00109824

BOMBAY BRANCH
OF THE
ROYAL ASIATIC SOCIETY.
TOWN HALL, BOMBAY.

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 26 June, 2018

00109824

LECTORIBVS.

109824.

Abſolvi ergo tandem aliquando opus Herodianeum, adiutus cum favore dei in primis, per tot laborum annos ſuſtinentis et vigorem mentis et corporis vires, nominatim que oculorum aciem, tum etiam ope hominum varia. Quae quidem animi pii grati que ſignificatio, in fronte hic Praefationis propoſita, ut eſt aliena ab omni iactatione pietatis, et modo debitum ſolvit ſenſum que promit e beneficiorum vel magnitudine vel multitudine, vel longitudine atque diuturnitate, ita nec indecora mihi putabitur a bene ſentientibus, nec ingrata prorſus vel legentibus, qui nihil beneficii contulerunt, ſed mecum acceperunt ſimul aliquid tamen quodam modo, fruendis quidem iis, quae per aliorum benevolam operam dedimus ac congeſſimus. Sed his, qui conſcii ſunt ſibi ſuae benignitatis, quanquam proprie non exſpectant, credo, commemorationem beneficiorum hanc, ſcripto prolatam, contenti per ſe animi recordatione grata tacita que cogitatione benevolentiae, his igitur tamen debeo hunc honorem, quod quibusdam tum nihil rependere potui, quam exemplum ſingulorum Tomorum, tum ne hoc quidem, quamvis promiſiſſem et ſperaſſem ab initio, me tale exhibiturum munusculum atque repraeſentaturum. Priori enim huius generis liberalitate fontem exhauriens, nec in domeſticis anguſtiis reperiens ſupplementum, abſtinere porro cogebar, non de induſtria adeo vanus promiſſor in iſtam partem.

Legentibus vero et utentibus Operis Voluminibus his quarto quinto que ſuppeditantur a me plura ſimul haec: —

I. Politiani interpretatio, emendata illa et expleta, ex editione Sylburgii, cum eiusdem que et Stephani ac Memmii ſub textum caſtigationibus, (p. 1 — 134.) — non tantum, ut cum nova Bergleri conferri queat volenti, ſed etiam multo que magis, quod conſpirat partim cum MSS. noſtris, et certis in locis pro Codice aliquo ad textum conſtituendum valere poteſt, quae non eſt mea ſolius ſententia, ſed et aliorum.

II. Pauli Voeti in Herodiani Marcum et Commodum imperatores Notae, (p. 135 — 190.) — non quo intelligentia verborum ac rerum ſcriptoris noſtri multum iuvetur, ſed quod in notione Principis editionis, quam moliebamur, ineſſe videretur, ut Notae non abeſſent veteres, quae per ſe continent boni aliquid.

III. Harleſii, V. Cl. coniecturae in quaedam Herodiani loca, per epiſtolam benevole mecum communicatae (p. 190.)

IV. Excurſus ſuper luſu verborum ad varia Herodiani loca (p. 191 — 194.)

V. Tabula chronologica in hiſtoriam Herodiani (p. 194 — 195.)

VI. Chronologia in Herodiani hiſtoriam, ex edit. Patav. ad ſiniſtram quidem, ſed ad dextram comparata illa ex Reimar. edit. Dion. Caſſ. (p. 196 — 206.)

VII. Genealogiae in Herodiani hiſtoriam ex edit. Patav. (p. 206 — 218.)

VIII. Nova Addenda et Emendanda ad tomum tertium (p. 219 — 228.)

IX. Teſtimonia et judicia de Herodiano (p. 229 — 236.)

X. Commentarius de tribus codd. manuſcriptis (p. 237 — 329.)

XI. Commentarius de editionibus Herodiani. (p. 330—474.)

XII. Index graecarum vocum in textu (p. 475—1166.)

XIII. Index graecarum vocum, in notis maxime tractatarum, tum per excurſus, ſed et in textum. (p. 1167—1346.)

XIV. Index obſervationum per notas et excurſus e genere grammatico. (p. 1347—1626.)

XV. Index vocum ſecum aut confuſarum aut variantium. (p. 1627—1655.) Cui adhaeret Index vocum accentu tantum variantium. (p. 1655. ſq.)

XVI. Index locorum, ex aliis ſcriptoribus, Gr. et Lat., vel emendatorum, vel explicatorum et illuſtratorum. (p. 1657 – 1665.) Cui adnectitur Index aliorum ſcriptorum non claſſicorum, nec veterum, per Notas et Excurſus productorum in partem utr. (p. 1665— 1667.)

XVII. Index ſuper voces ſingulas aut phraſes Lat. in Vs. Bergleri. (p. 1668—1713.)

XVIII. Index rerum et ſententiarum, it. perſonarum. (p. 1714 – 1805.)

IRMISCHIO VIRO DOCTISSIMO IO. A. ERNESTI S. P. D.

Accepi, quae mihi legenda miſiſti, ut Tibi dicerem, quid eſſem auctor, utrum ea in publicum proferenda putarem per typographorum formulas, an premenda. Legi ergo, in primis orationem: intellexi que eam, quoad quidem ego iudicare poſſum, recte laudatam eſſe: ſed quod ad edendi conſilium pertinet, haereo ſane, ſed tamen magis inclino ad premendi quam ad edendi partes. Non dicam, orationem eſſe vernaculo ſermone ſcriptam: quanquam et hic eſt,

quod dubitationem faciat in Rectore Scholae, a quo latina magis exſpectantur. — Ego vero velim Te prodire aliquando in lucem ut virum graece et latine doctiorem vulgo. Id quid ſit mea ſententia, non ignoras. Ita commendabis ingenium doctrinam que Tuam doctis viris, Tibi que viam pateſacies ad maiora, i. e. ad locum, ubi magis explicare doctrinam et prodeſſe literis poſſis. Bene vale Vir doctiſſime, mihi que cariſſime. Scr. d. XII Oct. LXIX.

IRMISCHIO V. D. S. P. D. IO. AVG. ERNESTI.

Tandem intervallo negotiorum aliquo facto, Tibi, literisque Tuis reſpondendum eſt. Neque enim alia cauſſa eſt tarditatis, quam negotiorum multitudo. Et Tu, Cariſſime Irmiſchi, primus es, cui in hoc otiolo reſpondeo.

Gaudeo, Te conſilium meum ita accepiſſe, ut a me erat ſcriptum. Tanto confidentius alterum conſilium ſuper propoſito Tuo explico. Ac primum, quod e Tragicis tribus illis fabulas ſingulas animadverſionibus Tuis inſtructas edere cogitas: non improbo quidem omnino: ſed primum iam habemus talem Chreſtomathiam Tragicam Gottingae ante plures annos de conſilio Gesneri editam ab Eyringio: quae ſucceſſum non habuit: deinde non eſt inſtitutum ſatis populare ac plauſibile, neque apud ſcholarum magiſtros, neque apud eruditiores. Et ſi Tu iam demum ad iſtas fabulas tractandas acceſſeris, non profecto poteris brevi tempore aliquid efficere, quo Te nomen que Tuum commendes latius, hoc eſt, pluribus e vario genere doctrinae et literatorum. Sunt praeterea multa multis libris in has fabulas notata, emendata etc. quae Tu tam brevi tempore cognoſcere non poteris, fiet que, quod nuper mihi ſcripſit Valkenarius de Moro, eum nimis feſtinaſſe, nondum cognitis aliorum doctorum Virorum obſervationibus, eam que ob cauſſam imperfectum opuſculum prodidiſſe. Sed haec non ſcripſi, ut conſilium illud Tuum plane abiici velim: ſed ut res per otium tractetur, et aliquid perfecti elaboretur.

Ego igitur Tibi hoc conſilii dederim, quod et expeditius ſit et ad rem Tuam propius ac celerius valeat. Scis, Leisnerum noſtrum voluiſſe edere Herodiani hiſtoriam. Conſi-

lium id ei ante permultos annos ſubiecit verſio Bergleri elegans et preſſior Politianeâ, quae in editis eſt. Eam verſionem acceperat primum ab Ludovico, qui libros ſcriptos Menkenii, Burcardi, emerat. Sed hanc verſionem, cum iis, quae ipſe collegit per plures annos, cum edd. vett. habet filius eius, Tibi non ignotus. Ab eo impetrabis, ut eas chartas Tibi cedat, ut que Tu patris obſervationibus ſub eius nomine edendis addas, quae vel ad textum, vel ad res, vel ad verba prodeſſe videantur. Ita facile invenies librarium, qui redimat, et erit opus ſane vendibile. Ego vero apud Leisnerum, ſi ad ipſum ſcripſeris, et ut hac de re me conſulat, facile efficiam, ut Tibi iſta cedat, et ea re etiam nomini parentis conſulat.

Quia ſpero, Tibi conſilium non diſpliciturum, nunc quidem non neceſſarium arbitror mittere librum, quem petiſti, alias paratum ad uſus Tuos. Bene Vale V. C. et me, ut facis, ama. Scr. Fer. II. Nat. D. N. I. C.

VIR CLARISSIME ATQVE DOCTISSIME.

Accepi literas Tuas, ex quibus libenter cognovi, quam aſſiduus ſis in Herodiano expoliendo. De verſione Bergleri vel explenda vel emendanda nihil melius ſcio, quam Tu ipſe putas fieri oportere. De collatione Veneta nihil ſpero. Nam et me in Callimacho ſpes et promiſſa fefellerunt. Dione Caſſio ipſe carere non poſſum, qui iam in Tacito iterum caſtigando laboro. Nec eſt quod Tu inde ſperes auxilii. Fabricianae notae ſunt fere mera collectanea hiſtorica, antiquaria, non criticae animadverſiones, in quibus etiam aliorum ſcriptorum loca emendentur. Itaque nec Index eſt additus eo pertinens. Omnino videris mihi nimis laborare in opere Tuo. Rem Tuo Marte gere, et noli diu nimis moliri. Vale, Optime Irmiſchi, et res Tuas omnes age feliciter. Iterum Vale. Scr. d. X Ian. LXXII. Tui ſtudioſiſſimus I. A. Erneſti.

VIRO CLARISSIMO ATQVE DOCTISSIMO IRMISCHIO IO. AVG. ERNESTI S. P. D.

Ignoſce ſeni aerumnoſo a nimia occupatione, cum tam raro ſcribit, praeſertim a Te conſultus. Admonitus

iterum heri tandem reſcribo paucis. Inſtituta Tua, quae in tabella deſcripſiſti, accommodate, quantum fieri potuit ad rationes publicas, probo. (Miſeram autem ſeriem et ordinem lectionum, in ſchola noſtra tractandarum e lege et diſciplina ſcholaſtica, denuo publicata). Omnino Tibi et Tui ſimilibus non eſt ſcripta illa inſtitutio publica. Bonus doctor, ut dixi, cum mihi iſte labor imponebatur, eſt optima lex docendi.

Quod de abſoluta Herodiani recenſione ſcripſiſti, iucundum fuit. Fac igitur, ut eum e manibus dimittas, ne Te taedium talis laboris capiat, quem mihi viſus es ipſe ſine cauſa moleſtiorem Tibi reddere. Vale, et me, ut facis, ama. Scr. d. 26 Iun. 1773.

IRMISCHIO SVO S. D. P. MARTINI.

Confectis negotiis et multis, et taedii plenis, quae mea a me ſparta adhuc poſtulabat, ad TVAS, Vir Doctiſſime atque Amiciſſime, litteras, pridie Cal. Febr. datas, paucis, quae opus videntur, reſcribam. Non ſine mira animi voluptate ex eis, quas dico litteras, intellexi, excerpta mea ex Cod. Monachienſi, TIBI non ſolum recte reddita fuiſſe, ſed etiam exſpectationi TVAE prorſus ſatis feciſſe. In quo laborem ſtudiumque meum ubi aliis viris eruditis non minus, quam TIBI, probatum iri poſthac intelligam, habebo ſane, cur mihi gratuler, TIBI que gratias habeam, quod hoc in negotio procurando opera qualicunque mea uti volueris. Interim ſcire TE velim, me libenter et haec feciſſe, et plura facturum, quibus tum meam erga TE amicitiam teſtificari, tum artes liberales quodammodo adiuvare poſſim. Quo ſtudio qui non movetur, is, me indice, nec amici, nec viri eruditi nomine dignus eſt. Vnde et reliqua, quae ſcire aves, illico perſcribam.

De ipſo Cod. MS. cuius lectionem diſcrepantem ad TE transmiſi, haec exponam, neceſſe eſt. Nimirum is eſt membranaceus, triginta foliorum, plane ſic, ut in libris noſtris, quos formae quadripartitae, huiusque maximae, dicimus, complicatorum; itaque conſutorum, ut tres quaſi faſciculos, quorum quisque decem folia complectitur, efficiant. In ſingulis cuiusque folii columnis verſus ſcripti ſunt, minimum, duodequinquaginta, ſaepe etiam quinquaginta tres; praeterquam omnium poſtrema, in qua non niſi unus et viginti

verſus reperiuntur, ita, ut reliquum ſpatium, prorſus vacuum, ne τέλος quidem, aliudve finiendi vocabulum prae ſe ferat. Ex quo intelligi poteſt, libri, ab hoc verſu, eodemque minio ſcripto: Ἡρωδιανῦ ἱϛοριῶν πρώτη inchoantis, litteras eſſe admodum nitidas et minutas; quin editionis Stephanianae typis haud raro minores. Earundem ductus ſimiles fere ſunt typorum, quibus libri exeunte Sec. XV. et ineunte XVI. impreſſi ſunt, ductibus et quaſi lineamentis: ut, γ pictum eſt hoc modo Γ, δ plerumque Δ, σ, in fine potiſſimum c, ω vero ∞ cet. Deinde complura in Cod. occurrunt litterarum compendia, eodem fere modo flexa et connexa, quo ſunt ea, quae Stephanianus liber prae ſe fert: in primis vero in primo cuiusque columnae verſu ſaepe tres litterae, altera ſuper alteram, collocatae cernuntur. Cuiusmodi ſyllabarum compendia faciunt, ut plura vocabula ſint lectu difficiliora; et plane ambigua, quorum exempla quaedam in his excerptis reperiuntur. Vnumquodque fere iota habet duo quaſi διαιρέσεως puncta ſupra ſcripta; contra vero iota ſubſcriptum per integrum librum non offendi. Quod ad vocabulorum accentuationem attinet, encliticam τε, paroxytonum ſequentem, gravi, qui uſurpatur, ſemper notatam obſervavi: quam ſcribendi rationem Fiſcherus, V. Celeberr. in animadverſionibus ad Welleri Grammaticam, rectiorem, quam quae alioquin uſitata, et huic anteponendam, reor, eſſe contendit. Vt paucis dicam, ex ſignis Cod. MS. omnibus, nimirum, membranae, adhuc recentis et albae, pulcritudine, ex iucunda litterarum nigritie, ex ductuum et lineamentorum ſimilitudine, quae inter codicis huius litteras, atque typos eſt eos, quibus libri Sec. XV. et XVI. impreſſi ſunt, effici cogique poſſe arbitror, Cod. MS. annorum fere CCC eſſe. Quin cum Vir Illuſtris et Generoſiſſimus a Lippert me certiorem fecerit, hunc Cod. MS. una cum duobus aliis, Alberto, Duci Bav. olim donaſſe Ioachim. Camerarium; cumque hunc codd. gr. complures manu ſua deſcripſiſſe ex hiſtoria ſatis conſtet: mihi certe hunc, de quo quaeritur, codicem ab ipſo Camerario deſcriptum eſſe, admodum credibile videtur. Quam coniecturam meam ſi quis fundamento niti credat nullo: hoc tamen affirmare auſim, ipſum codicem vix centum annos vetuſtiorem eſſe Camerario. Quae utcunque ſint, aut exiſtimentur, liber ipſe e codice vetuſtiori, eoque optimae notae, fluxerit, eiusque librarius, ſumma cura et animi contentione in eo deſcribendo verſatus ſit, oportet, eo, quod univerſus liber, (ſi a paucis praetermiſſis, quae in excerptis

notavi, diſcedas) recte prorſus, munde, venuſte, eleganterque ſcriptus eſt. Idem lectiones complures ſuppeditat, vulgata haud dubie meliores atque probabiliores: quas TV, Vir Clariſſime, in excerptis meis legendis comparandisque facile obſervabis. Idem etiam haud raro, commatum loco, puncta exhibet: haec ipſa vero vocabulis interdum aliis, quam in editt. vulgaribus, adiecta, ita, ut ea ſic aut coniuncta, aut ſeiuncta, ſenſum habeant rectiorem, magisque veriſimilem. Oratio cuiusque libri in capita, aut alia ſegmenta, non diviſa, plane cohaeret: ipſo autem libro finito, verſus inchoatus quidem, non eſt completus, ſed vacuus relictus. Quo facto, ſequentis libri inſcriptio, minio exquiſito nitidoque picta, verſum ſingularem inchoat, neque tamen ſemper complet. In margine nonnunquam exſtant litterae rufae, eaeque maiuſculae, ad ipſam orationem pertinentes; ita tamen, ut vocabulum eiusmodi littera rubra inchoatum, raro novam inchoët periodum. Quin huiusmodi litteram aliquoties vidi mediam eſſe vocabuli, ad quod pertinebat. Qua cauſa permotus haec fecerit librarius, equidem videre nequeo. Ceterum, quanta fieri poterat, cura animique attentione in hoc labore verſatus, qualemcunque varietatem, quin manifeſtos librarii lapſus, adnotavi: id quod TV, facta comparatione, perfacile intelliges. Atque haec ſunt, quae de ipſo Cod. MS. vere dicere poſſum.

Quae de primi libri titulo ſcire avebas, ea iam exſtant in ipſius Cod. deſcriptione, ubi librum ab hoc verſu, eodemque minio ſcripto: Ἡρωδιανȣ ἱϛοριῶν πρώτη inchoari dixi. Vnde haec in lectionis varietatem transſcribere potes.

Ingolſtadienſem editionem duplicem, alteram a *Pl.* Reverendo et Doctiſſimo Lancelloto, Benedictino, mecum communicatam, alteram in Gymnaſii noſtri bibliotheca exſtantem, tractavi, et comparavi etiam. Prior eſt ea, quam TV ipſe in litteris ſuperioribus, ſero tandem mihi redditis, deſcripſiſti; quamque *excudebat David Sartorius Anno* M. D. XCIII. cum qua poſterior plane convênit, praeterquam quod poſt *Ingolſtadii*, legatur: *ex typographeo Adami Sartorii, Anno* M. DCVIII. Primi folii columna averſa itidem vacua eſt. In conſequentis folii columna adverſa, quae perperam ternario ſignata eſt, cum eius averſa binarium prae ſe ferat, eadem verba, eoque ordine leguntur, quae, et quo, in eodem prioris editionis folio, exſtant. Pagina igitur ſecunda incipit textus graecus, e regione cuius eſt latina verſio, neque tamen typis expreſſa, ut facta eſt a Po-

litiano, ſed a Stephano emendata; cuius verba prima haec ſunt: *Plerique eorum, qui in congerenda hiſtoria tempus atque operam poſuerunt*, cet. Numerus foliorum utriusque editionis, idem prorſus eſt; ſiquidem tam textus graeci, quam interpretationis latinae verba ita ſunt impreſſa, ut in quaque editionis poſterioris columna tot exſtent, quot in ſingulis prioris columnis reperiuntur: unde textus graecus explicit p. 400, ſubiecto vocabulo ΤΕΛΟΣ, verſio latina finit p. 401. et in his quidem verbis: *cum facultate ſuperiorum.* Sequens columna, prioris quidem editionis, *Errata* ante oculos ponit, poſterioris contra, prorſus vacua eſt. Quae duplex editio quamvis externa ſpecie conveniat, eſt tamen etiam, quo altera ab altera magnopere diſcrepet. Prioris typi ſunt elegantes, nitidi, et adhuc acuti; poſterioris contra obtuſi, attriti et ſordiduli: textus illius graecus eſt ſatis accuratus et correctus; huius vero, erratis compluribus commaculatus: ut, p. 1. lin. 12. eſt ἀλῦθείας, pro ἀληθείας, p. 6. l. 15. ὑπόκοον pro ὑπήκοον; ib. l. 24. ὄντα, pro ὄντα, quod et in priori eſt; p. 8. l. 8. poſt τυράννε eſt punctum, in priori comma ſaltem; ib. l. penult. poſt αὐτῷ, deeſt punctum, et l. ult. κυμαίνουσαν, pro κυμαίνουσαν, p. 10. l. 4. poſt ἤρξατο, exſtat punctum, prior habet comma; l. 5. ἀχθέσθαι pro ἄχθεσθαι, l. 12. ὑμῖν σε, pro ὑμῖν τε, quod in utraque falſum eſt, l. 18. ἑνὸς ἐμῦ pro ἑνὸς ἐμῦ, uti et in priori; l. 23. πόδον, pro πόθον, p. 12. in lineis quinque primis deſiderantur ſigna, quibus imperatoris oratio notata eſt. p. 16. l. 8. poſt ἀνδραγαθίᾳ habet comma ſaltem, uti etiam p. 18. l. 19. poſt τὴν ἐπιθυμίαν. p. 20. l. 1. ἐκεὶ pro ἐκεῖ, et l. penult. ἀπαλλαγεῖν, pro ἀπαλλαγεῖεν prioris. p. 22. l. 22. poſt ἀκμῇ deſideratur punctum. p. 24. l. 10. poſt χρώμενος habet punctum, non colon prioris; l. 26. in τα deeſt gravis. p. 26. l. 11. poſt νομίζουσα, habet punctum. Perperam. l. 17. ὀλέδρια, pro ὀλέθρια. p. 34. l. 9. μεῖζοντι pro μεῖζόν τι, l. 16. χῶραν, pro χώραν; p. 36. l. 1. αὐτῷ pro αὐτῷ, p. 38. l. 15. αὐθελκόντων, pro ἀνθελκόντων, l. 17. ἐκθειασθῆναι pro ἐκθειασθῆναι. p. 40. l. 16. δικαστορίων, pro δικαστηρίων. p. 44. l. 2. ἀγγέλεσθαι, pro ἀγγέλλεσθαι, l. 13. ἀνῆκεν, pro ἀνήρεν. l. 17. ἠδενὸς, recte, ubi prior male ἐδενός. p. 46. l. 1. ἀλλ᾽ ἢ, pro ἀλλ᾽ ἢ. p. 48. l. 12. κατελθὼν, recte, ubi prior minus recte κανελθών. p. 50. l. 11. κεκοσμημένον, pro κεκοσμημένων; l. 14. αὐτῦ pro αὐτῦ. p. 52. l. 8. ἐκείνυς, pro ἐκείνυ; l. 14. αὐτὸν, pro αὐτόν. p. 54. l. 4. Φήμις, pro Φήμης; l. 11. ἡμέρας, pro ἡμέραι; l. 25. γραφεῖς, pro γραφαῖς. p. 56. l. 23. ὃ προεχώρει, quod ὃ in priori deſideratur. p. 58. l. 9. ἐκκληθέντα, pro ἐκβληθέντα.

p. 62. l. 12. δεδοκυῖα, pro δεδοικυῖα; l. 15. αὐτὸν, pro αὐτό. p. 64. l. 6. φάρμακον, pro φάρμακον; l. 10. οἴνῳ recte, ubi prior male οἴνῳ. Errata plura, eaque minora transſcribere piget. Haec, ex libro primo duntaxat deſcripta, poſteriorem ex priore fluxiſſe, hanc tamen illa multo praeſtantiorem eſſe, ſatis demonſtrant. Ceterum, num prior e Stephaniana, quod mihi videtur, fluxerit, prorſus affirmare non auſim.

Praeter priorem Ingolſtadienſem, ab eodem Viro Pl. Reverendo et Doctiſſimo, accepi etiam Baſileenſem, formae quidem minimae editionem. Libelli titulus eſt ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ἹΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Η. *Herodiani a Commodo Marci filio ad Maximum usque et Albinum Imperatores Hiſtoriarum libri VIII. Baſileae*; ſine anni et editoris mentione. Pag. 3. incipit textus gr. idemque ſolus ſine verſione, qui continuatus eſt usque ad p. 443. et vocabulo ΤΕΛΟΣ finit. Libri primi inſcriptio haec eſt: ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΤΗΣ μετὰ Μάρκον Βασιλείας, Βιβλίον πρῶτον. Quae editio utrum TIBI nota ſit, ignoro. Equidem pauca de illa commemorabo. Textus Gr. typis eſt impreſſus nullis plane capitum ſectionibus, quin ne Stephanianis quidem, adhibitis: ibi ſaltem, ubi cuiusquam oratio incipit, haec a reliquo orationis contextu ſeparatur hoc fere modo: ut, p. 11. Δημογορία τοῦ βασιλέως Μάρκου, item p. 15. δημογορία Κομμόδου, p. 320. Δημογορία Ἀλεξάνδρου τοῦ τῆς Μαμαίας κ. τ. λ. Praeterea commata, cola, puncta ſaepe vocabula ſequuntur alia, quam in reliquis ſolent; unde ſenſus nonnunquam mutetur, neceſſe eſt; ſigna vero parentheſeos occurrunt plane nulla. Obſervavi etiam lectionem hic, illic, diſcrepantem, vel errata potius: ut p. 6. l. 19. γαμβροὺς αὐτῷ, ubi alii libri habent αὐτῷ, ego quidem illud praeferrem. p. 7. l. 2. ἔμελλεν, pro ἔμελεν, p. 8. l. 1. ἔθνη βάρβαρα, pro μέρη βαρβάρου. p. 9. l. 10. ante ἠδονὰς deſideratur καινάς. p. 10. l. 2. ὑπάγυιον, pro ὑπόγυιον, p. 12. l. 6. ἀνεθρέψαθαι, pro ἀνεθρέψασθε. p. 11. l. 1. αὐτῶν, pro αὑτῶν; l. 12. παρῶν, pro παρών. Interim plura transſcribere, vel de ea in univerſum ſtatuere, operae pretium vix videtur. Hoc unum ſaltem addam, dictionem encliticam τε, poſt paroxytonum, plerumque, nec tamen ſemper, gravi notatam eſſe in hac editione Baſileenſi, plane ſic, ut in MS. Monachienſi: ut, p. 1. l. ult. κολακείαν τὲ. p. 2. l. 18. ἐμφυλίων τὲ; p. 3. l. 2. τυράννων τὲ, p. 7. l. 2. λόγων τὲ, ib. l. 9. κωλύων τὲ, l. 11. μόνος τὲ, p. 9. l. 12. ὕβρεις τὲ, cet. contra vero video p. 2. l. 10. μεγάλων τε, p. 3. l. 18. ἡλικίαις τε. Ceterum haec editio typis, ſatis elegantibus nitidisque

impreſſa eſt. Quam ſi non habeas, alio tempore de ipſa exponam plura.

Libellum Tuum, nuper ſcriptum, nondum vidi: ſed ſi reapſe a bibliopola quocunque receptus ſit, eo ut me dones, vehementer rogo. Is enim non poteſt non docte ſcriptus eſſe, adeoque ſcire meum, quod ſcio parvum eſſe, mirifice augere. In quo ſi quid nihilo ſecius offendam, de quo aliter ſtatuam, id TIBI pro amicitia noſtra ſignificare non cunctabor.

Notulas qualescunque meas, inter varietatem lectionis inſperſas, ſcripſi ita, ut mihi legenti ſcribentique in mentem et buccam venerunt: quas ſemel ſcriptas examinare, animoque accuratius expendere, per tempus et negotia alia haud licuit. Si licuiſſet, acceperis haud dubie epiſtolam criticam accuratiorem, et magis perpolitam. Igitur ſi ipſas ſuo loco relinquendas cenſes, vide, quaeſo, ut eruditioni gloriaeque Tuae ne obſint.

Codicem MS. mercatori illi optimo atque amiciſſimo, per quem acceperam, reddidi, *hoc conſilio*, ut ipſum aut remittat, *aut ſi ipſe Monachium petat*, quo brevi reverſurus *eſt*, eo *ſecum* ſumat, viriſque illis Clariſſimis *Ampliſſimisque reddat*, a quibus eſt ad me transmiſſus. Verbis Tuis, utrique, et Oefelino, et Lipperto, gratias perſolvi, quas potui, maximas.

Quod reliquum eſt, ſpero, fore, ut Herodianus, cura ſtudioque Tuo emendatus et caſtigatus, redemtusque a bibliopola aequo, honeſto, et quam minime ſordido, quam primum in lucem prodeat, et TIBI laudes, quas merere, comparet immortales. Eoque facto, editionis novae exemplum non exſpecto ſolum, *ſed etiam* meo quaſi iure de*poſco et efflagito*. *Poſtremum* libellum meum, per occaſionem ſcholaſticam promulgatum, itemque παρῳδίαν a me confectam, TIBI ſimul transmitto: quem utrumque, rogo, animo aequo et amico accipias, mihique nunquam non faveas. Vale. Scrib. Ratisbonae, pridie Cal. Mai. A. CIↃIↃCCLXXIIII.

VIRO PEREXIMIO, ERVDITISSIMOQVE THEOPHILO GVILIELMO IRMISCHIO S. P. D. CHRISTO. SAXIVS.

Quod illo ipſo temporis articulo, quo ad me Tuae perferrentur ſchedae Herodianeae, metuebam, ne quem

inventurus eſſem operarum redemtorem, qui et lubenter, et condigne Tua incredibili induſtria ſumtus ferret, id reaple nunc uſu mihi veniſſe invitus comperi. Etſi enim ubique ferme hamus mihi pependit, nonnullisque alicuius momenti et cenſus libellionibus vel meo periculo ſpem feceram, haudquaquam per Anglo-Britanniam, Franciam, Germaniamve emtores ideo defuturos eſſe, cum quod plena et accurata *Herodiani* editio adhuc deſideretur, tum quod nemo in huius Scriptoris aut verbis aut ſententiis copioſe et ſubtiliter illuſtrandis maiori ſtudio, quam TV, verſatus ſit: attamen noſtratibus Paddenburgius, Wildioque, item Lugdunenſium Luchtmanſio, et aliis minorum gentium Soſiis pertinaciter ſurdis fabulam narravi, identidem ſummam temporum noſtrorum difficultatem, incertosque et ferales belli caſus, exitusque timentibus, et obvertentibus. Quam eorum formidinem ſollicitudinemque damnare nullo modo potui. Eſt enim is rei publicae noſtrae ſtatus, ut, quem acerrima duarum factionum ſtudia eventum ſint habitura, vix divinaveris. Mutuis enim inter ſe odiis, et malis carminibus certant cives. Alii neutrarum eſſe volunt partium, contumelioſo propterea praevaricatorum nomine iam notati: alii antiquam virtutem, et priſtinas Magiſtratuum immunitates in uſum revocandas eſſe clamant: alii praeſenti rerum ſtatu haudquaquam laeti clam palamque detrectant paucorum dominationem, et libertatis aſſertores flagitant: uno verbo, cuncta irarum domeſticarum plena ſunt, et, quod omen Deus avertat, tumultum praenunciare videntur. In qua communi ferme rerum futurarum trepidatione, et animorum diffidentia, nemo eſt, qui vel *auctorem ſuaſoremve* huiusmodi operis, quale Herodianeum eſt, audire, vel ſimile negotium ſuſcipere velit. Ne igitur ulla in me amplius eſſet mora, cavendum eſſe exiſtimavi, neque Te, Vir humaniſſime, aegre laturum eſſe ſpero, ſi omnes chartas, quascunque vel primum, vel iterum, miſeras, eadem integritate et fide ad ſuum, unde venerant, dominum, data opportunitate reverti iuſſero. Inter populares et tribules fortaſſis tuos aequiores Herculei laboris et impenſarum a Te factarum remuneratores invenies. Saltem tales ut tibi contingant, bonarum literarum cauſa, precor et voveo. TV vero, Praeſtantiſſime IRMISCHI, optime vale, neque propter editionis Herodianeae repulſam, quam non tam Te, quam me tuliſſe ipſemet doleo et in-

dignor, Tuam mihi in poſterum amicitiam, et benivolentiam deneges quaeſo.

Veteri Traiectu Batavor. d. XII. Sept. cIↄIↄCCLXXXII.

VIRO DOCTISSIMO, PRAESTANTISSIMOQVE T. G. IRMISCHIO S. P. D. CHRISTO. SAXIVS.

Literae tuae d. XXVIII. Martii hoc anno perhumaniter ad me perſcriptae initio demum huius menſis mihi libellionis cuiusdam miniſterio redditae fuerunt, in quibus cum nec literarum mearum ad te d. XII. Septembr. ſuperiori anno exaratarum, nec faſciculi illius, quo chartas tuas omnes Herodianeas ad te reportandas incluſeram, meminiſſes, meum ſane eſſe iudicavi, duplicis te illius miſſionis certiorem facere, rogareque, ne in me, meamque forte obſequendi duritiam, ſed in redemtorum eiusmodi operis φιλοκέρδειαν culpam conferas, ſi temporum iniquitas novas inchoare ſpes etiam nunc vetet. Tantum enim abeſt, ut pax inter nos et Anglo-Britannos revixerit, ut potius mutuis Oratorum diſceptationibus incerti haereamus, quibus utrique civitati conditionibus ſatisfieri poſſit. Accedunt inteſtini, quibus agitamur, rei publicae motus, quorum vim, moleſtiam, et difficultatem pauci apud exteros vix intelligunt. Proinde noli quaeſo animum inducere in ſpem editionis Batavae, tibique perſuadeas, nihil nunc minus apud vulgus noſtrum publice curari et probari, quam Graecarum Latinarumve literarum libros. Haec non ad excuſationem, ſed ad veritatem a me *dicta* eſſe velim exiſtimes. Atque ſic Tu optime *curabis, ut valeas, meam*que voluntatem et operam ſucceſſus, quo carui, eventu non metiaris.

Scripſi in Academia veteris ad Rhenum Traiectus d. XV. Iulii cIↄIↄCCLXXXIII.

THEOPHILO GVILIELMO IRMISCHIO VIRO ILLVSTRISSIMO ATQVE DOCTISSIMO A. M. ZANETTI εὐπράττειν.

Gravibus diſtentus curis, Vir egregie, humaniſſimis Litteris Tuis citius, ut par erat, reſpondere non potui.

Optimum Berglerum (Homericum) optimam concinnaſſe Herodiani verſionem facile mihi perſuadeo. Edita profecto Politiani noſtri nimia licentia laborat, quamvis excellat elegantia et lepore. Stephani ſatis arguunt in margine ſupplementa.

Loca aliquot, quae ſuſpecta mihi viſa ſunt, dum variantes expenderem, ut Tibi morem geram, obiter indicabo; quae facile curas Tuas iam exercuiſſe crediderim.

Pag. 108. Lin. 41.

μαχόμενοι ἐπείξαντο δὲ. κ. τ. λ. μαχούμενοι καὶ σαγηνεῦσαι. οἱ δὲ..

Gloſſema forſitan ſeu tenebias, in voce σαγηνεῦσαι quis inveniſſe crediderat; et ideo addidit interpretationem. Eiusmodi ſunt ea, quae e margine in textum calligraphorum inſcitia ſolent irrepere.

Pag. 132. Lin. 28.

εὐτρεπίζεσθαι τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον εὐτρεπίζει τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον ἐκέλευσε. κ. τ. λ. καταλαβούσης . . . .

Quamvis διὰ τὸ ὁμοιοτέλευτον vocis ἔξοδον, ea, quae in codice deficiunt, calligraphum praetermiſiſſe ſuſpicari poſſis; tamen inepta adeo et inſulſa ſunt, ut locum de interpolatione dubitandi relictum credam. Senſus codicis utique ſanus eſt. quod ex verbo εὐτρεπίζει coniicio.

Lectionem Βέλεν, non Βέλιν, ut in edit pag. 171. lin. 26. confirmant marmora Aquileienſia, et Herodiani locum illuſtrant, ut videre eſt apud Philippum a Turre in opere: *Monumenta veteris Antii.* Romae edito, ann. 1700. in 4to.

Alia fortaſſe ſunt, ſed plura conſcribere volenti tempus ſurripitur: et quod gravius eſt, vereor, ne de me dicatur, quod olim de illo: *Noctuas Athenas ſcilicet portas.* Satis mihi ſit te de mea obſervantia certiorem facere, et me Tibi addictiſſimum profiteri Vale.

Dabam Venetiis, prid. Kal. Maias. cIↃIↃCCLXXIII.

THEOPHILO GVILIELMO IRMISCHIO VIRO ILLVSTRISSIMO ATQVE DOCTISSIMO ANTONIVS MARIA ZANETTI S. P. D.

Humanitas Tua et ſingulare de litteris bene merendi ſtudium, Vir doctiſſime, ſic excitant curas meas animumque devinciunt, ut dimiſſis negotiis aliis Tibi ſine mora obtemperare aequum cenſeam.

Et primum de lectione verbi βέλιν et βέλεν audiendus eſt Philippus a Turre, clarus Foroiulienſium philologus, in praecipua *Diſſertatione de Beleno veterum Aquileienſium Deo.* Romae edita an. 1700. cum aliis opuſculis.

Plures adfert vir ille inſcriptiones inter rudera Vrbis illius maiori ex parte inventas. Ex his unam tantum exſcribo, breviorem ſcilicet, et magis aptam, ut puto, quae notis inſeratur.

APOLLINI
BELENO
C. AQVILEIENSIS
FELIX.

Exſtat hodie quoque Venetiis in aedibus Nobb. Grimanorum. Praeter eas aliae novem ſimiliter habentur apud auctorem, quae conſtanter vocem BELENO prae ſe ferunt. Quatuor exinde ſunt, in quibus legitur BELINO; et in una tantum BILIENO. Ad eas ſic ſcripſit philologus:

„In textu Graeco Herodiani, cuius verba recitavi, legitur βελίν. Salmaſius ad Capitolinum, loco itidem laudato, ſcribendum cenſet βελίνον, recte ad fidem noſtrorum lapidum. Diſcriminis cauſſam puto, quod qui Belinum uſurparint, Graecam terminationem ſint ſequuti, qui vero Belenum, Romano more vocem extulerint, quod frequentius acceptum fuit, ut in Saxis et Latinis ſcriptoribus apparet. Hinc verum nomen potius Belenum fuiſſe crediderim, et ex E. in I. tranſitione enatum Belinum. Nam eae voces *cum magnam habeant inter ſe communitatem*, ut inquit *Varro de lingua Lat.* lib. 5. in ſcribendo et pronuntiando altera in alterius locum immigrabat apud antiquos, ex *Agellio Noct. Att.* lib. 10. cap. 24. *Donato* in *Terentii Phorm.* et *Quinctiliano* lib. I. cap. 4. Exempla, quae ad rem marmorariam pertinent, peti poſſunt ex *Gruteri* Indice XIX, et notis *Reineſii* ad inſcript. 2. Claſſis, I." Hactenus a Turre. Expende et elige.

Quod attinet ad naturam et aetatem Codicis noſtri, ſciendum in primis eſt, Beſſarionianos olim, nunc Marcianos Codices MSS. antiquitate non paucos, plurimos vero lectionum bonitate praeſtare. Beſſario Trapezuntius, qui floruit ſaeculo XV. ineunte et ultra, collector illuſtris, doctus ab initio, ſero tamen dives, puer et adoleſcens manu propria plures ex iis Codicibus conſcripſit; et quicquid ſeponere parva frugalitas poterat, in aliis emendis abſumſit; ut ipſe in Epiſtola ad Senatum miſſa de ſe teſtatur. Cardinalis deinde, Patriarcha, Epiſcopus etc. et bene numma-

tus, perantiquos plures undique conquiſivit; et cum aliquos optimae notae pretio comparare non poſſet, exſcribendos curavit per optimos calligraphos, quos ipſe alebat; et quorum exemplaria pulcherrima ipſemet ἀκριβῶς recenſebat et caſtigabat; ut in aliquibus videre eſt. Codex Herodianeus ex primorum claſſe eſt, nempe aut ex iis, quos Beſſario exſcripſerat, aut ſaltem ex iis, quos ab initio exſcribendos curaverat. Beſſarionis manu exaratum abſolute non auſim dicere. Characteres non omnino conveniunt cum obviis eiusdem ſcriptis. Iunior fortaſſe ſcripſerat aliter. Codicis notam ex variantibus noſſe facile eſt; gaudeoque ſummopere eximias Lectiones inventas.

Cave, ne Theupolum ἐργοδιώκτην tantum, auctorem facias Indicis noſtri. Alibi monui.

Abſtine, quaeſo Vir egregie, me cum Erneſtis et Reiskiis adnumerare. Tanti pendere non mihi perſuadeo.

Vale et me plurimum amare perge.

Dabam Venetiis Idib. Iuliis cIↄIↄCCLXXIII.

HERODIANI HISTORIAE

DE

IMPERIO POST MARCVM, VEL DE SVIS TEMPORIBVS

LIBRI VIII.

ANGELO POLITIANO

INTERPRETE,

(CVM CASTIGATIONIBVS ALIORVM.)

LIBER PRIMVS.

PROOEMIVM.

Qui *a*) res antiquas poſteris prodiderunt, veteremque hiſtoriae memoriam renouare literis ſtuduerunt, ii magna ex parte, dum famam eruditionis affectant, nomenque ſuum conantur ab iniuria obliuionis aſſerere, minus ſane multam in veri perueſtigatione, quam in exornanda componendaque oratione induſtriam poſuerunt: rati ſcilicet, neque ſi quid in rebus a ſuo ſeculo remotiſſimis falſi proderetur, poſſe refelli, et ſe tamen ſuauitate narrationis ampliſſimum laboris ingeniique ſui fructum percepturos: alii vero, priuatis inimicitiis, tyrannorumque odio prouecti, aut in laudes principum, ciuitatum, priuatorumque hominum, immodicis aſſentationibus effuſi, tenues per ſe res atque humiles, ſcribendi tamen artificio longe *b*) ſupra veri fidem ſuſtulerunt. Ego vero contra, non quidem acceptam ab aliis, aut incognitam aut *c*) teſtibus egentem hiſtoriam, ſed eorum, qui legent, (ſenſibus adhuc) memoriaeque *recenti* inhaerentem, ſumma vel fide vel diligentia collectam, conſcribendam ſuſ-

a) Pleriqne eorum, qui in congerenda hiſtoria tempus atque operam poſuerunt, et rerum quarundam, olim geſtarum, memoriam renovare ſtuduerunt, ſempiternam eruditionis laudem ambientes, (ne, ſi tacerent, hoc incautis contingeret, ut aliqui e vulgo cenſerentur,) veritatem quidem in narrandis rebus neglexerunt, non minimam vero circa genus dicendi et vocalitatem curam adhibuerunt. Confidebant enim, etiamſi quid fabuloſi memorarent, eam, quae auditorum auribus perciperetur, voluptatem fructuoſam ſibi fore: quam autem exacte ſingula examinaſſent, non inquiſitum *iri*. Sed aliter etiam poſſe verba poſtrema legi videntur, vt notavi ad Gr. marg. *Steph.*

b) Supra verum *ſuſtulerunt*. Alio autem ſenſu dici, *ſupra veri fidem*, docui in Theſ. Gr. I. in μείζων. *Steph.*

c) Teſtibus carentem. *Steph.*

cepi: ſperans haud iniucundam fore poſteritati earum notitiam, quae multae ſane atque magnae haud ita longo tempore acciderunt.
5 Nam ſi quis ab Auguſto vsque (principe) omnem aetatem *d*) complectatur animo, quum ſcilicet Romanorum potentia ad vnius eſt arbitrium *e*) deuoluta, ne annis quidem illis circiter ducentis (tot enim ferme ad Marci tempora numerantur) aut imperiorum tam diuerſas ſucceſſiones reperiet, aut bellorum vel ciuilium vel externorum tam varios caſus atque euentus, *f*) in tot excitas gentes, tot vrbes noſtras barbaraſque expugnatas: praeterea terrae motus, et peſtilentias, vitas quoque *g*) principum et tyrannorum adeo nouas atque inauditas, vt nulla iis apud veteres conſimilia exempla, aut certe quam pau-
6 ciſſima inueniantur. quorum alii diuturnam, alii brevem potentiam
7 obtinuerunt: nonnulli autem, vixdum inito honore, imperatoresque duntaxat appellati, eodem illo quo ſuſceperant die imperium amiſe-
8 runt. Nam quum *h*) ſexaginta annis plures quam pro tempore principes vrbs Roma pertulerit, factum ex eo eſt, vti multae ſane variae-
9 que res atque admiratione dignae exorirentur. Quippe aetate prouecti principes, vtpote rerum negotiorumque periti, diligentius ſeſe ſuosque regebant: contra adoleſcentes, molliter atque indulgenter
10 habiti, noua ſcilicet permulta deſignabant. Quo factum eſt, vt diſpari aetate atque licentia, diſparia quoque ſtudia moresque ſequerentur.
11 Haec quemadmodum geſta ſint, temporum ipſorum atque principum ſeruato ordine, perſcribemus.

II.

Imperator Marcus filias quidem ſuſcepit complures, mares autem
2 duos. horum alter, natu minor, adoleſcentulus admodum fato eſt functus: (Veriſſimo nomen fuit) alterum vero, Commodum nomine, magna diligentia curaque pater educauit, accitis vndique viris doctrina claris, maximaque propoſita mercede, vti mores pro ſe quis-
3 que filii ingeniumque excolerent. Filias porro, quum adoleuiſſent, optimis ex ordine ſenatorio viris collocauit. Neque enim qui *i*) longam generis ſeriem praeferrent, aut qui opes nimias oſtentarent, ſed qui morum probitate, atque modeſtia, vitaeque innocentia prae-
4 cellerent, eos ſibi generos deligendos putabat. Haec enim ſola *k*) animi bona certa eſſe ſtabiliaque ducebat. Virtutem nullam non magnopere exercuit: adeo literarum antiquitatis ſtudioſus, vt nemini
5 ſit in eo genere Graecorum Romanorumque ſecundus. Argumento

d) Inter ſe comparet. *Memm.*

e) Dominatum. *Steph.*

f) For. ſcripſit Pol. *non tot.* Steph. vel *aut tot.* Memmius in ſuo libro eam particulam expunxit. *Sylb.*

g) Vitas q. tyr. et pr. incredibiles, quae antea vel raro vel ne ullo quidem modo commemoratae fuerunt. *Steph.*

h) Diuiſum enim annis ſexaginta imperium in plures principatus, quam pro illo temporis ſpatio, res multas varias que atque adeo admiratione dignas tulit. Quippe etc. *Steph.*

i) Qui longa gen. ſerie patricii eſſent. *Steph.*

k) Sola, eſſe animi proprias poſſeſſiones, et eiusmodi, quae auferri non poſſent, ducebat. *Steph.*

ſunt permulta, quae ab illo dicta atque conſcripta ad nos vsque per-
uenerunt. Adeo vero ciuilem ſeſe et commodum omnibus princi-
pem praeſtabat, vt adeuntium cuiuis dexteram (placide) daret, nemi-
nemque a ſuis cuſtodibus prohiberi aditu pateretur: ſolusque impe- 6
ratorum ſapientiae ſtudium non verbis aut decretorum ſcientia, ſed
grauitate morum, vitaeque continentia *l*) vſurpauit. Quo factum 7
eſt vt magnum ſapientium virorum prouentum aetas illa extulerit.
Solent enim *m*) plerumque homines vitam principis aemulari. 8
Quaecunque igitur *n*) ab illo modeſte atque fortiter domi foriſque ſunt 9
geſta, qualemque porro ſe aduerſus barbaras nationes, ſeptentrioni
ſubiectas ſolique orienti, geſſerit, ea ſunt multorum doctiſſimorum-
que hominum comprehenſa monimentis: quae vero poſt Marci obi- 10
tum per vniuerſam aetatem viſa mihi auditaque ſunt, nonnulla item
in experiundo cognita, vtpote in publicis officiis principalibusque
verſato, ea nunc conſcribenda ſuſcepi.

III.

Senem iam Marcum, neque aetate ſolum ſed laboribus multis curiſ-
que confectum, dum in Pannoniis ageret, grauiſſimus *o*) repente
perculit morbus. Quare quum deploratam plane ſalutem ſuam ſen- 2
tiret, anxius videlicet agebat, ne filius, qui tum primam inierat ado- 3
leſcentiam, ſiue aetatis feruóre nimio, ſiue licentia quadam ſumma,
quam in orbitate eſſet habiturus, bonis artibus ſtudiiſque *p*) relictis,
ebrietati ſeſe et crapulae dederet. Quippe facile ingenia adoleſcen- 4
tium a recta honeſtaque diſciplina ad luxum voluptateſque delabun-
tur. Terrebat inſuper hominem *q*) minime imperitum, multorum 5
memoria principum, qui iuuenes imperium ſuſcepiſſent, vt Dionyſii
Siciliae tyranni, cuius tanta fuit intemperantia victus, vt nouarum
voluptatum inuentores ſummis afficeret praemiis: vt item eorum, qui 6
Alexandro ſucceſſerunt. ita enim contumelioſe violenterque domi-
nati ſunt, vt illius imperio graue dedecus conciliarint. Siquidem 7
Ptolemaeus eo turpitudinis prolapſus eſt, vt contra Macedonum atque
adeo Graecorum omnium leges, etiam ſororiis amoribus implicaretur.
Antigonus autem, quo Liberum patrem *per omnia* repraeſentaret, pro
cauſia et *diademate Macedonico*, hederam capiti circumdare, thyr-
ſumque *pro ſceptro geſtare* eſt ſolitus. Solicitabant animum ſenis 8
recentia quoque exempla, vt Neronis ipſius, qui ne a materna qui- 9

l) Sancivit, vel confirmavit. *Steph.*

m) Semper hom. *Steph.*

n) Quaec. ig. ab illo fortiter et moderate geſta ſunt, (quibus impe-ratoria aut civilis ineſt virtus,) tam adverſus eos, qui ſeptentrionales terrae partes incolunt, quam eos, qui ſub oriente degunt barbaros, ea ſunt mult. etc., ut videlicet legatur, *τὰ ἀρκτῷα τῆς γῆς μέρη βαρβάρους κατοικοῦντας.* Sed Polit. illas res geſtas ab his* ſeparat, quaſi legeretur, *καὶ ὅσα πρός τε τοὺς τὰ ἀρκτ.* *Steph.*

o) gravis invadit morbus. *Steph.*

p) *reiectis*, aut *repulſis*, vel *excuſſis*, ut equus frena excutit. *Steph.*

q) multarum rerum peritum, vel multarum hiſtoriarum per., ſeu multum in hiſtoria verſatum. *Steph.*

dem caede abſtinuerit, et ſe ridiculum populo ſpectaculum praebue-
10 rit: vt item Domitiani, qui nihil ſibi ad extremam crudelitatem re-
11 liqui fecerit. Has igitur tyrannidum imagines *r*) cum animo volu-
12 tans, inter ſpem metumque agitabatur. Terrebat praeterea illum Germaniae *s*) vicina gens, quam nondum *t*) plane ſubiecerat, ſed partim in *u*) ſocietatem adſciuerat, alios armis belloque edomuerat.
13 nonnulli etiam ex iis effugerant, metuque principis impraeſens
14 continebantur. Quare dubitabat, ne *x*) deſpecta mox filii aetate arma
15 reſumerent. quippe barbaris mos quamlibet leuibus momentis aut cauſis *facillime* impelli.

IV.

His igitur curarum fluctibus aeſtuans, amicos propinquosque omnes quotquot aderant, conuocari iubet. Qui poſtquam conuenerunt, conſtituto in eorum conſpectu adoleſcente filio, paululumque ſe e
2 grabbato ſubleuans, huiuscemodi habuit orationem: *Dolere vos atque*
3 *angi, quum ita me affectum contemplamini, minime mirandum. Quip-*
4 *pe y) humanum eſt humanis caſibus ingemiſcere: multoque magis miſe-*
5 *ricordiam prouocant quae oculis vſurpamus. Caeterum z) peculiaris*
6 *vobiscum noſtra ratio eſt. nam de mei erga vos animi conſcientia mu-*
7 *tuam ſpero a vobis quaſi meo iure beneuolentiam. Nunc autem illud incidit, quum et mihi ſit iudicium faciundum, fruſtrane vobis honorem tamdiu habuerim, ſtudiumque omne meum lubens detulerim: et vobis, referenda gratia oſtendendum, non eſſe eorum quae acceperitis imme-*
8 *mores. Videtis filium, quem ipſimet educaſtis, primas nunc adoleſcentiae metas ingredientem, quaſique in ſalo atque in fluctu vitae, gubernatoribus indigentem, ne rerum a) imperitia de recto quaſi curſu abla-*
9 *tus, malis artibus impingat. eſte igitur vos illi pro me vno multi pa-*
10 *rentes, excolendo ſcilicet atque optima ſuggerendo. Neque enim aut pecuniae vis tyrannidis luxuriam explere, aut ſtipantia ſatellitum agmina tueri principem poſſunt, niſi b) illi ipſi quos regas, animum impe-*
11 *ranti beneuolentiamque accommodent. Quippe ii demum diu tutoque imperant, qui non metum ex crudelitate, ſed c) amorem ex bonitate ci-*
12 *uium ſuorum animis inſtillant. Neque enim quos ſeruire neceſſitas coëgit, ſed quos obtemperare ſua quemque voluntas adegit, ii ſunt in agendo patiendoque a ſuſpicione omni aſſentationeque vacui: nunquamque*

r) ſibi repraeſentans, vel ſibi ante oculos ponens, q. d. animo figurans. *Steph.*

s) Intell. Germaniae gens, quae vicina erat. *Steph.*

t) quam nondum totam ſubiugaverat. *Steph.*

u) blanda perſuaſione in ſocietatem pellexerat. *Memm.*

x) deſp. mox adoleſcentis aetate, arma in eum ſumerent, vel eum invaderent. *Steph.*

y) natura homines propinquiorum caſibus ingemiſcunt. *Memm.*

z) Sed me aliquid etiam amplius a vobis habere exiſtimo. *Steph.* Sed ego amplius quiddam a vobis expecto. *Memm.*

a) ne eorum, quae officii ſui ſunt, imperitia. *Steph.*

b) niſi eorum, quibus imperat, prius adſit beneuolentia. *Steph.*

c) ſed ſui deſiderium ex bon. *Steph.* deſiderium ſuae bonitatis. *Memm.*

imperia detrectant, niſi violenter contumelioſeque ſint habiti. Eſt 13
autem d) difficile in maxima licentia moderari ſibi, quaſique fraenos im-
ponere cupiditatibus. Quod ſi e) bene viuendi autores illi fueritis, et 14
quae nunc coram audit, identidem admonueritis, vna opera et ipſum vo-
bis reliquisque omnibus optimum principem reddetis, et memoriam no-
ſtram demerebimini: quam ſcilicet immortalem hac vna ratione poteri-
tis efficere. Talia dicentem Marcum ita repente animus defecit, vt 15
ſtatim conticeſceret, ac languore nimio *f*) ſupinus in lectulum rela- 16
beretur. Tanta autem quicunque aderant miſeratio inuaſit, vt ex iis 17
nonnulli prae dolore *g*) parum animi compotes clamorem extolle-
rent. Sed ille quum diem vnum duntaxat noctemque ſuperuixiſſet, 18
fato eſt functus: ſic vt magnum ſui deſiderium eius aetatis mortali-
bus, poſteris vero, etiam virtutis memoriam reliquerit ſempiternam.
Poſtquam vero illius mortem fama vulgauit, incredibilis repente 19
exercitum ipſum plebemque adeo omnem luctus occupauit. Neque 20
vlli ſane Romanae ditionis mortales fuerunt, qui non eiuſcemodi
nuntium multis lacrymis exceperint: omneſque eum velut vna voce, 21
alii *parentem probum*, alii *bonum imperatorem*, quidam *fortiſſimum du-*
cem, nonnulli etiam *continentem moderatumque principem* vocitabant.
neque ſane quisquam falſus habebatur.

V.

Paucis autem *h*) poſt diebus, celebrato iam funere, viſum amicis eſt ado-
leſcentem adducere ad exercitum, vt et milites alloqueretur, et 2
(qui *i*) nouis imperatoribus mos eſt) pecuniis elargiendis, (velut autora-
mento quodam) illorum ſibi animos adiungeret. Edictum itaque 3
omnibus, vt in campum de more adeſſent frequentes. Quum ita- 4
que proceſſiſſet Commodus, ac rem diuinam feciſſet, erectumque ad
hoc ipſum mediis caſtris tribunal conſcendiſſet, paternis amicis, (qui
multi ſane doctiſſimique viri aderant,) circumſtantibus, ad hunc fer-
me modum verba fecit: *Communem mihi eſſe vobiscum huius moerorem* 5
calamitatis, k) neque vos aliter quam meipſum affectos eſſe, planiſſime
perſuaſum habeo. Neque enim ego ſuperſtite parente ipſo meo, ſuperio- 6
rem me vobis vnquam geſſi. Nam ille ita nos vniuerſos, vt vnum 7
aliquem, diligebat, lubentiusque me commilitonem quam filium vocitabat: 8
quippe hanc, naturae appellationem, illam vero, virtutis communicatio-
nem exiſtimabat. Quin infantem ſaepe me in vlnis geſtans, vobis dabat 9
in manus, quaſique veſtrae mandabat fidei. Quapropter l) minime du- 10

d) eſt autem diff., quum quis potentiam ſibi miniſtram habet, mod. *Steph.*

e) quod haec illi conſulueritis, et quae nunc cor. *Steph.*

f) ſupinus decumberet. Tanta etc. *Steph.*

g) continere ſe non poſſent, quin clam. — *Memm.*

h) Paucis autem diebus elapſis, per quos filium in parentando patri occupabant, viſum am. *Steph.*

i) (qui imperio ſuccedentibus mos eſt,) pecuniis magnifice elargiendis. *Steph.*

k) neque minori, quam me, triſtitia aff. eſſe. *Steph.*

l) Quapropter omnem a vobis benevolentiam me conſecuturum ſpero; quum maiores natu haec, ut alumno, officia debeant. *Steph.*

11 *bito, quin mihi omnem ſitis beneuolentiam exhibituri: quum pro alumno*
me maiores natu habere debeant: ipſos autem aequales, condiſcipulos ar-
12 *morum iure appellauerim: ſiquidem ita nos vniuerſos vt vnum aliquem*
pater diligebat, omniumque virtutum ſtudio ac bonis artibus curabat
13 *inſtituendos. Nunc me poſt illum vobis fortuna principem dedit, non*
quidem aſcititium, quales ante me fuerunt, neque velut acquiſito impe-
14 *rio gloriantem. Quippe vnus ego vobis natus educatusque in aula, priua-*
tisque intactum cunabulis, ſtatim me, vt ex aluo prodieram, imperato-
15 *ria purpura ſuſcepit: ſimulque ſol hominem me vidit et principem.*
16 *Haec cum animis veſtris reputantes, iure m) principem colite, non da-*
17 *tum vobis ſed natum. Nam pater quidem iam in coelum euectus, con-*
18 *ſors eſt conſeſſorque deorum: nobis autem orbis terrarum gubernacula*
19 *rerumque humanarum cura incumbit. Quae n) quos ſucceſſus quantas-*
que habiturae ſint vires, in veſtra manu eſt. Si enim belli reliquias
fortiter deleueritis, et imperii Romani terminos ad Oceanum vsque
20 *promoueritis, cum ipſi vobis ingentem gloriam comparabitis, tum com-*
21 *munis parentis memoriae debitam gratiam referetis. Atque eum qui-*
dem exaudire quae dicimus et intueri praeſentem quae gerimus, cre-
22 *dite. Nos autem feliciſſimos, qui benefactorum noſtrorum teſtem eius-*
23 *modi ſimus habituri. Quae igitur ad hanc diem fortiſſime proſperri-*
meque geſſiſtis, illius ſcilicet ſapientiae gubernationique tribuuntur.
24 *Quae autem mecum, (hoc eſt cum) iuuene imperatore veſtro, praeclare*
feceritis, ea ſunt vobis ipſis quaſi peculiarem cum fidei tum virtutis
25 *claritudinem paritura. Quocirca et aetati meae* iuuenili *rebus ſtre-*
26 *nue gerendis autoritatem conciliabitis, et barbara gens initio noui*
principatus repreſſa, neque impraeſens, contemptu aetatis noſtrae, ſe
efferet audacius, et ſuis nunc edocta periculis, metu deinceps perpetuo
27 *coercebitur.* His dictis, pecuniam *o)* magna copia elargitus, vt ſibi
animos militum *p)* fidos faceret, in aulam reuerſus eſt.

VI.

Igitur breue ſane ad tempus omnia paternis amicis autoribus gere-
bantur: qui *q)* aſſiduitate prudentique conſilio nullo loco deerant,
tantum ei tribuentes laxamenti, quantum ſatis eſſe ad tuendam cor-
2 poris valetudinem arbitrabantur. Paulatim deinceps irrepſere non-
nulli ex aulico famulitio, qui ſibi ad corrumpendam iuuenis impe-
ratoris indolem nihil facerent reliqui. Quippe menſarii adulatores,
qui ventre atque obſcoenis voluptatibus felicitatem metiebantur,
3 identidem illum vrbis deliciarum admonebant: et nunc, quae illic
viſu audituque iucunda forent, commemorabant, *r)* nunc rerum

m) imperatorem, *αὐτοκράτορα. Steph.*

n) quas in rectum firmum que ſtatum componere, veſtri officii eſt: ſi et belli *rel.* vel ad rectum firmum que ſtatum perducere, v. off. *Steph.*

o) magnifice elargitus. *Steph.*

p) adiungeret. *Steph.*

q) qui totos dies cum eo verſabantur, optima conſulentes, nec plus otii concedebant, quam quod ſatis eſſe ad corpus moderate curandum arbitrabantur, vel honeſte curandum. *Steph.*

r) nunc vitae commoda, quibus abundaret, recenſebant. Adhaec etc. *Steph.*

omnium copiam atque affluentiam ferebant laudibus. Ad haec ripas
Iſtri, vt *s*) omni tempore incommodas vituperabant, quae neque po-
miferos haberent frutices, et perpetuis rigoribus nubibusque obti-
nerentur. *Nunquamne, imperator,* (aiebant) *concretam gelu atque ef-* 4
foſſam potare aquam deſines? alii calidis fontibus riuorumque fluentium 5
frigore, aurisque et coelo illo fruentur Italiae peculiari. *t*) Tali ſcili- 6
cet illecebrarum mentione, (facile) adoleſcentis animum volupta-
tum cupidinibus incenderunt. Itaque ſtatim conuocatis amicis, te- 7
neri ſe patriae deſiderio non diſſimulauit: cauſas tamen tam repenti- 8
nae mutationis fateri veritus, ſolicitum ſe aiebat eſſe, ne quis opu-
lens ex nobilitate domum occuparet principis: dein collectis viribus,
quaſi ex munitiſſima arce ſummam ſibi rerum vindicaret. poſſe *enim* 9
ex populo ſatis magnam vim delectorum iuuenum conflari. Talia 10
cauſante illo, reliquis metu defixis, terramque tacito vultu moeſto-
que intuentibus, ſurgens Pompeianus, qui et aetate reliquos antei- 11
bat, et *affinitate iunctus ei erat* (*nam* Commodi ſororem natu maxi-
mam in matrimonium habebat,) *Teneri te* (inquit) *ô fili et do-* 12
mine, patriae deſiderio, minime mirandum. Quippe eadem u) nos quo-
que rerum domeſticarum cupido ſolicitat: ſed ei tamen reſiſtimus, quo- 13
niam priores partes agunt magisque incumbunt nobis quae hic expedi-
enda ſuperſunt. Nam illis quidem vel in poſterum x) diutius perfrue- 14
ris: (Roma autem illic eſt vbi imperator eſt) caeterum bellum relin-
quere inchoatum, praeterquam quod indecorum videtur, etiam pericu-
loſum eſt. Quippe audaciam barbaris iniiciemus. neque enim remeandi 15
cupiditate deceſſiſſe nos, ſed aufugiſſe metu perculſos arbitrabuntur.
Tibi autem quam fuerit pulchrum, deuictis hoſtibus atque imperii fini- 16
bus ad Oceanum vsque propagatis, redire in vrbem triumphanti, vin-
ctosque et captiuos praeteragenti reges, ſatrapasque barbaros. his 17
enim artibus, prioribus ſeculis, Romani homines, magni atque illuſtres
euaſerunt. Nihil eſt autem quod vereare, ne y) qua illic res tuae peri- 18
clitentur. nam et optimus quisque ſenator tecum hic eſt, et exercitus
vniuerſus tuum coram propugnat imperium. Quin aerarium quoque 19
principalis pecuniae nobiſcum eſt omne. Ad haec patris tui memoria 20
aeternam tibi apud poteſtates quaslibet fidem atque beneuolentiam ro-
borauit. Quum ad hunc modum potiora ſuadens Pompeianus lo- 21
quutus eſſet paulum modo impraeſens conatus adoleſcentis repreſſit:
qui reueritus ſenis dicta, quum nihil haberet quod ſaltem hone- 22
ſtum ſpecie reſponderet, concilium dimiſit, *diligentius* affirmans *con-*
ſideraturum. Dein vero miniſtris illius magis magisque inſtantibus, 23
nihil iam ad amicos retulit, ſed datis (Romam) literis, ac praepoſi-
tis quos viſum eſſet tuendae Iſtri ripae et barbarorum inſultibus

s) ut omnibus anni temporibus iniucundas vitup. *Steph.*

t) Talia adoleſcenti modo non ante oculos ponentes, eius animum volupt. *Steph.*

u) nos quoque commoditatum patriarum cupido ſollicitat: ſed quae hic ſunt negotia, quum potiora ſint, magis que urgeant, cupiditatem illam compeſcunt. *Steph.*

x) diutiſſime, vel ſat diu. *Menm.*

y) ne quis illic rerum adminiſtrationem invadat, vel reip. gubernacula, ad verbum, *res* invadat. *Steph.*

24 coercendis, profectionem z) continue edicit. Illi igitur, demanda-
ta ſibi munia obeuntes, haud ita longo tempore multos armis barba-
ros ſubegerunt, quosdam autem ex iis magnis praemiis in amicitiam
25 ſibi adiunxerunt. Quod quidem haud difficile factu fuit: quippe
barbari, ſuapte natura pecuniae auidi, periculorum deſpicientes, aut
incurſibus populationibusque victum parant, aut propoſita mercede
26 venalem pacem habent. Quod intelligens Commodus, vt pecunia,
qua maxime abundabat, ſecuritatem redimeret, nihil videlicet peten-
tibus denegabat.

VII.

Vbi autem *a*) dedita profectionis fama per exercitum eſt, ingens
repente totis caſtris motus extitit, nullo non redire Romam cu-
2 piente, relictoque hoſtili ſolo vrbanas affectante delicias. Poſtea
vero quam fama ac nuntiis vulgatum eſt reuerti in vrbem princi-
pem, incredibilis vniuerſam plebem laetitia peruagatur, ſpem ſibi
vnoquoque optimam de iuuenis imperatoris praeſentia proponente,
3 credentibusque vniuerſis, paternis eum veſtigiis perrecturum. Sed
ille feſtinato iter faciens, et iuuenili quodam ardore omnes in medio
vrbes curriculo pertranſiens, regioque cultu, laetisque populorum
celebritatibus exceptus, gratus nimirum omnibus atque optatus ad-
4 ueniebat. Sed vbi Romam appropinquauit, ſenatus ſtatim vniuerſus,
populusque Romanus, magno pro ſe quisque anteuertendi ſtudio ef-
fuſi, laureatique, ac flores omnifariam (quos dabat anni tempus)
b) conferentes, quam quisque ab vrbe longiſſime poterat, occurre-
5 bant, viſuri principem aetate atque nobilitate conſpicuum. quippe
c) amabant illum, et quidem veriſſimis affectibus, *vtpote* natum apud
ipſos educatumque, tertioque iam *d*) gradu imperium nobilitatem-
6 que Romanam complectentem. Nam paternum ei genus a primori-
bus ſenatorii ordinis: mater autem *Fauſtina*, principis vxor, Anto-
7 nini Pii filia, Adriani etiam per matrem neptis, ſeriem ipſam generis
ad Traianum proauum referebat. Hoc editus genere Commodus eſt:
8 cui quidem praeter aetatis florem, etiam formae dignitas ſuffraga-
batur, congruens corporis modus, pulchra virilisque facies, tran-
9 quillae faces oculis atque *micantes*; *flaua* et *criſpa* caeſaries: vt in
ſole ambulanti velut igne quodam *rutilaret*, ſic vt euntem quidam
ſcobe aurea putarent conſpergi: quidam etiam *e*) pro argumento di-
uinitatis acciperent, ac radios eſſe illos circa verticem genitiuos opi-

z) for. continuo: quae tamen vox Graecis adiecta verbis erit. *Steph.*

a) for. *didita* ſcripſit Pol., ut *diditur rumor* apud Virgil., ubi tamen itidem male *deditur* in quibusdam lib. *Steph.*

b) flores tum non *conferebant*, ſed, quos poſtea iacerent ac ſpargerent, *afferebant*, ut videre eſt paulo poſt. Niſi forte *conferentes* pro *ſimul afferentes* dixit. *Steph.*

c) quippe deſiderio eius tenebantur, et quidem v. aff., vtpote nati apud ipſ. educati que. *Steph.*

d) et qui a tertia iam ſtirpe Imperator et patricius Romanorum eſſet. *Steph.*

e) aliquid diuinum eſſe putarent, vel diuinitus ei contingere dicerent. *Steph.*

narentur. Ad haec lanugo malis proſerpebat, easque quaſi floribus 10
conueſtiebat. Talem igitur imperatorem fauſtis ominibus acclamatio- 11
nibusque, et coronarum florumque ſparſionibus exceperunt. Sed 12
poſtquam vrbem ingreſſus eſt, Iouisque primum, dein caeterorum deorum templa conſalutauit, gratiasque ſenatui vniuerſo et *f*) praetorianis militibus egit ſeruatae ſibi fidei, in aulam palatinam ſe recepit.

VIII.

Pauculis igitur annis nihil non honoris paternis amicis exhibebat, omnibusque eos negotiis in conſilio *g*) habebat. *h*) Cura dein 2
totius imperii aliis demandata, Perennem, Italicum hominem, militaris diſciplinae peritiſſimum, praetorianis praefecit. Is adoleſcentis aetate abutens, deliciis illum ganeisque corrumpi ſinebat: curaque 3
omni laboribusque ſuſceptis, totum plane imperium adminiſtrabat. Erat in homine inexhauſta diuitiarum ſitis, ſic vt nihili quae acqui- 4
ſierat, pendens, nouis ſemper lucris inſatiabilis inhiaret. Hic et paternos Commodi amicos *primus* calumniis premere, et locupletiſſimum quemque nobiliſſimumque in ſuſpicionem adducere inſtitit: ſcilicet vt perterrefacto adoleſcente, atque illis ſupplicio affectis, cauſam poteſtatemque ipſe haberet in eorum bona et fortunas inuadendi. Caeterum aliquamdiu cum patris memoria, tum amicorum reue- 5
rentia continuit adoleſcentem: *i*) *dein velut maligna quaedam atque inuida fortuna, rectum adhuc moderatumque illius ingenium ſubuertit.* Nam ita res accidit. *Lucilla* erat Commodo maxima natu *ſo-* 6
ror: ea prius L. Vero imperatori nupſerat, quem conſortem ſibi imperii Marcus aſciuerat, locataque in matrimonium filia, firmiſſimo affinitatis vinculo adſtrinxerat: ſed poſtquam L. fato functus eſt, ma- 7
nentibus adhuc Lucillae principatus inſignibus, Pompeiano eam pater deſpondit. Nihilo tamen ſecius priſtinum illi honorem Com- 8
modus reliquit vſurpandum. nam et ſella imperatoria ſeſſitare in theatro, et ignem de more praeferri patiebatur. Poſtea vero quam 9
Commodus vxorem duxit Criſpinam, ac neceſſe fuit principis vxori primo loco cedere, iniquo ſcilicet hoc animo Lucilla ferens, atque illius honorem in ſuam contumeliam vertens, quum ſciret a viro ſuo *Pompeiano Commodum diligi, minime auſa eſt quippiam ad ipſum ſuper occupando imperio referre*: ſed animum Quadrati, nobiliſſimi 10
locupletiſſimique adoleſcentis, periclitata (cum quo etiam ſtupri conſuetudinem habere exiſtimabatur) grauiſſimeque apud eum *k*) de ac-

f) et iis, qui relicti Romae fuerant militibus egit. *Steph.*

g) for. *adhibebat* Polit. ſcripſit. *Steph.*

h) Poſtea vero, quam imperii curam ſibi ipſi commiſit, Perennem praetorianis praefecit, It. hom. qui militaris, i. rei militaris peritus, habebatur: quo potiſſimum nomine praeeſſe eum exercitibus voluit. Is adol. aet. abuti coepit, eumque deliciis et crapulae indulgere ſinens, et a cura laboribusque imperatoriis avocans, totam imperii adminiſtrationem ſuſcepit. Erat in h. etc. *Steph.* Cura deinde imperii ad ſe revocata. *Memm.*

i) dein, v. m. quadam atque inv. f., rect. a. mod. q. illi ingenium ſubvertente, tale quid accidit. *Steph.*

k) de primo loco ſibi denegato, vel de primo loco ſibi erepto,

cepta iniuria conqueſta, paulatim adoleſcentem eo perpulit, vt in ſe-
11 met vniuerſumque ſenatum pernicioſiſſime conſuleret. Quippe inter caeteros ſenatorii ordinis *primarios*, qui ſecum in id facinus conſpirarent, etiam adoleſcentem quendam Quintianum nomine, (*qui et ipſe ordinis illius erat*) prompti atque audacis animi, ſibi adiunxit: perſuaſitque, vti pugionem in ſinu celans, tempus *l*) locumque caperet, factoque repente impetu Commodum occideret: reliqua ſe pecuniis
12 largiendis curaturum. Ille in aditu amphitheatri ſubſiſtens (quippe obſcuro loco facile ſe occultum ſperabat fore) *m*) nudato confeſtim pugione, ac magna voce proclamans, Hunc tibi ſenatus mittit: dum loquitur nudumque oſtentat pugionem, comprehenſus a militibus,
13 poenas amentiae dedit, ſuoque indicio autor a ſe cauendi fuit, aperto
14 magis quam impleto conſilio. Haec igitur prima maximaque odii
15 cauſa adoleſcenti aduerſus ſenatum extitit. Ita namque animum verba illa ſauciarant, *n*) vt omnes hoſtium loco haberet, ſemperque eius
16 memoriae vox illa irruentis in ſe iuuenis inhaereret. Neque vero tantam hanc occaſionem Perennio omiſit, ſed ei perſuaſit, ut praecipuum quemque ſuccideret, neque eminere quempiam pateretur: quorum ipſe in bona impetum faciens, facile omnium eius aetatis ho-
17 minum locupletiſſimus euaſit. Quaeſtiones autem Perennio diligenter exercente, *o*) ſoror ipſa Commodi, coniuratique omnes, caeterique praeterea quantulacunque ſuſpicione attacti, ſupplicio affecti ſunt.

IX.

Igitur Perennis, ſublatis e medio quos imperator *p*) verebatur, quique illum paterno quodam affectu complectebantur, *q*) atque ipſe illius tuendae ſalutis cura ſuſcepta, nihilque non autoritatis adeptus,
2 imperium iam ipſum animo inuaſerat: perſuaſoque Commodo, vt ſuos liberos, adoleſcentes adhuc, Illyricis praeficeret exercitibus, ipſe pecuniae vim ingentem contrahebat, vt ſcilicet praetorianos ab ipſo
3 ampliſſimis largitionibus abalienaret. Filiique item eius clanculum copias colligebant, eo conſilio, vt, quum primum Perennis Commo-
4 dum occidiſſet, ipſi principatum arriperent. Proditae autem ſunt in-

conqueſta: ſi ſcribatur προεδρίας. *Steph.*

l) loc. q. caperet, ubi in Comm. irruens, eum occideret. *Steph.*

m) nudans que pugionem, ac repente Commodo ſuperveniens, quum magna voce proclamaſſet, ſe adverſus eum a ſenatu miſſum eſſe, ac non prius, quam ita exclamarit, eum feriiſſet: ſed dum in proferendis hiſce verbis et oſtendendo pugione tempus conſumit, comprehenſus ab Imp. ſatellitibus eſſet, poenas amentiae dedit: quippe qui, quod deliberatum erat, praediceret potius, quam exſequeretur; efficeret que, ut ipſe quidem praecognitus, caperetur, ille autem praeſcius, vel praemonitus, ſibi caveret. Haec rel. *Steph.*

n) ut communes hoſtes exiſtimaret omnes. *Steph.*

o) Commodus nulli pepercit, ſed tum ſuam ipſius ſororem, tum omnes, qui vel coniurauerant, vel quantulacunque ſuſp. attacti erant, morte mulctauit. *Steph.*

p) reuerebatur. *Steph.*

q) ac ſalutis eius curam gerebant. *Memm.*

ſidiae incredibili quodam modo. Ludos Romani Ioui Capitolino fa-
ciunt, tanta r) hominum confluente multitudine, quantam par eſt
confluere ad tantae vrbis celebritatem. Spectare autem ac praeſide- 5
re in theatro vna cum ſacerdotibus, quos ordo ſingulis annis poſtu-
lat, etiam imperator ſolitus. Quum itaque nobiliſſimis ſcenicis ope- 6
ram daret, ſedens imperatoria ſella Commodus, pleno ſpectatoribus
theatro, ſuisque cuique locis ad ſedendum pro dignitate attributis:
priusquam quicquam diceretur agereturque in ſcena, (repente) qui- 7
dam, philoſophi habitu, s) manu baculum geſtans, peramque ſeminu-
dus (ab humero) ſuſpenſus, curriculo prodiit: mediaque in ſcena
conſiſtens, manuque ſilentium imperans, *Non hoc* (inquit) *ludorum* 8
tempus, o Commode: neque ſpectaculis t) celebritatique vacandum. Im- 9
minet enim ceruicibus tuis Perennis gladius: ac, niſi caueris non qui- 10
dem impendens ſed iam praeſens periculum, u) periſti. Nam et ipſe hic 11
aduerſus te copias pecuniamque colligit, et nati exercitus Illyricos ſoli-
citant: quos niſi ſtatim praeuenias, occidiſti. His dictis, ſiue 12
forte quadam diuinitus huc impellente, ſiue id auſo homine,
vt gloriam ſibi, x) ignarus atque obſcurus, acquireret, ſeu
quia ſperaret ingens aliquod praemium ab imperatore y) con-
ſequuturum: ſane illum derepente obſtupefecerat. Caeteri autem 13
etſi non de nihilo ea dicta ſuſpicabantur, tamen fidem habere diſſimu-
labant. At Perennis comprehendi hominem iubet, ac, z) pro furio- 14
ſo et vaniloquo, igne comburi. *Ita ſcilicet poenas dedit intempe-*
ſtiuae libertatis. a) Caeterum qui ſe Commodi ſtudioſos videri vole- 15
bant, peroſi antea quoque Perennem, vtpote intolerandae hominem
ſuperbiae contumeliaeque, nactique opportunum tempus, calumniis
eum premere aggrediuntur. Sed ſcilicet ita futurum erat, vt et Com- 16
modus inſidias euitaret, et Perennis vna cum liberis penderet poe-
nas. Quippe haud multo poſt milites quidam clam Perennis filio 17
nummos quoſdam attulerunt, illius imagine percuſſos, eosque ignaro 18
etiam Perenni, quamquam erat praefectus, Commodo oſtenderunt,
b) totoque inſidiarum ordine patefacto, maximis ſunt muneribus affecti.

r) Potius loquitur Herodianus de *multitudine* τῶν ἀγωνιστῶν, ut paulo *poſt vocat, quae* eo confluit. *Steph.*

s) (manu enim baculum geſtabat; eique ſeminudo pera dependebat,) curr. pr. *Steph.*

t) feſtis que vac. *Steph.*

u) exitium te incautum opprimet, vel nihil tale cogitantem, aut nec opinantem. *Steph.*

x) *ignarus*, paſſ. ſignif. pro *ignotus*, ſeu *ignobilis. Steph.*

y) Polit. omittit pronomen *ſe* ante particip. *conſecuturum*, ſicut et alibi in ſimilibus locis. *Steph.*

z) ac, tanquam furioſum et vaniloquum. *Steph.*

a) Caeterum qui circa Commodum erant, et quicunque ei ſe beneuolos ſimulabant, cum antea Perenni offenſi erant, (odioſus enim atque intolerabilis ob ſuperbiam et contumelias erat,) tum vero praeclaram occaſionem nacti, criminando adducere in inuidiam conabantur. Et vero oportebat uno eodem que tempore Commodum inſidias effugere, et Perennem male perire. *Steph.*

b) et latente inſidiarum arte patefacta, vel latente inſid. modo patefacto. *Steph.*

19 Quocirca inſcio negotii totius Perenni, ac tum nihil minus expectanti
20 ſubmiſſi noctu a Commodo quidam caput abſciderunt: *c)* iuſſique
ſtatim ad illius filium pergere, quum nihil ad celeritatem ſibi reliqui
feciſſent, etiam rumores famamque eorum, quae Romae eſſent, prae-
uenerunt. ii amicas ei literas ab imperatore reddiderunt, quae ma-
21 gna propoſita ſpe Romam reuerti iubebant. Ergo et conſiliorum et
omnis eius paratus, poſtremo paterni caſus ignarus, quum quidam
nuntii dictitarent, etiam paternis ipſum verbis acciri: *d)* qui ne ipſe
quidem ſcribere ſuperſediſſet, niſi ſatis momenti habituras imperato-
22 rias literas exiſtimaſſet: credidit videlicet adoleſcens: et quamuis ini-
quo animo ferret interpellari ſua conſilia, tamen paterna fretus po-
23 tentia, quam eſſe adhuc incolumem putabat, ad reditum ſe compa-
24 rat. Tum deinde vt attigit Italiam, per eos, quibus negotium datum
fuerat, occiditur. Hunc illi exitum habuerunt. Poſt haec Commo-
dus duos conſtituit praefectos, tutius fore ratus tantam illam pote-
ſtatem non vni duntaxat credere, ſed diſſectam in partes, imbecilli-
orem eo pacto *e)* contra principem reddere.

X.

Verum haud longe poſt, aliae in illum huiuſcemodi inſidiae inten-
2 duntur. Maternus erat quidam *f)* miles multa auſus nefaria.
Is repente deſertis caſtris atque aliquot in ſocietatem commilitoni-
bus aſcitis, magnam perditorum manum breui collegerat, vicoſque
3 primo et agros populabatur. Magna deinde pecuniae vi collecta, plu-
res quotidie ſibi ex facinoroſis copulabat: pollicenſque ingentia cui-
que operae pretia, et in praedae communionem inuitans, eo rem ad-
duxit, vt non iam latronum ſed (iuſtorum) hoſtium haberent auctori-
4 tatem. Quippe magnas etiam vrbes occupabant: effractiſque per
vim carceribus, captiuos ſine diſcrimine omnes vinculis exime-
bant, eoſque ſibi impunitate ac beneficiis adiungebant. Igitur Gal-
liam omnem atque Hiſpaniam incurſibus vaſtabant, et vt quamque
ex magnis vrbibus vi ceperant, *g)* incenſa direptaque protinus abi-
5 bant. Quae vbi Commodus cognouit, rectoribus gentium plenas irae
atque minarum mittit epiſtolas, caſtigans et ignauiam exprobrans:
6 ſimul comparare aduerſus illos exercitum imperans. *Quod vbi latro-
nes acceperunt, decedendum ſibi ex illis regionibus rati, clam per
auia quaedam compendia, ſeorſum alii ab aliis, in Italiam peruene-*

c) Deinde mittit quamprimum, ad rumorem eorum, quae facta erant, anteuertendum, qui celeriore curſu contendant, et ſuperuenire filio Perennis poſſint, dum adhuc, quae Romae contigerunt, ignorat. Scriptis etiam litteris amicis, quibus illum ſub ſpe maiore arceſſi a ſe dicit, venire iubet. *Steph.*

d) qui nihil ſcripſiſſet, quod regiis eſſet litteris contentus: credidit caet. *Steph.*

e) ad imperii appetitionem reddere. *Memm.*

f) miles quidem antea, ſed qui multa nef. auſus erat. Is rep. deſ. c. atque aliis, qui et ipſi eadem perpetrarant, in fugae ſocietatem aſcitis, manum hominum, qui facinoroſi erant, brevi coll. *Steph.*

g) partim incenſa, partim direpta. *Steph.*

runt. Ac iam de regno maioribusque rebus Maternus cum ſuis deli- 7
berabat. nam quando hactenus omnia illi ſpe vlterius proceſſerant, 8
h) aut aliquid magnum inuadendum ſibi exiſtimabat, aut certe, quando
in id diſcriminis incideret, non obſcure neque ignaue moriendum.
Sed quoniam ſe non tantis eſſe viribus intelligebat, quantae ad reſi- 9
ſtendum Commodo collata acie ſatis eſſent (quippe et Romanae ple- 10
bis et praetorianorum militum propenſa in Commodum voluntas cre-
debatur) arte ſibi conſilioque graſſandum ſtatuebat. Quocirca tale
quiddam comminiſcitur. Veris initio, *quotannis*, ſtato ſolennique 11
die, pompam matri deum Romani celebrant. In ea, quae apud
quemque ſunt *i*) diuitiarum praecipua, ſupellexque pleraque impera-
toria, materiae aut artis ſpectandae, praeferri ante deam ſolent.
Paſſimque omnibus *quouis modo* ludendi licentia permiſſa, ſic vt per- 12
ſonas induant quas cuique libitum, nullamque non magiſtratuum
quoque imaginem, prout cuiusque ſtudium, repraeſentent: ſic vt non
temere a falſis veros dignoſcas. Putauit hoc Maternus idoneum ce- 13
landis inſidiis tempus: ratus fore, vt, ſi perſonam ſtipatoris alicuius 14
indueret, ſuosque ad eandem ſimilitudinem armis ornaret, ac ſe ha-
ſtatis immiſcerent, ſic vt pars eſſe comitatus imperatorii crederen-
tur, nullo videlicet praecauente, repente impetu facto Commodum
obtruncarent. Sed proditus imperatori a ſociis quibusdam, qui vna 15
cum ipſo venerant in vrbem, *k*) (indignantibus ſcilicet, ſi quidem
eum non pro latrone iam ſed pro principe habituri forent, ante-
quam feſtus dies adeſſet) et ipſe comprehenſus, ac mulctatus capi-
te, et qui eiusdem factionis erant, meritis ſuppliciis affecti. *l*) At 16
Commodus, facta re diuina, gratulatusque deae, feſtum agitabat,
pompamque gaudens frequentabat. Sed et populus omnis pro impe-
ratoris ſalute diem laetabundus celebrabat.

XI.

Quae autem ratio ſit, cur huic deae tantum honorem Romani habeant, non alienum videtur, quantum ex hiſtoria accepimus,

h) neceſſe putauit, aut magno *quopiam facinore res ſuas ad felicem exitum perducere*, aut, quum ſemel in diſcrimen ſe conieciſſet, non obſcure neque inglorie mori. *Steph.*

i) diuitiarum argumenta, vel indicia, aut diuitias teſtantia, ſupellex que pretioſa Imperatorum; quae quidem propter materiae aut artis miracula ante deam praeferri in pompa ſolent. Ac ſumma tunc omnibus quouis ludendi modo conceſſa eſt licentia: adeo vt unusquisque quamcunque vult perſonam repraeſentet; neque vlla ſit tam magna aut eminens dignitas, cuius habitum non liceat ei cui libeat induto, ludere et veritatem occultare: ita vt non facile ſit eum, qui imitatur, ab eo, qui reuera eſt, dignoſcere. *Steph.*

k) (invidentibus, ſi pro latrone dominum et regem, vel imperatorem, habituri eſſent, anteq. f. d. aduenïſſet,) et *ſi* habituri *eſſent*, pro *quod* hab. eſſent. *Steph.*

l) At Commodus, quum deae ſacrificaſſet, gratias que egiſſet, feſtum celebrabat. Ipſe etiam populus deam exſultans deducebat, et una cum feſto, laetitiam quoque de ſeruato Imperatore ſolenniter agitabat. *Steph.*

commemorare: praeſertim quum ea res pleriſque Graecorum ignota
2 eſſe videatur. *Ipſum igitur ſimulacrum coelitus* (vt aiunt) *demiſſum,*
neque qua ſit materia, nec a quo fabricatum artifice, ſatis conſtat: ne-
3 *que plane hominum manibus* m) *creditur factum. Hoc igitur decidiſſe*
coelitus ferunt in quendam Phrygiae agrum, cui nomen Peſinunti,
n) *a caſu eius ſimulacri, factum putant: ibi enim a principio comparuiſſe.*
4 *Licet apud alios comperiam, pugnam illic Ilum Phryga Tantalumque*
Lydum inter ſe conſeruiſſe, ſiue de via ortam, ſiue potius ob raptum Ga-
5 *nymedis. Quumque diu aequis viribus decertatum foret, ac permulti*
vtrinque cecidiſſent, nomen ex ea clade loco eſſe impoſitum. Hic etiam
fama fert, o) *Ganymedem, ipſum trahentibus in diuerſa germani atque*
6 *amatoris manibus, vita eſſe orbatum: ſublatumque e medio, pro calami-*
tatis ſolatio, relata ad Iouem raptorem fabula, diuinis fuiſſe honoribus
7 *affectum. In hoc, quem diximus, Peſinunte Phryges olim Orgia cole-*
bant, ad ipſum fluuium Gallum, a quo etiam euirati deae ſacerdotes co-
8 *gnominantur. Sed vbi res Romana creuit, reſponſo accepto manſurum*
imperium atque ad p) *ſummam auctum iri, ſi Peſinuntiam deam ad ſe*
9 *transferrent: miſſi in Phrygiam legati ſunt petitum deae ſimulacrum.*
quod quidem facile conceſſum eſt, conſanguineos ſe dictitantibus, atque
10 *oriundos ab Aenea Phryge. Quum itaque nauigio deuectum ſimulacrum*
ad ipſas Tiberis fauces appuliſſet, (quibus tum Romani vice portuum
11 *vtebantur, confeſtim* q) *diuina quadam vi nauigium ſubſtitit, neque vl-*
lis Romani populi certatim trahentis moueri viribus potuit, donec Ve-
12 *ſtalis ſacerdos adeſſet. Ea quum virginitatem perpetuo ſeruandam pol-*
luiſſe falſo argueretur, damnationem metuens, ſupplex petiit a populo,
vt iudicium de ſe deae Peſinuntiae committerent. quo impetrato, zonam
recinxit, eamque prorae iniecit, *clare precata, vt ſi intemeratam ſe*
13 *eſſe ac virginem dea ſciret,* r) *nauim progredi iuberet. Quae vbi di-*
xit, ſtatim alligatam zonam manu ducta nauis ſequi coepit. Ita ſunt
pariter Romani manifeſtam numinis diuinitatem atque s) *innocentiam*
14 *virginis admirati.* Sed haec hactenus de Peſinuntia dea: prolixius
etiam fortaſſe quam decuit, haud inſuauem tamen ſcientiam allatura
15 iis, qui res Romanas minus cognitas habeant. Commodus autem,
euitatis Materni inſidiis, maiore ſe cuſtodia muniebat: rarus prodi-

m) tangi licet. *Sylb.*

n) ex eo, quod ceciderit ſimulacrum, ibi que primum fuerit conſpectum. Vt autem apud alios inuenimus, pugnam illic aiunt Ilum Phr. *Steph.*

o) Ganymedem ex oculis euanuiſſe, dum hinc frater, illinc amator, eum traherent: quum autem corpus ex oculis euanuiſſet, id, quod adoleſcenti acciderat, diuinitus contigiſſe, fabuloſe eſſe traditum; tanquam a Ioue raptus foret. In hoc autem, quem dix. *Steph.*

p) for. *ſummum* Pol. ſcripſit. *Steph.*

q) diuina quadam vi fecit, vt ſubſiſteret nauigium: adeo ut, quum longo tempore Romani cunctis totius populi viribus illud traherent, limo renitente, non prius proveherentur, quam deae ſacerdos, quae Veſtalis erat, aduecta eſſet. *Steph.*

r) exorari ſe ſineret nauigium. Facile autem id, poſtquam alligata zona fuit, ſecutum eſt. *Steph.*

s) pudicitiam. *Memm.*

ſe in publicum, plerumque temporis in ſuburbanis aut in principalibus praediis procul ab vrbe conſumere: abſtinere prorſus ab iurisdictione, omnique actu imperatorio.

XII.

Per idem tempus accidit, vt ingens Italiam quidem vniuerſam peſtilentia occuparet: ſed in ciuitatem Romanam vehementius tamen ſaeuiret, vtpote quae et per ſe populo abundaret, et aduenas
toto orbe confluentes exciperet. Quare magnà iumentorum atque 2
hominum ſtrages conſecuta. Tum Commodus (ità ſcilicet quidam
medicinae periti perſuaſerant) Laurentum ſeceſſit, *t*) quod frigidior 3
ea regio ſit, ſyluisque e lauru permultis opaca: a quo etiam regioni inditum nomen. Valere enim plurimum aiebant, ad aëris euitandam contagionem, cum odores laurorum, tum ipſarum amoenitatem
vmbrarum. Quocirca in ipſa quoque vrbe, de medicorum ſententia, 4
plerique vnguentis ſuauiſſimis nares atque aures opplebant, ſuffituque
et odoramentis aſſidue vtebantur, quod meatus ſenſuum (vt quidam 5
dicunt) odoribus illis occupati, neque admittant aëra tabificum, et, ſi maxime admiſerint, tamen eum maiore quaſi vi longe ſuperari.
Caeterum nihilo ſecius morbus *u*) ingraueſcere, hominesque paſſim 6
et pecora inter homines agitantia interire. Sed et fames eodem 7
tempore ciuitatem oppreſſerat, hac de cauſa. Cleander erat quidam, 8
Phryx genere, ex ea nota hominum, qui publice per praeconem veneunt. Hic quum in domum imperatoriam ſeruitio eſſet traditus, et cum ipſo Commodo accreuiſſet, eo ſcilicet honoris atque autoritatis prouectus eſt vt et corporis cuſtodiam et cubiculi cu-
ram, praeterea militum praefecturam (ſolus) obtineret. Caeterum 9
diuitiae ac luxus, etiam illum ad imperii ſpem inſtigabant. Quocirca grandi coacta pecunia plurimum frumenti coëmit. id autem occluſum habebat, ſperans ſibi Romani populi atque exercitus voluntates adiuncturum, ſi prius rerum neceſſariarum penuria laborantes,
magnis repente largitionibus demereretur. Idem gymnaſium quoque 11
maximum exaedificauerat, publicatis etiam balneis, vt eo modo po-
pulum ineſcaret. At Romani infenſi iampridem, *x*) ac totius cauſam 1
peſtilentiae in eum conferentes, ſimul peroſi hominem diuitiis inexplebilem, prius quidem confertim per theatra ſidentidem traducebant: *y*) dein, agente in ſuburbanis Commodo, repente vniuerſi magnis clamoribus concurrerunt, Cleandrum ad necem depoſcentes.
Quum autem ſuburbanum omne tumultu compleretur, et Commo- 1
dus ipſe in alto ſeceſſu voluptatibus indulgeret, inſcius quae gere-

t) frigidior enim ea regio, ſiluis e lauru ſpatioſiſſimis opaca, (a quo etiam inditum regioni nomen,) ſaluti conſeruandae idonea eſſe exiſtimabatur; atque adeo aëris corruptioni reſiſtere, et ſuauitate odoris, qui e lauris efflaretur, et iucunda ipſarum arborum vmbra. Quin etiam ii, qui urbem incolebant, medicorum iuſſu, vnguento nares atque aures opplebant fragrantiſſimo. *Steph.*

u) diutiſſime ſaeuire. *Memm.*

x) et illorum malorum cauſam in eum *conſ.* Iam autem de fame, non de peſtilentia, eſt ſermo. *Steph.*

y) Tandem vero, ag. *Steph.*

rentur (nam id Cleander cauerat) repente extra omnium expectatio-
13 nem armati equites principis eruperunt, Cleandri iuſſu proruentes
obuium quemque, ac vulnerantes. Neque ſcilicet populus excipere
illorum impetum valebat, inermis armatorum, pedeſter equitum.
14 Quare fuga facta, in vrbem reiiciuntur, ibique permulti, neque mo-
do quos ferro milites conficiebant, neci dediti, ſed quos etiam ipſi
proculcauerunt equites: quique aut conferta turba aut equitum in-
15 curſu conflictabantur. Igitur ad vrbis portas ſine vllo impedimento
16 *equites z)* perſecuti, magnam populi partem interfecerunt. Qui au-
tem in vrbe remanſerant, calamitate ſuorum intellecta, clauſis do-
mibus cum in tecta et culmina euaſiſſent, lapidibus tegulisque equi-
17 tes deſuper inceſſebant. Itaque *a)* ſtatim conuerſa fortuna eſt, nullo
manibus decertare auſo, ſed omni multitudine deſuper quaſi ex tuto
dimicante. Quocirca ſaucii (magna pars) cum tolerare iam vlterius
18 nequirent, terga fugae mandarunt. Multi itaque cadebant crebro *b)*
telorum iactu, multi equis excutiebantur, inter deuolutos lapides fal-
19 lente veſtigio lapſantibus. Sed et pedites, qui in vrbe ſtationes ha-
bebant, populo ſuppetias aduerſus inuiſos ſibi equites raptim tule-
runt.

XIII.

Itaque cum ciuile bellum eſſet, nemo tamen quae gererentur nun-
2 tiare Commodo audebat, metu Cleandri potentiae: donec maxima
natu ſoror, Fadilla nomine, accurrens ad imperatorem (quippe faci-
lis aditus ſorori) crinibus ſolutis, proiecta humi, ac plane in lugu-
3 brem habitum deformata, *Tu quidem* (inquit) *o princeps, otium agi-
tans, et omnium quae gerantur ignarus, extremo in periculo verſaris:
4 nos autem, ſanguis tuus, propemodum occidimus. Actum de populo Ro-
mano, actum magna ex parte etiam de exercitu eſt: et quae ne a bar-
baris quidem nos paſſuros expectabamus, ea nobis domeſtici faciunt: et
5 in quos maxima contuliſti beneficia, eos primos inimicos habes. Clean-
der aduerſus te populum et exercitum armauit, c) quorum quidem alte-
ris inuiſus eſt, alteris charus: vtrique tamen in armis ſunt, caedemque
6 inter ſe patrant, et ciuili ſanguine Romam replent. Sed in nos videli-
cet vtriusque multitudinis recidet calamitas, niſi tu quamprimum neci
dederis ſceleratiſſimum famulum, qui tantae cladis illis iam fuit, no-
7 bis mox futurus eſt autor. d)* Haec loquens, veſtem ſcidit: multique
item qui aderant, ſumta de verbis mulieris audacia, Commodum
8 territabant. Is expauefactus, cum iam non vt impendens ſed vt prae-
ſens periculum formidaret, acciri ad ſe Cleandrum propere iubet,
nihildum certi ſcientem, ſed tamen aliquid ſuſpectantem imperatori
9 renuntiatum. Accedentemque ad ſe imperat comprehendi, et ca-
put eius amputatum contoque praefixum circumferri: voluptuoſum

z) perſecuti, omnes, qui in eos inciderent, interficiebant, nulli parcentes. *Steph.*

a) Itaque patiebantur, quae fecerant, nullo quidem cum eis manus conferente, ſed omni mult. *Steph.* comminus cum eis decertante. *Memm.*

b) lapidum. *Memm.*

c) atque contrario in illum modo animati, alii quidem, (nimirum populus.) odio, alii autem amore eum, proſequentes, (tota videlicet equitum cohors,) in armis ſunt. *Steph.*

d) Ipſa, talia quaedam locuta,

ſcilicet atque optatum populo ſpectaculum praebiturus. Ita *enim* 10
id malum ſedatum, *e)* atque vtrinque dimicatio dirempta. Siquidem
milites cum occiſum viderent pro quo decertabant, iram quoque im-
peratoris formidabant, cui verba data nihilque non factum contra
illius ſententiam compererant. Populus contra ſatisfactum ſibi auto-
ris ſupplicio putabat. Sed et liberi Cleandri (binos enim virilis ſe- 11
xus habebat) et quotquot illius amici fuerant, ad vnum omnes con-
trucidati: tractaque per vrbem cadauera et contumelioſiſſime habita,
poſtremo in cloacas abiecta. *f)* Haec finis Cleandri fatorum fuit, 12
quaſi in vno illo velut ambitioſius *g)* oſtentaret natura (vt ſic dixe-
rim) humana, poſſe ex infimo loco ad ſupremum faſtigium euehi ho-
minem, atque euectum, dein rurſum deturbari quamlibet exiguo at-
que inſperato fortunae momento. Caeterum Commodus, tametſi ve- 13
rebatur nequid fortaſſe populus etiam contra ſe noui moliretur, ta-
men ſuadentibus amicis in vrbem reuerſus eſt, ac laetis acclamatio-
nibus magnoque comitatu exceptus, in aulam principalem *h)* ſe con-
tulit. Enimuero ex illo, tot aditis iam periculis, coepit nulli ſatis 14
confidere, ſed occidere hunc atque illum, nulli non calumniae fidem
accommodans. Ad haec, neminem cui virtus vlla eſſet, amicum 15
ſibi adiungebat, ſed a cunctis aeque rectis ſtudiis animum auocaue-
rat. quippe quem die nocteque aliae ex aliis effraenae corporis volu-
ptates grauiſſimo ſeruitio premebant; neminemque non ab limine 16
velut inſidiatorem ſubmouebat, quemcunque aut probitas aut diſci-
plina vlla etiam mediocris illuſtraret. Scurrae vero, et qui turpiſſi-
ma quaeque repraeſentabant, quaſi addictum ſibi habebant. Auri- 17
gando etiam beſtiisque conficiendis ſupra modum exercebatur: ob
quae ſtudia adulatores eum fortitudinis gloria celebrabant: *i)* quare
illa minus decore tractabat quam modeſto principi conveniebat.

XIV.

Extitere ea tempeſtate etiam quaedam in coelo prodigia. Stellae
enim per diem perpetuo apparuerunt, quaedamque ex iis in lon-
gum productae medio quaſi aëre ſuſpenſae videbantur. Praeterea 2
animalia omne genus, minime ſuam naturam ſeruantia, cum figura
corporis prodigioſa, tum membris haudquaquam congruentibus ede-
bantur. Maximum autem nefas cum in praeſens dolorem attulit, 3

veſte etiam lacerata, nonnulli que item eorum, qui aderant, quum ex verbis eius, quae ſoror Imperatoris erat, fiduciam ſumſiſſent, Commodum perturbarunt. *Steph.*

e) atque vtrique bellare deſierunt: milites quidem, cum occiſum vidiſſent, pro quo decertabant, iram Imperatoris formidantes; (intelligebant enim, ſe deceptos eſſe, et quae fecerant, contra illius ſententiam facta eſſe;) pop. *Memm.*

f) Hunc exitum Cleander, et qui eius partes ſequebantur, habuerunt, quaſi caet. Imitatur autem hic Pol. illud Virgilianum, *Haec* finis *Priami* fatorum. *Steph.*

g) Scribendum potius, *oſtentaret* (vt ſic dixerim) natura humana, p. *Steph.*

h) ſe retulit. *Steph.*

i) quum tamen ille magis deditus his eſſet, quam modeſtum Imperatorem decebat. *Steph.*

4 tum in futurum peſſimo augurio vniuerſos conterruit. Nam quum
neque imbres vlli neque nubes, tantumque exiguus terrae motus an-
teceſſiſſet, ſeu nocturni caſu fulminis, ſiue igni aliquo in ipſo terra-
rum motu velut extrito, totum de improuiſo Pacis templum con-
ſumptum incendio eſt: quod vnum ſcilicet opus cunctorum tota vr-
be maximum fuit atque pulcherrimum: idem templorum omnium
opulentiſſimum, *k*) egregieque munitum, multoque ornatum auro et
5 argento. Quippe vniuerſi ferme ſuas illuc diuitias, quaſi in the-
ſaurum, congerebant: ideoque per noctem debacchatus ignis multos
ex opulentis egenos reddidit. Quapropter communem quidem ia-
cturam publice omnes, ſuam autem quisque priuatim deplorabant.
6 Sed ubi templum omne conſumptum ignibus eſt, *totiusque eius am-
bitus*, plurima quoque et pulcherrima vrbis aedificia conflagrarunt.
7 Inter quae etiam Veſtae templum, ſic vt Palladium quoque conſpi-
ceretur: quod imprimis colunt atque in arcano habent Romani,
Troia (vt perhibent) auectum, ac tum primum *l*) poſtquam in Ita-
8 liam deuenit, conſpectum ab hominibus *noſtrae aetatis.* Quippe ra-
ptum id Veſtales virgines media ſacra via in aulam imperatoris trans-
9 tulerunt. Multae praeterea *aliae* pulcherrimaeque vrbis partes
combuſtae: plurimosque dies peruagatum incendium non prius ſe-
10 datum eſt, quam repentinis imbribus extingueretur. Itaque totam
rem diis imputabant eius aetatis mortales, quorum ſcilicet voluntate
11 et inchoaſſe incendium et deſiiſſe arbitrabantur: ac portendi bella,
quae ſunt deinceps inſecuta, conſumpto pacis templo, interpreta-
12 bantur. Quam deinceps famam rerum euentus (*vt poſtea dicemus*)
13 comprobauit. Enimuero plurimis maximisque incommoditatibus la-
borante ciuitate, non iam, vti antea, multitudo beneuole Commodum
aſpicere, *m*) ſed referre omnes eius calamitatis cauſam in illius iniu-
14 ſtos actus, et reliqua vitae crimina. Siquidem neque latebant popu-
lum ſcelera hominis: neque latere ipſe volebat, ſed quae domi non
ſine infamia patrabantur, ea etiam in publicum oſtentare haud vere-
15 batur: eoque vecordiae petulantiaeque proceſſit, vt paternum primo
cognomen repudiaret, ac pro Commodo Marci filio, Herculem ſe
16 Iouis filium iuſſerit appellari: *n*) depoſitoque principum Romano-
rum cultu, leonis pellem ſubſterneret, manuque clauam geſtaret,
ſimul purpureas ſibi atque auro intextas veſtes circumdaret, non ſine
omnium irriſione: quippe eodem *o*) ſchemate et foeminarum lu-
17 xum et heroum virtutem repraeſentabat. Talem *p*) ſe videlicet quo-

k) quod eſſet egregie munitum, donariis aureis atque argenteis ornatum. *Steph.*

l) ex quo in Ital. dev. *Sylb.*

m) ſed referre etiam cauſas omnes calamitatum, quae tam crebrae erant, in *temeraria* eius *homicidia*, ſiue *inconſiderata.* Niſi reſpicit ad eos, qui ſupplicio *indicta cauſa* afficiebantur; quod et *inconſiderate* ac *temerarie* ab eo fiebat. *Steph.* iniuſtas caedes. *Memm.*

n) depoſito que Romanorum cultu, qui *regius* erat, vel *imperatorius*, i. e. qui reges, ſiue imperatores, decebat. *Steph.*

o) *Schemate* dicit pro *habitu*, ex Plauto: apud quem tamen *ſchema* legitur, non *ſchemate*, in Amphitr. *cum* ſeruili *ſchema* caet. *Steph.*

p) Talis, quum prodibat, con-

tidie praeſtabat. Idemque *q*) menſium nomina demutauit, ac pro ve-
tuſtis appellationibus nouas de ſuis cognominibus impoſuit, quorum
ad Herculem pleraque tanquam ſcilicet ad fortiſſimum referebantur.
Quin ſtatuas quoque ſibi tota vrbe poni iuſſit, inque iis vnam pro 18
Curia, quae arcum contenderet: vt etiam imagines ipſae terrores 19
atque minas prae ſe ferrent. Quam dein tamen ſenatus poſt illius
obitum ſuſtulit, proque ea Libertatis imaginem repoſuit.

XV.

Commodus autem, quum temperare iam ſibi vltra non poſſet, pu-
blice ſpectacula edere profeſſus, omnes ſe ſua manu feras occiſu-
rum pollicebatur, et cum fortiſſimis quibusque iuuenum ſingulari cer-
tamine depugnaturum. Ea quum rumoribus celebrarentur, concur- 2
rebant ex Italia omni ac finitimis gentibus vniuerſi ad id ſpectacu-
lum, quod nec antea oculis vſurpauerant, neque vnquam fando au-
diuerant. Siquidem ita eſſe certa manus illius dicebatur, vt quod- 3
cunque deſtinaret, iaculo ſagittaue contingeret. Erantque cum illo 4
aſſidue Parthorum lectiſſimi ſagittarii, ac Numidae *praeſtantiſſimi* ia-
culatores: quos ille tamen omneis longe artificio ſuperabat. Vbi 5
autem ſpectaculi dies adfuit, pleno amphitheatro exaedificatus Com-
modo peridromus fuerat, (per quem decurrere in orbem poſſet,) ne
cominus cum beſtiis pugnans periclitaretur, ſed ſuperne ac de tuto
loco tela iaciendo, iaculandi potius ſcientiam quam fortitudinem
oſtentaret. Ceruos igitur et damas, item cornigera alia, praeter 6
tauros, currens pariter ipſe atque inſequens impetebat, ac praeuenta
fuga certiſſimis ictibus proſternebat; leones vero et pantheras, alia-
que id genus nobiliſſima animalia, currens in orbem ſuperne iaculis
confodiebat: ſic vt nec telum quisquam ſecundum, nec vulnus vi- 7
derit niſi lethiferum. Nam vt primum ſe fera concitauerat, ſtatim
illam vel in fronte vel in corde ſauciabat, *r*) nullo praeterea vſus 8
ſcopo, neque ad aliam corporis partem telo deſtinato: ſic vt pari-
ter cum vulnere ipſo conficeretur. Caeterum beſtiae conquireban- 9
tur vndique: ac tum primum vidimus quae ante in picturis miraba-
mur. Quippe ex India Aethiopiaque, itemque a meridie et a ſepten-
trionibus quicquid incognitum prioribus ſeculis fuerat, confecit ille
pariter atque oſtendit, nullo non obſtupefacto tam certa illa manu 10
tamque nusquam telis aberrantibus. Idem aliquando ſagittas luna- 11
tae cuſpidis in Mauruſias ſtruthos intorquebat, quae et pedum cele-
ritate et alarum quaſi velis ocyſſime ferebantur, ſic vt ſummum
contingeret collum, atque ita capita amputaret, vt exectis ceruici-
bus (qui teli impetus fuerat,) *s*) aliquandiu tamen viuentibus ſimi-
lem curſum continuarent. Quin et pantheram, quae ſcilicet edu- 12

ſpiciebatur, i. e. tali habitu in publicum prodibat. *Steph.*

q) *menſium* annuorum *nomina*. Intelligit autem fortaſſe *menſium* totius *anni*. Alioqui ſuperuacaneum illud ἐνιαυσιαίων nobis videri queat. *Steph.*

r) Ac nunquam alium ſcopum ſibi propoſuit, neque aliam corporis partem attigit iaculum, quin ſimul et vulneraret et occideret. *Steph.*

s) adhuc circumcurrerent tanquam illaeſae. *Steph.*

ctum quendam in arenam curſu acerrimo comprehenderat, ſic vt iamiam laniatura videretur, ita opportuno vulnere conſequutus eſt, vt interfecta belua hominem ſeruauerit, ac dentium quoque aciem
13 cuſpide ipſa iaculi praeueniret. Leones item cauea centum eductos, totidem miſſilibus vniuerſos occidit: ita ſuo ordine iacentibus corporibus, vt t) numerari facillime ſingula poſſent, nullo ſcilicet ſuper-
14 vacuo incidente telo. u) Hactenus igitur, quae gerebantur, quamvis a principe aliena viderentur, tamen quoniam fortitudinem ſcientiamque prae ſe ferrent, popularem quandam gratiam emereban-
15 tur: verum vbi iam nudus ingreſſus amphitheatrum eſt, ſumtisque armis numeros gladiatorios implebat, tum vero *triſte Romano populo* ſpectaculum id viſum, nobiliſſimum imperatorem, poſt tam multos parentis ſui maiorumque triumphos, non quidem aduerſus x) beluas arma capere militaria, vel Romanorum imperio congruentia, ſed ampliſſimam dignitatem turpiſſimo foediſſimoque cultu contaminare.
16 Facile autem dimicans ſuos compares ſuperabat: neque tamen vltra vulnera procedebat, dante vnoquoque manus, atque imperatorem
17 potius quam gladiatorem agnoſcente. Eoque veſaniae y) prouectus eſt, vt deſerere principalem aulam atque in z) ludum gladiatorium
18 migrare inſtitueret. Neque ſe amplius Herculem appellari patiebatur, adoptato nobiliſſimi gladiatoris nomine, qui iam vita exceſſiſ-
19 ſet. Quin ſimulacro illi coloſſeo, quod Romanis venerabile eſt, ſolis effigiem gerens, capite demto ſuum impoſuit: atque in baſi ſubſcripſit non quos conſueſſet imperatorios paternoſque titulos, ſed pro Germanico, *Mille gladiatorum victorem.*

XVI.

Caeterum ipſum quoque deſinere aliquando ab ſua vecordia et ciui-
2 tatem tyrannide liberari oportebat: idque anno ineunte: quem diem Romani feſtum agunt, ad (Ianum) vetuſtiſſimum Italiae deum
3 referentes, cuius etiam Saturnum ipſum, ab Ioue filio pulſum, *quum*
4 *in terram deſcendiſſet*, fuiſſe hoſpitem praedicant, a) et, quod ibi
5 latuiſſet, nomen Latio inditum. Quocirca etiam nunc Romani Sa-
6 turnalia prius, dein vero initium anni more ſuo concelebrant. Eſtque eius dei biceps imago, vt a quo incipit et in quem deſinit an-
7 nus. b) Quum igitur hunc diem feſtum ciuitas agitaret, in quo po-

t) numerari per otium poſſent omnia. *Memm.*

u) Hactenus igitur, quamuis, quae gerebantur, ab imperatoria dignitate eſſent aliena, tamen apud vulgus aliquam, fortitudinis ergo et peritiae iaculandi, gratiam *emereb.* Puto autem, Polit. ſcripſiſſe, *ſcientiam* que *iaculandi* caet. *Steph.*

x) aduerſus barbaros arma cap. *Steph.* quod notauit etiam Io. Hartungus Decuriae 3. c. 2. §. 12. *Sylb.*

y) Pro *profectus eſt* Polit. ſcripſiſſe *prouectus eſt* puto. *Steph.*

z) domicilium *gladiatorium.* Sic et in ſqq. *Steph.*

a) veritum que filii potentiam vel dominatum, abſconditum apud eum latuiſſe, vnde et nomen illi Italiae loco impoſitum, et Latium appellatum fuiſſe, e Graeco ſermone in patrium deductum. *Steph.*

b) Quum igitur feſtus hic dies aduentaret, in quo Romani etc. ſequendo lectionem illam in Annot. *Steph.*

tiſſimum Romani inuicem ſe colunt ſalutantque, et nomiſmata alter
alteri, *c*) caeteraque omnifariam munera miſſitant, ſummique magi-
ſtratus conſpicuam ſibi et ſolennem purpuram induunt: vniuerſis 8
diem concelebrantibus, ſtatuit Commodus non quidem ex imperato-
riis (vt mos erat) aedibus, ſed ex ipſo gladiatorio ludo prodire
in publicum, ac pro eleganti veſtitu, purpuraque imperatoria, pro-
cedere armatus, deducente gladiatorum agmine, in conſpectum
Romani populi. Quod vbi conſilium ſuum ad Martiam retu- 9
lit, vnam e ſuis concubinis, cui ſcilicet plurimum deferebat, ac
prope vxoris eam loco habebat, ſic vt praeter ignem omnes hono-
res, velut Auguſtae, tribuerentur: intellecto mulier tam abſurdo 10
turpique conſilio, *primum* orare multis lacrymis, ſupplexque ad ge-
nua accidere, ne aut Romanum imperium *d*) pollui pateretur, aut
ipſe vitam ſuam perditis ac deploratis hominibus tam periculoſe com-
mitteret. Sed quum *diu ſupplicando* nihil profeciſſet, lacrymans diſ- 11
ceſſit. Ille praefectum exercitibus, Laetum nomine, et Electum cu- 12
biculi cuſtodem, ad ſe accitos, parare iubet in ludo ipſo gladiatorio,
quo ſe dormitum recipiat: vt illinc ad ſacrificandum mane proce-
deret, ac ſe armatum Romano populo oſtentaret. *e*) Illi multis pre- 13
cibus perſuadere tentabant, ne quid indignum principe conaretur.

XVII.

Quibus *f*) *Commodus, ira percitus, faceſſere ab ſe iuſſis, ſtatim in
cubiculum reuerſus, vt, quemadmodum conſueuerat, meridiare-
tur, ſumto in manus libello, quales de g*) philyra tenuiſſimi atque
in vtramque partem replicabiles fiunt, conſcribit in eo quoſcunque
illa nocte interficere deſtinauerat. Ex quibus prima erat Martia, 2
mox Laetus atque Electus: poſt hos ingens eorum numerus, qui
plurimum autoritatis in ſenatu obtinebant. Siquidem ſenes *h*) vni- 3
uerſos paternos amicos tollere e medio, ne cenſura illorum ſua in-
terpellarentur flagitia, bonaque ipſa diuitum dilargiri partim militi-
bus, partim gladiatoribus, decreuerat: vt alteri ſe defenderent, alteri
oblectarent. Eum igitur libellum ita conſcriptum, ſupra lectulum 4
depoſuit, neminem ad ſe introiturum ſuſpectans. Erat autem puſio 5
quidam, *infans adhuc, i*) ex ea nota qui *veſtitu* (caetero) nudi, ſed

c) et communicatione mutua pulcherrimarum quarumque rerum, quas terra et mare ferunt, ſeſe oblectant: et magiſtratus eponymi tum primum honorificam et annuam purpuram induunt: *vniuerſ*. Sunt autem *eponymi* magiſtratus *conſules*: et πορφύρα eorum, i. e. *purpura*, eſt ἡ περιπόρφυρος, *praetexta*. *Steph.* et conſules tum primum inſignem illam et annuam praetextam induunt. *Memm.*

d) contumelia afficeret. *Steph.*

e) Illi ſupplicabant et perſu. t., ne quid principatu indignum faceret, vel imperio indign. *Steph.*

f) At Commodus, aegre id ferens, eos quidem amandauit: reuerſus autem in cubiculum ad capiendum ſomnum, (nam meridie id facere moris habebat,) ſumto caet. *Steph.*

g) h. e. de tilia. *Memm.*

h) ſen. vniu. et reliquos patris amicos tollere e medio, (quod eum graues turpium factorum inſpectores habere puderet,) bonaque caet. *Steph.*

i) ex iſtis, qui nullum quidem

auro gemmisque *pretioſiſſimis* ornati, ſolent delicatiſſimo cuique Ro-
6 manorum eſſe oblectamento. Is ita Commodo charus erat vt cum
illo ſaepe etiam cubaret, ac Philocommodus appellaretur, ipſo in-
7 dicante nomine amorem principis. Hic itaque puer forte ludibun-
dus, *k*) occupato inter balnea et crapulas Commodo, cubiculum (vt
conſueuerat,) ingreſſus, ſumto in manus *qui ſupra lectulum iacebat*
8 libello, quicum luſitaret, foras proceſſit. ac forte quadam in Mar-
tiam incidit. quae quum puerum etiam ipſa diligeret, complexa
prius atque deoſculata, libellum manu aufert: verita, ne quid ob in-
9 fantiam inſcius puer rerum fortaſſe *l*) grauiorum labefaceret. Agnita
dein Commodi manu, ac legendi cupidine *magis* illecta, *m*) vbi fu-
neſta contineri, ac ſe primam peti intellexit, Laetumque et Electum
ſubſequi, tantamque deinceps reliquorum futuram caedem: haec ſe-
10 cum ingemiſcens conſuſurrabat, *Euge, Commode, n*) *haeccine prae-
mia beneuolentiae amorisque ſunt: ita ſcilicet de te merui, quum tam
multos annos contumelias ebrietatemque tuam pertuli? Sed nequaquam
tibi haec ita ſucceſſerint, viro temulento, aduerſus ſobriam mulierem.*
11 His dictis, Electum ad ſe arcerſit (quem etiam ipſa aliquando per ſe
12 conuenire, vtpote cubiculi cuſtodem ſolita, et cum eo quoque ſtu-
pri habuiſſe conſuetudinem credebatur) traditoque in manus libel-
13 lo, *Vide* (inquit) *Electe, cuiusmodi ſumus hac nocte feſtum celebraturi.*
14 Is eo lecto expauefactus (erat autem Aegyptius genere, audax homo
o) ac promtus, et iraſci facilis) ſtatim ſignatum libellum per hominem ſibi
15 fidum, Laeto legendum mittit. Qui item exterritus, ad Martiam
contendit, ſimulans de iis ire ſe conſultatum, quae ad concinnandum
16 ex iuſſu principis ludum gladiatorium pertinerent. *p*) Hoc igitur
vſi praetextu, *q*) conſtituunt aut faciendum ſibi quamprimum aut
patiendum aliquid: nullum morae locum, nullum procraſtinationi
17 eſſe. Placitum autem eſt rem veneno agi: quod ſe facile daturam
Martia recepit, quippe ſolita primum illi miſcere atque offerre po-
18 culum, vt ab amica porrectum ſuauius biberetur. Igitur redeunti
ex balneis commixtum vino odoratiſſimo venenum in calice obtulit.
19 Ille diu lauando *r*) venandoque *feras* collecta ſiti, *s*) veluti de mo-

amictum geſtant, ſed auro et la-
pidibus pretioſiſſimis ſunt ornati: quibus ſemper gaudent ex Romanis ii, qui luxui dediti ſunt. *Steph.*

k) quum Commodus ad conſueta balnea et crapulas profectus eſſet. *Steph.*

l) neceſſariarum. *Steph.*

m) ubi mortiferum eſſe comperit, ac ſe primam eſſe morituram, Laet. et El. ſubſecuturos. *Steph.*

n) haeccine gratia amori beneuolentiae que meae rependitur, poſtquam tot annos tuas contumelias tuam que ebrietatem toleraui? Sed non impune tu temulentus haec aduerſus ſobriam mulierem molitus fueris.

o) ac manu promtus et irae *impotens*, ad verbum, qui hoc a natura habebat, vt irae feruiret vel indulgeret. *Steph.*

p) Quum igitur ſimulaſſent, ſe de iis, quae ad illum pertinerent, conſultare, conſtituunt caet. *Steph.*

q) conſtituunt facere prius aliquid, quam pati. *Memm.*

r) ſe que cum feris exercendo. *Sylb.*

s) veluti talem potum, qualem amica temperare ſolebat, ita ebibit, vt nihil ſentiret, i. e. vt alium, quam conſuetum guſtum eſſe non

re propinatum ſibi, temere interbibit. Quare ſtatim capitis graue- 20
dine occupatus, atque in ſoporem prolapſus, quum id ex labore ac-
cidiſſe opinaretur, quieti ſe tradidit. Electus autem et Martia re- 21
cedere omnes confeſtim, et ſuam quemque domum reuerti iubent, ne
ſomni indigum Commodum expergefacerent. Id autem alias quo- 22
que ex ebrietate nimia facere conſueuerat. *t*) Nam quum vel bal-
neis vel epulis operam daret, nullum ſcilicet habebat praeſtitutum
quieti tempus. etenim aliae ex aliis voluptates, eaeque inter ſe ma-
xime diuerſae, ſeruire ſibi hominem etiam inuitum *u*) quocunque
tempore ſubigebant. Pauxillum igitur quum requieſſet, ac iam ſe 23
ad ſtomachum et aluum veneni vis inſinuaſſet, oborta vertigine, vo-
mitus et quidem affatim conſecutus eſt: ſiue ipſo cibo, quem largi-
ter ante ſumſiſſet, multaque meri potione virus expellente: ſeu
quoniam principibus mos eſt, antequam cibum capiant, medicamento
vti, quo venena prohibeantur. Caeterum quum multum euomuiſſet, 24
veriti illi ne veneno quoque omni eiecto colligeret ſeſe, atque vna
omnes caedi imperaret, *x*) perſuaſerunt magna mercede Narciſſo
cuidam, audaci ſtrenuoque adoleſcenti, vt ipſum in cubiculo ſtrangu-
laret. *Hic irrumpens illum et veneno et crapula langueſcentem, con-* 25
ſtricto gutture interficit. Hunc finem vitae Commodus habuit, tre- 26
decim annos poſt parentis obitum imperio adminiſtrato: vnus omni-
um ante ſe imperatorum nobiliſſimus, omniumque eius aetatis homi-
num formoſiſſimus. quod ſi *aliquid* dicendum de fortitudine quoque 27
eſt, *y*) ne in hoc quidem cuiquam, praeſertim deſtinandis ictibus,
conceſſurus. Sed tamen totam vitae rationem ſtudiis (vt dictum eſt)
foediſſimis contaminauit*

LIBER SECVNDVS.

OCCISO *a*) Commodo, quemadmodum ſuperiore volumine demonſtrauimus, quum celare factum interfectores, et aulicas excubias fallere vellent, vili quodam ſtragulo inuolutum conſtrictumque corpuſculum, ac duobus exploratae fidei famulis impoſi-

ſentiret. *Steph.* vel, vt nullum ſubeſſe dolum ſentiret. *Sylb.*

t) Quum enim poſt frequentia balnea frequenter etiam cibum ſumeret, nullum hab. pr. *Steph.*

u) quum tempus aduenerat, i. e. quum cupido eum inuaſerat. *Steph.*

x) perſuaſerunt iuueni cuidam nomine Narciſſo, ſtrenuo ac robuſto, vt ingreſſus Commodum ſtrangularet: magna praemia ſe daturos polliciti. *Steph.*

y) nulli certior fuit manus et maiore dexteritate praedita: niſi, quam his in rebus nactus erat felicitatem, ſtudiis foediſſimis, (quemadmodum diximus,) contaminaſſet. *Steph.*

a) Quum ii, qui Commodo inſidiabantur, illum interfeciſſent eo, quo dictum eſt modo in primo huius hiſtoriae commentario, et celare factum vellent: vt ſatellites, qui aulam imperatoriam cuſtodiebant, laterent, vili q. ſt. *Steph.*

tum, aedibus exportandum, velut aliquid ſuperuacuum ex cubiculi ſu-
3 pellectile, curauerunt. Qui autem exportabant, per medios euaſere cu-
4 ſtodes, *b*) partim ebrios, dormitantesque, ac manu languida tenentes
haſtilia, partim etiam ſocordes eorum, quae ad ſe parum pertinere ar-
5 bitrabantur. Ita corpus principis *c*) furtim elatum ac per noctem vehi-
6 culo impoſitum, in Ariſteum miſerunt. Laetus autem et Electus,
Martiaque, *quid agendum foret* diu deliberato, tandem decernunt,
ita de eius morte rumores ſerere, quaſi repente in apoplexiam incidiſ-
7 *ſet. d) quod facile de illo creditum iri exiſtimabant, quem conſtabat*
8 *identidem ſolitum immoderatis epulis ſaginari.* Sed ante omnia tamen
viſum eſt, *aliquem prouectum aetate ac modeſtum hominem deligere ad*
imperium, per quem et ipſi incolumes forent, et omnes a ſaeua immo-
derataque tyrannide reſpirarent. Igitur diu conſultato, neminem ſic
9 idoneum inuenerunt, vt Pertinacem. Erat autem Pertinax, genere
Italus, domi bellique rebus geſtis clarus, multisque inſignis trophaeis,
10 quae aduerſum Germanos atque orientales barbaros erexerat. vnus-
que erat *e*) reliquus e grauiſſimis illis quos pater Commodo amicos
reliquiſſet, cuique plurimum ex omnibus ſociis ducibusque detulerat.
f) tutus hactenus, vel grauitatem ipſam verito, vel ob paupertatem
11 hominis diſſimulante Commodo. Siquidem id quoque illius laudi-
bus accedebat, *quod quum plurima omnium adminiſtraſſet, tamen erat*
12 *omnium pauperrimus.* Hunc igitur Pertinacem nocte intempeſta, ſo-
pitis omnibus, Laetus atque Electus cum paucis eiusdem factionis
13 adeunt, et quum ianuam occluſam offendiſſent, ianitorem excitarunt,
qui vbi adaperuit, militesque et Laetum praefectum adeſſe vidit,
14 perterritus atque expauefactus Pertinaci renuntiat. Is admitti (ilico)
iubet, *euentura mox,* inquiens, *quae ſibi g) ad eam diem mala prae-*
15 *ſagiuerat.* Tanta porro *h*) fuit animi conſtantia, vt ne lecto
quidem ſe mouerit, aut habitum oris demutauerit. ſed ingreſſis Laeto
atque Electo, quamuis ad ſe occidendum miſſos crederet, pleno au-
16 daciae vultu minimeque pallenti, *Iampridem* (inquit) *hunc exitum*
vitae ſingulis etiam noctibus ſperabam, qui ex omnibus paternis amicis
vnus adhuc eſſem reliquus. Itaque demirabar, quonam tam diu rem
17 *differret Commodus. Proinde i) quid ſtatis? quin facitis imperata,*

b) quorum alii crapulam edormiebant, alii, qui adhuc vigilabant, et ipſi in ſomnum deferebantur, in manus, quae haſtilia tenebant, reclinati: alii, quidnam eſſet, quod e thalamo exportabatur, non valde curabant; quum ne pertineret quidem ad ipſos haec ſcire. Ita c. *Steph.*

c) furtim ſubductum, et per atrii ianuam exportatum; quum noctu vehiculo impoſuiſſent, in Ar. *Steph.*

d) rumorem enim hunc fore huiusmodi putabant, cui fides adhiberi poſſet, quum ob inexplebilem voracitatem male audiret. Sed ante o. *Steph.*

e) reliquus ex illis maieſtate verendis viris, quos p. C. *Steph.*

f) quem non interfecit Commodus, ſiue quod maieſtatem illam reuereretur, ſiue quod ob paupertatem eum conſeruaret. *Steph.*

g) in dies vel quotidie. *Memm.*

h) fuiſſe fertur. *Steph.*

i) quid cunctamini? Nam vos quidem imp. facietis: ego autem illa ſpe mala et formidine aſſidua *liberabor.* Ad haec Laetus, *Non*

neque a triſti aliquando ac perpetua formidine liberatis? Ad haec Laetus, *Deſine* (inquit) *indigna te et ſuperiore vita tua fabulari. neque nos mortem tuam, ſed ſalutem cum noſtram tum Rom. imperii petitum venimus. Iacet enim tyrannus, debitasque luit poenas, ea paſſus a* 18
nobis, quae in nos facere moliebatur. Quare huc adſumus imperium 19
tibi udituri, quem vnum ex omni ſe natu, vel temperantia 20
vitae, vel autoritate, vel k) aetate etiam et grauitate morum ſcimus eſſe praeſtantiſſimum, charumque populo et venerabilem: ſperantes, quod agimus et optabile illis et nobis l) ſalubre futurum. 21
m) Ad haec Pertinax, *Deſinite,* (inquit) *ſenem ludere hominem, at-* 22
que ita timiditatis arguere, vt prius decipere, dein occidere ſtudeatis. Atqui (inquit Electus) *quando nobis parum credis, n) cape libellum hunc,* 23
(nam manum certe agnoſcis Commodi) tute lege: cognoſces proculdubio quantum effugerimus periculi: neque tentamentum aliquod in noſtris verbis, ſed veri fidem deprehendes. Quod vbi Pertinax fecit, iam 24
profecto viris antea quoque ſibi amiciſſimis credendum ratus, intellecta omni re, totum ſe illorum poteſtati permiſit.

II.

Placuit igitur primo exercitum adiri, ac militum tentari animos: quos tamen Laetus in ſententiam ſuam facile ſe adducturum pollicetur, quippe cuius aliqua, vtpote praefecti, futura eſſet apud illos autoritas. Quocirca omnes quotquot aderant, ad exercitum feſtinant, 2
o) quum iam multum noctis proceſſiſſet, inſtante Kal. Ianuariarum 3
die. Mittunt praeterea fidos homines, qui paſſim rumorem diſſemi- 4
nent vita defunctum Commodum, Pertinacemque, iam imperaturum, concendere ad exercitum. Qui vbi rumor euagatus, repente popu- 5
lus vniuerſus lymphato ſimilis ebacchari, et diſcurrere per vias: ac laetabundi omnes renuntiare pro ſe quisque amicis, *iisque maxime,* quibus aut dignitas aut diuitiae ſuperabant. namque illis *p)* potiſſimum 6
diſcrimen impendebat a Commodo. Ibant igitur ad templa et aras
q) diis gratulatum, alii alia vociferantes: quidam, iacere tyrannum, 7
pars gladiatorem, nonnulli etiam multo his foediora. Quaeque hactenus metus repreſſerat, ea nunc, licentia ac libertate oborta, im-

deſines, inquit, *indigna te* et anteacta tua vita loqui? Non enim in perniciem tuam hic noſter aduentus, ſed in noſtram et Romani imperii ſalutem. Iacet ėn. *Steph.*

k) aetatis maieſtate vel *grauitate;* quia nimirum canities quandam grauitatem et modo non maieſtatem affert. Sic infra τὴν μὲν ἡλικίαν σεμνὸν dicit. *Steph.*

l) malim *ſalutare,* quam ſalubre. *Steph.*

m) Ad haec Pertinax, *Non deſinetis,* inquit, ſenem l. h., per interrogationem, vt paulo ante, Non deſines etc. *Steph.*

n) ſumtas hasce tabellas (agnoſcis autem manum Commodi; quum *ſolitus ſis,* quae illa manuſcripta ſunt, legere,) contemplare. *Steph.*

o) Iam autem maxima pars noctis proceſſerat: et, quum inſtaret feſtum, ante diem omnia agebantur. Mittunt igitur ex fidis aliquos, qui p. rum. *Steph.*

p) pot. inſidiari Commodum ſciebant. *Steph.*

q) diis gratias agentes. Vociferabantur autem diuerſa; quidam — *Steph.*

8 pune iactabantur. Sed et pleraque pars populi curſu concitato ad
exercitum contendebat, *r*) veritis omnibus, vt ſatis libenter impera-
9 torem Pertinacem milites acciperent. quippe moderatum principem
non ſane nimis ex ſententia futurum ſperabant militibus, qui ſcili-
cet tyrannidi ſeruire, vimque omnem ac rapinas exercere conſueuiſ-
10 ſent. *s*) Itaque, velut ad obſequium impulſuri, confluxere ad ca-
11 ſtra frequentes. Quo vbi peruentum, ingreſſi Laetus et Electus vna
cum Pertinace ſunt. ibi conuocatis militibus, ad hunc modum Lae-
12 tus verba facit, *Commodus imperator t*) *veſter apoplexiae morbo interiit.*
13 *Cauſa mortis nemo alius, ſed eſt ipſemet ſibi. nam quum fruſtra nos
optima atque ſalubria ſubiiceremus, gerens ille ſe quemadmodum omnes
14 noſtis, cibo potuque nimio ſuffocatus eſt. atque is quidem ſuo ſibi
15 fato extinctus periit. quippe non vna eademque cunctis hominibus mor-
tis cauſa. ſed aliae aliis, cunctaeque tamen ad eundem tendentes vitae
16 finem. Verum pro illo adducimus vobis ipſi ac Romanus populus virum
17 aetate grauem, vita moderatum, militaris diſciplinae peritiſſimum: cu-
ius bellicam virtutem vos quidem veterani ſaepenumero experti, caeteri
tot annos vrbi praefectum non honore ſolum, ſed etiam admiratione
18 digniſſimum iudicaſtis. Igitur fortuna non principem ſolum vobis dat,
19 ſed parentem quoque optimum. Cuius principatus non vobis modo u*) *qui
cum praeſentes tuemini, ſed iis etiam iucundiſſimus futurus eſt, qui ripas
fluuiorum, ac Romani terminos imperii defenſant: videlicet res eius
20 praeclare geſtas memoria retinentibus. Neque vero iam barbaros no-
bis pretio conciliabimus: ſed eorum memores, quae hoc duce perpeſſi ſunt,
21 metu potius ſubigentur.* Haec dicente Laeto, minime iam ſe cohibuit
populus, quin ceſſante adhuc et dubitabundo milite, auguſtum illum
declararet, patremque appellaret, et fauſtis omnibus acclamationi-
22 bus proſequeretur. *x*) Idem etiam milites factitabant, quanquam
non pari alacritate: *y*) ſed circumfuſa vndique inermibus, feſtumque
agitantibus diem, populi turba, facile illos acclamare, ac Pertinacem
23 vocare auguſtum coëgit. Mox iurati de more in illius nomen, ſacta-
que re diuina, laureati omnes, populus atque exercitus, proſeque-
bantur.

r) quum hoc maxime vererentur, ne milites ad ſubeundum Pertinacis imperium minus prompti eſſent. Illud enim, quod moderatum eſſet futurum, non valde probaturos milites exiſtimabant. *Steph.*

s) Vt igitur illos ad ſubeundum eius imperium compellerent, conuenerunt vniuerſi Compulſos autem ab illis fuiſſe, paulo poſt dicet. *Steph.*

t) noſter vel nobis. *Memm.*

u) qui hic ſatellitum officio fungimini, vel ſtipatorum, ſed iis etiam, qui in ripis fluuiorum et in Romani imperii terminis ſedem habent. *Steph.* Illos, *riparios*, hos *limitaneos milites* appellant Latini recentiores. *Sylb.*

x) tunc idem, *Memm.*

y) ſed neceſſitate ſibi impoſita ab ea, quae aderat, multitudine, (nam vndique a populo circumdati erant, et pauci, et inermes, vtpote die feſto,) tamen vna cum populo acclamarunt, et Pertinacem Auguſtum vocarunt. *Steph.*

III.

Sed poſtquam in aulam imperatoriam per noctem (vt diximus) a mi-
lite populoque deductus, magnis curarum motibus aeſtuabat. Et 2
quamuis animo eſſe forti conſtantique videretur, tamen illum vehe-
menter praeſentia territabant, non de ſalute ſua magnopere ſolici-
tum, (quippe alias grauiora pericula contemſerat) ſed z) repenti-
nae tyrannidis mutationem animo verſantem, nobilitatemque non-
nullorum ſenatorum reputantem: quos minime paſſuros arbitraba- 3
tur, poſt imperatorem generoſiſſimum recidiſſe principatum ad *a)* ho-
minem priuatae ſtirpis atque obſcurae. Nam etſi vita ipſius plane 4
temperans ac frugalis audiebat, maximamque in bellicis negotiis
gloriam fuerat adeptus, attamen claritate generis *b)* *multum patriciis*,
impar habebatur. Igitur poſtquam diluxit, in curiam ſe contulit, 5
neque ignem ſibi praeferri, neque vlla principatus inſignia paſſus at-
tolli, donec ſenatus ſententiam ſcitaretur. Sed cum omnes ſimulat- 6
que viderunt, laetis acclamationibus vnanimiter exceperunt, augu-
ſtumque et imperatorem conſalutarunt. At ille recuſare inſtitit, 7
tanquam rem inuidioſam, nomen imperii: excuſare ſenectutem, ve-
niamque orare: multos eſſe dictitans patricios viros quibus magis im-
perium conueniret. Simul Glabrionem manu comprehenſum protra- 8
hens, ſeſſitare imperatoria ſella iubebat. Erat enim ille omnium pa- 9
triciorum nobiliſſimus, ad Aeneam Veneris et Anchiſae filium ſeriem
generis referens, idemque iterum conſul. qui tamen ita tum loqu- 10
tus eſt, *Equidem egomet, quem tu omnium putas digniſſimum, cedo tibi
imperio, atque vna mecum ſenatus omnis ſummam tibi poteſtatem decer-
nimus.* Ibi vero ille, vim pene afferentibus atque impenſe roganti- 11
bus vniuerſis, vix tandem dubitabundus ſellam imperatoriam con-
ſcendit, atque orationem huiuſcemodi habuit: *c)* *Conſenſus hic ve-* 12
*ſter, ſtudiumque eximium vni mihi plurimum in tanta iſta nobilitate
deferendi, quum omni adulationis ſuſpicione vacet, argumentumque be-
neuolentiae fidemque praeferat, alium (fortaſſis) audaciorem atque ala-
criorem redderet ad ea quae traderentur ſuſcipienda: ſperantem facili
ſe gubernatione vſurum, qui tantam in vobis beneuolentiam animaduer-
teret. Me autem contra, magna iſta ſcilicet atque egregia ſicut hono-* 13
ris ſenſu obſtupefaciunt, ita metu quodam curaque ſolicitant. Siquidem 14
*arduum imprimis eſt, magnis acceptis beneficiis paria referre. Nam in
beneficiorum viciſſitudine, ſi magnam gratiam referat qui paruam de-
buerit, non tam facilitas remunerandi expenditur, quam in ipſo argu-
mentum grati animi commendatur: ſed quum prior quiſpiam eximia in* 15
*te quaedam contulerit, tum ſi illum parum ample demerearis, non tam
deeſſe quod reponas, quam ipſe inops ſenſuum ac plane ingratiſſimus vi-
deare. Cerno igitur iam animo, quam mihi arduum ſit propoſitum cer-* 16

z) Puto, Pol. ſcripſiſſe *repenti-
nam*; quod Graecae voci reſpon-
det. *Steph.*

a) libertino videlicet patre na-
tum. *Memm.*

b) longe a patriciis aberat.
Memm. vel, longe patriciis erat
inferior. *Sylb.*

c) Honor, quem mihi tam ſcite
et induſtrie exhibetis, vel, tanta,
quam in me honorando ponitis,
induſtria, aut, quam ad me hono-
randum confertis. *Steph.*

tamen, ne tanto a vobis accepto honore parum me (fortaſſe) dignum
17 *exhibeam. quippe non in ſella ipſa d) faſtigium dignitatis, ſed in vſe-*
18 *ribus ſitum, e) quae illam minime dedecorent. Nam quantum praeterita*
odimus, tantum de futuris bene ſperamus. Et, vt tenax eſt iniuria-
rum memoria (quod enim offendit, f) nunquam obliteratur) ſic beneſi-
19 *cia in ipſo excidunt vſu. Siquidem non tam delectat libertas, quam*
ſeruitus offendit. neque habendam quisquam gratiam putat, quod rebus
ſuis pro arbitrio vtatur: (quippe id ſibi deberi iure autumat) qui vero
20 *ſuis exuitur bonis, nunquam ſane iniuriarum obliuiſcitur. g) Neque*
21 *quisquam lucro apponit quod vtilitatem in commune pariat. quae enim*
publice proſunt, parum cuique curae ſunt: ſin quae propria cuinsque
ſunt, minus ex ſententia ceciderint, tum nemo ſatis ſecum benigne agi
22 *putat. Adhaec, h) quicunque enormibus tyrannorum atque immenſis*
largitionibus inſueruut, ii, ſi frugalius paulo aut continentius ex pecu-
niae inopia agere inſtituas, non tam id moderatae cuidam diſpenſationi
prudentique attribuunt, quam auaritiam continuo tibi et ſordes expro-
23 *brant: neque autem cogitant, neminem poſſe magna cuiuis dilargiri,*
qui ſe a vi atque a rapinis abſtineat. Qui autem recte ac pro cuius-
que dignitate diſpenſat, non modo nihil cuiquam iniuſte eripit, ſed et
24 *caeteros frugi eſſe docet, et parcere parto. Haec igitur cum animis ve-*
ſtris reputantes, adnitimini vos quoque mecum (patres) communemque
hanc imperii adminiſtrationem exiſtimate. quippe in rep. optimatium,
non autem ſub tyrannide victuri, cum ipſi optimam habere ſpem, tum
25 *reliquis etiam debetis polliceri.* Haec locutus Pertinax, ſenatui ani-
mum addidit: votisque exceptus et acclamationibus, habitusque
honorificentiſſime, Iouis aliorumque deorum templis conſalutatis,
ſacrificioque de more facto, in aulam palatinam *i)* ſe contulit.

IV.

Poſtea vero quam fama vulgauit, quae ille vel in ſenatu dixiſſet, vel ad populum ſcripſiſſet, laeti omnes agitare, ſperantes *k)* ſe-

d) eminentior dignitatis gradus, vel prae eminentia dignitatis, vel q. d. non ex ſella ipſa aeſtimatur primae eminentioris que ſedis honor, ſed ex factis. *Steph.*

e) ſi quis eam non dedecoret. *Memm.*

f) non facile. *Memm.*

g) Neque ſi qua in commune vtilis exoriatur mutatio. *Steph.*

h) quicunque incircumſpectis et profuſis tyrannorum largitionibus ad luxum ſuum abuti conſueuerunt, ſi poſtea frugalitas adhibeatur, modus que in iis teneatur, ob pecuniarum penuriam, mutationem hanc non frugalitati tribuunt, neque moderatam et circumſpectam diſpenſationem appellant, ſed auaritiam et miſeriam vitae exprobrant. Neſciunt enim, nemini contingere, vt magna poſſit dilargiri, id que temere, ſine iudicio ac diſcrimine, niſi rapiat, vim que inferat: ac conſiderate omnia et pro cuiusque dignitate tribuere, ſine vllius iniuria, dum non praebet iniuſtam pecuniarum abundantiam, frugalem eorum parſimoniam docet, quae honeſtis rationibus ſunt comparata. *Steph.*

i) ſe retulit. *Steph.*

k) grauem ſe et cl., vel, dignum, quem reuererentur, aut venerarentur. *Steph.*

rium ſe et clementem principem, parentemque adeo magis quam
imperatorem habituros. Nam et militibus edixit, ne cui ex populo 2
contumeliam facerent, neue quem viatorem pulſarent: *l*) cunctaque
denique ad honeſti cultum modeſtiamque referebat. Ipſe cum aut
ingrederetur, aut ius diceret, comem ſcilicet ac manſuetam indolem
oſtendebat: *m*) et cum Marcum imprimis referre videretur, ſeniores 3
quidem admonitu delectabat, reliquos autem *omnes* a crudeli con-
tumelioſaque tyrannide ad modeſtam vitam tranquillamque vindica-
tos, facile ad ſe amandum impulerat. Quae quum fama latius eua- 4
garetur, nationes omnes atque exercitus ſubiectos Romanis aut ami-
cos, ad *n*) deferendos ei diuinos honores incitauit. Quin barbari 5
quoque, ſiqui aut fraenos depulerant, aut ſeditiones moliebantur,
metu virtutis, quam praeſtitiſſe eum ſuperioribus bellis meminiſſent,
o) iuſtitiaeque fide, cum neminem ab illo ſcirent vltro offendi, ſed
gratiam cuique pro meritis referri, vimque abeſſe et crudelitatem:
ſponte illi ſe dediderunt. Legationes praeterea vndique conflue- 6
bant, gratulatum Romano populo, quod Pertinacis imperio guberna-
rentur. Sed quod pleriſque omnibus publice priuatimque gratum 7
fuit, modeſtum manſuetumque principem populo Romano contigiſſe,
id vero vrbanae cohortes imperatorum cuſtodiae adhibitae, grauiter 8
moleſteque ferebant. Siquidem a rapinis iniuriiſque ad temperatum 9
vitae cultum reuocatae, ac mitem illam ciuilemque gubernandi ra-
tionem in contumeliam ſuam ac dedecus accipientes, vt ex qua li-
centiam ſibi ademtam intelligerent, *p*) nullo iam pacto rectorem
huiuſcemodi tolerandum ſtatuebant. Igitur principio contumaciores 10
ſe gerere, minuſque dicto audientes eſſe: poſtremo, nondum bime- 11
ſtri imperio expleto, cum quidem ille iam non dubium ſuae probi-
tatis ſpecimen dediſſet, vniuerſis in optimam ſpem erectis, inuidit
repente mala ſors, *q*) quae omnia funditus euertit, ſic vt egregii illi
conatus vehementer omnibus profuturi, in medio quaſi curſu pro-
laberentur. Nam primum quidem quicquid in Italia aut alibi gen- 12
tium *r*) inculti ſoli, etiamque ſub regibus, vacaret, id totum occu-
pantibus et colentibus adiudicauit: decemque annorum immunita- 13

l) cuncta denique ad honeſtatem et moderationem reducere conabatur. Ipſe quum aut egrederetur, aut ius dic., vel, quum in publicum prodiret. *Steph.*

m) et quum Marci imperium aemularetur, ſeniores quidem, eum in memoriam reuocando, delectabat. *Steph.*

n) deferendos eius imperio div. h. *Steph.*

o) et quod perſuaſum haberent, eo illum eſſe animo, vt nemini iniuriam vltro eſſet facturus, ſed vnicuique, quod meritus foret, tribuens, neque indecenter cuiquam gratificaturus, neque vim vlli crudeliter eſſet illaturus: ſponte illi ſe ded. *Steph.*

p) nullo iam p. moderatum imperii ſtatum tolerabant. *Steph.*

q) prohibuit que, ne conatus illi admirandi, et iis, qui eius imperio ſuberant, profuturi, ad exitum perducerentur. *Steph.*

r) inculti et vacantis ſoli eſſet, etiamſi imperatoria eſſet poſſeſſio, eius quantum quis vellet ac poſſet, occupare, et, quum eius curam ſuſcepiſſet ac coluiſſet, dominum eſſe permiſit: quin etiam immunitatem a quibuslibet oneribus, iis, qui agros colerent, dedit in decennium; et in perpetuum,

tem, ac perpetuam libertatem agricolis conceſſit. Imperatoriis autem
poſſeſſionibus nomen ſuum inſcribi prohibuit, non eſſe illas dictitans
imperantium proprias, *s*) ſed communes Romanorum et publicas.
14 Vectigalia quoque omnia, quae ad contrahendas pecunias tyranni ex-
cogitauerant, in fluuiorum ripis, in vrbium portibus, perque vias et
itinera, penitus remiſit, *t*) atque in antiquam libertatem reuoca-
15 vit. *u*) Multaque item ad idem exemplum facturus videba-
16 tur. nam et delatores vrbe exegerat, et vbiubi inuenirentur,
puniri imperauerat: cauens, necui *iniuria fieret aut* de vanis
17 criminibus periculum conflaretur. Ergo in maxima tranquillitate
ſeſe beatiſſimoque rerum ſtatu victuros ſenatus caeterique arbitra-
18 bantur. Siquidem adeo ſe aequabilem paremque caeteris praeſtabat,
vt filium quoque iam adoleſcentem in aulam palatinam nunquam ad-
duxerit, ſed intra priuatos parietes continuerit: ſic vt in ludum quo-
que literarium atque gymnaſia de more itaret, nihil priuatis abſimilis:
erudireturque, et omnia perinde vt quiuis e medio agitaret, *x*) neque
vllam aut tyrannicam aut omnino imperatoriam pompam oſtentaret.

V.

Quum *y*) in hac morum vitaeque modeſtia ageret, ſoli ſcilicet praeto-
riani milites, praeſentem rerum conditionem haud ſatis aequo
animo ferentes, veterem illam licentiam violenter ſe gerendi rap-
2 tandique omnia, affectabant. Interque vina et epulas conſilia inie-
runt Pertinacem e medio tollendi, grauem ipſis atque oneroſum:
alterumque eius loco imponendi rebus Romanis, indulgentem atque
3 intemperantem, nihilque denique non licentiae praebiturum. Igi-
tur confeſtim, haud opinato, cunctis otium agitantibus, turbidi ac
furentes, militari curſu, meridie ipſo, protentis haſtis, nudis gla-
4 diis, frequentes ad imperatoris aedes feruntur. Re autem ſubita in-
ſperataque *z*) perterriti cubicularii palatini, pauci plurimis, et iner-
mes armatis minime auſi reſiſtere, *a*) relicta ſua quisque ſtatione di-
5 verſi alii alio diffugerunt. Pauci tamen ex amiciſſimis, nuntiato
militum concurſu, perſuadere Pertinaci conabantur, vti fuga ſibi con-

dominii eius ſecuram vſurpatio-
nem. *Steph.*

s) ſed communiter et publice
ad Romanorum imperium perti-
nere. *Steph.*

t) atque in priſtinum ſtatum et
libertatem dimiſit. *Steph.*

u) ac plura in ſuos collaturus
erat beneficia; vt quidem ſui ani-
mi argumenta dabat, vel ſuae vo-
luntatis. *Steph.*

x) nulla que in re faſtum aut
pompam imperatoriam oſtentaret.
Steph.

y) Quum autem in hac felicita-
te et bene compoſito rerum ſtatu
viueretur, ii ſoli milites, qui ſti-
patorum partes obibant, quum
praeſentia aegre ferrent, et rapi-
nas ac violentias, quas in praece-
dente tyrannide exercuerant, deſi-
derarent: dum ſuo perdito luxui
et crapulae vacant, conſilia ineunt,
Pert. e m. t., — oneroſum; et
quempiam quaerendi, qui omni-
bus ſolutam legibus effrenem que
licentiam eſſet praebiturus. *Steph.*

z) pert. Imperatorii miniſtri;
vel, qui aliqua circum Imperato-
rem miniſteria obibant. *Steph.*

a) quisque relicta ſtatione, quae
ſibi vel ad atrienſem ianuam, vel
ad alium quempiam aditum erat
concredita, fugiebant. *Sylb.*

ſuleret, populique auxilium imploraret. *b*) Ille autem, tametſi vti- 6
lia in praeſens audiebat, tamen indecorum exiſtimans atque illiberale, minimeque dignum imperatoria maieſtate atque anteacta vita, fugae aut latebris ſalutem debere, occurrere periculo ac procedere 7
in medium decreuit: ſperans perſuaſurum quae vellet, et furentes in praeſens animos placaturum. Igitur cubiculo egreſſus, factusque 8
irruentibus obuiam, quaerere cauſas initiis tam ſubiti motus, et a foediſſimo illo tumultu abſterrere; non attonitus periculo, ſed habitum oris grauem moderatumque retinens, paremque imperatoriae dignitati: ac nihil humile, nihil pauidum aut obnoxium, nihil denique ſupplice dignum prae ſe ferens, ita ad eos verba fecit: *Me qui-* 9
dem, o milites (inquit) *ſi occiditis, neque ipſi rem magnam facitis, neque mihi ſane grauem, c*) *homini videlicet huius aetatis, et gloriae:* (*ſiquidem* omni *humanae vitae finis certe eſt aliquis neceſſarius*) *vos autem, principis curae cuſtodiaeque et propulſandis aliunde periculis adhibitos, caedem ipſos facere* (primos) *neque ciuili tantum ſed imperatorio quoque ſanguine polluere dextras, d*) *id vero videte ne vel in praeſens fla-* 10
gitioſum ſit vobis, vel in poſterum periculoſum. Neque enim ego vlla 11
vos iniuria affeci. ſi enim Commodi doletis interitu, nihil profecto nouum fuit mori, qui homo natus fuerat: ſin dolo necatum putatis, non 12
meum ſane id crimen: quippe quem ipſi ſcitis ab omni etiam e) *ſuſpicione procul abeſſe. Quae enim tunc acta ſunt, vos primi cognita habuiſtis: vt etiam ſi quid obortum ſuſpicionis eſt, id vtique alios attigerit.* 13
Caeterum ne illo quidem extincto quicquam vobis deſieri patiemur, quod modeſte atque ex dignitate veſtra, non autem per vim et rapinas, concupiueritis. f) Ita loquente eo, iam quidam ex iis permotum iri vi- 14
debantur: neque ſane pauci abire iam coeperant, *g*) veriti ſanctimoniam principis ac ſenectutem; ſed *adhuc loquens ſenex* a caeteris facto impetu *h*) obtruncatur. Qui ſtatim perpetrato *tam crudeli* ſcelere, 15

b) Ille autem iis, qui vtil. in pr. conſulebant, non obſecutus, ſed indecora et illiberalia, et indigna imp., mai. atque anteacta vita et rebus ab ſe geſtis, arbitratus, fugere aut latere noluit: ſed illi periculo ſeſe dans obuiam, prodiit, vt eos alloqueretur. Sperabat enim, fore, vt animos eorum flecteret, et in praeſens amentem illorum impetum ſedaret. Igitur cub. *Steph.*

c) homini, qui ad ſummam ſenectutem glorioſe perueni: (etenim omni h. v. finem neceſſe eſt imponi,) ſed vos, qui principis cuſtodes et ſatellites exiſtimamini, atque prop. externis periculis eſtis adhibiti, caed. *Steph.*

d) videte, ne in praeſens nefarium ſit vobis, et in poſterum etiam periculoſum. Neque enim ego mihi vllius vobis illatae iniuriae ſum conſcius. *Steph.*

e) ſ. pr. abeſſe: ac non minus, quam vos, quae tunc acta fuerint, ignorare: adeo vt, ſi quid ſuſpicamini, alios inſimulare debeatis. Sed tamen, illo etiam mortuo, nihil vobis defuturum eſt eorum, quae vos decent, e que dignitate veſtra ſunt, etiamſi nec vim mihi inferatis, nec rapinas vobis permittatis. *Steph.*

f) Quum alia quaedam huiusmodi dicere illis conaretur, iam quid. *Steph.*

g) reueriti maieſtate praediti Imperatoris ſenectutem. *Steph.*

h) trucidatur. *Memm.*

i) multitudinem declinantes, indigniſſime laturam id facinus, occupant in caſtra abire, muroque continent ſe: diſpoſitis pro turribus arma-
16 tis, qui populum, *ſi impreſſionem faceret*, a moenibus arcerent. Hunc finem Pertinax ſortitus eſt, vitae morumque (vt ſupra diximus) laudandus.

VI.

Sed vbi caedis illius fama per populum *k*) dedita, tumultu ſcilicet luctuque omnia compleri, diſcurrere vniuerſi furentibus ſimiles:
2 neque certi quid agerent, quaerere ipſos autores; quos neque inue-
3 nire tamen poterant neque vlciſci. Praecipue vero ſenatus indigne id ferre, communemque eam calamitatem exiſtimare: deſiderans pa-
4 rentem optimum, ac principem indulgentiſſimum: ruſumque tyran-
5 nidem metuens, quam cordi eſſe militibus intelligebat. Sed quum dies vnus itemque alter abiiſſet, plebsque vniuerſa, ſuo quisque metu, quietem ageret, et qui dignitate autoritateque pollebant, in ſua praedia quam longiſſime poterant ab vrbe ſeceſſiſſent, *l*) ne quid in
6 eligendo ſucceſſore grauius obiiceretur: cognito milites et quietum eſſe populum, et exiſtere neminem, qui principem interfectum vin-
7 dicaret, ipſi quidem caſtris ſe continebant: conſtituto autem ſupra murum vocaliſſimo quoque, edicunt venale imperium, traditurosque ſe ei qui plurimum pecuniae polliceretur, tutoque in aulam *cum ar-*
8 *mis* deducturos. *m*) Id auditum neminem e ſenatu, grauitate atque autoritate praeditum, neminemque e nobilitate, aut ex iis denique permouit quicunque adhuc opulenti ſuperabant, tenues reliquiae Commodi tyrannidis: neque auſus quisquam aut muro ſuccedere,
9 aut turpem contumelioſumque dominatum pecunia paciſci. Sed enim Iuliano cuidam, conſulari viro, qui grandem habere pecuniam credebatur, veſpere ſupra coenam nuntiatur inter vinum atque epu-
10 las, militum edictum: quippe homo alioquin parum vitae continentis habebatur. Perſuadent igitur vxor atque filia, et paraſitorum turba, vt relicta menſa acceleret, et quid agatur intelligat: ac ſubinde inter eundum adhortantur *n*) occupet proiectum imperium, ſuperatu-

i) metu eorum, quae auſi erant, praeuenire populi inſultum volentes, (quippe quem grauiter ea laturum ſciebant,) in caſtra curriculo ſe recipiunt, muroque cont. ſe. *Steph.*

k) Potius *didita* ſcripſiſſe Pol. puto, v. ſupra. *Steph.*

l) ne quid illis mali ex futuro imperio contingeret, ſi adeſſent: milites, cognito, quietum eſſe pop. et neminem audere caedem Imperatoris perſequi, ipſi quidem c. ſ. continebant; conſtitutis autem ſupra murum iis, qui maxime voce valerent, proclamabant, venalem eſſe Imperatoriam dignitatem; atque illi, qui plus pecuniae daturus eſſet, traditurus ſe pollicebantur, tuto etc. *Steph.*

m) Quum autem huius praeconii fama ſparſa eſſet, ii quidem e ſenatoribus, qui maiore grauitate conſtantia que praediti erant, et quicunque patricii, aut adhuc opulenti, paucae tyrannidis Commodi reliquiae, neque ad murum acceſſerunt, neque turpem et proboſum dominatum pecunia comparare voluerunt: ſed Iuliano cuidam, conſulari viro, qui abundare pecunia exiſtimabatur, epulanti nunciatur militare praeconium, dum ebrietati et crapulae indulget. quippe caet. *Steph.*

n) occ. pr. imperium. Quum

rum largitione omnes, qui tantum diuitiarum poſſideat. Igitur vbi 11
muros acceſſit, clamare occoepit daturum quae vellent: habere ſe
magnas opes, plenos auri theſauros atque argenti. Eodemque tem- 12
pore Sulpitianus, et ipſe vir conſularis, *o*) ac praefectus vrbi, ſocer-
que Pertinacis, imperium licitabatur. Verum in eo milites ſuſpectam 13
habuerunt Pertinacis propinquitatem, ſubeſſe aliquid fraudis ſuſpe-
ctantes, quo illius caedes vindicaretur. Ergo Iulianum ſcalis demiſ- 14
ſis ſupra muros attollunt, *p*) non prius auſi reſerare portas quam
conueniret de numero dandae pecuniae. Ille ingreſſus in caſtra, 15
primum quidem honores Commodi et ſtatuas, quas ſuſtulerat ſenatus,
inſtauraturum pollicebatur, conceſſurumque ipſis quam quondam ſub
illo licentiam obtinuiſſent. praeterea militibus ſingulis plus multo ar- 16
genti daturum quam aut petere auderent aut accepturos expectaue-
rant. neque in dando moram futuram: *q*) nam domi eam pecuniam
adſeruari. Quibus adducti rebus milites, atque in tantam ſpem ere- 17
cti, *r*) Iulianum declarant principem: ſimul ei Commodi cognomen
imponunt. Tum ſignis ſublatis, *s*) impoſitisque illius imaginibus,
deducere hominem tendunt. *t*) Igitur de more ſacrificio in caſtris 18
peracto, exiit maiore militum comitatu quam caeteri conſueuerant. ſi-
quidem per vim, contraque populi voluntatem, perque turpitudinem et
dedecus imperium emercatus, iure impetum multitudinis verebatur.
Sed induti armaturas milites, circumſeptique vndique teſtudine facta, 19
vt etiam, ſi res poſceret, dimicarent, receptoque in medium imperatore
ſuo, clypeis haſtisque ſupra *u*) capita elatis (vt tutiores forent, ſi forte
lapides e tectis mitterentur, *dum pompa procedebat*) deducunt eum in
aulam, neque auſo reſiſtere populo, neque (vt mos eſt) fauſtis accla- 20
mationibus proſequente: ſed diras procul imprecantibus vniuerſis,
grauiterque exprobrantibus quod aere ſibi imperium parauiſſet. Tunc 21
primum videlicet corrupti militum mores, *x*) foedaque et inſatiabi-
lis pecuniae cupiditas, et comtemtus imperatoriae maieſtatis ino-
leuit. Nam quum neque vindex exiſteret vllus tam crudeliter inter- 22
fecti principis, neque promercale factum imperium foedeque nundi-
natum quisquam prohibuiſſet, id vero initium cauſaque (militibus)
fuit, vt etiam in poſterum turpiſſimi contumaciſſimique euaderent:

enim immenſam pecuniarum vim habeat, ſuperaturum largitione omnes, ſi qui adverſus eum contendant. Steph.

o) et qui fuerat praef. urbi, (pater autem Pertinacis vxoris erat,) venit ad emendum imperium. Verum. *Steph.*

p) Non enim prius reſerare portas volebant, quam ſcirent, quantum pecuniarum daturus eſſet. *Steph.*

q) Sed ſe iamiam ex aedibus afferri curaturum. *Steph.*

r) Iul. decl. Imperatorem: et praeter id, quod ex genere proprium illi erat nomen, Commodum appellandum cenſent. *Steph.*

s) ac reſtitutis in priſtinum ſtatum illius *im.* Id enim vox Graeca ſonat: ſed intelligendum erit de Commodi imaginibus. *Steph.*

t) Quum igitur conſueta et imperatoria ſacrificia in caſtris peregiſſet, exiit etc. *Steph.*

u) ſupra caput. *Memm.*

x) atque inſatiabilem et foedam pecuniarum cupiditatem, et contemnere debitam principibus reverentiam didicerunt. *Steph.*

ſic vt avaritia in dies ac principum contemtus etiam vsque ad ſanguinem proueheretur.

VII.

Enimuero Iulianus, imperium adeptus, deliciis continuo crapulaeque ſe dedere, circa Rempub. indiligens, vitamque molliſſimam
2 luxuque circumfluentem traducere. *y*) Sed et ſpem militum feſelle-
3 rat, neque implere fidem promiſſorum potuerat. ſiquidem nec opes domi quantas iactabat, et publicum aerarium ſumtibus illis inſanis
4 iampridem a Commodo exhauſtum. Quare cum milites habebat infenſos, *quia ſpe ſua fruſtrati erant*, tum a populo totius rei conſcio facile contemnebatur. Itaque et praetereuntem maledictis inſecta-
5 bantur, et turpes ambiguasque voluptates exprobrabant: ſic vt propalam etiam in circo, quo maxima vis hominum confluit, Iulianum inceſſerent, ac vindicem Romani imperii, praeſulemque ſummi principatus Nigrum vocitarent: orantes, vt quamprimum adeſſet, ipſosque
6 a tantis contumeliis aſſereret. Is Niger conſulatum geſſerat, ac tum
7 Syriae praeerat vniuerſae, *quum ea, quae dixi, Romae gererentur.* qui honos ea tempeſtate multo maximus erat: quippe etiam Phoenices
8 omnisque ad Euphratem regio, Nigri ſuberat imperio. *z*) Ipſe aetatis erat iam ad ſenectutem ſpectantis, multisque et magnis in rebus *cum laude* verſatus famam obtinuerat manſuetudinis ac dexteritatis, ſic vt etiam Pertinacis vitam putaretur aemulari. quibus maxime rebus populi fauorem adeptus videbatur. Hunc igitur aſſidue frequentis populi clamores implorabant, ac praeſentem Iulianum conuicio lacerantes, illum, etiam abſentem, *vniuerſi principalibus* accla-
9 mationibus fauſtisque vocibus proſequebantur. Quibus intellectis

y) Sed et ſpem mil. feſelliſſe, illis que impoſuiſſe comperiebatur: quod promiſſa implere non poſſet. ſiquidem neque domi tantae illi erant pecuniae, quantas iactauerat; neque etiam publici theſauri habebant; ſed omnes ante exhauſtae fuerant perdito Commodi luxu, et immenſis atque inconſideratis ſumtibus. Ex hac autem audacia et hac de cauſa cum milites ſua ſpe fruſtrati ſubindignabantur; tum vero populus, qui ſenſerat, quomodo milites eſſent animati, contemtui illum habebant: adeo vt et praetereuntem maledictis inceſſerent, et turpes ambiguas que voluptates exprobrarent. *Steph.*

z) Erat autem aetate mediocriter prouecta, multisque et m. in r. ſpectatus: ac fama iam percrebuerat, eum eſſe virum manſuetum atque induſtrium, et vitam Pertinacis aemulari. quibus maxime rebus Romani *adducebantur*, ad eum optandum, videlicet. *Atque adeo* illum aſſidue, quum populus conueniret, vocabant, ac praeſentem Iul. conuitiis lacerantes, illum Imperatoriis acclamationibus proſequebantur abſentem. Nunciata autem pop. Romani voluntate, illo que tam crebro in conuentibus clamore, non abs re Niger perſuaſus, et res ſibi facillime ſucceſſuras ratus, (praeſertim, quum Iulianus a militibus, quos circa ſe habebat, negligeretur, quod ſuam de pecuniis fidem minime liberaret; et a populo contemneretur, tanquam a ſe emto principatu indignus,) animum ad ſpem imperii appellit. Ac pr. *Steph.*

Niger, putans omnia ſibi ex ſententia ſucceſſura, quod et a militi-
bus negligebatur Iulianus, vt qui fidem minime impleuerat, et con-
temnebatur a populo, vt parum dignus emto principatu: ſpem ce-
pit imperii vindicandi. Ac primo quidem ex ducibus tribuniſque, 10
caeteriſque militibus, qui plurimum haberent autoritatis, diuerſos
alium alio tempore domum dimittebat, edoctos rerum omnium, quae
ſibi Roma afferebantur. Id hoc conſilio faciebat, vt quam latiſſime 11
toto oriente rumores diſſeminarentur. Ita enim ſibi adiuncturum
quamplurimos exiſtimabat, ſi non imperium ex inſidiis occupaturus,
ſed opem vocantibus atque implorantibus *Romanis* allaturus vide-
retur. *a*) Proinde vniuerſi confeſtim adeſſe, obſecrare pro ſe quiſ- 12
que obteſtarique, vti quamprimum rempublicam capeſſeret. Eſt au- 13
tem Syrorum gens natura leuis, pronaque ad res nouandas. Ama- 14
bant autem vehementer *b*) Nigrum, quod et imperium apud illos
humaniſſime geſſerat, et ludis multitudinem ac celebritatibus deti-
nuerat. Sunt autem Syri ſuapte natura huiuſcemodi oblectamento- 15
rum cupidiores: e quibus Antiocheni, maximam feliciſſimamque vr-
bem inhabitantes, totum ferme annum vel in vrbe ipſa vel in ſub-
urbanis ludos et feſta concelebrant. Quocirca edendis aſſidue ſpe- 16
ctaculis, ac remittendis exhilarandiſque otio animis, ita ſibi vulgus
adiunxerat, vt ab omnibus magnopere coleretur.

VIII.

Quae quum ita ſe habere intelligeret, iuſſis *vndique* adeſſe dicta die
militibus, reliqua etiam confluente multitudine, ita pro ſugge-
ſtu ad id ipſum extructo verba fecit. *Quam mite ingenium, quantaque in* 2
rebus maioribus aggrediendis noſtra cautio ſit, forſitan ipſi quoque iam-
pridem cognouiſtis. Neque ego nunc apud vos proceſſiſſem verba fa- 3
cturus, ſi vel priuato conſilio, c) vel incerta ſpe, aut ſpem ſuperante
cupiditate adducerer. Sed me vocant Romani, et aſſidue clamantes fa-
tigant, vt eis manum porrigam ſalutarem, neque patiar tam excellens
tamque glorioſum relictum a maioribus imperium iacere abiectum tur-
piter. Vt autem citra occaſionem aliquam minime leuem *res aggredi* 4
tantas, audax ſane temerariumque ſit, ita ſi implorantibus ac rogan-
tibus opem deneges, timiditatis et proditionis crimine labores. Qua- 5
propter eo conſilio ad vos huc prodii, vt ſcitarer, quid facto opus eſſe
duceretis: vobiſque vterer quaſi totius negotii huius conſultoribus d) at-
que participibus. *quod ſi ex ſententia ſucceſſerit, communis mihi inde* 6
vobiscum erit vtilitas. Neque ſcilicet e) tenues opes aut leues ſunt,

a) Obſtupefacti autem erant omnes, ac ſine vlla etiam cunctatione inſtabant, obſecrantes et ipſi, vt res capeſſeret, i. e. rerum adminiſtrationem. Poteſt autem ἀνεπτόηντο et aliter exponi, vt videbis in Annot. *Steph.*

b) Nigrum, tum quod humanum erga omnes erat eius imperium, tum etiam quod plerumque ludis eorum et celebritatibus intererat. *Steph.*

c) vel ſpe, ratione carente. *Steph.*

d) ac ſociis. *Memm.*

e) tenues ſpes: vt et Pol. ſcripſiſſe puto. *Steph.*

quae nos ſolicitant, ſed ipſe f) Romanus populus, cui rerum omnium
poteſtatem ſuperi tribuerunt, ipſum Romanum imperium, fluctuans ad-
7 *huc, neque apud quemquam certa ſede reſidens. g) Sed neque parum*
tuta inimus conſilia, his implorantium animis, nullo ad prohibendum
8 *reſiſtendumque parato. Nam qui illinc veniunt, ne ipſos quidem mili-*
tes, vnde imperium emptitauerit, ſatis ei fidos fore affirmant, quoniam
9 *promiſſa non ſoluerit. Quae ſit igitur veſtra mens oſtendite.* Talia
loquentem continuo exercitus omnis, caeterumque vulgus, impera-
10 torem atque auguſtum conſalutant: tum h) amictum *imperatoria*
purpura, reliquoque exornatum aulico paratu, ibidem ex tempore
conquiſito, praecedente etiam igni, in Antiochiae primum templa,
11 mox ad ſuas aedes deduxerunt: quas etiam, ceu non iam priuatas,
12 omnibus extra inſignibus imperatoriis adornauerunt. His *valde* lae-
tus Niger, quum ſcilicet et Romanorum animos, et caeterorum ſtu-
dia hominum animaduerteret, iam haud dubie rem omnem ſibi eſſe
13 in vado arbitrabatur. Qui poſtquam rumor increbuit, *i)* ſtatim
quaecunque aduerſum Europae continentem nationes incolunt, fe-
ſtinare pro ſe quaeque, vt praeſto illi eſſent, legati vndique Antio-
14 chiam confluere, *k)* velut ad legitimum principem: reges quoque et
ſatrapae trans Euphratem Tigrimque habitantes gratulatum miſe-
15 runt: ſuamque operam in omnem euentum pollicebantur. Quos
ille ampliſſimis affectos muneribus, gratiisque *de ſua propenſa vo-*
luntate, deque iis quae pollicerentur, actis, dimittebat: nullis ſibi
impraeſens opus eſſe auxiliis affirmans: ſatis munitum imperium,
16 idque geſturum ſe incruentum. Quare tanta ſpe ſublatis animis,
ſupinius iam negligentiusque agitabat, ſeque populumque Antioche-
17 num otio deliciisque oblectans, ludosque edens et ſpectacula. Ne-
que vero aut Romam (quod res maxime poſtulabat) proficiſci ſtu-
duit: aut Illyricos exercitus (qui ſcilicet imprimis adeundi conci-
18 liandique fuerant) vllis de rebus certiores fecit: ſperans ſtatim in-
tellecta re, cum *l)* Romanis eos pariter, cumque orientis totius
exercitibus conſenſuros.

IX.

Haec dum agitaret, leui incertaque ſpe ſubnixus, fama iam per Panno-
nios Illyricosque increbuerat, perque exercitus omnes, qui pro ripis
Danubii Rhenique excubantes, coërcendis barbaris Romanum tu-
2 entur imperium. Praeerat autem Pannoniis vniuerſis (nam unius

f) Rom. pop. (cui dominium in omnia regnum que dii tribuerunt,) ipſum que imperium, fl. *Steph.*

g) Nobis igitur tuto rem aggredi licebit; et quod ea ſit vocantium voluntas, et quod nemo ſit, qui obſiſtat vel prohibeat. Nam qui nuncia illinc ad nos perferunt, ne ipſ. *Steph.*

h) am. imp. purpura, quum reliqua etiam, quae ad honorandam maieſtatem auguſtam pertinent, ex tempore comparaſſent, praeced. *Steph.*

i) per omnes nationes, quaecunque aduerſam Europae continentem incolunt, feſtinare — *Memm.*

k) velut ad omnium conſenſu receptum Imperatorem, aut breuius, velut ad certum Imp. *Steph.*

l) Romanorum voto ſeu deſiderio. *Steph.*

regebantur imperio) Seuerus quidam, genere Afer, vehemens homo negotiis gerendis, ac ferox, vitaeque inſuetus durae et aſperae, *ac m*) *laboribus facillime reſiſtens*: promptus excogitandis, acer exequendis rebus. Qui poſtquam Romanum principatum pendere ſubli- 3
mem quaſique direptui expoſitum vidit, alterum quidem, vt deſidem, alterum, vt parum efficacem, contemptui habuit. Addebant praeter- 4
ea ſpem ſomnia quaedam et oracula, caeteraque futurorum praeſagia: tum denique fidem veri impetrantia, quum ſunt euentum ſortita. quorum pleraque ipſe in libris de vita ſua conſcripſit, ac pu- 5
blice in tabulis picta dedicauit. Sed quod illi extremum maximique momenti ſomnium ſpem propemodum omnem conciliauit, id ne nobis quidem ſilentio praetereundum. Quo enim tempore nun- 6
ciatum eſt Pertinacem ad imperium aſcitum, peracto Seuerus ſacrificio, *n*) iuratusque fidem principi, vbi primum domum rediit, ſomno comprehenſus, videt per quietem magnum quendam ac generoſum equum ornatum phaleris imperialibus, qui Pertinacem ipſum per vrbem veheret media ſacra via. Sed vbi ad ipſum fori perue- 7
nit ingreſſum, in quem *o*) olim liber populus frequens conueniebat, viſus eſt excuſſiſſe Pertinacem equus, atque abieciſſe humi, proximeque aſtanti Seuero tergum ſubſternere, eumque perferre ſublimem tuto in forum medium, conſpicuum venerabundae multitudini. ma- 8
net autem adhuc huius imago ſomnii eodem ipſo in loco ingens, ex aere conflata. Ad hunc igitur modum ſublatis animis Seuerus, 9
ac ſe diuina prouidentia ſolicitari ad imperium ratus, decreuit animos periclitari militum. Quare primum quidem praefectos, tribu- 10
noſque, et primos militum ſibi adiungens, cumque iis de Romano imperio ſermones ferens, *p*) abiectum id eſſe dictitabat, exiſtente nullo, per quem fortiter atque ex dignitate gubernaretur. Inuehens 11
praeterea in praetorianas cohortes, quae ſacramentum militare ciuili imperatorioque ſanguine polluiſſent, vindicandam eſſe aiebat ac perſequendam Pertinacis caedem: minime ignarus excubare adhuc 12
memoriam Pertinacis apud Illyricos exercitus: quoniam ſub imperatore Marco *q*) multa illius ductu aduerſus Germanos trophaea excitauerant: et quum praefectus Illyrico foret, nullum non exemplum virtutis in praelio oſtentauerat: beneuolentiam porro, ac probitatem, ad haec ciuile moderatumque imperium *r*) ſociis praeſtiterat. Quocirca memoriam eius principis colentes, tantam in illum edi- 13
tam crudelitatem indigniſſime ferebant. Hanc igitur Seuerus occa- 14

m) laborum patientiſſimus. *Memm.*

n) ſuo que functus officio in praeſtando de regno Pertinacis iureiurando, domum reuerſus, ſomno, ubi veſper aduenit, eſt comprehenſus; ac ſibi viſus eſt magnum quendam et generoſum equum videre, ornatum ph. *Steph.*

o) olim populus, quum penes eum erat *imperium*, ad verbum, *democratiae* tempore. *Steph.*

p) id omnino proiectum eſſe dictitabat, vel iacere. *Steph.*

q) multa cum ipſis aduerſus Germ. tr. excitauerat: et quum dux ac praefectus Illyriorum conſtitutus eſſet, null. *Steph.*

r) Pol. ſcripſiſſe puto *ſuis*, i. e. ſibi ſubiectis. *Steph.*

ſionem arripiens, facile eos quo vellet adducebat: *s*) ſimulans non ſe quidem imperium quaerere, aut ſummam poteſtatem affectare,
15 ſed ire vltum ſanguinem tanti principis. Nam vt eius regionis homines corporibus vtuntur praeualidis atque proceris, et in pugnam caedemque paratiſſimis, ita pingui ſunt ingenio: quare haud facile
16 ſentiunt, ſi quid agas dicasue aſtute ac ſubdole. *t*) Quocirca quum fidem feciſſet Seuerus, caedem ſe Pertinacis perſequi velle, ita ſibi vniuerſos conciliauit, vt imperator diceretur, ſummamque ab eis ac-
17 ciperet poteſtatem. Sed vbi Pannoniorum animos explorauit, (ſtatim) vicinarum quoque gentium praeſides, quaecunque Romano
18 ſubiacent imperio, magnis illexit praemiis. Erat autem Seuerus, *u*) vnus omnium mortalium ad amorem ſimulandum maxime factus: ſic vt ne iusiurandum quidem fallere dubitaret, ſi ita vſus poſceret: longeque aliud in lingua promptum quam in animo reconditum gerebat.

X.

Igitur Illyrico omni rectoribusque prouinciarum per literas inſinua-
2 tus, collectisque vndecunque militibus, ac ſuſcepto Pertinacis cognomine, quod non Illyricis modo, ſed Romano etiam populo gratiſſimum fore ſuſpicabatur, conuocatis omnibus in campum, ita pro
3 ſuggeſtu loquutus dicitur: *Quantum vel fidei, vel religionis erga deos, per quos iurati eſtis, quantumque honoris imperatoribus exhibeatis, quos adeo veneramini, facile oſtenditis, milites, quum tantopere indignamini cohortes vrbanas, pompae magis quam virtutis adminiſtras,*
4 *adeo foedum facinus perpetraſſe. Ac mihi quidem in votis eſt nunc primum tantam ſpem auſpicanti (nam profecto ſcitis, quam ſemper audiens dicto principibus fuerim) perducere ad exitum, atque explicare*
5 *quae vobis cordi ſunt: neque Romanum imperium abiectum pati, quod quidem apud maiores ſumma ſemper autoritate geſtum, venerandum omnibus videbatur: poſtea vero quam ad Commodum recidit, et ſi x) ob illius adoleſcentiam ſaepenumero impegit, attamen omne vitium cum ipſius principis nobilitate, tum (ſanctiſſimi) parentis memoria obum-*
6 *brabatur. Neque tam errata illius, odium, quam miſericordiam emerebantur. quippe non tam ipſi quae gerebantur quam aſſentatoribus imputabamus, caeterisque malarum artium conſultoribus atque miniſtris:*

s) ſimulans, ſe non tam imper. affectare, neque ſibi ſummam poteſtatem ambire, quam velle talis principis ſanguinem vlciſci. Sicut autem eius reg. *Steph.*

t) Quum igitur fidem habuiſſent Seuero, ſimulanti, ſe ſuccenſere, et caedem P. p. velle; eius poteſtati ſe permiſerunt: ita vt Imperatorem declararent, et imperium ei committerent. Vbi autem Pann. animos cognouit, miſit et ad vicinas gentes, atque ad omnes praeſides gentium, quae ſub ſeptentrionali plaga Romanis ſeruiunt: et magnis pollicitationibus ac magna ſpe alliciens, facile ſibi eorum voluntates conciliauit. *Steph.*

u) Seuerus omnium hominum ad ſimulandam beneuolentiam, faciendamque eius fidem, aptiſſimus; ne iureiurando quidem parcens, ſi opus eſſet, eo contemto, commodi ſui cauſa mentiri, vel fidem fallere. *Steph.*

x) per adoleſcentiam nonnulla perperam ab illo fiebant. *Memm.*

donec ad ſanctiſſimum illum ſenem, cuius adhuc virtutis et probitatis 7
y) noſtris mentibus memoria reſidet, delatum fuit imperium. Quem ta-
men tantum abeſt vt tolerare illi potuerint, vt caede etiam (nefaria)
talem virum e medio ſuſtulerint. Poſt hunc autem terrae mariſque 8
imperium neſcio quis turpiſſime auctionatus, et populo (quemadmodum
auditis) inuiſus eſt, et milites ipſos, quibus impoſuit, parum fidos habet.
z) Qui tamen ſi etiam defenſuri illum beneuolo animo *forent, atta-* 9
men neque numero vniuerſi, neque virtute ſinguli conferendi ſunt vo-
bis. a) Ad haec bellica vos negotia exercuerunt. nam et cum barbaris 10
pedem conferre, et labores omnes itineris *perferre, et algores aeſtusque*
deſpicere, et concreta gelu calcare flumina, et potare effoſſos latices,
non hauſtos, et venatu inuigilare conſueuiſtis. omnia denique ad vir- 11
tutem adepti viatica: ſic vt nemini facile ſit veſtris obſiſtere viribus.
Etenim labore miles probatur, non mollitudine: qua illi exſaturati at- 12
que enutriti, ne vocem quidem veſtram, nedum pugnam poterunt ſuſti-
nere. Quod ſi cui Syriae res formidabiles videntur, is vel ex eo cogi- 13
tet, quam imbecillae ſint quamque tenui ſpe nitantur, quod neque ad-
huc progredi quoquam, neque de vrbe petenda deliberare auſi, ſedes-
que illas boni conſulentes, delicias in diem quaeſitas lucrum eſſe ambi-
guae poteſtatis arbitrantur. Eſt autem ad ioca et cauilla imprimis 14
factum Syrorum genus: tum qui Antiochiam colunt, ii ſtudere Nigro
potiſſimum creduntur. Nam gentes reliquae et ciuitates, quum adhuc 15
neminem imperio dignum aſpiciant, quique ſit Rempubl. fortiter mode-
rateque geſturus, ei ſcilicet obedire ſe tandem ſimulant. Quod ſi ab 16
Illyrico exercitu ducem creatum cognouerint, ſimulque noſtrum nomen
inaudierint (non obſcurum ſane apud ipſos neque ignoratum: quippe
illic etiam cum imperio praefuimus) b) neque me profecto deſidiae aut 17
torporis arguerint, neque veſtrum exceptare impetum, aut bellicam vir-
tutem volent experiri: praeſertim quum et corporum proceritatibus,
et armorum exercitationibus, et conſerenda manu longe vobis impa-
res habeantur. Quare occupemus quamprimum Romam, larem ipſum 18
imperii: reliqua dein facile expedituri, cum deorum oraculis, tum ar-
morum corporumque veſtrorum viribus confidentes. Haec loquutum 19
Seuerum fauſtis acclamationibus milites exceperunt, auguſtum Per-
tinacemque appellantes: ſtudiumque in eum propenſum atque egre-
giam voluntatem *c)* pollicebantur.

XI.

At Seuerus, nihil procraſtinandum ratus, armari quam expeditiſſime iubet, iterque ad vrbem edicit: diſtributisque viritim ciba-

y) veſtris, *Memm.*

z) Quibus, etiamſi pro eo in aciem deſcenſuri, animo beneuolo eſſent, et multitudine vniuerſi, et fortitudine ſinguli praeſtatis. *Steph.*

a) Quin etiam magis, quam illi, in rebus bellicis eſtis exercitati: ſequendo lectionem illam in Annot. *Steph.*

b) neque me profecto ſocordiae aut ignauiae arguerint, neque veſtram generoſam alacritatem et firmum in pugnis robur ſuſtinere volent. *Steph.*

c) prae ſe ferebant. *Steph.*

2 riis, omnique viatico, *d*) nihil ſibi ad celeritatem facit reliqui, nullis interquieſcens locis; ac vix reſidere tantiſper milites paſſus, do-
3 nec a nimia itineris contentione reſpirarent. Ipſe inter primos laborans, vilique tabernaculo vtens, cibum potumque eundem, quem etiam caeteri milites, capiebat: nihil vnquam imperatoriae luxuriae,
4 nihil deliciarum oſtentans: ſic vt acceptior in dies *e*) militibus fieret. Nam quum laborum omnium non modo particeps, ſed princeps etiam autorque foret, adeo cunctis venerabilis erat, vt nihil non pro
5 illo cupidiſſime facturi viderentur. Poſtea vero quam emenſa Pannonia ipſos Italiae *f*) montes inſedit, famamque ſui praeueniens,
6 prius coram conſpectus eſt quam aduentare auditum fuerat, magnus ſcilicet omnes Italiae ciuitates tanto conſpecto exercitu metus inuaſit: quippe homines in Italia iampridem ab armis belloque remo-
7 tiſſimi, agros pacemque colebant. Etenim quamdiu libera ciuitas egit, atque a ſenatu belli duces *g*) eligebantur, fuere in armis ſemper Italiae nationes, Graecisque et barbaris ſubactis, terrae ſibi ma-
8 risque imperium pepererunt. neque vlla orbis terrarum pars aut caeli
9 tractus fuit, quo non vires ſuas Romanorum arma protulerint. Poſtea vero quam Auguſtus rerum potitus eſt, et laborem Italis ademit, et arma detraxit: *h*) milites tantum quosdam certis autoramentis habuit mercenarios, qui Romanum tuerentur imperium: tum fluuiorum magnitudine atque foſſarum, montibusque aſperrimis, deſertisque locis
10 atque imperuiis circumſeptos imperii limites communiuit. Quocirca merito omnes, poſtquam aduentare Seuerum cum tanto milite au-
11 diuerunt, inſueta re perterriti, quum neque ſtare contra, neque prohibere auderent, ibant obuiam laureati, portisque eum patentibus excipiebant. Ille tamdiu locis ſingulis immoratus, quamdiu aut ſacra faceret aut populos alloqueretur, Romam e veſtigio pergebat.
12 Quae vbi Iuliano nunciata ſunt, *i*) actum de ſe prorſus exiſtimauit. Nam et exercitus Illyrici potentiam multitudinemque audiebat, et populo parum fidebat, cui ſe cernebat inuiſum: neque ſatis ma-
13 gnam ſpem in militibus habebat, quos videlicet fefelliſſet. Itaque collectas vndique pecunias, partim ſuas, partim ab amicis acceptas, tum quascunque in templis aliisque locis publice inueniſſet, diuidere militibus inſtituit, vt eo pacto illorum beneuolentiam redimeret.
14 Sed ei, tametſi multa magnaque acceperant, nullam tamen habebant gratiam, perſolui debitum ſibi, non dari munus aliquod interpre-
15 tantes. Caeterum ſuadentibus amicis Iuliano, vt exercitum educeret,

d) iter capeſſit: magna que contentione et generoſis laboribus viam accelerat, neque vsquam commorans, vel, aliquid morae interponens, neque interquieſcendi ſpatium concedens, niſi quo milites, paululum reſpirantes, iter mox perſequerentur. Ipſe — *Steph.*

e) commilitonibus; *Memm.*

f) fines, *Memm.*

g) emittebantur. *Steph.*

h) Sed praeſidia et legiones imperio munimenta eſſe voluit, milites quosdam certis auctor. conſtituens mercenarios, qui Rom. imperio vice murorum eſſent; tum fluv. Polit. tamen alicubi τὰ στρατόπεδα καὶ τὰ φρούρια caſtra et caſtella vertit. *Steph.* praeſidiorum atque exercituum vtens propugnaculis. *Memm.*

i) in ſumma deſperatione erat. *Steph.*

atque Alpium anguſtias occuparet, (ſunt autem Alpes, altiſſimi mon- 16
tes, quales in his regionibus nulli, porrecti ad muri formam, circumdatique Italiae: quaſi ad reliquam regionis eius felicitatem hunc etiam quaſi cumulum natura addiderit, vt munitionem haberet inexpugnabilem, pertingentem ſcilicet a ſeptentrionali ad id mare,
quod ad meridiem ſpectat) non auſus tamen ille vrbe egredi, ſup- 17
plicatum militibus mittebat; vti arma caperent, exercerentque ſe ac foſſas ante vrbem ducerent: *k*) omnemque belli apparatum in ipſa
demum vrbe expediebat. Siquidem elephantos quoque, quos ad 18
pompam inſtitutos habebat, inſuefacere conabatur ſeſſorem pati, ratus Illyricos milites equosque eorum perterritum iri facie magni-
tudineque beluarum, quales antea nullas adſpexiſſent. Totaque ciuitas 19
armis fabricandis, bellicisque inſtrumentis conficiendis erat intenta.

XII.

Sed cunctantibus adhuc Iuliani militibus ac ſe comparantibus ad bellum, *l*) nuntiatur adeſſe iam Seuerus. Is multos e militibus
ſuis ſparſim dimiſerat, qui clam Romam proficiſcerentur: quare alii 2
aliis itineribus noctu ingreſſi vrbem, protectis armis habitu pagano-
rum operiebantur. Iamque intus hoſtis erat, ſupino adhuc Iuliano 3
et quid ageret ignaro. Quae vbi populus intellexit, cunctis metu 4
perculſis ac Seueri potentiam formidantibus, ſentire iam ſe cum illo ſimulabat: et Iulianum quidem, quod imbellis, Nigrum, quod lentus atque iners, vituperantes, Seuerum ipſum *m*) iam aduentantem
magnopere admirabantur. Enimuero Iulianus, haeſitabundus atque 5
inops conſilii, conuocato prius ſenatu, literas ad Seuerum mittit, quibus foedus paciſceretur, eumque in communionem acciperet impe-
rii. Caeterum ſenatus, etſi illa omnia decernebat, tamen vt eum 6
pauitare deſperata ſalute animaduertit, totus iam ad Seuerum incu-
buerat. Biduo vero poſt triduoue, audito Seuerum iam plane adeſſe, 7
(omnes) contempto Iuliano in curiam conuenere, iuſſu conſulum. quippe iis curae *n*) Romana res eſt, quoties de imperio ambigitur.
Qui poſtquam frequentes affuerunt, quid facto opus eſſet, inter ſe 8
deliberabant, manente adhuc in aula Iuliano, ac fortunam ſuam miſerante, ſuppliciterque rogante, vt ſibi eiurare imperium liceret,
omnemque eam poteſtatem Seuero tranſcribere. Sed vbi intellexit 9
ſenatus *adeo* pauidum Iulianum, *o*) perterritos corporis cuſtodes, ipſum pene ab omnibus deſtitutum, decreta illius nece, Seuerum
ſolum imperatorem declarant. Tum legatos ad eum mittunt, par- 10

k) et ſe res que ſuas ita comparabat, quaſi aduerſus Seuerum in ipſa vrbe dimicaturus eſſet. *Steph.*

l) n. aduentare iam S. *Steph.*

m) iamiam aduenturum in vrbem. *Steph.*

n) R. res eſt, quum ſuſpenſa eſt regia *dignitas*. Sed more poſteriorum Romanorum loquendo dicendum potius *Imperatoria dignitas*: ſicut et βασιλεὺς apud hunc paſſim redditur voce *Imperator*. Alioqui poſſemus etiam illa omnia verba, ὀπ. ἀν. τ. τ. β. μ. ἦ, interpretari his duobus, *in interregno*. *Steph.*

o) et ſtipatorum cuſtodiam eum metu Seueri deſtituiſſe, decr. *Steph.*

tim qui magiſtratum obtinerent, partim qui maximam haberent in ſenatu autoritatem, vt omnes illi honores auguſtorum deferrent.
11 Occidendi autem Iuliani datur vni e tribunis negotium. Is imbellem miſerumque ſenem, qui ſibi ipſe tam infelicem exitum propria pecunia emiſſet, deſertum iam deſtitutumque ab omnibus, inter foediſſimas complorationes trucidauit.

XIII.

2 Quae vbi Seuerus audiuit, maiora iam moliens animo, conſilium
vafrum iniit capiendorum militum omnium, quicunque Pertina-
3 cem interemiſſent. Datis itaque clam ad tribunos centurionesque
literis, hortatur, multa pollicens, perſuadeant militibus vrbanis, vt
4 ſibi dicto audientes ſint. Ipſe edictum proponit, vt relictis inter
caſtra armis, *p*) exeant pacatorum habitu: quales procedere in pompam aut ludos celebrare conſueuiſſent: iurentque in Seueri nomen,
q) ac ſpem ſibi optimam proponentes, praeſto ſint, vt nouum impe-
5 ratorem comitentur. His creditis, milites, ſuaſu quoque tribuno-
6 rum, relictis armis, pomparum habitu laureati proceſſerunt. Sed
vbi ad exercitum Seueri peruenerunt, nuntiato iam adeſſe, iubet in
campum conuenire frequentes, quaſi ſalutaturus ac perbenigne ac-
7 cepturus vniuerſos. Enimuero quum ad tribunal principis acceſſiſſent,
r) vnanimiter acclamantes, dato repente ſigno comprehenduntur.
8 ita enim praeceperat Seuerus, vt, quum ſtare pendentes eos ab ore
principis vidiſſent, circuirent vniuerſos milites ſui more hoſtium,
neminemque vulnerantes aut pulſantes, tantum orbe facto clauſos
in medio continerent, pila duntaxat intendentes et haſtas: vt ſcili-
cet metu vulnerum, nudi reſiſtere armatis, paucique plurimis mi-
9 nime auderent. Quos vbi velut *s*) indagine armorum concluſos
captiuoſque habuit, magna voce ac turbido ſpiritu, ita ad eos ver-
10 ba fecit: *t*) *Superari vos a nobis vel ſapientia, vel viribus, vel et-
iam numero, re ipſa videtis. Capti eſtis quam facillime, ac nullo fer-
me negotio tenemini. Quid futurum de vobis ſit, in mea manu eſt:
11 iam ſcilicet victimae hic ſtatis obnoxiae noſtro imperio. Si ſceleri ve-
12 ſtro debitum quaeratis ſupplicium, nunquam ſane inuenietis. ſanctiſſi-
mum illum ſenem, imperatoremque optimum, ſeruandum tuendumque
vobis, ipſi occidiſtis: Romanum imperium perpetua clarum gloria,
u) quod maiores noſtri aut virtutis aut nobilitatis nomine ſuſcipiebant,*

p) ex. pacifico habitu, ſicut ſacrificante aut feſtum aliquod celebrante Imperatore, in pompam ante illum procedere conſueuiſſent, — *Steph.*

q) et bonam ſpem concipientes, veniant, vt Seuerum ſtipaturi. His cr. *Steph.*

r) vnanimiter que ei, conſcenſo iam tribunali, acclamaturi eſſent, *Memm.*

s) verriculo, *Memm.*

t) Nos ſollertia et viribus exercitus vel copiis, et auxiliarium multitudine vobis ſuperiores eſſe re ipſa videtis. Facile quidem certe et absque vllo certamine capti eſtis. *Steph.*

u) quod m. n. aut ſtrenuitate, quae a virtute proficiſcebatur, comparauerunt, aut nobilitatis ergo per ſucceſſionem obtinuerunt; hoc vos turpiter et ignominioſe, velut aliquid ex priuata

hoc vos turpiter foedeque, velut aliquid ex priuatorum inſtrumento
(quaſi ſectores) *vendidiſtis. Ac ne eum quidem ipſum, x) quem ſic ad* 13
imperium produxeratis, ſeruare ſaltem ac defenſare auſi, homines ti-
midiſſimi prodidiſtis. Ob haec igitur crimina ac facinora veſtra mille 14
vobis debentur mortes, ſi quis par noxae ſupplicium ſtudeat petere.
Proinde quid vos aequum pati ſit, ſane videtis. Ego tamen y) ſangui- 15
ne abſtinebo, neque veſtras imitabor manus. Sed quoniam ius faſque 16
negat ſtipari a vobis iam principem, violato iureiurando, ac manibus
ciuili et imperatorio ſanguine pollutis, proditaque fide cuſtodiaque: ani- 17
mas quidem et corpora vobis noſtra largietur humanitas: porro mili-
tibus meis ita praecipio, recingant vos, ac veſtimentis exutos milita-
ribus nudosque dimittant. Vobis autem ſic impero, diſcedatis quam 18
longiſſime: edico item iuroque ac denuntio, capite poenas daturum, ſi
quis veſtrum poſthac intra centeſimum ab vrbe lapidem conſpicietur.
His imperatis, e veſtigio milites Illyrici concurrunt, breuesque illos 19
gladiolos detrahunt, quos auro argentoque ornatos in vſum pompae
ſuſpenſos habebant: tum zonis, veſtituque et caeteris militiae inſi-
gnibus per vim ablatis, nudos ad vnum exautoratosque dimiſerunt.
Enimuero illi, proditos ſe videntes atque aſtu captos, patientiam 20
ſcilicet praeſtabant. nam quid agerent nudi aduerſus armatos,
pauci aduerſus plurimos? Diſceſſere igitur complorantes ſeſe, z) con-
ceſſamque ſalutem loco muneris interpretantes: pertaeſi tamen ac
dolentes, quod inermes egreſſi capiendos ſe turpiter ignominioſeque
obtulerant. Vſus item alio conſilio *vafro* Seuerus eſt. quippe me-
tuens, ne recincti exautoratique, deploratis rebus, rurſus caſtra repe- 21
terent, reſumerentque arma, praemiſſos aliis itineribus ac ſemitis ele-
ctiſſimos quosque et exploratiſſimos ſuorum militum, iubet clancu-
lum vacua caſtra irrumpere, armisque ipſorum occupatis excludere 22
redeuntes. Hanc igitur poenam Pertinacis interfectores dederunt.

XIV.

Poſt haec Seuerus cum *toto* reliquo exercitu inſtructo armis, Romam petiit, attonitis metuentibusque pariter primo conſpectu a) Romanis, audaciamque viri ac fortunam reperentibus animo. Quem quidem ſenatus populusque vniuerſus laureati exceperunt, primum ſcilicet ex omnibus hominibus atque imperatoribus, citra

ſupellectile, argento commutaſtis. *Steph.*

x) quem ita principem elegeratis, cuſtodire aut ſeruare potuiſtis; ſed ignaue prodidiſtis. *Steph.*

y) vobis parcam, ita quidem certe, vt non interficiam: neque veſtras imitabor manus. quoniam vero ius — *Steph.*

z) et gratum quidem *illis* erat, quod ſalutem conceſſiſſet; ſed eos poenitebat, quod inerm. vel. et contenti quidem erant ſalute ſibi ab eo conceſſa: ſed eos poen. *Steph.*

a) Romanis ob ea, quae tanto cum ſucceſſu auſus eſſet. Caeterum populus ac ſenatus eum laur. excipiebant: qui primus ex o. h. et Imp. — citra certamen res ſuas ad tam felicem exitum perduxiſſet. Omnia enim in illo admirationi erant; ſed potiſſimum ingenii promtitudo, et generoſitas laborum, atque in iis, quae audebat, coniuncta audaciae ſpes bona, vel,

ſanguinem, atque adeo citra puluerem, tanti effectorem operis.
3 Omnia porro mirabilia in illo, praecipueque ingenii acumen, labo-
rum tolerantia, rebusque maximis aggrediundis bonam ſibi ſpem
4 proponens audacia. Poſtea vero quam eum populus fauſtis accla-
mationibus ſuſcepit, et ſenatus (vniuerſus) ad portas vrbis conſalu-
tauit, inito Iouis templo, factaque re diuina, reliquisque item ſa-
cris aedibus de more conſalutatis, (nouiſſime) *b*) ad domum impera-
5 toriam ſe recepit. Poſtridie vero curiam iniit, ibique placidus ora-
tionem habuit plenam optimae ſpei: ſimul omnes publice priuatim-
6 que benigne complexus, *veniſſe in vrbem* aiebat, *vt occiſum Pertina-*
cem vlciſceretur: daturumque operam, vt ſtatus optimatium fundamen-
7 *ta ſe principe iacerentur: nullum niſi iudicio damnatum, capite boniſ-*
ue mulctatum iri: non paſſurum delatores, ſed ſummam felicitatem
ſuis praebiturum: *aemulum ſe Marci futurum gerendo imperio: neque*
8 *ſolum Pertinacis cognomen, ſed mentem quoque habiturum.* In hanc ſen-
tentiam verba faciens fauorem ſibi fidemque *eorum, quae pollicebatur,*
9 *a plerisque* conciliabat. Quidam tamen e maioribus natu, qui con-
ſuetum ipſius haberent ingenium, iam tum clanculum reliquis prae-
dicebant, verſipellem hunc eſſe hominem, nihil non aſtu et arte
tractantem, ſimulatorem diſſimulatoremque idoneum: nihil penſi ha-
bentem, dum id efficeret, quod vſui ſibi aut emolumento crederet fore.
10 quod ſeniorum iudicium haud ita multo poſt euentus comprobauit. Igi-
tur Seuerus paucos in vrbe dies moratus, dato plebi vberrimo congiario,
donatisque abunde militibus, et ex iis robuſtiſſimo quoque in locum
exautoratorum delecto ad imperii cuſtodiam, ſtatim ipſe in orien-
11 tem profectionem parat: *c*) cunctante Nigro adhuc et ſupino, atque
Antiochenis deliciis vacante, ratus properandum ſibi, vt inexpecta-
12 tus imparatum opprimeret. Edicto igitur militibus, vt ad iter ſe
accingerent, contractisque vndique copiis, ac delectu iuniorum to-
ta Italia habito, *d*) ſimul reliquiis Illyrici exercitus, quae in Thracia re-
13 manſerant, occurrere iuſſis, neque ſecius ingenti claſſe coacta, com-
pletisque armato milite totius Italiae triremibus, ingentes ſibi omnis
14 generis copias incredibili celeritate comparauit. ſiquidem haud exi-
guis viribus *ſibi* eſſe opus intelligebat aduerſus nationes partem or-
bis Europae oppoſitam incolentes, quae ſcilicet vno ordine omnes
Nigri ſequebantur auſpicia. Ad hunc igitur modum bellum Seuerus
inſtruebat.

robori animi coniuncta ſpes *bona*. — Laborum autem generoſitatem vocat generoſitatem in tolerandis laboribus, et quaſi dicas generoſam quandam laborum tolerantiam, aut generoſum in illis ſuſcipiendis animum. *Steph.*

b) domum Imp. conſcendit. Poſt. vero, quum in curiam deſcendiſſet, orationem valde modeſtam et bonae ſpei plenam habuit apud *omnes*. Sed hic interpr. πάντας cum ſeq. iungit, tanquam legens, καὶ πάντας, vel ἅμα δὲ πάντας, item ἔλεγεν ἥκειν. *Steph.*

c) Nam cunctante adhuc N. ac ſupine et ſocorditer ſe gerente, atque Ant. del. indulgente, ſuperuenire inexpectatus volebat, vt imp. oppr. *Steph.*

d) et ſi quae adhuc in Illyrico erant militares reliquiae, in Thraciam deſcendere, ibique ſecum coire iuſſis, *Sylb.*

XV.

Caeterum prouidus homo ac ſobrius nonnulla ſuſpicione teneba-
tur de Britannicis exercitibus, maximis videlicet pugnaciſſimiſ-
que, quibus praeerat vniuerſis Albinus, ſenatorii patriciique ge- 2
neris vir, ſummis opibus ac deliciis innutritus. Hunc ſibi igitur 3
Seuerus aſtu ratus adiungendum, ne ſcilicet diuitiis, genere, exer-
citibus, famaque nominis, magnis ad concupiſcendum imperium fa-
cibus, inſtinctus, ſummam ſibi rerum poſceret, Romamque haud pro-
cul a Britannia diſtantem, ſe bellis orientalibus implicito, occupa-
ret: ſtatuit eum ſpecie quadam honoris ineſcare: leuem alioquin et 4
ſimplicem, tunc vero etiam iuranti *multa* per literas credentem.
Quare eum Caeſarem appellans, ſpem cupiditatemque hominis anti- 5
cipat poteſtate participanda. Mittit item plenas humanitatis literas, 6
obſecrans, vt ipſe (potiſſimum) curam ſuſcipiat imperii: opus eſſe 7
viro aliquo nobili, et aetatis integrae, qualis ille foret: ſe iam ſe-
nem, morboque articulari affectum, natos, adhuc infantes. Quibus 8
creditis Albinus honorem libenter ſuſcepit, laetus citra pugnam aut
diſcrimen vllum compotem ſe voti factum. Caeterum Seuerus (quo 9
omnia credibiliora forent) iisdem illis ad ſenatum relatis, nummiſ-
que imagine eius percuti iuſſis, ſtatuisque erectis, ſimul aliis colla-
tis honoribus, fidem gratiae ſuae fecit. *e*) Quae poſtquam ſapien- 10
ter ab illo *aduerſus Albinum* prouiſa ſunt, nullo iam ex Britannia
impendente metu, collectis in vnum circa ſe Illyricis exercitibus,
f) reliquisque rebus ex vſu comparatis, copias aduerſus Nigrum
educere inſtitit. Igitur quibus locis itinere illo remoratus ſit, quae 11
apud quamque ciuitatem verba fecerit, quae ſigna diuinitus appa-
ruerint, regiones item peragratas, conflictusque et vtrinque caeſo-
rum numerum, cum plerique hiſtoriae autores, tum maxime poetae
verſibus ſuis vberrime ſunt exequuti, materiam totius operis, ipſam
denique Seueri vitam deligentes. Mihi autem propoſitum eſt ſe- 12
ptuaginta annorum res quas habeam cognitiſſimas ſub diuerſis prin-
cipibus geſtas, in vnum corpus comprehenſas, literarum mandare
monumentis. Quocirca excellentiſſima et praecipua quaeque rerum 13
a Seuero geſtarum, deinceps perſequemur: neque ad gratiam vero
quippiam affingentes, (quod feciſſe videmus qui illa aetate ſcriptita-
runt) neque tacitum praetereuntes, ſi quid modo mentione dignum 14
memoriaque videbitur.

e) Vbi autem eius ſolertia res aduerſus Albinum in tuto collocatae fuerunt, nullo iam ex Br. *Steph.*

f) quum omnia ita geri exiſtimaret, vt ſuo imperio expediebat, cop. adv. N. *Steph.*

LIBER TERTIVS.

I.

Superiore libro, Pertinacis interitum caedemque Iuliani, ſimul profectionem Seueri ad vrbem, ſuſceptamque mox aduerſus Nigrum expeditionem edocuimus. Enimuero Niger, vbi Romam a Se-
2 uero occupatam, ipſum a ſenatu g) appellatum imperatorem, nihil tale expectans, audiuit, praeterea omnem Illyricum exercitum contra ſe, *aliasque* pedeſtres naualesque copias educi: perturbato vehe-
3 menter animo, monet prouinciarum praeſides, aditus omnes portusque cuſtodiant: mittitque rogatum auxilia ad Parthorum, Armenio-
4 rum, atque Atrenorum reges. Cui quidem Armenius neutras ſe partes ſuſcepturum reſpondit, h) tantum res ſuas defenſurum Seueri aduentu: Parthus autem, ſatrapis imperaturum per epiſtolas, vti co-
5 pias congregarent, ita enim facere conſueuit bellum comparaturus. ſiquidem mercenarios milites atque ordinarios exercitus Parthi nullos habent. Ex Atrenis autem ſagittarii auxiliares venerunt, miſſu
6 regis Barſemii, qui tum in eis regionibus imperitabat. Reliquas omnes copias e militibus, qui aderant, (potiſſimum) conflauit: plu-
7 rimis etiam e populo, maximeque Antiochenis, cum aetatis leuitate tum ipſius Nigri ſtudio impulſis, *atque* audacius quam prudentius nomina dantibus. Sed et Tauri montis anguſtias ac praerupta loca
8 muro valido Niger, munimentisque obſtruebat: ratus, montem illum imperuium, magnum orienti propugnaculum futurum. ſiqui-
9 dem Taurus inter Cappadociam Ciliciamque dorſum erigens, nationes diſcriminat orienti ac ſeptentrionibus ſubiectas. i) Idem Byzan-
10 tium praeſidio occupauit, vrbem Thraciae maximam feliciſſimamque, viribusque et opibus ea tempeſtate florentem. Quippe in anguſtiſ-
11 ſimo Propontidos conſtituta freto, vectigalia piſcatumque a mari accipit: ſimul agros poſſidens ampliſſimos vberrimosque, *ex* vtroque
12 (velut) elemento *magnum* lucrum facit. Viſum igitur Nigro talem
13 hanc vrbem praeſidiis occupare, vt claſſes nauigiaque per eas anguſtias transgredi ex Europa in Aſiam prohiberentur. Erat enim mu-
14 nita vrbs valido ingentique muro, qui k) Mileſio quadrato lapide conſtructus adeo tenui iunctura fuit, vt nemini compoſitum opus, ſed ex vno tantum perpetuoque lapide videretur. Ac nunc quoque
15 ruinas ipſas reliquiasque quum videris, mireris vtique vel eorum artificium, qui primi extruxerunt, vel horum vires, qui deinceps ſunt

g) declaratum, *Memm.*

h) ſed boni conſulturum, ſi ſua defenderet, iam aduentante Seuero. *Steph.*

i) Praemiſit etiam exercitum, qui Byzantium praeoccuparet, vrbem Thraciae, tunc temporis max. fel. que, ac multitudine hominum pariter ac pecuniarum pollentem. *Steph.*

k) Pol. legiſſe videtur *Μιλήτου*, aut legendum putauiſſe. *Steph.* Brodaeus Miſcell. L. 6. c. 11. ex Galeno interpretatur *molari*, i. e. e quo molas conficere ſolent. *Sylb.*

demoliri. Ad hunc igitur modum Niger ſuas res *l*) comprobat, prouidentiſſimo ſcilicet (vt ipſe putabat) tutiſſimoque conſilio. 16

II.

Caeterum Seuerus quantum maxime poterat, cum ſuis copiis feſtinare, nullum deſidiae quietique locum relinquere. Cognito autem praeſidiis teneri Byzantium, quod ſciebat munitiſſimam eſſe vrbem, ad *m*) Cyzicum ſe conuertit. Hoc intellecto, dux Aſiae Ae- 2
milianus, cui ſummam Niger totius belli maximumque imperium tradiderat, et ipſe Cyzicum proficiſcitur, et copias adducit vniuerſas, quaſcunque aut Niger miſerat aut ipſe contraxerat. Sed vbi 3
ventum ad manus, aliquot acerrime editis praeliis, victoria tandem penes Seuerum ſtetit, fuſo fugatoque Nigri exercitu, *magna etiam* 4
eius parte trucidata. Itaque confeſtim fracti orientalium animi, Illyricianis autem ſpes ingens addita. Neque deſuere qui crederent 5
Nigri res initio ſtatim, proditas ab Aemiliano, *labefactatas fuiſſe*. Cuius conſilii duplicem afferunt cauſam: alii, Nigro *n*) inuidiſſe, fe- 6
rentem ſcilicet haud aequo animo, ſi, quem (paulo ante) in Syria ſucceſſorem habuiſſet, eundem ſuperiorem mox, atque adeo imperatorem dominumque eſſet habiturus: alii, perſuaſum a liberis, patri 7
per epiſtolas vitam ſalutemque ſuam commendantibus, quos Romae inuentos Seuerus in cuſtodia habebat. Siquidem hoc quoque vſus eſt prouidentiſſimo conſilio. Mos fuerat Commodo retinere apud 8
ſe liberos eorum, qui ad regendas prouincias cum imperio proficiſcerentur, quaſi obſides quoſdam beneuolentiae illorum fideique. Igitur Seuerus, quum primum eſt imperator appellatus, ſuperſtite 9
adhuc Iuliano, *o*) miſit furtim qui ſuos liberos ex vrbe ſubducerent, ne in alterius eſſent poteſtate. Caeterum ipſe, quum primum Ro- 10
mam ingreſſus eſt, comprehenſos omnes ducum liberos, caeterorumque item quicunque munus publicum in oriente Aſiaque tota obirent, atque in cuſtodiam datos, ſecum retinebat, quo per ea quaſi pignora Nigri ducibus perſuaderetur, vti illum, deſiderio ſalutis liberorum, proderent: aut certe ſi in fide permanſiſſent, *p*) liberum ſibi relinquerent caede filiorum quos vellet vlciſci. Victi autem ad Cy- 11
zicum Nigri milites, quam quiſque maxime poterat, aufugerunt, partim praeter Armeniae montana, quidam per Aſiam Galatiamque ſuperare Taurum feſtinantes, vt ſcilicet intra munimenta ſe reciperent. At vero Seueri exercitus Cyzicenum per agrum in Bithyniam 12
finitimam regionem contendebat. Sed vt Seuerum viciſſe fama di-

l) Polit. puto *comparat* ſcripſiſſe. *Steph.*

m) ad Cyzicum tranſire exercitum iubet. *Steph.*

n) Nigro inuidentem, aduerſus eum conſpiraſſe: quoniam indignaretur, quod, quum ſucceſſor eius in Syriae imperio fuiſſet, ſuperior futurus eſſet, vtpote rex ac dominus. Alii perſu., vel, Nigro inuidentem, aduerſus eum id molitum eſſe. *Steph.*

o) curauit, ut eius liberi, Roma clam ſubducti, in alterius poteſtate non eſſent. Ipſe autem, ſimulatque Rom. ingr. *Steph.*

p) prius mali aliquid acciperent caede filiorum, quam ipſi darent. *Memm.*

13 uulgauit, q) repens confeſtim in eis locis ſeditio diſcordiaque vrbes
inuaſit: non tam quidem ipſorum imperatorum odio aliquo aut ſtu-
dio, quam aemulatione quadam et contentione, inuidiaque inter eius-
14 dem gentis homines funeſtiſſima. Antiquum id vitium Graecorum,
qui dum ſeditiones agitant, atque eminentiſſimum quemque tollere
e medio conantur, totam iam conſumpſere Graeciam. r) Caeterum
15 illi quidem inueterati iam attritique inte ſe, captiui prius Macedo-
16 num, dein mancipia quoque Romanorum facti ſunt. Ea vero labes
aemulationis atque inuidiae florentibus etiamnum aetatis noſtrae
17 ciuitatibus incubuit. Igitur in Bithynia, ſtatim poſt res ad Cyzicum
geſtas, Nicomedenſes ad Seuerum defecerunt, miſſis legationibus,
quae ſe exercitum accepturos, omniaque tradituros pollicerentur.
18 Nicaeenſes contra illorum inſtigati odio, Nigri partibus ſtudebant,
eiusque ſuſcipiebant milites, ſiue qui ſe ex fuga receperant, ſiue qui
19 ad tuendam Bithyniam mitterentur. Quocirca ex vtrisque vrbibus,
quaſi e caſtris, egreſſi milites iterum concurrerunt: magnoque com-
20 miſſo praelio, longe ſuperior Seuerus fuit. Inde etiam fuga facta,
Nigri milites, qui praelio ſuperfuerunt, ad Tauri montis anguſtias
21 euaſerant, clauſasque munitiones tuebantur. At Niger, relicto ibi
quantum ſatis fore praeſidii putabat, profectus Antiochiam eſt, vt
exercitus pecuniamque contraheret.

III.

Interea Seueri exercitus Bithyniam Galatiamque egreſſus, quum ſe
mox in Cappadociam quoque incitaſſet, oppugnare munitionem ince-
pit. Ibi multis eſt laboribus conflictatus: s) quippe arcta aſperaque
via, lapidesque ſuperne iacientibus ac fortiſſime dimicantibus qui
ſummis inſtiterant moenibus, eoque facile paucis arcentibus pluri-
2 mos. Etenim anguſtiſſima vtique via eſt, t) cuius pars altera mon-
te altiſſimo defenditur, altera per immane praeceps defluente mon-
tibus aqua redundat: tum valida munitione Niger obſtruxerat, vt
3 ſcilicet vndique hoſtis aditu prohiberetur. Dum haec in Cappado-
cia geruntur, interim ſeditiones inter ſe quoque agitabant pari ae-
mulatione odioque, Laodicea quidem in Syria, Antiochenorum odio:
4 Tyros autem in Phoenicia, Berytiis infenſa. Quae, nuntiata Nigri
fuga, ſublatis illius honoribus, Seuero proſpere acclamarunt. At

q) ſtatim in omnibus illis nationibus ſeditio diſc. que incidit: non tam quod reges illos, qui bellum gerebant, odio vel amore proſequerentur, quam ipſorum inter ſe aemul. et contag. Caeterum hic βασιλέας verto *reges*, non *imperatores*, ad vitandam ambiguitatem. *Steph.*

r) Verum res eorum quodam *velut* ſenio debilitatae, et mutuis cladibus attritae, Macedonibus faciles capi, Romanis autem ſervaè factae fuerunt. *Steph.*

s) quippe via ob anguſtiam aſperitatem que difficilis erat tranſitu; lapides que deſuper iaculabantur et fortiſſime depugnabant ii, qui murorum propugnaculis inſiſtebant. *Memm.*

t) cuius partem alteram mons altiſſimus protegit: altera autem in parte immane praeceps aquis, quae a montibus confluunt, tranſitum praebet: quem et ipſum Niger penitus obſtruxerat. *Steph.*

Niger audita re, quum quidem Antiochiae ageret, iure ſcilicet (ho-
mo alioqui benigni manſuetique ingenii) defectione illorum contu-
meliaque irritatus, immittit vtrisque vrbibus Mauros iaculatores,
quoscunque ſecum habuerat, ſimul partem ſagittariorum iuſſos oc-
cidere obuium quemque, diripere vrbes ipſas atque incendere.
u) Sed enim Mauri (vt eſt genus hominum ſuapte natura caedis aui- 6
diſſimum, nihilque non facile audens, ac deſperatis ſimile, contem-
ptu videlicet mortis ac periculorum) Laodicenis de improuiſo op-
preſſis, populum ipſum omni genere crudelitatis, vrbemque vaſta-
runt. Inde Tyrum pergentes, direptis omnium bonis, ac patrata in-
genti caede, totam incenderunt. Quae dum in Syria gerebantur, 7
contrahente copias Nigro, interea Seueriani milites munitionem
Tauri montis oppugnabant, triſtes vtique ac citra ſpem victoriae: 8
quippe valida inexpugnabilisque per ſe, monte quoque ipſo prae-
cipitioque defendebatur. x) Igitur iam defatigatis *Seueri militibus* 9
in alta aduerſariorum ſecuritate, ecce tibi, noctu maximi repente
ruere imbres, oppleri omnia niuibus: vt ſunt difficiles in Cappado- 10
cia hyemes, maximeque ad Taurum montem. Quocirca ſubitus im-
petu magno erumpit torrens, curſuque *ſolito* impedito (quod muni-
tio exitum prohibebat) maior iam violentiorque factus, quando ar- 11
tem ſuperante natura tantum impetum ſuſtinere munitio non pote-
rat, laxatis *aqua* paulatim coagmentis, ac *fundamentis loco* emotis,
quippe quae feſtinanter ac minime accurate extructa eſſent, iter ſibi
torrens patefecit. Quo animaduerſo, qui in praeſidio erant, metu, 12
ne ab hoſte circumuenirentur, nullo mox futuro propugnaculo ſi-
mul vnda reſediſſet, prodita cuſtodia cuncti fuga dilabuntur. Igi- 13
tur laeti Seueriani, confirmatique animos, velut diis ipſis immorta-
libus manu ducentibus, cognito cuſtodes aufugiſſe, facile ſcilicet,
nullis prohibentibus, Taurum ſupergreſſi, in Ciliciam mox impetum
fecerunt.

IV.

His nuntiatis, Niger, quum quidem ingentem exercitum, ſed pu-
gnae laborumque inſcium, collegiſſet, magnis itineribus accele-
rabat, y) quamplurimis eum mortalibus omnique ferme Antioche- 2
norum iuuentute ſequentibus ducem, multa ſcilicet animorum ala- 3
critate, caeterum virtute ac peritia belli nulla ex parte cum Illyri-
co milite conferendis. Ita concurrerunt ad Iſſicum, quem appellant, 4
ſinum, longe lateque ſpatioſiſſima in planitie, quae perpetuis ſub-
iecta collibus in theatri ſpeciem, littus habet a mari longiſſime ex-
currens: quaſi quoddam belli ſtadium fabricata natura. Quin eo- 5

u) Sed enim Mauri, (qui valde ſunt ſanguinarii, et, quod mortem pericula que contemnant, omnia cum deſperatione audent,) Laod. *Steph.*

x) Igitur iam defatigatis Seuerianis, hoſtibus autem omnem de cuſtodia ſollicitudinem abiiciendam exiſtimantibus noctu — *Steph.*

y) Magna enim multitudo, ac tota propemodum iuuentus Antiochena, ad militandum ac pro eo periclitandum ſe dediderat. Alacrem igitur exercitum habebat, ſed qui peritia et animi robore longe Illyrico inferior eſſet. Concurrit igitur vtrinque exercitus ad Iſſ. *Steph.*

dem quoque loco Darium ab Alexandro ferunt maximo extremoque
illo praelio profligatum z) captumque, ſeptentrionalibus etiam tum
6 viris orientis nationes ſuperantibus. Manet adhuc trophaeum, et
tantae victoriae teſtimonium vrbs in colle, Alexandria: ſimul ae-
7 neum ipſius ſimulacrum, vnde loco impoſitum nomen. Euenit au-
tem, vt Seueri ac Nigri exercituum non congreſſus modo in eum lo-
8 cum, ſed fortuna etiam fortunae ſimilis fuerit. Vtrinque enim
ſub veſperam parati ad pugnam conſtiterant, curis dein pauoribus-
que totam noctem extraxerant inſomnem: ſtatimque cum ſolis ortu
9 ducibus vtrinque adhortantibus, incredibili alacritate vtrinque ſe
incitarunt, tanquam de omni ſpe reliqua nouiſſimo illo congreſſu
dimicaturi, *a)* diſceptante illic ſuper Romano imperatore fortuna.
10 Sed vbi diu pugnatum acerrime, tantaque edita vtrinque ſtrages, vt
flumina per eam planitiem decurrentia, maiore aliquanto vi ſangui-
nis quam aquarum in mare ſe voluerent, fuſi tandem profligati-
11 que orientales, imminentibus a tergo Illyricianis, partim in mare
ſaucii protrudebantur, partim in colles ſummos fugitantes a perſe-
quentibus obtruncabantur: cumque iis vna vulgus ingens hominum,
qui ex vrbibus vicinis agriſque confluxerant, ſuperne quaſique ex
12 tuto loco praelium ſpectaturi. At Niger, valido euectus equo, pau-
13 cis comitantibus, Antiochiam peruenit: *b)* vbi fugiente paſſim mul-
titudine, magnoque vbique fletu clamoribusque natos fratresque lu-
14 gentium, deploratis et ipſe rebus ſuis fugam capit: occultantique
dein ſe in ſuburbano quodam, et ab equitibus reperto, caput ampu-
15 tatum. Hunc habuit exitum vitae Niger, dato cunctationis tardi-
tatisque ſupplicio: homo alioqui (vt perhibent) publice priuatimque
16 minime improbus. Sed occiſo Nigro, Seuerus omnes (ſtatim) il-
lius amicos ſupplicio affecit, ſiue qui ſponte, ſiue qui neceſſitate coa-
17 cti rebus illius ſtuduiſſent: militibus tantum qui effugerant ac trans
fluuium Tigrim metu Seueri ad Barbaros abierant, impunitate pro-
18 poſita receptis. Quippe magna vis hominum in ea loca conceſſerat.
quo *potiſſimum* effectum eſt, vt validiores deinceps barbari aduerſus
19 Romanos conferenda manu euaſerint. *nam* gnari antea pugnare tan-
tum arcu ex equis, neque armatura muniti, neque haſta gladioue ſa-
tis audaces, leui pendulaque veſte, plurimumque inter fugiendum
20 auerſi, ſagittas intendebant: *c)* poſtea vero quam Romani aliquot
milites, fabrique nonnulli in eas regiones confugerunt: ibi aetatem
acturi, non ſolum armis vti, ſed ea quoque fabricari barbari didi-
cerunt.

z) captum que a ſept. viris, etiam tum or. nat. ſup. *Steph.*

a) *diſceptatura.* Eſt enim Gr. verbum fut. temp. hoc in loco, poteſt que et aliter reddi, v. Annot. *Steph.*

b) vbi quum fugientem reliquum populum (ſi quis modo relictus erat) inueniſſet, plenam que eiulationibus et lamentationibus ciuitatem, natos et fratres lugentium, — *Steph.*

c) poſtea vero quam ii, qui fugerant milites, multi que ex iis opifices, ad illos ſe contulerunt, atque ibi viuere in animum induxerunt, non ſolum arm. *Steph.*

V.

Rebus autem orientis ex ſententia geſtis, atque vt res poſcere vi-
debatur, ordinatis, cupido iam Seuerum habebat regem quoque
Atrenorum bello tentandi, ac Parthorum regionem occupandi:
d) quos vtrosque in ſocietatem Niger aſciuerat. *e*) Quibus tandem 2
rebus in aliud tempus reiectis, cogitare inſtitit, quo pacto ſibi *vni-
uerſum* Romanum imperium liberisque ſuis bona fide adiudicaret.
Nam ſublato Nigro reliquus erat Albinus, quem ſibi parum ex ſen- 3
tentia parumque vſui fore arbitrabatur: vulgato rumore, iam nimis 4
illum impotenter nimisque moleſte nomen Caeſaris vſurpare: prae-
terea multos eſſe e primoribus ſenatus, qui ad eum clam darent lite-
ras, hortantes ad reditum, abſente adhuc occupatoque Seuero. Quip- 5
pe nobilitas (omnis) Albinum malebat imperatorem, ortum illuſtri
genere ac bonae indolis iuuenem. Quibus rebus cognitis Seuerus, 6
minime vtique apertis inimicitiis ac manifeſto bello agendum pu-
tans, nulla exiſtente cauſa, quae ſaltem ſpecie honeſta videri poſſet,
f) decreuit eum dolo inſidiisque tentare. Quare tabellarios ali- 7
quot ex iis, qui literas imperatorias perferunt, fidiſſimos ſibi homi- 8
nes cum literis mandatisque ad eum mittit, praemonitos, vti red-
ditis publice epiſtolis, quaedam habere ſe dicerent, quae apud illum
remotis arbitris loquerentur. quare vt primum ſeorſum a cuſtodibus
nacti eum forent, facto impetu obtruncarent. Quin venena quoque 9
ipſis dedit, quibus eum, ſi poſſent, per aliquem ab epulis aut a cya-
tho aggrederentur. *g*) *Erat* autem *illius amicis ſuſpecta Seueri fides.
itaque cauendum identidem admonebant hominem perfidioſum, ple-
num fraudis et inſidiarum.* Nam vulgo etiam parum conſtanti fide
habebatur, impulſis (vt dictum eſt) per ipſorum filios Nigri ducibus 10
ad res illius prodendas: dein poſtquam eorum opera abuſus eſt, ſua-
que omnia ex ſententia compoſuerat, ipſis liberisque enecatis. Igi- 11
tur infidum ſubdolumque ingenium res ipſae declarabant, obque id

d) quorum vtrique in crimen vertebat amicitiam Nigri. *Memm.*

e) Verum haec in aliud tempus reiecit: ac prius vniuerſum Rom. imperium in ſe ſuos que liberos transferre, et firmum ac ſtabile ſibi reddere, in animo habuit. Nam, ſubl. Nigro, moleſtus et ſuperuacaneus ei Albinus exiſtimabatur. Quin etiam audiebat, illum nimis regio faſtu titulum Caeſaris vſ. *Steph.*

f) decreuit experiri, an eum, occulta quapiam arte deceptum, e medio tollere poſſet. Quare arceſſitis eorum, qui lit. imp. perf., fidiſſimis, ſecreto illis imperauit, vt, quum apud eum eſſent, litteras quidem publice redderent, ſed rogarent, vt ſecedens arcana quaedam mandata audiret: vbi autem ei hoc facere perſuaſiſſent, ſuis ſatellitibus incomitatum ſtatim opprimerent atque interficerent. *Steph.*

g) Erat enim amicis eius ſuſpectus: qui conſilium dabant, vt ſibi caueret ab homine, qui impoſtor eſſet, et ad ſtruendas inſidias ſolers. Eius enim mores male audiebant ob ea, quae aduerſus Nigri duces admiſerat. Quum enim per ipſorum filios ab *illis* impetraſſet, vt res Nigri proderent, quum eorum opera abuſus eſſet, ſua que ex ſent. compoſuiſſet, ipſos liberos que occidit. *Steph.*

maiore ſe cuſtodia Albinus circummunierat. Neque enim temere
quiſquam a Seuero miſſus ad illum introducebatur, niſi prius depo-
12 ſito militari gladio, ſinuque excuſſo. Poſtquam igitur a Seuero ta-
bellarii ad eum peruenerunt, redditisque publice literis, habere ſe
dixerunt quaedam ſecretius renuntianda, indulgens ſuſpicionibus
13 Albinus comprehendi illico iubet. dein ſeorſum explorata re, inſi-
diisque ordine intellectis, vbi noxios ſupplicio affecit, iam ipſe ſe
vt aduerſus manifeſtiſſimum hoſtem comparabat.

VI.

Quibus cognitis, Seuerus homo b) iracundo ingenio, non iam ce-
2 landas ſibi inimicitias putauit, ſed omni conuocato exercitu,
3 huiuscemodi habuit orationem. *Neque leuitatis me quiſquam ob an-*
teacta inſimulet, neque infidum aut ingratum putet aduerſus eum, quem
4 *pro amico habuerim. Omnia nos quidem praeſtitimus, etiam in par-*
5 *tem principatus, et quidem ſtabiliſſimi, recepto: quod ne i) geminis*
quidem fratribus facile quiſquam indulſerit; quod enim vos mihi vni de-
6 *tuliſtis, id ego cum illo communicaui. Tantis autem beneficiis noſtris*
peſſimam videlicet gratiam retulit Albinus, k) contemta virtute noſtra,
7 *ſuaeque immemor fidei, ardensque inexhauſta cupiditate id vniuerſum*
periculoſe praeripiendi, cuius particeps eſſe citra bellum ac dimicatio-
nem vllam potuiſſet. Neque deos reueretur, per quos toties iuratus,
neque veſtris parcit laboribus, quos tanta cum gloria virtuteque pro
8 *nobis pertuliſtis. quippe ſucceſſuum veſtrorum nec ipſe fructu carebat:*
9 *imo autem, ſi fidem ſeruaſſet, l) maior illi portio contigiſſet. Vt au-*
tem, ſi ipſe autor malorum ſis, iniuſtus videare: ita, ſi non vlciſcare
10 *acceptas iniurias, ignauus. Nam quum bellum aduerſus Nigrum geſſe-*
mus, non ita ſane ſpecioſas inimicitiarum cauſas habebamus, vt neceſſa-
rias. *non enim quaſi raptorem occupati a nobis principatus oderamus,*
ſed m) poſitum eum in medio, atque adhuc in diſceptatione verſantem,
11 *pari vterque ambitu ad ſe trahebat. Verum Albinus, deſpecto foedere*
ac iureiurando, quum ſit noſtro munere adeptus quae tantum legitimis
12 *liberis tribuuntur, hoſtis eſſe mauult nobis quam familiaris. Vt igi-*
tur pridem beneficio affectum, honore gloriaque cohoneſtauimus, ita
nunc perfidioſum atque imbellem ipſius animum coarguamus armis.
13 *Neque enim ſuſtinere ille exercitus poterit exiguus atque inſularis vi-*
14 *res n) noſtras. Nam quum vos propemodum ſoli alacritate quadam*
et virtute veſtra tam multis praeliis peruiceritis, totumque vobis ori-
entem ſubegeritis, quis dubitet, quin nunc quoque, o) tantarum acceſſio-

b) promto et iracundo ing. *Memm.*

i) germanis, *Memm.* alii geminis. *Sylb.*

k) arma et copias comparat aduerſum nos, contemta fortitudine veſtra, et ſpreta, quam mihi dederat, fide. *Steph.*

l) maius aliquid ei contigiſſet illo, qui vtrique noſtrum diuiſus a vobis erat, honore. Vt autem iniuſtum eſt auctorem iniuriarum eſſe: ita eſt ignaui, acceptas non vlciſci. Ac dum quidem aduerſus Nigrum bellum gereremus, non *Steph.*

m) ſed iacentem eum in med. *Steph.*

n) veſtras, *Memm.*

o) quum tantae copiae auxiliares acceſſerint; *Steph.*

ne virium (quippe hic totus pene Romanus exercitus) facile profligatori paucos ſitis, ne ſub viro quidem ſobrio, nedum ſub forti duce, mi-
litantes? Quis enim luxuriam illius ignorat, vitamque hominis ſubulco- 15
rum potius gregibus quam militum legionibus congruentem? Proinde 16
eamus audacter in illum qua ſolemus alacritate animi atque virtute, diis freti autoribus ab eodem impie peieratis: ſimul memores excitatorum ſaepe a nobis trophaeorum, quae ſcilicet ab ipſo deſpecta ſunt.
Haec loquuto Seuero, confeſtim exercitus vniuerſus Albinum ho- 17
ſtem declarat: exceptoque fauſtis acclamationibus ipſo, nihil non alacritatis et ſtudii clamoribus oſtendentes magis magisque hominem ſpe addita ſuccenderunt. Qui ampliſſimo donatiuo milites pro- 18
ſequutus, ſtatim vniuerſos contra Albinum educit: miſſis item pariter qui Byzantium expugnarent, clauſam adhuc, receptis Nigri ducibus. Quae deinde vrbs fame capta, totaque plane diruta, ſimul 19
theatro thermisque omnique cultu atque honore detracto, et in vici formam redacta, Perinthiisque *in ſeruitutem* adiudicata eſt, quemadmodum Antiochia quoque Laodicenis. Tum pecuniae 20
magnam vim curauit ad reficiendas inſtaurandasque vrbes, quas Nigriani milites deuaſtauerant. Ipſe iter faciebat ſine intermiſſione, 21
neque feſtos dies neque labores vllos magnopere curans, algoris at-
que aeſtus iuxta patiens; *p*) ſaepe etiam per altiſſimos montes hye- 22
me ſaeua, niuibus caelo ingruentibus, ibat aperto capite, vt milites ad alacritatem patientiamque laborum re ipſa cohortaretur. Quocirca non metu quodam ac lege, ſed aemulatione magis atque exemplo principis ad perferenda omnia incitabantur. Miſit etiam qui 23
anguſtias occuparent Alpium, atque aditus Italiae obſiderent.

VII.

Enimuero poſtquam nuntiatum Albino eſt nihil cunctari Seuerum, *q*) ſed adeſſe iam, ſupinus hactenus ac delicias agitans, magno tum metu perculſus *r*) ſtatim e Britannia transmittens, in aduerſo Galliae littore caſtra collocauit:, litterisque ad vicinarum gentium praeſides miſſis, pecunias commeatumque exercitibus iuuandis corrogabat. *s*) Qui igitur dicto audientes fuerunt, peſſime illud in ſe 3
conſuluerunt, nullo non ſupplicio dein poſt bellum affecti: qui vero 4

p) Saepe etiam per montes, magnis rigoribus infeſtos atque altiſſimos, iter faciens, ſub grandine et niuibus aperto capite incedebat, alacritatis et ſtrenuitatis occaſionem militibus reipſa praebens: ita vt non ſolum metu et lege, ſed etiam aemulatione atque ex. pr. ad reſiſtendum laboribus incitarentur. *Steph.*

q) ſed iamiam adfuturum, ſup. *Steph.*

r) a Brit. transmittens in oppoſitam ei Galliam, caſtra collocauit, *Memm.*

s) Et nonnulli quidem, ab eo perſuaſi, miſerunt, in ſuam ſane perniciem: (poſtea enim ſupplicio affecti fuerunt;) qui vero adduci non potuerunt, vt id facerent, inito felici potius, quam prudenti conſilio, incol. euaſerunt. Euentus enim et fortuna belli de vtrorumque conſilio iudicium tulit. *Steph.*

imperium detrectauerunt, quum quidem felicius quam prudentius
id egiſſent. euaſere incolumes, euentu ac fortuna rerum vtraque
5 conſilia diſcernentibus. Sed vbi iam in Galliam Seueri copiae per-
venerunt, leues quaedam primo pugnae quaſique velitares fuerunt:
donec poſtremo apud t) Lugdunum, magnam vrbem atque opulen-
tam, praelium in manibus fuit. Nam quum ſe moenibus tenuiſſet
6 Albinus, exercitus emiſit in pugnam. Vt vero ad manus ventum,
diu quidem vtrinque decertatum eſt aequis viribus, ſic vt ambigua
victoriae fortuna penderet: neque enim Britanni vel animi magni-
7 tudine vel auiditate caedis, Illyricis conceſſerint. Ita conflictu pri-
mo valentiſſimorum exercituum neutram in partem acies inclina-
8 bat. Atque vt nonnulli prodiderunt eius aetatis autores, qui non
ad gratiam, ſed ad fidem loquuntur, longe potior fuit Albini acies,
qua in parte Seuerus curabat: ſic vt fugerit quoque, et ab equo de-
9 ciderit, abiectoque paludamento delituerit. Sed inſequentibus iam
vitulantibusque Britannis, ceu plane victoribus, apparuiſſe extemplo
Laetum Seueri ducem, cum *eo cui praeerat* recenti adhuc exercitu,
10 *et qui extra pugnam fuerat.* u) quippe male audiit, quaſi euentum
pugnae expectauerit, cunctatus de induſtria retento milite, vt ſi-
bimet imperium vindicaret: ſiquidem non prius in pugnam protu-
11 lit pedem, quam vbi Seuerus cecidiſſe nuntiatus. Quam ſuſpicio-
nem etiam deinde euentus approbauit. quippe rebus omnibus ex
ſententia mox compoſitis, atque in maxima ſecuritate agitans Seue-
rus, quum quidem caeteros belli duces magnis affeciſſet praemiis,
Laetum ipſum tamen (vt par fuit) memor proditionis, morte mul-
12 ctauit. ſed iſta quidem poſt fuere: tunc autem conſpecto (vt diximus)
Laeto, *cum recenti adhuc exercitu*, ſpes addita Seuerianis eſt: ac ſub-
13 latus in equum Seuerus, et paludamento purpureo circumdatus. At
Albiniani, iam ſe victores rati, confuſis ordinibus, incitante ſe in eos
de improuiſo valida recentique hoſtium manu, quum paulum pri-
14 mo reſtitiſſent, terga demum verterunt. Fuſos igitur fugatosque
eos perſequuti Seueriani, magna edita ſtrage, ad vrbem ipſam perue-
15 nerunt. Occiſorum vtrinque aut captiuorum numerus, varie prout
16 viſum eius aetatis ſcriptoribus, proditur. Direpta mox incenſaque
x) Lugdunum, et Albino caput abſciſſum perlatumque ad Seuerum
eſt. Ita duo maxima excitata trophaea ad orientem ac ſeptentrio-
17 nes: ſic vt nihil ſit, quod cum Seueri contentionibus aut victoriis confe-
ras, ſiue copiarum multitudinem, ſiue nationum motus, ſiue nume-
rum pugnarum, ſiue itinerum longitudinem celeritatemque conſide-
18 res. Nam Caeſaris quidem res aduerſus Pompeium, Romano vtrin-
que milite, magnae profecto fuerunt: item Auguſti aduerſus Anto-
nium aut Pompeii liberos, et quae antea a Sylla Marioque ciuilibus

t) fortaſſe *Londinum*; vt ex ſqq. patebit. Gryph. ed. *Sylb.*

u) Eum autem accuſant, quaſi euentum pugnae exſpectauerit, imminens occaſioni, et de induſtria cunctatus ſit: ac, quum exercitum, cui praeerat, recentem ſeruaſſet, quod ſibi imperium deſtinaret, tum demum fuiſſe conſpectum, quum Seuerum cecidiſſe intellexit. Fidem vero huius accuſationis facit euentus, i. e. fidem huius rei, de qua fuit accuſatus. *Steph.*

x) *Londinum* pro *Lugdunum* ſcriptum in edit. Gryph. *Sylb.*

externisque praeliis geſta ſunt: ſed qui vnus vir tres imperatores 19
rerum iam potitos ſuſtulerit, qui vrbanos exercitus, Romam ipſam
ac palatium obtinentes, aſtu *y*) circumuenerit: quique vnum e prin-
cipibus in ipſa palatina aula curauerit occidendum, alterumque ite-
rum in oriente rurſus gubernacula rerum tenentem, appellatumque
a Romanis imperatorem, tertium porro Caeſaris honores atque auto-
ritate praeditum, in poteſtatem redegerit, haud facile alter inuenie-
tur. Hunc finem vitae habuit Albinus, breui ſane laetatus funeſto 20
honore.

VIII.

Caeterum Seuerus omnem ſtatim iram atque atrocitatem animi ſu-
am, in illius neceſſarios Romae effudit. ac primo quidem prae- 2
miſſo in vrbem capite Albini abſciſſo, iuſſoque publice patibulo
praefigi, in ima epiſtola, qua de ſua victoria populum edocebat,
hoc quoque adſcripſit, ideo ſe caput illud publice in patibulo ſpe- 3
ctandum miſiſſe, vti exemplum caperent, quid item ipſis patiendum
foret. Rebus igitur Britanniae ordinatis, quum totius inſulae admi- 4
niſtrationem bifariam diſpertiſſet, itemque omni Gallia (quemad-
modum quidem *ſibi* videbatur) compoſita ex ſententia, ſupplicioque
de Albani amicis ſumto, ſiue quos ei ſua quemque voluntas, ſiue
neceſſitas adiunxerat; continuo Romam proficiſcitur, exercitum ſe-
cum omnem adducens, quo terribilior videretur. Confectoque ma- 5
gna velocitate itinere, quemadmodum conſueuerat, infeſtus adhuc
ſuperſtitibus Albani amicis, Romam intrat, occurrente laureato po- 6
pulo, ac magno honore fauſtisque acclamationibus excipiente, ſena-
tuque vniuerſo conſalutante: tametſi pleroſque metus conſternaue-
rat, quod ſibi haudquaquam parſurum rebantur, immitem ſuapte
natura et ſanguinarium, neque ſane magna cauſa indigentem ad in-
ferendas iniurias: *z*) caeterum tunc probabiles odii rationes habi-
turum. Poſtea vero quam in templum Iouis ingreſſus eſt, omniaque 7
ſacrificia de more peregit, reuerſus in palatium, magnoque congia- 8
rio populum Romanum, victoriae nomine, proſequutus, ac nummos
militibus largitus eſt, ſimul alia permulta indulſit, quae nunquam
antea acceperant. Nam et frumenti ſummam primus adauxit, et 9
aureis annulis vti, et domi habere mulierem permiſit: quae omnia
procul a militari diſciplina, ſuccinctos eos paratoſque ad bellum
minime praeſtitura videbantur. Primusque ipſe duritiam atque aſpe- 10
ritatem victus, tolerantiamque laborum diſciplinamque omnem ac
ducum reuerentiam ſubuertit, inhiare pecuniis et *a*) munditias co-
lere militibus inſuefactis. His ergo optime pro ſuo iudicio conſti- 11
tutis, curiam deinde ingreſſus, ſedensque imperatoria ſella, accuſare
infit truculenta oratione Albini amicos, prolatis etiam quorundam 12
arcanis epiſtolis, quas apud illum ſepoſitas deprehendiſſet, quibus-
dam autem exprobrans, quod eum ſplendidioribus muneribus affeciſ-
ſent: aliis, quod *b*) amici orientalibus, aliis, quod Albino fuerunt 13

y) ſuperauerit, *Memm.*
z) et qui tunc probabiles habere rationes viderentur. *Memm.*
a) delicias. *Memm.*
b) Longe aliam huius loci interpretationem v. in Annot. *Steph.*

notiores. Eoque pacto eximium quemque e ſenatu, tum vt quisque
in prouinciis genere aut opibus excelleret, c) omnes ſine diſcrimine
ſupplicio afficiebat: vlciſcens (vt quidem prae ſe ferebat) inimicos,
ſed reuera ſubigente auaritia, qua ſupra omnes imperatores labora-
14 vit. Nam vt animi patientia atque in laboribus perſeuerantia, ſi-
mul rei militaris gloria, nemini etiam laudatiſſimo conceſſerit, ita
quaeſtui ſupra quam dici poſſet addictus, iniuſtis caedibus atque adeo
15 cuicuimodi ex cauſa pecuniam colligebat, imperium metu magis
quam beneuolentia retinens. Quamquam popularis eſſe imprimis
volebat, edendis omnifariam magnificentiſſimis ſpectaculis: centenis
etiam ſaepenumero occiſis beluis, quas omnibus regionibus noſtris
16 barbarisque conquirebat. Sed et congiaria dedit vberrima, et cc) cer-
17 tamen propoſuit, vndique accitis ludionibus atque athletis. Vidi-
mus item ſub illo quosdam omnis generis ludos, cunctis editos the-
atris, ſimulque ſupplicationes et peruigilia ad formam Cereris initio-
18 rum (ſeculares hi tunc appellabantur) d) celebratos (vt aiunt) de-
19 curſo trium ſpatio aetatum. Siquidem vrbe tota atque Italia prae-
cones itabant conuocatum omnes ad ludos, quos nec vidiſſent ha-
20 ctenus, nec viſuri poſtmodo forent: ita ſcilicet interuallum prae-
teritae futuraeque celebritatis ſupra omnem eſſe hominum aetatem
ſignificantes.

IX.

e) Igitur aliquandiu Romae moratus, participato filiis imperio, quum
ſe ciuili tantum victoria contraque Romanos exercitus habita,
clarum hactenus intelligeret, ex qua etiam triumphum recuſauerat,
decreuit idem barbarorum inclareſcere trophaeis. Quocirca praetex-
tu vindicandi Barſemii, Atrenorum regis, qui Nigri partes fouerat,
2 exercitum in orientem eduxit. Iamque in Armeniam facturus im-
petum, praeuentus a rege Armeniorum eſt, mittente obſides vltro,
et munera, ac ſuppliciter petente, vt ſibi cum illo inire amicitiam
3 foedusque ferire liceret. Quare Seuerus, procedentibus ex ſenten-

c) interficiebat, nulli omnino parcens: vt quidem ſimulabat, quod ſuccenſeret inimicis: ſed re vera, quod immodica ei auaritia ineſſet. Nullus quidem certe ex Imperatoribus adeo impotenter pecunias amauit. Nam, vt an. pat. atque conſtante laborum tolerantia, rerum que bellicarum adminiſtratione, nullo eorum, qui laudem conſecuti ſunt, erat inferior: ita exſuperabat in eo auaritia, caedes ob eam iniuſte et qualibet de cauſa perpetrante, i. e. leuiſſimis etiam de cauſis. At Pol. haec verba, ἐκ τ. τυχ. αἰτίας, cum ἐξ. ἀδ. φόνων non iunxit. *Steph.*

cc) ludos ob victoriam. *Memm.*

d) Hic accuſ. ad praeced. *ludos* refertur, non habita ratione eorum, quae ſunt interiecta. *Steph.*

e) Quum autem longo tempore Romae eſſet moratus, ac filios imperii participes et Caeſares declaraſſet, et gloria, quam ex ciuili victoria et aduerſus Rom. exercitus reportauerat, minime contentus, (de qua triumphare etiam eum pudebat,) aduerſus barbaros quoque tropaea excitare vellet: praetexens Barſemii, Atrenorum regis, amicitiam erga Nigrum, exerc. — *Steph.*

tia rebus in Armenia, perrexit ad Atrenos. Sed et rex Oſroeno- 4
rum Augarus ad eundem transfugit, traditisque obſidio liberis fidem
ſuam auctorauit, ſagittariorumque vim magnam miſit auxilio. Cae- 5
terum Seuerus regionem *f*) interamnanam agrumque Adiabenorum
transgreſſus, etiam in Arabiam felicem excucurrit. Illic enim her-
bae proueniunt odoratae, quae nos aromata ſuffimentaque habe-
mus. Ibi expugnatis vicis vrbibusque permultis, omnemque agrum 6
depopulatus, in Atrenorum regionem mox ingreſſus; Atras circum-
ſedit, vrbem ſcilicet altiſſimo impoſitam monti, ac maximis validiſ- 7
ſimisque obſeptam moenibus, florentemque ingenti ſagittariorum
copia. Igitur hanc vrbem Seuerianus exercitus quanta maxima vi 8
poterat, oppugnabat: machinaeque omnifariam moenibus admoue-
bantur, nullo oppugnationis genere praetermiſſo. Contra autem 9
Atreni audacter vrbem defenſare, *g*) ſagittasque ac lapides ſuperne
iacientes, peſſime accipere Seuerianos, etiamque vaſa fictilia volucri- 10
bus quibusdam venenatisque beſtiolis oppleta deuoluere: quae quum
aut oculis inuolitarent, aut in apertas corporis partes ſenſim obre-
perent, grauiter ſingulos conſauciabant. Incideratque in morbos 11
Romanus miles, aeſtum illum caeli nimio ſole praeferuidi, parum
ferens: ſic vt longe plures ob hos caſus, quam hoſtili manu interie-
rint. Proin defatigatis iam et contuſis omnibus, procedente ſecus 12
obſidione, ac plus iacturae quam lucri Romano faciente, *h*) decre-
vit exercitum Seuerus, priusquam vniuerſus periret, deportare ex
eis locis: triſtem videlicet infecto negotio. quippe aſſuetus vincere 13
praeliis omnibus, victum ſe tunc putabat, quia non vicerat. Sed
eum proſpera fors et fautrix ſtatim conſolatur. neque enim plane 14
rebus infectis rediit, ſed maiore quam ſperauerat ſucceſſu. Nam
impoſitus nauibus permultis exercitus vniuerſus, nequaquam ſcili-
cet quo intenderat, Romanae appulſus ripae: ſed vndarum impetu 15
Parthorum ad agrum prouectus, haud procul Cteſiphonte, qua in vr-
be ſedes regis eſt. Is tunc pacem agitans, ac nihil ad ſe pertinere 16
Seueri pugnas autumans, quas gereret cum Atrenis, otioſus videlicet
nihil expectabat mali. Caeterum Seueri exercitus quum ad eas ri- 17
pas vi fluminis inuectus, moxque in terram eſſet expoſitus, omnem
ilico depopulari agrum coepit, abactisque, vt in quaeque inciderant,

f) q. e. Interamnem. *Sylb.*

g) ſagittis que ac lapidibus ſuperne petentes, non parum negotii Seueriano exercitui faceſſebant. Quin etiam vaſa fict. volucribus, paruis quidem illis, ſed venenatis beſtiolis implentes, in eos proiiciebant. *Steph.*

h) Seuerus exercitum, ne vniuerſus interiret, re infecta reduxit: aegre ferentem ſane, quod obſidio eis ex animi ſententia non ſucceſſiſſet. Semper enim in praeliis vincere aſſuetus, quod ſuperior non euaſiſſet, id pro clade habebat. Ei tamen ſolatium attulit fortuna, quae tunc illius rebus auxiliabatur. neque enim plane nulla re effecta rediit, ſed maiora iis, quae ſperauerat, exſecutus. Quum enim exercitus nauibus multis deueheretur, non ad Romanas, vt volebat, ripas, ſed ad Parthicas, longiſſime vndarum impetu abductus, appulit: quae haud multorum dierum itinere aberant a Cteſiphontis aditu, i. e. aditu ad Cteſiphontem, aut via, quae fert Cteſiphontem. *Steph.*

18 pecoribus, ad veſcendum, vicisque aliquot incenſis, paulatim vsque
ad Cteſiphontem perrexerunt: qua in ciuitate magnus rex Artaba-
19 nus commorabatur. Igitur imparatos nacti barbaros, caeſis primo
quicunque *i*) reſtitiſſent, direptaque mox vrbe, pueris foeminiſ-
20 que in captiuitatem abductis, tantum ipſo rege cum paucis equiti-
bus elapſo, theſauris illius ornatuque omni et ſupellectile potiti,
21 victores regrediuntur. Ita Seuerus, fortuna magis quam conſilio,
Parthicam victoriam adeptus eſt. Igitur proſpere ſuccedentibus rebus,
literas ad ſenatum populumque Rom. de ſe magnificas dedit, ac
22 depictas in talibus pugnas, victoriasque ſuas expoſuit: nihil non
honorum decernente ſenatu, et ſuper his cognomina imponente de-
victarum gentium.

X.

Ipſe interea rebus ad orientem ſic geſtis Romam reuertebatur, filios
2 iam puberes ſecum adducens. Confectoque itinere, ac prouin-
ciis, vt cuique vſus foret, ordinatis, Myſorumque et Pannoniorum
recognitis exercitibus, vrbem dein triumphans inuectus eſt, multis
3 acclamationibus omnique cerimonia populo excipiente. Cui qui-
dem ipſe feſtos dies ſacrificiaque et ſpectacula ac celebritates in-
dulſit, magnoque dato congiario, et ludos pro victoria celebrauit.
Romae deinde haud paucos moratus annos, ius dicebat frequenter,
ciuilibus negotiis et liberis erudiendis *atque k) ad modeſtiam componen-*
4 *dis*, intentus. At illi iam tum adoleſcentes deliciis victuque vrba-
no, nimioque ſpectaculorum aurigationisque et ſaltationis ſtudio,
5 bonam indolem corruperant. Interque ſe fratres diſſidebant, pue-
rili primum certamine, edendis coturnicum pugnis, gallinaceorum-
que conflictibus, et puerorum colluctationibus, exorta diſcordia.
6 Nam ſeu quid in ſcena audirent, ſiue item ſpectarent, *l*) ſemper
vtique diuerſis accedebant, nusquam eisdem ſtudente vtroque: ſed
7 quod alteri charum foret, id alteri ſtatim odioſum: committentibus
etiam vtrinque ipſos adulatoribus atque miniſtris, nihilque non ad
gratiam ſuggerentibus, vt ad ſe quisque pro virili diuerſos retrahe-
8 rent. His cognitis Seuerus reducere in gratiam, atque emendare
9 conabatur. *m*) Tum Baſſiano, qui tunc honores imperatorios ade-
ptus, Seuerus Antoninus, accepto Marci cognomine, vocabatur, ac
10 maior natu erat, vxorem dedit (*quum per matrimonium reddere eum*
11 *moderatum vellet*) filiam Plautiani, praefecti cohortibus vrbanis. Hic
(vt perhibent) Plautianus ab initio aetatis tenui fortuna fuit, ſedi-
tionisque et aliorum criminum reus, ac mulctatus exilio: ſed erat
Seueri municeps, Afer natione, atque (vt quidam putant) etiam con-

i) occurriſſent, *Memm.*

k) Sic ipſemet Pol. alibi interpretatur Graecam vocem, quam hic praetermittit. *Steph.*

l) ſubinde erga id diuerſe animati erant, contendendi ſtudio: nulla que re ambo itidem delectabantur, ſed quod — *Steph.*

m) Tum maiorem natu, cui verum nomen erat Baſſianus, priusquam in imperatoriam domum (ſeu familiam Sylb.) veniſſet, Antoninum ipſe nominauit, imperii honorem proſpera ſorte adeptus; Marci cognomen eum ferre volens. *Steph.*

ſanguinitate propinquus: vt vero alii affirmant, flore magis aetatis
per ſtuprum conciliatus. Hunc autem Seuerus ex parua humilique 12
fortuna ad opes maximas prouexerat: ac damnatorum bonis adiudi-
catis, longe ſupra caeteros collocupletauerat, tantum non imperio
quoque participato. Quis ille opibus licentiaque abutens, nihil 13
crudelitatis aut violentiae, vt quidque ageret, omittebat, cunctis
etiam atrocior omnium aetatum principibus. Ergo huius filiam Se- 14
verus vxorem filio ſuo tradidit, *et illam familiam* (*ſuae*) *coaduna-
vit.* Enimuero Antoninus ipſe, parum laetus eo matrimonio, ac
neceſſitate magis quam voluntate *n*) impulſus, puellam ipſam pariter
et puellae parentem peſſime oderat, ſic vt ne thorum quidem la- 15
remque cum ea communem pateretur: adeoque auerſabatur, vt mi-
naretur quotidie occiſurum ipſam patremque, ſimulatque imperium
ſolus obtinuiſſet. Quod quum illa identidem ad patrem referret, 16
ſimulque quantopere foret inuiſa patefeciſſet, magnopere hominem
irritauit.

XI.

Igitur Plautianus ſenem iam Seuerum ipſum cernens, ac morbo ſae-
pe laborantem, contra vero Antoninum ferocem imprimis auda-
cemque iuuenem, pauidus ob illius minas, *o*) decreuit facinus in-
vadere aliquod, priusquam ipſe opprimeretur. Suberant praeterea 2
multa, quae hominem ad imperii cupiditatem inflammarent: opes
quantas nemo antea priuatus poſſederat: militum praeterea obedi-
entia, et apud omnes Romanae ditionis homines maximi honores.
ad haec habitus quo in publicum prodibat: ſiquidem latum clauum 3
perpetuo habebat, atque in ſecundis conſularibus numerabatur. En- 4
ſem praeterea *ſuſpenſum* geſtabat, *p*) caeteraque omnia ſupremae di-
gnitatis inſignia: adeo, quacunque incederet, trux atque horribilis,
vt non modo non adiretur a quoquam, ſed etiam, qui fortuito oc-
currebant, ab eo auerterent oculos. Quin anteambulones aliquot, qua- 5
cunque iter faceret, denuntiabant, ne quis in proximo conſiſtere,
neue illum contueri auderet, ſed auerterent vniuerſi oculos, ter-
ramque deſpectarent. *q*) Quae quum cognouiſſet Seuerus, ne ipſe 6
quidem prorſus aequi boni facere, ſed moleſtius iam grauiusque
ferre: ſic vt nonnihil etiam de illius autoritate detraheret, ac per-
ſuadere homini conaretur, aliquid iam e tanta illa inſolentia immi-
nueret. Quorum impatiens Plautianus, non dubitauit imperium 7
ipſum appetere inſidiis; quocirca talia quaedam machinatur. *r*) Sa- 8
turninus erat quidam tribunus, qui Plautianum imprimis obſeruabat:
et quum facerent idem omnes, vnus tamen ille maiore quadam ve-

n) puellae iunctus, ei eiusque parenti valde infenſus erat. *Steph.*

o) decreuit, praeueniendo aliquid patrare potius, quam cunctando aliquid pati. *Steph.*

p) omnis que dignitatis habitum geſtabat ſolus. *Memm.*

q) Quae quum Seuero nunciarentur, ne ipſe quidem probabat; ſed odioſus iam et grauis illi quoque eſſe coepit Plautianus, adeo vt non nih. *Steph.*

r) Saturninus erat vnus eorum, quos ſub ſe tribunos habebat: hic Plautianum ſumma obſeruantia colebat. *Steph.*

9 nerationis ſpecie, magis magisque homini obrepſerat. Hunc ſibi igitur fidiſſimum fore putans, ac ſolum denique commiſſa tacite habiturum, et imperata facturum, vocari ad ſe ſub veſperam iubet;
10 remotisque arbitris, *s*) *Nunc illud* (inquit) *tempus eſt, quum ſummam imponere manum debeas amori obſeruantiaeque tuae, cuius mihi hactenus dediſti ſpecimen, quumque ego remunerare te pro meritis, ac de-*
11 *bitam referre gratiam poſſim. Datur optio tibi, velisne ille ipſe euadere, quem me nunc eſſe cernis, atque huic tantae potentiae ſuccedere:*
12 *an perire ſtatim, dato contumacis animi ſupplicio. Neque tu vel magnitudinem rei pertimueris, vel nomina imperatorum expaueris. intrare tibi in cubiculum, vbi ſomnum capiunt, ſoli nempe licet, redeun-*
13 *te vice nocturnae cuſtodiae: clam nulloque prohibente, facile quod volueris tranſiges. Nihil eſt autem, quod hic meum iam expectes imperium.*
14 *Abi modo in aulam principum, quaſi aliqua a me t*) *mandata habeas*
15 *arcana et grauia: atque, vt virum fortem decet, ſenem vnum ac pue-*
16 *rum, intra ſuum vtrumque cubiculum, obtrunca. Nam quum in partem veneris periculi, etiam, re confecta, in partem maximi honoris*
17 *ſuccedes.* *u*) Haec dicta vt animum tribuni perterruerunt, ita minime conſilium excuſſerunt. Sed vt homo neutiquam mente captus (erat enim genere Syrus: ac ſunt ferme ad orientem mortales acerrimis ingeniis) cognito furore ac vecordia *eius, qui id imperabat*, quantumque ei liceret minime ignarus, haudquaquam auſus detre-
18 ctare, ne ſcilicet continuo daret poenas; quum ſe optata ac lubentia ſimularet audire, prius adorato illo, tanquam imperatore, iam
19 libellum petebat demandatae ſibi caedis. Quippe mos tyrannis, quum aliquem indemnatum occidi iubent, per literas potiſſimum iniungere, *x*) ne dein caedis imperatae nullum relinquatur argumen-
20 tum. Hic Plautianus, caecutiens nimia cupiditate, dat libellum tribuno: atque ad caedem mittens, admonet diligenter, vt interfecto vtroque principe, priusquam diuulgetur facinus, ſe iubeat acciri:
21 quo ante in palatio conſpiciatur, quam occupatum imperium quisquam audiat.

XII.

Sub hac pactione tribunus digreditur, ac de more totam libere do-
2 mum principis peruadit: cognitoque quam difficile factu foret, duos ab vno homine principes, et quidem diuerſis habitantes cubi-

s) Nunc tibi occaſio eſt, inquit, ſtrenuum finem tuae in me beneuolentiae obſequioque imponendi: cuius m. Perinde eſt autem, ac ſi diceret, κολοφῶνα ἐπιθεῖναι, nec ſatis proprie id vocat τέλος, i. e. finem, v. Annot. *Steph.*

t) mand. hab., quae celeritatem poſcant, et ſecreta manere debeant. *Steph.*

u) Haec dicta animum quidem eius attonitum reddiderunt, ſed mentem minime perturbarunt, vel conſternarunt, verum, vt homo ſui compos, (erat enim genere Syrus. ſunt autem, qui degunt ſub oriente, mortales, ad res mente agitandas acriores.) *Step.*

x) ne, ſi caedes perpetretur, minime ſit obſignata, i. ne nullae litterae obſignatae eam imperatam fuiſſe teſtentur. Fit autem γραμμάτων, nec non γραμματεῖον

culis, obtruncari, adit ad Seuerum, et cum ianitoribus agit, vt ſe ad
principem intromittant: afferre ſe quae ad illius ſalutem pertineant.
Illi haec Seuero renuntiant, qui tribunum continuo iubet acciri. 3
Ingreſſus, *Venio* (inquit) *tibi, o domine, vt ſane putat is, a quo ſum miſ-* 4
ſus, ad caedem tui carnificinamque: vt egomet opto ac volo, beneficii
autor tibi et ſalutis. Plautianus imperium captans inſidiis, caedem 5
mihi tuam filiique tui mandauit: neque verbis modo, ſed et literis. te-
ſtimonio eſt hic libellus. Equidem ego recepi facturum quae imperaret, 6
ne alter ſcilicet me detrectante, negotium ſuſciperet: verum ad indi-
candam rem tibi ſum praeſto, y) ne ignarum illius opprimat audacia.
Dicenti haec tribuno, atque (vbertim) lacrimanti, non continuo ta- 7
men fidem Seuerus habebat. quippe adhuc in pectore multum ex
Plautiani amatorio inſederat: quin eſſe id totum negotium compo-
ſitum ac fabuloſum ſuſpectabat, ratus filium ſuum Plautiano infe-
ſtum, natamque eius peroſum, commentum eſſe technam huiusce-
modi, ac mortiferam calumniam. Quare accitum ad ſe, grauiter 8
increpare inſtitit, quod in hominem amicum z) atque domeſticum
talia machinaretur. Antoninus autem primo quidem a) deierabat, 9
ignarum ſe totius negotii: dein inſtanti tribuno, et libellum oſten- 10
denti, animum audaciamque addebat ad crimen coarguendum. Sed 11
ille, cognito quam magnum in diſcrimen venerat, tum praeterea
haud ignarus, quam acceptus Seuero Plautianus foret, neque non et-
iam intelligens, ſi latuiſſent inſidiae, parumque indicium probaretur,
exquiſitiſſimum ſibi impendere ſupplicium, Et quodnam (inquit) o 12
domini, argumentum amplius, quodue apertius quaeritis indicium?
Sinite egrediar regia, perque aliquem fidum mihi hominem ſignifi-
cem Plautiano, facta eſſe iam quae imperauerat. Aderit ille, ſtatim 13
re credita, b) vacuam ſcilicet regiam occupaturus. ibi veſtri mune-
ris fuerit, rem totam deprehendere. Iubete modo in aedibus quie-
tem agitari, ne praecognita res omne conſilium ſubuertat. Haec 14
locutus, fidiſſimum ſibi hominem deligit, qui Plautianum ſuis hor-
tetur verbis, acceleret atque adſit quamprimum, dum vterque prin-
ceps iacet. oportere, antequam res populo innoteſcat, intus eſſe
eum: vt ſcilicet occupata arce conſtabilitoque imperio, velint no- 15
lint vniuerſi, c) non ſcilicet principatum adeunti, ſed iam plane
principi obediant. His creditis Plautianus (erat autem iam diei ve- 16
ſper) magnam in ſpem ſublatus, loricam d) induitur ſub veſtem,

mentio etiam paulo poſt, vtpote ab ipſo Saturnino prolati. *Steph.*

y) ne lateat, quod moliri audet facinus. *Steph.*

z) atque affinitate iunctum, tal. *Steph.*

a) abiurabat id; ſe ne illa quidem, quae dicerentur, cognita habere dicens: dein inſt. *Steph.*

b) vacuam ſe regiam occupaturum exiſtimans. quum autem venerit, veſtrae iam partes erunt, veritatem comperire. Sed magnum in regia ſilentium eſſe iubete; ne, quod facimus, ſi praecognitum fuerit, euertatur, i. e. ne techna, qua vtimur ad illum comprehendendum atque conuincendum, ſi praecognita fuerit, irrita reddatur. *Steph.*

c) ei, qui Imperator non ſit futurus, ſed iam ſit. *Steph.*

d) induit, quae corporis tutamen eſſet: et quum eam caeteris veſtimentis texiſſet, conſcenſo veh. repente in reg. properat,

17tuendi corporis gratia: ſimul conſcenſo vehiculo properat in regiam, paucis modo qui aderant deducentibus, ratisque eum magnis
18de rebus ab imperatoribus acciri. Vt autem in aulam nullo prohibente ingreſſus eſt, ignaris quae agitarentur cuſtodibus, occurrens tribunus, compoſito dolo ſalutat imperatorem: dein manu *de more* prehenſum deducit intra cubiculum, vbi proiecta eſſe imperatorum
19cadauera mentiebatur. Iamque aliquot e corporis ſui cuſtodibus
20Seuerus comparauerat, qui ſtatim ingreſſo manus iniicerent. Ac Plautianus *e*) quum longe alias animo ſpes agitaret, vt ingreſſus cubiculum eſt, cernens vtrumque illic ſtantem principem, compre-
21henſumque ſe teneri ſentiens: re tanta perterritus, rogare, ſupplicare, falſa illa omnia, commentum id in ſe, fabulamque excogitatam. Igitur exprobrante hinc Seuero beneficia et honores, illinc Plautiano fidei beneuolentiaeque ſuae veteris teſtimonia repetente, paula-
22tim labaſcere Seuerus, atque adduci Plautiani verbis, donec pars loricae per ſciſſum veſtimenti apparuit. Qua Antoninus animaduerſa, audax iuuenis et iracundus, ac iam antea homini infeſtus,
23Atqui (inquit) ad haec certe duo quid reſpondeas expecto. *f*) Veniſti ad imperatores ſub veſperam minime accitus? dein quid ſibi (rogo) haec lorica vult? quis ad coenam comeſſationemue armatus
24accedit? Simul haec dicens, iubet tribunum, caeteroſque qui aderant, ilico eum ſtrictis gladiis obtruncare, vt hoſtem manifeſtarium. Ni-
25hil illi cunctati, iuſſa faciunt iuuenis imperatoris, occiduntque hominem, et cadauer in viam *publicam* proiiciunt, *g*) ad vulgi ludibrium.
26Hunc finem habuit parem vitae Plautianus, inexhauſtae homo cupiditatis. *h*)

XIII.

2Caeterum Seuerus, duobus *praefectis militaribus* conſtitutis, plurimum in ſuburbanis, aut circum maritimas Campaniae oras agi-
3tabat, ius dicens, et ciuilibus negotiis intentus: cupienſque in pri-
4mis, vti Romae ſui liberi bonis moribus inſtituerentur. Nam ludis eos ſpectaculiſque vehementius ſtudere animaduerterat, quam principibus conueniebat: quo fieret, vti ſtudio certamineque ſemper in diuerſum tendente, etiam animi iuuenum diſtraherentur, quibusdam
5quaſi admotis contentionum atque inimicitiarum facibus. Maxime

paucis eum ded., qui aderant, eum que de rebus, quae celeritatem poſtulaſſent, acciri exiſtimabant, vel de rebus, quae nullam paſſae moram eſſent. Sic ſupra dixit ἀγγελίας ἐπειγούσας. *Steph.*

e) At Pl., ſub alia ſpe ingreſſus, cernit utr. *Steph.*

f) Venis ne ad Imperatores ſub veſp., quum minime arceſſiuerint? q. d. audes ne venire ad Imp. *Steph.*

g) ad vulgi conſpectum, et inimicorum ludibrium. *Memm.*

h) Politianus omittit interpretationem horum verborum, καὶ χρημ. ἐντ. τ. ἀπλ. ὑπ., niſi quod in his duobus vocabulis, *parem vitae*, ad illa reſpexit. Quamuis autem aliquis ex iis elici ſenſus queat, retinendo ἀπλήστῳ, tamen vide, annon et ἀπίστῳ habere locum poſſit. *Sylb.*

tamen Antoninus, intolerandus, ſublato iam e medio Plautiano,
i) terribilisque et formidoloſus erat omnibus: tum *illius* natae, con- 6
iugi ſcilicet ſuae, quibus maxime artibus aut machinis poterat, exi-
tium intendebat. At Seuerus ipſam *k*) pariter cum filiolo, quem pe- 7
pererat, relegauit in Siciliam, datis opibus quantae ad victum atque
vſum abunde ſufficerent: imitatus in hoc Auguſtum, qui filios An- 8
tonii, poſteaquam hoſtis iudicatus eſt, eodem modo tractauerit.
l) Ipſe ad pacem concordiamque reuocare liberos, et reconciliare
vtrumque alteri conabatur: admonens identidem veterum fabula-
rum, in quibus pleraeque regum calamitates fraternis ortae ſeditio-
nibus memorantur. Huc addebat, theſauros *m*) templaque pecuniis 9
plena eſſe, diuitias foris ex vectigalibus accedere: poſſe in tanta opu-
lentia militem largitione teneri: auctas in quadruplum copias vrba- 10
nas: tantum ſedere exercitum ante vrbem, vt nulla externa vis, ſeu 11
multitudinem ipſam militum, ſeu corporum magnitudinem, ſeu pe-
cuniae abundantiam ſpectes, par inueniri tantis opibus poſſit. ſed 12
ea in nihilum recaſura, ipſis inter ſe diſcordantibus atque inteſtinum
agitantibus bellum. Haec ille quotidie diſſerens, precesque caſti- 13
gationibus admiſcens, reprimere illorum ſpiritus, ac reducere ger-
manos in gratiam ſtudebat. Caeterum omnia fruſtra erant. quippe 14
fraenos ore depulerant, proni ſemper in peius. Atque illos, adole-
ſcentes adhuc, in ipſo aetatis feruore atque in ſumma licentia, vo-
luptatum omnium irritamentis incitatos, etiam adulatorum miniſte-
ria diuerſos trahebant: ſcilicet qui non modo illorum obſequeren- 15
tur cupidinibus atque flagitiis, ſed noua ſemper aliqua excogitarent,
vnde alteri gratum fieret, alter offenderetur. Quorum etiam non- 16
nullos Seuerus ipſe, in huiuſcemodi miniſteriis deprehenſos, ſuppli-
cio affecit.

i) (ſed reuerentia et metus patris obſtabat, quo minus grauiſſimum quodpiam malum patraret,) atque illius natae, coni. quae velut per parentheſin dicuntur, et procul ab iis abſunt, quae Pol. affert. *Steph.*

k) p. cum fratre *releg.*, ſiquidem ἀδελφὸν legamus. *Steph.*

l) Ipſe liberos ſemper ad amicitiam adducere conabatur: adhortans que ad concordiam et contenſum, fabulas antiquas et tragoedias in memoriam illis reuocabat; ſemper regum fratrum calamitates ex diſſidiis *ortas* commemorans. In interpretatione autem vocis δραμάτων ſpeciem pro genere poſui; quod ſicut μῦθοι, ita etiam δράματα, Latinis ſint fabulae; diuerſa tamen ſignificatione. *Steph.*

m) templa que omnia pecuniis eſſe plena: ac nullas opes, nullam potentiam ad externas inſidias idoneam fore: quum tanta domi eſſet opulentia, vt militibus affatim largiri liceret; et quum eae, quae Romae erant, copiae in quadruplum auctae forent: quin etiam tantus ante vrbem exercitus collocatus eſſet, vt nulla externa potentia par ei eſſe atque obſiſtere valeret; ſiue ipſa militum multitudine, ſiue corporum magnitudine, ſiue etiam pecuniae abundantia. *Steph.*

XIV.

Hanc liberorum ſuorum vitam et indecora in ſpectaculis ſtudia fe-
rens grauiter ſenex imperator, literas a Britanniae praefecto ac-
cepit, quae docebant, barbaros illic ſeditiones agitare, regionemque
omnem incurſionibus ac depopulationibus vaſtare; quare maiore ma-
nu ad reſiſtendum, vel etiam principis ipſius praeſentia, opus eſſe.
3 Laetus ea Seuerus accepit: quippe homo ſuapte natura gloriae appe-
tentior, poſt victorias ad orientem ſeptentrionemque, et cognomina
vtrinque parta, etiam trophaea contra Britannos excitare aliqua cu-
4 piebat. Ad haec filios quoque abducere ex vrbe, *n*) vt procul a
munditiis vrbanis, in caſtris militari vitae ac ſobriae iuuenes inſue-
ſcerent. Ita expeditionem in Britanniam edicit, ſenex iam, et mor-
5 bo articulari laborans; tanta autem animi virtute, quanta nemo
6 (vnquam) vel iuuenum. Igitur iter ingreſſus lectica plurimum vehe-
7 batur, nulloque ceſſabat loco. Quare confecto itinere *vna cum filiis*,
ſpeque omni ac ſermone celerius enauigato Oceano, *o*) Britanniam
ingreſſus eſt: collectisque militibus ac maximis conflatis viribus bel-
lum comparabat. Caeterum Britanni, repentino principis aduentu
perculſi, auditoque tantas contra ſe comparari copias, legatos ad
eum de pace ac ſeipſos expurgatum de *iis, quae antea deliquerant*,
9 miſerunt. At Seuerus, moras de induſtria nectens, ne vacuo ſibi
Romam redeundum foret, cupidus victoriae cognominisque Britan-
nici, legatos quidem re infecta domum dimittit, ipſe quae bello vſui
10 forent, magna ſolertia comparabat. Sed imprimis tamen curae ha-
buit pontibus occupare paludes, vt ſtare in tuto milites *facileque per*
11 *eas diſcurrere* poſſent, atque in ſolido praeliari. Siquidem Britan-
niae pleraque loca frequentibus Oceani alluuionibus paludeſcunt.
12 Per eas igitur paludes barbari ipſi natant, excurſantque, ad ilia vs-
13 que demerſi, ac pleraque corporis nudi coenum contemnunt. Ne-
que enim veſtis vſum cognorunt, ſed ventrem atque ceruicem ferro
incingunt: ornamentum id eſſe, ac diuitiarum argumentum exiſti-
mantes, perinde vt aurum caeteri barbari. Quin ipſa notant corpo-
14 ra pictura varia, et omnifariam formis animalium: quocirca ne in-
duuntur quidem, videlicet picturam corporis ne adoperiant. Sunt
autem bellicoſiſſima gens, atque auidiſſima caedis: tantum ſcuto an-
guſto lanceaque contenti, praeterea gladio nudis corporibus depen-
15 dente: loricae ac galeae penitus ignorant vſum, impedimentum id
eſſe transgrediendis paludibus arbitrantes, quarum vaporibus aeſtu-
16 que caelum ibi ſemper caliginoſum. *p*) Ad haec Seuerus nihil non
comparabat, quod vſui Romano militi, quod detrimento barbaris
17 impedimentoque foret. Vbi vero ſatis ex ſententia promta ſibi
eſſe ac parata omnia intellexit, iuniorem filium, Getam nomine, in
parte inſulae Romanis ſubiecta reliquit, vt iuri dicundo rebusque ci-
vilibus adminiſtrandis praeeſſet: eique conſiliarios ex amicis natu
grandibus reliquit, Antonino ſecum aduerſus barbaros educto. Trans-
greſſo igitur Romano exercitu amnes aggereſque eos, qui obiecti bar-

n) vt in militari et temperanti vita, abducti a Romanis deliciis, iuuentutem traducerent. *Steph.*

o) Britannis ſuperuenit. *Memm.*

p) Aduerſus haec, *Memm.*

baris Romanorum fines diſterminant, pugnae quaedam tumultuariae fiebant et excurſiones, victore vbique Romano. Caeterum facilis 19
erat ex fuga receptus barbaris: quippe inter ſyluas ac paludes et loca ipſis notiſſima deliteſcentibus. Quae omnia Romanis aduerſa, 20
moram bello addebant.

XV.

Interea Seuerum, iam confectum ſenio, longior inuaſit morbus, ſic vt ipſe domi reſidere atque Antoninum mittere in bellum ad imperatoris obeunda munia cogeretur. Caeterum Antoninus *q*) haud 2
magnopere de barbaris ſolicitus, exercitum ſibi adiungere et confirmare vniuerſos tendebat, vti ſe vnum intuerentur, ſoli ſibi imperium vindicans, *r*) ac germano (identidem) obtrectans. Quin lon- 3
gior quoque patris valetudo, ac mortis mora diuturnior, anxium videlicet adoleſcentem habebant: ſic vt medicis miniſtriſque (ſub- 4
inde) conaretur perſuadere, ſenem vt e medio quamprimum quoquo modo tollerent: donec tandem Seuerus, moerore magis quam 5
morbo conſumptus, vitaque defunctus eſt, clariſſimus omnium imperatorum bellicis operibus. Neque enim aut ciuiles quisquam 6
aduerſus inimicos, aut externas aduerſus barbaros totidem alius victorias reportauit. Anniſque duodeuiginti geſto imperio deceſſit, 7
ſucceſſoribus liberis *iuuenibus*, tanta pecuniae relicta *illis* copia, quantam antea nemo, tum ampliore exercitu, quam cui obſiſtere vlla vis poſſet. Igitur Antoninus, mortuo Seuero, ſummam pote- 8
ſtatem nactus, confeſtim vniuerſos ab ipſo (quod aiunt) lare interficere coepit. Nam et medicos ſupplicio affecit, quod ſibi pa- 9
rum obtemperauerant, iubenti *maleficium aliquod admittere*, *et* ſenis maturare necem: nutritioſque ſuos iuxta et fratris, *s*) quod de reconciliandis egiſſent: ne vno quidem reliquo ſuae crudelitati facto, ex eo ordine hominum, qui in honore aliquo fuerant, quique ipſius parentem obſeruauerant. Duces porro exercitus magnis mu- 10
neribus ac promiſſis adhortabatur, perſuaderent militibus, vti ſe

q) Ant. de iis, quae aduerſus barbaros gerenda erant, non valde laborabat; ſed exercituum benevolentiam ſibi adjungere conabatur, et omnes ad reſpiciendum ſe unum ſollicitabat; totam imperii dignitatem quouis modo ambiens, et fratrem criminationibus in invidiam adducens. Atque adeo ipſe pater, diu aegrotans et ad mortem cunctans, vel mori cunctans, vel ad mortem lento gradu incedens, gravis ei atque moleſtus videbatur. quare medicis ac miniſtris perſuadere conabatur, ut aliquod maleficium circa ſenis tractationem admitterent; ut citius eo liberaretur. Verum tamen Severus vix tandem vita defunctus eſt, moerore magna ex parte conſumtus: omnibus, qui vnquam fuerunt, Imperatoribus rerum bellicarum gloria ſuperatis. *Steph.*

r) *germano:* quia ſcilicet Baſſianus Marcia natus erat, Geta vero Iulia. *Memm.*

s) quoniam eum inſtanter obteſtabantur, ut ad concordiam veniret. Atque adeo nullum ſupereſſe ſivit eorum, qui in hon. al. fuerant, aut ſenem ipſum obſervarant. Politianum non *quique*, ſed *qui ve* ſcripſiſſe puto. *Steph.*

vnum imperatorem declararent: nullaſque non machinas aduerſus
11 germanum intendebat. Neque id tamen perſuadere militibus potuit. quippe memores, vtrumque a Seuero iam inde a pueritia pari honore cultuque educatum, etiam ipſi parem vtrique obedientiam
12 beneuolentiamque exhibebant. Igitur Antoninus, cognito parum ſibi rem *t*) aduerſus exercitum procedere, icto cum barbaris foedere, dataque pace *v*) et obſidibus acceptis, decedens illinc, ad ma-
13 trem iam germanumque feſtinat. Congreſſos reducere in gratiam mater conata, adnitentibus honeſtiſſimis quibusque Seueri amicis
14 et conſiliariis. Igitur Antoninus, quum nemo ſcilicet non eius libidini refragaretur, vi potius quam voluntate, *x*) ad concordiae
15 amorisque ſimulationem adducitur. Ita ambo pari honore imperium gerentes, ſoluerunt ex Britannia, Romamque cum patris reliquiis
16 contendebant. Nam corpuſculo ignibus tradito, cinerem ipſum cum odoribus in vaſculum alabaſtri coniectum, Romam referebant,
17 vt videlicet in ſacris principum monumentis componeretur. Ipſi exercitum deportantes, victoresque iam Britanniae *ſcilicet*, in ad-
18 verſam Galliam emenſo Oceano peruenerunt. Quo igitur pacto et diem ſuum obierit Seuerus, et liberi eius imperium ſuſceperint, in hoc volumine demonſtratum eſt.

LIBER QVARTVS.

I.

Res geſtas Seueri principis per annos duodeuiginti, ſuperiore
2 libro ſumus perſequuti. Porro autem ipſius liberi, adoleſcentes iam, vna cum matre Romam feſtinabant, ſeditiones etiam tum
3 in itinere agitantes, quippe diuerſoriis menſaque nunquam eisdem vtebantur: multumque ſuſpicionis in cibo omni potuque, ne alteruter ante capto tempore, ipſe clam aut per miniſteria veneno
4 rem gereret. Ob eamque cauſam etiam iter properantius faciebant, tutius rati victuros, vbi iam in vrbem perueniſſent, diuiſaque inter ſe regia, *y*) amplis ac ſpatioſis aedibus, maioribus etiam reliqua
5 vrbe, pro ſuo vterque arbitrio ſeparatim agitarent. Poſtquam vero in vrbem peruentum, populus eos vniuerſus laureatus excepit, et
6 ſenatus conſalutauit. Praeibant igitur principes ipſi cum purpura imperatoria, poſt ſequebantur conſules, vrnam cum Seueri reliquiis
7 geſtantes. Qui autem nouos imperatores conſalutauerant, progreſſi deinde, vrnam quoque ipſam ſupplices adorabant. Ita comitati magna pompa, compoſuerunt *z*) ipſum in templo, vbi Marci ac
8 ſuperiorum principum ſacra viſuntur monimenta. Re igitur diuina

t) Hic *aduerſus* pro *erga* eſt accipiendum. *Steph.*

v) et fide accepta, vel et acceptis fidei pignoribus. *Steph.*

x) ad concordiam et amicitiam, ſimulatam potius, quam veram, adducitur. *Steph.*

y) in habitatione ampla et ſpatioſa, omni que vrbe maiori. *Steph.*

z) Polit. ſcripſiſſe puto *ipſam*, videlicet urnam. *Steph.*

a) ceremoniisque de more concelebratis, vterque in regiam diſce-
dunt: partiti inter ſe domum, ianuisque ſecretioribus obſtructis, 9
publicis tantum atque atrienſibus promiſcue vtentes. Quin et cu- 10
ſtodes *b*) corporis ſeparatim ſibi delegerunt: vix vnquam congre-
dientes, niſi pauxillum duntaxat, vt in publico a multitudine ipſa
conſpicerentur. Sed in primis tamen iuſta parenti perſoluerunt.

II.

Mos eſt enim Romanis conſecrare imperatores, qui ſuperſtitibus
filiis vel ſucceſſoribus moriuntur: quique eo ſunt honore af-
fecti, relati dicuntur inter diuos. *Eſt autem tota vrbe quaſi luctus* 2
quidam, feſtae celebritati promiſcuus: quippe functum vita corpus, ritu
hominum ſumptuoſo funere ſepeliunt. Sed ceream imaginem, defuncto 3
quam ſimillimam, fingunt, eamque in regiae veſtibulo proponunt, ſu-
pra eburneum lectum maximum atque ſublimem, veſtibus inſtratum au-
reis. Et quidem imago illa ad aegroti ſpeciem pallida recumbit. Circa 4
lectum vero vtrinque magnam partem diei ſedent, a laeua quidem, ſe- 5
natus omnis veſtibus atris amictus: a dextera vero matronae, quas
virorum aut parentum dignitas honeſtat. harumque nulla vel aurum 6
geſtans vel ornata monilibus conſpicitur, ſed veſtibus albis exilibus
indutae moerentium ſpeciem praebent. c) Haec ita per ſeptem dies 7
continuos faciunt: medicis ad lectum quotidie accedentibus, inſpe-
ctumque velut aegrum, deterius ſe habere, ſubinde pronunciantibus.
Dein vbi iam viſus obiiſſe diem, lectum humeris attollunt, d) equeſtris 8
ſenatoriique ordinis nobiliſſimi ac lectiſſimi iuuenes, perque viam ſa-
cram in vetus forum deferunt, vbi magiſtratus Romani deponere im-
perium conſueuerant. Vtrinque autem gradus quidam ſunt ad ſcala- 9
rum ſimilitudinem extructi, in quibus, altera ex parte, puerorum
chorus eſt e nobiliſſimis atque patritiis: altera, foeminarum illuſtri- 10
um, hymnos in defunctum paeanasque canentium, verendo ac lamen-
tabili carmine emodulatos. Quibus peractis, e) tollunt iterum lectum, 11
atque extra vrbem perferunt in Martium campum: vbi qua latiſſime 12
campus patet, ſuggeſtus quidam ſpecie quadrangula, lateribus aequis
aſſurgit, nulla praeterquam lignorum ingentium materia compactus
in tabernaculi formam. Id quidem interius totum eſt aridis fomitibus 13
oppletum, extra autem intextis auro ſtragulis atque eboreis ſignis va-

a) cerim. concelebratis, quae in imperatorum ingreſſibus ſunt receptae, in regiam aſcenderunt. *Steph.*

b) q. et c. ſeparatim uterque ſibi appoſuit, *Memm.*

c) Intra ſpatium autem ſeptem dierum fiunt, quae dixi. Sed et medici ſubinde ingredientes ad lectum accedunt: et poſtquam inſpexerunt ſcilicet aegrotum, deterius ſe habere identidem *renunciant.* Nam particula δῆθεν ironiam hic declarat, ut *ſcilicet* apud Latinos. Talis eſt particulae δὴ uſus in principio pag. praecedentis: ideo que et ibi ſum interpretatus *ſcilicet.* *Steph.*

d) et qui ex equeſtri ordine ſunt nob. et ex ſenatorio lect. iuvenes. Iungit autem Pol. νεανίαι cum σύγκ. quoque. *Steph.*

e) Intellige *attollunt* ſeu *extollunt* in *humeros*, vel attollunt humeris, ut paulo ante locutus eſt, ex Virgil. *Steph.*

14 *viisque picturis exornatum. f) Infra vero alterum, minusculum
quidem poſitum eſt, ſed forma et ornatu perſimile, portis ianuisque
patentibus. Tertiumque item et quartum ſemper g) ſuperiore contra-
ctius: ac deinceps alia, donec ad extremum, quod eſt omnium breuiſ-*
15 *ſimum, perueniatur. Poſſis eius aedificii formam comparare turribus
his, quae portibus imminentes, noctu igne praelato, naues in tutas*
16 *ſtationes dirigunt: pharos vulgo appellant. Igitur lecto in ſecundum
tabernaculum ſublato, aromata et ſuffimenta omnis generis, fructus
herbasque, ſuccosque omnes odoratos conquirunt, atque aceruatim ef-*
17 *fundunt. quippe neque gens eſt neque ciuitas, neque qui honore vllo
aut dignitate praecellat, quin certatim pro ſe quisque ſuprema illa*
18 *munera principis honori deferant. Vbi vero ingens aromatum acer-
vus aggeſtus eſt, ac locus omnis expletus, tum circa aedificium illud*
19 *adequitant, vniuerſis equeſtris ordinis certa quadam lege ac recurſu,
motuque pyrrhichio numeroque, in orbem decurrentibus. Currus item*
decenti ſimiliter ordine *circumaguntur, inſeſſi purpuratis rectoribus,
qui perſonas ferant*, quae habent imagines *h) ducum omnium Roma-*
20 *norum principumque illuſtrium. Quae vbi celebrata ſunt, facem ca-*
21 *pit imperii ſucceſſor, eamque tabernaculo admouet. Tum caeteri
omnes vndique ignem ſubiiciunt: cunctaque illico, fomitibus illis ari-*
22 *dis odoramentisque referta, igni valido corripiuntur. Mox ab ex-
tremo minimoque tabernaculo, tanquam e faſtigio quodam, ſimul cum*
23 *ſubiecto igni* aſcenſura in aetherem *aquila dimittitur: quae in coelum
creditur ipſam principis animam deferre. ac iam ex illo vna cum
caeteris numinibus imperator colitur.*

III.

i) Ita conſecrato parente, reuerſi domum iuuenes, diſcordias quo-
tidie et ſimultates exercere, inſidiari inter ſe, moliri, parare
2 omnibus modis, atque ea modo vterque in animo habere quibus
alter dolo caperetur: poſtremo quacunque via graſſari ad ſingulare
imperium, ac nihil inuicem praetermittere, dum conſortem poteſta-
3 tis expungerent. Sed et mentes animique omnium vrbanorum,
quicunque honore aliquo aut dignitate praeſtarent, diuerſi trahe-
bantur, vtroque ſeorſum literas clanculum miſſitante, magnisque
4 pollicitationibus ſibi homines adiungente. Major tandem pars ad
Getam ſpectabat, *k)* quod opinionem nonnullam oſtenderet probi-

f) Non *infra*, ſed *ſupra*, legendo *ἐπ' ἐκ.* et paulo poſt *inferiore*, non *ſuperiore. Steph.*

g) inferiore. *Memm.*

h) Romanorum omnium, qui glorioſe exercitibus praefuerunt aut regnarunt, vel exercitus *duxerunt.* Quoniam autem in priori parte mentio fit *ducum exercitus*, ideo in poſteriori vox *Imperatoris* poſita non fuit, ad vitandam ambiguitatem. *Steph.*

i) Quum hunc conſecrationis honorem filii parenti praeſtitiſſent, ad regiam ſunt reuerſi. Ab illo autem tempore ſeditiones inter illos, odia et inſidiae erant: omnibus modis conante utroque fratrem e medio tollere, atque ad ſe ſolum imperium traducere. *Steph.*

k) quod ſpeciem quandam probitatis prae ſe ferret, ac moderatum ſe lenemque ad ſe acce-

tatis; moderatumque ſe et lenem in congreſſibus praeſtaret. Studia 5
porro tractabat honeſtiſſima: quippe et diſciplinarum laude celebres
circa ſe frequentes habebat, et in palaeſtra ac reliquis ingenuis ex-
ercitationibus verſabatur. Placidus praeterea in omnes atque hu- 6
manus, fama et gloria quadam optima plurimos ad amicitiam be-
neuolentiamque alliciebat. Contra vero Antoninus cuncta aſperius 7
ferociusque gerebat: atque ab iis rebus *l*) quas ſupra diximus alie-
nus, militaris vitae ac bellicae videri amator affectabat. Nihilque 8
non iracunde faciens, minitando quam ſuadendo, *m*) metu quam
beneuolentia ſibi amicitias quaerebat. Sed quum diu fruſtra mater 9
diſcordantes inter ſe germanos *in omnibus ſuis factis, et quidem le-*
viſſimis etiam in rebus, redigere in gratiam ſtuderet, viſum aliquando 10
ambobus eſt imperium inter ſe diuidere, ne Romae agitantes, alter
alterius eſſent inſidiis opportuni. Quare conuocatis paternis ami- 11
cis, coram ipſa matre *n*) de imperio diuidendo diſceptabant, ſic vt
Europa omnis Antonino, tellus autem aduerſa, quae omnis Aſia
nuncupatur, Getae adiudicaretur. Ita enim *etiam* diuina quadam 12
prouidentia vtramque continentem Propontidos incurſu diſtermi-
nari. Placebat autem, vt Antoninus caſtra ad Byzantium haberet, 13
Geta vero in Chalcedone Bithyniae vrbe: *o*) quae ſcilicet oppoſita
inter ſe, vtriusque imperium tuerentur, atque a transmittendo pro-
hiberent. Tum vt e ſenatorio ordine quotcunque ex Europa fo- 14
rent, in vrbe ipſa remanerent, reliqui Getam ſequerentur. *p*) Se- 15
des imperii ſui Geta deſtinabat Antiochiam vel Alexandriam, vr-
bes magnitudine haud longe (*vt quidem exiſtimabat*) infra Romam.
Tum ex gentibus ad meridiem habentibus Mauros Numidasque *et*

dentibus praeſtaret. Quinetiam ad res honeſtiores animum appellebat; quum et doctrinae laude celebres admitteret, et palaeſtrae ac caeteris exercitationibus ingenuis, i. e. homine ingenuo dignis, operam daret. Placidus praeterea et humanus erga eos, cum quibus conſuetudinem habebat, fama et optima de ſe opinione plures, quam frater, ad benevolentiam amicitiamque alliciebat. Potes autem ἐπιτ. σπουδ. ἐχ. vertere etiam *ad res magis ſerias animum appellebat*, vel ad res maioris momenti. *Steph.*

l) aut ſimpliciter, *quas diximus*, aut *quas modo diximus*. Intelligit enim de iis, quarum mentio proxime praecedit. *Steph.*

m) For. ſcripſit Pol. *et* metu *potius*, quam *benev.*, vel abſque particula *et*. Fortaſſe etiam relinquere voluit ſubaudiendam vocem *potius*. *Steph.* quemadmodum etiam apud Amm. Marcell. particula *magis* ſaepe ſubaudienda relinquitur, vt μᾶλλον apud Graecos. Infra quoque hunc Graecismum iterum imitatus eſt Politianus. *Sylb.*

n) imperium eſſe dividendum cenſebant: ſic ut Antoninus ea quidem omnia, quae Europae ſubiacent, haberet, adverſa autem continens, quae Aſia nominatur, tota Getae traderetur. ita — *Steph.*

o) Pol. puto ſcripſiſſe *quo*, i. e. ut. *Steph.*

p) Atque ad ſui imperii ſedem ſufficere poſſe dicebat Geta vel Ant. *Steph.*

eam Libyae partem quae adjacet, Antonino concedens, q) reliquos
16 ad orientem vsque Geta ſibi adſciſcebat. Haec dum illi agitarent,
reliquis omnibus moeſto vultu terram intuentibus, ita Iulia (mater)
17 loquuta eſt, Terram quidem et mare, o filii, iam inueniſtis quo
pacto diuidatis: et continentem vtramque, vt dicitis, Pontici diſ-
18 criminant fluctus: matrem vero quonam modo diuidetis? quonam
modo infelix ego diſtribuar inter vtrumque veſtrum, aut diſſeca-
19 bor? Me primam igitur occidite, dimidiamque vterque apud ſe
partem ſepeliat, vt ego quoque inter vos cum mari terraque ipſa
20 diuidar. Haec loquuta multis cum lacrymis eiulatuque, manus ambobus iniiciens, complexa vtrumque, reconciliare inter ſe conaba-
21 tur. Quare coorta miſeratione, cuncti diſceſſere, improbato conſilio: ipſique in aedes ſuas reuerſi.

IV.

Sed gliſcebat in dies odium atque diſcordiae. Nam ſiue duces ac magiſtratus aliqui eligerentur, vterque r) amico ſuo potiſſimum
2 ſuffragabatur: ſiue ius dicerent, (ſemper) s) diuerſa ſentiebant,
magno *interdum* illorum periculo cuia res agebatur. pluris enim
3 ſtudium ſuum quam ius aut aequum faciebant: etiam in ludis ipſis
diuerſarum ſemper factionum. Nihil praeterea inſidiarum omitte-
4 bant, coquos identidem et pincernas conati ad veneficia impelle-
5 re: t) quae vbi tardius procedebant, quod ſcilicet vterque magna
diligentia curaque cibum capeſſerent: poſtremo impatiens Antoni-
6 nus, atque imperii totius cupidine inſtigatus, deliberat magnum
aliquid vel facere vel pati: ferrumque et caedem molitur. v) Et
quando ſecus proceſſerant latentes inſidiae, neceſſarium putabat,
7 periculo omni ac ſpe poſthabita, quouis modo inceptum patrare.
8 Quare irrupto fratris cubiculo, nihil eum tale expectantem ſupra
matris pectus multo vndantem ſanguine ſaeuus obtruncat. Quo fa-
9 cto, exilit ſtatim, ac per totam regiam currens clamitat, magnum
ſe periculum effugiſſe, vixque euaſiſſe incolumem. Simul imperat

q) quae autem ulteriora eſſent, ad orientem usque, pertinere ad Getam volens. Haec dum illi informarent, rel. i. e. haec, velut quoddam ſuae diviſionis ſpecimen, proponerent. *Steph.*

r) amicum ſuum promovere volebat. *Steph.*

s) contraria ſentiebant, in illorum interdum perniciem, quorum cauſa agebatur. Pl. en. ſuum contendendi ſtudium, quam — *Steph.*

t) Neutri autem facile res procedebat. *Steph.*

v) Quum enim latentes inſidiae non procederent, neceſſarias exiſtimavit eas, quae cum periculo et deſperatione eſſent coniunctae, huius quidem ob amorem, illius autem ob *inſidias*. Sed haec poſtrema a Polit. ſunt praetermiſſa: ac certe Graeca, quae iis reſpondent, verba, ſunt ſuſpecta. Caeterum loco illorum, *quare irr. fr. cub.* etc. Graeca verba ſonant, *Geta* igitur letaliter vulneratus, ſanguine ad matris pectus effuſo, vitam cum morte commutavit. Antoninus autem, quum caedem perpetraſſet, e cubiculo ſe proripit, ac per tot. reg. *Steph.*

militibus regiae cuſtodibus, raperent illico ſe, atque in caſtra de-
ducerent, vbi tutius aſſeruetur: periturum dictitans, ſi diutius in
aedibus moram trahat. Illi pro veris ea dicta accipientes, ſimul 10
ignari quae intus geſta, currentem eum currentes et ipſi comitan-
tur. Fit ingens populi tumultus, raptim agente ſe ſub veſperam 11
principe mediam per vrbem. Vt autem caſtra attigit, aediculam- 12
que eam intra quam ſigna ac ſimulacra exercitus adorantur, proci-
dens humi gratias agebat votis quaſi pro ſalute ſuſceptis. Ea re mi- 13
litibus nuntiata, partim iam lauantibus, partim requieſcentibus,
ſtatim illuc omnes exterriti feruntur. Ille progreſſus in medium, 14
non quidem continuo rem ipſam prout erat geſta fatebatur: ſed
effugiſſe periculum clamitabat, inſidiasque inimici hominis atque
hoſtis: (nam ita fratrem appellabat) vixque tandem poſt longum
certamen aduerſarios ſuperatos: quippe vtrisque periclitantibus, ſe 15
poſtremo vnicum imperatorem fortunae relictum dono. Talia quae- 16
dam obliquans atque inuoluens, intelligi quae feciſſet quam audiri
malebat. Tum pro ſalute imperioque ſuo ſingulis militibus Atti- 17
carum drachmarum duo millia ſupra quingentas pollicetur. praeter-
eaque annonae, ſupra quam ſueti accipere, dimidium. Iubet item 18
iam tum ex templis theſaurisque ſibi ipſos pecuniam ſumere: lar-
giter effuſis vno die quaecunque per duodeuiginti annos Seuerus
collegerat atque recondiderat, ex alienis calamitatibus. At mili- 19
tes, tanta pecuniae magnitudine illecti, totoque iam negotio in-
tellecto, vulgata *etiam* paſſim caede per eos, qui aedibus effugerant,
vnum illum declarant imperatorem, Geta hoſte appellato.

V.

Igitur ea nocte moratus in templo *caſtrorum* Antoninus, ac fretus
largitionibus quibus ſibi milites adiunxerat, contendit poſtridie
in ſenatum, toto ſtipante exercitu, ſed armis inſtructiore quam
x) conſueuit principem deducere. Ingreſſus deinde, vbi rem diui- 2
nam fecit, conſcendit ſellam imperatoriam, atque ad hunc modum
verba facit, *Non me quidem fugit, y) omnem domeſticorum caedem,* 3
ſtatim atque auribus inciderit, odioſam videri, nomenque ipſum vt
primum audiatur, afferre grauem calumniam. z) quippe infelices mi- 4
ſericordia, potentes inuidia ſequitur: ac victus accepiſſe, victor at-
tuliſſe iniuriam videtur. Caeterum ſiquis vero magis iudicio quam 5
ſtudio erga defunctum aliquo rem ipſam expendat, cauſamque eius et
conſilium exquirat, facile ſcilicet inueniet a) rectum eſſe et neceſſa-
rium, vindicare magis quam accipere iniuriam. quippe ad occiſi ca- 6
lamitatem etiam infamia timiditatis accedit: victor, praeterquam
quod incolumis eſt, etiam gloriam retulit fortitudinis. Ac caetera 7
quidem, quae ſaepe in me, cum veneficiis, tum omni genere inſidia-

x) malim conſueviſſet, aut conſueverat. *Steph.*

y) omnem propinqui caedem, vel conſanguinei. *Steph.*

z) Eos enim, quibus res infeliciter ceſſerint, vel qui aduerſa uſi fortuna fuerint, miſericordia, eos autem, qui ſuperiores evaſerint, invidia ſequitur. *Steph.*

a) rationi conſentaneum eſſe et neceſſarium, propulſare potius, quam acc. *Steph.*

8 rum intendit, facile vobis eſt exquirere tormentis. quippe idcirco ad-
9 eſſe (omnes) illius miniſtros imperaui vt verum deprehendatis. Sunt
autem nonnulli quoque ex his iam torti, quorum exaudire confeſſionem
10 poſſitis. Poſtremo autem, quum ego apud matrem forem, venit ille
11 in me, quosdam ſecum adducens gladiis accinctos: ſed ego magna pro-
videntia et ſolertia re praecognita, vltus tanquam hoſtem ſum. Ne-
que enim iam aut fratris mentem gerebat, aut fraterna moliebatur.
12 Vlciſci autem illum qui prior inſidietur, vt iuſtum eſt, ita vſu quo-
que iam receptum. Quippe ne ipſe quidem vrbis huius conditor Ro-
13 mulus germanum pertulit, ſuis tantum operibus illudentem. Taceo
Germanicum, Neronis, ac Titum Domitiani, fratres. Marcus ipſe,
philoſophiae b) ſimulator ac manſuetudinis, Lucii, generi ſui, contu-
14 meliam non pertulit, ſed per inſidias illum e medio ſuſtulit. Ego
vero, venenis comparatis in me, gladioque impendente vltus hoſtem:
15 quippe hoc illi ſua opera nomen imponebant. Vos autem diis gratias
agite, quod alterum ſaltem vobis principem ſeruauerint: neque men-
tes veſtras in diuerſa partiti, ſed vnum tantum ſpectantes imperato-
16 rem, vitam ſecuri traducite. Imperium autem Iupiter ſicut ipſe in-
ter deos ſolus poſſidet, ita etiam vni tantum mortalium adiudicat.
17 Haec loquutus magna voce, irarumque plenus, ac truculento vul-
tu illius amicos intuens, trementibus pallentibusque pleriſque, in
regiam reuertitur.

VI.

Continuo igitur coepti occidi domeſtici omnes fratris atque ami-
ci, quique in aedibus habitabant quas ille incoluerat, mini-
ſtrique item vniuerſi: ſic vt ne aetati quidem infantium parcere-
2 tur. Porro ipſa cadauera c) plauſtris omnibus per contumeliam
impoſita, atque extra vrbem exportata, aceruatim aut temere in-
3 iecta rogis comburebantur. nec quisquam ſuperfuit ex iis qui
4 leuem modo cum Geta notitiam habuiſſet. Athletae etiam, et au-
rigae atque omnifariam hiſtriones, et quicquid denique vel oculis
5 illius vel auribus d) iucundum fuerat, paſſim occidebantur. Prae-
terea ſenatorii ordinis quicunque aut nobilitate aut opibus excelle-
rent, minima quaque de cauſa vel plane nulla, quantumlibet leui
6 delatione, e) pro illius amicis interimebantur. Quin et Commodi
ſororem iam anum, atque ab omnibus imperatoribus, vt Marci fi-
liam oportuit, (magno) in honore habitam, morte affecit, cauſa-
7 tus quod Getae necem apud ipſius matrem defleuiſſet. Et conju-
gem quondam ſuam, Plautiani filiam, quae fuerat in Siciliam re-
legata, ac f) conſobrinum Seuero cognominem, filiumque Perti-
nacis et Lucillae Commodi ſororis, poſtremo quidquid ex cogna-
tione imperatoria, aut in ſenatu ex patritia nobilitate ſupererat, pla-
8 ne quaſi ab ſtirpe abſcidit. Duceſque prouinciarum vniuerſos ac

b) v. H. Steph. Praefat. Sylb.

c) plauſtris per omnis generis contumelias impoſita, acervatim comburebantur, aut quocunque modo proiiciebantur. Memm.

d) iuc. fuerat, profligabantur. Steph.

e) Intellige, tanquam illius amici. Steph.

f) patruelem ſuum. Memm.

procuratores, veluti Getae amicos, neci dedidit. totaeqne noctes
caedendis plurifariam mortalibus impendebantur. Sed et Veſtales 9
virgines viuas obruit *g*) terrae, quaſi temerata virginitate. Deni- 10
que, id quod nunquam alias factitatum, quum circenſes ſpectante
eo populus Romanus in aurigam, cui ſtudebat, neſcio quid cauil-
latus eſſet, ratus ſibi contumeliam illatam, repente omnem exerci- 11
tum facere impetum iuſſit in populum, ac raptare et occidere
h) quicunque in aurigam dixiſſent. At milites, accepta ſemel 12
i) violandi rapiendique poteſtate, quum diſcerni a reliquis nequi-
rent qui fuerant proteruius loquuti (nullo ſcilicet in tanta multi- 13
tudine verum fatente) paſſim vt in quemque inciderant, aut occi-
debant, aut omnibus ereptis, quaſi ſalute redempta, viuos aegre
dimittebant.

VII.

His actis, ſtimulante malorum facinorum conſcientia, vitamque
peroſus vrbanam, ſtatuit Roma ſecedere, vt et milites ordina-
ret et prouincias inuiſeret. Igitur Italia decedens, ad ripas Danu- 2
bii peruenit, ac partes imperii Romani ſeptentrioni ſubiectas. Ibi 3
aut corpus exercebat aurigando, caedendisque comminus omne ge-
nus beluis: aut ius dicebat (rarius id tamen) ſtatimque ſententiam
ferens ac reſpondens, pauculis duntaxat auditis. Caeterum Ger- 4
manos *k*) illic ſibi omnes adiunxit atque in amicitiam conciliauit,
ſic vt ex his ſocios bellorum, et cuſtodes corporis, validiſſimum
quemque et pulcherrimum, ſibi adſciuerit. Saepe etiam Romano 5
cultu depoſito veſtem Germanicam induebat, atque in eorum ſagu-
lis argento variegatis conſpiciebatur: etiam flauam capiti caeſariem 6
imponens, ad modum Germanicae tonſurae. Quibus laeti barba- 7
ri, mirifice eum diligere, gaudere etiam Romanus miles, quem
ſcilicet ille ampliſſimis largitionibus proſequebatur. Ipſe nullum 8
non militiae munus prompte obire; et ſiue quid fodiendum foret,
primus fodere: ſiue pons flumini imponendus, aut extruendus ag-
ger, ſiue quod opus manuum faciendum, aut labor ſubeundus,
primus omnia occupare: tenuique menſa, ac ligneolis poculis, va- 9
ſisque eſculentorum contentus eſſe: panemque etiam temere factum
comeſſe. quippe tritico quantum ſatis vni foret, ſua manu moli- 10
to, maſſaque inde facta atque in carbonibus decocta, veſci ſolitus,
omnia denique elegantiora aſpernari, et viliſſimis quibusque, ac vel
pauperrimo gregarioque militi facillimis vti. *l*) Tum commilito- 11

g) ſic et in aliis edit., non *terra*. *Steph.*

h) quicunquae aurigae convitiati eſſent. *Steph.*

i) ſem. vim inferendi rapiendi que poteſtate, non iam diſcrimen adhibentes inquirebant, quinam fuiſſent protervius locuti; (fieri enim non poterat, ut invenirentur, in tanta populi multitudine, nemine confitente,) ſed minime parcentes, obvium quemque abductum interficiebant: aut quaecunque habebat, eripientes, tanquam redemtionis pretium, vix tandem parcebant. *Steph.*

k) Pol. fere ubique ἐπέκεινα ita vertit, ſed perperam, v. Annot. *Steph.*

l) Tum gratius eſſe ſibi, commilitonem ab illis, quam principem vocari, ſimulabat. *Steph.*

nem quam principem vocari ſe malle, ac plerumque iter facere
perinde atque ipſi pedibus ambulans, raroque vehiculum conſcen-
12 dere aut equum: ſibi ipſe portare arma: nonnunquam etiam ſigna
militaria longiſſima, et *multis* aureis ornamentis praegrauia, ac ne
13 robuſtiſſimis quidem militibus facilia, ipſe humeris ſubire. Ob
haec igitur aliaque huiuscemodi, vt hominem militarem diligere
eum ſuus exercitus, et vt virum fortem admirari. quippe inſtar mi-
raculi videbatur, tantulae hominem ſtaturae, *m*) tantis eſſe labori-
bus parem.

VIII.

Sed vbi milites apud Danubium ordinauit, atque in Thraciam
Macedonibus conterminam diſceſſit, continuo Alexander alter
2 euaſit. Nam et memoriam regis eius omnibus modis renouauit,
3 ſtatuis imaginibusque nulla non vrbe poni iuſſis, Romamque ip-
ſam Capitoliumque et templa vniuerſa referſit Alexandri ſimulacris.
4 *n*) Vidimus item imagines nonnullas ridicule depictas, quae vno
5 corpore duas facies praeferrent, Alexandri atque Antonini. Ipſe
prodibat Macedonico habitu, cauſiam *ſupra caput* geſtans, et cre-
6 pidas *indutus:* ac lectiſſimam iuuenum manum in exercitu, pha-
langem Macedonicam appellabat; iuſſis ducibus nomina ſibi ducum
7 Alexandri imponere. Praeterea iuuenes Sparta accitos, Laconicam
8 et Pitanatem centuriam vocabat. His igitur actis, atque vrbibus,
prout quamque potuerat, ordinatis, Pergamum adit, Aſiae ciuita-
9 tem, vt Aeſculapii curationibus vteretur. Quo poſtquam peruenit,
10 ſomniis quamdiu voluit captatis, Ilium mox petiit: et cunctis vr-
bis reliquiis colluſtratis, ad Achillis tumulum proceſſit. Eoque
coronis floribusque magnifice exornato, rurſus imitari Achillem
11 coepit. *o*) Sed *eo* Patroclum deſiderante aliquem, libertorum om-
nium chariſſimus Feſtus, a memoria, dum ad Ilium moratur, vita
defunctus eſt: veneno (vt quidam aiebant) extinctus, quo ſcilicet
Patrocli more ſepeliretur: vt alii affirmant, morbo interceptus.
12 Huius igitur cadauer efferri iuſſit, compluribusque lignis rogum
ſtrui. Dein impoſito in medium, mactatisque omne genus anima-
libus, ſubiecit ignem: phialamque manu tenens, vinumque libans,
13 ventos precabatur. Quumque eſſet raro capillo, et crinem quae-
reret vt imponeret ignibus, deridiculo erat omnibus: *p*) caeterum
14 quos habuit capillos, tamen totondit. Laudabat autem ex omni-
bus ducibus praecipue Syllam Romanum, et Afrum Hannibalem:
15 quibus etiam ſtatuas atque imagines excitauit. Decedens autem
Ilio, Aſiaque omni, et Bithynia, gentibusque reliquis pertranſitis,
16 atque vbique rebus compoſitis, deuenit Antiochiam: ibique excep-
tus honorificentiſſime, atque aliquandiu moratus, Alexandriam
contendit, praetexens huic itineri deſiderium viſendae vrbis ab

m) ita ſe generoſis laboribus exercere. *Steph.*

n) Quaedam hic omittit Pol., de quibus v. Annot. *Steph.*

o) Sed Patroclum deſiderans aliquem, quidpiam huiusmodi fecit. Libert. Sic Gryph. ed. *Sylb.*

p) ex iis tamen, quos habebat, capillis aliquos totondit. *Steph.*

Alexandro conſtructae, ſimul conſulendi patrii illorum nnminis, quod egregie incolae venerantur. Ac ſimulans haec duo, in pri- 17
mis religionem dei et herois memoriam, iubet hecatombas comparari, ac parentationes omne genus. Quod vt primum eſt Alexan- 18
drinae multitudini nuntiatum, leuiſſimae ſuapte natura *q*) et omnibus momentis expoſitae, ſtudium beneuolentiamque principis omnes, quaſi animorum impotes accipiebant. *r*) Igitur ad excipi- 19
endum illum ſe comparabant, quanto nunquam antea honore *vllum imperatorem excipere* conſueuerant: quippe omnifaria muſica inſtrumenta diſpoſita vbique varium edebant ſonitum: praeterea aromatum ac ſuffimentorum vapor omne genus aditus cunctos optimis replebat odoribus: *s*) taedis praeterea et florum ſparſionibus *imperatorem* honorabant. Sed vbi in vrbem iam peruenit, primo quidem 20
templum ingreſſus eſt, multisque victimis immolatis, ac thure cumulatis altaribus, ad Alexandri monimentum ſe contulit: paluda- 21
mentumque purpureum, et claris ſpecioſisque gemmis annulos conſpicuos, balteumque et ſi qua alia geſtabat elegantiora, dempta ſibi, tum illius impoſuit tumulo.

IX.

Haec cernentes Alexandrini, laeti ſupra modum, noctibus totis ac diebus feſtum celebrabant: ignari quid intra vlceratum pectus imperator occuleret. Haec enim omnia per ſimulationem fa- 2
ciebat, vt uniuerſam illorum multitudinem contrucidaret. Laten- 3
tis odii cauſa talis erat. Nuntiatum ei fuerat Romae agenti, viuo adhuc *t*) patre, atque item poſt extincto, multa in ipſum dicere Alexandrinos. Sunt enim homines ſuapte natura dicaces, atque 4
ad deſcribendum illudendumque maxime facti: iactantes in optimum quemque et potentiſſimum dicteria quaedam, ut quidem ipſi putant, feſtiua: vt autem videntur iis in quos dicuntur, longe graviſſima. quippe huiuscemodi iocorum vel maxime illa permouent quibus delicti veritas arguitur. Quare quum multa in eum *v*) di- 5
xiſſent, ne diſſimulata quidem fraterna caede, matremque etiam *x*) Iocaſtam vulgo appellarent, irriderentque ipſum, quod tantulae homo ſtaturae, Alexandrum atque Achillem, maximos ac fortiſſimos heroas, aemularetur: dum ludere ſe putant, eo impulerunt 6
Antoninum, hominem ſuapte natura iracundum atque *valde* ſanguinarium, vt perniciem illis inſidiasque moliretur. Igitur cele- 7
britate ac feſto iam *vna cum illis* peracto, quum videret maximam

q) et quae rebus minimis mouetur. *Steph.*

r) Tantus igitur ad excipiendum illum fiebat apparatus, qualem nulli unquam regi factum fuiſſe aiunt. *Steph.*

s) taedarum praeterea geſtationibus et fl. ſp. I. h. vel quinetiam taedas praeferentes, ac flores ſpargentes, Imp. *Steph.*

t) fratre, *Memm.* ut in Gr. eſt. *Sylb.*

v) dicteria ieciſſent, et quidem ſuper fratris etiam caede, matr. *Steph.*

x) quod ſcilicet ut Iocaſta Oedipo filio, ita Iulia Antonino privigno nupta eſſet. *Memm.*

hominum multitudinem ex vicinis regionibus confluxiſſe in vrbem, monuit edicto vt in planitiem quandam iuuentus vniuerſa conue-
8 niret: velle affirmans, ſicuti Macedonicam Spartanamque habebat, ita etiam in Alexandri honorem, ipſius herois cognomento phalan-
9 gem conſtituere. Iubet igitur *y)* conſiſtere iuuenes vniuerſos, relicto interuallo; vt ſingulorum aetatem ſtaturamque, et corporis
10 habitudinem militiae idoneam conſideraret. *z)* His creditis iuuenes *omnes*, ac veriſimili ſpe ducti, ob inſignem honorem paulo ante exhibitum principi, conueniunt frequentes vna cum parenti-
11 bus atque germanis, laetis gratulantibusque *eorum ſpei.* At vero Antoninus ſingulos inter ſe diſtantes circumiens contrectansque, et aliud in alio laudans, praeteribat: donec illos, neque id animaduertentes neque expectantes, vniuerſus circumueniret exercitus.
12 Vt vero coniecturam fecit iam eſſe omnes militum ſuorum armis incluſos, quaſique retibus implicitos, ipſe *quum omnes circumiuiſſet*, (ſtatim) cum ſuo praeſidio *a)* exceſſit, ac ſignum militibus de-
13 dit: qui ſtatim facto vndique impetu, deprehenſam in medio inermem iuuentutem, *b)* caeterosque qui aderant, magna caede con-
14 trucidant. Atque e militibus alii caedem tantum *faciebant*, alii *c)* foueis ingentibus cadauera obruebant, aggeſtaque deſuper humo
15 immanem tumulum excitarunt. Multi etiam in eas foueas ſemiuiui protrahebantur, multi adhuc integri detrudebantur. Sed et
16 milites nonnulli ſimul perierunt. Nam qui reliquias adhuc aliquas ſpiritus retinebant, neque penitus *defecti erant viribus*, implicití proruentibus ſe militibus, eos quoque ſecum trahebant in
17 foueam. Tanta eſt autem facta caedes, vt riuis cruoris per planitiem decurrentibus, cum fauces ipſae Nili ingentes, tum littus
18 omne circa vrbem purpuraſceret. *Quum autem talia aduerſus illam vrbem admiſiſſet, inde mouit, atque Antiochiam venit.*

X.

Sed *non longo poſt tempore d)* affectans Parthici cognomen, famamque deuictae ad orientem barbariae, quanquam in altiſſima pa-
2 ce, tale quiddam machinatur: Dat literas ad regem Parthorum Ar-

y) per certos ordines diſponi iuuenes, relictis intervallis. *Steph.*

z) Quum his eius promiſſis fidem iuuenes vniuerſi adhibuiſſent, et ſpem de re veriſimili *concepiſſent.* In iis autem, quae proxime ſequuntur, dicit Pol. *honorem* exhibitum *principi*, quum tamen dicendum ſit, *exhibitum vrbi.* Alioquin non τὴν πόλιν, ſed τὸν βασιλέα ſcribendum eſſet, et αὐτοῦ in αὐτῶν mutandum. Adde, quod ſpem concipere illos ob honorem, ſibi ab illo exhibitum, potius, quam ob eum, quem illi exhibuiſſent; rationi conſentaneum erat. *Steph.* In Memm. quoque Cod. correctum erat, *honorem*, *paulo ante civitati habitum a principe. Sylb.*

a) ſe ſubducit. *Steph.*

b) et ſi qui alia de cauſa aderant, omni caedis genere *contrucidant.* Poteſt vero ἄλλως et aliter exponi. *Steph.*

c) foveas ingentes fodiebant; et attrahentes, quicunque in eorum manus incidebant, in eas coniiciebant. *Steph.*

d) quum Parthicus vocari cu-

tabanum, ſimulque legatos cum muneribus mittit *omnis e)* materiae
et artis conſpicuae. In eis literis fuerat ſcriptum, *velle ſe regis fi-* 3
liam ducere in matrimonium, principem ſe eſſe, et principe natum:
quare haud decorum priuati cuiusquam et tenuis fieri generum, ſed 4
reginam ducere potius filiamque magni regis. Duo maxima imperia 5
eſſe, Romanum et Parthicum: quibus affinitate illa in vnum coeunti-
bus, ac nullo iam diſcriminante fluuio, vnam tantum potentiam fa-
ctum iri, nullis expugnabilem viribus. Nam reliquas barbaras na- 6
tiones, quae nunc amborum imperiis ſubiectae ſunt, facile iugum to-
leraturas, f) ſi proprios gens quaeque et conuentus ſit habitura recto-
res. Eſſe Romanis pedeſtrem exercitum, qui haſtis et ſtataria pugna 7
caeteros antecellat: Parthis vero equitatum plurimum, peritiſſimos-
que ſagittarios. His igitur concurrentibus, et quae vſui ad bellum 8
ſunt in vnum conſpirantibus, facile ipſos ſub vno diademate totius or-
bis terrarum imperium retenturos. Praeterea odoramenta quae apud 9
illos proueniant, telasque laudatiſſimas, contraque apud Romanos me-
talla ipſa, et quaecunque arte aliqua conſpicua viſuntur, non iam vix
raroque et clanculum per mercatores importatum iri: g) ſed in vna 10
duntaxat terra vnoque imperio, communemque fore vtrisque vſum re-
rum omnium, minimeque impeditum. His *eius* literis Parthus accep- 11
tis, primo quidem abnuere: *negare, Romano conuenire barbarum*
matrimonium. quam enim fore concordiam, neque voce ſatis congru- 12
entibus, et victu habituque inter ſe diſtantibus? eſſe Romae patritios 13
permultos, quorum ſibi ille optare liberos in matrimonium poſſit: ſic-
uti itidem apud ſe Arſacidas. Neque vllam ſane extare cauſam cur
alterutrum genus adulteretur.

XI.

Haec igitur a principio reſcribens, conditionem aſpernabatur.
Sed inſtanti Antonino, donisque et iureiurando fidem ſtudii
ſui et charitatis vxoriae facienti credidit barbarus: ac pollicitus da-
turum filiam, generum iam ipſum appellitabat. Cuius rei vulgata 2
mox fama, barbari ſcilicet omnes ad Romanum ſuſcipiendum prin-
cipem ſe comparabant, ſpe quadam ſempiternae pacis exultantes.
Caeterum Antoninus, prohibente nullo fluuios transgreſſus, ac iam 3
Parthicam regionem quaſi propriam peragrans, ſacrificantibus paſ-
ſim vniuerſis, ſupraque coronata altaria odores *omnifarios* incen-
dentibus, laetum ſe honore illo barbarorum magnopere ſimulabat.
Poſtea vero quam magno itinere facto, ad ipſam Artabani regiam 4
appropinquabat *h)* occurrit ei rex in quadam ante vrbem planitie,

peret, et Romanis ita ſcribere, vt qui barbaros orientales *ſubiugaſſet.* Niſi forte dictum ſit, *ὡς χειρωσάμενος*, pro *ὡς χειρώσαιτο*, hoc ſenſu, *et Romanis ſcribere, ſe barbaros, qui in oriente eſſent, ſubiugaſſe. Steph.*

e) materiae pretioſae, et artis variae, i. e. cum muneribus rerum, quae ex pretioſa materia eſſent, et quarum eſſet varium artificium, aut etiam ſollers artif. *Steph.*

f) Maluiſſem ita, *quum* futurum ſit, vt proprios vnaquaeque gens et vnusquisque conventus habeat rectores. *Steph.*

g) ſed quum una futura ſit terra vnum que imperium, communem fore utr. *Steph.*

h) minime exſpectauit Artaba-

5 nouum nuptum excepturus, generumque ſuum. *i*) Sed barbarorum magna multitudo, floribus indigenis coronati, atque induti veſtes auro diuerſisque coloribus varias, feſtum agitabant, ad tibiarum fiſtularumque et tympanorum ſonitus ſaltantes numeroſe. quippe huiuscemodi tripudiis ſupra modum delectantur, (praeſer-
6 tim) quum ſe temeto largius inuitarunt. Sed vbi omnis multitudo confluxit, ac relictis equis, pharetrisque et arcubus depoſitis, inter libamina et calices agitabant, collectique in vnum barbarorum
7 quamplurimi, temere inordinatique conſtiterant, nihil ſuſpectan-
8 tes mali, ſed pro ſe quisque ſtudentes videre nouum nuptum: tum ſigno dato Antoninus militibus imperat; impetum caedemque in
9 barbaros faciant. Illi, re ſubita perterriti, caedentibus ſaucientibusque Romanis terga obuertunt. Ipſe Artabanus a ſuis ſtipatoribus raptus, atque equo impoſitus, vix aegreque cum paucis fugiens
10 elabitur. Reliqua vero multitudo barbarorum paſſim caedebatur. quippe neque equos habebant, quibus maxime vtuntur, (deſcenderant enim ex iis, paſtumque dimiſerant) neque ipſi euadere fuga poterant, impediente curſum fluxa veſte, ad pedes vsque deducta. Porro pharetras aut arcus omnino non attulerant: nam *quid illis*
11 opus ad nuptias? Ita ingenti caede barbarorum facta, Antoninus praedaque et hominibus magna copia captis diſcedit, reſiſtente nullo, vicisque et vrbibus incenſis, data poteſtate militibus rapiendi
12 quod quisque poſſet aut vellet. Hanc igitur calamitatem haud opinato barbari acceperunt. Antoninus autem, regionem Parthicam penitus ingreſſus, defeſſis iam rapiendo caedendoque militibus, re-
13 uertitur in Meſopotamiam. Indeque ſenatui populoque Romano per literas ſignificat, ſubactum a ſe orientem, cunctosque *k*) illius
14 regni mortales in ſuam ditionem conceſſiſſe. At ſenatus, quanquam totius negotii gnarus (quippe *l*) principum res latere nullo pacto poſſunt) metu tamen atque aſſentatione cunctos illi honores
15 victoriae decernunt. Subſtitit autem poſt id Antoninus in Meſopotamia, ſtudio aurigandi ac beluarum venationibus intentus.

XII.

Erant *autem* praefecti exercituum duo, Audentius et Macrinus.
2 quorum alter, *m*) *valde* ſenex iam, rerumque ciuilium plane rudis, haud tamen imperitus rei militaris habebatur: alter, et in foro
3 verſatus, et legum conſultiſſimus. In hunc igitur, vt parum militarem minimeque fortem virum, publice nunnunquam princeps
4 cauillabatur, ne conuitiis quidem *turpibus* abſtinens. Nam audito

nus, donec ad ſe accederet, ſed occurrit ei in quad. *Steph.*

i) Tota autem barb. m. *Steph.*

k) Pol. ſuo more vocem ἐπέκεινα male interpretatur. *Steph.* Significat autem *ulterioris regni*, i. e. ultra Euphratem et Tigridem ſiti. *Sylb.*

l) latere, quae fiunt ab Imperatore, n. p. poſſ. *Steph.*

m) valde iam provectae aetatis, in caeteris quidem rebus idiota, rerum que civilium imperitus erat, ſed arte militari valuiſſe exiſtimabatur: cui nomen Audentius: alter, qui Macrinus vocabatur, cum aliarum forenſium rerum, tum vero legum peritus erat. *Steph.*

illum et victum vſurpare liberaliorem, et aſpernari viliſſima abie-
ctiſſimaque *n*) cibaria (quibus Antoninus militariter delectabatur)
o) chlamydemque et veſtem caeteram ad vrbanum modum geſtare:
quaſi degenerem ipſum, morboque muliebri laborantem, calumnia-
batur, minitans etiam occiſurum. Quorum impatiens Macrinus, 5
vehementer exacerbatus eſt. Accidit autem res huiuſcemodi:
(quippe habitura finem aliquando fuerat Antonini vita.) nam quum
ſuapte natura curioſior eſſet, non hominum modo res cognoſcere
ſtudebat, ſed deorum daemonumque etiam rimari arcana: metuque 6
ſemper inſidiarum, nullis non oraculis incubabat, accitis vndique
magis, aſtrologis, aruſpicibus: ac nullo plane praeterito qui huius-
cemodi fallacias profiteretur. Sed eos quoque ſuſpectans, vt pa- 7
rum vera loquentes omniaque ad aſſentationem vaticinantes, ſcri-
bit ad Maternianum quendam, cui rerum ſuarum omnium curam
in vrbe crediderat; et quem ſibi ex amicis omnibus fidiſſimum pu- 8
tabat, conſciumque omnium ſecretorum *ſolum* habuerat, magos vn-
dique optimos conquirat, atque euocatis manibus, de fine ipſius 9
vitae conſulat, et an quiſquam imperio inſidietur. At Maternia-
nus, *p*) nauata principi opera, ſiue id re vera manes ſignificaue-
rant, ſiue alioqui Macrinum peroſus, reſcribit Antonino, Macri-
num eſſe qui inſidietur imperio, eumque e medio tollendum. Has 10
igitur literas, vt mos eſt, cum reliquis obſignatas, dat ignaris quid
ferrent tabellariis. Illi, conſueta vſi itineris celeritate, ad Anto- 11
ninum perueniunt, quo ille potiſſimum tempore ad aurigandum ſe
parabat, ac iam currum conſcendebat. Ita ei reddunt integrum
epiſtolarum faſciculum: in quibus erant etiam literae *q*) quae ad
Macrinum pertinebant. At vero Antoninus, ſtudio iam omni at- 12
que animo ad aurigandum intentus, imperat Macrino vt ipſe lite-
ras ſeorſum inſpiciat, ac, *r*) ſi quid maioris momenti ſit, renun-
tiet: ſin minus, ipſe de more, ſuum (hoc eſt praefecti) officium
exequatur. quippe talia identidem iniungere conſueuerat. Ipſe 13
quum haec mandaſſet, deinde ad ſuum ſtudium perrexit. Macrinus, 14
ſeorſum epiſtolis omnibus ſolutis, etiam in eam incidit quae ipſi
perniciem afferebat. Cognito igitur quantum periculi impenderet, 15
ac gnarus Antonini iracundiae truculentiaeque, praeſertim tam ſpe-
cioſo praetextu, ſubtrahit epiſtolam illam: caeterarum vero, vt ſo-
lebat, argumenta principi renuntiat.

XIII.

Sed metuens ne iterum ſuper eiuſcemodi rebus Maternianus reſcriberet, malens facere ipſe aliquid quam expectando pati, tale

n) eſculentorum et poculentorum genera, quibus ut militaris ſcilicet, delectabatur Antoninus. *Sylb.*

o) ac parvam chlamydem, aut alium quempiam amictum, qui magis ad urbanum morem accederet. *Steph.*

p) audacter Imperatoris iuſſa exſecutus, vel, quum ſe audacter geſſiſſet in exſequendis Imper. mandatis. *Steph.*

q) litterae, adverſus Macrinum ſcriptae. *Steph.*

r) ſiquid ſit, quod celeritatem poſcat, renunciet: ſin minus, ea, quae conſuevit, adminiſtret, utpote praefectus. *Steph.*

2 quiddam comminiſcitur. Erat Martialis quidam, *s*) centurio, vnus
3 e cuſtodibus corporis Antonini, ſemper illum affectari ſolitus: cu-
ius fratrem paucis ante diebus princeps delatum tantum, ſed mi-
nime redargutum occiderat: ipſumque Martialem per contumeliam
4 timidum ac degenerem et Macrini amicum appellauerat. Hunc ve-
hementer dolentem fratris nece, propriisque incitatum contumeli-
5 is, gnarus omnium Macrinus ad ſe vocat, ſtudioſum iampridem ſui,
ac multis obſtrictum beneficiis: cui perſuadet vt captato quampri-
6 mum tempore Antoninum obtruncet. Ille, cum promiſſis addu-
ctus, tum proprio odio ac vindictae fraternae ſtudio incitatus, li-
benter omnia ſe facturum pollicetur, quum primum occaſio eue-
7 niſſet. Euenit autem haud multo *t*) poſt; quippe agens Carrhis (quae
eſt Meſopotamiae vrbs) Antoninus, deae Lunae inuiſit templum,
quod in ea regione, diſtans aliquantum ab vrbe, praecipuo honore
8 ab incolis colitur. Eo ſecum paucos equitum eduxit, relicto exer-
9 citu caetero, vt ſacrificio facto in vrbem reuerteretur. Medio au-
tem itinere, vno tantum famulo comitatus, ac reliquis abſiſtere
10 iuſſis, receſſit ad requiſita naturae. Quare auerſis omnibus, et
11 quam longiſſime recedentibus, honoris ac reuerentiae cauſa, Mar-
tialis, qui omnes temporum captabat articulos, vt eum ſolum eſſe
animaduertit, ceu nutu principis ad videndum aliquid, aut audi-
endum vocatus, accurrit illico, auerſumque et ſubligacula ſibi de-
12 ducentem pugione traiicit, quem celatum manu attulerat: *v*) et
quum in ipſam iuncturam ferrum incidiſſet, lethali ſcilicet vulnere
13 de improuiſo Antoninus minime defenſus occubuit. Quo facto,
Martialis ſtatum equum inſcendit, ac fuga euadere conatur: caete-
rum Germani equites, quibus et delectabatur Antoninus, et cuſto-
dibus corporis vtebatur, propiores caeteris, primique facinus con-
14 ſpicati, Martialem conſequuti miſſilibus confodiunt. Quod vbi ex-
ercitus reliquus cognouit, omnes ſubito concurrerunt, primusque
Macrinus ſupra cadauer conqueri ac delamentari per ſimulationem
15 coepit. Grauis ea res et moleſta militibus *quoque* incidit, commi-
litonem conuictoremque aliquem amiſiſſe, non principem, exiſti-
16 mantibus. Neque de Macrino quippiam illis adhuc ſuboleuerat,
putantibus Martialem proprias inimicitias perſequutum. Ita in ſua
17 quisque tabernacula diſceſſere. At Macrinus, tradito igni corpuſ-
culo, reliquias intra vrnam coniectas matri ad ſepulturam remiſit.
18 ea tunc Antiochiae morabatur. Moxque ob *ſimiles* liberorum ca-
lamitates, incertum ſponte an imperio alicuius, mortem ſibi con-
19 ſciuit. Hunc finem habuerunt Antoninus et Iulia mater, quum
quidem ad eum quem diximus modum vixiſſent, ac ſexennium tan-
tum ille ſine parente germanoque ſuo imperauiſſet.

s) cuſtodum corporis Antonini centurio, ſeu, centurio ex praetorianorum numero. *Sylb.*

t) poſt initum hoc conſilium, ut Antoninus, qui Carris, (quae eſt M. urbs,) agebat, e regia prodire, et ad Lunae templum, quam maxime venerantur indigenae, proficiſci vellet. Procul autem ab urbe illud diſtabat, ita ut aliquid itineris conficiendum eſſet. Cum paucis igitur equitibus (ne totum exercitum vexaret) iter faciebat, ut peracto ſacr. in urbem reverteretur. *Steph.*

XIV.

Extincto Antonino, incerti ignarique quid agerent milites, biduo
ſine imperatore fuerunt, quaerentes inter ſe quem potiſſimum
principem deligerent. Siquidem aduentare magnis copiis Artabanus 2
nuntiabatur, poenas exacturus *x*) et caeſis inter pacem ac libationes
miſſurus inferias. Igitur principem deligunt; primo quidem Auden- 3
tium, militarem ſcilicet virum, praefectumque non improbum: (ſed 4
ille, ſenectutem excuſans, abnuit imperium) dein vero Macrinum,
ſuadentibus potiſſimum tribunis, quos etiam conſcios inſidiarum
Antonini, ac Macrino participes conſilii fuiſſe, poſt illius mortem
ſuſpicio extitit, quemadmodum in ſequentibus dicemus. *y*) Suſce- 5
pit autem Macrinus imperium, non tam fide militum fretus quam
neceſſitate impulſus vſuque praeſenti. His actis, iam ſcilicet Arta- 6
banus multis copiis ac viribus aderat, equitatum ingentem, et ſa-
gittariorum multitudinem adducens, praeterea cataphractos camelis
inſidentes, qui praelongis contis praeliarentur. Quo cognito, Ma- 7
crinus, conuocato exercitu, ita loquutus perhibetur: *Dolere vos* 8
omnes principis huiuſcemodi, vel (vt verius loquar) commilitonis inter-
itu, minime mirandum: ſed calamitates caſusque humanos modice 9
ferre, id vero eſt prudentium. Caeterum illius memoria veſtris aeter- 10
num praecordiis inſidebit, atque ad poſteritatem propagabitur, rerum
fortiter ac magnifice geſtarum, praeterea amoris beneuolentiaeque et
communicatorum vobiscum laborum laudem ſecum deferens ſempiternam.
Nunc autem poſtulat tempus, z) honore habito illius memoriae, iuſtisque 11
omnibus perſolutis, occurrere imminenti periculo. Videtis barbarum 12
inſtantem, cum totius orientis multitudine, ac iuſtas (vt videtur) belli
cauſas praeferentem. ſiquidem nos illum priores laceſſiuimus, violato 13
foedere, atque in altiſſima pace bellum excitauimus. Nunc omne Roma-
num imperium in virtutem veſtram recumbit et fidem. Neque enim de 14
finibus imperii, aut de fluminibus dimicatio nobis aduerſus magnum re-
gem, ſed de omnibus fortunis eſt: quum ſcilicet liberos atque conſan-
guineos ſuos vltum veniat, quos iniuſte a nobis contraque foedera occi-
ſos arbitratur. Igitur arma capiamus, atque (vt mos Romano eſt) 15
ordines in praelio ſeruemus: quippe in acie barbarorum incompoſita 16
multitudo ac tumultuaria, ipſa ſe fortaſſe impediet: veſter autem ordo
atque conſenſus, pugnandique peritia, ſicuti vobis ſalutem, ita hoſtibus
perniciem attulerit. Quapropter ſic velim bene ſperantes dimicetis, vt 17
Romanos decet, vtque hactenus conſueſtis. Ita enim et barbaros ipſos 18

x) Caeſorum que inter pacem ac libationes vlturus iniurias, *Sylb.*

y) Deuenit autem imperium ad Macrinum, non tam quod eum milites beneuolentia proſequerentur, ei que fiderent, quam neceſſitate, et quod eo tempore id expediret, vel, quod ex vſu praeſenti rerum ſtatui illud *eſſet*. Intellige autem *illud*, videlicet eum eligi Imperatorem. *Steph.*

z) Vt quo debetis honore memoriam illius proſecuti, et veſtro in iuſtis illi perſoluendis functi officio, quae inſtant, *agatis*. Locum autem hic prima etiam perſona habere poteſt, *vt* quo debemus honore mem. ill. proſecuti, et noſtro in i. illi p. f. officio, quae inſtant, agamus. *Steph.*

fuderitis, et gloriam inſignem adepti, fidem Romanis caeteriſque omni-
bus feceritis, non dolo aut fraude vlla, ſed virtute et armis ſuperio-
19 *rem victoriam a vobis partam.* Quae poſtquam loquutus eſt, cognita
neceſſitate, milites in ordines ſe recepere, atque in armis agitabant.

XV.

Sole autem oriente conſpiciunt Artabanum maximas ſecum copias
2 adducentem. Vt autem ſolem barbari de more *a*) propitiarunt,
confeſtim edito ingenti clamore concurrunt in Romanos, iiſque ad-
3 equitantes ſagittas ingerunt. At Romani, *decenti ordine et magna*
cum cautione acie inſtructa *b*), Maurorumque equitatu per latera diſ-
poſito, ac receptis per interualla expeditis militibus, quibus facilis
eſſet excurſio, fortiter reſiſtentes, impetum barbarorum ſuſtinebant:
4 qui ſcilicet et ſagittarum multitudine, et praelongis contis, quibus
cataphracti ex equis aut camelis depugnabant, peſſime Romanos ac-
5 cipiebant. Contra Romani, quoties pedem conferebant, facile ſci-
6 licet aduerſarios ſuperabant: poſtea vero quam ab equitatu et came-
litarum multitudine premebantur, fuga ſimulata tribulos aliaque ma-
7 chinamenta ferrea acuminata proiiciebant: quae ſub arenis latentia,
neque cuiquam conſpecta, perniciem equitibus et camelorum inſeſ-
8 ſoribus afferebant. quippe illis calcatis, equi, potiſſimum vero ca-
meli (quoniam huic generi molliſſimae ſunt vngulae) ſucciduae clau-
9 dicabant, excuſſis tergo inſeſſoribus. Caeterum barbari illi, quam-
diu equis aut camelis inuehuntur, acerrime ſcilicet confligunt: vbi
autem vel deſcendere iam vel excidere, faciles ſunt captu, *c*) neque
praelium in manibus gerere audent, et *d*) ſi fugiendus aut inſequen-
10 dus ſit hoſtis, crura ſcilicet fluxa veſte praepediuntur. Vno igitur
alteroque die a mane ad veſperam pugnatum: nox praelium diremit,
11 reuerſique ſunt in caſtra vtrique, quaſi victores. Tertia die in *ean-*
dem planitiem pugnaturi conuenere. Tentante autem barbaro (vt-
12 pote qui numero praeſtabat) circumuenire Romanum, quaſique in-
dagine concludere: contra non iam profundiorem, ſed in frontem
productam conſtituebant Romani aciem, ac ſe circumueniri prohi-
13 bebant. Tanta autem virorum iumentorumque multitudo cecidit,
vt omnis compleretur campus, maximique cadauerum acerui in al-
tum attollerentur, praeſertim vero camelorum, quae aliae ſuper
14 alias procubuerunt. *e*) Ergo nec liber pugnantibus curſus erat, nec
inter ſe cernendi copia, velut ingenti quodam ac vix peruio aggere
cadauerum in medium extructo: quo ſcilicet prohibente tranſitum

a) Conſalutarunt ſ. adorarunt, *Sylb.*

b) Atque equitibus et Mauris vtrinque diſpoſitis. Pol. autem ita vertit, quaſi legerit, aut legendum cenſuerit, τοὺς ἱππεῖς τοὺς Μαυρουσίους, vel τοὺς Μαυρουσίους ἱππεῖς. *Steph.*

c) Quippe qui neque prael. *Steph.*

d *Aut labentis equo deſcribes vulnera Parthi*, Horat *Memm.*

e) Hoc ergo iis, qui pugnabant, obſtabat, quo minus diſcurſare poſſent. Sed nec alii alios cernebant, quum ingens in medio eſſet agger, et prae cadauerum multitudine vix peruius: quo ſcil. *Steph.*

ad reliquos, ſinguli ſe in ſua caſtra receperunt. At Macrinus, co- 15
gnito non alia de cauſa tam acriter ac pertinaciter pugnare Artabanum, niſi quia ſe pugnare contra Antoninum arbitrabatur: (ſolent enim barbari paulo negotio quaſi fatiſcere, velutique oneri cedere, ſi modo primis congreſſibus parum ex ſententia res geſſerint: tunc 16
autem perſtabant, praelium integraturi quum primum cadauera *ſuſtuliſſent atque* concremaſſent, ignari periiſſe qui has inimicitias concitauerat) mittit Parthis legatos, cum literis, quae declararent, *oc-* 17
cidiſſe imperatorem, ac debitum ſupplicium luiſſe, qui foedera et iuſiurandum temerauerat: ſibi eſſe a Romanis, quorum ipſum tandem impe- 18
rium ſit, ſummam rerum traditam. Non placere vero ſibi, *quae acta* 19
forent: itaque captiuos quicunque ſupereſſent, raptaque omnia redditurum: cupere ſe illum ex inimico amicum facere, pacemque iureiurando ac libaminibus ſancire. Quibus lectis Artabanus, edoctusque a lega- 20
tis de Antonini caede, ſatis dediſſe ſupplicii violatorem foederis arbitratus, contentusque reddi ſibi citra vllum cruorem captiuos prae- 21
damque omnem, foedus cum Macrino ferit, atque in proprias ſedes reuertitur. Sed et Romanus imperator, deducto ex Meſopotamia 22
exercitu, Antiochiam profectus eſt.

LIBER QVINTVS.

I.

DE Antonini imperio, caedeque, inſidiis, ac ſucceſſione item, ſuperiore libro diximus. Caeterum Macrinus, vbi Antiochiam 2
peruenit, literas ſenatui populoque Romano miſit in hanc ſententiam, *Quum ſatis ipſi cognitum habeatis, quodnam fuerit meum iam in-* 3
de a principio totius vitae inſtitutum, quamque ad benignitatem propenſi mores, f) quae manſuetudo in ea poteſtate explicata, quae non multum abeſt a principatu (ſiquidem ipſe quoque imperator fidei ſe praefecti cohortis credit) ſuperuacuum eſſe arbitror multis verbis vti apud 4
vos. Noſtis enim et ipſi, parum me laetum fuiſſe iis rebus, quae ab illo gerebantur, ac ſaepe veſtri cauſa periclitatum, dum ille nulli non calumniae fidem habens, velut effraenus contra vos irrueret. Itaque 5
identidem mihi obtrectare ſolitus, etiam publice modeſtiam in me atque humanitatem erga mihi ſubiectos *vituperabat, ſegnem et fluxis moribus vocitans. Quippe homo aſſentationibus gaudens, quicunque ipſum ad cru-* 6
delitatem exacuebant, rabiemque inſitam quaſi ſigno dato prouocabant, et calumniis iram excitabant, eos ſibi denique beneuolos fidosque imprimis amicos arbitrabatur. Mihi autem iam inde a principio nihil 7
lenitate antiquius modeſtiaque fuit. Igitur Parthicum bellum, longe maximum, et in quo omne Romanum imperium fluctuauerit, ita confe- 8
cimus, vt nec in acie fortiter dimicando hoſtibus ceſſerimus, et regem

f) Qua que ſim antea vſus clementia in ea adminiſtratione, quae non longe ab imperatoria poteſtate et potentia abeſt, (quum ipſe quoque Imperator fidei eorum, qui exercituum ſunt praefecti, ſit commiſſus,) ſuperuacaneum arbitror multis verbis exponere. Noſtis enim, me non ſolum haud aequo animo facta eius tuliſſe, ſed etiam veſtri cauſa periclitatum eſſe, dum — *Steph.*

maximas ſecum trahentem copias, icto foedere ex inimico non facile
9 expugnabili *amicum reddiderimus. Porro me principe, liberi incruentique omnes agitabunt, magisque g) optimatium conſpiratio haec erit*
10 *quam principatus. Neque tamen eſt quod quisquam indignum imperio cenſeat, aut fortunae crimen putet eſſe, h) quod ex equeſtri ordine ad*
11 *imperium peruenerim. Nam quo (obſecro) nobilitas ipſa, niſi morum benignitas adſit et humanitas? Siquidem fortunae munera, i) etiam parum dignos exornant, animi virtus propriam cuique gloriam conci-*
12 *liat: et claritas quidem generis diuitiaeque, atque id genus reliqua, k) etſi beatorum propria putantur, minime in ipſis, vtpote ab aliis tradita, laudantur: lenitas autem ac benignitas, etſi ipſae quoque admirationi ſunt, attamen habenti quoque laudem accumulant. Quid enim*
13 *vobis profuit Commodi nobilitas, aut Antonini paterna ſucceſſio? Scilicet eiusmodi homines, quaſi ipſis debitam haereditatem adepti, veluti proprio patrimonio per contumeliam abutuntur: qui autem a vobis imperium acceperunt, velut in perpetuum obſtricti etiam referre gra-*
14 *tiam pro meritis enituntur. Ad haec, l) patricia principum nobilitas (ſaepenumero) in ſuperbiam vertit, deſpectis omnibus, velut* multo *inferioribus: at qui modeſtiae experimento ad imperium adſciſcuntur, quaſi partum labore tuentur (ſemper) verenturque et colunt quos con-*
15 *ſueuerant. Mihi ſane decretum eſt, nihil ſine autoritate veſtra gerere,*
16 *ac vos participes conſiliarioſque habere Reip. gerendae. Viuetisque pro arbitrio veſtro in libertate illa, quam vobis antehac a patriciis imperatoribus ereptam Marcus dein Pertinaxque reſtituere conati ſunt,*
17 *m) ambo ad imperium priuatis cunabulis innutriti. Quippe generis initia clara poſteris relinquere ipſum praeſtat, quam accepta a maioribus, foedis moribus contaminare.*

II.

2 Hac lecta epiſtola, conclamatum a ſenatu vniuerſo, nullique non honores auguſtorum Macrino decreti. Neque vero tantopere

g) optimatium gubernatio, quam imperatoria dominatio, exiſtimabitur. *Steph.*

h) quod me, quum equeſtris eſſem ordinis, ad hoc imperium adduxerit. *Steph.*

i) etiam indignis contingunt, animi — *Steph.*

k) exiſtimantur quidem homines beatos efficere, ſed minime laudantur, vtpote quae ab alio data fuerint: lenitas — benignitas ſimul admirationi ſunt, et ad vniuscuiusque laudem, qui ſe recte gerit, *referuntur*. Intellige autem, *qui ſe recte* in imperio *gerit*. Poteſt etiam reddi, qui recte imperium adminiſtrat, aut, per quem recte ſe habent res imperii. *Steph.*

l) Patriciorum Imperatorum nobilitas in ſuperbiam exit, contemnendo ſibi ſubiectos, tanquam multo inferiores: at vero qui ex mediocribus adminiſtrationibus ad imperium euecti ſunt, ei tuendo curam impendunt, vtpote quod labore ſit partum: honorem que deferunt, quem conſueuerant iis, qui aliquando potentiores erant. Ego quidem certe hoc, tanquam ſcopum, mihi propoſui, nihil ſine — *Steph.*

m) qui ex priuatis incunabulis ad imperium peruenerunt. *Steph.*

n) laetus ſenatus Macrini ſucceſſione fuit, quam vulgo vniuerſi gratulabantur extinctum Antoninum. Nam vt quisque autoritate aliqua 3
aut dignitate praecellebat, ita maxime imminentem ſuis ceruicibus depuliſſe gladium arbitrabatur. Delatores autem et ſerui omnes 4
quicunque dominos detulerant, patibulo ſuffixi: totaque vrbs atque 5
adeo Romanum imperium ſceleratis hominibus perpurgatum, partim ſupplicio affectis, partim o) exilio mulctatis. Quod ſiqui tamen latuerunt, p) metu quieſcentium, (etiam ipſi) libertatis quandam imaginem praeferebant, anno duntaxat vno quo Macrinus imperium obtinuit. q) Quippe hoc tantum peccauit, quod non exercitum il- 6
lico dimiſit, atque vnumquoque domum reuerti iuſſo, ipſe Romam ſui cupidam ſtatim non petiit, vocante populo quotidie ſe, ac Macrinum vociferante: ſed Antiochiae morabatur, barbam nutriens 7
et incedens r) quam ſolebat lentius, tardiſſimeque, ac vix adeuntibus ſe reſpondens, adeoque interdum ſubmiſſa voce, vt ne exaudiri quidem poſſet. Haec enim demum ſibi de Marci moribus imitanda 8
propoſuerat, quum ad illius reliquam vitam nullo pacto adſpiraret. Quippe delicioſius in dies agitans, hiſtrionibusque et ſaltatoribus 9
intentus, et gubernandi negligens, incedebat cum fibulis ac balteo auratis gemmatisque. Qui luxus minime Romano gratus *erat* exer- 10
citui, certe quem barbaris putant foeminisque congruentiorem quam principi. *Talia* igitur s) intuentes, magnopere improbare omnes, 11
vitamque plane hominis *adſpernari*, molliorem quam vt militari viro conueniret: ſimul comparare inuicem Antonini vitae exemplum, 12
ſolertis imprimis ac plane militaris viri, et Macrini luxuriem. Prae- 13
terea grauiter indignari, quod ipſe adhuc in tabernaculis agerent, procul a patria, ac nonnunquam rerum quoque neceſſariarum indigerent: neque domum dimitterentur, etiam pace facta: quum ſcili- 14
cet ille contra molliſſime ac delicioſiſſime vitam coleret. Igitur, excuſſis velut habenis, quotidie in hominem cauillabantur, ac leuiſſimam quamque t) occidendi eius occaſionem aucupabantur.

III.

Sed ita ſcilicet fato datum fuerat, vt vno duntaxat anno princeps Macrinus in deliciis abſumpto, ſimul cum vita imperium amitteret, exiguam tenuemque fortuna occaſionem militibus oſtentante ad ea quae concupierant patranda. Maeſa erat quaedam nomine, 2
Phoeniſſa mulier, ab Emeſa vrbe Phoeniciae, cui ſoror Iulia fuerat, Seueri coniunx, ac v) mater Antonini. Ea, x) viuente ſorore, mul- 3

n) gaudebant omnes Macrini ſucceſſione, quantopere exſultabant feſtamque laetitiam vniuerſi agitabant, quod Antonino liberati eſſent. *Steph.*

o) Vox Gr. ſonat *extruſis*. *Steph.*

p) quieſcentibus, in magna ſecuritate libertatis quandam imaginem praebent. *Memm.*

q) Sed hoc tantum pecc. *Steph.*

r) magis lento, quam decebat, gradu. *Steph.*

s) videntes milites, non valde probabant: et vita etiam eius offendebantur, vt molliore, quam quae militari — *Steph.*

t) Mollius ſonant Graeca, ſummouendi eius, quod taedium afferebat, vel amoliendi. *Steph.*

v) pro nouerca, *Memm.*

x) toto vitae ſororis tempore, multos videlicet annos in — *Steph.*

tos annos in aula imperatoria vixerat, Seuero et Antonino prin-
4 cipibus. Hanc igitur Maeſam, poſt ſororis obitum atque Antonini caedem, iuſſerat Macrinus in patriam cum omnibus bonis reuerti,
5 *et domi ſuae reliquum vitae traducere.* Abundabat autem grandi pecunia, vtpote longiſſimo tempore inter principalem potentiam enutrita.
6 Reuerſa igitur anus, domi agitabat. Erant vero ei filiae duae,
7 quarum natu maior, *y*) Soaenis, minor, Mammaea vocabatur. Illi filius Baſſianus, huic Alexianus: amboque ſub matribus auiaque educabantur. Et quidem Baſſianus annos natus erat circiter qua-
8 tuordecim, Alexianus autem decimum iam annum attigerat. Sacerdotes ambo Solis, quem maxime indigenae colunt, Phoenicum lingua *z*) Helaeagabalum vocitantes: templumque illi maximum conſtructum habent, auro argentoque plurimo, ac lapidum eleganti ma-
9 gnificentia exornatum. Neque ſolum indigenae deum illum venerantur, ſed vicini quoque ſatrapae regesque barbari, certatim quot-
10 annis ſplendida offerunt munera. Simulacrum vero nullum Graeco aut Romano more manu factum ad eius dei ſimilitudinem: ſed lapis eſt maximus, ab imo rotundus, et ſenſim faſtigiatus, propemodum
11 ad coni figuram. Niger lapidi color, quem etiam iactant caelitus decidiſſe. Eminent in lapide quaedam, formaeque nonnullae viſuntur: ac Solis imaginem illam eſſe affirmant, minime humano artifi-
12 cio fabrefactam: *a*) *ita intuentes.* Huic igitur deo ſacer erat Baſſianus: (quippe natu maior, et ipſe potiſſimum ſacerdotio fungebatur) incedens barbarico cultu, tunicas indutus intextas auro, ac manuleatas, et ad pedes vsque demiſſas, cruraque tota conuelans ab vnguibus ad femora, veſtibus ſimiliter auro purpuraque variis: capite coronam geſtans pretioſorum lapidum coloribus florentem.
13 Praeterea integer aeui, cunctorumque eius aetatis adoleſcentium
14 formoſiſſimus. Quare congruentibus in vnum forma corporis atque aetatis flore, ſimul habitu illo molliſſimo, (facile) eum Dionyſi pul-
15 cherrimis imaginibus *b*) aſſimilabant. Hunc igitur ſacra celebrantem, chorumque circa altaria barbarum in morem ad tibias fiſtulaſque et omnifariam organa inſtaurantem, curioſius inſpectabant cum mortales alii, tum imprimis Romani milites, vel quod genere imperatorio editum ſciebant, vel quod formae viribus omnium in ſe oculos con-
16 vertebat. quippe tum vicinus vrbi illi exercitus erat, tuendae Phoeniciae praepoſitus, deductus inde mox, vt in ſequentibus ex-
17 ponemus. Quum itaque quotidie religionis nomine milites ad tem-

y) Sic et alibi *Soaenis*, non *Soaemis*, ab hoc interpr. vocatur. *Steph.* Sed Sylb. ed. *Soaemis* cum Nota hac. „In plerisque Latinis ed. ſcriptum *Soaenis*, et hic et in ſeq.“ *Irm.*

z) Quaedam huius interpretationes editiones habent *Heliogabalum:* quae magis etiam frequens apud alios eſt ſcriptura. *Steph.* Eleagabalus, ſiue Elagabalus, vere Phoeniſſa dictio, non *Heliogabalus*, qua Graeci et Latini plerique vtuntur corrupte. Antiqua numiſmata *Alegabalum* praeferunt. *Memm.*

a) Omittit Pol. verba haec, οὕτω βλεπ. i. e. ita intuentes, vel ita cernentes, q. d. ita ſuis ipſorum oculis perſuadentes. *Steph.* Vtitur autem Herodianus eo loquendi genere etiam paulo poſt. *Sylb.*

b) aliquis aſſimilaſſet. *Steph.*

plum itarent, libenter ſcilicet adoleſcentem intuebantur. Erant au- 18
tem ex iis nonnulli Roma profugi, Maeſae familiares: quibus illa
formam pueri admirantibus, (incertum, mentita an verum profeſſa) 19
filium vtique eſſe ait Antonini, quamuis alterius putaretur. quippe 20
cum ſuis natabus, adoleſcentulis adhuc et formoſis, rem habuiſſe,
quo tempore ipſa in palatio ſimul cum ſorore agitabat. Ea res audita 21
ab illis, ac ſenſim communicata reliquis commilitonibus, per vni-
uerſum denique exercitum vulgata eſt. Porro etiam aceruos habere 22
nummorum Maeſa dicebatur, facileque omnes militibus elargitura,
ſi modo imperium ſuae ſoboli reſtitueretur. Pollicentibus autem ſe 23
eam cum ſuis, ſi noctu clanculum in caſtra veniſſet, patentibus por-
tis excepturos, c) atque Antonini filium imperatorem declaraturos,
d) nihil ſcilicet recuſauit anus, decreta periculum quoduis adire
quam vitam colere priuatam atque abiectam. Quapropter noctu 24
clanculum vrbe egreſſa cum liberis nepotibusque ſuis, deducente
ipſos profugorum militum agmine, facile in caſtra admittitur: ibi- 25
que puerum confeſtim milites vniuerſi Antoninum appellatum, at-
que indutum purpura, cuſtodiebant. Tum commeatu omni, ſimul 26
cum ſuis natis et coniugibus, caeteriſque adeo rebus importatis,
quas in vicis agriſque propinquis habebant, ita ſe intus comparabant,
vt etiam, ſi opus foret, (caſtrorum) obſidionem exciperent.

IV.

Quae vbi nuntiata Macrino ſunt, Antiochiae moranti, e) dedito
per *caeteros* exercitus rumore, repertum Antonini fi-
lium, pecunias militibus elargiri Iuliae ſororem: quum omnia
quaecunque dicerentur, aut eſſe vllo modo poterant, pro
veris acciperentur, f) pendebant animis omnes: atque eos ad res 2
nouas moliendas, cum proprium Macrini odium, tum Antonini
memoriae quaedam quaſi commiſeratio ſubigebat: ſed imprimis pe- 3
cuniarum ſpes, vt multi iam ex ijs ad nouum Antoninum transfuge-
rent. At Macrinus rem totam, quaſi puerilem, contemnens, con- 4
ſuetamque obtinens animi alacritatem, domi ipſe ſedens, vnum
g) e ſuis ducibus mittit, traditis copiis, quantae ad rebelles *facillime*
expugnandos viderentur ſuffecturae. Vt autem eo peruenit Iulianus 5
(id enim nomen praefecto fuit) ac iam moenibus ſuccedebat, ſtatim
incluſi milites puerum exercitui infeſto de turribus pinniſque oſten-
tare: vociferari, Antonini filium: ſacculos quoque nummorum ple-
nos, *magnam* eſcam ſcilicet proditionis, attollere. At illi, credito 6
Antonini eſſe filium et (quoniam ſic videre volebant) facie quoque
et lineamentis quam ſimillimum exiſtimantes, caput amputant Iuli-
ano, mittuntque ad Macrinum. Ipſi, reſeratis portis, vniuerſi in

c) puerum que Imperatorem et Antonini filium declaraturos, *Memm.*

d) ſeſe poteſtati illorum *permiſit.* Breuius et ad verbum, *ſe ipſam illis tradidit.* Alioqui et, *ſe totam illis tradidit*, poſſis interpr. ex Cic. *Steph.*

e) rectius *didito.* *Steph.*

f) obſtupefacti erant omnes, vel attoniti erant. *Steph.*

g) e ducibus exercitus mittit. *Steph.* vel vnum e praefectis praetor. *Sylb.*

7 caſtra accipiuntur. Ita ſcilicet adauctae copiae, non modo ad exci-
piendam obſidionem, ſed ad conferendam quoque manum dimican-
8 dumque inſtructa acie, ſatis futurae: *h*) transfugarum etiam magna
9 vi paulatim quotidie ſe aggregante. Quibus auditis Macrinus cum
10 omni exercitu ad caſtra illa oppugnanda contendit. Antoninus au-
tem, militibus oppugnationem haud expectantibus, ſed *i*) congredi
audentibus, *et obuiam Macrino ad dimicandum inſtructi acie, prodire*,
11 copias omnes educit. Concurrerunt autem inter ſe exercitus vter-
que in Phoeniciae Syriaeque finibus, acrius dimicante Antonini mi-
12 lite, conſcientia, metuque poenae, ſi victus foret: contra autem
Macrini exercitu languidius remiſſiusque praelium capeſſente, mul-
13 tisque ſubinde ad Antoninum transfugientibus. Quo animaduerſo,
Macrinus, metu ne plane omnibus exutus copiis, captiuus ageretur,
nihil non paſſurus contumeliae, ſtante adhuc acie chlamydem ſibi
caeterumque imperatorium detrahit ornatum: paucisque e fidiſſimis
14 *k*) commilitonum comitatus, *clam* fugam occupat: detonſaque bar-
ba, ne agnoſceretur, *ſumpto etiam* itinerario veſtimento, capiteque
15 ſemper conuelato, noctem diemque accelerabat, famam quoque ſuae
fortunae praeueniens. quippe ingenti ſtudio *l*) commilitones vehi-
cula vrgebant, quaſi, Macrino adhuc rerum potiente, magnis de re-
16 bus mitterentur. Ille igitur fuga euaſerat, quemadmodum diximus.
Interea *autem* milites vtrinque pugnabant: atque a Macrino quidem,
corporis cuſtodes ac ſtipatores (quos praetorianos vocant) fortiter
ſtantes, reliquum omnem exercitum ſoli ſuſtinebant, videlicet pro-
ceri homines atque ex omni numero delecti: caetera omnis multitu-
17 do pro Antonino praeliabatur. Sed vbi diu neque Macrinum iam
ipſum neque imperii ſigna conſpiciebant, qui pro illo certamen ſub-
ierant, ignari vbinam foret, iaceret *inter mortuorum multitudinem*,
an aufugiſſet, haud ſatis conſtitutum habentes quod ſibi capiendum
18 conſilium foret, neque periclitari diutius pro eo decreuerant, qui
iam nusquam compareret, et ſe permittere hoſtium poteſtati,
19 quaſi dedititios captiuosque, verebantur. Vt autem a *m*) captiuis au-
diuit Antoninus aufugiſſe e praelio Macrinum, mittit ſtatim nuntios
qui doceant fruſtra illos pro homine pauidiſſimo ac fugitiuo decer-
tare: veniamque et obliuionem omnium iureiurando pollicetur, ſti-
20 patoresque iam tum ſibi illos adſciſcit. Igitur omnes re credita ceſ-
ſerunt. At vero Antoninus mittit illico qui Macrinum conſequan-
tur, quum iam plurimum viae praecepiſſet. Inuentus autem eſt in
Chalcedone Bithyniae vrbe, grauiſſime aegrotans, ac perpetuo iti-
21 nere attritus: latitans in ſuburbano quodam, vbi illi caput *ab iis qui
eum perſequebantur*, abſciſſum. Dicebatur autem Romam properare,
22 fretus popularibus ſtudiis: ſed transgredientem in Europam, anguſto

h) Quinetiam transfugarum numerus ſubinde, licet paulatim, accedens, copias augebat. Quibus aud. Macr., omni, quem habebat, exercitu collecto, proficiſcebatur, tanquam oppugnaturus, vel obſeſſurus, eos, qui ad illum defecerant. *Steph.*

i) egredi cum omni alacritate audentibus et — *Steph.*

k) Gr. vox *centurionum* ſonat. *Steph.*

l) Gr. vox *centuriones* ſonat. *Steph.*

m) transfugis. *Memm.*

Propontidos freto, iamque Byzantio appropinquantem, vento ad-
uerſo vſum perhibent, (quaſi) flatu ipſo ad ſupplicium retrudente.
n) Tantum igitur abfuit Macrinus quominus perſequutores effugerit, 23
finem vitae ſortitus foediſſimum, qui Romam reuerti poſt volue-
rit, quod ſtatim a principio facere oportuerat. Offendit autem
conſilio pariter atque fortuna. Ita ſcilicet occiſus eſt Macrinus, cum 24
filio o) Diadumeno, quem iam Caeſarem feceras.

V.

Poſtea vero quam exercitus vniuerſus Antoninum, *ad quem tranſie-
rat*, imperatorem conſalutauit, atque ille ſummam rerum ſuſ-
cepit, rebus iam in Oriente, vt quaeque maxime vrgebant, ordi-
natis, ab auia ſcilicet atque amicis *qui cum eo verſabantur*, (nam
ipſe, adoleſcens admodum ac rerum *literarumque* erat imperitus)
haud diu moratus, p) profectionem edicit: feſtinante imprimis Maeſa
ad Romam aulam, cui tam diu inſueuiſſet. Sed vt ſenatui populo- 2
que Romano res innotuit, omnes eum nuntium grauiter accepere:
ſed parendum neceſſitati fuit, electo a militibus principe. Caeterum 3
incuſantes Macrini negligens ingenium fluxosque mores, neminem
vtique alium, ſed ipſum ſibi fuiſſe mali cauſam dictitabant. At vero 4
Antoninus e Syria profectus, Nicomediae hyemauit, ita poſtulante
anni tempore. Statim igitur debacchari ſupra modum coepit, 5
cultumque patrii numinis, cui dicatus fuerat, celebrare ſuperuacuis
ſaltationibus, veſtitum vſurpans luxurioſum, purpura intextum at-
que auro, monilibusque et armillis redimitus: coronas etiam ſuſti-
nens ad tiarae modum auro lapillisque pretioſis inſignitas. Forma 6
habitus inter Phoeniſſam ſtolam *ſacram*, ac *mollem* Medorum ami-
ctum; nam Romanam veſtem, aut Graecanicam, plane adſpernaba- 7
tur, e lana (vt ipſe aiebat) hoc eſt e re viliſſima, confectam.
q) Neque niſi ſericas telas dignabatur, procedens identidem ad tibias 8
et tympana, velut orgia numinis concelebraret. Haec cernens Mae-
ſa, ac ferens iniquo animo, ſupplex illi perſuadere conabatur, vt 9
Romanum aſſumeret cultum, *eo quo vtebatur relicto*: ne vrbem mox
curiamque ingrediens, peregrino illo barbaricoque habitu ſpectan- 10
tium oculos r) perſtringeret, inſolentes eiuscemodi munditiarum, ac
reputantes mulierculis quam viris congruentiores. s) Sed ille verbis 11

n) Hoc tantulum igitur abfuit Macr., quin ſe perſequentes euaderet. *Steph.*

o) Diadumeniano Gr. *Sylb.*

p) ad profectionem ſe comparabat. *Steph.*

q) Neque alia, quam Syrorum texta illi placebant: atque ad tibiarum ſonum et tympanorum in publicum prodibat, orgia numinis celebrans *ſcilicet*. Vtor autem voce *ſcilicet* non παρελκόντως, vt Pol. ſaepe, ſed ad exprimendam Graecam δῆθεν, quae ironice hoc dici oſtendit. *Steph.*

r) ſtatim offenderet. *Steph.*

s) At is, quum ea, quae anus dixerat, eſſet aſpernatus, neque alii cuiquam aurem praebuiſſet, (neque enim admittebat, niſi moribus iisdem praeditos, et qui ipſius vitiis aſſentarentur,) volens populum Rom. ſpectaculo cultus illius aſſueſcere, ac, ſe abſente, periculum fieri, quonam animo illud ferrent, picta ſui totius imagine maxima, qualis conſpiciebatur, et quum in publicum prodibat, et quum ſacerdotio fungebatur, ac repraeſentata et-

aniculae contemptis, nec cuiquam praeterea credendum putans,
(quippe neminem circa ſe niſi moribus conſimilem ſuiſque obſecun-
12 dantem vitiis habebat) quum retinendum ſibi quemcunque illum
cultum animo obſtinaſſet, decreuit abſens periculum facere, quonam
animo ſenatus populusque Romanus laturi forent. Quare ima-
ginem propriam maximis lineamentis, qua ipſe obire ſacerdotis
munia videbatur, ſimulque figuram numinis, cuius ſacerdotium gere-
13 bat, depictam in tabula praemiſit Romam, iuſſis qui eam ferrent, in
14 media curia loco edito ſupra Victoriae caput collocare: vt, quum ſe-
natus haberetur, thura vnusquisque adoleret merumque libaret.
15 Edixit item, vt omnes Romani magiſtratus, quique publice ſacra fa-
cerent, ante alios deos, quorum meminiſſe inter ſacrificandum ſolent,
16 *nouum illum* deum Helaeagabalum nuncuparent. Quapropter vt in
vrbem peruenit, nihil ſcilicet nouum Romani viderunt, inſueti iam
17 picturae. Diuiſo igitur congiario in populum (vt mos eſt imperium
ſuſcipientibus) ſpectacula omnifariam edebat magnificentiſſima: tem-
plumque item maximum pulcherrimumque deo erexit, plurimasque
circa templum conſtituit aras, ad quas quotidie mane taurorum he-
catombas et ouium magnam multitudinem *t*) immolabat. Coaceruа-
18 tisque ſupra aras omne genus odoribus, etiam veterrimi cuiusque
optimique vini plurimas amphoras *ante aras* profundebat, ſic vt riui
19 paſſim vini ſanguinisque promiſcue defluerent. Chorosque circum
aras agitabat, nullis non organis conſonantibus, vnaque mulieribus
Phoeniſſis curſitantibus in orbem, cymbalaque inter manus habenti-
20 bus aut tympana: omni circumſtante ſenatu atque equeſtri ordine ad
21 theatri formam. Exta porro victimarum atque aromata intra lances
aureas, capitibus impoſita geſtabant non quidem famuli aliqui aut
humiles perſonae, ſed praefecti exercitibus, et quicunque maximas
dignitates obtinebant: induti tunicas talares ac manuleatas, *Phoeni-
cum more*, vnamque in medio purpuram ferentes: ſed et lineis cal-
ceamentis vtebantur, quemadmodum vates in eis regionibus con-
ſueuerunt. Porro ingentem ſe honorem tribuere putabat quibus
eiuscemodi ſacrificia participaret.

VI.

Sed quamuis inſtaurare choros et ſacrare facere perpetuo videretur,
plurimos tamen ex illuſtribus viris atque opulentis interfecit: de-
latos ſibi quod parum laeti illiusmodi vita, etiam in ipſum quando-
2 que cauillarentur. Duxit praeterea vxorem, illuſtriſſimam Romanam
foeminam: quam etiam auguſtam appellauit, cumque ea tamen
paulo poſt diuortium fecit, ademptisque honoribus priuatam colere vi-
3 tam iuſſit. Poſt illam vero *u*) captum ſe amore ſimulans, (vt aliquid vi-

iam figura dei, cui ſacerdotis munus in illa tabula obibat: Romam miſit, iuſſitque, vt in media curia loco altiſſimo, ſupra caput ſtatuae Victoriae collocaretur. *Steph.*

t) immolabat, atque aris imponebat, aromatis omne genus cumulans: quin etiam veterr. *Steph.*

u) Poſt illam vero, quum ſimulaſſet, amore ſe teneri, (vt ea etiam, quae ſunt virorum, facere videretur,) virginis, quae

rile ſaltem facere videretur,) Veſtalem ſacerdotem, quam *ſacrae* le-
ges caſtam eſſe, et virginem perpetuo volunt, abreptam e templo
pro vxore habuit. Ita moeſtum tanto flagitio ac piaculo ſenatum 4
per epiſtolam conſolatus, humanum eſſe id peccatum, captum ſe il-
lius *puellae* amore: caeterum ſacerdoti congruere ſacerdotis nuptias,
ob idque etiam auguſtiores futuras. Sed eam quoque paulo poſt di- 5
miſit: tertia vxore ducta, quae referre ſuum genus ad Commodum
dicebatur. Neque vero humana tantum matrimonia ludebat, ſed 6
etiam deo ſuo quaerebat vxorem. Itaque Palladis ſimulacrum, quod 7
occultum Romani neminique videndum colunt, in cubiculum ſuum
tranſtulit: immotumque ad eam diem, ex quo Ilium auectum fue-
rat, (praeterquam quum templum conflagrauit,) ipſe emouit ſedibus:
eamque deam ſui dei coniugem in aulam imperatoriam adduxit.
Dein cordi eſſe negans deo belligeram vxorem atque armatam, ſi- 8
mulacrum Vraniae iuſſit afferri: quod ſcilicet Carthaginienſibus omni- 9
que Africae *incredibilem in modum* venerabile, poſitum fuiſſe a Phoeniſſa
Didone creditur, quo tempore antiquam Carthaginem diſſecto corio
aedificauit. Hanc Afri Vraniam vocant, Phoenices Aſtroarchen, 10
Lunam eſſe affirmantes. Congruere igitur aiebat Antoninus matri- 11
monium Solis et Lunae. Itaque et ſimulacrum afferri iuſſit, et auri 12
quicquid in templo erat, pecuniamque x) *quamplurimam* deo ſuo
dotis nomine dari praecepit. Quod vbi allatum eſt, ac prope He-
laeagabalum conſtitutum, iuſſit vrbe tota Italiaque feſtos dies cele-
breſque et laetitiae plenos, publice priuatimque, quaſi diis nuben-
tibus, agitari. Fecit et in ſuburbano templum maximum ac ma- 13
gnificentiſſimum, in quod anno vertente deum ſuum adulta
iam aeſtate deducebat: ludiſque curulibus et ſcenicis, epu- 14
liſque et peruigiliis populum a ſe oblectari arbitrabatur. Ipſum porro 15
dei ſimulacrum impoſitum vehiculo y) quod eſſet auro pretioſiſque
lapidibus exornatum, deducebat ex vrbe in ſuburbanum: trahenti- 16
bus equis ſeiugibus, emaculato candore ac magnitudine praecellen-
tibus, auroque multo et phalerarum varietate conſpiciendis: *ac te-*
nebat habenas. neque enim quiſquam mortalium eum z) inſcende-
rat currum, ſed circumſtabant omnes quaſi aurigantem deum. An- 17
toninus autem retrorſus currens, ac ſimulacrum ipſum adſpectans,
currum antecedebat, frenos manibus retinens: totumque iter ita re-
trorſum currens, ac deum ſemper adſpectans confecit. Ac, ne 18
caderet labereturve, ignarus quo tenderet, auroſam ſubſtrauerant
harenam *plurimam*: militeſque eum vtrinque retentabant, quo tu-
tius retrocederet: diſcurrente etiam cum facibus vtrinque populo, 19
et coronas floreſque iaciente. tum deorum omnium ſimulacra, et 20

Romanae Veſtae in ſacerdotale munus addicta erat, et quam ſacrae leges caſtitatem colere, atque ad finem vsque vitae manere virginem iubent: abreptam e Veſtae templo et ſacro virginum domicilio, in vxorem accepit: ſcripſit que ad ſenatum, vt tantum flagitium piaculumque excuſatione molliret, id ſibi accidiſſe, quod aliis hominibus ſolet. illius enim puellae amore captum ſe fuiſſe. Caeter. *Steph.*

x) grandem, *Memm.*

y) auro que ac lapidibus pretioſiſſimis variegatum, Gr. *Sylb.*

z) inſcendebat, *Memm.*

quicquid conſpicuum in templis, principatusque inſignia et pretio-
ſiſſima ſupellex, equites item et exercitus vniuerſus pompam illius-
21 modi comitabantur. Vbi autem deduxerat atque in templo conſti-
tuerat, ſacris iam celebritatibusque *quas diximus* peractis, maximas
altiſſimasque turres ad id ipſum extructas conſcendebat: inde ſcilicet
in plebem miſſilia ſparſurus, aurea videlicet argenteaque pocula, ve-
ſtesque et lintea omne genus: beſtias praeterea cicures *et non cicures*
omnes: exceptis ſubus, quibus ipſe, (vt mos eſt Phoenicibus) abſti-
22 nebat. Multi igitur inter rapiendum periere, partim inuicem pro-
culcati, partim militum contis transfixi: ſic vt *a)* ea celebritas ca-
23 lamitatem quamplurimis attulerit. Ipſe identidem aurigans aut ſal-
tans conſpiciebatur. quippe ne latere quidem ſua patiebatur flagi-
24 tia: procedens etiam in publicum pictis oculis genisque purpuriſſa-
tis: faciemque ſuapte natura formoſam indecoris coloribus inficiens.

VII.

Quod animaduertens Maeſa, ac ſuſpectans militum *ob talem impe-*
ratoris vitam indignationem: metuensque, ne, ſi illi quid acci-
diſſet, ipſa rurſus in priuatam vitam relaberetur: perſuadet leui
alioqui ſtolidoque adoleſcenti, vt ſibi conſobrinum ſuum, nepotem-
que ipſius, ex altera filiarum Mammaea prognatum, adoptaret, *et*
2 *Caeſarem declararet*: ita ad gratiam loquuta: Oportere iam ipſum,
ſacerdotio religionique numinis vacantem bacchari, ac deum cele-
3 brare orgia: ſufficiendum autem alterum, qui res curaret humanas,
quique illi principatum vacuum ab omni moleſtia curaque praeſta-
4 ret. Neque tamen peregrinum aliquem aut alienum hominem re-
5 quirendum, ſed conſobrino potiſſimum id honoris tribuendum. *a)* Is
erat Alexianus, qui tum nuncupabatur Alexander, auito ipſo nomine
in Macedonis regis nomen commutato. Nam eum regem, fama
per ſe celebrem, etiam magnopere coluerat Antoninus Seueri filius:
6 quem fuiſſe amborum parentem perſuadere anus conabatur, iactato
filiarum inceſto, quo illi magis magisque a militibus, *filios illius eſſe*
7 *exiſtimantibus*, diligerentur. Quare Caeſar declaratus Alexander,
conſulque factus cum Antonino eſt, *deſcendensque in ſenatum haec*
rata fecit, *c)* ſenatu ſcilicet per ridiculum decernente quod ille vo-
luerat. hoc eſt, videri ipſum patrem, qui natus annos foret circi-
ter quatuordecim: Alexandrum vero, filium, qui tum duodecimum
8 attigiſſet. Poſtea igitur quam Alexander Caeſar eſt appellatus, vole-

a) illius feſtum, *Memm.*

b) Alexiano igitur nomen mutatur, atque Alexander vocatur, aui nomine in illius Macedonis nomen traducto: quippe qui et celeberrimus eſſet, et in magno honore habitus ab eo fuiſſet, qui amborum pater exiſtimabatur. Nam Antonini Seueri filii adulterium vtraque Maeſes filia, nec non ipſamet anus, iactabat; vt milites pueros amore proſequerentur, quum illius eſſe filios putarent. *Steph.*

c) quum omnes perridicule decreuiſſent, quae iubebantur: illum quidem haberi patrem, qui — circiter ſexdecim: Alex. — *Steph.* XIIII autem pro XVI in Pol. Vers. poſita eſſe, notauit etiam Ioann. Hartung. Decuriae I c. 7. *Sylb.*

bat eum ſtatim Antoninus ſuis illis inſtitutis imbuere, vt ſcilicet
choros agitans ſaltansque; et ſacerdotii particeps, veſtitu eodem at-
que artibus vteretur: quem tamen mater Mammaea *d)* ab omni illa 9
foeditate vindicabat, ſummiſſis clam doctoribus omnium diſciplina-
rum: modeſtiamque edocens, ac palaeſtra virilibusque gymnaſiis
inſueſaciens, Graeciſque eum pariter et Latinis literis inſtituens.
Quibus rebus magnopere Antoninus indignabatur, iamque adoptio- 10
nis imperiique participati poenitebat. Quapropter omnes illius 11
e) doctores aula exegit, quosdamque illuſtriores partim morte,
partim exilio affecit: ridiculas allegans cauſas, quod filium ipſius
corrumperent, *f)* neque agitare eum choros atque ebacchari ſinerent,
ſed ad modeſtiam componerent, et virilia officia edocerent. Eoque 12
vecordiae prouectus eſt, vt omnes ſcenicos artifices ac theatricos
ad maximas imperii dignitates promoueret. Quippe exercitibus ſal-
tatorem quendam praefecit, qui olim iuuenis publice in theatro operas
dederat. Alium item e ſcena, *g)* iuuentuti, alium ſenatui, alium etiam 13
equeſtri ordini praepoſuit. Aurigis item et comoedis, mimorumque 14
hiſtrionibus, maxima imperii munia demandabat: ſeruisque ſuis, aut
libertis, vt quisque turpitudine reliquos anteibat, procurationes
tradebat prouinciarum.

VIII.

Ita rebus omnibus, quae *h)* grauia olim honeſtaque cenſebantur, per
omnem contumeliam ac temulentiam debacchantibus, cum caeteri
omnes, tum imprimis Romani milites indignabantur, *i)* contemne- 2
bantque eum, vtpote vultum componentem elegantius quam foemi-
nam probam deceret: inſuper aureis monilibus molliſſimoque veſtitu
haudquaquam viriliter ornatum, ſaltantemque in conſpectu omnium.
Quare propenſiores animos in Alexandrum habebant, ſpemque 3
meliorem in puero modeſte et continenter educato: ſeruabant-
que eum diligenter omnes ab inſidiis Antonini Mater autem 4
Mammaea neque poculentum aliquid neque eſculentum guſtare pue-
rum ſinebat, quod ab illo mitteretur. Cocis autem et pincernis vte- 5
batur puer, non quidem imperatoriis *k)* aut communibus ſed quos
mater tantum delegerat, ac ſpectatae fidei futuros arbitrabatur. Da- 6
bat item furtim pecunias mater, quas ille inter milites clanculum
diuideret: vt eorum beneuolentiam etiam pecuniae pignore (hanc

d) a foedis illis, et quae Imperatores dedecebant, actionibus auocabat: atque omnium diſciplinarum doctores clam *arceſſebat.* At Pol. non vertit *clam arceſſitis doctoribus*, ſed *ſummiſſis*, quod vocabulum in *ſummis* deprauatum fuit in praeced. edit. *Steph.*

e) Doctores iſtos fuiſſe Chriſtianos, putant nonnulli. *Memm.*

f) eum neque agitare choros, neque ebacchari permittendo, ſed ad mod. componendo, et v. off. edocendo. *Steph.*

g) inſtitutioni ac modeſtiae iuuentutis, *Memm.*

h) Ita legitur in omnibus huius interpretationis edit. v. Annot. *Steph.*

i) Vox Gr. multo plus ſonat, quam *contemnebant*, videlicet *abominabantur*. *Steph.*

k) et quorum commune miniſterium eſſet; ſed iis *tantum*, quos mater del. *Steph.*

7 enim illi potiſſimum ſpectant) haberet autoratam. Quae intelligens An-
toninus, nihil non inſidiarum Alexandro matrique intendebat. Quas
tamen omnes arcebat prohibebatque communis auia Maeſa, mulier
alioqui acerrima, multosque annos in aula cum ſorore ſua Iulia Se-
8 veri coniuge commorata. Nihil itaque eam latebat, quod Antoninus
moliretur, homo ſuapte natura futilis, et qui omnia quae placerent,
9 propalam loqueretur atque ageret. Poſtea vero quam inſidiae parum
procedebant, detrahere puero Caeſaris honorem decreuit. *l*) Itaque
10 neque ſalutari, neque iam foris procedere patiebatur. Milites au-
tem (magnopere) illum requirebant, indignantes, ſi quidem imperium
11 quoque *illi* adimeretur. Sed Antoninus famam vulgauit, quaſi iam
obiiſſet Alexander: vt ſcilicet periclitaretur, quonam id animo la-
12 turi milites forent. At illi, nusquam comparente puero, praeterea
animis rumore illo exulceratis, indignabundi neque ſolitam cuſto-
diam miſerunt Antonino, et incluſi caſtris videre Alexandrum
13 velle in ipſo templo dictitabant. Eo metu *vehementer* ictus Antoni-
nus, Alexandro ſecum in vehiculo imperatorio conſidente, quod
14 erat auro multo gemmisque exornatum, contendit in caſtra. Cae-
terum portis reſeratis accepere vtrumque milites, atque in templum
caſtrorum deduxerunt, ſalutantes ſupra modum, et laetis clamoribus
15 proſequentes Alexandrum, *m*) ſpreto propemodum Antonino. Quae
ille aegre ferens, quum in templo caſtrorum pernoctaſſet, iratus mi-
litibus, notatis qui Alexandro acclamauerant, quaſi ſeditionis et
16 tumultus autoribus, arripi omnes ad ſupplicium imperauit. Quod
illi aegre ferentes, *n*) atque Antoninum iam antea quoque peroſi,
quum tollere e medio principem foediſſimum optarent, ſuisque
commilitonibus ferre ſuppetias: rati hoc eſſe tempus, ipſum ſtatim
Antoninum matremque Soaemidem, (quae forte illic aderat, *vtpote
et auguſta et mater*) interfecerunt: cumque eis ſeruos miniſtrosque
17 omnes ſcelerum, quicumque tum in ea caſtra conuenerant. Cae-
terum Antonini et Soaemidis cadauera trahenda per contumeliam
18 plebi tradiderunt: quae diu per totam vrbem raptata ac dilaniata,
poſtremo in cloacas abiecta ſunt, vt inde ſcilicet in Tyberim defer-
19 rentur. Sic Antoninus *o*) ſexennium imperio occupato, vitaque vt
20 diximus acta, ſimul cum matre occiſus eſt. Milites autem Alexan-
drum, imperatorem conſalutatum, in aulam palatinam deduxerunt,
adoleſcentulum admodum, atque adhuc *matris et* auiae, *tanquam
paedagogorum*, praeceptis obtemperantem.

l) Iam que nullo honore afficiebatur Alexander, neque in ſalutationibus, nec quum in publicum prodiret. At milites illum requirebant, indignantes, quod imperio priuaretur. Quinetiam famam — quaſi mox eſſet moriturus Alex. — *Steph.*

m) erga Antoninum autem negligentius ſe gerentes. *Steph.*

n) Antoninum aliis iam de cauſis peroſi, quum e medio tollere Imperatorem, turpiter ſe gerentem, vellent, tum vero ſuppetias etiam ferendas iis, qui comprehendebantur, exiſtimarent, et valde opportunum tempus iuſtamque occaſionem habere ſibi viderentur: et ipſum Antoninum et matrem Soaemidem (aderat enim, vtpote et auguſta et mater) interficiunt. *Steph.*

o) Alii partim biennium, partim triennium, quidam etiam quadriennium Heliogabalo tribuunt imperii. *Memm.*

LIBER SEXTVS.

I.

Quem igitur habuerit finem vitae *p*) (maior) Antoninus, in ſupe-
rioribus demonſtratum eſt: Alexander autem poſt illum, no- 2
men inſigniaque gerebat imperii: caeterum negotiorum adminiſtra-
tio ac principatus gubernacula mulieribus incumbebant, omnia trans-
ferre ad modeſtiam grauitatemque conantibus. Quippe iam primum 3
ſedecim ordinis ſenatorii viros, aetatis grauitate vitaeque ſanctimo-
nia praecellentes, aſſeſſores principis et conſiliarios delegerunt: ni- 4
hilque aut dicebatur aut agebatur, *q*) niſi illorum accedente ſuffra-
gio. Grata igitur populo, militibusque ac ſenatui praeterea, forma 5
principatus erat, ex contumelioſiſſima tyrannide *r*) ad optimatium
gubernationem redacta. Igitur primo deorum ſimulacra, quae ille 6
propriis ſedibus extulerat, ſuis quaeque templis, delubris faniſque
reſtituerunt. dein quos ille temere aut vitiorum nomine, *quibus no-* 7
bilitati fuerant, ad honores dignitatesque extulerat, ſubmotos inde,
ad priſtinam vitam omnes artificiumque redegerunt. Res autem 8
cunctas atque adminiſtrationes, ciuiles quidem et forenſes, inſi-
gnibus doctrina viris, legumque peritiſſimis, militares autem claris
bellica virtute hominibus commendabant. Quumque diu ad hunc 9
modum regeretur imperium, Maeſa, iam extremae ſenectutis, diem
ſuum obiit, honores adepta imperatorios, atque (vt mos Romanis
eſt) inter *s*) diuas relata. At Mammaea, cernens iam ſolam ſe filio re- 10
liquam, praeeſſe ad eundem modum moderarique ſtudebat. Quum- 11
que adoleſcentem ſummam habere iam cerneret autoritatem, metu
ne viuida aetas in ſumma poteſtate licentiaque rerum, in cognata
aliqua impingeret vitia, vndique aulam ſeruabat: neque adiri a
quoquam adoleſcentem patiebatur, cuius vita moresque improba- 12
rentur: ne ſcilicet bona indoles corrumperetur; *t*) prouocantibus
appetitum eius iam vigentem aſſentatoribus in extremas libidines.
v) Perſuaſerat autem, vt actibus incubaret meliore diei parte, idque 13
faceret quam ſaepiſſime, ne quod ſpatium ſupereſſet vacandi malis
artibus, occupato rebus potioribus, ac neceſſariis imperanti. Cae- 14
terum ſuapte natura ſuberat Alexandro mite manſuetumque inge-
nium, propenſumque ad humanitatem: quod ipſum aetas etiam
conſequens declarauit. Quippe annis quatuordecim *x*) anaematon, 15

p) Gr. memoratus Antoninus. *Sylb.*

q) niſi id illi approbatum ſuo ſuffragio confirmarent. *Steph.*

r) ad formam gubernationis optimatium redacta. *Steph.*

s) diuos, *Memm.*

t) vbi ſemel aſſentatores appetitus eius vigentes ad turpes cupiditates prouocaſſent, vel illexiſſent, aut ſi ſemel aſſ. *Steph.*

v) Perſuadebat igitur, vt frequentiſſime ius diceret; id que maiore diei parte: quo circa meliora et imperio neceſſaria occupatus, commodum tempus ad vacandum alicui flagitio non haberet. Atque inerant certe Alexandro a natura mites manſuetique atque ad humanitatem propenſi mores: vt etiam procedente aetate declarauit. *Steph.*

x) ἀναίματον legitur etiam apud Lampridium Sed cum in Graeco ſit ἀναιμωτὶ, Memmius putat, hic quoque legi poſſe ἀναίμωτον. *Sylb.*

hoc eſt citra ſanguinem, geſſit imperium, ne vno quidem occiſo.
Licet enim permulti maximis criminibus impegerint, tamen ab illo-
rum caede ſemper abſtinuit: quod vtique non facile *y*) a quoquam
omnium imperatorum, quiqui Marco ſucceſſerint, factum obſerua-
16 tumque inuenies. Neminem quisquam illo *per tot annos* imperante
commemorare poteſt, cui mors indemnato ſit illata. Matrem vero
etiam incuſabat, eique grauiter ſuccenſebat, quod eſſe pecuniae aui-
17 dior et opum cumulandarum ſtudioſior videbatur. Etenim quum
ſimularet ideo ſe theſauros congerere Mammaea, vt ſuppeditare Ale-
xandro poſſet, quod is facile abundanterque ſuis largiretur militibus,
18 proprios domi theſauros extruebat. Quae res imperatori notam in-
famiae attulit, quod illo ſcilicet inuito atque indignabundo etiam,
mulier auida, per fraudem bona quorundam atque hereditates ſup-
19 pilabat. Dedit item filio in matrimonium puellam patricii generis:
quam, etiam marito charam gratamque imprimis, eadem paulo poſt
20 aula per omnem contumeliam exegit. Et, quum ipſa tantum vocari
auguſta vellet, eamque appellationem puellae inuideret, eo contu-
meliarum prouecta eſt, vt puellae pater, quamuis magnae apud Ale-
xandrum generum autoritatis, impatiens Mammaeae iniuriarum, quas
21 ipſi nataeque inferebat, confugerit in caſtra, gratiam ſe habere
22 Alexandro dictitans habiti ſibi honoris: caeterum Mammaeam accu-
ſans, nihil non contumeliae inferentem. Quare indignata mulier,
interfici eum quidem iuſſit, puellam vero aedibus imperatoriis ex-
23 actam, in Africam relegauit. Haec autem omnia fiebant inuito coa-
ctoque Alexandro: quippe illi mater ſupra modum imperitabat, ac
24 dicto audientem ſemper habebat: vt hoc tantum reprehendi in Ale-
xandro poſſit, quod manſuetudine nimia, et reuerentia maiore
quam oportuit, etiam contra animi ſui ſententiam matri obſequeretur.

II.

Igitur quum ad hunc modum *z*) tredecim annos (quod quidem ad
2 ſe attineret) ſine querela cuiusquam imperium gubernaſſet, ecce
tibi haud opinato *a*) literae e Syria Meſopotamiaque, redditae a du-
3 cibus, in quibus ſcriptum eſſet: *b*) *Artaxerxem Perſarum regem,*
Parthis iam deuictis atque Artabano, *c*) *qui rex magnus primus ap-*
pellatus eſt, duplicique diademate vtebatur, non ſolum orientis regno,
4 *ſed vita quoque expulſo, ſubigere vicinos barbaros, ac ſibi vectigales*
facere: neque iam intra fluuium Tigrim tenere ſe, ſed ſuperatis ripis ac
Romani finibus imperii, excurrere per Meſopotamiam, Syriaeque mi-
5 *nitari: omnemque Europae oppoſitam continentem, quae mari Aegaeo*

y) ab alio quopiam eorum, qui noſtra aetate Imperatores fuerunt, factum obſeruatum ve eſt poſt Marci imperium. *Sylb.*

z) tredecim annos ita, ſine querela cuiusquam, (quod — attinerent,) imper. gubernaſſet, vel ita inculpate. *Steph.*

a) litterae ducum Syriae et Meſopotamiae, vel praefectorum Syr. — *Steph.*

b) *Artaxarem* habet Gryph. ed. et in textu et in Annot. marg., eodem que modo etiam infra. *Sylb.*

c) qui prius Rex magnus vocabatur, dupl. *Steph.*

fretoque Propontidos terminatur, atque Aſiae nomen habet, d) ceu ve-
terem Perſarum poſſeſſionem, ſibi vindicare: quod iam inde a Cyro, 6
qui primus imperium a Medis in Perſas transtulit, ad Darium vsque
extremum Perſarum regem (cui regnum Alexander abſtulerit) cuncta
olim Ionia Cariaque tenus a Perſarum ſatrapis gubernarentur. Quare 7
ſui muneris eſſe curare nunc, vt vetus atque integrum imperium Perſis
reſtitueretur. Quibus intellectis Alexander motus, atque haud me- 8
diocriter re ſubita inopinataque perturbatus (quippe in altiſſima pace
educatus a puero, atque vrbanis deliciis innutritus) conuocato 9
e) prius amicorum conſilio, decreuit legatos cum literis mittere, qui
ſpem barbari conatusque inhiberent. Igitur literae in hanc ſenten- 10
tiam compoſitae: *Oportere illum, ſuis finibus contentum, nihil rerum*
nouarum moliri, neque ſublatum vana ſpe ingens excitare bellum: De- 11
bere vnumquemque ſuis fortunis acquieſcere. Non perinde ſibi pugnam
proceſſuram aduerſus Romanos, vt aduerſus vicinos et f) eiusdem corporis
barbaros. g) Admonebat praeterea victoriarum quas contra eos Au- 12
guſtus ac Traianus, h) Luciusque item et Seuerus adepti fuiſſent. Hu- 13
iuscemodi literis i) Alexander perſuaſurum ſe barbaro, metu ſcilicet
perterrito, pacem quietemque arbitrabatur. Quibus ille contem- 14
ptis, remque armis potius quam verbis gerendam ratus, tum vero
k) ferociſſimus ingruere, decurſaque ac perequitata Meſopotamia 15
omni, praedas agere, atque oppugnare Romanorum caſtra impoſita
fluminum ripis; quae ſcilicet imperii limites tuerentur. Quumque 16
homo eſſet natura glorioſus, ac ſublimes animos gereret, ſucceſſu
rerum inopinato ſubacturum ſe omnia videlicet exiſtimabat. Neque 17
enim parua erant quae illius animum ad maius concupiſcendum re-
gnum inflammabant. Primus namque ipſe Parthis bellum inferre
auſus, Perſarum recepit imperium. Siquidem poſt Darium illum 18
cui regnum Macedo Alexander abſtulerat, l) permultis ſane annis
Macedones ipſi, quique Alexandro ſucceſſerunt, diuiſas inter ſe
orientis Aſiaeque totius regiones gubernarunt. Sed ortis inter ipſos 19
diſcordiis, ac frequentibus bellis attrito Macedonum robore, primus
Arſaces Parthus perſuaſiſſe earum regionum barbaris memoratur vt
a Macedonibus deficerent: impoſitoque ſibi diademate, 20

d) maiorum ſuorum poſſeſſionem exiſtimare, ideoque imperio Perſico velle recuperare. *Steph.*

e) *primum.* Refertur enim ad profectionem, quae poſt conſecuta eſt. *Memm.*

f) Vox Gr. ſonat, *eiusdem nationis* ſeu *gentis.* Poſſis etiam interpretari, *aduerſus* barbaros, qui idem hominum genus eſſent. *Steph.*

g) Admonebant praeterea litterae vict. *Steph.*

h) Lucius Verus, Marci gener. *Memm.*

i) Alexander ſe barbarum exoraturum aut metum iniecturum putabat, qui illi quieſcendi cauſa foret. At ille, nihil curans, quae ſcripta eſſent, rem que armis, non verbis, gerendam ratus, eo maiore ſtudio ad bellum incumbebat, populans vaſtans que omnia, quae Romanorum erant. *Steph.*

k) Malim *ferocius*, ſicut et ſcripſiſſe Pol. puto. *Steph.*

l) amplius quingentis. *Memm.*

20 Parthorum barbarorumque vicinorum conſenſu, et ipſe regnum
tenuit, *m*) et poſteris reliquit, ad Artabanum vsque regem *qui no-*
21 *ſtra aetate fuit.* quo interfecto, Artaxerxes, regnoque Perſis reſti-
tuto, vicinaque barbaria per vim ſubacta, facile iam Romanam quo-
que potentiam laceſſebat.

III.

Quae vbi Alexandro Romae agenti nuntiata ſunt, minime iam fe-
rendam putans inſolentiam barbari, vocantibus illuc ſe ducibus,
aegre ſcilicet tandemque contraque animi ſui ſententiam ad expedi-
2 tionem ſe comparat. Igitur in Italia prouinciisque reliquis delectus
habebantur cunctorum, qui vel habitudine corporis, vel aetatis vi-
3 gore, idonei fore ad pugnam viderentur. Motusque ingens omni-
bus Romani imperii regionibus extitit delectibus habendis, qui tan-
tae barbarorum multitudini *quanta incurſiones facere nuntiabatur*,
4 pares forent. At vero Alexander, vrbanis omnibus militibus conuo-
catis in *ſolitum* campum, conſcenſoque tribunali in hanc ſententiam
5 verba fecit: *n*) *Cuperem, commilitones, eiuscemodi habere orationem*
apud vos, quae et dicenti mihi (*vt conſueuerat*) *ornamentum, et vobis*
6 *audientibus laetitiam conciliaret. Nam quum multos annos pacem agi-*
tauerimus, ſi quid noui nunc audieritis, fortaſſe quaſi praeter ſpem
7 *acciderit, expaueſcetis. Decet autem viros fortes atque moderatos*
8 *optima quidem optare, ſed ferre quaecunque incidant. Vt enim quae*
cum voluptate agimus, dulcia: ita quae cum virtute, glorioſa ſunt.
9 *Atque vt is qui prior laceſſit, ipſe ſibi iniurius videtur: ita qui pro-*
pulſat iniuriam, confidentior ex conſcientia ſit, atque ex iuſtitia ſpem
10 *bonam mutuatur. Artaxerxes, vir Perſa, poſteaquam Artabanum*
dominum ſuum interfecit, atque ad Perſas imperium transtulit, etiam
noſtra arma laceſſere, deſpecta maieſtate Romana, et iam incurſare
11 *ac vaſtare noſtras prouincias aggreditur. Huic ego per literas a*
principio ſtudui perſuadere, vt inexplebilem illam vecordiam omitte-
ret, neue aliena concupiſceret. At ille, barbara inſolentia prouectus,
neque ſe continere ſuis ſedibus iam vult, et nos ad pugnam prouocat.
12 *Ne cunctemur igitur, neue praelium detrectemus: ſed quicunque ſenio-*

m) et ab illo oriundis longa annorum ſerie permanſit. *Steph.*

n) Vellem, commilitones, verba facere apud vos, qualia conſueueram: quae et mihi concionanti ornamento, et vobis audientibus oblectamento erant. Nam, quum nobis multos per annos pace frui contigerit, ſi quid noui nunc audiatis, fortaſſis ad id, vtpote praeter exſpectationem dictum, conſternabimini. Verum par eſt, viros f. a. mod. optare quidem, vt ſibi eueniant optima, ſed ferre, quaecunque accidant. Illis enim, quae cum voluptate fiunt, frui iucundum eſt: eorum autem, quae ſuſcipere coacti ad proſperum perducimus exitum, glorioſa eſt fortitudo. Et eius quidem, a quo proficiſcitur iniuria, rationi conſentanea et aequa non eſt prouocatio: at, quum eos, qui nobis graues ſunt, repellimus, cum ex bona conſcientia confidentiam accipimus, tum vero ex eo, quod non inferimus, ſed propulſamus iniuriam, ſpem bonam concipimus. *Steph.*

res hic adeſtis, o) admonete quamprimum illum trophaeorum, quae plurima aduerſus barbaros, Seuero atque Antonino parente meo ducibus, excitaſtis: quibus autem aetas integra eſt, laudem hanc imprimis ac gloriam concupiſcite, vt intelligant omnes ſcire vos non ſolum pacem manſuete ac reuerenter colere, verum etiam, quum res poſtulat, fortiſſime praeliari. Quippe barbari vt cedentibus detrectantibusque acriter in- 13
ſtant; ita repugnantibus minime reſiſtunt. Neque enim illis collata 14
acies ſpem victoriae pollicetur, ſed excurſibus fugaque vtentes, lucrari ſe demum putant quae ſcilicet rapuerunt: at nos quum omnia compoſita 15
ordinataque habeamus, tum illos vincere ac profligare ſemper didicimus.

IV.

Talia quaedam loquutum Alexandrum alacri vociferatione milites exceperunt, ac ſe promptiſſimos ad bellandum oſtenderunt. Il- 2
le, diuiſo largiter ſtipendio, iubet ad iter accingi: mox ad eam fer- 3
me ſententiam loquutus in ſenatu, diem diſceſſui praeſtituit. Quae vbi aduenit, p) ſacris *diſceſſus cauſa* de more peractis, deducente ſenatu populoque vniuerſo, Roma proficiſcitur, reſpectans *vrbem* identidem, ac lacrymans. Sed neque popularium quiſquam fuit 4
q) qui ſiccis oculis adſpexerit abeuntem. quippe omnem multitudinem ſui cupidam habebat, educatus r) ab ipſis, imperioque tam multos annos modeſtiſſime adminiſtrato. Caeterum feſtinato itinere, 5
quum Illyricas etiam gentes exercitusque luſtraſſet, magnis inde quoque viribus collectis, Antiochiam contendit. In ea ciuitate quae belli vſus poſtularet diligenter comparabat, exercendis etiam militibus ac caeteris bellicis muneribus pertractandis intentus. Viſum 6
igitur illi eſt legationem iterum mittere ad Perſarum regem, quae de pace amicitiaque cum illo ageret. Nam quum ipſe iam adforet, minime deſperabat aut perſuaſurum quae vellet, aut certe perterrefacturum. Enimuero barbarus Romanos oratores re infecta domum 7
remiſit: ipſe quadringentos e ſuis proceritate inſignes, veſtituque eleganti auroque exornatos, equis atque arcubus conſpicuos, legatos ad Alexandrum mittit, perterritum iri Romanos putans adſpectu illo cultuque Perſarum. Legationis eius haec erat ſententia: *Iubere* 8
magnum regem Artaxerxem, Romanos eorumque principem Syria omni, Aſiaque quaecunque ex aduerſo Europae ſita eſt, decedere: ſinere Per- 9
ſas Ionia Cariaque tenus dominari, omnibusque iis regionibus quas mare Aegaeum, Pontusque diſterminat: s) eſſe enim illa Perſarum poſſeſſiones a maioribus acceptas. Haec afferentes legatos t) quadringentos com- 10
prehendi Alexander iubet: omnique adempto cultu in Phrygiam re- 11

o) in memoriam vobis reuocate tropaea, quae ſaepe aduerſ. b. *Steph.*

p) ſacris, quae diſcedentibus conſueta ſunt, peractis. *Steph.*

q) qui ſine lacrymis illum deduxerit. *Steph.*

r) ſub ipſis, Gr. *Sylb.*

s) eas enim auitas eſſe Perſarum poſſeſſiones, *Memm.*

t) Vulg. libri habent *quadraginta*: ſed *quadringentos* agnoſcit etiam Zonaras; vt Ioann. Hartungus adnotauit Decur. 3. c. 2. *Sylb.*

legat, vicis agriſque conceſſis quos colerent: contentus hoc ſuppli-
12 cio interdicti in patriam reditus. quippe occidere nefarium facinus, minimeque virile arbitrabatur, neque in acie captos, et ſui regis
13 mandata exequutos. His ad hunc modum peractis, comparante iam ſe vt fluuios transgrederetur Alexandro, ac Romanorum exercitum in barbarorum agros deduceret, defecerunt ab illo milites nonnulli, ex Aegypto acciti. neque non in Syria quoque res nouas contra imperium moliti alii: ſed vniuerſi tamen oppreſſi ſtatim, ſupplicio-
14 que affecti ſunt. Quosdam etiam exercitus in regiones alias tranſtulit Alexander, vt inde barbarorum incurſiones facilius arcerentur.

V.

Quibus ordinatis rebus, magnoque iam coacto exercitu, quumprimum ſe haud imparem fore aduerſariorum copiis credidit, de amicorum ſententia milites trifariam diſtribuit: ſic vt vnam partem
2 iuberet, ſpectantem ad ſeptentriones, facere iter per Armeniam (quae regio amica Romanis videbatur) atque illinc Medorum fines
3 incurſare: alteram idem ad v) ſeptentrionem, per barbarorum agros contendere, vbi confluentes Tigris et Euphrates, denſiſſimis paludibus excipi, atque ob id eorum *duntaxat fluuiorum* latere egreſſus di-
4 cuntur: tertiam porro exercitus partem ipſe adducturum ſe aduerſus
5 barbaros medio iam itinere pollicebatur. Ita enim putabat, diuerſis itineribus imparatos eos, ac ſic nec opinantes oppreſſurum, Perſarumque copias, ſemper ingruentibus Romanis occurſantes, diſtractum iri, atque imbecilliores futuras minusque ordinate praelium
6 ſuſcepturas. (Neque enim mercenario milite vtuntur barbari, quemadmodum Romani conſueuerunt: neque ſtatiuis caſtris exercitus ha-
7 bent, qui bellorum actibus exerceantur: ſed omnis multitudo virorum, x) nonnunquam autem mulierum quoque, regis congregatur
8 imperio, quae mox bello peracto, ſuas protinus in ſedes dimittitur: ea demum praemia belli referens quae cuique ex rapina ſuperfuerint.
9 Arcubus autem et equis non in praelio tantum more Romanorum vtuntur, ſed a pueritia vsque enutriuntur vna, venatu inuigilantes, pharetratique ſemper ac nunquam ex equis deſilientes, ſiue bellum
10 gerant, ſiue feras conficiant.) y) Sed hoc Alexandri conſilium, etſi longe optimum prima ſpecie videbatur, ſtatim tamen fortuna deſti-
11 tuit. ſiquidem exercitus contendere per Armeniam iuſſus, vix aegreque ſuperatis eius regionis aſperrimis praeruptiſſimisque montibus, (quanquam aeſtas tolerabilius iter faciebat) impetu in Mediam facto,
12 vicos concremauit, praedamque abegit. At rex Perſarum intellecta re, confeſtim quam maximis potuit copiis auxilio adfuit. Caeterum arcere illinc Romanos minime poterat. quippe aſpera regio, pedi-
13 tibus quidem ſtabilem greſſum facilemque tranſitum praebebat: at barbarorum equitatus, montium aſperitate, et curſum difficiliorem

v) ad ſeptentrionales barbarici ſoli partes ſpectantem, Gr. *Sylb.*

x) nonnusquam ſ. alicubi, *Memm.*

y) Optimum igitur Alexander conſilium inierat, vt quidem putabat: ſed eius deliberationem fortuna intercepit. *Steph.*

et iter habebat impeditius. Nuntiatum dein *Perſarum* regi eſt, 14
z) exercitum alterum Romanorum, Parthorum in agros, qua ad orientem ſpectant, impetum feciſſe. Quare metuens ne Parthis fa- 15
cile ſuperatis, mox in Perſiam graſſarentur, *relictis* copiis quantae ad tuendam Mediam ſatis fore videbantur, ipſe cum toto exercitu ad orientis partes accelerabat. Caeterum exercitus Romanus, com- 16
parente ac repugnante nullo negligentius iter faciebat, ratus Alexandrum cum tertia parte copiarum quae maximae valentiſſimaeque forent, in medios incurriſſe barbaros. Itaque zz) reſtitantibus illis, atque ob id exercitum retentantibus, minime ſibi properandum putabant, vt qui ſe tutos crederent: praeſtituto antea loco, in quem pa- 17
riter vniuerſi a) cum praeda abacta, captiuisque omnibus, conuenirent. *Sed eos Alexander fefellit*: neque enim aut ipſe venit, aut 18
exercitum adduxit, incertum *metune proprio*, ne ipſe imperium tuendo vita periclitaretur, an quia mater retinuerit, muliebri pavore et charitate filii nimia. Siquidem omnes illius generoſos ſpiritus 19
retundebat, b) ſuadens alios potius periculis exponeret, quam ipſe in acie conſiſteret. Quae res exercitum Romanum fines barbarorum ingreſſum, plane c) prodidit. Etenim Perſarum rex omnibus copiis 20
occurrens imparatis, minimeque expectantibus, quaſique intra retia d) vndique concludens, *et ſagittis petens* omnem Romanorum exercitum profligauit. Quippe pauci plurimis *reſiſtere* haud poterant, ſemperque *nudas corporis* partes armis *aduerſus* impetum ſagittarum protegebant: *ſatis praeclare agi* ſecum exiſtimantes, *ſi nulla* edita pugna integri receſſiſſent. Sed quum aliquandiu confertim clypeis 21
ſeſe quaſi muro circumſepſiſſent, atque omnes vndique velut vrbs aliqua oppugnarentur conſauciarenturque, tandem vbi diu fortiter reſtiterant, occidione occiderunt. Ingens haec calamitas, et qualis nulla 22
facile memoratur, e) Romanis incidit, amiſſo ingenti exercitu, vel fide vel robore cuilibet antiquorum exercituum conferendo: Perſam vero 23
feſtu et maiorum ſpe rerum impleuit tantarum ſucceſſus rerum.

VI.

Quae vbi nuntiata *Alexandro ſunt*, grauiſſime tunc aegrotanti, ſiue ex *moerore animi*, ſiue *inſolentia caeli*, cum ipſe tulit moleſtiſſime, tum exercitus omnis grauiter imperatori ſuccenſebat. Quippe ipſius mendacio, minime ſignis ſeruatis, proditos ab eo ſuos milites dictitabant. Caeterum Alexander, morbi caelique illius ae-

z) alium Rom. exercitum in parte orientali Parthiae conſpici, et in planitiem incurſionem facere. *Steph.*

zz) illis infeſto exercitui ſemper obnitentibus, *Memm.*

a) captis omnibus obuiis atque in medio poſitis conuenirent, *Memm.*

b) perſuadens oportere alios pro ipſo periclitari, non autem ipſum in aciem prodire. *Steph.*

c) Pol. puto ſcripſiſſe *perdidit*, quod verbum et loco aptum eſt, et Graecae voci plane reſpondet. *Steph.*

d) vsquequaque circumdans, *Memm.*

e) Romanorum fortunas retroëgit, Budaeus. *Sylb.*

109824

ſtuoſi impatiens, laborante pariter omni exercitu, maximeque Illyricianis, qui humido hybernoque caelo inſueti, largiusque cibum
3 *more ſuo* capientes, lethaliter aegrotabant: redire Antiochiam conſtituit *f*) accitis etiam eo militibus, qui montium tamen atque hye-
4 mis aſperitate *g*) attriti, pauciſſimis tantum reliquis, perierant. Copias autem quas ſecum Alexander habebat, Antiochiam reduxit, multis inde quoque amiſſis. Quare magnum exercitui moerorem, magnum Alexandro dedecus ea res attulit: quum ſcilicet omnibus locis fortuna illius conſilium fefellerit. Siquidem plurimi e triplici illo exercitu (ita namque *h*) diſtribuebat) deſiderati ſunt, diuerſis calami-
5 tatibus, morbo, ferro, frigore. Vt vero Antiochiam peruenit Alexander, facile et ipſe conualuit, ſpiritu illo caeli, et aquarum abundatia poſt aeſtuoſos Meſopotamiae calores refectus, et milites vniuerſos recreauit, conſolatus etiam moeſtitiam illorum pecuniis elar-
6 giendis. id enim ſolum valere ad *i*) conciliandos militum animos ar-
7 bitrabatur. Copias autem inſtaurabat, comparabatque de integro, quaſi iterum in Perſas exercitum deducturus, ſi moleſti eſſe perge-
8 rent, neque ab iniuria deſiſterent. Sed et Rex Perſarum dimiſiſſe
9 milites ſuam quenque domum nuntiabatur. nam quamuis bello ſuperiores fuiſſe barbari viderentur, tamen praeliis crebris in Media Parthiaque geſtis pars ceciderant, alii attriti et ſaucii ſuperfuerant.
10 *k*) Neque enim ſegniter Romani deuicti, ſed ipſi quoque interdum exitioſi hoſtibus: nullaque adeo re magis perierunt quam quoniam
11 pauciores deprehenſi. Nam quum fere par vtrinque numerus cecidiſſet, reliquiae illae barbarorum non quidem fuiſſe viribus ſuperio-
12 res, ſed numero, videbantur. *l*) Cuius rei argumentum eſt, quod triennio mox aut quadriennio barbari nequaquam arma re-
13 ſumpſerunt. Quibus intellectis Alexander Antiochiae commorabatur, hilariorque iam et liberior, laxatis bellorum curis, vrbis eius deliciis indulgebat.

VII.

Enimuero putante illo *m*) tum quieturos Perſas, aut ſane multum ſpatii moraeque interceſſurum priusquam exercitum de integro

f) reuocato etiam e Media exercitu, *Memm.*

g) Longe alia eſt vocis Graecae ἠκρωτηριάσθησαν ſignificatio: adeo vt intelligendum ſit, illos partes extremas corporis prae frigore amiſiſſe. *Steph.* Ita enim fere Graeca ſonant: *Ille* igitur exercitus reuertens, maxima ex parte in montibus interiit: nec pauci extremis corporis partibus frigore mutilati ſunt, vt in regione, hiematu difficili: ita vt e multis perpauci ſint reuerſi. *Sylb.*

h) Aptius *diſtribuerat*, vt etiam Pol. ſcripſiſſe puto. *Steph.*

i) reconciliandos, *Memm.*

k) Non enim nullo fortitudinis ſpecimine edito perierunt Romani: ſed ipſi viciſſim hoſtibus alicubi magnam cladem intulerunt. Neque aliud in cauſa fuit, cur perirent, quam quod multitudine impares fuerunt deprehenſi. *Steph.*

l) Magnum autem cladis barbarorum eſt arg., quod triennio poſt aut q. *Steph.*

m) Perſas ita ſe habere, vt qui-

cogerent, haud facile, quum ſemel diſſipatus eſt, in vnum coëun-
tem, (vtpote incertum atque inordinatum, vulgusque potius quam
exercitum, tantumque commeatum habentem quantum ſibi vnus- 3
quisque ad praeſentem vſum domo attuliſſet, praeterea aegre filios 4
vxoresque et ſedes proprias relinquentem) ſtatim nuntii literaeque 5
ab Illyricis procuratoribus adfuerunt, qui eum vehementer pertur-
barent, curamque animo maiorem iniicerent. quippe ſignificabant:
Germanos Rhenum Danubiumque transgreſſos, Romanos in fines hoſtili- 6
ter intraſſe, oppugnareque iam exercitus ripis inſidentes, perque vrbes
et vicos magnis copiis excurrere. Quapropter haud leuiter Illyricas
nationes conterminas vicinasque Italiae periclitari: opus eſſe igitur
ipſius praeſentia, totoque quantum ſecum exercitum haberet. Haec et 7
formidinem Alexandro, et Illyricis militibus moeſtitiam attulerunt.
quippe duplici ſe calamitate vſos intelligebant, quod et ipſi male
accepti in acie aduerſus Perſas fuerant, et ſuos domi caeſos a Ger-
manis audiebant. Quare indignabantur atque *n*) Alexandro ſuccen- 8
ſebant, tanquam res in oriente prius vel metu vel negligentia pro-
didiſſet: nunc autem rebus ad ſeptentrionem vocantibus, metu cun-
ctaretur. Erant autem Alexander iam atque amici illius etiam de 9
ipſa Italia ſolliciti. neque enim par periculum a Perſis atque a Ger-
manis impendebat. Nam qui ſub orientem habitant, magno terra- 10
rum marisque interuallo diſcreti, Italiae vix nomen audiunt: at Il-
lyricae gentes, anguſtae videlicet, neque multum agri Romanis
ſubiecti poſſidentes, ſolae diſcrimen faciunt inter Italiam atque Ger-
maniam. Edicit itaque profectionem ingratis atque aegre ferens, 11
ſed vrgente tamen neceſſitate. Relictis autem copiis quantas fore
ſatis tuendis Romanis ripis arbitrabatur, caſtriſque et caſtellis dili-
gentius communitis, ac praeſidio firmatis, ipſe aduerſus Germanos
cum reliqua omni multitudine approperat. Confectoque celeriter 12
itinere, conſtitit ad Rheni ripas, atque ibi res ad bellum *Germani-*
cum neceſſarias comparabat. Pontemque primo iunctis inter ſe na- 13
vigiis fecit in Rheno flumine, vt per eum exercitus transgrederen-
tur. quippe hi maximi fluminum ſub ſeptentrione feruntur, Rhenus 14
ac Danubius: quorum alter Germanos, alter Pannonios prae-
terfluit. Atque aeſtate quidem nauigabiles, altiſſimo latiſſimoque 15
alueo, per hyemem dein concreti gelu, camporum in morem per-
equitantur. *o*) Eſt autem adeo eius aluei ſolida glacies, vt non 16
equorum vngulis tantum pedibusque virorum ſubſiſtat, ſed qui hau-
ſturi inde ſunt, non tam vrnas aut vaſa alia ſecum afferant quam
ſecures ac dolabras, vt caeſam inde aquam ſine vaſe vllo, veluti la-
pidem, aſportent. haec igitur illorum amnium natura eſt. Alexan- 17
der autem Mauros complures, ac vim ingentem ſagittariorum, quos

dem non tanquam in pace quieſcerent, ſed illis barbaris, induciis ſaltem et aliqua cunctatione opus eſſe, antequam rurſus exercitum immitterent, *haud fac.* Sequor autem in hac interpretatione meam emendationem, v. Annot. *Steph.*

n) Alexandrum incuſabant, *Memm.*

o) quod que dudum flumen fuerat, adeo rigidum ſolidum que fit, vt n. Gr. *Sylb.*

ſecum ex Oriente adduxerat, partim ex agro Oſrhoënorum, partim
e Parthia transfugas, pecuniaue illectos, aduerſus Germanos inſtrue-
18 bat. Quippe huiuſcemodi milites maxime Germanos infeſtant, quum
et Mauri longius iacula intorqueant, ſintque faciles ad incurſus re-
curſusque, vtpote leues atque expediti, et ſagittarii nuda Germa-
norum capita praegrandiaque illa corpora facile eminus, veluti ſi-
19 gnum aliquod, contingant. Nonnunquam vero etiam collata acie
res gerebatur, ex qua Germani perſaepe haud impares Romanis abi-
20 bant. Quum in his Alexander verſaretur, decreuit tamen orato-
21 res ad illos de pace mittere, qui pollicerentur omnia illis principem
Romanum quorum foret opus praebiturum, pecuniasque daturum
magna copia. Sunt enim Germani pecuniae imprimis auidi, nun-
22 quamque non auro pacem Romanis cauponantur. Quare Alexander
pacem foederaque potius ab illis emercari quam periclitari bello ten-
23 debat. Caeterum miles Romanus iniquo animo ferebat, fruſtra ſe
tempus terere, nulla occaſione fortiter quicquam animoſeque geren-
di, intento aurigationibus (vt aiebant) ac deliciis Alexandro:
quum contra oporteret vindicare potius Germanos, poenasque ab
iis exigere audaciae.

VIII.

Erat autem in exercitu *quidam, nomine p)* Maximinus, e quodam
Thraciae, et quidem intimae, vico (*vt ferebatur*) ſemibarbarus
2 homo, et qui a pueritia opilio fuiſſet: dein vigente aetate, ob cor-
3 poris proceritatem viresque ingentes, equo ſtipendia fecerat: po-
ſtremoque, fortuna quaſi manuducente ac praeuia, quum per omnes
militiae gradus adſcendiſſet, etiam ad exercituum prouinciarumque
4 praepoſituras euaſerat. Hunc igitur Maximinum, ob eam quam ſu-
pra diximus rei militaris peritiam, tyronibus vniuerſis Alexander
praefecerat, quos ad militiae munera exerceret, atque ad bellandum
5 idoneos redderet. Qui quum in eo negotio nihil ſibi ad omnem di-
ligentiam reliqui faceret, maximam ſcilicet a cuncto exercitu gratiam
inibat, non ſolum quae gerenda forent aſſidue edocens, ſed ipſe et-
iam primus obiens quae vſus poſceret: vt non diſcipulos tantum,
6 ſed aemulos etiam atque imitatores haberet ſuae virtutis: quos etiam
muneribus omnique genere honorum ſibi adiungebat. Quapropter
adoleſcentes, quorum bona pars ex Pannonia erat, laeti virtute Ma-
ximini, vulgo obtrectabant Alexandro, quod ſub matris autoritate
adhuc eſſet, *q)* nihilque non ex arbitrio conſilioque illius admini-
7 ſtraret, bellumque ſegniter et timide gereret: *r)* ferentes identidem
ſermonibus inter ſe, quantum detrimenti cunctatione illius in Ori-
ente accepiſſent, nihilque adhuc fortiter ac viriliter geſtum aduer-

p) Max., qui, quod ad genus attinet, ex intimis Thracibus et ſemibarbaris erat, ex quodam vico, vt ferebatur: ac prius quidem in pueritia paſtor fuerat: dein — *Steph.*

q) res que omnes ex arbitrio conſilio que mulieris adminiſtrentur. *Steph.*

r) atque alii aliis in memoriam reuocabant, quantum — *Steph.*

ſus Germanos. Quare et ſuapte natura proni ad res nouandas, et 8
tam longum principatum grauati, minus iam lucroſum, omni s) am-
bitione pridem conſumpta: tum ſperantes alterum mox principem,
adepto praeter expectationem imperio, plus aliquantum vtilitatis
honorumque ipſis ac ſtudii delaturum: decreuere Alexandrum ob- 9
truncare, ac Maximinum vocare auguſtum, commilitonem videlicet
et contubernalem, praetereaque rei militaris peritia maxime prae-
ſenti bello idoneum. Quum igitur frequentes in campum conue- 10
niſſent, t) venienti de more ad exercendos tyrones Maximino (du-
bium, ignaro, an re prius compoſita) purpuram circundant, impe-
ratoremque ſalutant. Ille primo reniti, et abiicere purpuram: vt 11
autem nudos intentari gladios a militibus vidit, occiſuros niſi cede-
ret minitantibus, futurum quam praeſens periculum praeoptans, ho-
norem ſcilicet recepit, fortunamque illam ſaepe (vt aiebat) oracu-
lis ac ſomniis praemonſtratam: teſtatus milites prius, inuitum 12
v) retractantemque ſe cogi, ſed illorum tamen obſequi voluntati.
Quamobrem quae ipſis placuerint, re ſanciant, ſublatisque armis, 13
etiam praeuento rumore, Alexandrum iam rei totius ignarum oppri-
mant: x) vt milites illius ac ſtipatores re ſubita perterriti, aut ſpon- 14
te cum reliquis, conſentiant, aut certe dum imparati ſunt, nihilque
eiusmodi expectant, etiam ingratis ſubigantur. Poſtea vero quam 15
beneuolentiam omnium atque alacritatem prouocauit, duplicata
ſcilicet annona, ingentique promiſſo donatiuo, poenisque omnibus
ignominiisque remiſſis, confeſtim ad Alexandri tabernaculum, quod 16
haud procul abeſſet, vniuerſos educit.

IX.

His ille nuntiatis, vehementer rei nouitate perturbatus atque ex-
territus, proſilit e tabernaculo, veſano ſimilis, lacrymansque
et tremens, nunc Maximinum perfidum ingratumque vocare, enu-
meratis quaecunque in illum beneficia contuliſſet: nunc y) tyrones 2
accuſare, qui neglecto ſacramento, adeo proteruiter id facinus au-
derent: poſtremo autem polliceri daturum ſe quae vellent, emen-
daturumque z) ſiqua deſiderarent. Sed milites, qui eum tuebantur, 3
fauſtis a) impraeſens acclamationibus proſequuti, defenſuros
eum cunctis viribus affirmabant. Nocte autem exacta, quum iam 4
luceſceret, nuntiantibus quibusdam adeſſe Maximinum, puluerem-
que haud procul excitatum videri, ac voces magnae multitudinis

s) ambitioſa liberalitate, *Memm.*

t) venienti ad conſueta exercitia *Maximino.* Sed Pol. quaenam illa fuerint, exponit, ex iis, quae Herodianus paulo ante narrauit. *Steph.*

v) q. c. retrect. *Sylb.*

x) vt, terrore militibus eius ac ſtipatoribus iniecto, eos ad aſſenſum adducant, aut facillime ad hoc adigant, vtpote imparatos, quod nihil eiusmodi exſpectent. Poſtea — *Steph.*

y) iuuenes commilitones *accuſare.* Sic fortaſſis Alexander eos ſolitus erat appellare. *Steph.*

z) ſi qua eſſent, de quibus quererentur. *Steph.*

a) illo die, *Memm.*

exaudiri: rurſus in planitiem egreſſus Alexander, conuocare milites, ro-
gare, vt ſe defenderet, tuerenturque eum quem ipſi educauiſſent, quoque
5 iam quatuordecim annos imperante, ſine vlla querela vixiſſent; com-
motisque miſeratione omnibus, arma capere ac reſiſtere hoſtibus im-
perabat. At milites, etſi *b*) *primo* omnia principi pollicebantur;
6 paulatim tamen alii *c*) alio dilabebantur. Quidam etiam praefectum
praetorii atque Alexandri familiares ad ſupplicium depoſcebant, or-
7 tam ab illis defectionem cauſantes. alii matrem ipſius accuſabant,
auaram foeminam, et quae pecuniis congerendis, ob ſordes nimias
parſimoniamque erga milites, inuiſum cunctis Alexandrum reddide-
8 rit. Igitur aliquandiu haec inter ſe diuerſi dictitantes, ſtabant adhuc
9 tamen: vt vero exercitus Maximini in conſpectum venit, atque hor-
tari commilitones coepit, vt mulierem ſordidam et puſillum adole-
ſcentem, etiamnum ſub matris ſeruitio, ſtatim deſererent, ſeque
viro forti proboque aggregarent, commilitoni ipſorum, atque
in armis ſemper bellicisque muneribus verſato: confeſtim vniuerſi
ab Alexandro deſciuerunt, atque vnanimiter imperatorem Maximi-
10 num conſalutauerunt. At ille tremens, atque exanimatus, in taber-
naculum *vix* reuertitur, matrique implicitus, et (vt aiunt) conque-
rens atque incuſans quod ob illam talia pateretur, expectabat inter-
11 fectorem. Maximinus autem, poſtquam eum exercitus vniuerſus
auguſtum appellauit, tribuno et centurionibus aliquot negotium dat,
Alexandri, matrisque vna, et quicunque vim contra facerent, occi-
12 dendorum. Qui facto impetu in tabernaculum, ſtatim ipſum cum
matre amicisque et honoratiſſimo quoque, obtruncant, exceptis qui
d) paulo ante fuga ſibi ac latebris conſuluiſſent: quos tamen vniuer-
ſos haud multo poſt comprehenſos Maximinus ipſe morte affecit.
13 Hunc finem habuit vitae Alexander, vna cum matre, quum annos
quatuordecim ſine vlla ſubiectorum querela, atque adeo ſine ſangui-
14 ne, imperaſſet. Siquidem a caedibus et crudelitate abhorrens, ne-
minem niſi iudicio damnatum perire patiebatur: ad humanitatem
15 *e*) videlicet ac beneuolentiam propenſus. Quapropter niſi filium
mater auara ac ſordida infamaſſet, nihil plane deſiderari in illius gu-
bernatione imperii potuiſſet.

LIBER SEPTIMVS.

I.

Qualem ſe geſſerit Alexander quatuordecim annorum imperio, *et quem*
2 *vitae finem habuerit*, ſuperiore volumine expoſuimus. Interea
Maximinus rerum potitus, mutata vehementer rerum conditione, aſpere
3 ferociterque adepta poteſtate vtebatur, ſic vt ex molli manſuetoque im-

b) Sylb. ed. „etſi omnia *principi* poll.“ pro quo nomine *principi* Memmius modo „*principio*“ ſubiecit. *Irm.*

c) q. c. alia *Sylb.* in ablat. ſcil. via. *Irm.*

d) pauliſper, *Memm.*

e) ac beneficentiam propenſus. Omni igitur ex parte laudatum fuiſſet Alexandri imperium, niſi ob matris auaritiam et ſordes male audiſſet. *Steph.*

perio, ad tyrannidis crudelitatem vertere omnia contenderet. Nam quum
ſe inuitum hominibus cognoſceret, quod primus ex infimo loco ad eam
fortunam perveniſſet: praeterea moribus perinde vt genere barbarus, 4
patrioque inſtituto caedis auidiſſimus, ad id potiſſimum dabat operam, vt
imperium ſibi ſaeuitia conſtabiliret: ſcilicet metuens ne ſenatui reliquis- 5
que omnibus Romanae ditionis hominibus contemptibilior fieret,
dum non tam in eo praeſens fortuna quam natalium obſcuritas ſpe-
ctatur. Quippe iam id tritum vulgatumque apud omnes, opilionem 6
fuiſſe in Thraciae montibus: dein corporis vaſtitate ac robore inter
eius regionis tenuiſſimos milites adſcitum, quaſique manuductum a
fortuna ad Romanum imperium. Quare omnes confeſtim amicos 7
conſiliariosque Alexandri a ſenatu lectos *f*) ſuſtulit e medio,
partimque Romam dimiſit, partim, adminiſtrationem rerum cauſatus,
officio priuauit. Id eo conſilio fecit, vt ſolus eſſet in exercitu, ne- 8
minemque prope ſe haberet ex conſcientia nobilitatis potiorem, ſed 9
velut ex arce quadam *g*) citra vllius reuerentiam, tyrannidis operi-
bus vacare poſſet. Omniaque Alexandri miniſteria, quibus ille per 10
tot annos vſus fuerat, ex aula eiecit: plurimis etiam interfectis, quod
inſidias videlicet ſuſpectaret, quando omnes illius interitu moeſtos eſſe
intelligebat. Caeterum magis magisque crudelitatem irritauit con- 11
iurationis cuiusdam in ſe delatio, conſpiratis in vnum centurionibus
permultis, omnique ſenatu Romano. Magnus erat quidam nomine, 12
vir patricius et conſularis, qui delatus imperatori eſt quaſi manum
contra ipſum compararet, ac militibus perſuaderet, vt *h*) ad ſe im-
perium transferrent. Conſilium autem huiuscemodi fuiſſe putatur. 13
Pontem conſtruxerat Maximinus ſupra flumen, qua aduerſus Germa-
nos tranſiret. vt enim primum ſummam rerum ſuſcepit, ſtatim bel- 14
lica facinora affectauit. Siquidem, *tanquam* ob immanem corporis
ſtaturam et militare robur ac peritiam pugnandi adſcitus ad imperium,
re ipſa famam confirmare atque opinionem militum tendebat: vt
metum illum atque cunctationem Alexandri in praeliis capeſſendis
iure improbatam fuiſſe coargueret. Quare nihil ſibi ad exercendos 15
milites reliqui faciebat, et cum ipſe in armis aſſiduus erat, tum exer-
citum vehementer adhortabatur. Sed tum conſtructo (vt diximus) 16
ponte, tranſire in Germaniam ſtatuerat. Caeterum Magnus
haud ſane paucis militibus, ſed qui virtute caeteros ante-
irent, atque iis potiſſimum quibus cuſtodia pontis curaque fue-
rat demandata, perſuaſiſſe dicebatur, vt ſimulac Maximinus in alte-
ram ripam peruaſiſſet, ponte *i*) abſciſſo redituque intercluſo, barba-
ris eum proderent. Siquidem tanta erat amnis illius profunditas ac 17
latitudo, vt irremeabilis fore videretur, nullis praeſertim nauigiis in
aduerſa ripa. *k*) Talia ſcilicet ſermonibus ferebantur: incertum ve- 18

f) Hic ἀπεσκευάσατο non vide-
tur eſſe *ſuſtulit e medio*; nec ea,
quae ſequuntur, hanc interpreta-
tionem videntur admittere. *Steph.*
Commodius fortaſſe *ſummouit*,
amolitus *eſt*. *Sylb.*

g) quum nullus adeſſet, cui
reuerentiam tribuere neceſſe ha-
beret, tyranni. *Steph.*

h) ad ipſum *imper.* Nam illud
de militibus potius intelligeretur.
Steph.

i) ſoluto, *Memm.*

k) Accuſationis fama talis fuit,

19 ro, an compoſita fraude. neque enim facilis ſententia, parum ex-
20 plorata re, citraque iudicium aut defenſionem vllam correptis inter-
21 fectisque omnibus quoscunque ſuſpicio attigerat. Sed et militum
Oſrhoënorum defectio nonnulla oborta eſt. Nam quum magnopere
indoluiſſent Alexandri nece, ac forte fortuna in quendam ex illius
amicis, cui nomen Quartino fuit, paulo ante e caſtris a Maximino
dimiſſum, incidiſſent, correptum atque retractantem, neque tale
quippiam cogitantem, ducem ſibi delegerunt, purpuraque eum
praelatoque igni, (funeſtis ſcilicet honoribus) condecoratum nihilque
22 minus optantem, ad imperium protulerunt. Qui tamen haud diu
poſt in tabernaculo dormiens, a contubernali quodam ſuo, et (vt
credebatur) amico, per inſidias occiditur. Macedonio nomen fuit,
qui et antea Oſrhoënis praefuerat, et nunc primus eisdem autor fue-
23 rat deficiendi a Maximino. Quumque nulla ſubeſſet odii aut inimi-
citiarum cauſa, tamen eum occidit, quem ipſemet corripuerat, at-
que ad ſuſcipiendum imperium perpulerat. Sed enim magnopere
tunc gratum ſe Maximino facturum putans, abſciſſum Quartino caput
24 dono obtulit. Verum Maximinus, quamuis eo facinore laetus, gau-
densque praereptum ſibi hoſtem, tamen illum, haud modica ſpe-
rantem, putantemque ſibi inſignem gratiam relatum iri, extremo
ſupplicio affecit, ceu defectionis autorem, interfectoremque eius cui
facinus inuito perſuaſerat, atque infidum homini, quem antea pro
25 amiciſſimo habuiſſet. Huiusmodi igitur cauſae magis magisque ani-
mum exaſperabant Maximini, atque ad ſaeuitiam exacuebant, etiam
26 antea ſua ſponte crudeliſſimum. Caeterum adſpectu quoque erat
horrendus, vaſto atque immani corpore; vt nemo illi, vel exercita-
tiſſimorum Graecorum, vel pugnaciſſimorum barbarorum, conferri
poſſet.

II.

His ita diſpoſitis rebus, collecto exercitu omni, ac ponte intre-
2 pide pertranſito, bellum Germanis intulit. Sequuti illum magna
vis mortalium, ac pene omnes barbarorum copiae: *l*) adhaec Mauri
iaculatores ſagittariique quamplurimi. Praeterea Oſrhoëni et Arme-
3 nii: quorum hi, Romanis ſubiecti, illi in amicitiam fuerant ſocieta-
temque adſciti. tum ſiqui ex Parthis aut *m*) pecunia conducti, aut
4 transfugae, aut item capti bello, Romanis ſeruiebant. Haec autem
multitudo coacta ab Alexandro prius, aucta dein atque *in rebus bel-*
5 *licis* exercita a Maximino fuerat. Caeterum iaculatores ſagittariique
gerendo aduerſus Germanos bello magnopere idonei videntur. ſi-
quidem expediti hoſtem opprimunt incautum, facileque rurſus in

ſeu vera, ſeu a Maximino confi-
cta. Non facile eſt autem aliquid
certi dicere: quoniam de illa in-
quiſitio non fuit habita. nullo
enim in iudicium vocato, nulli
que dato ſui defendendi ſpatio,
quoscunque ſuſpectos habebat,
repente correptos, immiſericor-
diter interfecit. *Steph.*

l) Mauruſiorum iaculatorum et
ſagittariorum numerus maximus,
Osrhoënorum que et Armenio-
rum, Gr. *Sylb.*

m) pecuniis inducti et transf.
Memm.

tutum ſe recipiunt. At vero Maximinus hoſtilem ingreſſus agrum, 6
diu nemine, qui reſiſteret, inuento (quippe omnes abſceſſerant bar-
bari) regionem illorum depopulabatur, maturis iam ſegetibus, vi- 7
cosque omnes incendendos diripiendosque militibus tradebat. *n*) Sunt
autem vrbes aedificiaque illa maxime incendiis obnoxia. Rara *enim* 8
apud Germanos ſtructura e lapide ac lateribus coctilibus: denſisque
potius ſyluis, quorum confixis coagmentatisque lignis, quaedam
quaſi tabernacula aedificant. Igitur Maximinus in eam regionem 9
longe lateque graſſatus, populatis ſegetibus, omnique pecore captiuo
militibus permiſſo, nullos adhuc hoſtes inuenerat. Siquidem cam- 10
peſtres regiones, locaque ab arboribus pura deſeruerant, atque intra
ſyluas et paludes delituerant, vt inde praeliarentur atque eruptionem
in hoſtem facerent. Etenim denſitas illa arborum ſagittis iaculisque 11
hoſtium allatura impedimentum, et paludum altitudo periculoſa Ro-
manis locorum ignaris, ipſis autem facilis expeditaque fore videbatur,
non ignaris quae vsquam peruia, quae inuia, et genuum tenus quo-
tidie per illas diſcurſantibus. Sunt autem *o*) Germani peritiſſimi na- 12
tandi, vt qui tantummodo in fluminibus lauentur. In huiuscemodi 13
igitur locis pugna inita, vbi etiam Imperator ipſe Romanus fortiſ-
ſime praelium inchoauit. Nam quum ad ingentem quandam vaſtam- 14
que paludem ventum eſſet, intra quam Germani fuga ſe receperant,
verentibus Romanis eodem hoſtes inſequi, primus Maximinus equo
paludem ingreſſus, quum quidem etiam ſupra aluum equus voragine
hauriretur, magna vi repugnantes barbaros contrucidauit. Quare 15
exercitus reliquus pudore inſtinctus, ne prodere pugnantem pro ſe impe-
ratorem videretur, auſus et ipſe eſt paludem ingredi. multique vtrinque
ceciderunt: ita tamen, vt nullus pene barbarorum fuerit reliquus,
dimicante inſigniter Romano principe. Quare et ſtagnum cadaueri-
bus oppletum, et palus ſanguine confuſa, *p*) pedeſtris praelii naua-
lem faciem praeferebat. Hanc igitur pugnam ſuaque ipſius fortia 16
facinora non ſolum per literas ſenatui populoque Romano ſignifica-
vit, ſed etiam depictam maximis imaginibus ante curiam publicauit:
vt non tam audire quae geſta forent, quam etiam ſubiicere oculis
Romani poſſent. Eam tabulam deinde vna cum reliquis illius hono-
ribus ſenatus ſuſtulit. Fuere item alia praelia quibus omnibus ipſe 17
manu pugnam capeſſens, ac fortiſſime dimicans, exſplendeſcebat.
Multisque captiuis atque ingenti abacta praeda, inſtante hyeme in 18
Pannoniam reuerſus eſt: intraque vrbem Sirmium (quae maxima 19
omnium eius regionis habetur) in hybernis agens, ad vernam ſeſe
expeditionem comparabat: identidem minitans (id quod etiam prae- 20
ſtiturus videbatur) exciſurum ſubacturumque Oceano tenus omnes
Germaniae barbaras nationes.

n) Facillime autem ignis eorum vrbes atque domicilia depaſcitur. Lapidum enim apud illos aut laterum coctilium eſt penuria: ſed denſas habent ſiluas: ideo que lignis quum abundent, ea componentes et compingentes, ſibi tabernacula aedificant. *Steph.*

o) et natandi peritiſſimi Germani, *Memm.*

p) i. e. pedeſtri exercitus praelio ſpeciem pugnae naualis praeſeferebat. *Steph.*

III.

Talis vtique fuit in bellicis negotiis: maximam rebus geſtis claritudinem adepturus, *q*) niſi grauior multo ſuis ac truculentior
2 (quam ipſis) fuiſſet (hoſtibus). Quo enim barbaros interemptos, ſi longe plures in ipſa vrbe Roma ſubiectisque nationibus caedes ede-
3 bantur? Quid praedam aut captiuos abactos proderat, ſi ſuis fortu-
4 nis Romanae ditionis mortales quotidie diſpoliabantur? Quippe omnis non modo libertas, ſed inſtigatio quoque delatoribus permiſſa, vt circumuenire quos vellent, renouareque etiam (ſi ita vſus poſſet) vsque a progenitoribus ignota atque indeprehenſa ad eam diem
5 crimina liceret. Neque ſane delicti alicuius quiſpiam arceſſebatur, quin idem continuo reus perageretur, ac cenſu fortunisque omnibus
6 expelleretur. Itaque quotidie cerneres, qui pridie opulentiſſimi
7 fuiſſent, eos nunc emendicare ſtipem. tanta videlicet tyrannidis auaritia inceſſerat, aſſiduas erga militem largitiones obtendentis. Erant praeterea illius aures omnibus calumniis patulae, ſic vt nullius
8 vel aetatis vel dignitatis rationem haberet. Igitur complures exercitibus aut prouinciis praepoſitos, conſulares triumphalesque viros, leuiſſima tenuiſſimaque calumnia attractos, corripi de improuiſo iube-
9 bat, ac ſine vllis miniſteriis ſolos vehiculis impoſitos, die noctuque iter facere ab oriente aut occidente (ſi ita cecidiſſet) itemque a me-
10 ridie in Pannoniam vsque, in qua tunc ipſe morabatur. Dein *r*) ſpoliatos omnique ignominia affectos, exilio vel morte puniebat. Quamdiu igitur *s*) vnus aut alter talia patiebantur, neque ea calamitas extra ipſorum familiam egrediebatur, non ſane magnopere populorum
11 gentiumque intereſſe videbatur: (ſiquidem beatorum diuitumque res aduerſae, non ſolum a plebe negliguntur, ſed eis nonnulli etiam prauo malignoque ingenio, ob inuidiam ſcilicet potentiorum atque
12 felicium, delectantur) poſtquam autem Maximinus plurimas illuſtrium virorum familias ad egeſtatem redegit, leuiora iam illa ac minora ducens, quam vt ipſius cupiditati ſatisfacerent, animum ad
13 publicas opes tranſtulit. Igitur quaecunque pecuniae ciuiles, aut ad publicam annonam repoſitae, aut in plebem diuidendae ſupererant, tum quae theatris ac celebritatibus ſeruiebant, vniuerſas ſibi adiudi-
14 cauit. Adhaec templorum (omnium) donaria, ſtatuaeque deorum heroumque honores, tum quicquid publici operis aut ciuilis ornamenti, aut materiae denique fuit nummis idoneae conficiundis,
15 omnia pariter ignibus conflabantur. Quae res imprimis animos multitudinis exulcerauit, quaſique luctum publicum effecit, quum citra pugnam atque arma quaſi oppugnationi eſſe vrbs obnoxia videretur; ſic vt quidam è populo contra reſiſtere, templaque auſi tueri, etiam cadere ante aras deorum immortalium, quam ſpectare patriae ſpolia,

q) niſi domeſticis et ſubditis omnibus grauior terribilior que fuiſſet. Quid enim proderat, barbaros interimi, ſi l. pl. *Steph.*

r) vexatos, *Memm.*

s) Q. i. in nonnullos priuatim haec admittebantur, et intra eorum familiam calamitas haec conſiſtebat, populi ciuitatum et nationes non valde ſua intereſſe putabant. *Steph.*

praeſtauerint. Hinc itaque potiſſimum per vrbes atque nationes 11
populariun animi intumuerunt: ac nec milites quoque ſatis aequo 12
animo ferebant, exprobrantibus inuidioſe conſanguineis atque domeſticis, et *t*) ipſorum culpa talia patrare Maximinum dictitantibus.

IV.

Huiuſcemodi igitur cauſae minime profecto leues ad odium ac defectionem populos proritabant. Caeterum votis tantummodo agebant, laeſa implorantes numina, nullo ſcilicet audente profiteri
ſe vindicem: donec exacto imperii triennio, exigua leuique occaſio- 2
ne *v*) (vt ſunt lubricae tyrannorum res) primo arma ſumpſerunt re-
bellaruntque Afri, tali cauſa: *x*) Procurator erat quidam Carthagini, 3
cui nihil ad extremam vel aſperitatem vel ſaeuitiam deerat. Is damnandis iudicio hominibus, exigendiſque pecuniis, fauorem
principis aucupabatur. ſiquidem Maximinus, quos ſibi factos cogno- 4
ſcebat, eos potiſſimum deligere conſueuerat. Quicunque igitur fiſci rem curabant, ſi modo viri probi forent, (quod perraro eueniebat) aut procuratione exciderant, aut praeſenti periculo conterriti, gna-
rique illius auaritiae, quamuis inuiti, caeteros imitabantur. Qua- 5
propter Africae procurator, cum pleraque alia violenter factitabat, tum ab adoleſcentibus quibuſdam nobilibus atque opulentis damnatione circumuentis, ſtatim exigere pecunias intenderat, patrimo-
nioque illos et auitis bonis exuere. Quibus rebus exacerbati ado- 6
leſcentes, petito trium dierum ſpatio: *y*) conſpirantesque interim in 7
vnum, quicunque graue aliquid vel paſſi fuerant, vel paſſuros metuebant, iubent nocte ex agris iuuentutem cum fuſtibus ac ſecuribus
adeſſe. Illi, dominorum imperia exequentes, venere ante lucem 8
vniuerſi in vrbem, celantes ſub veſtibus arma, quae cuique tumul-
tuaria ſe obtulerant. Magna vero vis mortalium confluxere. ſiqui- 9
dem foecundiſſima hominum Africa plurimos tunc etiam agrorum
cultores habebat. Vt autem dies iam illuxit, iubent adoleſcentes 10
pone ſequi ſeruorum ſuorum gregem, tanquam ſi e reliqua eſſent

t) propter *ipſos* talia *p. M.*, nimirum propter *inſatiabilem* pecuniarum cupiditatem, qua tenebantur. Nam p. praec. dixit, Maximinum ſuae rapacitati aſſiduas erga militem largitiones obtendiſſe. *Steph.*

v) (quales ſunt tyrannidis lapſus) primi arma ſumſerunt conſtanter que rebell. *Steph.*

x) Adminiſtrabat quidam Carthaginenſem regionem acerbiſſime, et cum omni ſaeuitia damnabat iudicio, atque pecunias exigebat: quod bene audire apud Max. vellet. Siquidem Maximinus, quos animo ſuo conuenientes norat, eos *deligebat*: et qui aerario tunc praeerant, etiamſi viri probi eſſent, (quod raro contingebat) tamen et ipſi, periculum ante oculos habentes, et illius auaritiam ſcientes, caeteros, licet inuiti, imitabantur. *Ille* quidem certe procurator Africae cum in alios violentia vtebatur, tum vero, ab adol. *Steph.*

y) ſed quum, facta coniuratione, omnes, quos nouerant aliquid graue paſſos eſſe, vel metuere, ne paterentur, in ſuam ſententiam pertraxiſſent, iubent — *Steph.*

populi multitudine: neque tamen arma proferre prius, aut vim facere, quam vbi aliquos aut e militibus aut é populo viderint irruere
11 contra ſe, atque ire vltum facinus quod geſturi mox eſſent. Ipſi, reconditis intra ſinum pugionibus, adeunt procuratorem, tanquam
12 cum eo de perſoluendis pecuniis acturi. continuoque nihil tale ſuſpi-
13 cantem neci dedunt. Ibi, exertantibus gladios illius militibus, atque ire vltum volentibus, repente agreſtes cum fuſtibus ac ſecuribus occurrunt, fortiterque pro dominis pugnantes, facile omnes in fugam verterunt.

V.

Ad hunc modum negotio ſuccedente, iuuenes, deſperatis ſemel rebus, vnam ſibi reliquam ſalutem fore arbitrati, ſi patratum nuper facinus maiore aliquo facinore cumularent; ſtatuunt in communionem periculi rectorem prouinciae aſſumere, z) ac populos ad defectionem ſolicitare. quod optari iam pridem ab vniuerſis cogno-
2 verant, Maximini odio, ſed metu prohiberi. Igitur cum omni mul-
3 titudine *a*) nocte intempeſta domum proconſulis petunt. Is Gordianus fuit, *b*) proconſulatum ſortitus eum, quum annum ageret circiter octogeſimum: multarumque ante prouinciarum fuerat rector,
4 atque in maximis ſpectatus negotiis. Quocirca facile ſuſceptum iri ab illo imperium exiſtimabant, *c*) quaſi faſtigium aliquod ſuperiorum dignitatum: ſenatuique et populo Romano gratum futurum principem, qui praeterquam quod erat *d*) *illuſtri ortus genere*, etiam per honores plurimos, quaſi per gradus quosdam, ad imperii culmen
5 adſcendiſſet. Euenit autem, vt, quo die haec agebantur, domi Gordianus reſideret, dilatis laboribus, omnique actu rerum ſuſpenſo.
6 Igitur adoleſcentes, cum gladiis, magna ſtipante multitudine, proturbatis ianitoribus, impetum in aedes faciunt, eumque ſupra grab-
7 batum requieſcentem offendunt: circumfuſique, ſenem purpura in-
8 duunt atque auguſtalibus honoribus conſalutant. Ille, re ſubita exterritus, inſidiasque et dolum in ſe compoſitum ratus, deiicit humi ſe ex grabbato, obſecrans parcerent ſeni, a quo nihil iniuriarum ac-
9 cepiſſent, fidemque principi et beneuolentiam ſeruarent. Inſtantibus autem illis, ac nudos manu gladios tenentibus, quum partim metu, partim ignoratione, haudquaquam ſciret Gordianus, quid
10 ſibi ea res vellet, quaeque ſubitae fortunae cauſa foret, vnus e numero adoleſcentium, qui et nobilitate et facundia caeteros anteiret, reliquis tacere et pauliſper quieſcere iuſſis, dextra capulum

z) totamque gentem, *Memm.*

a) quum iam meridies eſſet, irrumpunt in dom. pr *Steph.*

b) ſorte quidem proconſulatum nactus, ſed ſenex, ac ferme ad octogeſimum aetatis annum prouectus, Gr. *Sylb.*

c) finem rebus, a ſe geſtis, imponente, qui velut culmen earum eſſet: ſenatumque et pop. Rom. lubenter recepturum eſſe virum, qui non ſolum claris eſſet natalibus, ſed etiam a multis praefecturis, quaſi continuata ſerie, ad hanc dignitatem perueniſſet. *Steph.*

d) Originem enim paternam ad Gracchos, maternam ad Traianum Imper. referebat. *Memm.*

tenens, in hanc ſententiam verba fecit: *E duobus periculis, quorum* 11
alterum praeſens manifeſtumque, alterum, futurum forſitan, dubiique euentus, eligendum tibi hodie alterutrum eſt: vt aut nos teque vna ſerves, et ſpem meliorem, qua omnes freti ſumus, amplectaris, aut iamiam noſtris manibus intereas. Quod ſi e) potiora malueris, multa ad 12
ſpem bonam f) viatica ſunt. quippe inuiſum omnibus Maximinum, peſtemque illam crudeliſſimae tyrannidis tolles, vitamque antehac praeclare tibi actam, illuſtri gloria cumulabis: maximosque a ſenatu populoque Rom. honores ac ſempiternam laudem nanciſceris. Sin vero abnueris, 13
ac nobiscum conſpirare pernegaueris, iamiam te hic obtruncabimus, atque ipſi quoque (ſi oportuerit) occiſo tibi immoriemur. g) Maius nam- 14
que facinus auſi ſumus, quam vt ſalui eſſe citra deſperationem poſſimus. Iacet enim tyrannidis miniſter, luitque poenas crudelitatis, noſtris 15
nunc nuper manibus interemptus. Quapropter ſi conſenſeris nobiſcum, 16
atque in partem periculorum acceſſeris, cum ipſe honorem imperii conſequeris, tum quod nos facinus perpetrauimus, h) laude quam ſupplicio dignum reputabitur. Dum haec loquitur adoleſcens, impatiens mo- 17
rae caetera multitudo, quum quidem eodem iam ciuitas vniuerſa, re vulgata, concurriſſet, Gordianum vnanimes auguſtum appellant. Ille, 18
quamuis recuſaret ac ſenectutem obtenderet, tamen ſuapte natura gloriae auidior, haud aegre tandem honorem ſuſcepit: malens futurum dein quam praeſens iam periculum ſubire. ſimul aetate iam exacta minime recuſandum putabat, quin (ſi ita res poſceret) etiam imperatoriis honoribus immoreretur. Igitur ſtatim tumultuari omnis Africa, ſublatisque Maximini honoribus ciuitates pleraeque imagines 19
Gordiani ac ſtatuas ponere. Sed eum quoque a ſe cognominarunt Africanum. nam qui ad meridiem Libyes habitant, Afri Romana voce nuncupantur.

VI.

At Gordianus, aliquot dies Thyſtri commoratus, qua in vrbe haec acta fuerant, nomen imperatoris iam cultumque gerens, Carthaginem proficiſcitur: *i*) vt in ciuitate maxima, *vt ipſe norat*, celeberrimaque, omnia quaſi Romae agitarentur. Siquidem vrbs illa, 2
vel opibus, vel populi frequentia, vel magnitudine tantum Romae concedens, cum Alexandri vrbe Aegyptiaca de ſecunda palma contendit. Sequebatur autem ipſum *k*) principalis pompa omnis, mili- 3
tesque quicunque aderant, iuuenesque vrbani procera ſtatura, ad eorum ſimilitudinem, qui Romae imperatorem *l*) comitantur: virgae item 4
laureatae, quo inſigni principes a priuatis dignoſcuntur. Praeterea

e) praeſentia, *Memm.*

f) Malim *adminicula*, vel *adiumenta*. Ad verbum tamen *viatica* ſonat Gr. vox. *Steph.*

g) Auſi enim rem ſumus, quae maiori deſperatione indiget. *Steph.*

h) Poſt *laude* vel *magis*, vel *potius* fortaſſe non deeſt, ſed ipſe Pol. ſubaudiendum reliquit. *Steph.* Ellipſis particulae *magis* ſupra quoque bis a Pol. vſurpata. *Sylb.*

i) C. pr., quam eſſe maximam et populoſam norat: vt omnia tanquam Romae ageret. *Steph.*

k) Imperatoria p. *Steph.*

l) antegrediuntur. *Steph.*

que ignis de more praeferebatur, vt ſpeciem fortunamque, exi-
guum ſane ad tempus, Romanae ciuitatis Carthago repraeſentaret.
5 Caeterum Gordianus literas complures ad *m*) primum quemque Ro-
mam miſſitabat, atque ad proceres ſenatus, quorum erant ei permulti
6 amici ac neceſſarii. Scripſit item publice ad S. P. Q. R. ſignificans
Afrorum erga ſe conſenſum, ſimulque accuſans Maximini crudelita-
7 tem, quam eſſe omnibus magnopere inuiſam ſentiebat. Ipſe omnem
prae ſe manſuetudinem ferebat. nam et delatores omnes exilio affe-
cit, et iis, qui parum iuſto iudicio damnati fuerant, iterum defen-
dendi ſui poteſtatem indulſit. quin exules quoque in patriam reſti-
8 tuebat, ac militibus plura ſe quam quiſquam antea, largiturum, po-
9 puloque ingens daturum congiarium pollicebatur. Idem praefectum
10 quoque praetorii, Vitalianum, ferum crudelemque hominem, ca-
riſſimum deuotiſſimumque Maximino, in ipſa vrbe curauit interi-
11 mendum. Siquidem ſuſpectans, ne ille ſuis inceptis fortiter *n*) re-
ſiſtendo, caeteros quoque metu perterritos a ſe auerteret, mittit
prouinciae quaeſtorem, adoleſcentem audaciſſimum, corpore vali-
dum atque aetate florentem, promptumque ad omne periculum pro
ſe ſuſcipiendum, traditis centurionibus ac militibus nonnullis.
12 *o*) cui etiam literas dedit obſignatas duplicibus tabellis, per quas ar-
cana occultaque negotia *p*) ſignificare imperatores conſueuerunt.
13 Iubet itaque illos intrare vrbem ante lucem, ac dum adhuc *q*) in
actibus occupatus eſſet Vitalianus, accedere ad eum intra cellulam,
vbi res ſecretas atque arcanas ad ſalutem principis pertinentes ſcru-
tari atque inquirere conſueuerat: *r*) habere ſe ad eum literas arcanas
14 a Maximino dicentes, ac velle etiam remotis arbitris, de rebus ad
15 ſecuritatem imperatoris ſpectantibus cum illo colloqui, ac mandata
16 principis exponere, *ſimulantes*. dein ſignis agnoſcendis occupatum,
dum ſe aliquid dicturos ſimularent, pugionibus, quos in ſinu occultos
17 haberent, de improuiſo confoderent. Quae ſcilicet omnia ex ſen-
tentia ſucceſſerunt. Etenim ante lucem, quo tempore prodire illi
mos fuerat, inueniunt hominem pene ſolum, paucis tantum circum-
18 ſtantibus, quippe alii nondum venerant, alii ſalutato, abierant prius-

m) vnumquemque illorum, qui primarios honores Romae obtinere exiſtimabantur: quinetiam ad eos, qui praecipuae in ſenatu erant auctoritatis, vel, quinetiam ad eos ſenatores, quorum prae caeteris ſpectata virtus erat. *Steph.*

n) reſiſteret, atque illius metu nullus ipſi auxiliaretur, mittit pr. *Steph.*

o) quibus Gr. *Sylb.*

p) ſignificari Imperatoribus *conſ.* Pol. autem τοῖς β. pro ὑπὸ τῶν βασιλέων accepit, v. Annot. *Steph.*

q) ius diceret, vel redderet.

r) ferre ſe litteras arcanas Maximino, et ad hoc a quopiam eſſe miſſos de rebus, ad incolumitatem Imperatoris pertinentibus. ſimulare etiam, ſe velle cum illo, remotis arbitris, colloqui, et, quae ſibi mandata eſſent, *exponere*. At Pol. dicit *mandata principis*: quum hic genitiuus inter Herodiani verba in noſtris exempl. non exſtet. Conuenit autem cum eo, quod non πρὸς Μαξιμῖνον, ſed ἀπὸ Μαξιμίνου legit: aut ſaltem perinde locum illum interpretatur, ac ſi ita legerit. *Steph.*

quam diluceſceret. Igitur vacante illo, ac paucis duntaxat ante cel- 19
lulam inuentis, vbi quae ſupra diximus nunciauerunt, facile ſcilicet
intromiſſi ſunt: porrectisque epiſtolis, contemplantem eum ſigna di-
ligentius, prolatis pugionibus confodiunt, nudosque eos manibus
prae ſe tenentes proſiliunt, omnibus loco cedentibus. Nam id Ma- 20
ximini factum imperio putabant: quando idem ſaepenumero etiam
in eos facere conſueuerat, qui antea ipſi cariſſimi videbantur. Dein 21
vadentes media ſacra via, proponunt epiſtolam Gordiani ad popu-
lum, literasque item ab illo conſulibus ipſis caeterisque reddunt,
vulgata etiam fama interfecti Maximini.

VII.

Quod vbi auditum eſt, ſtatim vniuerſus populus diſcurrere vndique,
furenti ſimilis. Nam etſi vbique vulgus ſemper ad res nouas 2
leuiſſimum, tamen Romana plebs inprimis, quae ex magna variaque
etiam peregrinorum multitudine conſtat, *s*) longe caeteris mobilior
eſt. Igitur ſtatuae atque imagines Maximini, caeterique honores 3
ſtatim conuulſi, clauſumque antea formidine odium, *t*) licentia iam
et poteſtate adepta, nullo prohibente effundebant. Quare ſenatus 4
quoque frequens, etſi de Maximino certi nihil habebat, ex praeſenti
fortuna rem coniectans, abolitis illius honoribus, Gordianum filium-
que ipſius auguſtos declarauerunt: ſtatimque delatores atque accuſa- 5
tores vniuerſi aut effugerunt, aut ab iis, quos offenderant, occide-
bantur. Procuratores autem, et qui ius in illius crudelitatis mini- 6
ſterium dicebant, tracti a plebe ſunt, abiectique in cloacas. Multi 7
item inſontes occiſi. nam et creditorem ſuum quisque, et aduerſa-
rium in forenſibus cauſis, et vt quemque aliquis leuiſſima de cauſa
oderat, *v*) impetu in domum facto, bonisque direptis trucidabant.
Ita ſub ſpecie libertatis pacisque praetextu, ciuilis belli facinora 8
edebantur. Quin praefectum quoque vrbi Sabinum, *x*) *qui antea*
pleraque munia conſularia obierat, prohibere talia conantem, fuſte
capiti illiſo mactauerunt. haec igitur populus agitabat. Enimuero 9
ſenatus, quando iam ſemel periculum ſubierat, metu Maximini ni-
hil ſibi ad ſolicitandas ad defectionem prouincias reliqui faciebat.
Quocirca legationes vndique ad rectores prouinciarum mittebantur, 10
electis e ſenatorio equeſtrique ordine clariſſimis hominibus, cum li- 11
teris, quibus ſenatus populique Romani mens exponebantur: qui pro-
curatores ipſos hortarentur, *y*) vti communem patriam capeſſerent,

s) magna et facili eſt animi mobilitate, Gr. Politianus ita vertit, quaſi ſcriptum eſſet πολὺ ῥᾷον. *Sylb.*

t) odium, ſecurum iam et liberum redditum, nullo prohibente effundebatur. Quinetiam ſenat. *Steph.*

v) conſcenſis de improuiſo domibus, variis modis tanquam ſycophantas infeſtabant, et bonis ſpoliatos trucidabant, vel variis iniuriis affectos, bonisque ſpoliatos, tanquam ſycophantae eſſent, truc. *Steph.*

x) poſt multas functiones conſulares, Gr. *Sylb.*

y) vt communi patriae et curiae opitularentur: atque vt nationes parerent Romanis, ad quos publice imperium pertineret iam antiquitus, et quibus amicae ac ſubiectae eſſent iam a maioribus. *Steph.*

curiamque Romanam tuerentur: perſuaderentque nationibus, vt in
fide populi Romani perſeuerarent, cuius proprium antiquitus impe-
rium foret, veterrimumque cum illis amicitiae ius a maioribus in-
13 ſtitutum. Quocirca plerique legatis benigne exceptis, populos ad
defectionem perpulerunt. quod ſcilicet pronum fuit: adeo incre-
dibili apud omnes odio Maximinus laborabat. Igitur omnibus qui-
cunque apud ipſos magiſtratum gerentes cum Maximino ſentiebant,
14 repente ad vnum occiſis, ipſi vniuerſi ad Romanos defecerunt. Pauci
tamen inuenti, qui legatos ad ſe miſſos interficerent, aut ad ipſum
mitterent, adhibitis cuſtodibus, qui deinde omnes exquiſitiſſimis a
15 Maximino ſuppliciis affecti ſunt. z) Haec mens Romanae ciuitatis,
hic animus fuit.

VIII.

Quae poſtquam Maximino nuntiata ſunt, quamquam triſtis ac ſoli-
2 citus, tamen illa ſe contemnere ſimulabat. ac primo quidem
3 alteroque die domi quietus, ad amicos de eo negotio retulit. Cae-
terum exercitus omnis cunctique a) eius regionis mortales, etſi rem
omnem intellexerant, intumuerantque animis, audacia rerum tanta-
rum ac nouitate: tamen pro ſe quisque tacebant, ac ſe ignorare
4 omnia ſimulabant. quippe tantus erat Maximini metus, vt nihil il-
lum plane lateret, omniumque non ſolum verba, ſed nutus quoque
5 ſpeciemque oris b) obſeruaret. Tertio vero die conuocatis in cam-
pum ante vrbem militibus ſuis, Maximinus tribunal inſcendit, atque
ex libello orationem ab amicis compoſitam, in hanc ſententiam re-
6 citauit: *Scio me vobis incredibilia nouaque dicturum, ſed (vt ego exi-*
7 *ſtimo) non tam admiratione quam riſu digna. Arma vobis veſtraeque*
virtuti non Germani inferunt, ſaepe deuicti, non Sarmatae, qui de
8 *pace nobis quotidie ſupplicant: Perſae itera, qui olim Meſopotamiam*
peruagabantur, nunc ſuas intra ſedes quieſcere boni conſulunt, cum
gloria in armis veſtra, tum rerum a me geſtarum periculo edocti, quae
iam tum illis innotuerunt, quum tuenti ripas exercitui praefuimus.
9 *Verum c) (nequid magis ridiculum dixerim) Carthaginienſes inſaniunt,*
atque ſene infeliciſſimo et extremo iam aetatis delirante, dubium
10 *d) ſuaſo an coacto, quaſi aliqua in pompa ludunt principatum. Quo*
enim freti exercitu, quum apud eos proconſulis miniſterio lictores ſatis-
11 *faciant? Quibus porro vſuri armis, vbi praeter lanceas exiguas e) ad*
feras excipiendas, nihil ſit telorum, proque bellicis exercitationibus
12 *chori tantum, dictaque procacia, et numeri quidam vſurpentur? Neque*

z) Hic Romanae vrbis ſtatus, haec mens erat. *Steph.*

a) vlterioris reg. *Memm.*

b) *obſeruarentur*, ab aliis videlicet, qui ad illum deferebant. At Pol. ita vertit, quaſi ſcriptum eſſet non παραφυλάττεσθαι, ſed παραφυλάττειν. Quin etiam ex ὑπὸ, τὰ δι' ὄψεως νεύματα, i. e. *oculorum nutus*, duo in ſua interpretatione facit. *Steph.*

c) annon ridiculum dictu? *Memm.*

d) Aptius eſſet perſuaſo. *Steph.* q. c. habent, *ſuaſu* an coactu. *Sylb.*

e) l. exiguas, quibus aduerſum feras ſingulari pugnant certamine. *Steph.*

vero vos perterrefecerint, quae facta in vrbe nuntiantur. Nempe Vi-
talianus per dolum fraudemque occiſus eſt. Quam autem leue inſtabile-
queſit Romani populi ingenium, quam prompta clamorum tenus auda-
cia, notiſſimum ſcilicet vobis eſt. Si duos modo tresue armatos conſpe- 13
xerint, trudentes alter alterum, et proculcantes, ac ſuum quisque pe-
riculum fugitantes, publicum neglectui habent. Quod ſiquis vobis etiam 14
quae acta in ſenatu ſunt, renuntiauit, non eſt profecto, quod miremini
noſtram illis continentiam duriorum videri, f) *atque ob id morum*
congruentiam vitamque illius luxurioſam nobis anteferri; g) *quippe* 15
apud illos fortiſſima quaeque ac grauiſſima pro aſperrimis, diſſoluta at-
que ebacchantia pro mitibus voluptuariisque habentur. Quocirca noſtrum 16
quidem imperium, quoniam induſtrium atque moderatum, reformidant:
Gordiani delectantur nomine, cuius infamia vitae non vos praeterit. 17
Igitur aduerſus hos atque huiuscemodi homines bellum vobis eſt, mili- 18
tes: ſi tamen id bellum appellandum. Nam vt mihi quidem atque adeo 19
caeteris omnibus videtur, non prius Italiam attigerimus, quam illorum
maxima pars ramos ſupplices liberosque ſuos praeferentes, noſtris ſe
pedibus aduoluent, aut formidine degeneri fugam facient: vt mihi li- 20
berum ſit bona illorum vobis contribuere, quibus in perpetuum perfrua-
mini. Haec quum dixiſſet, ac multa in ciuitatem ſenatumque vni- 21
verſum interpellatim probra ieciſſet, manuumque geſtibus minabun-
dus, trucique vultu nutuque oris quaſi praeſentibus iraſcens, pro-
fectionem in Italiam edicit. Diuiſoque inter milites ingenti ſtipen- 22
dio, vno tantum die interiecto facere iter incepit, magnum ſecum
exercitum atque vniuerſas adducens Romanas copias. Sequebatur 23
eundem etiam Germanorum haudquaquam negligendus numerus,
quos vel armis ſubegerat, vel in amicitiam ſocietatemque adſciuerat.
Praeterea machinae et bellica inſtrumenta, quaeque alia aduerſus
barbaros comparauerat. Caeterum tardius iter faciebat, ob vehicula 24
resque alias vſui neceſſarias, quae vndique importabantur. Nam 25
quum repentinum id illi iter obueniſſet, non cuiusquam prouiden-
tia (vt conſueuerat) ſed tumultuario ac feſtinato miniſterio, quae
erant militibus neceſſaria colligebantur. Igitur praemittere Panno- 26
niorum cohortes decreuit, quibus fretus maxime erat, quaeque pri-
mae imperatorem conſalutauerant, atque vltro etiam pro illius ſalute
omne periculum depoſcebant. Iis igitur imperauit, vt caeteras co- 27
pias praecederent, ac regiones occuparent Italiae.

IX.

Dum in itinere Maximinus eſt, res interea Carthagini praeter ſpem
magnopere ſucceſſerunt. Erat enim Capellianus quidam, ſe- 2
natorii ordinis vir, procurator Mauritaniae Romanis ſubiectae, quae

f) ſimiles autem illius in vita luxurioſa mores nobis antef., vel, ſimiles illius luxurioſe viuentis mores. *Steph.*

g) Quippe facta fortia et digna, quae quis reuerentia proſequatur, formidabilia vocant: at diſſoluta atque ebacchantia, tanquam mitia, voluptati habent. Quocirca noſtrum imperium, quod eſt ſollers, et moderate ſe gerit, auerſantur: Gordiani autem nomine delectantur; cuius vita quam male audiat, non ignoratis. *Steph.*

3 ab ipſis Numidia appellatur. Ea gens munita exercitibus fuerat, a
4 quibus barbarorum incurſus ac populationes coërcerentur. quare
5 haud contemnendam militum manum circa ſe habebat. Cum hoc
igitur Capelliano veteres Gordiano ſimultates ex forenſi quadam
6 diſceptatione interceſſerant: quocirca nomen adeptus imperatoris, ſuc-
7 ceſſorem illi mittit, atque abſcedere prouincia imperauit. Ille ea re
indignatus, ac principi ſuo *h*) deuotus, a quo magiſtratum quoque
eum accepiſſet, omni coacto exercitu, quum quidem fidem tueri ac
iusiurandum perſuaſiſſet, Carthaginem contendit, maximas valentiſ-
ſimasque copias ſecum adducens, viroſque cum aetate florentes, tum
omni armorum genere inſtructos, peritosque rei militaris, atque ex
conſuetudine praeliorum aduerſus barbaros magnopere ad pugnandum
8 paratos. Vt vero nuntiatum Gordiano eſt aduentare ad vrbem Ca-
pellianum, et ipſe affectus eſt extrema formidine, et perterriti Car-
thaginenſes vniuerſi, qui ſcilicet in turba potius, quam in exerci-
tus aliquo ordine collocata victoriae ſpe, cuncti pariter vrbe effun-
9 duntur obuiam Capelliano. Caeterum ſenex Gordianus (vt quidam
perhibent) ſimulatque ille Carthaginem attigit, deſperatis rebus,
quod Maximino vires ingentes, nullas in Africa copias eſſe videbat,
10 *quae illis poſſent reſiſtere*, laqueo ſe ſuſpendit. Sed occultata illius
11 nece, *i*) filium ſibi ducem multitudo elegit. Ita ventum ad manus
eſt. Erant autem numero quidem plures Carthaginenſes, ſed inor-
dinati ac rerum bellicarum imperiti, quippe in altiſſima pace educa-
ti, feſtisque et deliciis emolliti, nudique armis omnique bellico in-
12 ſtrumento. Nam domo quisque pugionem, aut ſecurem, aut vena-
bulum, aut item praeuſtas ſudes, *k*) vt quisque poterat acuminatas,
13 ad tuendum corpus extulerant. Contra Numidae, iaculatores opti-
mi, atque equitandi peritiſſimi, ſic vt equos etiam infrenos virga
14 tantum currentes moderentur. Quocirca facile Carthaginienſium
plebs in fugam verſa. ſiquidem haud ferentes illorum impetum,
15 omnes abiectis armis confertim effugerunt, trudentesque inter ſe et
proculcantes, multo ſane plures ipſi inuicem affligebantur, quam
16 caedebantur ab hoſtibus. Hic et Gordiani filius cecidit, et quicun-
que eum ſequuti: ſic vt prae multitudine interfectorum, neque
l) diſcerni ad ſepulturam funera potuerint, neque *m*) adoleſcen-
17 tis Gordiani cadauer inueniretur. *n*) Etenim ex tanta copia
fugientium pauci duntaxat vrbem ingreſſi, coniectique in latebras,
18 euaſerant: caeteri ad portas conferti, ac pro ſe quisque intrare primi
vrbem feſtinabundi, ab iaculatoribus Numidis, caeterisque armatis

h) Intellige, vt dicitur cliens patrono ſuo deuotus. Legit autem καθωσιωμένος. de qua lectione alius etiam locus dubitare non ſinit ſupra. *Steph.*

i) filium eius ducem multitudini elegerunt. *Steph.*

k) in quam quisque ſubito potuerat formam aptatas. *Steph.*

l) colligi, *Memm.*

m) iunioris Gord. Gr. *Sylb.*

n) Ex fugientibus enim, qui clam in Carthaginem ſe immiſerant, et latere potuerant, per totam vrbem, quae maxima et populoſa erat, diſperſi, pauci e multis euaſerunt. at caetera multitudo, quum ad portas coarctaretur, vnoquoque intrare conante, a iacul. *Steph.*

militibus, contrucidabantur: maximo foeminarum puerorumque eiu- 19
latu, quorum ante oculos chariſſima pignora occidebantur. o) Sunt 20
qui perhibeant, vt primum Gordiano, qui propter ſenium domi ſe
continuerat, p) nuntiatum ſit Capellianum iam in vrbem perueniſſe, 21
deplorata ſalute, intra cubiculum ſe quaſi dormiturum recepiſſe, col-
loque zonae inſerto, qua praecinctus fuerat, ſibi mortem conſciuiſſe.
Haec finis Gordiani fuit, felicis anteacta vita, atque in quadam prin- 22
cipatus imagine extincti. Sed enim Capellianus, Carthaginem in- 23
greſſus, praecipuum quemque ex iis, qui e pugna ſuperauerant, neci
dedidit: ac neque a templis deſpoliandis, neque a publicis priuatiſ-
que pecuniis diripiendis abſtinuit. aditisque vrbibus reliquis, quae- 24
cunque honores Maximini ſuſtuliſſent, in his praeſtantiſſimum quemque
morte, q) caeteros ſupplicio afficiebat: agros autem vicosque concre- 25
mandos militibus tradebat, r) praetextu quidem vlciſcendi Maximi-
num: caeterum clanculum militum ſibi animos concilians, vt ſicubi
res a Maximino titubaſſent, ipſe ad occupandum principatum bene-
volis militibus vteretur. Ita ſe videlicet res in Africa habebant. 26

X.

Poſtea vero, quam Romae audita ſenis Gordiani mors eſt, ingens
perturbatio s) ſenatum populumque Romanum, ingensque terror
inuaſit: extincto in quem vnum ſpes omnes ſuas collocauerant. Ne- 2
que enim illos praeteribat, nemini iam parſurum Maximinum, cum
ſponte alienum ab ipſis atque hoſtili animo, tum iuſtis etiam cauſis
et t) profeſſo quaſi odio ſuccenſentem. Itaque frequentes in vnum 3
conuenere, ac de toto negotio deliberantes, quando ſemel in peri-
culum venerant, bellum comparare decreuerunt, v) duobus electis 4

o) Alii vero perhibent, vt primum *Gord.* Opponit enim haec iis, quae paulo ante de morte Gordiani, ex aliorum quorundam relatu, narrauit; eum videlicet laqueo vitam finiiſſe, ſimulatque Capellianus Carthaginem attigiſſet. *Steph.*

p) haec nunciata ſunt, et Capellianum citato curſu vrbem petere, *Memm.*

q) caeteros in exilium *mittebat*; quod quum ſonet vox Graeca, ſuſpicari quis poſſit, ſcriptum a Pol. fuiſſe, *exilii* ſupplicio afficiebat. *Steph.*

r) praet. q. exigendi poenas de iis, quae in Maximinum *deliquerant.* Aut certe dicendum fuiſſet, *vlciſcendi iniuriam, Maximino factam*, potius, quam *vlc. Maximinum*, ad vitandam ambiguitatem. *Steph.*

s) pop. ac potiſſimum ſenatum, ing. *Steph.*

t) tanquam hoſtes ſe profeſſis, *Memm.*

v) ac ſibi *duos* imperatores praeficere: quos imperium inter ſe partiri voluerunt; ne rurſum illa potentia, ad tyrannidem deueniens, rurſum offenderet, vel *impingeret.* Intellige autem eo ſenſu, quo dicitur *nauis offendere*, vel *impingere*: quum alioqui et *nauem impingere* dicatur *aliquis*, et quidem vſitatius. *Steph.* vel, *ne*, ſi vni permitteretur imperium, *poteſtas reflexo gradu, in tyrannidem iterum impingeret.* quod in conſulibus quoque ſpectatum fuiſſe, refert Eutropii metaphraſtes. *Sylb.*

imperatoribus, qui Remp. pari poteſtate adminiſtrarent, ne rurſus
5 principatus autoritas in tyrannidem proueheretur. Conuenerunt igitur non quidem in curiam, quo antea conſueuerant, ſed in templum Capitolini Iouis, quod in arce ſumma praecipuae venerationis Ro-
6 mani habent: ibi clauſis foribus ſoli, quaſi teſte et confeſſore atque adeo rerum omnium inſpectore deo, ſelectis, qui aetate ac dignitate caeteros anteirent, de quibus ſuffragia ferrentur, duo ex omni numero, Maximus atque *x*) Balbinus, plurimis ſuffraganti-
7 bus imperatores creati. Horum Maximus cum ſaepe exercitibus praefuerit, tum praefectura vrbis egregie geſta, maximam ingenii prouidentiaeque, praeterea vitae continentis opinionem vulgo de ſe praebuerat: Balbinus autem, patricii generis homo, conſulatu iterum geſto, multisque prouinciis ſine vlla querela adminiſtratis, morum
8 *y*) ſimplicior habebatur. Ita creati principes auguſtique appellati,
9 ac ſenatusconſulto omnibus imperatoriis honoribus affecti ſunt. Dum haec aguntur in Capitolio, interea pop. Rom. (incertum, ſubiicientibus Gordiani amicis ac neceſſariis, an tantum rumoribus exciti) facto ad portas concurſu, *z*) viam qua itur in Capitolium, totam
10 conferta multitudine occupauerant: lapidesque et fuſtes ingerentes, rebus in Capitolio actis aduerſabantur, ac Maximum in primis recuſantes, *a*) ſeueriorem ſcilicet quam vt eum (leuis) multitudo facile pateretur. *magna enim induſtria vigilantiaque vſus fuerat aduerſus*
11 *improbitatem ac leuitatem quorundam e plebe.* Quapropter *metuentes* eo maxime offendebantur, clamantes identidem ac minitantes vtrum-
12 que ſe (confeſtim) occiſuros. Nam ipſi ex Gordiani genere principem ſibi depoſcebant, vt in familia nomineque eo *b*) nomen impera-
13 torium remaneret. Balbinus autem ac Maximus, equeſtris ordinis iuuentute, atque vrbanis militibus, cum gladiis, vndique ſtipati, egredi Capitolio conabantur: ſed lapidibus ac fuſtibus coerciti: donec, *c*) ſubiiciente neſcio quo, ad hunc modum populo impoſuerunt:
14 Erat puer quidam, infans adhuc, ex Gordiani filia natus, nomen aui referens. Hunc igitur, ſubmiſſis quibusdam, afferri ad ſe iuſſe-
15 runt: qui quum domi eum ludibundum offendiſſent, impoſitum in humeros per mediam ferebant multitudinem, plebi oſtentantes, ac nepotulum Gordiani dictitantes, *d*) vocantesque eum nominatim:

x) *Albinus*, non *Balbinus*, habent aliae huius interpretationis editiones hoc in loco: alibi autem modo hoc, modo illud. Sed alius fuit Albinus, de quo ſcripſit Herodianus lib. tertio. *Steph.* In Gr. quoque Faſtis *Albinus* nominatur p. 40. ſed a Faſtis Latinis appellatur *Balbinus*, itidem que a Latinis Caeſareae hiſtoriae ſcriptoribus, et Gr. Eutropii metaphraſte. *Sylb.*

y) Aut Graeciſmum hic vſurpauit Politianus, aut *ſimpliciorum* ſcripſit. *Sylb.*

z) cliuum, quo — *Memm.*

a) qui ſeuerius ſe geſſerat in praefectura vrbis contra improbam et leuem multitudinem, *Memm.* vel, *qui* rigidiorem ſe in pr. vrb. praebuerat, acrius que animaduerterat in improbos ac leues vulgaris turbae homines. *Sylb.*

b) nomen Imperatoriae dignitatis rem. *Steph.*

c) admonente, vel, conſilium dante. *Steph.*

d) eum que illius nomine appellantes. *Steph.*

quoad in Capitolium pertulerunt, populo ſubinde acclamante et
conſpergente puerum frondibus. Quum itaque ſenatus caeſarem il- 16
lum declaraſſet, quando adhuc per aetatem remp. gerere non pote-
rat, et irae multitudinis reſederant, paſſi videlicet ſunt in aulam pa-
latinam ſenes imperatores commigrare.

XI.

Sed incidit per eos dies ciuitati Rom. funeſta calamitas, orta de ni-
mia duorum ſenatorum audacia. *e*) Nam quum ſenatus habere- 2
tur de publicis negotiis, duo ex militibus Maximini, quos in caſtris 3
reliquerat, emeritae iam aetatis, ad fores curiae acceſſerunt, explo- 4
ratum, quae gererentur; inermes videlicet, tantumque ſubarmali-
bus et ſagis induti. Conſtiterant autem pariter cum reliqua multitu- 5
dine: ſed caeteris ante fores praeſtolantibus, duo treſue ad *f*) ſum-
mum curioſiores audiendi, curiam ingreſſi, ſic vt vltra aram quoque
Victoriae penetrarent. hic ſenator quidam, depoſito nuper conſu- 6
latu, Gallicanus nomine, ac genere Carthaginienſis, alterque item
praetorius, Maecenas, nihil tale expectantes milites, manusque
adhuc ſub ſagulis habentes, repente adactis in corda pugionibus in-
terficiunt. Etenim omnis ſenatus, ob recentem ſeditionem tumul- 7
tumque ſuperiorem, alii propalam, pars clancutum gladios gerebant,
quibus ſuam quisque ſalutem ab inimicorum inſidiis tuerentur. Ita 8
caeſi milites, quod ſe de improuiſo defendere haud quiuerant, pro-
ſtrati ante *g*) altaria iacebant. Quo viſo, caeteri confeſtim expaue- 9
facti commilitonum interitu, ſimulque populi concurſum formidan-
tes, quod erant inermes, fugam arripuere. Caeterum Gallicanus 10
raptim ſe curia in mediam multitudinem proripiens, gladiumque et
manum ſtillantem ſanguine oſtentans, ad perſequendos occidendos-
que ſenatus populique Romani hoſtes, amicos ſociosque Maximini,
vulgus adhortabatur. Quibus rebus inducta plebs, Gallicanum fau- 11
ſtis excipit acclamationibus, militesque lapidibus inceſſit, quate-
nus licuit perſequuta. Caeterum, quum ſe illi in caſtra recipiſſent, 12
paucis tantummodo vulneratis, clauſis portis, armisque arreptis, ca-
ſtrorum moenia defenſabant. Verum Gallicanus quando ſemel tan- 13
tum facinus auſus fuerat, bellum protinus ciuile atque omnibus per-
nicioſum ſuſcitauit. quippe iuſſis effringi publicis armamentariis, 14
in quibus pompae magis inſtrumenta, quam belli, aſſeruabantur, vnde
ſibi quisque muuimentum corporis accommodaret, apertisque item
gladiatorum ludis, atque vnoquoque propriis armis ornato: prae- 15
terea cunctis, quaecunque intra domos aut officinas eſſent, haſtis,
gladiis ac ſecuribus direptis, quum *h*) quicquid occurrerat, furor in

e) Nam, cum omnes in curiam conueniſſent, vt de rerum ſtatu diſpicerent, ea re comperta milites, quos in caſtris Maximinus reliquerat, (quippe propemodum emeritos, ac per aetatem domi remanere permiſſos,) acceſſerunt vsque ad aditum curiae, vt intelligerent, quid ageretur: armis tamen nudi, ſimplicem que tantummodo veſtem ac lacernas induti, *Sylb.*

f) q. c. ſummam. *Sylb.*

g) aram, *Memm.*

h) quodcunque occurreret inſtrumentum ex idonea ad pugnam

16 arma conuerteret, ſtatim omnes conferti conglobatique ad caſtra
contenderunt, ac velut *i*) vrbem aliquam expugnaturi, murum ipſum
17 portasque circumſederunt. Caeterum milites, vtpote pugnandi pe-
ritiſſimi, pinnis ſeſe murorum clypeisque protegentes, ſagittarum
18 iactu crebro ac praelongis contis multitudinem repellebant. Poſtre-
mo, quum iam defatigato populo ſauciisque magna ex parte gladia-
toribus, atque in veſperam vergente die, regredi in vrbem decre-
viſſent: conſpicati milites ſecuritatem abeuntium (quippe minime
auſuros putabant Romani adeo paucos aduerſus tantam multitudinem
caſtris eruptionem facere) confeſtim vniuerſi ſeſe portis patentibus in
vulgus illud hominum concitauere. Ibi gladiatores ad vnum
19 caeſi, magnaque pars populi colliſa. Quo facto, quum haud procul
caſtris receſſiſſent, rurſum ſeſe intra munimenta receperunt.

XII.

Hinc igitur maior ſenatui populoque Romano indignatio oborta.
k) quare duces ex Italia omni probatiſſimum quemque delege-
2 runt, iuuentutemque omnem, collectam in vnum, ſubitariis armis
3 ac tumultuariis adornarunt. Horum potiſſimam partem ſecum Ma-
ximus eduxit, vt aduerſus Maximinum praeliaretur: reliqui ad vrbis
4 cuſtodiam tutelamque relicti. Interea quotidie ad muros caſtrorum
dimicabatur, ſed profectu nullo, defenſantibus ſuperne militibus,
5 ictamque et ſauciam multitudinem foede repellentibus. At Balbi-
nus, domi *l*) ſe continens, populo per edictum ſupplicabat, vt in
6 gratiam cum militibus rediret: quibus etiam omnium, quae patra-
7 verant, obliuionem atque impunitatem pollicebatur. Sed neutris id
perſuaſum, gliſcente in dies malo, ac populo indignante, quod tanta
multitudo tam paucis contemptui foret: contra militibus aegerrime
ferentibus, ea ſe a Romanis *m*) paſſos, quae vix vnquam a barbaris
8 expectaſſent. Poſtremo, quando oppugnatio parum procedebat, vi-
ſum ducibus intercipere omnes riuos, qui in caſtra perue-
9 nirent, vt milites aquarum penuria ſitique conficerent. Igitur
abſcindendo obſtruendoque cunctos e caſtris aquarum riuos auerte-
10 bant. Sed enim intellecto periculo milites ac rebus deſperatis, erum-
11 punt vniuerſi patentibus portis, *n*) congreſſique multitudinem fu-
12 gientem in vrbem vsque perſequuntur. Sed vbi iam ſtatario illo cer-
tamine plebs inferior intra domos ſe receperat, ac tegularum lapi-
dumque et teſtarum iactibus deſuper vrgere coeperat milites, haud

materia, furor — At Pol. omittit haec ὑλ. ἀξ. ἐργ. *Steph.*

i) ipſa expugnaturi, aut obſeſſuri. *Steph.*

k) Et duces igitur et milites lectiſſimi quique, per totam Italiam conſcribebantur: iuuentus que omnis colligebatur, et tumultuariis ac ſubitariis armis inſtruebatur. *Sylb.*

l) *remanens*, quia ſcilicet Maximus ex vrbe cum copiis aduerſus Maximinum profectus erat. *Memm.*

m) Romanis, non ſecus atque a barbaris, pati. *Steph.*

n) Quum que acriter pugnatum eſſet, plebem in fugam verſam perſequentes milites, longe intra vrbem ſunt progreſſi. *Steph.*

auſi illi ignota aedificia ſubire, clauſis etiam domibus et tabernis, 13
ignem ianuis ac ligneis aedificiorum proiecturis. (quales in vrbe plurimae ſunt) illico admouerunt. Quo factum eſt, vt partim crebri- 14
tate *o*) inſularum, partim lignea materia, *p*) bona pars vrbis conflagrauerit: multique ex opulentis pauperes facti, maximis atque egregiis amiſſis poſſeſſionibus, vel prouentu vberrimis, vel ſplendore
ipſo et varietate pretioſis. Neque vero pauci extincti mortales, quod 15
ianuis igne occupatis, proripere ſe domo copia non fuerat.
Bonaque diuitum direpta penitus, immiſcente ſe militibus 16
ſtudio rapiendi facinoroſiſſimo quoque, et tenui plebecula. *q*) Sed 17
adeo peruagatum longe lateque incendium eſt, vt plus multo conſumpſerit quam quantum ſpatii maxima quaeque vrbs aedificiis occupet. Dum haec Romae geruntur, interea Maximinus confecto iti- 18
nere Italiam attigerat, ac ſacrificato ad aras, quae in finibus ipſis 19
erectae ſunt, pergit iter facere: iuſſis arma tenere atque inſtructa
acie progredi militibus. Sed quum et Africae defectionem, et Romae 20
bellum ciuile, praetereaque res a Maximino geſtas iterque eius hactenus conſcripſerimus: reliqua deinceps explicabuntur.

LIBER OCTAVVS.

I.

QUAE poſt interitum Gordiani geſſerit Maximinus, *r*) iterque eius in Italiam, praetereaque Africae defectionem, et in vrbe ipſa populi ac militum ſeditiones, ſuperiore volumine recenſuimus.
Enimuero Maximinus, poſteaquam ad Italiae fines peruenit, prae- 2
miſſis exploratoribus, qui ſpecularentur, an vllae in Alpium conuallibus et denſiſſimis ſyluis inſidiae deliteſcerent, ipſe, in planum de- 3
ductis militibus, iubet armatorum acies quadrato agmine incedere, *s*) *in longum porrectas potius quam confertas*: *t*) vt ab iis quamplurimum campi occuparetur: cunctiſque in medium coactis impedi- 4
mentis, *iumentiſque et vehiculis*, ipſe cum ſuis ſtipatoribus veluti
ſubſidio ſequebatur: alis vtrinque diſcurrentibus cataphractorum 5
equitum, Mauriſque iaculatoribus, ſagittariiſque ex oriente: et equi- 6
tatu Germanorum, quos auxiliares adſciuerat, quoſque etiam praeci-

o) domorum *coniunctarum*; quae differunt ab inſulis vrbanis. *Memm.*

p) maxima p. *Memm.*

q) Tantam porro vrbis partem ignis depopulatus eſt, vt ne maximarum quidem vrbium vlla, integra ſua magnitudine illi parti exaequari poſſet, Gr. *Sylb.*

r) eius que in Italiam aduentum, et Libyae defectionem, nec non eam, quae Romae fuit militibus aduerſus populum, diſcordiam, ſupra commemorauimus.

s) longitudinis numero maiore, quam altitudinis, *Memm.*

t) His verbis, *vt — occuparetur*, ratio redditur non cur quadrato agmine ſuas acies ſeu phalanges, retinendo Herodiani vocem, vellet incedere, ſed cur in longum porrectas *potius*, quam confertas, ſeu profundas, vt proprie ſonat vox Graeca. *Steph.*

pue opponere hoſtibus conſueuerat: vt primos videlicet impetus ex-
ciperent, feroces audaceſque initio pugnae viri, ſimul vt, ſi in diſ-
7 crimen veniretur, vilis potiſſimum barbaria illa periclitaretur. Sed
vbi totam planitiem ſeruatis *rite* ordinibus transmiſerunt, ad Italiae
vrbem peruentum eſt, quae *v*) Ema a cultoribus vocatur. Ea ſita
8 eſt in extrema planitie ad Alpium radices. Vbi ſpeculatores atque
exploratores exercitus narrant Maximino, vacuam relictam vrbem:
aufugiſſe omnes incolas, templorum etiam ac domorum ianuis in-
9 cendio conſumtis, atque omnibus, quae vel in vrbe vel in agris fue-
rant, exportatis aut igni corruptis: nihil aut iumentis aut hominibus ali-
10 mentorum relictum. Quae res grata imprimis Maximino fuit, quod
idem caeteros quoque populos *x*) ſuo quemque metu facturos arbi-
trabatur: contra milites indigne tulerunt, quod ab initio ſtatim fame
11 laborarent. Quumque noctem exegiſſent, partim intra patentes com-
munesque omnibus domos, partim in planitie ipſa, ſtatim ſole
12 oriente ad Alpes acceſſerunt. Hi ſunt longiſſimi quidam montes,
vice murorum Italiae circumdati, atque adeo in altum editi, vt et-
iam ſuperare nubes videantur: itaque in longum porrecti, vt vniuer-
13 ſam Italiam comprehendant, *y*) laeua ad Tyrrhenum pelagus, dextra
ad Ionium vſque pertingentes: denſis vbique nemoribus inſeſſi, at-
14 que anguſtiſſimis callibus et rupium praerupta altitudine, ſcopulo-
rumque aſperitate vix peruii, nonnullis tamen quaſi ſemitis magno
15 veterum Italorum labore manufactis. Quapropter ingens tranſiturum
illac exercitum formido tenebat, ſperantem ſumma iuga teneri iam
16 ab hoſte, nulloſque non obſtructos exitus ad ſe prohibendos. Neque
is metus de nihilo erat, locorum naturam contemplantibus.

II.

Poſtea vero quam ſine vllo impedimento ſuperatis Alpibus in caſtra
deſcenderant, laeti ſcilicet omnes inſtauratis animis vitulabantur,
2 nihilque non ſibi ex ſententia ceſſurum Maximinus arbitrabatur, ne
locorum quidem *z*) difficultati fidentibus Italis, intra quas latitare
ipſi et ſaluti ſuae conſuluere, praetereaque inſidiari hoſtibus, *a*) ac
3 locis ſuperne imminentibus pugnam capeſſere potuiſſent. Sed vbi
planitiem attigerunt, nuntiant exploratores maximam Italiae vrbem
4 Aquileiam portas occluſiſſe: Pannoniorum acies quae praeiuerant,
acriter murum oppugnaſſe: caeterum tentata re ſaepe, omnes in-
caſſum conatus euaſiſſe. Itaque iam defatigatos recedere, lapidibus
5 ſcilicet et haſtis magnaque ſagittarum vi deſuper ingruentibus. At
Maximinus iratus Pannoniis, quaſi parum impigre praeliatis, ipſe

v) In vet. Frob. edit. *Emona.* *Steph.* vt etiam apud Ptolemaeum, apud Iulium Capitolinum *Hemona*, apud Plinium *Aemona.* *Sylb.*

x) Aptius eſſet *ſui:* atque ita fortaſſe ſcripſit Pol. *Steph.*

y) Diuerſo ſitu a Graeco hoc dixit. Graeca enim ſonant, *a dextro* Italiae latere, ad Tyr. pelagus, a laeuo, ad Ionium ſinum pertingentes, *Memm.*

z) Ex eo, quod ſequitur, *intra quas*, in omnibus editionibus, coniicio, Pol. ſcripſiſſe *difficultatibus*, ſcripturum alioqui *intra quos* — *Steph.*

a) puto ſcriptum fuiſſe, *ac e locis ſup.* — *Steph.*

cum exercitu reliquo accelerabat, ſperans nullo negotio ſe illius vr-
bis potiturum. Sed Aquileia *b*) prius quoque (vt erat ingens vrbis 6
eius magnitudo) populo abundabat: et velut Italiae quoddam empo-
rium *c*) ad mare ſita, quaſique terminus Illyriae, copiam rerum e
continenti per terram fluuiosque conuectam nauigantibus *mercatori-*
bus ſuggerebat: et ab ipſo mari res ad vſum eorum, qui continen- 7
tem colunt neceſſarias, videlicet ſuperioribus terris propter hye-
mis aſperitatem minus feracibus: maxime tamen vinum, cuius in 8
ipſa regione maximus prouentus eſt, vicinis gentibus ne vitem qui-
dem habentibus, affatim ſuppeditabat. Ex quo factum, vti ſuper 9
ciuium ingentem numerum, etiam magna vis hoſpitum ac mercato-
rum eam vrbem frequentaret. Enimuero tunc etiam aucta multitu- 10
do, confluentibus illuc ex agris quicunque oppidulis vicisque circa
relictis *d*) fidebant vrbis magnitudini, ac vetuſtis moenibus, dirutis 11
quidem antea magna ex parte: (quippe in tanta Romanorum poten-
tia, neque murorum neque armorum Italiae ciuitates indigebant, pa-
cem altiſſimam agitantes, atque in participatum reipublicae adſcitae)
ſed tunc vrgente videlicet neceſſitate, renouatis inſtauratisque moe- 12
nibus, praeterea turribus ac propugnaculis excitatis, totaque vrbe 13
ad eum modum communita, clauſisque portis, noctem diemque vni-
verſi pro muro ſtantes, hoſtem fortiſſime propulſabant. Duces erant 14
ſumma poteſtate duo conſulares viri lecti a ſenatu, Criſpinus ac
Menophilus. Hi maxima diligentia procurauerant, vti neceſſaria 15
quaeque in vrbem importarentur, ſic vt diuturnior quoque ſuſtineri
oppugnatio potuerit. Erat item in vrbe magna aquarum abundantia, 16
partim ex puteis ſane frequentibus, partim e fluuio muros
praeterfluente, ac pariter foſſae obiectus et aquarum praebente co-
piam.

III.

His ita intra vrbem comparatis, vt primum defendi muros dili-
genter clauſasque portas Maximinus audiuit, decreuit mittere
legatorum ſpecie, qui illos alloquerentur, ac (ſi poſſent) reſerari
ſibi portas perſuaderent. Habebat autem in exercitu tribunum quen- 2
dam Aquileiae ciuem, cuius nati atque vxor, praeterea familia omnis
in vrbe erant concluſi. Quare eum centurionesque nonnullos quaſi 3
oratores mittit, ſperans facile illius autoritatem municipes ſequutu-
ros. qui vbi muro appropinquarunt, in hanc ſententiam verba fa- 4

b) abundabat quidem populo etiam *prius*. Habes autem apodoſin ad iſta verba in illis. *Enimuero — multitudo*, (§. 10.) Sed Pol. omittit etiam haec verba, ἰδίου δήμου, quae Herod. cum πολυάνθρωπος iungit: quaſi dicas, *Erat* quidem antea ſuo ipſius populo populoſa, i. e. eam quidem et antea populoſam proprius populus reddebat. *Steph.*

c) ad mare porrecta, et ante omnes Illyricas gentes ſita. *Steph.*

d) ſeſe credebant vrbis magnitudini, et moenibus, quorum obiectu defendebatur: quae prae ſumma vetuſtate prius quidem maxima ex parte collapſa *erant*. Quae autem ſequuntur, includo parentheſi, ad illa vsque verba, ſed tunc -- neceſſ. -- vbi eſt redditio ad particulam μὲν quae eſt illic, πρότερ. μὲν κατερ. *Steph.*

ciunt: *Iubere communem imperatorem pacem depoſitis armis colere, ſeque amicum pro hoſte accipere, ſacriſque faciundis vacare e) quam caedibus: f) miſerari patriam, paulo poſt, ſi obſtinati perſtiterint,*
5 ab ipſis vsque fundamentis *ruituram: licere ipſis* (ſi velint) *vna opera ſibi quenque et ſaluti patriae conſulere. quippe obliuionem veniamque omnium quae fecerint, optimum principem polliceri, quando nihil ipſorum, ſed omnia forent aliena culpa contracta.* Talia quaedam ſub
6 muro legati magna voce pronuntiabant, ſic vt facile exaudiri, *g*) ſi non plane ab omnibus, certe ab ea multitudine poſſent quaecunque
7 ſupra muros turresque conſtiterat. Etenim taciti omnes legatorum dictis aures dediderant. Quare metuens Criſpinus, ne pollicitatio-
8 nibus illis (quae vulgi inconſtantia eſt) ad mutandum pace bellum, reſerandasque hoſti portas, impellerentur, diſcurſans ipſe per muros rogare obteſtarique ſingulos, *vti audacter manerent fortiterque*
9 *reſiſterent, neque fidem proderent ſenatui debitam P. Q. R. neue titu-*
10 *lum ſeruatae ac propugnatae Italiae totius adſpernarentur: neu promiſſis crederent periuri fraudulentique tyranni: neue item benigna oratione ineſcati, ruerent in manifeſtam perniciem: ſed conſiderent belli*
11 *fortunae, ita plerumque dubiae atque ancipiti, vt magnus interim numerus a pauciſſimis, et qui potentiores creduntur, ab iis qui imbecilliores habeantur, victi ſuperatique ſint. Neue vtique expaueſcerent exer-*
12 *citus illius magnitudinem. nam qui pro altero dimicant, quum ſuae victoriae felicitatem* (ſi quidem contingat) *ad alios videant migraturam, minus profecto acriter decertant: quippe qui intelligant ſe qui-*
13 *dem in periculi participatum admitti, caeterum h) extremos victoriae fructus ad alium peruenturos. Qui autem pro patria pugnant, prae-*
14 *terquam quod ſpe meliore eſſe debent* (*neque enim aliena occupare, ſed tueri ſua contendunt*) *etiam animo ſunt maiore, vt quos non alienum*
15 *imperium, ſed ſua quemque neceſſitas adigat: quoniam i) ſcilicet victoriae fructus ipſis potiſſimum debeantur.* Talia quaedam nunc ſingulis,
16 nunc vniuerſis ingerens Criſpinus, homo ſuapte natura venerabilis, ac Romana facundia pollens, praeterea gratus omnibus, miti modeſtoque imperio, perſuaſit multitudini, vt in officio fideque permanerent, iuſſitque legatos rebus infectis ad Maximinum reuerti. Di-
17 cebatur autem Criſpinus ad bellum ſic audacter ſuſtinendum, etiam *multorum in vrbe* aruſpicum reſponſo, qui laeta exta nuntiarent, animatus. etenim magnopere fidem huiuscemodi ſignis habere Itali
18 conſueuerunt. Caeterum nonnulla quoque oracula ferebantur patrii
19 cuiusdam numinis, victoriam promittentia. Belem vocant indigenae,
20 magnaque eum religione colunt, Apollinem interpretantes: cuius etiam ſpeciem pro vrbe ipſa pugnantem, quidam e militibus Maxi-
21 mini viſam ſibi *ſaepe* in caelo affirmabant. Quod vtrum *k*) ſic eſſe

e) Relinquit Pol. ſubaudiendam vocem *potius* ante particulam *quam*, ſicut et alibi. *Steph.* de qua ellipſi ſupra dictum. *Sylb.*

f) neque negligere patriam, *Memm.*

g) Hunc ſenſum non videntur Herodiani verba admittere, v. Annot. *Steph.*

h) maximos et potiſſimos vict. fr. *Steph.*

i) omnes victoriae fructus ad ipſos ſunt peruenturi. *Steph.*

k) vere ſibi viſi ſint *videre.*

nonnulli putauerint, an id commentum placuerit, ad leuandam in-
famiam tanti exercitus, qui bello impar foret aduerſus minorem
multo numerum oppidanorum, vt ſcilicet victi potius a diis quam ab
hominibus viderentur, haud ſane ſatis exploratum habeo: caeterum
nouitas euentus cuncta credibiliora facit.

IV.

Poſtea vero quam infecto negotio legati reuerterunt, ira et furore
inſtinctus Maximinus, magis magisque accelerabat. Vt autem ad 2
fluuium peruenit, qui ad lapidem *l*) duodecimum procul eſt ab vrbe,
inuenit ipſum maxima aluei profunditate ac latitudine defluentem.
Etenim anni tempore ſolutae vicinorum montium niues, quas longa 3
hyems durauerat, maximum torrentem effecerant, ſic vt nullo pacto
tranſire exercitus poſſet. Nam pontem, quod opus magnum atque 4
pulcherrimum veteres imperatores lapide quadrato conſtruxerant,
m) pilis veluti quibusdam paruis ſenſim creſcentibus, ruperant ac
reſoluerant Aquileienſes. Ita quum neque ponte, neque nauigiis 5
(quippe nulla ſuppeditabant) tranſire exercitus poſſet, ſubſtitit in-
certus conſilii. Sed enim Germani aliquot, ignari quam rapido ab- 6
ruptoque impetu Italiae flumina deferantur, ratique ſenſim influere
campos, quemadmodum apud ipſos conſueuerunt: (vnde etiam quia
minimum ſe concitant, perfacile congelaſcunt) auſi ſeque et equos 7
natandi peritos alueo credere, vi fluminis ablati perierunt. Igitur 8
quum biduum aut triduum in tentoriis fuiſſet Maximinus, ducta cir-
cum exercitum foſſa, (ne qui improuiſo in caſtra ruerent, ſtabat in
ſua ripa deliberabundus quonam tandem pacto fluuium ponte iunge-
ret. Sed *in* magna lignorum ac nauigiorum penuria, quibus inter 9
ſe iunctis pontem fabricaretur, nuntiarunt quidam e fabris, eſſe per-
multas in agris illis deſertis inanes *n*) cupas, forma rotunda, quibus 10
videlicet incolae quondam ad vinum importandum vtebantur. ea 11
quum eſſent ad nauium ſimilitudinem concaua, deuincta mox inter
ſeſe, ſcapharum more innatatura *o*) videbantur. Etenim ire peſſum,
vinculis inter ſe conſtricta, *p*) ac viminibus deſuper iniectis et pul-
vere multo, *compluribus operam nauantibus*, ſaburrata, non poterant.
Quod vbi factum eſt, *quum ille praeeſſet*, facile milites in vlteriorem 12
ripam transgreſſi, *q*) ſuburbanis aedificiis, quae deſerta inuenerunt, 13

Quam tamen interpretationem non itidem admittit verbum ἐφαντάσθη, ſi reperatur cum iis, quae ſequuntur, v. Annot. *Steph.*

l) *decimum ſextum*, ſequendo quidem noſtra exempl. Gr. *Steph.*

m) portulisque, paulatim creſcentibus, ab inferiori parte interceptum, Gr. *Sylb.*

n) vaſa vinaria, e materia rotunda; quibus videlicet incolae ad vſus ſuos ante, et ad vinum tuto transmittendum iis, qui peterent, vtebantur, Gr. *Sylb.*

o) erant. *Steph.*

p) cremiis que deſuper iniectis, et humo pro rei modo ſuperaggeſta, magna manu magna que feſtinatione ſaburrata, non poterant. Illo igitur praeſente atque inſtante transgreſſus exercitus, vrbem que verſus tendens, ſuburb. Gr. *Sylb.*

q) quae in ſuburbiis erant aedificia, deſ. inuenerunt: ac vites

14 igne correptis, vites arboresque exciderunt, omnemque eius regio-
15 nis ornatum foedauerunt. Siquidem arborum comparibus ordinibus,
ac vitibus inter ſe iunctis et in ſublime euectis, ad feſtae celebritatis
ſpeciem, quaſi coronis quibusdam redimita omnis regio videbatur.
16 quibus radicitus exciſis, exercitus ad ipſos vrbis muros contendebat.
Sed omnibus defatigatis, non fuit imperatoris conſilium vrbem ipſam
17 ſtatim inuadere: ſed extra teli iactum conſtituto milite, diuiſoque
in centurias et cuneos, ac partibus muri totius vnicuique attributis,
vno tantum die ad requieſcendum indulto, ſtatim deinde oppugnare
18 vrbem aggreditur. Igitur machinamentis omnifariam admotis, quum
genus oppugnationis nullum praetermitteretur plurima ſcilicet ac
19 propemodum quotidiana certamina edebantur. Etenim circumdatis
velut indagine quadam muris, magnaque vi atque alacritate pugnam
20 capeſſente milite, reſiſtebant audacter Aquileienſes, clauſisque tem-
plis et domibus, vniuerſi cum liberis et coniugibus vrbem deſuper
21 e turribus ac propugnaculis defenſabant. neque erat vlla tam inuti-
22 lis aetas, quae pugnare pro patria recuſaret. Caeterum ſub-
vrbana omnia, et quicquid extra vrbem aedificiorum fuerat, demoli-
tus Maximinus, lignis materiaque omni ad machinas abutebatur,
23 quibus muri ſaltem aliquam partem demoliretur: qua immiſſus exer-
citus diriperet vrbem ac dirueret, totamque eam vaſtam mox deſer-
24 tamque relinqueret. Neque enim decorum ſibi aut honorificum fore
iter Romam arbitrabatur, niſi vrbem deleuiſſet, quae prima in Italia
25 obſtitiſſet. Quocirca multa pollicentes atque oſtentantes, ipſe cum
filio, quem caeſarem fecerat, obequitabant militibus, eosque ad
26 pugnandum acriter adhortabantur. Enimuero Aquileienſes ſaxa de-
ſuper iaciebant, ſulphurque bitumine ac pice mixtum r) doliis, quo-
rum manubria longiora, immittebant: atque vt primum exercitus
muris ſucceſſerat, ignibus iniectis diſpergebant vnanimiter imbrium
27 ritu. Quamobrem pix illa cum caeteris, quae ſupra diximus, partes
nudas corporis ſubiens s) vndique diffundebatur: ſic vt miles lori-
cas armaque caetera, ferro excandeſcente, coriisque ac lignis arden-
28 tibus, contrahentibusque ſe, raptim abiiceret. Itaque cernere erat
milites arma ſibi ipſos detrahentes, quae ſpoliorum ſpeciem, ab-
iecta humi, commento magis artis, quam vi pugnantium, praeſe-
29 rebant. Ex quo factum eſt, vt pleriſque militibus aut oculi extingue-
rentur, aut ſummae oris partes, manusque item, et ſi qua praeterea
30 nuda in corpore patebant, ignibus labefactarentur. Sed et machinis:
quae muro admouebantur, deſuper taedas iniiciebant pice ac reſina
oblitas, quarum extremitas mucronem, velut ſagittae, haberet: quae
quum accenſae deferebantur, infixae inhaerentesque machinis, facile
ſcilicet illas concremabant.

quidem omnes que arbores exciderunt, nonnulla etiam cremauerunt; ac totam, quae locis illis ſuberat, pulchritudinem foedauerunt. *Steph.*

r) vaſis concauis, oblongas anſas habentibus, Gr. *Sylb.*

s) Puto Pol. ſcripſiſſe, *vndiquaque* diff. *Steph.*

V.

1 Sed primis ſane diebus par vtrinque librata fuit pugnae fortuna: dein mora iniecta, t) minus minusque iam alacer Maximini erat exercitus, ſed quia ſpe falſus,triſtiorque in dies. Nam quos ne vnum diem 2
ſperauerant ſuum laturos impetum, eos non modo non cedentes, ſed reſiſtentes etiam audaciſſime animaduertebant. Contra Aquile- 3
ienſes magis magisque in dies virium atque animorum implebantur: et aſſiduitate pugnandi peritiam pariter audaciamque conſecuti, ſic 4
deſpiciebant milites, vt etiam iocarentur in eos et cauillarentur, nihilque non contumeliae obeunti muros Maximino exprobrarent, tum in ipſum iuxta filiumque v) nulla non iacerent probra. Quibus irri- 5
tatus ac furens, quum effundere in hoſtes iram non liceret, plurimos e ſuis ducibus, quaſi parum ſtrenue atque acriter vrbem oppugnarent, extremo ſupplicio affecit. x) Quo factum, vt infeſtio- 6
rem ſibi atque iratiorem militem redderet, et contemptibilior fieret aduerſariis. Euenit praeterea, vt Aquileienſes commeatu 7
rebusque caeteris abundarent, quoniam magna diligentia quaecunque ad homines aut y) equos ſuſtentandos deſiderantur, in vrbem fuerant comportata: contra exercitus omnium rerum egenus, ex- 8
ciſis feracibus arboribus, agroque omni peruaſtato, partim ſub aperto 9
caelo tolerabant ſolem atque imbres. *ſiquidem nihil alimenti vel ipſis vel iumentis importabatur, obſeſſis omnibus Italiae itineribus* 10
Romanorum diligentia, murisque et z) portis excitatis. Etenim vi- 11
ros conſulares cum lectiſſimis ac ſpectatiſſimis hominibus ex Italia tota miſerat ſenatus, qui littora portusque tutarentur, neque cuiquam poteſtatem facerent nauigandi: ſic vt inaudita incognitaque forent Maximino quaecunque Romae agitabantur. a) Quin 12
viae quoque omnes et calles, ne quis tranſiret, diligentiſſime ſeruabantur. Ita eueniebat, vt exercitus, qui vrbem obſidebat, ipſe 13
inuicem obſideretur. Nam neque Aquileiam capere, neque Romam proficiſci poterat, nauigiorum ac vehiculorum penuria: quae omnia 14
prius occupata et concluſa fuerant. Rumores quoque ſuſpicionibus 15
in maius augebantur, eſſe vniuerſum in armis Romanum populum, conſenſiſſe Italiam gentesque omnes Illyricas, barbarasque quaſcun-

t) *For.* ita ſcripſit Pol. minus — exercitus; quia ſpe falſus; ſed triſtior *in dies*: aut certe, *ſed*, quia ſpe falſus, triſtior in dies. *Steph.*

v) dira ac foeda, *Memm.*

x) Ex quo factum eſt, vt ille ſuos magis iratos et infenſos haberet, hoſtibus autem maiori contemtui eſſet. Contingebat autem Aquileienſibus, ſatis ſuper que rebus omnibus inſtructos eſſe, et commeatu abundare. Q. d. Is Aquileienſium erat *ſtatus*, vel *res* Aquileienſium in hoc erant *ſtatu*. Non autem narrat Herod. rem, quae tum euenerit. *Steph.* Extrema inde a *Q. d.* — *euenerit*, etſi ſunt etiam hic in ed. Steph. margine, tamen alieno habentur loco, pertinentia forte potius ad ſq. c. 6. §. 10. *Irm.*

y) Latius patet vox Graeca κτήνη, *Steph.* Paulo poſt ὑποζύγια pro eodem, i. iumenta, ſeu iugmenta. *Sylb.*

z) *portulis*, *ſeu paruis portis*, Gr. i. e. feneſtris muralibus. *Sylb.*

a) Quin et omnes viae publicae, Gr. *Sylb.*

que aut oriens aut meridies videt, ad exercitum contrahendum, con-
16 iuratas in Maximini odium. Quare deſperantes milites, omnium
17 rerum penuria laborabant; vixque aquae ſatis habebant: quam etiam
18 pollutam ſanguine et caedibus de flumine hauriebant. Nam et Aqui-
leienſes cadauera ſuorum, quae humari non poterant, in flumina
praecipitabant: et qui ferro morboque in exercitu perierant, itidem
alueo demergebantur: inter quos etiam qui inopia ciborum confecti,
19 vix adhuc ſpiritum retentabant. Quum igitur ad hunc modum moe-
ſtus atque *b*) inops exercitus eſſet, repente dum ſub tentorio quieſcit
Maximinus vacuo die a pugna, quum plerique aut in tabernacula,
20 aut in ſuas quisque ſtationes conceſſiſſent, viſum eſt militibus iis,
quorum ad vrbem Romam ſub monte Albano caſtra erant, atque
21 in his liberi eorum coniugesque relictae, neci dedere Maximinum: vt
aliquando a diuturna et inexplicabili obſidione requieſcerent, neque
Italiae bellum inferrent in tyranni gratiam, damnati omnibus et in-
22 viſi. Quocirca occupata audacia, ſub medium ferme diem ad illius
tentorium contenderunt, conſpirantibus vna corporis cuſtodibus.
Ibique poſtquam de ſignis militaribus illius imagines detraxerunt,
prodeuntem mox tentorio cum filio, vt ad eos loqueretur, *hoc illi*
23 *non conceſſo*, (continuo) obtruncant, vnaque *c*) praefectum praeto-
24 rio, et quoscunque cariſſimos ille habuerat. Proiectaque ad ludi-
brium cadauera, canibus dein volucribusque lanianda reliquerunt,
25 miſſis tantum Romam imperatorum capitibus. Hunc habuit finem
26 Maximinus cum filio: ita male geſti imperii dedere ambo ſup-
plicium.

VI.

Caeterum exercitus haerebat, nece audita principum. Neque
enim perinde omnibus grata, praeſertimque Pannoniis Thraci-
2 busque barbaris, qui ſcilicet imperium *illi* tradiderant. Sed quando
infectum fieri iam nequibat, ferebant, quamquam inuiti, et ſe gau-
3 dere cum caeteris ſimulabant. Quare depoſitis armis, pacatorum
habitu, ad Aquileiae muros acceſſerunt, nuntiataque caede Maxi-
mini, petebant vti ſibi portae aperirentur, amicis iam, qui pridie
4 hoſtes fuiſſent. Enimuero Aquileienſium duces haud paſſi, propo-
nunt Maximi et Balbini ac Gordiani caeſaris imagines, coronis
et lauro redimitas. Quibus ipſi acclamantes, etiam hortabantur
exercitum, vt agnoſcerent, ſalutarentque, et laetis exciperent vocibus
5 quos ſenatus populusque Romanus imperatores elegiſſet. nam
6 Gordianos illos ſuperiores cum diis agere aeuum. Sed et *d*) fo-
rum rerum venalium ſupra muros expoſuerunt, magna ciborum
vinique copia, praetereaque veſtium et calceorum, rerumque

b) Non dubito, quin Pol. aliquem genitiuum huic nomini *inops* adiecerit. Apte quidem certe ſcriberetur *inops* conſilii. *Steph.*

c) Anolinum, *Memm.* ex Iul. Capitol. *Sylb.*

d) mercatum ſupra muros propoſuerunt rerum omnium, ad vitam neceſſariarum; venalem eſculentorum et poculentorum omnis generis abundantiam praebentes, veſtium quoque et calceorum. *Steph.*

adeo omnium, quas praebere hominibus poſſet ciuitas beata et florens.
Igitur magis magisque ea res exercitum obſtupefecit, cogitantem 7
fuiſſe illis abunde omnia, etiam ad longiorem obſidionem ſuffectura:
contraque ſe magna egeſtate omnium, prius aliquanto perituros,
quam vrbe omnibus circumfluente copiis potirentur. Ita manente 8
ſub muris exercitu, et quae cuique vſui forent, inde ſumentibus,
colloquentibusque inter ſe, pacis erat amicitiaeque velut habitus, 9
manente adhuc obſidionis ſpecie, quum ſcilicet clauſa moenia Ro-
manus circumſideret exercitus. e) Dum haec ad Aquileiam geruntur, 10
interea equites, qui Maximini caput Romam ferebant, magno
ſtudio accelerantes, patentibus vbique portis ac laureata popula-
rium frequentia excepti, ſtagnis paludibusque inter Altinum ac Ra- 11
uennam enauigatis, Maximum in vrbe Rauenna inuenerunt, de-
lectos ex vrbe et Italia contrahentem milites, ac Germanorum auxi- 12
liares, qui beneuolentiae nomine publice a popularibus miſſi
fuerant, quibus olim Maximus cum imperio diligentiſſime prae-
fuerat. Ergo paranti copias aduerſus Maximinum, repente oc- 13
currunt equites, capita ferentes principum, victoriamque nuntian-
tes, et rerum proſperos ſucceſſus, f) conſenſumque exercitus
et populi ad eosdem colendos principes, quos ſenatus ele-
giſſet. His igitur praeter ſpem nuntiatis, ſtatim ad aras ſa- 14
crificatum diſcurritur, victoriam canentibus vniuerſis, quam ci-
tra pulueris iactum ſibi pepererant. Enimuero Maximus peracto 15
ſacrificio Romam dimittit equites, vt rem geſtam populo narrent,
et capita illa perferant. Qui poſtquam peruenere in vrbem, atque 16
g) infixa contis hoſtilia capita omnibus conſpicienda praetulerunt,
nemo vtique verbis vllis conſequi poſſet feſtum laetitiamque eius
diei. Nulla quippe fuit aetas, quae non ad aras et templa feſtinarit, 17
nemo qui domi ſe continuerit: ſed ibant ceu lymphati, gratantes
inuicem, atque in circum veluti futura concione frequentes concur-
rebant. Ipſeque Balbinus hecatombas immolabat, nullique non ma- 18
giſtratus, nulli non e ſenatorio ordine laetabundi ſupra quam dici
poſſet agitabant, quaſi ſecurim ceruicibus imminentem excuſſiſſent.
Igitur nuntii legatique per omnes prouincias laureati dimittebantur.

VII.

Dumque ad hunc modum tanta Romanum pop. laetitia tenebat, interea Maximus Rauenna profectus Aquileiam peruenit, transmiſſis paludibus, in quas fluuius h) Eridanus ac vicina exundant ſta-

e) Quae Stephani huc pertinere videantur, cf. ſupra c. 5. §. 6. *Irm.*

f) atque exercitum partes Romanorum amplecti, et colere Imperatores, a ſenatu electos. *Steph.*

g) infixum conto caput hoſtis, omnibus conſpiciendum *praebuerunt.* Eſt autem τοῦ πολεμίου, q. d. illius ſui hoſtis. Ac fit mentio vnius tantum capitis, patris videlicet; quod in filium eius non perinde, atque in eum conceptum eſſet odium. Sic paulo ante, vbi vertit Pol. *capita* illa *perferant*, Herodianus dicit *caput* illud. *Steph.*

h) Fortaſſe mendum hic in

2 gna, ſic vt per ora ſeptem in mare praecipitentur. Itaque indigenae
patria lingua paludem illam ſeptem maria appellant. Statim igitur
3 Aquileienſes Maximum reſeratis portis excepere: nullaeque non Ita-
4 liae ciuitates legatos mittebant, principes viros, candidatos ac lau-
reatos: et deorum patriorum ſimulacra aureasque coronas, ſi quae in
donariis fuerant, comportantes, qui fauſta omnia Maximo acclama-
5 rent, et frondibus eum conſpergerent. Quin exercitus etiam, qui
Aquileiam circumſederat, pacato habitu prodibat laureatus, non tam
vero concordique affectu vniuerſorum, quam ficta beneuolentia, et
honore temporario ad praeſentem fortunam principis accommodato:
6 plerisque tamen indignantibus ac dolentibus clanculum, quem ipſi
7 elegerant, *i*) cecidiſſe, rerum potiri quem ſenatus creauerat. Enim-
vero Maximus, vno alteroque die ſacrificiis abſumpto, tertio dein
exercitum omnem in planitiem conuocauit, atque ex tribunali ad
8 hunc modum verba fecit: *Quam fuerit ex vſu vobis poenitentia, et
reconciliata cum Romanis gratia, re ipſa didiciſtis, pacem videlicet pro
bello agitantes: k) ſeruato etiam militari iureiurando, quod eſt vnum
9 Romani principatus myſterium ſanctiſſimum. Quare debetis etiam dein-
ceps huiuscemodi commodis frui, fidem populo ſeruantes ſenatuique Ro-
10 man. et nobis imperatoribus, quos a nobilitate et rebus geſtis, longa-
que ſerie generis, quaſi per gradus quosdam prouectos, pari iudicio S.
11 P. Q. R. elegerunt. Neque enim vnius tantum hominis peculiaris poſ-
ſeſſio principatus eſt, ſed communis antiquitus totius Romani pop. Si-
12 quidem in illa vrbe ſita eſt imperii fortuna, nobis autem diſpenſatio
tantum atque adminiſtratio principatus vna vobiscum demandata eſt.
13 l) Qui ſi ordinem, quem decet, ac modeſtiam retinebitis, ſi debitum
principibus honorem ac reuerentiam exhibebitis, cum ipſi beatam vitam
bonisque omnibus affluentem adipiſcemini, tum nationes ac ciuitates vni-
14 verſae pacem colentes in officio permanebunt. Viuetis autem cuncti ex
animi veſtri ſententia, domi ſuae quisque, neque in externis regioni-
15 bus conflictabimini. Vt autem barbarae* etiam *gentes pacem quietem-
16 que tueantur, m) nobiscum erit hic labor. n) Nam cum duo ſint im-
peratores, facilius vrbanae res adminiſtrabuntur, atque externae, ſi*

Graeco eſt, Eridanus que pro Timauo poſitus. *Memm.* ex vetere Politiani libro. *Sylb.*

i) ſublatum eſſe, ac rerum potiri, quos ſen. cr. *Memm.*

k) Pol. omittit interpretationem horum verborum, πρ. θ. οὖς ὀμ. cum quibus ſi nihil deſideratur, dicit, eos pacem habere erga deos, ſeu cum diis, quos iurauerunt. Sed non immerito quis ſuſpicetur, aliquot verba deeſſe, atque adeo ita ſcriptum fuiſſe, εἰρ. ἔχ. καὶ πρὸς αὐτούς, καὶ πρ. θ. οὖς ὀμ. *Steph.*

l) Qui ſi moderate et honeſte vos geretis, et reuerentia atque honore principes proſequemini, illa beatam et omnibus neceſſariis rebus inſtructam vitam vobis praebebunt, caeteris autem omnibus hominibus per ſingulas nationes et ciuitates pacis atque animi, ad obſequendum principibus promti, cauſa erunt. Viuetis *autem* — Illa vero, quae beatam vitem eis praebitura, et caeteris pacem allatura dicit, intellige, ex proxime praecedentibus, res imperii, ab ipſis Imperatoribus vna cum militibus adminiſtratas. *Steph.*

m) Forſan Pol. ſcripſit, *nobis* curae erit hic labor. *Sylb.*

n) Nam, quum duo ſint Impe-

cubi neceſſaria ſit c e l e r i t a s: *praeſto ſcilicet futuro facile* a l t e r- 17
v t r o, *quocunque vſus vocauerit. Neque vero ſuſpicemini rerum ſuperiorum memoriam vllam ſuperfore, aut in nobis (quippe nihil non iuſſi feciſtis) aut in Rom. pop. nationibusque aliis, quaecunque ob acceptas iniurias deſciuerunt. Sit omnium obliuio, ſit foedus conſtantis* 18
amicitiae, fidesque beneuolentiae ac moderationis ſempiterna. Haec 19
loquutus Maximus, ac pecunias magna c o p i a pollicitus, paucos
Aquileiae commoratus dies, R o m a m reuerti conſtituit. Igitur di- 20
miſſo exercitu reliquo in prouincias caſtraque propria, Romam reuertitur ipſe, cum ſtipatoribus iis, quibus imperatorum cuſtodia in-
cumbebat, *o*) quique delecti a B a l b i n o fuerant, neque non a u- 21
x i l i a r i b u s Germanis, quorum potiſſimum fidei confidebat, vtpote quibus olim, nondum adepto imperio, cum poteſtate praefue-
rat, *moderate ſe gerens.* Ingredienti vrbem etiam Balbinus occurrit, 22
Gordianum caeſarem ſecum adducens: ſenatus autem populusque vniuerſus, laetis acclamationibus veluti triumphantes exceperunt.

VIII.

Poſt id autem, quum publice priuatimque magna modeſtia et grauitate imperium gubernaretur, omnesque omnia bona dicerent, laetareturque populus et gloriaretur patriciis imperioque dignis princi-
pibus, *p*) militum tamen vlceroſi animi populares illas acclamationes 2
haud aequis auribus accipiebant, ipſamque illam nobilitatem graua-
bantur, *indigne ferentes datos ſibi a ſenatu principes.* Angebant 3
praeterea eos Germani, quos in vrbe ſecum Maximus retinuerat. Nam *futuros vindices ſperabant, ſiquid ipſi maius auſi forent:* etiamque *inſidias ſuſpectabant,* ne forte ab illis per fraudem exarmarentur, *qui quum praeſentes adeſſent, facile in ipſorum locum ſufficerentur:*
memores Seueri principis, qui etiam Pertinacis interfectores exau- 4
torauerat. Quum itaque ludi Capitolini celebrarentur, deditis feſto 5
ac ſpectaculis omnium mentibus, repente diſſimulatum diu ſenſum
milites indicarunt. Namque ira inſtincti, ac veſano quodam motu 6
vnanimiter ad regiam concurrentes, *q*) ſenes principes ad necem
depoſcebant. Forte accidit, vt ne ipſi quidem inter ſe ſatis congrue- 7
rent: ſed (vt eſt regnandi inexhauſta auiditas, atque incommunicabilis natura poteſtatis) *r*) vterque ad ſe ſummam imperii trahebat.
Etenim Balbino claritudo natalium, atque iterum geſtus conſulatus, 8
Maximo autem praefectura vrbis, et quod rerum peritus habebatur,

atores, et quae Romae agenda erunt, facilius adminiſtrabuntur, et, ſi quid etiam in extera regione feſtinationem neceſſario poſcat: vtpote alterutro ad ea, quae vocabunt, praeſto facile futuro. *Steph.*

o) cum iis item, qui ſub Balbino militabant. Quin etiam reuerſi ſunt auxiliares, qui e Germania venerant. Eorum enim beneuolentiae fidebat; vtpote in quorum gentis praefectura, ante adeptum imperium, moderationem omnem adhibuerat. *Steph.*

p) milites tamen animis aeſtuabant, et cum illis pop. acclamationibus offendebantur, tum vero ipſorum Imperatorum illam ipſam nobilitatem grauabantur. *Steph.*

q) ſenibus Imperatoribus irruptione facta ſuperueniunt. *Steph.*

r) imperium certatim ad ſe trahebant: quum Balbinus quidem, propter nobilitatem et duos conſulatus a ſe geſtos, primas partes tenere aequum cenſeret, at Maximus, quod praefectus vrbis fuiſſet,

9 animos faciebant: vtrumque tamen patritia nobilitas, et quantum
ſatis eſſet, illuſtre genus, ad ſummum imperium ſtimulabant. Quae
10 res imprimis ambos perdidit. nam audito Maximus veniſſe ad ſe oc-
cidendum milites, qui praetoriani appellantur, arceſſere ſtatim Ger-
manos auxiliares ſtatuerat, qui ſcilicet in vrbe ipſa erant, ac poſſe
11 reſiſtere praetorianis videbantur: at Balbinus dolum contra ſe com-
poſitamque aliquam ſuſpectans fraudem, quod ſtudere Maximo Ger-
manos cognouerat, prohibuit acciri illos: negans ad prohibendos
repellendosque praetorianos conuocari, ſed id agi, vt ſumma rerum
12 ſolus M a x i m u s potiatur. Ac dum inter ſe ad hunc modum diſce-
ptant, ecce tibi vnanimiter milites, impetu in aulam facto, *s*) tur-
13 batis ianuarum cuſtodibus, ſenem corripiunt vtrumque, laceratisque
veſtibus quas gerebant, vilioribus ſane, vtpote domi ſe continentium,
nudos ipſos ex aula abſtrahunt, ac per omnem ignominiam contu-
meliamque caedentes *t*) irridentesque ſenatorios imperatores, bar-
bamque et ſupercilia vellentes, neque vlli p a r ç e n t e s corporis to-
tius ludibrio, per mediam vrbem ad caſtra deducebant, ne occidere
quidem illos in regia decreti, ſed *v*) lento mortis genere prius ex-
14 carnificare, quo dolorem diutius perpeterentur. Sed vbi Germanos
re deinde cognita, raptis armis, in auxilium concurrere nuntiatum
praetorianis eſt, ſtatim illos *x*) nullo non ludibrio prius affectos con-
15 trucidant. Relictisque in ipſa via cadaueribus, tollentes in altum
16 manibus Gordianum caeſarem, quando aliud nihil *in praeſens* occur-
rit, imperatorem conſalutabant: identidem ad populum vociferan-
tes, iacere ipſorum manu quos populus ab initio recuſauerat: electum-
que Gordianum Gordiani nepotem, quem ipſe Rom. pop. ad impe-
17 rium compuliſſet. Hunc igitur ſecum deducentes, coiere in caſtra,
18 clauſisque portis quieti agitabant. At Germani vbi occiſos proie-
ctosque audierunt, quorum cauſa properauerant, quum nollent irri-
tum bellum pro viris vita defunctis ſuſcipere, in ſua diuerſoria re-
19 vertuntur. Hunc finem vitae habuerunt, indignum videlicet ac ne-
farium, *y*) ſancti et venerabiles ſenes, claritudine generis atque
20 egregiis meritis ad imperii faſtigium prouecti. Caeterum Gordianus,
quum annorum eſſet ferme tredecim, *z*) princeps (ab vniuerſis) de-
claratus, Romanum ſuſcepit imperium.

et rerum peritus haberetur. Vtrumque tamen — *Steph.*

s) quum illis de via ceſſiſſent, i. tranſitum dediſſent, atrienſium ianuarum cuſtodes. *Steph.*

t) per irriſionem, aut per *ſcomma*, retinendo vocem Gr., *vocitantes* Senatorios Imperatores. *Steph.*

v) viuos cruciatibus afficere. *Steph.*

x) nulla non parte corporis iam foedata, contrucidant. — in publica via cadaueribus, quum Gordianum, qui caeſar erat, in altum ſuſtuliſſent, atque Imperatorem declaraſſent, (quoniam alium in praeſens non inuenerant,) vociferantes populo, ſe interemiſſe illos, quos populus initio imperium obtinere noluiſſet, Gordianum autem elegiſſe, nepotem illius Gordiani, quem ipſimet Romani ſuſcipere imperium coëgerint: habentes illum, caſtra petierunt: clauſis que p. quieti manſerunt. *Steph.*

y) venerabiles ſenes et commemoratione digni, vel, et digni, quorum memoria celebretur. *Steph.*

z) *Imperator.* Sed noluit hac voce vti, quod et vocem *Imperium* vſurpare ſtatim poſt cogeretur. *Steph.*

PAVL VOET
IN
HERODIANI
MARCVM ET COMMODVM
IMPERATORES
NOTAE.

VLTRAIECTI
APVD IOANNEM A WAESBERGE
A. CIƆIƆCXLV.

ERVDITO
AC GENERIS PROSAPIA SPECTABILI
D. EVERHARDO DE WEEDE
I. V. D.
S. P.

Quamuis hoc ſaeculum praeſens, Doctor Praeſtantiſſime, omni litterarum refertum genere, nihil legere geſtiat, niſi quod expolitum ab omni parte ac diſertum: tamen meas qualescunque notulas tenues ac ſimplices audacter e latebris extraho, (et) in publicum emitto. Spero eteinim, foeturam noſtram eo gratiorem plerisque futuram, quo commendatior praemittitur pararius. Quidquid ſit, erit ſaltem grati animi, ac veteris amicitiae, nunquam interiturae, apud te depoſitum. Gratanter itaque hoc munusculum, longe tuis meritis impar, ſuscipe ab eo, qui totus tuus et officio et affectu.

P. VOET.

LECTORI SALVTEM.

Habes ex meis in Herodianum praelectionibus obſeruatiunculas, quibus demſi diſſertationes omnis generis, pro pulpito tum temporis inſertas. Iſtae meo iudicio faciles, quaeque citra iudicium vel a quibusvis colligi ac corradi poſſunt. Grammatica, linguam Graecam ſpectantia, et ideo reſecaui, quia minus accepta et grata. Textum Graecum integrum imprimi curaſſem, niſi Stephani editiones omnium tererentur manibus, quibus meos numeros contextui Graeco praemiſſos adaptaui. Prior inueſtiganti deſignabit paginas editionis in octauo, poſterior in quarto. Quisquis es hisce leuiculis leuiter fruere, faue ac vale.

LECTORI EDITOR NOVVS.

In recuſo hoc libello neceſſario mutauimus numeros initio ſectionis Notaeque cuiusque, vt noſtrae editioni aptus eſſet, tum vitia typorum ſuſtulimus, porro Notas interſeruimus modo ad I, II, 4, et I, I2, I2., ſed loca ſcriptorum non expleuimus, niſi ſtatim ad manus eſſent, additis tum vncis ( ), quos et in Ind. dedimus, cum ordine elementorum, tum Graecis a Lat. ſeparatis melius conſtituto, etiam forte per aliam perſpicuitatem, ſuis que de cauſis nunc potius edito, quam cum noſtris Indd. olim. Plau. d. 2. Aug. CIƆIƆCCLXXXI.

IN HERODIANI MARCVM ET COMMODVM IMPERATORES NOTAE.

I, 1, 1. Πλεῖστοι περὶ συγκομιδὴν ἱστορίας.) Eſt locutio Metaphori a, ſimilitudine deſumta ab iis, qui fructum ex agro domum refe unt: quae ſignatio vocis συγκομιδῆς, vti licet colligere ex illo Iſocra is in Areop. εὐκαίρως καὶ πρὸς τὴν ἐργασίαν τῆς χώρας καὶ πρὸς τὴν υγκομιδὴν τῶν καρπῶν. Significanter itaque hac vtitur voce noſte criptor: cum hiſtoria nihil aliud ſit, niſi exemplorum ac praecepto um in vita vtilium collectio quaedam ac veluti meſſis. Cui non diſ mile illud Theonis in progymnaſmatis: οὐδὲ γὰρ ἄλλο τί ἐστιν ἱστορία σύστημα διηγήσεως. Eadem ratio videtur fuiſſe, cur hiſtoriam ap ellauerit σύνταγμα Scholiaſtes Graec. Anonym. in Thucyd. ſub ini ium libr. I. καὶ τοῦ μὴ ἑτερόν τινα τὸ αὐτοῦ σφετερίσασθαι σύνταγμα.

I, 1, 1. Ἐνίων τὲ πάλαι γεγονότων μνήμην ἀνανεώσασθαι.) hunc in nodum Liuius in prooem. hiſtor. *Rerum geſtarum* memoriae *con ulniſſe.*

I, 1, 1. Μνήμην ἀνανεώσασθαι) eſt, *rerum geſtarum* memoriam *enouare*, vel *in* memoriam *reuocare* res *geſtas*. Vtraque explicatio commoda. Metaphora videtur deſumta ab aedificiis ruinoſis vel re bus obſoletis, quae, niſi ſuſtineantur, reficiantur, concidunt, cor rumpuntur. Ita ni hiſtoria medelam adſerat rebus geſtis ac lucem non vigebit vlla praeteritorum memoria, ſed in tenebris erit poſita denſiſſimis. Ipſa etenim eſt lux veritatis, vitae memoria, ac nuncia vetuſtatis; qua amiſſa, neceſſario conſequetur earum rerum occaſus quibus aeternitas debetur. Neque enim aliam reddit rationem Ho at. lib. 4. od. 9. cur incognita veterum multorum memoria, laude igniſſimorum, qui ante bellum vixere Troianum, niſi quod ipſo um facta illuſtria, non fuerint tradita ſcriptis, quae famam poſteri ati conſecrant. Neque alium vtiliorem hiſtoriae finem ſibi propoſi um habebit hiſtoricus, quam vt antiquitatum recordatio conſerue ur. Id quod de ſe Herod. Halicarn. inic. ſui operis: Ἡροδότου Ἁλικαρνασσῆος ἀπόδεξις ἥδε, ὡς, μήτε τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων τῷ χρόνῳ ἐξίτηλα γένηται, μήτε ἔργα μεγάλα τὲ καὶ θωϋμαστά, τὰ μὲν Ἕλλησι, τὰ ὲ βαρβάροισιν ἀποδεχθέντα, ἀκλεᾶ γένηται.

I, 1, 1. Παιδείας κλέος ἀΐδιον μνώμενοι, ὅπως et quae ſeq.) Hunc n modum Iuſtinus in praef. *Siue aemulatione gloriae, ſiue varietate t nouitate operis delectatus, vir priſcae eloquentiae Trogus Pompeius rbis hiſtorias compoſuit.* Liv. in prooem. *Facturus ne operae pre ium ſim, ſi a primordio vrbis res populi Romani perſcripſerim; nec atis ſcio: nec ſi ſciam, dicere auſim. Quippe qui cum veterem tum ulgatam eſſe rem videam, dum noui ſemper ſcriptores, aut in rebus ertius aliquid allaturos ſe, aut ſcribendi arte rudem vetuſtatem ſupe aturos credunt.* Vitium igitur eorum carpit noſter ſcriptor, qui lum famam ſtudent ab obliuione aſſerere, in lucem edere geſtiunt hiſtoriam minus accuratam, in qua, veritate neglecta, ſolummodo irca dicendi genus omnem adhibent curam. Quem ſcribendi pruri um obtinuiſſe Platonis aeuo, vel inde licet colligere, quod in di ina illa ſua de legibus inſtitutione, contra iſtud vitium hoc ſuggerat onſilium: in omni republica praeſcribi caueriſque oportere, ne cui

liceat, quae compoſuerit, aut priuatim oſtendere, aut in vſum publicum edere, antequam ea conſtituti ſuper id iudices iudicarint, nec damnarint. Serpſit etiam hoc vitium ſubſequentibus temporibus, praeſertim inter latinos ſcriptores, in quos inuehitur Horat. Epiſt. lib. 2.

Scribimus indocti doctique
— — tenet inſanabile multos
Scribendi cacoëthes. et alibi:
-- -- populus leuis hoc calet vno
Scribendi ſtudio, pueri patresque ſeueri
Fronte comas vincti coenant, et carmina dictant.

Quod ineptorum hominum factum vrbane caſtigat, ac culpat Perſ. Prooem. *Nec fonte labra prolui caballino. Vt derepente* et cet.

Praeſertim vero deſiderium poëtandi tam familiare malum temporibus Neronis, vt vocari juſte potuiſſet morbus quidam epidemicus, vt notat Clar. Caſaub. ad Perſ.

I, 1, 1. Τῆς μὲν ἀληθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν ὠλιγώρησαν) Summa fide ac veritate hiſtoriam conſcribere, tam difficile, quam quod difficillimum: etſi enim lynceis omnia cernant oculis, facile imbecillitate humana macula irrepit, quae viſum fugiat. Adeo vt hac motus ratione rigidam in omnes ferat cenſuram Flav. Vopis. lib. 3. de Aurel. *Nemo*, inquit, *ſcriptorum, quantum ad hiſtoriam pertinet, non aliquid eſt mentitus, et eſt, in quo Liuius, in quo Salluſtius, in quo Tacitus, in quo denique Trogus manifeſtis teſtibus conuinci poſſunt.* Cuius veſtigium premit Corn. Agrippa de vanitate ſcientiarum c. 5. *Hiſtoria cum maxime omnium rerum ſeriem, fidem, conſonantiam veritatemque expoſcit, illa tamen minime praeſtat, tam inter ſe diſſentiunt hiſtoriographi, tam varia tamque diuerſa de iisdem tradunt, vt impoſſibile ſit plurimos illorum non eſſe mendaciſſimos.* Etſi vero veritatem ſeruare videatur impoſſibile; tamen qui hiſtorica volunt obligare fide, quique poſteris prodeſſe cupiunt, hanc tanquam vnicam hiſtoriae notam amplectantur. Adſint reliqua, quae adeſſe poſſunt, vel debent: hac ſola ſublata, totus hiſtoriae contextus in partes diſſiliet. *Quis enim neſcit, primam eſſe hiſtoriae legem, ne quid falſi dicere audeat, ne quid veri non audeat?* Cicer. lib. 2. de orat. Quis ignorat legitimam eam demum hiſtoriam, cuius norma praecipua, vt res, euentusque ſincere, atque ex veritate narrentur: nec quicquam, quo nimis inclinant ſcribentium animi, hauriatur ex vano, vt alibi loquitur Lipſius. Quae omnia ſi non ſeruentur, nulla amplius relinquitur hiſtoriae vtilitas, ſed quicquid additur, inutile erit ac vanum. Hoc verum Polybii judicio, qui praeclare ea de re loquitur, lib. I. ὥσπερ ζῶον τῶν ὄψεων caet. quae ita latine verſ. *Vt animal luminibus ademtis prorſus inutile redditur: ita, ſi veritatem ex hiſtoria tollas, quod illius ſupereſt, inutile fit.* Quo factum, vt ſemper notati fuerint ſcriptores, qui ab hoc tramite deuiarunt. Eos in genere culpat Senec. lib. 4. nat. quaeſt. c. 3. *Hiſtorici*, inquit, *cum multa ſunt mentiti ad arbitrium ſuum, tandem adiiciunt illud: PENES AVCTOREM FIDES ESTO.* Graecos ſatis dure perſtringit Iuuen. libr. 4. ſatyr. I.

Et quicquid Graecia mendax
Audet in hiſtoria.

A Polybio reprehenduntur Plinius et Fabius Pictor, quod a veritate in ſcribendo defluxerint. Errat igitur Patauinus ſcriptor in prooem. hiſt., vbi refert hiſtoricos multa veterum falſa, ac *poeticis magis decora fabulis* inſeruiſſe ſuis ſcriptis, proxime ſubiungens, *haec venia datur antiquitati.* Eodem modo deuiat Diodor. Sicul., qui vult *in priſcis rebus veritatem non eſſe ad vnguem quaerendam.* Accurate ergo noſter ſcriptor in Hiſt. prooem. ad illa verba: εἰσὶ δὲ, et caetera. *Sunt qui res humiles ac per ſe tenues, ſcribendi artificio, longe ſupra verum ſuſtulerunt. Ego vero e contrario ſumma fide collectam hiſtoriam conſcribendam ſuſcepi.*

I, 1, 2. Θαῤῥοῦντες, ὡς, εἴ τι καὶ μυθῶδες λέγοιεν et quae ſeq.) Idem de Ephoro Senec. natur. quaeſt. lib. 7. c. 16. *nec magna molitione detrahenda eſt auctoritas Ephoro: hiſtoricus eſt. Quidam incredibilium relatu commendationem parant, et lectorem aliud acturum, ſi per quotidiana duceretur, miraculo excitant. Quidam creduli, quidam negligentes ſunt: quibusdam mendacium obrepit, quibusdam placet. Illi non euitant, hi appetunt. Et hoc in commune de tota natione: quae approbare opus, et fieri populare non putat poſſe, niſi illud mendacio aſperſit. Quorum vero non religioſiſſimae fidei, ſaepe decipit.* Rationem huius vitii reddit ſcriptor noſter: exiſtimant, ſi quid falſi rebus immiſcetur a ſuo ſaeculo remotiſſimis, id refelli non poſſe. Multa quippe veterum *incerta et incognita*: *quod teſtantur caudae Tritonum, ſuper aede Saturni, humi merſae, et abſconditae,* teſt. Macrob. I. Saturnal. c. 8. *Ac res cum vetuſtate nimia obſcurae, velut quae magno ex interuallo loci vix cernuntur.* Liu. lib. 6. quod vitium, vt aſſolet, Lucianus ſalſe ridet libr. prim. verarum hiſtor. Cum enim multa narraſſet fabuloſa de iis rebus, quae in longe diſſitis regionibus accidiſſent, addit: *tum ſi non credis illi, rem exploratum abi.* reſpondet alter: *credam tibi potius, quam vt eo eam.*

I, 1, 3. Εἰσὶ δ' οἱ πρὸς ἔχθραν ἢ μῖσος τυράννων et quae ſeq.) Quicunque ea, qua par eſt ratione, conſcribendam ſuſcipit hiſtoriam, affectus omnes exuat inordinatos, expers ſit ac immunis ab omni cura, quae ſcribentis animum aliqua ratione ſollicitum efficere poſſit, *ne qua ſit ſuſpicio gratiae, ne qua ſimultatis.* Cicer. 2. de Orat. quo maximis laudibus inimicos exornet, ſi actiones id requirant; neceſſitudine coniunctos vituperet, ſi vitae delicta hoc faciendum oſtendant. Secundum Luciani monitum, qui vult hiſtorici mentem ſpeculo optimo ſimilem, quod formas omnes recipit atque exhibet, quales ſunt. Siquidem enim mens affectibus ſit commota, non aliter veritatis ſpeciem referet, quam aqua ventis turbata juſtam hominis effigiem. Nouit id Tacit. qui hunc in modum de ſe ipſo loquitur Annal. I. *Inde conſilium mihi, pauca de Auguſto et extrema tradere: mox Tiberii principatum, et caetera, ſine ira et ſtudio, quorum cauſſas procul habeo,* et Hiſtor. lib. I. *incorruptam fidem profeſſis, nec amore quiſquam, et ſine odio dicendus eſt.* Reprehendendi igitur illi, qui laudes adhibent immodicas, idque vel adulandi gratia, vel amicitiae. Priores notat Tacit. Hiſtor. I. *Veritas pluribus modis infracta; primum reipublicae inſcitia, vt alienae, mox libidine aſſentandi, aut rurſus odio aduerſus dominantes.* Poſtremos reprehendit Sen. ſuaſor. libr. c. 6. *Quoties magni alicuius mors ab hiſtoricis narrata eſt, toties fere totius vitae conſummatio, et quaſi fu-*

nebris laudatio redditur. Pauſan. lib. I. in Attic. improbat Hieronymum Cardianum Hiſtoriographum, vt familiarem nimium ei, de quo ſcripſerat: quia, qui cum viro Principe familiariter viuit, neceſſe habet ad fauorem eius omnia ſcripta accommodare. Etiam iſti culpandi, qui odio vel priuato, vel publico, iniqui ſunt judices. De quibus Tacit. Hiſtor. lib. I. *Obtrectatio et liuor pronis auribus accipiuntur, quippe malignitati falſa ſpecies libertatis ineſt,* et Diod. Sicul. de Timaeo, quem propter nimias ac longas reprehenſiones vocat Epitimaeum. Aliter hiſtorici, qui fidem apud poſteros mereri volunt. Minus dant amicitiae, minus odio; non mouent affectus, non prouocant, non ſtudent, eos vel ad ſpem, vel metum, vel iram, vel amorem traducere. Ita Diod. Sicul. libr. 15. ſtrictim ſe ac breviter dicit annectere virorum magnorum laudes narrationi de obitu. Xenophon cum de Ageſilao ſcribit, addit prudenter: *Hic Ageſilaum magnanimum ſine controuerſia appellare licet.* Thucydides Hiſtoricus inſignis adeo eſt aſſecutus, quod voluit, vt nulla in Athenienſes indignatione ſua ſcripta aſperſerit, nunquam de auctoribus exilii ſui, Cleone et Braſida, male dixerit: Patriae ſuae hoſtes, Lacedaemonios, ne verbo quidem laeſerit. Falſus igitur Flav. Vopiſ. in Probo, cum inquit: *Omnes omnium virtutes tantae ſunt, quantas videri ii voluerunt, qui vniuscuiusque facta deſcripſerunt.*

I, 1, 4. Ἐγὼ δ' ἱστορίαν οὐ παρ ἄλλων ἀποδεξάμενος et ſeq.) ita noſter in Seuero: *mihi propoſitum eſt ſeptuaginta annorum res, quas ipſe habeam cognitiſſimas, ſub diuerſis principibus geſtas, in vnum corpus comprehenſas, literarum mandare monumentis.* Fuit enim multorum, quae commemorat, factorum inſpector, multorumque auditor dictorum. Vixit iis temporibus, quibus illi imperatores, quorum vitas ſtylo eleganti eſt proſecutus. Non igitur metuendum, ne parum explorata ſcriptis conſignet, cum ſe contineat intra ea, quae ſuo aut parentum ſuo contigere, quibusque aut ipſe interfuit, aut quae ſaltem a viris fide dignis accepit, qui interfuere.

Quod hiſtorici requiſitum indicat vox Graeca ἱστορία, quae ſtudium cognoſcendi, luſtratio locorum, vnde apud Dioſcor. in praefat. ἐξ ἱστορίας dicuntur, *ex percunctatione audita,* immo quod magis: Verrius Flaccus hiſtoriam definit, quod ſit *narratio rerum geſtarum, quibus interfuerit is, qui narrat.* Apud Gell. Noct. Att. lib. 5. c. 18. Ideo Polybius, ne quid falſi ſcriberet imprudens, in longe ſemotas profectus eſt oras, easque ſuis luſtrauit oculis. Galliam peragrauit, Alpes adiit, Hiſpaniam vidit, multaque alia, aliisque quicquam referret, niſi eſſet exploratum.

Diodor. Sicul. ex teſtimonio Iuſtini Martyris, annos triginta Europam atque Aſiam luſtrauit, et ſuis pleraque contemplatus eſt oculis. De Dione Caſſio idem dicendum, qui ita de ſeipſo l. 27. Λέγω δὲ ταῦτα caetera. Quae ita lat.: *haec autem ego, caeteraque omnia, quae ſequuntur, non ab aliis tradita, ſed a me obſeruata notaui.* Quorum omnium cum negligens eſſet Caeſar, factum, vt ipſius commentarii fuerint reprehenſi. Ita enim in eius vita Suet. c. 56. *Pollio Aſinius, Commentarios Caeſaris parum diligenter, parumque integra veritate compoſitos putat: cum Caeſar pleraque, et quae per alios erant geſta, temere crediderit.*

I, 1, 4. Ἔργων μεγάλων) comparat hiſtoriam ſuam cum aliorum ſcriptis, qui minutias fuere ſectati, quos etiam reprehendit. Nihil etenim curet, quam ſi viliſſima quaeque ſectetur, ille, quem officii ratione conuenit altiora indagare, canibus in eo ſimilis, terrae qui aſſiduo adfixi naſo, cum inſtar aquilarum per negotiorum deberet volare celſitudines. Eleganter Bodin. Meth. Hiſt. Vt Academici rerum anilium nullas ideas poſuerunt, ita futilibus actionibus hiſtoria conſtare non debet.

Lucian. in ſuo de hiſtoria libro hanc rem inſigni declarat ſimili. Εἰσί τινες, οἳ τὰ μεγάλα, caet. *Sunt quidam qui rerum geſtarum maximas et memoria digniſſimas praetermittunt, aut praetercurrunt, prae imperitia autem, aut ineptia et ignorantia, cum eorum, quae dicenda, tum quae tacenda ſunt, res minimas admodum prolixe et laborioſe immorando perſequuntur. Non aliter ac ſi quis Iouis Olympici pulchritudinem vniuerſam, quae tanta eſt ac talis, nec videat, nec laudet; neque etiam iis, qui ea neſciunt, quicquam narret: ſed ſubſellii rectitudinem, et expolitionem, et crepidae concinnitatem admiretur, et haec plane magno ſtudio exponat. Magna itaque copioſe exponenda ſunt, parua autem et minus neceſſaria percurrenda, ne dicam praetermittenda.* Quae ratio, cur multi hiſtorici aliorum incurrerint reprehenſionem. Dion ſibi infenſus calamum videtur a conatu velle reuocare, quando conqueritur, ſe comminuere grauitatem hiſtoricam, ſi domeſticam Commodi Imperatoris conſuetudinem latius attingat. Valerius Maximus *cenſuram incurrit Lampridii in vita Commodi, quod minutiarum imprudens fuerit ſectator.* Salluſtius culpatur a Victor. *lib.* 2. var. *lect.* c. 23. quod de Philenorum aris minuta quaedam, graui hiſtorico indigna, ſuis admiſcuiſſet hiſtoriis.

I, 1, 5. Εἰ γοῦν τις παραβάλλοι πάντα τὸν ἀπὸ τοῦ Σεβαστοῦ χρόνον, ἐξ οὗπερ ἡ Ῥωμαίων δυναστεία μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν.) Exiſtumat ſcriptor noſter hoc in loco, imperium Romanum in Monarchicum ſtatum ſub Auguſto mutatum fuiſſe; quum tamen manifeſtum ſit, populi Romani potentiam non ſolum diminutam ſub Iulio Caeſare, verum etiam ſublatam; non tantum facto, verum etiam jure; neque enim ſibi vllam vſurpauit poteſtatem, antequam haec ei ſenatus decreto eſſet delata, ſiue hoc factum metu, ſiue voluntarie. Quod vero legiones ſenatus ſententia non dimiſerit, nihil juuat; tum quod iniuſte et ſubdole illas legiones ipſi detractas vellent, et additas Pompeio, qui ei dominaretur, tum quod Senatores quidam cogerentur ire in ſententiam a Pompeii amicis latam, additis etiam minis. Cum igitur Senatus potiſſima pars adeo male de Caeſare fuerat merita, vt iuſte inclementiam eius, qui alias in inimiciſſimos ſatis clemens, metuerent, nouos finxit honores, ac ſingulares ei decreuit; quo eius captaret gratiam, qua excidiſſe ſeſe autumabat. Itaque Pater Patriae fuit appellatus; Dictator in perpetuum; Comitia in ſua habuit poteſtate. Quae omnia quid aliud notant, quam populi auctoritatem tralatam in Principem? Senatum ſolus ex arbitrio ſuo et beneplacito conſtituit, honores ac munera ſolus eſt elargitus, adeo vt nulla de ambitu lege foret opus. Cum enim ante ciuile bellum tantae fuerit potentiae, multo magis poſt illud aucta, non diminuta ea dicenda. De Caeſare autem, cum in conſulatu collegam haberet Bibulum (quod ante bellum ciuile) hoc narrat Suetonius: *Vnus ex eo tempore omnia in Republica, ad arbitrium admi-*

niſtrauit: vt nonnulli vrbanorum, cum quid per jocum teſtandi gratia ſignarent, non Caeſare et Bibulo, ſed Iulio et Caeſare actum ſcriberent, bis eundem proponentes, nomine atque cognomine. Vtque vulgo mox ferrentur hi verſus:

Non Bibulo quicquam nuper, ſed Caeſare factum eſt:
Nam Bibulo fieri conſule nil memini.

Adde: *Nouiſſime, dubium, an ipſo volente, oblata pro roſtris ab Antonio conſule regni inſignia.* Flor. lib. 4. c. 2. Patercul. lib. 1. Dion. lib. 44. quod an approbatum fuerit, pateſcit ex lege regia, in qua Iulii Caeſaris ſub initium mentio fit: cuius legis fragmentum aerea tabula inciſum, adhuc in Laterani Baſilica aſſeruatur. Qua de re vide Georgium Fabricium antiquitatum lib. I.

Verum tamen a noſtro ſcriptore merito videtur excluſus Iulius Caeſar, tum quod non diuturno gauiſus fuerit principatu, quem vix ad menſes protraxit quinque, tum quod ſub Auguſto demum in vigore extiterit monarchicum regimen; cuius fundamina jecerat Caeſar: adeo vt ſucceſſorem in imperio ſibi deſignauerit, eumque praeſidiis ad imperii tutamen muniuerit. Tacit. Annal. I. *Caium ac Lucium in familiam Caeſarum induxerat; nec dum poſita puerili praetexta Principes appellari,* et poſt, *Druſoque pridem extincto, Nero ſolus e priuignis erat: illuc cuncta vergere: filius, collega imperii, conſors tribuniciae poteſtatis aſſumitur, omnisque per exercitus oſtentatur.* ac deinceps: *Nunc ſenem principem, longa potentia, prouiſis etiam heredum in rem publicam opibus, auxilio ſcilicet militari tuendum, vt ſepultura eius quieta foret.*

Quod autem nonnulli velint Monarchiam inchoatam poſt Auguſtum, mihi non ſit veriſimile; cum tot ſcriptorum teſtimonia contrarium arguant. Tacit. Annal. I. *Cuncta ciuilibus diſcordiis feſſa nomine Principis ſub imperium accepit.* et alibi: *Multus hinc ipſo de Auguſto ſermo, pleriſque vana mirantibus: quod idem dies accepti quondam imperii Princeps vitae ſupremus.* Vis me dilucidioribus hoc probare teſtimoniis, plura ſubiiciam Dion. l. 53. *Multis eum verbis precati ſunt, vt ſolus imperii ſummam gereret: omnibusque, quibus id ei perſuaderent, argumentis adductis, tandem eo impulerunt, vt principatum ſolus obtineret.* Tacit. Annal. I. *Non aliud diſcordantis patriae remedium fuit, quam vt ab vno regeretur.* Hiſtor. I. *Poſtquam bellatum ad Actium, atque omnium poteſtatem ad vnum conferri, pacis interfuit.* Neque mouet Taciti dictum, *non regno, nec dictatura, ſed principis nomine conſtitutam rempubl.* Annal. I. hoc enim ſubdole fecit Auguſtus, vt omnem a ſe amoueret populi inuidiam. Caius Caeſar dictaturam ſenatus conſulto delatam, cum animo lubente acceptaſſet, adeo in ſe plurimorum exacuit animos, vt etiam mucrones. Auguſtus callidior: omnes tenuit honores, qui vel minimum ſaperent dominatus: teſte Suetonio. *Domini* appellationem horruit, non aliter ac maledictum vel opprobrium, vt et Alexander imperator Romanus dominum ſe dici vetuit. Dominatio enim et Principatus diuerſae ſunt naturae, vt docet Plin. Pan. *nec aliis et Princeps gratior, quam qui maxime dominum grauentur.* Videtur hoc deſignare voluiſſe Tacit. Annal. 3. *Tiberius tribunitiam Druſo petebat. Id ſummi faſtigii vocabulum Auguſtus repperit, ne regis aut dictatoris nomen adſumeret, ac tamen appellatione aliqua cae-*

tera imperia praemineret. Clarius Dion. l. 53. in vita Auguſti: ὁ Καῖσαρ ἐπεθύμει caetera. *Caeſar, quamuis Romuli nomen vehementer appetebat, tamen quum ſentiret, hinc ſe ſuſpectum affectati Regni fieri, eo omiſſo, Auguſtus, quaſi hominis natura amplior ipſe cognominatus eſt.* Et paulo poſt, de imperatoribus loquitur: καὶ ὅτως ἐκ τότων caet. *Ad hunc itaque modum ratione eorum nominum, quae in populari ciuitatis ſtatu vſurpantur, omnem totius reipubl. poteſtatem accipiunt: ac regiam etiam, niſi quod inuidiam nominis vitant: nam Caeſaris et Auguſti vocabula nihil eis quidem ea potentiae adiiciunt peculiaris, ſed alterum ſucceſſionem ſtirpis, alterum ſplendorem dignitatis ſignificat.*

I, 1, 5. Καὶ ἐν πολλοῖς βαρβάροις) Vnde vox barbarorum deducta, varii varie ambigunt. Quidam eos dictos volunt a Barba et rure, quod prolixas eas ſoleant alere, quodque hiſpidi ſint et pagani, qui nunquam in vrbibus vixerint. Ita vult Caſſiodorus: verum vana haec eſt Etymologia, cum nomen barbari non ſit latinae linguae, ſed alterius. Alii Barbaros ex eo dictos exiſtumant, vt τραχυστομία tali onomatopoeia irrideretur, ita Strabo lib. 14. Omnes nationes, praeter Graecos, ita fuiſſe vocatos deſignat, quod difficulter, aſpere, et dure loquerentur, ac non probe ſonarent linguam Graecam, et vnaquaeque lingua ſuam habet in pronunciando difficultatem. Quod ipſum confirmatur teſtimonio Homeri, qui 2. Iliad. Cares βαρβαροφώνυς dixit, tanquam duriloquos et craſſilingues, vt qui Graecas dictiones plane expedire non poterant. Ex eadem cauſa Barbariſmus dictus eſt, vitium eorum, qui male graeciſſant, et Graeca perperam pronunciant, ita vt ſermo iſte inconditus minus perciperetur. Quo videtur reſpexiſſe Diuus Paulus. I. Corinth. 14. verſ. 11. *Niſi ſciero vim vocis, ei ero, qui loquor, Barbarus et qui loquitur, apud me Barbarus fuerit.* Quibus adde v. 19. *Sed in eccleſia malim quinque verba intelligentia loqui, vt et alios informem, quam decem millia verborum lingua.* Et ſic intelligendum eſt illud Ouid. in Ponto Exulantis, Triſt. 5.

Barbarus his ego ſum, quia non intelligor vlli;
Derident ſtolidi verba latina Getae.

Alia eſt ſententia Scal. exerc. 51. ſub initium, et in Theophraſt. de Plant. lib. 3. c. 32. Quam qui volet, amplectatur, quamuis videatur mera fundata coniectura. Qui vero vocati fuerint Barbari, difficile eſt determinare. Graeci quidem mundum diuiſerunt in duas partes, in Graecos ſeu Pe[illegible]gos et Barbaros, adeo vt omnes, exceptis Graecis, fuerint Barbari, neque latini ab hoc nomine probroſo excipiebantur, vt Cato et poſt eum Plinius teſtatur: *Graeci nos quoque dictant Barbaros, et ſpurca foedant appellatione.* Quod diſcrimen ſpectat Diuus Paul. Rom. I. verſ. 11. quum opponit inter ſe Graecos et Barbaros: *Debitor ſum,* inquit, *Graecis ſimul et Barbaris.*

Verum tamen Romani quoque, aliique populi, ab hoc ſeſe nomine turpi vindicarunt, et quicquid gentium extra imperii ſui limites fuit, communi nomine Barbaros appellarunt. De Romanis hoc teſtatur Herodianus in loco ante citato, vbi vocantur omnes Barbari, qui non ſunt in imperio Romano. De Aegyptiis Herodot. lib. 2. τὺς μὴ σφι ὁμογλώσσυς caetera, *Aegyptii appellant omnes Barbaros, qui alia, quam ipſi, lingua vtuntur.* De Scythis Laërt. lib. I. Anacharſis Scytha cuidam obiicienti, quod eſſet Barbarus, *certe,* in-

quit, *apud Athenienſes: ſed viciſſim Athenienſes Barbari ſunt apud Scythas.* Praeterea antiquitus Barbarorum nomen proprie de Phrygibus accipiebatur, vt apud Horat. *Graecia Barbariae lento colliſa duello.* et Sophocles in Ajace Phrygem vocat, βάρβαρον φρύγα. Hodie vero, vt et olim, noſtra lingua, quando dicimus Barbarum, intelligimus hominem ab omni humanitate, et virtute alienum, ferum, latronem, qua tandem cunque terrarum parte vel gente degat. Dixi, vt olim, vocem hanc vſurpari. Quod colligere licet ex Apul. Mileſ. lib. 3. vbi dicit inſidiis latronum imperitus: *At illi Barbari prorſus et immanes homines, neque fugam capeſſunt, ſed audaciter reſiſtunt.* Manifeſtius teſtimonium de Alexandro Magno, qui cum a praeceptore Ariſtotele admoneretur, vt Graecis ſe tanquam principem, barbaris vt dominum praeberet, reſpondit, ſe *Graecum virtute, Barbarum vitioſitate* metiri velle, teſte Plutarch. orat. I. de Fort. Alex. et Strabon. in fine lib. I. Vt autem propius ad inſtitutum noſtrum accedamus, notandum, Romanos omnes vocaſſe Barbaros, quos deuicerunt et ſubiugarunt, vel etiam quorum prouincias adierunt. Illuſtrat et probat hoc Mart. libr. 13. Epigr. 68.

Anſere Romano quamuis ſatur Hannibal eſſet,
Ipſe ſuas nunquam Barbarus edit aues.

Imperatorum vero temporibus peculiari nomine Germanos vocarunt Barbaros. Quod teſtimoniis petitis ex Aug. Hiſt. Scriptoribus manifeſtum. Noſter autem multis in locis I. 1. Commod. in orat. ad milites τὸ δὲ βάρβαρον et c. *Barbara gens initio noui principatus repreſſa, non audebit ſeſe efferre.* Et eodem libr. *Barbara gens quauis occaſione facile mouetur.* Quibus in locis intelligit Germanos, quos omnes nondum ſubegerat imperator Marcus, quique metu principis in praeſens continebantur, vt loquitur alibi noſter ſcriptor. Quibus adde Vopiſc. *ſentiendum eſſe,* dicit, *non videndum, quoties auxiliaribus Barbaris Romanus miles iuuatur.* Id eſt militibus Germanicis, qui confoederati ac ſocii populi Romani vocati ſaepiſſime apud Tacit. aliosque.

I, 1, 9. Κομιδῇ νέοι, ἐκθυμόμενον βιώσαντες) Senes longo vſu, experientia, ac exercitatione, formatum habent pectus, ſatis validum ad reipubl. adminiſtrationem. *Eorum aetas appoſita, peridonea honeſtis, laudabilibusque actionibus, rectaque a ratione temperatis, et quarum ratio ſit magiſtra, dux vero prudentia.* Iouian. Pont. lib. I. de prud. *Adoleſcentes vero inhoneſtas ſequuntur plerumque voluptates, quibus capti regendos ſeſe permittunt turpibus cupiditatibus.* Iouian. lib. I. de prud. Ad virtutis ſtudium, probitatis, honeſtatis non facile inclinant, vtpote laborioſiſſimum, ſed quam facillime eorum ingenia a recta diſciplina ad luxum dilabuntur. Molliter et indulgenter habiti vanis oblectamentis tempus tranſigunt, inſueti imperii curae ac adminiſtrationi. *Non aliter quam equinis pullis vacationes a ferendis oneribus conceduntur, quod nondum eorum corpus ſit deuehendis iis ſatis idoneum:* ita adoleſcentibus propter mollitiem corporis ac teneritudinem ceſſatio ab agendo conceditur, quae adminiſtratori reipublicae turpis, niſi ſpectet animi relaxationem viriumque refocillationem, quo poſt valentiores redeant ad pulchra et ſe digna munera obeunda. Vnde Tiberius praecepto inſigni, quamuis ille inuidioſe, monet ſenatum: *ne quis mobiles adoleſcentium animos,*

praematuris honoribus ad ſuperbiam extolleret. Tacit. Annal. 4. huius rei rationem non obſcure reddit imperator Marcus in Orat. ad Amicos: *καὶ δεόμενον ὥσπερ* et c. *ipſi adhuc indigent, quaſi in ſalo et vitae fluctu gubernationibus, ne rerum imperitia de recto quaſi curſu ablati, malis artibus impingant.*

I, 1, 9. Πολλὰ ἐκαινοτόμησαν) Nihil magis in iuuene Principe odioſum, quam noua permulta in Republ. deſignare: et tamen nihil facilius euenire ſolet, cum adoleſcentium animi leui vento, arundinis inſtar, in quamuis partem mobiles. Temeritas enim et calor huic aetati adſitus, vel potius inſitus, qui maxima reipubl. naufragia, miſerrimaque ſaepe conciliat. Cicer. dial. de ſeneƈt. ita *vt legibus annalibus grandiorem aetatem ad conſulatum conſtituerent, quod adoleſcentiae temeritatem vererentur.* Cic. Philipp. 5. Ratio deſumi poteſt ex eo, quod iſta aetas non tam ſpectet vtilitatem, quam quidem delectationem: cum autem nihil magis delectet, quam quod nouum, fieri, vt ad noua quotidié feratur appetitus, ſecundum illud Liuianum: *Feſtinantibus ad noua, primae origines, proximaque originibus minus praebent voluptatis.* Quo cum illud Homeri conſonat Od. I. τὴν γὰρ ἀοιδὴν et caet.

Cantio haec hominum longe eſt celeberrima vulgo,
Et gratiſſima quae nuperrima venit ad aures ex verſ. Eraſ.

I, 2, 1. Βασιλεύοντι Μάρκῳ) Iul. Capitol. eum vocat *Marcum Antonium Philoſophum*, forte ſtudio philoſophandi; ſiquidem *Philoſophiae deditus ſtoicae, quam et per optimos quosque magiſtros acceperat, et vndique ipſe collegerat.* Iul. Capitol. *Quam etiam grauitate morum, vitaeque continentia ſanciuit.* Noſter lib. I. Verum obſeruant commentatores in Hiſt. Auguſt. ſcript. hanc *Philoſophi* inſcriptionem, quae attribuitur Marco, non eſſe genuinam. Vir ſumm. Salmaſius hanc inſcriptionem non agnoſcit, quod vetuſti codices ea careant, ſaxorum inſcriptiones; et omnes numi, qui hodie etiam extant, hoc cognomen ignorent. Concedit incomp. Caſaub., eſſe quidem epitheton Marci, ſed cognomen eſſe, id vero negat. Quod patet ex Suida: ὁ ἐπαινετὸς κατὰ πάντα φιλόσοφος, et ex Capitol. *Marco Antonio, in omni vita philoſophanti viro.* Idque fit manifeſtum variis ſcriptorum teſtimoniis. Graeci eum ſolum Marcum appellant, aut Marcum Aurelium Antoninum, ſine additamento *Philoſophi.*

Ita noſter auctor vbiuis locorum, Philoſtratus in Theodoto, Dion. libr. 71. Zoſim. libr. 1. Nicephor. Eccleſ. hiſtor. libr. 3. cap. 31. et quod certum huius rei eſt indicium, Athenagoras Philoſophus Athenienſis illud cognomen tum non omiſiſſet in inſcriptione praefixa legationi, quam ſuſcepit pro Chriſtianis, quae ita ſe habet: M. Αὐρηλ. Ἀντωνίνῳ καὶ Λ. Αὐρηλ. Κομμόδῳ, poſtea vero ſubiungit, τὸ δὲ μέγιστον, φιλοσόφοις, quia non erat hoc nomen proprium, ſed appellatiuum, cum vtrisque ex aequo tribuatur. Latini ſcriptores etiam omiſerunt illud cognomentum, vt Aurel. victor, Ammian. Marcellinus, ipſe Iul. Capitol. qui eius vitam conſcripſit, ſemel tantum *Philoſophi* cognomen addidit, reliquis in locis omiſit. Antea vocabatur ab Adriano *Annius veriſſimus*, diminutiua voce, *poſt virilem autem togam Annius verus.* Iul. Capitol. *Vocatus* et poſtea *Aurelius* pro *Annio*, *quod in Aureliam, hoc eſt, Antonini, adoptionis iure tranſiſſet.* idem in eius vita. Lubet hic adnotare errorem Suidae,

qui Marco cognomen *Pii* addidit. Μάρκος βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ Εὐσεβὴς ἐπικληθείς. Quod eſſe nequit, cum *Pii* nomen proprium fuerit Antonini, Adriani ſucceſſoris, cuius filiam aſſumſit ſibi in vxorem Marcus, et cum ea imperium. Videat tamen, qui volet, Suidam excuſatum apud Clariſſimum Meric. Caſaubon. Iſaaci filium in teſtimoniis Marci Antonini, praefixis eiusdem Antonini de ſeipſo libris, vbi quaedam habet non contemnenda.

1, 2, 2. Κομιδῆ νέος τὸν βίον μετήλλαξε, Βηρίσσιμος δὲ ἦν et c.) Iul. Capitol. parum immutato nomine in vita Marci: *Sub ipſis profectionis diebus in ſeceſſu Praeneſtino agens, filium nomine Verum exſecto ſub aure tubere ſeptennem amiſit.* Aelio Lampridio dicitur aliquis *Antoninus, quadrimus elatus.* Quis ille fuerit, non colligitur ex noſtro ſcriptore, qui nullam eius mentionem fecit. Septennem vero, de quo Capitol. Aelius Lampridius in vita Commodi *Seuerum* nominat: *Appellatus eſt autem Caeſar* puer (nempe Commodus) *cum fratre Seuero.*

Exiſtumat vir ſumm. Cl. Salm. in notis ad Commodum, *Seuerum* perperam irrepſiſſe pro *verum.* Itaque bene ſcriptor noſter βηρίσσιμος pro βῆρος, cuius eſt diminutiuum, forte quia κομιδῆ νέος, admodum iuuenis, vt de eo loquitur. Quod ita ſeſe habere, probat illud Capitolini in vita Marci: *Poſt exceſſum vero Patris* (Marcus) ab *Adriano Annius, veriſſimus vocatus eſt: poſt virilem vero togam Antonius verus.* Ac ſi diceret, tum diminutiua voce fuit cognominatus, quia pueritiae metas nondum erat egreſſus, poſt modum vero nomini ablata diminutio, poſtquam virilem incepit ingredi aetatem.

1, 2, 2. Βηρίσσιμος δ᾽ ἦν ὄνομα αὐτῷ) Latinis *Veriſſimus.* Soliti Graeci ponere β, pro v, vt Σεβῆρος pro *Seuerus.* Ratio eſt, *quod cum digammae illius verum ſonum nullum haberent, inopia coacti, ad quamvis potius, quam ad φ, decurrere voluerint*, a quo maxime ſcilicet, abeſſet. Lipſ. c. 12, de Rect. Pron. ling. lat., immo ſiue deſtituantur litteris, ſiue non deſtituantur, ſemper ſoliti durius quam Latini ſua proferre. Vnde eum πυῤῥίαν dicunt, quem Latini, Burbiam, βῆρον, quem Latini, *Verum*, quanquam nunquam tam ſuauiter ſua poſſent pronunciare, ac quidem Latini per ſuum v. *Nulla enim ſuauior littera hac duplici nata videtur, poſt litteras natas.* Lipſ. in not. ad cap. 12. de pron.

1, 2, 2. Κόμμοδον καλούμενον, ὁ πατὴρ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας) Lamprid. in vita Commodi: *Commodum Marcus et ſuis praeceptis et etiam magnorum atque optimorum virorum erudire conatus eſt, habuit litteratorem Graecum Oneſicritum; latinum Capellam Antiſtium: Orator ei Attejus ſanctus fuit.* Genuini patris officio fungitur Marcus, dum adoleſcentem magna cura ac diligentia educare contendit. Magni quidem refert, vt quis naſcatur, ſed multo maxime, quibus rationibus et exemplis a teneris formetur et inſtituatur. Quam artem, tanquam difficillimam, fingendi, formandi, educandi puerum, ſcire oportet omnes parentes. De qua merito dixeris, quod de pronunciatione Demoſthenes, iſti, primas, alteras, tertias tribuendas, quippe quae naturam ferocientem, et alias renitentem mouet ac flectit in contrarium. Eaque cura eo magis incumbit viro Principi, quod degenerem ex ſe genitum relicturus eſt Reipubl. detrimento ac damno; Quod Cicer. 5. Verr. *Qui non recte inſtituunt atque eru-*

diunt liberos, non ſolum liberis, ſed etiam reipublicae faciunt iniuriam. Nullo attamen in negotio plus delinquunt, quam in hoc viri Principes, dum vel grauioribus intenti minore cura liberos educare ſolent, vel curam liberorum abiicientes, aliis eam demandant, inque eos reiiciunt, qui ſaepius in aula peſſimi audiant iuuentutis deprauatores, vel etiam, dum ſimiarum ritu, ſobolem complexu necantium, liberorum indolem tenui ac molli corrumpunt educatione; eos ad virtutes non hortantur ſeuerius, neque alios id facere permittunt, ſed potius facientes odio proſequuntur, a vitiis non abſterrent acrius, neque nimium abſterreri volunt, ne forte ſupra modum appareant religioſi. Id vitii fuiſſe in Marco non obſcure notat Lamprid. in vit. Commodi: *Adhibitos cuſtodes vitae ſuae honeſtiores ferre non potuit, peſſimos, quos detinuit, et ſubmotos vſque ad aegritudinem deſiderauit: quibus per patris mollitiem reſtitutis, popinas et ganeas in Palatinis ſemper aedibus fecit: neque vnquam pepercit vel pudori vel ſumptui.*

1, 2, 3. *Θυγατέρας ἐν ὥρᾳ γενομένας ἐξέδοτο ἀνδράσι)* In filiabus elocandis maxima parentis cura ac diligentia requiritur, praecipua quippe radix, praecipuus fons, vnde potiſſima pars, vel felicitatis, vel infelicitatis prouenit in vita mortalium, videtur eſſe matrimonium. Hoc amicitia in priuata vita initur, hoc foedera paciſcuntur in publica ſocietate. Vnde qui generum quaerit, ſibi quaerit imperii firmamentum ac decus. Hinc veteres Philoſophi nulla de re ſanctius quid conſcripſerunt, quam de coniugio, quorum monumenta quaedam etiamnum extant apud Ariſt. Xenoph. et Plutarch.

1, 2, 3. *Οὐ τοὺς γένους μακραῖς διαδοχαῖς* et c.) Iul. Capitol. *Proficiſcens ad bellum Germanicum, filiam ſuam non decurſu luctus tempore, grandaeuo equitis Romani filio Claudio Pompeiano dedit, genere Antiochenſi, nec ſatis nobili.* Non quod non ille ſupra vulgus ſit collocandus, in quo generis ſimul et virtutis conuenit nobilitas, et eadem ſede locatur, verum quia tot ac tanti ſaepe deficiunt ab origine, a maiorum virtutibus degeneres, tutius conſultiusque iudicatur, primas virtuti tribuere, alteras natalium ſplendori. Quem ordinem ſeruauit ille, quisquis fuerit, qui ſcripſit verſiculum in laudem Vlyſſis:

Inclyte parua praedite forma,
Nomine celebri, claroque potens
Pectore, Achiuis claſſibus ductor,
Grauis Dardaniis gentibus vltor,
Laërtiade.

Vbi obſeruant ea primo loco eſſe poſita, quae ipſius Vlyſſis eſſent propria: in quibus nihil ſibi Laërtes, neque Anticlea, neque Acriſius vindicaret: patris autem nomen in vltimum reiectum eſſe locum, quod in laudibus magnorum virorum poſtremum locum generis nobilitas teneat. Et ſane ea poſteros ſimiles non tantis cumulat honoribus, quippe quae vix ac ne vix quidem per ſe laudem mereantur. Neque e contrario diſſimiles illuſtrat, ſed prodit magis indignos: honorem non tam accommodat, quam quidem maculam iniicit et inquinat. Oraculo illa digna vox: *Optimus quisque nobiliſſimus.* Quid enim ſi ex optimo peſſimus, vt e vino ſaepe acetum generatur, an ideo praeferendus omnibus bonis, quia patre bono, ipſe nequam? non ſane. *Vt enim venator non quaerit, quod tali cane natum ſit, ſed canem; et eques equum ipſum, non quod ex*

quo (quid enim ſimulus ex equo natus ſit?) ita vir politicus tota vita ſpe-raverit, ſi in pectore non requirat quis, ſed e quibus. Plutarch. in Syll. Sordidum illud laudis opus ac debile; quod fultum majorum imaginibus ac triumphis auitis. Illi nihil proderit, quod faſtos plenos oſtentet numeroſo conſule, cui vita vitiorum plena oſtendit naevos. Perit omnis in illo nobilitas, qui quicquid laudis petit, petit ab origine, quam inficit, ac inquinat. Scite Plautus in Trinum. (3, 2, 16. ſqq. praeter vss. extremos):

Itane tandem majores famam addiderunt (tradiderunt) tibi tui,
Vt virtute eorum ante parta per flagitium perderes,
Atque honori poſterorum tuorum vt vindex fieres?
Tibi paterque auosque facilem fecit et planam viam
Ad quaerendum honorem: tu feciſti, vt difficilis foret,
Culpa maxime et deſidia, tuisque ſtultis moribus.
Qui bono ſunt genere nati, ſi ſunt ingenio malo,
Suapte culpa degeneres abeunt, genus ingenio improbant.

Vanum eſt illud et vmbraticum a parentibus in filios degeneres translatum, quia non eſt ipſorum: virtus enim non infunditur poſteris, vt reliqua corporis bona; acquiſita eſt, non natiua.

Fortes creantur fortibus et bonis,
Eſt in juuencis, eſt in brutis (equis) *patrum*
Virtus, nec imbellem feroces
Progenerant aquilae columbam:
Doctrina ſed vim promouet inſitam,
Rectique cultus pectora roborant,
Vtcunque defecere mores,
Dedecorant bene nata culpae.

Vbicunque igitur degener leonis catulus, ibi praeferendus generoſus canis, et vbi dama timidior nobilis, ibi promouendus ſtrenuiſſimus ac probus, etiam in tuguriolo prognatus miles. Huc facit locus Iuuenal. Sat. 8

Malo pater tibi ſit Therſites, dummodo tu ſis
Aeacidae ſimilis, vulcaniaque arma capeſſas,
Quam te Therſitae ſimilem producat Achilles.

Audi Boëtium rem omnem explicantem ac determinantem. *Iam vero quam ſit inane, quam futile nobilitatis nomen, quis non videat? Quae ſi ad claritudinem refertur, aliena eſt. Videtur namque nobilitas eſſe, quaedam de meritis veniens laus parentum. Quod ſi claritudinem praedicatio facit, illi ſint clari neceſſe, qui praedicantur. Quare ſplendidum te, ſi tuam non habes, aliena claritudo non efficit. Quod ſi quid eſt in nobilitate bonum, id eſſe arbitror, vt impoſita nobilibus neceſſitudo videatur, ne a majorum virtute degenerent.* Vnde Iuris conſ. Ex genere nobilis, tantum praeſumptione eſt nobilis. l. *Quod ſi nolit*, D. de Aedilit. Edict. Haec quaſi ore Epicteti dicta ac dictata. Nimirum noſtra non ſunt genus, pecuniae, καὶ ἑνὶ λόγῳ, ὅσα οὐχ ἡμέτερα ἔργα. Verum ea noſtra ſunt, quae poteſtati noſtrae ſubjacent, quaeque a fortuna nec dari, nec auferri poſſunt. Ergo

Quid genus, et proauos ſtrepitis?
Si primordia veſtra,
Auctoremque Deum ſpectes:
Nullus degener exſtat,

Ni vitiis peiora fouens
Proprium deſerat ortum.

1, 2, 4. Ἀρετῆς δὲ πάσης ἔμελεν αὐτῷ) Aurel. Victor. *Iſte virtutum omnium, caeleſtisque ingenii exſtitit defenſor.* et ipſe de ſe ipſo lib. I. c. II. παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ et c. *A fratre Seuero, amorem familiarium, et veritatis et juſtitiae, didici.* Rara certe auis in terris principis talis, qui magnopere virtutes exercuit: cum in veteri ſit verbo, nec auctoritate carente nec euentu, alienam virtutem regibus eſſe formidoloſam, quia ipſi a virtute abhorrent.

1, 2, 4. Λόγων τε ἀρχαιότητος ἦν ἐραστής) Aurel. Victor. *Litterarum Graecarum erat peritiſſimus.* Athenag. Philoſoph. in legatione pro Chriſtianis, ad Marcum et Verum imperatores. οἶδα γάρ, ὅτι ὅσω et c. quae ſeq. Quae ita latine: *Noui enim vos, quantum prudentia ſimul et imperio praeſtatis omnibus, tantum etiam exquiſita ſcientiarum cognitione excellere; ita in ſingulis pariter ſapientiae partibus eximie verſatos, vt qui vnam duntaxat aliquam ſibi excolendam delegerunt, etiam illos in hac ipſa parte ſuperetis.* Non iniuria hic quisquam quaerere poſſet, num aſſiduum illud litterarum ac ſcientiarum ſtudium non videatur imperanti non ſolum indecorum, verum etiam circa altiora ac majora reipublicae occupato, illicitum? Ita cenſet Seneca Epiſt. 88. *An tu exiſtumas, eum reprehendendum, qui ſuperuacua vſu ſibi comparat, et pretioſarum rerum pompam in domo explicat: non putas eum, qui occupatus eſt in ſuperuacua litterarum ſupellectile? Plus ſcire velle, quam ſit ſatis, intemperantiae genus eſt.* et Epiſt. 106. *Quemadmodum omnium rerum, ſic litterarum quoque intemperantia laboramus, non vitae, ſed ſcholae diſcimus.* Atque hac ratione reprehenſi Imperatores plurimi, quod nimium litteris vacarent. Hadrianus Princeps a nonnullis *Graeculus* dicebatur, quod impenſius Graecis ſtudiis eſſet imbutus, vt ſcribit Spartianus in eius vita. Ob eandem affectatae ſupra modum doctrinae culpam Iulianus Apoſtata *Graecus* audiuit *literis*, teſte Ammian. Marcell. libr. 17. Marcus Antoninus per ludibrium a quibusdam vocatus fuit *dialogiſta*, quod libris et dialogis conſcribendis operam daret; ita Vulcat. Gallicanus in vita Auidii Caſſii: *Nec defuere, qui illum Catilinam vocarent: quum et ipſe ſe ita gauderet appellari, addens futurum ſe Sergium, ſi dialogiſtam occidiſſet, Antoninum hoc nomine ſignificans.*

Eſt igitur eorum, qui Reipubl. curam ſusceperunt, eruditionem, tanquam animi cultum, quatenus opus, et ad rem, atque vſum pertinet, aſſumere. Quod fecere Scipio ille poſterior, Cornel. Sylla, Pompeius, Lucullus, Caeſar, aliique. De Heluid. Priſco teſtatur Tac. hiſtor. 4. *Ingenium illuſtre altioribus ſtudiis iuuenis admodum dedit: non vt plerique, vt nomine magnifico ſegne otium velaret, ſed quo firmior aduerſus fortuita Rempubl. capeſſeret.* Exemplar principibus viris ac regula hoc in negotio propoſitus ſit magnus ille Agricola, *qui ſtudio ſcientiae flagrantem animum coërcuit, tenuitque, quod eſt difficillimum, ex ſapientia modum.*

1, 2, 5. Παρεῖχε δὲ καὶ τοῖς ἀρχομένοις ἑαυτὸν ἐπιεικῆ, καὶ μέτριον βασιλέα et quae ſeq.) Aurel. Vict. *Hic permiſit viris clarioribus, vt conuiuia eodem cultu, quo ipſe, et miniſtris ſimilibus exhiberent.* Eutrop. *Hic cum omnibus Romae aequo jure egit, ad nullam inſolentiam*

elatus eſt imperii faſtigio. Ipſe de ſeipſo l. I. c. I. quae ita latine: *Ab auo meo Vero didici placidis eſſe moribus.* c. 6. *A Sexto comitatem.* c. II. *a fratre meo Seuero amorem familiarium.* Idem eleganter de Iuliano teſtatur Mamertinus in Panegyr. ei dicto: *Quis, oro vos, plura praebuit fidei conſtantiaeque documenta? omnes, quos priuatus in familiaritatem recepit, eodem habet imperator affectu: nemo gradu pulſus, nemo aditu prohibitus.* Deteſtandus igitur gentium quarundam odioſus ritus, *apud quos perſona Regis, ſub ſpecie majeſtatis occulitur.* Apul. de Deo Socrat.

I, 2, 6. Μόνος τε βασιλέων φιλοσοφίαν et quae ſeq.) Athenagoras, legatione pro Chriſtianis: Μ. Αὐρηλ. Ἀντωνίνῳ καὶ Λ. Αὐρηλ. Κομμόδῳ, Ἀρμενιακοῖς, Σαρματικοῖς. τὸ δὲ μέγιστον, φιλοσόφοις.

Iul. Capitol. *Erat enim ipſe tantae tranquillitatis, vt vultum nunquam mutauerit ex moerore, vel gaudio, philoſophiae deditus Stoicae, quam et per optimos quoſdam Magiſtros acceperat, et vndique ipſe collegerat.* Gallicanus in vita Auidii Caſſii: *Nec defuere, qui illum Catilinam vocarent: quum et ipſe ſe ita gauderet appellari, addens futurum ſe Sergium, ſi dialogiſtam occidiſſet, Antoninum hoc nomine ſignificans: qui tantum enituit in Philoſophia, vt iturus ad bellum Marcomannicum, timentibus cunctis, ne quid fatale prouenirer, rogatus ſit non adulatione, ſed ſerio, vt praecepta Philoſophiae ederet: nec ille timuit, ſed per ordinem paraeneſeon, hoc eſt, praeceptionum, per triduum diſputauit.* Aurel. *literarum Graecarum peritiſſimus.* Ipſe de ſeipſo lib. I. c. 3. A Diogneto didici, *libere dicta ferre aequo animo, Philoſophiae me addicere.*

ib. Μόνος τε βασιλέων φιλοσοφίαν et quae ſeq.) Felices ſubditos, talem qui nacti ſunt Principem! Audite Boët. lib. I. de Conſol. Phil. proſ. 4. *Tu hanc ſententiam Platonis ore ſanxiſti, beatas fore reſpubl., ſi eos vel ſtudioſi ſapientiae regerent, vel earum rectores ſtudere ſapientiae contigiſſet.* Audite ipſa Platonis verba lib. 5. de Republ. [illegible] μὴ οἱ φιλόσοφοι etc. *Niſi philoſophi ciuitatibus dominentur, vel hi, qui nunc reges potenteſque dicuntur, legitime ſufficienterque philoſophentur, in idemque ciuilis potentia et philoſophia concurrant, neque (quod nunc fit, a diuerſis duo haec tractentur ingeniis, non erit ciuitati, vel etiam hominum generi requies vlla malorum.* Quam ſententiam Prudent. lib. I. contra Symmach. eſt mutuatus: *Fortunata res erit publica, ſi aut ſapient reges, aut regnauerint ſapientes.* Suffragatur Plutarchus in commentario ad Principem indoctum, qui ita latine: *Doctrina*, inquit, *ex Philoſophia prompta, quae aſſeſſor et cuſtos eſt domeſtica imperantis, de poteſtate ſicut bono habitu praeſcindens, quod lubricum eſt, relinquit, quod eſt ſanum.*

Si non creditis teſtimoniis, tranſeamus ad exempla: Euocatus ad Dionyſium Plato, vt capite curato vniuerſae laboranti Siciliae adferret medelam, tantum Philoſophiae documentis eſt conſecutus, vt verecunda deinceps forent conuiuia, ac vbique in omnibus actionibus moderatio adhiberetur. Immo ordo curiae talis fuit, ipſiusque etiam Tyranni in iure dicendo benignitas, vt ciuitati mirifica ſpes affulſerit de hominis, alias peſſimi, commutatione. Neque hoc ſine ratione: erat enim vnus omnium ad Doctrinam et Philoſophiam impetus, teſte Plutarch. in Dion. Huius non ignarus Philippus Macedo, qui ab Epaminonda Philoſopho inſtitutus, curam

Alexandri filii demandauit Ariſtoteli, cuius praeceptis decem ferme annis eo informatus eſt ſucceſſu, vt majore apparatu a praeceptore, quam a parente Philippo ſubornatus in Perſas traiecerit. Neque receſſerunt ab hac opinione, quotcunque viri Principes apud Romanos fuerunt maxime illuſtres, ne dicam de Graecis, quorum numerus eſt innumerus. Iulius Caeſar Ariſtonis frequentauit Auditorium, Pompeius Cratippi. Idem bello confecto Mithridatico, faſces Philoſophiae ſubmiſit; intraturus Poſidonii ſapientiae profeſſione clari domum, fores percuti de more, idque propter Philoſophiae dignitatem, a lictore vetuit. Auguſtus Caeſar Arium et Athenodorum ſecum habuit; Traianus, Optimi nomen meritus, Plutarchum. Denique Marcus Antoninus Philoſophiam nunquam ſpreuit. Eius rei luculenta occurrunt teſtimonia apud Iul. Capitol. in eius vita: *Apud Aegyptios ciuem ſe egit, et Philoſophum, in omnibus ſtudiis, templis, locis*, et paulo poſt: *Sententia Platonis ſemper in ore illius fuit, florere ciuitates, ſi aut Philoſophi imperarent; aut Imperatores philoſopharentur.* Linquo antiquum illud aeuum, transeo ad exempla, quae aetati noſtrae viciniora. Alphonſus Arragoniae rex adeo ſapientiae fuit amator, vt exclamauerit, *non hominis, ſed bouis eſſe vocem, eius, qui dixerat, non decere principem tenere litteras.* Ludouicus I. Vngariae ac Poloniae Rex, tantos in ſapientiae ſtudio fecit progreſſus, vt non minus litteris, quam armis praeſtiterit, teſte Cromero in fine lib. 13. de rebus Polon. Neque ſilentio praetereundum vltimo loco exemplum Matthiae Corſini, qui et doctiſſimus, et doctorum ſummus Maecenas, adeo vt in ipſa regia Budae bibliothecam vere regiam inſtituerit, ex qua aetate ſuperiori plurimi libri vtiliſſimi prodierunt.

1, 2, 6. Φιλοσοφίαν ὐ λόγοις, ὐδὲ δογμάτων γνώσεσι, σεμνῷ δὲ ἤθει καὶ βίῳ σώφρονι ἐπισώσατο) Ex Epicteto: Aul. Gell. lib. I. c. 2. *Iuuenes quidam neque frugi, neque operae probae, ſed theorematibus tantum nugacibus, et puerilium iſagogarum commentationibus dilatrantes.* et paulo poſt: *qui verborum et argutiarum fuligine ob oculos audientium iacta, ſanctiſſimae diſciplinae nomen ementiuntur.* Aliter noſter Auctor de Marco imperatore, quem refert non praeceptis, ſed praxi ſapientiae ſtudium confirmaſſe. Non autem hoc in loco per Philoſophiam intellige omnem humanam ſapientiam, et quaecunque ab hominibus ſapienter et ingenioſe dicta et excogitata, verum eam ſolum Philoſophiae partem, quae vitam, ſtudia, et mores informat, quae ἠθικὴ, hoc eſt, moralis appellatur, quam reſpicit Nilus in Paraeneſi: ἡ φιλοσοφία χρῆμα τοῖς ἀνθρώποις ἐξαίρετον. ὖσα δὲ μονογενὴς, μόνη μόνῳ συνεῖναι τῷ κεκτημένῳ βὐλεται, *Philoſophia hominibus res eſt eximia; vnigenita vero exiſtens, ſola ſoli vult coire poſſeſſori.* De eadem parte loquitur Plutarch. in paedagogia: quae verba ita latine: *Animorum aegritudines, atque languores ſola eſt, quae curet atque medeatur, Philoſophia. Per hanc enim et cum hac ſcire licet, quid honeſtum, quid turpe, quid iuſtum, quid iniuſtum: et ſummatim, quid deligendum, quid fugiendum: quomodo parentibus, quomodo natu grandioribus, quomodo peregrinis, magiſtratibus, amicis, vxoribus ac ſeruis vtendum ſit: vtque deos veneremur, parentes honoremus, ſeniores vereamur, legibus obtemperemus: quomodo magiſtratibus cedere, amicos diligere oporteat, in mulieres ſeruare modeſtiam, charos habere liberos, minime ſeruire cum*

ſeruis: et, quod maximum eſt, in proſperis fortunae ſucceſſibus laetitia non effundi, nec in aduerſis caſibus triſtitia deprimi, nec omnino voluptatibus eſſe deditos: nec ita per iracundiam affici, vt belluarum animos induamus, quae ex omnibus Philoſophiae bonis antiquiſſima iudicanda. In quam ſententiam legitur dictum Muſonii, Sapientis Philoſophi: *ὐ γὰρ δὴ φιλοσοφεῖν ἕτερόν τι φαίνεται ὄν, ἢ τὸ, ἃ προσήκει, λόγῳ μὲν ἀναζητεῖν, ἔργῳ δὲ πράττειν, Non enim aliud quid videtur eſſe Philoſophia, quam in id, quod conueniens eſt, verbo inquirere, opereque implere.* Haec eſt itaque illa Marci Philoſophia, quam non verbis, aut decretorum ſcientia, ſed morum grauitate, vitaeque continentia ſanciuit. Plura qui volet hac de re, adeat Beſoldum in init. tit. pand. De iuſt. et iur.

1, 2, 7. Πολύ τε πλῆθος ἀνδρῶν σοφῶν) Ea aetate viros plurimos ſapientiae ſtudio praeclaros exſtitiſſe, minime mirandum, quum ſingulos maximo affecerit honore, ipſe eximius ſtudiorum cultor ac fautor. Teſtis eſt Iul. Capit. in eius vita: *Multum Frontoni detulit, cui et ſtatuam in ſenatu petiit: Proculum ad proconſulatum prouexit, oneribus in ſe receptis: Iunium Ruſticum Stoicum conſulem deſignauit, eique poſt obitum a Senatu ſtatuas poſtulauit.*

1, 2, 8. Φιλεῖ γὰρ πῶς ἀεὶ τὸ ὑπήκοον ζήλῳ etc.) Iſocrat. ad Nicocl. *φιλεῖ τὸ πλῆθος ἐν τύτοις τοῖς ἐπιτηδεύμασι διάγειν τὸν βίον, ἐν οἷς αὐτὺς ἄρχοντας τὺς ἑαυτῶν ἑρῶσι διατρίβοντας, Solet vulgus in iis ſtudiis viuere, quibus magiſtratus ſuos videt eſſe deditos.* Cui ſuffragatus pronunciatus Sapientiſſimus, Syracides cap. 10. *Qualis rector eſt ciuitatis, tales et inhabitantes in ea.* Calculum adiicit Plato de leg. lib. 4. *Μηδεὶς ἡμᾶς πειθέτω, ὦ φίλοι, ἄλλῃ θᾶττον καὶ ῥᾷον μεταβάλλειν ἄν ποτε πόλιν τὺς νόμυς, ἢ τῇ τῶν δυναστευόντων ἡγεμονίᾳ. Μηδὲ νῦν γε ἄλλῃ γίγνεσθαι μηδ᾽ αὖθις ποτὲ γενήσεσθαι. Nemo nobis perſuadeat, o amici, vlla ratione citius aut facilius ciuitatem leges moresque immutare, quam principum exemplo praeeunte: neque aliter nunc eſſe, nec in poſterum vnquam futurum.* Neque cauſſae ſunt in occulto poſitae. Principis vita in edito ac praeluſtri conſtituta eſt loco, vnde ſe veluti tropaeum quoddam conſpiciendum praebet omnibus, quo omnes ad ſe trahat, in ſuique rapiat exemplum. Subditorum vero mentes et oculi ad alta illa plerumque verſi, non aliter ac Heliotropium ad ſolis motum, in principis mores vertuntur. *Neque tam opus eſt imperio, quam exemplo.* Plin. Panegyr., quod efficacius vrgebit quam ipſae leges. Veriſſime enim ille apud Liu. l. 26. *Si quid iniungere inferiori velis, id prius in te ac tuos ſi ipſe iuris ſtatueris, facilius omnes obedientes habeas.* Equidem ſi quaeras, cur homines imperia tam inuiti patiantur, nihil aliud reſpondebo, quam quod leges ſuas ipſi viri Principes parum obſeruent. Aeternitati conſecrandi ſunt verſus, ac principibus ſemper ruminandi, apud Claud. paneg. 7.

In commune iubes ſiquid cenſesque tenendum
Primus iuſſa ſubi. Tunc obſeruantior aequi
Fit populus, nec ferre negat, quum viderit ipſum
Auctorem parere ſibi. Componitur orbis
Regis ad exemplum. Nec ſic inflectere ſenſus
Humanos edicta valent, vt vita regentis.

Et ſane vix vlla res eſt, quae magis hominem ad virtutis incitet ſtudium, quam exempla. Cum etenim homo, quicquid intelligit, ſenſu potius intelligat, quam ratione, vſu euenire videas, eum potius iis moueri, ac concitari, quam ratione. Quo reſpexiſſe videtur Thraſeas ſenator optimus apud Tacit. An. 16. qui moribundus ita quaeſtori, qui ſupplicium exigebat, eſt locutus: *Specta iuvenis, et omen quidem dii prohibeant; caeterum in ea tempora es natus, quibus firmare animum expedit conſtantibus exemplis.* Magis ſcilicet haec mouent, quam verba; humanisque minus ſermonibus, quam operibus, creditur. Quemadmodum in verborum ſtrepitu, aut lingua ſonora, non conſiſtit ſapientia, ſed factis exprimitur animique firmitate: ita pariter felicius exemplis factisque maiorum, quam rationibus et dictis inſtruimur eorundem. Pauciſſimos inuenias, qui acumina legum, rationesque edictorum, percipiant, vel ſi percipiunt, admittant: opus eſt aliquo praeceſſore, ac viae duce, ad quem mores exigant, quique ipſis praeluceat.

Quod ſi igitur vir princeps ſuos mores ad imitandum aliis velit proponere, quis non eum, cuius vitae inſtitutum legem autumat, aemulandi more, ac obſequii ſtudio ſequitur, ſi quidem ille velit honeſta, quis non volet; ſi quidem turpia, quis non peccabit? Ab eo, tanquam a capite, omnis vitii ac intemperiei in republica origo: rurſus ab eodem e contrario, tanquam a capite virtus ac temperamentum, ad inferiora imperii viſcera diffunduntur. Eius vita, ſi proba, emendat ac corrigit continentia omnes, ſin minus, cupiditatibus inficit. Non aliter ac orbes inferiores ſupero illo abripiuntur, eique obſecundant: ita ſubditi a ſuprema poteſtate trahuntur ſaepe inuiti, volentes nolentes a bona vita ac via deuiant. Vere eloquentiae Parens de leg. 3. *Licet videre, ſi velim replicare memoriam temporum, qualescunque ſummi ciuitatis viri fuerint, talem ciuitatem fuiſſe: quaecunque mutatio temporum in principibus extiterit, eandem in populo ſecuturam. Quo pernicioſius de re publica merentur vitioſi Principes, quod non ſolum vitia concipiunt ipſi, ſed ea infundunt in ciuitatem: neque ſolum obſunt, quod ipſi corrumpuntur, ſed etiam quod corrumpunt, plusque exemplo quam peccato nocent.*

1, 2, 10. Εἶδόν τε καὶ ἤκουσα) veritatem hiſtoriae confirmat, ſi quando ſcriptor eorum, quae commemorat, factorum αὐτόπτης, dictorum αὐτήκοος fuit: qua de re ſupra dictum fuit latius, ad illa auctoris verba: ἐγὼ δ' ἱστορίαν. etc.

1, 3, 1. Μὴ μόνον ὑφ' ἡλικίας, ἀλλὰ καμάτοις τε καὶ φροντίσι τετρυχωμένον) Dum ſubditi ſecuri, aſſiduitate curae vir Princeps, ac labore nimio ſaepe obruitur, quo vere ſe populi oſtendat paſtorem. *Neque enim ſpecie tenus ac nomine fortuna imperii conſideranda eſt.* Verum longe aliter. *Admittere in animum totius reipubl. curam, et populi fata ſuſcipere: et oblitum quodammodo ſuae gentis viuere. Accipere innumerabiles vndique nuncios, totidem mandata dimittere, de tot vrbibus, nationibus, prouinciis cogitare, noctes omnes diesque, perpeti ſollicitudine, pro ſalute omnium cogitare.* Plin. Paneg. v. Lpſ. monit. et exempl. pol. c. 7.

1, 3, 6. Διονυσίου τοῦ Σικελιώτου) de cuius ſaeuitia, intemperantia et nimia venere, Iuſt. l. 21. et de eo ita Athenae. l. 10. c. 10. φιλοπότας δὲ καὶ μεθύσους etc. *Bibaces et vinoſos cum recenſet Theopompus, Dionyſium iuniorem Siciliae tyrannum nominat, qui ob temulentiam corruptus oculis excaecatus ſit. Ariſtoteles in explicanda Syracu-*

ſiorum adminiſtratione publica ait continenter ipſum ad nonageſimum vsque diem ebrium interdum fuiſſe, atque ideo hebetatos illius oculos.

1, 3, 6. Πτολεμαῖος μὲν, καὶ μέχρις ἀδελφῆς ἰδίας ἔρωτος προχωρήσας) Ptolemaeus, de quo noſter ſcriptor, non ſtatim Alexandro ſucceſſit. Primus enim fuit poſt Alexandrum Ptol. Lagi, qui et Soter et Magnus. Poſt hunc Ptolemaeus Philadelphus. Huic ſucceſſit Ptolemaeus, de quo noſter, cognomento Ceraunus. Erat hic filius Ptolem. Magni, alias Soteris, et Eurydices Antipatri filiae. Iuſt. lib. 17. et Appian. Sororem duxit, eiusque filios vita, ipſam regno priuat. Erat illa Arſinoë, quae fuerat matrimonio iuncta Lyſimacho. teſt. Iuſt. lib. 17. et lib. 24.

ib. Παρὰ τὴς Μακεδόνων καὶ Ἑλλήνων νόμους) Qua ratione dicit noſter ſcriptor Ptolemaeum duxiſſe ſororem ſuam, praeter ſiue contra Macedonum et Graecorum leges: cum hoc ipſum videatur moribus fuiſſe multorum inſtitutum, ac comprobatum? Ita Euſeb. lib. 6. praep. Euang. notat, fas eſſe Perſis coniungi cum ſororibus. Adeo etiam vt Lucianus tom. 3. de ſacrific. ludens cum Iouis coniugio cum ſorore ſua Iunone, dicat eum hoc feciſſe ſecundum Perſarum et Aſſyriorum leges. Quinimo Athenienſibus fratrum ac ſororum coniugia legibus permiſſa. Ita enim Octauius apud Minutium: *Aegyptiis et Athenienſibus cum ſororibus legitima connubia.* Num igitur erraſſe dicendus ſcriptor, quod ſcribat Ptolemaeum ſororem duxiſſe in vxorem, idque citra leges Macedonum et Graecorum? Nunc vero dicendum Graecorum, aliorumque leges tales fuiſſe, ne quis ſororem ex eadem matre duceret, ſed quidem eodem prognatam patre, quam leges Romanae appellant conſanguineam. Ita colligitur ex veteri Schol. Ariſtoph. in nebul. Act. 5. Scen. 2. παρὰ Ἀθηναίοις ἔξεστι γαμεῖν τὰς ἐκ πατέρων ἀδελφάς. Et apud Demoſthenem occurrit locus in orat., quae inſcribitur appellatio aduerſus Eubulidem, vbi reus hunc in modum loquitur: ἀδελφὴν ὁ πάππος ἐμὸς ἔγημεν οὐχ ὁμομητρίαν. Itaque videtur noſter auctor velle Ptolemaeum duxiſſe germanam ſuam ſororem in vxorem, quod contra leges factum Macedonum ac Graecorum. Plura qui volet hac de re, adeat Muret. in Face Crit. 15. cap. 5. et 7. cap. I. Lipſium ad Tacit. p. edit. in 8. 80. Caſt. var. c. 12. Rad. ad Mart. p. in fol. 24.

1, 3, 7. Διόνυσον) Lubet hoc loco, quaedam attingere, quae ſpectant huius nominis originem. Dictus eſt διόνυσος παρὰ τὸ διαίνειν ἡμᾶς ἡδέως, *quod nos iucunde ac ſuauiter irriget*, vt Phurnutus exiſtimat, ſeu vt alii, quaſi διάλυσος quiſpiam exiſtens, *quod curas ſoluat.* Nobis commoda videtur poſtrema haec ratio, quae talis eſt: vocatus eſt διάλυσος ob linguae ac mentis licentiam nimiam, tum enim lingua ſoluta eſt, cum vini potu hilariores paulo facti ſunt mortales, tum mens ſoluta, recondita non reuelanda deponit e ſuo penu, ac libere nimium vagatur. Similitudinem elegantam ſuggerit Iſocrat. in orat. ad Demon. Ὅταν ὁ νοῦς ὑπ᾽ οἴνου διαφθαρῇ, ταυτὰ πάσχει (τοῖς ἅρμασι) τοῖς τοὺς ἡνιόχους ἀποβάλλουσι, *cum mens a vino corrumpitur, idem ei accidit, quod curribus, qui ſuos amiſerunt agitatores.* Vti enim laxatis habenis, equi, velut effrenes, agitatione deiecto currum in praecipitium trahunt: ita mens intemperantia vini ſoluta, ſuo non fungitur officio, ſed carens rationis moderamine, quaqua vorſum flectatur ſusque deque habet.

ibid. Καὶ κισσὸν μὲν περιτιθεὶς τῇ κεφαλῇ) Antigonus rex Bacchum habitu imitatur, ideoque hederam capiti circumdat. Hedera enim Baccho ſacra, qua coronabatur, additis pampinis, et ficulneis frondibus. Hedera forte ideo, quod contra ebrietatem facere putetur, de quo ſcribit Athenaeus l. 5. veteres ſolitos in conuiuiis corona myrtea; roſacea, et ex hedera contexta, caput cingere, ne vino nimium madefacti vaporibus aſcendentibus laederetur, propterea quod eae coronae adſtringendi ſimul, et refrigerandi poteſtatem obtinerent. Easque ſic monſtratas hominibus exiſtumat, vt illis eſſet adiutor, quibus malorum plurimorum fuerat origo. Vnde Baccho operaturi talibus ſeſe hederaceis corollis cingebant, atque reliquis vtebantur vtenſilibus. Anacr.

Ὅταν ὁ Βάκχος ἐσέλθῃ,
Εὕδουσιν αἱ μέριμναι,
Δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσου,
Θέλω καλῶς ἀείδειν
Κισσοστεφὴς δὲ κεῖμαι,
Πατῶ δ' ἅπαντα θυμῷ.

Cuius etiam inſigne habet Virg. Eccl. 6. vbi deſcribit hominem a moribus Baccho dicatum.

Silenum pueri ſomno videre iacentem,
Inflatum heſterno venas vt ſemper Iaccho.
Serta procul tantum capiti delapſa iacebant
Et grauis attrita pendebat cantharus anſa.

1, 3, 12. Γερμανοὶ γειτνιῶντες, ὡς οὐδέπω πάντας ἐκεχείρωτο) Iul. Capitol. *Amici frequentes ſuaſerunt, vt a bellis diſcederet, et Romam veniret: ſed ille contemſit ac perſtitit, nec prius receſſit, quam omnia bella finiret.* Verum non abſoluit. Ita enim paulo poſt: *Deinde ad conficiendum bellum conuerſus, in adminiſtratione eius belli obiit; triennio bellum poſtea cum Marcomannis, Hermunduris, Sarmatis, Quadis etiam egit: et ſi anno vno ſuperfuiſſet, prouincias ex his feciſſet.*

Idem teſtatur Dion. καὶ εἴγε πλέον ἐβεβιώκει, πάντα τὰ ἐκεῖ ἂν ἐκεχείρωτο.

1, 4, 1. Κηφίαις ἐπὶ τοῦ σκίμποδος) nomine σκίμποδος venit communiter lectus humilis, quo accumbebant, quales erant diſcubitorii illi, aut etiam talis, in quo requieſcere ſolebant, vt videre eſt in fine huius libri: εἰσδραμὼν εἰς τὸν θάλαμον, ὥσπερ εἰώθει, τὸ γραμματεῖον ἐπὶ τοῦ σκίμποδος κείμενον ἀνελόμενον: dicit in thalamo fuiſſe σκίμποδα, ibi vero erant lectuli, in quibus laſſi quieſcebant. Etiam hoc nomine venit κράββατος, in quo cubabant aegri, vt hoc loco dicitur de Marco Imperatore, qui moribundus lectulo incumbit. Hinc illud diminutiuum σκιμπόδιον, quod etiam latina lingua vſitatum. Gell. noct. Att. l. 18. *Oſtendimus cubantem in ſympodio Graecienſi.* Corrige ex Beroaldo, et lege *Scimpodio*, id eſt, lectulo, grabbatulo. Lucian. τῷ δὲ παιδὶ τὸ σκιμπόδιον αὐτοῦ παραθήσω, *ſeruo eo grabbatulum ipſi conueniens apponam.* Vnde error Suidae manifeſte deprehenditur, qui σκίμποδα non de vero grabbato accipit, ſed de σκάμπω, vt obſeruat Caſaub. ad Suet. lib. 2. videbatur autem Suidas ideo motus, quia diſcipuli in ſcholis dicuntur reclinare εἰς σκίμποδα, quod non de lectulis accipit, ſed ſcamnis; non enim foret vero ſimile, nec ſatis congruum, diſcipulos audire praeceptorem in ſcholis recli-

nando vel inclinando. Verum tamen contrarium paret, morem hunc fuiſſe ſeruatum in ſcholis quorundam Philoſophorum, vt diſcipulos ſuos ſtudentes continerent in huiusmodi lectulis, qui ipſis erant inſtar ſcamnorum, non autem erant ſcamna. Quem morem loco ante citato confirmat Caſaub. variis ſcriptorum teſtimoniis.

1, 4, 1. συγκαλέσας τὰς φίλας) Iul. Capitol. *Ante biduum, quum expiraſſet, admiſſis amicis dicitur oſtendiſſe ſententiam de filio eandem, quam Philippus de Alexandro, ſed longe diuerſa mente, cum de hoc male ſentiret.* Filium itaque ſuum hoc loco Marcus imperator commendat amicis, ac genere proximis. Vt etiam hoc refert Commodus imperator in orat. ad milites, et amicos. *Parens*, inquit, *meus et paruulum vobis tradidit, ac veſtrae commendauit fidei.* Falſus igitur Iul. Capit. ad illa verba: *Cum ab eo quaereretur, cui filium commendaret.* Quaſi Marcus defuiſſet inquam ſuo officio, cum noſter auctor dicat, eum curarum ac ſollicitudinum plenum fuiſſe, filii cauſſa, quem poſt ſe peſſimum reipublicae relinquebat.

1, 4, 4. Τά τε δεινὰ ὑπ' ὄψιν πεσόντα, οἶκτον προκαλεῖται μείζονα) ſcil. quorum miſeriae conſpiciuntur ſigna, vel veſtigia quaedam, maiorem vt plurimum promouent miſericordiam. Cuius non ignara maxima natu ſoror Commodi, quae luctu, ſciſſione veſtimenti, aliisque maeroris immoderati indiciis, eius animum in ſuam rapuit ſententiam. Vti enim affectiones ſenſuum ſunt permotiones; ita ea praecipue mouent, quae ſenſibus viciniora. Qua de ratione teſt. Philoſ. neque res vniuerſales vnquam hominis mouerunt voluntatem, neque Philoſophi potuere vnquam elicere affectus, cum plus tribuant intellectui, quam ſenſui. Vt vero inter ſenſus reliquos oculorum eſt acerrimus; ſic quae oculis ſubiiciuntur, validius in animum intrant, quam quae aliis ſenſibus fuere exhibita. Magis, inquit Iuſt. §. 5. iuſt. de Grad Cogn. *Oculata fide, quam per aures, animis hominum aliquid infigitur.* Quod Diophanus apud Apul. Mileſ. lib. 2. ſuo comprobat ſenſu; *Vnicus frater meus ſub iſtis oculis miſer iugulatus eſt*; et illa apud comicum: *Hiſce oculis egomet vidi, Soſtrata.* Vnde in more fuit reis, aliisque, ad inuidiam aduerſario creandam, vel iudicem commouendum, deducere veſtem, nudare corpus, oſtendere cicatrices, aliaque ſigna hominem commouentia. Cicero II. de orat. *Senſi equidem tum magnopere moueri iudices, cum excitaui maeſtum, ac ſordidatum ſenem, et cum iſta feci, quae tu, Craſſe, laudas, non arte, de qua quid loquar, neſcio, ſed motu magno animi, ac dolore, vt diſcinderem tunicam, vt cicatrices oſtenderem, cum C. Marius moerorem orationis meae praeſens multis lacrymis ſuis adiuuaret.* Haec loquitur Antonius. Ac in laudatione Caeſaris, tanta extitit in milite commotio, ad illa Verba: *Heu canos ſanguine cruentatos! Heu veſtem laceram! Caeſar inuictiſſime, inuictiſſime Caeſar. Hanc ideo togam ſumſeras, vt in ea morereris?* Refert Quintil. Phyrnem Theſpienſem elegantia formae fuiſſe laudatiſſimam, eamque in iudicium vocatam, non tam oratione Hyperidis fuiſſe abſolutam, quam quidem pulcritudine corporis, quod pulcherrimum denudauit. Quem morem notat Cydonius *de contemnenda morte*: ἢ τοίνυν μηδ' ἡμεῖς ὥσπερ ἐν ταῖς δίκαις τοῖς τῶν φιληδόνων προσέχομεν ὀδυρμοῖς, ὥσπερ γυναῖκας ἢ παιδία τὰ ἑαυτῶν ὀρέξεις ἀναβιβαζομένων, καὶ ταύτῃ διάφρασον τὴν δίκην ἐξαιτουμένων περὶ αὐτῶν ἐνεχθῆναι. Et Valerius Maximus li-

bro 8. capit. 1. *Reus pro ſe iam nihil recuſans paruulos liberos ſuos, et Galli ſanguine ſibi coniunctum filium flens commendare coepit. Eoque facto mitigata concione, qui omnium conſenſu periturus erat, pene nullum triſte ſuffragium habuit.* Et Ambroſius de Poenit. lib. 2. c. 10. *An teſtes precationis, et conſcios refugis? cum, ſi homini ſatisfaciendum ſit, multos neceſſe ambias, obſecres, vt dignentur interuenire, ad genua te ipſe proſternis, oſcularis veſtigia, filios offers culpae adhuc ignaros, paternae etiam veniae precatores.* Vnde etiam eſt, vt nihil magis in venerem trahat hominem, quam picturae obſcaeniores, quae oculis obiiciantur. Quod inſinuat Propert. lib. 2. Eleg. 6.

Quae manus obſcaenas depinxit prima tabellas,
Et poſuit caſta turpia viſa domo;
Illa puellarum ingenuos corrupit ocellos,
Nequitiaeque ſuae noluit eſſe rudes.

Scilicet Arelius pictor ſcorta pingebat: crimen appellat Prop. picturam obſcaenam habere in pariete, quae cauſſa ſolet eſſe impudicitiae muliebris. Et ille apud Comicum, in Eunuch. ſuſpectans tabulam pictam, in qua Iupiter Danaëm corruperat, et concludens, ait: *Ego humuncio id non facerem: Ego vero ita feci lubens.* Et Tiberius Imperator ſolitus cubicula adornare tabellis laſciuiſſimarum picturarum: vt ita aſpectu deficientes libidines excitaret, auctor eſt Suet. in eius vita, hiſce verbis: *Cubicula plurifariam diſpoſita tabellis ac ſigillis laſciuiſſimarum picturarum et figurarum adornauit, librisque Elephantidis inſtruxit: ne cui in opera edenda exemplar impetratae ſchemae deeſſet.* et deinceps: *Parrhaſii quoque tabulam, in qua Meleagro Atalanta ore morigeratur, legatam ſibi ſub conditione, vt, ſi argumento offenderetur, decies pro ea H. S. acciperet, non modo praetulit, ſed et in cubiculo dedicauit.*

1, 4, 13. Χαλεπὸν δὲ μετρῆσαι) Quo maior potentia, eo maior vis, et quo fortuna cumulatior, eo plura ab homine exercentur ſcelera, aduerſa qui tulit moderate, ſaepiſſime proſpera aegre tulit. *Secundae res*, inquit Tac. Hiſt. I. *acrioribus ſtimulis animum explorant, quia miſeriae tolerantur, felicitate corrumpimur. Quaſi*, inquit Sen. *iſta inter ſe contraria ſint, bona fortuna, et mens bona; ita melius in malis ſapimus, ſecunda rectum auferunt.* Quod notat Perſ. Satyr. 2.

-- -- -- *De magna quod dare lance*
Non poſſit magni Meſſalae lippa propago:
Compoſitum ius faſque animi, ſanctosque receſſus
Mentis, et incoctum generoſo pectus honeſto.

Scilicet vix ac ne vix quidem fieri poteſt, vt mens recta ac pia in magnis ſeruetur opibus. Sed vt ad imperantes veniam, exemplo nobis erit Magnus ille Alexander. Quamdiu quidem animo eius fortuna ſe non infuderat, nulla non temperantiae, ac benignitatis praebuit documenta: dum culmen tenere viſus eſt, ſuperbia et ira erupere, inter epulas a caedibus amicorum non abſtinuit, egregiosque bello viros, et tot gentium ſecum domitores, animo iracundo ſine cauſſa non veritus fuit occidere.

Itaque orientem fortunam, moderate, et prudenter tulit, at vltimam magnitudinem eius non cepit. Curt. lib. 3.

1, 4, 14. Τοῦτε ἐμῇ μνήμῃ χαριεῖσθε τὰ μέγιστα) Quo facit illud Symm. l. 2. Ep. 91. *Quotiens parentum beneficiis obligamur, neceſſe eſt ad haeredes nexum debiti peruenire*, et paulo poſt: *Filio opto perſoluere, quod de parente contraxi.* et l. 7. Epiſt. 88. *Amicitiae parentum recte in liberos transferuntur, vt charitas ſemel inita ſucceſſoribus eorum velut haereditario iure proficiat.* et l. 9. Epiſt. 28. *Ad poſteros amicorum curam transferre debemus, ne fides cum homine interiiſſe videatur. Exigit igitur a memoria Petronii Exconſularis, cui lar apud Ariminum fuit, vt eius filios haereditario amore defendam.*

1, 4, 14. ἄριστον ἀποδείξετε βασιλέα) Marcus officii paterni memor monet amicos, monet filium; quem prouida illius mens non temere pernicioſiſſimum augurabatur. Hinc terrebant principem Neronis, Caligulae, Domitiani, et aliorum exempla, quorum plurimi in iuuenili aetate ad imperii faſtigium promoti, graue ſibi ſuisque poſteris conciliarunt dedecus. Adeoque haec Marci animum ſubibant exempla, vt maluiſſet ſuperviuere, filium mortuum, peſſimum, quem metuit fore. Capitol. *Fertur illum, nempe filium, mori voluiſſe, cum eum talem videret futurum, addens ſe nimium aegre ferre, filium ſuperſtitem relinquens.* Vnde Capit. *Qui ſi felix fuiſſet, filium non reliquiſſet.* Et Auſon. de Marco

Succeſſore ſuo moriens, ſed principe prauo,
Hoc vno infelix nomine, quod genuit,

Quid Marco felicius fuiſſet, ſi Commodum non reliquiſſet haeredem, inquit Spart. in Seuero. et Dion eleganter, *quod filium*, ait, *a ſe educatum optime, peſſimum reliquerit*, ἐν τοῦτο εἰς τὴν οὐκ εὐδαιμονίαν συνηνέχθη. Vere itaque dicere liceat: quanto morientibus parentibus ſolatio eſſe ſolent liberi ſuperſtites; tantum doloris Marco adferebat filius illius ſuperſtes. Idem etiam euenit Auguſto, hunc verſum vſurpare ſolito, dum filiae et neptis deteſtatur turpitudinem, αἴθ' ὄφελον ἄγαμός τε μένειν, ἄγονός τε γενέσθαι, *vtinam aut caelebs eſſem, aut prole carerem.* Quo reſpicit Boët. in conſol. Phil. lib. 3. proſ. 7. *Honeſtiſſima quidem coniugis foret, liberorumque iucunditas, ſed nimium in naturam dictum eſt, neſcio quem filios inueniſſe tortores. In quo Euripidis mei ſententiam probo, qui carentem liberis, infortunio dixit felicem.*

1, 4, 15. τοσαῦτα εἰπόντα τὸν Μάρκον) multa alia ab eo dicta recenſet Iul. Capitol. *Quum aegrotare coepiſſet, filium aduocauit, atque ab eo primum petiit, vt belli reliquias non contemneret, ne videretur rempubl. prodere*, et ad amicos: *Quid me fletis, et non magis de peſtilentia et communi ſorte cogitatis.* et porro: *ſi me dimittitis, vale vobis dico, vos praecedens.*

1, 4, 18. Νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἐπιβιώσας μιᾶς, ἀνεπαύσατο) Conſentit Capitol. *Septimo die grauatus eſt, amicos admittere, et ſolum filium admiſit. Dimiſſo filio caput operuit, quaſi volens dormire: Sed nocte animam efflauit.* Quo vero morbi genere interierit, variant ſcriptores. Aurel. Vict. refert *eum ictu ſanguinis interiiſſe, quem morbum Graeci ἀπόπληξιν vocant*; quam ſententiam tuetur et explicat Mericus Caſaubonus in commentario ad Marci libros 12. in init. Mihi fit veriſimile, ſi Capitolino fides, eum peſtilentia corruptorum naturae ceſſiſſe. Ita inquit ille; *quem* (filium) *ſtatim dimiſit, ne in eum morbus tranſiret.* Quicquid ſit, fuit ſaltem morbus contagioſus, li-

quidem verbum *tranſire* de eiuſmodi proprie dicitur. Firmius hoc ipſum licebit colligere ex aliis Capit. locis: *Quid me fletis et non magis de peſtilentia et communi ſorte cogitatis.* Saeuiit igitur tum temporis peſtilentialis morbus. Hinc amici deſerunt, veriti forte, ne eodem morbi genere perirent. Marcus apud eundem ita loquitur: *Si iam me dimittitis, vale vobis dico.* Diſſentit Dion, qui Marcum refert non vi morbi, quo tunc laborabat, extinctum fuiſſe, ſed conſilio et ope medicorum Commodo gratificantium. Clauſit vero diem *vltimum, octauo decimo anno imperii ſui, ſexageſimo et primo vitae.* Ita Capit. Aurel. Victor. Sed hunc errorem irrepſiſſe, aut auctorum, aut exſcriptorum incuria exiſtumat Caſaubonus, quia annus integer in hoc numero praetermittitur, et dies amplius decem vel vndecim. Aliter Tert. in Apolog. hoc refert, aliter Dion, quorum ſententias iam non examinabimus.

1, 4, 19. Ἐπειδὴ διεφοίτησεν ἡ φήμη πᾶν τε etc. Obiit Marcus Imperator in adminiſtratione ſecundi belli Germanici, ſub ipſis profectionis diebus, et quidem in Pannoniis. Inde autem fama Romam delata. Dicit vero noſter ſcriptor: *Exercitum ipſum, plebemque omnem luctum occupaſſe.* Capitolinus e contrario, *nemo illum plangendum cenſuit, certis omnibus, quod a diis commodatus, ad deos rediſſet.* Alteruter ne falſitatis arguendus minime, vterque verus, ſi ita loca concilientur. Capitolinus ait, die, quo celebratum eſt imperatorium Marci funus, neminem illum planxiſſe: tum quippe populus Romanus illum eluxerat. Noſter autem ſcriptor exercitum ac plebem luxiſſe refert, poſtquam illius mortem fama vulgauit, id eſt ad nuntium e Pannonia allatum de eius obitu. *Confuſa luctu publico vrbe ſenatus in curia veſte tetra amictus, lacrymans conuenit.* Aurel. Vict.

1, 5, 6. Οὐδὲ πλεονεκτεῖν ὑμῶν ἠξίουν) Iſta imperatoris eſt prudentia, ſeſe ſubditis non ſuperiorem, ſed aequalem, immo inferiorem fateri: *Ita comitate et alloquio affabili officia prouocabit.* Tac. hiſt. 5. Exempla ſunt tot inſidioſae imperatorum ſimulationes, qui cum ſe aequales profiterentur, militum animos ſibi habuere obaeratos. De Othone Tacit. hiſt. 1. *In itinere, in ſtationibus, vetuſtiſſimum quemque militum nomine vocans, ac memoria Neroniani comitatus, contubernales appellando, alios agnoſcere, quosdam requirere.* Et Eumenes ille apud Iuſtinum ſingulos milites ſuppliciter alloquitur, nunc eos appellans commilitones, nunc patronos, et vt non tam ducem ſe, commilitonem recipiant, vnumque ex corpore ſuo eſſe velint. Arcanum hoc regiminis laudat in ſuo Traiano Plinius, in Paneg. *Quisquis paulo vetuſtior miles hic te commilitone cenſetur. Quoties enim quisque, cuius tu non ante commilito, quam imperator? inde eſt, quod prope omnes nomine appellas; quod ſingulorum fortia facta commemoras.*

1, 5, 8. Ἔχαιρεν ἂν μᾶλλον συστρατιώτην etc.) Marcus Imperator filium commilitonem appellat, vel quod *profectus cum parente ad Germanicum bellum*, Aelius Lampr., vel quod Patris extitit collega in imperio: *Congiarium enim pater diuiſit populo, et eum ante tempus conſulem deſignauit.* Capitol. in Marco. *Poſt haec venia legis Annariae impetrata, Conſul eſt factus: et cum Patre imperator eſt appellatus.* Aelius Lamprid. in Comm., vel quod cum *parente*

triumphauit, quod patres decreuerant. Aelius Lampr. in eius vita: Iul. Capitol. in Marco.

1, 5, 9. Τοῖς ὑμετέροις ἐνεχείρισε.) Morti vicinus Imperator Marcus filium commendauit amicis ac conſanguineis, vt colligere licet ex oratione ſua, quae tota commendatoria. Quo cum conſentit iſtud Capitol. in Marco: *Verbis, commendo, ſi dignus fuerit, et diis immortalibus.* In vita vero eum parens commendauit militibus, cuius hic Commodus mentionem iniicit, et Aelius Lampr. in eius vita.

1, 5, 17. Ὁ μὲν πατὴρ εἰς ὀρανὸν ἀναπτὰς, ὀπαδὸς etc.) Loquitur Commodus de patris ſui apotheoſi ſeu deificatione. Erat enim in deorum relatus numerum, ex ſententia ſenatus, atque militum, vt liquet ex Capit. in Marc. vita. *Nemo illum plangendum cenſuit, certis omnibus, quod, a Diis commodatus, ad Deos rediiſſet.* et paullo poſt: *Senatus populusque non diuiſis locis, ſed in vna ſede propitium Deum dixit. Et parum fuit, quod illi honores diuinos omnis aetas, omnis ſexus, omnis conditio, ac dignitas dedit, niſi quod etiam ſacrilegus iudicatus eſt, qui eius imaginem in ſua domo non habuit, qui per fortunam vel potuit habere, vel debuit.* Vnde etiam poſtmodum templum ei conſtitutum, dati ſacerdotes Antoniani, et ſodales et flamines, et omnia, *quae de ſacratis decreuit antiquitas.* Capit. ex emendat. ſum. viri Salmaſ. Retulit igitur inter coelites parentem Commodus Imperator, non quemadmodum Tiberius, vt diui filius vocaretur, verum quod Marcum vere Deum cenſerent omnes. Quali etiam modo de ſuo Traiano loquitur Panegyriſta: *tu ſideribus patrem intuiſti non ad metum ciuium, non in honorem tuum. Sed quia Deum credis.* Plura qui volet ſcire, quae de conſecratione ac deificatione ſcripta ſunt, leg. noſtrum ſcript. l. 2. Dion. l. 56. Virg. Ec. 5. Blond. l. 2. Romae triumph. Onuphr. Panuin. l. 2. Faſt. Salm. ad hiſtor. Aug. Script. Heinſ. ad Theocrit. Caſaub. ad Perſ. Sat. 1. com. p. 213. Bernegg. q. 45. ad Tacit. Germ. et Agric.

1, 6, 2. ὅσοι τε κόλακες τραπέζης) κόλαξ in vniuerſum dicitur omnis adulator, quacunque mercede propoſita, proprie tamen qui gulae gratia adulatur, apud Athenae. l. 6. c. 16. vocatus ψωμοκόλαξ, ad cuius vocem mox ſubiicit: κυρίως δ᾽ ὁ κόλαξ ἐπὶ τούτου κεῖται. Eſt enim in Graeca lingua idem quod *paraſitus*, et explicat Auctor Etymologici magni: κόλαξ σημαίνει τὸν παράσιτον. Qui ideo apud noſtrum ſcriptorem vocatur κόλαξ τραπέζης, quia aliorum menſas et cibaria ſequitur, ſectatur, et omnia ad nutum conuiuatoirs ventris gratia dicit et facit. Terent. In Phorm. Act. 5. Scen. 9. *Vin' primum hodie facere, quod ego gaudeam, et quod tuo viro oculi doleant? Me ad coenam voca.* Quo faciunt verſus Diodori Sinopenſis in Epiſtero apud Athen. de Paraſito, quae ita latinem:

Is enim domos ingreditur omnium,
Nec inopem diſcernit a diuite:
Sed cuius lectum bene ſtratum viderit,
Admotamque menſam, omnibus, quae opus ſunt,
Inſtructam, accumbit modeſtiſſime.
Vbi prandio ſe expleuit, potuque ac cibo,
Abit, nec vllum confert Symbolum.

Ea propter iidem ἐπισίτιοι nuncupantur, vt qui cibi gratia quibuslibet inſeruiunt, et adulantur. Luciano in Paraſ. ἀριστογείτων

quippe qui prandio *vicini.* Homeri temporibus eos appellarunt φίλους εἰλαπινάστας, *amicos menſales*, *conuiuales*, qui aliena viuunt quadra, ideo latinis dicti *edaces*, vt apud Horat. Neque mirum: ipſi ſibi tale tribuunt nomen, vt colligimus ex Terent. Phormione. *Dices*, inquit ille, *ducent damnatum domum: Alere nolunt hominem edacem.* Quo facit epigramma quoddam graecum in adulatorem, qui, propter buccellam vilem, vultum e vultu comparabat atque ad alterius nutum vel flere vel ridere poterat.

Μὴ σύγ' ἐπ' ἀλλοτρίοις ὤνθρωφ' ἵζοις τραπέζαις,
Ψωμὸν ὀνειδίης γαστρὶ χαριζόμενος,
Ἄλλοτε μὲν κλαίοντι, καὶ ἐξυγνωμένῳ ὄμμα
Συγκλαίων, κ' αὖθις συγγελόωντι γελῶν,
Οὔ τε σύγε κλαυθμοῖο κεχρημένος, οὔτε γέλωτος
Καὶ κλαίω μελίη, καὶ γελόω μελίη.

Copioſe de hiſce vid. l. 6. c. 9. l. 11. c. 4. Athen. ac Caſaubon. ibid.

1, 6, 3. Διαβάλλοντες πᾶσαν τοῦ Ἴστρου ὤραν) Loquitur de fluuio Europae longe maximo, qui alio nomine Danubius vocatur. Separat Germaniam a Francia et Pannonia. Tacit. de moribus Germ. *Germania omnis a Galliis Rhaetiisque et Pannoniis, Rheno et Danubio fluminibus ſeparatur.* Igitur dum adulatores vituperant Iſtri ripas, intelligunt Germaniam, quae tum temporis aſpera ac ſterilis, ſi comparetur cum deliciis, quas exhibet Latium. Tacit. de morib. Germ. *Quis Aſia, aut Africa, aut Italia relicta, Germaniam peteret, informem terris, aſperam coelo, triſtem cultu, aſpectuque, niſi ſi patria ſit.* et paulo inferius: *Terra in vniuerſum, aut ſyluis horrida, aut paludibus faeda.* Quae omnia a Seneca confirmantur in lib. de prouid. c. 4. *Perpetua illos hiems, triſte coelum premit: maligne ſolum ſterile ſuſtentat: imbrem culmo aut fronde defendunt: vilis, et hic quaerendus manu victus: horrenda iniquitas coeli: intecta corpora.*

1, 6, 16. Καὶ σατράπας βαρβάρους) Commode addit Barbaros, ex eo quod Latinis omnes exteri, exceptis Graecis, hoc nomine venirent; non autem proprio nomine, quaſi ex Barbaria parte Africae eſſent oriundi, verum communi, vtpote quos omnium rerum exiſtimabant ignaros. Idque colligere licet ex Vopiſco: *Sentiendum eſſe*, dicit, *non videndum, quoties auxiliaribus barbaris Romanus iuuatur.* Satrapae vocabulum Perſicum eſt, deſignans *prouinciae praefectum*, ſeu *praeſidem.* Horum erat officium prouincialibus imperare; eorumque vtilitatibus proſpicere, tributa cogere, cuſtodibus ſtipendia exſoluere, Regem de toto prouinciarum ſtatu certiorem facere, et litteris, et per nuncios, vt ſe res haberent, ſignificare, etiam aliquando monita ſuggerere Perſarum regibus ſaluberrima, a quibus in conſilium adhibebantur. Verbo, in omnibus vice regum fungebantur, vt colligere licet ex Plutarch. in Alex. Ariſtot. de Mundo. Arrian. lib. 6. Fuerunt homines potentiſſimi, qui ingentes auri cumularunt aceruos, vt teſtatur Gell. libr. 10. c. 18. et Comicus: *Satrapes fiet amator, nunquam ſufferre eius ſumtus queat.*

1, 6, 26. Ὁ Κόμμοδος τὸ ἀμέριμνον ὠνούμενος) quod ita Ael. Lampr. in eius vita: *Bellum etiam, quod pater pene confecerat, regibus hoſtium* (vel vt alii *legibus*) *addictus, remiſit, ac Romam eſt reuerſus.* et

Dion. lib. 72. καὶ τοῖς βαρβάροις σπεισάμενος εἰς τὴν Ῥώμην ἠπείχθη, μισόπονός τε ὢν καὶ τῆς ἀστικῆς (ῥαστώνης) ἐπιθυμῶν.

1, 7, 2. Χρηστὰς εἶχεν ἐλπίδας) quo iure ſpem optimam populus conceperit de iuuene imperatore, non video, cum Ael. Lampr. in eius vita dicat: *Tot diſciplinarum magiſtri nihil profuerunt.* et deinceps: *A prima ſtatim pueritia, turpis, improbus, crudelis, libidinoſus, ore quoque pollutus et conſtupratus fuit.* Niſi dicatur, eum natura et indole non fuiſſe malum; ideoque populum optima omnia ſperaſſe. Dion. l. 27. οὗτος πανοῦργος μὲν οὐκ ἔφυ, ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἀνθρώπων ἄκακος. neque ſine cauſſa hoc in dubium traxit Lampr. qui ita ſcribit: *tantum valet aut ingenii vis, aut eorum, qui in aula inſtitutores habentur.* Culpam ergo fuiſſe penes praeceptorem hinc colligere eſt: videtur enim perſtringere Pitholaum, qui fuit eius educator et in aula inſtitutor. Et Dion. lib. 27. morum deprauatorum cauſſam non dicit eſſe ingenium, verum aulicos aſſentatores. ὑπὸ δὲ δὴ τῆς πολλῆς ἁπλότητος καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀγνοίᾳ τὸ πρῶτον τοῦ κρείττονος ἁμαρτὼν, ἐς ἔθος, καὶ ἐκ τούτου ἐς φύσιν ἀσελγῆ καὶ μιαιφόνον προήχθη.

1, 7, 4. Δαφνηφόροι, καὶ ἐπιφερόμενοι ἄνθη) de lauriferis, ac florum et corollarum ſparſionibus, qui volet legere, adeat Caſaub. ad Sat. Per. 1. p. 86. Sat. 2. p. 204. Tacit. Lipſ. in 8. p. 434. Stewech. ad Apul. p. 382. Deſid. Herald. ad Mart. in fol. p. 79. Elmenhorſt. ad Apul. p. 200.

1, 7, 5. Βασιλέα καὶ εὐπατρίδην ὄντα) Vltimam hanc appellationem vertit Polit. *nobilem*, ac ſi dicatur Commodum fuiſſe et imperio inſignem, et generis nobilitate; Stephan. vert. *Patritium.* ita enim ſupra: οὐ τοὺς γένους μακραῖς διαδοχαῖς εὐπατρίδας, *qui longa generis ſerie eſſent patritii.* Verum Stephani verſio praeferenda, cum ſecundum noſtrum ſcriptorem, et Plutarchum ſpecialiter εὐπατρίδαι vocentur *Patritii.* Huic interpretationi videtur reclamare Pherecratis verſus, quem citat in notis ad Athen. Caſaub. a quo reſtituitur, qui talis lib. 4. πένητας εὐπατρίδας οὐδὲ εἷς ὁρᾷ, ſenſus hic eſt, *nemo vnquam vidit pauperem, qui inter nobiles locum ſuum obtineret.* Vbi poëtam non intelligere patritium virum, vel inde patet, quod patritius in paupertatem incidere poſſit, vt cuiuis notiſſimum de Africano, cui ne tantum ſuperfuit, vt honorifice funeraretur. Aſt hoc negat poëta, quia, vt ille ait: pauper vbique iacet, nec vnquam pro nobili habetur. Attamen reſpondeo autoritatem Plutarchi, et Herodiani ſufficere ad explicationem vnius vocabuli: neque etiam poeta excludit patritios, etiamſi hoc in verſu ſolos nobiles intelligat.

1, 7, 6. Τὸ μὲν γὰρ πρὸς πατρὸς αὐτῷ γένος etc) De quo Capitol. in vita Marci: *Pater fuit Marci Annius Verus, qui in praetura diſceſſit: auus Annius Verus, item conſul et praefectus vrbi, adſcitus in Patritios a Principibus Veſpaſiano et Tito* etc. et paulo poſt: *Cuius familia in originem recurrens, a Numa probatur ſanguinem trahere, vt Marius Maximus docet, item a Rege Salentino Malennio Daſummi filio, qui lupias condidit.* et Eutropius: *Cum eius origo* (loquitur de Marco) *paterna a Numa Pompilio, materna a Salentino rege penderet.*

ibid. Ἀδριανοῦ ἔκγονος κατὰ θηλυγονίαν) fuit enim Annia Fauſtina vxor Antonini Pii, filia Adriani, quae ex ipſo ſuſcepit filiam

eiusdem nominis, Marci poſtea vxorem, Commodi matrem. Capit. in Ant. Pio. Aelius in Spart.

1, 7, 9. Κόμη φύσει ξανθὴ καὶ οὔλη) Negat noſter ſcriptor, Commodum habuiſſe capillos artificio criſpatos, auro vero fuiſſe tinctos, refert ad vulgi opinionem, non ad veritatem. Aliter Lampr. *fuit capillo ſemper fucato, et auri ramentis illuminato.* Conciliatio facilis: aut enim dicendum Lampridium locutum fuiſſe ſecundum rumores, qui ſpargebantur, ac ſi Commodus auri ſcobe crinem aſperſiſſet: aut Lampridium reſpexiſſe criſpitudinem capillorum, dum eos vocat fucatos: noſtrum vero auctorem, colorem capillorum; atque ita voculam φύσει referendam ſolum ad ξανθὴν, non vero ad οὔλην. vel, ſi haec minus placent, dico, Commodi capillos ſua natura *criſpos*, et *ſubannulatos* fuiſſe, qui tamen *fucati*, eo quod non confuſi ac turbati et indiſcreminatim temereque implexi habebantur, ſed per gradus quoſdam diſpoſiti, et ordine digeſti, adeo vt vnaquaeque annulorum ſeries ſtationem ſuam ſeruaret, et gradatim alia ſuper aliam ſcanderet. Quales turriti vertices imperatorum conſpiciuntur in veteribus nummis. Aliud igitur erit criſpos et flauos habere capillos, aliud ordine compoſitos ac digeſtos: illud natura poterit eſſe, hoc vero ſolum artificio. Ad quod diſcrimen reſpicere videtur Mart. l. 2. Epigr. 38.

Flectere te nolim, ſed nec turbare capillos, vt vult Ramires. et l. 3. Epigr. 62. *Bellus homo eſt, flexos qui digerit ordine crines.*

ibid. Κόμη φύσει ξανθὴ καὶ οὔλη) De capillitio Commodi, variisque fingendi modis, fuſe egi in diſputatione mea de capillis, quae ordine 8.

1, 7, 10. Ἴουλοι δὲ κατιόντες, ταῖς παρειαῖς ἐπήνθουν) Deſcriptio non inelegans; ſimilis apud Theodoretum lib. 4. de Prouid. πρότερον μὲν γὰρ ἴουλος ἀνθεῖ, μετὰ δὲ ταῦτα τρίχωσις μετρία καλύπτει, *principio effloreſcit lanugo, mox mediocris pilorum ſylua genas operit.* Quod aliter paulo Callim. in Lavacr. Pall. de Tireſia: ἄρτι γένεια περκάζων, quod ita Scholiaſtes Graecus explicat, ὑπὸ τῆς φύσεως τῶν τριχῶν. Etymologia vocis ἴουλος videtur colligi ex Xenoph. in Symp. τούτῳ μὲν παρὰ τὰ ὦτα ἄρτι ἴουλος καθέρπει: quaſi dicat ab ἰέναι prouenire. Quae ratio originis notiſſima probatur ex eo, quod etiam Graecis ἴουλος deſignet beſtiolam aliquam centipedam, vel millipedam ab aliis dictam, quae arcuatim ſerpit, vt coniicit Iun. animad. lib. 5. c. 15.

1, 7, 12. Εἰς βασίλειον αὐλὴν ἀνεχώρησε) βασίλειος αὐλὴ non eſt palatium, inquit Caſaub., ſed domus Vectiliana, quae eſt in regione ſecunda, ſiue Coelimontio. Contrarium videtur verum. Commodus enim non ſe recipit in domum Vectilianam, ſed in Palatium. Biennio demum, antequam interfectus eſt, de Palatio ad Vectilianas migrauit, quod certo indicio eſt, cum ſub imperii ſui initium vixiſſe in Palatio. Ita Ael. Lampr. in eius vita: *De Palatio ipſe*, loquitur de Commodo, *ad Coelium in montem Vectilianas aedes migravit, negans, ſe in Palatio poſſe dormire.*

1, 8, 2. Περέννιος τῷ τοῦ μειρακίου ἀποχρώμενος) Aelius Lampr. *Perennis autem Commodi perficiens*, vt legunt Caſaub. et Salm., *invenit, quemadmodum ipſe potens eſſet. Nam perſuaſerat Commodo, vt ipſe deliciis vacaret, idem vero Perennis curis incumberet: quod Com-*

modus laetanter accepit. Rationem reddit Dion. l. 72. μισόπονός τε ὢν καὶ τῆς ἀστικῆς ῥᾳστώνης ἐπιθυμῶν.

1, 8, 4. Τοὺς δὲ πατρῴους διαβάλλειν ἤρξατο) Aelius Lampr. in Commodo: *Tunc tamen Perennis cuncta ſibi vindicauit: quos voluit interemit, ſpoliauit plurimos, omnia iura ſubuertit, praedam omnem in ſinum contulit,* et mox: *Nonnulli per prouincias a Perenni ob diuitias inſimulati, ſpoliati ſunt, vel etiam interemti. His autem, quibus deerat ficti criminis appoſitio, obiiciebatur, quod ſcribere voluiſſent Commodum haeredem.*

ibid. Πλούτου τε ἀκρατήτῳ ἐπιθυμίᾳ) contrarium teſtatur Dion. lib. 27. ἰδίᾳ μὲν γὰρ οὐδὲν πώποτε οὔτε πρὸς δόξαν, οὔτε πρὸς πλοῦτον περιεβάλετο, ἀλλὰ καὶ ἀδωρότατα καὶ σωφρονέστατα διήγαγε, τοῦ δὲ Κομμόδου τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ πᾶσαν ἀσφάλειαν ἐποιεῖτο. Verum falſus in eo Dion. Pluris erit aeſtimanda auctoritas noſtri ſcriptoris, cui fauet in loco ſupra citato Lamprid. in vita Commodi.

1, 8, 5. Βασκάνου τύχης) varia fuere fortunae epitheta, ab iis vocabatur κακὴ τύχη, a quibus ea, quae largita erat, abſtulerat, ab aliis appellabatur ἀγαθὴ τύχη, quos diuitiis ac honoribus cumulaſſet, vt pluribus notatur in tabula Cebetis. Hoc in loco eluit βάσκανος, a βασκαίνω, idem quod φθονῶ. Theocr. Idyll. ε. (v. 12.) τὺ δ' ὦ κακὲ καὶ τότ' ἐτάκευ βασκαίνων, καὶ νῦν με τὰ θοίσθεα γυμνὸν ἔθηκας, ad quem locum Graecus ſcholiaſt. ἀντὶ τοῦ φθονῶν, λυπούμενος. Eſt vero βάσκανος faſcinatio, quaſi ab inuidendo, quia veteres putarunt, radiis viſiuis oculorum inuidorum rem faſcinari. Vnde apud Theocritum in Sexto Polyphemus poſt nimias ſui laudationes, quae veluti ex inuidia adhibitae, ne faſcinum inde pateretur, ὡς μὴ, inquit, βασκανθῶ δὲ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον, *vt non faſciner, in gremium ter conſpuo noſtrum*; quod imitatus Virgil. Eclog. 6.

Baccare frontem
Cingito, ne vati noceat mala lingua futuro.

Explicat autem vocem Graecam Scholiaſtes Theocrit. ita: κυρίως δὲ βάσκανος ὁ τοῖς ὀφθαλμοῖς κάμνων καὶ φθείρων τὸ ὁραθὲν ὑπ' αὐτοῦ, ἢ ὑπ' αὐτῶν. Vt etiam Virgil. Ecl. 3.

Neſcio, quis teneros oculus mihi faſcinat agnos.

1, 8, 6. Λουκίῳ Βήρῳ αὐτοκράτορι συνῴκει, ὃν κοινωνὸν) Iulius Capit. in Vero: *vixit ſub Marco* in ſimili *et pari maieſtatis imperio.* et paulo poſt: *duxit autem vxorem Marci filiam Lucillam.* et alibi: *Filiam Lucillam deſpondit fratri, quem Lucium Aurelium Verum Commodum appellauit.* Sed quaeritur, quo iure, cum imperator Iuſt. §. 4. Inſtitut. de Nupt. illicitas dicat nuptias cum fratris vel ſororis filia? Reſpondeo, tempore Iuſtiniani, hoc quidem vetitum, verum antea non item, vt probat Cuiac. in par. Cod. *De inceſt. et inut. nup. ex leg. 4. §. hos itaque D. De grad. et Affin.* Et eas nuptias antea fuiſſe licitas, manifeſtum eſt ex his, quae de Claudii edicto ſcribunt, Sueton. in eius vita, et Tac. Annal. 12. Neque veriſimile, alias Titum, optimum principem, filiam voluiſſe dare in vxorem fratri Domitiano; vel Marcum Principem moratum filiam fratri Aurelio Vero, immo, quod magis, videtur hoc in vſu fuiſſe apud plurimas gentes. De Athenienſibus tale quid teſtatur Demoſthenes oratione in Neaeram. Ambroſius certe Epiſtol. 66. admittit nuptias cum ſororis filia

lege Dei expreſſim prohibitas non eſſe, et ideo ei ſit veriſimile, tales etiam vſitatas in populo iudaico.

1, 8, 7. Πομπηϊανῷ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐξέδωτο) Iul. Capit. in Marco: *Proficiſcens ad bellum Germanicum, filiam ſuam nondum decurſo luctus tempore, grandaeuo equitis Romani filio Claudio Pompeiano dedit, genere Antiochenſi, nec ſatis nobili: quem poſtea conſulem fecit, quum filia eius Auguſta eſſet, et Auguſtae filia.* Vulcat. Gall. in Auidio Caſſ. ex oratione Marci: *Habetis igitur, patres conſcripti, pro gratulatione victoriae generum meum conſulem, Pompeianum dico: cuius aetas olim remuneranda fuit conſulatu, niſi viri fortes interueniſſent.*

1, 8, 8. Καὶ τὸ πῦρ προεπόμπευεν αὐτῆς) Hic mos ille annotandus, quo imperatores patiebantur, inter reliqua Principatus inſignia, ſibi praeferre ignem. Quod multis in locis docet noſter ſcriptor; neſcio an a quoquam ſcriptorum ita obſeruatum. Niſi quod hoc etiam obſeruare liceat ex Capitolino in duobus Maximinis, vbi Tycum *regio apparatu ornatum* refert, quem eundem noſter lib. 7. appellat Quartinum, ac dicit, ignem illi fuiſſe praelatum; quem morem comprehendit Capitolinus ſub *regio ornatu*.

1, 8, 9. Κόμμοδος γυναῖκα ἠγάγετο Κρισπῖναν) de hac mentionem facit Dion in Commodo l. 27. ἀπέκτεινε δὲ καὶ τὴν Κρισπῖναν ὁ Κόμμοδος ἐπὶ μοιχείᾳ δή τινι ὀργισθεὶς αὐτῇ.

ibid. Δυσφόρως τοῦτο φέρουσα ἡ Λουκίλλα) Refertur Lucillam natu maximam ſororem Commodi conſilia iniiſſe de eo interficiendo, propter honorem amiſſum, qui tribuebatur Criſpinae vxori Commodi. Aliter Lamprid., qui Lucillam Commodo infenſam ſcribit, propter eius ſaeuitiam ac crudelitatem. Ita ille: *Crudelis vita Commodi Quadratum et Lucillam compulit ad eius interfectionem conſilia inire.* Niſi dicamus, eum inuiſum fuiſſe partim propter honores, quos abſtulerat, partim propter ſaeuitiam, aduerſus vnumquemque.

ibid. Οὐδὲν αὐτῷ περὶ ἐπιθέσεως ἀρχῆς ἀνακοινοῦται) Hic Pompeiano propoſitum Lucillae incognitum ſcribit noſter; e contra Dion. ἡ γὰρ Λουκίλλα οὐδὲ σωφρονεστέρα τοῦ ἀδελφοῦ Κομμόδου ὑπάρχουσα, ἤχθετο μὲν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς τῷ Πομπηϊανῷ, ὅθεν καὶ ἀνέπεισε τὸν εἰρημένον τρόπον, vt legit Leuncl., ἐπιθέσθαι τῷ Κομμόδῳ.

1, 8, 11. Ἀναπείθει νεανίσκον τινὰ Κυϊντιανὸν ὄνομα) Locus hic ſatis controuerſus. Solus Ammianus lib. 29. noſtro ſcriptori fauet, qui iuuenem quendam Quintianum ſenatorem nominat, quem etiam noſter refert fuiſſe ordinis ſenatorii. Verba Ammiani haec ſunt: *Commodus in amphitheatrali cauea, cum adfuturus ſpectaculis introiret, a Quintiano ſenatore inclytae cupidinis homine, ad debilitatem pene pugione vulneratur.* Quod poſtremum tamen, ſcilicet vulnus, omiſit noſter ſcriptor. Aliter Lampr. *Datum eſt negotium peragendae necis Claudio Pompeiano propinquo.* Fuit hic Claudii Pompeiani filius, vt paret ex Aelii Lampridii loco: *occiſus eſt eo tempore etiam Claudius, quaſi a latronibus: cuius filius cum pugione quondam ad Commodum eſt ingreſſus.* Qui hic ſolo *Claudii* nomine deſignatur, is eſt *Claudius Pompeianus*, qui poſt mortem Lucii duxit ſororem Commodi Lucillam. Huius filium Claudium Pompeianum caedem aggreſſum ſcribit Lampr., quae ſententia ex eo verior videtur, quia ei Dion ſuffragatur, qui haec omnia ſe nouiſſe dicit, οὐκ ἐξ ἀλλοτρίας ἤδη παραδόσεως, ἀλλ᾽ ἐξ οἰκείας ἤδη τηρήσεως, ſub init. libr. 72. ἐσιόντι

δὲ αὐτῷ ἐς τὸ θέατρον τὸ κυνηγετικὸν Κλαύδιος Πομπηϊανὸς ἐπεβούλευε. οὗτος ἐνεγγύετο μὲν τὴν θυγατέρα Λουκίλλης.

1, 8, 12. *Ὑποστὰς ἐν τῇ του ἀμφιθεάτρου εἰσόδῳ*) Ita Dion. *ἐσιόντι αὐτῷ ἐς τὸ θέατρον*, et paulo poſt: *ξίφος γάρ τι ἐν αὐτῇ τῇ τῆς εἰσόδου στενοχωρίᾳ ἀνατείνας.* Conſentit etiam Ammian. Marcell. Falſus itaque Lampr. ad illa verba: *Qui ingreſſus ad Commodum*, et mox iterum: *quondam ad Commodum ingreſſus eſt*: non enim tentata caedes in Palatio, ſed in aditu caueae amphitheatralis.

ibid. *Μεγάλῃ φωνῇ* et c.) Ita Dion: *ἰδοὺ, ἔφη, τοῦτό σοι ἡ βουλὴ πέπομφεν.* Similis vox eius militis, qui Pertinacem occidit: *τοῦτό σοι τὸ ξίφος οἱ στρατιῶται πεπόμφασι.*

1, 8, 17. *Τήν τε ἀδελφὴν ὁ Κόμμοδος διεχρήσατο*) cum noſtro ſcriptore ſentit Dion: *καὶ αὐτή*, intelligit Lucillam, *φωραθεῖσα ἐπανηρέθη.* Aliter Lamprid. *Mater*, inquit, *Pompeiani Lucilla in exilium exacta.*

1, 9, 7. *Ἀνὴρ φιλοσόφου φέρων σχῆμα*) Hic Philoſophi deſcribit habitum, praeſertim Cynici. Quo etiam ſchemate introduxit loquentes Diogenem et Cratetem de poſſeſſionibus Philoſophorum Lucian. Dial. Mort. 6. vbi Diogenes: *οὔτε πώποτε εὐξάμην Ἀντισθένην ἀποθανεῖν, ὡς κληρονομήσαιμι τῆς βακτηρίας αὐτοῦ (εἶχε δὲ πάνυ καρτερὰν, ἐκ κοτίνου ποιησάμενος), οὔτε, οἶμαι, σὺ, ὦ Κράτης, ἐπιθυμεῖς κληρονομεῖν, ἀποθανόντος ἐμοῦ, τὰ κτήματα καὶ τὸν πίθον καὶ τὴν πήραν, χοίνικας δύο θέρμων ἔχουσαν.* Quam Philoſophi ſupellectilem etiam ponit Apul. Mileſ. II. *Non deerat, qui pallio baculoque et baxeis, et hircino barbitio philoſophum ſimularet.* et in flor. introducit Cratetem ponentem peram cum baculo ac pallium humi. et in Apolog. *Quod regibus diadema, quod Pontificibus galerus, id Cynicis pera et baculus.* Cur autem Cynici tali veſtimentorum genere fuerint induti, explicat Sidon. Apol. lib. 9. Epiſt. Scilicet Hercules, quem ſectae Cynicae auctorem ferunt, claua et leonina pelle eſt vſus, ideoque et illi.

ibid. *Τῷ δὲ χειρὸς νεύματι τὸν δῆμον κατασιγάσας*) Notat hoc loco morem illum veterum oratorum, qui, verba facturi ad populum, ſilentium imperabant manus, vel etiam digitorum extenſione. Perſ. Sat. IV.

Fert animus calidae feciſſe ſilentia turbae
Maieſtate manus.

Idem ſcriptum de Apoſt. Paulo Act. c. 26. v. 1. *ἐκτείνας τὴν χεῖρα*, et c. 13. 16. *κατασείσας τῇ χειρί.* Factum hoc antiquitus, aliquando praetento pollice, medico et auriculari depreſſis, mediis duobus, indice et infami erectis. Apul. Mil. II. *An ſic, inſtar oratorum, conformat articulum, duobusque infimis concluſis digitis, caeteros eminentes porrigit, et infeſto pollice clementer ſubrigens inſit.* Aliquando indicatum fuit ſilentium concrepitatione digitorum: quo videtur reſpicere Propert. lib. 4. Eleg. 7. *At illi*

Pollicibus fragiles increpuere manus.

Et Petron. *Retexit ſuperbum pallio caput, et manibus interius in articulorum ſtrepitum conſtrictis: Quaenam eſt, inquit, haec audacia?* Quod ex Hieron. ad Ruſticum Monachum notat Caſaub. *Cum menſa poſita librorum expoſuiſſet ſtruem, adducto ſupercilio, contractisque naribus, ac fronte rugata, duobus digitulis concrepabat, hoc ſigno ad audiendum diſcipulum prouocans.*

1,9,18. *Καὶ δείξαντες τῷ Κομμόδῳ τὰ νομίσματα)* Occaſionem necis noſter indigitat, quam aliter refert Lampr. *Hic tamen Perennis, qui tantum potuit, ſubito, quod bello Britannico militibus equeſtris loci viros praefecerat, amotis ſenatoribus, prodita re per legatos, exercitus hoſtis eſt declaratus, lacerandusque militibus eſt deductus.* Paulo aliter Dion: Περέννιον δὲ τῶν δορυφόρων μετὰ τὸν Πάτερνον ἄρχοντα, συνέβη διὰ τοὺς στρατιώτας στασιάσαντας ἀναιρεθῆναι. Et mox: οἱ οὖν στρατιῶται, ὁπότε τι σφίσι μὴ καταθύμιον ὑπαντῆσαι, τὴν αἰτίαν ἐπὶ τὸν Περέννιον ἀναφέροντες, ἐμηνίων αὐτῷ καὶ οἱ ἐν Βρεττανίᾳ τοίνυν ὑπάρχοντες. Haec quidem Dion, quanquam exiſtumem non ſine iuſta cauſſa interfectum fuiſſe Perennem. Nummos enim imagine eius percuſſos habuerunt milites, quod crimen maximum. Praeterea, *res bene geſtas in Sarmatia per alios duces, in filium ſuum referebat.* Ael. Lampr.

1,9,17. Ἐκτετυπωμένα τὴν ἐκείνου εἰκόνα.) Vti antea Perennis ea ſibi vſurpauit, quae ſolius ſunt Principis; veluti largitionibus militum animos ſibi reddere obaeratos: ita et ea auſus eſt tentare, quae ab imperantis dependent diſpoſitione; vt eſt monetam cudere, ſuamque imprimere imaginem. Ael. Lampr. in Seuero: *Et Antonino Diadumeno ad imperium euecto, ſtatim apud Antiochiam moneta Antonini nomine percuſſa eſt.* Vopiſc. in Firmo: *Cum ille diceret, Firmum Latrunculum fuiſſe, non Principem: contra ego illum, et purpurea vſum, et percuſſa moneta Auguſtum eſſe vocitatum; quinque etiam nummos Seuerus Archontius protulit.* Neque ratio eſt in obſcuro: cum etenim nummus nihil aliud ſit, quam lex, quae valorem et aeſtimationem imponat rebus, eius tantum erit nummos cudere, conflare, cuius eſt leges condere, quod ſolius eſt Principis. Adeo quidem, vt, ſi quis monetam iniuſſu Principis cudat, vel ſua ſignet imagine, in crimen incidat laeſae maieſtatis. Hinc tria in nummis deſiderabantur a veteribus, τύπος βασιλέως, στάθμος, καὶ εἶδος καλὸν, *forma Principis*, (quam Paul. Iuriſc. alibi vocat *ſacrum os*;) *Metallum*, et pondus; ſi quid ex illis deeſſet requiſitis, numiſma non erat. Et quicunque tale quid attentauerat, qui magis deeſſet, tenebatur leg. Cornel. vt teſt. Paul. 5. ſent.

1,9,19. Νύκτωρ ὁ Κόμμοδος πέμψας ἀποτέμνει τὴν κεφαλὴν,) Alii aliud ab hoc diuerſum ſupplicii genus deſcribunt. Ael. Lampr. *Lacerandus militibus eſt deductus.* Dion: καὶ αὐτὸν ἐκεῖνον καὶ ᾐκίσαντο καὶ κατέκοψαν, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ καὶ υἱεῖς δύο προσδιεφθάρησαν.

1,9,24. Κόμμοδος δύο ἐπάρχους καταστήσας,) intelligit Cleandrum et Nigrum, de quibus Lampr. *Et in potentia quidem Cleander Perenni ſucceſſerat, in praefectura vero Niger.*

ibid. Μερισθεῖσαν δὲ αὐτὴν, ἀσθενεστέραν ἔσεσθαι ἤλπισε) Idque prudenter: enimuero nonnunquam accidere ſolet, vt vnius potentia in republ. vel nomen, propter collegarum deſidiam ac negligentiam, nimium excreſcat. tum frangendae ſunt eius vires, quod non ſine extremo reip. periculo, aut ſaltem concuſſione contingit. Expertus hoc ſuo cum periculo Tiberius, alioqui ſatis callidus, qui vnum Seianum ad tantum fortunae euexit faſtigium, vt de propria actum fuiſſet potentia, ni maxima cum aſtutia eum omnibus reddidiſſet inuiſum. Documento fuit Roma, quae cum ab vno regeretur Caeſare, Bibulo collega excluſo, adeo non amiſit libertatem, vt ille pro arbitrio ſenatum conſtitueret, dignitates ac munera ſolus

elargiretur. Ea propter Maecenas apud Dionem, Auguſtum monet, binos vt ſibi praetorii praefectos conſtituat, quo diſſectam in partes poteſtatem aduerſus Principem reddat infirmiorem, quaeſita ex mixtis vtriusque mandatis, auctaque diſcordia.

1, 10, 3. Ὡς μηκέτι λῃστῶν) hic latrones vocantur, qui vicinos populantur agros, olim omnes illi, qui loca habebant infeſta. Ita temporibus Alexandri comprehenſus latro, qui intutam per mare redderet nauigationem, roganti Alexandro, qua cauſſa mare haberet infeſtum, reſpondit: Quid tibi, vt orbem terrarum habeas infeſtum? Sed quia ego exiguo nauigio id facio, Latro vocor: tu quia magna claſſe, imperator. Immo priſcis illis ſaeculis latronis nomen adeo non dedecori fuit, vt etiam honori foret. Quod iam lubet paulo diffuſius adnotare. Minos antiquiſſimus claſſem ſibi comparavit, maximamque maris poteſtatem, quod nunc graecum dicitur, tenuit. Latrones inſuper, vt ſolus ſupereſſet, ſuſtulit. Sic tandem regnum eius ex latrociniis incrementum habuit, neque tamen proprie regnum dictum, ſicuti nec illi reges, ſed latrones dicebantur. Thucyd. lib. I. οἱ μὲν γὰρ ἕλληνες ἐτράποντο πρὸς λῃστείαν, ἡγουμένων ἀνδρῶν, οὐ τῶν ἀδυνατωτάτων. et paulo poſt: οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην τούτου τοῦ ἔργου, φέροντος δέ τι καὶ δόξης μᾶλλον, et deinceps refert, hoc manifeſtum fieri ex eo, quod vltro citroque nauigantes, interrogantur a vicinis, num ſint latrones, quod neque illi, quos interrogant, factum, vt ſe indignum, inficiantur, nec illi, quibus curae eſt, aliquid ex illis ſcire, hoc vt probrum et crimen illis exprobrant. Ad quae omnia Schol. Graec. Thuc. quod, inquit, dicitur καλῶς, τοῦτ' ἔστιν εὐσεβῶς καὶ φιλανθρώπως. οὔτε γὰρ βοῦν ἀροτῆρα ἐλῃλάτουν, ἢ ἔκλεπτον, οὔτε νυκτὸς, οὔτε μετὰ φόνων ἐποίουν τὴν λῃστείαν. Quibus accedit Iuſt. dum ait, *Phocenſes exiguitate ac macie terrae coacti, ſtudioſius mare, quam terram, exercuerunt: piſcando, mercando, plerumque etiam latrocinio maris, (quod illis temporibus gloriae habebatur) vitam tolerabant.* Vnde illa apud Hom. Odyſſ. γ amica interrogatio, v. 71. ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; et deinceps: οἷά τε λῃιστῆρες. ex quo loco Hom. Thucydides probauit latrocinium apud Graecos olim probro non fuiſſe. Idem de Germanis aſſerit Caeſar l. 6. Bell. Gall. *Latrocinia nullam habent infamiam, quae extra fines cuiusque ciuitatis fiunt. Atque ex iuuentutis exercendae, ac deſidiae minuendae cauſſa fieri praedicant.* et Mela: *Ius in viribus habent, adeo vt ne latrocinii quidem pudeat, tantum hoſpitibus boni.* Rationem huius rei reddit Caeſar lib. 6. *Ciuitatibus maxima laus eſt, quam latiſſimas circum ſe vaſtatis finibus ſolitudines habere. Hoc proprium virtutis exiſtumant, expulſos agris finitimos cedere, neque quemquam prope ſe audere conſiſtere.* Aliam ab hac diuerſam rationem notat noſter lib. I. δι' ἐπιδρομῆς καὶ ἐφόδου τὰ χρειώδες πρὸς τὸν βίον πορίζονται. quam eandem olim in Graecis obtinuiſſe indicio eſt Thucyd. lib. I. κέρδους τοῦ σφετέρου αὐτῶν ἕνεκα, καὶ τοῖς ἀσθενέσι τροφῆς, ἥρπαζον, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐντεῦθεν ἐποιοῦντο.

ibid. Μεῖζόν τι πλῆθος ἤθροισε κακούργων.) [illegible] Sall. de Catil. *In tanta tamque corrupta ciuitate, Catilina, id quod factu facillimum erat, omnium flagitioſorum atque facinoroſorum circum ſe, tanquam ſtipatorum cateruas habebat.* Scilicet omnes ſeſe adiunxerant, ſacrilegi, *conuicti iudiciis, aut pro factis iudicium timentes,* et omnes, quos *Flagitium, egeſtas, conſcius animus exagitabat.* [illegible] in Catil.

1, 10, 11. *ἥρος ἀρχῇ ἑκάστου ἔτους*) Liu. l. 29. et Macrob. de die inter ſe diſſentiunt, et vix eſt vt quid certi ſtatui poſſit. vid. Caſaub. fuſe ad Lampr. in Seuero: et noſtr. diſp. hac de re. Reliquos auctores, qui circa feſtum Peſſinuntiae deae deſcribunt antiquitates, citatos vid. in Diſp. ead. hiſtor. 8. ad Herodian. l. I.

1, 11, 4. *Ὡς δὲ παρ' ἑτέροις εὕρωμεν.*) Hic diſcrepat noſter ſcriptor ab aliis hiſtoricis, priorem nominis originem geminam tradens, poſteriorem reiiciens, pugnam ſcilicet commiſſam fuiſſe iſto in loco, et inde ex caſu iſti loco inditum fuiſſe nomen, vt volunt Herodot. et Ammian. Marcell. (In Indd. *Herodoti* nihil deprehenſum; vt forte Noſter intelligatur ex errore perpetuo. *Irm.*)

1, 11, 5. *Τὸν Γανυμήδην ἁρπασθέντα*) Nota de raptu Ganymedis hiſtoria. Cauſam inueſtigant. communior eſt, a Ioue puerum aſſumtum, reiecto Hebes miniſterio, poculis vt praeficeretur. Apul. Mil. 6. *Tum primi Iouis regalis auis illa, repente propenſis pinnis, affuit rapax aquila: memorque veteris obſequii, quo ductu Cupidinis Ioui Pocillatorem Phrygium ſuſtulerat.* Et poſt: *Tunc poculum nectaris, quod vinum Deorum eſt, Ioui quidem ſuus pocillator, ille ruſticus puer, miniſtrabat.* Aliter Lucian. dial. Neptun. et Merc., qui puerum propter formam raptum dicit Π. *συνίημι. ὁ Γανυμήδης ἔνδον.* loquitur Nept. et dicit Iouem rem habere cum Ganymede.

1, 11, 8. *Εἰ τὴν Πεσσινουντίαν θεὸν*) potius legendum cenſeo *Πεσινουντίαν.* ſiue enim haec dea vocata hoc nomine, ab oppido Peſinunte in Phrygia, ſiue a lapſu ſimulacri, vt autumat noſter ſcriptor, non tamen per duplex *σ.* ſcribendum vocabulum. Ita enim Strabo de oppido: *Peſinus emporium eſt eorum, qui in hac regione ſunt, et templum maximum habet magnae venerationis Matris Deum, quam Auguſtinam vocant.* et codices Liuiani: *Si matris Idaeae Peſinunte numen Romam translatum eſſet.* Et Auſon. Idyll. de feriis Romanis, *Vis Peſinunte ſacrum*, vt reſtituit illum locum in praelection. quart. Robbertus Titius. Neque etiam, ſi nominis Etymon deſumtum ſit a ſimulacri lapſu, ſcribi poterit per duplex *σσ*, quia hoc ipſum foret contra iuſtam deriuationem; ea enim ratione diceretur, vt ipſe auctor, *ἀπὸ τοῦ πεσόντος ἀγάλματος*, non *πεσσόντος.*

Lubet hoc in loco noſtram addere coniecturam de Peſinuntia matre, de qua multum diſputatum, quaenam aut qualis illa veteribus habita. Communior ſententia eſt, eandem eſſe magnam matrem cum tellure, et exinde turritam conſpici, et Matrem dictam, vtpote quae quaſi communis omnium mater, vt Caeſaris videtur confirmare dictum, qui in terram delapſus exclamauit: *teneo te, mea mater.* Verum haec ſententia mihi a vero videtur recedere ex eo, quod *Magna Mater*, alibi vocetur Diana et Luna, quae terrae nomine apud Poetas nunquam venit. Praeterea, ſi terram deſignauerit, quae alias dicitur *Ops*, *Ceres*, quo modo conuenienter eam potuere veteres ſuper terra collocare, ibique locum aſſignare? neque haec ratio contemnenda, quam reſpicit Lucr. l. 2. tradens Grajos finxiſſe tellurem in aëre medio pendulam:

Aëris in ſpatio magnam pendere docentes
Tellurem, neque poſſe in terra ſiſtere terram.

Et hanc quidem ſententiam tenent Commentatores in Apul. qui ex Varrone, Auguſtino, aliisque colligunt, Magnam Matrem

tantum variis deſignatam nominibus; quique duos fuiſſe Deos, et duo rerum principia tradunt, Coelum et terram, quibus omnia numina et nomina conuenirent. Verum quo iure vocabitur, vt ante dixi, Peſinuntia Mater, ſimulacrum ἀχειροποίητον, διοπετὲς, quod ſoli Dianae Epheſ. tribuitur a Demetrio in Act. c. 19. Vnde exiſtimo dicendum, Philoſoph. antiquiſſimos ac ſapientes duo agnouiſſe Principia conſtitutionis omnium rerum. quorum vnum et primum vocarunt Deum, alterum et ſubordinatum naturam, tanquam Deum, non in rigore voce accepta, ſed per ſimilitudinem effectuum et operationum, quia vtrumque principium concurrit ad cuiusque rei conſtitutionem, non aliter ac ſol et homo ad generationem hominis: ex quo illud axioma Philoſophis frequentatum: *Deus et natura nihil faciunt fruſtra.* Firmatur haec coniectura ex Apul. lib. II. Mileſ. *Regina coeli, ſiue tu Ceres alma frugum parens originalis, quae repertu laetata filiae, vetuſtae glandis ferino remoto pabulo, miti commonſtrato cibo, nunc Eleuſinam glebam percolis: ſeu tu coeleſtis Venus, quae primis rerum exordiis, ſexuum diuerſitatem generans, amore ſociaſti, et aeterna ſobole humano genere propagato, nunc circumfluo Paphi Sacrario coleris: ſeu Phoebi ſoror, quae partu ferarum medelis lenientibus recreato, populos tantos educaſti, praeclarisque nunc veneraris delubris Epheſi: ſeu nocturnis vlulatibus horrenda Proſerpina, triformi facie laruales impetus comprimens, terraeque clauſtra cohibens, luces diuerſas inerrans, vario cultu propitiaris: iſta luce foeminea conluſtrans cuncta moenia, et vdis ignibus nutriens laeta ſemina, et Solis ambagibus diſpenſans incerta lumina: quoquo nomine, quoquo ritu, quaqua facie te fas eſt inuocare.* Et paulo poſt: *Cuius numen vnicum multiformi ſpecie, ritu vario, nomine multiiugo totus veneratur orbis.* Ex quibus locis manifeſtum eſt, eum naturam ceu digito demonſtrare.

1,11,7. Ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν φέρουσιν οἱ τῇ θεῷ τομίαι) Galli ſacerdotes magnae matris fuere, ita dicti, inquit noſter, a flumine Gallo, in quo Dea Cybele, et omnia inſtrumenta ſacrorum quotannis a ſacerdote abluebantur. Mart. 91. Ep. lib. 10. Epig. 47. l. 3. Ouid. 4. Faſt. Marlian. lib. 4. c. 24. et ex eo factum, vt poſtmodum homines ſcalprum experti, vel inciſionem paſſi, vocarentur Galli, quia etiam ſemiuiri, vt cultores magnae matris: Mart. ad Glyptum epig. 45. l. 3. qui ſibi virilia proſcindere volebat:

Demens cum ferro quid tibi? gallus eras.

ibid. ἐπὶ τῷ ποταμῷ Γάλλῳ παραῤῥέοντι) Ideo orgia celebrarunt Sacerdotes Magnae Matris apud fluuium Gallum; quia in eo lauabatur ab Archi-gallis, qui veſte induebantur purpurea. Ouid. 4. Faſt. Cauſa vero lotionis incerta, niſi quod probabiliter hic mos a Graecis ſit deſumtus, vt plura alia. Illi enim quotannis ſoliti lauare ſimulacrum Mineruae. Call. εἰς λουτρὰ Παλλάδος, (init.)

Ὅσσαι λωτροχόοι τᾶς Παλλάδος, ἔξιτε πᾶσαι, ἔξιτε.

Ad quae verba Schol. Graec. ἔν τινι ἡμέρᾳ ὡρισμένῃ ἔθος εἶχον αἱ Ἀρχεῖαι γυναῖκες λαμβάνειν τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὸ Διομήδους, καὶ ἄγειν ἐπὶ τὸν Ἴναχον, κἀκεῖ ἀπολούειν. Sed quae huius lotionis erit ratio probabilis? ego hanc eſſe exiſtimo, quod praeſumatur Minerua ſudare, et ideo opus habere ablutione, quemadmodum ipſa ſeſe abluebat, e proelio reuerſa, non ſine puluere et ſanguine. Ita Callim. (ib. v. 5.)

Οὔ ποκ' Ἀθαναία μεγάλως ἀπενίψατο πάχεις,
Πρὶν κόνιν ἱππείαν ἐξελάσαι λαγόνων.

Ita enim ſoliti ſe lauare milites, laſſi ab itinere, ac belli moleſtiis. Veget. lib. I. c. 10. Eſt Romae campus Martius Tiberi vicinus, *in quo iuuentus poſt exercitium armorum, ſudorem, pulueremque dilueret, et laſſitudinem curſus, natandi labore deponeret.*

Vel etiam quod aliquando iucunditatis gratia, cum caeteris Nymphis ſe lauaret in Hippocrene Heliconide pulchre fluenti, vt occurrit v. 70. 71. apud Callim.

1, 11, 12. *Ταύτην ἔδει παρθενεύεσθαι*) Hiſtoriam refert Liu. lib. 29. caſtae autem et illibatae pudicitiae fuere mulieres, quae Veſtae ſacra peragebant. De ſacerdotibus feminis occurrit diſt. apud Heliod. Gram. in fragm. Alcmaeonis Poëtae.

Νεημόναρχε παρθένοις ἀεῖδεν
Καὶ ναὼς ἁγνὰς εὐπύργω θεραπαίνας.

Idem de Antiſtitibus Iulius Caeſar trag. in Adraſto:

Cum capita viridi lauro velare imperant
Prophetae, ſancta caſte qui parant ſacra.

Quin immo ſacerdotes ipſius Veneris, Deae impudiciſſimae, etiam pudicae fuere, quarum quaedam nuptiarum expertes, quaedam coniugatae, quae viuentibus etiamnum viris ſuis atque conſentientibus, amica ſeparatione viduabantur, vt ſcribit Pauſan. lib. 2. Corinth. et Tertull. libr. de *μονογαμίᾳ*. Neque mirum; ipſi enim, qui non celebraturi, verum tantum interfuturi eſſent ſacris, monebantur, vt caſte adirent. Vnde Perſ. Sat. 2.

Dicite, Pontifices, in ſancto quid facit aurum?
Quin damus id ſuperis, de magna quod dare lance
Non poſſit magni Meſſalae lippa propago.
Compoſitum ius faſque animi, ſanctoſque receſſus
Mentis, et incoctum generoſo pectus honeſto?

Quae ratio fuit eius, quod ſcribunt hiſtorici, Neronem ſacris non interfuiſſe, vtpote qui foret intemperans, et libidinoſus, Marcum autem Philoſophum adfuiſſe, quod eſſet Princeps continentiſſimus, et a venereis abſtineret.

1, 12, 1. *Συνέβη δὲ κατ' ἐκεῖνο καιρῷ λοιμώδη νόσον* et c.) De hoc contagio mentionem facit Dion, et quidem tum temporis, cum interfectus eſt Cleander: *γέγονε δὲ καὶ νόσος μεγάλη, ὧν ἐγὼ οἶδα. διςχίλιοι γοῦν πολλάκις ἡμέρας μιᾶς ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐτελεύτησαν.* De ſimili lue meminit Tranq. in Nerone: *Triginta funerum millia in rationem Libitinae venerunt.* Euſebius et Hieronymus in Chron. de ſimili peſtilentia mentionem faciunt, ſub Veſpaſiano: *Lues ingens Romae facta, ita vt per multos dies in ephemeridem decem millia ferme mortuorum hominum referrentur.* Similia exempla occurrunt apud Liu. lib. 3. Thucyd. lib. 2. et lib. 3. vbi refert, hyeme ineunte morbum iterum Athenienſes inuaſiſſe, qui nunquam quidem omnino ſedatus fuerit. Vnde colligere licet inſignem errorem erraſſe Plin. lib. 7. c. 50. cum ſtatuit Peſtilentiam non ternos excedere menſes, nec vnquam fere aliter, niſi hyeme, graſſari, quum notiſſimum ſit, ſaepe annos plurimos hoc morbi genus adeo continuatum, vt integra regna exhauſerit. Praeterea, quis ignorat, peſtilentiam vere et

autumno potius graſſari, hyeme vero, quando omnes deſinunt putredines, minui et aboleri.

I, 12, 2. Πολλὴ φθορὰ ὑποζυγίων,) interitus factus eſt iumentorum, ſub quibus continentur boues, equi, muli, et ita inter ſe opponuntur πρόβατα καὶ ὑποζύγια, id eſt, pecora et iumenta, an vero etiam hoc in loco? non putem. Si enim hiſtoriam ſpectemus, non ſolum iumenta fuere peſtilentia correpta, ſed etiam pecora, praeſertim animalia domeſtica, vt ſunt canes, quod colligitur ex ſequentibus: πάντων ζώων τοῖς ἀνθρώποις συνοίκων, ſupple φθορά. quod etiam de Peſtilentia Athen. teſtatur Thucyd. lib. 2. eam inuaſiſſe canes, quia poſtea fuere rari.

I, 12, 3. Καὶ πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος φθορὰν ἀντέχειν ἐλέγετο,) Notum, a medicorum filiis inter morborum cauſſas externas, praecipue referri aërem, quem trahimus, qui nobis cognatus eſt ac ſemper adhaeret, et ſine quo viuere non licet. Vnde Auicenn. aërem noſtrorum corporum et ſpirituum elementum eſſe, ac veluti pabulum; ideoque integris et infirmis aëris maximam habendam rationem. Quod Columella monet, in emendo agro aëris ſalubritatem eſſe ſpectandam. Nemo enim ſanus ſumtus facit in eo agro emendo, qui dominum ad fructus peruenire non ſinat. Et ideo omnis peſtilentiae cauſſam noſter auctor ad aëris refert impurationem. Eandem tradidit Lucr. l 6. de nat. rer.

— — ſit morbidus aër,
Atque ea vis omnis morborum, peſtilitasque
Aut extrinſecus, vt nubes, nebulaeque, ſuperne
Per coelum veniunt; aut ipſa ſaepe coortae
De terra ſurgunt, vbi putorem humida nacta eſt,
Intempeſtiuis pluuiisque et ſolibus icta.

Et poſt loquitur de aëre infecto:

Et cum ſpirantes mixtas hinc ducimus auras,
Illa quoque in corpus pariter ſorbere neceſſe eſt.
Conſimili ratione venit Bubus quoque ſaepe
Peſtilitas, etiam pecubus balantibus aegror.

Et Liu. lib. 3. *Auxere vim morbi terroris populationis pecoribus et agreſtibus in vrbem acceptis, et colluuie miſtorum omnis generis animantium, et odore inſolito vrbanos, et agreſtem confertum in arcta tecta, aeſtu ac vigiliis angebat, miniſteriaque inuicem ac contagio ipſa vulgabant morbos.* Aliam peſtilentiae cauſſam reddit Curt. lib. 9. *Famem deinde peſtilentia ſecuta: quippe inſalubrium ciborum noui ſucci, ad hoc itineris labor, et aegritudo animi vulgauerant morbos,* et Flor. lib. 3. de Mithridate: *Mox clade conuerſa, quum ex mora obſidentem regem fames, et ex fame peſtilentia vrgeret, recedentem Lucullus aſſequitur.* et ſane vt plurimum videmus haec ſe mutuo comitari, λιμός καὶ λοιμός. ita enim noſter ſcriptor, paulo poſt: ὑπέσχε δὲ κατ' αὐτὸ καὶ λιμὸς τὴν πόλιν. Fortaſſis huius rei poterit reddi ratio, quod aër venenatus ſit contrarius fertilitati, et ideo noxius frumento, quo minus matureſcat.

I, 12, 7. Ὑπέσχε δὲ κατ' αὐτὸ καὶ λιμὸς τὴν πόλιν.) Dion. l. 18. ἐγένετο δὲ ἰσχυρὰ σιτοδεία. Lampr. *Per hanc autem negligentiam, quum et annonam vaſtarent ii, qui tunc rempubl. gerebant, etiam inopia ingens Romae exorta eſt, quum fruges non deeſſent.*

1, 12, 8. Κλέανδρος ὑπὸ κήρυκι et c.) Scil. fuit Cleander origine Phryx, Romae de cataſta quondam emtus. Dion. lib. 18. ὁ δὲ δὴ Κλέανδρος ὁ μετὰ τὸν Περέννιον μέγιςον δυνηθεὶς, καὶ ἐπράθη μετὰ τῶν ὁμοδούλων, μεθ' ὧν καὶ ἀχθηφορήσων ἐς τὴν Ῥώμην ἐκεκόμιςο.

ibid. Εἰς τοσοῦτον τιμῆς καὶ ἐξουσίας προήχθη,) De Cleandri honore ac potentia Dion. lib. 18. χρόνου δὲ προϊόντος οὕτως ηὐξήθη, ὥςε καὶ τοῦ Κομμόδου προκοιτῆσαι. Et alibi: ὁ γοῦν Κλέανδρος μέγας ὑπὸ τῆς τύχης ἀρθεὶς, καὶ ἐχαρίσατο καὶ ἐπώλησε βουλείας, σατραπείας, ἡγεμονίας, ἐπιτροπείας, πάντα πράγματα. Lampr. *eo vſque eſt auctus, vt cubicularius Commodi factus ſit.*

1, 12, 9. Ἀθροίζων δὲ χρήματα et c.) Cleander ingentem pecuniarum vim collegit, vt ea ratione populum largitionibus, ac omni deliciarum genere ad ſe alliceret. Docet hoc Lampr. *Ad cuius nutum, etiam libertini in ſenatum atque in patritios lecti ſunt: tumque primum viginti quinque conſules in vnum annum, venditaeque omnes prouinciae. Omnia Cleander pecunia venditabat:* Dion. l. 18. ἠργυρολόγει μὲν οὖν πανταχόθεν, καὶ ἐκτήσατο πλεῖςα τῶν πώποτε ὀνομασθέντων προκοίτων, καὶ ἀπ' αὐτῶν πολλὰ μὲν τῷ Κομμόδῳ ταῖς τε παλλακαῖς αὐτοῦ ἐδίδου, πολλὰ δὲ καὶ ἐς οἰκίας, καὶ ἐς βαλανεῖα, ἄλλά τε τινὰ χρήσιμα καὶ ἰδιώταις καὶ πόλεσιν, ἐδαπάνα.

1, 12, 11. Τῶν δεινῶν αἰτίας ἐς αὐτὸν ἀναφέροντες) quaeritur, quid per τὰ δεινὰ noſter ſcriptor velit? praeceſſit etenim duplex malum, λοιμὸς καὶ λιμός. quod ſi per δεινὰ intelligamus, quod eſt intelligendum, falſus eſt noſter, et in eum verſio Polit. qui ita: *omnem cauſſam peſtilentiae in eum conferentes.* idque ratione colligitur; non enim potuit Cleander fuiſſe morbi peſtilentialis cauſſa, niſi ſi quis illud velit remote, quod aliquando peſtilentia oriatur ex fame, cuius mali auctor Cleander. verum etiam facit contra ſcriptorem noſtrum Dionis teſtimonium, qui odii occaſionem refert ad penuriam: ἐγένετο μὲν γὰρ καὶ ἄλλως ἰσχυρὰ σιτοδεία, ἐπὶ πλεῖςον δ' αὐτὴν Παπίριος Διονύσιος, ἐπὶ τοῦ σίτου τεταγμένος, ἐπηύξησεν, ἵνα ὡς αἰτιώτατον αὐτῆς τὸν Κλέανδρον ἀπὸ τῶν κλεμμάτων ὄντα, καὶ μισήσωσιν οἱ Ῥωμαῖοι καὶ διαφθείρωσι. In eo tamen fallitur Dion, quod culpae πρόφασιν dicat, quum vera fuerit cauſſa, non fictitia, quam ante retulit noſter ſcriptor ad illa verba: σίτου πλεῖςον συνωνούμενος καὶ ἀποκλείων. Plurimum quippe frumenti coëmerat, idque occluſum habebat, vt ita populi animos ſibi adiungeret, ſi prius neceſſariarum rerum penuria laborantem, repente et opportune diſtributione demereretur.

ibid. Διάγοντος ἐν προαςείῳ τοῦ Κομμόδου, ἐπελθόντες πανδημεὶ et c.) Dion: καὶ τέλος καταπηδήσας, ὥρμησε πρὸς τὸν Κόμμοδον, ἐν τῷ Κυϊντιλίῳ ἀςίῳ ὄντα, πολλὰ μὲν ἐκείνῳ κἀγαθὰ ἐπευχόμενος, πολλὰ δὲ καὶ κατὰ τοῦ Κλεάνδρου καταρώμενος. Si Dion morem ſolitum innuat, quo ſubditi regi praeſenti fauſta ac felicia multa apprecantur (quemadmodum Daniel Propheta, coram rege, et etiam proceres ibidem) noſtro ſcriptori erit contrarius, qui ſtatuit omnium prorſus, quae agerentur, Commodum fuiſſe ignarum, nemine ad illum accedere auſo. Niſi hanc admittas conciliationem, populum ad Commodum euntem in via publica exclamaſſe, viuat imperator, dii perduint illum Cleandrum; et ea ratione neuter falſus.

1, 12, 12. Ὁ Κλέανδρος ἀγγέλλεσθαί τι τῶν πραττομένων ἐκώλυεν αὐτῷ) Cleander nuncium a quoquam eo deferre potuit, vt ita im-

peratorem valetudinis cauſſa in Laurento degentem, otioque ac deliciis vacantem, obſideret. Quam hiſtoriam reſpicit Tert. in Apol. *Vnde qui inter duas Lauros obſident Caeſarem?* reſpicit Cleandrum, qui Commodum obſeſſum tenebat Laurenti. (Haec de Laurento aliena ſunt. Res agitur hic in ſuburbanis Romae, ex ipſis Noſtri verbis. *Irm.*)

1, 13, 2. Ἡ δὲ πρεσβυτάτη ἀδελφῶν et c.) aliter Dion: πλησιαζόντων δὲ αὐτῶν τῷ Κομμόδῳ, καὶ μηδενὸς οἱ μηνύοντος τὸ γιγνόμενον, Μαρκία ἐκείνη ἡ τοῦ Κυαδράτου, ἐσήγγειλε τὸ πραττόμενον. videtur etiam hic ſibi contrarius noſter ſcriptor. hanc Fadillam appellat natu maximam, cum ſupra Lucillam vocet natu maiorem. niſi dicatur, Fadillam fuiſſe natu maximam ſororum Commodi, quae etiamnum in viuis. Lucilla etenim ſupra dicitur propter coniurationem interemta.

ibid. Λυσαμένη τὰς τρίχας) ſcilicet in more veteribus poſitum, capitis foedatione luctum ac dolorem ſignificare. Apul. lib. 9. Milef. *Et diſcerptae comae ſemicanae ſordentes inſperſu cineris plerumque eius anteuentulae contegebant faciem*, et lib. 10. *Et ſtatim a rogo eius ſenex infelix ora ſua recentibus adbuc rigans lacrymis, trabensque cinere ſordentem canitiem, foro ſe feſtinus immittit.* quem lugentium modum, et miſeriarum inſignia, Cicero breuiter comprehendit l. 3. Tuſc. quaeſt. *Ex hac opinione ſunt illa varia, et deteſtabilia genera lugendi, paedores muliebres, lacerationes genarum, pectoris, femorum, capitis perſecutiones.*

ibid. Ῥίψασα εἰς τὴν γῆν ἑαυτὴν) Ratio, cur ſeſe ante pedes Commodi proiecerit, haec poterit eſſe, quod genua voluerit amplecti, quemadmodum olim ſupplices ac deprecatores ea contingebant, quippe quae miſericordiae eſſent conſecrata. Plin. *Genibus quaedam religio ineſt obſeruatione gentium: haec ſupplices attingunt, ad haec manus tendunt; haec vt aras adorant.* Ad quem morem exiſtimo referri poſſe illud Mariae, quae Chriſtum voluit pedibus prehendere, vel quod eum ſupplicaret alicuius negotii gratia, in textu non expreſſi, vel quod eum ſuſpiceret, ac cuereretur. Plura qui volet, vid. Deſid. Herald. ad Mart. Iun. aduerſ. lib. 2. c. 11. comm. Apul. p. 856. 215. Delr. Sen. p. 424.

1, 13, 4. Οἴχεται δέ σοι) exponit hoc Polit. *actum eſt*; dicitur enim de iis, de quibus actum eſt, ſeu quae euanuerunt. Synes. epiſt. 59. πάντα οἴχεται, πάντα ἀνῄρηται. Neque ſolum deſignat οἴχεσθαι, res aliquas euaneſcere, verum etiam a nobis recedere, id eſt, nos deſtituere, ac dereliquere. Hom. Iliad. v. ad Diomed. ποῦ τοι ἀπειλαὶ οἴχονται, *quo tibi abeunt minae*, id eſt, recedunt. Itaque exiſtumo, verſionem Politiani huic loco minus aptam, hanc conuenientem, ſi ita explicentur verba, οἴχεται δέ σοι, *abiit tibi populus*, id eſt, te derelinquit, deſerit, deſtituit, etiamſi enim aliquando, *actum eſt*, verbi huius veniat ſignificatione; tum tamen non additur vocula σοὶ, aut ſimile pronomen in datiuo caſu, ſed poſtponitur res in accuſatiuo. Immo vero ex hiſtoriae circumſtantiis nulla alia elici poteſt interpretatio, quam quae a nobis poſita eſt. Non enim ſoror Commodi annunciat, populi et exercitus partem, interiiſſe, ſed maximam militum partem adhaerere Cleandro, et ni praeueniat in tempore, fore, vt omnes tandem in partes inclinent Cleandri, adeoque impe-

ratorem deſerant. Vnde paulo poſt ſubiungit: ἐκ δὲ διαφόρου καὶ ἐναντίας γνώμης, οἱ μὲν, μισοῦντες αὐτὸν, (ὁ δῆμος) οἱ δὲ στέργοντες. Scilicet Cleander aduerſus Commodum Imperatorem exercitum armauerat et populum, quorum quidem alteris erat charus, alteris inuiſus.

1, 13, 9. Τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν) De Cleandri mortis genere conſentiunt ſcriptores. Verum diſſenſus aliquis circa eius interfectores. Noſter videtur innuere, eos fuiſſe milites, vel ſatellites, qui Commodo aderant. Aliter Lampr. *Sed et Cleandro dignus tandem vitae finis impoſitus. Nam cum inſidiis illius Arrius Antoninus fictis criminibus in Attali gratiam, quem in proconſulatu Aſiae damnaverat, eſſet occiſus, nec eam tum inuidiam populo ſaeuiente Commodus ferre potuiſſet, plebi ad poenam donatus eſt.* quae poſtrema verba ſi ita explicentur: *plebi ad poenam donatus*, hoc eſt, in gratiam plebis ſeditionem, ſupplicio eſt affectatus, tum conſentit Lampr., cum noſtro ſcriptore. verum ſi ita explicentur, *plebi ad poenam donatus eſt*, hoc eſt, lacerandus plebi eſt deductus, quali phraſi ſupra vtitur Lampr., iam diſſentit a ſcriptore noſtro, non autem a Dione, qui ita expreſſis verbis: ἀπέκτειναν δὲ αὐτὸν οὐχ οἱ στρατιῶται, ὥσπερ τὸν Περέννιον, ἀλλ᾽ ὁ δῆμος. niſi ita velimus dicere, Cleandrum in gratiam populi capitali ſupplicio fuiſſe affectum, cui poſtea cadauer dilacerandum eſt traditum, ac in partes diſſecandum.

1, 13, 11. Προσανεῖλον δὲ καὶ τοὺς παῖδας;) Lex maieſtatis ſeuere exercetur, quia eſt quaſi propugnaculum totius principatus. Ex quo Tiberius, conſultante Marco Praetore, an iudicia maieſtatis redderentur, reſpondit, exercendas eſſe leges. Tac. Ann. I. adeo vt maieſtatis accuſatio, vel in vitam Principis conſpiratio, omnium accuſationum ſit complementum. quod colligitur ex illo Curt. lib. 10. De Alex. *Cum accuſati eſſent Cleanthes et alii ſpoliatarum prouinciarum, et per libidines alienatarum, regem, cognita cauſſa, pronunciaſſe, ab accuſatoribus vnum et idem maximum eſſe praeteritum, deſperationem ſuae ſalutis; non enim talia ſe auſuros, ſi ipſum ex India ſoſpitem, aut optaſſent reuerti, aut reuerſum credidiſſent.* Immo tantus fuit huius legis rigor, vt liberi etiam innoxii, et amici quantulacunque ſuſpicione tacti, fuerint ſupplicio affecti. Inſigne exemplum eius ſuggerit Tacit. Ann. 5. Principio. Seianus ſummae auctoritatis carnifici viuus porrexiſſet manus, idque propter affectatum imperium, ni ipſe ſuam praematuraſſet mortem, dum gladio, quem ſinu abdiderat, incumbit. Neque hic ſolus poenae obnoxius. *Verum placitum, vt in reliquos eius liberos aduerteretur: vaneſcente quamquam plebis ira. Igitur portantur in carcerem, filius imminentium intelligens, puella adeo neſcia, vt crebro interrogaret, quod ob delictum, et quo traberetur? neque facturam vltra.* et, *poſſe ſe puerili verbere moneri*, (c. 9.)

Verum iure merito quis roget, qua lege pueri filii Cleandri impuberes dicantur interfecti, cum illicitum olim fuerit impuberes triumuirali adfici iudicio. Dico, nefas quidem, eos capitis mulctari, quamdiu puerili induti toga, vt vero eam exuiſſent, ac virilem aſſumſiſſent, iam poterant interfici, quia fictione iuris inter viros referebantur. Hinc apud Dionem lib. 47. relatum, a Triumuiris in proſcriptione iuſ-

ſum puerum quemdam togam virilem ſumere, vt ſcilicet iure poſſet interimi.

1, 13, 12. *Τοιούτῳ μὲν δὴ τέλει Κλέανδρος ἐχρήσατο,*) Aulicorum ſemper maxima miſeria, quorum exitus vt plurimum infeliciſſimi. Vti enim principes in loco ſtant lubrico: ita per ignes ſuppoſitos, cineri doloſo, incedunt principum amici, familiares, et miniſtri. *Quid*, inquit Boët. *de regum familiaribus diſſeram, cum regna ipſa tantae imbecillitatis plena demonſtrem? quos quidem regia poteſtas ſaepe incolumis, ſaepe autem lapſa proſternit.* Paruis quidem intervallis homines attolli videmus, rurſumque deiici; maxime tamen eos, qui in aulis verſantur. Abacorum calculi ex voluntate calculatoris, modo minus, modo plus valent. Similes illis ſunt aulici, qui ad arbitrium principis, modo beatiſſimi, modo miſerrimi, et haec quidem ita ſeſe habent, fato potentiae, raro ſempiternae; an forte, quia ſatias capit aut principes, cum omnia tribuerunt, aut miniſtros, cum iam nihil reliquum eſt quod cupiant? Tac. Ann. 3.

ibid. *Ὀλίγη ῥοπή.*) vert. Polit. *momentum.* Eſt deuergentia, vt inquit Bud., qui et pro libramento a Plutarcho poni tradit. eſt proprie inclinatio et momentum lancis ad imum vergentis. Steph. *διαστρέφοντας τὴν ῥοπὴν* exiſtumat dici, qui inclinationem Lancis pervertunt; id eſt, qui faciunt, vt inclinet non in eam partem, in quam ſponte inclinatura eſt, ſed in alteram. Hinc Metaphor. transfertur per *momentum.* Vt *ῥοπὴ χρόνου, χρόνου*, momentum temporis, *καιροῦ καιροῦ ῥοπή.* Baſilius de Iobo *ὃς πένης ἐκ πλουσίου, καὶ ἄπαις ἀπὸ καλλίπαιδος ἐν μιᾷ καιροῦ ῥοπῇ γενόμενος, διέμεινεν ὁ αὐτός*, vnde Graeci interpretes in iure momenti interdictum appellarunt *πρὸς ῥοπήν.* Et in Euſtathii libr. *περὶ χρονικῶν διαστημ.* integerum caput *περὶ ῥοπῆς.*

ibid. *Ὀλίγη τυχῆς ῥοπῇ*) ad ſuprema quidem per plures gradus datur adſcenſus, ad praecipitium vnica tantum, eaque breuiſſima via eſt. Hominem primo infantem, deinde puerum, tum adoleſcentem, poſt virum conſpicimus. Florem, dein fructum, fruticem, poſtea arborem. Non vna die ditatus eſt Croeſus, neque momento expugnata ab Alexandro Aſia. verum cum verſis rerum vicibus fortuna ad ruinam vadit, toto venit impetu, quae principio, vt aquila teſtudinem, nos altius et altius alis ſuis euehit, tandem nos omni modo deſtituit. Adeo vt illis portionibus, quibus ad ſummum peruentum, retrogradi minime liceat. Florem quidem plurimos dies exigere, antequam floreat, manifeſtum; hunc tamen vnica noctis hora vermiculus interimit. Saepe nihil mediat inter praecipitia et ſumma, immo nihil intereſt inter infelicem caſum, et maximam fortunam. Sapienter ea de re Seneca: *Noli huic tranquillitati confidere: momento mare euertitur; eodem die, vbi luſerunt nauigia, ſorbentur.* Et alibi: *Quod regnum eſt, cui non parata ſit ruina, et proculcatio, et dominus, et carnifex? nec magnis iſta interuallis diuiſa, ſed horae momentum intereſt inter ſolium et aliena genua.* Quod etiam innuit Tragicus in Thyeſte, v. 612.

Quem dies vidit veniens ſuperbum,
Hunc dies vidit fugiens iacentem.
Nemo confidat nimium ſecundis,
Nemo deſperet meliora lapſis.
Miſcet haec illis, prohibetque Clotho

diciis id vſu veniebat. deponebant enim litigatores apud Pontificem certam pecuniae ſummam pro litis qualitate, quam pecuniam eo, quod in ſacris ponebant, ſacramentum vocabant. Auctor eſt Varro lib. 4. de ling. lat. *Ea*, inquit, *pecunia, quae in iudicium venit in litibus*, ſacramentum *a* ſacro, *qui petebat, et qui inficiebatur*, de *aliis rebus vterque; quingentos aeris ad Pontificem deponebant: de aliis rebus etiam certo alio legitimo numero aſſium. Qui iudicio vicerat, ſuum ſacramentum a ſacro auferebat, victi ad aerarium redibat.* Ex quibus inſtitutis tractum eſt apud Rhetores commune definitiui ſtatus exemplum, quod adducitur ab Hermog. lib. de ſtatibus, hiſce verbis: *Vt priuatas pecunias ex loco ſacro aliquis ſurripuit, cum iubebat lex furem duplo condemnari, ſacrilegus vero reus ſit capitis. Hic vt ſacrilegus fuerit, accuſatur, ille ſe furem eſſe contendit.* Quem caſum, quia apud Rhetores in controuerſiam trahebatur, ſoluit Imperator Iuſtinian. l. 5. D. ad l. *Iuliam, Pecul. Diui Seuerus et Antoninus Caſſio Feſto reſcripſerunt, res priuatorum, ſi in aedem ſacram depoſitae, ſubreptae fuerint, furti actionem, non ſacrilegii eſſe.*

ibid. Ὠλοφύρετο ἕκαστος τὰ ἴδια αὐτοῦ) ſupra notauimus priuatorum aurum in templis deponi ſolitum; neque hoc ſolum, verum etiam haereditates, de quibus inter ſe litigantes contendebant, in aede ſacra ſequeſtrabantur; etiam tabulae pactionum, foederum, contractuum et teſtamentotum in delubris Deorum cuſtodiebantur, teſt. Vlpian. l. 3. §. 3. D. *de Tabul. Exhib.* l. 77. §. 26. D. *de leg.* 2. Sueton. in Auguſto, 101. Dion. libr. 48. Tacit. Annal. I.

1, 14, 15. Ἀντὶ δὲ Κομμόδου καὶ Μάρκου υἱοῦ, Ἡρακλέα etc.) Dion. ἑαυτῷ δὲ ἄλλας τε παμπόλλας ἐπωνυμίας καὶ τὴν Ἡρακλέους ἀπήνεγκε. Lamprid. *Appellatus eſt etiam Romanus Hercules, quod feras Lanuvii in amphitheatro occidiſſet.* Et paulo poſt: *ſeipſum Commodum Herculem et Deum appellans.* Athenaeus lib. 12. c. 9. τί οὖν θαυμαστὸν etc. *Quid mirum*, inquit, *ſi Commodus Herculem ſe vocari voluit, cum id fecerit Alexander praeceptis imbutus Ariſtotelis.*

1, 14, 16. Λεοντῆν ὑπεστρώννυτο, καὶ ῥόπαλον μετὰ χεῖρας) Lampr. *Claua non ſolum Leones in veſte muliebri et pelle Leonina, ſed etiam multos homines afflixit.* Paulo aliter Dion. qui refert, hoc ſchema ei fuiſſe praegeſtatum. ἥ γὰρ λεοντῆ, τό τε ῥόπαλον ἔν τε ταῖς ὁδοῖς προεφέρετο αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς θεάτροις ἐπὶ δίφρου ἐπιχρύσου, εἴτε παρῇει, εἴτε καὶ ἀπῄει, ἐτίθετο.

ibid. Ἀμφιέννυτό τε ἁλουργεῖς καὶ χρυσοϋφεῖς ἐσθῆτας.) Et Herculis habitu, et feminae induitur Commodus; quia ſimul voluit exhibere viri ſpeciem et feminae; viri, quia ſchemate gaudebat Herculis, quem imitabatur, feminae, quam adamabat, quamque depictam volebat ſub veſte Amazonia. Quod vero noſter ſcriptor Amazonis reſpicit indumentum, colligitur vel ex eo, quod *Amazonius* vocari voluerit. Lampr. *Coloſſi caput demſit, quod Neronis eſſet ac ſuum impoſuit: et titulum more ſolito ſubſcripſit, ita vt illum gladiatorium et effeminatum non praetermitteret.* Per *effeminatum* intelligit *Amazonium*, quod ſic vocaretur ex amore Martiae concubinae ſuae, quam pictam in Amazone diligebat, et propter quam ipſe Amazonico habitu in arenam deſcendebat. Hoc enim cognomen Amazonii conſtanter retinuit, cum alia ſubinde mutaret, et deponeret, teſt. Dion. Non igitur Lampr. per *effeminatum* intelligit parum virilem, vt vult Caſaub., miſeros homines vincendi modum, quem narrant Dion. et

Victor, ſed habitum illum Amazonium, femineum, propter quem dicendus effeminatus. Licebit itaque hoc loco obſeruare, Imperatores olim, aliosque viros depictos fuiſſe, et indutos, eius ſpecie, et habitu, cui ſe ſimiles haberi volebant. Dion. l. 59. de iis, quae Druſillae Caligulae ſorori defunctae decreta ſunt: καὶ οἱ τά τε ἄλλα, ὅσα τῇ τε Λιβίᾳ ἐδίδοτο, ἐψηφίσθη, καὶ ἵνα ἀθανατισθῇ, καὶ ἐς τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ Ἀφροδίσιον ἄγαλμα αὐτῆς ἰσομέτρητον τῷ τῆς θεοῦ, ἐπὶ ταῖς ὁμοίαις τιμαῖς ἱερωθῇ. Et Apul. Miles 8. *Et imaginem defuncti, quam ad habitum Dei liberi formauerat, affixo ſeruitio diuinis percolens honoribus ipſo ſeſe ſolatio cruciabat.* Quo refer Mart. Epigr. 65. l. 9. de ſtat. Domit.

Herculis in magni vultus deſcendere Caeſar
Dignatus latiae dat noua templa viae.

Scil. Domitianus ſub nomine Magni Herculis colebatur, cuius effigies erat aſſimilata Herculis figurae, ex eo quod eum imitaretur.

1, 14, 17. Ἤλλαξε δὲ καὶ τῶν ἐνιαυσιαίων μηνῶν τὰ ὀνόματα) Lampr. *Menſes quoque in honorem eius, pro Auguſto Commodum, pro Septembri Herculem, pro Octobri Inuictum, pro Nouembri Exuperatorium, pro Decembri Amazonium, ex ſigno ipſius adulatores vocabant.* Verum haec male recenſentur. Dion melius, qui ita: καὶ τέλος καὶ οἱ μῆνες ἀπ' αὐτοῦ πάντες ἐπεκλήθησαν, ὥστε καταριθμεῖσθαι αὐτοὺς οὕτως, Ἀμαζόνιος, Ἀνίκητος, Εὐτυχὴς, Εὐσεβὴς, Λούκιος, Αἴλιος, Αὐρήλιος, Κόμμοδος, Αὔγουστος, Ἡράκλειος, Ῥωμαῖος, Ὑπεραίρων. Quem ordinem probat Sum. Salmaſ. in notis ad Lampr., improbat Caſaub. in Commodo.

ibid. Ὧν αἱ πλεῖσται εἰς Ἡρακλέα ἀνεφέροντο.) Dicit noſter auctor pleraſque menſium appellationes ad Herculem reſpexiſſe, quod refellit Dion, qui appellationes nouas recenſet, ad Commodum relatas; αὐτὸς μὲν γὰρ ἄλλοτε ἄλλα μετελάμβανε τῶν ὀνομάτων. τὸν δὲ Ἀμαζόνιον καὶ τὸν Ὑπεραίροντα παγίως αὐτῷ ἔθετο, ὡς καὶ ἐν πᾶσιν ἁπλῶς πάντας ἀνθρώπους καθ' ὑπερβολὴν νικῶν. Quicquid ſit, hoc certum eſt, ex iſtis duodecim nominibus, quatuor tantum ad Herculem commode referri poſſe: ἡράκλειος, ὑπεραίρων, Ἀμαζόνιος, Ἀνίκητος.

1, 14, 18. Ἀντικρὺ τοῦ συνεδρίου) Statuam collocaſſe fertur Commodus e regione curiae, quae qualis fuerit, colligitur ex ſequentibus, vbi dicitur, arcum tetendiſſe ſtatuam, quod refer ad Herculem, qui ita pingitur. quo videtur reſpicere Lampr. *accepit ſtatuas in Herculis habitu, eique immolatum eſt, vt Deo*, et Dion: καὶ ἀνδριάντας αὐτοῦ παμπληθεῖς ἐν Ἡρακλέος σχήματι ἔστησαν.

1, 15, 4. Παρθυαίων οἱ τοξικὴν ἀκριβοῦντες.) Tanta pollent in ſagittando ac iaculando Parthi peritia, vt omnes ſuperent nationes. Lucan. de Parthis lib. 8.

Nec puer aut ſenior letbales tendere neruos
Segnis, et a nulla mors eſt incerta ſagitta.

Et Sen. Epiſt. 36. *Si in Parthia natus eſſet, arcum infans ſtatim tenderet; ſi in Germania, protinus puer tenerum haſtile vibraret, ſi auorum noſtrorum temporibus fuiſſet, equitare et hoſtem communem percutere didiciſſet. Hoc ſingulis diſciplina gentis ſuae ſuadet et imperat.*

1, 15, 6. Ἐλάφους μὲν οὖν καὶ δορκάδας) Lampr. *Fera[illegible] diverſarum manu ſua multa occidit millia, ita vt Elephantos occideret.*

Et haec fecit ſaepe ſpectante populo Romano. Et paulo poſt: *Virium ad conficiendas feras tantarum fuit, vt elephantum conto transfigeret, et orygis cornu haſta transmitteret: et ſingulis ictibus multa millia ferarum ingentium conficeret.* Verum hoc Lamprid. quod incredibile, parum minuunt, quae refert noſter ſcriptor, et Dion: καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἄρκτους τε ἑκατὸν αὐτὸς μόνον ἄνωθεν ἀπὸ τῆς περιβολῆς τῆς κρηπῖδος ἀκοντίζων, ἀπέκτεινε, et c. Similes narrationes vid. apud Dion. l. 18. Amm. Marcell. lib. 31.

1,15,8. Καὶ οὐδέποτε σκοπὸν ἄλλον ἔσχεν et c.) Peritia iaculandi, quae ſumma fuit in Commodo, adeo vt Parthos Numidasque ſagittiferos ſuperarit, hoc loco ab auctore deſcribitur: quod ſcilicet ne quidem telum vllum ab eo fuerit emiſſum, (cuius) vulnus non eſſet lethale, idque tanta cum velocitate, vt collum transiſſe aut euitaſſe vix oculis obſeruare liceret. Simile quid de Parthis Luc. 28.

-- -- *Et a nulla mors eſt incerta ſagitta.*

qualem etiam iaculandi peritiam et emittendi ſagittam eleganter deſcribit Senec. in Herc. Fur. v. 990.

-- -- *quo ſe ſecus inuergit furor*
Vaſtum coactis flexit arcum cornibus,
Pharetramque ſoluit, ſtridet emiſſa impetu
Arundo, medio ſpiculum collo fugit vulnere relicto.

Eius dexteritatis in iaculando etiam fuit Domitianus, teſt. Suet. l. 12. c. 19. *Armorum nullo, ſagittarum vel praecipuo tenebatur. Centenas varii generis feras ſaepe in Albano ſeceſſu conficientem ſpectauere plerique, atque ita ex induſtria quarundam capita figentem, vt duobus* (ictibus) *quaſi cornua effingeret. Nonnunquam in pueri procul ſtantis praebentisque pro ſcopo diſpenſam dextrae manus palmam, ſagittas tanta arte direxit, vt omnes per interualla digitorum innocue euaderent.* Quod etiam Aurel. Sextus in hanc ſententiam: *ſagittarum tam doctus fuit Domitianus, vt inter patentes digitos extentae manus viri procul poſiti iacula transuolarent.* Simile quid audiui a fide dignis et αὐτόπταις factum de duce Brundevvizenſi, qui ſuis pediſſequis ac pueris honorariis imperauit: inter digitorum extenſorum interualla retinerent dalerum Imperialem, quem ſumto ſclopo minore, e patentibus digitis globulo innoxie exemit. Quod vero noſter hoc loco σκοπὸν vocat, in Domitiano apud Sueton. vocatur *ſcopulum*, verum mendoſe, vt autumant comment. ibid. eſtque ſignum ſagittarii, ſeu propoſitum, ad quod collimare ſolet. Videtur Veget. hanc vocem ſumere tanquam origine latinam, lib. 2. vbi refert, ſagittariis, funditoresue ponere ſolitos pro ſcopo, hoc eſt ſigno, ſcopos, id eſt, fruticum ſeu ſtraminum faſces. Scaliger autem lib. I. de Plaut. hanc vocem deducit a Graeca: *Graecum verbum,* inquit, σκέπειν (vnde ſcopus dicitur) *primo ſuo ſignificatu nihil aliud quam* tegere *denotauit. Periti enim ſagittarii, poſtquam intenderunt, haud prius amittunt, quam teli mucrone punctum obtexerint, cuius mucronis obtectu ſcilicet inumbrauerint puncti viſionem. Idcirco ad eam primum exercitationem vox eſt deducta.*

1,15,9. Τότε εἴδομεν, ὅσα ἐν γραφαῖς ἐθαυμάσαμεν) Poteſt huius ſententiae duplex eſſe ſenſus. Vidimus ea, quae in *ſcripturis* mirabamur, id eſt, quae in libris et hiſtoriis obſeruabamus. Quae

ſignificatio apud Lucian. de hiſt. conſcrib. (T. 2. p. 671. vlt.) πρὸ τοὺς ἔπειτα μᾶλλον σύγγραφε, καὶ παρ' ἐκείνων ἀπαίτει μισθὸν τῆς γραφῆς. vel vt vult Politianus, tum temporis vidimus, quae in *picturis* mirabamur. Scilicet depicta fuere, vt etiamnum hodie fera animalia, aulaeis intextae tales commiſſiones, quas ex relatu aliorum tantum habebant cognitas, non ex inſpectione oculari, quemadmodum tale quid de gladiatorum decertationibus Plin. lib. 37. c. 7. *Pingi autem gladiatoris munera, et in publico exponi coepta, a C. Terentio Lucano, isque auo ſuo, a quo adoptatus fuerat, triginta paria in foro per triduum dedit, tabulamque pictam in nemore Dianae poſuit.*

ibid. Εἴ τι πρότερον ἄγνωστον ἦν φονεύων) In vanum hoc videtur ab auctore noſtro adduci, talia fuiſſe edita, quae antea nunquam audita, vel viſa: cum Mart. lib. 8. Epigr. 26.

Quod tua Roma nouas vidit Germanice tigres?
Delicias potuit nec numerare ſuas.

Et Capitolinus de Antonino Pio referat, qui ante Commodum, *eum omnia ex toto terrarum orbe cum tigribus exhibuiſſe.*

1, 15, 11. Ἀκμαὶ μηνοειδεῖς) deſcribitur figura cuſpidum ſagittarum. erant μηνοειδεῖς, id eſt, lunae figuram habebant, erant corniculatae, inſtar lunae, in cornua flexae ac falcatae. mutuata eſt ſignificatio a lunae ſpecie, quae tum dicitur μηνοειδὴς, quando triduana exilia extendit cornua, ſeu in cornua curuatur. dicitur autem ſagittae cuſpis corniculata, falcata, vel, vt cornua ſunt auerſa ab haſtili reſpicientia feras verſus, qualibus etiamnum vtuntur venatores, qui damas conficiunt, vel vt teli acies in conuexum protenditur, non in concauum vel ſinum, quae figura huic loco conueniens, vt colligere licet ex ſequentibus, vbi narratur Commodum iſtiusmodi telis reſecaſſe ceruices ferarum, quod minus commode per priorem fit figuram, commodius per hanc poſtremam, cum facilius haec penetret, et ad motum velocem aptior.

ibid. Ἔτι περιθεῖν αὐτάς.) Ferae concitatae celeres ictus vix ſentientes, quibus collum transierant ſagittae lunatiles, curſum continuabant. neque haec ſuperant veri fidem, cum inſtrumenta motus, ſpiritus ſcilicet vitales, aliquamdiu motum continuare poſſint, non exhauſti vno temporis momento. quod colligunt medici e motu cordis anguillae exſecti. *Simile* quid memini inter *hiſtorias* a nonnullis narratum, de quodam pirata, qui interceptus cum ſuis ſociis naualibus hoc vnum ſuppliciter petiit, vt ſociorum ſinguli vitae redonarentur, quos capite truncus curſu praeteriiſſet. Largitum hoc ſupremis eius votis: ſtans capite truncatur, curſum intendit, quem vſque ad poſtremos ἀκέφαλος continuaſſet, niſi a carnifice ac lictoribus adſtantibus in terram fuiſſet detractus.

1, 15, 14. Εἶχεν χάριν ἀνδρείας) Re vera nullam prae ſe ferebant fortitudinem, quum Commodus homo foret ignauiſſimus, et ſi quisquam alius timidus. ei enim pleno amphitheatro peridromus fuit exaedificatus, per quem in orbem decurrere poſſet, ne cominus cum beſtiis pugnans periclitaretur, ſed ſuperne et de tuto loco tela iaciendo, iaculandi potius peritiam quam fortitudinem oſtentaret, vt inquit noſter ſcriptor ſupra. Niſi in gratiam ſcriptoris d[illegible]mus illa, quae a Commodo gerebantur, non quidem profecta fuiſſe ab

animo forti, ſed tamen prae ſe tuliſſe aliquod ſimulacrum, aliquam ſpeciem fortitudinis.

1, 15, 15. Ὅπλα τε ἀναλαβὼν ἐμονομάχει) Lampr. *Gladiatorum etiam certamen ſubiit, et nomina gladiatorum recepit eo gaudio, quaſi acciperet triumphalia. Ludum ſemper ingreſſus eſt: et quoties ingrederetur, publicis monumentis indi iuſſit*; et alibi: *inter cubicularios gladiatores pugnauit, lucentibus aliquando mucronibus.*

1, 15, 16. Μέχρι τραυμάτων προεχώρει) diſſentire videtur hic Dion. qui Imperatorem ſaepius vltra vulnera proceſſiſſe narrat, καὶ μέντοι καὶ ἐμονομάχει, οἴκοι μὲν, ὥστε καὶ φονεύειν τινά. ἐν ξυρῷ τε ἑτέρων, ὡς καὶ τὰς τρίχας ἀφαιρῶν, παρέτεμνε τῶν μὲν ῥῖνα, τῶν δὲ οὖς, τῶν δὲ ἄλλό τι. ἐν δὲ τῷ κοινῷ ἄνευ σιδήρου καὶ αἵματος ἀνθρωπείου. Loca facili conciliantur negotio, ſcilicet noſter auctor loquitur de publicis ſpectaculis, in quibus non vltra vulnera proceſſit, Dion vero de priuatis exercitiis, quae in domo gladiatoria fiebant, vel etiam in aula.

ibid. Ὑπεικόντων ἁπάντων, καὶ τὸν βασιλέα οὐ τὸν μονομάχον ἐννοούντων) Multos interfecit claua, qui ſpongiis veluti lapidibus cum illo pugnabant, ad modum pugnae Herculis, cuius nomen et ſchema aſſumſerat. alios pugnata falſa pugna tanquam victor, per galeam, quam gerebat, eſt exoſculatus, vt auctor eſt Dion. rationem ſubiicit noſter ſcriptor, potius eum ſpectabant et verebantur tanquam principem, quam viciſſent eum tanquam gladiatorem. Idque prudenter. Quod ſi enim vt gladiator paſſus fuiſſet vel minimum iniuriarum, de hoc ipſo vt Imperator poſtea ſumſiſſet poenam.

1, 15, 19. Τοῦ δὲ μεγίστου ἀγάλματος κολοσσιαίου, ὅπερ σέβουσι Ῥωμαῖοι εἰκόνα φέρον ἡλίου.) Dubium hic occurrit, de quo Coloſſo loquatur noſter ſcriptor. Videtur illud explicare Lampr. in Comm. *Coloſſi caput demſit, quod Neronis eſſet, ac ſuum impoſuit.* Verum ſic falſus Lamprid. Fuerat enim aliquando, ſed iam non erat, verum Solis, vt paret ex noſtro ſcriptore aliisque. Neronis namque Coloſſi iam erant combuſti et disiecti, vt colligitur ex Plin. lib. 35. c. 7. vbi ſcribit, Neronem principem iuſſiſſe coloſſeum pingi in linteo 120 pedum incognitum ad hoc vſque tempus. Ea pictura cum peracta eſſet in Marianis hortis, accenſa fulmine cum optima hortorum parte conflagrauit. Hic igitur Neronis coloſſus, qui ex pictura in linteo conſtabat, non potuit fuiſſe temporibus Commodi, vt ſcilicet capite Neronis demto ſuum impoſuiſſet, quum idem conflagrauerit Plinio viuente, qui ſcripſit T. Veſpaſiano imperante. Deinde alius Neronis Coloſſus, quem ex aere in Zenodoto illius imaginem repraeſentantem fabrefactum tradit Plin. lib. 34. c. 7. non poterit ſuperfuiſſe. cum enim Nero hoſtis ſenatus fuerit iudicatus, qua ratione eius ſtatuae in integrum fuiſſent reſeruatae? Praeterea in Veſpaſiano ſolis venerationi dicatum hunc Coloſſum, ſeptem radiis inſignem, quorum ſinguli pedum 22. et ſemis tradunt Victor, Torrent. ad Suet. Caſaub. in notis ad Spartian. Ab Adriano vero hoc fuiſſe factum, teſtis eſt Spart. in eius vita: *Coloſſum ſtantem atque ſuſpenſum per Decrianum Architectum tranſtulit de eo loco, in quo nunc templum vrbis eſt, ingenti molimine, ita vt operi Elephantes 24 exhiberet. Et quum ſimulacrum poſt Neronis vultum, cui antea dicatum fuerat, ſoli conſecraſſet, aliud tale Apollodoro architecto auctore facere lunae molitus eſt.* Si itaque ſoli ab Adriano huiusmodi Coloſſus dicatus fuit, demto Neronis vultu, non potuit, qui poſt Adrianum regnauit, demto

eidem Coloſſo Neronis capite, ſuum impoſuiſſe. Niſi cum Marc. Donato exiſtimemus, ſcriptorum loca optime inter ſeſe conciliari poſſe, idque hoc pacto. Verba Spartiani de Adriano ita ſunt intelligenda, quod non demſerit caput Neronis in conſecratione, ſed tantum radios appoſuerit et addiderit, illam ſoli conſecrans. non enim dicit Spart. *demſit caput*, vel, aliud impoſuit, ſed *vultum* mutauit. Quod fieri facile poſſe, radiis additis, cuiuis manifeſtum: verba autem Lampr. in Commodo tum ita intelligenda forent, quod Commodus caput Neroniani Coloſſi additis radiis in conſecratione ſoli facta demſerit, et ſuum impoſuerit, idque Dion confirmat lib. 19. καὶ μηδεὶς ἀπιϛήσῃ· καὶ γὰρ τȣ̃ κολοσσȣ̃ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, καὶ ἑτέραν ἑαυτȣ̃ ἀντιτιθεὶς, *idque mihi omnes credent facilius, ſi intelligant, eum, abſciſſo Coloſſi capite, ſui capitis imaginem repoſuiſſe.* Videtur autem obſtare Victor, qui caput ſolis a Veſpaſiano impoſitum ſcribit. Igitur non potuit manſiſſe Neronis caput vſque ad tempora Adriani. Dicimus itaque ad hunc locum, Coloſſum a Veſpaſ. collocatum fuiſſe in via ſacra, et ſoli dicatum, effigie ſolis, non ablato capite, ſed tantum parum refecto, cum ante ſpecie figuraque Neronis fuiſſet. Vnde Suet. in Veſp. c. 18. *Coloſſi refectorem ait inſigni congiario magnaque mercede a Veſpaſ. donatum.* Forte etiam nonnullis placebit haec reſponſio, ſi dicamus, poſt Veſpaſianum caput Neronis repoſitum fuiſſe, itemque poſt Adrianum, atque ita vera forent Lampridii verba ſupra cit.

ibid. Ὑπογράψας τῇ βάσει οὐχ ἃς εἰώθασι βασιλικὰς καὶ πατρῴȣς προσ) Emendandi Herodiani codices hac parte corrupti: ac tollenda negatio, vt Caſaub. emendat: ὑπογράψας τῇ βάσει αὐτοῦ ἃς εἰώθασι et c. Hoc enim vult Herodianus: baſi Coloſſi omnes titulos fuiſſe ſubſcriptos a Commodo, quos vel eius pater vſurpaſſet, vel Imperatores caeteri, illo excepto, *Germanicus*, cuius loco ſcripſit, *victor mille gladiatorum.* Hanc lectionem confirmat Lampr. in Comm. *Et titulum more ſolito conſcripſit.* Dion. ἐπέγραψε πρὸς τοῖς δηλωθεῖσιν αὐτȣ̃ ἐπωνύμοις καὶ τȣ̃το: *adſcripſit conſuetis cognominibus et hoc.*

ibid. Μονομάχȣς χιλίȣς νικήσαντος) huc reſpicit illud Lampr. *Item poſtea tantum palmarum gladiatoriarum confeciſſe, vel victis retiariis, vel occiſis, vt mille contingeret.* Et paulo poſt: *Titulum more ſolito ſubſcripſit, ita vt illum gladiatorium et effoeminatum non praetermitteret.* Hic per *gladiatorium* intelligo, victorem mille gladiatorum, per *effoeminatum*, Amazonium, vt ſupra demonſtrauimus. Diſſentit Dion., qui aliter refert eius baſis titulum: μόνος νικήσας δωδεκάκις, οἶμαι, χιλίȣς. ita quidem Xiphilini codices: ſed ſine dubio vitioſe: itaque vox δωδεκάκις vel penitus inducenda; vel ſcribendum, vt apud noſtrum ſcriptorem, νικήσας μονομάχȣς οἶμαι χιλίȣς.

1, 16, 6. Διπρόσωπον δὲ αὐτȣ̃ ἵδρυται τὸ ἄγαλμα etc.) Ianum hic bifrontem, noſter deſcribit. Ita Ouid. 1. *Iane biceps anni tacite labentis origo.* Huic Iano gemino templum dicitur aedificaſſe Numa, Seruio teſte, inter Argiletum iuxta theatrum Marcelli, cuius portae duae, belli tempore apertae, in pace clauſae. *Erat igitur ſacellum totum ex aere conſtitutum, quadrata quidem dimenſione tantaeque amplitudinis, quanta Iani integri ſtatua poterat aenea quinque pedalis capi, capite duntaxat bifrons, portae vtrinque aeneae, quae pacis tempore claudebantur, vocabaturque Ianus geminus.* De hoc Ouid. I.

Faſt. *Omnis habet geminas hinc atque hinc ianua frontes.* Loquitur de priſco illo iam, de quo etiam noſter auctor. Hic poſtea translatus eſt ad forum tranſitorium Domitiano coeptum, Neruae perfectum. Quod Seruius docet, cum in haec verba ſcribit: *Captis Faliſcis, ciuitate* Thuſciae, *inuentum eſt ſimulacrum Iani cum frontibus quatuor; fuerat enim bifrons apud Theatrum Marcelli. Vnde, quod Numa inſtituerat, translatum eſt ad forum tranſitorium, et quatuor portarum vnum templum inſtitutum.* Fuere et alii Iani quadrifrontes, de quibus Vict. Martian. atque alii. Reddit vero rationem noſter auctor, cur Ianus dicatur bifrons, quia ſcilicet initium et finem anni reſpicit. Quae ratio ſimilis iſti, cur dicatur quadrifrons, quod quatuor anni reſpiciat tempora, vel quod quatuor contineat elementa. Vtrumque apud Ouid.

Quicquid vbique vides, coelum, mare, nubila, terras,
Omnia ſunt noſtra clauſa, patentque manu.
Me penes eſt vnum vaſta cuſtodia mundi,
Et ius vertendi cardinis omne meum eſt.

Alia poterit deduci ratio ex Martiale, Ianum fuiſſe varium, quod variis linguis loqueretur. Epig. 2. lib. 8.

Faſtorum genitor, parensque Ianus,
Victorem modo cum videret Iſtri,
Tot vultus ſibi non ſatis putauit,
Optauitque oculos habere plures,
Et lingua pariter locutus omni,
Terrarum Domino, Deoque rerum
Promiſit Pylias, quater ſenectam.
Addas, Iane, tuam, pater, rogamus.

Alii putarunt Bifrontis Iani pecuniam ideo impreſſam, quod poſt acceptum hoſpitio Saturnum mitiore viuendi ratione inuenta, hominibusque e feris factis manſuetioribus, duplicis vitae Deus atque auctor habitus ſit, cum vtraque ſub illa fuiſſet, vt teſtatur Plutarchus in vita Numae hoc pacto: ὁ γὰρ Ἰανὸς ἐν τοῖς παλαιοῖς πάνυ εἴτε δαίμων, εἴτε βασιλεὺς γενόμενος πολιτικὸς καὶ κοινωνικὸς, ἐκ τοῦ θηριώδους καὶ ἀγρίου λέγεται μεταβαλεῖν τὴν δίαιταν, καὶ διὰ τοῦτο πλάττουσιν αὐτὸν ἀμφιπρόσωπον, ὡς ἑτέραν ἐξ ἑτέρας τῷ βίῳ περιποιήσαντα τὴν μορφὴν καὶ διάθεσιν. Quandoquidem hic tantum coniecturis agunt ſcriptores, et nobis liceat quoque rationem notare, cur Ianus fuerit vel bifrons vel quadrifrons. Cum veteribus hic Deus ſit antiquiſſimus, cui prima vota faciunt, et ad quem omnia referunt, neceſſum eſt eum Deum omnia ſcire et intueri, tam praeſentia, quam futura, vt ſuis queat benedicere, neque a nemine decipiatur, vel exſibiletur. Iam quid eſt aliud omnia ſcire, quam oculos habere quaquauerſum, id eſt, verſus omnem mundi partem. Ita Ianus quadrifrons, reſpiciens quatuor mundi plagas, ita bifrons intuitus ea ſimul, quae a fronte et a tergo. quam noſtram coniecturam videtur confirmare illud Perſ. Sat. I. *O Iane, a tergo quem nulla ciconia pinſit.* Id eſt laudo tuas fortunas, o Iane, quod etiam a tergo habeas oculos, ne quis te poſſit pone irridere, vel ſubſannare, vel etiam alio quoquo modo decipere.

1, 16, 8. Ὁ Κόμμοδος ἐβουλεύετο, οὐκ ἐκ τῆς βασιλείου, ὡς ἔθος, πε[illegible]εῖν et c.) Quod etiam in iuuentute feciſſe teſtatur Lamprid. *Aurigae habitu currus rexit, gladiatoribus conuixit.* Dion: ὁ γὰρ Κόμμοδος ἀμφοτέρους ἀνελεῖν ἐβούλετο τοὺς ὑπάτους, Ἐρύκιόν τε Κλάρον καὶ

Σύσσιον Φλάκον, καὶ ὕπατός τε ἅμα, καὶ Σεκούτωρ ἐν τῇ νεμηνίᾳ ἐκ τῦ χωρίυ, ἐν ᾧ οἱ μονομάχοι τρέφονται, προελθεῖν. καὶ γὰρ τὸν οἶκον τὸν πρῶτον παρ' αὐτοῖς, ὡς καὶ εἷς ἐξ αὐτῶν ὢν, εἶχε.

In eo tamen Dion diſſentit a Lampridio, quod Commodum referat in vicinia gladiatorum habuiſſe domicilium, Lampr. vero dicat, eum cohabitaſſe iis. niſi ita dicamus Commodum iis conuixiſſe, quod maximam temporis partem apud eos eſſet, et iisdem praeceptis et moribus cum eis vteretur. Ita autem Dion conſentit cum noſtro ſcriptore, quod noſter non dicat, eum cohabitaſſe gladiatoribus, verum in animo habuiſſe e ludo gladiatorio prodire, quod non pugnat cum Dione, quum nihilominus aliud potuerit habere domicilium ſeorſim. Eum autem inter gladiatores verſatum, immo ex eorum fuiſſe ordine et numero, vel hinc conſtat, quod ei ſingulis diebus fuerint annumerata de pecunia gladiatorum decies ſeſtertium. Id vero, quod noſter ſcriptor hoc loco vocat *μονομάχων καταγώγιον*, hoc Dion, *τὸ χωρίον, ἐν ᾧ οἱ μονομάχοι τρέφονται*, nominat.

1, 16, 9. *Ὅσα σεβαστῇ, πλὴν τοῦ πυρὸς*) Hoc loco videtur eſſe ellipſis alicuius vocis, quae ſubintelligenda, ne ſententia ſit ſuſpenſa. ſubintellige igitur *πλὴν τοῦ πυρὸς προπομπεύοντος*, *Excepto igne*, id eſt, ignis praelatione. Ea enim, quae alicui honoris cauſſa praeferebantur, dicebantur *προπομπεύειν*, vt noſter ſcriptor obſeruat in Feſto Peſſinuntiae Deae: *ὕλης τε ἢ τέχνης θαύματα, τῆς θεοῦ προπομπεύει.* tali modo inſignia Imperii ſeu principatus dicebantur *προπομπεύειν*, vt ſupra de ſorore Commodi Lucilla: *καὶ τὸ πῦρ προεπόμπευεν αὐτῆς.* Cur vero hoc in loco mentio fit ignis? quia inter ſymbola principatus refertur. ita loco ante citato: *μενόντων τῇ Λυκίλλῃ τῶν τῆς βασιλείας συμβόλων.* et poſtea ſubiungit: *καὶ γὰρ ἐπὶ θρόνυ καθῆστο ἐν τοῖς θεάτροις, καὶ τὸ πῦρ προεπόμπευεν αὐτῆς.* Principatus igitur olim fuere inſignia, lictores, faſces laureati, et ſi quid praeterea; poſtmodum vero inter noua principatus inſignia fuere Diadema, Purpura, ignis. Diadema originem ab exteris ſumſit principibus, primo ab Aureliano vſurpatum. Purpurae vſus in quo, vel quando inceperit, etiamnum incertum eſt. Ignis origo multo magis ignoratur: tamen a temporibus Antoninorum vſurpatum, vt colligere eſt ex noſtri ſcriptoris loco. Adde illud de Pertinace lib. 2. *ὅτε τὸ πῦρ ἐάσας ἑαυτῦ προπομπεῦσαι, ὅτε τὶ ἄλλο τῶν βασιλικῶν συμβόλων εἰς ὕψος ἀρθῆναι*, *quum in ſenatum veniret, neque ignem ſibi paſſus praeferri, neque aliud vllum principatus inſigne attolli:* de Nigro paulo poſt: *καὶ προπομπεύοντος τῦ πυρὸς εἰς τὰ ἱερὰ τῆς Ἀντιοχείας τὸν Νίγρον ἄγυσι*· lib. 7. de Quartino: *καὶ πυρὶ πομπεύοντα ὀλεθρίοις τιμαῖς ἐκόσμησαν.* Ad quem morem videtur reſpexiſſe Capitolin. in duobus Maximis. *Deinde*, inquit, *ipſum Tycum ex ſuis ſibi ducem atque imperatorem fecerunt: quem quidem et purpura circumdederunt, regioque apparatu ornarunt.* Hic ſub *regio ornatu* comprehendit *ignis praelationem*. Herod. enim hunc Tycum: Quartinum appellat lib. 7. „*mirum tamen, neminem Latinorum Graecorumque ſcriptorum tam inſignitam rem expreſſiſſe*, inquit Lipſ., *quis igitur ille ignis? non e carbonibus, non e ligno, nec prunae Bathyllus: lampas tantum fuit.* Quod notat Lipſ. ex M. Antonino in libris ſuis vitae: *ὅτι δυνατόν ἐστι ἐν αὐλῇ βιῦντα μήτε δορυφορήσεως χρῄζειν, μήτε ἐσθήτων σημειωτῶν, μήτε λαμπάδων καὶ ἀνδ… ἀντων τοιῶνδε τινῶν, καὶ τῦ ὁμοίυ κόμπυ.* Deſcribit ac recenſet inſigni-

omnia principatus, et *poſſe*, ait, *eum*, *qui in aula viuat*, *carere veſte inſigni purpuraque*, *item lampadibus*, *et certis ſtatuis*. *ſimilique luxu*. Romani igitur, *vt ſuos imperatores quaſi pro Diis habuerunt*, *ita eis quaſi Deorum quem cultum exhibere voluerunt*, *nimis ſane hac in parte ſuperſtitioſi et illi*, *qui deferebant*, *et quibus deferebatur*. *vt igitur in Deorum cultu adhibitae lucernae*, *faſces*, *ſic in Imperatorum pompa*. *Qui mos a Perſis Romam videtur traductus*. *Illi enim ſuos reges tanquam arcanum quoddam Veſtae venerabantur*, *vnde eos adorabant ac non ſine genuflexione ſalutabant*. Xenoph. lib. 8. paed. huius rei facit mentionem: καὶ πῦρ ὄπισθεν τοῦ ἅρματος ἐπ' ἐσχάρας μεγάλης ἄνδρες εἵποντο φέροντες. poſt quem ignem ſecutus eſt Cyrus." Si liceat coniecturam inſtituere, mihi veriſimile fit, ignem ſolitum praegeſtari, non fuiſſe flammam quandam in lampade, quae in acerris ponebatur, vt ipſae acerrae praegeſtabantur. Et cum hic mos videatur deſumtus a ſacrificiis Deorum, ex eo magis confirmatur, quod in iis acerris vſi ſint. Quodque huic ſententiae lucem affert: ignem, quem Perſae ſacrum et aeternum vocabant, argenteis altaribus praeferri conſueuiſſe ante Perſicum agmen, de qua Agath. lib. 2. Hiſt. et Procop. lib. 2. belli Perſici. et Ammianus Marcellinus lib. 23. ignem coelitus lapſum apud Perſas ſempiternis foculis cuſtodiri, cuius portionem exiguam, vt fauſtam praeiiſſe quondam Aſiaticis regibus, ex aliorum fide commemorat.

1, 17, 7. *Γραμματεῖον ἐπὶ τοῦ σκίμποδος*) inuenta tabula interficiendorum forte in lecto Commodi. Simile de Domitiano Dion. l. 67. ἤκουσα δὲ ἔγωγε καὶ ἐκεῖνο, ὅτι πάντας ἅμα αὐτοὺς ὁ Δομιτιανὸς ὑποπτεύσας, ἀποκτεῖναι ἠθέλησε, καὶ σφῶν τὰ ὀνόματα ἐς σανίδιον φιλύρινον δίθυρον ἐσγράψας, ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον ἐν τῇ κλίνῃ, ἐν ᾗ ἀνεπαύετο, ὑπέθηκε, καὶ αὐτὸ παιδίον τι τῶν γυμνῶν τῶν ψιθύρων, καθεύδοντος αὐτοῦ μεθ' ἡμέραν, ἀφελόμενον εἶχεν, οὐκ εἰδὸς, ὅ, τι φέροι, et c.

1, 17, 8. *Περιπτύξασα καὶ φιλοῦσα*) Antiqui iſti mores, quibus ſoliti puerulos formoſos, quos habebant in deliciis, exoſculari, idque duplici modo: prior eſt, qui fit prehenſis auribus, quam exoſculationem Graeci vocant, *χύτραν*, vt ſcribit Iul. Pollux. Ratio Delrioni ad Sen. haec videtur, vt pueri tandem ea ratione deſueſcerent dolore aurium, oſcula frequentare, quia ſaepe turpia, cum libidinis fierent ſuſpicione. Verum falſus in hac coniectura, cum inter blanditias vetuſtatis hic oſculi genus referatur, quo ſolebant pueri, aut parentes alios, vel amantes ſeſe, alterius auribus prehenſis, oſculari, quod illi ideo *χύτραν* vocabant, ſeu ollam, quia erat ſimilitudo quaedam. vt enim caput ollae, ita aures anſarum formam referre videbantur. ita Pollux l. 10. c. 24. λαβοῦσα τῶν ὤτων, φίλησον τὴν χύτραν, *Ollam prehenſis oſculator auribus*.

Neque hoc ſolum inter pueros, verum et meretrices vſitatum. Plaut. Paenul. Act. 1. ſc. 2. Milphio ſeruus meretrici:

Sine te exorem, *ſine te prendam auriculis*, *ſine dem ſuauium*.

Et Aſin. *Prehende auriculis*: *compara labella cum labellis*.

Etiam pueri vice verſa talia parentibus dabant. Tibull. lib. El. 5.

Et foetus matrona dabit, *natusque parenti*
Oſcula comprenſis auribus eripiet.

Eſt tale igitur blandimenti genus, quale eſſe ſolet bucculas prendere, vel barbam parentis, quod de Diana gremio inſidente parentis Iouis notat Callim. in Hymn. Dian. Alter modus eſt, quando ora leuiter et ſummatim tangebant, et eſt illa conſuetudo, qua blandientes ſolebant puerorum maxillas prehendere, deinde manum ad os referre, Virg. lib. I. Aeneid.

Olli ſubridens hominum ſator atque deorum
Oſcula libauit natae.

Ad quem locum Seru., vt notat Salm. *Sane multi nolunt ita intelligi, vt ſummum oſculum filiae dederit, id eſt, non preſſim, ſed ſumma labella contingens: ſed ita aiunt, tum hilarus Iupiter vultus natae libauit, id eſt, contigit, ſcilicet vt nos ſolemus cum blandimentis quibusdam ſiniſtram maxillam contingere liberorum, ac deinde ad noſtram maxillam referre. Ergo libauit merito, quia partem vultus, non totos contingeret, vt oſcula dixerit quaſi minora et teneriora filiae ora, vt ora diminutiue oſcula.* Ad quod blandimenti genus refertur illud Suet. in Galb. c. 14. *conſtat Auguſtum, puero adhuc ſalutanti ſe inter aequales, apprehenſa buccula dixiſſe, καὶ σὺ τέκνον τῆς ἀρχῆς ἡμῶν παρατρώξῃ.* Idem in Auguſto c. 94. *Oſculum delibatum digitos ad eos retulit.* Scilicet Suauioli loco Iupiter digitos ad os pueri porrectos ſuo mox ori admouit, vt etiam hodie a nimium officioſis fieri ſolet, qui manum, qua eius, cui obſequium deferunt, veſtimenti partem aliquam attigerunt, admotam labris oſculantur. Locus eſt etiam Apul. mileſ. 6. *Tunc Iupiter perpreſſa Cupidinis buccula, manuque ad os relata, conſuauiat.* quo refer illud Callimach. in Hym. Dianae. *πατὴρ δ' ἐπένευσε γελάσσας, φῆ δὲ καταῤῥέζων, tunc pater annuit cum riſu. Dixitque eam demulcens.*

I, 17, I. Γράφει, ὅσους χρὴ τῆς νυκτὸς φονευθῆναι.) Lampr. *deſtinauerat et alios quatuordecim occidere, quum ſumtus illius vires Romani imperii ſuſtinere non poſſent.* Et paulo poſt: *multos praeterea parauerat interimere, quod per paruulum quendam proditum eſt, qui tabulam e cubiculo eiecit, in qua occidendorum erant nomina ſcripta.* Haec omnia eleganter noſter ſcriptor proſequitur.

I, 17, 2. Ὧν πρώτη μὲν ἦν Μαρκία, εἵποντο δὲ Λαῖτος καὶ Ἔκλεκτος.) *Cubicularios ſuos libenter occidit, quum omnia ex nutu eorum ſemper feciſſet. Electus cubicularius quum videret eum tam facile cubicularios occidere, praeuenit eum, et factioni eius mortis interfuit.* Lamprid.

I, 17, 16. Συντίθενται φθάσαι τι δράσαντες ἢ παθεῖν) ita Dion: *ὁ γὰρ Λαῖτος καὶ ὁ Ἔκλεκτος ἀχθόμενοι αὐτῷ δι' ἃ ἐποίει, καὶ προσέτι καὶ φοβηθέντες, (ἠπείλει γὰρ σφίσιν, ὅτι ἐκωλύετο ταῦτα ποιεῖν) ἐπεβούλευσαν αὐτῷ. Nam Laetus et Electus, qui ei infenſi erant, partim quod verſaretur in huiusmodi rebus, partim quod ipſum timerent (quippe minabatur eis, quod haec ſe facere prohiberent) in eum coniurauerunt,* et paulo poſt: *διὰ μὲν δὴ ταῦτα ὅ τε Λαῖτος καὶ ὁ Ἔκλεκτος ἐπέθεντο αὐτῷ, κοινωσάμενοι καὶ τῇ Μαρκίᾳ τὸ βούλευμα. His permoti rebus Laetus et Electus, in eum coniurant, communicato cum Martia conſilio.* Lampr. *His incitati, licet nimis ſero, Quintus Aelius Laetus praefectus, et Martia concubina eius, inierunt coniurationem ad occidendum eum.*

Ibid. Ἀρέσκει δὴ δῶναι φάρμακον δηλητήριον τῷ Κομμόδῳ et c.) Lampr. *Primum ei venenum dederunt*, et quidem Martia, quae ſc-lita erat porrigere poculum, quod videtur innuere Dion; καὶ ἔπιεν ἐν μέσῃ τῇ ἀγωνίᾳ καμὼν, κύλικι ῥοπαλωτῇ παρὰ γυναικὸς γλυκὺν οἶνον ἐψυγμένον λαβὼν, ἀμυστί. *Bibebat deſſuſſus in medio certamine, capiebatque poculum vini dulciſſimi, refrigerati de manibus mulieris.* Clarius hoc patet ex alio Dionis loco: ἐν γὰρ τῇ τελευταίᾳ τοῦ ἔτους ἡμέρᾳ, ἐν τῇ νυκτὶ, τῶν ἀνθρώπων ἀσχολίαν περὶ τὴν ἑορτὴν ἐχόντων, φάρμακον διὰ τῆς Μαρκίας ἐν κρέασι βοείοις αὐτῷ ἔδωκαν, *Itaque poſtremo die anni, quum homines in eo die feſto celebrando eſſent occupati, venenum ei noctu per Martiam dant in carnibus bouinis.* In hoc diſſentit noſter a Dione, quod dicat in calice oblatum venenum, Dion autem in carne bouina, id eſt, in cibo.

1, 17, 24. Ἀλλὰ πολλοῦ γε ὄντος τοῦ ἐμέτου et c.) Eodem fere modo Dion: Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδυνήθη παραχρῆμα ὑπό τε τοῦ οἴνου, ὑπό τε τῶν λουτρῶν, οἷς ἀεὶ ἀπλήστως ἐχρῆτο, φθαρῆναι, ἀλλὰ καὶ ἐξήμεσέ τι, κἀκ τούτου ὑποτοπήσας αὐτὸ, ἠπείλει τινὰ, οὕτω δὴ Νάρκισσόν τινα γυμναστὴν ἔπεμψαν αὐτῷ, καὶ δι' ἐκείνου λουόμενον αὐτὸν ἀπέπνιξαν, *Quum autem ſubito non poſſet interire, propter vinum, quod largiter bibere, et propter balneas, quibus vti abunde ſemper conſuerat, [illegible]mque vomere inciperet, ac ſuſpicatus, id quod erat, minaretur; Narciſſum athletam, ad eum interficiendum mittunt, lauantemque eius opera ſuffocant.* Lampr. *Primum ei venenum dederant: quod quum minus operaretur, per athletam, cum quo exerceri ſolebat, eum ſtrangulauerunt.* Aurelius Victor: *Commodum quidem primo occultatius veneno petiuere, anno regni tertio fere atque decimo; cuius vis fruſtrata per cibum, quo ſe caſu repleuerat; cum tamen alui dolorem cauſaretur, auctore medico principe factionis in palaeſtram perrexit, ibi per miniſtrum vngendi, nam forte is quoque e conſilio erat, faucibus quaſi arte exercitii brachiorum modo validius preſſis, expirauit.* Ita veteres faſti Graeci: Κόμμοδος αἰφνίδιον ἐτελεύτησεν, ἀποπνιγεὶς ἐν οἰκίᾳ Βεστιανοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ, *Commodus repente expirauit, ſuffocatus in domo Beſtiani conſanguinitate ei iuncti.* Tertull. in Apolog. *Vnde qui faucibus eius exprimendis palaeſtricam exercent?* Alluſit Tertullianus, vt obſeruat Herald. in Apolog. commem. et ad artem eius, qui Commodum confecit, et ad artis exercendae rationem, quia fauces premere palaeſtritarum quoque erat: quod etiam in hoc argumento ἄγχειν Graeci dicunt. Lucian. περὶ γυμνασίων. οἱ μὲν αὐτῶν περιπλεκόμενοι ἀλλήλους ὑποσκελίζουσιν, οἱ δὲ, ἄγχουσι καὶ λυγίζουσιν.

1, 17, 26. Τοιούτῳ μὲν τέλει βίου ὁ Κόμμοδος ἐχρήσατο, βασιλεύσας ἔτη τρισκαίδεκα et c.) Conſentit Aurelius Victor: *Commodum veneno petiuere, anno regni tertio fere atque decimo.* Rarum diſſentiunt veteres faſti Graeci: ἄρξας ἔτη ιβ. *cum regnaſſet annos duodecim.* et Dion: Κομμόδῳ τοῦτο τὸ τέλος ἐγένετο, ἔτη δώδεκα, καὶ ἡμέρας τεσσαρεσκαίδεκα ἄρξαντι. *Hunc exitum Commodus habuit, quum regnaſſet annos XII, menſes IX. dies XIIII.*

ibid. Κάλλει εὐπρεπέστατος) Ita ante noſter dixit, τὴν ὄψιν ἦν ἀξιοθέατος, σώματος συμμετρίᾳ. Aliter, immo e contra Lampr. *vultu inſubido, vt ebrioſi ſolent.* Fortaſſis, quia alias formoſus, ebrietate nimia vultum ſibi contraxit foedum. aut ſi hoc minus placet, dicendum, ſcriptorem noſtrum, iuuenilem Commodi aetatem reſpe-

xiſſe, Lampridium, virilem: nihil quippe mutabilius, nihil marceſcit celerius decore. Secundum illud Varronis: *quem puerum vidiſti formoſum, hunc vides deformem in ſenecta.*

Ew. Hochedelgebohrnen haben mich durch einen Ihrer ehemaligen Schüler, deſſen Brief ich nicht gleich finden, dahero auch mich nicht ſogleich auf ſeinen Namen beſinnen kann, (ihm bitte ich aber meine Empfehlung zu verſichern,) den erſten Theil Ihres Herodians überſchickt. Ich danke gehorſamſt für das geneigte Angedenken und vortrefliche Geſchenk: werde auch nächſtens das Werk in unſern gelehrten Zeitungen rühmlichſt anzeigen. Erſtaunt bin ich über Ihren Fleiſs und dabey angewandte Mühe. Ihre ſchon längſt rühmlichſt bekannte Gelehrſamkeit zu loben, wäre wol zu ſpat, da ich noch als Schüler Ihre erſten akademiſchen Schriften mit Nutzen geleſen habe. Nur beſorge ich, es möge manchen die zu gelehrten und weitläuftigen Erläuterungen, ſo nützlich und lehrreich ſie auch den meiſten ſeyn werden, und die beſtändigen Abkürzungen der angeführten Bücher, beſchwerlich fallen. Doch verzeihen Sie meiner Freyheit. Ich hatte ehemals in meinem, wiewol ſehr fehlerhaft gedruckten, Böckler-Scheidiſchen Ex. Strasburg 1694 ein paar flüchtige Gedanken beygeſchrieben. Ietzo habe ich keine Zeit zu prüfen, ſetze ſie aber unverändert hieher, und überlaſſe es Ihnen blos, ſie nur anzuſehen, auch völlig zu verwerfen, weil mir, da ich an Sie ſchreiben wollte, es erſt wieder eingefallen iſt. An Vergleichung, Unterſuchung u. dergl. war alſo gar nicht mehr zu gedenken. Lib. II. c. 1. p. 61. Lin. 4. εἴλης an εἰλ.? cf. Dorville ad Charit. p. 664. (Auch erinnere ich mich, in einer Note ad Ariſtoph. Nubes davon gehandelt zu haben.) — Ib. lin. 12. ἐκραιπαλ. forte ἐγκραιπαλόντες, at pag. 100. kommt das erſte Wort wieder vor. S. 67. II. 2. §. 17. παραταξ. vertit Politian. *virtutem.* forte reperit πράξεων, vt c. III. §. 4. S. 68. II. 2. fin. περιειλημμ. an περιειλημμένοι. ſic poſtea reperi in edit. Sartorii Ingolſt. v. ad p. 61. — S. 87. II. c. 7. §. 5. ἔς τε τον — ἐβλασφ. conf. Hemſterh. ad Ariſtoph. Plut. p. 456. — S. 90. II. 8. lin. pen. fort. καὶ τί πρακτέον, ἦγ. S. 94. II. 9. §. 3. poſt ἁρπάσαι ſupplet Steph. διενοήθη, quod durum eſt. fort. excid. ἐῤῥίφθαι ἐθέλει ἁρπάσαι. II. 9. S. 96. §. 14. ἐπαμύναι gloſſam redolet, poſitum explicandae cauſſa formulae ἐπεξ — φόνῳ, quod eſt venire ad caedem puniendam, vindicandam: v. Hemſterh. ad Plutum, et mox pag. ſeq. lin. 1. et 18. S. 146. III. 8. lin. vlt. poſt φιλίαν additur Νίγρε in edit. Baſil. S. 169. III. 14. διαλαμπ. v. Morum ad Iſocr. p. 14. — Dieſs mag genug ſeyn, zum Prüfen oder Verwerfen; beſonders aber zur Bezeugung meiner dankbaren Hochachtung, mit der ich verharre

Ew. Hochedelgebohren

Erlangen,
den 13. Oct. 1788.

ergebenſter Diener
Gottlieb Chriſtoph Harleſs.

EXCVRSVS SVPER LVSV VERBORVM AD VARIA HERODIANI LOCA.

(Vid. Tom. I. Excurſ. ad 1, 4, 7. pag. 836.)

Is luſus vniuerſe cernitur in vocabulorum, vicine ſtantium; ſimilitudine qualicunque, vel quoad litteras, vel quoad ſonum, vel quoad ſententiam, tenetur que, apud Noſtrum maxime, rebus tribus, *primum* figuris quibusdam ſ. ſchemaſi rhetoricis, *deinde* ſyntaxi et compoſitione aliqua in iunctis verbis, *denique* concinnitate.

Ac primum genus, e rhetorum figuris, et ipſum eſt duplex, tum ſimplex, tum mixtum, quorum illud conſtat vna figura tali, hoc multis ſimul; quod poſtremum conſit etiam ſimul e concinnitate. Exempla, quae ſubiicimus, rem hanc et diuiſionem confirmabunt.

Simplicis quidem generis eſt hoc in ſimiliter finiente; τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας 6, 1; 2. cf. Ern. rhetor. §. 345.

E mixto autem genere ſunt iſta. Nam a) paronomaſiam (Ern. rhet. §. 344. e.) habent ſimplicem quidem illa καιρὸς εὔκαιρος 1, 4, 7., addita in adiectiuo vna ſyllaba, — ſed concinnitatem etiam, membra que ſimilia et compar illud, in arte nominatum, φθάσας τῇ τοῦ δόρατος αἰχμῇ τὴν τῶν ὀδόντων ἀκμὴν 1, 15, 12, e., mutatis in αἰχμῇ et ἀκμὴν litteris, — it. τούτῳ τῷ τέλει Πλαυτιανὸς ἐχρήσατο, ἀπλήστῳ τε ζήσας πάντων ἐπιθυμίᾳ, καὶ χρησάμενος — ἀπίστῳ ὑπηρεσίᾳ 3, 12, 26. praeter concinnitatem, tum paronomaſiam in adi. ἀπλήστῳ et ἀπίστῳ, ademta littera et mutata vocali in poſtr. adi., tum inſuper polyptoton in verbi modo; ἐχρήσατο et χρησάμενος.

b) polyptoton (Ern. rhet. §. 343.) autem ſimplex faciunt; in ſubſt. ἀνθρώπων — τοῖς ἀνθρώποις 1, 12, 6. it. τὴν τύχην ὁμοίαν τῆς τύχης 3, 4, 7. e.

in pron. αὐτῶν αὐτὴν τὴν ξυγγένειαν 8, 8, 2. — ſed, per ſuſpicionem, αὐτοῦ καὶ Κρόνον αὐτὸν 1, 16, 3. p. 678. m.

in verborum genere et modo, συγγέγραπται —, συνέγραψα 1, 2, 9. c. 10. e. it. ἐγένετο —, γενομένης λ. 1, 16, 16. e. ſq. ἐγένετο —; γενέσθαι 3, 4, 18. it. βούλεσθαι —, ἐβούλετο 1, 15, 17. it. σώζεσθαι —, σώζειν 8, 3, 5.

ſed polyptoton vna cum dilogia ſ. πλοκῇ ſ. antanaclaſi, (Ern. rhet. §. 341.) in ſubſt. γένους — τῷ ὑστέρῳ γένει 5, 1, 17. p. 30. m. it. τὸ — ὄνομα — τῷ — ὀνόματι 7, 10, 12.

it. in ſubſt. et verbo, οὐκ ἀνασχετὰ ἡγούμενος — τῶν ἐκεῖσε ἡγουμένων 6, 3, 1.

it. in verbis duobus, ὃν κοινωνὸν — ποιησάμενος —, δεσμὸν — ἐποιήσατο 1, 8, 6.

at ſimul e concinnitate, νοῆσαί τε ὀξὺς, καὶ τὸ νοηθὲν ἐπιτελέσαι ταχὺς 2, 9, 2. e.

c) paregmenon (Ern. rhet. §. 344.) porro ſimplex videas in his, in ſubſt., δυσπραγίαν (ἐν) τοῖς πράγμασιν 2, 9, 3. e.

it. in ſubſt. et verbo, τὸ ἔργον κατέργασται 3, 12, 12. it. σύσκευὴν — ἐσκευάσθαι ib. 21. it. ϛρατηγοί τε — κατελέγοντο, ἐκ τε — Ἰταλίας λογάδες 7, 12, 2. it. τῷ τε κεράμῳ βάλλοντες — καὶ λίθων βολαῖς λ. ib. 11.

it. in adv. et verbo, δυσφόρως — φέρουσα 1, 8, 9. it. φοράδην φερόμενος 3, 14, 6.

it. in verbis duobus, εἰ — τινὲς ἐκ τῶν φυγόντων κατέφευγον 3, 2, 18.

at mixtam parecheſin, (Ern. rhet. §. 344.) e ſimilibus quidem initiis, in ſubſt., ᾄδομεν — θίους — θεαμάτων ἐν πᾶσι θεάτροις 3, 8, 17.

it. in ſubſt. et verbo, γράψας — γραμματεῖον 1, 17, 4. θύσας — θυσίας 2, 6, 18. it. ἐν ἀρχῇ ἄρξαι 8, 8, 17.

it. in verbis duobus, ἀνεψχθη ſ. ἀνῴχθη —, ἀνοίξας 3, 3, 11. e. it. ἀπαγαγεῖν —, ἀπαχθέντες 3, 14, 4.

tum e ſimilibus mediis vel ſolis, vel ſimul cum initiis, in adi. et ſubſt. ἐξ ἰσοτίμου φιλοτιμίας 3, 6, 10. e.

it. in ſubſt. et verbo, περιτετάχιστο — τάχα 3, 1, 14. it. καμάτων —, οὓς ἐκάμετε 3, 6, 7. e. it. τιμῇ — ἐτιμήσαμεν ib. 12.

it. in verbis duobus, ſimul et e concinnitate, δυσφόρως μὲν πάντες ἤκουσαν, ὑπήκουον δὲ ἀνάγκῃ 5, 5, 2.

* προσποιούμενος — ἀντιποιεῖσθαι 2, 9, 14. in quo et paronomaſian ſumas.

Ad hanc e rhetoricis figuris partem retulerim etiam,

a) οὔσῃ φύσει e Codd. lectione 1, 12, 1. e. pro quodam ſimiliter finiente,

b) ἔπατ' ἐπιδόσεσι e Cod. lectione ib. 9. p. 495. m. pro parecheſi aliqua;

c) πλεῖστον δὲ πλῆθος — ἠθροιστο 4, 11, 7. pro eadem parecheſi et ſimul paronomaſia,

d) οὐκ ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ λ. 2, 2, 12. pro parecheſi et paregmeno aut polyptoto, it. οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ λ. 5, 5, 2.

* ἑνὸν αὐτοῖς αὐτοὺς σώζεσθαι 8, 3, 5. e. Bg. Vs. p. 951. m.

e) πλεῖστα πάντων ἐγχαρισθεὶς, πάντων οὐσίαν ἄχεν ἐλάττονα 2, 1, 11. pro epanodi forma, cf. Ern. rhet. §. 343., quanquam per me hoc poſtremum referetur et ad *tertium* deinde genus.

Alterum genus, e ſyntaxi, complectitur copulata inter ſe per internam coniunctionem, h. e. notionem ac ſententiam, ſiue iuncta affinia ſibi, quoad ſenſum. Habet id genus prodit que vel nullam copiam, vt in ſubſt. cum verbo, *μᾶλλον ἐπολυπλασιάσθη τὸ πλῆθος* 8, 2, 10.

vel aliquam, in adi., *ἐν ἡλικίαις — διαφόροις ἐχ ὅμοια — τὰ ἐπιτηδεύματα* 1, 1, 10. vbi *διάφορα* et *ἐχ ὅμοια* ſunt ſynonyma tamen, quanquam externa ſpecie diuerſa, et locus hic ſimul tenet concinnitatem, atque, e ſuperiori partitione, exemplum hoc pertinet ad formam mixtam.

it. in adi. et ſubſt., *πόλις, ἰδίᾳ δήμῳ πολυάνθρωπος ἦν* 8, 2, 6. vbi adi. pars ineſt iam in adiuncto ſubſt., ſufficiebat que pro eo aliquod ex his, *πλήρης, εὔπορος, ἄφθονος, ἀκμάζοντα*.

it. in ſubſt. et verbo, *τὰ μέλλοντα φοβήσεται, δέει τῶν* λ. 1, 5, 26. e. it. *πλεῖςον — τῷ δήμῳ σύνηθει δρόμῳ* 2, 2, 8. it. *καταλαβὼν — οἰμωγὴν τε καὶ πένθος — παῖδας — θρηνέντων* 3, 4, 13. it. *πρὸς βασιλέας τὸ τίμιον, ἐς αἰδεῖσθαι* 2, 10, 3.

it. in phraſi et privo verbo, *κεχρῆσθαι συμφορᾷ ἐκ τε ὧν πεπόνθεισαν* λ. 6, 7, 7.

Referantur huc et illa

a) in verbis duobus, *ἐδεδίει τε καὶ ἤλπιζεν* 1, 3, 11. it. *βαςάσαντες τὴν κλίνην, φέρεσιν* λ. 4, 2, 11.

b) in ſubſt. et verbo, ſ. in formula e ſubſt. cum praep. et in verbo privo, *μετὰ δέες — διῄει ὁ ςρατὸς, ἐλπίζοντες* λ. 8, 1, 15.

* *ὑπὸ δέες καὶ ἀγνοίας ἐκ ᾔδει τὸ* λ. 7, 5, 10. e lect. vulg.

Tertium denique genus, e concinnitate, praeter illud exemplum ſupra mixtum paronomaſia 1, 15, 12. *φθάσας* λ., continet membra paria, in quibus et ipſis, fortuito tamen, excidit ſcriptori aliquid e rhetoricis figuris, vt in ſubſt. *τὸ μὲν ἡδὺ τῆς ἀκροάσεως —, τὸ δ' ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως* λ. 1, 1, 2. p. 8. ſq. per ſimiliter finiens, it. ib. 5. p. 19. — 23.

it. in adi. et ſubſt. *ἐπιμηκέςερον — τὴν ἀρχὴν, — πρόσκαιρον τὴν δυναςείαν* ib. 6. it. *θυγατέρες μὲν — πλείες, ἄῤῥενες δὲ δύο* 1, 2, 1. it. *τὰς πλέτε περιβολὰς λαμπρὰς, κοσμίες δὲ τὸν τρόπον καὶ σώφρονας τὸν βίον* ib. 3. — *ἔτε — χρημάτων πλῆθος — αὐταρκές —, ἔτε δορυφόρων φρερὰ ἱκανὴ* λ. 1, 4, 10.

it. in ſubſt. cum praep. *κισσὸν μὲν — ἀντὶ καυσίας —, θύρσον δὲ ἀντὶ σκήπτρε* 1, 3, 7.

it. ſimul cum verbo, *οἱ ἐξ ἀνάγκης δυλεύοντες, — οἱ μετὰ πάθες ὑπακούοντες* 1, 4, 12.

it. in ſubſt. cum verb. et adv. *θαυμάζειν ἐστὶ καὶ τὴν τέχνην τῶν τὴν ἀρχὴν κατασκευασάντων, καὶ τὴν ἀλκὴν τῶν ὕστερον καθηρηκότων* 3, 1, 15. vbi in relatis ad ſe ſubſt. *τὴν τέχνην* et *τὴν ἀλκὴν* modo habetur ſimiliter finiens aliquod, ſed in comparatis adv. *τὴν ἀρχὴν* et *ὕστερον* nil tale et tantum ſynonymicus ſenſus.

Huius tertii autem generis exempla plura vel ſimilia his, vel alius formae reperientur in Ind. *Obſeruat.* v. *compar* et *concinnitas.*

TABVLA CHRONOLOGICA IN HISTORIAM HERODIANI.

Anni V. C.	Conſules	Anni Chriſti	Anni Imperator. collecti.	Anni Imperat. expanſi, a Cal, Ian.	Anni LX. Hiſt. Herod.
932	Praeſente et Condiano	180	Commo-	Com- 1	1
933	Commodo Aug. III. et Burro	181	dus impe-	modi 2	2
934	Mamertino et Rufo	182	rav. poſt	3	3
935	Com. Aug. IV. et Victorino II.	183	Marcum,	4	4
936	Marullo et Aeliano	184	an. 13.	5	5
937	Materno et Bradua	185		6	6
938	Com. Aug. V. et Glabrione II.	186		7	7
939	Criſpino et Aeliano	187		8	8
940	Fuſciano II. et Silano II.	188		9	9
941	Silano et Silano	189		10	10
942	Com. Aug. VI. et Septimiano	190		11	11
943	Aproniano et Bradua	191		12	12
944	Comm. Aug. VII. et Pertinace	192		13	13
945	Falcone et Claro	193	Seuerus	Seueri 1	14
946	Seuero Aug. II. et Albino Caeſ.	194	poſt Per-	2	15
947	Tertullo et Clemente	195	tinacem,	3	16
948	Dextro II. et Priſco.	196	et Did.	4	17
949	Laterano et Rufino	197	Iulianum	5	18
950	Saturnino et Gallo	198	ann. 18.	6	19
951	Anullino II. et Frontone	199		7	20
952	Seuero et Victorino	200		8	21
953	Fabiano et Muciano	201		9	22
954	Seuero Aug. III. et Ant. Aug.	202		10	23

Anni V. C.	Conſules	Anni Chriſti	Anni Imperator. collecti.	Anni Imperat. expanſi, a Cal. Ian.	Anni LX. Hiſt. Herod.
955	Geta et Plautiano II.	203		11	24
956	Cilone et Libone	204		12	25
957	Anton. Aug. II. et Geta Caeſ.	205		13	26
958	Albino et Aemiliano	206		14	27
959	Apro et Maximo	207		15	28
960	Ant.Aug.III. et Geta Caeſ.II.	208		16	29
961	Pompeiano et Auito	209		17	30
962	Fauſtino et Rufino	210		18	31
963	Gentiano et Baſſo	211	Antoni-	Antoni- 1	32
964	Aſpro et Aſpro	212	nus Cara-	ni Ca- 2	33
965	Anton.Aug.IV. et Balbino II.	213	calla poſt	racallae 3	34
966	Meſſalla et Sabino	214	Severum	4	35
967	Laeto II. et Cereali	215	ann. 6.	5	36
968	Sabino II. et Anullino	216		6	37
969	Praeſente et Extricato	217	Macr.a.1.	Macrini 1	38
970	Macrino Aug. II. et Aduento	218	Elagaba-	Elaga- 1	39
971	AntoninoAug.II.etSacerdote	219	lus ann.6.	bali 2	40
972	Anton.Aug.III.etComazonte	220	leg. 4.	3	41
973	Grato et Seleuco	221		4	42
974	Anton.Aug.IV. et Alex.Caeſ.	222	Alexan-	Alex. 1	43
975	Maximo II. et Aeliano	223	der ann.	2	44
976	Iuliano II. et Criſpino	224	14.	3	45
977	Fuſco II. et Dextro	225		4	46
978	Alexand. Aug.II. et Marcello	226		5	47
979	Albino et Maximo	227		6	48
980	Modeſto et Probo	228		7	49
981	Alex. Aug. III. et Dione II.	229		8	50
982	Agricola et Clementino	230		9	51
983	Pompeiano et Feliciano	231		10	52
984	Lupo et Maximo	232		11	53
985	Maximo II. et Paterno	233		12	54
986	Maximo III. et Vrbano	234		13	55
987	Seuero et Quintiano	235		14	56
988	Maximino Aug. et Africano	236	Maximi-	Maxi- 1	57
989	Perpetuo et Corneliano	237	nus an. 3.	mini 2	58
990	Crinito et Pontiano	238		3	59
991	Gordiano Aug. et Auiola	239	Gordian.	Gord. 1	60

CHRONOLOGIA IN HERODIANI HISTORIAM, EX EDIT. PATAV. AD SINISTRAM QVIDEM, SED AD DEXTRAM COMPARATA ILLA EX REIMAR. EDIT. DION. CASS.

A. V. C. Ab obitu Marci Aurelii Imperatoris.
933. Decimo ſexto Kal. April. M. Au-
Ch. 180. relius Antoninus Philoſophus in Pannonia mortuus eſt, hominibus ingens ſui deſiderium relinquens.

Huic ſucceſſit
Aur. Commodus Antoninus, qui — Bruttio Praeſente II. et
V. 934. ſuſcepto in Pannoniis Imperio, reli- — Sex. Condia-
C. 181. cto que Marcomannico bello Romam — no Coſs.
proficiſcitur. Perennium, Italicum hominem, militaris diſciplinae periti ſſimum, Praetorianis praeficit. Hic, vt erat diuitiarum auidiſſimus, omnia in ſe trahens, Imperatorem in exitium paternorum amicorum concitat, Lucilla etiam, Commodi ſorore, ſaevitiam eius irritante, quae, muliebri aemulatione accenſa, per Quadratum nobiliſſimum adoleſcentem Senatorios Viros aduerſus Imperatorem ſolicitat, quorum vnus, ſtricto pugione Commodo exitium intentans, deprehenditur.

V. 938. Imperator, odio in Senatum ac-
C. 185. cenſus, facta Perennio poteſtate quaeſtiones exercendi, tum coniuratos omnes, tum Lucillam ipſam, ſororem ſuam, ſupplicio affici iubet.

V. 940. Perennius, ſublatis praecipuis Vi-
C. 187. ris, rebus nouis ſtudet, et, Imperium affectans, Commodo parat in- — V. 935. Pe-
ſidias, ſed, iis detectis, iuſſu Im- — tronio Ma-
peratoris vna cum filio occiditur. — mertino et

V. 941. Maternus ex deſertore Latronum — Corn. Rufo
C. 188. Dux nouis Imperatorem inſidiis pe- — Coſſ.
tit. Primo enim prouincias vaſtat,

deinde conſilium init occidendi per fraudem Principis. Sed, proditus a ſociis, temeritatis poenas luit.

Per idem tempus peſtis Italiam, et praeſertim Romam vaſtabat. Quare Commodus, ſuadentibus medicis, Laurentum ſeceſſit.

Fames quoque Cleandri, Praefecti V. 942. quo-
militum, maleficio oritur, rerum ne- C. 189. bus
ceſſariarum penuriam ex conſulto in- Silanis Coſſ.
ducentis, vt occaſionem largiendi captet. Quare a populo ad necem flagitatus, Equites Principis immittit in turbas. Vnde mox in Vrbe tumultus et pugnae. Tandem Cleander accitus ab Imperatore obtruncatur.

V. 942. Commodus, tot periculis irritatus,
C. 189. crudelis et ſuſpicax fit, bonosque Viras vitans, vili Aſſentatorum turbae ſe dedit.

V. 943. Commodus, repudiato paterno co- Commodo
C. 190. gnomine, Herculem ſe Iouis filium VI. et Petre-
iubet appellari, depoſito que Impe- nio Septimi-
ratorio cultu leonis pellem ſubſternit, ano Coſſ.
manu que clauam geſtat, ſimul purpureas ſibi auro que intextas veſtes circumdat, non ſine omnium irriſione.

V. 944. Romae conflagrant Palatium atque
C. 191. Aedes Veſtae vsque ad Palladium, quod vix ſeruatum, item Pacis Templum ac magna pars Vrbis.

Commodus iaculandi et pugnandi V. 945. Com-
ſcientiam publice oſtentare inſtituit. modo VII.
Et inſano ſtudio foedis que rationi- et Pertinace
bus amorem et peritiam rei gladiato- II. Coſſ.
riae proſtituit.

V. 945. Commodus Primores Senatus, con-
C. 192. ſcripto eorum catalogo, parat occidere. Qui fatalis occidendorum catalogus cum in manus Marciae concubinae perueniſſet: ea, ſe quoque neci deſtinatam videns, adſcitis in

conſilii ſocietatem Electo cubiculario et Laeto militum Praefecto, venenum in potu offert Commodo, mox Narciſſum quendam immittit in cubiculum, qui luctantem adhuc cum veneno Imperatorem ſuffocat, cum imperaſſet an. 13.

Succeſſit ipſi Kal. Ianuar.

V. 946. C. 193. Heluius Pertinax ex Praefecto Vrbis ab Electo cubiculario Commodi et Laeto Praetorii Praefecto vocatus ad Imperium, et mox a Senatu confirmatus. Initia Principatus laeta, magna ſpe futurorum, celebrantur; ſolis Praetorianis inuidentibus, qui, conſpiratione facta, in aulam furentes ingruunt, et miniſtris Imperatoris perterritis ac dilabentibus, eum obtruncant, cum imperaſſet menſes 2. d. 28. V. 946. Soſſ. Falcono et Erucio Claro Coſſ.

Eo interfecto milites e caſtris venale Imperium proclamant, donec Iulianus quidam licitatur Principatum, ſcalis que in caſtra receptus, Imperator acclamatur, multum deteſtante et increpante Populo, qui vindicem Imperii Nigrum, tum Syriae Praeſidem, optat.

Quo cognito Niger, in ſpem erectus occupandi Imperii, pro ſuggeſtu ad milites diſſerit caſum proiecti opem que implorantis Imperii, ſtatimque Imperator conſalutatur.

Sed dum Antiochiae in Syria ludis vacat: Seuerus, genere Afer, Pannoniis Illyricis que exercitibus Praefectus, a militibus (his) Imperator declaratus, fauſtis que acclamationibus exceptus, Romam feſtinat. Cuius inopinato aduentu terretur Iulianus, mox que Senatus decreto interficitur, Seuerus autem Imperator declaratur.

	Hic itaque rebus in Vrbe ordinatis, et Albino, qui tum Britannicis praeerat exercitibus, communicato in ſpem imperio, aduerſus Nigrum copias educit.	
V. 947. C. 194.	Seuerus apud Cyzicum aduerſus Aemilianum, Nigri Ducem, pugnat, mox, expugnata Tauri montis munitione, Ciliciam ingreditur, commiſſo que ad Iſſicum ſinum atroci praelio, Nigrum cum omni exercitu fugat. Qui mox repertus interficitur vna cum propinquis et amicis.	V. 947. Seuero II. et Cl. Albino Coſſ.
V. 948. C. 195. V. 949. C. 196.	Rebus Orientis ex ſententia geſtis, Seuerus de bello aduerſus Albinum cogitat, miſſis que, qui Byzantium expugnarent, ipſe interim profectionem accelerat.	V. 948. Scapulo Tertullo et Tincio Clemente, Coſſ. V. 949. Domitiano Dextro II. et Val. Meſſala Coſſ.
V. 950. C. 197.	Seuerus Albinum apud Lugdunum Galliae acri praelio adoritur, ac demum vincit, crudeliter que vſus victoria, caput Albini Romam mittit patibulo praefigendum, reditum que maturat.	V. 950. Cl. Laterano et Rufino Coſſ.
V. 951. C. 198.	Romam reuerſus, in amicos Albini et Optimates deſaeuit, populoque interim ludis tum aliis, tum ſaecularibus delinito, ipſe, participato filiis Imperio, Orientale bellum molitur.	
V. 952. C. 199.	Bellum in Orientem transfert aduerſus Barſemium Atrenorum Regem.	V. 952. Corn. Anullino et Auf. Frontone Coſſ.
V. 953. C. 200.	Armeniam ingreditur Seuerus; eiusque fidei Armeniorum Rex et Abgarus Osroënorum vltro ſe permittunt, muneribus, auxiliis et obſidibus miſſis. Inde Seuerus Arabiam Felicem vaſtat.	V. 953. Seuero et Auf. Victorino Coſſ.

V. 954. Adiabenos vincit, Atrenorum que
C. 201. regionem ingreſſus, Atras Vrbem, altiſſimo impoſitam monti, circumſedit. Sed, cum omnia nequicquam tentaſſet, imminuto morbis exercitu revertitur.

V. 955. Seuerus, fortuna magis, quam con-
C. 202. ſilio ad Parthorum fines nauibus delatus, Artabanum regem Cteſiphonte expellit, Vrbem ipſam capit, theſaurorum maximae que praedae compos factus.

V. 956. Inde Romam cum filiis rediens, de
C. 203. Parthis aliis que nationibus triumphat. Feſtos dies, ſacrificia et ſpectacula populo indulget, Reipubl. deinceps intentus et diſciplinae domus ſuae.

V. 957. Seueri filii, in licentiam effuſi, in-
C. 204. vicem diſſident, quorum alterum maiorem natu, Baſſianum nomine, iam tum Imperatorem creatum, nuptiis cicurare inſtituit, collocata ei Plautia, Praefecti militum filia. Verum id ingratum infenſum que coniugium fuit.

Igitur ſtimulatus querelis filiae (pa- V. 953.
ter) Plautianus, ſimul pecunia ſua fretus, vtriusque Imperatoris caedem molitur: ſed deprehenſus ſtatim vna cum fautoribus interficitur, proiecto in publicum cadauere.

V. 958. Poſt haec Seuerus, extra Vrbem V. 956.
C. 205. plerumque degens, tum publica curat, tum filios ab vrbano luxu retinere ſtudet, atque e feralibus diſcordiis in gratiam eos revocare, ſed fruſtra.

V. 961. Inter haec motus Britanniae nun-
C. 208. ciatus, qui a Seuero, vt gloriae et in filios diſciplinae occaſio, accipitur. Ergo mox cum filiis in Britanniam profectus, proviſis, quae ratio belli

et loci poſtulabat, filiorum alterum Antoninum Baſſianum in hoſtem ſecum ducit, alterum, Getam nomine, in parte inſulae, Romanis ſubiecta, relinquens.

V. 962. C. 209. Pugnae quaedam tumultuariae et excurſiones cum Britannis fiunt, victore vbique Romano exercitu.

V. 963. C. 210. Interim Seuerus, iam ſenio confectus, in morbum incidit, atque Antoninum in bellum ad Imperatoris obeunda munia mittit; qui ſoli ſibi Imperium vindicare, et patrem e medio tollere ſtudet. V. 963. Acil. Fauſtino et Triar. Rufino Coſſ.

V. 964. C. 211. Seuerus moerore magis, quam morbo, conſumtus obiit, clariſſimus omnium Imperatorum bellicis operibus. Imperauit an. 18. V. 964. Q. Lolliano et Pomponio Baſſo Coſſ.

Succeſſit

M. Aur. Antoninus Caracalla vna cum fratre Sept. Geta, altero alteri inſidiante.

Caeterum Antoninus mox poſt patris mortem omnes paternos amicos et miniſtros e medio tollit, exercitum que a fratre alienare fruſtra conatus, ad ſimulatam denique concordiam adigitur. Facta que in Britannia pace, Romam vna cum fratre ac matre redit.

V. 965. C. 212. Antoninus et Geta diſcordias exercent, ac de diuidendo Imperio coram matre agitant: ſed, illa conſilium impediente, augentur diſſidia, donec Antoninus, caeſo crudeliter fratre, ſolus Imperator acclamatur, multa que ſtrage ſaeuit in Getae amicos et in populum vniuerſum. V. 965. duobus Aſpris Coſſ.

V. 966. C. 213. Horum facinorum ſtimulante conſcientia, Vrbe ſecedit, et in regiones Septentrionales proficiſcitur. V. 966. Antonino IV. et Cael. Balbino Coſſ.

V. 967. C. 214.	Inde in Thraciam venit, progreſſus que Pergamum et Ilium, Achillis memoriam veneratur. Hinc Aſia omni Bithynia que et reliquis regionibus pertranſitis, atque vbique rebus compoſitis, deuenit Antiochiam, vbi aliquamdiu moratus, Alexandriam contendit.	V. 968.
V. 968. C. 215.	Alexandriae tumulum Alexandri donis ornat; mox conuocatam in campum Iuuentutem omnem exercitu que circumdatam ex improuiſo horribili ſtrage contrucidat. Cui cauſam dedere dicteria et ſcommata, ab Alexandrinis in Antoninum, Romae agentem, iacta.	Laeto II. et Cereali Coſſ. V. 969.
V. 969. C. 216.	Antoninus, Parthici cognomen affectans, mirifica fraude Artabanum, Parthorum Regem, circumueniens, eius Regnum populatur; mox in Meſopotamiam reuertitur, territus que praeſagiis de ſui morte ad magicas artes conuertitur.	C. Attio Sabino et Corn. Anellino Coſſ. V. 970. Bruttio Praeſente et Meſſio Extricato Coſſ.
V. 970. C. 217.	Antoninus Imperator prope Carras, Meſopotamiae vrbem, occiditur a Martiali Centurione, iuſſu Opilii Macrini. Ipſe que Macrinus eligitur Imperator, qui mox bellum aduerſus Parthos parat.	
V. 971. C. 218.	Triduana pugna cum Artabano, Parthorum Rege, feliciter geſta, atque Antonini monte nunciata, foedus cum eodem Rege init, atque Antiochiam proficiſcitur; vbi dum luxu Principis auctoritatem emollit, exercitus indignari coepit, necem que eius animo agitare. Quare milites Romani Baſſianum, ſacerdotem Solis in Phoenicia, Antonini, vt putabatur, filium, ex Soaemide, Mammaeae ſorore, genitum, in caſtra receptum, Imperatorem acclamarunt.	V. 971. Macrino et Advento Coſſ.

Igitur Macrinus aduerſus rebellantes educit exercitum: ſed, ſegnius pugnantibus ſuis, ipſe fuga elabitur, Romam que, opem imploraturus, iter aggreditur. Verum, Chalcedone repertus, vna cum Diadumeno filio, quem iam Caeſarem fecerat, interficitur, cum imperaſſet an. 1. m. 2. d. 28.

Igitur

M. Aur. Antoninus Heliogabalus, V. 971. An-
— ita enim deinceps vocatus Baſſia- tonino Elag.
nus, — rebus in Oriente ordinatis, et Coclatino
Romam contendere ſtatuit. Cum Aduento
que hyemandum eſſet, Nicomediae: Coſſ.
inſana et muliebri luxuria foedari coepit.

V. 972. Heliogabalus Romam venit, et ad
C. 219. Helaeagabali ſui, ſcilicet ſolis, caeremonias et inſanos ritus totam Vrbem conuertit.

V. 974. Heliogabalus ſuaſione Maeſae, V. 974. Gra-
C. 221. auiae ſuae, Alexandrum, Mammaeae to et Seleuco
filium, Caeſarem creat, qui Mam- Coſſ.
maeae matris cura egregiis ſtudiis educatur. Hinc ſtudia militum in eundem Alexandrum, quae matris artibus magis accenduntur, adeo, vt vtrique inſidiaretur Heliogabalus et Alexandrum publico arceret.

V. 975. Tandem, militibus poſtulantibus,
C. 222. Heliogabalus Alexandrum adducit in caſtra; ibi que necem intentans ſtudioſis Alexandri militibus, vna cum Soaemide matre interficitur.

Imperator autem declaratur ſolus

Alexander Seuerus, Mammaeae finit hic Dio.
filius, cui Maeſae auiae et Mammaeae matris ſtudio, 16 ordinis Senatorii Viri Aſſeſſores et Conſiliarii aſſignantur, quorum conſilio ac ſuffragio accedente omnia geruntur

V. 978. Alexander ſalutaribus legibus Rempubl. inſtituit,
C. 225. in hoc vno reprehendendus, quod manſuetudine nimia et reuerentia maiore, quam oportuit, etiam contra animi ſui ſententiam matri obſequeretur.

Caeterum incruentum geſſit Imperium, et neminem indemnatum occidi paſſus eſt.

V. 987. Tredecin iam annos imperauerat, cum affertur
C. 234. nuncius de Artaxerxis, Perſarum Regis, molitionibus, qui Artabano, Parthorum Rege, interfecta, regno que Perſis reſtituto, Romanam quoque potentiam laceſſebat.

Itaque Alexander, tentata primum per literas et legatos pace, demum Antiochiam profectus, tripertitum exercitum contra hoſtes immittit: ſed, altera manu, quae Parthis imminebat, internecione deleta, reliquis varia calamitate imminutis, Antiochiam reuertitur, Perſis quoque, victoribus quidem, ſed attritis, domum redeuntibus.

V. 988. Inter haec nuncius adfertur de incurſione Ger-
C. 235. manorum in Illyricum. Ergo, relictis ad Orientem praeſidiis, in Germaniam peruectus, Rhenum ponte iungit, Germanis que Mauros et Orientales ſagittarios opponit; per quos cum ambigue res gereretur: pacem ab hoſtibus emere tentat, indignante exercitu.

Interim Maximinus Thrax, Tyronum Praefectus, votis militum Imperator acclamatur, eductis que aduerſus Alexandrum Tyronibus, et caeteris quoque militibus ad ſuas partes accedentibus, Alexandrum vna cum matre obtruncari iubet.

Imperauit Alexander, iuxta communem ſententiam, an. 13. d. 9. Tamen Herodianus 14 annos ei tribuit.

Caeterum Maximinus initio ſtatim Imperii omnia ad tyrannidem vertit.

Germanis magno exercitu bellum intulit, eos que magna vi adortus, quamuis intra paludes et ſyluas delitescentes, profligauit. Inde in Pannoniam reuerſus, Sirmii hyemauit, dire interea per ſuos Praefectos tum in Vrbe, tum alibi, graſſatus.

V. 989. Quare alienatis a Maximino omnium Gentium
C. 236. animis, Afri primum rebellandi occaſionem arripiunt, occiſo que Procuratore Carthaginis, Gordianum, Africae Procons., Imperatorem creant.

Quod vbi Romae vulgatum eſt: vniuerſus Populus, abolitis Maximini honoribus, Gordianum filium que ipſius Auguſtos declarat.

Mox Senatus literas ad Prouinciarum Rectores mittit, vt Gentes ad defectionem impellat.

V. 990. His cognitis Maximinus profectionem in Italiam
C. 237. edicit, vno que tantum die interiecto, iter aggreditur.

Dum in itinere Maximinus eſt: Capellianus, Numidiae Praefectus, inſtructo aduerſus Gordianum exercitu, commiſſoque ad Carthaginem praelio, ambos Gordianos occidit. Cuius rei fama magnopere conſternati Romani, Maximum Pupienum et Clodium Albinum Imperatores creant; cum que huic Senatus electioni aduerſaretur Populus: Gordiani nepote, puerulo adhuc, Caeſare creato mitigatur.

Poſt haec ingens Romae tumultus, ac paulatim ciuile bellum ortum eſt, in quo, conflictantibus inter ſe militibus Praetorianis ac Populo, tandem, eruptione militum facta, omnia incendio ac direptione turbata ſunt.

Inter haec Maximinus cum exercitu Italiae fines attigerat, ſuperatis que nemine reſiſtente Alpibus, Aquileiam obſidebat. Sed Aquileienſes Ducibus Criſpino et Menephilo fortiter reſiſtebant.

Quare oppugnantes doliis, pice refertis, grauiter vexati, ac demum rerum omnium penuria afflicti, repente conſilium occidendi Maximini capiunt. Ingruentes que medio die, ipſum cum filio obtruncant, capitibus Romam miſſis. Qua re cognita obſeſſi, ad amicitiam ab obſidentibus prouocati, omnia liberaliter iis ſuppeditant.

Inde Maximus Pupienus, qui tum Rauennae in apparando bello occupabatur, Aquileiam profectus, exercitum in prouincias caſtra que propria dimiſit. Ipſe vero cum ſtipatoribus ac auxiliaribus Germanis Romam reuerſus eſt.

V. 991. Romae igitur Maximus et Balbinus magna mo-
C. 238. deſtia et grauitate imperabant, cum repente, inter ludos Capitolinos, milites, indigne ferentes, datos ſibi a Senatu Principes, veſano quodam motu ad Regiam concurrunt, ipſos que Imperatores, inter ſe aemulatione poteſtatis diſſidentes, impetu

corripiunt, ludibriis que vexatos ad poſtremum occidunt, cum imperaſſent ferme annum vnum.

Mox Gordianum, 13 annorum puerum, Caeſarem iam, vt diximus, a Senatu creatum, Imperatorem declararunt.

GENEALOGIAE IN HERODIANI HISTORIAM EX EDIT. PATAV.

Aelii Adriani, ex quibus Adrianus Imperator.

Aelius Marillinus, primus in hac familia Senator.

T. al. P. Aelius. Vxor Vlpia, amita Traiani Imperatoris.

T. P. Aelius Adrianus, Afer, cuius origo, vt aliqui volunt, ab Adria oppido, a quo mare dictum Adriaticum, vnde maiores ipſius in Hiſpaniam migrarunt, Scipionum tempore. Senator et Praetor Romanus; obiit A. C. 87. Vxor Domitia Paulina, Gadibus orta et Romam traducta.

P. Aelius T. F. T. N. Adrianus, Rom. Imperator, natus Romae nono Kal. Februarii A. C. 77. Tutores habuit Vlpium Traianum Imperatorem conſobrinum eius patris et Caelium Tacianum. Vxor Iulia Sabina Auguſta, neptis Traiani ex ſorore.

Paulina Auguſta, nupta C. Iulio Seruilio Vrſo Seruiliano, qui fuit Coſ. ex Kal. Iulii A. V. 859. cum Surano II. Coſ., — Coſ. II. cum L. Fabio Iuſto ex Kal. Iul. A. V. 863. — III. Coſ. cum C. Vibio Iuuentio Vero A. V. 866. — Legatus Pannoniae ſub Traiano.

Seruiana, Fuſco Salinatori nupta.

Seruianus Fuſcus Iunior, interfectus ab Adriano auunculo magno cum auo nonaginta annorum, ipſo exiſtente annorum 18. A. C. 136. Dion in Adriano et Spartianus.

Aur. Anton., ex quibus Anton. Pius Imper.

T. Aurelius Fuluus e Gallia Transalpina Nemauſenſi oriundus.

⋮

T. Aurelius T. F. Fuluus Coſ. cum Imp. Domitiano XI. A. V. 837. — Coſ. II. cum A. Sempronio Atratino A. V. 841. Fuit etiam Praefectus Vrbis, homo triſtis et aeger.

⋮

T. Aurel. Fuluus Conſularis, cuius vxor fuit - - -

⋮

T. Aurelius T. F. T. N. Fuluius Boionius, adoptatus ab Aelio Adriano Imp. dictus que Imp. Caeſ. T. Aelius Adrianus Antoninus Aug. Pius.

Vxor Annia Galeria Fauſtina Auguſta, Annii Veri filia, amita M. Aurelii Antonini Philoſophi. Vide Annios Veros.

Eius filii et filiae.

Arrii Antonini.

T. Arrius Antoninus Coſ. cum P. Mario Celſo II. ex Kal. Iulii A. V. 821.

T. Arrius T. F. Antoninus Coſ. cum T. Flauio Sabino II. A. V. 848. vir bonus et qui Neruam miſeratus fuit, quod imperare coepiſſet. Scripſit epigrammata arguta et Graeca. Plin. epiſtolarum 4. — Vxor Bouina Procilla.

⋮

Arria Fadilla, quae ſecundum nupſit Iulio Lupo, Conſulari viro, ex quo nata eſt

⋮

Iunia Fadilla, nupta T. Numidio Quadrato, quem grauiter perſecutus eſt Adrianus.

⋮

T. Numidius Quadratus Coſ. cum L. Aur. Vero III. A. V. 919. — Vxor Annia Cornificia, ſoror M. Aur. Antonini Philoſophi.

⋮

Numidius Quadratus, ob coniurationem occiſus a Commodo.

T. Aurelius Antoninus. T. Aur. Fuluius. Ambo mortui ante patris Imperium.	Fauſtina Maior, nupta Lamiae Sillano.	Fauſtina Minor, vxor M. Aurel. Philoſ. Imp. Vide ibi.

Annii Veri, ex quibus M. Aurel. Philoſophus et L. Aurel. Commodus Imperatores.

M. Annius Verus, primus Senator, Praetore Hiſpano ex Succubitano municipio ortus.

⋮

M. Annius Verus Pollio Coſ. cum M. Plautio Siluano A. V. 833. cum a Veſpaſianis, patre et filio, Cenſoribus in numerum Patriciorum aſcitus fuiſſet A. V. 826. Praefectus etiam Vrbis. — Vxor Rupilia Fauſtina, Rupilii Boni Conſularis filia.

Annia Galeria Fauſtina, Auguſta, vxor Antonini Pii Imperatoris.

M. Annius Verus Praetor obiit. Vxor Domitia Caluilla, C. Caluiſii Tullii Coſ. filia et Catiliae.

M. Annius Libo Coſ. cum L. Nonio Aſprenate Torquato ſecundum A. V. 880. Chriſti 130.

M. Libo. Annia Fauſtina.

M. Aurel. Antoninus Philoſoph. Imp. Adoptatus a Pio Aug. Imp. Imperium accipiens poſt Pii obitum, L. Verum ad Imperii partem aſciuit. Vide inf. — Vxor eiusdem L. Veri

1. Ceionia, ſoror L. Aelii Veri, in Imperio Collegae repudiata.

2. Fauſtina minor, filia T. Antonini Pii. Huius moroſitatem et delicta maritus patienter tulit. Ex ea nati ſunt

Annia Cornificia, nupta T. Numidio Quadrato, ſupradicta ex familia Arriorum Ant.

L. Verus Caeſ., qui et Veriſſimus, exſecto ſub aure tubere obiit.

M. Antoninus, quadrimus periit, cum eſſet vno partu cum Commodo editus.

L. Aelius Aurel. Commodus Rom. Imper., turpis, crudelis et impurus.

Lucilla Auguſta, matre nihilo melior, fratre Commodo nihilo continentior, nupta

Fauſtina Auguſta.

Fadilla Auguſta, nupta Antiſtio Burrho.

⋮

Iunia Fadilla nupta 1. Maximino Iuniori. 2. Iunio Toxotio.

† .... Auguſta.

1. L. Aelio Vero Imp. Vide ib.

2. M. Aurel. Claudio Pompeiano, (durante luctus tempore ex priore marito,) qui Coſ. cum Cn. Claudio Seuero II. A. V. 925. interfectus a Commodo quaſi a latronibus, vt vult Lampridius, vel, ſecundum Spartianum, arceſſitus eſt ad Imperium a D. Iuliano, quod recuſauit, ſenem ſe et luminibus debilem praetendens.

Filii

Iaetus Pompeianus, interfectus a Baſſiano Caracalla Imp. Matrem vero huius Lucillam Commodus frater conſtuprauit et occidit.

M. Aur. Claud. Pompeianus, Coſ. cum Lollio Auito A. V. 861. ſub Seuero et Antonino (Carac.) Impp. Coſ. II. A. V....

⋮

M. Aur. Claud. Pompeianus, Coſ. A. V. 983. ſub Alexandro (Seu.) Imp. Coſ. II. cum Gordiano Imp. A. V. 993.

Ceionii Commodi, qui L. Verum Caeſarem et Lucium Verum Imperat. habuerunt.

L. Verus ex Hetruria vel Fauentia oriundus.

⋮

L. Ceionius Commodus.

⋮

L. Ceionius Commodus Caeſar Verus Coſ. cum Sex. Vituleno Ciuica Pompeiano A. V. 888. quo etiam ab Imperatore Adriano in filium et ſucceſſorem in Imperio adoptatus eſt, et dictus L. Ael. Verus Caeſ., magnae auctoritatis apud Adrianum, infirmae (autem) valetudinis. Obiit Kal. Ianuarii ex ſanguinis fluxu A. Chr. 137 vel 138. — Vxor Domitia Lucilla, Nigrini, viri Conſularis, filia.

⋮

L. Aelius Verus, Rom. Imperator, conſors M. Antonini Philoſophi, adoptatus iuſſu Adriani. Dictus L. Aelius Aur. Caeſar Pii Aug. filius, miſſus a M. Antonino ſocero ducibus Caſſio et Narcio de Parthis triumphauit. In reditu ex bello Germanico ſedens apud fratrem in curru inter Altinum et Concordiam ſubito apoplexia correptus, poſt triduum moritur A. Chr. 172. — Vxor Lucilla Auguſta, M. Antonini Imp. filia, de qua ſupra.

Ceionia, vxor M. Antonini Philoſophi Imp., ipſi ex Adriani voluntate deſponſata, ſed mox ab eo repudiata.

Heluii, ex quibus Pertinax Imperator.

Cn. Heluius, Trib. Mil., caeſus in pugna contra Magonem, fratrem Hannibalis. Liu. 30.

⋮

L. Heluius Lamia vel Mantia, homo deformis, de quo Cic. 2. de Orat. Plin. 35, 4. etc.

⋮

P. Heluidius vel Heluius Succeſſus, libertinus. Vxor....., quae, filium comitata in Germaniam, ibidem obiit.

⋮

P. Heluius Pertinax, Imp. Rom. Pertinax dictus a patre ex continua lignariae negotiatione, quod eam pertinaciter exerceret.

Vxor Flauia Titiana, filia Fl. Sulpitiani, quem Praefectum Vrbis ſuo loco fecerat. Habuit et Cornificiam concubinam.

C. Heluius, Aedilis Pleb. et Praetor A. V. 555. Galliam obtinuit.

C. Heluius Cinna ſep. Trib. Pl., caeſus in funere C. Iulii Caeſaris a plebe per errorem nominis, cum Cor. Cinnam Praetorem exiſtimarent eſſe.

Heluius Blaſio, D. Bruti comes, qui, rebus deſperatis, cum ille mortem ſuam lamentaretur, in conſpectu eius gladio incubuit.

Heluius Rufus, gregarius miles ſub Tiberio.

Heluius quidam, occiſus a Claud. Sen. de morte Claudii.

M. Heluius, Aed. Pleb. et Praet. A. V. 556. Hiſpaniam vlteriorem accepit. Liu. 32.

P. Heluius Pertinax, Caeſar appellatus a Senatu eodem die, quo mater Auguſta. Sed pater reſpondit: Cum meruerit. Poſt obitum patris Flamen eſt factus. A Caracalla interfectus, quod eſſet Imperatoris filius.

Didii, ex quibus Didius Iulianus Imper.

Sex. Didius.

T. Didius.

T. Didius, T. F. S. N. Coſ. cum Q. Caecilio Metello Nepote A. V. 656. triumphum egit de Macedonia.

Q. Didius, Praet. Syriae ſub Antonio.

A. Didius, miſſus a Claudio Imp. in Britanniam.

... Didius Scaeua, vir militaris, interfectus in Capitolio, irruentibus Vitellianis.

Didio Secundo reſcribit Traianus ff. 8. tit. 22.

... Didius.

Annia Procilla.

P. Didius, Mediolanenſis in Inſubria.

P. Didius Seuerus.

... Didius, Trib. Pl., legem Didiam tulit A. V. 640.

M. Didius, floruit circa A. V. 602.

Didia, Cic. ad Attic. 13.

... Didius, Praetor Iberiae, interemtus a Sertorio.

C. Didius, bello ciuili dux Caeſarianus.

Didius Gallus.

C. Didius Geta, Praet. poſt Suetonium Paulinum.

C. Didius Celer. Vxor Iunia Marcellina.

C. Didius Concordianus.

... Didius.

Didia Hilaria. Didia.

Petronius Didius Seuerus, cuius vxor fuit Clara Aemilia, filia M. Saluii Iuliani ex Saluiorum familia, quae antea maritum habuerat Nummium Albinum ex Nummiorum familia.

Petronius Didius Iulianus, Imp. Romanorum, educatus Romae apud Domitiam Caluillam, matrem Marci Imp., vel Domitiam Lucillam, matrem L. Veri Imper. Nominatus eſt, ratione adoptionis, M. Saluius Iulianus, Imper. vero creatus nominatus eſt Imper. Caeſ. M. Didius Seuerus Iulianus Aug. Pontif. Max. etc. Vxor Manlia Mallia Scantilla.

Didius Proculus.

Didia Clara Auguſta, — quod poſterius nomen ipſi poſt obitum patris abrogatum eſt, ſed conceſſum patrimonium, — nupta Cornelio Repentino.

Peſcennii.

curator. Aquini.

Peſcennii meminit Cic. ad Terentiam vxorem.

Annius Fuſcus. Vxor Lampridia

C. Peſcennius Niger, vel Nigerius Imp., nominatus ab exercitu Syriaco, quem duxit A. Chr. 194., interemtus in ſuburbano quodam prope Antiochiam ab equitibus Seueri A. Chr. 195, cum extra Vrbem imperaſſet annum vnum. — Vxor . . . cum liberis a Seuero interemta.

Clodii Albini.

Ceionius Poſtumius, Adrumetinus, vir modicae fortunae, qui tamen ſancte vixit. — Vxor Aurelia Meſſalina.

D. Clodius Ceionius, Albinus dictus a patre, quod, natus 7 Kal. Decembris, ita candidus ſtatim toto corpore fuerit, vt linteamen, quo exceptus eſt, vinceret. A Seuero in conſortem Imperii aſcitus, cum ille exercitum contra Peſcennium (Nigrum) duceret A. Chr. 194., legationis munere fungens in Britannia.

Victo Peſcennio, primum inſidiis petitus a Seuero, quibus detectis exercitum contra eum duxit, varioque Marte pugnatum eſt. Tandem circa Lugdunum in Galliis fuſis ſuis copiis ipſe ſaucius ac ſemiuiuus ad Seuerum ductus eſt, eius que caput abſciſſum, palo circumlatum, et, Romam miſſum, publice patibulo affixum eſt.

. . . ad ſummas dignitates a Senatu euectus.

Ceionia, ſoror, cuius meminit Seuerus in literis ad Albinum ſcriptis.

Septimii, ex quibus orti ſunt Seuerus, Baſſianus Caracalla Antoninus Geta, Heliogabalus et Alexander Seuerus.

M. Septimius Macer, Leptinus ex Africa.

M. Septim. Geta. Vxor Fulvia Pia, filia Fuluii Pii.	M. Agrippa, Conſularis.	M. Seuerus, Conſularis.

L. Septim. Seuerus Pertinax, Rom. Imper., natus Lepti in Africa A. Chr. 146. Imperator a militibus creatus apud Carnutum in Pannonia, cum Germanico exercitui praeeſſet. Huius vxores fuere	M. Geta, cuius vxor ... ⁝ M. Seuerus, interfectus a Baſſiano Caracalla patruele.	Septimia, nupta ... ⁝ ... filius.

1. Martia Otacilla Seuera Auguſta, filio Baſſiano.	2. Iulia Domna Pia Felix Auguſta, Emeſena Syra, quae, mortuo marito, nupſit 2. privigno Baſſiano, ſupra cuius interfecti corpus iacens, Antiochiae ipſa ſibi mortem conſcivit. Ex hac nati ſunt	huius ſoror fuit Iulia Maeſa, cuius poſteros vide in Alex. Severo.

M. Aur. Antoninus Baſſianus Caracallus Imp., natus Lugduni A. Chr. 189. et luſtrico die nominatus L. Septimius L. F. M. N. Baſſianus. Vxores eius	Septimia maior, nupta Prolio, qui fuit Coſ. cum Aetio affine A. V. 944.	Septimia minor, vxor Aetii, Coſ. cum Prolio.	Antoninus Geta Imp., natus Mediolani A. Chr. 190., dictus L. Septimius L. F. M. N. Geta.

1. Plautilla, fil. Plautiani, quam in Siciliam relegatam interemit. ⁝ Antoninus, infans mortuus.	2. Iulia Domna, nouerca ſua.	3. Iulia Soeme, quae et Symiamira et Semea dicta, concubina et necata cum filio. ⁝ M. Anton. Baſſian. Varius Heliogabalus vel Alagabalus Auitus, Rom. Imp.

Alexandri Seueri genus.

Iulius Baſſianus, ſacerdos Solis.

- Iulia Domna, vxor Septimii Seueri.
  - Baſſianus M. Aur. Antonin. Britann. Caracalla Imp.
  - Septimius Geta, Caeſ. frater.
- Iulia Maeſa, vxor Iulii Auiti Lupi.
  - Iulia Mammaea, vxor Varii Geneſii Marciani.
    - ⋮ M. Aurel. Alexander (Seuer.) Imp.
  - Iulia Soemia, vxor Varii Marcelli.
    - ⋮ M. Aur. Anton. Elagabalus Varius Auitus Lupus, haeres ſacerdotii Solis, Imp. Simulatus eſt Baſſiani Caracallae ex Soemide filius.
      - Vxores eius
        1. Iulia Cornelia Paula Auguſta, repudiata, quam etiam priuatam vitam agere coegit.
        2. Iulia Aquila Seuera Auguſta, Virgo Veſtalis, repudiata.
        3. .... Claudii Seueri, et M. Antonini neptis, cuius maritum Pomponium Baſſum interemit ex gente Pomponia.

Opilii vel Opelii.

M. Opelius Macrinus Seuerus Rom. Imp., natione Mauruſius, humili loco natus A. Chr. 165., cuius parentes ignorantur propter obſcuritatem.

Filium ſtatim conſortem Imperii fecit, eum que Antoninum nominàuit. Caeterum fuit homo faſtuoſus, arrogans et ſanguinarius, et in domeſticos tam ferus, vt ſerui ſui eum non Macrinum, ſed Macellinum dicerent, quod macelli ſpecie domus eius cruentaretur.

Vxor Nonia Celſa, ex Noniorum gente.

⋮

M. Opelius Diadumenus, natus in patris villa A. Chr. 203., Diadumenus nominatus, quod, cum naſceretur, diadema Triuiae in capite haberet. Puer fuit omnium ſpecioſiſſimus. Vna cum patre in vico Archelaide in Bithynia occiſus.

Maximini.

Micaea vel Micaba, ex Gothia oriundus. Vxor Ababa, ex Alcanis genita.

⋮

C. Iulius Maximinus, Rom. Imp., natus in vico Thraciae A. Chr. 173., in prima pueritia paſtor et opilio in montibus Thraciae fuit. Propter robur et vaſtitatem corporis, cum curſu pedes ipſe aequaret currentem Seueri equum, receptus eſt inter cuſtodes corporis eius. In die ſaepe vini Capitolinam amphoram bibit, et 40. vel 60. libras carnis comedere potuit etc. Imperator ab exercitu ex tyronum Tribuno ſalutatus A. Chr. 236., filium in collegam aſſumſit et Caeſarem nominauit.

Trucidauit vltra 4000. hominum. Vxor

1. Paulina Auguſta, ex qua natus

⋮

C. Iulius Maximinus Verus, Imp. Rom. vna cum patre creatus et occiſus.

2. Calpurnia, vidua Quarcini Maurorum Tribuni, ab ipſo interfecti, ſancta et venerabilis femina.

Metii, qui Gordianos patrem, filium et nepotem ex filia Impp. produxerunt.

Metius Curtius, Sabinorum dux contra Romulum ob raptas Sabinas acriter pugnauit A. V. 22. ex Liu. 1.

Metius Geminius, dux Tuſculanorum victus et caeſus ſingulari certamine a Manlio Torquato adoleſcente, bello Latino A. V. 413.

Metius Pompoſianus, de quo Domitianus dicere ſolitus erat: vellem tam formoſus eſſe, quam ſibi Metius videtur. Relegatus in Cyrnum; deinde occiſus ab eodem, quod habere Imperatoriam geneſin vulgo ferebatur. Hunc in Conſ. electum Victor affirmat a Veſpaſiano.

Metius Marullus V. C. Cn. Pompeii domum ſibi propriam fecit, et poſteris reliquit. Genus ſuum retulit ad Gracchos.

*Metius Suffetius, Albanorum dux, ob perfidiam ab Hoſtilio Tullo rege quadrigis diſtructus A. V. 89. ex Liu. 1.

P. Metius, ſatelles Saturnini, Tr. Pl., per quem Memmium, virum acrem et integrum, fuſie percuſſum interemit.

C. Metius tempore Ciceronis, ad Att. I. 16.

P. Metius Tarpa, ea, quae in ſcena recitanda erant, prius indicabat. Hor. in arte.

Metius Celer, quem euntem in Syriam, ad legionem, a Domitiano promiſſam, proſequitur carmine Statius Sylu. 3.

Metius Cadus, relator ſub Domitiano.

P. Metius Rufus, Coſ. cum L. Turpilio Dextro A. V. 977.

Metius Marullus V. C.

M. Metius Marullus, Vir Conſularis. Vxor Vlpia Gordiana, quae ex Traiano originem duxit.

M. Antoninus M. F. Gordianus, Imp. Rom., natus Romae A. Chr. 158., Coſ. cum Baſſiano Caracalla A. V. 965. ex Kal. Maii, Coſ. II. cum Alex. Seuero A. V. 981., Procoſ. Africam obtinuit, vbi Imp. a militibus proclamatur.

Vxor Fabia Oreſtilla, Annii Seueri filia, Antonini Pii Imp. proneptis. — Huius liberi fuere

Metia Fauſtina, nupta Iunio Balbo, Viro Conſulari.

M. Antoninus Gordianus II. (ſeu) iunior, Rom. Imp., natus Romae A. Chr. 192.

Ex quibus nati ſunt

M. Antoninus Gordianus III., Imp. Rom., natus Romae A. Chr. 226. Interfectis Pupieno et Balbino, imperare coepit A. Chr. 239. Cum exercitum in Perſidem duxiſſet, ſuperato que Sapore, Perſarum rege, multas vrbes recepiſſet, interfectus eſt apud Cteſiphontem in Perſidis finibus A. Chr. 247.

Vxor Furia Sabina Tranquillina Auguſta, Miſithei, Praetorio Praefecti, filia.

Gordiana.

Pupieni Maximi.

P. Maximus, Plebeius et nouus homo, faber ferrarius, vel, vt alii volunt, rhedarius aut vehiculorum fabricator. Vxor Prima . . . .

Pinarius Valens, quem nepos ex fratre ſtatim, vt Imp. factus eſt, ad Praefecturam Praetorii ſubuexit, quod puer in ipſius domo educatus eſſet.

M. Clodius Pupienus Maximus P. F. Imp. Rom., natus Romae A. Chr. 175., a Senatu multum dilectus, et a populo timori habitus. Electus in Imp. ex S. C. contra Maximini tyrannidem, mortuis Gordianis, patre et filio.

. . . .
Quatuor maſculi fratres et 4 femellae ſorores Pupieni interierunt omnes in annis pubertatis.

Balbini.

Balbus Cornel. Theophanes, qui per Pompeium ciuitatem meruit, cum eſſet patriae ſuae nobiliſſimus et hiſtoriae ſcriptor.

Balbinus, proſcriptus a Triumuiris, quem Coſ. poſtea factum ſcribit Appianus in 4.

P. Caelius.

Balbus, proſcriptus a Triumuiris.

Balbus periit cum patre proſcripto. Appian. in 4.

Balbinus quidam notatur apud Hor. Serm. l. 1. Sat. 3.

P. Caelius Balbinus P. F. Vibullius Pius Coſ. cum L. Ceionio Commodo Vero Caeſ. A. V. 890. Filii fuere

D. Cael. Balbinus P. F., Imp. Rom., natus Romae A. Chr. 179. Genus ſuum retulit ad Balbum Cornel. Theophanem ex Hiſp. Coſ. II. cum M. Clodio Pupieno Maximo A. V. 980., occiſus vna cum Pupieno a Praetorianis. — Vxor . . . .

P. Caelius Balbinus, Coſ. cum Baſſiano Caracalla Imp. A. V. 966.

NOVA ADDENDA ET EMENDANDA AD TOMVM TERTIVM.

B. p. 18. l. 20. Nr. 2. (e Chryſoſt., vnde notionem duxerit Noſter,) „κατορθῶν —

C. p. 33. l. 27. *deceſſum.* Caeterum in aliud ad v. ἐυφρ. in MS. tempus, praeſ. p. impf., cf. 4, 11, 1. e. 4, 13, 6. e. — p. 34. l. vlt. μηνύσαντες. Sed pron. omiſſum in MS. vitioſe, forſan ob pr. litteras. — p. 36. l. 22. 3, 8, 10. et in formam MS. 3, 6, 19. πᾶσα τε ἡ πόλις —, καὶ λ. vbi — ib. l. 29. cf. 4, 15, 7. i., par — p. 42. l. 5. A. al. Sed mox idem MS. diſerte nobiſcum in accentu αὐτός τε, vt 4, 11, 9., cf. tamen 4, 13, 11. — p. 47. l. 7. πεποικιλμένος e regione trium vocum vulg. τιμ. πεποικιλμένοις κεκοσμημένος. — ib. l. 43. *balt.* Sed illam pr. copulam τε omiſſam quoque a P. videas, ſed per libertatem, quia in tota pr. §. 9. ſumſerat participia, recte tenentibus copulam illam tacite rel. MSS., cum requiratur a v. finito ἤρ., quod ita copulatur cum v. finito ἐπειδιδ. §. pr. i., ſed in MS. Ba. omiſſa ſit aut per vim librarii, (cogitantis copulare hanc §. 10. cum pr., ob praecedentia participp.) aut per lapſum intra vicinitatem.

D. p. 53. l. 43. cf. 3, 15, 2., procul —. p. 60. l. 9. i) Ms. Ba. παρ' — p. 64. l. 6. Ve. Βασιανὸς ſic vbique. *Zan.* vt — ib. l. 36. Stp. Th. e Plutarch., quem et alibi Noſter imitatur.

E. p. 69. l. 1. ἑκάστῃ ee) ἔτει — ib. l. 9. ee) MS. Ba. ἑκάστῃ τῷ ἔτ. v. N. f) — p. 74. l. pen. χαριδωτὸς, — p. 77. l. 35. rel. Caeterum corona haec forte eadem, quae 5, 5, 4. plenius picta.

F. p. 84. l. 7. d) MS. Ba. tacite δὲ τινὲς cum Stp. al. cf. 3, 7, 8. i. Add. et 5, 2, 5. — p. 87. l. 6. „L. Par. 2. et Pat. v. N. — p. 89. l. 12. reſpiciens in Th. 1, 1671. — p. 90. l. 7. Bs. 1. R. it. 2. L. — ib. l. 10. b) Punctum in MS. Ba. — p. 92. l. 44. πορφύραν 6, 8, 12. 3, 7, 8. e. aut alia occaſione 6, 8, 12., quod — p. 94. l. 4. alibi, cf. 2, 8, 1. et 5, 3, 26. i., amans — p. 95. l. 6. i) ἑαυτοῖς, ὡς ἐ —

G. p. 105. l. 10. e) τὲ MS. — p. 106. l. 10. Bud. it. ad 2, 2, 17. p. 51. e. ex Aeſch. Dem. — p. 108. l. antep. *auf* das *ſchändlichſte* — p. 112. l. 18. cf. 4, 10, 1. Caeterum per totam §. hanc non valent illae diſtinctiones maiores poſt ᾠδοιπ. et τυχ., quoniam princeps enunciatio e v. finito ἐδ. inſtructa eſt duabus aliis e genere cauſae et modi,

ſed diuerſis, vna e nominat. particip., altera e gen. conſq., per τὲ copulam, cf. 3, 3, 11.

H. p. 113. l. 1. Πραίτωρ — magno elemento — p. 114. l. 10. ſupra 2, 13, 16. e., cum — p. 116. l. 34. cf. 4, 7, 14. cum — p. 126. l. 5. Διαδουμενιανὸν i) καλ —

I. p. 131. l 10. τε λ. Ms. — ib. l. 11. cf. 5, 4, 3. 5, 1, 5. x) — p. 137. l. 41. Latine que — p. 138. l. 12. literae, οι et — p. 140. l. 7. vitio 2, 8, 15. 1, 9, 1. p. 329. e.

K. p. 150. l. 47. cf. 1, 9, 6. e. 1, 16, 7. e. 4, 2, 8. qui — p. 151. l. 6. m) Ms. Ba. ὅς — p. 152. l. 29. dum Noſter in τῷ πρ. σχ. reſpicit §. 5. ſqq. at Bg. negligentiam P. recte deſerit, tum Stp. — p. 156. l. 36. Bg. a P. liberius — p. 158. l. 5. σύγκλητος καὶ τὸ — p. 160. l. 45. iſta, e Caſaub. Ex.

M. p. 184. l. 44. p. 28. et 2, 10, 11. i.) ſed — p. 185. l. 8. alibi, cf. 2, 2, 5. e., Cort. — p. 191. l. 24. poſt ἀνδρ., quia —

N. p. 202. l. 8. θεῦ. πρὸς τὸ μὴ λ. v. N. — ib. l. 38. copula, in Ms. Ve. elapſa ob ſq. affinem voculam τό, Bg. — p. 203. l. 5. παμπλ. MS. Ve. mendoſe. — p. 205. l. 42. pagina (§. 21.) declinationem —

O. p. 209. l. 36. Bg., qui eo ipſo nec exprimere potuit oppreſſum v. ἦν, cf. 1, 15, 6. — p. 216. l. 14. decernit, deinde etiam — ib. l. 44. τίθαι. Ita in MSS. duo iſta omittuntur vel per gloſſam, vel ob ſimile pr. ὅσα. — p. 219. l. 27. Suid. (1, 864. m. βοτάνη, — ᾗ ἐρυθραίνουσι τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖκες λ.) Hes. — p. 223. l. 17. τὰ θᾶα, ſc. θύματα, cf. Koen. — ib. l. 38. ſubſt. ἔργα ſ. πράγμ., per — p. 224. l. 9. cf. 5, 5, 10. c) —

P. p. 226. l. vlt. cf. 2, 15, 9. de — p. 230. l. 36. cf. 6, 1, 16. ſqq. 6, 9, 9. ſq. 17. e. cum — p. 239. l. 14. capiatur, vtrinque — ib. l. 18. οις et ος, cf. 3, 11, 6. ἀγγ., vt — p. 240. l. 22. in v. ἐμβεβ. cum ὡς —

Q. p. 255. l. 24. λυπ. Sed fingas etiam, elapſo augmento ε ob pr. ς non diſſimile, reliqua mutata eſſe a librario ſtulto. — ib. l. 31. Noſter, quanquam in vicino ἐν τῷ στρατ. exprimens, cum illo loco variarit —

R. p. 258. l. pen. pro §. 12. τὸν νε. — p. 260. l. 24. ὑπερφ., in vicinia cum pr. §. non variatum,) tum — ib. l. 30. A. e. Herdt. 1, e. Dem. — p. 266. l. 42. nihil in illam per γ ſcripturam, allatam ad 1, 11, 10. a Sch., — p. 267. l. 30. ex 7, 12, 7. vel ex aliorum vſu, quo de v. ib., vt et de ὀχ., continente ſimul p. contento. — p. 272. l. 32. δηλ., ni P. ceperit ſuum gradum p. poſitiuo, quo de ſupra.

S. p. 273. l. 22. cf. 4, 2, 12.) quo — p. 274. l. 23. κοσμ. 1, 2, 6. vbi — p. 275. l. 23. ἀ μὴ) — p. 276. l. 16. cf. 3, 11, 6., cum — p. 281. l. 6. cf. 4, 15, 14. 20.) at — ib. l. 10. cf. 5, 8, 7. — p. 283. l. 12. *Vlpianus fuit*, tractari —

T. p. 293. l. 27. praep., (ſyn. cum adu.) cf.

U. p. 307. l. 1. ἐποίει. — p. 311. l. 5. cf. 6, 1, 19. i) — ib. l. 15. alibi, cf. 5. 5, 21. e. poſt — p. 312. l. 6. l) Ἀρτάβανον τὸν — p. 315. l. 3. cf. 6, 1, 8. e.

X. p. 325. l. 25. infra 6, 6, 13. ταῖς — p. 330. l. 6. A. al. et tacite MSS., cf. — ib. 8. Ba. ὁ δ' οὐδὲν λ. — p. 331. l. 26. ſupra 2, 11, 7. et pro illis 6, 7, 5. τὴν Ῥωμαίων πορθοῦσιν ἀρχὴν,) phraſi — p. 332. l. 7. in N.) ᾧ προστύχ. — p. 333. l. 28. m. κηρ., hic —

Y. p. 341. l. 42. cf. 5, 7. 6. πρεσβ. (cum — p. 348. l. vlt. ratione et variato cum pr. §. per ſexum et numerum,) vnde — p. 350. l. 34. ἔτι μένειν.

Z. p. 355. l. 17. perſ. (explendo ſubſt. ἀνδρῶν, ἀνθρώπων, στρατῶν, στρατευμάτων ſ. ἐχθρῶν,) ſine — p. 356. l. 25. variationem 2, 4, 9. τὸ — p. 358. l. 11. dictis" ſcil. 6, 3, 5. ſqq., conflatis — p. 366. l. 15. cf. 4, 7, 14., non —

Aa. p. 369. l. 39. cf. 6, 2, 12. 5, 8, 7. — p. 372. l. 43. cf. 5, 8, 16., variante — p. 373. l. 2. τῆς τε στρατιᾶς —

Bb. p. 391. l. 4. τινες uu) ἀγγέλλοντες — ib. poſt l. 5. in Var. L. uu) Hoc accentu cum Stp. tacite etiam MSS., cf. 5, 2, 5. — p. 393. l. 5. cf. 4, 13, 11. b) — p. 394. l. 16. τῷ ἄλλῳ στρ. — p. 396. l. 29. gradiendo, progrediendo.

Cc. p. 403. l. 4. Vs. circumretitos — p. 406. l. 6. παντ. βαλλ. καὶ — p. 408. l. 25. cf. 6, 1, 7. e. et in eod. nom. 4, 10, 13. i. In — p. 410. l. 45. depellendi, 6, 2, 6. 15. (ταῖς — p. 411. l. 41. cf. 6, 1, 21., elapſum —

Dd. p. 430. l. 13. in compoſ. al., vt alibi, — p. 432. l. 13. κρείττονος, τοῦ θεοῦ. —

Ee. p. 444. l. 5. ὅτε μὴν — p. 445. l. 37. explerat, cf. 7, 9, 12. ἕκαστος —

Ff. p. 455. l. 41. Men. p. 49. b. e. 50. a. — p. 460. l. 14. manifeſtam — p. 464. l. 3. ᾤετο —

Gg. p. 475. l. 41. alibi, cf. 6, 1, 18., conuenit —

Hh. p. 481. l. vlt. aor. 2. cf. 4, 15, 10. — p. 482. l. 40. aliquam ib. 6. per vnum ſubſt. ὡς., non — p. 483. l. 37. adu., cf. §. 10. 2, 3, 13. Add., ſed — p. 485. l. 9. praecipue per copiam γενν. — ib. l. 14. p. ἐν. 6, 2, 7. (omiſſo adi. ἄλλαις ſ. λοιπαῖς,) ſed — ib. l. 17. diſcedens in

rel. per copiam ſyn., ad — p. 490. l. 15. cf. 5, 6, 21. (in quo v. reſpicit Noſter non tam rem memoratam diſerte in §. pr., ſed oblique latentem ibi tamen,) et omiſſum — p. 491. l. pen. 1, 5, 12. et Seuerum 2, 9, 2. e. 2, 11, 2. ſqq. 2, 14, 3. 3, 6, 21. ſq. 3, 8, 14. et Caracallum 4, 7, 6. ſqq. 13. 4, 13, 15. 4, 14, 8. 10., quartum proponit — p. 494. l. 26. cf. 5, 2, 5. aut in regione tertia ſtatim que poſt praep., vt 4, 7, 1. ὑπό τε τῆς μητρ. λ. cf. 5, 5, 2. i. vel — ib. l. 39. cf. ib. p. 18. i. et infra 7, 3, 2. Sed —

Ii. p. 506. l. 9. Ἑλλήνων, cf. in ἀκ. κα) μ. (3. Abr. ad Ae. 2, 1. e. ſed de — p. 508. l. 10. v. N. ſed προκαλεσ. mendoſe Bs. 1. R. z) — p. 511. l. 10. Ael. V. h. at in al. accentum πορφᾶν Ioſ. 2, 412. l. 12. ſed in ſqq. ib. m. et e. rurſus noſtro accentu. Sed —

Kk. p. 518. l. 39. oppreſſo pron. recipr. bis, ἑαυτὸν ad v. σωζ., ad v. πρ. autem ἑαυτȣ͂, quocum —

Ll. p. 531. pen. Ell. p. 85. i. 381. i.; ſiue — p. 542. extr. tanti" cf. Boecl. in Exc. ad 7, 2, 20. Add.

Mm. p. 546. l. 2. γένος, βάρβαρος l. τό — p. 550. l. 10. cf. 3, 4, 2. 3, 1, 7., ſecus — p. 554. l. vlt. variat per numerum cum — p. 555. l. 10. al. cf. 4, 14, 13. l) — p. 559. l. 1. LIBER —

Nn. p. 564. l. 7. cf. 4, 7, 6. a) — p. 567. l. 24. Ve. et Vi. 1, 15, 14.) —

Oo. p. 581. l. 40. τῆς μ. Sed Ms. omiſſus art. forſan ex 7, 1, 13. 6, 8, 8. e. 6, 7, 24. e. 14. 11. 10. e. quem tolerat tamen noſtro cap. §. 10. et 13. — p. 586. l. 44. Lat., poſt cuius verbi ſyllabam ſimilem copula excidit in Ms. — p. 587. l. 24. variat. 4, 11, 11. μηδενὸς — p. 588. l. 35. ἐμπιπτȣ͂σας, (quod particip. hic oppreſſum,) tum — p. 590. l. 27. *nemoroſae*, qui tacet de hac notione pro ſolo et fundo, cf. —

Pp. p. 593. l. 2. ὕλη — ib. l. 8. ἐποιȣ͂ντο· — p. 596. l. 78. adu. Caeterum ad adi. neutr. hic ſupplebitur ſubſt. γένη ſ. μέρη — p. 597. l. 37. cf. 6, 6, 3.) dum — p. 598. l. 23. mutatum, cf. 6, 8, 1. vt — ib. l. 40. confuſis ο et οι — p. 600. l. 9. τέναγος" v. N. — p. 606. l. 25. *captiuos*,) per — p. 608. l. vlt. in Var. L. et Exc. in rem aliam ad p. 900. Add.

Qq. p. 610. l. 21. τῶν οἰκείων, de — p. 611. l. 19. vt 3, 9, 7. e. (aut e quarto in tertium, cf. 6, 8, 7. p. 494. ὡς ὑπὸ τῆς τε λ.) ſed — p. 616. l. 31. cum ἡττ. (ad analog. iſtorum ap. Suid. ſine auctore et loco 2, 83. i. ἡττηθεὶς ἀπῆλθεν, — ἢ νικηθεὶς ἀπ. victus *abiit*, ſuperatus *diſceſſit*; vbi et mox ſolitarium, ἡττημένος, ὁ νενικημένος,) ſeruans — p.

618. l. 21. cf. ib. in contrariam partem 6, 8, 7. 7, 1, 20. et 1, 16, 1. — ib. l. 27. aliud, cf. 7, 1, 12. ſq. e P. — poſt p. 618. pone numeros paginae 619. p. 61. — p. 623. l. 39. pro aor. 1., vt in cod. v. 6, 9, 6. Sed — p. 624. l. 13. G. Th., ſed per variat. cum 4, 13, 19. ἐν ᾧ μόνος ἐβασίλευσεν ἄνευ τῦ πατρὸς, in quo quidem ordine apparet, vocab. μον. eſſe latioris notionis, ſed formulam ἄνευ λ. anguſtioris, et prius per eam magis definiri. Et ſic ap. Iuu. 15, 26. ſolus *enim* hoc *Ithacus* nullo *ſub* teſte *canebat*. — ib. l. 32. ὀδεύοντας —

Rr. p. 637. l. 4. Ve. (vbi, quod ſerius vidi, διὰ μάχης καὶ λ. per vitioſam praep.) vt in —

Ss. p. 641. l. 6. ἔθνη καὶ κατὰ — p. 644. l. 7. δὴ αῦται Ms. Ba. — ib. l. 8. Ba. ἔτοι γε — p. 645. l. 6. ἔς τε — p. 650. l. 10. cf. 2, 9. 4. e. — ib. l. vlt. ὠμ., dum Bg. iterum ſeuere. — p. 656. l. 10. *bona*, cf. Cic. Or. p. leg. Manil. c. 8. e. ſ. 21. m. regno *patrio* atque *auito*,) it. per —

Tt. p. 660. l. 3. Vs. quidem naturâ foecundiſſima — ib. l. 23. Bg. Ms. (e P.) hunc — p. 661. l. 5. ſequi, tanquam ſi — p. 665. l. 9. cf. 4, 11, 5., ſed — ib. l. 44. τὸ, cf. 5, 6, 18. i. i. Add., 6, 2, 3. — p. 667. l. 30. cf. 7, 1, 21.) in ambiguo relinquens, quo caſu poſitum ſubſt. ὄν., nominatiuo, pendente a v. ſubſt., an accuſatiuo, per ellipſ. pr. κατὰ, cf. 7, 1, 21. p. 571. e., mutans — p. 670. l. pen. *negotiis*," ſimile quid ferente Suida, neſcio, an hinc, 1, 768. m. ἐν πράξεσι μεγ. ἐξεταζόμενος, maximis *in* rebus *ſpectatae* virtutis *vir*.

Uu. p. 678. l. 3. v. N. et quoad accentum 7, 4, 4. — p. 683. l. 10. formulam, cf. 2, 9, 1. — ib. l. 23. ſicut — p. 685. l. 8. ἔνδοξος λ. —

Xx. p. 691. l. 8. πάντες — p. 692. l. 9. pro mero — ib. l. 25. τῦ δὲ μελλ. et ſe ipſe per variat. 618, 13. τῦ παρόντος κινδύνυ τὸ μέλλον προελόμενος. — p. 699. l. 24. et 2, 15, 13. e., vbi — ib. l. 30. cf. 6, 8, 7. ἐχ. — p. 700. l. 5. δορυφόρων per additum quidem artic., ſed Ba. προιόντ. ſic ſine punctis diaereſeos, at rel. προϊ. — p. 701. l. 5. m. et in ſyn. praep. 6, 9, 4. r) —

Yy. p. 712. l. 46. cf. 3, 12, 21. ἤπειγ. etc. ſed in ed. merum typothetae vitium, a correctore non animaduerſum, qui forte cogitabat valere pro δέλτοις ſ. διπτύχοις, dum — p. 715. l. 46. Noſter per copiam ex — p. 720. l. 8. ſq. 7, 3, 6., ſed — ib. l. 26. pr. περὶ, et per hoc v. compoſ. va-

rietur cum alio compoſ. 1, 5, 1. ἀπασχολ. ſed cum ſimpl. 1, 1, 1. i. ἀσχολ. Tum —

Zz. p. 725. l. 13. διασκεδαννύντες φήμην τινα, ὡς — p. 727. l. 18. cum adi. primo eiusdem — ib. l. 38. colluuiei *hominum*, rel., fortaſſis hinc, cf. — p. 731. l. 4. Ms. Ve. per — p. 735. l. 12. cf. 5, 2, 11. 6, 6, 3., tamen —

Aaa. p. 745. l. 4. n) Ms. Ba. nihil variat. *Mart.* nec Mss. rel. ſed comma hic — p. 746. l. 2. προσεποι- — ib. l. 13 dixerim, ſed nobiscum diuidens — ib. l. 24. ν ἐφ. cf. 7, 7, 7. Niſi, — p. 749. l. 6. denique mendoſe per — p. 752. l. 5. ὑμετέρως in ἐν —

Bbb. p. 760. l. 11. analog. 3, 11, 12. per adiuncta ad v. ἐκπλ.) deſertum — p. 762. l. 4. κίνδυνον — ib. l. 21. facile elapſam, ob — ib. l. 25. cf. 6, 8, 7. ad — p. 763. l. 5. cf. 7, 3, 6., ſed — p. 764. l. 20. στρατιωτικῆς, (fortaſſis per ellipſ. ſubſt. ἦθος, cf. 2, 3, 22. p. 93. e.) vbi — p. 766. l. 19. τῶν ἐργ., (ob quod adiunctum ſubſt. expleas ad adi. neutr. aliud ſubſt. γένη,) ſed in — p. 767. l. 16. cum §. 12., ſed cum — p. 768. l. 35. Noſter (per *communicationem* rhetoricam iterum) videtur —

Ccc. p. 769. l. 6. y) αὐτοῖς Ms. Ba. per lenem, vt αὐτὰς A. al. v. N. — ib. l. 34. ὑποστρώσαν αὐτὰς — p. 773. l. 17. ſ. μόριον, — p. 775. l. 11. ἐπιτηδ. ſed — p. 783. l. 8. i) Ms. Vi. „τε deeſt. *Loc.* vt Ms. Ba. —

Ddd. p. 785. l. 3. μεγίστην τὲ καὶ γενν. — p. 786. l. 3. ἐμπειρίᾳ τὲ πολ. — p. 790. l. 26. ἀξιόχρεως, hic vt in neutr. ſuppleas ſubſt. στράτευμα ſ. πλῆθος. — p. 793. l. 5. g) ἀπαίδευτοι· ἅ τε Ms. Ba., cum ſupra dediſſet ſemper vna voce et inclinato accentu cum Stp. — p. 794. l. vlt. fuerunt, ſed de ὡς ἐκ. ἐδυν. non variato 3, 2, 11.

Eee. p. 802. l. 32. *vxores* et — p. 802. l. 4. ſic (mero aſpero, ſine vocali) eſt — p. 803. l. 9. i) Ms. Ba. ὅ τε καπ. — ib. l. 10. iuncta ὅτε in A. — ib. l. 12. Ba. v. N. ſed ἐν mendoſe deeſt in Par. et Pat. — p. 804. l. 30. in ς. ἐξ. tum 1, 17, 10. in caſum pron., ac — commodatum ad pr. caſum, pro ἣν ἐπεφ. — p. 810. l. 5. Par. 2. cum Pat. — p. 813. l. 3. animi (cf. 7, 1, 25.) et gentis, — p. 816. l. 20. videtur, vt vix —

Fff. p. 817. l. 3. ἐξωκείλη. Ms. — p. 820. l. 14. ἐπόπτας, et pro hoc et illo 1, 5, 22. vnis per tria ſubſt. ſimul,) tum in — p. 827. l. 10. cf. 6, 7, 15., deinde — p. 829. l. 37. hinc 3, 668. m. „χειρ.

Ggg. p. 833. l. 19. (cf. 6, 7, 16. et comparat. — p. 836. l. 9. ξιφήρεις προελϑ. Ms. Ve. — p. 837. l. 7. τινὸς, εἴ τε καὶ — ib. l. 9. ſq., ſed peccante Pat. in εἴ τε, quod et Leisn. corrigebat in marg. in ἐς, tum τινὸς — p. 841. l. 24. §. 8. cf. 2, 12, 7. 5, 3, 13. — p. 842. l. 34. Stp. τὴν × βασ., — p. 845. l. 1. βουλευτήριον —

Hhh. p. 849. l. pen. libero adu. *quoque*, hic — ib. l. vlt. *adeo*, cf. 4, 12, 7. p. 995. e. Sed — p. 850. l. 6. Ox. et Ed., pro — ib. l. 7. v. N. Mox in nom. propr. Γαλλ. conſenſus, praeter Ms. Ba., v. ad §. 10. — p. 854. l. 7. a) Punctum in Ms. Ba. — p. 862. l. 16. aut rei —

Iii. p. 865. l. 8. forſan ob punctum — ib. l. 46. M. p. 88., ſeruante Bg. ſyntheſin in v. ἠϑελ. plur. poſt ſubſt. dupl. numeri ὁ δημ. λ. — p. 868. l. 21. *gehen*, (cf. 1, 7, 10. p. 891. e.) pro — p. 873. l. 4. *Loc.* vt ἀλβ. Ms. Ba.

Kkk. p. 881. l. 3. στρατιῶται ΖΖ. κεκλ. — p. 884. l. 7. Ba., cf. §. pr. i. 7, 6, 13. — p. 885. l. 11. Nr. 4. Caeterum omiſſa Ms., tum v. φυγ., tum praep. ὑ., *ſine cauſa idonea.* — p. 887. l. 22. ſuum, cf. 4, 14, 18., at — p. 891. l. 15. αὐτοκτενοῦντε λ. it. —

Lll. p. 897. tit. EXCVRSVS ad 7, 9, 12. et ſic iterum p. 898 — 900. — p. 900. l. vlt. add. ſic:

Corollarium ad 7, 2, 20.

Boeclerus in Nota ad καὶ ποιήσειν ἔμελλεν dedit haec, de quibus cf. ſupra p. 542. „Capitolinus 13. haec non ſine nota et reprehenſione exſcribit, *quod fecisſet, ſi vixiſſet, vt* Herodianus *dixit Graecus ſcriptor, qui ei,* — Maximino, — *quantum videmus, in odium Alexandri plurimum fauit.* Siniſtrum hoc et abſurdum de Herodiano iudicium eſſe, iam Caſaubonus ad illum locum animaduertit. Scilicet *minuſculi* illi ſcriptores, vt ipſorum nunc ſtilum imiter, ſicut congeſtione rerum hiſtoriam illorum temporum deficientem vtiliter farcire putandi ſunt, ita ab iudicii ciuilis grauitate et artibus hiſtoriae mirum quantum abſunt. Herodianum fauere Maximino, odiſſe Alexandrum, nemo ex eius hiſtoria vel lynceis oculis deprehenderit. At quod Maximini, quem in omni narratione grauiſſime deteſtatur, laudem militarem, qua vna praecellebat, non tacuit, item que Alexandri, quem optimi principis elogiis conſtanter honeſtat, quaedam ſecius quam opus erat geſta annotauerit: id vero eſt ab eo vel maxime ex officio Hiſtorici factum, quod Capitolinus

non intellexit. Conſidera initium capitis ſeq. 3.: videbis, quanta diligentia militarem Maximini laudem a ceteris rebus diſtinguat: imo eam ipſam ceterae infamiae comparatione deprimat Noſter." . Quae quidem horum duumuirorum, Boecleri et Caſauboni, diſputata videntur mihi ſufficere ad purgandum Herodianum. — p. 908. l. 5. Ox. 1. et Par. 2. pro — p. 911. l. 13. πρὸ ſq. cf. Virg. Ae. 3, 692. *Sicanio* praetenta *ſinu* iacet *inſula*, et Pind. —

Mmm. p. 918. l. 3. p. 367. Caeterum vsque ad καθήκειν modo, inde ab ὄρῃ, excerpſit Suidas, tacente Kuſt., 1, 125. e. cum quadam varietate. — p. 920. l. 1. ἀποῤῥογῶτας — p. 921. l. 9. ad 5, 3, 10. Ind. Polb. et cum —

Nnn. p. 930. l. 15. τοῖς πλ. it. in vulg. copula vna γῆς ἢ ποτ., niſi quod, vt alias, ἢ mutauit in καὶ, dum Ms. Ba. aliam addit, τὲ quidem, relatam ad ἢ, diremtum hic interuallo, de quibus valebunt, quae diximus ad vicinius ſtantia τὲ ἢ ſupra 1, 10, 11. 1, 15, 7. 3, 8, 13. Caeterum — p. 932. l. 13. cum et alibi habeamus ſimplicitatem in repetito verbo eodem, cf. 7, 5, 1., et maneant — p. 933. l. 15. Schell. Caeterum, quam copulam τὲ, ſeruatam a Ms. Ba. diſerte, ſed a rel. tacite, tum a P. mutatam libere in δὲ, omiſit Bg., eam reſtituemus olim per ſeueram, *vini* que *praeſertim*. — p. 938. l. 35. ſtultiſſimus, cum — p. 941. l. 8. ſaepe, cf. 1, 13, 15. 7, 3, 17. — ib. l. 9. voce, cf. ib. 9. — ib. l. 12. ſuo, cf. 8, 1, 6., nec dirimens quid in Ms. aliud tempus, e gloſſa vel lapſu, cf. 6, 7, 4. i. 7, 3; 9. i., deſertus — p. 943. l. 22. in med., (quod, relatum ad duces §. prioris, reſoluatur per Lat. auxiliaria *iubere*, ſinere, *curare*,) quoque —

Ooo. p. 945. l. 7. διαλεξομένȣς, xx ἐ ἄρα — ib. poſt l. 8. xx) διαλεξαμέν. Bss. al. cf. 1, 9, 20. i. — ib. l. 23. τάφρȣ; cf. Iul. Caeſ. b. Gall. 1, 38, 4. *flumen* Dubis, *vt* circino *circumductum*, paene *totum* oppidum *cingit*, et in προβ. — ib. l. antepen. ἐν σχ. (variatum ordine cum proximo 6, 7, 15. e.) et in adu. — p. 946. l. 26. modo, infra 8, 5, 14. συνεκέκλειστο, ſine Var. L., tum ap. Thuc. — p. 957. l. 18. δὲ, cf. 7, 2, 5. et 4, 12, 3., ſuſtinetur —

Ppp. p. 962. tit. leg. pro 926. — p. 965. l. 9. ἐν λόγοις, — ib. l. 33. etc. tum 1, 10, 8. i. in Bg. ad coni. ἐπεὶ, variatam cum compoſ. §. pr. — p. 969. l. 1. ἔνδον — p. 973. l. 35. πολ. ἐλ., cf. 5, 1, 14. tum reſoluens —

Qqq. p. 977. l. 5. πυλῶσι ſed — p. 979. l. 28. e pr. cf. 7, 6, 18. i.) — τῆς γεφ. — p. 983. l. 8. ad v. ἐπ., vt τῷ ϛρατοπέδῳ, ſpreuit — p. 986. l. 4. αὐτῶν. καὶ λ. — ib. l. 27. ὥστε, cf. 8, 2, 7., vt — p. 990. tit. leg. pro 690.

Rrr. p. 996. l. 14. ὁρμισάντων ἔξω — ib. l. 40. omiſſum, hic vt iungantur cum diſcrimine, opinor, iſta ſubſt., vt ſint λοχ. minus quid, ſed φα. maius, aut λοχ. vniuerſa quaedam pars exercitus, at φ. praecipua pars exercitus ea, quae clypeis iunctis incedit, dicta illa *teſtudo*, quam noſtro Gr. φα. appellat Lipſ. Poliorc. Op. T. 3. p. 26. i., nil memorans ib. nec in de Milit. Rom. ſuper iunctis hic *cohort.* et *phal.* nec G. Th. aut Schell. Lex. In ſq. — p. 999. l. 16. τοῖς π. it. ſine periphraſi hic cum 1, 12, 16. — p. 1002. l. 3. καὶν — ib. l. 7. mendoſe, ſed accentum in τί ſervante cum Stp. etiam Ms. Ba. tacite. i) — p. 1003. l. 41. produximus, (5, 4. 4. p. 101. e.) tamen — p. 1006. l. 18. Codd., cf. 4, 15, 12. δ' ἐκτεν., confuſis —

Sss. p. 1011. l. 16. aliter ad 2, 3, 7. e. 2, 13, 13. — p. 1013. l. 7. cf. 2, 10, 4. 4, 12, 4. 3, 6, 10. — p. 1014. l. 2. proxime. 7, 1, 20. 7, 3, 6. — p. 1017. l. 5. δεδουμένας — p. 1022. l. 35. ſibila,) cui —

Ttt. p. 1027. l. 15. σπανίζοντες τῶν — p. 1028. l. 32. χρημάτων — p. 1033. l. 41. paſſ. σ. (hic per ſibilum, cf. 8, 3, 2. e.) Hſy. — p. 1037. l. 17. φόνον — p. 1040. l. 39. de ſuo per copiam iunctis —

Uuu. p. 1042. l. 27. καλ., olim reſtituendum, cf. — p. 1044. l. 30. μεσᾶσα," cum — p. 1052. l. 12. αὐτοί τε ἧξιεν· καὶ — p. 1053. l. 28. ſenatui, 8, 8, 14. 17., ſicut — p. 1054. l. 29. *Romanuſ*, cf. recenter collecta ad 1, 2, 3. Exc. p. 785. e. — p. 1056. l. 9. contra 8, 5, 19, e. a) —

Xxx. p. 1060. l. 5. Ms. Ba. breui elemento ακ. refert, tum edd. — p. 1061. l. 29. δῆμοι (plene hic adiuncto, ſecus ac 2, 11, 11.) Bg. — p. 1065. l. 28. aliam 8, 5, 22. — ib. l. 34. variat., ſine gen., vt pro — p. 1068. l. 17. vbi, (variato adiuncto ad verbale περ.) P. deſerit — p. 1069. l. 11. cf. 8, 5, 19. e. it. — p. 1070. l. 32. Herodiano," qui in vicinia non variat in adu. ὥσπ.

Yyy. p. 1073. l. 41. vncis) φωνῇ — ib. l. 44. ſuo τὰ τενάγη cum — p. 1077. l. 5. etc. it. 3, 8, 12. g) — p. 1080.

l. 9. ille 8, 4, 22., omittens ſimiliter pron., reſtitutum iam a me, ſed ſeruans — p. 1083. l. 3. ἐστι τῆς — ib. l. 4. Ba. cf. 3, 6, 7., ſed — p. 1087. l. 27. *fuit*, ſed in Gr. κοιν. Nou. T. Act. 13, 27. — ib. l. 40. adu., alio ordine hic poſitum cum adi., reddit — p. 1088. l. 5. τύχη· ſed Ms. —

Zzz. p. 1092. l. 46. τούτου. vel potius acc. τοῦτο, vt 8, 2, 14. πάντα εἶχον δ. Φρ. ἄνδρες δύο, qui acc. pendet a ſolo v. ἐχ. Caeterum — p. 1094. l. 6. rel. ſed nobiscum in accentu Bc. 2. at ἀεὶ — p. 1095. l. 8. Ba. „ἐκέλευσε — p. 1098. l. 41. primam, (in Ms. vel elapſam ob ſqq. litteras, vel vi extruſam e gloſſa, ante aliam ſq. τὲ, cf. 7, 11, 18. e.) tum — p. 1101. l. 14. θριαμβεύοντες, εὐφημ. —

Aaaa. p. 1105. l. 4. ſtellula * αὐτοῖς v. N. — ib. l. 5. ἀποζωσθεῖσιν, ἐκείνω ἅ τε (diuidendo hic, cf. 7, 9, 11.) παρόντες — p. 1106. tit. CAP. VIII. A. — p. 1110. l. 8. *ſatis* libere, —

Bbbb. p. 1121. l. 34. adi. αὐλ., in cuius vocali variatum cum 7, 5, 6. — p. 1122. l. 6. diuidendo, cf. §. 3. et 7, 9, 11. — p. 1132. l. 11. quam §. 16. o) — p. 1134. l. 24. ἀρχῆς afferentis aliam τῆς ἀρχ. τῶν Ῥωμ. —

Dddd. p. 1167. l. 23. τότε, it. 7, 11. 6. ἀνὴρ ἀπὸ ὑπατείας μὲν νεωστὶ, vbi v. N. — ib. l. 30. genus, per —

TESTIMONIA ET IVDICIA DE HERODIANO.

Praebemus horum primo Graecum e Photio, qui ſubiecit id Summario in libros ſcriptoris. Sed textus Graecus cum mihi ſcribendus fuiſſet ex edit. Boecleri, vbi videbatur vitioſus: operam beneuolam Beckii Lipſienſis adii, vt illum textum conſtitueret, quod beneficium nouum et hic gratiſſimo animo profiteor et agnoſco. Verſionem autem, e regione ſtatim a me adiunctam, non ſubiectam, vt apud Boeclerum, quanquam pro ſeueritate noſtra liberiorem, reliqui tamen, additis modo per vncos, quae omiſſa, aliquot in locis, quorum vncorum primus ille ab initio ſtatim non eſt noſter, ſed alius, Boecleri forte. Semel porro eam verſionem, ad vocabulum ὑπερμεγέθης, correxi, in vnco addens verius Latinum, quod Photius illo Graeco ſuo reſpexiſſe videretur loca Noſtri duo 6, 8, 2. et 7, 1, 6. vbi laudabatur Maximinus διὰ μέγεθος καὶ ἰσχὺν σώματος. Denique ſemel ad Graeca Γορδιανὸν ἀνθύπατον γεγονότα, Lat. *Gordianum* olim *Proconſulem* aduerbium aliis elementis edendum curaui, quod iſtud adu. non tantum non eſſet in Graecis, ſed quoque contra fidem hiſtoriae et narrationis apud Noſtrum, qui quippe cum maxime illum Proconſulem prodit 7, 5, 2. ſq. — Quae Beckii venit ſchedula die XIII. Dec. 1793., cum attuliſſet plura nec reticenda: ſub textum Gr. per notulas praebui ipſa benigniſſime ab Illo miſſa, aliis correctis a me ſtatim, quae in Boecl. Graecis deprauata monſtrabat Beckii diligentia.

E Photii Bibliotheca. Cod. 99. p. 272. ſs. ed. Schotti.

Ἡρωδιανοῦ ἱστορικοὶ λόγοι η΄.

Ἀνεγνώσθησαν Ἡρωδιανοῦ ἱστορικοὶ λόγοι ὀκτώ. ἄρχεται, ἐξ οὗ Μάρκος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς ἐτελεύτησε, καὶ διέξεισιν, ὅπως τὲ Κόμμοδος a) ὁ Μάρκου υἱὸς ἐβασίλευσεν, ὅπως τὲ, τῶν πα-

Herodiani Hiſtoriarum libri VIII.

Legimus Herodiani hiſtoriarum libros octo. Incipit a Marci (Aurelii Antonini Philoſophi) Rom. Imperatoris exceſſu, pergit que porro narrare, vt Commodus Marci filius imperium adeptus, a paternis

a) Κόμοδος ed. Scott. Rhotom. 1653. fol.

τρώων ἠθῶν ὑπὸ τῶν κολάκων ἐκδιαιτηθεὶς, ὕϛερον ὑπὸ Μαρκίας τῆς αὐτοῦ παλλακῆς καὶ Λαίτου καὶ Ἐκλέκτου συσκευασθεὶς, ἀνῃρέθη.

moribus, aſſentantium opera, degenerarit, tandem que a Marcia pellice, et Laeto atque Electo, paratis inſidiis exſtinctus ſit.

Καὶ βασιλεύει Περτίναξ, πρεσβύτης καὶ καλὸς τὰ ἤθη· ὃν οἱ ϛρατιῶται, ἀπεχθανόμενοι τὸ σῶφρον, εἰσδραμόντες ἐν τῇ βασιλικῇ κτείνουσιν οἰκίᾳ.

Pertinax hinc imperium tenuit, grandaeuus iam honeſtis que moribus. Quem milites, modeſtiae nomine exoſum, in curiam eius irrumpentes, obtruncant.

Καὶ ὅπως Ἰουλιανὸς, ὑπὸ τῶν ϛρατιωτῶν χρήμασι λαβὼν τὴν ἀρχὴν, μετ᾽ οὐ πολὺ ταῖς αὐτῶν ἀνῃρέθη χερσίν.

Hinc Iulianus a militibus non diu poſt emtum pecunia imperium, ipſorum iugulatus manibus, amiſit.

Ὅπως τε Νῖγρος, ἀνὴρ ἐπιεικὴς εἶναι δοκῶν, ζῶντος ἔτι Ἰουλιανοῦ, εἰς μοναρχίαν ἤρθη.

Niger autem, mitis quantum apparebat vir, ſuperſtite etiamnum Iuliano, ad imperium euectus eſt.

Καὶ Σευῆρος δὲ, ἀνὴρ ἀγχίνους τε καὶ πόνοις δεινὸς ἐγκαρτερεῖν, καὶ βαθυγνώμων ἄλλως, ἀνῆλθέ τε εἰς τὴν βασίλειον ἀρχὴν, καὶ Νῖγρον μάχῃ νικᾷ καὶ ἀναιρεῖ, καὶ πᾶν τὸ ἀντιϛατοῦν ἢ μάχαις βιαίοις ἢ τέχναις δυσδιαφύκτοις ὑπηγάγετο, καὶ τῶν ὑπηκόων ἐπὶ τὸ σοβαρώτερον ἦρξε προϊὼν, καὶ τελευτᾷ νόσῳ, τὸν πρὸς Βρεττανοὺς b) διαχειρίζων πόλεμον.

Hunc Seuerus, vir ſolers tolerandis que laboribus exercitus, et alioquin aſtutus, imperii nactus habenas, pugna victum ſuſtulit, et obſtantia quaeque partim validis praeliis, partim callidis artibus ſuperauit. Verum in ſubditos inſolentior redditus eſt (poſtea,) et morbo exſtinctus, dum Britannos bello aggreditur.

Καὶ ὁ Ἀντωνῖνος, ὁ τῶν αὐτοῦ παίδων πρεσβύτερος, σπονδὰς πρὸς αὐτοὺς θέμενος, ἀναχωρεῖ, καὶ συμβασιλεύοντα καὶ ἄκων λαμβάνει τὸν ἀδελφὸν Γέταν, καὶ μετ᾽ οὐ πολὺ Ἰουλίας τῆς αὐτῶν μητρὸς πρὸς τοῖς κόλποις τοῦτον ἀναιρεῖ, καὶ εἰς ὠμότητα καὶ αἰσχρότητα ὑπερβαλέσθαι πάντας φιλονεικήσας,

Antoninus inde, filiorum eius natu maior, foedere cum his inito, reuertit, ſocium que imperii vel inuitus ſumſit Getam fratrem, quem poſt paulo in Iuliae vtriusque matris ſinu interemit. Hic crudelitate omnique turpitudine vincere omnes contendens, dum circa Syriam

b) Βρετανοὺς et in marg. Al. Βρεταινούς.

περὶ Συρίαν διάγων, ἐπιβουλεύεται. Μακρῖνος δ' ἦν ὁ τὴν ἐπιβουλὴν παρασκευάζων c), δεδιὼς καὶ αὐτὸς θάνατον, καὶ προλαμβάνειν ἀγωνισάμενος.

Ἐπεὶ δὲ ἀνῄρητο Ἀντωνῖνος, βασιλεύει Μακρῖνος, ἀνὴρ πρεσβύτης καὶ μελλητὴς, καὶ οὐδ' ἐγκράτειαν ἀσκῶν, τὰ δ' ἄλλα δοκῶν ἐπιεικής. τῆς δὲ Μέσης, ἥτις ἦν Ἰουλίας ἀδελφὴ, δύο θυγατέρας ἐχούσης, Σοαιμίδα καὶ Μαμαίαν d), καὶ τῆς μὲν ἐχούσης d) παῖδα ὀνόματι d) Βασιανὸν, τῆς δὲ Ἀλεξῖνον· οἳ ἐξ Ἀντωνίνου λαθραίαις μίξεσιν ἐλέγοντο γεγενῆσθαι· e) τὸ στρατιωτικὸν, μικρᾶς λαβόμενοι προφάσεως, ἐν τῷ σφῶν ἀναγορεύουσι στρατοπέδῳ τὸν Βασιανὸν, μετονομάσαντες αὐτὸν Ἀντωνῖνον. καὶ μάχαις ἡττηθεὶς Μακρῖνος, καὶ φεύγων ἐκ τῶν μεθορίων Φοινίκης τε καὶ Συρίας, τὴν Χαλκηδόνα κατέλαβε, πρὸς τὴν Ῥώμην ἐκεῖθεν ἀφικέσθαι διανοούμενος. ἀλλ' ἐπικαταλαβόντες οἱ τοῦ Ἀντωνίνου, ἐπὶ τούτῳ ἀπεσταλμένοι, τέμνουσί τε τὴν κεφαλὴν καὶ ὀπίσω ἀποκομίζουσιν.

Ἀντωνῖνος δὲ, ἕως μὲν ἐπείθετο τῇ μάμμῃ, ἐσωφρόνει, καὶ ποιεῖται καὶ τὸν Ἀλεξῖνον f) υἱόν θ' g) ἅμα καὶ Καίσαρα, ὡς Ἀλέξανδρον μετακληθέντα. ἐπεὶ δὲ τοῖς κόλαξιν ἑαυτὸν ἐξέδωκεν, οὐδεμίαν αἰσχρότητος καὶ ἀκρασίας ὑπερβολὴν ἀπέλιπεν. ἐπιβουλεύειν δὲ καὶ

verſatur, inſidiis petitur, quas illi Macrinus, caedem veritus (et ipſe,) et praeuertere conatus, comparauit.

Sublato igitur Antonino, regnat Macrinus, vir aetate quoque grandaeuus, ignauus, minime que continens, cetera vero lenis ac mitis. Iam Maeſa, quae Iuliae ſoror erat, duas habebat filias, Soaemida et Mammaeam, quarum maiori quidem filius erat Baſſiani nomine, alteri vero Alexinus, furtiuo vterque concubitu ex Antonino, vt ferebatur, geniti. Exercitus autem, minima capta occaſione, Baſſianum in caſtris Imperatorem renunciat, addito Antonini cognomento, victus que dein praelio Macrinus, ac fugiens e Phoeniciae atque Syriae finitimis, Chalcedonem ſe recipit, Romam inde cogitans (venire.) Sed qui ex Antonini ſtudioſis ad hoc miſſi fuerant, antevertunt, caput que reſectum reuertentes aſportarunt.

Atque ipſe quidem Antoninus dum matri paret, modeſte ſatis imperauit, et Alexinum in filium adoptatum Caeſarem creauit, impoſito ei Alexandri nomine. Verum poſtquam adulatoribus ſe commiſit, nullum turpitudinis atque intemperantiae genus praetermi-

c) In marg. notatur: συσκευάζων. d) In marg. notatur: Μαμμαίαν — ἐσχάτης — ὄνομα. e) γεγεννῆσθαι, et in marg. γεννηθῆναι. f) In marg. Al. Ἀλεξιανόν. g) τε.

Ἀλεξάνδρῳ ἐπιχειρήσας, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀνεκόπη. ὁ δὲ τούτους τιμωρήσασθαι διανοηθεὶς, ὑπ᾽ αὐτῶν ἀνῃρέθη.

Ἐβασίλευσέ τε Ἀλέξανδρος ὁ Μαμμαίας ἔτη ιδ, καὶ τό γε ἐπ᾽ αὐτῷ καλῶς τε καὶ ἐπιεικῶς ἄρξας, καὶ χωρὶς αἱμάτων ὅλως. τῆς δὲ μητρὸς Μαμμαίας, ὥς φησιν, ἥ τε φιλοχρηματία καὶ τὸ μικρόλογον εἰς σφαγὴν αὐτὸν τὴν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν σὺν αὐτῇ Μαξιμίνου ἀναῤῥηθέντος ἀπήνεγκεν.

Ἦρχε δὲ Μαξιμῖνος ἐπὶ ἔτη τρία ἐμβριθῶς καὶ τυραννικῶς, ἀνὴρ ὑπερμεγέθης καὶ τὸ ἦθος ὠμός. διόπερ τὸν Λιβύης ὑπάρχοντα h) ὑπ᾽ αὐτοῦ κατασάντα, καὶ ὅμοιον ὄντα τοῖς τρόποις, οἱ ἐκεῖσε στασιάσαντες καὶ ἀνελθόντες Γορδιανὸν ἀνθύπατον γεγονότα, καὶ ὀγδοηκοστὸν ἄγοντα ἔτος, χειροτονοῦσι καὶ ἄκοντα βασιλέα. καὶ ἡ Ῥώμη περιχαρῶς αὐτοῦ τὴν ἀνάῤῥησιν δεξαμένη, πάσας τοῦ Μαξιμίνου τιμὰς καθεῖλε. συναναῖπον δὲ αὐτῷ καὶ υἱὸν Γορδιανοῦ Γορδιανὸν βασιλέα. Μαξιμίνου δὲ παρασκευαζομένου πρὸς πόλεμον, καὶ Γορδιανὸς ἅμα τῷ υἱῷ τὴν Καρχηδόνα i) καταλαβὼν, καὶ ἐν ἀπογνώσει τῶν ὅλων γεγονὼς, βρόχῳ ἀνεπαύσατο τοῦ βίου. ὁ δὲ παῖς τῆς πρὸς Μαξιμῖνον μάχης κρατουμένος k) ἀναιρεθεὶς, ἠφανίσθη.

ſit. Quin et Alexandro inſidiari cum coepiſſet, a militari manu prohibetur, quos ipſe punire propterea meditatus, ab iisdem interficitur.

Alexander ergo Mammaeae filius annos imperauit quatuordecim, recte ſane atque clementer, quantum quidem in ipſo fuit, et ſine vllo omnino ſanguine. Sed matris Mammaeae, vt hic refert, pecuniarum cupiditate ac ſordibus factum eſt, vt vterque, Maximino electo, militari ſeditione necatus ſit.

Maximinus poſt hunc annos fere tres ferociter ac tyrannice imperauit, homo faſtuoſus (vegrandis) moribus que ſaeuus. Quamobrem Africae Praefectum ab ipſo conſtitutum, moribus ſimilem, milites ibi aegre ferentes atque in Imperatorem inſurgentes, Gordianum *olim* Proconſulem, iam octogenarium, Imperatorem creant vel inuitum. Cuius mox Roma libentibus electionem animis accepit, honores que omnes Maximino ademit, Gordiano inſuper Gordiani filio in Caeſarem illi adlecto. At dum Maximinus bellum adornat, videns Gordianus, (qui iam vna cum filio Carthaginem occuparat,) in ſummam rerum omnium deſperationem ſe adductum, laqueo vitam abrupit. Filius vero commiſſa dein cum Maximino pugna, interfectus periit.

h) Sic etiam in ed. Rhotom. i) Ad marg. Verſionis notatur: Non recte Χαλκηδόνα hic legitur in textu Graeco. (quod et erat in Boecl. textu, a me ſtatim correcto.) k) In textu eſt: τῆς — μάχης κροτουμένης — in marg. Al. κρατουμένης.

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τῷ πάθει τούτων ὑπεραλγήσαντες, καὶ δεδιότες καὶ μισοῦντες Μαξιμῖνον, ἀναγορεύουσιν ἐν Ῥώμῃ Βαλβῖνόν τε καὶ Μάξιμον. καθ᾽ ὧν στάσεως ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀνεγειρομένης, συμβασιλεύει τούτοις καὶ Γορδιανὸς, ἀπόγονος Γορδιανοῦ τοῦ πρώτου, κομιδῇ παῖς, θυγατρὸς υἱός. καὶ Μαξίμου ἐξιόντος κατὰ Μαξιμίνου, ἀναιρεῖται Μαξιμῖνος ὑπὸ τῶν οἰκείων στρατιωτῶν, καὶ κομίζεται πρὸς Μάξιμον ἡ κεφαλὴ, εἶτα 1) πρὸς αὐτὴν Ῥώμην. οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ καὶ οἱ στρατιῶται στασιάσαντες, ἐξάγουσι τῶν βασιλείων Βαλβῖνον καὶ Μάξιμον, καὶ πᾶσαν αὐτοὺς αἰκίαν αἰκισάμενοι, ἀναιροῦσι, μόνον ἀνειπόντες βασιλέα Γορδιανὸν, περὶ ἔτη τρισκαίδεκα γεγονότα· ἐν οἷς καὶ ὁ ὄγδοος τελειοῦται λόγος.

Ἔστι δὲ τὴν φράσιν σαφὴς καὶ λαμπρὸς καὶ ἡδὺς, καὶ λέξει χρώμενος σώφρονι, μήτε ὑπεραττικιζούσῃ καὶ τὴν ἔμφυτον ἐξυβριζούσῃ χάριν τοῦ συνήθους, μήτε πρὸς τὸ ταπεινὸν ἐκλελυμένῃ, καὶ τὴν ἔντεχνον ὑπερορώσῃ γνῶσιν. οὔτε δὲ περιττολογίαις ἐστὶν σεμνυνόμενος, οὔτε τι τῶν ἀναγκαίων παραλιμπάνων. καὶ ἁπλῶς ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τὴν ἱστορίαν ἀρεταῖς οὐ πολλῶν ἐστι δεύτερος.

Romani hic incredibili dolore ex horum interitu percuſſi, ſimul metuentes atque odio Maximinum proſequentes, Imperatores renunciant Balbinum et Maximum. In quos vt rurſum militaris excitata eſt ſeditio, imperauit vna cum eis et Gordianus, Gordiani maioris ex filia nepos, admodum adhuc puer. Maximo poſt adverſus Maximinum profecto, interfectus a ſuis militibus Maximinus eſt, allatum que caput eius ad Maximum et inde Romam (ipſam.) Nec longo interiecto tempore tumultuantes denuo milites, palatio educentes Balbinum et Maximum, omnibus contumeliis cruciatibus que affectos interimunt, et vni Gordiano tredecim circiter annos nato imperium mandant. Hoc libri octaui extremum eſt.

Scriptoris huius dictio clara eſt atque perſpicua, quin et iucunda: vocibus autem vtitur temperatis, neque ſupra modum Atticis, quibus natiua illa communis ſermonis gratia quodammodo violetur: nec rurſus in humilitatem quandam ita demiſſis, vt artem omnem illae fugiſſe videantur. Adhaec nec ſuperuacaneis tumet, neque neceſſarium quid omittit: ſed, vt vno verbo abſoluam, omnibus hiſtoriae virtutibus paucis ſane cedit.

1) εἶτα καὶ πρὸς λ.

Latinorum autem porro ſunt vetera, 1) illa Capitolini, in Albino c. 12. e. T. 1. p. 703. *quae* qui *diligentius* ſcire *velit*, legat — *de Graecis*, Herodianum, *qui* ad *ſidem* pleraque *dixerunt*, — it. in Maximinis duobus c. 13. T. 2. p. 36. *vt* Herodianus *dicit* Graecus *ſcriptor*, qui *ei*, (Maximino,) *quantum* videmus, *in* odium *Alexandri* plurimum *fauit*, (quo de cf. ad Noſtr. 6, 9, 17. Exc. T. 3. p. 542. et ad 7, 2, 20. p. 900. Add.) — it. in Maximo et Balbino c. 15. p. 159. i. haec *ſunt*, quae *de* Maximo *ex* Herodiano *Graeco* ſcriptore *magna ex parte* collegimus. — *Tanta* eſt autem *hiſtoricorum* inter *ſe* errantium *imperitia* vel *vſurpatio*, vt *multi* eundem *Maximum*, quem *Pupienum*, velint *dici*, quum *Herodianus* vitae *ſuae* temporum *ſcriptor* Maximum *dicat*, nos *Pupienum*, — it. p. ſq. m. *vt* Herodianus *dicit*, (quo de recte Caſaub. N. 3. „haec non leguntur apud Herodianum: et Herodiani non eſſe auſim affirmare.")

2) haec Lampridii in Diadumeno c. 2. T. 1. p. 773. e. ſq. *Herodianus* Graecus *ſcriptor* haec *praeteriens*, Diadumenum *tantum* Caeſarem *dicit* puerum *a* militibus *nuncupatum*, et *cum* patre *occiſum*, (praeteriit autem, quia de patre Macrino praecipue agendum ſuſceperat,) — it. in Alexandro Seuero c. 52. p. 1009. i. *ἀναίμακτον imperium* eius, — *vt* Herodianus *Graecus* ſcriptor *refert* in *libris* temporum *ſuorum*, (quo de cf. ap. Noſtr. ad 6, 1, 15. p. 294. m.) — it. c. 57. p. 1021. m. *amiſiſſe* illum, *exercitum* dicunt *fame*, frigore *ac* morbo, *vt* Herodianus *auctor* eſt *contra* multorum *opinionem*, (cf. ap. Noſtr. ad 6, 6, 4. e. p. 423. e.)

3) iſtud Trebellii Pollionis de Tito T. 2. p. 341. docet *Dexippus*, nec *Herodianus* tacet, — *Titum* tribunum *Maurorum*, etc. (quo de cf. ad Noſtr. 7, 1, 21. Exc. p. 888.)

Sed recentiorum poſui haec: 1) ex edit. Par. „Andreas Schottus Obſeruat. H. l. 3. c. 12. p. 141. Vt Thucydidem Demoſthenem que eius aemulum transſcripſit Criſpus Romanae Hiſtoriae facile princeps: ſic et in hiſtoria paris cum illo dignitatis ap. Graecos Herodianus Demoſthenem eſt imitatus.

ib. „Iacobus Cappellus, Praef. Hiſt. Eccl. — Poſt ſcriptores ſacros Principes lectione digniſſimos cenſeo Polybium, Tacitum, Herodianum inter veteres. —

ib. „Idem Cappellus ib. — Sub Alexandro Seuero, qui periit A. V. C. 988., floruit Herodianus, qui Graece

ſcripſit hiſtoriam pauciorum quidem, quam Dio Caſſius, annorum, ſed admodum iudicioſam et elegantem, a Commodo, qui regnare coepit A. V. C. 933., ad Maximinum, qui periit a. 990."

2) ex edit. Oxon. „Ioannes Bodinus Methodo hiſtoriarum c. 4. de Suetonio locutus: *Non* idem *fuit* in *Herodiano* ſtudium *veritatis* inquirendae: *nec* fere *poteſt* eiusdem *Principis* virtutes *ac* vitia *recenſere*." — Bonus vir hic vix inſpexerit Herodianum, aut caecus!

3) ex edit. Patau. „Ex Gerardo Ioanne Voſſio de Hiſtoricis Graecis lib. II. c. 15. Temporibus M. Aurelii Antonini et Commodi etc. — Tum quoque magno in pretio fuit Herodianus. Condidit hic Hiſtoriarum libros octo, eos exorſus ab exceſſu M. Aurelii Antonini Philoſophi, ac deſiit in morte Bálbini et Maximi, ac Imperio Gordiani Nepotis. Stylus Photio teſte eſt elegans, perſpicuus, ac talis plane, vt vix Hiſtoricorum vlli vlla virtute cedat. Veritati etiam ſtuduit: niſi quod fides eius nutet in Alexandro et Maximino. Quod etiam obſeruatum politiſſimo huius Scriptoris Interpreti Angelo Politiano in praefatione expoſitionis Suetonii, (— quam non potui conſulere, vt verba ipſa inquirerem, et an auctorem fundum ve ſuae ſententiae ac ſuſpicionis ederet, —) et ante eum Iulio Capitolino in Maximinis duobus, vbi ait, *Herodianus* etc. (— quo de ſupra —) Similiter Trebellius Pollio in XXX Tyrannis, (— vbi prorſus nil, praeter antea data, —) ac Lampridius in Alexandro Seuero et Antonino Diadumeno." (de quibus ſupra etiam.)

4) ex Hederici Notitia Scriptor. p. 608. „Fr. Robortellius — Herodianus perſimilis Thucydidi. Nam eleganter imperatorum res geſtas ab Antonino et Commodo ordiens, vsque ad Gordianum nepotem deſcribere conatus eſt, et conciones apte ſuis locis effinxit. Sed poterat, qua in re culpa non caret, hiſtoriam ſuam conſulatibus diſtinguere; quod in hiſtoria eſt neceſſarium. (Nec *perſimilis* Noſter Thucydidi, et cauſas habuerit, quare ſcriberet ſua ratione hiſtoriam.)

ib. „Carolus Sigonius — Imperatorum ſingulorum actiones et geſta diligenter et certo ordine enumerat. Concionibus gaudet, ſed breuibus (partim.) Acumine, breuitate et ſententiarum grauitate Salluſtio comparandus. Si meliorum temporum res tanto ordine et ea copia ſcripſiſſet:

inter graecos hiſtoricos, qui latina memoriae mandarunt, principem locum procul dubio obtinuiſſet.

ib. „Deg. Whear Relect. h. — quorum (imperatorum) vitas et res geſtas politiſſimus ac iudicii non vulgaris auctor, Herodianus, diſerte et eleganter octo libris deſcripſit. Eum igitur ſi cum ſuperioribus biographis ſuo tempore coniungat lector noſter: Commodi imperatoris aliorum que ſeptem, qui eum ſunt ſecuti, vsque ad Gordianos, hiſtoriam pleniorem, longe que illuſtriorem habiturus eſt. Siquidem in eo ſcriptore negotiorum perſonarum que varietatem multam, multam rerum nouitatem deprehendet, crebra in vtramque partem fortunae, ceu vacillantis, exempla habebit, conſilia admirabilia et conſiliorum inopinatos euentus obſeruabit, graues pro tempore ſententias, et plenam vbique dignitatis, plenam ſuauitatis orationem comperiet, denique copioſam quandam ad inſtruendos mores ſupellectilem — ita Politianus — inibi inueniet, et tamquam ſpeculum humanitatis agnoſcet, in quod inſpicere omnis vita poterit, vnde ea capere atque haurire documenta queat, per quae vel publicis, vel privatis rationibus conſulatur. Legat igitur, cenſeo, ſiue graece, ſiue latine hunc auctorem. Nam haud ſcio, vter maiorem laudem mereatur, Herodianus ne, quem in lingua ſua vbere vena fluere non negauerim, an Politianus, qui Herodiani ſcripta tanta felicitate interpretatus eſt, vt non transtuliſſe, ſed ipſe compoſuiſſe videri poſſit." (Quod poſtremum iudicium in comparando Scriptore et Interprete quam et nimium et imperitum!)

COMMENTARIVS DE TRIBVS CODD. MANVSCRIPTIS.

Hi codices *) quomodo mihi reperti ſint et cogniti tractando, vt oſtendam: primo ſingulos perluſtrare placet, deinde comparare eosdem inter ſe, id que per quaedam capita ſumma, partim ex ordine elementorum, partim e partibus grammaticae vulgaris ſolennibus, denique in partem vtramque, quoad vel bona, vel vitia. Quarum quidem animadverſionum obſeruationum que pertinebunt ad ſcribendi genus externum aliae, aliae ad internum.

I. *Scribendi genus externum*

complectitur haec, compendia ſcribendi, ſimplices duplices ve litteras, non modo conſonas, ſed et vocales, it. maiusculas vel breues, porro accentus, ſpiritus, puncta diaereſeos et critica, praeterea formam contractam vel minus, dein diſtinctiones, tum iuncta vel ſeiuncta vocabula, denique laeuitatem cum iota ſubſcripto. Poſt haec huc referimus et vitia ſcripturae, non illa ambigua.

Compendia ſcribendi

in Ms. Vindob. non vidimus, per ea quidem, quae Illuſtris a Locella excerpſit, tum in Ms. Ven. apud Zanettum modo pauca, ea que vulgaria, obuia illa in editionibus, quoad conſonas quidem, ϑ, ϛ et ‰, ſed quoad vocales ſyllabas que, praeſertim Μακρῶ͡ϭ 4, 14, 5. pro ος, it. μὲ͂ν ib. 16. pro μὲν, et τφν 5. 6, 22. p. τῶν.

Sed ex Ms. Bau. excerpta dedit Martinus non tantum illa priora vulgaria tria per conſonas duplices, et aeque vulgare illud ȣ. pro ου, verum etiam alia haec, quae ſubiecimus potiſſimum ex ordine librorum Herod., partim et e Martini explicatione.

κατ' ἐλάμβανε͂ν 1, 3, 1. p. κατελάμβανεν

τὸ ἀν̄ ἴνον 1, 4, 3. τὸ ἀνθρώπινον

πορφύῥ 1, 5, 14. πορφύρα

μεγαλοφρόν 1, 5, 27. μεγαλοφρόνων

αὐτ̈ 1, 8, 16. 1, 13, 13. αὐτὸν

ὑπερέβαλ 2, 6, 10. ὑπερεβαλεῖν

κελευσάντ̄ 3, 12, 23. κελευσάντων, it. ἑαυτ̄ 4, 4, 15. ἑαυτῶν

*) De ipſis Codd. in praef. T. I. dictum.

φιλάνος 4, 3, 6. φιλάνθρωπος, vbi tamen omiſſum eſt ſignum, quod ἄνθρωπος per compendium ſcriptum ſignificat, (cf. antea 1, 4, 3.)

ξίφ^ου 4, 4, 5. ξίφου

νεολαί^αν 4, 9, 7. quod literarum compendium difficile eſt ad explicandum: infra recte ſcriptum eſt. (Hic quidem requiritur accuſatiuus νεολαίαν, qui et eſt ib. 13.)

Ὄτε 6, 7, 2. οὔτε

μη^τι 7, 1, 4. potius μή τοι, quam μή τι (cf. ib. 22.)

λαβ͂` 7, 11, 1. λαβὼν

Denique ad 2, 2, 8. Martinus: „in πλεῖστον δὴ poſterius vocabulum, per compendium litterarum ſcriptum, δὴ, quam δὲ legere malim" (ita ergo tantum, nec ipſam illam figuram exſignando.)

Simplici vel *Duplici* littera, ea que conſona, ſcripta vocabula, maximam partem vitioſa, damus ſimul e tribus Codd., (quorum Bau. hic ſemel modo nominamus, ſed reliquos diſerte adiicimus deinde,) ſecundum ordinem elementorum, per λ, μ, ν, ρ, σ et τ.

ἔμελλον 1, 15, 3. pro ἔμελεν, non deprauato 1, 2, 4.

ὑπερβαλούσης 2, 1, 7. etc. et tamen ὑπερβάλλον (neutr. adi. c. ſubſt.) 3, 9, 11. etc. ſed rurſus ὑπερβάλλον 6, 5, 11. p. particip. ὑπερβαλὸν, vbi et mox ſine Var. rectum ἐμβαλὸν, — cf. tamen alia recta et ſine Var. in Ind. v. — tum ὑπερβαλόντως 3, 11, 8. etc.

προσβάλοι 2, 5, 15. vbi Mart. „tamen altera manus alterum λ ſupra adſcripſit" quod προσβάλλοι erat in Codd. rel. clam et in edd. diſerte, ſed recta alia et ſine Var. cf. Ind. v. προσβάλλειν.

ἐνέβαλε 3, 7, 1. pro edd. et rel. Codd. ἐνέβαλλε, vt ἐνέβαλον 4, 9, 14. med. p. vulg. ἐνέβαλλον, — ſed recta et ſine Var. ἐνέβαλεν 2, 3, 12. p. 75. 2, 14, 1. m. 6,7,4. m. it. alia tempora in hoc v. ἐμβάλλειν, cf. Ind. it. in ſimpl. βάλλειν. — it. διέβαλεν 6, 1, 18. i. p. vulg. διέβαλλ. — tum ἐπεβάλλοντο 8, 4, 9. m. p. vulg. ἐπέβαλον.

ἀποβαλλόντας 7, 12, 13. m. Ven., p. rel. Codd. et edd. ἀποβαλόντ., ſed ſine Var. ἀποβαλόντι 6, 6, 4. e.

ἐπιστέλλειν 3, 1, 5. i. pro ἐπιστελεῖν rel. Codd.

ἀπολλόμενοι 6, 6, 10. p. 436. p. vulg. ἀπολόμενοι, — it. ἀπώλλοντο 7, 9, 19. e. p. vulg. ἀπώλοντο, cf. προσαπώλλοντο 4, 9, 15, e.

ἀπαγγελόντων 8, 3, 17. e. — ἀγγέλοντες. 8, 6. 3. ſed recta et ſine Var. ἀγγέλλοντες ib. 13. e. et ἀγγελοῦντας ib. 15. vt alia horum verborum in Ind.

ſed ἀσχάλλων 1, 9, 22. etc. ſemper; etſi edd. Ald., e Codd. et ipſae ductae, interdum ferunt per vnum λ modo,

πολὺν 4, 14, 6. i. et 4, 10, 7. e. quo loco poſtr. Mart. „ſed eſt in margine, γρ. πολλὴν“

ὄλλως 8, 4, 24. i. vbi ad Ms. Vi. Locella „pro ὅλως“ quod et diſerte fert Ms. Ve., ſed vitiatum p. vulg. et tacito Ms. Ba. ἄλλως.

cuius generis alia per conſonas has et reliquas praebebimus deinde ad ſubſt. nominum propriorum, perrecturi hic in caeteris conſonis,

βλέματι 4, 5, 17. m. p. βλέμματι

ἐρριμένην 2, 6, 10. 2, 10, 4. 8, 4, 28. 8, 8, 16. — ἐριμμένην 3, 6, 10. ſed rectum et ſine Var. ἐρριμμένας 8, 8, 19. i.

προσαραχθῆ 1, 4, 8. p. vulg. προσαῤῥαχθῆ,

περιδεραίοις 4, 2, 6. tacite ſic cum Stp. al. per Codd., ſed diſerte in Ba. ſaltem, vt clam in rel., 5, 5, 4. p. 135. et 5, 8, 2. p. 242., p. edd. Ald. al. περιδεῤῥ.

πλασσάμενοι 4, 2, 3. i. p. vulg. et rel. Codd. πλασάμ.

quibus ſtatim adiungemus illud genus, quod *duplices* commutat cum aliis *duplicibus*,

φυλάσσοντα 2, 1, 13 p. 19. p. vulg. et rel. Codd. φυλάττοντα; ſed ſine Var. φυλάσσοντας ib. 2. et φυλάσσοντες 8, 7, 8. e. et contra ἐφύλαττε 1, 8, 8. i. etc. ſine Var. quoque, vt ſemper πράττειν et ἡττᾶσθαι,

πίτταν 8, 4, 26. i. ſed πίσσα et πίσσῃ ib. 27. et 30. ſine Var. omni vel edd. vel Codd.

θαλάττης 1, 16, 7. p. 689. 2, 10, 8. i. 2, 11, 7. e. 6, 7, 10. p. 460. 8, 2, 6. ſq. ſine omni Var., it. θαλάσσης 3, 4, 4. e. θάλασσαν ib. 11. i. 4, 3. 17. ſed et ſine Var. θαλάττης ib. 19. — at θαλάττης 2, 11, 16. p. 356. ſolus Ms. Ba. p. edd. et rel. Codd. θαλάσσης, it. 3, 4, 10. e. θάλατταν p. vulg. θάλασσαν, — at θαλάσσης 3, 1, 11. m. pro vulg. θαλάττης, — denique θάλασσαν 8, 7, 1. e. cum Ms. Ve. p. edd. et tacito Ms. Vi. θάλατταν.

Scriptura *Nominum propriorum*, quorundam ſaltem tum per hoc genus, tum ſimul per aliud,

λεκίλα 1, 8, 6. p. vulg. Λεκίλλα, quo loco Var. notarat Martinus, non item ib. 7. 9. p. 296. 4, 7, 7. e.

σύλα 3, 7, 18. p. vulg. Σύλλα, ſed σίλαν 4, 8, 14. i. p. vulg. Σύλλαν,

καπελιανὸς 7, 9, 2. i. etc. p. Καπελλιανὸς vulg.

Q

γαλλικιανὸς 7, 11, 6. 10. ſq. p. vulg. Γαλλικανὸς, et ſic

ἰλλυρίδος 6, 7, 4. e. *ἰλλυρικὸς* 2. 9, 1 etc. ſemper

καπετωλίω 1, 9, 4. etc ſed *καπιτωλ.* 8, 8, 5. i.

μηνόφιλος 8, 2, 14. e. p. vulg. Μηνίφιλος.

μαξίμω 7, 9, 7. vbi Mart. „per errorem“ p. Μαξιμίνῳ, vt in rel. locis recte,

κόμοδον 1, 2, 2. p. 35. cum Vi. Κόμοδον, partim adeo, dum hic in rel. locis cum Ve. Κομμ. ſemper tenet,

μαμαία 5, 3, 6. e. 5, 7, 1. e. 9. ſed *μαμαῖα* 5, 8, 4. 6, 1, 10. 20. p. vulg. Μαμμαία

γαννυμήδην 1, 11, 5. p. vulg. Γανυμήδ.

ἀννίβαν 4, 8, 14. i. p rel. Codd. tacito Ἀννίβ., quod et in ed. Stp., al. ſed in Ald. Ἀνίβαν, e Cod. aliquo haud dubie,

Μαικίννας 7, 11, 6. ſine Excerptis ap. Martin., vbi μαικίν. Ald. elemento breui,

πεσηνῦντι 1, 11, 7. i. 8. e. 3. (p. 424. vbi Ms. Vi. πισηνῖς,) ſed ib. 14. i. πεσιν., denique ad 12. Mart. „hic erat, vt in Stp.“ quae ſemper Πεσσιν. habuit,

Βασιανὸς 5, 3, 7. vbi Zan. ad Ms. Ven. „ſic vbique“ vt Ba. *βασιαν* it. ib. 12. ſed ad vulg. Βασσιανὸς 3, 10, 9. i. nil notarat Mart.

γέτταν 3, 14, 17. p. 767. 4, 3, 4. 11. e. 13. — 15. i. e. 4. 4. 7. p. vulg. Γέταν.

Μαῖσα 5, 3, 2. i. „ſic vbique *Zan.*“ ad Ven., vt et Ba., modo per elementum breue, it. ib. 4. i. 18. 22. 5, 7, 1. 5, 8. 7. m. pro vulg. Μαισά, ſed 5, 5, 1. e. *μαίσης* Ba., at Μέσης Ve., p. vulg. Μαισῆς,

Σοαιμὶς 5, 3, 6. m. ad quod tacent Excerpta e Codd., ſed ad 5, 8, 16. ſq. Mart. „σοεμίδα, ſed αι ſuper ε adſcriptum eſt.“

μήδαιαν 6, 5. 15. p. 393. p. vulg. Μηδίαν, it. 6, 6, 9. p. 434. et ib. 2. e. *μηδαία*, p. vulg Μηδία,

Γαλατείας 3, 3, 1. i. Ms. Vi. p. vulg. Γαλατίας, quod, quanquam, tacente Mart., per elementum ſaltem breuius tenuerit Ms. Ba., (vt 3, 2, 11. m „γαλατίας“ in qua ſimpl. vocali conſpirabant ib. et rel. Codd. cum edd.) qui ib. mox *καππαδόκειαν*, et ib. §. 3. i. *καππαδόκιαν*, p. vulg. Καππαδοκίαν, mox tamen ib. Λαοδίκεια vulg. refert, at ib. e. *βηρυτάων*, p. vulg. Βηρυτίων, nil variando vel antea, vel ib. ſ. in Ἀντιοχεία, cf. 3, 2, 21., nec in Βιθυνίαν ib. 17. ſq. nec in Νικομήδειαν 5, 5, 3.

τίγροντα 3, 4, 17. m. p. vulg. Τίγριδα, ſed Τίγριδος 2, 8, 13, i. ſine Var., vt Τίγροντα 6, 5, 3. p. 378.

τίβεριν 5, 8, 18. e. p. vulg. Θύβριν, ſed ſine Var. Θύμβριδος 1, 11, 10. i.

Ἀλβῖνον 7. 10, 6. p. 823. ſic et porro Loc. „et Ms. Ba. ἀλβῖνον, p. vulg. Βαλβῖνον, it. ib. 7. p. 828. 13. i, — ſed ad vulg. Βαλβ. 7, 12, 5. i. Loc. „ſic eſt h. l. in cod. Vi. etiam“ vbi Ms. Ba. ἀλβ., — at 8, 6, 4. i. Βαλβίνου cum edd. Gr. etiam tacite Codd., it. ib. 13. i. 8, 7, 20. e. 22. i. 8, 8, 8. i. ſed ib. 11. i. Ba. iterum ἀλβ.

Simul de *Punctis Diaereſeos*,

quae et ſupra deſiebant in quibusdam Nominib. Propr., quo pertinent.

διαδομενιανὸν 5, 4, 24. p. vulg. Διαδουμενιανὸν,

πλαυτῖνον 3, 11, 8. i. p. vulg. Πλαυτιανὸν, quam ſcripturam poſter. tenuit §. pr. et ſemper in rel. locis,

κυντιανὸν 1, 8, 11. p. 305. ſed Ms. Ve. Κυντινιανὸν, at Ms. Vi. Κυϊντινιανὸν, tum Ald. al. Κυϊντιανὸν, p. Stp. al. Κυϊντιανὸν,

Ἀκυληΐαν 8, 2, 3. ſic tacite Codd. omnes, it. ib. 6. 8, 3, 2. 8. 5. 13. ſed 8, 6, 10. diſerte Ba. ἀκυληΐας, rel. Ἀκ. it. 8, 7, 1. Ba. ſed tacite iterum ib. 5. 7. 19. at ib. 3. diſerte ἀκυληΐσιοι.

διπετὲς 1, 11, 2. i. ſed Mss. Ve. et Vi. διϊπετὲς, p. vulg. διοπ., tum διπετῆ 5, 3, 11. i. Ms. Ba., p. vulg. διοπ., quod et tacite ſequuntur rel. Codd.

προυπάρχει 1, 4, 10. p. 111. Ms. Vi. p. vulg. προϋπάρχ.

προιὼν 1, 14, 17. ad quod vulg. tacuere Excp. e Codd., it. 2, 4, 18. 3. 9. 18. i. 3, 11. 4. ſq. 5. 5. 16. i. 7, 6, 16. m. ſed ib. 3. e. clare Ba. προιόντων, at Ve. προϊόντ. cum Stp. al., at Excp. Vi. modo per compendium „πρ.“ quod, reſpiciens edit. Hal., aperiat tamen eiusdem προιόντ.

Πομπηϊανὸς 1, 6, 11. 20. 1, 8, 7. 9. ſine Var. it.

Πομπήϊον 3, 7, 18. i. m. ſed

ῥωμαϊκῶν ib. i. e. p. vulg. Ῥωμαϊκ., quo longiori elemento et deprehenditur tacite 3, 9, 1. p. 640. it. 4, 7, 4. i.

Simul de *Punctis Criticis*,

quale ſignum adfuit per tria puncta ad vulg. δεδευμένας 8, 4, 30. m. tantum „in Ms. Ven. δεδουμένας ſic Zan.“ quo de v. Not.

Vocabula per ι et α ſcripta.

Horum adi. quidem αὔλειος habemus quater, ſed ſemel αὐλίαις 7, 5, 6., et vtrumque ſine Var.

Sed in ſubſt. magna inconſtantia per Codd. obuerſatur, dum alterutram formam modo tentant, modo retinent, praecipue Ba, cf. 1, 4, 16. ἀσθενίας, p. ἀσθενείας, ſed ad 1, 7. 5. e. τριγονίας Martin. „Ms. Ba. τριγενείας, tamen ſuper ει a ſcriba Iota notatum eſt etc.“ et ſic porro, cf. 1, 8, 10. p. 299. 1, 15, 5. e. p. 644. (non item 2, 10, 3. e. etc.) 1, 16, 5. i. 2, 1. 5. e. 2, 3, 17. i. 2, 7, 3. e. 2, 8, 4. e. (contra 2, 12, 4. p. 366. 4, 5, 6. i.) 3, 3, 1. i. 3. i. e. 3, 11, 11. e. 6, 5, 15. p. 393. 6, 6, 2, e. 9. p. 434. 7, 1, 21. p. 570. 7, 3, 8. i. (contra 7, 5, 3. p. 668. 7, 10, 7. p. 828. 7, 11, 6. i. 8, 2, 14. m. 8, 8, 8. p. 1113.) 7, 5, 5. e. 7, 11. 15. i. — ſed quoque Ms. Vi. cum Ba. 1, 14, 1. i. 3, 1. 7. p. 494., ſed ſolus Vi. 3, 3, 1. p. 523. ſecus ac 3, 2, 11. p. 515.

Accentuum ratio

primo vitioſa eſt in Ms. B., non tantum in verb., vt inf. 8, 5, 9. p. 566. it. in particip. 1, 17, 7. i. ſed etiam in adi. 2, 10, 11. p. 319. 7, 6, 7. p. 704. — et in ſubſt. 1, 16, 9. p. 695. 2, 4, 6. i. Add. 3, 8, 13. p. 627. Add. (cf. 7, 7, 13.) 4, 7. 6. p. 902. 5, 6, 21. p. 210. 7, 1, 16. i. 7, 5, 8. i. 8, 5, 15. p. 1035. — ſed in Ven. 6, 7, 15. p. 470.

dein vel recta, vel alia, quam vulgaris, per vna quidem vocabula, tum adi. 3, 7, 5. p. 599. 4, 9, 6. e. 4, 12, 4. e. p. 991. 5, 1, 12. e. p. 20. 7, 7, 7. p. 733. 8, 2, 11. p. 939. 8, 7, 5. p. 1079.

tum ſubſt. primae declin. 6, 5, 4. i. 11. e. 6, 7, 10. p. 460. (contra 8, 4, 23. p. 1003.) 8, 2, 7. p. 930. ib. 8. p. 932. (vbi p. Ba. χῶραν dant rel. Codd. χώραν,) cf. ſupra Μοῖσα, — ſecundae declin. 4, 7, 9. i. cf. 1, 12, 9. p. 492. σίτον Ba. ſed σῖτον Vi. — 7, 3, 15. e. p. 641. — tert. declin. 3, 4, 15. m. 3, 14, 15. e. — 2, 2, 1. e. 4, 13, 10. e. 5, 1, 14 p. 26. 7, 1, 9. m. 2, 3, 23. e. 5, 6, 9. i. 8, 7, 13. e. — 7, 6, 19 i. 4, 2, 5. p. 811. 7, 11, 3. e. p. 848. — 4, 2, 10. m. 4, 8, 5. e. 6, 8, 16. e. 8, 4, 30. p. 1017. ſq.

tum verb., vel finiti temporis 2, 13, 19. p. 416. 7, 8, 7. m — vel inf. 1, 14, 1. p. 586. — 1, 7, 4. p. 240. (φθάσαι) etc. — 1, 17, 3. p. 707. 7, 10, 4. i. — 1, 17, 16. p. 728. δρᾶσαι Ba ſed δράσαι rel. Codd., at per circumflex. iterum tacite rel. Codd. 2, 1, 19. etc. — 2, 6, 10. p. 175.

2, 9, 3. p. 268. — ib. 6. p. 277. — 2. 11, 11. i. 6, 2, 8. p. 323. 7, 7, 8 p. 736. — 2, 14, 9. p. 442. — 5, 3, 1. p. 57. 5, 8, 9. p 251. 6, 2, 3. p. 311. — 6, 4, 8. e. — 8, 6, 4. p. 1053. — 8, 8, 14. p. 1126. — 1, 17, 17. p. 730. — 2, 1, 16. i. — 2, 5, 10. p. 144. — 2, 9, 7. p. 281. 7, 9, 18. p. 800. — 3, 3, 5. e. 7, 9, 24. i. — 3, 11, 5 p. 690. 7, 4, 10. p. 662. — 3, 11, 11. p. 696. 7, 5, 11. e — vel particip., per ſing. 7, 10, 15. i — ſimul per plur. 1, 10, 4. p. 385. — 3, 12, 10. m. 7, 10, 15. p. 840. 8, 6, 16. p. 1067. — 3, 12, 20. p. 723. 4, 9, 11. i, 7, 2, 13. e. 7, 4, 13. e. 7, 5, 6. p. 674. 8, 5, 2. e. — 4, 2, 3. e. — 7, 6, 21. p. 725. — 8, 4, 9. p. 984.

nominatim negatiuarum particularum,

μήθ' ὅλως 1, 1, 5. p. 24. 3, 10, 15. i. — *μὴ δὲ*, v. in iunctis et ſeiunctis, — *μηδ'* 1, 10, 8. e. etc. — *μὴδ'* 2, 1, 4. e. ſed *μὴ δ'* 5, 7, 4.

ſeparatim per dictiones encliticas, et quidem adu., (praeter *πέρ*, quod cum aliis vocibus ſine interuallo vllo copulant Codd., aut ita ſcriptum in Excerpt. praebetur, vt non liquido dignoſcatur interuallum. cf. Ind. in *πέρ*,)

ὅπȣ ποτ' 1, 6, 14. p. 209. — *ὅ τι ποτ'* 2, 1, 4 p. 6. 2, 13, 10. p. 395.

τοῖς ποτὲ 5, 1, 14. p. 27 clare Cod. Ba. ſed clam rel. — *πȣ́ ποτε* 5, 4, 16. p. 114. ſed *πȣ̃ ποτε* Ve. clare cum Stp. et clam Vi. — *καί ποτε* 4, 4, 6 p. 851. — *μὴ ποτὲ* 4, 6, 10 i. ſed clam Mss. rel. *μήποτε* cum Stp.

ȣ̓δεμίαν πῶς 4, 13, 15. p. 1019. ſed *μὴ δὲ μίαν πῶς* Ve. et *μηδεμίαν πως* Vi.

μή πως 2, 2, 8. p. 40. cum Stp. clam Codd. it. 6, 1, 12. p. 290. 8, 3, 8. i. cf. in iunctis,

πάνυ τοι 2, 2, 9. i. 3, 10, 14. i. 5, 2, 11. i. 7, 5, 18. e. 8, 6, 1. m. 8, 8, 7.

nominatim porro in copula, (praeter *οἶόστε*, quod cum Stp. ſemper ſic vna voce Codd. ferunt clam, cf. 1, 6, 21 i. et in iunctis,) ſecundum varias rationes grammaticae vulgaris, primo poſt nullum accentum ſ. praepoſitionem ſine accentu,

ἔς τε 2, 7, 5. i. — *ὥς τε* 4, 6, 8. i. — *ἔν τε* 7, 5. 18. p. 692. 7, 10, 7. i. 8, 6, 1.

poſt accentum autem alium, atque adeo poſt vocabulum oxytonum, in

ἅτε 1, 7, 5. i. etc. pro coniunct. Lat. *vtpote*, rel. ſed Ms. Ba. ἅ τε 7, 9, 11. p. 793. — ἅ τε 8, 8, 3. p. 1105. *ib.* 14. p. 1122.

ἀπό τε 4, 8, 7. i — διά τε 2, 8, 11. p. 250. 8, 4, 2. m. — ὑπό τε 5, 4, 20. m. — πρός τε 1, 2, 9, p. 51. ſq. 4, 11, 5. p. 977. — πρός τε 1, 3, 13. Ba ſed πρός τε Vi.

αὐτός τε 1, 10, 14. i. 4, 11, 9 p. 981. 5, 2, 6. p. 42. Add. ſed

ἰδών τε 4, 13, 11. p. 1014. — mox ἐπιςάς τέ, — ſic ἀνιών τε 5. 6, 21. p. 211. ſed ib. 22. i. ὑπό τε, — et προσελθών τε 7, 8, 5. m. mox ἀνελθών τέ,

poſt vocabulum paroxytonum, (quo pertinet proprie illud prius ἅτε, vna editum voce, vt nos quidem ſcribimus, etſi per ſ ortum e duabus,) in quo genere Ms. Ba. alioqui perpetuo dat τέ cum accentu, vt

μεγάλων τέ 1, 1, 4. p. 15. cf. ib. 5. p. 23. it. 10. i. etc. — ſed ἔργων τε ib. 1. p. 2. cum Mss. rel. — φθόνω τε 3, 2, 13. e. Add. ſolus Ba. clare, it. 4, 12, 8. p. 997. Add. — συγκαλέσας τέ 1, 4, 1. p. 90. ſed Vi. τε ſine accentu, — μερίσαι τε 1, 17, 3. p. 707. it. κρύψαι τε 2, 1, 1. p. 1.

poſt proparoxytonum, vbi Ba ſolet reclinare, vt

Φράσεώς τε 1, 1, 1. p. 7. cf. ib. 3. p. 11. it. 4. i. etc. — ἔπεμψέ τε 3, 7, 2. m — mox χρήματα τέ, — θεραπεύοντι τέ 4, 13, 5. i. ſed §. pr. φέροντά τε,

poſt periſpomenon, vbi inconſtans in τέ accentus obſeruatur, vt

ἦν τέ 5, 5, 4 p. 136 ſed Ve ἦν τε,

ἐθνῶν τε 1, 1, 5. p. 20. τῶν τε — γῆς τε ib. 5. p. 21. cf. 1, 2, 9. p. 54. etc. — ὑμῖν τέ 1, 4, 7. p. 102. ib. 14. etc. — ἐχθρῶν τε 1, 9, 16 cum Vi. — βοηθῶν τέ 2, 7, 5. e. Add. ἑορταῖς τε 2, 8, 16. e. cum Vi. — πᾶν τέ 1, 4, 19 p. 131. etc. πᾶν τε 4, 11, 5 i. cum Vi. — ἐκεῖθέν τε 3, 3, 6. p. 529. ſed mox πᾶσαν τὲ, cf. 3, 6, 17. m. etc. it. 5, 2, 1 i. 5, 4. 9 p. 105. it 18. e. καλῶ τέ ib. 1. e. 5, 2, 1. i. 5, 4, 9. p. 105. it. 18. e. etc.

poſt properiſpomenon, vbi Ms. Ba. frequentiſſime accentum in τέ tenet, vt

παρεῖχε τέ 1, 3, 9. m. 1 6, 19 i. — λοῖπον τέ 1, 16, 12. i. ſed Λοιπόν τε Vi. cf. 1, 17, 2. i. — γῆρας τέ 2, 3, 7. p. 63 ſed mox ἀνκί τε, — ἐκεῖθέν τε 3, 3, 6. p. 529. ſed mox πᾶσαν τέ, cf. 3, 6, 17. m. — σχῆμα τέ 3, 11, 2. e.

καρνωρεῖτό τε ib. 4. i. — ἐσθῆτι τὲ 4, 11, 5 p. 976. ſed ἐσθῆτι τε Vi., qui tamen tacite cum Stp. ἐσθῆτά τε 5, 4, 12. e. vbi Ba. ἐσθῆτα τὲ, cf. 5, 6. 21. p. 213. 5, 8, 2. p. 242. 6, 4, 7. p. 364. — παραδέχαι τὲ 5, 4, 17. m. — ἀπαγγεῖλαί τε 7, 6, 14. e. cf. 4, 13, 9, m. ſed πρῶτοι τὲ ib. 13. e. — κατῆλθέ τε 4, 8, 1. i. ſed ὑβῆψε τὲ ib. 12, e. — ἐνεῶνός τε 7. 4, 14. i. 7, 5, 10. i. ſed πλῆθος τὲ 7. 12, 14. i. — δηλῶσαί τε 7, 6, 13. i. ſed ib. e. p. 718. τῦτο τὲ, at Ve. τῦτο τε, ſed ἀπαγγελεῖλαί τε ib. 14. e. tacite tres Mss. cf. 8, 6, 4. p. 1053. etc.

ſimilis inconſtantia porro in pron. infinito per omnes priores rationes, primo quidem in diſſyllabo, poſt nullum accentum, vt

ὥς τινὰς 3, 11, 14. i. 7, 3, 14. p. 637. — εἴ τινες 4, 1, 9. i. 4, 9, 13. m. 6, 9, 13. e. — ἔν τινι 5, 4, 21. i.

poſt alium accentum, et poſt oxytonum

λαβὼν τινὰς 1, 8, 11. p. 304. καταλιπὼν τινὰ 6, 5. 15. p. 393. αὐτὸν τινὰ 5, 1, 12. p. 18. ὀρχηστὴν τινὰ 5, 7. 12. p. 235. ἀδέ τινα 6, 1, 12. i.

ἀλλὰ τινὰς 7, 3, 11. p. 629.

γάρ τινα 4, 3, 4. p. 836. γάρ τινι 7, 2, 13. i.

δέ τινὲς 3, 7, 8. i. Add. 5, 3, 18. i. Add. — δέ τινες 2, 5, 5. i. Add. 2, 10, 13. i. 2, 14. 9. i. 4, 5, 9. i. 5, 2, 5. p. 37. 6, 5. 14. i. Add. 6, 9, 8. i. 7, 7, 14. i. 7, 11, 5. i. 8, 3. 19. i. 8, 4. 6. i.

δή τινα 4, 4, 16. i. Add. 6, 2, 12. i. — δή τινες 7, 1, 25. i.

ἤ τινάς 4, 1, 3. e. ἤ τινά 4, 12, 4. p. 990.

καί τινων 1, 10, 15. i. — καί τινα 6, 4, 14. i.

μέν τινες 3, 10, 11. p. 676. 4, 8, 11. p. 924. — μέν τινος 6, 9, 10. i.

μή τινὲς 8, 1, 2. p. 902. — μή τινες 8, 4, 8. p. 982.

μή δέ τινα 7, 8, 12. i. — μή τέ τινα 3, 11, 4. p. 688. μή τέ τινος 6, 5, 16. i.

ἀπό τινος 4, 2, 22. i. 6, 8, 1. e. — διά τινος 3, 12, 12. p. 717. διά τινά ib. 17. e. — ἐπί τινα 5, 4, 13. e. ἐπί τινος 7, 5. 6. e. — μετὰ τινὸς 4, 2, 19. p. 829. Add. — πρός τινα 7, 8, 3. p. 746. 8, 4, 2. i.

ſimul que cum copula

ἅ τέ τινες 4, 2, 16. p. 827. ſed Mss. rel. clam cum Stp. ἅ τε τινὲς,

ἐξοχάς τέ τινας 5, 3, 11. p. 71. ſed rel. Mſs. tacite cum Stp. ἐξοχάς τε τινάς,

poſt paroxytonum

ὥσπερ τινὸς 1, 8, 5. p. 283. νέον τινὰ 1, 17, 24. cum Mſs. rel. — τοιαύτην τινὰ 2, 9, 4. i. — ἄλλα τινὰ 4, 15. 6. p. 1046. cum Ve. ſed ἄλλα τινα Vi. — φήμην τινα 7, 6, 21. p. 725. m. Add. — δόλον τινὰ 8, 8, 11. i.

†† θέας τινῶν 3, 8, 17. i. καίτοι τινῶν 6, 1, 15. p. 295. ἑστίας τινῶν ib. 18. p. 300. ἀγγειλάντων τινῶν 6, 9, 4. p. 517. 7, 10, 9. p. 831. — ὀλίγων τινῶν 7, 11, 12. i.

poſt proparoxytonum

ἄκριτόν τινα 2, 14. 7. i. 3, 11, 2. p. 684. 3, 12, 14. i. — Πάτροκλον τινὰ 4, 8, 10. e. — ἐγένοντό τινες 6, 4, 30. p. 370. cf. 7, 8, 5. p. 749. 8, 3, 20. i. 8, 4, 9. p. 984. — ὑποβάλλοντος τινὸς 7, 10, 13. p. 837.

†† γενόμενοι τινῶν 7, 7, 5. i. tres Codd. tacite cum Stp.

poſt periſpomenon,

ἓν τινὸς 1, 6, 1. i. 1, 8, 5. i. 3, 13, 16. i. 4, 10, 13. m. — αὐτῶν τινὰς 1, 4, 17. e. 7, 1, 26. p. 580. cf. 4, 12, 7. p. 995. 5, 7, 14. e. — αὐτοῖς τινας 7, 10, 14. p. 839. — περιελεῖν τινα 3, 11, 6. p. 690. — τιμῇ τινι 4, 3, 3. i.

†† αὐτῷ τινῶν 1, 12, 2. e. — ἡμερῶν τινῶν 7, 6, 1. i.

poſt properiſpomenon,

ἆχέ τινα 1, 15, 14. e. 6, 4, 13. e. 8, 7, 17. i. — τοιαῦτά τινα 3, 6, 17. 3, 13, 13. 4, 9, 6. 4, 14, 19. 6, 2, 7. 6, 4, 1. 10. 7, 5, 17. 7, 8, 21. 8, 3, 6. 16. ſed τοιαῦτα τινὰ 2, 9, 4. ſolus Ba. vt 4, 11, 1. ſolus Vi.

†† ἐπαικῆσαι τινῶν 3, 5, 12. e.

porro in pron. hoc monoſyllabo, cum maſc., tum fem., tum neutr., per ſuperiores rationes, poſt nullum accentum,

ἅ τις 3, 4, 13. i. Ms. Ba. diſerte, ſed 4, 5, 5. i. clam tres Mſs. cum Stp., it. 7, 8, 17. etc.

ἅ τι 4, 6, 7. e. ſic cum Stp. tres Mſs. tacite, it. in ἅς τι 6, 1, 11. p. 286. — ὃ τι 7, 1, 21. e. cum Stp. tacite Ms. Ve. et Vi.

•poſt accentum aliquem, primo que poſt oxytonum,

μηδέ τις 8, 7, 17. ſic cum Stp. tres Mſs. tacite, — it. μή τις 1, 6, 18. p. 217. — δέ τις 6, 8, 1. 7, 1, 21. i. ſed diſerte Ba. 7, 8, 3. p. 746.

ἀεί τι 3, 13. 15. ſed tacite Mſs. rel. cum Stp. ἀεὶ τὶ,

δέ τι 4, 2, 2. i. Mſs. tres clam cum Stp. ſic, it. 4, 6, 10. m. 4, 12, 5. i. 6, 1, 14. i. οὐδέ τι ib. 4. i.

δή τι 4, 13, 2. i. ſolus Ba.

ἦν τις 2, 13, 14. p. 405. tres Mss. cum Stp. clam, — it. ἄν τι 3, 6, 8. 578. πολύ τι 3, 4, 11. m. ſolus Ms. Ve. tacite cum Stp. ſed Mss. tres ſic cum Stp. 3, 7, 8. p. 601. 5, 1, 3. p. 4.

cum que copula,

πολλή τέ τις 1, 12, 2. i. Mss. tres tacite cum Stp., it. 7, 3, 5. i. μόνον τέ τις λ.

poſt paroxytonum,

τοιάδε τις 4, 9, 3. i. tres Mss. tacite cum Stp.

ἑτέρα τίς 1, 10, 1. i. Ms. Ba. ſ. d Mss. rel. cum Stp. clam ἑτέρα τὶς, at πόλις τὶς 4, 2, 17. i. tres tacite cum Stp.

ἀπεικάσαι τίς 4, 2, 15. i. Ba. ſed rel. Mss. ἀπεικάσαι τὶς cum Stp. clam, ſic et in Ba. συνωμοσία τὶς 7. 1, 11. m. p. 555. — tamen ib. §. ſq. i. Μάγνος τὶς tres Mss. tacite cum Stp., it. ib. §. 13. i. τοιαύτη τὶς, it. 7, 3, 6. p. 618. τοσαύτη τὶς, it. 7, 8, 14. i. 8, 6, 17. i.

μόνον τὶς 3, 6, 4. e. diſerte Ba., ſed rel. Mss. quoque ſic cum Stp. ſed tres clam ſic cum eodem ib. 11. p. 581.

ἔτέ τις 8, 6, 17. p. 1069. tres Mss. clam cum Stp. it.

μέρος τὶ 8, 4, 23. i. cf. 6, 1, 13. e. ſed

συνέβη τί 1, 8, 5. e. Ba., at Mss. rel. συνέβη τὶ clam cum Stp. tum

ὥσπέρ τι 2, 13, 12. p. 401. tres Mss. tacite cum Stp., at 8, 2, 6. p. 928. ſic cum eodem tantum Ve. et Vi. — ἀδέναι τι 7, 8, 3. e. Ba. ſed rel. iterum cum Stp. clam ἀδέναι τὶ,

πλέον τί 2, 6, 18. p. 191. Ba. ſed Vi. πλέον τι, — vt πάνυ τι 3, 11, 6. i. Add. tres Mss. tacite cum Stp.

μέγα τὶ 1, 10, 8. p. 395. tres Mss. clam cum Stp., ſed cum eodem ſic μέγα τι 4, 14, 6. p. 1026. — at μέγατί 7, 11, 18. e. ſolus Ba. pro rel. Mss. cum Stp. μέγα τὶ, — tum μέγά τι 8, 1, 6. i. vnus Ba., ſed rel. cum Stp. iterum, vt ante.

ἔτέ τι 4, 9, 11. p. 952. ſic cum eodem clam Mss. tres.

denique poſt proparoxytonum,

τετράγωνόν τι 4, 2, 12. p. 821. tres Mss. tacite cum Stp. — 4, 8, 10. e. p. 922. ἐποίησέν τι Ba. diſerte, ſed rel. cum illo ſimili accentu.

δημόσιοι τί 2, 7, 3. p. 208. Ba. ſed δημόσιοι τὶ Vi., vt φθάσωσι τὶ 3, 2, 10. p. 513. tacite Ve. et Vi. cum Stp. at Ba. diſerte φθάσωσί τι,

ὠνησάμενός τις 2, 10, 8. p. 313. tres Mss. clam cum Stp. it. 3, 6, 3. i.

porro poſt periſpomenon,

ἦν τις 1, 10, 2. i. tres Codd. cum Stp. tacite, it. 4, 13, 2. i. 5, 3, 2. 6, 4, 4. i. it.
αὐτῷ τις 4, 8, 11. i.
ὁρῶν τι 4, 13, 11. p. 1014. — ἦν τι 7, 10, 14. i.

poſt properiſpomenon autem,
τοσαῦτα τὶς 3, 15, 6. tres Mss. clam cum Stp., it. 4, 2, 6. i. Add.
μεῖζόν τι 1, 10, 3. i. tres ſimiliter cum eodem, it. 3, 13, 6. i. 3, 15, 4. i. 4, 4, 5. e. it. δρᾶσαί τι 4, 13, 1. m. ſed ſic diſerte Ba. 1, 17, 16. p. 728
ἐρῶντας τί 7, 6, 15. e. ſolus Ba., ſed rel. cum Stp. ἐρῶντάς τι.

praeterea in pron. perſ., per easdem rationes, poſt oxytonum
πρός με 2. 3, 12, i. 3, 11, 10. p. 695. tres Mss. clam cum Stp., it. 3, 6, 6. e. Ve. et Vi. pro Ba. πρὸς ἐμὲ, — δή μοι 1, 4, 8. i. tres,
μέν σε 1, 6, 12. i. Add. tres cum Stp. tacite, it. δέ σοι 3, 11, 11. i. 7, 5, 17. i.
ἐπὶ σοὶ 1. 9, 11. p. 353. diſerte Ba. ſed rel. Mss. ἐπί σοι cum Stp.
σὺν σοί· ἤ 1, 6, 18 p. 217. diſerte Ba., ſed σύν σοι rel. cum Stp.
παρά σε 1. 6, 18. p. 218. ſoli Mss. Ve. et Vi. — γάρ σε 1, 9, 9. i. tres clam cum Stp., it. γάρ με 2, 10, 4. p. 305.

poſt paroxytonum autem,
πανηγυρίζων σοὶ 1, 9, 8. i. Ba. et Ve. clam cum Stp. ſed nudum σε Vi. — πεσόντος μοὶ 1, 5, 6. tres, it. 2, 3, 16.
βίᾳ με 5, 1, 3. i. tres tacite cum Stp., — it. ὄντα με ib. 10. p. 14. cf. 2, 1, 22. p. 29. 1, 5, 8. i.

ſed poſt proparoxytonum
αἰώνιόν σοι 1, 6, 19. p. 219. tres cum Stp. clam, it. 3, 11, 10. p. 695. — ſed ib. 11. diſerte Ba. διαδεξάμενός με, vt rel. clam, et tres iterum tacite 2, 5, 13. e. — it. ἐπεβούλευσέ μοι 4, 5, 7. m. — it. τὸ μέτριόν με 5, 1, 5. m.

porro poſt periſpomenon,
νῦν σοὶ 3, 11, 10. i. tres clam cum Stp.

denique poſt properiſpomenon,
ἐπῆλθέ μοι 4, 5, 10. i. tres cum Stp. tacite, it. εἶναί μοι 1, 5, 5. i. 10. p. 151. it.
ὁποῖτέ με 1, 4, 2. i.

poſt enno in encliticis verbis duobus illis, per rationes easdem, primo quidem poſt accentum nullum,

ὥς φατὲ 4, 3, 17. e. tres Mss. tacite c. Stp. — ὥς φασι 3, 4, 15. p. 551. ſic Mart. e Ba., vt rel. clam, — ſed ὥς φασιν 6, 9, 12. m. tres tacite,

ſed poſt accentum, et poſt oxytonum,

δέ φασὶν 7, 9, 20. i. tres clam, — ſed ὥς τινες φασὶν ib. 9. i. diſerte Mart. e Ba., pro Stp. et tacito Mss. rel. ὥς τινὲς φασὶν,

porro poſt periſpomenon,

γοῦν φασὶν αὐτὸν 2, 1, 15. i. ſolus Ba. per alius ordinis lectionem, pro Stp. et rel. Mss. clam γοῦν αὐτὸν φασὶ, ſed ἐκεῖ φασι 3. 4, 5. i. diſerte Ms. ſed rel. clam cum Stp. ἐκεῖ φασὶ,

at in verbo ſubſt., poſt nullum accentum, (praeter ἔσθ' ὅτε 4, 7, 8. 6, 1, 18. i. tres c. Stp., it. εἰσὶ δ' 1, 1, 3. 7, 3, 14, 14. p. 764. it. 2, 13, 10. p. 395. ἐστι δὲ Ba. c. Ve. ſed ἐστὶ δ' Vi.)

οὐδ' ἐστιν 2, 13, 11. p. 398. ſolus Ms. Ve. tacite c. Stp., dum rel. faciunt aliud genus, cf. deinde, ſed 1, 10, 12. p. 405. omnes Mss. c. illo Stp.

ſed poſt accentum, et poſt oxytonum,

οὐδέν ἐστιν 2, 13, 11. p. 398. Ba. ſed Vi. οὐδὲν ἐστιν,

γάρ ἐστι 4, 2, 1. i. tres clam, it. 5, 3, 19. i. 8, 7, 8. p. 1083. — γάρ εἰσι 8, 1, 14.

ὅπέρ ἐστι 7, 6, 4. i. Ba. ſed rel. cum Stp. clam ὅπερ ἐστὶ,

porro ſimul cum pron. infinito

δέ τις ἐστὶ 5, 3, 10. m. tres tacite c. Stp.

it. ſimul poſt copulam

γενναιότατοι τέ εἰσι 2, 9, 15. i. ſolus Ba. dum rel. c. Stp. faciunt genus aliud ſq. mox μεγάλοι εἰσὶ,

poſt paroxytonum,

ἔθος ἐστὶ 1, 5, 2. tres c. Stp. clam, it. κρείττους ἐσμὲν 2, 13, 10. i. — τιμωρίαν ἐστὲ ib. 14. e. — ἀιδίου εἰσὶ 5, 1, 13. e.

tum poſt proparoxytonum,

σύνεδρός ἐστι 1, 5, 17. e. tres tacite, it. 2, 10, 18. p. 331.

porro poſt periſpomenon,

τιμῆ ἐστιν 4, 2, 17. m. Mss. tres clam, it. 4, 15, 18. 8, 6, 16. e.

Spirituum ratio

vniuerſa, vt in Cod. Ba. deſit lenis et aſper ſuper ρρ, cf. 1, 13, 11. 1, 15, 12. tum in Ve. lenis in vocabulis nominum propr., a magno incipientium elemento, vt Ἀλεξάνδρῳ 6, 9, 1. 7, 1, 1. — Ὠκεαν. 7, 2, 20.

dubia, maxime in pron. dem. αὐτ. et recipr. αὑτ., quo de cf. Ind. Var. et infra in *Pronom.*

praua porro, per aſperum pro leni, in adi. 2, 4, 1. p. 101.
2, 6, 3. p. 161. Ba. it.
in adu. 2, 7, 14. i. et
in verb. 2, 6, 19. p. 195. — 2, 2, 23. i. 2, 15, 4. e. 3, 6,
7. p. 577. 8, 7, 8. p. 1083
in ſubſt. 5, 1, 6. p. 8. ſolus Vi.
it. per lenem contra pro aſpero, in ſubſt. 3, 6, 11. i. — 2,
8, 16. p. 258. (non vero 2, 7, 1. e. 3, 6, 15. i. 3, 8, 10.
e. 5, 2, 9. i. 13. e.) — 3, 14, 19. i. 6, 5, 3. p. 378. 7,
2, 10. e. 11. i. 13. e. 14. p. 599. 8, 7, 1. e. it.
in adi. 3, 14, 10. i.
tum lenis in contractis, vt adi. τἀληθῆ 4, 12, 7. i. 4, 14, 8.
m. a tribus Mss. adhibitus, it.
in pron. κἀμοὶ 2, 10, 4. i., ſed κἀμὲ 5, 1, 5. i. Ba., pro rel.
c. Stp. κἀμὲ, — κἀκεῖνος 3, 6, 8. i. tres *clam*, etc. v. Ind.
ἐκεῖν. per caſus omnes, ſed diſerte Ba. et Vi. 2, 5, 13. i.
it. Ba. 6, 1, 4. i.
in adu. loci illis, κἀκεῖ 3. 4, 9. tres clam, it. κἀκεῖθεν, vbi v. Ind.,
it. κἀκεῖσε 4, 8, 15. — tum illo τοὐπίσω 3, 4. 19. e. 5, 6, 17. p. 201.
in verbis, quorum accentus non eſt ſimul ſub initium, vt
προὐβάλετο 2, 11, 9. p. 346. diſerte Ba., ſed rel. clam, ſed
tres clam c. Stp. προὐβάλλετο 8, 1, 6. p. 908.
προὐδώκατε 2, 17, 13. e. diſerte Ba., ſed tacite rel.
προὐκαλεῖτο 4, 3, 6. e. tres c. Stp. clam, it. 4, 14, 13. 7, 1,
11. i. ſed diſerte Ba. 6, 8, 16. i. it. Ba. et Ve. 6, 9, 10.
p. 524. at Vi. προὐκαλ.
προὐνοήσατο 7, 6, 9. i. tres clam,
προὐχόντων 7, 10, 6. p. 820. tres tacite c. Stp.
προὐχώρει 1, 15, 16. p. 667. diſerte Ba. it. 4, 4, 4. i. 5, 8,
9. p. 251. ſed προὔχ. 7, 9, 1. e. Ba. et Vi. c. Stp. clam,
προὐχώρησεν 1, 14, 15. p. 620. tres tacite c. Stp. it. 7, 6,
16. i. ſed 7, 2, 9. i. diſerte Ve. προυχωρ.
in copula κἂν (p. καὶ ἐν) 4, 14, 19. e. tacite tres c. Stp. —
at κἂν (p. καὶ ἂν) 1, 13, 16. p. 578. tres diſerte, at 4, 4,
15. ſic modo Ba. it. 4, 5, 15. i. ſed tacite tres 4, 6, 3. 8,
4, 23. i.
quo pertinet etiam

Spiritus ſimul cum *Accentu*

in contractis aliis partibus orationis, et adeo
in adi. προὖπτον 4, 12, 14. e. tres Mss., it. 7, 4, 4. p. 653.
ſed iidem προὔπτω 8, 3, 10. p. 957.
in ſubſt. τοὔνομα 2, 4, 13. p. 117. Ba. et Vi. ſed Ve. c. Stp.
τὸ ὄνομα,
in verbis, quorum accentus ſtat ſimul ab initio, vt

προὔβησαν 7, 12, 10. e. Ba. et Vi. clam c. Stp., pro al. lect. Ve., cf. poſt,

προύθηκεν 3, 8. 8. i. tres tacite c. Stp., ſed contra προὔθεσαν 8, 6, 6. i. cum eod.

προύλεγον 2, 14. 9. i. tres c. eod. clam,

προύπεμπε 2, 13, 21. p. 422. Ba. clare, ſed rel. pariter προὔπ. ſed 3, 1. 10. i. omnes c. Stp. tacite προύπ.

προύτρεπεν 3, 12. 10. omnes ſic clam c. Stp. it.

προύχοντα 2, 1. 20. p. 27. ſed 2, 10, 9. e. diſerte Ba. et Ve. clam ſic c. Stp. at Vi. clare προὔχ., tum 7, 5, 10. p. 680. tres προὔχ. tacite c. Stp.

quae res ducit ad

contractam formam vel *ſolutam*

aliam, primum

in adi. κρείττονα 1, 6. 20. p. 221. clam Ms. Ve. et Vi. c. Stp. ſed Ba. κρείττω, — 1, 10, 10. p. 399. εὔνοον tacite Ve. c. Stp. ſed Ba. diſerte εὔνουν, et Vi., per vitium quanquam, ἔγνοουν,

in ſubſt., per acc. plur. tert. declin. βασιλέας 2, 4, 8. e. Ve. et Vi. clam c. Stp. ſed Ba. βασιλεῖς, it. 2, 6, 19. e. 7, 10, 3. e., at βασιλέας 8, 8, 2. e. tres tacite c. Stp. it. ἀμφορέας 5, 5. 16. p. 154.

in verb. (praeter illud ſuperius in accentibus κρέμασθαι 1, 14, 1. p. 586. clam Ve. et Vi. c. Stp. ſed Ba. κρεμᾶσθαι,)

συνεῖναι 2, 9, 15. p. 294. Ve. et Vi. tacite c. Stp. ſed Ba. συνιέναι

ἐῤῥίπτον 4. 15, 6. e. Vi. c. Stp. clam, ſed ἐῤῥίπτουν Ve. et ἐῤῥίπτουν Ba. — ἐῤῥίπτει 5, 6, 21. p. 212. Ve. et Vi. tacite c. Stp. at Ba. diſerte ἔῤῥιπτε, nihil tentando in vulg. lect. alterutra 2, 9, 9. p. 286. 3, 12, 25. p. 739. 4. 6, 2. e. 7, 7, 6. p. 733.

προεχώρει 1. 15, 16. p. 667. Ve. et Vi. clam c. Stp. ſed Ba. προυχώρει, it. 4, 4, 4. 5. 8, 9. p. 251. ſed προεχώρει 3. 15, 12. i. tres tacite,

προεχώρησε 6, 1. 20. p. 304. Ba. diſerte, vt rel. clam, ſed 7, 2, 9. p. 592. Ba. et Vi. clam c. Stp. at Ve. προυχ.

προεπόμπευον 5, 6, 20. e. tres tacite,

προεκαλέσατο 6. 8, 16. i. Ve. et Vi. clam c. Stp. ſed Ba. diſerte προυκαλέσ.

προύβησαν 7, 12. 10. e. Ba. et Vi. tacite c. Stp. at diſerte Ve. προέβησαν,

dum nihil tentatum in ſupra poſitis verbis ad *Spiritus.*

Diſtinctiones ſeu *Interpunctiones*

ſequantur, quarum ratio eſt haec, primum maxime in Ms. Ba., per inconſtantiam ſubinde conſpicuam, vt

commata, pro ſignis ſ. vncis parentheſis, vtrinque, vel cola ſ. puncta in apice litterarum, nulla 1, 5, 2. p. 137. ſed ib. 4. p. 143. cf. 1, 2, 2. p. 34. 1, 6. 12. p. 205. ib. 14. p. 209. 1, 8, 12. p. 311. 1, 9, 7. p. 347. 1, 12, 12. p. 506. 1. 13, 11. p. 556. 2, 5, 9. p. 141. etc.

cui ſtatim hic adiungimus, omnino nulla parentheſis ſigna ibi reperiri, nec monitum a Mart., quid eorum loco adeſſet, 1, 6, 11. p. 204. 1. 8, 11. p. 305. 2, 5, 9. i. etc.

cola vero frequenter deprehenduntur, vt

adeo poſt ſingulas deinceps voces 3, 12, 22. e. 6, 6, 4. e. 7, 8, 11. e. it.

poſt membra breuia, 1, 4, 21. p. 134., interdum inepta 2, 5, 12. p. 148. 2, 15, 8. i. 3, 14, 18. e. 4, 12, 1. p. 987. 5, 8, 20. e. — nominatim in particip. aut adi. 1, 1, 4. p. 13. 1, 4, 18. p. 126. 4, 11, 12. m. etc. aut verb. finit. in μὲν et δὲ 1, 2, 1. 4, 6, 10. m. etc. it. aliter 4, 6, 2. e.

ante coniunctiones et adu. 8, 3. 14. p. 963. ib. 15. e. (ſed comma 7, 1, 19.) — 8, 6, 11. e. ſed comma 7, 2, 12. e. at punctum 7, 9, 15. e.

pro puncto interrog. (quod tamen tenetur 1, 17, 10. p. 721., et quo abſente non monitum tamen a Mart., quid aliud eſſet ibi 1, 6, 4. e., 7, 3, 2. e.) 2, 13, 20. p. 419. 3, 12, 12. p. 23. 4, 10, 12. e. 4, 11, 10. e. 5, 1, 11. p. 15. 7, 3 3. e.

punctum, praeter alia loca, rectum 4, 6, 10. i. — ſed prauum 4, 4, 9. e. 8, 6, 18. p. 1071. etc. — multum deinceps poſt ſingulas voces 5, 3, 14. p. 79. — obſcurum 3, 12, 21. p. 725.

commata ruſus, inepta quidem, in vniuerſum 1, 1, 3. p. 11. 1, 10, 4 p. 386. 4, 1, 3 p. 797. 6, 1, 16. i. — nominatim poſt ἂν (praeter rectum 1, 9, 3. m.) 1, 1, 1. p. 4. ib. 5. p. 18. 1, 5. 2. i. 1, 6, 14. p. 209. 4, 4, 9. p. 855. 4, 5, 5. p. 869. 4, 9, 9. p. 949. 4, 14, 16. p. 1036. 5, 4, 15. e. 7, 9, 3. e.

non bene omiſſum ante gen. conſq. 1, 4, 13. e.

non male contra poſitum 3, 12, 21. p. 725. — it. poſt verb. 4, 11, 5. e.

vniuerſe adhibitum aliquod, vel nullum, bene, male, diſſentiendo item a rel. Mss. 1, 1, 1. p. 13. ſq. 1, 2,

2. p. 33. 35. ib. 3. p. 38. 8. p. 51. 1, 9, 21. p. 373. 1, 12, 9. p. 496. 1, 13, 15. p. 574. 2, 9, 5. p. 274. 3, 13. 16. e. 4, 2, 12. i. 6, 7, 16. e. 6, 8, 7. p. 494. 7, 2, 15. p. 603. 7, 3 4. p. 614. 7, 4. 1. e. 7, 5, 13. e. 7, 10, 14. i.

nominatim in adn. temp. 4, 9, 12. i. 3, 15. 1. i. 4, 11, 3. p. 973. ib. 12. m.

porro in Ms. Ve. colon in membris verborum 8. 4, 29. p. 1015., pro commata rel. — contra comma 5, 3, 8. p. 67. pro colo Ba. — tum

in eodem Ve. ſolo punctum interrog. 4, 14, 12 p. commate Ba. diſerto, ſed puncto mero Vi. tacito c. Stp.

deinde in Ms. Vi. cum Ve. comma modo duplex 1. 3, 12. p. 81. pro colis Ba. — ſed nullum comma ib. p. ſq. pro Ba. aliquo,

poſtremo 4, 14, 4. p. 1025. colon in Ve. et comma in Vi. pro puncto Ba.

Caeterum de his diſtinctionibus ſingulis, ſuo ſub nomine, etiam conſuli poteſt Ind. Obſeruationum.

Iuncta vel *Seiuncta*

vocabula, primum *more* aliquo ſcribendi, per orationis parter ſolennes.

adi. et coniunctio δηλονότι 2, 10, 15. e. Mss. tres clam c. Stp.

adi., nominatim numeralia et copula ἑκκαίδεκα 8, 4, 2. tres ſimiliter, (it. τεσσαρεσκαίδεκα 5, 3, 7. e. etc. — τεσσαρεσκαιδέκατον 6, 1, 15. i. 6, 6, 2. i. — τρισκαίδεκα 1, 17, 26. m. — ὀκτωκαίδεκα 5, 15, 7 i.) ſed 5, 7, 7. p. 228. modo Vi. at ἑκκαιδέκατον Ve. et ἑξκαιδ. Ba.

adi. et adu. μέντοι 1, 8, 8. tres, it. 1, 9, 15. 3, 8, 15. 6, 7, 24. 8, 8, 2. it. vbi edd. diuidunt 1, 13, 8. 7, 8, 5. — ſed μέν τοι 6, 1, 2. p. 273. Ba.

ὅπως δὴ 4, 6, 2. Ba. ſed rel. c. Stp. ὅπωςδὴ clam,

πώποτε 3, 10, 13. e. tres clam, it. 3, 15, 5. e. ſed Ba. diſerte ib. 7. e. 4, 8, 19. i. (vtrinque in Add.) cf. infra in neg.

τοίνυν 1, 12, 17. e. etc. tres tacite, it. vbi edd. diuidunt 6, 7, 6. i.

art. poſtpoſitiu. et copula ἅτε (p. coniunct. Lat. *vtpote*) — ἅ τε v. ſupra in *Accent.* in *copula* τὲ, poſt *oxytona*.

— praepoſitiu. et copula ὅτε 1, 13, 4. i. Ba. pro ὅ, τε Stp. rel. it. 2, 7, 4. p. 211. ſed ὅ τε 2, 8. 6. p. 243. — τό τε 3, 8, 10. etc. Ba. diſerte, pro Stp. et rel. τό, τε,

quod ap. Ba. contra 4, 5, 3. cf. et ὅ τι in ὅστις. — praepoſitiu. et adi. τηνταχίστην 2, 7, 5. e. 2, 8, 18. p. 260. 3, 12, 14. e. Ba. ſolus, at idem τὴν ταχ. 1, 9, 20. i. 1, 13, 6. i. vt clam rel. c. Stp.

τοπλεῖστον 3, 15, 5. i. Ba. ſed τὸ πλ. 1, 13, 4. i. 2, 2, 3. i. 6, 6, 4. e. c. rel. et Stp.

τοπρότερον 8, 7, 5. i. ſolus Ba. in lect. al. rel. Mss.

τὸ τελευταῖον 1, 12, 11. p. 502. tres tacite, ſed diſerte Ba. 6, 5, 22. e. pro Stp. et Mss. rel. τοτελευτ. tacite,

ταπλεῖστα 4, 7, 11. p. 908. 3, 14, 6. Ba. ſed idem τὰ πλ. ib. 12. m. ſic et

τὰ πρῶτα 1, 16, 10. p. 697. ſed ταπρῶτα 3, 10, 5. p. 669. 7, 9, 21. m. pro rel. τὰ πρ. tacito c. Stp.

coni. et adu. διό περ 7, 8, 16. i. tres c. Stp. it. 1, 1, 10. p. 31. 6, 5, 15. i. — ἅπερ 8, 3, 12. e. c. Stp. tres tacite, — it. ἐπείπερ 1, 10. 8. 1, 12, 12. p. 506. etc.

ἅ ποτε 1, 7, 9. p. 256. tres c. Stp. ſic, it. 2, 8, 18. p. 261. 4, 1, 9. e.

coni. et copula εἴτε 1, 9, 12. etc. pro Lat. *ſiue*, tres tacite c. Stp. — at ἅ τε — ἅ τε 7, 10, 13. p. 837. diſerte Ba. ſolus,

copula et coni. καίτοι 1, 9, 18. etc. — καίτοιγε 4, 10, 1. e. tres c. Stp. clam.

neg. et adi. οὐχ ὅμοια 1, 1, 10. p. 31. Ba. ſolus, p. οὐχ ὅμ. rel.

neg. et adu. οὐχ ἥκιστα ſ. οὐχήκιστα 1, 1, 1. p. 6. Ba. p. rel. οὐχ ἥκ.

οὐδέποτ᾽ 1, 15, 8. i. p. 649. Ba. diſerte c. Stp. et rel. tacite, — οὐδέ ποτε 1, 4, 12. p. 115. c. Stp. at οὐδέποτε Mss. rel.

οὐδέπω 1, 3, 12. p. 81. 1, 13, 12. p. 533. 5, 6, 16. p. 196. tres tacite c. Stp.

οὔτοι 7, 1, 21. p. 574. Ba. ſolus, it. οὔτοι γε 7, 4, 1. i. — ſed οὔτοιγε 2, 10, 12. e.

οὐκέτι 1, 6, 22. p. 226. etc. tres tacite c. Stp. — it. μηκέτι 1, 10, 3. e. etc.

μὴ ποτὲ v. ſupra in *Accent.* dict. enclitic., vbi et

μή πως, ſed μήπως 2, 15, 3. p. 460. tres clam c. Stp.

μή πω 1, 4, 8. p. 106. Ba. ſolus, ſed 2, 6, 19. p. 196. diſerte μήπω tres, ſed Stp. μή πω,

neg. et copula μὴ δὲ 6, 2, 9. m. Ba. et Ve. ſed 1, 4, 17. i. Ba. it. 2, 10, 11. e. etc. — μὴ δ᾽ 5, 7, 4. i. ſed μήδ᾽ 2, 1, 4. e. — μὴ δέ τινα 1, 13, 14. p. 571. — contra μηδὲ 7, 6, 16. e. 8, 3, 10. m.

οὐδὲ 4, 14, 14. m. etc. — οὐδέ τις 2, 3, 19. p. 88. — οὐδὲ γὰρ 6, 6, 10. i. Ba. diſerte

μή τε — μή τε 7, 1, 20. i. diſerte Ve., pro Ba. diſerto et Vi. tacito μήτε λ. — ſed μήτε — μήτε 3. 8, 19. e. tres clam, cf. 3, 10, 15. i. p. 681. et ſupra in *Accent.* particular. *neg.* — μήτε γὰρ 4, 15, 19. i. Ba. diſerte,

μήτέ τινα 2, 6, 6. p. 166. Ba. diſerte, ſed μή τέ τινα 3, 11, 4. p. 683.

neg. et pron. οὔτιγε 3, 13, 14. i. Add. c. Stp. et tac. rel.

οὐδεμίαν 4. 13, 15. p. 1019. Ba. diſerte c. Stp. at μὴ δὲ μίαν Ve. ſed μηδεμίαν Vi., quorum et rel. 8, 5, 2. i.

οὐδετέρων 3, 7, 7. Ba. ſed Ve. οὐθ' ἑτέρων, at Vi. c. Stp. οὐ θατέρων, — tum οὐδετέρῳ 4, 4, 4. tres clam c. Stp. — at 7, 12, 6. i. οὐδ' ἑτέρους diſerte Ba. ſed rel. c. Stp. clam οὐδετέρους,

praep. et adu. περί που 1, 1, 5. p. 18. tres clam c. Stp. it. 5, 7, 7. p. 228. 7, 5, 3. p. 669.

praep. et copula ἔς τε 7, 4, 2. p. 648. tres tacite c. Stp., proprie quidem, Lat. *et ad*, — ſed ἔς τε (p. adu. ſeu coni. Lat. *donec*) 4, 9, 11. p. 952. diſerte Ba. ſed rel. ἔστε, quomodo tres tacite c. Stp. 6, 5, 22. i. it. Ve. et Vi. 7, 10, 13. p. 837. — obſcure 3, 12, 22. i. Ba., vtrum diuiſum c. Ald. al., an iunctum c. Stp. et clam Mss. rel.

praep. et adi. διὰ παντὸς 2, 4, 13. p. 116. tres clam c. Stp. vt 8, 7, 9. m. vbi Ba. διαπαντὸς,

ἐπέκεινα 2, 8, 13. i. etc. tres clam c. Stp. ſed ἐπ' ἐκεῖνα 3, 4, 18. e. Ba.

ἐπιπλέον 8, 8, 14. p. 1126. tres tacite c. Stp., vt contra 8, 6, 7. p. 1057. ἐπὶ πλ.

ἐπιπλεῖστον 3, 9, 15. i. Ba. it. 6, 2, 20. p. 337. — ſed c. rel. tacite et Stp. ἐπὶ πλ. 1, 6, 14. p. 209. 3, 7, 6. i. 4, 2, 5. i. 6, 1, 3. p. 292.

ἐπιπολὺ 1, 15, 13. p. 659. Ba. diſerte, at 1, 11, 11. i. tres clam c. Stp., etc. ſed ἐπὶ π. ib. 5. i. tres ſimiliter, it. 3, 14, 6. e. ſed Ba. diſerte 3, 14, 10. i. et 7, 2, 14. p. 600.

καταξίαν 3, 11, 10. e. Ba. it. 2, 3, 15. p. 82. ſed idem diſerte, vt rel. clam κατ' ἀξ. ib. 23. p. 96. it. tacite 2, 4, 5. p. 107. 2, 5, 13. p. 151. 2, 9, 9. e.

κατολίγον 2, 4, 10. i. Ba. diſerte, it. 3, 3, 11. p. 533. 3, 9, 18. i. 5, 3, 21. p. 88. 8, 4, 4. p. 977. — ſed κατ' ὀλ. 1, 8, 10. p. 300. tacite, vt rel., c. Stp. it. 6, 8, 3. vt

κατ᾽ ὀλίγους 1, 10, 6. p. 392. 2, 7, 10. i. 2, 9, 9. p. 285. — et ἐπ᾽ ὀλίγον 3, 7, 13. e. — it. πρὸς ὀλίγον 4, 1, 9. p. 805.

praep. et ſubſt. ἐξανάγκης 1, 4, 12. i. Ba. it. 6, 3, 8. m. p. rel. ἐξ ἀνάγκ.

ἐξαρχῆς 5, 1, 3. i. 7. i. idem, et

διαφροντίδος 8, 7, 15. e. nec tamen δι᾽ ἡδονῆς 6, 3, 8. i. etc. ſed idem

μεθημέραν 1, 13, 15. p. 574. 5, 4, 13. i. 7, 3, 9. p. 624. 8, 2, 13. p. 941.

praep. et pron. ἐπὶ θάτερα 3, 8, 13. p. 628. diſerte Ba. c. rel. tacite et Stp.

ἐπ᾽ ἀλλήλοις 1, 12, 12, p. 513. tres diſerte, p. vulg. ἐπάλληλοι, qua vna voce contra tres clam c. Stp. 2, 7, 9. p. 223. it. 4, 15, 13. e Ba. diſerte, ſed clam rel. c. Stp. ἐπ᾽ ἀλλ. — it. πρὸς ἀλλήλους 3, 3, 3. p. 526. tres tacite, it. 6, 2, 19. i. — et παρ᾽ ἀλλήλοις 3, 2, 15. m. — cf. 1, 14, 13. p. 617. ἀλλεπαλλήλων Ba. et Vi., pro Ve. et Stp. ἐπαλλ. ſed 1, 17, 22. p. 737. tres ἀλλεπαλλ. p. vulg. ἐπαλλ.

παρ᾽ αὐτὰ (p. adu.) 3, 11, 17. e. tres tacite c. Stp.

pron. et adu. οἱαισδήποτε 1, 8, 17. e. Ba. diſerte, ſed rel. clam c. Stp. οἵαις δή ποτε, — it. οἷαισδή 1, 10, 4. p. 386. p. rel. c. vulg. οἵαις δή. — ſed ὅ τιδή 3, 2, 10. p. 512. p. rel. c. Stp. ὅτιδή,

τοιάδε 1, 5, 4. e. etc. tres clam c. Stp. — ſed τοιοῖς δε 4, 12, 15. i. diſerte Ve. pro rel. τοιοῖσδε c. Stp.

τοῦδε 2, 2, 19. p. 53 tres tacit. c. Stp. at τόνδε 3, 3, 11. p. 534. Ba. diſerte, it. τήνδε 1, 16. 5. p. 682. cf. ὅδε Ind.

ἥπερ 3, 10, 13. i. tres tacite c. Stp. it. ὅπερ 2, 9, 5 p. 275. it οἵπερ 1, 1. 5. p. 16. 8. 6, 12. e. it. οἵπερ 7, 9, 14. m. et ἅπερ 1. 6. 26. i. etc. v. πὲρ Ind.

οἷόνπερ 3, 8, 3 p. 617. diſerte tres, ſed οἷάπερ 8, 8, 7. p. 1010. clam c. Stp.

pron. et copula οἷόστε 1, 6, 21. i. etc. tres clam c. Stp. ſed οἷος τε 1. 7. 4. p. 241. 7. 10. 16 m. 7. 11, 14 p. 861.

pron. et pron. ὅτι 3, 11. 13. i. diſerte Ba. pro rel. c. Stp. tacito ὅ, τι, — ſed ὅ τι Ba diſerte 2, 13, 10. p. 395. tum ὅ, τι 2, 1. 4. p. 6. 2. 5. 15. p. 481.

ſubſt. et adi. κομιδῆνέοι 1, 1, 9. p. 30. Ba. p. κομιδῇ ν. rel. c. Stp.

verb. et adu. ſ. coni. ἔσθ᾽ ὅτε 4, 7, 8 p. 905. Ba. diſerte, p. rel. ἔσθ᾽ ὅπῃ c. Stp. ſed 6, 5, 7. ἔσθ᾽ ὅποι Ba. iterum.

Iuncta vel *ſeiuncta*

vocabula autem per *vitium*, in partibus orationis hiſce,

adi. et ſubſt. μεσηγηνῶν 3, 9, 5. i. Ba. p. μέσην γῆν,
coni. et ſubſt. ἄπλα 7. 8, 7. i. Ba. p. ἃ ὅπλα,
coni. et adu. ἤδη 1, 10, 15. p. 414. Ba. p. ἃ δὴ,
praep. et adi. ἐπ᾽ ὀλίγοις 6, 1, 8. p. 281. Ba. p. ἐπὶ λόγοις,
praep. et adu. ἐπιμετρίως 1, 13, 16. p. 578. Ba. ſed Ve. et Vi. ἐπ᾽ μετρίως,
praep. et pron. ἔπασε 1, 13, 5. i. Vi. p. rel. tacito c. Stp. ἐπὶ σὲ,
pron. et ſubſt. γενυδαίμονα 1, 17, 8. i. Vi. p. rel. c. Stp. τινα δαί.
ſubſt. et praep. γενεῷ 2, 11, 16. i. Ve. p. γῇ, ἐν λ.
ſubſt. et ſubſt. εὐδαιμονγάστριον 1, 6, 2. p. 186. Ba. ſed rel. εὔδαιμον γάστριον, p. vulg. εὐδ. γαστρὶ,
verbo vno et adu. λάθοιεν 3, 12, 11. p. 716. Ba. p. λάθοι ἂν,
verbo vno et art. ἡσυχάζουσι 5, 6, 18. p. 203. Ve. p. ἡ χρυσίζουσα,
verb. dupl. 2, 5, 8. ἐνθουσιασμένῳ Ba. ſed Ve. ἐνθουσιασμένῳ, at Vi. ἐνθουσιασμένων, p. ἐνθουσιῶν, μένων λ.

tum rurſus

adu. ἔπειτ᾽ 1, 12, 9. p. 496. Ba. p. ἔπειτ᾽, it. ἀκον τί γε 2, 13, 10. p. 394. p. ἀκοντί γε,
pron. et art. ἕκαστος τοῦ 2, 13, 18. e. Ba. et Ve. p. Vi. et vulg. ἑκατοστοῦ.
ſubſt. vno ἐπὶ βουλῇ 3, 12, 11. e. Add. Ba. p. ἐπιβ. it. 2, 6, 3. e. πρὸς ταύτην Ba. et Ve. ſed Vi. πρὸς ταυτὴν, p. προστάτην,
verb. 2, 11, 18. p. 366. θέα ταράξειν Ba. ſed Vi. θέᾳ ταράξειν, at Ve. θέᾳ ταράξαι, p. διαταράξειν,
ἢ βούλετο 3, 9, 14. e. p. rel. ἠβούλ.
παρά σου 1, 6, 18. p. 218. Ve. et Vi. p. Ba. et Stp. παροῦσα,
παρ᾽ ὧν 1, 4, 14. p. 121. Ba. p. rel. παρών,
ἐπὶ τοῦτο 7, 1, 14. p. 561. idem, p. rel. ἐπιστοῦτο,
σὺν αὐτῷ 3, 1, 5. e. idem, p. rel. συνεστὸς,
καθ᾽ ἑώρων 4, 15, 14. p. 1054. Ve. p. rel. καθεώρ.
†† ἔστη δὲ 1, 11, 10. p. 447. p. vulg. ἔστησε,
†† ἀπελθεῖν 3, 10, 15. p. 682. tres recte, p. vulg. ἀλλ᾽ ἦν,

quibus addamus, vbi iungendo ſimul, ſimul ſeiungendo peccatum, vt in

παῤ αὐτῷ 4, 8, 1. i. Ba. et Vi., p. Ve. et Stp. recto παρὰ τῷ, it.

ἐπ᾽ ὀλίγοις 6, 1, 8. p. 281. Ba., p. recto rel. ἐπὶ λόγοις.

Laeuitas in *ſcribendo*

videri poteſt pertinere etiam ad *ſcribendi* genus *internum*, quo de poſtea demum. Atenim ita eſt mixtum confuſumque, vt et huc referatur. Habet autem circiter quinque haec,

ν ἐφελκυστικὸν,

quod primo in pron. neutr. τοσοῦτον, ſequente vocali, ſeruatur ſemper in Codd., et quidem clam c. Stp. 1, 7, 9. p. 256. 1, 12, 8, p. 488. 2, 6, 15. p. 184. 2, 11, 11. p. 305. 4, 13, 13. p. 1018. 4, 15, 13. i. 6, 5, 8. p. 384 6, 7, 10. e.

it. ante conſonam, diſerte a Ba. 1, 16, 15. i. it. a Ve. et Vi. 4, 4, 19. i. ſed clam c. Stp. 1, 15, 17. i. 5, 7, 12. i. 7, 11, 19. i. ſed

omittitur ante conſon. a ſolo Ba. 5, 2, 6. i. 5. 4, 23. i. 6, 1, 20. p. 304.

tum in τοιοῦτον ante vocalem ſeruatur a tribus clam c. Stp. 4, 8, 10. e. 4, 12, 5. p. 992. diſerte que a Ba. 4, 13, 2. i.

it. ante conſon. 1, 9, 19. p. 367. ib. 23. e. 3, 1, 2. i.

ſed ante eandem ab eodem Ba. omittitur 2, 5, 16, i. 6, 9, 15. et

contra obtruditur 1, 8, 5. e.

deinde in adi. dat. plur. κράττοσιν, ante vocalem adimitur a ſolo Ba. 5. 1, 14. p. 27.

it. in particip. 7, 2, 11. p. 595., ſumta alia voce, incipiente cum conſ.,

tum in ſubſt. plur., ante vocal., nullum tacite in tribus 7, 5, 5. e.

ab iisdem additum in aſſumta voce noua 4, 2, 1. p. 806, ademtum autem ante voc. diſerte a Ba. 4, 14, 6. e.

ſed ante conſon. ibidem ablatum ab eodem 2, 15, 3. p. 462.

contra additum 4. 1, 3. p. 798., — etiam a Ve. 8, 2, 4. e. — it. a Vi. 1, 9. 16. e.

denique in verb. ſing tert. perſ., ante voc., nullum in Vi. 2, 2, 4. m. p. 35.

ademtum vero a Ba. ſolo 6, 5, 11. e.

additum contra in alia voce, cum ſtetiſſet in vulg. lect. ante conſon., a tribus 2, 11, 2. p. 336. 8, 6, 18. p. 1071. — a duobus, Ve. et Vi. 7, 7, 7. p. 734. — ab vno Ba. 3, 6, 16. p. 586. 3, 13, 4. p. 734. 4, 4, 11. i.

tum in verb. plur tert. perſ., ante vocal., ab eodem Ba.
vel additum 3, 14, 12. vbi rel. nullum,
vel ademtum 4, 2, 15. e.
porro in verb. plur. tali, ante conſon., nullum in tribus 2, 2, 4. e. etc.
additum vero a Ba. vno 1, 6, 17. e.
ſed, ante conſon., in verb. ſing. tert. perſ., ademtum a ſolo Ba. 7, 9, 24. p. 807.
contra adiunctum a duobus, Ve. et Vi. 2, 5, 14. p. 152. — ſed ab vno Ba. 1, 6, 19. e. 1, 7, 12. e 2, 3, 25. i. 3, 15. 4. i. 4, 8, 10. e. — †† 7, 8, 3. p. 746. — it. a ſolo Vi. 1, 2, 2. p. 34.
denique, ſumta voce, quae inciperet a conſona, cum ſtaret illud ν ἐφ. in vulg. lect. ante vocal., a) demtum eſt, vt adeo darentur verba ſine ν ἐφ., ſequente conſ., et quidem a tribus Codd. in verb. plur. 1, 17, 18. e.
ſed in verb. ſing., a duobus, Ba. et Vi. 1, 2, 7. p. 50. — ſed a Ba. 1, 11, 12. p. 453. 3, 2, 16. m. 1, 14, 14. p. 619.
b) additum contra aut ſeruatum a Vi. ib., loco poſtr., in verb. ſing., vt proinde ſtaret ν ἐφ., ſequente conſ.

ς ἐφελκυστικὸν,

quod liceat ſic appellari, in adu., primum proprio, ὄντως, ante conſon. prolato a Vi. 2, 1, 23. p. 30. 2, 3, 15. p. 82. (p. rel. ὄντω ante conſ.)
quod, ante vocal., diſerte tenent Ba. c. Stp. 2, 13, 13. i. vt 8, 4, 21. Ve., ſed tres tacite 1, 1, 5. p. 19. 1, 5, 20. e. 1, 7, 7. e. 2, 1, 8. e. 2, 3, 12. e. 14. e. p. 81. 2, 6, 22 i. 2, 9, 13. i. 2, 11, 18. p. 360. 2, 13, 6. p. 386. 3, 6, 9. ſq. p. 579. 3, 8, 20. i. 3, 13. 8. p. 740. 4, 14, 5. i. 5, 5, 3. e. 5, 8, 2. e. 6, 2, 1. 7, 8, 17. 8, 7. 1. i.
vt ὄντω, ante conſon., praebet diſerte Ba. 2, 8, 3. p. 238. 2, 12, 11. e. ſed tacite c. rel. ib. 9. i. 1, 4, 14. e. 1, 10, 12. p. 405. 1, 12, 11. i. 1, 13, 10. i. 1, 16, 10. i. p. 696. 2, 1, 22. e. 2, 3, 2. p. 61. 2, 4. 18. i. 2, 9, 14. p. 291. 15. p. 293. 3, 2, 13. p. 516. 3, 6, 12. p. 582. 3, 15, 15. i. 4, 3, 19. m. 4. 5. 16. 4, 9, 8. e. 5, 2, 2. i. 5, 3, 2. p. 59. 6, 7, 16. i. 7, 5, 1. i. 19. e. 8, 3 1. i.
improprio deinde, ac poſito p. praep., μέχρις, quod, ante conſon., affert ſolus Vi. 1, 1, 5. p. 18. 2, 10. 4. p. 306., (pro rel. μέχρι ante conſon.) — ſed, ante vocal. 2, 6, 22. e. Ba. et Vi. diſerte, at tres clam 1, 3, 6. p. 70 1, 5, 19. e. 2. 7. 7. m. 3, 7, 14. e. 3, 14, 12. m. 4, 3, 15. e. 4, 12, 3. e. 6, 2, 5. m. 20. e. 6, 4, 9. i. 7, 3, 10. i.

it. μέχρι, quod, ante vocal., retinet c. Stp. ſolus Vi. 7, 2, 20. p. 609. (p. rel. μέχρις ante vocal.) — ſed ante conſon. diſerte Ve. et Vi. 1, 15, 14. i. at clam tres ib. 16. p. 667. 1, 1, 7. i. 1, 3, 9. i. 1, 8, 5. i. 1, 12, 15. i. 1, 16, 5. i. 2, 10, 15. p. 326. 3, 11, 12. m. 4, 3, 9. m. 4, 6, 1. e. 5, 0, 3. p. 168. 6, 9, 10. i. 7, 8, 12. e. 7, 11, 3. p. 847.

ι ἐφελκυστικὸν,

(vt in adu. ἐτωσὶ, ap. Noſtrum non vſurpatum,) non tam in illo pron. τετὶ omnium 2, 1, 25. p. 30. cum in hoc potius vocalis mutetur, non littera acceſſerit, — quam in neg. ἐχὶ 3, 6. 14. itidem omnium Codd, cum vulg. edd., ſemel modo a Noſtro adhibitum, pro aliorum locorum ἐχ et ἐ.

Syncopen

in extruſa e verbo littera 1, 12, 4. p. 480. ἐνεπίπλασαν Ba. et Vi. p. Ve. c. Stp. ἐνεπίμπλ. it. 5. p. ſq.

Apoſtrophum,

quem noſtri Codd., vt in eo per ſcriptores omnino omnes eſt certi nil, ita pro libidine tractant,

in adu. quidem, cum tollunt 5, 9, 18. i. Ba. et Vi. — ſed et ſtatuit Ba. 3, 14, 6. e.

in aduerſatiua, cum adhibet idem Ba. 1, 12, 14. p. 512. 8, 3, 15. m. p. 965.

in coni. tolerando ἵν' 8, 8, 14. e.

in copula, nominatim illa δὲ, quam mutat in δ', ante aſperam aut lenem vocalem, 2, 13, 10. p. 395. Ve. et Vi. ſed Ba. 1, 7, 6. p. 246. 1, 15, 12. p. 658. 1, 16, 13. i. 1, 17, 1. i. 12. i. 14. i. (non item ib. 21. i.) 25. i. 2, 1, 9. i. 15. p. 21. (vna cum Ve.) 2, 7, 6. i. 2, 14, 7. i. 2, 15, 5. i. 3, 3, 9. i. 3, 5, 9. i. 3, 7, 12. i. 3, 10, 11. e. 3, 12, 9. i. 13. m. p. 718. 18. i. 4, 9, 17. i. 5, 8, 14. i. 6, 2, 10. i. 6, 9, 12. i. 8, 5, 9. i. 8, 7, 9. i. 20. p. 1098.

toleraus idem 5, 3, 6. e. in pr. plene δὲ ἡ, et omnino ante vocales vtriusque generis 4, 1, 2. i. 6, 8, 13. i. 6, 9, 10. p. 526. 7, 3, 5. i.

afferens contra, pro δ' vulg., plene δὲ 1, 2, 2. p. 34. vna c. Vi. it. 1, 2, 10. m. ſed ſolus Ba. 3, 7, 12. i. 16. e. 3, 8, 13. p. 628. (non item ib. e. p. 630.) 4, 8, 18. e. 21. i. 4, 10, 2. m. 4, 14, 7. i. 4, 15, 12. m. 6, 3, 8. p. 345. 12. m. p. 351. 6, 8, 15. i. 16. i. 17. i. 7, 2, 8. p. 590. 7, 3, 12. i. 7, 11, 3. i. 8, 7, 13. e. p. 1090.

quanquam tolerat praeterea δʼ ante vocal., vna cum rel. et edd. 1, 12, 12 i., etiam, vbi variant edd. 4, 3, 7. i. 4, 4. 8. i.

tum in copula alia, dum τʼ ponit pro τὲ 2, 3, 22. i. 2, 8, 13. i. 7, 8, 3. i. p. 744.

ſed contra τὲ pro τʼ 5, 5, 20. m. p. 159. 8, 2, 12. m.

cf. ſupra ἅτε 8, 8, 14. p. 1122. p. ἅτʼ,

it. ἔτε 4, 9, 11 m. p. 952. cum rel., p. ἔτʼ vulg.

in neg., vbi Ba. οὐδὲ mutat in οὐδʼ 1, 12, 13. p. 510., — contra οὐδʼ in οὐδὲ 3, 14, 14. i. 6, 2, 3. p. 313. non item 8, 8, 14. p. 1125. etc.

μηδʼ mutat in μηδὲ 3, 2, 1. i. — contra μηδὲ in μηδʼ 2, 1, 4. e. p. 6. (vbi ſecus rel. Codd.) — ſeruans rurſus μηδʼ 1, 10, 8. e. p. 396. 3, 13, 11. m. p. 745. 5, 7, 4. m.

μητʼ mutat in μήτε ante voc. 3, 11, 13. p. 697.

vt μήτε in μηθʼ 3, 10, 15. i.

in praep., vbi ἐπὶ praebet Ba. p. ἐπʼ 4, 8, 16. p. 930. 7, 8, 21. e. 25. i. 7, 12, 18. m. — it. διὰ p. διʼ 6, 5, 11. i.

contra ὑπʼ p. ὑπὸ 7, 2, 4. m.

ſed κατὰ p. κατʼ 5, 2, 11. e. 7, 5, 4. e. 8, 7, 10. p. 1085. — at κατʼ p. κατὰ ante vocal. 5, 3, 13. e. ſolus Vi.

†† in pron., vbi vulg. et Ms. Ve. lectionem ἄλλʼ ἢ mutant Ba. et Vi. in ἄλλο ἢ 1, 13, 2. p. 529.

Ordinem alium,

quem tamen potius damus inferius in ſingulis orationis partibus, ſeparatim tractatis, cum pertineat ad *internum* ſcribendi *genus* partim, et modo ſubinde ad lacuitatem. Nunc quidem monemus paucis de

Iota ſubſcripto,

omnino nullum in Cod. Ba. per ſe reperiri, quanquam vel Martinus, vel nos in Var. Lect. dederimus, ſed tamen in eodem Cod. ſubinde eſſe ſuſpicionem, adfuiſſe aut a librario lectum eſſe *iota poſtſcriptum*, quod confuſum cum aliis litteris, nominatim ν et ς, tum non raro in Not. monuimus, tum infra etiam docemus, praeſertim in dat. et abl. Secundum haec producimus alia, quam ſuperiora,

Vitia ſcripturae,

quoad ſunt aperta, cum alia haberi queant et pro *gloſſis*, quo de genere *ambiguo*, ſint ne *vitia*, an *gloſſae*, peculiaribus agimus locis, per partes orationis, aut in *comparatione* Codicum *praecipua*.

Sed horum ipſorum Vitiorum Scripturae cum eſſet magna diuerſitas: digeſſimus ea in claſſes et capita ſumma. Itaque comparent talia vitia,

quoad *accentus*,

in art. ὁ δὲ Ms. Ba. 2, 4, 8. i. p. ὃ δὲ,
in pron. relat. 1, 1, 8. m. p. 26. ἧ, p. ἣ,
— — infinito τίς, p. τὶς, quo de cf. ſupra in *Accentuum* ratione et 1, 8, 5. e. 1, 10. 1. i. 4, 2, 15. i. 7, 1, 11. m. p. 555. (cf. tamen contra ib. 12. i. 13. i. 7, 3, 7. p. 618.) 7, 6, 15. e. ſed contra 7, 8, 3. e. p. 746.
— in verb. προδίδοιεν p. προδιδοῖεν 3, 2, 10. p. 513.

quoad *addita elementa*,

vel vna, tum in media voce, vt θυσίας 2, 6, 18. i. p. θύσας, it. θεώμενος 5, 7, 10. e. p. θέμεν. — tum in fine, vt χοῦν 8, 4, 11. p. 989. Ve. p. χοῦ,
vel duo, vt εὐευεξία 6, 3, 2. m. p. 341. Ba. p. εὐεξ.

quoad *diſtinctiones*,

quo de cf. ſupra in iisdem, per inepta cola et puncta

quoad *confuſa elementa*,

qualis *confuſio* contigit primo in *vocalibus*,
αι et ω, 8, 7, 17. i. οἰέσθαι Ve. p. οἰέσθω,
ει et ω, 7, 12, 3. e. εἰς Ve. p. ὡς,
ει et αι, 7, 5, 1. e. ἀναπείσειεν Ve. p. ἀναπείσαιεν,
η et ει, 6, 5, 1. i συνηλεγμένης Ve. p. συνειλ. — it. 3, 13, 9. p. 741. πλείρεις p. πληρ. it. 7, 5, 16. e. ſed Ba. 3, 15, 14. e. 4, 5, 5. e. 10. m.
η et ω, 3, 1, 14. p. 500. πεποιημένη Ba. p. πεποιημένω,
οι et η, 2, 10, 13. p. 522. τοῖς Ba. p. τῆς, it.
οι et ει, 4, 3, 3. m. ᾠκοῖετο p. ᾤκει.
ου et ω, 3, 15, 11. m. p. 782. ἴσως Ba. p. ἴσους, cf. 6, 1, 7. i.
ῷ et ῇ, 1, 10, 16. τῷ 1, 10, 16. i. Vi. p. τῇ,
ω et ια, 2, 10, 11. m. ἐφόδω Ba. p. ἐφόδια,
tum α et αι, 7, 6, 8. i. στρατιώτας Ve. et Vi. p. στρατιώταις, ſed Ve. 7, 9, 23. i. ταῖς — τιμαῖς p. τὰς τιμὰς,
α et οι 1, 4, 12. p. 115. ἀνύποπτα Ba. p. ἀνύποπτοι,
α et η 1. 17, 24. p. 743. ἀκμηστὴν Ve. p. ἀκμαστ. — it. Ba. κατάγε p. κατῆγε 5, 6, 13. e.
ε et αι 5, 8, 16. ſq. p. 264. ſq. σοεμίδα p. σοαιμ. cf. 5, 6, 18. i. 5, 7, 6. m. p. 226. ſed Ve. 5, 5, 1. e. — at Vi. 2, 10, 9. e. προύχεται p. προύχετε, cf. ſic in fin. 2, 10, 3. i. p. 303. Ba.
ε et η, 1, 12, 3. p. 476. σωτέριον Vi. p. σωτὴρ.

ο et οι, 1, 9, 8. i. σὲ Vi. p. σοὶ,

ι et ει, 2, 11, 14. m. ἀποτείνειν Ba. p. ἀποτίν., it. 7, 11, 15. i. ſed Ve. 6, 6, 9. i. κρίττονος p. κρείττ.

ι et η, 3, 14, 8. i. αἰφνηδίω Ba. p. αἰφνιδ. et ſic in adu. αἰφνηδίως 3, 3, 9. et per totum Herodi., cf. 1, 13, 10. p. 552. 2, 6, 19. p. 196. 4, 15, 7. e. 5, 7, 6. p. 226. 8, 6, 14. e.

ι et οι, 2, 15, 7. p. 467. 3, 14, 4. e. ἀρθροίτιδος p. ἀρθρίτ.

υ et ει, 7, 4, 13. e. πελέκυς p. πελέκεις,

υ et η, 7, 6, 11. p. 711. πυκτοῖς Ba. p. πηκτ. it. ἠρτημένων 8, 4, 14. p. 994. ſed Vi. 3, 14, 14. e. παρηρτυμένοι p. παρηρτημ. et Ve. πεπηρωμ. 8, 4, 27. p. 1010. p. πεπυρωμ.

ο et ει, 1, 17, 6. i. συγκαθεύδον Vi. p. σύγκαθεύδειν,

ο et η, 6, 5, 15. p. 393. ὅσον Ve. p. ὅσην,

ο et ου, 7, 6, 9. i. τὸ Ba. p. τοῦ,

ο et ω, vel init. vocis, vt ὁπλισμένους 2, 13, 8. e. Ba. p. ὡπλ. — vel in med. cf. 2, 8, 16. p. 258. 4, 11, 5. e. 5, 2, 2. e. 6, 1, 11. e. 6, 5, 11. p. 387. 7, 11, 1. p. 844. 4, 12, 7. i. ſed Ve. 4, 14, 4. p. 1025. 4, 12, 9. p. 998. 7, 5, 10. e. p. 680. 8, 4, 29. p. 1015. at Vi. 1, 12, 8. e. p. 490.

porro α et ε 1, 13, 11. p. 556. πάντες Vi. p. πάντας, ſed Ba. 6, 1, 7. e. 8, 3, 10. m. p. 957. it. ſimul cum Ve. 5, 7, 11. e. 8, 7, 10. m. 22. e.

α et ο 1, 17, 9. p. 718. Vi. it. 2, 3, 22. i. τοῖς p. ταῖς, ſed Ba. 3, 7, 4. i. 7, 1, 24. e. 7, 2, 12. p. 597. 7, 4, 10. p. 661. 7, 9, 10. i. ſed cum Ve. 8, 4, 4. p. 978. at tres Mss. ib. 8. e.

α et υ 1, 2, 9. p. 53. ἀπὸ Ba. et Vi. p. ὑπὸ, cf. infra in verb. *gloſſ.* aut *vitiis*,

ε et ι 1, 13, 4. i. ὅ, τι Vi. p. ὅ, τε, ſed 1, 14, 7. p. 604. Ba. ὅτι p. ὅτε,

ε et ο 4, 13, 15. p. 1019. ὑπώπτευεν Ve. p. ὑπώπτευον, cf. 8, 4, 12. e. 17. i. 30. p. 1017. ſed init. 4, 7, 9. e. ἐπτήσας p. ὀπτ. tum Vi. 1, 11, 12. p. 453. ἔχον p. ἔχεν,

ε et υ 4, 12, 8. m. νεκάᾳ Ba. p. νεκυίᾳ,

ε et υ 2, 10, 10. p. 314. βαρβάρους p. βαρβάροις, cf. 7, 8, 7. i. οἱ p. οὐ, it. ib. 18. p. 769. cum Exc. p. 896. e. tum Ve. 8, 6, 10. e. ſed cum Ba. 8, 5, 11. e.

ſed deinde in *conſonis*, dum miſcentur cum iis *vocales*,

α cum κ 7, 7, 2. Ve ἐυκάνητον p. ἐυκίνητον,

ι cum ν ſ. iota poſtſcriptum cum ν finali, αὐτῶι ſ. αὐτῷ p. αὐτῶν 2, 6, 18. p. 191. Ba. (vt Ve. 7, 5, 10. p. 680.) —

it. γέτταν p. Γέτῃ 4, 3, 11. e. — τῇ — μαμαίᾳ p. τὴν Μαμμαίαν 6, 1. 20. e. — it. cum Ve. τὴν — ἀργὴν p. τῇ ἀρχῇ 6. 2, 21. e. — ſed ſolus Ve. 7, 9, 7. e. ἑτοίμη p. ἑτοίμην,

ι cum ν alias in fine, ὅσοι p. ὅσον 4, 15, 9. i. Ba. ſed Ve. et Vi. 1. 4. 12. e. κὶν p. καὶ,

ι cum ο 1, 7. 9. p. 254. ἀιθμίαι Ve. p. ἀοθμ.

ι cum ς ſ. iota poſtſcriptum cum ς finali, τῆς — ἡδείας σκιᾶς 1, 12, 3. e. Mss. tr. p. τῇ ἡδείᾳ σκιᾷ. ſed Ba. cum Ve. 6. 4, 8. e. εὐρώνης p. Εὐρώπη, cf. 7, 1, 20. i. tum ſolus Ve 6, 3, 2. e. 8, 4, 23. p. 1013. vt ſolus Ba. 6, 8, 7. p. 495.

ι cum ς alias in fine, παντοδαποῖς p. παντοδαπῶν 5, 3, 15. p. 80. Ba.

ο cum ς ſ. σ, vt ὀχήματος p. σχήμ. 2, 1, 15. p. 21. Ba. et Ve.

υ et ν, tum in fine, πετρουχωμένον p. πετρουχωμένου 4, 15, 20. p. 1061. Ve. it. Ba. οὖ p. ὂν 5. 3, 3. e. — tum in med. 8, 7. 10. i. οὕτω p. ὄντων Ba. ſed Ve. σπουδαὶ p. σπονδαὶ ib. 18. m.

α et η, ſimul per addita Vi. ἐλθῆναι p. ἐλθεῖν 2, 13, 20. p. 420.

porro dum miſcentur inter ſe *conſonae* ipſae,

β et φ 3, 7, 4. p. 597. et 11. i. ἀπο ασις p. ἀπόβασ. Ba. it. 4, 11, 5. p. 976. βαβαῖς p. βαφ.

γ et κ 4, 3, 20. m. ἀγγιλας p. ἀγκύλ. ſed κλαγκῇ p. κλαγγῇ 4. 15. 2. i. — ἐκκαμένη p. ἐγκαμ. 3, 12, 10. i.

γ et τ 2, 6. 3. i. γὲ p. τὲ, ſed contra 5, 1, 3. p. 5.

δ et φ 4, 12, 17. e. δέοοντες p. φεο. Vi.

ϑ et ν 8, 7. 12. e. ἐγκεχαρισμένα Mss. tr. p. ἐγκεχαρίσμεϑα,

ϑ et χ 1. 6. 5. p. 682. λαχόντι p. λαϑ. Mss. tr.

κ et ν 6, 2, 7. p. 522. ἐκτραφεὶς p. ἐντρ. Ba.

ν et ρ 3, 15, 12. e. τὴρ p. τὴν,

ν et ς 1, 5, 8. e. τῆς p. τὴν,

ξ et ρ 1, 14, 6. e. δόξαι p. δόρ[illegible],

π et σ 5, 2, 3. e. ἀποπεσεῖσθαι p. ἀποσεσ. Ba. et Ve.

π et φ 4, 12, 11. i. ἐπίςαντι p. ἐφίς. Ba.

σ et ϑ ſ. σϑ 1. 9. 16. e. διολέσαι p. διολέϑαι Vi.

σ et ς ſ. στ 1. 6, 5. i. ἀπολαύςουσι p. ἀπολαύσουσι Ba.

τ et ς 3, 8, 10. p. 625. ἐπανέςρεψε p. ἐπανέτρεψε, it. 5, 8, 3. p. 243.

cf. de *ſimplici* et *duplici* littera ſupra. Tum

quoad *conſuſa* elementa *bina*

ſimul, per *conſonas*, vt κατεστάθη 3, 6, 19. i. p. κατεσκάφη Ve. et Vi.

per *vocales* porro, 7, 5, 1. i. ἐπιγνῶσα p. ἀπογν. Ve. — it.
προσετέθησαν 7, 12, 11. e. p. προσετίθεσαν,
τριγενείας ſ. τριγωνείας 1, 7, 5. p. 244. p. τριγονίας Ba. it.
τιμία 1, 11, 7. e. p. τομίαι, — it. ὑπέρησε 2, 3, 25. i. p. ὑπήρεσε, ſed
ὑμᾶς 8, 7, 15. e. p. ἡμᾶς Ve. it.
κολάσεως 8, 3, 15. m. p. κελεύσ.

dein per *vocales* et *conſonas* ſimul 6, 2, 9. e. ἀμοιρέμενον Ve. p. αἰωρέμ. — ſed Ba. ἠπάγετο 6, 5, 13. p. 390. p. ἐπάχετο, — it. ἀγωνιτὶ 2, 14, 2. e. p. ἀκον. — it. εὐθυμίας 7, 3, 12. p. 632. p. εὐθηνίας, it. ὑπημελεῖτο 2, 10, 5. p. 308. p. ἐπλημμελ. — ſed ὅλλως 8, 4, 24. i. Vi. at Ve. ολως, p. ἄλλως,

it. aliter, potiſſimum in finibus verbb., ἄναι 8, 1, 2. e. Ve. p. ἄεν, it.
ἠνέχετο 8, 5, 9. p. 1028. p. ἠνέχοντο, ſed 7, 1, 7. p. 552. ἀπεσκευάσαντο p. ἀπεσκευάσατο,
it. 6, 9, 15. p. 532. βασιλεύσαντος p. βασιλεύοντα, ſed Ba. 5, 4, 10. i. συμμίξαντες p. συμμίξαντα, it.
συκοφάντες 5, 2, 4. i. p. συκοφάνται,
it. ταφὴν 8, 5, 18. e. p. ταφὰς, ſed Ve. 8, 6, 11. e. ἃς p. ἣν,
it. ἐλευθέρους 1, 10, 4. p. 386. p. ἐλευθέρων, ſed cum Vi. 8, 4, 14. p. 994. cf. de Ba. 3, 6, 19. p. 589. 5, 3, 15. p. 80. et αὐτοῖς p. αὐτῶν 8, 3, 16. p. 966. it. αὐτὸν p. αὐτοὺς 5, 4, 18. e. 5, 8, 12. p. 255. — ſed ἐκάνους p. ἐκάνῳ Ve. 8, 5, 23. per confuſum ς et iota poſtſcriptum, quo de ſupra, — vt ἄλλῳ p. ἄλλον 3, 7, 19. p. 614. quatenus confuſa ν et iota poſtſcr.

it. nominatim in praep. πρὸ et πρὸς, tum ſeparatim ſtante 2, 1, 19. e. 2, 5, 9. i. 7, 5, 11. e. 7, 6, 11. i. tum in verbo 5, 5, 10. p. 146. Ve. at Vi. 1, 5, 19. e. 1, 10, 8. i. ſed Ba. 7, 11, 8.

porro per *vocales* et *conſonas* ſimul, ſed *additas*, τὴν p. τὸ Vi. 1, 16, 4. e. — it. ἔγνοαν p. εὔνοον 1, 10, 10. p. 399.
it. Ba. γενέσθαι p. ἐλέσθαι 7, 5, 11. p. 683. — ἀδρία p. ἀέρι 8, 3, 20. e.

praeterea per *conſonas* et *accentus*, in ſuperiori 8, 7, 12. e. ἐγκεχαρισμένα p. ἐγκεχαρίσμεθα Mss. tr.
it. Ba. ἀκριβῶς p. ἀκρίτως 6, 1, 16. p. 297.

tum per *vocales* et *accentus*, ἐγγεγυμνᾶσθαι p. ἐγγεγύμνασθε Vi. 2, 10, 10. i. — συνωκίσαι 5, 6, 12. i. p. συνώκισε Ba. et Ve. ſed ſolus hic ταῖς p. τὰς 7, 9, 23. i. it. ἐπιστρίφα p. ἐπιστρεφῆ 7, 8, 16. i. — χεῖρον p. χειρῶν Ba. 4, 7, 7. i. it. ἐκεῖνον p. ἐκείνων 6. 5, 3. e. ſed αὐτὸν p. αὐτῶν 5, 3, 13. e. Vi. at Ve. 7, 2, 14. p. 599. — τῆς p. τὴν 1, 5, 8. e. Ba. it. τὸ p. τῷ 2, 10, 15. p. 326.

it. addendo ſimul ἁρπαγεστῶν p. ἁρπαγῆς Ve. 7, 9, 22. e. — μαθόντα p. μαθὼν Ba. 3, 2, 2. m. — ἡ ὁρμὴ p. ὁρμῇ 1, 15, 11. p. 656. Vi.

porro per *vocales* et *conſonas* et *accentus* πίστευσον p. πιστεῦσαι 7, 5, 11. Ba. — it. αὐτὸν p. αὐτῷ 2, 8, 12. p. 252. ſed contra 4, 11, 6. e. 4, 12, 6. e. 6, 2, 16. i. — it. cum Ve. ὃν p. ὧ 7, 1, 9. e. — τῷ p. τὸν 7, 7. 4. p. 731. Ve. ſolus, — ἑστιώμενον 2, 6, 9. p. 172. Vi. p. ἑστιωμένῳ, quatenus quidem confuſa putentur ν et iota poſtſcr.

it. quatenus ς et ν in fine, τοὺς p. τῶν 1, 3, 12. e. Mss. tr. ſed Ba. 3, 8, 13. p. 629. — it. ἣν p. εἰς 7, 5, 3. p. 669.

it. per varias rationes alias, nominatim addendo, ὡς p. ἃ 7, 3, 12. p. 631. Ba. — it. ἐπεβάλλοντο p. ὑπέβαλον 8, 4, 9. p. 984. — κατασκευάσας 5, 6, 13. i. Ve. ſed Ba. κατασκευάσαι p. κατεσκεύασε,

ſed aliter πᾶσι p. πάσαις 4, 8, 2. Ba.

it. omittendo πέσαι p. πταῖσαι 5, 6, 18. p. 203. Ve. et Vi.

praeterea, per *vocales et conſonas* plures, Ba. πάθους p. πλήθους 7, 9. 15. i. ſed πλήθει p. πάθει 7, 11, 9. p. 854. — it. 8, 5, 18. e. ταφὴν, ſed Ve. et Vi τροφὰς,

†† ὑπεραρίστη p. ὑπερτρέχαν 6, 5, 17. i. Ve.

†† πάλαι p. πάντων 3, 7, 19. p. 613. Ve. et Vi.

πάνυ p. πάλιν 3. 14, 9. i Ba.

†† λυθείσας p. λύουσα 8, 4. 3. e. Ve.

ὡς p. νῦν 4. 14. 14. i. Ba. et Ve.

καὶ p. ὡς 2, 13, 6. p. 386. Ba.

καὶ p. οὐ 2, 4. 1. e. Mss. tr.

tum vitia *plura* deinceps *in vicinia*, primo diuerſa, ſed affinia trium Mss. 1, 11, 11. e. ſq.

ſed vnius modo Codicis, Ba. 2, 10, 11. p. 319. tum quoad accentum γεννκία, pro γενναῖα, tum confuſis vocalibus ἐφόδῳ p. ἐφόδια, — it. 4, 11, 5. p. 976. confuſis tum conſonis βαβοῦς p. βαφ. tum vocalibus ἑόρταζε p. ἑώρτ. cf. 6, 8, 3. e. 16. i.

it. Vi. συνεβάλλετο δέ τινος p. συνεβάλλοντο δέ τινες 1, 14, 11. i.

it. Ve. 7, 8, 24 i. in ποιεῖτο p. ἐποί. et mox omiſſa καὶ copula, ſed contra addita τὲ et περιστήσαντες p. παραστήσασθαι 7, 12, 7. e.

porro vitia *ambigua*, vt neſcias, quae propriae litterae ſint confuſae 1, 5, 27. i. Ba. μεγαλοφρ.
it. 8, 2, 4. e. βουλομένους p. βυλλομ., vtrum ου et α, an ο et ου, it. υ et λ,
it. 2, 8, 18 e. στρατοπέδου p. στρατοπέδων,
ſed *ambigua* alia, vt dubites, quot litterae confuſae ſint, et ſit ne vitium duplex, an triplex, 8, 7, 17. p 1095. ἐκέλευσε Ba. et Ve. p. ἐκελεύεσθε. it. ὑπώπτευε 4, 12, 7. i. p. ὑποπτεύων, it. ποιοῖντο 7, 2, 10. e. p. ἐποι.,
it. Vi. ἀργασμένης p. ἐργασαμένης 3, 4, 4. e.

Sequuntur

Vitia e diuiſione,

vbi ſimul habetur quaedam confuſio *litterarum*, it. *accentus*, vt
κατά γε p. κατῆγε 5. 6. 13 e. Ve.
ἐπιθῆ τε p. ἐπιθῆται 1, 6, 8. e. Vi.
ὑπήντα τε 4, 11, 4. p. 975. Ba. et Ve. p. ὑπήντετο,
ἐπὶ τοῦτο p. ἐπιστοῦτο 7, 1, 14 p. 561. Ba.
ὁδεύειν, τὰς 7, 3. 9. p. 624. p. ὁδεύοντας,
ἐπέθεόν τε 6, 7, 19. i. Ve. et Vi. ſed B. ἐπεὶ δὲ ὄντες p. ἐπιθέοντές δὲ,
τάς τε 4, 12, 7. p. 995. Ve. ſed Ba. τῶ, τε p. τότε,
it. ſimul addendo πρὸς ταυτὴν 2, 6, 3. e. Vi. ſed Mss. rel. πρὸς ταύτην p. προστάτην.
vel omittendo 2, 13, 10. p. 394. ἄκον τί γε Ba. p. ἀκουτί γε,

porro

Vitia e coniunctione,

per confuſas ſimul *litteras*, it. *accentus*, vt μάζονος 1, 10, 8. p. 395. Ba. et Vi. p. μᾶζον ἦν,
ἤδη p. εἰ δὴ ib. 15. p. 414. Ba.
ἀφορῶντος 5, 6, 17. p. 202. p. ἀφορῶν τε,
συνελθόντες 7, 4, 8. i. p. συνῆλθον εἰς,
ἀκολουθήσεται 7, 5, 16. e. Ve. et Vi. p. οὐ κολασθήσεται,
διεγείροντες 8, 4, 25. e. Ba. p. τὲ ἐγείρ.
it. per addita ſimul, διεκτείνοντες 4. 15, 12. m. Ve. p. δ᾽ ἐκτείν.
λάθοιεν 3, 12, 11. p. 716. Ba. ex λάθοι ἄν,
it. per omiſſa ſimul, μὲν 5, 1, 16. i. p. δὲ ἐν,
ἅπλα 7, 8, 7. i. p. εἰ ὅπλα,
ἑαυτοὺς p. ἐς αὐτοὺς 8, 5, 3. e. Ve.

quo de vtroque genere vitiorum cf. ſupra in *Scribendi Genere e iunctis* et *ſeiunctis*, vbi et ad extrema dedimus

Vitia ſimul et e *coniunctione* et e *diuiſione*.

His accedat

Vitium quoad *ſpiritum*

ſimul, in illo οὕτω p. ὄντων Ba. 5, 3, 3. e.

Recenſemus nunc

Vitia per *omiſſa* elementa,

quae et ipſa ratio eſt multiplex, vt cum videas deeſſe

vna elementa, vel initio, vel media in voce, vel in fine,

id que tum vocales, ἐπῆσα 1, 13, 7. p. 543. p. ἀπ. Ba. it.

ὠνόμενος p. ὠνούμ. 1, 6, 26. p. 231.

ὡς p. ὡς 7, 9, 20. i.

tum conſonas, ἐραλέον 7, 11. 15. e. Ba. p. ἐργαλ. — ἐκεχάρησο 6, 3, 12. p. 73. p. ἐγκεχάρισο, quod recte extat 2, 5, 4. p. 132. — ἐλεχθήσεται p. ἐλεγχθ. 1, 1, 2. e. 3, 12, 11. e. 4, 13, 3. m.

εὔενδροι p. εὔδεν. 7, 2, 8. p. 590.

ἄχεσθαι p. ἄχθεσθ. 1, 4, 2. i.

ἀμέπτως p. ἀμέμπτ. 6, 2, 1. e.

ἀντωνίε p. ἀντωνίνε 1, 7, 6. p. 247. — κυμάτω p. κυμάτων 4, 14, 10. e. — μέγα p. μέγαν ib. 14. p. 1035. 5, 1, 8. p. 11.

μονομάχε p. μονομάχεσι 1, 15, 19. e. ξίφε p. ξίφεσ 4, 4, 5. e.

ὥ δὲ p. ὡς δ. 1, 10, 5. i.

it. ſimul per confuſas vocales, ὁ p. ὡς 1, 17, 1. m. p. 702. 4. 7, 6. p. 902. 4, 12, 4. p. 990.

it. ſimul per accentus, οἵ p. οἷς 7, 8, 11. p. 758.

χρόνε p. χρονίε 8, 5, 21. i.

ἡγεμόνων p. ἡγεμονιῶν 7, 5, 4. e. Ve. et Vi.

διὰ p. δίχα 7, 3. 14. i. Ve.

porro *bina* elementa, itidem init. aut med. aut fine, in quibus et ipſis occurrit quaedam litterarum confuſio, vt

τελμημένα p. τετολμημ. 2, 13, 11. i. B. — λῦσαι 6, 2, 8. m. p. 323. p. κωλῦσαι ſ. κωλῦσαι,

it. Ve. 3, 9, 1. m. p. 640. καὶ τὰ βαρβάρων p. καὶ κατὰ βαρβ.

it. Vi. 4. 12, 4. p. 991. ἀνδρεάαν p. ἀνανδρ.

μετεχεύονται p. μετοχετεύονται 1, 3, 4. e. Ba.

it. Vi. 1, 8, 12. p. 314. ἐπιπέμφθαι p. ἐπιπεπέμφθ.

ὑποσχέσι 4, 13, 6. i. p. ὑποσχέσεσι Ba. it. 8, 3, 8. i.

χρήμα p. *χρήματα* 1, 9, 2. e. it. 2, 15, 9. p. 471. — *πρό* p. *πρόκρισιν* 2, 3, 12. p. 74. — *πά* p. *πάσης* 6, 4, 11. i. *tria* adeo elementa 7, 7, 7. p. 734. Ba. *νικήσειν* p. [illegible] *ήσειν*.

Sed vitiorum talium aliorumque recenſio fieri poteſt etiam per partes orationis, vt ſint vitioſe

Adiectiua omiſſa

tum alia vniuerſe Ba. 3, 6, 10. p. 579. 7, 5, 18. p. 693. 7, 11, 15. p. 862.
it. Mss. tr. 3, 2. 4. i. 3, 14, 17. p. 768.
tum nominatim *πάντων* 2, 4, 13. i. Ba. it. *πάντα* 7, 1, 3. p. 545. 8, 2, 2. i. — ſed *πάσης* 4, 15, 10. i. cum Vi.

Aduerbia addita

nominatim *δὲ* 4, 3, 10. e. Ba. ſed

Aduerbia omiſſa

tum alia vniuerſe Ba. 2, 4, 17. i. 3, 5, 6. p. 564. 3, 8, 1. e.
it. cum Vi. 3, 12. 13. i. 21. e.
it. cum Ve. 3, 10, 8. 5, 3, 8. p. 67. 6, 3, 6. m. 8, 3, 17. p. 969.
it. Mss. tr. 1, 3, 5. e. p. 68. 1, 4, 8. p. 104. 2, 5, 12. p. 149. 2, 7. 8. i. 2, 13, 13. i. 3, 13, 14. p. 748. 8, 6, 7. p. 1058.
tum alia nominatim, et quidem e ſerie elementorum, *καὶ* 6, 2, 7. e. Ba. 7, 1, 15. e. Mss. tr. — *ἀλλὰ* 3, 11, 4. e. Mss. tr. — *γὰρ* 3, 5, 3. i. Ba.
δ' 3. 12, 18. p. 721. Vi. — 5, 4, 22. m. p. 121. Ve. — 6, 1, 16. i. Ba. et Vi.
δὲ Ba. 2. 5, 6. p. 135. 2, 13, 16. i. 7, 2, 5. i. 8, 3, 10. i. ſed Ve. 6, 1, 20. e.
καὶ, p. Lat. *etiam*, Ba. 1, 6, 17. i. 1, 17, 6. p. 712. 2, 2, 22. i. — cum Vi. 1, 10, 3. e. 7, 9, 5. i. — ſed Vi. 1, 12, 7. i. et Mss. tr. 1, 3, 12. p. 82.
μὲν Ba. 3, 12, 16. m. 7, 2, 13. i. — *οὖν* Mss. tr. 2, 2, 10. i.
ὡς poſt *οὐχ οὕτως* 2, 3, 14. p. 81. Mss. tr. — ſed ante particip. 1, 11, 12. p. 453. it. Ba. cum Ve. 6, 3, 6. e. non item 8, 8, 15. p. 1127. etc.

Articuli omiſſi

tum vnius litterae *ὁ* Ba et Vi. 2, 3, 7. e. 2, 6, 10. p. 174 — tum alius caſus Vi. 4, 13, 15 i. — Ve. 7, 9, 20. e. ſed 4, 14, 16. i. Ba. c. Ve.

Coniunctio omiſſa

nominatim *εἰ* Ba. cum Ve. 2, 3, 23. p. 96.

Copula addita

nominatim καὶ 6, 6, 9. i. Mss. tr. ſed Ba. 7, 4, 12.

Copula omiſſa

eadem, varie, ante ἄ τι 5, 4, 12. p. 109. Ve. — intra adi. duo Ba. 2, 3, 22. p. 94. 6, 1, 6. p. 277. ſed Ve. et Vi. 5, 4, 17. m. — intra inf. duos 3, 5. 9. p. 567. Vi. — intra duo ſubſt. 1, 1, 3. p. 11. Ba. et Vi. — ſed Ba. 4, 4, 14. p. 859. 6, 4, 9. i. it. cum Ve. 1, 10, 7. — tum Ve. 7, 8, 24. m. ſed cum Vi. 4, 7, 8. e.

Copula alia

nominatim τὲ, tum *mutata*, in art. τοῖς 4, 4, 3. m. Ba. — ſed in adu. γὲ 2, 6, 3. i.

tum *addita* 2, 3, 8. i. 2, 13, 21. p. 424. 3, 12, 18. p. 722. 6, 1, 12. i.

tum *omiſſa* 1, 10, 4. p. 387. 5, 3, 11. i. 15. p. 80. 6, 7, 18. p. 477. 7, 1, 22. e. 7, 10, 1. m. 5, 6, 21. p. 213. ſed ib. 18. p. 202. Add. cum Ve. — vt ab hoc ſolo 7, 5, 1. p. 665. — ſed a Vi. 3, 7, 2. e.

tum *praebita* pro δὲ a Ba. 6, 3, 7. e. 7, 5, 10. i.

Negatiuum aduerbium

nominatim οὐ *additum*, ante verb. 2, 2, 19. e. Ve. et Vi. — ſed ante adu. 2, 3, 13. e. Ve.

it. *mutatum*, in καὶ copulam 2, 4, 1. e. Mss. tr.

Negatiuum pronomen

μηδὲν *mutatum* in merum adu. neg. μηδὲ 3, 2, 1. i. Ba., non item 6, 8, 8. e.

Praepoſitio

tum *mutata* in aliam vocem 2, 11, 16. i. Ve. — tum alia alii *ſubſtituta* 1, 2, 9. p. 53. Ba. et Vi. — it. in ſubſt. compoſito 7, 5, 1. i. Ve. — tum *omiſſa* 2, 11, 16. i. Ba. it. 7, 12, 14. e. — ſed Vi. 2, 13. 21. i.

Pronomen demonſtratiuum (αὐτ.)

omiſſum obliquo caſu, 5, 1, 14. p. 26. Mss. tr. — ſed Ba. 4, 15. 6. i.

prolatum alio *caſu* 1, 11, 5. p. 433. 3, 2, 10. i. — 2, 8, 12. p. 252. 4, 12, 6. e. — it. 4, i. — 8, 3, 16. p. 966.

ſimul que alio *numero* 4, 9, 12, e. Ve. et Vi.

ſed alterum ſyn. τοῦτο *omiſſum* Ba. 3, 2, 9. i. 6, 8, 11. p. 503.

Pronomen infinitum

τὶ *omiſſum* Ba. 8, 2, 6. m. ſed Ve. ac Vi. 8, 8, 3. p. 1105.

Pronomen perſonale

omiſſum Ba. 1, 4. 9. p. 108. — 2, 5, 12. p. 149. Vi. — 7, 5, 11. p. 683. Ve. et Vi. — 2, 5, 13. p. 151. Ve.

Pronomen reciprocum

mutatum, praeter ſpiritum, quoque in caſu, Ba. 7, 8, 18. p. 769. cum Exc. p. 896. e.

Pronomen relatiuum (articul. poſtpoſ.)

mutatum, ἃ in ὡς 7, 3, 12. p. 631. Ba. — *prolatum* alio *caſu*, 7, 1, 9. e. Ba. cum Ve. — ſed 5, 3, 3. e. Ba. tum alterum ſyll., *omiſſum* per ſe, ὅσοι 5, 2, 4. i. — ſed ſimul cum adi. 5, 6. 21 p. 214. Mss. tr.

Subſtantiuum vniuerſum

omiſſum Ba. 1, 1, 4. p. 13. 1, 11, 5. p. 433. 3, 7, 16. i. 7, 2, 14. i. 8, 7, 8. e. — ſed Ve. 4, 4, 15. — 3, 8, 5. i Vi.

it. nomen proprium 1, 11, 13. e. p. 461. 3, 2, 21. i. Ba. ſed *nomen* hoc propr. *mutatum* in pron. demonſtr. 4, 8, 1. i. Ba. et Vi.

Verbum finitum

omiſſum vniuerſe 4, 14, 18. e. 6, 4, 14. m. B. ſed Vi. 1, 13, 12. e. p. 566.

it. nominatim verb. ſubſt. ἦν Vi. 7, 3, 6. p. 618.

mutatum, quoad *genus*, vt med. in act. 6, 8, 10. Ve. — act. in paſſ. 8, 4, 3. p. 976. Ve.

it. quoad *modum*, vt a. 2. fin. in a. 2. inf. 3, 14, 17. p. 767. Ba.

it. quoad *modum* et *tempus* ſimul, vt opt. praeſ. med. in impf. indic. med. 7, 2, 10. e. Ve.

Verbi infinitiuus

omiſſus Ba. 1, 10, 3. e. p. 384. 7, 12, 14. m.

mutatus, quoad *modum*, a. 1. inf. act. in a. 1. imperatiu. 7, 5, 11. e. inf. praeſ. act. in act. praeſ. indic. Ba. 2, 12, 10. e. ſed Ve. 2, 11, 18. p. 360.

praebitus, quoad modum, inf. praeſ. act. pro opt. praeſ. 8, 1, 2. e. Ve.

it. inf. praeſ. act. pro ind. praeſ. act. Ba. 3, 12, 15. i. — ſed cum Ve. 4, 9. 4. e. — 1, 5, 23. e. Ve. et Vi. — 2, 3, 14. e. p. 81. Mss. tr.

it. inf. a. 1. act. pro a. 1. ind. act. 5, 6, 13. i. Ba. — ſed cum Ve. ib. 12. i.

it. inf. med. praeſ. pro praeſ. ind. med. 4, 5, 9. e. Ba.

it. inf. med. fut. pro fut. ind. med. 8, 7, 14. i. cum Ve.

it. inf. paſſ. a. 1. pro particip. a. 1. paſſ. 5, 6, 7. p. 179. Ve.

Verbi participium

mutatum, in adu. 2, 8, 16. p. 258. 8, 7, 16. i. Ba.

ſed quoad caſum, in paſſ. 8, 3, 10. p. 957.

it. quoad modum, particip. praeſ. act. in act. impf. ind. 4. 12, 7. p. 995. cum Ve.

praebitum, in paſſ. praeſ. pro inf. paſſ. praeſ. et ſexu maſc. 1, 8, 15. e. Ve. et Vi.

it. quoad modum, particip. act. a. 1. pro a. 1. ind. 5, 6, 13. i. Ve.

it. quoad genus et modum, particip. praeſ. act. pro ind. praeſ. paſſ. 3, 13, 13. e. Ba.

omiſſum, Ba. 7, 1. 7. p. 551. 7, 5, 6. e. 7, 7, 11. m. 7, 11, 18. e. — ſed cum Vi. 2, 3, 2. i.

Verbum compoſitum

aliud, quoad praepoſit. 6, 3, 10. p. 348. 6, 4, 11. i. Ve. — ſed cum Vi. 7, 12, 7. e.

Claudant vitiorum agmen vocabula

Omiſſa duo,

per varias orationis partes, vt adu. compoſitum, ex art. et adi. τὰ πρῶτα 3, 10, 8. e. Ba. et Ve.

adu. καὶ (p. Lat. *etiam*) et inf. 1, 10, 3. e. Ba.

art. et adu. 3, 4, 11. i. p. 548.

copula καὶ et adi. 3, 1, 8. i. — ſed Mss. tr. 7, 1, 22. p. 575.

copula eadem et particip. 3. 7, 16. i. Ba.

pronom. relat. et verb finit. 2. 6. 11. i. p. 177. cum Ve.

pron. idem et particip. 1, 5, 13. i. Ba.

particip. cum artic. 7, 6, 21. e. Ve.

Omiſſa tria

per tota membra, e praep., art. et ſubſt. 1, 8, 8. p. 293. Mss. tr. — 7, 6, 12. p. 714. Ba.

it. e. ſubſt., copula et verb. finit. 8, 5, 9. p. 1028.

it. e ſubſt., copula et art. 2, 15, 11. i.

it. e pron. dem., art. et ſubſt. 6, 9, 3. p. 516. Ve.

Omiſſa quatuor

per tota membra, Ba. 2, 13, 18. i. 7, 12, 13. i. — ſed cum Ve. 3, 12, 15. m.

Omiſſa quinque

Mss. tr. 1, 17, 1. p. 704. — ſed Ba. 3, 13, 6. i. 4, 8, 13. e. 6, 7, 7. p. 451.

Omiſſa ſex

Ba. 3, 6, 16. e. — ſed cum Ve. 3, 15, 13. i. 4, 15, 17. e.

Omiſſa ſeptem

Ba. 4, 11, 1. i. 4, 13, 2. e. 8, 2, 6. e. 8, 4, 29. p. 1015.

Omiſſa octo

Ba. 5, 5, 11. m.

Omiſſa decem

Ba. 6, 7, 17. p. 475. — ſed cum Ve. 6, 2, 18. p. 335.

Omiſſa undecim

Ve. 6, 2, 8. p. 323. — ſed cum Vi 2, 2, 21. i.

Omiſſa duodecim

Ve. et Vi. 1, 14, 4. p. 595.

Omiſſa tredecim

Ve. et Vi. 3, 8, 4. p. 630.

Omiſſa quatuordecim

Ve. 4, 15, 11. p. 1051. — ſed cum Ba. 6, 4, 2. p. 358.

Omiſſa nouendecim

Ba 8, 2, 16. p. 944. 8, 4, 6. e. ſq. — ſed cum Ve. 5, 7, 14. p. 238. per plures verſus, it.

Omiſſa viginti

Ba. 6, 9, 13. p. 529.

Omiſſa vlterius

per ſeptem verſus *Ba.* et Vi. 3, 9, 3. ſq.

Sed omnium extremum vitium eſto in

Transpoſitis elementis

per verb. μ'νων p νέμων 3, 2, 1. m. p. 504. Ba. et Vi.

Recte vero nunc videmur perſequi illa, quae ſupra dicebamus dubia, eſſent ne

Gloſſae, an *Vitia*,

e quo genere pertinent huc deinceps haec:

Gloſſae, an *Vit.* in *diſtinctionibus*

aliis ad adu., *Ba.* 3, 15, 1. i. 4, 4, 10. m. 4, 9, 3. p. 939. 4, 11, 3. p. 973. 12. m.

Gloſſae, an *Vit.* in *ſcriptura*

Mss. *ambigua* ſ. *duplici*, tum in *Ve* quidem ſupra vocabula quum ſcribuntur vel puncta tria 8, 4, 30. p. 1017. vel elementa Graeci alphabeti, numeros indicantia 7, 5, 17. p. 691. — tum in Ba., vbi ſemel modo ponuntur talia elementa numerorum ſupra voces 7, 9, 7. p. 784., caeterum ſcriptae ſupra voces ſingulas ſingulae deprehenduntur litterae pro aliis aliae, tanquam in

adi. 3, 15, 11. m. 4, 5, 10. m. (non item 7, 5, 6. i.) 7, 2, 11. e.

pron. dem. et adi. 6, 5, 3. e.

pron. recipr. 7, 9, 4. i.

ſubſt. 1, 7, 5. e. 4, 5, 6. i. 5, 8, 16. p. 264. i.
verb. 1, 2, 2. p. 36. 2, 3, 17. e. 3, 4, 11. e. 3, 12, 12. p. 717. 5, 6, 13. e. 16. p. 195. 5, 8, 16. p. 264. 8, 4, 4. p. 978.

vel per compendium expreſſa alia vox, itidem in
adi. 2, 7, 8. p. 221.
adu. 7, 1, 5. i. 22. p. 575.
ſubſt. 4, 4, 14. e.
verb. 1, 3, 1. p. 58.

vel denique in margine editur alia vox, id que ipſum in
adi. 4, 10, 7. e.
ſubſt. 8, 1, 6. i. 8, 4, 4. p. 977.
verb. 7, 8, 13. p. 774. — ſemel autem Ve. 2, 5, 12. e.

Gloſſae, an *Vit.* in *litteris* commutatis

ſingulis, nominatim ι et ν, Ba. 2, 14, 12. p. 451. 3, 1, 2. e. 4, 3, 15. p. 844. 5, 3, 26. e. 8, 4, 30. e. — ſed cum Vi. 8, 3, 12. p. 960. — 6, 8, 1. i. Ve. ac Vi. — 1, 7, 9. e. Mss. tr.
ι et ς, Ba. 6, 8, 7. p. 495. 7, 5, 11. p. 683. 7, 10, 13. p. 837. 8, 5, 11. p. 1031. — 8, 8, 9. i. Ve. et Vi. — 5, 5, 1. e. Mss. tr.
ν et ς, Ba. 8, 7, 5. e. — 7, 1, 23. i. Ve. — 1, 3, 12. p. 82. Mss. tr.
ν et υ, Ba. 4, 12, 11. p. 999. 14. p. 1003. 6, 7, 18. e. — 7, 9, 4. i. Ve. ſed cum Vi. 7, 5, 8. m.

Gloſſae, an *Vit.* in *omiſſis*,

tum vna littera δ' 3, 12, 18. i.
tum vocabulis duobus, Vi. 1, 12, 14. e. — Ba. 3, 6, 12. m. 3, 7, 19. e. ſed cum Ve. 2, 9, 15. i. — Mss. tr. 5, 6, 21. p. 215.

Gloſſa, an *Vit.* in *ſeiunctis*

Ba. ἤ τοῖς p. ἤτοι 8, 1, 9. p. 913.

Gloſſae, an *Vit.* in *lect.* diuerſa

Ms. Ba. et Vi., per omiſſum et tranſpoſitum art. 2, 11, 15. p. 475.
it. in verb. opt., quoad numerum et genus 1, 5, 11, e. p. 254.

Gloſſae, an *Vit.*

per orationis partes ſingulas, in
adi. ſyn., Ba. 4, 8, 4. i. 7, 12, 10. i. 8, 2, 16. i. — cum Vi. 1, 8, 6. e. 1, 14, 17. p. 630. 3, 4, 11. m. p. 548. 3, 11, 6. i. — tum Ba. 5, 3, 11. i. ſed cum Ve. et Vi. 1, 11, 2. i. — Ve. 3, 11, 14. m. ſed cum Vi. 2, 6, 7. p. 169.

adi. alio caſu, Ve. 5, 6, 19. i.
adi. alio caſu et ſexu 7, 9, 7. p. 785. Ba. et Ve.
adi. alio gradu, comparat. pro ſuperlat. Vi. 5, 5, 15. p. 153.
it. ſuperl. p. comp. Ba. 3, 8, 4. e. — Mss. tr. 4, 12, 5. p. 992.
adi. gradus comparat. alia forma Ba. 6, 5. 16. p. 395.
adi. alio numero, plur. (ſenſu adu.) pro ſing., 2, 2, 7. m. 6, 5, 5. e.
adi. alio ſexu, neutr. plur. (ſenſu adu.) pro maſc. plur., Mss. tr. 1, 4, 12. p. 115.
it. commun. pro fem., intra ſubſt. diuerſi ſexus, Ba. et Ve. 7, 11, 6. e.
contra fem. p. commun. et ſimul per accentum al., Ba. 8, 7, 5. p. 1079.
adi., pro adu., Ba. 2, 9, 13. i. 6, 1, 14. m. — cum Vi. 2, 5, 10. p. 143. — 3, 12, 5. e. Vi. — 2, 13, 20. p. 420. Mss. tr.
adi., pro ſubſt., Ve. 8, 2, 8. e.
adi. duobus in vicinia aliis, Mss. tr. 4, 15, 6. p. 1046.
adi. omiſſo, Mss. tr. 3, 2, 4. i. 3, 4, 19. p. 556. — Ba. cum Vi. 4, 15, 10. i.
it. poſtremo e duobus, Ba. cum Ve. 5, 5, 4. e. p. 136. 138.
adu., pro adi., Ve. et Vi. 6, 8, 1. p. 486.
nominatim adu. γὲ pro copula τὲ Ba. 1, 15, 7. p. 649.
it. adu. ὡς pro praep. ἐς Vi. 1, 11, 8. e.
adu., mutato in adi. affine, Ba. 2, 9, 13. i. — cum Vi. 2, 10, 11. i. — Mss. tr. 2, 13, 20. p. 420.
it. ſimul in adu. ſimpl. ſ. priuum, Ba. et Vi. 3, 3, 2. p. 525.
it. ſimul transponendo, Ba. 3, 11, 1. i.
adu., mutato in adu., tum affine, Ba. 1, 4, 8. p. 106. 4, 7, 1. p. 894. 2. p. 897. 6, 1, 18. i. 6, 5, 7. i. (non item 6, 6, 10. p. 435.) 4, 9, 9. i. ſed cum Vi. ib. 12. i. — it. Ba. cum Ve. 4, 15, 5. i. 6, 7, 19. i. contra que Ve. 7, 12, 11. i. et Mss. tr. 4, 7, 2. p. 895.
tum aliud quodcunque, Ba. 2, 9, 5. p. 275. ſed cum Vi. 2, 14, 10. i. — it. Ba. cum Ve. 7, 6, 2. i. — Vi. 3, 5, 5. i. ſed cum Ve. 8, 4, 24. i.

adu., mutato in adu. et art., Ba. ἤτοι in ἢ τοῖς 8, 1, 9. p. 913.
it. in coniunctionem, Ve. 6, 5, 1. i.
adu. mutato nominatim ἔτι in verb. ἐστι 2, 13, 16. i. Ve.
it. δ' in δὲ Ba. 3, 7, 12. i. — it. in τὲ 5, 4, 22. p. 121. — (δ' addito 1, 8. 2. p. 275. 7, 2, 19. i. 7, 9, 17. e. ſed cum Vi 3, 10, 12. e.)
it. δὲ in μὲν. Ba 5, 1, 16. i. — Ve. 5, 3, 22. i. — it. in τὲ Ba. 1, 12, 4. p. 595. 3, 7, 12 p. 605. 4, 2, 10. i. 4, 10, 7. e. 4, 13, 5. i. 5, 3, 5. i. 5, 4, 22. i. 6, 2, 19. i. 6, 3, 7. e, 15. i. 7, 2, 1. i. 7, 11, 12. e. 7, 12, 13. i. — ſed cum Vi 4, 11, 5. i — 2, 10, 15. i. Ve. ſed cum Ba. 4, 14. 5. i.
it. δὲ in δὴ Ba. 1, 4, 14. i. 1, 11, 7. i. 2, 1, 6. p. 10. ib. 8. p. 12. 4, 8, 19 i. 5, 7, 1. i. 8, 8, 13. i. — ſed cum Vi. 3, 8, 11. i. — Ba. cum Ve. 5, 4, 1. i. — Vi. 2, 6, 9. p. 172. — it. in oratione media, in apodoſi, etc., Ba. 4, 15, 16. i. 7, 9, 20. p. 803. ſed Ve. 5, 4, 16. p. 114.
contra δὴ in δ' Ba. 3, 10, 16. i. — it. in δὲ 1, 17, 4. i. 2, 2, 8. i. 2, 9, 14. i. 2, 11, 13. i. 3, 6, 11. i. 4, 3, 19. i. 4, 8, 9. i. 4, 10, 5. i. 5, 3, 4. i. 5, 6, 22. i. 5, 7, 5. i 6, 6, 8. i. — ſed Ve. 7, 9, 5. i. et cum Ba. 8, 2, 10. i. — tum in oratione media Ba. 3, 10, 9. p. 672. 6, 7, 17. e. — Ve. 5, 5, 0. p. 159.
adu. nominatim δὲ addito Ba 3, 9, 16. i. 6, 8, 13. p. 505. — it. ſecundo poſt neg. οὔτε 4, 2, 6. i. Vi. — contra omiſſo in oratione med., in apodoſi aut parentheſi, Ba. 5, 4, 16. p. 114. — ſed cum Vi. 4, 13, 2. p. 1006.
adu. nominatim δὴ addito, Vi. 8, 3, 7. i. — contra omiſſo varia ratione et notione, pro Lat. *igitur*, poſt τὲ init. 1, 5. 3. i. Ba — pro Lat. *ſcilicet*, poſt coni. ὅτι 6, 4, 8. i. cum Ve. (non item 7, 1, 6. i.) — poſt pron. relat. 5, 5, 13. p. 157. Ba. (non item 5, 4, 14. p. 112.) — poſt ſubſt. Ba. cum Ve. 5, 6, 11. e. — poſt verb. 4, 7, 2. i. Ba ſed cum Vi 1, 17, 8. p. 715. — tum in oratione med. poſt ſubſt. Ba. 5, 5, 20. p. 159.
adu. nominatim μὲν addito, ante ἐν 1, 4, 1. i. Ba. — it. ante γὰρ 7, 11, 2. — it. poſt alias voces 4, 8, 20. i. 5, 4, 14. p. 112. — ſed mutato in μέντοι 7, 1, 24. i. (contra hoc in μὲν 8, 4, 12. p. 991.)

adu. nominatim ἂν addito, poſt μὲν 1, 15, 14. i. Ve et Vi — it. Ba. 7, 1, 18. i. 7, 7, 15. i. — contra omiſſo, poſt μὲν 2, 15 11. i. Ba. (non item 6, 1, 6. i. 7, 3, 10. i. 7, 7, 13. i.) — it. poſt δ' 3, 7, 12. i. — it. poſt τὲ 7, 2, 7. i. (non item 7, 7, 5. i)

ad i. porro omiſſis his, e ſerie elementari, ἂν 1, 5, 16. i. Ba. et Vi. — ἄρα, poſt ὅτι 8, 3, 4. i. Vi. — γὰρ, poſt τὲ 2, 2, 20. i. Ba. et Vi. — ἢ 2, 15, 3 p. 460. Ba — καὶ (p. Lat. *etiam*) 1, 17, 5. i. 2, 6, 12. i. 5, 3, 18. i. Ba. et Vi.

articuli alio caſu, Mss. tr. 2, 15, 8. e. — Vi. 4, 13, 2. e. — Ba. 7, 3, 6. e. 7, 6, 9. i. 8, 7, 5. e.

art. mutato τὸ in copulam τὲ 2, 14, 4. p. 431. Ba. et Vi. — ſed τῷ in pron. dem. αὐτῷ 5, 7, 7. i. Ba. at τῶν in αὐτῶν 3, 15, 9. i. Ve et Vi.

art. addito, intra adi. et ſubſt 4, 12, 7. p. 996. Ba. et Vi. — contra omiſſo, eo que vno, tum in vniuerſum, Ba. 2, 3. 22. p. 93. 5, 5, 9. p. 144. — cum Vi. 1, 4, 20 i. — Ba. cum Ve. 7, 9, 21. i. — 5, 3, 14. i. Ve. — 2, 15, 11. p. 475. Vi.

tum ante ſubſt. loci Ba. 1, 11, 7 p. 437. 2, 10, 3. e. 3, 8 4. i. 7, 12, 17. i. 4, 13. 9. Mss. tr. — 7, 7, 15. Ve. ſed cum Vi. 6, 2, 7. e. — ante adi. et ſubſt., Ba. 6, 8, 7. p. 494. 8, 2, 11. i. — intra adi. et ſubſt 3, 7, 12. p. 605. 5, 3, 26 i. ſed cum Vi. 2, 5, 8. p. 139. 8, 8, 14. p. 1125. — 7, 3, 2. m. Ve.

tum ante ſubſt. rei vniuerſae, Ba. 1, 13, 6. p. 541. ſed cum Vi. 2, 3. 7. e. 2, 13, 16. p. 409. — Ve. 5, 5, 11. p. 146. — Mss. tr. 7, 10, 6. p. 820.

tum ante ſubſt. perſ., vel vniuerſae, vel nom. proprii, Ba. 4, 14, 1. i. 6, 5, 18. i. 5, 4, 24. i. ſed cum Ve. ib. 1. p. 96. 7, 9, 21. i.

vel in duobus alterutro. Ba. 5, 6, 3. p. 167. (cf. 8, 3, 14.) 1, 8, 7. i. 2, 13, 2. e. 3, 3, 9. i. (ſecus 3, 9, 8. i. 9. e. 17. i.) ſed cum Vi. 1, 17, 9. i. — Ba. cum Ve. 4, 12, 11. e. — 6, 9, 10. p. 524. Ve. ſed Vi. 3, 1, 9. m. 7, 7, 4. e.

coniunct. pro adu., Ve. 6, 5, 1. i.

— alia ſyn., Ba. 2, 6, 1, i. ſed cum Ve. 7, 6, 2. i. — Vi. 3, 5, 5. i. ſed cum Ve. 2, 14, 10.

— vna mutata in duas voces, Mss. tr. 1. 1, 1. p. 4. — nominatim ἃ, ante pron. infin., in pron. rel., Ba. 7, 11, 14. i. aut in pron. infin.

2, 15, 13. e. (contra οἵ ante τινὲς in ἅ 7. 6, 3. p. 699.) — nominatim ἅτε τι in ἔτι τε 3. 7, 18. e. Ba. et Vi. — nominatim porro ὡς in copulam καὶ 7, 2, 10. e. Ba.

coniunct. omiſſa, nominatim ἢ 2, 15, 3. p. 460. Ba.
it. ἅτε ante particip. 5, 4, 14. e.
— addita, nominatim ὡς, ante particip. Mss. tr. 3, 1, 2. p. 488.

copula, nominatim καὶ, mutata in κἂν 1, 4, 12. e. Ve. et Vi. — in ἢ 3, 6, 3. m. p. 573.
it. addita, intra ſubſt. duo 8, 6, 4. e. Ba. et Vi. — contra ib. omiſſa 4, 3, 8. e. Mss. tr. — ſed intra inf. duos 1, 12, 5. p. 482. Ba. — tum in membro ſecundo 8, 3, 16. i. Ve.
it. transpoſita 1, 14, 16. p. 627. Ba. et Vi.

copula, nominatim τὲ, mutata in γὲ 1, 15, 7. p. 649. Ba. — it. in art. 7, 11, 9. p. 855. — it. in δὲ, vniuerſe 1, 14, 15. i. 2, 2, 6. m. 2, 8, 18. i. 4, 4, 3. i. 4, 8, 10. e. 4, 10, 8. i. 5, 2, 4. i. 5, 4, 4. e. 7, 2, 10. p. 593. 8, 1, 3. i. 8, 7, 22. m. — Ve. 5, 3, 26. i. — ſed nominatim in particip. ſecundo 1, 8, 6. p. 286. 7, 1, 6. p. 550. Ba. ſed cum Vi. 5, 5. 3. i.
it. mutata nominatim in pron. infin. τὶ, Ba. et Vi. 2, 6, 18. p. 191. — Ve. et Vi. 7, 1, 5. i.
it. mutata et contracta ſimul in vocem vnam, Mss. tr. 6, 9, 8. i.
praebita pro δὲ, Ba. 5, 4, 17. i. 6, 2, 19. i. 7, 11, 12. e. — it. pro art. τὸ Ba. cum Vi. 2, 14, 4. p. 431.
addita, vniuerſe, Ba. 1, 8, 6. i. 9. p. 295. 1, 15, 17. p. 670. 4, 12, 11. p. 1000. 6, 9, 12. e. — Vi. 3, 5, 9. p. 569. 3, 10, 4. p. 667. — Ve. 7, 12, 7. p. 877.
nominatim ante γὰρ 1, 10, 4. Ba. et Vi. — ante ἢ, ſequens interuallo, Ba. 8, 2, 7. i. — ante καὶ, interuallo ſequens, Ba. 7, 11, 13. m. ſed cum Vi. 4, 7, 12. i.

nominatim, ſequente τε, Ba. 6, 4, 3. i. 8, 5, 15. i. — cum Vi. 1, 16. 12. i. 1, 17. 18. — it. cum Ve. 7, 6, 18. i. — Mss. tr. 6, 2, 21. m.

nominatim in pluribus particip., Ba. 1, 12, 11. p. 499. 2, 11, 9. p. 346. 3, 14, 7. p. 755. — cum Vi. 1, 4, 1. p. 90. 3, 12, 11. p. 716. 4, 11, 5. p. 976. — Vi. 2, 2, 11. e. 3, 12, 2. p. 709. praecipue ante particip. καλεμεν. 1, 2, 2. p. 35.

omiſſa, vniuerſe, Ba. 1, 13, 8. i. 4, 4, 6. p. 851. 4, 9, 5. i. 5, 2, 10. i. 7, 1, 3. e. 7, 2, 1. i. 8, 8, 17. i. — cum Ve. 2, 9, 18. e. — it. cum Vi. 2, 10, 10. i. — ſed Ve. 8, 1, 9. p. 912. — at cum Vi. 6, 1, 8. p. 281. — Mss. tr. 2, 10, 10. i. 7, 10, 13. p. 836. 8, 7, 13. e.

nominatim in particip., Ba. 1, 13, 8. i. 9. p. 549. 3, 11, 18. i. 8, 3, 8. m. — Vi. 3, 12, 20. e.

it. ante καὶ, interuallo ſequens, Ba. 2, 8, 18. e. 6, 1, 21. i. 6, 6, 1. p. 411. 6, 8, 7. p. 494. 7, 2, 5. e. 9. m. 7, 3, 16. i. 1, 5, 21. i. ſed cum Vi. ib. 2. i. it. 4, 10, 2. e. Ba. ſed cum Vi. ib. m. it. 2, 1, 20. p. 27. 2, 5, 3. e. 4. p. 132. 1, 5, 2. i. — Vi. 2, 13, 21. p. 421. 3, 7, 2. e. 6, 2, 3. e. — Mss. tr. 8, 7, 13. e.

it. ante καὶ vicinum, Ve. et Vi. 6, 1, 8. p. 281.

it. ſequente δὲ, Ba. et Vi. 7, 10, 13. p. 836.

it. ſequente ἤ, Ba. 3, 8, 13. p. 630.

it. ſequente τὲ iterum, Ba. 2, 10, 3. i. 4, 4, 10. i. 5, 3, 11. i. 6, 2, 3. p. 312. 7, 11, 18. p. 867. 8, 8, 17. i. 7, 10, 1. m. p. 809. — cum Ve. et Vi. ib. 13. p. 836. 8, 7, 20. p. 1098. — Vi. 4, 13, 6. i. ſed cum Ba. 2, 3, 3. i. 2, 7, 4. i. 7, 9, 7. i.

negante pron. pro neg. adu., Ba. et Vi. 2, 13, 11. p. 398.

negante copula ſ. adu. pro alia ſyn., Ba. 1, 2, 4. e. compoſ. quidem vtr. — ſed comp. pro ſimpl. 1, 15, 5. p. 643. Vi.

— adu. οὐ mutato in art. οἱ et coni. εἰ Ba. 7, 8, 7.

— — omiſſo ante verb., Mss. tr. 1. 11. 14. e. — ſed ante pron. neg., Ba. 4, 10, 13. e.

praepoſitione cum alio caſu, Ba. 1, 4, 12. e. 1, 10, 16 e. 2. 13. 20. p. 420. 2, 14, 12. p. 451. 3, 14, 3. p. 752. 4, 12. 14. e. 8, 2. 7. e. ſed cum Vi. 8, 3, 12. p. 900. — Ve. 4, 10, 13. i. (ſecus ib. 9. p. 907.) — ſed cum Vi. 2, 15, 3. p. 461. — Mss. tr. 1, 7. 9. e.

— addita, Ba. 1, 10, 15. p. 415. 7, 2, 14. p. 599. ſed cum Ve. 4, 12, 11. e. — ſ. repetita Ve. et Vi. 8. 1, 2. p. 902.

— mutata in ſyn. adu., ὡς in ὥς 1, 11, 8. e. Vi. ſed Ba. 4, 13. 16. i.

— — in aliam praepoſit., per ſe ſtantem, Ba. 2, 13. 3. e. 3, 2, 11. p. 514. 6, 7, 16. p. 473. 7, 10, 1. i. ſed cum Vi. 4, 15, 17. i. ſed cum Ve. 8. 4, 28. p. 1013. 8, 6, 8. i. — Ve. 1, 2, 9. p. 53. 1, 12, 17. p. 519. ſed cum Vi. 2, 9, 17. p. 297. 8, 3, 14. p. 963. — Mss. tr. 1, 9. 1. p. 331.

it. nexam in verb. Ba. 7, 2, 8. i. — nominatim προ in πρὸς, Ve. 2, 13, 10. e. — Ba. et Vi. 1, 16. 7. i. 3, 8, 12. i.

— omiſſa, ante pron. dem., Ba. 2, 10, 5. p. 309. — ante pron. rel. p. adu. 4, 15, 9. i. 6, 5, 22. p. 406. (ſecus 7. 3. 10. i.)

it. ante ſubſt., Ve. 2, 2, 22. p. 58. 3, 9, 1. p. 640. — Ba. 7, 10, 16. p. 842.

it. ad verb. 7, 10, 4. i. 8, 7, 3. e.

pronom. declarat., ſ. qualitatis τοιουτ. mutato in pron. quantit. τοσουτ., Ba. 1, 17, 9. p. 719.

— dem. (αὐτ.) alio caſu, Ve. 7, 1, 23. m. — Ba. 1, 8, 16. p. 323. 1, 13, 13. p. 568. 1, 16, 3. i. 6, 4, 4. e. 8, 4. 27. p. 1010. — 3, 11, 14. e. 8, 8, 15. p. 1127. — Vi. 5, 6, 21. p. 212.

— — alio caſu et numero, Ba. 2, 6, 18. p. 191. 6, 8, 16. i. ſed cum Ve. ib. 10. p. 501.

— — alio ſexu, Ba. 1, 16, 6. p. 685. 1, 17, 17. m. p. 730.

pron. dem. alio ſexu et caſu, Ve. 7, 10, 15. p. 841. — Ba. 6, 1, 4. i. ſed cum Ve. 7, 1, 5. e.
pron. dem. (αὐτ.) mutato in art., Ba. 3, 11, 4. i. — Mss. tr. 4, 5, 12. i. (contra art. in pron. dem. Ve. et Vi. 3, 15, 9. i.)
— nominatim datiuo affinitatis mutato in gen vulgar., Ba. 1, 7, 6. i.
— — omiſſo gen. affinitatis 3, 13, 7. i.
pron. dem. (οὗτ.) alio caſu, Vi. 4, 8, 12. i.
it. ſimul al. ſexu Ba. 3. 2, 16.
mutato in al. dem. αὐτ. Ba. 1, 7, 7. i. — it. in al. caſum et numerum 1, 17, 1. p. 703.
pron. dem. (ἐκεν.) alio caſu, Ve. 8, 5, 23.
it. ſimul al. ſexu, Ba. 7, 10, 8. p. 830.
pron. infinit. τὶ addito, ante pron. qualit. 4, 13, 1. e.
mutato in adu. τοὶ 7, 3, 10. e.
praebito contra pro hoc eodem adu., Vi. 1, 13, 8. p. 547. — it. pro copula τέ 2, 6, 18. p. 191. Ba ſed Mss. tr. 6, 8, 9. e.
omiſſo poſt coni. ἀ, Ve. 8, 8, 3. p. 1104. it. poſt adi. πολὺ 3, 4, 11. p. 548. Vi. et Ba. ſed ſoli Ba. 4, 15, 11. p. 1051. 7, 8, 22. m. 8, 2, 9. i. (non item 7, 2, 14. p. 599.)
— — τινὰ neutr. addito, poſt pron. τοιαῦτα 4, 11, 1. i. Vi.
pron. neg. alio caſu, Ba. 8, 5, 11. p. 1031.
pron. perſ. ſecundae perſ. mutato in primam perſ., ὑμῖν in ἡμ. aut contra, Vi. 2, 2, 18. — Ba. 4, 14, 16. p. 1037 ſed cum Vi. 1, 5, 7. — Mss. tr. ib. 12.
pron. poſſeſſ. ſecundae perſ. mutato in primam perſ., ὑμετερ. in ἡμ., Ve. cum Ba. 4, 14, 14. i. ſed cum Vi. 6, 3, 10. p. 348.
pron. poſſ. mutato in caſum al. Vi. 3, 12, 5. m. ſed et addito ſimul per caſum eundem cum ſubſt., Ba. ib.
pron. recipr. (αὑτ.) mutato in pron. dem. lenis ſpiritus (αὐτ.) tum poſt praep. καθ', mutatam in κατ', Ba. 1, 4, 18 p. 127. 1, 8, 16. e. (ſecus 1, 17, 26. e.)
tum extra praepoſit., Vi. 1, 14, 19. i. 1, 16, 12. p. 700. 2, 2, 12. e. 3, 1, 7. e. — Ba. 1, 3, 2. p. 59. 1, 4, 11. e. 1, 10, 14. p. 410. 1,

11, 15. i. 3, 4, 2. e. 3, 12, 19. i. 7, 1, 6. p. 550. ſed cum Vi. 1, 14, 5. e. 18. e. 1, 16, 7. p. 689. 1, 17, 26. e. 2, 4, 18. i. 2, 6, 19. p. 195. 2, 11, 13. i. 2, 14, 12. e. 2, 15, 6. e.

it. ſimul alio caſu, Ba. 1, 14, 19. i.

pron. recipr. (ἑαυτ.) mutato ſimiliter in pron. lene (αὐτ.) Ba. 2, 3, 5. p. 65. 4, 9, 12. e. 7, 6, 11. p. 710. ſed cum Vi. 1, 9, 2. i. 2, 8, 10. p. 248. — Ve. 8, 4, 10. m. p. 986. ſed cum Vi. 3, 2, 7. m. — Vi. 3, 1, 7. e.

it. ſimul alio caſu, Ba. 7, 9, 4. i. — Ve. et Vi. 7, 5, 8. m. — Mss. tr. 5, 5, 1. e.

pron. recipr. (ἑαυτ.) mutato in alium caſum, Ba. 4, 4, 15. — Ve. et Vi. 1, 8, 2. i.

ſed in ſyn. (αὐτ.) aut contra, Ba. 1, 17, 26. e. 3, 1, 7. e. ſed cum Ve. 7, 10, 13. p. 836.

et ſimul in alium caſum, Ba. 1, 8, 2. i. p. 268. (contra vt ſeruet Ba. tum aſper. αὑτ. 2, 7, 9. e. 2, 9, 16. p. 295. 4, 3, 2. e. tum aſper. ἑαυτ. 1, 3, 3. e. 1, 16, 10. p. 698. 2, 1, 24. e. 2, 5, 5. e. 2, 7, 1. e. 2, 8, 16. e. 3, 5, 11. p. 570. 5, 2, 23. p. 90. 6, 4, 4. p. 360.)

pron. recipr. (ἑαυτ.) omiſſo, poſt aliud pron. αὐτ., Ba. et Ve. 5, 5, 2. e.

pron. relat. (art. poſtpoſ.) mutato, in caſum alium, Ba. 3, 11, 2. e. 4, 7, 6. p. 902.

it. in coni., οἳ in ἃ, Ba. et Vi. 3, 6, 14. i. — it. ante τινὲς 7, 6, 3. p. 699. Ba. — it. ὃς in ὡς 1, 8, 13. i.

it. praebito contra ὃς pro ὡς 6, 8, 2. p. 487.

it. cum neg. adu., ὃς μὴ, mutato in coni. et neg. adu., ὡς μὴ, 4, 2, 17. i. (non item 8, 6, 17. i.)

it. cum adu. mutato in vnum adu. ὅ περ in ὅθεν, Ve. et Vi. 4, 5, 11. i.

Pron. nominatim ἑκαςτ. alio caſu, Ba. 6, 1, 7. p. 279.

— — ἄλλ. alio caſu, Mss. tr. 7, 10, 6 p. 821. ſed omiſſo, Ba. 3, 4, 11. e. p. 548.

ſubſt. alio, per elementa ſimili, Ba. et Vi. 8, 7, 20. e.

— — compoſito, pro ſimpl. Ba. 5, 5, 11. p. 146. ſed cum Ve. 1, 8, 11. p. 304.

— ſyn. Ba. 2, 8, 17. 2, 13, 19. p. 416. 3, 9, 15. e. 4, 11, 6. e. ſed cum Vi. 2, 10, 13. p. 322. it. cum Ve. 5, 3, 8. p. 67. — Ve. 3, 10, 4. p. 668. 5, 7,

12. i. 6, 5, 3. e. 7, 1, 5. e. 7, 12, 11. p. 879. ſed cum Vi. 1, 12, 16. p. 517. 1, 14, 15. i. — Mss. tr. 7, 2, 14. p. 600.

it. nominatim in nom. propr., Ba. 2, 9, 1. p. 263. ſed contra Vi. ib. 12. i.

ſubſt. alio acceptu, Ba. 5, 6, 21. p. 210.

— alio caſu, Ba. 2, 15, 11. p. 476. 3, 14, 3. p. 752. 4, 2, 12. i. 4, 6, 10. m. 4, 10, 4. m. 5, 5, 12. p. 149. 13. i. 6, 1, 7. p. 279. 6, 7, 4. e. 18. e. 6, 8, 7. p. 495. 7, 6, 6. p. 703. 8, 2, 7. p. 931. ſed cum Vi. 1, 17, 24. p. 743. — it. cum Ve. 2, 13, 20. p. 424. 2, 14, 10. p. 445. — Ve. 4, 10, 4. m. 13. i. ſed cum Vi. 1, 10, 15. p. 414. 6, 5, 23. p. 408. — Mss. tr. 4, 15, 15. p. 1056.

it. ſimul cum adi., Ba. 8, 8, 9. p. 1115. ſed cum Ve. 5, 3, 13. i.

it. nominatim in caſu temporis, mutato gen. in acc., Ba. 5, 5, 1. p. 130. 4, 8, 16. i. — ſed contra acc. in gen., Ve. 4, 14, 1. m.

ſubſt. alia *declinatione*, Ba. 2, 9, 9. p. 285. 3, 12, 1. i. 24. i. ſed cum Vi. 3, 12, 11. i. (non item 8, 3, 2. i.) — Ba. 5, 6, 21. p. 210. — Ba. cum Vi. 4, 1, 6. e. ſed cum Ve. 4, 13, 16. p. 1020. — Ba. 3, 14, 4. p. 753.

it. ſimul alio caſu, Ba. cum Ve. 5, 5, 4. p. 136.

ſubſt. alio numero, ſing. pro plur., Ba. 2, 2, 9. e. 2, 7, 1. i. 2, 15, 9. p. 471. 3, 3, 6. i. 3, 8, 9. p. 624. 3, 15, 15. e. 5, 4, 18. p. 117. 6, 2, 15. i. 8, 5, 18. e. ſed cum Vi. 2, 10, 4. p. 306. — Vi. 1, 10, 10. i. 3, 14, 12. i. 6, 2, 3. p. 313. — Mss. tr. 7, 3, 13. p. 634.

contra plur. pro ſing., Ba. 6, 8, 2. i. 7, 3, 13. p. 635. ſed cum Vi. 2, 12, 2. e. — Vi. 6, 4, 11. e. — Mss. tr. 2, 6, 5. p. 165.

ſubſt., nominatim nom. propr., alia ſcriptura, Ba. 8, 2, 14. e.

— alio ſexu, Ba. 5, 6. 8. p. 185.

— duplici ſ. ſubſt. duobus in regimine aliis, Ba. 7, 11, 9. m.

— gen. duplici, Ba. 8, 7, 5. e. ſed cum Vi. 4, 2, 9. e.

— mutato, priuo quidem in ſolum adi., Ba. 7, 10, 12. e. 8, 2, 8. e. — ſed in adi. ſ. pron. cum art. ib. 10. p. 936.

tum ſubſt. cum adi. in duo ſubſt. in regimine 7, 5, 11. p 683.

ſubſt. omiſſo, Ba. 2, 11, 9. p. 347. 4, 12, 4. p. 990. — Ve. et Vi. 1, 11, 14 i. — Mss. tr. 2, 10, 10. p. 317.

verbi littera alia init., Ba. 6, 2, 10. p. 327.

— — omiſſa in voce media, Ve. 6, 5, 16. p. 394. — Ba. et Vi 1, 12, 4. ſq. p. 480. ſq. (non item 8, 5, 3 p. 1021. it. 4 e.) — ſed addita, Ba. 4, 15, 2. e. cf. tamen 8, 4, 13. 4, 11, 11. m. p. 983. 3, 3, 5. e. etc.

verbo finiti temporis omiſſo, Ba. 5, 7, 2. i. 6, 1, 24. i. — 8, 4, 4. i. ſed Vi. 7, 3, 6. p. 618 — Ve. et Vi. 6, 7, 6. e.

verbi infinitiuo, nominatim ἄναι, omiſſo, Mss. tr. 5, 8, 8 i. ſed addito 7, 8, 12. e.

verbo priuo pro phraſi, ſimul que alio verbi modo, Ba. 6, 1, 24. i. — it. pro praep. et pron., Vi. 1, 13, 5. i.

— alio, per elementa ſimili, partim ſyn., Ba. 7, 9, 12. p. 794. 900. i. 2, 5, 3. p. 130. 1, 11, 11. e. 3, 8, 10. p. 625. 4, 3, 12. e. 4, 7, 9. p. 905. 8, 5, 15. e. ſed cum Ve. 2, 10, 4. e. ſq. — it. cum Vi. 2, 13, 8. p. 390. 2, 15, 12. 7, 8, 7. i. — Ve. 4, 3, 12. e. 4, 9, 4. p. 943. ſed cum Vi. 1. 13, 1. e. — Vi. 8, 6, 14. e. — Mss. tr. 4, 3, 4. e.

nominatim in verb. ἐβούλετο pro ἐβουλεύετο, vel contra, Mss. tr. 1, 16, 8. i. — Ve. et Vi. 5, 8, 8 e. 1, 13, 1.

— alio, ſimpl. pro compoſ., Ve. 6, 7, 24. e. ſed cum Ba. 7, 2, 12. i.

— — compoſ. 2, 5, 8 e. p. 140. Ve. et Vi.

— — bis compoſ. pro ſemel compoſ. Ve. 4, 15, 12. m. p. 1052. ſed cum Ba. 6, 6, 7. p. 430.

— — compoſ., nominatim e praep. certa, Ba. 3, 9, 17. e. ſed cum Ve. 1, 6, 13. e. 2, 13, 21, e. — Ve. 15, 14. p. 157. — Ba. 1, 11, 11. p. 450. — Mss. tr. 2, 11, 2. p. 336. — Ve. et Vi. 2, 5, 8. e. p. 140. — Ba. 4, 5, 14. p 880. 7, 2, 8. i. — 3, 11, 10. p. 695. et Mss. tr. 2, 5, 12. e. 2, 12, 2. e. 7, 6, 16. e.

nominatim e πρὸ et πρὸς, Ba. 1, 4, 4. 1, 5, 4. i. 1, 14, 4. p. 592. 2, 13, 10. e. 6,

9, 6, p. 520. 7. 8, 4. e. 5. p. 743. 7, 11, 8. m. 7. 12, 19. e. ſed cum Vi. 1, 16, 17. i. 3, 8, 12. i. 3, 12, 12. p. 717. 7, 10, 16. e. — Ve 3, 3, 1. p. 523. — Mss. tr. 1, 7, 9. p. 258. 2, 6, 7. p. 163. 7, 5, 14.

verbo alio compoſ. eiusdem thematis, ſed alius praep., Ba. 2, 11, 9. p. 346. 2, 13, 17. i. 4, 12, 15. p. 1004. 5, 6, 14. i. — Mss. tr. 4, 3. 3. e.

— — compoſ. eiusdem thematis et eiusdem praep. Ba. 3, 12, 20 i. 5, 4, 12. i.

— — compoſ. alius thematis, ſed eiusdem praep. Ba. 3, 9, 2. i.

verbi augmento nullo ſyllab. redupl. in plusq., Ve. 7, 9, 7. p. 784.

— — — temporal. in imperf., Ve. 7, 6, 12, p. 716.

— — — in praep., Vi. 1, 12, 4. p 480. cf. tam n 3, 3, 6. e. 6, 5, 11. e.

— forma alia ſ. alio themate, Ba. et Ve. 5, 13, 9. i. p. 741. — Ba. 3, 12, 10. m. — 8, 2, 10. p. 937. cf. 1, 14. 4. p. 593. 7, 9, 17. i — 4, 2, 5. i. — 4, 12, 4. p. 990.

nominatim in verb. contractis, pro non contr. 4. 15, 6. e. p. 1047. Ba. et Ve. ſed Ba. contra 5 6, 21. p. 212. (non item 6, 8, 12. e. 8, 5. 18 p. 1039.)

— — — in praep. et augmento non contracto, Ve. 7. 12, 10. e.

— tempore plusq. perſ. tert. plur. per formam al., non contractam, Ba. 4, 13, 16 i. cf. ib. 10. m. 2, 12, 2 m. 8. 6, 3. i.

it. in vocali alia ſyllabae penult. Ba. 1, 13, 10. p. 552. 1, 15, 2. e. 3. 4, 17. i. 19. p 556. 6, 7, 7 p. 451. ſed cum Vi 6, 9, 5. e. (non item 7, 11, 4. i. 4, 11, 7. m. p. 980. 7, 2. 10. p. 592. 7, 4. 4. p. 653. 7, 6, 17. i. p. 721. ib. e. p. ſq. 7. 9, 23. m. 24. m. p. 806. 8, 5, 2. i. 7, 10, 1. e. 7, 11, 2. i. 8, 1, 16. 8, 4, 4. e. bis, 8, 5, 20 e. 8. 6, 1. e.

† ſimul alio tempore, Ba. et Ve 6, 7, 17. e.

verbi alio genere, (per finita quidem tempora ſimul, ſimul et reliqua vt hic procedam,) act. pro

med. Ba. 1, 4, 8, p. 104. ſed cum Ve. 4, 11, 4. p. 975. (non item 8, 7, 22. m.) — it. Ba. cum Vi. 2, 15, 9. p. 471. 4, 1, 7. p. 803. it. inf., Ve. 6, 9, 2. e. ſed cum Vi. 8, 7, 4. p. 1077.

contra med. pro act., Ba. 1, 5, 11. e. 1, 8, 16. p. 324.

† ſimul per compoſ. aliud 8, 4, 9. p. 984.

† ſimul que per numerum alium, plur. pro ſing., Mss. tr. 6, 9, 10. p. 524.

it. inf., Mss. tr. 2, 9, 7. p. 281. ſed Ba. et Vi. 3, 5, 2. e. Add.

tum med. pro paſſ., Ba. 4. 8, 19. i.

it. inf. 3, 14, 17. i. p. 766. ſed Ve. et Vi. 5, 5, 6. e.

it. particip. med. fut. pro fut. paſſ., Ba. et Vi. 2, 13, 11. p. 399.

it. perf., Ba. 3, 9, 10. i.

porro paſſ. pro act., Ve. 7, 12, 12. e. ſed Vi. 3, 10, 10. i.

verbi alio genere et tempore ſimul, aor. 2. act. *pro aor.* 1. paſſ., Ba. 2, 13, 1. e.

ſed aor. 1. med. *pro* plusq. med., Mss. tr. 2, 11, 12. e.

verbi alio modo, (vbi ſimiliter eamus per tempora et finita et rel. ſed et per genus ſimul, ponentes quidem vbique ſine nomine genus act.) praeſ. pro inf. praeſ., aut contra, Ve. 6, 2, 6. i. — Ba. et Vi. 2, 3, 7. e.

inf. praeſ. pro praeſ. opt., Ba. 6, 1, 13. e.

particip. aor. 1. pro inf. aor. 1. Ba. et Ve. 4, 11, 11. m.

imperat. aor. 1. med. pro med. inf. aor. 1., Ba. 4, 5, 15. m.

it. impf. pro particip. praeſ., Mss. tr. 1, 6, 3. i. — it. pro part. aor. 2. 2, 1, 19. e.

porro praeſ. indicat. pro coni. praeſ., Ba. 5, 5, 12. e. p. 149.

it. pro opt. praeſ. 8, 5, 15. e. 2, 3, 17. p. 84. — it. cum Vi. ib. 20. e. — Vi. 1, 4, 10. e. — Ve. 6, 5, 18. p. 400. 7, 1, 9. e.

it. contra opt. praeſ. pro ind. praeſ. Ve. 6, 9, 12. e.

tum coni. praeſ. pro opt. praeſ., Ba. 3, 11, 13. i. 6, 5, 18. p. 400. 7, 1, 9. e. 7, 9, 3. e. ſed cum Vi. 2, 13, 14. p. 405. 3, 2, 8. m.

contra opt. praeſ. pro coni. praeſ. Ve. et Vi. 4, 13, 8. p. 1011. 7, 6, 1. e.

it. aor. 2. coni. pro opt. aor. 2., Ba. 1, 8, 4. e. 3, 12, 6. e. 4, 13, 8. e.

ſed contra opt. pro coni. 4, 9, 9. p. 949.

porro fut. ind. pro fut. coni. aut aor. 1. coni. 5, 5, 9. p. 143.

contra coni. fut. pro ind. fut. 1, 9, 11. e. — Ve. 4, 15, 15. e.

it. fut. med. ind. pro med. fut. coni. Ve. 5, 8, 6. e.

verbi modo per formam aliam opt. aor. 2., Ba. et Vi. 1, 9, 3. e. — ſed opt. praeſ. aliam Ba. et aliam Ve. pro vulg. ind. praeſ. 6, 9, 12. e.

verbi ſimul modo ac genere, praeſ. ind. paſſ. pro praeſ. act. ind., Vi. 2, 10, 8. p. 313.

particip. praeſ. act. pro praeſ. ind. med., Ba. et Vi. 1, 16, 7. p. 687.

part. praeſ. act. pro ind. impf., Ba. 8, 4, 12. p. 991.

impf. ind. pro inf. praeſ., Ve. 4, 15, 6. m. p. 1045.

verbi numero, vniuerſe, plur. pro ſing. 5, 3, 22. e. Ba. et Ve.

nominatim magnarum perſonarum 1, 5, 11. e. Ve.

verbi numero, cum ſubſt. plur. neutr., ſing. pro plur. 4, 1, 7. e. Ba. — ſed Mss. tr. 5, 7, 7. p. 228.

it. cum ſubſt. plur. collectiuo maſc. 2, 6, 15. p. 185. Ba.

ſed plur. pro ſing. cum ſubſt. plur. neutr. 3, 2, 15. e. Ba. — ſed cum Vi. 1, 4, 12. p. 613. — Ve. 8, 7, 1. i. (dum ſeruatur ſing. ib. e. 7, 9, 25. p. 807.)

ſed plur. pro ſing. cum ſubſt. collect. ſing. maſc. 1, 14, 13. e. Ve. cum Vi. it.

cum ſubſt. dupl. perſ. ſing. 5, 8, 19. e. 8, 7, 10. e.

ſed Ba. cum Ve. poſt ſubſt. plur. it. collect. ſing. tum ſubſt. tum pron. 8, 6, 18. p. 1071.

it. cum maſc. ſubſt. ſing. collect. ſed maſc. perſ. plur. tum particip. tum adi. Ve. ſing. et plur. verb. ſimul, 8, 5, 9. p. 1028.

it. cum ſubſt. ſing. collect. ſolo, Ve. dupl. verb. numero, ſing. et plur. 8, 4, 12. e. (dum poſt collect. ſing. ſubſt. aut poſt ſubſt. dupl. perſ. ſeruatur plur. verb. 8, 4, 25. 8, 5, 26. 8, 6, 1. i. 8, 7, 22. e. aut, poſt coll. ſubſt. perſ. ſing., adeo ſimul verb. et ſing. et plur. 7, 10, 16. e. 7, 11, 11. 8, 4, 29. m.

verbi tempore alio, (vbi rurſus aſſerimus finitum tempus ſimul cum reliquis, it. genus vniuerſum,) praeſ. pro impf., Ba. 3, 1, 11. e. 5, 2, 2, i. 7, 11, 11. i. — cum Vi. 4, 11, 1. e.

it. in med., Ba. 7, 12, 2. i. — Ve. et Vi. 1, 9, 1. p. 330.

praeſ. inf. pro aor. 1. inf. 2, 9, 11. i. Mss. tr.

it. in med. 6, 3, 9. e.

praeſ. inf. pro fut. inf., Ba. 3, 1, 5. i. — cum Ve. 4, 10, 8. e.

praeſ. particip. pro particip. aor. 1. 7, 1, 24. e. p. 579.

praeſ. part. pro part. aor. 2., 2, 6, 7. i. 2, 10, 17. e. 3, 6, 18. i. 6, 5, 11. i. — it. in med., Ve. et Vi. 4, 13, 13. e. — Ba. 3, 4, 11. e.

praeſ. part. pro part. fut. 8, 6. 15. e.

praeſ. part. paſſ. pro part. perf. paſſ., Ba. et Ve. 8, 4, 28. i.

impf. med. pro praeſ. med., Ba. 4, 13, 6. e. — Ve. 4, 12, 14. i.

impf. pro aor. 1., Ba. 1, 10, 10. e. 2, 14, 12. i. 6, 7, 4. i. 7, 3, 9. i. 8, 2, 12. i. — cum Vi. 2, 9, 17. i. 3, 6, 4. i. — Ve. 5, 3, 3. m. — Mss. tr. 2, 13, 21. p. 422.

impf. ſeu aor. 2, pro aor. 1. 4, 15, 10. m.

impf. med. pro aor. 2. med., Ba. 1, 15. 16. p. 667. — Ve. 6, 7, 19. e.

impf. particip. med. pro aor. 2. med., Ba. 3, 4, 11. e. — Ve. et Vi. 4, 13, 13. e.

impf. paſſ. pro plusq. paſſ., Ba. 5, 3, 8. i.

impf. ſ. aor. 2. paſſ. pro eodem plusq. paſſ. 3, 11, 4. i.

aor. 1. opt. pro opt. praeſ. 3, 14, 10. e.

aor. 1. pro impf., Ba. 1, 17, 9. i. 3, 1, 8. i. 3, 6, 18. e. (coll. 3, 7, 5. e.) 3, 12, 7. p. 713. 8, 5, 1. i. (coll. 8, 6, 7. e. 17. m.) — cum Vi.

2, 14. 4. p. 431. — cum Ve. 6, 2, 20. p. 337. 6, 9, 6 e.

aor. 1. inf. med. pro inf. praeſ. med., Ba. et Vi. 3, 12, 2. i.

contra vero Ba. 2, 14, 9. p. 441.

aor. 1. inf. med. pro inf. fut. med., Vi. 1, 8, 11. e. 2, 6, 15. e.

ſed contra, Ba. et Vi. 1, 12. 9. p. 493.

aor. 1. particip. med. pro particip. praeſ. med., Ba. 4, 2, 3. i.

it. pro fut. part. med., Mss. tr. 1, 17, 15. m. 8, 4, 8. e.

aor. 1. pro plusq., Ba. et Ve. 6, 7, 17. e.

aor. 2. pro praeſ., Ba. 8, 4, 23. e.

it. per particip. 2, 1, 7. e. 3, 8, 13. e. etc. — 2, 15, 13. e. it. in med. 2, 3, 17. p. 84.

aor. 2. pro impf. 3, 4, 3. e. Ba. et Vi. — Ba. 3, 2, 19. m. 3, 7, 1. e. 4, 9, 14. m. p. 955. 6, 1, 18. i. 7, 1, 15. m. 8, 4, 18. e. — Ve. et Vi. 1, 12, 13. e.

it. in med., Ba. et Vi. 3, 14, 18. e. — Ve. 7, 12, 4. i. ſed cum Vi. 7, 7, 8. p. 735. 8, 5, 1. p. 1019.

it. in med. ſ. paſſ., Ba. 4, 9, 15. p. 958.

aor. 2. pro aor. 1., Mss. tr. 1, 1, 3. p. 12.

it. in paſſ. 2, 13, 6. p. 386. — Ba. 5, 8, 18. e. ſed cum Vi. 2, 6, 9. p. 173.

perf. med. pro praeſ. med., Ba. 4, 2, 8. e.

it. pro aor. 2. med. 2, 5, 1. e.

plusq. paſſ. pro perf. paſſ. 8, 4, 27. p. 1009.

fut. inf. pro praeſ. inf., Ba. et Ve. 3, 13, 3. p. 732. — Ba. et Vi. 8, 8, 8. p. 1113.

fut. particip. pro part. praeſ., Ba. 3, 12, 2. e.

fut. part. ſ. aor. 2. pro part. eodem praeſ. 8, 3, 17. e.

fut. part. pro aor. 1. part., Ve. 1, 8, 11. p. 308.

verbi participio, al. ſyn., Ba. 3, 12, 22. m. p. 726. ſed cum Ve. 7, 11, 5. p. 849.

— — praebito pro adi., Ba. 7, 10, 14. p. 839.

it. pro ſubſt. cum copula τὸ, Mss. tr. 6, 9, 8. p. 522.

— — mutato, nominatim verbi ſubſt. in adu. 4, 15, 14. p. 1054.

verbi participio mutato, quoad caſum, nominatim temporis, pro abl. in gen. 2, 14, 5. i. — contra autem ſoli Ba. 7, 3, 6. p. 618.

ſed quoad caſum vniuerſum, aor. 1. act. dat. pro acc. 1, 6, 16. p. 214.

aor. 1. paſſ. gen. pro dat. 3, 5, 8. e.

aor. 1. med. nominat. ſing. pro acc. 3, 11, 11. p. 695. — it. gen. pro acc., Mss. tr. 2, 6, 20. e.

aor. 1. act. plur. gen. pro acc., Ba. 3, 12, 23. p. 727.

perf. paſſ. plur. gen. pro acc., Ba. et Vi. 1, 15, 11. e.

— — mutato, quoad numerum, ſing. pro plur. praeſ. gen., Ve. 2, 7, 7. e. — perf. paſſ., Mss. tr. 4, 15, 14. p. 1055.

contra plur. pro ſing., nominat. praeſ. paſſ. cum ſubſt. collectiuo, Ve. et Vi. 1, 12, 14. i.

it. acc. act. 3, 3, 5. e.

it. vniuerſe acc. neutr. paſſ. (cum art. pro ſubſt.) Ba. et Vi. 2, 6, 10. p. 175.

— — — quoad numerum et caſum ſimul, perf. paſſ. nominat. ſing. pro abl. plur., Ba. et Ve. 5, 2, 10. i.

it. praeſ. nominat. plur. pro acc. ſing., Mss. tr. 1, 5, 13. e.

— — mutato ſexu, maſc. pro fem. act. 4, 2, 9. e. Ba. et Vi. — it. med. ſ. paſſ. 8, 4, 4. p. 978. Ba. et Ve.

maſc. pro neutr. med. 1, 5, 2. i. Ba. et Vi.

it. in plur. 3, 9, 10. i. Ba.

— — omiſſo, nudo 7, 6, 10. m. Ba. et Vi.

— — — , vno e duobus, Ba. 4, 14, 5. e. — cum Ve. 5, 2, 10. i.

— — — cum art., Mss. tr. 6, 3, 3. e.

Venimus ad ſecundam partem cenſurae de Codd. noſtris, quae attingit potiſſimum

Scribendi genus *internum*,

ſtylum quoque dixeris, quo vſus eſt librarius inter exarandum, ita, vt pro libidine et ingenio poneret alia, quam quae adhuc in editis erant, interdum que ſic, vt videretur

vera dediſſe atque meliora. *Gloſſas* in vniuerſum auſi ſumus appellare, quidquid huius generis reperiſſemus.

Vt vero et hic copiam ingentem non ſineremus confuſam: ſeparauimus totum genus in formas duas, quarum vna complectitur gloſſas manifeſtas, altera prope lectiones veras. A poſtrema incipiemus, vbi dubitamus, vtrum ſit

Gloſſa, an *Vere*

detur librarii res; quae et ipſa multiplex, per orationis partes diffunditur has:

Gloſſa, an *Vere*

adi. addatur Ba. 1, 15, 11. i.

adu. addatur, vniuerſe 1, 12. 9. p. 496. Ba. ſed cum Vi. 2, 12, 8. i. 3, 10, 11. p. 676.

— addatur, nominatim γάρ, in interrog. 1, 17, 10. i. Ba. et Vi.

it. poſt δὲ interuallo 3, 5, 2. p. 560. Ba.

— omittatur idem γάρ 7, 11, 3. p. 846.

— add. nominatim δὲ, ad ſeriem iuuandam, 3, 8, 13. p. 628.

it. in altero membro ſubſt. 2, 11, 9. p. 347.

it. in parentheſi, ib. 16. i.

it. in altero verbo finito, 2, 9, 6. p. 278.

it. in altero particip. 2, 1, 2. p. 3. Ba. et Vi.

— — nominatim δὲ καὶ in alt. partic. 7, 11, 9. m. p. 855. Ba.

— — — δὴ, poſt καὶ 1, 10, 10. e.

— — — καὶ (pro Lat. *etiam*,) ad ſubſt. 1, 12, 10. i.

it. ante μᾶλλον 8, 2, 10. i.

art. addatur, vniuerſe 8, 6, 17. e. — Vi. 2, 5, 11. e. — nominatim ante adi. et ſubſt. 6, 5, 16. p. 394. — it. intra adi. et ſubſt. 5, 3, 9. e. Add., 7, 12, 2. p. 869. — cum Vi. 2, 3, 9. i. 2, 5, 8. p. 139.

it. nominatim ὁ ante nom. propr. perſ. 7, 1, 1. i. Ve. ſed Ba. 7, 11, 3. p. 846.

it. nominatim ad ſecundum pron., Ve. 7, 8, 17. i.

it. nominatim ad duo ſubſt. in primo, Ba. 1, 9, 2. p. 335. 2, 14, 10. e. 3, 4, 19. p. 556. 4, 6, 6. e. — cum Vi. 3, 7, 8. e. 7, 9, 16. e.

it. in ſecundo 2, 1, 12. e. (coll. §. 6.) 5, 4, 14. p. 112. 5, 6, 20. e. 6, 7, 9. e. 18. p. 477. 8, 1, 9. i. — Mss. tr. 8, 6, 11. i.

it. nominatim ſecundus in vicinia, Ba. 2, 2, 8. e. 8, 8, 21. e. — cum Vi. 1, 17, 2. 3, 2, 5. i.

6, 6. 11. i. — Vi. 2, 5, 11. i. — Mss. tr. 7, 1, 9. e.

copula nominatim καὶ addatur, ante ſubſt. primum, ſequente ſubſt. alio cum καὶ, 2, 5, 3. p. 128. Ba. et Vi.
it. mutetur in pr. ἐξ 2, 8, 10. p. 247. Mss. tr.

— — τὸ addatur, vniuerſe 1, 13, 10. p. 551. 2. 13. 21. p. 422. — nominatim ante γὰρ 1, 10, 4. i. Ba et Vi.

— — — omittatur 2, 3, 20. e. Mss. tr.

inf. verb. addatur 3. 7, 19. p. 613. Ba.

Secunda forma vagatur per partes orationis has, atque adeo

Gloſſa manifeſta in

adi. (vbi et intelligimus pron. quaedam,) addito 7, 3, 7. e. 7, 6, 6. p. 703. Ba. ſed Mss. tr. 7, 4, 5. i.

— omiſſo 2, 13, 5. e. 5, 6. 20. e. Ba. ſed Mss. tr. 1, 13, 12. p. 563. 3, 14, 17. p. 768.

— repetito 7. 11, 2. e. Ba.

— mutato in adu. 3, 10. 3. i. Ve. et Vi. ſed Ba. 8, 1, 16. i. it. in affine particip. 8, 7, 4. i. Ve. ſed Ba. 7, 10, 14. p. 839.

— alio, vel affini, vel minus, partim ſyn. 2, 2, 16. e. 2, 4, 7. m. 4, 2, 15. e. 4, 8, 14. p. 928. 5, 1, 14. p. 24. 7, 12, 13. e. — Ve. 7, 10, 13. p. 836. — Mss. tr. 1, 3, 6. p. 70. 2. 3, 18. p. 87. 3, 9, 19. i.
nominatim in ſimpl. pro compoſ. 3, 11, 14. p. 699. Ve. — contra vero comp. pro ſimpl. 1, 9, 1. i. Ba. it. 2, 3, 23. e. ſed cum Vi. 2, 9, 18. i.

adi. per alium caſum, 8, 3, 12. p. 960. Ba. cum Vi.

— — — gradum, poſit. pro compar. 6, 9, 16. e. Ba.
— pro ſuperl. 4, 9, 6. e. Mss. tr.
ſed contra ſuperl. pro poſit. 6, 6, 3. p. 417. Ba. et Vi.

adverbii alio gradu, vniuerſe Ve. 5, 1, 16. p. 29. 8, 4, 10. i.
ſimul mutato in affine adi. ib. 13. m.
ſed ſuperl. mutato in compar. Ba. 8, 3, 3.

adu. praebito pro adi. Ve. et Vi. 3, 10. 3. i.

— — δὲ, it. ἂν nominatim pro τὸ, cf. in copula,

— — alio, vniuerſe, ſyn. plerumque, et vel affini, vel minus, Ba. 4, 5, 3. e. 4, 7, 8. m. 5, 4, 4. p. 100. 7, 3. 6. p. 618. 8. 4, 14. p. 994. — cum Vi. 2. 2, 13. i. 19. i. p. 53. — Vi. 3, 12, 13. i. — Mss. tr. 1, 8, 10. p. 299.

adu. addito, vniuerſe, Ba. 4, 9, 5. p. 945. 8, 2, 5. i. — nominatim ἔτι 2, 13, 8. p. 389. 7, 10, 14. i. ſed Mss. tr. 1, 5, 9. i.

— nominatim ἀλλὰ, addito, in loco dub., Ba. 2, 5, 8. p. 138. — ſed poſt neg. 4, 10, 5. e. Mss. tr. — it. omiſſo poſt eandem 3, 11, 4. e.

— — γὰρ addito poſt τὲ, Ba. 6, 8, 16. i. — ſed mutato in δὲ, 1, 3, 15. i. cum Vi. at Mss. tr. 1, 6, 21. i.

— — δ' addito, ad ſeriem, poſt lectionem aliam, Ba. 4, 8, 4. i. ſed mutato in ἂν, cum Vi. 1, 13, 9. i.

— — δὲ addito, in enunciat. ſingular. Ba. 2, 13, 12. p. 401.

it. ad ſeriem, vniuerſe 3, 5, 9. p. 568. — ſed poſt lectionem al. 1, 14, 12. i. 5, 2, 5. p. 39.

it. in membro altero 1, 17, 7. i. ſed cum Vi. 1, 15, 18. m.

— — — mutato, nominatim in γὰρ 2, 10, 5. i. p. 307. Ba.

it. in καὶ, ſimul que transpoſito 7, 12, 9.

it. in ἂν 2, 13, 3. i.

— — — omiſſo, in med. periodo 5, 4, 16. p. 114. — in parentheſi cum Vi. 4, 13, 2. m. — in dub. loco 5, 8, 15. e. Ba. — addito ſimul καὶ in ſq. 1, 12, 13. i. Mss. tr.

— — δὴ, addito, poſt μὲν 7, 1, 1. i. — it. intra ἀλλὰ et καὶ 5, 6, 6. e. (non item 6, 3, 10. p. 229.)

— — καὶ, (pro Lat. *etiam*) addito, poſt δέ τινες 6, 9, 8. i.

— it. in med. oratione ſ. periodo 1, 10, 13. i. 3, 2, 16. e. — cum Vi. 1, 14, 11. p. 656. 2, 6, 22. p. 204. 2, 13, 1. e. 3, 9, 18. 4, 14, 16. p. 1036. — Mss. tr. 1, 12, 11. p. 500.

it. intra adi. et ſubſt. 4, 7, 14. e.

nominatim poſt καὶ ὅτι 3, 15, 11. i. Ba.

it. poſt ἀλλὰ 3, 4, 16. p. 552. 3, 6, 22. e. p. 594. 6, 8, 5. e. p. 493. non item 1, 3, 1. p. 57. 6, 5, 9. i. 8, 2, 9. immo omiſſo 1, 10, 3. e. 1, 12, 14. p. 512.

it. omiſſo poſt δὲ Ve. 8, 2, 16. i. — it. poſt δὲ remotius 1, 12, 7. i. Vi.

it. poſt ὅτε tertium 1, 9, 12. p. 355. Ba.

poſt ἔτι δὲ 7, 1, 11. i.
poſt ἤδη 7, 5, 17. m.
poſt pron. dem. 7, 9, 5. Ba. cum Vi.
adu. nominatim ἄν, addito, poſt μὲν 1, 15, 14. i. Ve. et Vi. it. in participp. pluribus, Ba. 8, 8, 15. p. 1127. 18. i.
mutato autem in τὲ 7, 9, 27. i.
— — ὡς, addito, ad ſeriem, poſt omiſſa alia 3, 13, 6. e. Ba. et Vi. (niſi pro coniunctione habeas.)
praebito autem pro pr. ἃς 4, 13, 16. i. Ba.
adu. mutato, in adi. plur. neutr. (p. adu.) 2, 6, 22. p. 201. it. in aliud adu. affine, (p. praepoſit.) 2, 10, 4. p. 306. Vi. ſed Ba. et Ve. 7, 2, 20.
it. in formulam ſyn, e praep. et pron. 3, 5, 11. p. 570. Ba. et Vi.
nominatim τοίνυν in pron. inf. τινὰ 6, 2, 7. i. Ba.
adu. repetito cum mutatione 7, 10, 13. p. 837.
art. addito, ad ſolum adi. 2, 10, 13. p. 322. Ba. et Vi. it. ante praep. 3, 4, 5. e.
ad particip. maſc. plur., Mss. tr. 2, 8, 4. p. 239.
nominatim ὁ ad nom. propr. perſ. 8, 3, 4. i. Ba. ſed cum Ve. 4, 14, 5. i.
vniuerſe ad ſubſt. quaelibet 7, 12, 7. e. 8, 2, 7. p. 929. 8, 3, 9. p. 955. 8, 5, 15. p. 1035. 2, 10, 7. p. 311. 1, 17, 19. e. ſed cum Vi. ib. 26. i. 1, 14, 9. e. 2, 8, 14. p. 255. 2, 9, 6. i. 3, 2, 8. e.
nominatim ad ſubſt. perſ. cuiuscunque 3, 8, 13. e. 3, 12, 25. e. 8, 8, 17. i. — Vi. 2, 5, 10. i. — ſed ad ſubſt. nom. propr. perſ. 1, 8, 9. p. 297. 6, 7, 10. e. p. 463. 7, 9, 1. i.
nominatim ad ſubſt. perſ. poſt art. alium 8, 3, 14. coll. 5, 6, 3.
praecipue ad ſubſt. nominum loci 5, 5, 1. e. 2, 14, 14. m. ſed cum Vi. ib. 13. i. 3, 2, 11. p. 515. 1, 5, 17. — Mss. tr. 7, 6, 3. e.
— omiſſo, ante particip. 8, 6, 10. i. (ſecus 8, 7, 5. i.)
— — — adi. et ſubſt. 3, 9, 18. 6, 2, 3. p. 312.
— — — ſubſt. rei vniuerſae 1, 14, 7. i. 8, 4, 27. p. 1011. 7, 9, 7. e. — Ve. ib. 20. e. — 7, 8, 4. i. Ba. cum Vi.
— — ſubſt. loci tum vniuerſi, tum nom. propr. 8, 3, 14. i. Ba. it. 1, 15, 2. i. 5, 5, 12. i. 8, 7, 16. i.

art. omiſſo, ante ſubſt. perſ. cuiuscunque 4, 9, 10. i. 6, 3, 14. i. ſed cum Vi. ib. 2. m. 2, 15, 2. m. p. 457. 4, 6, 10. e.

ſed nom. propr. 7, 2, 1. e. Ba. et praecipue in nominat. ὁ 3, 10, 1. i. 3, 12, 10. e. 4, 12, 4. p. 990. 4, 13, 13. p. 1017. (non item §. pr. e. it. 18. i.) 8, 8, 10. i. ſed cum Vi. 2, 6, 18. i. — it. cum Ve. 7, 9, 21. i. — Vi. 3, 11, 7. i.

nominatim ante ſecundum ſubſt. nom. propr. 2, 2, 4. m. — it. ante ſecundum ſubſt. vniuerſum, cum Vi. 5, 7, 9. e. — 1, 17, 3. e. 2, 6, 10. p. 174. — Ba. 1, 6, 3. p. 193. 2, 7. 4. i. p. 209. 5, 3, 7. p. 65. 6, 1, 2. m. 6, 4, 7. e. 7, 2, 5. i. 8, 6, 17. i.

ante ſubſt. primum, ſeruato tamen altero art. in ſecundo ſubſt. 5, 3, 19. i. Ba. cum Vi.

†† ante ſubſt. aut transpoſito 8, 8, 13. e. ſed Vi. 2, 15, 11. p. 475.

— — duplici in vicinia 2, 9, 2. p. 265.

— — ſimul cum adu., ὁ δὲ 4, 15, 21. i. cum Ve.

— mutato, in pron. dem. 3, 3, 11. p. 534. — Mss. tr. 1, 13, 6. p. 542.

— — ſecundo in aliam formulam 2, 2, 16. i. (dum ſaepe nil tentatum in art. 7, 9, 24. e. — 7, 2, 5. i. coll. 5, 3, 7. — 8, 7, 20. i. coll. 4, 10, 6. e. p. 964. — 3, 5, 1. e. coll. 3, 9, 1. e. — 7, 2, 4. 8, 6, 11. e.)

coniunct. plena, ſine apoſtropho, 4, 9, 11. m. Mss. tr. it.

— alia 2, 6, 5. p. 165. 2, 13, 6. i. ſed Ba. 8, 3, 13. i.

— addita 1, 8, 12. p. 311. cum Vi. — 2, 13, 13. e. Mss. tr. ſed Ba. 8, 1, 6. i. 8, 6, 3. e.

— mutata in aliam cum ordine alio 3, 5, 9. i. Ba. et Vi.

— omiſſa, nominatim ὡς ante particip. 1, 11, 12. p. 453. Mss. tr. it.

— — ſimul cum verbo finito 7, 11, 12. m.

copula, nominatim καὶ, addita, ad ſeriem, poſt omiſſa 3, 6, 16. p. 586. — it. poſt addita 7, 2, 14. p. 600.

— — — — ante τὲ καὶ 2, 10, 10, p. 317. Ve. — ante τὲ γὰρ 8, 5, 18. i. Vi. — ante ἃ δὲ 1, 14, 14. m. Ba. cum Vi. it.

— — — — poſt adi. 2, 6, 16. p. 187. ſed Ve. 4, 10, 5. e. — ante adi. 1, 14, 9. p. 608. Ba. ſed Ve. 6, 1, 14. i.

copula, nominatim *καὶ*, addita, ante ſubſt. 3, 15, 13. e. 5, 2, 10. i. — 4, 8, 21. p. 938. — 4, 12, 15. i. — ſed cum Vi. 3, 6, 22. p. 593. — intra ſubſt. duo 8, 6, 4. e. Ba. et Vi.

— — — — in pluribus participp. 4, 6, 2. m. 5, 8, 13. p. 256. 8, 7, 1. p. 1073. 8, 8, 18. i. — cum Vi. 2, 8, 1. i. 3, 9, 6. p. 647. — Ba. cum Ve. 6, 5, 22. p. 406. — Mss. tr. 3, 3, 1. p. 533. it.

— — — — nominatim ante neg. adu. *οὐδέποτε* 1, 4, 12. p. 115.

— — — mutata, in *δὲ*, cum transpoſit. 1, 8, 3. e. Ba. cum Vi. ſed cum Ve. 2, 2, 8. i. — in *τὲ* 1, 12, 14. p. 512. Ba. ſed cum Vi. 2, 6, 10. p. 174.

— — — omiſſa, intra caſus diuerſos 1, 15, 15. p. 665. — intra ſubſt. duo 1, 10, 15. p. 414. cum Ve.

— — — — poſt *δὲ* 7, 1, 11. i. ſed Ve. 8, 2, 16. i.

— — — — cum alia mutatione 2; 2, 8. i. Ba. cum Ve.

— — — transpoſita, in locum poſteriorem 5, 1, 8. i. 6, 7, 9. i. — ſed in priorem 1, 12, 7. i. 5, 8, 11. i. it. cum Vi. 3, 6, 14. p. 583.

copula, nominatim *τὲ*, addita, in enunciat. ſingul. 2, 13, 12. p. 401. Vi.
in particip. ſecundo 3, 12, 11. m. p. 716. cum Ba. — it. in primo 1, 17, 18. m.
in nou. lectione 2, 12, 10. e. Ba.
ante *γὰρ* 3, 3, 10. i. 4, 7, 9. i.

— — — addita, ad ſeriem iuuandam, poſt omiſſa aut aliter 3, 14, 10. i. ſed cum Ve. 3, 15, 13. i. — cum Vi. 1, 3, 13. i. 2, 3, 18. p. 413.

—, nominatim ante *καὶ* vicinum, 1, 2, 9. p. 54. 2, 9, 1. e. 4, 13, 10. 12. 7, 11, 18. p. 865. 8, 6, 6. e. 8, 8, 1. i. — cum Ve. 5,

6, 14. i. — cum Vi. 1, 4, 16. 2, 8, 16. e. 3. 1, 9. i. 5, 6, 14. m. — Mss. tr. 7, 9, 22. e. — ſed ante καὶ, interuallo ſequens 3, 10, 4. i. Vi.

copula, nominatim τὲ, mutata, in δὲ, ſimul que transpoſita, 1, 14, 15. i. — cum Vi, 1, 5, 26, i. 2, 2, 11. i.

it. in καὶ nominatim poſt adi. 2, 13, 8. p. 389. 3, 5, 9. p. 569. i. 8, 5, 15. p. 1035. — poſt pron. ὅσα 5, 3, 26. i. — poſt pron. neg. μηδὲν 1, 9, 19. i. — poſt pron. rec. ἑαυτ. cum Vi. 1, 17, 9. p. 719. — poſt ſubſt. ib. 18. e. ſed cum Vi. ib. 20.

— in μὲν 4, 1, 5. i. 5, 1, 9. i.

— in art. τὰ 8, 5, 15. m.

— — — omiſſa, ante ἐν 7, 2, 7. i.

ante καὶ vicinum 1, 13, 15. p. 574. 2, 1, 9. i. 2, 6, 8. i. 3, 1, 14. i. 3, 6, 19. p. 589. 4, 15, 13. i. 7, 2, 14. p. 599. 8, 2, 13. e. — cum Vi. 2, 7, 4. p. 213. — Vi. 2, 5, 15. p. 155. ſed ante καὶ, interuallo ſequens 6, 1, 21. i. — cum Vi. 2, 5, 4. p. 132. 4, 4, 19. e. — Vi. 1, 13, 5. i. — Mss. tr. 2, 3, 1. i.

— (ſequente τὲ,) in primo membro, 7, 2, 14. p. 600. Mss. tr. — it. in ſecundo, Ba. 8, 8, 17. i.

— cum ordine alio 7, 3, 16. i.

— ſimul cum pron. dem. 8, 7, 7. e.

interiectione, omiſſa ante vocatiu. 6. 3, 5. i.

negatiuo adu., compoſ. οὐδὲ, pro ſimpl. οὐ, 6, 6, 10. i.

— — repetito, pro ἤ 6, 1, 4. i. Ve.

— μήτε mutato in οὔτε 2, 11, 2. p. 336. Mss. tr. — it. μηδὲ in μὴ 4, 12, 3. Ba.

ſimpl. μὴ mutato in οὐ 6, 8, 14.

— pron. οὐδεμίαν mutato in ſyn. aut diuiſum Ve. μὴ δὲ μίαν, aut iunctum Vi. μηδεμίαν 4, 13, 15.

participio, act. nudo, allato pro affini ſubſt. 8, 3, 15. p. 965., it.

— paſſ. nudo praeſ. pro inf. paſſ. praeſ. 1, 3, 15. e.

— — — pro part. paſſ. perf. 2, 5, 12. e. Ve. it.

— — perf. neutr. pl. pro maſc. plur. 1, 13, 11. e.

participio, aor. 1. act. pro med. particip. praeſ. 3, 12, 18. i, Ba.
— perf. act. forma non contracta, Mss. tr. 1, 16, 12. p. 700.
— mutato act. praeſ. in affine ſubſt. 1, 8, 9. p. 296. Ba.
— — in adi. 4, 9, 14. p. 955.
— perf. in adi. 2, 6, 12. p. 179.
paſſ. aor. 1. —— 6, 1, 1. aliud Ba., aliud Ve. et Vi.
— quoad caſum et numerum, maſc. act. praeſ. gen. ſing. in acc. plur. 2, 14, 7. p. 437. Ba.
— quoad numerum, paſſ. praeſ. neutr. ſing. cum art. in plur. 2, 6, 10. p. 175. cum Vi.
— addito ſ. ſuppleto, nominatim ad art., paſſ. 2, 4, 16. i. ſed act. 3, 8, 15. e.
tum ad ſubſt., act. 4, 9, 14. p. 955. — nominatim particip. verbi ſubſt. 2, 12, 6. e. 8, 2, 6. i. — ib. 7. p. 930. e.
— omiſſo, rei aut perſ., 4, 14, 5. e. 3, 9, 16. e. ſed Mss. tr. 2, 8, 1. e. 4, 13, 1. e.

praepoſitione, al. ſyn., vniuerſe, Ba. 2, 13, 21. p. 422. 3, 15, 15. m. p. 787. 4, 13, 12. p. 1016. — cum Ve. 2, 12, 10. i. — cum Vi. 3, 12, 2. e. 7, 6, 15. p. 720. 8, 6, 6. i. — Mss. tr. 1, 4, 7. p. 104. 2, 9, 14. i. 5, 1, 14. p. 25.
nominatim ἐς pro εἰς 1, 5, 1. e. 1, 11, 9. i. 3, 7, 5. e. (cum toleretur ib. i. εἰς) 3, 13, 8. p. 740. 4, 3, 1. 5, 2, 9. i. 7, 6, 4. p. 701. 7, 11, 5. p. 849. 8, 1, 13. p. 919. 8, 2, 1. 8, 6, 6. e. 15.
ſed contra εἰς pro ἐς 1, 12, 17. e. 1, 13, 13. p. 569. 2, 8, 12. e. 3, 1, 7. e. 4, 2, 22. e. 4, 5, 10. e. 6, 5, 22. i. 6, 9, 4. e. 8, 5, 19. p. 1041. (cum toleretur ἐς 8, 4, 11. e.) 8, 6, 17. e. 8, 7, 7. p. 1081. (cum §. 1. e. retineatur ἐς) 20. p. 1098. (cum tamen in pr. toleretur ἐς) 22. i. — ſed cum Ve. 4, 15, 10. e.
— mutata, nominatim ἐς, in ſyn. adu. (pro praep.) ἕως 5, 3, 12. p. 75.
— addita ſ. ſuppleta 2, 11, 16. e. Mss. tr. ad verb.
— ſed ad ſubſt. 2, 15, 3. p. 459. it.
— — ſ. repetita 4, 14, 14. p. 1035. Ba.
— omiſſa, ad adi. 6, 9, 14. p. 531. Ve. — ſed ad ſubſt. 8, 8, 13. p. 1121. Ba. — it. ad ſubſt. ſecundum 3, 10, 14. e. cum Vi.

praepoſitione, data duplici vni verbo 4, 3, 5. m. Ba.
pron. dem., nominatim ἐκειν., rei addito per gen. ad adi. 2, 9, 5. i. — ſed omiſſo perſ. ad verb. 6, 9, 11. e.
— — — τουτὶ addito ad ſubſt. 3, 12, 5. e.
— — — ταῦτα mutato in τοιαῦτα 4, 5, 17. i. Mss. tr. it.
— — — τούτῳ (τέλει) in τοιούτῳ, Ba. et Vi. 3, 4, 15. i. 3, 12, 26. i. — contra
— — — τοιούτῳ in τούτῳ 1, 13, 12. i. Ba. (non item 4, 13, 18. i. 7, 9, 21. i. 8, 5, 26. i. 8, 8, 20. i.) it.
— — — τοιαύτην in τοιαῦτῃ 2, 9, 4. i.
— — — τοιαῦται in αὗται 7, 4, 1. i. cum Ve.
— — — neutr. τοιοῦτο pro τοιοῦτον 2, 5, 16. i. 6, 9, 15. — contra autem τοιοῦτον pro τοιοῦτο 1, 8, 5. e. — ſed Ve. et Vi. 4, 13. 2. i. (non item hic Ba., qui potius ſeruat τοιοῦτο),
pron. dem. ſ. quantit. nominatim neutr. τοσοῦτο pro τοσοῦτον 5, 2, 6. i. 5, 4, 23. p. 123. 6, 1, 20. p. 304. 7, 12, 16. i. (non item 1, 7, 9. p. 256. 5, 7, 12. i.)
pron. dem., αὐτ. nominatim, alio ſexu, fem. pro neutr, 1, 17, 9. p. 717. cum Vi.
— — — — addito, eodem caſu ad ſubſt. 2, 3, 1. i. Mss. tr, ſed Ba. 3, 13, 4. p. 734.
it. ad verb. 1, 9, 15. p. 360. 2, 2, 13. i. — ſed Mss. tr. 2, 9, 9. p. 285.
— — — omiſſo, per gen., ad ſubſt. vniuerſum 3, 1, 15. i. Ba. cum Vi.
— — ταύτῃ — (pro adu.) mutato in formulam ſyn. e praep. et pron. 3, 5, 11. p. 570. cum Vi. (non item 1, 17, 9. i. 4, 1, 4. i.)
— infinit. τινὸς — addito, 7, 2, 17. i. Ba. — ſed Mss. tr. 7, 11, 5. i.
— — neutr. τὶ — omiſſo, ante ſubſt. 8, 2, 6. p. 928. Ba. — ſed poſt pron. οὐδὲν 6, 2, 13. i.
— — maſc. rei τινὰ — — et mutatis aliis 8, 8, 11. i.
— perſ. μὲ ſimpl. nominatim, mutato in ſyn. ἐμὲ compoſ. 3, 6, 6. e.
— — ὑμᾶς — omiſſo ad verb. 4, 14, 18. i.

pron. relat. gen. nominatim ὃ, (pro adu.) addito 4, 13, 13. p. 1018. cum Ve.
— — ὃ — ſecundo omiſſo, ad verb., 4, 11, 11. e. cum Vi.
— — οἳ καὶ — mutato in καὶ ὅσοι 4, 14, 4. i. Ba.
— relat. infinit. ſ. compoſ. nominatim ὅστις pro relat. priuo, 2, 8, 12. p. 251.

ſubſt. al. ſyn. 1, 7, 9. p. 254. 1, 15, 5. p. 642. 4, 7, 1. i. 6, 9, 10. e. 7, 12, 2. p. 869. 4. e. 8, 2, 1. e. (contra 2, 13, 6. p. 386.) 8, 4, 25. i. — cum Ve. 2, 10, 17. i. 5, 6, 22. m. — cum Vi. 1, 15, 4. p. 536. 1, 17, 24. p. 743. 4, 12, 1. i. — Ve. 2, 13, 6. p. 386. (cf. contra 8, 2, 1. e.) 5, 3, 12. p. 75. 6, 8, 1. i. ſed cum Vi. 1, 15, 13. p. 660. 4, 11, 8. 4, 16, 4. i. 12. e. — Vi. 4, 3, 13. e. — Mss. tr. 1, 8, 12. p. 313. 1, 12, 8. e. 2, 5, 15. p. 156. 4, 2, 1. e. 15. p. 825. 4, 7, 11. e. 5, 3, 12. p. 73. 5, 6, 14. e. p. 192. 7, 3, 12. e p. 633.
— repetito 4, 4, 11. i. Ba. ſed Mss. tr. 1, 13, 6. p. 542.
— al. et al. numero ſimul 4, 4, 7. m. Ba.
— mutato in ſyn. formulam e praep. et ſubſt., per gen. 7, 10, 5. p. 818. — ſed per abl. 1, 1, 9. i. Mss. tr.
— — in adi. 7, 4, 1. m. p. 644. Ba. cum Vi. it.
— al. caſu 1, 17, 24. p. 743.
— al. ſexu 5, 6, 8. p. 184. Ba.
— compoſ. pro ſimpl. 2, 1, 11. e. 4, 14, 8. m. — cum Ve. 1, 8, 11. i. — Mss. tr. 6, 9, 10. p. 524. — Ve. 6, 8, 1. i.
it. contra ſimpl. pro comp. 3, 6, 22. i. 5, 3, 21. i. Bo.
— praebito ſyn. pro particip. praeſ. act. 1, 8, 9. p. 296.
— concreto pro abſtracto 4, 11, 13. e. 6, 4, 13. e. — cum Vi. 1, 1, 8. p. 26.
— primitiuo pro diminutiuo 2, 1, 2. m. p. 2. 7, 5, 6. e. 8, 6, 17. e. Ba.
— addito, rei, per dat., ad verb. 5, 8, 16. p. 264.
it. perſ. vniuerſae 7, 11, 10. i.
— — perſ. vniu., per appoſitionem, eodem caſu 6, 1, 11. i.
— omiſſo, rei, 1, 13, 15. e. Mss. tr.
— — perſ. vniu. 7, 3, 2. e. Ba.
it. in appoſitione 4, 4, 15. m. Ve.
— duobus, in appoſitione, interruptis per copulam ſ. coni. ἢ, 4, 2, 1. i. (non item 3, 15, 7. p. 776.)

ſubſt. nominatim

Nominum Propriorum,

in quibus illa rerum ſ. locorum tum adduntur 4, 13, 8. i. — tum mutantur, et quidem duo ſubſt. in regimine in caſus eosdem, per appoſitionem 6, 7, 4. e. — ſed primum ſubſt. τὴν Ῥώμην in appellatiuum τὴν πόλιν 2, 14, 1. p. 426. — at Mss. tr. 1, 13, 5. e.

ſed illa perſ. tum mutantur, in ſyn. proprium 4, 8, 14. p. 928. Ba. — in diuerſum vocabulum, οἱ Ῥωμαῖοι 6, 6, 10. i. in pron. dem. ἐκεῖνοι, Ba. ſed Vi. in adi. γενναῖοι, tum nominatiuus perſ. omittitur. Νίγρος poſt ὁ δὲ 3, 2, 21. i. Ba. cum Vi.

tum gen. idem Περσῶν additur 6, 2, 17. Mss. tr. ſed Ba. 6, 4, 10. i. — contra omittitur ib. 9. e. Vi. — additur Ῥωμαίων 4, 8, 19. m. Ba.

ſed γορδιανοῦ 7, 10, 1. i. per *Gloſſam*, aut *Verc.*

verb. al., ſyn., vel ſimili per elementa, vel minus, Ba. 2, 3, 5. i. 2, 10, 10. e. 3, 7, 2. i. 6, 3, 10. m. 13. m. — cum Vi. 2, 1, 23. p. 30. 3, 1, 2. p. 488. — Ve. 2, 11, 4. i. 5, 8, 9. p. 251. — Mss. tr. 3, 15, 8. e. 4, 9, 15. p. 957.

verb. al., ſimpl. pro compoſ., Ba. 1, 2, 2. p. 36. 1, 11, 11. p. 450. 1, 15, 15. p. 664. (ſecus 7, 11, 12. e.) 4, 3, 15. p. 844. 5, 8, 15. e. 6, 5, 11. e. 6, 8, 13. i. 16. i. 6, 9, 12. e. 7, 10, 15. p. 481. 7, 11, 18. p. 865. 7, 12, 7. m. p. 876. 8. e. 8, 4, 1. i. — cum Ve. 3, 3, 5. m. 4, 15, 7. i. 8, 8, 18. — cum Vi. 2, 13, 12. p. 401. — Ve. 6, 7, 24. e. 7, 9, 1. e. ſed cum Vi. 1, 5, 14. e. 4, 9, 14. p. 955. — Mss. tr. 4, 9, 10. p. 951.

e qua claſſe *Gloſſarum* ſint ne, an ex ſuperiore *Gloſſ.* aut *Vit.*, dubitetur forſan magis minus ve in his, Ba. 2, 12, 10. i. 5, 1, 13. i. 5, 3, 24. i. 5, 4, 10. e. — Ba. cum Ve. 7, 2, 12. i. ſed cum Vi. 2, 4, 18. p. 123. 3, 12, 20. m. p. 723. 8, 7, 19. e.

contra compoſ. pro ſimpl., Ba. 1, 6, 9. 5, 8, 16. p. 261. 18. e. 6, 4, 11. p. 368. — Ve. cum Vi. 6, 3, 9. p. 346. — Mss. tr. 1, 16, 10. p. 697. 2, 3, 12. p. 76. 2, 8, 3. i.

in qua claſſe dubites ſimiliter, ac in priore, de his, Ba. 3, 12, 20. e. 4, 15. 13. e. 6, 7, 10. p. 462. 7, 11, 13. e. — Ba. cum Vi. 3, 13, 7. m. p. 739. — Ve. cum Vi. 1, 13, 17. p. 582. — Mss. 1, 15, 9. e. 2, 2, 1. m. 2, 8, 4. p. 239. 2, 13, 8. p. 390. 7, 9, 7. p. 784.

verb. al., compoſ. ex alia praep. ſed eiusdem thematis, Ba. 2, 8, 10. i. 3, 12, 8. m. 7, 4, 7. p. 658. 7, 8, 23. p. 774. 8, 1, 3. e. — cum Vi. 3, 15, 1. e. — Mss. tr. ib. 17. i. 2, 2, 5. p. 36. 2, 5, 8. p. 139. 2, 10, 19. e. 4, 3, 4. e.

verb. al., compoſ. ſemel pro bis comp., Ba. 1, 4, 18. p. 128. 7, 12, 11. e. p. 881. — cum Ve. 3, 1, 10. i. — cum Vi. 6, 1, 5. e. — Mss. tr. 2, 11, 15. e. p. 354.
contra bis compoſ. pro compoſ., Ba. 3, 7, 13. m. 7, 8, 18. m. p. 769. 7, 11, 18. m.

verb. addito finiti temporis 4, 1, 3. p. 798.

verbi forma, per vnam litteram aut binas, nominatim ἐπιγίνεται pro ἐπιγίγν. Ba. 1, 17, 23. p. 740.
it. γίνεται pro γίγν. 3, 2, 4. p. 507. (tamen vt §. pr. toleretur γίνονται) 3, 14, 11. e. 4, 2, 18. e. — cum Ve. 6, 7, 18. i. — Vi. 1, 9, 5. e. vbi rel. adeo ſeruant γιγν., vt tres περιγίνεται 8, 3, 15. e. tum γίνεται 3, 3, 2. p. 525. 3, 4, 10. e. 6, 7, 16. i.
it. γινόμενον pro γιγνόμ. 3, 11, 19. e. Ba. et Vi. ſed Ba. 4, 13, 10. e. 7, 7, 8. e. vt tamen ib. i. ſeruetur ἐγίνετο it. 8, 5, 1. ſed γινομένων a Mss. tr. 3, 10, 6. i. 4, 11, 3. e.
nominatim porro γινώσκων pro γιγν. 2, 8, 14. m. Ba. it. καταγινώσκοντες pro καταγιγν. 2, 12, 4. p. 366. 5, 5, 2. p. 131. vt a Mss. tr. κατεγίνωσκον 5, 2, 12. e. it. μετεγίνωσκον pro μετεγίγν. 2, 13, 20. p. 420. 5, 7, 10. e.

verbi forma aut tempore 4, 11, 9. e.
— genere, act. pro med. 3, 12, 18. p. 721. — cum Vi. 1, 14, 19. e. — Mss. tr. 3, 2, 2. e.
contra med. pro act. 7, 5, 12. p. 686. — cum Ve. 4, 15, 10. e. 7, 4, 10. p. 662.
it. act. pro paſſ., per particip., pro ind. paſſ. praeſ. 7, 6, 21. e.
contra paſſ. pro act. 8, 6, 3. e. — cum Ve. 8, 7, 16. p. 1093.

verbi modo, praeſ. ind. act. pro act. praeſ. opt. 2, 10, 13. i. p. 321. Ba.
— — — inf. act. pro act. praeſ. ind. 4, 2, 17. e.
— — aor. 1. act. particip. pro aor. 1. ind. act. 2, 13, 12. p. 400. Ve. — ſed cum Ba. 6, 3, 12. p. 351.
contra autem aor. 1. ind. act. pro aor. 1. act. part. 1, 13, 7. p. 544. Mss. tr.

verbi modo et tempore ſimul, plusq. finit. periphraſt. pro participp. praeſ. act. 5, 2, 5. p. 38. Ba.
— — — particip. fut. act. pro inf. aor. 1. act. 4, 13, 6. p. 1009.
— — — impf. ind. med. pro opt. praeſ. med. 7, 2, 10. e.
verbi numero, plur. pro ſing., cum ſubſt. plur. neutr., Mss. tr. 1, 14. 2. e. 2, 6. 21. i.
verb. priuo pro phraſi 7, 5, 10. e. Ba. ſed cum Vi. 7, 11, 11. e.
contra autem 8, 7, 5. Ba. — ſed Mss. tr. 1, 17, 18. e.
verbi rectione alia, pro nudo acc. per praep. et acc. 7, 10, 4. i. Ba.
— repetitione 4, 2, 23. e. Mss. tres, — ſed Ve. 8, 6, 4. p. 1052.
— tempore alio, praeſ. inf. act. pro inf. act. aor. 2. 3, 14. 2. m. p. 750. Ba.
praeſ. particip. act. pro part. aor. 1. act. 1, 12, 2. m. 2, 10, 1. i. — cum Vi. 7, 6, 17. m. — Mss. tr. 1, 12, 12. e.
it. part. med. pro part. aor. 1. med. 1, 13, 12. p. 562. Ve. — ſed Ba. 8, 8, 11. i.
it. part. act. pro part. aor. 2. act. 1, 12, 16. e. — ſed Mss. tr. 3, 2, 20. i.
praeſ. part. paſſ. pro part. perf. paſſ. 2, 9, 6. p. 278. Ba. — ſed Ve. 2, 5, 12. e.
impf. act. pro aor. 1. act. 2, 3, 6. e. Ba. cum Vi. ſed cum Ve. 2, 5, 14. p. 152.
it. pro aor. 2. act. 7, 9, 14. e. 7, 11, 9. e. Ba.
aor. 1. act. pro impf. act. 4, 11, 9. e.
it. pro perf. act. 4, 2, 3. p. 810. cum Vi.
aor. 1. act. particip. pro part. praeſ. act. 8, 7, 22. e. Ve. — ſed med. 8, 8, 11. i. Ba.
aor. 2. act. particip. pro part. praeſ. act. 7, 2, 18. e. Ve. — ſed med. 2, 3, 17. p. 84. Ba. cum Vi. — it. pro part. perf. 1, 14, 11. p. 612. Ba. cum Vi.
— inf. nominatim, aliud per verbum, 5, 6, 18. i. Ba.
— — — ἄνω, addito 2, 5, 10. i. Mss. tr. — ſed omiſſo 5, 2, 10. e. Ve. (non

item ib. 13. e. 5, 8, 16. e. 7, 6. 20. e.)

verbi inf. nominatim, πιῶν addito 1, 17, 18. e. Mss. tr.

Prodeunt nunc

Gloſſae in *Ordine alio* e que *Transpoſitis*,

qui locus quam maxime prodit libertatem atque adeo licentiam libidinem que librarii, in Codice mouentis loco ſuo, quidquid placuiſſet et quacunque de cauſa, quam cauſam per Notas vbique edidimus, hic quidem contenti hoc, vt amplum et hoc genus per formas certas et claſſes ſubiiceremus, id que ipſum per orationis partes ſolennes. Eſt ergo

Gloſſa per *Ordinem* et *Traiectio* in *adiectiuo*

(quo nomine et complector pronomina quaedam, formam adiectiuorum induta,) vno 7, 11, 2. m.

dupl. 4, 2, 17. m. 4, 9, 11. m. Ba. ſed Vi. 1, 14, 9. p. 603. vicine quidem ſtante, — at per copulam diremto 3, 8, 9. e. Ba.

Gloſſa per *Ordinem* in *adi.* vel *ſubſt.*

1, 2, 6. e. 4, 5, 16. i. 4, 10, 4. e. 6. p. 964. 5, 8, 16. p. 263. 7, 11, 18. p. 866. — cum Vi. 3, 7, 18. i. 3, 11, 9. i. — Ve. 7, 5, 17. i.

it. in *adi.* aut *verb.*

tum finiti temporis 6, 7, 11. p. 464. (ſecus 6, 5, 15. p. 393.) 7, 12, 5. e. — tum particip. 3, 12, 21. p. 724. 4, 3, 11. e. — cum Ve. 5, 3, 12. p. 75. — Vi. 6, 1, 20. p. 303.

Gloſſa per *Ordinem* in *adu.*

vniuerſo, dum locatur in prius 2, 14, 9. e. 8, 5, 3. p. 1022. — cum Ve. 8, 8, 17. p. 1130. — cum Vi. 2, 1, 16. p. 23. — it. ante coniunct. Ba. 5, 3, 18. e. 6, 3, 12. p. 351.

ſed in poſterius 2, 12, 11. p. 376.

nominatim vero καὶ (p. Lat. *etiam*) in prius 2, 14, 9. e. Vi

— — μὲν, in prius 6, 8, 10. i. Ba. — ſed 2, 2, 4. m. cum Vi. — ſed in poſterius 4, 8, 11. i. Ba.

— — δὲ, in prius et regionem ſecundam 6, 7, 10. p. 462.

— — ὀλίγον, in prius 2, 11, 2. p. 337.

nominatim ante vel poſt adi. 3, 1, 10. p. 496. — 2, 12, 11. e. ἔτω,

nominatim porro

in *adu.* aut *verb.*

tum finito 8, 4, 21. p. 1000. Ve. — tum particip. 6, 5, 22 p. 406. cum Ba. at ſolum Ba. 4, 4, 7. i. 9. p. 855. 5, 3, 2. i.

Gloſſa per *Ordinem* in *articulo*,

qui locatur vel in prius 5, 1, 12. p. 20. Ba. — ſed in poſterius 1, 2, 7. e. cum Vi.

Gloſſa per *Ordinem* in *copula*

nominatim τέ, poſt omiſſa 4, 3, 5. e. Ba. — in prius, ante art. in med. periodo 7, 3, 2. — it. in regionem ſecundam 7, 5, 4. i. — cum Vi. 3, 9, 7. — ſed poſterius 4, 8, 21. p. 938.

Gloſſa per *Ordinem* in *neg.*

nominatim μή in prius 3, 22, 15. e. Ba. et Vi.

Gloſſa per *Ordin.* in *pron.*

nominatim dem. (αὐτ.) per gen. perſ. pro recipr. αὐτ. poſt ſubſt. 3, 7, 11. m. Ba. cum Vi. — ſed poſt ſubſt. 3, 9, 20. i. Mss. tr. (cum nihil tentetur 3, 10, 6. i.)

— — per alios caſus, in prius, ante adu. καὶ 6, 7, 9. i. Ba.

it. poſt ſubſt. 6, 3, 11. e. — cum Vi. 1, 17, 6. i.

it. ante verbum 5, 7, 8. p. 230. Ba.

ſed poſt verb. 1, 8, 7. e. 1, 10, 15. p. 413. 3, 8, 9. i. — cum Ve. 7, 8, 5. p. 749.

— — (ἐκεῖν.) ante ſubſt. et adi. 3, 2, 13. i. Ba. — ante ſubſt. et art. 8, 6, 16. e. cum Vi.

it. ante verb. 4, 11, 10 p. 981. 6, 8, 15. p. 507. Ba. — cum Vi. 2, 5, 13. i.

— infinit. τίς, in prius, ante verb. 7, 9, 2. i. 7, 10, 2. i.

— perſ., ante verb. 2, 10, 4. p. 306. Ba. — poſt verb. 2, 1, 19. m.

— recipr. (ἑαυτ.) ante praep. et ſubſt. 7, 5, 8. e.

— dupl. dem. 1, 4, 17. p. 125. 2, 7, 3. i. 4, 9, 5. i.

— et adu. 2, 2, 19. p. 53. cum Vi.

Gloſſa per *Ordinem* in *ſubſt.*

vniuerſe vno, 2, 14, 9. p. 443., alium Ba., alium Vi., in poſterius tamen vtrinque. — it. Ba. 3, 9, 15. e. — ſed in prius 3, 5, 6. p. 564.

— dupl. 3, 1, 14. i. 3, 8, 5. i. — Vi. 2, 2, 6. e.

nominatim in dupl. in regimine, Ba. 1, 9, 18. p. 366. 7, 6, 8. i. — cum Ve. 7, 10, 12. e. — cum Vi. 2, 9, 7. i.

— — — copulato per ἤ 5, 5, 18. e. Ba. — it. per καὶ 4, 12, 15. i. 5, 7, 9. e. 7, 3, 16. i. 7, 5, 9. 7, 10, 6. p. 820. 13. p. 837. — cum Vi. 8, 8, 1. i.

Gloſſa per *Ordinem* in *ſubſt.* aut *verb.*

tum finiti temporis 7, 7, 7. p. 734. Ve. et Vi. — tum inf. 4, 14, 12. e. Ba. et Ve. — tum particip. 3, 5, 6. e. 4, 10, 1. e. p. 960. Ba.

Gloſſa per *Ordinem* in *verb.*

vno, vniuerſe, tum finiti temporis, in prius, 2, 12, 7. e. 3, 13, 16. e. 6, 8, 7. m. p. 494. 7, 1, 12. i. 7, 6, 21. e. — cum Vi. 2, 6, 5. p. 165. 4, 5, 17. e.
tum inf. 2, 6, 14. e. 6, 2, 3. p. 312. Ba. — ſed cum Vi. 1, 9, 12. e.
tum particip. 8, 4, 11. p. 989. Ba.

in poſterius vero, tum finiti temp. 2, 2, 7. p. 38. 3, 14, 16. i. 5, 8, 11. p. 254. 7, 3, 12. p. 632. — cum Vi. 1, 16, 6. p. 684. 2, 8, 6. p. 243. 3, 12, 11. i. — Mss. tr. 8, 6, 10. p. 1060.
tum inf. 5, 6, 4. p. 174. 7, 12, 13. p. 883. 8, 3, 10. e. Ba.

dupl., tum temporis fin. et inf. 3, 14, 10. i. 6, 6, 9. i. p. 431. — cum Ve. 6, 9, 6. — cum Vi. 1, 15, 17. p. 670. 2, 3, 20. e.
tum inf. et inf., copulato per ἤ 4, 15, 9. p. 1049. Mss. tr.
tum inf. et particip. 3, 15, 8. p. 778. Ba.

nominatim participii, vnius, locati in prius, ante ſubſt. 7, 1, 26. p. 581. — cum Vi. 3, 10, 14. i. it. — cum Ve. 6, 2, 9. e.
ante verb. finit. 1, 13, 11. p. 559.
ſed in poſterius 3, 5, 6. e. 3, 14, 17. p. 768. — cum Vi. 1, 17, 24. i. — Mss. tr. 7, 6, 3. e.
dupl. 8, 7, 22. e. Ba. — cum Vi. 2, 9, 6. e.

Tranſimus ad genus aliud, quod liceat appellari *multiplex* genus *Gloſſarum*, pertinens vel ad priua duo ve vocabula, ſed illa quocunque modo alio tentata a librario, vel non ad vocabula vna aut bina, ſed ad plura, et ipſum quoque varium, partim que conſtans e formis, iam tractatis. Quod genus vniuerſum videmur recte diuidere in tres claſſes haſce, vt

prima ſit in ſingulis vocibus, per

Gloſſam in *mutatis*

pluribus *litteris* verbi, nominatim participii pro finito verbo 5, 8, 12. p. 255.

Gloſſam in *Ordine*

adu. cum mutatis 3, 11, 1. i. cum Vi. it.
copula τὸ — 2, 6. 10. p. 174.
verb. priui et totius enunciationis 2, 1, 4. p. 6. Ba.
— — cum mutatis et omiſſis 5, 6, 11. e. cum Ve.
niſi locus penultimus referatur iam ad claſſem ſequentem, quam *ſecundam* facimus ex his, vbi plura vocabula tentantur, et quidem *duo*,
art. cum ſubſt. mutantur in pron. et adi. 1, 14, 19. p. 635. Ba.
gen. nom. propr. perſ. cum adi. appellatiuo ſic mutatur, vt gen. quidem abeat in adi., ſed adi. in adu. 6, 4, 9. e.
formula e ſubſt. et verb. inf. commutatur cum alia longiori 1, 14. 19. p. 634.
formula e ſubſt. et particip. itidem, ſed cum repetito verb. ib. 18. p. 633.
adu. additur, ſed ſubſt. mutatur in ſyn. 7, 10, 14. i.
ſubſt. additur et copula, ſed e ſubſt. duobus in regimine vnum mutatur in ſyn. 7, 7, 13. e.
tria porro, dum trium vocum formula ſubſtituitur alii quatuor vocum 4, 5, 3. *e.* ſimul per al. adu. ſyn.
ſed contra alii trium alia quatuor 8, 2, 7. p. 928., it.
quinque vocum membro aliud totidem vocum 5. 4. 2. p. 97.
tota enunciatio mutatur in aliam 1, 17, 12. i. Mss. tr. it.
— — e verbo finito in gen. conſq. 8, 8, 13. i. Ba.
— — breuior dilatatur cum mutatis ib. 9. i.
— — contra longior contrahitur in breuiorem cum verbo mutato 4, 12, 8. e.

deinde per

Gloſſam in *Ordine*

formulae totius per *tres* voces 2, 2, 6. e. Ba. cum Vi. ſed Ve. 8, 5, 3. i. ſed per
quatuor 3, 13, 8. e. tum per
quinque 7, 1, 4. e. cum Ve., porro
art. vnius et addito vno art. per ſubſt. duo in regimine 6, 7, 10. p. 460. Ba.
ſubſt. cum mutatis aliis 8, 8, 11. i.
ſubſt. duorum in regim. cum addito art. 3, 5, 1. e. — 4, 6, 7. i. — 6, 2, 14. e.
adi. et ſubſt. cum poſtpoſito ſ. addito nouo art. 6, 6, 4. p. 422.
verb. et ſubſt. cum addito verbo finito 5, 6, 7. i.
— — — cum additis duobus pron., iunctis per copulam 5, 8, 16. p. 261.

adi. duorum cum omiſſa copula 6, 1, 6. p. 277.
totius membri per *quatuor* voces cum omiſſis 7, 9, 20. p. 803.
duarum enunciationum totarum cum mutatis 7, 5, 17. p. 691. Mss. tr.
praeterea per

Gloſſam in *additis*

pluribus 2, 6, 19. p. 196. Mss. tr.
et ſimul cum mutatis 2, 13, 8. p. 389. Ba. it. 8, 2, 6. p. 928.

Gloſſam in *omiſſis* ſimul,

in praep. al. cum omiſſis 3, 15, 15. i.
it. in verb. mutato finito in particip. ſ. adi. affine 4, 14, 17. ſq. Ve.

Gloſſam in *omiſſis* et *mutatis* ſimul,

in praep. omiſſa et mutatis rel. 4, 15, 9. i. Ba.
in ſubſt. et copula omiſſa et in ſyn. ſubſt. 8, 5, 19. i.

Gloſſam in *additis* et *omiſſis* ſimul,

4, 15, 21. 7, 3, 6. e.

Gloſſam in *omiſſis* et *alio* in *ordine* ſimul,

5, 2, 5. i. Mss tr. ſed Ve. 5, 6, 17. p. 202.

Gloſſam in *rectione* cum *mutatis*,

art. cum praep. et gen. ſubſt. conuerſo in pron. dem. et dat. ſubſt. 6, 9, 1. i. Mss. tr.
tertia autem claſſis in

Gloſſa cum *vitio* ſ. *deprauata*,

quae et ipſa continet vel ſingula et vna vocabula, vt in
copula καὶ 5, 8, 2. p. 242. addita,
ſubſt. 4, 10, 4. e.
verb. 8, 8, 3. p. 1104. — 3, 15, 14. e. — 3. 7, 4. i. 3, 12, 11. e. 4, 1. 7. p. 803. 7, 10, 13. p. 837. 7, 11, 17. i. — Ve. 4, 3, 12. e. — Mss. tr. 1, 9, 18. p. 365.
tum adu. addito δ' 4, 8, 4. i. Ba. it.
ſubſt. — 3, 4, 18. e.
vel plura vocabula, praeſertim addendo et mutando 1, 16, 5. p. 682. 6, 8, 16. i. — cum Ve. 8, 7, 11. e. — Vi. 1. 13, 7. p. 544. — Mss. tr. 2, 13, 6. p. 386.

Hoc tanquam mare emenſus turbidum, verto me ad alia, ſed illa varia, nec ad caput vnum e ſuperioribus reuocanda, quae proinde dicam

Miſcella et *Ambigua*,

in quibus primo ponatur
Gloſſa in diſtinctione 4, 4, 11. i.

Vitiata, ſubſt., per additam vocal. et prauum accentum, Vi. 1. 8, 7. p. 289. συμβϰλίων (p. συμβϰλιῶν) loco vulg. συμβϰλων.

Omiſſa aut addita ambigue, nominatim ϰαὶ 3, 7, 18. i. Ba. 6, 1, 23. i. 7, 8, 10. i. 1, 9, 1. i. — it. τὲ 4, 15, 18. m. — it. ὡς 3, 4, 9. i.

Gloſſa ne mera, an e ſeparatis, praep. mera mutata in praep. cum art., ἐν τῇ p. ἐπὶ 2, 14, 12. p. 451.

Gloſſa e marg. in textum recepta, cum ſimul vulg. lectione ſeruanda, in ſubſt. 8, 2, 11. e. — in verb. 6, 3, 12. p. 351. cum Ve.

Adiicimus quaedam Gloſſarum genera per Corôllaria,

I. *ſubſtituendo* vulgaria *exquiſitis*,

adu. δὲ pro γὰρ 1, 13, 15. i. cum Vi. it.

ſubſt. concreti pro abſtracto, cf. in vtr. ſupra et 1, 1, 8. p. 26.

verb. 1, 5, 19. p. 165. Ba.

omiſſo pron. ἕϰαςον poſt ϰαθ' ἕνα 2, 10, 9. e. Mss. tr. it.

— neg. adu. ante neg. pron. 4, 10, 13. e. Ba.

— art. intra adi. et ſubſt. 3, 7, 12. p. 605.

addito ſubſt. ad adi. ellipt. 2, 10, 10. i. Mss. tr. it. — ad verb. ellíptic. 4, 2, 8. e.

— verb. ſ. particip. ad art. ellipt. cum adu. 2, 4, 16. i. Ba. — it. ad art. cum praep. 3, 8, 15. p. 635.

mutato caſu, gen. adi. poſt pron. τὶ in acc. 2, 1, 2. p. 4. — it.

— — gen. ſubſt. (notione partis) 1, 17, 18. p. 731. cum Vi.

— — acc. in alt., ad adi. 5, 3, 13. i. cum Ve. (non item mox ib.) it. — ad verb. paſſ. 3, 11, 17. i. (non item mox.)

mutato adi. (cum ſubſt.) in adu. 2, 4, 8. i. Ba. (non item 3, 6, 11. p. 581.)

— ſubſt. gen. et neutr. adi. in caſum eundem ſ. in ſubſt. et adi. caſus eiusdem 1, 12, 9. p. 492. 1, 13, 12 p. 564. (non item 2, 2, 8. i.)

— particip. cum art. (ad gen. ſubſt. perſ.) in merum particip. et gen. in nominatiuum 1, 17, 5. e. Mss. tr.

mutata formula e verbo finito cum copula et adi. in duo adi. ſ. in particip. et adi. 4, 14, 17. e. Ba.

— — ſubſt. duob. in regimine, (vbi gen. perſ. nom. propr. nudus ſtat intra art. et ſubſt.) in aliam formulam ordinis logici, e praemiſſo art. et ſubſt. ſed poſtpoſito gen. 7, 11, 1. p. 843.

mutata formula eadem hac in aliam ordinis quoque logici, vbi praemittitur art. et ſubſt., ſed et poſtponitur gen., addito inſuper art. altero 3, 5, 1. (non item mox ib.) 6, 2, 14. e. (non item ib. 17. i. 19. i. 21. e.)

— — e ſubſt. duob. in regimine, ordinis per ſe logici, vbi praemittitur cuique ſubſt. aliquis art., ſed poſtpoſito gen. perſ. nom. propr. articulus eodem caſu, quem habet iam ſubſt. praemiſſum, in aliam formulam ex ordine quidem logico, ſed mutato articuli ſecundi caſu, vt art. fiat quoque gen., quo ſtat nomen propr. 2, 5, 16. i.

— — e ſubſt. duob. in regimine, vbi gen. perſ. nom. propr. nudus ſtat intra art. et ſubſt., in aliam ex adi. et ſubſt., vt e gen. perſ. plur. fiat adi. affine per caſum eundem cum ſubſt. 1, 10, 10. i. Vi.

poſito pron. poſſeſſ. ad ſubſt. primum (quod habet ſecum pron. poſſ. in gen.) per caſum eundem, ſed repetito eodem pron. per caſum eundem ad ſubſt. ſecundum, quod proprie nudum ſtat 3, 12, 5. Ba., cum Vi. mutet tantum caſum primi pron., et adeo gen. in eundem cum ſubſt.

mutato ordine pron. recipr. (ſtantis intra adi. et ſubſt.) in ordinem logicum, vt veniat demum poſt adi. et ſubſt. 3, 7, 11. e. Ba. et Vi.

— — verbi ſ. particip. (ſtantis ſimiliter) in ordinem eundem logicum 3. 5, 6. e. Ba.

it. verbi ſ. particip. (ſtantis intra duo adi.) in ordinem logicum hunc, qui habet praemiſſum verbum ante inf. cum acc. 3, 12, 21. i. (non item 3, 14, 2. m. p. 750.)

— — phraſis ſ. formulae totius (vbi turbatior eſt ordo omnium membrorum) in ordinem logicum certe aliquem 5, 3, 1. e. Ve.

II. *ſubſtituendo* vulgaribus *exquiſita*,

omiſſo ſubſt. ad adi., facta que adeo ellipſi, 4, 2, 12. i. Ba.

mutato adu. in adi., quod ſtet cum ſubſt. in eodem caſu 2, 5, 10. p. 143. Ba. cum Vi.

— adi. et ſubſt. in duo ſubſt. in regimine 7, 5, 11. p. 683. Ba.

— — — — in adi. neutr., in figuram que meriſmi ſ. appoſitionis 3, 12, 21. m. p. 724. cum Vi.

mutato caſu ſubſt., quem regit verbum, in alium 2, 14, 10. p. 445. cum Ve. (ni lapſus hic ſubſit librarii,) it.

— — — ſimul que praep. in aliam ib. 12. p. 451. Ba.

mutata formula e ſubſt. duob. in regimine, (ſtantibus ordine logico ſic, vt primum ſubſt. ſit nudum, ſed ſecundum expreſſum genitiuo ſubſt. cum art.) in aliam hanc, cum poſt ſubſt. primum ponitur art., eo que caſu ac ſexu, quem id primum ſubſt. habet, ſed genitiuus perſ. nom. propr. deſtituitur articulo 4, 7, 4. e. Ba. (ni et hic librarii error inciderit.)

mutato ordine art. (ſtantis ante ſubſt. et adi.) vt ſtet art. intra adi. et ſubſt. 8, 6, 16. e. Ba. cum Ve. (non item 8, 7, 2.)

— — — ſtantis ad ſubſt. duo in regimine, quae, inſtructa quodque art. ſuo per ordinem logicum, inuertuntur ita, vt ſubſt. gen. cum art. veniat intra art. et ſubſt. alterum ſ. primum 2, 9, 7. i. Ba. cum Vi.

— — verbi ſ. particip., quod, locatum ante ſubſt. et adi., ponitur intra ſubſt. et adi. 4, 10, 1. e. Ba. (non item 7, 9, 11. p. 793.)

III. *ſubſtituendo* vulgaribus *exquiſitiora*,

adi. et ſubſt., quae, ſtantia eodem caſu et numero plur. ſic, vt adi. ſit ante art. et ſubſt., mutantur in caſum numerum que diuerſum, et quidem plur. adi. in ſing., a quo adeo regatur alter gen. plur. ſubſt. 3, 1, 12. p. 499.

it. ſic, vt caſus ſubſt. transeat in gen. plur. 4, 6, 10. i.

art. cum adi. et ſubſt., dum praemiſſus art. ante adi. et ſubſt. mutatur ita, vt, tranſpoſito ſ. praemiſſo art. cum ſubſt., poſtponatur adi., id que inſtructum nouo art. 6, 6, 4. p. 422.

IV. *ſubſtituendo* exquiſitis *exquiſita*,

formulam, e praep. cum pron. dem., (acc. ſing.) ſtantem intra art. et particip. maſc., mutando in aliam e nulla praep. ſed ex art. neutr. plur. (praepoſ. τὰ) cum gen. pron. dem. ſing. 2, 15, 13. p. 480. Mss. tr.

ordine mutato, dum intra art. et ſubſt. ſtat gen. alius duplex, qui quidem praemittitur, poſtpoſito illo altero art. cum ſubſt. 1, 2, 7. e. Ba. cum Vi.

it. praemiſſo gen. vno tantum ſubſt. cum art., vt alterum ſubſt, cum art. poſtponatur 7, 10, 1. i. Ba.

ordine mutato, vbi gen. perſ. nom. propr. praeponitur, ſequente art cum adi. et ſubſt., ſed gen. ille ponitur intra art. et adi. cum ſubſt. 5, 1, 12. e. p. 20.

— — vbi gen. perſ. populorum intra art. et ſubſt. terrae ſ. regionis ſtans nudus, accepto art. praeponitur, ſed alter art. cum ſubſt. regionis ſubiicitur 6, 7, 10. p. 460. Ba. (non item ib. 11. m. p. 464.) ſed 7, 6, 4. e. Mss. tr. (non item ib. 6. i.)

V. Super *augmento* in *verbis*, quod caput grandius, conſulendum illud etiam in Ind. Obſeruationum, hic quidem tenebit haec minora,

a) verba, *nullum* augmentum *habentia*, vt εὐδαιμονεῖν, εὐδοκιμεῖν, εὐνοεῖν, εὑρίσκειν, εὐτρεπίζειν, εὐτυχεῖν, εὐφημεῖν, (vt ἀνευφήμησε,) εὔχεσθαι,

b) verba, *aliquod* augmentum *accipientia*, certis in temporibus ac modis, it. generibus, εὐηργέτησας 1, 13, 4. e. — εὐεργετηθέντι 4, 13, 5. m. p. 1008. — ηὐφραίνετο 2, 8, 11. i. — ὑπερευφραίνετο 8, 6, 18. e. — cum act. εὐφραίνειν nullum nanciſcatur, ſaltem ap. Herodianum, — αὐξήσειεν 7, 5, 1. m. p. 665. — ηὔξησε 3, 8, 9. i. — ηὔξατο, — ηὔξετο, — ηὐξήθη, — αὐξηθείσης, — ἀνάσχοιντο 2, 10, 12. e. — ἠνεσχόμην 1, 17, 10. — ἠνέσχοντο 2, 10, 7. e. 7, 10, 16. e.

c) verba, *aliquod* habentia *augmentum*, vbique ſuum, vt ἐθέλω ſemper η, ſed ἐθίζω vbique ε,

d) verba, *habentia* augmentum *aliquod* vel *nullum*, vt ἀμφιέννυτο 1, 14, 16. p. 625. ſq. — ἠμφίεννυτο 4, 7, 4. p. 900. — ἠμφίεσο 3, 11, 3. i. — ἠμφιεσμένους 4, 2, 19. p. 829. — ἀμφιεσθέντι 1, 10, 12. p. 407. — ἀμφιεσάμενος 4, 12, 4. p. 900.

e) nominatim per *Var* Lect. *Gloſſam* ve aut *Vit.* ἐβούλετο 8, 6, 8. e. 8, 8, 17. i. 3, 9, 12. e. Mss. tr. ſed ib. 14. e. Ba. ἠβούλ. — it. 3, 7, 15. m. ἐβουλήθη Ve. cum Vi. ſed Ba. ἠβ.

ἐδύνατο 6, 5, 12. p. 389. 7, 9, 12. e. Mss. tr. it. 7, 11, 11. p. 857. Vi. at Ba. ἠδύν. — ἐδύν. 3, 2, 11. m. p. 514. Ve. cum Vi. ſed Ba. ἠδ. it. 8, 5, 13. p. 1033. 8, 6, 6. p. 1056. — ſed 8, 2, 2. m. p. 924. Mss. tr. ἠδ.

ἠδυνήθητε 2, 13, 13. p. 403. Vi. ſed Ba. cum Ve. ἐδυν. — at 7, 9, 17. p. 799. Mss. tr. ἠδυνήθησαν,

f) nominatim per *certa* quaedam *tempora* impf. act. ἐνεπόδιζον 4, 15, 12. e. Ve. et Vi. ſed Ba. ἐνεμπόδιζον, in quo, niſi ſumitur nouum aliquod verb., latet vitium,

impf. paſſ. ἐνεπίμπλαντο 8, 5, 3. ſq.
— — συνέλκετο 8, 4, 27. e.
— — ἀπόλλυσθαι 3, 9, 11. e. Ve. Vi. ſed Ba. ἀπώλλ.
perf. act. per particip.
κατορθωκότα 2, 14, 2. e. Ba. ſed Ve. Vi. κατωρθωκ.
— at Mss. tr. κατορθώσας 3, 10, 1. i.
ὀμωμόκατε Mss. tr. 8, 7, 8. p. 1083. it.
per reduplicat. προκεχωρηκότα 5, 4, 19. e.
etiam per inf. προκεχωρηκέναι 3, 9, 12. e. — ἐμμεμενηκέναι 8, 3, 17. i.
— med. δεδιώς 1, 3, 3. etc. — δεδοικυῖα 1, 17, 8. etc. — δεδοικότας 7, 4, 7. p. 658.
πεπόνθασι 2, 2, 20. p. 56. — πεπονθέναι 5, 6, 4 p. 174. — πεπονθότας 7, 4, 7. p. 657.
— paſſ. ἐγκεχαρίσμεθα 8, 7, 12. e.
κατεσκεύασται 4, 2, 12. i.
etiam per inf. καταλελεῖφθαι 8, 1, 9. e.
καταλῆφθαι ib. 15. p. 921. — προκαταλῆφθαι 7, 12, 14. e.
κεχρῆσθαι 6, 7, 7. p. 451.
aor. 1. act. ἐνεπίμπλασαν 1, 12, 4. p. 480. Ve. ſed Vi. ἐμπίπλασαν, at Ba. ἐνεπίπλ.
ἐνεπίμπρασαν 8, 4, 13.
κατεσκεδάννυσαν ib. 26. e.
ἀνεθάῤῥησαν 8, 2, 1. e.
ἐπιτρέψατε 3, 12, 12. p. 717. (edd. ἐπιτρ.)
— med. παρεμυθήσατο 3, 9, 13. m.
ἀνενεώσατο 4, 8, 2. i. — ἀνανεώσαιτο 5, 3, 22. e.
— paſſ. συγκατεφλέχθη 7, 12, 14. i.
κατελήφθη 5, 4, 20. i. 5, 8, 16. p. 264.
etiam per particip. κατατεθασῶν 3, 6, 6. i.
plusq. act. πεποιήκει 8, 4, 25. i. Ve. Vi. ſed Ba. ἐπεποι. — ἐμπεποιήκει 6, 4, 4. p. 360. Mss. tr.
συμπεπνεύκοι 8, 5, 15. p. 1035.
παρεσκευάκει 3, 12, 19. i.
καταλελοίπει 7, 11, 3. p. 846.
etiam per plur. καταλελοίπεσαν 8, 5, 20. e.
καταλελύκεσαν 8, 4, 4. e.
διαδεδράκεσαν 3, 4, 17. i.
διαβεβλήκεσαν 3, 5, 9. e.
ἀνακεχωρήκεσαν 7, 2, 12. p. 592. 7, 6, 17. i.
ἐγκεχαρίκεσαν 8, 6, 1. e.
ἐμπεπτώκεσαν 7, 4, 4. p. 653.
συνεληλύθεσαν 7, 11, 2. i.

πεπόνθεσαν 6, 7, 7. p. 453. Ve. Vi. ſed Ba. ἐπεπόνθασαν,
ἐδεδοίκεσαν 8, 1, 16. (ἐδεδίεσ 1, 3, 11. 2, 6, 18. e.)

plusq. med. καθεστήκει 8, 4, 5.
παρεστήκεσαν 7, 10, 9. e.
ἐστήκεσαν 7, 11, 4. i. — ἑστήκ. 4, 11, 7. p. 980.

— med. ſ. paſſ. καθῆστο 1, 8, 8. p. 292.

— paſſ. ἀνοίγνυντο 8, 6, 10. e. Ve. Vi. ſed Ba. ἀνεώγνυντο,
μεμήσητο 3, 6, 10. p. 580. — κεκόσμητο 3, 9, 21. i. — βεβούλευτο 6, 5, 10. i. — τεθρύλλητο 7, 1, 6. i. — κεχειραγώγητο ib. e.
πεπίστευτο 7, 9, 7. p. 784. Ba. cum Vi. ſed Ve. ἐπιστ.
ἤθροιστο 4, 11, 7. Mss. tr.
προκατάληπτο 8, 5, 14.
προκεκίνωτο 2, 7, 3. p. 209. Ve. Vi. ſed Ba. προκεκεν.
διεβέβλητο 7, 1, 6. i. Mss. tr.
διετέτακτο 1, 9, 6. e.
ἀπεκέκλειντο 8, 3, 2. e.
συνεκέκλειστο 8, 5, 14. e.
κατεσκεύαστο 5, 3, 8. p. 67. — παρεσκεύαστο 8, 3, 1. i.
κατεκέχρηντο 8, 4, 22. e.
κατέστραπτο ib. p. 1001.
† κατερήρειπτο 8, 2, 11. p. 938.
παρεπέφρακτο 3, 3, 2. e. Ve. Vi. ſed Ba. παραπέφρ.
παραγεγύμνωτο 3, 9, 10. p. 650. Mss. tr.
καταλέλειπτο 3, 4, 13. i.
ἐδεδέλωντο 1, 13, 15. p. 573. Ve. ſed Ba. cum Vi. δεδέλ.
ἐτέτακτο 3, 7, 8. p. 601. Ve. ſed Ba. cum Vi. τέτακ.
ἐλελύπητο 6, 6, 5. e. Ve. Vi. ſed Ba. λελύπ. — tamen
ἐτετρύχωντο ib. 9. p. 433. ſq. Mss. tr.
προστέτακτο 8, 4. 17. p. 996.
ἐντέθραπτο 5, 5, 4. p. 133.
ἐντέταλτο 1, 9, 23. p. 377.

g) verba *habentia* duplex *augmentum*,

impf. med. ἠνάχοντο 8, 5, 9. p. 1028.

plusq. paſſ. ἐξεπτόηντο 5, 4, 1. e. Ba. cum Vi. ſed Ve. ἐξηπτ.

h) verba *habentia* augmentum *deprauatum*,

ſyllabicum illud aut temporale, Ba. 2, 8, 6. p. 243. 4, 11, 5. p. 977. 5, 2, 2. e. 5, 3, 12. p. 73. 6, 1, 11. p. 287. 7, 10, 4. e. — Ve. 7, 6, 12. e. 7, 8, 24. i.

Sequi iam poterit promiſſa ſupra

Comparatio Codicum *inter ſe*

noſtrorum; quae ipſa opera, in ſe multiplex, tamen videtur ad quaedam reuocari poſſe capita praecipua ſpectanti

I. corruptelas,

vt ſit Ba, quidem corruptus magis quam Ve., in particip. 3, 1, 5. e. — in noua lectione 4, 12, 7. i.

magis, quam Vi., in verb. 3, 15, 14. e. ſed

magis, quam Ve. et Vi., 3, 2, 10. m. p. 513. 4, 5, 15. m. p. 880., cf. omiſſa et haec 4, 3, 11. e. 20. e. 4, 4, 5. e. 4, 7, 6. p. 902. 7. i. 4, 8, 2. 4. i. 4, 10, 4. 4, 11, 5. p. 976. ſq. 4, 12, 8. 4, 14, 6. e. 14. p. 1035. 5, 6, 8. p. 184. 5, 8, 16. p. 264. 6, 1, 8. p. 281. 11. e. 16. p. 297. 6, 2, 1. e. 2. 8. 7, 1, 14. p. 561. 7, 3, 9. p. 624. 7, 4, 10. p. 661. 13. e. 7, 7, 11. m. 7, 8, 11. p. 758. 7, 9, 10. i. 12. m. 15. i. 19. e. 20. e. 7, 11, 1. p. 844. 2. 8. 9. 15. i. e. 18. e. 8, 2, 7. p. 930. 8, 4, 6. e. 8, 5, 15. p. 1035. 21. i. 8, 6, 14. e. 8, 7, 8. p. 1083.

non vero ita corruptus, quam rel. 2, 5, 12. p. 149. 2, 6, 19. e. 3, 5, 2. i. 4, 9, 12. p. 953. 5, 6, 18. i. 6, 5, 23. p. 408. 6, 7, 6. e. 7, 5, 4. e. 16. e. 8, 5, 18. e.

ſed Ve. corruptus minus, quam Ba. 4, 5, 15. ſed

magis, quam Ba. 7, 4, 1. i. et

magis, quam Ba. et Vi. 1, 17, 24. p. 743. 2, 1, 19. e. 2, 5, 9. i. 13. p. 151. 2, 9, 7. p. 281. 2, 11, 16. i. 18. p. 360. 2, 12, 7. e. 18. p. 360. 3, 11, 17. p. 700. 3, 13, 9. i. 4, 3, 12. i. 4, 7, 9. e. 4, 12, 9. p. 998. 4, 13, 8. p. 1011. 15. p. 1019. 4, 14, 4. e. 17. 4, 15, 14. m. 5, 3, 25. m. p. 92. 5, 4, 12. p. 109. 22. m. p. 121. 5, 5, 11. m. p. 142. 5, 6, 7. p. 179. 18. p. 203. 6, 2, 9. e. 6, 3, 2. e. 10. p. 348. 6, 4, 11. i. 6, 5, 1. i. 6, 6, 9. i. 6, 7, 15. p. 470. 6, 8, 10. i. 6, 9, 3. 7, 1, 7. p. 552. 7, 3, 14. i. 7, 5, 1. i. e. 10. e. 16. e. 7, 6, 12. 7, 7, 2. e. 4. p. 731. 7, 8, 16. i. 24. i. 7, 9, 22. e. 23. i. 7, 10, 4. e. 7, 12, 7. e. 8, 1, 2. e. 8, 2, 4. e. 8, 3, 15. i. 16. i. 8, 4, 3. 11. p. 989. 28. 8, 5, 3. m. 23. 8, 7, 15. e. 17. i. 18. m.

tum Vi. corruptus per ſe 1, 3, 2. i. 1, 5, 19. e. 27. i. 1, 6, 8. e. 1, 8, 7. p. 289. 12. p. 314. 1, 10, 8. i.

10. p. 399. 1, 11, 12. p. 453. 1, 12, 3. p. 476. 8 e. 17. e. 1, 13, 4. i. 11. p. 556. 12. e. 1, 14, 11. i. 1, 15, 11. e. 1, 16, 4. e. 1, 17, 8. i. 9. p. 718. 2, 3, 22. 3, 14, 9. i. etc. ſed
minus, quam Ve. 1, 5, 14. i. 1, 17, 24. p. 725. at
magis, quam Ba. 3, 1, 14. p. 500.
magis, quam Ba. et Ve. 2, 8, 13. i. 5, 1, 15. i. 6, 2, 15. e. 6. 7, 15. p. 470. 6, 8, 9. p. 499. 7, 11, 13. e. 8, 3, 4. i. 8, 4, 30. e.

tum vt ſit corruptus Ve. cum Ba. 2, 1. 15. p. 21. 2, 3, 23. p. 96. 2, 13, 18. e. 21. e 3, 11, 17. p. 703. 4, 5, 15. m. p. 880. 4, 11, 4. p. 975. 4, 14, 14. i. 5, 8, 14. p. 238. 6, 4, 2. p. 357. 8, 5, 11. e. 8, 7, 10. p. 1086. 17. m. ſed
Vi. cum Ba. 1, 1, 3. p. 11. 1, 2, 9. p. 53. 1, 5. 16. i. 2, 2, 13 p. 47. 2, 6, 19. e. 2, 11, 18. p. 360. 2, 13, 16. p. 409. 3, 1, 11. i. 14. i. 15. i. 3, 2, 1. p. 504. 3, 6, 3. e. 3, 7, 19. e. 3, 12, 12. e. 21. e. 4, 8, 1. i. 5, 3, 18. e. 6, 6, 6. i. at
magis Ba. et Ve., quam Vi. 4, 12, 7. m. 5, 6, 13. i. e.
magis Ba. et Vi., quam Ve. 4, 8, 1. i. 6, 1, 16. i.
partim autem Ms. triplex 1, 11, 11. e. ſq.

praeterea vt ſit corruptus potiſſimum in lectione noua Ba. 3, 15, 14. e. 4, 10, 4. e. 4, 12, 1. e. 5, 3, 15. p. 80. 8, 3, 20. e.

II. lectiones, vel vulg., vel nouas,

vt Ba. ſolus ſeruet vulg. recte 4, 12, 4. i. 6, 1, 8. p. 281. 7, 5. 4. p. 672. 8. m. 11. p. 683. 7, 7, 7. p. 734. 8. p. ſq. 8, 1, 2. m. p. 902.
non male 3, 10, 5. i.
falſo 2, 10, 2. p. 302. 4, 4, 19. i.
deſerat vero vulg. male 5, 2. 10. i.
afferat porro lect. aliam ambiguam 8, 2, 7. i.
— non ſatis commodam 2, 6, 3. i.
— remotiorem a litteris vulg. 4, 13, 7. p. 1010.
— meliorem, immo et veram 1, 13, 3. e. p. 534. 3, 12, 21. e. 4, 6, 2. i. 5, 1, 1. e. 6, 2, 3. p. 312. 7, 5, 16. p. 690. 7, 9, 6. m. 7, 11, 14. p. 861. 17. i. 7, 12, 19. e. 8, 1, 3. i. 8, 4, 14. p. 994. 8, 6, 10. p. 1060. 8, 7, 5. i.

aliam bonam, nominatim addita copula καὶ 7, 11, 8. i. — it. mutata τὸ in art. 7, 7, 7. p. 734.

— per nouum verbum 4, 15, 12. e.

porro vt Ve. ſolus retineat vulg. bonam 1, 1, 3. p. 11. 1, 2, 7. p. 50. 1, 5, 26. i. 1, 6, 21. e. 1, 8, 3. p. 278. 6. e. 12. p. 311. 1, 9, 2. i. 3. e. 16. i. 1, 10, 3. e. 4. i. 8. p. 395. 13. i. 1, 11, 14. i. 1, 12, 4. p. 480. 5. i. 7. i. 9. p. 492. p. ſq. 1, 13, 2. p. 529. 4. p. 536. 9. p. 608. 11. e. 15. p. 573. 1, 14, 1. i. 2. e. 3. i. 5. e. 9. i. e. 11. ſq. 13. p. 617. 14. m. 17. p. 630. 632. 19. e. 1, 15, 11. e. 1, 17, 3. e. 5. i. m. 8. p. 715 9. p. 717. 719. 10. i. 18. bis, 20. m. 24. i. p. 743. 26. i. e. 2, 1, 2. p. 3. 16. p. 23. ib. 23. p. 30. 2, 2, 6. e. 11. i. 18. i. 19. p. 53. ſq. 2, 3, 6. e. 7. e. bis, 8. i. 9. i. 17. p. 84. 20. e. 2, 4, 2. p. 102. 8. i. 12. i. 13. p. 117. 18. i. m. 2, 5, 3. e. 4. p. 134. 8. p. 139. 13. i. 2, 6, 5. p. 165. 9. e. 10. p. 175. bis, p. ſq., 16. p. 187. 19. p. 195. 197. 22. e. 2, 7, 3. p. 208. 4. i. 9. p. 223. 2, 8, 1. i. 10. p. 248. 16. e. 2, 9, 5. p. 274. 6. p. 276. 278. ſq. 15. e. 17. p. 296. ſq. 18. i. 2, 10, 11. i. 13. p. 322. 2, 11, 18. p. 360. 2, 12, 2. i. e. 8. i. 2, 13, 8. p. 390. 12. p. 401. 14. 16. p. 409. 18. p. 413. 19. i. p. 416. 2, 14, 4. p. 431. bis, 9. p. 443. 10. i. 12. e. 13. i. 2, 15, 2. i. e. 6. e. 9. p. 471. 10. m. 12. m. 3, 1, 2. p. 488. 7. p. 494. 11. i. 14. i. 15. i. 3, 2, 1. p. 504. 5. i. 8. m. e. 11. m. 21. i. 3, 3, 2. m. 3, 4, 3. e. 5. p. 541. 11. m. 15. i. 3, 5, 2. e. 9. i. 11. i. 3, 6, 3. e. 4. i. 14. i. m. 22. p. 593. 3, 7, 11. m. 18. p. 610. 19. e. 3, 8, 5. i. 11, i. 12. i. 13. p. 628. 3, 9, 1. i. 6. m. 7. e. 18. i. 3, 10, 3. p. 664. 11. e. 12. e. 14. i. e. 3, 11, 6. p. 690. 9. i. 17. i. 3, 12, 2. i. e. 7. p. 713. 11. i. m. 11. p. 715. ſq. 12. p. 717. 21. p. 724. ſq. 26. i. 3, 13, 6. i. 7. m. 3, 14, 18. e. 3, 15, 1. e. 9. i. 14 e. 4, 1, 6. m. 7. p. 803. 4, 2, 3. i. 9. e. 4, 4, 19. e. 4, 5, 17. e. 4, 6, 10. e. 4, 7, 12. i. 4, 8, 1. i. 19. i. 4, 10, 2. 6. e. 4, 11, 5. p. 976. 11. e. 4, 12, 1. i. 4, 15, 10. i. 5, 3, 13. i. 18. e. 19. i. 5, 4, 18. e. 5, 5, 3. i. 5, 7, 9. p. 231. 6, 1,

5. e. 16. i. 6, 2, 9. 6, 3, 2. p. 341. 6, 4, 9. e. 6, 6, 3. p. 417. 11. i. 6, 9, 4. p. 517. 7, 4, 1. i. 7. p. 658. 7, 6, 10. e. 15. i. 17. 7, 8, 7. i. m. 7, 9, 5. i. 7. i. 16. e. 7, 11, 11. 8, 3, 12. p. 960. 8, 6, 4. e. 6. i. 8, 7, 19. m. 8, 8, 8. p. 1113.

vulg. dubiam 2, 13, 8. p. 391.

— vitioſam 1, 14, 16. p. 627. 2, 13, 16. p. 410. 2, 14, 9. p. 442. 3, 6, 9. e. 4, 2, 12. p. 821. 7, 11, 6. i.

afferat vero aliam nouam non bonam ſatis 6, 5, 1. i.

non omnino prauam 6, 9, 2. e. 7, 12, 10. e. 11. i. bis, cf. 5, 2, 10. e.

bonam 4, 10, 5. e. 7, 5, 17. p. 691. 8, 4, 20. 8, 5, 3. i.

dein vt Vi. ſolus conſeruet vulg. 2, 6, 22. p. 201. 2, 7, 10. p. 225. 2, 8, 4. p. 239. 2, 9, 1. e. 2, 10, 2. i. 4. e. ſq. 13. e. 17. i. 2, 11, 16. i. 2, 12, 7. e. 10. i. 2, 13, 18. e. 21. p. 424. ſq. 2, 14, 9. p. 443. 2, 15, 11. p. 475. 3, 1, 10. i. 14. i. 3, 10, 8. 3, 12, 15. p. 720. 3, 15, 13. i. 4, 3, 12. i. 4, 5, 15. p. 880. 4, 10, 8. e. 4, 11, 11. m. 4, 12, 7. i. 11. e. 15. i. 4, 13, 13. m. 4, 14, 5. i. bis, 14. i. 16. i. 4, 15, 7. i. 10. e. 21. 5, 2, 3. e. 10. p. 47. 5, 3, 2. i. 7. i. 8. p. 67. 12. p. 75. 23. p. 90. 26. i. 5, 4, 1. i. 16. p. 114. 22. i. 5, 5, 2. e. 11. p. 146. 12. e. 20. p. 159. 5, 6, 11. e. 12. i. 13. i. e. 17. e. 22. 5, 7, 7. p. 227. ſq. 14. p. 238. 6, 2, 18. p. 335. 21. e. 6, 3, 2. e. 12. p. 351. 6, 4, 2. 8. i. e. 6, 5, 18. p. 400. 22. p. 406. 6, 6, 7. 6, 7, 17. e. 6, 8, 10. i. m. 6, 9, 6. 12. e. 7, 1, 4. e. 7, 2, 10. e. 14. i. 20. 7, 4, 1. i. 7, 5, 10. i. 7, 6, 2. i. 18. i. 7, 8, 5. p. 749. 7, 9, 7. p. 785. 21. i. 7, 10, 12. e. 13. p. 836. 7, 11, 6. e. 8, 3, 15. 8, 4, 4. p. 977. 8, 5, 11. e. 8, 6, 8. i. 18. e. 8, 7, 10. m. 11. e. 16. m. 17. m. 22. e. 8, 8, 1. i. 3. p. 1105. 17. p. 1130. 18. i.

vulg. dubiam 7, 4. 10. i.

— ſtultam vel ſaltem non ſatis bonam 2, 10, 13. e. 4, 15, 20. m. 21. 5, 3, 25. 5, 4, 4. e. 5, 5, 4. e. 11. e. 7, 11, 5. i.

afferat autem aliam lect. ambiguam 1, 13, 5. i. 8. p. 547. 1, 10, 10. i. 16. i. 2, 2, 18. i. 2, 11, 16. p. 355. etc.

aliam corruptam 3, 5, 9. e.
— meliorem aut veram 2, 11, 13. p. 351. 7, 8, 20. 8, 1, 13. e.
— non neceſſario, per gloſſam etc. 1, 9, 8. i. 1, 11, 8. e. 2, 2, 11. m. etc. 3, 5, 5. i. 13. i. 3, 7, 2. e. 3, 10, 4. p. 667. 3, 12, 2. p. 709. 3, 14, 12. m. 4, 2, 6. m. p. 813. 4, 8, 12. i. 4, 11, 1. i. 4, 13, 2. p. 1006. 6. i. 5, 5, 15. p. 153. 6, 1, 20. p. 303. 6, 2, 3. p. 313. ſq. 7, 3, 6. p. 618. 7, 7, 4. p. 731. 8, 3, 7. i. 8, 5, 18. i. 8, 6, 14. e.

tum vt Ve. cum Ba. retineat vulg. 3, 7, 2. e. 3, 8, 15. p. 634. 3, 12, 18. i. 7, 7, 4. e. 8, 5, 18. i.
conſentiat vero et in lect. nouis, partim per gloſſam, partim per gloſſam aut vitium, aliter ve, 1, 8, 11. i. 1, 10, 13. i. 2, 13, 21. 2, 14. 10. p. 445. 12. e. 3, 3, 5. m. (8, 8, 18.) 4, 11, 4. p. 975. 11. m. 4, 12, 11, e. 4, 13, 16. p. 1020. 4, 14, 12. e. 14. i. 5, 3, 22. e. 5, 7, 14. p. 238. 6, 4, 8. i. 6, 6, 7. m. 6, 7, 17. e. 6, 8, 10. p. 501. 6, 9, 5. e. 6. 7, 1, 5. e. 7, 2, 12. i. 7, 6, 2. i. 7, 9, 7. p. 785. 21. i. 7, 10, 13. p. 836. 7, 11, 6. e. 8, 4, 4. p. 978. 8, 5, 11. p. 1031. 8, 6, 8. 18. p. 1071. 8, 7, 10. p. 1086. 16. m. 17. p. 1095. 8, 8, 17. m. 18. m.
it. in noua lect. vera 5, 5, 11. e. — ſaltem meliori 2, 11, 16. p. 355. 5, 4, 4. e.

ſed idem Ve. cum Ba. conueniat partim modo, diſſentiens in quibusdam, etiam adeo in aliis lect. vitioſis, 1, 10, 15. p. 414. 2, 10, 2. i. 2, 12, 10. i. 2, 13, 10. p. 395. 11. m. 3, 7, 7. i. 3, 11, 17. i. 3, 13, 9. i. 4, 5, 15. e. 4, 15, 12. m. 5, 2, 10. i. 5, 3, 8. p. 67. 5, 4, 4. p. 102. 5, 5, 12. e. 5, 6, 11. e. 5, 7, 7. p. 228. 6, 3, 12. p. 351. 6, 9, 12. e. 7, 1, 9. e. 7, 2, 10. e. 7, 6, 18. i. 7, 12, 3. e. 8, 8, 1. — 2, 10, 4. e. ſq. 5, 6, 17. e. 6, 3, 12. p. 351. 8, 7, 4. e. 8, 8, 3. e. — 2, 13, 21. p. 424. 4, 12, 7. m. p. 995. 15. i. 5, 3, 26. i. 5, 4, 16. p. 114. 5, 6, 13. i. e. 5, 7, 7. p. 228. 6, 2, 9. e. 7, 4, 1. i.

ſimiliter Vi. cum Ba. ſeruet vulg. bonam 3, 10, 4. p. 668. 4, 7, 9. e. 4, 8, 5. e. 4, 15, 6. p. 1045. 5, 5, 11. p. 146. 5, 7, 12. i. 6, 1, 14. i. 6, 9, 14. p. 531. 7, 6, 21. m. 7, 7, 2. e. 15. 7, 9, 5. i. 20. e. 7, 10, 13.

p. 836. 8, 1, 9. p. 912. 8, 2, 16. i. 8, 3, 16. i. 8, 7, 17. i.

afferat quoque meliorem, quam vulg. 1, 4, 18. p. 128. 1, 14, 16. p. 627. 1, 17, 10. i. 2, 8, 18. p. 260. 3, 6, 9. e. 4, 2, 12. p. 821. 7, 11, 6. i.

— etiam veram, quoad ſcripturam 1, 11, 2. p. 422.

conueniat porro in lect. rel., per gloſſam etc. 1, 1, 8. p. 26. 1, 13, 4. p. 536. 1, 17, 24. p. 743. 4, 12, 1. i. — 1, 2, 2. p. 34. 8. p. 50. — 1, 3, 13. i. 1, 4, 1. i. 16. i. — 1, 5, 2. i. m. 7. 2, 2, 18. i. — 1, 5, 26. i. 2, 2, 11. i. — 1, 5, 17. i. 1, 4, 9. e. 1, 17, 26. i. 2, 9, 6. i. 3, 2, 5. i. 8. e. 3, 7, 8. m. 6, 6, 11. i. — 1, 6, 21. e. 1, 12, 9. p. 493. — 1, 8, 3. p. 278. 6. e. 1, 14, 17. p. 630. 3, 11, 6. p. 690. — 1, 8, 12. p. 311. 1, 9, 2. i. 3. e. 16. i. 2, 14, 10. i. — 1, 10, 3. e. 4. i. 1, 16, 12. i. 2, 8, 16. e. 3, 1, 9. i. 3, 12, 11. p. 716. 4, 11, 5. m. — 1, 10, 8. p. 395. 2, 5, 10. p. 143. 3, 3, 2. m. — 1, 10, 13. 2, 6, 22. e. — 1, 11, 14. i. 1, 12, 5. i. 7, 8, 7. m. — 1, 13, 2. p. 529. 9. i. 11. e. 15. p. 573. 1, 14, 1. i. 5. e. 17. e. 1, 16, 7. p. 689. 2, 4, 18. i. 2, 6, 19. p. 195. 2, 7, 9. p. 223. 2, 14, 12. e. 2, 15, 6. e. 10. m. 3, 9, 1. i. 3, 12, 7. p. 713. — 1, 14, 11. p. 612. 2, 3, 6. e. 2, 9, 17. i. — 1, 14, 13. p. 617. 2, 9, 18. i. 6, 6, 3. p 417. — 1, 14, 19. e. — 1, 15, 17. p. 670. 1, 17, 24. p. 742. 2, 6, 5. p. 165. 2, 9, 6. e. 3, 10, 14. i. — 1, 15, 18. m. 2, 1, 2. p. 3. 2, 9, 6. p. 278. 3, 8, 13. p. 628. — 1, 16, 6. i. 7. i. 3, 8, 12. i. 6, 9, 4. p. 517. 2, 9, 17. p. 297. — 1, 17, 2. m. 9. i. 4, 10, 6. e. 5, 3, 19. i. — 1, 17, 3. e. 4, 6, 10. e. — 1, 17, 5. m. 8. p. 715. 9. p. 716. ſq. 719. 18. 20. m. 24. p. 743. 26. e. 2, 8, 10. p. 248. — 2, 1, 16. p. 23. ib. 23. p. 30. 3, 1, 2. p. 488. 3, 15, 1. e. 6, 1, 5. e. — 2, 2, 13. i. 19. p. 53. — 2, 3, 7. e. 20. e. 2, 13, 14. m. 3, 2, 8. m. — 2, 3, 9. i. 2, 14, 13. i. 7, 9, 16. e. — 2, 3, 17 p. 84. 2, 4, 2. p. 102. 8. i. 12. e. 13. p. 117. 18. m. 2, 13, 12. p. 401. 8, 7, 19. m. — 2, 5, 3. e. 4. p. 132. 2, 7, 4. — 2, 5, 8. p. 139. 13. i. 2, 6, 9. e. 10. p. 174. ſq. 16. p. 187. 2, 8, 1. i. 3, 6, 22. p. 593. 3, 9, 6. m. — 2, 9, 5. p. 274. 2, 12, 2. i. — 2, 9, 15. e. 2, 15, 12. m. — 2, 10, 11. i. 13. p. 322. 2, 11, 13. p. 360. 2, 13, 19. i. — 2, 12, 2. e. 11. i. 4, 1, 6. e. — 2,

13, 8. p. 390. 11. p. 398. 16. p. 410. 2, 14, 4. p. 431. bis, 3, 4, 3. e. 3, 14, 18. e. — 2, 15, 2. i. 5, 7, 9. e. — 2, 15, 9. p. 471. 3, 5, 2. e. 4, 1, 7. p. 803. — 3, 4, 15. i. 3, 12, 26. i. — 3, 5, 11. p. 570. 3, 6, 14. p. 582. ſq. 3, 7, 11. m. 18. m. 3, 9, 7. e. 18. i. 3, 10, 3. p. 664. 14. e. 3, 11, 9. i. 3, 12, 2. i. 21. p. 724. 3, 15, 9. i. — 4, 2, 3. i. 7, 6, 17. m. — 4, 5, 17. e. 4, 11, 11. e. 5, 5, 3. i. 7, 6, 15. i. 8, 3, 12. p. 960. 8, 8. 8. p. 1113.

conueniat etiam adeo in lect. vitioſa et corrupta 2, 2, 13. m. p. 47. 2, 3, 8. i. 2, 15, 2. e. 3, 1, 11. i. 3, 2, 1. m. 3, 15, 14. e. ſed

partim modo, (diſſentiens vel in diſtinctione, vel alias,) 1, 2, 10. 1, 5, 11. e. 3, 1, 7. p. 494. 3, 10, 10. i. — 2, 2, 4. p. 35. 4, 7, 14. e. — 1, 12, 4. p. 480. 7. i. 9. p. 492. 1, 14, 2. e. 3. i. 9. p. 608. 12. 14. m. 1, 15, 11. e. 1, 17, 6. i. 12. p. 700. 2, 2, 6. e. 13. i. 2, 6, 9. p. 172. 2, 7, 3. p. 208. 2, 10, 4. p. 306. 2, 12, 8. i. 10. e. 2, 13, 1. e. 12. p. 401. 18. p. 413. 2, 14, 9. p. 443. 2, 15, 11. p. 475. 12. i. 3, 1, 7. e. 14. i. 3, 2, 11. m. 3, 4, 5. p. 541. 11. m. 3, 5, 9. i. 3, 7, 8. p. 601. 3, 9, 18. i. 3, 10, 11. e. 3, 12, 11. i. 18. i. 4, 2, 8. e. 4, 8, 19. i. 6, 1, 16. i.

vt porro Ve. et Vi. ſeruet vulg., ſit que corruptus minus, quam Ba., in his 1, 4, 1. i. 3. i. 12. e. 2, 10, 3. i. 7. m. 18. e. 2, 11, 2. p. 337. 9. p. 346. ſq. bis, 13. i. 16. i. 2, 12, 5. p. 368. 2, 13, 10. p. 394. 397. 17. i. 19. p. 416. bis, 20. p. 420. 21. p. 422. 2, 14, 2. bis, 7. i. 9. p. 441. 12. p. 448. 451. 14. m. 2, 15, 5. i. 11. p. 474. 476. 13. e. 3, 1, 5. e. 8. i. 10. p. 496. 12. e. 14. i. 3, 2, 10. p. 512. ſq. 11. i. m. 13. i. 15. e. 16. bis, 19. 3, 3, 2. e. 3. i. 6. i. 9. i. 10. i. 3, 4, 9. i. 11. i. m. e. 16. m. 17. m. 18. e. 19. i. e. 3, 5, 3. i. 6. m. e. 8. e. 9. p. 566. 568. ſq. 3, 6, 10. i. 12. i. 16. e. 18. i. m. 19. i. m. 22. p. 592. 594. 3, 7, 2. i. 4. i. m. 12. ter, 13. m. bis, 16. p. 608. bis, ſq. 18. i. m. 19. p. 613. ſq. 3, 8, 1. 4. e. 9. i. m. e. 10. p. 625. 13. p. 627. ſq. 629. ſq. 15. e. 3, 9, 2. i. 5. i. 10. i. 11. e. 14. e. 15. e. 16. i. m. 17. e. 3, 10, 9. m. 3, 11, 4. i. 10. m. 11. m. 13. m. 18. m. 3, 12, 2. e. 5. e. 6. e. 7. m. 8. i. 9. i. e. 10. 11. e. 13. i. m. 15. i. 16. i. 17. m. 18. p. 721. bis, p. ſq. 19.

20. i. 21. i. e. 22. m. 23. m. 25. e. 3, 13, 4. m. 7. i. 8. p. 740. ſq. 11. m. 14. e. 16. e. 3, 14, 2. m. bis, 3. m. 4. i. e. 7. i. 8. i. 9. i. e. 10. i. m. 11. e. 12. e. 13. e. 14. i. 16. i. 17. i. m. ter, 19. 20. e. 3, 15, 2. m. 4. i. 8. p. 778. ſq. 11. m. 12. e. 13. i. e. 14. e. 15. e. 4, 1, 3. p. 798. 5. i. 6. m. 7. e. bis, 4, 2, 3. i. 5. i. 10. i. 12. i. 15. e. bis, 17. m. 4, 3, 1. 3. e. 5. m. 10. e. 11. e. 15. p. 843. ſq. bis, 19. i. 20. e. 21. m. 4, 4, 3. i. 5. e. 7. bis, 9. e. 10. i. 11. 12. i. 14. m. e. 15. 18. m. 4, 5, 3. e. 5. e. 6. i. 9. e. 10. bis, 14. m. 16. i. 4, 6, 2. m. 6. e. 7. i. 10. i. 4, 7, 1. i. m. 2. i. 4. e. 6. m. e. 7. i. 8. m. 9. i. bis, 4, 8, 2. 4. i. 7. e. 9. i. 10. e. 11. i. 13. e. 14. bis, 16. i. m. 17. i. 18. e. 19. i. m. 20. i. 21. i. e. 4, 9, 3. m. 5. i. bis, m. 7. e. 9. i. m. 10. i. 11. m. bis, 12. e. 14. m. 15. e. 17. i. 4, 10, 2. i. e. 4. e. bis, 5. i. 6. i. e. 7. m. 8. i. 12. e. 13. e. bis, 4, 11, 1. 5. m. bis, 6. e. 9. e. 13. e. 4, 12, 3. 4. ter, 6. e. 8. m. bis, 11. m. e. 14. i. m. 15. m. 4, 13, 2. i. 3. m. 5. i. 6. ter, 7. m. 8. i. e. 10. bis, 13. m. 16. i. bis, 4, 14, 1. i. 4. i. 5. e. 6. m. e. 7. i. 8. bis, 10. e. 14. m. bis, 16. m. 18. i. e. 4, 15, 2. m. 6. i. 7. e. 11. m. 12. e. 13. i. 16. i. 19. i. 5, 1, 3. p. 5. 8. i. m. 9. 10. e. 12. e. 13. i. 14. p. 24. 27. 16. i. 5, 2, 2. bis, 3. i. 4. ter, 5. p. 38. ſq. 6. i. 9. i. e. 11. bis, 5, 3, 2. m. 3. 4. i. 5. i. 6. e. 7. m. 8. i. 9. e. Add., 11. i. 12. p. 73. 75. 15. p. 80. 19. i. 21. i. m. 24. i. m. 25. i. 26. i. e. 5, 4, 2. m. 4. m. 9. e. 10. i. e. 14. ter, 17. m. 18. m. 19. e. 23. p. 123. 5, 5, 1. p. 130. bis, 9. p. 143. ſq. 12. i. 13. ter, 18. e. 20. p. 159. 5, 6, 3. p. 167. 4. p. 174. 6. e. 7. i. 8. p. 184. 16. p. 195. 20. e. 21. p. 210. 212. ſq. 22. i. 5, 7, 1. i. 2. i. m. 4. ſq. 7. i. 8. i. 9. e. 10. e. 14. m. 5, 8, 2. p. 242. 3. m. 8. e. 9. i. e. 10. e. 11. i. m. 12. m. e. 13. p. 256. 14. i. 15. m. e. 16. p. 261. ſq. 264. 17. 18. ter, 19. m. 6, 1, 2. i. m. 4. m. 6. m. 7. i. m. bis, e. 8. m. 9. i. bis, 10. i. 11. i. e. bis, 12. i. m. 13. e. 14. m. 15. e. 16. m. 18. i. bis, 20. p. 304. ſq. bis, 21. i. 23. i. 24. i. 6, 2, 1. i. 2. 3. p. 312. bis, p. ſq. 5. i. 7. i. m. 8. m. 10. p. 325. ter, 327. 14. e. 15. i. 16. i. 19. i. 21. i. 6, 3, 5. i. 7. e. 8. m. bis, 10. p. 348. 11. e. 12. p. 351. 13. m. 14. i. 15. i. 6.

2. i. 4. e. 7. e. 9. i. 10. i. 11. i. m. 13. e. 6, 5, 3. m. e. 5. e. 7. i. 11. p. 387. ter, p. ſq. 12. p. 389. 13. 15. p. 393. 16. p. ſq. 395. 18. i. e. 22. i. e. 6, 6, 1. p. 411. 2. p. 415. 4. p. 419. 422. 5. e. 8. i. 9. p. 434. 10. i. p. 434. m. p. 436. 6, 7, 2. p. 444. 3. e. 4. i. e. 7. p. 451. 9. i. e. 10. p. 460. 462. bis, p. ſq. 11. p. 464. 16. p. 473. 17. i. e. 18. p. 477. bis, p. ſq. 6, 8, 2. i. bis, 3. e. 5. e. 7. p. 494. ter, p. ſq. 11. p. 503. 13. i. e. 14. i. e. 15. p. 507. 16. i. m. ter, 17. 6, 9, 4. e. 6. i. 8. i. 10. e. 11. e. 12. i. m. 13. p. 529. 15. i. 16. e. 17. i. 7, 1, 1. i. 3. m. bis, 6. p. 550. 10. i. 11. i. 12. i. 14. p. 561. 15. m. 16. i. 18. i. e. 20. m. 21. p. 570. 574. 22. i. p. ſq. 24. p. 579. 26. e. 7, 2, 1. i. e. 4. m. 5. i. e. 7. i. 8. p. 588. 590. 9. m. 10. m. bis, 11. p. 594. ſq. 596. 12. m. 13. p. 598. bis, p. ſq. 14. i. bis p. 599. p. ſq. 15. i. 17. i. 19. i. 7, 3, 2. e. 6. ter, 7. e. 8. i. e. 9. p. 624. bis, 10. i. m. 12. i. m. bis, e. 13. p. 635. 16. i. 17. m. 7, 4, 1. i. e. 8. m. 10. p. 661. 12. i. bis, 13. e. 7, 5, 3. p. 669. 4. i. e. 5. e. 6. e. bis, 7. i. 8. m. e. 9. e. 10. i. e. 11. p. 683. ter, 12. p. 685. 18. p. 693. 7, 6, 3. p. 699. 4. p. 701. 6. m. 7. m. bis, 8. i. 9. i. 11. p. 710. ſq. 12. i. 13. e. 15. e. 21. e. 7, 7, 4. p. 734. 8. e. 11. m. 15. i. 7, 8, 3. e. bis, 4. e. 5. m. 7. i. m. 11. m. e. 12. i. 13. i. 18. p. 769. bis, 21. e. 22. e. 23. p. 774. 25. i. 27. i. 7, 9, 1. i. 2. i. bis, 5. i. 6. i. 7. p. 784. bis, 786. 8. e. 10. i. 11. p. 793. 12. i. m. 13. e. 14. e. 15. m. 17. e. 19. e. 20. i. bis, m. 21. m. 22. i. 24. p. 807. 7, 10, 1. i. ter, m. 2. i. 3. e. 4. i. e. 5. m. 6. p. 820. 7. p. 828. 8. i. 12. e. 13. i. p. 837. bis, 14. i. m. bis, 15. i. m. p. 841. 7, 11, 1. m. bis, 2. 3. i. 5. p. 849. 7. e. 8. m. 9. m. ter, e. 10. i. m. 11. i. m. 12. m. e. 13. i. m. 14. i. 15. i. e. bis, 17. i. 18. m. bis, p. 866. ſq. bis, 7, 12, 2. i. bis, m. 3. m. 5. e. bis, 6. i. 7. p. 876. 8. m. 9. i. 10. i. m. 11. e. 13. i. m. p. 883., e. 16. i. 18. e. 8, 1, 3. i. e. 6. i. 7. e. 9. i. m. p. 913. 16. i. 8, 2, 1. 2. i. bis, 6. p. 928. 7. i. bis, m. bis, 8. p. 933. 10. i. m. bis, 11. i. e. 12. bis, 13. m. 14. e. 16. i. 8, 3, 3. 4. i. 8. m. 9. p. 955. 10. i. m. e. 13. i. 14. i. m. 15. m. 16. p. 965. ſq. 17. e. 20. e. 8, 4, 1. 4. i. m. bis, 8. p. 983. 11. i. e.

12. m. 14. m. bis, 18. e. 23. m. e. 25. m. bis, e. 27. i. m. p. 1010, e. 28. p. 1013. 30. m. 8, 5, 1. 3. p. 1021. 9. i. m. 11. m. 13. m. 15. i. m. bis, e. 19. i. bis, m. e. 21. i. 8, 6, 1. m. 3. m. bis, e. 6. m. e. bis, 7. e. 10. i. e. 14. e. 15. i. e. 17. m. e. bis, 8, 7, 1. m. e. 3. i. e. bis, 5. i. m. bis, 7. e. bis, 8. p. 1083. bis, 9. i. m. 10. m. e. 13. m. 15. e. 16. i. 20. m. bis, 22. i. m. 8, 8, 3. p. 1104. 5. i. m. 7. i. 8. e. 10. i. e. 11. i. 13. i. e. 14. m. p. 1122. 15. m. ter, 16. i. 17. i. bis, 18. i. 21. e.

ſeruet porro vulg. dubiam 1, 4, 4. e. 2, 10, 2. p. 302. 2, 13, 8. p. 391. 4, 5, 1. e. 7, 11, 17. i. 8, 6, 17. e.

— non bonam 3, 6, 11. i. 3, 7, 19. p. 613. 4, 12, 1. e. 4, 14, 11. i. 4, 15, 18. 5, 1, 1. e. 6, 5, 2. p. 375. 6, 7, 19. i. 7, 1, 24. i. 7, 3, 14. p. 638. 7, 6, 8. i. 10. i. 7, 7, 7. p. 734. 7, 9, 6. m. 7, 10, 2. p. 812. 4. m. p. 815. 7, 11, 3. p. 846. 8. i. 14. p. 861. 7, 12, 19. e. 8, 4, 9. p. 984. 14. e. 8, 5, 18. e. 8, 7, 5. i.

deinde vt Ve. et Vi. conſentiat in ſcriptura lectionis, quoad accentum 2, 6, 19. p. 196. vel litteras 3, 2, 4. p. 507. ſed

in lect. aliis ſ. nouis, per gloſſam etc. 1, 1, 1. p. 4. 1, 5, 14. e. 4, 9, 14. p. 955. — 1, 8, 2. p. 268. 1, 9, 1. p. 330. 7, 7, 8. p. 735. 8, 5, 1. m. — 1, 10, 15. p. 414. 6, 5, 23. p. 408. — 1, 12, 14. i. 16. p. 517. 1, 14, 15. i. — 1, 13, 1. e. 17. p. 582. 6, 3, 9. p. 346. — 1, 15, 13. p. 660. 4, 11, 8. 4, 15, 4. i. — 1, 17, 15. i. 2, 5, 8. e. 2, 6, 7. p. 169. 2, 10, 10. i. 3, 2, 7. m. 3, 3, 5. e. 3, 6, 3. m. 3, 8, 4. p. 620. 6, 2, 7. e. — 3, 10, 3. i. 3, 15, 9. i. 4, 5, 11. i. 4, 9, 14. p. 955. 4, 13, 2. i. 13. e. 6, 3, 9. m. 10. p. 348. 6, 5, 23. p. 408. 6, 7, 6. e. 6, 8, 1. m. 7, 7, 7. p. 734. 8. p. ſq. 8, 3, 14. p. 963. 8, 5, 1. p. 1019. 8, 7, 4. e.

it. in lect. noua non mala 7, 3, 14. p. 637. — etiam vera 4, 4, 19. i.

partim vero tantum 2, 5, 14. p. 152. 2, 13, 10. p. 395. 8, 1, 2. m. — 4, 13, 8. m.

praeſertim in lect. praua 1, 3, 15. e. 1, 6, 18. e. 2, 5, 12. p. 149. 2, 15, 1. e. 2. e. 3, 13, 9. i. 4, 9, 12. i. 5, 6, 18. p. 203. 7, 5, 4. e. 7, 11, 14. i.

861. — it. in vario vitio 3, 5, 2. i. 3, 6, 19. i. 7, 5, 16. e.

diſſentiat porro in noua lect. vitioſa 8, 4, 24. i. — et alias, vt 5, 5, 11. p. 146.

tum vt Ve. et Vi. diſſentiat a Ba. cum in diſtinctionibus; tum in ſcripturae partibus pluribus, vt in ſpiritu, in accentu, in ſeparatim ſcribendis vocibus, in litteris vnis et dupl., quorum omnium exempla petentur e claſſibus ſupra propoſitis,

porro vt Mss. tres conueniant, interdum ex parte tantum, in gloſſis, vniuerſe 1, 3, 6. p. 70. 2, 3, 18. p. 87. 3, 9, 19. i. 6, 9, 10. p. 525. — 1, 4, 7. p. 101. 2, 9, 14. i. 5, 1, 14. p. 25. — 1, 4, 12. p. 115. 2, 13, 21. p. 422. 4, 7, 14. e. — 1, 5, 14. e. 1, 8, 12. p. 313. 1; 12, 5. p. 483. 8. e. 1, 13, 5. e. 1, 16, 12. m. 2, 5, 15. p. 155. 4, 7, 11. e. 7, 3, 12. e. — 1, 6, 3. p. 187. 1, 9, 18. p. 365. 1, 16, 8. i. 2, 5, 8. e. 2, 10, 19. e. 2, 11, 2. p. 336. 3, 15, 17. i. 4, 3, 15. p. 844. 4, 9, 15. p. 957. 6, 9, 11. i. — 1, 12, 3. p. 474. 11. p. 500. 12. e. 3, 2, 20. i. — 1, 13, 10. p. 551. 2, 13, 21. p. 422. 6, 4, 3. i. — 1, 15, 9. e. 1, 16, 10. p. 697. 2, 8, 3. i. 3, 15, 8. e. 4, 9, 10. p. 951. 5, 8, 7. p. 247. 7, 9, 7. p. 784. — 1, 17, 4. 8, 6, 3. e. — 1, 17, 18. e. 2, 5, 10. i. — 2, 5, 13. p. 155. 2, 6, 5. e. 21. i. 2, 9, 9. p. 285. 7, 11, 5. i. — 2, 10, 10. i. 6, 2, 17. i. — 2, 11, 12. e. 15. e. 2, 15, 3. i. 3, 1, 2. p. 488. 3, 3, 1. m. 3, 5, 11. p. 570. 3, 9, 20. i. 4, 3, 8. e. — 4, 9, 6. e. 4, 12, 5. m. — 4, 10, 5. e. 4, 15, 9. m. p. 1049. — 7, 1, 9. e. 8, 6, 11. i. — 7, 6, 4. e. 7, 11, 12. m.

in gloſſa nominatim ex addito ν ἐφελκ. 8, 6, 18. p. 1071.

in gloſſa multipl. 1, 13, 6. p. 542. 2, 6, 19. p. 196. 2, 11, 18. i. 2, 15, 13. p. 480. 7, 5, 17. p. 691. 7, 6, 3. e.

in gloſſ. praua 1, 17, 22. p. 737. 4, 15, 14. e.

— — noui plane verbi 2, 2, 1. p. 32.

— — non mala 1, 9, 20. p. 369. 1, 11, 14. e. 1, 12, 1. e.

porro in gloſſa aut vitio 1, 5, 13. e. 2, 14, 5. i. 4, 15, 14. p. 1055. — 1, 5, 19. p. 165. 26. i. 4, 3, 4. e. — 1, 9, 1. p. 331. 2, 5, 12. e. 2, 6, 7. p. 163. 2, 7, 4. p. 211. 2, 15, 3. i. — 1, 13, 13. p. 568. 2,

15, 8. e. 5, 5, 1. e. — 1, 13, 15. e. 1, 17, 5. e. 4, 13, 9. i. 7, 10, 6. p. 820. — 2, 3, 20. e. 7, 10, 13. p. 836. 8, 7, 13. e. — 2, 6, 5. p. 165. 22. p. 203. 2, 7, 11. i. 2, 8, 4. p. 239. 2, 9, 7. p. 281. 11. i. 6, 3, 9. e. — 2, 13, 6. p. 386. 20. p. 420. 4, 15, 10. m. 14. m. 15. p. 1056. 6, 3, 11. p. 350. — 5, 3, 12. p. 73. 8, 7, 20. e. — 6, 3, 10. e. 6, 9, 8. p. 522. 7, 6, 13. e. 8, 4, 8. e.

tum in vitiis, vniuerſe 2, 4, 1. e. 2, 5, 3. p. 129. 2, 6, 20. e. 3, 1, 15. e. 3, 10, 9. p. 672. 6, 8, 9. e. 8, 7, 12. e. — — in praep. 1, 7, 9. p. 258. 7, 5, 14. i. — — in omittendo 1, 3, 5. p. 68. 1. 4, 8. p. 104. 2, 7, 8. i. 2, 13, 13. i. 3, 11, 4. e. 7, 1, 15. e. — 2, 2, 10. i. 2, 3, 15. e. 2, 8, 1. e. 2, 10, 9. e. 3, 2, 4. i. 4, 13, 1. e. — 5, 6, 21. p. 215. 7, 1, 22. p. 575. — 1, 8, 8. p. 293.

praeterea in noua lect. bona 1, 1, 1. p. 2. 2, 2, 17. p. 51. 2, 8, 10. p. 247. 3, 11, 13. p. 697. 7, 4, 6. e.

it. in noua lect. vera 1, 6, 19. e. 3, 2, 11. e. 3, 6, 15. m. 3, 10, 15. m. 5, 4, 23. p. 124. 7, 1, 17. e. 7, 6, 16. m. 8, 6, 10. p. 1060.

deinde in lect. vulg. dubia 1, 9, 10. e. 17. p. 364. 20. p. 368. 1, 10, 1. e. 4. p. 388. 1, 13, 3. p. 531. 2, 2, 13. i. 2, 3, 20. p. 90. 2, 5, 13. p. 151. 2, 6, 18. p. 193. 2, 7, 8. p. 222. 10. p. 226. 13. i. 2, 8, 15. i. 2, 13, 8. p. 391. 4, 1, 9. p. 805. 5, 8, 8. i. 7, 8, 10. i.

it. praua 4, 2, 14. i. 4, 15, 6. e. 5, 5, 11. p. 146. 5, 8, 9. p. 251.

inſuper in ſcriptura 7, 11, 5. p. 849. — ſed partim modo 4, 9, 11. m. 4, 13, 15. p. 1019. — 1, 8, 11. p. 305.

conſentiant autem tres Mss. in lect. rel. modo ex parte 1, 3, 12. p. 82. 1, 6, 2. p. 186. 1, 8, 2. p. 268. 10. p. 299. 1, 11, 12. p. 453. 1, 12, 13. i. 14. p. 513. ſq. 1, 13, 7. p. 544. 10. p. 551. 16. p. 578. 1, 14, 2. e. 1, 16, 5. p. 682. 10. p. 697. 1, 17, 5. e. 12. i. 16. p. 728. 22. p. 737. 2, 2, 5. p. 36. 2, 5, 8. p. 138. 10. p. 142. 15. p. 155. 2, 6, 5. e. 19. p. 196. 2, 9, 18. e. 2, 11, 18. p. 360. 2, 13, 6. p. 386. 10. p. 395. 21. p. 422. 3, 6, 4. e. 3, 8, 3. 4, 14, 4. e. — 3, 13, 9. i. m. 3, 14, 17. p. 768. 4, 2, 23. 4, 4, 6. m. 4, 9, 11. m. 15. 4, 13, 15. m. 4, 15, 9. i.

5, 5, 4. p. 136. 5, 6, 14. i. 6, 1, 1. i. 6, 6, 9. i. 6, 9, 1. i. 10. p. 524. 7, 1, 9. e. 7, 2, 14. p. 600. 7, 5, 12. p. 685. 17. 18. p. 691. 7, 9, 18. e. 7, 11, 11. m. 7, 12, 7. e. 8, 1, 13. m. 8, 2, 8. i. 8, 3, 15. 8, 4, 12. ſq. 24. i. 28. p. 1015. 29. m. 8, 6, 4. p. 1052. 8, 7, 11. e. 22. e. 8, 8, 3. p. 1105. 9. i.

it. in noua lect. vera 2, 2, 17. p. 51. 4, 13, 11. e.

Placet nunc addere quaedam ſuper Codices noſtros per Corollaria alia, in

I. *lectiones* ineptas *eminenter*,

quales ſunt Ba. 1, 5, 27. i. 1, 12, 9. i. 1, 15, 7. e. p. 649. 11. p. 655. 1, 16, 5. p. 682. 2, 2, 20. i. 2, 3, 22. p. 93. ſq. 2, 10, 3. p. 303. ſq. 4. p. 306. 3, 3, 9. p. 531. 11. p. 534. 7, 5, 11. p. 683. — cum Ve. 1, 10, 7. e. 2, 5, 12. p. 149. 2, 7, 10. p. 225. 3, 2, 13. p. 516. 3, 11, 17. p. 703. — cum Vi. 1, 10, 8. p. 395. 2, 2, 13. p. 47. 2, 4, 5. p. 107. 2, 9, 15. e.

ſed Ve. 1, 10, 4. p. 386. 1, 14, 7. p. 603. 2, 3, 12. p. 77. 2, 5, 12. p. 149. 2, 9, 7. p. 281. 3, 5, 2. 3, 11, 17. i. — cum Vi. 1, 13, 1. 2, 2, 19. e. 2, 15, 2. e.

denique Mss. tr. 1, 6, 2. e. 1, 11, 11. e. 2, 3, 14. p. 81. 2, 4, 1. e. 2, 11, 18. p. 360.

II. *lectiones* vulg. *ſeruatas*,

cum vulg. retinet Ba. ineptam 2, 15, 2. e. ſed noua Ve. et Vi. tamen et ipſa eſt corrupta,

it. cum Mss. tres ſuſtinent vulg. 1, 13, 5. p. 538. ſq. quam critici pro gloſſemate habuerunt.

III. *lectiones* nouas *inſigniter*,

quales praebent Mss. tr. 1, 6, 19. e. 2, 3, 20. e. 3, 2, 11. e. 7, 1, 17. e. — it. Ba. 4, 15, 18. e. — ſed cum Vi. 1, 4, 18. p. 128.

IV. *lectiones vtiles* in *futurum*,

quas intelligo ſic, vt e praebitis, quanquam vitioſis, tamen olim reperiri fieri que poſſit melior, ſi non vera; quemadmodum ipſe iam his vſus ſum interdum ad corrigendum atque excipiendum. Eo referentur illae Mss. tr. 1, 9, 20. p. 369. 4, 2, 21. e. — it. Ba. 4, 5, 1. e. 4, 15, 20. p. 1061. 6, 7, 19. i. 7, 11, 8. i. 8, 5, 18. e. — ſed 2, 5, 8. p. 138. quam Ba. cum Ve., vtilior Vi.

V. lectiones *natas* ex *aliis*,

quales fuerint hae, e Ba. quidem Vi. 1, 5, 11. e. 27. i. 3, 15, 14. e. — it. Ve. 5, 6, 13. i. 7, 4, 1. i. 8, 4, 28. p. 1012. — et vtriusque Ve. ac Vi. 1, 3, 15. e. 5, 6, 18. i.

VI. lectiones *plenas* vel *minus*,

quo loco comprehendo non tantum hoc, quod *lacunas* explent Mss. tr. 2, 2, 23. et Ba. 4, 4, 6. p. 851., non item 2, 5, 3. p. 151. 7, 2, 14. p. 600. — qui adeo Ba., pro vna voce, modo lacunae ſignum ſ. ſpatium inane tenuit 2, 13, 8. p. 391.

verum maxime iſta, quod non ſunt plena Excerpta Codicum, vt Ve. 1, 1, 1. p. 4. 4, 2, 8. e. — quod que ipſorum Codicum alius alio copioſior eſt parcior ve in praebendis lect. aliis, veluti Ve. 2, 3, 18. p. 260. exhibet modo vnam partem lectionis verae, verbum quidem, at Ba cum Vi. alteram quoque, caſum pron., tum idem Ve. per ſupplementum e gloſſa 2, 4, 2. p. 102. pauciora addit, quam Ba. et Vi., porro contra non omittit quaedam Ve. idem, vt rel. tamen faciunt, 3, 9, 3. i., nec Vi., vt Ba. cum Ve., 2, 6, 11. p. 177. 2, 9, 18. e. nec Ve. cum Vi., vt Ba., 3, 15, 15. i. p. 787. cf. caetera ſupra in loco de *Omiſſis*.

Corollarium peculiare

damus hoc, quod videat, quomodo habeant ſeſe Codices noſtrates

I. ad Ms. Schotti,

qui quidem conſentit cum Ba. 1, 2, 2. p. 35. m. 3, 5, 9. p. 568. m. 5, 8, 8. p. 250. m. 7, 10, 8. p. 829. m. — — cum Vi. 2, 14, 9. p. 442. e.

ſed partim modo cum Ba. et Vi. 4, 13, 2. p. 1006. m. — — cum Mss. tr. 2, 6, 22. p. 203. m.

diſcrepat contra a Mss. tr. 1, 10, 4. p. 387. 14. p. 411. i. 2, 3, 25. p. 99. 2, 13, 22. p. 425. i. 2, 14, 12. e. p. 452. 4, 3, 15. p. 843. e. 4, 12, 6. p. 994. 4, 15, 9. p. 1048. e.

et ſic, vt faciat cum Pol., e gloſſa 2, 11, 4. p. 339. i.

porro ita, vt mendoſior ſit, quam noſtri Codices, per haec loca 1. 8, 8. e. 2, 2, 20. e. 4, 8, 7. p. 917. m. 4, 9, 12. p. 953. e. 8, 4, 18. p. 997. m.

atque adeo alius eſſe debeat, quam aliquis e noſtris. Enimvero vbi terrarum lateret adhuc, nondum ſciebam, quum haec conſignarem.

Tum

II. ad Suidam

comparati Codices noſtri, deprehendebantur ſic, vt Suidas

a) ſeruaret vulg. cum Ba. 1, 14, 15. p. 620. e. Ald. — — cum Ba. et Vi. 7, 1, 7. p. 552. i. — — cum Ve. 4, 7, 2. p. 897. — — cum Ve. et Vi. 3, 6, 19. p. 590.

m. 4, 7, 1. p. 894. m. 4, 8, 21. p. 928. m. — — cum Mss. trib. 4. 6, 12. p. 892. e. 4, 7, 2. p. 897.

etiam vulg. vitioſam cum Mss. trib. 7, 9, 7. p. 784. m.

b) haberet vulg., a librario ſuo deprauatam, cum Mss. tenerent clam ſanam 7, 7, 13. p. 741. m. — it. 1, 17, 24. p. 743. e.

c) teneret alias lect., quam Mss., 1, 14, 16. p. 625. e. 3, 1, 14. p. 500. e. 4, 7, 1. p. 893. e. 6, 1, 11. e. p. 289. e. 7, 1, 8. p. 553. e. 10. p. 555. m. 7, 10, 8. p. 829. e. 7, 12, 5. p. 873. m. 8, 2, 6. p. 928.

d) conſentiret in noua lect., vel partim, cum Ba. 2, 9, 2. p. 265. i. — — cum Ba. et Vi. 2, 7, 3. p. 208. e.

vel plane, cum Ba. 7, 6, 7. p. 705. i. 7, 8, 21. e. p. 772. m. — — cum Mss. trib. 7, 4, 6. e. p. 656. e. ſq.

COMMENTARIVS DE EDITIONIBVS HERODIANI.

In hac de editionibus Herodiani commentatione res a me agetur ſic, vt *primo* afferam, quas alii habuerint, et quid de iis ſtatuerint, *deinde* quas ego tenuerim, et quales inuenerim eas tractando.

Igitur in Fabric. biblioth. Gr. T. 7. p. 11. haec ſunt. „VIII. A Grammatico Herodiano hauddubie diuerſus *) fuit Herodianus, qui Hiſtoriam Caeſarum dictione eleganti et perſpicua ſcripſit. Nam et aetas, qua vixit, et vitae genus aperte vtrosque diſtinguunt. Grammaticus apud Marcum Antoninum, A. C. 180. defunctum, gratioſus fuit: Hiſtoriae ſcriptor longe poſt vixit, vltra annum nempe 238, in quo eius tela Hiſtoriae deſinit, licet in calce libri ſecundi ait, ſe LXX annorum res tradere conſtituiſſe. Alter ille Grammaticam docuit, neque aliam, quam vmbraticam vitam duxit; at ſcriptor Hiſtoriae l. 1. c. 2. teſtatur, ſe, ἐν βασιλικαῖς ἢ δημοσίαις ὑπηρεσίαις γενόμενον, ea, quibus ipſe interfuerit, exponere. Laudatur ab Euagrio Scholaſtico l. 5. Hiſt. Eccleſ. c. vlt. et Trebellio Pollione in triginta Tyrannis c. 32, Lampridio in Alex. Seuero c. 52. et 57. et in Antonino Diadumeno c. 2, a Iulio Capitolino in Maximo et Balbino c. 15. atque in Albino c. 12, vbi eum *ad fidem pleraque dixiſſe* tradit, et in duobus Maximinis c. 13., quo loco notat, eum *Maximino in odium Alexandri plurimum fauiſſe.* Alii Pertinacem nimis ab eo laudatum arguunt, alii temporum et annorum notationem omiſſam, alii, vt Tillemontius **), non orationes modo ex ingenio attributas iis, quos loquentes inducit, quod ipſi eſt cum aliis Hiſtoricis commune, ſed Epiſtolas quoque.

*) Confundunt alii, Gesnerum in Bibl. et Sigonium in iudicio de Hiſtoricis Romanis ſecuti, a quibus recte diſſentit Hanckius l. 2. de Rom. rerum ſcriptoribus p. 294. Fuit etiam Herodianus quidam iunior, belli dux ſub Iuſtiniano, de quo multa Procopius. Vide etiam de Herodiani ſtatua Codini Origines CPol. n. 75. Combeſiſii faſciculum rerum CPol. p. 7. etc.

**) Tillemontius in vitis Imperatorum T. 3. nota 2. in vitam Macrini p. 614. Tout le caractere de l' Hiſtoire d' Herodien, qui eſt fort orateur, porte à croire, que les lettres et les harangues, qu'il raporte, ſont de luy même et non pas de ceux, qu'il fait parler. adde notam 6. in vitam Maximini I, p. 635. ſq.

Exſtat Herodiani *Hiſtoria Romana* ab exceſſu Marci Antonini vsque ad Gordianum nepotem, qui Maximino (ita) ſucceſſit, deſcripta *libris* VIII., quos legit etiam Photius, atque ab iudicio ſcriptoris et dictionis amoenitate commendat Codice XCIX.

Prodiit

Graece Venet. apud Aldum 1503. fol. vna cum Scholiaſte Thucydidis, et Xenophontis ac Gemiſti Plethonis de rebus Graecorum.

Louanii 1525. 4. ſeparatim.

Baſileae 1530. forma minore.

Latine ex verſione praeclara Angeli Politiani ad Innocentium VIII., quam incerta et parum credibili fama aiunt quidam eum Georgio Tiphernati ſurripuiſſe.

Bononiae 1493. fol.

Argentorati 1513. 4. ex aedibus Schurerianis.

Lugd. 1551. 1559. 12.

Antvverp. 1566. 12.

atque ſaepius inter caetera Politiani opera, Venet. 1498. fol. Pariſ. 1512. fol. Lugd. 1537. 8.

Graecae et Latine cum Politiani verſione

Venet. 1524. 8.

Baſil. 1535. 8. 1543. 8. 1549. 8. 1563. 4.

Cum H. Stephani notis in margine et locorum quorundam verſionis Politiani emendatione. Pariſ. 1581. 4. Lugd. 1611. 8. In Pariſienſi editione a Stephano additi libri duo primores Zoſimi, antea inediti.

Cum H. Stephani notis, Erici Memmii et Andreae Schotti emendationibus, notis que Frid. Sylburgii, in tomo tertio ſcriptorum Hiſtoriae Romanae minorum. Francof. ex officina Wecheliana 1590. fol.

Francof. 1630. 8. et Lond. 1639. 8. cum Danielis Parei monitis et exemplis Ethico-politicis.

Argentorat. 1644. 8. prima editio capitibus diſtincta, cum argumentis, notis et indice latino Ioannis Henrici Boecleri. In altera A. 1662. 1672. 8. accedit Balth. Scheidii index Graecus.

Oxoniae 1678. 8. et 1704. 8. cum notis breuibus Variorum.

Patauii 1685. 8.

Pauli Voëtii in Herodiani Marcum et Commodum notae. Vltraiect. 1645. 12.

Gallice Herodianus per Io. Colinium, e latina Politiani verſione. Lugd. 1541. 1546. 8. cum notis.

Interprete Iac. Conteſio, Vintemilleo Rhodio, Conſiliario in parlamento Diuionenſi. Lugd. 1554. fol. His, qui eius reprehenderunt dictionem, reſpondit in libello, qui inſcribitur *Remonſtrance aux cenſeurs de la langue Françoiſe.* Recuſa illa verſio Pariſ. A. 1580. apud Fed. Morellum.

Tertia Boisguilberti, ex latina Politiani, Pariſ. 1675. 12.

Noua Mongaulti, e Graeco, cum notis. ibid. 1700. 8.

Germanice per Hieronymum Bonerum. 1530. Auguſtae Vindel. fol.

Recuſa verſio et recognita Hamburgi 1660. 8.

Belgice interprete Petro Rabo, Roterodami 1683. 8."

Idem Fabric., pertractans Scriptores in Photii Bibl., T. 9. p. 406. „XCIX. Herodiani *ἱστορικοὶ λόγοι η*, *Hiſtoriarum libri* VIII., qui itidem exſtant, de quibus — nunc iuuat addere, quod tabulam chronologicam accuratam annorum ſexaginta, quos inſignis ille ſcriptor perſequitur, ab A. C. 180. ad 239., exhibet V. D. Io. Vignolius in diſſ. 2. Apologetica de anno primo Alexandri Seueri Aug. cap. 10. vide Opera S. Hippolyti T. 1. p. 203."

Verſionem Herodiani Politianus in Epiſtola ad Andream Magnanimum, lucubrationi illi praefixa, teſtatur dictatam a ſe pauculis diebus ſic deambulante. Innocentii VIII. Epiſtolae binae, quibus et Politiano et patrono eius Laurentio Medici gratias pro Herodiano, tam pulchre Latinis dato auribus, agit, leguntur inter Politiani Epiſtolas VIII. 2. 3.

Nouam *Germanicam* verſionem eiusdem ſcriptoris perſpicuam et elegantem nuper e Graeco dedit vir doctus neſcio quis, excuſam Halae Sax. 1719. 8. cum praefatione Menantis, ſiue, qui ſub illo latet nomine, D. Chriſtiani Frid. Hunoldi.

Nec minus elegans de Graeco *Gallica* L. Mongaulti, eiusdem, a quo Epiſtolas Ciceronis erudite in Gallicum ſermonem verſas habemus, poſt priorem Anni 1700. editionem recuſa eſt Pariſ. 1712. 8.

At interpres Germanicus in Bibliotheca nouiſſima obſeruationum et recenſionum, quae Halae Saxonum Latine in 4. edi A. 1718. coepit, ſect. 4. p. 156. ſq. nonnullos in Politiani interpretatione velut corporis pulcherrimi naeuos nimiam que omittendi licentiam reprehendere non dubitat.

Caſtigauerat etiam ſimili nomine Politianum H. Stephanus. Nihilo minus Io. Henr. Boeclerus A. 1644. 8.

maluit Herodianum dare cum Politiani verſione ſincera, reiectis H. Stephani interpolationibus. *Cuius*, inquit, *cenſura quam non ſit aequa et erudita, non vno ſpecimine oſtendimus ſuo loco.*

Tan. Fabri Epiſtola ad Io. Frid. Gronouium, qua plura Herodiani loca illuſtrantur, et quae in poſterioribus Argentoratenſibus editionibus 1662. 1672. 1694. 8. cum Balth. Scheidii locupletiſſimo Graeco indice adiuncta legitur, eſt inter Epiſtolas Tan. Fabri, iunctim editas Salmurii A. 1674. 4. T. 1. Epiſtola 75.

In editionibus Graecolatinis Oxonienſibus A. 1678. 1704. 8. itidem Latina Politiani hinc inde ad Graecum recognita deprehenduntur, adiunctis breuibus notis.

Sine notis Graece et Latine vidit etiam lucem Herodianus Ingolſtad. 1608. 8.

Ab hoc ſcriptore — quem accuratioris curae et exquiſitae artis nomine Curtio in Latinis Boeclerus comparabat, Wagenſeilius Salluſtio — diuerſus eſt Herodianus, cuius mentionem facit Photius Cod. LXV. p. 46. ex libro ſeptimo Theophylacti Simocattae: alius item, ad quem Rhetoris Libanii Epiſtolae."

Porro Fabricius ib. T. 13. p. 608. e., producens Scriptores Gr. ex Aldi Officina, modo ſic „Herodianus cum ſcholiaſte Thucydidis, Xenophontis que et Gemiſti Plethonis ἑλληνικοῖς. Venet. 1503. fol."

ſed p. 620. m. inter Scriptores Gr. ex Officinis Stephanorum „Herodianus cum Politiani interpretatione, huius que partim ſupplemento partim examine H. Stephani et emendationibus et locorum quorundam expoſitionibus: et libri primores duo Zoſimi primum Graece editi, cum Lat. Verſ. 1581. 4. H. S. — Hiſtoriae Romanae ſcriptores Graeci Xiphilinus et Herodianus Graece et Latine, et ſex Latini ſcriptores Hiſt. Auguſtae et Ammianus Marcellinus cum Pſeudo Feneſtella de Magiſtratibus ſacerdotiis que Romanorum et Pomponio Laeto de Rom. Magiſtratibus, ſacerdotiis et legibus 1544. 8. quatuor Volum. R. S. — Varii Hiſtoriae Rom. ſcriptores partim Graeci partim Latini in vnum corpus redacti, itidem quatuor Volum. 1568. 8. H. S. In hac collectione occurrunt — Volumine ſecundo Xiphilinus et Herodianus Graece et ſeorſim — Herodianus ex verſione Politiani."

ib. p. 621. e. „Conciones ſiue Orationes ex Graecis Latinis que Hiſtoricis excerptae, Graecis quidem Herodoto, Thucydide, Xenophonte, Polybio, Arriano, He-

rodiano. — (p. 622. i.) Ex Graecis excerptae interpretationem Latinam adiunctam habent nouam vel recognitam ab H. Stephano praefixis argumentis, et indice in ſua cauſarum genera digeſtas orationes exhibente. 1570. fol. H. S.

ib. p. 634. e. inter Scriptores Gr. Frid. Sylburgio curante editos. „Sed hoc loco non praetereunda ampla et accurata Sylburgii collectio *ſcriptorum Hiſtoriae Romanae*, Francof. apud Wechel. 1588. 1599. fol. tribus Voluminibus. — (p. 635. i.) Sed *tertius* Tomus —, quo Graeci ſcriptores continentur hoc ordine: — (ib. p. m.) Herodiani ſuorum temporum hiſtoria, decem Imperatorum res geſtas continens, a morte Marci vsque ad initium Gordiani III, h. e. ab anno vrbis 932. vsque ad ann. eiusdem 990. p. 463."

Quibus illico adiungimus, quae manu b. Leisneri ad finem ed. Ald. 2. ſignata reperimus. „Editionibus Herodiani a Fabricio commemoratis addi poſſunt

1. Henrici Stephani, cum eiusdem notis in margine et locorum quorundam verſionis Politiani emendatione, cui editioni additi etiam ſunt libri duo primores Zoſimi Lugd. 1624.
2. Ingolſtadienſis 1593. quae fere ad Baſileenſem expreſſa eſt.
3. Herodianus eſt etiam inter varios hiſtoriae Romanae ſcriptores partim graecos partim latinos in Vol. 2. qui ſunt editi 1568. 8. H. S.
4. Idem Herodianus eſt inter Hiſtoriae Rom. ſcriptores 1544. 8. quatuor Volum. editos a R. S. v. Fabric. B. G. Vol. 13. p. 620."

Tum in Chriſtoph. Saxii Onomaſtico Literario habentur haec, p. 256. m. „Erotianus, *vel* Herodianus, Gloſſarii Hippocratei auctor" — p. 316. e. „Herodianus, Apollonii Dyſcoli Fil. Alexandrinus, Grammaticus Imperatori M. Aurelio" — p. 364. m. „Herodianus, Alexandrinus, diuerſus ab Herodiano, Dyſcoli F. —, Grammaticus et Hiſtoricus inſignis, res in orbe Romano geſtas ab obitu M. Aurelii Aug. vsque ad initia principatus Gordiani III. Aug. ſtilo perſecutus eſt. Maximino eum fauiſſe in odium Alexandri, neſcio quam vere, ſcribit Capitolinus, in Maximinis duobus c. 13. (nil deinde afferentis in editiones Noſtri, niſi p. ſq. i.) — Nouae Herodiani editionis a Io. Frid. Leisnero, Rectore Scholae Thomanae Lipſienſis, apparatae, verſionis que ſimul Bergleri promulgandae ſpem fecerunt auctores Nou. Act. Lipſ. 1760. Maio menſe, p. 244. quae fortaſſis morte viri doctiſſimi, a. 1767. extincti, decollauit."

Praeterea Introductio in Linguam Graecam, Auctore Io. Ern. Imm. Walchio, edit. ſecund. Ien. 1772. p. 68. m. §. LXXII. tenet iſta. „Sub Valeriano imp. anno Chr. 238. vixit Herodianus. Hiſtoriam ſui temporis libris VIII. ſcripſit, ſiue res Romanorum geſtas a morte Marci Antonini vsque ad Gordianum iuniorem. Editiones huius ſcriptoris habemus

Bononienſem 1493. fol.
Aldinam 1503. fol.
Florentinam apud Philipp. Iuntam 1517. 8.
Venetam 1524. 8.
Henrici Stephani 1581. 4.
Balth. Scheidii, Argentorat. 1662. 8.
Oxonienſem 1699. 8. et
Edimburgenſem Io. Patoni 1724. 8.

Dictio eius laudem habet perſpicuitatis, elegantiae, et naturalis cuiusdam fluminis. Quanquam non negandum eſt, eam attico dicendi genere paullo eſſe fuſiorem. Merito quoque temporum notationis paullo ſtudioſior eſſe debuiſſet."

Inſuper D. I. G. Hauptmanni Notitia Breuior Auctorum Veterum Gr. ac Lat., ed. Gerae et Lipſ. 1779. p. 122. m. ſect. CXXI. fert haec. „Herodianus Alexandrinus, vltra annum 228. vixit. Scripſit *hiſtoriarum libros octo*, quibus res imperii poſt Marcum, vsque ad tempora Balbini et Maximi, i. e. hiſtoriam aetatis ſuae, complectitur. Habemus huius operis editiones

Graecas Venet. 1503. fol.
Florent. 1517. 8.
Ven. 1524. 8.
Louan. 1525. 4.
Baſ. 1530. 12.

Gr. Lat.
Ven. 1524. 8.
Baſ. 1535. 8. ac ſaepius
Par. 1581. 4.
Lugd. 1611. 8.
nec minus ob indicem locupletiſſimum inprimis commendabilem et Io. Boecleri animaduerſionibus ornatam, indicem autem elaborauit Balth. Scheidius, Arg. 1662. 1672. 1694. 8.
Oxon. 1678. 1699. 1704. 8.
Patauii 1682. 8.

Vertit *Lat.* Angelus Politianus. v. Krauſii *noua litter.* 1719. p. 64. — 68.

Habemus etiam interpretationes *Germanicas*, quarum

Hieron. Boneri prodiit Aug. V. 1530. Francof. 1565. 8. Hamb. 1660. 8.

I. H. Zopfii inſcribitur: Herodiani Römiſche Hiſtorie ſeiner Zeit zum erſtenmale aus dem Griechiſchen ins Deutſche überſetzt mit einer Vorrede vom Menantes. Halae 1719. 8. cf. Verm. Bibl. 16. St. 3. N. Crit. Beytr. P. 10. p. 217. ſqq.

Optimam G. A. Detharding inſtruxit, cum praef. Lud. ab Hollberg L. B. baroniae Hollbergenſis Hafn. 1747. 8. Hollbergius ipſe Danicam antea dederat. Schr. d. Altd. D. Geſ. p. 131. ſq.

Gallice verterunt

Io. Colinius Lugd. 1541. 1546. 8.
Iac. Conteſius ib. 1554. f. Pariſ. 1580.
Boisguilbertus ib. 1675. 12.
Mongaultus ib. 1700. 8. 1712. 12.

Belgice Petrus Rabus Roterod. 1683. 8.

Italice non nominatus Venet. 1529. 8.

Anglico carmine C. B. Stapletonus Lond. 1652. 4.

Illuſtrarunt Dan. Pareus, Paulus Voëtius, Boeclerus cet. Quantam vtilitatem hic ſcriptor adferat, multi ſignificarunt ac iam Photius de eo iudicauit, quod dictionem prae ſe ferat claram, perſpicuam, iucundam, quod vocabulis vtatur temperatis, neque ſupra modum Atticis, quod neque ſuperuacaneis tumeat, neque neceſſarium aliquid omittat, quod que, ſingulis hiſtoriae virtutibus, paucis cedat. v. Schurzfleiſch. *epp. arc.* T. 1. ep. 196. p. 314. "

Ex Harleſii V. Cl. et D. autem Introduct. in Lingu. Gr. exſignarat olim mihi neſcio quis ſic. ,, Herodianus floruit a. Ch. 238., diuerſus vero eſt ab Herodiano, Dyſcoli filio, de quo ſupra. Noſter in publicis officiis ſe verſatum eſſe, ipſe teſtatur l. 1. c. 2. fin. — Res ab imperatoribus Romanis geſtas, ab obitu M. Aurelii vsque ad initia principatus Gordiani III. Aug. L. VIII. expoſuit. — Saepius editi ſunt libri illi: nos vero potiores, quae manus doctorum hominum medicas expertae ſunt, editiones recenſebimus.

Princeps eſt Aldina, cum Xenophontis Omiſſis, Venet. 1503. fol.

Sequuta eſt Florentina apud Phil. Iuntam 1517. 8. cum elegantiſſima, at non vbiuis fida interpretatione An-

geli Politiani, quae Bononiae 1493. fol. primum lucem viderat,

cum eadem Politiani interpretatione aliquantiſper mutata a Stephano, qui emendationes atque expoſitiones addidit, idem que Zoſimi L. II. primus vulgauit. Pariſ. 1581. 4.

cum H. Stephani notis, Erici Memmii, et Andr. Schotti emendationibus, notis que Fr. Sylburgii, in tomo Sylburgii tertio ſcriptorum hiſtoriae Rom. minor. Francof. ex officina Wechel. 1590. fol.

Commoda eſt editio, capitibus diſtincta, cum notis tum criticis, tum in primis hiſtoricis Io. Henr. Boecleri Argent. 1644. 8. recuſ. 1662. et 1672. 8. quibus poſterioribus edd. acceſſit Index graecus Balth. Scheidii copioſiſſimus, in quo etiam de varietate et veritate lectionis interdum diſputatur.

libri VIII. recogniti et illuſtrati, Oxoniae 1699. 8. gr. et lat. Editio Stephani, cuius quoque emendationes in textum receptae ſunt, eſt fundus. Textui ſubſtratae ſunt notae breues Stephani, Memmii, Sylburgii et editoris, qui praecipue Herodianum cum aliis ſcriptoribus hiſtoricis contulit.

gr. et lat. per Ioh. Patonum, Edinb. 1724. 8.

Nouam editionem cum Bergleri interpretatione paraturus erat I. Frid. Leisnerus, at illo 1767. fatis intercepto, Irmiſchius V. Cl. Scholae Plauianae rector, cura Herodiani ſuſcepta, nouam recenſionem inſtituet, atque meliorem dabit et contextum et commentarium.

Hiſtoricis optimae notae adcenſendus eſt Herodianus, qui fidem in primis et libertatem retinuit: in Alexandro tamen et Maximino fides vacillare videtur criticis, qui praeterea diligentiorem temporum notationem in eo deſiderant. — Dictione vtitur clara, perſpicua et iucunda, nec eloquentiae caret laudibus, praecipue in concionibus, quas more aliorum hiſtoricorum immiſcuit, et quae ab breuitate, acumine et ſententiarum grauitate commendantur. Atque Boecler. in praefat. ad ſuam editionem, Schirach. alii que eum Dioni Caſſio praeferunt. — Pro Herodiano dixit et ſpecimen dedit verſionis Berglerianae I. Frid. Leisner in proluſ. de Herod. etc. — Zanetus et Bongiouanus in indice bibliothecae graecae S. Marci, Venet. 1740. fol. contulerunt codd. Mss. cum ed. Stephani vsque ad dimidium cap. XII. lib. IV. atque farraginem variarum lectionum ſatis amplam exhibuerunt. Has ſub examen vocauit, atque alias obſer-

vationes, quae tum ad emendandum, tum ad explicandum Herodianum valere poſſent, egregias addidit Frid. Andr. Stroth. "

His Latinis accedant, quae praebuit Iuglerus V. D. quondam, nunciata primum per litteras Luneburg. d. 4. Sept. 1774. „Sonſt iſt es mir recht verdrüſslich, daſs uns bey neulicher Unterredung nicht der Herodian eingefallen iſt, deſſen Ausgabe von Deroſelben gelehrten Bemühungen erwartet wird. — Vor wenigen Tagen ſahe ich hier Ioh. Chr. Franckii Biblioth. nouiſſ. Obſeruat. ac Recenſionum Halae 1719. 4. worinn mir p. 156. defectus et naeui quam plurimi in Politiani verſione Herodiani, und p. 164. Obſeruatio hiſtorica de variis editionibus Herodiani vorkamen. Es kann ſeyn, daſs Ihnen dieſe Stellen entwiſcht ſind; deswegen zeige ich ſie an. Vielleicht haben ſie bey Dero Vorhaben einigen Nutzen. — (et d. 17. Nou. ei. an.) Zum Herodian — erfolgt hierbey eine getreue, von mir revidirte, Copie aus Franckii Bibl. nouiſſ. etc. — Es wird mir angenehm ſeyn, wenn Ihnen dieſe Blätter einigermaſsen nützen können. " — Iam ad libellum, alia manu exaratum, Iuglerus alleuerat in fronte „Bibl. nouiſſ. Obſ. ac Rec. cura Ioh. Chriſtoph. Franck, I. V. D. Halae Magd. 1718. in 4." it. „ex Sectione IV. p. 156." Dein ſequebantur haec:

De Defectibus ac Naeuis, quibus Herodiani Verſio, ab Angelo Politiano adornata, quam plurimis ſcatet, Obſeruatio Critica; ac de variis editionibus Herodiani Obſeruatio Hiſtorica.

p. 156. Mireris fortaſſe, lector, quid ſit, quod, cum tot ſummae eruditionis Viri extiterint, qui ANGELI POLITIANI operam, quam Herodiano in latinum transferendo praeſtitit, egregiam prorſus ac cedro dignam iudicauerint, nunc demum ſurgat, qui hominis elegantiſſimi laudibus detrahere, et verſionem tot eruditorum elogiis decantatam virgula cenſoria perſtringere non erubeſcat. Quam friuolae obtrectationis ne temere incurram ſuſpicionem, ſcias velim, plane cum iis me conſentire, qui POLITIANVM politiſſimi interpretis munere functum exiſtimant. Tam enim natiuum vbique decus, tanta ſermonis caſtitas elucet, vt non tam transtuliſſe Herodiani pulcherrima opera, quam latinitate reuera donaſſe, immo

de nouo propemodum ſcripſiſſe, dicendus ſit. Quam lau-
dis partem, ſicuti nemo eſt, qui POLITIANO demere
auſit; ita negari e contrario haud poteſt, virum quantum-
vis Graece doctiſſimum, compluribus locis hominem ſe, er-
roribus obnoxium, oſtendiſſe. Atque id iam pridem Hen-
ricus Stephanus in ſuo examine Interpretationis Politiani
commonſtrauit. Neque ipſe Politianus tam ineptus rerum
ſuarum aeſtimator fuit, vt omnis erroris expertem p. 157.
ſe putauerit. Teſtatur epiſtola ad Andream Ma-
gnanimum ſcripta, hoc ſibi munus interpretandi Herodia-
num leuioris quaſi operae fuiſſe, vtpote qui pauculis diebus
dictauerit ſic deambulans. Quae cum ita ſint, quid mirum,
ſi interpretationi ſuae habenas ita laxauit Politianus, vt in
latino eius ſermone Graecum Herodiani agnoſcere ii de-
mum poſſint, qui magnum in Graeca lingua progreſſum fe-
cerunt, atque adeo verſionis ſubſidio facile carere poſſunt?
Quid mirum, ſi quibusdam in locis ſenſum plane contrarium
reddidit interpres? Imo quid mirum, ſi feſtinanti Politiano
longe plurima exciderunt, quae apud Herodianum non
parui ſunt *momenti*? *Vsque eo tamen* Viri huius autoritas
atque ſingularis *opinio* nonnullos perduxit, vt eius neque
errata animaduertere, neque lacunas explere voluerint, ſa-
tius exiſtimantes, mutila appoſuiſſe orbi hominis, quem
ſumme venerantur, opera, quam adiectione vnius alterius-
que verbuli, ſeu litterulae immutatione, religionem vio-
laſſe.

Nota eſt omnibus Editio Herodiani, quae cum Inter-
pretatione Angeli Politiani, Notisque et animaduerſionibus
IO. HENRICI BOECLERI, vt et Graeco indice Balthaſa-
ris Scheidii, Argentorati 1694. tertia iam vice in lucem
prodiit. Vtut praeclariſſima Boecleri in rem litterariam me-
rita extare, quam *l*ubentiſſime fatear; illud tamen abs me
impetrare vix poſſum, vt credam, accurato ſatis fidelique
ſtudio eum in edendo Herodiano verſatum eſſe. Eruditas
quidem eius atque vtiles annotationes, quas in fine libri
adiecit, nemo non agnoſcit, quippe ad illuſtranda ea, quae
obſcuriora videri poſſent, multum lucis afferentes. Neque
id vituperio dignum iudico, quod interpretationem Poli-
tiani genuinam et primigeniam, nec ſuperfluis Philologo-
rum interpolationibus contaminatam Boeclerus exhibuerit.
Hoc tamen non aeque probandum putauerim, quod nimia
interpretis fiducia fretus, ea fere neglexit, quae p. 158.
ad integritatem Verſioni tot locis mutilae conci-
liandam facere poterant. Quodſi religioni duxerit editio-

nis huius auctor, quae deerant, quae ſane permulta erant, ipſi Politiani inſerere interpretationi, ſaltem in margine Politiano omiſſa adponere, aut in Animaduerſionibus, quas prolixas dedit, ſuo quemque loco defectum notaſſe, per fuiſſet aequum. At eiusmodi quid factum nullibi deprehendimus.

Omiſſis leuioribus, ſeu verbis ſingulis, nihil tamen momenti in Graeco Herodiani non habentibus, ea nunc potiſſimum loca perſtringemus, vbi integra commata, immo integrae etiam periodi deſunt. Libro I. Herodiani, cap. 6. num. 10. pag. 16. ſermo eſt de Pompeiano, Commodi imperatoris affine. Graeca ſic habent: Πομπηϊανὸς δὲ, ὃς πρεσβύτατός τε ἦν ἁπάντων, (καὶ κατ᾽ ἐπιγαμίαν προσήκων αὐτῷ,) συνῴκει γὰρ τῇ πρεσβυτάτῃ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Κομμόδου. Quae ſatis putavit Politianus hoc modo reddidiſſe: *Pompeianus, qui et aetate reliquos anteibat, et Commodi ſororem natu maximam in matrimonium habebat.* Vtut ſenſum integrum interpretatio habeat, Graeco tamen ex aſſe non reſpondet. Quidni ita potius: *Pompeianus*, qui et aetate reliquos anteibat, *et affinitate iunctus ei erat*, nam Commodi ſororem etc. Lib. I. cap. 8. num. 11. p. 24. vbi de conſpiratione Quadrati diſſeritur, extant in Graeco Herodiani haec verba: ἀναπείθει νεανίσκον τινὰ, (καὶ αὐτὸν ὄντα τῆς βουλῆς) Κυϊντιανὸν ὄνομα, Politianus interpretatur: *etiam adoleſcentem quendam, Quintianum nomine, ſibi adiunxit.* Atque adeo praetermittit momentum non leue, quod et ipſe Quintianus ex ordine ſenatorio fuerit. Quin ita breuis fuit interpres, vt Lib. I. cap. 11. num. 12. p. 36. Graeca verba: Καὶ λυσαμένη τὴν ζώνην (ἐπαφῆκε τῇ πρώρᾳ τῆς νεὼς,) duobus verbulis complexus ſit; nempe, *Zonam recinxit*, cum tamen addendum fuiſſet: *eamque prorae iniecit.* Quippe res agebatur virginis Veſtalis, tali ratione innocentiam ſuam probaturae. Et eo de loco quid tandem iudicauerit lector, qui eodem Libro, cap.
p. 159. 16. num. 2. p. 53. extat, cuius quam lacera ſit interpretatio, vbi Graeco cum Textu eam contulerimus, manifeſtum fiet. Ita tamen nos comparabimus, vt a Politiano omiſſa, id quod ante factum eſt, circello ſemper includamus. Graeca ita ſonant: σέβουσί τε τὴν ἑορτὴν Ῥωμαῖοι, εἰς Θεὸν ἀρχαιότατον τῆς Ἰταλίας (ἐπιχώριον) ἀναφέροντες· Φασὶ γὰρ αὐτοῦ καὶ Κρόνον, ὑπὸ Διὸς ἐκβληθέντα τῆς ἀρχῆς, (κατελθόντα εἰς γῆν) γενέσθαι ξένον· (δεδιότα δὲ τὴν τοῦ παιδὸς δυναστείαν), παρ᾽ αὐτῷ κρυπτόμενον λαθεῖν, (ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα δοθῆναι τῷ χώρῳ τῆς Ἰταλίας), Λάτιόν τε κληθῆναι, (ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος φωνῆς εἰς τὴν ἐπιχώριον παραχθέν.) Haec Politianus ita: *Hunc*

diem Romani feſtum agunt, ad Ianum, vetuſtiſſimum Italiae Deum, referentes: cuius etiam Saturnum ipſum, ab Ioue filio pulſum, fuiſſe hoſpitem praedicant, et quod ibi latuiſſet, nomen Latio inditum. Quis, niſi hoſpes in Graeca lingua, crediderit, Graeco Herodiani factum eſſe ſatis? Et Boeclero tamen ita haec interpretatio placuit, vt ne verbulo quidem inſignes eius defectus notauerit. Neque, quod mirum eſt, Editio Scheldoniana, quae Oxoniae 1699. Boecleriana in reliquis paulo accuratior prodiit, hunc locum emendauit. Hoc autem modo reddendus erit locus: *Hunc diem Romani feſtum agunt, ad vetuſtiſſimum Deum,* Italiae *indigenam,* referentes: *cuius etiam Saturnum ipſum,* ab Ioue *imperio* pulſum, *cum in terram deſcendiſſet,* fuiſſe hoſpitem praedicant: *veritumque filii potentiam,* abſconditum *apud* eum latuiſſe. *Vnde et nomen illi Italiae loco impoſitum,* Latiumque *appellatum* fuiſſe, *Graeco vocabulo in vernaculum deflexo.* Iſtuc ergo aduerte oculum, Lector, et vide, quam bonus etiam Homerus nonnunquam dormitet. Neque proxime ſequentia Politianus ſine apocope praetermiſit: διὰ ταῦτά τοι καὶ μέχρι νῦν Ἰταλιῶται τὰ μὲν Κρόνια προσεορτάζουσι (θεῷ τῷ λαθόντι). *Quocirca etiam nunc Romani ſaturnalia prius concelebrant.* Quibus addendum erat *Deo, qui latuit.* At Politianus id neque vidit, neque Boeclerus ſuppleuit. Oſcitante enim vno, oſcitat alter. Quare nec mirum, quod cum Politiano integras p. 160. etiam periodos tranſilire Boeclerus non dubitauerit. Cuius rei ſpecimen videſis in fine Lib. I. cap. 17. num. 25. pag. 60. Ibi enim Narciſſus ad occidendum Commodum mercede conductus, qua ratione caedem patrauerit, oſtenditur. Ὁ δὲ, inquit Herodianus, ἐσδραμὼν παρειμένον αὐτὸν ὑπὸ τοῦ φαρμάκου καὶ μέθης, ἀποσφίγξας τὸν τράχηλον, φονεύει. De hoc vero Politianus ne apicem dedit. Facile tamen ſupplere Boeclerus lacunam potuiſſet hoc modo: *Hic irrumpens, illum et veneno et crapula languentem conſtricto gutture interficit.* Haec de Primo Herodiani Libro monuiſſe ſufficiat.

Nunc ad ſecundum pergamus librum, vbi non pauciora fortaſſe deprehendemus, de quibus Politiani interpretatio ſilet. Cap. 4. num. 16. p. 77. Pertinacis in delatores iniquos animaduerſio laudatur, et cui bono id fecerit Imperator, his verbis declaratur: (τοῦ μηδένα ἐπηρεάζεσθαι, μήτε) ματαίοις ἐγκλήμασι περιπίπτειν, προνοούμενος. Quae Politianus: *Cauens, ne cui de vanis criminibus periculum conflaretur.* Ita quoque Editio Scheldoniana. At Graeco conuenientius hoc eſt:

Cauens, ne cui *iniuria fieret*, *aut* de vanis delationibus periculum *conflaretur*. Neque Cap. 7. num. 4. p. 86. integra redduntur auctoris verba, Ἐκ δὲ ταύτης τῆς τόλμης καὶ τῆς αἰτίας, οἵτε στρατιῶται (σφαλέντες τῶν ἐλπίδων) ὑπηγανάκτουν etc. Haec Politianus, compendii ſtudioſus, interpretatur: *Quare cum milites habebat inſenſos*, tum etc. Pari modo Scheldoniana. Plenius ita: *Huius* vero patrati cauſa, cum milites habebat infenſos, *quippe ſpe ſua fruſtratos*, tum etc. Eodem capite num. 5. p. 87. ita diſſerit Herodianus: ἦν δὲ ὁ Νίγρος τῶν μὲν (πρὸ πολλοῦ) ὑπατευσάντων. (Καθ' ὃν δὲ καιρὸν τὰ προειρημένα ἐν Ῥώμῃ ἐπράττετο,) Συρίας ἡγεῖτο πάσης. Politiano interprete latina ſic habent: *Is Niger conſulatum geſſerat; ac tum Syriae praeerat vniuerſae.* Quae omiſſa ſunt, neque Boecleriana editio neque Scheldoniana compenſauit: quod ita tamen facile peragitur: *Is* Niger *iam pridem* conſulatum geſſerat; *ac tum temporis, cum ante dicta*
p. 161. *Romae gererentur*, Syriae praeerat *vniuerſae*. Sub fine eiusd. Capitis num. 16. vbi Niger editis aſſidue ſpectaculis Antiochenum vulgus ſibi adiunxiſſe dicitur, haec verba negligit interpres: περὶ ἃς (θέας) μάλιστα ἐσπουδάκασι, i. e. *quorum* (ſpectaculorum) *ſummo ſtudio tenentur.* Eadem praetermiſit Scheldoniana. Cap. 8. num. 15. p. 92. iſta leguntur Herodiani verba: Ὁ δὲ (Νίγρος) δώροις τε αὐτοὺς μεγαλοπρεπῶς ἠμείβετο καὶ (ἐπὶ τῇ σπουδῇ καὶ ὑποσχέσεσι) χάριν γιγνώσκων, ἔλεγε etc. Quae interpres ita: *Quos ille ampliſſimis affectos muneribus gratiisque actis dimittebat.* Quidni ita potius: *quos* ille ampliſſimis affectos muneribus gratiisque *de ſua propenſa voluntate, de que iis, quae pollicerentur*, actis, *dimittebat.* Sed de his cum in Boecleriana, tum in Oxonienſi altum eſt ſilentium. Cap. 14. num. 7. p. 114. Seuerus in Oratione ad ſenatum Romanum inter alia pollicetur, βαθυτάτην εὐδαιμονίαν τοῖς ἀρχομένοις παρέξειν, *ſe ſummam felicitatem ciuibus exhibiturum.* Quod cum Politiano neglexit Boeclerus, et Scheldoniana Editio, quae meliora tamen ſperare iuſſerat, omiſit. Cap. 15. Quod vltimo capite, num. 10. verba πρὸς τὸν Ἀλβῖνον, *aduerſus Albinum*, omiſſa ſint, id vero, ad Tertium progreſſurus Librum, ne quidem moror. Varia autem in Tertio, quem dixi, libro rurſum deprehendimus, quorum cognitinoe Politiani interpretatio lectorem fraudat. Sic Cap. 3. num. 11. p. 128. vbi de expugnatione munimenti, quod in Tauromonte extitit, ſermo eſt, ratio ſubiicitur, cur munitio aquarum impetum ſuſtinere haud potuerit. Ὑποχωρούντων τῶν θεμελίων τοῦ ῥεῖθρου, (ἅτε διὰ σπουδῆς καὶ οὐ μετ' ἐπιμελείας κατασκευασθέντων, πᾶν ὤφθη·)

τὸν δὲ τόπον ὁ χαμάῤῥους ἀνοίξας, ὡδοποίησεν. Haec Politianus hoc modo: *fundamentis loco emotis, iter ſibi torrens patefecit.* Ecce, lector, quanta verborum compendia! quam rotundum latium! quae enim duorum viginti verborum ambitu complectitur Herodianus, ea Politianus ad ſeptem vocabulorum redigit paucitatem. Quam Boeclerus ſilentio approbat. Sed ne diſpendio ſit hoc loco compen- p. 162.
dium, vereor. Malim itaque ſic reddere: *Fundamentis* fluuio cedentibus, *quippe quae feſtinanter ac minime accurate extructa eſſent, totum oculis patuit* (np. propugnaculum) factaque torrens apertura peruium fecit *locum.* Politiani verſionem etiam hic Editio Scheldoniana ſequitur, id quod deinceps monere ſuperſedeo. Cap. 6. num. 9. p. 137. ita loquitur Seuerus: καὶ Νίγρῳ μὲν πολεμοῦντες, οὐχ οὕτως εὐλόγους ἔχομεν αἰτίας ἔχθρας, (ὡς ἀναγκαίας.) Quam periodum altero quaſi membro truncat interpretatio Politiani; particulae enim οὕτως reſpondere debebat ὡς, hoc modo: *Nam* cum bellum aduerſus Nigrum geſſimus, non ita ſane ſpecioſas inimicitiarum cauſas habebamus, *vt neceſſarias.* Verum vltima haec Politianus omittit. Cap. 8. num. 4. p. 145. de Seuero ita dicitur: Ἀλβίνου φίλους φονεύσας, (τάς τε οὐσίας αὐτῶν δημεύσας) εἰς τὴν Ῥώμην ἠπείγετο. Politianus: *Supplicio de Albini amicis ſumto continuo Romam proficiſcitur.* Inſerenda fuiſſent: *bonisque ipſorum publicatis.* Capite decimo num. 10. p. 154. qua ratione filium natu maiorem Seuerus corrigere voluerit, indicatur. ἠγάγετό τε αὐτῷ γυναῖκα, *deditque ei vxorem,* (γάμῳ σωφρονίσαι θέλων) *matrimonio eum moderatum redditurus;* quae verba vltima in verſione Politiani deſunt, inſignem matrimonii laudem continentia. Cap. 14. num. 10. p. 169. Seuerus Imperator pontibus occupaſſe fertur paludes Britanniae, eum in finem, ὡς ἂν ἐπ' ἀσφαλοῦς βαίνοντες οἱ στρατιῶται, (ῥᾳδίως τε αὐτὰ διατρέχοιεν,) καὶ ἐπ' ὀχυροῦ βήματος ἑδραίως ἑστῶτες μάχοιντο, vbi, quae circello incluſa ſunt, Politiano videntur πλεονάζειν, revera tamen non ſuperflua, ſi ita reddideris: *vt ſtare in tuto milites facileque per eas diſcurrere poſſent,* atque in ſolido *proeliari.*

Deſcendimus ad quartum Herodiani librum, cuius cap. 2. num. 19. p. 119. verba extant Graeca: ἅρματά τε περιέρχεται (ὁμοίᾳ εὐταξίᾳ), quae Politianus: *currus item circumaguntur.* His vero ſubiicienda erant: *Decenti ſi-* p. 163.
militer ordine. Id enim Graeca poſtulant. Capite 3. num. 9. p. 181. Herodianus ſcribit: ὡς στασιάζοντας δὲ τοὺς ἀδελφοὺς (ἐν ἅπασιν οἷς ἔπραττον, μέχρι τῶν εὐτελεστάτων ἔργων,)

ἡ μήτηρ συνάγειν ἐπηρᾶτο. Quae interpres ita vertit: *Sed quum diu fruſtra mater discordantes inter ſe germanos redigere in gratiam ſtuderet* etc. Quis non videt, duo integra commata hic excidere, hunc tamen in modum inſerenda: *ſed* quum diu fruſtra mater discordantes inter ſe germanos, *in omnibus ſuis factis, et quidem leuiſſimis etiam in rebus*, redigere in gratiam *ſtuderet* etc. Eodem Capite num. 15. vbi ſermo eſt de diuiſione prouinciarum, τῶν δὲ ὑπὸ μεσημβρίᾳ ἐθνῶν, Μαυρουσίους μὲν καὶ Νομάδας, (Λιβύης τε τὰ παρακείμενα,) Ἀντωνίνῳ παραδοθῆναι. *Tum ex gentibus ad meridiem habentibus, Mauros, Numidasque*, (adde quae Politianus omittit) *et eam* Libyae partem, quae adiacet, *Antonino concedens*. Cap. 5. num. 10. p. 188. Antoninus de inſidiis a Geta fratre ſibi paratis ita militibus loquitur: Ὅπερ ἐγὼ (προμηθείᾳ πολλῇ καὶ ἀγχινοίᾳ) συνεὶς, ἠμυνάμην (ὡς) πολέμιον. Politianus ita: *Sed ego re praecognita vltus hoſtem ſum*; melius: *ſed* ego *magna prouidentia et ſolertia* re praecognita, vltus *tanquam* hoſtem *ſum*. Neque ex eadem Oratione Baſſiani veretur Politianus notabile momentum praetermittere. Eſt illud num. cit. cap. vbi Graeca ſic habent: Μάρκος αὐτὸς φιλοσοφίαν καὶ ἐπιείκειαν προσποιούμενος, Λουκίου τὴν ὕβριν οὐκ ἤνεγκεν ὄντος γαμβροῦ, quae Politianus: *Marcus ipſe, philoſophiae ſimulator ac manſuetudinis, Lucii, generi ſui, contumeliam non pertulit*. Haec quidem bene: ſed quae ſequuntur, criminationem Baſſiani magis illuſtrantia, ἀλλ᾽ ἐξ ἐπιβουλῆς αὐτὸν ἀπεσκευάσατο, *ſed per inſidias eum e medio ſuſtulit*, ea ab interprete negliguntur. Lacuna non minima etiam obſervatur ſub finem capitis noni. Ibi enim, dum crudele in Alexandrinos Caracallae facinus deſcripſit, ita concludit Herodianus: Τοιαῦτα δὴ ἐργασάμενος τὴν πόλιν, ἀπάρας εἰς Ἀντιόχειαν ἀφίκετο, i. e. *Quum autem talia aduerſus illam vrbem perpetraſſet, inde mouit, atque in Antiochiam venit*. p. 164. Quem locum integrum cur absque interpretatione Politianus praetermiſerit, vix diuinando aſſequi poſſum.

Sed haec ſpeciminis loco attuliſſe ſufficiat. De reliquis, qui ſuperſunt, libris, ne huius inſtituti modum excedam, in praeſenti nihil moneo. Poteſt enim Lector ex iis, quae in medium producta ſunt, ſatis perſpicere, quantis defectibus Politiani haec Translatio, caetera tam elegans, abundet. Optandumque adeo eſſet, vt, qui typis poſthac exſcribendum curaturi ſunt egregium auctorem, id ſerio agerent, vt integra Politiani interpretatio, neque tot lacunis oppleta, Graeco Herodiani accederet.

Non alienum ab hoc loco, neque Lectori iniucundum fore exiſtimo, ſi de Editionibus Herodiani variis pauca adiecerim, quippe quod fruſtra de iis Graeca Fabricii Bibliotheca, (cui non recte hoc obiici, patebit volentibus comparare,) Voſſiique hiſtoria ſcriptorum Graecorum, conſulatur. Prodiit 1) Latine tantum, Politiano interprete, Bononiae 1493. in fol. 2) Graece cum eiusdem Politiani interpretatione, Venetiis 1524. in 8. et Baſileae 1549. in 8. 3) Graece et latine cum Stephani Annotationibus, Memmii Animaduerſionibus, Schotti emendationibus ſcripturarumque varietatibus, denique Friderici Sylburgii Annotationibus, tomo III. hiſtoriae Romanae ſcriptorum, quos Sylburgius collegit, Francofurti ad Moenum 1590. in fol. quae Herodiani Editio vna eſt omnium praeſtantiſſima. 4) Sine notis Ingolſtadii 1608. in 8. 5) Cum Stephani annotatiunculis in quosdam locos, et examine interpretationis Politiani, Lugduni 1611. in 8. 6) Cum Danielis Parei, ex Herodiani libris, principum bonorum et malorum ſpeculo, ſiue monitis et exemplis ethico-politicis, quae virtutes et vitia principum ſpectant, Francof. ad Moenum 1630. in 8. 7) Cum Boecleri notis et Animaduerſionibus, Argentorati 1644. in 8. 1662. cum prolixo Balthaſaris Scheidii indice; ac denique 1694. cum eodem indice. 8) Graece et latine cum Notis, Oxoniae, e Theatro Scheldoniano, 1699. in 8. 9) Gallice, cum animaduerſionibus, p. 165. in 12. Paris 1712. 10) Neque praetereunda eſt Translatio Germanica, quae nouiſſime prodiit Halae Magdeburgicae 1719. in 8vo. (cum praef. Chr. Frid. Hunoldi, alias Menantis.)

Addit his Iuglerus aliam, quae iam nota erit, interpretationem Germanicam Ge. Aug. Dethardingii Hafniae et Lipſiae 1747. in 8. prodiiſſe.

In Catal. Bibl. Bunauianae T. I. p. 191. memorantur:
Herodianus Graece, vna cum Xenophontis Omiſſis et Gemiſto Plethone, Venet. ap. Ald. 1503. f.
— — et cum Politiani interpr. et huius partim ſupplemento, partim examine Henr. Stephani, vtroque margini adſcripto. Eiusdem Stephani Emendationes quorundam Graeci textus locorum, et quorundam emendationes. Hiſtoriarum, Herodianicas ſubſequentium, libri II. nunc primum editi Graece, excudebat H. Stephanus 1581. 4.

Pauli Voet, Icti, in Herodiani Marcum et Commodum, Imperatores, Notae, Vltrai. 1645. 12. Libellus plag. 10. olim abs me Hamburgi in auctione quadam librorum viſus.

E vernaculis autem hominibus et popularibus ſumſimus, etiam in exemplum incuriae, M. Beniam. Hederich's Kenntniſs der vornehmſten Schriftſteller ed. Viteb. 1767. e p. 607. „Herodianus, I. I. C. 238. gel., ſo fälſchlich mit dem Herodianus, dem Grammatiker, vom Sigonius und andern verwechſelt wird, lebte die meiſte Zeit an dem kaiſerlichen Hofe; daher er denn auch eine um ſo viel genauere Erkenntniſs und Einſicht in die Geſchichte dieſer Zeiten leicht erlangen können. — Er hat VIII Bücher von der römiſchen Hiſtorie, nemlich von dem M. Aurelius Antonin an, bis auf den Tod des Balbins und Maximus geſchrieben, welche ediret ſind

griechiſch vom Aldus 1503. fol. ingl. zu Löwen 1525. 4.

griech. u. lateiniſch †† zu Bonon. 1493. f.

zu Florenz 1517. 18.

† zu Ven. 1524. 8.

mit Stephans Noten zu Paris 1581. 4.

† mit Politians Verſion zu Vened. 1524. 8.

zu Baſel 1549. 8.

mit Stephans, Memmius, Schottus und Sylburgs Anmerkungen T. 3. Hiſtoricorum Sylburgii Frankf. 1590. f.

mit Pareus Speculo bonorum et malorum principum daſ. 1630. 8.

mit Böcklers Anmerk. zu Straſsb. 1644. 8. 1662. u. 1694. 8.

zu Oxf. 1699. 8.

zu Edimb. 1724. 8.

deutſch von Ge. Aug. Detharding zu Copenh. u. Leipz. 1747. 8."

Porro Hamberger zuverläſſige Nachrichten von den vornehmſten Schriftſtell. 2 Th. S. 540. „Herodianus, um das I. 238. Photius Bibl. Cod. 99. Le Nain de Tillemont hiſt. des Emp. T. 3. p. 260. et al. I. A. Fabric. B. G. l. 5. c. 7. Vol. 7. p. 11. Biographia Britannica Vol. 2. p. 88. I. G. de Chauſepié Nouv. Dict. hiſt. et crit. h. v. Allgem. Welthiſt. Th. 13. p. 564. — Leben und Schriften. — Herodianus, ein Griechiſcher Geſchichtſchreiber, wird mit dem Sprachlehrer gleiches Namens von einigen verwechſelt. Dieſer

ſtand bey dem Kaiſer Marcus Antoninus in Gnaden, und der Geſchichtſchreiber lebte noch nach dem I. 238. Iener war ein bloſser Sprachlehrer, und dieſer bekleidete öffentliche Ehrenämter, wie er ſelbſt von ſich ſaget. Er hat die Geſchichte der Kaiſer von des Marcus Antoninus Tode an bis auf den iüngern Gordianus, ſo wie er ſie ſelbſt geſehen und gehöret, und in ſeinen Aemtern zu erfahren Gelegenheit gehabt hat, in *acht Büchern* beſchrieben. Photius lobt ſie wegen der bezeigten guten Beurtheilung der Dinge und des angenehmen Vortrags: doch wünſchen andere, daſs Herodianus die Zeitrechnung weniger möchte aus der Acht gelaſſen haben. — Ausgaben.

Herodiani a Marci principatu hiſtoriarum libri VIII. Graece, cum Xenophontis Omiſſis. Venet. apud Ald. 1503. fol.

— hiſtoriae libri VIII. Gr. et Lat. ex interpretatione Ang. Politiani. — Florent. per Phil. Iuntam 1517. 8.

— hiſtoriarum libri VIII. Graece pariter et Latine ſeorſim. Venetiis in aedibus Aldi et Andreae Aſulani ſoceri, menſe Septembri, 1524. 8.

— hiſtoriae. Graece. Louanii, ap. Theodoric. Martinum, 1525. 4.

— hiſtoriae. Gr. et Lat. Baſil. Henr. Petri, 1535. 8.

— hiſtor. lib. VIII. cum Angeli Politiani — Excudebat H. Stephanus, A. D. 1581. 4. — Auſser der Aldiniſchen und andern Ausgaben wird von dem Stephanus auch ein *vet.* — *codex*, ohne Zweifel — angeführt, da er jenen bisweilen entgegen geſetzt wird.

— . hiſtor. libri VIII. Gr. et Lat. cum H. Steph. Not. — in Sylburgii ſcriptor. hiſtor. Rom. T. 3. Frf. 1590. fol.

— hiſtor. libri VIII. cum notis et animadu. Io. Henr. Boecleri. Secunda editio — Argent. imp. et typ. Ioſ. Staedel 1662. 8. — Dieſes iſt eine bequeme und gute Ausgabe, wo der Herodianus in Capitel und kleinere Abſchnitte eingetheilet iſt. Die Anmerkungen des Boeclers ſind hiſtoriſch, und mit critiſchen vom Stephanus und Sylburg vermiſchet. In dem Indice iſt ebenfalls Critic mit angebracht. Die Ueberſetzung iſt des Politianus, aber ohne die Aenderungen des Stephanus. Sie iſt 1672 neu gedruckt.

— hiſtor. libri VIII. recogniti et illuſtrati. Oxoniae, e th. Scheld. 1699. 8. — Der Text iſt hier nach des Stephanus Ausgabe gemacht, und deſſelben Verbeſſerungen darein genommen. Die Ueberſetzung iſt Po-

litianus, welche der Herausgeber, wenn ſie ihm zu rednериſch ſchien, etwas abgeändert hat. Unter dem Texte ſtehen einige Anmerkungen des Stephanus, Memmius, Sylburgs und des Herausgebers, worin der Herodianus mit den ſcriptoribus hiſt. auguſtae, dem Dio und Zonaras verglichen wird. Der Herausgeber hat eine andere Eintheilung in Capitel gemacht, als die in der Straſsburgiſchen Ausgabe iſt.

— hiſtoria Gr. et Lat. per Io. Patonum. Edinb. 1724. 8.

— libri octo de imperio poſt Marcum: vel de ſuis temporibus: Angelo Politiano interprete. Am Ende: Quod quidem opus nouum et aureum Plato de Benedictis accuratiſſime A. D. 1493. pridie Kalen. Septembris Bononiae quam pulcherrimis his caracteribus impreſſit. fol. — Von den Bewunderern und Tadlern dieſer Ueberſetzung kann nachgeſehen werden Menkenii hiſtoria vitae Politiani p. 148 — 160.

— Römiſche Hiſtorie in VIII. Büchern — überſetzt von G. Aug. Dethardіng. Copenhag. u. Leipz. — 1747. 8. "

Poſt haec ſuppeditamus, quae ipſi reperimus adſcripta in plagula ante Polit. Vers. Antwerp. a Grimmelio, Conrectore quondam et collega mihi Scholae noſtrae. „Herodianus, ſcriptor Gr., vixit ſec. III. a Chriſto nato. — Editiones.

Herodiani Röm. Hiſt. — 8. Halle.

— — — von Dethardіng. Copenh. u. Leipz. 1747. 8.

1503. fol. Herodiani a Marci Principatu hiſtoriae, et Enarrationes antiquae in Thucydidem, additae Georg. Gemiſti ſ. Plethonis de pugna Mantinea. Venet. apud Ald.

1517. 8. Herodiani hiſt. lib. VIII. Gr. et Lat. ex interpret. Ang. Polit. Accedunt — Flor. per Phil. Iuntam.

1524. 8. Herodiani hiſtor. libri VIII. Gr. et Lat. — Venet. in Aedibus Aldi.

1581. 4. Herodiani hiſtor. l. VIII. Gr. et Lat. — per H. Steph.

1611. 8. Herod. hiſt. l. VIII. it. Zoſimi hiſt. lib. 2. Gr. et Lat. per H. Steph. Lugd. (ſic in bibl. Menken. P. I. p. 139. Nr. 1474.)

1624. 8. Herod. hiſt. l. VIII. Gr. cum Lat. Ang. Pol. eiusque examine et emend. H. Steph. — Lugd.

1639. 8. Herod. — Gr. et Lat. ex edit. Dan. Parei, Lond.
1662. 8. Herod. — Gr. et Lat. cum Not. I. H. Boecl. Argent.
1678. 8. Herod. hiſt. l. VIII. Gr. et Lat. cum Not. Var. Oxon.
1685. 8. Herod. Gr. et Lat. Patau. c. Tab. Geogr.
1694. 8. Herod. hiſt. l. VIII. Gr. et L. cum Anim. I. H. Boecl. et Ind. Graeco-Lat. Balth. Scheid. Argent.
704. 8. Herod. — Gr. et Lat. Oxon.
1724. 8. Herod. — Gr. et L. per Io. Paton. Edinb.

Lat. Herod. hiſt. ex interpr. Ang. Pol. Colmar. 1523. 8.
— — — — — — Pariſ. 1539. 8.
— — — — — — — ex offic. Rob. Steph. 1544. 8.
— — — — — — Cordub. 1557. 8. (quo ordine hae Lat. fuerunt et in bibl. Menk. P. 1. p. 139. Nr. 1470. ſqq.)

Herodiani hiſtoriae de Imperio poſt Marcum vel de ſuis temporibus l. VIII. Ang. Polit. interprete, Antwerpiae ex offic. Chriſtoph. Plantini 1566. 12.

Hiſtoire d'Herodien, traduit du Grec en François avec des Remarques Paris. 1700. 12.

Frid. Otton. Menckenii hiſtoria vitae et in litteris meritorum Ang. Pol., ortu Ambrogini, Lipſ. 1736. 4.

Wern. Iac. Clauſii Angelus Politianus. Magd. 1718. 8.

Monita et Exempla Ethico-Politica, ex Herodiani libris excerpta a Dan. Pareo, Lond. 1638. 8. (it. in bibl. Menk. P. 1. p. 139. Nr. 1477.)

Ex Herodiani ſcriptis Excerpta de Magno Verbo Gr. apud Chr. Wechelum 1542. 8. (it. in bibl. Menk. l. l. Nr. 1480.)

Paul. Voet. Notae in Herod. Marc. et Comm. imper. Vltrai. 1645. 12."

Quibus cognitis nondum acquieſcens ego, vbicunque haberem, qui bibliothecas inſpicere poſſent, eos per litteras adii, vt mecum communicarent, quae reperiſſent. Dein etiam efficiebam, vt mihi mitterentur libri ipſi, vt cognoſcerem penitius, per aliquod ſaltem tempus, aut etiam diutius retinerem, ſi operae pretium erat, aut denique per multos annos, quod in primis contigit in libris e bibl., quae Cizae ſeruatur, Scholae cathedralis. Omne hoc negotium fortaſſe non iniucunde cognoſcetur per epiſtolas aliorum, hic ſubiectas,

„Vir Doctiſſime

„Literis Tuis quod non ſtatim reſpondi, ignoſce occupationi meae, quae vix tempus relinquit epiſtolis ſcribendis. Herodiani edendi curam ad Te veniſſe, gaudeo: et recte a Te omnia adminiſtrari video. — Ex editionibus, quas deſideras, nulla Tibi opus eſt, praeter Stephanianam; quam et Tibi ſequendam arbitror maxime et pro baſi novi textus. Nam poſt eam qui edidere, nihil noui dedere, niſi fortaſſe vitia operarum noua. Eam a me accipere potes. Tomum Collectionis Sylburgianae III. habui ipſe, ſed iam non comparet. Forte et ipſum Leiſnero dedi, ſicut editionem Ingolſtadinam; in qua quod ſcriptum eſt de Codice Veneto, id a me eſt: et, ni fallor, varietates, quae ſunt in ſpecimine edito a Teupolo, eo in loco adſcripſi, ad quem pertinent. Editione Parei Tibi opus non eſt. Textus eſt vitioſus, nulla a Pareo correctione, et notae ſunt politicae, quos et Aphorismos Politicos ex Herod. exceptos appellat. Editionem Edinburgenſem non vidi. Sed Edinb. edd. vulgo tantum textum Gr. habent, repetitum ex aliqua ſuperiori editione. Voëtianas notulas habui: ſed et ipſae non comparent; nec ſunt tanti. Oxonienſis textus vnde ſit, non memini. Si eſt Stephanicus, id exemplum accommodari operis typogr. poteſt. Si otium eſſet, facile a me impetrares, vt aliquid de meo darem. Sed nullo modo poſſum iam ſcriptorem hunc curioſius tractare: nam iuuenilia, quae ad illum notaui, non ſunt huius aetatis ac temporis. Ceterum fortaſſe aliquid aut plus otii erit, cum Tua erunt abſoluta, licebit que aliquid addere de meo. — Habeo et ed. Aldinam maiorem a. 1503. ſed ab ea nil diſcrepare puto minorem. Itaque ea Te arbitror carere poſſe. Vale. Scr. d. XV. Sept. (1770.) Tui ſtudioſiſſimus I. A. Erneſti."

„Vir Clariſſime atque Doctiſſime

„Quo maiori ſemper deſiderio flagrabam legendi aliquando Herodianum beati Leisneri doctrina emendatum et illuſtratum, dolebam que hoc opus Viri morte eſſe interruptum: eo maiori afficiebar laetitia, cum ab Erneſtio potiſſimum Tibi Viro Graecarum et Latinarum literarum in primis gnaro hoc muneris eſſe traditum ex Te audirem; quem in primis ſpei noſtrae reſponſurum eſſe ſcio. — Quod vero me rogas, vt et ego, ſi poſſim, Te adiuuem mea qualicunque ope, id eſt, monendo de libris Herodiani, qui in Bibliotheca ſenatoria aſſeruantur: Te non latere puto, nil manu exaratorum apud nos latere, alioquin enim eorum

facultatem Leiſnero conceſſam eſſe credes. Audiui tamen ad noſtram Bibliothecam pertinere verſionem Bergleri latinam a Leiſnero iam vſurpatam, ſed mihi nondum, vt ſuo loco reponerem, redditam. Nec dubito Virum beatum, quae eius erat diligentia, comparaſſe multos libros typis impreſſos; ſed ſi hos deſideras, ſcito, ſenatoriam Bibliothecam habere Aldinam 1524. Louanienſem 1525. H. Stephanianam 1581. Dan. Parei 1627. et Lond. 1639., Boecleri Arg. 1644. et cum Indice Scheidii 1694. praeterea reperies apud nos Paulli Voigtii notas in Marc. et Comm. 1645. 12. Vltrai. Nihil ſcribo de libris obſeruationum et emendationum variarum, quarum ſaltem eas, quae ante Leiſneri mortem ſint ſcriptae, adhibitas eſſe credo. — Lipſiae d. X. Noub. 1770. M. Carol. Aug. Thieme."

Cuius amico beneficio, quum vnam Louanienſem miſſam huc cupiuiſſem, hanc deinde contuli. Sed audiamus porro.

„Ich bin ſelbſt in der Bibliothec geweſen. Hier ſind die Auflagen, die vom Herodian vorhanden ſeyn. Haben Sie etwas davon nöthig, ſo ſchmeichle ich mir, von denen H. H. Conſiſtorialen alles zu bekommen.

Herodianus ex edit. Dan. Parei, Frf. 1627.
— — — I. H. Boecleri, Arg. 1644.
— — — Baſil. 1549. (8. per Henr. Petri.)
— Hiſt. fol. Venet. 1503.
— — — Baſil. 1535.
Sylburgii T. 3. ſcriptorum hiſt. Rom. fol.

Auſser dieſen Auflagen habe ich nichts weiter im Catalogo gefunden. — Zeiz, am 29. Sept. 1770. M. G. W. Strauſs."

Ex quibus, cum ad me veniſſent, ſeruaui modo
Ald. ſ. Ven. 1503. fol.
Sylburg. T. 3. 1590. fol.

interea d. 10. Sept. Lipſia miſſis a Leiſneri Filio, praeter Patris Mss. in Herodianum et Bergleri Verſionem, quoque Editionibus Herodiani his,

Aldi. Ven. 1524. 8.
Baſil. 1549. 8. per Henr. Petri,
— ap. Io. Valdérum 12.
Ingolſt. 1593. 8.
Lugd. 1624. 8.
Patau. 1685. 8.
Boecleri 1694. 8. et
Oxon. 1704. 8.

Quo ipſo tempore et ab Erneſtio venit Herodianus ex recenſ. H. Steph. 1581. 4., mutuus quidem, et poſt mortem ipſius in auctione redemtus. Non ita multo poſt et a Reiskio binae editiones,

Baſil. 1543. 8. et

— 12. poſt mortem ab vxore doctiſſima d. 10. Dec. a. 1774. dono mihi conceſſae.

Ipſe autem cum tenuiſſem iam, aut comparaſſem vndecunque praeterea has editiones,

Ingolſt. 1608. 8. dono Wunderi, diſcipuli tum e coetu meo,

Parei 1639. ex Erneſtii b. auctione coëmtam,

Boecleri 1662. 8. (vt reperi demum d. 14. Aug. 93.; acceptam, dono, an pretio, non adſcripſeram, a Schlottero b. Schleiz. Rect.)

Oxon. 1678. 8. pecunia emtam,

Edinb. 1724. 8. poſtremam quidem hanc per munificentiam Caſparis Fritſchii, bibliopolae Lipſ. aequiſſimi et mihi amiciſſimi: his paratis praeſentibus que copiis vtebar ſic, vt, adhibito ſocio e diſciplinae meae alumnis aliquo, compararem cum Stephaniana Aldinas, Baſileenſes, Parei illam et Boecleri, it. Oxon., excerpens inde Var. L.

Interea tamen, dum haec agebantur et alia ad parandam Herodiani editionem nouam, non deſii cognoſcere, an quid editionum alibi lateret, vel etiam ad explicandum illuſtrandum ve textum ſcriptoris. Hinc epiſtolae, quae ſequuntur.

„Wie ſteht es denn mit Dero Herodian? Faſt hätte ich ein wenig über Dero Beutel diſponirt. Herr Bibliothecar Dasdorf beſitzt handſchriftliche Anmerkungen über ihn, welche er rühmt, und manches, das er mir daraus vorlas, gefiel mir auch ſo, daſs ich wünſchte, E. H. möchten Gebrauch davon machen können. Dasdorf erboth ſich, Ihnen dieſelben zuzuſchicken. — Wollen Sie dieſe im Original, oder Abſchrift? Von wem ſie ſind, wiſſen wir nicht; auch ſind nicht alle Anmerkungen beträchtlich; nur vieles. — Dresden, am 10. Merz 1778. — M. Semler."

Quam epiſtolam praemiſi certa de cauſa reliquis his.

„Eine unerwartete Begegniſs veranlaſſet mich E. H. von einer Entdeckung Nachricht zu geben, die Ihnen unbekannt zu ſeyn ſcheint, und doch nicht gleichgültig ſeyn kann. In dem Catalogo der von dem ſel. Hofrath und Geh. Referendario Becker zu Dresden nachgelaſſenen und nunmehr feilgebotenen Bibliothec, einer gar vortrefflichen

Sammlung der beſten Editionen von Auctoribus claſſicis, finde ich p. 55. 650. praelectiones in Herodianum manu erudita conſcriptae, maximam partem hiſtoricae et criticae. Sollte das etwa wohl der berglerſche Commentarius ſeyn? Finden Sie wohl für gut, bey der Witbe um Communication dieſes Ms. Anſuchung zu thun? Denn die Auction ſelbſt ſoll erſt zu Ende dieſes Jahres vor ſich gehen. — Leipz. d. 7. Ian. 1774. — D. Reiske."

„Irmiſchio S. P. D. Stemler.

„Longe ſane iucundiſſimum eſt, V. Cl. pietatis Tibi meae declarandae ſperatam diu nunc offerri occaſionem. Omni igitur, qua fieri poteſt, celeritate — reſcribo litteris Tuis, M. ſcr. Praelect. in Herod. Hiſtoricum nullius fere eſſe pretii. — Dresdae. Id. Oct. 1774."

„Die geſchriebenen Anmerkungen über den Herodian im Beckeriſchen Catalogus habe ich um 12 gl. weggehen laſſen. — Alles, was nur auf der hieſigen Churfürſtl. Bibl. iſt, Verſionen, Editionen, will ich Ihnen hier nach einander herſchreiben.

I. Ausgaben, wo das griech. u. lat. beyſammen ſteht, ſind folgende hier:

a. e Theatro Scheldoniano, Oxon. 1678. gr. 8. 288. S. ſauberer, klarer Druck. Die Noten ſind ſehr ſparſam, aber einige geben doch Varianten an, etc. Abbreviaturen ſind in ihr, wie in den übrigen, häufig.

b. die bekannte Scheidiſche von 1662.

c. Herodiani Hiſtor. l. VIII. ab Ang. Politiano quondam latine verſi, nunc a variis mendis caſtigati et notis brevioribus illuſtrati — ich ſehe aber keine — ſtudio Danielis Parei. Frf. ad M. 1627. 266. S. gr. 8.

d. Herodiani l. VIII. hiſt. cum Ang. Pol. verſione et huius partim ſupplemento — Lugduni 1624. 8. Der Herodian geht bis S. 321.

e. Baſileae 1563. per Henr. Petri cum indice et Pol. verſ.

f. Herodi. l. VIII. poſtremum nunc diligentiori cura caſtigati, per Henr. Petri 1549. kl. 8. 647. S. Vt e dedicatione elucet: ſtudio Politiani, a quo etiam ſequens,

g. in der Vorr. ſteht 1493. Vermuthlich durch einen Druckfehler; denn zu Ende folgt: Excuſſum 1543. Vielleicht herrſchte auch damals ſchon der Kniff, um ein verlegen Buch einen neuen Titel zu machen, damit es nun reiſſend weggehe. Auſſerm Titelblatte iſt alles gleich.

h. kl. fol. 1581. excudebat H. Steph. cum emendat. — Die leidige Pol. Verſ. prangt auch hier und Zoſimus iſt mit an. Der Ort iſt nicht genannt.

II. Verſionen

A) lateiniſche, alle von Politian, aber von verſchiedenen Iahren,

1. Herodiani de Romanorum Imp. vita poſt Marcum vsque ad Gordianum Nepotem l. VIII. Ang. Pol. Interprete. Quibus Chronologia, Genealogia et Geographica Imperii Romani deſcriptio adiecta ſunt. Patauii 1585. 8. 278. S. (Hic quidem anni numerus per emendationem erat ſcriptus ſupra numerum, *primo ſcriptum* 1685.)

2. ei. Pol. verſ. 1544. ex offic. Rob. Steph. 8. 181. S. klarer Druck.

3. 1493. fol. a Polit.

B) franzöſiſche

1. L'hiſtoire d'*Herodien*, Excellent Hiſtoriographe. Translatée du *Grec* en *Francoys* de Vintemille Rhodien 1554. à Lyon. *gr. fol.* 104. S.

2. Hiſtoire Romaine, eſcrite par Herodien, traduit du *Grec en françois par* Monſ. de Bois Guilbert. Par. 1675. 8. 175. S.

3. *Hiſtoire* d'Herodien, traduit du grec en françois, avec des remarques ſur la Traduction par Monſ. l'Abbé M.... Par. 1712. 2 Bogen Vorrede, Text 325. Remarques von S. 329 - 363. 8.

C) deutſche,

1. von Boner, Augsb. 1532. 77 Blätter, fol. grober Druck.

2. Herodianus, der fürtrefl. griech. Geſchichtſchreiber, — erſtlich durch den Hochgelehrten Angelum Politianum in latein bracht, nachmals durch Hieron. Boner verdeutſcht, Frf. 1569. 163 Blätt. 8.

3. Herodiani Röm. Hiſtorie in 8 Büchern — von Georg. Aug. Detharding, Cop. u. Leipz. 1747. 456 S. 8.

Auſſerdem iſt nichts weiter hier. — Weil ich wöchentlich mit dem H. Bibliothecar Müller zu Wittenb. Briefe wechſelte: ſo erkundigte ich mich, was vom Herodian auf ſeiner Bibl. wäre, und ich will ſeine Nachricht wörtlich hier einrücken."

„Was wir hier auf der Bibl. für Ausg. ben des Herodians haben? Nicht mehr, als folgende fünfe. Die beyden erſten ſind in 4. und die 3 letztern in 8.

1. eine aus dem 16. Jahrh. Da das Exemplar defect iſt: ſo kann man weder locum noch annum davon melden. Sie iſt pur griechiſch.
2. vom H. Steph. Par. 1581. mit Polit. Verſ. u. Steph. Anmerk.
3. Baſileae, per Henr. Petri 1549. auch mit Pol. Verſ.
4. eadem 1563.
5. die beſte des Scheidii cum not. Boecl. et ind. copioſiſſ. Scheid. Arg. 1662. Auch dieſe hat dem gr. Texte gegen über Politiani Verſion, welche nicht ſchlecht iſt, ob er gleich mehrmals etwas ausgelaſſen.

Auſſerdem haben wir auch eine franz. Ueberſ. von Jaques des Contes de Vintemille, Rhodien, à Lyon, par Guillaume Rouille 1554. Dieſs Exemplar hat der iüngere Iuſtus Ionas gehabt." So weit mein Wittenberger Correſpondent. — Dresd. d. 15. Febr. 1775. — M. Wilh. Chr. Stemler."

Cui, quondam diſcipulo meo egregiae indolis ac doctrinae, nunc in Thuringis, opinor, oratori eximio, Dresda digreſſo, cum alius meorum, Scheibnerus nomine, eandem in vrbem veniens, ſucceſſiſſet minus in fortuna, quam in pietate et officio erga me: placuit huic ad ſuperiora Stemleri quaedam adiungere.

„Wo ich die Edd. mit Ihrer Angabe völlig gleichlautend befunden, mach' ich alſo nach Ihrem Befehl keine weitere Erinnerung, und bemerke blos Abweichungen.

I. a. e Th. Sch. 1678. — Alles nach Ihrer Angabe. Nur ſteht ferner hinein geſchrieben: Ce livre a été auſſi inprimé à Oſſone avec des notes en 1700. mais ſans aucune augmentation tant pour le texte, que pour les notes, et l'on n'y a changé, que l'année.

b. die bek. Scheidiſche.

c. ed. Dan. Par. — Die Anfangsworte der Vorrede: Iocaſta — Breuiarium P. I. fängt ſich an: Imperator Marcus — eſt occiſus. — Im ganzen Prooemio ſind keine marginalia, und die von Ihnen angegebenen: exornatae et compoſitae orationis: ſtehen in der ed. Lugd. 1624. In beyden Edd. aber ſind die marginalia nach genauer Vergleichung verſchieden, z. E.

ed. Fcf. ad init. l. I.	Marci filius Veriſſimus moritur.
ed. Lugd.	Complures Marci filiae, mares duo.

d. ed. Lugd.

e. ed. H. Petri 1563. klein 8. ſchlechter Druck. S. 597.

f. und g. beyde ſind klein 8. und unſtreitig die von 1549. von der 1543 abgedruckt, denn ſie treffen Seite auf Seite mit einander überein, und ich habe bey einigen verglichenen Seiten keine Abweichung, weder unter ſich, noch von der 1563 gefunden. Die Schrift iſt in beyden curſiv, — ſo wie in der 1563. hingegen groſs. — Die Lettern ſind ſtumpf, und viele Compendia. In der von 1543. iſt der Text mit einer rothen dünnen Linie eingefaſst, und in der Mitte der gr. Text von der Verſion unterſchieden. — Der Text iſt ohne Capp. u. §§., nur tituli Orationum gr. et latini. — Die Unterſchrift der Praef. in der 1549: Baſil. Calendis Aug. a. Sal. 1549. — in der von 1543: Baſ. Cal. Mart. a. S. 1543. — Der in beyden folgende Brief des Angelus Pol. iſt allerdings in beyden unterſchrieben:

Pridie Nonas Maias a. S. M. CCCC. XCIII.

Nach der ed. von 1563. wo ſteht M.D.XCIII. halt ich iene Zahl M. CCCC. XCIII. für Druckfehler.

h. ed. H. Steph. 1581. gr. 4. nicht klein fol.

Nebſt dieſen habe ich ietzt gefunden

i. ed. Aldi Manutii ab a. 1503. fol. Herodiani a Marci Principatu hiſtoriarum libri octo etc. — Am Ende des ganzen Buches: Venetiis in Aldi Neacademia menſe Octobri M. D. III. Ald. Man. Rom.

k. Eine Aldiniſche ed. von 1524. 8. Die Verſ. Ang. Pol. iſt angehängt. Herodiani hiſtoriarum libri VIII graece pariter et lat. — Am Ende: Venetiis in Aedibus Aldi menſe Septembri M. D. XXIIII.

II. Verſiones

A) 1. Eine lateiniſche vom Ang. Pol. von 1493. kl. fol. ohne beſonders Titelblatt. Die Initialbuchſtaben klein in einem leeren Quadrat. Sehr ſauber gedruckt, ohne Seitenzahl und nur mit Abtheilung der Bücher und vielen Randgloſſen. Der Band iſt einen Finger ſtark, und enthält:

a) Polit. Brief ad Magnanimum: Efflagitaui — Feſulano prid. Nonas Maias a. S. M.CCCCLXXXXIII.

b) Praefat. ad Innocent. VIII.

c) den lat. Text, an deſſen Ende: Quod quidem opus nouum et aureum Plato de Benedictis accuratiſſime anno Domini M. CCCCLXXXXIII. pridie Kalen. Sept. Bononiae quam pulcherrimis his

characteribus impreſſit. Laus Deo — ein Buchdruckerſtock.

Dieſe edit. beweiſt wohl die Richtigkeit der Zahl MCCCCLXXXXIII. in der ed. von 1543 u. 1549. und iſt wohl vielmehr in der von 1563. die Zahl M. D. XCIII. ein Fehler.

2. eine lat. des A. Pol. von 1685. kl. 8. Herodiani de Romanor Imp. — quibus Chronolog. — adiecta ſunt. Pataui M. D. CLXXXV. (Sic claris nec dubiis numeris, vt ap. Stemler. ſupra.)

3. eine lat. des A. Pol. von 1544. 8. ex offic. Rob. Steph. Pariſ.

B) 1. L'hiſtoire — de Vindemille (ſic) Rhodien — der Text mit Abtheilung der Bücher und Capp. ohne Seitenzahl.

2. Hiſtoire Romaine — par Monſ. *du* Bois Guilbert etc.

3. Hiſtoire d'Herod. — Par. 1712. etc.

C) 1. der fürtreffliche Griechiſche Geſchichtſchreiber Herodianus den der Hochgelehrt A. Pol. in das Latein, u. Hieronymus Boner in nachvolgendt Teutſch pracht, etc. in fol. — Am Ende: gedruckt in — Augsb. — M. D. XXXII.

2. Dieſe nämliche edit., Titel und Text unverändert. — Nur iſt ſie älter, denn am Ende ſteht: gedruckt in — Augsb. — M. D. XXXI.

3. Herodianus, der fürtreffliche Gr. Geſchichtſchreyber, — erſtlich durch den Hochgel. etc. — durch Hier. Boner verteutſcht. gedruckt zu Frf. am M. 1565. 8.

4. Die von Detharding."

Iam, cum in Praefatione editionis meae ad Tom. I. profeſſus eſſem p. XVI. e. deeſſe mihi adhuc tres editiones, quas libenter cognoſcerem: per Suikertum redemtorem operis accepi d. 6. Febr. 1789. ſcidulam hanc, manu ipſa Illuſtris Heynii ſcriptam.

„Herodian. Iunt. 1517. 8. iſt blos die lat. Verſion Politiani.

Boecleri 1640. iſt allem Anſehen nach ein Irrthum. Die erſte iſt 1644. Dieſe habe ich auch vor mir; und die Dedication ſelbſt iſt 1644.

Die in Stephani Scriptt. Rom. 1568. hat nichts voraus. Auf allen Fall will ich ſie dem Hr. R. mittheilen."

Fuerunt que alii, qui et ipſi e longinquis terris harum trium aliquam offerrent. Verum, quoniam ſumtus cauebam

alios, praeter iam factos, nec vllo reſtitutos mihi pacto; contentus manſi paratis illis ſuperioribus editionibus, ad quarum pleniorem deſcriptionem et quaſi picturam nunc progredior, facturus ſimul cenſuram de iisdem. Sequor autem primo quidem ſeriem annorum, quibus quaeque prodiit. Igitur

1503. fol. Ald. titulus eſt hic.

„Ξενοφῶντος παραλειπόμενα, ἅπερ καὶ ἑλληνικὰ ἐκάλεσε.

Γεωργίου γεμιστοῦ καὶ πλήθωνος, ἐκ τῶν Διοδώρου, καὶ Πλουτάρχου, περὶ τῶν μετὰ τὴν ἐν μαντινείᾳ μάχην, ἐν κεφαλαίοις διάληψις.

Ηρωδιανοῦ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ.

Σχόλια παλαιὰ, καὶ ξυνοπτικὰ ἐς ὅλον τὸν Θουκυδίδην, ὧν χωρὶς οὐκ εὐξύνετος ὁ ξυγγραφεύς.

Xenophontis omiſſa: quae et graeca geſta appellantur.

Georgii Gemiſti: qui et Pletho dicitur: ex Diodori: et Plutarchi hiſtoriis de iis: quae poſt pugnam ad Mantineam geſta ſunt: per capita tractatio.

Herodiani a Marci principatu hiſtoriarum libri octo: quos Angelus Politianus elegantiſſime latinos fecit.

Enarratiunculae antiquae: et perbreues in totum Thucydidem: ſine quibus auctor intellectu eſt *quamdifficillimus.*"

Subiectum eſt ſignum ſolenne Aldi, intra figuram quadrati oblongi per duas lineas, anchora circumuoluto delphino, cum mediis his

ALDVS MA. RO.

Sequenti pagina Praefatio Aldi Graeca vnius paginae.

Ἄλδος ὁ ῥωμαῖος Γουΐδῳ τῷ φερετρίῳ οὐρβινέων ἡγεμόνι, εὖ πράττειν

Ω παῖ πατρὸς ἀγαθοῦ, παρ' ἰουλίου πολυδεύκους ἐγράφη πρὸς κόμμοδον παῖδ' ἔτι ὄντα, περιόντος ἔτι μάρκου τοῦ πατρὸς, ὃς τά τε ἄλλα, καλὸς, κἀγαθὸς ἦν ἀνὴρ, καὶ φιλόσοφος. λ.

quod Pollucis dictum tractans deinde amplius, et ad laudem Guidi referens, poſtremo dono ei offert hos libros, finiens ſic: ἔῤῥωσο. Ἐνετίησιν ἀνθεστηριῶνος τετάρτῃ ἐπὶ δέκα α. φ. γ.

Deinceps ſine numeris in paginis ſequuntur libri nominati Graece modo, in pagina que penultima extremus verſiculus hic

„Venetiis in Aldi Neacademia menſe Octobri M.D.III."

et in paginae tergo ſ. pagina vltima, vacua illa tota, iterum ſuperius ſignum Aldi.

Ibi Herodiani textus (incipiens cum titulo: Ηρωδιανȣ της μετα Μαρκόν βασιλειας, βιβλιον πρῶτον.) habet 1) elementa bona et acria, in nominibus propriis non ſibi conſtans, modo maiusculis quippe adhibitis, modo breuibus, vt Λȣκίῳ βήρῳ — Λȣκίλλη — πομπηϊανῷ,

2) compendia ſcribendi multa, in articulis, praepoſitionibus, ſed non omnibus vtrinque, it. in coniunctionibus ſ. adu., vt μὲν et γὰρ, quod et ipſum eſt interdum plene ſcriptum, it. in extremis vocum ſyllabis vel vnis, vel duabus, it. in totis vocibus, vt ἄνον p. ἄνθρωπον ad 3, 12, 22. e.

3) vitia ſua, quae per occaſiones prodidi in opere in Var. L., in quibus haec ſunt maxima, quod omittuntur verſiculi integri et plures,

4) nimis frequentia commata, et ſemper ante copulam καὶ,

5) ſigna („) et ſemel vnius vnci (,) in margine ſiniſtro, in Herodiani ſententiis, orationibus, (in his tamen nec ipſis ſemper.) cum breuioribus, tum longis, (quae et ſeparantur a reliquo textus corpore, ſaltem ab initio, non vero ſemper in extremis, vbi ſeries interdum eadem, vt ſub initium per verſus ſingulares praefigitur orator, veluti Δημηγορια τȣ βασιλεως Μαρκȣ, elementis quidem grandibus, ſine vllo accentu,) porro in deſcribendis moribus populi cuiusdam, vt Syrorum 2, 7. 13. etc. it. vbi nemo deſideret, vt 3, 8, 13. m. ſq. niſi quod ibi Seueri mores pinguntur aliqui,

6) nullas ſectiones minores in capita et §. §. ſed

7) lectiones ſuas bonas, de quibus etiam per totum Herodianum vidimus, hauddubie ducta e quodam Codice Ms., non tamen e Bauaro, quanquam cum hoc ſaepe conuenit numero, nec modo per lectiones, ſed quoque per ſcripturam, diſtinctiones et accentus, v. c. in litteris ſimpl. ἀσχάλων 1, 9, 22. i. it. in ἑτέρα τίς 1, 10, 1. i. — it. in ſerie eadem iunctis, 1, 1, 10. ȣ̓χόμοια, it. ὡσὰν 8, 1, 3. e. etc. contra etiam in ſeiunctis ȣ̓ δὲ 1, 2, 3. p. 41. etc. it. ȣ̓ δὲ πώ ποτε 3, 14, 6. tum ἅ τε 8, 2, 11. vt Ba. 7, 9, 11. ſed ἅτε 8, 8, 3. — etiam adeo in omiſſo articulo 2, 15, 2. i.

1524. 8. Ald. (in b. Erneſtii Catalog. bibl. p. 157. Nr. 2348. malo numero anni, „Ald. 514.") cui titulus:

„Ηροδιανȣ ιϛοριων βιβλια. η.
Herodiani hiſtoriarum lib. VIII. graece pariter, et *latine.*“

Subiicitur inſigne Aldi iterum, ſed ſine quadrata figura, et nudum, et modo cum medio vtrinque nomine AL DVS.

A tergo pagina eſt vacua. Sequens pagina habet loco praefationis pauca nec totam paginam complentia.

„Franciscus Aſul Lectori. S.

„uARIOS caſus, multiplices que fortunae luſus ex antiquorum ſcriptis recognoſcere — contigiſſe. *Vale.*“

A tergo rurſus nil, et duae poſt plagulae inanes. Cum noua, per numeros, non Romanos, ſed vulgares, et modo in aduerſa paginae parte, ad dextram que, ſequitur Gr. textus, (inchoans cum p. 1. et titulo: Ηρωδιανου της μετα Μαρκον βασιλειας, βιβλιον πρῶτον.) qui fert

1) litteras minores, quam in Ald. 1., interdum obtuſiores ſordibus que plenas, ac pari inconſtantia in nom. propr.

2) compendia non tot, quot in Ald. 1., ſed tantum in articulis, nec tamen ſemper, it. in γὰρ, δὲ et καὶ, etiam in aliis vocabulis et ſyllabis,

3) eadem ſigna illa („), eosdem titulos Δημηγορια etc.

4) cumulata commata quoque. nec tamen vbique eandem diſtinctionem,

5) nulla capita et §. §. vsque ad p. 92. in cuius tergo extremo, in verſu adhuc, quo finit Gr. textus „τέλος.“ —

„Venetiis in aedibus Aldi menſe Septembri M. D. XXIIII.“

Tum in media pagina ſolum titulum: „Herodiani Hiſtoriarum libri VIII.“ a tergo iterum nihil, ſed in p. 2., loco praefationis rurſus per 9 verſus:

„Franciſcus Aſul. Lectori. S.

„qVoniam ſaepe accidit, — cumulo. Vale.“ in quo indiculo per verba „atque adeo diligenter conferat“ ſeries conſtructionis laborat, pro inf. *conferre.*

Poſt que tergum vacuum cum p. 3. „Angelus Politianus Andreae Magnanimo. S.“ ad paginae tergum vsque medium: „Anno Salutis. M. CCCCXCIII.“ Dein p. 4. „Angeli Politiani ad Innocentium VIII. — praefatio in Herodiani hiſtoriam e graeco in latinum conuerſam“ quae finit in paginae tergo extremo. Tum p. 5. „Herodiani Hiſtoriae de Imperio poſt Marcum — liber primus e graeco tralatus, Angelo Pol. inter-

prete, ad Innocentium VIII. Pon. Max. Prooemium" quae Verſio finitur in p. 97. tergo extr. „Finis. — Venetiis in Aedibus Aldi, et Andreae Aſulani Soceri, Menſe Septembri. M. D. XXIIII."

6) ſcripturam interdum illam vnius ſeriei, vt μεταπάσης 1, 10, 5. i. Add., ed. Ald. 2. p. 8. e. ſed p. 22. a tergo i. l. 7. ad 2, 7, 6. i. πϱοπολλȣ̃ cum A. 1.

7) vitia ſua alia, quam Ald. 1., in quibus, praeter illud ſupra in fronte tituli et nomine Gr. Herod., et hoc, quod voces vnae diſtrahuntur, vt p. 47. aduerſa med. μὲ χϱι, it. ib. lin. prr. totae miſcentur ακαὶ 'παλῶν, pro καὶ ἀπαλ. Quorum vitiorum alia dedimus ſubinde in Var. L. cf. 3, 2, 11. i. vbi p. 32. b. l. 4. quoque καὶ χαθαιϱέσει λ. cf. 3, 3, 2. i. 6, 2, 3. p. 313. 6, 6, 5. p. 425. 8, 7, 8. i. tum adeo 7, 5, 8. p. 676. omiſſa pr. ἐξ, etc.

8) lectiones alias, quam Ald. 1., tum per ſcripturam, vt 3, 3, 2. i. p. 32. b. l. pen. ϱαδίως ſine iota, it. 3, 4, 2. e. αὐτὴν per lenem, it. 4, 4, 9. p. 854. αὐτὸν, ſed 7, 1, 11. p. 555. in πϱȣ̓καλέσατο cum leni, porro 3, 8, 5. i. addito καὶ ante ὥσπεϱ,

9) lectiones tamen easdem cum Ald. 1., (quippe ex hac ducta Ald. 2.,) tum alibi, cf. in opere, tum 6, 9, 10. p. 525. omittit duo παϱεκάλεσέ τε, ſed 8, 4, 28. p. 1012. conſentit cum lect. Ms. Ve. γυμν.

10) lectiones vitioſas, quae et in Ms. Ba. p. 48. b. e. δύνασθαι p. δύνασθε ad 4, 5, 9. e.

1525. 4. Louan. cuius titulus:

„Ηϱωδιανȣ̃ τῆς μετὰ Μάϱκον βασιλείας ἱστοϱιῶν βιβλία ὀκτώ. Herodiani a Marci principatu hiſtoriarum libri octo. Quos Angelus Politianus elegantiſſime latinos fecit. Louanii apud Theodoricum Martinum Aloſtenſem. An. M. D. XXV. Menſe Februario."

Tunc, ſine praefatione, Lib. I. cum titulo eodem antea, (qui titulus in Ald. alius,) ſine capp. et §. §., modo in pag. ſiniſtra Ηϱωδιανȣ̃ et in dextra βιβλίον α. — In fine l. 1. ſubſcripta: „Ηϱωδιανȣ̃ τῆς μετὰ Μάϱκον βασιλείας βιβλίον πϱῶτον" et ſic in rel. libris, (quorum in fine ap. Ald. nil fuit,) vt in l. 8. „Ηϱωδιανȣ̃ τ. μ. μάϱκον βασιλείας τέλος."

Sequuntur „Index eorum, quae in libris Herodiani continentur — Caeſarum Herodiani breuis vita et Sententiae elegantiores ex hiſtoria Herodiani excerptae."

Textus, ductus ex Ald. 1., habet a) orationes ſeparatas, praefixis illis: δημηγορία τῦ βασιλέως Μάρκυ, ſed

b) ſine ſignis („),

c) compendia quidem, nec tamen magna,

d) nulla ſigna parentheſis, (quae nec in vtr. Ald.)

e) ſcripturam eandem, ἀρκτῶα, κακεῖθεν, ſine iota, it. ἀσχάλων, per ſimpl. litteram, porro in iunctis τηνταχίςην, οἱαιςδήποτε, ſed et contra οἵαις δὴ, vt ἐπιπολὺ et ἐπὶ πολὺ,

f) eadem vitia, vt 1, 8, 7. i. μελόντων p. μεν.
it. quod omittit quaedam cum Ald. 1., vt 1, 17, 9. p. 718.

g) alia ſua vitia, ὀχ ἐλεγχθησ. 1, 1, 2. e. σώφρωνας 1, 2, 3. e. δωρυσαμ. 1, 5, 2. i. etc.

h) aliam accentuum rationem interdum, vt 1, 1, 2. p. 10. κολακεύαν τε, ſine accentu, pro Ald. vtr. τὲ, it. 1, 2, 3. e. ἑαυτήν. Ῥᾳςα λ. pro A. 1. ἑαυτὴν, Ῥ.

i) alias quoque diſtinctiones, (v. c. 1, 1, 1. p. 5. poſt ἀριθμ. nullum comma, ſed ib. 2. p. 9. poſt καρπ. punctum, pro commate A. 1.) quas interdum communes habet cum Baſ. 1. cf. 1, 1, 5. e. p. 24.

k) alias lectiones, vt ab init. textus Gr. „βασιλείας ἱςοριῶν βιβλία ὀκτώ“ pro A. 1. βασιλείας βιβλίον πρῶτον.

††† Baſil. 16. (quam ſine anno nominaui in opere Bs. 1. Leisn.) cui titulus:

„Ἡρωδιανῦ ἱςοριῶν βίβλια (ſic) η.
Herodiani a Commodo Marci filio ad Maximum vsque et Albinum Imperatores, hiſtoriarum lib. VIII.
Baſileae apud Ioannem Valderum.“

A tergo nihil, ſed p. ſq. textus Gr., per numeros vtriusque paginae a 1 — 441. vbi poſt verſus 7. finito textu, ſeparatim ſtat „Τέλος.“

Textus, incipiens cum titulo: „Ἡρωδιανῦ της μετα Μαρκον βασιλειας, βιβλιον πρωτον.“ habet

1) nulla capp. et §§. ſed ſub initium noui libri cuiusque elementum maius, quadrato incluſum, tum in fine librorum nil ſubſcriptum, interdum autem vacuum quod ſpatium paginae, vt l. 1. et

2. p. 69. 142. non vero l. 3. p. 210. vbi eadem in pag. inſit iterum l. 4.
2) modo ab initio ſeparatas orationes, non item in fine ſemper, cf. p. 11. e. 16. m. 20. l. 4. ne quidem ab init. cf. p. 18. e. 31. i. m. ſed vtrinque p. 78. m. 80. i. 83. i. 86. e. etc.
3) litteras minores, vt in Ald. 2.
4) pauca compendia, vt in eadem, ſed et peculiaria p. 218. m. ad 4, 3, 2. m. παρωμ. it. p. 252. l. 5. ἀν. ad 4, 12, 7. e.
5) ſcripturam itidem eandem, v. c. ἀσχάλων,
6) vitia communia cum Ald. 2. ſed et ſua, (quae manus aliqua interdum correxit, ita que, vt non liceret agnoſcere vitium vetus, cf. 8, 7, 4. i. p. 432. l. 3.) p. 26. l. 7. 148. m. σοφιαμ. ad 3, 2, 7. e. p. 153. e. τὴν τύρων p. τύρον ad 3, 3, 6. p. 529. cf. 5, 3, 5. i., tum addendo 6, 5, 17. i. it. ſimul omittendo p. 219. e. ad 4, 3, 8. m. p. 838., etiam quoad accentus, cf. p. 14. l. 4. ad 1, 5, 8. ſed et alia; cf. p. 252. e. l. antep. et ſtatim in titulo ſupra.
7) diſtinctionem interdum ex vtr. Ald., ſed ſaepius ex Ald. 2. it. communem cum Ms. Ba. vt 3, 3, 8. e. — at peculiarem 3, 14, 17. p. 768. ib. 19. m.
8) conſtantiam maiorem, quam Ald. 2., in nom. propr. elementis maiuſculis, cf. p. 26. i. et l. 6. ſqq.
6) lectiones, quam Ald. vtr., alias, per ſe non pravas, cf. p. 252. l. 5. ad 4, 12, 7. e.

††† Baſil. 16. (quam ſine anno appello in opere Bs. 1. Reisk.) titulus:
„Ἡρωδιανȣ̃ ἱςοριῶν βιβλια (ſic ſine accentu) η. Herodiani a Commodo Marci filio ad Maximum vsque et Albinum Imperatores Hiſtoriarum libri VIII. — Baſileae."
A tergo nihil, ſed in ſq. textus Gr. cum pag. numero 3 — 443. (auctiori adeo, quam in pr. Baſ. 1. Leisn.) vbi, vltra mediam pag., finito Gr. textu „Τέλος."
Qui textus, incipiens cum titulo: „Ἡρωδιανȣ τῆς μετὰ Μάρκον Βασιλείας, Βιβλίον πρῶτον" ductus que ex Ald. ſed et e pr. Baſ. 1. Leisn., tenet
1) nullas ſectiones in capp. et §. §. ſed initio librorum elementa maioris moduli, incluſa ſimiliter quadrato, tum in fine eorundem librorum nil ſub-

ſcriptum, ſed ſpatium aliquod vacuum paginae, cf. p. 71. 144. 212. etc. interdum et anguſtius, vt p. 268.

2) orationes pariter ſeparatas, hoc eſt, nec ſemper in fine, cf. p. 13. e. 18. m., nec ab initio ſemper, cf. p. 19. m. e. 20. e. 22. i. 33. i. m. ſed vtrinque p. 80. ſq. m. 84. e. 88. etc.

3) elementa minora, vt Baſ. 1. Leisn., ſed puriora fere,

4) compendia pauciora, interdum tamen eadem,

5) ſcripturam aliam, plenam que, vt in ἀσχάλλων,

6) conſtantiam multo maiorem in maioribus nominum propr. litteris, vt p. 28. i. Λουκίῳ Βήρῳ, etc. quem honorem tributum videas et aliis, vt Βαρβάροις p. 5. i. 8. i. contra p. 22. e. βαρβάρων, it. Βασιλείαν p. 15. i. Βασιλέα p. 26. i. contra p. 7. m. βασιλέα, etc., tum p. 33. m. παῖδες et p. ſq. m. e. ſed p. 35. τῷ Παιδὶ τοῦ Περεννίου. p. 41. m. Ἴλῳ τῷ Φρυγὶ, it. p. ſq. e. ſed ib. i. τοῦ Μαρκιανοῦ ἐς Μῦθον, p. 44. i. τῆς πόλεως Βασιλικοῖς κτήμασι, et mox βασιλικῶν πράξεων, it. p. ſq. i. τὴν Πόλιν, p. 78. m. Βασιλεύσων, p. 93. e. Τυραννίδος, p. 112. e. τοῖς ἰλλυρικοῖς ςρατεύμασι, ſed p. ſq. i. Ἰλλυρικοὺς, cf. p. 33. m. etc.

7) ſimilem inconſtantiam in punctis diaereſeos Πομπηϊανὸς p. 20. m. 22. i. p. 28. m. e. Πομπηιανῷ, p. ſq. m. Κυιντιανὸν, ſed p. 32. i. Διΐ,

8) vitia eadem, quae Baſ. 1. Leisn., vt p. 19. m. πίνον (p. πίνων,) p. 22. i. περὶ (p. παρὰ,) p. ſq. e. ἀπολαύσειεν (p. ἀπολαύσειαν,) p. 28. m. μελόντων p. μεν. etc., in opere notata vbique, cf. p. 41. i ad 1, 11, 2 p. 422. vbi Var. L. b) debuit eſſe B. 1. R. — it. in omiſſis aliquot 1, 12, 8. p. 489. — it. in addito δὲ 7, 11, 18. p. 865.

9) vitia Baſ. 1. Leisn. correcta, vt p. 32. e. φέρων (p. φέρον,) ad 1, 9, 7. p. 347. cf. 5, 4, 1. e. — ſed in lectionem non veram 1, 8, 1. p. 266.

10) vitia peculiaria, vt αὐτῷ p. αὐτῇ p. 130. l. 9. ad 2, 12, 7. p. 371. it. καὶ pro δὲ p. 252. l. 6. ad 4, 11, 15. i. cf. ad 5, 6, 2. e. 6, 7, 2. e. p. 444. 6, 8, 16. p. 508. Add. — it. in omiſſis vnis vocibus pluribus ve 3, 2, 7. e. 6, 6, 4. p. 420. 6, 3, 13. i. 7, 10, 9. e. it. 8, 3, 11. e. p. 841. vbi in Var. L. y) iterum debuit ſcribi B. 1. R.

11) lectiones alias, vt cum Ms. Ve. 5, 4, 1. e. tum per ſe non malas, plenum τȣ̃το p. τȣ̃τ' 3, 6, 5. i. et δὲ p. δ' 4, 4, 8. i. porro τοσȣ̃το p. τοσȣ̃τον 5, 7, 12. i. et ϛρατῶν p. ϛρατιωτῶν 8, 5, 5. e. etiam
12) per diſtinctiones alias, de quibus in opere ſubinde, cf. 4, 12, 1. p. 987. 5, 3, 23. p. 90. Add. — ſed veriorem et adeo cum Ms. Ba 4, 6, 2. i.

Omnino haec ed profuit, vt in Baſ. 1 Leisn. correcta à manu alia, per liquorem atrum craſſius ſaepe, agnoſcerentur, qualia eſſent ab initio.

1549. 8. *Baſil. (quam in opere vocabam Bs. 2. Leisn.) Eius titulus

„Ἡρωδιανȣ̃ ἱϛοριῶν βιβλία η.
Herodiani de Imperatorum Romanorum praeclare geſtis l. VIII. Graeci et Latini. Et propter prima diſcentium linguas ſtudia, ita diſpoſuimus vt Graeca Latinis e regione exacte per omnia reſpondeant, conferri que ſine vel negocio vel impedimento poſſint.
Poſtremum nunc recognitione diligentiori caſtigati. Baſileae, per Henrichum Petri."

À tergo „Catalogus Imperatorum.

	An.	Men.	D.
„M. Antoninus Verus	19	1	33
L. — Commodus	13	0	40
Aelius Pertinax	0	6	88
Iulianus	0	7	107
Seuerus Pertinax	18	0	517
Caſſianus Antonin. Caracalla	7	0	188
Macrinus	1	0	323
M. Aur. Ant. Heleogabalus	4	0	244
Alexander	14	0	358
Maximinus	3	0	283
Gordianus	6	0	305
Maximus et Albinus			321
Gordianus iunior, nepos Gordiani eligitur.			357."

(Quem catalogum dedimus, vt volentibus poſſet conferri cum annorum, quibus imperarunt, ratione, a nobis inita in opere.)

Sequitur ſine numeris paginarum epiſtola.

„Reuerendiſſimo — D. Ioanne Rodolpho Stoer, — Ioannes Huoberus Baſilienſis Medicus, bene agere."

E qua quidem epiſtola (vt paginarum ſummus nominat titulus) quanquam per ſe digna, quae tota ſcribatur, tamen potius haec, quae Leisnerus b. in chartula ante ed. Baſ. 1. exſignauit, mutata in partibus ſerie.

„Prodiit Herodianus Baſil. 1549. per Henr. Petri editore Io. Huobero Baſileenſi medico. Is in praef. ad Stoerium, Abbatem, Nunc, inquit, caſtigatior et integrior exit, quam antehac vnquam, ex codice, quem nobis ſuppeditauit vir eruditus Ioan. Phriſius Tigurinus. — Putat ibidem, fuiſſe hunc Herodianum Alexandrinum, Grammaticum, Apollonii etiam Grammatici et filium et diſcipulum. Floruiſſe ſub M. Antonino principe. Scripſiſſe de arte grammatica, teſte Suida: praeterea imperatorum hiſtoriam ſtilo perſecutum eſſe, quae ad nos tamen non ex omni parte integra peruenerit. Qua in re errat. — Illud probandum, quod dicat, in hiſtoria neque prudentius, neque eloquentius ſcriptum graeca lingua extare. Nam 1) ſcatere eum grauibus ſententiis,

2) admirabilia habere conſilia, et illorum euentus,

3) plenam que maieſtatis et ſuauitatis eſſe orationem,

4) denique ſcripſiſſe maxima cum fide er libertate, quae ſuo tempore acta ac geſta eſſent, non ex aliorum commentariis rurſus repetitam ac collectam hiſtoriam,

5) non paruam eo tempore acta cum his temporibus ſimilitudinem habere."

(Quem ille *codicem*, a Phriſio ſuppeditatum, vſurparit, debuit plenius edere. Facit autem profeſſio iſta ſane aliquam fidem huic editioni.)

Iſta epiſtola finitur pagina quarta „Vale, Baſileae Calend. Auguſti, anno Salutis M. D. XLIX."

Noua pagina tenet, ſine numeris iterum, epiſtolam: „Angelus Politianus Andreae Magnanimo ſuo S." finientem in pagina tertia init. „Vale — Anno ſalutis, M. CCCC. XCIII."

Dein „Index eorum, quae in hoc opere tractantur" qui eſt Index rerum, in hiſtoria Herod. narratarum, e ſerie alphabeti, ſed ille breuior, comple-

ctens quippe modo 7 et ½ paginam, cui adiicitur „Finis.“

A tergo nil, quam „Chartarum ſeries“ de more veterum typographorum, h. e. numerus *bogarum* ſequentium, per elementa alphabetica.

Noua pagina exhibetur „Librorum Elenchus,“ (non indignus lectu,)

„Herodianus Alexandrinus Apollonii Grammatici filius, quindecim imperatorum Romanorum res ſeptuaginta annis geſtas, octo libris deſcripſit: quorum

Primus, continet hiſtoriam Commodi[1] imperatoris.

Secundus, Pertinacis[2], Iuliani[3], Nigri[4].

Tertius, Seueri[5].

Quartus, Antonini[6] et Getae[7] fratrum.

Quintus, Macrini[8] Opilii, Antonini[9] Heliogabali.

Sextus, Alexandri[10].

Septimus, Maximini[11], Gordiani[12].

Octauus, Maximi[13] (ſic correxerat forte b. Leisn. pro Maximini) et Albini[14] collegarum: poſtremo Gordiani[15].“

A tergo „Imperatorum ſynonyma“ ſ. pleniora nomina, per octo verſiculos, vacua poſt pagina finiente.

Porro „Octo librorum Herodiani argumenta“ per paginas 9. et lineas 9. in qua et clauſula (de qua infra ad Sylb. Opus) „Ex peſſimo genere ne catulum habendum: — S. Aur. Victor.“

Deinde paginae duae chartae vacuae. Quam excipit „Angeli Politiani ad Innocentium VIII. — Praefatio, in Herodiani Hiſtoriam, e Graeco in Latinum conuerſam“ per 7 paginas cum lin. 4., finita, ſine die anno que.

Nunc demum inchoatur textus Gr. et Lat.: „Ηρωδιανx της μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱστοριῶν, βιβλίον πρῶτον, Herodiani Hiſtoriae de imperio imperatorum poſt Marcum, vel de ſuis temporibus liber pri-

mus, e Graeco tralatus, Ang. Pol. interprete" ſectis, quod aiunt, columnis, per numeros vulgares 1 — 647. vbi finis „Ηρωδιανȣ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας τέλος. Herodiani libri octaui et vltimi finis. — Baſileae per Henrichum Petri, Anno M. D. XLIX." Poſt in tergo paginae medio tabula, ligno inciſa, eſt, oſtendens e nubibus, ad ſiniſtram quidem, caput, ore efflans ignem, ſed, ad dextram, manum erectam, quae tenet malleum ſuper flammas, ſpeciem habentes fulminum, ſubtus ſtante, pro incude, opinor, oblonga mole, quae ab vtroque latere cingitur fruſtis ſaxorum. Is textus 1) inchoat tum prooemium p. 1 — 5. tum libros ſingulos cum grandi elemento in quadrato, etiam in Lat. Verſ.

2) habet capita minora, vt in noſtra editione, ſed ſine numero aliquo, et tantum per nudum elementum maius,

3) ſeparatas orationes, ab initio quidem, cum δημηγορία etc., maiores ſaltem, ſed non in fine, vt breuiores vna ſerie vbique implicantur textui Gr. cf. p. 14. 17. e. 20. 24. e. 26. m. etc. Sed Lat. Verſ. ſubinde ſecta apparet in minores partes, ſpatio relicto aliquo inani; vnde §. 9., quae in hac ed. deſunt, poſtea oriri potuerunt, cf. p. 6. ſqq. Etiam adeo ſectiones minores in Gr. p. 13. m. 15. e.

4) compendia quam plura, etiam in praep., quae annexae ſ. praefixae ſubſtantiuis, vt p. 4. m. ἐπιμελείας, it. in verb. p. 62. m. ἐπιτρέψαι, cf. ϑ° p. ϑος p. 340. e. ad 4, 6, 10. m.

5) vitia non pauca, correcta partim aliena manu, vt p. 5. m. ἦξαν p. ἦρξ., p. 18. l. 3. ποτ p. πόϑον, l. 4. καϑ' αὐτὸν, p. 31. m. πρόνιαν, cf. omiſſis, additis, transpoſitis litteris, etc. p. 54. m. e. 58. m. 60. i. 65. e. 104. i. tum δὲ p. καὶ 3, 3, 1. p. 523. 6, 7. 11. e. 7, 10, 12. p. 835. 16. e. 7, 12, 18. i. 8, 4, 26. p. 1008. 8, 7, 6. p. 1080. —

6) lectiones peculiares 3, 13, 4. p. 735. vbi in Var. L. debet reponi Bs. 2. 4, 12, 9. e. 5, 3, 18. m. p. 84. 5, 4, 22. p. 122. 7, 11. 18. p. 865. 8, 2, 8. p. 933. 8, 8, 3. p. 1105. — etiam vere 7, 8, 8. e. 7, 9, 6. m. p. 783. 7, 11, 6. i. — alias ex Ald. aut Baſ. 1. vt 8, 2, 8. i.

7) diſtinctiones alias, cf. per totvm opus et 6, 5, 21. e. 6, 6, 10. p. 436. ib. 12. e. 6, 7, 5. p. 448.
8) ſcripturam aliam, per accentus, cf. p. 302. l. 6. ad 3, 14, 15. p. 766. 7, 4, 10. p. 662. et in nom. propr. elementis maioribus conſtantiorem, cf. p. 39. Λεκ. Βηρ. etc. ib. e. Πομπηϊανῷ, it. p. ſq. e. ſed p. 41. e. Κυιντιανὸν, it. p. 62. i. ἐπιπολὺ et ib. e. ῥᾳδίως per iota.

†† 1543. 8. Baſil. (quae in opere nominata Bs. 2. Reisk.) habet prioris 1) titulum in fronte, ſed vitioſum accentum Βίβλια,
2) Catalog. Imperatorum,
3) Epiſtolam ad *Stoer*, ſed finientem ſic „Vale Baſileae Calendis Martiis. An ſalutis M.D.XLIII."
4) Epiſtolam Ang. Pol. ad Andream Magn. cum fine eodem, quo prior „Vale — Anno ſalutis, M.CCCC.XCIII."
5) Indicem prioris, poſt ſtatim, omiſſis ſupra poſitis,
6) Praefationem Ang. Polit., cum alio vocabulo coeptam, *Cum*, pro prioris *Quum*, ſed finem ſimiliter ſine die et anno,
7) textus Gr. et Lat. formam quidem externam, praeterquam, quod prima pagina non fert numerum, ſed demum in tergo 2 — 647. cum fine ab initio eodem, „Ἡρωδ. — τέλος. Herod. — finis." ſed tunc „Baſileae excudebat Henrichus Petrus, Menſe Martio. Anno M.D.XLIII." Denique a tergo eadem figura, ligno inciſa, quam in priori ed. effinxi.

Sed textus ipſe in vocibus deprauatiſſimus, (vt ſufficiant vel pauca exempla et documenta illa, in opere praebita,) cum aliis interdum diſtinctionibus ex Ald. 1., vnde et habet alia, vt accentus, in ἑτέρα τίς 1, 10, 1. i.

In anni autem iſtius 1543. numero ipſe exiſtimo ineſſe typographi et bibliopolae fraudem illam, quam ſupra Stemlerus innuebat, ſed hactenus, vt, pro vero numero 1549, quem prae ſe ferebat Baſ. 2. Leisn., ille alter potius delectus fuerit, quo vel editio ſecundaria (*Nachdruck*) et furtiua non detegeretur, vel antiquior aetas annus que auctoritatem et emtionis cupiditatem conciliaret. Nam ille quidem numerus 1493. nihil va-

let ad rem, quoniam, cum repetita Praefatione Politiani vetere, ſimul debuit vetus iſtius numerus aetatis ſeruari; vt fit hodie in repetitis editionibus. Et Leisneri illam, quam dico, priorem eſſe, res ipſa loquitur ac vincit, quoniam ex illa ſunt, praeter ſupra monſtrata, omnia ducta, et non e tam vitioſa, qualis eſt Reiskii, mihi ſaepe vocata, oriri facile potuit melior, alias que adeo lectiones, non contemnendas, continens. Immo, quid hoc, quod eiusdem vitia tenet vetera? Sane accidere ſolet, vt edant ſimul priſca vitia, haec que nouis adaugeant. Et hoc cadit in illam Reiskii. Verum, cur quoque habet iſtius bona et peculiaria?

Quod ad 5, 3, 18. p. 84. vulg. πλασαμένη, vbi Leisn. praebuit πεπλασμένη, ſic in nota ſcribebam „ego quidem arbitror, lectionem iſtam (ed. Leisn.) ortam non tam e pr. τε, quam e Bs. 2. R. πλασμένη, quod vitium aliquis correxerit, addito augmento:“ eo videor nunc vineta mea ipſe caedere, et iam ibi cogitaſſe, priorem eſſe Reiskianam. Fuit que ſane aliquando haec mea quaedam opinio et ſuſpicio. Quam ſi, quae antea attuli argumenta in contrariam partem, non ſatis refellere videantur: facilis ſum in hoc genere, muto que talum atque ſententiam, et poſtea ſumo, Reiskii illam prius prodiiſſe et vere 1543. Id que reſpiciens, caui mihi iam eo, dum antea, vbi incepi producere in conſpectum cenſum que illam, numeris iſtius praefigebam binas crucis figuras, quibus ſolenne eſt mihi indicare res aut praecipuas, aut ambiguas.

1581. 4. H. Steph. titulus eſt

„Ηρωδιανȣ
ἱστοριῶν βιβλία η.
Herodiani
hiſtor. lib. VIII.
Cum Angeli Politiani interpretatione, et huius partim ſupplemento, partim examine Henrici Stephani: vtroque margini adſcripto.
Eiusdem H. Stephani emendationes quorundam Graeci textus locorum, et quorundam expoſitiones.
Hiſtoriarum Herodianicas ſubſequentium libri duo, nunc primum Graece editi.“
Tum inſigne Stephani, arbor, plena fructibus, in cuius ramis quibusdam mediis globuli, ſed fracto in vno ad dextram faſcia habet dictum: *Noli altum ſapere.*

Ex arbore, ad ſiniſtram et dextram, decidentes in aëre pendent ramuli, quorum aliquot et humi iacent, ad radices arboris, e tellure eminentes. A dextra vir quidam, philoſophus Graecus, vt videtur, pallio amictus, et exſertis brachiis, dextra ſurſum monſtrat illam ſententiolam.
Subtus: „Excudebat Henricus Stephanus
Anno M.D.LXXXI."
Poſt tergum vacuum epiſtola: „Nobiliſſ. — Philippo Sidneo, H. Steph. S. D." implens binas paginas.
Tum „H. Stephani Praefatio in ſuum examen interpretationis Politiani" quatuor complens paginas.
Dehinc quadripartita paginarum ratio:

„In quosdam locos annotatiunculae, quibus aut reſtituuntur aut exponuntur, Autore H. Steph."	Ἡρωδιανοῦ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ. Βιβλίον πρῶτον. Προοίμιον."	Herodiani Hiſtoriae de Imperio poſt Marcum, vel de ſuis temporibus, lib. VIII. Angelo Politiano interprete Liber Primus. Prooemium."	Interpretationis huius partim ſupplementum, partim examen, Autore H. Steph."

a pag., aduerſa et auerſa, 1 — 182. qua media vacua relicta, excipit pagina vna „H. Stephani quaedam eos in locos de quibus lectorem ad ſuas Annotationes remittit: donec eas non in hos ſolum ſed alios etiam quam plurimos edat" ſecta in duas partes pagina.
Pone vacuum iterum paginae vnius tergum ſequitur Zoſimus Gr. et Lat. per lib. 1. et 2. a pag. 1 — 79., vbi finitur editio haec ſine adiectis vllis.
Iam textus Gr. habet haec, 1) elementa grandia, quadrato quidem incluſa, at ornatiori et lemniscis, et auiculis, et vuis, baccis, floribus, etc., id que ad initium Prooemii ſ. libri I. et librorum caet.

2) ſectiones minores duplicis generis, quarum vnum, vt prima poſt prooemium ſectio, tenet ſub initium litteram grandiorem, ſed ſecundum, per totum librum diffuſum, elementum magnum quidem, at non ita altum.

3) ſententiarum lumina intra ſpatium breue vacuum, quod dirimit Gr. et Lat., ſignata per inuerſum elemen-

tum *L*, ſed non ita inclinatum, at rectum potius, (T) vt tamen interdum deficiat, cf. p. 9. e. 43. m. 82. l. 9. 89. e. 92. m. etc. vbi et nos dum omiſimus in opere.

4) orationes maiores ſaltem ſeparatas initio et fine, verum minores vna ſerie textus pergentes, tamen vt vtraeque teneant binos vncos, („) intra ſpatia illa textus et verſionis locatos; niſi quod hi vnci per incuriam in parte extrema longioris orationis deſunt, vt p. 9. i., et adeo ſub initium et per totam oratiunculam p. 13. e. cf. p. 20. vbi et longior adeo non ſeparatur, ſed p. 28. l. 10. breuior vncis caret, it. p. 31. e. ſed in extrema iterum parte longior p. 33. i. tum in prima p. 43. e., 47. e. ſq. porro tota breuior p. 55. m. quae tamen in fine ſeparatur. Haec hactenus.

5) elementa minora, ſed vtique bona, acuta, pura,

6) compendia pauciora et planiora,

7) conſtantiam ſummam in litteris nom. propr. maiuſculis, non item in iungendis aut diuellendis vocibus, modo v. c. *μήπως*, modo *μή πως*, etc.

8) vitia et leuiſſima et pauciſſima, vt p. 55. m. *σοφισμ.* per *ί* cum leni pro accentu, it. *ἐσπουδ.* p. *ἐσπ.* 2, 10, 15. p. 326. Add., tum prauo compendio 5, 4, 22. p. 121. ſed ſine comp. *τὸν* p. *τῶν* p. 113. e. ad 5, 3, 8. e. cf. p. 12. m. ad 1, 8, 12. p. 315. — it. *ὅτε* p. *ὅτι* p. 115. e. ad 5, 4, 1. p. 96. porro *γνωμη* ſine accentu p. 175. ad 8, 5, 14. p. 1035.

9) alias diſtinctiones, quam in editis prioribus, de quibus vbique in opere,

10) alias lectiones, quae non ſunt ex edit. prior. nec Codd., ſed ab ingenio Stephani, de quibus etiam ſuis locis in opere, vbi et de ei. coniecturis, non ſtatim in textum receptis, quanquam veriſſimis, vt p. 76. m. ad 3, 10, 15. p. 682. *ἀπελᾶν* p. vulg. *ἀλλ' ἦν.*

Caeterum Stephanus 1) ſubinde ſignum ſuum breuis crucis (†) ſupra interuallum duorum vocabulorum ſeberat, futurae Notae, et faciendae eo loco, quo Notas reliquas dedit poſt p. 182. vbi tamen deinde nil comparuit, vt p. 163. l. 10. ad 7, 10, 16. e.

2) nullibi profeſſus, vnde ſumeret textum ſuum, nec e quo Cod. Ms.

3) dedit textum aliquando, congruentem cum Ms. Ve. p. 7. l. 4. ad 1, 5, 16. i. it. cum Ms. Vindob. p. 20. e. ad 1, 13, 7. p. 544 it. cum Mss. tribus noſtris, contra ed. priores l. I. ad §. 8. p. 546.

4) dicit, ſe addere quaedam „ex vet." nimis vage, cf. 1, 3, 5. p. 68. m. 1, 6, 3. p. 187. m. 1, 15, 16. p. 668. e. 4, 3, 15. p. 843. e.

5) nominatim 4, 7, 11. p. 908. dicit ad vulg. ἅρματος „quidam lib. ὀχήματος" quod, in edd. non repertum, ſed modo in Mss. noſtris, faciat, vt credatur interdum inſpexiſſe Codices, quos hic appellat *libros.*

1590. fol. Sylb. quae editio continetur in opere, cuius titulus:

„Romanae Hiſtoriae Scriptores Graeci Minores — Herodianus, — Pars noui nunc, pars emendatiores in lucem exeuntes; addita Graecis ex aduerſo interpretatione Latina; Adnotationibus item, et gemino rerum verborum que Indice ampliſſimo; Graeco ac Latino:.

Opera et ſtudio Friderici Sylburgii Veterenſis.

Tomus tertius."

Tum inſigne Wecheli, equus alatus, ſupra cornu copiae duplex, intra ſe erectum habens Mercurii caduceum alatum, circa quem ſerpentes duo inuoluti, ad cuius finem fere, ab vtroque latere ſiglae duae nominis Wechel., infra que has e circumfuſis nubibus manus duae, ſeſe cum caduceo ſimul inuicem prehendentes.

Dein „Francofurdi

Apud Andreae Wecheli heredes,

Claudium Marnium et Io. Aubrium;

An. Chr. MDXC.

Cum S. Caeſareae Maieſtatis priuilegio."

In tergo paginae deinceps „Auctores qui citantur in hoc Romanae hiſtoriae volumine: — Auctores quorum ope Sylburgius vſus in ſuis Notationibus (veteres et) recentiores;" tum „Summa Priuilegii."

Noua deinde in pag. epiſtola dedicatoria, vt ſqq. pagg. inſcribitur: „Generoſo — Antonio Fuggero, — Fridericus Sylburgius S. P. D." e qua, pag. auerſa extr., adiicimus iſta. „Praeterea quia non ſatis erat noua et apte digeſta repraeſentare, id etiam in primis allaboratum eſt, vt quam emendatiſſima darentur omnia. Quamobrem omni ſtudio, magno labore ac ſumptu, conquiſita et collata ſunt bona cuiusque auctoris exemplaria, tam manuſcripta quam typis expreſſa. Congeſta item

quae a criticis, vel ad Latini, vel ad Graeci textus expolitionem ſparſim *notata* reperiebantur. Ad quae vt ex meo quoque penu multa paſſim adieci, ita duos — Indices appoſui: — Exteriora etiam operi adhibita ſunt ornamenta; talis nempe charta, tales typi, talia item cetera, vt operis argumento, quoad eius fieri poſſet, reſponderent." — porro pag. ſq. vltra medium „Francofurdi apud Andreae Wecheli heredes, kal. April. anni a Seruatore nato MDXC." Iam in auerſa pag. „Fridericus Sylburgius lectori. S. (e qua praefatiuncula, ad ſq. modo pag. mediam producta, pertinent haec ib. p. med.) — „In Herodiano ſecutus ſum nouiſſimam editionem Henr. Stephani: conſului tamen etiam vetuſtiores; Venetam, Aldi; ac Baſileenſem vtramque, Ioannis Walderi, et Henrici Petri. Praeterea V. C. Erricus Memmius per Ioannem Opſopoeum nobis communicauit quas in vtrumque textum, Graecum et Latinum, doctiſſimorum Graecae linguae in Pariſienſi academia profeſſorum habebat animaduerſiones: quarum partem H. Stephani, partem meis adnotationibus interſerui, partem in Indices reieci, prout loci ferebat commoditas. Nouiſſime omnium e libro m. ſ. quasdam emendationes et ſcripturae variationes ſuppeditauit Andreas Schottus, laborioſus vetuſtatis rimator. (et e p. ſq. i.) — Interpretum verſiones intactas reliqui, praeſertim Politiani, — ; — pauca quaedam, quae manifeſtum habebant vitium, corrigere non ſum veritus. In ceteris ſicubi diuerſum ab interpretib. ſentirem, in Notationum libello meam expoſui ſententiam. — in Herodiano, Stephani adnotationibus, per ſingulas paginas cum textu propagatis, Memmianas, meas et aliorum interſerui, modo nota quapiam diſtinctas, modo vncis incluſas; vt a Stephaneis poſſent diſcerni. — In Latino textu quae pendulo et graciliori charactere ſunt exarata, — in Herodiano, ab interprete omiſſa ſignificant. Vncis quae incluſa ſunt in Latinis interpretationibus, a Graeco textu abſunt: in — Graecis auctoribus quae his ſignis ſunt incluſa, et ipſa vel ab exemplari aliquo abſunt, vel omnino ſunt ſuperflua. Aſteriſci crucis ve nota quib. eſt praefixa, de iis vel in Nota-

tionibus, vel in Indicib. aliquid adnotatum eſt. — Vale."

Tum p. 453. „In Herodianum Praefatio Friderici Sylburgii.

„Dionem Herodianus ſequitur, ſuorum temporum ſcriptor; vt et Iulius Capitolinus in Alexandro atque in Maximo ac Balbino appellat, et ipſemet Herodianus in prooemio de ſe teſtatur. a Marci enim fine exorſus, Auguſtam hiſtoriam vsque ad Gordianum tertium deduxit; ſexaginta circiter annorum hiſtoriam complexus. Ac quamquam Dionem annis exceſſit perpaucis, tamen nec veritatis laude, nec dicendi genere, illo multum habetur inferior; immo in multis Dione putatur accuratior. Fuit autem genere Alexandrinus, Apollonii grammatici, cognomento Difficilis, filius; grammaticus et ipſe, artium que minutiſſimus ſciſcitator; ac multa ſcripſit; vt partim Ammianus Marcellinus, partim Suidas memoriae prodiderunt. In huius porro ſcriptoris editione, etſi H. Stephanus magiſter meus, tam diligentem nauauit operam, vt ſpicilegii laudem pene omnem omnibus praeripuerit; tamen ab aliis quoque doctrina et iudicio praeſtantib. viris animaduerſa ſunt, quib. auctor hic non vulgariter vel corrigitur vel illuſtratur. Inter hos prima laus debetur Errico Memmio, viro vt dignitate, ita etiam eruditionis iudicii que laude clariſſimo. Is enim a duobus Graecae linguae in Pariſienſi academia inſtauratorib. eximiis adiutus, Graecum pariter Latinum que textum plurimis in locis interpolauit; eas que notationes nobis per Ioann. Opſopoeum cum aliis quibusdam, ad iuvandam vtilitatem publicam, benigne communicauit. Quae adnotationes quibus in locis cum Stephaneis congruebant, a me ſunt praeteritae; vbi autem aliquid habebant peculiare, Stephaneis ſunt additae; nonnusquam etiam ad noſtras Notationes ſpeciales vel ad Indicem reiectae ſunt, provt videbatur commodius. Collecta inſuper, et huc congeſta ſunt, quae a ceteris criticis, Turnebo, Leopardo, Hartungo, Caſaubono, aliis ve obſeruata et Notationum libris prodita fuerunt. A me quoque collata ſunt nonnulla; etſi non magni fortaſſe ponderis, tamen aliquam profundi-

oris cogitationis anſam acutioribus praebitura. Inter quae vt diſcrimen teneatur, Memmianis in fine appoſita eſt littera *M:* meis, interdum *S.* littera, interdum *Gr.* adſcripta, alicubi etiam, vbi noſtra Stephaneis adiicienda erant, vncis ea vtrimque hoc modo [ ] ſunt incluſa. Et quoniam Stephanus e paginis ad paginas ſubinde lectorem remittit, earum quoque numeros in exteriore margine viſum eſt adſcribere, ne longo quaerendi labore quisquam defatigaretur. Adhaec quia Stephanus Adnotationes quasdam editioni ſuae in fine ſeorſum appoſuerat, eas quoque ſuo quasque loco inſerere libuit, ad iuuanda legentium commoda. Verum *multas ille paſſim in margine promiſit, quas tamen in fine non exhibuit*, ſed *in aliud* tempus *diſtulit.* De ceteris quae Stephaneae editioni ſunt peculiaria, ipſe Stephanus partim in Praefatione, partim Notationum initio monet. Haec tibi lector indicanda exiſtimaui. Tu cuique quas hac in parte debes gratias, ſi factis non potes, animi ſaltem voluntatis que propenſione referre memineris. Vale. Francof. XIII. Kal. Aug. a Chr. MDLXXXIX."

Qua finiuntur iſta pag. 454. init., eadem ſubiicitur quaedam pars „ex Praefat. H. Steph. ad Ph. Sidneium, Vtrum Gener." quae erat in Stp. ed. pag. ſine numero tertia extr. ſq.

Dein p. 455 — 458. repetitur „H. Stp. Praefatio in ſuum examen interpret. Pol." — p. 459. quoque „Ang. Politiani ad Innoc. VIII. Praefatio — *Quum* —" partim tamen modo, ad p. 460. i. vbi ſequitur „Angelus Pol. Andreae Magn. ſuo S." epiſtola illa *Efflagitari* — tota cum fine „a. Salutis MCCCCXCIII."

Poſt, extr. pag. 460. ad 462. med. „Herodiani librorum argumenta", quae ſupra in Baſ. 2. L., ſed omiſſa clauſula iſta ex Aur. Vict.

Secundum quae Noſter ipſe productus p. 463. „Ηρωδιανου της μετα Μ. β. [ἱστοριων] βιβλία ὀκτώ. Βιβλιον πρωτον, Προοίμιον." Latina autem Vs. vt ap. Stp. ſupra, — ad p. 622. i., finem faciente, media in pag., figura, ligno inciſa, grandiore et arbitraria.

Interponitur p. 623. Zoſimus totus et alii Graeci cum Vs. Lat. vsque ad p. 893. med., vacuo relicto rel. ſpatio. Tum a tergo (p. 894.) „Imperatorum etc. Series Chronologica. — Ex Antiquitatibus Conſtantinopolitanis; Palatinae bibliothecae libro. (unde tantum in Herodianum cepimus Latinam, non item Gr., ſeriem, ob diuerſos partim annos)

M. Antoninus	imperauit	annos	XIX,	5671.
Commodus	—	—	XIII,	5684.
Heluius Pertinax	—	menſ.	VI,	—
Seuerus	—	ann.	XVIII,	5702.
Antoninus	—	—	VII,	5709.
Macrinus	—	—	II,	5713.
Alexander	—	—	XIII,	5726.
Maximinus	—	—	III,	5729.
Gordianus	—	—	VI,	5735."

vsque ad p. 898. i., vbi ſequitur rurſus alia „E libr. qui *Temp. computatio* inſcribitur, (vnde iterum modo Lat. excerpimus)

M. Antoninus	imperauit	annos	16	5673.
Commodus	—	—	12	5683.
Seuerus	—	—	18	5703.
Ant. Caracallus	—	—	7	5710.
Ant. alius, Heliogab.	—	—	4	5714.
Alexander Mamaeae	—	—	14	5727.
Maximinus	—	—	3	5730.
Gordianus	—	—	6	5736."

vsque ad p. 900. i. vbi med. iterum eadem figura lignea.

A p. 901. — „In Romanae Hiſtoriae Graecolatinum ſyntagma Notationes Frid. Sylburgii (ad p. 944. vltra med. duabus ſectis columnis, in alios, dein) In Herodianum.

„Herodiani quoniam m. ſ. exemplar nanciſci haud licuit, propterea ex impreſſis optimae quaeque editiones a nobis fuerunt comparatae. Inter quas etſi Stephanea integritatis nomine principem locum iure ſibi vidicat, tamen ceteras quoque interdum conſuluiſſe non poenituit. Quemadmodum igitur in textu ſupra, ita hic in (ſic damus pro *inhicita*) notationibus ad Stephaneam editionem adhibebitur primum Aldina minor; quae octaua forma prodiit anno Chr. 1524; deinde

duae Baſileenſes; altera Henrici Petri, eadem forma; altera, Ioannis Walderi, forma enchiridii. His addentur Henrici Memmii aliorum que doctorum virorum notationes, quae ſupra in textui adiunctis ſcholiis minus commode poni poſſe videbantur; tum ea quae poſtea ſe quaſi per ſpicilegium obtulerunt, vel ab aliis, vel a me ipſo deprehenſa, ex quo numero ſunt quae diligentiſſimus antiquitatis inſtaurator Andr. Schottus ex Hiſpaniis ad me nuper miſit, e vet. m. ſ. codice deprompta."

Hae notae, nunc incipientes, finiunt p. 952. fere extr. vbi ſuccedunt aliae in alios, vsque ad p. 970. m.

Poſt vacuum ſpatium p. ſq. eſt praefatiuncula ad Indices, qui, coepti, eadem pagina longius trahuntur, ſed numeris diuerſis, Graecus tenens eosdem ſerie ſuperiori numeros vsque ad 1052. ſed Lat. inde nouos ad 69, vltra medium.

Tergum deinde habet Addenda et Corrigenda „Candido Lectori Salutem" vnius paginae, nec illius plenae. Inſequens pag. rurſus inanis, ſed a tergo claudit inſigne illud Wecheli ſuperius.

Iam, praeter Indicem Gr., tripartita ſerie ſectione que per paginam quamuis conſtantem, nec modo explicationibus verborum et phraſium, ſed et correctionibus atque coniecturis in certa loca, — maxime ſpectandus hic textus, a pag. 463. inde, qui gerit 1) elementa minora quidem, at Stephaneis maiora tamen, acria, munda,

2) compendia eadem,

3) praecipuum hoc, vt cuiusque paginae verſus, intra textum Gr. et Lat., numerentur per denarios,

4) initio Prooemii et nouorum librorum elementa grandiora, Stephaneis ſimillima,

5) ſectiones pauciores ſingulorum librorum, ita, vt modo poſt Prooemium vna teneat litteram magnam, ſed reliquae Stephani veniant in ſerie textus Gr., paululo quaeque diremta interuallo,

6) ſententias in margine Gr. indicatas per figuram manus, cuius digitus poſt pollicem longius porrigitur, id que extra et intra orationes,

7) orationes has et ipſas, in capite et calce, modo illo interuallo paruo ſeiunctas, at inſtructas in margine Gr. iſtis vncis („) aut (“),

8) parentheſis ſigna eadem cum Stephano ( ),

9) peculiare aliquod nouae ſectionis ſignum, habens figuram litterae vel numeri 9 maioris, ſed in capite prope toto oppleti nigro colore, vt p. 503. l. 30. 508. l. 9. 511. l. 41. quae figura et in Vs. Lat.

10) diſtinctiones alias interdum, quas indicamus in opere,

11) vitia nec eadem Stephani, nec alia, quod meminerim, magni momenti,

12) lectiones easdem cum Stephano, praeter pauculas, in opere productas, vt cum ad 8, 5, 8. e. pro καὶ deligitur τὲ cum ed. Ald. et Baſ.

Caeterum Sylburgius 1) lectiones textus ſaepe tantum memoriter profert, cf. ad 2, 7, 1. e. p. 206. m.

2) correctiones et coniecturas vero interdum easdem cum Codd. noſtris, vt cum Bau. 3, 12, 25. e. 7, 7, 7. p. 734. m. 8, 3, 16. p. 966. i. 8, 4, 23. p. 1003. e.

3) ſupra iam ipſe monuit de vocibus quibusdam, in Gr. textu incluſis vncis longioribus ( ), quae viderentur abeſſe poſſe, de quibus cf. in opere, praeter titulum p. 1. Var. L. a), quoque 5, 6, 5. p. 175. 8, 7, 7. p. 1081. etc.

1593. 8. Ingolſtad. (ad quam, in opere dictam Ing. 1., b. Erneſti, quondam poſſeſſor, in plagula pura ante frontem „in Bibl. D. Marci eſt Codex Mss. n. CCCLXXXIX. Herodiani, cuius ſpecimen eſt ap. Theupolum p. 187.) Ei titulus:

„Ηρωδιανου Ιςοριων βιβλια η.

Herodiani Hiſtoriarum libri VIII.

Cum Interpretatione Latina.“

Tum inſigne quadrati maioris, per angulos ornati varie, ſed continentis latum circulum duplicem, cum ſententia, elementis grandibus circumducta, *Sapiens Dominabitur Aſtris.* et intra fines circuli interioris triplicis que figuram matronae, coronato cum capite, ſolutis in humero vtroque crinibus, ſolis imagine radiantis in pectore ſummo, veſte pendula et fluctuante cum lemniſcis, tenentis ſiniſtra quidem manu pateram latiorem cum ſtipite tamen ſ. manubrio, dum e patera ſurgit fumus, — ſed dextra ſceptrum, — et pedibus ſtantis in globo

coeleſti, in quo efformatas videas lunam, duabus zonis ſ. faſciis ſtellulas; et ſolem radiatum.

Poſt ſcribuntur: „Cum gratia et priuilegio Caeſar. Maieſt. Ingolſtadii

Excudebat Dauid Sartorius.

Anno M.D.XCIII."

A tergo vacua eſt pagina, ſed ſequens tenet „Imperatores, quorum res geſtae ab Herodiano deſcribuntur (ex ordine deinceps, ſubter ſe quisque) Commodus. Pertinax. Iulianus. Seuerus. Antoninus et Geta. Macrinus. Pſeudoantoninus. Alexander. Maximinus. Maximus et Balbinus." cum numero 1. pag.

In auerſa pagina incipit Gr. textus „Ηρωδιανε της μετα Μαρκον βασιλειας ιςοριων βιβλία όκτώ. Βιβλιον πρωτον. Προοιμιον" e regione Verſ. Pol. „Herodiani Hiſtoriae de imperio poſt Marcum, libri VIII. Liber Primus. Prooemium." cum numeris p. 2 — 401. vltra medium, in fine Gr. „Τελος" ſed Lat. „Cum facultate ſuperiorum." ſubiecta figura, ligno inciſa, per quadratum partim, (in medio cum capite viri) cui extremo affixae aliae figurae acuminatae binae. In tergo paginae „Errata (deinceps vna ſerie et) — Paucula alia omiſſione vel permutatione accentuum et literarum commiſſa, facile Lector ipſe emendabit."

Textus exterior quidem prae ſe fert 1) formam Stephanei per ſectiones et litteras initiales, et typos eiusdem moduli minimi, verum per longe pauciſſima compendia,

2) orationes ſimiliter ſeparatas, vel minus, et diſtinctas vncis („in Gr. ſed in Vs.") qui vnci et omiſſi pariter interdum, vt p. 108. e. ſq. initio orat. it. p. 126. m. init. et fine, etc.

3) diuerſa, vt p. 4. e. init. ſectionis ΤΩΙ cum iota, p. Steph. nudo ΤΩ,

4) diſtinctiones ſaepe alias, quam Steph. cf. per opus,

5) praeter Notas nullas, vitia quoque, aut Steph. vt p. 14. l. 5. ad 1, 5, 5. e. ἀκριβῶς cum iota, aut alia, cf. praeter Errata illa, ab editore ad calcem data, p. 88. e. ἁρπάζαν, etc. per opus interdum notata, cf. 4, 3, 3. 1.

6) lectiones pleraſque Steph., tum veteres, tum ab eo propoſitas per coniecturam, quas adeo in textum receptas reperias, cf. 4, 5, 12. i. 7, 8, 8. e. 8, 8, 18. i. ſaepenumero cupidius et temere, ſed et cum deprauatione, cf. per opus et 7, 1, 16. p. 565. it. ib. 21. p. 573.

quemadmodum et emendationes Steph. ad Vers. Pol. ſtatim recipiuntur in Vs. vt p. 17. e. ad 1, 6, 3. p. 190.

ſed vt Stp. coniecturae quaedam, receptae quamvis, tamen vncis in Gr. includantur, vt 4, 15, 19. e. at 7, 10, 3. e. partim modo, quo videatur editor inclinaſſe potius ad partes emendationes que Sylburg.

7) lectiones peculiares, vt 8, 7, 22. p. 1101. ὑπαντᾶτο p. edd. et Mss. ὑπήντετο, per ſe quidem non male e forma contracta; — ſed omiſſo pron. ad 8, 8, 2. p. 1104. αὐτὴν, hauddubie ob pr. ſimile αὐτῶν.

Caeterum b. Erneſti in Prooemio tantum p. 2. ad marginem Gr. alleuerat ter Var. Lect. e Ms. Ve. et Theupolo.

1608. 8. Ingolſtad., in opere mihi Ing. 2., cum priori eadem, etiam adeo quoad paginas, harum que numeros, praeter haec

1) extrema in titulo: „Ingolſtadii.
Ex Typographeo Adami Sartorii.
Anno M.DCVIII.“

2) quod typi ſunt obtuſi, et pluria compendia, quam in pr. cf. p. 10. l. 2.

3) aliae diſtinctiones interdum, cf. per opus,

4) inconſtanter ſuſcipiuntur coniecturae Steph., etiam cum deprauatione, cf. antea in 1. nr. 6., ſed minus ad 4, 5, 12. i. p. 874.

5) lectiones deliguntur e Baſ. 2. et nominatim e Baſ. 2. Leisn., cf. 8, 8, 3. p. 1105., ſed ſimul etiam e Steph. ib. 7. p. 1111.

6) vitiis laborat ſuis, tum omittendo 3, 2, 5. p. 508. 4, 12, 11. e. 8, 5, 3. p. 1022. tum aliter 2, 1, 22. i. παύσεσθαι p. παύσεσθε e Baſ. 1. cf. p. 2. l. 6. p. 8. l. vlt.

quanquam communia habet quoque cum priori, vt p. 10. l. 12. σὲ p. τὲ, cf. ib. l. 16. p. 14. l. 5. it. 2, 2, 22. p. 57. 4, 12, 12. i.

7) correctior comparet in partibus, vt 4, 14, 8. e, vbi iota ſeruat adeo contra Steph in ἀποβ., cf. 6, 1, 5. i. vbi editor correxit prioris vitium, ſeruatis iſtius omiſſis tamen.

8) lectionem aliam, quam vulg., retulit, per ſe non malam, 7, 8, 6. οἶμαι p. οἴομαι, vna cum Boecl. 2. — it. cum Ing. 1. e voluntate Steph. 2, 2, 9. p. 42. 5, 4, 8. p. 105. — it. veram 3, 11, 6. p. 691.

1624. 8. Lugdun. cum titulo logiori, fere e titulo ed. Steph.:

„Ἡρωδιανȣ ἱϛοριων βιβλια η,
Herodiani Hiſt. Libri VIII.

„Cum *Ang. Politiani* interpretatione; et huius partim ſupplem., partim examine *H. Stephani*: nec non eiusdem emendationibus quorundam Graeci contextus locorum, et expoſitionibus, ad calcem Operis.

„Adiecti ſunt etiam *Zoſimi Comitis* Hiſtoriarum Herodianicas ſubſequentium libri duo, ab eodem *H. Stephano* Graece primum editi.

„Nouiſſimae huic Editioni acceſſerunt 1. margini adſcriptae, quae ſenſum hiſtoriae capiunt, annotationes. 2. *Gnomologia*, ex Herodiano et Zoſimo diligenter collecta. 3. Nominum et Rerum Index.“

Tum figura, ligno inciſa, non plene quadrilatera, ſed partim rotunda et anguſtioris ſpatii, amplectens circulum triplicem, diuerſae latitudinis, intra quem muſca, opinor, expanſis alis omnibus cum ſtellulis, (niſi eſt potius papilio,) ſubtus iacente informi beſtiola, denſique corporis, e cuius latere vtroque eriguntur pedes cancrini quinque, (araneae in ſpeciem,) quorum vltimi latiores, cancri brachia denſiora aequantes, contingere vtrinque videntur volucrem ſuperiorem, ſubſcripto vno verbo: „MATVRA.“

Sub his „Lugduni,
Sumptibus Petri Ravaud, via Mercatoria ad Sancti Petri vexillum.
M. DC. XXIV.“

Huius pagina auerſa eſt vacui ſpatii. In ſqq. pag. 5½ Dedicatio illa ed. Steph. ad Phil. Sidneum tota, tum pag. 7½ etiam illa ed. Steph. Praefatio, praeter ſectionem vltimam ap. Steph. Dein in reliquo paginae ſpatio figura, ligno inciſa, fere vt in vtr. Ingolſt., ſed latior.

Paginam a tergo inanem excipit Noſter, poſt figuram, ligno inciſam, totius prope paginae longitudine.

Subter ſeſe deinceps ſcribuntur haec. „Ηρωδιανου της μ. Μ. βασιλειας ιϛοριων βιβλία ὀκτώ. Βιβλιον Πρῶτον. Herodiani Hiſtoriae de imperio poſt Marcum, vel de ſuis tempp., Libri VIII.

„Angelo Politiano Interprete.
Liber Primus
Προοιμιον. Prooemium."

ſequente Gr. textu et Lat. e regione cum p. 1 — 321. finita, tum Zoſimo p. 322 — 470. per 6 lineas cum ſolo vocab. „Finis" et figura illa iterum lignea.

Deinde ſine numeris in fronte per pag. 17½ H. Steph. Annotatiunculae non tantum in Herodianum, vt in calce ed. Steph., ſed etiam in Zoſimum, vnius hae paginae et dimidiae, cum figura rurſus lignea iſta.

Poſt habetur, iterum ſine numeris „Interpretationis huius partim ſupplementum, partim examen. Aucthore H. Stephano" per paginas 36½ cum vacuo ſpatio reliquo.

Inde, rurſus ſine numeris, „Gnomologia ex Herod. et Zoſ. diligenter collecta" Latine tantum, et e Zoſ. modo binis ſententiolis, per pag. 8½ cum ſpatio vacuo.

Denique „Index rerum magis notabilium hoc opuſculo contentarum" Latinus tantum, ſine numeris per pag. 29½ cum „Finis" et figura illa lignea quartum.

Pag. ſequenti media, intra quadratum amplum, per latera varie exornatum leguntur:

„Lugduni
„Ex Typographia
Claudii Cayne.
MDCXXIV."

Iam porro in textu conſpiciuntur Gr. haec: 1) Prooemium, incipiens per litteram grandiorem in figura quadrilatera, diſſectum eſt in tres partes, ſecus ac in ed. Steph.

2) ſectiones reliquae, vt ap. Steph.

3) textum intra Gr. et Lat., loco numerorum Sylb. per decades, ſtant per paginam quamque elementa quatuor A B C D, non aequo intervallo, inde a pag. 2, ſicut p. 1. modo A.

4) orationes ſeparantur quaedam, non tamen minores, cf. p. 13. e. D., nec adeo maiores, cf. p. 14. e. D., deſtitutae omnes vncis illis in margine

(„); vt ſententiae ſuo aliquo inſigni et veluti hedera ſuſpenſa.

5) typi fere aequant Stephaneos magnitudine, non item acie, ſed

6) compendia habent aut eadem cum Steph., aut alia, et adeo maiora, vt p. 9. D. l. 4. 16. l. vlt. 18. l. vlt. 111. B. l. 6. 136. B. l. 5.

7) diſtinctiones pluries Steph., quam Ing., ſed aliae etiam, quam Steph., interdum ex Ald. it. Baſ. 2. R. it. Baſ. 1. — it. adeo cum Ms. Ba. 8, 8, 10. e. p. 1118.

peculiares porro non ineptae, vt colon in periodo compoſita, v. c. 7, 9, 8. p. 786.

8) vitia, communia illa cum Baſ. 1. R. aut 2. Leisn. ad 7, 9, 7. p. 786. Var. L. u), ſed et propria, vt p. 10. B. l. 7. it. ad 8, 4, 24. i. 30. p. 1017. it. in omiſſis, tum art. 7, 9, 15. it. δὲ 8, 8, 19. i. et ſubſt. πρέσβεις 8, 3, 6. i. tum pluribus vocibus ad 6, 6, 2. p. 415. — it. in male transpoſitis 6, 9, 7. i. — it. in confuſis litteris 5, 8, 18. e. p. 266.

9) ſcripturam peculiarem, dum ſola haec editio dividit ἐπὶ πλέον 8, 8, 14. p. 1126. — ῥᾳθυμ. 1, 10, 5. p. 390. cum iota,

10) lectiones alias, vel ex aliis edit., vt cum Ing. 2. ad 3, 15, 18. m. it. cum Baſ. 2. Leisn. ad 5, 6, 5. i.

vel proprias, non per ſe malas, 1, 2, 5. p. 47. 2, 6, 13. e. 2, 12, 7. e. 5, 5, 12. p. 148. 6, 6, 10. e. p. 437. 8, 2, 2. m. p. 924. 8, 5, 10. e. 8, 7, 1. p. 1073. — in quibus et quaedam fuerint e lapſu operarum, vt ſunt aut videntur hae p. 153. A. l. 5. γένοιτο p. γένοιντο, (quo de tetigi ad 4, 1, 4. p. 799. demum in Nouis Add.) it. 7, 11, 5. p. 849. 8, 1, 13. p. 919. 8, 8, 11. i. — vt cum Ms. Ba. adeo 6, 5, 16. p. 395. 6, 9, 6. p. 520. — ſemel denique e Steph. monito forte p. 58. l. pen. ad 2, 2, 12. i.

Caeterum editor ſtellulas illas (*), futurae Notae ſigna, tum omittit, vt p. 260. i. ad 7, 2, 11. p. 595. it. p. 261. e. ad 7, 3, 2. i. et p. 263. i. ad 7, 3, 10. i. (quibus tamen locis ad calcem editor e Steph. ſubiecit Notas; in qua calce tamen ad ſecundum locum male habet numerus 262.) pro his veris „261. Scribo γινο-

μένων. — 262. Scribo καὶ λ.") — tum contra ſignum poſuit illud p. 287. D. l. 1. ad 7, 10, 16. e. vbi nil Notae ad calcem; quo de genere Steph. obliuionis, vel profeſſionis, aliis rebus impeditae, ſupra etiam Sylburgius.

1627. 8. Parei, (in opere prima dicta et Par. 1.) qua de, cum non amplius in manibus eſſet, coactus ſum dare ſola haec, quae olim comparando in lituurariis meis exſignabam. Titulus fuit:

„Ηρωδιανῦ τῆς μ. Μ. βασιλείας ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ.
Herodiani Hiſtoriae de ſuis temporibus libri VIII.
E graeco quondam in linguam latinam conuerſae ab Ang. Politiano: nunc vero a variis mendis caſtigatae et notis brevioribus illuſtratae:
ſtudio et opera
Danielis Parei, Philip. Filii, Dau. Nepotis.
Francofurti ad Moenum
Typis Ioh. Friderici Weyſſii,
Impenſis Gulielmi Fitzeri,
Anno ∞ IↃ CXXVII."

(Manu adſcripta erant haec. „TS. Reineſius D. — Editioni Londin. a. 1637. apud Thom. Harper, impenſis Sam. Browne, acceſſit Speculum Principum bonorum et malorum ex Herod. l. VIII. excerptum. — Edit. Baſil. Graeco-Lat. curata a Ioh. Huobero Med. ib. a. 1549. in 8. — Ioh. Henr. Boecleri cum Indice luculento philologico D Balth. Scheid. Argentor. ap. Ioſ. Städel in 8. 1661. — Mentio Herodiani apud — Capitol. in Clodio Albino p. 325. et Alex. Mammaea p. 373. — Lamprid. in Ant. Diadumeno p. 292. — Euagr. l. 5. hiſt. eccl. c. vlt. — Phot. Biblioth. c. 99. — Capitol. in Diadum. ſuis: Herodianus ſcriptor graecus.")

Tum Dedicatio: „Praecellentiſſimo Viro Henr. Altingo Salutem dicit Daniel Pareus." Poſt varia, quorum ſumma eſt ſolatium in calamitate e veteribus ſcriptoribus, enumeratis que, quos legerit, ediderit et illuſtrarit commentario libello, pergit ſic. „Eandem medicinam mihi polliceri viſus ſum ex lectione accuratiſſimi ſcriptoris Herodiani, qui hiſtoriam ſui temporis annorum ſexaginta a Marco Imperatore vsque ad Gordianum III. eſt perſequu-

tus. In eo quippe obſeruaui, imperii ſceptra non eodem fortunae nutu volui, ſed variis ac repentinis interſtitiis inquietari, nihil que adeo hodie contingere, quod non et olim ſubierit Deorum illa purpurata natio. In tantum igitur placuit Romanae hiſtoriae autor ille, vt e manibus non ante depoſuerim, quam et Graecum iuxta ac Latinum textum probe excuſſiſſem, in capita ordine digeſſiſſem, notis que breuioribus illuſtraſſem, id que in priuum duntaxat meum vſum. Quam quidem opellam meam vbi amicorum alter et alter forte viderunt, perſuadere ſeſe mihi ſtuduerunt, vt ſic concinnatam hiſtoriam Herodiani publici quoque iuris facerem: quo laboris huius cuicuimodi fructus ad plures quoque derivaretur. — Neapoli ad Moganum. a. d. XXVIV. Aug. Anno ∞ IↃCXXVI." Sequitur „Ang. Politiani ad Innocent. VIII. — Praefatio" ſine ſubſcripto, niſi per Ms. „prid. Non. Mai. a. 1493. Andreae Magnanimo ſuo verſionem ſuam commendat et vt excudi eam procuret, rogat, e ruſculo Feſulano. Extat in edit. Baſil. Huoberi a. 1549."

Dehinc „Praefatio ad Lectorem (vt in fronte paginarum ſqq. modo inſcribitur, a me repetita, quoniam eſt veluti Epitome ſ. Compendium Herodiani.) — Lectori Beniuolo S. — In Herodiani hiſtoriis videbis rerum caſus admirandos, et vices obſeruatione digniſſimas. M. Ael. Antonius Philoſophus orbis defenſor, ſpeculum virtutis, bone Deus, quam pernicioſum humani generis hoſtem, quam profundum vitiorum gurgitem et genuiſſe, et reliquiſſe hic legitur? An non Commodus hic, paternas virtutes abiecit, opt. illius exemplis proculcatis, ſpecimina ipſe propoſuit malitiei et dedecoris? quibus non ſolum militem, verum etiam Senatum populum que Romanum ita infecit, vt ciuilem et vtilem Principem Pertinacem ob virtutem exoſum haberent, ac parricidio extinguerent? Mali autem praecipitium quam ſit obuium, oſtendit ruina illa, qua vulgus non ſolum, ſed ſanctiſſ. et doctiſſ. viri prolabi videntur. Didius Iulianus aequi ſacerdos, iuſti doctor, legum cuſtos, cauponatur imperium, id que ſanguine luiturus. Neque

eſt quod quis exiſtimet, peccatum numeroſitate correctorum facile corrigi poſſe, poſtquam inoleverit; cum inſida illa imperii et ſimulata rectorum ſocietas vel optimos corrumpat ambitione, fomenta tyrannidis ſubminiſtret, diuaricet que imperia: proſcriptionum denique et parricidiorum proponat interdum exempla: quod ipſa Albini, Peſcennii tempora loquuntur: et Seueri Principis, qui Caracallam, immitem catulum, poſt ſe relinquens, (hic quidem ſeries laborare videtur: ſed ab alia manu ſcripta haec corrigere non potui, libro ipſo abſente,) cuius venenum ſuperare potuit, fratricidium in Geta nequiuit, immo edocuit. qui certiſſ. hoc eſt, Sceleratas acquirendi regni et tyrannidis artes, tanquam adminicula ſucceſſionis in vſum traduci: quae licet perdurare diu nequeant, paruo tamen tempore, et priuatis et publicis rebus, ſummam eam que perennem calamitatem infligunt: dum ſcelus ipſum foeditatis ſuae affectatores et admiſſarios habeat, qui omnem florem, omnem odorem virtutis conſpurcare nitantur, quo factum, vt neque Macrini ad ſumma adſpirantis animus, neque Diadumeni generoſa indoles exerere ſeſe potuerit: quando luxu perditus miles, et imperioſus, Baſſiani indulgentiam, in Heliogabalo monſtro rediuiuam, amplectebatur: ac quam ipſa diuinitas diutius tolerare non poſſet, portentoſam pecudem laetiori animo perferre, (hiſtoricorum more, opinor, p. imperf. priori) quam inſequentem omnibus numeris abſolutum et imperatoriis virtutibus perfectiſſimum Principem Alexandrum. Correptione enim offenſum vitium, virtutis lenimen non moratur: ac faſtidio medicinae, medicum ipſum perdere cupit. Tantam vero pertinaciam iuſtitiae oculus vt edomaret, Vltio diuina praeſto fuit: quae duos illos Maximinos Senatui, militique carnifices immiſit, Gordianum oſtenſum rapuit, Pupienum Balbinum que committit; poſtremo puerum Gordianum imperio praeficit, tutoribus gubernatoribus que ſubiectum. initia certe horrendi exitii, quod paulo poſt Rempublicam Romanorum ferme totam inuertit ac perfundedit." Sic finitur ſine ſubſcripto.

Sequebatur Herodiani hiſtoria et poſt Prooemium (ſine ſectionibus minoribus) „Breuiarium libri primi“ tunc textus Gr. et Lat., qui 1) vterque habuit ſectiones maiusculas per numeros Romanos

2) orationum titulos

3) marginalia,

4) nullam ſubſcriptionem in fine librorum, praeterquam poſt octauum „τέλος. — finis.“

Claudebat „Index rerum memorabilium in Herodiano.“ Iam, praeterquam, quod, quas titulus iactabat, nullibi comparuere *Notae breuiores;* quo nomine fortaſſis illa *marginalia* venere, quae et in Lugd. ed. dicuntur *Annotationes*: textus Gr.

1) fuit vitioſiſſimus, poſt illum editionis Baſ. 2. Reisk., e qua et videtur ductus, habens quippe eiusdem vitia, vt προσίοντας ad 1, 2, 5. p. 47. it. ὁμωφύλων ad 1, 4, 3. p. 95. quae tamen et ſunt in Baſ. 2. Leisn. et primum adeo in vtr. Baſ. 1. — Sed in propriis vitiis haec, omiſſum ſubſt. ὅπλοις 1, 6, 24. p. 228. it. verb. λαβεῖν 2, 2, 1. p. 32. it. plura 1, 17, 9. p. 718. e Baſ. vtr. — ſed λοιπὰς p. κοινὰς 1, 8, 15. p. 321. et σὺν p. ἐπὶ 1, 15, 13. p. 660. — τ̃ compend. p. γὰρ 1, 8, 11. i. vnde

2) lectiones eius reliquae nec ipſae multis memorandae, vt in quibus nulla ſeries, dum diuelluntur cohaerentia, vt 1, 14, 1. vbi §. 1. pars ſeparatur, addita ſect. 43. ſed cum ſect. 44. ſequitur ἀστέρες γὰρ λ. vt ib. 9. finit ſect. 45. cum ὁρμὴν, ſed ſect. 46. incipit per ὅθεν, it. 2, 7, 4. (p. 211. ed. noſtr.) finit ſect. 25. per ὁρμὴν, ſed noua incipit cum proproximo ὡς.

3) lectiones per alias ſequitur correctiones aut Sylb. vt 5, 8, 9. p. 251. Var. L. t), (e quo et tenet ad 8, 7, 7. p. 1081. incluſum vncis ἡμέρας,) — aut Steph., vt 8, 6, 5. p. 1054. (deſertis Baſ.) ib. 7. m. p. 1058. Var. L. c), ib. 15. e. v. κομισ., 17. e. 8, 7, 1. p. 1073. ib. 2. i. 16. e. 17. p. 1095. — tum ſola Par. e Steph. 8, 8, 8. p. 1114. ſed cum Baſ. 2. L. ib. 3. p. 1105.

1639. 8. Parei, in opere vocata Par. 2. parata que mihi ex uctione bibl. b. Erneſti, qui et in chartaceo tergo te-u menti libri „pro βαρέας loco neſcio quo legit Bengelius βαρύας ad Chryſ. de ſac. p. 462. (cf. noſtrae ed. T. 3. p. 898. m.) — Excerpta Codicis Ms. Veneti ſunt

in Catal. Mſs. Bibl. Venetae Gr. p. 187 ſqq.“ tum „κτῆμα Erneſtinianum 1724.“ adſcripſerat ad dextrum marginem extr. tituli, qui fuit huiusmodi, ab initio par priori ed.

„Ηρωδιανȣ της μετα Μαρκον βασιλέιας ἱϛοριῶν βιβλία ὀκτώ.
Herodiani — notis breuioribus illuſtratae.

„Huic Editioni acceſſit Principum bonorum et malorum *Speculum:* ſiue Monita, et Exempla Ethico-Politica, ex *Herodiani* Libris VIII. excerpta,
ſtudio et opera
Danielis Parei, Philip. Filii, Dau. Nepotis.

Londoni,
Excudebat Thom. Harper, Impenſis Samuelis Browne, 1639.“

Quorum partem extremam meminimus ſupra in fronte prioris edit. ſcripta fuiſſe a Reineſii manu, vbi modo alius numerus anni „1637“ niſi oculus meus figuram poſtremi numeri non recte agnoſcebat.

Poſt tergum paginae inane: „Dedicatio (vt paginae ſqq. in fronte ferunt) Illuſtriſſimo — Dn. Ianuſio Radziuil, — Illuſtriſſime Princeps. — Certum et exploratum eſt, rel. (ad pag. 8. in quarum ſexta poſt lin. 8. erant haec, pertinentia in rem praeſentem. —) Reliquum eſt, vt de *Herodiano* noſtro pauca dicam. Eum igitur ſcriptorem, velut alterum *Tacitum*, principis lectione digniſſimum, cum doctiſſimo Iacobo Cappello ſtatuo: quippe qui tam admirandos bellorum caſus, atque eventus recenſeat, vitas quoque principum et tyrannorum adeo nouas atque inauditas, vt nulla iis apud veteres conſimilia exempla, aut certe quam pauciſſima inueniantur: Cum que id ſit Hiſtoriae veritas, quod animantibus oculus: (in marg. „Niceph. Gregor. praefat.“) hanc eximius hic ſcriptor *Herodianus* tanquam ducem in hoc laudando ſuo opere ſecutus eſt. Ex hoc *Principum bonorum* et *malorum* Speculum conformaui. — Pauca tamen in *Herodiano* reperies bonorum principum exempla: ſi excipias M. Antoninum (ſic, p. *Antonium*) Philoſophum, Pertinacem, Alexandrum Seuerum, Gordianum: vt bene dictum ſit a quodam mimico ſcurra Claudii: *In vno annulo bonos Principes poſſe perſcribi, atque depingi.* At contra quae ſeries malorum? Quis enim ferat monſtra illa, Commodum omnibus incommodum, Iulianum, Septi-

mium (p. *Septimum*) Seuerum, Antoninum (rurſus p. *Antonium*) Caracallam, Heliogabalum, et Maximinum, etc."

Qua pag. 8 dixi, finiebant haec modo „Daniel Pareus. Phil. Fil. Dau. Nepos."

Nunc prioris ed. eadem Praefatio: „Lectori Beneuolo S. (ſed finis alius pag. ſequentis lin. 6.). — peſſum dedit. Tantum eſt. Vale, et Herodiani Hiſtorias magni aeſtima."

Statim poſt „Summarium Herodiani, ex Photii bibliotheca p. 102. 103." Latine tantum, finiens cum pag. ſq.

Noua pag. habuit (cum fronte priorum pag. „ad Lectorem") partem modo Epiſtolae Ang. Politiani ad Andr. Magnanimum „Efflagitari — poſt edentur, (et a med. pag.) Eiusdem Polit. Praefatio ad Innocent. VIII. — Cum Romae — anxietas (poſt quam partem iterum iſtius additum modo) Vale" vacuo relicto paginae ſpatio inde a medio fere.

Tum noua pag. coepit his: „Innocentius Papa VIII, dilecto filio, Angelo Pol. Salutem et Apoſtolicam benedictionem. — Herodianum — Datum Romae — die 16. Aug. M. CCCC. LXXXVII." —

Dein in media pag. „Auguſtinus Maffeus, Ang. Politiano. S. D. — Cum eſſes Romae — euigilabit. Vale." quae finiebant pag. ſq.

Tum „Fridericus Sylburgius, Praefat. in Herodian. (partim modo a principio) — Herodianus ſuorum temp. — prodiderunt."

Eadem pag. med. „Ex Praefatione H. Stephani ad Phil. Sidneium (ex media tantum) Duos ad te — complectatur." quae excepit in ſq. pag. med. „Eiusdem H. Steph. Iudicium de Interpretatione Ang. Politiani. (proprie ex H. Steph. „Praef. in ſuum examen Interpret. Pol." principium modo) — Quantus — fraudauerit."

Tandem a tergo tria in laudem Herodiani teſtimonia, quae infra exhibeo, nunc accedens ad nouam pag., cuius frons ornata parallelogrammo, ligneo, varie exſculpto, ramis foliatis, floribus, cinaris cum calathis, etc. Sub qua figura

„Ηρωδιανȣ της μετα Μάρκον βασιλείας ἱϛοριῶν βιβλίον πρῶτον
Προοιμιον.

Herodiani Hiſtoriae de imperio Rom. Imperatorum poſt Marcum, Liber primus,
Prooemium. “

quod, coeptum elemento grandi in quadrato, ſine vllis ſectionibus, continuo pergit vsque ad p. 3. init., poſt quae „Breuiarium Libri primi“ fortaſſis idem cum illo ed. prioris, longius quidem, vt ad finem paginae modo praebeantur quatuor verſus textus Gr. ac Lat., qui textus tenet deinceps eadem illa prioris ed. 1) ſectiones cum numeris Rom., 2) marginalia, continentia illa tum argumenta hiſtorica, vt p. 3. e. „I. Marci filius Veriſſimus moritur“ per mera adeo nom. propr. vt p. 6. „Ptolemaeus, — Antigonus, etc.“ it. p. 23. m. „Feſtum Matris Deûm“ p. 26. e. „Lauri odores contra peſtem valent“ p. 33. i. „Sacra via“ tum e moribus vt l. 2. p. 50. e. „Beneficiorum memoria“ p. ſq. m. „Sella non facit Imperatorem: ſed res geſtae. — Memoria iniuriarum tenax“ p. 60. e. „Sub iniuſto Imperatore omnia in peius ruunt: licentia militum gliſcit“ p. 71. m. „Miles probatur labore, mollitie“ — p. 72. m. „Roma ἑϛία Imperii“ — l. 3. p. 87. m. „Byzantium“ — l. 7. p. 219. i. „Tyrannorum res lubricae“ — l. 8. p. 248. i. „Oratio legati“ p. 261. i. „Oratio Maximi“ — 3) orationes cum titulis, Δημηγορία λ. ſed non omnes diſſectas, cf. p. 7. 9. nec ſeparatas minores, cf. p. 11. ſect. XI. extr. nec longiores ab init. cf. p. 12. — 4) ſectiones textus interdum breues admodum, vt XXII. p. 18. XXIX. p. 21. et ſolum in Vs. cf. p. 26. 28. 33. — 5) finem quidem librorum ſemper ſine ſubſcriptis, at interuallum ad ſequentem impar, et quemque librum cum ſuo aliquo Breuiario, vsque ad p. 266. qua inchoata deſinunt textus vterque cum „Τέλος. — Finis.“

Relicta pagina dein vacua, attexitur „Index rerum memorabilium in Herodiano per 6½ pag. litteris minutiſſimis, quae pag. vltra medium inanis habet modo „Finis.“

A tergo nihil, ſed in pag. noua titulus alius: „Principum bonorum et malorum Speculum, ſiue Monita et Exempla Ethico-Politica: Quae virtutes et vitia Prin-

cipum ſpectant. Ex Herodiani Hiſtoriarum ſui temporis Libris VIII. Excerpta a Daniele Pareo.

Londini,
Venalia proſtant apud Sam. Brown,
Anno M. DC. XXXVIII.“

Poſt tergum vacuum rurſus „Aphorismi Ethico-Politici. Ex Herodiani Hiſt. ſui temp. Lib. I. Prooemio.“ a p. 3 — 49. extr. qui Aphorismi, vt nomen fert, ſecti in particulas, maiores, minores, cum numeris Rom., Latinas res producunt cum verbis interdum Gr. Herodiani.

Quam paginam ante dixi hos Aphorismos finiſſe, ſequuntur aliae duae, vbi titulus „Ad Lectorem“ et eadem quae ſupra „Fridericus Sylburgius, Praefat. in Herodian. — Ex Praef. H. Steph. — Eiusdem H. Stp. Iudicium rel.“

Claudit inane tergum paginae. Tum in mundae papyri plagula Erneſti haec atramento ſcripſerat. „Solebant vett. m. Principes nouis Principibus gratulari per publicas legationes, id quod diſcimus exemplo Pertinacis p. 53. Nigri p. 65. — ad p. 32. *de templo pacis.* ad Numae tempus refert Clemens Stromat. L. V. p. 234. ed. Sylb. d. huic ſententiae aduerſatur Tertullianus, qui Numae tempp. nulla templa fuiſſe ait. Certius itaque autoribus Suet. in Vit. Veſp. c. 9. Plin. XXXVI. 15. Veſpaſiano Iudaeorum victori tribuitur. de cuius ſplendore cf. Ioſeph. Bell. Iud. L. VII. c. 24. Plin. l. c. von Seelen de Dea Pace. Progr. Lubec. 1718. ed. p. 7. 8. Procop. L. IV. de bello Goth. dr. νεὼς κεραυνόβλητος. — Solebant recens creato imperatori ſ. regi praeferre ignem. cf. p. 65. §. 30. — NB. Steph. ibi legi vult: ἐκεῖσε. v. c. I. 17. Herodianus (ſequebatur vox per compendium, mihi quidem non explicandum) dicit ἐκεῖθεν p. ἐκεῖσε. ita ap. Aelian. V. H. XIV. 33. — Sueton. in Aug. c. 24. Diſciplinam milit. ſeueriſſime rexit, ne legatorum quidem cuiquam niſi grauate, hibernis que demum menſibus permiſit, vxores inuiſere.“

Iam textus Gr. 1) litterae ſunt minores, vt Steph., nitidae que

2) cum compendiis fere iisdem,

3) ratio reliqua correctior in vniuerſum, quam prioris Par., cuius vitia non omnia fert, at alia, in-

terdum a manu b. ℓgn. correcta, vt λύσεσθαι p. λησ. p. 17. ſect. XXI. 3. ad 1, 8, 12. p. 3 1. it. p. 21. in extritam prelis litteram τ adſcribendo, ad 1, 9, 21. p. 374. it. p. ſq. e. affigendo ς in fine ἀβάτου 1, 10, 6. p. 392. it. p. 23. m. pro ἀρχῇ formando χ ad 1, 10, 11. i. it. p. 27. i. allinendo ſcite ν ad τῶ 1, 12, 5. p. 481. ib. p. m. p. τιμῶς fingendo η ib. 8. p. 488 ſed mox intacto ἀθρίζων p. οι ib. p. 492. etc. qualem indulgentiam (incuriam enim nolim dicere, ſed potius properationem in legendo) b. Viri, atque adeo Iuuenis adhuc, in opere tetigi alias, cf. 3, 11, 16. 3, 15, 2. i. 8. p. 778. 10. p. 781. 12. p. 784. 4, 1, 2. i. et, quod demum nunc reperi, in omiſſis quatuor vocibus 3, 4, 17. p. 553. Add.

tum in vitia communia cum priori 1. cf. vniuerſe 1, 7, 7. m. p. 348. 2, 4, 6. e. 3, 8, 6. p. 622. 3, 15, 14. i. 4, 1, 9. p. 805. f), 4, 15, 8. p. 1047. 6, 4, 2. i. 7, 8, 5. p. 749. Add. — it. per confuſ. particip. aor. 1. et fut. 1, 4, 8. p. 106. vel contra 4, 1, 9. p. 805. d), — it. per repetitum vocabulum 6, 3, 15. i. — it. per omiſſa 1, 1, 5. p. 16. 1, 6, 24. p. 228. 1, 8, 8. p. 291. 1, 14, 7. p. 603. 2, 10, 17. p. 330. 4, 2, 2. i. 3. i. 5. e. — plura 7, 1, 14. p. 560.

quae quidem editor ipſe correxit, non bene 1, 6, 21. p. 224. ſed ſtultius 3, 4, 4. p. 539.

ſed in vitia propria cf, vniuerſe 1, 10, 15. p. 413. i.), 2, 11, 16. p. 355. 2, 14, 7. p. 440. 3, 9, 17. p. 657. 4, 1, 9. p. 804. 4, 2, 15. e.) 4, 12, 8. p. 997. — it. per omiſſa 1, 11, 2. p. 421. 2, 10, 15. i. 3, 1, 8. p. 494. 3, 3, 5. p. 528. — it. per ſpiritum ſubſt. 3, 1, 11. p. 497. — it. per accentus 1, 3, 1. e. 1, 14, 14. e. Add. in τίνα.

porro in vitia aliunde, quam e priori 1., vt ex Ald. 3, 2, 2. p. 505. z), it. e Steph. per vet. lect. 1, 5, 23. e. it. e Baſ. 1. R. 1, 10, 10. e. Add., it. e Baſ. 2. 1, 9, 2. p. 333. 1, 11, 9. p. 445. 1, 12, 3. e. 2, 14, 9. i. 3, 1, 4. i.

quo et referri poſſunt, quae ſeparatim ſequuntur

4) lectiones vitioſae, per parentheſin quidem ineptam, 1, 10, 15. k) e Baſ. 2. R. aut Lugd. — it. per confuſa, vt δὴ p. δὲ 2, 11, 12. p. 351. e Baſ.

2. — it. propriae, in δὲ p. τὲ 6, 6, 2. p. 415. — it. per ordinem alium 2, 11, 13. p. 351. — aliter 7, 4, 5. p. 654. — etiam magis, quam prioris 1. cf. 5, 7, 7. i.

5) lectiones per ſe quidem non vitioſae, at forte per errorem operarum tamen, vt 1, 8, 7. p. 288. e Baſ. 2. L. ſed e Baſ. 2. alterutra 1, 10, 10. p. 399. 2, 12, 7. p. 371. 9. p. 375. 3, 2, 2. b), 4, 12, 9. e. 5, 3, 18. p. 84. — it. propriae 2, 12, 2. m. δὲ p. δ', it. in augmento nullo med. 4, 1, 3. p. 797.

6) lectiones correctiores, quam prioris 1., vt 1, 5, 4. p. 143. 1, 6, 8. e. 18. e. 1, 8, 1. p. 266. 11. p. 303. 305. 15. p. 321. 1, 10, 14. p. 410. 15. p. 413. h), 1, 13, 10. p. 554. 2, 13, 10. p. 395. 3, 2, 11. p. 515. l) et o), 3, 5, 13. e. — etiam, quam Ald. 1, 9, 5. p. 336. k), e Baſ., — etiam, quam Ald. et Baſ. 1, 14, 4. p. 592. ib. 3. p. 590. vbi in Var. L. debuit eſſe „Par. 1." — etiam, quam Steph. et Baſ. 2. 2, 13, 10. p. 394. h), ſecus 2, 14, 2. p. 427. l)

7) lectiones aliae, quam prioris 1., per ſe non malae, vt in tempore verb. 1, 12, 18. p. 524. 3, 1, 5. i. — it. aliter 3, 7, 14. e. 5, 3, 20. p. 87. — nec tamen ita elegantes 8, 8, 8. p. 1114. — etiam, quam Baſ. 1, 13, 8. p. 546. e Steph. aut Sylb.

8) lectiones communes cum priori 1., e Sylb. cum ſtellula (*) 8, 8, 3. p. 1105. — ſed quam omnes ed. al., per ſe bonae 5, 2, 2. i. 5, 3, 4. p. 61. ib. 22. p. 89. — etiam adeo verae 5, 8, 9. p. 251. e. ex coniectura Sylb. — it. quoad diſtinct. 1, 8, 14. e. — quoad ſcripturam, vocales 1, 7, 8. e.

9) lectiones aliae, quam prioris 1., quoad externam ſcribendi formam, vt quoad diſtinct., aliunde aut propriae, per ſe non malae 1, 2, 1. e. 1, 11, 12. p. 452. 3, 12, 22. e. 6, 8, 11. p. 502. — non ita bonae 5, 5, 2. p. 131. 6, 5, 17. i. 6, 8, 9. p. 497. — immo ſtultae 2, 7, 8. e. Add., 3, 7, 19. p. 613. — ſed bonae, cum Ms. Ba. 1, 17, 10. p. 721. h) Add. — quoad accentus 1, 4, 10. i. 1, 10, 2. i. 4. p. 385. 3, 3, 11. i. — it. in diction. enclit. 1, 17, 16. p. 728. 21. p. 735. Add. — quoad ſpiritus, in verb. 8, 1, 6. p. 908. Add. vbi debuit eſſe Par. 2. — it. in ſubſt. 1, 5, 17. p. 163. — quoad ſimpl. conſonas 2, 12, 4. p. 366. cum Ms. Ba.

10) lectiones aliae, quam in ed. aliis omnibus, quoad diſtinct. 2, 11, 9. p. 348. — per gloſſam, in ſubſt. Μαξιμῖνον p. pron. αὐτὸν 7, 10, 2. i. — aliter, per ſe bonae 6, 5, 9. p. 385. — non item 1, 14, 16. p. 625. 2, 11, 16. p. 355.

Caeterum huius margini alleuerat b. Erneſtii manus ſubinde quaedam, 1) vt iuuenilia, non hic repetenda, p. 208. e. 210. m. ſqq. 230. i. — 2) obſcurius, quam vt praeſtem, me vere vidiſſe, p. 213. i. (ad 7, 1, 22. p. 574. ſq.) „amicitia fucoſa in vita fugienda, turpiſſima. — *Ouid.* 1. de arte Am. (1, 585.) tuta frequens que via eſt, per amici fallere nomen. Tuta frequens que licet ſit via, crimen habet. et Perſ. ſat. 5. (116.) talem hominem ſic alloquitur: pelliculam veterem retines et fronte politus Aſtutam retines pauido ſub pectore vulpem" qui verſ. poſtr., clare ſcriptus, habetur hodie ſic, Aſtutam *vapido* ſeruas *ſub* pectore *vulpem*. — 3) coniecturas Steph. aut Sylb. p. 25. e. (ad 1, 11, 12. e. p. 458.) p. 26. e. (ad 1, 12, 3. p. 476. m.) p. 97. i. (ad 3, 5, 8. p. 565. e.) „δι'" — aut ſuas p. 129. (ad 4, 2, 14. p. 823. m.) — 4) Var. Lect. editt. p. 137. m. (Ald. ad 4, 5, 15. p. 880. e), — it. p. 159. i. „al. addunt ὑπάγετο" 4, 15. 21. e. vbi nulla eſt Var. L. et verbum id modo a Par. hac omiſſum vitioſe. — 5) correctionem aut ſyn. p. 208. i. „χιλίαρχον" 6, 9, 13. p. 529. vbi ad vulg. χιλιάρχην non eſt Var. L. vt alibi. — 6) verſionem p. 96. m., iam praebitam a me ad 3, 5, 4. p. 562. i. — 7) notulas in res aut phraſes, quarum partem in opere iam exhibui, vt p. 38. e. ad 1, 17, 1. p. 703. m. it. p. 87. e. ad 3, 1, 14. p. 502. m. it. p. 106. e. ad 3, 8, 18. p. 638. m. it. p. 111. i. ad 3, 10, 7. p. 670. e. it. p. 114. m. ad 3, 11, 17. p. 703. i. it. p. ead. 114. e. ad l. 1. §. 18. p. 706. m. it. p. 122. ad 3, 14, 13. p. 763. m. it. p. 127. m. ad 4, 1, 4. p. 800. e. it. p. 130. m. bis ad 4, 2, 16. 19. p. 826. e. 829. m. it. p. 143. i. ad 4, 8. 19. p. 936. e. it. p. 162. e. ad 5, 2, 4. p. 34. e. it. p. 188. i. ad 6, 2, 1. ſq. p. 309. e. it. p. 221. e. ad 7, 5, 6. p. 674. e. it. p. 235. e. ad 7, 10, 4. p. 816. e. it. p. 250. i. ad 8, 3, 19. Exc. p. 1142. i. — partem vero, ſerius repertam, hic modo oſtendo, adſcriptam in Addendis, vt pag. 39. m. ad 1, 17, 5. p. 710. m. it. p. 63. m. ad 2, 7, 13. p. 232. m. it. p. 79. e. ad 2, 13, 18. ſq. p. 415. e.

Idem que Ern. ſemel, improbaturus Verſ. Pol., diſſecuit crucibus atro pennae colore p. 111. m. ſect. XXXIV. i. ad 3, 10, 9. p. 671. e.
Denique hoc etiam tardius viſum, vt, quanquam conſtans haec ed. in elementis magnis, nomini proprio conceſſis, tamen dederit p. 95. e. τῶν — Βαρβάρων ad 3, 4, 18. e. ſed p. 109. e. ad 3, 9, 19. p. 659. τοῖς βαρβ. it. p. 13. m. ad 1, 6, 23. e. etc., hauddubie ſumto illo primi loci honore e Baſ. 1. R.

1644. 8. Boecleri, quam in manibus habitam, neſcio vnde, ſic comparatam tunc in liturariis reperi.
„Ηρωδιανου ἱστοριων βιβλία η. — Herodiani Hiſt. l. VIII. — editi cura Io. H. Boecleri Argentorati ex Officina Io. Phil. Mülbii. — M. DCXLIV."
Poſt Dedicationem fuit Praefatio, in qua nihil, vnde textus deriuatus, ſed modo „adiecimus Notas et Animaduerſiones, — contextum in capita diſtinximus propter opportunitates, aliis iam ſaepius declaratas, — breuiarium ſingulis paginis praefiximus, — Indicem ſubiunximus."

Deinde „De Herodiano" e Photio Excerpta, Gr. et Lat. Sed textus 1) diuiſus in capita tantum, non item in §. §.

2) lectiones alias habuit, quae non in ed. Steph., vt p. 8. 1, 4. vbi Steph. pergit eadem ſerie, contra

3) copulat, quae ſunt apud Stp. ſeparata, vt p. 11. 1, 4. it. p. 14. 1, 5., mox faciens nouum caput pro Stp. ſerie eadem. Sic

4) etiam orationes, quas Stp. ſegregat, vna ſerie iungens

5) geſſit vitia grandia, p. 5. 1, 2. omiſſa καὶ σοφοῖς, it. p. 25. 1, 8. omiſſ. συλληφθεὶς,

6) p. 17. 1, 6. fuit ὀρίσαντα ad 1, 6, 16.

7) p. 9. 1, 4. ſeruatur Steph. ed. προσαραχθ., vt tamen manus aliena corrigeret ad voluntatem Stp. in margine προσαρρ. ad 1, 4, 8. e.
Poſt libri 8 finem ſequuntur Notae, (quae auctae ſunt in edit. Scheid., maxime animaduerſionibus quibusdam in textum et lectiones,), et tandem „Index rerum" Lat.

Scripſeram praeterea haec, per comparatas cum ed. Stp. duas Boecl., hanc et ſequentem.

H. Stp.	Bc.	Noua
προοίμιον.	omiſit	omiſ. etiam.
ἔτι καὶ	om. καὶ	— etiam.
ἐντευξόμ.	ἐντεξ.	etiam.
τὸν ἀπὸ τῆ	ὑπὸ	ἀπὸ.
γῆς σεισμὸς,	ſine commate	cum commate.
φθορᾶς,	φθορᾶς·	etiam.
δυναστείαν·	δυναστείαν.	etiam.
ἦρξαν·	ἦρξαν.	etiam.
p. 2. αὐτῷ	αὐτῷ	etiam.

Vnde intelligitur indoles eius amplius, partim que vitioſa, partim diverſa ſaltem.

Quae nunc praebeo, reperta in peculiari ſcida, fortaſſis ſunt e Praefatione.

„Infauſta vero illa et infeſta omni truculentiae publicae genere tempora *Herodianus* orditur, et per ſeptuaginta circiter annos pertexit; *Dioni*, et *Tacito*, non contextu tantum operis, ſed pragmaticae grauitatis comparatione adiungendus. In hoc clariſſimis proſtituta monumentis tyrannorum ingenia, facinora, fata; tyrannidis conſilia, momenta, pericula; dominationis inſtrumenta et dehoneſtamenta, magiſtri et miniſtri; virtutis bonique moris exilia ac exitia; turpitudinum non praemia minora quam certamina; adulationis artes ac vaframenta; ſeruitutis ſpectacula et genera; haec, inquam, omnia in Herodiano, tali tradita ſcriptione viſuntur, quae lectoris animo ciuilis ac interioris prudentiae genium vltro poſſit conciliare.

Neque tamen haec tantum materies Herodiani paginas occupauit. quippe ſicut *Tacitus* in annalibus ſuis *pauca de Auguſto et extrema* repetendo pleraque imperii Auguſtei momenta eſt complexus; ita *Herodianus* noſter, dum Marci Antonini vltima exequitur, vniuerſam boni moderatique Principis ac Principatus formam egregio artificio deſignauit. Iam vero Alexander Mammaeae, ſatis copioſa expoſitione, quippe cum tredecim annis regnauerit, vtique eſt ad praeclari imaginem imperii deſcriptus: adeo plane nihil deſideratur eorum, quae vel ad educationem Principalis ſobolis, vel ad normam imperatoriae virtutis, vel ad temperamentum ſingularis poteſtatis, vel ad diſciplinam aulae, vel ad conſilia publicae tranquillitatis creduntur pertinere. Quid de Pertinace dicam? cuius Principatus ſolo tempore minor eſt optimi cuiusque Principis regi-

mine. id quod etiam de Maximo et Balbino, in hac hiſtoria memoratis, poteſt affirmari. Sed et Alexandri Seueri imperium, licet tyrannidi propius fuerit, tamen multa habet bonis Principibus imitanda, praeſertim in re militari: cuius laude incomparabilem Seuerum Herodianus cenſet.

Notitiam huius viri haud magnam ex antiquitate habemus. praeter enim *Capitolini*, *Lampridii*, *Pollionis* breuiſſima elogia, quibus nihil ferme quam nominatur, vix licebit aliquid memoratu dignum, quod certo ad Noſtrum pertineat, reperire. Potiſſimum ergo laudis ex ſe habet, et nobiliſſimo hiſtoriarum opere, quod nunc denuo publicamus. Vixit ſub Principibus, quos deſcripſit, Dioni σύγχρονος, ac, vt arbitramur, in ſcribenda hiſtoria aemulus. Quod ſi quis vtrumque velit comparare, *Dio* ſane amplitudine argumenti, copia expoſitionis, frequentia pragmaticae informationis praecellere videbitur; ſed ſtili terſiſſima et temperatiſſima venuſtas, οἰκονομίας hiſtoriae concinnitas, ſententiarum opportunitas et elegantia, iudicii ciuilis grauitas et aequabilitas, compoſitionis vniuerſae competentia in *Herodiano* longe longeque eminebit. Cumque grandiorem ſtilum ac Thucydidis imitationem, iudicio Photii, ſibi propoſuerit *Dio*, tamen interdum neſcio quam negligentiam et inaequalitatem praefert: *Herodianus* ex diuerſo eximiae curae ſimilitudine venuſtiſſimi operis telam pertexit; vt non abſurde, ſi quid iudico, *Curtianis* inter Latinos *curis* comparari queat. Quapropter bonarum litterarum ſtudioſis ſaepius pro Latinae eloquentiae temperamento *Curtium*; e Graecis Hiſtoricis, eiusdem venuſtatis ergo, *Herodianum* ſolebam commendare. Neque fortaſſe melior rectiorque comparationis iniri ratio poteſt. Vniuerſim rectiſſime iudicauit de *Herodiano Photius*, quod in omni laude Hiſtorici vix cuiquam concedat. id quod prolixius oſtendere, nunc non vnas ob cauſſas ſuperſedemus. Fuit autem (nec enim id omiſerim) non ex iis, qui prudentiam ciuilem e lectione tantum et ſtudiis ſibi pararunt; ſed in dignitatibus publicis et aulicis verſatus ipſo actu exercitas ingenii vires ad hiſtoriam ſcribendam conuertit. Neque incomperta tradidit; ſed ſui temporis hiſtoriam certo idoneoque inſtructu aggreſſus, omnia ad veritatis fidem praeſidia habuit. Nam quod nonnulli in rebus Alexandri et Maximini fidem

eius ſuſpectant, non magnis id videntur de cauſſis facere, ſicut in Notis oſtendimus. Argumentum, quod delegit, quam ſit memorabile, veriſſima praedicatione in prooemio operis ipſe ſatis declarauit. Qui eum *βιογράφοις* aggregant, valde errant: quis enim non videt, et conſilium et formam non alterius niſi pragmatici operis eſſe, iuſtae que hiſtoriae? Vnde etiam a Latinis ita citatur, quod *Hiſtoriam temporum ſuorum* ſcripſerit. Ceterum loco praefationis amplioris, *Excerpta Photii ex Bibliotheca* huc tranſtulimus: vt et *hiſtoriae ſummam*, et *hiſtorici elogium* vno conſpectu cognoſcere Tibi liceat, Lector Beneuole, cuius iudicio et fauori mea ſtudia permitto.

1662. 8. Boecleri, (emta mihi, neſcio amplius vnde, et in opere dicta Boecl. 1.) tulit pro fronte aeneam tabulam formae octauae, vbi a ſiniſtra in ſummo ſolaris orbis pars, emittens radios, e regione coelum obductum atris nubibus, vnde pluuia delabitur cum fulmine in mare, an tellurem, obſcurum, — intra has regiones erecti montium duorum apices, quorum in ſiniſtro Pegaſus innititur poſterioribus pedibus, reliquam corporis partem in aëre tenens, ſed caput retro ſpectans, — ſubtus arbores quaedam, quarum binae altius ſurgunt, — tum feminarum trium media ſedet, ſupra pedes vtraque manu tenens faſciam latiorem, inſcriptam Ἡρωδιανȣ ἱϛορικοὶ λογοι Η, alia ad ſiniſtram ſtat, manu tenens cornu copiae, prope faſciam illam, ſed alia, ad dextram, et ipſa ſtans, erigit verſus ſedentem manus vacuas, gerens in ceruice laruam, — ſub pedes ſedentis pedamentum latius finit in duas oblongas et cylindratas formas albi coloris, in quarum ſiniſtra leguntur Ἀρετὴ δ᾽ ȣδὲν φέρει βροτοῖσιν εἰ μὴ τὸν θεὸν χρήζοντ᾽ ἔχει. ſed in dextra Συμφοραὶ θεήλατοι πᾶσι βροτοῖσιν ἢ τότ᾽ ἦλθον ἢ τότε. Dein in margine extremo tabulae, ad ſiniſtram „Ioan. Walter. inuentor.“ ad dextram „Matth. Küſell ſc.“

Poſt tergum inane „Ἡρωδιανȣ ἱϛοριων βιβλια η. — Herodiani Hiſtoriarum l. VIII. cum Notis et animaduerſionibus Io. Henr. Boecleri.

Secunda Editio.

Acceſſit

Index Graecus locupletiſſimus, qui ſimul et Lexici

Graeco-Latini, et Latino-Graeci, et Phraſeolo-gias, et paſſim commentarii loco eſſe poterit, Autore Baltaſare Scheidio, — Argentorati Impenſis et typis Ioſiae Staedelii

CIↃIↃCLXII.“

Pone aliud vacuum tergum Dedicatio „Viris Nobiliſſimis — S. P. D. Io. H. Boeclerus — Argentorati d. XIV. Sept. an. Chr. CIↃIↃCLXII.“ quatuor paginarum.

Dein praefatio Ad Lectorem, vt ſecunda et tertia paginae ferunt in fronte, poſt primam „Beniuolo Lectori S. P. D. I. H. B. Anni ſunt decem et octo, cum Herodianum ſcriptorem elegantiſſimum, noſtris quibusdam notis et animaduerſionibus — edidimus — Accuratioris quidem curae exquiſitae que artis nomine Curtio eum (Herodianum, in cuius laude conſumitur multa pars praefationis) in Latinis comparaſſe, nondum nos poenitet. — Contigit tanto ſcriptori dignus interpres Ang. Politianus. cuius primam editionem Bononienſem anni 1493 hic ſecuti ſumus, reiectis, quae Stephanus interpolandi cauſſa addiderat. Cuius cenſura in Politianum quam non ſit aequa et erudita, non vno ſpecimine oſtendimus ſuo loco. — Adiunxit autem huic ſecundae editioni noſtrae luculentum et vberrimum Indicem — Balthaſar Scheidius, — videbatur.“ exeunte ſic fere pagina.

Tum „Photii Excerpta, (Graece, duabus paginis, in ſqq. 3½ Lat. Verſio, deinde) A. Politiani ad Innoc. VIII. — Praefatio in Herod. — Cum Romae — vindicentur. (ſine anno ſubiecto, ante mediam pag. finiens, poſt quam) — Ioanni Frid. Gronouio — S. P. D. Tanaquillus (ridere ſolebat b. Chriſtius Lipſ. femininum hoc nomen, volens potius pro eo *Tanaquidus*) Faber. (quae epiſtola, inſcripta „De Herodiano“ continens que emendationes Herod., per paginas 9½ exit in medio vacuo, et in noua pag. med. habetur ſententia Gr. „Ὡς γὰρ — ἐπαινέσαι. Apud Lucianum. —“) Tandem, poſt tergum inane, incipit Noſter cum noua pag. per textum Gr. et Lat.

„Ηρωδιανȣ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ.	Herodiani Hiſtoriae De Imperio poſt Marcum, vel de ſuis tempp. libri VIII. Ang. Politiano interp.
Βιβλίον πρῶτον.	Liber primus.“

Supra textum, per lineam et figuras typographicas e glandium arborearum genere ſeparantur haec, inde a ſiniſtra numerus longior „I. — marginalia — Lib. 1. Cap. 1." ſed in rel. pag. per ſolam lineam numeri maior cum minore „I. 1. (librum et cap. deſignantes) — marginalia — 2" minor numerus, paginam innuens, ſicut intra textum vtr. numerus breuior, minimas (§. §. ſ. paragraphos) terminans ſectiones, quarum maiores, illae librorum et capitum, elementis modo inchoantur magnis, non maximis.

Marginalia, quae dixi, non ſunt illa Parei, et ne quidem ex eiusdem Breuiariis, quanquam complectuntur quoque argumenta hiſtorica, ſed tantum cuiusque paginae, ſummo ingenio ſane confecta.

Poſt quemque librum breue eſt tantum ſpatium, breue ornamentum typographicum, aut etiam nullum; et ad finem textus, deſinentis p. 362. med., etiam modo figura anguſta, ligno inciſa.

Sequuntur p. 363. „Io. H. Boecleri in Herodianum Annotata, (pertinentia ad res hiſtoricas, criticas item, prolatis coniecturis Steph. et Sylb., probatis, reiectis, etiam Schotti, ſed vt ſtomachus aduerſus Steph. emineat, multo que magis inde a p. 461. e. vbi incipiunt) — „Animaduerſiones in Examen verſionis Pol., quod H. Stephanus adornauit" productum ad p. 468. per 6 et vltra paginas, nil tamen pro Pol. faciens.

Tum annexus „Index in Herodianum" Lat. rerum ſententiarum que cum quibusdam tamen vocibus Gr., vt „ἀμνηστία ſedandis — tumultibus promiſſa, (tenens que adeo ſub capite plures,) — inſignia Principatus —, σύμβολα τῆς βασιλείας, etc." per 50 pag. ſectae columnae, ſatis que plenus, vt modo deſideretur *Iulia Mamaea* et *Iul. Domna.*

Veniunt in aduerſa pag., poſt typographicas ſeries tres variarum figurarum et lineam vnam „Nomina eorum, qui in Notis laudantur vel adducuntur" duplici ſerie per duas et dimidiam pag., ſub qua media „Errata, quae paſſim irrepſerunt, typographica, facile per ſe emendabit Beneuolus Lector. — Finis."

Relicta tota plagula duarum pag. vacua, nouam inchoat „Promptuarium Herodiani, ſeu Index Herodiani abſolutiſſimus, e quo Lector Studioſus ad ſuum vſum depromere poterit Omnia eius vocabula Graeca, ſecundum naturalem ipſorum ſeriem, ad faciliorem

cuiusuis analyſin in ſua principia, poſita, cum eorum genuinis ſignificationibus Latinis, et Accidentibus Grammaticis, item phraſiologia, et elegantioribus ſententiis: additis interdum omnibus locis, in quibus per totum autorem occurrunt: item variis Lectionibus, et noſtra expoſitione: vt paſſim et Commentarii et Concordantiarum vſum praeſtare poſſit. Acceſſit in fine locuples Index Latinus, vt pro duplici Lexico, et Graeco-Latino, et Latino-Graeco, vtentibus inſerviret. Autore Baltaſare Scheidio" qui horum nil mentitur, cum, poſt vacuum tergum, et in noua pag. „Praefatio Autoris Huius Indicis Ad Lectorem" (per 10 pag. et fere dimidium) — Perſcriptum Argentorati XII Calend. Sept. An. MDCLXII., (et per binas pag.) Catalogus Siglarum praecipuarum, quas Barb. abbreviaturas vocant: quibus in hoc Indice, breuitatis cauſa, vſi ſumus, (*A.* vel *Acc.* Accuſatiuus, etc.) duplici ſerie iterum, ſubiiciatur ipſe „Index Herodiani Graecus, qui ſimul et Lexici et Phraſeologias, et paſſim commentarii vicem praeſtare poterit, Autore Balt. Scheidio" a pag. 1 — 542. carens tamen vel ſic et vocabulis Gr. et locis quibusdam. Dein ſine numeris paginarum „Index Latinus Herodiani, (immo Verſionis Polit. per 81 et dimid. pag., triplicis ſeriei in quauis) — Finis. Deo Gloria. (Inſigne typographi rotundum, cuius rami duo, nexi in ſummo et extremo ligamentis ſ. vittis, vnus ſiniſter inanis, alter dexter cum pomis raris, illigati habent faſciam latam, in que cuius lateribus auerſis, ſupra, infra, ad ſiniſtram legimus — *In* — *Spe.* — ad dextram, inuerſo ordine, infra, ſupra — *In Si* — *Lentio.* quae ambiunt ſtipitem erectum, vtrinque hamatum cum ſibila littera S, typographi Staedelii nomen ſignante, ſub quibus linea dirimit) MDCLXII."

Ita tractata edit. huius forma externa, accedamus ad interiorem, vbi praemiſerimus haec. Boeclerus in Annotatis p. 423. m. ad 3, 10, 5. „Egit de ſpectaculis eiusmodi gallorum praeſertim certantium Nobiliſſimus Caſpar Barthius aduerſ. l. 2. c. vlt. quod ad oram *Codicis ſui* amice mihi donati opportune annotauerat Ampliſſimus vir Io. Georgius Styrzelius" nec tamen per totum Herod. producens aliquid inde.

Textus igitur Gr. 1) diſtinctus ille in capita et §. §; ſed has non ſemper idoneas, vt ſtatim v. c. §. 2. in

prooem. (vnde ſaepe in opere alios §. §. numeros appoſuimus,) cum typis minoribus, nitidis, acribus, et compendiis paucis,

2) ducitur quidem ex edit. Steph., non tamen ſimul ſuſceptis eius coniecturis omnibus, ſed quibusdam modo, velut ad 7, 8, 8. e. αὐτὰς p. αὐτῆς,

3) nec per diſtinctiones eiusdem omnes, ſed alias, de quibus in opere paſſim, cf. 8, 4, 9. e. de colo e Sylb. vel Lugd.

4) retentis ei. vitiis in verbis ſingulis, additis item aliis, de quibus etiam per opus, ſed nominatim per omiſſa plura ad 7, 5, 1. p. 665.

5) habens lectiones pecüliares 1, 9, 1. p. 331. — etiam vitioſas 1, 12, 14. p. 513. 1, 13, 11. p. 556.

1694. 8. Boecleri, olim poſſeſſio b. Leisneri, cuius ſignata tum in charta pura ad calcem, tum in marginibus per edit., dedimus iam in opere, locis quaeque ſuis. Haec, carens tabula illa aenea prioris ed., et inſcripta

„Ἡρωδιανῦ ἱςοριῶν βιβλία η. — Herodiani Hiſtoriarum l. VIII. — cum Notis et animaduerſionibus Io. Henr. Boecleri.

Tertia Editio.

Acceſſit Index Graecus locupletiſſimus (caet. vt in ed. pr.) — Argentorati, Impenſis et typis Ioſiae Staedelii

CIϽ IϽ CXCIV.“

habet porro reliqua prioris ed. omnia illa, Dedicationem quidem et Praefationem, Photii Gr. et Lat., tum Epiſtolam Fabri, cum loco Luciani, deinde omnia externa textus vtriusque a pag. 1 — 362. eandem, ſed tum aliam typographicae artis figuram ligneam, poſt vero rurſus omnia, per numeros eosdem paginarum, etiam per Indicem, cuius modo vltimae pag. numerus, pro 542, deprauatus in 524. Caetera omnia paria, praeter annum ſub inſigni Staedeliano „MDC.XCIV.“ Sed, cognita quippe mihi perpetuo vſu per opus, oſtendit, praeter caetera textus Gr. communia cum priori ed., 1) elementa obtuſiora, papyrum que deteriorem ac debiliorem,

2) eadem cum priori vitia, 3, 4, 19. i. 4, 5, 11. i. 7, 12, 8. p. 877. e. etiam per omiſſa, ſed noua pluria, quaedam etiam e Baſſ. it. e Lugd. vt 4, 8, 17. i., (et in propriis, vt hic ſtatim tangantur, plura in Ind. et in

Annotat., vbi v. c. p. 378. m. in Procop. loco deſit totus verſus,)

tum, in exemplum vitiorum peculiarium, καὶ p. μετὰ ad 5, 1, 8. p. 11. ſed καὶ omiſſum 6, 7, 17. p. 476. cf. 1, 4, 18. p. 127. Add. καθ' αὐτ. — quo et referantur, quae ſeparatim ſequuntur,

3) lectiones ambiguae, propriae, vt 5, 4, 9. p. 105. d), 2, 9, 10. i. 1, 17, 7. p. 713. 1, 14, 4. p. 596. cum Lugd.

4) lectiones ambiguae, communes cum ed. priori 6, 5, 21. p. 403. b), it. 5, 5, 16. i. 6, 1, 12. p. 291. 6, 9, 7. e.

5) cum priori ed. autem diſtinctiones habet easdem, interdum vitioſas, vt 1, 4, 18. p. 126. ſed

6) diſtinct. alias, quam prior, etiam peiores, vt 8, 4, 9. e. 6, 6, 1. p. 412., ſed et meliores, etiam quam Steph. 1, 9, 21. p. 373.

7) aliam, quam prior, ſcripturam, ſed raro, vt 8, 8, 16. m. Καισ. pro prioris καισ. — it. per accentus, vt αἰδῶ 4, 13, 10. p. prioris αἰδῶ, it. cum Lugd. 8, 6, 16. e. ἐςὶ p. prioris ἐςι nudo, — it. praeſertim nobiscum ad 8, 7, 16. e. p. 1094. Add. — it. per ſpiritus 6, 7, 16. p. 473. in ἀρυσ. p. prioris aſpero ἁρ.

8) lectiones meliores, quam prior, 7, 9, 24. p. 806. c), 8, 4, 27. p. 1010. a) πεπυρ., etiam, quam Steph. it. maxime 7, 1, 3. p. 545. i) e Sylb. coniectura,

9) lectiones meliores, quam aliae ed., cum priori ſimul, vt 7, 8, 8. e. e Stp. coniectura, ſed 7, 9, 6. m. cum Baſ. 2. L. p. 783. et adeo cum Ms. Ba.

10) lectiones peculiares et alias, quam al. ed. omnes, per ſe non male 2, 8, 11. p. 250. 4, 9, 13. e. — aut cum Ing. 2. 7, 8, 6. m. p. 750. — it. cum eadem et Baſ. 2. L. 8, 8, 3. p. 1105. — it. cum Bc. 1. e Pat. 1, 17, 20. p. 734. Denique etiam in Verſ. Pol. aliud, quam aliae ed. Lat., praeſert ad 1, 15, 19. e. p. 675. i.

1678. 8. maior. Oxon., mihi ex auctione bibl. b. Ioecheri Lipſ. coëmta et dicta in opere Ox. 1., tenuit haec in fronte:

„Ἡρωδιανοῦ ἱςοριῶν βιβλια η'. — Herodiani Hiſtoriarum libri 8. — Recogniti et notis illuſtrati" deinde tabulam aeneam illam cum theatro Sheldoniano, tunc „Oxoniae — E Theatro Sheldoniano — Anno 1678."

Poſt tergum vacuum „Praefatio (tota hic exſcripta.) — Herodianus, vt innuit Martinus Hankius de Romanarum rerum ſcriptoribus, Romanam ſui temporis hiſtoriam libris 8. ſcripſit. Eam a M. Aurelii Antonini, qui cognomen Philoſophi ſuſtinet, obitu, ſiue ab anno Vrbis 932, Chriſti 180, orditur: et in initio imperii Romani, poſt Maximinum, a Gordiano ſuſcepti, anno Vrbis 990, Chriſti 238, terminat. — Ex Graeco Latinam Ang. Politianus fecit: declaratam dederunt H. Stephanus, Erricus Memmius, Andr. Schottus, Frider. Sylburgius, Daniel Pareus, Io. Henr. Boeclerus. — Prodiit Latine tantum, Politiano interprete, Bononiae 1493. in f., Graece, cum eadem interpretatione, Venetiis 1524. in 8.: Baſileae 1549. in 8.: Graece et Latine, cum Stephani annotationibus, Memmii animaduerſionibus, Schotti emendationibus ſcripturarum que varietatibus, Sylburgii notationibus, tomo 3. hiſtoriae Romanae Scriptorum, quos Sylburgius collegit, Francofurti ad Moenum 1590. in f., cum Stephani et annotatiunculis in quosdam locos, et, partim ſupplemento, partim examine interpretationis Politianae, Lugduni 1611. (ſic) in 8.: cum Parei, ex Herodiani libris, principum bonorum et malorum ſpeculo, ſiue monitis et exemplis ethico-politicis, quae virtutes et vitia Principum ſpectant, Francofurti ad Moenum 1630. (ſic) in 8.: cum Boecleri notis, Argentorati 1644. in 8. — Cum itaque Herodianum ſecunda iam vice (quo et pertinere videtur ſuperius *Recogniti*) Oxoniae exhibeamus, operae pretium erit noſtram methodum explicare, et quid in hac editione praeſtiterit *praelum Sheldonianum*, exponere. — Quoad textum, ſecuti ſumus exemplaria H. Stephani, qui ſi quando a codicibus manuſcriptis diſſentiat, emendationem ſuam alieno charactere (?) fatetur, vel varias lectiones a latere adiicit. Nos ipſius plerumque emendationes — vbi verborum ſenſus id requirebat — nulla habita characteris ratione, ipſi textui inſeruimus, vt editio haec vltra iuſtam molem ne margine quidem exereſceret. — Eodem conſilio latinam verſionem A. Politiani elegimus; quem, quoties ſententiarum elegantiae intentus hiſtoricum vel oratorem potius agit quam interpretem, pro verborum et ſenſus exigentia paulo immutauimus. — Stephani, Memmii, aliorum que annotationes, quas ſuis bene-

auxit Sylburgius, vbi textum clariorem reddunt, vel Tyronum captui magis expoſitum, ad paginae partem infimam ſubiecimus. — Poſtremo, Zonaram, Dionem, vt ac (ſic) Hiſtoriae Auguſtae ſcriptores reuoluimus, vt — ſi quibus in locis Herodiani hiſtoria aliter tradatur — in hac editione, ſine temporis diſpendio, multorum ſententias eadem pagina exhiberet. In omnibus breuitati ſtuduimus, huic rei potiſſimum intenti, vt Authoris textus correctior et purior potius prodiret quam commentariis onuſtus."

Sic finitam ſtatim excipit poſt medium tergi „Herodiani Vita Ex eodem Mart. Hankio — (pag. que ſq. med.) Iudicia de Herodiano, (vsque ad tergum extr. poſt quod) Index Rerum" per ſeriem duplicem, valde ieiunus, vsque ad tergum iterum med.

Deinde noua in pagina poſt initium inane „Ἡρωδιανȣ της Μετὰ Μαρκον Βασιλείας ἱϛοριῶν, — Βιβλιον Πρωτον. — Herodiani Hiſtoriae De Imperio Rom. Imperatorum poſt Marcum Liber Primus. — Προοιμιον — Prooemium."

Poſt quae noua inſcriptio in ſummo „Herodiani (et in ſq. pag. e regione) Liber 1." cum numeris 2. 3., finito que Prooem. Gr. et Lat. linea dirimit „Breuiarium Libri Primi" e Par. ed. aut Baſ. 2. L. et quidem cum Par. 2. p. 3. mendo ſtatim in principio „Imperator Marcus, ſemel, (p. ſenex) in Pannoniis, morbo correptus" — cum pag. 4. ſub textum vtrumque, diviſis columnis, incipiunt poſt lineam Notae per numeros vulgares, quo ablegant iidem in textu Gr. partim ſupra vocum regionem eminentes, partim intra vocum interuallum ſtantes.

Tum pergit textus in fine librorum vel continuo, vel cum vacuo, vsque ad pag. 288. vbi finitum linea dirimit a Nota, et in media inani pag. „Finis."

Iam textus 1) in prooémio, coeptus elemento grandi, ſed eo nudo, continuus eſt in Gr. et Lat. ſed

2) per libros, quorum primus modo incipit maiore elemento, at reliqui iterum grandi, ſectiones aliae, quam Stp. et Boecleri, in Gr. praefixos ferunt numeros Gr. ex alphabeto, ſed Lat. Vs. Romanos; vt orationes ſeparantur; cum titulis Δημηγορία etc. maiores ſaltem,

3) typi autem ſunt minores, nitidi acuti que, cum compendiis quibusdam, etiam magnis, vt p. 16. ſect. XIX. e.

4) vitia porro pleraque communia cum Par. 2. aut 1., etiam in omiſſis, cf. 1, 6, 24. p. 228. k), 4, 9, 7. i. 3, 1, 8. p. 494. (habens tamen et propria, vt ib. 9. e.) quibuscum et

5) conuenit in ſcriptura ſaepe, v. c. in ἀνδρίας 1, 7, 8. e., it. in iota ſubſcripto, vt 3, 4, 19. p. 556. b), it. in litteris ſimpl. cf. 2, 12, 4. p. 366. m), cf. 3, 14, 11. e. ſed in diſtinctionibus variat, ex variis ſumens, it. in accentibus, vt 3, 3, 11. e Bs. 2. L., quos et praecipuos tenet, cf. 1, 10, 2. i. 8, 4, 9. p. 984., etiam prauos, vt ϛρατιῶτας p. 71. e. ad 2, 8, 18. p. 261. Add., non tamen p. pr. 70. ſect. XXIX. e. ad §. 8. ib. p. 245. etc. it. ϛρατιῶται p. 65. l. 10. ad 2, 6, 16. i. Add., nec tamen ib. e. et p. pr. ſect. XXII. e. etc. cf. quae ſupra ad Par. de vitiis,

6) lectiones vero et coniecturas Stp. non ſequitur omnes, cf. 1, 3, 5. p. 68., ſed aliquas tantum, vt 5, 2, 5. i. 5, 7, 6. i. 5, 8, 8. i. 7, 5, 12. p. 685. it. 8, 8, 18. i. cum Par. — tum omnino in lectiones cf. ſupra ad lect. Par., in primis Par. 2.

7) lectiones denique ambiguas habet vel ex ſe, cf. 5, 4, 21. e. — vel aliunde, cf. 8, 5, 10. e Lugd.

1685. 8. minoris Patau., peculium Leisnerorum, tum filii, Auguſti, tum b. patris, cuius in margine illita plumbo extantia quaedam, vel in textu eodem plumbo correctu, vt p. δ i. να med. λ' m. λά i. m.

Habet praecipua multa, et ſtatim titulum, charta in pura medium poſitum, Ἡρωδιανȣ̃ Ἱϛορικοὶ Λόγοι Ὀκτώ. tribus verſibus deinceps, diuerſis que elementis.

Vacuo poſt tergo, alius titulus: „Ἡρωδιανȣ̃ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱϛοριῶν βιβλία ὀκτώ. (ſex rurſus verſibus deinceps, elementis que aliis vbique.) Cui acceſſere Genealogia, Chronologia, et Geographica Imperii Romani Deſcriptio. — (Deinde figura lignea, puer nudus, tenens manu vtraque ſtipites floreos, ad brachia inclinatos, ſedens que ſic, non vectus, in ceto vel delphino. Sub his) — Patauii, Ex Typographia Seminarii. Opera Petri Antonii Brigoncii. (denique ſubter lineam terminantem) CIϽ IϽ CLXXXV. Superiorum Permiſſu."

Inane tergum pagina ſequitur, vbi „Typographus Studioſae iuuentuti Felicitatem, (pro Praefatione, in qua, praeter laudes Herodiani, repetit, quid afferat, Chronolog., Geneal. et Geogr., cum mero) Vale.“

Nouam paginam occupant duo de Herodiano teſtimonia „Ex Gerardo Io. Voſſ. de Hiſtoricis Gr. — (et) ex Suida.“

A tergo reperitur Superiorum ille Permiſſus Itala lingua „Noi Reformatori dello ſtudio di Padova — dat. li 31. Dec. 1684.“

Tum charta geographica, diptychum longum „Imperii Romani Geographica deſcriptio ad Herodiani Hiſtoriam.“

Tandem ſolus Gr. textus „Ηρωδιανȣ της μετα Μαρκον Βασιλέιας ἱϛοριῶν, Βιβλίον πρῶτον. Προοιμιον.“ non modo cum Gr. numeris, paginas indicaturis, ab α — ϱοϛ'. cum fine „Ἡρωδιανȣ̃ τῆς μ. Μ. Βασ. τέλος“ ſub eo que ornamentum typographicum e ramis et floribus, — ſed etiam cum Gr. titulis capitum „Κεφάλαιον Πρωτον, etc. — contra autem pro titulo per paginas nihil.

Porro textus Gr. 1) praeter ſectiones librorum et capitum continuus vbique, ſine §. §., nec orationes diſtinguens, et modo ſententias per vncos dupl. („), cf. γ med. δ in. —
2) elementis longe minutis, nec tamen obtuſis, per initia librorum maximis, iis que ſemper duobus, vno tamen tantum intra quadrata florea, ſed per capitum principia magnis,
3) compendiis inſtructus non paucis, at inconſtanter, vt in μέν.

Poſt textum Gr. in noua pag. med. praemittitur primus quis titulus „De Vita Romanorum Imperatorum.“ poſt que tergum vacuum alter longiſſimus hic deinceps variis elementis. „Herodiani De Rom. Imperatorum Vita poſt Marcum vsque ad Gordianum Nepotem. Libri VIII. Ang. Politiano Interpr. Quibus Chronologia, Genealogia, et Geographica Imperii Rom. deſcriptio adiecta ſunt. (parallelogramma, cuius medium caput humanum cum galea ambiunt rami cum floribus. Sub hoc) Patauii, M. DC. LXXXV. Ex Typographia Seminarii Opera P. Ant. Brigoncii, (linea ſecans) Superiorum Permiſſu.“

Deinde iterum illa ſuperiora „Typographus — Felicitatem. — per binas paginas, — teſtimonia duo

iterum, — Itala illa eadem, — charta geographica eadem, — poſt, ornamentum aliud typographicum, quam ante Gr. textum, — Herodiani Hiſtoriae de Imperio Imperatorum poſt Marcum, vel de ſuis tempp. Liber Primus, E Graeco translatus, A. Politiano interpretê. Caput Primum. Argumentûm (e Boecl. ed., leuiter mutatum in partibus, cuique capiti deinde praemiſſum porro) pergente textu ſine §. ſ. ſed orationibus, maioribus quidem, expreſſis alio elementorum charactere, librum autem quemque claudente figura vbique alia typographica e ligno, a pag. 1. — 231. vbi „Finis" in media pag., ſubter que figura iterum lignea.

A tergo ſtatim „Index rerum apud Herodianum praecipue memorabilium" alius, quam Boecl., p. 232 — 247., tum in med. pag. „Finis" poſt que rurſus lignea figura.

Aduerſa tum pag. habet modo ſub initium „Impr. Fr. Oliuerius Tigius Inquiſ. Gen. S. offic. Pad." Dein „In *Herodiani Hiſtoriam Chronologia*" p. 249. — 260. exeunte. Porro cum noua p. 261. „In Herodiani *Hiſtoriam* Genealogiae" ad p. 278. it. Denique in med. „Finis."

Redimus ad textus Gr. conditionem reliquam, quam cognouimus ſic, vt 1) textus ſit conflatus vndique,

2) habeat vitia tum communia, e Par. aut Baſ. 2. L. cf. 1, 10, 11. e. 6, 5, 9. p. 385. r), 8, 4, 16. i. it. in omiſſis, vt 4, 5, 3. p. 867. z), 7, 7, 6. e. it. ἐν omiſſ. p. ρνέ. l. 9. cum Par. ad 7, 9, 20. p. 803. l) Add., — etiam propria, cf. per opus et p. ρνδ'. l. 7. et 9., correcta etiam a Leisn., it. ρμϑ'. l. 5. et antep. it. ρνζ'. init. ad 7, 10, 13. p. 837. Add.

3) ſcripturam inconſtantem, vt in elementis nom. propr. 1, 3, 1. e. cf. Βασιλέα et βασιλία eadem p. ς. e. — it. in iunctis 8, 7, 9. — it. in iota ſubſcr. ſubſt. 5, 5, 2. p. 131. u), — accentus partim ex Ing. aut Ox.

4) diſtinctiones ducat etiam vndique, (frequentans maxime colon, etiam in fine capitum, it. commata ante καὶ cum Ald.) vt e Baſ. 2. L. 1, 3, 5. p. 67. — ponens tamen et de ſuo, cf. 7, 12, 18. melius que, quam ed. rel., cum que Ms. Ba. 1, 3, 6. p. 70. cf. 5, 5, 2. p. 131. s), — ſed male 6, 6, 2. p. 415. s), cf. 7, 11, 15. e. ſq.

5) quoad lectiones, aliunde ſumens iterum, non ſemper e Stp. cf. 1, 3, 5. p. 68. — ſed et e Sylb. coniect. cum Par. 5, 8, 9. p. 251. — it. e Baſ. 2. L. etc. 8, 8. 3. p. 1105. ib. 8. p. 1113. — it. e ſolis Par. 5, 3, 22. p. 89. — it. ambiguas quidem, aut e Baſ. 2. L. 3, 7, 1. e. it. e Par. 6, 5, 9. m. p. 385. p), aut de ſuo 7, 11, 6. p. 852. — vitioſas vero e Par. 2, 6, 6, 2. p. 415. r), cf. 7. 4, 5. p. 654 — it. per gloſſam 7, 10, 2. i., etiam adeo cum Ms. Ba. 3, 14, 12. e. p. 762.

Caeterum, praeter parentheſes Steph., adhibuit alias, vt p. ρλβ. 5, 6, 12., et cum Ald. 1. in fine librorum verſus, in figuram trianguli ſ. pyramidis conformatos.

1704. 8. mai. Oxon., et ipſa poſſeſſio Leisnerorum, ſed patris maxime, cuius manus per totam eam conſpicua, non neglecta nobis per opus. Quae nondum adhibita ſunt, ea potius ſimul dabimus inferius.

Habet haec editio primo eadem fere in fronte, quae ſuperior Oxon. „Ἡρωδιανοῦ ἱστοριῶν βιβλία η'. Herodiani Hiſtoriarum libri 8. Recogniti et Notis illuſtrati." Sed nunc lineam, ſub ea que formam theatri Sheldoniani diuerſam, non modo minus aedificium, ſed et alias res in circuitu. Tunc ſubter tabulam aeneam minoris moduli alia linea ducta ſegregat reliqua haec. „Oxoniae, E Th. Sheld. An. Dom. MDCCIV. Impenſis G. Weſt et Ant. Peiſley, Bibliopol. Oxon."
A tergo inani ſequitur Praefatio eadem prorſus, etiam in illis „Cum itaque Herodianum ſecunda iam vice Oxoniae impreſſum exhibeamus" deinde caetera eadem, etiam p. 3. in Breuiario mendum iſtud *ſemel*, reſpondentibus ſibi cum pagina quaque textus Gr. verſibus cunctis, (fere quidem, cf. tamen p. 64. ſq.) non item Vs. Lat. cf. p. 10. e. 12. e., ſed mutatis locis interdum textus vtriusque, vt ſtet ad ſiniſtram Lat., ad dextram Gr. p. 10. 12. in hac que edit. deinde ſemper poſtea, a tergo quidem paginarum, cum in ſuperiori Ox. inde a pag. illis nominatis ſtet Gr. ad ſiniſtram, Lat. ad dextram, ſed contraria ex parte iterum p. 94. — 174., mutatis rurſus partibus cum p. 176. — 226., dein collocatis rurſus aliter textibus a p. 230. — 262., denique contra iterum cum p. 266. ad finem p. 288. qui et ipſe ſimilis eſt illi ſuperioris Ox.

In qua ſimilitudine, quae intercedit his duabus ed. etiam in aliis, tamen ſecunda (ſic enim in opere appellata Ox. 2.) 1) correctior comparuit, quoad accen-

tus, vt p. 65. l. 9. in ϛρατιῶται ad 2, 6, 16. i. et ϛρατιώτας, it. aliter p. 53. l. 4.

2) deprauata magis p. 35. ſect. XLV. i. ad 1, 14, 6. i. νεὸν, p. prioris νεῶν, ib. §. ſq. p. 603. it. p. 47. i. l. 2. (pr. l. 4.) p. 51. ſ. VII. l. 7. ad 2, 2, 13. e. p. 77. l. 15. it. p. 277. m. ad 8, 5, 9. e. it. quoad lect. et omiſſ. artic. τῇ e Baſ. 2. L. p. 283. e. ad 8, 7, 11. e.

3) deprauata aeque 1, 14, 7. p. 603. in τὲ omiſſo e Par., ſed per ſe p. 36. m. in δάξας p. δάξαι ad ib. §. 14. e. cf. p. 78. ſect. XXXVII. l. 7. omiſſ. τήν τε ad 2, 11. 1. p. 335. Add. it. om. ἐν ad 2, 9, 8. i.

4) easdem lectiones retinens cum ſuperiori e Par. 2. ad 1, 1, 5. i. 2, 12, 2. m. p. 364. it. e Boecl. aut Pat. 2, 13, 10. p. 395.

5) cum ſuperiori Stp. coniecturas negligens ad 2, 13, 16. i. 18. m. p. 413. — it. ej. lectiones ad 1, 3, 5. p. 68.

6) ſola tamen tacite Stp. coniecturam ſuſcipiens ad 7, 1, 5. i.

7) diſcrepans a ſuperiori in diſtinction., dum retinet fidelius p. 260. m. comma poſt αὐτὸ e Baſ. 2. L. ad 7, 11, 16. m.

8) cum ſuperiori conueniens in alia lectione, quam ed. rel. p. 154. l. 5. addito καὶ ad 4, 7, 12. p. 909. cf. alias 5, 4, 21. et praeſertim p. 47. l. 4. Ox. 1. ſed 2. l. 2. in ἀλίξαντες p. vulg. ἀλιϛ. ad 2, 1, 2. p. 2. Add.

9) diſcendens a ſuperiori in lectione peculiari, per ſe ambigua p. 283. m. ad 8, 7, 9. i.

1724. 8. Edinb., donum Caſp. Fritſchii Lipſ. bibliop., quod gratus et hic memoro, cui titulus

„Ηρωδιανχ ισοριων βιβλια η. Herodiani Hiſtoriarum libri. Ad optimorum codicum fidem ſummo ſtudio recogniti et emendati. Praemiſſa eſt M. Antonini Philoſophi Vita, a Io. Xiphilino conſcripta. (Tum ligneum ornamentum typographicum, volucres duae, expanſis alis, per capita aduerſus ſe aperto roſtro ſpectantia, quae volucres ſtant ſupra hominis caput alatum vndique, diremtae apice ſ. ſtipite floreo, vt videtur, ſed circumdatae caule floreo cum pomis. Subtus linea terminans) Edinburgi: In aedibus Tho. Ruddimanni, Sumptibus Io. Patoni, Bibliopolae in Area Parliamentaria. M. D. CC. XXIV."

Poſt tergum liberum in noua que pag. vncos ( ) in ſummo et parallelogramma latum varie que compoſitum

„Ioannes Patonus Lectori beneuolo S. — Exhibemus tibi L. B. nobilem in primis Scriptorem Herodianum; qui res ſui temporis, id eſt, Hiſtoriam Imperatorum Romanorum, ab exceſſu M. Aurelii Antonini ad initia Gordiani Tertii, ſtylo ſimul grauiſſimo atque elegantiſſimo complexus eſt. Is cum merito ſuo maximi ſemper habitus, atque in Scholis noſtris vſu receptiſſimus eſſet; neſcio tamen qua ſiue docentium incuria, ſiue Typographorum hac in parte ceſſatione effectum eſt, vt propter exemplorum inopiam, ac proinde caritatem, minus iam quam decuerat tyronum manibus verſetur. Huic demum vt incommodo occurrerent qui apud nos Graecas litteras ſumma cum laude ac eruditione profitentur, mihi auctores fuerunt, vt Hiſtoricum, non magis rerum magnitudine ac varietate, quam orationis nitore atque vbertate praeſtantiſſimum, noſtratium praelis ſubiicerem. Quod mihi et facile perſuaſum eſt. Quo autem pacto rem exequutus ſim, paucis accipe. Ac primo quidem Textum ipſum ad optimorum codicum, Aldi praeſertim Manutii, Hen. Stephani et Fr. Sylburgii, fidem exegimus: niſi quod eiusdem H. Stephani emendationes nonnullas, eas nimirum quae veris proximae videbantur, Oxonienſis editionis exemplum ſecuti, inſeruimus. A latere adiuncta eſt pulcherrima ac Latiniſſima Ang. Politiani interpretatio. (Deinde de Polit. Vs. a ſe mutata e Steph. et cur M. Antonini vitam adiecerit, cum clauſula mera) Vale.“ vacuo relicto ſpatio rel. paginae.

In noua per numeros cum punctis Romanos i - xxviii „Herodiani Vita ex Mart. Hankio (prima pag., ſed ſecunda cum tertia) Iudicia de Herodiano (ex ed. Oxon., in quarta) Imperatorum hoc Volumine contentorum Series. Ex Io. Xiphilino. M. Aurelius Antoninus Philoſophus Pag. V. (vsque ad xxviii. Gr. et Lat.) Herodiani Hiſt. M. Ael. Aurel. Commodus. — M. Antonius Gordianus. III.“ cum numeris vulgaribus paginarum editionis, verum non omnino iuſtis.

Poſt vitam Marci e Xiph. noua pagina inchoatur poſt vacuum ſpatium nouo parallelogrammo typographico et nouis numeris vulgaribus pag. 1 — (cum titulo Lat. „Herodiani Liber 1. rel.“) 313. non plenam cum ſolo „Finis“ et in aduerſa parte per integram pag.

„Catalogus Librorum, qui proſtant venales apud Io. Paton, Bibliop. in ar. Parliam.“

Ipſe textus inde a p. 1. concinit cum Oxon. per externa quidem, etiam per praemiſſa Breuiaria, (in primo p. 3. e. adeo cum mendo iſto *ſemel*,) it. per ſectionum minorum Graecos alphabeti numeros, omninoque per elementa initiorum, tum media in compendiis, quorum et plura alia que adhibuit.

Reliqua textus Gr. ratio 1) conformata eſt ad *tres* illos, quos nominabat Patonus in Praefat. *codices* in vniuerſum,

2) per diſtinctiones fere ad Ald., quae tamen deſeruntur quoque, vt ad 4, 8, 5. ſq. vbi illae tenent punctum poſt ὑποδ. et comma poſt φαλ., ſed punctum vtrinque Ox. 2., tum Ox. 1. punctum cum colo, at Ed. cola duo p. 169. m., vbi et mox poſt φέρειν vitioſum comma cum Ox. 1.

it. p. 145. e. ad 3, 14, 9. e. vbi poſt μαχ. habent Ald. cum Stp. punctum, it. Ox., tamen Ed. colon e Pat. p. οϑ'. m. id que cum Ms. Ba., quocum id et fert p. 154. m. ad 4, 2, 6. m. p. 813. poſt κοσμ. pro commate Ox. Stp. et Ald. it. Pat.

denique ad 8, 8, 18. i. poſt ἐξεβ. pro Ald. commate, p. 313. l. 8. colon cum Ox.

3) per vitia (praeter propria, vt p. 3. e. εἰκότως, ad 1, 1, 10. i. ſed p. 292. i. ſect. II. e. ἐλπιζον ad 8, 1, 16. i. p. ἤλπ. cf. 2, 4, 11. p. 113.) ad Stp. cf. 4, 2, 5. p. 837. Stp. p. 89. e. τὰς — ἐπαινουμένοις Ed. p. 157. e. non vero ad Ox., quoad nunc (d. 6 Aug. 93.) conferre potui, quanquam olim notans talia, quarum vtriusque vitia, ſupra memorata, deprehendi ſublata; ſed tamen, quod poſtridie reperi, ad Ox. 2. 1, 12, 12. p. 507.

4) per ſcripturam ad Ox., quoad accentus, partim quidem, ſed, quoad alia, ad Stp., vt in κομιδῇ 1, 1, 9. e. p. δῇ Ox.

5) per lectiones rel., vndique collectas, non ad Stp. 8, 5, 8. e. nec ad eius coniecturas, cf. 2, 13, 16. i. 3, 6, 11. i. at tamen 5, 7, 6. i. 7, 2, 15. p. 603. 7, 11, 6. i. Add., 8, 6, 5. 7. e. 17. e. 8, 7, 1. p. 1073. 2. i. 5. i. 16. e. 17. p. 1095. 8, 8, 18. i. — id que a ſola Ed. 7, 11, 15. i. — vt ad ej. lectiones veteres ve 1, 1, 5. p. 16. ſeruato art. it. adi. καινὰς 1, 3, 5. p. 68. — it. a

ſola ad Sylb. coniecturam 7, 11, 3. p. 846. cum Ms. Ba. et cum parentheſi Bg.

ductis aliis lectionibus tum mendoſis 4, 3, 3. i. b) ex Ox. — tum ſaltem ambiguis, ex iisdem, ib. 7. i. 7, 1, 8. p. 553. 8, 5, 10. t), — ſed ſimul cum Ms. Ba. 6, 5, 18. e. — denique ex ſe ſolum 1, 3, 13. e.

1759. 12. Hal. titulus „Ηρωδιανε ιϛοριων βιβλια οκτω. Herodiani Hiſtoriarum l. VIII. ad exemplar H. Stephani excuſi. — (Ornamentum ſ. inſigne typographicum e variis rebus, inclinata tabula teres ſ. ſcutula cum protome, i. e. capite laureato, collo que ac pectore dimidio, circum quae varii generis res et inſtrumenta, rami foliati, caules florum, pauonis ſpeculum, Mercurii caduceus ſine alis, tuba, alia, quae non intelligi volebant. Sub his linea multiplex e ſerpentino genere cum initio et fine circulari, poſt quam) Halae, Impenſis Orphanotrophei, MDCCLIX.“

A tergo vacuo, poſt ornamentum aliud typographi, varie compoſitum, textus ſolum Graecus „Ηρωδιανε τῆς μ. Μ. βασιλείας ἱϛ. βιβλία ὀκτώ. Βιβλιον Πρωτον. Προοιμιον“ a p. 1. — 246. numerorum talium vulgarium, vbi pagina fere extr. nil, niſi paruum ornamentum, compoſitum in lineam rectam cum pendulo cirro.

Inde a pag. 2. titulus in faſtigio: „Ηρωδιανε ιϛοριων βιβλιων Α. — Η.“ intra finitos libros et inceptos ſpatium breue, vel vacuum, vel cum tenui ornamento; vnum prooemium in fronte cum elemento grandi, libri omnes, vt et capita horum, cum non ita longo.

Nullae §. §. ſed ſeries in prooemio et capitibus ſeiunctis vna; orationes tantum maiores inſtructae ab initio et in fine vncis duobus iisdem („).

Typi minuti, acres, puri, ſine omni compendio, ſeruatis per textum vitiis Steph., vt p. 154. l. 20. ad 5, 3, 9. i. πρὸς τὸν ἐπιχωρίων, it. p. 110. l. 2. ad 3, 12, 13. i. vnde Excerpta e Mss. emendabant.

Per quam quidem conditionem cenſuram que editionum ad textum conſtituendum Gr. nullae valere poterant, praeter Ald., Steph. et Sylb., raro caeterarum vna atque altera lectio, nec Ald. cum Steph. vbique, quod illae quidem vitioſae eſſent per omiſſa, ſed haec ſuſpecta ob Codices non nominatos et ob lectiones, per ingenium arbitrium que ſine auctoritate librorum et Codicum intromiſſas.

Itaque in editione recentiore quid actum ſit, audiamus aliunde, quoniam ipſe comparare eam ne nunc quidem volui, ſubiiciens hic Erfurtiſche gelehrte Zeitung zwey und dreyſsigſtes Stück 1782. S. 250.

„Bâſel. Bey Ioh. Schweighäuſer kam dem Tittel (ſic) nach ſchon im vorigen Iahre heraus: Ἡρωδιανȣ ἱϛωριων (ſic) βιβλια οκτω. Herodiani Hiſtoriarum l. VIII. recogniti et notis illuſtrati. 477 S. in 8. 1 Rthlr. Eben zu einer Zeit, wo uns von mehrern Orten her zu einer neuen Bearbeitung des Herodian Hoffnung gemacht wurde, erhalten wir dieſe Ausgabe, die nichts geringers als die Berichtigung des äuſserſt fehlerhaften Textes, und zugleich auch Anmerkungen verſpricht. Schon ſeit, wer weiſs wie vielen Iahren hat — Hr. Irmiſch — ſich zu dieſer Arbeit gerüſtet. — Nach der Zeit hat auch Hr. Rector Wolf eine Ausgabe des Herodian verſprochen, wo der Text in einer neuen Geſtalt erſcheinen, und bloſs mit kurzen Anmerkungen zum Beweiſe der geänderten Leſearten, nebſt dem chronologiſchen Datum am Rande, begleitet ſein (ſic) ſollte. Und, iſt Rec. anders recht unterrichtet, ſo iſt dieſe Ausgabe, bey der auch Handſchriften gebraucht ſind, bereits unter der Preſſe, und ſoll in der nächſten Meſſe fertig werden. Ungeachtet dieſer Arbeiten liefert man uns hier einen Abdruck des Herodian, mit Politians lateiniſcher Ueberſetzung, wovon wir itzt dem Leſer Nachricht geben wollen. In der kurzen Vorrede, bey der ſich ſo wenig als auf dem Tittelblatt Iemand zum Herausgeber bekennt, wird geſagt, daſs man den Stephanſchen Text gewählt habe, doch wären häufig auch die Emendationen dieſes Gelehrten, die er nur auf den Rand ſtellte, in den Text gerückt; damit, dachte der Recenſent, vielleicht der Autor einigermaſsen korrekter der Iugend in die Hände gegeben werden könnte. Aber was ſagt der Herr, warum er die Marginalkonjekturen des Stephanus aufgenommen? Vt, heiſst es, editio haec vltra juſtam molem ne margine quidem excreſceret. — *Eodem conſilio*, fährt er fort, latinam verſionem Ang. Politiani elegimus etc. Recenſent möchte wohl wiſſen, was hier *eodem conſilio* heiſsen ſolle, und worauf das *eodem* gehe. Wir wollten, dieſe Verſion wäre nicht beygefügt, ſo wäre dann die Ausgabe weniger theuer, und der Iüngling brauchte ſich etwas nicht zu kaufen, was er doch nicht nützen kann. Denn ſo vielen Werth für den Verbalkritiker dieſe Verſion immer hat, ſo iſt ſie doch zu paraphraſtiſch, als daſs ſie der Anfänger als

Hülfsmittel zum Verſtehen gebrauchen könnte. In den unterm Text ſtehenden Noten, die weder ganz kritiſch, noch ganz exegetiſch, noch auch eigentlich hiſtoriſch ſind, ſondern mehr eine Art von occaſional remarks, finden ſich auch aus den Sylburgiſchen Anmerkungen Excerpten und kurze Stellen aus den gleichzeitigen Geſchichtſchreibern, dem Dio Caſſius, Zonaras, den ſogenannten Scriptoribus hiſt. aug., beſonders wo dieſe vom Herodian abweichen. *Boeclers* Noten ſind, wie es ſcheint, faſt gar nicht gebraucht: was aber weit mehr zu verwundern iſt, ſo ſcheint der H. von den Hülfsmitteln, die man neuerlich zur Berichtigung des Textes bekommen hat, gar nichts zu wiſſen. Daher kömmt es, daſs man allenthalben noch die alten widerſinniſchen (ſic!) Fehler wiederholt antrift, (ſic) wie gleich in der Vorrede des Autors K. 1. ἐγών (ſic, hoc eſt ſane *widerſinniſch*) τε πάλαι für ἔργων, und am Ende dieſes Kap. οὗτω (ſic) γὰρ οἱ μὲν τὴν ἡλικ. πρ. für τούτων γὰρ. Weit eher läſst ſich ἐπιμηκεςέρον (ſic) ἔσχον τὴν ἀρχὴν ertragen, und Stephans Verbeſſerung, ἐπιμηκεςέραν, iſt unnöthig, wenn man nur ἔχειν τὴν ἀρχ. für ἄρχειν nimmt. Auſser dieſer Stephanſchen Koniektur, der der H. beytritt, iſt beym ganzen Proömion nichts angemerkt, als daſs zu den Worten ἐν τῇ ἡμεδαπῇ zu verſtehen ſey γῇ. Das wuſte nun wohl jeder Anfänger. In den folgenden Worten: καὶ ἐν πολλοῖς βαρβάροις liegt vielleicht (?) noch ein Fehler, wiewohl hier keine Varianten ſind. S. 10, K. 2. iſt richtig (?) μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ſtatt μ. τῆς ἄλλης επ., (ſic) wie bisher geleſen wurde, in den Text geſetzt, aber ohne alle Anzeige in der Note. Auf eben derſelben Seite ſteht πέπαρακται für πέπρακται, und dergleichen Druckfehler giebt es in groſser Anzahl. Im 3. Kap. wird die Meynung des Steph. gebilligt, der δεδιὼς entweder in ἐδεδίει verwandeln, oder vor das Particip. ein Wort einſchieben wollte. Beydes ſcheint dem Rec. gleich grundlos: man muſs nur die Periode, ἐπεὶ δὲ αὐτῷ τὰς bis μετοχετεύονται, nicht vor ſich beſtehend, ſondern als den Vorſatz anſehen, wovon οἷα δὴ ἄνδρα u. ſ. w. der Nachſatz iſt. Die Partikel δὴ behält dann ihre eigene Kraft, ergo dico, nach der ſie in einer längern Wortfolge den Nachſatz ankündigt. Von ῥᾶςα aber bis μετοχ. muſs in einer Parentheſe eingeſchloſſen werden. So giebt, nach unſerm Gefühl, das Ganze einen guten Sinn, und bedarf keines Emendirens. Etliche Zeilen weiterhin hätte, ſtatt der dürftigen Erklärung von καυσία, etwas über den *Antigonus*, der hier gemeynt wird, geſagt werden

ſollen. Das iſt aber der peſſimus morbus interpretum, vt multa ex obſcurioribus taciti tranſiliant, wie Bacon ſagte. Im 5. Kap. ſteht noch τὴν ἀναφορὰν ἔχειν, (ſic) wo es offenbar ἔχει (ſic) heiſsen muſs. Kap. 6. ſteht auch noch ἀπέχει τὴν ἐπιθυμίαν, (ſic) für ἐπέχει, wie ſchon Steph. vermuthet hatte. Weiterhin leſen wir ἔπαχε (ſic) τὸν νεανίσκον. S. 48. muſs σύντηριον wahrſcheinlich (?) in σωτήριον verwandelt werden. Ein paar Zeilen darauf hätte ohne Bedenken (?) Schotts Konjektur, καὶ ταῖς — ἡδείαις σκίαις (ſic) aufgenommen werden ſollen. Denn wer hat je ἐνώδια (ſic) τῆς σκιᾶς geſagt? S. 56. oben leſe man ἀποταμὼν für ἀποτεμὼν. S. 62, ἔφερεν (ſic) für φέρειν. S. 72, ἐκεῖθεν für ἔκασε, (ſic) was die bloſse Grammatik verlangt. (?) Dieſs ſind Proben von des Herausg. Behandlungsart im erſten Buche: und nicht beſſer ſieht es in den übrigen Büchern aus. Mit Erwartung ſchlug Rec. die Stelle im 1. K. 2. B. nach, wo das Ἀριστεῖον den Gelehrten ſo viel zu thun gemacht hat. Unſer H. läſt jenes Wort im Texte ſtehen, und ſagt in der Note mit einer ruhigen lakoniſchen Kürze: Legunt alii, neſcio qua fide, προυστεῖον. Wie viel weiſs der Leſer nun mehr, als vorher? — Den Gebrauch dieſer Edition, die doch, ſo lange es noch keine beſſere giebt, immer ihre Käufer finden muſs, (?) würde es ſehr befördert haben, wenn man die Boecleriſche Kapitelabtheilung beybehalten hätte, nach der der Schriftſteller gewöhnlich citirt wird; und die ſich auch in dem kleinen Halliſchen Abdruck findet. Anſtatt dieſer hat es dem H. beliebt, die alte wieder hervorzuſuchen, die in einigen Ausgaben des vorigen Iahrhunderts üblich war, und die alles in kleinere Abſchnitte theilt. Uebrigens wird Jeder, der dieſen Herodian mit kritiſchen Augen betrachtet, bemerken, daſs wir dadurch weder in Anſehung der Lektion, noch der Erläuterungen des Textes, um ein Groſses weiter gebracht ſind; und daſs Herodian immer noch der Autor iſt, der, wie Appian — doch freylich iſt dieſer noch weit verderbter — die Hand eins oder mehrerer erfahrnen Kritiker erwartet, eh er zum Gebrauch der Schulen paſſend ſeyn kann, wozu er ſich ſonſt durch vielerley Eigenſchaften qualificirt. I. I."

Cum de editione praedicata Wolfii V. Cl. nihil in liturariis notaſſem: nihil inde potui hic proferre. Transeo ad illam

1791. 8. Lipſ. cuius inſcriptio

„Ηρωδιανϐ ιϛοριων βιβλια οκτω (ſub quibus ſecans linea) Herodians Lebensbeſchreibung der römiſchen Kaiſer, von Kommodus bis auf Gordian den jüngern, in acht Büchern. Herausgegeben für Schulen, nebſt einem vollſtändigen Wortregiſter. (ſubter alia linea terminans) Leipzig, 1791. bey Iohann Ambroſius Barth.“

Auerſa vacua excipit in vacuo paginae nouae medio ſtans vocabulum „Vorrede. — Schon vor mehr als acht Iahren faſste ich als Lehrer der griechiſchen Sprache auf dem Waiſenhauſe zu Halle die Idee auf, den Herodian, welcher daſelbſt in den Klaſſen eingeführt war, ſo, wie er jetzt erſcheint — einige kleine Aenderungen abgerechnet — für die daſige Schule zu bearbeiten. Dieſe Idee ward Entſchluſs, als das von dem Herrn Oberconſiſtorialrath Gedike für Schulen herausgegebene griechiſche Leſebuch erſchien. — Den Herodian auf eine ähnliche Art für Schulen zu bearbeiten, ſchien mir keinen geringen Nutzen zu verſprechen. —

Ich theilte meinen Wunſch der daſigen Buchhandlung mit, und der Vorſteher derſelben, dem dieſer Vorſchlag gefiel, war ſogleich bereit, nach Abſetzung der noch vorhandenen Exemplare von der alten Edition, eine zweckmäſsigere Ausgabe für Schulen zu veranſtalten. Die Beſorgung derſelben wurde mir übertragen. Vorzüglich war ich nun darauf bedacht, das weſentlichſte Stück eines ſolchen Buchs — einen zweckmäſsigen Index auszuarbeiten, und ſodann einige kritiſche Noten da, wo es der Text erfordern würde, hinzuzufügen. —

Für den Lehrer hat, wie ich glaube, Herr Irmiſch hinlänglich geſorgt, und dieſes Buch mag daher — für Lernende beſtimmt ſeyn. —

Das Wortregiſter —, ſo wie auch die Noten unter dem Texte, iſt in unſerer Mutterſprache ausgearbeitet worden. — Es iſt dabei die möglichſte Kürze beobachtet worden, ohne jedoch etwas Weſentliches zu übergehen. — Die Seiten, wo jedes Wort zu finden iſt, habe ich nicht anführen wollen, um dadurch einigen Raum zu erſparen. Dagegen habe ich es mir zur Pflicht gemacht, bei der Ausarbeitung deſſelben die Bedeutungen der Wörter, ſo viel als möglich war, ſo zu ordnen, wie eine aus der andern mir zu folgen ſchien. Fleiſs iſt nicht dabei geſpart worden; aber gleichwohl kann es möglich ſeyn, daſs hie und

da noch ein beſtimmterer Ausdruck hätte gewählt werden können. —

Die Abſchnitte ſind mit einer kurzen Anzeige des Inhalts verſehen worden. — *Auch* — iſt zugleich das Iahr, in welchem dieſe oder jene Begebenheit ſich ereignete, oder ein Kaiſer regiert hat, mit angemerkt worden.

Auf Kritik des Textes iſt ebenfalls mit Rückſicht genommen worden, aber freylich nur da, wo der Text es nothwendig erforderte. Alles anzuführen, was Sylburg, Stephanus, Reiske, Stroth u. erſt neuerlich Herr Irmiſch von Varianten, Vorſchlägen u. Verbeſſerungen mitgetheilt haben, würde bei einem ſolchen Buche ſehr unzweckmäſsig geweſen ſeyn. — Für mich war es hinreichend, das Nützlichere und Zweckmäſsigere, was die Sprachkenntniſs befördern kann, hier mitzutheilen. Beſonders habe ich die Conjecturen des Herrn Oberconſiſtorialrath Gedike — dabei zu Rathe gezogen; und von der groſsen Ausgabe des Herrn Rector Irmiſch die vier erſten Bücher dankbar mit zu benutzen geſucht. —

Auch *iſt in den Noten mancher hiſtoriſche und geographiſche Umſtand* mit berührt; zu bekannte Oerter aber und was im Texte ſelbſt hinlänglich erklärt wird, übergangen worden. Dagegen habe ich zuweilen von einer ſchweren Form, wo ſich das Zeitwort nicht leicht errathen läſst, unter dem Texte einen Wink gegeben, aber ſie nicht erklärt, um dadurch den Iüngling zu veranlaſſen, das Wort ſelbſt in dem Index aufzuſuchen, und ſeine Selbſtthätigkeit dadurch in Spannung za erhalten. In Rückſicht der Sprachregeln iſt dieſes auch zuweilen mit der Grammatik des Herrn Trendelenburgs geſchehen. —

Für Korrektheit des Textes iſt, ſo viel mir bei der Entfernung des Druckorts möglich war, geſorgt worden. Auslaſſungen von ganzen Wörtern, die den Sinn entſtellen könnten, wird man, ſo viel ich beim Durchleſen habe bemerken können, gar keine finden, und Buchſtaben habe ich nur ein paar angetroffen, nämlich Seite 1, Zeile 9, wo ſtatt *ἐν*: *μεν*, und S. 11, Z. 25 für *ὀδὰ*: *ὀδὰς* muſs geleſen werden. — Die übrigen ſind gröſtentheils Accentfehler. — Deſſau den 18ten Mai 1791."

Die einmal gewählte Mutterſprache mag auch von mir hier bey fernerer Anzeige und Beurtheilung dieſer Ausgabe folgen, die ich deſto ſorgfältiger und lieber anſtellen werde, ie mehr Unbefangenheit der bis ietzt ungenannte und

unbekannte Herr Herausgeber gegen mich und meine Ausgabe geäuſsert hat.

Die vorher im Auszuge gelieferte, zweckmäſsige und zur Einſicht der Beſchaffenheit des Buches und der Bearbeitung deſſelben wohl abgefaſste Vorrede hat auf der erſten Seite keine Seitenzahl, erſtreckt ſich aber dann mit Römiſcher von IV — X, beynahe zu Ende, vor dem in einem leeren Raume eine Queerlinie liegt von ungleicher Breite.

Dann oben herein auf einer neuen Seite in der Mitte einer kleinen Leere eine ſchmale Figur, eine ſchiefliegendes Viereck mit einem Parallelogramm zu beyden Seiten, woran in gerader Richtung angehängt Figuren, die einem zuſammen gelegten Regenſchirme ähnlich ſind, eine kurze Spitze, einen länglich runden und ungleich breiten Streif oder Bauſch und einen dünnen Stiel haben.

Hierauf der bloſse Gr. Text „Ηρωδιανου της μ. Μ. βασιλείας ἱςοριῶν βιβλία ὀκτώ. Βιβλιον Πρωτον. 1. Προοιμιον." unter ihm aber Anmerkungen. Erſt auf der folgenden Seite fangen Zahlen an, die von 2 — (mit der Ueberſchrift Ηρωδιανου ιςοριων zur linken, zur rechten aber Βιβλιον Α. Β. Γ. u. ſ. w. nach dem Gr. Alphab.) bis 314. fortgehen, wo, nach 8 Zeilen, in der Mitte des übrigen leeren Raumes eine einzelne gerade Linie gezogen liegt.

Nun auf einer neuen Seite „Wortregiſter", wovon, auch erſt auf dem Rücken, die Ziffern 2 — 142 laufen, nach der Mitte aber im leeren Raume wieder eine gerade, doch kürzere, Linie gezogen iſt.

Endlich auf der folgenden Seite „Druckfehler. (mit) Seite — Zeile." worunter auch die beyden, ſchon in der Vorrede angezeigten, mit ſtehen.

Ohne kleinere Theile und vorgeſetzte Zahlen für Paragraphen geht im Texte alles fort, das Προοιμιον bis S. 4. zwo Zeilen. Dann kommen iedes Buches gröſsere Abſchnitte, die ſonſtigen Boecleriſchen Kapitel, mit Römiſchen Zahlen an der Stirne, und einem kurzen Deutſchen Inhalte, der iedem Abſchnitte angemeſſen, z. B. „II. Lob der Regierung des Marcus Antoninus Philoſophus, welcher nach Chriſti Geburt von 161 — 180. den römiſchen Staat beherrſchte. (wo alſo die Iahrrechnung mit angegeben, wie) V. Kommodus übernimmt 180. n. Chr. Geb. die Regierung; Anrede an das verſammelte Heer. (und im erſten Buche noch ein Mal) XVII. Commodus wird durch Gift aus dem Wege geräumt. N. Chr. Geb. 193." Die

erſte Iahrzahl hatten wir in unſerer Ausgabe nicht, aber die zweyte auch S. 57. an der Spitze des 3ten Kap., und über dem 17ten Kap. vielmehr 192. Das zweyte Buch fiengen wir mit 193. an, welche Iahrzahl in dieſer Leipz. Ausgabe S. 58. vorkömmt bey „II. Pertinax wird vom Volke und endlich auch von den Soldaten als Kaiſer anerkannt. N. Chr. Geb. 193.“ bey welchem Kapitel ſie auch bey uns noch fortgeführt iſt, und durch das ganze zweyte Buch, da es in der neuen Ausgabe nur noch S. 72. ſteht „VI. die Soldaten bieten das Reich feil; Iulian kauft es auf eine ſchändliche Art an ſich. N. Chr. Geb. 193.“ u. S. 86. folgt ſchon „X. Severus verſucht in einer Rede die Soldaten in ſein Intereſſe zu ziehen. Sie rufen ihn zum Kaiſer aus. N. Chr. Geb. 194.“ welche Zahl wieder S. 93. „XII. Iulian wird auf Befehl des Senats 194. n. Chr. Geb. ermordet, und Severus zum Alleinherrſcher erklärt.“ Bey uns ſtand dieſe bey Anfange des 3ten Buchs bis zum 4ten Kap., das in der Leipz. A. S. 112. alſo bezeichnet wird „IV. Niger wird in einer entſcheidenden Schlacht, n. Chr. Geb. 196. überwunden, u. ſ. w.“ Dieſe war bey uns S. 585. über dem 6ten Kap. bis S. 608. über dem 7ten Kap., wo in der neuen A. S. 121. „VII. Das Heer des Albinus wird von den Truppen des Severus völlig geſchlagen, und erſterer n. Chr. Geb. 198. ermordet“ (bey welchem Tode wir S. 615. nur 197. hatten, und 198. erſt S. 622. über dem 8ten Kap.) worauf erſt S. 144. wieder eine Zahl folgt „XIV. Severus rüſtet ſich n. Chr. Geb. 210. zum Kriege gegen die Brittannier, u. ſ. w. (wo bey uns S. 750. nur 207., doch auch S. 770. wie in der L. A.) S. 147. XV. Severus ſtirbt 211. nach Chr. Geb. u. ſ. w.“ Eben dieſe wurde fortgeſetzt im 4ten B. bis S. 851. über dem 4ten Kap., und S. 986. über dem 12ten Kap. ſchon 217, da in der neuen A. S. 182. ſteht „XIII. Antoninus wird — ermordet. N. Chr. Gab. 217.“ die auch bey uns noch über dieſem Kap. und ferner im 5ten B. bis zu Ende des 2ten K. Mit dem 3ten S. 57. fängt 218. an, wie in der L. A. S. 197. wo S. 217. der Abſchnitt VIII. — 224. (bey uns S. 239. nur 222. bis im 6ten B. 1. K. S. 300.) S. 224. II. — 237. (bey uns S. 308. nur 229.) S. 246. IX. — 238. (bey uns S. 511. nur 235., auch im 7ten B. 1. K.) S. 260. V. — 239. (bey uns S. 664. nur 238. bis im 8ten B. durchaus, dagegen) S. 301. V. Maximinus — nebſt ſeinem Sohn 240. n. Chr. Geb. — ermordet, — S. 311. VIII. Die römiſchen Soldaten — ermorden 238. n. Chr. Geb. die beyden Kaiſer, u. ſ. w.“ bey welcher

Rückkehr von der vorher gehenden Zahl 240 zu der unſrigen nichts in den Anmerkungen, auch nirgends, woher dieſe Zeitfolge entlehnt worden, die auch von jener in der Allgemeinen Geſchichte des H. Hofr. Heyne 4. Th. abgeht, wenigſtens zum Theile.

Wir kehren zurück, und zwar zu dem Aeuſsern des Textes, der von kleinen guten Lettern und ohne alle Abkürzungen iſt. Nur die Bücher haben einen groſsen Anfangsbuchſtaben, die Kap. aber einen etwas kleinern. Selbſt die Sätze, die in unſrer Ausgabe, als kleinere Abtheilungen, durch beſondre Zahlen angezeigt worden ſind, haben einen etwas gröſsern Anfangsbuchſtaben, auch andre Sätze, die bey uns nicht beziffert ſind, 2. B. S. 41. Z. 3. v. E. (1, 14, 4. p. 595.) u. ſ. w.

Die Reden, mit dem Texte in gleicher Reihe, ohne Abſätze fortlaufend, ſind durch zwey Häkchen, oder ſo genannte Gänſefüſschen bemerkt, und zwar durch („) im Anfange und am Rande, aber am Ende durch umgekehrte („), die auch etwas über der Zeile hängen. Doch ſind ohne ſie die in den Text vom Geſchichtſchreiber eingewebten kleinen Reden, z. B. S. 214. VII. Z. 8. ff. (5, 7, 2. — 4.) S. 245. Z. 9. (6, 8, 14. ſq.) u. ſ. w.

Die Anmerkungen weiſen durch gemeine Zahlen in den Text, ſo, daſs ſie durch jedes Kapitel nach ihrer Folge gehen, von 1 — 12, u. ſ. w.

Auſser den zu Ende verzeichneten Druckfehlern ſind uns nur folgende Kleinigkeiten aufgeſtoſsen, S. 3. Z. 3. v. E. *ῥαδυμότερον* (im Index richtig *ῥᾳθυμ.*) — S. 10. N. 3. Z. 1. *τι* ſt. *τε*, — S. 16. N. 3. *τά* — S. 32. Z. 9. *αὐτον* — S. 41. XIV. Z. 1. ff. durch die üble Lage des Papyrs getrennte Wörter, ingl. S. 48. — S. 174. N. 4. Z. 2. Alexanders, ſt. Antonins od. Caracalla, — S. 195. II. Z. 10. ein Komma, ſt. Punkt, wenigſtens nach Steph. — S. 222. N. 6. Z. 1. wo das Gr. *ἀναίματον* vor Imperium entwiſcht ſcheint, — S. 227. N. 4. wo ſ. vor *ἀνακτ.* entfallen, wie auch S. 283. N. 9. Steph. vor *ὅσα*, — S. 295. Z. 15. auch der Buchſtabe *ο* aus dem *ἐνπροσθ.* — S. 259. N. 4. Z. 2. *οἰκετὰς* ſt. *οἰκέτας.*

Die Schreibart iſt meiſt mit Steph. übereinſtimmend, und daher in manchen Stellen ungleich, als in *Theilung der Wörter*, *ἐπὶ πολὺ* S. 32. Z. 5. u. folg. S. Z. 12. *ἐπιπολὺ*, etc. — *ἅ τι* S. 1. Z. 3. v. E. (mit uns getheilt,) S. 2. Z. 1. *ὥπερ*, — folg. S. Z. 1. *περί πυ*, — eb. Z. 5. *τῶν τε.* S. 17. Z. 10. f. *οἵ τε* u. *ἥ τε* — S. 33. Z. 15.

ἥτις, — S. 34. XII. Z. 5. τέ τις, — S. 310. Z. 4. u. 3. v. E. ὅ τε u. ἥτε, — S. 309. Z. 3. u. 2. v. E. ἅτε u. ἅ τε — S. 276. Z. 12. u. S. 303. Z. 9. οἵτε, vergl. S. 301. Z. 3. S. 217. Z. 3. — S. 288. Z. 12. αἵ τε — S. 302. Z. 17. αἵτε etc. — S. 17. Z. 19. S. 19. Z. 6. οἷός τε (1, 6, 21. i. 1, 7, 4. p. 241.) — S. 30. Z. 3. ποιόν δέ τι (anders, als Stp. 1, 10, 10. p. 401.) — τοιάδε S. 13. Z. 1. ſo auch in der *Accentart*, z. B. S. 2. Z. 2. τε bloſs, (auch mit uns S. 8. Z. 7. 1, 3, 9. p. 77.) — σύν σοι S. 17. Z. 11. (mit uns 1, 6, 18. p. 217.) — ἔν τινὸς (mit Stp.) S. 20. VIII. Z. 1. S. 21. Z. 10. S. 34. XII. Z. 5. (1, 8, 1. i. 5. i.) — πολλή τέ τις S. 34. XII. Z. 5. (anders wir 1, 12, 2. i.) — συστρατιώτην μὲ S. 13. Z. 8. — eb Z. 1. παραδέντα με (1, 5, 8. i. 14. p. 158.) — S. 4. II. Z. 9. υἱόν. — S. 16. Z. 17. ἀκός — S. 14. Z. 1. πορφυρίς — τρώσαι S. 23. Z. 3. für Stp. τρῶσ. (1, 8, 12. p. 315.)

Eben ſo in den *Unterſcheidungszeichen*, die wir hier ſogleich mit bemerken, inſofern ſie zur Kritik des Textes gehören. Und von dieſen *Diſtinctionen* nun weichen einige von den Stp. ab, oder nicht. So iſt z. B. vor dem Anfange der Reden ſtets ein Colon genommen worden für Stp. Comma, S. 9. IV. Z. 6. S. 13. Z. 2. etc. aber auch in andern Fällen, S. 1. Z. 3. v. E. (1, 1, 2. p. 7.) S. 3. Z. 6., (1, 1, 5. p. 21.) anders, als wir, aber doch auch bisweilen mit uns, als S. 1. Z. 3. v. E. ein Comma nach ὡς. Als Belege davon, daſs entweder die *vorigen* Zeichen der Art ſind beybehalten, oder *neue* dafür gewählt worden, mögen noch folgende Stellen nachgeſehen werden, S. 52. Z. 21. (1, 17, 26. e.) S. 195. Z. 3. v. E. (5, 2, 1. p. 37.) S. 197. N. 10. (5, 2, 14. p. 55.) mit Anmerk., nach Gedike, wo aber, zur Sicherheit und Deutlichkeit, wir mit Bergl. ein Comma nach ἤδη geliefert, wie Stroth auch wollte. — S. 235. Z. 16. (6, 5, 16. p. 395.) S. 247. Z. 15. (6, 9, 11. i.) S. 271. Z. 3. (7, 8, 8. p. 753.) S. 288. Z. 18. (8, 1, 6. p. 909.) — S. 211. Z. 3. v. E. (wie bey uns 5, 6, 12. p. 191.) S. 226. Z. 1. (6, 2, 9. i. nach γράμμ.) S. 227. Z. 9. (6, 2, 20. p. 337.) ohne Anmerk., nach Stroth, — S. 231. Z. 20. (6, 4, 8. i.) S. 239. Z. l. (6, 7, 4. c.) S. 262. Z. 6. (7, 5, 10. e.) mit dem Ms. Ba.

Endlich das *Iota* am Ende nach unſrer Art, als κομιδῆ S. 3. Z. 3. v. E. S. 4. II. Z. 3., auch im Anfange, z. B. πρᾳον, etc. — ῥᾷστα, doch nicht ſtets, wie im Index, bey

ῥαθυμία S. 29. Z. 7. — ῥαθυμ. S. 83. Z. 12. S. 89. Z. 18. S. 94. Z. 12. S. 106. II. Z. 2. S. 192. Z. 14. S. 206. V. Z. 13. — oder in der Mitte, ἀνανδρίας S. 80. Z. 7. — S. 94. Z. 11. ἀνανδρίαν, ingl. S. 161. Z. 18. (20. ἀνδρείας) S. 180. Z. 13.

Nun die *Lesarten*, mehr nach der Kritik und zur Berichtigung des Textus, als nach der Auslegung und Erklärung, in welcher letztern ich bey dem Herausgeber offenbare Uebereinſtimmung mit mir angetroffen, (ohne oder mit meinem Namen, S. 1. N. 1. S. 13. N. 5. S. 14. N. 8. S. 16. N. 3. 4. S. 19. N. 6. S. 21. N. 3. S. 24. N. 3. S. 32. N. 6. e. S. 36. N. 6. S. 39. N. 7. 8. S. 40. N. 10. etc. S. 46. N. 5. S. 84. N. 4. S. 88. N. 5. S. 132. N. 2. S. 149. N. 5. S. 170. N. 7. S. 178. N. 5. — auch im 3ten Bande, den der H. doch nicht zu beſitzen ſchien, S. 275. N. 1. zu 7, 9. 9. i.) ſo wie ich bey deſſen Kritik mich freute die Beſcheidenheit und Vorſichtigkeit zu finden, die *andre* bisher an mir mit Tadel belohnen, da nämlich der H. nicht ſo hitzig gleich das *Alte* verwirft, und das *Neue* aufhaſcht, was etwa Muthmaſsungen oder Handſchriften anbiethen, bey welchen letzten der H. beynahe *zu ſchüchtern geweſen.*

Aber beyde Aehnlichkeiten mit *meinen* Geſinnungen, Grundſätzen und Verfahren müſſen in mir die Begierde rege machen, den ſo gründlichen Gelehrten auch namentlich zu kennen; und ich ſtehe nicht an, ihn hierdurch um ſeine nähere Bekanntſchaft zu erſuchen.

Hier ſchon wird er mich ganz, als ſeinen Freund, erkennen, wenn ich ſeine Kritiken nach einander kurz bemerke, und zwar über die *alten* Lesarten ſowohl, als über die *neuen.*

Die *alten* ſind auf verſchiedne Art beybehalten worden,

1) ohne alle *Anmerkung*, die aber bey gewiſſen Stellen doch nöthig ſchien, S. 1. Z. 2. das ſtrittige ἐνίων (1, 1, 1. p. 2.) — S. 2. Z. 4. (1, 1, 3. p. 12. wegen der Mss.) — S. 3. Z. 6. (1, 1, 5. p. 21.) das ἐν πολλοῖς βαρβάροις, das in der Erfurt. Recenſ. oben *grundloſs* bezweifelt, aber vom H. im Ind. unter ἐν unſtreitig durch „*bei — unter*" mit mir erklärt worden, — S. 3. Z. 9. (1, 1, 6.) wider die Veränderungen des ἐπιμηκέστερον, — S. 3. Z. 15. (1, 1, 9. i.) wegen des ἔτω, das in der Erf. Rec. ſo miſsfiel, freylich, weil die Mss. anders laſen! — S. 3. Z. 16. (1, 1, 9. p. 29.) wo aber freylich der H. die Gloſſe der Mss. ſo lichtvoll mag gefunden haben, daſs er hier, wie an andern derglei-

chen gloſſirten Stellen, ſich ganz ſtill verhält, z. B. S. 4. Z. 1. (1, 1, 11. i.) eb. 4. III. Z. 4. (1, 3, 1. e.) u. ſ. w. — S. 7. Z. 2. (1, 3, 3. i.) über das Particip. δεδιώς, zumal ohne Parentheſe, welche der Erf. Rec. beliebte, nach altem Fuſse, — S. 7. Z. 11. (1, 3, 5. p. 68.) über das Stp. καινὰς, — S. 10. Z. 19. (1, 4, 11. p. 113. ſq.) über die Stp. Praep. ἐκ, — S. 11. Z. 16. (1, 4, 18. e. p. 129.) wegen der fehlenden copula τὲ, etc. — S. 16. Z. 19. (1, 16, 13. e. p. 208.) über das ἀπέχει, das freylich der Ind. zu unterſtützen ſcheint, — S. 17. Z. 5. (1, 6, 16. p. 214.) über die zuſammen ſtoſsenden verſchiedenen Caſus der participp., des acc. und dat. — S. 17. Z. 21. (1, 6, 21. e. p. 224.) über den inf. fut. des Stp., wo wenigſtens nützlich von dem Gebrauche und Verſtande des aor. 1. konnte erwähnt ſeyn, — S. 22. Z. l. (1, 8, 12. p. 310.) über die unſchädliche Kürze und Ellipſe, — S. 26. Z. 4. (1, 9, 10, e.) über λήσας und λανθάνειν, welche tempp. verbb. es bey ſich habe, — S. 27. Z. 16. (1, 9, 21. i.) über das fehlende und von mir ſchon aufgenommene pron. τὶ, — S. 35. Z. l. (1, 12, 9. e. p. 496.) über die neue Lesart des Ms. Ba. — S. 36. Z. 18. (1, 12, 13. i.) über Rsk. Vermuthung, — S. 38. Z. 8. (1, 13, 3. p. 531. ſq.) über das verb. καθιστ., mit und ohne ἐν, zumal, da doch der Ind., augenſcheinlich hieher zielend, hat „καθ. — ἐν ἐσχ. κινδ." — S. 39. Z. vorl. (1, 13, 11. p. 558.) über die Lesart des Ms. Ve. wenigſtens zum Gebrauche des neutr. und maſc. — S. 43. Z. 15. (1, 14, 16. p. 624.) von ὑπεστωνυ. und der Bedeutung der pr. ὑπὸ, wohin wieder der Ind. in dem V. ὑποστρ. offenbar zielt, — S. 50. Z. 15. (1, 17, 4. p. 708.) über das ἐκαθεν, worüber die Erf. Rec. ſich auch ereiferte, der Ind. aber wiederum ſich richtig ausdrückte, — S. 53. Z. 13. (1, 17, 24. p. 743.) über ἀκμαστήν, — S. 65. Z. 23. (2, 3, 25. p. 99.) über ἐνφημ., zumal, da der Ind. eine ganz andere Lesart hat „ἐνφημιδαὶς" ohne ς, wenn das nicht etwa vom Setzer wegblieb, — S. 71. Z. 18. (2, 5, 13. p. 151.) von τῶν mit dem adv. ἐντρέπ. — S. 76. VII. Z. 9. (2, 7, 3. p. 268.) über die nicht unbedeutende Lesart des Ms. Ba. — S. 96. Z. 26. (2, 13, 8. p. 391.) wo das alte διαβολίας im Texte und Ind., nur das von mir aufgenommene, wenigſtens, als Var. Lect. oder Conjectur, in einer N. Statt fand, — ſo wie auch ſchon S. 88. Z. 9. (2, 10, 9. p. 314.) andrer Muthmaſsung ἐνανδρ., da im Ind. v. προσχ. auch nur „ἀνδρείας" ohne pr. ἐν, hieher ganz gewiſs gehörig, — S. 108. Z. vorl. (3, 2, 13. e.) wo zwar Stp. Zuſatz unnöthig, doch aber nicht eine beliebige

Erinnerung von der Bedeutung des Gr. ablat., weil auch der Ind. nur die gemeine im W. καθαιρ. angiebt, — S. 110. Z. 15. (3, 3, 3. p. 526.) wo wider Sb. und Str. etwas zu erinnern; auch mit guten Auslegungsregeln, — S. 115. Z. 4. (3, 4, 18. e.) wo zu ὑπ' ἐκεῖνα füglich die Var. Lect. ἐπ' ἐκ. ſich anſchmiegen konnte, weil der Ind. von allen dieſen ſchwieg, — S. 181. Z. 18. (4, 12, 11. e.) wo, wider die Zuſätze andrer, gute Gelegenheit war von Auflöſung des genit. durch eine ſchickliche praep., weil auch im Ind. von γραμμ. nichts ſtand, — S. 207. Z. 11. (5, 5, 7. i.) wo wenigſtens von Str. Σήρων zu erwähnen, — S. 213. Z 15. (5, 6, 20. p. 208.) wo, wider Stp., wenigſtens zu τίμιον von zween adi. mit einem Subſt. ohne copula etwas zu ſagen, — S. 225. Z. 21. (6, 2, 6. p. 319.) wo πᾶσαν mit ὁλοκλήρ. ohne copula zu unterſuchen, — S. 226. Z. l. (6, 2, 18. p. 335.) wo vom angefochtnen καὶ zu reden, — S. 234. Z. 3. (6, 5, 5. e.) wo, wider Stp., das praeſ. μάχεσθαι, mit dem vorhergehenden fut. ἔσεσθ., zu retten, — ingl. eb. Z. 10. (6, 5, 8. p. 384.) der plur. ὅσα nach dem ſing. τοσοῦτον, — ingl. S. 235. Z. 8. (6, 5, 15. i.) der plur. ἐκεῖνα, — ingl. eb. Z. 20. (6, 5, 17. p. 397.) die Zuſammenfügung von ἐς ὃν καὶ ὅπου, — ingl. S. 239. Z. 2. (6, 6, 12. p. 439.) das καὶ αὐτὸς, mit dem zunächſt vorherſtehenden nomine propr. — S. 242. Z. 5. (6, 7, 18. p. 478.) zu zeigen, daſs κατὰ σκοποῦ ſtehe durch eine Weglaſſung des Vergleichungswörtchens ὡς oder ὥσπερ, da im Ind. davon nichts iſt, — S. 244. Z. 18. (6, 8, 10. p. 501.) von αὐτὸν, wider die Aenderungen andrer, — S. 246. Z. 16. (6, 9, 4. p. 517.) bey πρόσεισι, daſs andre dafür πρόσεισι belieben, wie auch eb. Z. 3. v. E. (6, 9, 6. p. 520.) προκαλ. für προσκαλ., verglichen mit 1. 4, 4. — S. 249. Z. 10. (7, 1, 5. p. 548.) bey αὐτὴν, daſs dieſes pron. für das pron. *ſolus* ſtehe, und für *bloſs*, wovon der Ind. nichts erwähnt, — S. 254. Z. 13. (7, 2, 13. i.) wie ἐπὶ — τινὶ ἕλκει mit dem folg. ἐς τὸ ἕλκος beſtehen könne, — S. 261. Z. 14. (7, 5, 6. p. 673. ſq.) daſs nicht nur αὔλειας, ſondern auch αὔλιος richtig, welches der Ind. nicht kennt, — S. 262. Z. 18. (7, 5, 11. p. 683.) ob ἢ entfallen, und vor dem zweyten ἢ höchſt nothwendig, — S. 270. Z. 7. (7, 8, 3. p. 745.) ob wiederum die zwey adi. τηλικ. — ἐντολμ. mit *einem* ſubſt. beſtehen, — S. 270. Z. 14. (7, 8, 5. p. 748.) bey προσελθ. wenigſtens das προσελθ. zu berühren, auch — S. 272. Z. 11. (7, 8, 18. p. 768.) das ἱκετηρίους für ἱκετηρίας, — auch S. 279. Z. 14. (7, 10, 8. i.) bey ἐκείνης das ἐκείνους, — S. 284. Z. 1. (7, 11, 17. i.)

wenigſtens, was das paſſ. ὀπλιζ. mit dem acc. bedeuten könne, wovon der Ind. ſchweigt, — eb. Z. 6. (7, 11, 18. p. 865.) mit anzuzeigen die nicht unrechte Var. ἀπεστραμμ. — S. 291. Z. 20. (8, 2, 8. p. 932. ſq.) wie mit dem plur. γεωργ. der ſing. παρεῖχε ohne Aenderung zu vereinen, — auch S. 296. Z. 1. (8, 3, 21. i.) das ἐφαντ. mit dem folg. dat. βελ., wenn ja vorher S. 295. Z. 4. v. E. (8, 3, 19. p. 971.) zu Βέλιν nichts angeführt werden ſollte, — S. 298. Z. 6. (8, 4, 12. p. 990.) wenigſtens, daſs μὲν für μὲν ἐν gelte, — und S. 299. Z. 10. (8, 4, 20. e.) ἐπάλξεων von ἀπομαχ. abhängen könne, wie der H. ſonſt den caſus von der praep. im Zeitworte auch mit mir herleitet, z. B. S. 85. N. 4. S. 192. N. 3. S. 210. N. 1. S. 219. N. 5. — daſs S. 302. Z. 3. (8, 5, 8. i.) nach einer Ellipſe richtig ſey, — auch ſo S. 307. Z. 3. (8, 6, 12. e.) ἐκκλησ. χωρίῳ, — ib. VII. Z. 3. (8, 7, 1. p. 1073.) nichts zu verſetzen, ſondern nur ἅ τε zu trennen, wie es der H. ſonſt getrennt liefert, (obgleich bey ihm eb. Z. 9. auch wieder folgt ἅτε,) verglichen was oben bey der *Schreibart* angeführt worden, — S. 307. VII. Z. 6. (8, 7, 2.) daſs τῇ φωνῇ auch ohne Zuſatz zu dulden, wovon im Ind. nichts enthalten, — S. 310. Z. 10. (8, 7, 20. e.) bey ἀρχὴν wenigſtens die Var. αὐλὴν zu berühren,.

2) ohne alle Anmerkung, ſelbſt unrichtige, oder doch höchſt zweifelhafte, wo doch Muthmaſsungen anzuführen, wenn gleich nichts entſchieden werden kann, als S. 14. Z. 19. (1, 5, 23. e.) wo ich ſtatt ἔχειν ſchon ἔχει aufnahm, — auch eb. Z. 20. (1, 5, 24. Exc. p. 880. wegen τέκνων,) — ingl. S. 17. Z. 15. (1, 6, 19. e.) ſt. ἀρχόντων ſchon ἀρχομένων, — auch S. 23. Z 16. (1, 8, 16. p. 323.) ſt. κωλύειν ſchon κολάζειν, das der Ind. ganz verſchweigt, — auch S. 43. Z. 13. (1, 14, 15. e.) ſt. κελεύσας ſchon κελεῦσαι, — eb. Z. 16. (1, 14, 16. p. 625.) bey φέρειν, — eb. Z. 17. (p. 627.) bey καὶ, — S. 45. Z. 10. (1, 15, 7. p. 649.) wegen der Zuſammenſtellung von τὲ — ἢ — S. 59. Z. 24. (2, 2, 13. p. 46.) bey οἷς μὴ, — S. 64. Z. 21. (2, 3, 19. e.) wo ich ſt. ἔχων auch ſchon lieferte ἔχει, — S. 72. Kap. VI. Z. 7. (2, 6, 3. p. 160.) wo ich ſchon verkündigt, daſs ἐθρήνουν ſt. ἐτήρουν künftig von mir geliefert werde, — S. 113. Z. 20. (3, 4, 9. p. 545.) von ὑπὲρ λοιπῆς, — S. 114. Z. 1. (3, 4, 17. e.) über ἤγαγε — S. 124. Z. 1. (3, 7, 18. p. 610.) wo ich ſt. αὐτοῦ ſchon αὖ τοῦ abdrucken lieſs, — S. 153. Z. 10. (4, 2, 12. p. 821.) zu ἐκ μόνης, wo doch der Ind. in v. τεχ. nur die Conſtruct. mit dem bloſsen gen. anführt, ἄλλ.

κλ. ἐδ.“ nichts aber von der mit der pr. ἐκ — S. 160. Z. 19. (4, 4, 19. i.) wo ich ſt. τοσϛτων χρημάτων πλῆθος auch ſchon τοσϛτον lieferte, — auch S. 162. Z. 10. (4, 5, 12. i.) ſt. αὐτϛς ſchon wiederum αὖ τϛς — S. 180. Z. 2. und S. 185. Z. 8. (4, 12, 1. i. 4, 14, 3. i.) wo ſt. Αὐθέντος auch ſchon bey mir geändert ſteht Ἀθέντος — auch S. 188. Z. 19. (4, 15, 6. p. 1046.) ſt. ὀξυτάτων ſchon ὀξυτάτας — auch S. 191. I. Z. 3. (5, 1, 1.) wo ſt. des zweyten πρὸ τϛτϛ von mir in der N. ſchon die künftige Lesart nach Gründen angegeben worden, — S. 201. Z. 14. (5, 3, 25.) wo für τὴν - πορφύραν χλαμύδι περιβ. ſchlechterdings anders geleſen werden muſs, — S. 205. Z. 24. (5, 4, 23. p. 124.) wo διώξοντας ſchon in διώξαντες von mir verwandelt worden, — S. 207. Z. 5. (5, 5, 4. p. 135.) ὑφάσμασι ſich ſchwerlich behaupten kann, — S. 208. Z. 7. (5, 5, 11. p. 146.) πρόσιων ſchon in προϊών bey mir übergegangen iſt, — auch eb. Z. 9. (p. 147.) καλλιεργῶν in καλλιερῶν, wo der Ind. ſich half durch Angebung beyder thematum, — auch eb. Z. 17. (5, 5, 13. p. 151.) ἱερϛργϛντας in ἱερϛργϛντες, — S. 209. Z. 15. (5, 5, 20. p. 160.) das οἱ μὲν unleidlich, — S. 216. Z. 10. (5, 7, 13. p. 236.) das βαςάσας eben ſo ſehr, wozu ich in der N. meine Aenderung ſchon vorbrachte, der Ind. aber nicht hinlänglich ſeyn dürfte, — S. 218. Z. 12. (5, 8, 9. p. 251.) wo ich ſt. προαγορεύσεσιν ſchon προσαγ. ändern lieſs, — S. 219. Z. 14. (5, 8, 15. p. 260.) das τϛς δὲ kaum ſich erhalten wird, wozu ich auch ſchon in der N. Vorſchläge verrathen, — eben ſo S. 223. Z. 2. (6, 1, 15. p. 295.) bey καίτοι, wovon der Ind. nur die gewöhnlichen Bedeutungen führt, — S. 241. Z. 5. (6, 7, 13. i.) wo der Zuſammenhang nicht berichtigt iſt, — S. 245. Z. 3. v. E. (6, 8, 16. e.) bey πορείαν kein Zweifel dem H. aufgeſtoſsen, — auch nicht S. 249. Z. 2. (7, 1, 3. p. 545.) bey δυσμένειαν, das ich ſchon mit εὐγένειαν vertauſcht, — noch auch eb. Z. 22. (7, 1, 8. e.) bey ἐυγενϛς, wo ich Zweifel und Hülfsmittel in der N. vortrug, — auch S. 250. Z. 25. (7, 1, 16. p. 565.) wegen ἐπιμέλειαν πεποιημένας, welche, an ſich gute Redensart, der Ind. v. ποι. unbemerkt lieſs, — S. 251. Z. 5. (7, 1, 20. i.) wo bey der Conſtruct. κρίσει - μεταδϛς auch die Schwierigkeit abzuändern, auch — eb. Z. 14. (7, 1, 21. p. 573.) die bey πυρὶ πομπεύοντα, — ingl. S. 257. Z. 15. (7, 3, 13. p. 634.) die bey καλλωπίσματος, — ingl. eb. Z. 18. (7, 3, 14. p. 637.) die bey ὄφις, — auch eb. Z. 19. (p. 638.) im v. ἀνατιθ. — auch S. 262. Z. 1. (7, 5, 10. p. 678.) bey ἀγνοίας, — eb. Z. 15. (7, 5, 12. p. 685.) wo ich die

ganze Stelle nach einander ſchon verbeſſert abdrucken lieſs, — S. 271. Z. 10. (7, 8, 10. i.) wo ich für καὶ παρ' Vorſchläge gethan, — S. 273. Z. 3. (7, 8, 23. e.) von mir das ὢν ſchon in ἰὼν umgeſchmolzen erſcheint, — auch S. 274. Z. 11. (7, 9, 7. p. 783. ſq.) καθοσιέμενος in καθωσιωμένος, — S. 278. Z. 5. f. (7, 10, 2. p. 811. ſq.) muſste der Zuſammenhang gerettet werden, — eb. Z. 11. (7, 10, 3. p. 815.) nach aller Wahrſcheinlichkeit mit mir das δύο ſich darſtellen, — eb. Z. 13. (7, 10, 4. p. 815.) das ἴσαν zur Veränderung ſich reif finden laſſen, — auch S. 280. Z. 11. (7, 10, 13. p. 836.) das πάλαι, — S. 282. Z. 4. (7, 11, 5. p. 849.) iſt für βουλομένων ſchon gegeben βουλευομένων, — eb. aber Z. 18. (7, 11, 8. i.) ſt. καί πως die Berichtigung aus meiner N. zu holen, — S. 291. Z. 3. v. E. (8, 2, 10. i.) wo für δὴ ſchon von mir δὲ geliefert wird, — S. 297. Z. 3. v. E. (8, 4, 10. p. 986.) wo für καὶ παράπεμπ. Vorſchläge geſchehen, — S. 303. Z. 11. (8, 5, 18. e.) für πρὸς τροφὰς ſchon ταφὰς bey mir da ſteht, — auch S. 306. Z. 1. (8, 6, 10. p. 1061.) das οἷς in der N. von mir ſchon beſorgt, — ingl. S. 308. Z. 3. (8, 7, 5. i.) der zweyte art. ὁ vor τὴν nach Bedürfniſs ſchon eingeſchoben, — auch S. 309. Z. 19. (8, 7, 16. e.) ſt. ἀεὶ τοῦ der richtigere Accent ἀεί του ſchon bedacht worden.

Wozu ich noch insbeſondre anſchlieſse S. 35. Z. 4. (1, 12, 3. e.) das τῆς τῶν δένδρων ἡδείας σκιᾶς, wovon in der Erf. Rec. zwar eines Theils es recht lautete: „wer hat je εὐώδια (ſo) τῆς σκιᾶς geſagt? (aber doch andern Theils unrecht.) Ein paar Zeilen darauf hätte *ohne Bedenken* Schotts Konjektur, καὶ ταῖς - ἡδείαις σκιαῖς (ſo) aufgenommen werden ſollen." Aber der dortige Cenſor war ſo eilfertig, daſs er nicht einmal auf eine andere Lesart dachte. Was er nachher gethan, als meine Ausgabe hervor getreten, weiſs ich nicht. Doch, er leſe die N., die vor der meinigen ſteht, (denn dieſe wird er vor Leidenſchaft ganz nicht eines Blicks würdigen wollen,) wo Leisn. und Reisk. gar deutlich mit Bergl. den ſing. τῇ - ἡδείᾳ σκιᾷ vorſchlagen, welcher ſing. dann, wenn die Mss. nichts angeben, und nach Coniecturen entſchieden werden ſoll, auch dort mehr wägen muſs, nach der dem dortigen Cenſor doch wohl nicht fremden Regel, *daſs man ändre und wähle* nach *den* von *der* alten *Lesart* noch vorhandenen *Ueberbleibſeln*, und *dieienigen* Buchſtaben *vorziehe*, welche *ihr* am ähnlichſten *ſind*. Nun, dieſem Grundſatze gemäſs, habe ich auch in der N. die Bergl. Muthmaſsung unterſtützt und mit

Vorzug empfohlen. Weil aber doch Schott und Sylb., als Kenner, in dem kritiſchen Fache auch einige Achtung verdienten: ſo edirte ich damals noch nichts, und das wieder nach einem Canon der Kritiker, welcher verbeuth, bey vielfachen möglichen Lesarten und Coniecturen zu jäh zu ſeyn, und lieber unterdeſſen die alten unangetaſtet ſtehen, und die Muthmaſsungen nur in den Noten vorkommen zu laſſen.. Wenn aber doch endlich man für die wahreſte ſprechen ſoll: ſo iſt es allerdings die Bergl. nach dem erſten Grundſatze.

3) ohne einige Anmerkung dieienigen, die nicht ſo *fein* ſind, als andre, z. B. S. 203. Z. 2. (5, 4, 4. p. 102.) wo die alte, βαλάντια χρημάτων, μέγα δέλεαρ προδοσίας, wie ich denke, der von mir ſchon gegebenen χρημάτων μεστά, μέγα δελ. πρ. nachſtehen muſs, — auch S. 207. Z. 6. (5, 5, 4. p. 136.) die στεφάνη ἐπικείμενος der künftigen στεφάνην ἐπ. — ingl. eb. Z. 7. (p. 138.) iener λίθοις ποικίλοις τιμίοις der zukünftigen ποικίλην — und S. 312. Z. 8. (8, 8, 8. p. 1114.) die διὰ - τὸ ἔπαρχον - γεγονέναι der auch ſchon von mir aufgenommenen ἔπαρχος —

Hieher möchte auch gehören S. 6. III. Z. 4. (1, 3, 2. i.) wo ich αὐτῷ finde, nicht bloſs nach den Ausgaben von Ald. und andern, ſondern auch ſelbſt nach Ms. Ba., der aber in den ſo genannten *ſpiritibus* ſehr unbeſtändig iſt; und es beweiſet die Ald. Lesart weiter nichts, als daſs ſie aus einem ähnlichen Ms. abgedruckt worden ſey. Doch vielleicht iſt dieſe Lesart bey dem H. mit unter die Druckfehler zu rechnen, da Stp. mit mir αὐτ. hat.

4) ohne einige Anmerkung, nach unrichtigen *Unterſcheidungszeichen*, oder wo doch andre vorzuziehen, als S. 165. Z. 13. (4, 6, 10. i.) wo für das Comma nach ἔργον wir ein Punkt gewählt, nach angegebenen Gründen, — S. 313. Z. 4. v. E. (8, 8, 18. i.) wo vor ἔχοντες der Zuſammenhang kein Punkt zu verſtatten ſcheint, ſondern nur das von uns beliebte Comma, verglichen mit dem obigen bey der *Schreibart*, beſonders nach S. 52. Z. 21. und S. 195. Z. 3. — Denn iene bey S. 154. Z. 3. (4, 2, 16. p. 827.) und S. 253. Z. 3. (7, 2, 2. p. 582.) mag unentſchieden bleiben.

Wir wollen lieber ein neues Feld betreten von den beybehaltenen alten Lesarten

5) mit Anmerkung, wo nur Ueberſetzung vorkömmt, ohne ſich dabey über zweifelhafte Nebenumſtände erklärt zu haben, als S. 12. N. 4. (1, 5, 7.) ohne Widerlegung

der Var. im pron. — S. 20. Z. 3. N. 10. (1, 7, 10. i.) wo von der Diſtinction nichts erwähnt, — S. 29. N. 7. (1, 10, 8. i.) wo über den *ſpiritus* des pron. nichts enthalten, — S. 30. N. 9. (1, 10, 12. p. 407.) — S. 34. Z. 1. N. 12. (1, 11, 14. p. 462.) wo freylich im Deutſchen eine praep. (*von*) nöthig war, aber im Ind. weder v. ἱστορ. noch v. τοσετ. etwas wegen der Ellipſe ſteht, — S. 34. XII. Z. 3. N. 1. (1, 12, 1. p. 470.) wo auch im Deutſch. die praep. unentbehrlich, — S. 38. Z. 9. N. 1. (1, 13, 3. p. 534.) wo über ὅσον ἐδόκει die Frage war, welche tempora verb. es bey ſich hätte, — S. 39. N. 6. (1, 13, 8. p. 547.) — eb. N. 8. (1, 13, 10. p. 554.) — S. 41. N. 1. (1, 14, 1. p. 585.) — S. 45. N. 2. (1, 15, 7. p. 649.) — S. 46. Z. 6. N. 5. (1, 15, 13. p. 660.) wo über das zu ſetzende Comma gut gezweifelt wurde, — S. 80. N. 2. (2, 8, 5. i.) wegen des nicht wiederholten pron. — S. 94. Z. 15. N. 1. (2, 12, 5. p. 368.) bey ὅπως χρήσεται, ohne dabey über den ind. fut. zu handeln, — S. 94. Z. 1. N. 3. (2, 12, 7. e.) ohne Erwähnung der Var. — eben ſo S. 101. Z. 14. N. 5. (2, 14, 12. p. 451.) — auch S. 111. Z. 3. N. 3. (3, 3, 5. p. 528.) — oder der Coniecturen andrer, wie S. 150. Z. 3. v. E. N. 2. (4, 1, 4. e.) S. 194. N. 8. (5, 1, 14. p. 25.) S. 201. N. 4. (5, 3, 22. p. 89.) S. 229. N. 9. (6, 3, 11. p. 350.) S. 241. N. 5. (6, 7, 13. i.) S. 271. N. 7. (7, 8, 14. p. 764.) S. 275. N. 4. (7, 9, 9. p. 788.) S. 282. N. 3. (7, 11, 6. i.) S. 309. N. 3. (8, 7, 14. i.) S. 312. N. 4. (8, 8, 13. i.) S. 313. N. 5. (p. 1120. ſq.) — So auch überhaupt, wenn von den Mss. eine andre Lesart aufgetragen wird, z. B. S. 35. N. 5. 6. (1, 12, 11. p. 498. 500.) S. 37. N. 10. (1, 12, 16. p. 517.) S. 40. No. 10. (1, 13, 12. p. 563.) S. 42. N. 5. (1, 14, 11. i.) S. 43. N. 7. (ib. 15. i.)

6) mit Anmerkung, wo, nebſt Ueberſetzung, auch eine Art von Beſtimmung, als Angebung der Ellipſe, S. 21. N. 2. (1, 8, 6. p. 283. ſq.) S. 31. N. 2. (1, 11, 3. p. 424.) S. 43. N. 8. (1, 14, 18. p. 633.) S. 52. N. 7. (1, 17, 22. i.) S. 81. N. 5. (2, 8, 13. i.) S. 90. N. 2. (2, 11, 2. p. 337.) S. 102. N. 2. (2, 15, 3. p. 461.) S. 117. N. 5. (3, 5, 11. i. p. 570.) S. 266. N. 7. (7, 6, 18. i.)

7) mit Anmerkung, wo, nebſt Ueberſetzung, auch zugleich Beurtheilung angebracht worden iſt, — S. 48. N. 6. (1, 16, 7. i.) S. 93. N. 8. (2, 11, 16. p. 355.) S. 212. N. 5. (5, 6, 16. p. 195.) S. 242. N. 7. (6, 7, 21. e.) S. 305. N. 1. (8, 6, 6. i.)

8) mit Anmerkung, wo, nebſt Ueberſetzung, zugleich andrer Coniecturen oder Lesarten beygefügt worden, theils ohne Beurtheilung S. 29. N. 6. (1, 10, 6. p. 391.) S. 83. N. 3. (2, 9, 3. p. 268.) S. 100. N. 2. (2, 14, 7. p. 438.) S. 103. N. 4. (2, 15, 13. p. 480.)

theils mit Beurtheilung S. 6. N. 5. (1, 2, 10. p. 56.) S. 13. N. 5. (1, 5, 10. p. 151.) S. 24. N. 1. (1, 9, 1. p. 331.) S. 25. N. 1. (1, 9, 4. p. 338.) S. 28. N. 1. (1, 10, 1.) S. 90. N. 1. (2, 11, 1. p. 334.) S. 100. N. 2. (2, 14, 7. p. 438.) S. 116. N. 4. (3, 5, 9. i.) S. 153. N. 5. (4, 2, 14. e.) S. 155. N. 2. (4, 3, 1. i.) S. 275. N. 7. (7, 9, 12. p. 794.) S. 285. N. 3. (7, 12, 7. e.) S. 289. N. 4. (8, 1, 11.)

wobey S. 5. N. 5. (1, 2, 9. p. 52.) vom H. nicht ausdrücklich angegeben worden, daſs in dem alten Texte doch ein Comma nach γῆς ihm gefallen abdrucken zu laſſen, vermuthlich, um mit Bergl. die ſo genannte *Appoſition* oder nähere Beſtimmung in dem folg. ἔθνη β. anzudeuten, welcher Nachſatz daher, wie bey Bergl., auch im Texte nach βάρβ. auch ein Comma erhalten;

überdieſs iſt S. 166. N. 1. (4, 7, 2. p. 897.) ſtatt meines ſchon im Texte aufgenommenen εὐφυῆς, (worauf Bergl. ſo offenbar zielte,) doch das alte beliebt worden, mit dem Zuſatze „εὐθὺς wird hier als Adv. mit ἦν verbunden, wobey aber noch οἷός τε ergänzt werden muſs" welches zwar Stroths Vortrag auch war, aber aus einer eben ſo ungewiſſen Stelle (3, 13, 9. p. 742. ſq.) beſtätigt. Mir ſcheint die ganze angenommene Ellipſe in der gegenwärtigen Stelle deſswegen unſchicklich, weil das verb. ἦν doppelt dabey vorkömmt, νοῆσαι τὸ κρινόμενον οἷός τε ἦν εὐθὺς ἦν, auch wenn man nach der natürlichen Ordnung ſetzt, οἷός τε ἦν εὐθὺς ἦν νοησ. τὸ κρ. Oben, an dem andern angezeigten Orte, war ſie erträglich, weil nur οἷαν τε nöthig, und ein inf. allein dabey. Bey dieſen Schwierigkeiten, und da mir keine ähnliche Stelle aus einem ältern Griechen, noch auch aus Lamb. Boſ. Ellipſ. p. 329. e. ſqq., bekannt iſt, würde ich doch lieber das alte Rettungsmittel Sylburgs anwenden, der εὐθὺς, als ein Adiect., annahm.

theils mit einer misbilligenden und widerlegenden Beurtheilung, als S. 1. N. 1. (1, 1, 2. p. 9.) S. 91. N. 3. (2, 11, 4. p. 339.)

worunter ſich beſonders auszeichnet S. 4. N. 2. (1, 2, 2. p. 35.) „μετὰ τῆς ἄλλης ἐπιμελείας, — mit derjeni-

gen. Sorgfalt, *die er ſonſt in andern Fällen anzuwenden pflegte*, d. i. *mit der ihm eigenen*, *gewöhnlichen Sorgfalt*. Viele erklären ἄλλης durch πάσης, πολλῆς, μεγάλης, es ſcheint aber, wie auch Irmiſch annimmt, nicht nöthig zu ſeyn." Dazu muſs ich hier nothgedrungen noch etwas beyfügen. Der H. drückt ſich ſehr gelind aus, wenn er ſagt, Viele *erklären* ἄλλης durch u. ſ. w.; ſcheint auch durch meine nicht bloſs *angenommene*, ſondern weitläuftig *bewieſene* Erklärung von der Wahrheit derſelben überzeugt zu ſeyn; das vielleicht der Cenſor oben in der Erf. Zeitung doch noch nicht iſt, der daſelbſt jäh entſchied „S. 10. Kap. 2. iſt *richtig* μετὰ πολλῆς ἐπ. ſtatt μ. τῆς ἄλλης ἐπ. — in den Text geſetzt —" Freylich, weil es bey niemand ſtand, als in den Oxf. und Ed. Ausgaben, als entlehnt aus Stp. Anmerkung, — und nicht einmal in einem Ms.; da, nach kritiſchen Regeln zu handeln, das πάσης des Ms. Ba. vorgezogen werden müſste, wenn anders der gemeine Text fehlerhaft und *widerſinnig* wäre, das er aber nicht iſt, wie ich bewieſen habe. Nun, da der würdige H., mit dem ich mich hier ſo gern beſchäftige, den Ton gleichſam angegeben hat zu der alten beyzubehaltenden Lesart: ſo wird doch wohl endlich das lärmende Geſchrey wider die unſchuldige Alte und Matrone, und zugleich wider mich und meine beſcheidene Kritik ſich ſtillen und legen wollen!

Nunmehr zurück zur Sache; daſs die alten Lesarten beybehalten ſind

9) mit Anmerkung, ohne Ueberſetzung zwar, doch mit Beurtheilung, und zwar ohne den Urheber der Coniectur anzuführen, oder mit Benennung deſſelben S. 269. N. 6. (7, 7, 11. p. 739.) S. 274. N. 2. (7, 9, 5. p. 784.) S. 275. N. 5. (7, 9, 9. p. 790.) S. 27[illegible] N. 1. (7, 10. 1.) S. 31. N. 3. (1, 11, 2. p. 422. ſq.) — auch bey Widerlegung, S. 79. N. 10. (2, 7, 14.) S. 162. N. 6. (4, 5, 13. i.) — namentlich von mir, in beyden Fällen, S. 83. N. 5. (2, 9, 15. i.) — S. 68. N. 2. (2, 4, 16. i.) — auch S. 125. N. 2. (3, 8, 3. p. 617. ſq.) mit Aufnehmung der von mir vorgeſchlagenen Interpunction.

mit beſcheidner Unbeſtimmtheit, S. 87. N. 1. (2, 10, 4. p. 306.) S. 99. N. 6. (2, 13, 21. p. 422.) S. 141. N. 1. (p. 3, 13, 1. i.) S. 146. N. 4. (3, 14, 13. e.) S. 153. N. 5. 6. (4, 2, 14. e. 15. p. 825.) S. 154. N. 8. (4, 2, 21. i.) — S. 187. N. 6. (4, 14, 16. p. 1036.) S. 191. N. 8. (4, 15, 20. p. 1061.) S. 228. N. 2. (6, 3, 3. i.) S. 259.

N. 4. (7, 4, 7. p. 658.) S. 265. N. 3. (7, 6, 12. p. 714.) S. 279. N. 2. 3. (7, 10, 6. ſq. p. 821. 825. ſq.) S. 290. N. 6. (8, 1, 13. p. 919. ſq.) — auch im Widerlegen S. 22. N. 5. (1, 8, 10. p. 299.)

bloſs durch Anzeige einer Ellipſe, nach allerley Theilen der Rede, als praep. S. 31. N. 2. (1, 11, 2. p. 422.) — pron. S. 144. N. 2. (3, 13, 14. p. 747.) — S. 301. N. 2. (8, 5, 5. i.) — ſubſt. S. 126. N. 3. (3, 8, 13. p. 627.) S. 152. N. 2. (4, 2, 8. e.) S. 298. N. 8. (8, 4, 12. i.) — S. 183. N. 1. (4, 13, 7. p. 1010.) S. 291. N. 2. (8, 2, 7. p. 931.) — verb. S. 151. N. 3. (4, 1, 9. p. 805.) S. 169. N. 3. (4, 8, 6. e.) S. 190. N. 7. (4, 15, 19. e.) — — auch beym Widerlegen S. 47. N. 2. (1, 16, 3. i.)

10) mit Anmerkung; namentlich wider den Politian, mit oder ohne Ueberſetzung, S. 262. N. 6. (7, 5, 12.) S. 266. N. 4. (7, 6, 13. i.) S. 281. N. 2. (7, 11, 3. p. 846.) S. 305. N. 1. (8, 6, 6. p. 1056., welche Stelle zur Diſtinction gehört.) — auch nach ihm S. 255. N. 2. (7, 3, 3. i.) S. 262. N. 6. (7, 5, 12. i.) S. 283. N. 7. (7, 11, 14. p. 859.) S. 298. N. 9. (8, 4, 14. i.)

11) mit Anmerkung, ohne Ueberſetzung, *bey einer alten, doch nicht richtigen, Lesart, durch Annahme einer Ellipſe*, S. 271. N. 4. (7, 8, 8. e.)

12) mit Anmerkung, *ohne* Ueberſetzung und Beurtheilung, auch mit einiger Zweydeutigkeit und Unvollſtändigkeit, S. 93. N. 9. „ἐπὶ τὴν μεσημβρ.) πρὸς. Steph." wo (2, 11, 16. p. 357.) der Leſer, der unſre Ausgabe mit der ganzen Var. Lect. nicht vor ſich hat, denken kann, Stp. wolle πρὸς ſtatt ἐπὶ leſen, da er ſie vielmehr einſchieben und leſen will, ἐπὶ τὴν πρὸς μεσημβρ., wie die Mss. durch eine Gloſſe ausdrücklich aufdringen.

13) mit Anmerkung, auch ohne Ueberſetzung und Beurtheilung, wo aber zu wenig Coniecturen oder Lesarten angegeben zu ſeyn ſcheinen, S. 48. N. 5. (1, 16, 5. e. bey ἴδεα,) nur θεῷ, das unähnlichere, nicht auch unſer ἴδεα, — S. 97. N. 3. (2, 13, 10. p. 395.) — S. 121. N. 10. (3, 6, 23. i.) — S. 154. N. 9. (4, 2, 21. p. 831.) — S. 175. N. 1. (4, 10, 6. p. 964. bey νῦν) nur ἔπω, nicht auch die ähnlichern ἐχ und μή, — — wohin

14) auch zum Theile noch einige von folgenden Stellen gehören, wo aber doch meiſtens nur eine einzige Var. oder Coniectur vorfiel, und nur *ein* Urheber angeführt wurde, S. 29. N. 5. (1, 10, 4. e. p. 388.) S. 41. N. 3. (1, 14, 4. e. p. 596.) S. 77. N. 3. (2, 7, 6. i.) S. 78. N. 8. (2,

9, 10. p. 226.) S. 80. N. 3. (2, 8, 8. p. 245.) S. 89. N. 6. (2, 10, 13. p. 322.) S. 98. N. 5. (2, 13, 20. p. 420.) S. 103. N. 3. (2, 15, 11, p. 476.) S. 109. N. 5. (3, 2, 15. p. 518.) — S. 112. N. 4. (3, 3, 11. p. 534.) — S. 137. N. 7. (3, 11, 17. e.) S. 155. N. 2. (4, 3, 3. e.) S. 173. N. 3. (4, 9, 10. p. 951.) S. 177. N. 1. (4, 11, 1. p. 971.) S. 178. N. 4. (4, 11, 5. p. 976.) S. 216. N. 4. (5, 7, 13. p. 237.) S. 219. N. 7. (5, 8, 16. p. 261.) S. 222. N. 4. (6, 1, 11. p. 286.) S. 241. N. 6. (6, 7, 16. p. 472.) S. 250. N. 1. (7, 1, 16. p. 564.) S. 251. N. 2. (7, 1, 17. e.) S. 268. N. 1. (7, 7, 8. i.) S. 271. N. 6. (7, 8, 11. p. 758.) S. 272. N. 10. (7, 8, 20. i.) S. 280. N. 5. (7, 10, 10, p. 832.) S. 293. N. 7. (8, 2, 16. e.)

15) mit Anmerkung, und mit oder ohne Ueberſetzung, wo der H. für eine Lesart oder Coniectur *geneigter* iſt, als für die andre, mit oder ohne Benennung des Urhebers, und mit oder ohne Anführung der Urſachen, S. 32. N. 7. (1, 11, 4. p. 429.) S. 35. N. 4. (1, 12, 7. i.) S. 55. N. 3. (2, 1, 5. e.) S. 60. N. 3. (2, 2, 17. p. 51.) S. 63. N. 7. (2, 3, 12. e.) S. 91. N. 4. (2, 11, 6. p. 342.) S. 115. N. 1. (3, 5, 2. i.) S. 116. N. 3. (3, 5, 8. p. 565.) S. 143. N. 3. (3, 13, 9. p. 742. ſq.) S. 211. N. 4. (5, 6, 8. p. 185.) S. 233. N. 2. (6, 5, 3. p. 377.) S. 244. N. 5. (6, 8, 11. p. 502.) S. 256. N. 4. (7, 3, 10. p. 607.) S. 257. N. 6. (7, 3, 15. p. 641.) S. 298. N. 7. (8, 4, 11. p. 989.)

wozu wir noch die Stellen beſonders abſetzen, wo der H. mehr zu unſrer Coniectur ſich neiget, S. 118. N. 1. (3, 6, 3. i.) S. 120. N. 9. (3, 6, 21. p. 590.) S. 142. N. 2. (3, 13, 3. i.)

auch noch diejenigen, wo das *beſſer* oder *wahrſcheinlicher* beſtritten werden kann, S. 84. N. 9. (2, 9, 7. p. 281.) wo ſelbſt Gedike ſich nachher ändert, —. S. 199. N. 2. (5, 3, 11. e.) — S. 213. N. 5. e. (5, 6, 16. p. 195. 198. e.) — S. 220. N. 1. (6, 1, 1. i.) wo Ged. eben das thut, —. S. 299. N. 12. (8, 4, 26. p. 1006. ſq.) wozu die bisherige Note vom H. künftig, nachdem meine Note beherzigt worden, ganz wird umgeändert werden, wie ich hoffe, und dafür eine philologiſche erſcheinet, die den feinern Gebrauch des Gr. particip. ἐλ. erkläre.

Nun mögen hier einen Platz finden

16)* die Anmerkungen, die zwar Var. oder Coniecturen angeben, aber doch nichts entſcheiden, oder durch ein *beſſer* u. ſ. w. eine andre vorſchlagen, und zwar bey *alten* Lesarten, die unrichtig beybehalten wurden, S. 106. N. 4.

(3, 1, 15. e.) wo ich ſchon die wahre geliefert, — auch S. 108. N. 4. (3, 2, 11. e.) — auch S. 117. N. 6. (3, 5, 11. e.) — ingl. S. 119. N. 3. (3, 6, 9. e.) — ingl. S. 127. N. 4. (3, 8, 16. p. 635.) — S. 135. N. 3. (3, 11, 6. p. 691.) — S. 202. N. 1. (5, 4, 3. p. 99.) — S. 266. N. 6. (7, 6, 16. p. 721. wozu aber der Ind. v. ὕφις. eine richtige Anmerk. hat.) — S. 268. N. 1. (7, 7, 7. p. 734.) — S. 283. N. 8. (7, 11, 14. p. 861.) — S. 297. N. 6. (8, 4, 9. p. 984.) u. S. 298. N. 10. (8, 4, 14. p. 994.)

wobey ich noch einige beſonders anhänge, wo ohne Urſache und Wahrheit ein *beſſer* u. ſ. w. beygefügt, S. 195. N. 2. (5, 2, 1. p. 37.) — S. 196. N. 7. (5, 2, 10. i.)

17) die Anmerkung, die ein *beſſer* enthielt bey einem Theile der Stelle, aber den übrigen bedenklichen Theil nicht verſorgte, S. 197. N. 9. (5, 2, 12. i.)

Es folgen nunmehr die *neuen* Lesarten, die

18) mit Anmerkungen vom H. in den Text gehoben worden ſind, wovon ich nachſtehende Gattungen und Claſſen anführe,

A) wo nur ein kranker Theil *geheilet worden*, *nicht* aber auch der andre, und alſo nebſt dem *alten beybehaltenen* etwas neues hervortritt, S. 82. N. 12. (2, 8, 18. p. 260.) wo zwar αὐτοῖς gewählt, aber nicht auch gleich, wie von mir, ἐδήλε, ſtatt ἐδίδε,

B) wo eine alte Lesart, nur aus den gedruckten Ausgaben, aus Ald. u. ſ. w., ἐνθεσιασμένος, beybehalten, mit einer, freywillig angenommenen Bedeutung begleitet, und dagegen die weit ſichere Coniectur, die Reiske und Bergl. hatten, ἐνθεσιαζ., μένων λ., nur überſetzt angebracht wird, S. 70. N. 3. (2, 5, 8. p. 138.)

C) wo einige Kleinigkeiten zu berichtigen ſind, S. 54. N. 1. (2, 1, 2. p. 2.) wo die neue Lesart ἀλήσαντες dem Ms. Ba. zugeſchrieben wird, das doch vielmehr ἀλήσ. mit dem *leni ſpiritu* angab, — S. 75. N. 8. (2, 6, 18. p. 191.) „πλέον τι, welches Steph. hat“ nicht im Texte ſchon, ſondern nur noch in ſeiner Note, als Coniectur, — S. 102. N. 1. (2, 15, 3. p. 460.) „θαῤῥῶν ἢ) *Reiske* hält ἢ für überflüſſig und lieſst ſtatt deſſen: δὴ“ welches *mein* Vorſchlag war, nicht ſo S. 170. N. 7. (4, 8, 11. p. 923. e.) ſondern Stroths Ueberſetzung.

So ſteht auch S. 115. N. 1. (3, 5, 2. i.) nachdem im Texte Z. 3. v. E. geliefert worden Ἐπεκάλει „1. Ἀπεκάλει γὰρ ἀμφ.). Einige Handſchriften leſen hier: ἐπεκάλει λ.“

wo doch, nach den verſchiednen beygefügten *caſibus* das erſte auch 'Επεκ. heiſsen muſs.

D) nach den Quellen, woraus ſie hergeleitet worden, 1) aus meiner Ausgabe allein S. 63. N. 8. (2, 3, 13. p. 77. ſq.)

2) aus meiner Ausgabe, oder aus meinen Mss. oder aus andern Coniecturen S. 120. N. 5. (3, 6. 15. p. 585.) wo aus „Ven. Cod." werden muſs „in 3 Codd." — S. 124. N. 6. (3, 7, 19. p. 613.) wo auch aus „in *einigen* Handſchriften" es richtiger wird „in *dreyen* H." — S. 136. N. 5. (3, 11, 13. p. 697.) — S. 140. N. 9. (3, 12, 21. p. 725.) — S. 141. N. 10. (3, 12, 26. e.) — S. 153. N. 3. (4, 2, 14. i.) — S. 164. N. 1. (4, 6, 2. i)

3) nur aus unſern Mss. oder andrer Coniecturen S. 63 N. 6. (2, 3, 12. p. 76.) S. 64. N. 10. (2, 3, 17. p. 84.) S. 69. N. 2. (2, 5, 3. p. 128.) S. 92. N. 6. (2, 11, 9. p. 347.) S. 161. N. 1. (4, 5, 1. e.) S. 183. N. 3. (4, 13, 11. p. 1015.) worüber ſich noch hier und da Zweifel erregen laſſen, wie ſchon in meinen Not. geſchehen; daher ich alle dieſe Lesarten nicht aufgenommen habe.

4) nur nach den Coniecturen andrer, — S. 184. N. 4. (4, 13, 13. i.) nach Stp. — S. 218. N. 1. (5, 8, 8. i.) wo nur ſtand „Nach Steph. Vorſchlage" wo nach meiner Ausgabe, (die aber im dritten Bande vom H. nicht ſcheint gebraucht zu ſeyn) auſser Reisk., auch Ms. Vi. das ἔναι weg lieſs, — S. 264. N. 2. (7, 6, 8. i.) „nach Steph. Vorſchlage" wo nach meiner Ausg., nebſt Ged. u. Stroth, auch Ms. Ba. den *dat.* τοῖς ςρατ. ſtatt des *accuſ.* τὰς ςρ. angab, und das mit Recht, wie ich ienen auch deſswegen ſchon lieferte, — S. 174. N. 5. (4, 9, 14. p. 955.) „ſo lieſst Stroth nach der Ven. Handſchrift" wozu auch, ſchon nach meiner Angabe, Ms. Vi. trat, und doch nur auf den Wink *des* beſtändigen *Gloſſators*,

vorzüglich nach Gedike S. 162. N. 4. (4, 5, 11. i.) wo doch die Mss. anders *gloſſirten*, — S. 185. N. 1. (4, 14, 6. p. 1027.) wo auch ſchon Leisn. das vorſchlug, — S. 186. N. 2. (4, 14, 8. p. 1028.) wo auch, nach meiner Anzeige, Ms. Ba. beyſtimmte, wahrſcheinlich aber, als *Gloſſator*, — S. 194. N. 11. (5, 1, 17. p. 30.) wo auch meine Ausg., natürlicher Weiſe, dieſelbe Interpunction beſorgte, — S. 210. N. 3. (5, 6, 5. p. 176.) wo die Sache noch ſtrittig ſeyn kann, — S. 281. N. 2. m. (7, 11, 3. p. 846.) wo zwar, auch nach meiner zukünftigen Lesart, der *accuſ.* in den beyden *participp.* gewählt worden, doch mit Bey-

behaltung des alten γάϱ, welches dann nicht Statt findet, ſondern mit Bg. ſich muſs verwandeln laſſen, — S. 296. N. 2, (8, 4, 4. p. 977.) nicht ganz nöthig, — eben ſo S. 300. N. 13. (8, 4, 29. p. 1015.) — ingl. S. 308. N. 2. (8, 7, 8. p. 1082.) aber — S. 312. N. 2. (8, 8, 9. i.) mit Bg.

Noch die neuen Lesarten

19) mit Anmerkung, ohne den Urheber zu nennen, S. 312. N. 3. (8, 8, 10. i.) zu frühzeitig, und wo meine Zweifel wider den Stp. Vorſchlag vielleicht nicht ganz unwichtig, — endlich

20) ohne Anmerkung, — S. 35. Z. 1. (1, 12, 3. p. 476.) nach meiner Ausg. mit Mss. das ganz nothwendige σωτήϱιον, — S. 64. Z. 3. (2, 3, 14. p. 81.) das eben ſo gewiſſe ἔχα mit mir und den Ingolſt. Ausg. — S. 311. Z. 13. (8, 8, 3. p. 1105.) das *Palliativ* des Stroths und Sylb. ἱκανοι.

Als Zugabe, mag

21) ſtehen S. 242. N. 7. (6, 7, 21. e.) „χϱημ. ἀφειδῶς ἔχ. — Statt ἔχαν wäre hier dem Zuſammenhange gemäſser: δώσαν zu leſen, wie es auch Polit. überſetzt hat" aber nur frey, daſs alſo keine andre Leſart zu machen; wie auch die alte, im praeſ. ἔχαν, recht erhalten worden, wider den Stp., deſſen Muthmaſsungen

22) bisweilen ganz nicht berührt werden, und das mit Recht, auch wenn die Mss. halb zuſagen, S. 98. Z. 8 (2, 13, 18. p. 413.)

wo auch Sylb. nicht gehöret wird, eben ſo gut, ingl S. 308. Z. 12. (8, 7, 7. p. 1081. ἡμεϱ.) — — ſo wie

23) Steph. Parentheſen weggelaſſen worden S. 22 Z. 13. (1, 8, 10. p. 298.) wo, wegen einer ganz neuer Conſtruction, ſie noch bleiben konnten, — aber auch wie von mir, S. 8. Z. 7. (1, 3, 9. i.) — — Endlich ſind

24) die Lücken des Textes theils gelaſſen worden mit den bey Einigen gewöhnlichen Puncten ..., wie S. 25 Z. 1. (1, 9, 4. p. 338.) mit einer Anmerk. begleitet, — auch S. 159. Z. 1. (4, 4, 6. p. 851.)

theils weggeblieben S. 61. Z. 12. (2, 2, 23. p. 59.) ohne Anmerk. — auch S. 254. Z. 22. (7, 2, 14. p. 600.)

Von den Anmerkungen über die Sachen berühre ich nur S. 113. N. 2. (3, 4, 5. i.) wo Herodian mit Grunde auch von andern, eines hiſtoriſchen Irrthums beziehen wird. — Von den chronologiſchen Fehlern des Schriftſtellers oder Textes, die der H. nicht gerügt, haben wir an ſeinem Orte geredet.

Und ſo wäre denn, in einer zwar biedern, doch freundſchaftlichen Beurtheilung, ohne Miſzſucht und Galle, eine förmliche Recenſion von dieſer Leipz. Ausgabe beendigt.

Sie mag zugleich zweyerley abgeben, — erſt eine Beantwortung des unwahren Gerüchtes, das die Recenſenten von mir verbreitet, als wenn ich ſteif und feſt nur bey dem Alten geblieben. — Eine kritiſche Hartnäckigkeit ſollte mich dazu verleifet haben!! — dann eine vorläufige Anzeige, von welcher Art der Text ſeyn werde von der kleinern Ausgabe des Herodians für die Schulen, zu deren Bearbeitung ich mich in kurzem anſchicken werde.

Cum re mutanda mutamus et linguam. Pergimus quippe ad aliam editionum omnium ſeriem, ex aetate quidem, qua prodiere, iterum, at cum aliis indiciis.

1503. fol. Ven. Ald. Gr., quae eſt apud Fabric. bibl. Gr. T. 7. p. 12. breviori, quam ſupra oſtendimus, titulo, it. T. 13. p. 608. e. it. ap. Hamberg. p. 540., ſed multo breviori adhuc ap. Walch. l. l. p. 68. ſed pleniori in recenſione Grimmelii, — habetur que adhuc hodie in biblioth. Lipſ. Acad. et Ciz.

1517. 8. Florent. Iunt. Gr. L., quae eſt longiſſimo titulo ſupra ap. Grimmel. et in catal. biblioth. Menken. P. 1. p. 139. Nr. 1469. it. ap. Hamberg. l. l. p. 540. ſed breviori ap. Walch. l. l. p. 68. et breviſſimo ap. Hauptmann. p. 122. et Hederic. Not. 2.

1524. 8. Ven. Ald. Gr. L., ap. Fabric. bibl. T. 7. p. 12. breviter indicata, it. ap. Walch. p. 68. Hauptm. p. 122. Hederic. Not. 2., Frank. et in Praef. Ox. ſed plene ap. Hamberg. it. ap. Grimmel. e catal. bibl. Boerneri Theol. Lipſ. p. 100. Nr. 1462. — hodie adhuc in biblioth. Lipſ. Acad. et Senat.

1525. 4. Lovan. Martin. Gr., breviter nominata a Fabric. bibl. T. 7. p. 12. it. Hauptm. p. 122. et Hederic. Not. 2., plenius vero ap. Hamberg. l. l. — adhuc hodie in bibl. Lipſ. Senat. et Wittenb. Acad., manca illa in recenſione ſuperiori.

1530. ſedec. Baſil. Walder. Gr., nobis dicta Baſ. 1. ſ. Leisn., occurrens modo ap. Sylb.

††† ſedec. Baſ. Gr., ap. Fabric. bibl. T. 7. p. 12. et Hauptm. p. 122., nobis vocata Baſ. 2. ſ. Reisk. e bibl. Stieglitz. Lipſ. Senatoris, in cuius catalogo

p. 11. N. 287. „Herodianus gr. Baſ. ſ. a.“ i. e. ſine anno, quem vnde Fabricius nouerit, neſciens ego, tamen ex eodem, idem habens viro, alias vero et rerum talium haud imperito, ſupra et hic ad priorem Baſ. Walder. praefixi.

1535. 8. Baſ. Gr. L., ſic quidem ap. Fabric. l. l. T. 7. p. 12. m. et Hauptm. p. 122. ſed ap. Hamberg. nominata ſimul „Henr. Petri“ quae adeo ſit princeps ſequentium, in quarum proxima nil Praefatio habet de aliqua praegreſſa.

1543. 8. Baſ. per Henric. Petrum, Gr. L., ap. Fabric. l. l. T. 7. p. 12. m. — hodie in bibl. Dresd. Elector.

1544. 8. Pariſ. Robert. Steph. Gr. L., quae modo ap. Fabr. l. l. T. 13. p. 620. m., non ſeparatim, verum in Hiſt. Rom. ſcriptoribus Gr. et Lat., editis quatuor Voluminibus, ſed, in quoto horum ſit, non indicantibus Fabricio et Leisnero ſupra in recenſione poſt Ald. 2.

1549. 8. Baſ. Henr. Petri, Gr. L., breuibus ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. m. Hederic. Not. 2. Frank. et in Praef. Ox. — hodie in bibl. Dresd. Elect. Wittb. Acad. et Ciz.

1563. 4. Baſ. Gr. L., breuiter ap. Fabr. l. l. ſed in ſuperiore recenſione Scheibneri e bibl. Dresd. I. e. „ed. H. Petri 1563. *klein* 8.“ qua forma *octaua* etiam vidimus ſupra in bibl. Wittb. Acad., vt forte ap. Fabr. ſit error typothetarum.

1568. 8. Pariſ. H. Steph. Gr. L., pleno titulo ap. Fabr. l. l. T. 13. p. 620. m. nec ſeparatim edita, ſed inter Hiſt. Rom. ſcriptores Vol. 2., quod, cum Leisn. in calce ad Ald. 2., monuit quoque Strothus in Specim. I. p. 13. m.

1581. 4. Pariſ. H. Steph. Gr. L., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. m. breui titulo (cum Hederic. N. 2.) ſed T. 13. p. 620. m. longiori, tum breviſſimo ap. Walch. l. l. p. 68. m., pleno autem ap. Hamberg., porro ſine Steph. adeo nomine ap. Hauptm. p. 122. e., denique per mirum titulum ap. Grimmel. e bibl. Menk. P. 1. 100. Nr. 992. „ex interpr. Ang. Pol. *cum eiusd.* et H. Steph. Annot.“ quales *Politiani* nullae ibidem aut vsquam extitere. — Habetur nunc in bibl. Dresd. et Wittb.

1581. 8. Pariſ. H. Steph. Gr. L., in catal. bibl. Woogian. Lipſ. a. 1771. p. 115. Nr. 1813. ſic prodita „In

octauo. — Herodiani Hiſtor. L. VIII. et Zoſimi Hiſtoriae nouae Libri II. graec. lat. ex ed. H. Stephan. 1581. exc. H. Stephan.“ E forma quidem libri coniicias, merum textum Gr. et Lat. fuiſſe ex illa priori, ſine Notis omnibus; et forte tantum eſt repetita illa ſupra 1568. ſeparatim que.

1590. fol. Francof. Sylb. Gr. L., non ſeparatim edita, ſed in Scriptor. Hiſt. Aug. Sylb. T. 3., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. m. breui titulo, it. T. 13. p. 635. m., Hamberg. Hederic. l. l. Frank., ſed longiori in Praef. Ox. — hodie in bibl. Ciz.

1593. 8. Ingolſt., exc. Dau. Sartorius, Gr. L., olim in bibl. b. Erneſtii, nunc in noſtra.

1608. 8. Ingolſt., ex typographeo Adami Sartorii, Gr. L., quoque nunc in bibl. noſtra, ſed reperta Plauiae hic ap. noſtrae diſciplinae Wunderum, Virum Graece Latine que doctiſſimum, vt alibi iam profeſſi ſumus ac veriſſime, cognita eadem Fabr. l. l. T. 9. p. 407. i. breui titulo, it. Frankio.

1611. 8. Lugd. ſumtib. Petri Ravaud. Gr. L., breui tit. ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. m. it. ap. Haupt. p. 122. e. et Frank. it. in Praef. Ox. ſed alio in recenſ. Grimmel. e bibl. Menk. P. I. p. 139. Nr. 1474.

1624. 8. Lugd. Gr. L., in bibl. Dresd. pleno aliquo tit. it. in recenſ. Grimmel. e bibl. Boerner. Lipſ. theol. p. 100. Nr. 1463., quam nos ſupra recenſuimus.

1627. 8. Francof. Dan. Parei, Gr. L., in bibl. Dresd. pleno aliquo tit., ſed breuiori in recenſ. Thiem. e bibl. Lipſ. Senat. et Strauſſ. e bibl. Ciz., quam et ipſam ſupra tractauimus.

1630. 8. Frf. Dan. Parei, Gr. L., breui titulo ap. Heder., ſed pleno aliquo ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. (cui cognitam Frankius non recte negabat,) ſed pleniori in Praef. Ox., — auctior illa priori et cum Parei monitis et exemplis Ethico-politicis.

1637. 8. Lond. Dan. Parei, Gr. L., per hunc anni numerum ap. Reineſium quidem in fronte ſuperioris an. 1627., ni fuerit numerus nunc ſequentis

1639. 8. Lond. Dan. Parei, Gr. L., quae, noſtra poſſeſſio e bibl. b. Erneſtii, ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. breui tit., it. ap. Thiem. e bibl. Lipſ. Sen. et in recenſ. Grimmel. e bibl. Menk. P. I. p. 139. Nr. 1477.

1644. 8. Argentor. Boecl., Gr.L., non plen. tit. ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. T. 9. p. 406. e. Frank., Hederic., Strauſſ. e bibl. Ciz. Thiem. e bibl. Lipſ.

1661. 8. Argent. Boecl., Gr.L., ap. Reineſ. in fronte Parei, niſi numerus iterum vitiatus pro ſq.

1662. 8. Arg. Boecl., Gr.L., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. T. 9. p. 407. i. breui tit., it. Heder. Not. 1. et Frank., longiori autem in recenſ. Grimmel. e bibl. Menk. P. 1. p. 139. Nr. 1476., ſed pleniori ap. Hamberg., qui cum Hauptm. laudabat, pro ratione temporum, non ferentium meliorem, non item bene ap. Walch. l. l. et in recenſ. e bibl. Wittb. nominata *Scheidii*, cuius modo fuit Index, vt ipſe Boecl. in Praef. teſtatus. — hodie in bibl. Dresd. et Wittb. Acad.

1672. 8. Arg. Boecl., Gr. L., quae e pr. repetita, ſicut Hamberg. iudicat, vbi breuiter modo indicata, vt ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. T. 9. p. 407. i. et Hauptm.

1678. 8. mai. Oxon., Gr.L., ap. Fabr. l. l. vtr. breui tit. it. Hauptm. et in recenſ. Grimmel. — nunc in bibl. Dresd.

1682. 8. Patau., Gr. L., modo ap. Hauptm., niſi eſt error anni pro ſq.

1685. 8. Patau., Gr.L., ſola Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. breuibus memorata, it. Grimmel. e bibl. Menk. P. 1. p. 139. Nr. 1475.

1694. 8. Argent. Boecl., Gr. L., ap. Fabr. l. l. T. 9. p. 407. i. paucis nominata, it. Heder. Not. 2., Hauptm., Frank. et Grimmel.

1699. 8. Oxon., Gr. L., pleno fere tit. ap. Hamberg. et Frank., ſed breui ap. Walch., Hauptm. et Heder. Not. 1. et 2. — Fuit in catal. bibl. Becker. Dresd. p. 55. Nr. 48.

1704. 8. Oxon., Gr. L., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. T. 9. p. 407. breuiter, it. Hauptm. et Grimmel., cuius Praefatio plane convenit cum illa 1678. in his „ſecunda iam vice“ neque adeo prioris 1699. meminit. — Fuit in catal. bibl. Menk. P. 1. p. 139. Nr. 1478.

1724. 8. Edinb. Patoni, Gr. L., ap. Hamberg. breui tit. it. Grimmel., ſed breuiori ap. Walch. et Heder. Not. vtr. — Fuit quoque in bibl. Menk. P. 1. p. 139. Nr. 1479.

1759. 12. Hal. Saxon., Gr. ſine Not. mea illa ſupra, it.
1791. 8. Lipſ. Gr. ſed cum Not. German.

Finit ſeries editionum, quoad textum,

I. mere Graecum

1503. fol. Ven. Ald.
1525. 4. Louan.
1530. ſedec. Baſil. duplex
1759. 12. Hal.
1791. 8. Lipſ.

II. Gr. et Lat.

fol. 1590. Frf. Sylb.
† 4. 1563. Baſ.
1581. Pariſ. Steph.
8. 1517. Flor. Iunt.
1524. Ven. Ald.
1535. Baſ.
1543. Baſ. per Henr. Petr.
1544. Pariſ. R. Steph.
1549. Baſ. Henr. Petri.
1568. Pariſ. H. Steph.
1581. *Pariſ.* H. Steph.
1593. Ingolſt.
1608. Ingolſt.
1611. Lugd.
1624. Lugd.
1627. Frf. Parei.
1630. Frf. Parei.
1637. Lond. Parei.
1639. Lond. Parei.
1644. Argent. Boecl.
1661. — —
1662. — —
1672. — —
1678. Oxon.
1682. Patau.
1685. —
1694. Arg. Boecl.
1699. Oxon.
1704. —
1724. Edinb. Paton.
† 1781. Baſ. cf. ſupra Ephemer. litter. Erfurt.

III. mere Lat.

fol. 1493. Bonon., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. i., male pro Graeco-Latina iactata ap. (Walch. et)

Hedcr. Not. 2. — adhuc in bibl. Dresd. et Lipſ. Acad.

fol. 1498. Ven., ap. Fabr. l. l.
1512. Pariſ., ib.

4. 1493. Bonon., in bibl. Lipſ. Acad.
1513. Argent. Schurer., ap. Fabr. l. l.

8. 1523. Colmar., in catal. bibl. Menk. P. 1. p. 159. Nr. 1470.
1537. Lugd., ap. Fabr. l. l.
1539. Pariſ., in cat. bibl. Menk. l. l. Nr. 1471.
1544. Pariſ. Rob. Steph. in recenſ. e bibl. Dresd. et in cat. bibl. Menk. l. l. Nr. 1472.
1557. Cordub., ib. Nr. 1473.
1585. Patau., in recenſ. ſuperiori e bibl. Dresd., niſi error in anno pro ſq.
1685. Patau., ib.

12. 1551. Lugd., ap. Fabr. l. l.
1559. Lugd., ap. Fabr. l. l.
1566. Antw., cuius titulus plenus „Herodiani Hiſtoriae de Imperio poſt Marcum: Vel De ſuis temporibus, Libri VIII. Angelo Politiano interprete, — (inſigne typogr., figura quadrati, extra variis rebus conſtans, pomis, floribus, vuis ſ. ſpicis, intra quae faſcia lata, circumducta in formam circuli, cum ſententia: Labore et Conſtantia. in cuius medio circinus diuaricans, vno pede ſemicirculum ſecans.) — Antwerpiae. Ex officina Chriſtophori Plantini. CIↃIↃ. LXVI.“ quondam poſſeſſio Grimmelii, deinde mea, producta ſubinde in opere.
1576. Antw., ex off. Chriſtoph. Plantini, ſic prodita in catal. bibl. Chriſtii Lipſ. P. 2. p. 591. i., niſi eſt error in anno pro pr.

IV. Gallic.

fol. 1554. Lugd. (Lion) Jaques des Contes de Vintem., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. et Hauptm. p. 123. m. — in bibl. Dresd. et Wittb.
1580. Lugd. Cont. de Vint., repetita prior, ap. Fabr. l. l.

8. 1541. Lugd. Colin., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e.
1546. — — — — — vtraque etiam ap. Hauptm. p. 123. m. Nr. 4.
† 1675. Pariſ. Boisg., ſic prodita in recenſ. e bibl. Dresd.

1700. Pariſ. Mongault., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. et Hauptm. l. l.

1712. Pariſ. par l'Abbé M...., ap. Fabr. l. l. T. 9. p. 406. e.

12. 1675. Pariſ. Boisg., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. (quae eſt forte illa antea per ſignum crucis notata an. 1675.) it. ap. Hauptm. p. 123. m.

— 1700. Pariſ., in recenſ. ſuperiori Grimmel., forte illa, quae ap. Hauptm. l. l., eadem forma, eod. anno tribuitur Mongolto.

V. Anglic.

4. 1652. Lond. Stapleton. ſed tantum carmine Anglico, ſupra ap. Hauptm. p. 123. m. Nr. 4. e.

VI. Ital.

8. 1529. Ven., ap. Hauptm. l. l.

VII. Belgic. ſ. Batau.

8. 1683. Roterod., ap. Hauptm. l. l. et Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. cui aliam addemus deinde in Supplement. e Schulz.

VIII. Moſcouit. ſ. Moſcuenſ.

8. 1774. de qua in liturariis habui tantum, neſcio, vnde „in die Ruſſiſche Sprache überſetzt Herodians Röm. Geſchichte in 8. 1774."

IX. German.

fol. 1530. Aug. Vindel. Boner., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. et Hauptm. p. 123. i.

† 1532. — — — in recenſ. ſuper. e bibl. Dresd.

8. † 1565. Frf. Hier. Boner., ap. Hauptm. l. l.

1569. — — — in recenſ. ſup. e bibl. Dresd.

1660. Hamb. — — ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. et Hauptm. l. l.

1719. Hal. Sax., ap. Fabr. l. l. T. 9. p. 406. m.; Frank. et Hauptm. l. l. quam ipſe tenens, ſic pingo. — In plagula auerſa habetur aenea tabula, formae octauae, vbi imago aedificii, in conſecratione imperatorum Rom., fumantis iam. —. Seq. pagina „Herodiani Römiſche Hiſtorie ſeiner Zeit zum erſten mahl aus dem Griechiſchen ins Teutſche überſetzet Nebſt einer Vorrede von *Menantes*. Mit Königl. Preuſs. Allergn. Privilegio. — (Separat linea modo) Halle im Magdeburgiſchen 1719. In

Verlegung der neuen Buch-Handlung". — Poſt Praefat. („Vorrede — Halle d. 3. Febr. 1719. — Chriſtian Friedrich Hunold, Iur. V. Doct. Sonſten Menantes") et Praemonita (Vorbericht, ſine die et nomine quo ad finem,) quae vtraque Verſionem collaudant, ſub textu reperias modo *tres* omnino Notas, in quibus prima valde ridicula, p. 41. 63. 74.

1747. Hafn. et Lipſ. Detharding, ap. Hauptm. l. h qui *optimam* iactabat, recte negante et culpante contra Strotho ſubinde per opus, quam et ipſam poſſidens, ſic trado. — Prima pag. obtinet titulum: „Herodiani Röm. Hiſtorie in acht Büchern. — Linea dirimens — Nebſt einer Vorbereitung Herrn Ludwig von Holberges Freyherrn der Baronie Holberg. — Linea alia ſeparans — Ueberſetzt von Georg Aug. Detharding. — Linea tertia ſimilis — Copenhagen u. Leipzig, bey Otto Chriſtoph Wentzel, 1747." —

Noua pag., poſt auerſam prioris, incipit Holbergii egregiam bonarum que rerum ac ſententiarum plenam Dedicationem, in qua fatetur, antea neminem e Gr. in Danicam conuertiſſe linguam Herodianum, — alia Praefationem eiusdem, et ipſam eximiam, ſuper Verſiones vniuerſas et ſuam Herodiani hanc praecipue. Inde, fere extrema, excerpo tantum haec. „Ich übergehe den Nutzen, welchen die alten Griechiſchen und Röm. Hiſtorien bey ſich führen. Man lernet unter andern auch den Unterſchied daraus, welcher unter den Geſchichtſchreibern der damaligen und gegenwärtigen Zeiten befindlich iſt. Herodianus hat in einer kleinen Schrift die merkwürdigen Begebenheiten beſchrieben, die in einer Zeit von 60 Iahren geſchehen ſind, und welche kaum in 20 Folianten Raum finden würden, wenn ſie in der Schreibart, deren man ſich gegenwärtig bedienet, ſollten abgefaſst werden. Die Urſache beſteht darin, daſs die Alten nichts anzeichneten, als was nöthig und wichtig war: da im Gegentheile die meiſten von unſern heutigen Geſchichtſchreibern ſich nur befleiſsigen, groſse Bücher zu ſchreiben."

„Was aber meiner Bemühung vielleicht einigen Vortheil ſchaffen möchte, ſolches iſt die Vorbereitung, welche ich zu meinem Autor hinzugethan habe, und die zum beſſern Verſtande der Geſchichte der Röm. Kaiſer etwas

beyträgt. Ob es mir darin beſſer, als andern, gelungen, welche die rechten Urſachen des Wachsthums des Röm. Staats ausfindig zu machen geſucht haben, ſolches will ich dem Publico überlaſſen, u. ſ. w.“

In noua pag. „Vorbericht des Ueberſetzers“ cuius haec ſunt potiora, e pag. tertia. „Die Römer hatten ihren verbeſſerten Geſchmack den Griechiſchen Schriftſtellern zu danken; und man weiſs, wie viel noch gegenwärtig die geſitteſten Völker dieſem Mittel, Tugend und Artigkeit zu befördern, ſchuldig ſind. Dieſen Abſichten zu folge, hatte der Herr Baron von Holberg einen Schriftſteller zu wählen, der durch einen lehrreichen Inhalt, durch eine männliche Art zu denken, und durch einen muntern und blühenden Ausdruck, auch in der Ueberſetzung ſelbſt, den Leſer an ſich zu ziehen fähig wäre. Ein Verfaſſer von dieſer Art iſt ohnſtreitig der Herodian, welchen alle Kunſtrichter als einen der vollkommenſten pragmatiſchen Geſchichtſchreiber rühmen, und den ſie auch zum Theil, ſeiner blühenden Schreibart wegen, mit dem Röm. Curtius vergleichen. —“

„Um noch ein Wort von dieſer Deutſchen Ueberſetzung zu ſagen, ſo habe ich dieſelbe auf Verlangen vieler Liebhaber übernommen, welche dieſen Griechen nach derienigen Art im Deutſchen zu leſen gewünſchet, nach welcher die Holbergiſche Feder denſelben im Däniſchen mit dem gewohnten Beyfalle geliefert hat. Gleichwie ich mich demnach hauptſächlich bemühet, den Herodian ſo viel möglich, *treu* und *nach* der *Grundſprache* (de quo dubitabat Strothius) zu überſetzen: ſo habe ich mich hiernächſt auch verbunden gehalten, gewiſſermaſsen auf das Muſter der Däniſchen Ueberſetzung zu ſehen. — Geſchrieben Altona, den 28. März 1747. G. A. Detharding.“

Cum pag. alia, non ſignata illa quidem numero primo, ſequitur ipſa diſputatio Holbergii, inſcripta „Von den Urſachen, wodurch die Stadt Rom und der Röm. Staat zu einer ſolchen Macht und Gröſse gelanget, (finiens p. 152. med., tum in noua pag. nouus titulus,) — Herodiani Römiſche Hiſtorie von dem Zuſtande des Kayſerthums nach dem Marcus Aurelius oder Geſchichte der Zeiten, die er ſelbſt erlebet hat. In acht Büchern abgefaſſet, (ornamentum typographicum, ſub quo linea dirimit haec vltima) — Im Iahr 1747.“

Poſt auerſam pag. vacuam noua ſine numero primo inſtructa apparet alio rurſus titulo, poſt quem libri ſinguli.

habentes illi ſectiones quidem, ſine numeris tamen, moleſtiſſimo more, cum prior *Menantis* ſingulis in libris tulerit non capita tantum, ſed et capiti cuiuis praefixum aliquod argumentum (*Innhalt.*) — Sub textu autem ſimiliter rarae Notae, omnino que ſeptem, p. 174. 205. 303. 321. 352. 372. 417.

De tertia verſione Germanica

1784. Frf. habui in liturariis primo iſta „Leipz. Polit. Zeitung den 5ten May 1784. Oſtermeſſe — Herodians Römiſche Geſchichte, überſetzt von Cunradi. 8. 15 gl. (et in catalogo librorum iſtius mercatus Lipſ. paſchalis ipſo p. 819.). — Herodians Lebensbeſchreibung der röm. Kaiſer von Kommodus bis auf Gordian den jüngern in acht Büchern aus dem Griechiſchen von I. Gottl. Cunradi 8. Frankf. a. M. bey Ioh. Chr. Herman.“ denique ex epiſtola b. Tromleri d. 25. Ian. 1785.

„Eben da ich Ihre letzte ſo werthe Zuſchrift beantworten will, leſe ich in den Gel. Gött. Anz. 84. S. 1424. unten am Ende, unter dem Titel *Frankfurth* folgendes: Fleiſs und Kenntniſs des Originals erkennt man in einer Ueberſetzung des Herodianus; Lebensbeſchreibung der römiſchen Kayſer von Ioh. Glieb Cunradi, Lehrer am Paedagogium zu Kloſter Bergen; bey I. C. Hermann 1784. 8. Des Ueberſetzers Einſicht und Sprachkunde iſt uns noch von ſeinem ehemaligen hieſigen Aufenthalte rühmlich bekannt: er gedachte ſeinen Schriftſteller mit hiſt. Anmerkungen zu begleiten, und dieſe Geſchichte zu ergänzen; es war aber den Abſichten des Verlegers nicht gemäſs. — Ohnfehlbar iſt Ihnen dieſe Ueberſetzung ſchon aus dem Meſscatal. bekannt, oder haben ſie ſchon ſelbſt.“

Ego vero tum quidem hanc verſionem nondum tenens, poſt tamen nactus ſum a quodam meorum olim diſcipulorum. Libri titulus habet ſic. „Sammlung der neueſten Ueberſetzungen der griechiſchen proſaiſchen Schriftſteller unter der Aufſicht des Herrn Kirchenrath Stroth. (intra duas lineas) Sechſter Theil. (ſub his) Herodian. (ornamentum typographi, tum ſub linea dupliciter ducta) — Francfurt am Main 1784. bey Iohann Chriſtian Hermann.“

A tergo libero in nova pag. „Herodians Lebensbeſchreibung der römiſchen Kaiſer, von Kommodus bis auf Gordian den jüngern; in acht Büchern. (linea ſimplex) — Verdeutſcht durch Iohann Gottlieb Cunradi, Lehrer am Paedagogium zu Kloſter Bergen. (typographicum ornamentum aliud, dein iterum ſub linea ducta dupliciter) Frankfurt am Main 1784. bey Iohann Chriſtian Herman."

Poſt tergum vacuum rurſus in pag. alia „Vorrede. — Meiner erſten Idee nach wollte ich den *Herodian* nicht blos überſetzen, ſondern mit den andern Schriftſtellern, die uns Nachrichten von der Reihe römiſcher Kaiſer, deren Leben *Herodian* beſchrieben hat, gegeben haben, vergleichen und aus ihnen ergänzen, um eine möglichſt vollſtändige Lebensbeſchreibung dieſer Kaiſer zu liefern. — ſo muſste ich mein Vorhaben aufgeben und überlaſſe die Uebetſetzung allein ihrem Schickſal."

„*Herodian* iſt zwar nicht wie *Xenophon* elegant und hinreiſſend, nicht ſo ſachenreich, körnicht und philoſophiſch wie *Thucydides*, doch immer, in Original und Ueberſetzung, eine angenehme, lehrreiche und nützliche Lectüre, ſo ſchlecht auch manchmal ſeine Sprache und ſo hart und rauh zuweilen ſeine Perioden ſind."

„Wegen der Entfernung von groſsen Bibliotheken habe ich weder mehrere Ausgaben vergleichen, noch anderer Hülfsmittel mich bedienen können, als der *Boecleriſchen* Ausgabe."

„Nur ſelten und in höchſt nöthigen Fällen, habe ich eine andere Lesart, als die des gewöhnlichen Textes angenommen, und es alsdann in einer Note angezeigt."

„Herr Hofrath *Heyne*, mein Gönner und ehemaliger Lehrer, hat mir einen neuen Beweis ſeiner fortdauernden gütigen Geſinnung gegen mich, durch die Erklärung verſchiedener dunkler und korrupter Stellen, gegeben, wofür das Publikum und ich Ihm Dank ſchuldig ſind."

„*Treu überſetzen* iſt meine erſte Regel geweſen. Hätte ich ſie weniger beobachten, aber auch das eigenthümliche, obgleich etwas rauhe Kolorit verwiſchen wollen, ſo würde, wenn ich die langen Perioden öfter zerſchnitten und eine andere Wendung genommen hätte, die Ueberſetzung weit flieſsender u. runder geworden ſeyn. Griechiſche Wortfügungen, denke ich, ſollen mich nur ſelten beſchlichen haben. Doch bin ich weit entfernt zu glauben, daſs man nicht einige, auch wohl Fehler anderer

Art finden ſollte, deren lehrreiche Verbeſſerung ich mit Dank erkennen werde. — der Ueberſetzer."

In noua pag. ſine numero primo, poſt ornamentum typographi „Herodians Geſchichte der römiſchen Kaiſer, nach dem Markus Antoninus Philoſophus. In acht Büchern, (ſub linea ſimplici) — Erſtes Buch. Vorrede. — (p. 3. e.) Erſtes Kapitel. — N. C. G. 179 - 180. Kaiſer *Markus*, (Aurelius Antoninus Philoſophus) hatte mehrere Töchter und zween Söhne."

Noch ein Mal muſs ich doch die Sprache ändern, und mich in eine Art von Recenſion einlaſſen.

Nach der Vorrede folgt, auf einer friſchen Seite, ohne Zahl, unter einem breiten Buchdruckerſtocke, „Herodians Geſchichte der römiſchen Kaiſer, nach dem Markus Antoninus Philoſophus. In acht Büchern. (unter einer gezogenen Linie dann) — Erſtes Buch. Vorrede." die ſich endigt, wo bey uns, auch nach Boeclern, deſſen Kapitel, der Zahl und Bezifferung nach, verlaſſen worden ſind, (weil der H. die Vorrede mit nichts bezeichnete,) auch die kleinern Abtheilungen in §§.

Die gröſsern Reden ſind nicht immer im Anfange abgeſetzt, und am Ende gar nicht. Vor gewiſſen Kapiteln ſteht die Zeitrechnung „Erſtes Kap. (1, 1, 2. wo bey uns noch keine Iahrszahl ſtand) — N. C. G. 179 - 180. — Viert. K. (1, 5, 1.) N. C. G. 180. — (und nur erſt S. 47. wieder, zu Ende des) Sechz. K. — N. C. G. 193. (1, 17, 26. und eben jene Zahl nochmals S. 64. im 2ten Buche zu Ende des 5ten Kap. bey der Ermordung des Pertin.) N. C. G. 193. nach einer dreymonatlichen Regierung (2, 5, 14. hernach wieder erſt S. 86. zu Ende des 12ten K. mit uns 2, 12, 12. bey der Ermord. Iulians, nur) N. C. G. 194. (bey uns nur 193., aber in jener Zahl mit der obigen Leipz. Ausgabe, und ſo auch im 3ten B. S. 105. m. 114. m. 134. e. 137. m., doch S. 148. bey der Ermord. des Geta) N. C. G. 211." wo wir 212. hatten 4, 4, 7., jene Leipz. aber keine Zahl S. 158., mit welcher der H. S. 172. e. (auch mit uns) wieder übereinkommt durch 217., welche wiederholt wird S. 174. m. beym Anfange der Regierung Macrins, wo die Leipz. Ausg. nichts hatte S. 195., mit welcher S. 197. der H. von neuem ſich vereinigt S. 185. e., wiederholend auch S. 192. m., ingl. S. 205. m. (Leipz. A. S. 217.) S. 210. i. (L. A. S. 224. m. die beym Anfange des 7ten B. und der Reg. des Maximins nichts vorſetzt,) der

H. aber 238. S. 233., zu ihr S. 301. wieder ſtoſsend S. 254. in der Zahl 240., die auch behalten iſt S. 291., wo jene Leipz. Ausg. in das 238. zurück fiel.

Die Anmerkungen, die nur durch ein oder mehrere Sternchen in den Text verweiſen, betreffen theils die *Sachen*, theils die *Lesarten*, theils den *deutſchen Ausdruck* oder *Worterklärungen*. Die *erſtern* ſind, gegen die Leipz. A. (S. 31. Z. vorl.) zahlreicher S. 27. * 32. * (L. A. S. 37. zu Ende S. 47. z. E.) S. 42. * 86. (L. A. S. 96. Z. 1.) 91. (L. A. S. 100. N. 1. S. 149. Z. 22.) 139. 150. (L. S. 160. L. 12. S. 165. Z. 13.) 154. 158. ** (L. S. 169. Z. 5. S. 171. Z. 1.) 159. 225. (L. S. 241. Z. 19. welche dagegen den H. in andern überwiegt S. 98. N. 4. S. 104. N. 3. S. 128. N. 1. ſq. S. 129. N. 3. S. 147. N. 6. S. 163. N. 8. S. 164. N. 2. S. 170. N. 9. S. 177. N. 2. S. 193. N. 5. S. 232. N. 5. S. 207. N. 3. S. 223. N. 8. S. 237. N. 4. S. 270. N. 3. S. 288. N. 2.), — — aber auch mit jener (S. 32. N. 5. 6.) ſehr übereinkommend, S. 27. ** und ***. 29. * (L. A. S. 34. N. 2. S. 52. N. 6.) 46. * 67. (L. A. S. 75. N. 9. S. 78. N. 7.) 70. 74. (L. A. S. 82. N. 1. S. 98. N. 4.) 89. 100. (L. A. S. 109. N. 6. S. 112. N. 1.) 103. * 112. (L. A. S. 122. N. 2. S. 127. N. 6.) 118. 119. (L. A. S. 128. N. 1. S. 131. N. 8.) 122. 127. (L. S. 137. N. 8. S. 150. N. 2.) 141. 149. (L. S. 159. N. 5. S. 162. N. 5. 6.) 152. *. und ***. 158. * und *** ff. (L. S. 169. N. 4. — 6. S. 172. N. 1.) 161. 165. (L. 177. N. 2. — — wovon einige nur ſo genannte *Citata* andrer Schriftſteller enthalten, und zwar in bloſsen Ziffern, S. 17. 123. 152. ****. — — andere nur Bezüchtigungen der Herodianiſchen Irrthümer oder Widerſprüche mit ſich ſelbſt S. 32. (bey uns 1, 13, 2.) S. 94. (2, 15, 12. i.) S. 103. ** (3, 4, 5. i. L. A. S. 113. N. 2.) S. 152. ** (4, 5, 13. L. S. 162. N. 6.) — — eine einzige aber S. 159. (4, 8, 12. e. L. S. 170. N. 8.) eine andre Urſache eines alten Gebrauches oder Aberglaubens, warum nämlich bey Verbrennung der Todten zu den Winden gebetet und dieſe göttlich verehrt worden, davon auch in unſrer Ausgabe von andern andre Urſachen angeführet werden, deren einige ſich vielleicht mit einander vereinigen laſſen.

Der Anmerkungen über den *deutſchen Ausdruck* ſind nur folgende S. 53. (2, 2, 20. i.) S. 78. (2, 10, 1. i. für welches *koffiren* wir aber doch noch ein feineres haben, *höfeln*,) — S. 257. (7, 9, 3. p. 780. vergl. mit einer ähnlichen Erklärung von mir 1, 2, 9. p. 54. i.)

wozu ich noch dieienigen beyſüge, wo der Ausdruck S. 10. Z. 9. (L. S. 13. N. 5.) S. 15. Z. 1. (L. 18. N. 5.) S. 158. Z. 6. und ** von dem in der Leipz. A. (S. 169. N. 4.) verſchieden iſt,

und (welches hier vielleicht auch am rechten Orte ſteht) ohne Anmerkungen, im Texte ſelbſt S. 200. Z. 4. v. E. (L. 214. N. 1.) S. 202. Z. 4. v. E. (216. N. 6.) S. 226. Z. 15. mehr nach Politian (6, 7, 21. e. L. A. S. 242. N. 7.) — S. 246. Z. 4. (7, 5, 4. e. L. S. 261. Z. 8.) — S. 247. Z. 8. (7, 5, 12. i. L. S. 262. N. 6.) 257. 9. K. Z. 7. (274. N. 1.) 260. Z. 4. v. E. (277. N. 9.) 266. Z. 4. u. 2. v. E. (285. N. 1. f.) 268. Z. 13. (286. N. 5.) 270. Z. 5. v. E. (289. N. 3.) 271. Z. 7. (289. N. 5.) 273. Z. 9. v. E. (292. N. 6.) 274. Z. 7. v. E. (293. N. 2.) 275. Z. 14. (294. N. 4.) 278. Z. 4. (297. N. 3.) 281. 5. K. Z. 4. (301. N. 1.) 291. Z. 12. v. E. (311. N. 1.)

obgleich ſonſt der Ausdruk mit jenem in der L. A. ziemlich harmonirt, nicht nur in den Anmerk. und der Ueberſetzung zugleich, S. 127. (L. S. 137. N. 8.) — ſondern auch in der Ueberſetzung ohne Anmerk., S. 8. Z. 6. v. E. (L. 11. N. 6.) S. 13. Z. 14. (L. 16. N. 3.) S. 17. Z. 21. (L. 21. N. 2.) S. 18. Z. 5. (L. 21. N. 3.) S. 19. Z. 14. 24. (L. 23. N. 7. 9.) S. 28. Z. 7. (L. 33. N. 7.) u. ſ. w. ingl. S. 34. Z. 11. 17. (L. 39. N. 7. ſq.) — S. 36. Z. 9. (L. 4. N. 12.) S. 40. Z. 19. (L. 46. N. 6.) etc. S. 55. zu E. (L. 63. N. 4. 5.) S. 57. Z. 15. (L. S. 65. N. 11.) S. 61. Z. 1. (L. 68. N. 1.) S. 80. Z. 1. (L. 88. N. 5.) S. 85. Z. 11. 17. (L. 94. N. 2. 3.) S. 91. Z. 4. 18. (L. 100. 1. 4.) S. 101. Z. 21. (L. 111. N. 3.) S. 126. Z. 10. (L. 136. N. 4.) S. 127. Z. 13. 16. (L. 137. N. 7. 8.) — S. 128. Z. 7. (L. 138. N. 1.) S. 137. Z. 7. v. E. (L. 148. N. 2.) S. 148. Z. 2. (L. 158. N. 1.) S. 170. Z. 5. u. 2. v. E. u. folg. S. (L. 181. ſq. N. 3. 4. 5. etc.) — S. 185. Z. 9. f. (L. 197. N. 11.) S. 188. Z. 11. 18. (L. 201. N. 4. 5.) 190. Z. 3. v. E. (L. 204. N. 5.) 193. Z. 9. (206. N. 2.) eb. Z. 8. v. E. (207. N. 3.) 194. Z. 4. v. E. (208. N. 7.) 204. Z. 4. f. (218. N. 2.) 206. Z. 4. (221. N. 2.) 213. Z. 5. f. (227. N. 1.) u. eb. Z. 1. (228. N. 6.) 216. Z. 17. (231. N. 3.) 218. Z. 8. v. E. (234. N. 3.) 222. Z. 7. (237. N. 5.) eb. Z. 16. (238. N. 7.) 223. Z. 8. (L. 239. N. 9.) S. 225. Z. 7. (L. 241. N. 5.) 227. Z. 6. ff. (243. N. 2.) 228. Z. 10. ff. (244. N. 4.) 230. Z. 24. (L. 247. N. 3.) 239. Z. 6. ff. (254. N. 4.) 241. Z. 16. (256. N. 3.) 242. Z. 4. v. E. (257. N. 5.) 244. Z. 1. (259. N. 1. f.) S. 245. Z. 6. (L. 260. N. 5.) — eb. 5. Kap. Z. 14.

(L. 261. N. 3.) S. 248. 6. Kap. Z. vorl. (L. 264. N. 1.) S. 254. Z. 2. 13. (L. 270. 1. ſq.) 256. Z. 4. v. E. (273. N. 11.) 258. Z. 11. v. E. (275. N. 4.) 263. Z. 5. v. E. (281. N. 1.) 264. Z. 9. (282. N. 3.) 268. Z. 4. (286. N. 4.) 269. Z. 4. v. E. (288. N. 1.) 273. Z. 1. (293. N. 8.) 274. Z. 8. u. 4. v. E. (eb. N. 1. f.) 278. Z. 8. N. 5. 281. Z. 7. (300. N. 14.) eb. Z. vorl. (301. N. 2.) 283. Z. 1. (302. N. 4.) 285. Z. 16. (305. N. 1.) 288. Z. 6. (307. N. 1.) 289. Z. 11. v. E. (309. N. 3.)

Endlich die Anmerkungen, die den Text, deſſen *Lesarten* und Berichtigungen angehen. Ich wähle zu

I) die Lücken, (1, 9, 4. p. 338.) wo der H. S. 20. ſq. keine Muthmaſsung vorbringt und nur „mit *Politian* — überſetzt" hingegen die Leipz. A. S. 25. N. 4. mehr wagt, — eben ſo (4, 4, 6. p. 851.) S. 148. (L. 158. N. 4.). bey welcher letzten nur der H. im Texte die üblichen Verräther der Lücke . . . . beybehielt, — aber (2, 2, 23. p. 59.) mit der L. A. S. 61. m. zwar auch im Texte ſo wenig, als in den Not., Zeichen davon ſtecken lieſs, aber doch den geplünderten Satz und Gedanken ſelbſt durch *ein* einziges *Zeitwort* ergänzet, — aber (7, 2, 14. p. 600.) wo die L. A. S. 254. Z. 22. mit dem H. S. 239. Z. 26. auch keine Kennzeichen der Lücke angiebt, läſst er nur καὶ weg, wenn er es nicht für *etiam* annahm „zwar *auch* viele *Römer*" und ſetzt noch dazu dieſes adi. *viele*, das ſchon in dem vorhergehenden mit lag, πολὺ — πλῆθος, wodurch er alſo doch heimlich eine Lücke zugeſtand. — — Dann nehme ich

II) die Anmerkungen vor, wo gehandelt wird a) über eine ganze Redensart, als (4, 8, 3. e.) über ἀκόνων — τῆς πρὸς Ἀλέξανδρον συναφείας S. 157., wo, nach der von ihm beliebten Erklärung, die Anmerk. damit ſich endigt „Die Stelle ſcheint aber doch corrupt zu ſeyn" welche Verdorbenheit weder von ihm geheilet wird, noch auch wirklich vorhanden iſt. Ich habe S. 913. m. die Schwierigkeit ſchon gehoben, und der Leipz. Herausgeber S. 168. N. 1. hat einen Theil meines Vorſchlags gebilliget, durch Ergänzung des Wörtchens ἕνεκα; der auch in der folg. N. die gleich darauf ſtehenden Worte mit Stroths Erklärung in gröſseres Licht ſetzte.

b) über einzelne Wörter, als (1, 11, 4. p. 429.) wo S. 27. **** „περὶ ὁδῶν — giebt keinen bequemen Sinn und iſt undeutlich; (nicht ganz, nach meiner Anm. daſelbſt) ich wollte lieber mit Kaſaub. ὅρων oder ὁρίων leſen" wofür

der Leipz. H. S. 32. N. 7. „Wahrſcheinlicher, wie auch Caſaub. meint, muſs hier π. ὄρων — geleſen werden“ und, wenn etwas zu ändern, (das aber die Mſs. nicht angeben) freylich dieſes zweyſylbige ὄρων eher, als ὀρίων, das dem alten ὁδῶν nicht ſo ähnlich. Aber unſer H. hatte gleich in dem Texte des Caſaub. Vermuthung ausgedrückt S. 27. Z. 5. „entweder *der* Grenze — *wegen*“ und doch in einer andern Zahl, als der Schriftſteller gegeben hatte. *Treuer* dagegen der Leipz. l. l. „*wegen* der *Gränzen.*“

welcher letztere auch S. 55. N. 3. bey dem ἀριςῶν (2, 1, 5.) nach den Vorräthen meiner Ausgabe, mehr liefern konnte, als unſer H. S. 48. „vielleicht iſt das Wort corrumpirt, u. ſ. w.“ Das alte Wort war freylich auch in der Ueberſetzung beyzubehalten.

zuletzt S. 97. Z. 3. * „hier hat ſich *wohl* der Abſchreiber verſehen und ſtatt ἀκμην oder ἰσχυν noch einmal ἀρχην geſchrieben, (nicht bloſs *wohl*, ſondern *ſicher* u. L. A. S. 106. N. 4.) — hier iſt wahrſcheinlich — von den Abſchreibern (dem *Abſchreiber*) ein Fehler begangen worden, *der* ſtatt ἀκμὴν oder ἀλκὴν zu ſchreiben, noch einmal ἀρχὴν geſetzt *hat.*“ Dafür muſste ſogleich mit mir, was auch Reiske errieth, in den Text genommen werden ἀλκὴν, aus Gründen, die meine Anm. vorgetragen. Aber unſer H. konnte wiederum in ſeinem Texte für „die *Kräfte*“ auf die eigenthümliche Zahl des Schriftſtellers verfallen „die *Kraft*, die *Stärke.*“

Denn das heiſst *treu* und *ſtreng* überſetzt, nicht, wie es in alten und neuern Zeiten ſchon Sitte war, wenn man nur *überhaupt* den Sinn einer Stelle ausdrückt, ſondern auch *auf* das *nächſte* und *ähnlichſte.* Aber mit unſern deutſchen und auch andern Ueberſetzern ſtreite ich gar nicht wegen der *Treue* und *Strenge* im *Ueberſetzen.* So, wie ſie es gemeiniglich machen, zeigen ſie nicht nur, daſs ſie den wahren und richtigen Begriff davon nicht haben, der nicht auf *Freyheit* und *Abweichung* verleitet, ſondern ſie geben auch Anlaſs, daſs die Leſer, zumal die jüngern, die die Sprache zugleich aus der Ueberſetzung, wenigſtens bisweilen, lernen wollen oder könnten, nur oberflächlich und flüchtig ſie lernen, und, durch andrer Beyſpiele gereizt, eben ſo *untreu* und *nachläſſig* überſetzen. Aber die Sache iſt die, daſs man gar nicht mehr wiſſen mag, es ſey ein Unterſchied, ob man ein *Ueberſetzer*, oder ein eigener *Schriftſteller* ſey, welcher letztere nach Belieben und Gutdünken ſchreiben kann, da der erſte ſich an ſein Urbild anſchmie-

gen muſs, ſo eng und nah, als nur möglich. Doch das nur im Vorbeygehen.

Aber nun, wo iſt denn das, was der Herausgeber in der Vorrede oben verſprach „H. Hofrath *Heyne* — Erklärung verſchiedener dunkler und korrupter Stellen, — wofür das Publikum — Ihm Dank ſchuldig“? — — Vergebens habe ich geſucht, auch, um zu ſehen, wie jener groſse Kenner der beyden gelehrten Sprachen dieſe oder iene Stelle erklären und verbeſſern würde.

Mehr, als was ich vorher ausgezeichnet, ſteht nicht unterm Texte in Anmerkungen. Hat der H. im Texte andre Erklärungen gleich angebracht, als die gewöhnlichen, und dieſe H. Hofr. Heynen zu danken: ſo würde es für den lehrbegierigen Leſer eine Labung geworden ſeyn, in einer Anm. die Verbeſſerung und richtigere Erklärung zu finden.

So müſste man ſich erſt die Mühe auferlegen, neben meiner Ausgabe, die alles enthält, was mir von andern damals und bisher bekannt war, des H. Ueberſetzung von Zeile zu Zeile durchzugehen, um iene Neuigkeiten zu finden.

Ob ich zu der *ganzen* Vergleichung und Prüfung für ietzt Zeit genug habe, weiſs ich nicht gewiſs. Um doch *einigen* Verſuch gemacht zu haben: ſo will ich die Anm. der Leipz. Ausg. noch einmal zu Hülfe und zur Begleitung nehmen, und wenigſtens in den zweifelhafteſten Stellen nachforſchen, was der H. *verbeſſert* und *richtiger überſetzt* hat, und nach welchen andern und beſſern Muthmaſsungen er es gethan.

Alſo S. 3. v. E. 3. Z. bey 1, 2, 2. p. 35. ἄλλης ἐπ. faſt nur, wie Polit., wo die L. A. S. 4. N. 2. richtigere Ueberſetzung ſtand. — S. 4. zu E. bey 1, 2, 9. p. 51. läſst ſich aus der freyen Ueberſetz. auch nichts errathen, L. A. S. 5. N. 5. — aber S. 5. Z. 1. beynahe glauben, daſs, wie L. S. 5. N. 6., auch der H. mein ἔτι für ἐςὶ beliebt habe 1, 2, 10. m.

Aber S. 5. 2. Kap. Z. 6. iſt zu 1, 3, 3. i. wegen des particip. δεδιὼς nur ſo viel zu ſehen, daſs der H. den Zuſammenhang gemacht ohne Parentheſe, — daſs er S. 7. Z. 3. v. E. zu 1, 4, 10. p. 109. mit dem alten ἀκρασίαν zufrieden geweſen, — S. 8. Z. 4. bey 1, 4, 11. p. 114. nur einen allgemeinen Sinn ausgedrückt, — aber S. 8. Z. 5. v. E. zu 1, 4, 18. p. 129. ein Verbindungswörtchen (*und*) eingeſchaltet. — auch S. 10. Z. 15. zu 1, 5, 14. e.

Bey 1, 5, 24. p. 172. wird S. 11. Z. 12. τάτων durch eine freye Ueberſetz. übergangen, — eb. Z. 28. bey 1, 5, 26. i. vielleicht nur das alte κωλυθὲν befolgt, — auch S. 13. Z. 15. bey 1, 6, 13. e. auch vielleicht das ehemalige ἀπῆχα, wenigſtens nach der Aehnlichkeit mit dem Ind. der L. A. — und bey S. 14. Z. 7. eben ſo 1, 6, 19. e. das, obgleich unrichtige, ἀρχόντων, — aber bey S. 18. Z. 4. v. E. zu 1, 8, 10. p. 299. L. A. 22. N. 5. συνεδρίας unbeſtimmt gegeben, — und S. 19. Z. 8. bey 1, 8, 12. p. 311. vermuthlich nur die alte Leſart behalten, — auch ſo S. 20. Z. 1. bey 1, 8, 16. p. 323. das κωλύειν wieder.

Ferner S. 20. 8. Kap. bey 1, 9, 1. p. 331. ſcheint die zweyte Leſart vorgezogen zu ſeyn, welche die L. A. mit eben der Ueberſetz. 24. N. 1. angab, — S. 22. Z. vorl. würde man bey 1, 9, 20. p. 368. ſq. denken, der H. hätte mit den Mss. es gehalten, wenn er nicht in der Vorrede ſich das verbeten hätte, — und S. 23. Z. 8. bey 1, 9, 21. i., im Zuſatze des τί, mit dem Steph., — und mit Begl. eb. Z. 9. (eb. p. 373.) — aber ſicher S. 24. Z. 2. iſt das mit Stp. geſchehen 1, 10, 1. i. L. 28. N. 1.

Zu 1, 10, 4. e. L. 29. N. 5. kann nichts dienen S. 24. Z. 19. — aber Z. l. dazu, daſs eb. 6. p. 391. L. eb. N. 6. das alte ταχέως gefallen, wiewohl in andrer Ordnung, nach Polit. — und S. 25. Z. 7. dazu, daſs man glauben mag, 1, 10, 8. p. 396. ſey für ἀσήμως etwas anders geleſen worden, — ingl. S. 26. Z. 3. dazu, daſs 1, 10, 14. p. 411. μέρος nicht miſsfallen, — auch eb. Z. 9. bey 1, 10, 15. p. 414. die alte Leſart nicht, — noch auch eb. Z. 16. bey 1, 10, 16. e.

Aus S. 30. Z. 1. 3. leuchten die richtigen Leſarten hervor bey 1, 12, 3. p. 476. 479. — nicht ſo eb. Z. 16. bey 1, 12, 7. i. L. S. 35. N. 4. — aber S. 31. Z. 4. als wenn 1, 12, 10. p. 497. ein Verbindungswörtchen eingeſchoben worden, welches Ms. Ba. vortrug, — aber vielleicht nur nach Politian, — welchem S. 33. Z. 7. der H. bey 1, 13, 3. e. L. 38. N. 1. zu folgen ſcheint, — aber einer andern Leſart eb. Z. 10 bey βαρβάρων eb. 4. p. 536. — ohne Polit. aber eb. Z. 16. f. der alten bey 1, 13, 5. p. 538. ſq. — dagegen mit ihm eb. Z. vorl. bey 1, 13, 7. p. 543. ſq. in der zerriſsnen Conſtruction und Periode, — ſo auch mit ihm S. 34. Z. 23. bey 1, 13, 11. e. in λελωβ. wo er ſcheinen könnte, nach dem Ms. zu leſen.

Ganz nichts iſt wahrzunehmen S. 36. Z. 11. bey 1, 14, 4. p. 596. von κεκοσμ. L. 41. N. 3. — aber S. 37. Z. 24.

daſs, nach der deutſchen Conſtruction auch, 1, 14, 15. p. 622. der inf. κελεῦσαι richtiger, — und eb. Z. 27. bey §. 16. eb. p. 624. ſq. mehr auf ἐπισχών., aber hernach gänzlich auf ἔφερε gezielt worden, — dagegen S. 42. Z. 5. nach der alten Scheibe gleichſam bey 1, 16, 5. e. L. 48. N. 5. — eb. aber Z. 8. bey §. 7. i. L. eb. N. 6. nach einer andern.

Und ſo weit eine Vergleichung mit *dem* ganzen *erſten* Buche. Die mit den übrigen Büchern muſs ich abkürzen, und nur folgendes aus dem *zweyten* auswählen, und, wie ich oben ſchon wollte, vorzüglich nach Angabe der Leipz. A. — S. 53. Z. 12. bey 2, 2, 17. p. 51. vielmehr πράξεων bedacht L. A. 60. N. 3. — S. 56. Z. 1. bey 2, 3, 17. p. 84. mehr mit L. S. 64. N. 10. γενόμενα, — S. 62. Z. 5. bey 2, 5, 3. p. 128. mit L. S. 69. N. 2. das καὶ weg, — S. 62. Z. 3. v. E. minder nach L. S. 70. N. 3. in der alten, als in der neuen Lesart, — aber S. 64. Z. 3. v. E. bey 2, 6, 3. p. 160. das alte ἐπῆρεν ausgedrückt, — S. 67. Z. 12. mit L. S. 75. N. 8. τε weg, bey 2, 6, 7. p. 169.

S. 69. Z. 15. mit L. 77. N. 3. nach dem alten bey 2, 7, 6. i. — aber S. 70. Z. 13. mit Stp. Φήμη L. 78. N. 8. zu §. 10. eb. p. 226. — S. 74. Z. 6. nach L. S. 82. N. 7. im neuen ᾔδηλε 2, 8, 18. p. 260. — S. 75. Z. 12. ſollte man glauben, es ſey 2, 9, 5. i. nach meiner Muthmaſsung geleſen worden L. 84. N. 5. e. — aber S. 76. Z. 1. iſt zu §. 7. p. 281. ſicher mit Gedike beliebig geweſen L. N. 9. eb. — S. 78. Z. 3. v. E. bey 2, 10, 4. p. 306. ungewiſs, was beliebte L. 87. N. 1. — aber S. 80. Z. 10. bey §. 13. p. 322. mit Stp. ὅτι gewählt L. 89. N. 6. — und S. 81. Kap. XI. Z. 2. mit andern ἐνταλ. L. S. 90. N. 1. — auch eb. Z. 1. zu §. 4. p. 339. ἐκτησ. L. 91. N. 3. — ingl. S. 82. Z. 9. zu §. 6. p. 342. τοσοῦτε L. N. 4. eb. — aber S. 82. Z. 22. ſcheint bey 2, 11, 9. p. 347., dem Ausdrucke nach, das ſubſt. στρατ. beybehalten L. 92. N. 6. wiewohl das *bloſse* μισθοφ. auch ſo gegeben iſt unten S. 95. Z. 3. v. E. zu 3, 1, 5. e. Warum nicht gleich das einfache *Söldner?* wo es auch der L. A. nicht beyfiel S. 105. N. 2. — aber S. 83. Z. 4. v. E. bey §. 16. p. 355. nichts ergänzt, und τὸ καὶ weg, auch darauf freylich, auf gute Art, durch Verwandlung der ganzen Redensart in ein bloſses *adiect.* (*mittägig*,) die ſtrittige Sache gehoben L. 93. N. 8. 9.

Bey 2, 13, 10. p. 395. wird S. 87. Z. vorl. wenigſtens die alte Lesart nicht befolgt L. 97. N. 3. — dieſe aber S. 90. Z. 1. bey §. 21. p. 422., dem Ausdrucke nach wiederum, L. 99. N. 6. — nicht ſo S. 91. Z. 8. bey 2, 14. 7. p. 438.

L. 100. N. 2. — noch S. 93. Z. 3. bey 2, 15, 3. p. 460. L. 102. N. 1. wo das alte ἢ weg, ſchlechtweg, — aber gleich darauf, vielleicht mehr aus Polit. überſetzt, als φήμη gewählt, — S. 99. Z. 7. zu 3, 2, 11. e. gleich richtiger für καὶ eine *Coniunction*, aber verſteckt in das ſynon. *um*, L. 108. N. 4. — S. 102. Z. 22. zu 3, 3, 11. p. 534. wenigſtens nicht das alte behalten L. 112. N. 4. wo aber das *paſſiuum* im Deutſchen nur Statt findet, wenn nicht eine *copula* vorher noch aufgenommen wird, — S. 107. Z. 20. mit Stp. ὅπως zu 3, 5, 9. i. L. 116. N. 4. geleſen, — auch S. 108. Z. 9. zu §. 12. eb. p. 570. L. 117. N. 6.

Unbeſtimmt S. 108. Z. 4. v. E. bey 3, 6, 3. i. L. 118. N. 1. — auch S. 109. Z. 7. v. E. bey §. 9. eb. L. 119. N. 3. — aber ganz deutlich das alte χοίροις S. 110. Z. 7. v. E. bey §. 15. p. 584. L. 120. N. 5. — wieder unbeſtimmt S. 111. Z. 10. v. E. bey §. 21. p. 590. L. 120. N. 9., ingl. S. 112. Z. 1. eb. §. 23. i. L. 121. N. 10. — bey S. 115. Z. 5. u. 8. iſt 3, 7, 19. p. 611. das erſte καὶ weg und p. 613. das alte πάλαι noch da, L. 124. N. 6., deren Weiſung S. 125. N. 2. zu S. 115. Z. 4. v. E. nicht benutzt worden bey 3, 8, 3. p. 617., obgleich die freye Ueberſetzung den Sinn nicht verfehlt, wo es genauer ſo heiſsen müſste, *damit* das Volk *ſehen* möchte, *welche* (eigene) Rache *er* (ſchon) bewieſen, *und* (auch zugleich) ſeinen *Zorn* gegen *jene* (Freunde des Albins.) — S. 118. Z. 10. bey 3, 8, 16. p. 635. nur der Sinn überhaupt angegeben, L. 127. N. 4.

Bey S. 124. Z. 5. v. E. iſt die ſichre Verbeſſerung ἀπειλῶν 3, 10, 15. p. 682. L. 134. N. 6. nur von weitem, durch *wollte*, gezeigt, doch dabey das adv. ἑκάστοτε weggeblieben, — auch S. 126. Z. 5. v. E. die gewiſſe Aenderung zu 3, 11, 13. p. 697. L. 136. N. 5. wieder nur fern ſichtbar, — auch S. 131. Z. 8. bey 3, 12, 21. p. 725. L. 140. N. 9. — ingl. S. 131. zu E. bey §. 26. eb. p. 730. L. 141. N. 10. — aber S. 132. Z. 5. f. bey 3, 13, 3. nur das Alte merklich, und etwa zu ἅπασι ergänzt worden τρόποις nach L. 142. N. 2. oder vielmehr πράγμασι, worinn das „*vor* allen *Dingen*" liegen möchte, doch vielleicht ohne Sprachgebrauch, und nur nach *dem* Freydenker *Politian*, — auch ſo S. 133. Z. 3. ff. bey 3, 13, 9., zum Theile wenigſtens, im übrigen aber „und *ſagte*, da *ſie* ſo *groſse* Reichthümer *bey* ſich *hätten*, (das iſt beym Herod. der Nachſatz τοσαύτης — περιουσίας, weil der H. immer die Sätze und Glieder verſetzt,) *wäre* es *nicht* nö-

thig, *ſich* anders woher *Geld* und *Truppen* zu *verſchaffen*" dem ἔξωθεν ἐπιβουλεῦσαι πλεῖστον λ. ein *tropiſcher* Verſtand beygelegt, und auf die Söhne des Severs dieſes gezogen; welches bisher zwar niemand beygefallen, und mit dem Zuſammenhange nicht ſtreitet, aber doch zweyerley Bedenklichkeiten haben möchte, erſt *wegen* der *Bedeutung* des οὐκ ἐᾶσθαι, („wäre es nicht *nöthig*" zumal mit dem inf. ἐπ., das nach dem Lat., *eſſe inſidiandum*, etwa genommen worden, oder für das *compoſitum* ἐξέσεσθαι, *non licere inſidiari*, das freylich auf *non* opus *eſſe* oder *fore* hinaus läuft,). — dann aber vorzüglich *wegen* der *tropiſchen* Bedeutung *des Zeitworts* ἐπιβ., das zwar den *accuſat.* der Sache bey ſich hat, aber doch meiſtens auch den Nebenbegriff von *ſchlechtrer* Art, und daher *trachten* heiſst, *ſtreben* nach etwas *heimlich* oder *unrechtmäſsig*; wovon die erſte Bedeutung hier allenfalls mir mehr beliebte, als dem Herodian eine ganz neue anzuhenken, als wenn es hier bedeutete, *ſchlechtweg* nach etwas *trachten*, ſtreben, ſich zu verſchaffen ſuchen, und ſo viel, als das Lat. *appetere*, affectare, u. ſ. w.

S. 155. zu E. iſt bey 3, 14, 13. e. offenbar Stroths Vorſchlag, L. 146. N. 4. — aber S. 138. Z. 15. bey 3, 15, 11. nur Polit. befragt, — S. 141. Z. 3. v. E. wieder Sylb. — und Steph. S. 143. Z. 10. v. E. zu 4, 2, 14. i. L. 153. N. 3 — aber S. 146. Z. 5. v. E. bey §. 21. eb. nach Sb. und L. 154. N. 8. eines von zweyen *adv.* weg, — S. 152. Z. 2. die alte Sache geſchützt bey 4, 5, 11. i. L. 162. N. 4. — S. 153. Z. 10. v. E. weg πάσης, ohne Noth, bey 4, 6, 2. i. L. 164, N. 1. — Bey S. 155. Z. 8. f. zu 4, 7, 2. p. 897. L. 166. N. 1. nicht nur die alte Lesart εὐθὺς ausgedrückt, von weitem, als ein *adiect.*, ſondern auch für den Caracalla auf der unrühmlichen Seite, und ſo auch das folgende Glied εὐθίκτως, welches letzte wenigſtens die Wörterbücher nur von der guten Seite kennen.

Bey S. 158. Z. 3. zu 4, 8, 6. p. 916. L. 169. N. 3. der Periode zerſchnitten, und folglich ein ander Hülfswort (*muſsten*) zugeſetzt, — auch bey S. 160. Z. 4. zu §. 16. eb. p. 930. nach L. S. 171. N. 10. wovon aber der Wink auf ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ nicht bemerkt, — S. 162. Z. 4. v. E. bey 4, 9, 10. p. 951. das vormalige προὔπαρξ. mit Recht erhalten, L. 173. N. 3. — aber S. 163. Z. 15. bey §. 14. p. 955. weggelaſſen das ἔξωθεν, welches L. 174. N. 4. zum Theile nach meiner Erklärung behielt, wo aber der Sinn der Stelle

im ganzen verkannt ſcheint, und vielmehr dieſer ſeyn möchte. Die Rede iſt nämlich von *der iungen Mannſchaft* der *Alexandriner* §. 13. τὴν ἐν μέσῳ πᾶσαν νεολαίαν; und auch von ihren Aeltern oder ſonſtigen Einwohnern in Alexandria, eb. καὶ ἄτινες ἄλλως παρῆσαν. Beyderley Menſchen waren von den Soldaten des Antonins rings um eingeſchloſſen. Die letztern metzelten alſo *von auſsen* nieder, wer da war, *in dem* äuſsern *Kreiſe*, die Volksmenge ſo gut, als die iunge Mannſchaft. — Eb. Z. 16. iſt das von L. 174. N. 5. beliebte πίπτοντας auch ausgedrückt, ohne Noth, da es füglich nach der alten Lesart noch beſtehen kann, *zogen* alle *vorkommende* an *ſich* and *warfen ſie hinein*. — S. 164. Z. 7. bey 4, 10, 6. p. 964. nur die vorige Lesart mit ihrem *Widerſpruche* nicht nach L. 175. N. 1. geändert, ſondern durch eine nicht richtige Erklärung der Redensart, εὐάλωτα ἔσεσθαι αὐτοῖς, geſtützt „*Die* übrigen *barbariſchen* Völker, *welche* jetzt *unter* der *Herrſchaft* dieſer *beiden* Reiche *ſtünden*, würden *dann* leicht *im* Gehorſam *zu* erhalten *ſeyn*, wenn *jedes* Volk *und* jedes *Heer* ſeinen *eigenen* Regenten *hätte*.“ Denn jene Redensart wird, nach dem Sprachgebrauche, nie geſagt *von* ſchon *unteriochten* oder *Unterthanen*, die man *leicht* im Zaum und *Gehorſam* erhalten *kann*, ſondern von denen, welche noch nicht bezwungen, beſiegt und unteriocht worden, aber *leicht* es *werden* können. Es iſt alſo der Verſtand dieſer Stelle unſtreitig durch eine *Verneinung* zu berichtigen, entweder durch das Ged. ἔπω, oder vielmehr durch das Rsk. οὐχ, oder endlich durch das von mir vorgeſchlagene, dem alten νῦν eben ſo nahe und ähnliche, μή, damit der *Widerſinn* wegfalle auf dieſe Art etwa: *Denn* die *übrigen* barbariſchen *Völker*, welche *bis ietzt* nicht *unter* den *Reichen* derſelben (der Römer und der Parther, und alſo *unter* dieſen *beyden* Reichen) *begriffen*, würden *von* ihnen *leicht* zu *bezwingen* ſeyn, *weil* ſie *nach* Völkerſchaften *und* nach *verbündeten* (vereinigten) *Staaten* nur *regiert würden*. Denn ſo muſs erſtlich das partip. ἀρχόμ. aufgelöſst werden, im Begriffe der *Urſache*; nicht der *Zeit*, dann das Griech. κατὰ nicht vergeſſen ſeyn, daſs es von der *Art* und *Weiſe* gelte, nach welcher etwas eingerichtet iſt. Endlich kann bey der, auch vom Bergl. gewählten, *einfachen* Verneinung füglich, wie von mir geſchehen, das *adverb. temporis*, z. B. ἔτι, das ſo oft fehlt, ergänzet werden, nur in Gedanken. Das iſt, nach der ſtrengſten Kritik, das leichteſte und kürzeſte Hülfsmittel; und ſo wird nur *ein* Wörtchen abgeändert,

νῦν, das man auch nicht einmal beyzubehalten gemüſsiget iſt. Daſs ich überdieſs bey dem particip. auch ein *adverb. reſtringendi* eingeſchoben, *nur*, μόνον, dient nur zur genauern Beſtimmung, und muſs ia ſehr oft von auſsen herbey geholet werden, nicht nur bey den heidniſchen Schriftſtellern, ſondern auch bey den heiligen im Neu. Teſt.

S. 166. Z. 1. bey 4. 11, 5. p. 976. iſt Steph. Muthmaſsung recht verwieſen L. 178. N. 4. — S. 172. Z. 5. bey 4, 13, 7. p. 1010. die Stroth. Ellipſe nach L. 183. N. 1. benutzt, — aber nicht die eb. von Nr. 2. zu §. 8. p. 1011., ſondern Z. 8. gegeben „*dieſer* Tempel *iſt* ziemlich *weit* von *der Stadt* entfernt, *ſo* daſs *es* beynahe *eine* kleine *Reiſe* hin *iſt*“, als wenn μικρᾶς fehlte; und doch ſtand dabey πολύ, welches der H. daher einſchränkte, und nicht ſtreng nahm. — Eb. Z. 8. iſt zu §. 11. unſtreitig L. 183. N. 3. vorgezogen, und mit Recht, und Z. vorl. eb. bey §. 13. i. freylich nach dem Deutſchen ein *compoſ. verbum* zu nehmen geweſen, ohne daſs man das eigentlich genommene errathen kann, — aber S. 174. Z. 3. v. E. bey 4, 14, 6. p. 1027. nichts behalten, weder von L. 185. N., noch vom Gr. Texte das alte ἔξωθεν, und eine Ueberſetzung geliefert faſt nur nach Polit. — S. 175. aber Z. 3. zu §. 8. nach L. 186. N. 2. — und eb. Z. 5. v. E. nach L. eb. N. 4. bey §. 14. p. 1035. nicht verfahren, ſondern nur kurz mit *Flüſſe*, dagegen das ganze Glied περὶ τᾶ παντὸς δὲ entriſſen, da doch L. eb. N. 5. gute Geburtshülfe leiſten konnte, — die freylich nicht ſo ſichtbar daſelbſt S. 187. N. 6. zu des H. S. 176. Z. 4., der bey §. 16. i. einem wieder etwas aufgiebt zu errathen, darüber ich für ietzt nicht nachſinnen will, weil ich noch viel anders vor mir ſehe, und zwar — gleich noch in der folg. 5. Z. bey p. 1037., wo der H. das Comma nach ὑμέτερον und auch das particip. ὂν weggelaſſen, und auch den Fingerzeig der L. A. S. 187. N. 7. — eben ſo nicht den von S. 188. N. 2. zu ſeiner S. 177. Z. 2. bey uns 4, 15, 3. p. 1042., das ich hier überhüpfe, weil ich mehr *Kritiker*, als *Ausleger* und *Dolmetſcher* für ietzt ſeyn mag. So iſt — eb. Z. 13. bey §. 6. p. 1046. durch eine Verwandlung der *ſubſt.* in *adi.* nicht zu erkennen, was H. las, — ergänzt aber S. 179. Z. 6. und 8. mit L. 190. N. 2. bey §. 19. e. — und Z. 12. f. bey §. 20. p. 1061. ſq. bringt er wieder ein Räthſel vor dem, der es Luſt hat aufzulöſen, ohne von L. S. 191. N. 8. etwas zu genieſsen.

Nun kommt mein dritter Band daran, von dem ich wahrſcheinlich muthmaſse, daſs der H. ihn nicht beſeſſen

hat. Denn gleich im Anfange des 3ten Buch. S. 180. wird durch eine andre Wendung das zweyte *πρὸ τότε* übergangen, das ſchon Stroth bezweifelte; aber mit Gewaltthätigkeit an der praep. *πρὸ*; die er wegſtrich; ohne auf ein gelinderes Rettungsmittel zu denken; und weil auch er die Lesart des Ms. Ba. nicht kannte. — Ich gehe alſo auch hierbey vorzüglich dem Leitfaden der L. A., und nur bey ſtrittigen Puncten, nach. — S. 184. Z. 4. iſt weder die Stp. Coniectur nach L. 195. N. 3. angenommen zu 5, 2, 5: p. 38. noch Polit., der doch das Mal ſcharf ſah; aber durch *eine* ſchiefe *Conſtruction* den H. dahin mag verleitet haben „*Wenn* auch *einige* verborgen *blieben*, durch *das Mitleid* derer, *die* ſie *verſchwiegen*, ſo *lebte* man *doch das Iahr über — ohne alle Furcht* u. ſ. w.“ Da muſs ich nun nothwendig zugleich mit in der Auslegung und Ueberſetzung hülfreiche Hand anbieten; und da ich auch für den, mir ſonſt unbekannten, Herrn H. ein freundſchaftlicher Geburtshelfer ſeyn will: ſo wird mein ohnmaſsgeblicher Vorſchlag vielleicht nicht ganz miſsfällig werden. — Recht iſt nach *ἀνεσκολοπ.* ein Punkt angenommen, aber nicht ſo recht die darauf folgende Periode zerſchnitten, die, von *πᾶσα* bis *ἐβασίλευσε* ausgedehnt, nebſt dem Hauptſatze, *πᾶσα ἥ τε Ῥωμαίων πόλις καὶ σχεδὸν ἡ ὑπὸ Ῥωμαίοις οἰκουμένη - ἐν ἀδείᾳ πολλῇ καὶ ἀκόνι ἐλευθερίας ἐβίωσαν*, nur noch mit *einem* Nebenſatze angefüllt, *καθαρθεῖσα πονηρῶν ἀνθρώπων*, der aber mehrere kleine Glieder hat, durch *genitiuos participiorum* ausgedrückt; welche insgeſammt von dem *ſubſtant.* *ἀνθρώπων* abhängen, wovon das letzte Glied, *οἱ δὲ δι' εὐλάβειαν ἡσυχαζόντων*, noch mit einer Beſtimmung oder Ausnahme oder Einſchränkung verſehen, *ἅ τινες καὶ ἔλαθον*, die durch ein *Punct* nach *ἐξωσθέντων* nicht darf getrennt werden; ſondern nur durch ein *Comma*. — Wenn man nun das ſo oft in die Mitte geſteckte *τέ*, das hier nach dem zweyten Worte ſteht, in Gedanken nach *πᾶσα* ſetzt, oder, nach *logiſcher* Ordnung mit andern Sprachen, gleich an die Spitze und vor *πᾶσα* hin: ſo iſt zuerſt die Verbindung der gegenwärtigen Periode mit der vorhergehenden beſorgt. — Und wenn man hierüber das Hauptglied von zweyen *Subiectis*, *πᾶσα ἡ Ῥ. πόλις καὶ σχ. ἡ ὑ. Ῥ. οἰκουμένη*, mit dem *ἐβίωσαν* verbindet, das iſt, mit den ins enge gezogenen Theilen, der *Copula* und dem *Praedicato*, weil es für *ἦσαν* (die *Copula*) *βιῶντες* (das *Praedicatum*) gilt, und den *pluralis ἐβ.* mit dem *ſingulari ἡ πόλις — ἡ οἰκουμ.*, als einem doppelten *collectiuo*, vereinigt; ſo ergiebt ſich folgender Sinn, *Und* die ganze

Stadt Rom; *und* beynahe *der* ganze *unter* den *Römern* ſtehende *Welttheil.* (Erdſtrich, das *ganze* Römiſche *Reich*, — denn das *adi.* πᾶσα muſs freylich in der Ueberſetzung wiederholt ſeyn, da es im Griech. *vor* beyden *Subiectis* ſich befindet, —) *von* böſen *Menſchen* (Böſewichtern) gereinigt, — *deren* (davon) einige *hingerichtet*, andre *vertrieben* wurden, *und* einige, *wenn* ſie *in* verborgen *blieben*, aus *Furcht* ſich *ruhig* hielten, — *lebte* in *völliger* (aller, in der gröſsten) *Sicherheit* (Furchtloſigkeit, *ohne* alle *Furcht*) u. ſ. w. — Freylich hätte bey dem dritten Gliede und *particip.* ἡσυχ. der Schriftſteller eigentlich ſetzen ſollen, τῶν δὲ, εἰ καὶ ἔλαθον. Aber er verſchmiſs ſein τινὲς, das in τῶν δὲ mit lag, und zugleich dieſe *copula* δὲ. in den einſchränkenden Satz mit, und täuſchte wiederum, wie 1, 17, 27., die Ausgeber, Leſer und Ueberſetzer, daſs ſie mit εἰ δὲ einen neuen Satz, eine friſche Periode anfiengen.

Bey S. 184. Z. 7. iſt zu 5, 2, 6. i., ſelbſt mit Bg., aus Polit. das μόνον, wovon ich oben erwähnte, ergänzt, und — eb. Z. 8. v. E. mit Sylb. und L. 196. N. 7. zu §. 10. p. 47. vermuthlich der *plural.* gewählt, aber das *adi.* πολλῷ weg, (wie 198. Z. 3. v. E. bey 5, 6, 16. p. 195) oder mit in *beſetzt*, — ſo auch eb. Z. l. bey §. 12. i. das τὴν μνήμην vermuthlich mit in das einfache Zeitwort gezogen, und — S. 185. Z. 7. bey §. 14. p. 55. L. 197. N. 10. das πρὸς ἀλλήλους weg, und alſo unkenntlich, wozu es gezogen wurde. — aber S. 186. Z. 6. v. E. bey 5, 3, 11. e, L. 199. N. 2. das ἄτω βλέποντες weg, — S. 189. Z. 9. v. E. bey 5, 4, 3. p. 99. das alte προθυμίᾳ wahrſcheinlich behalten, wenigſtens nach dem Index der L. A., vergl. S. 202. N. 1. — bey 197. Z. 5. v. E. iſt zu 5, 6, 8. p. 184. ungewiſs, was beliebt worden, aber ſichtlich πάντα weg L. 211. N. 4. — und eben ſo ſichtlich 198. Z. vorl. zu §. 16. p. 195. nach L. 212. N. 5. nicht nur ὁ θεὸς, ſondern auch αὐτὸς ergänzt, für die deutſchen Leſer freylich.

S. 202. Z. 10. v. E. iſt bey 5, 7, 13. p. 236. dem βασάσας ſein ausgewichen, und darauf Z. 8. p. 237. das beybehaltne ὑπόστασις mit dem Ind. der L. A. gegeben. — S. 204. Z. 2. bey 5, 8, 8. i. L. 218. N. 1. freylich, im Deutſchen wieder, das ἄνω übergangen; — aber 206. Z. 2. zu 6, 1, 1. L. 220. N. 1. δηλωθεὶς auch übergangen — S. 207. Z. vorl. bey §. 11. p. 286. L. 222. N. 4. ungewiſs (ob γενικῶν oder συγγεν.) — eben ſo 213. Z. 11. bey 6, 3, 3. i. L. 228. N. 2. — ingl. 214. Z. 15. bey §. 11. p. 350., und bloſs nach L. 229. N. 9. — aber 217. Z. 6. v. E. bey 6, 5, 3. i.

L. 233. N. 2. das alte ἀρκτῷα, — 225. Z. 15. bey 6, 7, 16. p. 472. das Gedik. τότε L. 241. N. ohne Noth beliebt, — auch 226. Z. 16. zu §. 21. p. 483. nach L. 242. N. 7. — aber 228. Z. 7. v. E. bey 6, 8, 11. p. 502. das vormalige νοῦντα L. 244. N. 5. behalten.

S. 235. Z. 5. v. E. zu 7, 1, 16. p. 564. Stp. Wille nicht befriedigt, L. 250. N. 1. — aber dagegen des Ged. 236. Z. 4. nach L. 251. N. 2. zu §. 17. e. p. 567. weil *keine* Mss. *an* dieſen *Ufern* und Klippen *waren*, — 241. Z. 2. zu 7, 3, 3. i. das καὶ eingeſchoben L. 255. N. 2. — zu §. 10. p. 627. bey S. 241. Z. 3. v. E. nach L. 256. N. 4. mit Ged. — aber zu §. 14. p. 636. ſq. iſt S. 242. Z. 10. ff. v. E., δὲ, ſtatt τὲ, nach πένθος, und im übrigen freye Ueberſetzung (viel nach Polit.) beliebt worden, doch ſo, daſs ὄψις, als ein *nominativ.*, und πενθ., als ein *accuſat.* hervorſticht, und im Ganzen ein guter Verſtand, und ein von dem vorhergehenden verſchiedener Satz, nicht nach Bg., aber mit mir in *poſt obſidionem* p. 637. m. — S. 242. Z. vorl. zu §. 15. e. iſt mit Recht beym Alten geblieben L. 257. N. 6. — auch 244. Z. 14. bey 7, 4, 7. p. 658. L. 259. N. 4. — ingl. 247. Z. 8. zu 7, 5, 12. i. L. 262. N. 6.

S. 249. Z. 8. v. E. zu 7, 6, 8. i. L. 264. N. 2. *konnte* im Deutſchen nichts anders ſeyn, als der neue *dativ.* — aber 250. Z. 11. bey §. 12. p. 714. richtig nach dem Alten verfahren L. 265. N. 3. — mit Polit. aber eb. Z. 15. zu §. 13. p. 716. L. 266. N. 4. — S. 252. Z. 11. v. E. bey 7, 7, 8. i. L. 268. N. 2. gar kein Verbindungswörtchen, wie oft, wenn auch eigentlich im Texte eines vorhanden. — 253. Z. 6. zu §. 11. e. p. 739. L. 269. N. 6. räthſelhaft, auſser daſs ein *adiect.* dazu gekommen „*dem* ganzen *Senat*" — eben ſo 254. Z. 4. v. E. bey 7, 8, 8. e. L. 271. N. 4. — 255. Z. 3. zu §. 10. p. 757. καὶ weg, — wie τὲ καὶ 256. Z. 7. bey §. 20. i. L. 272. N. 10. — und wiederum καὶ 257. Z. 6. u. 4. v. E. zu 7, 9, 5. i. L. 274. N. 2. — auch 258. Z. 9. v. E. bey §. 9. p. 789. ſq. L. 274. N. 5. weg vielmehr ἀξιόμαχον, als ἰσοῤῥ. — aber unbeſtimmt 259. Z. 3. bey βαρέας §. 12. p. 794. L. 275. N. 7. — ſehr klar mit Polit. eb. Z. 5. ſq. bey καταπρ. eb., L. 276. N. 7. e.

S. 261. Z. 3. bey 7, 10, 1. m. L. 278. N. 1. das zweyte Γορδιανοῦ weggebrennt, — aber eb. Z. 12. bey §. 3. e. mit uns deutlich δύο zugeſetzt, — dagegen verkürzt eb. Z. 5. v. E. bey §. 6. p. 821. L. 279. N. 2. — unbeſtimmt eb. Z. l. bey §. 7. p. 825. ſq. L. eb. N. 3. — aber 262. Z. 11. v. E. bey §. 10. p. 832. ein ungewiſſer Zuſatz zu στεῤῥός. L.

280. N. 5. — 263. z. E. unbeſtimmt zu 7, 11, 3. p. 846. L. 281. N. 2. m. — aber 264. Z. 5. mit uns §. 5. p. 849. ohne L.; doch mit L. 282. N. 3. eb. Z. 9. bey §. 6. i. wo im Deutſchen eigentlich die *praepoſit.* nicht kann beurtheilet werden, — eb. Z. 11. v. E. bey §. 8. nichts neues zu finden, — aber deutlich 265. Z. 13. daſs zu §. 14. p. 859. nach L. 283. N. 7. ohne Noth geändert worden, — eb. Z. 15. f. nicht zu beſtimmen bey §. 14. p. 861. L. eb. N. 8. — ingl. aus dem Deutſchen eb. Z. 11. v. E. zu §. 15. i. L. eb. N. 9. — auch eb. Z. 4. v. E. zu §. 17. i. doch mit Polit. im v. ὡπλισμ. — aber 266. Z. 3. zu 7, 11, 18. p. 865. unbeſtimmt, wenigſtens nach L. 284. N. 10. Index; — 266. Z. 9. zu p. 867. nichts zu finden, auch des Polit. Zuſatz nicht, — aber mit dem 267. Z. 13. zu 7, 12, 7. e. L. 285. N. 3. — nicht ſo eb. Z. 5. v. E. zu §. 11. p. 879. ſondern mit Bergl. bey δώματα, wie oben S. 32. Z. 5. zu 1, 12, 16. p. 517.

S. 270. Z. 3. v. E. zu 8, 1, 11. m. L. 289. N. 4. mehr nach dem alten κοιναῖς, — 271. Z. 9. bey §. 13. p. 919. ſq. L. 290. N. 6. nichts beſtimmendes, — aber 272. Z. 9. bey 8, 2, 7. p. 930. L. 291. N. 2. mehr mit Stp. und Bergl. — eb. Z. 6. v. E. ff. bey §. 8. p. 932. ſq. nichts zu erkennen, als der alte *ſingular*; im παρῆχε, — aber ſichtlich 273. Z. 1. zu §. 16. p. 944. L. 293. N. 7. das Polit. und Sylb. παραδῷ. — 276. Z. 5. v. E. nichts, als im Deutſchen die Benennung *Belis*, nach Scheid 8, 3, 19. p. 1139. i. — aber 277. Z. 6. v. E. zu 8. 4, 4. p. 977. deutlich das vormalige πυλίσι, nach Sylb., vorgezogen dem Gedik. L. 296. N. 2. — aber 278. Z. 13. bey §. 9. p. 984. L. 297. N. 6. mehr das richtige Stp. ὑπερβ. — dagegen eb. Z. 7. v. E. bey §. 11. p. 989. L. 298. N. dem Ged. gefolgt, und zwar mit Weglaſſung etlicher Worte. — 279. Z. 1. ff. zu §. 14. p. 994. nichts, als etwa der richtige *ablativ.* ςεφάνοις mit uns; L. 298. N. 9. ſq. — 280. Z. 13. bey §. 26. p. 1007. L. 299. N. 12. zwar das ἑλόντες übergangen; doch Ged. Vorſchlag; — aber eb. Z. 20. zu §. 27. p. 1010. merklich das alte Stp. πεπηρωμ., auch nach dem Index der L. A. — eb. Z. 6. v. E. unkenntlich bey §. 28. p. 1013. was bey ἐφ' ἑαυτ. beliebt; — aber offenbar 281. Z. 1. bey §. 29. p. 1015. nach L. 300. N. 13. und Gedik. verſetzt, —, eb. Z. vorl. bey 8, 5, 5. i. zwar das ſubſt. ὀργῇ ausgedrückt, aber vermuthlich weil es im vorhergehenden §. im Deutſchen nicht angebracht war; L. 301. N. 2. — 282. Z. 6. v. E. bey §. 12. i. ſtatt τῇ „*denn*“ wahrſcheinlich beliebter Freyheit wegen, — eben-

ſo dagegen eb. Z. 3. bey §. 13. p. 1033. ἐπεὶ weggeblieben, — aber 283. Z. 12. v. E. iſt bey §. 18. e. dem alten προστροφὰς dadurch noch die letzte Hülfe angethan, daſs es in die Mitte hinauf verrückt wurde, zu νόσῳ, zu dem es ſich freylich allenfalls noch ſchickt. Aber dahin wollte vielleicht Herodian es nicht gezogen wiſſen, ſondern zu dem nächſt vorhergeſetzten Gliede, weil er es eben an dieſes ankettete. — 285. Z. 15. zu 8, 6, 5. der Steph. *plur.* θεοὺς ausgedrückt, — und eb. Z. 15. das ὤνιον recht zum folg. gezogen, auch nach der Forderung der L. 305. N. 1.

S. 286. Z. 7. f. iſt zu 8, 6, 10. p. 1060. ſq. die Sache bey οἷς mit Gewalt entſchieden und durch Wegſchaffung nicht nur dieſes *pronom.*, ſondern auch mit *bloſser* Verwandlung des vorhergehenden *particip.* ὁδοιπ. in das *tempus finitum*, weil Stroth wenigſtens nicht befragt wurde, — 287. Z. 22. bey §. 17. e. der ſtrittigen Sache mit χωρίῳ ohne *praepoſ.* ausgewichen durch eine freye Redensart, wo das *an* dem *Orte* doch noch Statt fand, und der Kritiker immer noch in Ungewiſsheit gelaſſen wurde, was beliebte, weil im Deutſchen die *praepoſit.* unerläſslich, — ſo wie eb. Z. 6. v. E. bey 8, 7, 1. p. 1073. das im Deutſchen vermiedene τὲ des Stp. Verſetzung unnöthig macht, — deſſen Wille aber eb. Z. 3. v. E. freylich im Deutſchen bey §. 2. i. durch Zuſatz des *pronom.* „*nach* ihrer *Sprache*" muſste befriedigt ſeyn, — 288. Z. 15. iſt bey §. 6. p. 1080. mit Recht das Alte wider Stroths Zumuthung behalten.

S. 288. Z. 4. v. E. zu 8, 7, 8. p. 1082. ſq. iſt der L. 308. N. 2. Leſart nicht beygefallen worden, aber vielleicht der Strothiſchen, wiewohl wiederum weggeräumt wenigſtens καὶ νῦν, — 289. Z. 5. v. E. iſt zu §. 16. e. das πρὸς τὴν χρείαν *nach* unſrer *Interpunction* zum Nachfolg. gezogen, auch ſichtbar das του ohne *Circumflex*, aber das πρὸς τὰ καλοῦντα unmerklich, — auch 291. Z. 14. f. bey 8, 8, 3. p. 1104. e. ſq. das ἐφεδρεύειν αὐτοῖς und auch εἰ, wofür, nach dem Deutſchen nämlich, bloſs Polit. geliefert wird, und ὑπώπτευον, μή (τινι) δόλῳ ἀποζωσθῶσιν, und auch mit ihm weggelaſſen ἅτε παρόντες. — 292. Z. 8. bey §. 9. i. kann nach L. 312. N. 2. gegeben ſeyn: doch iſt das Hintertheil des Schiffes zerſtückt, — eb. Z. 12. zu §. 10. i. iſt mit Recht der *plural.* αὐτῶν wider Polit. und L. 312. N. 3. behalten, — eb. Z. 1. bey §. 14. p. 1122. mit Polit. und Berg. nach ἐξέλκουσι ein Comma angenommen, auch darauf das ἀποσκωπτ. τοὺς λ. im Stp. und Bergl. Sinne gut gegeben mit „*als* vom *Senat* erwählte *Kaiſer*" 293. Z. 1. — wo

Z. 7. v. E. bey §. 18. i. durch die freye Zerſchneidung der Periode, freylich die Stp. Zugabe entbehrlich.

So wäre denn auch dieſe ſo ſchwerhältige Recenſion auf der kritiſchen Seite vollendet. — Weil aber der Herr H. oben in der Vorrede ſelbſt einige Winke zur Verbeſſerung ſeiner Arbeit annehmen zu wollen ſchien: ſo will ich hier noch eine Zugabe beyfügen, die auf *Auslegung* und *Ueberſetzung* gerichtet iſt und Bemerkungen enthält, die ich zugleich bey kritiſcher Durchgehung ſeines Werkchens niederſchrieb.

Ohne Tadel iſt es, wenn in den Text gleich einige erläuternde Sachen oder Perſonen, mit oder ohne Einſchluſszeichen, eingeſchoben worden, um dem ungelehrten Leſer eine Erleichterung zu verſchaffen, S. 3. Z. 8. v. E., S. 5. Z. 1. (L. A. 7. N. 3.) 25. Z. 17. (L. 30. N. 8.) 26. Z. 9. v. E., S. 39. Z. 7. v. E., was ich in meiner N. zu 1, 15, 9. p. 651. m. auch ergänzte.

Zu berichtigen aber möchten etwa folgende Stellen ſeyn, eb. S. 39. Z. 3. „eine Gallerie rings *um* das Amphitheater" wenigſtens „*rings im Amphith.* herum" nach der Zeichnung, die ich bey 1, 15, 5. p. 642. m. einrücken lieſs; weil ſonſt der Leſer ſich die Sache *auſser* dem Amphith. denken möchte. — 41. Z. 13. bey 1, 15, 19. p. 673. „*und* auf *die* Baſis *die* kaiſerlichen *und* väterlichen Titel: *aber* anſtatt u. ſ. w." wo im Griech. das erſte geläugnet wird, ἐχ ὡς λ. und das *aber* den Miſsverſtand nicht genug hebt. — 156. Z. 2. ff. „er lieſs *ſein* blondes *Haar* lang *herabhängen* und es nach Art der Germanier ſcheeren" wofür es nach 4, 7, 4. e. auch ſchon nach Stroths N. ganz anders künftig lauten wird; beſonders mit Bergl. Beyſtand. — 283. Z. 2. f. bey 8, 5, 15. kann nach eben dem verändert werden.

Daſs viel gut getroffene Stellen beym H. anzutreffen, wird niemand läugnen, z. B. S. 213. Z. 3. v. E. zu 6, 3, 8. Aber mir ahndet doch, es werden einige Kenner des Griech. Textes ſich des Urtheils, oder wenigſtens des Gedanken, kaum erwehren können, daſs der Herr Verfaſſer als *ein* Deutſcher *Politian* gerühmt werden müſſe, weil er ſich *durchaus* zu frey verhalten. Von der Art iſt, daſs S. 292. Z. 1. Herodians beſonders aufgetragener Gedanke 8, 8, 7. p. 1110. in die Erzählung verwiſcht worden; das freylich der Geſchichtſchreiber bisweilen ſelbſt thut, wie eb. §. 14. e. p. 1126. wo der H. auch willkührliche Veränderung mit ἀλλὰ vornahm.

So viel, als man vom Urbilde treffen oder beybehalten kann, eine zuverläſſige Anforderung! So würde ich bey 4, 7, 14. *καὶ γὰρ ἦν θαύματος ἄξιον ἐν μικρῷ πάνυ τὰ μέγεθος σώματι γενναίων πόνων ἄσκησις τοσαύτη*, ſtatt des H. 157. Z. 2. ff. „Und eine ſolche Stärke und Erduldung der ſchwerſten Arbeiten war auch in einem kleinen Körper etwas bewundernswürdiges“ mehr in der *Ordnung*, in der *Kürze*, und in dem *Wortſpiele* und rhetoriſchen Oxymorum, und endlich in *einzelnen Wörtern*, mich genähert haben, etwa ſo. *Denn* es *war* in *einem* an (von) *Länge* (Gröſse, Statur) *ſehr* kleinen *Körper* eine *ſo* groſse *Erduldung* (Index der L. A.) *ſchwerer* Arbeiten *bewundernswürdig*.

Daſs der H. hier und da nicht ſo richtig trifft, als der in der Leipz. Ausg., beweiſe ich, der Kürze wegen, nur aus S. 33. Z. 9. L. 38. N. 2. zu 1, 13, 4. wo *ἄχεται* das nicht bedeutet, was der H. dachte.

Und wie der H. zu frey handle, beſonders durch Weglaſſung einzelner oder mehrerer Worte, wird er ſich ſelbſt überzeugen, auſser S. 217. 5. K. zu Anfang gleich 6, 5, 1., auch, bisweilen in Vergleichung mit dem Leipz., als S. 6. Z. 18. (1, 3, 12. e. *τοῖς ὅπλοις*) — 7. Z. 16. (L. 10. N. 3. 1, 4, 7. e.) eb. Z. 5. v. E. (§. 9. p. 108. *ἑνὸς*,) — 8. Z. 6. (L. 10. N. 5. §. 12. p. 115. *διατελοῦσιν*) — eb. Z. 18. (§. 14. p. 121. *τῇ ἐμῇ μ. χαρ. τὰ μεγ.*) — eb. Z. 23. (§. 18. i.) — 9. 4t. K. Z. 2. (L. 12. N. 1. 1, 5, 1. p. 136.) — 16. Z. 16. (L. 20. N. 10. 1, 7, 10.) — 25. Z. 4. (L. 29. N. 7. 1, 10, 8. p. 395.) — 26. 10t. K. Z. 6. (L. 31. N. 2. 1, 11, 2. p. 421.) — 34. Z. 5. f. (L. 39. N. 6. 1, 13, 8. 547.) — 40. Z. 7. (1, 15, 11. p. 656. *ὁρμῇ τοῦ βελ.* etc.) eb. Z. 16. f. (L. 46. N. 5. 1, 15, 13. *δι' αὐτὸ τοῦτο*) — 45. Z. 3. (1, 17, 8. e. *παῖζον*) — eb. Z. 3. v. E. (1, 17, 16. i.) — 85. Z. 4. (L. 94. N. 1. 2, 12, 5. p. 368. *τοῖς πραγμ.*) — 94. Z. 10. (L. 103. N. 4.) — 127. Z. 10. L. 137. N. 6. — 138. Z. 9. L. 148. N. 4. — 184. Z. 7. L. 196. N. 4. — 195. Z. 5. v. E. L. 209. N. 9. — 196. Z. 4. v. E. L. 210. N. 1. — 197. Z. 7. L. 210. N. 2. — 204. e. ſq. L. 219. N. 6. — 237. Z. l. L. 252. N. 2. — 276. Z. 7. L. 295. N. 6. — 278. Z. 13. u. 6. v. E. L. 297. N. 6. 298. N. 8. — 292. Z. 5. u. v. E. Z. 7. 5. (L. 312. N. 6. 313. N. 5. 8, 8, 8. p. 1113. *προτεῦ. ἀξ.*) — 293. Z. 11. (8, 8, 15. *ἀφικνοῦμ.*) — eb. Z. 9. v. E. (§. 17. p. 1130. wo *αὐτοὶ* einen beſondern Nachdruck und Empfehlung ihrer Sache hatte, — ſie hätten den Gordian gewählt, — *welchen* die *Römer* ſelbſt *erzwungen*.)

Mutato rurſus ſermone, ſubiicimus

Supplementa quaedam

ad res propoſitas, vt quaedam proferamus, vel tardius reperta, vel ſupra non ita commode dicenda. Igitur

I. ad *Codices*

noſtros, quos ſupra deſcripſimus, in libello inſcripto „*Ueberſicht* der *Oerter*, wo die bekannteſten griechiſchen Schriftſteller gelebt haben; und Grundlage zur Geſchichte der *Bibliotheken*, wodurch jene in *Handſchriften* ſind erhalten worden; entworfen von *Friedrich Eckard*, — Gieſen — 1776." reperiuntur, (praeter p. 15. m. „zu Rom — 137 — 61. — *Herodianus*, aus Alexandria, — p. ſq. i. — 240. Herodianus") quoque p. 42. m. „Zu Venedig — Der *Markusbibliothek* ſchenkte 1469. der Cardinal Beſſarion 533 Handſchriften, — 1740. erſchien das Verzeichniſs aller — 657 — Griechiſchen Handſchriften, durch Ant. Maria Zanetti und Ant. Buongiovanni, in folio. Hierin ſind folgende weltliche Schriftſteller, — (p. 45. e.) *Herodian* 389." qui numerus conſentit cum illo allato a nobis bis, in fronte Excerptorum e Codd. et ad calcem Excerpti e Cod. Ven., vbi tamen et praemittitur „Codex CCCXC" quae conciliare non poſſum.

II. ad *Editiones*

porro repetimus haec, 1) ex Oxon. Praef., vbi ponebantur — Lugduni 1611. in 8. — quae nulla reperta eſt nobis, ſed 1624. 8. vt ſupra iam dedimus, — it. Parei — Francofurti ad Moenum, 1630. in 8. — quae. e noſtra quidem recenſione et e loco prodito, quo excuſa, potius habuit annum 1627.

2) e libro, qui inſcribitur „*Bibliothek* der griechiſchen Literatur — von Ioh. Chriſto. Fried. Schulz — Gieſſen — 1772. (p. 115. e.) — *Herodian:* Leben: ums Iahr Chr. 238. — Schrift: Geſchichte der Kaiſer, von Mark Antonins Tode an, bis auf den jüngern Gordian, in VIII. Büchern. — Ausgabe: von I. H. *Bökler*, 8. 1672. — Ueberſetzungen: Lateiniſch, von Angel. Politian, Straſsburg 1513. 8. Teutſch, von Holberg (?) Koppenhagen 1747. 8. Holländiſch, von Coornheert, Arnheim 1614. 8."

3) ex epiſtola Tromleri „d. 22. März 85. In den Erf. gel. Z. d. I. S. 48. leſe ich, daſs Hr. Seliger an der groſsen

Schule zu Potsdam eine Bibliothecam Gr. Puerilem, und darin auch den Herodian zweckmäſsig bearbeitet, herausgeben will. Die gel. Welt zweifelt faſt, daſs Sie mit Ihrem Herodian noch ans Licht treten werden." Haecne poſtrema, an et plura fuerint in Ephemeridibus illis, ignoro, quoniam Erfurtenſem plagulam, ſextam numero anni nominati, non amplius inter caeteras reperio. Sed hoc ingenue fateor, adhuc de *Seeligeri* (qua ratione ſcriptum nomen prodidit Index Erfurt. Ephem. illius anni) Bibliotheca mihi innotuiſſe nihil. — Nec

4) nouimus, qui alii particulas Graeci Herodiani ſeparatim editas tractarint, praeter Gesnerum et Strothum in Chreſtomathiis Graecis, quorum duumuirorum operas iam per opus ſuis adhibuimus locis. — Nec

5) ſcimus alios, qui Herodianum Notis illuſtrarint, praeter eos, quos opus continet ipſum, in cuius hoc Tomo quarto et conſpiciuntur nominatim Voëtii illae in primum Noſtri librum Notae, quarum de pretio facile iudicium erit lecturis. — Tum

6) excerpimus ex epiſtola b. Strauſſii „Zeiz, — d. 12. Febr. 1771. Am letzten Sonnabend bekam ich auch die beyden Bücher aus der Bibliothek unſeres Stiftes. Bald hätte ich die Aufl. Baſ. 1549. nicht geſendet. Es iſt nur Politiani Verſion. Aber den Verdacht der Undienſtfertigkeit zu vermeiden, ſende ich dieſen *Folianten* mit. Vielleicht kann er Ihnen in anderer Abſicht dienlich ſeyn." Qualem huius et anni et formae non meminimus ſupra memoratam, ne in ipſius Strauſſii recenſione librorum Cizenſ. biblioth. ſuperiore; vbi adeo et alia nominata „fol. Baſil. 1535." Res non viſa mihi eſt tanti, vt ſuper ea ſcriberem ad Fratrem meum. Fuerit error, pro Bonon. 1493. etc. — Sed

7) ex alia epiſtola eiusdem Strauſſii „Reichenbach am 17. Nov. 1774. Herodian iſt nur mit der Vorrede des Menantis herausgegeben worden. Der ſel. Senior in Hamburg, D. Fr. Wagner, nebſt zween andern, nachherigen geſchickten Schulmännern, Hr. Zopfen, Direct. in Eſſen, und Hr. Fend — wo der geweſen iſt? — das kann ich jetzt nicht ſuchen, — hat die Ueberſetzung gefertiget. Es ſteht auf dem Titel zum erſtenmal. Aber man hat eine deutſche Ueberſetzung, deren Verfaſſer Boner heiſst, wel-

che noch im 16. Jahrhunderte gefertiget iſt: „dieſe iſt aus der lateiniſchen Ueberſetzung des Herodians. Wagner aber hat ſie aus dem Griechiſchen zuerſt überſetzt." — Quae vere dicta ſunt, et ipſa Menantis Praefatio p. 11. ſq. confirmat, in primis „ich finde alles, was ich darinnen geleſen habe, mit einem deutlichen — Stylo vorgetragen."

III. *Leisneri Notata*

in fronte Oxon., quae ſic habebant.

„I. Conſultum foret, Herodianum ita edere, vt, quibus Conſulibus quidque geſtum ſit, in margine notetur.

II. Ad Herodiani varia loca cf. 1) Vignolii diſſ. de anno primo Imperii Severi. Alex. — Io. Vignolius in diſſ. 2. Apolog. de anno primo Alexandri Seueri Aug. c. 10. exhibet tabulam chronologicam accuratam annorum ſexaginta, quos Herodianus perſequitur ab anno Chriſti 180. ad 239. — v. Opera S. Hippolyti T. 1. p. 203. per I. A Fabric. Hamb. 1716. fol.

2) Numismatum Antiquor. Sylloge Londin. 1708.

3) Witzleben in diſſ. de tribus antiq. numis Plautillae, Caracallae et Gallieni Hal. 1740.

4) Raymundi Duellii Lucubratio epiſt. ad Io. Ant. de Boxadoras p. 27.

5) Diſſ. Ph. a Turre de Beleno, quae eſt in Monum. vet. Antii p. 282.

III. De verſione Politiani v. ipſe Politianus in epiſtola ad Andream Magnanimum et Innocentii VIII. epiſtolae binae, quibus et Politiano et Laurentio Medici gratias agit pro Herodiano. Leguntur inter Politiani epiſtolas VIII, 2, 3.

IV. Interpres Herodiani Germanicus, Menantes ſ. Hunoldus, cuius certe eſt praefatio, Herodiano germanico praemiſſa, (qui tamen, vt ante e Strauſſio recordamur, habet alios interpretes,) in bibliotheca noviſſima obſeruationum et recenſionum, quae Halae Sax. latine in 4. edi a. 1718. coepit, ſect. IV. p. 156. ſq. nonnullos in Politiani interpretatione velut corporis pulcherrimi naeuulos, nimiamque omittendi licentiam reprehendere non dubitat. (Quae et ipſa vera ſunt

adeo, vt, poſt Leisneri comparationem Politiani cum Berglero, in Proluſione inſtitutam, ne verbum quidem in Politianum faciamus, nec inquiramus, vnde et quando coeperit eius verſio expleri, cuius rei veſtigia compluria ſunt in verſione ad latus poſita in ed. H. Steph.)

V. Herodiani cuiusdam mentionem facit Inſcriptio apud Pignorium de Seruis p. 246. et Bitiſcum ad Sueton. Claud. 44. p. 721.

VI. Meminit et Herodiani Procopius Hiſt. Arcan. c. 5. v. Mascov. *G. d. D.* T. II. A. 19. p. 131. et *Allgem. W. Hiſt.* P. XII. p. 511."

Quibus

IV. *Adiumenta quaedam*

ad Herodianum alia et locis iſtius certis profutura haec a me adduntur, per titulos librorum nunc quidem ſolos, vt aliis copia fiat introſpiciendi. Sunt ergo

1. Bibliotheca Bremenſ. Faſc. 1. p. 93. de Aeſculapio Pergami culto (ad 4, 8, 8. ſq.)
2. Comparatio Iuliae cum Iocaſta Act. Erud. 1699. p. 349. (ad 4, 9, 5.)
3. Walſechi de Elagabali Tribunitia Poteſt. v. Act. Erud. P. 3. 1712. p. 187. et
4. Helagabali anni imperii ἕκτος an τέταρτος Act. Erud. 1716. p. 123. (ad 5, 8, 19.)
5. De Elagabali imperii tempore Act. Erud. 1712. p. 187.
6. De bello ab Alexandro contra Artaxerxem moto Act. Erud. 1702. p. 489. (ad 6, 2. ſqq.)

V. *Miſcella quaedam*

! certa Herodiani loca illuſtranda,

1. e Camerarii Operis horarum ſubciſiuarum, ſecundum quidem centuriarum ib. ordinem, — 1, 8. Minima quaeque interdum maximum auxilium contra hoſtes praebere, p. 65. e. de animalculis in obſidione adhibitis „Idem accidit Seuero Imperatori, vt refert Herodianus in expeditione contra Atrenos l. 3." (3, 9, 10.

e Vers. Pol. tantum,) — 1, 65. Subditos plerunque imitári Principum mores p. 295. ſqq., non laudato quidem Noſtro 1, 2, 8. at in poëtarum locis etiam illo Claud., p. 297. m. nec 3, 96. p. 357. e. ſqq. — 1, 77. Clamorem militarem in praeliis magnam efficaciam ad terrendos hoſtes habere p. 352., rurſus non tacto Noſtri loco 2, 10, 12. e. nec 4, 15, 2. at more tamen Parthorum p. 354. e. — 1, 80. Leuiſſimam occaſionem saepius ad maximas res perficiendas ducem ſe praebere p. 369. m., „At Seueriani, vt apud Herodianum legimus" ſine numeris 3, 3, 9.—13. e Pol. — 1, 83. de lanienis improuiſis p. 388. e. „Eodem modo teſte Herodiano, Parthis improuiſa clades etc." ſine numeris iterum 4, 11, 7. ſqq., re etiam narrata modo breuiter ad ſententiam que, at praeterita ſimili Alexandrina 4, 9, 13. — 1, 92. Simultates inter amicos et conſanguineos eſſe grauiſſimas p. 426. ſqq., non memoratis illis inter Caracallam et Getam, it. Elagabalum et Alexandrum; quanquam perſtrinxiſſet peſſimos illos binos. — 1, 48. de Romanorum virtutibus et vitiis p. 216. e. — 2, 52. Plebeios et ex humili genere ortos, ſi ad dignitates et honores peruenerint, — plerumque ambitione inſolenter ſe efferre, etc. p. 219. ſqq. et 222. m. „Similis hiſtoria de Cleandro extat apud Herodianum rel." ſine numeris 1, 12, 8. ſqq. maximam partem e Pol. — 2, 89. de mira gallinaceorum natura et pugnacitate, non producto Noſtri exemplo 3, 10, 5.

2. ex veteri Excerpto „Hiſtoria et Commentationes Academ. Elector. Theodoro-Palatinae T. 2. P. 1. Tract. 2. de inſcriptione Romana, Moguntiae reperta, quae deleto Commodi imper. nomine inſignis eſt: auctor Andreas Lameius. — „Dio Caſſius und Lampridius erzählen, daſs man mit den Statuen und andern Werken dieſes Kaiſers, nach deſſen Tod, unbarmherzig umgegangen ſey, und der letztere ſetzt hinzu: et nomen eius, alienis operibus inciſum, iuſſu Senatus eraſum eſſe. Davon iſt gegenwärtiger Stein ein Beweis. Der Name Commodi iſt ausgekratzt." Quae referantur ad 1, 14, 17. p. 631. m. et 2, 6, 15. p. 183.

3) e litteris Longolii, Rect. „Curiae ad X. Cal. Iunias (1771.) Gruteri Inſcriptt. excuſſi omnes; nec tamen inde aliquid, quod ad Herodianum facere videatur, niſi p. CCLXII. n. 2.

L. AVRELIO COM
MODO. VICTORI
IVVENES. NEPES
INI
DIANENSES
AERE. CONFLATO
L. D. D. D.

An vero, quod tu forte ambis, VICTORI μονομάχων χιλιων, in me haud ſuſcipio." Quaerebatur quippe de loco 1, 15, 19, e.

4) e libello „Philol. Bibl. Götting. 1770. 1. B. 1. St. S. 63. Ueber den Kaſten des Cypſelus. — ἡ ἀνωτάτω χώρα, die hinterſte ſchmale Seite. So pflegen z. E. die Griechen den Theil eines Landes, der dem Meere am nächſten liegt, τὴν κάτω, und den, der davon am entfernteſten iſt, τὴν ἄνω χώραν zu nennen" quibus firmantur dicta ad 8, 2, 7. e. p. 931. m.

INDEX

GRAECARVM VOCVM IN TEXTV.

Ἀβασίλευτος, paſſ. de perſ. ὁ ϛρατὸς ἔμειναν ἀβασίλευτοι, fuerunt ſine imperatore 4, 14, 1.

ἄβατος, paſſ. de re, ὁ ποταμὸς αὐτῷ ἐγίνετο 7, 1, 17. irremeabilis. — † c. ſubſt. fem. διὰ ἀβάτου ὁδοιπορίας, auio itinere 1, 10, 6. — † neutr. c. gen. ſubſt. rei, ἑαυτοῖς ἐγνωκόσιν ἄβατα τῶν τόπων, quae inuia loca 7, 2, 11.

ἀβροδίαιτος, per neutr. c. artic. p. ſubſt. abſ. εἰς τὸ ἀβροδίαιτον ἐπιδιδοὺς ἑαυτὸν, deliciis 2, 7, 1. delicatam vitam 2, 8, 16. luxuriam 3, 8, 10. 5, 2, 9. ſed c. gen. perſ. τίς γὰρ αὐτοῦ τὸ ἀ. οὐκ οἶδεν, eius luxuriam 3, 6, 15.

ἁβρὸς, de re ἁβροῦ σχήματος, delicato habitu 5, 3, 14.

ἀγαγεῖν v. ἄγειν.

ἀγαθὸς, de perſ. moraliter, ἀγαθὸν βασιλέα, bonum 1, 4, 21. — it. de re, ἐκ τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως, bona conſc. 6, 3, 9. πίϛεως ἀγ. bonae 1, 5, 24. μετ' ἀγ. τῆς ἐλπίδος, bona cum ſpe 4, 14, 17. μετ' ἀγαθῶν ἐλπίδων, (Latt. iisdem) 2, 13, 4. bonae ſpes 2, 4, 11. ἀγαθὰς ἐλπίδας, bonam ſpem 2, 3, 24. 7, 5, 12. ἀγ. τὰς ἐλπ. (Latt. iisd.) 3, 6, 17. Neutr. abſ. ὁ πρῶτός τι δράσας ἀγαθὸν, is, qui prior bene fecit 2, 5, 15. forſan p. ſubſt. ſine ellipſi, aut oppreſſo ſubſt. χρῆμα, qui prior aliquod beneficium tribuit. in opp. τὰ γιγνόμενα, ὡς φαῦλα, μισεῖται, τὰ μέλλοντα, ὡς ἀγαθὰ, ἐλπίζεται, vt bona, 2, 3, 17.

ἄγαλμα, de deorum qualicunque effigie, a) Cybeles, αὐτὸ τὸ ἀ. διοπετὲς λ. ſimulacrum 1, 11, 2. ſed abſ. ib. 3. 9. ſq. b) c. gen. deae, τὸ τῆς Παλλάδος ἀγ. Palladium 1, 14, 7. τῆς Π. τὸ ἀ. Palladis ſimulacrum 5, 6, 7. c) τῆς Οὐρανίας τὸ ἀ. Vraniae ſim. ib. 8. ſed abſ. ib. 11. ſq. d) Iani, διπρόσωπον αὐτοῦ ἵδρυται τὸ ἀ. ſim. 1, 16, 6. e) Elaeagabali, ἄγαλμα οὐδὲν ἕϛηκε χειροποίητον, θεοῦ φέρον εἰκόνα, ſimulacrum, quod dei habeat imaginem, 5, 3, 10. vbi in ſqq. pluribus deſcribitur, diſtinctum ab εἰκ., vt ſit modo de materia ſ. corpore. † f) Solis, τοῦ μεγίϛου ἀγάλματος κολοσσιαίου, εἰκόνα φέρον ἡλίου, ſim. ſolis effigiem gerens 1, 15, 19. g) vniuerſe ἀγάλματα πάντων θεῶν, ſim. 5, 6, 20. τὰ ἀ. τῶν θ. ſim. 6, 1, 6. θεῶν ἀγάλματα λ. 7, 3, 13. θεῶν πατρίων ἀγ. 8, 7, 4. †† infinite, ἐλεφαντίνοις ἀγάλμασι, eburneis ſignis 4, 2, 13. in aedicula conſecrandi imperat., diuorum, an maiorum aut rerum pretioſarum et ſupellectilis genera quaedam. ††† c. gen. perſ. non deorum, ἐς τὸν νεὼν, ἔνθα τὰ σημεῖα καὶ τὰ ἀγ. τοῦ ϛρατοπέδου προςκυνεῖται, ſimulacra exercitus 4, 4, 12. vel caſtrorum, caſtrenſia.

ἄγαν, intra artic. et ſubſt. p. adi. ἀπὸ τῆς ἀ. ἀκρασίας, prae nimia intemperantia 1, 3, 5.

ἀγανακτεῖν, trop. de perſ. abſolute, ἀγανακτήσαντες, indignabundi 5, 8, 12, indignati. ἀγανακτήσασα, indignata 6, 1, 21. † ἠγανάκτουν, indignabantur 6, 7, 8. poſt §. pr. ſyn. ταῦτα τοὺς ἐλύπησε et ſq. εἶχον ἐν αἰτίᾳ. †† c. adiunctis v. ſyn. ἠγ. καὶ λανθανόντως ἤλγουν, τὸν βασιλέα καθῃρημένον, indignab.

8, 7, 6. vbi abſol. vel c. particip. acc. p. inf. vt †† ἠγ., αὐτοὶ ὑπὸ σκηναῖς διαιτώμενοι, ind., quod ipſi - degerent 5, 2, 13. c. nominat. particip ideo, p. acc. et inf. c. coni. ἀγανακτοῦντα, ὅτι δὴ λ. indignantem, quod ſcil. 3, 2, 6. 5, 8, 10. ἀγανακτούντων, ὁ. δὴ λ. moleſte ferentibus, ea ſe pati rel. 7, 12, 6. — ††poſt ſyn. alia v., οὔτε - ἠρέσκοντο, ἐβαροῦντό τε λ. καὶ ἠγανάκτουν, ὅτι ἄρα λ. aegre ferebant, quod 8, 8, 2. cum praepp. ἐπὶ τοῖς - τετολμημένοις ἠγ. ob - ind. 2, 9, 13. ἐπὶ τούτῳ ἀγανακτήσαντες, (ob id) indignabundi 5, 8, 16. ſimul c. adu. ἀγανακτήσας τότε εἰκότως ἐπὶ τῇ λ. indignatus ob 3, 3, 5. † in orat. contracta, δεδηλώκατε, δι' ὧν ἀγανακτεῖτε, ἐφ' οἷς οἱ - ἐτόλμησαν, declaraſtis eo, quod indignamini ob ea, quae - 2, 10, 3. p. διὰ τούτων, δι' ἃ ſ. διότι ſ. ὅτι ἀγ. ἐπὶ τούτοις, ἃ οἱ - ἐτολμ. — †† c. v. ſyn. ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν, - πάνυ ἤσχαλλε καὶ τοῖς ϛρατιώταις ὠργίζετο, quae aegre ferens 5, 8, 15. ἀγανακτήσας πρὸς τοὺς ϛρατηγοὺς iratus ducibus 8, 2, 5. poſt ſyn. αὐτός τε δυςφόρως ἤνεγκε, καὶ ὁ λοιπὸς ϛρατὸς ἠγανάκτησε πρὸς αὐτὸν, grauiter ſuccenſuit ipſi 6, 6, 1. ſq. it. ſyn. ἐχαλέπαινεν λ.. πρὸς ταῦτα ἀγανακτήσας, ea re indignatus 7, 9, 7.

ἀγαπᾷν, (quod iota inf. negat Vig. p. 216. i.) ſenſu A) vulg. de perſ. c. acc. perſ. πάντας - ἠγάπα, diligebat 1, 5, 7. p. quo φιλεῖν §. 12. † τὸν - ἄνδρα εἰδυῖα ἀγαπῶντα τὸν Κόμμοδον, cum ſciret, eum diligere Commodum, 1, 8, 9. p. inf. B) exquiſito c. acc. rei, ἠγάπων τὴν - σωτηρίαν, boni conſulebant ſalutem 2, 13, 20. contenti erant. c. inf. ἀγαπῶν, - ἀπολαβεῖν, contentus, ſi recipiat 4, 15, 20. ἀγαπήσας, - λαβεῖν, contentus, quod acciperet, 2, 15, 8.

ἀγαπητὸς, paſſ. trop. neutr. de re, c. dat. perſ. et inf. ῥύεσθαι αὐτοῖς τὰ σώματα - ἀγαπητὸν ἦν, tutari ipſis corpora - optabile erat 6, 5, 21. ſatis erat iis rel. ſ. contenti erant rel. Sic et

ἀγαπητῶς, c. verbis, ἐκεῖ μένοντες, boni conſulentes illam manſionem 2, 10, 13. p. ἀγαπῶντες ἐκεῖ μένειν, ſatis habentes, ſ. contenti, ibi manere, ſ. ſi ibi man. vel per Lat. adu. *libenter*. — ἀγ. τὰ ἑαυτοῦ φυλάξειν, contentum futurum, ſi ſua defendat, 3, 1, 4. ἀγ. ἔχειν ἕκαϛον τὰ αὑτοῦ, debere contentum eſſe quemque ſuis fortunis 6, 2, 10. ἀγ. ἔχοντες τὰ ἑαυτῶν, contenti, ſi ſua habeant, 7, 8, 8.

ἀγγελία, propr. res nunciata. τῷ παραδόξῳ τῆς ἀγγελίας, inopinato nuncio 6, 9, 1. τοιαύτην ἀγγελίαν, eiusmodi nuncium 1, 4, 20. 6, 2, 7. † res nuncianda, τινὰς ἀγγελίας ἐπειγούσας - παρ' ἐμοῦ φέρων, (quendam) nuncium 3, 11, 14. ſed et Lat. ſic in plur. *nuncii*, de re quoque.

ἀγγελιαφόρος, propr. de perſ. c. gen. perſ. οἱ τοῦ Σεβήρου ἀγγελιαφόροι, tabellarii 3, 5, 12.

ἀγγέλλειν, propr. de perſ. abſ. ἀγγέλλει, nunciat 2, 1, 13. ſc. τοῦτο αὐτῷ, ianitor hero. † παρὰ τῶν ἀγγελλόντων πυνθανόμενος, ex nunciis 2, 9, 3. c. acc. rei, τὰ - ἀγγείλαντας, qui annunciarent 6, 4, 12. ἀγγέλλοντες τὸν φόνον, nunciantes 8, 6, 3. † οἱ τὰ ἐκεῖθεν ἀγγέλλοντες, illarum rerum nuncii 2, 8, 8. qui res illius vrbis huc nunciant. ſimul c. dat. perſ. ἀγγεῖλαι τὰ - τῷ λ. nunciare 1, 13, 1. † ἐκπέμπει τοὺς ἱππεῖς εἰς τὴν Ῥώμην, ἀγγελοῦντας τὰ -, mittit equites illos, vt nuncient rem - populo Rom. 8, 6, 15. qui Bg., ſine commate poſt Ῥωμ., regit v. ἀγγ. c. praep. ſimul c. praep. ὡς δὴ ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῷ τινα ἀγγέλλων, nuncians 3, 12, 2. vbi Var. L. ἀγγελῶν. c. inf. ſolo.

praeſ. οἱ προφύλακες ἤγγειλαν, - εἶναι λ. renunciarunt 8, 1, 9. — ſimul c. dat. perſ. ἐντέλλεταί τινι λ., ἀγγεῖλαι τῷ -, ἥκειν λ. qui nunciaret ipſi, adſit - 3, 12, 14. c. coni. et adiuncto temp. κατὰ τὸ περίοδβρον ἀγγειλάντων τινῶν, ὅτι λ. nunciantibus 6, 9, 4. ſed ſimul c. dat. perſ. ἥκόν τινες ἀγγέλλοντες τῷ -, ὡς λ. nunciantes 6, 5, 14. †† in dupl. rect., c. acc. rei et ſimul c. coni. νίκην - ἀγγέλλοντες, ὅτι τε ἄρα λ. 8, 6, 13. Paſſ. de perſ. τὸ ἀγγελλόμενον τῶν βαρβάρων πλῆθος, multitudini ei, quae nunciabatur, 6, 3, 3. At de re, εἰς περὶ ἀγγελλομένοις λ. 3, 11, 6. — † τὰ κατὰ Ῥώμην ἀγγελθέντα 7, 8, 12. quae nunciata ſunt Româ, ſ. Romae geſta ſ. Romae geſta eſſe. c. praep. p. adu. τούτων παρ' ἐλπίδα ἀγγελθέντων, nunciatis 8, 6, 14. c. dat. perſ. ἀγγέλλεσθαί τι τῶν - ἐκώλυεν αὐτῷ 1, 12, 12. †† De perſ. in nominat. c. nominat. particip. ἀγγέλλεται αὐτὸς - προσιὼν, nunciatur is accedere 2, 12, 1. ἠγγέλλετο ἐπιὼν αὐτὸς, nunciabatur adventare is 4, 14, 2. † ἠγγέλθησαν (οἱ ςρατιῶται) ἀφικόμενοι λ. nunciatum eſt, eos veniſſe 2, 13, 6. ſimul c. dat. perſ. ἐπεὶ ἠγγέλη αὐτῷ - κατειληφὼς τὴν Ῥώμην ὁ Σεβῆρος, vbi nunciatum ipſi fuit, occupaſſe Rom. Seuerum 3, 1, 2.

ἄγγελμα, propr. τὰ - κρυπτὰ ἀγγέλματα, mandata 7, 6, 11.

ἄγγελος, de perſ. abſ. ἄγγελοι ἧκον, nuncii 1, 7, 2. 6, 7, 4. 1, 9, 21. † c. adiuncto ἄγγελοι καὶ κήρυκες δαφνηφόροι διεπέμποντο 8, 6, 18. vbi ἀ. ſint honeſtioris loci, v. κηρ.

ἀγείρειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. ὅτι πάντα ἔθνη - ςρατὸν ἀγείροι, colligerent 8, 5, 15. c. ſyn. τοὺς πανταχόθεν ςρατιώτας ἀθροίσας, καὶ δύναμιν πολλὴν ἀγείρας, copiis coactis 3, 14, 7. Paſſ. c. praep. μαθόντες, δύναμιν ἀγειρομένην ἐπ' αὐτοὺς, copias congregari aduerſus ſe 1, 10, 6. poſt ſyn. ςρατὸν ἐπ' αὐτ. ἀθροισθῆναι.

ἀγέλη, phyſ. de anim., per oppreſſum gen., διδοὺς τὰς ἀγέλας τῷ ςρατῷ, λ. greges 7, 2, 9. ſcil. pecudum, qui gen. aliquis latet in pr. λείας.

ἀγεννής, impropr. ſ. moraliter, de animo, c. adiuncto, ἄνανδρον αὐτὸν καὶ ἀγεννῆ καλῶν, ignauum 4, 13, 3. ignobilem, non excelſum. c. acc. ellipt. νεανίσκον, τὸ σῶμα οὐκ ἀγεννῆ 7, 6, 11. non inualidum. †† ἐκ συνειδήσεως ἀγενοῦς 7, 1, 8. p. vulg. εὐγεν.

ἀγεώργητος, phyſ. paſſ. de re ſ. loco, c. ſubſt. affini fem., et c. adiuncto ſyn. γῆν - ἀγεώργητον καὶ παντάπασιν οὖσαν ἀργὸν, incultum ſolum 2, 4, 12.

ἀγκάλη, propr. ὑπὸ τὰς ἀγκάλας ἄγουσα αὐτοὺς, eos in amplexum adducens 4, 3, 20. intra vlnas.

ἁγνεύειν, moraliter, de Veſtali, caſta eſſe 5, 6, 3. ſq. explic. παρθενεύεσθαι, vivere ſine venere.

ἀγνοεῖν, de perſ. propr. abſ. ἐπιςῆναι αὐτῷ ἀγνοοῦντι, ignaro 6, 8, 15. ſc. τὶ τούτων, ignoranti quid horum. c. adu. βιοὺς, ὡς οὐκ ἀγνοεῖτε, quemadmodum non ignoratis 2, 2, 13. ἠγνόουν, πῶς χρήσονται τῷ πράγματι 5, 4, 16. † c. praep. ὑπὸ νηπιότητος ἀγνοοῦν - παιδίον, inſcius 1, 17, 8. niſi ibi eſt abſ., ignorans, quid teneret in manibus. c. acc. rei, ἀγνοοῦντος ταῦτα, ignorante haec 1, 9, 19. 1, 12, 12. 2, 12, 3. 5, 12, 18. †† ἀγνοοῦντα τὸ, ignorantem 6, 8, 11. qui recte ſic legit, p. vulg. καὶ νοοῦντα. c. neg. οὐκ ἀγνοοῦντες τὰ λ. haud ignorantes 4, 11, 14. 7, 8, 12, 16. ſimul c. adu. οὐδὲν ἧττον ὑμῶν ἀγνοοῦντα με

τὰ λ. me, non minus, quam vos, ignarum 2, 5, 12. c. coni. οὐκ ἀγνοῶ μὲν, ὅτι λ. non ſum neſcius, 4, 5, 3.

ἄγνοια, c. gen. rei, τῶν πραττομένων ἀγνοίᾳ 1, 13, 3, ignoratione. — δι' ἄγνοιαν τῶν τόπων, propter imperitiam 7, 2, 11. ſq. ſyn. δι' ἐμπειρίαν. it. 7, 12, 11. †† ὑπὸ δέους καὶ ἀγνοίας οὐκ ᾔδει λ. metu et ignoratione neſciebat rel. 7, 3, 10.

ἁγνὸς, moral. de Veſtali; c. adiuncto, εἰ παρθένος εἴη καὶ ἁγνὴ, caſta 1, 11, 12.

ἀγνώμων, moral. de perſ. c. praep. μήτ' ἀγνώμονα πρὸς τὸν φίλον, ingratum 3, 6, 3. *unerkenntlich.*

ἀγνωσία, propr. c. praep. διὰ τὴν παρ' Ἑλλήνων τισὶν ἀγνωσίαν 1, 11, 1. ſc. αὐτῆς, τῆς αἰτίας, propter eius apud Graecorum quosdam ignorationem.

ἄγνωστος, paſſ. de perſ. c. adu. et adiuncto, in opp. ἵνα δόξαν ἄρηται, - πρότερον ἄγν. καὶ ἄσημος ὤν, ignotus 1, 9, 12. † ſed abſ. de re, c. ſubſt. fem. ἱστορίαν - ἄγνωστον, ignot. 1, 4, 4. — Neutr. c. adiuncto εἰ τὸ ἡμέτερον ὄνομα πύθοιντο, οὐκ ἄγνωστον οὐδ' ἄσημον παρ' αὐτοῖς ὑπάρχον, ignot. 2, 10, 16. ὡς ἄπιστα καὶ ἄγνωστα εἶναι αὐτῷ τὰ πραττόμενα, incognita 8, 5, 11. per litteras ſcriptas. ſed abſ. c. ſubſt. πράγματα - ἄγνωστα, lites ignot. 7, 3, 4.

ἀγορὰ, phyſ. de loco Romae, vbi concio populi habita; et a magiſtratibus iuramentum fidelitatis praeſtitum, κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς λ. fori 2, 9, 7. ἐπὶ τῆς ἀ. μέσης, in medio foro ib. — εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν προτιθέασι τὴν κλίνην, in vetus forum 4, 2, 8. in conſecratione imperat. quatenus ibi aguntur cauſae et iudicia exercentur, τῶν ἐν ἀγορᾷ οὐκ ἀπείρως ἔχε, rerum forenſium haud imperitus erat 4, 12, 2. ſc. πραγμάτων ὄντων, πραττομένων, λεγομένων, δικαζομένων. Sed trop. προὔθεσαν ὑπὲρ τῶν τειχῶν ἀγορὰν, mercatum 8, 6, 6. ſq. explic.

ἀγοραῖος, de rebus, quae in foro aguntur et exercentur, c. ſubſt. fem. ἔκ τινος ἀγοραίου διαφορᾶς, forenſi 7, 9, 5. c. adiuncto et opp. τὰς πράξεις καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικὰς καὶ ἀγοραίους, - τὰς δὲ στρατιωτικὰς λ. forenſia 6, 1, 8. Neutr. ἀντιδίκους ἐν πράγμασιν ἀγοραίοις, in cauſis forenſib. 7, 7, 7.

ἀγορεύειν, phyſ. de perſ. c. adu. et acc. perſ. it. adiuncto, ὡς προϊόντα κακῶς ἀγορεύειν, - καὶ - σκώπτειν, vt conuitiis inceſſerent 2, 7, 4. καὶ κακ. ἠγόρευε, καὶ δημοσίᾳ - διαβάλλων, καὶ διασκώπτων λ. vituperabat 5, 1, 5. (αὐτὸν) ἐβλασφήμουν καὶ κακ. ἠγόρευον, male dicebant 2, 6, 20. ſed ſolo c. adu. illo, (αὐτὸν) κακ. ἠγ. maledicta in eum dicebant 1, 12, 11.

ἀγροὶ, *agri*, de locis (minus qua conferuntur frugibus; quam habitantur hominibus) extra vrbem, per diſertum opp. πλῆθος, ὅ περ ἔκ τε τῶν περικειμένων πόλεων καὶ ἀγρῶν ἤθροιστο 3, 4, 11. et ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει ἤτοι ἀγροῖς 8, 1, 9. ſed per relationem tacitam εἶναι κενὰ οἰνοφόρα σκεύη ἐν τοῖς ἐρήμοις ἀγροῖς 8, 4, 9. praeced. §. 2. πόλεως, it. τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν νεανίσκους 7, 4, 7. 13. praec. §. 3. τῆς Καρχηδονίας χώρας et §. 8. τὴν πόλιν, it. τῶν ὄχλων πάντων ἐξ ἀγρῶν ἐκεῖσε (εἰς τὴν πόλιν ſ. εἰς τὸ ἐμπόριον §. 5. ſq.) συῤῥεόντων, ſq. πολίχνας τε καὶ κώμας τὰς περικειμένας καταλιπόντων, it. ſq. τῆς πόλεως 8, 2, 10. ſed c. alio ſimul opp. κώμαις τε καὶ ἀγροῖς ἐπιτρέχων 1, 10, 2. ſq. πόλεσι, it. ὅσα εἶχον ἐν κώμαις ἢ ἀγροῖς τοῖς πλησίον, 5, 3, 26. ad caſtra et vrbem, cf. §. 24. τῆς πόλεως - τοῦ στρατοπέδου, et ἀγροὺς καὶ κώμας ἐμπιπράντα λ. 7, 9, 24. poſt pr. §. τὰς πόλεις.

ἀγχιβαθὴς, phyſ. de re, τοῦ ἀγχιβαθοῦς τῶν ἑλῶν ἐπισφαλοῦς ἐσομένου profunditate paludum 7, 2, 11. a neutr. c. artic. τὸ ἀγχιβαθὲς, altitudo, profunditas.

ἀγχίνοια, c. adiuncto, ἐν ὑπολήψει ἦν παρὰ τοῖς ὄχλοις φρενῶν τε καὶ ἀγχινοίας 7, 10, 7. ſolertia, acumen. ὅ περ ἐγὼ προμηθείᾳ πολλῇ καὶ ἀγχινοίᾳ συνεὶς ſagacitate 4, 5, 11.

ἀγχίνοος ſ. ἀγχίνους, neutr. c. art. et gen. rei, τὸ ἀγχίνουν τῆς γνώμης ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο, acumen ingenii in illo (Seuero) 2, 14, 3. i. q. pr. merum ſubſt., per abundantiam gen. τῆς γν. affinis.

Ἀγχίσης, Anchiſes, Αἰνείαν, τὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἀγχίσου, ſc. υἱὸν, 2, 3, 9.

ἄγω, phyſ. de hominibus, c. acc. perſ. εἰς τὴν Ῥώμην ἠπείγετο, ἄγων καὶ τοὺς παῖδας, ducens ſecum 3, 10, 1. 2, 2, 11. ἵππου καὶ τοξοτῶν πλῆθος, adducens 4, 14, 6. δύναμιν ducens 7, 9, 7. — τοξότας συμμάχους ἤγαγεν adduxit 3, 9, 4. ſed c. praep. ἄγων τὸν ςρατὸν σὺν αὐτῷ, duc. 3, 8, 4. τὸν ςρατὸν ἄγων ἐπ' αὐτὸν 3, 1, 2. †† honoris cauſa et in pompa, εἰς τὰ ἱερὰ αὐτὸν ἄγουσι deducunt 2, 8, 10. ἐς τὸν νεὼν ἤγαγον (αὐτοὺς) deduxerunt 5, 8, 14. †† ὑπὸ τὰς ἀγκάλας ἄγουσα αὐτοὺς, eos in amplexum adducens 4, 3, 20. vlnis includens 4, 3, 20. ††† πάντας ἤγαγε, reduxit 3, 4, 17. an pro ἀνήγ. ſ. ἐπανήγ. Porro c. dat. perſ. ſimul ὑμῖν ἄγομεν ἄνδρα, adduc. 2, 2, 16. †† c. v. alio, ἄγων καὶ φέρων τὰ Ῥωμαίων ἅπαντα, agens ferens 6, 2, 14. diripere, pecudes abigere, ſed res vtenſiles, pecunias, rel. portare, et homines abducere. Tum de animantibus, c. acc. rei, τὸ ἅρμα ἦγεν ἑξάπωλον ἵππων 5, 6, 16. trahere. Sed impropr. c. acc. perſ. et praep. τούτους εἰς ὑποψίαν ἄγων, adduc. 1, 8, 4. μηδέ τις τύχης πταῖσμα νομιζέτω, ὅτι (αὐτὴ) με ἐπὶ τοῦτο ἤγαγε 5, 1, 10. euehere. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἦγον (αὐτὸν οἱ ςρατιῶται,) οὔ τι βουλόμενον, adduxerunt 7, 1, 21. c. acc. rei, ἔνθα αὐτὸς διέτριβεν, εἰρήνην ἄγων, agitans, 3, 9, 16. agere, i. colere, ſtudere, ſeruare. c. adu. et praep. δείξαντες, ὅτι ἄρα καὶ εἰρήνην ἄγειν πράως καὶ μετ' αἰδοῦς ἐπίςασθε 6, 3, 12. ſq. opp. καὶ τὰ πολεμικὰ κατορθοῦτε. c. dat. perſ. ἱερομηνίαν ἄγουσι τῷ θεῷ, agitant 1, 16, 3. agere, i. celebrare, inſtituere. c. praep. et adiuncto, ἐπὶ τέλος τε ἀγαγεῖν καὶ ἀνύσαι ταῦτα, ad exitum deducere 2, 10, 4. c. adu. ὅ τι ἂν μέλλοις πράττειν, λανθάνων ἀκωλύτως εἰς τέλος ἄξεις, ad exit. perduces 5, 11, 13. Porro Paſſ., phyſ. de perſ. c. adu. et praepp. ὀχήμασιν ἐπιτεθέντας, ἄγεσθαι νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ὁδεύοντας, ἐξ ἀνατολῶν ἀπό τε μεσημβρίας εἰς Παίονας, abduci 7, 3, 9. adduci. impropr., c. praep. et dat. rei ſ. modi, οὐδέ ποτε ἀφηνιάζουσιν, ἣν μὴ βίᾳ καὶ ὕβρει ἐπὶ ςοίτῳ ἀχθῶσι, eo adacti fuerint 1, 4, 12. de re, πονηρὰ τύχη ἐκώλυσε, θαυμαςὰ ἔργα εἰς τέλος ἀχθῆναι ad exit. perduci 2, 4, 11. Denique Med. de perſ. c. acc. perſ. dupl., ὁ Κόμμοδος γυναῖκα ἠγάγετο Κριςπῖναν, vxorem duxit 1, 8, 9. ſibi *ducere*, proprie, it. c. acc. perſ. vno ἠγάγετο γυναῖκα 5, 6, 2. it. ἀγαγέσθαι βασιλίδα ducere 4, 10, 4. c. adu. τρίτην πάλιν ἠγάγετο 5, 6, 5. c. praep. ἀγαγέσθαι αὐτοῦ τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον, ducere in matrim. 4, 10, 3. ††† c. dat. perſ., alteri vxorem ducere, i. eligere, dare; de patre, ἠγάγετο αὐτῷ γυναῖκα, dedit 3, 10, 10. at de matre 6, 1, 19.

ἀγωγοὶ, phyſ. de re ſ. inſtrum. c. gen. rei, ὕδατος, ductus aquarum 7, 12, 7. aquaeductus.

Hh

ἀγὼν, propr. c. gen. rei, ἀγῶνος τοῦ τῶν Καπετωλίων ἐπιτελουμένου cum celebrarentur ludi Capitolini 8, 8, 5. abſ. ἱερὸν ἀγῶνα τελοῦσι Ῥωμαῖοι Διῒ Καπετωλίῳ, ludos 1, 9, 4. ἐπετέλεσεν ἐπινίκιον ἀγῶνα 3, 8, 16. impropr. c. praep. ὁρῶ οὐ τὸν τυχόντα μοὶ ἐπηρτημένον ἀγῶνα πρὸς τὸ ἄξιον ἐμαυτὸν παρασχεῖν τῆς τιμῆς, certamen 2, 3, 16. ſolicitudo, angor, cura, negotium, labor, it. c. adiuncto δέος καὶ ἀγῶνα οὐ μικρὸν ἐμποιεῖ ταῦτα, ſolicitudinem ib. 13.

ἀγωνίζεσθαι, med. de perſ. in bello, c. praep. μετ' ἀγαθῆς τῆς ἐλπίδος dimicare, 4, 14, 17. ἐκ παρατάξεως certare, 5, 4, 9. ὑπὲρ τοῦ Ἀντωνίνου ib. 15. i. q. pr. et ſqq. §. ὑπὲρ αὐτοῦ μάχεσθ. — c. adu. ὑπὲρ τοῦ Ἀντ. προθύμως, pugnabant ib. 10. †† δύναμις πρὸς τὸ συστάδην καὶ ἐξ ἀντιστάσεως ἀγωνίζεσθαι ἀξιόχρεως, ad confligendum ib. 6.

ἀγωνιστής, in ſcena, τῶν ἐνδόξων ἀγωνιστῶν, actores 1, 9, 6. hiſtrio.

ἀδακρυτί, propr. c. verbis, ſine lacrymis 1, 4, 20. 6, 4, 4.

ἀδεής, de re, c. adiuncto, τὸ κρυπτὸν πρότερον διὰ φόβον μῖσος, ἀδεὲς καὶ αὐτεξούσιον γενόμενον, ſecurum 7, 7, 3. abſ. ἀδεεστέραν - τὴν ἔφοδον tutior. 6, 5, 16. †† neutr. pro adu. ἀδεέστερον ἑκάτερος βιώσεσθαι προσδοκῶν, tutius 4, 1, 4. de perſ. c. adiuncto, εὐθυμότερος καὶ ἀδεέστερος γενόμενος, liberior 6, 6, 13.

ἄδεια, in bonam partem, c. adiuncto ἐν προσχήματι ἐλευθερίας ἀδείας τε εἰρηνικῆς ἔργα πολέμου ἐμφυλίου ἐγίνετο 7, 7, 8. ſecuritas ἐν ἀδείᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ βιώσεσθε 5, 1, 16. 5, 2, 5. ἐν ἀδ. καὶ ἀναιμωτὶ βιωσ. ſecure 5, 1, 9. ἐν ἀδ. καὶ μακαρίῳ βίῳ βιωσ. 2, 4, 17. †† ἄδειάν τε καὶ ἀμνηστίαν ὑπισχνεῖται veniam, 5, 4, 18. — abſ. ἄδειαν ὑπισχνούμενοι, impunitatem 1, 10, 4. poſt δεσμῶν ἐλευθέρους ἀφιέντες i. e. carceribus ſceleratos. †† ὅσα πρότερον ἐπεῖχεν ὁ φόβος ῥήματα, ταῦτα, προσελθούσης ἀδείας καὶ ἐλευθερίας, ῥᾳδίως ἐλέγετο 2, 2, 7. vbi Bg. *licentia*, (cum aeque valeat pro *ſecuritas*, ob pr. ὁ φόβος, cui opp. ἄδεια, libertas et vacuitas a metu, poena, vindicta,) it. in hoc. ὑπηρετούσης ἀδείας τε καὶ ἐξουσίας, 6, 1, 11. vbi ſaltem in partem dr. malam.

ἀδελφή, proprie, abſ. 1, 8, 8. 17. ſed ἰδία 1, 3, 6. πρεσβυτάτη 1, 8, 6. — c. gen. perſ. ἡ πρεσβυτάτη τῶν Κομμόδου ἀδελφῶν 1, 13, 2. 7. Sic et

ἀδελφὸς, 1, 11, 5. 3, 4, 13. 3, 13, 4. 4, 13, 6. † πρὸς ἀλλήλους ἐστασίαζον οἱ ἀδελφοὶ 3, 10, 5. an per emphaſin, i. e. ii, qui fratres erant, et, vt tales, non debebant diſſidere, at ſolebant, de more fratrum; ſed ἀδελφοῖς γνησίοις 3, 6, 4. c. gen. perſ. τὸν ἀδ. αὐτοῦ 3, 13, 7.

ἄδενδρος, propr. de re, χῶραι ἄδενδροι arboribus vacua 7, 2, 10, poſt diverſum τῶν πεδίων et ſq. opp. ταῖς ὕλαις, qualia loca (praeter campos, planities, et agros, τῶν πεδ.) ſunt et valles, convalles, colles et montes interdum.

ἀδεῶς, c. verbis, τὰ ἑαυτοῦ ἔχων, ſecure 2, 3, 19. licenter 7, 8, 20. tuto 2, 6, 7. χρησάμενος ἀδ. τοῖς κελευσθεῖσιν, libere 4, 12, 9.

ἄδηλος, trop. de re, c. adiuncto, κούφοις καὶ ἀδήλοις ἐλπίσι, incerta ſpe 2, 9, 1.

Ἀδιαβηνός, Adiabenus, habitans Adiabenen, regionem prope Aſſyriam, Ἀδιαβηνῶν χώραν 3, 9, 3.

ἀδικεῖν, abſ. δοκεῖ τὸ νικῆσαν, pars victrix iniuriam intuliſſe putatur 4, 5, 4. μικρᾶς προφάσεως δεόμενος εἰς τὸ ἀδικῆσαι, ad iniurias inferendas 3, 8, 6. vbi aor. pro praeſ. ſed proprie in hoc, ὡς μὴ δόλῳ παρασπονδήσαντες ἠδικήσατε, quod non dolo violantes fedus iniurii fueritis, 4, 14, 18. vbi videtur eſſe c. ad-

iuncto modi per particip., vt c. quodam opp. ἐκ τοῦ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλ' ἀμύνασθαι, ὑπάρχει τὸ εὔελπι, ex eo, quod non infertur iniuria, ſed propulſatur, 6, 3, 9. Porro c. acc. perſ. et nominat. modi, it. c. adu. πίστει γνώμης, ὅτι μηδένα ἑκὼν ἀδικήσει ποτὲ, quod neminem vltro eſſet laeſurus, 2, 4, 5. quod ἑκ. tractabat Bg. pro adu. c acc. rei ſ. modi, pr. κατὰ oppreſſa, φόνος ἐγένετο καὶ μηδὲν ἀδικησάντων ἀνθρώπων, etiam inſontium hominum 7, 7, 6. ſ. etiam hominum, qui nihil deliquiſſent; vbi proprie deeſt prior acc. perſ. μηδένα ſ. τινὰ, et hominum, qui nulla re ſ. nullo modo quenquam laeſiſſent ſ. iniuria affeciſſent. c. vtr. acc. tali, rei ac perſ., ſimul, γέροντος, μηδὲν αὐτοὺς ἀδικήσαντος, ſeni innocenti 7, 5, 9. qui nullo modo ipſos laeſiſſet. c. praep. τὸν περὶ τὰς σπονδὰς καὶ τοὺς ὅρκους ἀδικήσαντα βασιλέα, qui fedus et iusiurandum temerauerat, 4, 15, 17. ſ. erga fedus - inique fecerat, ſ. erga - deliquerat, ſ. in fedus - peccarat. Tum Paſſ. c. adiuncto modi ſ. abl. modi, τὸ ἡττηθὲν τοῖς τοιούτοις ἀδικεῖσθαι δοκεῖ, victa pars in talibus (cauſis, temporibus) iniuriam accepiſſe (laeſa eſſe) putatur 4, 5, 4. abſ. συκοφάνται ὑπὸ τῶν ἀδικηθέντων ἀνῃροῦντο, ab iis, quos laeſerant (a laeſis) 7, 7, 5. θεοὺς τοὺς ἀδικουμένους ἐπεκάλουν, laeſa numina 7, 4, 1. †† ἐθνῶν, οἳ ἀδικούμενοι ἀπέστησαν, nationibus, quae ob acceptas iniurias (laeſae, ſ. quia laeſae erant) 8, 7, 17. per ſyntheſin, pro ἃ, ἀδικούμενα, ἀπ.

ἀδικία, c. gen. rei, τὸ φιλοχρήματον ἐξ ἀδικίας φόνων, ex iniuſtis caedibus 3, 8, 14. pro adi. ἐξ ἀδίκων φον.

ἄδικος, proprio ſenſu ac forenſi, de re, c. ſubſt. fem. ἄδικον εὐπορίαν χρημάτων iniuſtam 2, 3, 23. τὸ ἄρχειν ἀδίκων ἔργων, prius laedere 6, 3, 9. ſ. iniuſtas res incipere, priorem facere, iniurias prius inferre, it. ἄδικον (ἐστὶ) τὸ ἄρχειν ἔργων πονηρῶν, iniuſtum eſt 3, 6, 9.

ἀδίκως, c. verbis, c. adiuncto, οὓς ἀδ. καὶ παρὰ τοὺς ὅρκους ἀνῃρῆσθαι, nefarie 4, 14, 14. abſ. τοῖς ἀδ. κατακριθεῖσι, iniuſte 7, 6, 7.

ἀδόκιμος, de perſ. ἀνδρῶν ἔκ τε τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ ἱππικοῦ τάγματος οὐκ ἀδοκίμων, minime improbandis 7, 7, 10. ſ. non ignobilis, i. nobilis, clarus, praecipuus.

ἀδοξία, dedecus, 6, 6, 4. infamia, iudicium aliorum iniquum, e bello, male geſto.

ἀδόξως, c. adiuncto, μὴ ἀσήμως, μηδ' ἀδ. τελευτῆσαι, inglorie 1, 10, 8.

Ἀδούεντος, Aduentus, praefectus praetorio, 4, 12, 2. 4, 14, 3.

ἀδρανία, c. adiuncto (et gen. perſ.), οὔτε ἐμοῦ ῥαθυμίαν ἢ ἀδρανίαν καταγνώσονται, ignauiam 2, 10, 17. de duce belli.

Ἀδριανός, Adrianus, imperat. Rom. 1, 7, 6.

ἀδύνατος, paſſ. de re, neutr. c. inf. εἰδὼς, ἀδύνατον ὂν, διαχειρίζεσθαι, ſe non poſſe - 3, 12, 2. ἦν εὑρίσκειν ἀδ. fieri non poterat, vt 4, 6, 13. λαθεῖν ἔργα βασιλέως ἀδ. latere non poſſunt 4, 11, 14. ſcil. ἐστὶ, ſed ἦν, non poterant, potuerant.

ἀεὶ, ſenſu vulg., de temp. continuo nec interrupto, ſtans in med. poſt adi. κρυερὰν ἀ. καὶ συννεφῆ λ. ſemper 1, 6, 3. in enunc. extr. συνόντες ἀ. 1, 2, 2. 2, 6, 22. identidem 3, 13, 8. — ſed ante verb. ἀ. φαίνεται λ. ſemp. 3, 14, 15. aſſidue 7, 1, 15. — cf. per ſitum alterutrum, in med. enunc. 2, 10, 10. † φιλεῖ - ἀ. λ. plerumque 1, 2, 8. εἰωθότων ἀ. λ. alias 4, 15, 15. identidem 6, 4, 3. ſemp. 6, 7, 22. †† ſenſu alio, τὸ πλῆθος -, ἀ. - διαιρούμενον, ſemp. 6, 5, 6. vbi de temp. interrupto, et de temporis parte certa, p. Lat. formula *quouis tempore*, vel ille

adu. Bg. ἀνθελκομένους ἀ. λ. ſubinde ib. 16. quo et referas ſuperiora loca quaedam cf. 2, 10, 10. 3, 13, 4. ††† c. ſubſt., p. adi., τῶν προςκτωμένων ἀεὶ καταφρονήσει, ſemper contemta 1, 8, 4. perpetuo ct. ††† ſenſu alio rurſus, extra tempus, et potius de ordine, conſecutione, ſucceſſione, τρίτον τε καὶ τέταρτον, ἀεὶ τοῦ ὑποκειμένου μεῖον κατασκεύασμα; *ſemper* inferiore *minus* 4, 2, 14. pro continuo, deinceps.

ἀετὸς, propr., aquila, ἀφίεται, ἀνελευσόμενος ἐς τὸν αἰθέρα 4, 2, 22.

ἀηδῶς, c. neg. οὐδὲ ἀ. ὑπέςη, haud aegre, 7, 5, 18. haud gravate, i. libenter.

ἀήθεια, c. gen. rei, διὰ τὴν τοῦ ἀέρος ἀήθειαν νοσῶν, inſolentiâ coeli 6, 6, 1. inſuetam coeli temperiem.

ἀήθης, paſſ. Maſc. de perſ. μὴ τὸ σχῆμα λυπήσῃ τοὺς ἰδόντας, ἀήθεις ὄντας, minime adſuetos ei, 5, 5, 9. de re, Neutr. c. gen. rei, p. ſubſt. ἐταράττοντο τῷ ἀήθει τοῦ πράγματος, inſolentiâ rei, 2, 11, 10. inſolita re.

ἀὴρ, propr. οὐ τὴν εἰκόνα φανῆναι πολλάκις, ἐν ἀέρι ὑπὲρ τῆς πόλεως μαχομένην, in aëre 8, 3, 20. ἀςέρες, εἰς μῆκος κεχαλασμένοι, ὡς ἐν μέσῳ ἀέρι κρέμασθαι δοκεῖν, *in med. aëre* 1, 14, 1. vbi et valeat pro it. in ſq. hoc, c. art. μένοντες ὑπὸ γυμνῷ τῷ ἀ. *ſub* aperto *coelo*, 8, 5, 9. ſub dio, milites. Tum aëris certa natura et temperies, τὴν τοῦ ἀέρος φθορὰν, aëris, 1, 12, 3. it. 5. τὸ φθινῶδες τοῦ ἀ. ſed τὸ πνιγῶδες τοῦ ἀ. coeli *aeſtu* 3, 9, 11. 6, 6, 1. ſq. ὁ κατ' ἐκείνην τὴν χώραν ἀὴρ ζοφώδης ἀεὶ φαίνεται 3, 14, 15. ὑγρῷ καὶ χειμερίῳ ἀ. ἐνειθισμένοι, 6, 6, 2. it. in plur. pro ſing. ἀέρων φθορᾶς, aëris 1, 1, 5. ἀπολαύσουσιν ἀτμίδων τε καὶ ἀέρων, ὧν Ἰταλία μόνη εὔφορος, coelo, 1, 6, 5.

ἀθλητὴς, phyſ. athleta, 4, 6, 4. in Getae deliciis.

ἄθλιος, de perſ. c. ſubſt. ἄθλιον πρεςβύτην, miſerum (Iulianum) 2, 12, 11. it. πρεςβύτην ἄθλ. (Gordianum) 7, 8, 9. abſ. ἡ ἀθλία ἐγὼ, ego miſera, (Iulia) 4, 3, 18.

ἀθλιότης, c. gen. rei, et alio adiuncto, μικρολογίαν καὶ ἀθλιότητα βίου ὀνειδίζουσι, miſeriam, 2, 3, 22.

ἀθλοθέτης, σὺν τοῖς λοιποῖς ἱερεῦσιν ὁ βασιλεὺς γίγνεται, arbiter ludorum 1, 9, 5. Commodus, quatenus praemium certaminis victori ſtatuit.

ἀθροίζειν, phyſ. c. acc. rei, τὰ λοιπὰ τῆς σεβασμίου τιμῆς ἀθροίσαντες, congeſtis, 2, 8, 10. ſpeciatim, pecuniam, in vſus tum domeſticos, χρήματα ἀθροίζων, colligens 1, 12, 9. tum belli ςρατὸν ἀθροίζων καὶ χρήματα, collecturus 3, 2, 21. vbi et c. acc. perſ., quocum ſolo δύναμιν ἀθροίζειν, congregare, 3, 1, 5. ςρατιὰν ἀθροίσας, collecto, 3, 4, 1. ςρατὸν 5, 4, 8. 7, 9, 7. μεῖζόν τι πλῆθος κακούργων ἤθροισε 1, 10, 3. †† c. adiuncto verbo, δύναμιν ἤθροιζε καὶ παρεσκεύαζε, congreg. 6, 6, 7. †† ἀθροίσας τοὺς ἐν Ῥώμῃ ςρατιώτας, congregatis, ſq. συνελθεῖν τε κελεύσας ἐς τὸ πεδίον λ. ad orationem habendam, 6, 3, 4. ſimul c. praep. it. adu. ἐνταῦθα δύναμιν ἐπί σοι καὶ χρήματα ἀθροίζει 1, 9, 11. χεῖρα πολλὴν κακούργων ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ 1, 10, 2. τὸ λοιπὸν ςρατιωτικὸν ἐκ τῶν ἐκεῖ ςρατοπέδων 3, 1, 6. δύναμιν κἀκεῖθεν 6, 4, 5. ἔνθα τοὺς ἀπὸ Ῥώμης ἐπιλέκτους ἤθροιζε 8, 6, 11. †† τοὺς πανταχόθεν ςρατιώτας ἀθροίσας, ſq. καὶ δύναμιν πολλὴν ἀγείρας 3, 14, 7. † ἀθροίσας τοὺς πανταχόθεν ςρατιώτας, ſq. συγκαλέσας τε εἰς τὸ πεδίον, ad orat. iterum 2, 10, 2. c. abl. temporis ἐκχέας χρήματα, ὅσα ἔτεσιν ὀκτωκαίδεκα ἤθροισε - ἐξ ἀλλοτρίων συμ-

Φορῶν 4, 4, 18. c. adiuncto longiori, finem ſ. cauſam indicante, χρήματα ἤθρ., εἰς τὸ ἐπιδόσεσιν ἀποϛῆσαι τὸ ϛρατιωτικὸν I, 9, 2. προςποιουμένη, ἀθροίζειν αὐτὰ (τὰ χρήματα) ἵνα ἔχοι τοῖς ϛρατιώταις - χαρίζεσθαι, ſq. ἰδίᾳ ἐθησαύριζε, 6, 1, 17. †† At impropr. ἱϛορίαν μετὰ πάσης ἀκριβείας ἤθροισα ἐς συγγραφὴν, collegi, 1, 1, 4. Tum Paſſ. de re, ad belli vſum maxime, πλῆθος τῶν βαρβάρων ἤθροιϛο, congreg. 4, 11, 7. 7, 4, 9. c. adu. πᾶν τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, ἔσθ᾽ ὅπῃ καὶ τῶν γυναικῶν, ἀθροίζεται 6, 5, 7. c. praep. πλῆθος ἀνθρώπων, ὅ περ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἤθροιϛο 3, 4, 11. τὰ πλήθη ταῦτα τοῦ ϛρατοῦ καὶ πρότερον ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἤθροιϛο, coacta fuerat, 7, 2, 4. Sed de perſ. 7, 11, 15. it. ἡ νεολαία 7, 12, 2. c. adu. τὸν ϛρατὸν, ὃς, ἅπαξ διαλυθεὶς, οὐ ῥαδίως ἠθροίζετο, congregab. 6, 7, 2. c. praep. ἀθροισθέντες εἰς τὸ πεδίον ὡπλισμένοι 6, 8, 10. ϛρατοῦ, ὑπὸ Νίγρου ἀθροιζομένου 3, 3, 7. κελεύει, ϛρατὸν ἐπ᾽ αὐτοὺς ἀθροισθῆναι, adunari, 1, 10, 5. (ſq. μαθόντες, δύναμιν ἀγειρομένην ἐπ᾽ αὐτοὺς,) it. δύναμιν ἀκούσαντες ἐπ᾽ αὐτοὺς ἀθροισθεῖσαν, copias comparatas 3, 14, 8. pro inf. loci pr. it. ἐξ Ἰταλίας λογάδες ἐς τὴν ϛρατιὰν ἠθροίζοντο, delectus habebatur. 6, 3, 2. †† δυνάμεως, ἰσοῤῥόπου ἀθροιζομένης πρὸς τὸ ἀγγελλόμενον τῶν βαρβάρων πλῆθος 6, 3, 3. Sed partim extra bellum, ὁ Ἰουλιανὸς ἀθροισθῆναι κελεύσας τὴν σύγκλητον, conuenire iuſſo, 2, 12, 3. it. de re, ξύλων ἀθροισθῆναι πυρὰν κελεύει, ſtruere 4, 8, 12. † οὔτε νεφῶν ἀθροισθέντων, nubibus collectis, 1, 14, 4. c. dat. perſ. τὰ πανταχόθεν ζῶα ἠθροίζετο αὐτῷ, conquirebantur ipſi 1, 15, 9. — c. praep. οὐκ ἐκ προνοίας τὰ χρειώδη τῷ ϛρατῷ ἠθροίζετο, colligebantur, 7, 8, 25. an med.? Tum χρήματα πολιτικὰ, εἰς εὐθηνίας ἀθροιζόμενα 7, 3, 13. †. θεάματα πάντα ἀθροίζεται ὡς εἰς βασιλίδα πόλιν 1, 9, 4.

ἀθυμία, c. adiuncto, ὑπὸ ἀσθενείας καὶ ἀθυμίας αὖθις ὕπτιαζε, animi languore, 1, 4, 16. i. q. pr. λειποθυμία, e morbo, ſed ἦσαν οἱ ϛρατιῶται ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ καὶ ἀπογνώσει, anxietate, 3, 3, 8. triſtitia, moerore, *Unmuth*, ſ. *Muthloſigkeit.* Sic et

ἀθύμως, διέκειτο ὁ ϛρατὸς, (poſt πταίων τῆς ἐλπίδος,) deiecto animo erat, 8, 5, 1. erat anxius, triſtis, ſine animo.

ἄθυρος, phyſ. de re ac loco, διανυκτερεύσαντες ἐν ἀθύροις οἰκίαις, intra domos, ianuis carentes, 8, 1, 11. cf. §. 9. ἐμπρήσαντες τὰς θύρας οἰκιῶν.

ἀθύρειν, phyſ. de perſ. c. adu. παιδίον, ἄλλως ἀθύρον, ludibundus, 1, 17, 7. εὑρόντες αὐτὸ (τὸ παιδ.) ἀθύρον οἴκοι, ludentem, 7, 10, 15.

Αἰγαῖος, Aegeus, ἤπειρον, διαιρουμένην Αἰγαίῳ 6, 2, 4. 6, 4, 9. ſcil. πελάγει.

αἰγιαλὸς, propr. c. praep. τοσοῦτος ἐγένετο φόνος, ὡς ῥείθροις αἵματος τὸν περὶ τὴν πόλιν αἰγιαλὸν πάντα φοινιχθῆναι, littus, 4, 9, 17. ſed abſ. 3, 4, 4. 8, 6, 11.

αἴγλη, phyſ. de Commodo, αἴγλην τινὰ οὐράνιον περὶ τὴν κεφαλὴν συγγεγενῆσθαι αὐτῷ, iubar, 1, 7, 9. nimbum.

Αἰγύπτιος, de perſ. τὸ γένος ἦν, Aegyptius, 1, 17, 14.

Αἴγυπτος, Aegyptus, terra, 6, 4, 13. 7, 6, 2.

ᾄδειν, propr. de perſ. c. acc. rei et praep. ᾄδουσι - ὕμνους - εἰς τὸν λ. canunt 4, 2, 10.

αἰδεῖσθαι, med. de perſ. c. acc. perſ. οὔτε θεοὺς αἰδεσθεὶς, reueritus, 3, 6, 7. ſq. οὓς πολλάκις ὤμοσεν, Albinus, de ſententia Seueri, violando promiſſo et iureiurando contemnere, non cogi-

tare ac timere dei maieſtatem, conſcientiam, vindictam; ſed per idem Lat. ap. Bg. in his, de hominibus, ὁ Περέννιος ἀποσκευασάμενος πάντας, οὓς ὁ Κόμμοδος ᾐδεῖτο, reuerebatur 1, 9, 1. magni facere, nolle laedere atque interficere; it. c. praep. ὃν (Περτίνακα) οὐκ ἀπέκτεινε, διὰ σεμνότητα αἰδούμενος, Commodus 2, 1. 10. ſed de ciuibus ac militibus erga imperatorem, οὐ μόνον αὐτὸν (Σεβῆρον) συμπονοῦντα, ἀλλὰ καὶ τῶν καμάτων ἄρχοντα, οἱ ϛρατιῶται αἰδούμενοι 2, 11, 4. Tum per idem Lat. c. acc. rei σεμνοῦ βασιλέως (Περτίνακος) γῆρας αἰδούμενοι, (Praetoriani quidam) 2, 5, 14. prae reverentia erga ſenectutem, ſ. ob ſenectutem non auſi occidere; αἰδεσθεὶς ὁ Κόμμοδος τὰ λεχθέντα (αὐτοῦ, Pompeiani, amici) 1, 6, 21. non improbans et refutans palam, ſ. vera agnoſcens, ob dicta eius vera non ſuſtinens repugnare palam. Denique c. inf. ὁμολογεῖν τὰς αἰτίας αἰδούμενος, veritus, 1, 6, 8. αἰδούμενος ἔχειν αἰσχρῶν ἔργων σεμνοὺς ἐπόπτας, verens 1, 17, 3. poſt τοὺς πατρῴους φίλους ἀποσκευάσασθαι ἤθελε, - tum ἐφ' ᾗ θριαμβεῦσαι ᾐδέσθη, veritus eſt, 3, 9, 1. ὁ ϛρατὸς, αἰδεσθεὶς προδοῦναι βασιλέα, reveritus 7, 2, 14. it. παραδοῦναι αὐτοὺς ᾐδοῦντο 5. 4, 17. poſt οὔτε μάχεσθαι ἤθελον †† ᾐδεῖτο καὶ ἐφοβεῖτο τὸν πατέρα πρᾶξαι τι ἀνήκεϛον, Caracalla, 3, 13, 6. In qua rectione c. inf. ſufficit ad ſenſum Lat. erubeſcere ſ. nolle, vt per omnia Herodi. loca Vern. *ſcheuen*, praeter *verehren* ad 1, 6, 21.

αἰδέσιμος, paſſ. de perſ. c. adiunctis, abl. modi. et adu. temporis, ὁ Κρισπῖνος, φύσει μὲν καὶ ἄλλως αἰδ. ὤν, venerabilis, 8, 3, 16.

ἀΐδιος, de re, χάριτος ἀϊδίου εἰσὶ χρεῶσαι, ſempiternae, 5, 1, 13. it. δόξαν ἀΐδιον 4, 14, 10. οὕτω ἀΐδιον αὐτὴν (τὴν ἐμὴν μνήμην) ποιῆσαι δυνήσεσθε, aeternam, 1, 4, 14. ἀρετῆς ἀΐδιον μνήμην εἰς τὸν ἐσόμενον αἰῶνα 1, 4, 18. c. adiuncto, ſi lectio ſana eſt, v. N. et παιδείας κλέος ἀΐδιον μνώμενοι 1, 1, 1.

αἰδώς, actiue, I) erga perſ., abſ. de filio erga matrem, ὑπὸ αἰδοῦς πλείονος τῇ μητρὶ ἐπείθετο, (Alexand. Seuer.) reuerentiâ 6, 1, 24. de imperatore erga ſubiectos ciues, μηδενὸς αὐτῷ παρόντος, ᾧ νέμειν αἰδῶ ἀνάγκην ἔχοι 7, 1, 9. c. adiuncto αἰδῶ τε καὶ τιμὴν ἀπονέμουσιν, ἣν εἰώθεσαν, τοῖς ποτε κρείττοσι 5, 1, 14. — de militibus erga imperatores ſ. duces αὐτῷ ἐπάρχῳ ὄντι μετρίαν ἀπένεμον αἰδῶ 2, 2, 1. εἰρήνην ἄγειν πρᾴως καὶ μετ' αἰδοῦς ἐπίϛασθε, verecundi eſſe, 6, 3, 12. cum verecundia ſ. verecunde, pro adu. quod et praecedit. Porro c. praep., de imperatore erga amicos, ἐπεῖχεν αὐτὸν ἡ πρὸς τοὺς φίλους αἰδώς, reuer. amicorum 1, 8, 5. de militibus erga imperat. ſ. duces, ἐδιδάχθησαν κατάφρονησιν τῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας αἰδοῦς 2, 6, 21. 3, 8, 10. c. adiuncto μετ' αἰδοῦς καὶ τιμῆς πρὸς τοὺς ἀρχ. pudore, 8, 7, 13. — †† πάσης τιμῆς καὶ αἰδοῦς παρ' αὐτῶν τυχὼν, (imperator a ſenatu,) *venerationem*, 2, 3, 25. in rel. locis Bg. per Lat. *reuerentia*, vt et in illo II) erga res, πάντες ἀπεϛράφησαν καὶ ἀπῄεσαν, τιμὴν καὶ αἰδῶ τῷ γιγνομένῳ νέμοντες; (cum Caracalla exoneraret ventrem in itinere,) 4, 13, 10.

αἰεὶ, i. q. ἀεὶ, 2, 2, 13. in oratione med.

αἰθὴρ, aether, 4, 2, 22.

Αἰθίοψ, nomen gentis, ἀπὸ Αἰθιόπων, ab Aethiopibus 1, 15, 9. h. l. orientalibus.

αἷμα, propr., animantium, ὡς ῥεῖθρα φέρεσθαι οἴνου τε καὶ αἵματος μεμιγμένου, ſanguinis. 5, 5, 16. in ſacrificio, ſed hominum, abſ. ῥείθροις αἵματος τὸν αἰγιαλὸν φοινιχθῆναι 4, 9, 17. poſt cae-

dem, it. 3, 4, 10, 4, 4, 7. 7, 2, 14. ſed Φθείροντες ἀλλήλους, ἐμφυλίου αἵματος τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσαν 1, 13, 5. †† τοῦ ποταμοῦ ποτὸν, αἵματι καὶ φόνοις μεμιασμένον 8, 5, 17. tum trop. de caede, τῆς φιλοχρηματίας - μέχρις αἵματος αὐξηθείσης 2, 6, 22. poſt diſertum φόνῳ. †† μὴ μόνον ἐμφυλίῳ, ἀλλὰ καὶ βασιλείῳ μιᾶναι τὰς δεξιὰς αἵματι 2, 5, 10. 2, 13, 16. cf. diſertum φόνῳ 2, 9, 11. — c. gen. perſ. ἐπεξελθεῖν τῷ τοῦ βασιλέως αἵματι, caedem 2, 6, 6.

αἱμάσσεσθαι, paſſ. propr. de re, δεικνὺς τὴν χεῖρα ᾑμαγμένην, cruentam, 7, 11, 10. cruentatam.

Αἰμιλιανὸς, Aemilianus, ὁ τῆς Ἀσίας ἡγούμενος 3, 2, 2. 5.

Αἰνείας, Aeneas, Αἰνείου τοῦ Φρυγὸς 1, 11, 9. Αἰνείαν, τὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἀγχίσου, ſc. υἱὸν, 2, 3, 9.

αἱρεῖν, phyſ. de perſ., c. acc. rei ſ. loci, τὴν Ἀκυληΐαν, capere, 8, 5, 13. expugnare, occupare, it. εἷλον πόλιν 8, 6, 7. c. adu. ἐλπίζων, ῥᾷστα αἱρήσειν τὴν πόλιν 8, 2, 5. Tum Paſſ. impropr. τοῦ Γορδιανοῦ γένους βασιλέα αἱρεθῆναι, eligi, 7, 10, 12. c. praep. βασιλέας, τοὺς ὑπὸ συγκλήτου ᾑρημένος, quos creaſſet, 8, 7, 6. †† ſenſu med., c. acc. rei, τοῦ στρατοῦ ταῦτα ᾑρημένου, quum voluiſſet, 5, 5, 2. Denique Med. de perſ. phyſ. c. acc. rei et praep. ὅπλα ἐφ᾽ ὑμᾶς αἱροῦνται, capiunt, 7, 8, 7. ſed trop. c. acc. perſ. dupl. αἱροῦνται βασιλέα Ἀδούεντον, eligunt, 4, 14, 3. †† τὸν υἱὸν αὐτοὶ στρατηγήσοντα εἵλοντο, dederunt 7, 9, 10. c. adu. ὃν οὕτως ἄρχοντα εἵλεσθε, optaſtis, 2, 13, 13. it. ᾑροῦντο ἐκεῖνον μᾶλλον ἄρχοντα, optabant 3, 5, 5. c. acc. rei, στρατιωτῶν, τὸν ἐκεῖ βίον ἑλομένων, elegiſſe, 3, 4, 20. εἰ τὰ παρόντα ἕλοιο, malueris, 7, 5, 12. ſuppletis μᾶλλον et τὰ πράγματα, vbi tamen procedat aeque *elegeris*, eligas. c. inf. et adu. ἑλέσθαι σε δεῖ ἥμερον, σώζεσθαι λ. *eligendum* tibi eſt. 7, 5, 11. — Rurſus pro velle ſ. cupere a) c. inf. οὔτε τὸ ὑμέτερον γενναῖον ὑποστῆναι αἱρήσονται, neque - optaturos, 2, 10, 17. b) c. acc. rei, οὐχ ἑλόμενοι πόλεμον μάταιον, cum nollent *ſuſcipere*, 8, 8, 19. c. adu. ἑλόμενος μᾶλλον τὸν μέλλοντα κίνδυνον, ἢ τὸν παρόντα, eligens potius, 7, 5, 18. propr. volens magis ſ. potius, i. malens. c. inf. ſimul, ἑλομένη πάντα κίνδυνον ἀναῤῥίψαι μᾶλλον, ἢ ἰδιωτεύειν, praeoptans - potius, 5, 3, 23.

αἴρειν, phyſ., de perſ., c. acc. rei, τὰ σημεῖα ἄραντες, ſignis ſublatis, 2, 6, 17. milites, qui vexilla tollebant, euellebant e terra, vt, tenentes manibus, affigerent imagines imperatoris. †† τοὺς θησαυροὺς τῶν χρημάτων αὐτοῦ αἴρουσι, auferunt, 3, 9, 20. hoſtes milites. † de animante, c. praep. et acc. perſ., τὸν ἵππον εἰς ὕψος ἄραντα τὸν Σεβῆρον, ſublimem tollendo, 2, 9, 7. †† c. praep. ſola, ὁ Μάξιμος ἀπὸ τῆς Ῥαβέννης ἄρας, profectus, 8, 7, 1. Sed impropr. de fortuna, c. praepp., ἐκ τῆς ἐσχάτης εὐτελείας εἰς τὸ μέγιστον ὕψους ἆραι, ſc. αὐτὸν, tollere, 1, 13, 12. euehere, tribuere honores, opp. ſq. καὶ πάλιν ῥίψαι. Tum Paſſ., phyſ., de re, c. praep. οὔτε τι ἄλλο τῶν βασιλικῶν συμβόλων εἰς ὕψος ἀρθῆναι - ἐάσας, attolli, 2, 3, 5. a militibus vexilla, vt vel imago imperatoris affigeretur, vel vexilla praeferrentur cum affixa imagine. ὡς σωροὺς πτωμάτων εἰς ὕψ. ἀρθ. vt attollerentur 4, 15, 13. κλίνης εἰς ὕψ. ἀρθείσης, alte eleuato 4, 2, 3. — c. dat. perſ. et c. al. praep. βήματος αὐτῷ εἰς ὕψ. ἀρθέντος ἐν μέσῳ τῷ στρατοπέδῳ, cum erectum fuiſſet, 1, 5, 4. † illis εἰς ὕψ. intellectis, βήματος, αὐτῷ ἀρθέντος, ſuggeſtum ſibi erectum, 2, 10, 2. ἐπὰν μέγιστον χῶμα ἀρθῇ τῶν ἀρωμάτων, aggeſtus eſt, 4, 2, 18. in aedicula conſecrat. imperat. Sed impropr., de perſ.,

τὸν ἀρθέντα - πάλιν ῥίψαι, ſublatum, 1, 13, 12. erectum a fortuna, honoribus affectum. c. abl. rei, ἀρθεὶς ταῖς ἐλπίσι, erectus ſpe; 3, 12, 16. impulſus, it. 2, 6, 16. c. adu. et acc. rei, κατὰ oppreſſo, οὕτω ἀρθεὶς τὴν γνώμην, ſublatis animis, 2, 9, 9. ſq. ἐλπίζων. c. praep. ἤρθη εἰς μειζόνων πραγμάτων ἐλπίδα, erectus fuit ad maiora ſperanda, 2, 13, 1. ſuſcepit ſpem, maiores res aggrediendi et exſequendi. †† de re, εἰς δόξαν ἤρθη ἂν ἡ πρᾶξις αὐτοῦ, ad gloriam euaſiſſet, 7, 3, 1. gloriam, laudem conſequi, laudari, celebrari. Med., phyſ., de perſ., c. acc. rei, ἀραμένους τὰ ὅπλα, ſublatis armis, 6, 8, 15. cubantia, ſtantia alicubi, in ſolo, ſaltem ad pedes, capere ac tollere manibus in humeros; ſic et τὴν κλίνην ἀράμενοι - κατακομίζουσι, lectum portantes deferunt 4, 2, 8. γυμνὸν σκεύους ἀράμενοι τὸ ὕδωρ, φέρωσιν, ſublatam aquam, 6, 7, 16. tollere in manus. c. acc. perſ. ἀράμενοι τὸν Γορδιανὸν, Καίσαρα ὄντα, tollentes, 8, 8, 16. milites in humeros, manus, clypeum. †† c. praep. et gen. loci diſerto, αὐτὸ, τὸ παιδίον, ἀράμενοι ἐπὶ τῶν ὤμων, tollentes humeris, 7, 10, 15. ſed de equo, c. eadem praep. et dat. loci ἀράμενον ἐπὶ τοῖς νώτοις, φέρειν, cum ſuſtuliſſet in dorſum, 2, 9, 7. impropr., de perſ., c. acc. rei, ἵνα δόξαν ἄρηται, auferret, 1, 9, 12. βουλόμενος δόξαν ἄρασθαι, gloriam ſibi parare, 3, 9, 1. δόξης κλέος ἀράμενοι, adepti, 4, 14, 18. Sed alio ſenſu, πόλεμον ἄρασθαι, ſuſcipere, 7, 10, 3. c. adu. φανερὰν εὐθὺς πρὸς αὐτὸν ἔχθραν ἄρασθαι - παρῃτήσατο, cum ipſo inimicitias gerere, 3, 5, 6. exercere; ſq. ἐγεῖραι.

αἵρεσις, trop. c. inf. σοὶ πρόκειται, optio 3, 11, 11. †† c. gen. rei, εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπανιέναι τῆς ἀξίας αἵρεσιν, conditionem 6, 1, 7.

αἰσθάνεσθαι, ſ. αἰσθέσθαι, med. trop. ſ. phyſ. de perſ., c. inf. νῦν καιρὸς ἐμοὶ αἰσθέσθαι, - κατατίθεσθαι λ. vt ego ſententiam, 1, 4, 7. cognoſcere. phyſ. c. gen. rei ὁ δῆμος, αἰσθόμενος τῆς γνώμης τῶν ϛρατιωτῶν, ſentiens animum, 2, 7, 4. videndo, audiendo. ſimul cum formula adu. ἵν᾽ ἐπὶ πλέον, ὧν πάσχουσιν, αἴσθοιντο, vt diutius dolorem ſentirent, 8, 8, 14. c. pro τούτων, ἃ λ., animo et corpore. c. acc. rei αἰσθόμενοι τὸ κατειληφὸς πάθος, percepto malo, 1, 12, 16. auribus et oculis.

αἴσθησις, ſenſus, actio ſ. perpeſſio animi, c. gen. rei, ἐμὲ ταῦτα τιμῆς αἰσθήσει ἐκπλήττει, honoris ſenſu, 2, 3, 13. cogitatione, conſcientia. †† inſtrumentum ſenſuum, τὴν εὐωδίαν ἐμπιμπλάναι τοὺς πόρους τῶν αἰσθήσεων, meatus ſenſuum, 1, 12, 5. praecipue narium et aurium, cf. §. pr.

αἴσιος, de re, τὰ ἱερὰ αἴσια ἀπαγγελλόντων, ſacra auſpicata, 8, 3, 17. fauſta, felicia.

αἴσχιϛος, de re, αἰσχίϛῳ σχήματι, turpiſſimo habitu, 1, 15, 15. de Commodo gladiatore, phyſice, aut moraliter, ſed poſtr. ſenſu in his, per neutr., pro ſubſt., per ellipſ. ἔργων ſubſt., τῶν αἰσχίϛων ὑποκριταὶ, turpiſſima imitantes mimi, 1, 13, 16. rerum obſcoenarum, it. 1, 6, 2. 3, 13, 15.

αἰσχίϛως, trop. ὑβρισθείη, turpi contumelia afficeretur, 5, 4, 12. foediſſime.

αἰσχρὸς, de re, moraliter, αἰσχρᾶς βλασφημίας, foeda, 4, 12, 3. αἰσχρὰν ἐπιθυμίαν 2, 6, 21. 6, 1, 12. αἰσχραῖς ἡδοναῖς ob turpes 2, 7, 4. c. adiuncto αἰσχρᾶς καὶ ἀπρεποῦς διαβολῆς, turpi, 2, 6, 18. Neutr. αἰσχρῷ τέλει (βίου) foedum, 5, 4, 24. αἰσχροῖς ἐπιτηδεύμασι, foed. 1, 17, 27. αἰσχρῶν ἔργων, turp. 1, 17, 3. opp. σεμνοὺς ἐπόπτας. c. adiuncto, αἰσχρῶν καὶ ἀπρεπῶν βασι-

λεῦσιν ἔργων, foed. 5, 7, 9. †† pro ſubſt. ἐπ' αἰσχρῷ τινι εὐδοκιμήσας, turpitudine, 5, 7, 14. per ellipſ. ſubſt. ἔργῳ ſ. πράγματι.

αἰσχρῶς, moral., ἐῤῥιμμένην ἀρχὴν, turpiter, 2, 8, 3. ἀρχὴν ὠνησάμενος 2, 10, 8. ὀλοφυρόμενος - ἐφονεύθη 2, 12, 12. c. adiuncto, αἰ. καὶ ἀτίμως ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάξασθε τὴν ἀρχὴν 2, 13, 12. αἰ. καὶ ἐφυβρίςως ἑαλωκότας (σοφίσματι; Praetoriani) ib. 20.

αἰσχύνη, paſſ. c. adiuncto, μετὰ πάσης αἰσχύνης καὶ ὕβρεως, ignominia, 8, 8, 14. cohaer. c. v. pr. aut ſqq.

αἰτεῖν, propr. de perſ. c. acc. rei, ᾔτουν τὸ ἄγαλμα, petebant, 1, 11, 9. legati, oppreſſ. acc. perſ. αὐτοὺς, vt in ſqq. locis; ᾔτησε γραμματεῖον, petiit 3, 11, 18. τριῶν ἡμερῶν ἄνεσιν αἰτήσαντες, trium dierum petito ſpatio, 7, 4, 6. † ὑπέσχετο ἑκάςῳ ςρατιώτῃ τοσοῦτον ἀργύριον, ὅσον μήτε αἰτῆσαι, μήτε λήψεσθαι, προσεδόκησαν, petituros 2, 6, 15. Sed c. acc. perſ. συμμάχους αἰτῶν, petens 3, 1, 4. † c. praep. τὸν Κλέανδρον εἰς θάνατον ᾔτουν, depoſcebant 1, 12, 11. τὸν ἔπαρχον πρὸς ἀναίρεσιν 6, 9, 8. Tum Paſſ. de re, πάντα ἐδίδου τὰ αἰτούμενα, quae petebantur, 1, 6, 26. pecuniae a Germanis, hoſtibus, in pacis conditionibus, a Commodo, per dupl. ellipſ. ὑπ' αὐτῶν et πρὸς αὐτοῦ.

αἰτία, ſenſu vulg., moral. cauſa, c. gen. rei, αὕτη πρώτη καὶ μεγίςη αἰτ. αὐτῷ μίσους ἐγένετο 1, 8, 14. ἡ αἰτ. τοῦ μίσους τοιάδε τις ἦν 4, 9, 3. οὐδὲ μία, οὐδ' ἡ αὐτὴ πᾶσιν ἀνθρώποις θανάτου αἰτ. 2, 2, 14. διττὴν λέγουσι τῆς τοιαύτης προαιρέσεως τὴν αἰτίαν 3, 2, 5. † μηδεμίαν εὔλογον παρεσχημένον αἰτίαν 3, 5, 6. ſc. αὐτοῦ, τοῦ πολέμου. At c. adiuncto εἴ τις τὴν αἰτ. αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπόθεσιν ἐξετάζοι 4, 5, 5. Tum per plur. ὁμολογεῖν τὰς αἰτίας τῆς ὁρμῆς 1, 6, 8. πυνθάνεσθαι τὰς αἰτ. τῆς ἀλόγου ὁρμ. 2, 5, 8. τῶν δεινῶν τὰς αἰτ. εἰς ἐκεῖνον ἀναφέροντες 1, 12, 11. 1, 14, 13. abſ. τοιαῦται τινες αἰτ. εἰς ὠμότητα ἠκόνησαν λ. 7, 1, 25. αἰτ. τοιαῦται, οὔ τι γε ἄλογοι, εἰς μῖσος παρώξυνον 7, 4, 1. Per praep. c. verbis, ὡς πλεῖςον μέρος διὰ τοιαύτας αἰτ. ἀπόλλυσθαι 3, 9, 11. it. ἐξ αἰτ. τοιαύτης θρησκεύουσι τὴν θεὸν 1, 11, 1. 1, 12, 7. ἐς ἀπόςασιν ὥρμησαν ἐξ αἰτ. τοιᾶσδε 7, 4, 2. it. ἐπ' εὐλόγοις αἰτίαις ὠργίζετο 7, 10, 2. ††† ambigue, pro cauſa, an crimen ſ. culpa, per loca ſqq. ἐκ ταύτης τῆς αἰτ. ὑπηγανάκτουν 2, 7, 4. ἐν αὐτῷ ἐπλήθυνε τὸ φιλοχρήματον ἐξ ἀδικίας ὠνῶν, ἐκ τῆς τυχούσης αἰτίας 3, 8, 14. τοὺς ἐφ' οἵαις δὴ καθειρχθέντας αἰτίαις cauſis 1, 10, 4. ἐπὶ βραχυτάταις, ἢ οὐδ' ὑφεςώσαις αἰτ. ἀνῃροῦντο 4, 6, 5. it. ἀπέκτεινεν, αἰτίαν ἐπαγαγὼν, ὡς δακρυσάσῃ 4, 6, 6. ἄλλοις ἄλλας ἐπιφέρων αἰτ. crimina 3, 8, 13. ἀπέκτεινεν, αἰτίας γελοιοτάτας ἐπιφέρων, cauſas 5, 7, 11. Sed aperte pro culpa, delictum, τινῶν μεγίςαις αἰτ. ὑποπεσόντων crimina 6, 1, 15. †† c. v. ἔχειν 1) eodem ſenſu, non modo c. praep. τὸν Ἀλέξανδρον εἶχον ἐν αἰτίᾳ, ὡς λ. incuſabant, 6, 7, 8. ſed et c. gen. rei, αἰτίαν διαφθορᾶς εἶχει (αὐτὴ, Veſtalis) crimen ſtupri ſuſtinebat, 1, 11, 12. ſtupri accuſabatur, — 2) vulgari ſenſu, pro cauſa, c. gen. rei etiam, οὐδεμίαν αἰτ. ἔχθρας, οὔτε μίσους, ἐῖχον 7, 1, 23. εἴ τις βραχεῖαν αἰτ. εἶχε μίσους πρός τινα 7, 7, 7. οὐχ οὕτως εὐλόγους εἴχομεν αἰτίας ἔχθρας, ὡς ἀναγκαίας, 3, 6, 10. †† oppreſſo illo gen. rei ſ. formula ſyn. τότε δογμῶν καὶ εὐλόγους ἔχειν αἰτίας 3, 8, 6. ſcil. e pr. εἰς τὸ μὴ φείδεσθαι αὐτῶν ſ. εἰς τὸ ἀδικῆσαι, ſ. αὐτοῦ, τοῦ μὴ φειδ. λ. Proprie quidem eſt fem. adi. illius mox αἴτιος.

αἰτιᾶσθαι, phyſ. med. de perſ. c. acc. perſ. ᾐτιᾶτο τὴν μητέρα, ὁρῶν λ. incuſabat, 6, 1, 16. c. praep. αὐτὴν αἰτιώμενος ἐφ' οἷς

ὑβρίζετο, accuſans, 6, 1, 20. c. coni. αἰτ. (αὐτὴν,) ὅτι λ. incuſans, quod 6, 9, 12. † ſimul c. acc. particip. τὸν υἱὸν ᾐτιᾶτο, ὡς τοιαῦτα κατασκευάζοντα, incuſabat, quod 3, 12, 8. τοὺς συςρατιώτας ᾐτ., ὡς - ταῦτα τετολμηκότας, culpabat, tanquam - haec auſos, 6, 9, 2.

αἴτιος, moral. de perſ., c. gen. rei, τοῦ τοιούτου θανάτου οὐκ ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς αὑτῷ, ſc. ἦν ſ. ἐγένετο, cauſa, 2, 2, 12. ὀλέθρου τοῖς μὲν αἴτιον ἤδη γεγονότα, ἡμῖν δὲ ἐσόμενον λ. qui fuit - auctor, 1, 13, 6. τεθνηκέναι τὸν τῆς ἔχθρας αἰτ. 4, 15, 16. † per plur. τοὺς αἰτίους ςάσεως καὶ θορύβου, συλλαμβάνεσθαι 5, 8, 15. (αὐτοὺς) αἰτίους τῆς ἀποςάσεως γεγενῆσθαι 6, 9, 8. †† oppreſſo gen. rei, ſ. pronom. demonſtr. τούτου ſ. τούτων, in his locis, αἴτιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ γεγενῆσθαι 5, 5, 2. οὐ γὰρ αὐτοὺς αἰτίους γεγ., ἀλλ' ἄλλους 8, 3, 5. e. Tum Neutr. pro ſubſt., de re, c. gen. rei, in bonam aeque, ac malam, partem, οὐκ ᾔδει τὸ τῆς παρούσης τύχης αἴτιον, cauſam, 7, 5, 10. ὅ περ αὐτοῖς γέγονεν ἀπωλείας αἴτιον 8, 8, 9. †† c. adiuncto, τοῦτο - ἀρχηγὸν καὶ αἴτιον ἀπρεποῦς καταςάσεως ἐγένετο 2, 6, 22. ††† ſq. int. ὅ περ - αἴτιον ἐγεν., μαχιμώτερα - γενέσθαι λ. 3, 4, 18.

αἰφνίδιος, phyſ. de re, Bg. vbique *repentinus*, et ſemper in finitione maſc. c. ſubſt. ſem., τῆς αἰφνιδίου ὁρμῆς 1, 6, 8. ἐδοῦ 7, 8, 25. τῇ αἰφνιδίῳ ἐπιδημίᾳ 3, 14, 8. τὴν αἰφνίδιον μεταβολὴν, 2, 3, 3. † c. adiuncto τὴν αἰφνίδιον καὶ παρ' ἐλπίδα κομισθεῖσαν ἀγγελίαν 6, 2, 7. Sic et

αἰφνιδίως, Bg. *repente* aut *ſubito*, c. verbis proxime ſtans, ante ea, καλέσας τοὺς φίλους 1. 6, 7. τετελευτήκοι 2, 1, 6. ὄμβρων καταῤῥαγέντων 3, 3, 9. ἐκομίσθη γράμματα 6, 2, 2. συναρπασθέντας 7, 1, 20. ἀνῃρέθη ib. 24. ἀνοίξαντες τὰς πύλας 7, 11, 18. ἐξέφηναν γνώμην 8, 8, 5. † τοὺς αἰφ. ἐπιβουλεύοντας 7, 11, 7. ἐπιπεσούσης 3, 7, 13. poſt verba ἐπελθὼν αἰφ. τῷ Κομ. 1, 8, 12. ἐπιπεσεῖν αἰφ. 3, 5, 8. †† c. adiuncto e particip. μηδενὸς προφυλαττομένου, αἰφν. ἐπιπεσὼν 1, 10, 14. αἰφ., οὐ προσδοκῶντος τοῦ δήμου, ἐπιφαίνονται ὡπλισμένοι 1, 12, 12. † προσπεσόντες αἰφ. οὐ προσδοκῶντα παίσαντες φονεύουσι 7, 4, 12. ubi dubium, vtrum pertineat ad pr., an ad ſqq. † longius a ſuo verbo diſtractum, αἰφ., οὐδενὸς προσδοκῶντος, - ἐπειςῆλθον τοῖς βασιλείοις 2, 5, 3. 8. 8, 5. it. per duas §§. deinceps, αἰφ. - ἔδοξε λ. 8, 5, 19. i. et ſq. §. i.

αἰχμάλωτος, phyſ. paſſ., de perſ., πολλοὺς χειρωσάμενος αὐτῶν αἰχμαλώτους 7, 2, 18. αἰχμαλώτους βασιλεῖς ἀπάγων, captiuos, 1, 6, 16. † c. v. affini, φοβηθεὶς, μὴ - αἰχμάλωτος ληφθεὶς, ne - captiuus - factus, 5, 4, 12. ληφθέντες αἰχμάλωτοι, capti bello 7, 2, 3. πάντας παῖδας καὶ γυναῖκας αἰχμαλώτους ἔλαβον, captiuos acceperant, 3, 9, 9. λείαν καὶ αἰχμαλώτους παμπληθεῖς συλλαβὼν, captiuos ſecum auferens, 4, 11, 11. αἰχμαλώτους τοὺς περιόντας ἀποδοῦναι, χρήματά τε λ. captiuos, 4, 15, 19. τοὺς αἰχ. καὶ τὰ χρήμ. ἀπολαβεῖν ib. 20. † παραδοῦναι αὐτοὺς ἐκδότους καὶ ὥσπερ αἰχμαλώτους 5, 4, 17. †† extra bellum, σοφίσματι ἐχρήσατο, ὡς ἂν χειρώσαιτο καὶ αἰχμαλώτους (αὐτοὺς) λάβοι, Seuerus Praetorianos, 2, 13, 2. ††† de re, ſi locus ſanus, λείας αἰχμαλώτους ἀπάγειν τῶν ἐχθρῶν 7, 3, 3. vbi Bg. inſerta copula „*praetas* et *captiuos*."

αἰχμὴ, propr., c. gen. rei ſ. inſtrumenti, φθάσας τῇ τοῦ δόρατος αἰχμῇ λ. cuſpide, 1, 15, 12.

αἰχμοφόρος; propr. de perſ., ἀναμίξας τῷ πλήθει τῶν αἰχμοφόρων, haſtatorum, 1, 10, 14. i. q. pr. δορυφόρων.
αἰών, tempus vniuerſe, εἰς τὸν ἐσόμενον αἰῶνα, aeuum, 1, 4, 18. τούτων ὕϛερον ἐπὶ πλεῖϛον αἰ. ἀπολαύσεις, temp. 1, 6, 14. Sic et αἰώνιος, de re, in finit. maſc. c. fem. ſubſt. εὐνοίας πίϛις αἰώνιος, ſempiterna, 8, 7, 18. αἰώνιον πίϛιν, aetern., 1, 6, 19. εἰρήνης αἰωνίου ἐλπίδι, ſempit. 4, 11, 2. αἰώνιον ἔχων τὴν μνήμην τοῦ λελυπηκότος, aet. 2, 5, 19. †† αἰωνίους αὐτὰς, τὰς θέας, ἐκάλουν, ſaeculares *ludos*, 5, 8, 18.
αἰωρεῖν, phyſ., de perſ., c. acc. rei et praep. ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τὰς ἀσπίδας καὶ τὰ δόρατα, attollere (de milit.) 2, 6, 19. paſſ. impropr., de perſ. c. abl. rei, ματαίαις ἐλπίσιν αἰωρούμενον, ſublatum, 6, 2, 9. ſpe ſuſpenſum eſſe, i. teneri, ſpem habere, fovere.
ἄκαιρος, propr. de re, ἀκαίρου παῤῥησίας, intempeſtiuus, 1, 9, 14.
ἀκάλυπτος, paſſ., de re, phyſ. ἀκαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ ὡδοιπόρει, aperto, 3, 2, 22.
ἀκατασήμαντος, paſſ., de re, propr. ἵνα (τοῦτο) μὴ ᾖ ἀκατασήμαντον 3, 11, 19. vt ne eſſet ſine ſignatis litteris.
ἀκερδής, de re, c. adu., τὸ παρὸν τῆς ἀρχῆς ἡγούμενοι ἀκερδὲς ἤδη, minus lucroſum, 6, 8, 9.
ἀκινδύνως, ἤλασαν εἰς ἀέχῆς μῆκος, ſine periculo, 1, 4, 11.
ἀκίς, phyſ., c. gen. rei ſ. inſtrum., δᾶδες, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ βελῶν ἀκίδας ἔχουσαι, cuſpides, 8, 4, 30.
ἀκμάζειν, phyſ., de plantis, c. adu., πάντα ἐπιφερόμενοι ἄνθη, τότε ἀκμάζοντα, vigentia, 1, 7, 4. impropr. tum de perſ., c. acc. rei, pr. κατὰ oppreſſa, νεανίσκον, τὴν ἡλικίαν ἀκμάζοντα 7, 6, 11. aetate vigentem. c. adu. ſimul ἄνδρας, τὴν ἡλικίαν ἔτι ἀκμάζοντας 2, 15, 7. opp. ſq. πρεσβύτην καὶ ὑπὸ νόσου ἐνοχλούμενον. — tum de rebus, de hominum aetate, νεότης ἀκμάζουσα, in flore conſtituta 1, 3, 3. ἡλικία ἀκμάζουσα, vivida, 6, 1, 11. αὐτὸν, ἀκμαζούσῃ τῇ ἡλικίᾳ, γενόμενον παιδικὰ αὐτοῦ, florente, 3, 10, 11. † c. abl. modi ſ. aetatis, δύναμιν ἄγων, γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίαις ἀκμάζουσαν, florentes, 7, 9, 7. tum de hominum animo, ὀρέξεις ἀκμαζούσας, vigentes, 6, 1, 12. de tempore, ἡμέρας ἀκμαζούσης, meridie ipſo, 2, 5, 3. νυκτὸς - intempeſta nocte, 2, 1, 12. ἀκμάζοντος θέρους, adulta 5, 6, 13. it. — de ſegete, τῶν λῄων ἀκμαζόντων, adultis, 7, 2, 7. de vrbe, πόλις εὐδαιμονοῦσα καὶ ἀκμάζουσα, florens, 8, 6, 6. Aquileia. — c. abl. modi ſ. rei, πόλιν εὐδαίμονα, πλήθει τε ἀνδρῶν καὶ χρημάτων ἀκμάζουσαν, flor., 3, 1, 10. Byzantium. it. πόλις - πλήθει ἀνδρῶν τοξοτῶν ἀκμάζουσα, flor. 3, 9, 7. † c. praep. τὰς καθ᾽ ἡμᾶς ἀκμαζούσας πόλεις, flor. 5, 2, 16. de morbo et peſte c. adu. οὐδὲν ἧττον ἡ νόσος ἐπὶ πλεῖϛον ἤκμασε, viguit, 1, 12, 6. † ſimul c. abl. loci, per pr. ἐν oppreſſam, μάλιϛα τὸ πάθος τῇ πόλει ἤκμ. ib. 1.
ἀκμαῖος, phyſ. de perſ. c. acc. ellipt., ἦν τὴν ἡλικίαν, integer aeui 5, 3, 13. (i. q. 7, 6, 11.) abſ. τοὺς ἀκμαιοτάτους (αὐτῶν) ἐπιλεξάμενος, vegetiſſimos 2, 14, 10. de milit.
ἀκμαϛής, de perſ. νεανίαν τινὰ, γενναῖόν τε καὶ ἀκμαϛὴν, vegetum, 1, 17, 24.
ἀκμή, propr. c. gen. rei ſ. inſtrum. φθάσας τῇ τοῦ δόρατος αἰχμῇ τὴν τῶν ὀδόντων ἀκμὴν, aciem, 1, 15, 12. βέλη, ὧν αἱ ἀκμαὶ ἦσαν μηνοειδεῖς, cuſpides, ib. 11. i. q. ἀκίς. impropr., in opp. οἱ μὲν πρεσβύτεροι, οἱ δὲ ἐν ἀκμῇ ὄντες, qui aetate vige-

tis 6, 3, 12. c. gen. rei, nominatim temporis ſ. aetatis human., πρὸς τῇ τῆς ἡλικίας ἀκμῇ, florem, 1, 7, 8. 5, 3, 14. vigor 6, 3, 2. ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλ. γενόμενος, vigente aetate 6, 8, 2. in vig. aetatis conſtitutus.

ἀκμὴς, phyſ. de perſ., abſ. τὸν ὑφ᾽ ἑαυτῷ στρατὸν ἀκμῆτα τηρήσας, recentes copias, 3, 7, 10. c. adiuncto στρατῷ, ἀκμῆτι τε ὄντι καὶ ἔξω μάχης γεγονότι ib. 9.

ἀκοὴ, impropr., de audiendi inſtrum. τὸ ὄνομα, ταῖς ἀκοαῖς ἅμα τῷ προσπεσεῖν, ad aures 4, 5, 3.

ἀκοινώνητος, paſſ., de re, c. praep. τὸ ἀκοινώνητον ἐν ταῖς ἐξουσίαις, incommunicabilis natura poteſtatis 8, 8, 7.

ἀκόλαστος, trop. de re, c. ſubſt. maſc. ἀκολάστῳ βίῳ, proterua, 7, 8, 14. c. ſubſt. fem. ἀκολάστου τυραννίδος, prot. 2, 1, 8. ἀκόλαστοι σώματος ἡδοναὶ, flagitioſae, 1, 13, 15. c. adiuncto, ἀνεύθυνον καὶ ἀκόλαστον ἐξουσίαν, impunem, 2, 5, 2. de Praetorianis.

ἀκολουθεῖν, phyſ. de perſ. c. dat. perſ., ἠκολουθήκεσαν αὐτῷ βοηθήσοντες, ſecuti fuerant, 6, 7, 17. de re, c. adu., ῥᾳδίως, τῆς ζώνης ἐξηρτημένης, ἡ ναῦς ἠκολούθησεν 1, 11, 13. paſſa eſt ſe moveri ac duci, mota eſt et ducta, extracta e limo. † impropr. τὰ ἀκολουθήσαντα ἐκ τῆς ἀποβάσεως τὴν προϋπάρχουσαν φήμην ἐπιστώσατο, quae ſecuta ſunt, 1, 14, 12. quae poſt euenerunt.

ἀκολουθία, impropr., ἐκ πολλῶν ἡγεμονιῶν, ὥσπερ κατ᾽ ἀκολουθίαν, ἐπὶ τοῦτο ἐλθὼν, quaſi continuata ſerie, 7, 5, 4. per gradus 8, 7, 10.

ἀκονᾶν, impropr. de re, c. acc. rei et adu. it. praep., τοιαῦται αἰτίαι ἔτι μᾶλλον εἰς τραχύτητα ἠκόνησαν τὴν τοῦ Μαξιμίνου ψυχὴν, acuerunt, 7, 1, 25. impellere.

ἀκονιτὶ, impropr., ἐνίκησαν, ſine puluere, 8, 6, 14. c. adiuncto, εἰλήφθε ῥᾳδίως καὶ ἀκονιτί γε ἑαλώκατε, ſine negotio, 2, 13, 10. ἀναιμωτὶ καὶ ἀκ. τοσαῦτα κατορθωκότα, ſine pulu. 2, 14, 2. i. q. 2, 15, 8. ἄνευ μάχης καὶ κινδύνου.

ἀκοντίζειν, phyſ. c. ſyn. Παρθυαίων οἱ τοξικὴν ἀκριβοῦντες, καὶ Μαυρουσίων οἱ ἀκοντίζειν ἄριστοι, in iaculando, 1, 15, 4. ἔμελεν αὐτῷ ἀκοντίζοντι καὶ τοξεύοντι μὴ πταίειν, iaculum mittere, ib. 3. — ſimul c. adu. τῶν Μαυρουσίων πόρρωθεν ἀκοντιζόντων, ſq. τῶν τε τοξοτῶν πόρρ. τοξευόντων iacular. 6, 7, 18. ſimul c. praep. ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀσφαλοῦς ἀκοντίζων, tela iaciens, 1, 15, 5. ſq. εὐστοχίας δεῖξιν λ. cf. §. 7. 8. 11. 13.

ἀκόντιον, phyſ. de Commodo, οὐδὲ ἐπ᾽ ἄλλο μέρος τοῦ σώματος ἦλθε τὸ ἀκ. iaculum, 1, 15, 8. φθάσας τῷ ἀκοντίῳ λ. ib. 12. οὐδέ τις εἶδεν ἀκόντιον δεύτερον, telum ib. 7. ὡς μηδὲν ἰδεῖν περιττὸν ἀκ. iac. ib. 13. ἰσαρίθμοις ἀκοντίοις πάντας (λέοντας) ἀπέκτεινεν ib. — in bello, c. adiuncto et gen. perſ. τὰ βέλη καὶ τὰ ἀκόντια τῶν πολεμίων λ. 7, 2, 11.

ἀκοντιστὴς, in bello, οἱ Νομάδες ἀκοντισταὶ εὔστοχοι, iaculatores, 7, 9, 13. Μαυρουσίους ἀκοντιστὰς 3, 3, 5. c. opp. τοξόται 7, 2, 2. 3. 8, 1, 5. ſed opp. τῶν ὁπλιτῶν 7, 9, 18.

ἀκόρεστος, paſſ. trop. de re, et ſubſt. fem. c. adiuncto, τῆς ἀκορέστου καὶ ὑπερβαλλούσης ἐκείνου τρυφῆς, inſatiabilis, 2, 1, 7. Neutr. pro ſubſt., c. gen. perſ. et rei, μισοῦντες αὐτοῦ τὸ ἀκόρεστον τῆς τοῦ πλούτου ἐπιθυμίας, inexplebilem cupidit. 1, 12, 11. pro adi. et ſubſt. αὐτοῦ τὴν ἀκόρεστον τοῦ πλ. ἐπιθυμίαν.

ἀκούειν, propr., abſ. δι᾽ ὧν ὑμᾶς ἀκούοντας εὔφραινον, audientibus 6, 3, 5. c. coni. ὡς ἀκούετε, auditis 2, 10, 8. c. acc. rei εὐκταῖα καὶ ἀσπαστὰ ἀκούειν, ſe audire 3, 11, 18. τοῦ στρατοῦ τὴν

δύναμιν καὶ τὸ πλῆθος ἀκούων 2, 11, 12. ταῦτα ἀκούσας 3, 11, 17. ὅ περ ἀκούσαντες, cum audiuiſſent 5, 3, 21. τοσοῦτον χρημάτων πλῆθος - 4, 4, 19. † c. opp. ἵνα μὴ μόνον ἀκούειν τὰ γενόμενα, ἀλλὰ καὶ βλέπειν ἔχωσι, 7, 2, 15. † in contracta oratione et c. nominatiuo particip. ſ. adu. ὧν ἀκούει παρὼν, ἀπομιμνήσκοντες, illorum, quae coram audit, 1, 4, 14. p. τούτων, ἃ ἀκ. εἴ τι καινὸν νῦν ἀκούοιτε 6, 3, 6. † ἀσμένως ταῦτα ἀκούσας 3, 14, 3. poſt praelectam ab aliis epiſtolam, aut, poſt lectam a ſe ipſo, pro cognoſcere, videre. †† δυςφόρως ἤκουσαν (ταῦτα) 5, 5, 2. †† οἱ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς κατοικοῦντες τὴν Ἰταλῶν χώραν μόλις ἀκούουσι, de Italorum regione inaudiunt 6, 7, 10. aliquid de Italia audiunt. in opp., c. praepp. ἃ μετὰ τὴν Μάρκου τελευτὴν παρὰ πάντα τὸν ἐμαυτοῦ βίον εἶδόν τε καὶ ἤκουσα 1, 2, 10. †† c. acc. perſ. participii, pro inf., et quidem particip. praeſ. αὐτὸν ἀκούοντες ἤδη παρόντα 2, 12, 4. 4, 12, 4. vbi tamen et ſq. particip. aor. ἀμφιεσάμενον, quale et 3, 14, 8. δύναμιν ἀκούσαντες " ἀθροισθεῖσαν. at c. particip. fut. ἐπείπερ ἤδη αὐτὸν ἐπιςησόμενον ἤκουον 2, 12, 7. ††† c. praeſ. ſ. fut. inf. diſerto ἀκούοντες, ἐπιτελεῖσθαι (αὐτὰς, τὰς θέας) 3, 8, 18. Tum Paſſ., de re, in opp. νοεῖσθαι μᾶλλον ἐβούλετο τὰ πραχθέντα, ἢ ἀκούεσθαι 4, 4, 16. c. adu. mero φόνος, εὐθέως ἀκουσθεὶς, μεμίσηται, ſimul atque audiatur, 4, 5, 3. ſtatim cum audita eſt. — de perſ. ἀποκρινόμενος, ὡς μηδ' ἀκούεσθαι πολλάκις, exaudiretur, 5, 2, 7. propter ſubmiſſam vocem. † cum nominatiuo fut. particip. (pro inf.) πρότερον ὤφθη τοῖς ἐκεῖσε παρὼν, ἢ ἀφιξόμενος ἠκούσθη, quam aduenturus intelligeretur, 2, 11, 5. ſic aor. ἵνα ὀφθῇ πρῶτον ἐν τοῖς βασιλείοις, ἢ ἀκουσθῇ τὴν βασιλείαν παραλαβὼν, quam intelligeretur imperium ſuſcepiſſe, 3, 11, 20. — Denique Med., in opp. c. acc. rei et adu. θεασόμενοι, ἃ μὴ πρότερον μήτε ἑωράκεσαν, μήτε ἠκηκόεισαν, fando audiuerant, 1, 15, 2. δρῶν τι ἢ ἀκουσόμενος προςτρέχει 4, 13, 11.

ἄκουσμα, phyſ. de perſ., c. opp., πᾶν, ὅ περ ἐκεῖνος δι' ἡδονῆς ἔσχε θέαμα ἢ ἄκουσμα, διεφθείρετο, iucundum - auditu, 4, 6, 4. — it. forſan in his θεάματα καὶ ἀκούσματα τερπνὰ διηγούμενοι 1, 6, 3. διὰ πάντων θεαμάτων καὶ ἀκουσμάτων πλείςων τὸν δῆμον εὐφραίνειν acroamatis 5, 6, 14. in circo et theatris.

ἡ ἄκρα, phyſ. c. gen. rei ſ. loci, ἦν πόλις ἐπ' ἄκρας ὑψηλοτάτης ὄρους, cacumine, 3, 9, 7. † ἐλπίζοντες, κατειλῆφθαι τὰς ἄκρας (αὐτῶν, τῶν Ἄλπεων) ſumma iuga, 8, 1, 15. hauddubie fem. adi. ἄκρος, per ellipſ. ſubſt. μερὶς, etc.

ἀκρασία, trop. c. adu. ἀπὸ τῆς ἄγαν ἀκρασίας καινὰς ἡδονὰς ἐθηρᾶτο, intemperantia, 1, 3, 5. c. gen. rei ſ. perſ. οὔτε χρημάτων πλῆθος οὐδὲν αὔταρκες πρὸς τυραννίδος ἀκρασίαν, incontinentia, 1, 4, 10.

ἀκράτητος, paſſ. de re, trop. c. ſubſt. fem. πλούτου ἀκρατήτῳ ἐπιθυμίᾳ, impotente, 1, 8, 4. immodica.

ἀκρίβεια, c. gen. rei, μετὰ πάσης ἀληθοῦς ἀκριβείας ἱςορίαν ἤθροισα, religione, 1, 1, 4. diligentia, cura, accuratio.

ἀκριβὴς, de re, Neutr. pro ſubſt. c. gen. rei, τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως οὐκ ἐλεγχθήσεται 1, 1, 2. i. q. pr. ἡ ἀκρ. † c. praep. aut abſ. ἡ σύγκλητος συνελθοῦσα, πρὶν τὸ ἀκρ. εἰδέναι περὶ τοῦ Μαξιμίνου, certum, 7, 7, 4. † ἀκριβὲς εἰπεῖν, οὐ ῥᾴδιον 7, 1, 19. — pro adi. ἀκριβεςέρας ἐξετάσεως γενομένης, accuratiore, 1, 8, 17. tum neutr. p. adu. φήσας, ἀκριβέςερον καθ' αὑτὸν ἐπισκέψεσθαι τὸ πρακτέον, diligentius, 1, 6, 21.

ἀκριβοῦν, de perſ. c. acc. rei, οἱ τοξικὴν ἀκριβοῦντες, peritiſſimi artis ſagittariae, 1, 15, 4. accurate ſcire, probe callere. τοῖς τὰ Ῥωμαίων οὐκ ἀκριβοῦσιν, qui res Romanas minus cognitas habent 1, 11, 14. non accurate ſciunt, vel ſimpliciter neſciunt.

ἀκριβῶς ἐμαυτὸν πέπεικα, plane 1, 5, 5.

ἄκριτος, paſſ., de perſ., ſenſu forenſi, μήτε ἄκριτόν τινα φονευθήσεσθαι ἢ δημευθήσεσθαι, indicta cauſa 2, 14, 7. indemnatum. ſed de re, εἴ τινα ἐκπέμποιεν ἐπὶ φόνον ἄκριτον, ad occidendum indemnatum 3, 11, 19. ἀκρίτους φόνους, caedes, indicta cauſa patratas 1, 14, 13. ſine iudicio ſ. iudiciali inquiſitione ſ. cognitione. — † φόνων καὶ ὠμότητος, ἀκρίτων τε ἔργων ἀλλότριος, infuſtis factis, 6, 9, 10. †† extra forum, c. adiuncto, ταῖς - τῆς τυραννίδος ἀκρίτοις καὶ ἀφειδέσι μεγαλοδωρεαῖς, infinitis, 2, 3, 22. ἀφειδέσι καὶ ἀκρ. ἀναλώμασι, immenſis, 2, 7, 3.

ἀκρίτως φονευθέντα, indemnatum occiſum 6, 1, 16. ſine iudicio etc.

ἀκρόαμα, de perſ. vel re, c. opp. ἢ περὶ τὰ θεάματα ἢ τὰ ἀκροάματα σπουδὴ αὐτῶν, acroamata, 3, 10, 6. i. q. ἄκουσμα.

ἀκρόασις, abſ. θαῤῥοῦντες, ὡς τὸ ἡδὺ τῆς ἀκροάσεως καρπώσονται, auſcultatio, 1, 1, 2. c. gen. perſ. κατελθόντος τοῦ Κομμόδου ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν τῶν ἀγωνιστῶν, ad audiendos actores (in theatro) 1, 9, 6.

ἀκροβολισμοί, phyſ. abſ. γεγένασί τινες, velitationes, 3, 7, 5. leves pugnae inter velites. c. adiuncto ſ. opp. συμβολαὶ καὶ ἀ. ἐγίνοντο 3, 14, 18.

ἀκρόπολις, propr., de vrbe Roma, Capitolii, τῆς ἀκροπόλεως κατειλημμένης, arce, 3, 2, 15. ἐν ἀκροπόλει, arce ſumma, 7, 10, 5. †† trop. ὥσπερ ἐξ ὀχυρᾶς ἀκροπόλεως ἐπιβῆται τῇ ἀρχῇ, arce, 1, 6, 8. ὥσπερ ἐξ ἀκρ. τοῖς τυραννίδος ἔργοις σχολάζοι, 7, 1, 9.

ἄκρος, phyſ. ἐπαφιεὶς τὰ βέλη κατ' ἄκρου τοῦ τραχήλου, in ſupremum collum, 1, 15, 11. adi. vel p. neutr. τὸ ἄκρον, p. ſubſt., per ellipſ. ſubſt. μέρος; vt δᾷδες, ἐπὶ ἄκρῳ ἔχουσαι βελῶν ἀκίδας, in extremo, 8, 4, 30. ſed adi. πρόκειται αὐτὴ (ἡ πόλις) ἐπ' ἀκροτάτῳ πεδίῳ, extrema planitie, 8, 1, 8.

ἀκρωτηριάζεσθαι, paſſ. phyſ. de perſ., c. acc. rei, κατὰ oppreſſa, πάμπλειστον πλῆθος τοῦ στρατοῦ - τὸ πρόσωπον ἠκρωτηριάζετο, τὰς χεῖρας, καὶ εἴ τι γυμνὸν ἦν τοῦ σώματος, priuabatur, 8, 4, 29. laedi, pice calida effuſa — ſed modo c. praep. ἠκρωτηριάσθησαν οὐκ ὀλίγοι ἐν δυσχειμέρῳ χώρᾳ, ſummis corporis partibus mutilati ſunt 6, 6, 3.

Ἀκυληΐα, Aquileia, 8, 2, 3. 6. vbi ſq. deſcriptio amplior eius vrbis, 8, 3, 2. 8, 5, 13. 8, 6, 10. 8, 7, 1. 5. 7. 19.

Ἀκυλήσιος, Aquileienſis, 8, 4, 4. 19. e. 26. 8, 5, 3. 7. 18. 8, 6, 3. ſq. 8, 7, 3.

ἀκώλυτος, paſſ. de re, c. fem. ſubſt., c. adiuncto ῥᾳδία ἡ εἴσοδος αὐτῇ καὶ ἀκώλυτος, licitus, 1, 13, 2. ἐξουσίαν αὐτοκράτορα καὶ ἀκώλυτον, liberam, 1, 3, 3. non circumſcriptam; κοινὴν καὶ ἀκ. ἀμφοτέροις τὴν ἀπόλαυσιν ἔσεσθαι, nec prohibitum, 4, 10, 10. non impeditus, *ungehindert* ſ. *unverwehrt*.

ἀκωλύτως, διώκοντες, citra impedimentum, 1, 12, 15. διαβὰς τὸν Ταῦρον, nullo prohibente, 3, 3, 13. 4, 11. 3. εἰς τέλος ἄξεις 3, 11, 13. εἰσῆλθε λ. 3, 12, 1. 18. ἐξεχεῖτο τὸ μῖσος, licenter, 7, 7, 3. † c. adiuncto, ſine copula, διέβησαν ἀκ., μηδενὸς ἐμποδὼν γενομένου, libere, 8, 2, 1.

ἄκων, de perſ., abſ. ἡδοναῖς καὶ ἄκων ἐδούλευεν, inuitus, 1, 17, 22. 3, 9, 17. ὃν αὐτὸς ἄκοντα ἀνέπεισεν 4, 1, 24. c. adiuncto, αὐτοῦ ἄκοντός τε καὶ ἀσχάλλοντος 6, 1, 18. ἐπαγγέλλει ἄκων μὲν καὶ ἀσχάλλων τὴν ἔξοδον, non ſponte, 6, 7, 11. ταῦτα ἐπράττετο ἄκοντός τε καὶ ἀναγκαζομένου αὐτοῦ, inu. 6, 1, 22. † ἄκων μὲν καὶ μὴ βουλόμενος non ſponte, 6, 8, 14. ἄκοντα καὶ οὐδὲν προειδότα, inu. 7, 1, 21. †† c. opp. ἑκόντες τε καὶ ἄκοντες ὑπακούοιεν, velint, nolint, 3, 12, 15. †† ἄκοντες (μὲν), ὅμως τοὺς λοιποὺς ἐμιμοῦντο, quamuis inuiti, 7, 4, 4. ἄκοντες μὲν, ἔφερον δὲ, 8, 6, 2.

ἀλάβαστρον, propr. εἰς κάλπην ἀλαβάστρου λ. alabaſtri, 3, 15, 16. pro adi. c. ſubſt.

ἀλαζονεία, moral. τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀλαζονείας, inſolentiae, 3, 11, 6. †† βαρβάρων ſ. βαρβάρῳ φερόμενος ἀλαζονείᾳ 6, 3, 11. Sic et

ἀλαζονεύεσθαι, med. οὔτε ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα, ὅσα ἠλαζονεύσατο, quantas iactauerat, 2, 7, 3.

ἀλαζὼν, de perſ. φύσει ὤν, glorioſus, 6, 2, 15.

Ἀλβανὸς, τὸ καλούμενον ὄρος Ἀλβανὸν, Albanus, 8, 5, 20. prope Romam.

Ἀλβῖνος, ἦρχεν αὐτῆς, (τῆς Βρεττανίας) Albinus, 2, 15, 2. vbi et in ſqq. rel. eius deſcriptio, cf. 3, 5, 3. 11. 13. 3, 6, 6. 11. 18. 3, 7, 1, 5. 7. 14. 3, 8, 8. 13.

ἀλγεῖν, de perſ. c. praep. ἐπὶ et dat. rei, ἐπὶ βασιλέως ἀποβολῇ, dolere, 4, 14, 8. 7, 1, 10. 7, 4, 6. ſimul c. adu. σφοδρῶς ἐπὶ τῇ λ. 4, 13, 4. πάνυ ἐπὶ τῇ λ. 7, 1, 21. ſimul c. particip. pro inf. λανθανόντως ἤλγουν τὸν βασιλέα καθῃρημένον 8, 7, 6.

ἀλγηδὼν, in rectione verbi prioris, c. praep. κοινὴν εἶναί μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐπὶ τοῖς καταλαβοῦσιν ἀλγηδόνα, dolorem, 1, 5, 5.

ἁλεία, phyſ. piſcatio, 3, 1, 11.

ἀλεκτρυὼν, propr. ἀλεκτρυόνων συμβολὰς, gallinaceorum, 3, 10, 6. in deliciis Caracalli ac Getae.

Ἀλεξάνδρεια, *Alexandria*, ap. Iſſum, Ciliciae, 3, 4, 6. coll. §. 4. 4, 3, 15. 4, 8, 16. ſed alia Aegypti certius 7, 6, 2. quam 4, 3, 15.

Ἀλεξανδρεὺς, Alexandrinus, incola prioris *vrbis Cil.* τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων πλήθει 4, 8, 18.

Ἀλέξανδρος, Alexander, ὁ Μακεδὼν 6, 2, 5. 1, 3, 6. † τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξάνδρου πόλιν, Aegypti Alexandria 7, 6, 2. it. τὴν ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κτισθεῖσαν πόλιν, ab Alexandro conditae vrbis 4, 8, 16. periphraſes, pro praeced. τὴν Ἀλεξάνδρειαν, †† idem, imitatione expreſſus, ὁ Ἀντωνῖνος, (Caracalla) ἐπεὶ κατῆλθεν εἰς Θρᾴκην, Μακεδόσι γειτνιῶσαν, εὐθὺς Ἀλέξανδρος ἦν 4, 8, 1. — Sed alius, imperator Rom., cognomine Seuerus, Mamaeae fil. μετονομάζεται ὁ Ἀλεξιανὸς, καὶ Ἀλέξανδρος καλεῖται 5, 7, 5. ſqq.

Ἀλεξιανὸς, Alexianus, l. l. et 5, 3, 7.

ἀλέω, propr. c. acc. rei et abl. modi ſ. inſtrum. σῖτον ἀλήσας τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ, tritico molito 4, 7, 9. Caracalla, in caſtris.

ἀλήθεια, veritas, a) hiſtorica, δόξῃ, τῆς ἀληθείας μείζονι 1, 1, 3. — c. opp. ὥς τινες τῶν τότε ἱστόρησαν, οὐ πρὸς χάριν, ἀλλὰ πρὸς ἀλήθειαν, λέγοντες, ad fidem, 3, 7, 8. vere, vera, — b) vniuerſa, ὑμέτερον ἤδη ἔργον, εὑρεῖν τὴν ἀλ. 5, 12, 13. 4, 5, 8. † φῆμαι μείζους ᾔδοντο, ἐξ ὑποψίας ἀληθείας 8, 5, 15. — c. opp. γνώσῃ, ὅτι μὴ σκῆψις, ἀλλ' ἀλήθεια πρόσεστι τοῖς

λεχθεῖσιν, 2, 1, 23. † c. gen. rei, κνίζει μάλιϛα, ὅσα ἐλέγχει τῶν ἁμαρτημάτων τὴν ἀλ. 4, 9, 4. †† in ludo, κρύψαι τὴν ἀλ. 1, 10, 4. i. q. ſq. τὸν ὄντα, veram perſonam, verum hominem, in larua latentem.

ἀληθεύειν, c. opp. εἴτε πλασαμένη, εἴτε καὶ ἀληθεύουσα, verum dicens, 5, 3, 18.

ἀληθὴς, verus, a) hiſtorice, de re, c. ſubſt. fem., in opp. ἡ τῆς διαβολῆς φήμη τοιαύτη ἐγένετο, εἴτε ἀληθὴς ὑπάρξασα, εἴτε συσκευασθεῖσα, 7, 1, 18. b) moraliter, pro ſincerus, abſ. ἀληθεῖ ψυχῆς διαθέσει, vera 1, 7, 5. c. opp. οὐκ ἐξ ἀληθοῦς μὲν διαθέσεως, προςποιήτῳ δὲ εὐνοίᾳ, 8, 7, 5. ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν ἐπίπλαϛον μᾶλλον, ἢ ἀληθῆ 3, 15, 14. ſeparatim, eodem ſenſu primo, Neutr., p. ſubſt., ſine artic. μετὰ πάσης (τοῦ) ἀληθοῦς ἀκριβείας, veri, 1, 1, 4. c. artic., oppreſſa κατὰ praep., p. adu. in opp. πάντας ἀνῄρει, ὡς μὲν προςεποιεῖτο, - τὸ δ᾽ ἀληθὲς λ. reuera, 3, 8, 13. vere. Plur., abſ. πάντα τὰ λεγόμενα ἀληθῆ πιϛεύσαντες εἶναι, vera 5, 4, 1. c. adiuncto, ἅ περ πάντα ἀψευδῆ καὶ ἀληθῆ τότε πιϛεύεται, certa, 2, 9, 4. c. artic. βασιλέως, ἢ, ἵνα τἀληθῆ λέγοιμι, ϛρατιώτου, verum, 4, 14, 8. c. opp. ὑποπτεύων αὐτοὺς, ὡς οὐ τἀληθῆ αὐτῷ, ἀλλὰ πρὸς κολακείαν, θεσπίζοντας λ. veritatem, 4, 12, 7. — —

ἀληθῶς ἐφαντάσθη τισιν, vere, 8, 3, 21. ſq. opp.

ἁλίσκω, per tempora perſ. et aor. ſenſu paſſ. phyſ. in bello, de re ac loco, c. adu. et abl. rei ſ. modi, τὸ Βυζάντιον, ὅ περ ἑάλω ὕϛερον λιμῷ, captum, 3, 6, 18. de perſ., in opp. τὸ πλῆθος τῶν ἑκατέρωθεν ἀνῃρημένων, ἢ ἁλόντων, captorum, 3, 7, 15. — c. praep. Δαρεῖον ἁλῶναι ὑπὸ τῶν ἀρκτῴων, fuiſſe captum, 3, 4, 5. ſed extra bellum, c. adu. et adiuncto εἴληφθε ῥαδίως, καὶ ἀκονιτί γε ἑαλώκατε, eſtis capti, (Praetoriani, a Seuero circumuenti;) 2, 13, 10. αἰσχρῶς καὶ ἐφυβρίϛως ἑαλωκότες, capti, ib. 20. e. c. abl. rei ſ. modi, ὕπεικον, σοφίσματι ἑαλωκότες ib. 20. i. ſed abſ. παρέσχεν αὐτῷ, ἁλῶναι, vt deprehenderetur, 1, 8, 15. vel i. q. pr. συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν σωματοφυλάκων, capi, comprehendi. ††† ſenſu forenſi, c. praep. ἁλόντα ἐπὶ ϛάσεσι λ. reum ſeditionis, 3, 10, 11. deprehenſum, conuictum. — Tum impropr., de affectibus, c. abl. talis generis ſ. rei, ὁμοίᾳ ἐπιθυμίᾳ ἑαλώκαμεν, capti ſumus, 1, 6, 12. ἁλόντας πόθῳ τοῦ λ. captos, 1, 12, 9. ἔρωτι τῆς κόρης ἑαλωκέναι, captum, 5, 6, 4. occupatum eſſe, ſentire, habere. Sed †† paſſ. phyſ., in bello, de perſ., c. adu. οἱ βάρβαροι - ῥᾷϛα ἁλίσκονται, capiuntur, 4, 15, 9. †† de re, neutr. particip. c. artic. τῶν ἁλισκομένων κοινωνίᾳ, praedae, 1, 10, 3. per ellipſ. ſubſt. χρημάτων, rerum captarum.

λκὴ, c. gen. perſ. θαυμάζειν ἐϛὶ τὴν ἀλκὴν τῶν ὕϛερον καθῃρηκότων, vires, 3, 1, 15. robur.

λλὰ, ſenſu vulg. a) ſolitarium, initio orationis aut reſponſionis, ὁ δὲ, Ἀλλ᾽ αὐτός τε, ἔφη, λ. atqui, 2, 3, 10. ὅ περ ἰδὼν ὁ Ἀντωνῖνος, - Ἀλλὰ πρὸς δύο, ἔφη, λ. 3, 12, 23. † in reditu ad priora, poſt parentheſin, ὁ δὲ Ἰουλιανὸς, - ἀλλ᾽ οὐδὲ - Ἰουλιανὸς λ. ſed *nec* 2, 11, 17. † in oratione abrupta et in tranſitu ad alia ſubito, ἀλλὰ, τί λ. 2, 13, 15. † in tranſitu ſimplici, ἀλλ᾽ οὐδ᾽ λ. ib. 13. b) cum aliis, in relatione tacita, ἐπεβούλευε - ἀλλὰ λ. 5, 8, 7. at in relat. aperta, praeced. vel alia particula, vt εἰ καὶ - ἀλλ᾽ at 2, 3, 4. in apodoſi adeo, p. attamen, ſ. tamen, - vel praeſertim negatiua quauis,

in membris duobus, οὐ ſ. οὐκ - ἀλλὰ 2, 2, 12. 8, 3, 5. 7, 8, 6. οὐκέτι - ἀλλὰ 1, 15, 18. - † οὐδὲ γὰρ - ἀλλ' οὐδ', immo, 1, 14, 14. - † μὴ - ἀλλὰ 4, 4, 5. - † οὐκ - ἀλ. ſed potius, 2, 3, 12. - οὐ - ἀλ. pro δὲ 2, 1, 18. 2, 6, 15. 1, 13, 8. †† ἐλέγετο ϛρατιωτῶν οὐκ ὀλίγους, ἀλλὰ τοὺς ἐξοχωτάτους 7, 1, 16. pro ἀλλὰ καὶ, vel, ut οὐ - δὲ, pro *non tam - quam potius*. Porro pro ἀλλὰ καὶ, quod καὶ male obtrudunt vel viri docti vel Mss., praeced. neg. c. adv. μὴ μόνον ὑφ' ἡλικίας, ἀλλὰ καμάτοις λ. 1, 3, 1. 3, 6, 22. - † ὡς μὴ μαθητὰς εἶναι μόνον, ἀλλὰ ζηλωτὰς λ. 6, 8, 5. ubi differe in pr. eadem §. οὐ μόνον - ἀλλὰ καὶ λ. conf. οὐ μόνον - ἀλλὰ λ. 3, 4, 16. 6, 5, 9. 8. 2, 9. — Tum ibidem cum aliis particulis, vel poſtpoſitum, ut πλὴν ἀλλὰ, quo de v. in πλὴν, vel praepoſitum, ex ordine elementari ſic, A) ἀλλὰ γὰρ, at enim, ſed enim, verum enim, it. enimvero, per figuram ἐκ παραλλήλου, ut noſtratium *aber allein*, pro una qua adverſ. v. c. *ſed*, et pro mero ἀλλὰ; ab initio enunciationis, tamen μὲν praeced. §. pr. μέχρι μὲν οὖν - ἀλλὰ γὰρ λ. verum enim vero, 1, 8, 5. - tum praeced. negat. qualibet, μηκέτι βούλεσθαι μηδὲ - οἰκεῖν· ἀλλὰ γὰρ λ. ſed 1, 15, 17. μηδέ τις - ἀπέςησαν. ἀλ. γ. 8, 7, 18. - †† praeced. eadem remotius, οὐ - ἀλ. γ. 7, 8, 9. ubi οὐ §. 7. ††† interpoſitis aliis, remotius que μὲν praeced. τὸν μὲν οὖν - συντελοῦσιν. ἀλλ' ἀντ' ἐκείνου γὰρ λ. verum enim, 2, 2, 10. ubi μὲν praeced. §. 14. - B) ἀλλ' ἤ, praeced. negat. at cum alia qua orationis parte, ut adv. οὐκ ἄλλως - ἐνθύμως μάχεται, ἀλλ' ἢ οἰόμενος, *niſi* quia putaret, 4, 15, 15. ††† cum pron. οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἢ μεριςάμενος πρὸς αὐτὸν τὴν ἀρχὴν, tantum non partitus rel. 3, 10, 12. nil aliud faciens, quam partiens ſ. quam ut partiretur ſ. niſi ut rel. ††† αἴτιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ γεγενῆσθαι, *ſed* 5, 6, 2. - C) ἀλλὰ καὶ, dupliciter poſitum, vel ſolitarium, h. e. non praeced. qua particula relativa; ab initio enunciationis, in tranſitu ad rem aliam, non illam ſemper maiorem maioris ve momenti; ap. Bg. *quin etiam* 1, 12, 4. *etiam* 6, 4, 14. - ſed intra periodum ἤρεσκέ τε τῷ δήμῳ καὶ τοῖς ςρατοπέδοις, ἀλλὰ καὶ τῇ συγκλήτῳ λ. *immo* 6, 1, 5, *atque etiam* 6, 3, 10. †† negat. οὐ μόνον oppreſſa in primo membro, οὐκέτι ὁ δῆμος μετ' εὐνοίας αὐτὸν ἐπέβλεπεν, ἀλλὰ καὶ, vtrum quoque, 1, 14, 13. - ὡς μή τινα προσιέναι, ἀ. κ. τοὺς ὑπαντωμένους ἀναςρέφειν; ut *non* modo *non* accederet quisquam, *ſed et* rel. 3, 11, 4. - vel praemiſſa negat., in una enunciatione, ὡς μηκέτι λῃςῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἀξίωμα, *ſed* 1, 10, 3. - denique praeced. negat. cum adv., οὐ μόνον - ἀλλὰ καὶ λ. verum etiam 1, 12; 14. ſed et 2, 2, 18. 2, 10, 2. 5, 6, 6. it. μὴ μόνον - ἀλ. κ. λ. 2, 5, 10. 6, 7, 16. 6, 8, 5. D) ἀλλὰ μὴ, ſed *non*, in opp. δεῖν ἄλλους ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύειν, ἀλλὰ μὴ αὐτὸν παρατάττεσθαι, non autem, 6, 5, 19. δοκεῖν ὑπὸ θεῶν, ἀλ. μὴ ὑπὸ ἀνθρώπων νενικῆσθαι, non vero, 8, 5, 21. E) ἀλλὰ μὴν, *at vero*, per figuram ἐκ παραλλήλου, pro ſimpl. adverſ. ut ſupra ἀλλὰ γὰρ, initio orationis ſ. reſponſionis, Ἀλλὰ μὴν, ἔφη, λ. *atqui*, 2, 1, 23. - F) ἀλλὰ μὴν καὶ, i. q. ſupra ἀλλὰ καὶ, ab initio enunciationis, *quin et* 2, 4, 5. 4, 9, 15. *ſed et* 8, 4, 30. — in media oratione, tamen in una enunciatione, *quin et* 1, 14, 18. 6, 4, 13. — G) ἀλλ' ὅμως, extra periodum compoſitam, ab initio novae enunciationis, non praeced. relativa, *attamen*, 2, 5, 13. - H) ἀλλ' οὐ, initio enunciationis, *ſed haud*, 1, 17, 10. - at media in oratione, i. q. ſupra ἀλλὰ μὴ.

Ii

ε. opp. ἀριςοκρατίαν, ἀλλ' οὐ τυραννίδα λ. *non vero* 2, 3, 24. 2, 10, 10. 12. 2, 11, 14. 4, 13, 15. 6, 2, 13. ſed Bg. per merum *non* 6, 6, 10. e. 8, 4, 28. - I) ἀλλ' οὖν, in periodi apodoſi, εἰ καὶ - ἀλλ' οὖν, *attamen*, 2, 10, 5.

ἀλλάσσειν ſ. ἀλλάττειν, trop. de perſ., c. acc. rei, ἤλλαξε τῶν μηνῶν τὰ ὀνόματα, mutavit (Commodus, ſq. explic.) 1, 14, 17. alia ſubſtituit.

ἀλλήλων, genit., cum ſubſtant. μήτε τῆς ἀλλ. φωνῆς συνιεῖσιν, nec vocem altero alterius intelligente, 4, 10, 12. c. verbis, ἐν διαίτῃ διαφέρουσιν ἀλλήλων ib. e. inter ſe. c. praep. ὑπὸ ἀλλήλων πατούμενοι, invicem, 5, 6, 22. - Dat. c. verbis, de re, σκευὴ οἰνοφόρα, ἀλλήλοις συνδεθέντα, inter ſe, 8, 4, 11. 8, 8, 7. 8, 6, 9. invicem ib. 17. ἀντικείμενα ἀλλ. τὰ ςρατόπεδα, oppoſiti *ſibi* exercitus, 4, 3, 13. - ſed de perſ. ἀλλήλοις ἐρίζοντες, inter ſe, 3, 10, 5. e. de duobus, ut ἀλ. ἐπιβουλεύοιεν alter alteri, 4, 3, 10. — c. praep. τὰ ἐκείνων παρ' ἀλλήλοις συντριβέντα 3, 2, 15. — Acc. c. ſubſt. de re, ἔριδι τῇ πρὸς ἀλλήλας, inter ſe, ib. 13. — c. verbis, de perſ. φθείροντες ἀλλήλους, ſe invicem, 1, 13, 5. 1, 16, 7. ὑπεμίμνησκον ἀλ. τῶν λ. alii aliis, 6, 8, 8. c. praep. ἐπ' ἀλλήλους ἠπείγοντο, adverſum *utrique* contendebant, 3, 4, 8. — πρὸς ἀλλήλους ςασιάζοντες, inter ſe, 3, 2, 14. 3, 13, 12. - † ἀφηνιάζοντες ἤδη, πρὸς ἀλ. αὐτὸν κακῶς ἠγόρευον, inter ſe, 5, 2, 14. clam ſecum ſoli. - †† de re, ναυσὶν, ὧν πρὸς ἀλλήλας συνδεθεισῶν, inter ſe, 6, 7, 13. - †† ἀμπέλων πρὸς ἀλλήλας δέσει 8, 4, 14. pro adi. mutuus. - †† ἐςασίασαν πρὸς ἀλλ. Λαοδικεῖς - Τύριοι 3, 3, 3. per ſyneſin ſimul cum fem. et maſc. dum in Λαοδ. lateat maſc. *incolae*.

ἀλλοδαπὸς, phyſ. de re ſ. loco, ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς, in *extera* regione, 8, 7, 16. ſc. γῆς ſ. χώρας, ut et in ſeqq. caſibus fem. opp. ἐν τῇ Ῥώμῃ λ. ut opp. ἐν τοῖς οἰκείοις ib. 14. ἐν ἀλλοδαπῇ διαιτώμενοι, in *peregrino* ſolo, 5, 2, 13. εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ad exteros, 3, 4, 18. - ††† de aliis rebus, ζῶα σχήμασιν ἀλλοδαποῖς ἀπεκυήθη, aliena figura, 1, 14, 2. monſtroſa, prodigioſa, non legitima nec propria nec naturalia et ſolita. - c. adiuncto ἀλλοδαπὸν ἢ παντάπασι βάρβαρον τὸ σχῆμα, peregrinus habitus, 5, 5, 9. Elagabali ſacerdotis veſtitus Syrus ſ. Phoenicius, opp. pr. τὴν Ῥωμαίων ςολήν.

ἄλλος, maſc. de perſ., in relatione quadam, ἀλ. μὲν οὐδεὶς λ. alius, 1, 13, 1. opp. ſq. ἡ δὲ ἀδελφὴ λ. - † τῶν μὲν κινδύνων αὐτοὶ μεθέξουσι, τὰ δὲ μέγιςα - τῆς νίκης ἄλλος καρπώσεται, 8, 3, 13. - † αἴτιος οὐκ ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ λ. 2, 2, 12. αἴτιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν λ. 5, 5, 2. - † ἄλλο ἄλλου λέγων ἐγκώμιον 4, 9, 11. † ἐξ ἄλλου κελεύσεως, ex *alterius* iuſſu, 8, 3, 15. opp. ſq. ἐξ οἰκείας ἀνάγκης λ. - † ἄλλῳ μὲν ἂν τῳ θάρσος ἐνέβαλεν 2, 3, 12. opp. ſq. ἐμὲ δὲ λ., pro quo μηδ' ἄλλῳ τινὶ πεισθεὶς, alteri, 5, 5, 10. opp. praeced. - †† πᾶν τὸ τῷ ἑτέρῳ φίλον, τῷ ἄλλῳ ἐχθρὸν ἦν, alteri - alteri, 3, 10, 6. - ἐπειδὴ ἄλλον οὐχ εὗρον 8, 8, 16. opp. praec. - †† per Lat. aliud ſq., οἱ δορυφόροι ἀνθεςήκεσαν παντὶ τῷ ἄλλῳ ςρατῷ, *reliquo*, 5, 4, 16. - it. in plur. οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι, *caeteri*, 2, 4, 7. opp. ſq. it. *reliqui*, 5, 8, 1. οἱ μὲν ἄλλοι, *caeteri*, 1, 6, 10. 7, 11, 5. οἱ μὲν ἀλ. πάντες 4, 3, 16. - † τοῖς τε ἄλλοις - καὶ νεανίσκους λ. caeteros, 7, 4, 5. - † οἱ μαχόμενοι, κωλυόμενοι τοῖς ἀλ. ἐπιέναι, ad reliquos, 4, 15, 14. hoſtes, utrinque oppoſitos, pro pr. ἀλλήλοις. - ὑμῖν μὲν, τοῖς δ' ἀλλ. πᾶσιν ἀνθρώποις, caeteris, 8, 7, 13. — τοὺς μὲν πρεσβυτέρους - τοὺς δ' ἄλλους πάντας, caeteros, 2, 4,

3. τοὺς μὲν ἄλ. πάντας αὐτοῦ ϛρατηγοὺς - τὸν δὲ λ. *caet.* 3, 7, 11. — Sed in plur. pro vulg. Lat. *alii*, οὐ τὰ ἄλλων λαβεῖν, ἀλλὰ τὰ αὑτῶν σώζειν, aliena, 8, 3, 14. εἴ τι Σύλλᾳ - ἢ ἄλλοις πέπρακται 3, 7, 18. οὐκ αὐτοὺς αἰτίους γεγενῆσθαι, ἀλλ' ἄλλους 8, 3, 5. Tum ſing. maſc. de re, οὐδέποτε σκοπὸν ἄλλον ἔσχεν, alium, 1, 15, 8. Commodus in feriendo, ſcil. ἢ ἐκεῖνον ſ. ἐκεῖνα, quae in pr. nominata, μέτωπον ἢ καρδίαν. it. plur. εἴς τε τοῦ Διὸς τὸ τέμενος, καὶ τοὺς ἄλλους νεὼς ἀνελθὼν, caeteris, 1, 7, 12. — Porro Fem. de re, ἄλλης μὲν ὕλης οὐδεμιᾶς μετέχον, ἢ λ. alia, 4, 2, 12. χλαμύδιον, ἤ τινα ἄλλην ἐσθῆτα 4, 12, 4. Sed διὰ τῆς ἄλλης Ἀσίας, caeteram, 4, 8, 15. μετὰ τῆς ἄλ. ἐπιμελείας, reliqua, 1, 2, 2. μ. τ. ἄλ. εὐδαιμονίας, caetera, 2, 11, 16. - it. de perſ. πεζὴν δύναμιν ἄλλην 3, 1, 2. Tum plur. ἄλλοις ἄλλας ἐπιφέρων αἰτίας 3, 8, 13. - ſcil. τὰς ἄλ. ἐπιϛολὰς, caeteras, 4, 12, 14. ſq. opp. Dein Neutr. ἄλλῳ σοφίϛματι, alio. 2, 13, 21. praeter prius. - ἄλλο ἄλλου λέγων ἐγκώμιον, v. ante; οὐδὲ ἐπ' ἄλλο μέρος τοῦ σώματος ἦλθε τὸ ἀκόντιον 1, 15, 8. quam in pr. §. memoravit; οὐδέ τις εἶδε τραῦμα ἄλλο, πλὴν λ. ib. 7. — † οὐδὲν ἄλλ', ἢ πένθους σχῆμα, δείξασα, 1, 13, 2. v. οὐδέν. — †† c. gen. rei, προςτίθησι τῷ σιτηρεσίῳ ἄλλο τοῦ τελουμένου ἥμισυ 4, 4, 17. aliud penſitato dimidium, ſ. dimidium aliud, quam pendebatur ante. †† τὸ ἄλλο ϛρατιωτικὸν, *caet.* 8, 7, 20. Denique plur., de re, †† ἔργα, οἷα οὐκ ἄλλα λ. quales nulli, 2, 11, 16. πλεῖϛα ἄλλα τῆς πόλεως μέρη 1, 14, 9. — †† εἰώθει καὶ ἐπὶ ἄλλων τοῦτο πάσχειν, alias, 1, 17, 22. alio tempore, per ellipſ. χρόνων ſ. καιρῶν. Sed λίθων βολαῖς τῶν τε ἄλλων ὀϛράκων. 7, 12, 11. *al.* vel *reliqu.*, vt ἄλ. ἐθνῶν, *caeteris*, 8, 7, 18. opp. praeced. τὰ δ' ἄλλα ἔθνη καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις, caeterae, 2, 10, 15. τὰ μὲν ἄλλα, ὅσα ἐπεβούλευσέ μοι, caetera, 4, 5, 7. †† τὰ μὲν ἄλλα ἰδιώτης, ϛρατιωτικὸς δὲ λ. caeteroquin, 4, 12, 1. τὰ ἄλλα μὴ φαῦλος λ. alioquin, 3, 4, 15. p. adv., oppreſſa pr. κατὰ, Lat. *caetera*, it. *caeterum*.

ἄλλοτε, ſolitarium, πρότερον μὲν οὐδ' ἄλλοτε, prius **nunquam**, 2, 10, 4. non alias, non unquam.

ἀλλότριος, propr. maſc. de perſ., quoad genus ac familiam, c. adiuncto et opp., μὴ δεῖν ξένον ζητεῖν, μηδ' ἀλλότριον, ſq. ἀλλὰ τῷ ἀνεψιῷ, alienum, 5, 7, 4. non propinquum. ſed Fem. de re, τὰ χρήματα, ὅσα ἤθροισε - ἐξ ἀλλοτρίων συμφορῶν, ex *alienis* calamitatibus, 4, 4, 18. aliorum, - Neutr. plur. παῦσαι τοῦτον τῆς ἀλλοτρίων ἐπιθυμίας. 6, 3, 11. oppreſſo gen. χρημάτων, ut Lat. *aliena*, i. alienae ſ. aliorum res. - Sed impropr., c. gen. rei, tum de perſ. χάριτος ἀπρεποῦς καὶ βίας ὠμῆς ἀλλότριος, alienus a - 2, 4, 5. remotus, liber, non utens, abstinens, non propenſus, inimicus, peroſus. - et opp. φόνων καὶ ὠμότητος, ἀκρίτων τε ἔργων, ἀλλότριος ἐγένετο 6, 9, 16. ſq. εἴς τε τὸ φιλάνθρωπον - ἐπιῤῥεπής. - tum de re, εἰ καὶ βασιλείας τὰ πραττόμενα ἦν ἀλλότρια, aliena, 1, 15, 14. ἅπερ - σωφροσύνης ϛρατιωτικῆς - ἀλλότρια ἐνομίζετο 3, 8, 9.

ἀλλοτρίως, impropr., de animo, διάκεινται πρὸς τὴν ἐμὴν ἀρχὴν, alieno animo ſunt, 7, 8, 16. alienati ſunt ab -, oderunt. - it. c. adiunctis, φύσει ἀλ. καὶ ἀπεχθῶς πρὸς αὐτοὺς διέκειντο 7, 10, 2.

ἄλλως, a) de *cauſa*, c. relato ſ. opp. οὐκ ἄλλως - ἀθύμως μάχεται, ſq. ἀλλ' ἢ οἰόμενος, haud *alia* de *cauſa*, niſi quia 4, 15, 15. - ſed abſ. εἴ τινες ἄλ. παρῆσαν, aliud agentes, 4, 9, 13. alia de cauſa, ſpectandi gratia. - †† τὸ παιδίον, ἄλ. ἄθυρον, forte, 1,

17, 7. αὐτῷ, ἄλ. ἐςῶτι, ſic forte, 2, 9, 7. de nulla certa cauſa, i. caſu, fortuito. - b) de tempore, Lat. *alias*, vel Bg., c. verbis, abſ. poſtpoſitum, μισῶν ἄλ. alioqui, 4, 13, 6. - vel praepoſ. cum relato ſ. opp. εἴτε ὄντως λ. εἴτε ἄλ. συσκευαζόμενος λ. 4, 12, 9. - it. c. adi. abſ. κοῦφον ἄλ. νεανίαν, alioquin, 5, 7, 1. ἄλ. φιλόδοξος ὢν 7, 5, 18. - ſed cum particula quadam, et in opp. ἄλλως μὲν μισοῦντες αὐτὸν, ſq. τότε δὲ καὶ ἡγούμενοι, alioquin etiam, 5, 8, 16. - †† ſimul c. adv. ἄλ. μὲν τὸ ἦθος πρότερον χρηςὸς ὢν, ſq. ἀγανακτήσας δὲ τότε λ. alioqui, 3, 3, 5. it. cum alia particula praemiſſa, καὶ ἄλ. μὲν ὄντα χαῦνον, ſq. τότε δὲ καὶ πιςεύσαντα, alioquin etiam, 2, 15, 4. - ††† ſic tamen abſ. γυνὴ καὶ ἄλ. ἐντρεχὴς, alioquin etiam, 5, 8, 7. 6, 8, 9. - ††† ſimul c. abl. rei ſ. modi, φύσει μὲν καὶ φιλόδοξος ἄλ. ὑπάρχων, alioquin etiam, 3, 14, 3. 8, 3, 16. - denique c) de modo ſ. conditione, c. relato, οὔτε γάρ τις αὐτῷ - ἄλλως προςῄει, εἰ μὴ λ. *temere* adibat, 3, 5, 11. aliter, alio modo. - οὐδὲ γὰρ ἄλλως - ὁδὸν εὐπρεπῆ - ἔσεσθαι, μὴ τῆς - πόλεως καθαιρεθείσης, aliter, 8, 4, 4.

ἄλογος, de re, maſc. ſexu c. ſubſt. fem., κίνησις, inſanus, 2, 6, 2. prae luctu et ira, ob Pertinacem occiſum, amens, magnus. — ἀλόγῳ ὁρμῇ, caeco, 2, 5, 3. veſano, 8, 5, 6. utrinque de Praetorian., prae ira. - ††† παύσειν τῆς ἀλόγου εἰς τὸ παρὸν ὁρμῆς, caeco, 2, 5, 7. c. formula adv., niſi εἰς τ. π. pertinet ad ſubſt. †† ἀλόγου ἐλπίδος, inani, 2, 8, 3. c. negat. αἰτίαι τοιαῦται, οὔ τι γὲ ἄλογοι, minime *improbabiles*, 7, 4, 1. nullo modo ſane improb. ſ. leves, i. valde probabiles, idoneae, graves.

ἀλόγως εἰς τιμὰς προαχθέντας, temere, 6, 1, 7. ſine idonea cauſa, inconſiderate, imprudenter, ſine merito, dotibus et notitiis neceſſariis.

ἀλουργὴς, phyſ. de re et veſtitu eo que imperatorio, c. ſubſt. tum fem. χλαμύδα, ἣν ἔφερεν ἀλουργῆ, purpureum, 4, 8, 21. - c. adiuncto, ἀλουργεῖς καὶ χρυσοῦφεῖς ἐσθῆτας 1, 14, 16. - tum maſc. χιτῶνας χρυσ. καὶ ἀλουργεῖς 5, 3, 12.

αἱ Ἄλπεις, Alpes, 8, 1, 8. ſed deſcriptae ib. 12, et 2, 11, 15. ſq.

τὸ ἄλσος, phyſ. τὸ χωρίον, μεγίςοις κατάσκιον δαφνηφόροις ἄλσεσιν, lauretis, 1, 12, 3. laurigeris nemoribus, lucis.

Ἄλτινον, oppid. Ital. τὰς λίμνας μεταξὺ Ἀλτίνου λ. Altinum, 8, 6, 11.

ἅλωσις, impropr. c. gen. rei ſ. loci, οὐκ ἂν εὕροι τοσαύτας πόλεων ἁλώσεις, expugnationes, 1, 1, 5.

ἅμα, c. abl. A) perſ. in notione ſocietatis ſ. comitatus, in univerſum, c. artic. Ἀντωνῖνος ἅμα τῇ μητρὶ κατέςρεψεν, ſimul matre, 5, 8, 19. τὸν Γορδιανὸν ἅ. τῷ υἱῷ λ. Gordianum filium *que*, 7, 7, 4. - nominatim in eundo, veniendo, verbis que *motus*, τὸν Λαῖτον, ἅμα τῷ Ἐκλέκτῳ εἰςελθόντα, cum, 2, 1, 15. ἀνύσας τὴν ὁδὸν ἅμ. τοῖς παισὶ, una cum, 4, 1, 2. cum, 6, 7, 11. 8, 1, 4. - in deliberando, ὁ Λαῖτος - ἅ. τῇ Μαρκίᾳ - ἐβουλεύοντο 2, 1, 6. - † ſine artic. ἅ. γονεῦσι καὶ ἀδελφοῖς, una cum, 4, 9, 10. *cum*, 8, 4, 20. - †† ἅμα τῷ ἵππῳ ἐμβαλὼν εἰς τὸ ἕλος, equo, 7, 2, 14. ἐπειςπηδήσαντες ἅ. τοῖς ἵπποις διανήχεσθαι, cum equis, 8, 4, 7. - B) c. abl. rei, in notione temporis et actionis eiuſdem, omnino que coniunctionis, ἅμα τῇ ζώου ὁρμῇ ἔφερε τὴν πληγὴν, ſimul cum, 1, 15, 7. ſine artic. ἅ. ἡλίῳ ἀνίσχοντι, *ſtatim* que *cum* ſolis ortu, 3, 4, 8. mox ſole oriente, 4, 15, 1. cum ſole oriente, 8, 1, 11. - †† τῆς τροφῆς ἅμ. ποτῷ πολλῷ

ἐξωθούσης τὸ φάρμακον, cum, 1, 17, 23. - †† ſq. καὶ, pro Lat. *etiam*, et alio caſu ſubſt., ἅμα τῷ βίῳ καὶ τὴν ἀρχὴν καταλῦσαι, ſimul cum vita et imperium, 5, 3, 1. - ††† τὰ χρηςὰ ἅμα τῇ ἀπολαύσει καὶ τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην συναναλίσκει, ſimul cum, 2, 5, 18. ubi ob v., compoſ. c. pr. σὺν, poterat ἅμα abeſſe. — †††† ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο τὸ εἰς τὰ τολμώμενα ἅμα τῷ θαῤῥαλέῳ εὔελπι, coniuncta audaciae confidentia, 2, 14, 3. ἡμῖν τὸ εὔτακτον ἅμα τῷ κοσμίῳ ὑπάρχει, compoſita ordinata *que*, 6, 3, 15. At utr. loco, ut Lat. *cum*, pro copula mera *et* (quo et tendit Bg. *que*) ſ. praeter ſ. praeterquam, noſtrat. *nebſt* ſ. *auſser*. — C) infinitivi, de perſ. aut re, in univerſum, ἅμα τῷ βασιλεὺς ἀναδειχθῆναι, ſimulac, 3, 2, 9. - it. in v. v. motus, ἅ. τῷ τῆς γαςρὸς προελθεῖν 1, 5, 14. 3, 2, 10. ſimulatque, 7, 9, 9. 8, 4, 26. - ἅ. δὲ τῷ παραδραμεῖν τὸ περίορθρον, *ſimul* autem *ac*, 7, 4, 10. - in v. v. ſenſuum, videndi, audiendi, αὐτὸν ἅ. τῷ ἐπιφανῆναι πάντες εὐφήμησαν, ſimul atque, 2, 5, 6. 2, 14, 1. - ††† c. adv. ſimul ſequente, τὸ ὄνομα ταῖς ἀκοαῖς ἅμα τῷ προσπεσεῖν εὐθὺς φέρει διαβολὴν, ſimulac ad aures accidit, ſtatim afferre rel. 4, 5, 3. ἅμα γὰρ τῷ τὴν ἀρχὴν παραλαβεῖν, εὐθέως ἤρξατο, ſimul enim ac imper. ſuſceperat, ſtatim, 7, 1, 14. - †† ſimul particula καὶ, pro *etiam*, ſequente, et verbo finiti temporis, ὁ κρατήσας ἅμα τῷ σεσῶσθαι καὶ δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο, *cum* ſalute *etiam* gloriam rel. 4, 5, 6. ἐπιείκεια καὶ χρηςότης ἅμα τῷ θαυμάζεσθαι καὶ ἔχει λ. clementia - ſimul *et* admirationi ſunt *et* referunt rel. 5, 1, 12. quo utr. loco i. q. ſupra in ἅμα c. ſubſt., *praeterquam*, quod - *etiam*. - Tum ſine abl. A) ſequente καὶ copula mera, c. verbis, intervallo, ἐχρῆν, ἅμα τὸν Κόμμοδον ἐκφυγεῖν, καὶ τὸν Περέννιον λ. *ſimul* Commodum - *et* Perennium, 1, 9, 16. - in vicinia, ὁ Ἔκλεκτος ἦν - τολμῆσαι ἅμα καὶ δρᾶσαι πεφυκὼς, ad audendum ſimul que peragendum, 1, 17, 14. ad aud. ſimul et perag., ut 3, 13, 13. recto Bg. ordine, σωφρονίζειν αὐτοὺς ἅ. καὶ συνάγειν λ. emendare ipſos ſimul et conciliare. - c. ſubſt. ὑποζυγίων ἅ. καὶ ἀνθρώπων 1, 12, 2. 2, 8, 4. - †† per ambiguam lect. 2, 10, 1. - c. adi. ἀναίσθητον ἅ. κ. ἀχάριςον, ſenſus expers et ingratum, 2, 3, 15. 8, 8, 20. *atque* 2, 9, 2. - B) †††† ἅμα τε ſequente καὶ copula mera intervallo, ὡς μὴ ἅμα τε τρῶσαι καὶ φονεῦσαι, quin ſimul et vulneraret et occideret, 1, 15, 8.

ἅμαξα, propr. τὰ πτώματα, ἁμάξαις ἐπιτεθέντα, plauſtris, 4, 6, 2. ignominiae ergo.

ἁμαρτάνειν, moraliter, de perſ. abſ. οὐδὲ λανθάνειν ἤθελεν ἁμαρτάνων 5, 6, 23. in peccando ſ. quum peccabat. it.

ἁμαρτεῖν, de perſ. c. adv., τοσοῦτον ἥμαρτεν, ὅσον μὴ διέλυσεν λ. hoc tantum peccavit, 5, 2, 6. - c. acc. rei et praep. τιμωρίαν εἰσπράττων, ἐφ' οἷς ἡμαρτήκεσαν εἰς αὐτὸν, *pro* iis, *quae* peccaſſent *in* ipſum, 7, 9, 24. p. ἐπὶ τούτοις, ἅ. λ. - Sed paſſ. de re, abſ. συγγνώμην τῶν ἁμαρτηθέντων, delictorum, 8, 3, 5.

ἁμάρτημα, c. adi. οὐκ ἐμὸν τὸ ἁμ. non meum id delictum, 2, 5, 12. ſc. ἐςὶ, non id deliqui ſ. commiſi. †† μὴ εἴς τι τῶν γενικῶν ἁμαρτημάτων ἐξοκείλῃ, vitium, 6, 1, 11. - ἁλόντα ἐπὶ πολλοῖς ἁμαρτήμασι, criminum, 3, 10, 11. - ſed ſimul c. adiuncto, παραμυθησάμενος ἀσέβημά τε καὶ ἁμάρτημα τηλικοῦτον, delict. 5, 6, 4. Heliogab., nubens Veſtali; ἐπὶ τηλικούτοις ἁμαρτήμασί τε καὶ τολμήμασι μυρίων ἄξιοι θανάτων, pecc. 2, 13, 14. Praetoriani ob caedem Pertinacis. - ſed abſ. τῶν τοιούτων κνίζει μάλιςα, ὅσα ἐλέγχει τῶν ἁμ. τὴν ἀλήθειαν, delict. 4, 9, 4. de dicteriis et ſcom-

maſi; tum ἐπιτηδεύειν τι τῶν ἁμ. flagitium, 6, 1, 13. † εἰς τιμὰς προαχθέντας, ἐφ᾽ οἷς εὐδοκιμήκεσαν ἁμαρτήμασι, ob ea, quibus inclaruerant, ſcelera, ib. 7. porro c. gen. perſ. κόλακας αὐτοῦ τῶν ἁμ. vitiis, 5, 5, 10. † ὅσοι ὑπηρέται τε καὶ συνεργοὶ ἐδόκουν εἶναι τῶν ἁμ. (αὐτοῦ) ſceler. 5, 8, 16. ἄνεσιν πάντων ἐδίδου ἁ. (αὐτῶν ſ. αὐτοῖς) delict. 7, 12, 5. †† c. gen. rei: ὁ δῆμος τὰς αἰτίας τῶν συμφορῶν εἰς τοὺς ἐκείνου φόνους, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ βίου ἀνέφερεν ἁμαρτήματα, crimi. 1, 14, 13.

ἀμάρτυρος, trop. paſſ. de re, maſc. ſexu c. ſubſt. fem. ἀμάρτυρον ἱστορίαν, carentem teſtibus, 1, 1, 4. non firmatam teſtimoniis, non ductam a fide dignis viris, ſcriptoribus, litteris que ac monumentis publ., incertam.

ἀμβλύνειν, impropr. de perſ. c. acc. rei, (αὕτη, ἡ μήτηρ) ἤμβλυνεν αὐτοῦ τὰς πρὸς ἀνδρείαν ὁρμὰς, retundebat, 6, 5, 19. debilitabat, opprimebat, cohibebat.

ἀμείβεσθαι, trop. med. c. acc. perſ. ἀμείψασθαι τοὺς εὐεργεσίαις προειληφότας, remunerari, 5, 1, 13. ſimul c. adv. formula et adiuncto, ἀμ. σε κατ᾽ ἀξίαν, καὶ τὴν προσήκουσαν χάριν ἀποδοῦναι 3, 11, 10. c. adv. legitimo, τοὺς ἄλλους μεγάλως ἠμείψατο 5, 7, 11. ſimul c. abl. rei ſ. modi, δώροις αὐτοὺς μεγαλοπρεπῶς ἠμείβετο 2, 8, 14. ††† c. rei et acc. et abl. ſimul que adv., τὴν τοῦ πατρὸς μνήμην χάρισιν ἀξίαις οὕτως ἀμείψεσθε, parentis memoriae gratiam hoc pacto dignam referetis, 1, 5, 20.

ἄμεινον, moral. (ἐστὶ), παρασχεῖν, ἢ λ. praeſtat, 5, 1, 17. melius, decentius, glorioſius.

ἀμέλεια, moral. abſ., τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς δι᾽ ἀμέλειαν προδεδωκότας, incuriam, 6, 7, 8. it.

ἀμελέστερον, neutr. p. adu. τῷ Ἀντωνίνῳ (Elagabalo) προσεφέροντο, negligentius, 5, 8, 14. opp. pr. ὑπερφυῶς ἠσπάζοντό τε καὶ εὐφήμουν, ſine tanto honore, reverentia, favore. ſed de diſciplina militari, ἡ στρατιὰ τὴν πορείαν ἀμ. ἐποιεῖτο 6, 5, 16. ſine agmine inſtructo; it. ἀπιόντας ἀμ. ſecurius, 7, 11, 18. ἀ. μαχομένους, neglig. 8, 2, 5. in oppugnanda urbe, ſegnius, pigrius, ſine amore magno, non pertinaciter, non crebro.

ἀμελέω, moral. c. gen. rei, τῆς εἰς τὴν Ῥώμην ἀφόδου ἠμέλει, negligebat, 2, 8, 17. ἀμελήσας τῆς πρός με πίστεως, neglecta fide, 3, 6, 6. non obſervare. Paſſ. c. praep. tum de re, τὰ τῶν πλουσίων πταίσματα πρὸς τῶν ὄχλων ἀμελεῖται, negliguntur, 7, 3, 11. non curari, aeſtimari, ſentiri; ſpectari ſine dolore. tum de perſ. τῷ τὸν Ἰουλιανὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀμελεῖσθαι, quod Iulianus a - negligeretur, 2, 7, 9. non coli, amari, defendi, i. q. ſq. καταφρονεῖσθαι.

ἀμελῶς, moral. c. gen. rei, τῆς τῶν πραγμάτων διοικήσεως ἀμ. ἔχων, 5, 2, 9. i. q. pr. v. privum ἀμελήσας, ἀμελῶν. τοῦ κοινοῦ (κινδύνου) ἀμ. ἔχει, neglectui habet, 7, 8, 13. i. q. pr. φεύγειν.

ἀμέμπτως, propr. paſſ. τὴν βασιλείαν διῴκησε, ſine querela (aliorum, civium), 6, 2, 1. ut diſerte βασιλεύσαντα, ὅσον πρὸς τοὺς ἀρχομένους, ἀμ. 6, 9, 15. 7, 10, 7. ſed act. ὑφ᾽ ᾧ βασιλεύοντι ἀμ. βεβιώκεσαν, ſine ulla querela (ſua ipſorum) 6, 9, 5.

ἀμεριμνία. moral. ſ. phyſ. act. c. gen. rei, ἔδωκε γεωργοῦσιν διὰ παντὸς δεσποτείας ἀμεριμνίαν, perpetuam dominii ſecuritatem, 2, 4, 13. iuncta ſic formula adv. δ. π. cum ſubſt. (non cum γ. ἐδ.) per hendiad., ubi praeterea ſubſt. duo ſunt pro adi. et ſubſt., p. δεσποτείαν ἀμέριμνον, dominium ſecurum, tutum, quietum, noſtrat. *ungekränkter*, ruhiger *Beſitz*.

ἀμέριμνος, moral. de re, paſſ., c. maſc. ſubſt. μετὰ τὸ εἶναι ἐν ἀμερίμνῳ βίῳ, ſecura vita, 3, 7, 11. ab hoſte externo. ſed τοὺς ἄλλους - εἰς ἀμέριμνον βίον μεταχθέντας, ſec. vit. 2, 4, 3. opp. pr. τυραννίδος, ſecura ab iniuria tyranni, - at maſc. c. ſubſt. fem. ἀμέριμνον ἔχειν τὴν Φρουρὰν οἰομένων, ſecuram, 3, 5, 9. ab hoſte externo, de militibus intra munitionem. Tum Neutr. pr. ſubſt. τὸ ἀμέριμνον ὠνούμενος, ſecuritatem, 1, 6, 26. †† cum gen. rei et adiuncto, παρέξοντα τῆς βασιλείας τὸ ἀνενόχλητόν τε καὶ ἀμέριμνον 5, 7, 3.

ἀμερίμνως, moral. βιοῦν, ſecure, 4, 5, 15. de civibus.

ἀμνημονεῖν, propr. de perſ. c. praep., δείξασιν, ὅτι, ὑπὲρ ὧν ἐτύχετε, οὐκ ἀμνημονεῖτε, oſtendendo, eorum, quae accepiſtis, non immemores vos eſſe, 1, 4, 7. p. ὑπ. τούτων, ὧν λ.

ἀμνηστία, propr. c. gen. rei, πάντων ἔξω, oblivio, 8, 7, 18. ſed abſ. ὑπισχνεῖται ἀμνηστίαν, oblivionem iniuriarum, 5, 4, 18. it. δοὺς ἀ. 3, 4, 17. ſed c. adiuncto, ὑπισχνεῖτο ἀ. ἄνεσίν τε πάντων ἐσίδου ἁμαρτημάτων 7, 12, 6. it. διδόντος ἀ. συγγνώμην τε τῶν ἁμαρτηθέντων 8, 3, 5.

ἀμοιβαῖος, trop. de re, ἀμοιβαίαν εὔνοιαν, mutuam, 1, 4, 6.

ἀμοιβή, trop. ambigue, de re, an actione, τεύξεσθαι ἀμοιβῆς μεγαλοδώρου, praemium, 1, 9, 12. ἀ. ἐξαιρέτου τεύξ. remunerationem, 7, 1, 24. ſed magis de act. ἐν ταῖς ἀμοιβαῖς - ἀντιδοῦναι μεῖζον, in viciſſitudine beneficiorum, 2, 5, 14. † ἀχαρίστους τὰς ἀμοιβὰς Ἀλβῖνος ἀποδίδωσιν, remunerationes, 3, 6, 6.

ἄμπελος phyſ. ambig. τοῖς ἄμπελον μὴ γεωργοῦσιν, qui vitem non ſererent, 8, 2, 8. an de vinea. ſed ἀμπέλων πρὸς ἀλλήλας δέσει, vitium, 8, 4, 14. it. ἀμπέλους ἐξέκοπτον (ὁ στρατὸς) vites, ib. 12.

ἄμπωτις, phyſ. c. gen. rei et adv. ταῖς τοῦ Ὠκεανοῦ συνεχῶς ἀμπώτισιν, Oceani frequenti reciprocatione, 3, 14, 11.

ἀμυντήριος, phyſ. neutr. c. gen. perſ. ἀμυντήρια Φέροντες ἑαυτῶν 7, 11, 7. ſc. ὅπλα, tela, ſicas, cf. §. pr.

ἀμύνω, phyſ. c. dat. perſ. ἠπείγοντο, ὡς ἀμυνοῦντες αὐτοῖς, opitulaturi, 8, 8, 15. Sed med. c. acc. perſ. ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιβουλεύοντας, ulciſci, 4, 5, 12. ἠμυνάμην τὸν ἐχθρόν, ultus ſum, ib. 13. it. ἠμ. (αὐτὸν) ὡς πολέμιον ib. i. it. μήτε ἀμύνασθαι (αὐτοὺς) δυναμένων, ulciſci, 2, 6, 2. tum abſ. ἄνανδρον τὸ μὴ ἀμύνεσθαι προαδικούμενον 3, 6, 9. opp. pr. ἄρχειν ἔργων πονηρῶν. †† ἐκ τοῦ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλ' ἀμύνεσθαι, ὑπάρχει τὸ εὔελπι, ex eo, quod non infertur iniuria, ſed propulſatur, 6, 3, 9. praec. ἄρχειν ἀδίκων ἔργων et τοὺς ἐνοχλοῦντας ἀποσείεσθαι. †† Φρουρὰς ἐπὶ τῶν πύργων καταστήσαντες, ὡς ἀμύνοιντο, εἰ τῷ τείχει προσβάλλοι ὁ δῆμος, ut reprimerent, 2, 5, 15. p. τὸν δῆμον, εἰ προσβάλ. λ. ſed c. acc. rei, οἰκείαν ἔχθραν ἀμύνασθαι, perſecutum eſſe, 4, 13, 15. ſ. ultum. †† in opp. εὔλογον (ἐστὶ) τὸν μέλλοντα πείσεσθαι δεινόν, ἀμύνασθαι (αὐτὸ) μᾶλλον, ἢ ὑπομεῖναι, propulſare (ſc. a ſe) 4, 5, 5.

ἀμφήριστος, trop. paſſ., de re, maſc. ſex. c. ſubſt. fem. τὴν ἀρχήν, ἐν μέσῳ ἐῤῥιμμένην, καὶ ἀμφήριστον οὖσαν, *principatum - ancipitem*, 3, 6, 10. *controverſum adhuc; de quo adhuc certatur, qui nondum eſt occupatus et arreptus.*

ἀμφίβολος, trop. de re, *maſc. ſ. c. ſubſt. f.* ἀμφιβόλῳ τύχῃ, *dubii eventus*, 7, 5, 11. πολέμου ἀ. τύχῃ, *belli fortuna, quae dubia et anceps eſt*, 8, 3, 10. † αἰσχραῖς τε καὶ ἀμφιβόλοις ἡδοναῖς, ambiguas volupt. 2, 7, 4. cinaedi.

ἀμφιέννυσθαι, phyſ. paſſ. cum acc. rei ſ. veſtitus, per pr. κατὰ oppreſſam, γυναῖκες, ἀμφιεννυμεναι ἐσθῆτας, indutae veſtes, 4, 2, 6. ἀμφιέννυτο ἐσθῆτας, induebatur veſtibus, 1, 14, 16. † ἠμφιέννυτο περιβλήματα τὰ Γερμανῶν 4, 7, 4. it. ἠμφιεσμένους τὰς ἐσθῆτας λ. 4, 2, 19. ἠμφίεσο τὴν ἐσθῆτα 3, 11, 3. † ἀμφιέννυται θώρακα, induitur loricam, 3, 12, 16. †† abſ. ὅθεν οὐδ' ἀμφιέννυνται, induuntur, 3, 14, 14. Britanni, ſc. ἐσθῆτάς τινας, it. ἀμφιεσθέντι παντὶ, induto, 1, 10, 12. perſonam aliquam in ludo. Sed Med. c. eodem acc. ἀμφιεσάμενος χλαμύδιον, amictus chlamyde, 4, 12, 4.

τὸ ἀμφιθέατρον, propr. πεπλήρωτο, amphitheatrum, 1, 15, 5. 1, 8, 12. in ludis ſcenicis. — γυμνὸς εἰς τὸ ἀ. εἰσῆλθεν 1, 15, 15. Commodus, ut gladiator.

ἀμφιλαφὴς, impr. de re, c. adiuncto, θαυμαστὰ καὶ ἀμφιλαφῆ κτήματα. ampla, 7, 12, 14.

ἀμφισβητεῖν, trop. de perſ. abſ. εἰ καί τινες ἀμφισβητοῖεν, cum ipſo contenderent, 2, 6, 10. de imperio.

ἀμφορεὺς, propr. cum gen. rei fluidae, οἴνου πολλοὺς ἀμφορέας τῶν βωμῶν προχέων, amphoras, 5, 5, 16.

ἀμφότεροι, de perſ. abſ. ambo, 3, 10, 6. ἀμφοτέρους, utrumque, 3, 11, 20. — ſed c. pron. ἀμφοτέροις ἡμῖν, utrique noſtrum, 3, 6, 8. — it. c. ſubſt. ἀμφοτέρους τοὺς βασιλέας, utrumque imperatorem, 3, 12, 15. (qui §. 2. δύο βασιλέας,) it. τοὺς βασ. ἀ. it. 20, — ſed Fem. ἀμφότεραι αἱ Μαίσης θυγατέρες, utraque Maeſae filia, 5, 7, 6. ταῖς πόλεσιν ἀμφοτέραις, urbibus utrisque, 3, 3, 5.

ἀμφοτέρωθεν, phyſ. ἐπτυγμένων, utrinque, 1, 17, 1.

ἂν, poſt pron. ubi in Vs. ſufficiat ſolus Lat. coniunctivus, ὅσα δ' ἂν — ἐπιδείξησθε, 1, 5, 24. ὅ περ ἂν σχῶσι 6, 3, 14. ὅ τι δ' ἂν μέλλοις πράττειν 3, 11, 13. — ſed c. adv. ſimul ὅ τι ποτ' ἂν ὑμᾶς δρᾶσαι θελήσω 2, 13, 10. — it. poſt ſola adv. ὅπου ποτ' ἂν ὁ βασιλεὺς ᾖ 1, 6, 14. — † ἕως ἂν αὐτοὺς τὸ ςρατιωτικὸν πᾶν ἐκυκλώσατο 4, 9, 11. vbi poteſt aor. verti per pluſq. coni. ſolum, donec — circumveniſſet, vel ſimul per Lat. particulam *quidem* ſ. *tandem*. — Porro c. verbis, nominatim c. optat., ubi redundet in Vs., ὧν τινος ἐπιλέξασθαι δύναιτ' ἂν θυγατέρα 4, 10, 13. ὑπ' Ἀλεξάνδρου δ' οὐκ ἄν τις εἰπεῖν ἔχοι λ. 6, 1, 16. — Dein c. verbis, ubi vertatur aut per Lat. adv. *forte* ſ. *fortaſſis*, aut per Lat. illa auxiliaria v. *debere*, poſſe, *velle*, ſed et per merum Lat. coniunctiv. praeſ., impf., pluſq., ut, cum ſtat per modum indicat. aor. 1., verbo poſtpoſitum, ἀπείκασεν ἄν τις τὸ μειράκιον 5, 3, 14. it. ἤρθη ἂν λ. 7, 3, 1. — ſed praepoſitum, πάνυ ἂν ἡ αὐτοῦ βασιλεία εὐδοκίμησεν 6, 9, 17. 8, 4, 14. e. — it. aor. 2. praepoſitum, οὐδ' ἂν νῦν εἰς ὑμᾶς ἦλθον 2, 8, 3. it. τοῦτο δ' ἄν τις ἔσχεν ἐγκαλέσαι λ. 6, 1, 24. — ſed poſtpoſ. ἔσχε δ' ἄν τι καὶ μεῖζον 3, 6, 8. — †† eadem periodo praepoſ. et poſtpoſ. ἄλλῳ μὲν ἄν τῳ θάρσος ἐνέβαλεν, ἐλπίδα τε ὑπέφηνεν ἂν 2, 5, 12. — tum per optat., praepoſitum, praeſ. εἰκότως ἂν — ἀποκαλοίην, 1, 5, 11. — ſed poſtpoſ. εὐδαιμονοίημεν δ' ἂν 1, 5, 22. — ſed longius a v. ſuo diſtractum, εἰκότως ἂν — ςέργοιτε 1, 5, 16. — ſed longius ὡς ἂν — μὴ ἔχοι καιρὸν 6, 1, 13. — tum aor. 1. ἐντεῦθεν ἂν τεκμήραιντο 2, 10, 13. ἀπεικάσαι τὶς ἂν τὸ σχῆμα 4, 2, 15. — it. diſtractum ἂν — μερισθείην 4, 3, 19. — tum aor. 2. οὐκ ἂν εὕροι 1, 1, 5. — ſed εὕροι ἂν εὔλογον 4, 5, 5. — at diſtract. ὡς ἂν — παράσχοι 1, 8, 4. ὅπως ἂν — πάθοιεν 2, 6, 5. οὐδ' ἂν — ἀνάσχοιντο 2, 10, 12. — ††† ἴσως ἂν — ἐκπλαγείητε, fortaſſe — expaveſcetis, 6, 3, 6. ubi ob adv. diſert. redditur per merum coni. *expaveſcatis*, vel per v. auxil, *poſſitis* ſ.

poſſetis expaveſcere. — Porro per coniunctiv. praeſ., diſtractum, ὁπηνίκα δ᾽ ἂν - κατάθηται 2, 3, 15. 2, 12, 7. ὡς ἂν - ποιῇ 2, 7, 10. — it. aor. 1. ὁπηνίκα ἂν δεηθῇ 3, 1, 5. — it. aor. 2. ὁπ. ἂν σῶσιν 2, 13, 8. — †††† c. particip., diſtract. ὡς ἂν - πεμφθέντων 5, 4, 13.

ἀνὰ, c. acc. loci, ἡσυχίαν εἶναι ἀνὰ τὰ βασίλεια, in palatio, 3, 12, 13. † ἡ φήμη διέδραμεν ἀνὰ τὰ στρατόπεδα 5, 4, 1. de loco, an perſ., ſed utrinque Lat. *per*.

ἀναβαίνειν, phyſ. de perſ. c. praep. alia, εἰς τὰ δωμάτια, adſcend. 1, 12, 16. — ſed impropr. ἐξ εὐγενείας, ὥσπερ κατ᾽ ἀκολουθίαν, ἀναβάντας ἐπὶ τοῦτο, huc evectos, 8, 7, 10. adeptos imperium.

ἀναβιβάζειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. et praep. alia, καθέντες κλίμακα, τὸν Ἰουλιανὸν ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀνεβίβασαν, adſcenſum praebuerunt, 2, 6, 14. milites, ſiverunt adſcendere, evexerunt, exceperunt.

ἀναβοᾶν, phyſ. de perſ. c. praep. alia, εἰς οἰμωγὴν, exclamare, 1, 4, 17.

ἀναβολὴ, impropr. abſ. μηδένα διδοὺς καιρὸν ἀναβολῆς, cunctationi, 2, 11, 1. οὐδὲ καιρὸν εἶναι ἀναβολῆς, dilationi, 1, 17, 16.

ἀναγινώσκειν, impropr. de perſ. c. acc. rei ſ. ſcripti, ταῦτα ἀναγνοὺς, quibus lectis, 4, 15, 20. — † ὁ δὲ ἀναγνοὺς, cum legiſſet, (τοῦτο, τὸ γραμματεῖον) 1, 17, 14. — it. Paſſ. de re, ἀναγνωσθείσης τῆς ἐπιστολῆς, lecta, 5, 2, 1. τὸ γραμματεῖον πέμπει αὐτῷ ἀναγνωσθησόμενον, legendum, 1, 17, 14.

ἀναγκάζειν, trop. de perſ. c. acc. perſ. et ſq. inf. ἠνάγκασαν αὐτὸν, ὀλέθρια σκέψασθαι, coëgerunt, 4, 9, 6. — Paſſ. c. adiuncto ταῦτα ἐπράττετο, ἄκοντός τε καὶ ἀναγκαζομένου αὐτοῦ, coacto, 6, 1, 22. — it. c. inf. et adv. ὅθεν αὐτὸς ἠναγκάζετο, μένειν οἴκοι, cogebatur, 3, 15, 1.

ἀναγκαῖος, trop. de re, ἀναγκαίαν ἡγήσατο τὴν κινδυνώδη, ſc. ὁδὸν, neceſſar. 4, 4, 6. — c. opp. οὐχ οὕτως εὐλόγους αἰτίας ἔχθρας, ὡς ἀναγκαίας 3, 6, 10. — it. Neutr. εὕροι ἂν ὁμοῦ καὶ εὔλογον, καὶ ἀναγκαῖον 4, 5, 5. ſq. inf. — ſed abſ. c. artic. μή τι τῶν ἀναγκαίων διαφθείρῃ, ne quid neceſſarium, 1, 17, 8. ſc. πραγμάτων, ſ. γραμμάτων. † c. dat. rei, περὶ τὰ τῇ βασιλείᾳ ἀναγκαῖα 6, 1, 13. — †† τὰ ἀπὸ θαλάττης τοῖς ἠπειρώταις ἀναγκαῖα ἀνέπεμπεν, res neceſſarias, 8, 2, 7. vitae neceſſitates, ſc. χρήματα.

ἀνάγκη, moral. c. verbo, ſq. inf. ἐγένετο, ἀπονέμεσθαι λ. neceſſe fuit, 1, 8, 9. — ſed eodem oppreſſo, ἀνάγκη (ἐστὶ ſ. γίνεται) τέλος ἐπιτεθῆναι 2, 5, 9. — it. c. dat. perſ. ſimul, ἀνάγκη ἦν ὑποκινομένοις συνήδεσθαι τοῖς πραχθεῖσιν 8, 6, 2. — Tum gen. in oppoſ. ἐπαγγέλλει ἄκων μὲν τὴν ἔξοδον, πλὴν τῆς ἀνάγκ. αὐτὸν καλούσης, vocante neceſſitate, 6, 7, 11. v. καλ. — it. c. praep., εἴ τινες οὐ μόνον ἐκ προαιρέσεως, ἀλλὰ δι᾽ ἀνάγκης, neceſſitate coacti, 3, 4, 16. it. οὐ γὰρ οἱ ἐξ ἀνάγκης δουλεύοντες, ἀλλ᾽ οἱ μετὰ πειθοῦς ὑπακούοντες, neceſſitate, 1, 4, 12. †† τῶν μὲν δι᾽ ἡδονῆς πραττομένων λ. τῶν δ᾽ ἐξ ἀν. κατορθουμένων, rebus moleſtis et arduis bene gerendis, 6, 3, 8. — † τὸ ἐς τὰς μάχας πρόθυμον οὐκ ἐξ ἄλλου κελεύσεως, ἀλλ᾽ ἐξ οἰκείας ἀνάγκης, ἔχουσιν, neceſſitate, 8, 3, 15. — † διὰ τὴν παροῦσαν ἐξ ἀν. τῆς βασιλείας τύχην, quia propter praeſentem imperii ſtatum neceſſe erat, 8, 7, 5. — it. εἴτε ἑκουσίως, εἴθ᾽ ὑπὸ ἀνάγκης, αὐτῷ γνωρισθέντας, neceſſitate, 3, 8, 4. — Porro Dat. οὐχ ὁμοίᾳ μὲν προθυμίᾳ, τῇ δὲ ἐκ τοῦ παρόντος πλήθους ἀνάγκῃ, coacti neceſſitate, 2, 2, 22. ἀνάγκῃ μᾶλλον, ἢ προαιρέσει, συνεζευγμένος, neceſſitate, 3, 10, 14. — α.

μᾶλ. ἡ γνώμη, ἐς ὁμόνοιαν περιήγετο, vi, 3, 15, 14. — † παρέλαβε τὴν βασιλείαν οὐχ οὕτως εὐνοίᾳ τῶν στρατιωτῶν, ὡς ἀν. neceſſ. 4, 14, 5. ſq. καὶ χρείᾳ τοῦ παρόντος καιροῦ. — †† δυσφόρως μὲν ἤκουσαν, ὑπήκουον δὲ ἀν. 5, 5, 2. — Denique Acc., c. gen. rei, οἱ στρατιῶται, τὴν ἀνάγκην τοῦ πράγματος ὁρῶντες, neceſſitate cognita, 4, 14, 19. it. c. inf. μηδενὸς παρόντος, ᾧ νέμειν αἰδῶ ἀνάγκην ἔχοι, neceſſe haberet, 7, 1, 9.

ἀνάγνωσις, impropr. οὔσης σοὶ τῆς ἀναγνώσεως ἐν συνηθείᾳ, (ſc. αὐτῆς, τῆς χειρὸς αὐτοῦ,) cum ſit tibi eius lectio conſueta, 2, 1, 23. cum eius manum ſ. ſcripturam legere conſueveris, cum ſaepe legeris eam. † ἐπιφερόμενος τὸ βιβλίον, ἐξ ἀναγνώσεως ἔλεξε τοιάδε, legendo, 7, 8, 5. per recitationem ſ. praelectionem.

ἀναγορεύειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. dupl., tum propr. ſ. appellativo, tum dignitatis, τὸ πλῆθος Σεβαστὸν Γορδιανὸν ἀναγορεύει, appellat, 7, 5, 17. οἱ στρατιῶται αὐτοκράτορα τὸν Ἰουλιανὸν ἀναγορεύουσι, declarant, 2, 6, 16. 4, 4, 19. nuncupare, 6, 8, 11, 7, 7, 4. 5, 8, 20. 8, 8, 16. † γυναῖκα, ἣν Σεβαστὴν ἀναγορεύσας, appell., Heliogabalus, 5, 6, 2. ὁ δῆμος Σεβαστὸν ἀναγορεύει (αὐτὸν) Pertinacem 2, 2, 21. †† c. nom. appellativo, ὁ στρατὸς τὸν Ἀλβῖνον πολέμιον ἀνηγόρευσεν, declar. 3, 6, 17. Tum Paſſ. c. nominativo dignitatis, χειροτονίας ἀνειπούσης, Σεβαστοὶ ἀνηγορεύθησαν, declarati ſunt, (Maximus et Balbinus). 7, 10, 8. ſed ſimul c. nominat. proprii nominis et cum praep. ὁ Σεβῆρος, ὑπὸ τῆς συγκλήτου αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς, appell. 3, 1, 2. it. αὐτ. ὑπὸ πάντων ἐκεῖνος ἀναγορεύεται, nuncupatur, 6, 9, 11.

ἀναγράφεσθαι, paſſ. phyſ. de perſ. σωτῆρας καὶ προμάχους Ἰταλίας πάσης ἀναγραφῆναι 8, 3, 9. ſcribi, nominari, celebrari vt Sot. tanquam rel.

ἀνάγω, phyſ., de perſ. cum acc. perſ. et praep. alia, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὰ βασίλεια, deduxerunt, 2, 6, 19. milites, recens creatum imperatorem, it. 5, 8, 20. † διὰ μέσου τοῦ πλήθους ἀνάγουσιν (αὐτὸν) εἰς τὸ Καπετώλιον, perferunt, 7, 10, 15. c. adv. τῶν στρατιωτῶν καὶ τοῦ δήμου νύκτωρ ἀναγαγόντων (αὐτὸν,) deduc. 2, 3, 1. ſimul c. praep. διὰ τῶν ὅπλων αὐτὸν ἀδεῶς εἰς τὴν βασίλειον αὐλὴν, deductum, 2, 6, 7. e. †† c. dat. perſ. ſimul, πρὸς γάμον εἰς τὴν βασ. αὐλ. τῷ θεῷ ἀνήγαγε, (αὐτὸ, τῆς Παλλάδος τὸ ἄγαλμα) adduxit, 5, 6, 7. †† ἀναγαγόντες τοὺς εὐφωνοτάτους ἑαυτῶν ἐπὶ τὸ τεῖχος, conſtituere, 2, 6, 7. i.

ἀναδείκνυμι, impropr. de perſ. c. acc. perſ. dupl., dignitatis et propr. ſ. appellativo, ὁ Ἰουλιανὸς αὐτοκράτορα ἀναδείξας (αὐτὸν,) κοινωνὸν τῆς βασιλείας ἐποιεῖτο, declarare, (Severum per litteras) 2, 12, 5. it. Paſſ. ὁ Γορδιανὸς αὐτοκράτωρ ἀνεδείχθη, declaratus eſt, 8, 8, 1. †† nominativus c. inf. ἅμα τῷ βασιλεὺς ἀναδειχθῆναι, ſimulac imperator declaratus fuit, 3, 2, 9. it. c. praep. τοὺς ὑπὸ συγκλήτου ἀναδειχθέντας αὐτοκράτορας, qui - creati eſſent, 8, 6, 4.

ἀναδέχεσθαι, med. impr. de perſ. c. acc. rei ſ. dignitatis et muneris, τὴν διοίκησιν τῆς ἀρχῆς αὐτὸς ἀνεδέξατο, ſuſcepit, 1, 8, 3. τὴν ἀρχὴν 8, 8, 21. - τὴν τιμὴν 6, 8, 13. † c. adv. ſ. nominativo modi, ἄκων καὶ μὴ βουλόμενος ἀναδέχεται (αὐτὴν, τὴν τιμὴν) ib. 14. †† c. alio acc. rei, δεδιότες, τὴν ἐφ' οἷς ἔδρασαν τιμωρίαν ἀναδέξασθαι, ne poenas - ſuſtinerent, 5, 4, 10. accipere, dare, pati.

ἀναζώννυσθαι, phyſ. de perſ. paſſ. c. acc. rei ſ. veſtitus, ἀνεζωσμένος χιτῶνας ποδήρεις, indutus, 5, 3, 12. ἀνεζωσμένοι χιτῶνας ποδ. ſuccincti, 5, 5, 20.

ἀναθαῤῥεῖν, trop. de perſ. c. adv. ἤδη ἀνεθάῤῥησαν (ὁ ϛρατὸς) recepe-
runt animos, 8, 2, 1. poſt timorem.
ἀνάθημα, phyſ. templorum. εἴ τι πολυτελὲς ἀν. τίμιον, donarium,
(praelatum Elagabali deo in pompa) 5, 6, 20. πέμπουσι τῷ θεῷ
(ej. Elag.) ἑκάϛου ἔτους πολυτελῆ ἀναθήματα 5, 3, 9. †† ϛέφανοι
χρυσοῦ ἐξ ἀναθημάτων, in donariis, 8, 7, 4. ††† c. gen. loci,
ναῶν ἀναθήματα ἐχωνεύετο, (a Maximino) 7, 3, 13. ††† c.
gen. materiae, τὸ τέμενος, (Pacis) ἀναθήμασι κεκοσμημένον χρυσοῦ
τε καὶ ἀργύρου 1, 14, 4. ††† in ſignis caſtrenſibus, τὰ τῶν
ϛρατοπέδων σύμβολα, χρυσοῖς ἀναθήμασι πολλοῖς κεκοσμημένα, orna-
mentis, 4, 7, 12.
ἀναθορέω et ἀναθόρω, phyſ. de perſ. c. gen. loci, ἀναθορεῖν τοῦ
σκίμποδος, exſilire, 2, 1, 15. † ἀναθοροῦντα τοῦ σκ. 2, 6, 10.
Var. l. ἀναθορόντα.
ἀναθυμίασις, phyſ., c. gen. rei ſ. loci, τῶν ἑλῶν, ἐξ ὧν τῆς ἀναθυ-
μιάσεως καὶ παχύτητος, quarum vaporibus craſſis, (per hendiad.)
3, 14, 15. evaporatione, exhalatione.
ἀναιμωτὶ, propr. act. βασιλεύσαντα, ſine ſanguine, 6, 9, 15. ἄρξειν
2, 8, 15. 6, 1, 15. ſed in bello, ἀγαπῶν, τοὺς αἰχμαλώτους καὶ
τὰ χρήματα ἀν. ἀπολαβεῖν 4, 15, 20. ſine nova pugna. †† c.
adiuncto, ἀν. τε καὶ ἀκονιτὶ τοσαῦτα κατωρθωκότα, (Severum,
Praetorianis deceptis) 2, 14, 2. ††† paſſ. ἐμοῦ κρατοῦντος ἐν
ἀδείᾳ τε καὶ ἀν. πάντες βιώσονται, incruente, 5, 1, 9.
ἀναίρεσις, phyſ., c. gen. rei ſ. perſ. μετὰ τὴν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν,
ſublationem, 4, 15, 16. † ſimul c. praep. ὡς μήτε νεκρῶν ἀν-
αίρεσιν πρὸς ταφὴν γενέσθαι 7, 9, 16. ſed impropr., tum paſſ.
de praeterita et facta iam re, c. gen. perſ. διεφοίτησεν ἡ τοῦ βασι-
λέως ἀν. caedes, 2, 6, 1. interfectio, 2, 13, 1. 4, 9, 5. nece, 4,
13, 4. 4, 15, 20. 5, 3, 4. 7, 1, 10. tum act. de re adhuc fu-
tura et facienda, abſ. τοὺς οἰκείους αὐτοῦ ἤτουν πρὸς ἀναίρεσιν, nec.
6, 9, 8. ſed c. gen. perſ. διὰ τῆς τῶν παίδων ἀναιρέσεως, caed.
3, 2, 10. †† ſimul c. adv. θηρίων - συϛαδὸν ἀναιρέσεις, beſtiae
interficiendo, 4, 7, 2. caedes, comminus factas.
ἀναιρέω, impropr. act. de perſ. c. acc. perſ. ἀναιροῦσιν αὐτὸν, inter-
ficiunt, 3, 12, 25. i. q. §. pr. φονεῦσαι, it. 8, 5, 22. cf. 6, 9, 14.
† τοὺς τὸν Περτίνακα ἀνῃρηκότας, interfectores Pertinacis, 2, 15,
2. ἀνελόντες αὐτὸν, cum occidiſſent, 2, 1, 1. it. c. abl. modi,
τὴν νεολαίαν παντὶ τρόπῳ φόνων ἀναιροῦσιν, trucidant, 4, 9, 13.
at c. adv. τοὺς ἐμπίπτοντας ἀφειδῶς ἀνῄρουν 1, 12, 15. 4, 6, 12.
†† per alios, ſ. ſinere, iubere, interfici, ἀνεῖλεν αὐτοὺς, occidit,
3, 5, 10. τοὺς ἰατροὺς ἀνελὼν, occidens, 3, 15, 8. it. c. praep.
τοῦτον τὸν ἀδελφὸν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀνῃρήκει 4, 15, 3. it. c.
adv. ἀφειδῶς ἀνῄρει πάντας 3, 8, 13. †† per ludum, de impe-
ratoribus, θηρία ἀναιρῶν 4, 11, 15. it. c. abl. modi, ἐλάφους
ἔβαλλε - πληγαῖς καιρίοις ἀναιρῶν 1, 15, 6. it. c. adv. θηρίων
ἑκατοντάδας ἀνεῖλε πολλάκις, 3, 8, 15. Tum Paſſ. impropr. abſ.
τί ἦν ὄφελος βαρβάρων ἀνῃρημένων, barbaros interimi, 7, 3, 2.
vel proprio ſenſu perf. ſ. imperf. ſi *interficiebantur*; quo ſenſu
dr. et praeſ. τῶν ἀναιρουμένων χαριζόμενος τὰς οὐσίας, peremtorum,
3, 10, 12. tum πάντες ἀνῃροῦντο 4, 6, 1. ἀνῃρημένον ἰδόντες 1,
13, 10. 8, 8, 19. † ὡς - εἴη ἀνῃρημένος 7, 6, 21. †† aor. 1.
pro praeſ. ψηφίζεται, τὸν μὲν ἀναιρεθῆναι, occidi, 2, 12, 9. 6,
1, 21. ſed et proprio ſenſu αὐτὸς ἀνῃρέθη, interfectus eſt, 7,
8, 12. it. c. abl. modi, φαρμάκῳ ἀναιρεθεὶς, interfectus, 4, 8,
11. interemtus, peremtus. it. c. praep. ἐπὶ βραχυτάταις αἰτί-

αις, ἐκ τῆς τυχούσης διαβολῆς, ἀνῃροῦντο 4, 6, 5. ὑπὸ τῶν ἀδικηθέντων — 7, 7, 5. τοῖς ἐν σπουδαῖς καὶ εἰρήνῃ ἀνῃρημένοις, caeſorum, 4, 14, 2. † τὸ ἐμὲ πρὸς ὑμῶν ἀναιρεθῆναι, occidi, 2, 5, 9. †† ἀναιρεθέντας πρὸ τῶν βωμῶν πεσεῖν, occiſi, 7, 3, 15. it. c. adv. τὸ πλῆθος τῶν ἑκατέρωθεν ἀνῃρημένων ἢ ἁλόντων, caeſorum (in pugna) 3, 7, 15. ἀπροσδοκήτως καὶ ἀφυλάκτως ἀνῃρέθη, interiit, 4, 13, 12. it. ſimul c. praep. et adv. οὓς ἀδίκως καὶ παρὰ τοὺς ὅρκους οἴεται ἀνῃρῆσθαι, interfectos eſſe, 4, 14, 14. αἰφνιδίως ἀνῃρέθη ὑπὸ τοῦ Φίλου 7, 1, 22. Denique Med., phyſ.; de perſ., c. acc. rei, τὸ παιδίον, ἀνελόμενον - τὸ γραμματεῖον - πρόεισι τοῦ οἴκου, ſuſtulit - et exit, 1, 17, 7.

ἀναίσθητος, trop. de re, act. τὸ μὴ κατ᾽ ἀξίαν ἀντιδοθὲν - ἀναίσθητον ὀνομάζεται, ſenſus expers, 2, 3, 15. opus ſ. ſignum eius hominis, qui beneficia et beneficiorum magnitudinem non ſentit, non agnoſcit, noſtrat. *fühllos.*

ἀναισθήτως, phyſ. ἔπιεν (αὐτὸ, τὸ φάρμακον) bibit ita, ut nihil ſentiret (Commodus) 1, 17, 19. itidem act. noſtrat. *unbemerkt* ſ. *unvermerkt.*

ἀνακαλεῖν, propr., pro ſimpl., c. acc. perſ. dupl. et c. praep. alia, πάντες, ὥσπερ ἐκ μιᾶς φωνῆς, πατέρα χρηστὸν - ἀνεκάλουν (αὐτὸν,) vocitabant (Marcum) 1, 4, 21. vocab., appellab. — Paſſ. impropr., de perſ., c. praep. alia, εἰς τὸ εὔτακτον - ἀνακαλούμενοι, dum revocantur, 2, 4, 9. rediguntur, adſueſiunt iterum.

ἀνάκειμαι, paſſ. de re, phyſ. ſ. trop. c. dat. loci et rei, χρήματα, θεάτροις ἢ πανηγύρεσιν ἀνακείμενα, pecuniae, quae theatris eſſent dicatae, 7, 3, 13. repoſitae, definitae; — de perſ. trop., c. dat. rei, βακχείαις καὶ ὀργίοις τοῖς τε θείοις ἔργοις ἀνακείμενον, dicatum (Heliogab.) 5, 7, 2.

ἀνάκλασις, phyſ. de re ac libello, ἐπαλλήλῳ ἀνακλάσει ἀμφοτέρωθεν ἐπτυγμένων (τῶν γραμματείων,) plicatura, 1, 17, 1.

ἀνακοινόομαι, med. trop. pro ſimpl., de perſ., c. acc. rei, dat. perſ. et praep. alia, οὐδὲν αὐτῷ περὶ ἐπιθέσεως - ἀνακοινοῦται, communicat, 1, 8, 9. narrat, aperit.

ἀνακομίζω, phyſ. de perſ., c. acc. rei et praep. alia, ἐς τὸ οἴκημα ἀνακομίσαντες τὴν κλίνην, ſuſtollunt, 4, 2, 16. ſurſum portant; — ſed Paſſ. phyſ. de re, καρποὶ ἢ πόαι χυμοί τε ἀνακομίζονται, (ἐς τοῦτο, τὸ οἴκημα) inferuntur, ib. e.

ἀνακτάομαι, med., propr., de perſ., c. dat. perſ. et acc. rei, Πέρσαις τὴν ἀρχὴν ἀνεκτήσατο, recuperavit, 6, 2, 21. it. c. dupl. caſu rei, acc. et dat., Ἀσίαν πᾶσαν τῇ Περσῶν ἀρχῇ ἀνακτήσασθαι, ib. 4. ſed impropr. de perſ., c. acc. perſ. τοὺς ϛρατιώτας ἀνεκτᾶτο, recreabat, 6, 6, 5. aegrotos.

ἀνάκτησις, impropr., c. gen. rei, εἰς εὐνοίας ἀνάκτησιν, ad recuperandam benevol. 6, 6, 6. recuperationem.

ἀνακύκλωσις, phyſ., τὸ ἱππικὸν τάγμα περιθεῖ κύκλῳ μετά τινος εὐταξίας καὶ ἀνακυκλώσεως, circumcurrit in orbem quodam decoro curſu ac recurſu, (per hendiad.) 4, 2, 19.

ἀνακωχὴ, impropr., c. adiuncto, et praep. ἔχειν ἀνακωχὴν καὶ μέλλησιν τῷ βαρβάρῳ πρὸς τὸ πάλιν ἐπάγειν τὸν ϛρατὸν, moram, 6, 7, 1.

ἀναλαμβάνειν, phyſ. de perſ., c. acc. rei, tum inſtrumenti, ὅπλα ἀναλαβὼν, armis ſumtis, 1, 15, 15. i. q. ſimpl. ſq. ὅπλα λαμβάνων. Sed †† forte pro compoſ. reſumere, iterum capere, in his, δεδιὼς, μὴ - τὰ ὅπλα ἀναλάβωσι, caperent, 2, 13, 21. ὅπλα ἀναλαβόντες, armis aſſumtis, 7, 11, 12. ἀναλαβόντες τὰς πανο-

πλίας, aſſumta armatura, 2, 6, 19. Sed †† cum acc. rei alio, ἀναλαβὼν τὸ τῶν δορυφόρων σχῆμα, ſi aſſumſiſſet ſtipatorum habitum, 1, 10, 14. Maternus, veſtitum et arma. ſimul c. adv. τῷ Ἀντωνίνῳ, (Caracallae) ἤδη σκευὴν ἡνιόχου ἀνειληφότι, habitum aur. induto, 4, 12, 11. Denique c. acc. perſ. τὸν ϛρατὸν ἀναλαβόντες, exercitu aſſumto, 3, 15, 17. 7, 2, 1.

ἀναλογίζεσθαι, med. moral. de perſ. c. praep. alia, καθ᾽ ἑαυτοὺς ἀναλογιζόμενοι, reputantes, 2, 1, 8. cogitantes.

ἀνάλωμα, phyſ. ſine caſu, πάντα προεκεκένωτο τῇ Κομμόδου ἀφειδέσι καὶ ἀκρίτοις ἀναλώμασι, ſumtibus, 2, 7, 3.

ἀναμένειν, phyſ., de perſ., c. inf. pro acc. rei, οὐκ ἀναμενόντων τῶν ϛρατιωτῶν πολιορκηθῆναι, exſpectantibus oppugnationem, 5, 4, 9. ſed c. acc. perſ. et nominativo modi, τρέμων ἀνέμενε τὸν φονεύσοντα, exſpectabat, 6, 9, 12. ſed ſine caſu, οὐκ ἀναμείνας, ſq. ὑπήντετο αὐτῷ, haud ſe continens, 4, 11, 4. it. c. opp. δρᾶσαί τι μᾶλλον φθάσας, ἢ παθεῖν ἀναμείνας ἠθέλησεν, exſpectando, 3, 11, 1. 4, 13, 1.

ἀναμίγνυμι, phyſ. de perſ. c. dat. perſ. ἀναμίξας τῷ πλήθει, ſi immiſcuiſſet ſe, 1, 10, 14. ſc. ἑαυτόν, ſe conferens inter.

ἀνανδρεία, trop. abſ. ἀνανδρείας φέρει διαβολήν, timiditatis, 2, 8, 4. ſed per aliam ſcripturam, ἀνανδρίας ψόγος, opp. ἀνδρείας, 4, 5, 6. it. 2, 12, 4. ſed c. adiuncto, εἰς ἀνανδρίαν καὶ θήλειαν νόσον διέβαλλεν, ſc. τοῦτο, 4, 12, 4.

ἄνανδρος, trop. de perſ. ſine ſubſt. c. adiuncto, μάτην ὑπὲρ ἀνάνδρου καὶ φυγάδος μάχονται, imbelli, 5, 4, 18. femineus; ignavus, timidus, haud virilis; it. ἄνανδρον αὐτὸν καὶ ἀγεννῆ καλῶν 4, 13, 3. ſed c. ſubſt. ἄνανδρον καὶ ἄθλιον πρεσβύτην 2, 12, 11. Neutr. de re, ἄνανδρον (ἐϛὶ) τὸ μὴ ἀμύνεσθαι, imbelle, 3, 6, 9. ſed pro ſubſt. c. gen. perſ. αὐτοῦ τὸ ἄπιϛον καὶ ἄνανδρον τοῖς ὅπλοις ἐλέγξωμεν, imbellem animum, 3, 6, 12. imbelliam.

ἀνάνδρως, trop. in bello, οὐκ ἀν. ἡττήθησαν, ut imbelles, 6, 6, 10. per ignaviam, deficiente fortitudine. c. adiuncto, ῥαθύμως τε καὶ ἀν. τοῖς πολεμικοῖς προσφερομένου ἐκείνου, timide, 6, 8, 7. ἀν. καὶ ῥαθ. προσφερομένους τῇ τειχομαχίᾳ, ignaviter, 8, 5, 5. ſed extra bellum, ἀν. προυδώκατε (αὐτὸν) ignav. 2, 13, 13. de Pertinacis occiſoribus, ignobili ratione, turpiter, ſine vera fortitudine. ὁρῶντες ἐσθῆσιν ἁπαλαῖς ἀν. κοσμούμενον, haud quaquam viriliter, 5, 8, 2. mulieroſe.

ἀνανεόομαι, med., phyſ., de perſ. c. acc. rei, τὸ τεῖχος ἀνανεώσασθαι, reparare, 8, 2, 12. reſtituere. ſimul c. dat. perſ. Κομμόδου αὐτοῖς τὰς τιμὰς καὶ τὰς εἰκόνας ἀνανεώσεσθαι, ſe inſtauraturum, 2, 6, 15. opp. praec. ἃς ἡ σύγκλητος καθεῖλεν. Sed impropr. c. acc. rei, ὡς ἂν τὴν μάχην ἀνανεώσαιντο, redintegrarent, 4, 15, 16. iterum incipere. ſed ſimul c. dat. perſ., Πέρσαις ἀνανεώσασθαι πᾶσαν ἀρχήν, inſtaur. 6, 2, 6. Περσ. τὴν βασιλείαν — ib. 17. εἰ τὴν βασ. τῷ γένει ἀνανεώσαιτο 5, 3, 22. it. de memoria, tum rei, ἐνίων (ἔργων,) πάλαι γεγονότων, μνήμην ἀνανεώσασθαι, renovare, 1, 1, 1. de hiſtoricis. tum perſ., ſimul c. adv. τὴν μνήμην αὐτοῦ παντοίως ἀνανεώσατο 4, 8, 2. conf. 2, 6, 15.

ἀνανήφειν, propr., de perſ. μή, πᾶν ἐξεμέσας τὸ φάρμακον, ἀνανήψῃ, ſeſe colligeret, 1, 17, 24. poſt ſomnum aliquem, cf. §. pr. i. et 20. expergefieret ac ſobrius fieret iterum.

ἀνανταγώνιϛος, phyſ. de perſ. paſſ. c. ſubſt. fem., δύναμιν ϛρατιωτῶν ἀνανταγώνιϛον, invictus, 3, 15, 7. ſed de re, ποιήσειν ἀρχὴν

ἀν. 14, 10, 5. † ſimul c. ſubſt. maſc. et de perſ. πεζὸν ϛρατὸν καὶ τὴν διὰ δοράτων συϛάδην μάχην ἀν. ib. 7.

ἀνάξιος, moral. de perſ., c. gen. rei, τὸν Ἰουλιανὸν καταφρονεῖσθαι, ὡς ἀνάξιον, ἧς ἐώνητο, indignus illo, quod emerat, imperio, 2, 7, 9. ſed abſ. τὰ τῆς τύχης δῶρα καὶ ἀναξίοις περιπίπτει 5, 1, 11. it. de re, τέλει ἐχρήσαντο ἀναξίῳ, 8, 8, 20. immeritus. ſed c. gen. rei, μηδὲν ἀνάξιον τῆς βασιλείας ποιεῖν 1, 16, 13. indecorum; βασιλείας τε ἀνάξια καὶ τῶν προβεβιωμένων αὐτῷ καὶ προπεπραγμένων νομίσας 2, 5, 6. it. ſimul c. gen. perſ. οὐ παύσῃ, ἀνάξια σαυτοῦ καὶ τῶν προβ. σοὶ λέγων; 2, 1, 18.

ἀνάπαυλα, phyſ. in bello, μήτε διδοὺς καιρὸν ἀναπαύλης, ſpatium requieſcendi, 2, 11, 2. μηδεμίαν ἀνοχὴν ἀναπαύλης διδοὺς, nullum locum quieti, 3, 6, 21. † μηδὲν ῥαθυμίᾳ, μηδ᾽ ἀναπαύλῃ νέμων (per eadem Lat. Bg.) 3, 2, 1. ſed extra bellum, c. adiuncto, δεδωκότα τοῖς καμάτοις ἀνάπαυλαν ἀργίαν τε ταῖς πράξεσι, data laboribus pauſa, 7, 5, 5. de Gordiano proconſule in provinc.

ἀνάπαυσις, phyſ. abſ. οὐδένα καιρὸν εἶχεν, εἰς ἀνάπαυσιν ὡρισμένον, requiem, (Commodus) 1, 17, 22. ſomnum, interdiu ſ. noctu.

ἀναπαύω, impropr. de perſ. c. acc. perſ. et gen. rei, Ἰταλιώτας πόνων ἀνέπαυσε, liberavit, 2, 11, 9. Sed Med. de quiete univerſa, in bello, c. adiuncto tum temporis, ὁ Σεβῆρος (κατὰ, διὰ, ἀνὰ) τοσοῦτον (χρόνον ſ. μέρος τοῦ καιροῦ) ἀνεπαύετο, ὅσον καλλιερῆσαι, requieſcebat, 2, 11, 11. ſq. εἰς δὲ τὴν Ῥώμην ἠπείγετο, it. μιᾶς ἡμέρας ἀναπαυσάμενοι, cum requieviſſent, 8, 4, 17. ſq. τοῦ λοιποῦ εἴχοντο τῆς πολιορκίας, tum loci ſimul ὁδοιπορίας εἴχετο - οὐδέπου ποτὲ, ἐπὶ πολὺ μένων ἀνεπαύετο 3, 14, 6. Sed de ſomno, diurno ſ. nocturno, abſ. τοῖς ϛρατιώταις, ὧν οἱ μὲν - οἱ δὲ ἀνεπαύοντο, requieſcebant, 4, 4, 13. dormire ſ. cubitum ſe conferre. † εἰς ὕπνον καθελκόμενος, ἀνεπαύσατο 1, 17, 20. it. c. adv. τοῦ δωματίου, ἔνθα ἀναπαύονται 3, 11, 12. it. c. praep. ἀναπαυομένου αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ 8, 5, 19. ἐπί τινος σκιμποδίου ἀναπαυόμενον 7, 5, 6. denique de morte. abſ. ἀνεπαύσατο, requievit, 1, 4, 18. obdormiſcere, noſtr. *entſchlafen.* c. praep. - ἐπὶ παισὶ διαδόχοις, filiis ſucceſſoribus requievit, 3, 15, 7. mortuus eſt ita, ut relinqueret ſ. haberet ſuos filios ſucceſſores, poſtquam reliquiſſet rel. c. gen. rei, ἀνεπαύσατο τοῦ βίου, deſiit vivere; 3, 15, 5. 6, 1, 9. it. ſimul cum praep. ἐν βρόχῳ τοῦ β. ἀν. 7, 9, 20.

ἀναπείθειν, de perſ. propr., verbis, c. acc. perſ., οἱ παῖδες αὐτῷ τὴν ϛρατιὰν ἀναπείθουσιν, ſolicitant, 1, 9, 11. 4, 1, 3. πάντας ἀναπείσαντας, omnibus impulſis, 7, 4, 7. † διελέγετο καὶ ἀνέπειθε (αὐτοὺς,) ſolicitabat, 2, 7, 10. †† ὃν αὐτὸς ἄκοντα ἀνέπεισεν, impulerat, 7, 1, 23. ſc. ad imperium affectandum. ſed c. abl. modi, μεγάλαις πάντας ὑποσχέσεσι καὶ ἐλπίσιν ἀναπείθων, ſolicitans, 2, 9, 17. ſq. ῥᾳδίως ὑπηγάγετο, it. ὑποσχέσεσι δωρεῶν καὶ δεήσεσι τὸν ϛρατὸν ἀνέπειθον λιπαροῦντες 8, 4, 25. it. c. praep. εἰ πᾶν τὸ ἔθνος ἀναπείσαιεν εἰς ἀπόϛασιν, ſolicitarent, 7, 5, 1. it. c. inf. tum praeſ. πάντας ἀνέπειθεν, εἰς αὐτὸν βλέπειν μόνον 3, 15, 2. ἀναπείσας λ. hortatus, 7, 9, 7. tum aor. 1. ἀνέπειθεν ἰατροὺς, κακουργῆσαί τι, ſolicitabat, ut 3, 15, 4. ὅπως ἀναπείσειαν τὸν ϛρατὸν, ἀποδεῖξαι λ. quo perſuaderent, ut. ib 10. tum aor. 2. οἰνοχόους ἀνέπειθον, ἐμβαλεῖν φάρμακα, ſolicitabant, ad miſcendum venen. 4, 4, 3. ἀναπεῖσαι τοὺς βαρβάρους, ἀποϛῆναι Μακεδόνων, impuliſſe, ut 6, 2, 19. 7, 1, 16. † utr. ſimul, ἀναπείθει νεανίσκον τινὰ, ἐπιπεσεῖν τε τῷ Κομμόδῳ καὶ φονεῦσαι, perpulit, ut 1,

8, 11. c. adv. κατ' ὀλίγον ἀνέπεισε τὸν νεανίσκον, ὀλέθρια βουλεύσασθαι, adduxit, ut, ib. 10. Sed impropr. de rebus, c. acc. perſ. ἀνέπειθε - αὐτὸν ὀνείρατα, impellebant, 2, 9, 4. ſed ſimul c. praep. et c. adiuncto, ἐνῆγεν αὐτοὺς καὶ ἀνέπειθεν εἰς πραγμάτων καινοτομίαν τὸ Μακρίνου μῖσος 5, 4, 2. ἦν αὐτὸν τὰ ἀναπείθοντα οὐ μικρὰ εἰς ἐπιθυμίαν ἀρχῆς, quae impellerent, 6, 2, 16. it. ἔτι τε αὐτῷ καὶ πολλὰ ἦν τὰ πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν ἀναπείθοντα 3, 11, 2. Tum Paſſ. de perſ., impropr., c. praep. εἰ ἐκ μόνης προαιρέσεως ἰδιωτικῆς ἀνεπειθόμην, adducerer, 2, 8, 3. † ὑπὸ πλούτου καὶ τρυφῆς ἀνεπείσθη καὶ πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν, impulſus eſt, 1, 12, 9. it. c. adv. εἰκότως ἀναπεισθεὶς 2, 7, 9. it. c. abl. modi, τούτοις ἀναπεισθέντες 2, 6, 16. χρήμασιν - illecti 6, 7, 17. ſed propr., verbis, c. praep., αὐτὸν ἀναπεισθῆναι ὑπὸ τῶν παίδων, perſuaſum a, 3, 2, 7. ſq. ἐπιςειλάντων καὶ δεηθέντων. c. abl. modi, ταῖς ὑποσχέσεσιν ἀναπεισθεὶς, adductus, 4, 13, 6. impulſus, 8, 3, 8.

ἀναπέμπω, phyſ., de perſ. c. acc. rei et praep. ἡ Ἀκυληΐα τὰ ἀπὸ θαλάττης ἀνέπεμπεν εἰς τὴν ἄνω γῆν, ſurſum mittebat, 8, 2, 7. ſed Paſſ. c. praep. et inf. ἐπὶ τὸν Ἰουλιανὸν εἷς τῶν χιλιαρχόντων ἀναπέμπεται, ἀποκτεῖναι πρεσβύτην, mittitur, 2, 12, 11.

ἀναπεπταμέναις, phyſ. de re, πύλαις, patentibus, 2, 11, 11. paſſ. apertis, ab ἀναπετάννυμαι, per ſync., pro ἀναπεπεταμέναις, potius, quam ab ἀνίπταμαι.

ἀναπηδᾶν, phyſ. de perſ., c. praep. alia, ἀναπηδῶντες εἰς τὰ δώματα, ſubſilientes, 7, 12, 11.

ἀνάπλεως, de perſ., impr., c. gen. rei, πλείςων ἦν χρημάτων ἀνάπλεως (αὕτη, ἡ Μαισὰ) referta, 5, 3, 5. abundans, dives.

ἀναπνεῖν, de perſ., impropr., c. praep., ὅπως ἀπὸ τῆς πικρᾶς τυραννίδος πάντες ἀναπνεύσειαν, reſpirarent, 2, 1, 8. fierent tranquilli poſt tyrannidem ſ. liberati a tyranno; atque adeo de animo: ſed magis de corpore, abſ. μήτε διδοὺς καιρὸν ἀναπαύλης, εἰ μὴ τοσοῦτον, ὅσον ὀλίγον τοὺς ςρατιώτας ἀναπνεύσαντας ἔχεσθαι τῆς ὁδοῦ, reſpirantes, 2, 11, 2. vbi refecti eſſent corpore, vires corporis recepiſſent.

ἀναποδίζειν, phyſ. de perſ., c. praep. al., ἔθεε πρὸ τοῦ ἅρματος, ἀναποδίζων εἰς τοὐπίσω, currebat ante currum receſſim, (Heliog.) 5, 6, 17. cedens, gradiens.

ἀναπτὰς, impropr., de perſ., cum praep. al., εἰς οὐρανὸν ὁ πατὴρ, ſubvectus, 1, 5, 17. Marcus, poſt mortem, cum evolaſſet, ſurſum volaſſet, ut animus et genius, ab ἀνιπτάω ſ. ἀναπτάω, ἀνίπτημι ſ. ἀνάπτημι.

ἀναπτοέομαι, paſſ. de perſ., abſ. ἀνεπτόηντο πάντες, arrecti erant animis, 2, 7, 12. commoti, impleti ſpe, fiducia, deſiderio, cupiditate.

ἀνάπτομαι, paſſ. de re, phyſ., c. adv. et praep., πάντα ῥᾷςα ἀνάπτεται ὑπὸ τοῦ πυρὸς, accenduntur, 4, 2, 21. ſed abſ. δᾷδας, αἳ ἀναφθεῖσαι φερόμεναι, incenſae, 8, 4, 31.

ἀνάρμοςος, phyſ. de re et animanti, paſſ., μέρεσι σώματος ἀναρμόςοις, incongruentibus, 1, 14, 2. deformis, non habens rationem ſ. proportionem cum rel. corpore ac rel. membris, diſſimilis quoad vel formam, vel certe magnitudinem.

ἀνάρπαςος, paſſ., de perſ., phyſ., πλείςους ἀναρπάςους ἐποίει, abripiendos curavit, 7, 3, 8.

ἀναῤῥῆξαι, phyſ., de perſ., c. acc. rei ſ. loci, τὰς δημοςίας ἀποθή-

κας τῶν ὅπλων, τοὺς ὄχλους ἔπεισε, effringere, 7, 11, 14. ab ἀναῤῥήγνυμι ſ. ἀναῤῥηγνύω.

ἀναῤῥιπτέω ſ. ἀναῤῥίπτω, impropr., de perſ., c. acc. rei, πάντα κίνδυνον ἀναῤῥίψαι, excitare, 5, 3, 23. c. adv. ἅπαξ ἀναῤῥίψαντας κίνδυνον, tentato periculo, 7, 10, 3. it. Paſſ., de re, ἅπαξ ἀναῤῥιφθέντος κινδύνου, tentato, 7, 7, 9. ſed phyſ. de animantı, c. praep. ἐ λεόντων, ἐξ ὑπογαίων ἀναῤῥιφθέντων, ſubmiſſis, 1, 15, 13. emiſſis, erumpentibus, ſe eiicientibus ſ. proiicientibus ſ. praecipitantibus cum vi et rabie, ſ. ferociter, noſtrat. *hervor ſtürzen* ſ. *ſich h. ſt.*

ἀναρτᾶν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. et dat. rei, ἀνήρτησεν ἑαυτὸν βρόχῳ, ſuſpendit ſe ipſum laqueo, 7, 9, 9.

ἀνασκολοπίζεσθαι, phyſ. de re, δεικνύντες τὴν κεφαλὴν ἀνεσκολοπισμένην, infixum conto, 8, 6, 16. ſed de perſ. συκοφάνται ἢ δοῦλοι ἀνεσκολοπίσθησαν, patibulo ſuffixi, 5, 2, 4.

ἀνάστασις, phyſ. de re, c. gen. rei, ἀνδριάντων ἀναστάσεσι, erectione, 2, 15, 9.

ἀνασταυρόομαι, paſſ. phyſ. de re, c. adv. πέμψας τὴν κεφαλὴν τοῦ λ. δημοσίᾳ ἀνασταυρωθῆναι (αὐτὴν) κελεύει, cruci affigi, 3, 8, 2. et 3.

ἀναστρέφω, phyſ. de perſ. abſ. ὡς τοὺς ὑπαντωμένους ἀναστρέφειν, recederent, 3, 11, 4. retroire, reverti.

ἀνασχετὸς, paſſ. de re, trop., οὐκ ἀνασχετὰ ἡγούμενος (αὐτὰ) minime ferenda, 6, 3, 1.

ἀνατίθημι, phyſ. de perſ., c. rei et acc. et abl., τὰ πολλὰ δημοσίαις ἀνέθηκεν εἰκόσι, dedicavit, 2, 9, 5. τὰς μάχας τε καὶ τὰς νίκας δημ. ἀνέθηκε γραφαῖς, expoſuit, (*ausgeſtellt*, ſ. *aufgeſt.*) 3, 9, 21. — it. c. praep. τὴν μάχην μεγίσταις εἰκόσιν ἀν. πρὸ τοῦ βουλευτηρίου 7, 2, 15. ††† ὡς τινὰς τῶν δημοτῶν καὶ χεῖρας ἀνατιθεῖναι 7, 3, 14. v. N. Sed Paſſ., de re, c. praepp., ἐκέλευσεν, ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τόπῳ τὴν εἰκόνα ἀνατεθῆναι ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ λ. collocari, 5, 5, 12. Tum Med. de perſ., c. acc. rei et praep. ταῦτα εἰς ὕστερον ἀνέθετο, reiecit, 3, 5, 2. repoſuit, diſtulit, noſtr. *verſchieben.*

ἀνατολὴ, phyſ. de terra, σὺν παντὶ τῷ τῆς ἀνατολῆς πλήθει, Orientis, 4, 14, 12. de Parthia maxime. †† πᾶσαν ἀνατολὴν ὑπετάξατε 3, 6, 14. κεχειρῶσθαι 4, 11, 13. de incolis etiam. ſed per praepp. τοξοτῶν ἀριθμὸν πολὺν ἐπαγόμενος ἀπὸ τῆς ἀν. 6, 7, 17. ἐπὶ τὴν ἀν. ἠπείγετο 2, 14, 10. ἐκείνου κατὰ τὴν ἀν. ἀσχοληθέντος 2, 15, 3. 5, 5, 1. † c. opp. ἄγεσθαι ἐξ ἀνατολῶν, ab Oriente, 7, 3, 9. ſqq. ſing. ἢ δύσεως, ἀπό τε μεσημβρίας. Sed ſimul c. artic. poſtpoſitivo et ſubſt. perſ. vel rei, tum diſerto, tum oppreſſo, it. praemiſſo, aut ſubiecto, τοξόται οἱ ἀπὸ τῆς ἀν. Orientales, 8, 1, 3. τοῖς ἐξ ἀνατολῆς ἀνθρώποις, orientalib. hom. 3, 8, 13. διοικήσας τὰ ἐπὶ τῆς ἀν. (πράγματα) res Orientis, 3, 5, 1. τῶν κατὰ τὴν ἀν. στρατοπέδων, oriental. exercit. 2, 8, 18. τοῖς λοιποῖς κατὰ τὴν ἀν. ἀνθρώποις, per Orientem, 2, 7, 10. κατορθώσας τὰ κατὰ τὴν ἀν. rebus in Oriente, 3, 10, 1. τῆς κατὰ τὴν ἀν. ἀρχῆς, orientali imper. 6, 2, 3. † τὰ κατὰ τὰς ἀνατολὰς τολμώμενα, in oriente, 6, 3, 1. Tum de coeli parte, c. opp. τά τε τῇ ἄρκτῳ, καὶ τὰ τῇ ἀνατολῇ ἔθνη προσκείμενα, Orienti, 3, 1, 9. it. per praep. τοὺς τὰ ἀρκτῷα τῆς γῆς κατοικοῦντας, - τοὺς ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ποιουμένους τὸν βίον, ſub oriente ſole, 1, 2, 9. οἱ ὑπὸ ταῖς ἀν. κατοικοῦντες, ſub Oriente, 6, 7, 10. Sed cum artic. iterum ſuperioris modi, τὰς ὑπὸ ἀνατολαῖς καὶ ἄρκτῳ νίκας, ſub Oriente, 3, 14, 3. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀν. ἡγεμόνων, ex Oriente du-

ces, 6, 2, 7. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀν. ἐθνῶν, Oriental. ib. 18. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀν. πταισμάτων, in Oriente, 6, 8, 8. †† ἔθνη, τά τε ὑπ' ἀνατολαῖς καὶ μεσημβρίας, (ſub) Orientem, 8, 5, 15. τὰ ὑπὸ ταῖς ἀν. res in Oriente, 6, 7, 8. ††† τῶν ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν βαρβάρων, oriental. 2, 1, 9. 3, 11, 17.

ἀνατολικοὶ, abſ. τροπὴ τῶν ἀνατολικῶν γίνεται, Orientales, 3, 4, 10. ſc. ἀνθρώπων ſ. ἀνδρῶν. it. 3, 2, 4. ſed c. opp. τῶν ἀρκτῴων ἀνδρῶν, τοὺς ἀνατολικοὺς νενικηκότων 3, 4, 5.

ἀνατρέπειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, ἡ σύγκλητος - τὰς αὐτοῦ τιμὰς ἀνατρέπουσι, evertunt, 7, 7, 4. everti iubent ſtatuas, i. q. §. pr. κατεσπῶντο. impropr. ὥςπερ τινὸς πονηρᾶς τύχης ἀνατρεπούσης αὐτοῦ τὴν ἔτι σώφρονα (μερίδα τῆς ψυχῆς) ſubvertente, 1, 8, 5. corrumpente; it. ἐβάσκηνε πάντα καὶ ἀνέτρεψε πονηρὰ τύχη, ſubvertit, 2, 4, 11. ſed Paſſ. de re, ὅπως τὸ πραττόμενον μὴ προγνωσθὲν ἀνατραπῇ, ſubvertatur, 5, 12, 13. impediatur, irritum reddatur.

ἀνατρέφεσθαι, paſſ. de perſ., c. adv., παιδὶ, κοσμίως καὶ σωφρόνως ἀνατρεφομένῳ, educato, 5, 8, 3. it. c. praepp. ἐκ παίδων σὺν αὐτοῖς (τόξοις τε καὶ ἵπποις) ἀνατρέφονται, enutriuntur (Perſae) 6, 5, 9. ἐν πλούτῳ καὶ τρυφῇ ἐκ πατέρων (παίδων) ἀνατραφεὶς, educatus, (Albinus) 2, 15, 2. ὑπὸ ταῖς μητράσι καὶ τῇ μάμμῃ ἀνετρέφοντο, educ. (Heliog. et Alex. Sev.) 5, 3, 7. †† ἀνατραφεὶς ὑπ' αὐτοῖς, educ., 6, 4, 4. imperator Alex. Sev. a civibus, inter quos educ. Sed Med. c. acc. perſ. et praep. τὸν Κόμμοδον, ὁ πατὴρ μετὰ τῆς ἄλλης ἐπιμελείας ἀνεθρέψατο, educavit, 1, 2, 2. ſed c. acc. hoc ſolo, τὸν υἱὸν, ὃν αὐτοὶ ἀνεθρέψασθε, educaſtis, 1, 4, 8. filium imperatoris amici eiusdem. †† σώζειν, ὃν ἀνεθρέψαντο, educaviſſent, 6, 9, 5. imperatorem milites, ut 6, 4, 4.

ἀνατρέχειν, phyſ. et ſimul trop., ἡ ναῦς ἀνέδραμε, navigium ſubvectum eſt, 1, 11, 1. retro vectum, in aquam e limo. ſed phyſ. de perſ., c. praep. εἰς τὰ βασίλεια ἀνέδραμεν, reverſus eſt (celeriter) 4, 5, 17. recurrit, imperator Carac. e ſenatu. at μὴ ἀναδράμωσιν ἐπὶ τὸ ςρατόπεδον, recurrerent, 2, 13, 21. Praetoriani exauctorati e campo.

ἀναφαίρετος, phyſ. paſſ. de re, ἀναφαίρετα κτήματα ψυχῆς, quae auferri non poſſent, 1, 2, 4. non auferenda, eripienda.

ἀναφέρειν, impropr., de perſ., c. acc. rei et praep. τὰ πλεῖςα τῶν γινομένων οὐκ εἰς ἐκεῖνον ἀνεφέρομεν, imputabamus ipſi, 2, 10, 6. attribuere, tribuere, adſcribere, facta et orta ab illo putare. τῶν δεινῶν τὰς αἰτίας εἰς ἐκεῖνον ἀναφέροντες, conferentes in, 1, 12, 11. τὰς αἰτ. τῶν συμφορῶν εἰς τοὺς ἐκείνου ἀκρίτους φόνους καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ βίου ἁμαρτήματα ἀνέφερεν ὁ δῆμος, referebat in 1, 14, 13. derivare, quaerere in re. εἰς θεὸν ἀναφέροντες (αὐτὴν, τὴν ἑορτὴν,) referentes ad, 1, 16, 2. ab eo ortum, inſtitutum putare et dicere. γυναῖκα, ἀναφέρουσαν τὸ γένος εἰς Κόμμοδον, quae referebat ad 5, 6, 5. derivare, repetere, deducere, reducere. ἀνέφερεν εἰς Αἰνείαν τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν, refer. 2, 3, 9. Paſſ. de re, c. praep., προςηγορίας, ὧν αἱ πλεῖςαι εἰς Ἡρακλέα ἀνεφέροντο, referebantur in, 1, 14, 17. referebant Commodi cognomina ad Herculem, deſumta erant ab eius attributis.

ἀναφθεῖσαι, v. ἀνάπτομαι.

ἀναφορὰν ἔχειν, i. q. pr. privum v. paſſ. ἀναφέρεσθαι, abſ. τὰ πρότερον ὑμῖν κατορθωθέντα εἰς τὴν ἐκείνου σοφίαν τὴν ἀν. ἔχει, referuntur ad, 1, 5, 23. tribuuntur, tribuenda ſunt, eius ſapientiae. Sed c. gen. rei, χρηςότης - τῶν ἐπαίνων τὴν ἀν. εἰς αὐτόν τινα ἔχει

τοῖς κατορθοῦντα, laudem referunt ad, 5, 1, 12. bonitas tribuit, parit, affert laudes ei, qui rel.

ἀναχωρεῖν, phyſ. de perſ., in bello, abſ., de militibus et hoſtibus, πᾶσαν κατατρέχοντες τὴν χώραν, πόλεσί τε ἐπιόντες, ἀνεχώρουν, recedebant, i, 10, 4. ſed in pugna, προςποιούμενοι ἀναχωρεῖν, τριβόλους ἔρριπτον, ſe recedere, 4, 15, 6. ſimul c. adv. et opp. ἐπιτρέχοντες αὐτοῖς κούφως, καὶ ἀναχωροῦντες ῥαδίως, recedendo, 7, 2, 5. Mauri iaculatores. it. in loca terrae ſuae interiora, ad vitandum conflictum, τῶν βαρβάρων ἀνακεχωρηκότων, regreſſis (Germanis) 7, 2, 6. it. in oppugnanda urbe, ἀπαγορεύειν καὶ ἀναχωρεῖν, reced. 8, 2, 4. Sed c. praep., in pugna, τῶν Γερμανῶν ἐς αὐτὸ (τὸ ἕλος) ἀναχωρούντων εἰς φυγὴν, fuga recedentibus, 7, 2, 13. ſed poſt pugnam, πολὺ πλῆθος αὐτῶν ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, diſceſſerat ad, 3, 4, 18. it. in loca iterum interiora, οἱ Γερμανοὶ ἀπὸ μὲν τῶν πεδίων ἀνακεχωρήκεσαν, receſſerant, (ſq. ἐν δὲ ταῖς ὕλαις ἐκρύπτοντο) 7, 2, 10. ἦσαν δέ τινες, οἳ, διαδράντες, πρὸς τὸ παρὸν ἀνακεχωρήκεσαν 1, 3, 15. ſed in caſtris, τῶν πλείστων ἐς τὰς σκηνὰς καὶ τὰ ἐγκεχειρισμένα τῆς φρουρᾶς χωρία ἀνακεχωρηκότων, cum receſſiſſent, 8, 5, 19. it. in defendendo imperatore a rel. exercitu, κατ' ὀλίγους ἀνεχώρουν, recedebant, (ſq. οὐδ' ὅπλα λαβεῖν ἤθελον) 6, 9, 7. †† cum nominat. particip. et modi, οὐκ ὀλίγοι ἀποσπασθέντες ἀνεχώρουν, rec. 2, 5, 14. Praetoriani, poſt incurſionem in Pertinacem eiusque orationem. Sed poſt eiusdem caedem, c. praep. et abl. modi, εἰς τὸ στρατόπεδον δρόμῳ ἀναχωρήσαντες, ſe recipiunt, et ib., 15. Tum extra bellum, de vivis, abſ., poſt ſalutationem matut. οἱ παρόντες ἀνεχώρησαν, receſſerunt, 7, 6, 20. ſed aliter, ad veſperam, dum ſecretius quid alii cui imperatur, πάντων ἀνακεχωρηκότων, digreſſis, 3, 11, 9. it. ut arcanum quid inquiratur, ἐπιστῆναι ἀνακεχωρηκότι τῷ Βιτκλιανῷ ἐν τῷ τοῦ δικαστηρίου οἰκίσκῳ, remoto, 7, 6, 12. regreſſo, ſ. cum diſceſſiſſet, ſe recepiſſet; ubi pr. ἐν pertinet potius ad pr. v. ἐπιστ. quam ad ἀν. pro εἰς τὸν οἰκ. Sed c. praep. varie, εἰς τὴν βασίλειον αὐλὴν, ἀνεχώρησε, receſſit; 1, 7, 12. rediit, e templo, poſt ſacra, imperator Commod. it. ἑκάτερος εἰς τὰ ἑαυτοῦ βασίλεια, reverſus eſt, 4, 3, 21. e concilio, Caracalla et Geta. †† εἰς τὴν Λαύρεντον ἀνεχώρησεν, receſſit (Commod.) 1, 12, 2. peſtis cauſa; diſceſſit, abiit. †† ſimul c. nominat. particip. et modi, κατὰ τὴν μέσην ὁδὸν ἐπειχθεὶς ὑπὸ τῆς γαστρὸς, ἀνεχώρει σὺν ἑνὶ ὑπηρέτῃ, ἀποσκευασάμενος τὰ ἐνοχλοῦντα, ſeceſſit (Caracalla) 4, 13, 9. tum poſt ſalutat. matut. οἱ μὲν - οἱ δὲ, προσαγορεύσαντες, πρὸ ἡμέρας ἀνακεχωρήκεσαν, receſſerant, 7, 6, 17. ††† de mortuis, Γορδιανοὺς ἐκείνους εἰς οὐρανὸν καὶ θεοὺς ἀνακεχωρηκέναι, conceſſiſſe, 8, 6, 5. †††† de re, τοῦ Κομμόδου ἐν τοῖς ἀνακεχωρηκόσι τόποις ἡδοναῖς σχολάζοντος, in ſeceſſibus, 1, 12, 12. in locis ſecretioribus ab urbe, praediis.

ἀναχώρησις, phyſ. de perſ., in pugna, c. opp. Μαυρουσίων τὰς ἀναχωρήσεις κούφως ποιουμένων, recurſus, 6, 7, 18. praec. τὰς ἐπιδρομὰς, i. q. v. privum antea ἀναχωρούντων.

ἀνδραγαθία, moral. de milit. c. gen. rei, τῇ τῶν ὑμετέρων ἔργων ἀνδραγαθίᾳ 1, 5, 25. veſtrorum factorum fortitudine, ſ. veſtris fortibus factis, facinoribus, operibus, per veſtra facta fortia ſ. fortiter facta; rebus a vobis fortiter factis; ſ. cum Bg. partim *rebus a vobis ſtrenue gerendis.*

ἀνδρεία, phyſ. de corpore, κάλλει προσώπου μετ' ἀνδρείας, c. vigore virili, 1, 7, 8. de Commodo, cum virilitate ſ. dignitate virili.

maieſtate virili, ſ. pulcritudo faciei virilis. Sed moraliter, maxime de animo, extra bellum, de imperatore, in pugna cum beſtiis, θηρίων μάχας, - τῶν κολάκων εἰς ἀνδρείας δόξαν αὐτὰ ὑμνούντων, fortitudinis, 1, 13, 17. 1. 15. 5. 14. 1. 17, 27. de Commodo. †† de Caracalla, in caede fratris, ὁ κρατήσας δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο 4, 5, 6. opp. pr. ἀνανδρίας. † de athletis, ἀνδρείας μιμητὰς μεταπεμψάμενος 3, 8. 16. Severus in ludis pro victoria. Sed in bello, de perſ., vel imperatoris ducis que, vel militum rel., c. ſubſt. aliquo, τὴν δόξαν ἀνδρείας ἀποίσεσθε 1, 5, 24. οἱ κατὰ τὴν Ῥώμην ϛρατιῶται πομπῆς μᾶλλον, ἢ ἀνδρείας ὑπηρέται, virtutis, 2, 10, 3. ἀνδρείας τὸ ἐνδόσιμον τοῖς ϛρατιώταις ἔργῳ διδοὺς 3, 6, 22. †† intercedente praep. ὑμῖν εἰς ἀνδρείαν ὑπάρχει ἐφόδια 2, 10, 11. ἤμβλυνεν (ἡ μήτηρ) αὐτοῦ τὰς πρὸς ἀνδρείαν ὁρμὰς, generoſos ſpiritus, 6, 5, 19. Sed c. adi. καταφρονήσας τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας 3, 6, 6. 4, 14, 14. 7, 8, 6. ἀνδρείαν πᾶσαν ἐν ταῖς μάχαις ἐπεδέδεικτο 2, 9, 12. it. per praep. εἰ τὰ τοῦ πολέμου λείψανα μετὰ πάσης ἀνδρείας ἀπαλείψοιτε 1, 5, 9. τὴν ἀρχὴν δι' ἀνδρείας ἐναρέτου ἐκτήσαντο 2, 13, 12. τῇ συνήθει χρώμενοι ἀνδρείᾳ 3, 6, 16. † οἱ δοκοῦντες ἀσθενέϛεροι (πολλάκις) καθεῖλον τοὺς ἐν ὑπολήψει ἀνδρείας μείζονος 8, 3, 11. At c. verbis ſolis, εἰ μόνοι ἀνδρείᾳ τοσαύταις μάχαις ἐνικήσατε 3, 6, 14. οἱ Βρεττανοὶ ἀνδρείᾳ οὐδὲν τῶν Ἰλλυριῶν ἀπολείπονται 7, 7, 6. τὸν ἐν Καίσαρος τιμῇ γεγονότα χειρωσάμενος ἀνδρείᾳ, Severus Albinum, 3, 7, 19. it. ſimul per praep., τοῦ μετὰ ἀνδρείας ἄρξοντος, fortiter, 2, 10, 15. δι' ἀνδρείαν ἐπιτήδειος δοκῶν ες τὸν παρόντα πόλεμον, Maximinus, 6, 8, 9. †† ἐν ἀνδρείᾳ προύχετε, fortitudine, 2, 10, 9. ubi malunt alii εὐανδρίᾳ. ††† cum gen. vel rei, τῶν ἐξ ἀνάγκης κατορθουμένων ἔνδοξος ἡ ἀνδρεία. 6, 5, 8. πιϛεύοντες τῇ τῶν ὑμετέρων ἀνδρείᾳ ὅπλων τε καὶ σωμάτων, virtuti, 2, 10, 18. ὅπλα ἐρρωμένα σοφίᾳ τέχνης, ἀλλ' οὐκ ἀνδρείᾳ μάχης πεποιημένα, vi pugnandi, 8, 4, 28. - vel perſ. οὐ τῆς ἀνδρείας - μνήμη λ. 2, 10, 7. μιμητὰς τῆς ἐκείνου ἀνδρείας, Maximini - milites, 6, 8, 5. 7.

ἀνδρεῖος, moral. de perſ., extra bellum, c. praep. καίτοι δοκοῦντα πρὸς πάντα ἀνδρεῖον, fortis (Pertinax) 2, 3, 2. plenus fiducia et hilaritate. Sed ſuperlat., abſ. Ἡρακλέα, ὡς ἀνδρειότατον λ. fortiſſ. 1, 14, 17. at c. gen. perſ. ὁ Κόμμοδος ὑποσχόμενος, τοῖς ἀνδρειοτάτοις τῶν νεανιῶν μονομαχήσειν 1, 15, 1. Sed Neutr. de re, ἀποκτεῖναι (αὐτοὺς, τοὺς πρέσβεις) ἀνόσιον καὶ οὐ πάνυ ἀνδρεῖον ἡγήσατο, virile, 6, 4, 12. magnum, animo dignum magno. Tum in bello, c. adiuncto, ὅτι μηδὲν ἀνδρεῖον, μηδὲ νεανικὸν παρέχοιτο, nullum forte, nec virile factum, 6, 8, 8. ſed c. opp. ὅσα ἐκείνῳ πέπρακται ἀνδρεῖα καὶ σώφρονα, ſq. explic. ϛρατηγικὴν ἀρετὴν ἔχοντα, fortia, 1, 2. 9. at c. gen. rei, τὰ ἀνδρεῖα καὶ σεμνὰ τῶν ἔργων φοβερὰ προσαγορεύουσι, fortia facta, 7, 8, 15. Sic et

ἀνδρείως, in bello, κατορθωθέντα, fortiter, 1, 5, 23. παραταξάμενοι 5, 1, 8. ἀντισχόντες 6, 5, 22.

ἀνδριάς, phyſ. c. gen. perſ. ἔϛησεν ἀνδριάντας αὐτοῦ (ſ. αὐτοῦ) κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν, ſtatuas, 1, 14, 18. ſed oppreſſo hoc gen. ἀνδριάντων ἀναϛάσεσι (αὐτοῦ) 2, 15, 9. † τὸν ἀνδριάντα καθελοῦσα ἡ σύγκλητος 1, 14. 19. in pr. τὰς εἰκόνας λ. ſed cum diſcrimine, ἀνδριάντες καὶ εἰκόνες τοῦ Μαξιμίνου κατεσπῶντο 7, 7, 3. εἰκόσι καὶ ἀνδριάσι Γορδιανοῦ τὰς πόλεις ἐκόσμουν 7, 5, 19. ἀνδριάντας αὐτῶν καὶ εἰκόνας ἀνέϛησεν 4, 8, 14. ſed oppreſſo rurſus gen. αὐτοῦ

in his, τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσεν ἀνδριάντων καὶ εἰκόνων ib. 3. εἰκόνας καὶ ἀνδρ. ἀναστῆναι λ. ib. 2.

ἀνεδείχθη, v. ἀναδείκνυμι.

ἀνέδην, trop. ταῖς δημοσίοις (εἰσόδοις) χρώμενοι, promiſcue, 4, 1, 9. communiter.

ἀνεθρέψατο, v. ἀνατρέφομαι.

ἀνειληφότι, v. ἀναλαμβάνω.

ἀνειμένος, v. ἀνίημι.

ἄνειμι, ab εἶμι, phyſ., de perſ., c. praep. πύργοις κατασκευάσας ὠνιῶν τε ἐπ' αὐτοῖς, poſtquam adſcendiſſet, 5, 6, 21.

ἀνειπεῖν, propr. de perſ. c. acc. perſ. dupl. (tum propr. ſ. appellativo, tum dignitatis,) αὐτοκράτορα καὶ Σεβαστὸν τὸν Μαξιμῖνον, declarare (ἐβουλεύσαντο, milites) 6, 8, 10. pro quo §. ſq. e. αὐτοκράτορα ἀναγορεύουσιν, it. οἱ περ αὐτὸν πρῶτοι ἀνεῖπον βασιλέα, appellarant, 7, 8, 26. † c. adiuncto, γνωρίσαι καὶ ἀνειπεῖν, εὐφημῆσαί τε τοὺς ὑπὸ Ῥωμαίων συγκλήτου ἀναδειχθέντας αὐτοκράτορας, ſalutato, 8, 6, 4. ubi i. q. ſq. ἀναδειχθ. it. ſimul c. adv. εὐθέως τὸ στρατιωτικὸν πᾶν καὶ τὸ συνειλεγμένον πλῆθος αὐτοκράτορα ἀνεῖπε (αὐτὸν, Nigrum) καὶ Σεβαστὸν προσηγόρευσε, declaravit, 2, 8, 9. † Μάξιμον καὶ Βαλβῖνον ἀνειπόντες αὐτοκράτορας ἐποίησαν, (ſenatus) declarant et, 7, 10, 6. †† impropr. de re, τῆς χειροτονίας ἐκείνης ἀνειπούσης, Σεβαστοὶ ἀνηγορεύθησαν; declarante, 7, 10, 8.

ἀνεκτὸς, trop. paſſ., de re, τὸ στρατιωτικὸν ἀνεκτὴν εἶχε τὴν πορείαν, tolerabile iter, 6, 5, 11.

ἀνελεύθερος, de re, moral., c. adiuncto, ὁ Περτίναξ ἀπρεπῆ καὶ ἀνελεύθερα νομίσας, illiberalia, 2, 5, 6. abiecti nec magni animi, convenientia hominibus et animis conditionis non liberae; ſed ſervilis.

ἀνέλκω, de perſ., impropr. c. praep. et abl. modi (αὐτοὺς) ᾠκειοῦτο; μεγάλαις ὑποσχέσεσι πρὸς αὐτὸν ἀνέλκων (αὐτοὺς); illiciens, 4, 3, 3.

ἀνέλπιστος, paſſ. de re, c. ſubſt. fem. τύχης ῥοπῆ, inſperatum, 1, 13, 12. ſed neutr. p. ſubſt. c. adiuncto, τῷ παραδόξῳ τοῦ ἔργου καὶ ἀνελπίστῳ ταραχθέντες, re inſperata, 2, 5, 4.

ἄνεμος, propr. φιάλην λαβὼν, σπένδων τε τοῖς ἀνέμοις, εὔχετο, ventis, 4, 8, 12. ut flarent ſecundi in rogum incenſum.

ἀνενδεὴς, trop. de re, c. gen. rei, ὑμῖν πάντων ἀνενδεῆ παρέξει βίον, nullius indigentem, 8, 7, 13. omnibus abundantem, affluentem.

ἀνενέγκω, trop. de perſ. c. acc. rei et alia praep. ἀνήνεγκε τὸ γένος αὐτῆ ἐπὶ Τραϊανὸν, referebat ad, 1, 7, 7. τὴν γνώμην πρὸς λ. cum retuliſſet ad, 1, 16, 9. aperuiſſet, narraviſſet. †† ὁ Σεβῆρος πρὸς τὴν σύγκλητον τὰ αὐτὰ ἀνενεγκὼν, cum ret. 2, 15, 9. indicaſſet ad deliberandum, decernendum, approbandum, ut imperator et conſul ſimul, v. ἀναφέρειν.

ἀνενόχλητος, trop. de re, neutr. p. ſubſt., c. gen. rei et adiuncto, ἐκείνῳ παρέξοντα τῆς βασιλείας τὸ ἀνενόχλητόν τε καὶ ἀμέριμνον, principatum, a moleſtiis vacuum, 5, 7, 3.

ἀνέντες, v. ἀνίημι.

ἀνεξέλεγκτος, trop., paſſ. de re, c. ſubſt. fem. ἔμενεν ἡ τῆς διαβολῆς φήμη, inexplorata, 7, 1, 19. ſed c. adiuncto, πράγματα καὶ ἄγνωστα καὶ ἀνεξέλεγκτα, lites indiſcuſſas, 7, 3, 4.

ἀνεξικακία, trop. c. gen. rei et adiuncto, καρτερία ψυχῆς καὶ ἀνεξικακία πόνων, οὐδενὸς ἀπελείπετο; tolerantia, 3, 8, 14.

ἀνέπω, v. ἀνειπεῖν.

ἀνεπιστρόφως ἄρξας 7, 10, 7.

ἀνέργαστος, phyſ., paſſ. de re, c. ſubſt. fem. εἰκόνα Ἡλίου ἀνέργαστον εἶναι θέλουσιν, infectam, 5, 3, 11. non laboratam manu et arte hum.

ἀνέρχεσθαι, med., de perſ. phyſ. A) in aulam, c. praep. ἀνῆλθεν εἰς τὰ βασίλεια, receſſit, 2, 14, 4. e templo, poſt ſacra facta, imperator, it. 4, 1, 8. ſed ἄνελθε εἰς τὴν βασίλειον αὐλὴν, abi in, 3, 11, 14. de eo, qui iuſſus a Plautiano occidere imperatores, it. ἐπὶ ταύταις ταῖς συνθήκαις ἀνελθὼν, profectus, (ſc. illac, ἐκεῖ, ἐπ' αὐτὴν, τὴν αὐλ.) 3, 12, 1. ſq. εἰσῆλθε μὲν διὰ πάσης τῆς βασιλικῆς οἰκίας λ. B) in urbem, εἰς τὴν Ῥώμην ἀνελθεῖν, proficiſci, 5, 4, 23. de Macrino. C) in templum, de imperatore, ſacrorum cauſa, εἴς τε τοῦ Διὸς τὸ τέμενος καὶ τοὺς ἄλλους νεὼς ἀνελθὼν, ſalutatis fanis, 1, 7, 12. ingreſſus, 2, 14, 4. 3, 8, 7. 4, 8, 20. D) de imperatore, ad orationem habendam, tum in ſolium imperatorium, in ſenatu, ἀνελθὼν εἰς τὸν βασίλειον θρόνον, cum conſcendiſſet (Severus) 3, 8, 11. ſed c. adiunctis aliis ſimul, c. nominat. particip. ſ. modi, it. c. adv., ὀκνῶν καὶ μόλις ἀνελθὼν ἐπὶ τὸν βασ. θρόνον, ἔλεξε λ. conſcendit dixitque (Pertinax) 2, 3, 11. tum in ſuggeſtum campeſtrem, ἐπὶ βήματος ἀνελθὼν, ἔλεξε λ. conſcenſo tribunali, 6, 3, 4. ſed ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα, conſcenſo trib. 7, 8, 5. ἀνελθόντα αὐτὸν ἐπὶ τὸ β. cum conſcendiſſet trib. 2, 13, 7. βήματος, - ἀνελθὼν ἐπ' αὐτὸ, conſcenſo eo, 1, 5, 4. — †† oppreſſa hac praep. et caſu alterutro, βήματος κατασκευασθέντος, ἔλεξε τοιάδε ἀνελθὼν, conſcendit dixitque, 2, 8, 1. βήμ. ἀρθέντος, ἀνελθὼν ἔλ. τ. cum conſcendiſſet, 2, 10, 2. E) in murum, ὁ δ' ἀνελθὼν, qui ut adſcendit (Iulianus, ſc. ἐπ' αὐτὸ, τὸ τεῖχος, ad milites in caſtris, ut imperator fieret) 2, 6, 15. ſed in urbe obſeſſa, ἔνδοθεν οἱ στρατιῶται, ἀνελθόντες ἐπί τε τοὺς πύργους καὶ τὰς ἐπάλξεις, conſcenſis turribus, 5, 4, 4. F) hoſtili animo, ſimul c. adv. ἀνῆλθον ὁμοθυμαδὸν εἰς τὰ βασίλεια, adierunt, (Praetoriani, occiſuri imperatores binos) 8, 8, 6. †† de animanti, ἀετὸς ἀφίεται, σὺν τῷ πυρὶ ἀνελευσόμενος εἰς τὸν αἰθέρα, adſcenſura, 4, 2, 22.

ἄνεσις, trop. cum praep., πᾶσα δέδοτο συκοφάνταις ἐς τὸ ἐπηρεάζειν, licentia - ad, 7, 3, 4. διδοὺς ἄνεσιν εἰς τὸ ἑορτάζειν καὶ εὐφραίνεσθαι, libertatem feſtorum et oblectationum, 2, 7, 16. ſ. otium, tempus. Sed c. gen. rei, τοῖς στρατιώταις ἄνεσιν πάντων ἐδίδου ἁμαρτημάτων, remiſſionem, 7, 12, 5. veniam. † τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν ἀνέσει τοῦ πολέμου οὔσης, vacuo a pugna die, 8, 5, 19. remiſſio, libertas, vacuitas, quies; †† c. gen. temporis, τὰ χρήματα αὐτῷ ἀποδώσειν ὑπέσχοντο, τριῶν ἡμερῶν αἰτήσαντες ἄνεσιν, petito ſpatio, 7, 4, 6. tempus, noſtrat. *Friſt*.

ἄνετος, paſſ. de re, trop. c. ſubſt. fem. ἐξουσία, libera, 1, 10, 12. ſenſu bono, in ludis ſolennibus, ſ. ſumma. ſed malo, de Praetorianis, τῆς ἀνέτου ἐξουσίας, ſolutae licentiae, 2, 4, 9. nimia, immodica. it. c. adiuncto, ἄνετον καὶ ἀκόλαστον ἐξουσίαν 2, 5, 2.

ἄνευ, poſtpoſitum gen. ſubſt., χαλινῶν ἄν. ſine frenis, 7, 9, 13. — ſed praepoſ. ἦσαν ἄν. τῶν ὅπλων, inermes, 2, 2, 22. 7, 11, 9. — †† πένθος δημόσιον ἐνεποίει δίχα μάχης καὶ ἄνευ ὅπλων ὄψις πολιορκίας, ſine armis, 7, 3, 14. † ἄν. ὑπηρεσίας μόνους ὀχήμασιν ἐπιτεθέντας ἄγεσθαι λ. ſine miniſteriis, ib. 9. ἄν. μάχης καὶ κινδύνου λαβεῖν λ. ſine, 2, 15, 8. ἄν. πολέμου καὶ μάχης εἶχεν, citra, 3, 6,

7. ἄν. ὑμετέρας γνώμης, ſine, 5, 1, 15. ſed c. inf. ἄνευ τοῦ δεινόν τε δρᾶσαι, ſine laeſione, 2, 3, 23. ἄν. τοῦ βιάζεσθαι, non violando, 2, 5, 13. quae Bg. oſtendunt modum et regulam vertendi ἄν. c. inf., aut per Lat. pr. *ſine* et ſubſt. aut mutato ἄν. in Lat. negat. et inf. in gerund.

ἀνευφημεῖν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ., τοιαῦτα εἰπόντα αὐτὸν πᾶς ὁ ϛρατὸς ἀνευφήμησε, laeto clamore excepit, 6, 4, 1. collaudavit, comprobavit.

ἀνέχειν, impropr. de perſ. c. acc. rei, τὰς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομὰς, ut reprimerent, 1, 6, 23. i. e. ſubere, impedire. it. de re, cum acc. perſ., δόξης τῆς ὑμετέρας ἐν τοῖς ὅπλοις ἀνεχούσης αὐτοὺς, cohibente, 7, 8, 8. detinente ab incurſibus, ſ. continente, retinente intra fines ſuos. Sed Med., de perſ., c. gen. rei, ὄμβρων τε καὶ ἡλίου ἠνείχοντο, perpetiebantur, 8, 5, 9. de milit. ſuſtinebant, debebant tolerare; οὐδ' ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιντο, οὔ τι γε τῆς μάχης, ſuſtinere poterunt, 2, 10, 12. at cum gen. temporis, ὕβρεως καὶ παροινίας τῆς σῆς γῆς ἐτῶν τοσούτων ἠνεσχόμην, tot annis a me toleratae, 1, 17, 10. quam tot annis, annos, ſuſtinui, toleravi; ſed c. gen. perſ. μήτε συκοφαντοῦντος ἀνέξεσθαι, toleraturum, 2, 14, 7. in regno ſuo, de Severo. † c. inf. ἠνέσχοντο, προελθεῖν λ. paſſi ſunt, 7, 10, 16. ſuſtinuerunt, permiſerunt; †† c. acc. particip. pro inf. οὓς ὑπώπτευεν, οὐκ ἀνεξομένους τὴν ἀρχὴν μεταπεσοῦσαν εἰς ἄνδρα λ, paſſuros recidere, 2, 5, 3. Tum abſ., οἱ δὲ οὐκ ἠνέσχοντο, ἀλλὰ τοιοῦτον ἄνδρα φόνῳ ἀπεσκευάσαντο, nequiverunt tolerare, 2, 10, 7. τοιαῦτα λέγοντος αὐτοῦ, οὐκ ἀνασχόμενον τὸ λοιπὸν πλῆθος, Σεβαϛὸν Γορδιανὸν ἀναγορεύει, impatiens, 7, 5, 17. αὐτὸν, προελθόντα τῆς σκηνῆς, ὡς δὴ ἄρα διαλέξαιτο αὐτοῖς, οὐκ ἀνασχόμενοι ἀναιροῦσι, haud ferentes, 8, 5, 22.

ἀνεψιὸς, propr. de perſ., c. opp., μὴ δεῖν ξένον ζητεῖν, μηδ' ἀλλότριον, ἀλλὰ τῷ ἀνεψιῷ λ. conſobrino, 5, 7, 4. ſed c. gen. perſ. τὸν ἑαυτοῦ ἀνεψιὸν ib. 1. et τὸν ἀν. αὐτοῦ, patruelem, 4, 6, 7.

ἀνεῳγυίας, v. ἀνοίγω.

ἀνῆκε, v. ἀνίημι.

ἀνήκεϛος, paſſ. impropr. de re, πρᾶξαί τι ἀνήκεϛον, patrare aliquod facinus atrox, 3, 13, 6. ſuppleto ſic ſubſt. quodam, ἔργον, πρᾶγμα, maxime impium, fratrem occidere.

ἀνήνεγκε, v. ἀναφέρειν.

ἀνὴρ, univerſe, per adi. ſ. epitheta et verba, ubi et Bg. per Lat. *vir*, praeter loca, cruce notata ſimplici, ὅτι ἄρα εἴη ἀνὴρ πολύτροπός τις 2, 14, 9. ἅτε ἀ. προμηθὴς τε καὶ νήφων 2, 15, 1. — † ἀνὴρ γενναῖος γένου, ſis fortis (vir) 3, 11, 15. δεῖσθαι ἀνδρὸς εὐγενοῦς καὶ τοιούτου, τήν τε ἡλικίαν ἔτι ἀκμάζοντος 2, 15, 7. μηδὲ ὑπὸ γενναίῳ καὶ νήφοντι ἀνδρὶ ϛρατηγουμένων 3, 6, 14. προσιέναι ἀνδρὶ γενν. καὶ σώφρονι 6, 9, 10. † ἐπιλέξασθαι ἄνδρα πρεσβύτην τινά, καὶ σώφρονα, (ubi Bg. omiſit) 2, 1, 8. ἄνδρα, τὴν μὲν ἡλικίαν σεμνὸν, τὸν δὲ βίον σώφρονα, ἀρετῆς δὲ τῆς ἐν ἔργοις ἔμπειρον 2, 2, 16. τοιοῦτον ἄ. φόνῳ ἀπεσκευάσαντο 2, 10, 7. πολὺ πλῆθος ἀνδρῶν σοφῶν 1, 2, 7. πολλοῖς καὶ σοφοῖς ἀνδράσι συγγέγραπται ib. 9. ἀνδράσι καὶ πρότερον αὐτοῦ φίλοις 2, 1, 24. ἐπιλέκτοις καὶ λογάσιν ἀπ' Ἰταλίας πάσης ἀνδράσιν 8, 5, 11. χρὴ ἄνδρας γενναίους τε καὶ σώφρονας λ. 6, 3, 7. ἄνδρας ὑπατευκότας, viros conſulares, λ. 8, 5, 11. At cum adiuncto dignitatis per gen. perſ. ἀνὴρ τῶν ὑπατευκότων (τὶς ἐκ) vir conſularis, 6, 2, 12. ἀνὴρ τὸ μὲν γένος τῶν ἐκ τῆς συγκλήτου εὐπατριδῶν, vir generis quidem ex ſenatorio ordine patricii, 2, 15, 2. ἀνδράσι τῆς συγκλήτου βουλῆς

ἀρίστοις, viris ſenatorii ordinis, 1, 2, 3. ſed c. praep. ἄνδρες δύο ἀπὸ ὑπατείας, viri conſulares, 8, 2, 14. δύο ἀνδρῶν τῶν ἀπὸ συγκλήτου, duorum ſenatorum, 7, 11, 1. ἐπιλεχθέντων ἀνδρῶν ἔκ τε τῆς συγκλ. αὐτῆς καὶ τοῦ ἱππικοῦ τάγματος, viris ex ſenatorio ordine rel. 7, 7, 10. ††† per utr. rationem ſimul: τῆς συγκλήτου ἀνὴρ, ἀπὸ ὑπατείας μὲν λ. ſenator quidam, 7, 11, 6. Pro quo pron. τὶς et alias redditur. ἀνὴρ, φιλοσόφου φέρων σχῆμα, *quidam* philoſophi geſtans habitum, 1, 9, 7. †† πόλεμον ἐγεῖραι πρὸς ἄνδρα μηδεμίαν εὔλογον παρεσχημένον αἰτίαν, adverſus *eum*, qui rel. 3, 5, 6. ubi variatur pro praec. diſerto pron. αὐτόν. — Porro pro ἄνθρωπος a) univerſe, οἷα ἄνδρα πολυίστορα, ut *hominem* rel. 1, 3, 5. 1, 8, 2. 2, 3, 3. 3, 5, 9. 7, 12, 15. 8, 7, 11. 8, 8, 19. b) in opp. πλήθει ἀνδρῶν καὶ χρημάτων, 3, 1, 10. ἀνδρ. καὶ κτηνῶν 4, 15, 13. c) in contemtu, φονεῦσαι τὸν ἄνδρα, hominem (Plautianum) 3, 12, 24. ubi et varietur pro pron. αὐτῷ et ἄνθρωπον §. 22. ††† c. ſubſt. eiusdem caſus, et quidem a) ſubſt. loci, ἄνδρα, τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτην, *homine* quidem Italo, 1, 8, 2. † Σεβῆρος, ἀνὴρ, τὸ μὲν γένος Λίβυς, Severus, genere quidem Afer, 2, 9, 2. Ἀρταξέρξης, ἀνὴρ Πέρσης, *vir* Perſa, 6, 3, 10. b) c. ſubſt. appellativo, † ἀνδρῶν τοξοτῶν, ſagittariorum, 3, 9, 7. † ὦ ἄνδρες συστρατιῶται, commilitones, 6, 3, 5. †††† ἀνδρῶν μαχιμωτάτων, militum pugnaciſſimor. 2, 15, 1. quo et referam δύναμιν ἄγων μεγίστην τε καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίαις ἀκμάζουσαν, virorum, 7, 9, 7. †††† τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα, *marito*, 1, 8, 9. quo et pertineat γυναῖκες, ὅσαις ἀνδρῶν - ἀξίωμα λ. virorum, 4, 2, 5. †††† quoad ſexum, c. opp., τὰ τοιαῦτα καλλωπίσματα οὐκ ἀνδράσιν, ἀλλὰ θηλείαις πρέπειν, viris, 5, 5, 9. †† ἵνα καὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν πράττειν δοκοίη, virilia facere videretur, 5, 6, 3. †††† alio ſenſu, de aetate, τὰ ἀνδρῶν διδάσκοντες, virorum officia, 5, 7, 11. τοῖς ἀνδρῶν γυμνασίοις εἴθιζεν αὐτὸν, virilibus gymnaſiis, ib. 9.

ἀνθέλκειν, de perſ., phyſ. cum acc. perſ., ἀνθελκόντων αὐτὸν τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τοῦ ἐραστοῦ, dum utrinque trahunt frater rel. 1, 11, 5. ſed impropr., oppreſſo caſu perſ. οἵ τε κόλακες καὶ οἱ θεράποντες - πρὸς τὸ ἡδὺ τῆς ἡλικίας κολακεύοντες καὶ ἀνθέλκοντες, in diverſa trahentes, 3, 10, 7. ubi vel abſ. vel c. praep. ſc. αὐτούς, trah. ad ſe et ſuam quique partem, vel ad diverſas voluptates et oblectationes, quas quique ſubminiſtrabant. ſed c. praep. aperte, νεανίας ἕκαστοι τῶν κολακευόντων ἀνθεῖλκον πρὸς αὐτούς, hinc inde adulatores in diverſa trahebant, 3, 13, 14. it. c. acc. rei, ἀρχὴν, ἐν μέσῳ ἐρριμμένην, ἑκάτερος ἡμῶν ἐξ ἰσοτίμου φιλοτιμίας εἰς αὑτὸν ἀνθεῖλκεν, trahebat, 3, 6, 10. ἕκαστος πρὸς αὑτὸν τὴν δύναμιν ἀνθεῖλκεν, (item) 8, 8, 7. it. paſſ. et ſimul c. adv. κἀκείνους (hoſtes) ἀνθελκομένους ἀεὶ πρὸς τὸ ἐνοχλοῦν, diſtractos, 6, 5, 16. converſos, coactos ire ac ſe vertere.

ἀνθίστημι, phyſ. in bello, vel ſaltem hoſtili animo, de perſ., c. dat. perſ., μηδενὸς αὐτῷ ἀνθεστῶτος, reſiſtente, 4, 11, 11. 7, 2, 6. ὡς μηδὲ δύνασθαι ὑμῖν ἀντιστῆναι, obſiſtere, 2, 10, 11. 8, 8, 10. it. c. adv. οἳ γενναίως ἀνθεστήκεσαν παντὶ τῷ ἄλλῳ στρατῷ, obſiſtebant, 5, 4, 16. Sed ſine caſu tali, μήτε ἀνθεστῶτός τινος, reſiſtente, 6, 5, 16. τοὺς ἀνθεστῶτας βαρβάρους, reſiſtentes, 7, 2, 13. adverſantes, 7, 4, 13. μηδενὸς ἀντιστῆναι τολμῶντος, reſiſt. 2, 6, 19. ſed c. adiuncto, μηδένα εἶναι τὸν ἀνθεστῶτα, μηδὲ κωλύοντα, qui obſtet, 2, 8, 7. οὔτε ἀντιστῆναι, ἢ κωλύσαι ἐτόλμων, obſiſt. 2, 11, 11. — †† τούτους εὕρισκον οὐκ ἀντέχοντας μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθεστῶτας, re-

ſiſtentes, 8, 5, 2. At c. adv. tamen, γενναίως ἀνθεστάναι, reſiſtere, 7, 4, 10. †† c. praep. ὁ δῆμος οὐδὲ ἀντιστῆναι οἷός τε ἦν, ἄνοπλοι πρὸς ὡπλισμένους, opponere ſe, 1, 12, 13. †† c. dat. rei et adv. ſimul, μὴ τοῖς πραττομένοις γενναίως ἀντιστῇ, reſiſteret, 7, 6, 11. ††† de re vel perſ. πόλεως ἀντιστάσης, quae obſtitiſſet, 8, 4, 24. Tum Med., de perſ., abſol. εἴ τινες ἀνθίσταντο, reſiſterent, 6, 9, 13. ſed c. praep., ὀλίγων πρὸς πολλοὺς ἀνθίστασθαι μὴ δυναμένων, reſiſtere, 6, 5, 21.

ἄνθος, propr., in honore imperatoris, πάντα ἐπιφερόμενοι ἄνθη, τότε ἀκμάζοντα, omnia florum genera, 1, 7, 4. θεασάμενοι τὸν βασιλέα, στεφάνων καὶ ἀνθέων βολαῖς ὑπεδέχοντο ib. 11. ἀνθέων βολαῖς ἐτίμων τὸν βασιλέα 4, 8, 19. Caracallam in adventu Alexandrini; — ſed ὁ δῆμος, στεφάνους καὶ ἄνθη ἐπιῤῥιπτοῦντες 5, 6, 19. in imperatorem, qui in pompa vehebat deum ſuum. at πᾶν τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων, (Parthorum) ἄνθεσι τοῖς ἐπιχωρίοις κατεστεμμένον 4, 11, 5. in nuptiarum futurarum ſolennitate. τὸν Ἀχιλλέως τάφον, στεφάνοις κοσμήσας καὶ ἄνθεσι 4, 8, 10. Caracalla.

ἄνθραξ, propr., μάζαν ποιήσας, καὶ ἐπ' ἀνθράκων ὀπτήσας, in carbonibus, (Caracalla) 4, 7, 9.

ἀνθρώπειος, de re, γάμους ἀνθρωπείους ἔπαιζε, connubia humana, (Heliog.) 5, 6, 6. opp. ſq. τῷ θεῷ λ. ſed Neutr., abſ., εἶναι ἕτερον, τὸν τὰ ἀνθρώπεια διοικοῦντα, humana, 5, 7, 3. ſc. πράγματα ſ. ἔργα, opp. praet. θείοις ἔργοις et θρησκείᾳ τοῦ θεοῦ.

ἀνθρώπινος, id. τὸ ἄγαλμα, οὐδὲ ψαυστὸν χειρὸς ἀνθρωπίνης, manu hominis, 1, 11, 2. τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως λ. humana natura, 1, 13, 12. tum Neutr. ἀνθρώπινόν τι πεπονθέναι πάθος, humanum quiddam ſe paſſum, (dictitans Heliog. in amore et nuptiis Veſtalis) 5, 6, 4. ſed abſ. φύσει τὸ ἀνθρώπινον (γένος, ἐστὶ) ἐλεεινὸν, homines miſericordes ſunt, 1, 4, 3. humanum genus.

ἄνθρωπος, de perſ. maſc. ſexus, quoad naturam, ὁμοῦ με εἶδεν ἥλιος ἄνθρωπον καὶ βασιλέα 1, 5, 15. οὐδὲν παράδοξον, ἄνθρωπον ὄντα εἰ τελευτὴ κατέλαβεν, qui homo natus fuerat, 2, 5, 11. παντὶ ἀνθρώπων βίῳ ἀνάγκη τέλος ἐπιτεθῆναι 2, 5, 9. ſed c. opp. quodam, τὸ μὲν σῶμα τοῦ τελευτήσαντος (βασιλέως) καταθάπτουσιν ἀνθρώπων νόμῳ 4, 2, 2. opp. ἐκθειάζειν et ἀποθέωσις, it. τὰ ἀνθρώπων πάντα εἰδέναι 4, 12, 5. opp. ſq. τὰ θεῖά τε καὶ δαιμόνια, it. μέλειν τῶν ἐν ἀνθρώποις, curare humana, 1, 5, 18. ſc. ὄντων πραγμάτων, rerum, quae fiunt inter ſ. ap. homines; i. q. ſq. τὰ ἐπὶ γῆς, opp. praec. εἰς οὐρανὸν et θεῶν λ. †† οὐδέ πω τοῦ ἅρματος ἄνθρωπος ἐπέβαινεν 5, 6, 16. opp. ſq. ἡνιοχοῦντι τῷ θεῷ. Ubi et valeat pro τὶς, ut pro αὐτὸς in τιμῇ προσποιήτῳ δελεάζει τὸν ἀνθρ. hominem, 2, 15, 4. ſed in contemtu magis μισῶν τὸν ἀνθρ. infenſus homini, 3, 12, 22. praec. αὐτῷ et ſq. §. τὸν ἄνδρα. — Tum moraliter ſ. quoad mores, ὁ Νίγρος, τὰ ἄλλα γενόμενος μὴ φαῦλος ἄνθρωπος 3, 4, 5. ἀπεγνωσμένοις ἀνθρώποις, (gladiatoribus) 1, 16, 10. Porro reſtrictive A) per opp. peculiare, διά τε τὴν τῶν Ῥωμαίων γνώμην, — καὶ τὴν περὶ αὐτὸν σπουδὴν τῶν ἀνθρώπων, propter hominum, qui cum ipſo erant, ſtudium, 2, 8, 11. quaſi ſit τὴν σπ. τῶν ἀνθρ. περὶ αὐτ. ubi et regas pro τὴν τῶν περὶ αὐτὸν σπουδὴν ἀνθρ. propter hominum ſtudium erga ſe; ubi ſunt milites et exercitus, it. cives Antiochiae, aut latius Orientales, cf. §. ſq. it. οὐκ οἰκέται τινὲς, ἢ εὐτελεῖς ἄνθρωποι ἔφερον (τὰ σπλάγχνα,) ἀλλ', οἵ τ' ἔπαρχοι τῶν στρατοπέδων, καὶ οἱ ἐν ταῖς μεγίσταις πράξεσι 5, 5, 20. ὑμῖν μὲν εὐδαίμονα παρέξει βίον, (militibus,) τοῖς δ' ἄλλοις πᾶσιν ἀνθρώποις, 8, 7, 13. B) per diſcri-

men tum locorum, ὅσοι τὴν Ῥώμην κατῴκουν ἄνθρωποι 1, 7, 4. — it. per praep. οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἄνθρ. 2, 11, 6. τῶν κατὰ τὴν Λιβύην ἀνθρ. 5, 6, 8. †† τοῖς τε στρατιώταις καὶ τοῖς λοιποῖς κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἀνθρ. 2, 7, 10. τοὺς κατὰ Ῥώμην καὶ Ἰταλίαν ἀνθρ. 5, 6, 12. † τοῖς μὲν ἐξ ἀνατολῆς ἀνθρ., τοῖς δ᾽ ἐπὶ θάτερα 3, 8, 13. οἱ ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν ἀνθρ. θυμικώτεροι λ. 3, 11, 17. † ἀνθρώπων τῶν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν 1, 4, 20. †† per adv. οἱ ἐκεῖσε ἄ. γενναιότατοι 2, 9, 15. tum temporis, per praep. οἱ καθ᾽ ἡμᾶς ἀνθρ. 1, 14, 7. 1, 8, 16, 1, 17, 26. 1, 4, 18. — †† per adv. (ſimul) πιστευόντων κατ᾽ ἐκεῖνο καιροῦ τῶν τότε ἀνθρ. 1, 14, 10.

ἀνθυπατεία, ſenſu Rom., κλήρῳ τὴν ἀνθυπατείαν λαχὼν, proconſulatum, 7, 5, 3. Gordianus, in Africa, et de eodem ſq.

ἀνθυπατεύειν, abſ. τὴν τοῦ ἀνθυπατεύοντος οἰκίαν, proconſulis, ib. 2. pro ſubſt.

ἀνίημι, de perſ. phyſ., c. acc. animantis et inf., τοὺς ἵππους - ἀνέντες ἐκείνους νέμεσθαι, paſtum dimiſſis, 4, 11, 10. ſinentes. ſed impr. c. dat. perſ., oppreſſo acc. rei, γυμνάσιον κατασκευάσας, λουτρὸν δημόσιον ἀνῆκεν αὐτοῖς (αὐτὸ,) pro balneo conceſſit, 1, 12, 10. ſed, c. utr. caſu, τιμωρίας καὶ κηλῖδας πάσας αὐτοῖς (militib.) ἀνῆκεν, remiſit (Maximin.) 6, 8, 16. condonavit; it. Paſſ. particip. c. praep., ἐς τὸ ἁβροδίαιτον ἀνειμένος, ſolutior, (Niger) 2, 8, 16. demittens, committens, ſe, ſe dedens, deditus, amans, at de re, οἱ στρατιῶται ἀπηρέσκοντο αὐτοῦ τῷ βίῳ, ὡς ἀνειμένῳ μᾶλλον, ἢ κατ᾽ ἄνδρα στρατιωτικὸν, remiſſiore, 5, 2, 11. molliore. † cum dat. perſ. εὐθυμότερος γενόμενος, ἀνειμένης αὐτῷ τῆς περὶ τὰ πολεμικὰ φροντίδος, laxatis curis, 6, 6, 13. ab ipſo, a ſe reiecta, neglecta, omiſſa. †† neutr. abſ., ſed per opp. τὰ μὲν ἀνδρεῖα καὶ σεμνὰ φοβερὰ προσαγορεύουσι, (milites Carthaginienſes,) τὰ δ᾽ ἀνειμένα καὶ ἐκβεβακχευμένα, ὡς ἥμερα, δι᾽ ἡδονῆς ἔχουσι, diſſoluta, 7, 8, 15. vita diſſoluta, mollis, ignava, ſc. ἔργα ſ. potius ἤθη, ſ. ἐπιτηδεύματα.

ἀνιμάω, phyſ., paſſ. de re, πίνειν ὀρυττόμενον, ἀλλ᾽ οὐκ ἀνιμώμενον ὕδωρ, hauſtam (e puteo ſ. fonte, a militib.) 2, 10, 10.

ἀνίστημι, phyſ., de perſ., c. acc. rei, ἀνδριάντας αὐτῶν καὶ εἰκόνας ἀνέστησεν, excitavit, 4, 8, 14. erigi, ſtatui iuſſit, i. q. in ſq. loco, c. praep. εἰκόνας τε καὶ ἀνδριάντας ἐν πάσαις πόλεσιν ἀναστῆναι ἐκέλευσε, poni, ib. 2.

ἀνίσχειν, phyſ. de re, ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχοντι, cum ſolis ortu, 5, 4, 8. ſole oriente, 4, 15, 1. cum ſole oriente, 8, 1, 11.

ἀνιῶν, v. ἄνειμι.

Ἀννίβας, Hannibal, Ἀννίβαν τὸν Λίβυν 4, 8, 14. Caracalla laudabat maxime.

ἄνοδος, phyſ., de loco, c. praep., φράξαντες πᾶσαν τὴν εἰς τὸ Καπετώλιον ἄνοδον, ſepto clivo, 7, 10, 9.

ἄνοια, trop. δίκην ἀνοίας ὑπέσχεν, amentiae, 1, 8, 12. per loquentiam vanam ſine facto.

ἀνοίγειν, de perſ., phyſ., c. acc. rei ſ. loci, τὰς πύλας ἀνοίγειν ἠξίουν, portas aperiri poſtulabant, 8, 6, 3. μή πως ὁ δῆμος ἀνοίξῃ τὰς π. aperirent, 8, 6, 8. ἀνοῖξαι τ. π. ut aperirent, 8, 3, 1. τὰς π. ἀνοῖξαι οὐκ ἐπέτρεψαν, aperiri, 8, 6, 4. ἀνοίξαντες τὰς π. portis reſeratis, 5, 8, 14. 8, 7, 3. portis apertis, 7, 12, 9. ἀνοίξειν τ. π. patefacturos, 5, 3, 20. ſed c. adv. ἀνοίξαντες αἰφνιδίως τὰς π. apertis p. 7, 11, 18. οὐ πρότερον ἀνοῖξαι τ. π. ἤθελον, ape-

rire, 2, 6, 14. †† εὐθὺς οὖν οἱ Ἀκυλήσιοι τὰς π. ἀνοίξαντες ὑπεδέχοντο, ſtatim igitur Aquileienſes, portis reſeratis, eum excipiebant, 8, 7, 3. ſed de ianua, ἐπιςάντες τῆς οἰκίας ταῖς θύραις, διεγείρουσι τὸν φυλάττοντα. ἀνοίξας δὲ ἐκεῖνος, qui ubi aperuit, 2, 1, 13. ſc. αὐτὰς, τὰς θύρας. †† τὰ τῶν μονομάχων καταγώγια ἀνοίξας, glad. diverſoriis apertis, 7, 11, 14. per vim, praec. τὰς δημοσίας ἀποθήκας τῶν ὅπλων ἀναῤῥῆξαι λ. †† Sed impropr. τὸν τόπον ὁ χειμάῤῥους ἀνοίξας, cum aperuiſſet, 3, 3, 11. Tum paſſ. phyſ. de re ſ. loco, abſ. (τὸ οἴκημα) πυλίδας ἔχον καὶ θύρας ἀνεῳγυίας, apertas, 4, 2, 14. ſed c. dat. perſ. οἷς ἐπιφοιτῶσιν πύλαι ἀνοίγνυντο, aperiebantur, 8, 6, 10. ἀνοιχθεισῶν αὐτοῖς τῶν πυλῶν, reſeratis p. 5, 4, 5. †† πᾶν ὤφθη, et patefacta eſt munitio, 3, 3, 11. ut legerit Bg. καὶ ἀνῴχθη ſ. ἀνεῴχθη ſ. ἠνεῴχθη, ſc. αὐτὸ, τὸ ἔρυμα, pro quo reſpicias et pr. τὸ τεῖχος.

ἀνοικισμὸς, propr. c. gen. rei ſ. loci, ἔπεμψε χρήματα εἰς ἀνοικισμὸν τῶν πόλεων, ad reſtaurandas urbes, 3, 6, 20. reſtaurationem.

ἀνοιμώζειν, propr. de perſ., ἀνοιμώξασα, eiulatu edito, 1, 17, 9. cohaer. cum v. ſq. §. 11. μεταπέμπεται.

ἄνοπλος, de perſ., propr., c. opp., ἄνοπλοι πρὸς ὡπλισμένους, ut inermes nempe, 1, 12, 13. ὁ δῆμος, ſed Praetoriani, 2, 5, 4. Sic et

ἀνόπλως ἐλθεῖν, inermes, 2, 13, 20. Praetoriani, ſine armis bellicis, non item ſine omnibus, cf. §. pr. ξιφίδια, it. §. 8. γυμνοὶ λ. it. §. 5. ὅπλα λ. et §. 4.

ἀνόσιος, moral. de re, ὁρᾶτε, μὴ πρὸς τὸ νῦν ἀνόσιον ᾖ, nefarium, 2, 5, 10. ἀνόσιον ἡγήσατο 6, 4, 12. τέλει ἀνοσίῳ ἐχρήσαντο 8, 8, 20. imperatores, a Praetorianis occiſi.

ἀνοχὴ, trop., c. gen. rei, μηδεμίαν ἀνοχὴν ἀναπαύλης διδοὺς, locum, 3, 6, 21. tempus, occaſio, otium.

ἀνταγωνιςὴς, propr., de gladiatore, ὁ Κόμμοδος μονομαχῶν ῥᾳδίως τῶν ἀνταγωνιςῶν περιεγένετο, compares, 1, 15, 16. adverſarios.

ἀντειπεῖν, phyſ. abſ. οὐκ ἀντεῖπεν, non eſt refragatus, 3, 11, 17. imperanti quid, recuſando, excuſando. ſed forte c. dat. perſ. et adiuncto ſyn. ἀντειπόντι σοὶ καὶ μὴ συμπνεύσαντι ἡμῖν, refraganti, 7, 5, 15.

ἀντέχειν, phyſ., de perſ., c. acc. rei, τοὺς χαλινοὺς ἀντέχων τῶν ἵππων, retinens, 5, 6, 17. †† c. acc. perſ. oppreſſo et adv., οἱ προασπίζοντες ἑκατέρωθεν ἀντεῖχον (αὐτὸν) retinebant eum (Heliog. retrogradum) ib. 18. †† de re, cum acc. rei, ſed eo oppreſſo, ἀντεχούσης τῆς ἰλύος (αὐτὴν, τὴν ναῦν,) retinente, 1, 11, 11. — Sed impropr. A. in bello, hoſtiliter, de perſ., c. dat. perſ. et adv., τὸ βάρβαρον (Perſae) τῷ ἀντιπίπτοντι οὐκέθ᾽ ὁμοίως ἀντέχει, reſiſtunt, 6, 5, 13. Tum ſine caſu tali, tamen per adiuncta alia, praeter adv., ἀντέχειν γενναίως, obſiſtere, 8, 3, 9. etiam per nominativ. particip. ſ. modi, τειχομαχοῦντες ἀντεῖχον, reſiſtebant, 8, 4, 19. it. per formulam temporis, ἀντισχόντες, εἰς ὅσον ἐνεδέχετο, ἀνδρείως, obnixi, 6, 45, 22. it. c. opp. ἐπ᾽ ὀλίγον ἀντισχόντες, εἶξαν 3, 7, 13. †† τούτους εὕρισκον οὐκ ἀντέχοντας μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθεςῶτας, durantes, 8, 5, 2. i. q. pr. ὑπομένειν προσβολὴν, ſuſtinere hoſtem irruentem et impugnantem, manere, non loco cedere, nec terga vertere. it. c. praep., τοσοῦτον ςρατὸν μὴ ἀντισχόντα πρὸς ὄχλον δημοτῶν λ. reſiſtere non potuiſſet, 8, 3, 21. B) citra notionem hoſtilem, de re, c. dat. rei, μὴ δυναμένου τοῦ τείχους ἀντέχειν τῷ ῥεύματι, ſuſtinere, 3, 3,

11. τὸ ποτὲ ῥεῖθρον οὕτω στεῤῥὸν γίνεται, ὡς ἵππων ὁπλαῖς καὶ ποσὶν ἀνθρώπων ἀντέχειν, reſiſtat, 6, 7, 16. it. c. praep., εὐψυχέστερον τὸ χωρίον πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος Φθορὰν ἀντέχειν ἐλέγετο, reſiſtere corruptioni rel. 1, 12, 3: tum de perſ., cum dat. rei et adv. Σεβῆρος, πόνοις ἀντέχων ῥᾳστα, ſufficiens, 2, 9, 2. tolerans, perferens, perferre valens. ſed c. praep. et abl. modi. ὡς μὴ μόνον αὐτοὺς (milites Severi) Φόβῳ καὶ νόμῳ ἀντέχειν πρὸς τοὺς καμάτους, ἀλλὰ καὶ μιμήσει καὶ ζήλῳ τοῦ βασιλέως, ſufficerent ad, 3, 6, 22.

ἀντὶ, in comparatione et quadam opp. A) c. gen. rei. κισσὸν μὲν περιτιθεὶς ἀντὶ καυσίας λ. θύρσον δὲ ἀντὶ σκήπτρου Φέρων, pro, 1, 3, 7. 1, 16, 8. ταύταις (ταῖς τοῦ Θύμβριδος ἐκβολαῖς) ἀντὶ λιμένων ἐχρῶντο, vice, 1, 11, 10. μισθοφόρους κατασησάμενος ἀντὶ τείχους τῆς Ῥωμ. ἀρχῆς, pro, 2, 11, 9. μετειληΦυιῶν α. πολέμων εἰρήνην 8, 2, 11. 8, 7, 8. εἰρήνην α. πολέμου ἑλόμενος 8, 3, 8. B) c. gen. perſ. γένεσθε αὐτῷ ὑμεῖς ἀνθ᾽ ἑνὸς ἐμοῦ πατέρες πολλοὶ, pro, 1, 4, 9. 1, 14, 15. 4, 15, 19. 2, 10, 2. †† εἰ ἔμελλον ἀντὶ λῃστοῦ δεσπότην ἕξειν λ. ex latrone dominum, 1, 10, 15. Φίλῳ α. ἐχθροῦ χρῆσθαι, amicum ſe ex inimico illum habiturum, 4, 15, 19. per hanc quidem Lat. praep. ob v. adiunctum, dum ambigua ſit altera horum ſqq. locorum, ἐχθρὸς μὲν α. Φίλου, πολέμιος δὲ α. οἰκείου γενέσθαι, pro, 3, 6, 11. Φίλον α. πολεμίου δέχεσθαι 8, 3, 4.

Ἀντίγονος, Antigonus, Alexandri M. ſucceſſor, Bacchum imitatur, hederam circa caput et thyrſum in manu gerens, 1, 3, 7.

ἀντιδίδωμι, trop. de perſ., c. acc. rei, et opp., καὶ μικρὰ λαβοῦσιν ἀντιδοῦναι μεῖζον, redditio maioris, 2, 3, 14. v. infra v. εὐχαρις. ſed paſſ. de re, c. adv., τὸ μὴ κατ᾽ ἀξίαν ἀντιδοθὲν; id, quod redditur, ib. 15. opp. pr. ὁ πρῶτος τι δράσας ἀγαθόν.

ἀντίδικος, de perſ., propr., ſenſu forenſi, c. praep., ἀντιδίκους ἐν πράγμασιν ἀγοραίοις, adverſarios, 7, 7, 7.

ἀντίδοσις, propr. c. gen. rei, νομισμάτων ἀντιδόσεσιν εὐΦραίνουσιν αὐτοὺς 1, 16, 7. mutua donatione.

ἀντικαταλλάσσεσθαι, impropr. de perſ., c. rei et gen. et acc., et nominatim c. gen. pretii, μεγάλων μισθῶν τὴν εἰρήνην ἀντικαταλλάσσονται, nundinantur, (Germani) 1, 6, 25. vendunt, dant, concedunt. ſed χρημάτων ἀντικαταλλαξάμενον τὴν ἀρχὴν, qui comparaſſet (ſibi, Iulianus) 2, 6, 29. emere, ut pr. §. 18. ὠνησάμενος τὴν ἀρχ.

ἀντίκειμαι, phyſ. med., de re vel perſ., c. dat. ἀντικείμενα ἀλλήλοις τὰ ςρατόπεδα, oppoſiti ſibi iſti exercitus, 4, 3, 13. cum dat. perſ., vel c. dat. rei ſ. loci de caſtris, e regione ſ. contra iacens ſ. ſitus; — ſed de re, loco ſ. terra, c. dat. loci, Ἀσίας, τῆς Εὐρώπῃ ἀντικειμένης, oppoſitum, 6, 4, 8. 6, 2, 4. 2, 14, 14. adverſam, 2, 8, 12. tum ſine caſu tali, ἀπὸ Βρεττανίας, ἐς τὴν ἀντικειμένην Γαλλίαν, oppoſit. 3, 7, 2. adverſ. 3, 15, 17. 4, 3, 11. cum relato opp. ἐπὶ μὲν θατέρου μέρους, ἐν δὲ τῷ ἀντικειμένῳ (μέρει,) ex adverſo, 4, 2, 9.

ἀντικρὺ, phyſ., c. gen. loci, τοῦ τῆς συγκλήτου συνεδρίου, e regione, 1, 14, 18.

ἀντιλαμβάνεσθαι, med., impropr., de perſ., c. gen. rei, τῶν πραγμάτων, capeſſerent, 2, 7, 12. ſuſcipere.

ἀντιλέγειν, impropr., de perſ., c. adv., τὰ μὲν πρῶτα ἀντέλεγε, Φα-

σκων, refragabatur, 4, 10, 11. per epiſtolam, recuſare, cf. 4, 11, 1. τὰ μὲν οὖν πρῶτα, τοιαῦτα ἐπιςέλλων, παρῃτεῖτο.

Ἀντιόχεια, Antiochia, Cariae, ad Maeandrum fluvium, 3, 6, 19. niſi eſt eadem illa Syriae, ad Orontem fluv., qua de 2, 7, 15. 2, 8, 10. 3, 3, 5. 4, 3, 15. 4, 8, 15. 4, 9, 17. 4, 13, 16. 4, 15, 21. 5, 1, 2. 3, 2, 7. 5, 4, 1. a qua poſtr. ductum eſt ſq.

Ἀντιοχεύς, - κατὰ Συρίαν, Ἀντιοχέων μίσει, Antiochenorum, 3, 3, 3. ſed τοῖς Ἀντιοχεῦσι, Antiochienſibus, 2, 8, 16. cf. 2, 7, 15.

ἀντίπαλος, phyſ. de perſ., abſ. pro ſubſt., in bello, ἡ μάχη κατὰ τῶν ἀντιπάλων, cum hoſtibus, 6, 3, 14. forte per ellipſ. ſubſtant. ἀνὴρ, ἄνθρωπος, ἐχθρός. it. c. opp. πρὸς μὲν τῶν οἰκείων - παρὰ δὲ τῶν ἀντιπάλων, adverſariis, 8, 5, 6. it. in ſeditione, ἀντιπάλους ἕξειν, ἤλπιζον, ſq. εἴ τι τολμῷεν, adverſ. 8, 8, 3. Sed pro adi., etiam c. ſubſt. fem. ſexus, et c. adiuncto, ὅτε ἀντίπαλα καὶ ἰσόῤῥοπα ᾠήθη εἶναι τὰ ἑαυτοῦ ςρατεύματα, aequales, 6, 5, 1. μηδεμίαν εἶναι δύναμιν ἔξωθεν ἐχέγγυον, μηδ᾽ ἀντίπαλον, aequiparanda, 3, 13, 11. ἀντίπαλός πως καὶ ἰσόῤῥοπος ἔμενεν ἡ τύχη τῆς μάχης 8, 5, 1. ἡ φιλονεικία διάφορον ἔχουσα καὶ ἀντίπαλον ἀεὶ τὴν γνώμην, adverſum ſenſum, 3, 13, 4.

ἀντιπίπτειν, phyſ. de perſ. abſ. in bello, τὸ βάρβαρον τῷ ἀντιπίπτοντι οὐκ ἀντέχει, repugnanti, 6, 3, 13. opp. pr. τὰ ὑπείκοντα, καὶ ὀκνοῦντα, obniti.

ἀντίπνοια, phyſ., ἀντιπνοίᾳ χρήσασθαι, adverſo vento, 5, 4, 22. in navigando.

ἀντιποιεῖσθαι, med. impropr., de perſ. c. gen. rei, τῆς ἀρχῆς, affectare, 2, 9, 14. appetere, it. τῆς ἀ. ἀντιποιήσαιτο, capeſſeret, 7, 9, 24. †† c. adv. πρότερον οὐδ᾽ ἄλλοτε ἐμοὶ ἀντιποιησαμένῳ τοιαύτης ἐλπίδος, quamvis prius nunquam affectarim eiusmodi ſpem, 2, 10, 4. facere ſibi, (quod pron. et noſtrates addunt;) ſuſcipere, habere.

ἀντιποίησις, impropr., c. gen. rei, τῶν οὔπω παρόντων ἀπλήςῳ ἀντιποιήσει, affectatione, 1, 8, 4. i. q. pr. ἀκρατήτῳ ἐπιθυμίᾳ.

ἀντιπράττειν, impropr., de perſ., c. dat. rei, ὁ δῆμος ἀντιπράττοντες τοῖς ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐψηφισμένοις, adverſantes, 7, 10, 10. propr. noſtrat. *zuwider thun*, ſed h. l. opponere ſe vi externa, e praec. λίθους καὶ ξύλα ἐπεφέροντο.

ἀντίςασις, phyſ. in bello, ἐξ ἀντιςάσεως ἰσοῤῥόπου συςῆναι πρὸς λ. collata acie, 1, 10, 9. it. c. adiuncto, πρὸς τὸ ςυςάδην καὶ ἐξ ἀντ. ἀγωνίζεσθαι, cominus, 5, 4, 7. it. in ludicro bello, θηρίων ἐξ ἀντ. μάχας ἐπαιδεύετο, cum beſtiis cominus decertando inſtituebatur, 1, 13, 17. docebatur pugnas cum beſtiis, cominus ineundas, ſ. pugnare cum b, cominus. ſed in ſeditione, c. gen. perſ. et adiuncto, φάσκων οὐκ ἐς κωλύμην, οὐδ᾽ ἐς ἀντίςασιν αὐτοὺς τῶν Πραιτωριανῶν ἀφῖχθαι, ad repellendum Praetorianos, 8, 8, 12.

ἀντιςρατοπεδεύεσθαι, phyſ. med. de perſ. c. adv. dupl. ἀντιςρατοπεδευσάμενοι ἑκατέρωθεν περὶ ἑσπέραν, cum caſtra poſuiſſent ex adverſo utrinque circa veſper, 3, 4, 8.

ἀντιτάσσειν, phyſ. in bello, de perſ., c. perſ. et dat. et acc. ſed hoc oppreſſo, Μαυρουσίους ἐξήγειρε, Γερμανοῖς ἀντιτάξων (αὐτούς,) Germanis oppoſiturus, 6, 7, 17. Sic et Med. vel Paſſ., ſimul c. adv. ὑμεῖς ἀεὶ βαρβάροις ἀντιταττόμενοι, oppoſiti, 2, 10, 10. ſed magis Med., abſ. ἐξίασιν, ὡς δὴ αὐτῷ ἀντιταξόμενοι, ſeſe oppoſituri, 7, 9, 8. πάντας - ἐκέλευεν ὁπλίζεσθαι, καὶ ἐξελθόντας ἀντιτάττεσθαι, reſiſtere, 6, 9, 6. ſe opponere, hoſti acie inſtructa.

ἀντιτυπὴς, phyſ. de perſ., in bello; c. adiuncto, ἐπέϑεον πρὸς τὴν ςυςαδὸν μάχην ἀντιτυπεῖς καὶ ἰσόῤῥοποι, obnixi, 6, 7, 19. ſed extra bellum, de rebus, c. adv., τὸ ποτὲ ῥεῖϑρον ἀντιτυπὲς οὕτω καὶ ςεῤῥὸν γίνεται, durum, 6, 7; 16. at ſine adv., ἐγνωκόσιν ἄβατα καὶ ἀντιτυπῆ τῶν τόπων, quae ſolida loca, 7, 2, 11. ſcil. μέρη.

Ἀντώνιος, Antonius, Auguſti aemulus, 3, 7, 18. 3, 13, 8.

Ἀντωνῖνος, Antoninus Pius, 1, 7, 6. ſed Severi filius, alias Caracallus ſ. Caracalla, (quo nomine nunquam ap. Noſtrum reperitur,) per totum libr. 3. et 4. it. 5, 3, 23. 5, 4, 1. ſq. 4. ſq. et diſerte Ἀντωνίνου τοῦ Σεβήρου παιδὸς 5, 7, 6. denique Maeſae filius, Baſſianus alias et vulgo Heliogabalus, 5, 3, 7. 12. 23. 25. quae poſtr. loca duo indicant cauſam, quare nominet Noſter ſic eum potius; it. 5; 4, 1, 4. ſq. ubi §. 2. τὸν νέον Ἀντωνῖνον, cf. §. 9. ſqq. et deinceps per lib. 5. rel. cum 6, 1, 1.

ἀνυπέρβλητος, paſſ. de re, impropr. c. ſubſt. fem. ſex., ἀνυπέρβλητον χάριν, inſuperabilem, 2, 3, 15. immenſus, magnus, eximius, praecipuus.

ἀνύποπτος, paſſ. trop. de perſ.; οἱ μετὰ πειθοῦς ὑπακούοντες ἀνύποπτοι, ſuſpecti non ſunt, 1, 4, 12. de quibus non eſt ſuſpicio, non ſuſpicatur imperans odium et inſidias erga ſe.

ἀνύω, phyſ. de perſ. c. acc. rei, et c. adiuncto, ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν καὶ ἀνύσαι ταῦτα, perficere, 2, 10, 4. ſed c. ſolo caſu tali, ἱκανώτατος, (Severus) ἀνύσαι καὶ τὸ χρειῶδες λ. efficere, 2, 14, 9. tum; in oppugnanda urbe, τὰς φάλαγγας, πολλάκις προςβαλοῦσας, ἀνύειν οὐδὲν, proficere, 8, 2, 4. non expugnare, non cogere ad deditionem; ſed praeter τὸ πλεῖςον τῆς ὁδοιπορίας ἀνύσας, emenſus, 4, 11, 4., nominatim c. acc. *viae* ſ. *itineris*, a) abſ. ἀνύσας τὴν ὁδοιπορίαν, confecto itinere, 3, 10, 2. 7, 2, 17. b) cum adiuncto quodam 1) modi quidem, tum nominat. particip., πᾶσαν τὴν ὁδὸν ἤνυε, τρέχων ἔμπαλιν ἑαυτοῦ, conficiebat, 5, 6, 17. tum abl., ἀνύσας πολλῷ τὴν ὁδοιπορίαν τάχει 3, 8, 5. ſed 2) praep. ἀνύσας τὴν ὁδὸν ἅμα τοῖς παισὶ 3, 14, 7. ἀν. τὴν ὁδοιπορίαν μετὰ νεανικῆς σπουδῆς, cum confeciſſet, 1, 7, 3. ἀν. τὴν ὁδὸν μετὰ πολλῆς σπουδῆς 6, 7, 12.

ἄνω, phyſ. intra artic. et ſubſt. pro adi., εἰς τὴν ἄνω γῆν, ſuperiori terrae, 8, 2, 7. pro termino a *quo* ſumta ripa alterutra fluvii marisque, unde motus ſit verſus interiorem continentem.

ἄνωθεν, phyſ. de loco, c. praep. ἄνωθεν ἐξ ἀσφαλοῦς ἀκοντίζων, ſuperne, 1, 15, 5. 8, 2, 2. ſed abſ. ἄν. κατηκόντιζεν 1, 15, 6. 3, 3, 1. 3, 9, 9. 7, 12, 4. deſuper 8, 4, 26. ††† ἄν. ἐπάλξεων ἀπομαχόμενοι, deſuper e, 8, 4, 20. ubi gen. poteſt pendere a praep. in v. ἀπ. †† ἀπὸ ἵππων τιτρώσκοντες αὐτοὺς, μεγάλως ἄν. ἔβλαπτον, ex equis vulnerando ipſos maiorem in modum deſuper affligebant, 4, 15, 4. pro ἄνωθεν ἀπὸ λ. vel in ſummis corporum partibus, in capite. †† φρυγάνων ἄν. ἐπιβληθέντων, ſarmentis ſuperiniectis, 8, 4, 11. Sed impropr., de tempore, abſ. θεραπεύοντι αὐτὸν ἄν. dudum, 4, 13, 5. a multis annis; ἀποχρῶνται ὡς ἄν. ἰδίῳ κτήματι, inde a maioribus, 5, 1, 13. οὐ γὰρ ἑνὸς ἀνδρὸς ἴδιον κτῆμα ἡ ἀρχὴ ἀλλὰ κοινὸν τοῦ Ῥωμαίων δήμου ἄν. more maiorum, 8, 7, 11. antiquitas; inde ab omni tempore. *†† poſt ſubſt. et artic., εὐνοίας τῆς ἄν. benevolentiae priſtinae, 3, 12, 21. ſic per adi., ut intra artic. et ſubſt., τῆς ἄν. εὐν. At c. praep., ſaltem ſequente illa in membro ſq., κατ' εὔνοιαν, ἣν εἶχον πρὸς αὐτὸν ἄν., ἐξ οὗ περ λ. 8, 6, 12. antiquitus,

dudum. ſed c. praep. proxima, in eodem que membro, et quidem praep. vel praemiſſa, ἐνάρετον ἀπὸ προγόνων ἀν. ἀρχὴν, inde a maioribus, 2, 8, 3. vel ſubiecta, ἄνω ἐκ τριγονίας βασιλέα ὄντα, a tertia iam ſtirpe, 1, 7, 5. †† πρὸς τοῦτον ἀπεχθῶς προσέκειτο ἄνωθεν ἔκ τινος ἀγοραίου διαφορᾶς, erga huncce inimico animo affectus erat dudum, ex for. rei. 7, 9, 5. ubi Bg. comma hoc poſt adv. Lat. reiiciat hunc locum ad claſſem ſuperiorem, ubi abſol. ſtat Gr. adv.

ἡ ἀξία, v. ἄξιος.

ἀξιοθέατος, propr. paſſ. de perſ., c. acc. rei, per ellipſ. κατὰ praep., τὴν ὄψιν ἦν, ut eſſet ſpecie egregia viſendus, 7, 8. erat dignus, qui ſpectaretur, quoad ſ. ob ſpeciem; erat ſpecie egregius; erat forma eximius ſ. pulcer; erat ſpecie egregia ſ. forma; erat praeſtans ſpecie ſ. praeſtanti ſpecie ſ. praeſtantis ſpecie.

ἀξιόμαχος, propr. de re, c. ſubſt. fem. ſex., ὕλης ἀξιομάχου, materia, pugnae apta, 7, 11, 15. ſed de perſ. Neutr. abſ. οὐδὲν ὁρῶν ἐν Λιβύῃ ἀξιόμαχον, nullas vires, praelio idoneas, 7, 9, 9. forte per ellipſ. ſubſt. ςράτευμα ſ. πλῆθος, cf. L. Boſ. p. 268. e.

ἄξιος, moral. de perſ. c. gen. rei, ἄξιον ἐμαυτὸν παρασχεῖν τῆς τοσαύτης τιμῆς, dignum, 2, 3, 16. μηδένα εὑρίσκεσθαι, τὸν ἄξιον τῆς ἀρχῆς ἐσόμενον 2, 10, 15. ἀξίοις τῆς βασιλείας αὐτοκράτορσι 8, 8, 1. †† λόγου ἄξιοι πρέσβυται, quantivis pretii ſenes, 8, 8, 20. †† μηδέ τινα προσιέμενος τῶν λόγου ἀξίων, quenquam ex honeſtioribus, 1, 13, 14. † ἐπὶ τηλικούτοις ἁμαρτήμασι μυρίων ἄξιοι θανάτων, digni, 2, 13, 14. †† ſuperlat., abſol., ὃν σὺ νομίζεις πάντων ἀξιώτατον, 2, 3, 10. ſc. τούτου, i. e. τῆς ἀρχῆς. Sed Fem., ut adi., c. gen. rei, δίκην τὴν ἀξίαν τῶν πεπραγμένων 2, 13, 11. χλεύης ἀξίας εἰκόνας 4, 8, 4. † δίκας ἀξίας, ὧν ἔδρασε, dignas pro ſuis factis, 4, 15, 17. p. τούτων, ἃ λ. ſed c. mero ſubſt. τὴν ἀξίαν τιμωρίαν 2, 13, 14. χάρισιν ἀξίαις 1, 5, 20. ἀξίας δίκας 1, 10, 15. Tum fem., pro ſubſt., per ellipſ. ſubſt. τιμή, abſ., εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπανιέναι τῆς ἀξίας αἱρεῖν, dignitatis, 6, 1, 7. porro c. praep. et vel gen. perſ. τὸ κατ' ἀξίαν ἑκάςου πάντα νέμειν, pro dignitate, 2, 3, 23. vel abſ. τὸ μὴ κατ' ἀξ. ἀντιδοθὲν, pro merito, ib. 15. 3, 11, 10. κ. ἀξ. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐληλυθότες, meritis ſuis, 8, 8, 20. †† τοῦ γενναίως ἢ κ. ἀξ. διοικοῦντος, ex dignitate, 2, 9, 9. ubi, iunctum c. adv., pro adv. etiam valeat, digne, decenter. †† c. art. alius ſexus praemiſſo, ἑκάςῳ τὸ κ. ἀξ. ἀπονέμειν, quod cuique ex merito debetur, 2, 4, 5. ſc. ὀφειλόμενον, †† οὐδὲν ὑμῖν τῶν εὐπρεπῶς καὶ κατ' ἀξ. ἐνδεήσει, ut que dignum eſt, 2, 5, 13. ſc. δεηθησομένων. Neutr. c. gen. rei, εἴ τι λόγου καὶ μνήμης ἄξιον (ἐςὶ,) dignum, 2, 15, 13. †† ἦν θαύματος ἄξιον, πόνων ἄσκησις, admiratione dignum quiddam, 4, 7, 14. ſc. χρῆμα. ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ πολλὰ ἤνεγκε καὶ θαύμ. ἄξια, adm. digna, 1, 1, 8. λέξων, οὐ θαύμ., ἀλλὰ χλεύης καὶ γέλωτος ἄξια 7, 8, 6.

ἀξιόχρεως, trop. de re ſ. perſ., c. ſubſt. fem. ſexus, et c. praep., δύναμις, πρὸς τὸ ςαδίην ἀγωνίζεσθαι ἀξιόχρεως, copiae ad idoneae, 5, 4, 6.

ἀξιόω, moral. de perſ., per Bg. notiones et Vſs., cum inf. praeſ., οὐδὲ πλεονεκτεῖν ὑμῶν ἠξίουν, poſtulavi, 1, 5, 6. 8, 6, 3. ſed c. inf. aor. 1. mero, ἠξίωσεν εἰςαχθῆναι, poſtulat, 3, 12, 2. at c. acc. et inf., ἠξίουν, βασιλέα αἱρεθῆναι, τό τε ὄνομα μεῖναι, poſtulabant, 7, 10, 12. it. c. inf. aor. 2. τὸν Ἀλέξανδρον ἐν ἱερῷ ἠξίουν ἰδεῖν, poſtularunt, 5, 8, 12. it. c. aor. utr. ſimul, τοὺς

στρατιώτας ἠξίουν γνωρίσαι καὶ ἀνειπεῖν εὐφημῆσαί τε λ. poſtulabant, 8, 6, 4. Porro ſimul c. inf. praeſ. et aor. 1., ἠξίουν, διαιρεθῆναι - ἔχειν - παραδοθῆναι, poſtulab. 4, 3, 11. ſed ſimul c. inf. praeſ. et perf. πρωτεύειν ἀξιῶν - γεγονέναι - ἔχειν, poſtulans, 8, 8, 8. ††† alia notione, c. inf. praeſ., et propr. c. acc. et inf., τὸν Ἰουλιανὸν - Κόμμοδον ἀξιοῦσιν ἀποκαλεῖσθαι, Commodum *cenſent* vocandum, 2, 6, 16. decernunt. ††† rurſus alia, c. inf. praeſ. mero, νικᾶν ἀξιοῦντες, victores ſe eſſe putantes, 4, 15, 10. ††† alia porro, c. acc. perſ., ſed ſq. inf. aor. 1., ἀξιῶσαι αὐτὸν, - ἐπακοῦσαι λ. rogarent (ipſum); ut - 3, 5, 8. ἠξίουν αὐτὸν, - ἐπακοῦσαι, ipſum rogarunt, ut, ib. 12. †††† alia denique, βοηθεῖν αὐτὸν τὴν ταχίστην ἠξίουν, ſuccurrere (ipſum) optabant, 2, 7, 5. cupiebant.

ἀξίωμα, trop. munus reip. A) civium, abſ.; οὐδ᾽ ἔστιν οὕτω μέγα ἢ ἐξαίρετον ἀξίωμα, ὃ μὴ λ. dignitas, 1, 10, 12. ἦν τοῖς ὠσὶ κοῦφος ἐς διαβολὰς, ἡλικίας καὶ ἀξιώματος ἀφειδῶς ἔχων, 7, 3, 7. 7, 10, 6. † ἕτερος, στρατηγικὸν τὸ ἀξίωμα, dignitatis praetoriae, 7, 11, 6. ſed c. gen. perſ., γυναῖκες, ὅσαις ἀνδρῶν ἢ πατέρων ἀξίωμα τιμῆς μεταδίδωσιν 4, 2, 5. B) imperatoris Rom., abſ., καθυβρίζοντα τὸ ἀξίωμα αἰσχίστῳ σχήματι, (Commodus gladiator) 1, 15, 15. ſed c. adi., παντὸς ἀξιώματος σχῆμα ἔφερε μόνος, (Plautianus,) ſummae dignitatis, 3, 11, 4. †† c. gen. perſ., τηρῶν τὸ τοῦ βασιλέως ἀξ. dignitatem (Pertinax, procedens ad Praetorianos, ſe invadentes) 2, 5, 8. ubi pro decoro, ſ. pro gravitate et maieſtate; noſtrat. quoque *Würde* ſ. *Anſtand.* ††† alio ſenſu, abſ. προύχοντα ἐν τῇ συγκλήτῳ - μεγέθει ἀξιώματος, amplitudine auctoritatis, 2, 1, 20. cum propter ſapientiam et honeſtatem ſis in honore, et pareant verbis conſiliis que tuis alii; vel de munere et magiſtratu inter ſenatores eminentiori. — †† c. gen. perſ. Μάτερνος, μεῖζόν τι πλῆθος ἤθροισεν, ὡς μηκέτι λῃστῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἀξίωμα, auctoritatem, 1, 10, 3. opinionem ac ſpeciem, qua puteris et videaris magnus, praeſtans, fortis, potens atque terribilis.

ἀξίωσις, trop. munus reip., abſ. οἱ ἐν ἀξιώσει ὄντες, ii, qui alicuius dignationis eſſent, 3, 15, 13. ſed c. adiuncto, τοῖς ἐπ᾽ ἀξιώσεως (οὖσιν) ἢ πλουσίοις, in dignitate aliqua conſtitutis, 2, 2, 5. οἱ μὲν δημόται - οἵ τε ἐν ἀξιώσει ὄντες, qui dignitate pollebant, 2, 6, 5. τῶν ἐν ἀξ. ἢ τιμῇ (ὄντων,) qui dignitate et hon. pollent, 4, 2, 17. ὅσοι ἐν ἀξ. ἢ τιμῇ τινι ἦσαν, qui in dignitate aut hon. aliquo conſtituti eſſent, 4, 3, 3. ††† τῶν ἐν ἀξ. τινὶ ἢ πράξει καθεστώτων, qui in dignitatis aliquo gradu aut officio publ. conſtituti eſſent, 5, 2, 3. ubi ſit modo Lat. *auctoritas*, noſtrat. *Anſehen*; it. in hoc. γυναικῶν, τῶν ἐν ἀξιώσει εἶναι δοκουσῶν, quae maioris dignationis exiſtimantur, 4, 2, 9. etiam propter maritorum aut patrum munera publ. cf. §. 5. Sed τῶν ἐν ἀξιώσεσιν, honoratioribus, 1, 9, 6. ſc. ὄντων, καθεστώτων, λ.

ἄοπλος, ut ἀνοπλός, propr. de perſ., cum opp., ὡπλισμένοι ἀόπλους - ἀναιροῦσιν, inermes, 4, 9, 13.

ἀόρατος, phyſ. paſſ. de re, c. adiuncto, τῆς Παλλάδος τὸ ἄγαλμα, ὃ κρυπτὸν καὶ ἀόρατον σέβουσι Ῥωμαῖοι, nemini videndum, 5, 6, 7.

ἀπαγγέλλω, phyſ. de perſ. c. praep. περὶ τῶν λοιπῶν ἀπαγγέλλει, renunciat (Macrinus Caracallo praeſenti, ore) 4, 12, 15. ſed c. adv. et ſimul acc. c. inf. ἰατροὶ εἰσιόντες, χαλεπώτερον ἔχειν ἀπαγγέλλουσιν ἑκάστοτε, renunc. 4, 2, 7. at c. ſolo acc. et inf. οἱ

σκοποὶ ἀπήγγειλαν, πόλιν κεκλεῖσθαι, nunciarunt, 8, 2, 3. ſed c. acc. rei, τὰ ἱερὰ αἴσια ἀπαγγελλόντων, qui nunciarent, (aruſpices) 8, 3, 17. ἀπαγγεῖλαι τὰ ἐντεταλμένα, annunciare (de tabellariis miſſis) 7, 6, 14. τοιαῦτα τῶν πρέσβεων ἀπαγγειλάντων, cum nunciaſſent, 6, 4, 10. at c. dat. perſ. et acc. rei, ſimul c. adv., ταῦτα ἡ κόρη ἑκάστοτε ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ, renunciabat, 3, 10, 16. ſq. διηγουμένη λ. †† oppreſſo tali acc. rei, τοῖς στρατιώταις κατ' ὀλίγον ἀπαγγέλλοντες (τοῦτο,) rem renunciantes, 5, 3, 21. Sed Paſſ., de re, c. dat. perſ. et ſq. coniunctione, ἀπηγγέλλετο αὐτῷ, ὅτι λ. nunciabatur, 4, 9, 3. at abſ. οὐδὲν εἰδότα τῶν ἀπηγγελμένων, quid renunciatum ſit (alii, imperatori) 1, 13, 8. nihil eorum, quae de ſe renuncita eſſent; tum per ſolum nominativum rei, ὡς ἀπηγγέλη τὰ περὶ τοῦ Μαξιμίνου, ut nunciatum eſt de Maximino, 6, 9, 1. nunciata erant illa de Maximini coeptis, ſ. quae ad Maximinum attinebant, ſc. πράγματα. — c. dat. perſ. ſimul, ὡς ταῦτα αὐτῷ ἀπηγγέλλετο, cum renunciarentur, 2, 11, 12. ὡς ἀπηγγέλη αὐτῷ τὰ πεπραγμένα, ut nunciata ſunt, 7, 8, 1. ὡς ταῦτα ἀπηγγέλη αὐτῷ, ut renunciata ſunt, 5, 4, 1. φασὶν, ὡς ταῦτα αὐτῷ ἀπηγγέλη, nunciata fuiſſe, 7, 9, 20. — Porro cum rei nominat. particip., ἐπειδὴ ἀπηγγέλη φρουρουμένη ἡ πόλις, poſtquam nunciatum fuit, defendi urbem, 8, 3, 1. recte, pro acc. c. inf. Sic et cum perſ. nominat. particip., ἀπηγγέλλετο ὁ Πέρσης λύσας τὴν δύναμιν, nunciabatur rex Perſarum dimiſiſſe copias, 6, 6, 8. ſed ſimul c. adv. vel c. adiuncto ſ. caſu abl. temporis, κατὰ γὰρ καιρὸν, (καθ') ὃν ἀπηγγέλη Περτίναξ παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν, quo enim tempore nunciatum fuit, Pertinacem ſuſcepiſſe imper. 2, 9, 6. ad id tempus, quo nunc. †† oppreſſo hoc perſ. uno caſu appellativo, ὡς ἀπηγγέλη προσιὼν (αὐτὸς,) ut nunciatum eſt, illum accedere, 4, 14, 7. — rurſus c. illo et dat perſ. ſimul, ὡς ἀπ. τῷ Ἀλβίνῳ μὴ μέλλων ὁ Σεβῆρος, ut nunciatum eſt Albino, nihil cunctari Severum, 3, 7, 1. ὡς ἀπ. αὐτῷ ὁ στρατὸς προσιὼν λ. ut nunciatum ipſi, accedere exercitum, 7, 9, 8.

ἀπαγορεύω, trop. de militib., in oppugnanda urbe, τὰς φάλαγγας ἀπαγορεύειν καὶ ἀναχωρεῖν, fatiſcere, 8, 2, 4. amittere animum, ſpem, fiduciam, cupiditatem pugnandi. ſed c. praep. ἀπαγορεύοντας τοῦ στρατοῦ πρὸς τὰ εἰρημένα, ſuccumbente exercitu illis, quae dicta ſunt, 3, 9, 12. deſperante ob illa ante dicta.

ἀπάγω, phyſ. de perſ., univerſe, c. acc. perſ. ſ. rei et c. praep., τούτων (militum) τὸ πλεῖστον μέρος αὐτὸς σὺν αὐτῷ ἀπήγαγεν, abduxit, 7, 12, 5. †† αὐτὸν (Caracallum, a caede fratris e palatio fugientem) ἁρπάσαντας ἀπάγειν εἰς τὸ στρατόπεδον, milites iubet ſe rapere et abducere, 4, 4, 9. ſed per vim, a) c. acc. perſ. ἀπάγειν καὶ φονεύειν τοὺς λ. abduc. 4, 6, 11. ſq. †† c. diſerto adiuncto, δεσμίους ἀπάγοντι καὶ αἰχμαλώτους βασιλεῖς, abduc. 1, 6, 16. †† c. praepp. at oppreſſo tali perſ. acc., διὰ μέσης τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἀπῆγον (αὐτοὺς,) abducebant (Praetoriani ſuos imperatores) 8, 8, 14. b) cum acc. rei, λείαν ἀπαγαγεῖν, avertere, 3, 14, 2. λείαν ἀπήγαγεν, abegit, 6, 5, 11. c) ††† c. gen. perſ., λείας (καὶ) αἰχμαλώτους ἀπάγειν τῶν ἐχθρῶν, praedas et captivos abducere ab hoſtibus, 7, 3, 3. c. acc. rei, vel ſimul perſ. ſed c. perſ. acc. et gen. rei ſ. loci, τοὺς υἱοὺς ἀπαγαγεῖν τῆς Ῥώμης θέλων, (Severus) abduc. 3, 14, 4. Tum impropr. cum acc. perſ. et gen. rei, ἐκεῖνος (Perennis) τῆς φροντίδος καὶ τῶν βασιλείων καμάτων ἀπῆγεν αὐτὸν, (Commodum) avocavit a, 1, 8, 3.

opp. praec. *εἴασεν αὐτὸν τρυφαῖς σχολάζοντα*, abſtrahere, curare, efficere, perſuadere, ut non ſuſciperet; *ἡ μήτηρ αὐτὸν ἀπῆγε τῶν αἰσχρῶν ἔργων*, (Alexandrum Sev.) abducebat a 5, 7, 9. †† *τῆς περὶ τὰ καλὰ σπουδῆς ἀπῆγεν ἑαυτὸν*, abducebat ſe ipſum (Commodus) 1, 13, 15. cogitationem et amorem omittere et opprimere rerum honeſt. ſed ſimul c. adv. *πολὺ ἀπάγων ἑαυτὸν τῶν προειρημένων*, abducens (Caracalla) ſe ipſum ab iis, quae dicta ſunt, 4, 3, 8. non amans, ſed negligens, ſq. opp. *ἐραστὴς εἶναι*. Sic Paſſ. quoque impropr. de perſ. c. gen. rei, *ἀπαχθέντες τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς*, abducti (Severi filii) a, 3, 14, 4. abstracti, ſeparati, ſemoti, alio abducti, ut ne frui poſſent.

ἀπαίδευτος, propr. paſſ. de perſ., c. gen. rei, *πολεμικῶν ἔργων ἀπαίδευτοι*, (*οἱ Καρχηδόνιοι*) imperiti, 7, 9, 11.

ἀπαίρω, phyſ. de perſ. c. gen. loci, *ἀπᾶραι τῆς Βρεττανίας*, diſcedere ex Britannia, 3, 15, 15. ſc. *τὸν δρόμον* ſ. *τὴν ναῦν*, cf. §. 17. *διαβάντες τὸν Ὠκεαν.* vel pron. *ἑαυτὸν*, ſe tollere, amovere. † *ἀπάρας τῆς Ἰταλίας*, diſcedens Italia, 4, 7, 2. 4, 8, 15. 7, 6, 1. † *τῆς Ῥώμης ἀπῆρεν*, Roma proficiſcitur, 6, 4, 3. † *ἀπάρας τῆς Συρίας, ἐλθὼν εἰς*, cum, profectus e Syria, veniſſet rel. 5, 5, 3. †† abſ. *ἀπάρας, εἰς Ἀντιόχειαν ἀφίκετο*, inde Antiochiam venit, 4, 9, 17. ſc. *αὐτῆς, τῆς πόλεως*, digreſſus ex ea ſ. inde.

ἀπαιτεῖν, impropr., de re, *πλείους δυναστείας, ἣ ὁ χρόνος ἀπῄτει* exigebat, 1, 1, 8 quam intra brevius tempus eſſe ſolent; ſed c. adv. *τῆς ὥρας τοῦ ἔτους οὕτως ἀπαιτούσης*, poſtulante, 5, 5, 3. quia ob tempus anni ſ. hyemem non conſentaneum fuit, ultra progredi; it. *τῆς χρείας ἀπαιτούσης*, neceſſitate exigente, 6, 3, 12. ſi neceſſe eſt. †† ſimul c. dat. perſ., *τὰ ἐν τοῖς ἔθνεσι διοικήσας, ὡς ἑκάστῳ ἀπῄτει τὸ χρειῶδες*, ut cuique neceſſitas poſtulabat, 3, 10, 2. pro cuiusque utilitate ſ. neceſſitatibus fieri debuit. †† de perſ. c. acc. rei, et adiuncto, *δίκας ἀπαιτήσων, τιμωρήσων τε τοῖς λ.* poenas exacturus, ulturus que rel, 4, 14, 2. expetiturus, ſumturus.

ἀπαλείφειν, impropr. de perſ. c. acc. rei et praep., *εἰ τὰ τοῦ πολέμου λείψανα μετὰ πάσης ἀνδρείας ἀπαλείψειτε*, deleveritis, 1, 5, 19. ſinire, opprimere.

ἀπαλλαγὴ, trop. c. gen. perſ., *ὑπερήδοντο ἐπὶ τῇ Ἀντωνίνου ἀπαλλαγῇ*, quod Antonino liberati eſſent, 5, 2, 2. liberatio a Caracallo, ſ. potius diſceſſu eius e vita, deceſſu, morte, caede, noſtrat. *Hintritt.*

ἀπάλλαξις, trop. c. gen. rei, *πάθους τυραννίδος ὠμῆς*, liberatio a, 7, 5, 12.

ἀπαλλάσσειν, trop. de perſ., c. acc. perſ. et gen. rei, *ἀπαλλάξας τὸν στρατὸν τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ διατριβῆς*, exercitu ſoluto commoratione, 4, 15, 21. cum liberaſſet a commor. vel liberavit, et noſtrat. *erlöſen.* Sed Paſſ. de perſ. c. gen. rei, *ὡς ἀπαλλαγεῖεν τῆς ἐν τῇ πολεμίᾳ διατριβῆς*, ſolverentur (liberarentur) commoratione, 1, 7, 1. †† *πονηρᾶς ἐλπίδος καὶ φόβου συνεχοῦς ἀπαλλάξομαι*, mala ſpe - liberabor, 2, 1, 17. med. me liberabo, vel potius p. paſſ. *ἀπαλλαχθήσομαι.* ſed ſimul c. adv., *ὅπλων καὶ πολέμων πάλαι ἀπηλλαγμένοι*, armis ſoluti (Itali) 2, 11, 6. ab Auguſto, cf. §. 9. *πόνων ἀνέπαυσε, καὶ τῶν ὅπλων ἐγύμνωσε.* it. c. gen. perſ. et adv., *ὡς ἂν θᾶττον αὐτοῦ (τοῦ γέροντος) ἀπαλλαγείη*, eo liberaretur (patre Caracallus) 3, 15, 4. †† ſine caſu quo tali, at poſt nominat. particip. c. adv., in notione alia, *βαλλόμε-*

νοι καὶ τιτρωσκόμενοι, κακῶς ἀπηλλάγησαν, diſceſſerunt, 7, 12, 4. milites in oppugnata urbe.

ἁπαλὸς, de re, impropr., ἁπαλαῖς ἐσθῆσιν, mollibus, 5, 8, 2. ſed de animante, phyſ. κάμηλοι, ἔχουσαι ἁπαλὰ τὰ πέλματα, teneras plantas, 4, 15, 8.

ἅπαξ, non de numero, ſed tempore, c. variis v. ἐπεί περ ἅπ. ἐν κινδύνῳ καθειςήκει, ſemel, 1, 10, 8. 6, 7, 2. 7, 5, 1. 7, 7, 9. 7, 10, 3. 7, 11, 13. 8, 6, 2.

ἀπαξιόω, trop. de perſ., c. coni. μηδέ τις ἀπαξιούτω, ὅτι λ. neque quisquam indignam rem putet, 5, 1, 10. indignum putato ſ. iudicato, indignator, ſuccenſeat. ſed c. inf., τοῦ τοσούτου δήμου ἀπαξιοῦντος, ὑπ᾽ ὀλίγων καταφρονηθῆναι, indignum putante, 7, 12, 6.

ἀπαρασκεύαςος, propr. paſſ. de perſ. προςπεσόντες ἀπαρασκευάςοις τοῖς βαρβάροις, imparatos, 5, 9, 19. Sic et ſq.

ἀπαράσκευος, c. adiuncto, ἐπιςῆναι μηδὲ προςδοκώμενος ἤθελεν, ὅπως ἀπαράσκευον αὐτὸν λάβοι 2, 14, 11. ἵνα ῥᾷςα βιάσαιντο ἀπαρασκεύους τῷ μηδὲν προςδοκᾶν 6, 8, 15.

ἀπαρέσκεσθαι, med., moral., de perſ., c. dat. rei et nominativo perſ., ἀπηρέσκοντο οἱ ςρατιῶται τοῖς πραττομένοις, aegre ferebant, 7, 3, 17. ὑποπτεύουσα, τοὺς ςρατιώτας ἀπαρέσκεσθαι τῷ τοιούτῳ τοῦ βασιλέως βίῳ, diſplicere militibus vitam, 5, 7, 1. ſed c. adiuncto, ἅ περ ὁρῶντες οἱ ςρατιῶται, οὐ πάνυ τι ἀπεδέχοντο (ταῦτα,) ἀπηρέσκοντό τε αὐτοῦ τῷ βίῳ, λ. offendebantur, 5, 2, 11. — † oppreſſo tali nominat. τῇ μητρὶ, ἐν οἷς ἀπηρέσκετο, ὅμως ἐπείθετο, in iis, quae improbabat, 6, 1, 24. p. ἐν τούτοις, οἷς ἀπ. †† denique c. ſolo dat. perſ. φήσας, ἀπαρέσκεσθαι αὐτῇ, diſplicere ei illam, 5, 6, 8. † forte c. adv. ſimul, ὅθεν δεδιότες, ἀπηρέσκοντο αὐτῷ, quapropter metuentes, offendebantur ipſo, 7, 10, 11. dum, facto commate etiam poſt ὅθ., ad adv. pertinebit et ad v. poſtr. †† abſ. διαβληθέντας αὐτῷ, ὡς ἀπαρεσκομένους καὶ σκώπτοντας αὐτοῦ τὸν βίον, quod improbarent et irriderent eius vitam, 5, 6, 1. ſc. αὐτοῦ τῷ βίῳ, e ſq.

ἅπας, Maſc. de perſ. c. ſubſt., diverſo ſitu, ὁ ςρατὸς ἅπ. univerſus, 3, 6, 17. pro quo mox πᾶσαν προθυμίαν, at ἅπαντα τὸν ςρατὸν, omnem, 3, 8, 4. pro quo ib. §. m. πάντας τοὺς φίλους. tum †† εἰςδραμόντες οἱ ςρατιῶται ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες, omnes, 8, 8, 13. Sed ſine ſubſt. et reſtrictive a) c. ſuperlat. ὃς πρεσβύτατος ἦν ἁπάντων, qui aetate reliquos anteibat, 1, 6, 11. aetate *maximus* erat *omnium*, ſ. reliquorum omnium, ſc. amicorum, φίλων, cf. §. 7. vel eorum, qui aderant tunc et ibi. b) cum verbis, ὑπεικόντων ἁπάντων, cedentibus ei omnibus, 1, 15, 16. ſc. praeſentibus, nominatim gladiatoribus et adverſariis, cf. pr. τῶν ἀνταγωνιςῶν, e quo ſuppleas tantum αὐτῶν, it. ἠπίως ἄρχοντος ἅπασι, quod praeeſſet omnibus, 2, 7, 14. ſc. αὐτῶν, e pr. αὐτοῖς, ſc. Σύροις, e §. pr. τὸ Σύρων ἔθνος, it. μεγαλοδωρίᾳ ἅπαντας ὑπερβαλεῖν, omnes, 2, 6, 10. ſc. qui imperium affectarent et arripere poſſent aut vellent, propr. πᾶσαν. Sed c) c. praep., πρὸ ἁπάντων, ante omnes, 1, 17, 9. ſc. qui occidendi eſſent et morituri, e libello Commodi, cf. mox ſq. τεθνηξ. et §. 1. e. ad 3. Porro Fem. Συρίας ἁπάσης, omnem, 6, 4, 8. Ἀσίαν ἅπασαν, omn. 6, 2, 18. τὰς οἰκήσεις ἁπάσας, domicilia tota, 7, 2, 8. Neutr. ὁ Ῥωμαίων δῆμος, ᾧ τὴν δεσποτείαν τῶν ἁπάντων ἔνειμαν θεοὶ, dominium in omnia, 2, 8, 6. ἄγων καὶ φέρων τὰ Ῥωμαίων ἅπαντα, omnia, 6, 2, 13. quae in Aſia Romani tenerent, cf. §. 3. ſqq. πάντα λ. Sed per

praepp. πρὸ ἁπάντων, in primis, 4, 1, 10. ſc. πραγμάτων, ante omnia, ſc. negotia reliqua; ςασιάζοντας ἐν ἅπασιν, οἷς ἔπραττον, omnibus, 4, 3, 9. ſq. ἔργων, quod ſuppleatur, aut πράγμασι.

ἀπασχολέω, phyſ., de re, c. acc. rei et praep., τῆς συνεχείας τῶν φυτῶν ἀπασχολούσης εἰς ἑαυτὴν τὰ βέλη, avocante, 7, 2, 11. trahente, recipiente, occupante. ſed trop., de perſ., c. acc. perſ. et praep., ἡμερῶν, ἐν ὅσαις περὶ τὴν κηδείαν τοῦ πατρὸς τὸν υἱὸν ἀπησχόλουν, occupatum tenebant, 1, 5, 1. occupare in –, dare quid negotii, quod agat, curet, cogitet; facere, ut quid agat.

ἀπατάω, trop. de perſ. c. acc. perſ. et abl. modi, εὑρίσκετο, καὶ τοὺς ςρατιώτας ψευσάμενος καὶ ἀπατήσας, τῷ μὴ δύνασθαι ἀποπληρῶσαι, ἃ ὑπέσχετο, decepiſſe eo, quod, 2, 7, 2. ſed oppreſſo acc. tali perſ., ἀπατῆσαι (ἐμὲ) βούλεσθε, decipere, 2, 1, 22. quod pron. latet in pr. μου.

ἀπατεὼν, trop. de perſ., c. ſubſt. pro adi. τυράννου ἀπατεῶνος, fraudulenti, (Maximini) 8, 3, 10. ἄνδρα ἀπατεῶνα, veteratorem, 3, 5, 9. Severum.

ἀπάτη, trop. c. adiuncto, ὡς μὴ δόλῳ καὶ ἀπάτῃ παρασπονδήσαντες ἠδικήσατε, fraude, 4, 14, 18.

ἀπέδρα, v. ἀποδιδράσκω.

ἀπειθὴς, trop. de perſ., c. dat. rei, ἀπειθεῖς αὑτοὺς τοῖς κελευομένοις παρεῖχον, minus dicto audientes, (milites) 2, 4, 10. non obedientes. ſed de re, c. ſubſt. fem., abſ. αἴτιον ἀπειθοῦς καταςάσεως, effreni ſtatus, 2, 6, 22. contumacis, non obſequentis; i. q. ſq., nunc ſubſt. privum.

ἀπειθία, abſ. ἀπειθίας ὑποσχὼν τιμωρίαν, detrectationis, 3, 11, 11.

ἀπεικάζειν, trop. de perſ., c. acc. perſ. et dat. rei, ἀπείκασεν ἄν τις τὸ μειράκιον καλαῖς εἰκόσι Διονύσου, aſſimulaſſes, 5, 3, 14. ſed c. rei et acc. et dat., ἀπεικάσαι τις ἂν τὸ σχῆμα τοῦ κατασκευάσματος Φρυκτωρίοις, poſſis comparare, 4, 2, 15.

ἀπειλεῖν, propr., de perſ., c. inf. et ſemper futuri temporis, abſ. ἀπειλῶ, κολασθήσεσθαι λ. eminor, 2, 13, 18. ἀποκτενεῖν ἀπειλοῦντες, minitantes necem, 6, 8, 13. ἠπείλει, ἐκκόψειν λ. minabatur, 7, 2, 20. ſed c. adv. ὡς ἀπειλεῖν ἑκάςοτε, ἀποκτενεῖν, minitaretur, 3, 10, 15. ἀεὶ ἀποκτενεῖν ἠπείλει, minab. 4, 12, 4. ἠπείλουν, ἀποκτ. 7, 10, 11. †† impropr. partim; in bello, Σύροις ἀπειλεῖ, minitari, 6, 2, 3. bello minari, invaſurum videri vel profiteri, minaciare; †† c. opp. ὀργῇ πάντα πράττων, καὶ ἀπειλῶν μᾶλλον, ἢ πείθων, (Caracallus) minitando, 4, 3, 8. poenas, damna, mala denuncians: ††† impropr., de re, cum acc. rei, ἐβούλετο καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ φόβον ἀπειλεῖν, (Commodus), terrorem minari, 1, 14, 19. incutere terrorem per ſpeciem minacem.

ἀπειλὴ, propr., de verbis, abſ. μετὰ πάσης ὀργῆς τε καὶ ἀπειλῆς ἐπιςέλλει τοῖς ἡγουμένοις, minarum, 1, 10, 5. ſed c. gen. perſ., δεδιὼς αὐτοῦ τὰς ἀπειλὰς 3, 11, 1. † impropr. c. praep. ταῖς διὰ χειρὸς ἀπειλαῖς ὡς πρὸς παρόντας ὀργισθεὶς, manuum geſtibus minabundus, 7, 8, 21. manuum motibus minacibus.

ἄπειμι, ab εἶμι, phyſ., de perſ., c. adv. ἀπιέναι ὡς πορρωτάτω τῆς Ῥώμης, diſcedatis, (Praetoriani relegati) 2, 13, 18. ὡς πορρ. ἀπῄεσαν, receſſerunt, 4, 13, 10. verecundiae ergo. ſed c. praep., ſimul que c. adiuncto, πάντας ἀποςῆναι κελεύσαντες, εἴς τε τὰ οἰκεῖα ἀπιέναι, abire, 1, 17, 21. † ſimul c. nominativo particip. εἰς τὸ ςρατόπεδον βασιλεύσων ἄπεισι, pergere, 2, 2, 4. pro fut. — †† τοὺς ςρατιώτας (transfugas) διὰ τὸ ἐκ Σεβήρου δέος ἀπιόντας πρὸς

τοὺς βαρβάρους, abiiſſe, 3, 4, 17. praec. ὅσοι διαδεδράκεσαν, et ſq. §. ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, it. §. 20. τῶν Φυγάδων ϛρατιωτῶν, tranſire; † c. adiuncto modi et quidem perſ. vel adi., τοὺς πρέσβεις ἀπράκτους ἀπιέναι ἐκέλευσεν, abire, 8, 3, 16. vel particip. et quidem praeſ., ἀπῄεσαν ὀδυρόμενοι, abibant, (Praetoriani diſcincti,) 2, 13, 20. it. perſ. μόνον τὶς κληθεὶς εἰς δικαϛήριον, εὐθὺς ἡττημένος ἀπῄει, abibat, 7, 3, 5. it. aor. 2. λείαν τε καὶ αἰχμαλώτους συλλαβὼν, ἀπῄει, diſcedebat, 4, 11, 11. denique fut. βοηθήσων ἄπεισι Ῥωμαίοις, abire, 2, 7, 11. pro fut., ut 2, 2, 4. — Sed c. adv. θεασάμενοι αὐτοὺς ἀπιόντας ἀμελέϛερον, abire, 7, 11, 18. a caſtris ad urbem retro, i. q. pr. ἀπελθεῖν.

ἄπειμι, ab εἰμὶ, phyſ., de perſ., abſ. ἀπόντος αὐτοῦ, abſente, 3, 5, 4. 5, 5, 11. ſed c. opp. βλαςφημοῦντες τὸν Ἰουλ. παρόντα, ἐκεῖνον εὐφήμουν ἀπόντα, abſentem, 2, 7, 8.

ἀπείργειν, phyſ. de perſ., cum acc. perſ., in bello, abſ. τοὺς Ῥωμαίους οὐ πάνυ τι ἐδύνατο ὁ Πέρσης, arcere, 6, 5, 12. τὸ ϛρατιωτικὸν, ἀπεῖργον τοὺς βαρβάρους 2, 9, 1. ſed ſimul c. abl. inſtrum. et c. adiuncto, δόρασι μακροῖς ἀπείργοντες (αὐτοὺς,) τοῦ τείχους ἀπεδίωκον 7, 11, 17. tum impropr., c. gen. dupl., loci et rei, ſimul, ἑαυτὸν δικαϛηρίων ἀπείργων καὶ βασ. πράξεων, a iur. abſtinens et ab - 4, 11, 15. e. ſe removens - negligens. c. acc. rei, ὑμᾶς τοὺς ἔξωθεν κινδύνους ἀπείργοντας 2, 5, 10. Praetorianos, propulſare, declinare, avertere. ſed c. adiuncto, τὰς ἐπιβουλὰς πάσας ἀπεῖργέ τε καὶ ἐκώλυε ἡ Μαισὰ, arcebat (a filio) 5, 8, 7.

ἀπειρηκότων, impropr., de perſ. c. adv. ἤδη τῶν τοῦ Σεβήρου, cum deficerent (animo) 3, 3, 9. in oppugnanda munitione, (i. q. ſupra ἀπαγορεύειν) a v. ἀπερέω.

ἄπειρος, trop. de perſ., c. gen. rei, τῶν πραγμάτων καὶ παιδείας, rudis, 5, 5, 1. expers, imperitus, ignarus. ſed c. ſubſt. fem., ϛρατιὰν, ἄπειρον μάχης καὶ πόνων, imper. 3, 4, 1. Sic et —

ἀπείρως, cum gen. rei, πολιτικῶν πραγμάτων ἔχων, imperitus (qui erat) 4, 12, 1. poſt ſyn. τὰ ἄλλα ἰδιώτης (ὢν,) †† τῶν ἐν ἀγορᾷ οὐκ ἀπείρως εἶχε, καὶ μάλιϛα νόμων ἐπιϛήμης, haud imperitus erat, ib. 2. ubi ob ſq. ſubſt. ἐπιϛ. potius reddetur *non* hoſpes *erat*, ſ. inſtructus erat.

ἀπεκέκλειντο, v. ἀποκλείω.

ἀπελαύνειν, phyſ., de perſ., c. acc. rei ſ. animantis, in bello, θρέμματα ἀπελαύνων, abigens, 3, 9, 17. λείας - avertens, 7, 2, 9. λείας ἀπήλαυνε, avertebat, 6, 2, 14. λείαν ἀπελάσας, praedâ averſâ, 7, 2, 18.

ἀπελεύθερος, de perſ., phyſ., de ſtatu ſ. conditione, ἦν αὐτῷ τις τῶν ἀπελευθέρων, libertorum, 4, 8, 11. ſc. ἀνθρώπων, ſ. δούλων. Sed c. gen. perſ. et opp., τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἢ ἀπελευθέροις τὰς ὑπατικὰς τῶν ἐθνῶν ἐξουσίας ἐνεχείρισε (Heliog.) 5, 7, 14.

ἄπερ, v. περ.

ἀπέραντος, impropr., de re ac tempore, c. adiuncto et c. ſubſt. fem., χρονίου καὶ ἀπεράντου πολιορκίας, nec terminanda, 8, 5, 21. non finem habente, in nimis longum tempus dilata.

ἀπεῤῥιμμένος, v. ἀποῤῥίπτω.

ἀπεῤῥωγότας, v. ἀποῤῥήγνυμι.

ἀπέρχεσθαι, phyſ., de perſ., c. praep., τοὺς ἐκεῖθεν ἀπελθεῖν σὺν τῷ Γέτα, abire, 4, 3, 14. migrare, ex Europa in Aſiam; θελῆσαι τὸν Ἀντωνῖνον, (Caracallum) ἀπελθεῖν εἰς τὸν νεὼν τῆς Σελήνης, proficiſci, 4, 13, 7. † ἀπελθόντες ἐς τὸ ϛρατόπεδον, ingreſſi caſtra (Praetoriani) 8, 8, 18. redeuntes, regreſſi. ſed cum adv.,

κελεύει, ἀπελθόντας αὐτοὺς ἤδη, ὑποδέχεσθαι λ. ire et, 4, 4, 18. abſ. ὡς ὁ δῆμος ἀπελθεῖν ἠθέλησαν, abire, 7, 11, 18. redire a caſtris ad urbem, i. q. ſq. ἀπιόντας.

ἀπέϛη, v. ἀφίϛημι.

ἀπεϛραμμένος, v. ἀποϛρέφω.

ἀπετμήθη, v. ἀποτέμνω.

ἀπέχθεια, moral. c. praep. et opp., τῇ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας - ἀπεχθείᾳ τινὶ ἢ εὐνοίᾳ, odio, 3, 2, 13. Sic et ſqq.

ἀπεχθὴς, paſſ. de perſ., c. dat. perſ. et adiuncto, ἤδη καὶ βαρὺς κἀκείνῳ ἐγένετο, odioſus, 3, 11, 6.

ἀπεχθῶς, paſſ. ἔχοντες πρὸς αὐτὸν, infenſi eidem, 1, 12, 11. cum infenſi eſſent ei, inimici, non benevoli, odiſſent; πρὸς τὴν ἐν τῇ πόλει διατριβὴν ἀπ. ἔχων, urbanam vitam peroſus, 4, 7, 1. odio habens. πάλαι ἀπ. πρὸς αὐτὸν διακείμενοι, cum infenſo in eum animo eſſent, 1, 9. 15. cum adv. al. ſimul, ἀπ. πάνυ πρὸς αὐτὴν διέκειτο, infeſto animo erga eam erat, 3, 10, 14. †† ſimul c. adiuncto, ὡς καὶ φύσει ἀλλοτρίως καὶ ἀπ. πρὸς αὐτοὺς διέκειτο, καὶ (αὐτοῖς) ὠργίζετο, cum inimico in illos eſſet animo, 7, 10, 2. πρὸς τοῦτον ἀπ. προσέκειτο λ. erga hunc inimico animo affectus erat, 7, 9, 5. quae phraſes omnes ſunt pro v. privo ἀπεχθάνεσθαι.

ἀπέχω, phyſ., de re, c. gen. loci et acc. intervalli ſ. modi, ποταμῷ, ἀπέχοντι τῆς πόλεως σημεῖα ἑκκαίδεκα, qui eſt ab urbe, 8, 4, 2. — ſed c. acc. tali, at c. gen. rei, ὄχθαις, αἳ μὴ πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπεῖχον τῆς εἰς Κτησιφῶντος ἀφόδου, aberant a, 3, 9, 15. Sed impropr., tum de perſ. c. gen. perſ. et acc. modi, Μαρκίαν, ἡ οὐδέν τι ἀπεῖχε γαμετῆς γυναικὸς, diſtabat a, 1, 16, 9. differebat, non aliter habebatur ſ. tractabatur. †† de re, c. acc. rei, τὰ ἐνταῦθα - ἀπέχει τὴν ἐπιθυμίαν, arcent, 1, 6, 13. niſi leg. ἐπεχ. — Tum Med. impropr., de perſ., c. gen. rei, πάντων τῶν πολυτελῶν ἀπείχετο, abſtinebat (ſe) ab, 4, 7, 10. non utebatur; ſed c. adiuncto, et quidem abl. modi, ἐῤῥίπτει τοῖς ὄχλοις ζῶα πάντα, πλὴν χοίρων. τούτων γὰρ ἀπείχετο, Φοινίκων νόμῳ, his abſtinebat, (Heliog.) 5, 6, 21. non adhibebat, proiiciebat, diſtribuebat; — ſed c. praep. οὔτε ὠμότητος, οὔτε βίας ἐν πᾶσιν, οἷς ἔπραττεν, ἀπείχετο, nihil crudelitatis omittebat, 3, 10, 13. c. neg. non abſtinebat ſe, i. adhibebat, exercebat.

ἀπῄει, v. ἄπειμι.

ἀπηνέγκατο, v. ἀποφέρω.

ἄπιϛος, paſſ. ſ. act., moral. de perſ., τοῦ Μαξιμίνου, ὡς ἀπίϛου, κατηγόρει (Alexander Sev.) infidum, 6, 9, 4. cui non credi poteſt ob mendacia, ſ. qui non ſervat fidem, nec facit promiſſa et debita officia; διέβαλλε τοὺς ἐν Ῥώμῃ ϛρατιώτας, ὡς ἀπίϛους, (Severus) 2, 9, 10. Sed c. praep. μήτ' (ἐμέ τις ἄπιϛον πρὸς τὸν φίλον ἡγείσθω 3, 6, 3 ἄπιϛον γενόμενον περὶ τὸν φίλον 7, 1, 24. † c. ſubſt. fem. ἀπίϛῳ ὑπηρεσίᾳ χρησάμενος, (Plautianus) 3, 12, 26. — † neutr. de re, p. ſubſt. c. gen. perſ. αὐτοῦ τὸ ἄπιϛον τοῖς ὅπλοις ἐλέγξωμεν, infidum eius animum, 3, 6, 12. perfidiam; †† notione alia, de re, c. adiuncto, ἄπιϛα οἶδα καὶ παράδοξα λέξων πρὸς ὑμᾶς, incredibilia, 7, 8, 6.

ἀπίϛως, moral. act: προσεφέρετο πᾶσιν, diffidenter agebat cum, 1, 13, 14. p. v. privo ἀπιϛεῖν, diffidebat, nemini fidebat ſ. credebat, de omnibus male ſuſpicabatur, noſtr. *war* mistrauiſch *gegen*.

ἄπληϛος, trop. paſſ., de re, c. ſubſt. fem., ἀπλήϛου μανίας καὶ ἐπιθυμίας, inexplebili, 6, 3, 11. ἀπλήϛῳ ἐπιθυμίᾳ 3, 6, 7. ἀντι-

ποιήσει 1, 8, 4. ἄπληστον ἐπιθυμίαν, inſatiabilem, 2, 6, 21. nimius, vehemens.

ἀπλήστως, moral. ὁρμωμένους εἰς λ. inſatiabiliter, 3, 13, 14. vehementer.

ἁπλοϊκώτερος, trop. de perſ. c. acc. rei ellipt. τὴν γνώμην, ſimpliciorem, 2, 15, 4. non acute cernens, nec fraudem videns, facile credens, unde ſq. αὐτῷ πιστεύσας. Sic et

ἁπλούστερος τὸ ἦθος, ſimplicior moribus, 7, 10, 7. opp. pr. ὢν ἐν ὑπολήψει φρενῶν τε καὶ ἀγχινοίας.

ἀπό, in termino loci phyſ., c. verbis, τὸ τῆς Παλλάδος ἄγαλμα, κομισθὲν ἀπὸ Τροίας, ex, 1, 14, 7. ἦλθεν ἀπὸ Ἰλίου, ab, 5, 6, 7. Μαυρουσίους ἐπαγόμενος ἀ. τῆς ἀνατολῆς, ex 6, 7, 17. ἀπὸ τῆς Ἀκυληΐας ὁδοιπορήσαντες, ab A. 8, 6, 10. ἀ. τῆς Ῥαβέννης ἄρας, Ravenna, 8, 7, 1. οἱ ἀπὸ Γερμανίας ἐληλυθότες σύμμαχοι, ex ib. 21. — † ἀπὸ Ἰνδῶν καὶ Αἰθιόπων – μεσημβρίας τε καὶ τῆς ἀρκτῴας γῆς ζῶα πάντα – ἔδειξε, ab 1, 15, 9. ἀπὸ τῆς ἀρκτῴας θαλάσσης ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν βλέπουσαν διῆκον, a 2, 11, 16. † τὰ χρειώδη, ἃ τῷ ἀ. τῶν τειχῶν ἐλάμβανον, a 8, 6, 8. † Μαῖσα ἦν τις ἀπὸ Ἐμέσου πόλεως, ab 5, 3, 2. ἦν τις Μαξιμῖνος – ἀπό τινος κώμης, ex 6, 8, 1. †† οὐδέ τι δέος ἦν ἀπὸ Βρεττανίας, ex 2, 15, 10. — † τὰ σκέλη σκήπτων πάντα ἀπ' ὀνύχων ἐς μηρούς, ab 5, 3, 12. — † εὐθὺς ἀφ' ἑστίας πάντας φονεύειν ἤρξατο, a 3, 15, 8. Sed c. ſolis ſubſt. vel rei, μετὰ τὴν ἀπ' Ἰλίου εἰς Ἰταλίαν ἄφιξιν, ex 1, 14, 7. ἐντὸς ἑκατοστοῦ σημείου ἀ. τῆς Ῥώμης, ab urbe (Roma) 2, 13, 18. vel perſ., λογάσιν ἀπ' Ἰταλίας ἀνδράσιν, ex 8, 5, 11. — Sic et intercedente artic. † πάντα τὰ ἀπὸ σκηνῆς καὶ τῶν θεάτρων λ. a 5, 7, 12. † τοξόται οἱ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, ſagittarii Orientales, 8, 1, 5. αἱ ἀπὸ Ἰταλίας πόλεις λ. Italiae civitates, 8, 7, 3. bene per gen., ſed et per adi. iterum *Italae* urbes." † προσόδοις ταῖς ἀπὸ θαλάττης, reditibus maritimis, 3, 1, 11. ſ. reditus e mari. τὰ ἀπὸ τῆς ἠπείρου – τὰ ἀ. τῆς θαλάττ. copiam rerum e continenti – a mari res, 8, 2, 7. Tum in termino nec phyſico, nec loci, ſed rerum, αἱ τῶν νέων ψυχαὶ ἀπὸ τῶν παιδείας καλῶν μετοχετεύονται, a 1, 3, 4. † ποταμοῦ, ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν φέρουσιν, a 1, 11, 7. τὸ ὄνομα, ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος φωνῆς εἰς τὴν ἐπιχώριον παραχθέν, a 1, 16, 4. † εἰς τὸ διαγνῶναι τὰς βασιλικὰς (ῥάβδους) ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν, a 7, 6, 4. † εἰς τὸ διαγνῶναι τὰς βασιλικὰς (ῥάβδους) ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν, a 7, 6, 4. † ὅπως ἀπὸ τῆς πικρᾶς τυραννίδος ἀναπνεύσειαν, ab 2, 1, 8. †† nominatim dignitatis, τῆς συγκλήτου ἀνὴρ ἀπὸ ὑπατείας μὲν νεωστί, ſenator quidam, depoſito nuper conſulatu, 7, 11, 6. a ſ. *ex conſulatu veniens*, diſcedens *nuper*, ſc. γενόμενος, functus conſulatu nuper; ἄνδρες δύο, ἀπὸ ὑπατ. μὲν λ. duo viri conſulares, 8, 2, 14. τινὶ τῶν ἀπὸ ὑπατείας καὶ φίλων λ. quendam ex Conſularibus et amicis, 7, 1, 21. Ubi ſimul terminus alius, i. e. perſonae, et quidem nominis appellativi, ut in his, ἡ σύγκλητος ἐψηφίσατο αὐτῷ προσηγορίας ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν κεχειρωμένων, a 3, 9, 22. Ἀφρικανὸν ἐκάλεσαν ἀφ' ἑαυτῶν, a ſe, 7, 5, 19. Sed nominis propr., τις τῶν ἀπὸ τοῦ Σεβήρου ἀφικνουμένων, a 3, 5, 11. πάντα τὸν ἀ. τοῦ Σεβαστοῦ χρόνον λ. ab 1, 1, 5. τὴν ἀπ' Αἰνείου εἰς αὐτοὺς διαδοχήν, inde a 1, 11, 9. †† τὴν ἔνδοξον ἀπὸ προγόνων ἄνωθεν ἀρχήν, inde a 2, 8, 3. ††† ἀπὸ Κύρου – μέχρι Δαρείου λ. inde a 6, 2, 5. Porro nominis dignitatis, tum univerſae, ἐκπέμπουσι πρεσβείαν ἀπὸ τῶν ἐν ἀρχαῖς ὄντων, ex magiſtratum gerentibus, 2, 12, 10. πρεσβείας ἔπεμπον ἀπὸ τῶν πρω-

τευόντων παρ' αὐτοῖς ἀνδρῶν, ex 8, 7, 3. tum praecipuae,. τῶν ἀπὸ τῆς βουλῆς ἁπάντων, ſenatu univerſo, 7, 1, 11. omnibus • ſenatu, ſ. ſenatorio ordine, ſ. ſenatorii ordinis viris, ſ. ſenatoribus omnibus; τὶς τῶν ἀ. συγκλήτου, ſenatorii ordinis, 7, 9, 2. δύο ἀνδρῶν τῶν ἀ. συγκλ. duorum ſenatorum, 7, 11, 2. ἀποσκώπτοντες τοὺς ἀπὸ συγκλ. βασιλέας, ſenatorios imperatores, 8, 8, 14. ſc. ἐπιλεχθέντας ſ. ἀναδειχθέντας, cf. 8, 6, 4. ††† alia in notione, cauſae quidem, ἀπὸ τῆς ἄγαν ἀκρασίας, prae 1, 3, 5. ἀ. μέθης, ex ebrietate, 2, 1, 3.

ἀποβαίνειν, phyſ., de perſ. c. gen. loci ſ. animantis, diſerto vel oppreſſo, τῶν ἵππων ἀποβαίνοντες, ab eq. deſcendentes, 6, 5, 9. τ. ἱ. ἀπέβησαν 4, 11, 6. ἀποβεβηκότες (αὐτῶν) εἰσήκασαν, relictis illis, ib. 10, ἢν ἀποβῶσιν αὐτῶν, deſcendant ex 4, 15, 9. Sed Med. trop. de re, neutr. particip. p. ſubſt., τὸ ἀποβησόμενον, eventus, 2, 8, 6. id, quod eventurum eſt, i. q. ἀπόβασις.

ἀποβάλλειν, impropr., de perſ. c. acc. perſ., στρατιώτην, ἀλλ' οὐκ ἄρχοντα, ᾤοντο ἀποβεβληκέναι, amiſiſſe, 4, 13, 15. πατέρα ἤπιον ἀποβαλόντες, amiſſo, 2, 6, 3. τοῦ στρατοῦ τὸ πλεῖστον ἀποβαλόντι, cum amiſiſſet, 6, 6, 4. ſed c. acc. rei, ἀποβαλόντας κτήματα, amiſſis, 7, 12, 13.

ἀπόβασις, impropr., abſ., πιστοῦται τὴν διαβολὴν ἡ ἀπ. eventus, 3, 7, 11. τὸ παράδοξον τῆς ἀποβάσεως, inopinatus ev. 8, 3, 22. ἅπερ ἀληθῆ τότε πιστεύεται, ὅταν εἰς τὴν ἀπόβασιν εὐτυχηθῇ 2, 9, 4. quoad eventum. † ſed c. adiuncto, τὰ γοῦν ἀκολουθήσαντα ἐκ τῆς ἀποβάσεως τὴν προϋπάρχουσαν Φήμην ἐπιστώσατο, eventu ſuo, 1, 14, 12. at c. gen. rei, ἡ ἀπ. καὶ τύχῃ τοῦ πολέμου τὰς ἑκατέρων γνώμας ἔκρινεν 3, 7, 4. καραδοκήσας τὴν ἀπ. τῆς μάχης 3, 7, 10. †† alio ſenſu phyſ., ὁ στρατὸς ἀπόβασιν ποιούμενος, eſcenſione facta, 3, 9, 17. quum e navibus in terram eſcendiſſet.

ἀποβλέπειν, phyſ., de perſ., c. praep., ἔδει πρὸ τοῦ ἅρματος, εἰς τὸν θεὸν ἀποβλέπων, reſpiciens (Heliog.) 5, 6, 17. i. q. ſimpl. † ὁπηνίκα ἂν στῶσιν, εἰς τὸν βασιλέα ἀποβλέποντες, adſpicientes, (Praetoriani Severum) 2, 13, 8. exſpectantes, quid dicturus eſſet et facturus, etiam exſpectantes ab eo aliquid boni. ſed impropr. c. adv., χρήματα, εἰς ἃ μάλιστα ἀποβλέπουσιν, ſpectant, (milit. Praetor.) 5, 8, 6. exſpectant, appetunt.

ἀποβολή, impropr., c. gen. perſ., ἀλγεῖν ἐπὶ τοιούτου βασιλέως ἀποβολῇ, amiſſione, 4, 14, 8. iactura.

ἀπογινώσκεσθαι, paſſ., impropr., de re, τὴν ἀπεγνωσμένην, (ὁδὸν vel ἐπιβουλήν,) deſperatas (inſidias, viam, rationem) 4, 4, 6. — ſed de perſ., ἀπεγνωσμένοις ἀνθρώποις, perditis, 1, 16, 10. deſperatis, gladiatoribus.

ἀπόγνωσις, impropr., abſ. ἔργον, μείζονος ἀπογνώσεως δεόμενον, deſperatione, 7, 5, 15. ſed per praepp., μετ' ἀπογνώσεως ἐπιπεσόντες οἱ Μαυρούσιοι, deſperatis ſimiles, 3, 3, 6. cum deſperatione, deſperatis animis; ἐν ἀπογνώσει γενόμενοι, in deſperat. 2, 13, 21. 3, 4, 13. 7, 5, 1. 7, 9, 9. 7, 12, 9. ἐν ἀ. ἦσαν 8, 5, 16. — † ὁρῶντες τὸν Ἰουλιανὸν ἐν ἀ. (ὄντα) 2, 12, 6. † ἐν ἐσχάτῃ ἀπ. ἦν 2, 11, 12. † c. adiuncto, ἦσαν οἱ στρατιῶται ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ καὶ ἀπ. 3, 3, 8. †† c. gen. rei, ἐν ἀ. πάντων γενόμενος, in deſperatione omnium rerum, 7, 9, 20. i. q. ante 2, 11, 12.

ἀπόγονος, phyſ. de perſ. maſc. ſexus, c. gen. perſ., ἐκείνου, nepos, 8, 8, 17.

ἀποδεδρακότας, v. ἀποδράω.

ἀποδείκνυμι, ſ. ἀποδεικνύω, impropr., de perſ. c. perſ. et dat. et acc. hoc que poſtr. dupl., tum appellativo, tum dignitatis, ſ. utr. appell., ὑμῖν τε αὐτοῖς, καὶ πᾶσιν ἄριστον ἀποδείξετε (αὐτὸν) βασιλέα, reddetis, 1, 4, 14. facietis, fingetis, de imperantis amicis et conſiliariis. Sed alio ſenſu, Καίσαρα αὐτὸν ἀποδεικνύει, declarat, 2, 15, 5. deſignat, denominat, imperator ipſe, ibi quidem per litteras, ſed aliter in locis ſqq. 5, 7, 1. τοὺς υἱεῖς αὐτοῦ κοινωνοὺς τῆς βασιλείας καὶ αὐτοκράτορας ἀποδείξας, cum declaraſſet, 3, 9, 1. Sed de ſenatu, τῆς συγκλήτου Καίσαρα αὐτὸ (τὸ παιδίον) ἀποδειξάσης 7, 10, 16. porro de militibus, αὐτοκράτορα (αὐτὸν) ἀποδεῖξαι, Severum, 2, 9, 16. βασιλέα καὶ υἱὸν ἀποδείξειν Ἀντωνίνου 5, 3, 23. (αὐτὸν, τὸν παῖδα) cf. §. 17 ſqq. et 25. Sic et Paſſ., cum dupl. ſimili nominativo, ἀποδείκνυται Καῖσαρ ὁ Ἀλέξανδρος ὕπατός τε σὺν τῷ Ἀντωνίνῳ, declaratur, 5, 7, 7. ab imperante, it. ὡς Καῖσαρ ὁ Ἀλέξ. ἀπεδείχθη, declaratus eſt, ib. 8. — ſed a ſenatu, ἡ σύγκλητος ψηφίζεται, ἀποδειχθῆναι μόνον αὐτοκράτορα τὸν Σεβῆρον, declarari, 2, 12, 9.

ἀποδειλιᾶν, phyſ. de perſ., abſol. ὁρῶντες τὸν Ἰουλιανὸν ἀποδειλιῶντα, formidoloſum, 2, 12, 6. formidantem, formidare.

ἀπόδειξις, trop. ſ. rhetorice, c. adiuncto, τίνα ἔλεγχον μείζονα βούλεσθε, ἢ ποίαν ἀπόδειξιν φανερωτέραν, indicium, 3, 12, 12.

ἀποδέχομαι, med. impropr., de perſ., c. acc. rei et praep. ἱστορίαν οὐ παρ' ἄλλων ἀποδεξάμενος ἄγνωστον λ. acceptam - collegi, 1, 1, 4. ſed alio ſenſu, c. adv. οὐ πάνυ τι ἀπεδέχοντο (αὐτὰ,) probabant, 6, 2, 11. (τὴν ἀρχὴν) σώφρονα μὴ πάνυ τι ἀποδέξασθαι τοὺς στρατιώτας, probaturos, (leg. Bg. in fut.) 2, 2, 9.

ἀποδέω, trop. de re, cum gen. rei, et acc. modi ellipt. τῆς πράξεως, οὐ (κατὰ) πολύ τι ἐξουσίας καὶ δυνάμεως βασιλικῆς ἀποδεούσης, quod non ita multum a - abeſt, 5, 1, 3. diſtat, differt. — ſed de perſ., c. gen. perſ. et abl. modi, δυνάμεως, γνώμῃ καὶ ῥώμῃ μηδεμιᾶς τῶν ἀρχαίων ἀποδεούσης, exercitu - cedente, 6, 5, 23.

ἀποδημέω, phyſ., de perſ., c. gen. loci, ἀποδημῆσαι τῆς Ῥώμης ἠθέλησεν, ſecedere, 4, 7, 1.

ἀποδιδράσκω, phyſ., de perſ., extra bellum, c. praep. οἱ ἐν ἀξιώσει ὄντες εἰς τὰ πορρωτάτω τῆς πόλεως κτήματα ἀπεδίδρασκον, profugiebant, 2, 6, 5. prae metu. ſed καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀντιοχείας ἀποδιδράσκει, aufugit, (Niger) 3, 4, 13. poſt pugnam; ἀπ. σὺν ὀλίγοις, et fugit, (Macrinus) 5, 4, 12. e pugna. ſed c. adiuncto, οἱ σὺν τῷ Μακρίνῳ ἀποδιδράσκοντες, καὶ μετιόντες πρὸς τὸν Ἀντωνῖνον, aufugientes, ib. 11.

ἀποδίδωμι, phyſ., de perſ., c. acc. rei et adv., τὰ γράμματα δημοσίᾳ ἀποδοῦναι, redderent, 3, 5, 8. τ. γρ. δ. ἀποδόντες, redditis, ib. 12. ſed c. acc. rei et dat. perſ., τὰ χρήματα αὐτῷ ἀποδώσειν ὑπέσχοντο, daturos ſe, 7, 4, 6. at c. acc. perſ. ſolo, αἰχμαλώτους ἀποδοῦναι, redditurum, 4, 15, 19. Sed impropr., cum acc. rei, ἀχαρίστους ἀμοιβὰς Ἀλβῖνος ἀποδίδωσιν, reddit, 3, 6, 6. νῦν καιρὸς εὔκαιρος, ἀποδοῦναι χάριν, ut referatis, 1, 4, 7. referendi, 3, 11, 10. ſed ſimul c. dat. perſ., ἀποδοῦναι ὑμῖν (αὐτά, τὴν ἄδειαν καὶ ἐλευθερίαν,) reſtituere, 5, 1, 16. opp. pr. ὧν ἀφῃρέθητε. Med., c. caſu tripl., acc. rei, dat. perſ. et gen. pretii, τοὺς στρατιώτας, οἳ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ χρημάτων ἀπέδοντο, vendiderunt, 2, 8, 8.

ἀποδιώκειν, phyſ., de perſ., c. gen. loci, ſed oppreſſo acc. perſ., et

c. adiuncto, οἱ στρατιῶται, δόρασι μακροῖς ἀπείργοντες, τοῦ τείχους ἀπεδίωκον (αὐτούς,) a. m. repulerunt, 7, 11, 17.

ἀποδοκιμάζεσθαι, trop., paſſ., de re, ἡ σκέψις ἀπεδοκιμάσθη, conſilium eſt improbatum, 4, 3, 21. reiectum.

ἀπόδοσις, phyſ., c. gen. rei, περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν χρημάτων διαλεξόμενοι, de perſolvendis pecun. 7, 4, 11. cf. §. 6.

ἀποδράω, phyſ., de perſ., c. adv. et praep., αὐτὸς Ἀρτάβανος, ἄπτω ἐπιτεθεὶς, ἀπέδρα μόλις μετ' ὀλίγων, effugit, 4, 11, 9. e Caracalli laniena: ſed c. adiuncto, ἀποδρὰς ᾤχετο, fuga elapſus, 5, 4, 16. Macrinus, e pugna. tum abſ., συνεὶς, ἀποδεδρακότας τοὺς φύλακας, aufugiſſe, 3, 5, 13. a munitione defendenda, cf. §. pr. καταλιπόντες τὴν φρουρὰν, φεύγουσιν.

ἀποδύρεσθαι, med., c. coniunct. vel abſol., ἀποδυρόμενος, ὅτι λ. plorans, 6, 9, 12. at c. praep. et adv., περὶ τῆς συνεδρίας χαλεπῶς ἀπωδύρετο, queſta eſt, 1, 8, 10.

ἀποδύω, phyſ., de perſ., c. acc. rei ſ. veſtitus, ſed acc. perſ. oppreſſo, vel e pr. repetendo, ἀποδύσαντες (ὑμᾶς,) ἐσθῆτας, exutos veſtibus, 2, 13, 17. ubi exuerint. ſed Med. c. ſolo illo acc., ἀποδυσάμενος τὸ βασίλειον σχῆμα, depoſito, 1, 14, 16. cum exuiſſet, ſq. opp. ἀμφιέννυτο λ.

ἀποζωννύω, phyſ. de perſ. c. acc. perſ., Σεβήρου, ὃς τοὺς ἀπέζωσε, exarmaverat, 8, 8, 4. Praetorianos diſcingi a militibus iuſſerat. Sed τοῖς στρατιώταις κελεύω, ἀποζῶσαι ὑμᾶς, ut recingant vos, 2, 13, 17. it. Paſſ. μετὰ τὸ ἀποζωσθῆναι, poſtquam recincti fuiſſent, ib. 21. τόπῳ τῶν ἀπεζωσμένων, exauctoratorum, 2, 14, 10. ſed c. abl. modi, εἰ (μή) τινι δόλῳ ἀποζωσθεῖεν, exarmarentur, 8, 8, 3.

ἀποθανὼν, v. ἀποθνήσκ.

ἀπόθετος, phyſ. paſſ. de re, ἐπιστολὰς ἀποῤῥήτους, ἃς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέτοις εὗρε γράμμασιν, reconditis, 3, 8, 12.

ἀποθέωσις, trop. abſ. τὴν τοιαύτην τελετὴν ἀποθέωσιν καλοῦσι, conſecrationem, 4, 2, 1. relationem in numerum deorum.

ἀποθήκη, phyſ. de loco, cum gen. rei, τὰς δημοσίας ἀποθήκας τῶν ὅπλων ἀναῤῥῆξαι, armamentaria, 7, 11, 14. i. q. priv. ὁπλοθήκη.

ἀποθνήσκειν, propr. de perſ., abſ. τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος, mortuo (violenter) 3, 15, 8.

ἀποίσεσθαι, v. ἀποφέρω.

ἀποκαθίστημι, phyſ., de perſ., c. acc. rei, τὰς ἐκείνου εἰκόνας ἀποκαταστήσαντες, reſtitutis, 2, 6, 17. cum reſtituiſſent, milites.

ἀποκαλεῖν, propr. de perſ. c. acc. perſ. dupl. appellativo, et c. adv., τοὺς ἡλικιώτας εἰκότως ἂν καὶ συμφοιτητὰς τῶν λ. ἀποκαλοίην, appellaverim, 1, 5, 11. ſed c. abl. modi, Γορδιανοῦ ἔκγονον λέγοντες καὶ τῇ αὐτοῦ προσηγορίᾳ ἀποκαλοῦντες (αὐτὸ, τὸ παιδίον,) 7, 10, 15. tum Paſſ. c. praep. et nomine propr., τὸν Ἰουλιανὸν, - πρὸς τῷ οἰκείῳ ἐκ γένους ὀνόματι Κόμμοδον ἀξιοῦσιν ἀποκαλεῖσθαι, cenſent vocandum, 2, 6, 16.

ἀποκαλύπτειν, phyſ. de perſ. c. adv. et acc. rei, τότε - ὅπλα, detegere, 7, 4, 10. opp. pr. §. 8. κρύπτοντες ὑπὸ ταῖς ἐσθῆσιν.

ἀποκάμνω, phyſ. vel trop., de perſ. et milit., c. adv. et adiuncto, εἰωθότων ἀεὶ τῶν βαρβάρων ῥᾷστα ἀποκάμνειν ἐθελοκακεῖν τε, fatiſcere, 4, 15, 15. opp. pr. ἐκθύμως τε μάχεται καὶ προσμένει, laſſeſcere, animum amittere, cedere.

ἀποκαρτερεῖν, de perſ., trop., cum adiunctis modi et praep., ἐκείνη ἐπὶ ταῖς τῶν παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς εἴτε ἑκοῦσα λ. ἀπεκαρτέρησε

4, 13, 17. ſc. *λιμῷ*, *perſeveravit* in *inedia*, donec moreretur; mortem ſibi conſcivit inedia.

ἀποκείρεσθαι, med., phyſ., de perſ., c. acc. rei ſ. loci, *τὸ γένειον ἀποκειράμενος*, barbâ detonſâ, 6, 4, 12. † ſed oppreſſo caſu hoc, *ὧν εἶχε τριχῶν, ἀπεκείρατο* (*τινὰς*,) ex iis, quos habebat, capillis, detondit (ſibi aliquos) 4, 8, 13. p. *τινὰς τῶν τριχῶν, ἃς εἶχεν, ἀπ.*

ἀποκερδαίνειν, trop., de perſ. et milite barbaro, c. acc. rei, *διαλυθέντος τοῦ πολέμου. εἰς τὰ ἑαυτοῦ ἐπανέρχεται, τοσοῦτον ἀποκερδήσας, ὅσον λ.* tantum *inde* lucratus. 6, 5, 8. quaſi deſit gen. pron. *αὐτοῦ* ſ. *τούτου, τοῦ πολ.*, p. *ἀπὸ τούτου κερδ.*

ἀποκλείειν, phyſ. de perſ., c. acc. rei ſ. loci, *ἀποκλείσαντες τὰς τῶν οἰκιῶν εἰσόδους*, occluſis, 1, 12, 16. *τὰς πύλας*, clauſis, 5, 3, 26. *νεὼς καὶ οἰκίας*, clauſis, 8, 4, 20. *τὸ ἔρυμα*, clauſam munit, 3, 2, 20. †† *σίτου πλεῖστον συνωνούμενος καὶ ἀποκλείων*, concludens, 1, 12, 9. locis clauſis recondens ſ. deponens ſ. reponens; *τὰ χρήματα ἀποκλείουσαν*, abſcondentem, 6, 9, 9. — ſed c. acc. perſ., *ὡς - εἰ ἐπίοιεν, ἀποκλείσαιεν αὐτοὺς*, excluderent, 2, 13, 22. ſc. *αὐτοῦ, τοῦ στρατοπέδου*, non intromitterent. — it. Paſſ. de perſ., c. adv. *τέκνα τε καὶ γυνὴ, οἰκεῖοί τε ἔνδον ἀπεκέκλειντο*, concluſi erant, 8, 3, 2. intra urbem obſeſſam.

ἀποκομίζειν, phyſ., de perſ. c. acc. rei et praep., *τὴν κόνιν εἰς κάλπην ἐμβαλόντες, ἀπεκόμιζον* (*αὐτὴν*) *εἰς τὴν Ῥώμην*, cinerem - referebant, 3, 15, 16. referri iuſſerunt filii Severi.

ἀποκρίνεσθαι, med., impropr., de perſ., c. inf., *ὁ Ἀρμένιος ἀπεκρίνατο, μηδετέρῳ συμμαχήσειν*; λ. reſpondit, 3, 1, 4. per legatos vel litteras. ſed ore, c. adv. et dat. perſ., *βραδύτατα καὶ μόλις τοῖς προσιοῦσιν ἀποκρινόμενος*, reſpondens, (Macrinus) 5, 2, 7. ſed c. acc. rei et adv., *οὐδὲν οἷός τε ὢν εὐλόγως ἀποκρίνασθαι*, nihil habens, quod reſponderet, 1, 6, 21. nihil valens reſpondere. at c. acc. rei et praep., *πρὸς δύο ταῦτα τί ἂν ἀποκρίναιο*; reſponderes, 3, 12, 23. †† in iudicio, ſimul c. adv., *εὐθίκτως πρὸς τὰ λεχθέντα ἀποκρίνασθαι*, reſpondere, 4, 7, 2. Caracalla.

ἀποκτείνειν, phyſ. de perſ., c. acc.; tum animantis, *τὴν μὲν* (*πάρδαλιν*) *ἀπέκτεινε*, occidit, 1, 15, 12. † ſimul c. abl. modi ſ. inſtrum. *λεόντων - ἑκατὸν -, ἰσαρίθμοις ἀκοντίοις πάντας ἀπέκτεινεν*, ib. 13. tum perſ., *ἀπέκτεινεν αὐτὸς* (*ἐκεῖνον*,) *ὃν λ.* 7, 1, 23. ſq. *τοὺς - ἀπέκτειναν*, occiderunt, 7, 11, 18. *ἀποκτεῖναι πρεσβύτην*, ut occidat, 2, 12, 1. *τοὺς ἐκεῖσε πράττοντας ἀποκτείναντες*, iis, qui -, occiſis, 7, 7, 13. *τοὺς Περτίνακα ἀποκτείναντας*, Pertinacis interfectores, 8, 8, 4. *ἀπειλεῖν, ἀποκτενεῖν αὐτὸν*, occiſurum, 3, 10, 15. 4, 12, 4. 6, 8, 13. *ἀπόκτεινον* (*αὐτοὺς*,) occidito, 3, 11, 14. † *βοῶντες, ὅτι εἴησαν ἀπεκτονότες* (*ἐκείνους*,) *οὓς λ.* ſe interfeciſſe, 8, 8, 17. †† c. praep. ſimul, *οὐ θελήσαντες οὐδ' ἐν τοῖς βασιλείοις ἀποκτεῖναι* (*αὐτοὺς*,) occidere, 8, 8, 14. Sed per alios, *τὴν Κομμόδου ἀδελφὴν ἀπέκτεινεν*, occidit, (Caracalla) 4, 6, 6. occidi iuſſit, it. 7, 1, 10. 7, 9, 22. *οὓς συλλαβὼν ἀπ.* peremit, 6, 9, 14. *μετὰ τὸ Ἀρτάβανον - ἀποκτεῖναι*, poſtquam occidiſſet, (Artaxerxes) 6, 2, 3. *ὃν ἀποκτείνας*, quo interfecto, ib. 21. *ἀποκτεῖναι* (*αὐτοὺς*) *ἀνόσιον ἡγήσατο*, occidere, 6, 4, 12.

ἀποκυέομαι, phyſ. paſſ. de anim., c. abl. modi et adv. *ζῶα παντοῖα σχήμασι - πολλάκις ἀπεκυήθη*, edita ſunt, 1, 14, 2. ſed de perſ. c. dat. perſ. et praep. *μόνος ὑμῖν ἐγὼ ἐν τοῖς βασιλείοις λ. ἀπεκυήθην*, natus ſum, 1, 5, 14.

ἀπολαμβάνειν, phyſ., c. acc. et perſ. et rei, it. adv. τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τὰ χρήματα ἀζημιωτὶ ἀπολαβεῖν, ſi recipiat, 4, 15, 20.

ἀπόλαυσις, de actu, phyſ. abſ. τὰ χρηςὰ, ἅμα τῇ ἀπολαύσει, καὶ τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην συναναλίσκει, ſimul cum uſu, 2, 3, 18. fruitione. † c. gen. rei, τῶν δι' ἡδονῆς πραττομένων ἀπόλαυσις γλυκεῖα (ἐςὶ,) a rebus iucundis ſuavis ſenſus exſiſtit, 6, 3, 8. vel eorum, ſ. ex iis, quae cum voluptate peraguntur, ſ. libenter, ſenſus ſuavis eſt ſ. percipitur. † μιᾶς γῆς οὔσης καὶ μιᾶς ἐξουσίας, κοινὴν καὶ ἀκώλυτον ἀμφοτέροις τὴν ἀπόλαυσιν ἔσεσθαι (τούτων,) una terra et uno imperio communem nec prohibitum utriusque uſum futurum (iſtarum rerum,) 4, 10, 10. ſi fiat una terra et unum imperium (Romanum et Parthicum,) Romanos et Parthos communiter et libere fruendi iſtis rebus habituros eſſe occaſionem; utrosque iſtis fruituros eſſe. ſed de re, τὸ ἀποβησόμενον - κοινὴν ἐμοί τε καὶ ὑμῖν τὴν ἀπόλ. παρέξει, utilitatem, 2, 8, 6. fructum, commoda, bona.

ἀπολαύω, phyſ. de perſ., cum gen. rei, ὡς ἀπολαύσειαν τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς, perfruerentur, 1, 7, 1. ἄλλοι ἀπολαύσουσι πηγῶν τε θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάματος, ἀτμίδων τε καὶ ἀέρων λ. fruentur, 1, 6, 5. trop. †† ἤθελε τοὺς παῖδας - διαίτης - χρηςῆς ἀπολαύειν, guſtare, 3, 13, 3. frui, uſurpare, uti, adhibere vivendi rationem, — εἰρήνης πολυετοῦς ἀπολαύσαντες, potiti, 6, 3, 6. fruiti, nacti, habentes. τῆς ἐν βασιλείᾳ τιμῆς ἀπολαύσεις, potieris, 7, 5, 16. frueris, conſequeris, tenebis, i. q. pr. κοινωνὸς γένῃ. ſed cum adv., χρὴ ὑμᾶς καὶ τοῦ λοιποῦ διὰ παντὸς τούτων (εἰρήνης λ.) ἀπολαύειν, frui, 8, 7, 9. ὁ Ἀλβῖνος - πρὸς ὀλίγον ἀπολαύσας ὀλεθρίου τιμῆς, potitus, 3, 7, 20. τῶν ἐκεῖσε καὶ ὕςερον ἐπὶ πλεῖςον αἰῶνα ἀπολαύσεις, perfrueris, 1, 6, 14. urbanis deliciis, bonis urbis.

ἀπολείπειν, impropr., de re, c. tripl. caſu rei, c. modi et acc. ellipt. et abl., ſed gen. loci: τὴν Ἀντιόχειαν ἢ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, οὐ (κατὰ) πολύ τι τῆς Ῥώμης μεγέθει ἀπολειπούσας, cedentes, 4, 3, 15. diſtantes, differentes, diverſas. ſed c. gen. rei et acc. illo modi, τὰ Δομιτιανῷ τετολμημένα, τῆς ἐσχάτης ὠμότητος οὐδὲν ἀπολείποντα, ab - nihil diſtantia, 1, 3, 10. †† ſed c. gen. perſ. et dupl. illo caſu modi, acc. ellipt. et abl., ſimul c. praep., σωμάτων μεγέθεσι, - καὶ ἐν τῇ συςάδην μάχῃ πολὺ ὑμῶν ἀπολιπόντες, cum nobis (Bg. leg. ἡμῶν) ſint inferiores, 2, 10, 17. ††† c. gen. eodem perſ., ſed cum modi diverſo caſu, tum acc. illo ellipt. tum gen. rei, τοῦ ἐμπείρου καὶ γενναίου πολὺ τῶν Ἰλλυριῶν ἀπέλειπον, peritiâ - longe Illyricianis erant inferiores, 3, 4, 3. ubi gen. ille rei par eſt pr. abl. per ellipſ. particul. χάριν ſ. ἕνεκα, Lat. *quoad*. Tum paſſ. eadem et notione et rectione, de perſ., c. gen. perſ. et dupl. modi caſu, acc. ellipt. et abl. rei, οἱ Βρεττανοὶ ἀνδρείᾳ οὐδὲν τῶν Ἰλλυριῶν ἀπολείπονται, concedunt, 3, 7, 6. diſtant, differunt a. ſed tantum c. abl. rei, et gen. perſ., καρτερίᾳ ψυχῆς - οὐδενὸς ἀπελείπετο, nemine erat inferior, 3, 8, 14. †† ὡς μηδενὸς - ἀπολείπεσθαι (τούτοις, τοῖς λόγοις,) nemini eſſet ſecundus, 1, 2, 4. †† c. gen. perſ. et c. dupl. caſu modi, primum cum illo acc. ellipt., ſed praeterea, pro abl. rei, c. particula et pron., ὅσον εὐγενείας χάριν πολὺ τῶν εὐπατριδῶν ἀπελείπετο, quod ad nobilitatem attinet, multum a patriciis aberat, 2, 3, 4. quoad nobilitatem, pro nobilitate, τῇ εὐγενείᾳ. † de re et loco, c. abl. rei et gen. loci, ἡ πόλις ἐκείνη (Carthago) δυνάμει χρημάτων - μόνης Ῥώμης ἀπολείπεται, concedit, 7, 6, 2.

ἀπόλλυμι ſ. ἀπολλύω, impropr. de re, c. acc. perſ., ὅ περ τὸν ϛρατὸν ἀπώλεσεν, perdidit, 6, 5, 20. Sed Med., ſenſu paſſ. † de re vel perſ., c. adv., πατρίδα, μέλλουσαν ἄρδην ἀπόλλυσθαι, interituram, 8, 3, 5. perditum iri, opp. ſq. σώζειν. ſed de perſ., abſ. μὴ πάντες ἀπόλωνται, perirent, 1, 17, 24. πολλῶν ἀπολωλότων, amiſſis, 6, 6, 4. †† λήσεις ἀπολούμενος 1, 9, 10. imprudens peribis, ſ. inopinato. Porro c. praep., ὧν ἐν ὄψει οἱ Φίλτατοι ἀπώλοντο, peribant, 7, 9, 14. ὑπὸ τῶν ἱππέων πολλοὶ ἀπώλοντο, 1, 12, 14. τοὺς οἰκείους ὑπὸ Γερμανῶν ἀπολωλότας, interemtos ab, 1, 7, 7. †† ſed ſimul c. praep. dupl. et adv., ὡς πλεῖςου μέρος τοῦ ϛρατοῦ διὰ ταύτας αἰτίας μᾶλλον ἀπόλλυσθαι, ἢ πρὸς τῶν πολεμίων, periret, 3, 9, 11. ſed c. adv. ſolo, ἔνθα (in pugna) καὶ τοῦ Γορδιανοῦ υἱὸς ἀπώλετο, periit, 7, 9, 16. οἱ Ῥωμαῖοι παρὰ τοῦτο ἀπολόμενοι παρ' ὅσον λ. perditi, 6, 6, 10. † ὅσον οὐδέπω ἀπολούμεθα, peribimus, 1, 13, 3. Sed c. particip. modi, μέγα τι πλῆθος ἀπώλετο ὠθούμενον, periit, 7, 11, 18. παρενεχθέντες ἀπώλοντο, perierunt, (in flumine) 8, 4, 7. ἀπολούμεθα καὶ αὐτοί, εἰ δέοι, προαπολέσαντες, peribimus, 7, 5, 14. μείνας ἐπὶ τῆς βασιλείου αὐλῆς ἔλεγεν ἀπολεῖσθαι, ſe periturum, 4, 4, 9.

Ἀπόλλων, divorum illi profanorum, Ἀπόλλωνα εἶναι ἐθέλοντες, Apollinem, 8, 3, 19. Aquileienſes Belenum.

ἀπολογεῖσθαι, phyſ. med., abſ. ἀπελογεῖτο, purgabat ſe, (Plautianus, ſq. πάντα φάσκων ψευδῆ εἶναι) 3, 12, 21. ſed c. praep. ἀπολογεῖσθαι ἐβούλοντο πρὸς τὰ προημαρτημένα, rationem reddere priorum delictorum, 3, 14, 8. ſe excuſare ob.

ἀπολογία, propr. abſ., in foro, μήτε κρίσιν τινὰ μεταδοὺς, μήτε ἀπολογίαν, defenſionis, 7, 1, 20.

ἀπομάχεσθαι, med., de perſ. phyſ., c. abſ. modi, ἡ δύναμις ἣν πρὸς τὸ ἀπομάχεσθαι πολιορκίᾳ ἀξιόχρεως, ad propulſandam oppugnationem, 5, 4, 6. † c. dat. perſ., ἐπὶ τῶν τειχῶν ἱδρυμένοι, τοῖς προσιοῦσιν ἀπεμάχοντο, ingruentem hoſtem propulſabant, 8, 2, 13. c. adv., γενναίως ἀπομαχομένων τῶν ἐφεςώτων ταῖς ἐπάλξεσι, depugnantibus, 3, 3, 4: 3, 9, 9. † ſimul c. gen. loci, ἄνωθεν ἐπάλξεων ἀπομαχόμενοι, deſuper e propugn. urbem defenſabant, 8, 4, 20. † in campo, c. praep., ἀπεμάχοντο ἐν σχήματι πολιορκίας, depugnarent tanquam contra obſidionem, 6, 5, 22. ſe defendebant.

ἀπομένειν, phyſ. de perſ., abſ., ἐδόκει, τοὺς Εὐρωπαίους ἀπομεῖναι, ut Europaei remanerent, 4, 3, 14.

ἀπόμνυσθαι, propr. med. de perſ., c. adv., εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, ἔνθα οἱ Ῥωμαίων ἄρχοντες ἀπόμνυνται, imperium eiurant, 4, 2, 8. ſc. τὰς ἀρχὰς, magiſtratus cum iureiurando deponunt. ſed ὁ Ἀντωνῖνος τὰ μὲν πρῶτα ἀπώμνυτο, id abiurabat, (ſc. τοῦτο) 3, 12, 9. ſq. μηδ' εἰδέναι φάσκων τὰ λεγόμενα.

ἀπονέμειν, impropr., de perſ., cum acc. rei et dat. perſ., ἑκάςῳ τὸ κατ' ἀξίαν ἀπονέμων, tribuens, 2, 4, 5. αἰδῶ καὶ τιμὴν ἀπονέμουσι τοῖς λ. tribuunt. 5, 1, 14. αὐτῷ ἀπένεμον αἰδῶ, tribuebant, 2, 2, 1. ſed cum gen. temporis, χρόνου τινὸς τιμὴν ἀπένεμε τοῖς, tribuebat, 1, 8, 1. it. Paſſ. τὴν προεδρίαν ἀπονέμεσθαι τῇ γυναικὶ, tribui, ib. 9.

ἀπόπειρα, trop., c. gen. rei, ἀπόπειραν ἐποιεῖτο τῆς τῶν ϛρατιωτῶν γνώμης, experiebatur, 2, 9, 9. ad ſenſum ſane p. privo v. ἐπειρᾶτο. † ſed c. coni. ἐπ. ἀπ., ὅπως λ. faciebat periculum, 5, 8, 11. ἀπ. ποιήσασθαι, εἰ λ. periculum facere, 3, 5, 7.

ἀποπέμπειν, phyſ. de perſ., c. acc. rei et praep., τὸ σῶμα τοῦ βασι-

λέως σχήματι ἐπιθέντες, εἰς τὸ ἀριστεῖον ἀπέπεμψαν, miſerunt, 2, 1, 6. ſed c. acc. perſ., ἑκάστους εἰς τὰ ἑαυτῶν ἀπέπεμψεν, ablegavit, (milites) 5, 2, 6. poſt διέλυσε - τὰ στρατόπεδα, ut poſt λύσας τὴν δύναμιν, 6, 6, 8. tum τὸ στρατιωτικὸν ἀπ. εἰς τε τὰ ἔθνη καὶ τὰ οἰκεῖα στρατόπεδα, dimiſit, 8, 7, 20. Sed minus honorifice, οὓς μὲν εἰς τὴν Ῥώμην ἀπ. ablegavit, 7, 1, 7. ſimul cum gen. loci, τὴν θεραπείαν πᾶσαν τῆς βασιλείου αὐλῆς ἀπ. ex aula ablegav. ib. 10. at cum acc. perſ. dupl., uno appellat., altero modi, γυμνοὺς ἀποπέμπειν (ὑμᾶς,) dimittere, (exauctoratos Praetor.) 2, 13, 17. τοὺς πρέσβεις ἀπέπεμψεν ἀπράκτους, dimiſ. 6, 4, 7. — Tum Med., c. acc. perſ., τοὺς φίλους ἀπεπέμψατο, dimiſ. (Commodus) 1, 6, 21. 1, 17, 1. at c. adv. temporis, ἠγάγετο γυναῖκα, ἣν μετ' ὀλίγον χρόνον ἀπ. repudiavit (Heliog.) 5, 6, 2. dimiſit, ib. 5.

ἀποπληξία, phyſ., Κόμμοδος - τέθνηκεν ἀποπληξίᾳ. apoplexia, 2, 2, 12. minus ictus ſanguinis (*Blutſturz,*) quam repentina totius corporis reſolutio cum ſtupore, *Schlag* ſ. *Schlagfluſs*, credo, ob adiunctum ὅτι αἰφνιδίως τετελευτήκοι, ἀποπληξίας ἐπιπεσούσης 2, 1, 6. cf. 2, 2, 13. ὑπὸ πλήθους ἀποπνιγείς.

ἀποπληρόω, impropr. de perſ. c. acc. rei, τῷ μὴ δύνασθαι ἀποπληρῶσαι, ἃ ὑπέσχετο, implere, 2, 7, 2. facere, dare.

ἀποπνίγειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ., τινὰ πείθουσι, εἰσελθόντα τὸν Κόμμοδον ἀποπνῖξαι, ſtrangulare, 1, 17, 24. compreſſā gulâ necare, ſ. q. §. ſq. ἀποσφίγξας τὸν τράχηλον φονεύει. ſed Paſſ. c. praep., ὑπὸ πλήθους ἀποπνιγείς, διεφθάρη, ſuffocatus, (Commodus) 2, 2, 13.

ἀπορία, impropr., c. gen. rei, ξύλων ἦν ἀπ. καὶ νεῶν, penuria, 8, 4, 9. διά τε νηῶν καὶ ὀχημάτων ἀπορίαν, defectum, 8, 5, 13. — it. de animo, c. adiuncto, παντοδαπῆς ἀπορίας καὶ δυσθυμίας τὸν στρατὸν κατεχούσης, anguſtia, 8, 5, 19. πολλῇ καταλαμβανόμενος ἀφασίᾳ τε καὶ ἀπορίᾳ, ὅπως χρήσεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδώς, deſperatione 2, 12, 5. de Iuliano. ſed c. gen. rei ſimul, τελευτήσαντος τοῦ Ἀντωνίνου, (Caracallo,) ἐν ἀφ. τε ἦν ὁ στρατὸς καὶ ἀπ. τοῦ πρακτέου, ignarus, quid ageret, 4, 14, 1. ignoratione rerum agendarum.

ἄπορος, phyſ. paſſ. de re, c. ſubſt. fem. ſex. et dat. perſ., ἦν ἡ διάβασις (τοῦ ποταμοῦ) τῷ στρατῷ 8, 4, 4. difficilis.

ἀποῤῥήγνυμι, phyſ. de re et loco, paſſ. c. praep. κρημνοὺς, εἰς βάθος μέγιστον ἀπεῤῥωγότας, praecipitia, in profunditatem - abrupta, 8, 1, 13. propr. divulſa, ſeparata a reliquis terris ſ. ſaxis, per ſummam profund. ſ. c. ſumma profunditate, i. habentia ſummam prof. ſ. praecipitia, prope quae eſt vacuitas ſummae profunditatis, ſ. vallis profundiſſima.

ἀπόῤῥητος, phyſ. paſſ. de re, c. ſubſt. fem. ſex., ἐπακοῦσαι ἀποῤῥήτων ἐντολῶν, ſecreta, 3, 5, 8. e. ἀποῤῥήτους ἐντολὰς 3, 11, 9. ἐπιστολὰς - 3, 8, 12. ἀγγελίας - 3, 11, 14. † δίδωσιν αὐτοῖς ἐντολὰς ἀποῤῥήτων 3, 5, 8. ubi Bg. dat *ipſis* mandata *ſecreto*; videatur legiſſe in adv. ἀποῤῥήτως, pro quo legas adi. ἀποῤῥήτους. — Tum Neutr. γράμματα ἀπόῤῥητα, arcanas, 7, 6, 13. et cum adiuncto, ἀπ. καὶ κρυπτὰ ἀγγέλματα, arc. ib. 11. ſed abſ. τὰ ἀπ. καὶ κρυπτὰ δοκοῦντα ὑπὲρ σωτηρίας τοῦ βασιλέως ἠρεύνα, arc. ib. 12. it. magis pro ſubſt. ἐπακοῦσαι τινῶν ἀποῤῥήτων, ſecreta, 3, 5, 12. μόνῳ κοινωνῷ τῶν ἀπ. ſecretorum, 4, 12, 7. ſupplendo tamen et in his illo pr. ſubſt. ἐντολῶν.

ἀποῤῥιπτέω, phyſ., de perſ., c. acc. rei, τὴν πορφύραν ἀπεῤῥίπτει, reiiciebat, 6, 8, 12. it. c. acc. perſ. et praep., τοὺς ἐν τῇ πόλει τελευτῶντας ἐς τὸν ποταμὸν ἀπεῤῥίπτουν, abiiciebant, 8, 5, 18. ſed impropr., c. acc. rei, ἀποῤῥιπτοῦντες εἰς τοὺς ὑπερέχοντας πολλὰ χαρίεντα, iacientes, 4, 9, 4. extrudere, loqui, uti.

ἀποῤῥίπτειν, id., phyſ., c. acc. rei, τοὺς θώρακας καὶ τὰ λοιπὰ ὅπλα, abiic. 8, 4, 27. ἀποῤῥίψας τὸ χλαμύδιον, abiectâ chlam. 5, 4, 12. 3, 7, 8. ſed impropr., c. praep. ſimul, ὡς εἰς αὐτὸν ἀποῤῥίπτειν βλασφημίας, iacerent, 8, 5, 3. 7, 8, 21. Tum paſſ., phyſ., de re, τὰ σώματα, ἅπερ εἰς τοὺς ὀχετοὺς ἀπεῤῥίφθη, abiecta ſunt, 5, 8, 18. ſed impropr., c. adiuncto, it. c. gen. rei, τὰ φαῦλα καὶ ἀπεῤῥιμμένα τῶν ἐδεσμάτων καὶ ποτῶν μυσαττόμενος, abiectum cibum ac potum, 4, 12, 4. contemtum, ſpretum ab aliis quoque. at de perſ., ἡ πρεσβῦτις, ἑλομένη — μᾶλλον ἢ ἰδιωτεύειν καὶ δοκεῖν ἀπεῤῥίφθαι, abiecta, 5, 3, 23. contemta, ſine honore vivere et in contemtu.

ἀπόῤῥοια, phyſ., c. gen. rei, μετὰ τὴν τοῦ χειμάῤῥου ἀπόῤῥοιαν, poſtquam torrens defluxiſſet, 5, 3, 12. poſt defluxum.

ἀποσείειν, phyſ., de anim., c. acc. perſ. et adiuncto, τὸν ἵππον ἀποσεῖσαι αὐτὸν καὶ ῥίψαι, excuſſiſſe, 2, 9, 7. Paſſ., impropr., vel phyſ., de re aut perſ., ἕκαστος ᾤετο, ξίφος ἀποσεσεῖσθαι, τοῖς αὐχέσιν ἐπαιωρούμενον, depuliſſe, 5, 2, 3. remotum, depulſum eſſe; — ſed Bg., paſſ. formam cepit p. Med. Quod eſt de perſ. c. acc. rei, ἕκαστος, ὥσπερ ἀποσεισάμενος πέλεκυν, τοῖς αὐχ. ἐπικείμενον, depuliſſet, 8, 6, 18. ſed phyſ., de anim., c. acc. perſ., οἱ ἵπποι αἵ τε κάμηλοι τοὺς ἐπιβάτας ἀπεσείοντο, excutiebant, 4, 15, 8. at de homin., in bello, τὸ τοὺς ὀχλοῦντας ἀποσείεσθαι, amoliri, 6, 3, 9. ſed aliter, c. praep., τινὰς ἐπὶ προφάσει διοικήσεως ἀπεσείσατο, a ſe dimovit, 7, 1, 7. †† ἐξ ἐπιβουλῆς αὐτὸν ἀπ. amolitus eſt (caede) 4, 5, 13.

ἀποσημαίνεσθαι, med. phyſ., de perſ. c. acc. rei, τὰ γράμματα ἀποσημηνάμενος, obſignatas, 4, 12, 10. cum obſignaſſet.

ἀποσκευάζεσθαι, med., impropr., de perſ., c. acc. perſ., ὁ Περέννιος, ἀποσκευασάμενος πάντας, λ. ſublatis e medio, 1, 9, 1. per caedem a ſe removens, cf. 1, 8, 4. 17. amoliri, 1, 17, 3. it. 2, 5, 2. 4, 3, 2. 5, 8, 16. 6, 8, 10. † δεῖν αὐτὸν ἀποσκευάσασθαι, e medio tolli, 4, 12, 9. ſine neceſſitate per paſſ., cum modo ſubaudiendum poſt v. ἀπ. adhuc ſemel pron. αὐτόν. † at cum adiuncto, εἰ δύναιτο ἀπ. λαθὼν καὶ ἐξαπατήσας αὐτὸν, amoliri, 3, 5, 7. ἀποσκευασάμενος τὸν Πλαυτιανὸν, amolitus (Caracalla) 3, 13, 5. — †† ſed c. diſerto abl. τοιοῦτον ἄνδρα φόνῳ ἀπεσκευάσαντο, amoliti ſunt, 2, 10, 7. †† ἀποσκευάσασθαι τὸ λυποῦν, ad amoliendam illam moleſtiam, 5, 2, 14. abſtractum pro concreto, Macrinum imperatorem ſibi moleſtum et odioſum. Sed de caede potius, quam leni ratione, quae valet in ſqq. his, c. acc. perſ. et adv. εὐθέως τοὺς φίλους — ἀπεσκευάσατο, amolitus eſt, 7, 1, 7. ſqq. ἀπέπεμψεν et ἀπεσείσατο. ſed c. acc. rei, ἀνεχώρει, ἀποσκευασόμενος τὰ ἐνοχλοῦντα, exoneraturus (Caracalla) 4, 13, 9.

ἀποσκώπτειν, propr. de perſ., c. adv. ἐπὶ τὸ χαριέντως καὶ μετὰ παιδιᾶς ἀποσκῶψαι ἐπιτήδειοι Σύροι, ad ſcite et iocoſe dicteria iacienda, 2, 10, 14. ſed c. acc. rei et praep. ἀπέσκωψέ τι τὸ πλῆθος εἰς τὸν ἡνίοχον, cavillatus eſt, 4, 6, 10. ὅτι εἶεν πολλὰ εἰς αὐτὸν ἀποσκώψαντες, fuiſſe cavillatos, 4, 9, 3. at cum adv. quoque, εἰς τοῦτον δημοσίᾳ πολλάκις ἀπέσκωπτε καὶ μέχρις αἰσχρᾶς

βλασφημίας, cavillabatur, 4, 12, 3. ſed c. praep. ſola, ὡς ἀποσκώπτειν ἐς αὐτοὺς, iocarentur, 8, 5, 3. ſqq. ἐνυβρίζειν τὲ τῷ λ. εἴς τε αὐτὸν ἀποῤῥίπτειν βλασφημίας. tum †† c. acc. perſ. ἀποσκώπτοντες τοὺς ἀπὸ συγκλήτου βασιλέας, irridendo vocitantes ſenatorios imperatores, 8, 8, 14.

ἀποσοβεῖν, de perſ. phyſ. c. acc. perſ. τοὺς ἐντυγχάνοντας, abigere, 1, 2, 5. ſed impropr. c. gen. loci, τοὺς διδασκάλους αὐτοῦ ἀπεσόβει τῆς βασιλείου αὐλῆς, abegit ab, 5, 7, 10.

ἀποσπάω, phyſ., de perſ. c. acc. perſ. et gen. loci, ἀποσπάσας αὐτὴν τῆς Ἑςίας λ. poſtquam avulſiſſet (Heliog.) 5, 6, 3.

ἀποςάντα, v. ἀφίςημι.

ἀπόςασις, impropr., c. gen. perſ. ἐγένετό τις καὶ Ὀσροηνῶν τοξοτῶν, defectio, 7, 1, 21. Λιβύης 8, 1, 1. 7, 12, 20. cf. 3, 3, 5. ἐγένοντό τινες καὶ ἀποςάσεις ςρατιωτῶν 6, 4, 13. ſed abſ. αἰτίους τῆς ἀποςάσεως λ. 6, 9, 8. 7, 1, 22. 24. 7, 4, 1. ſq. εἰ πᾶν τὸ ἔθνος εἰς ἀπόςασιν ἀναπείσαιεν 7, 5, 1.

ἀποςρέφεσθαι, phyſ. de perſ., paſſ. ſ. med., οἱ προϊόντες αὐτοῦ ἐκήρυττον, ἀποςρέφεσθαι (ἕκαςον, πάντας,) averterent ſe, 3, 11, 5. — πάντες ἀπεςράφησαν, καὶ ἀπῄεσαν, averſi ſunt, 4, 13, 10. οὐκ ὀλίγοι ἀποςραφέντες ἀνεχώρουν, averſi, 2, 5, 14. toto corpore convertentes ſe. † ἀπεςραμμένον παίει ξιφιδίῳ, averſum, 4, 13, 11. θεασάμενοι αὐτοὺς ἀπεςραμμένους, καὶ τὰ νῶτα δεδωκότας, averſos, 7, 11, 18.

ἀποσφίγγω, phyſ., de perſ. c. acc. perſ. ἀποσφίγξας τὸν τράχηλον φονεύει, conſtricto gutture, 1, 17, 25. á. q. ſ. pr. ἀποπνίξαι.

ἀποτέμνειν, phyſ., de perſ. c. acc. rei, τοῦ ἀγάλματος τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, capite demto, 1, 15, 19. per alium, it. τ. κεφ. ἀπ. caput amputatum, 1, 13, 9. πέμψας ἀποτέμνει τὴν κεφ. abſcindit, 1, 9, 19. at ipſi aliqui τοῦ Ἰουλιανοῦ τὴν κεφ. ἀποτέμνουσα, amputant, 5, 4, 5. τὴν κ. ἀπέτεμον, capite truncarunt, ib. 21. τ. κ. ἀποτεμὼν, caput abſciſſum, 7, 1, 23. et Paſſ. cum nominat. perſ. et acc. ellipt. αὐτὸς τὴν κεφ. ἀπετμήθη, capite mulctatus eſt, 1, 10, 15. capite truncatus eſt, 3, 4, 14.

ἀποτίθεσθαι, med., phyſ., de perſ., c. acc. rei et adv. οὔτε τὰς φαρέτρας ποτὲ ἀποτιθέμενοι, deponentes, 6, 5, 9. ſed ſine adv. φαρ. καὶ τόξα ἀποθέμενοι, depoſitis, 4, 11, 6. ἀποθέμενος ξίφος, depoſito, 3, 5, 11. cum opp. τὴν χλαμύδα, ἠμφιέννυτο τὰ λ. 4, 7, 4. at c. praep. ἐκείνην (τὴν κάλπην) ἀπέθεντο ἐν τῷ νεῷ, repoſuerunt, 4, 1, 7. εἰς τὰ βασίλεια ἀποθησόμενοι μνήματα (αὐτὴν, τὴν κόνιν,) repoſituri, 3, 15, 16.

ἀποτίνειν, trop., de perſ., c. acc. rei, ὄφλημα, ſolvere, 2, 11, 14. χρήματα, ὅσα ἥρπαγη, ἀποτίσαι, ſoluturum, 4, 15, 19.

ἀποφέρεσθαι, med., trop., de perſ. c. acc. rei, δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο, reportat, 4, 5, 6 †† c. gen. vel abl. modi, τούτων (τούτῳ ſ. τούτοις) τὴν δόξαν πίςεως - ἀποίσεσθε, auferetis, 1, 5, 24.

ἀποφορὰ, phyſ. c. gen. rei; εὐωδία τῆς τῶν δαφνῶν ἀποφορᾶς, exhalationis, 1, 12, 3.

ἀποχράομαι, med., trop., in malam partem, de perſ., c. dat. rei, τῇ τοῦ μειρακίου ἀποχρώμενος ἡλικίᾳ, abutens, 1, 8, 2. τὴν ἀρχὴν, ᾗπερ ἀπ. 3, 10, 13. † ἀποχρῶνται (αὐτῇ τῇ ἀρχῇ,) ὡς ἰδίῳ κτήματι, abutuntur, 5, 1, 13. ſed μετὰ τὸ ἀποχρήσασθαι αὐτῶν τῇ ὑπηρεσίᾳ, poſtquam abuſus fuiſſet, 3, 5, 10, male uti.

ἄπρακτος, phyſ. act. de perſ., univerſe, cum adv., οὐ παντάπασιν ἄπρακτος ἐπανῆλθεν (Severus) re infecta, 3, 9, 14. ſed abſ.

τὸν στρατὸν ὁ Σεβ. ἄπρακτον ἐπανήγαγε ib. 12. ſed praecipue τῶν πρέσβεων ἀπράκτων ἐπανελθόντων 8, 4, 1. τοὺς πρέσβεις ἀπράκτους ἔπεμψεν 3, 14, 9. ἀπέπεμψεν 6, 4, 7. ἀπιέναι 8, 3, 16.

ἀπρεπής, moral. act., de re, c. ſubſt. fem. ſex., χάριτος ἀπρεποῦς, indecenti, 2, 4, 5. κατασάσεως 2, 6, 22. τῇ ἀπρεπεῖ σπουδῇ, indecorum, 3, 14, 1. c. adiuncto, ἀπρεπῆ καὶ ἐπονείδιστον (v. in hoc). ἀπρεπῆ τὴν ἀρχὴν, turpem, 2, 6, 8. † c. adv. τὴν παράλογον οὕτω καὶ ἀπρεπῆ βούλησιν 1, 16, 10. † c. adiuncto, μετὰ αἰσχρᾶς καὶ ἀπρεποῦς διαβολῆς, indecente, 2, 6, 18. it. Neutr. ἀπρεπῆ (ταῦτα) καὶ ἀνελεύθερα βασιλείας τε ἀνάξια - νομίσας, indecora, 2, 5, 6. at c. dat. perſ. ſimul, τῶν αἰσχρῶν καὶ ἀπρεπῶν βασιλεῦσιν ἔργων, parum convenientibus, 5, 7, 9. †† p. ſubſt. μετὰ τοῦ ἀπρεποῦς καὶ ἐπισφαλὲς (ἐστὶ,) ſimul indecorum et periculoſum eſt, 1, 6, 15. praeter turpitudinem, ſ. infamiam, ſ. una cum indecoro. † Comparativ. p. adv., αὐτοῦ ἀπρεπέστερον μετιόντος, ἢ βασιλεῖ ἥρμοζεν, indecentius, 1, 13, 17. vehementius, 3, 13, 3. †† forte p. adi. tamen ἄλλοι ἀπρεπέστερα βλασφημοῦντες, indecentius, 2, 2, 7.

ἀπρεπῶς, moral. act. c. adv. τὴν οὕτως ἀ. ἐπὶ χρήμασι κηρυχθεῖσαν καὶ πραθεῖσαν ἀρχὴν, indecore, 2, 6, 22.

ἀπροόπτως, phyſ. paſſ. c. adiuncto, ἀφυλάκτως καὶ ἀπρ. αὐτοῖς ἐπελεύσεσθαι, de improviſo, 6, 5, 5.

ἀπροσδοκήτως, phyſ. act. ſ. paſſ. ἐπαναβαίνοντες οἰκήσεσιν ἀπρ. de improviſo, 7, 7, 7. † c. adv. πληγέντες καί πως ἀπρ. 7, 11, 8. — at c. adiuncto, ἀπρ. καὶ ἀφυλάκτως ἀνῃρέθη, inopinanter, 4, 15, 12.

ἄπυστος, phyſ. paſſ. de re, c. adiuncto et dat. perſ., ὡς ἄπυστα καὶ ἄγνωστα εἶναι αὐτῷ τὰ λ. inaudita, 8, 5, 11.

ἀπωθεῖσθαι, med., phyſ. de anim. c. acc. perſ., οἱ ἵπποι τοὺς ἐπιβάτας ἀπωθοῦντο, excutiebant, 1, 12, 18. at de perſ. τοὺς βαρβάρους ἀπώσεσθε, repelletis, 4, 14, 18.

ἀπώλεια, phyſ., ὅ περ αὐτοῖς γέγονεν ἀπωλείας αἴτιον 8, 8, 9. interitus, mortis. ſed c. gen. rei ſ. loci, πολέμων σημεῖον εἶναι τὴν τοῦ νεὼ τῆς Εἰρήνης ἀπώλειαν, conſumtionem, 1, 14, 11.

ἀπωτέρω, phyſ., c. gen. loci, intra artic. et ſubſt. p. adi. ἐν τοῖς ἀπ. τῆς πόλεως κτήμασι, remotioribus ab urbe, 1, 11, 15. ſc. οὖσι ſ. κειμένοις, in praediis, quae ſunt ſita longiſſime ſ. quam maxime procul ab urbe.

ἄρα, per notionem ambiguam, poſt a) adverſat., ἔδει δὲ ἄρα, ergo, 1, 16, 1. nimirum, 5, 3, 1. b) cauſal. ἔδει γὰρ ἄ. nempe, 4, 12, 5. quibus in locis accipio pro Lat. *igitur*, vel pro affirmat. *utique* ſ. ſane. †† προελθόντα, ὡς δὴ ἄρα διαλέξατο αὐτοῖς 8, 5, 22. ubi ſit pro *forte*. it. μή τι ἄ. καὶ καταγέλαστον εἰπεῖν; 7, 8, 9. Sed in notione dubitandi, poſt a) negat. et v. timendi, φοβηθέντες, μή τις ἄ. δόλος εἴη, forte, 2, 6, 13. δεδιώς, μὴ ἄ. λ. 2, 13, 21. 6, 1, 11. it. poſt v. μαθεῖν, μή τις ἄ. ἐπιβουλεύοι λ. 4, 12, 8. b) condition. εἰ δ' ἄ. κ. κινδυνεύειν δέοι 8, 1, 6. *ſed ſi forte*, it. διαλεξόμενος, εἰ ἄ. πείσαιεν αὐτοὺς, forte, 8, 3, 1. — Rurſus per aliam notionem, p. Lat. *ſcilicet*, rel., poſt a) v. dicendi et coniunct., προὔλεγον, ὅτι ἄ. εἴη λ. nimirum, 2, 14, 9. ἐξεῖπεν, ὅτι ἄ. λ. nempe, 5, 3, 19. it. ἔλεγον, ὅτι ἄ. 8, 3, 4. et εἰποῦσα -, ὡς ἄ. 5, 7, 2. b) verba ſimilis ſenſus, easdem que coniunct., ἀπηγγέλλετο, ὅτι ἄ. nimirum, 4, 9, 3. ἀγγέλλοντες, ὡς ἄ. 6, 5, 14. ὅτι τε ἄ. 8, 6, 13. διασκεδάννυται - φήμη, ὡς ἄ.

7, 6, 21. ἐπιςειλάντων, ὅτι ἄ. nimir. 6, 7, 4. ſq. βοῶντες, ὅτι ἄ. 8, 8, 17. it. c) poſt alia verba cum eadem coniunct., δείξαντες, ὅτι ἄ. 6, 3, 12. ἠγανάκτουν, ὅτι ἄ. 8, 8, 2. †† d) in his, δεδιότες, μή πως ἄ. λ. ne forte, 2, 2, 8. 2, 15, 3. διηπόρουν, πού ποτε ἄρα εἴη, 5, 4, 16. ubi capio p. ſcilicet.

Ἀραβία, Arabia, τὴν εὐδαίμονα Ἀρ. 3, 9, 5.

ἀργία, trop. bono ſenſu, c. adiuncto, δεδωκότα τοῖς καμάτοις ἀνάπαυλαν ἀργίαν τε ταῖς πράξεσι, remiſſione, 7, 5, 5.

ἀργός, phyſ. de re et loco, ρ. ſubſt. fem. ſex. it. adv. et adiuncto, ἀγεώργητόν τε καὶ παντάπασιν οὖσαν ἀργὸν, ſoli vacantis, 2, 4, 12. ſcil. γῆν ſ. χώραν.

ἀργύρεος, phyſ. de re, c. opp. ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, argentea, 5, 6, 21.

ἀργύριον, phyſ. de metallo non cuſo, in opp. ξιφίδια, τῷ ἀργυρίῳ καὶ τῷ χρυσῷ κεκοσμημένα, argento, 2, 13, 19. 5, 3, 8. ſed cuſo, τὴν ἀργὴν ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάξασθε, pecunia, 2, 13, 12. τῷ πλεῖον ἀργύριον δώσοντι, plus pecuniae, 2, 6, 7. ἑκάςῳ δώσων τοσοῦτον ἀργ., ὅσον λ. tantum argenti, 2, 6, 15. it.

ἄργυρος, de met. non cuſo, in opp. ἀναθήμασι χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου, donariis argenteis, 1, 14, 4. ſed abſ. χλαμύσιν, ἀργύρῳ πεποικιλμέναις, argento, 4, 7, 4. tum de cuſo, in opp. θησαυροὺς, χρυσοῦ καὶ ἀργύρου πεπληρωμένους, argenti, 2. 6, 11.

ἄρδην, phyſ. c. adiuncto, καὶ ἐκ θεμελίων μέλλουσαν ἀπόλλυσθαι πατρίδα 8, 3, 5. prorſus, penitus, plane.

ἀρέσκειν, neutral., c. inf., oppreſſo αὐτοῖς dat. perſ. pron., ἀρέσκει, δοῦναι φάρμακον, placet, 1, 17, 17. 2, 2, 1. ἤρεσκε, λ. placebat, 4, 3, 13. p. ſtatuere, conſtituere, agnoſcere pro bono, utili, neceſſario, de mente et intelligentia potiſſimum. at de voluntate praeſertim in ſqq. locis, c. dat. perſ. diſerto et nominativo rei, ἤρεσκε τῷ δήμῳ τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, placebat, 6, 1, 5. delectare, approbari, voluptatem et laetitiam excitare in animo. — Sic et Med., de perſ. c. abl. rei, λέγων, - μήτε ἀρέσκεσθαι τοῖς πραχθεῖσι, non placere ſibi facta illa, 4, 15, 19. non probare ſe, non probari ſibi, non delectari ſe, non ſe gaudere, illis factis; οὔτε ταῖς εὐφημίαις τοῦ δήμου ἠρέσκοντο, et offendebantur illis acclam. 8, 8, 2 ubi nominativus perſ. praeibat ςρατιῶται, — qualis caſus abeſt neceſſario in pr. locis per inf., it. in hoc —. †† ἴςε - μὲ, οἷς ἐκεῖνος ἔπραττεν, οὐκ ἀρεσκόμενον, me ea, quae ille faciebat, haud probaſſe, 5, 1, 4. p. τούτοις, ἃ ἐκ. me illis, quae iſte faciebat, non delectatum, gaviſum. †† τοῖς Σύρων ὑφάσμασι μόνοις ἠρέσκετο, Syrorum texturae ſolae ei placebant, 5, 5, 7. ubi nominativus perſ. pron. αὐτὸς repeti debet e §. 5. αὐτῷ, et opp. §. pr. ἐμυσάττετο. delectabatur ipſe. †† c. adv. οἷς περ καὶ ὁ Σεβῆρος ἀγγελλομένοις οὐ πάνυ τι ἠρέσκετο, nec ipſe admodum probabat, 3, 11, 9., ubi per ordinem turbatum, pro οἷς περ ἀγγ. καὶ ὁ Σεβ. οὐ λ., comparet nominativus perſ. diſertus, (*quibus* quidem *nunciatis* nec *Severus* ullo *valde* delectabatur *pacto*) ut in his, οὐ π. τί τῷ πραχθέντι πάντες ἠρέσκοντο, nec factum probabant, 8, 6, 1. facto iſto delectabantur; οὐδενὶ ἀμφότεροι ὁμοίως ἠρέσκοντο, nulla re delectabantur, 3, 10, 6. ſq. explicat.

ἀρετή, moral. univerſe, ὅσα, - ςρατηγικὴν ἢ πολιτικὴν ἀρετὴν ἔχοντα, virtutem, 1, 2, 9. facultatem, peritiam. † cum gen. rei, λόγων ἀρετῇ, virtute orationis, 1, 1, 3. artificio, pulcritudine, praeſtantia. †† c. praep. ἄνδρα, ἀρετῆς τῆς ἐν ἔργοις ἔμπειρον, in-

duſtria in rebus gerendis, 2, 2, 16. facultas negotiorum publ. gerendorum. Sed praecipue de voluntatis affectione, A) extra bellum, pro honeſtate, abſ. τοῖς ἀνθρώποις ἐγκαταλιπὼν ἀρετῆς ἀΐδιον μνήμην 1, 4, 18. at c. gen. rei, ἡ τῆς ψυχῆς ἀρετὴ ἰδίαν ἑκάςῳ δόξαν περιτίθησι 5, 1, 11. opp. praec. τὰ τῆς τύχης δῶρα, et ſq. ἐπιείκεια καὶ χρηςότης. it. c. adi. ἀρετῆς πάσης ἔμελεν αὐτῷ 1, 2, 4. πάντας ἡμᾶς πᾶσαν ἀρ. ἐπαίδευεν 1, 5, 12. B) in bello, c. opp. τὴν μὲν προσηγορίαν ἡγεῖτο Φύσεως, τὴν δ' ἀρετῆς κοινωνίαν ib. 8. † δόξης ὑμετέρας ἐν τοῖς ὅπλοις ἀρετῆς τε ἀνεχούσης αὐτούς, fortitudine, 7, 8, 8. it. c. adi. καμάτων, οὓς μετὰ τοσαύτης δόξης τε καὶ ἀρετῆς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκάματε, virtute, 3, 6, 7. it. c. artic. et praep., μνήμη τῆς ἐν ταῖς προτέραις αὐτοῦ ςρατείαις ἀρετῆς 2, 4, 5.

Ἄρης, propr.. Mars, εἰς τὸ καλούμενον Ἄρεως πεδίον, Martium campum, 4, 2. 11.

ἄρθμιος, phyſ. de re, ὀφθαλμῶν ἄρθμιαι βολαὶ, concordes, 1, 7, 9. benignae, blandae.

ἀρθρῖτις, phyſ. cum gen. rei ſ. vitii, ὑπὸ νόσου ἀρθρίτιδος ἐνοχλούμενον, morbo articulari, 2, 15, 7. ὑπὸ τῆς ἀρθ. νόσου κάμνων 3, 14, 4. articulorum dolor cum tumore, noſtrat. *das Gliederreiſsen.* ſ. *die Gicht.*

ἀριθμεῖν, propr., de perſ., cum adv. et acc. rei oppreſſo, ὡς ἐπὶ σχολῆς πάντας (ἀνθρώπους) ἀριθμῆσαι (αὐτὰ, τὰ πτώματα καὶ τὰ ἀκόντια) ut ea numerarent, 1, 15, 13. ſed Paſſ. partim impropr. de perſ. c. praep. εἰς τὸν πολὺν ὅμιλον ἀριθμούμενοι, multitudini annumerandi, 1, 1, 1. in turba numerati, relati inter rel.

ἀριθμὸς, propr., c. gen. perſ., τὸν τῶν ἑκατέρωθεν πεσόντων ἀριθμὸν ςρατιωτῶν συνέταξαν, numerum, 2, 15, 11. ſed impropr. partim, c. eodem caſu, εἵπετο αὐτῷ Γερμανῶν οὐκ εὐκαταφρόνητος ἀρ. 7, 8, 23. multitudo; τοξοτῶν ἀριθμὸν πολὺν ἐπαγόμενος 6, 7, 17. σὺν ἑαυτῷ εἰσήγαγε ἀκοντιςῶν ἀριθμὸν πάμπλειςον 7, 2, 2. it. cum gen. rei, ἀριθμῷ παρατάξεων 3, 7, 17.

ἀριςεῖος, p. adi. unde adi. fem. ἀριςεία, per ellipſ. ſubſt. μερὶς, in bello, c. gen. perſ. τὴν ἀριςείαν αὐτοῦ, ſua ipſius fortia facinora, 7, 2, 15. fortitudinem. Sed neutr. †† τὸ ἀριςεῖον pro loco certo incertum 2, 1, 5.

ἀριςεύειν, de perſ., in bello, c. praep. et adv. συμβολαὶ, ἐν αἷς ὡς ἀριςεύων πανταχοῦ λ. fortiſſime pugnans, 7, 2, 14. ſed abſ. ἀριςεύοντος αὐτοῦ, fortiſſime dimicante, ib. 17.

ἀριςοκρατία, in opp. βασιλεία, optimatium ſtatus, 5, 1, 9. τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, ἐκ τυραννίδος εἰς ἀριςοκρατίας τύπον λ. gubernationis optimat. 6, 1, 5. ἀριςοκρατίαν, ἀλλ' οὐ τυραννίδα, ὑπομένοντας, ſtatum optim. 2, 3, 24. ſed abſ. ἀριςοκρατίας, opt. ſtat. 2, 14, 6.

ἄριςος, Maſc. de perſ., moral., univerſe, ἄριςον βασιλέα, optimum, 1, 4, 14. ſed praecipue, et de dignitate ſimul, c. gen. perſ. ſ. ordinis, οἱ ἄριςοι τῆς βουλῆς ἐνταῦθα σύν σοι (εἰσὶ,) optimi quique, 1, 6, 18. ſc. ἄνδρες; quod ſubſt. expreſſum in hoc, ἀνδράσι τῆς συγκλήτου ἀρίςοις, opt. 1, 2, 3. Sed phyſ. et de arte, abſ. οἱ Νομάδες ἱππεῖς ἄριςοι, equitandi peritiſſimi, 7, 9, 13. ſq. explic. — c. gen. perſ. Μάγων τοὺς ἀρίςους ζητήσαντι, Magis optimis, 4, 12, 8. †† c. inf. ſimul, Μαυρουσίων οἱ ἀκοντίζειν ἄριςοι, Mauritanorum in iaculando praeſtantiſſimi, 1, 15, 4. Tum Fem. de re, moral. Φήμῃ καὶ δόξῃ ἀρίςῃ λ. opinione de ſe optima, 4, 3, 6. it. Neutr. abſ. τὰ ἄριςα συμβουλεύοντες, optima, 1, 4,

ſ. c. adiuncto, συμβουλεύουσι - ἡμῖν - τὰ ἄρ. καὶ σωτήρια 2, 2, 13. utiliſſima. †† p. adv. αὐτὸς, ὡς ᾤετο, ἄριςα βεβούλευτο, optime, 6, 5, 10. ſed c. adiuncto aut in opp. διοικήσας τὰ -, ὡς ᾤετο, ἄρ. καὶ ἑαυτῷ λυσιτελέςατα 3, 5, 1. ubi vel ſyn. vel prudentiſſime, ſapientiſſ., decentiſſ.

ἀρκεῖν, neutr. de perſ. c. praep., παρ' οἷς εἰς τὴν τοῦ ἡγουμένου ὑπηρεσίαν ἀρκοῦσι ῥαβδοῦχοι, ſatisfaciant, 7, 8, 10. ſufficiant. it. de re, c. dat. perſ., σῖτον ἀλήσας, ὃ ἤρκει μόνῳ, quantum ſatis erat, 4, 7, 9. ſufficiebat. Sed Med. de perſ. c. abl. rei, τοῖς βασιλείοις ἀρκούμενον γράμμασι, contentum, 1, 9, 21.

ἄρκτος, phyſ. impropr., de coeli plaga ſ. regione, abſ. τὴν ὑπὸ τῇ ἄρκτῳ ἀρχὴν, ſub ſeptentrione, 1, 6, 16. τῶν ὑπ' ἄρκτῳ ἐθνῶν 2, 9, 17. 6, 7, 14. de Germania. ſed c. opp. ὁ Ταῦρος διακρίνει τὰ τῇ ἄρκτῳ καὶ τὰ τῇ ἀνατολῇ ἔθνη προςκείμενα 3, 1, 9. ἤγειραν τρόπαια, τὸ μὲν ἐν ἀνατολῇ, τὸ δ' ὑπ' ἄρκτῳ 3, 7, 16. 3, 14, 3. de Gallia.

ἀρκτῷος, phyſ. de perſ. c. opp. τῶν ἀρκτῴων ἀνδρῶν - τοὺς ἀνατολικούς, ſeptentrionalibus, 3, 4, 5. tum Fem. de re, ἀπὸ μεσημβρίας καὶ τῆς ἀρκτῴας γῆς 1, 15, 9. de German. † τῆς ἀ. θαλάσσης ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν λ. 2, 11, 16. Neutr. c. gen. loci, τοὺς τὰ ἀρκτῷα τῆς γῆς κατοικοῦντας, ſeptentrionales terrae partes, 1, 2, 9. ſq. opp. τοὺς ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς λ., per ellipſ. ſubſt., quod expreſſum locis his, διῴκει τὰ ἀρκτῷα τῆς ἀρχῆς μέρη 4, 7, 2. Pannonia, Dacia, Moeſia; ſed de Perſia 6, 5, 2. † ſed in opp. τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς - τὰ ἀρκτῷα, res ſeptentrionales, 6, 7, 8. per ellipſ. ſubſt. πράγματα, de German.

ἅρμα, propr., abſ. ἅρματος ἐπιβαίνων, vehiculum, 4, 7, 11. it. c. artic. τοῦ ἅρμ. ἐπιβ. currum, 4, 12, 11. 5, 6, 16. i. et e. ſq. §. †† τὸν θεὸν ἐπιςήσας ἅρματι, χρυσῷ πεποικιλμένον ſ. πεποικιλμένῳ, curru - variegato, 5, 6, 15. †† ἅρματα περιέρχεται 4, 2, 19. in conſecratione, at in circo ἁρμάτων ἡνιοχείας λ. 1, 13, 17.

Ἀρμενία, Armenia, Aſiae maj., τῆς Ἀρμ. 3, 2, 11. 3, 9, 2. ἐν Ἀρμ. ib. 3. δι' Ἀρμ. 6, 5, 11. Hinc

Ἀρμένιος, abſ. ὁ Ἀρμ. ἀπεκρίνατο. Armenius, 3, 1, 4. per ellipſ. ſubſt. βασιλεὺς, et i. q. ib. praec. τὸν βασιλέα Ἀρμενίων, et ὁ τῶν Ἀρμ. βασιλεὺς 3, 9, 3. ſed p. adi. τοξοτῶν Ἀρμενίων 1, 2, 2.

ἁρμογὴ, phyſ., c. gen. rei, χειμάῤῥους διέςησε - αὐτοῦ (τοῦ ἐρύματος) τὰς ἁρμογὰς, compages, 3, 5, 11.

ἁρμόζειν, de perſ., act. et phyſ. c. acc. rei et adiuncto, συμπηγνύντες ταῦτα (τὰ ξύλα) καὶ ἁρμόζοντες, 7, 2, 8. ſed de perſ. neutr. trop. c. dat. rei, οὓς ᾔδει ἁρμόζοντας τῇ ἑαυτοῦ γνώμῃ, convenire, 7, 4, 4. parem habere animum cum eo crudelem; ſimiles eſſe ſibi animo crudeli. it. c. dat. perſ. ἀπρεπέςερον, ἢ βασιλεῖ ἥρμοζεν, conv. 1, 13, 17. 3, 13, 3. it. ſimul cum inf. ἁρμόζειν αὐτῷ, μὴ ἰδιώτου τινὸς γαμβρὸν γενέσθαι, conveniens eſſe ſibi, 4, 10, 4. it. de re diſertius, abſ. ἁρμόζοντα εἶναι γάμον ἱερέως τε καὶ ἱερείας, congruens eſſe connubium, 5, 6, 4. i. q. merus inf. ἁρμόζειν γάμον λ. congruere, ib. 11. ſed ſimul c. adv. εἶναι, οἷς ἡ Βασιλεία μᾶλλον ἁρμόζει. conveniret, 2, 3, 7. 3, 6, 15. ſed ſine adv. οὐχ ἁρμόζειν Ῥωμαίῳ γάμον βάρβαρον 4, 10, 11.

ἁρπαγὴ, phyſ., de actu, extra bellum, c. gen. perſ., πόλεμον γενέσθαι περὶ τῆς Γανυμήδους ἁρπαγῆς, raptu, 1, 11, 4. paſſ. ſed act. τὴν Διὸς ἁρπαγὴν, raptionem, ib. 6. at cum gen. rei, ἐφείδετο - οὔτε χρημάτων ἁρπαγῆς, pecuniis diripiendis, 7, 9, 22. ſed abſ. ἐν ταῖς ἁρπαγαῖς πολλοὶ διεφθείροντο, inter rapiendum, 5, 6,

22. †† τῆς ἁρπαγῆς ἀρχηγοῦ γενομένου, raptionis ad imperium, 7, 1, 22. †† nominatim de Praetorianis, c. adiuncto, ἁρπαγαῖς καὶ βίαις ἐγγεγυμνασμένους, rapinis, 2, 2, 9. at c. praep. πο- θοῦντες τὰς ἐπὶ τῆς προγενομένης τυραννίδος ἁρπαγάς τε καὶ βίας 2, 5, 1. Tum in bello, abſ. πολλὴν ἁρπαγὴν καὶ φόνον εἰργάσαντο, rapinam, 3, 3, 6. ſed per praepp. ὅ περ ἂν σχῶσι δι' ἁρπαγῆς, per rapinas, 6, 3, 14. ὅσον ἂν ἐξ ἁρπ. αὐτῷ περιγένηται, ex rapinis, 6, 5, 8. it. c. gen. perſ. et praep., ὡς ἂν ἐπέχοι αὐτῶν τὰς ἐξ ἐπιδρομῆς ἁρπαγάς, rapinas, 7, 9, 3. ††† de re rapta, τὰ λοιπὰ ἁρπαγῆς (ἁρπαγὴν) ποιούμενοι, in praedam vertentes, 1, 10, 4.

ἁρπάζειν, phyſ. de perſ., A) in bello, abſ. ἤδη καὶ τῶν ϛρατιωτῶν κεκμηκότων ἐν αὐτῷ τῷ ἁρπάζειν καὶ φονεύειν, ipſa rapina, 4, 11, 12. ἐγκαταμιξάντων ἑαυτοὺς πρὸς τὸ ἁρπάζειν, rapiendi cauſa, 7, 12, 15. it. c. acc. rei, πάντα - κειμήλια ἁρπάσαντες, ſupellectile direpta, 3, 9, 20. B) extra bellum, peculiari modo a) de Praetorian. c. adiuncto, κωλυόμενοι ἁρπάζειν καὶ ὑβρίζειν, a rapinis, 2, 4, 9. τοῦ βιάζεσθαι καὶ ἁρπ. ἐξουσίαν λ. rapinae (rapiendi) 4, 6, 12. b) de aliis, per alios, c. acc. rei, de miniſtro imperantis, ὧν ἁρπάζων τὰς οὐσίας, rapiens, 1, 8, 16. ſed de ipſo imperat. ἀφορμὴν - ἁρπάζειν τὰ, rapiendi, 1, 8, 4. ſed ſine caſu, c. adiuncto, τὸ μεγάλα χαρίζεσθαι - ἐκ τοῦ ἁρπ. καὶ βιάζεσθαι, ex rapiendo, 2, 3, 23. ἄνευ τοῦ βιάζ. μὴ ἢ ἁρπάζειν, non rapiendo, 2, 5, 13. † ἐῤῥίπτει τοῖς ὄχλοις (ἁρπάζειν πᾶσιν ἐπιτρέπων) ἐκπώματα λ. rapere, 5, 6, 21. ubi acc. rei ſ. pron. αὐτὰ peti oportet e membro ſq. † cum diſerto acc. rei, ἐῤῥιμμένην τὴν ἀρχὴν ἁρπάσαι, ut arriperet, 2, 6, 10. ſtuderet conſequi vi malis quo modis, invito maxime ſenatu ac populo; τὴν ἀρχὴν μετέωρον φερομένην ἁρπάσαι, ad rapiendum, 2, 9, 3. per ellipſ. ὥϛε ſ. πρὸς τὸ ſ. εἰς τὸ ἁρπ. † ἁρπάσασαι τὸ ἄγαλμα αἱ τῆς Ἑϛίας ἱέρειαι - μετεκόμισαν λ. abreptum, 1, 14, 8. †† cum acc. perſ., ἀπέκτεινεν αὐτὸς, ὃν ἥρπασε, rapuerat ad imperium, 7, 1, 23. traxerat violenter. †† ἁρπάσαντες, ἄκοντα, - ϛρατηγὸν ἑαυτῶν κατέϛησαν, correptum, ib. 21. †† κελεύει, (Caracalla) αὐτὸν ἁρπάσαντας ἀπάγειν εἰς τὸ ϛρατόπεδον, ὡς ἂν σωθῇ λ. rapere et abduc. 4, 4, 9. ſed εἰσδραμόντες οἱ ϛρατιῶται, ἁρπάζουσι τοὺς πρεσβύτας λ. corripiunt, 8, 8, 12. illudendi, male tractandi ergo. Tum Paſſ., phyſ., de re, in bello, χρήματα, ὅσα ἡρπάγη ἀπεσῶσαι, res omnes raptas, 4, 15, 19. pecunias, quae raptae eſſent. ſed de perſ. c. adv. ἔνθα τὸν Γανυμήδην ἁρπασθέντα, raptum, 1, 11, 5. at ſalutis cauſa, c. praep. αὐτὸς Ἀρτάβανος ἁρπαγεὶς ὑπὸ τῶν δορυφόρων, ἀπέδρα, raptus, 4, 11, 9.

ἄῤῥηκτος, phyſ. paſſ. de re, ἔρυμα ἄῤῥηκτον, inexpugnabile, 2, 11, 16.

ἄῤῥην, de hominib., in opp. τῷ Μάρκῳ θυγατέρες μὲν ἐγένοντο - ἄῤῥενες δύο, mares, 1, 2, 1. filii. ſed abſ. τῶν ἀῤῥένων τούτων, marium, ib. 2. †† τοὺς παῖδας τοῦ Κλεάνδρου, δύο δὲ ἦσαν ἄῤῥενες αὐτῷ, 1, 13, 11. *liberos* Cleandri, *duo* autem *erant* ipſi *mares*.

Ἀρσάκης, Arſaces, τὸ γένος Παρθυαῖος λ. 6, 2, 19. unde Ἀρσακίδαι Arſacidae, dicti et orti 4, 10, 13.

Ἀρτάβανος, Artabanus, ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀρτ. 3, 9, 18. praec. τὰ βασίλεια τοῦ Παρθυαίου, regio *Parthorum*, et §. pr. ταῖς Παρθυαίων ὄχθαις, it. τῷ βασιλεῖ Παρθυαίων, - Ἀρτάβανος δ' ἦν ὄνομα αὐτῷ, 4, 10, 22. ſed rurſus Ἀρτάβανον, τὸν πρότερον καλούμενον

τὸν μέγαν βασιλέα, 6, 2, 3. at Ἀρταβάνου, τοῦ καθ' ἡμᾶς γενομένου, ib. 20. tum ſimpliciter Ἀρτάβανον, ſine artic. 6, 3, 10. it. 4, 11, 9. 4, 14, 2. 4, 15, 1. 15. at c. artic. ὁ Ἀρτ. 4, 11, 4. bis, it. 4, 14, 6. 4, 15, 20. denique pro eo ὁ Παρθυαῖος ib. 16. 4, 10, 11.

Ἀρταξέρξης, Artaxerxes, ὁ Περσῶν βασιλεὺς, 6, 2, 3. ſed Ἀρτ. ἀνὴρ Πέρσης, 6, 5, 10. tum μέγας βασιλεὺς Ἀρτ. 6, 4, 8. ſed modo Ἀρτ. 6, 2, 21. ut pro eodem ὁ βάρβαρος ib. 8. 12. et ὁ Πέρσης 6, 4, 6. 6, 5, 12. 14. 21. 23. 6, 6, 8.

ἀρτάομαι, paſſ. trop. de re, c. gen. rei et adv. ἤρτηται νῦν πᾶσα ἡ ἀρχὴ τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας τε καὶ πίςεως, pendet a 4, 14, 14. ſervatur, ſervari poteſt per rel.

ἄρτι, phyſ. abſ. τῆς μειρακίων ἡλικίας ἐπιβαίνοντα, iam, 1, 4, 8.

ἄρτος, propr., ἄρτον προςεφέρετο αὐτοσχέδιον, (Caracalla) panem, 4, 7, 9. cum ſq. deſcript.

ἀρτύομαι, paſſ. phyſ. de re, c. adv. et praep. ἀμπέλων, πανταχόθεν ἠρτυμένων ἐν ἑορτῆς σχήματι, vitium, compoſitarum, 8, 4, 14.

ἀρύομαι, med. phyſ. de re, c. acc. rei oppreſſo, τοὺς ἀρύσασθαι θέλοντας, haurire, 6, 7, 16. ubi acc. pron. αὐτὸ repeti debet aut e pr. τὸ ῥεῖθρον, aut e ſq. ὕδωρ, aut ſuppleri adv. ἐκεῖθεν, referendum vel ad pr. τὸ ῥεῖθρον, vel ad §. 14. ποταμῶν.

ἀρχαῖος, propr., de re, μύθων ἀρχαίων καὶ δραμάτων, veterum, 5, 13, 8. veteris aevi; τοὺς ἀρχαίους ναοὺς τε καὶ σηκοὺς, priſtina, 6, 1, 6. ubi antea fuerant ſimulacra deorum. tum Fem. τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, vetus forum, 4, 2, 8. † τὴν ἀρχ. Καρχηδόνα, antiquam, 5, 6, 9. † δυνάμεως, γνώμῃ καὶ ῥώμῃ μηδεμιᾶς τῶν ἀρχαίων ἀποδεούσης, exercitu - nulli veterum cedente, 6, 5, 23. quoad ſenſum de perſ. Neutr. de re iterum, ἀρχαῖον τοῦτο πάθος, vetus morbus, 3, 2, 14. μηνῶν τὰ ὀνόματα, ὅσα ἀρχαῖα, καταλύσας, antiquis abrogatis, 1, 14, 17. menſium nominibus, quotquot antiqua eſſent, abrog. †† ſubſt. τέλη πάντα - εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀΦῆκεν, in priſtinum ſtatum, 2, 4, 14. ſc. τὸ ἔθος. Sed de perſ. θεὸν ἀρχαιότατον τῆς Ἰταλίας, vetuſtiſſ. 1, 16, 2. Ianum.

ἀρχαιότης, propr. λέγων ἀρχαιότητος ἦν ἐραςὴς, (Marcus) litterarum antiquitatis, 1, 2, 4. antiquarum, 1. antiquorum temporum, ſcriptorum, librorum.

ἀρχὴ, phyſ. initium, c. gen. rei ſ. temporis, ἦρος ἀρχῇ, initio, 1, 10, 11. it. c. gen. rerum al., per praepp. ἐν ἀ. νέας ἡγεμονίας, initio, 1, 5, 26. ἐπεὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς ἐγένετο, ad init. 2, 9, 7. it. c. adiuncto, τὴν ἀρχ. παρέξειν καὶ εἴσοδον ἀριςοκρατίας, init. 2, 14, 6. πταῖσμα, ἀρχὴν καὶ πρόΦασιν λαβὸν ἐξ λ. 7, 11, 1. ſed c. adi. ſimul, γένους ἔνδοξον ἀρχὴν παρασχεῖν καὶ τῷ ὑςέρῳ γένει, initia, 5, 1, 17. Sed per formulas e praepp., in notione adv., ἐξ ἀρχῆς, inde a principio, 5, 1, 7. † intra artic. et ſubſt. τοῦ βίου μου τὴν ἐξ ἀ. προαίρεσιν (iisdem Latt.) ib. 3. οὓς ὁ δῆμος οὐκ ἐβούλετο ἐν ἀρχῇ ἄρξαι, ab initio, 8, 8, 17. — it. c. opp. ὕςερον θελήσας εἰς τὴν Ῥώμην ἀνελθεῖν, δέον ἐν ἀ. τοῦτο ποιῆσαι, a principio, 5, 4, 23. it. ſimul c. adv. εὐθέως ἐν ἀ. λ. ſtatim initio, 3, 2, 5. εὐθὺς ἐν ἀ. (iisd. Latt.) 8, 1, 10. †† oppreſſa pr. κατὰ, c. gen. temporis, τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν 1, 16, 5. ſub initium anni. ſed ſine caſu illo, c. opp. θαυμάζειν ἐςὶ καὶ τὴν τέχνην τῶν τὴν ἀρχ. κατασκευασάντων, καὶ τὴν ἀλκὴν τῶν ὕςερον καθῃρηκότων, qui primi exſtruxerunt, 3, 1, 15. initio.

ἀρχὴ, imperium, A) pro imperii adminiſtratione et modo vel tempore imperandi, (*die Regierung* ſ. *das Regiment*,) in utr.

partem, c. gen. perſ. εὐφρανεῖ ἡ τοῦδε ἀ. ὑμᾶς, (Pertinacis,) 2, 2, 19. 8. 2, 4, 3. 1, 3, 6. principatum, 2, 4, 4. † μετὰ τὴν Μάρκου ἀ. imperium, 6, 1, 15. ſ. imperii tempus, i. q. μετὰ τὸν Μάρκον in titulis librr. Herodi. † διέβαλλε τοῦτο τὴν ἀ. 6, 1, 18. ubi gen. αὐτοῦ e ſq; petatur, it. in illo τὴν τῆς ἀ. εὐταξίαν λ. 2, 4, 9. ſed c. adi. τῆς ἡμέρου ἀ. ἡ φήμη ib. 4. τὸ πρᾶον καὶ ἥμερον τῆς ἀ. (αὐτοῦ,) mite illud (ſ. eius) et placidum imperium, ib. 9. pro ſubſt. et adi. pr. vel per ellipſ. ſubſt., ἦθος, ἔθος, γένος, *mitem* et *placidam* imperii *rationem* ac *modum*. — Μαξιμῖνος καὶ ὁ παῖς αὐτοῦ - δίκας πονηρᾶς ἀρχ. ὑποσχόντες 8, 5, 26. ubi filio tribuitur etiam imperium, forte ſocio regni et Caeſari declarato, quanquam memoratur iterum nude modo ib. §. 4. tum πρὸς τὴν ἐμὴν ἀρχ., οὖσαν ἐπιστρεφῆ καὶ κόσμιον, λ. 7, 8, 16. †† ὅπως ἂν μή τι δεινὸν ἐκ τῆς ἐσομένης ἀ. παρόντες πάθοιεν 2, 6, 5. ubi et ſit abſtractum pro concreto, p. imperatore, ut noſtr. *die Regierung* p. *die Regenten*. † c. gen. perſ. τὸν στρατιωτικὸν ὅρκον, ὅς ἐστι τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς σεμνὸν μυστήριον, Romani principatus, 8, 7, 8. B) pro poteſtate ac dominio, (die Herrſchaft,) abſol. οὐδέ τι ἦν γῆς μέρος, ἢ κλίμα οὐρανοῦ, ὅπου μὴ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρχὴν ἐξέτειναν, imperium, 2, 11, 8. c. gen. perſ. μετὰ τὴν Ῥωμαίων ἀ. poſt inſtitutum apud Romanos principatum, 8, 2, 11. † c. gen. rei ſ. loci, τὴν γῆς καὶ θαλάττης τοσαύτην ἀ. ὠνησάμενος, (Iulianus) imper. 2, 10, 8. † c. praep. Ἀρταξέρξης, μετὰ τὸ Παρθυαίους τῆς κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἀρχῆς παραλῦσαι 6, 2, 3. C) pro poteſtate vel dignitate ſ. honore imperantis, (*Regierung*, Regiment, *Reich*, Thron, *Krone*) abſ. ἡ ἀρχὴ σαλεύουσα καὶ παρὰ μηδενί πω βεβαίως ἱδρυμένη, imper. 2, 8, 6. ἐπεὶ εἰς σεμνὸν πρεσβύτην περιῆλθεν ἡ ἀ. 2, 10, 7. τοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους ἐπὶ πλεῖστον παρέμενεν ἡ ἀ. regnum, 6, 2, 20. — ἐκεῖνοι εἰς ἀρχῆς μῆκος ἤλασαν λ. 1, 4, 11. περὶ ἐπιθέσεως τῆς ἀ. 1, 8, 9. ἐκβληθέντα τῆς ἀ. regno, 1, 16, 3. τῆς ἀ. παραλυθείη, imper. 5, 8, 10. 6, 2, 18. ἄξιον τῆς ἀ. 2, 10, 15. ἀνάξιον, ἧς ἐώνητο ἀ. 2, 7, 9. τῆς ἀ. ἀντιποιεῖσθαι 2, 9, 14. 7, 9, 24. τὴν τῆς ἀ. φροντίδα 2, 15, 6. τὰ λοιπὰ διοικήσοντα πολιτικὰ τῆς ἀ. 3, 14, 17. μή τις ἐπιθῆται τῇ ἀρχῇ 1, 6, 8. 1, 9, 3. ἐπεβούλευε τῇ ἀ. ib. 1. 3, 11, 7. † γενόμενον ἐν ἀ. 6, 1, 11. τὸν διαδεξόμενον τὴν ἀρχὴν 2, 1, 8. 3, 15, 18. ὑποδέξεσθαι τὴν ἀρχὴν 7, 5, 4. παραλαβὼν τὴν ἀ. 2, 9, 6. 7, 1, 2. 14. τὴν ἀ. μεταπεσοῦσαν εἰς ἄνδρα λ. 2, 3, 3. ἐγχειριεῖν τὴν ἀ. 2, 6, 7. 2, 9, 16. 8, 6, 1. ὠνησάμενος τὴν ἀ. 2, 6, 18. 20. 2, 8, 8. τὴν ἐπὶ χρήμασι κηρυχθεῖσαν καὶ πραθεῖσαν ἀ. 2, 6. 22. μνᾶται τὴν ἀ. 2, 7, 11. 3, 7, 10. εἰς αὐτὸν περιαγαγεῖν τὴν ἀ. 4, 3, 2. τὴν ἀ. εἰς αὐτὸν μετάγειν 7, 1, 12. τὴν ἀ. αὑτῷ βεβαίως ὀχυρώσασθαι 2, 8, 15. τὴν ἀ. βεβαιῶσαι 7, 1, 4. μερισάμενος πρὸς αὐτὸν τὴν ἀ. 3, 10, 12. — it. c. adi. ἡ στρατιωτικὴ δύναμις τῆς σῆς ἀ. προασπίζει 1, 6, 18. τῆς οὔπω βεβαίας ἀ. 2, 10, 13. ἐπιθυμίαν ἀρχῆς μείζονος 6, 2, 16. — † τὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀ. ὄνομα 7, 10, 12. προστήτῳ σεμνυνόμενον ἀρχῇ 1, 5, 13. οὔτε ἀπρεπῆ καὶ ἐπονείδιστον χρήμασι κτήσασθαι τὴν ἀ. ἠθέλησαν, dominatum, 2, 6, 8. ἐῤῥιμμένην τὴν ἀ. ἁρπάσαι ib. 10. τὴν ἔνδοξον καὶ ἐνάρετον ἀρχ. μὴ περιιδεῖν ἐῤῥ. 2, 8, 3. οὐ παρ' ἡμῖν προϋπάρχουσαν ἀ. ὑφαρπάζων, - ἐν μέσῳ δ' ἐῤῥ. καὶ ἀμφήριστον οὖσαν, ἑκάτερος ἡμῶν εἰς αὐτὸν ἀνθεῖλκεν, principatum, 3, 6, 10. †† τοῖς δορυφόροις, οἳ τὴν βασίλειον φρουροῦσιν ἀρχὴν, 8, 7, 20. it. c. praep. ἐπεὶ παρῆλθεν εἰς τὴν ἀ. 2, 7, 1. ἐπὶ τὴν ἀ. καλεῖσθαι 2, 9, 9. ἐπὶ τὴν ἀ. ἦγον (αὐτὸν,) 7, 1, 21. ἐπὶ τὴν ἀ.

ἐληλυθότες 8, 8, 20. †† in periphraſi per artic. plur. neutr., ὠχυρῶσθαι αὐτῷ τὰ τῆς ἀρχῆς, imperium, 2, 8, 11. ſc. πράγματα, p. τὴν ἀ. ut diſerte erat c. eodem v. ib. 15. it. τὰ τῆς ἀρχ. ὑπεδέξατο 5, 5, 1. pro quo c. eod. v. τὴν ἀ. 7, 5, 4. it. διοικεῖν καὶ διέπειν τὰ τῆς ἀ. 8, 7, 12. †† c. adiuncto ſyn., οὐ γὰρ ἑνὸς ἀνδρὸς ἴδιον κτῆμα ἡ ἀρχὴ λ. ſq. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἡ τῆς βασιλείας ἵδρυται τύχη, principatus, 8, 7, 11. 2, 8, 6. τῇ βασιλείᾳ ἐντρυφήσαντα, ἅμα τῷ βίῳ καὶ τὴν ἀ. καταλῦσαι 5, 3, 1. †† οὕτω τὰ τῆς βασιλείας ἀμφότεροι διοικοῦντες ἐν ὁμοτίμῳ ἀρχῇ, imperium ambo gerentes pari honore, 3, 15, 15. ubi ἀρ. de poteſt. ſ. dignit., ſed τὰ τ. β. pro τὴν βασ. de negotiis imperii; σοὶ τῆς ἀ. παραχωρῶ, ſq. καὶ πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν - διδόντες λ. 2, 3, 10. 6, 1, 11. 7, 10, 4. it. ὧν οἱ μὲν ἐπιμηκέστερον ἔσχον τὴν ἀ., οἱ δὲ πρόσκαιρον τὴν δυναστείαν 1, 1, 6. ἐξομόσασθαι τὴν ἀ. καὶ παραχωρῆσαι πάσης τῆς δυναστείας 2, 12, 8. Sed c. gen. perſ. περὶ τῆς ἀ. τῶν Ῥωμαίων διαλεγόμενος, ὡς ἔῤῥιπται, imperio Romano, 2, 9, 9. †† μήτε τὴν Ῥωμ. ἀρχ. καθυβρίσαι 1, 16, 10. pro quo μηδὲν ἀνάξιον τῆς βασιλείας ποιεῖν §. 13. et καθυβρίζειν τὸ ἀξίωμα 1, 15, 15. ubi et praec. ὅπλα - Ῥωμαίων ἀρχῇ πρέποντα, et ante hoc τὸν Ῥωμαίων βασιλέα ſyn. cf. 2, 9, 3. 2, 10, 4. 2, 13, 12. 8, 8, 21. D) pro magiſtratu univerſo ſ. munere, abſ. τὴν ὕπατον ἀρχὴν, Conſulatum, 2, 3, 9. imperium conſulare, it. 2, 6, 9. 4, 1, 6. †† τῶν ἐν ἀρχαῖς ὄντων, ex magiſtratum gerentibus, 2, 12, 10. ſq. καὶ τῶν ἐξοχωτάτων τῆς βουλῆς. it. cum gen. perſ. τὴν τῶν στρατῶν ἀρχὴν ἐγχειρισθῆναι, praefectum, 1, 12, 8. ἐν πολλαῖς στρατοπέδων ἀρχαῖς γενόμενος 7. 10, 7. praefecturis. † c. gen. rei ſ. loci, ὡς τῶν ἐθνῶν ἀρχὰς πιστευθῆναι, provinciarum praefecturae, 6, 8, 3. † c. praep. διάδοχος αὐτοῦ γενόμενος τῆς ἐν Συρίᾳ ἀρχ. in Syriae praefectura, 3, 2, 6. cf. 2, 7, 7. E) pro magiſtratu, de perſ., ἀρχαὶ ἐπώνυμοι τότε, magiſtratus, 1, 16, 7. ἀρχαὶ πᾶσαι καὶ σύγκλητος 8, 6, 18. F) pro rebus ſ. negotiis imperatoriis, (*Reich* ſ. *Reichsgeſchäfte,*) abſol. τὴν πρόνοιαν τῆς ἀ. ἑαυτῷ ἐνεχείρισε 1, 8, 2. τῆς ἀ. διοίκησιν 2, 3, 24. † ὡς εὐμαρῶς τὴν ἀ. διοίσοντα ib. 12. G) pro terra imperantis, (noſtr. quoque *Reich,*) abſ. Φρούρια καὶ στρατόπεδα τῆς ἀ. προυβάλετο 2, 11, 9. i. e. †† νείμασθαι τὴν ἀ. 4, 3, 10. coll. §. 17. γῆν καὶ θάλασσαν - νείμ. it. 19. γῆς κ. θαλ. μερισθ. ſed διαιρεθῆναι τὴν βασιλείαν ib. 11. cum ſubiectis terris ipſis; it. 6, 2, 5. (6, 3. 10.) σ. Πέρσαις τὴν ἀ. ἀνεκτήσατο ib. 21. pro Πέρσαις τὴν βασιλείαν ἀνανεώσασθαι ib. 17. — it. c. praep. τὴν ὑπὸ τῇ ἄρκτῳ ἀρχὴν Ὠκεανῷ ὁρίσας, imper. 1, 6, 16. terras ad ſept. ſ. ſeptentrionales. it. c. adi. Συρίας ἡγεῖτο πάσης, - πολλὴ δὲ ἦν καὶ μεγίστη ἀρχὴ τότε, provincia, 2, 7, 7. ſqq. terris ipſis, ſed et ὑπὸ τῇ Νίγρου ὄντων ἐξουσίᾳ, *imperio*; e quo capias et pro ſyn. et p. praefectura; cf. 6, 2, 6. it. cum gen. perſ. μισθοφόρους καταστησάμενος, ἀντὶ τείχους τῆς Ῥωμαίων ἀ. 2, 11, 9. m. † τοὺς τῆς Ῥωμ. ἀ. ὅρους 6. 2, 3. cf. ib. 14. (τῇ Περσῶν ἀ. ib. 4. et οὐ τὴν ἀ. ib. 5. it. τῇ Παρθυαίων ἀ. ib. 17.) 21. 6, 5, 18. τὸ στρατιωτικὸν, ὃ Φρουρεῖ τὴν Ῥωμ. ἀ. 2, 9, 1. 1, 5, 19. 6, 7, 5. † οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων τῶν ὑπὸ τὴν Ῥωμ. ἀ. 1, 4. 20. ὡς τὰ στρατόπεδα Φρουροίη τὴν ἑκατέρου ἀ. 4, 3, 13. — † ſimul utr., c. gen. perſ. et abſ. δύο ταύτας ἀρχ. εἶναι μεγίστας, τήν τε Ῥωμαίων καὶ τὴν Παρθυαίων, ἃς συναχθείσας - μίαν ποιήσειν ἀρχὴν ἀνανταγώνιστον 4, 10, 5. ubi et c. adi. ut πᾶσαν τὴν ἀ. Ῥωμ. εἰς ἑαυτὸν μετάγ. 3, 5, 2. H) pro incolis terrae, (*Reich* ſ. *Staat,*) ἔδει - παύσασθαι τὴν Ῥωμ. ἀ. τυραννουμένην 1, 16, 1.

ἤδε ἡ ἄφιξις ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τε ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῆς Ῥωμ. ἀ. 2, 1, 18. — I) per loca dubiae interpret. μενεῖν τὴν ἀρχ. καὶ εἰς μέγα προχωρήσειν 1, 11, 8. dominium, an terrae, praec. Ῥωμαίων τὰ πράγματα. c. adiuncto, † τὸ μὲν πικρὸν τῆς ἀρχῆς βαρὺ διὰ μῆκος ἐξουσίας ἡγούμενοι, - τὸ δὲ μέλλον καὶ προσιὸν - τῷ κτωμένῳ τίμιον λ. 6, 8, 9. in prima parte imperii adminiſtratio, an imperator ipſe, ſe, ſed in poſtr. honor ſ. dignitas, an adminiſtratio iterum; noſtrat. *Regierung* utrinque. ſed c. gen. perſ. μερισθεῖσα ἡ Ῥωμαίων ἀ. εἰς πλείους δυναστείας, πολλὰ ἤνεγκε 1, 1, 8. honor imperii Rom., quem plures inter ſe partiti ſunt, an imperatores, qui partiti ſunt inter ſe terras Rom. † συνηδομένων ἁπάντων τῇ Ῥωμ. ὑπὸ Περτίνακι ἀρχῇ 2, 4, 6. incolis urbis Romae tantum ſ. reliquis extra eam per Italiam, ſub Pertinace viventibus, — aut de Romani imperii modo, qui ſub Pertinace futurus erat. it. λυσιτελῶς τῇ ἑαυτοῦ ἀ. 2, 15, 10. terris, an dignitati, aut pro parte, i. quiete imperii ſui; it. ἤρτηται νῦν πᾶσα ἡ Ῥωμ. ἀ. τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας καὶ πίστεως 4, 14, 14. ſq. §. ἡ φιλονεικία - περὶ τοῦ παντὸς, dominium, an terrae, vel ſtatus reip. Rom. univerſus, libertas, ſalus civium; it. παραλαβόντος τὴν ἀ. Ἀλεξάνδρου, τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας ἐκείνῳ περιέκειτο, ἡ μέντοι διοίκησις τῶν πραγμάτων, καὶ ἡ τῆς ἀ. οἰκονομία ὑπὸ ταῖς γυναιξὶ διῳκεῖτο 6, 1, 2. in primo membro honor ſ. poteſtas, ſed in poſtr. i. q. pr. τῶν πρ. an modus imperii.

ἀρχηγὸς, c. gen. rei, de perſ., τῆς ἁρπαγῆς καὶ τῆς ἀποστάσεως ἀρχηγοῦ γενομένου, auctor, 7, 1, 22. it. τῆς ἀπος. γεγονότα ἀρχηγὸν ib. 24. ſed de re, c. adiuncto, τὸ μὴ - ἐπεξιέναι τινὰ, ἀρχηγὸν καὶ αἴτιον ἀπρεποῦς καταστάσεως ἐγένετο, initium, 2, 6, 22.

ἄρχω, incipere. trop. de perſ. c. gen. rei, in opp. τὸ ἄρχειν ἔργων πονηρῶν, - τὸ μὴ ἀμύνεσθαι, prius laedere, 3, 6, 9. τὸ ἄ. ἀδίκων ἔργων, - τὸ ἀποσείεσθαι λ. 6, 3, 9. prius ſuſcipere mala facinora; prius agere male, ſ. prius iniuriam inferre; τῶν καμάτων ἄρχοντα, labores inchoantem, (Caracallam) 2, 11, 4. ſed c. adv. ἔνθα γενναιότατα αὐτὸς ὁ βασιλεὺς τῆς μάχης ἦρξεν, inchoavit (Maximinus) 7, 2, 12. Tum Med. de perſ., cum eodem gen. rei, τοιούτων λόγων ἤρξατο, orſus eſt, 1, 4, 1. incepit univerſe, vel quia non finiit, Pertinax, in oratione media interfectus. it. ſimul c. adv. ἅμα τῷ τὴν ἀρχὴν παραλαβεῖν, εὐθέως πολεμικῶν ἔργων ἤρξατο, aggreſſus eſt, 7, 1, 14. † oppreſſo caſu, ἄρξασθαι οὐδεὶς ἐτόλμα, incipere, 7, 4, 1. ſc. ταύτης τῆς ἀποστάσεως. Sed c. inf., et quidem ſolo, ἑώρα τὸν παῖδα τῆς μειρακίων ἡλικίας ἀρχόμενον ἐπιβαίνειν, incipere ingredi, 1, 3, 2. †† c. nominat. adi. ſyn. τοὺς πατρῴους φίλους πρῶτος διαβάλλειν ἤρξατο, coepit, 1, 8, 4. it. c. adv. εὐθὺς ἀφ' ἑστίας πάντας φονεύειν ἤρξ. 3, 15, 8. At de re, in opp., c. abl. rei ſ. modi, γνώμῃ θεῶν καὶ δυνάμει ἤρξατό τε τὸ πῦρ καὶ ἐπαύσατο, initium habuiſſe, 1, 14, 10. ſed c. praep. ſimul, εἰς αὐτὸν ὁ ἐνιαυτὸς ἄρχεταί τε καὶ παύεται, incipit (de Iano) 1, 16, 6. †† εὔτολμοι ἐν ἀρχομένῃ μάχῃ, initio pugnae, 8, 1, 6. paſſ. *in* pugna *incepta* ſ. *inchoata*, vel med. *incipiente* ſ. *ineunte*.

ἄρχω, imperare, trop. de perſ. univerſe, c. gen. perſ., it. c. adiuncto et adv. ἡ Μαμμαία ὁμοίως αὐτοῦ ἄρχειν καὶ κρατεῖν ἐπειρᾶτο, praeeſſe, 6, 1, 10. ἦρχεν αὐτοῦ ὑπερβαλλόντως ἡ μήτηρ, dominabatur, ib. 23. Sed in magiſtratu aliquo, A) in regno, vel abſ. vel c. gen. perſ. et abl. rei ſ. modi, φόβῳ ἦρξε μᾶλλον τῶν ἀρχομένων, ἢ εὐνοίᾳ, imperabat, (Severus) 3, 8, 15. abſ., 6, [illegible]

ſine gen. et hic cohaeret c. abl. adiunctis. † c. adv. et ſimul, propr. et impropr. c. gen. perſ. ἐπιμελέςερον ἑαυτῶν τε καὶ τῶν ὑπηκόων ἦρξαν, praefuerunt ſibi et ſubiectis, 1, 1, 9. c. gen. rei loci ve ſ. perſ. it. c. praep. et c. particip. nominativo ſ. modi, ἦρχον τῆς πόλεως μετὰ πάσης εὐταξίας, - ἰδίᾳ τε εὐφημούμενοι, gubernabant. 8, 8, 1. Sed ſine caſu tali, οὓς ὁ δῆμος οὐκ ἐβούλετο ἄρξαι, imperare, 8, 8, 17. at c. praep. σπάνει τοῦ μετὰ ἀνδρείας καὶ σώφρονος διοικήσεως ἄρξοντος, imperaturi, 2, 10, 15. — it. c. adv. ἐᾶσαι ἄρχειν Πέρσας μέχρις Ἰωνίας λ. dominari, 6, 9, 4. it. ὅπως - ἦρξε, imperaverit, 5, 1, 1. ἀναιμωτὶ - 6, 1, 15. - ἄρξειν 2, 8. 15. ſed ſimul c. gen. temporis, μετρίως ἄρξας τοσούτων ἐτῶν, imperans, 6, 4, 4. B) de praeſide provinc., c. gen. rei loci ve ſ. perſ., ἦρχεν αὐτῆς (τῆς Βρεττανίας) πάσης, praeerat, 2, 15, 2. it. cum adv. ſimul, πολλῶν πρότερον ἄρξας ἐθνῶν, rector, 7, 5, 3. † ſimul c. adiuncto alio, τοῦ ἔθνους ἐπιεικῶς πρότερον -, ὅτε ἰδιώτευεν, qui praefuiſſet, 8, 7, 21. at c. praep. ἐξ οὗ περ ἦν αὐτῶν ἐπιμελῶς ἄρξας 8, 6, 12. †† c. dat. perſ. ſimul, ἠπίως ἄρχοντος ἅπασι, quod praeeſſet, 2, 7, 14. † ſed ſine caſu, in opp., ὁ Νίγρος, γενόμενος μὴ φαῦλος ἄνθρωπος, μήτε ἄρχων, μήτε ἰδιώτης, in publ. officiis, 3, 4. 15. C) de belli duce, c. gen. perſ., σὺν τῷ ςρατῷ, οὗ ἦρχεν, cui praeerat, 3, 7, 9. D) de praefecto urbis, cum ſolo adv. ἀνεπιςρόφως ἄρξας (αὐτῆς, τῆς πόλεως,) 7, 10, 7. Denique Paſſ. de perſ., cum praep., τὸν Ἀλέξανδρον ἐπέσκωπτον, ὡς ὑπὸ τῆς μητρὸς ἀρχόμενον, quod matris imperio ſubiectus eſſet, 6, 8. 7. regeretur a; τὰ βάρβαρα ἔθνη - κατὰ τὰ ἔθνη καὶ κατὰ τὰ συςήματα ἀρχόμενα, cum regantur, 4, 10, 6. †† Separatim particip. c. artic., pro ſubſt., cives, parentes, (*die Unterthanen,*) et quidem A) de imperatore, abſ. ταῖς τῶν ἀρχομένων ψυχαῖς, ſubiectorum, 1, 4, 11. 1, 6, 19. 3, 8, 15. τοῖς ἀρχομένοις λ. 1, 2, 5. 2, 14, 7. τοὺς ἀρχομένους 6, 9, 15. at c. adi. ἐν ἀρχομένοις οὕτως εὐνοοῦσιν 2, 5, 12. πᾶσι τοῖς ἀρχ. ib. 24. c. ſq. ſyn. τοῖς ἀρχ. - τοῖς ὑπηκόοις 2, 4, 11. ap. Bg. eodem Lat. *ſubiectis.* B) de †† praefecto Praetor., τιμαὶ αἱ παρὰ τῶν ἀρχομένων 3, 11, 2. de Plautiano, ſed de Macrino τὸ πρὸς τοὺς ἀρχομένους φιλάνθρωπον 5, 1, 5. cf. §. 3. e. τοῖς ἐπάρχουσι λ. C) de praeſide provinc. Pertinace, εὔνοιαν - τοῖς ἀρχ. παρέσχετο 2, 9, 12.

ἄρχων, trop. de perſ. part. ſeparatim, pro ſubſt., A) c. artic., abſ. ζήλῳ τῆς τοῦ ἄρχοντος γνώμης, principis, 1, 2, 8. imperatoris; it. ῥύεσθαι τὸν ἄρχοντα 1, 4, 10. ſed c. gen. perſ., Ῥωμαίους καὶ τὸν ἀρχ. αὐτῶν 6, 4, 8. B) ſine artic., abſ., ὃν ἄρχοντα εἵλεσθε, imperatorem, 2, 13, 13. pro βασιλέα, §. pr. 1., it. 3, 5, 5. principem, 4, 14, 1. † in opp. ςυςρατιώτην, ἀλλ' οὐκ ἄρχ., ᾤοντο ἀποβεβληκέναι 4, 13, 15. it. c. adi., σώφρονα καὶ κόσμιον ἀρχ. ἀνεκάλουν 1, 4, 21, p. pr. ἀγαθὸν βασιλέα. †† c. opp. σεμνὸν καὶ ἤπιον ἀρχ., καὶ πατέρα, οὐ βασιλέα, ἕξειν ἐλπίζοντες 2, 4, 1. — C) Plur., vario ſenſu, a) de imperatore, abſ. τῆς τῶν ἀρχόντων καταφρονήσεως, principum, 2, 6, 22. τῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας αἰδοῦς, imperantes; ib. 21. b) de imperantibus minoris dignitatis, nominatim α) magiſtratu, c. gen. perſ. τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, ἔνθα οἱ Ῥωμαίων ἄρχοντες ἀπόμνυνται, Romani magiſtratus, 4, 2, 8. Conſules. ſed c. adi. ſimul, πάντας τοὺς Ῥωμ. ἄρχοντας (eod. Lat.) 5, 5, 13. †† in opp., εἴτε ἡγεμόνας, ἢ ἄρχοντας ἔδει ποιεῖν, magiſtratus, 4, 4, 1. civiles urbani que, vel etiam provinciales rerum civilium forenſium que. β) de praefect-

Praetor., † abſ. vel c. adv., φοβερώτερος τῶν πώποτε ἀρχόντων (Bg. omnis aetatis principibus,) Plautianus 3, 10, 13. c. gen. perſ., πέμπει ἕνα τῶν ἀρχόντων τοῦ ϛρατοπέδου, unum ex praefectis exercituum, 5, 4, 3. qui §. ſq. dr. ἔπαρχος. γ) de belli duce. μετ' αἰδοῦς πρὸς ἄρχοντας, duces., 3, 8, 10. δ) de praeſide provinc., c. gen. perſ., it. c. adi. πάντας τοὺς ἀρχ. τῶν ὑπ' ἄρκτῳ Ῥωμαίοις δουλευόντων ἐθνῶν, praefectos gentibus, 2, 9, 17.

ἀρωγὸς, trop. de perſ., c. dat. rei ſ. perſ., ἀρωγὸν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ Νίγρον ἐπεκαλοῦντο, vindicem, 2, 7, 5.

ἀρώματα, phyſ. in honore imperatoris a) conſecrandi, ἐπὰν χῶμα ἀρθῇ τῶν ἀρωμάτων, aromatum, 4, 2, 18. it. c. adiuncto, ἀρ. καὶ θυμιάματα πάντα, ὅσα γῆ φέρει ib. 16. quae diverſa a ſqq. εἴ τε τινὲς καρποὶ, ἢ πόαι χυμοί τε. b) mortui, τὴν κόνιν σὺν ἀρώμασιν εἰς κάλπην ἐμβαλόντες, cum odoribus, 3, 15, 16. c) excipiendi ab Alexandrinis intra urbem, ἀρωμάτων παντοδαπῶν καὶ θυμιαμάτων ἀτμίδες, arom. 4, 8, 19. d) ej. excipiendi a Parthis extra urbem per ſacrificium, ἀρωμάτων καὶ θυμ. παντοίων προφερομένων, 4, 11, 3. ſed in honore dei, per ſacrific. ab Heliog., παντοδαποῖς ἀρώμασι σωρεύων λ. 5, 5, 16. it. 20. tum tanquam medicina contra peſtilentiam, θυμιάμασι καὶ ἀρώμασιν ἐχρῶντο 1, 12, 4. poſt μύρου odores ex arborum corticibus et fructibus, herbis, plantis, floribus, quatenus ore manducantur, it. ad olfaciendum ſecum ferrent homines in marſupiis linteis ve, ſed θυμ. de iisdem, quatenus incenduntur; noſtrat. *Räuchwerk* et *Gewürze* ſ. *Specereyen*. denique univerſe, de Arabia felici, φέρει πόας εὐώδεις, αἷς ἀρώμασι καὶ θυμ. χρώμεθα 3, 9, 5. it. de Parthis, τὰ παρ' ἐκείνοις φυόμενα ἀρώματα 4, 10, 9.

ἀσεβεῖν, moral. de perſ. c. praep. et acc. rei, ἐς τὸν ὅρκον ἀσεβήσαντας, cum ſacramentum violaveritis 2, 15, 16. ſed cum acc. perſ. et ſimul particip. modi, θεοὺς, εἰς οὓς ἐπιορκήσας ἠσέβησε, in quos periurio impius fuit, 5, 6, 16. peccare ſ. delinquere in.

ἀσέβημα, moral. c. adiuncto, παραμυθησάμενος καὶ ἁμάρτημα τηλικοῦτον, impietatem, 5, 6, 4. de Veſtali, in matrimonium rapta.

ἄσεμνος, moral. de re, neutr. c. artic. p. ſubſt. εἰς τὸ ἄσεμνον ἐπιδιδοὺς ἑαυτὸν, foeditati, 2, 7, 1. Iulianus, res et actiones, imperatore indignas.

ἄσημος, trop. de perſ. c. adiuncto, πρότερον ἄγνωϛος καὶ ἄσ. ὤν, obſcurus, 1, 9, 12. praec. opp. ἵνα δόξαν ἄρηται. ſed de re, cum ſubſt. fem. ſex., γνῶσις οὐκ ἄσημος, non obſcura, 7, 5, 12. at per neutr., ἐξ ἀσήμου γένους, ignobili, 2, 3, 3. it. c. adiuncto, τὸ ἡμέτερον ὄνομα οὐκ ἄγνωϛον, οὐδ' ἄσημον παρ' αὐτοῖς ὑπάρχον, nec obſcur. 2, 10, 16.

ἀσήμως, trop. c. adiuncto, μὴ ἀσ. μηδ' ἀδόξως τελευτῆσαι, non obſcure, 1, 10, 8.

ἀσθένεια, phyſ. c. adiuncto ſ. opp. ὑπὸ ἀσθενείας καὶ ἀθυμίας αὖθις ὑπτίαζεν, infirmitate, 1, 4, 16. corporis potiſſimum, e morbo.

ἀσθενὴς, trop. de perſ., in bello, δοκοῦντες ἀσθενέϛεροι, imbecilliores, 8, 3, 11. ſq. opp. ἀνδρείας μείζονος. it. τὸ πλῆθος τῶν Περσῶν, ἀεὶ διαιρούμενον, ἀσθενέϛερον ἔσεσθαι, imbec. 6, 3, 5. it. de re, τὰ κατὰ Συρίαν πράγματα, ἀσθενῆ ὄντα imbecilles, 2, 10, 13. ſed extra bellum, c. praep., μεριαθεῖσαν αὐτὴν (τὴν ἐξουσίαν Praefecti Praetor.) ἀσθενεϛέραν ἔσεσθαι πρὸς τὴν βασίλειον ἐπιθυμίαν, imbecilliorem, 1, 9, 24. minorem, quam, ut quis, ea praeditus, imperatoris dignitatem appetat.

Ἀσία, Aſia, regio, minor, Πέργαμον τῆς Ἀσίας 4, 8, 8. it. c. adi. τῆς Ἰλίου, διά τε τῆς ἄλλης Ἀσ. ib. 15. tum propria, Γαλατίας τὲ καὶ Ἀσ. 3, 2, 11. it. qua Romanis paruit, in opp. Εὐρώπην, τὴν δὲ ἀντικειμένην ἤπειρον, Ἀσίαν τε καλουμένην, πᾶσαν λ. 4, 3, 11. ſed maior in his, ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσ. 3, 1, 13. it. Συρίας ἁπάσης Ἀσίας τὲ, τῆς Εὐρώπῃ ἀντικειμένης 6, 4, 8. it. c. adi. κατ' Ἀσίαν ἅπασαν 6, 2, 18. Ἀσίαν πᾶσαν ib. 4. †. ſine nomine ipſo, πᾶσαν τὴν ἀντικειμένην ἤπειρον Εὐρώπῃ 2, 14, 14.

ἀσκεῖν, de perſ., phyſ., in uſum bellicum, c. acc. et perſ. et rei, ὡς ἀσκοίη αὐτούς τὰ ϛρατιωτικὰ, exerceret, 6, 8, 4. it. c. adiuncto, γυμνάζων τοὺς ϛρατιώτας καὶ τὰ πολεμικὰ ἀσκῶν (αὐτούς,) inſtituens in 6, 4, 5. ſed ſine caſu rei, ἀσκῶν καὶ γυμν. τοὺς ϛρατ. inſtit. 7, 1, 15. ſed extra bellum, impropr. c. acc. perſonae et abl. rei, τοῖς σώφροσιν αὐτὸν ἤσκει μαθήμασι, excolebat, (mater filium per magiſtros) 5, 7, 9. †† c. acc. rei, γένειον ἀσκῶν, (Macrinus) nutriens, 5, 2, 7. barbam non ſinens tonderi, ſed creſcere. it. Paſſ. de re, c. praep., κόμας, εἰς κουρὰν τῶν Γερμανῶν ἠσκημένας, concinnatas, 4, 7, 4. compoſitas; γραμματεῖον τούτων δὴ, τῶν ἐκ φιλύρας εἰς λεπτότητα ἠσκημένων, qui perpoliti ſunt, 1, 17, 1. laborati.

ἄσκησις, phyſ. in bello, c. gen. rei, ἐν μικρῷ πάνυ σώματι γενναίων πόνων ἄσκησις τοσαύτη, exercitatio, (in Caracallo,) 4, 7, 14. per exercitationem parata facultas, paratus habitus, tolerantia; πόνων ἀσκήσεσι, laboribus tolerandis, 2, 10; 17. laborum tolerantia ſ. adſuetudine; ἀσκήσει πολεμικῶν ἐγγεγύμνασθε, tractatione rei bellicae, ib. 10. uſurpatione ſ. exſecutione. ſed abſ., niſi c. adi., τὰ πλήθη ταῦτα τοῦ ϛρατοῦ - εἰς πολεμικὴν ἄσκησιν συγκεκρότητα, uſum, 7, 2, 4. †† per aliam notionem phyſ., c. gen. rei et adiuncto, τὰς ὁδοὺς παραφράξαντες τειχίων τε ἐγέρσεσι καὶ πυλίδων ἀσκήσεσιν, muris portis que excitatis, 8, 5, 10. ſtructura.

Ἀσκληπιὸς, Aeſculapius, χρήσασθαι βουλόμενος θεραπείαις, τοῦ Ἀσκληπιοῦ, Caracalla, in Pergamo urbe, 4, 8, 8.

ἀσμένως, trop. ταῦτα ἀκούσας, libenter, 3, 14, 3. πάντα ποιήσειν ἀ. ὑπισχνεῖται, cupide, 4, 13, 6. ἀ. δέξεσθαι ἄνδρα, (eod. Lat.) 7, 5, 4.

ἀσπάζεσθαι, propr. de perſ. c. acc. perſ. et adv., it. c. adiuncto, αὐτὸν ὑπερφυῶς ἠσπάζοντό τε καὶ εὐφήμουν, ſalutabant (milites) 5, 8, 14. ſed per religionem, c. acc. rei, ἀσπασάμενοι τὸν ἥλιον, ſalutato ſole, 4, 15, 2. Parthi, ante pugnam.

ἀσπαϛὸς, paſſ. impropr. de perſ. cum adiuncto, καὶ ποθεινὸς πᾶσιν ὤφθη, gratus, 1, 7, 3. it. de re, εὐκταῖα καὶ ἀσπαϛὰ ἀκούειν, iucunda, 3, 11, 18.

ἀσπαϛῶς, trop. τὴν τιμὴν ὑπεδέξατο, libenter, 2, 15, 8.

ἄσπιλος, propr. de anim. ἵππων λευκῶν - καὶ ἀσπίλων, ſine maculis, 5, 6, 16.

ἀσπὶς, propr., c. adi., ἀσπίδα μόνην ϛενὴν περιβεβλημένοι, (Britanni,) ſcuto, 3, 14, 14. ſed abſ. τῇ τῶν ἀσπίδων προβολῇ λ. clypeorum, 6, 5, 22. ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωροῦντες τὰς ἀσπίδας 2, 6, 19. ὡπλισμένοι - τὰς ἀ. 7, 11, 17.

ἀϛεῖος, impropr., de re, ἐσθῆτα ἀϛειοτέραν, elegantiorem, 4, 12, 4.

ἀϛὴρ, propr. ἀϛέρες ἡμέριοι -, ἕτεροι - εἰς μῆκος κεχαλασμένοι, ſtellae, 1, 14, 1.

Ἀστροάρχη, Aſtroarche, dea, Λίβυες Οὐρανίαν καλοῦσι, Φοίνικες δὲ Ἀστροάρχην 5, 6, 10.

ἀστρονόμος, ſenſu malo, τοὺς πανταχόθεν μάγους καὶ ἀστρονόμους μετεπέμπετο, (Caracalla) aſtrologos, 4, 12, 6.

ἄστυ, abſ. et praecipue, κατελθὼν ἐς τὸ ἄστυ, urbem, (Romam, Commodus) 1, 13, 13. opp. προαστείῳ, cf. 1, 12, 11. pro ἐν προαστείοις καὶ τοῖς ἀπωτέρω τῆς πόλεως βασιλικοῖς κτήμασι 1, 11, 15.

ἀσφάλεια, phyſ. c. gen. perſ. πεμφθῆναι ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦ βασιλέως, incolumitate, 7, 6, 13. p. §. pr. σωτηρίας τοῦ βασιλ. ſed cum gen. rei, θώρακα ἀμφιέννυται, τῆς τοῦ σώματος ἀσφαλείας χάριν, tuendi corporis cauſa, 3, 12, 16. οἱ προασπίζοντες ἑκατέρωθεν ἀντεῖχον, τῆς ἀ. τοῦ τοιούτου δρόμου προνοούμενοι, 5, 6, 18. ſecuritati; τοὺς παῖδας ὁμηρεύειν εἰς ἀσφάλειαν πίστεως ἐξέδωκε, certitudinem, 3, 9, 4. tum abſ. de loco, πλουσιώτατον ἦν πάντων ἱερῶν δι' ἀσφάλειαν, propter firmitatem et ſecuritatem, (Pacis templum) 1, 14, 4.

ἀσφαλής, de re ſ. loco, c. ſubſt. fem. ſex., phyſ. ἐς ἀσφαλεῖς διαγωγάς, tutas, 4, 2, 15. ſed Neutr., c. artic. et gen. rei, p. ſubſt., τὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλές, ſecuritas, 2, 8, 7. i. q. pr. ἀσφάλεια. †† ὡς ἀσφαλοῦς τοῦ τόπου τὰ γενόμενα θεάσοιντο, ex tuto loco, 3, 4, 11. p. adi. vel ſubſt. ſed abſ., ἐξ ἀσφαλοῦς βάλλοντος αὐτοὺς, ex tuto, 1, 12, 17. ſc. τοῦ τόπου, at ἐξ ἀ. ἀκοντίζων, *de* tuto *loco*, 1, 15, 5. ἐπ' ἀσφαλοῦς βαίνοντες, in tuto, 3, 14, 10. † c. inf. ἀσφαλέστερον ᾠήθη, μὴ ἑνὶ πιστεύειν λ. tutius, 1, 9, 24. † p. adv. ἐξήρτυε τὰ καθ' ἑαυτὸν, ἀσφαλέστατα, caute, 3, 1, 16.

ἄσφαλτος, propr. κιρνῶντες θείῳ τε καὶ ἀσφάλτῳ, πίτταν ἑλόντες, bitumine, 8, 4, 26.

ἀσφαλῶς, phyſ. abſ. φέρειν, tuto, (de equo) 2, 9, 7. it. παραπέμπειν τὸν οἶνον 8, 4, 10. ſed συστήσαντες τὰς φάλαγγας, caute, 4, 15, 3. at in formula † ἐπεὶ αὐτῷ τὰ πρὸς Ἀλβῖνον ἀσφ. εἶχεν 2, 15, 10. p. ἀσφαλῆ ἦν, res ipſi cum Alb. tutae erant ſ. in tuto.

ἀσχάλλειν, moral. de perſ., abſ. ὁ Κόμμοδος ἀσχάλλων, (ἐπὶ τούτοις,) indignabundus, 1, 17, 1. ſed c. adiuncto, ἀσχάλλων μὲν καὶ παρὰ γνώμην, ὅμως δ' λ. aegre, 6, 3, 1. ἐπαγγέλλει ἄκων μὲν καὶ ἀσχ. nec libenter, 6, 7, 11. αὐτοῦ ἄκοντός τε καὶ ἀσχάλλοντος, ipſo dolente, 6, 1, 18. it. c. adv. ſimul, ἅ περ οὐ φέρων, πάνυ ἤσχαλλε, indignabatur, 4, 12, 5. † ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν - πάνυ ἤ. καὶ τοῖς στρατιώταις ὠργίζετο, cruciabatur, 5, 8, 15. † it. ſq. coni., ἀσχάλλων μὲν καὶ δυσφορῶν, ὅτι δὴ - ὅμως δὲ λ. quamvis indignabundus, 1, 9, 22. † c. adv., poſt vel ante particip. nominat., ταῦτα ὁρῶσα πάνυ ἤσχαλλε, aegre ferebat, 5, 5, 9. — ſed πά. ἤ., ὁρῶν λ. dolebar, 6, 1, 16. c. praep. ἀσχάλλοντι αὐτῷ ἐπὶ τῷ τοιούτῳ βίῳ, indignanti ob, 3, 14, 1. ſed ἀσχάλλοντες ἐπὶ τοῖς παροῦσι offenſi praeſenti rerum ſtatu, 2, 5, 1. — et ſimul c. adv. ἐφ' οἷς πάνυ ἤσχαλλε, quibus rebus indignabatur, 5, 7, 10.

ἀσχημονέω, trop. de perſ. abſ. βουλομένοις, μὴ ἀσχημονεῖν τοσοῦτον στρατὸν, λ. turpiter ſe dare, 8, 3, 21. ἀσχημονοῦντα βασιλέα, turpiter ſe gerentem, 5, 8, 16. Heliog. it. ſq.

ἀσχήμων, trop. de re, c. ſubſt. fem. ſex., βαφαῖς ἀσχήμοσιν, indecoris, 5, 6, 24.

ἀσχολεῖσθαι, trop. paſſ. de perſ. abſ. ἀσχολουμένου τοῦ Σεβήρου, occupato, 3, 5, 4. ubi addenda mente, quae ſunt in loco ſq. cum

praep. ἐκείνου κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἀσχοληθέντος, diſtricto, 2, 15, 3. ſed ἀσχολούμενος περὶ τὰ κρείττονα, occupatus circa, 6, 1, 13. f, f, 1. 8, 8, 5. at c. formula adv. ſimul, ἐν ᾧ περὶ τὴν τῶν ῥημάτων προφορὰν ἠσχολεῖτο, dum in illis verbis pronunciandis occupatur, 1, 8, 12.

ἀσωτεία, trop. c. gen. perſ. τῇ Κομμόδου ἀσωτείᾳ, luxu, 2, 7, 3. — † per ſimpl. vocalem, abſ. ἐν ἀσωτίαις (Praetorianorum) 2, 5, 2.

ἄτακτος, paſſ. phyſ. de perſ. ſ. milit. οἱ Καρχηδόνιοι, ὄχλῳ πλείους ἦσαν, ἄτακτοι δὲ, inordinati, 7, 9, 11. it. c. opp. et praep. ἐν ταῖς παρατάξεσι τὸ τῶν βαρβάρων ἄτακτον πλῆθος, - τὸ δ' ὑμέτερον. εὔτακτον λ. incompoſita, 4, 14, 16. tum abſ. ἀτακτότεροι εὑρεθέντες, tumultuoſiores, 3, 7, 13. in pugna, extra ordines; † τὸ πλῆθος τῶν Περσῶν - ἀτακτότερον μάχεσθαι, minus ordinate, 6, 5, 6. p. adv. i. q. ſq.

ἀτάκτως, extra bellum, de Parthorum equitibus, ὡς ἔτυχον ἀτάκτως εἰσῄκεσαν, ſine ordine, 4, 11, 7.

ἀταραξία, c. gen. rei, ἐν τοσαύτῃ αὐτὸν μεῖναι ψυχῆς ἀταραξίᾳ, tranquillitate, 2, 1, 15.

ἅτε, cum particip. παρ' αὐτοῖς γεννηθέντα, utpote natum, 1, 7, 5. quippe ſ. quia natus erat, 1, 12, 1. ἀντικαταλλαξάμενον, ut qui comparaſſet, 2, 6, 20. 2, 7, 16. 3, 5, 5. 3, 11, 12. 5, 3, 5. 5, 4, 14. 5, 8, 7. 6, 7, 2. 7, 2, 12. 7, 9, 11. 8, 2, 11. 8, 7, 21. 8, 8, 3. 14. ſed c. ſubſt. (verum oppreſſo particip. v. ſubſt.) ῥαδία ἡ εἴσοδος αὐτῇ, ἅτε ἀδελφῇ (οὔσῃ) utpote ſorori, 1, 13, 2. ἅτε Φύλακι (ὄντι) 1, 17, 12. 3, 2, 6. 8, 2, 6. 8, 3, 8. — Sed ſimul c. aliis particulis, tum poſtpoſitis, et quidem cauſali, c. particip., ἅτε γὰρ ὠνησάμενος τὴν ἀρχὴν, ἐδεδίει λ. 2, 6, 18. utpote enim ſ. nam. ut rel., nam, quoniam emerat rel. — c. adi. ἅτε γὰρ πρεσβυτέρῳ ἐκείνῳ ἐγκεχείριστο ἡ θρησκεία, ut enim 5, 3, 12. p. ἐκείνῳ γὰρ, ἅτε πρεσβυτέρῳ, ſc. ὄντι, nam, quia erat rel. it. cum adverſat. et ſubſt., ἅτε δὲ ἀνὴρ προμηθής, caeterum ut vir, 2, 15, 1. ſc. ὤν, ſed, quoniam erat; ἅτε δὲ νεανίας, atque ut, 3, 13. 14. ſc. ὄντας. tum praepoſitis, nominatim adverſat. c. ſubſt., ἀλλ' ἅτε ἀνὴρ, ſed, ut vir, 3, 11, 17. ſc. ὤν. — it. c. particip. ἀλλ' ἅτε πολὺ ἔχων, ſed, ut qui haberet, 3, 12, 7. † ſimul c. particula, ἅτε καὶ - πρότερον ἄρξας, utpote qui - praefuiſſet, 8, 7, 21.

ἀτέλεια, phyſ. c. gen. rei; et praep. ἔδωκε γεωργοῦσιν ἀτέλειαν πάντων εἰς δέκα ἔτη, immunitatem, 2, 4, 15.

ἀτελής, trop. de re, τὸν πόλεμον ἀτελῆ καταλιπεῖν, inchoatum, 1, 6, 15. nondum finitum; ἀτελῆ κατέλιπε τὰ βεβουλευμένα, inconſummata, 1, 9, 22. ſed alia notione, c. ſubſt. fem. ſex., ὑπ' ἀτελοῦς τῆς τῶν δεόντων ἐμπειρίας, imperfecta, 1, 4, 8. manca, non plena, parva.

ἀτερπής, de re, οὐκ ἀτερπῆ τὴν γνῶσιν τοῖς ὕστερον ἔσεσθαι, non iniucundam cognitionem, 1, 1, 4. vel per ellipſ. praep. c. acc. rei, repetendo e pr. συγγραφὴν vel ἱστορίαν - οὐκ ἀτ. κατὰ τὴν γνῶσ. non iniucundam cognitu.

ἀτίθασσος, de anim., c. opp. ὅσα ἥμερα, ὅσα ἀτίθασσα, non cicures, 5, 6, 21. indomitae.

ἀτιμία, cum gen. perſ. et adiuncto, τὸ πρᾶον τῆς ἀρχῆς ὕβριν αὑτῶν καὶ ἀτιμίαν νομίζοντες, ignominiam ſuam et contumeliam, 2, 4, 9.

ἀτίμως, c. adiuncto; τὴν ἀρχὴν αἰσχρῶς καὶ ἀτ. ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάξασθε, ignominioſe, 2, 13, 12.
ἀτμὶς, phyſ. c. gen. rei, ἀρωμάτων ἀτμίδες εὐωδίαν παρεῖχον, vapores, 4, 8, 19. ſed c. adiuncto, ἀτμίδων καὶ ἀέρων, ὧν Ἰταλία εὔφορος, auris, 1, 6, 5.
ἄτοπος, de re, impropr. οὐδὲν ἄτοπον προςδοκῶντες, nihil mali, 4, 11, 7.
*Ἄτραι, Atrae, urbs, τὰς *Ἄτρας ἐπολιόρκει 3, 9, 6. Meſopotamiae aut Arabiae, alias *Hatra*, inter Euphratem et Tigrin.
ἀτραπὸς, phyſ. in opp. αἱ λεωφόροι ὁδοὶ καὶ ἀτραποὶ πᾶσαι ἐφυλάττοντο, calles, 8, 5, 12. noſtrat. *Fuſsſteige*, it. δι' ἑτέρων ὁδῶν καὶ ἀτραπῶν, ſemitas, 2, 13, 21.
*Ἀτρηνοὶ, Atreni, ex Atris urbe, vel regione cognomine, c. ſubſt. τοξόται, ex Atrenis ſagittarii, 3, 1, 6. ſed abſ. 3, 9, 9. 1. 3, 1, 4. τοῦ Ἀτρηνῶν βασιλέως 3, 5, 1. † ἐπὶ τὴν Ἀτρηνῶν (χώραν ſ. γῆν) 3, 9, 3. ut diſerte εἰς τὴν Ἀτρηνῶν χώραν ib. 6.
ἄτρωτος, paſſ. de perſ. phyſ. c. adv. πολλοὶ ἔτι ἄτρωτοι συνεχώσθησαν, nec vulnerati, 3, 9, 15.
Ἀττικὸς, de re, δραχμὰς Ἀττικὰς, Atticarum, 4, 4, 17.
αὖ, poſt copulam aliam, καὶ αὖ. 3, 7, 18. rurſus, *porro*, ſed τε αὖ. 4, 5, 12. etiam pro adverſat. aliqua, v. c. contra, ſ. pro mea parte.
Αὔγαρος, Augarus, ὁ Ὀσροηνῶν βασιλεὺς 3, 9, 4.
Αὔθεντος, v. Ἀδούεντος.
αὖθις, ὑπτίαζεν, recidebat ſupinus, 1, 4, 16. iterum.
αὔλειος, phyſ. de re, c. ſubſt. fem. ſex. τῆς αὐλείου θύρας, atrii ianua, 2, 1, 5. extrema ante plateam, vel aulam; τὰς αὐλείας εἰςόδους, atrienſium ianuarum, 8, 8, 13. ſed abſ. per ellipſ. alterius ſubſt. pr., ἐπὶ τῇ αὐλείῳ, ad atrii ianuam, 2, 5, 4. αὐλείοις χρώμενοι, atrienſibus, 4, 1, 9. †† per ſcripturam ſimpl. vocalis, τοὺς ταῖς αὐλίαις ἐφεστῶτας, ianitoribus, 7, 5, 6.
αὐλὴ, phyſ. palatium imperatoris Rom., abſ. τινὲς τῶν ἐπὶ τῆς αὐλῆς οἰκετῶν, nonnulli ex aulico famulitio, 1, 6, 2. τῆς α. ἐδιώκετο, ex aula, 1, 13, 16. †† ἐφρούρει τὴν αὐλὴν, aulam, 6, 1, 11. Sed c. diſerto adiuncto a) ſubſt. εἰς τὴν τοῦ βασιλέως αὐλὴν, imperatoris aulam, 1, 14, 8. b) adi. ἐπὶ τῆς βασιλείου αὐλῆς, in regia, 4, 4, 9. imperatoria aula, 5, 7, 11. 7, 1, 10. aula, 8, 8, 14. ἐν τῇ βασιλείῳ αὐλῇ, imperatoria aula, 2, 12, 8. 3, 7, 19. 3, 12, 18. 5, 3, 3. † τῇ β. α. ſq. ſyn. τοῖς βασιλείοις 5, 8, 7. τὴν βασίλειον α. in aulam principalem, 1, 13, 13. in palatinam aul. 2, 3, 25. in aul. palat. 1, 7, 12. cf. 2, 4, 18. 5, 6, 7. in imperialem a. 2, 6, 7. 3, 11, 14. 7, 10, 16. ††† εἰς τὴν β. ἐπανῆλθεν α. in aulam, 1, 5, 27. extra Romam, in Pannonia; it. Antiochiae τὸν Νίγρον εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν καθιςᾶσιν, οὐκέτι αὐτὴν ἰδιωτικὴν, ἀλλὰ βασίλειον α. νομίζοντες, pro imperatoria aula, 2, 8, 10. ut τὴν β. α. imperialem aul. 2, 1, 2. non eſt palatium, ſed domus Vectiliana, vel eius veſtibulum.
αὐλὸς, propr. προῄει ὑπὸ αὐλοῖς, ad tibias, 5, 5, 8. ſed cum adiuncto, ὑ. α. καὶ σύριγξι 5, 3, 15. it. πρὸς τοὺς αὐλοὺς καὶ σύριγγας ἐσκίρτων 4, 11, 3.
αὐξάνεσθαι, paſſ. de re, phyſ. c. praep. ſ. adv. πυλίσι κατ' ὀλίγον αὐξανομέναις, creſcentibus, 8, 4, 4.
αὔξειν, tranſitive, de perſ. phyſ. c. acc. rei et dat. perſ. τὸ σιτηρέσιον αὐτοῖς πρῶτος ηὔξησε, auxit, 3, 8, 9. it. c. acc. perſ. et adv. τῶν αὐτομόλων τὸ πλῆθος ἑκάστοτε τὴν δύναμιν ηὔξησεν 5, 4,

7. at trop. c. abl. rei ſ. modi, εἰ τὰ τολμηθέντα αὐτοῖς αὐξήσαιεν ἔργοις μείζοσι, cumularent, 7, 5. 1. Tum Paſſ. de re, trop., ἐπεὶ Ῥωμαίων ηὔξατο τὰ πράγματα, cum creſcerent, 1, 11, 8. τὸ μῖσος καὶ ἡ ϛάσις ηὔξετο, gliſcebat, 4, 4, 1. it. c. adv. τὸ δεινὸν ἑκάϛοτε - (eod. Lat.) 7, 12, 6. τῆς Φιλοχρηματίας - μέχρις αἵματος αὐξηθείσης, cum proveheretur, 2, 6, 22. ſed phyſ. et partim de perſ. οὕτως ἡ δύναμις αὐξηθεῖσα, copiae (militares) auctae, 5, 4. 6. it. c. praep. τὰ πλήθη ταῦτα τοῦ ϛρατοῦ ηὐξήθη ὑπὸ τοῦ Μαξιμίνου, aucta fuerat, 7, 2, 4.
αὐτάρκης, trop. de perſ., c. inf. ὁ δῆμος (ἐϛὶ) χορηγῆσαι λ. ſuppetit populo facultas ſubminiſtrandi, 1, 6, 9. ſufficiens eſt ad ſ. poteſt ſubminiſtrare, noſtrat. *vermögend*; αὐτάρκεις ἐσομένους ἀντιϛῆναι λ. 8, 8, 10. † καταλιπών τινα δύναμιν, ὅσην αὐτάρκη ᾤετο, ῥύεσθαι λ. copiis, quantas ſufficere putabat, 6, 5, 15. quantas ſatis fore arbitrabatur, 6, 7, 11. ſed abſ. Φρουρὰν καταλιπὼν - αὐτάρκη, cuſtodes ſufficientes, 3, 2, 21. it. de re, πρόΦασις καὶ ὑπόθεσις αὐτάρκης, ſufficiens, 1, 8, 16. αὐτάρκη τιμωρίαν, ſatis ſupplicii, 4, 15, 20. γένους πλῆθος αὔταρκες, quantum ſatis eſſet, 8, 8, 9. ſed c. dat. rei, τῇ βασιλείᾳ τῇ αὐτοῦ αὐτάρκη ἔσεσθαι ὑποδοχὴν λ. idoneam, 4, 3, 15. ἃ - οὐδ' αὐτάρκη τῇ αὐτοῦ βουλήσει ᾤετο, id quod - nec ſatis ſuae cupiditati putabat, 7, 3, 12. it. c. praep. χρόνον, ὅσον ἐνόμιζον αὐτάρκη πρὸς λ. ſufficiens ad 1, 6, 1. † οὔτε χρημάτων πλῆθος οὐδὲν αὔταρκες πρὸς τυραννίδος ἀκρασίαν, ſufficit tyrannidis incontinentiae, 1, 4, 10. ſq. ſyn. οὔτε ἱκανὴ λ. it. αὐτάρκη δοὺς περιουσίαν εἰς τὸ βιοῦν δαψιλῶς, ſufficiente data copia ad 3, 13, 7. c. coni. τοῖς μὲν πάντα αὐτάρκη ἦν, εἰ καὶ λ. omnia adfuiſſe, ſuffectura, 8, 6, 7.
αὐτάρκως, trop. τὰ πρὸς τὸν πόλεμον εὐτρεπίσθαι, ſatis, 3, 14, 17.
αὐτεξούσιος, trop. de re, τὸ μῖσος, αὐτεξούσιον γενόμενον, liberum, 7, 7, 3.
αὐτίκα, impropr. de temp., τεθνάναι, actutum, 3, 11, 11.
αὐτοκρατορικὸς, trop. de re, τὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀρχῆς ὄνομα, abſoluti, 7, 10, 12. vel imperatorii.
αὐτοκράτωρ, trop. ſenſu Rom. pro ſubſt., c. adi. νέου αὐτοκράτορος, imperatoris, 1, 7, 2. i. q. pr. τοῦ βασιλέως. it. abſ. Λουκίῳ Βήρῳ αὐτοκράτορι 1, 8, 6. it. c. verbis variis. αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς 3, 1, 2. 6, 9, 11. ἀνεδείχθη 8, 8, 21. οὐ δοθέντα ὑμῖν, ἀλλὰ γεννηθέντα αὐτοκράτορα 1, 5, 16. αὐτοκράτορα ἀναγορεύουσι 2, 6, 16. 4, 4, 19. 5, 8, 20. 6, 8, 11. 8, 8, 16. — ἀνεῖπε 2, 8, 9. 6, 3, 10. ἀποδεῖξαι 2, 9, 16. 2, 12, 9. 3, 15, 10. ἀναδείξας 2, 12, 5. προςεῖπεν 3, 12, 18. it. per plur. αὐτοκράτορσιν ἡμῖν 8, 7, 9. 8, 8, 1. τοὺς υἱεῖς αὐτοῦ αὐτοκράτορας ἀποδείξας Caeſares, 3, 9, 1, 8, 6, 4. 13. ἐποίησαν 7, 10. 6. τοὺς νέους α. 4, 1, 7. †† Sed p. adi. c. adiuncto, ἐξουσίαν αὐτοκράτορα καὶ ἀκώλυτον, imperatoriam, 1, 3, 3.
αὐτομολεῖν, phyſ. de perſ. de bello, c. adi. πολλοὺς καὶ αὐτομολοῦντας Φοιτᾶν πρὸς αὐτόν, transfugientes, 5, 4, 2. ſed abſ. εἴ τινες Παρθυαίων αὐτομολήσαντες Ῥωμαίοις ἐδούλευον, transfugae, 7, 2, 3. i. q. ſq. ſubſt.
αὐτόμολος, phyſ. de perſ. c. gen. perſ. εἴ τινες Παρθυαίων αὐτόμολοι ἠκολούθησαν αὐτῷ, transfugae e Parthis, 6, 7, 17. abſ. τῶν αὐτομόλων τὸ πλῆθος 5, 4, 7. 18.

αὐτὸς, pro Lat. demonſtrat. ipſe ſ. is, per vulgaria, εἰπόντος αὐτοῦ 2, 8, 9. ἦν ὄνομα αὐτῷ 1, 2, 2. 1, 4, 9. 13. ſq. 1, 6, 1. 1, 8, 9. 1, 13, 11. 1, 17, 18. etc. εἷλκεν αὐτὸν 2, 3, 8. 2, 6, 10. 2, 7, 6. 2, 12, 9. 2, 14, 11. προστάξας αὐτοῖς 1, 6, 23. 2, 1, 8. 7, 3, 17. ἥκειν αὐτοὺς κελεύει 2, 1, 14. ἦρχε δ' αὐτῆς 2, 15, 2. Sed per ſingularia A) αἱ ἀπὸ Ἰταλίας πόλεις πρεσβείας ἔπεμπον ἀπὸ τῶν πρωτευόντων παρ' αὐτοῖς ἀνδρῶν, apud ſe, 8, 7, 3. per ſyneſin, p. αὐταῖς. B) in emphaſi, p. etiam adeo, αὐτός γοῦν ὁ τῆςδε τῆς πόλεως κτίστης Ῥωμύλος, ipſe etiam, 4, 5, 12. Μάρκος αὐτὸς, M. ipſe, ib. 13. † ὥστε τοὺς θώρακας αὐτοὺς - ἀποῤῥίπτειν 8, 4, 27. ſi cohaeret c. ſubſt. θώρ., nec c. v. ἀποῤῥ. ſed c. artic. αὐτὸς ὁ βασιλεὺς, ipſe imper. 7, 2, 13. ἤδη καὶ τῶν στρατιωτῶν κεκμηκότων ἐν αὐτῷ ἁρπάζειν καὶ φονεύειν, defeſſis ipſa rapina ac caede, 4, 11, 12. † τῆς ἐν Ῥώμῃ δυνάμεως αὐτῆς, urbanae copiae ipſae, 3, 13, 10. † addito καὶ, in quo, pro *etiam* ſ. *etiam adeo*, proprie emphaſis illa ineſt, καὶ αὐτὸν ὄντα λ. et ipſum, 1, 8, 11. 1, 17, 15. καὶ αὐτὸς ἀνὴρ λ. ipſe etiam, 2, 6, 12. 8, 6, 18. καὶ α. ὁ βασιλεὺς 5, 1, 3. ἀπολούμεθα καὶ αὐτοὶ, et ipſi, 7, 5, 14. πάντων ἐν σπάνει, σχεδὸν καὶ ὕδατος αὐτοῦ 8, 5, 16. † καὶ αὐτὴ γὰρ λ. nam et ipſa, 1, 17, 8. niſi καὶ pertinet ad γὰρ, pro ſimpl. cauſali. †† ἦν δὲ καὶ αὐτῷ δέος τῷ Ἀλεξάνδρῳ - ἤδη καὶ περὶ αὐτῆς Ἰταλίας, metuebat autem et ipſe Al. -- iam etiam de ipſa It. 6, 7, 9. ἔκ τε οὖν αὐτῆς Ἰτ. 6, 3, 2. ἐν αὐτῇ τῇ τε Ῥώμῃ 7, 3, 2. καὶ αὐτῇ τῇ πόλει 2, 12, 7. † ἔν τε τῇ πόλει αὐτῇ, καὶ κατὰ τὰ προάστεια 2, 7, 15. C) quoad ordinem ſitum ve, in fine enunciationis, φερόμενοι αὐτοὶ 2, 5, 3. niſi cohaeret c. v. ſq. ἐπεὶ. ἀγγέλλεσθαι - ἐκώλυεν αὐτῷ 1, 12, 12. ſed poſt nomen, tum appellativ., τοὺς φεύγοντας ἐπὶ τοὺς λόφους διώκοντες, αὐτούς τε φονεύουσι, καὶ πολύ τι πλῆθος 3, 4, 11. — † πείσας αὐτοὺς, - ἀνεῖλεν αὐτούς τε καὶ παῖδας 3, 5, 10. — tum proprium, τὸν μὲν Ἀντωνῖνον αὐτόν τε καὶ τὴν μητέρα λ. ἀναιροῦσι 5, 8, 16 † in medio, θέοντι αὐτῷ καὶ φερομένῳ λ. 4, 4, 10. οὐκ ἐς κωλύμην οὐδ' ἐς ἀντίστασιν αὐτοὺς τῶν Πραιτωριανῶν ἀφίξεσθαι 8, 8, 12. † ἡ τε περὶ τὰ θεάματα αὐτῶν ἢ τὰ ἀκροάματα σπουδὴ, eorum circa ſpect. et acr. ſtudium, 3, 10, 6. † τοὺς θησαυροὺς τῶν χρημάτων αὐτοῦ αἱροῦσι, theſauros illius auferunt, 3, 9, 20. † Ἰουλοί τε αὐτοῦ κατιόντες ταῖς παρειαῖς ἐπήνθουν 1, 7, 10. ubi poteſt divulſum eſſe a ſq. ſubſt., ut in prioribus, et in his, αὐτοῦ - γενέσθαι ξένον 1, 16, 3. ἦν γὰρ αὐτοῦ καὶ τοῦτο μέρος τῶν ἐγκωμίων, pars laudum eius, 2, 1, 11. ἐπιστάντες δὲ αὐτοῦ κεκλεισμένης τῆς οἰκίας ταῖς θύραις, ad eius fores, ib. 13. ſed ſubſt. tantum praeponitur in his, αὐτοῦ τὰς ὀρέξεις λ. 1, 6, 6. 1, 8, 5. 13. 1, 12, 11. 1, 13, 15. 1, 14, 9. 1, 15, 3. 6. 2, 2, 19. 2, 4, 13. 2, 14, 9. 2, 15, 5. 3, 5, 9. 3, 6, 15. 4, 13, 3. 8, 7, 12. it. αὐτὸ μὲν τὸ ἄγαλμα 1, 11, 2. — † intra artic. ſimul, τὰ αὐτοῦ ἐρείπια 3, 1, 15. 2, 4, 5. — Quocum in quibusdam D) reperitur aliquoties in vicinia, aut deinceps, his, ter, quater, et ultra, it. eodem caſu, aut diverſ. it. ſenſu vel eodem, vel alio, it. ſitu impari, ut κρυπτομένης δὲ αὐτοῦ τῆς τελευτῆς, τὸν υἱὸν αὐτοῦ λ. ſed occultata illius morte, filium eius rel. 7, 9, 10. ἐνειδιζόντων αὐτοῖς -, ὡς δὴ δι' αὐτοὺς ταῦτα πράττοντος λ. 7, 3, 17. cf. 1, 7, 9. 1, 8, 2. 3, 6. ſq. 1, 9, 7. 1, 11, 8. 1, 17, 17. 2, 2, 1. 2, 6, 12. 2, 10, 1. ſq. 2, 15, 5. 7. 3, 4, 11. 3, 6, 15. 3, 8, 3. 5, 4, 5. 8, 7, 6. — tum ter 5, 3, 8. 7, 2, 14, ſqq. 8, 7, 20. ſqq. it. quater 2, 11,

10. ſq. 8, 5, 22. it. quinquies et ultra 2, 5, 6. ſqq. 2, 9, 10. ſqq. 3, 5, 9. ſq. 4, 13, 3. ſqq. E) in opp. et relatione, ſive manifeſta, ſive minus, ἀναπείθει νεανίσκον τινὰ, - τὰ λοιπὰ φήσας αὐτὸς κατορθώσεσθαι, 1, 8, 11. 3. 1, 4, 6. 1, 9, 2. 1, 10, 14. cf. 1, 1, 2. 4, 11, 9. 4, 13, 3. 6, 3, 2. 7, 3, 2. it. c. particulis disiunctivis, αὐτὸς μὲν 7, 8, 24. 5, 2, 13. 5, 4, 3. 1, 9, 18. αὐτοὶ δὲ 6, 9, 11. 5, 4, 5. poſt οἱ δὲ λ. Quo et pertinet, ubi dr. de perſ. principe, ne nominata illa quidem in praeced. 2, 8, 8. οἱ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ λ. aut poſt nominatam eam cum aliis et poſt ἐκεῖνος de alia perſ., αὐτὸς δὲ 3, 13, 8. cf. 7, 10, 2. it. cum dr. de duce, opp. exercitu, τὰ στρατόπεδα - αὐτὸς 6, 7, 11. 6, 5, 15. 8, 7, 20. αὐτοὶ - τοὺς στρατιώτας 8, 6, 4. it. opp. parte exercitus, σκοποὺς - αὐτός τε 8, 1, 3. vel opp. ducibus minoribus 8, 2, 5. tum per alia relata, τοῖς μὲν - αὐτοὶ δὲ 8, 6, 7. αὐτοὺς - πάντας δὲ 2, 13, 4. κάλπην - αὐτοὶ δὲ 3, 15, 17. αὐτοῖς τε καὶ ὑποζυγίοις 8, 5, 9. † αὐτὸς δὲ 5, 6, 23. Heliog. opp. in praeced. aut deo ej. aut ludicris miſſilibus; † αὐτοὶ - ἄλλος 8, 3, 13. †† τὸν στρατὸν, δοκοῦντα πολιορκεῖν, αὐτὸν πολιορκεῖσθαι 8, 5, 13. ubi opp. πόλις, latens in v. act. πολιορκ. — †† opp. pron. relat. c. rel. enunciationis partibus, ἀπέκτεινεν αὐτὸς, ὃν λ. 7, 1, 23. ἀποκτείναντα, ὃν αὐτὸς λ. ib. 24. niſi ibi eſt pro *ſua* ipſius *manu* ſ. *in* propria *perſ.*, ut vulgo dr. † αὐτὸν σὺν τῷ παιδὶ 8, 5, 22. αὐτὸν καὶ τὸν παῖδα ib. 3. αὐτός τε καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ 8, 4, 25. † τοῖς τε υἱοῖς ἑαυτοῦ αὐτός τε 1, 9, 2. † αὐτός τε - καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ λ. 1, 10, 14. F) in opp. et relat., ubi per ſe abeſſe potuit, ut poſt proximum nomen perſ., οἱ στρατιῶται - τὰ μὲν ὅπλα - αὐτοὶ δὲ λ. 2, 13, 5. ὁ Σεβῆρος - αὐτὸς δὲ 3, 13, 2. ὁ δὲ βάρβαρος - αὐτὸς δὲ 6, 4, 7. cf. 6, 9, 11. 7, 10, 13. e. it. poſt v. aliquod, in quo per ſe iam lateat, ἔπεμψε - αὐτὸς δὲ 3, 6, 21. cf. 6, 5, 15. Quo et referas G) ubi cum perſonis verborum, ut a) prima, αὐτὸς διάκειμαι πρὸς ὑμᾶς 1, 4, 6. p. ἐγὼ, it. 2, 15, 12. ὡς μὲν ὁ πέμψας οἴεται, - ὡς δ' αὐτὸς εὔχομαι λ. ut autem ego opto, 3, 12, 4. σὲ - καὶ αὐτοὶ - ἑαλώκαμεν 1, 6, 12. 7, 5, 14. b) ſecunda, οὐ καταπροΐξῃ αὐτὸς μεθύων - νηφούσης γυναικὸς 1, 17, 10. † ὃν αὐτοὶ ἀνεθρέψασθε, ipſimet, 1, 4, 8. † χρὴ - αὐτούς τε - καὶ πᾶσι λ. 2, 3, 24. pro ὑμᾶς, it. 1, 4, 14. c) tertia, ἀπῆγεν αὐτὸν, - αὐτὸς ἀνεδέξατο 1, 8, 3. — ὁ Κόμμοδος -, ὅπλα τε αὐτὸς φέρων - τῶν λοιπῶν μονομάχων 1, 16, 8. cf. 1, 17, 1. 2, 5, 3. 4, 11, 11. 6, 7, 11. 7, 10, 13. — Ea que ratione reſpicit H) remotius aliquod ſubſt. perſ. ſ. rei, ut αὐτὸς 3, 8, 3. 3, 13, 8. αὐτοῦ 3, 1, 15. 3, 3, 11. 8, 4, 12. αὐτοῖς 2, 5, 7. αὐτοὺς 7, 10, 2. I) ponitur poſt ſubſt. diverſi generis, αὐτοῖς 6, 5, 9. poſt ἵππων et τὰς φαρέτρας, it. τὰ τόξα, it. αὐτῶν 4, 11, 10. e. K) tum de multis, αὐτοὺς 7, 11, 17. tum de paucis, atque adeo de duobus modo, αὐτῶν οὐδετέρῳ 4, 4, 4. 5, 8, 14. 7, 10, 11. 8, 8, 9. L) copulatur c. pronn. a) ſecum, in ſumma vicinia, ἐβαροῦντο αὐτῶν αὐτὴν τὴν εὐγένειαν, ipſorum illam ipſam, 8, 8, 2. b) c. aliis pronn. α) c. pron. perſ. ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τε ἡμῶν αὐτῶν, noſtram ipſorum, 2, 1, 18. ſed per intervallum, ὑμῖν τε αὐτοῖς καὶ πᾶσιν λ. 1, 4, 14. αὐτὸς - ἐγὼ 2, 3, 10. ſed per longius, ὑμᾶς - αὐτοὺς λ. 2, 5, 10. β) c. pron. demonſtr. vario, tum δι' αὐτὸ τοῦτο, eo (ipſo) fine 1, 15, 13. *ob* id *ipſum*; tum αὐτήν τε ἐκείνην, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, et (eam) ipſam, et fratrem eius, 3, 13, 7. γ) c. pron. relat., αὐτὸν, ὃν λ. illum ipſum, quem 2, 13, 13. ſed ὃν

αὐτὸς λ. 7, 1, 24. δ) c. pron. infinito, *τῶν ἐπαίνων τὴν ἀνα-
Φορὰν εἰς αὐτόν τινα ἔχει τὸν κατορθοῦντα*, ad illum ipſum, qui-
cunque rel. 5, 1, 12. ad *ipſum* aliquem, *qui* rel. ε) c. pron.
recipr. ſ. poſſeſſ., *τὸ τῶν βαρβάρων πλῆθος αὐτὸ ἑαυτῷ - ἐναντίον*,
ipſa ſibi 4, 14, 16. *αὐτοὺς ἐφ᾽ ἑαυτῶν*, a ſe ipſis, 8, 4, 28. —
† ſimul cum opp. *αἴτιος τοῦ θανάτου οὐκ ἄλλος, ἀλλ᾽ αὐτὸς αὑτῷ*,
ipſemet ſibi, 2, 2, 12. *αἴτιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ᾽ ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ λ.*
ipſum ſibi, 5, 5, 2. M) copulatur c. adi., eodem caſu, *ἐν μέ-
σοις αὐτοῖς*, in medio ſui, 2, 6, 10. * N) ponitur per notiones
peculiares a) pro recipr. pron., *ἐπεὶ εὗρεν, αὐτὴν μέλλουσαν τε-
θνήξεσθαι*, ſe morituram, 1, 17, 9. p. *αὐτὴν* ſ. *ἑαυτὴν*, it. *αὐτοῦ
τὸ ὄνομα*, ſuum nomen, 2, 4, 13. *πάντας αὐτῷ παρακεχωρηκέναι*,
in ſuam ditionem conceſſiſſe, 4, 11, 13. cf. 1, 10, 8. it. *παρεῖ-
ναι αὐτῷ*, ſibi, 2, 6, 11. circa ſe 7, 1, 8. it. per praepp., *πάσας
τὰς εἰς ἐκεῖνον εὐεργεσίας κατατεθείσας πρὸς αὐτοῦ λ.* 6, 9, 2. a ſe;
δόλον τινὰ εἶναι κατ᾽ αὐτοῦ, contra ſe, 8, 8, 11. †† *ἦν τὴν ὄψιν
τῶν κατὰ αὐτὸν ὡραιότατος*, eius aetatis, 5, 3, 13. vel ſuae; *δε-
διώς, μή τι καὶ περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειεν*, in ſe, 1, 13, 13. *τοὺς περὶ
αὐτὸν δορυφόρους*, ſuis ſatellitibus, 1, 2, 5. 2, 7, 9. *θαῤῥῶν τῇ τοῦ
δήμου περὶ αὐτὸν σπουδῇ*, erga ſe, 5, 4, 22. cf. 2, 8, 11. e. *μὴ φέ-
ροντα τὰς εἰς αὐτὸν ὕβρεις*, propriarum contumeliar. 4, 13, 4. *πεί-
θειν, εἰς αὐτὸν τὴν ἀρχὴν μετάγειν* 7, 1, 12. it. *τὸν ὑπ᾽ αὐτῶν ἐπι-
λεχθέντα βασιλέα* 8, 7, 6. a ſe; *τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην* 2, 3, 18.
ſui memoriam; *ὕβριν αὐτῶν*, ſuam, 2, 4, 9. *ἐπ᾽ αὐτούς*, adver-
ſus ſe, 1, 10, 6. 3, 14, 8. *ὡς αὐτοὺς*, ad ſe, 1, 11, 8. ſq. b)
pro pron. demonſtr. *οὗτος* ſ. *ἐκεῖνος*, in illo *αὐτὸν, ὃν* 2, 13, 13.
tum et *ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ*, locuto illo, 1, 9, 12. *παρὰ γνώμην
αὐτοῦ*. illius, 1, 13, 10. *ἐπεὶ - οὐκ ἐτύγχανεν αὐτοῦ*, eius, 1, 16,
11. quod rogabat, it. *αὐτούς*, illos, 2, 2, 10. *αὐτά*, illa, 2, 4, 13.
cf. 2, 5, 14. *αὐτῆς* 2, 6, 22. e. it. 5, 1, 12. in *αὐτόν τινα λ.*
— c) pro pron. demonſtr. Lat. *idem*, c. artic., *τῷ αὐτῷ ζήλῳ*,
pari, 3, 3, 3. *οὐδὲ γὰρ μία οὐδ᾽ ἡ αὐτὴ - θανάτου αἰτία*, neque
enim una eadem que, 2, 2, 14. *καταγωγαῖς ταῖς αὐταῖς*, iisdem,
4, 1, 3. *τὰ αὐτὰ ἀνενεγκών*, eadem, 2, 15, 9. tum per praepp.
A) ſine artic., *ὑπέσχε* (*ἐπ.*) *κατ᾽ αὐτὸ καὶ λιμὸς τὴν πόλιν*, eodem
tempore, 1, 12, 7. ſc. *μέρος τοῦ καιροῦ* ſ. *χρόνου*, ſed †† *ὡς μὴ
παρ᾽ αὐτὰ κολασθείη*, illico, 3, 11, 17. ſc. *χωρία*, *ad* eadem *loca*
ſ. ad *ipſa* illa *loca*, noſtrat. *auf* der *Stelle*. B) c. artic., *κατὰ
τὸν αὐτὸν καιρὸν*, eodem tempore, 2, 6, 12. *κ. τοὺς αὐτοὺς χρόνους*
7, 11, 1. *ὡς δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο* 3, 15, 13. ſc. *χωρίον*, *eun-
dem* in *locum*, eodem; it. *ἐς τὸ αὐτὸ συναλισθέντες*, in unum coa-
cti, 6, 5, 22. † plene, c. ſubſt. aliquo, *συνῆλθον εἰς τὸ αὐτὸ
πεδίον*, in eundem campum, 4, 15, 11. †† de perſ., *εἰς τὸ αὐ-
τὸ συνιόντων κάλλους σώματος λ.* in unum, 5, 3, 14. ubi valeat ta-
men eadem ellipſ. ſubſt. *χωρίον*. d) pro adi. Lat. *ſolus*, *οὐκ
εἰς τὴν παροῦσαν αὐτὴν τύχην ἀφορῶσιν*, eius fortunam, 7, 1, 5.
ubi Bg. leg. *αὐτοῦ* c. Mss. O) per ſingularia quaedam a) in
gen., c. praep. *τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ κίνδυνον*, pro eo, 3, 4, 2. ſe.
c. ſubſt. *ἀνδράσι, καὶ πρότερον αὐτοῦ φίλοις*, ſibi amicis, 2, 1, 24.
pro quo alibi dat., cf. 1, 13, 11. † *ἃ πρὸς αὐτοῦ πεπόνθασι
στρατηγοῦντος*, quae hoc duce perpeſſi ſunt, 2, 2, 20. quae *ab*
eo *paſſi ſunt*, exercitum *ductante*, ſ. cum adhuc dux eſſet exer-
citus. *λεχθέντα πρὸς αὐτοῦ, ἢ γραφέντα*, dicta ab ipſo, 1, 2,
5. i. q. *τῶν λεχθέντων ὑπ᾽ αὐτοῦ* 2, 4, 1. †† *νομίσματα αὐτοῦ
κοπῆναι ἐπέτρεψε*, nummos ipſi percuti permiſit, 2, 15, 9. qui

Bg., mutans gen. in dat. αὐτῷ, rexit ad v. ἐπ. pro nummos cum eius imagine; b) in dat., c. v. paſſ., tanquam dat. obiecti, συγγεγενῆσθαι αὐτῷ, ei congenitum (fuiſſe) 1, 7, 9. cf. 8, 6, 12. ἀνοιχθεισῶν αὐτοῖς τῶν πυλῶν 5, 4, 5. ſed tanquam dat. auctoris, ἀνάξια τῶν προβεβιωμένων αὐτῷ καὶ προπεπραγμένων 2, 5, 6. vita et rebus, ipſi ante actis, i. ab ipſo; θηρίων, μὴ πρότερον αὐτοῖς ἑωραμένων, belluarum, non prius ipſis (ab ipſis) viſarum, 2, 11, 18. κατεργασθέντος αὐτῷ τοῦ φόνου, patrata ipſi (ab ipſo) caede, 4, 4, 8. 5, 5, 1. ſed tanquam dat. commodi ſ. uſus, βήματος αὐτῷ εἰς ὕψος ἀρθέντος, cum tribunal ipſi erectum fuiſſet, 1, 5, 4. aut incommodi, ὡς διαφθείροιεν αὐτῷ τὸν δοκοῦντα υἱόν, corrumperent ſibi, 5, 7, 11. c) in dat. c. ſubſt., p. gen. ὅπως παιδεύοιεν αὐτῷ τὸν υἱόν, ipſi, 1, 2, 2. qui Bg. cepit pro pr. dat. commodi; ſed οἱ παῖδες αὐτῷ λ. filii eius, 1, 9, 11. † τοὺς παῖδας αὐτῷ λ. liberi ſui, 3, 2, 9. ubi et p. αὐτ. tum ὁ βίος αὐτῷ, vita eius, 2, 5, 4. †† d) in dat. ambig. αὐτῷ τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας φαύλως ἔχειν, ſibi ſpem ad ſalut. male comparatam, 1, 3, 2. προκαλεσαμένων αὐτῷ τῶν κολάκων τὰς ὀρέξεις, provocantibus adulatoribus eius appetitus, 6, 1, 12. qui Bg. p. gen. cepit, trahens ad ſubſt. remotum τὰς ὀρ. potius, quam ad proxim. τῶν κ. e) †† nominativ. c. inf., φήσας, αὐτὸς λ. ſe, 1, 8, 11. 1, 10, 14. f) †† per ſyneſin, αὐτὰ ὑμνούντων, haec, 1, 13, 17. poſt ſubſt. duo fem. ſex. ἡνιοχείας λ. it. ἀθροίζειν αὐτὰ 6, 1, 17. ſcil. χρήματα, quod latet in pr. adi. φιλοχρήματον. — ††† ſumitur αὐτὸς de perſ. pro parte eius, atque adeo a) de animo, αὐτὸν ἐλύπει et ἐτάραττον 1, 3, 8. et 12. 6, 2, 16. ſed et b) de corpore, τοσοῦτον ἐκλάμπειν αὐτῷ πυροειδές τι, ei, 1, 7, 9. pro ſq. τὴν κεφαλήν. ††† divellitur αὐτὸν a ſuo v. δεῖσθαι 2, 15, 7. ut reliqua de Severo aptius cohaereant. †††† poſtponitur participio, prius ponendum, ὡς, τῶν κεφαλῶν ἀφῃρημένας, ἔτι περιθεῖν αὐτὰς 1, 15, 11. p. ὡς αὐτάς, τῶν κ. ἀφ., ἔτ. π. — †††† in formulis per neutr. ſing. acc. c. praepp. ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντα, eo progreſſum 2, 3, 3. e. ad id progr. 7, 5, 4. e. ἐ. τ. ἐλθόντες, eo usque evecti, 5, 1, 16. ἐ. τ. ἤγαγε, huc usque evexit, ib. 10. (εἰς τοῦτο ἐλθόντες, ad imperium pervenerunt, ib. 14.) ἐπὶ τ. ἀναβάντας, huc evectos, 8, 7, 10. p. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν 7, 1, 6. 21. 8. 8, 19.

αὐτοσχέδιος, Maſc. de re, αὐτοσχεδίου πολέμου ὅπλα, extemporalis, 7, 4, 8. † ἄγτον προσεφέρετο αὐτοσχέδιον, temere factum, 4, 7, 9. ſq. explic. Sed c. ſubſt. fem. ſex. ἐξ αὐτοσχεδίου ὑπηρεσίας, extemp. 7, 8, 25. opp. pr. ἐκ προνοίας. αὐτ. παρασκευῆς 2, 8, 10. σκηναῖς αὐτοσχεδίοις 8, 5, 9. Neutr. ὅπλοις αὐτοσχεδίοις 7, 12, 2. in quibus omnibus valet p. ſubito factus.

αὐτοῦ, p. adv. loci, *ibi* 5, 3, 8. per ellipſ. pr. ἐπὶ et ſubſt. τόπου ſ. χωρίου.

αὑτοῦ, abſ. *Gen.* ſing. poſt ſubſt., τὰ ἴδια α. ſua ipſius, 1, 14, 5. τὴν ἀριστείαν α. ſua ipſius facinora, 7, 2, 15. ſed c. art. χρήματα - τὰ α. opes ſuas, 2, 11, 15. τῇ βασιλείᾳ τῇ α. ſuo imperio, 4, 3, 15. † ἀγαπητῶς ἔχειν ἕκαστον τὰ α. ſuis fortunis, 6, 2, 10. ſc. χρήματα ſ. χωρία, i. q. pr. τοῖς τῶν ἰδίων ὅροις. ſed cum praep. τῶν πρὸ α. γενομένων βασιλέων, ante ſe, 1, 17, 26. τῇ καθ' α. θανατηφόρῳ, quae ipſi (ſibi) erat peſtifera, 4, 12, 14. ſc. ἐπιστολῇ. Dat. abſ. σώφρονας - γαμβροὺς αὐτῷ γενέσθαι θέλων, ſibi, 1, 2, 3. † ἐπεὶ α. τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας φαύλως ἔχειν ὑπώπτευεν, ſibi, 1, 3, 2. c. pron. alio, αἴτιος τοῦ θανάτου οὐκ

ἀλλός, ἀλλ' αὐτὸς α. 2, 2, 12. Acc. c. praep. πάντας ἀνέπειθεν εἰς αὐτὸν βλέπειν μόνον, ſe, 3, 15, 2. 4, 3, 2. ὑποσχέσεσι πρὸς α. ἀνέλκων 4, 3, 3. ἀκριβέστερον καθ' α. ἐπισκέψεσθαι λ. ſecum, 1, 6, 21. καθ' α. γενόμενος, ſecum ſolus (cum eſſet) 4, 12, 14. Sed ſimul c. artic., in periphraſi a) adiectivi et ſubſt. πόθον τοῖς καθ' αὐτὸν ἀνθρώποις ἐγκαταλιπὼν, eius (ſuae) aetatis hominibus, 1, 4, 18. ſc. οὖσι, 1, 8, 16. b) ſolius adi. ἐν τῷ καθ' α. βίῳ, ſua vita, 2, 9, 5. ἐπὶ τῇ κ. α. ὄχθῃ, ſua ripa, 8, 4, 8. ††† c. pron. alio, τὸ καθ' αὐτὸν ἕκαστος, pro ſe quisque, 2, 3, 21. per ellipſ. alterius ej. praep. et ſubſt. et v. ſubſt., pro κατὰ τὸ κ. α. μέρος ὄν, ſecundum *partem*, quae *in* ſe *eſt* ſ. cadit, i. pro ſua parte. † inverſo ordine, et alio ſenſu, ἕκαστος τὸ κ. α. δεδιὼς ὑπανεχώρει, quisque ſibi timens, 2, 6, 5. modo per ellipſ. ſubſt. μέρος, χρῆμα, πρᾶγμα, *pro* ſ. *de* ſuis rebus, commodis, vita. — Gen. autem plur., c. ſubſt. eodem caſu et numero, ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἔργων συναποδρᾶν, ſuis functionibus, 1, 10, 2. ſed diverſo numero, προελθεῖν τῆς αὐτῶν χώρας, ſuo territorio, 2, 10, 13. — †† εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπανιέναι τῆς ἀξίας αἵρεσιν 6, 1, 7. ambig. cum τῆς ἀξ. dignitatis *ſuae*, an c. αἵρεσιν, conditionem *ſuam*. ſed c. artic., τὰ α. σώζειν, ſua, 8, 3, 14. ſc. χρήματα ſ. χωρία, opp. pr. τὰ ἄλλων λαβεῖν. Dat. c. v. paſſ. τὰ τολμηθέντα αὐτοῖς, cauſa ſua, 7, 5, 1, p. ὑφ' αὐτῶν, ſuſcepta ſibi ſ. a ſe per audaciam. Acc. † κοινωνία τῶν καλῶν εὐφραίνουσιν αὐτοὺς, ſeſe, 1, 16, 7. i. q. pr. ἀλλήλους. †† c. praep. et adiuncto, οἳ μόνοι καὶ καθ' αὐτοὺς ἐνικήσατε, ſoli vos, 3, 6, 14. ſoli et per vos, opp. ſq. συμμάχου δυνάμεως. Fem. abſ. σχεδὸν πᾶσα ἡ νεολαία τῶν Ἀντιοχέων εἰς στρατείαν ἐπέδωκεν αὐτὴν, ſeſe, 3, 4, 2.

αὐτουργὸς, de perſ., c. gen. rei, aut abſol., συμβολαὶ, ἐν αἷς ὡς αὐτουργός τε καὶ αὐτόχειρ τῆς μάχης ἐπηνεῖτο, auctor, 7, 2, 17. Sic et

αὐτόχειρ, proprio Marte, ib.

αὐχὴν, in plur. tantum, c. gen. perſ., ἐπίκειταί σου τοῖς αὐχέσι τὸ τοῦ Περσηνίου ξίφος, cervicibus, 1, 9, 9. ſed abſ. ξίφος ἀποσείσασθαι, τοῖς αὐχέσιν ἐπαιωρούμενον 5, 2, 3. ὥσπερ ἀποσεισάμενος πέλεκυν, τοῖς αὐχέσιν ἐπικείμενον 8, 6, 18.

αὐχμὸς, impropr. c. adiuncto, τὸν ἐν Μεσοποταμίᾳ ξηρὸν αὐχμὸν, aeſtum, 6, 6, 5. i. q. §. 2. τὸ πνιγῶδες τοῦ ἀέρος.

ἀφαιρεῖν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. et gen. rei, αὐτὸν τῆς κεφαλῆς ἀφελόντες, cum eum capite truncaſſent, 3, 7, 16. it. Paſſ. de anim., τῶν κεφαλῶν ἀφῃρημένας (τὰς στρουθοὺς,) capite privati, 1, 15, 11. ſed de loco, παντὸς κόσμου καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον, ſpoliatum, 3, 6, 19. at impropr. de perſ., ſimul cum praep., ἄδεια καὶ ἐλευθερία, ὧν ἀφῃρέθητε ὑπὸ τῶν βασιλέων, quam ademtam rel. 5, 1, 16. quibus privati eſtis ab imperat. Sed Med. de perſ., phyſ., c. acc. rei, τὸ γραμματεῖον ἀφαιρεῖται, adimit, 1, 17, 8. ἀφαιρούμενοι, ἅπερ εἶχον, eripientes, 4, 6, 12. ſed c. acc. perſ. et gen. rei, οὐσιῶν αὐτοὺς ἀφαιρεῖσθαι (ἐπειρᾶτο, ſ. paternis bonis eos privare, 7, 4, 5. 6, 1, 7. † cum acc. rei et gen. perſ., τὰς οὐσίας ἀφαιρούμενον τῶν οἰκείων, bona auferentem ſuorum, 7, 3, 3. bona auferentem ſuis.

ἀφανὴς, de perſ. τὸν Γανυμήδην ἁρπασθέντα ἀφανῆ γενέσθαι, diſparuiſſe, 1, 11, 5. non amplius conſpectum fuiſſe. Sed de re, ἀφανοῦς γενομένου τοῦ σώματος, cum diſparuiſſet corpus, ib. 6.

ἀφαρπάζειν, phyſ. de perſ., c. acc. rei, τὰς ζώνας λ. ἀφαρπάσαντες, cum deripuiſſent, 2, 13, 19. i. q. pr. περιαιροῦσι.

ἀφασία, propr. αὐτὸν καταλαμβάνει, ſtupor, 1, 9, 12. noſtrat. *Betäubung*. ſed impropr. ὁ ϛρατὸς ἐν ἀφασίᾳ καθειϛήκει, 8, 4. 5. in dubitatione, noſtrat. *Verlegenheit*; ὁ ϛρατὸς πᾶς ἐν ἀ. ἦσαν 8, 6, 1. it. c. adiuncto, πολλῇ καταλαμβανόμενος ἀφασίᾳ καὶ ἀπορίᾳ, ὅπως χρήσεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδὼς, ſtup. 2, 12, 5. ἐν ἀφ. ἦν ὁ ϛρατὸς καὶ ἀπορίᾳ τοῦ πρακτέου, incertus erat, 4, 14. 1. ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ ἀ. ὁ δῆμος ἦν, angore, 7, 10, 1.

ἀφειδής, de re, paſſ. c. adiuncto, ἀκρίτοις καὶ ἀφειδέσι μεγαλοδωρεαῖς, infinitis et profuſis, 2, 3, 22. ἀφ. καὶ ἀκρίτοις ἀναλώμασιν, largis ac immenſis, 2, 7, 3. quaſi quibus non parcitur.

ἀφειδῶς, propr., contra perſſ., c. v. v. interficiendi, διεχρήσατο πάντας, citra delectum, 1, 8, 17. τοὺς ἐμπίπτοντας ἀνῄρουν, nihil parcendo, 1, 12, 15. 3, 8, 13. nemini parcentes, 4, 6, 12. φονεύων, ſine venia, 1, 13, 14. 7, 1, 20. † ἐκόλασε 3, 4, 16. — ſed c. aliis v. v., ὑμῖν προσεφέρετο, inclementius, 5, 1, 4. Sed de rebus, c. v. ἔχειν A) cum gen. rei, ἡλικίας καὶ ἀξιώματος ἀ. ἔχων, nullam rationem habens, 7, 3, 7. ἔχων χρημάτων, nullis parcens opibus, 1, 6, 26. nullis parcendo op. 2, 6, 10. χρ. ἔχειν, pecuniis dandis minime parcum futurum, 6, 7, 21. † τοσαύτης οὔσης οἴκοι περιουσίας, ὡς ἀφ. καὶ δαψιλῶς τοῖς ϛρατιώταις χορηγεῖν (αὐτὴν,) ut affatim et largiter rel. 3, 13, 10. neutiquam parce; μιᾶς ἡμέρας ἀ. ἐκχέας πάντα, largiter, 4, 4, 18. διὰ τὰς τῶν χρημάτων ἐπιδόσεις, αἷς ἀ. προσεφέρετο αὐτοῖς, neutiquam parce, 4, 7, 6. †† ἀ. πάντα καὶ φανερῶς, ἃ ἐβουλεύετο, λέγοντος καὶ πράττοντος, incaute, 5, 8, 8.

ἄφεσις, c. gen. rei, ἤδη πρὸς ἄφεσιν τῆς ϛρατείας ὄντες, qui iam etiam prope emeriti erant, 7, 11, 3. qui iam prope dimittendi erant, prope aberant a dimiſſione, erant propinqui dimiſſioni.

ἀφήγησις, abſ. τῆς ἀληθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν ὀλιγωρεῖν, in enarrationibus, 1, 1, 1.

ἀφηνιάζειν, impropr., de civibus erga imperantem, c. adv., οὐδέποτε ἀφηνιάζουσιν, imperia detrectant, 1, 4, 12. τῶν βαρβάρων, ὅσοι πρότερον ἀφηνίαζον, ἢ ἐϛασίαζον, recuſabant, 2, 4, 5. ſq. opp. ἑκόντες αὐτῷ προσεχώρουν. At de filiis erga patrem, cum opp. οἱ δ' οὔ τι γε ἐπείθοντο, ἀφηνίαζον δὲ, habenas excutiebant, 3, 13, 14. † de milit. erga imperator. c. praep. ἀφηνιάζοντες ἤδη πρὸς ἀλλήλους αὐτὸν κακῶς ἠγόρευον, iam contumaciores, inter ſe rel. 5, 2, 14. qui Bg. comma poſuit poſt adv. ††† de re, c. gen. rei, δεδιὼς, μὴ νεότης - μαθημάτων καλῶν - ἀφηνιάσῃ, detrectaret, 1, 3, 3.

ἀφθονία, impropr., cum gen. rei, ἦν ὕδατος λ. abundantia, 8, 2, 16. ἀφθονίαν ποτοῦ παρεῖχε λ. magnam copiam, ib. 8. ὑπάρχειν ἐπιτηδείων ἀφθονίαν, cop. 8, 5, 7. † ὤνιον παρέχοντες πάντων τῶν ἐπιτ. ἀφθονίαν, cop. 8, 6, 6.

ἀφθόνως, impr. χαρίζεσθαι, affatim, 6, 1, 17.

ἀφίημι, de perſ., phyſ. c. acc. perſ., τοὺς καθειρχθέντας - ἀφιέντες 1, 10, 4. dimittere, abire ſinere. † impr. c. acc. rei et praep., τέλη πάντα καταλύσας, εἰς τὸ ἀρχαῖον καὶ ἐλεύθερον ἀφῆκεν (αὐτά,) remiſit, 2, 4, 14. reſtituit. Paſſ. phyſ. de anim. c. praepp. ἐκ τοῦ κατασκευάσματος, ὥσπερ ἀπό τινος ἐπάλξεως, ἀετὸς ἀφίεται, dimittitur, 4, 2, 22.

ἀφικνεῖσθαι, med. phyſ. de perſ., abſ. μαθόντες ἀφικνουμένους (αὐτούς,) illos venire, 8, 8, 15. ὡς οὖν ἀφίκοντο οἱ ἀγγελιαφόροι 3, 5, 12. ὅταν ἀφίκηται 3, 12, 13. veniat, adven., οἱ δὲ ἀφικόμενοι, illi vero, ubi venerunt, 6, 9, 14. † ἀφικόμενοι δὲ οἱ πρέσβεις ἔλεγον, porro ut illuc pervenerunt leg. 8, 3, 4. ὁ δὲ ἀφίξεται, veniet, 3, 12, 12. † c. opp. πρότερον ὤφθη - παρὼν βασιλεύς, ἢ ἀφιξόμενος ἠκούσθη, adventurus, 2, 11, 5. Sed cum dat. perſ., ἀφῖκτο αὐτῷ καὶ Γερμανῶν συμμαχία, venerant, 8, 6, 12. at c. adv., πρεσβεῖαι πανταχόθεν ἀφικνοῦντο, adveniebant, 2, 4, 6. ἀφικόμενος ἐκεῖ, quo poſtquam pervenit, 4, 8, 9. Porro c. praep. a) una tantum, τὶς τῶν ἀπὸ τοῦ Σεβήρου ἀφικνουμένων, illorum, qui a Sev. venirent, 3, 5, 11. εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἀφικνεῖται, pervenit, 3, 4, 12. εἰς Ἀντ. ἀφίκετο, venit, 4, 9, 17. 6, 4, 5. ὡς δὲ ἀφίκοντο εἰς τὴν Ῥώμην, venerunt, 4, 1, 5. ἀφικομένης τῆς τοῦ Σεβήρου δυνάμεως ἐς τὴν Γαλλίαν, cum perveniſſent, 3, 7, 5. — † αὐτοὶ, νικηφόροι δὴ - εἰς τὴν Γαλλ. ἀφίκοντο, tanquam victores pervenerunt, 3, 15, 17. † μέλλοντα εἰς τὴν πόλιν ἀφίξεσθαι, cum ſit venturus, 5, 5, 9. † ἐκεῖ ἀφίκοντο εἰσέπεσόν τε εἰς τὴν πόλιν, venerunt, 8, 6, 16. † ſimul c. abl. rei ſ. modi, ὡς δὲ εἰς τὴν Ῥώμην ἀφίκετο τῷ προειρημένῳ σχήματι, venit, 5, 5, 14. † ἐπεὶ ἠγγέλθησαν ἀφικόμενοι εἰς τὸ πεδίον, eos veniſſe, 2, 13, 6. †† οὐκ ἐς κωλύμην αὐτοὺς τῶν Πραιτωριανῶν ἀφίξεσθαι, eos venturos ad prohibendum, 8, 8, 12. ἀφικνεῖσθαι ἐπ' ὀλέθρῳ λ. venire, ib. 10. ὁ δὲ ἀφικνεῖται πρὸς Μαρκίαν, venit, 1, 17, 15. 2, 1, 12. b) cum dupl. praep., σὺν παντὶ τῷ στρατῷ εἰς τὴν Ῥώμην ἀφικνεῖται, intravit, 2, 14, 1. διὰ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἀφίκετο, venit, 4, 8, 15. †††† ὅσον ἂν ἕκαστος ἀφικνούμενος - ἐπενέγκηται, veniens, 6, 7, 3. vel rediens, redux domum; quo ſenſu et valeat in illis antea 4, 9, 17. 6, 4, 5.

ἄφιξις, phyſ., c. gen. perſ., κηρύττοντες τὴν τοῦ βασιλέως ἄφιξιν, adventum, 1, 7, 2. ſed c. praep. ſui v. affinis, et quidem a) una tantum, de perſ. c. gen. perſ., ἡ Σεβήρου εἰς τὴν Ῥώμην ἄφιξις ἐν τῷ συγγράμματι δεδήλωται, profectio, 3, 1, 1. adventus, 8, 1, 1. 7, 12, 20. οὐκ ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σῷ ἥδε ἡμῶν ἡ ἄφ. 2, 1, 18. ſed b) c. dupl., de re, μετὰ τὴν ἀπ' Ἰλίου εἰς Ἰταλίαν ἄφιξιν (αὐτοῦ, Palladii,) 1, 14, 7.

ἀφίστημι, phyſ., A) de re ſ. loco, c. adv., τὴν Ῥώμην, οὐ πολύ τι ἀφεστῶσαν, diſtantem, 2, 15, 3. οὐ π. τὶ ἀφειστήκει τὸ χωρίον, aberat, 6, 8, 17. it. ſimul c. gen. loci, ἀφειστήκει τῆς πόλεως ὁ νεὼς πολὺ, diſtabat, 4, 13, 8. at de perſ. c. adv. dupl., οὐ τοσοῦτον ἀφεστῶτες, ἐς ὅσον οἱ λοιποὶ, diſtantes, 4, 13, 13. B) alio ſenſu, itidem phyſ., de perſ., c. adiuncto ſ. nominat. particip. modi, ἡ μὲν δακρύουσα ἀπέστη, deſtitit, 1, 16, 11. abſtitit, abiit; πάντας ἀποστῆναι κελεύσαντες, ſq. εἴς τε τὰ οἰκεῖα ἀπιέναι, abſiſtere, 1, 17, 21. de primo actu motu que e loco; 4, 13, 9. ἀποστάντι, abſiſtens, 4, 12, 12. 3, 5, 12. ſed c. adv. ἀποστὰς ἐκεῖθεν, decedens, 8, 5, 13. ἰδιαίτερον ἀποστάντα, abſiſtens, 3, 5, 8. it. c. gen. loci, τῶν χωρίων - ἀπέστησαν, deſerunt, 1, 10, 6. locis absceſſerunt. ſed ſimul c. adv. τοσοῦτον διώξαντες, ὅσον μὴ πολύ τι τοῦ στρατοπέδου ἀποστῆναι, a caſtris diſcederent, 7, 11, 19. — C) rurſus alio ſenſu, de perſ. ἐκπορθήσειν τοὺς ἀφεστῶτας 5, 4, 3. illos, qui defecerant; † c. adiuncto ſ. nominat. particip. modi, ἐθνῶν, οἳ ἀδικούμενοι ἀπέστησαν, defecerunt, 8, 7, 17. †† c. gen. perſ., ἀναπεῖσαι τοὺς ἐπέκεινα βαρβάρους, ἀποστῆναι Μακεδόνων, ut deficerent a Mac. 6, 2, 19. D) alio porro ſenſu, c. abl. rei

ſ. modi, εἰς τὸ ἐπιδόσεσι - ἀποςῆσαι τὸ ςρατιωτικὸν, ut abalienaret milites, 1, 9, 2. ſc. αὐτοῦ ſ. ἀπ' αὐτοῦ, ad defectionem ab eo impelleret. it. c. adv. ſimul, τὰ ἔθνη ἀποςήσαντες ῥαδίως μίσει τῆς Μαξιμίνου τυραννίδος, provinciis ad defectionem facile impulſis, 7, 7, 13. it. c. gen. perſ. diſerto, πάντα ἔπραττεν εἰς τὸ ἀποςῆσαι αὐτοῦ τὰ ἔθνη, ad ſolicitandas ad defectionem (ab eo) provincias, ib. 9. †† Med., ſenſu illo ſecundae claſſis et litterae, de perſ., c. gen. loci, κελεύει, ἀφίςασθαι Ῥωμαίους Συρίας, ut relinquerent Romani Syriam, 6, 4, 8. diſcederent ex rel.

ἀφόβως, neutral., διαβὰς τὴν γέφυραν, intrepide, 7, 2, 1.

ἄφοδος, phyſ., de actu, cum praep. et hoſtili animo, τῆς εἰς Κτησιφῶντα ἀφόδου, a Cteſiphontis aditu, 3, 9, 15. ſed ſine hoc animo, tamen c. militibus, μηδέ τι περὶ τῆς εἰς Ῥώμην ἀφόδου βουλεύσασθαι, de profectione Romam, 2, 10, 13. proficiſci Romam, 2, 8, 17.

ἀφορᾶν, phyſ., de perſ. cum praep., ἀφορῶν εἰς τὸ πρόσθεν τοῦ θεοῦ, ſpectans, 5, 6, 17. ſed cum abl. rei ſ. modi, βλέμματι δριμεῖ ἀφορῶν εἰς τοὺς ἐκείνου φίλους, intuens, 4, 5, 17. ſed impr., οὐκ εἰς τὴν παραῦσαν αὐτὴν τύχην ἀφορῶσιν, λ. reſpicientibus, 7, 1, 5. reputantibus, cogitant. †† τὴν μίαν (μοῖραν τοῦ ςρατιωτικοῦ) ἐκέλευσε, πρὸς τὰ ἀρκτῷα μέρη ἀφορῶσαν, κατατρέχειν τὴν Μήδων χώραν, ſpectantem, 6, 5, 1. i. q. ſq. βλέπουσαν, tendentem, proficiſcentem.

ἀφόρητος, paſſ. de perſ., c. abl. rei ſ. modi, ἦν ὑπεροψίᾳ καὶ ὕβρει, intolerabilis, 1, 9, 15. ſed c. adv. μάλιςα ἀ. ἦν, ἀποσκευασάμενος λ. 3, 13, 5.

ἀφορμή, impr. c. inf. ὡς ἂν ἀφορμὴν αὐτῷ παράσχοι, ἀρπάζειν λ. occaſionem, 1, 8, 4. ſed abſ. ἐρᾷ τὸ βάρβαρον καὶ ἐπὶ ταῖς τυχούσαις ἀφορμαῖς ῥᾷςα κινεῖσθαι, de cauſis, 1, 3, 15.

ἀφοσιόομαι, med., de perſ., c. acc. rei, μετὰ τὸ τὸν ὅρκον ἀφοσιώσασθαι, cum iureiurando perfunctus fuiſſet, 2, 9, 6. praeſtitiſſet; ἀφοσιωσαμένους τὰ πρὸς ἐκεῖνον, iuſtis omnibus perſolutis, 4, 14, 11. defuncti ſumus ſ. eſtis officiis erga illum, praeſtitimus, praeſtitiſtis officia.

Ἀφρικανὸς, Africanus, Ἀφρικανὸν ἐκάλεσαν, (αὐτὸν, Γορδιανὸν,) 7, 5, 19.

Ἀφροδίτη, Venus, Αἰνείαν, τὸν Ἀφροδίτης (ſc. υἱὸν,) 2, 5, 9.

ἄφρων, de perſ., ἄφρονα νεανίαν, ſtolido, (Heliog.) 5, 7, 1.

ἀφυλάκτως, c. adiuncto, ἀπροσδοκήτως καὶ ἀφ. ἀνῃρέθη, incautus, 4, 13, 12. ἀ. καὶ ἀπροόπτως αὐτοῖς ἐπελεύσεσθαι, incautos, 6, 5, 5.

ἄχαρις, de re, cum dat. perſ. οὐκ ἄχαριν ἕξοντα γνῶσιν τοῖς λ. non iniucundam, 1, 11, 14.

ἀχάριςος, de perſ. act. αὐτοῦ, ὡς ἀχαρίςου, κατηγόρει, ingratum, 1, 9, 1. ſed de re, cum ſubſt. fem. ſex. ἀχαρίςους τὰς ἀμοιβὰς λ. inofficioſas, 3, 6, 6.

ἀχθῆναι, v. ἄγω.

ἄχθομαι, paſſ. ſ. med. de perſ. c. praep. ἄχθεσθαι ὑμᾶς ἐφ' οἷς ὁρᾶτέ με διακείμενον, dolere, 1, 4, 2. p. ἐπὶ τούτοις, ἃ λ. ſ. ὡς ὁρ. Lat. *gravari*. it. c. nominat. particip., p. inf. ὁ ςρατὸς ἤχθετο, λιμοῦ πειρώμενος, aegre ferebat, quod rel. 8, 1, 10. it. c. adiuncto, οἱ ςρατιῶται ἤχθοντο καὶ ἐδυσφόρουν, indignabantur et aegre ferebant, 5, 8, 1.

Ἀχιλλεὺς, Achilles, ἧκεν ἐπὶ τὸν Ἀχιλλέως τάφον 4, 8, 10. Caracall. it. Ἀχιλλέα ἐμιμεῖτο ib. et 4, 9, 5.

ἄχρηςος, de re, ἡλικία οὕτως οὐκ ἦν τις, ὡς μὴ λ. inutilis, 8, 4, 21.
ἀψευδὴς, de re, c. adiuncto, ἅ περ ἀψευδῆ καὶ ἀληθῆ τότε πιςεύεται, λ. veracia et certa, 2, 9, 4.

B.

βαδίζειν, phyſ. de perſ. c. adv. βαδίζων πλέον τοῦ δέοντος ἠρεμαίως, incedens, (Macrinus,) 5, 2, 7.
βάθος, phyſ., pro ſpatio ſ. menſurae genere, de aqua, c. opp., τὸ ῥεῖθρον εὗρε διά τε μεγίςου βάθους καὶ πλάτους φερόμενα, profunditate, 8, 4, 2. πλάτει καὶ βάθει μέγιςος ὁ ποταμὸς ῥέων 7, 1, 17. ποταμοὶ, - οἳ θέρους ναυσίπορον ἔχουσι τὸ ῥεῖθρον διὰ βάθος καὶ πλάτος 6, 7, 15. tum de terra ſ. Alpibus, abſ., κρημνοὺς, εἰς βάθος μέγιςον ἀπεῤῥωγότας, profund. 8, 1, 13. it. de exercitu ſ. acie, c. opp. οὐκέτι τὰς φάλαγγας ἐς βάθος συνίςασαν, εἰς μῆκος δὲ λ. 4, 15, 12. in latitudinem ſ. altitudinem, a fronte ad tergum ordines plures deinceps locatos. †† alio ſenſu, de loco, εἰ ἔδει βάθος χῶσαι, ſi profunditas aggere obruenda eſſet, 4, 7, 6. fovea, ſcrobs, noſtrat. *eine Tiefe.*
βάθρον, phyſ., ἑκατέρωθεν βάθρα τινὰ σύγκειται, ἐν κλίμακος σχήματι, gradus, 4, 2, 9.
βαθὺς, phyſ. de re, κρημνὸς, profundum, 3, 3, 2. ſed per aliam menſuram, de acie, c. opp., φάλαγγας - ἐπιμήκεις μᾶλλον, ἢ βαθείας, profundas, 8, 1, 3. ut in pr. ſubſt. tum trop., εἰρήνης βαθείας, altiſſima, 4, 10, 1. profunda, i. multa, magna, diuturna, ſ. certa, omni belli ſuſpicione abſente; εἰρήνη βαθεία, alta, 4, 14, 13. altiſſimae, 7, 9, 11. εἰρήνην βαθεῖαν, altiſſ. 8, 2, 11. — †† βαθυτάτην εὐδαιμονίαν 2, 14, 7. ubi vulg. βαρυτ.
βαίνειν, phyſ. de perſ. c. adv., οὐχ ὁρῶντα, ὅπου βαίνει, incederet, 5, 6, 18. it. c. praep., ἐπ᾽ ἀσφαλοῦς βαίνοντες οἱ ςρατιῶται, incedentes, 4, 14, 10.
βάκτρον, propr. ἣν αὐτῷ μετὰ χεῖρας, baculus, 1, 9, 7. de philoſopho Cynico.
βακχεία, propr. c. adiuncto, βακχείας καὶ ὀργίοις ἀνακείμενον, bacchationibus, 5, 7, 2. de Heliog. v. ὀργ.
βακχεύομαι, med. propr. de perſ., οὐκ ἐπιτρέποντες χορεύειν ἢ βακχεύεσθαι, bacchari, 5, 7, 11. Alex. Sever.
βαλάντιον, propr., βαλάντια, χρημάτων μεςὰ, αὐτοῖς ἐδείκνυσαν, ſacculos, 5, 4, 4.
Βαλβῖνος, Balbinus, imperat. 7, 10, 6. ſq. 13. 8, 6, 4. 8, 7, 20. 22. 8, 8. 8. 11.
βάλλειν, phyſ. de perſ., c. acc. anim. ἐλάφους ἔβαλλε, percutiebat (iaculis) 1, 15, 16. ſed in bello et tumultu, cum acc. perſ. οἱ ἱππεῖς τοὺς - ἔβαλλον, iaculis petebant, 1, 12, 13. it. c. praep. et adv. ἐξ ἀσφαλοῦς ἤδη βάλλοντος αὐτοὺς, in ipſos iaculante, ib. 17. ſed cum abl. rei ſ. inſtrum. λίθοις - ἔβαλλον τοὺς - petebant, ib. 16. 7, 11, 11. τόξοις αὐτοὺς βάλλοντες ib. 17. ††† τῷ κεράμῳ β. α. καὶ λίθων βολαῖς 7, 12, 11. ſed c. adv. ſimul, τόξοις - ἄνωθεν βάλλοντες, ſagittas - mittentes, 3, 9, 9. βαλλόντων αὐτοὺς ἄν. λίθοις, coniicientibus in ipſos, 3, 3, 1. λίθοις ἔβαλλον ἄν. iaciebant, 8, 4, 26. it. Paſſ. abſ. βαλλόμενοι - ἀπηλλάγησαν, icti, 7, 12, 4. ſed c. praep. ὁ δῆμος, βαλλόμενος ὑπὸ τῶν ςρατιωτῶν, iaculis (petitus) 1, 12, 14. 7, 9, 18. ſed cum

adv. βαλλόμενοι πανταχόθεν, iaculis infeſtati, 6, 5, 22. at c. abl. inſtrum. βαλλομένους λίθοις καὶ δόρασι, τοξῶν τε πλήθει, dum petuntur, 8, 2; 4.

βάρβαρος, vel ὁ βάρβαρος pro ſubſtant. ſ. abſol. rex Parthorum 4, 11, 1. 4, 14, 12. ſed rex Perſar. 6, 4, 7. 6, 2, 8. 12. 6, 3, 1. 6, 7, 1. Tum plur. οἱ βάρβαροι, finite et aperte, Germani 1, 6, 23. ſq. 4, 7, 5. 7, 1, 16. 8, 1, 6. opp. Romanis, 7, 2, 6. 14. 7, 3, 2. 7, 8, 23. 7, 9, 7. ſed Parthi 2, 1, 9. 4, 10, 1. 4, 11, 2. 5. 11. ſq. 4, 14, 18. 4, 15, 3. ſq. 3, 9, 19. 3, 15, 6. at Perſae 6, 6, 9. ſq. 6, 3, 3. 6, 4, 14. 6, 5, 1. 4. 13. 16. at de Parth. et Perſ. 6, 3, 12. tum Britanni 2, 4, 5. 3, 14, 2. 12. 17. ſq. 3, 15, 12. † τῶν πρὸς τοὺς βαρβ. μετρίως ἐφρόντιζεν ib. 2., deinde Mauri, Μαυρουσίων τῶν βαρβ. 7, 9, 3. denique accolae Iſtri 1, 6, 23. ſq. 15. ubi opp. Roman. Sed infinite, oppoſiti Britannis, οἱ λοιποὶ β. 3, 14, 13. forte Germ. et Aſiatici. it. Parthis, Παρθυαίων καὶ τῶν προςχώρων β. 6, 2, 20. 10. porro Romanis † ἃ πρὸς μηδενὸς βαρβάρων πείσεσθαι προσδοκῶμεν, ταῦτα δρῶσιν ἡμᾶς οἱ οἰκέται 1, 13, 4. † ταῦτα ὑπὸ Ῥωμαίων, ὡς ὑπὸ βαρβάρων, πάσχουσι 7, 12, 6, 7, 1, 26. † μὴ μόνον κατὰ Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων, ἀλλὰ καὶ κατὰ βαρβάρων ἐγεῖραι τρόπαια 3, 9, 1. ubi in ſqq. Armenii, Atreni et Parthi. † πόλεων ἁλώσεις, τῶν τε ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, καὶ ἐν πολλοῖς βαρβάροις 1, 1, 5. † οὐκ ἐπὶ βαρβάρους ὅπλα λαμβάνοντα 1, 15, 15. Commodum gladiator., de hoſtib. Roman. univerſis, vel tantum de German. cf. 2, 10, 10. † opp. Italis et Graecis, Ἰταλιῶται, Ἕλλησι πολεμήσαντες καὶ βαρβάροις, 2, 11, 7. 7, 1, 26. †† τοὺς στρατιώτας, ὅσοι - διαδεδράκεσαν - πρὸς τοὺς βαρβ. 3, 4, 17. opp. Rom., forte incolae trans Tigrim; ††† χορεύοντα νόμῳ βαρβάρων, ritu barbarico (Heliog.) 5, 3, 15. forte Phoenicum; — ὁ δὲ (Ἀρταξέρξης) βαρβάρῳ φερόμενος ἀλαζονείᾳ, barbara inſolentia, 6, 3, 11. †† c. praep. πολλὰ κατὰ Γερμανῶν καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν β. ἐγείρας τρόπαια 2, 1, 9. χειρωσάμενος τοὺς κατὰ τὴν ἀνατ. β. 4, 10, 1. ††† c. adv. οἱ ἐπέκεινα β. ulteriores illi barbari, 4, 15, 9. Parthi, it. et de aliis 6, 2, 19. ſed τοὺς ἐπ. β. ulterioribus barb. 2, 9, 1. trans Rhenum et Danubium ſitis. † tum μαχιμώτερα ὕστερον γενέσθαι - τὰ τῶν ἐπ. (ὑπ' ἐκεῖνα) β. illic barbari, 3, 4, 18. ſc. φῦλα ſ. γένη ſ. ἔθνη, p. maſc. μαχιμωτέρους ὕς. γεν. τοὺς ἐπ. βαρβάρους, trans Tigrim ſ. Transtigritani.

βάρβαρος, p. adi., de perſ. c. abl. et acc. rei ſ. modi, φύσει ἦν τὸ ἦθος, ὥσπερ καὶ τὸ γένος, βάρβαρος, barbarus, (Maximinus) 7, 1, 4. tum de re, c. opp. οὐχ ἁρμόζειν Ῥωμαίῳ γάμον βάρβαρον, barbarum, 4, 10, 11. cum Parthorum regina. Sed plur. ruſus de perſ. οἱ Παίονες, καὶ ὅσοι βάρβαροι Θρᾷκες, barbari, 8, 6, 1. οἱ γειτνιῶντες σατράπαι τε καὶ βασιλεῖς βάρβαροι, barb. 5, 3, 9. opp. Phoenicibus pr. τῶν ἐπιχωρίων, forte Perſae et Arabes, ſed et Parthi; at αἰχμαλώτους βασιλεῖς τε καὶ σατράπας βαρβάρους, barb. 1, 6, 16. Germ. — Tum Fem. de re, c. ſubſt. fem. ſex., et opp. τῆς τοιαύτης πολυτελείας παρὰ τοῖς Ῥωμαίων στρατιώταις οὐκ ἐπαινουμένης, βαρβάρου δὲ μᾶλλον εἶναι δοκούσης, luxus - barbaricus, 5, 2, 10. de Macrino, Antiochiae luxurioſe vivente, at incertum, de quibus barbaris; it. θηρίων - τῶν ἀπὸ πάσης γῆς ἡμετέρας καὶ βαρβάρου γῆς 3, 8, 15. ſed τὰ - μέρη τῆς β. γ. 6, 5, 2. et τὴν βάρβαρον γῆν, barbarorum regionem, 6, 4, 13. de Perſia. †† ἐξήει τῆς βαρβάρου, de barbaro ſolo, 3, 15, 12. ſc. γῆς ſ. χώρας. Denique

Neutr., de re, opp. Rom., c. adv. et adiuncto, ἀλλοδαπὸν, ἢ παντάπασι βάρβαρον τὸ σχῆμα, barbarus habitus, 5, 5, 9. ſed abſ. πρoχῆ σχήματι βαρβάρῳ, barbarico, 5, 3, 12. Phoenicio; de eodem Heliog. at de perſ. vel loco, πᾶς ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων, Ἰταλία τε πᾶσα, πάντα τε ἔθνη Ἰλλυρικὰ καὶ βάρβαρα, gentes barbarae, 8, 5, 15. †† πρὸς τοὺς τὰ ἀρκτῷα τῆς γῆς ἔθνη βάρβαρα κατοικοῦντας 1, 2, 9. † τὰ λοιπὰ βάρβ. ἔθνη, barbaras nationes, 4, 10, 6. praeter Parthos, etiam Osrhoëni et Armenii, cf. §. 1. — ſed τὰ β. ἔ. barbarae gentes, 8, 7, 15. Perſae, aut Germ., quorum neutri proxime memorati, cf. 7, 8, 7. ſed propius tamen Germ. 7, 2, 1. ſqq. 10, 13. ubi et 20. diſerte τὰ μέχρι Ὠκεανοῦ Γερμανῶν ἔθνη βάρβαρα, nationes barb. ††† neutr. c. artic. p. ſubſt., ἐρᾷ τὸ βάρβαρον, ſolent barbari, 1, 3, 15. ſc. ἔθνος ſ. γένος, de Germ. it. barbara gens, 1, 5, 26. 1, 6, 25. at ambigue 2, 2, 20. ſed 6, 3, 13. Perſae. tum πάντα τὰ περίοικα βάρβαρα χειρώσασθαι, omnes vicinos barbaros, 6, 2, 3. praeter Parthos, alios, Perſis vicinos.

βαρέομαι, paſſ. ſ. med. impr. de perſ., c. acc. rei, οἱ ϛρατιῶται ἐβαροῦντο αὐτῶν αὐτὴν τὴν εὐγένειαν, ipſorum illam ipſam nobilitatem gravabantur, 8, 8, 2. in paſſ. per ellipſ. pr. διὰ, p. ſyn. οὔτε ἠρέσκοντο et ſq. ἠγανάκτουν.

βάρις, navigii genus, βαρέας τὰς ἐμπεσούσας περιτεμόντες, navigia, 7, 9, 12. ubi potius leg. βάριας, aut contract. βάρις, vel Ion. βάρεας, aut contr. βάρεις, quod omnium maxime placet mihi.

Βαρσήμιος, Barſemius, rex Atrenorum, 3, 1, 6. 3, 9, 1.

βαρὺς, impropr., de perſ. c. adiuncto et abl. rei ſ. modi, καὶ ἀφόρητος ἦν ὑπεροψίᾳ καὶ ὕβρει, odioſus, 1, 9, 15. gravis; c. dat. perſ. et adv. ἀπεχθὴς ἤδη καὶ β. κἀκείνῳ ἐγένετο, moleſtus, 3, 11, 6. ſed ſine adv. ἀποσκευάσασθαι τὸν Περτίνακα, ὡς ὄντα αὐτοῖς βαρὺν καὶ ἐπαχθῆ, gravem, 2, 5, 2. it. τοῖς οἰκείοις καὶ τοῖς ὑπηκόοις βαρύτερος ἐγεγόνει καὶ φοβερώτερος, gravior, 7, 3, 1. Sed de re, c. dat. perſ., τὸ ἐμὲ πρὸς ὑμῶν ἀναιρεθῆναι οὐδέν τι μέγα ἢ βαρὺ (ἐϛὶ) πρεσβύτῃ, grave, 2, 5, 9. ingratum, triſte. cum praep., τὸ παρὸν τῆς ἀρχῆς βαρὺ διὰ μῆκος ἐξουσίας ἡγούμενοι, grave, 6, 8, 9. †† βαρυτάτην εὐδαιμονίαν. 2, 14, 7.

βασανίζειν, phyſ. de perſ. c. adv., ἰδίᾳ βασανίσας (αὐτούς,) ſeorſim habita quaeſtione (de iis,) 3, 5, 13. cum iuſſiſſet eos torqueri, quaeſtionem haberi de iis, torturam exerceri in iis, ad eruendam veritatem.

βάσανοι, propr. ἔνεϛιν ὑμῖν, καὶ διὰ βασάνων χωρήσασι, μαθεῖν, etiam per tormenta, 4, 5, 7.

βασιλεία, vel ἡ β., ſenſu Rom. ſub imperatoribus, A) imperandi modus, imperii gubernatio ſ. adminiſtratio, it. ſpatium, c. gen. perſ., πάνυ ἂν ἡ Ἀλεξάνδρου β. εὐδοκίμησεν, principatus, 6, 9, 17. ſed abſ. τῷ εὐτάκτῳ καὶ ἡμέρῳ τῆς βασιλείας ἔχαιρον, moderato et placido imperio, 2, 4, 7. παρέξοντα τῆς β. τὸ ἀνενόχλητον λ. principat. 5, 7, 3. εἰς ἕκτον ἔτος ἐλάσας τῆς β. 5, 8, 19. 6, 1, 15. συμπληρουμένης αὐτῷ τριετοῦς β. 7, 4, 2. B) imperii forma ſ. ſtatus, c. opp., ἀριϛοκρατία μᾶλλον, ἡ βασιλεία νομισθήσεται, ſtatus imperatorius, 5, 1, 9. τὸ σχῆμα τῆς βασ., ἐκ τυραννίδος εἰς ἀριϛοκρατίας τύπον μετενεχθείσης, imperii, 6, 1, 6. † ἐκ πρᾳείας καὶ πάνυ ἡμέρου β. εἰς τυραννίδος ὠμότητα μετάγειν πάντα λ. 7, 1, 3. † διὰ τὴν παροῦσαν ἐξ ἀνάγκης τῆς β. τύχην 8, 7, 5. C) dignitas, βασιλείας τὰ πραττόμενα ἦν ἀλλότρια, ab imperatoria dignitate, 1, 15, 14. μηδὲν ἀνάξιον τῆς β.

ποιεῖν, imperio, 1, 16, 13. 2, 5, 6. 8, 8, 1. D) poteſtas, cum gen. perſ., τὰ ἔθνη, ὅσα νῦν ὑπὸ ταῖς τούτων βασιλείαις, imperiis, 4, 10, 6. Rom. et Parthorum. E) utrumvis, dignitas ſ. poteſtas, εἶναι πολλοὺς, εἰς ἡ β. μᾶλλον ἁρμόζει, imperium, 2, 3, 7. περὶ βασιλείας ἤδη ἐβουλεύετο, de regno, 1, 10, 7. it. κοινωνὸν τῆς β. imperii, 1, 8, 6. principatus, 2, 12, 5. 3, 9, 1. it. τῶν τῆς β. συμβόλων, princip. 1, 8, 7. imperatoria inſignia, 5, 4, 16. imperii 5, 6, 20. it. τὰς συνήθεις ἐπὶ τῇ τῆς β. διαδοχῇ 5, 5, 15. it. τῆς β. ἱδρυμένης 8, 12, 15. βεβαίας β. κοινωνία, princip. 3, 6, 4. it. βασιλείας ἐπιθυμίαν, imperii, 1, 12, 9. 2, 15, 3. 3, 11, 2. ἐν εἰκόνι βασιλείας τελευτήσας 7, 9, 21. cf. 2, 1, 20. 5, 3, 22. 3, 11, 21. 4, 14, 5. 1, 5, 2. 4, 2, 20. †† ὥσπερ ἐν πομπαῖς παίζουσι βασιλείαν 7, 8, 9. ſed c. adiuncto ſyn., ἀρωγὸν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ, καὶ σεμνῆς βασιλείας προςάτην, princip. 2, 7, 5. προςεκήρυττον ὤνιον τὴν βασ. · ὑπισχνοῦντο τὴν ἀρχ. princ. 2, 6, 7. — † παραλαβόντος τὴν ἀρχ. Ἀλεξάνδρου, τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς β. ἐκείνῳ περιέκειτο 6, 1, 2. ubi Bg. utr. per unum Lat. *imperium*; ſq. diſerte ἡ μέντοι διοίκησις τῶν πραγμάτων, καὶ ἡ τῆς ἀρχ. οἰκονομία λ. cf. 8, 7, 11. 5, 3, 1. it. ὁ Ῥωμαίων δῆμος, ᾧ τὴν δεσποτείαν τῶν ἁπάντων ἔνειμαν θεοὶ καὶ τὴν βασ. ἥ τε ἀρχὴ λ. 2, 8, 6. it. cum gen. perſ., Περτίναξ παραλαβὼν τὴν ἀρχ., τὸν ὑπὲρ τῆς Περτίνακος βασιλείας ὅρκον λ. 2, 9, 6. †† de imperio non Rom., τῶν βασιλείαν παραλαβόντων 1, 3, 5. βασιλείαν ὁ Ζεὺς, ὥςπερ αὐτὸς ἔχει μόνος θεῶν, οὕτω καὶ ἀνθρώπων ἑνὶ δίδωσι 4, 5, 16. †† per peraphraſin ex artic. neutr. plur., ὁπηνίκα ἂν τὰ τῆς β. μετέωρα ᾖ, imperium, 2, 12, 7. (cf. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν μετέωρον λ. 2, 9, 3.) ſed c. adiuncto ſyn., Ῥωμαίους, ὧν ἐςιν ἡ ἀρχὴ, ἑαυτῷ τὰ τῆς β. ἐγκεχειρικέναι, ſummam rerum, 4, 15, 18. † οὕτω τὰ τῆς β. ἀμφότεροι διοικοῦντες ἐν ὁμοτίμῳ ἀρχῇ 3, 15, 15. ubi β. de dign. ſed α. de poteſtate. F) de rebus negotiis que imperii, τὴν β. ἀμέμπτως διῴκησε, imperium, 6, 2, 1. τὰ τῇ β. ἀναγκαῖα 6, 1, 13. G) de finibus ſ. terris imperii, ἠξίουν διαιρεθῆναι τὴν β. 4, 3, 11. poſt νείμασθαι τὴν ἀρχήν. † c. adv. τῆς ἐπέκεινα βασ. πάντας αὐτῷ παρακεχωρηκέναι 4, 11, 13. c. adiuncto, τῇ Παρθυαίων ἀρχῇ ἐπιθέσθαι; Πέρσαις τε τὴν β. ἀνανεώσασθαι 6, 2, 17. H) per loca ambigua, † προελθεῖν τῆς β. 4, 13, 7. ubi leg. forte τῆς βασιλείου, οἰκίας ſ. αὐλῆς. † c. gen. perſ. τῇ β. τῇ αὐτοῦ αὐτάρκη ἔσεσθαι ὑποδοχὴν τὴν Ἀντιόχειαν λ. ſuo imperio, 4, 3, 15. forte p. imperii terris et portione; † τῆς ἐν βασιλείᾳ τιμῆς ἀπολαύσεις, imperii honore potieris, 7, 5, 16. qui Bg. cepit praep. cum ſubſt. per periphraſin meri ſubſt. vel adi. βασιλικῆς ſ. ſubſt. βασιλέως, ut tamen procedat p. dignitate. ††† τοὺς ἀκμαιοτάτους ἐπιλεξάμενος ἐς τὸ δορυφόρους εἶναι τῆς β. ad ſtipandum imperium, 2, 14, 10. forte per abſtr. p. concreto, imperatoris; it. in his 1, 16, 13. it. βασιλειῶν οὕτως ἐπαλλήλους διαδοχὰς 1, 1, 5. † τῶν κατὰ Συρίαν καινοτομῆσαί τινα περὶ τὴν β. 6, 4, 13.

βασίλειος, Maſc. de perſ., οἱ βασίλειοι ἱππεῖς, principis equites, 1, 12, 13. ſed de re, τοῦ βασιλείου θρόνου, ſolio imperatorio, 1, 8, 8. 2, 3, 8. 11. 3, 8, 11. 4, 5, 2. τὸν βασίλειον οἶκον, imperat. 3, 10, 9. τῶν βασιλείων καμάτων 1, 8, 3. Fem. c. ſubſt. fem. ſex., de veſtimento, ἡ βασίλειος πορφυρὶς, imperat. 1, 5, 14. τὴν βασίλειον πορφύραν 2, 8, 10. 4, 1, 6. tum de loco, τῆς βασιλείου οἰκίας, imperatoriis aedibus, 1, 16, 8. τῆς βασ. σκηνῆς 6, 9, 1. ἡ βασίλειος ἑςία, imperii lar familiaris, 2, 10,

18. τῇ βασιλείῳ ἑςίᾳ, imperatoria aula, 2, 3, 1. τὴν βασίλειον ἑςίαν, principis domum, 1, 6, 8. 1, 15, 17. τῇ β. ἕδρᾳ, imperatoria ſede, 1, 9, 6. τῆς βαςιλείου αὐλῆς, regia, 4, 4, 9. imperatoria aula, 5, 7, 11. 7, 1, 10. aula, 8, 8, 14. τῇ β. αὐλῇ, 2, 12, 8. 5, 7, 19. 3, 12, 18. 5, 3, 3. † 5, 8, 7. ſq. ſyn. ἐν τοῖς βασιλείοις. †† τὴν βασίλειον αὐλὴν, aulam, 1, 5, 27. extra Romam, in Pannonia. † τὴν β. α. aulam Palatinam, 1, 7, 12. Palat. aul. 2, 3, 25. aul. principalem, 1, 13, 13. impérialem aul. 2, 1, 2. 2, 6, 7. 2, 4, 18. †† τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν – οὐκέτι ἰδιωτικὴν, ἀλλὰ βασίλειον αὐλὴν νομίζοντες, pro imperatoria aula, 2, 8, 10. † 3, 11, 14. pro quo ἐν τοῖς βασιλείοις ib. 20. et τῆς βασιλικῆς οἰκίας 3, 12, 1. 5, 6, 7. 7, 10, 16. ††† de aliis, οἱ ἐν τῇ βασιλείῳ ὑπηρεσίᾳ, imperatorii miniſtri, 2, 5, 4. † τῆς βασιλείου μνήμης προεςὼς, erat imperatori a memoria, 4, 8, 11. † τὴν βασίλειον ἐπιθυμίαν, imperii appetitionem, 1, 9, 24. p. βασιλείας ἐπ. 1, 12, 9. 2, 15, 3. 3, 11, 2. † οἳ τὴν β. φρουροῦσιν ἀρχὴν, qui principale cuſtodiunt imperium, 8, 7, 20. tum in plur. τὰς μεγίςας τῶν βασιλείων πίςεων, maxima imperii munia, 5, 7, 14. τὰς βασιλείους θυσίας, imperatoria ſacrificia, 1, 5, 4. 2, 6, 18. – facta ſub initio ſuſcepti imperii, et ad imperium feliciter ſuſcipiendum atque adminiſtrandum, a βασιλεία, ſed a βασιλεὺς, quae imperator facit. denique *Neutr.* βασιλείῳ μιᾶναι τὰς δεξιὰς αἵματι, imperatorio ſangu. 2, 5, 10. 2, 9, 10. ἀποδυσάμενος τὸ βασίλειον σχῆμα, imperatorio habitu, 1, 14, 16. τοῖς βασιλείοις γράμμασι, imp. litteris, 1, 9, 21. τὰ βασίλεια μνήματα, imperatorum monumenta, 3, 15, 16. † Sed plur. c. artic. p. ſubſt., per ellipſ. ſubſt. δώματα, ſ. οἰκήματα, c. gen. perſ., Κτησιφῶντα, ἔνθα ἦν τὰ βασίλεια τοῦ Παρθυαίου, ſedes regia, 3, 9, 16. τοῖς βασιλείοις τοῦ Ἀρταβάνου, regiae Art. 4, 11, 4. ſed in rel. de imperatore Rom., et quidem Romae, c. gen. loci, σπευδούσης τῆς Μαισῆς εἰς τὰ συνήθη ἑαυτῇ βασίλεια Ῥώμης, aulam Romanam, 5, 5, 1. ſed abſ., προελθόντι τῶν βασιλείων, palatio, 3, 12, 12. p. τῆς βασιλικῆς οἰκίας ib. §. 1. et §. 18. τῇ βασιλείῳ αὐλῇ. ἐν τῇ τῶν β. εἰσόδῳ, in regiae veſtibulo, 4, 2, 3. τῶν β. ἐδίωξεν, palatio, 6, 1, 19. 21. † φερόμενος δι᾽ ὅλων τῶν β. per totam regiam, 4, 4, 9. † μόνος ὑμῖν ἐγὼ ἐν τοῖς βασιλείοις ἀπεκυήθην, in aula, 1, 5, 14. ἐπεισῆλθον τοῖς β. in imperatoris aedes, 2, 5, 3. ἐν τοῖς β. in aedibus (imperatoriis) 4, 6, 1, in palatio 3, 11, 20. pro τὴν βασίλειον αὐλὴν ib. 14. it. 5, 3, 20. it. 5, 8, 7. poſt ſyn. τῇ βασιλείῳ αὐλῇ. † in aula, 8, 8, 14. poſt τῆς βασιλείου α. tum εἰς τὰ βασίλεια, in aulam, 2, 6, 19. in Palatinam aul. 5, 8, 20. in imperatoriam domum, 2, 14, 4. 4, 1, 8. regiam, 4, 3, 1. 4, 4, 9. 8, 8, 6. in palatium, 3, 8, 7. 3, 12, 12. ſq. 17. in imperatoriam aulam, 4, 5, 17. †† τὰ β. διελόμενοι, regia diviſa, 4, 1, 4. Caracalla et Geta, unum Romae domicilium, ibi per ſpatium deſcriptum; et de iisdem ἑκάτερος εἰς τὰ ἑαυτοῦ β. ἀνεχώρησε, in ſuam regiam, 4, 3, 21.

βασιλεὺς, propr. de perſ. maſc. ſex., abſ. ἐπὰν κελεύσῃ βασιλεὺς, rex, 6, 5, 7. Perſ. 4, 10, 4. Parthor. c. gen. perſ., ὁ Περσῶν β. 6, 2, 3. τοῦ Ἀτρηνῶν βασιλέως 3, 9, 1. ὁ τῶν Ἀρμενίων β. ib. 2. et ὁ Ὀσροηνῶν β. ib. 4. τῷ βασιλεῖ Παρθυαίων 4, 10, 2. ſed c. adi., μέγας β. Ἀρταξέρξης 6, 4, 8. at Parthor. 4, 14, 14. 5, 1, 8. 6, 2, 3. – it. alio ordine, βασιλέως μεγάλου, 4, 10, 4. et c. artic. ὁ μέγας β. Ἀρτάβανος 3, 9, 18. † πάντες οἱ νειτνιῶντες

σατράπαι τὲ καὶ βασιλεῖς βάρβαροι 5, 3, 9. prope Phoeniciam. — at c. adv. ſimul, οἱ ἐπέκεινα Τίγριδος καὶ Εὐφράτου σατράπαι καὶ β. 2, 8, 13. Tum Romanorum per Latt. alia, abſ. ἐκεῖ ἡ Ῥώμη, ὅπου ποτ' ἂν ὁ β. ᾖ, imperator 1, 6, 14. princeps 1, 17, 15. 2, 11, 5. 3, 2, 9. τοῦ β. 1, 9, 12. 1, 14, 8. 1, 17, 6. 4, 10, 4. 7, 6, 12. † λαθεῖν ἔργα βασιλέως ἀδύνατον, latere facta principis non poſſunt, 4, 11, 14. ſc. ἐστὶ, vel *imperatoris*, Caracallae, *non poterant*, ſc. ἦν. tum τὸν βασιλέα, 1, 13, 2. 2, 13, 8. 8, 7, 6. ſed c. adi., αὐτὸς ὁ β. 7, 2, 12. τοιούτου β. 1, 3, 13. 2, 9, 14. 4, 14, 8. † τοιοῦτον * τὸν β. 1, 7, 11. χρηστοῦ β. 8, 3, 5. — † βασιλέα χρηστὸν 2, 13, 12. ἐμοὶ, βασιλεῖ νέῳ 1, 5, 24. κελεύσαντι τῷ νέῳ β. 3, 12, 25. β. σώφρονι 1, 13, 17. ἐπιεικῆ καὶ μέτριον β. 1, 2, 5. ἄριστον β. 1, 4, 14. ἀγαθὸν β. ib. 21. θεασόμενοι τὸν νέον καὶ εὐγενῆ β. 1, 7, 4. † ſimul c. gen. perſ., τὸν εὐγ. καὶ Ῥωμαίων β. 1, 15, 15. β. εὐγενέστατον 2, 3, 3. ἐν μέσοις αὐτοῖς ἔχοντες τὸν ἴδιον β. (Praetoriani) 2, 6, 19. πρεσβεῖαι - ὡς πρὸς β. ὁμολογούμενον ἐστέλλοντο 2, 8, 12. † ἔδωκε μετ' ἐκεῖνον ἐμὲ β. ἡ τύχη - οὐκ ἐπείσακτον 1, 5, 13. † ἐμοῦ με εἶδεν ἥλιος ἄνθρωπον καὶ β. ib. 15. de imperatoris filio. †† εἰ δὴ ἔμελλον αὐτὸν ἀντὶ λῃστοῦ δεσπότην ἕξειν καὶ β. 1, 10, 15. † δίδωσι - ὑμῖν ἡ τύχη οὐ βασιλέα μόνον, ἀλλὰ καὶ πατέρα χρηστὸν 2, 2, 18. πατέρα, οὐ β., ἕξειν ἐλπίζοντες 2, 4, 1. †† *ὸν β., οὐ τὸν μονομάχον, ἐννοοῦντων 1, 15, 16. † per formulas ſolennes, αὐτὸν βασιλέα προσηγόρευσαν 2, 3, 6. αὐτὸν προσεῖπε β. 5, 5, 1. αὐτὸν ἀνεῖπον β. 7, 8, 26. αὐτὸν αἱροῦνται β. 4, 14, 3. αὐτὸν β. ἀποδείξειν 5, 3, 23. Sic et *Plur.* abſ. ὅπερ εἰώθασι βασιλεῖς λ. 1, 17, 23. μόνος βασιλέων λ. 1, 2, 6. 1, 10, 11. τοὺς βασιλέας 2, 4, 8. 2, 6, 19. 7, 10, 3. — it. c. adi. εὐγενέστερος τῶν πρὸ αὐτοῦ γενομένων β. 1, 17, 26. πράξεις πολλῶν β. 2, 15, 12. δύο ὄντων β. 8, 7, 16. Porro per ſingularia, †† cum gen. rei, ἠξίουν, τοῦ Γορδιανοῦ γένους βασιλέα αἱρεθῆναι 7, 10, 12. † c. adv. et praep. ἄνωθεν ἐκ τριγονίας βασιλέα ὄντα 1, 7, 5. † c. ſola praep. ἠγανάκτουν, ὅτι ἄρα ἔχοιεν ἐκ συγκλήτου βασιλέας 8, 8, 2. ἀποσκώπτοντες τοὺς ἀπὸ συγκλήτου βασιλέας ib. 14. ſed † c. ſolo adv., ἔργον, ὑπὸ τῶν πάλαι βασιλέων γεγενημένον 8, 4, 4. † προσκυνήσας, ὡς ἤδη βασιλέα 3, 11, 18. ſc. ὄντα, cf. 3, 12, 15. οὐκ ἐσομένῳ βασιλεῖ, ἀλλ' ἤδη ὄντι. †† abſ. σὺ μὲν, ὦ βασιλεῦ, o princeps, 1, 13, 3. ſororis allocutio; † c. ſubſt. alio, βασιλέων ἀδελφῶν συμφορὰς ἐκ στάσεως διηγούμενος, regum fratrum, 3, 13, 8. p. adi. βασιλικῶν. at τῶν εὐπατριδῶν β. τὸ εὐγενὲς, patriciorum imperatorum, 5, 1, 14, 16. τοῖς πρεσβύταις βασιλεῦσιν, ſenes imperatores, 8, 8, 6. — †† δεσμίους ἀπάγοντι καὶ αἰχμαλώτους βασιλεῖς τε καὶ σατράπας βαρβάρους, reges, 1, 6, 16. per contractam formam in acc. plur. p. βασιλέας in locis rel. Sed c. opp. πρὸς ἔχθραν ἢ μῖσος τυράννων, - κολακείαν τε ἢ τιμὴν βασιλέων, regum, 1, 1, 3. it. τυράννων καὶ β. βίους ib. 5. ubi ſunt imperatores *boni*. † μηδὲ τὸ τῶν β. ὄνομα ταραττέτω, imperatorum, 3, 11, 12. it. 3, 12, 17. ſq. 23. de duobus modo, patre ac filio, Severo et Caracallo, cf. δύο βασιλέας ib. 2. it. ἀμφοτέρους τοὺς βασιλέας 15. et τοὺς β. ἀμφ. 20. ſed ſolum ἀμφοτέρους 3, 11, 20. † ἀπρεπέστερον, ἢ βασιλεῦσιν ἥρμοζεν, principibus, 3, 13, 3. duobus Severi filiis; — at de Maximo et Balbino βασιλέας, 7, 10, 3. 8, 8. 6. 15. — †† πίναξι, δι' ὧν τὰ ἀπόρρητα ἀγγέλματα τοῖς βασιλεῦσιν ἐπιστέλλεται, qualibus arcana mandata principum ſignificantur, 7, 6, 11.

dat. auctoris p. ablat. ſ. ὑπὸ τῶν βασίλεων, potius, quam dat. obiecti.

βασιλεύω, propr., de perſ., cum gen. loci, Βαρσημίου, ὃς τῶν τόπων ἐβασίλευε, qui in illis locis regnabat, 3, 1, 6. rex Atrenor. ſed c. praep. ſimul, οἱ Ἀλεξάνδρου διάδοχοι τῶν ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ἐθνῶν κατὰ χώρας ἐβασίλευσαν, gentibus imperitarunt, 6, 2, 18. per quam Vs. ſit c. gen. perſ. Sed ſimul c. adv., ῥᾳδίως αὐτοὺς ὑφ' ἑνὶ διαδήματι βασιλεύσειν πάσης οἰκουμένης, regnaturos per 4, 1, 8. regem Parthor. et imperatorem Rom. Quo de praeterea abſ., per particip. p. ſubſt. perſ., τῇ τοῦ βασιλεύοντος γυναικὶ, principis, 1, 8, 9. αὐτὰ (κτήματα) οὐκ ἴδια τοῦ βασιλεύοντος εἶναι, imperantium, 2, 4, 13. i. q. pr. βασιλέως κτῆμα. ſed τῷ βασιλεύοντι Μάρκῳ θυγατέρες ἐγένοντο, imperatori, 1, 2, 1. ὑπὸ Μάρκῳ βασιλεύοντι, ſub Marco imperatore, 2, 9, 12. 7, 5, 9. πρὸς τοὺς βασιλεύσαντας, principes, 2, 10, 4. ſed ὁ Περτίναξ εἰς τὸ στρατόπεδον βασιλεύσων ἄπεισι, imperaturum, 2, 2, 4. vel ut futurus imperator ſ. ad imperium ſuſcipiendum. at c. adv., ὡς ἂν ὑπὸ Μακρίνου ἔτι βασιλεύοντος πεμφθέντων, quaſi Macrino adhuc imperante, 5, 4, 13. ὅσοι Ῥωμαίων ἐνδόξως ἐβασίλευσαν 4, 2, 19. qui glorioſe imperarunt ſ. imperium geſſerunt. tum addito caſu aliquo temporis, a) gen. βασιλεύσας ἐτῶν λ. cum imperaſſet annos rel. 7, 1, 1. ἐκείνου τοῦ ἔτους, οὗ μόνου ἐβασίλευσε, illo anno, quo ſolo imperavit, 5, 2, 5. b) acc., βασιλεύσας ἔτη λ. cum imperaſſet annos rel. 1, 17, 26. — c) abl. βασιλεύσας ἔτεσιν λ. cum imperaſſet annos rel. 3, 15, 7. — ſed βασιλεύσαντι ἔτεσιν λ. per annos rel. 4, 1, 1. at c. adv. ſimul, βασιλεύσαντα ἔτεσι, ὅσον πρὸς τοὺς ἀρχομένους, ἀμέμπτως καὶ ἀναιμωτὶ, cum imperaſſet annos rel. 6, 9, 15. it. ſimul c. praep. ὑφ' ᾧ βασιλεύοντι ἔτεσιν λ. quo imperante annos rel. ib. 5. — tum per ſolas praepp., πᾶς ὁ χρόνος, ἐν ᾧ μόνος ἐβασίλευσεν ἄνευ τοῦ πατρὸς λ. quo imperavit, 4, 13, 9. χρόνου πολυετοῦς, παρ' ὃν ἐβασίλευσαν, quo imperarunt, 5, 3, 3.

βασιλικὸς, ſenſu tantum Rom., Maſc., de perſ., οἰκέτης γενόμενος, in imperatoria domo ſervus factus, 1, 12, 8. ὀψοποιοῖς καὶ οἰνοχόοις βασιλικοῖς, imperatoriis, 5, 8, 5. at de re, τοὺς τοῦ βασιλικοῦ θαλάμου φύλακας, imperatoriis cubiculariis, 3, 12, 2. — † φόνῳ τῷ βασιλικῷ, caede imperatoris, 2, 6, 22. p. φόνῳ βασιλέως. † νόμῳ β. καλλιερήσας, more imperatorio, 2, 14, 4. — Tum Fem. πᾶσα ἡ βασιλικὴ πομπὴ εἵπετο αὐτῷ, imperat. 7, 6, 3. (οὐδαμοῦ τῦφον ἢ πομπὴν παρεχόμενον βασιλικὴν 2, 4, 18.) τῆς βασιλικῆς πορφύρας 1, 16, 8. (πορφύραν βασιλικὴν 6, 8, 11.) τῆς β. οἰκίας 3, 12, 1. † δεῖσθαι βασιλικῆς ἐπιδημίας, imperatoris praeſentia, 3, 14, 2. ἐξουσίας 3, 13, 14. (βασιλικῇ ἐξουσίᾳ, principali, 5, 3, 5.) ἐξ. καὶ δυνάμεως 5, 1, 3. βασιλικὴν τρυφὴν, imperator. 2, 11, 3. τὴν χλαμύδα τὴν β. 3, 7, 8. βασιλικῶν πράξεων 1, 11, 15. 5, 7, 12. τιμῶν, (ſq. explic. καὶ ἐξεθειάσθη) 6, 1, 9. ἐν βασιλικαῖς τιμαῖς τελευτῆσαι 7, 5, 18. 7, 10, 8. — † ἐν βασ. ὑπηρεσίαις, principal. 1, 2, 10. opp. δημοσίαις. — τὰς νενομισμένας ἱερουργίας ἐπὶ ταῖς β. εἰσόδοις, pro imperatorum adventu, 4, 1, 8. βασ. φωναῖς ἐκεῖνον εὐφήμουν, imperator. 2, 7, 8. βασιλικὰς προσηγορίας 1, 15, 19. † διαγνῶναι τὰς β. (ῥάβδους) 7, 6, 4. opp. τῶν ἰδιωτικῶν. Denique Neutr. εἴ τι γένος ἦν βασιλικὸν, ſiquid generis regii, 4, 6, 7. ad ſenſum verum p. maſc. at de clara re in his, γένους ὄντα βασιλικοῦ, imperat. 5, 3, 15. βασιλικῷ αἵματι τὰς δεξιὰς μιάναντας 2, 13, 16. τῷ β. φα-

ρείῳ 5, 8, 13. εἴ τι σχῆμα βασιλικὸν περιέκειτο, ſi quid aliud inſigne imperatorium, 5, 4, 13. ταμεῖα χρημάτων βασιλικῶν, pecuniae principalis, 1, 6, 19. βασιλικῶν συμβόλων, imperatoriis inſignibus, 2, 3, 5. βασιλικοῖς συμβόλοις 2, 8, 10. κτήμασι, principal. 1, 11, 15. τοῖς β. κτήμ. imperator. 2, 4, 13. β. φαλάροις, imperialibus, 2, 9, 6. προαςείοις, imperator. 3, 13, 2. τὰ βασιλικὰ γράμματα διακομίζειν 3, 5, 8. †† p. adv. βασιλικώτερον ἐντρυφῶντα τῷ τοῦ Καίσαρος ὀνόματι, nimis regio faſtu, 3, 5, 4. more imperatoris, imperatori vicinius ſimilius que, quaſi ipſe imperator.

βασιλικῶς, ὑποδεχθεὶς πανταχοῦ, regaliter, 1, 7, 3. ut dignum imperatore.

βασιλὶς, p. ſubſt. de perſ. ἀγαγέσθαι βασιλίδα, reginam, 4, 10; 4. ſq. explic. καὶ βασιλέως θυγατέρα. ſed de re ac loco, βασιλίδα πόλιν, urbem rerum dominam, 1, 9, 4. reginam urbem, regiam, imperatoriam, i. ubi imperator Rom. habitat, noſtrat. *die Hauptſtadt* ſ. *die* Kaiſerl. *Reſidenz.*

βασίλισσα, p. ſubſt. perſ. γεγένητο, imperatrix, 1, 7, 6. εἶναι θέλουσα μόνη, Auguſta (Mamaea) 6, 1, 20.

βάσις, phyſ. p. actu, ἡ χώρα τοῖς πεζοῖς τὴν βάσιν εὐπαγῆ παρεῖχεν, greſſum, 6, 5, 12. ſed p. re, ac loco, c. gen. rei ſ. ſtatuae, ὑπογράψας τῇ βάσει (αὐτοῦ, τοῦ ἀγάλματος) οὗ προςηγορίας λ. baſi, 1, 15, 19. fulcimentum ſ. pes ſtatuae, ubi ingreditur veluti et nititur ſtatuae pars ſuperior.

βασκαίνειν, trop., quaſi de perſ., c. acc. rei et ſq. explic., ἐβάσκηνε πάντα καὶ ἀνέτρεψε πονηρὰ τύχη, invidit, 2, 4, 11.

βάσκανος, p. adi. de quaſi perſ. c. ſubſt. fem. ſex., ὥσπερ πονηρᾶς καὶ βασκάνου τύχης, invida, 1, 8, 5.

Βασσιανὸς, Severi imperatoris filius, τὸν πρεσβύτερον, ᾧ γνησίον ἦν ὄνομα Βασσιανὸς, Ἀντωνῖνον ὠνόμασε, Baſſianus, 3, 10, 9. vulgo Caracalla: ſed alius, Soaemidis filius, Heliogabalus vulgo, 5, 3, 7. 12.

βαςάζειν, phyſ. de perſ. cum acc. rei et dat. perſ. τὰ ὅπλα βαςάζων ἑαυτῷ, portans, (Caracal.) 4, 7, 11. † βαςάσαντες τὴν κλίνην, φέρουσιν λ. 4, 2, 11. ſublatum in humeros ferunt, ſ. cum ſuſtuliſſent in humeros. †† c. acc. perſ. et gen. rei ſ. loci, ἕτερον τῆς σκηνῆς βαςάσας, a ſcena translatum, 5, 7, 13.

βαφὴ, phyſ. πᾶν τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων, ἐσθῆτι χρυσῷ καὶ βαφαῖς διαφόροις πεποικιλμένον, coloribus, 4, 11, 5. ſed πρόςωπον ὑβρίζων βαφαῖς ἀσχήμοσιν, tincturis, 5, 6, 24. Heliog.

βέβαιος, trop. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. ſex., φιλίας βεβαίου, conſtantis, 8, 7, 18. ſed *Fem.* βεβαίας βασιλείας, ſtabilis, 3, 6, 4. — at c. adv. τῆς οὔπω βεβαίας ἀρχῆς, ſtab. 2, 10, 13.

βεβαιόω, trop. de re, cum acc. rei, et dat. perſ. cum vel ſine praep., ἡ τοῦ πατρός μνήμη αἰώνιόν σοι πίςιν καὶ εὔνοιαν παρὰ τῶν ἀρχομένων ἐβεβαίωσε, tibi apud ſubiectos ſtabilivit, 1, 6, 19. — ſed de perſ., c. acc. rei, βεβαιοῦν αὐτὰ, (τὰ ἐπὶ γῆς) ſtab. 1, 5, 19. τὴν ἀρχὴν – βεβαιῶσαι (ἑαυτῷ et αὐτοῖς) 3, 5, 2. ſed cum praep., δι᾽ ὠμότητος τὴν ἀρχ. β. 7, 1, 4. at c. abl. rei ſ. modi, τὴν εἰρήνην ὅρκοις καὶ σπονδαῖς β. firmare, 4, 15, 19. ἔργῳ β. τὰ δόξαντα, confirmare, 6, 8, 15.

βεβαίως, phyſ. ςῆναι, firmiter, 2, 9, 7. trop. ἡ ἀρχὴ παρὰ μηδενί πω β. ἱδρυμένη, firmiter, 2, 8, 6. τὴν ἀρχὴν αὐτῷ β. ὀχυρώσασθαι ib. 15.

Βέλενος ſ. Βέλινος ſ. Βέλις, deus Aquileienſium, Βέλιν καλοῦσιν τοῦτον, - Ἀπόλλωνα λ. Belem, 8, 3, 19.

βέλος, propr., extra bellum, in beſtiis per ludicrum necandis, ὁρμῇ τοῦ βέλους, teli, 1, 15, 11. ſagittae, it. λαβὼν - βέλη ib. i. ἐπαφιεὶς τὰ βέλη ib. m. ſed in bello, δᾶδες, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ βελῶν ἀκίδας ἔχουσαι, telorum, 8, 4, 30. † c. adiuncto et gen. perſ., τῆς συνεχείας τῶν φυτῶν ἀπασχολούσης εἰς ἑαυτὴν τὰ β. καὶ τὰ ἀκόντια τῶν πολεμίων, ſagittas, 7, 2, 11.

βέλτιςος, neutr. de re, abſ., τὰ βέλτιςα συμβουλεύοντες, optima conſilia ſuggerentes, 1, 6, 1. maxime utilia et ſalutaria. εὔχεσθαι, ὑπάρχειν τὰ β. optima, 6, 3, 7. feliciſſimam rerum conditionem, felicitatem maximam, res laetiſſimas; ſupplendo utrinque ſubſt. πράγματα.

βῆμα, phyſ. de loco excelſiori, unde oratio habita ad milites, in caſtris, fere e ceſpite, caſtrenſe tribunal, in numis quadratum; et forſan e ligno etiam interdum, βήματος, αὐτῷ εἰς ὕψος ἀρθέντος ἐν μέσῳ τῷ ςρατοπέδῳ, ἀνελθὼν ἐπ' αὐτὸ, tribunal, 1, 5, 4. — ſed in campo peculiari, συγκαλέσας αὐτοὺς εἰς τὸ πεδίον, καὶ βήματος αὐτῷ ἀρθέντος, ἀνελθὼν (ἐπ' αὐτὸ,) ſuggeſtum, 2, 10, 2. 2, 8, 1. 8, 7, 7. συνελθεῖν πάντας ἐς τὸ σύνηθες πεδίον, ἐπὶ βήματος ἀνελθὼν, λ. 6, 3, 4. ἀνελθόντα αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα 2, 13, 7. poſt ἀφικόμενοι εἰς τὸ πεδίον, λ. † συγκαλέσας τὸν ςρατὸν εἰς τὸ πρὸ τῆς πόλεως πεδίον, ἀνελθών τε ἐπὶ τὸ β. 7, 8, 5. †† ἐπ' ὀχυροῦ βήματος ἑδραίως ἑςῶτες, in firmo ſolo, 3, 14, 10.

Βηρίσσιμος, Veriſſimus, filius Marci Anton. imper. 1, 2, 2.

Βῆρος, Verus, Λουκίῳ Βήρῳ αὐτοκράτορι 1, 8, 6.

Βηρύτιος, Berytius, Beryto ex urbe Phoenices oriundus, ſ. ibi habitans, Βηρυτίων ἔχθει, Berytiis infenſi, 3, 3, 3.

βία, extra bellum, de imperatoribus, βίας ὠμῆς ἀλλότριος, violentia, 2, 4, 5. ſed c. adiuncto, οὔτε ὠμότητος, οὔτε βίας ἐν πᾶσιν, οἷς ἔπραττεν, ἀπείχετο 3, 10, 13. ἢν μὴ βίᾳ καὶ ὕβρει ἐπὶ τούτῳ ἀχθῶσι, vi, 1, 4, 12. at c. gen. perſ. et praep., αἱ τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων εἰς τοὺς ὑπηκόους ὕβρεις τε καὶ βίαι, δι' ὧν τὴν ἐκείνου ἀρχὴν κατήσχυναν, viol. 1, 3, 6. tum de militib. et Praetorian., ἁρπαγαῖς τε καὶ βίαις ἐγγεγυμνασμένους 2, 2, 9. it. c. praep., ποθοῦντες τὰς ἐπὶ τῆς προγενομένης τυραννίδος ἁρπαγάς τε καὶ βίας 2, 5, 1. Sed in bello, μετὰ πολλῆς βίας τειχομαχοῦντες, vi, 8, 4, 19. †† abl. τὰ δεσμωτήρια βίᾳ ῥηγνύντες, per vim, 1, 10, 14. ſed c. adiuncto et c. gen. perſ., βίᾳ καὶ παρὰ γνώμην τοῦ δήμου - ὠνησάμενος τὴν ἀρχὴν, invito populo, 2, 6, 18.

βιάζεσθαι, med., extra bellum, de imperator., c. adiuncto, εἰ μὴ ἐκ τοῦ ἁρπάζειν καὶ βιάζεσθαι, violando, 2, 3, 23. ἄνευ τοῦ β. μὴ ἢ ἁρπάζειν, non violando, 2, 5, 13. ſed de mil. Praetor., τοῦ β. καὶ ἁ. λαβόντες ἐξουσίαν, violentiae, 4, 6, 12. Tum in bello, c. inf.; προελθεῖν τοῦ Καπετωλίου ἐβιάζοντο, egredi Cap. vi conabantur, 7, 10, 13. ἐβιάζοντο τοῦ τείχους κἂν μέρος τι καθελεῖν, omni vi conab. 8, 4, 23. † c. acc. perſ.; οἱ νεανίσκοι ξιφήρεις - βιασάμενοι τοὺς ταῖς αὐλίαις ἐφεςῶτας, proturbatis ianitoribus, 7, 5, 6. cum vi removiſſent; ſed c. opp., πρεσβύτην πείσαντες, ἢ βιασάμενοι, ſene perſuaſo aut coacto, 7, 8, 9. it. ſimul c. adv.; ἵν' ἢ πείσαιεν ὁμογνωμονῆσαι, ἢ ῥᾷςα βιάσαιντο ἀπαρασκεύους, vi cogant, 6, 8, 15.

βίαιος, phyſ. de re, γενόμενος χειμάῤῥους, violentus, 3, 3, 11.

βιαίως, trop. προσεφέρετο τοῖς ἄλλοις, violenter, 7, 4, 5.

βιβλίον, propr. ἐπιφερόμενος τὸ βιβλίον, libellum, 7, 8, 5, non adeo denſum ab oratione brevi. † c. praep. ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ, in ſuperiore libro, 4, 1, 1.

Βιθυνία, Bithynia, Aſiae minoris regio, 4, 3, 13. 3, 2, 17. ſq.

βίος, phyſ., cum vel ſine artic., τέλει βίου, vitae, 1, 17, 26. μέχρι τέλους τοῦ β. 5, 6, 3. τέρμα βίου 2, 2, 15. τὰ πλεῖςα τοῦ β. διέτριβεν ἐν τοῖς προαςείοις, ut plurimum vitam degebat, 3, 13, 2. ἀνεπαύσατο τοῦ β. deſiit vivere 3, 15, 5. 6, 1, 9. ſed τοῦ β. ἀνεπ. 7, 9, 20. τὸν βίον μετήλλαξε 1, 2, 2. 3, 15, 18. ſed μετὰ τὸν β. 4, 4, 7. † τοὺς ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ποιουμένους τὸν β. qui agunt vitam, 1, 2, 9. † δι᾽ ἐπιδρομῆς τὸ χρειῶδες πρὸς τὸν β. πορίζονται, ad vitam, 1, 6, 25. an victum; quo ſenſu et valeat 2, 3, 22. 2, 9, 2. †† cum adv. τὸν ἐκεῖ βίον ἑλομένων, cum illas vitae ſedes elegiſſent, 3, 4, 20. Sed c. gen. perſ., μαθεῖν περὶ τοῦ τέλους τοῦ β. αὐτοῦ 4, 12, 8. ἔδει τέλος λαβεῖν τὸν Ἀντωνίνου βίον ib. 5. παντὶ ἀνθρώπων βίῳ ἀνάγκη τέλος ἐπιτεθῆναι 2, 5, 9. παρὰ πάντα τὸν ἐμαυτοῦ β. 1, 2, 10. 5, 3, 3. Tum moraliter et civiliter, vitae vivendi que ratio ac genus, abſol., ἀθλιότητα βίου 2, 3, 22. χρησάμενον βίῳ καὶ προαιρέσει, ὡς προείρηται, cum vixiſſet, 2, 5, 16. vel per hendiad. p. βίου προαιρέσει. †† σώφρονας τὸν β. γαμβρούς, vitae ſobriae, 1, 2, 3. — ſed ἄνδρα, - τὸν β. σώφρονα, vita ſobrium, 2, 2, 16. per ellipſ. pr. κατά, p. abl. illo βίῳ σωφρονεςάτους 6, 1, 3. ſed c. adi., ςρατιωτικοῦ καὶ πολεμικοῦ β. ἐραςὴς 4, 3, 8. β. σώφρονος 7, 10, 7. βίῳ σώφρονι 1, 2, 6. † ὡς ἂν νεάζοιεν ἐν ςρατιωτικῷ βίῳ καὶ σώφρ. 3, 14, 4. † τῶν ἐπὶ βίῳ μὴ σώφρ. διαβεβλημένων 2, 6, 10. τῶν ἐπὶ φαύλῳ β. δ. 6, 1, 12. † σκληρῷ β. καὶ τραχεῖ ἐνειθισμένος 2, 9, 2. χρησάμενος τῷ προειρημένῳ β. actâ vitâ, ut dictum eſt (ſupra) 5, 8, 19. τίνι β. ἐχρήσατο 7, 1, 1. At c. gen. perſ., ἀπηρέσκοντο αὐτοῦ τῷ β., ὡς ἀνειμένῳ μᾶλλον λ. 5, 2, 11. τὸ ὁμότροπον ἐν ἀκολάςῳ β. ἐκείνου 7, 8, 15. τοὺς ςρατιώτας ἀπαρέσκεσθαι τῷ τοιούτῳ τοῦ βασιλέως β. 5, 7, 1. ὡς τὸν τοῦ Περτίνακος βίον ζηλοῦντος 2, 7, 8. † ἐζήλου ταῦτα ὡς δὴ Μάρκου ἐπιτηδεύματα, τὸν δὲ λοιπὸν (αὐτοῦ) β. οὐκ ἐμιμήσατο 5, 2, 8. σκώπτοντας αὐτοῦ τὸν β. 5, 6, 1. οὗ τὸν διαβεβλημένον β. οὐκ ἀγνοεῖτε 7, 8, 16. † συςρατιώτην καὶ κοινωνὸν τοῦ β. (αὐτῶν) ᾤοντο ἀποβεβληκέναι, (ὁ ςρατός,) convictorem, 4, 13, 15. † τοῦ βίου μου τὴν ἐξ ἀρχῆς προαίρεσιν 5, 1, 3. † τὰ τοῦ β. ἁμαρτήματα 1, 14, 13. abſ. vel ἐκείνου e pr. †† τυράννων καὶ βασιλέων βίους παραδόξους 1, 1, 5. †† c. dat. perſ. p. gen., ὁ βίος αὐτῷ - ἐπηνεῖτο, vita eius, 2, 3, 4. Porro vitae ſtatus ſ. conditio, ἐν μακαρίῳ β. βιώσεσθαι, beato rerum ſtatu, 2, 4, 17. εἶναι ἐν ἀμερίμνῳ β. 3, 7, 11. ὑμῖν εὐδαίμονα καὶ πάντων ἀνενδεῆ παρέξει (ταῦτα) βίον 8, 7, 13. †† Tum vita ampliſſimae notionis, pro rebus geſtis etiam, c. gen. perſ., ὑπόθεσιν ποιούμενοι τῆς πραγματείας τὸν Σεβήρου β. 2, 15, 11. et hinc †† vitae deſcriptio, biographia, liber, c. praep., τὰ πολλὰ συγγράψας ἐν τῷ καθ᾽ αὑτὸν βίῳ 2, 9, 5. — ††† τοιαύτης εὐμοιρίας καὶ εὐταξίας κατεχούσης τὸν β. vitam humanam, 2, 5, 1. homines, in vita conſtitutos, ſ. viventes, abſtr. p. concr., homines, ſc. reliquos, praeter Praetorianos.

βιόω, phyſ., de perſ. αὐτάρκη δοὺς περιουσίαν εἰς τὸ βιοῦν, ad vivendum, 3, 13, 7. ſed c. adv. ἀμερίμνως β. 4, 5, 15. βιώσας τὰ πρῶτα εὐδαιμόνως, cum vixiſſet, 7, 9, 21. ἐνδοξότατα β., ὅσον πρὸς τὰ πολεμικὰ 3, 15, 5. it. c. praep. ὑφ᾽ ᾧ βασιλεύοντι ἀμέμπτως βεβιώκεσαν 6, 9, 5. † ἐν ἀδείᾳ πολλῇ καὶ εἰκόνι ἐλευθερίας

ἐβίωσαν ἐκείνου τοῦ ἔτους 5, 2, 5. Sed moraliter, c. abl. rei ſ. modi, φιλεῖ πως ἀεὶ τὸ ὑπήκοον ζήλῳ τῆς τοῦ ἄρχοντος γνώμης βιοῦν, vitam componere, 1, 2, 8. it. c. adv. ῥᾳθυμότερον βιώσαντες, viventes, 1, 1, 9. βιοὺς, ὡς οὐκ ἀγνοεῖτε, vivens, 2, 2, 13. βιώσαντες, ὡς προείρηται, cum vixiſſent, 4, 13, 18. Denique Med., phyſ. c. praep., ἐν ἀδείᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ βιώσεσθε, vivetis, 5, 1, 16. † ἐν ἀδ. καὶ μακαρίῳ βίῳ βιώσεσθαι προσεδόκων, ſe victuros, 2, 4, 17. †† c. dupl. praep. βιώσεσθε κατὰ γνώμην ἐν τοῖς οἰκείοις 8, 7, 14. ſed c. adv. ἀδεέστερον ἑκάτερος βιώσεσθαι προσδοκῶν, victurum ſe, 4, 1, 4. ſed ſimul c. praep., ἐν ἀδείᾳ καὶ ἀναιμωτὶ πάντες βιώσονται, vivent, 5, 1, 9.

Βιταλιανὸς, Vitalianus, praefectus praetor., 7, 6, 9. 12. 7, 8, 12.

βλάπτειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei et adv. οἱ βάρβαροι - μεγάλως ἄνωθεν ἔβλαπτον (αὐτοὺς,) affligebant, 4, 15, 4. poſt τιτρώσκοντες αὐτοὺς, nocere, etiam adeo vita privare, perimere. ſed Paſſ. de perſ. c. opp., μᾶλλον βλαπτομένων τῶν Ῥωμαίων, ἢ κατορθούντων, plus detrimenti capientibus, 3, 9, 12. magis afflictis, laeſis, vulneratis, occiſis.

βλασφημεῖν, phyſ. de perſ. contra homines, cum adv. vel acc. rei, ἀπρεπέστερα βλασφημοῦντες, indecentius maledicentes, 2, 2, 7. mortuo Commodo. - ſed c. adiuncto, πόρρωθεν ἑστῶτες ἐβλασφήμουν καὶ κακῶς ἠγόρευον, exſecrabantur, 1, 6, 20. opp. pr. εὐφημοῦντος λ. it. cum acc. perſ., βλασφημοῦντες τὸν Ἰουλιανὸν παρόντα, convicia-[illegible]cientes Iuliano, 2, 7, 8. opp. ſq. εὐφήμουν. at cum acc. illo tantum τὸν Ἰουλιανὸν ἐβλ. Iuliano maledicebant, ib. 5.

βλασφημία, abſol. εἰς τοῦτον ἀπέσκωπτε καὶ μέχρι αἰσχρᾶς βλασφημίας, convicia, 4, 12, 3. † εἰς αὐτὸν ἀποῤῥίπτειν δυσφήμους καὶ αἰσχρὰς βλασφημίας, maledicta, 8, 5, 3.

βλάσφημος, de re, βλάσφημα πολλὰ εἰς τὴν Ῥώμην - ἀποῤῥίψας, probra, 7, 8, 21. ſc. ῥήματα, πράγματα, rel. *probroſa*.

βλέμμα, phyſ. βλέμματι δριμεῖ ἀφορῶν εἰς λ. adſpectu, 4, 5, 17.

βλέπειν, phyſ., activa notione, de perſ., c. acc. rei, ἵππον ὠθῆσαι, videre, 2, 9, 6. in ſomnio. † c. opp. ἵνα μὴ μόνον ἀκούειν τὰ γενόμενα, ἀλλὰ καὶ βλ. ἔχωσι 7, 2, 15. in pictura. ſed cum praep., οἱ προϊόντες αὐτοῦ ἐκήρυττον, μηδ' εἰς αὐτὸν βλέπειν, in ipſum intueri, 3, 11, 5. at c. adv., κάτω β. ſpectarent, ib. — † τὸ μειράκιον ἡδέως ἔβλεπον, adoleſcentis adſpectu delectabantur, 5, 3, 17. ὡς ἐπὶ πολὺ τὸν Μακρῖνον οὐκ ἔβλεπον οἱ ὑπὲρ αὐτοῦ μαχόμενοι, conſpiciebant 5, 4, 16. e pugna profugum. ſed † intransitive, πιστεύσαντες, Ἀντωνίνου τε εἶναι τέκνον καὶ ὁμοιότατόν γε, βλέπειν γὰρ οὕτως (αὐτὸν) ἤθελον, videre, 5, 4, 5. vultum ſ. formam habere; † impropr., εἰκόνα Ἡλίου ἀνέργαστον εἶναι θέλουσιν, οὕτω βλέποντες, intuentes, 5, 3, 11. fingentes ſibi animo, imaginantes; † c. praep., πάντας ἀνέπεισεν εἰς αὐτὸν βλέπειν μόνον, ut ſe unum intuerentur, 3, 15, 2. revereri, ſuſpicere, obtemperare; εἰς ἕνα βλέποντας, unum intuentes, 4, 5, 15. — †† τὴν ἑτέραν (μοῖραν τοῦ στρατοῦ) ἔπεμψε, πρὸς τὰ ἀρκτῷα μέρη τῆς βαρβάρου γῆς βλέπουσαν, ſpectantem, 6, 5, 3. tendentem, euntem, iter dirigentem; ſed de re, ἀπὸ τῆς ἀρκτῴας θαλάσσης ἐπὶ τὴν (θάλασσαν) μεσημβρίαν βλέπουσαν διήκον, ad id (mare,) quod meridiem ſpectat, 2, 11, 16. vergit, directum eſt, ſitum eſt. — Sed Paſſ., phyſ. de perſ. c. adv. et nominativo particip. ſ. modi, αὐτὸς ἐβλέπετο πολλάκις ἡνιοχῶν λ. conſpiciebatur aurigans,

5, 6, 23. it. de re, ἀςέρες ἡμέριοι συνεχῶς ἐβλέποντο, per diem perpetuo conſpiciebantur, 1, 14, 1.

βοᾶν, propr. de perſ., c. nominat. particip. ſ. modi, ἐβόα, πάντα δώσειν, ὑπισχνούμενος, clamabat, 2, 6, 11. ſed c. adiuncto per copulam, ἐπελθόντες πανδημεὶ ἐβόων, καὶ τὸν Κλέανδρον εἰς θάνατον ᾔτουν, vociferabantur, 1, 12, 11. at cum praep. et coni. βοῶντες πρὸς δῆμον, ὅτι λ. clam. 8, 8, 16. it. c. inf. perf. ἐβόα, ἐκπεφευγέναι 4, 4, 9. 14. at c. fut. † ἐβόων καὶ ἠπείλουν, ἀποκτενεῖν αὐτοὺς 7, 10, 11. ſi non eſt, ut 1, 12, 11. ſed cum acc. rei et adv. τοιαῦτα κάτω παρεςῶτες ἐβόων, ὡς ἐξάκουςα εἴη, talia cum clamore dicebant, ut 8, 3, 6. -μέχρι τινὸς τοιαῦτα διαφόρως βοῶντες προσέμενον, vocif. 6, 9, 10. † ἐβόων διάφορα, οἱ μὲν λέγοντες λ. οἱ δὲ βλασφημοῦντες λ. cl. diverſa, 2, 2, 7. cum acc. rei ſ. c. adv. pro illo loci pr. Tum in bello et pugna ineunte, c. abl. rei ſ. modi, οἱ βάρβαροι (Parthi) μεγίςῃ κλαγγῇ βοήσαντες, ἐπέδραμον τοῖς Ῥωμ. maximo clamore vociferantes, 4, 15, 2. †† c. adv. et adiuncto, ἐμὲ καλοῦσι Ῥωμαῖοι, καὶ, συνεχῶς βοῶντες, ἐπείγουσιν, clamantes, fatigant, ut 2, 8, 3. cf. 2, 7, 5. 8. ſq.

βοὴ, propr., populi in concione, c. gen. perſ. et praep., διαγγελθείσης τῆς τοῦ δήμου Ῥωμαίων γνώμης, καὶ τῆς ἐπαλλήλου ἐν ταῖς συνόδοις βοῆς, inclamatione. 2, 7, 9. ſed abſ. †τοῦ Ῥωμαίων δήμου τὸ κοῦφον - καὶ μέχρι βοῆς θρασὺ, audaciam, tantum clamore tenus procedentem, 7, 8, 12. † τοῦ δήμου ἑκάςοτε καλοῦντος (αὐτὸν) μεγάλαις βοαῖς, clamorib. 5, 2, 6. ſed militum, poſt orationem ducis, πᾶσαν προθυμίαν διὰ τῆς β. ὑποσχόμενοι, clamore, 3, 6, 17. † ipſius imperatoris oratoris, μεγάλῃ βοῇ ἔλεξε τοιάδε, magna voce, 2, 13, 9. ταῦτα εἰπὼν μ. β. 4, 5, 17. †† in bello, c. gen. perſ. et opp., οὐδ᾽ ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιντο, οὔ τι γε τῆς μάχης, clamorem veſtrum, 2, 10, 12. Romanorum ſub pugnam, baritum; †† ἀγγειλάντων τινῶν, ὅτι δὴ βοῆς ἦχος πλήθους ἐξακούεται, clamantis ſonum multitudinis exaudiri, 6, 9, 4.

βοήθεια, impropr., de perſ., in tumultu, c. gen. perſ., τῇ τοῦ δήμου βοηθείᾳ ἑαυτὸν ἐπιδοῦναι, auxilio, 2, 5, 5. ſed in bello, c. gen. loci, δεῖσθαι χειρὸς πλείονος πρὸς βοήθειαν τοῦ τόπου, ad ſuccurrendum regioni, 3, 14, 2. defenſionem. †† εἰ δέοιτο βοηθείας ὑπισχνοῦντο, ſi indigeat, auxilia pollicebantur, 2, 8, 13. qui Bg., facto commate poſt v. δ., cepit β. in acc. plur. et de perſ., pro militibus et copiis auxiliaribus, cum poſito contra commate poſt β., ſit gen. ſing. et de re.

βοηθεῖν, phyſ. de perſ., cum dat. perſ., ἄπεισι βοηθήσων Ῥωμαίοις, abire ad auxilium ferendum Romanis, 2, 7, 11. opitulaturum; -- ſed εἴ τινες ἠκολούθησαν αὐτῷ βοηθήσοντες, ſecuti fuerant ipſum auxiliaturi, 6, 7, 17. c. eodem caſu, vel minus, et abſ. ut, praeter adv., in hoc, βοηθεῖν αὐτὸν τὴν ταχίςην ἠξίουν, ſuccurrere (ipſum) quam primum optabant, 2, 7, 5 ubi tamen e pr. τὸ πλῆθος vel Ῥωμαίων repetas dat. pron. ἑαυτοῖς.

βοηθὸς, trop. de perſ., θεοὺς ἔχοντες βοηθοὺς, diis freti auxiliatoribus, 3, 6, 16. faventibus, ſecundantibus.

βολὴ, phyſ., c. gen. rei, hoſtili animo, διεφθείροντο ὑπὸ τῆς τῶν λίθων συνεχοῦς βολῆς, iactu, 1, 12, 18. † βάλλοντες αὐτοὺς λίθων βολαῖς, iactibus, 7, 12, 11. † c. praep. μή που καὶ λίθων τὶς βολὴ ἀπὸ τῶν δωμάτων - γένοιτο, coniectus, 2, 6, 19. niſi praep. pendet a v. γέν. Sed honoris ergo, τὸν βασιλέα ςεφα-

νων καὶ ἀνθέων βολαῖς ὑπεδέχοντο, ſparſionibus, 1, 7, 11. *ἀνθ. β. ἐτίμων τὸν βασ.* 4, 8, 19. †† impropr. *ὀφθαλμῶν ἀρθμιαι καὶ πυρώδεις βολαὶ*, faces, 1, 7, 9. iactus, coniectus, ictus, noſtrat. *Blicka*.

βορὰ, propr. *τὰ σώματα εἴασαν κυσί τε καὶ ὄρνισι βορὰν*, eſcam, 8, 5, 24.

βουλεύεσθαι, trop. Paſſ. de re, c. praep., *οὐδὲν - τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίνου βουλευομένων*, quae ab A. agitarentur, 5, 8, 8. ſed abſ. *ἐπακοῦσαι τῶν β.* quid conſultaretur, 7, 11, 5. *τὶ τῶν βεβουλευμένων*, quid conſtitutum eſſet, 1, 9, 21. *ἀτελῆ κατέλιπε τὰ βεβουλευμένα*, conſilia, ib. 22. † *ὃς προεῖπε τὸ βεβουλευμένον μᾶλλον, ἢ ἔδρασε*, conſilium, 1, 8, 13. Sed Med. de perſ. c. adv. et praep. *περὶ βασιλείας ἤδη - ἐβουλεύετο*, deliberabat, 1, 10, 7. — †† ſimul c. pron. acc. *μηδέ τι περὶ τῆς εἰς Ῥώμην ἀφόδου βουλεύσασθαι ἐθάρρησαν*, neque quidquam de - cogitare auſi ſunt, 2, 10, 13. niſi pron. pertinet ad v. *ἐθ.* it. c. inf. aor. *ἐβουλεύετο*, ſtatuit, 1, 16, 8. *ἐβουλεύσατο*, conſtituit, 6, 6, 2. *ἐβουλεύσαντο*, decreverunt, 2, 5, 2. 6, 8, 10. ſed c. acc. rei, *ἀφειδῶς πάντα καὶ φανερῶς, ἃ ἐβουλεύετο, λέγοντος*, quae cogitaret, 5, 8, 8. *τὸ πρακτέον ἐβουλεύοντο*, quid factu opus eſſet, conſultabant, 2, 1, 6. †† *ὀλέθρια βουλεύσασθαι ἑαυτῷ λ.* pernicioſe conſulere ſibi, 1, 8, 10. capere conſilia noxia ſibi. †† *Ἀλέξανδρος, ὡς ᾤετο, ἄριστα βεβούλευτο*, optime cogitaverat, 6, 5, 10. paſſ. p. med. — et c. adv. ††† *συνεδρίῳ βουλεύοντι* 7, 7, 11.

βουλευτήριον, curia, Rom. 5, 5, 12. 7, 11, 2. 7, 2, 15.

βουλευτικὸν συνέδριον, 7, 7, 11. conſulens curia.

βουλὴ, trop. abſ. de perſ., *οἱ ἄριστοι τῆς βουλῆς*, optimi ex ſenatu, 1, 6, 18. *νεανίσκον, καὶ αὐτὸν ὄντα τῆς β.* et ipſum ſenatorii ordinis, 1, 8, 11. † *συνωμότας τῆς β. λαβών τινας τῶν ἐξεχόντων*, ſenator. ordinis, ib. 1. † *τῶν ἀπὸ τῆς β. ἁπάντων*, ſenatu univerſo, 7, 1, 11. † *κατῆλθεν ἐπὶ τὸ συνέδριον τῆς β.* in curiam, 2, 3, 5. Sed c. adi. *σύγκλητος* v. ib.

βούλησις, trop. c. gen. perſ., in bonam partem, *πειθόμενος τῇ ἐκείνων βουλήσει*, voluntati, 6, 8, 14. ſed in malam, *μαθοῦσα τὴν παράλογον οὕτω καὶ ἄτροπη βούλησιν αὐτοῦ*, conſilium, 1, 16, 10. i. q. pr. *γνώμην*. † *ἃ δὴ μικρὰ καὶ ὀλίγα, οὐδ' αὐτάρκη τῇ αὐτοῦ β. ᾤετο*, nec ſatis ſuae cupiditati, 7, 3, 12. ut Lat. hoc, p. cupiditas pecuniae, avaritia.

βούλομαι, med. de perſ., abſ., *παντὶ τῷ βουλομένῳ*, cuivis, cui libeat, 1, 10, 12. *τὰ σώματα αὐτῶν παρέδοσαν σύρειν - τοῖς βουλομένοις*, iis, qui vellent, 5, 8, 17. 8, 5, 24. †† *ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἦγον οὔ τι βουλόμενον*, minime volentem, 7, 1, 21. i. q. pr. *ἄκοντα*. †† c. adiuncto, *ἄκων καὶ μὴ βουλόμενος ἀναδέχεται (τὴν τιμὴν,)* nec ſponte ſe nec volentem ſuſcipere, 6, 8, 14. it. ſimul c. adv., *ὡς αὐτὸς εὔχομαί τε καὶ βούλομαι*, volo, 3, 12, 4. ſed c. adv. ſolo, *εἰ καθ' ἑαυτὸν ἑκάτερος διάγοι, ὡς βούλοιτο*, prout vellet, 4, 1, 4. *τὸ πλῆθος - ἁλόντων, ὡς ἕκαστος ἐβουλήθη τῶν τότε συγγραψάντων, ἰσόρησεν*, ut quisque voluit, 3, 7, 15. it. c. coni., *ὡς μηδὲ, εἰ βουληθείη τὶς, δύνασθαι λ.* ſi voluerit quis, 2, 10, 11. †† c. adv. et ſimul inf. praeſ., *νοεῖσθαι μᾶλλον ἐβούλετο τὰ πραχθέντα, ἢ ἀκούεσθαι*, malebat, 4, 4, 16. Porro ſolo inf. a) praeſ., *ὁ πόλεμος, εἴ τις οὕτως αὐτὸν καλεῖν βούλοιτο*, velit, 7, 8, 18. † *ἐβουλόμην μὲν, - ποιεῖσθαι λόγους λ.* voluiſſem, 6, 3, 5. vellem, *ἐβούλετο λ.* 1, 14, 19. *ἐβούλοντο λ.* 3, 14, 8. Sic particip. *βουλόμενος λ.* cupiens, 7, 4, 5, ſed et b) c

inf. aor. 1. 3, 9, 1. pro quo §. ſq. ἠθέλησε, 3, 14, 3. ſq. §. θέλων, tum §. 9. ib. ſed βουλόμενοι λ. cum vellent, 2, 1, 1. †† εἴτε ἀληθῶς ἐφαντάσθη τισὶν, ἢ βουλομένοις λ. an ita voluerint vidiſſe, ne; 8, 3, 21. cf. 4, 4, 8. 4, 9, 2. † βουλόμενος κωλύσαι λ. dum conatur, 7, 7, 8. † προσποιήσασθαι, βούλεσθαι καὶ διαλεχθῆναι λ. ſe velle, 7, 6, 14. ſed per alia tempora, ὡς πρῶτον ἀπατῆσαι βούλεσθε, λ. ut velitis, 2, 1, 22. ἐβούλετο λ. 1, 13, 1. 8, 8, 10. † 1, 17, 3. poſt ſyn. ἤθελεν. †† οὓς ὁ δῆμος οὐκ ἐβ. ἄρξαι, noluiſſet, 8, 8, 17. c) c. inf. aor. 2. τὰ γράμματα ἔλεγεν, ὅτι δὴ βούλεται λ. quaſi vellet, 4, 10, 3. βουλόμενος λαβεῖν λ. cupiens, 3, 6, 7. 7, 11, 3. d) c. tempore utr. in vicinia, ὡς μηκέτι βούλεσθαι μηδὲ - οἰκεῖν, ut nec amplius vellet, ἀλλὰ γὰρ μετοικισθῆναι ἐβούλετο, 1, 15, 17. ††† μόνος εἶναι βουλόμενος ἐν τῷ ςρατῷ, καὶ μηδένα αὐτῷ παρεῖναι κρείττονα, ſolus eſſe cupiens in exerc., ac neminem circa ſe eſſe potiorem, 7, 1, 8. in dupl. rectione, primum cum nominativo et inf., deinde c. acc. et inf. Denique c. acc. rei, ἕκαςος, ὃ βούλεται σχῆμα, ὑποκρίνεται, quam vult perſonam, 1, 10, 12. ἐξουσίαν, ὃ βούλεται αὐτὸς, κτήσασθαι, quod vellet, 4, 11, 11. πάντα, ἃ ἐβούλετο, quae volebat, 3, 5, 10. ὅσα ἕκαςος ἐβ. quantum vellet, 8, 6, 8. πάντα δώσειν, ὅσα βούλονται, quae vellent, 2, 6, 11. † τίνα ἔλεγχον μείζονα βούλεσθε; quodnam argumentum vultis? 3, 12, 12. † οὐκ εἰς ἃς ἐβούλετο ὄχθας κατηνέχθη, non ad quas volebat, 3, 9, 14. πρόφασιν εἰς ἃ ἐβούλοντο τῆς τύχης παρασχούσης, ad ea, quae volebant, 5, 3, 1. †† de re, c. dat. perſ. et nominativo rei, ὁ θώραξ σοὶ τί βούλεται; quid lorica ſibi vult? 3, 12, 23. quid lorica tibi vult; quid lorica tua ſibi vult; quid indicat lorica, qua tu indutus es; cur tibi eſt lorica; cur ſ. quo conſilio indutus es lorica?

βραδύνειν, de perſ. phyſ. c. adiuncto modi, ὡς - ἑκόντα (αὐτὸν) βραδύναντα, quaſi de induſtria ceſſaſſet, 3, 7, 10. in adventu cum exercitu ad pugnam; trop. c. praep., ὁ πατὴρ ἐπὶ πολὺ νοσῶν, καὶ πρὸς θάνατον βραδύνων, ad mortem tardus, 3, 15, 3. cunctans, ſ. mori cunctans, ſ. tardius mori; ἐθαύμαζον, ἐπ' ἐμοὶ Κόμμοδον βραδύνοντα, mirabar, in me Commodum ceſſare, 2, 1, 16, tarde me interficere.

βραδὺς, propr. neutr. p. adv., βραδύτατα τοῖς προσιοῦσιν ἀποκρινόμενος, tardiſſime, 5, 2, 7.

βραδυτὴς, propr., c. adiuncto, μελλήσεως καὶ βραδυτῆτος δοὺς δίκας, tarditatis, 3, 4, 15.

βραχὺς, phyſ. de re, ἐξοχάς τινας βραχείας, exiguas, 5, 3, 11. βραχυτάτου κατασκευάσματος, minima, 4, 2, 22. βραχύτατον (οἴκημα) breviſſimo, ib. 14. ſed trop. εἴ τις πρός τινα βραχεῖαν αἰτίαν εἶχε μίσους, vel exiguam, 7, 7, 7. ἐπὶ βραχυτάταις αἰτίαις ἀνῃροῦντο, ob minimas, 4, 6, 5. † neutr. p. ſubſt. ſ. adi. ἐπὶ τοῖς βραχυτάτοις ῥᾷςα κινουμένῳ (τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων πλήθει,) minimis momentis, 4, 8, 18. per ellipſ. ſubſt. πράγμασι ſ. αἰτίοις etc.

Βρεττανία, Britannia, 3, 14, 1. 4. 3, 15, 15. 2, 15, 10. 1. 3, 7, 2. 3, 8, 4.

Βρεττανοὶ, Britanni, 3, 7, 6. 9. 3, 14, 8. 3. 9. 11. 7. 3, 15, 17.

βρέχεσθαι, paſſ. phyſ. c. praep. de anim. ἐμβαλὼν εἰς τὸ ἕλος, καίτοι ὑπὲρ γαςέρα τοῦ ἵππου βρεχομένου, quamvis equus mergeretur, 7, 2, 13. ſed de perſ., ἑαυτοῖς, (German.) ἐς γόνυ βρεχο-

μένοις διατρέχειν (per paludes) immerſis, ib. 11. ſed ἔθcs τοῖς βαρβάροις (Britann.) διαθεῖν (per paludes) βρεχομένοις μέχρις ἰξύων, immerſi, 3, 14, 12. madefactis, ſ. ita, ut madeſiant.

βρόχος, phyſ. Γορδιανὸς ἀνήρτησεν ἑαυτὸν βρόχῳ, ſuſpendit ſe ipſum laqueo, 7, 9, 9. ἐν β. τοῦ βίου ἀνεπαύσατο, laqueo vivere deſiiſſe, ib. 20.

Βυζάντιον, Byzantium, Conſtantinopolis, 3, 1, 10. 3, 2, 1. 3, 6, 18. ſq. 4, 3, 13. 5, 4, 22.

βύρσα, propr. ὅτε τὴν Καρχηδόνα ἔκτισε, βύρσαν κατατεμοῦσα, corio diſſecto, (Dido) 5, 6, 9. † τὰ ἐκ βυρσῶν (ὅπλα), coriacea, 8, 4, 27. ſc. ὄντα ſ. πεποιημένα, εἰργασμένα, quae e corio erant facta.

βωμὸς, propr. c. gen. quaſi perſ., τὸν ἱδρυμένον βωμὸν τῆς Νίκης, aram, 7, 11, 5. ſed abſ. de eadem, πληγέντες, πρὸ τοῦ βωμοῦ ἔκειντο ib. 8. cf. 7, 3, 15. ut in ſacris variis, extra Romam etiam, πανταχοῦ αὐτῷ βωμῶν ἐστεμμένων, cum altaria (ei) coronarentur, 4, 11, 3. imperatori advenienti; οἴνου ἀμφορέας τῶν β. προχέων, ante aras, 5, 5, 16. cf. ib. in pr. et ſqq. 5, 3, 15. † θύσας ἐπὶ τῶν μεθορίων β. ad ar. 7, 12, 18. cf. 8, 6, 14. 17. 4, 8, 20. 2, 2, 6.

Γ.

Γαλατία, Galatia, Aſiae minoris regio, 3, 2, 11. 3, 3, 1.

Γαλλία, Gallia, Transalpina, eius que pars, Celtica ſ. Lugdunenſis, 3, 7, 2. 5. 3, 15, 17. † τὰ κατὰ τὰς Γαλλίας - ἄριστα διαθεὶς, rebus Galliae, 3, 8, 4. Ciſalpinae et Transalpinae.

Γαλλικανὸς, Gallicanus, Conſularis, 7, 11, 6. 10. ſq. 13.

Γάλλος, Gallus, fluvius Phrygiae, ad urbem Peſſinuntem, 1, 11, 7.

γαμβρὸς, propr., de iam nupto, c. gen. perſ. ſed oppreſſo, ὄντος γαμβροῦ (αὐτοῦ,) generi ſui, 4, 5, 13. 6, 1, 20. ſed impropr., ſpe tantum, de nondum nupto, καλεῖ (αὐτὸν ὁ βάρβαρος, rex Parth. Caracallam) γαμβρὸν ἐσόμενον, 4, 11, 1. ſed cum gen. perſ., δεξιούμενος νυμφίον μὲν τῆς θυγατρὸς, γαμβρὸν δὲ αὐτοῦ, generum ſuum, ib. 4. tum univerſe, ἁρμόζειν αὐτῷ, μὴ ἰδιώτου τινὸς γαμβρὸν γενέσθαι 4, 10, 4. ſed abſ. οὐ τοὺς πλούτου περιβολαῖς λαμπροὺς, λ. γαμβροὺς αὐτῷ γενέσθαι θέλων 1, 2, 3.

γαμεῖν, propr. ὡς δὴ γαμούντων θεῶν, diis nubentibus, 5, 6, 12.

γαμετὴ, p. adi. c. ſubſt. τῶν παλλακίδων -, ἢ οὐδέν τι ἀπεῖχε γαμετῆς γυναικὸς, a nupta uxore, 1, 16, 9. legitime ſolenni que ritu nupta, legitima uxore.

γάμος, propr. coniugium iam factum, c. gen. perſ. ἁρμόζοντα καὶ σεβάσμιον εἶναι γάμον ἱερέως καὶ ἱερείας, connubium, 5, 6, 4. 11. ſed abſ. ib. 7. it. γάμῳ σωφρονίσαι (αὐτὸν) θέλων, matrimonio, 5, 10, 10. οὐ πάνυ τι ἡδόμενος τῷ γ. matrim. ib. 14. † τοῦ γάμου τὸ μῖσος διηγουμένη, coniugii, ib. 16. ſ. coniugis, mariti; — ſed adhuc futurum, βούλεται ἀγαγέσθαι αὐτοῦ τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον, ducere in matrimonium, 4, 10, 3. οὐχ ἁρμόζειν Ῥω-μαίῳ γάμον βάρβαρον, matrim. ib. 11. † τὴν πρὸς τὸν γ. σπουδὴν, rei uxoriae ſtudium, 4, 11, 1. † univerſe, ἔπαιζε γάμους ἀνθρωπείους, connubia, 5, 6, 6. †† τί γὰρ ἔχρῃζον αὐτῶν (φαρετρῶν καὶ τόξων) πρὸς γάμους; ad nuptias, 4, 11, 10. unas, et de nuptiali feſtivitate ſ. ſolennitate.

Γανυμήδης, Ganymedes, fabuloſus ille, 1, 11, 4. ſq.

γάρ, notione A) cauſae; praeter alia vulgaria, (2, 3, 13. 2, 5, 12. 2, 14, 14. 4, 8, 17. 4, 14, 15. 6, 2, 17. 6, 5, 19. 21. 7, 1, 10. 7, 7, 7. 7, 8, 26. 8, 2, 16. 8, 3, 5. 8, 5, 14. 8, 7, 6.) in parentheſi, cum ſignis ſolitis uncis que, *nam* 1, 6, 11. 1, 10, 10. enim 1, 9, 15. 5, 4, 4. ſq. ſed ſine his ſignis, remotiorem quam reſpiciens enunciationem, 2, 2, 20. 2, 14, 3. tum poſt ellipſin totius enunciationis alius 1, 13, 10. porro in oratione infinita, οὐδὲ γὰρ ἐπεσθαι λ. neque enim rel. 8, 4, 24. cf. 7, 12, 15. 6, 2, 10. † cum particip. 7, 11, 3. minus ponitur, quam c. ſq. v. finito ἦλθον λ. ſed poſt praep., κατὰ γὰρ καιρὸν, λ. quo enim tempore, 2, 9, 6. μετὰ γὰρ Δαρεῖον λ. poſt Darium enim, 6, 2, 18. tum poſt ſecundam ab initio vocem, μὴ προχωρούσης γὰρ λ. haud procedentibus enim rel. 4, 4, 6. — Porro poſt alias particulas, a) ἅτε γὰρ 2, 6, 18. utpote enim, ſ. nam, ut rel. poſt punctum: at poſt comma et in parentheſi, *ut maiori enim*, 5, 3, 12. b) καὶ γὰρ αὐτοὶ λ. *nam* et *ipſi* 1, 6, 12, 1, 8, 8. ubi tamen et p. privo γάρ, ut Lat. *etenim*, valeat, it. καὶ αὐτὴ γάρ, *nam* et *ipſa*, 1, 17, 8. ubi divellitur, una voce interpoſita, at duabus, καὶ πάντες μὲν γὰρ ὄχλοι, ac omne quidem vulgus, 7, 7, 2. *etenim* omne *quidem* v., cf. in parentheſi iterum continuo, καὶ γὰρ μεσημβρίας λ. etenim rel. 1, 17, 1, cf. infra in καί. c) τῇ μὲν γὰρ λ. quippe 4, 5, 6. *nam* calamitatem *quidem* rel. cf. de γάρ, poſt μὲν, ſemper in Lat. per *nam* ab initio enunciationis ponendum, ὁ μὲν γὰρ πατὴρ λ. nam pater quidem, 1, 5, 17. 2, 10, 14. 5, 1, 13. 7, 8, 18. 8, 4, 22. — Sic et d) in τὲ γάρ, quo de in τὲ v. Tum praepoſitum aliis particulis, a) ἐβούλετο γὰρ δὴ λ. volebat nimirum, 1, 14, 19. nam *ſane* rel. b) ἐκείνοις γὰρ καὶ ἐπιβουλεύοντα ᾔδεσαν λ. illis enim et inſidiari, 2, 2, 6. ubi καὶ fit p. *etiam*, vel γὰρ καὶ p. pr. καὶ γάρ, et Lat. *namque*; cf. κινδύνων γ. καὶ μειζόνων λ. pericula enim et maiora, 2, 3, 2. 6, 1, 23. B) notione alia, a) adverſativa, in ἀλλὰ γάρ, ὥσπερ λ. verum enimvero, quaſi rel. 1, 8, 5. p. Lat. ſed *enim*, at *enim*, verum *enim*, et p. priva aliqua adverſ. it. ἀ. γ. verum 7, 8, 9. poſt praeced. neg. οὐ §. 7. et 8, 7, 18. poſt neg. μηδὲ §. pr. b) poſt pron. interrog., τίς γάρ λ. quis enim 3, 12, 23. vel, ut Lat. *quisnam*, in affectu et commoto animo, p. quis *tandem*. c) an, pro δὲ, ſenſu adverſ., ἐπεκάλει γὰρ λ. obiiciebat autem 3, 5, 2. 8, 3, 18. 8, 4, 22. 3, 7, 6. C) per Vs. Bg., ἀρχῇ. ἐσομένην γὰρ σώφρονα λ. imperio; quod ſobrium futurum rel. 2, 2, 9. ubi ſimul in pron. dederit; ſed omittit 4, 12, 5. ἔδει γὰρ ἄρα λ. pro *nam* ſane rel. cf. 8, 6, 17.

γαςήρ, propr. abſol. de femina et matre, ἅμα τῷ τῆς γαςρὸς προελθεῖν, ſimul ac ex alvo prodii, 1, 5, 14. utero, ſc. τῆς μητρός; ſed de anim., ὑπὲρ γαςέρα τοῦ ἵππου βρεχομένου, ſupra alvum, 7, 2, 13. at impropr., ἐπειχθεὶς ὑπὸ τῆς γ. urgente alvo, 4, 13, 9. ſtimulatus ab alvo ſ. coactus inteſtinis, ſ. iis, quae erant in alvo, excrementis; ſq. τὰ ἐνοχλοῦντα. †† ὅσοι τὸ εὔδαιμον γαςρὶ μετροῦσι, ventre, 1, 6, 2. voluptatibus ventris ac gulae, edendi bibendi que.

γέ, ſenſu reſtringendi, definiendi magis et explicandi, Lat. *quidem*, ſolitarium, poſt adi. πολλοῦ γε ὄντος τοῦ ἐμέτου, certe cum eſſet rel. 1, 17, 24. ſaltem ſ. ſcilicet; it. poſt adv. ὥς γε λ. ut quidem, 2, 4, 15. † εὖ γε, ὦ Κόμμοδε, euge, 1, 17, 10.

bene quidem ſ. praeclare ſcilicet ſ. ſane; †† οὐδ᾽ ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιντο, οὔ τι γὲ τῆς μάχης, nedum, 2, 10, 12. p. affirm. minime ſane ſ. profecto ſ. multo minus profecto, vel ne ullo quidem pacto. † οἳ δ᾽ οὔ τι γὲ ἐπείθοντο, ſed minime obtemperabant, 3, 13, 14. αἰτίαι τοιαῦται, οὔ τι γὲ ἄλογοι, minime improbabiles, 7, 4, 1. Porro poſt copulam ſimul, c. artic., καὶ τό γε πλεῖστον μέρος λ. ac maior pars, 4, 3, 4. et plurima quidem ſ. ſaltem rel., it. c. adi. καὶ οὐκ ὀλίγοι γὲ λ. ac non pauci, 2, 5, 14. Ἀντωνίνου τὲ εἶναι τέκνον, καὶ ὁμοιότατόν γε, et quidem ſimillimum, 5, 4, 5. id que ſ. idem que, c. praep. τό τε Μακρίνου μῖσος, - καὶ πρό γε ἁπάντων ἡ λ. et ante omnia (quidem), 5, 4, 2. it. c. adv. εἴληφθε ῥαδίως, καὶ ἀκονιτί γε ἑαλώκατε, et ſine negotio (quidem) capti, 2, 13, 10. οὐ πάνυ τι - πάντες ἠρέσκοντο, καὶ μάλιστά γε οἱ Παίονες, ac praeſertim, 8, 6, 1. et maxime quidem. †† καίτοι γὲ οὔσης εἰρήνης, quanquam in pace, 4, 10, 1. etſi ſane ſ. revera. †† μιᾶς γε ἡμέρας, uno die, 4, 4, 18. quippe ſ. ſcilicet, vel *adeo*, noſtrat. *ſogar.*

γειτνιάζειν, phyſ. de perſ. c. dat. loci et adv. ἐγειτνίαζε τῇ πόλει τότε στρατόπεδον, vicinus erat, 5, 3, 16.

γειτνιᾶν, id. οἱ Γερμανοὶ γειτνιῶντες, vicini, 1, 3, 12. 5, 3, 9. τὰ γειτνιῶντα ἔθνη, vicinas gentes, 2, 9, 17. 3, 7, 2. 6, 2, 21. — ſed cum adiuncto τοὺς γειτνιῶντας καὶ ὁμόρους βαρβάρους ib. 10. — at c. dat. loci, ἔθνη ὁμοροῦντα καὶ γειτνιῶντα Ἰταλίᾳ, vicinas Italiae, 6, 7, 5. † ſed cum dat. perſ. ſ. loci, de loco ſ. perſ., Θρᾴκην, Μακεδόσι γειτνιῶσαν 4, 8, 1.

γείτων, phyſ. de perſ. c. adiuncto, adv. et dat. perſ. τὰ Ἰλλυρικὰ ἔθνη, ποιεῖ Γερμανοὺς παρὰ τοσοῦτον ὁμόρους καὶ γείτονας Ἰταλιώταις, vicinos, 6, 7, 10.

γελᾶσθαι, paſſ. propr. de perſ., cum nominativo particip. ſ. modi, πλόκαμον ἐπιθεῖναι τῷ πυρὶ ζητῶν, ἐγελᾶτο (αὐτὸς,) ridebatur, 4, 8, 13.

γελοῖος, propr. paſſ. de re, αἰτίας γελοιοτάτας ἐπιφέρων, perridiculas, 5, 7, 11. ſed neutr. p. adv. γελοιότατα ψηφισαμένων πάντων, perridicule, ib. 7.

γέλως, in malam partem, c. adiuncto et opp. οὐ θαύματος, ἀλλὰ χλεύης καὶ γέλωτος ἄξια, riſu, 7, 8, 5.

γελωτοποιοὶ, propr. εἶχον αὐτὸν ὑποχείριον, ſcurrae, 1, 13, 16. genus mimorum.

γενεὰ, de temp., τριῶν γενεῶν διαδραμουσῶν, aetatibus, 3, 8, 18. hominis; ſaeculo elapſo, centum circiter annis; ſumta γενεᾷ ſ. aetate una tali pro 33 annis ac menſibus 4, certe intra 70 annos.

γένειον, phyſ., γένειον ἀσκῶν, barbam, 5, 2, 7. τὸ γ. ἀποκειράμενος, barba detonſa, 5, 4, 12. γενείων σπαραγμοῖς ἐμπαροινοῦντες, barbam (duorum imperatorum) vellentes, 8, 8, 14. barbis vellendis.

γένεσις, propr. abſ. ἀφορῶσιν εἰς τὰ τῆς γενέσεως εὐτελῆ σπάργανα, natalium, 7, 1, 5. ortus.

γενικὸς, de re, μὴ εἴς τι τῶν γενικῶν ἁμαρτημάτων ἐξοκείλῃ, cognatum vitium, 6, 1, 11. qui Bg. legerit συγγενικῶν, v. N.

γενναῖος, de perſ., A) quoad animum, c. adiuncto. et praep., πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων διοίκησιν γενναῖος ἅμα καὶ θυμοειδὴς, alacris, 2, 9, 2. ſed abſ., extra bellum, ἀνὴρ γενναῖος γένου, fortis, 3, 11, 15. at in bello, de duce, μηδὲ ὑπὸ γενναίῳ ἀνδρὶ στρατηγουμένων 3, 6, 14. 6, 9, 10. γενναῖον στρατηγὸν 1, 4, 21. it. de

praefecto exercitus minore, εἰς τοῦτον, ὡς μηδὲ ϛρατιωτικὸν, μηδὲ γενναῖον, - ἀπέσκωπτε, ſtrenuum, 4, 12, 3. † Ἀλέξανδρον (Macedon.) καὶ Ἀχιλλέα, γενναιοτάτους καὶ μεγίϛους ἥρωας, fort. 4, 9, 5. tum dè militibus gregar., γενναίων ϛρατῶν μαχομένων, validis exercitibus, 3, 7, 7. † δύναμιν, γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίαις ἀκμάζουσαν, fort. 7, 9, 7. † χρὴ ἄνδρας γενναίους εὔχεσθαι μὲν λ. 6, 3, 7. † λογάδας, ὅσους γενναιοτάτους ἠπίϛατο 2, 13, 21. — †† fem. αὐτοῖς ἐπιπεσούσης γενναίας δυνάμεως, valida multitudine, (manu militum.) 3, 7, 13. σὺν τρίτῃ μοίρᾳ, γενναιοτάτῃ οὔσῃ καὶ μεγίϛῃ, validiſſima, 6, 5, 16. 4. B) quoad corpus, de duce, ὡς γενναῖος ἐθαυμάζετο, fortis, 4, 7, 13. Caracalla, quoniam in pr. de re corporea ſermo; de militib. gregar., μόλις ὑπὸ τῶν γενναιοτάτων ϛρατιωτῶν φερόμενα λ. validiſſimis, ib. 12. τοὺς Γερμανοὺς, - γενναίους ἐπιλεξάμενος, validos, ib. 3. †† c. acc. rei ellipt. (κατὰ) τὰ σώματα γενναιότατοι καὶ μεγάλοι, corporibus validiſſimi (Illyriciani) 2, 9, 15. † univerſe, νεανίαν τινὰ, - γενναῖον καὶ ἀκμαϛὴν λ. fortem, 1, 17, 24. Sed C) de anim., ἵππῳ γενναίῳ ἐποχούμενος, generoſo, 3, 4, 12. † μέγαν καὶ γενναῖον ἵππον λ. 2, 9, 6. †† λέοντας καὶ παρδάλεις, ὅσα τε ζῶα γενναῖα, λ. fortia, 1, 15, 6. quae non fugiunt ac timent, ſed ſtant, ſe opponunt, habent que animum pugnandi, invadendi ac laedendi. Tum D) de rebus non animatis, γενναίων πόνων, ingentium laborum, 4, 7, 14. 2, 11, 2. Sic Neutr., vario ſenſu, c. ſubſt. τέλος γενναῖον ἐπιθεῖναι εὐνοίᾳ, conſummationem praeclaram, 3, 11, 10. ubi tamen de re turpi ac caede alterius; ὑμῖν εἰς ἀνδρείαν ὑπάρχει γενναῖα ἐφόδια, praeclara viatica, 2, 10, 11. † μεγάλων καὶ γενναίων ἔργων, ὧν ἔδρασε, egregie facta, 4, 14, 10. fortia, imperat. et ducis, Caracalli; †† γενναίοις τείχεσι καὶ ἐρύμασι, validis, 3, 1, 8. † γενναίῳ καὶ μεγίϛῳ τείχει ib. 14. τ. μ. καὶ γενναίῳ 3, 9, 7. At cum pron. †† διέγνω, δρᾶσαί τι ἢ παθεῖν γενναῖον, διὰ ξίφους χωρήσας καὶ φόνου, magnum, 4, 4, 5. in malam part. iterum. cum adiuncto et praep. ſimul, μηδέν τι γενναῖον ἢ πρόθυμον εἰς τὸ πολεμεῖν παρέχοντος τοῦ Ἀλεξάνδρου, nullam alacritatem, 6, 7, 24. †† cum artic., pro ſubſt., c. adi. οὔτε τὸ ὑμέτερον γενναῖον - ὑποϛῆναι, veſtram alacr. 2, 10, 17. † c. gen. rei, ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο τὸ τῶν πόνων γενναῖον, in laboribus alacritas, 2, 14, 3. fortitudo, i. animus voluntas que et patientia in laboribus ſuſcipiendis ac perſequendis; ſed † abſ. niſi c. opp., τὸ μὲν πρόθυμον τοῦ ϛρατοῦ ὑπῆρχεν αὐτῷ, (τῷ τῶν Ἀντιοχέων πλήθει,) τοῦ δὲ ἐμπείρου καὶ γενναίου λ. fortitudine, 3, 4, 3. † p. adv. ἔνθα γενναιότατα αὐτὸς τῆς μάχης ἦρξεν, fortiſſime, 7, 2, 12.

γενναίως, de perſ., οὐδενὸς ὄντος, τοῦ γ. αὐτὴν (τὴν ἀρχὴν) διοικοῦντος, fortiter, 2, 9, 9. moraliter, (c. generoſo contemtu rerum iniucundarum et iucundarum, laborum. voluptatum,) ſ. bellico ſenſu, ut in ſqq. locis, de duce aut militibus, τὰ πρὸς τὸν πόλεμον γ. εὐτρέπιζεν, ſtrenue, 2, 14, 14. γ. ἀπομαχομένων τῶν ἐφεϛώτων ταῖς ἐπάλξεσι λ. 3, 3, 1. 3, 9, 9. ἀντέχειν γ. fortiter (e muris) 8, 3, 9. ſed in pugna, γ. μάχονται, ſtrenue, 4, 15, 9. γ. ἀνθεϛήκεσαν, fort. 5, 4, 14. ſtren. 7, 4, 10. graviter, 7, 6, 11. γ. κατορθοῦτε 6, 3, 12. †† ἴωμεν, τῇ συνήθει χρώμενοι προθυμίᾳ τε καὶ ἀνδρείᾳ, γενν. ἐπ᾽ αὐτὸν, eamus, conſueta utentes alacritate et fortitudine, ſtrenue in eum, 3, 6, 16.

γεννᾶσθαι, propr. paſſ. de perſ. in opp. οὐ δοθέντα ὑμῖν, ἀλλὰ γεν-

θηθέντα αὐτοκράτορα, 1, 5, 16. ſed c. praep. παρ' αὐτοῖς γ. καὶ τραφέντα (βασιλέα) 1, 7, 5.

γένος, de perſ, per diverſam lineam, quae dr., tum anteriorem ſ. adſcendentem, τοὺς γένους μακραῖς διαδοχαῖς εὐπατρίδας, generis, 1, 2, 3. de maioribus. it. τὴν τοῦ γ. διαδοχὴν 2, 3, 9. † γένους πλῆθος, illuſtre genus, 8, 8, 9. de maior. vel conſanguineis ſ. affinibus; tum deſcendentem, εἴ τι γένος ἦν βασιλικὸν, πᾶν ἐξέκοψεν, quidquid eſſet generis regii, 4, 5, 7. † δέξεσθαι πᾶν τὸ γ. ἔνδον (βασιλικὸν,) totam familiam, 5, 3, 23. tum obliquam ſ. collateralem, ἡμεῖς, τὸ σὸν γ., ἀπολ. nos, ſanguis tuus, 1, 13, 3. nos, ſorores tuae. Sed de toto aliquo et plurium communione, γένους ὁ Κόμμοδος οὕτως εἶχε, genere talis erat, 1, 7, 7. ἄνδρα ἐξ ἰδιωτικοῦ καὶ ἀσήμου γ. ex privata ſtirpe, 2, 3, 3. πρὸς τῷ οἰκείῳ ἐκ γένους ὀνόματι, ex familia, 2, 6, 16. † τοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ γ. παρέμενεν ἡ ἀρχὴ, apud poſteros eius permanſit regnum, 6, 2, 20. p. τοῖς ἐκ τοῦ γέ. ortis e genere illius, qui fuerunt e familia illius. † γένους ἔνδοξον ἀρχὴν παρασχεῖν καὶ τῷ ὑςέρῳ γένει, generis initia clara relinquere poſteris, 5, 1, 17. — † εἰδότες, γενους ὄντα βασιλικοῦ, generis imperatorii, 5, 3, 15. — † ἠξίουν, τοῦ Γορδιανοῦ γένους βασιλέα αἱρεθῆναι, ex Gordiani genere, 7, 10, 12. ſq. ſyn. ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ. Porro θαῤῥῶν γένει, genere, 2, 15, 3. γ. ὑπερέχοντας 3, 8, 13. nobilitate, 4, 6, 5. it. γ. προύχων 7, 5, 10. † εἰ τὴν βασιλείαν τῷ γένει ἀνανεώσαιτο, ſuae ſuboli, 5, 3, 22. ſq. illo ſupra δέξεσθαι πᾶν τὸ γένος λ. — Tum ἀνήνεγκε τὸ γ. αὐτη ἐπὶ Τραϊανὸν πρόπαππον, genus, 1, 7, 7. † πρὸς γένος αὐτῷ ὑπάρχων, cum cognatus ipſi foret, 3, 10, 11. qui, quoad ſ. ſecundum genus ſ. genere ei erat propinquus. — †† per ellipſ. praep. (κατὰ) τὸ πρὸς πατρὸς αὐτῷ γένος, ἐκ τῶν τῆς συγκλήτου ἐπισήμων ἦν, paternum ei genus a ſenatorii ordinis primoribus erat, 1, 7, 6. qui Bg. ſumſit nominativum ſine commate, *genus*. quod *ei* erat *a* patre ſ. a parte patris; ſed, cum commate et acc. ellipt. illo, *quoad* genus, *quod* ei *erat* a patre ſ. a parte patris; ſ. quoad paternum genus, ſ. paterno genere, *ex* ſenatus *primoribus* ipſe *erat*; † Ἀλβῖνος, ἀνὴρ, τὸ μὲν γένος, τῶν ἐκ τῆς συγκλήτου εὐπατριδῶν, vir generis quidem ex ſenatorio ordine patricii, 2, 15, 2. vir, *genere* quidem, *unus* patriciorum *e* ſenat. *ordine*. Porro c. nomine regionis ſ. populi, ὁ χιλιάρχης - ἦν τῷ γένει Σῦρος, genere Syrus, 3, 11, 17. natione, patria; ſed per ellipt. acc., Περέννιον, ἄνδρα (κατὰ) τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτην, homine quidem Italo, 1, 8, 2. ἦν ὁ Περτίναξ τὸ μ. γ. Ἰταλιώτης, genere Italus, 2, 1, 9. Κλέανδρός τις ἦν, τὸ μ. γ. Φρὺξ, genere quidem Phryx, 1, 12, 8. Ὁ Ἔκλεκτος - ἦν τὸ γ. Αἰγύπτιος, erat Aegyptius, 1, 17, 14. Σεβῆρος, ἀνὴρ τὸ μὲν γ. Λίβυς, genere quidem Afer, 2, 9, 2. Μαισὰ ἦν τις ὄνομα, τὸ γ. Φοίνισσα, gente Phoeniſſa, 5, 3, 2. Ἀρσάκης, τὸ γ. Παρθυαῖος, natione Parthus, 6, 2, 19. † τῆς δὲ συγκλήτου ἀνὴρ ἀπὸ ὑπατείας μὲν νευεὶ, Γαλλικανὸς ὄνομα, Καρχηδόνιος δὲ τὸ γένος, genere Carthaginienſis, 7, 11, 6. † ἦν δέ τις ἐν τῷ ςρατῷ Μαξιμῖνος ὄνομα, τὸ μὲν γένος τῶν ἐνδοτάτων Θρακῶν, erat - Maximinus nomine, oriundus ex intimis Thracibus, 6, 8, 1. †† φύσει ἦν τὸ ἦθος; ὥσπερ καὶ τὸ γένος, βάρβαρος, moribus perinde, ut gente, barbarus, 7, 1, 4. ††† μὴ δεῖν μηδέτερον γένος νοθεύεσθαι, neutrum genus, 4, 10, 13. neutram gentem, Rom. et Parth.

γεραίρειν, trop. de perſ. c. acc. perſ. et abl. rei ſ. modi, ὁ δῆμος

πάσαις γεραίρει (αὐτὸν) εὐφημίαις, ornat, 2, 2, 21. uti, proferre de ſ. erga, noſtrat. *beehren.*

Γερμανία, Germania, 8, 7, 21.

Γερμανικὸς, Germanicus, ſubſt. nomen viri, Γερμανικὸν τὸν Νέρωνος, Germanicum, Neronis fratrem, 4, 5, 13. alias *Britannicus* dictus, ſub Claudio vivens. Sed adi. de populo, τὰ πρὸς τὸν Γερμανικὸν πόλεμον παρεσκευάζετο, Germanicum bellum, 6, 7, 12. bellum contra Germanos. † Titulus imperatorum, ἀντὶ Γερμανικοῦ λ. pro Germanico, 1, 15, 19. in ſtatua.

Γερμανοὶ, ſubſt., populus, οἱ Γ. γειτνιῶντες, Germani, 1, 3, 12. 4, 7, 4. bis. † τὰ μέχρι Ὠκεανοῦ Γερμανῶν ἔθνη βάρβαρα 7, 2, 20. (1. 5. 10 13.) πάντας τοὺς ἐπέκεινα Γερμανοὺς, ulteriores Germanos, 4, 7, 3. trans Danubium, cf. §. 2. † εἰς Γερμανοὺς ἠπείγετο, in Germaniam, 6, 7, 11. ad ſ. contra Germanos, (cf. 5. 7. 9. 14. 17. 22. 24.) εἰς Γερμανοὺς ἐλθὼν, Germaniam ingreſſus, 6, 8, 8. Germanos invadens, aggreſſus, ἐπὶ Γερμανοὺς διαβήσεσθαι, adverſus Germanos tranſituri 7, 1, 13. 16. †† p. adi. Γερμανῶν ἱππέων μέγα τι πλῆθος ἐπήγετο λ. Germanorum equites magno numero ſecum ducebat, 8, 1, 5. qui Bg. ceperit pro gen. dupl. cf. 8, 4, 6. Γερμανοὶ δέ τινες, it. 8, 6, 12. 8, 8. 3. 10. ſq. 15. 19.

γέρων, de perſ., ea que certa aliqua, ἀνέπειθεν ἰατροὺς καὶ ὑπηρέτας, κακουργῆσαί τι περὶ τὴν θεραπείαν τοῦ γέροντος, ſenis, 3, 15, 4. Severi, it. 8. ſq. ſed φείδεσθαι γέροντος, λ. ſeni, 7, 5, 9. Gordiano patri.

Γέτας, Geta, 4, 4, 7. ſed ὁ Γ. 4, 3, 15. ſic Γέτα ib. 12. ſed τῷ Γ. ib. 14. ſq. at ſemper τὸν Γέταν ib. 4. 13. 4, 4, 19. † τὸν νεώτερον τῶν υἱῶν (αὐτοῦ, τοῦ Σεβήρου,) τὸν Γ. καλούμενον, qui Getas vocabatur, 3, 14, 17.

γέφυρα, propr. τὴν Φρουρὰν τῆς γεφύρας λ. pontis, 7, 1, 16. (λύσαντας τὴν γέφυραν ib. et §. ſq. cum 8, 4, 4. ſq.) τὴν γ. ζεύξας ib. διαβὰς τὴν γ. 7, 2, 1. γεφύραις διαλαμβάνειν τὰ ἑλώδη χωρία 3, 14, 10.

γεφυρόω, phyſ. de perſ., c. acc. rei ſ. fluenti, ὅπως τὸν ποταμὸν γεφυρώσῃ, quo pacto fluvium ponte iungeret, 8, 4, 8. ſupra fluvium conſtruere pontem e lignis, navigiis, cupis; γεφυρώσας τὸν ποτ. poſtquam pontem impoſuiſſet flumini, 7, 1, 13. εἴτε ῥεῖθρον γεφυρῶσαι (ἔδει,) ſive flumen ponte iungendum, 4, 7, 6. — †† ξύλων ἀπορία καὶ νεῶν, ἃς ἔδει ζευχθείσας γεφυρῶσαι τὸ ῥεῖθρον 8, 4, 9. quae iuncta oporteret ſ. deberent flumen inſtruere ponte; per tropum; ut dicantur ligna et navigia facere pontem in flumine. †† paſſ. de re ac fluvio ipſo, τὸν ποταμὸν ναυσὶ διαλαμβάνων, αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας συνδεθεισῶν, γεφυρωθέντα (αὐτὸν, τὸν ποτ.) εὐμαρῆ τὴν διάβασιν τοῖς στρατιώταις παρέξειν ᾤετο 6, 6, 15. fluvium navigiis occupans his inter ſe colligatis eum (fluvium) ponte inſtructum putabat facilem tranſitum militibus praebiturum.

γεωργέω, phyſ. de perſ. c. acc. rei ſ. loci a) eodem, unde eſt compoſitum, ἡ Λιβύη πολλοὺς εἶχε τοὺς τὴν γῆν γεωργοῦντας, multos habebat agrorum cultores, 7, 4, 9. multos habebat, qui terram ſ. agrum colerent, b) c. ſyn. δοὺς χώραν γεωργεῖν, conceſſis agris ad colendum, 6, 4, 11. dans, concedens iis agros ad col. c) c. ſimili, τοῖς ἄμπελον μὴ γεωργοῦσιν, iis, qui vitem non ſererent, 8, 2, 8. d) oppreſſo caſu loci, πρὸς οἶνον μάλιστα πολύγονον γεωργοῦντες, vini praeſertim fecundum ſolum colen-

tes, ib. qui Bg. ſuppleviſſe videatur Gr. ſubſt. τὸ πέδον ſ. πεδίον; cum procedat aeque, repetere e prr. γῆν aut χώραν. † ἔδωκε γεωργοῦσιν ἀτέλειαν, agricolis, 2, 4, 13. ubi in pr. e vulg. lect. modo praecedit Ἰταλίαν, ut iterum liceat explere illorum alterutrum γ. ſ. χ. it. ad locum † c. ſyn. verbo, ἐπιμεληθέντι καὶ γεωργήσαντι (αὐτὴν,) curantem id (ſolum) et colentem, ib. 12.

γεωργία, abſ. οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἄνθρωποι - γεωργίᾳ προςεῖχον, agriculturae, 2, 11, 6

γῆ, qua pars inferior mundi totius, γῆς σεισμοὺς, terrae motus, 1, 1, 5. σεισμοῦ - προγενομένου γῆς, t. m. 1, 14, 4. At c. opp. οὐδέ τι ἦν γῆς μέρος, ἢ κλίμα οὐρανοῦ 2, 11, 8. † in tacita opp. et relat. illa, Κρόνον, κατελθόντα εἰς γῆν 1, 16, 3. † τὰ ἐπὶ γῆς διοικεῖν, res orbis terrarum, 1, 5, 18. ſuppl. πράγματα, poſt εἰς οὐρανὸν et ſyn. τῶν ἐν ἀνθρώποις. Sed opp. mari, p. terra firma, τὴν γῆς καὶ θαλάττης τοσαύτην ἀρχὴν 2, 10, 8. 4, 3, 19. μακρᾷ γῇ καὶ θαλάττῃ πολλῇ διῃρημένοι, magno terrarum marisque intervallo diſcreti 6, 7, 10. γῆν καὶ θάλατταν ἐκτήσαντο, terram, 2, 11, 7. † ſimul c. adv. τὰ ἀπὸ θαλάττης - ἀναγκαῖα ἀνέπεμπεν εἰς τὴν ἄνω γῆν, ab ipſo mari res continentem incolentibus neceſſarias. 3, 2, 7. v. ἄνω. † c. opp. ſyn. partim, et c. adiuncto, τὰ ἀπὸ τῆς ἠπείρου διὰ γῆς ἢ ποταμῶν κατακομιζόμενα, per terram, ib. Tum, quatenus conſeritur, ἀρώματα, - ὅσα γῆ φέρει 4, 2, 16. τῆς γ. ὑπ' αὐτοῦ δεδῃωμένης 8, 5, 8. † κοινωνίᾳ τῶν γῆς καὶ θαλάττης καλῶν 1, 16, 7. τὴν γῆν ἐλεηλάτει, agrum, 3, 9, 17. † γῆν πολλὴν καὶ εὐδαίμονα κεκτημένη, territorium, 3, 1, 12. Byzantium; † τοὺς τὴν γ. γεωργοῦντας 7, 4, 9. — Porro terrae regio, τοὺς τὰ ἀρκτῷα τῆς γ. κατοικοῦντας 1, 2, 9. μεσημβρίας καὶ τῆς ἀρκτῴας γῆς ζῶα 1, 15, 9. † θηρίων - τῶν ἀπὸ πάσης γῆς, ἡμετέρας τε καὶ βαρβάρου, ex omnibus regionibus, 5, 8, 15. τῆς βαρβ. γ. barbarorum regionis, 6, 5, 2. † μιᾶς γῆς οὔσης καὶ μιᾶς ἐξουσίας 4, 10, 10. †† οὐ περὶ ὅρων γῆς ἡ φιλονεικία 4, 14, 14. it. ἐρήμῳ γῇ καὶ δυσβάτῳ φράξας τὴν ἀρχὴν, deſertis locis, 2, 11, 9. † πολλὴν γῆν ἐπῆλθεν, multum agri obivit, 7, 2, 6. ſq. ἐδῄου πᾶσαν τὴν χώραν. † c. gen. tum rei ſ. loci, διαβὰς τὴν τῶν ποταμῶν μέσην γῆν, Meſopotamiam, 3, 9, 5. niſi gen. pendet ab adi. μέσ. ſed cum gen. perſ. ſ. populi, ἐπὶ πολὺ τῆς Παρθυαίων γῆς ἐλάσας, per Parthorum regionem, 4, 11, 12. 3, 5, 1. ſed c. praep. τῆς μέχρις Εὐφράτου γῆς, usque ad Eu. regione, 2, 7, 7. † ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γῇ, in noſtro ſolo, 2, 11, 16. † τὰ Ἰλλυρικὰ ἔθνη, ςενὰ ὄντα, καὶ οὐ πολλὴν ἔχοντα τὴν ὑπὸ Ῥωμαίοις γῆν, nec multum agri Romanis ſubiecti poſſidentes, 6, 7, 10. Qua pars minuta, χοῖ τῆς γ. σωρευθέντος, humo ſuperaggeſta, 8, 4, 11. Denique † impropr. locus ſupra terram, quae proprie dr., οἱ μὲν ἄλλοι σκυθρωπαῖς ταῖς ὄψεσιν εἰς γῆν ἔνευσαν, in terram, 1, 6, 10. forſan in ſolo pavimento que aedium, diaetae, it. 4, 3, 16. it. ῥίψασα εἰς τὴν γ. ἑαυτὴν, proiecta humi, 1, 13, 2. it. ῥίψας ἀπὸ τοῦ σκίμποδος εἰς γῆν ἑαυτὸν, abiecit ſe humi, 7, 5, 8. ἐς τὸν νεὼν -, ῥίψας ἑαυτὸν εἰς γ. proiecit ſe humi, 4, 4, 12. ††† γῆ ἡ χρυσίζουσα ταμπλείςη ὑπέςρωτο, arena auroſa, 5, 6, 18.

γηραιὸς, propr. de perſ., γηραιὸν ὄντα Μάρκον, ſenem Marcum, 1, 3, 1. 3, 15, 1.

γῆρας, propr. de perſ., προϊσχόμενος, ſenectutem, 2, 3, 7. 4, 14, 3. 7, 5, 18. † ταῦτα οἴκοι μεμενηκότι διὰ γῆρας τῷ πρεσβύτῃ Γορδιανῷ ἀπήγγελη 7, 9, 20. ſed c. adi. ἐν γήρᾳ ἐσχάτῳ 7, 5;

18. † πρεσβύτην, ἐν ἐσχάτῳ γήρᾳ παραφρονοῦντα 7, 8, 9. † πρεσβύτῃ εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσαντι 2, 5, 9. it. c. gen. perſ. σεμνοῦ βασιλέως γῆρας αἰδούμενοι ib. 14.

γηράσκειν, trop. de re vel perſ. τὰ ἐκείνων (Ἑλλήνων) γηράσαντα, illorum ſtatus ſenio confectus, 3, 2, 15. ſc. πράγματα, res, ſenio confectae, resp. civitates ſingulae, vel vires opes que pecuniariae et militares, it. urbes, caſtella, terrae, agri, vaſtati, debilitati, exhauſti; ſ. decreſcere, minui, debilitari, viribus, opibus, privari, ſ. cum amiſiſſent vires, opes, auctoritatem.

γίγνεσθαι, de perſ., cum nominativo dupl. et praep., θεατὴς καὶ ἀθλοθέτης σὺν τοῖς λοιποῖς ἱερεῦσιν ὁ βασιλεὺς γίγνεται, fit, 1, 9, 5. eſt; it. c. dat. perſ. τοιοῦτος ϛρατὸς ὀχληρὸς ἐκείνοις γίγνεται, 6, 7, 18. — ſed de re, φυγὴ πολλὴ καὶ τροπὴ καὶ φόνος πολὺς τῶν — γίγνεται, oritur, 3, 2, 4. † τὰ πλεῖϛα τῆς χώρας ἑλώδη γίγνεται, maior pars regionis paludeſcit, 3, 14, 11. paludoſa fit, ſc. μέρη, pleraque regionis loca paludoſa fiunt; † cum praep. ἱππασία περὶ τὸ κατασκεύασμα ἐκεῖνο γίγνεται, fit, 4, 2, 18. Nominatim particip., ἵνα μὴ, γιγνόμενον (τοῦτο,) ᾖ ἀκατασήμαντον, ne, quod geritur, 3, 11, 19. ſi id fiat, ſc. caedes; ſed c. artic. τιμὴν καὶ αἰδῶ τῷ γιγνομένῳ νέμοντες, ei rei, 4, 13, 10. ei, quod fiebat; vel ſuppl. ſubſt. πράγματι, rei, quae fiebat, honeſte, p. exonerationi alvi. † βουλόμενον κωλῦσαι τὰ γιγνόμενα 7, 7, 8. ea, quae fiebant, ſc. πράγματα. † c. opp. ὅσῳ τὰ γ., ὡς φαῦλα, μισεῖται, τοσούτῳ τὰ μέλλοντα λ. quanto praeſentia, ut mala, magis odioſa ſunt, 2, 3, 17. quae in praeſens fiunt.

γιγνώσκειν et γινώσκειν, de perſ., phyſ. c. acc. rei, et adiuncto, ἑαυτοῖς, δι' ἐμπειρίαν τῆς χώρας, ἐγνωκόσιν ἄβατα τῶν τόπων, ipſis — ſcientibus, 7, 2, 11. ſed et trop., de animo, ταῦτα ὑμᾶς ἐγνωκότας λ. reputantes, 2, 3, 24. haec cum ſciatis, cognoveritis, audiveritis ex me; ὡς ἔγνω τὴν τῶν Παιόνων γνώμην, cognovit, 2, 9, 17. † ἔγνωσαν μὲν τὰ διαγγελθέντα, intellexerunt rem omnem, 7, 8, 3. ſq. οὐδέ τις — εἰδέναι τι προσεποιεῖτο. † c. adv. ſimul tacito, ἀρετῆς πεῖρα τῶν ἐμῶν πράξεων, ἃς ἔγνωσαν (τότε) ὅτε λ. quas cognoverunt, quando rel. ib. 8. † c. particip. acc. perſ. p. inf., ἐπεὶ τὸν δῆμον ἡσυχάζοντα ἔγνωσαν, λ. ubi populum quietum eſſe intellexerunt, 2, 6, 6. quieſcere. Sed ſingulatim aliud particip., c. acc. rei, γνοὺς ταῦτα, cum intellexiſſet haec, 3, 6, 1. † c. praep., γνόντες (ταῦτα) ὑπὸ φήμης, quod intellexiſſent, 7, 10, 9. †† alio ſenſu, c. adv. εὐτυχῶς μᾶλλον γνόντες, ἢ εὐβούλως, felici potius conſilio, quam prudenti, 3, 7, 4. ſc. τοῦτο ſ. οὕτω, feliciter magis ſtatuentes ita, quam prudenter ſ. conſulte, decernentes; †† rurſus alio ſenſu, c. acc. rei et praep., ἐπὶ τῇ σπουδῇ καὶ ὑποσχέσεσι χάριν γιγνώσκων, gratias agens, 2, 8, 14. Sed Paſſ. ſenſu primo ſupra, trop. de animo; de re, c. abl. rei ſ. modi, ἐγνώσθη ἡ ἐπιβουλὴ παραδόξῳ τρόπῳ, innotuere inſidiae, 1, 9, 4. cognita eſt, detecta. †† c. rectione dupl. οὔτε τὴν ὕλην, οὔτε, τεχνιτῶν ὅϛτις ἐποίησεν, ἐγνωσμένου, neque quoad materiam, neque artificum quis fecerit, noſcitur, 1, 11, 2. primo cum acc. rei ellipt. deinde cum pron. et per ellipſ. pronn., pro plenis rectis que his, οὔτε δὲ ἐγνωσμένον ἐϛὶν αὐτὸ (τὸ ἄγαλμα) κατὰ τὴν ὕλην, οὔτε ἐγνωσμένον ἐϛίν τινι, ὅϛτις τεχνιτῶν ἐποίησεν αὐτὸ, τὸ ἄγαλμα, neque *ipſum ſimulacrum*, quoad *materiam*, neque, *quis* artificum *id* fecerit, *notum eſt*. † de perſ. c. dat. perſ. et adv. οὐδεὶς τῶν κἂν μετρίως ἐκείνῳ γνωσθέντων, eorum, qui et noti fuiſſent, 4, 6, 3. †† Med-

de perſ. c. adv. et dupl. rectione, c. pron. et coniunct., οὕτω γνώσῃ, τίνα τε κίνδυνον ἐφύγομεν, καὶ ὅτι μὴ σκῆψις πρόςεστι λ. cognoſces, 2, 1, 23.
γίνεσθαι, med. A) per formam paſſ., de re, c. dat. perſ., τὰ ἐκείνων Μακεδόσιν εὐάλωτα καὶ Ῥωμαίοις δοῦλα γεγένηται, illorum ſtatus Macedonibus expugnabilis - factus eſt, 3, 2, 15. it. c. praep., εἰ τοῦτο ἐξ ἐπιβουλῆς οἴεσθε γεγενῆσθαι, factum (eſſe) 2, 5, 12. † τὴν γέφυραν, - ἔργον μέγα - ὑπὸ τῶν πάλαι βασιλέων γεγενημένον ἐκ τετραπέδων λίθων, factum, 8, 4, 4. Sed, alia notione, de perſ., c. dupl. nominativo tum ſubſt., Φαυστῖνα ἡ μήτηρ βασίλισσα γεγένητο, fuit, 1, 7, 6. ſq. ſic ſyn. οὖσα, vel Fauſtina mater eius et ipſa nata erat (tanquam) imperatrix; οἱ συνωμόται - γενενῆσθαι λ. fuiſſe, 4, 14, 4. αἰτίους τῆς ἀποστάσεως γεγενῆσθαι, quod auctores defect. fuiſſent, 6, 9, 8. 8, 3, 5. — tum adi., ὁ μὲν - στρατιωτικὸς γεγενῆσθαι δοκῶν, qui bonus miles fuiſſe exiſtimaretur, 4, 12, 1. † it. c. praep. εἰ γὰρ καὶ ἐκ τοῦ κρείττονος ὑπέρτεροι ἐδόκουν γεγενῆσθαι οἱ βάρβαροι, ſuperiores viderentur fuiſſe, 6, 6, 9. it. c. dat. perſ., αἴτιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ γεγενῆσθαι, fuiſſe, 5, 5, 2. B) forma med. a) de re, c. nominativo uno ſ. ſubſt. rei privo, τροπὴ τῶν ἀνατολικῶν γίνεται, in fugam verſi ſunt orientales, 3, 4, 10. fuga fit ſ. oritur; it. 1, 12, 13. εἴ τις γένοιτο μεταβολὴ, fiat, 2, 3, 30. ὡς μήτε νεκρῶν ἀναίρεσιν γενέσθαι, fieri, 7, 9, 16. πολλὴ φθορὰ ἐγένετο ὑποζυγίων λ. fuit, 1, 12, 2. 6. τοσοῦτος ἐγέν. φόνος, λ. facta eſt, 4, 9, 17. exſtitit, 7, 7, 6. ἐγέν. ἀπόστασις, oborta eſt, 7, 1, 21. 6, 4, 13. γεγόνασι συμβολαὶ, fuerunt, 7, 2, 17. γενομένης συμβολῆς, orto, 3, 7, 6. μάχης καρτερᾶς γενομ. commiſſo, 3, 2. 19. 7, 12, 10. † ἰσοῤῥόπου δὲ ἐπὶ πολὺ τῆς μαχ. γενομ. cum anceps diu eſſet pugna, 1, 11, 5. (ubi adv. ἐ. π. cohaeret c. pr. adi. ἰσ. vel c. v. γεν.) προδοσίας γενομ. proditione facta, 1, 10, 15. — ſed c. adv. συμβολαὶ - πολλάκις ἐγίνοντο τροπαί τε τῶν λ. fiebant, 3, 14, 18. † ἑκάστοτε τῷ τείχει ἐγίν. προςβολαὶ, fieb. 7, 12, 4. † πολλῶν σχεδὸν ἑκάστης ἡμέρας γενομένων προςβολῶν, cum fierent, 8, 4, 19. † τοῦ ἔργου ἅπαξ γενομένου, re ſemel peracta, 8, 6, 2. † ἐνίων, (ἔργων) πάλαι γεγονότων, quorundam olim geſtorum, 1, 1, 1. † τὸ δὲ τελευταῖον καὶ μή ποτε γενόμενον ἔργον 4, 6, 10. haec vero fuit poſtrema et non unquam facta res, ſ. poſtremum autem et non unquam patratum facinus hoc fuit. — Per praepp. a) μή που λίθων τὶς βολὴ ἀπὸ τῶν δωμάτων ἐπὶ τῇ πομπῇ γένοιτο, oriretur, 2, 6, 19. b) γενομένης ἐξετάσεως διὰ τοῦ Περεννίου, facta inquiſitione, 1, 8, 17. c) † ἐν προσχήματι ἐλευθερίας - ἔργα πολέμου - ἐγίνετο, facinora edebantur, 7, 7, 8. — γενομένων φόνων ἐν τῇ Ῥώμῃ, ſi fiebant caedes, 7, 3, 2. — ἔργων μεγάλων ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ γενομένων, rerum - geſtarum, 1, 1, 4. d) μάχαι καρτεραὶ γίνονται κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία, praelia exſiſtunt, 3, 2, 3. γεγόνασι ἀκροβολισμοὶ καθ' ἕτερα χωρ. exſtiterunt, 3, 7, 5. συνέβη, μὴ τὴν σύνοδον μόνον κατ' ἐκεῖνο γενέσθαι τὸ χωρίον, ἀλλὰ καὶ τὴν τύχην ὁμοίαν, fieri, 3, 4, 7. γενομένης τῆς ἥττης κατὰ τὴν Κύζικον, accepta clade, 3, 2, 11. facta; — † τούτων κατὰ Συρίαν γενομένων, haec dum in Syria fiebant, 5, 3, 7. † ἐγένοντό τινες κατ' ἐκεῖνο καιροῦ καὶ διοσημίαι, exſtitere, 1, 14, 1. †† e) τὸ ἄγαλμα, γενόμενον ἐν ταῖς - ἐκβολαῖς, delatum ad oſtia, 1, 11, 10. cum veniſſet, ſ. *cum* eſſet *in* ſ. adeſſet, †† f) περὶ στόμαχον - τοῦ φαρμάκου γενομένου, cum ad ſtomachum venenum ſe inſinuaſſet, 1, 17, 23. veniſſet, ſ. cum

eſſet ad; †† ſed c. praep. et adv. ſimul, διό περ εἰκότως ἐν ἡλικίαις τε καὶ ἐξουσίαις διαφόροις οὐχ ὅμοια γέγονε τὰ ἐπιτηδεύματα, exſtiterunt, 1, 1, 10. ταῖς κατὰ Μηδίαν πολλάκις γενομέναις συμβολαῖς, illis in Media crebris conflictibus, 6, 6, 9. conflictibus in Media ſaepe factis, ſ. qui in M. ſaepe facti ſunt. Sed c. dat. perſ. κίνησις μεγίστη πᾶσι - ἐγένετο, exſtitit, 6, 3, 3. it. c. adv. Ἴλῳ καὶ Ταντάλῳ πόλεμον ἐκεῖ γενέσθαι, bellum ibi geſtum (eſſe) 1, 11, 4. Sed c. ſubſt. et adi. τὸ τῆς Εἰρήνης τέμενος κατεφλέχθη, μέγιστον - γενόμενον τῶν - ἔργων, quod maximum fuit, 1, 14, 4. τὸ μῖσος, ἀδεὲς - γενόμενον, odium, ſecurum iam redditum, 7, 7, 3. ἀφανοῦς γενομένου τοῦ σώματος, cum diſparuiſſet corpus, 1, 11, 6. τῇ διαίτῃ, στρατιωτικῇ γενομένῃ, 5, 2, 12. victus, qui militaris erat ſ. eſſet; † αἰφνιδίου γενομένης τῆς ἐπ' Ἰταλίαν ὁδοῦ, cum repentinum obveniſſet hoc in Italiam iter, 7, 8, 25. fuiſſet; πρὶν διαβόητον γενέσθαι τὸ πραχθὲν, priusquam divulgaretur factum, 3, 11, 20. notum fieret; εἰ καὶ ἐπιμηκεστέρα γένοιτο πολιορκία, longior fieret, 8, 2, 15. ἡ μὲν τῆς διαβολῆς φήμη τοιαύτη ἐγένετο, talis fuit, 7, 1, 18. † στερρὸν γίνεται τό ποτε ῥεῖθρον, durum fit, 6, 7, 16. ſed ſimul c. adv. ἐντεῦθεν μείζων ἡ ὀργὴ τοῦ δήμου ἐγένετο, maior indignatio populo oborta (eſt) 7, 12, 1. ſed ſimul c. praep. etiam, ἤδη καὶ τοῦ φόνου διαβοήτου γενομένου ὑπὸ τῶν φευγόντων, iam etiam caede divulgata; 4, 4, 19. cum nota eſſet facta. at c. praep. ſola, καιρίου τῆς πληγῆς ἐπὶ τῆς κατακλεῖδος γενομένης, cum lethale vulnus in iugulo factum eſſet, 4, 13, 12. † At ſimul cum dat. perſ. αὕτη πρώτη - αἰτία τῷ μειρακίῳ μίσους ἐγένετο, haec prima cauſa odii adoleſcenti exſtitit, 1, 8, 14. † πρὶν ἔκπυστα τῷ δήμῳ γενέσθαι (ταῦτα,) antequam res innoteſcat populo, 3, 12, 13. nota fierent; quibus in locis duobus pron. ſunt loco ſubſt. Per duplex ſubſt., alterum in ſubiecto, alterum in praedicato, et ſimul c. dat. rei, it. c. adv., ἐπὶ θάτερα κρημνὸς βαθὺς τοῖς ὕδασι πόρος γίνεται, fit, 3, 3, 2. † τὸ μήτε - ἐπεξιέναι τινὰ - ἀρχηγὸν - καὶ ἐς τὰ ἐπιόντα ἐγένετο ἀεὶ, fuit, 2, 6, 22. † ὅ περ αὐτοῖς καὶ μάλιστα γέγονεν ἀπωλείας αἴτιον 8, 8, 9. † πλούτου περιβολὴ, ἣ μὴ πρότερόν τινι ἐγένετο, fuit, 3, 11, 2. †† ἱστορίαν - ἤθροισα ἐς συγγραφὴν, οὐκ ἀτερπῆ τὴν γνῶσιν καὶ τοῖς ὕστερον ἔσεσθαι προσδοκήσας, non iniucundam cognitionem etiam poſteris fore ſperans, 1, 1, 4. vel non iniucundam cognitu. ††† c. coni. τῆς παρ' ἑτέρων ἐσομένης εὐδαιμονίας, εἴ περ γένοιτο, tanquam apud alios futura felicitate victoriae, ſi contingat, 8, 3, 12. ſi quidem ſ. ſi tamen ea felicitas contingat, ſ. id fiat; ††† ſq. inf. ἐπεὶ - ἀνάγκη ἐγένετο, τὴν προεδρίαν ἀπονέμεσθαι, λ. neceſſe fuit, 1, 8, 9 Separatim particip. cum artic. tum praeſ., τὰ πλεῖστα τῶν γινομένων λ. pleraque eorum, quae fiebant, 2, 10, 6. it. cum praep. χαίρειν τοῖς γινομένοις ὑπὸ τῶν βαρβάρων προσεποιεῖτο, delectari ſe ea re barbarorum, 4, 11, 3. iis, quae fiebant a barb., — tum aor. 2., ἡσθεὶς τῷ γενομένῳ, laetus eo, quod factum erat, 3, 3, 13. κρύψαι τὸ γενόμενον βουλόμενοι, cum celare factum vellent, 2, 1, 1. id, quod f. er., πρῶτοι ἰδόντες τὸ γεν. conſpicati facinus, 4, 13, 13. ὡς - τὰ γενόμενα θεάσοιντο, ut, quae gererentur, ſpectarent, 5, 4, 11. ἵνα μὴ μόνον ἀκούειν τὰ γεν. ἀλλὰ καὶ βλέπειν ἔχωσι, res geſtas, 7, 2, 15. ὡς ἐπύθετο τὰ γ. audita ea re, 8, 6, 1. ea, quae facta erant, - tum fut. ἔκδικοι τοῦ γενησομένου ἔργου, ultores patrandi facinoris, 7, 4, 10. — b) de perſ. Per notionem vulg., t. ſubſt. et adi., ὁ στρατὸς ὀκνη-

ρὸς ἐγίνετο, ſiebat, 8, 5, 1. ἐπεὶ πολλῶν χρημάτων ἐγκρατὴς ἐγένετο, potitus fuit, 1, 10, 3. compos factus eſt; it. ἐπὰν τῆς ἀρχῆς ἐγκρ. γένηται, ubi imperio potitus fuiſſet, 3, 10, 15. φόνων - ἀλλότριος ἐγένετο, εἴς τε τὸ φιλάνθρωπον ἐπιῤῥεπὴς, fuit, 6, 9, 16. † εἰ μὴ κἀκεῖνοι σύμψηφοι ἐγένοντο 6, 1, 4. aſſenſores eſſent, aſſentirent; † ἀνὴρ γενναῖος γενοῦ, ſis, 3, 11, 15. eſto; φοβερώτερος γενόμενος 3, 10, 13. cum eſſet ſ. fuiſſet; εὐθυμότερος - γεν. hilarior factus, 6, 6, 13. σχεδὸν ἰσαρίθμου γενομένου τοῦ - ϛρατοῦ, cum fuerit, ib. 10. Ἀντωνίου - πολεμίου γεν., Antonii, hoſtis ſui, 3, 13, 8. Ant., qui erat hoſtis ipſius; ὃν οὐκ ἀπέκτεινε, τῶν Μάρκου ἑταίρων - ἐντιμότατον γενόμενον 2, 1, 10. etſi erat; ἄπιϛον γεν. λ. ut qui inf. exſtitiſſet, 7, 1, 24. † ſimul c. adv., ῥᾷϛα πλουσιώτατος ἐγένετο, evaſit, 1, 8, 16. nisi adv. cohaeret c. adi. † ἔνθα καὶ τὸν Γανυμήδην ἁρπασθέντα ἀφανῆ γενέσθαι, diſparuiſſe, 1, 11, 5. niſi adv. cohaeret c. v. ἁρπ. † μηδενὸς ἐμποδὼν γενομένου, nemine impediente, 8, 2, 1. cum nemo fuiſſet impedimento. At c. dat. perſ. ſimul, εἰ μὴ τοῖς οἰκείοις - βαρύτερος ἐγεγόνει καὶ φοβερώτερος, fuiſſet, 7, 3, 1. δεδιὼς, μὴ τῇ συγκλήτῳ εὐκαταφρόνητος γένηται, fieret, 7, 1, 5. Sed c. abl. modi, τούτοις - καὶ οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι μεγάλοι καὶ ἔνδοξοι γεγόνασι, evaſere, 1, 6, 17. facti ſunt. Porro c. ſubſt. duplici, uno in ſubiecto, altero in praedic., ὑμᾶς - αὐτοὺς γενέσθαι φονεῖς, fieri, 2, 5, 10. † διὰ τὸ (ἔπαρχον) ἔπαρχος - γεγονέναι 8, 8, 8. eo, quod praefectus fuiſſet; ἔπαρχος - γενόμενος, qui praefectus fuerat, 2, 6, 12. ἔπαρχον ἐπιϛῆσαι - ὀρχηϛήν τινα γεγονότα, quendam, qui ſaltator fuerat, 5, 7, 12. τῆς ἀποϛάσεως γεγονότα ἀρχηγὸν, qui fuiſſet, 7, 1, 24. ἀδελφὴ ἐγεγόνει (αὐτὴ) Ἰουλίας, fuerat, 5, 3, 2. Ἰουλίας ἀδελφὴ γενομένη, ut quae fuiſſet, 5, 8, 7. ἣν - κοινωνὸς τῶν κινδύνων γένῃ, fueris, 7, 5, 16. μὴ ἰδιώτου τινὸς γαμβρὸν γενέσθαι, fieri, 4, 10, 4. αὐτοῦ καὶ Κρόνου - γενέσθαι ξένον, factum fuiſſe, 1, 16, 3. οἰκέτης βασιλικὸς γενόμενος (αὐτὸς,) factus, 1, 12, 8. διάδοχος αὐτοῦ γεν. cum ſibi ſucceſſor fuiſſet, 3, 2, 6. Βαλβῖνος, γεν. εὐπατρίδης, patricii generis homo, 7, 10, 7. qui fuit patricius; οἱ γενόμενοί τινων κατήγοροι, qui aliquos accuſaſſent, 7, 7, 5. qui fuiſſent aliquorum accuſatores; †† τὴν γυναῖκα γενομένην ἑαυτοῦ, coniugem quondam ſuam, 4, 6, 7. illam, quae fuerat coniux ipſius; †† c. abl. temporis, ἀκμαζούσῃ τῇ ἡλικίᾳ γενόμενον παιδικὰ, quia fuiſſet, 3, 10, 11. †† per adi. et ſubſt. ſimul, Ἀδούεντον, ὡς ϛρατιωτικόν τε καὶ ἔπαρχον οὐ φαῦλον γενόμενον 4, 14, 3. ut qui fuiſſet; καίτοι τῆς ἁρπαγῆς - ἀρχηγοῦ καὶ ὁμογνώμονος - γενομένου, quamvis fuit, 7, 1, 22. †† cum adv. τὰ ἄλλα - γενόμενος μὴ φαῦλος ἄνθρωπος, cum alioquin fuiſſet, 3, 4, 15. niſi τὰ ἄλ. cohaeret c. adi. φ. †† cum adv. et dat. perſ. οἰκέτην, ὀλέθρου τοσούτου τοῖς μὲν αἴτιον ἤδη γεγονότα, λ. qui fuit, 1, 13, 6. Per notionem potiſſimum Lat. verbi ſubſt., cum uno ſubſt. perſ. et dat. perſ., τῷ Μάρκῳ θυγατέρες μὲν ἐγένοντο πλείους, ἄῤῥενες δὲ δύο, fuerunt, 1, 2, 1. habuit; γένεσθε αὐτῷ ὑμεῖς ἀνθ' ἑνὸς ἐμοῦ πατέρες πολλοὶ, eſte, 1, 4, 9. σώφρονας - γαμβροὺς αὐτῷ γενέσθαι θέλων, fieri, 1, 2, 3. eſſe, habere; — cum praep., ἐν Καίσαρος τιμῇ καὶ ἐξουσίᾳ γεγονότα, Caeſaris honore et auctoritate praeditum, 3, 7, 19. eum, qui fuit in; ἐν τῷ τῆς βασιλείας γενόμενος ὀνόματι, imperii adeptus nomen, 7, 9, 6. ἐν πολλαῖς ϛρατοπέδων ἀρχαῖς γεν. cum ſaepe exercitibus praefuiſſet, 7, 10, 7. ὁρῶσα, ἐν ἀρχῇ τὸν νεανίαν γενόμενον, in imperio conſtitutum, 6, 1, 11. ἐν βασιλικαῖς - ὑπηρεσίαις γενόμενος, in

principalib. officiis verſatus, 1, 2, 10. †† τῶν ἐν τιμῇ γενομένων ἢ θεραπείᾳ τοῦ γέροντος, qui honoratiores fuiſſent aut cultores ſenis, 3, 15, 9. eorum, qui eſſent ſ. fuiſſent in honore aut ſervitio ſenis, i. in amore et aeſtimatione ſenis, et ſervi ipſius; ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας γενόμενος, vigente aetate, 6, 8, 2. in vigore aetatis conſtitutus; τὰς θυγατέρας, ἐν ὥρᾳ γενομένας, filias maturas, 1, 2, 3. quae ſ. ſi aetate nubili erant, ſ. in aetate matura conſtitutae erant ſ. verſatae; γενόμενος ἐν ἀπογνώσει, redactus ad deſperat. 3, 4, 13. 7, 12, 9. in deſperatione conſtitutus, 7, 9, 9. 20, 2, 13, 21. ἐν δέει γενόμενος, cum in metu eſſet, 5, 8, 13. ἐν ταραχῇ γεν. in perturbatione conſtitutus, 6, 9, 1. † ſimul c. adv. ἅπαξ ἐν ἀπογνώσει γενόμενοι, in deſp. conſtituti, 7, 5, 1. †† βουλόμενος, ἐν ἔθει γενέσθαι τῆς τοῦ σχήματος ὄψεως τὴν σύγκλητον, cupiens adſueſcere illius habitus ſpectaculo ſenatum, 5, 5, 11. †† ſimul c. gen. temporis, p. adv., ἐτῶν τριῶν ἢ τεττάρων ἡσύχασαν, οὐδ᾽ ἐν ὅπλοις ἐγένοντο, nec in armis fuerunt, 6, 6, 11. †† ὡς ἐντὸς τοῦ ἐρύματος γένοιντο, ut eſſent intra, 3, 2, 11. † τῷ ςρατῷ, ἔξω μάχης γεγονότι, qui extra pugnam fuerat, 3, 7, 9. †† Ἀρταβάνου, τοῦ καθ᾽ ἡμᾶς γενομένου, qui noſtra aetate fuit, 6, 2, 20. † εὐγενέςατος τῶν πρὸ αὐτοῦ γενομένων βασιλέων, omnium ante ſe imperatorum, 1, 17, 26. eorum imperatorum, qui ante ſe erant. Per notionem Lat. *naſcor*, c. acc. temporis et adv., περὶ ἔτη γεγονὼς λ. annos natus circiter rel. 5, 3, 7. 8, 8, 21. 5, 7, 7. ſed c. adv. alio, ἄνδρα, εὖ γεγονότα, virum natalibus clarum, 7, 5, 4. v. εὖ. † ſed ſimul c. praep., ἐκ προγόνων εὖ γεγονότα, a maioribus generoſum, 3, 5, 5. † τινὰς τῶν παρ᾽ ἐκείνοις εὖ γεγονότων, apud ipſos nobilibus, 7, 4, 5. †† Per notionem Lat. *venio*, non tamen ſumme neceſſariam, c. adv., ὡς πλησίον ἐγένετο τῆς Ῥώμης, cum prope Romam eſſet, 1, 7, 4. ἐκεῖ γενόμενος, quo poſtquam perveniſſet, 4, 11, 13. cum ibi eſſet, 6, 4, 5. At c. praep. a) εἰ ἐν τῇ Ῥώμῃ γένοιντο, ubi Romam perveniſſent, 4, 1, 4. ſi Romae eſſent; γενόμενος ἐν Ἀντιοχείᾳ, cum veniſſet A. 3, 3, 5. cum perveniſſet A. 5, 1, 2. ut A. pervenit, 6, 6, 5. dum eſſet A. 8, 7, 7. † ἐπεὶ ἐγένοντο ἐν τῷ ςρατοπέδῳ, cum eſſent ad caſtra, 2, 2, 11. † γενόμενος ἐν τῇ πολεμίᾳ, cum perveniſſet in hoſtil. regionem, 7, 2, 6. γενομένων αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ, cum perveniſſent in campum, 8, 2, 3. b) ἐπὶ ταῖς ὄχθαις γενόμενος, ubi ad rip. pervenit, 4, 7, 2. c) γενόμενον αὐτὸν κατὰ τὴν Ἰταλίαν, cum veniſſet in Italiam, 1, 9, 23. ἐπεὶ κ. τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς ἐγένετο, poſtquam ad initium f. pervenit, 2, 9, 7. †† ὡς κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ut convenerunt, 3, 15, 13. †† καθ᾽ αὑτὸν γενόμενος, ſecum ſolus, 4, 12, 14. cum eſſet ſecum ſ. ſolus; d) εἰ γένοιντο παρ᾽ αὐτῷ, ubi perveniſſent ad ipſum, 3, 5, 8. τεχνιτῶν, παρ᾽ αὐτοῖς γενομένων, cum apud ipſos eſſent, 3, 4, 20. e) ἐπεὶ ἐγένετο πρός τινι ποταμῷ, ubi pervenit ad fl. 8, 4, 2. ἐπεὶ πρὸς τῷ ςρατοπέδῳ ἐγένοντο, ubi ad exerc. pervenerunt, 2, 13, 6. γενόμενοι πρὸς τῷ τείχει, ubi ad mur. pervenerunt, 5, 3, 24.

Γλαβρίων, Glabrio, viri nomen, 2, 3, 8.

γλυκύς, de re, propr. ἡ ἀπόλαυσις, ſuavis, 6, 3, 8.

γλῶττα, phyſ., c. opp. διὰ γλώττης προΐετο, ὅσα μὴ ἔφερεν ἐπὶ γνώμης, linguâ proferebat, 2, 9, 18. ore. it. cum adiuncto, τὰ διὰ φωνῆς καὶ γλ. προφερόμενα, linguâ, 7, 8, 4.

γνήσιος, phyſ. de perſ., οὐ μόνῳ τῷ υἱῷ γνησίῳ μεταδίδωσιν, legiti-

mum, 3, 6, 11. ἀδελφοῖς γνησίοις, germanos, ib. 4. ſed trop. de re, ᾧ γνήσιον ἦν ὄνομα Βασσιανὸς, verum, 3. 10, 9.

γνώμη, utr. facultas animi, intellig. et volunt., c. opp. διὰ γλώττης προΐετο, ὅσα μὴ ἔφερεν ἐπὶ γνώμης, in animo, 2, 9, 18. † per acc. ellipt., φροντίσι (κατὰ) τὴν γνώμην ἐταράττετο, curis animus eius turbabatur, 2, 3, 1. animo; ἄνθρωπον, ἄλλως ὄντα τὴν γν. χαῦνον καὶ ἀπλοϊκώτερον, vanae mentis, 2, 15, 4. Sed de intellig. ſola vel praecipue, † πίστει γνώμης, fiducia voluntatis, 2, 4, 5. perſuaſione animi ſ. mentis. †† τὸ ἀγχίνουν τῆς γν. acumen ingenii, 2, 14, 3. † μετέωρον τὴν γν. ἔχοντες, ſuſpenſis animis, 3, 13, 8. † per acc. ellipt. c. opp. ἐξεπλάγη μὲν τὴν ψυχὴν, οὐκ ἐταράχθη δὲ τὴν γν. 3, 11, 17. percuſſus animo, non autem turbatus mente, ſervans facultatem cogitandi et conſilii capiendi et reſpondendi; ſq. ſyn. φρενῶν. Tum de voluntate tantum vel potiſſimum, τῆς ἐμῆς γ. τὸ πρᾶον λ. animi, 2, 8, 2. ὁ Ῥωμαίων δῆμος πολὺ καὶ ῥάδιον ἔχει τὸ τῆς γν. εὐκίνητον, an. 7, 7, 2. † per acc. ell. τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων πλήθει, φύσει μὲν ὄντι τὰς γνώμας κουφοτάτῳ, leviſſimi ingenii, 4, 8, 18. — Pro parte voluntatis certa, per acc. eundem, οὕτω ὁ Σεβῆρος ἀρθεὶς τὴν γν. ſublatis animis, 2, 9, 9. erectus animo, ſuſcipiens cupiditatem rerum agendarum, (*Muth*,) vel elatus, arrogans factus; ſed † c. opp. δυνάμεως, γνώμη καὶ ῥώμη μηδεμιᾶς ἀποδεούσης, animis, 6, 5, 23. virtute bellica, fortitudine animi. — Pro parte totius aut intellig. aut volunt., ſ. modo cogitandi et cupiendi, noſtrat. *Geſinnung*, c. gen. perſ. φιλεῖ πως ἀεὶ τὸ ὑπήκοον ζήλῳ τῆς τοῦ ἄρχοντος γνώμης βιοῦν, ſententiam, 1, 2, 8. οὓς ᾔδει ἁρμόζοντας τῇ ἑαυτοῦ γνώμῃ, ſuo an. 7, 4, 4. † c. opp. ἕξειν τοῦ Περτίνακος οὐ μόνον τοὔνομα, ἀλλὰ καὶ τὴν γν. an. 2, 14, 7. Etiam nominatim in notione favoris ſ. odii, στάσις καὶ διάφορος γνώμη ἐνέπεσε ταῖς πόλεσι, ſeditio et diſcordia, 3, 2, 13. diverſus ſenſus, div. ſententia, div. ſtudia, div. odia, partim in Nigrum, partim in Severum; ſq. ἀπεχθείᾳ τινὶ ἢ εὐνοίᾳ, it. ἐκ διαφόρου καὶ ἐναντίας γνώμης ἐν ὅπλοις εἰσὶ, conſilio, 1, 13, 5. ſq. οἱ μὲν μισοῦντες αὐτὸν, οἱ δὲ στέργοντες. † ἡ περὶ ἐκεῖνα σπουδὴ καὶ φιλονεικία, διάφορον ἔχουσα καὶ ἀντίπαλον ἀεὶ τὴν γν. τῶν ἀδελφῶν ἐτάραττε τὰς ψυχὰς, ſenſum, 3, 13, 4. propenſionem amor et aemulatio in ſpectaculis habuit ſecum hoc, ut in diverſa et contraria inclinarent, cf. 3, 10, 6. † παρῆλθον, πευσόμενοι ὑμῶν, τίνα γνώμην ἔχοιτε, quid animi haberetis, 2, 8, 5. quem animum; τίνα τοίνυν ἔχετε γνώμην, δηλώσατε, quae mens ſit veſtra, ib. 8. quae ſit vobis mens; † ἣν εἶχον γν. λανθάνουσαν, ἐξέφηναν, ſenſum, quem occultaverant, 8, 8, 5. quem habebant ſenſum occultatum; ſed c. gen. perſ., πεῖραν τῆς γν. τῶν στρατιωτῶν λαβεῖν, experiri animos militum, 2, 2, 1. periculum facere animi mil. ſ. voluntatis; † πεῖραν τῆς γ. (αὐτοῦ) λαμβάνουσα 1, 8, 10. διαγγελθείσης τῆς τοῦ δήμου γν., voluntate, 2, 7, 9. ἐκ τῆς τῶν καλούντων γν. ex vol. 2, 8, 7. †† τοὺς ἐκεῖ στρατιώτας ὁμογνώμονας ἔσεσθαι τῇ τε Ῥωμαίων εὐχῇ, καὶ τῇ τῶν κατὰ τὴν ἀνατολὴν στρατοπέδων γνώμῃ, voluntati, ib. 18. πρὶν ἢ μαθεῖν τὴν γν. τῆς συγκλήτου, ſententiam, 2, 3, 5. ὡς ἔγνω τὴν τῶν Παιόνων γν. animos, 2, 9, 17. γράμματα, τὴν Ῥωμαίων γν. δηλοῦντα, mentem, 7, 7, 11. διὰ τὴν τῶν Ῥωμ. γν. volunt. 2, 8, 11. †† τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥωμ. γνώμην τοιαῦτα ἦν, animus talis erat, 7, 7, 15. † ἐμερίζοντο πάντων αἱ γνῶμαι, ſtudia, 4, 3, 3. Pro parte voluntatis, alio ſenſu, c. praep. εἰ μὴ κατὰ

γνώμην προχωροίη, ex ſententia, 2, 3, 21. 3, 9, 3. βιώσεσθε κ. γν. ἐν τοῖς οἰκείοις, ex animi veſtri ſententia, 8, 7, 14. e voto. — Pro eadem, extra ſe exſerente, μηδέν τι πράττειν ἄνευ τῆς ὑμετέρας γ. ſine auctoritate veſtra, 5, 1, 15. volunt., conſil. it. c. gen. perſ. διοικουμένων τῶν πραγμάτων ὑπ' ἐξουσίας καὶ γνώμης γυναικὸς, conſilio, 6, 8, 7. πάντα ἐπράττετο τῇ γν. τῶν πατρῴων φίλων, conſil. 1, 6, 1. † per verba adeo, in concilio, τοῦ πλείςου γνώμης, ex plurium mente, 7, 10, 6. ſuffragio, vulgo voto, noſtrat. Stimme. † alio ſenſu, c. gen. perſ., γνώμῃ θεῶν ἤρξατό τε τὸ πῦρ καὶ ἐπαύσατο, volunt. 1, 14, 10. decreto, conſilio; it. de hominib., ἔσφηλεν αὐτοῦ τὴν γν. ἡ τύχη, conſilium, 6, 5, 10. poſt ἄριςα βεβούλευτο. † ἡ ἀπόβασις καὶ ἡ τύχη τοῦ πολέμου τὰς ἑκατέρων γν. ἔκρινεν, conſilium, 3, 7, 4. poſt pr. γνόντες - εὐβούλως. † ὁ δῆμος, οὐκ εἰδὼς τὴν τοῦ βασιλέως λανθάνουσαν γν. volunt. 4, 9, 1. †† ἐπεὶ τὴν γν. αὐτοῦ (αὐτ.) ταύτην ἀνήνεγκε πρὸς Μαρκίαν, conſilium hoc ſuum, 1, 16, 9. i. q. ſq. §. τὴν βούλησιν λ. †† c. opp. οὕτω Σεβῆρος τύχῃ μᾶλλον, ἢ γνώμῃ, κεκόσμητο νίκῃ, conſil. 3, 9, 21. ὁμοῦ ἔπταισε καὶ γνώμῃ καὶ τύχῃ, conſil. 5, 4, 23. Ἀλεξάνδρῳ, σφαλέντι καὶ γνώμῃ καὶ τύχῃ, conſil. 6, 6, 4. †† ἀνάγκῃ μᾶλλον, ἢ γνώμῃ, ἐς φιλίαν περιήγετο, volunt. 4, 15, 14. it. per praep. τὰ δρασθέντα παρὰ γνώμην αὐτοῦ τετολμηκέναι, contra illius ſententiam, 1, 13, 10. — c. adiuncto, βίᾳ καὶ παρὰ γν. τοῦ δήμου ὠνησάμενος τὴν ἀρχὴν, praeter voluntatem, 2, 6, 18. † ἀσχάλλων καὶ παρὰ γν. ἔσχε περὶ ἔξοδον, praeter animi ſui ſententiam, 6, 3, 1. ††† μιᾷ γνώμῃ καὶ ψυχῇ ὁμοίως Μαξιμῖνος μεμίσηται 8, 5, 15. una mente et animo; †† per acc. ell. παύσασθαι (ὑμᾶς χρὴ) ἤδη τὰς ψυχὰς καὶ τὰς γν. διῃρημένους, mentibus et ſententiis, 4, 5, 15. — †† c. adiuncto alio, τὴν ὁρμὴν ἤδη καὶ τὴν γν. περὶ τὴν ἱπποδρομίαν ἔχων, ſtudio et animo, 4, 12, 12. cupiditatem et mentem ſ. animum, i. cogitationem; †† c. gen. perſ. ἐπεὶ μήτε γνώμην ἔτι, μήτε ὁρμὴν ἔφερεν ἀδελφοῦ, nec animum, nec intentionem, 4, 5, 11. mentem, ſententiam, modum cogitandi, quo frater quis utitur, quo quis reputat, ſe fratrem eſſe, noſtrat. *Geſinnung*, et per cognationem hanc interiorem debere ſe fratri officia quaedam peculiaria.

γνωρίζειν, de perſ. phyſ. c. acc. rei, γνωρίζεις τὴν Κομμόδου χεῖρα, noſti, 2, 1, 23. agnoſcis; γνωρίσασα τὴν τοῦ Κ. χ. cum cognoviſſet, 1, 17, 9. agnoviſſet; † trop. γνωριζόντων αὐτοῦ τὸν τρόπον, non ignaris eius ingenii, 2, 14, 9. noſcentium; †† c. acc. perſ. γνωρίσαι τοὺς ὑπὸ συγκλήτου ἀναδειχθέντας αὐτοκράτορας, ut agnoſcerent, 8, 6, 4. acciperent, approbarent etiam pro imperator. Sed Paſſ. phyſ. τὸ γένειον ἀποκειράμενος, ὡς μὴ γνωρίζοιτο, agnoſceretur, 5, 4, 12. deprehenderetur, quis eſſet; — †† trop. c. dat. perſ., praep. et adv. it. opp., πάντας τοὺς Ἀλβίνου φίλους, εἴτε ἑκουσίως, εἴθ' ὑπὸ ἀνάγκης αὐτῷ γνωρισθέντας, ipſi familiares, 3, 8, 4. noti eſſent, fautores, benevoli; ut minus quid, quam pr. φ.

γνώριμος, trop. paſſ. de re, c. adv. et dat. perſ. τῆς ἐμῆς γνώμης τὸ πρᾶον ἴσως ἐςὶν ὑμῖν πάλαι γνώριμον, nota, 2, 8, 2. ſed c. adiuncto, ἡ φήμη ἔκπυςα καὶ γνώριμα ποιῇ (ταῦτα) τοῖς ςρατιώταις, vulgaret et notificaret, 2, 7, 10. nota fac.

γνῶσις, trop. paſſ. c. praep., ἐν συγκλήτῳ γν. οὐκ ἄσημος, fama nominis, 7, 5, 12. notitia; it. θαῤῥῶν γνώσει τῇ παρὰ Ῥωμαίοις 2, 15, 3. notit. apud ſ. inter Rom. Sed act. οὐκ ἄχαριν ἕξοντα

γνῶσιν τοῖς λ. ſcientiam, 1, 11, 14. †† ἱςορίαν - ἤθροισα ἐς σύγγραφὴν, οὐκ ἀτερπῆ τὴν γν. καὶ τοῖς ὕςερον ἔσεσθαι προςδοκήσας, non iniucundam cognitionem, 1, 1, 4. vel non iniucundam cognitu, per ell. acc., p. οὐκ ἀτ. κατὰ τὴν γν. Sed c. gen. rei, φιλοσοφίαν οὐ λόγοις, οὐδὲ δογμάτων γνώσεσιν, ἐπιςώσατο, notitia, 1, 2, 6. τῇ τῶν χωρίων γνώσει, peritia, 5, 14, 19. †† ὅπως τὴν τῶν πραττομένων γνῶσιν φθάσωσιν, famam, 1, 9, 20. qui Bg. legerit φήμην, cum procedat et vulg. p. notitia. †† cum gen. perſ. et opp. ἐπιφέρων τοῖς μὲν - φιλίαν, τοῖς δ' - γνῶσιν Ἀλβίνου, notitiam, 3, 8, 13. genus amicitiae minoris, favorem, benevolentiam, noſtrat. *Bekanntſchaft.*

γοητεία, propr. τῶν τὴν γοητείαν ταύτην ὑπισχνουμένων, praeſtigias, 4, 12, 6. magorum.

γονεὺς, propr. c. tacita relat. et opp. συνῆλθον (οἱ νεανίαι) ἅμα γονεῦσι, parentibus, 4, 9, 10.

γόνυ, propr. de homin. ἐς γόνυ βρεχόμενος, genu tenus, 7, 2, 11.

Γορδιανὸς, Gordianus, triplex; 1) pater, imperator Rom. 7, 5, 3. 5. 17. 19. cognomine Ἀφρικανὸς ib. 19. 7, 6, 1. 5. 21. 7, 7, 4. 7, 8, 16. 7, 9, 5. 8. ſq. 16. 20. ſq. 7, 10, 1. 12. 14. 8, 1, 1. 2) filius eius, vulgo Gordianus ſecundus dictus, 7, 9, 10. 7, 10, 1. 9. †† τὸν Γορδιανὸν ἅμα τῷ υἱῷ σεβαςοὺς ἀναγορεύουσι 7, 7, 4. Γορδιανοὺς ἐκείνους 8, 6, 5. 3) Gordianus tertius, vulgo, 7, 10, 14. τῆς συγκλήτου Καίσαρα αὐτὸ ἀποδειξάσης ib. 15. 1. 9. 8, 6, 4. 8, 7, 22. 8, 8, 16, 21.

γοῦν, notione 1) cauſali, εἰ γ. ſi enim, 1, 1, 5. οὐδεὶς γοῦν, certe, 3, 8, 14. κήρυκες γ. ergo, ib. 19. it. αὐτὸς γ. Ῥωμύλος λ. 4, 5, 12. 5, 4, 20. ſane 6, 1, 15. 6, 6, 11. ſiquidem 7, 6, 2. 2) illativa, τότε γ. ergo 1, 15, 9. igitur 2, 9, 16. 3, 4, 19. 3, 8, 15. 3, 14, 6. quocirca 4, 1, 4. ſane 5, 1, 7. utique 6, 9, 17. 7, 3, 6. itaque 8, 4, 28. 3) reſtrictiva, τὰ γοῦν λ. ſane 1, 14, 12. ſaltem, certe, it. 2, 1, 15. quae notio eſt e prima parte γὲ, ut ſecunda e poſtr. οὖν. †† per loca ambiguae notionis, ἔτι γ. ſane 3, 1, 15. quae notio affirmandi et ipſa eſt e γὲ; ubi tamen et procedit *ſaltem*; πολλάκις γ. certe 3, 6, 22. ubi valet etiam *igitur*; ἤδη γ. 3, 13, 16. ſaltem ſ. igitur; πλείςους γ. ergo 7, 3, 8. vel ſalt., εἰληφθὲ γ. ſaltem 2, 3, 10. vel igitur.

γράμματα, phyſ. univerſe, pro epiſtola, ad aliquem ſcripta, τὰ γρ. ἔλεγεν, ὅτι λ. litterae 4, 10, 3. 6, 2, 9. ὑπεμίμνησκε τὰ γρ. τῶν ib. 11. γρ. ἐτάραξε τὸν Ἀλ. 6, 7, 4. ἐξεπέμφθησαν γρ. πρὸς πάντας, τὴν Ῥωμαίων γνώμην δηλοῦντα λ. 7, 7, 11. θεραπεύσας διὰ γραμμάτων πάντας, litteris, 2, 10, 1. πολλὰ διὰ γρ. ὀμόσαντι Σεβ. per litteras, 2, 15, 4. 6, 2, 8. 7, 2, 15. † τοῖς βασιλείοις ἀρκούμενον γράμμασι, litt. 1, 9, 21. opp. pr. ῥήμασι. † At γράμμασι τῷ δήμῳ τὴν νίκην ἑαυτοῦ δηλώσας, per litteras, 3, 8, 2. it. γράμμασι καὶ πειθοῖ παῦσαι τοῦτον τῆς λ. 6, 3, 11. † ἐντυχεῖν τοῖς γρ. 4, 12, 12. γράμματα φιλικὰ ποιήσας 1, 9, 20. † ἐποίησε δημόσια γρ. πρὸς τὸν δῆμον, δι' ὧν ἐδήλου λ. publicum ſcriptum, 7, 6, 6. ἐπιςέλλει αὐτῷ φιλικώτατα γρ. 2, 15, 6. ἐπιςέλλει λανθάνοντα γρ. 2, 13, 3. κατὰπέμπει γρ. δι' ὧν ἐσπένδετο λ. 2, 12, 5. γρ. πάμπλειςα ἐκπέμπει 7, 6, 5. † τῶν εἰωθότων τὰ βασιλικὰ γρ. διακομίζειν 3, 5, 8. τὰ γρ. δημοσίᾳ ἀποδοῦναι ib. it. ib. 12. ἐπιδόντες τὰ γρ. 7, 6, 19. ταῦτα τὰ γρ. ἀποσημηνάμενος, δίδωσι τοῖς λ. 4, 12, 10. † φέρουσι γρ. πρὸς Μαξ. ἀπόρρητα 7, 6, 13. — †† ςρατιώτας τινὰς, οἷς ἔδωκε κατασεσημασμένα γρ. ἐν πυκτοῖς

πίναξι ib. 11. At c. gen. perſ. ἐν αἷς ἦν καὶ τὰ τοῦ Μακρίνου γράμματα, illae de Macrino litterae, 4, 12; 11. ſed c. gen. tali alio, ἐκομίσθη γράμματα τῶν ἡγουμένων, δηλοῦντα, ὅτι λ. litterae ducum; 6, 2, 2. †† τοιούτοις αὐτοῦ γράμμασιν ἐντυχὼν, tales c. ab ipſo litteras legiſſet, 4, 10, 11. † ſimul c. praep. προτιθέασι τὰ πρὸς τὸν δῆμον τοῦ Γορδιανοῦ γράμματα, litteras Gordiani ad pop. 7, 6, 21. cf. ib. 6. Sed pecul. ſenſu, nominatim mandata imperatoris, praeter aliqua e prior. loca, ἐκπέμψας γράμματα λ. emiſſis litteris, 1, 6, 23. codicillos, noſtrat. *Befehle* ſ. *Ordre*; ſed alius generis, ἐντέλλεσθαι τοῦτο διὰ γραμμάτων, per litteras, 3, 11, 19. † ἐνετείλατό μοι φόνον σοῦ οὐ λόγοις μόνον, ἀλλὰ καὶ γράμμασι, litteris, 3, 12, 5. †† c. gen. perſ. ἐπιστολὰς προκομίζων ἀποῤῥήτους, ἃς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέτοις εὗρε γράμμασιν, litteris, 3, 8, 12. ſcriptis, chartis, noſtrat. *Scripturen* ſ. *Papyren.*

γραμματεῖον, phyſ. libelli genus, λαβὼν γρ. τούτων δὴ τῶν ἐκ φιλύρας λ. ſumto libello, 1, 17, 1. 7. ſq. 12. 14. 2, 1, 23. tum generis alius, γραμματεῖον ᾔτησε; τοῦ φόνου φέρον τὰς ἐντολὰς, 3, 11, 18. 20. 3, 12, 5. 10. † γράψας γραμματεῖον, libellum, 1, 17, 4. ſcribendo implens libellum, et, pro γραφὴ, ſcriptura, ſ. materia.

γραφὴ, phyſ. libellus ſ. res, ibi ſcriptae, διεξελθεῖν τὴν γραφὴν, ſcripturam, 1, 17, 9. ſed tabula pictarum rerum, παραστήσας ἐν τῇ γραφῇ τὸν τύπον τοῦ θεοῦ, in pictura, 5, 5, 11. 14. 1, 15, 9. † εἰκόνας ἐν γραφαῖς 4, 8, 4. τὰς μάχας δημοσίαις ἀνέθηκε γρ. 3, 9, 21. γρ. ποικίλαις 4, 2, 13. † figurae formae, que rerum ſingulae, c. gen. rei, τὰ σώματα στίζονται γραφαῖς ποικίλων ζώων, notis, 3, 14, 13. τοῦ σώματος τὰς γραφὰς, picturas, ib. 14.

γράφω, phyſ. de perſ. vulgari not., λαβὼν γραμματεῖον, ὅσους χρὴ φονευθῆναι, ſcribit, 1, 17, 1. abſ. vel c. acc. perſ., ſupplendo pron. ἐκείνους. Sed cum acc. rei, γράψας γραμματεῖον, cum ſcripſiſſet libellum, ib. 4. ſcripſiſſet in libello nomina. † pecul. de hiſtorico, πράξεις βασιλέων συνάξαντι γράψαι, ἃς αὐτὸς οἶδα, ſcribere, 2, 15, 2. † c. praep. οἱ κατ' ἐκεῖνον γράψαντες, qui ſcripſerunt, ib. 13. Sed alia not., c. acc. rei, εἰκόνα μεγίστην γράψας, picta imagine, 5, 5, 11. curans pingi. Tum Paſſ. prima not., de re, ἐπιγνοὺς τὰ γεγραμμένα, recognita ſcriptura, 2, 1, 24. ſcripta, ea, quae ſcripta eſſent; it. c. praep. et opp., λεχθέντα πρὸς αὐτοῦ ἢ γραφέντα, ab ipſo ſcripta, 1, 2, 5. τῶν πρὸς τὸν δῆμον γραφέντων 2, 4, 1. Sed in not. alia, ταύτην τὴν μάχην γραφῆναι κελεύσας 7, 2, 15. pingi. Sed de perſ. c. particip. modi, τὸν τύπον τοῦ θεοῦ, ᾧ καλλιερῶν ἐγέγραπτο, depictus erat, 5, 5, 11.

γυμνάζειν, phyſ., ſenſu bellico, de perſ. et duce, cum acc. perſ. et adiuncto, γυμνάζων τοὺς στρατιώτας, καὶ τὰ πολεμικὰ ἀσκῶν, exercens, 6, 4, 5. ἀσκῶν καὶ γυμν. τοὺς στρ. οὐ διέλειπεν, exerc. 7, 1, 15. † Paſſ. vel med. τῶν στρατιωτῶν δεόμενος, ὁπλίζεσθαί τε καὶ γυμνάζεσθαι, ut exercerent ſe, 2, 11, 17.

γυμνάσιον, phyſ. de actu, ſenſu bell., τὰ πολεμικὰ αὐτοῖς γυμνάσια χοροὶ, καὶ σκώμματα λ. exercitia, 7, 8, 11. ἐπὶ τὰ συνήθη γ. προελθόντα 6, 8, 11. ſed extra militiam, c. gen. perſ. et adiuncto, ἡ μήτηρ αὐτὸν παλαίστραις καὶ τοῖς ἀνδρῶν γυμνασίοις εἴθιζε, virilibus gymnaſiis, 5, 7, 9. ſed abſ. ἐσπουδακὼς περὶ παλαίστραν καὶ γυμνάσια ἐλεύθερα, exercitationibus, 4, 3, 5. Rurſus alio.

ter, c. gen. rei, γυμνάσια τοῦ σώματος ποιούμενος ἡνιοχείας λ. exercens corpus aurigando 4, 7, 2. aurigationes faciens exercitia corporis, i. uſurpans pro corporis exercitationibus, ſ. ad corpus exercendum movendum que. it. c. praep. μετὰ γυμνάσια τὰ πρὸς θηρία, poſt exercitationes cum feris, 1, 17, 19. Sed de loco, c. adiuncto, εἰς τὰ συνήθη προϊόντα διδασκαλεῖα καὶ γυμνάσια, gymnaſia, 2, 4, 18. in palaeſtra aut campo Martio. †† μέγιστον γυμνάσιον κατασκευάσας, λουτρὸν δημόσιον ἀνῆκεν αὐτοῖς, gymn. 1, 12, 10.

γυμνὸς, phyſ. de perſ. 1) ſine veſte omni; τοὺς πρεσβύτας, περιρρήξαντες ἃς εἶχον περὶ τοῖς σώμασιν ἐσθῆτας λιτὰς, γυμνοὺς τῆς αὐλῆς ἐξέλκουσι, nudos, 8, 8, 14. † c. gen. rei, ἦν παιδίον, τούτων δὴ, τῶν γυμνῶν ἐσθῆτος, veſtitu nudi, 1, 17, 5. † c. acc. ell. et loci, γυμνοὶ ὄντες (κατὰ) τὰ πλεῖστα (μέρη) τοῦ σώματος, nudi pleraque corporis, 3, 14, 12. ſq. diſerte §. ſq. οὐδὲ γὰρ ἐσθῆτος ἴσασι χρῆσιν. 2) cum veſte aliqua, γυμνὸς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον εἰσῆλθεν, nudus, (Commodus gladiator) 1, 15, 15. ſine veſtibus imperatoriis et exterioribus; κελεύω, ἀποζῶσαί τε ὑμᾶς, καὶ ἀποδύσαντας, εἴ τινας περίκεισθε ἐσθῆτας στρατιωτικὰς, γυμνοὺς ἀποπέμπειν 2, 13, 17. 19. 3) impropr., c. opp. γυμνοὶ πρὸς ὡπλισμένους, nudi, 2, 13, 8. 20. leviter armati e §. 19., per ellipſ. ſubſt. quod expreſſum in alio loco hoc; ubi adeo cum gen. rei, γυμνοὶ ὅπλων καὶ ὀργάνων πολεμικῶν, nudi armis, 7, 9, 11. 7, 11, 5. Contra de re, γυμνὸν σκεύους, ἀράμενοι τὸ ὕδωρ, ſine vaſe, 6, 7, 16. recte p. praep. Lat. illa ſ. *absque*; — †† ὑπὸ γυμνῷ τῷ ἀέρι μένοντες, ſub aperto coelo; 8, 5, 9. milites, ſub dio. At phyſ., ſine tegumento qualicunque, τῶν τοξοτῶν ἐς γυμνὰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν τοξευόντων, nuda cap. 6, 7, 18. † ξίφος παρῃρτημένοι γυμνοῦ σώματος, nudo corp. 3, 14, 14. †† Neutr. abſ. per ellipſ., τὰς χεῖρας, καὶ εἴ τι γυμνὸν ἦν τοῦ σώματος (μέρος ſ. ἄρθρον,) ſi qua pars corporis eſſet nuda, 8, 4, 29. ††† c. gen. perſ., τὰ γυμνὰ ἑαυτῶν (μέρη) εἰς ἃ ἐτοξεύοντο, φραττόντων τοῖς ὅπλοις, nudas corporis partes, 6, 5, 21.

γυμνόω, phyſ. de perſ. c. acc. rei ſ. inſtrum., γυμνώσας τὸ ξιφίδιον, nudato pugione, 1, 8, 12. γυμνωσάντων τὰ ξίφη, nudantibus gladios, 7, 4, 3. †† trop. c. adiuncto ſ. explic. γυμνοῦντα καὶ τὰς οὐσίας ἀφαιρούμενον τῶν οἰκείων, nudantem, 7, 3, 3. ſpoliantem; per ellipſ. caſuum, quales ſunt expreſſi in alio loco hoc, c. acc. perſ. et gen. rei, Ἰταλιώτας τῶν ὅπλων ἐγύμνωσε, Italos armis nudavit, 2, 11, 9. Tum Paſſ. phyſ. de re, ἡ πίσσα δυομένη διὰ τῶν γεγυμνωμένων μερῶν τοῦ σώματος, nudas corporis partes, 8, 4, 27. γυμνωθὲν ὤφθη τὰ τῆς Παλλάδος ἄγαλμα, detectum, 1, 14, 7. ſine peplo et theca, nudatum peplo, etc. Sed de perſ. c. praep., ἦν ἰδεῖν γεγυμνωμένους τοὺς στρατιώτας αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτῶν, nudatos a ſe ipſis, 8, 4, 28. ſc. τῶν ὅπλων, poſt τοὺς θώρακας ἀποῤῥίπτειν καὶ τὰ λοιπὰ ὅπλα, et ſq. §. ὅπλα ἐῤῥιμμένα. — †† impr. c. gen. rei et adv. φοβηθεὶς, μὴ παντάπασι γυμνωθεὶς τῆς δυνάμεως, nudatus copiis, 5, 4, 12. privatus militibus.

γυναικεῖος, propr. de re, τῆς μητρὸς ἐπισχούσης (αὐτὸν) γυναικείᾳ δειλίᾳ, muliebri, 6, 5, 18.

γύναιον, propr. diminut. per contemtum, μικρολόγον, mulierem, 6, 9, 10. mulierculam; γύναια ἐπιχώρια ἐχόρευε σὺν αὐτῷ, mulieres (cum Heliog. ſacerdote) 5, 5, 18.

γυνὴ, univerſe, Μαισὰ, γυνὴ καὶ ἄλλως ἐντρεχὴς, mulier, 5, 8, 7;

— ſed de certa perſ. qua, ἡ τῆς ἀρχῆς οἰκονομία ὑπὸ ταῖς γυναιξὶ διῳκεῖτο, a mulieribus, 6, 1, 2. Maeſa et Mamaea; † ὁρῶντες τὸ μὲν πρόσωπον καλλωπιζόμενον περιεργότερον, ἢ κατὰ γυναῖκα σώφρονα, muliere, 5, 8, 2. † οὐ καταπροίξῃ αὐτὸς μεθύων νηφούσης γυναικὸς, mul. 1, 17. 10. de concubina. Tum de nuptae, c. gen. perſ. τὴν προεδρίαν ἀπονέμεσθαι τῇ τοῦ βασιλεύοντος γυναικὶ, uxori, 1, 8, 9. † c. adi. τῶν παλλακίδων τιμιωτάτην, ἡ οὐδὲν τι ἀπεῖχε γαμετῆς γυναικὸς, nupta uxore, 1, 16, 9. ſed abſ. ὁ Κόμμοδος γυναῖκα ἠγάγετο, ux. 1, 8, 9. 3, 10, 10. 5, 6, 2. γυναῖκα ἔθετο ib. 3. τῷ θεῷ γυναῖκα ἐζήτει ib. 6. γυναῖκες πᾶσαι, ὅσαις ἀνδρῶν ἢ πατέρων ἀξίωμα τιμῆς ἐνδόξου μεταδίδωσι, matronae, 4, 2, 5. † ἐπέτρεψε, γυναιξὶ συνοικεῖν, mulierem, 3, 8, 9. Sed c. relato aliquo, πᾶν τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, ἔσθ' ἔτη καὶ τῶν γυναικῶν, ἀθροίζεται, mul. 6, 5, 7. de Perſis, ad bellum gerendum; πολλὴ οἰμωγὴ κατὰ τὴν πόλιν γυναικῶν καὶ παιδίων, mul. 7, 9, 19. πανδημεὶ ἅμα παισὶ καὶ γυναιξὶν ἄνωθεν ἐπάλξεων καὶ πύργων ἀπομαχόμενοι, uxor. 8, 4, 20. πάντας παῖδας καὶ γυναῖκας αἰχμαλώτους ἔλαβον, mul. 3, 9, 19. †† παῖδας καὶ γυν. εἰσκομίσαντες, famulis et ancillis importatis (intra caſtra) 5, 3, 26.

Δ.

Δᾳδουχία, de actu vel inſtrumento, phyſ. in pompa et honore, ὁ δῆμος ἑκατέρωθεν παρέθει μετὰ παντοδαπαῖς δᾳδουχίας, cum multis facibus, 5, 6, 19. δᾳδουχίαις ἐτίμων τὸν βασιλέα, taedarum geſtationibus, 4, 8, 19. *Vortragung* der *Fackeln.*

δαιμόνιος, c. ſubſt. fem. ſex., de quaſi perſ., ὑπό τινος δαιμονίου τύχης ἐπειχθέντος, forte quadam divinitus, 1, 9, 12. forte quadam divina; † de re, c. adiuncto, et opp., οὐ μόνον τὰ ἀνθρώπων πάντα εἰδέναι ἤθελεν, ἀλλὰ καὶ τὰ θεῖα καὶ δαιμόνια πολυπραγμονεῖν, deorum ac daemonum arcana, 4, 12, 5. cf. §. 9. et v. θεῖος.

δαίμων, de re, κατά τινα δαίμονα συνήντηται τῇ Μαρκίᾳ, quadam forte, 1, 17, 8. i. q. 1, 9, 12. divinitus, vel caſu quodam ſ. fortuito, noſtrat. *durch* einen *Glückszufall*, ſ. *durch* einen *Zufall.* — Sed de perſ. apertius, εἴτε ὄντως αὐτῷ δαιμόνων ταῦτα θεσπισάντων, Manibus id vaticinatis, 4, 12, 9. geniis.

δᾴς, phyſ., in urbe oppugnanda, ταῖς μηχαναῖς προσαγομέναις δᾷδας ἐπέβαλλον, λ. faces, 8, 4, 30.

δάκνεσθαι, med. propr. de anim. παρδάλεως —, φθάσας τῷ ἀκοντίῳ μέλλουσαν δήξασθαι, iamiam morſuram, 1, 15, 12. laniaturam, ab antiq. δήκω.

δάκρυ ſ. δάκρυον, propr., μετὰ δακρύων ἐδεῖτο, lacrymabunda, 1, 16, 10. μ. δ. ταῦτα λέγουσα, cum lacrymis, 4, 3, 20.

δακρυῤῥοέω, phyſ. de perſ. trop. προπηδήσας τῆς σκηνῆς δακρυῤῥοῶν, lacrymans, 6, 9, 1. i. q. ſq.

δακρύω, de perſ. phyſ. τῆς Ῥώμης ἀπῄει, ἐπιστρεφόμενος ἀεὶ καὶ δακρύων, lacrymans, 6, 4, 3. τοιαῦτά τινα λέγοντος αὐτοῦ καὶ δακρύοντος 3, 12, 7. δακρύουσα ἀπέστη 1, 16, 11. ſed c. praep. αἰτίαν ἐπαγαγὼν (αὐτῇ,) ὡς δακρυσάσῃ παρὰ τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ παιδὸς φόνῳ, quod fleviſſet, 4, 6, 6.

δακτύλιος, propr. δακτυλίοις χρυσοῖς χρῆσασθαι, annulis, 3, 8, 9. — † c. gen. rei, modi, ſ. materiae, δακτυλίους, οὓς εἶχε, λίθων τιμίων, περιελὼν λ. annulos c. gemmis pretioſis, 4, 8, 21.
δανειςὴς, propr. c. gen. perſ. δανειςὰς ἑαυτῶν ἐφόνευσαν, creditores, 7, 7, 7.
Δαρεῖος, Darius Codomannus, Δαρείου, τοῦ τελευταίου Περσῶν βασιλέως 6, 2, 5. 18. 3, 4, 5.
δασύς, phyſ. de re, c. adiuncto, ὕλαις δασείαις καὶ πυκναῖς, denſis, 8, 1, 13. v. πυκν.
δάφνη, propr. arbor, εὐωδία τῆς τῶν δαφνῶν ἀποφορᾶς, laurorum, 1, 12, 3. ſed impropr., lauri arboris pars ſ. ramus, εἰκόνας Γορδιανοῦ, ςεφάνοις καὶ δάφναις κεκοσμημένας, lauro orn. 8, 6, 4.
δαφνηφορεῖν, phyſ. de perſ., in adventu imperat. ὁ δῆμος αὐτὸν δαφνηφορῶν ὑπεδέξατο, laureatus, 3, 8, 6. 4, 1, 5. ὑπήντων δαφνηφοροῦντες 2, 11, 11. ſc. οἱ Ῥωμαῖοι ſ. Ἰταλιῶται, ſ. οἱ δῆμοι, — ſed ὁ δῆμος καὶ ἡ σύγκλητος δαφνηφοροῦντες ὑπεδέχοντο (αὐτὸν). 2, 14, 2. tum in adventu militum, caput Maximini occiſi ferentium, δαφνηφοροῦντες αὐτοὺς οἱ δῆμοι ὑπεδέχοντο 8, 6, 10. — it. poſt electionem Pertinacis et ſacrificium, et in deductione eius, θύσαντες, δαφνηφοροῦντες πᾶς ὁ δῆμος καὶ τὸ ςρατιωτικὸν λ. 2, 2, 23. denique Praetoriani, e caſtris ad Severum accedentes, αὐτοὶ - δ. ἠπείγοντο 2, 13, 5. † impropr. de re, αἱ ῥάβδοι ἐδαφνηφόρουν ., 6, 4. faſces ramis lauri involuti erant ſ. ferebantur ſ. erant laureati.
δαφνηφόρος, phyſ. de perſ. i. q. pr., in adventu ad imperat., ὁ ςρατὸς - προςῄει καὶ αὐτὸς ἐν εἰρηνικῷ σχήματι δαφνηφόρος, laureatus, 8, 7, 5. πρεςβείας ἔπεμπον -, οἱ δαφνηφόροι θεῶν προςεκόμιζον ἀγάλματα ib. 14. πᾶσα ἡ σύγκλητος καὶ πανδημεὶ - δαφνηφόροι - ὑπήντων, laurigeri, 1, 7, 4. † poſt mortem Maximini, imperium obtinente Balbino, ἐς τὰ ἔθνη ἄγγελοι καὶ κήρυκες δ. διεπέμποντο, laureati, 8, 6, 18. †† de re et loco, τὸ χωρίον μεγίςοις κατάσκιον δαφνηφόροις ἄλσεσιν, locus maximis umbroſus lauretis, 1, 12, 3. per periphr. nemoribus laurigeris ſ. laurum ferentibus, proferentibus, habentibus.
δαψίλεια, trop. c. gen. rei, τὴν τῶν ἐπιτηδείων δαψίλειαν καταριθμοῦντες, dapſilitatem, 1, 6, 3. abundantiam, copiam, vel lautitiam, elegantiam, pulcritudinem ſ. praeſtantiam, excellentiam.
δαψιλῶς, trop. αὐτάρκη δοὺς περιουσίαν εἰς τὸ βιοῦν δ. opipare, 3, 13, 7. magnifice, imperatricis modo. ſed c. adiuncto, τοσαύτης οὔσης οἴκοι περιουσίας, ὡς ἀφειδῶς καὶ δ. τοῖς ςρατιώταις χορηγεῖν, largiter, 3, 13, 10.
δὲ enclit. v. ὅδε, it. τοιός δε λ.
δὲ vel δ' A) ſolum, in tranſitu ad novam rem, ſimul fere etiam in continuatione, εἰσὶ δ', οἳ λ. etiam 1, 1, 3. ib. 7. 1, 14, 1. 3, 15, 3. 6, 2, 11. 6, 8, 8. 6, 9, 8. 7, 6, 9. 14. 8, 5, 15. ubi et valeat pro Latt. aliis, ut ac 4, 1, 6. init. §. ſed et in med. ib. 9. 4, 4, 15. 4, 8, 5. 4, 10, 12. 4, 12, 11. 5, 1, 12. 5, 2, 12. 5, 3, 7. 5, 5, 7. 7, 2, 9. 8, 2, 4. 8, 6, 8. 12. 18. 8, 8, 13. it. atque 3, 12, 13. 3, 13, 14. 5, 5, 4. 5, 8, 2. 6, 1, 24. 7, 7, 12. 8, 3, 5. it. dein 3, 12, 23. 4, 5, 2. 4, 11, 1. 7, 6, 15. 21. it. et 2, 1, 13. 2, 5, 2. 2, 11, 17. 4, 8, 10. 5, 3, 4. 7, 1, 24. 7, 2, 14. 8, 4, 9. it. que 1, 4, 21. 1, 5, 15. 1, 12, 13. 1, 13, 4. 3, 7, 9. 12. 3, 8, 13. 3, 10, 2. 4, 4, 18. 4, 6, 8. 4, 8, 11. 5, 3, 22. 26. 5,

6, 5. 6, 2, 15. 6, 4, 5. 6, 6, 13. 6, 7, 12. 6, 8, 15. 7, 2, 18. 7, 5, 3. 9. 7, 6, 4. 19. 7, 11, 10. 12. 8, 3, 4. 8, 4, 6. 8, 8, 14. it. *porro* 4, 2, 14. 4, 8, 21. 4, 11, 10. 4, 15; 18. 5, 1, 9. 5, 3, 22. 5, 4, 8. 5, 5, 20. 5, 6, 8. 23. 5, 8, 2. 17. 6, 3, 4. 7, 5, 6. 7, 11, 10. 7, 12, 9. 8, 3, 4. 8, 5, 7. 8, 6, 15. 8, 7, 7. † *porro autem* 8, 4, 23. it. *tum* 3, 10, 9. 4, 4, 17. Sed in contraria re, per Latt. varia, privum aut duplex, etc. ut *at vero* 3, 2, 12. 4, 9, 11. 4, 12, 12. *enim vero* 6, 7, 1. 8, 4, 26. *verum enim vero* 6, 3, 7. *caeterum* 6, 5, 8. 16. 8, 3, 22. 8, 8, 21. *contra* 7, 8, 16. c. 8, 5, 3. 8. *tamen* 1, 6, 8. 2, 14, 9. 6, 5, 12. m. 7, 5, 18. m. 7, 7, 14. — in parentheſi, ſine uncis, Βηρισσ. δ' ἦν λ. autem 1, 2, 2. τὴν δὲ λ. 1, 11, 3. Θαρ. δὲ λ. 4, 2, 15. Βιταλ. δὲ λ. 7, 6, 9. ſed c. iisdem 1, 5. 4. 1, 8, 12. 1, 13, 2. 11. 3, 11, 17. 1, 17, 12. 14. 2, 1, 23. 2, 6, 12. 4, 10, 2. 4, 13, 2. 7, 1, 21. 7, 7, 8. in oratione aliena, οὐ παύσῃ δὲ, ἔλεγον, λ. 1, 6, 4. ubi in indignatione, *non* deſines *vero*, ſ. *non* vero *deſines*. † ὁ δὲ, Ἀλλ' αὐτός γε, ἔφη, ἐγὼ, λ. ſed is rel. 2, 3, 10. † ὁ δὲ εἰσελθὼν, Ἥκω σοὶ, ἔφη, λ. is autem ingreſſus, rel. 3, 12, 4. — in iudicio hiſtorici, αὐτάρκης δὲ λ. ſuppetit autem rel, 1, 6, 9. — †† in tranſitu ad rem ipſam et v. c. epiſtolae argumentum, κελεύει δὲ αὐτῷ, λ. iubet autem rel. 4, 12, 8. ἔλεγε δὲ τὰ γράμματα λ. ſignificabant autem rel. 6, 2, 9. it. in epiſodiis 1, 11, 1. it. in moribus alicuius 2, 7, 15. in reditu ad rem, poſt parentheſin aut epiſodium, 1, 11, 7. 5, 3, 6. † Ἰουλιανῷ δέ τινι -, δοκοῦντι δὲ -, ἐστιωμένῳ δὲ 2, 6, 9. ubi poſtr. δὲ p. igitur, ſ. inquam; it. † κἀμοὶ δὲ δι' εὐχῆς ἐστι, πρότερον μὲν οὐδ' ἄλλοτε ἀντιποιησαμένῳ, - νῦν δὲ - ἀγαγεῖν, nunc tamen 2, 10, 4. — B) iunctum ſecum in vicinia et deinceps, 1, 1, 6. ſq. 1, 2, 1. ſq. 1, 4, 21. 1, 8, 12. 1, 11, 3. 4 - 11. 1, 12, 1. 8 — 10. 13. ſq. 18. ſq. 1, 13, 1. - 4. 8. ſq. 1, 14, 1. 3 - 6. 3, 1, 4 - 8. 3, 9, 1. - 9. 3, 13, 14. 4, 5, 15. ſq. 5, 2, 8. C) μὲν - δὲ vario ſenſu, a) adverſandi ſ. opponendi, τῆς μὲν ἀληθείας ὠλιγώρησαν, οὐχ ἥκιστα δὲ λ. 1, 1, 1. ſq. 1, 2, 1. 1, 3, 3. 1, 14, 15. †† καὶ πάντων μὲν τοῦτο ποιούντων, ἐκεῖνος δὲ πλείονι θρησκείᾳ ᾠκειοῦτο αὐτοὺς, et quamvis omnes idem facerent, ipſe tamen rel. 3, 11, 8. †† in extr. enunciat. τούτου τὸν ἀδελφὸν ἀνῃρήκει, διαβληθέντα μὲν, οὐκ ἐλεγχθέντα δὲ, tantum delatum, ſed minime redargutum, 4, 13, 3. εὐγένεια † μακαρίζεται μὲν, οὐκ ἐπαινεῖται δὲ, ſed non laud. 3, 1, 12. 8, 4, 11. †† πλὴν τοῦ ἔργου ἅπαξ γεγονότος, ἄκοντες μὲν, ἔφερον δὲ, quamvis inviti, ferebant tamen, 8, 6, 2. †† μεταπέμπεται τὸν Κλέανδρον, οὐδὲν μέν τοι εἰδότα τῶν ἀπηγγελμένων, οἰόμενον δὲ, ſed ſuſpicantem, 1, 13, 8. ††† μὲν oppreſſo in pr. membro, ζητούντων τοὺς δράσαντας, μήτε δὲ εὑρεῖν, μήτε ἀμύνασθαι δυναμένων 2, 6, 2. 3, 7, 5. e. 3, 14, 16. e. 5, 3, 19. 5, 4, 15. b) ſenſu diſtribuendi aut diſtinguendi, πολλῶν μὲν πεσόντων, παμπλείστων δὲ τετρωμένων, multis caeſis, plurimis vero ſauciis, 6, 6, 9. it. cum artic. ὁ μὲν οὖν - ὁ δὲ στρατὸς λ. 5, 4, 14. ὧν οἱ μὲν - οἱ δὲ λ. 1, 1, 6. τοὺς μὲν - τῶν δὲ λ. 1, 3, 12. 1, 4, 21. 1, 5, 8. 3, 8, 12. ſq. † μέρη μὲν - τὰ δὲ λοιπὰ λ. 1, 10, 4. †† oppreſſo μὲν in pr. membro, πλείστους τῶν βαρβάρων ὅπλοις ἐχειρώσατο, τοὺς δὲ λ. 1, 6, 24. κελεύει δὲ αὐτὸν συλληφθῆναι ὁ Περέννιος, οἷα δὲ μεμηνότα - πυρὶ παραδοθῆναι 1, 9, 14. c) ſenſu copulandi ſimpliciter, vel amplius deſcribendi, νεανίσκον τινὰ, Κυϊντιανὸν ὀνο-

μα, προπετῆ δὲ καὶ θρασὺν, ſed 1, 8, 11. ϛρατιώτης μὲν πρότερον, πολλὰ δὲ λ. 1, 10, 2. † Φῆϛος μὲν ὄνομα, τῆς δὲ βασιλείου μνήμης προεϛὼς, Feſtus nomine, idem que erat rel. 4, 8, 11. 4, 12, 2. 7, 11, 6. † μικρῶν μὲν, ἰοβόλων δὲ θηρίων, parvis quidem, ſed rel. 3, 9, 10. †† ἱπποδρομίαν μὲν ἐθεᾶτο, ἀπέσκωψε δὲ λ. 4, 6, 10. †† δεξιούμενος νυμφίον μὲν τῆς θυγατρὸς, γαμβρὸν δὲ αὐτοῦ, excepturus ſponſum filiae ſuae generumque ſuum, 4, 11, 4. †† πείθει αὐτὸν, θέσθαι υἱὸν, Καίσαρα δὲ ἀποδεῖξαι τὸν ἑαυτοῦ μὲν ἀνεψιὸν, ἐκείνης δὲ ἔκγονον 5, 7, 1. †† ἦν δὲ ὁ Περτίναξ τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτης, ἐν δὲ πολλαῖς – εὐδοκιμήσας πράξεσι, πολλὰ δὲ – ἐγείρας τρόπαια, erat autem Pertinax genere Italus, in multis, – et qui multa trop. rel. 2, 1, 9. D) poſt negat. ἐγὼ δ' ἱϛορίαν οὐ παρ' ἄλλων ἀποδεξάμενος ἄγνωϛον –, ὑπὸ νεαρᾷ δὲ τῇ μνήμῃ λ. 1, 1, 4. 1, 2, 3. 6. 1, 14, 14. 1, 15, 15. 2, 2, 13. 20. 22. 2, 5, 6. 3, 6, 10. 8, 7, 5. 5, 4, 17. †† in extr. enunciat. οὐ γὰρ περὶ ὅρων γῆς, οὐδὲ ῥείθρων – ἡ φιλονεικία, περὶ τοῦ παντὸς δὲ, ſed de ſumma rerum, 4, 14, 14. – μὴ – δὲ 5, 2, 6. ſq. – μήτε – δὲ 3, 4, 19. – μηδὲ – δὲ 2, 1, 15. 6, 7, 16. ſed potius 8, 3, 9. – οὔ τι γὲ – δὲ, contra vero 3, 13, 14. – οὐκέτι – εἰς μῆκος δ' ἐκτείν. 4, 15, 12. – οὐδὲν – δὲ 7, 12, 4. – ἀλλ' οὐδετέρους ἔπειθε· τὸ δὲ δεινὸν λ. ib. 6. quo utr. loco Bg. per imo. – μηδετέρῳ – δὲ 3, 1, 4. † οὐχ οὕτω – δὲ λ. 2, 3, 2. ſq. — E) in periodi apodoſi, ἐπεὶ δὲ – ἔβαλλον – τοὺς ἱππεῖς· οἱ δὲ ἔπασχον λ. 1, 12, 17. ut Lat. vero et tum vero, ut Bg. ad 2, 10, 7. cf. 3, 12, 18. 5, 4, 16. m. ἐπεὶ δὲ – προσηγόρευσαν· ὁ δὲ λ. 2, 3. 7. †† ὡς δὲ – τότε δ' ἐξεπτόηντο, ibi tum 4, 8, 18. †† ἀσχάλλων μὲν –, ὅμως δὲ, λ. tamen (vero) 1, 9, 22. 1, 13, 13. 6, 3, 1. †† τοῖς τε ϛρατεύμασι δέον ἐπιφοιτῆσαι, – ὁ δὲ λ. 2, 8, 18. cf. poſt gen. conſq. ſupra 3, 11, 8. F) per loca rel., quae obtineat in ſerie orationis et cum partibus orationis, a) in regione a principio ſecunda, poſt omnes fere orationis partes, – poſt artic. v. c. ὁ δὲ, μήτε λ. 1, 9, 21. 1, 10, 16. 2, 3, 10. 3, 12, 4. 7, 2, 9. 8, 6, 15. 8, 7, 7. 7, 12, 9. ὁ δ' Ἀλέξ. 6, 3, 4. ὁ δ' οὖν λ. 2, 7, 1. τὸ δ' οὖν λ. 4, 5, 10. ὁ δ', ὡς ἔγνω λ. 2, 9, 17. poſt verba, ἔδοξε δὲ 6, 4, 6. δοὺς δὲ τὰς λ. 5, 5, 15. 8, 3, 4. 8, 4, 23. poſt praepp., ἐκ δὲ ταύτης λ. 2, 7, 4. 4, 2, 22. ἐν δὲ τῷ λ. 1, 11, 7. ἐπὶ δὲ τὸν λ. 2, 12, 11. 1, 17, 2. μετὰ δὲ τὸ λ. 5, 6, 21. †† etiam in med. orat. παρὰ δὲ τῶν λ. 8, 5, 6. πρὸ δὲ τῆς 2, 11, 17. poſt coni. καὶ – δὲ v. καὶ, – ὡς δὲ λ. 5, 7, 8. ὡς δ' οὖν λ. 3, 5, 12. τότε δ' οὖν λ. 3, 7, 12. ††† poſt εἰ, ſenſu tum adverſ., poſt punctum, εἰ δὲ καὶ – quodſi etiam 2, 5, 11. εἰ δὲ τοῦτο λ. ſed ſi ib. 12. — it. in med. orat., poſt comma, εἰ δ' ἄρα καὶ λ. quodſi vero et 8, 1, 6. qui Bg. e vulg. lect. ante εἰ habuit adhuc diſtinct. maiorem; tum ſenſu lenius adverſ. vel copulandi, et adeo in δὲ p. τὶ, poſt comma, pro vulg. puncto, εἰ δέ τι δεῖ λ. quodſi quid 1, 17, 27. εἰ δέ τινες λ. 5, 2, 5. b) in regione a princip. tertia, περὶ ϛόμαχον δὲ λ. ſed cum ad 1, 17, 23. 2, 15, 2. 4, 3, 9. 7, 11, 3. e. c) poſt adv. ut ἔτι δὲ λαλοῦντα λ. ſed adhuc 2, 5, 14. μάλιϛα δὲ, ſed praecipue ib. 10. potiſſimum vero, 1, 4, 11. cf. in μάλ. – ἅτε δὲ v. – ὅμως δὲ 1, 9, 22. tamen vero. d) poſt negat. ſtatim, ſine intervallo, μήτε δὲ εὑρεῖν, ſed nec invenire 2, 6, 2. neque vero 2, 14, 7. † μήτε δὲ ἀρέσκεσθαι, non placere autem ſibi 4, 15, 19. – οὔτε δὲ ἀντιϛῆναι λ. atque nec obſiſt. 2, 11, 11. ſed neque 4, 2, 6. – οὐδένα δὲ, neque vero quenquam

rel. 3, 15, 9. οὐδεὶς δὲ, neque quisquam 4, 6, 3. † οὐδέπω δὲ 5, 6, 16. - μηκέτι δὲ, neque amplius 8, 5, 21. e) poſt negat. aliter, μὴ πιςεύειν δὲ - μηδὲ - neve crederent - nec 8, 3, 10. ubi p. porro, vel modo divulſum, p. ſq. †† f) ſeparatim, ἀνεςίς τε γὰρ πᾶσα, μᾶλλον δὲ καὶ πρόκλησις, immo potius 7, 3, 4. †† g) non loco poſitum ſuo, h. e. praemiſſum in enunciatione, cum pertineat demum ad ſq. vocem et enunciat., ἀσχάλλων μὲν - ὅμως δὲ, Θαῤῥῶν λ. 1, 9, 22. p. Θαῤ. δ' ὅμ. it. ἀφειδῶς δὲ, nullis que rel. 2, 6, 10. ubi pertinet ad ſq. inf. ὑπερβ. it. καθέντες δὲ verum demiſſis rel. ib. 14. ubi pertinet demum ad ſq. acc. τὸν Ἰουλ. it. ὡς μὲν - ὡς δὲ, ut vero 3, 10, 11. †† quo et referuntur loca (ſaltem de Lat. Vs. et ſevero ordine) iſta poſt εἰ ſupra. h) ſtans ante voc., ut adv. ἤδει δὲ ἄρα 1, 16, 1. 5, 3, 1. pro adverſ. it. ante οὖν, cf. ſupra, et 2, 9, 3. Sed praeſertim in δὲ καὶ; ſolenni in tranſitu ad rem aliam, παρεῖχε δ. κ. *praebebat* autem et 1, 2, 5. 1, 8, 16. 1, 14, 9. 1, 17, 22. 2, 2, 3, 5, 8, 6. 6, 7, 9. 7, 2, 12. 17. 7, 6, 6. autem - etiam 2, 13, 21. vero et 8, 2, 16. vero etiam 6, 1, 16. (ſed in rel. locis Bg. negligentior) vero. 1, 13, 15. autem 1, 17, 6. 4, 8, 14. etiam 1, 14, 18. 3, 1, 4. 3, 6, 18. 23. 4, 6, 4. 4, 7, 4. 5, 6, 13. 7, 3, 7. 8, 7, 21. quoque 3, 6, 20. 3, 8, 14. 4, 7, 3. εἰ δὲ καὶ - τὶς λ. quodſi quis etiam 7, 8, 14. ... it. in med. orat. καλούντων δὲ αὐτὸν καὶ τῶν λ. vocantibus ipſum et 5, 3, 1. ubi diremtum una voce, ut 3, 5, 9. 4, 7, 6. 6, 1, 14. 7, 1, 21. 7, 8, 23. 8, 6, 12. 8, 7, 9. 8, 8, 3. ſed duabus voc. εἴδομεν δὲ ἐπ' αὐτοῦ καὶ θέας λ. vidimus etiam ſub illo 3, 8, 17. διεσκέδασε δὲ ὁ Ἀντωνῖνος καὶ Φήμην, diſſipavit vero Ant. et famam 5, 8, 11. τοὺς δὲ πλείςους αὐτῶν καὶ ἀπέκτεινεν, plurimos autem illorum etiam occidit, 7, 1, 10. †† ἔςι δ' ὅτε καὶ τὰ λ. quandoque etiam 4, 7, 12. ubi proprie comma poſt δὲ valet; †† ὑπὲρ δὲ τοῦ καὶ τὰ λ. ut autem barbarae etiam rel. 8, 7, 15. ubi potius καὶ ad ſq. pertineat, ut 8, 4, 19. — ††† ἐπιςέλλει δὲ καὶ λ. mittit *ergo* cum rel. 2, 13, 3. leg. Bg. δὴ cum Ms. ἔτι δὲ καὶ 2, 3, 9. 3, 14, 4. 9. et ἔτι δὲ καὶ μᾶλλον 1, 3, 8. 7, 1, 11. v. in ἔτι. G) Per copulata adhuc quaedam, δὲ - δὲ, que - etiam 8, 5, 9. autem - tamen 7, 5, 18. autem - que 8, 1, 13. οὔτε δὲ - δὲ - atque nec - ſed 2, 11, 11. μὲν - δὲ - δὲ - dein - que 4, 11, 1. δὲ - μὲν - δὲ 3, 12, 6. 3, 15, 2. 5, 7, 2. 6, 4, 7. δὲ - μὲν - δὲ - δὲ 2, 6, 9. 2, 7, 6. ſed de καὶ - δὲ v. in καὶ, ut de τὲ - δὲ in τέ. † H) poſt nomen propr., Μαυρουσίων τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις, Νομάδων δὲ καλουμένων, qui Numidae vocantur, 7, 9, 2. πόλιν Ἰταλίας τὴν μεγίςην, Ἀκυληΐαν δὲ καλουμένην, Aquileiam nomine, 8, 2, 3. quo utr. loco pro τὲ valeat. †† I) Pro cauſali, ſed per loca non omnia ſatis certa, 1, 2, 5. i. 1, 4, 11. i. 1, 6, 9. i. 1, 7, 7. 1, 11, 6. i. 1, 14, 5. i. 2, 10, 15. 2, 15, 5. i. τὸν δὲ τόπον λ. cum *enim* locum rel. 3, 3, 11. e. 3, 6, 5. i. 3, 13, 14. m. ἅτε δὲ λ. 3, 15, 11. 4, 4, 15. i. 4, 9, 4. i. 4, 10, 7. i. 4, 12, 13. 4, 14, 6. i. 4, 15, 9. i. 19. i. 5, 1, 6. i. 5, 2, 6. i. 8. i. 9. i. 5, 5, 16. i. Ῥωμαϊκὴν δὲ λ. Romanam *enim* 5, 5, 6. οὐδέπω δὲ λ. nunquam *enim* 5, 6, 16. 6, 2, 16. τὸ δὲ βάρβαρον λ. *quippe* barbari 6, 3, 13. ἀκριβὲς δὲ εἰπεῖν λ. certum *enim* 7, 1, 19. 7, 2, 10. i. 8, 6, 5. K) Pro illativa Lat. *igitur*, rel. τοιαῦτα δὲ 1, 4, 14. talia *igitur*; αἰφνιδίως δὲ λ. repente *itaque* 1, 6, 7. 1, 13, 1. τοῦτο δὲ λ. hoc *igitur* 1, 11, 3. πέμψαντες δὲ λ. miſſis *ergo* ib. 9. cf. 1, 15, 2. 1, 17, 18. 2, 13, 3. Καίσαρα δὲ λ. *quare* Caeſ. 2, 15, 5. 3, 7, 5. 3, 9, 3. 8. 19. 3, 12, 8.

3, 15, 8. 14. 4, 3, 9. 4, 6, 1, 4, 7, 2. 4, 8, 8. 19. 4, 11, 11. 5, 3. 6. 5, 5, 14. 5, 7, 7. ita 8, 5, 13. 8, 6, 14. 8, 7, 9. 8, 8, 5. ſed per loca ambigua 1, 5, 4. i. 1, 7, 7. i. 1, 9, 14. i. 1, 11, 7. 1, 12, 9. m. 13. 1, 16, 7. 2, 6, 14. 3, 8, 4. 11. 4, 1, 6. 8. 4, 3, 21. 5, 5, 15. 5, 7, 8. 6, 1, 21. 6, 2, 9. 6, 4, 6. 6, 8, 15. 7, 2, 9. 7, 5, 6. 7, 6, 12. 8, 2, 4. e. 8, 3, 8. 8, 4, 27. 8, 6, 8. L) Ante vocales ſervatum ſine apoſtropho, δὲ ἐπιμελ. 1, 1, 1. e. ſed contra abiectum τὸ δ' ἀκριβὲς ib. 2. et ſic alterutro modo ib. 3, ſq. 7. 11. 1, 2, 2. i. m. 5. 6. 10. 1, 3, 6. ſq. 12. 1, 4, 11. 16. 21. 1, 5, 8. 11. 19. 22. 24. 1, 6, 9. 11. 24. 1, 7, 1. 6. 9. 12. 1, 8, 2. 4. 12. 17. 1, 9, 13. ſq. 23. ſq. 1, 10, 1. 6. 9. 1, 11, 3. 5. 10. 1, 12, 12. ſq. 14. 16. ſq. 18. ſq. 1, 13, 2. 6. 8. ſq. 11. 17. 1, 14, 4. ſq. 1, 15, 10. 12. 18. 1, 16, 1. 6. 13. 1, 17, 1. 6. 9. 12. 14. 17. ſq. 19. 21. 25. ſicque per libros rel. etiam.

δεδιέναι et δεδιώς, v. δείδω.

δέησις, phyſ. abſ. δεήσεσιν - τὸν ςρατὸν ἀνέπειθον λιπαροῦντες, precibus, 8, 4, 25.

δεῖ, moral. c. inf. εἴ τι δεῖ περὶ ἀνδρείας εἰπεῖν, dicendum, 1, 17, 27. et ſimul acc. perſ. ἑλέσθαι σε δεῖ, eligendum tibi eſt, 7, 5, 11. opt. c. coni. ὡς, εἰ δέοι, καὶ πολεμήσοντες, ſi opus ſit, 2, 6, 19. 5, 3, 26. intra alia, quaſi in parentheſi; ſed poſt enunciat. πρὸς τὸ - διῶξαι, εἰ δ. 4, 15, 9, ſi oporteat, 7, 5, 14. ſed cum inf. μήτε ὅρκου φειδόμενος, εἰ δ. τούτου καταφρονῆσαι, ſi oporteret, 2, 9, 18. ſi neceſſe ſit, 7, 5, 18. † εἰ δ' ἄρα καὶ κινδυνεύειν δέοι, periclitandum, 8, 1, 6. inf. ſq. inf. ᾤηθη, δεῖν μέγα τι δράσας κατορθῶσαι, conveniens eſſe 1, 10, 8. oportere 2, 9, 11. debere 4, 12, 9. δεῖν ζητεῖν λ. quaerendum 5, 7, 4. ἐπαμύνειν δ. ſuccurrendum 5, 8, 16. it. ſimul c. acc. δεῖν μένειν αὐτὸν, debere 6, 2, 9. oportere ib. 15. 6, 5, 19. †† particip. δέον cum inf., praepoſitum quidem in prima periodi parte, τοῖς ςρατεύμασι δέον ἐπιφοιτήσαι· ὁ δὲ λ. cum exercitus oporteret ipſum inviſere, 2, 8, 18. ſed poſtpoſitum, ὕςερον θελήσας εἰς τὴν Ῥώμην ἀνελθεῖν, δέον ἐν ἀρχῇ τοῦτο ποιῆσαι, quod oportuerat a principio factum, 5, 4, 23. cum oporteret id facere. †† praecedente gen. conſq. αὐτοῦ - τρυφαῖς προσέχοντος, δέον ἐπεξελθεῖν λ. cum oporteret 6, 7, 24. ††† particip. c. artic. abſ. et p. ſubſt. βαδίζων πλέον τοῦ δέοντος ἠρεμαίως, magis, quam decebat, 5, 2, 7. plus iuſto, ſupra decorum ſ. modum; ὑπ' ἀτελοῦς τῆς τῶν δεόντων ἐμπειρίας, officiorum, 1, 4, 8. ubi ſumſeris ellipſ. alicuius inf., v. c. ποιεῖν, eorum, quae decet facere; unde et alii τὰ δέοντα reddunt, *ea, quae ſunt facienda;* quod tamen non liceat in loco hoc, τὰ δέοντα πράττοντες, quae oportet, 1, 5, 22. Denique impf. c. inf. εἴτε ἄρχοντας ἔδει ποιεῖν, ſi magiſtratus eſſent creandi, 4, 4, 1. 4, 7, 6. ſed ſimul c. acc. ταύτην ἔδει παρθενεύεσθαι, oportebat, 1, 11, 12. †† ἦν ἀπορία νεῶν, ἃς ἔδει ζευχθείσας γεφυρῶσαι τὸ ῥεῖθρον 8, 4, 9. v. ſupra v. γεφυρ. ††† per formulam de fato, ἔδει δὲ ἄρα ποτὲ κἀκεῖνον παύσασθαι μεμηνότα, oportebat, 1, 16, 1. ἔδει γὰρ ἄρα τέλος λαβεῖν τὸν αὐτοῦ βίον, debebat, 4, 12, 5. fatale erat.

δεῖγμα, trop. c. gen. rei, μένει ἔτι νῦν τρόπαιον καὶ δεῖγμα τῆς νίκης ἐκείνης πόλις λ. documentum 3, 4, 6. †† δεῖγμα τοῦτο οὐ μικρὸν τῆς βαρβάρων κακώσεως. ἐτῶν γοῦν τριῶν ἡσύχασαν, argumentum barbarorum cladis, quod quieverunt rel. 6, 6, 11. ſc. δεῖ ſ. ἦν, et, puncto facto poſt κακ., debet γοῦν reddi per ſonnem cauſalem, annos *enim* ſ. *nam* ann.

δείδω, cuius tempora tantum e med. ſunt, moral. de perſ. abſ. ὅθεν δεδιότες ἀπηχθάνοντο αὐτῷ, metuentes, 7, 10, 11. prae metu, ne eſſet ſeverus et in ſe; †† ſed cum adiuncto, τοιαύτας τυραννίδος εἰκόνας ὑποτυπούμενος, ἐδεδίει τε καὶ ἤλπιζεν, in metu et ſpe erat, 1, 3, 11. timebat et ſperabat, vel metuebat et ſuſpicabatur, noſtrat. *er* fürchtete *und* erwartete *nichts gutes;* ſq. coni. neg. δεδιέναι προςεποιεῖτο, μὴ λ. ſolicitum ſe ſimulabat, ne 1, 6. 8. metuere; δ. δέ σε οὐ χρὴ, μὴ λ. vereri, ib. 18. †† δεδιὼς (ἦν,) μὴ λ. anxius agebat, (erat) 1, 3, 3. ſed ſine ellipſi illius v. ſubſt., δεδιὼς γὰρ, μὴ λ. veritus, 2, 13, 21. in notione cauſae, *quia* enim *metuebat*; metuens 7, 1, 5. δεδοικυῖα δὴ, μὴ λ. verita, 1, 17, 8. metuens 5, 7, 1. 6, 1, 11. ††† c. dupl. ſect., c. hac coni. et ſimul c. acc. rei, δεδιὼς τὴν τοῦ δήμου κίνησιν, μή τι καὶ περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειεν, veritus populi motum, ne quid rel. 1, 13, 13. credo, pro his, veritus, ne populus, per motum et tumultum aliquem, etiam contra ſe quid moliretur. †† ſimul c. adv., τοῦτο μάλιστα δεδιότες, μὴ λ. id potiſſimum veriti, ne 2, 2, 8. Sed c. acc. rei mero, ἕκαστος, τὸ καθ' αὑτὸν δεδιὼς, ὑπανεχώρει, quisque ſibi timens, 2, 6, 5. ſc. μέρος, χρῆμα, πρᾶγμα, de ſuis rebus, commodis, vita; timens vitae periculum et vulnera; δ. αὐτοῦ τὰς ἀπειλὰς, veritus, 3, 11; 1. 3, 12. 11. 1, 16. 4. 2, 12, 4. † c. adiuncto, ἤλπιζον καὶ ἐδεδοίκεσαν εἰκότα, ſperabant et metuebant, 8, 1, 16. Sed c. acc. perſ. et adv. εἰκότως ἐδεδίει τὸν δῆμον, verebatur, 2, 6, 18. †† c. inf. δεδιότες -, τὴν - τιμωρίαν ἀναδέξασθαι, veriti, ne poenam ſuſtinerent, 5, 4, 10. πάντας, οὓς ᾔδεσαν πεπονθότας τι δεινὸν, ἢ παθεῖν δεδοικότας, aut, ne paterentur, metuere, 7, 4, 7.

δείκνυμι, phyſ., de perſ. c. acc. rei, δεικνὺς τὸ ξίφος λ. oſtentans, 7, 11, 10. τὸ γραμματεῖον δεικνύντος, oſtendente, 3, 12, 10. δεικνύντες τὴν κεφαλὴν τοῦ πολεμίου ἀνεσκολοπισμένην, oſtentantes, 8, 6, 16. † οὐδὲν ἄλλ', ἢ πένθους σχῆμα δείξασα, prae ſe ferens, 1, 13, 2. c. adv. ſimul, ἃ πράττων οἴκοι διεβάλλετο, ταῦτα καὶ δημοσίᾳ δεῖξαι ἐτόλμησεν, oſtentare, 1, 14, 14. † c. dat. perſ. ſimul, τῆς ἀρκτῴας γῆς ζῶα πάντα φονεύων, Ῥωμαίοις ἔδειξε (αὐτὰ,) oſtend. 1, 15, 9. δείξαντες αὐτῷ τὰ νομίσματα, cum oſtendiſſent 1, 9, 18. ††† c. acc. perſ. oppreſſo, δεικνύντες (αὐτὸ, τὸ παιδίον) τοῖς ὄχλοις, oſtent. 7, 10, 15. †† Sed trop. c. dat. eodem et c. coni. Ῥωμαίοις - δείξατε, - ὡς λ. oſtendetis, 4, 14, 18. it. c. ſola coni. δείξαντες, ὅτι λ. oſtend. 6, 3, 12. ὑμῖν -, δείξασιν, ὅτι λ. oſtendendo, 1, 4, 7. †† ſimul c. praep. φιλοτιμησαμένης τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἐν ἑνὶ δεῖξαι, ὅτι λ. oſtendere, 1, 13, 12. — tum Paſſ. de re, phyſ. c. adv. ἐν τῷ νεῷ, ἔνθα τῶν βασιλέων μνήματα δείκνυνται, monſtrantur, 4, 1, 7. it. c. praep. πένθος κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν δείκνυται, repraeſentatur, 4, 2, 2. ſed trop. c. adv. et abl. modi, ὅ περ ἔργῳ καὶ ὕστερον δέδεικται, comprobatum eſt, 2, 14, 9.

δεικνύω, id. de perſ. phyſ. c. acc. rei, ἐξοχάς τινας καὶ τύπους δεικνύουσιν, oſtendunt, 5, 3, 11. ſimul c. dat. perſ. βαλάντια, χρημάτων μεστὰ, αὐτοῖς ἐδείκνυσαν, oſtenderunt, 5, 4, 4. ſed c. acc. perſ. τὸν παῖδα τῷ στρατῷ ἐδείκνυσαν ib. Sed trop. †† cum acc. rei, ἵνα αὐτὸς, οἷόν περ ἐδείκνυεν αὐτοῦ τὸν θυμὸν, ἴδῃ, ut (is, populus) qualem (erga Albinum) oſtenderit (Severus) excandeſcentiam ſuam, videat, 3, 8, 3. †† θησαυροὺς καὶ νεὼς, πάντα ἐδείκνυε χρημάτων πλήρη, demonſtrabat, 3, 13, 9. ſc. verbis, i. e.

iactabat; tum de re, δεικνυρύσης καὶ τῆς προςηγορίας τὴν ϛοργὴν, indicante, 1, 17, 6.

δείλη, abſ. phyſ. univerſe, τοῦτον περὶ δείλην μεταπεμψάμενος, circa veſperam, 3, 11, 9. 4, 4, 11. ſed c. ſubſt., ἐςιωμένῳ περὶ δείλην ἑσπέραν, circa veſp. 2, 6, 9. cum iam diei ſerus veſper eſſet, 3, 12, 16. *circa* ſeram *veſp.*, quoniam duplex ea, *prior* quidem, ſtatim a prandio, ſed *ſerior*, a ſolis occaſu.

δειλία, moral. extra bellum, τῆς μητρὸς ἐπισχούσης (αὐτὸν,) γυναικείᾳ δειλίᾳ, ex m. pavore, 6, 5, 18. †† τοσαύτην μου δειλίαν κατεγνωκότες, timiditatem, 2, 1, 22. ſed in bello, οἱ λοιποὶ διὰ δειλίαν φεύξονται, prae timid. 7, 8, 19. τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς δι' ἀμέλειαν ἢ δειλ. προδεδωκότα, per metum, 6, 7, 8. ſed c. gen. perſ. et praep. τὴν Ἀλεξάνδρου μέλλησιν καὶ τὴν πρὸς τὰ πολεμικὰ ἔργα δειλ. ἐλέγχειν λ. timid. 7, 1, 14.

δεινὸς, neutr. p. adi. οὐ πάνυ τι δεινὸν νομίζων, εἰ δέοι τελευτῆσαι λ. non adeo horrendum, 7, 5, 18. grave, malum. ſed c. ſubſt. a) abſ. τὸν μέλλοντα πείσεσθαι δεινὸν, ἀμύνασθαι μᾶλλον, ἢ ὑπομεῖναι (αὐτὸ,) qui videtur paſſurus malum, id propulſet potius, rel. 4, 5, 5. caedem, mortem; it. δεινὰ, προςδοκώμενα ἑαυτῷ ἑκάςοτε, συμβήσεσθαι φάσκων, mala, 2, 1, 14. b) c. adi. μέγιςον δεινὸν καὶ τὸν παρόντα καιρὸν ἐλύπησε λ. max. malum 1, 14, 3. incenſum Pacis templum; † πολλῶν καὶ δεινῶν συνεχῶς κατειληφότων τὴν πόλιν, multis malis ib. 13. † Ματερνος, ςρατιώτης μὲν πρότερον, πολλὰ δὲ καὶ δεινὰ τολμήσας, ſed multa nefaria 1, 10, 2. c) ſimul c. pron., tum praepoſito, μηδέν τι δεινὸν προςδεχόμενος, nihil mali 3, 9, 17. † ὅπως ἂν μή τι δ. παρόντες πάθοιεν, ne quid mali 2, 6, 5. οὓς ᾔδεσαν ἢ πεπονθότας τι δ. λ. aliquid grave 7, 4, 7. tum poſtpoſito, ἄνευ τοῦ δεινόν τι δρᾶσαι, ſine alicuius laeſione 2, 3, 23. q. d. ſine ſ. absque iniquo aliquo faciendo ſ. damno alicui inferendo, i. q. pr. ἁρπάζειν καὶ βιάζεσθαι. d) c. artic. ἐςὴ οὕτω τὸ δεινὸν, malum 1, 13, 10. tumultus ſ. bellum inteſtinum inter populum et milites; τὸ δ. ἑκάςοτε ηὔξετο 7, 12, 6. τὰ δεινὰ, ὑπ' ὄψιν πεσόντα, λ. mala 1, 4, 4. τῶν δεινῶν τὰς αἰτίας λ. illorum malorum 1, 12, 11. τιμωρίαν παρὰ τοῦ τὰ δεινὰ δράσαντος εἰληφὼς, ab auctore malorum 1, 13, 10. †† c. gen. vel perſ. τὰ ἑκατέρου τοῦ πλήθους δεινὰ ἡμᾶς προςλήψεται, mala ib. 5. vel rei, c. opp. τὰ μὲν δ. τῶν ἔργων τὰ δὲ χρηςὰ λ. nefaria quidem facta 2, 3, 18. p. τὰ δ. ἔργα.

δεινῶς, trop., ἔφερον τὸ πεπραγμένον, indigne 2, 6, 3. graviter, cum dolore, ira et indignatione.

δεῖξις, phyſ. c. gen. rei ſ. inſtrum., ἐν ᾧ περὶ τὴν δεῖξιν τοῦ ξίφους ἠσχολεῖτο, dum occupatur in oſtendendo gladio 1, 8, 12. circa oſtenſionem, ſed trop. c. gen. rei, εὐτοξίας μᾶλλον, ἢ ἀνδρείας παρέχοιτο δεῖξιν, ſpecimen 1, 15, 5. † c. adiuncto, τὸ τῆς σπουδῆς ὑπερβάλλον, ἔχον δεῖξιν καὶ πίςιν εὐνοίας, documentum et argumentum 2, 3, 12. indicium.

δέκα, de re, εἰς δ. ἔτη, decem, 2, 4, 13.

δέκατος, de re, δεκάτου ἔτους, decimum, 5, 3, 7.

δελεάζειν, de perſ. trop. c. dat. rei, et acc. perſ. τιμῇ προςποιήτῳ δελεάζει τὸν ἄνθρωπον, ineſcat, 2, 15, 4. conciliare ſibi, vel decipere; it. c. adv. οὕτω τὸν δῆμον ἐδελέαζεν, ineſcabat 1, 12, 11. ſtudebat ad ſe trahere et amicum ſibi facere. it. Paſſ. c. abl. modi, χρηςοῖς λόγοις δελεασθέντας, ineſcati, 8, 3, 10.

δέλεαρ, trop. c. gen. rei, μέγα προδοσίας βαλάντια, χρημάτων μεςὰ, illecebras, 5, 4, 4.

δένδρον, propr. τῇ τῶν δένδρων σκιᾷ, 1, 12, 3. harum ſ. earundem arborum, laurorum; δένδρων στοίχοις ἴσοις 8, 4, 14. δένδρα πάντα ἐξέκοπτον ib. 13. τῶν καρποφόρων δ. ἐκκεκομμένων 8, 5, 8.

δεξιόομαι, med. phyſ. de perſ. c. acc. perſ. et adv. it. praep., de amicis, ταύτης τῆς ἑορτῆς, ἐν ᾗ μάλιστα Ῥωμαῖοι δεξιοῦνται ἀλλήλους, benigne ſe excipiunt, 1, 16, 7. dextras ſibi invicem porrigunt; it. de imperatore, τοὺς προσιόντας δεξιούμενος, benigne excipiens, 1, 2, 5. cum adv. καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ δεξιούμενος (αὐτούς,) eos benigne complectens, 2, 14, 5. †† trop. αὐτοὺς συνελθεῖν κελεύει, ὡς δὴ δεξιωσόμενος, comiter excepturus (Severus Praetorianos) 2, 13, 6. † ὑπήντετο αὐτῷ, δεξιούμενος νυμφίον τῆς θυγατρός, benigne excepturus 4, 11, 4.

δεξιός, phyſ. de re, Neutr. ἐν τῷ δεξιῷ (μέρει,) a dextra 4, 2, 5. opp. pr. ἐν τῷ λαιῷ, it. ἐν τοῖς δεξιοῖς Ἰταλίας μέρεσιν, a dextro It. latere, 8, 1, 12. opp. ſq. ἐν τοῖς λαιοῖς. Fem. ἔχων πρόκωπον τὴν δεξιάν, dextra, 7, 5, 10. ſc. τὴν χεῖρα, it. μιᾶναι τὰς δεξιὰς αἵματι, dextras 2, 5, 10. 2, 13, 16. Sed trop. de perſ. Maſc. Φήμη περὶ αὐτοῦ, ὡς ἐπιεικοῦς καὶ δεξιοῦ, commodo 2, 7, 8. obſequente, facili, humano. †† Neutr. c. artic. p. ſubſt., c. adv. et gen. dupl., tum perſ. tum rei, τὸ πάνυ δεξιὸν ὑμῶν τῆς πρὸς με τιμῆς, nimia benignitas veſtra in me ornando 2, 3, 12.

δεξιῶς, trop. τούτων αὐτῷ προχωρησάντων, proſpere, 3, 9, 21.

δέομαι, med. a) p. rogare, de perſ. c. gen. rei, συγγνώμης ἐδεῖτο, veniam poſtulabat, 2, 3, 7. c. praep. τῶν παίδων ἐπιστειλάντων καὶ δεηθέντων ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας, liberis, per epiſtolas rogantibus, 3, 2, 7. it. c. inf. συγκαλέσας τοὺς στρατιώτας, ἐδεῖτο προμαχεῖν λ. convocatos milites rogabat, ut rel. 6, 9, 5. ἐδ. φείσεσθαι γέροντος λ. obſecrans, parcerent rel. 7, 5, 9. ſimul c. gen. perſ. διέπεμπε, τῶν στρατιωτῶν δεόμενος, ὁπλίζεσθαι, mittebat militibus ſupplicatum, ut rel. 2, 11, 17. † c. adiuncto, ἐδεῖτο καὶ ἐλιπάρει, μένειν θαῤῥαλέως, rogabat, ut 8, 3, 8. † ſimul c. praep. τὰ πρῶτα ἐλιπάρει, καὶ προσπίπτουσα, μετὰ δακρύων ἐδεῖτο, μήτε καθυβρίσαι λ. rog., ut 1, 16, 10. c. adiunctis ſolis, ἐδ. καὶ ἐλιπ. ἀπελογεῖτό τε, φάσκων, orabat, 3, 12, 20. † τὸ πρὸς καλοῦντας καὶ δεομένους ὀκνηρόν, implorantibus et rogantibus, 2, 8, 4. abſ. καλούμενος καὶ βοηθήσων ἄπεισι Ῥωμαίοις δεομένοις, rogantibus 2, 7, 11. b) p. deſiderare, cum gen. rei, de perſ. δώσειν πάντα ὑπισχνεῖτο, ὧν δέοιντο, quae vellent, 6, 9, 2. † πάντα ὑπισχνεῖτο παρέξειν, ὅσων δέονται, quibus indigerent, 6, 7, 21. †† de re, trop. ἔργον ἡμῖν τετόλμηται, μείζονος ἀπογνώσεως δεόμενον, maiore deſper. indigens, 7, 5, 15. c) p. opus habere ſ. indigere, (quamquam et prior notio in loca convenit ſubiecta quaedam,) c. coni. et inf. οὕτως εἰώθεν, ὁπηνίκα ἂν δεηθῇ, στρατὸν συλλέγειν, ſi quando opus ſit 3, 1, 5. ſed c. gen. perſ. ἔλεγε, μὴ δεῖσθαι συμμάχων, ſe egere, 2, 8, 14. δ. ἀνδρὸς εὐγενοῦς λ. indigere, 2, 15, 7. † c. praep. ὁρᾶτέ μοι τὸν υἱόν, δεόμενον, ὥσπερ ἐν χειμῶνι καὶ ζάλῃ, τῶν κυβερνησόντων, 1, 4, 8. † ſimul c. gen. rei, δεῖσθαι τῆς αὐτοῦ παρουσίας καὶ τοῦ στρατοῦ παντός, opus eſſe, 6, 7, 6. ſed c. praep. δ. χειρὸς πλείονος πρὸς βοήθειαν τοῦ τόπου, ἢ βασιλικῆς ἐπιδημίας 3, 14, 2. †† ᾔδει, οὐ μικρᾶς δυνάμεως δεόμενος πρὸς πᾶσαν τὴν ἤπειρον, ſibi opus eſſe, 2, 14, 14. p. inf. ſuperiorum locor. † μικρᾶς προφάσεως δεόμενος εἰς τὸ ἀδικῆσαι, indig. 3, 8, 6. †† ſed c. gen. rei mero, μηκέτι τῶν ἐκ Ἰταλίας πόλεων δεηθεισῶν, ἢ τειχῶν ἢ ὅπλων, haud am-

pliis Italiae civitatibus murorum aut armorum indigentibus, 8, 2, 11. ſimul de re ſ. loco et ſimul de perſ. ſ. incolis. †† παραπέμπειν τὸν οἶνον τοῖς δεομένοις, indigentibus, 8, 4, 10. vel deſider. ſ. rogant. †† οἱ σατράπαι ἐπέςελλον συνηδόμενοι αὐτῷ, καὶ εἰ δέοιτο βοηθείας ὑπισχνοῦντο, et, ſi indigeat, auxilia pollicebantur 2, 8, 13. quae Bg. commata oſtendunt ſubſt. β. in acc. plur., cum, poſito commate poſt β, hic gen. pendeat a v. δ.

δέος, c. adi. μέγα τὰς πόλεις κατελάμβανε, metus, 2, 11, 6. μετὰ δέους πολλοῦ διῄει ὁ ςρατὸς 8, 1, 15. ἐν μεγίςῳ δέει καθεςῶτες 3, 8, 6. ἐν δ. πολλῷ γενόμενος 5, 8, 13. αὐτὸς ἐν ἐσχάτῳ δ. ἦν 7, 9, 8. — c. alio ſubſt. ἡ σύγκλητος - δέει καὶ κολακείᾳ ψηφίζονται λ. 4, 11, 14. τοῖς βαρβάροις οὐκ ἐπανόδου πόθου, ἀλλὰ φυγὴν καὶ δέος ἡμῶν καταγνοῦσι 1, 6, 15. ſed c. adiuncto magis ſyn., ἐν φροντίσιν ἑκάτεροι καὶ δέει διαγρηγορήσαντες λ. 3, 4, 8. ἔκπληξιν καὶ δέος - ἐνέβαλε 2, 14, 1. †† ταῦτα δέος καὶ ἀγῶνα οὐ μικρὸν ἐμποιεῖ 2, 3, 13. †† ὑπὸ δέους καὶ ἀγῶνος λ. metu, 7, 5, 10. Sed c. gen. vel perſ. †† τὴν δορυφόρον φρουρὰν διὰ δέος τοῦ Σεβήρου αὐτὸν ἐγκαταλιπεῖν, ob metum Severi, 2, 12, 9. vel rei, πάλιν τυραννίδος ἦν δέος 2, 6, 4. δέει τῆς παρουσίας τοῦ τοιούτου βασιλέως 1, 3, 5. 1, 15, 1. δ. τῆς τοῦ βασ. ὀργῆς, formidantes imperatoris iram, ib. 10. metu irae imper. †† δέει τοῦ τρωθῆναι, metu vulnerum, 2, 13, 8. metu, ne vulnerarentur. † δ. τῶν τετολμημένων 2, 5, 15. ††† c. v. aſſini, τὰ μέλλοντα φοβήσεται, δέει τῶν πεπειραμένων, futura formidabit, metu rel. 1, 5, 26. cogitatione et recordatione eorum, quae experta ſunt iis ſ. experti ſunt. Porro c. praepp. ἐπεὶ - οὐδέ τι δέος ἦν ἀπὸ Βρεττανίας, cum - neque ullus metus impenderet ex Britannia, 2, 15, 10. τοὺς ςρατιώτας, διὰ τὸ ἐκ Σεβήρου δέος ἀπιόντας πρὸς τοὺς βαρβάρους, metu Severi, 3, 4, 17. ἦν δὲ καὶ αὐτῷ δέος τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἤδη καὶ περὶ αὐτῆς Ἰταλίας, metuebat et ipſe Alexander iam etiam de ipſa It. 6, 7, 9. erat vero et ipſi metus Alexandro de rel. c. coni. μήτε εἰςαγαγὼν τὸν ςρατὸν, μήτε εἰσελθὼν, ἢ διὰ δέος, ἵνα μὴ δὴ λ. prae metu, ne 6, 5, 18.

δέσις, phyſ. c. gen. rei et praep. ἀμπέλων πρὸς ἀλλήλας δέσει, vitium mutuo nexu, 8, 4, 14.

δέσμιος, paſſ. de perſ. c. ſubſt. δεσμίους ἀπάγοντι βασιλεῖς, vinctos, 1, 6, 16.

δεσμὸς, phyſ. ἅπερ - μὴ παρενεχθήσεσθαι διὰ τοῦ δεσμοῦ τὸ ἐπάλληλον, propter vincula crebra, 8, 4, 11. † τοὺς καθειρχθέντας, δεσμῶν ἐλευθέρους ἀφιέντες, vinculis eximentes, 1, 10, 4. vinculorum liberos, ſolutos vinculis ſ. catenis. ſed trop. c. gen. rei. δεσμὸν εὐνοίας ὀχυρώτατον τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπιγαμίαν ἐποιήσατο, vinculo benevolentiae, 1, 8, 6. aſſinitatem hanc ſecum vel cum eo fecit vinculum benev. firmiſſimum, effecit, ſtuduit efficere, ut aſſinitas iſta eſſet vinc. rel. aſſinitatem iſtam adhibuit pro praeſidio optimo, certiſſimo confirmandae ac conſervandae ben. ſ. illam cum eo affinitatem *putavit* vinculum, praeſidium benevolentiae ſervandae firmiſſimum, optimum, certiſſimum.

δεσμωτήριον, propr. de loco, c. praep. τὰ ἐν αὐταῖς (ταῖς πόλεσιν, ὄντα) δεσμωτήρια βίᾳ ῥηγνύντες, carceres, 1, 10, 4.

δεσποτεία, univerſe, de civibus, c. adiuncto e praep. et forſan etiam c. gen. rei, ἔδωκε γεωργοῦσιν - πάντων - διὰ παντὸς δεσποτείας ἀμεριμνίαν, (omnium, poſſeſſionum, agrorum) perpetuam dominii ſecuritatem, 2, 4, 13. ſecurum dominium omnium in perpetuum, vel perpetui dominii in omnes agros ſecuritatem;

dum Bg. διὰ π., pro adi., rexit ad ſubſt. alterum ἀμ. noſtrat. *Eigenthum* ſ. *Eigenthumsrecht.* Sed nominatim et praecipue, c. gen. rei eodem et adiuncto ſyn. ſubſt., ὁ Ῥωμαίων δῆμος, ᾧ τὴν δεσποτείαν τῶν ἁπάντων ἔνειμαν θεοὶ καὶ τὴν βασιλείαν, dominium in omnia, 2, 8, 6. noſtrat. *Herrſchaft.*

δεσπότης, reſpectu a) civium, c. adiuncto ſyn., ὅτι ἔμελλεν ἔσεσθαι κρείττων, ἅτε βασιλεὺς καὶ δ. dominus, 3, 2, 6. futurus; it. εἰ δὴ ἔμελλον ἀντὶ λῃςοῦ δεσπότην (αὐτὸν) ἕξειν καὶ βασιλέα 1, 10, 15. ſed de iam facto imperatore, οὐ παύσῃ, ὦ δέσποτα, πίνων λ. domine, 1, 6, 4. 3, 12, 4. ††† τίνα, ὦ δέσποτα, ἔλεγχαν μείζονα βούλεσθε, domine, ib. 12. qui Bg., pro plur. δέσποται edd. quarundam, ſervat ſing., recte iunctum c. v. plur., ubi, praeſentibus pluribus, ad unum tamen praecipue oratio convertitur, cf. Virg. Ae. 9, 258. 525. Sed ſine exclam. ποθεῖν μὲν σέ, τέκνον καὶ δέσποτα, τὴν πατρίδα, o fili et domine, 1, 6, 12. b) muneris, a ſuperiore quo mandati, c. gen. perſ., tum de legatis, τὰ κελευσθέντα ὑπὸ τοῦ ἑαυτῶν δεσπότου ἀγγείλαντας, ſui domini, 6, 4, 12. tum de praefecto provinciae ſ. ſatrapa, Ἀρταξέρξης, τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην Ἀρτάβανον ἀποκτείνας, ſuum dom. 6, 3, 10. c) ſervorum, abſ. ὑπερμαχόμενοι τῶν δεσποτῶν, pro dominis, 7, 4, 13. in relat. tacita ad τῶν οἰκετῶν §. pr. 10. et 7. e. cf. ib. §. 8. ſed † c. opp. et relat. diſerto, δοῦλοι, ὅσοι δεσπότας κατήγγελον, domin. 5, 2, 4. d) rei poſſeſſae, ἐπέτρεψεν ἐπιμεληθέντι καὶ γεωργήσαντι, δεσπότην εἶναι, domin. 2, 4, 12. pro ὥςε εἶναι δεσπ. αὐτῆς, τῆς γῆς, vel in dativ. δεσπότῃ cum MSS., poſſeſſorem, noſtrat. *Herr* ſ. *Eigenthümer.*

δεύεσθαι, paſſ. phyſ. de re, c. abl. modi et adv., δᾷδας, ὁμοίως πίσσῃ καὶ ῥητίνῃ δεδευμένας, imbutas, 8, 4, 30. illitas, oblitas.

δευτερεῖος, neutr. ſine artic. p. ſubſt. ἡ πόλις, φιλονεικοῦσα πρὸς τὴν πόλιν περὶ δευτερείων, de ſecunda palma, 7, 6, 2. τὰ δευτερεῖα, ſc. μέρη, ſecundis partibus, loco, ordine.

δεύτερος, propr. de perſ. ἐν τοῖς δευτέροις ὑπατεύσασιν ἐτέτακτο, in ſecundis Conſularibus, 3, 11, 3. p. ἐν τοῖς δεύτερον ὑπ. qui ſecundum Conſules fuerunt, ſ. habuerunt titulum, dignitatem et commoda Conſulis ſecundum ſ. eius, qui iterum Conſul fuerat. — Fem. de re, εἰς δευτέραν ὑπατείαν ἐληλακώς, ad ſecundum conſulatum, 7, 10, 7. † οὐδέ τις εἶδεν ἀκόντιον δεύτερον, telum ſecundum, 1, 15, 7. repetitum ſecunda vice, immiſſum poſt iactum primum inanem. †† p. adv. τὴν ὕπατον ἀρχὴν τελέσας δεύτερον, ſecundo conſulatu functus, 2, 3, 9. ſc. κατὰ et μέρος τοῦ χρόνου, functus conſulatu ſecundum, ſecundo, iterum; it. φοβηθεὶς, μὴ καὶ δεύτερον ταῦτα ἐπιςείλῃ, iterum, 4, 13, 1. †† alio ſenſu, c. relato, μιᾶς καὶ δευτέρας ἡμέρας διαδραμούσης, altero die, 2, 6, 5. τῆς μὲν πρώτης καὶ δ. ἡμ. ſecundo 7, 8, 2. 8, 7, 7.

δέχεσθαι, paſſ. phyſ. de perſ. c. praep. εἰς τὸ ςρατόπεδον ἐδέχθησαν, recepti ſunt, 5, 4, 6. Sed Med. c. acc. perſ. φίλον ἀντὶ πολεμίου δέχεσθαι, accipere, 8, 3, 4. intra urbem; † τὰς πύλας ἀνοίγειν, δέχεσθαί τε φίλους λ. recipi, 8, 6, 3. it. ὡς δὲ, ἀνοίξαντες τὰς π., ἐδέξαντο αὐτούς, acceperunt, 5, 8, 14. † c. abl. modi, πύλαις ἀναπεπταμέναις ἐδέχοντο (αὐτόν,) portis patentibus excipiebant, 2, 11, 11. † c. praep. ἀνοίξειν τὰς π., καὶ δέξεσθαι πᾶν τὸ γένος (βασιλικὸν) ἔνδον, recepturos (eſſe ſe) intra caſtra, 5, 3, 23. †† in bello et pugna, δεξάμενοι τοὺς βαρβάρους, ἐμά-

χοντο, excipiebant barbaros et dimicabant, 4, 15, 3. adventum et impetum eorum ſuſtinentes. Tum impropr. c. adv. ᾤοντο, τὴν σύγκλητον καὶ τὸν δῆμον ἀσμένως δέξεσθαι ἄνδρα λ. excepturum eſſe 7, 5, 4. agnoſcere pro imperatore; ††† de re, c. acc. rei, τὴν εὐωδίαν κωλύειν δέχεσθαι τὸ φθινῶδες τοῦ ἀέρος, prohibere receptionem tabifici aëris, 1, 12, 5. prohibere, ut corpus recipiat peſtilentem aërem; vel paſſ. prohibere, ut peſtilens aër recipiatur a corpore et meatibus eius; †† c. adv. οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων, ὃς ἀδακρυτὶ τοιαύτην ἀγγελίαν ἐδέχετο, exciperet, 1, 4, 20. perciperet auribus, audiret; εἰς τὸ ἑτοίμως δέξασθαι τὰ ἐγκεχειρισμένα, ad promte accipienda delegata, 2, 3, 12. ad promte ſuſcipienda tradita imperii negotia ſ. munia.

δή, A) p. illativa, Lat. *igitur*, etc., praepoſitum, verbis quidem, τί δὴ μέλλετε; quid ergo cunctamini? 2, 1, 17. μὴ δὴ μέλλωμεν, ne ergo cunctemur, 6, 3, 12. poſtpoſitum, omnibus orationis partibus, - ſecunda a princip. regione ſtans, - poſt artic., τὸν δὴ Μαξ. τοῦτον, huncce Max. 6, 8, 4. τὴν δὴ Μαισ. ταύτην 5, 3, 4. τὸ δὴ παιδίον 1, 17, 7. τὸ δὴ τελευταῖον 7, 12, 7. ἃ δὴ μὴ φέρων 3, 11, 7. 4, 9, 1. poſt pron. et adi. τούτῳ δὴ τῷ θεῷ 5, 3, 12. ταύτης δ. τῆς προφάσεως, hanc ſcilicet occaſ. 2, 9, 14. ταῦτα δὴ λ. haec igitur 2, 3, 24. 3, 10, 16. 4, 3, 16. 4, 10, 8. 5, 8, 7. τούτων δ. 6, 4, 13. 6, 5, 1. 7, 12, 3. τούτοις δ. 4, 7, 5. τοιοῦτον δή, talem nempe 1, 7, 11. 1, 3, 11. 1, 6, 6. 2, 2, 21. 4, 4, 16. 4, 7, 1. 4, 9, 17. e. δύο δὴ ταύτας ἀρχὰς, duo haecce imperia 4, 10, 5. πᾶν δ. omnis ergo rel. 7, 5, 19. πολλῶν δ. multis itaque 1, 14, 13. πρῶτον δ. primum ergo 4, 3, 19. poſt ſubſt. προθυμίᾳ δή, alacritate certe 3, 4, 9. χρήματα δ. opes ergo 2, 11, 13. poſt verba, ὁρῶ δή, video igitur 2, 3, 16. ἀρέσκει δ. pl. ig. 1, 17, 17. κελεύει δ. iub. ergo 4, 9, 9. 4, 13, 2. ἐπαγγέλλει δ. edicit itaque, 6, 7, 11. 1, 10, 13. 2, 2, 4. 2, 13, 20. m. 3, 4, 4. 4, 14, 3. 5, 7, 5. it. poſt participp., γράψας δὴ λ. cum ſcripſiſſet ergo 1, 17, 4. ἀνύσας δ. confecto iam 3, 8, 5. 1, 9, 6. 5, 3, 15. 2, 13, 5. 4, 3, 11. 4, 8, 9. † δηλωθέντα δὴ ταῦτα, haecce ſignificata, 6, 7, 7. †† poſt imperat. ὁρᾶτε δὴ λ. 1, 4, 8. ἄνελθε δὴ λ. ubi modo 3, 11, 14. qui Bg. ceperit minus in notione *temporis*, p. *iam*, quam *hortandi*, fere i. q. *quaeſo;* quo utr. loco procedit et *igitur*, rel. poſt praepp., διὰ δὴ ταῦτα, ob haec (ergo) 4, 7, 13. † ἐν δὴ ταῖς ἁρπαγαῖς, hic inter rapiendum 5, 6, 22. qui Bg. ceperit p. adv. temp. ἤδη et p. Lat. *tum* ſ. *tunc*; cum et procedat, *inter* rapiendum *igitur;* ἐς δὴ τὸ οἴκημα 4, 2, 16. in illud *itaque* aedificium; πρὸς δὴ τοῦτον, ad hunc igitur 2, 1, 12. † πρὸς δ. ταῦτα, adverſus haecce, 3, 14, 16. 7, 9, 5. poſt adv. οἷα δὴ λ. nimirum ut 1, 3, 5. ut *igitur*, ſ. igitur ut; ἐντεῦθεν δή, tunc demum 7, 3, 16. qui Bg. ceperit iterum p. adv. temp.; οὕτω δ. 3, 15, 15. 7, 5, 1. τότε δ. tunc ergo 2, 11, 19. 7, 11, 8. 8, 2, 10. in tertia a princip. regione, - poſt pron. ſ. adi. ἐπὶ τούτοις δή, his ſcilicet 2, 8, 11. 3, 12, 1. ἐπὶ τηλικούτοις δ. ob tanta nimirum, 2, 13, 14. — praecipue poſt adv. μέν, in clauſulis tum narrationis alicuius de re ſ. perſ. quadam, - tum orationis alicuius, - id que ipſum per omnes orationis partes, - poſt artic. ὁ μὲν δὴ λ. ille itaque 1, 9, 14. igitur 3, 1, 16. 3, 13, 13. τὸ μὲν δὴ 3, 1, 1. τὰ μ. δ. ſcilicet 2, 14, 14. 4, 1, 1. 7, 9, 25. 8, 1, 1. poſt pron. ſ. adi. αὕτη μὲν δὴ αἰτία, haec ſcil. 1, 8, 14. ὁποίῳ μὲν δὴ τέλει,

qualem igitur, 6, 1, 1. τούτῳ μ. δ. 3, 12, 26. τοιοῦτος μὲν δὴ, talis ſcil. 1, 14, 17. 7, 1, 25. 1, 9, 23. e. 1, 13, 12. 4, 13, 18. 7, 9, 21. 8, 5, 26. 8, 8, 20. τοιούτῳ μ. δ. huiuscemodi 4, 11, 12. 6, 2, 12. τοσαῦτα μ. δ. 1, 11, 14. poſt ſubſt. Γέτας μὲν δὴ, ac Geta quidem 4, 4, 7. igitur G. quidem; τέλος μ. δ. finis quidem 2, 5, 16. finis nempe 6, 9, 15. 6, 7, 17. 3, 4, 15. 3, 7, 20. 5, 4, 24. 2, 13, 22. αἰτίαι μ. δ. 7, 4, 1. — poſt praep. κατὰ μὲν δὴ Καππαδοκίαν, ac in Cappadocia quidem 3, 3, 3. igitur in C. quidem; poſt adv. ὅπως μὲν δὴ λ. quomodo igitur 3, 15, 18. 5, 1, 1. οὕτω μ. δ. ita nimirum 5, 9, 21. in quarta a princip. regione - poſt praepp. εἰς τὸ αὐτὸ δὴ συνιόντων, in unum ergo convenientibus, 5, 3, 14. παρὰ τοσοῦτον μὲν δὴ λ. tantum ſcilicet 5, 4, 23. ††† poſt copulas - in ſecunda a princip. regione - παρηγγέλθη τὰ δὴ λ. 1, 5, 3. denunciatum *que* eſt *igitur* ſ. *adeo*; καὶ δὴ τοῦ δωματίου προελθὼν, atque etiam cubiculo egreſſus 2, 5, 8. et *igitur* ſ. atque *adeo*. B) pro Lat. *ſcilicet*, rel., in explicando, a) extra ironiam, - in med. oratione, - poſt omnes orationis partes, - ſtans ſecunda a princip. regione, - poſt artic. τοῦ δὴ Φοιν. ἔθνους λ. videlicet 2, 7, 7. poſt eundem pro pron. relat. θεοῦ, ᾧ δὴ καλλιερῶν ἐγέγραπτο 5, 5, 3. cui quidem ſ. ſcil.; δορυφόροι, οὓς δὴ Πραιτωριανοὺς καλοῦσιν 5, 4, 14. 5, 5, 13. ἡδοναῖς, αἷς δὴ λ. quibus ſcil. 1, 17, 22. † ἃ δὴ μικρὰ λ. id quod minutum 7, 3, 12. poſt pron. demonſtr., λαβὼν γραμματεῖον τούτων δὴ τῶν λ. 1, 17, 1. ſumens libellum unum ſcilicet horum, qui rel.; ἦν παιδίον - νήπιον τούτων δὴ τῶν λ. ex iſtis nimirum, qui ib. 5. — poſt ſubſt. θρησκείας δὴ χάριν, quaſi religionis cauſa, 5, 3, 17. — poſt participp. δεδοικυῖα δὴ, μὴ λ. verita ſcil., ne 1, 17, 8. — † τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ϛρατηγήσοντα δὴ τοῦ πλήθους, εἵλοντο, filium eius, qui dux ſcil. eſſet exercitus, eleg. 7, 9, 10. poſt coni. ἵνα δὴ παίζειν ἔχοι, ut ſcil. 1, 17, 7. ἵνα δὴ μὴ λ. ne ſcil. 4, 13, 8. 5, 6, 3. poſt ὅτι nominatim - in verbis - tum affectuum, δυσφορῶν, ὅτι δὴ λ. quod ſcil. 1, 9, 22. 3, 2, 6. 5, 8, 10. 7, 12, 7. 5, 1, 10. 6, 6, 1. tum dicendi et ſimil. ἔλεγεν, ὅτι δὴ λ. quaſi 4, 10, 3. 6, 4, 8. quaſi ſcilicet 2, 1, 6. 3, 12, 12. quod nimirum 4, 9, 5. quod videlicet 6, 1, 24. 6, 9, 4. 7, 1, 6. poſt ὡς praecipue, - pro tanquam, - in variis verbis, ὡς δὴ καθευδήσων, tanquam ſcil. 1, 17, 1. (7, 9, 21.) ib. 15. quaſi ſcil. 2, 13, 6. 3, 12, 2. 4, 7, 1. 4, 13, 8. 11. 5, 4, 8. 6, 6, 7. 6, 8, 11. 7, 4, 11. 7, 9, 8. 7, 12, 3. nominatim in v. v. dicendi et ſimil. Φασὶν, ὡς δὴ λ. 7, 9, 20. 8, 3, 19. quaſi ſcilicet 3, 7, 9. quaſi videlicet 7, 3, 17. 7, 6, 15. in tertia a princip. regione, ὡς ϛρατιωτικὸς δὴ, ut militaris ſcil. 4, 12, 4. διὰ δέος, ἵνα μὴ δὴ λ. ne ſcil. 6, 5, 18. in quarta — γράμματα, δι' ὧν ἐσπένδετο δὴ λ. per quas fedus inibat *iam* 2, 12, 5. qui Bg. cepit iterum p. adv. temp. †† μεμνημένοι, ὅτι ἀμφοτέρους ἴσους δὴ λ. ut pares 3, 15, 11. b) per ironiam, pro Lat. eodem, - poſt ſubſt. ἡσυχίαν δὴ παρεσκ. quietem ſcil. 1, 17, 21. πρὸς γάμον δ. tanquam ad 5, 6, 7. εἰς προῖκα δ. ib. 11. poſt verb. κομισθέν τε τὸ ἄγαλμα συνῴκισε δὴ τῷ θεῷ, maritavit ſcil. deo, ib. 12. 4, 7, 2. † πρέσβεις ἔπεμψε δὴ λ. tanquam legatos miſit, 6, 4, 7. poſt adv. ὡς δὴ γαμούντων θεῶν, tanquam ſcil. diis nub. 5, 6, 12. † ἐζήλου δὲ ταῦτα, ὡς δὴ Μάρκου ἐπιτηδεύματα, tanquam Marci ſtudia, 5, 2, 8. tertia in regione, ὡς ἡνιοχοῦντι δὴ τῷ θεῷ, tanquam auriganti ſcil. deo,

5, 6, 16. ††† dubia per loca, utrum in ironia, an extra eam, poſt ſubſt. νικηφόροι δὴ, tanquam victores, 3, 15, 17. οὐκ οἰκέται δή τινες, non famuli ſcil. aliqui, 5, 5, 20. ††† C) per notiones exquiſitiores, a) in apodoſi, ſenſu conſecutivo, poſt ſubſt., τῆς δὲ ἐξόδου διαγγελθείσης, κίνησις δὴ μεγίςη καταλαμβάνει τὸ ςρατόπεδον, motus ſane maximus rel. 1, 7, 1. vel Lat. *ibi tum* ſ. tum vero ſ. tum quidem. it. poſt verb. ὁ δὲ -, ὑπαγόμενος -, ἐξήρτυε δὴ, - 6, 7, 17. e. b) ſenſu infinito, — pro Lat. *cunque*, - poſt pron. τοὺς ἐφ᾽ οἵαις δή ποτε διαβληθέντας ὑποψίαις, cuicunque - ſuſpicioni, 1, 8, 17. ἐφ᾽ οἵαις δὴ - αἰτίαις, quibuscunque de cauſis, 1, 10, 14. † τῶν ὅ τι δὴ πραττόντων λ. quocunque munere fungentium 3, 2, 10. vel hic, poſt pron. infinitum, pro Lat. *tandem*. τὰ σώματα - ὅπως δὴ ἐῤῥίπτετο, quocunque modo 4, 6, 2. c) ſenſu conſecutivo alio, - poſt coni. ἔςε, - ἔςε δὴ ὑπεφάνη λ. 3, 13, 22. iam ſ. tandem ſ. demum; it. 7, 10, 13. donec iam 6, 7, 22. D) per ambigua loca, a) poſt cauſalem, in imperat. ἐπιτρέψατε γὰρ δή μοι, λ. 3, 12, 12. tandem ſ. quaeſo. in v. finito, ἐβούλετο γὰρ δ. λ. volebat nimirum 1, 14, 19. vel ſane; it. 6, 5, 6. 6, 7, 14. — b) poſt coni. εἰ δὴ ἔμελλον λ. 1, 10, 15. ſi *quidem*, ſi *nempe*, potius, quam *ſi iam*. ὅτε δὴ - 3, 10, 9. *quidem* ſ. *ſcilicet*, potius, quam *iam*; it. 5, 6, 9. cum iam 6, 5, 1. c) ante adv. γένεσθε δὴ οὖν λ. eſte igitur 1, 4, 9. per figuram ἐκ παραλλήλου, itaque *ergo*, ſ. ergo *igitur*, vel *eſte*, quaeſo, *igitur*; ὡς δὴ ἄρα διαλέξαιτο, quaſi cum ipſis collocuturus eſſet, 8, 5, 22. ut ſcil. *forte* rel. μιᾶς δή που ſ. δήπου - ἡμέρας, uno certe 2, 6, 5. aut potius *igitur*.

δῆθεν, i. q. pr., cum ironia, poſt ſubſt. in tertia a princip. regione, τῷ θεῷ δ. ὀργιάζων, deo ſcilicet 5, 5, 8. in med. enunciat. ὧν αἱ πλεῖςαι εἰς Ἡρακλέα δ., ὡς ἀνδρειότατον, ἀνεφέροντο, in Herc. ſcil. 1, 14, 17. in extr. enunc. ἐπιςέλλει δὲ αὐτῷ φιλικώτατα γράμματα δ., litteras quaſi amantiſſimas, 2, 15, 6. extra ironiam, - poſt ſubſt. - in ſecunda regione; ἀμυντήρια δ. φέροντες λ. ſcil. 7, 11, 7. poſt pron. - in extr. enunc. ὡς πολιορκήσοντες αὐτὸ δ. ib. 16. per ambiguae notionis loca, poſt copulam, in ſecunda regione, καὶ δῆθεν συνήθως λαβόμενος τῆς χειρὸς, quaſi 3, 12, 18. 4, 2, 7. poſt ſubſt. in quarta regione, τοὺς δὲ αἰτίους δ. ςάσεως λ. quaſi 5, 8, 15.

δηλητήριος, phyſ. adi. de re, c. ſubſt. δηλητηρίῳ φαρμάκῳ, veneno, 4, 1, 3. 1, 17, 17. δηλητήρια φάρμακα, venena, 3, 5, 9. 4, 5, 7. venenum 4, 4, 3. †† abſ. δηλητηρίων παρεσκευασμένων, venenis, 4, 5, 14. †† διὰ τὸ προλαμβανόμενον - κώλυμα δηλητηρίων, remedium veneni, 1, 17, 23. propr. adi. *nocivus*, et δηλητήρια φάρμακα, venenata *medicamenta*. Dein abſ., per ellipſ. ſubſt. iſtius φαρμ.

δηλονότι, p. adv., in med. orat., ἐκείνῳ δ. προσποιοῦνται ὑπακούειν, duntaxat 2, 10, 15. in ironia forſan, Lat. ſcilicet, ſane, ut manifeſtum eſt, ut credibile eſt; i. q. pr. δὴ et δῆθεν ſ. εἰκότως.

δηλόω, trop., de re, c. acc. rei, γράμματα τῆς συγκλήτου γνώμην δηλοῦντα, litterae - declarantes, 7, 7, 11. †† δηλοῖ δὲ (τοῦτο ταῦτα,) ὅσα καὶ εἰς ἡμᾶς ἦλθεν, argumento ſunt, 1, 2, 5. it. c. coni. ἐκομίσθη γράμματα τῶν ἡγεμόνων, δηλοῦντα, ὅτι λ. indicantes, 6, 2, 2. De perſ., c. acc. rei, τοιαῦτα δηλωσάντων καὶ ἐπιςειλάντων τῶν ἡγεμόνων, cum ſignificaſſent per litteras, ib. 7. † τὴν Λιβύης ἀπόςασιν λ. ἐδηλώσαμεν, expoſuimus, 7, 12, 20.

de hiſtorico. ſimul c. dat. perſ. δηλώσαντες αὐτῷ τα - ſignificantes, 7, 6, 18. † σοὶ ταῦτα δηλώσων ἥκω, tibi ut indicarem, 3, 12, 6. †† ὁ δὲ οὐδὲ τῶν πραττομένων τι αὐτοῖς ἐδήλου, cum ipſis communicabat, 2, 8, 18. it. † δηλώσαντες αὐτῷ (τοῦτο ſ. ταῦτα,) re indicata ei, 3, 12, 3. † ſimul c. coni. εἴ τι ἐπεῖγον εἴη, δηλῶσαι αὐτῷ (τοῦτο,) ſi quid - renunciet ſibi, 4, 12, 12. †† ſimul c. rei acc. et abl. modi, γράμμασι τῷ δήμῳ τὴν νίκην ἑαυτοῦ δηλώσας, per litteras ſignificans, 3, 8, 2. ſimul c. praep., γράμματα, δι᾽ ὧν τὴν Λιβύων ἐδήλου σύμπνοιαν, ſcriptum, in quo ſignificabat, 7, 6, 6. ταύτην τὴν μάχην διὰ γραμμάτων τῇ συγκλήτῳ ἐδήλωσεν, ſignif. 7, 2, 15. †† τὸ πιςὸν ὑμῶν δεδηλώκατε, δι᾽ ὧν ἀγανακτεῖτε, declaraſtis eo, quod indignamini, 2, 10, 3. p. διὰ τούτων, δι᾽ ὧν λ. ſ. διὰ τοῦτο, ὅτι λ. — † c. pron. τίνα ἔχετε γνώμην, δηλώσατε, oſtendite, 2, 8, 8. p. praeſ., indicate. † ſimul c. praep., τίνι βίῳ ἐχρήσατο, τέλει τε ὁποίῳ, ἐν τοῖς προειρημένοις ἐδηλώσαμεν, in iis, quae iam dicta ſunt, declaravimus, 7, 1, 1. de hiſtorico. c. coni. δηλῶσαι, ὅτι λ. indicarent, 7, 6, 13. it. ſimul c. praep. διά τινος τῶν πιςῶν δηλῶσαι, ὅτι λ. ut ſignificem per aliquem, 3, 12, 12. — † c. adv. et caſu temporis, ὡς ἐδήλωσε καὶ τῆς ἡλικίας προχωρούσης, ut declaravit etiam aetate procedente, 6, 1, 14. — Paſſ. de re, abſ. δηλωθέντα ταῦτα αὐτὸν ἐτάραξε, ſignificata, 6, 7, 7. c. dat. perſ. ὡς ταῦτα ἐδηλώθη αὐτῷ, ut nunciata ſunt, 1, 10, 5. 5, 5, 2. ut ſignificata ſunt, 6, 6, 1. 2, 13, 1. c. adv. οὕτως ὁ μεταξὺ χρόνος ἐδηλοῦτο, ſignificabatur, 3, 8, 20. cum praepp. †† ὡς εἰς τὴν Ῥώμην ἐδηλώθη ἡ τοῦ πρεσβύτου τελευτὴ 7, 10, 1. in urbem Romam nunciata fuit. † τὰ ἐκ τῆς Ῥώμης δηλούμενα φανερὰ ποιῶν, quae Roma (ex urbe) nunciarentur, 2, 7, 10. †† ſimul c. adv. τὸ ὕπουλον αὐτοῦ ἦθος μάλιςα ἐκ τῶν ἔργων ἐδηλοῦτο, factis declaratum eſt, 3, 5, 11. †† τὰ πραχθέντα ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ δεδήλωται, res geſtae in ſuperiore libro expreſſae ſunt, 4, 1, 1. de hiſtorico; De perſ. ††† abſ. ὁ δηλωθεὶς Ἀντωνῖνος, iſte Antoninus, 6, 1, 1. memoratus, ſupra dictus ſ. tractatus, deſcriptus. †† cum nominativo particip. ὡς - ὁ Καπελλιανὸς εἰσελαύνων εἰς τὴν Καρχηδόνα ἐδηλώθη, Capellianum ingreſſum eſſe Carthaginem, ſignificatum, 7, 9, 20. p. acc. c. inf. †† de hiſtorico, c. praep. a) ſimul c. adv. ὡς ἐν τῷ πρώτῳ συντάγματι τῆς ἱςορίας δεδήλωται, ut in - declaratum eſt, 2, 1, 1. b) de re, ἡ ἐπὶ Νίγρον ἔξοδος ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγράμματι δεδήλωται, declar. eſt, 3, 1, 1. c) ſimul c. pron. ὁποίῳ τέλει ἐχρήσατο, ἐν τοῖς προειρημένοις δεδήλωται, declaratum eſt, 6, 1, 1. d) c. adv. ſimul, ὅπως Σεβῆρος τὸν βίον μετήλλαξε, ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ δεδήλωται, demonſtratum eſt, 3, 15, 18. — † ὅπως ὁ Ἀντωνῖνος ἦρξε -, δεδ. ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγράμματι, declaravimus, 5, 1, 1.

δήλωσις, impropr., non de actu, ſed de re ſ. libello, ἐκπέμπει (ὁ Σεβῆρος) δήλωσιν, δι᾽ ἧς κελεύει, λ. declarationem, 2, 13, 4. edictum, noſtrat. *Manifeſt.*

δημεύειν, trop. de perſ. c. acc. rei, τὰς οὐσίας αὐτῶν δημεύσας, cum bona ipſorum publicaſſet (Severus,) 3, 8, 4. proſcripſiſſet. †† Paſſ. de perſ. μήτε ἄκριτόν τινα φονευθήσεσθαι ἢ δημευθήσεσθαι, neque quenquam indicta cauſa capite aut bonis mulctatum iri, 2, 14, 7. publice ſ. publica auctoritate privatum iri bonis, ſ. libello publico, publice propoſito; neminem indemnatum occiſum aut proſcriptum iri, occidendum aut proſcribendum eſſe.

δημηγορεῖν, trop. de imperatore oratore, c. adiuncto, ἐβουλόμην τοὺς συνήθεις πρὸς ὑμᾶς ποιεῖσθαι λόγους, δι' ὧν αὐτὸς ἐκοσμούμην δημηγορῶν 6, 3, 5. *facere* verba, *per quae* ſ. quibus *et* ipſe *ornarer*, decorarer, *dicens*. †† c. acc. rei, οὐδ' ἂν νῦν εἰς ὑμᾶς ἦλθον, ταῦτα δημηγορήσων, concionaturus, 2, 8, 3. haec *dicturus*, ſ. in concione dicturus.

δήμιος, impr. c. adiuncto, ἥκω σοὶ - φονεὺς καὶ δήμιος, carnifex, 3, 12, 4. ſc. δοῦλος ſ. ὑπηρέτης, *publicus*, ſervus, ſicarius; opp. σωτὴρ λ.

δημοκρατία, propr. ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, in populari ſtatu, (imperio) 2, 9, 7. ὑπὸ δημοκρατίας, in p. ſt. 2, 11, 7.

δῆμος, propr., A) Romanus populus, is que modo anguſto ſenſu, de ordine Rom. urbis tertio, a) abſ. αὐτάρκης ὁ δ., χορηγῆσαι πλῆθος ἐπιλέκτων νεανιῶν, pop. 1, 6, 9. 1, 9, 7. 1, 11, 12. 1, 12, 11. ſqq. 1, 13, 9. 13. i. e. 1, 15, 15. 2, 1, 20. — † πλεῖςον τοῦ δήμου συνέθει 2, 2, 8. 2, 6, 2. ſq. ταῖς τοῦ δ. συνόδοις 2, 7, 8. ſq. e. † ἔνθα ἐπὶ τῆς δημοκρατίας ὁ δ. συνιὼν ἐκλησίαζεν 2, 9, 7. 2, 12, 4. † νομὰς ἐπιδιδοὺς τῷ δήμῳ, plebi, 2, 14, 10. 3, 8, 2. 15. 4, 4, 11. 5, 2, 6. 5, 4, 22. 5, 5, 15. 5, 6, 14. 19. 7, 6, 8. †† ὁ δῆμος - φράξαντες πᾶσαν τὴν εἰς τὸ Καπετώλιον ἄνοδον τῷ πλήθει τῶν ὄχλων, populus - multitudine hominum 7, 10, 9. 15. ſq. 8, 6, 15. 8, 8, 1. — †† διεφοίτησεν εἰς τὸν δῆμον ἡ τ. β. ἀναίρεσις, in populo 2, 6, 1. — b) c. adi. πᾶς ὁ δ. 2, 2, 5. 7, 7, 1. † ἐκδραμὼν τῆς συγκλήτου εἰς τὸν δῆμον μέσον, in mediam multitudinem, 7, 11, 10. c) c. gen. gentis diſerto, ὁ Ῥωμαίων δῆμος, populus Romanus 1, 7, 2. 1, 10, 10. 1, 14, 13. 2, 8, 6. † 3, 10, 2. ſq. privo τῷ δήμῳ, it. 7, 7, 2. pr. ὁ δ. 7, 8, 12. 8, 7, 11. per formam aliam † τῆς τοῦ δήμου Ῥωμαίων γνώμης, populi voluntate, 2, 7, 9. — rurſus per formam al. † τῷ δήμῳ τῶν Ῥωμαίων, pop. Romano, 2, 10, 2. per formam porro al. ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων, pop. Romanus 2, 2, 16. it. πᾶς ὁ δ. ὁ Ῥ. 8, 5, 15. d) oppoſit. militibus, nominatim Praetorianis, per relat. tacitam, (οἱ ςρατιῶται) φθάσαι θέλοντες τὴν τοῦ δ. ἔφοδον 2, 5, 5. 15. i. e. 7, 11, 9. 11. 15. 18. bis - ſed diſerte, τὸν δ. κ. τὸ ςρατόπεδον, plebem atque exercitum 1, 12, 9. † τὸν δ. καὶ τὸ ςρατιωτικὸν, pop. 1, 13, 5. ubi et opp. ὁ δ. - πᾶν τὸ ἱππικὸν τάγμα λ. † οἴχεταί σοι ὅ τε δῆμ. Ῥωμαίων καὶ τὸ πλεῖςον τοῦ ςρατιωτικοῦ ib. 4. πᾶς ὁ δ. καὶ τὸ ςρατιωτικὸν 2, 2, 23. † ἐπεβοήθουν τῷ δήμῳ καὶ οἱ τῆς πόλεως πεζοὶ ςρατιῶται, μίσει τῶν ἱππέων 1, 12, 19. τῷ δήμῳ - οἱ ςρατιῶται 1, 13, 9. ſqq. 2, 2, 21. ſq. 2, 7, 4. 2, 10, 8. 2, 11, 12. 8, 8, 16. ſq. coll. §. 13. † οἱ ςρ. ἐςήκεσαν μετὰ τοῦ λοιποῦ δ. 7, 11, 3. ſq. † τοῦ μὲν τοσούτου δ. - τῶν δὲ ςρ. 7, 12, 6. it. ordine alio, τῶν ςρ. καὶ τοῦ δ. 2, 3, 1. ἡ ἐν Ῥώμῃ τῶν ςρ. πρὸς τὸν δ. διαφορὰ 8, 1, 1. 8, 8, 2. e) oppoſ. ſenatui, ἐν τῇ συγκλήτῳ - καὶ πρὸς τὸν δῆμον 2, 4, 1. τῇ σ. καὶ τῷ δ. 3, 9, 21. 7, 2, 15. 7, 7, 22. ὑπὸ τῆς συγκλήτου καὶ παντὸς τοῦ δ. 6, 4, 3. c. gen. diſerto gentis, τῇ σ. καὶ τῷ Ῥωμαίων δήμῳ 4, 11, 13. 5, 5, 2. 7, 5, 4. 12. † per formam al. τὴν σύγκλητον καὶ τὸν δ. Ῥωμαίων 5, 5, 11. † rurſus per formam al., τὴν σ. καὶ Ῥωμαίων δῆμον 8, 3, 9. ††† per ordinem inverſum, ὁ δ. καὶ ἡ σύγκλητος, pop. et ſen. 2, 14, 2. 4. 4, 1, 5. 7, 10, 1. 7, 12, 1. † 8, 7, 10. ſq. τοῦ Ῥωμαίων δ. † ὁ μὲν δ. - ἡ δὲ σύγκλητος 7, 7, 9. per formam iterum al. τῷ δήμῳ Ῥωμαίων καὶ τῇ σ. 5, 1, 2. per formam adhuc al. τὸν Ῥωμαίων δ. κα

τὴν σ. 7, 6, 6. †† τὰ πρὸς τὸν δ. τοῦ Γορδιανοῦ γράμματα, τοῖς τε ὑπάτοις λ. ib. 21. ††† ἡμεῖς τε καὶ ὁ δ. ὁ Ῥωμαίων 2, 2, 16. — B) populus aliarum urbium, Antiochiae, τὸν λοιπὸν δ. 3, 4, 13. Alexandriae, ὁ δ. 4, 9, 1. Aquileiae, ἡ πόλις ἰδίου δήμου πολυάνθρωπος ἦν 8, 2, 6. ὁ πλεῖϛος δ. τῷ τείχει - ἐφεϛὼς, incolae plerique 8, 3, 7. C) plur., proprio ſenſu, de pluribus, plurium urbium populis Romanae ditionis, c. gen. diſerto loci, οὐ πάνυ τι τοῖς δήμοις τῶν πόλεων διέφερε, populi 7, 3, 10. opp. ἢ τοῖς ἔθνεσι, ut ſit plebs Italiae, non provinciae in formam redactae; ſed abſ. οἷς ἐπιφοιτῶσι τὰς λοιπὰς πόλεις πύλαι ἀνοίγνυντο, καὶ δαφνηφοροῦντες αὐτοὺς οἱ δῆμοι ὑπεδέχοντο, incolae, 8, 6, 10. ὁ Κόμμοδος, διαδραμὼν τὰς ἐν μέσῳ πόλεις, δήμοις ἑορτάζουσιν ἐπιφανεὶς, populis 1, 7, 3. τοσοῦτον ἀνεπαύετο, ὅσον τοὺς δήμους προσειπεῖν, populos 2, 11, 11. ὃ περ καὶ μάλιϛα τοὺς δ. ἐλύπησε, populos 7, 3. 14. ſq. §. 16. κατά τε πόλεις καὶ κατὰ ἔθνη διοίδαινον τῶν ὄχλων αἱ ψυχαὶ, it. ἐλπίζων, πάντας τοὺς δ. τοῦτο ποιήσειν, omnes civitates 8, 1, 10. †† παρεῖχε τοῖς δήμοις ἑαυτὸν καταγέλαϛον θέαμα, populo 1, 3, 9. Nero, de pluribus, an de uno populo ac plebe Romae, ut ὁ Κόμμοδος σπανίως τοῖς δήμοις ἐπεφαίνετο, in publicum prodibat, 1, 11, 15.

δημοσιακὸς, de re ſ. loco, οἱ δημοσιακοὶ θησαυροὶ, publicum aerarium, 2, 7, 3. opp. pr. οἴκοθεν χρήματα.

δημόσιος, de re, Maſc. ſ. communis ſexus ſ. abſ. μόναις ταῖς δημοσίοις χρώμενοι, publicis 4, 1, 9. ſc. εἰσόδοις. Sed Fem. iuſtae formae, ſing. pro adv. τὶς τῶν δημοσίᾳ εἰωθότων - πιπράσκεσθαι, publice, 1, 12, 8. per ellipſ. praep. et ſubſt., p. ἐν δ. χώρᾳ, it. δ. θέας ἐπέτειλεν 1, 15, 1. τὰ γράμματα δ. ἀποδόντες 3, 5, 12. τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ δ. ἀνασταυρωθῆναι 3, 8, 3. ὅσον δ. ὀφθῆναι 4, 1, 19. † δ. ἐν τῷ Ῥωμαίων θεάτρῳ ὀρχησάμενον 5, 7, 12. †† εἰς τοῦτον δ. πολλάκις ἀπέσκωπτε 4, 12, 3. δ. πολλάκις τὸ μέτριόν μου διαβάλλων 5, 1, 5. †† c. opp. ἃ πράττων οἴκοι διεβάλλετο, ταῦτα καὶ δημοσίᾳ δεῖξαι ἐτόλμησεν 1, 14, 14. τὰ μὲν γράμματα δ. ἀποδοῦναι, ἀξιῶσαι δὲ αὐτὸν, ἰδιαίτερον ἀποϛάντα, λ. 3, 5, 8. εὐωχίαις χρῆσθαι δ. τε καὶ ἰδίᾳ 5, 6, 12. ἰδίᾳ τε καὶ δ. πανταχοῦ εὐφημούμενοι 8, 8, 1. Sed c. ſubſt. fem., plur., cum adiuncto, ἐν βασιλικαῖς ἢ δημοσίαις ὑπηρεσίαις γενόμενος, publicis, 1, 2, 10. δ. ἀνέθηκεν εἰκόσι, publice poſitis, 2, 9, 5. δ. ἀν. γραφαῖς, publicatis, 3, 9, 21. † εἴ τινες δημοσίας θυσίας ἐπιτελοῦσι, publica, 5, 5, 13. praeter curiam, alio in loco publico et templo. † τὰς δημοσίας ἀποθήκας τῶν ὅπλων - ἀναῤῥῆξαι, publica, 7, 11, 14. quae publici ſ. communis iuris et totius populi et communis uſus. Neutr. cum ſubſt. λουτρὸν δημόσιον, publ. 1, 12, 10. πένθος δ. ἐνεποίησε 7, 3, 14. cum adiuncto ſ. adv. Ῥωμαίοις, ὧν δημόσιον ἄνωθεν τὸ κράτος ἐϛὶν, publice 7, 7, 12. τῶν δημοσίων θεάτρων, publicis 5, 7, 12. κόσμος δημοσίων ἔργων, publici operis, (aedificii) 7, 3, 13. χρήματα ἐκ δ. ἱερῶν καὶ τόπων, publ. 2, 11, 13. c. opp. χρημάτων ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων 7, 9, 22. † c. gen. perſ. et adiuncto, τὰ κτήματα - οὐκ ἴδια τοῦ βασιλεύοντος εἶναι, ἀλλὰ κοινὰ καὶ δημόσια τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, 2, 4, 13. † ἐποίησε δημόσια γράμματα πρός τε τὸν Ῥωμαίων δῆμον καὶ τὴν σύγκλητον 7, 6, 6. †† c. artic. p. ſubſt. τῇ τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ ῥαθύμως προσφερόμενος, reip. 2, 7, 1. ſcil. πραγμάτων, negotiorum publ. †† c. opp. ὠλοφύραντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, ἕκαϛος δὲ τὰ ἴδια αὐτοῦ, publica, 1, 14, 5. ſc. ἔργα καὶ χρήματα, aedificia et ornamenta templi cum

pecuniis et mercibus aliorum, ibi depoſitis; † μετῆλθεν ἐπὶ τὰ δ., καὶ εἴ τινα ἦν χρήματα πολιτικὰ, λ. publica, 7, 3, 12. pecunias et alias res, χρήματα ſcilicet vel χωρία, loca publ., templa,

δημότης, de perſ. unius e populo urbis alicuius, univerſe, πλεῖστοι τῶν δημοτῶν, τῆς Ἀντιοχείας μάλιστα, plurimi ex vulgo, 3, 1, 7. τινὰς τῶν δ. quidam e populo, 7, 3, 14. poſt pr. τοὺς δημους. c. opp. οἱ μὲν δημόται, — οἱ τε ἐν ἀξιώσει ὄντες, - plebeii, 2, 6, 5. τοὺς μὲν ἐξέχοντας ἐφόνευε, τοὺς δὲ δημότας ἐφυγάδευεν, plebeios, 7, 9, 23. † opp. militib. μηδενὸς τῶν δημ. populo nec, 2, 6, 19. cf. μηδ. † εἴ τινες ἢ στρατιωτῶν ἢ δημοτῶν λ. ſi qui - ex populo, 7, 4, 10. ubi ſimul opp. τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν νεανίσκους §. 7. † γενομένης φυγῆς τῶν δ. in fugam verſa plebe, 7, 12, 10, pr. §. οἱ στρατιῶται, ſed ſq. §. 11. οἱ ὄχλοι, et §. 6. δήμου. †† ἐγκαταμιξάντων ἑαυτοὺς τοῖς στρατιώταις - κακούργων καὶ εὐτελῶν δημ. facinoroſi et viles homines de plebe, ib. 15. †† βουλομένοις, μὴ ἀσχημονεῖν τοσοῦτον στρατὸν πρὸς ὄχλον δημοτῶν λ. turbae oppidanorum, 8, 3, 21. † τοὺς στρατιώτας ἐκέλευσε παύσασθαι τῆς πρὸς τοὺς δημότας ὕβρεως, plebeiis, 2, 4, 2. †† opp. imperatori, ex urbe abeunti, οὐδὲ τῶν δ. ἦν τις, ὅς ἀδακρυτὶ παρέπεμπεν αὐτὸν, ex popularibus, 6, 4, 4. civibus.

δημώδης, de re, p. adi, c. adi. et opp. πᾶν τὸ παρὸν στρατιωτικὸν καὶ τὸ δημῶδες πλῆθος λ. plebeia multitudo, 1, 4, 19. plebs, populus, i. q. δῆμος, in relat. tacita imperatoris mortui. † plur. c. artic. de perſ, παρὰ τοῖς δημώδεσιν εἶχέ τινα χάριν, apud plebeios, 1, 15, 14. plebem, i. q. τοῖς δήμοις, per ellipſ. ſubſtant. πλήθεσι, ὄχλοις, ἀνθρώποις, plebeios homines.

δημωφελής, neutr. c. artic. pro ſubſt. c. adiuncto, τοῦ δημωφελοῦς καὶ κοινῇ διαφέροντος ὀλίγη τοῖς καθ' ἕνα φροντὶς, eius, quod publice prodeſt, 2, 3, 21. eius, quod prodeſt populo, publici commodi.

δηόω, phyſ. de perſ., c. acc. rei ſ. loci, ἐδῄου πᾶσαν τὴν χώραν, vaſtabat, 7, 2, 7. Sed Paſſ. de re ſ. loco, c. praep. τῆς γῆς ὑπ' αὐτοῦ δεδῃωμένης, vaſtata, 8, 5, 8.

δήπου, ſ. potius duabus voc. δή που, in med. orat. μιᾶς δ. π. καὶ δευτέρας ἡμέρας διαδραμούσης, certe, 2, 6, 5. igitur *fere* ſ. *forte*, cf. δὴ ſupra.

διὰ, phyſ. c. gen. rerum, p. acc. εἴ ποτε φοιτῴη δι' ἡλίου, in ſole, 1, 7, 9. † διὰ - ἀβάτου ὁδοιπορίας λ. itinere 1, 10, 6. δι' ἑτέρων ὁδῶν, per 2, 13, 21. † περαιωθεὶς διὰ τῆς Κυζ. χώρας, cum permeaſſet agrum 3, 2, 12. δ. τῶν - ὀρῶν, per 3, 6, 22. δ. γῆς ἢ ποταμῶν, per 8, 2, 7. δ. μέσης τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ, per 1, 14, 8. 2, 9, 6. 7, 6, 21. δ. μέσης τῆς πόλεως 8, 8, 14. †† διὰ - Ἀσίας, per Aſ. 4, 8, 15. ſc. ἰὼν, λ. †† ἐλθὼν διὰ πάσης τάξεως στρατιωτικῆς, per 6, 8, 3. c. gen. perſ. διὰ μέσων ἐκφέρουσι τῶν φυλάκων, per 2, 1, 3. διὰ μέσου πλήθους, per 7, 10, 15. cum gen. alia in notione, nec phyſ. ſemper, inſtrumenti veluti miniſterii et auxilii, cum gen. perſ. γενομένης ἐξετάσεως διὰ τοῦ Περεννίου, per 1, 8, 17. δι' ἐμπόρων λ. per 4, 10, 9. † δ. τῶν παίδων, per 3, 5, 10. ſ. propter; c. gen. rerum, tanquam veri inſtrumenti, διὰ τῶν ὅπλων αὐτὸν ἀνάξειν λ. cum armis, 2, 6, 7. p. abl. τοῖς ὅπλοις. †† etiam in periphraſi, p. mero gen. τῇ διὰ δοράτων καὶ ξιφῶν θαῤῥοῦντες μάχῃ, haſtis gladiis que pugnare audentes, 3, 4, 19. fidentes pugna illa per haſtas et gla-

dios, ſ. quae fit haſtis et gladiis; τὴν δ. δορ. συςάδην μάχην, haſtis cominus pugnando 4, 10, 7. pugnam per haſtas, comminus conjectas; τὴν δ. τόξων ἐμπειρίαν, ſagittariae artis peritia ib. - qualiscunque inſtrumenti, etiam non proprii, δ. γλώττης προΐετο, λ. linguâ, 2, 9, 18. τὰ δ. φωνῆς καὶ γλώττ. προφερόμενα, voce et l. 7, 8, 4. † τὰ δι' ὄψεως νεύματα, oculorum nutus, ib. tum potius in notione modi, per gen. virtutum vitiorum ve, δ. σοφίας, ſolerter, 2, 15, 10. δι' ὠμότητος, crudelitate, 7, 1, 4. per alios rerum gen. δ. τῆς τῶν παίδων ἀναιρέσεως, liberorum caede, 3, 2, 10. πᾶσαν προθυμίαν διὰ τῆς βοῆς ὑποσχόμενοι, clamore, 3, 6, 17. ὅσα διὰ δηλητηρίων καὶ δ. πάσης ἐνέδρας ἐπεβούλευσέ μοι, venenis rel. 4, 5, 7. 8, 2, 2. δι' ἐπιδρομῆς λ. per incurſionem 1, 6, 25. δι' ἁρπαγῆς, per 6, 3, 14. † φορείῳ, ὃ περὶ δ. χρυσοῦ καὶ λίθων - πεποίκιλτο, auro, 5, 8, 13. τὴν εὔνοιαν δ. χρημάτων - οἰκειώσηται, pecuniis, ib. 6. δ. τοῦ πυρὸς - τὰς ναῦς χειραγωγεῖ, igne, 4, 2, 15. per ignem, ignis ope; δ. πολέμου κινδυνεύειν, bello, 6, 7, 23. † τῶν δι' ἡδονῆς πραττομένων 6, 3, 8. cum voluntate, ſponte, libenter, opp. ſq. ἐξ ἀνάγκης, at δι' ἀνάγκης προσέθεντο αὐτῷ, neceſſitate, 3, 4, 16. opp. pr. ἐκ προαιρέσεως. † δ. προγράμματος - κελεύει, edicto publicato, 4, 9, 7. δ. δόγματος, ex ſenatusconſulto, 7, 10, 8. † δ. γραμμάτων, litteris, 2, 10, 1. per litteras, 2, 15, 4. 7, 2, 15. †† per pron. relat. ὕβρεις καὶ βίαι, δι' ὧν λ. quibus 1, 3, 6. γράμματα, δι' ὧν λ. litteras, per quas 2, 12, 5. † ſcriptum, in quo 7, 6, 6. ἐκπέμπει δήλωσιν, δι' ἧς κελεύει λ. declarat, qua 2, 13, 4. † τὶ καινὸν ἐξευρίσκοντες, δι' οὗ εὐφρανοῦσι λ. aliquid, quo 3, 13, 15. †† τὸ πιςὸν ὑμῶν - δεδηλώκατε, δι' ὧν ἀγανακτεῖτε, declaraſtis eo, quod indignamini, 2, 10, 3. p. διὰ τούτων, δι' ὧν ſ. διὰ τοῦτο, ὅτι λ. ††† τὸ ῥεῖθρον εὗρε διά τε μεγίςου βάθους καὶ πλάτους φερόμενον, fluvium, maxima alvei profunditate et latitudine defluentem, 8, 4, 2. ††† magis de cauſa, ἀναγκαῖα, ὧν ἡ παρ' ἐκείνοις χώρα διὰ χειμῶνος οὐκ ἦν εὔφορος, propter hyemis aſperitatem, 8, 2, 7. alia notione, durationis ſ. continuationis, τὰς δι' ὅλου τοῦ χειμῶνος παγείσας χιόνας, tota hyeme, 8, 4, 3. † διὰ παντὸς, perpetuo, 8, 7, 9. 2, 4, 13. in omne *tempus*, in *perpetuum*, ſcil. χρόνου, ſ. καιροῦ. ††† ſimul c. v. aliquo, fere in periphraſi, p. mero v., τόδε τὸ τέλος τοῦ βίου εἶχον δι' ἐλπίδος, ſperabam, 2, 1, 16. in ſpe habui, exſpectavi; αὐτὸν ἀεὶ δ. τιμῆς καὶ θαύματος ἔσχετε, in honore et admiratione habuiſtis, 2, 2, 17. δ. φροντίδος ἔσχε, curavit, ut 3, 2, 9. ſq. acc. c. inf. ut c. praep. et inf. ὑπὲρ τοῦ - ἡσυχάζειν, δ. φρ. ἕξομεν, ut - nobis curae erit, 8, 7, 15. ὅ περ ἐκεῖνος δι' ἡδονῆς ἔσχε θέαμα ἢ ἄκουσμα, quidquid illi iucundum fuiſſet, 4, 6, 4. *quod quidem* ille *in* deliciis *habuiſſet*. † ὅ περ ἂν σχῶσι δι' ἁρπαγῆς, quae obtinent per rapinas, 6, 3, 14. qui locus poſtr. maxime pertinet ad ſuperiorem notionem *modi*. † οἳ τὴν πεῖραν αὐτοῦ τῶν ἔργων φέρουσι δ. μνήμης, geſtant in memoria, 2, 2, 19. in m. tenent ſ. habent, i. meminerunt, recordantur; † κἀμοὶ δι' εὐχῆς ἐςὶ, etiam mihi in votis eſt, 2, 10, 4. ſq. acc. c. inf., habeo in votis, voveo, cupio, ††† δ. ξίφους χωρήσας καὶ φόνου, ferro graſſari et caede, 4, 4, 5. procedere, agere cum gladio et caede, uti ferro ac caede; potius, quam *per* ferrum, *gladium* et *caedem* tentare *viam*. διὰ c. acc., in notione *cauſae* potius, quam *modi*, c. acc. perſ. διὰ τοὺς αἰφνιδίως ἐπιβουλεύοντας ἐχθροὺς 7, 11, 7. ob; c. acc. pron. demonſtr. αἰτιώμενος,

ὅτι δι' ἐκείνην ταῦτα πάσχει, ob illam, 6, 9, 12. ὡς δι' αὐτοὺς ταῦτα πράττοντος αὐτοῦ, propter ipſos, 7, 3, 17. c. acc. rei, et quidem c. acc. pron. dem. δι' αὐτὸ τοῦτο, eo (ipſo) fine, 1, 15, 13. ob id ipſum; ſc. αἴτιον, ob id ipſum conſilium, ob hanc ipſam cauſam; διὰ τοῦτο, idcirco, 4, 5, 8. id propter; δ. ταῦτα, propterea, 1, 16, 5. c. acc. aliarum rerum et ſubſt. diſertorum, - pertinentium ad animi facultatem alterutram, - mentem quidem, διὰ τὴν παρ' Ἑλλήνων πᾶσιν ἀγνωσίαν 1, 11, 1, propter; δι' ἄγνοιαν τῶν τόπων, propter 7, 2, 11. (7, 12, 11.) δι' ἐμπειρίαν τῆς λ. ib. ſed δ. τὴν τῶν Ῥωμαίων γνώμην, propter voluntatem 2, 3, 4. δ. δέος, ob 2, 12, 9. δι' εὐλάβειαν, prae metu 5, 2, 5. δ. δυσθυμίαν, ex moerore 6, 6, 1. δι' ἀμέλειαν ἢ δειλίαν, per 6, 7, 8. tum ad alia hominis, τινὰ ὑπ' ἐκείνου δ. νεότητα ἐπλημμελεῖτο, propter 2, 10, 5. δ. τὴν ἡλικίαν, per aetat. 7, 10, 16. δ. γῆρας, propter 7, 9, 20. δι' ἡλικίαν λ. 7, 11, 3. δ. μέγεθος καὶ ἰσχὺν σώματος λ. pr. 6, 8, 2. διὰ τὸ προλαμβανόμενον κώλυμα δηλητηρίων, propter 1, 17, 23. porro c. acc. ſubſt. rerum promiſcue, πλουσιώτατον ἦν πάντων ἱερῶν δι' ἀσφάλειαν, propter 1, 14, 4. † δ. τέχνην ἐπαινούμενα, artificio 4, 10, 9. δ. πυκνότητα τῶν συνοικιῶν, propter 7, 12, 13. δ. σπάνιν χρημάτων, ob 2, 3, 22. δ. νηῶν - ἀπορίαν, propter 8, 5, 13. δ. πλῆθος πτωμάτων, prae 7, 9, 16. δ. τὴν τῶν ὀχημάτων - συγκομιδὴν, ob 7, 8, 24. δι' ὀρτύγων μάχας λ. propter 3, 10, 5. δ. τὴν οὖσαν στάσιν λ. 7, 11, 7. δ. τὴν παροῦσαν - τῆς βασιλείας τύχην, pr. 8, 7, 5. δ. τὴν τοῦ ἀέρος ἀήθειαν, inſolentiâ 6, 6, de fluviis, δ. βάθος τε καὶ πλάτος, propter 6, 7, 15. δ. τοῦ δεσμοῦ τὸ ἐπάλληλον, pr. 8, 4, 11. ††† c. inf. verborum, fere p. ſubſt. quodam, διὰ τὸ θανάτου - ῥᾳδίως καταφρονεῖν, mortis promto contemtu, 3, 3, 6. *eo*, quod *mortem* facile *contemnunt*; δ. τὸ τὰς ἐξόδους - προκατειλῆφθαι, quod - 7, 12, 14. ††† δ. τὸ ἔπαρχος τῆς πόλεως γεγονέναι, propter praefecturam urbis, 8, 8, 8. ubi, in exquiſitiore nominativo ſubſt. poſt praep. c. inf., quam vulg. acc. ἔπαρχον, manet ratio vertendae eius praep. cum inf. per cauſalem, vel dupl. illam noſtram, vel privam Bg., *eo quod* ſ. *quod* praefectus urbi *fuerat*. ††† ἀρχὴν, ἣν οἱ πρόγονοι ἢ δι' ἀνδρείας ἐναρέτου ἐκτήσαντο, ἢ δι' εὐγένειαν διεδέξαντο, aut fortitudine - aut nobilitate generis 2, 13, 12. ubi in vicinia, quanquam in membro diverſo, eadem praep., eadem in notione cauſae, utr. caſum habet et gen. et acc., ut διεξόδους ἐστένωται, ἢ διὰ κρημνοῦ, εἰς βάθος μέγιστον ἀπερρωγότος, ἢ διὰ πετρῶν τραχύτητα, aut per praecipitia - aut per rupium aſperitatem, 8, 1, 13. qui Bg. tamen legit in acc. etiam primum membrum, διὰ κρημνοὺς - ἀπερρωγότας.

διαβαίνειν, phyſ. de perſ., c. acc. rei ſ. loci, oppreſſo tamen, αἱ λεωφόροι - ἐφυλάττοντο, ὡς μηδένα διαβαίνειν (αὐτὰς,) ne quisquam transiret, 8, 5, 12. † μετὰ τὸ διαβῆναι αὐτὸν (αὐτὴν, τὴν γέφυραν,) poſtquam tranſiſſet, 7, 1, 16. it. διαβὰς ὁ στρατὸς, transgreſſus, 8, 4, 12. ſed c. eodem caſu diſerto, Ῥῆνον διαβαίνοντες, transgredientes, 6, 7, 5. διαβῆναι τοὺς ποταμοὺς, ut transgrederetur, 6, 4, 13. διαβὰς τὰ τενάγη, transgreſſus, 8, 7, 1. διαβάντες τὸν Ὠκεανὸν, transgreſſi, 3, 15, 17. † διαβὰς τὴν - γῆν λ. transgreſſus, 3, 9, 5. c. adv. ὡς διέβησαν (ὁ στρατὸς) ἀκωλύτως (αὐτὰ, τὰ ὄρη,) transierunt, 8, 2, 1. διαβὰς τοὺς ποταμοὺς ἀκωλ. transgreſſus, 4, 11, 3. † εὐμαρῶς καὶ ἀκ. δ. τὸν Ταῦρον 3, 3, 13. δ. ἀφόβως τὴν γέφυραν 7, 2, 1. c. praep. ἐπὶ Κυζι-

κου τὸν στρατὸν ἐκέλευσε διαβαίνειν, transire, 3, 2, 1. διαβὰς ἐπὶ τὴν Βιθυνίαν, cum tranſiſſet ib. 12. εἰς τὴν - γῆν διαβῆναι, transire, 3, 5, 1. ††† Med. γεφυρώσας τὸν ποταμὸν ἔμελλεν ἐπὶ Γερμανοὺς διαβήσεσθαι, erat transiturus, 7, 1, 13. 16.

διαβάλλειν, trop. de perſ. erga perſ., c. acc. perſ., ſed oppreſſo, (αὐτὸν) ἐπειρῶντο, criminari, 1, 9, 15. it. cum adv. ὡς ἕτεροι διέβαλλον, infamabant, 3, 10, 11. cum accuſ. eodem diſerto, διαβάλλων τὸν ἀδελφὸν, obtrectans germano, 3, 15, 2. † cum nominativo adi. p. adv. τοὺς - πρῶτος διαβάλλειν ἤρξατο, crim. 1, 8, 4. † ſimul c. adv. et acc. perſ. alio, διέβαλλε τοὺς -, ὡς ἀπίστους, crim. 2, 9, 10. †† in rectione dupl., c. adv. et c. inf. et acc. διαβάλλουσιν αὐτὸν, - ὡς καραδοκήσαντα - τὸν δὲ - τότε ἐπιφανῆναι. criminantur ipſum, quaſi exſpectaſſet, - tunc ſuperveniſſe, 3, 7, 10. de perſ. erga rem, ſ. c. acc. rei, διαβάλλοντες τὴν ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἴστρου ὥραν, vituperantes, 1, 6, 3. — c. adv. δημοσίᾳ πολλάκις τὸ μέτριόν μου διαβάλλων, traducens, 5, 1, 5. ſq. καὶ διασκώπτων (αὐτὸ) εἰς ῥαθυμίαν. †† c. praep. εἰς ἀνανδρίαν διέβαλλεν (τοῦτο ſ. ταῦτα,) 4, 12, 4. traduxit haec pro imbellia ſ. tanquam imbelliam. † de re erga rem, ſ. c. acc. rei, διαβεβλήκεσαν αὐτοῦ τὸ ἦθος αἱ πράξεις, infamaverant 3, 5, 9. † c. adv. ſimul, διέβαλλεν ἔσθ' ὅπῃ τοῦτο τὴν ἀρχὴν, infamabat 6, 1, 18. Paſſ. de perſ., c. opp. αὐτὸν, διαβληθέντα μὲν, οὐκ ἐλεγχθέντα δὲ, delatum, 4, 13, 3. c. praep. ἐπὶ συνουσίᾳ αὐτοῦ διεβάλλετο, ob - male audiebat, 1, 17, 12. 1, 8, 10. ἦν τῶν ἐπὶ βίῳ - διαβεβλημένων, qui ob - male audiebant, 2, 6, 10. 6, 1, 12. unus ex - infamatis; τοὺς ἐφ' οἵαις δή ποτε διαβληθέντας ὑποψίαις 1, 8, 17. ob - ſuſpicionem delatos. ††† c. inf. οὗτος διεβλήθη, συνάγειν χεῖρα λ. delatus eſt, quaſi 7, 1, 12. — ††† c. nominativo particip perſ. ſed et nominat. rei, p. inf. ἃ πράττων οἴκοι διεβάλλετο, in quibus domi patrandis male audiebat, 1, 14, 14. quae *facere*-domi *ferebatur*, dicebatur, culpabatur; † c. dat. perſ. et c. adv., διαβληθέντας αὐτῷ ὡς ἀπαρεσκομένους, delatos ſibi, quod 5, 6, 1. De re, abſ. συνωμοσία τις διαβληθεῖσα, delata, 7, 1, 11. ſcil. αὐτῷ ſ. πρὸς αὐτόν. † c. coni. et adiuncto, τεθρύλλητο παρὰ πᾶσι καὶ διεβέβλητο, ὅτι λ. ib. 6. dicebatur, cum infamia quadam vulgabatur; †† c. dat. perſ. et praep. εἰ μὴ διεβέβλητο αὐτῷ τὰ τῆς μητρὸς εἰς φιλαργυρίαν, niſi male audiſſet ei mater ob avaritiam, 6, 9, 17. vel *matris* acta *ei* pro *avaritia* attributa eſſent *cum infamia*.

διάβασις, phyſ., per aquam, c. adi. ἄπορος ἦν ἡ δ. τῷ στρατῷ 8, 4, 4. τὸν ποταμὸν γεφυρωθέντα εὐμαρῆ τὴν διάβασιν τοῖς στρατιώταις παρέξειν, transitum, 6, 7, 13. abſ. ὡς - τὰ στρατόπεδα κωλύοι τὰς διαβάσεις, traiectiones, 4, 3, 13. †† c. praepp. verbi ſui affinis, κωλύειν τὴν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίαν κατὰ τὸν πορθμὸν διάβασιν, transitum, 3, 1, 13. c. gen. perſ. πεφράχθαι τὰς διόδους ἐς κωλύμην τῆς αὐτῶν διαβάσεως, ad prohibendum ſuum transitum (per Alpes) 8, 1, 15.

διαβοάω, phyſ. de perſ. c. coni., διαπέμπουσί τινας - τοὺς διαβοήσοντας, ὅτι λ. qui proclament, 2, 2, 4. divulgent.

διαβόητος, paſſ. de re, phyſ. c. praep. et adv. ἤδη τοῦ φόνου διαβοήτου γενομένου ὑπὸ τῶν ἔνδοθεν φευγόντων, divulgatâ per - 4, 4, 19. † abſ. communi ſexu cum ſubſt. fem. διαβόητον ἐποίησαν τὴν φήμην, vulgarunt eam fam. 5, 3, 21. Sed Neutr. πρὶν διαβόητον γενέσθαι τὸ πραχθὲν, priusquam divulgaretur factum, 3, 11, 20.

διαβολὴ, extra forum, abſ. τὴν ὀργὴν (αὐτοῦ) διαβολαῖς ἐγείροντα, calumniis, 5, 1, 6. ἣν τοῖς ὠσὶ κοῦφος ἐς διαβολὰς, cal. 7, 3, 7. — c. gen. rei, τὸ ὀκνηρὸν ἀνανδρείας - φέρει διαβολὴν, crimen, 2, 8, 4. c. adi. ἐκ τυχούσης διαβολῆς ἀνῃροῦντο, delatione, 4, 6, 5. ἐκ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦς δ. ἀναρπάςους ἐποίει, calumnia, 7, 3, 8. πιςοῦται τὴν δ. ταύτην ἡ ἀπόβασις, criminationem, 3, 7, 11. εὑρηκέναι δ. θανατηφόρον, calumn. 3, 12, 7. τὸ ὄνομα (αὐτοῦ, τοῦ φόνου) φέρει χαλεπὴν δ. criminat. 4, 5, 3. πάσαις διαβολαῖς ῥᾳδίως πιςεύων, calumn. 1, 13, 14. ταῖς τυχούσαις δ. πις. cal. 5, 1, 4. ††† μετὰ αἰσχρᾶς καὶ ἀπρεποῦς δ. ὠνησάμενος τὴν ἀρχὴν, cum crimine, 2, 6, 18. ἡ τῆς δ. φήμη τοιαύτη ἐγένετο, criminationis, 7, 1, 18.

διαγγέλλειν, phyſ. de perſ. cum dat. perſ. et acc. rei, ſed oppreſſo, it. c. adiuncto ſ. nominativo modi, τοῖς οἰκείοις ἕκαςος χαίρων διήγγελλε (τοῦτο, vel αὐτὴν, τὴν φήμην,) nunciabat, 2, 2, 5. — c. acc. rei diſerto, εἰ τὰ τῆς συγκλήτου τὶς ὑμῖν διήγγειλε, renunciavit, 7, 8, 14. ὀλίγοι τινὲς διαγγείλαντες αὐτῷ τὴν ἔφοδον, nunciantes, 2, 5, 5. Sed Paſſ. de re, abſ. τῆς ἐξόδου διαγγελθείσης, divulgata, 1, 7, 1. ἔγνωσαν τὰ διαγγελθέντα, 7, 8, 3. c. dat. perſ. ὡς διηγγέλη τοῦτο τοῖς ςρατιώταις, nunciatum eſt, 4, 4, 13. † ὡς δ. τῷ πλήθει (τοῦτο ſ. ταῦτα,) ut nunciatum id eſt, 4, 8, 18. †† c. praep. ſimul, Ἰουλιανῷ διηγγέλθη τὸ κήρυγμα παρὰ μέθην λ. nunciata fuit, 2, 6, 9. †† διηγγέλλετο τὰ πραττόμενα εἰς Παίονας, nunciatur omnis res apud - 2, 9, 1. ††† c. dupl. rect., c. nominativo rei, et c. coni., διηγγέλλετο αὐτοῦ τῆς χειρὸς τὸ εὔςοχον, καὶ ὅτι ἔμελεν αὐτῷ λ. nunciabatur, quam eius manus eſſet certa, et quod operam daret, ut 1, 15, 3.

διαγίνεσθαι, med. de re ac tempore, trop. χρόνου οὐ πολλοῦ διαγενομένου, tempore - interpoſito, 1, 10, 1, cum intereſſet, interceſſiſſet, interlapſum fuiſſet, tempore - intercedente, ſ. interlapſo, noſtrat. *dazwiſchen vergehen* ſ. *verfließen*.

διαγινώσκειν, phyſ. ſ. trop. de perſ. c. acc. perſ. et adv. ὡς μὴ ῥᾳδίως διαγνῶναι τόν τε ὄντα καὶ τὸν μιμούμενον, ut non facile ſit dignoſcere cum rel. 1, 10, 12. *ut* non *facile* aliquis *dignoſcat*, ſ. *ut non* facile *dignoſcas* ſ. *dignoſcamus*; c. acc. rei et praep. διαγνῶναι τὰς βασιλικὰς ῥάβδους ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν, ad dignoſcendas - a 7, 6, 4. †† alia notione, c. inf. ὁ Ἀντωνῖνος διέγνω, δρᾶσαί τι λ. decrevit, 4, 4, 5.

διαγκυλέομαι, med. paſſ. formae, phyſ. de re ſ. inſtrum. c. acc. rei ſ. inſtrum., ἀνδριὰς, τόξον διηγκυλημένος, ſtatua, quae arcum contenderet, 1, 14, 18. dirigeret, teneret directum ac contentum adverſus curiam, velut ſagittam arcu iamiam emiſſura, ſc, ἐπ' αὐτὸ, τὸ συνέδριον.

διαγρηγορέω, phyſ. de perſ. c. praep. et gen. temporis, ἀντιςρατοπεδευσάμενοι, πάσης τῆς νυκτὸς ἐν φροντίσιν ἑκάτεροι καὶ δέει διαγρηγορήσαντες, pervigilantes, 3, 4, 8.

διάγω, phyſ. de perſ., activa notione, c. acc. perſ. et praep. εἰς τὴν βάρβαρον γῆν τὸν ςρατὸν διαγαγεῖν, ut traduceret, 6, 4, 13. — Sed neutral., c. praep. διάγοντος ἐν προαςείῳ αὐτοῦ, agente, 1, 12, 1. ſc. τὸν βίον, αἰῶνα, χρόνον, peragere, traducere, transigere, degere, verſari; ſimul c. adv. εἰ - καθ' ἑαυτὸν ἑκάτερος διάγοι, ὡς βούλοιτο, degeret, 4, 1, 4.

διαγωγὴ, phyſ., de loco, ἐς ἀσφαλεῖς διαγωγὰς τὰς ναῦς χειραγωγεῖ, ſtationes, 4, 2, 15.

διαγωνίζεσθαι, med. propr. de perſ. c. praep. ſ. adv. ἐπὶ πολὺ αὐτῶν διαγωνισαμένων, dimicantibus, 3, 4, 10. in pugna.

διαδέχεσθαι, med. trop. de perſ. c. acc. rei, τοῖς βασιλείαν διαδεχομένοις, imperio ſuccedentibus, 1, 5, 2. ſuſcipere imperium; ὁ τὴν βασ. διαδεξάμενος, imperii ſucceſſor, 4, 2, 20. ἐπιλέξασθαι ἄνδρα, τὸν διαδεξόμενον τὴν ἀρχήν, ſucceſſurum imperio, 2, 1, 8. † ſimul c. praep. τὴν ἀρχήν, ἥν οἱ πρόγονοι δι' εὐγένειαν διεδέξαντο, per ſucceſſionem acceperunt, 2, 13, 12. †† cum acc. perſ. σοὶ αἵρεσις, τήνδε τὴν ἐξουσίαν παραλαβεῖν, διαδεξάμενόν με, ſuccedendo mihi, 3, 11, 11.

διάδημα, phyſ. in capite, διαδήματος Μακεδονικοῦ, diademate, 1, 3, 7. faſcia circa frontem coloris albi plerumque; Ἀρτάβανον (Parthorum) δυσὶ διαδήμασι χρώμενον, duplici diademate, 6, 2, 3. ob Parthorum et Perſarum imperium.

διαδοχή, trop. de imperio, c. gen. perſ., oppreſſo tamen, δεδήλωται ἡ δ. (αὐτοῦ,) ſucceſſio, 5, 1, 1. ſed c. tali caſu diſerto, ἡ Μακρίνου δ. 5, 2, 2. et ſimul c. adi. Ἀντωνίνου ἡ πατρῴα δ. 5, 1, 12. †† c. gen. rei ſ. dignitatis, τὰς συνήθεις νομὰς ἐπὶ τῇ τῆς βασιλείας διαδοχῇ, pro ſucceſſione imperii, 5, 5, 15. it. cum adi. βασιλειῶν οὕτως ἐπαλλήλους διαδοχάς, ſucc. 1, 1, 5. Alia in notione, † c. praepp. συγγένειαν προβαλλόμενοι, καὶ τὴν ἀπ' Αἰνείου εἰς αὐτοὺς διαδοχὴν καταλέγοντες, ſucceſſionem, 1, 11, 9. vel ſeriem generis ſui inde ab Aenea; demonſtrantes, ſe ortos ab eo per ſeriem longam; †† c. gen. rei, ἀνέφερεν εἰς Αἰνείαν τὴν τοῦ γένους δ. generis ſeriem, 2, 3, 9. it. c. adi. τοὺς γένους μακραῖς διαδοχαῖς εὐπατρίδας, longa generis ſerie, 1, 2, 3. †† οὐκ ἐξ εὐγενείας καὶ πολλῶν πράξεων καὶ μακρᾶς διαδοχῆς, ὥσπερ κατ' ἀκολουθίαν, ἐπὶ τοῦτο ἀναβάντας, longo ordine ſucceſſionis, 8, 7, 10. longa ſerie.

διάδοχος, trop. de perſ. c. gen. et perſ. et rei ſ. dignitatis ſimul, δ. αὐτοῦ γενόμενος τῆς ἐν Συρίᾳ ἀρχῆς, ſucceſſor, 3, 2, 6. ſed c. ſolo gen. perſ. οἱ Ἀλεξάνδρου διάδοχοι, ſucc. 6, 2, 18. 1, 3, 6. †† διάδοχον αὐτῷ ἔπεμψε 7, 9, 6. c. dat. perſ. p. gen. vel abſ., ut in ſqq. locis, †† niſi quod c. ſubſt. eiusdem caſus, ἐπὶ παισὶ διαδόχοις ἀνεπαύσατο, ſuperſtitibus filiis ſucceſſoribus, 3, 15, 7. ἐπὶ διαδόχοις παισὶ τελευτήσαντας, ſuperſt. ſucc. fil. 4, 2, 1.

διαδραμέω, ſ. διαδρέμω, phyſ. de perſ. c. acc. rei ſ. loci, διαδραμὼν τὰς ἐν μέσῳ πόλεις, cum curriculo pertranſiſſet, 1, 7, 3. τὴν Παιονίαν δ. quum permeaſſet, 2, 11, 5. trop. de re, c. praep. ὡς ἡ φήμη διέδραμεν ἀνὰ τὰ ϛρατόπεδα, ut pervagata eſt exercitus, 5, 4, 1. abſ. ὡς διέδραμε φήμη τῆς νίκης, ut divulgata eſt, 3, 2, 13. διαδραμούσης τῆς φήμης, divulgatâ, 1, 15, 2. 2, 2, 5. 4, 11, 2. †† μιᾶς καὶ δευτέρας ἡμέρας διαδραμούσης, elapſo, 2, 6, 5. τῆς νυκτὸς δ. exacta, 6, 9, 4. † τριῶν γενεῶν διαδραμουσῶν, elapſis, 3, 8, 18.

διαδράναι, phyſ. de perſ. et milit. abſol. τοὺς ϛρατιώτας, ὅσοι διαδεδράκεσαν, qui effugerant, 3, 4, 17. diffug., ſq. ἅπαντας πρὸς τοὺς βαρβάρους, it. §. 18. πολὺ πλῆθος αὐτῶν ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, et §. 20. τῶν φυγάδων ϛρατιωτῶν. † de Germanis, hoſtibus, c. adiuncto, ἦσάν τινες, οἳ, διαδράντες πρὸς τὸ παρόν, ἀνακεχωρήκεσαν δέει τῆς παρουσίας τοιούτου βασιλέως, qui elapſi in praeſens receſſerunt metu rel. 1, 3, 13. ubi, facto poſt v. δ. commate, ſtet abſol., ſed, omiſſo eo, c. praep. ſimul, non ſtantes, non exſpectantes hoſtem et impetum eius.

διάθεσις, trop. de animo, c. opp. ὁ στρατὸς προσήει καὶ αὐτὸς, οὐκ ἐξ ἀληθοῦς μὲν διαθέσεως πᾶς, προσποιήτῳ δὲ εὐνοίᾳ καὶ τιμῇ, affectu, 8, 7, 5. amore; † c. praep. εἴ τις ὀρθῇ κρίσει, καὶ μὴ διαθέσει τῇ πρὸς τὸν πεσόντα, τὸ πεπραγμένον λογίζοιτο, ſtudio, 4, 5, 5. nimio amore; † c. gen. rei, ἐπόθουν αὐτὸν ἀληθεῖ ψυχῆς διαθέσει, affectione, 1, 7, 5. †† ſimul c. opp. ἦν εἰρήνης μὲν καὶ φιλίας διάθεσις, σχῆμα δὲ ἔτι πολιορκίας, ſtatus, 8, 6, 9. interna animi conditio.

διαθέω, phyſ. de perſ. abſ. ὁ δῆμος, ἐνθουσιῶντι ἐοικὼς, διέθεον, diſcurrebant, 2, 2, 5. 2, 6, 1. c. adv. ὁ δῆμος, ὥσπερ ἐνθουσιῶν, διέθει πανταχοῦ, diſc. 7, 7, 1. †† ἑλώδη, οἷς ἔθος τοῖς βαρβάροις ἐννήχεσθαί τε καὶ διαθεῖν, quibus paludibus barbari ſolent diſcurrere, 3, 14, 12. abſol. vel cum dat. loci. Sed trop. de re, c. acc. perſ. ſ. loci, τῆς ἡμετέρου ἀρχῆς ἡ φήμη διαθέουσα πάντα ἔθνη καὶ στρατόπεδα, cum pervagaretur, omnes populos rel. 2, 4, 4. qui Bg. comma poſt v. δ. ponens c. edd. quibusdam, cepit v. abſ. ut †† διαθέουσα ἡ φήμη, dimanans fama, 2, 7, 10.

διαιρέω, phyſ. de re, c. acc. rei ſ. loci, τὰς ἠπείρους τὸ Πόντιον ῥεῖθρον διαιρεῖ, dividunt, 4, 3, 17. ſed de perſ. erga rem ſ. cum acc. rei, et c. adiuncto, τὴν γέφυραν διῃρήκεσαν καὶ καταλελοίπεσαν, ruperant, 8, 4, 4. it. erga perſ. ſ. cum acc. perſ. πρῶτον ἐμὲ φονεύσατε, καὶ διελόντες (ἐμὲ) λ. diviſae (mei) 4, 3, 19. dividentes, ubi diviſiſtis; †† trop. erga rem, ſ. cum acc. rei et praep. διελὼν εἰς δύο ἡγεμονίας τὴν τοῦ ἔθνους ἐξουσίαν, diviſa ditione, 3, 8, 4. At Paſſ. de re, phyſ. c. abl. rei ſ. modi, ὅσα Αἰγαίῳ ἔθνη διαιρεῖται, ſeparantur, 6, 4, 9. ἤπειρον διαιρουμένην Αἰγαίῳ λ. quae ſeparatur, 6, 2, 4. † ſimul c. alio ablat. modi, θείᾳ τινὶ προνοίᾳ τὰς ἠπείρους διῃρῆσθαι τῷ Προποντίδος ῥεύματι, diviſas eſſe, 4, 3, 12. trop. et abſ. ἠξίουν, διαιρεθῆναι τὴν βασιλείαν, dividi, 4, 3, 11. i. q. §. pr. νείμασθαι τὴν ἀρχήν. Tum de perſ. phyſ. cum abl. rei ſ. modi, μακρᾷ γῇ καὶ θαλάττῃ πολλῇ διῃρημένοι, diſcreti, 6, 7, 10. c. praep. διαιρεθέντες κατὰ λόχους λ. diviſi, 8, 4, 17. † ſimul cum adv. ἀεὶ πρὸς τοὺς ἐπιόντας διαιρούμενον, ſeparatim occurrentes, 6, 5, 5. multitudinem - diſtractam ſ. coactam, ſe dividere ad ſ. contra; — †. trop. c. oppreſſa κατὰ praep. παύσασθαι ἤδη τὰς ψυχὰς καὶ τὰς γνώμας διῃρημένους, deſinere - mentibus et ſententiis ſeparari, 4, 5, 15. p. inf. Denique Med. phyſ. de perſ. c. acc. perſ. et adv. τὴν μητέρα πῶς ἂν διέλοισθε; dividetis 4, 3, 18. i. q. ſqq. ſed trop. c. acc. rei ſ. loci, τὰ βασίλεια διελόμενοι, regiâ diviſa, 4, 1, 4. ubi diviſiſſent; διελ. αὐτὰ, eam partiti inter ſe, ib. 9.

δίαιτα, ſ. διαίτη, abſ. et univerſe, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης, durum victum, 3, 8, 10. conditio alimentorum, veſtium et ornamentorum, etiam forſan in abſtinentia a re uxoria, it. pecuniaria, et patientia laborum; ſed c. adiunctis, c. gen. perſ. et adi. τῇ Ἀντωνίνου διαίτῃ, ἐπιστραφείσῃ καὶ στρατιωτικῇ γενομένῃ, victus, 5, 2, 12. fere i. q. §. pr. αὐτοῦ τῷ βίῳ. † c. praep. οἱ δὲ ὑπὸ τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς καὶ διαίτης τὰ ἤθη διεφθείροντο, urbanis deliciis ac victu, 3, 10, 4. vel per hendiad. p. τρυφερᾶς διαίτης, vivendi ratione, 3, 14, 4. †† ἀπάγειν ἤθελε τοὺς παῖδας τῆς ἐν Ῥ. διαίτης, καὶ χρηστῆς ἀπολαύειν 3, 13, 3. abducere voluit filios a vivendi ratione in urbe Roma, et contra honeſtam, ſobriam uſurpare; †† ſq. explic. ἐπεὶ ἤκουεν αὐτὸν διαίτῃ ἐλευθερίῳ χρώμενον, λ. victu, 4, 12, 4. cum opp. ἐν διαίτῃ καὶ σκευῇ δια-

φέρουσιν ἀλλήλων, in victu et habitu, 4, 10, 4. Parth. et Roman.

διαιτάομαι, med. phyſ. de perſ. c. nominativo particip. ſ. modi, θηρῶντες διαιτῶνται, venando vitam degunt, 6, 5, 9. † cum praep. vel c. abl. *nudo*, (ἐν) χλιδῇ καὶ τρυφῇ διαιτώμενον, vivere, 5, 2, 14. μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ φρουρᾶς διῃτῶντο, victitabant, 4, 4, 4. nutrimentis uti, propter ſuſpicionem veneni accipiendi. † Alia notione forſan, τοῦ ςρατοῦ περὶ αὐτὰ (τὰ τείχη) διαιτωμένου, degente, 8, 6, 9. c. adv. ſimul, ἐν ὅπλοις ἀεὶ καὶ πολεμικοῖς ἔργοις διῃτημένῳ, verſatum, 6, 9, 10. †† c. dupl. praep. ἠγανάκτουν, αὐτοὶ μὲν ὑπὸ σκηναῖς καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ διαιτώμενοι, quod degerent, 5, 2, 13.

διάκειμαι, paſſ. phyſ. de re, cum adv. πάσης μούσης ὄργανα, πανταχοῦ διακείμενα, diſpoſita, 4, 8, 19. poſita per varia loca, extra urbem, in viis, portis, turribus, ſed intra urbem diverſis in plateis et aedibus, ut hodie interdum in arcubus honorificis. Sed trop. de perſ., paſſ. aut med. †† ἄχθεσθαι ὑμᾶς ἐφ' οἷς ὁρᾶτέ με διακείμενον, dolere vos, cum ita videtis me affectum, 1, 4, 2. p. ἐπὶ τούτοις, ἃ ſ. καθ' ἃ ſ. καθὼς, ſ. ἐν οἷς, *dolere* vos *ob* ea, *in* quibus *videtis* me *conſtitutum*, ſ. ob eum modum, quo videtis me affectum, ſ. libere ob eum ſtatum, in quo me videtis, ſ. videtis coniectum, noſtrat. *über* den *Zuſtand*, in *welchen* ihr *mich* verſetzt *ſehet*; de debilitate corporis et animi. Sed de animo potiſſimum, c. adv. ὁ ςρατὸς ἀθύμως διέκειτο, deiecto animo erat, 8, 5, 1. c. praep. ſimul, πάλαι ἀπεχθῶς πρὸς αὐτὸν διακείμενοι, cum antea infenſo in eum animo eſſent, 1, 9, 15. inimice adverſus eum animati eſſent; — ἀπ. πάνυ πρὸς τὴν κόρην διέκειτο, infeſto plane animo erga puellam erat, 3, 10, 14. † c. abl. modi ſimul, φύσει ἀλλοτρίως καὶ ἀπεχθῶς πρὸς αὐτοὺς διέκειτο, natura alieno et inimico in illos eſſet animo, 7, 10, 2. †† ἐκ γὰρ ὧν αὐτὸς διάκειμαι πρὸς ὑμᾶς, pro meo enim affectu erga vos, 1, 4, 6. p. ἐκ γὰρ τούτων, ἃ ſ. καθ' ἃ ſ. καθὼς λ. *pro* eo *enim*, ut *ipſe* affectus *ſum* in *vos*, ſ. animatus ſum, ſ. ex eo enim modo, quo ego aff. ſum erga vos, ſ. ex animo enim, quo affectus ſum, quem habeo rel., noſtrat. *nach* der Geſinnung, *die* ich *gegen* euch *hege* ſ. *habe*. †† de perſ. erga rem, πρὸς τὴν ἐμὴν ἀρχὴν, οὖσαν ἐπιςρεφῆ -, ἀλλοτρίως διάκεινται, erga noſtrum imperium alieno animo ſunt, 7, 8, 16.

διακελεύεσθαι, med. de perſ. c. inf. διεκελεύετο διώκειν - τοὺς ἐχθροὺς, hortabatur, 7, 10, 11.

διακομίζειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, de tabellariis, τὰ βασιλικὰ γράμματα, perferre, 3, 5, 8. ταῦτα τὰ γρ. δίδωσι τοῖς διακομίζουσιν, tabellariis, 4, 12, 10.

διακόσιοι, propr. de re, ἐν ἔτεσι περί που διακοσίοις, ducentis, 1, 1, 5.

διακρίνειν, phyſ. de re, c. acc. rei ſ. loci, ὁ Ταῦρος διακρίνει τά τε τῇ ἄρκτῳ καὶ τὰ τῇ ἀνατολῇ ἔθνη προσκείμενα, diſcriminat, 3, 1, 9. trop. c. acc. perſ. et adv, κἀκεῖ τῆς τύχης διακρινούσης τὸν βασιλέα, decernente, 3, 4, 9. dum et ibi eventus pugnae decreturus ſ. definiturus, oſtenſurus erat imperatorem, ſ. uter, Niger, an Severus, imperator eſſet futurus ſ. manſurus. Tum †† Paſſ. ἐχόντων καὶ ἄλλων ψήφους, διακριθεισῶν λ. diſcretis, 7, 10, 6. — Sed Med. de perſ. c. adv. et pron. οἱ ςρατιῶται - οὐκέτι διεκρίνοντο, τίνες ἦσαν οἱ προπετέςερον φθεγξάμενοι, diſcernebant, 4, 6, 12. diſcrimen facieb. -

διαλαμβάνειν, phyſ. de perſ. cum rei accuſ. et abl. ſed diverſae notionis, h. e. acc. loci, ſed abl. rei ſimpl. ſ. inſtrum., γεφύραις τὰ ἑλώδη χωρία, occupare, 3, 14, 10. τὸν ποταμὸν ναυσὶ διαλαμβάνων 6, 7, 13. c. ſolo acc. rei ſ. loci, ὡς ἂν πλεῖστον τοῦ πεδίου διαλάβοιεν, occuparent, 8, 1, 3. †† de re, c. acc eodem, ἅπερ ὄρη ἐπιμηκέστατα, ὡς πᾶσαν Ἰταλίαν διειληφότα, λ. comprehendendo, 8, 1, 12. occupando.

διαλανθάνειν, phyſ. de perſ. in dupl. rectione; c. praep. et c. abl. nudo modi, διελάνθανον ἔν τε δρυμοῖς καὶ ἕλεσι, καὶ τῇ τῶν χωρίων γνώσει, fallebant in ſylvis ac paludibus, locorum que peritià, 3, 14, 19. deliteſcebant, lateb.

διαλέγεσθαι, med. de perſ. univerſe, c. dat. perſ., ſed oppreſſo, κατ᾽ ὀλίγους οἴκαδε μεταπεμπόμενος, διελέγετο (αὐτοῖς,) alloquebatur, 2, 7, 10. † praecipuo ſenſu, c. adv. et coni. πέμψαι ἐν σχήματι πρεσβείας τοὺς κάτωθεν διαλεξομένους (αὐτοῖς) εἰ ἄρα πείσαιεν αὐτοὺς λ. mittere. r, qui ex inferiore loco agerent cum illis, ſi rel. 8, 3, 1. †† de legatis legitimis, c. praep., πρεσβείαν πέμψαι πρὸς τὸν Πέρσην, καὶ περὶ εἰρήνης καὶ φιλίας διαλέγεσθαι (αὐτῷ,) cum eo agere, 6, 4, 6. πρεσβείαν πέμψαι πρὸς αὐτοὺς, καὶ π. εἰρ. δ. (αὐτοῖς,) de pace agere, 6, 7, 20. πρεσβείαν ἔπεμπον, περί τε εἰρ. διελέγοντο (αὐτῷ,) de p. agebant, 3, 14, 8. — de aliis, c. alio adiuncto ſimul c. adv. περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Ῥωμαίων διαλεγόμενος (αὐτοῖς,) ὡς παντάπασιν ἔρριπται, de - diſſerens, quemadmodum rel. 2, 9, 9. † προσιέναι τῷ ἐπιτρόπῳ, ὡς δὴ περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν χρημάτων διαλεξόμενοι (αὐτῷ,) de - cum eo acturi, 7, 4, 11. c. dat. perſ. diſerto, varie, διελέγοντο ἀλλήλοις, colloquebantur inter ſe, 8, 6, 9. milites amici, — ſed c. adv. ſimul, προσποιήσασθαι, βούλεσθαι καὶ διαλεχθῆναι αὐτῷ ἰδιαίτερον, ſe velle (etiam) colloqui cum eo, 7, 6, 14. tum praeſertim de imperatore, ὡς διαλεχθείη τοῖς στρατιώταις, ut alloqueretur milites 1, 5, 2. ſub initium imperii. ſed ὡς δὴ ἄρα διαλέξαιτο αὐτοῖς, quaſi cum ipſis collocuturus eſſet, 8, 5, 22. cum rebellibus militib. it. προῆλθεν, ὡς διαλεξόμενος αὐτοῖς, tanquam verba facturus apud ipſos (Praetor. Pertinax) 2, 5, 7. — †† c. acc. rei modi que, κατελθὼν εἰς τὴν σύγκλητον βουλὴν, καὶ τοῖς προειρημένοις ὅμοια διαλεχθεὶς, in eandem ſententiam locutus (Alexand. Sev.) 6, 4, 2.

διαλείπειν, trop. de perſ. cum nominativo particip. ἀσκῶν τοὺς στρατιώτας οὐ διέλειπεν, non deſtitit, 7, 1, 15. non intermiſit. — †† c. gen. temp. μιᾶς ἡμέρας διαλιπὼν, uno die interiecto, 7, 8, 22. interponens.

διαλλαγή, trop. abſ. ἱκέτευε τὸν δῆμον, εἰς διαλλαγὰς χωρῆσαι, in gratiam rediret cum militibus, 7, 12, 5. ad reconciliationem.

διαλύειν, phyſ. de perſ. c. adiunctis, acc. perſ. et adv. τοσοῦτον ἥμαρτεν, ὅσον μὴ διέλυσεν εὐθέως τὰ στρατόπεδα, dimiſit, 5, 2, 6. ſq. καὶ ἑκάστους ἀπέπεμψεν, diſſolvere. † trop. de re, c. acc. rei, νὺξ ἐπελθοῦσα διέλυσε τὰς μάχας, diremit, 4, 15, 10. finiit. — Sed Paſſ. phyſ. de perſ. abſ. διελύθη τὸ συνέδριον, diremtus eſt, 4, 3, 21. c. adv. et opp. τὸν στρατὸν, ὃς, ἅπαξ διαλυθεὶς, οὐ ῥᾳδίως ἠθροίζετο, diſſipatus, 6, 7, 2. trop. de re, abſ. διαλυθέντος τοῦ πολέμου, peracto, 6, 5, 8. diſſoluto, finito.

διανέμειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, οὐ δωρεὰν διανέμειν ἐλογίζοντο, non gratis diſtribuere, 2, 11, 14. qui Bg., non acc. ſimpl., ſed per ellipſ. pr. κατὰ, adv. cogitavit; ſimul c. dat. perſ., acc.

rei oppreſſo, τοῖς ϛρατιώταις διανέμειν (αὐτὰ, τὰ χρήματα,) ib. 13. — ſed διανείμας αὐτοῖς χρήματα, diviſis inter eos pecuniis, 7, 8, 22. †† διανείμας, οἷς ἐδοκίμαζε, τῆς ὄχθης τὴν προνοίαν, diſtributa, in quos viſum, orae cura, 1, 6, 23. p. τούτοις, οὓς λ. diſpertiens, diſpertitus. †† c. acc. perſ. et praep. κατὰ πάσας ὁδοὺς διανείμαντες αὐτοὺς, diſtributi per 2, 12, 2. ſeparantes ſeu ſeparatim euntes. ††† c. dat. perſ. et adv. ἐδίδου χρήματα, διανέμεσθαι τοῖς ϛρατιώταις κρύβδην (αὐτὰ,) pecunias, diſtribuendas militibus, 5, 8, 6. pro paſſ. ſ. med. per ellipſ. ὡς ſ. εἰς τὸ, ut diſtribuerentur ſ. diſtribuerent.

διανήχεσθαι, med. phyſ. de perſ. abſ. ἐπειςπηδήσαντες (εἰς τοὺς ποταμοὺς) ἅμα τοῖς ἵπποις, διανήχεσθαι εἰθισμένοις, tranare, 8, 4, 7. ſc. δι' αὐτοὺς.

διανθίζεσθαι, phyſ. paſſ. trop. de re, c. abl. rei ſ. modi, ϛέφανος, λίθων πολυτελῶν χροιᾷ διηνθισμένος, floride diſtincta, 5, 3, 12. diſtincta diverſis locis, (et per totam coronam,) ſ. eleganter.

διανοεῖσθαι, med. propr. de perſ. cum acc. rei et inf. ἅπερ αὐτὸς ἡμᾶς δρᾶσαι διενοεῖτο, cogitabat, 2, 1, 19. i. q. ſimpl.

διάνοια, de facultate mentis, c. acc. ellipt. et opp. ὥσπερ τὰ σώματα γενναιότατοι εἰσὶ, οὕτω καὶ τὰς διανοίας παχεῖς, ingenio, 2, 9, 15. ſq. explic. facultate cogitandi.

διανυκτερεύειν, phyſ. de perſ. c. praep. διανυκτερεύσας ἐν τῷ ἱερῷ λ. cum pernoctaſſet, 5, 8, 15. 8, 1, 11. ὡς διανυκτερεύσων ἐν τῷ λ. ut qui eſſet pernoctaturus 1, 16, 12.

διαπέμπειν, phyſ. de perſ. abſ. διέπεμπε, τῶν ϛρατιωτῶν δεόμενος ὁπλίζεσθαι λ. mittebat, 2, 11, 17. vel in diverſas partes, diverſos, dimitt. c. acc. perſ. διαπέμπουσί τινας τῶν πιϛῶν, τοὺς διαβοήσοντας, ὅτι λ. mittunt, 2, 2, 4. c. praepp. διέπεμπε κατὰ ἔθνη πρὸς τοὺς ἡγουμένους, mittebat, 3, 1, 3. †† διέπεμψε καὶ εἰς τὰ γειτνιῶντα ἔθνη, καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν ἐθνῶν λ. miſit, 2, 9, 17. Paſſ. ἐς τὰ ἔθνη ἄγγελοι καὶ κήρυκες δαφνηφόροι διεπέμποντο, mittebantur, 8, 6, 18.

διαπλεῖν, propr. de perſ. c. acc. rei ſ. loci, ὡς διέπλευσαν τάς τε λίμνας καὶ τενάγη, traiecerunt (navibus,) 8, 6, 11. cum adv. ſimul, παντὸς λόγου καὶ ἐλπίδος θᾶττον τὸν Ὠκεανὸν διαπλεύσας, transvectus, 3, 14, 7.

διαπορεῖν, trop. de perſ. c. adv. διηπόρουν, ποῦ ποτε ἄρα εἴη, haeſitabant, 5, 4, 17. neſciebant, ſolliciti erant et anxii.

διάπυϛος, paſſ. de re, c. dat. perſ. ἐπεὶ ταῦτα διάπυϛα τῷ δήμῳ ἐγένετο 2, 12, 4. nota, audita.

διαρπάζειν, phyſ. de perſ. hoſtiliter, de milit. c. acc. rei, τὰ ἐν ταῖς πόλεσιν, diripere, 3, 3, 5. ἵν' ἐπειςελθὼν ὁ ϛρατὸς πάντα διαρπάσῃ (ἐν τῇ πόλει,) diriperet, 8, 4, 23. † c. acc. loci, τὴν πόλιν διαρπάσαντες, cum diripuiſſent, 3, 7, 16. †† τὰς κώμας ἐμπιπρὰς, διαρπάζειν (αὐτὰς) ἐδίδου τῷ ϛρατῷ, diripiendos, 7, 2, 7. — Sed paſſ. de re, ὅσα ἦν ἐν οἰκίαις ἢ ἐργαϛηρίοις δόρατα ἢ ξίφη, πελέκεις τε, πάντα διηρπάζετο, diripiebantur (a plebe,) 7, 11, 15. — † οὐσίαι ὅλαι πλουσίων ἀνδρῶν διηρπάγησαν, direptae ſunt (a milit.) 7, 12, 15.

διαῤῥύειν, ſ. διαῤῥυεῖν, phyſ., paſſ. forma p. med. de re, trop. cum adv. et praep. πυρός ποθεν ἐκ τοῦ σεισμοῦ διαῤῥυέντος, emanaſſe, 1, 14, 4. erumpente.

διασκεδάζω, ſ. διασκεδάω, de perſ. phyſ. c. acc. perſ. πολὺ τοῦ ϛρατεύματος μέρος διασκεδάσας, κελεύει παρειςδύεσθαι εἰς τὴν πόλιν,

ſparſim dimittens, 2, 12, 1. diſpertiens, diſpertitus, (cf. ſupra v. διανέμειν 1, 6, 23.) trop. cum acc. rei, διεσκέδασεν αὐτὸς φήμην, ὡς λ. diſſipavit, 5, 8, 11. divulgavit.
διασκεδάννυμαι, trop. de re, c. praep. διασκεδάννυται ὑπ᾽ αὐτῶν φήμη, ὡς λ. diſſipatur, 7, 6, 21.
διασκώπτειν, de perſ. propr. c. adiunctis, acc. rei, adv. et praep., δημοσίᾳ πολλάκις τὸ μέτριόν μου διαβάλλων καὶ διασκώπτων εἰς ῥαθυμίαν λ. cavillans, 5, 1, 5. deriſit pro ſocordia, ſ. tanquam ſocordiam.
διαστῆναι, v. διΐστημι.
διασχολεῖσθαι, paſſ. ſ. med. de perſ. trop. c. praep. διασχολούμενον ἐκεῖνον περὶ τὴν τῶν σφραγίδων ἐπίγνωσιν, occupatum, 7, 6, 15. ſe occupantem circa —.
διάταγμα, abſ. trop. de imperat. ὁ Βαλβῖνος δ. τὶ προθεὶς, propoſito edicto, 7, 12, 5.
διαταράσσειν, phyſ. de perſ. c. acc. anim. et abl. rei ſ. modi, τὴν τῶν πολεμίων ἵππον διαταράξειν ὄψει καὶ μεγέθει θηρίων, ſe perturbaturum eſſe, 2, 11, 18. territurum et ita confuſurum, facturum, ut equi invertantur, ordinem deſerant.
διατάσσεσθαι, paſſ. de perſ. trop. cum dat. perſ. et adv. τῶν ἐν ἀξιώσεσιν ἐξαιρέτοις ἕδραις, καὶ, ὡς ἑκάστοις διετέτακτο, ἱδρυμένων, ut ſingulis iniunctum fuerat, 1, 9, 6. praeceptum et oſtenſum a deſignatoribus ſ. locariis.
διατείνεσθαι, med. phyſ. de perſ. c. acc. rei ſ. inſtrum. τὰ δόρατα διατεινάμενοι, intentantes, 2, 5, 3.
διατελεῖν, de perſ. trop. cum nominativo, ſi non adi., at particip. ἀνύποπτοι καὶ - δρῶντες καὶ πάσχοντες διατελοῦσιν, agere et pati ſolent, 1, 4, 12. ſine ſuſpicione et ſine adulatione, tum agendo, tum patiendo, ſemper ſunt; ſ. ſemper tum agunt, tum patiuntur ſine ſuſpic. et adul. ſ. ſuſpecti non ſunt, et ſine adul. ſemper tum agunt, tum pat.; ut v. διατ. trahatur vel ſimul ad pr. nominat. adi. ἀν. vel tantum ad participp. ſed utrinque v. διατ. mutetur in adv. Lat. temporis continui, et participia in ſua tempora finita, ſed v. διατ. c. adi. illo ἀν., praeter adv. iſtud temporis, in finitum v. ſubſt. *ſunt*.
διατίθημι, trop. de perſ. c. acc. rei et adv. τὰ -, ὡς ᾤετο, ἄριστα διαθεὶς, rebus - conſtitutis, 3, 8, 4. diſponens, componens, ordinans.
διατρέπειν, trop. de perſ. c. acc. perſ. et adv. τοιαῦτα - εἰπὼν, διέτρεψε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον, avertit, 1, 6, 20. ſc. ab eo, quod cupiebat, a cupiditate redeundi domum, noſtrat. *abwenden* ſ. *abziehen*.
διατρέχειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei ſ. loci et adv. ὡς ἂν - ῥαδίως αὐτὰ (τὰ ἑλώδη) διατρέχοιεν, ut tranſirent, 3, 14, 10. abſ. τοῦ ἀγχιβαθοῦς τῶν ἑλῶν ἑαυτοῖς διατρέχειν (ſibi) ad diſcurrendum facili, 7, 2, 11. †† πρὸς τὸ δ. ἐνεποδίζοντο οἱ μαχόμενοι 4, 15, 14. ad incurrendum ſ. concurrendum.
διατριβὴ, trop. de actu, c. praep. ὡς ἀπαλλαγεῖεν τῆς ἐν τῇ πολεμίᾳ διατριβῆς, commoratione, 1, 7, 1. 4, 15, 21. † πρὸς τὴν ἐν τῇ πόλει διατριβὴν ἀπεχθῶς ἔχων, urbanam vitam peroſus, 4, 7, 1. — Alia in notione, abſ. niſi c. adi. οἱ στρατιῶται χαλεπῶς ἔφερον, διατριβῆς ἐγγενομένης, graviter ferebant, moram inanem interiici, 6, 7, 21. cum mora interiiceretur ſ. interponeretur; † ἃ περ πλείονα παρέσχε τῷ πολέμῳ τὴν διατριβὴν, addiderunt moram, 3, 14, 20. bellum produxerunt. †† c. gen. tempor. διατριβὰς

χρόνου ζητῶν, moras (temporis) captans; ib. 9. ſtudens conſequi longius temporis intervallum, quo impediretur ſ. impediret.

διατρίβω, phyſ. de perſ. c. adv. οἴκοι διατρίβοντες, commorantes, 8, 8, 14. ἔνθα διέτριβε, commorabatur, 7, 3, 9. ſimul cum modi aliquo particip. per nominativ. etc. ἔνθα διέτριβεν εἰρήνην ἄγων, degebat, 3, 9, 16. οἴκοι διατρίβειν ἡσυχάζοντα, λ. com. 7, 5, 5. — cum praep. ἐν Σιρμίῳ διατρίβων, commorans intra Sirm. 7, 2, 19. ἐν Ἀντιοχείᾳ διατρίβοντι, Antiochiae moranti 5, 4, 1. 5, 2, 7. Ant. commor. 6, 6, 12. 4, 13, 16. ἐν Ῥαβέννῃ, in urbe Ravenna com. 8, 6, 11. 6, 3, 1. 8, 8, 3. ἐν Ῥώμῃ, in urbe Roma comm. 7, 10, 13. διατρίβοντα ἐν Κάῤῥαις, qui Carris agebat, 4, 13, 7. †† δ. ἐν Παίοσι, in Pannoniis commorantem 1, 3, 1. ἐν διαφόροις οἴκοις διατρίβοντας, in - commor. 3, 12, 2. — διέτριβεν ἐν τοῖς ἑαυτῆς, degebat domi, 5, 3, 6. †† περὶ τὰ ἕλη διέτριβον, circa p. commorabantur, 7, 2, 10. †† ſimul c. temporis aliquo adiuncto et caſu, ἐτῶν οὐκ ὀλίγων ἐν τῇ Ῥώμῃ διέτριψε, annos non pauc. Romae commoratus eſt, 3, 10, 3. — διατρίψας ὀλίγον χρόνον ἐν τῇ Ῥ. commoratus exiguo temp. Romae, 2, 14, 10. δ. ἱκανοὺς χρόνους ἐν Ῥ. cum commoratus ſatis diu fuiſſet Romae, 3, 9, 1. ςα (μέρη τοῦ χρόνου) ἐν προαςείοις διατρίβων, plerumque in ... mmorans, 1, 11, 15. τὰ πλεῖςα (μέρη) τοῦ βίου διέτριβεν ἐν τοῖς πρ. ut plurimum vitam degebat in - 3, 13, 2. maiorem vitae partem deg. In quibus duob. locis praeterea ſuppleas ad neutr. adi. praep. κατὰ, ut et in ſq. loco, † τὰ πάντα (μέρη τοῦ χρόνου ſ. ἔτη) σὺν αὐτῇ ἐν τοῖς βασιλείοις διατρίψασα, ut quae habitaſſet, 5, 8, 7. — Etſi procedit quoque ſuppleviſſe praep. aliam hanc - παρὰ πάντα τὸν τῆς ἀδελφῆς βίον ἐν τῇ βασιλείῳ διέτριψεν αὐλῇ χρόνου πολυετοῦς 5, 3, 3. καθ᾽ ὃν καιρὸν ἐν τοῖς βασιλείοις σὺν τῇ ἀδελφῇ διέτριβεν, quo tempore - habitaſſet, ib. 20. διέτριβε μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, commorabatur, 4, 11, 15. †† αὐτῷ διατρίβοντι ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἔτι, commoranti Romae adh. 4, 9, 3. — †† cum adv. loci et caſu temp. ἐκεῖ διατρίψας χρόνου τινὸς, commoratus, 4, 8, 16. ††† οὐ πολλοῦ χρόνου διατρίψας, haud diu moratus, 5, 5, 1. ſcil. ἐκεῖ, quod latet in pr. κατὰ τὴν ἀνατολ. ††† extra locum, cum praep. πάντων ἐν ἡσυχίᾳ διατριβόντων, degentibus, 2, 5, 3. ſcil. τὸν βίον, τὴν ζωὴν, ſ. τὸν χρόνον.

διατυπόω, trop. de perſ. c. acc. rei, ταῦτα αὐτοῦ διατυποῦντος, imaginante, 2, 9, 1. concipere animo, cogitare; ταῦτα αὐτῶν διατυπούντων, adumbrantibus, 4, 3, 16. non mente tantum ſibi fingere, ſed et extra eam proponere, noſtrat. *entwerfen.*

διαφέρειν, trop. de perſ. c. gen. perſ. et praep., ἐν διαίτῃ καὶ σκευῇ διαφέρουσιν ἀλλήλων, in victu - diſtantibus (a ſe invicem,) 4, 10, 12. differentibus inter ſe. Alia notione, de re, c. adv. et adiuncto, τοῦ δημωφελοῦς καὶ κοινῇ διαφέροντος ὀλίγη τοῖς καθ᾽ ἕνα φροντὶς, eius, quod communiter intereſt, 2, 3, 21. neutr. particip. c. artic. pro ſubſt., eius, quod communiter prodeſt, communis utilitatis ſ. commodi publici; cum dat. perſ. περὶ τῶν ἐκείνῳ διαφερόντων σκέπτεσθαι, ſe, quod illius interſit, conſultare, 7, 17, 16. de iis, quae ei proſint; † ſimul c. inf. ἐκεῖ μηδὲ αὐτοῖς διέφερε, ταῦτ᾽ εἰδέναι, nec ipſorum intererat, 2, 1, 4. nec ipſis proderat, utile erat, † ſimul c. adv. et acc. rei ellipt. ἐς

ὅσον τοῦτο καθ' ἵνα ταῦτα ἐπράττετο, οὐ πάνυ τι τοῖς δήμοις διέφερε, non valde id populi civitatum curabant, 7, 3, 10. nullo prorſus modo populos iſta attinebant, movebant, dolebant. †† de perſ. c. acc. rei et adv. ἐπιςάμενοι, ὅτι χαλεπῶς τὸ πλῆθος διοίσει τὰ πεπραγμένα, graviter multitudinem laturam haec facta, 2, 5, 15. pro ſimpl., οἴσει. †† ſimul c. praep. ὡς ῥᾳδίως τὴν ἀρχὴν διοίσοντα ἐν ἀρχομένοις οὕτως εὐνοοῦσιν, quaſi facile eſſet geſturus imperium inter ſubiectos rel. 2, 3, 12. ††† Med. de perſ. c. praep. ἐκείνων πρὸς ἀλλήλους διαφερομένων, illis inter ſe diſſidentibus, 6, 2, 19. ſimul c. adiuncto temporis, ἐν ᾧ περὶ τούτων διαφέρονται, dum de his altercantur, 8, 8, 13.

διαφθείρειν, trop. et moral., de perſ. cum perſ. et acc. et dat. ὡς διαφθείροιεν αὐτῷ τὸν υἱόν, quod corrumperent ſibi filium, 5, 7, 11. pravum et vitioſum redderent. † c. acc. rei, τινὲς τῶν οἰκετῶν διαφθείρειν ἐπειρῶντο νέον ἦθος βασιλέως, corrumpere, 1, 6, 2. — Sed phyſ. c. eodem acc. et nominat. particip. ſ. modi, μή τι τῶν ἀναγκαίων παῖζον διαφθείρῃ, ne quid - ludendo diſperderet, 1, 17, 8. diſcinderet, deleret, conculcaret pedibus in luto. — † c. acc. perſ. ὁ Πέρσης διέφθειρε τὴν δύναμιν τῶν Ῥωμαίων, profligavit, 6, 5, 21. necavit; βουλόμενος τὸ πλῆθος αὐτῶν διαφθεῖραι, diſperdere, 4, 9, 2. Paſſ. de perſ. abſ. εἰ μὴ φθάσεις, διαφθείρῃ, actum de te eſt, 1, 9, 11. perderis, peris, necari. — τὸν ςρατὸν, ὡς μὴ διαφθαρείη πᾶς, ἐπανήγαγε, ne interiret totus, 3, 9, 12. i. q. pr. ἀπόλλυσθαι. δυνάμεως μεγίςης διαφθαρείσης, exercitu - peremto, 6, 5, 23. †† πᾶν, ὅπερ ἐκεῖνος δι' ἡδονῆς ἔσχε θέαμα ἢ ἄκουσμα, διεφθείρετο, profligabatur, 4, 6, 4. de perſ. interficiebatur, ſed de rebus, theatris horum que inſtrumentis, deſtruebatur. ſimul c. abl. modi, διαφθειρόμενοι νόσῳ, qui interirent, 8, 5, 18. † ἐτελεύτησεν, - ν. διαφθαρεὶς, interemtus, 8, 11. λιμῷ διεφθείροντο, conficiebantur, 8, 5, 9. †† cum adv. ſimul, λύπῃ τὸ πλεῖστον διαφθαρεὶς, ἀνεπαύσατο τοῦ βίου, conſumtus, 3, 15, 5. †† c. aliis adiunctis, particip. modi, τὸ λοιπὸν πλῆθος, βαλλόμενον λ., διεφθείρετο, interibat, 7, 9, 18. — †† ſimul c. adv. βαλλόμενοι -, τὸ τελευταῖον πάντες διεφθάρησαν, interirent, 6, 5, 22. μὴ φέροντες λ., διεφθείροντο, interibant, 3, 9, 11. οἱ - χαλεπῶς νοσοῦντες, δ., peribant, 6, 6, 2. ὑπὸ πλήθους ἀποπνιγεὶς, διεφθάρη, interiit, 2, 2, 13. † cum praepp. ἐν ταῖς ἁρπαγαῖς πολλοὶ διεφθείροντο, periere, 5, 6, 22. — ὁ ςρατὸς πλεῖςος ἐν τοῖς ὄρεσι διεφθάρη, interiit, 6, 6, 3. † cum adv. ſimul, αὐτοὶ ἐν σπάνει πάντων - θᾶττον διεφθάρησαν, ἢ λ. ſe perituros fuiſſe, 8, 6, 7. πολλοὶ αὐτῶν διεφθείροντο ὑπὸ - τῆς τῶν λίθων βολῆς, peribant, 1, 12, 18. †† c. acc. rei ellipt. et adv. μή πως τὸ ἦθος διαφθαρείη, ne bona indoles corrumperetur, 6, 1, 12. qui Bg. cepit p. nominat., ſuppleto pron. gen. αὐτοῦ, cum et procedat explere nominat. αὐτὸ, τὸ μειράκιον, ſ. αὐτὸς, κατὰ τὸ ἦθ. ut in loco ſq. hoc, † ſimul c. praep. οἱ δὲ - ὑπὸ τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς - τὰ ἤθη διεφθείροντο 3, 10, 4. animo corrumpebantur. ††† de re, c. adv. προδοθέντα τὰ Νίγρου πράγματα ὑπὸ Αἰμιλιανοῦ, εὐθέως ἐν ἀρχῇ διαφθαρῆναι, Nigri res - labefactatas fuiſſe, 3, 2, 5. conſilia et iuſſa irrita fuiſſe, non proſperum habuiſſe eventum.

διαφθορὰ, phyſ. de Veſtali, αἰτίαν διαφθορᾶς εἶχεν, ſtupri 1, 11, 12, inceſtus, paſſ. vitiati corporis.

διαφοιτᾶν, phyſ. de perſ. c. praep. κήρυκες κατά τε τὴν Ῥώμην καὶ τὴν Ἰταλίαν διεφοίτων, per-incedebant, 3, 8, 19. de re, trop.

φήμη περὶ αὐτοῦ διεφοίτα, vagabatur, 2, 7, 8. divulgabatur, ἐπειδὴ διεφοίτησεν ἡ φ. percrebuiſſet, 1, 4, 19. 1, 7, 2. cum vagaretur, 2, 4, 1. ſ. divulgatâ, 7, 5, 17. ἐπεὶ τὸ κήρυγμα δ. 2, 6, 8. ὡς διεφοίτησε ταῦτα, vulgatis iſtis, 7, 7, 1. † cum praep. ἐπειδὴ διεφοίτησεν εἰς τὸν δῆμον ἡ τοῦ βασιλέως ἀναίρεσις, divulgata eſt 2, 6, 1.

διαφορά, trop. c. gen. perſ. et praep. ἡ ἐν Ῥώμῃ τῶν ϛρατιωτῶν πρὸς τὸν δῆμον δ. ſeditio, 8, 1, 1. Alio ſenſu forenſi, ἔκ τινος ἀγοραίου διαφορᾶς, diſceptatione, 7, 9, 5. lite.

διάφορος, trop. de re, maſc. ſex. ἐν διαφόροις οἴκοις διατρίβοντας, diverſis, 3, 12, 2. ſed fem. ſex. διάφορος γνώμη λ. diſcordia, 3, 2, 13. diverſa ſententia; †† c. adiuncto, ἐκ διαφόρου καὶ ἐναντίας γνώμης λ. diverſ. 1, 13, 5. ἡ φιλονεικία, διάφορον ἔχουσα καὶ ἀντίπαλον ἀεὶ τὴν γνώμην, div. 3, 13, 4. † διάφοραι οὖσαι (αὐταὶ, αἱ θανάτου αἰτίαι,) cum ſint diverſae, 2, 2, 15. † ἐν ἡλικίαις καὶ ἐξουσίαις διαφόροις οὐχ ὅμοια γέγονε τὰ ἐπιτηδεύματα, in aetate diſpari, 1, 1, 10. βαφαῖς διαφόροις 4, 11, 5. color. diverſis; διαφόροις ἐφόδοις αὐτοῖς ἐπελεύσεσθαι, div. 6, 5, 5. — δ. συμφοραῖς, νόσῳ, πολέμῳ, κρύει, div. 6, 6, 4. cum adiuncto ἐπαλλήλοις καὶ δ. συνεχόμενος ἡδοναῖς, multiplicibus, 1, 17, 22. † Neutr. ἐβόων διάφορα, diverſa, 2, 2, 7. ſ. p. adv. ſq. explic. i. q. ſq.

διαφόρως τοιαῦτα βοῶντες, multifariam, 6, 9, 10. incuſando modo praefectum praetor., modo familiares Alexandri, modo matrem eius, cf. §. 7. ſqq.

διαφράττεσθαι, phyſ. paſſ. de re ſ. loco, c. abl. rei ſ. modi, ἐκέλευε τοῦ Ταύρου ὄρους τὰ ϛενὰ καὶ κρημνώδη διαφράττεσθαι γενναίοις τείχεσι καὶ ἐρύμασι, interſepire, 3, 1, 8. quaſi Bg. p. med. cepeiit.

διαχειρίζεσθαι, de perſ. paſſ. vel med. trop. c. caſu perſ. εἰδώς, ἀδύνατον ὄν, δύο διαχειρίζεσθαι βασιλέας, ſe non poſſe interficere 3, 12, 2. quo med. ſit c. acc. perſ. i. q. ſq.

διαχρᾶσθαι, med. trop. de perſ. c. acc. perſ. τὴν ἀδελφὴν διεχρήσατο, interfecit, 1, 8, 18. interemit, 4, 6, 8. † c. nominat. particip. ſ. modi et adv. τὸν Λαῖτον μόνον, ὡς εἰκὸς, μνησικακήσας δ. interemit, 3, 7, 11. † γενόμενον αὐτὸν κατὰ τὴν Ἰταλίαν, οἷς τοῦτο ἐντέταλτο, διεχρήσαντο, cum veniſſet in Ital., quibus mandatum fuerat, illi eum interficiunt, 1, 9, 23. eum vero venientem in It. illi, q. m. f., interf. πάντας διεχρήσαντο, interfecerunt, 1, 13, 11. 7, 7, 14. ἐπὴν ἀμφοτέρους διαχρήσηται, ubi interfeciſſet, 3, 11, 20. †† ἤλπισε, αὐτὸν διαχρήσασθαι, fore, ut interficiat, 1, 10, 14. †† αὐτοὺς διαχρησάμενος, illis interficiendis, 1, 8, 4. ſi illos interfeciſſet.

διβολία, phyſ. τὰς διβολίας καὶ τὰ δόρατα ἐπισείειν, pila, 2, 13, 8. genus iaculi Romani, utrinque cuſpidati, ut utraque parte conici poſſet, vel quod mucronis hamo et unco duplici vulnerat.

διδασκαλεῖον, propr. de loco, εἰς τὰ συνήθη προϊόντα διδασκαλεῖα καὶ γυμνάσια, ludos, 2, 4, 18.

διδάσκαλος, propr. de perſ. c. gen. rei, διδασκάλους πάσης παιδείας μετεπέμπετο, doctores 5, 7, 9. c. adi. et gen. perſ. τοὺς δ. αὐτοῦ πάντας ἀπεσόβει λ. ib. 11.

διδάσκειν, propr. de perſ., c. acc. et perſ. et rei, διδάσκων αὐτοὺς τὰ ποιητέα, docendo, 6, 8, 5. de imperat. Maximino erga milit. ſed de magiſtris legitimis, c. acc. rei ſolo, τὰ ἀνδρῶν δι-

δάσκοντας, doc. 5, 7, 11. †† impropr., de re, eodem caſu, τὸ λογισμῷ πάντα νέμειν διδάσκει φειδὼ σώφρονα λ. docet, 2, 3, 23. ſuadet, oſtendit, adſuefacit & impellit ad- †† de perſ. cum inf. χρημάτων ἐπιθυμεῖν διδάξας, docendo, 5, 8, 10. inſtillare, excitare. † ſenſu hiſtorico, c. acc. perſ. et coni. πέμψας κήρυκας, διδάσκει αὐτοὺς, ὅτι λ. certiores ipſos reddit, 5, 4, 18. — c. acc. rei, διδάξαντες τῆς ἐπιβουλῆς τὰ λανθάνοντα, cum patefeciſſent, 1, 9, 18. Sic Paſſ. de perſ., propr. c. inf. ἐργάζεσθαι ὅπλα ἐδιδάχθησαν, didicerunt, 3, 4, 20. docti ſunt. impropr. νικᾶν αὐτοὺς ἀεὶ δεδιδάγμεθα, didicimus, 6, 4, 15. docti ſ. edocti ſumus, moniti, adſuefacti; † c. acc. rei, χρημάτων ἐδιδάχθησαν ἐπιθυμίαν, didicerunt, 2, 6, 21. exemplo Iuliani ſuſceperunt animo cupiditatem pecuniae accipiendae et poſcendae a futuris imperatoribus, ad eamque incitati ſunt. Senſu hiſtor. cum praepp. διδαχθεὶς ὑπὸ τῶν πρέσβεων περὶ τῆς Ἀντωνίνου ἀναιρέσεως, edoctus, 4, 15, 20.

Διδώ, Dido, τὴν Φοίνισσαν 5, 6, 9.

δίδωμι, de perſ. phyſ. A) per mancam rectionem; c. dat. perſ., oppreſſo acc. rei, ἐλθόντι αὐτῷ - δίδωσιν (αὐτό, τὸ φάρμακον,) porrigit, 1, 17, 18. ubi et expleas inf. πιεῖν. † c. dat. eodem aut rei loci que, oppreſſo acc. perſ., φρουρᾷ δοὺς (αὐτοὺς,) in cuſtodiam datos, 3, 2, 10. cum eos dediſſet, tradidiſſet. cum acc. rei, oppreſſo dat. perſ. ὅτι - χρήματα δίδωσι (αὐτοῖς,) largiri, 5, 4, 1. it. πάντα ἐδίδου τὰ αἰτούμενα, dabat, 1, 6, 26. — εἰώθει αὐτῇ, διδόναι (αὐτῷ) τὴν πρώτην πόσιν, offerre, 1, 17, 17. — δοὺς περιουσίαν (αὐτῇ,) data copia, 3, 13, 7. δοῦσα τὸ γραμματεῖον (αὐτῷ.) cum dediſſet ei, 1, 17, 13. δώσειν (αὐτῷ) ἆθλα, ὑποσχόμενοι, ſe daturos, ib. 24. πάντα δώσειν (αὐτοῖς,) ὅσα βούλονται, ſe daturum, 2, 6, 11. δ. πάντα, ὧν δέοιντο, daturum, 6, 7, 2. τῷ πλεῖον ἀργύριον δώσοντι (αὐτοῖς,) ei, qui daret, (daturus eſſet, daturo,) 2, 6, 7. † ſimul c. adv. ὑπέσχετο αὐτὸ (τὸ φάρμακον) ῥᾷστα δώσειν (αὐτῷ,) quod ſe facile daturam, 1, 17, 17. — B) per plenam rectionem, c. dat. perſ. et acc. rei, δίδωσιν αὐτῷ τὸ γραμματεῖον, dat, 3, 11, 20. τὰ γράμματα διδ. τοῖς διακομίζουσιν 4, 12, 10. οἷς ἔδωκε γράμμ. dedit, 7, 6, 11. † τοῖς λοιποῖς τὰ ἐπεσταλμένα διδόασι, epiſtolas reddunt, ib. 21. νομὰς αὐτοῖς διδοὺς καὶ ἐφόδια, diſtribuens, 2, 11, 1. δοὺς τῷ δήμῳ νομὰς, diviſo congiario, 5, 5, 15. †† διδοὺς τὰς ἀγέλας τῷ στρατῷ, αἷς περιετύγχανον, permittens, 7, 2, 9. † ἐδωκεν αὐτοῖς καὶ φάρμακα, ὅπως λ. dedit, 3, 5, 9. ἀρέσκει δοῦναι φάρμακον αὐτῷ, dare, 1, 17, 17. ὡς ὑπάρξαι ἐμοὶ, ὑμῖν τὰ ἐκείνων πάντα δοῦναι, dare, 7, 8, 20. †† c. inf. et nominat. particip. ſ. modi, ἐδίδου χρήματα λανθάνουσα, διανέμεσθαι (αὐτὰ) τοῖς λ. dabat pecunias latenter, diſtribuendas rel. 5, 8, 6. ſcil. ὥστε ſ. εἰς τὸ διαν. †† c. inf. hoc nudo; et oppreſſo acc. rei, τὰς κώμας ἐμπιπρὰς, διαρπάζειν ἐδ. (αὐτὰς) τῷ στρατῷ, vicos incendens, diripiendos dabat 7, 2, 7. ſed oppreſſo dat. perſ. δοὺς (αὐτοῖς) κώμας οἰκεῖν λ. conceſſis vicis ad habitandum, 6, 4, 11. C) impropr. cum dat. perſ. et acc. rei, βασιλείαν ὁ Ζεὺς ἀνθρώπων ἑνὶ δίδωσι, dat, 4, 5, 16. per homines, conſequi ſinit; δίδωσιν αὐτοῖς ἐντολὰς dat - mandata 3, 5, 8. ore, verbis, effatur. † παλινδικίαν διδοὺς τοῖς λ. concedens, 7, 6, 7. διδόντος αὐτοῖς ἀμνηστίαν συγγνώμην τε λ. indulgente, 8, 3, 5. †† ſimul c. abl. modi; προθυμίας - τὸ ἐνδόσιμον τοῖς στρατιώταις ἔργῳ διδοὺς, praebens, 3, 6, 22. †† πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν ψηφιζόμενοι σοι διδόντες, poteſtatem

decernimus tibi dandam, 2, 3, 10. decernimus tibi et damus ſ. tradimus tibi. † ἔδωκε γεωργοῦσιν ἀτέλειαν πάντων λ. dedit, 2, 4, 13. ore, ſcripto. ††† c. dat. rei, δεδωκότα τοῖς καμάτοις ἀνάπαυλαν ἀργίαν τε ταῖς πράξεσι, datâ - remiſſione, 7, 5, 5. †† c. dat. perſ. et inf. κώμας καὶ πόλεις ἐμπιπρᾶν δοὺς ἐξουσίαν τοῖς ϛρατιώταις λ. vicos - incendendi data poteſtate, 4, 11, 11. c. acc. rei, ſed oppreſſo dat. perſ. ἄνεσιν πάντων ἐδίδου (αὐτοῖς) ἁμαρτημάτων, dabat, 7, 12, 6. δοὺς (αὐτοῖς) ἀμνηϛίαν, promiſſa 3, 4, 17. εἰρήνην, data pace, 3, 15, 12. διδοὺς ἄνεσιν εἰς τὸ ἑορτάζειν, dans, 2, 7, 16. μηδένα δ. καιρὸν ἀναβολῆς, relinquens, 2, 11, 1. πάντων δώσειν ἐξουσίαν, ὧν λ. daturum, 2, 6, 15. — †† c. acc. rei ſolo, δίκας - δεδωκέναι, poenas - dediſſe, 4, 15, 17. τιμωρίαν - ib. 20. δίκην ἔδοσαν οἱ λ. poen. dederunt, 2, 13, 22. δοὺς, p. dedit et - 2, 1, 19. ac p. dedit 3, 4, 15. ††† θεασάμενοι αὐτοὺς ἐπεστραμμένους καὶ τὰ νῶτα δεδωκότας (αὐτοῖς,) terga dediſſe, 7, 11, 18. obtuliſſe ad feriendum. †† c. perſ. et dat. et acc. δοὺς αὐτῷ συνέδρους, datis ei aſſeſſoribus, 3, 14, 17. ad latus ponens ſ. conſtituens. †† oppreſſo caſu hoc utr. δώσειν ὑπισχνεῖτο (αὐτῷ αὐτὴν, τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα,) daturum, 4, 11, 1. oppreſſo tantum dat. perſ. πέμπει ἕνα τῶν ἀρχόντων τοῦ ϛρατοπέδου, δύναμιν δοὺς (αὐτῷ,) ὅσην λ. copiis traditis, quantas 5, 4, 3. D) de re, cum perſ. et dat. et acc. δίδωσιν ὑμῖν ἡ τύχη βασιλέα λ. dat, 2, 2, 18. divina providentia fieri ſinit; † c. acc. perſ. dupl. et praep. ἔδωκε μετ' ἐκεῖνον ἐμὲ βασιλέα ἡ τύχη, dedit, 1, 5, 13. † c. acc. rei, et dat. perſ. τοῦτο αὐτῷ τοὔνομα ἐδίδου τὰ ἔργα, dabant, 4, 5, 14. imponunt, imponi ei debet ob facta ſua; † c. dat. rei ſ. loci, τὴν συμφορὰν ὄνομα δοῦναι τῷ χωρίῳ, dediſſe, 1, 11, 5. E) Paſſ. de perſ. propr. c. dat. rei, οἱ ἐν τῷ ϛρατῷ φονευόμενοι ἐδίδοντο τῷ ῥεύματι, tradebantur, 8, 5, 18. coniiciebantur in fl. c. dat. perſ. et opp. εἰκότως ἂν ϛέργοιτε οὐ δοθέντα ὑμῖν, ἀλλὰ γεννηθέντα αὐτοκράτορα, datum, 1, 5, 16. ſc. a ſenatu, populo aut exercitu, extra familiam, ex privato loco, populo que ac ſolo peregrino, et a nemine, niſi a fortuna §. 13. providentia et patre. de re, impropr. χρησμοί τινες ἐδίδοντο, ὡς λ. dabantur, 8, 3, 19. edebantur, divulgabantur; it. φῆμαι ἐδ., ὅτι λ. edebantur, 8, 5, 15. — †† βουλόμενος, πεῖραν δοθῆναι, πῶς λ. periculum fieri, 5, 5, 11. documentum ſ. ſpecimen dari, ſc. a ſenatu et populo. c. dat. rei et adv. ὅθεν τὸ ὄνομα δοθῆναι τῷ χώρῳ, inditum fuiſſe, 1, 16, 4. cum dat. perſ. πᾶσι δέδοται ἐξουσία παιδιᾶς, datur, 1, 10, 12. data, conceſſa eſt; ἄνεσις πᾶσα, μᾶλλον δὲ καὶ πρόκλησις δέδ. συκοφάνταις, obtigerat, 7, 3, 4. ††† c. nominat. rei dupl. et c. inf. τὸ Βυζάντιον κώμη δουλεύειν Περινθίοις δῶρον ἐδόθη, Byzantium ut pagus in ſervitutem Perinthiis dono datum eſt, 3, 6, 19. ubi ad inf. expleas ὥϛε ſ. εἰς τὸ, et ad utr. nominat. κώμ. et δῶρ. partic. ὡς, p. tanquam ſ. pro. ††† ἠγάπων τὴν δοθῆσαν σωτηρίαν, conceſſam, 2, 13, 20. τὴν δ. χάριν, collatam, 2, 15, 9. tributam, conceſſam. ††† τοὺς εἰς τιμὰς καὶ ἐξουσίας προαχθέντας τῶν δοθέντων ἀφείλοντο, iis, quae data ipſis erant, privarunt, 6, 1, 7. ubi, praeter ſuppletum dat. pron. αὐτοῖς, deeſt ſubſt. πραγμάτων, ſed, per enallagen generis, neutrum τ. δοθ. refertur ad pr. ſubſt. fem. τιμ. et ἐξ., p. δοθεισῶν. ††† πρὶν ἢ τὴν ποσότητα τῶν δοθησομένων χρημάτων μαθεῖν 2, 6, 14. ſc. ὑπ' αὐτοῦ, ſummam dandarum (ab ipſo) pecun. †† cum

praep. εὐγένεια, καὶ πλοῦτος - οὐκ ἐπαινεῖται, ὡς παρ' ἄλλου δοθέντα, data, 5, 1, 11.

διεγείρειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. διεγείρουσι τὸν φυλάττοντα, excitant, 2, 1, 13. ſc. e ſomno.

δίειμι, phyſ. de perſ. med. cum praep. μετὰ δέους πολλοῦ διῄει ὁ στρατός, transibat, 8, 1, 15. ſc. δι' αὐτάς, τὰς Ἄλπεις ſ. αὐτά, τὰ ὄρη.

διεξέρχεσθαι, med. trop. de perſ. c. acc. rei, διεξελθεῖν τὴν γραφήν, percurrere 1, 17, 9. ſc. mente, oculis, legendo, perlegere, deinceps legere, noſtr. *durchgehen* ſ. *durchlaufen*.

διέξοδος, phyſ. abſol. (κατὰ) τὰς διεξόδους ἐστένωται (αὐτά, τὰ ὄρη,) transitus, 8, 1, 13. i. q. διόδους §. 15.

διέπειν, trop. de perſ. c. acc. rei, it. c. adiuncto, διοικεῖν καὶ διέπειν τὰ τῆς ἀρχῆς σὺν ὑμῖν ἐγκεχειρίσμεθα, adminiſtratio, 8, 7, 12. perſequi, curare. †† c. adv. ſimul, οἱ τὴν ὕπατον ἀρχὴν τότε διέποντες, (tunc temporis) Conſules, 4, 1, 6. qui imperium ſummum ſ. Conſulare adminiſtrabant.

διέρχεσθαι, med. phyſ. de perſ. c. acc. rei ſ. loci et praep. ὡς πᾶν τὸ πεδίον διῆλθεν ὁ στρατὸς μετ' εὐκοσμίας λ. transivit 8, 1, 7. — † impropr. de re, abſ. ὀλίγων διελθουσῶν ἡμερῶν, elapſis, 1, 5, 1. praeteritis, praeterlapſis.

διέστησε, v. διΐστημι.

διηγέομαι, med. trop. de perſ. c. acc. rei, βασιλέων ἀδελφῶν συμφορὰς ἐκ στάσεως διηγούμενος, enarrans, 3, 13, 8. 3, 10, 16. enumerans, 6, 9, 2. † ſenſu hiſtor., ſimul c. praep. τὰ κορυφαιότατα ἐν τοῖς ἑξῆς διηγήσομαι, narrabo, 2, 15, 13. † cum adv. ſimul, ὡς ἕκαστα τούτων πέπρακται, κατὰ χρόνους καὶ δυναστείας δ. enarrabo, 1, 1, 11.

διήκω, phyſ. de re, c. praepp. ἔρυμα, ἀπὸ τῆς ἀρκτῴας θαλάσσης ἐπὶ τὴν - μεσημβρίαν βλέπουσαν - διῆκον, pertingens, 2, 11, 16. ſe extendens.

διΐπτασθαι, med. trop. de re, c. adiuncto, ὡς διϊπταμένη ἡ φήμη πάντα ἐπῆλθεν ἔθνη, volans, 2, 8, 12. dilatans ſe.

διΐστημι, phyſ., notione act., de re, c. abl. rei ſ. modi et adv. χειμάῤῥους διέστησε τῷ ὕδατι κατ' ὀλίγον αὐτοῦ (τοῦ τείχους) τὰς ἁρμογάς, laxavit, 3, 3, 11. diſſolvit, diſtraxit. ſed neutr. de perſ. c. adv. κελεύει, στιχηδὸν τοὺς νεανίας πάντας διαστῆναι, diſtributos conſiſtere, 4, 9, 9. ſtare ſeorſum et per intervallum aliquod; διεστῶτας αὐτοὺς ἰδών, diſpoſitos, ib. 11.

δικάζειν, propr. de imperatore, abſ. εἰ δικάζοιεν, ius dicerent, 4, 4, 1. c. adv. δικάζων σπανίως, ius dicens, 4, 7, 2. ſq. explic. — δικάζειν συνεχέστατα καὶ ἐπὶ πλεῖστον τῆς ἡμέρας, ius dic. 6, 1, 13. — † c. opp. δικάζων συνεχῶς καὶ τὰ πολιτικὰ διοικῶν 3, 10, 3. — δικάσοντα καὶ τὰ λοιπὰ διοικήσοντα πολιτικὰ τῆς ἀρχῆς, ut ius diceret, 3, 14, 17. † de praefecto praetor. c. adv. ἔτι δικάζοντι καὶ ἀνακεχωρηκότι ἐν τῷ τοῦ δικαστηρίου οἰκίσκῳ 7, 6, 12. †† Paſſ. ſ. med. de perſ. ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν δικαζομένων, de iure diſceptantium 4, 4, 1. litigantium partium, eorum, qui ſinunt ſ. volunt ſibi ius dici.

δίκαιος, propr. de re, πρόφασιν δικαίαν, iuſtam, 5, 8, 16. legitimam. Neutr. c. adiuncto et inf. ἐπεὶ μήτε ὅσιον, μήτε δίκαιον (ἐστί,) ἔτι - δορυφορεῖν, iuſtum, 2, 13, 16. conveniens legibus human. - ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιβουλεύοντας, οὐ μόνον δίκαιον, ἀλλὰ καὶ σύνηθες 4, 5, 12. c. artic. pro ſubſt. πλέον ἦν παρ' αὐτοῖς τοῦ δικαίου τὸ φιλόνεικον, iuſtitiam, 4, 4, 2. amor et ſtudium iuſti.

δικαςήριον, propr. de loco, τὶς κληθεὶς εἰς δικ. iudicium, 7, 3, 5. — ἐν τῷ τοῦ δικαςηρίου οἰκίσκῳ, in iudiciaria cellula, 7, 6, 12. praefecti praetor. ſed de imperatore, ἑαυτὸν δικαςηρίων ἀπείργων, a iuriſdictione, 1, 11, 15. iudiciis. ἐν τοῖς δικαςηρίοις πρᾷον ἦθος ἐπεδείκνυτο, in iure dicundo, 2, 4, 2.

δικαςὴς, propr. de perſ. δικαςαὶ, οἱ λ. 7, 7, 6. iudices.

δίκελλα, phyſ. c. adiuncto, πελέκεις καὶ δικέλλας φέρειν, bipennes, 6, 7, 16.

δίκη, de re, abſ. δίκας ἀπαιτήσων, poenas, 4, 14, 2. c. adi. δίκην δοὺς τὴν προςήκουσαν, poenas, 2, 1, 19. δ. ταύτην ἔδοσαν λ. poenam 2, 13, 22. ἀξίας ὑπέσχον δίκας 1, 10, 15. c. gen. rei, δίκην ἀνοίας ὑπέσχεν, 1, 8, 12. δίκας πονηρᾶς ἀρχῆς ὑποσχόντες 8, 5, 26. — μελλήσεως καὶ βραδυτῆτος δοὺς δίκας 3, 4, 15. ſimul c. adi. ἀκαίρου παῤῥησίας τοιαύτην ὑπέσχε δ. 1, 9, 14. οὐδ' ἔςιν εὑρεῖν δίκην τὴν ἐπιτεθησομένην ἀξίαν τῶν πεπραγμένων 2, 13, 11. †† δίκας ἀξίας, ὧν ἔδρασε, δεδωκέναι 4, 15, 17. ††† acc., omiſſa pr. κατὰ, c. eodem gen. rei, ἅ περ (οἰνοφόρα σκεύη,) ὄντα κοῖλα, δίκην νεῶν, - ἐπινήξεσθαι ἔμελλεν λ. inſtar navium, 8, 4, 11. πίτταν καταχέοντες, ὄμβρου δίκην, imbrium ritu, ib. 26. p. abl. adeo hoc, vel ſyn. *more*, vel pro acc. c. praep. *ad* inſtar, *in* morem, ſ. p. adv., ſimilitud. *velut* ſ. tanquam.

δίκτυον, phyſ. ὡς ἐτεκμήρατο ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἔνδον τῶν ὅπλων περιειλημμένους, καὶ ὥσπερ ἐν δικτύοις σεσαγηνευμένους, quaſi que circumretitos, 4, 9, 12. *et* quaſi *verriculis* ſ. *ſagena* circumſcriptos.

διὸ, intra periodum, poſt comma, in parentheſi, δ. καὶ μάλιςα λ. quo potiſſimum nomine, 1, 8, 2. unde 8, 4, 7. ab init. enunciat. δ. παρῆλθον, quapropter, 2, 8, 5. ex δι' ὅ, ſcil. αἴτιον, *ob* quam *cauſam*, ſ. χρῆμα ſ. πρᾶγμα, *ob* quam *rem* ſ. *quam* ob *rem*. διό περ λ. quapropter 1, 1, 10. 7, 8, 16. quare 6, 5, 15. *propter* quod *quidem*.

δίοδος, phyſ. p. actu transeundi, c. gen. perſ. τοῦ κωλύεσθαι ἕνεκα τὴν δίοδον τοῦ ςρατοῦ, transitus, 3, 3, 2. cum gen. rei ſ. loci, ἐμπόδιον νομίζοντες πρὸς τὴν δ. τῶν ἑλῶν, transgredientibus paludibus, 3, 14, 15. in tranſitu per paludes. † p. loco ſ. via, quae tranſitur, c. adiuncto et opp. πεφράχθαι τὰς διόδους, ἐκ κωλύμην τῆς αὐτῶν διαβάσεως, vias, 8, 1, 15.

διοιδαίνειν, trop. de re, c. adv. et praep. ἐντεῦθεν καὶ μάλιςα κατά τε πόλεις καὶ κατὰ ἔθνη διοίδαινον τῶν ὄχλων αἱ ψυχαὶ, intumuerunt, 7, 3, 16. i. q. §. ſq. ἀπηρέσκοντο, indignatione, odio et ira repleri. c. dat. perſ. et abl. rei ſ. modi, διοίδαινον πᾶσιν αἱ ψυχαὶ τηλικούτων ἔργων εὐτόλμων καινοτομίᾳ, intumeſcebant, 7, 8, 3. — †† de perſ. c. acc. rei ellipt. et adiunctis, οἱ ςρατιῶται διοίδαινον (κατὰ) τὰς ψυχὰς, καὶ οὔτε - ἠρέσκοντο, ἐβαροῦντό τε - καὶ ἠγανάκτουν, aeſtuabant animis, 8, 8, 2.

διοικεῖν, trop. de perſ., de imperio civili, c. acc. rei, — cum adiuncto temp. τῶν ὑπάτων κελευσάντων, οἳ τὰ τῆς Ῥώμης διοικεῖν εἰώθασιν, ὁπηνίκα ἂν τὰ τῆς βασιλείας μετέωρα ᾖ, adminiſtrare, 2, 12, 7. † per ironiam, c. adiuncto ex nominat. particip. ſ. modi, διῴκει δὴ τὰ ςρατιῶτα τῆς ἀρχῆς μέρη, γυμνάσια τοῦ σώματος ποιούμενος ἡνιοχείας λ. ordinabat (Carac.) 4, 7, 2. - c. opp. ὡς χρὴ ἐκεῖνον μὲν τῇ ἱερωσύνῃ λ. εἶναι δὲ ἕτερον τὸν τὰ ἀνθρώπεια διοικοῦντα, qui adminiſtraret, 5, 7, 3. c. aliis verbis ſimul, fere ſyn. ἡμῖν χρὴ μέλειν τῶν ἐν ἀνθρώποις, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς διοικεῖν 1, 5, 18. ἡμεῖς διοικεῖν καὶ διέπειν τὰ τῆς ἀρχῆς σὺν ὑμῖν ἐγκεχει-

ρίσμεθα, diſpenſatio principatus, 8, 7, 12. δικάζων συνεχῶς καὶ τὰ πολιτικὰ διοικῶν, adm. 3, 10, 3. 3. 13, 2. δικάσοντα καὶ τὰ λοιπὰ διοικήσοντα πολ. λ. ut adminiſtraret, 3, 14, 17. †† διοικήσας τὰ κατὰ τὴν Βρεττανίαν, καὶ διελὼν - τά τε - διαθεὶς, ordinatis rebus Britanniae 3, 8, 4. cum adv. οὐδενὸς ὄντος, τοῦ γενναίως ἢ κατ' ἀξίαν αὐτὴν (τὴν ἀρχὴν) διοικοῦντος, qui adminiſtraret. 2, 9, 9. † ſimul c. caſu temp. et alio adiuncto, ἐτῶν τρισκαίδεκα οὕτως, ὅσον ἐπ' αὐτῷ, τὴν βασιλείαν ἀμέμπτως διῴκησε 6, 2, 1. διοικήσας τὰ ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς, ὡς ᾤετο, ἄριστα καὶ ἑαυτῷ λυσιτελέστατα, cum adminiſtraſſet, 3, 5, 1. 3, 8, 11. τὰ ἐν τοῖς ἔθνεσι δ., ὡς λ. provinciis ordinatis, 3, 10, 2. τὰ ἐν ταῖς πόλεσι δ., ὡς λ. civitatibus ord. 4, 8, 8. κἀκεῖσε δ. τὰ πρακτέα, ordinatis rebus ib. 15. †† de praefecto praetor. τὰ ἐξ ἔθους αὐτὸν διοικῆσαι, ὡς ἐπάρχον, ut conſueta officia adminiſtraret, 4, 12, 12. †† de milit. οἱ μὲν διῴκουν τὰ ἐγκεχειρισμένα, 1, 6, 24. — ἐπεὶ τὰ παρὰ τῷ Ἴστρῳ στρατόπεδα διῴκησε, ubi rem militarem apud Danub. ordinavit (Carac.) 4, 8, 1. †† ἐξ ὧν ἡγεμονεύσαντες ἐκεῖσε διῳκήσαμεν, ex illis, quae noſtro ductu illic geſſimus, 2, 10, 16. quae, ut praeſides ſ. procuratores, ibi geſſ., de Severo. — † τὰ λοιπὰ εὐμαρῶς διοικήσομεν, expediemus, ib. 18. ἀποδημῆσαι τῆς Ῥώμης, ὡς δὴ διοικήσων τὰ ἐν τοῖς στρατοπέδοις, ordinaturus rem militarem, 4, 7, 1. τὸν Ἀντωνῖνον ἐκπέμπειν, διοικήσοντα τὰ στρατιωτικὰ, ad adminiſtrandam rem milit. 3, 15, 1. ††† διοικήσας τὰ προειρημένα, adminiſtratis his, quae iam dicta ſunt, 7, 2, 1. Paſſ. de rebus et imperio civili, cum adv. διοικεῖσθαι νομίζων πάντα λυσιτελῶς τῇ ἑαυτοῦ ἀρχῇ, adminiſtrari, 2, 15, 10. cum adiunctis aliis, τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, ἣ πρότερον μὲν μέχρι καιρῶν σεμνοπρεπῶς διοικουμένη, λ. cum adminiſtraretur, 2, 10, 4. ἐπὶ πολὺ οὕτω τῆς ἀρχῆς διοικουμένης 6, 1, 9. c. praepp. ὡς - διοικουμένων τῶν πραγμάτων ὑπ' ἐξουσίας καὶ γνώμης γυναικὸς, quod adminiſtrarentur, 6, 8, 7. ††† ἡ διοίκησις τῶν πραγμάτων καὶ ἡ τῆς ἀρχῆς οἰκονομία ὑπὸ ταῖς γυναιξὶ διῳκεῖτο, ordinabatur, 6, 1, 2. πάντα ὑπὸ σατράπαις Περσικοῖς διῳκῆσθαι, gubernata fuiſſe, 6, 2, 5. †† ἐς ὅσον ὑπὸ δημοκρατίας τὰ Ῥωμαίων διῳκεῖτο, res Romana gubernabatur, 2, 11, 7. — †† ſimul cum dat. perſ. διοικηθέντων αὐτῷ κατὰ τὴν ἀνατολὴν τῶν ἐπειγόντων ὑπό τε τῆς μάμμης καὶ τῶν φίλων, ordinatis, 5, 5, 1. ab ipſo - ſub imperio, tutela, cura et auctoritate aviae rel. — de aliis rebus, partim bellicis, τούτων αὐτῷ διοικηθέντων, ab ipſo ordinatis, 6, 5, 1. ſimul c. adv. τὸ πρᾶον τῆς διοικηθείσης πρότερον πράξεως, in adminiſtrato officio, 5, 1, 3. c. abl. rei ſ. modi, ὅπλοις, ἀλλ' οὐ λόγοις οἰόμενος δεῖν τὰ πράγματα διοικεῖσθαι, rem geri, 6, 2, 14. ††† Med. p. paſſ. c. adv. εὐμαρέστερον τὰ ἐν Ῥώμῃ διοικήσεται, res adminiſtrabuntur, 8, 7, 16. p. διοικηθήσεται.

διοίκησις, propr. de imper. civili, cum adi. τοῦ μετὰ σώφρονος διοικήσεως ἄρξοντος 2, 10, 15. cum ſobria cura. c. gen. rei, τῆς τῶν πραγμάτων δ. reip. gerendae, 5, 1, 15. rerum adminiſtrandarum, 5, 2, 9. ἐς τὴν τῶν πρ. δ. ad res adminiſtrandas, 2, 9, 2. πᾶσαν τὴν δ. τῆς ἀρχῆς ἀνεδέξατο, adminiſtrationem 1, 8, 3. ſimul c. adi. κοινὴν τῆς ἀ. τὴν δ. νομίζοντας 2, 3, 24. c. adiuncto, ἡ δ. τῶν πραγμάτων καὶ ἡ τῆς ἀρχ. οἰκονομία διῳκεῖτο 6, 1, 2. de militia, διοικήσει στρατιωτικῶν πραγμάτων οὐδενὸς ἀπελείπετο, adm. 3, 8, 14. de rebus aliis, † τινὰς ἐπὶ προφάσει διοικήσεως ἀπεστείλατο, ſub praet. rerum adminiſtrandarum 7, 1, 7. extra Romam, in provinciis certis. †† c. adi. et adiuncto, τὰς πρά-

ξεις ἁπάσας καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικὰς καὶ ἀγοραίους — τὰς δὲ ϛρατιωτικὰς λ. miniſteria, 6, 1, 8. vel per hendiad. *negotiorum* omnium adminiſtrationes. ††† οὐ φιλοσώφρονα, οὐδὲ σύμμετρον καὶ κεκριμένην διοίκησιν ὀνομάζουσιν, rerum adminiſtr. 2, 3, 22. qui Bg. ſupplet ſubſt. τῶν πραγμάτων, ſcil. δημοσίων, pro quo et procedit explere τῆς ἀρχῆς, aut potius gen. pron. αὐτῶν, e pr. χρημάτων.

διοίσειν, v. διαφέρειν.

διολισθαίνειν, phyſ. de perſ. c. adiuncto, πρὸς τὸ μὴ πταῖσαι αὐτὸν ἢ δ. ne titubaret aut laberetur, 5, 6, 18. nutare et incipere cadere inclinari que ob fallens veſtigium, noſtrat. *ſchwanken ſ. ausgleiten.*

διόλλυσθαι, med. ſ. paſſ. trop. de perſ. c. praep. et adv. ἐχρῆν τὸν Περέννιον σὺν τοῖς παισὶ διολέσθαι κακῶς, perire, 1, 9, 16. disperdi, diſperire.

διόμνυμαι, med. propr. de perſ. c. inf. κολασθήσεσθαι, iuro, 2, 13, 18. deiero.

Διονύσιος, Dionyſius, Sicil. tyrann., minor 1, 3, 5.

Διόνυσος, Bacchus, cui comparatur Heliogabalus 5, 3, 14. eum imitatur Antigonus 1, 3, 7.

διόπερ v. διὸ et πέρ.

διοπετής, phyſ. de re, διοπετῆ αὐτὸν (τὸν λίθον) εἶναι, coelitus delapſum 5, 3, 11. αὐτὸ τὸ ἄγαλμα διοπετὲς (ἐϛὶ,) 1, 11, 2.

διορίζεσθαι, paſſ. phyſ., de re, c. adv. et abl. rei, δύο ταύτας ἀρχὰς, μηκέτι ποταμῷ διωρισμένας, ſeparata, 4, 10, 5.

διορύττειν, phyſ. de perſ. c. praep. et acc. rei, πρὸ τῆς πόλεως τάφρους ducere, 2, 11, 17. effodere.

διοσημία, phyſ. ἐγένοντό τινες - διοσημίαι, prodigia, 1, 14, 1. oſtenta Iovis ſ. coeli, in coelo ſ. aëre, coeleſtia, fulgur, tonitru, procelloſus imber, et ſtellae crinitae, ut ſq.

διότι, in med. periodo, ſed init. enunciat. poſt comma, ἀμελεῖκαι, διότι λ. 2, 7, 9. ideo, quod ſ. propterea, quod ſ. p. ſimpl. quod ſ. quia.

διπλόος, trop. de re, διπλῇ κεχρῆσθαι συμφορᾷ, duplici, 6, 7, 7. διπλῆν προάγουσαν ὑπατείαν, duplicem, 8, & 8.

διπρόσωπος, phyſ. adi. de re, διπρόσωπον αὐτοῦ ἵδρυται τὸ ἄγαλμα, bifrons, 1, 16, 6. biceps, de Iano.

δισσὸς, adi. de re, δισσὰ ἤγειραν τρόπαια, duo, 3, 7, 16.

δισχίλιοι, de re, δισχιλίας δραχμὰς, duo millia drachmarum, 4, 4, 17. ad 470 thaler. imperial.

διττὸς, trop. de re, διττὴν λέγουσι τῆς - προαιρέσεως τὴν αἰτίαν, duplicem, 3, 2, 5.

δίχα, cum gen. rei et adiuncto, μάχης καὶ ἄνευ ὅπλων λ. citra 7, 3, 14.

διψάω, propr. de perſ. abſ. διψῶν, ἔπιεν, ſitiens, 1, 17, 19.

διώκειν, phyſ., extra bellum, hoſtiliter, de perſ. cum acc. perſ. ἱππεῖς, διώξαντες αὐτὸν, conſecuti, 4, 13, 13. perſec. et aſſecuti etiam. ſimul c. gen. loci, τοὺς συκοφάντας τῆς πόλεως ἣν διώξας, exegerat (Pertin.) 2, 4, 16. †† ſimul c. adv. γυναῖκα -, ἣν μετὰ ταῦτα τῶν βασιλείων ἐδίωξεν, expulit, (Heliog.) 6, 1, 19. exire iuſſit ſ. coëgit. in tumultu, διώκειν τοὺς ἐχθροὺς συγκλήτου, perſequi, 7, 11, 10. ſimul c. praep. et adv. μέχρι τῶν τῆς Ῥώμης πυλῶν ἀκωλύτως οἱ ἱππεῖς διώκοντες τοὺς λ. in perſequendo, 1, 12, 15. † ἐπὶ πολὺ τῆς πόλεως διώκοντες οἱ ϛρατιῶται προύβησαν, perſequendo, 7, 12, 10. cum adiuncto ſyn. adv. ſ

δῆμος, — ςρατιώτας, ὡς δυνατὸν ἦν, διώκοντες, perſeq. 7, 11, 11. τοσοῦτον διώξαντες, ὅσον λ. ibid. 9. † in pugna, cum nominat. particip. ſ. modi, ἐδίωξαν αὐτοὺς Φονεύοντες, perſecuti ſunt, 3, 7, 14. abſ. τοὺς Φεύγοντας — διώκοντες, perſequendo, 3, 4, 11. 14. ἔνθα αὐτὸν εὑρόντες οἱ διωκ. perſecutores, 5, 4, 21. it. τοὺς διώξαντας ib. 23. † πρὸς τὸ Φεύγειν ἢ διώξαι, ad inſequendum, 4, 15, 9. †† Paſſ. de perſ. c. gen. loci, σώΦρων πᾶς τῆς αὐλῆς ἐδιώκετο, ex aula pellebatur, 1, 13, 16. aula expell. i. e. exire iubebatur ſ. cogebatur.

Δίωξις, phyſ. hoſtiliter, in bello, abſol. εἰς δίωξιν ἐπεισελθεῖν ἐκνούντων, ad perſequendum, 7, 8, 13.

Δόγμα, moral. ſenſu civili, πάσαις ταῖς βασιλικαῖς τιμαῖς ἡ σύγκλητος διὰ δόγματος αὐτοὺς ἐκόσμησεν, ex ſenatusconſulto, 7, 10, 8. — ſenſu litterario ſ. philoſoph. c. opp. μόνος βασιλέων Φιλοσοφίαν οὐ λόγοις, οὐδὲ δογμάτων γνώσεσι, σεμνῷ δ' ἤθει λ. ἐπιςώσατο, decretorum, 1, 2, 6. placitorum.

Δοκεῖν, moral. de perſ., ſenſu act. p. putare, c. inf. praeſ. ἐδόκει νικᾶν, videbatur, 5, 5, 21. ſed aeque putabat; perf. διπλῇ δοκοῦντας κεχρῆσθαι συμΦορᾷ, putantes, ſe uſos 6, 7, 7. fut. δοκοῦντα — τεύξεσθαι, exiſtimantem 7, 1, 24. Senſu paſſ. cum inf. τὸ νικῆσαν ἀδικεῖν δοκεῖ, putatur, 4, 5, 4. δοκεῖν ἀπεῤῥίΦθαι, videri, 5, 3, 23. ἵνα δὴ καὶ τὰ ἀνδρῶν πράττειν δοκοίη, videretur, 5, 6, 3. ἐπὰν δόξῃ τετελευτηκέναι, ubi videtur, 4, 2, 8. †† ὡς — δοκεῖν νενικηκέναι, ut videantur 6, 6, 10. nominatim per particip. καίτοι χορεύειν ἀεὶ — δοκῶν, λ. quamvis videretur 5, 6, 1. δ. ἐπιλελέχθαι, c. videretur 7, 1, 14. τὸν ςρατὸν, δοκοῦντα πολιορκεῖν, qui videbatur, 8, 5, 13. † τοιαῦτά τινα παίζειν αὐτῶν δοκούντων, dum videntur ſibi 4, 9, 6. niſi eſt hic ſenſu pr. act. *ipſis* putantibus. † τῶν εὐδαιμονεῖν δοκούντων, beatorum, 7, 5, 11. eorum, qui putantur beati. †† τῶν κατὰ τὴν Ῥώμην πρωτεύειν δ. qui Romae eſſent viri primarii, 7, 6, 5. putarentur. — καίτοι δοκοῦντας ἐπὶ Φόνῳ ἥκειν, quamvis viderentur 2, 4, 16. — † τοὺς ὑπερέχειν δ. eminentiores 3, 2, 14. † c. inf. et caſu aliquo adi. ςρατιωτικὸς γεγενῆσθαι δοκῶν, qui exiſtimaretur 4, 12, 1. Etiam de re, ὡς ἐν μέσῳ ἀέρι κρέμασθαι δοκεῖν, ut viderentur 1, 14, 1. σημεῖα, — δόξαντα — Φανῆναι, exiſtimata 2, 15, 11. — †† Separatim c. inf. verbi ſubſt. δοκοῦντι ἐν εὐπορίᾳ χρημάτων εἶναι, qui exiſtimabatur, 2, 6, 9. γυναικῶν, τῶν ἐν ἀξιώσει εἶν. δοκουσῶν, quae exiſtimantur, 4, 2, 6. † ſimul c. caſu aliquo nominis — vel ſubſt. vel adi. ὅσοι — ὑπηρέται — ἐδόκουν εἶναι, qui videbantur 5, 8, 16. τοῦ δοκοῦντος πατρὸς ἀμΦοτέρων εἶν. qui exiſtimaretur pater 5, 7, 5. πιςοτάτῳ εἶναι δοκοῦντι Φίλων καὶ μόνῳ κοινωνῷ λ. qui videretur 4, 12, 7. ςρατιωτικὸν — εἶν. δοκοῦντα, qui haberetur 1, 8, 2. ὀψοποιοῖς, τοῖς πιςοτάτοις εἶν. δοκοῦσιν, qui eſſent, 5, 8, 5. viderentur eſſe. τοὺς παῖδας, υἱοὺς ἐκείνου δοκοῦντας εἶν. 5, 7, 6. quia ſ. qui filii illius putarentur. — τοὺς δ. εἶν. Φιλτάτους, qui videbantur 7, 6, 20. Etiam de re, τῆς τοιαύτης πολυτελείας βαρβάρου — εἶναι δοκούσης, cum exiſtimaretur 5, 2, 10. εἰρήνης εἶν. δοκούσης, quamvis pax eſſe videretur ib. 13. τὸ χωρίον — σωτήριον εἶναι ἐδόκει, videbatur, 1, 12, 5. χωρία, ἐπιτηδειότερα δοκοῦντα εἶν. πρὸς λ. quae viderentur 6, 4, 14. †† Sed oppreſſo hoc inf. v. ſubſt. ſimul c. caſu aliquo nominis — vel ſubſt. vel adi. οὐχ οὕτως εὐμαρὲς, ὡς εὐχάριςον δοκεῖ 2, 3, 14. *non tam facile, quam gratum videtur eſſe*, Ἀρμενίας, Φιλίου Ῥωμαίοις δοκούσης, quae videbatur, 6, 5, 2. —

ἐν Σιρμίῳ, - τῇ μεγίςῃ ἐκεῖ πόλει δοκούσῃ, quae habetur, 7, 2, 19: — τὰ ἀπόῤῥητα καὶ κρυπτὰ δοκοῦντα, quae haberentur 7, 6, 12. Etiam de perſ. μάλιςα οἱ ἀκροντιςαὶ - πρὸς τ ἐπιτήδειοι δοκοῦσιν, videntur, 7, 2, 5. εἴ τινες ἐδόκουν ἐκείνῳ φίλοι καὶ τίμιοι, ſi qui viderentur illi *eſſe* amici rel. 6, 9, 14. ὑπὸ τοῦ - δοκοῦντος φίλου 7, 1, 22, amico putato. †† τὸν δοκοῦντα υἱὸν, adoptatum filium, 5, 7, 11. αὐτὸν - ἐς τὸν πολέμιον - ἐπιτήδειον δοκοῦντα 6, 8, 10. exiſtimatum; δοκοῦντες ἀσθενέςεροι, qui videbantur imbecill. 8, 3, 11. ὑμᾶς, φύλακας - δοκοῦντας βασιλέως, qui exiſtimamini 2, 5, 10. τοὺς δοκ. τ ἡλικίᾳ σεμνοτάτους, qui viderentur 6, 1, 3. ††† πάντων αὐτῶν τῶν πάλαι δοκούντων σεμνῶν, omnia, quae olim habebantur gravia 5, 8, 1. vel de perſ. qui habebantur. †† ἐξεῖπεν, ὅτι ἄρα Ἀντωνίνου υἱὸς ἐςὶ τῇ φύσει, τῇ δὲ ὑπολήψει ἄλλου δοκοίη, ſed opinione alterius (filium eſſe) videri, 5, 3, 19. ††† ſimul c. dat. perſ. de re, μὴ θαυμάζετε, εἰ τὸ ἡμέτερον σῶφρον τραχὺ αὐτοῖς δοκεῖ, videtur (eſſe) 7, 8, 14. ἀπορῥιπτοῦντες - πολλὰ, χαρίεντα μὲν αὐτοῖς δοκοῦντα, λ. quae videntur (eſſe) 4, 9, 4. †† Alio. ſenſu, ut Lat. paſſ. decerni ſ. cenſeri, vel act. placere, c. inf. ἧς ἐπιμνησθῆναι ἔδοξε, quam commemorare viſum eſt, 1, 11, 1. privatim, - ſed publice, ſenſu ſenatorio, πατέρα μὲν ἐκεῖνον δοκεῖν, videri 5, 7, 7. ἐδόκει, πάντας ἀπομεῖναι, viſum eſt, 4, 5, 14. ἔδοξεν - συνελθεῖν - viſum eſt, 7, 10, 3. †† c. dat. perſ. ſimul et nominat. c. inf. ἔδοξε τῷ Ματέρνῳ, καιρὸς ἐπιτήδειος εἶναι, viſum Materno, tempus hoc idoneum eſſe, 1, 10, 15. c. acc. et inf. ἐδ. τοῖς φίλοις, προςαγαγεῖν τὸ μειράκιον λ. viſum eſt amicis, adducere rel. 1, 5, 1. 2, 1, 6. 3, 5, 7. 6, 4, 6. 6, 7, 20. 7, 8, 20. 8, 3, 1. 8, 4, 16. 8, 5, 20. ſimul c. adv. πρῶτον δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς, λ. viſum eſt, 2, 1, 8. τὰ μὲν οὖν πρῶτα ἐδ. αὐτῷ, λ. 1, 2, 8. — τὸ δὴ τελευταῖον ἔδοξε τοῖς ςρατηγοῖς, λ. 7, 12, 7. καὶ ποτε ἔδοξεν αὐτοῖς, λ. 4, 3, 15. ††† Particip. neutr. c. artic. p. ſubſt. ἔργῳ βεβαιῶσαι τὰ δόξαντα, ut re ipſa confirmarent, quae placuiſſent, (ipſis) 6, 8, 15. ſuam ſententiam, decretum, propoſitum.

δοκιμάζειν, trop. de perſ. c. acc. perſ. ἐπιλεξάμενοι, οὓς ἐδοκίμαζον, probabant, 7, 10, 6. pro bonis, dignis, idoneis putabant ſ. habebant. †† διανείμας, οἷς ἐδοκίμασε, τῆς ὄχθης τ τὴν πρόνοιαν, diſtributa, in quos viſum, orae - cura, 2, 6, 23. iis, *quibus viſum eſſet* ſ. *placuiſſet*, vel potius, *iis, quos probaſſet*, dignos, idoneos, peritos, iudicaſſet, exploraſſet, noſſet ad eam rem. — Alia notione, τοὺς αὐτοῦ τὴν ὀργὴν διαβολαῖς ἐγείροντας ἐδοκίμαζε εὔνους λ. exiſtimabat, 5, 1, 6.

δοκίμιον, trop. de re, c. gen. perſ. ςρατιωτῶν καμάτος (ἐςὶ,) ἀλλ' οὐ τρυφὴ, probatio 2, 10, 12. id, quo veri, boni, milites probantur, explorantur, diiudicantur, agnoſcuntur, noſtr. *Probe* ſ. *Probierſtein*.

δόκιμος, trop. paſſ. de perſ. abſ. τοῖς τῆς συγκλήτου δοκιμωτάτοις ἐπιςέλλει, lectiſſimos, 7, 6, 5. probatiſſimos ſibi. plane ſpectatae fidei atque amicitiae; unde ſq. ὧν ἦσαν αὐτῷ πλεῖςοι φίλοι καὶ συγγενεῖς. c. praepp. τοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐπὶ λόγοις δοκιμωτάτους καλῶν πανταχόθεν, probatiſſimos 1, 2, 2.

δόλος, moral. in malam partem, c. praep. φοβηθέντες, μή τις δόλος εἴη εἰς τὸ ἐκδικηθῆναι λ. dolus ad ulciſcend. 2, 6, 13. ſimul c. adiuncto et ſubſt. ſyn. οἰόμενος, δόλον τινὰ εἶναι κατ' αὐτοῦ καὶ σόφισμα, dol. 8, 8, 11. ſed c. ſolo ſubſt. tali, εἴ τι μετὰ παν-

ὑργίας ἢ δόλου λέγοιτο ἢ πράττοιτο, ſubdole 2, 9. 15. ὡς μὴ δόλῳ καὶ ἀπάτῃ παρασπονδήσαντες ἠδικήσατε, dolo, 4. 14, 18. ἀνῃρέθη, δόλῳ καὶ ἀπ. ληφθεὶς, per dolum, 7, 8, 12. ††† abſ. ὑπώπτευον, εἴ τινι δόλῳ ἀποζωσθεῖεν, per fraudem, 8, 8, 3.

Δομετιανὸς, Domitianus, imper. Rom., Τίτον, τὸν Δομετιανοῦ (υἱὸν) 4, 5, 13. 1, 3, 10.

δονέομαι, trop. paſſ. de perſ. c. adv. πᾶν τὸ Λιβύων ἔθνος εὐθέως ἐδεδόνητο, in motu erat, 7, 5, 19. commota erat ſ. eſt, commovebatur, ad iram et ſeditionem inclinabat.

δόξα, trop. ap. alios, ſ. ſenſu paſſ. abſ. ὑμῖν ταῦτα δόξαν οἴσει, gloriam, 1, 5. 20., ἵνα δόξαν ἄρηται, gl. 1, 9, 12. ſq. πρότερον ἄγνωςος καὶ ἄσημος ὤν, †† εἰς δόξαν ἤρθη ἂν ἡ πρᾶξις αὐτοῦ, gl. 7, 3, 1. c. adi. δόξαν, ἐπὶ τροπαίοις προσγενομένην ib. 8. καμάτων, οὓς μετὰ τοσαύτης δόξης - ὑπὲρ ἡμῶν ἐκάμετε 3, 6, 7. ἡ τῆς ψυχῆς ἀρετὴ ἰδίαν ἑκάςῳ δόξαν περιτίθησιν 5, 1, 11. cum adiuncto e ſubſtant. δόξης καὶ κλέους ἐπιθυμήσατε, laudem, 6, 3, 12. †† ἔργοις τὴν δόξαν καὶ τὴν τῶν ςρατιωτῶν ὑπόληψιν ἐπιςοῦτο, famam, 7, 1, 14. ††† Φήμῃ καὶ δόξῃ ἀρίςῃ πλείους εἰς εὔνοιαν - προυκαλεῖτο, opinione de ſe optima 4, 3, 6. cum gen. tum perſ. τῆς Ῥωμαίων δ. καταφρονήσας, Romana maieſtate 6, 3, 10. gloria ſ. fama e rebus, bello geſtis: tum rei, δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο, glor. 4, 5, 6. † τούτων (τούτοις) τὴν δ. πίςεώς τε ἀγαθῆς καὶ ἀνδρ. ἀποίσεσθε 1, 5, 24. †† τῶν κολάκων εἰς ἀνδρείας δόξαν αὐτὰ ὑμνούντων, in fortitudinis ſpeciem 1, 13, 17. per ſpeciem, ſub ſpecie fort. quia ſpeciem haberent fortitudinis, quaſi fortitudo quaedam cerneretur per talia, vel gloriam, i. per laudem ſ. ob gloriam fortitudinis, quia ſ. quaſi haberent afferrent que laudem et famam fort. βουλόμενος δόξαν ἄρασθαι νίκης, glor. 5, 9, 1. †† ἡ ἐκείνου μνήμη - δόξαν ἀΐδιον φέρουσα - ἔργων λ. gloriam ob facta 4, 14, 10. c. praep. δόξης τῆς ὑμετέρας ἐν τοῖς ὅπλοις, gl. 7, 8, 8. ††† δόξης κλέος ἀράμενοι μέγα, gloriam ingentem 4, 14, 18. laudum gloriam. — †† εὐτελῆ καὶ μικρὰ ἔργα, λόγων ἀρετῇ, - δόξῃ παρέδωκαν, τῆς ἀληθείας μείζονι, cum ſpecie, veritatem ſuperante, 1, 1, 3. †† c. adiuncto ſyn. αὐτὸν - τιμῇ καὶ δόξῃ ἐτιμήσαμεν λ. gloria 3, 6, 12. vel potius *cultu* et *honore*, ut ſit δ. internum iudicium, ſed τ. externi huius iudicii boni effectus ac ſigna, et h. l. act.

δοράτιον, phyſ. de milit. univerſe, παρ' οἷς οὐδὲν πλέον δορατίων, οἷς πρὸς θηρία μονομαχοῦσι, lanceas exiguas, 7, 8, 11. ἕκαςος ἐπεφέρετο - δοράτια ἐκ κυνηγεσίων, venabula 7, 9, 12. ut ſit c. praep. — nominatim de Praetorian. κατεχρύσαις ταῖς χερσὶ τὰ δοράτια λ. haſtilia 2, 1, 3. haſtas inſtas; ut ſit i. q. primitiv.

δορκὰς, propr. δορκάδας - ἔβαλλε, capreas, 1, 15, 6.

δόρυ, propr. extra bellum, τῇ τοῦ δόρατος αἰχμῇ λ. haſtae 1, 15, 12. i. q. pr. ἀκοντίῳ, de Commodo, c. adi. it. τὴν κεφαλὴν δόρατι ἐπιμήκει ἐγκαταπήξας, haſta, 1, 13, 9. Sed de militib. περιβεβλημένοι δόρυ 3, 14, 14. Britanni. ὅσα ἦν ἐν οἰκίαις ἢ ἐργαςηρίοις δόρατα - διηρπάζετο 7, 11, 15. a populo Rom. in tumultu. † τῇ διὰ δοράτων - μάχῃ 3, 4, 19. 4, 10, 7. pugna illa per haſtas. τὰ δόρατα διατεινάμενοι 2, 5, 3. αἰωροῦντες τὰ δ. 2, 6, 19. — †† c. adiuncto τὰς διβολίας καὶ τὰ δ. ἐπισείειν 2, 13, 8. cum adi. καταφράκτους ἀπὸ καμήλων - μακροῖς δόρασιν 4, 14, 6. δ. μ. ἀπείργοντες 7, 11, 17. c. gen. perſ. τοῖς ἐπιμήκεσι δ. τῶν καταφράκτων λ. 4, 15, 4. τοῖς δ. τῶν ςρατῶν περιπίπτοντες 5, 6, 22.

δορυάλωτος, phyſ. paſſ. de perſ. ἐπεὶ αὐτοὺς - ἐντὸς τῶν ὅπλων δορυαλώτους εἶχε, captivos, 2, 13, 9. Praetorianos exauctorandos.

δορυφορεῖν, phyſ. de perſ., c. acc. perſ. τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ ϛρατιώτας, οἳ δορυφορεῖν εἰώθασι τοὺς βασιλέας, ſtipare, 2. 4, 8. comitari cum haſtis, per periphraſ. pro ſubſt. τοὺς δορυφόρους. ὡς μέλλοντας τὸν Σεβῆρον δορυφορήσειν, ut qui eſſent Severum ſtipaturi 2, 13, 4. † βασιλέα -, ὃν ἐχρῆν σώζειν καὶ δορυφορεῖν, λ. tueri ib. 12. c. adv. ἐπεὶ μήτε ὅσιον, - ἔτι βασιλέα ὑμᾶς δορυφορεῖν, ſtipare ib. 16. Sed ſine caſu perſ. καλεῖ καὶ αὐτοὺς δορυφορήσοντας, ut et ipſi ſtipatores fierent, 5, 4, 18. v. καλ. c. adv. ὑμᾶς τοὺς ἐνταῦθοῖ δορυφοροῦντας, qui hic eſtis ſtipatores, 2, 2, 19. Paſſ. de perſ. et imperat. c. adv. πλέον τῆς συνηθείας δορυφορούμενος, comitatu ſtipatus, 2, 6, 18. comitatus.

δορυφόρος, phyſ. p. adi. ὡς ἤκαζεν - τὴν δορυφόρον φρουρὰν - αὐτὸν ἐγκαταλιποῦσαν, a ſtipatorum cuſtodia 2, 12, 9., qui Bg. legerit gen. δορυφόρων. Sed plur. p. ſubſt., abſ. μόνοι οἱ δορυφόροι, praetoriani milites 2, 5, 1. οὔτε δορυφόρων φρουρὰ ἱκανὴ ῥύεσθαι τὸν ἄρχοντα, ſatellitum 1, 4, 10. ſtipatorum 1, 10, 14. 1. ubi mox dr. τῶν αἰχμοφόρων Praetorianorum ib. 10. cf. 3, 5, 8. 8, 1, 4. ubi ſunt et in bello et exercitu, ut c. adiuncto, οἱ σωματοφύλακες καὶ δορυφόροι, οὓς δὴ Πραιτωριανοὺς καλοῦσιν. ſtipator. 5, 4, 14. ἐν σχήματι τῶν κατὰ Ῥώμην πρoϊόντων δορ. 7, 6, 3. συναραμένων αὐτοῖς καὶ τῶν φρουρούντων δ. cuſtodibus corporis 8, 5, 22. σὺν τοῖς δορυφόροις, οἳ τὴν βασίλειον φρουροῦσιν ἀρχὴν, ſtip. 8, 7, 20. τοὺς φυλάσσοντας τὴν βασ. αὐλὴν δορυφόρους, ſatell. 2, 1, 2. †† in quales periphraſes, p. mero δορυφ., cf. 2, 2, 19. 2, 4, 8. et v. ϛρατιώτης. c. gen. rei, τοὺς ἀκμαιοτάτους ἐπιλεξάμενος ἐς τὸ δορυφόρους εἶναι τῆς βασιλείας, ad ſtipandum imperium 2, 14, 10. *ad hoc*, ut *eſſent* ſtipatores *imperii*. c. praep. τοὺς περὶ αὐτὸν δ. ſuis ſatellitib. 1, 2, 5. — †† de Parth. Ἀρτάβανος ἁρπαγεὶς ὑπὸ τῶν περὶ αὐτὸν δ., a ſuis ſtipator. 4, 11, 9.

δόσις, phyſ. c. adiuncto, νομὰς καὶ δόσεις μεγίϛας ὑπέσχετο, donativum ingens, 6, 8, 16. poſt σιτηρέσια, frumenta et cibaria univerſa, fuerint νομ. dona liquidorum, ſed δόσ. dona pecuniae.

δουλεία, trop. in civitate ſub imperante, cum opp. μὴ ὁμοίως εὐφραίνει ἐλευθερία, ὡς λυπεῖ δουλεία, ſervitus, 2, 3, 19.

δουλεύειν, trop. ſenſu civili, de perſ c. praep. et opp. οἱ ἐξ ἀνάγκης δουλεύοντες, - οἱ μετὰ πειθοῦς ὑπακούοντες, qui ſerviunt, 1, 4, 12. cum dat. perſ. τῶν ὑπ᾽ ἄρκτῳ Ῥωμαίοις δουλευόντων ἐθνῶν, gentibus, quae - ſerviunt, 2, 9, 17. εἴ τινες Παρθυαίων Ῥωμαίοις ἐδούλευον, ſerviebant, 7, 2, 3. † de re ſ. loco, abſ. aut c. caſu eodem, it. c. nominativo modi, τὸ Βυζάντιον κώμῃ δουλεύειν Περινθίοις δῶρον ἐδόθη, ut pagus, in ſervitutem 3, 6, 19. — ſenſu morali, c. dat. perſ. τοὺς ϛρατιώτας, τυραννίδι δουλεύειν εἰθισμένους, ſervire, 2, 2, 9. tyranno; Commodo; μειράκιον μητρὶ δουλεῦον, ſerv. 6, 9, 10. obed., obſeq. c. dat. rei, θυμῷ δουλεῦσαι πεφυκώς, ad ſerviendum 1, 17, 14. Electus, - ſed Commodus c. adiunctis, abl. temp. et nominat. particip. ſ. modi, ἡδοναῖς, αἷς δὴ καταλαβούσῃ ὥρᾳ καὶ ἄκων ἐδούλευεν, ſerviens ib. 22. non continere, opprimere.

δουλόομαι, trop. paſſ. ſenſu med. de re, c. acc. rei et adv. ἐδεδούλωντο αὐτοῦ τὴν ψυχὴν νύκτωρ - σώματος ἡδοναὶ, ſubiugabant 1,

13, 15. ſubi. ſibi, faciebant, ut neceſſario eas uſurparet nec poſſet reſiſtere atque opprimere.

δοῦλος, p. ſubſt., propr. de perſ. reſpectu domini et heri, c. opp. δοῦλοι, ὅσοι δεσπότας κατήγγελον, ἀνεσκολοπίσθησαν, ſervi, 5, 2, 4. — c. gen. perſ. τοῖς δούλοις αὐτοῦ, ἢ ἀπελευθέροις λ. 5, 7, 14. — †† p. adi. trop. de re ſ. perſ. c. dat. perſ. τὰ ἐκείνων γηράσαντα Ῥωμαίοις δοῦλα γεγένηται, ſtatus illorum Romanis ſervus factus eſt, 3, 2, 15. civitates a Rom. ſubiectae, ſubactae.

δρᾶμα, de re, propr. et phyſ., in theatris, vel libris, μύθων ἀρχαίων καὶ δραμάτων ὑπεμίμνησκεν ἀεὶ 3, 13, 8. dramatum, tragoediarum, per ellipſ. τραγικῶν. trop. c. adiunctis, πάντα φάσκων ψευδῆ εἶναι, καὶ σκευὴν κατ' αὐτοῦ καὶ δρᾶμα ἐσκευάσθαι, fabulam 3, 12, 21. figmentum, fictionem.

δραμεῖν, phyſ. de perſ. c. praep. ἐπὶ τὸ τεῖχος, ut properaret ad 2, 6, 10. a them. antiquo δρέμω.

δραχμή, propr. numus, δραχμὰς Ἀττικάς, drachmarum 4, 4, 17. v. ſupra δισχίλ., Atticam numerando pro tribus groſſis aut 5 gr. 1½ Pf.

δράω, phyſ. et ſubinde moral. univerſe, de perſ. c. opp. δρῶντες καὶ πάσχοντες διατελοῦσιν, agere 1, 4, 12. τολμῆσαι ἅμα καὶ δρᾶσαι πεφυκώς, ad peragendum 1, 17, 14. c. praep. τί γὰρ ἐνῆν δρᾶσαι γυμνοῖς πρὸς ὡπλισμένους λ. agere 2, 13, 20. in bonam partem, finite per adi. c. acc. rei et adiunctis aliis, adv. et nominat. modi, ὁπηνίκα ἂν ὁ πρῶτός τι δράσας ἀγαθόν, qui benefecit 2, 3, 15. in malam partem, infinite, abſ. ζητούντων τοὺς δράσαντας, auctores 2, 6, 2. occiſores Pertin. c. acc. rei, ὑμεῖς δράσετε τὸ κεκελευσμένον, facietis 2, 1, 17. occidendo. finite, per adi. ὡς ἤδη, δεῖν μέγα τι δράσας κατορθῶσαι, magno aliquo edito facinore, 1, 10, 8. Maternus, bello concitato, *ubi* magnum *quid* feciſſet. ἄνευ τοῦ δεινόν τι δρᾶσαι, ſine alicuius laeſione, 2, 3, 23. qui Bg. aſſumſit acc. perſ. pron. τινά, p. absque inique aliquo faciendo, i. ſine damno, alicui inferendo, per vim et rapinam, i. q. pr. τοῦ ἁρπάζειν καὶ βιάζεσθαι. - τοῦ τὰ δεινὰ δράσαντος, ab auctore malorum, 1, 13, 10. ab eo, qui iſta mala patrarat, ſeditionem urbanam. δράσαντες οὕτως ὠμὸν ἔργον, perpetrato tam crudeli facinore, 2, 5, 15. *cum* patraſſent *tam* crudele *facinus*, Praetoriani occiſo Pertin. per opp. verba, ὃς προεῖπε τὸ βεβουλευμένον μᾶλλον, ἢ ἔδρασε, quippe qui praediceret conſilium potius, quam exſequeretur, 1, 8, 13. occiſurus Commodum. οἱ δὲ ἔπασχον, ἅπερ δεδράκεσαν, quae fecerant, 1, 12, 17. vulnerando, etc. δρᾶσαί τι μᾶλλον φθάσας, ἢ παθεῖν ἀναμείνας, ἠθέλησεν, patrare, 3, 11, 1. facere 4, 13, 1. — φθάσαι τι δράσαντες, ἢ παθεῖν, prius aliquid faciendum, 1, 17, 16. facere. c. adi. ſimul, ὅπως φθάσωσί τι κακὸν παθεῖν, ἢ δράσωσιν αὐτό, prius aliquod malum paterentur, quam facerent (id,) 3, 2, 10. δρᾶσαί τι, ἢ παθεῖν, γενναῖον, facere 4, 4, 5. Carac. in aggrediendo fratre. †† per contractam orationem, in partem utr. μεγάλων καὶ γενναίων ἔργων, ὧν ἔδρασε, ob ingentia et egregia facta, 4, 14, 20. ob ing. et egr. facinora, quae edidit, p. τούτων, ἃ ἔδρ. - δίκας ἀξίας, ὧν ἔδρασε, δεδωκέναι, poenas dignas pro ſuis factis dediſſe 4, 15, 17. poen. dign. eorum, quae fecerit ſ. feciſſet. δεδιότες, τὴν ἐφ' οἷς ἔδρασαν τιμωρίαν ἀναδέξασθαι, veriti, ne pro illis, quae fecerant, poenam - 5, 4, 10. p. ἐπὶ τούτοις, ἃ ἔδρ. ob ea, quae f. cum acc.

perſ. et rei, infinite, ὅ τι ποτ' ἂν ὑμᾶς δρᾶσαι θελήσω, quidquid (tandem) vobis facere voluero, 2, 13, 10. finite magis, c. opp. ἃ πρὸς μηδενὸς βαρβάρων πείσεσθαι προσεδοκῶμεν, ταῦτα δρῶσιν ἡμᾶς οἱ οἰκέται, ea nobis faciunt, 1, 13, 4. ἃ περ αὐτὸς ἡμᾶς δρᾶσαι διενοεῖτο, ταῦτα πρὸς ἡμῶν παθῶν, quae nobis facere rei, 2, 1, 11. Paſſ. de re, in malam part., infinite, τὰ δρασθέντα, facinora illa, 1, 13, 10. quae patrata eſſent, ſcil. ſibi ſ. a ſe, ὑφ' ἑαυτῶν ſ. αὐτοῖς.

δριμὺς, impropr., de re, βλέμματι δριμεῖ ἀφορῶν λ. truculento 4, 5, 17. de perſ. c. praep. δριμύτεροι ὡς πρὸς τὰς ἐννοίας, acriores, 3, 11, 17, acutiores.

δρόμος, phyſ. de re, torrente, cum adi. χειμάῤῥους -, ἐμποδισθέντος αὐτῷ τοῦ συνήθους δρόμου, curſu, 3, 3, 10. de anim., in ludicro, abſ. παρδαλέως - ὀξυτάτῳ δρόμῳ τὸν - καταλαβούσης 1, 15, 12. Φθάνων αὐτὸν τὸν δρόμον ib. 6. - in bello, ἡ ἵππος πρὸς δρόμον ἐπείχετο 6, 5, 13. c. gen. anim. ὡς καὶ χαλινῶν ἄνευ - τὸν δ. τῶν ἵππων κυβερνᾶν 7, 9, 13. de perſ., in pompa, c. adi. τῆς ἀσφαλείας τοῦ τοιούτου δρ. προνοούμενοι 5, 6, 18. — πυῤῥιχίῳ δρόμῳ λ. 4, 2, 1). in itinere, ἐκπέμπει τοὺς πορευσομένους ὀξυτέρῳ δρ. 1, 9, 20. in bello, abſ. οὔτε δρόμῳ χρήσασθαι δυναμένων πρὸς φυγὴν 4, 11, 10. †† abl. πλεῖστον τοῦ δήμου συνέθει δρόμῳ 2, 2, 8. concurrebat curriculo, ſ. p. adv. celeriter. εἰς τὸ στρατόπεδον δρ. ἀναχωρήσαντες, curriculo, 2, 5, 15. — διὰ μέσης φερόμενον τῆς πόλεως δρ. curr. 4, 4, 11. ††† τοῦ στρατοπέδου δρόμῳ φερόμενοι, ex caſtris curſu concitato acti, 2, 5, 3. qui Bg., addita pr. ἐκ, ſumſit ſubſi. δρ. non cum gen. perſ., ſed per ſe, p. abl. illo curriculo ſ. adv. celeriter.

δύνασθαι, med. phyſ. de perſ. c. inf., - ſimul et nominat. modi, εἰσιέναι δύνασαι μόνος, potes; 3, 11, 12. † ſimul et adv. modi, μὴ ῥαδίως συνεῖναι δυνάμενος, poſſunt 2, 9, 15. ubi praec. εἰσί, in periphraſi, p. δύνανται. cum inf. ſolo, ἐπακοῦσαι, δύνασθε, poteſtis, 4, 5, 9. τῷ μὴ δύνασθαι ἀποπληρῶσαι, λ. eo, quod non poſſet, 2, 7, 2. χρῆσθαι (αὐτῇ τῇ ὀργῇ) οὐ δυνάμενος, cum non poſſet 8, 5, 5. μήτε εὑρεῖν - δυναμένων, dum nec invenire poſſunt 2, 6, 2. ὀλίγων - ἀνθίστασθαι μὴ δυν. 6, 5, 21. cum non poſſent ſ. valerent. † ἀπείργειν τοὺς - οὐ πάνυ τι ἐδύνατο, non plane potuit, ib. 12. ubi adv. π. τι forte potius cohaeret c. v. et inf. μήτε τὴν Ἀκυλ. ἑλεῖν ἐδύνατο, poterat 8, 5, 13. ὅσα ἐδ. παρέχειν, quidquid poſſet rel. 8, 6, 6. ἔνθα κρύπτειν ἑαυτοὺς ἠδύναντο, ubi occultare ſeſe potuiſſent, 8, 2, 2. οὐδ' αὐτὸν - σῶσαι ἠδυνήθητε, potuiſtis, 2, 13, 13. ὅσοι λαθεῖν ἠδυνήθησαν, potuerunt, 7, 9, 17. ὅπως τινὰς πεῖσαι δυνηθεῖεν, poſſent 3, 5, 9. ὡς μήτε νεκρῶν ἀναίρεσιν γενέσθαι δυνηθῆναι, ut potuerit, 7, 9, 16. προβάλλειν οὐ δυνηθέντες, cum potuiſſent 7, 11, 8. τῶν φυγεῖν δυνηθέντων, qui potuerunt 6, 9, 14. φυγεῖν μὴ δ. qui non potuerunt 7, 2, 14. ποιῆσαι δυνήσεσθε, poteritis, 1, 4, 14. — τοὺς ἐπιστῆναι δυνησομένους λ. qui poſſint 1, 9, 20. c. ſolo adv. ἔφευγον, ὡς ἕκαστος ἐδύνατο, poterat, 3, 2, 11. 7, 9, 12. τὰς πύλας, ὡς ἐδύναντο, κλείσαντες 7, 11, 12. ut poterant. †† de re, c. inf. ὅτι - τὸν ἀρθέντα ῥῖψαι πάλιν ὀλίγη δύναται τύχης ῥοπή, quod poſſit 1, 13, 12. ὕλης, νόμισμα ποιῆσαι δυναμένης, materiae, numis conficiendis idoneae 1, 3, 13. quae poſſet. μὴ δυναμένου τοῦ τείχους ἀντέχειν τῷ ῥεύματι, non valente, 3, 3, 11.

δύναμις, phyſ. de re, corpore, ὅσοι - δυνάμεως μετρίως ἔχοντες λ.

virium nonnihil 4, 9, 16. nominatim de militibus, οὐχ ὑπομενεῖ ὁ ἐκείνου στρατὸς τὴν ὑμετέραν δύναμιν, veſtras vires, 3, 6, 13. — c. opp. ὡς - πλήθει, ἀλλ' οὐ δυνάμει, δοκεῖν νενικηκέναι, non robore, 6, 6, 10. c. gen. perſ. ſimul, ὑμῶν καὶ σοφίᾳ κρείττους ἐσμὲν, καὶ δυνάμει στρατοῦ, καὶ συμμάχων πλήθει; robore exercitus, 2, 13, 10. 2, 15, 3. 2, 11, 12. impropr. c. adi. τὴν εὐωδίαν - κατεργάζεσθαι (αὐτὸ, τὸ φθινῶδες τοῦ ἀέρος) δυνάμει κρείττονι, vi potiori, 1, 12, 5. c. gen. rei, ὃς ἦν αὐτῶν γένει καὶ δυνάμει λόγων προὔχων, eloquentia, 7, 5, 10. vi dicendi. de perſ. c. praep. ὁ Πέρσης ἐπήμυνε κατὰ δύναμιν, quantum potuit, 6, 5, 12. pro facultate ſ. viribus. Alio ſenſu, de perſ. cum adi. τὸ ἄγαλμα ἔστησε θείᾳ δυνάμει τὸ σκάφος, ſtitit divina virtute lembus, 1, 11, 10. ſimulacrum divina vi ſua ſtitit navem, i. cohibuit. c. gen. perſ. πολέμοις συνεχέσι τῆς Μακεδόνων δυνάμεως ἐξασθενούσης, Macedonum robore 6, 2, 19. potentia, viribus bellicis, pecuniariis et militaribus. θαῤῥῶν τῇ τοῦ πατρὸς ὡς ἔτι συνεστώσῃ δυνάμει, potentia 1, 9, 22. γνώμῃ θεῶν καὶ δυνάμει ἤρξατό τε τὸ πῦρ καὶ ἐπαύσατο, virtute, 1, 14, 10. vi, potentia. δεδιότες τὴν δ. τοῦ Σεβήρου, potentiam 2, 12, 4. †† Alio ſenſu, in munere publ. et imperio, c. adi. et adiuncto, τὸ πρᾶον τῆς διοικηθείσης πρότερον πράξεως, οὐ πολύ τι ἐξουσίας καὶ δυνάμεως βασιλικῆς ἀποδεούσης, potentia 5, 1, 3. †† abſ. ἕκαστος πρὸς αὐτὸν τὴν δ. ἀνθεῖλκεν, ſummam potentiam 8, 8, 7. imperatoris unius. †† Alio ſenſu, c. gen. rei, ἡ πόλις ἐκείνη (Carthago) καὶ δυνάμει χρημάτων, καὶ πλήθει τῶν κατοικούντων - μόνης Ῥώμης ἀπολείπεται, opibus 7, 6, 2. opum vi, i. multitudine, i. q. ſq. c. gen. perſ. et adi. χρήματα αὐτοῖς καταλιπὼν, ὅσα λ. — καὶ δύναμιν στρατιωτῶν ἀνανταγώνιστον, copias militares invictas, 3, 15, 7. multitudinem militum. ††† πλοῦτον καὶ δύναμιν οὐκ ἔσεσθαι ἔξωθεν ἐπιβουλεῦσαι, potentiam 3, 13, 9. vel exercitum. ὡς μηδεμίαν εἶναι δ. ἔξωθεν ἐχέγγυον, μηδ' ἀντίπαλον πλήθει στρατοῦ, μήτε μεγέθει σωμάτων, μήτε χρημάτων περιουσίᾳ, potentia ib. 11. †† Pro Lat. *exercitus*, de perſ., e notione illa pr, pro *multitudo*, - manifeſto quidem ex adiunctis variis, — A) adi. ἡ στρατιωτικὴ δύναμις παροῦσα πᾶσα, militaris manus 1, 6, 18. 7, 9, 4. B) ſubſt. προσελθούσης ἡμῖν τοσαύτης συμμάχου (pro συμμάχων) δυνάμεως, tantae auxiliares copiae, 3, 6, 14. ††† ἔπεμψε στρατὸν δυνάμεως ib. 23. per hendiad. *exercitum validum;* niſi potius leg. στρατηγὸν μετὰ δυνάμεως, aut στρατόν τινα μέγαν. C) verbis ſimul aliis, πολλὴ αὐτῷ καὶ παντοδαπὴ δύναμις συνεσκευάσθη, ingentes - copiae comparatae fuerunt, 2, 14, 13. αὐτοῖς ἐπιπεσούσης γενναίας καὶ οὐ προηγωνισμένης δυνάμεως, multitudine 3, 7, 13. μετὰ πολλῆς δ. ἐλθόντα λ. cum ingentibus copiis, 5, 1, 8. δυνάμεως ἰσοῤῥόπου ἀθροιζομένης πρὸς τὸ τῶν βαρβάρων πλῆθος, copiis congregandis rel. 6, 3, 3. — † Γερμανοὶ - πόλεις καὶ κώμας πολλῇ δυνάμει κατατρέχουσιν, multis cop. 6, 7, 5. δύναμιν ἀκούσαντες παμπλείστην ἐπ' αὐτοὺς ἀθροισθεῖσαν, copias 3, 14, 8. it. ib. 7. δύν. ἀγειρομένην ἐπ' αὐτοὺς, copias 1, 10, 6. ἄγων ἐπ' αὐτὸν πεζὴν καὶ ναυτικὴν δ. ἄλλην, copias 3, 1, 2. poſt ſyn. τὸν Ἰλλυρικὸν στρατὸν, - δύναμιν παρασκευάζοντι ὡς πολεμήσουσαν, cop. 8, 6, 13. εἰ τὴν Ἰλλυρικὴν δ. ἐμὲ χειροτονήσασαν μάθοιεν, Illyr. manum 2, 10, 16. ††† δύναμιν ἄγων μεγίστην τε, καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίαις ἀκμάζουσαν, copias 7, 9, 7. D) ſubſt. alio, μετὰ πολλοῦ πλήθους καὶ δυνάμεως ἐπιὼν, cum magnis copiis et viribus 4, 14, 2. 6. per

hendiad. p. magna multitudine exercitus, noſtr. *mit* groſser *Heeresmacht* ſ. *Heeresmenge.* *δύναμιν καὶ περιβολὴν συγκροτήσας,* cop. 1, 6, 8. exercitum et pecuniam. *συνεκρότουν δύναμιν* 1, 9, 3. poſt *χρήματα ἤθροιζεν,* ſed *δύναμιν ἐπί σοι καὶ χρήματα ἀθροίζει,* cop. ib. 11. ſq. ſyn. *στρατιάν,* E) cum gen. perſonae *ἀφικομένης τῆς τοῦ Σεβήρου δυνάμεως εἰς τὴν Γαλλίαν,* cum perveniſſent Severi copiae rel. 3, 7, 5. *ἐξάγει τὴν αὐτοῦ δ.* ſuas cop. 5, 4, 9. ſimul c. adiunct. *μέγα τι πλῆθος καὶ σχεδὸν ἅπασαν τὴν Ῥωμαίων δ. σὺν ἑαυτῷ εἰσήγαγε,* cop. 7, 2, 2. † *ὁ Πέρσης σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει ἐπελθὼν, - οὐ προσδοκοῦντος τοῦ στρατοῦ, - διέφθειρε τὴν δ. τῶν Ῥωμ.* cum omnibus copiis ſuperveniens, - nec opinante exercitu, - exercitum Rom. 6, 5, 21. *πολύ τι πλῆθος ἑκατέρωθεν πεσεῖν, - τῶν δὲ βαρβάρων σχεδὸν τὴν τότε παροῦσαν δ.* cop. 7, 2, 14. *ἐννοῶν τὴν δ. Μαξιμίνου,* λ. vires 7, 9, 9. F) c. praep. *ὑπώπτευε τὴν ἐν Βρεττανίᾳ δ., πολλήν τε οὖσαν καὶ μεγίστην, ἀνδρῶν τε μαχιμωτάτων,* cop. 2, 15, 1. ubi ſimul c. alio gen. perſ. *τῆς ἐν Ῥώμῃ δυν. αὐτῆς τετραπλασιασθείσης,* cop. 3, 13, 10. *πολύ τι πλῆθος ἐπαγόμενος στρατοῦ, τήν τε ὑπὸ Ῥωμαίοις δ.* 7, 8, 22. Sed G) in notione eadem e contextu toto, - abſ. *οὕτως ἡ δύναμις αὐξηθεῖσα,* λ. copiae 5, 4, 6. ſq. *ᾔδει, οὐ μικρᾶς δ. δεόμενος πρὸς* λ. non exiguis viribus ſibi opus eſſe rel. 2, 14, 14. *πλήθει δυνάμεως,* λ. multitudine copiarum, 3, 7, 17. *φοβηθεὶς, μὴ παντάπασι γυμνωθεὶς τῆς δ.* λ. copiis, 5, 4, 12. *δυν. μεγίστης διαφθαρείσης,* λ. exercitu, 6, 5, 23. *δύναμιν ἤθροισε* λ. cop. 6, 6, 7. *φθάσαι τὴν λοιπὴν δ.* λ. cop. 7, 8, 27. †† *λύσας τὴν δ. καὶ ἑκάστους εἰς τὰ ἑαυτῶν ἀποπέμψας,* cop. 6, 6, 8. *ἐπεὶ αὐτῷ μὴ τοσαύτην ἀρκεῖν δ. ἡγεῖτο, ὡς* λ. tantas vires 1, 10, 9. *καταλιπών τινα δ., ὅσην* λ. cop. 6, 5, 15. ſq. ſyn. *τῷ στρατῷ.* it. 6, 7, 11. *δ. δοὺς, ὅσην* λ. cop. 5, 4, 3. *ἔχων δ. συνοῦσαν* λ. exercitum 7, 9, 24.

δυναστεία, trop. modus ſ. genus imperandi, c. gen. perſ. *ἐξ οὗ περ ἡ Ῥωμαίων δ. μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν,* potentia 1, 1, 5. ſ. poteſtas imperatoria; † *δεδιότα τὴν τοῦ παιδὸς δυναστείαν,* territum dominatu filii 1, 16, 4. Iovis Saturnum. ſine caſu, at cum adi. *παραχωρῆσαι πάσης τῆς δυναστείας τῷ Σεβήρῳ,* cedere omni poteſtate Severo (Iulianum) 2, 12, 8. poſt ſyn. pr. §. *τὴν ἀρχὴν* et §. 5. *τῆς βασιλείας.* † c. ſyn. in vicinia, *ὧν οἱ μὲν ἐπιμηκέστερον ἔσχον τὴν ἀρχὴν, οἱ δὲ πρόσκαιρον τὴν δ.* 1, 1, 6. quorum *alii* quidem *longius* habuerunt *imperium,* alii *vero* brevis temporis *regimen* ſ. *principatum.* †† *μερισθεῖσα ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ εἰς πλείους δυναστείας,* cum participes ſui habuerit Romanum imperium plurimo principatus, ib. §. diviſum *Romanorum* imperium *inter* plures *principatus,* i. imperium Rom. habuit plures principatus, ſ. principes; (abſtract. p. concreto,) imperium R. i. e. poteſtatem ſ. dignitatem imperatoriam inter ſe partiti ſunt plures deinceps principes ſ. imperatores. *ὡς ἕκαστα πέπρακται, κατὰ χρόνους καὶ δυναστείας διηγήσομαι,* ſecundum principatus, ib. 11. intervallum ſ. tempus imperii.

δυνατὸς, paſſ. de re, neutr. *ὁ δῆμος τοὺς στρατιώτας, ὡς δυνατὸν ἦν, διώκοντες,* quantum poterat, 7, 11, 11. quantum poſſibile erat, quantum fieri poterat. Sed act. *πόλιν, - οὖσαν δυνατωτάτην,* potentiſſimam, 3, 1, 13. Byzantium, i. q. §. 10. *πλήθει ἀνδρῶν καὶ χρημάτων ἀκμάζουσαν,* ſimul et §. 12. *γῆν πολλὴν καὶ εὐδαίμονα κεκτημένην,* haec, quae potius, quam valens auctoritate atque gratia apud alias urbes ac gentes.

δύο; maſc. de perſ. abſol. ἄῤῥενες δύο, duo 1, 2, 1. δ. ἀῤῥ. 1, 13, 11. ἐπάρχοντες δ. 4, 12, 1. δύο ἀνδρῶν 7, 11, 1. δύο μὲν γὰρ ὄντων βασιλέων 8, 7, 16. †† δυσὶν οἰκέταις τῶν πιϛῶν ἑαυτοῖς, duobus, 2, 1. 2. ἐπάρχοντας δύο τῶν ϛρατοπέδων 3, 13, 1. †† χειροτονηθέντας δ. βασιλέας 7, 10, 3. † cum artic. δύο τοὺς ἐπάρχους 1, 9, 24. de re, δύο κινδύνων 7, 5, 11. Fem. de perſ. θυγατέρες δύο 5, 3, 6. de re, δύο δέ που ἢ τριῶν ἡμερῶν παραδραμουσῶν, biduo elapſo, 2, 12, 7. 8, 4, 8. εἰς δύο ἡγεμονίας 3, 8, 4. ὄψεις ἡμιτόμους δ. 4, 8, 4. †† δύο δὴ ταύτας ἀρχὰς 4, 10, 5. Neutr. δύο γὰρ ταῦτα λ. 4, 8, 17. †† δυσὶ διαδήμασι 6, 2, 3.

δύομαι, med. phyſ. de re, c. praep. ἡ πίσσα δυομένη διὰ τῶν λ. ſubieirs partes rel. 8, 4, 27.

δύσβατος, paſſ. phyſ. de re, maſc. ſex. c. ſubſt. fem., cum praep. δυσβάτου διὰ ϛενότητα καὶ τραχύτητα οὔσης τῆς ὁδοῦ, cum invia eſſet via 3, 3, 1. c. adiuncto, ἐρήμῳ γῇ καὶ δυσβάτῳ φράξας τὴν ἀρχὴν, locis imperviis 2, 11, 9. Neutr. c. praep. μεγάλου ὄντος τοῦ χώματος ἐν μέσῳ καὶ δυσβάτου ὑπὸ τῶν σωμάτων σεσωρευμένων, quod eſſet agger - vix pervius 4, 15, 14. c. artic. p. ſubſt. c. gen. rei, τὸ δύσβατον τοῦ ὄρους, illa avia montis 3, 1, 8. i. q. pr. τοῦ ὄρ. τὰ ϛενὰ καὶ κρημνώδη.

δυσγένεια, propr. δυσγένειαν ἑαυτῷ συνειδὼς, ignobilitatis 7, 1, 3. Maximinus.

δυσεξάλειπτος, paſſ. trop. de re, τὸ λυπῆσαν δυσεξάλειπτον (ἐϛὶ) non facile obliteratur, 2, 3, 18. i. q. pr. ἀεὶ μνημονεύεται, ſq. opp. τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην συναναλίσκει.

δυσέφικτος, paſſ. de re, trop. τὸ ἰσότιμον δυσέφικτον (ἐϛὶ,) arduum 2, 3, 14. i. q. ſq. οὐκ εὐμαρές.

δυσθυμία, propr. c. adi. et adiuncto, παντοδαπῆς ἀπορίας καὶ δυσθυμίας τὸν ϛρατὸν κατεχούσης, moleſtiâ 8, 5, 19. c. adi. ſolo, ὡς μεγίϛην ἐνεγκεῖν (τοῦτο) δυσθυμίαν τῷ ϛρατῷ, moerorem 6, 6, 4. — abſol. νοσοῦντι, - διὰ δυσθυμίαν, ex moerore animi ib. 1.

δύσις, phyſ. de re ſ. loco, ſ. actu, abſ. niſi c. opp. ἐξ ἀνατολῶν, ἢ δύσεως - ἀπό τε μεσημβρίας λ. ab occidente 7, 3, 9. per ellipſ. ſubſt. ἡλίου, *ab* occaſu *ſolis*, ex occidente ſole.

δύσμαχος, paſſ. propr. de perſ. ἐχθροῦ δυσμάχου, inexpugnabili 5, 1, 8. qui difficulter in bello et pugna vincitur, ob pertinaciam Parthorum in pugnando, cf. 4, 15. 10. ſq. 15. difficulter ſuperabilis. trop. de re, c. adiuncto, ὀχυροῦ ὄντος (αὐτοῦ, τοῦ ἐρύματος,) καὶ δ. καὶ πεφραγμένου ὄρει τε καὶ κρημνῷ, inexpugn. 3, 3, 8. ubi, commate poſt πεφρ. poſito, ſtet quoque abl. rei ſ. modi.

δυσόκνως, propr. c. adiuncto, δυσαποσπάϛως καὶ δ. καταλιπόντων τέκνα λ. gravatim 6, 7, 3.

δυσπόριϛος, paſſ. de re, trop. τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἀντιδοθὲν οὐχ οὕτως δυσπόριϛον - ὀνομάζεται, aegre parabile 2, 3, 15. i. q. pr. οὐκ εὐμαρὲς, difficile.

δυσπραγία, trop. c. gen. perſ. et rei dat. affini, καταγνοὺς τοῦ μὲν ῥαθυμίαν, τοῦ δὲ δυσπραγίαν τοῖς πράγμασι, minus ſecundum rerum ſucceſſum, ubi tamen alii leg. c. pr. ἐν τοῖς πρ.

δυστυχεῖν, trop. de perſ. abſol. niſi c. opp. τοῖς μὲν δυστυχήσασιν ἔλεος, τοῖς δὲ κρατήσασι φθόνος παρακολουθεῖ, cladem paſſos, 4, 5, 4. infelices, interfectos.

δύσφημος, phyſ. de re, maſc. ſex. c. ſubſt. fem. affini, et cum adiuncto, δυσφήμους καὶ αἰσχρὰς βλασφημίας, probroſa, 8, 5, 3.

δυσφορεῖν, trop. de perſ. c. acc. ellipt. modi, (κατὰ) μηδέν τι ἧττον ὑμᾶς ἐμοῦ, non minus vobis, quam mihi, aegre eſſe, 1, 5, 5. aegre ferre, dolere, moerere, ſcil. ἐπὶ τούτοις. c. adiuncto, ἤχθοντο καὶ ἐδυσφόρουν, aegre ferebant, 5, 8, 1. ſimul cum coni. ἀσχάλλων καὶ δυσφορῶν, ὅτι λ. ae. f. 1, 9, 22. c. praep. τὸν ϛρατὸν, δυσφοροῦντα ἐπὶ τῷ λ. ae. ferentem, quod 3, 9, 12. indignantem ob id, quod.

δυσφόρως, trop. c. affini v., τοῦτο φέρουσα, aegre id ferens, 1, 8, 9. ἤνεγκε, moleſtiſſime tulit, 6, 6, 1. c. adiuncto ſimul, χαλεπῶς καὶ δ. ἤνεγκε, graviter moleſte que ferebat, 4, 13, 14. — † abſ. δ. ἤκουσαν, minus libenter 5, 5, 2.

δυσχείμερος, phyſ. de re ſ. loco, maſc. ſex. c. fem. πᾶσα ἡ Καππαδοκία, λ. frigida 3, 3, 10. ἐν δυσχειμέρῳ χώρᾳ, algida 6, 6, 3. neutr. τῶν δυσχειμέρων ὀρῶν, alg. 3, 6, 22.

δυσχεραίνειν, trop. de perſ. c. praep., εἰ ἐπὶ τῇ τελευτῇ δυσχεραίνετε, morte doletis, 2, 5, 11. i. q. §. 1. ἀσχάλλ.

δυσχωρία, phyſ. μηδὲ ταῖς δυσχωρίαις τεθαῤῥηκότων, difficultatibus locorum 8, 2, 2.

δωδέκατος, propr. de re, τοῦ δωδεκάτου (ἔτους) λ. duodecimum 5, 7, 7.

δῶμα, phyſ. μή που λίθων τὶς βολὴ ἀπὸ τῶν δωμάτων γένοιτο, de tectis, 2, 6, 19. ἀναπηδῶντες εἰς τὰ δώματα, tecta 7, 12, 11.

δωμάτιον, phyſ., univerſe, τοῦ δωματίου προελθὼν, cubiculo 2, 5, 8. Pertinax interficiendus, ſed, fratre occiſo, Caracallus προπηδᾷ τοῦ δ. e cub. 4, 4, 8. c. adiuncto, εἰσιέναι μέχρι τοῦ δ., ἔνθα ἀναπαύονται, cub. 3, 11, 12. ἐπανελθὼν εἰς τὸ δ., ὡς δὴ καθευδήσων, cub. 1, 17, 1. † De eodem cubiculo, ſine inſigni, εἰς τὸ δ. εἰσήγαγεν (αὐτὸν) cub. 3, 12, 18. e contextu, (praeter 3, 11, 12.) et ex hoc c. gen. perſ. ἐπιϛὰς τῷ δωματίῳ αὐτοῦ, cub. ib. 2. i. q. ſq. τοῦ βασιλικοῦ θαλάμου. †† εἰς τὰ δωμάτια ἀναβάντες, in tecta 1, 12, 16.

δωρεὰ, propr. pro ſubſt. c. opp. ὄφλημα αὐτὸν ἀποτίνειν, ἀλλ' οὐ δωρεὰν διανέμειν, non gratis 2, 11, 14. qui Bg. cepit p. adv. per ellipſ. p. κατὰ δωρ. dum p. ſubſt. procedit aeque, *donum* tribuere. c. adi. ἔτυχον μεγάλων δωρεῶν, munera 1, 9, 18. 1, 10, 3. — abſ. 8, 4, 25. † ἐπιδοὺς αὐτοῖς μεγαλοφρόνως δωρεὰς, magnificum donativum, 3, 6, 18. qui Bg. legit pro adv. potius adi. ut in loco ſq. †† c. gen. rei, μεγαλόφροσι δωρεαῖς χρημάτων οἰκειωσάμενος τὸ ϛρατιωτικὸν, *magnificis* ſ. *magnis* donis *pecuniae*, ſ. *magnis* erogationibus *pecuniarum*, noſtr. *Verehrung* ſ. *Geſchenk* am *Gelde;* per periphraſin, p. Lat. uno *donativo* et Gr. ἐπίδοσις §. 2.

δωρέομαι, med. propr. de perſ. c. dat. perſ. et acc. rei, τοῖς ϛρατιώταις πολλὰ δωρησάμενος, dato militibus magno donativo, 2, 14, 10. cum militibus multa donaſſet, ſc. χρήματα; ut χρήματα δωρησάμενον (αὐτοῖς,) pecunias largitus 1, 5, 2. quod neutr. pertinet ad pr. τὸ μειράκιον, ut Ms. maſc. δωρησάμενος, per ſyneſin ad pron. αὐτὸς, ibi latens, aut relatum ad pr. τὸν υἱὸν, aut extrinſecus ſumendum ὁ Κόμμοδος.

δῶρον, abſ. impropr. de urbe, τὸ Βυζάντιον κώμῃ δουλεύειν Περινθίοις δῶρον ἐδόθη, dono 3, 6, 19. p. ὡς δῶρ. ſ. εἰς δῶρ., tanquam donum ſ. pro dono; propr. δώροις αὐτοὺς ἠμείβετο λ. donis 2, 8, 14. c. adi. οὔτε τίς ἐϛιν, ὃς μὴ δῶρα ταῦτα ὕϛατα πέμπει λ. munera 4, 2, 17. aromata. οἷς δὲ δῶρα ὀνειδίζων, πεμφθέντα ἐκείνῳ, πολυτελέϛερα, dona 3, 8, 12. c. adiuncto, χρήματα αὐτῷ

καὶ δῶρα - ἱκετεύων ἔπεμψε, dona 3, 9, 2. vel odores ſ. aromata, vel ſuppl. ἄλλα, *dona* alius *generis*, non pecuniaria. δώροις πολλοῖς καὶ ὅρκοις λ. 4, 11, 1. δώροις καὶ μεγάλαις ὑποσχέσεσι λ. 3, 15, 10. δ. καὶ παντοδαπαῖς τιμαῖς λ. muneribus, 6, 8, 6. — c. gen. rei, ut auctoris et quaſi perſ. τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα δῶρον τῆς ἐμῆς φιλανθρωπίας ἕξετε, munus 2, 13, 16. p. ὡς δ. tanquam donum. †† τὰ τῆς τύχης δ. καὶ ἀναξίοις περιπίπτει, munera 5, 1, 11. † c. alio gen. rei, πέμπει (αὐτῷ) δῶρα πάσης ὕλης τε πολυτελοῦς καὶ τέχνης ποικίλης, mun. 4, 10, 2. munera rerum ex pretioſa materia et laboratarum vario artificio.

E.

Ἑάλωκα, v. ἁλίσκω.

ἔαρ, propr. τὰ πρὸς τὴν εἴσοδον εἰς τὸ ἔαρ παρεσκευάζετο, primo vere 7, 2, 19.

ἑαυτοῦ, per ſexum numerum que promiſcue, A) c. adi. τὰ συνήθη ἑαυτῇ βασίλεια, conſuetam ſibi aulam, 5, 5, 1. κἂν ἕνα ἑαυτὸν βασιλέα τετηρῆσθαι, unum ſe 4, 4, 15. B) cum ſubſt., recto ordine, poſtpoſ. τοῖς υἱοῖς ἑαυτοῦ, filiis ſuis 1, 9, 2. — † ὄντα πολίτην ἑαυτοῦ, quod eſſet civis *eius*, 3, 10, 11. †† c. adi. ſimul; εἰκόνα μεγίστην γράψας παντὸς ἑαυτοῦ, picta imagine ſui totius 5, 5, 11. *ein groſses Bild von ſeiner ganzen Statur.* — alio ordine, intra artic. et ſubſt. τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα, ſuo marito, 3, 8, 9. ταῖς ἑαυτοῦ προσηγορίαις, ſui ipſius cognominibus, 1, 14, 17. τῆς ἑ. σωτηρίας, ſua ſalute, 2, 3, 2. εἰς τὴν ἑ. οἰκίαν, edibus ſuis, 2, 8, 10. τῇ ἑ. ἀρχῇ, ſuo principatui, 2, 15, 10. εἰς τὸν ἑ. θάλαμον, ſuum cubiculum, 5, 6, 7. τὸν ἑ. δεσπότην, ſuum dominum 6, 3, 10. τὰ ἑ. στρατεύματα, ſuos exercitus, 6, 5, 1. τῇ ἑ. γνώμῃ, ſuo animo, 7, 4, 4. τὴν ἑαυτῶν φύσιν, ſuam naturam, 1, 14, 2. ὑπὲρ τῆς ἑ. σωτηρίας, pro ſua ſalute, 3, 2, 7. τοῦ ἑ. δεσπότου, ſui domini, 6, 4, 12. εἰς τὸ ἑ. καταγώγιον, ſuum diverſorium, 8, 8, 19. C) c. verbis, † ſimul c. pron. alio, αἴτιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ γεγενῆσθαι, ipſum ſibi, 5, 5, 2. per ſimplicem rationem. ἑαυτὸν - καλεῖσθαι προσέταξε, ſe ipſum 1, 15, 18. ἑαυτὸν Περτίνακα ὀνομάσας, ſe 2, 10, 2. τὸ πῦρ - ἑαυτοῦ προπέμπεσθαι, - ſibi 2, 3, 3. — †† c. v. act. pro med. τὴν πρόνοιαν ἐνεχείρισε τῆς ἀρχῆς ἑαυτῷ, ſibi ipſi 1, 8, 2. τὰ ὅπλα βαστάζων ἑαυτῷ, ipſe ſibi 4, 7, 11. — παρεῖχε τοῖς - ἑαυτὸν λ. ſe 1, 2, 6. 1, 3, 9. κουφίσας ἑαυτὸν, ſe ipſum 1, 4, 1. ἑ. ἀπείργων 1, 11, 15. 1, 13, 15. ἑ. ἐπιδόντα 1, 16, 10. 2, 7, 1. 2, 8, 16. ἐπιδῷ ἑαυτὴν 1, 3, 5. — κατακλείσαντες ἑαυτούς, incluſi 2, 6, 6. per paſſ., quippe par act. c. pron. recipr. ὑπομνήσατε ἑ. 6, 3, 12. ἐγκαταμιξάντων ἑ. cum immiſcerent ſeſe, 7, 12, 15. † intra duo v. κρύπτειν ἑαυτοὺς καὶ σώζειν, occultare ſeſe et conſervare 8, 2, 2. cum ad utr. pertineat. † in opp. ἐπιμελέστερον ἑαυτῶν τε καὶ τῶν ὑπηκόων ἦρξαν, ſibi praeeſſe 1, 1, 9. D) c. adv. τρέχων ἔμπαλιν ἑαυτοῦ, retrorſum 5, 6, 17. E) c. praep. παρ' ἑαυτῷ θαπτέτω λ. apud ſe 4, 3, 19. τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ κίνδυνον, pro ipſo 7, 6, 11. χρήματα - εἰς ἑαυτὸν μετῆγε, in ſe ipſum transtulit 7, 3, 13. ad *ſe*, p. εἰς τὰ ἑαυτοῦ, et p. εἰς τὸν ἑαυτοῦ θάλαμον 5, 6, 7. † ſimul c. pron. alio, γεγυμνωμένους τοὺς στρατιώτας αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτῶν, a ſe ipſis

8, 4, 28. †† εἰ καθ' ἑαυτὸν ἑκάτερος διάγοι, ſeparatim 4, 1, 4. — καθ' ἑαυτοὺς ἀναλογιζόμενοι, ſecum 2, 1, 8. καθ' ἑαυτὴν εἰποῦσα, ſecum 1, 17, 9. †† F) c. attic. ſimul, οὕτως ἐξήρτυε τὰ καθ' ἑαυτὸν, ſuas res 3, 1, 16. τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπων εὐπρεπέστατος, aetatis ſuae, 1, 17, 26. G) c. mero artic., ἀδεῶς τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν, ſuis frui 2, 3, 19. i. q. ſqq. τὰ ἴδια et τὰ οἰκεῖα. Sed ἐν τοῖς οἰκείοις καταβιῶναι, πάντα ἔχουσαν τὰ ἑαυτῆς, domi ſuae -, omnia ſua ſibi habentem, 5, 3, 4. ἀγαπητῶς τὰ ἑαυτοῦ φυλάξειν, ſua 5, 1, 4. ἀγ. ἔχοντες τὰ ἑαυτῶν, ſua 7, 8, 8. † alio ſenſu, de loco, διέτριβεν ἐν τοῖς ἑαυτῆς, degebat domi, 5, 3, 6. i. q. ἐν τοῖς οἰκείοις §. 4. εἰς τὰ ἑαυτοῦ ἐπανέρχεται, in proprias ſedes, 4, 15, 20. domum 6, 5, 8. ἑκάστους εἰς τὰ ἑαυτῶν ἀπέπεμψεν, domum 5, 2, 6. (6, 6, 8.) - εἰς τὰ ἑαυτῶν οὐκ ἐπανιόντες, domum ib. 13. opp. pr. ἐν ἀλλοδαπῇ. ††† τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, ἱδρύσατο (τὴν) ἑαυτοῦ, capite demto, ſuum impoſuit, 1, 15, 19.

ἐάω, phyſ. de perſ. cum dat. quaſi perſ. et acc. rei dupl. ῥίψαντες τὰ σώματα τοῖς -, εἰασάν (αὐτὰ) κυσί τε καὶ ὄρνισι βορὰν, reliquerunt 8, 5, 24. trop. c. inf. et acc. οὔτε ποτὸν - εἴα τὸν παῖδα προςφέρεσθαι, ſinebat 5, 8, 4. 6, 1, 12. ἐᾶσαι ἄρχειν Πέρσας λ. ſinant 6, 4, 9. οὔτε τὸ πῦρ ἐάσας ἑαυτοῦ προπομπεῦσαι, paſſus 2, 3. 5. οὐδένα εἴασε περιγενέσθαι, ſivit, 3, 15, 9. †† c. acc. perſ. et particip. p. inf. εἴασεν αὐτὸν τρυφαῖς σχολάζοντα, ſivit eum deliciis vacare, 1, 8, 2.

ἑβδομήκοντα, propr. de re, ἐτῶν ſeptuaginta 2, 15, 12.

ἐγγίνεσθαι, med. trop. de re, ἐγγινομένου χρόνου, interveniente 8, 5, 1. i. q. διαγεν. ſupra. διατριβῆς ματαίας ἐγγινομένης, interiici, 6, 7, 24.

ἐγγυμνάζεσθαι, paſſ. phyſ. de perſ. c. abl. rei, ἀσκήσει πολεμικῶν ἐγγεγύμνασθε. eſtis exercitati 2, 10, 9. θήραις ib. poſt ſyn. εἰθισμένοι. στρατόπεδα, πολέμου τέχναις ἐγγεγυμνασμένα, exercitus, - exercitatos 6, 5, 6. c. praep. εἰσὶ καὶ πρὸς τὸ νήχεσθαι ἐγγεγυμνασμένοι, exercitati 7, 2, 12. † phyſ. aut trop. τοὺς στρατιώτας - ἁρπαγαῖς καὶ βίαις ἐγγεγυμνασμένους, ex. 2, 2, 9. poſt ſyn. εἰθισμένους.

ἐγείρειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, πύργους καὶ ἐπάλξεις ἐγεῖραι, excitare 8, 2, 12. † de quaſi perſ. ἀπερ ὄρη -, ὥσπερ τεῖχος Ἰταλίας, ἡ φύσις ἤγειρεν, exc. 8, 1, 12. c. adv. τὴν γῆν ἐπιχέοντες, μέγιστον ἤγειρον ταχέως πολυάνδριον 4, 9, 14. τρόπαια, ἃ πολλάκις ἠγείραμεν, ereximus, 3, 6, 16. ſimul cum praep. τροπαίων, ἃ μετὰ Σεβήρου ἠγείρατε πολλάκις κατὰ βαρβάρων, excitaſtis 6, 3, 12. c. praepp. meris, - dupl. οὔτε ἐμφύλια κατ' ἐχθρῶν, - τοσαῦτά τις πρὸ αὐτοῦ ἤγειρε τρόπαια, ſtatuit, 3, 15, 6. — δισσὰ - ἤγειρον τρόπ., τὸ μὲν ἐν ἀνατολῇ, τὸ δ' ὑπ' ἄρκτῳ, erex. 3, 7, 16. ἐγείρας σὺν αὐτοῖς κατὰ - τρόπαια, cum erexiſſet 2, 9, 12. c. praep. una, κατὰ βαρβάρων ἐγεῖραι τρόπαια, erigere 5, 9, 1. excitare 3, 14, 3. κατὰ Γερμανῶν - ἐγείρας τρόπαια, qui erexerat 2, 1, 9. trop. μέγαν ἐγείρειν πόλεμον, excitare 6, 2, 9. † ſimul c. dat. rei ſ. perſ. ἐμφύλιον πόλεμον καὶ ὄλεθρον μέγαν ἤγειρε τῇ πόλει, excitavit 7, 11, 13. - † ſimul cum praep. ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ πόλεμον ἠγείραμεν, excitavimus 4, 14, 13. trop. aliter, ἤγειρον αὐτοῦ τὰς ὀρέξεις εἰς τὴν ἡδονῶν ἐπιθυμίαν, excitabant 1, 6, 6. † ſimul c. abl. rei ſ. modi, (αὐτοῦ) τὴν ὀργὴν διαβολαῖς ἐγείροντας, qui excitarent 5, 1, 6. † cum acc. perſ. et praep. τὸν στρατὸν εἰς προθυμίαν ἐγείροντες, excit. 8,

4, 25. Paſſ. phyſ. de re, *κόνις πόῤῥωθεν ἐγειρομένη φαίνεται*, excitatum 6, 9, 4.

ἔγερσις, phyſ. c. gen. rei, *ὁδοὺς παραφράξαντες τειχίων ἐγέρσεσι*, muris excitatis, 8, 5, 10.

ἐγκαλεῖν, trop. de perſ. c. dat. perſ. et acc. rei, *ῥαθυμίαν ἐγκαλῶν (αὐτοῖς,)* ignaviam eorum increpans, 1, 10, 5. exprobrans, incuſans. *μήτε κουφότητά τις ἡμετέραν – ἡμῖν ἐγκαλείτω*, neque levitatis nos inſimulet (inſimulato 3, 6, 3. ſimul cum coni. *τοῦτο ἂν τις μόνον ἔσχεν ἐγκαλέσαι αὐτῷ, ὅτι λ.* reprehendere in ipſo, quod 6, 1, 24.

ἐγκαταλείπειν, phyſ. de perſ. cum acc. perſ. *ὡς ἔμαθεν ἡ σύγκλητος, τὴν δορυφόρον φρουρὰν – αὐτὸν ἐγκαταλιποῦσαν* 2, 12, 9. dereliquiſſe, deſeruiſſe. trop. c. dat. perſ. et acc. rei, *ἀνεπαύσατο, – πόθον τοῖς καθ' αὐτὸν ἀνθρώποις ἐγκαταλιπών*, requievit, ſic, ut reliquerit 1, 4, 18.

ἐγκαταμίγνυμι, phyſ. de perſ. c. perſ. et dat. ſ. abl. et acc. it. cum praep. *ἐγκαταμιξάντων ἑαυτοὺς τοῖς στρατιώταις πρὸς τὸ ἁρπάζειν κακούργων*, cum immiſcerent ſeſe, 7, 12, 15.

ἐγκαταπήγνυμι, phyſ. de perſ. c. acc. rei et dat. ſ. abl. inſtrum. *δόρατι ἐγκαταπήξας (αὐτὴν, τὴν κεφαλὴν,)* haſta praefixam, 1, 13, 9. quum praefixiſſet id. def., inf.

ἐγκατασπείρειν, trop. de perſ. c. acc. rei, *περὶ τοῦ θανάτου φήμην ἐγκατασπεῖραι, ὅτι λ.* rumorem ſerere, quaſi 2, 1, 6. diſſeminare, divulgare.

ἔγκειμαι, med. ſ. paſſ. potius, trop. de re, c. praep. *ἡ ἐκείνου μνήμη ἐν τοῖς ἡμετέροις στέρνοις ἐγκείσεται*, in – haerebit 4, 14, 10. manebit. de perſ. abſ. *ἐγκειμένου αὐτοῦ*, inſtante 3, 12, 10. inſtanter, ulterius affirmante. ſed per l. at. ſig. idem 4, 11, 1. ulterius rogante, – *ἐγκειμένων τῶν περὶ αὐτὸν θεραπόντων*, inſtantibus 1, 6, 22. ulterius inſtigantibus ad reditum, ſuadendo, commendando, calumniando. † c. adiuncto e nominat. adi. ſ. modi, *οἱ δὲ ἐνέκειντο ξιφήρεις*, cum inſtarent cum gladiis 6, 8, 13. ulterius poſtularent, cogerent. dum illi cum gl. inſtabant 7, 5, 10. † c. nominat. particip. p. inf. *ἐνέκειτο ἄγων καὶ φέρων τὰ Ῥωμαίων λ.* inſtabat agens ferens rel. 6, 2, 13. pergebat agere, ferre.

ἔγκλημα, univerſe, *ἑτέροις ὑποφέρειν τὸ ἔγ.* culpam 2, 5, 12. ſenſu forenſi, c. adi. *τοῦ μηδένα – ματαίοις ἐγκλήμασι περιπίπτειν*, in varias criminationes 2, 4, 16.

ἐγκραιπαλάω, phyſ. de perſ. c. abl. rei, *τρυφῇ, ᾗ περ ἐκεῖνοι ἐγκραιπαλῶντες*, crapulenti 2, 10, 12. crapula gravati, noſtrat. *berauſchte.*

ἐγκρατής, act. de perſ. trop. cum gen. rei, *ἐπὶ πολλῶν χρημάτων ἐγκρατὴς ἐγένετο*, potitus fuit 1, 10, 3. c. nominat. adi. ſ. modi. *ἐπὰν τῆς ἀρχῆς ἐγ. γένηται μόνος*, ubi potitus fuiſſet 3, 10, 15. compos.

ἐγκώμιον, trop. c. gen. perſ. *ἄλλο ἄλλου λέγων ἐγ.* aliud in alio laudans, 4, 9, 11. aliud alius proferens encomium; aliud alius dicens praeconium; *ἦν αὐτοῦ καὶ τοῦτο μέρος τῶν ἐγκωμίων, ὅτι λ.* laudum 2, 1, 11.

ἐγρηγορεῖν, phyſ. de perſ. abſ. *οἱ δὲ ἐγρηγορότες κἀκεῖνοι εἰς ὕπνον κατεφέροντο*, qui evigilarent 2, 1, 3.

ἐγχειρίδιον, phyſ. de inſtrum. ferreo, *λαβὼν ἐγ. ὑπὸ κόλπου*. pugione 1. 8. 11. i. q. §. ſq. *τὸ ξιφίδιον* et *τὸ ξίφος*. it. *λαβόντες ἐγχειρίδια ὑποκόλπια*, pug. 7, 4, 11.

ἐγχειρίζειν, trop. de perſ. c. acc. rei et dat. perſ. Ῥωμαίους ἑαυτῷ τὰ τῆς βασιλείας ἐγκεχειρικέναι, delegaſſe 4, 15, 18. ᾧ τὴν πρόνοιαν καὶ στρατηγίαν ἐγκεχειρίκει, commiſerat, 3, 2, 2. οἱ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ ἐγκεχειρίκεσαν, tradiderant 8, 6, 1. † ἐπεὶ τὴν πρόνοιαν ἐνεχείρισε τῆς ἀρχῆς ἑαυτῷ, aſſumſit 1, 8, 2. vindicavit, iniunxit. ἡνιόχοις τὰς μεγίστας τῶν βασιλείων πίστεων ἐνεχ. demandavit 5, 7, 14. τοῖς δούλοις τὰς ὑπατικὰς τῶν ἐθνῶν ἐξουσίας ἐν. delegabat ib. e. τὰς πράξεις καὶ τὰς διοικήσεις ἐνεχείρισαν τοῖς λ. delegarunt 6, 1, 8. † τοῖς - ἐγχειρίσαι πρόνοιαν τῶν στρατευμάτων πείθει, mandari 1, 9, 2. τῷ - ταῦτα (τὰ ἀνθρώπεια) ἐγχειρίσαι δεῖν, deleganda eſſe 5, 7, 4. τῷ - ἐγχειριεῖν ὑπισχνοῦντο τὴν ἀρχὴν, tradituros ſe 2, 6, 7. †† ἡμεῖς ἥκομεν σοὶ τὴν βασιλείαν ἐγχειριοῦντες, nos adſumus tibi imperium tradituri 2, 1, 20. ubi v. poteſt c. dat. eodem pr. perſ. eſſe, vel ſine eo, ut in hoc, ὡς - τὴν ἀρχ. ἐγχειρίσαι (αὐτῷ,) ut imper. ei mandarent. 2, 9, 16. †† c. acc. perſ. et dat. rei, Φέρων με πολλάκις, νήπιον ὄντα, ταῖς ὑμετέραις ἐνεχείρισε πίστεσι, commendavit 1, 5, 9. — Paſſ. trop. etiam, ſed c. nominat. perſ. et acc. rei, et cum inf. ſimul, ἡμεῖς διοικεῖν καὶ διέπειν τὰ τῆς ἀρχῆς σὺν ὑμῖν ἐγκεχειρίσμεθα, nobis diſpenſatio et adminiſtratio principatus una vobiscum demandata eſt 3, 7, 12. cum acc. rei, ſine diſerto nominat. perſ. ἕκαστος, ἣν ἐγκεχείριστο φρουρὰν λιπὼν, quisque, relicta ſtatione ſibi demandata, 2, 5, 4. quisque, quam demandatam habuerat, cuſtodiam relinquens, ſ. relicta cuſtodia, quam rel. ubi proprie rectio λιπ. φρ., ἣν ἐγ. αὐτὸς, et ſic comma poſt ἐγ. locari poteſt. τὴν νυκτερινὴν φρουρὰν ἐγκεχειρισμένος, nocturn. cuſt. demandatam habens, 3, 11, 12. cum ſibi nocturna cuſtodia demandata ſit. ὡς τὴν - τῶν στρατῶν ἀρχὴν ἐγχειρισθῆναι (αὐτὸν,) ut militum praefectura ipſi mandaretur, 1, 12, 8. ubi, in obliqua oratione, c. acc. et inf., caſus perſ., pron. illius, uncis incluſi, in recta oratione nominativus, mutatus eſt in dat. et acc. rei in nominativum; quae eſt regula ad vertendum. — πλεῖστα ἐγχειρισθεὶς (αὐτὸς,) plurima ſibi commiſſa habens, 2, 1, 11. etſi plurima demandata habens, ipſi demandata eſſent; — †† c. adv. et praep., τινὶ, τότε πάσας ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ πράξεις ἐγκεχειρισμένῳ, qui tunc ſummam rerum Romae ab ipſo demandatam habebat, 4, 12, 7. cui omnes Romae res gerendae ab ipſo demandatae erant; per periphraſin Praefecti urbis. †† c. dat. perſ. et nominat. rei, ἐκείνῳ ἐγκεχείριστο ἡ θρησκεία, illi delegata erat religio, 5, 3, 12. † ὅπως μὴ, ἐμοῦ τὸ ἔργον παραιτησαμένου, ἄλλῳ ἐγχειρισθῇ (αὐτὸ,) alteri delegaretur (id) 3, 12, 6. †† Neutr. particip. c. artic., abſol., οἱ μὲν διώκουν τὰ ἐγκεχειρισμένα, iniuncta, 1, 6, 24. mandata. ἑτοίμως δέξασθαι τὰ ἐ. delegata 2, 3, 12. ποιούμενος τὰ ἐ. delegatum munus 6, 8, 5. † c. ſubſt. ſimul, τῶν πλείστων ἐς τὰς σκηνὰς καὶ τὰ ἐγ. τῆς φρουρᾶς χωρία ἀνακεχωρηκότων, cum plerique in tabern. aut in ſuas quisque ſtationes receſſiſſent, 8, 5, 19. in demandata ſibi cuſtodiae loca.

ἐγὼ, c. verbo primae perſ. ſed diremtum, ὅ περ ἐγὼ - συνεὶς, ἠμυνάμην 4, 5, 11. 14. in tacita relat. et opp. cf. 3, 12, 6. ſed in manifeſta, ἐγὼ δ' 1, 7, 4. poſt οἱ πλεῖστοι et εἰσὶ δ' οἳ §. 1, et 3. it. ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι, ὡς οἱ πλεῖστοι καὶ σχεδὸν πάντες 7, 8, 1. λέξων πρὸς ὑμᾶς. ὡς δὲ ἐγὼ οἶμαι λ. ib. 6. 2, 13, 15. ἐγὼ πρὸς ἐκεῖνον λ. 3, 6, 5. †† μόνος ὑμῖν ἐγὼ λ. 1, 5, 14. ὑμεῖς τε - ἐγώ τε 2, 1, 17. †† bis eadem in §. et periodo, ἀλλ' αὐ-

πρός τε ἐγὼ παραχωρῶ, καὶ πᾶσαν ἐξ. ἐγὼ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες λ. 2, 3, 10. - †† fem. πῶς ἡ ἀθλία ἐγὼ εἰς ἑκάτερον ὑμῶν νεμηθείην; 4, 3, 18. Gen. γένεσθε δὴ οὖν αὐτῷ ὑμεῖς ἀνθ' ἑνὸς ἐμοῦ πατέρες πολλοὶ 1, 4, 9. - μηδέν τι ἧττον ὑμᾶς ἐμοῦ δυσφορεῖν 1, 5, 5. — ἐμοῦ - ἄλλῳ λ. 3, 12, 6. ἐμοῦ - ὑμέτερον λ. 2, 10, 17. — ſed in tac. relat. ἐμοῦ δὲ κρατοῦντος, λ. 5, 1, 9. Gen. al. praepoſitus ſubſt. ἴςε μου τὸ πρὸς τοὺς βασιλεύσαντας πειθήνιον, meam obedientiam 2, 10, 4. poſtpoſ. τοῦ βίου μου τὴν ἐξ ἀρχῆς προαίρεσιν, vitae meae 5, 1, 3. τὸ μέτριόν μου λ. moderationem meam ib. 5. c. verbo, τοσαύτην μου δειλίαν κατεγνωκότες, mihi imputare 2, 1, 22. Dat. ἐμοὶ δὲ τι καὶ πλέον ὑπάρχειν λ. 1, 4, 5. c. praep. ὅσα δ' ἂν σὺν ἐμοὶ προθύμως ἐπιδείξησθε, mecum 1, 5, 24. ἐθαύμαζον ἐπ' ἐμοὶ Κόμμοδον βραδύνοντα, in me 2, 1, 16. in opp. ἐμοί τε - ὑμῖν τε 1, 4, 7. ὁ ἐμοὶ μόνῳ ὑμεῖς λ. 3, 6, 5. †† ὡς ὑπάρξαι ἐμοί τε - ὑμῖν τε λ. 7, 8, 2. ἐμοὶ δὲ λ. 2, 15, 12. opp. pr. πολλοί, it. 5, 1, 7. opp. ἐκεῖνος § 4. it. ib. 15. poſt §. pr. τῶν μὲν - it. οἱ δὲ λ. — κοινὴν ἐμοί τε καὶ ὑμῖν τὴν ἀπόλαυσιν παρέξει 2, 8, 6. κἀμοὶ δὲ δι' εὐχῆς ἐςι 2, 10, 4. opp. pr. τὸ πιςὸν ὑμῶν λ. Dat. al. κοινὴν εἶναί μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν ἀλγηδόνα 1, 5, 5, (μοὶ - αὐτὸν λ. 3, 6, 6.) περιόντος μοὶ τοῦ πατρὸς ib, 6. τροφεῖά μοι ταῦτα ὀφειλόντων ib. 10. οὐ τὸν τυχόντα μοὶ ἐπηρτημένον ἀγῶνα 2, 3, 16. — †† ὁρᾶτε δή μοι τὸν υἱόν, hunc filium meum 1, 4, 8. qui Bg. dat. cepit p. gen. μοῦ τὸν υἱ., cum procedat et copulatus c. v. ὁρ., pro dat. commodi, in gratiam meam. Acc. ἐμὲ καλοῦσι λ. 2, 8, 5. 4, 3, 19. ἔδωκε δὲ μετ' ἐκεῖνον ἐμὲ βασιλέα ἡ τύχη 1, 5, 13. †† ἐμὲ δὲ λ. 2, 3, 13. opp. §. pr. ἄλλῳ - τῳ - at τὸ μὲν ἐμὲ λ. 2, 5, 9. opp. ſq. §. τὸ δὲ ὑμᾶς λ. κἀμὲ λ, 5, 1, 5. opp. §. pr. ἐκεῖνος. Acc. al. ἐφ' οἷς ὁρᾶτέ με διακείμενον 1, 4, 2. — πάντας ἡμᾶς - μὲ 1, 5, 8. c. praep. τῆς πρός με τιμῆς 2, 3, 12. 3. 0, 6. †† c. inf. ἄνευ τοῦ βιάζεσθαί με ἢ ἁρπάζειν 2, 5, 13. ſine vi a me et rapina ſ. ſine vi mea et rapina; ubi in medio poſitum pertinet et ad ſq. v. Plur., proprie, de pluribus, in opp., ἡμεῖς δὲ λ. 2, 1, 20. poſt ὁ τύραννος. it. ἡμεῖς αὐτὸν λ. 4, 14, 13. ἡμεῖς τε καὶ ὁ δῆμος λ. 2, 2, 16. †† de pluribus quidem, at de uno loquente, ἡμεῖς λ. 8, 7, 12. 15. σὺ μὲν - ἡμεῖς δὲ 1, 13, 3. cf. infra ad ἡμᾶς. Gen. de plur. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, animis noſtris 2, 10, 7. ἑκάτερος ἡμῶν, uterque noſtrum, 3, 6, 10. †† ἣν ἡμῶν συνάρῃ 7, 5, 16. † bis in vicinia, - ἥδε ἡμῶν ἡ ἄφιξις, - ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τε ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, hic noſter adventus, - in ſalutem cum noſtram ipſorum, tum rel. 2, 1, 18. c. praep. ἃ περ αὐτὸς ἡμᾶς δρᾶσαι διενοεῖτο, ταῦτα πρὸς ἡμῶν παθών, a nobis ib. 19. τεθνάναι πρ. ἡμ. manibus noſtris 7, 5, 11. e. φονευθεὶς ὑφ' ἡμῶν, a nobis ib. 15. σώζεσθαι μεθ' ἡμῶν, nobiscum ib. 11. m. — †† de uno, τὰ μὲν παρ' ἡμῶν πάντα ὑπῆρξεν αὐτῷ, a nobis 3, 6, 4. ὑπὲρ ἡμῶν, pro nobis ib. 7. Dat. συμβουλεύουσι γὰρ ἡμῖν λ. nobis 2, 2, 13. † ἐπεὶ λέγουσιν ἡμῖν οὐ πεπίςευκας, verbis noſtris 2, 1, 23. - ἔσχε δ' ἄν τι καὶ μεῖζον - τῆς ἀμφοτέροις ἡμῖν παρ' ὑμῶν μεμερισμένης τιμῆς, obtinuiſſet - aliquid maius illo, qui utrique noſtrum a vobis diviſus erat, honore, 3, 6, 8. — c. paſſ. ἔργον ἡμῖν τετόλμηται, facinus auſi ſumus, 7, 5, 15. nobis ſ. a nobis patratum eſt. in opp. κἀκείνοις εὐκταῖον, καὶ ἡμῖν σωτήριον, et illis - et nobis 2, 1, 21. ἡμῖν δὲ 6, 3, 15. opp. §. pr. αὐτοῖς. † Ῥωμαίοις τε καὶ συγκλήτῳ καὶ αὐτοκράτορ-

σιν ἡμῖν 8, 7, 9. †† de uno, ἡμῖν δὲ χρὴ μέλειν τῶν 1, 5. 18. opp. §. pr. ὁ μὲν πατὴρ λ. ††† τῆς ὑμετέρων - ἡμῖν 3, 6, 3. — cum praep. παρ᾽ ἡμῖν προϋπάρχουσαν ἀρχὴν, apud nos ib. 10. — † ὀλέθρου τοῖς μὲν αἴτιον ἤδη γεγονότα, ἡμῖν δὲ λ. 1, 13, 6. †† Κόμμοδος μὲν ἡμῖν ὁ βασιλεὺς τέθνηκεν, nobis mortuus eſt 2, 2, 12. p. ἡμῶν ὁ β.. noſter. Acc. de pluribus, πάντας ἡμᾶς ἠγάπα 1, 5, 7. 12. 2, 1, 19. †† ὅσα καὶ εἰς ἡμᾶς ἦλθεν. ἢ λεχθέντα λ. ad nos 1, 2, 5. in manus et aures noſtras. †† στρατὸν ἐφ᾽ ἡμᾶς συσκευάζεται, adverſus nos 3, 6, 6. ſqq. diverſis perſ., τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας, de militib. ſed et πρός με. †† εἰ δὲ τήν τε Ἰλλυρικὴν δύναμιν ἡμᾶς χειροτονήσασαν μάθοιεν, τό τε ἡμέτερον ὄνομα πύθοιντο, nos elegiſſe, noſtrum que nomen 2, 10, 16. † ταῦτα δρῶσιν ἡμᾶς οἱ οἰκέται, nobis faciunt 1, 13, 4. 6. de ſorore Commodi et ipſo Comm., vel de una ſorore vel de pluribus ſororibus, cf. §. pr. σὺ μὲν - ἡμεῖς δὲ λ. † προκαλεῖται ἡμᾶς εἰς μάχην, nos 6, 3, 11. imperatorem, ſolum, vel cum exercitu, cf. ib. init. ἐπειράθην, et §. pr. ὑμετέρων et ἡμετέρας λ.

ἔδεσμα, phyſ. de re, c. opp. τὰ φαῦλα τῶν ἐδεσμάτων καὶ ποτῶν λ. vilem cibum 4, 12, 4. ξυλίνοις ἐς ποτὸν καὶ ἐδέσματα χρώμενος σκεύεσιν, ligneis cibi - vaſis 4, 7, 8.

ἕδρα, phyſ. in theatro, τῇ βασιλείῳ ἕδρα, ſede 1, 9, 6. ἐξαιρέτοις ἕδραις λ. ſedibus ib.

ἑδραίως, phyſ. ἑστῶτες, ſtabiliter 3, 14, 10.

ἐδώδιμος, phyſ. neutr. de re, forte p. ſubſt. c. opp. οὔτε ποτὸν, οὔτε ἐδώδιμόν τι - προσφέρεσθαι, eſculentum ullum 5, 8, 4. i. q. pr. ἔδεσμ.

ἐθελοκακέω, trop. de perſ. et milit. c. adiuncto vel abſol. εἰωθότων ἀεὶ τῶν βαρβάρων ῥᾷστα ἀποκάμνειν ἐθελοκακεῖν τε, tergiverſari, 4, 15, 15. ſponte agere male; i. in pugna non ſtare et pugnare, ſed et ſe vertere in fugam.

ἐθελοντὴς, propr. de perſ. ἐθελονταὶ ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύειν ὑπισχνοῦντο, 7, 8, 26. p. adv.

ἐθέλω, propr. de perſ. c. inf. praeſ. οὐδὲ αὐτὸς λανθάνειν ἤθελεν, volebat 1, 14, 14. 3, 13, 3. 4, 12, 5. 5, 6, 23. οὔτε μάχεσθαι ἤθελον 5, 4, 17. † βλέπειν γὰρ οὕτως ἤθελον, volebant, ib. 5. dicebant, putabant. Ἀπόλλωνα εἶναι ἐθέλοντες, credentes 8, 3, 19. ſed c. inf. aor. alterutr. ἀποσκευάσασθαι πάντας ἤθελεν 1, 17, 3. ἐπιστῆναι - 2, 14, 11. οὐ - ἀνοῖξαι - ἤθελον, vol. 2, 6, 14. συναπελθεῖν ἤθελον 1, 7, 1, 6, 9, 7. τοῦτον ἠθέλησεν οἰκειώσασθαι, voluit 2, 15, 3. 3, 5, 1. 5, 8, 9. ſtatuit 4, 7, 1. προκαταλαβεῖν ἠθέλησε, voluit 3, 1, 13. κτήσασθαι ἠθέλησαν, voluerunt, 2, 6, 8. 3, 15, 15. ἀπελθεῖν - 7, 11, 18. †† c. inf. diverſi temporis, praeſ. et aor. 2., ſimul, φεύγειν ἢ λαθεῖν οὐκ ἠθέλησεν, noluit 2, 5, 6. †† c. adv. δρᾶσαί τι μᾶλλον - ἢ παθεῖν - ἠθέλησεν, patrare - potius, quam pati, voluit, 3, 11, 1. facere maluit, quam pati 4, 13, 1. † c. pron. οὓς ἠθέλησαν μερίσαι τὴν ἀρχὴν, quos voluerunt rel. 7, 10, 4.

ἐθίζω, de perſ. c. acc. perſ. et dat. rei, ἡ μήτηρ - αὐτὸν - παλαίστραις - εἴθιζε, adſuefaciebat 5, 7, 9. Paſſ. cum inf. νικᾶν - εἰθισμένος, (ὁ στρατὸς,) conſuetus 3, 9, 13. οἱ εἰθισμένοι λ. qui adſueti ſunt 2, 3, 22. εἰθισμένους λ. ſuetos 2, 2, 9. ſq. ſyn. ἐγγεγυμνασμένους, ut 2, 10, 10. † de anim. ἐπεισπηδήσαντες [illegible] τοῖς ἵπποις, διανήχεσθαι εἰθισμένοις, conſuet. 8, 4, 7.

ἔθνος, propr. de perſſ. c. gen. nominis propr. φύσει κοῦφον τὸ Σύρων ἔθ. gens 2, 7, 13. πᾶν τὸ Λιβύων ἔθ. ἐδεδόνητο, omnis Africa, 7,

5, 19. τοῦ Φοινίκων ἔθνους παντὸς, gente 2, 7, 7. ἐκκόψειν καὶ ὑποτάξειν τὰ Γερμανῶν ἔθνη βάρβαρα, nationes 7, 2, 20. †† c. praep. τῶν ὑπὸ μεσημβρία ἐθνῶν Μαυρουσίους μὲν καὶ Νομάδας λ. ex habitantibus ad merid. gentibus 4, 3, 15. abſ. πρεσβεῖαι ἀπ' ἐκείνων τῶν ἐ. ἐςέλλοντο. gent. 2, 8, 12. e. τῶν ἐ. τῶν κεχειρωμένων, 3, 9, 22. ἡ Φήμη πάντα ἐπῆλθεν ἐ., ὅσα - κατοικεῖ 2, 8, 12. i. τὰ γειτνιῶντα ἐ. βάρβαρα χειρωσάμενος 6, 2, 21. ὑπὲρ τοῦ καὶ τὰ β. ἡσυχάζειν ἐ. 8, 7, 15. †† ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις ςάσις - ἐνέπεσε ταῖς πόλεσιν, nation. 3, 2, 13. †† ἔπεμψε - εἰς πάντα τα γειτνιῶντα ἐ., τοῖς τε ἡγουμένοις ἐπέςειλε, gent. 3, 7, 2. qui locus pertineat etiam ad - loca, ubi dr. impropr. de loco ſ. terra, ubi gens ſ. populus habitat, ut - c. nomine propr. τὰ Ἰλλυρικὰ ἐ. nation. 6, 7, 5. (i. q. §. pr. Ἰλλυρίδος et §. 7. τοῦ Ἰλλυρικοῦ,) gent. ib. 10. † τὰ Ἰλ. ἐ. καὶ ςρατόπεδα ἐπελθὼν, gent. 6, 4, 5. (cf. tamen infra 7, 3, 8.) τῶν Ἰλλ. ἐ. πάντων 8, 2, 6. 8, 6, 15. abſ. διελὼν εἰς δύο ἡγεμονίας τὴν τοῦ ἐ. ἐξουσίαν, gent. 3, 8, 4. τοῦ ἐ. ἐξελθεῖν (αὐτὸν) ἐκέλευσεν, provincia 7, 9, 6. — † τὸν ταμίαν τοῦ ἐ. quaeſtorem provinciae, 7, 6, 11. τοῦ ἐ. ἐπιεικῶς πρότερον ἄρξας, provinciae illi 8, 7, 21. Germaniae. — πολλῶν πρότερον ἄρξας ἐ. provinciarum 7, 5, 3. ἐπιςέλλει τοῖς τῶν ἐ. ἡγουμένοις, gentium 1, 10, 5. (4, 8, 15.) ἐθνῶν ἡγησάμενος. provincias, 7, 10, 1. †† τὰς ὑπατικὰς τῶν ἐ. ἐξουσίας, provinc. 5, 7, 14. τῶν ἐ. ἀρχαὶ, provinciarum praefecturae 6, 8, 3. ἐν τοῖς ἔθν. 1, 2, 2. provinc. 3, 10, 2. τῶν εἰς τὰ ἐ. πεμπομένων ἡγεμόνων, prov. 3, 2, 8. 4, 6, 8. τῶν ἔθνη καὶ ςρατόπεδα πεπιςευμένων, pr. 7, 3, 8. ἀποςῆσαι αὐτοῦ τὰ ἐ. pr. 7, 7, 9. 12. ſq. διέπεμψε κατὰ ἔθνη πρὸς τοὺς ἡγουμένους, pr. 3, 1, 3. 5. 8. 13. ††† πρὸς τοὺς τὰ ἀρκτῷα τῆς γῆς ἔθνη βάρβαρα κατοικοῦντας, ſeptentrionales terrae partes (provincias) 1, 2, 9. — c. praep. τὸν Γέταν καταλιπὼν ἐν τῷ ὑπὸ Ῥωμαίους ἔθνει, in Romana prov. 3, 14, 17. cf. deinde in *repetit.* † c. aliis loci nominibus, συνέθεον ἔκ τε τῆς Ἰταλίας πάσης καὶ τῶν ὁμόρων ἐ. gentibus 1, 15, 2. 2, 4, 12. † c. praep. ἔκ τε - Ἰτ. καὶ τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις πάντων ἐ. λογάδες - ἠθροίζοντο, prov. 6, 3, 2. γενομένων Φόνων ἐν αὐτῇ τῇ τε Ῥώμῃ καὶ τοῖς ὑπηκόοις ἐ. prov. 7, 3, 2. διοικήσων τὰ ἐν τοῖς ςρατοπέδοις, καὶ τὰ ἐ. ἐποψόμενος. prov. 4, 7, 1. † Ἰωνίας καὶ Καρίας, καὶ ὅσα Αἰγαίῳ - ἔθνη διαιρεῖται, omnibus gentibus, quae 6, 4, 9. et ſq. tamen εἶναι αὐτὰ Περσῶν προγονικὰ κτήματα. †† nominatim c. alio ſubſt. ſimul, οὔτε ἔθνος, οὔτε πόλις τίς ἐςιν, gens 4, 2, 17. τὰ δ' ἄλλα ἔθνη καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις 2, 10, 15. τοῖς δήμοις τῶν πόλεων ἢ τοῖς ἐ. λ. 7, 3, 10. †† κατά τε πόλεις καὶ κατὰ ἔθνη δισίδαινον τῶν ὄχλων αἱ ψυχαὶ, prov. 7, 3, 16. κατά τε ἐ. καὶ κατὰ πόλεις, prov. 8, 7, 13. †† repetitum in vicinia, εἰ κοινωνὸν τοῦ κινδύνου τὸν ἡγούμενον τοῦ ἐ. παραλάβοιεν, τό τε τὸ ἐ. ἀναπείσαιεν λ. rectorem provinciae - ac totam gentem 7, 5, 1. τὰ γὰρ λοιπὰ βάρβαρα ἐ., ὅσα - κατὰ τὰ ἐ. καὶ κατὰ τὰ συςήματα ἀρχόμενα, nationes - gentes 4, 10, 6. ubi primum ut genus univerſum et totum aliquod, ſed alterum ut partes. † c. praep. διέπεμψε καὶ εἰς τὰ γειτνιῶντα ἐ., καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν ὑπ' ἄρκτῳ Ῥωμαίοις δουλευόντων ἐ. ad vicinas gentes, atque praefectos gentibus 2, 9, 17. †† per antiqua loca, τὸ ἔθνος ςρατοπέδοις πέφρακτο, ea provincia 7, 9, 3. ἐθνῶν κινήσεις, gentium 1, 1, 5. ἡ Φήμη διαθέουσα πάντα ἐ. καὶ πάντα ςρατόπεδα, ὅσα τε Ῥωμαίοις ὑπήκοα, καὶ ὅσα φίλα, populos, 2, 4, 4. ††† Ῥωμαίων, ἢ τῶν ἄλλων

ἐθνῶν, οἳ ἀδικούμενοι ἀπέστησαν, nationibus, quae 8, 7, 17. per ſynesin, p. ἃ ἀδικούμενα.

ἔθος, trop. publice vel privatim, abſ. ὁ Κόμμοδος ἐβουλεύετο, οὐκ ἐκ τῆς βασιλείου, ὡς ἔθος, (ἐστὶ ſ. ἦν,) προελθεῖν οἰκίας, ut mos erat, 1, 16, 8. c. dat. perſ. ἀσπασάμενοι τὸν ἥλιον, ὡς ἔθος αὐτοῖς, οἱ βάρβαροι, de more, 4, 15, 2. c. verbo ſimul diſerto, χρήματα δωρησάμενον, ὡς ἔ. ἐστὶ τοῖς λ. ut mos eſt rel: 1, 5, 2. ὥσπερ ἦν ἔ. αὐτῷ, ut erat mos ipſi, 3, 8, 5. ſimul c. inf. ἔθος δὲ ἦν αὐτῷ προσιέναι, uſitatum autem ei erat accedere, 1, 17, 12. mos erat rel. 3, 2. 8. ἔθ. γὰρ ἐστι Ῥωμαίοις, mos enim eſt rel. 4, 2, 1. † οἷς (ἑλώδεσι) ἔθος τοῖς μὲν βαρβάροις ἐννήχεσθαι λ. quibus paludibus barbari ſolent innatare, 3, 14, 12. † c. ſolo inf. μετὰ - τοῦ στρατοῦ, ὡπλισμένου μᾶλλον, ἢ ἔθος ἐστὶ λ. quam fieri ſolet, 4, 5, 1. † cum inf. ſed adi. ſolis, ἔθος γὰρ τοῦτο τυραννικὸν, λ. mos enim is tyrannis, 3, 11, 19. †† c. artic. et praep. τὰ ἐξ ἔθους - διοικῆσαι, conſueta officia 4, 12, 12. quae moris eſt ſ. mos, res conſuetas. κατὰ τὸ ἔ. de more ib. 10. 3, 12, 1. — †† alio ſenſu, ſimul c. gen. rei, βουλόμενος, ἐν ἔθει γενέσθαι τῆς τοῦ σχήματος ὄψεως τὴν σύγκλητον, adſueſcere illius habitus ſpectaculo 5, 5, 1. † τῷ τῆς Ἰταλίας ἔθει, Italiae deo, 1, 16, 5. qui Bg. legit θεῷ ſ. ἔδει.

ἔθω, trop. de perſ., ſine inf., cum accuſativo rei, ὑπογράψας, οὐχ ἃς εἰώθασι (ὑπογράφειν,) προσηγορίας, non quos ſolent 1, 15, 19. ἐν χλαμύσιν, αἷς εἰώθασιν ὁρᾶσθαι,) ἑωρᾶτο, ſagulis eorum 4, 7, 4. quibus ſolent, ſoliti ſunt; αἰδῶ ἀπονέμουσιν, ἣν εἰώθεσαν (ἀπονέμειν,) τοῖς λ quam ſolebant, 5, 1, 14. cum adv. οὕτω γὰρ εἰώθεν, (δύναμιν ἀθροίζειν.) ὁπηνίκα λ. ita enim ſolet, 5, 1, 5. τὸ παιδίον, - εἰσδραμὸν εἰς τὸν θάλαμον, ὥσπερ εἰώθει (εἰσδραμεῖν ἐκεῖσε,) ut ſolebat, 1. 17, 7. 7, 8, 25. Sed c. inf. ὅ περ εἰώθασι λαμβάνειν, ſolent 1, 17, 23. οἳ δορυφορεῖν εἰ. 2, 4, 8. 2, 12, 7. καὶ γὰρ μεσημβρίας εἰώθει τοῦτο ποιεῖν. ſolebat 1, 17, 1. 17. 22. †† ſimul c. adv. ὥσπερ ἐκεῖνος εἰώθει - προϊέναι 7, 6, 10. Particip. τὶς τῶν δημοσίᾳ εἰωθότων - πιπράσκεσθαι, ex iis, qui ſolent rel. 1, 12, 8. 3, 5, 8. ſolitorum. — cum adv. ſimul, εἰωθότων ἀεὶ τῶν βαρβάρων ἀποκάμνειν, ſolitis 4, 15, 15. †† de re ſ. loco, c. inf. ἐλθεῖν εἰς τὸ εἰωθὸς πεδίον αὐτοὺς ὑποδέχεσθαι, adeſſe in campum, ipſos ſolitum excipere, 1, 5, 3. p. εἰς τὸ πεδ., εἰωθ. ὑπ. αὐτ.

εἰ, ſolitarium, de conditione, cum ind. εἰ - ἐτήρει ſi - ſervaſſet 3, 6, 8. c. opt. εἰ - μεταγάγοιεν 1, 11, 8. 12. 1, 12, 9. 2, 8, 6. 5, 3, 22. ſq. 7, 8, 18. de modo vel tempore, cum opt. εἰ - ἀπαλείψοιτε 1, 5, 19. 7, 8, 13. cf. εἰ δέοι et δέοιτε ib. εἰ τύχοι. † εἰ γένοιντο παρ' αὐτῷ, ubi perveniſſent ad ipſum, 3, 5, 8. εἰ ἐν τῇ Ῥώμῃ γέν. ubi Romam perveniſſent, 4, 1, 4. Cum aliis particulis, ex ordine elementari, A) εἰ γοῦν τις παραβάλοι λ. ſi enim 1, 1, 5. B) c. ind. εἰ δὲ - οἴεσθε, ſed ſi 2, 5, 12. ſi autem - tum ab init. enunciat. εἰ δὲ καὶ - δυσχεραίνετε λ. quodſi etiam ib. 11. ſimul cum pron. εἰ δὲ καὶ - τις ὑμῖν διήγγειλε, quodſi quis etiam 7, 8, 14. † c. opt., in media oratione, εὔτολμοι ἐν ἀρχομένῃ μάχῃ, εἰ δ' ἄρα καὶ κινδυνεύειν δέοι, εὐκαταφρόνητοι, pugnae: Quodſi vero etiam rel. 8, 1, 6. p. εὐκ. δὲ, εἰ ἄρ. λ. — † ſimul c. pron. in eadem orat. med., c. ind. εὐπρεπέστατος, - δέ τι καὶ περὶ ἀνδρείας εἰπεῖν, οὐδενὸς ἥττων εὐτοχίᾳ formoſiſſimus: quodſi quid de fortit. etiam dicendum, 1, 17, 27. ſed ſ. ac, ſi quid rel. p. ſi tamen, ſi alias, ſi quidem τῶν μὲν κολασθέντων, τῶν δὲ ἐξωσθέντων, εἰ δέ τινες καὶ ἔλαθον, δι' εὐλάβειαν ἡσυχαζόν-

τῶν, expulſis, caeteris, quibus latere contigiſſet, - quieſcentibus, 5, 2, 5. ſi autem quidam et latuiſſent, ſ. et, ſi qui etiam latuiſſent, per metum quieſcentibus. ab init. enunciat. c. opt. εἰ δέ τινες τὰ κατὰ Συρίαν ὑποπτεύοιεν πράγματα, quodſi qui 2, 10, 12. C) c. καὶ, in periodo, c. ind. μέχρι μὲν τού-του, εἰ καὶ - ἦν ἀλλότρια. πλὴν λ. etſi - tamen, 1, 15, 14. † οἵ τε προςεςῶτες -, εἰ καὶ - ἐμπεπτώκεσαν, - ἄκοντες ὅμως λ. etſi -, quamvis inviti, tamen 7, 4, 4. εἰ γὰρ καὶ - ἐπῃνεῖτο, ἀλλ' λ. etſi enim -, at - 2, 3, 4. εἰ γὰρ καὶ - ἐδόκουν -, πλὴν ὅμως λ. quamvis enim - tamen 6, 6, 9. intra periodum et in orat. med. c. ind. ὤν, εἰ καὶ ἔμελλον -, quibus, etiamſi eſſent - 2, 10, 9. c. opt. εἰ καὶ - εἴη, etiamſi eſſet 2, 4, 12. εἰ καὶ - γένοιτο λ. ſi etiam 8, 2, 15. 8, 6, 7. divulſum. εἰ ποτε καὶ μάθοιεν, ſi quando etiam 2, 8, 18. †† c. particip. τῶν αὐτομόλων τὸ πλῆθος, εἰ καὶ κατ' ὀλίγους προςιὸν, λ. licet paulatim accedens 5, 4, 7. c. pron., in med. orat. c. ind. εἰς Κόμμ. δὲ μετ., εἰ καί τινα - ἐπλημμελεῖτο, ἀλλ' οὖν λ. etſi nonnulla -, attamen 2, 10, 5. c. opt. εἰ καί τινες ἀμφισβητοῖεν, etiamſi qui 2, 6, 10. ἢ, εἰ καί τι προεμπέσοι, λ. ſi etiam quid 1, 12, 5. divulſum, εἴ τινες καὶ ἐσώθησαν λ. ſi qui etiam 7, 9, 22. ὡς, εἴ τι καὶ μυθῶδες λέγοιεν, ſi quid etiam 1, 1, 2. † καὶ praemiſſo, in med. orat. cum ind. καὶ εἴ τις ἦν κόσμος, et, ſi quod eſſet ornamentum, 7, 3, 13. tum ſi quis 7, 7, 7. †† καὶ εἴ τινες - προςέθεντο λ. et quicunque - 3, 4, 16. et ſi qui 4, 9, 13. 6, 9, 13. ſq. et ſi quae 7, 12, 12. 8, 7, 4. et ſi qua 7, 2, 10. †† et qui 5, 6, 13. †† tum eos, quicunque 6, 7, 17. tum ſi qui 7, 2, 3. καὶ εἴ τι σύμβολον ἔφερον λ. et quodcunque - 2, 13, 19. atque etiam quidquid 4, 6, 7. et quidquid 4, 8, 21. 8, 4, 22. et ſi quid 5, 4, 12. et ſi quae pars corporis 8, 4, 29. 3, 9, 10. atque ſi quae 2, 11, 13. 7, 3, 12. c. opt. καὶ εἴ τι - εἴη, et, ſi quid 4, 12, 12. 8, 7, 16. †† ſine verbo diſerto, καὶ εἴ τι - ἀνάθημα τίμιον (ἦν), et omne donarium, 5, 6, 20. D) c. negat. μὴ, c. ind. impf, ſ. aor. εἰ μὴ - κατήσχυνεν, niſi - contaminaſſet 1, 17, 27. plusqpf. εἰ μὴ διεβέβλητο αὐτῷ τὰ -, niſi male audiviſſet 6, 9, 17. 7, 3, 1. — fut. καὶ, εἰ μὴ φυλάξῃ λ. ac, niſi caveris 1, 9, 10. 1, 13, 6. 4, 15, 15. cum opt. εἰ μὴ προϋπάρχοι λ. niſi prius adſit 1, 4, 10. c. inf. οὐκ - εἰ μὴ ἐκ τοῦ ἁρπάζειν λ. niſi ex rapiendo 2, 3, 23. †† cum particip. οὔτε τὶς αὐτῷ ἄλλως προςῄει, εἰ μὴ πρότερον ἀποθέμενος - ἐρευνηθείς τε, niſi prius depoſito - 5, 5, 11. niſi prius deponens - exploratus que ſ. niſi prius depoſuiſſet - exploratus que fuiſſet. †† c. adv. τὸ ἄγαλμα, μὴ κινηθὲν, εἰ μὴ, ὅτε λ. niſi cum 5, 6, 7. niſi tunc cum - †† diremtum, ab init. enunc. cum ind. fut. εἰ δὲ μὴ φθάσεις, διαφθερεῖ, quodſi non praevenies: actum de te eſt 1, 9, 11. ſed ſ. et niſi †† ſine v. diſerto, εἴ τι ἐπεῖγον εἴη, δηλῶσαι αὐτῷ, εἰ δὲ μὴ (εἴη ἐπεῖγόν τι,) διοικῆσαι λ. ſin minus, 4, 12, 12. E) εἰ μὲν οὖν τιμωρίαν ζητεῖτε, quodſi ſupplicium quaeritis, 2, 13, 11. igitur ſi quidem εἴ περ γένοιτο, ſi (quidem) contingat, 8, 3, 12. — εἴ ποτε φοιτῴη λ. ſi quando 1, 7, 9. 2, 8, 18. † 4, 1, 9. e. F) c. τε, duabus vocibus, (de unius vocis εἴτε bis que poſito v. ſuo loco,) in med. orat. c. pron. εἴ τε τινὲς λ. καὶ λ. ſi qui 3, 2, 18. tum ſi qui - tum miſſos rel. v. ὑποδεχ. †† ſine v. diſerto, ab init. enunciat. εἴ τε τινες καρποὶ (εἰσὶ,) tum etiam quicunque fructus 4, 2, 16. rurſus in orat. med. εἴ τε τὶ ἦν - λείψανον λ. tum ſi quae 2, 14, 12, εἴ τε τὶ πρότερον - πέπρακται, et quae antea geſta ſunt 3, 7, 18. G) c. pron. ſolo, in

med. orat. c. opt. εἴ τις - φανείη, ſi quis 2, 13, 18. πλὴν εἴ τις - λογίζοιτο 4, 5, 7. † εἴ τινι δόλῳ λ. ſi per fraudem (quam) 8, 8, 3. εἴ τινα ἐκπέμποιεν λ. cum aliquem mittunt 3, 11, 19. εἴ τινες ἢ ϛρατιωτῶν λ. ſi qui 7, 4, 10. εἴ τι - λέγοιτο λ. ſi quid 2, 9, 15. 6, 3, 6. εἴ τι μέμφοιντο, ſi qua deſiderarent, 6, [illegible] 2. εἴ τι τολμῷεν, ſi quod 8, 3, 3. c. ind. εἰςόδους, εἴ τινες ἦσαν λανθάνουσαι, ſi qui eſſent rel. 2, 1, 9. εἴ τινας περίκεισθε ἐσθῆτας, quibuscunque amicti eſtis veſtibus, 2, 13, 17. εἴ τι - ἦν, ſi quid eſſet rel. 1, 15, 9. εἴ τι ὑποπτεύετε, ſi quid ſuſpicamini, 2, 5, 12. e. ſine v. diſerto, εἴ τι λόγου καὶ μνήμης ἄξιον (ἢ, ſ. εἴη,) ſi quid ſit rel. 2, 15, 13. e. †† per notiones ſingulares, ὡς μηδὲ, εἰ βουληθείη τὶς, δύνασθαι λ. ſi voluerit quis, 2, 10, 11. ſi etiam, etſi etiam, ſi vel maxime; c. opt. c. ind. δῆμον, εἴ τις καταλέλειπτο λ. populum, ſi qui relicti erant, 3, 4, 13. ſi quidem, ſi tamen, ſi alias; c. opt. ὁ πόλεμος, εἴ τις οὕτως αὐτὸν καλεῖν βούλοιτο, ſi quis ita id appellare velit, 7, 8, 17. ἀπόπειραν ποιήσασθαι, εἰ δύναιτο λ. an poſſet 3, 5, 7. διαλεξομένους εἰ ἄρα πείσαιεν αὐτοὺς, ſi forte poſſent perſuadere (iis,) 8, 3, 1. †† p. ὅτι, Lat. *quod*, c. ind., poſt ſubſt. φθόνος - αὐτοὺς - παρώξυνεν, εἰ δὴ ἔμελλον λ. ſi 1, 10, 15. poſt adi. οὐδὲν παράδοξον, ἄνθρωπον ὄντα εἰ τελευτὴ κατέλαβεν, nihil mirum, ſi 2, 5, 11. cum opt. οὐ πάνυ τι δεινὸν νομίζων, εἰ δέοι λ. ſi 7, 5, 18. rurſus c. ind., poſt verbum, μὴ θαυμάζετε, εἰ τὸ ἡμέτερον σῶφρον τραχὺ αὐτοῖς δοκεῖ, ſi 2, 8, 14.

εἰδέω, trop. de animo, univerſe, cum accuſativo rei, μηδὲ αὐτοῖς διέφθειρεν, ταῦτ' εἰδέναι, ſcire, 2, 1, 4. πρὶν τὸ ἀκριβὲς εἰδ. priusquam ſciret 7, 7, 4. nominatim particip. ἅπερ εἰδὼς, quod ſciens, 1, 6, 26. 2, 8, 1. εἰδ. τοῦτο, hoc cum ſciret, 3, 2, 9. cf. 1, 9, 21. 3, 11, 17. οὐκ εἰ. τὴν λ. ignarus 4, 9, 1. τὸ - οὐκ εἰδότες, ignorantes 4, 4, 10. τὴν - εἰ. ſcientes 7, 4, 4. οὐκ εἰδόσιν, ἃ φέρουσι, ignaris, quid ferrent, 4, 12, 10. †† ἐν εἰδόσι μὲν ὑμῖν - τὴν λ. apud vos gnaros rel. 5, 1, 3. †† c. dupl. rectione, tum acc. ſubſt. rei, tum particip. p. inf. εἰδυῖα αὐτοῦ τὸν θυμὸν -, καὶ πρόφασιν αὐτῷ εὔλογον ὑπάρξουσαν, gnarus que eius furoris, atque cauſam ei probabilem datum iri, 4, 12, 15. †† c. particip. mero, p. inf. εἰδὼς, ἀδύνατον ὂν, intelligens, ſe non poſſe rel. 3, 12, 2. εἰ. μισουμένην, ſciens, eam - inviſam, 7, 6, 6. — τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα εἰδυῖα ἀγαπῶντα τὸν λ. cum ſciret, eum diligere 1, 8, 9. ᾔδει γὰρ ἀλγοῦντας ἐπὶ τῇ λ. ſciebat enim eos dolere rel. 7, 1, 10. 7, 6, 10. 8, 8, 11. ἐκεῖνον ἐπιβουλεύοντα ᾔδεσαν τὸν λ. ſciebant inſidiari 2, 2, 6. μόνην ᾔδ. ἑαυτοῖς σωτηρίαν ὑπάρχουσαν, norant ſibi dari 7, 5, 1. ᾔδ. γὰρ αὐτὸν οὔτε φεισόμενόν τινος, ſciebant enim, illum, parſurum 7, 10, 2. †† c. pron. in orat. contracta, ὃν ᾔδει ἔπαρχον ὄντα, quem ſciebat praefectum eſſe, 2, 1, 13. 7, 4, 4. 7, 6, 1. οὓς ᾔδεσαν πεπονθότας τὶ λ. quos ſciebant paſſos eſſe rel. 7, 4, 7. † ὅσους ᾔδ. ἐκείνῳ φίλους, quos ſciebant ei amicos, 1, 13, 11. ubi ſuppl. particip. ὄντας, ni velis, eſſe c. dupl. acc. perſ. et quidem in poſtr. cum ſubſt. perſ. †† c. inf. ὅπερ ᾔδ. πάλαι μὲν εὔχεσθαι, quod ſciebant optari 7, 5, 1. e. †† cum praep. ἐκεῖνος ὑπὸ δέους καὶ ἀγνοίας οὐκ ᾔδει τὸ λ. neſciebat ib. 10. †† c. coni. ὅπως χρήσεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδὼς, ignarus 2, 12, 5. οὐκ εἰδότες, ὅτι -, ignari 2, 3, 23. εἰδ., ὡς λ. ſcientes, rel. 8, 3, 13. ††† c. nominativo particip., p. inf. et acc. ᾔδει γὰρ, οὐ μικρᾶς δυνάμεως δεόμενος, ſciebat, ſibi opus eſſe rel. 2, 14, 14. †† e.

acc. rei, in opp. μεταπέμπεται αὐτὸν, οὐδὲν μέντοι εἰδότα τῶν λ., οἰόμενον δὲ, ſcientem, 1, 13, 8. per notiones ſingulares. οὐκ εἰδότες τῶν ποταμῶν τὰ σφοδρὰ ῥεύματα, οἰόμενοι δὲ λ. ignari 8, 4, 6. — † μηδ' εἰδέναι φάσκων τὰ λεγόμενα, nec ſcire ſe dicens rel. 3, 2, 9. intelligere, perſpicere. †† de doctrina et arte, οὐ μόνον τὰ ἀνθρώπων πάντα εἰδέναι ἤθελεν, ἀλλὰ καὶ τὰ θεῖα, ſcire 4, 12, 5. ††† ſimul c. adv. πρότερον μὲν τοξεύειν μόνον ᾔδεσαν, uſum arcus norant 3, 4, 19. ubi inf. p. ſubſt. τὴν τοξικὴν, ††† trop. ſimul c. dat. perſ. θεοῖς εἰδέναι χάριν, agere gratias 4, 5, 15. αὐτῷ χ. εἰδότα, grat. ſe habere 6, 1, 20. † χ. οὐκ ᾔδεσαν (αὐτῷ,) gratiam non habebant, 2, 11, 14. noſtrat. Dank *wiſſen*. — Med. c. acc. rei, πράξεις βασιλέων, ἃς αὐτὸς οἶδα, novi, 2, 15, 12. ††† ſimul c. coni. et inf. τίς γὰρ αὐτοῦ τὸ ἁβροδίαιτον οὐκ οἶδεν, ὡς χοροῖς αὐτοῦ μᾶλλον ἁρμόζειν τὸν βίον, λ. quis eius luxuriam ignorat talem eſſe, ut rel. 3, 6, 15. ubi poſt οἶδ. melius punctum interrog., nec c. v. οἶδ. copulabitur ὡς, ſed per ſe capietur, p. *ita, ut.* †† c. nominat. particip., p. inf. et acc. ἄπιστα μὲν οἶδα λέξων λ. incredibilia me ſcio dicturum 7, 8, 6.

εἶδος, trop. de re, c. gen. rei, οὐδὲν παρελείπετο εἶδ. πολιορκίας, genus 3, 9, 8. 8, 4, 18. πάντα εἴδη ἐπιβουλῆς ἐξήρτυον 4, 4, 3. — εἰς εἶδ. τιάρας λ. formam 5, 5, 4. ſpecies.

εἴδω, phyſ. de oculis, cum acc. rei, οὐδέ τις εἶδεν ἀκόντιον δεύτερον, vidit, 1, 15, 7. οὐδὲν παράδοξον εἶδον οἱ Ῥωμαῖοι, viderunt 5, 6, 14. ὡς μηδὲν ἰδεῖν περιττὸν ἀκόντιον, ut viderent, 1, 15, 13. σκῦλα τῶν πατρίδων ἰδ. videre 7, 3, 15. ὅ περ ἰδὼν, λ. qua viſa 3, 12, 22. ὅ περ ἰδόντες, quo animadverſo 3, 3, 12. τὰ λείψανα ἰδόντι λ. intuenti 3, 1, 15 † c. adiuncto modi e nominat. adi. πρῶτοι ἰδόντες τὸ λ. conſpicati 4, 15, 13. † it. e ſyn. dupl. θεάσασθαι, ἃ μήτε εἶδον, μήτε ὄψονται, quae nec vidiſſent, 3, 8, 19. †† ſimul c. praepp. et opp. ἃ μετὰ τὴν Μάρκου τελευτὴν παρὰ πάντα τὸν ἐμαυτοῦ βίον εἶδόν τε καὶ ἤκουσα, vidi 1, 2, 10. ſimul c. adv. ὃ πρῶτον καὶ μετὰ τὴν ἄφιξιν εἶδον οἱ ἄνθρωποι, viderunt 1, 14, 7. ἔσθ' ὅπου καὶ χλεύης εἴδομεν ἀξίας εἰκόνας ἐν γραφαῖς, vidimus 4, 8, 4. ſed c. adv. ſolo, in orat. contracta, τότε εἴδομεν (ταῦτα,) ὅσα ἐν γραφαῖς ἐθαυμάζομεν 1, 15, 9. † ſimul c. alini. ſubſt. τότε σκυθρωπὸν εἶδεν ὁ δῆμος θέαμα, vidit ib. 15. † it. c. ſyn. v. μὴ, τὸ σχῆμα ὀφθὲν εὐθὺς λυπήσῃ τοὺς ἰδόντας (αὐτό,) ſpectantes 5, 5, 9. †† c. acc. particip. p. inf., tum rei, ὡς εἶδε πᾶσαν τὴν πόλιν πεπληρωμένην λ. videns oppletam 4, 9, 7. tum perſ. ἰδὼν αὐτὸν μεμονωμένον, videns eum ſolum 4, 13, 11. ἀνῃρημένον ἰδόντες, quod occiſum viderent, 1, 13, 10. c. acc. perſ. mero, ἦν γοῦν ἰδεῖν γεγυμνωμένους τοὺς στρατιώτας λ. cernere 8, 4, 28. † ſimul c. adv. εἰ δύο ἢ τρεῖς ὁπλίτας ἴδοιεν μόνον λ. conſpexerint 7, 8, 13. †† ὡς ἂν ἐπελθὼν ἕκαστον ἴδῃ, πῶς ἡλικίας ἔχοι λ. conſideraret 4, 9, 9. ſimul c. praep. αὐτὸν ἐν ἱερῷ ἠξίου ἰδεῖν, videre 5, 8, 2. †† trop. de re, cum acc. perſ. dupl. et adv. ὁμοῦ με εἶδεν ἥλιος ἄνθρωπον καὶ βασιλέα, 1, 5, 15. ††† de perſ., c. rectione dupl., per pron. relat. et per acc. rei, ἵνα αὐτὸς (ὁ δῆμος,) οἷόν περ ἐδείκνυεν αὐτοῦ τὸν θυμὸν, ἴδῃ καὶ τὴν πρὸς ἐκείνους ὀργὴν, ut qualem oſtenderit excandeſcentiam ſuam videat et 3, 8, 3. ut *ipſe* populus *videat*, qualem *ſuam* iram *oſtenderit* Severus erga Albinum ipſum, capite truncato et cruci affixo, *et* ſimul *iram* adverſus *illos*, Albini fautores.

εἶθ' v. εἶτα et εἶθ' v. εἶτε.

εἰκὸς, p. adi., trop., de re, cum inf., ſine diſerto v. ſubſt. ποθεῖν μέν σε τὴν πατρίδα, εἰκὸς, (ἐςὶ,) minime mirandum 1, 6, 12. veroſimile eſt, conſentaneum, par, decens. it. c. adv., in orat. med. τὸν Δαῖτον μόνον, ὡς εἰκὸς (ἐςὶ,) μνησικακήσας διεχρήσατο, ut videtur, 3, 7, 11. † neutr. plur. p. adv. ἤλπιζον - εἰκότα, veriſimilia 8, 1, 16. veriſimiliter, probabiliter, non ſine cauſa; i. q. iam ſq. adv.

εἰκότως, trop. c. variis v. 1) affectuum, ἀμοιβαίαν εὔνοιαν εἰ. ἤλπικα, merito 1, 4, 6. ἐδεδίει τὸν δῆμον, iure 2, 6, 18. ἐταράττοντο, mer. 2, 11, 10. ἂν ςέργοιτε αὐτοκράτορα, mer. 1, 5, 16. ἀγανακτήσας τότε εἰ. mer. 3, 5, 5. quo ſolo loco poſtponitur. — ὠργίζετο 7, 10, 2. 2) ſenſuum, εἰ. ἐτιμᾶτο, mer. 2, 7, 16. — τὴν δειλίαν, εἰ. κατεγνωσμένην 7, 1, 14. 3) dicendi, ἂν καὶ συμφοιτητὰς ἀποκαλοίην, mer. 1, 5, 11. ἀναπεισθεὶς 2, 7, 9. poſt βοῆς, quanquam et referatur ad claſſem primam. †† εἰ. οὐχ ὅμοια γέγονε τὰ ἐπιτηδεύματα, mer. 1, 1, 10. qui locus pertineat ad claſſ. ſecundam, et ad iudicium hiſtorici.

εἴκω, phyſ. de perſ. in pugna, c. opp. ἐπ' ὀλίγον ἀντισχόντες, εἶξαν, ceſſerunt 3, 7, 13. e campo et loco.

εἴκω, trop. de perſ.; med. particip., c. dat. perſ. ὁ δῆμος, ἐνθουσιῶντι ἐοικὼς, λ. ſimilis 2, 2, 5. ἐνθουσιῶσιν ἐοικότες, ſimiles 2, 6, 1. † abſ. neutr. plur. ἐοικότα ἐλπίσαντες, veriſimili ſpe ducti 4, 9, 10. p. adv. i. q. ſupra εἰκότα.

εἰκὼν, phyſ. de re, in numis, c. gen. perſ., νομίσματα, ἐκτετυπωμένα τὴν ἐκείνου εἰκόνα, imaginem 1, 9, 17. in ſtatua, c. gen. rei, ἀγάλματος κολοσσιαίου, ὃ περ σέβουσι Ῥωμαῖοι, εἰκόνα φέρον ἡλίου, effigiem 1, 15, 19. † c. gen. perſ. ἄγαλμα, θεοῦ φέρον εἰκόνα, imag. 5, 3, 10. εἰκόνα ἡλίου ἀνέργαςον εἶναι θέλουσιν ib. 11. in picta tabula, εἰκόνα μεγίςην γράψας παντὸς ἑαυτοῦ, im. 5, 5, 11. abſ. ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τῆς συγκλήτου τόπῳ τὴν εἰκόνα ἀνατεθῆναι ib. 12. ταύτην τὴν μάχην - γραφῆναι κελεύσας μεγίςαις εἰκόσιν ἀνέθηκε λ. 7, 2, 15. † εἶθ' ὅπου καὶ χλεύης ἴδομεν ἀξίας εἰκόνας ἐν γραφαῖς 4, 8, 4. †† c. adiuncto ſubſt. τὴν εἰκ. ὕςερον καθεῖλεν ὁ σύγκλητος μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ τιμῶν, tabulam 7, 2, 16. in vexillis, c. gen. p. τὰ σημεῖα ἄραντες, καὶ τὰς ἐκείνου εἰκόνας ἀποκαταςήσαντες, imag. 2, 6, 17. orbiculos, in quibus imago inſculpta et expreſſa. abſ. τὰς εἰ. ἐκ τῶν σημείων κατασπῶσι 8, 5, 22. in cera, κηροῦ πλασάμενοι εἰκόνα, πάντα ὁμοίαν τῷ λ. im. 4, 2, 3. ἡ εἰ. ἐκείνη ἐν σχήματι νοσοῦντος πρόκειται ὠχριῶσα ib. 4. in larvis, c. gen. p. προσωπεῖα, εἰκόνας ἔχοντα (τούτων,) ὅσοι λ. im. omnium, qui ib. 19. in aëre, Ἀπόλλωνα, οὗ καὶ τὴν εἰ. ἔλεγόν τινες φανῆναι πολλάκις ἐν ἀέρι, ὑπὲρ τῆς πόλεως μαχομένην, ſimulacrum 8, 3, 20. †† in corpore, τὰ σώματα ςίζονται γραφαῖς ποικίλων ζώων παντοδαπῶν εἰκόσιν, im. 3, 14, 13. ubi leg. γρ. ποικίλαις, ζώων παντ. εἰ. vel ζώων τε εἰκ. Pro ſtatua, c. gen. rei, μένει καὶ εἰς ἡμᾶς ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ ἡ τοῦ ὀνείρατος εἰκὼν μεγίςη, χαλκοῦ πεποιημένη, imago, 2, 9, 8. c. gen. perſ. προθέντες (ὑπὲρ τῶν τειχῶν) τὰς εἰ. Μαξίμου καὶ Βαλβίνου, ςεφάνοις καὶ δάφναις κεκοσμημένας, im. 8, 6, 4. †† ἐβούλετο - καὶ τὰς εἰ. αὐτῷ φόβον ἀπειλεῖν, imagines ſuas 1, 14, 19. ubi dat. p. gen. αὐτοῦ et ſq. τὸν ἀνδριάντα - καθελοῦσα ἡ σύγκλητος, ἐλευθερίας εἰκόνα ἱδρύσατο, im. ††† c. aliis ſubſt. ἀνδριάντες καὶ εἰκόνες, τιμαί τε πᾶσαι αὐτοῦ κατεσπῶντο, im. 7, 7, 3. τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσεν ἀνδριάντων καὶ εἰ. 4, 8, 3. τὰς μὲν τοῦ Μαξι-

μένου τιμὰς καθῄρουν, εἰκόσι δὲ καὶ ἀνδριάσι Γορδιανοῦ τὰς πόλεις ἐκόσμουν, im. 7, 5, 19. εἰκόνας καὶ ἀνδριάντας (αὐτοῦ) ἐν πάσαις πόλεσιν ἀναςῆναι 4, 8, 2. 14. Κομμόδου τὰς τιμὰς καὶ τὰς εἰ. — ἀνεώσεσθαι, ſtatuas 2, 6, 15. †† τὰ πολλὰ - δημοσίαις ἀνέθη- εἰκόσι, im. 2, 9, 5. ἀπείκασεν ἄν τις τὸ μειράκιον Διονύσου καλαῖς εἰ. 5, 3, 14. utr. loco ambigue, ſtatua, an pictura. ††† de animo, c. gen. rei, τοιαύτας τυραννίδος εἰκόνας ὑποτυπούμενος, im. 1, 3, 11. exempla, genera. †† ἐν εἰκόνι ἐλευθερίας ἐβίωσαν ἐκείνου τοῦ ἔτους, in quadam im. 5, 2, 5. ſimulacro, ſpecie; ἐν εἰ. βασιλείας τελευτήσας 7, 9, 21. - abſ. ὡς ὄψιν καὶ τύχην ἔχειν πρὸς ὀλίγον, ὥσπερ ἐν εἰ., τῆς Ῥώμης τὴν Καρχηδονίων πόλιν 7, 6, 4.

ἰλέω, phyſ. de perſ. c. rei et acc. et abl. εἰλήσαντες ςρωμνῇ τινι — τὸ σωμάτιον, involutum corp. 2, 1, 2.

εἰμὶ, ſenſu vulgari; c. dupl. nominat. ſubſt. de perſ., c. adv. ὁ μὲν πατὴρ ὀπαδὸς ἤδη καὶ σύνεδρός ἐςι θεῶν, eſt 1, 5, 17. c. mero nominat. iſto, οἱ δὲ - χάριτος ἀϊδίου εἰσὶ χρεῶςαι, ſunt 5, 1, 13. — λόγων ἀρχαιότητος ἦν ἐραςὴς, erat 1, 2, 4. πατὴρ ἦν τῆς λ. 2, 6, 12. ἦν ἐκείνη θυγάτηρ τοῦ λ. 3, 10, 10. de re, ἔθος ἐςὶ et ἦν v. ſupra in ἔθ. - ἔςω πάντων ἀμνηςία, ſit 8, 7, 18. eſto. — φοβηθέντες, μή τις ἄρα δόλος εἴη, ſit 2, 6, 13. εἴ τις ἦν κόσμος δημοσίων ἔργων, eſſet 7, 3, 15. εἴ τινες ἦσαν ξύλων ἐξοχαὶ, eſſent, 7, 12, 12. οὐδέ τις ἦν φειδὼ ἡλικίας λ. nec ulli parcebatur aet. 4, 6, 1. ξύλων ἦν ἀπορία, erat 8, 4, 9. ἀνάγκη ἦν συνῆσθαι 8, 6, 2. ἦν εἰρήνης - διάθεσις ib. 9. οὐδέ τι δέος ἦν ἀπὸ Βρεττανίας, neque ullus metus impenderet 2, 15, 10. ſimul c. adv. πάλιν τυραννίδος ἦν δέος, exiſtebat 2, 6, 4. † εἴ τινα ἦν χρήματα, eſſent 2, 11, 13. 7, 3, 12. c. adi. ὅτι - ὑμῶν σοφίᾳ κρείττους ἐσμὲν, nos eſſe 2, 13, 10. ἐπὶ τηλικούτοις ἁμαρτήμασι μυρίων ἄξιοι θανάτων ἐςὲ, eſtis ib. 14. τὰ σώματα οἱ ἐκεῖσε ἄνθρωποι - μεγάλοι εἰσὶ, ſunt 2, 9, 15. 5, 14, 14. προὔλεγον, ὅτι ἄρα εἴη ἀνὴρ πολύτροπός τις, eſſe 2, 14, 9. βαρὺς - ἦν, erat, 1, 9, 15. 3, 13, 5. ἦν ἐκεῖνος εὐγενέςατος 2, 3, 9. μέτριος καὶ ἰσότιμος ἦν 2, 4, 18. φοβερὸς - 3, 11, 4. 7, 1, 26. αὐτὸς ἦν νέος λ. 5, 5, 1. ἦν - τοῖς ὠσὶ κοῦφος λ. 7, 3, 7. Λίβυς κἀκεῖνος ἦν 3, 10, 11. †† νοῆσαι - εὐφυὴς ἦν 4, 7, 2. †† πλείςων ἦν χρημάτων ἀνάπλεως 5, 3, 5. ὅσοι ἦσαν πλούσιοί τε καὶ εὐγενεῖς, erant 1, 8, 4. οἱ μὲν - ὄχλῳ πλείους ἦσ. 7, 9, 11. †† ſimul et c. ſubſt. εἰ παρθένος εἴη καὶ ἁγνὴ, ſit 1, 11, 12. 5, 3, 18. i. 7, 2, 3. i. — it. de re, ξενωποί εἰσι χειροποίητοι 8, 1, 14. τὴν κεφαλὴν ἀνεσκολοπισμένην, ὡς - περίοπτος εἴη, ut conſpiceretur 8, 6, 16. — μή τινες ἐνέδραι - κρύφιοι εἶεν, occultarentur 8, 1, 2. οὐ - ῥᾳδία ἦν ἡ τροπὴ 3, 7, 7. 5, 4, 6. † ἡ πόλις - πολυάνθρωπος ἦν, abundabat 8, 2, 6. ὧν ἡ - χώρα - οὐκ ἦν εὔφορος, quas - non ferret, ib. 7. ἄπορος ἦν ἡ διάβασις τῷ ςρατῷ, non poterat tranſire exercitus, 8, 4, 4. c. adv. ſimul, πολλὴ ἦν - ἀρχὴ τότε 2, 7, 7. ὧν αἱ ἀκμαὶ ἦσαν μηνοειδεῖς, erant 1, 15, 11. εἰςόδους, εἴ τινες ἦσ. λανθάνουσαι, eſſent 4, 1, 9. 7, 2, 10. † ἐβόων, ὡς ἐξάκουςα εἴη, ut exaudiri poſſent 8, 3, 6. ὁπηνίκα ἂν τὰ τῆς βασιλείας μετέωρα ᾖ, quoties imper. ſuſpenſum eſt, 2, 12, 7. πλουσιώτατον ἦν πάντων ἱερῶν 1, 14, 4. εἴ τι πρότερον ἄγνωςον ἦν, ignotum eſſet, 1, 15, 9. 2, 1, 11. 4, 7, 14. 8, 4, 29. † εἰ καὶ βασιλείας - ἦν ἀλλότρια, erant 1, 15, 14. 2, 3, 4. c. pron. relat. ὅ περ ἐςὶ σύμβολον λ. quod (quidem) eſt 7, 6, 4. τὸν ςρατιωτικὸν ὅρκον, ὅς ἐςι - μυςήριον, militari ſacramento, quod eſt λ. 8,

7, 8. †† c. v. alio indicat. ſimul, οὐδ' ἐςιν οὕτω μέγα ἀξίωμα, ὃ μὴ - ὑπάρχει παῖξαι, neque eſt -, cuius non liceat 1, 10, 12. οὔτε - τὶς - ἐςιν, ὃς μὴ - πέμπει, neque - eſt, quin mittat 4, 2, 17. - εἰσὶ δ' οἳ = παρέδωκαν, ſunt -, qui tradiderint 1, 1, 3. 7. οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων, ὃς - ἐδέχετο, erat, qui - exciperet 1, 4, 20. 2, 8, 12. 6, 4, 4. 8, 6, 17. ἦσαν δέ τινες, οἳ - ἀνακεχωρήκεσαν, erant, qui receſſerant, 1, 3, 13. 2, 14, 9. † ἦν ἐν τῷ ςρατῷ χιλίαρχος, ᾧ πατρὶς ἡ 'Ακυληΐα ἦν 8, 3, 2. † c. adv. relativ. οὐδέ τι ἦν γῆς μέρος, ὅπου μὴ - ἐξέτειναν, quo non - protulerint 2, 11, 8. οὐδέ τις ἦν οὕτως ἄχρηςος ἡλικία, ὡς μὴ μετέχειν λ. quae non particeps eſſet 8, 4, 21. †† c. artic. et particip. ἔτι τε αὐτὸν καὶ πολλὰ ἦν τὰ πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν ἀναπείθοντα, ac praeterea multa (etiam) erant, quae ipſum impellerent ad 3, 11, 2. ἦν δὲ αὐτὸν τὰ ἀναπείθοντα οὐ μικρὰ εἰς ἐπιθυμ. λ. erant autem, quae ipſum impellerent, non parva ad 6, 2, 16. † c. pron. quantit. de perſ. τοσοῦτος ἦν ὁ Μαξιμίνου φόβος, ὡς λ. 7, 8, 4. it. de re, τοσαύτη τὶς ἦν - ἡ φιλοχρηματία 7, 3, 6. †† c. pron. demonſtr. de perſ. τὰ μὲν οὖν πολεμικὰ τοιοῦτος ἦν 7, 3, 1. †† de re, τὰ μὲν κατὰ τὴν 'Ρωμαίων πόλιν τε καὶ γνώμην τοιαῦτα ἦν, ac ſtatus quidem Romanae civitatis animusque talis erat, 7, 7, 15. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν 'Ρώμην τοιαῦτα ἦν, ac Romae quidem talis ſtatus rerum erat, 7, 12, 17. †† c. pron. interrog. - οἱ δ' οὐ πάνυ τὸ ἐκφερόμενον, ὅ τι ποτ' εἴη, ἐπολυπραγμόνουν, quid eſſet, quod exportaretur, 2, 1, 4. τί γὰρ ἦν ὄφελος βαρβάρων ἀναιρουμένων, λ. quid enim proderat, barbaros interimi, 7, 2, 2. οὐκέτι διεκρίνοντο, τίνες ἦσαν οἱ φθεγξάμενοι, haud iam diſcernebant, qui fuiſſent locuti 4, 6, 12. — † c. adv. interrog. ἐκεῖ ἡ 'Ρώμη, ὅπου ποτ' ἂν ὁ βασιλεὺς ᾖ, ubicunque imperator fuerit 1, 6, 14. διηπόρουν, ποῦ ποτε ἄρα εἴη, ubi (tandem ſcilicet ſ. igitur) eſſet, 5, 4, 16. ſed c. adv. loci, de perſ. Κτησιφῶντι, ἔνθ' ἦν ὁ βασιλεὺς, ubi erat 3, 9, 18. it. de re, τὴν 'Ρώμην, ἔνθα ἡ βασίλειός ἐςιν ἑςία, ubi eſt 2, 10, 18. Κτησιφῶντα - ἔνθα ἦν τὰ βασίλεια τοῦ λ. ubi erat ſedes regia 3, 9, 16. κάλπην, ἔνθα ἦν τὰ Σεβήρου λείψανα, ubi erant Sev. reliquiae, 4, 1, 6. ὅτε ἦν νέος 5, 7, 11. οἵ τινες ἦσαν ἐκεῖ, erant 7, 6, 3. εἴ τι τῶν πυλῶν ἔξωθεν ἦν 8, 4, 22. δεῖν αὐτὸν ἔνδον εἶναι 3, 12, 15. πολλῶν ἔνδον ὄντων, quod multi intus eſſent, 8, 3, 17. † c. adv. temp. ſimul, ἤδη οἱ πολέμιοι ἔνδον ἦσαν 2, 12, 3. † c. praepp., ex ordine elementari, a) ἄνευ ὅπλων ὄντες, quia erant inermes, 7, 11, 9. †† b) c. gen. perſ. ἐκ τῶν τῆς συγκλήτου ἐπισήμων ἦν 1, 7, 6. e ſenatus *primoribus* ipſe *erat*; ubi tamen potior eſt ellipſis pron. εἷς ſ. τὶς, ut Lat. *unus ex* rel. ſed c. gen. rei, ὄντα με ἐκ τῆς ἱππάδος τάξεως 5, 1, 10. *me*, qui *ſum* ex *equeſtri* ordine *unus* ſ. *aliquis*; iterum ſupplendo pron. ἕνα ſ. τινά. Sic et ἀνὴρ τὸ μὲν γένος τῶν ἐκ τῆς συγκλήτου εὐπατριδῶν, vir generis quidem ex Senatorio ordine patricii, 2, 15, 2. unus patriciorum e ſenatorio ordine; ſ. patriciorum, qui ſunt ſimul in ſenatu ſ. ſenatores ſ. inter ſenatores. † ὃ γὰρ ἦν μόνον ἐκ τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ ποτὸν, λ. nam qui ſuppetebat unice ex praeterfluente fluvio potus, 8, 5, 17. †† εἴ τινες ἦσάν ςέφανοι χρυσοῦ ἐξ ἀναθημάτων, ſi quae eſſent coronae aureae in donariis, 8, 7, 4. ubi pr. ἐξ pendeat etiam e ſubſt. ςέφ. — c) c. ἐν et ſubſt. rei, trop. ſ. phyſ., de perſ. οἱ ἐν ἀκμῇ ὄντες, qui aetate vigetis, 6, 3, 12. οἱ ἐν ἀξιώσει ὄντες, qui dignitate pollebant, 2, 6, 5. cf. et v. ἀξί. - ἀπὸ τῶν ἐν ἀρχαῖς ὄντων, ex

magiſtratum gerentibus, 2, 12, 10. ἐν ἀπογνώσει ἦν, in deſperatione erat, 2, 11, 12. cf. v. ἀπ. - ἦσαν ἐν ἀθυμίᾳ καὶ ἀπ. erant in anxietate et deſp. 3, 3, 8. ἐν ἀφασίᾳ ἦν καὶ ἀπορίᾳ τοῦ πρακτέου, incertus erat et ignarus rei. 4, 14, 1. cf. ἀφ. - αὐτὸς ἐν δέει ἦν, in metu erat 7, 9, 8. ἐν ταραχῇ ἦν, in perturbatione erat 3, 1, 3, 2, 12, 4. cf. ταρ. - ἦν ἐν μεγάλαις φροντίσι, in m. ſolicitudine erat, 7, 8, 1. μετὰ τὸ - εἶναι ἐν ἀμερίμνῳ βίῳ, cum viveret ſecuram vitam, 3, 7, 11. ὅτι - εἴη οὐκ ἐν ὀλίγῳ κινδύνῳ τὰ Ἰλλυρικὰ ἔθνη, eſſe in periculo - 6, 7, 5. ὅθεν ἐν - πάντων ἀπορίᾳ ἦσαν, in omnium rerum penuria erant, 8, 5, 16. 8. δοκοῦντι ἐν εὐπορίᾳ χρημάτων εἶναι, qui abundare pecunia exiſtimabatur, 2, 6, 9. τοὺς παῖδας αὐτῷ - μὴ εἶναι ἐν ἑτέρου ἐξουσίᾳ, ut non eſſent in alterius poteſtate, 3, 2, 9. ἐν ὅπλοις εἰσὶ, in armis ſunt, 1, 15, 5. habent ſ. tenent arma, armati ſunt; — ſimul c. adv. temp. ὡς ὁ ϛρατὸς ἤδη ἐν ὄψεσιν ἦν, in conſpectu fuit, 6, 9, 10. de re, οἰόμενοι, ἐν πλήθει ὄχλου, οὐκ ἐν εὐταξίᾳ ϛρατοῦ, τὸ εὔελπι τῆς νίκης εἶναι, in - ſpem victoriae ſitam, 7, 9, 8. † τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν ἀνέσει τοῦ πολέμου οὔσης, vacuo a pugna die (iſto,) 8, 5, 19. † ſimul c. dat. perſ. οὔσης σοὶ τῆς ἀναγνώσεως ἐν συνηθείᾳ, cum ſit tibi eius lectio conſueta, 2, 1, 23. nominatim c. ſubſt. loci, εἴ τι ἦν ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ τοῦ ϛρατιωτικοῦ λείψανον, erant in - reliquiae, 2, 14, 12. πάντα, ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει λ. 8, 1, 9. οὔτε νεῶν οὐσῶν ἐν ταῖς - ὄχθαις, neque navibus ſuppetentibus in 7, 1, 17. rurſus de perſ. ἦν τις ἐν τῷ ϛρατῷ, erat in 6, 8, 1 8, 3, 2. † ὄντος αὐτοῦ ἐν Ἰλίῳ, morante eo ad Il. 4, 8, 11. (ſimul c. adv. temp. αὐτοῦ ἔτι ὄντος ἐν τῇ βασιλείῳ αὐλῇ, eo adhuc manente in 2, 12, 8.) - τὸν ὄντα ἐν τῇ β. α. ipſum conſtitutum in 3, 7, 19. οἱ ὄντες ἐν τοῖς βασιλείοις, qui erant in 4, 6, 1. ὄντας ἐν Ῥώμῃ, qui in urbe (Romana) erant 8, 8, 10. οὖσαν ἐν Σικελίᾳ degentem in 4, 6, 7. — † c. pron. ſimul, tum relat., de re, τὸν σύνδεσμον τῶν ἐπιϛολῶν, ἐν αἷς ἦν καὶ - γράμματα, in quibus erant 4, 12, 11. de perſ. οἱ νεανίαι, ἐν οἷς ἦν τὸ πολὺ πλῆθος Παιόνων μάλιϛα, quorum vulgus conſtabat ex Pannoniis - 6, 8, 7. tum demonſtr. plur. neutr. abl., de perſ. Ἀλέξανδρος μὲν ἐν τούτοις ἦν, in his erat, 6, 7, 20. 7, 7, 9. his occupatus erat; haec agebat; it. de re, τὰ μὲν δὴ κατὰ τὴν Λιβύην ἐν τ. ἦν, Africa in hoc ſtatu erat, 7, 9, 25. τὰ μὲν οὖν κ. τὴν Ἀκυληΐαν ἐν τ. ἦν, Aquileia in his erat, 8, 6, 10. conditio urbis haec erat. d) ἴϛε ἔξω πάσης ὄντα με ὑποψίας, extra omnem me eſſe ſuſpicionem, 2, 5, 12. e) ἦν πόλις ἐπ' ἄκρας ὄρους, erat in 3, 9, 7. f) μοὶ, παρὰ τῇ μητρὶ ὄντι, cum apud matrem eſſem, 4, 5, 10. πλέον ἦν παρ' αὐτοῖς τοῦ δικαίου τὸ φιλόνεικον, ſuperabat in ipſis iuſtitiam contentio, 4, 4, 2. - maior erat in ipſis aemulatio, quam iuſtitia. cf. 4, 10, 13. g) †; ſimul c. adv. temp. ἤδη πρὸς ἄφεσιν τῆς ϛρατείας ὄντες, qui iam prope emeriti erant, 7, 11, 3. h) τοῦ ϛρατοῦ, ὃς ἦν σὺν αὐτῷ, qui eſſet cum ipſo, 6, 7, 6. i) de perſ. Παιόνων παντων - ὑπὸ μιᾷ γὰρ ἦσαν ἐξουσίᾳ, ſub una erant ditione, 2, 9, 2. ſimul de re, - οὐ Φοινίκων ἔθνους παντὸς καὶ τῆς μέχρις Εὐφράτου γῆς ὑπὸ τῇ Νίγρου ὄντων ἐξουσίᾳ, - Nigri ſubiectis, 2, 7, 7. Cum gen. aliquo, 1) pron. Ῥωμαίους, ὧν ἐϛιν ἡ ἀρχὴ, quorum eſt imp. 4, 15, 18. penes quos imp. eſſet 7, 7, 12. 2) numeri, τὶς ἦν τῶν λ. quidam ex iis, qui 1, 12, 8. ubi ellipſis eſſe poteſt pr. ἐκ, it. 2, 6, 10. τούτων δ' ἦν ὁ λ. horum 7, 10, 7. ὧν πρώτη μὲν ἦν λ. quorum prima erat

1, 17, 2. † ἦν παιδίον τούτων δὴ τῶν λ. erat puſio ex iſtis nimirum, qui ib. 5. † ἐν οἷς ἦν τὸ πολὺ πλῆθος Παιόνων 6, 8, 7. v. ſupra; niſi hic eſt gen. modi, ut δύναμιν - πολλήν τε οὖσαν - ἀνδρῶν τε μαχιμωτάτων, copias, quae erant militum - 2, 15, 1. ,) dignitatis ſ. muneris, νεανίσκον τινὰ, καὶ αὐτὸν ὄντα τῆς βουλῆς, et ipſum ſenatorii ordinis 1, 8, 11. ἦν τῶν ὑπατευσάντων, erat e numero conſularium, 2, 7, 6. ἦν τῶν εὐπατριδῶν καὶ ὑπατευκότων, erat patricius et conſularis, 7, 1, 12. † εἰδότες, γένους ὄντα βασιλικοῦ, eum generis eſſe - 5, 3, 15. †† ἦν εἷς τῶν ὑπ᾽ αὐτῷ χιλιαρχούντων, erat quidam ſub ipſo tribunus, 3, 11, 8. quod adi. ſ. pron., ut et ſyn. τὶς, ſuppleri poterit etiam in pr. locis. ††† οὐ πρότερον ἡ ναῦς ἀνέδραμε, πρὶν ἢ τὴν ἱέρειαν ἐνεχθῆναι τῆς θεοῦ, ἥ τις τῆς Ἑςίας ἦν, quae Veſtalis erat 1, 11, 11. quae quidem Veſtae erat, p. τὴν ἱέρειαν τῆς Ἑς.. Cum dat. perſ., de re, ἦν αὐτῷ δέος - ἤδη καὶ περὶ αὐτῆς Ἰταλίας, metuebat ipſe iam - de 6, 7, 9. † it. c. alio adv. πάλιν τυραννίδος ἦν δέος 2, 6, 4. ſc. αὐτῇ, τῇ συγκλήτῳ βουλῇ, ſ. αὐτοῖς, cf. ſupra. ὡς ἔθος ἐςὶ τοῖς λ. 1, 5, 2. v. ſupra v. ἔθ. Βηρίσσιμος ἦν ὄνομα αὐτῷ, ei erat 1, 2, 2. cf. v. ὄν. ᾧ πατρὶς ἡ Ἀκυληΐα ἦν, cui erat 8, 3, 2. ἦν αὐτῷ τὸ σχῆμα λ. 5, 5, 5. cum adv. οὔτε οἴκοθεν ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα, neque domi erant ei 2, 7, 3. de perſ. Λουκίλλα ἦν τῷ Κομμόδῳ ἀδελφὴ, Lucilla erat Commodo ſoror, 1, 8, 6. δύο ἦσαν ἄῤῥενες αὐτῷ, erant (ei) 1, 13, 11. 5, 3. 6. ſq. 4, 12, 1. † ὧν ἦσαν αὐτῷ πλεῖςοι φίλοι λ. quorum erant ei 7, 6, 5. at c. adi. κοινὴν εἶναί μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν λ. eſſe 1, 5, 5. πᾶν τὸ τῷ ἑτέρῳ φίλον, τῷ ἄλλῳ ἐχθρὸν ἦν, quidquid alteri eſſet gratum, alteri odioſum erat, 3, 10, 6. ἦν αὐτῷ τις - φίλτατος, 4, 8, 11. 3, 14, 19. ſq. τοῦτο κελεύειν ἦν σύνηθες αὐτῷ, id mandare ſolitus erat, 4, 12, 13. ῥύεσθαι τὰ σώματα -, αὐτοῖς ἀγαπητὸν ἦν, ipſis optabile erat, 6, 5, 21. — ſimul c. praepp. κἀμοὶ δι᾽ εὐχῆς ἐςι, in votis eſt, 2, 10, 4. — βάκτρον ἦν αὐτῷ μετὰ χεῖρας, ei erat in man. 1, 9, 7. Cum acc. rei ellipt. ἦν τὸ γένος Αἰγύπτιος, erat (genere, natione) Aegyptius, 1, 17, 14. conf. v. γέν. - Μαισὰ ἦν τις ὄνομα, Maeſa erat quaedam nomine, 5, 3, 2. v. ὄν. τὴν ὄψιν ἦν ἀξιοθέατος, ut eſſet ſpecie egregia viſendus, 1, 7, 8. v. αξ. et ὄψ. ἦν τὴν ἡλικίαν ἀκμαῖος, erat integer aevi, 5, 3, 13. v. ἀκμ. — Cum abl. rei ſ. modi, ἦν τῷ γένει Σύρος, erat genere Syrus, 3, 11, 17. φύσει ὢν ἀλαζὼν, cum natura eſſet glorioſus, 6, 2, 15. — † ἐξεῖπεν, ὅτι ἄρα Ἀντωνίνου υἱός ἐςι τῇ φύσει, τῇ δὲ ὑπολήψει ἄλλου (υἱὸς εἶναι) δοκοίη, illum A. filium eſſe natura. 5, 3, 19. Cum particip. nudo a) de re, per praeſ. cum perf. ἅ περ ἐςὶν ὑμῖν κεχαρισμένα, quae ſunt vobis grata, 2, 10, 4. per impf. c. praeſ. εἴ τινα ἦν χρήματα - ἀθροιζόμενα -, εἴτε ἀνακείμενα λ. 7, 3, 12. ſq. de perſ., per praeſ. c. perf. εἰσὶ πρὸς τὰ νήχεσθαι ἐγγεγυμνασμένοι, ſunt - exercitati, 7, 2, 12. φήμη, ὡς ἄρα εἴη ἀνῃρημένος, quaſi eſſet interfectus, 7, 6, 21. † βοῶντες, ὅτι ἄρα εἴησαν ἀπεκτονότες, οὓς λ. ſe interfeciſſe eos, quos 8, 8, 17. per praeſ. c. aor. εἰσὶ δέ τινες αὐτῶν καὶ ἤδη ἐξετασθέντες, ſunt - examinati, 4, 5, 9. ἀπηγγέλλετο αὐτῷ, ὅτι ἄρα εἶεν - ἀποσκώψαντες, eos fuiſſe cavillatos, 4, 9, 3. - per impf. c. praeſ. ὃς ἦν αὐτῶν γένει προύχων, qui - anteiret, 7, 6, 10. - per impf. c. perf. ἦσαν - περιειλημμένοι, erant circumdati, 2, 2, 22. - per impf. c. aor. τὸ βιβλίον, ὅ περ αὐτῷ ἦσαν συντάξαντές τινες, libellum,

quem ei compoſuerant, 7, 8, 5. τὰς ὁδοὺς παραφράξαντες ἦσαν, itinera obſepſerant, 8, 5, 10. ὅσοι ἦσαν εἰςρυέντες λ. qui penetrarant 7, 9, 17. - per interpoſita, ἦν αὐτῶν ἐπιμελῶς ἄρξας, ex quo - ipſis praefuiſſet, 8, 6, 12. - ſed vicine, κινδύνων - ἦν καταφρονήσας, contemſerat 2, 3, 2. ὃν ἦν ποιήσας Καίσαρα, quem fecerat 5, 4, 24. † τῶν πόλεων, ἃς ἦν λυμηνάμενος, quas devaſtaverat 3, 6, 20. †† τοὺς - ἦν διώξας, καὶ τοὺς πανταχοῦ ἦν κολασθῆναι κελεύσας, exegerat et - imperaverat, 2, 4, 16. † per perf. et aor. ſimul, ἦν τὴν μὲν ἡλικίαν ἤδη προβεβηκὼς, εὐδοκιμήσας δὲ λ. erat provectus, ſed probatus 2, 7, 8. †† per impf. poſtpoſ. ὃν ἐκπέμψας ἦν τοῦ ςρατοῦ, dimiſerat 7, 1, 21. † τῶν δὲ κρατήσας ἦν τοῖς ἄπλοις, vicerat 1, 3, 12. poſt ἐκεχείρωτο plusq., pro quo plusq. aliquo valet illud v. impf. ἦν rel. c. aliquo particip. Singularia A) praeſentis, c. particulis, a) ἔσθ' ὅπη καὶ ξυλίνοις χρώμενος σκεύεσιν, alicubi (et) ligneis rel. 4, 7, 8. eſt, *ubi*, i. q. adv. Bg., v. ὅπ. - τῶν ἀνδρῶν, ἔσθ' ὅπη καὶ τῶν γυναικῶν, virorum, interdum etiam mul. 6, 5, 7. 6, 6, 10. de tempore quidem, - at † de modo, διέβαλλεν ἔσθ' ὅπη τοῦτο τὴν ἀρχὴν (αὐτοῦ,) infamabat *aliquatenus* ea res rel. 6, 1, 18. aliquo modo. b) ἔσθ' ὅπου εἴδομεν λ. alicubi vid. 4, 8, 4. aliquando, *interdum*. c) ἔςι δ' ὅτε καὶ - ἔφερεν λ. quandoque etiam 4, 7, 12. ἔσθ' ὅτε - quandoque 4, 4, 1. 5, 2, 13. 7, 3, 11. i. q. pr. B) praeſentis et impf., poſiti c. adi. ſ. ſubſt. it. c. particip., at extra periphraſin ſuperiorem pro plusq. a) ſine copula aliqua, λίθος δέ τις ἐςὶ μέγιςος, - κάτωθεν περιφερής, - λήγων εἰς ὀξύτητα, eſt -, - deſinens 5, 3, 10. ἱκανώτατος ἦν προςποιήσασθαι -, μήτε ὅρκου φειδόμενος, - ψευσάμενος λ. erat -, neque parcens -, mentiens 2, 9, 18. ἦν τις ἑκατοντάρχης -, ἀεὶ παρεπόμενος αὐτῷ, erat -, ſemper illum aſſectari ſolitus 4, 13, 2. — † Μαισὰ ἦν τις ὄνομα, τὸ γένος Φοίνισσα, ἀπὸ Ἐμέσου, Maeſa erat quaedam nomine, gente Phoeniſſa, ab Emeſa 5, 3, 2. b) c. copulis, ἦν δὲ τὸ γένος Αἰγύπτιος, - τολμῆσαί τε πεφυκὼς, erat (genere) Aeg. - ad audendum - natura factus, 1, 17, 14. † ἦν δὲ ὁ Περτίναξ τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτης, - ἐν δὲ ςρατιωτικαῖς εὐδοκιμήσας πράξεσι, πολλὰ δὲ ἐγείρας τρόπαια -, μόνος δὲ περιλειφθεὶς 2, 1, 9. cf. 6, 8, 1 - 3. ἦν δὲ τοῖς ὠσὶ κοῦφος ἐς διαβολὰς, ἡλικίας τε - ἀφειδῶς ἔχων 7, 3, 7. cf. 7, 5, 3. 4, 12, 1. 1, 10, 2. 1, 12, 8. 2, 3, 9. C) infinitivi, 1) quoad caſum, per nominat. legitimum, πεφύκασι - εἶναι φιλοσκώμμονες, natura ſunt dicaces, 4, 9, 4. ὅσοι ὑπηρέται - ἐδόκουν εἶναι, fuiſſe 5, 8, 16. cf. 6, 1, 20. τὸ χωρίον - σωτήριον εἶναι ἐδόκει, eſſe videbatur 1, 12, 3. † μόνος εἶναι βουλόμενος ἐν τῷ ςρατῷ 7, 1, 8. ſc. ἀγενὴς, ignobilis. — †† pro acc. ἔδοξεν αὐτῷ καιρὸς ἐπιτήδειος εἶναι, viſum ei tempus hoc idoneum eſſe rel. 1, 10, 13. qui Bg. ſine commate poſt αὐτ. rexit ſic, καιρὸς (οὗτος) ἔδοξε αὐτῷ εἶν. ἐπ. - πολεμικοῦ βίου ἐραςὴς εἶναι προςεποιεῖτο, bellicae vitae amator haberi affectabat 4, 3, 8. per gen. legitimum, αὐτὸν, δοκοῦντα ψυχῆς εἶναι ἐῤῥωμένης, quamvis videretur animi eſſe firmi 2, 3, 2. ſed per obliquum, i. e. in gen. conſq. τῆς τοιαύτης πολυτελείας βαρβάρου - εἶναι δοκούσης, cum eiusmodi luxus - barbaricus (eſſe) exiſtimaretur, 5, 2, 10. - εἰρήνης εἶναι δοκούσης, quamvis pax eſſe videretur, ib. 13. — ὑπὸ τοῦ δοκοῦντος πατρὸς ἀμφοτέρων εἶναι, ab eo, qui exiſtimaretur pater amborum (eſſe,) 5, 7, 5. per dat. legitimum, εἶναι Ῥωμαίοις πεζὸν ςρατὸν λ. eſſe Romanis exercitum - 4, 10, 7. cf 5, 3, 22. ſed per obliquum, i. e. in praeced. iam dat., ἐπι-

ϛέλλει τινὶ, πιϛοτάτῳ εἶναι δοκοῦντι Φίλων, qui fidiſſimus videretur (eſſe) ex amicis, 4, 12, 7. ἐχρῆτο - τοῖς - ἐπιλεχθεῖσι, πιϛοτάτοις τε εἶναι δοκοῦσιν, qui eſſent ſpectatae fidei, 5, 8, 5. cf. v. δοκ. per acc., in adi. et ſubſt. δύο ταύτας ἀρχὰς εἶναι μεγίϛας, eſſe 4, 10, 5. - in adi. ſolo. ᾑροῦντο ἐκεῖνον, ἅτε χρηϛὸν τὸ ἦθος εἶναι λεγόμενον, utpote qui eſſe diceretur placido ingenio, 3, 5, 5. in ſolo ſubſt. οὐδὲ καιρὸν εἶναι μελλήσεως, neque locum eſſe cunctationi, 1, 17, 16. - per obliquum, τοὺς παῖδας, υἱοὺς ἐκείνου δοκοῦντας εἶναι 5, 7, 6. v. δοκ. - ἐποίει τοῦτο - καὶ περὶ τοὺς δοκοῦντας εἶναι φιλτάτους, qui ipſi cariſſimi videbantur (eſſe,) 7, 6, 20. †† γῆν - ἐπέτρεψεν, - γεωργήσαντι δεσπότην εἶναι, dominum fieri, 2, 4, 12. p. ὥϛε δεσπ. εἶν. †† τῶν - εἶναι τινὰ μνήμην, ullam futuram (eſſe) mention. 8, 7, 17. †† intra duo ſubſt. δόλον τινὰ εἶναι - καὶ σόφισμα 8, 8, 11. 2) c. artic. τοὺς ἀκμαιοτάτους ἐπιλεξάμενος ἐς τὸ δορυφόρους εἶναι 2, 14, 10. v. δορ. - μετὰ τὸ - εἶναι ἐν ἀμερίμνῳ βίῳ, cum viveret ſecuram vitam 3, 7, 11. - ἐκ τοῦ μηδένα εἶναι, τὸν ἀνθεϛῶτα, ex eo, quod nemo ſit, qui obſtet - 2, 8, 7. † τὸ - μήτε τὴν - ἀρχὴν εἶναι τὸν κωλύοντα, quod nec eſſet qui prohiberet - 2, 6, 22. †† per ſubſt. c. artic., Μαξιμίνου τὴν κέλευσιν εἶναι, Maximini iuſſionem eſſe, 7, 6, 20. 3) c. pron. relat. et tum indic. εἶναι πολλοὺς, οἷς ἡ βασιλεία μᾶλλον ἁρμόζει, eſſe multos, quibus conveniret - 2, 3, 7. tum opt. εἶναι παρὰ Ῥωμαίοις - πολλοὺς, ὧν τινος ἐπιλέξασθαι δύναιτ' ἂν θυγατέρα, eſſe mult. ap. Rom., quorum alicuius deligere poſſit filiam, 4, 10, 13. †† πρόκειταί σοι αἵρεσις, ἢ τοῦ εἶναι, ὅ περ ἐμὲ νῦν ὁρᾷς ὄντα, ut aut ſis, quod me nunc cernis eſſe, 3, 11, 11. 4) c. praep. ἐν cf. ſupra 3, 7, 11. 4, 2, 9. e. cf. v. ἀξιωσ. it. 3, 2, 9. 2, 6, 9. 7, 1, 8. 7, 12, 19. 5) c. adv. δεῖν αὐτὸν ἔνδον εἶναι, eſſe 3, 12, 15. ὡς μηδεμίαν εἶναι δύναμιν ἔξωθεν ἐχέγγυον, ut nulla ſit 3, 13, 11. 6) cum particip. - tum proprio, ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἔνδον τῶν ὅπλων περιειλημμένους λ. iam eos eſſe - incluſos 4, 9, 12. - tum ſtante p. adi. ὃ περιήλπιζε τοῖς - εἶναι κεχαρισμένον, quod ſperabat - gratum fore 2, 10, 2. 7) per oppreſſum ὥϛε poſt v. aliquod, τοὺς - ἐπελέξαντο, συνέδρους εἶναι, ut eſſent - 6, 1, 3. niſi deſit pr. εἰς ſ. ἐς, cf. 2, 14, 10. 8) per redundantiam, οὐδὲν οὖν εἶναι αὐτὴν ἐλάνθανε τῶν λ. nihil itaque eam latebat eorum rel. 5, 8, 8. D) participii, p. inf., praeter ἴϛε ἔξω πάσης ὄντα με ὑποψίας 2, 5, 12., quoque c. adv. temp. ὅ περ ἐμὲ νῦν ὁρᾷς ὄντα 3, 11, 11. cf. 6, 1, 16. 7, 6, 1. 2, 1, 13. 3, 12, 2. — † ἐντεῦθεν ἂν τεκμήραιντο ἀσθενῆ ὄντα λ. imbecilles eſſe 2, 10, 13. promiſcue, etiam in notione praeter. ſ. perf. it. per ſingularia Vs. Bg. ὁ ϛρατὸς, ὀλίγος ὢν καὶ νησιώτης, λ. exercitus, exiguus et inſularis, 3, 6, 13. quia eſt - χρηϛὸς ὢν καὶ φιλάνθρωπος λ. cum eſſet 4, 3, 6. ſq. προυκαλεῖτο - 4, 8, 13. 4, 12, 5. † ὄντος γαμβροῦ, generi ſui 4, 5, 13. 6, 1, 20. γηραιὸν ὄντα, ſenem iam 1, 3, 1. 3, 15, 1. νήπιον ὄντα, infantem adhuc 1, 5, 9. συϛρατιώτην ὄντα λ. commilitonem videlicet 6, 8, 10. 6, 7, 10. φίλτατον ὄντα 7, 6, 10. qui erat. γυμνοὶ ὄντες, nudi 3, 14, 12. quia ſunt. ἅτε ὄντες μέγιϛοι, utpote viri proceri 5, 4, 14. θυμοειδεῖς ὄντες, quod animoſi eſſent 8, 1, 6. — φιλάργυροι ὄντες, avidi ſcilicet pecuniae 6, 7, 22. ὄντος πολέμου λ. cum eſſet 1, 13, 1. δύο ὄντων βασιλέων, cum duo ſint 8, 7, 16. ἀηθεῖς - ὄντας, minime adſuetos ei, 5, 5, 9. νεαγίαις οὖσι, adoleſcentibus adhuc, 1, 9, 2. 5, 3, 20. c. adv. ſi-

mul, πρεσβῦτις ἤδη οὖσα, iam extremae ſenectutis 6, 1, 9. ἔτι νυκτὸς οὔσης, adhuc nocte 7, 6, 16. ſed abſ. ἡ ἵππος, πολλὴ οὖσα λ. equitatus, nimius 4, 15, 6. ſq. ἐλυμαίνετο 6, 5, 12. — οὐκ οὔσης εὐλόγου προφάσεως, ſine probabili cauſa 2, 8, 4. non praeſente ſ. exſtante cauſa, ſ. ſi non eſt ſ. adeſt cauſa; μιᾶς γῆς οὔσης λ. una iam terrâ 4, 10, 10. ſi una terra ſit. ξύλων οὔσης ἐκτενείας, in magna lignorum copia 7, 2, 8. † οὔτε οὖν γεφύρας οὔσης, οὔτε νεῶν, cum nec pons adeſſet, 8, 4, 5. πόλει, ἅτε οὔσῃ λ. utpote populoſa 1, 12, 1. cum adv. τὴν ἀρχὴν, ἔνδοξον οὖσαν ἀεὶ, imperium, ſemper inclytum 2, 13, 12. Sed abſ. ἀρχ. οὖσαν λ. imperium, quia (eſt) induſtrium 7, 8, 16. — τὴν πόλιν, οὖσ. μεγίστην λ. quae magna (eſt) 7, 9, 17. cf. 7, 11, 7. διάφοροι οὖσαι, cum ſint diverſae, 2, 2, 15. ſq. συντελοῦσιν, — μεγίστας οὔσας, ingentes ſane, 4, 9, 17. †† Rurſus, τὸν πόλεμον, μέγιστον ὄντα, maximum utique 5, 1, 7. †† σύμβολα, ἐπιμήκη ὄντα λ. praelonga illa 4, 7, 12. †† οὐδὲν παράδοξον, ἄνθρωπον ὄντα εἰ τελευτὴ κατέλαβεν, ſi eum, qui homo natus fuerat, 2, 5, 11. †† μικρὸς ὤν, parvus homo, 4, 9, 5. — †† ſimul c. abl. modi, φύσει ὄντα ὀργίλον, natura hominem iracundum, 4, 9, 6. cf. v. φύσ. c. dat. perſ. τῶν παίδων αὐτῷ πάντων πάνυ νηπίων, cum filii ſibi ſint 2, 15, 7. τῶν ἐπισιτισμῶν αὐτοῖς τοσούτων ὄντων, commeatu ipſis illo tantum ſuppetente 6, 7, 3. † c. attic. p. pron. relat. οὐδενὸς ὄντος, τοῦ διοικοῦντος, nullo exiſtente, qui adminiſtraret 2, 9, 9. cf. 2, 6, 22. 2, 8, 7. † μηκέτι ὄντος τοῦ κωλύοντος, cum nihil amplius eſſet, quo arcerentur, 3, 3, 12. † c. praep. (praeterquam, ſupra) μεγάλου ὄντος τοῦ χώματος ἐν μέσῳ, quod magnus eſſet agger 4, 15, 14. αὐτὸς ἐν ὅπλοις ὤν, ipſe que in armis erat, et — 7, 1, 15. † ταραχῆς οὔσης περὶ τὸ λ. tumultu orto 1, 12, 12. c. adv. ἄλλως μὲν τὸ ἦθος πρότερον χρηστὸς ὤν, quamvis homo alioqui ingenio prius placido, 3, 3, 5. cf. v. ἄλλ. — πολέμου ἔνδον ὄντος, durante 3, 13, 12. πρεσβύτης ἤδη ὤν, ſenex iam, 3, 14, 4. τοσαύτης οὔσης οἴκοι περιουσίας, cum ſit 3, 13, 9. ††† Super particip. adhuc quaedam, a) expreſſum ubi ſit, etſi aeque abeſſe queat 1, 3, 1. i. b) per Vs. Bg. ubi ab eo expletum 1, 2, 3. p. 41. ſq. 1, 13, 16. i. ſed ubi reddit per Lat. ſubſt. *homo* 4, 9, 5. 8, 2, 16. i. Singularia E) rectionis, 1) c. dupl. caſu, gen. ſubſt. et acc. ſ. nominat. adi., αὐτὸν, δοκοῦντα ψυχῆς εἶναι ἐρρωμένης καὶ ἀνδρεῖον 2, 3, 2. δύναμιν, πολλήν τε οὖσαν, ἀνδρῶν τε μαχιμωτάτων, copiae, quae multae erant militum que pugn. 2, 13, 1. 2) c. caſu quidem eodem, at diverſi generis, ut c. nominat., et ſubſt. et particip. ἦν δὲ ὁ Περτίναξ — τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτης, — ἐν δὲ — εὐδοκιμήσας λ. 2, 1, 9. it. c. nominat. adi. et particip. ἦν δὲ ἐκεῖνος — εὐγενέστατος μὲν —, ἔτι δὲ καὶ — τελέσας λ. 2, 3, 9. 3) cum caſu quidem eodem, at ſubſtantivi nudi et c. praep. οἱ ἐν ἀξιώσει ὄντες καὶ σύνεδροι, ii, qui alicuius dignationis eſſent (et aſſeſſores rel.) 3, 15, 13. it. adi. et c. praep. ἦσαν — ὀλίγοι τε καὶ ἄνευ τῶν ὅπλων, — erant pauci que et inermes 2, 2, 22. σκυθρωπός τε ἦν καὶ ἐν μεγάλαις φροντίσι, triſtis et in — erat 7, 8, 1. †† τὸν πόλεμον, μέγιστόν τε ὄντα, καὶ ἐφ' ᾧ λ. bellum, maximum utique, et in quo rel. 5, 1, 7. F) notionis, a) pro eſſe velle ſ. imitari, ſimul c. adv. (αὐτὸς, Carac.) εὐθὺς Ἀλέξανδρος ἦν, continuo Alexander erat, 2, 8, 1. pro quo diſerte Ἀχιλλέα ἐμιμεῖτο ib. §. 16. b) pro vere eſſe, cum opp. ὡς μὴ ῥαδίως διαγνῶναι τόν τε ὄντα καὶ τὸν μιμούμενον, eum, qui revera eſt, 1, 10, 12. c) c. pr. ἐν,

ut Lat. eſſe, pro ineſſe, i. conſiſtere, οἰόμενοι, ἐν πλήθει ὄχλου - τὸ εὔελπι τῆς νίκης εἶναι 7, 9, 8. cf. ſupra c. praep. d) cum inf. pro compoſ. Gr. ἔξεστι et Lat. eſſe, p. licere, vel ſyn. Bg. οὐδ' ἔστιν εὑρεῖν δίκην λ. nec *inveniri* poteſt *poena* 2, 13, 11. — †† ſimul c. particip. nudo et ſine artic. ἕνα δὲ ἄνδρα (τὸν) τρεῖς καθελόντα βασιλέας, - οὐκ ἔστιν ἄλλον ῥαδίως εἰπεῖν, non poſſumus - commemorare 3, 7, 19. † ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο - οὐδ' εἰπεῖν ἐστι λόγῳ - τὴν ἑορτὴν, *exprimi* verbis non *poteſt* - feſtiva laetitia, 8, 6, 16. ἦν ἰδεῖν τοὺς λ. cernere erat 7, 3, 6. 8, 4, 28. e) p. poſſe, c. adi. εἰδὼς, ἀδύνατον ὂν, intelligens, ſe non poſſe rel. 3, 12, 2. videns, impoſſibile eſſe, ſed per meliorem Lat., fieri non poſſe, ut - vel non licere, licitum eſſe, fas eſſe. ἦν εὑρίσκειν ἀδύνατον, fieri non poterat, ut invenirentur, (ut invenirent illos,) 4, 6, 12. ὁ δῆμος τοὺς στρατιώτας, ὡς δυνατὸν ἦν, διώκοντες, quantum poterat, 7, 11, 11. ut licebat, fieri poterat. †† nominatim c. οἷόστε, et quidem abſ., niſi c. coni. et c. nominat. perſ. ſ. adi. et pron. ὡς ἕκαστος οἷόστε ἦν, ut quisque poterat, 1, 7, 4. † c. oppreſſo iſto caſu, ſed e pr. membro repetendo, τοὺς ὄχλους ἔπεισε, τὸ σῶμα ἕκαστον φράττεσθαι, ὡς οἷόστε ἦν, quemque -, ut poſſet, 7, 11, 14. ſed cum nominat. ſubſt. perſ. et inf. ὁ δῆμος οὐδὲ ἀντιστῆναι οἷόστε ἦν, populus ne quidem opponere ſe valebat, 1, 12, 13. poterat. ἐπειδὴ - οὐχ οἷόστε ἦν προΐστασθαι τῶν πραγμάτων, non poterat 7, 10, 16. οὐδὲν οἷόστε ὢν εὐλόγως ἀποκρίνασθαι, nihil habens, quod reſponderet 1, 6, 21. De v. ἐστὶ c. adv. ὅτε v. in hoc. G) per loca dubiae lectionis ἔστι δ' ὧν λ. nonnulla etiam, quorum 1, 2, 10. e qua lect. ſi parentheſis ſumatur, ad verbum eſt, *ſunt* vero ſ. *praeterea* quaedam, *quorum* rel., ſed p. privo pron. τινῶν ſ. ἐνίων δὲ, (in quod pron. reſolvitur alias formula illa e v. ſubſt. et pron. relat.) non procedit ob pr. relat. ἃ λ. Itaque melius forſan leg. ἔτι δ' ὧν λ. *quae* vero *vidi* et *audivi*, praeterea *que* illa, *quorum* et *experimento* particeps *fui*, ea *conſcripſi*. ἔστι δὲ ἐμοὶ 2, 13, 10. erat vulgo, pro quo rectius ἐστὲ δὲ ἐμοὶ, eſtis autem mei, i. in mea eſtis poteſtate; ſ. libere *in* mea eſt poteſtate arbitrio que. ὡς εἶεν σύνηθες 4, 12, 15. ubi leg. ὡς δὴ ἦν σύν. ſ. ὡς ἀεὶ σύν. τουτέστι θανάτου τοῦ αὐτῷ λ. 4, 15, 20. ubi leg. τοῦ τε στρατοῦ αὐτῷ λ. †† ὅσα τε ἦν οἰκίαις - tum, quaecunque eſſent in domibus 7, 11, 5. qui Bg. leg. c. pr. ἦν ἐν οἰκ. — Med. A) c. caſu legitimo et nominat. - tum perſ. ὅτι - ἔμελλεν ἔσεσθαι κρείττων, quod futurus eſſet ſuperior, 3, 2, 6. cum adv. οἱ δὲ, (ἤδη μειράκια ἦσαν,) erant 3, 10, 4. - in orat. obliqua, ἐλπίζων, τοὺς στρατιώτας ὁμογνώμονας ἔσεσθαι λ. conſenſuros rel. 2, 8, 18. e. τῷ μηδένα εὑρίσκεσθαι τὸν ἄξιον τῆς ἀρχῆς ἐσόμενον, eo, quod nemo inveniatur; dignus imperio futurus, 2, 10, 15. τοὺς Γερμανοὺς αὐτάρκεις ἐσομένους ἀντιστῆναί 8, 8, 10. ſufficientes fore ſ. ſuffecturos ſ. idoneos fore ad reſiſtendum; — tum rei, ἡ δὲ σκευὴ τοιαύτη τις ἐλέγετο ἔσεσθαι, talis dicebatur futurus (eſſe,) 7, 1, 13. in orat. obliqua, ἐξουσίαν - μερισθεῖσαν - ἀσθενεστέραν ἔσεσθαι, ἤλπισε, imbecilliorem futuram ſperavit 1, 9, 24. 4, 3, 15. 4, 10, 6. 6, 5, 5. 8, 4, 24. ἐσομένην (αὐτὴν, τὴν ἀρχὴν) σώφρονα, quod ſobrium futurum 2, 2, 9. †† c. praep. τίνα γὰρ ἔσεσθαι συμφωνίαν ἐν αὐτοῖς; quam enim fore concordiam rel. 4, 10, 12. †† c. adv. δύναμιν οὐκ ἔσεσθαι ἔξωθεν ἐπιβουλεῦσαι, potentiam ullam fore externam, quae inſidiari poſſit, 3, 13, 9. ubi ante inf. poſtr. ἐπ. deeſt ὥστε ſ. εἰς τὸ, *potentiam* ſ. exercitum *non* fore *extra* ad *inſidiandum*.

— B) c. dat. perſ., de re, τὸ ὑμέτερον πλῆθος ὑμῖν τε ἔςαι σωτήριον, λ. erit 4, 14, 16. 7, 2, 11. it. in orat. obl. οὐκ ἀπεροῦν τὴν γνῶσιν καὶ τοῖς ὕςερον ἔσεσθαι λ. fore 1, 7, 4. 4, 10, 10. 6, 2, 11. c. adv. et in opp. ὀλέθρου τοσούτου τοῖς μὲν αἴτιον ἤδη γεγονότα, ἡμῖν δὲ ἐσόμενον ὅσον οὐδέπω, futurus eſt 1, 13, 6. — C) c. ſubſt. aliquo, vel perſ., καλεῖ (αὐτὸν) γαμβρὸν ἐσόμενον, futur. 4, 11, 5. in opp. οὐκ ἐσομένῳ βασιλεῖ, ἀλλ' ἤδη ὄντι, non futuro, ſed iam facto, 3, 12, 15. vel rei, τῆς ἐσομένης ἀρχῆς, fut. 2, 6, 5. †† c. praep. τῆς παρ' ἑτέρων ἐσομένης εὐδαιμονίας, fut. 8, 3, 12.

εἶμι, phyſ. de perſ., hoſtiliter in bello, c. praep. πρὸς τοὺς βαρβάρους ἰών, proficiſcens 7, 8, 23. ſimul c. adv. modi, ἴωμεν γενναίως ἐπ' αὐτόν, eamus 3, 6, 16. extra bellum, amice, c. adv. et alio adiuncto, οἱ ςρατιῶται εἰς τὸν νεὼν ἰόντες θρησκείας δὴ χάριν, templum ingredientes, 5, 3, 17. †† πάλιν ἰοῦσαν ἐξουσίαν 7, 10, 4. v. N.

εἶπερ, v. εἰ. et εἰπεῖν v. ἔπω.

εἰρήνη, de re, ſenſu bellico, ſ. de vitae ſtatu quieto, qui opp. bello, c. ſubſt. et opp. ἦν εἰρήνης μὲν καὶ φιλίας διάθεσις, σχῆμα δὲ ἔτι πολιορκίας, pacis 8, 6, 9. c. adi. ſimul, ἔχαιρον εἰρήνης αἰωνίου ἐλπίδι 4, 11, 2. c. verbo aliquo, per caſus deinceps, εἰρήνης εἶναι δοκούσης 5, 2, 13. περὶ εἰρήνης διελέγοντο 3, 14, 8. 6, 7, 20. †† π. εἰρ. καὶ φιλίας διαλεγ. 6, 4, 6. π. εἰρ. ἕκαςοι ἱκετεύοντες 7, 8, 7. c. opp. ὅπλων καὶ πολέμων - ἀπηλλαγμένος, - εἰρήνῃ προσεῖχον 2, 11, 6. εἰρήνῃ ἐκ παίδων ἐντραφεὶς 6, 2, 7. — τιμωρήσων τοῖς ἐν - εἰρ. ἀνῃρημένοις 4, 14, 2. ὅπλα καταθέσθαι ἐν εἰ. 8, 3, 4. †† τὰ ἐν Πέρσαις ἐν εἰ. μὲν συγκείμενα ἡσυχάζειν, pace 6, 7, 1. μεγάλων μισθῶν τὴν εἰρήνην ἀντικαταλλάσσονται 1, 6, 25. εἰρήνην ἄγων 3, 9, 16. 6, 3, 12. δοὺς εἰ. 3, 15, 12. τὴν εἰ. ὅρκοις - βεβαιῶσαι 4, 15, 19. σπεισάμενος εἰ. πρὸς λ. ib. 20. εἰρ. ἀντὶ πολέμου ἑλόμενος 8, 3, 8. ταῦτα παρέξει - εἰ. 8, 7, 13. ſimul c. adi. εἰρήνης πολυετοῦς ἀπολαύσαντες 6, 3, 6. καίτοιγε οὔσης εἰρ. βαθείας 4, 10, 1. ἐν εἰρ. βαθείᾳ πόλεμον ἠγείραμεν 4, 14, 13. ἐν εἰ. β. τεθραμμένοι 7, 9, 11. μεταληφθείσης ἀντὶ πολέμων εἰρ. βαθείας 8, 2, 11. † τὴν εἰ. ἀεὶ πρὸς Ῥωμαίους χρυσίου καπηλεύοντες 6, 7, 22, ubi praep. pertineat ad ſubſt. εἰρ. ſed et ad v. καπ. ††† de perſona et dea, πᾶν τὸ τῆς Εἰ. τέμενος λ. Pacis 1, 14, 4, 11.

εἰρηνικός, de re, ἐν προσχήματι - ἀδείας εἰρηνικῆς 7, 7, 8. εἰρηνικῷ σχήματι, pacifico 2, 13, 4. pacatorum habitu, 8, 6, 3. pacato, 8, 7, 5.

εἴρω, ſ. ἐρῶ, de perſ., c. praep. et coni. ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς ἐροῦμεν, dicemus 1, 14, 12. 4, 14, 4. 5, 3, 16. cum acc. rei, ὡς δὴ ἐροῦντάς τι, dicturi eſſent 7, 6, 15. Paſſ. c. coni. ὡς εἴρηται, dictum eſt, 5, 4, 14. Particip. abſ. τὰ εἰρημένα ἐπιτελεῖται, quae dixi, 4, 2, 7. quae dicta ſunt, 3, 9, 12.

εἷς, p. τὶς ſ. Lat. aliquis, de perſ. c. gen. perſ. εἷς τῶν λ. unus ex 2, 12, 11. 7, 5, 10. per ellipſ. pr. ἐκ †‡ εἷς τῶν ὑπ' αὐτῷ χιλιαρχούντων, quidam ſub ipſo tribunus 3, 11, 8. Pro Lat. unicus, abſ. ἐν ἑνὶ δεῖξαι, in uno 1, 13, 12. ſed in opp. γένεσθε αὐτῷ ὑμεῖς ἀνθ' ἑνὸς ἐμοῦ πατέρες πολλοί, pro me uno 1, 4, 6. ἑνὶ πιςεύειν τοσαύτην ἐξουσίαν, uni 1, 9, 24. opp. pr. δύο τοὺς ἐπάρχους, πάντας ἡμᾶς, ὡς ἕνα, ἠγάπα, unum 1, 5, 7. 12. † εἰς ἕνα βλέποντας 4, 5, 15. cum praep. et artic. τοῖς καθ' ἕνα, ſinguli 2, 3, 21, ſc. ἄνδρα et ἀριθμουμένοις, iis, qui numerantur

ſecundum unum modo; τοὺς κ. ἕνα, aliquos privatim 7, 3, 10. ſingulos. †† cum pron. ſimul et in opp. ὦν καὶ πλήθει σύμπαντες, καὶ καθ' ἕνα ἕκαςον ἐν ἀνδρείᾳ προύχετε, ſinguli 2, 10, 9. unusquisque, ſ. quisque pro ſe. Fem. de re, cum relato, μιᾶς καὶ δευτέρας ἡμέρας διαδραμούσης, uno ac altero die 2, 6, 5. — ἑνὸς σώματος ὑπὸ περιφερείᾳ κεφαλῆς μιᾶς ὄψεις ἡμιτόμους δύο, (unius corporis) in globo capitis unius facies duas 4, 8, 4. — c. opp. diſerto, μιᾶς ἡμέρας - ἔτεσιν ὀκτωκαίδεκα, uno die 4, 4, 18. c. adiuncto ſyn. οὐδὲ μία, οὐδ' ἡ αὐτὴ πᾶσιν ἀνθρώποις θανάτου αἰτία, neque una eadem que 2, 2, 14. abſ. νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἐπιβιώσας μιᾶς, noctem et diem unum 1, 4, 18. μ. ἡμέρας διαλιπὼν, uno die 7, 8, 22. †† c. praep. πάντες, ὥςπερ ἐκ μιᾶς φωνῆς - ἀνεκάλουν, una voce 1, 4, 21. ἡγεῖτο - πάντων (ὑπὸ μιᾷ γὰρ ἦσαν ἐξουσίᾳ) Σεβῆρος 2, 9, 2. ὅτι - μιᾷ γνώμῃ καὶ ψυχῇ ὁμοίως μεμίσηται, ſummo animorum conſenſu 8, 5, 15. una mente. in opp. δύο ταύτας ἀρχὰς - μίαν ποιήσειν ἀρχὴν, unum 4, 10, 5. †† ἐν μέσῳ φέροντες μίαν πορφύραν, unam 5, 5, 20. Neutr. (praeter illud antea 4, 8, 4.) cum praep. et opp., ὑφ' ἑνὶ σχήματι θηλειῶν πολυτέλειαν καὶ ἡρώων ἰσχὺν μιμούμενος, uno habitu 1, 14, 16. abſ. aut in relat. πάντες ὑφ' ἑνὶ συνθήματι, ſigno dato (uno) 2, 13, 7. † τότε ὑφ' ἑνὶ σημείῳ κελεύει λ. ſrguo dato 4, 11, 8. † per diſertum opp. διάφοροι οὖσαι (θανάτου αἰτίαι,) εἰς ἓν τέρμα βίου συντελοῦσιν, unum, 2, 2, 15.

ἐς et εἰς, ſenſu vulgari, p. *ad*, c. v. et ſubſt. rei, maxime p. Lat. *ad*; univerſe, εἰς ἀρχῆς μῆκος ἤλασαν 1, 4, 11. εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσαντι, in 2, 5, 9. εἰς ἕκτον ἔτος ἐλάσας τῆς βασιλείας 5, 8, 19. 7, 5, 3. εἰς δευτέραν ὑπατείαν ἐληλακὼς 7, 10, 7. πάντας εἰς εὔνοιαν ᾠκειώσατο 2, 4, 3. εἰς τέλος ἀχθῆναι 2, 4, 11. ἐς τέλος ἄξεις 3, 11, 13. ἤρθη εἰς - ἐλπίδα 2, 13, 1. εἰς δόξαν ἤρθη ἂν ἡ πρᾶξις αὐτοῦ 7, 3, 1. νεανίας, εἰς - ὀρέξεις ὁρμωμένους 3, 13, 14. ἐς ἀπόςασιν ὥρμησαν 7, 4, 2. ἤγειρον αὐτοῦ τὰς ὀρέξεις εἰς λ. 1, 6, 6. 8, 4, 25. εἰς ὑπηρεσίαν ἀρκοῦσι λ. 7, 8, 10. λογάδες ἐς τὴν ςρατιὰν ἠθροίζοντο 6, 3, 2. Pro Lat. *in*, εἰς τὸν πολὺν ὅμιλον ἀριθμούμενοι 1, 1, 1. μερισθεῖσα - εἰς δυναςείας ib. 8. ἀςέρες, εἰς μῆκος κεχαλασμένοι 1, 14, 1. εἰς τὸ ἐκείνου - ὀμόσαντες 2, 2, 23. 2, 13, 4. μηδ' εἰς αὐτὸν βλέπειν, ἀλλ' - κάτω λ. 3, 11, 5. εἰς αὐτὸν βλέπειν μόνον 3, 15, 2. cf. v. βλ. - ὁρῶν, ἐς ὅσον ἥκει κινδύνου 3, 12, 11. τρίτον - ἐς τελευταῖον - περαιοῦται 4, 2, 14. λίθος, λήγων εἰς ὀξύτητα 5, 3, 10. ξυλίνοις ἐς ποτὸν - χρώμενος σκεύεσιν 4, 7, 8. † Per formulas peculiares, partim in periphraſi, πιςεύεται, ὅταν εἰς τὴν ἀπόβασιν εὐτυχηθῇ 2, 9, 4. cum, *quoad* eventum, feliciter cedunt. εἰς ἡλικίαν ἐφήβων ἤδη τελοῦντες 3, 10, 1. ad ſ. in aetatem - pervenientes. — ἐς φυγὴν ἐτράπησαν, in fugam verſi ſunt 1, 12, 17. verterunt ſe, ut fugerent. ἀναχωρούντων εἰς φ. fugâ recedentibus 7, 2, 13. — εἰς διαλλαγὰς χωρῆσαι, in gratiam redire, 7, 12, 5. εἰς τὴν Ῥώμην ἐδηλώθη, Romae innotuit 7, 10, 1. † Nominatim cum ſubſtant. loci, ἐλθεῖν εἰς τὸ - πεδίον λ. in campum 1, 5, 3. ἐλθὼν εἰς τὸ - μνῆμα, ad 4, 8, 21. εἰς τὴν Ῥώμην ἐλθ. Romam 3, 5, 4. 5, 5, 3. ἐλθὼν εἰς τὴν - χώραν, ingreſſus regionem 3, 9, 6. †† εἰς Γερμανοὺς ἐλθὼν, Germaniam ingreſſus, 6, 8, 8. εἰς γῆν ἔνευσαν, in terram 1, 6, 10. 4, 5, 16. ῥίψασα εἰς τὴν γ. ἑαυτὴν, humi, 1, 13, 2. 4, 4, 12. 7, 5, 8. θεράματα - ἀθροίζεται ὡς εἰς βασιλίδα πόλιν, ut in urbem rel. 1, 9, 4. ἀθροι-

σθέντες εἰς τὸ πεδίον, in campo 6, 8. 11. ἔφευγον εἰς τὴν πόλιν 1, 12, 13. 6, 1, 20. εἰς τοὺς ὀχετοὺς ἔῤῥιψαν 1, 13, 11. 7, 7, 6. 3, 12, 25. εἰς τὴν Ῥώμην ἠπείγετο, Romam verſus 2, 11, 11. v. ἐπ. 3, 2, 21. in 3, 12, 17. ad 6, 5, 15. e. it. σπεύδειν εἰς τὴν Ῥώμ. Romam verſus 5, 4, 22. ad 5, 5, 1. ἃ ἐς διαγωγὰς χειραγωγεῖ, in 4, 2, 15. εἰς τὰ ἔθνη πέμπων, in 4, 6, 8. 5, 5, 11. 8, 5, 25. 6, 1, 6. πρεσβεῖαι ἐς τὴν Ἀντιόχειαν ὡς πρὸς βασιλέα ἐςέλλοντο, Antiochiam 2, 8, 12. †† διέπεμψε καὶ εἰς τὰ ἔθνη, καὶ πρὸς τοὺς λ. ad 2, 9, 17. † πέμψαντες πρέσβεις εἰς Φρύγας, in Phrygiam 1, 11, 9. ἧκεν εἰς Ἴλιον, ad 4, 8, 9. — τὶς εἰς ἑςίασιν ἔρχεται, ad 3, 12, 23. περαιούμενον αὐτὸν εἰς τὴν Εὐρώπην, in 7, 4, 22. εἰς τὸ ςρατόπεδον ἐδέχθησαν ib. 5. — τὴν κόρην εἰς Λιβύην ἐφυγάδευσε 6, 1, 21. τὶς κληθεὶς εἰς δικαςήριον 7, 3, 5. εἰς τὴν πόλιν πάντων σεσωρευμένων 8, 5, 7. — εἰς ἃ ἐτοξεύοντο 6, 5, 21. εἰς ὕψος ἀρθέντος 1, 5, 4. cf. ὕψ. — Praeſertim c. ſubſt. de fine ſ. conſilio, τοιαῦτα εἰς προτροπὴν εἰπών, hortandi cauſa 1, 6, 20. τέλη, εἰς εὐπορίαν χρημάτων ἐπινοηθέντα, ad copiam pecuniae parandam 2, 4, 14. εἰς πομπὴν κεκοσμημένα, ad pomp. 2, 13, 19. εἰς ἀνοικισμὸν τῶν πόλεων, ad reſtaurandas urbes 3, 6, 20. εἰς ἀσφάλειαν πίςεως, ad certitudinem fidei 3, 9, 4. εἰς τιμὴν τοῦ βασιλέως, in honorem principis, 4, 2, 17. 4, 9, 8. εἰς προῖκα δῆ, dotis ſcil. nomine 5, 6, 11. εἰς δίωξιν, ad perſequendum 7, 2, 13. χρήματα, εἰς εὐθηνίας ἀθροιζόμενα, ad annonam 7, 3, 12. ἐς κωλύμην τῆς αὐτῶν διαβάσεως, ad prohibendum ſuum transitum, 8, 1, 15. ἐς ἀντίςασιν, ad repellendum 8, 8, 12. cf. ſupra εἰς φυγὴν 1, 12, 17. e. ad fugiendum. it. εἰς ἀνάπαυσιν, ad req. 1, 17, 22. cf. εἰς ζῆλον in hoc ſubſt. Eadem notione per inf. c. artic. a) poſt verbum, χρήματα ἤθροιζεν, εἰς τὸ ἀποςῆσαι λ. ut abalienaret 1, 9, 2. εἰς τὸ ἑτοίμως δέξασθαι τὰ ad promte accipienda 2, 3, 12. ὃς οὐχ ἑκὼν εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῷ ἠπείγετο, ad obedientiam ipſi 2, 8, 12. ἐς τὸ δορυφόρους εἶναι λ. ad ſtipandum imperium 2, 14, 10. πείσειν ἢ φοβήσειν εἰς τὸ ἡσυχάζειν τὸν βάρβαρον, ad quieſcendum 6, 2, 12. τόξοις εἰς τὸ πολεμεῖν χρῶνται, in bello 6, 5, 9. εἰς τὸ ἀποςῆσαι αὐτοῦ τὰ ἔθνη 7, 7, 9. ut abalienaret ab eo. b) poſt ſubſt. μή τις ἄρα δόλος εἴη εἰς τὸ ἐκδικηθῆναι τὸν φόνον, ad ulciſcendam caedem 2, 6, 13. διδοὺς ἄνεσιν εἰς τὸ ἑορτάζειν, dans libertatem feſtorum 2, 7, 16. 7, 3, 4. μικρᾶς προφάσεως δεόμενος εἰς τὸ ἀδικῆσαι, ad iniurias inferendas 3, 8, 6. 5, 2, 14. ὡς ἂν μὴ ἔχοι καιρὸν εἰς τὸ ἐπιτηδεύειν τὶ λ. tempus, quo operam daret 6, 1, 13. προθυμίαν πᾶσαν ἐς τὸ πολεμεῖν λ. ad bellandum 6, 4, 1. c) poſt adi. ἔδοξε καιρὸς ἐπιτήδειος εἶναι εἰς τὸ τὴν ἐπιβουλὴν λαθεῖν, idoneum eſſe inſidiis celandis 1, 10, 13. ad inſidias celandas, ſ. ut inſidiae laterent; αὐτάρκη δοὺς περιουσίαν εἰς τὸ βιοῦν δαψιλῶς, ad vivendum 3, 13, 7. Porro c. ſubſt. modi ſ. formae, πάντα πράξειν εἰς ζῆλον τῆς Μάρκου ἀρχῆς, ad aemulandum 2, 14, 7. 3, 8, 17. εἰς εἶδος τιάρας, ad formam 5, 5, 4. εἰς φάλαγγος σχῆμα, in aciei ſpeciem 2, 6, 19. † τῶν εἰς λεπτότητα ἠσκημένων, ſubtiliter 1, 17, 1. cum ſubtilitate, noſtrat. *ins* Feine, *in* das *Feine*, ſ. *auf* das *Feine* ſ. *Feinſte.* εἰς κουρὰν λ. ad tonſuram 4, 7, 4. ad modum tonſurae Germ. λίθου, εἰς τετράγωνον εἰργασμένου, lapide quadrato 3, 1, 14. ad *quadratum*, ſ. in *quadrum*, ſ. ad quadrangulam ſpeciem, ſ. in ſpeciem quadratam. ἐς τετράγωνα σχήματα, quadrato agmine, 8, 1, 3. Tum in notione termini et temporis, a) c.

pron. perſ. ὅσα εἰς ἡμᾶς ἦλθεν, ad nos 1, 2, 5. in manus et aures noſtras nunc viventium; μένει καὶ εἰς ἡμ. - εἰκὼν λ. ad nos usque 2, 9, 8. usque ad noſtra tempora, noſtram aetatem. b) c. diſerto vocabulo temporis, ἐς τὰ ἐπιόντα; in poſterum 2. 6, 22. εἰς τὸ παρὸν, in praeſens 1, 5, 26. 2, 5, 7. εἰς ῥητὴν ἡμέραν, ad 2, 8, 1. εἰς δέκα ἔτη 2, 4, 13. usque ad, ſ. per, noſtr. auf εἰς τὸ ἔαρ, primo vere 7, 2. 19. Porro cum verbis laudis vel vituperii, εἰς ἀνδρείας δόξαν αὐτὰ ὑμνούντων, in fortitudinis ſpeciem 1, 13, 17. εἰς ἀνανδρίαν διέβαλλε (τοῦτο,) 4, 13, 4. ob imbelliam, ſub praetextu imbelliae; εἰς ῥαθυμίαν, in ſocordiam 5, 1, 5. — εἰς Φιλαργυρίαν, ob avaritiam 6, 9, 17. Praeterea c. adi., p. adv. diverſa notione, a) temporis, ταῦτα εἰς ὕϛερον ἀνέθετο, in aliud tempus 3. 5, 2. in poſterum. cf. 1, 4. 18. † ſimul praemiſſo artic. perſ. τοῖς εἰς ὕϛερον, ad poſteritatem 4. 14, 10. — ἐς ὅσον ὑπὸ δημοκρατίας λ. quamdiu 2, 11, 7. εἰς ὅσον ἐνεδέχετο, quantum licebat 6, 5, 22. quod et referas ad notionem b) modi ſ. intervalli, οὐ τοσοῦτον ἀΦεϛῶτες, ἐς ὅσον οἱ λοιποὶ, quantum 4, 13, 13. εἰς τοὐπίσω τοξεύοντες, retrorſum 3. 4, 19. 5, 6, 17. τὴν ἀρχὴν - εἰς μέγα προχωρήσειν, ad ſummum 1, 11, 8. εἰς τὸ ὁλόκληρον, in ſolidum 6, 9. 17. †† ἡ πίσσα - εἰς πᾶν ἐχεῖτο, undiquaque 8, 4, 27. † Tum c. ſubſt. rei, poſt adi. c. artic., poſitum p. ſubſt. τὸ ὑμῶν τῆς σπουδῆς ἐπίλεκτον εἰς πρόκρισιν τοσαύτης - εὐγενείας, ſtudium veſtrum eximium in (me) anteferendo 2, 3, 12. Porro c adi. proprio, εἴ τις εἰς τὸ κοινὸν χρηϛὴ γένοιτο μεταβολὴ, in commune 2, 3, 20. ἦθος, εἰς τὸ Φιλάνθρωπον - πάνυ ἐπιῤῥεπὲς, ad humanitat. 6, 1, 14. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) ἐς τὸ κερδαλέον αὐτοῖς εὔελπι, ob lucra 6, 8, 9. — Item c. ſubſt. rei, τὸ Σύρων ἔθνος εἰς καινοτομίαν τῶν καθεϛώτων ἐπιτήδειον, ad 2, 7, 13. 4, 9, 9. cf. v. ἐπιτ. ἐς - γενναῖος, ad 2, 9, 2. ἦν τοῖς ὠσὶ κοῦΦος ἐς διαβολὰς, ad 7, 3, 7. νεανίσκον, πρόθυμον ἐς τὸν λ. 7, 6. 11. Porro cum ſubſt., quae habent partim praep. ſui verbi affinis, μετὰ τὴν ἀπ' Ἰλίου εἰς Ἰταλίαν ἄΦιξιν, in Ital. 1, 14, 7. v. ἀΦ. - τὴν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίαν - διάβασιν, in Aſ. 3, 1, 13. τὴν εἰς τὸ σωΦρονέϛερον μεταβολὴν, ad frugalitat. 2, 3, 22. τῆς εἰς Ῥώμην ἀΦόδου, Romam proficiſci 2, 8, 17. in urbem Romam, cf. v. ἀΦ. - τὴν εἰς τὴν Ῥώμ. ἔξοδον, Romam verſus 2, 11, 1. τὴν εἰς τὸ Καπετώλιον ἄνοδον, in 7, 10, 9. τὰς εἰς τὸ ϛρατόπεδον εἰσόδους 7, 12, 8. τὴν ἐς Ῥώμην ἐπάνοδον, in urbem Romam 8, 7, 19. τὴν ἀπ' Αἰνείου εἰς αὐτοὺς διαδοχὴν, in ipſos 1, 11, 9. ὅσα εἰς πρόγνωσιν τῶν μελλόντων σύμβολα Φαίνεται, praeſagiendis futuris ſigna 2. 9, 4. — †† ὅ περ ἐϛὶ σύμβολον εἰς τὸ διαγνῶναι, ad dignoſcendas virgas 7, 6, 4. ὑμῖν εἰς ἀνδρείαν ὑπάρχει γενναῖα ἐΦόδια, ad 2, 10, 11. 7, 5, 12. τοιαῦτα ἔχων ἐναύσματα εἰς βασιλείας ἐπιθυμίαν, ad 2, 1, 3. τοῦτο μόνον εἰς εὐνοίας ἀνάκτησιν ϛρατιωτῶν ἐνόμιζε Φάρμακον, ad recuperandam benevol. 6, 6, 6. τὸ εἰς τὰ τολμώμενα εὔελπι, in aggrediendo 2, 14, 3. †† μικρὰν - πρόΦασιν τοῖς ϛρατιώταις εἰς ἃ ἐβούλοντο τῆς τύχης παρασχούσης, ad ea, quae 5, 3, 1. Sed c. verbis, quae ex pr. εἰς eadem ſunt compoſita, εἰς τὴν Ῥώμ. εἰσήλασεν, Romam ingreſſus 1, 7, 12. v. ἐλαύν. - εἰς τὸ ἀμΦιθέατρον εἰσῆλθεν, amph. ingreſſus eſt 1, 15, 15. v. εἰσέρχ. - εἰς Ῥώμην - εἰσήεσαν, Romam ingreſſi ſunt 2, 12, 2. εἰσαχθῆναι εἰς αὐτὸν, introduci ad 3, 12, 2. εἰς τὸ δωμάτιον εἰσήγαγεν, in cubiculum introduxit ib. 18. εἰσρυέντες εἰς τὴν Καρχηδόνα, penetrarunt intra C. 7, 9, 17. τοὺς εἰσιόν-

τας εἰς τὸ ϛρατόπεδον ἀγωγοὺς ὕδατος, in caſtra fluent. 7, 12, 7. — εἰςέπεσον εἰς τὴν πόλιν, intrarunt urbem 8, 6, 16. † ἐσέπεσεν εἰς τὸ ϛρατόπεδον, irrupit in caſtra 4, 4, 12. εἰσιόντι - ἐς τὴν Ῥώμ. ingredienti Romam 8, 7, 22. † ἐς τὴν πόλιν ἐςέβαλον, in urbem intrarunt 5, 7, 14. † παρεισδύεσθαι εἰς τὴν πόλ. penetrare in urb. 2, 12, 1. Dein c. verbis, quae ex alia praep. compoſita, εἰς τὰ δωμάτια ἀναβάντες, cum in tecta adſcendiſſent, 1, 12, 16. εἰς τὴν β. αὐλὴν ἀναγαγεῖν, in imp. aulam adduceret 2, 4, 18. v. ἀνάγ. - εἰς τὰ βασίλεια ἀνέδραμεν, in aul. imp. reverſus eſt 4, 5, 17. εἰς τὸ εὔτακτον ἀνακαλούμενον, dum - ad - revocantur 2, 4, 9. ἐνῆγεν αὐτοὺς καὶ ἀνέπειθεν εἰς λ. inducebat eos et impellebat ad 5, 4, 2. v. ἀναπείθ. - ἀναπηδῶντες εἰς τὰ δώματα, ſubſiliens in tecta 7, 12, 11. τὰ - ἀνέπεμπεν εἰς τὴν ἄνω γῆν, ſurſum mittebat ſuperiori terrae 8, 2, 7. ἀναποδίζων εἰς τοὐπίσω 5, 6, 17. εἰς οὐρανὸν ἀναπτὰς, in coelum ſubvectus, 1, 5, 17. ταῦτα εἰς ὕϛερον ἀνέθετο, in 3, 5, 2. τὰς αἰτίας εἰς ἐκεῖνον ἀναφέροντες, in 1, 12, 11. εἰς θεὸν ἀναφέρ. ad 1, 16, 2. 5, 6, 5. v. ἀναφ. - εἰς τὴν β. αὐλ. ἀνεχώρησε, in 1, 7, 12. v. ἀναχωρ. - ἀνελθὼν εἰς τὸ - τέμενος, ingreſſus templum 2, 14, 4. v. ἀνέρχ. - εἰς αὐτὸν ἀνθεῖλκεν, ad ſe 3, 6, 10. ἐς τὸ - ἀνακομίσαντες, in 4, 2, 16. ἐς τὸ ἁβροδίαιτον ἀνειμένος, ad 2, 8, 16. ἀπάγειν εἰς λ. in 4, 4, 9. ἀπασχολούσης εἰς ἑαυτὴν, in ſe 7, 2, 11. ἀπελθεῖν εἰς, in 4, 13, 7. εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπιέναι, domum abire 1, 17, 21. εἰς τὸ ϛρατόπεδον - in 2, 2, 4. εἰς τὸν βασιλέα ἀποβλέποντες, principem adſpicientes 2, 13, 8. ad - reſpiciens 5, 6, 17. 5, 8, 6. εἰς τὰ - ἀπεδίδρασκον, in 2, 6, 5. — ἀπεκόμιζον εἰς τὴν Ῥώμην, Romam 3, 15, 16. εἰς τὸ - ἀπέπεμψαν, in 2, 1, 5. v. ἀποπ. - ἀποῤῥιπτοῦντες εἰς τοὺς λ. in 4, 9, 4. ἀπέσκωψε - εἰς τὸν λ. in 4, 6, 10. v. ἀποσκ. - εἰς τὰ - ἀποθησόμενοι λ. in 3, 15, 16. εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀφεῖκε 2, 4, 14. — ἀφικόμενοι εἰς τὸ πεδίον 2, 13, 6. v. ἀφ. - ἀφορῶν εἰς τὸ - λ. ad 5, 6, 17. v. ἀφορ. - εἰς τὴν - διαβῆναι, in 3, 5, 1. † διηγέλλετο τὰ - εἰς Παίονας, apud Pannonios, 2, 9, 1. εἰς τὴν - γῆν - διαγαγεῖν, in 6, 4, 13. διελὼν εἰς δύο λ. in 3, 8, 4. διέπεμψε - εἰς λ. ad 2, 9, 17. in 8, 6, 18. διεφοίτησεν εἰς τὸν δῆμον ἡ τοῦ βασιλέως ἀναίρεσις, in populo 2, 6, 1. ἐκδραμὼν - εἰς τὸν δῆμον, in multitudinem 7, 11, 10. †† ἐκθειασθῆναι τὸ - ἐς μῦθον, abiiſſe in fabulam 1, 11, 6. τὸν ϛρατὸν εἰς τὴν μάχην ἐξέπεμψε, ad 3, 7, 5. v. ἐκπ. - εἰς ὑπεροψίαν ἐκπίπτει, in 5, 1, 14. εἰς ὕψος ἐξαίρων, in ſublime 2, 15, 13. εἰς ἡδονὰς ἐξολισθαίνουσαι, ad 1, 3, 4. εἰς τὴν - θάλασσαν ἐξωθοῦσι, in 3, 4, 11. ἃ ἐς θάλατταν ἐκχεῖται 8, 7, 1. †† ἐς τοσοῦτον ἐξώκειλε παρανοίας, eo - vecordiae 5, 7, 12. v. ἐξοκ. - ἐμβαλοῦσα εἰς κύλικα λ. in 1, 17, 18. ὁ ϛρατὸς - ἐμβαλὼν εἰς Καππαδοκίαν, ingreſſus Capp. 3, 3, 1. v. ἐμβ. τὸ σὺν αὐτῷ πλῆθος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἐπανήγαγε Antiochiam 6, 6, 4. εἰς τὰς πατρίδας - in 7, 6, 7. εἰς τὴν β. ἐπανῆλθεν αὐλὴν, in 1, 5, 27. v. ἐπανέρχ. εἰς τὰς σκηνὰς ἐπανῆσαν, in 4, 13, 16. v. ἐπάνειμι. † εἰς τὸ ἁβροδίαιτον ἐπιδοὺς ἑαυτὸν deliciis 2, 7, 1. v. ἐπιδ. - τῆς ὥρας - τὰς ὄψεις εἰς ἑαυτὴν ἐπιϛρεφούσης, in ſe 5, 3, 15. τοὺς δὲ ἐς φιλίαν ἐπηγάγοντο, in 1, 6, 24. 7, 8, 23. εἰς ὕπνον καθελκόμενος 1, 17, 20. καθήκει εἰς τὸ - πέλαγος, ad 8, 1, 12. εἰς τὴν - οἰκίαν καθιϛᾶσιν, in aedibus 2, 8, 10. καταβαίνοντες εἰς τὸ ϛρατόπεδον 8, 2, 1. — κατάγειν εἰς θάλασσαν, in 3, 4, 10. v. κατάγ. - ξύλα καταπρίσαντες - ἐς - σχήματα, in 7, 9, 12. εἰς τοὺς ϛρατιώτας καταταγεὶς

inter 6, 8, 2. τὰς εἰς ἐκεῖνον εὐεργεσίας κατατεθείσας λ. in 6, 9, 2. ἐξ οὐρανοῦ κατενεχθῆναι εἰς - χῶρον 1, 11, 3. καταφερ. - εἰς τὸ - καταφυγόντες, in 7, 11, 12. τῇ - εἰς τὰς μηχανὰς κατεκέχρηντο, ad 8, 4, 22. κατελθὼν ἐς τὸ ἄςυ, in 1, 13, 13. v. κατέρχ. εἰς τὸ κόσμιον μετάγειν λ. ad 2, 4, 2. v. μ. - εἰς τὴν - αὐλὴν μετεκόμισαν, in 1, 14, 8. ἐκ τυραννίδος εἰς ἀριςοκρατίας τύπον μετενεχθείσης λ. ad 6, 1, 5. † τὴν ἀρχὴν ἐκ Μήδων εἰς Πέρσας μεταςήσαντος, ad 6, 2, 5. v. μεθις. - ἡ δυναςεία μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν, ad 1, 1, 5. v. μετ. - τὸ πάθος - μετῆλθεν εἰς τὰς πόλεις, ad 3, 2, 16. μετοικισθῆναι εἰς λ. in 1, 15, 17. — εἰς τὴν Ἰταλ. παρεδύοντο, 1, 10, 6. παρεθάρσυνε - εἰς λ. ad 3, 12, 10. †† παρέχειν εἰς χρῆσιν λ. uſui 8, 6, 6. παραχθέντος - ὀνόματος εἰς λ. in 5, 7, 5. παρῆλθεν εἰς τὴν ἀρχὴν, ingreſſus imperium 2, 7, 1. φθόνος αὐτοὺς εἰς τοῦτο παρώξυνεν, ad 1, 10, 15. ἐς τοῦτο παρεσκευασμένους, ad 4, 5, 10. τοὺς - ἐς πενίαν περιςήσας, ad 7, 3, 12. ἐς φιλίαν περιήγετο, ad 3, 15, 14. εἰς αὐτὸν - περιαγαγεῖν τὴν ἀρχὴν, in ſe 4, 3, 2. εἰς πρεσβύτην περιῆλθεν ἡ ἀρχὴ, ad 2, 10, 7. 2, 11, 9. προελθεῖν εἰς τὴν β. αὐλὴν, in 7, 10, 16. εἰς τὰ - προϊόντα 2, 4, 18. εἰς εὔνοιαν προυκαλεῖτο, ad 4, 3, 6. προκατελθόντων εἰς τὴν πόλιν, urbem ingreſſis 1, 10, 15. εἰς φαῦλα - προσαραχθῇ, ad 1, 4, 8. — τὴν κλίνην εἰς τὴν - ἀγορὰν προτιθέασιν, in 4, 2, 8. προύτρεπεν (αὐτὸν) εἰς τοὺς ἐλέγχους, ad 3, 12, 10. v. προτρ. ἐς τὴν συμμαχίαν προήγοντο, in 1, 10, 4. v. προάγ. ἐς συμμ. προςηγάγετο 1, 3, 12. συνάγειν - εἰς φιλίαν, in 3, 13, 8. συνέρχεται - εἰς 3, 4, 4. v. συν. - συνιόντες εἰς 5, 5, 12. v. σ. συγκαλέσας - εἰς 7, 8, 5. † τὰ πλήθη - εἰς πολεμικὴν ἄσκησιν συγκεκρότητο, ad 7, 2, 4. εἰς ἓν τέρμα βίου συντελοῦσιν, ad 2, 2, 15. — ἐς τὸ αὐτὸ συναλισθέντες, in 6, 5, 22. ἐς τὸν ἱππόδρομον συνθέοντες 8, 6, 17. ὑπηγάγετο - εἰς εὔνοιαν, ad 2, 14, 8. v. ὑπ. — Porro, ubi c. verbis eadem pr. εἰς repetita, 1) bis quidem, in eadem §. ἐπανελθὼν εἰς - εἰς λεπτότητα ἠσκημ. 1, 17, 1. 2, 3, 25. 2, 4, 18. 2, 7, 1. 6, 5, 15. ſed vicinius εἴς τε - καὶ εἰς 2, 8, 10. 4, 8, 20. 8, 5, 7. at in ſumma vicinia, εἰς τὴν Ῥώμην εἰςήλασεν, εἴς τε λ. 1, 7, 12. 3, 13, 8. 5, 5, 9. 5, 8, 18. — † c. eodem v., ἀνελθὼν εἰς τὸ τοῦ Διὸς τέμενος, - ἀνῆλθεν εἰς τὰ βασίλεια 2, 14, 4, c. v. ſimili, εἰς τὸ τοῦ Δ. τέμ. ἀνελθὼν, - ἐπανῆλθεν εἰς τὰ β. 3, 8, 7. κατελθὼν εἰς τὴν σύγκλητον, ἀνελθών τε εἰς λ. ib. 11. φοιτῶντες - εἰς τὴν πόλιν, εἴς τε τὸν νεὼν ἰόντες 5, 3, 17. †† c. uno tantum v., at duobus ſubſt. οὐκ εἰς τὴν - τύχην ἀφορῶσιν, ἀλλ' εἰς τὰ - σπάργανα 7, 1, 5. — †† καταγαγὼν εἰς -, ἐς τετράγωνα ἔταξε λ. 8, 1, 3. ἐς βάθος - εἰς μῆκος 4, 15, 12. cf. 1, 13, 13. 4, 8, 9. 6, 5, 22. 8, 5, 3. — 2) ter, εἰς τὴν Ῥώμ. - εἴς τε - εἰς τὴν λ. 1, 7, 12. 3, 5, 16. 5, 6, 17. †† ἐς Ῥώμ. - ἔς τε - ἐς τὴν Ῥώμ. 8, 7, 19. ſq. †† c. uno v., at duob. ſubſt. ἐς κωλ. - ἐς ἄντις. - ἀλλ' ἐς 8, 8, 12. — †† ὡς ἐσέπεσεν εἰς τὸ -, ἔς τε - εἰς γῆν 4, 4, 12. 3) quater, ἐς αὐτὸ - εἰς φυγήν. εἰς δίωξιν δὲ - ἐπειςελθεῖν -, εἰς τὸ 7, 2, 13. — Tum εἰς c. aliis praepp. in opp. a) ἀπὸ - εἰς 1, 6, 4. 7, 5, 8. — † ἀπὸ - ἐς - εἰς 3, 7, 2. b) ἐκ - εἰς 1, 11, 3. 1, 13, 12. 3, 10, 12. 5, 1, 14. 6, 1, 5. †† ἐκ - εἰς -, ἐξ - εἰς 7, 1, 3. c) ἐκ - ἀπὸ - εἰς -, ἀπὸ - ἐς 4, 2, 22. ἐξ - ἀπὸ - εἰς 7, 3, 9. ἀπὸ - ἐκ - εἰς 6, 2, 4. ſq. - Per loca dubiae tum lectionis, τοὺς ἐλέφαντας - εἰς πομπὴν λ. pompae 2, 11, 18. tum claſſis, quoad notionem, ἱςορίαν ἤθροισα ἐς συγγραφὴν, ad conſcribendum 1, 1,

4. αὐτὸν εἰς θάνατον ᾔτουν, ad necem 1, 12, 11. ᾄδουσι ὕμνους εἰς τὸν τετελευτηκότα, in 4, 2. 10. † οὐδ' ἂν νῦν εἰς ὑμᾶς ἦλθον, ad vos 2, 8, 3. διὰ κρημνοὺς εἰς βάθος μέγιστον ἀπερρωγότας, in profunditatem 8, 1, 13. ſi iungitur εἰς β. c. v. ἀπ., ſed, per ſe ſumtum, p. per prof., de modo et menſura, it. in periphraſi gen., p. βάθους μεγίστου. Per notiones ſingulares, partim in ſupplementum ad priora, a) τὰς οὐσίας μερίσαι εἰς τοὺς στρατιώτας, militibus 1, 17, 3. ut Lat. *in* p. inter. πῶς ἐγὼ εἰς ἑκάτερον ὑμῶν νεμηθείην λ. inter 4, 3, 18. b) ut Lat. *in* p. adverſus, ſenſu inimico, poſt ſubſt. αἱ τῶν - διαδοχῶν εἰς τοὺς ὑπηκόους ὕβρεις τε καὶ βίαι, erga 1, 3, 6. 4, 13, 4. poſt v. ὑβρίσαντα εἰς τὰ 4, 5, 12. ἐς τὸν ὅρκον ἀσεβήσαντας 2, 13, 16. εἰς οὓς - ἠσέβησε, in quos 3, 6, 16. τιμωρίαν - ἐφ' οἷς εἰς αὐτὸν ἡμαρτήκεσαν, in 7, 9, 24. εἰς Γερμανοὺς, in Germaniam 6, 7, 11. contra Germanos, cf. 6, 8, 8. 7, 8, 21. ſed, ſenſu amico, poſt ſubſt. τὴν στοργὴν τὴν εἰς τὸν παῖδα, erga 1, 17, 6. διὰ τὴν - ἐς τὴν πόλιν τιμὴν 4, 9, 10. in oppidum; τὴν Λιβύων εἰς ἑαυτὸν σύμπνοιαν, erga ſe 7, 6, 6. c) ἀπ' ὀνύχων ἐς μυρούς, ad 5, 3, 12. usque ad; ἐς γόνυ βρεχομένοις, genu tenus 7, 2, 11. c. praep. alia, in opp., ἐξ ἑωθινοῦ εἰς ἑσπέραν λ. ad 4, 15, 10. †† d) εἰς οἰμωγὴν ἀναβοῆσαι, cum eiulatu 1, 4, 17. per - εἰς ὕβριν καὶ παροινίαν λ. in dedecus 5, 8, 1. e) ἐς τὸν ἱππόδρομον - ἐβλασφήμουν, in circo 2, 7, 5. apud - f) σκωψάντων ἐς τὴν - ἀναίρεσιν, ob 4, 9, 5. g) ὡς εἰς πᾶν χωρῆσαι (αὐτὴν, τὴν φήμην.) τὸ στρατιωτικόν, per 5, 3, 21. h) χοῦ - ἐς αὐτὰ σωρευθέντος, humo ſuperaggeſta 8, 4, 11. ſuper - †† dupl. ſenſu c. dupl. v. εἰς αὐτὸν ὁ ἐνιαυτὸς ἄρχεταί τε καὶ παύεται, in ipſo 1, 16, 6. cum quo, per quem.

εἰσάγειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. amice, τὸν - εἰσήγαγον, introduxerunt 5, 12, 3. c. praep. eadem, εἰς τὸ δωμάτιον εἰσήγαγεν (αὐτὸν,) introduxit ib. 18. ſed hoſtiliter, μήτε εἰσαγαγὼν τὸν στρατὸν, adduxit 6, 5, 18. c. praep. μέγα τι πλῆθος - σὺν ἑαυτῷ εἰσήγαγε, add. 7, 2, 2. Paſſ. de perſ. phyſ. et amice, cum praep. eadem, εἰσαχθῆναι εἰς αὐτὸν, introduci ad 3, 12, 2.

εἰσβολή, phyſ. de actu, hoſtiliter, cum praep. τῆς ἐπ' Ἰταλίαν εἰσβολῆς εἴχετο, Italiam ingredi coepit 7, 12, 18. irruptio. † trop. de re ſ. loco, c. gen. loci, φρουρήσοντα τῆς Ἰταλίας τὰς εἰσβολάς, aditus, 3, 6, 23. i. q. εἰσόδους.

εἰσδέχεσθαι, phyſ. de perſ. paſſ. c. adv. ῥᾳδίως εἰσεδέχθησαν, intro recepti ſunt 7, 6, 18.

εἰσδραμεῖν, phyſ. de perſ. c. praep. εἰσδραμοῦσα πρὸς τὸν βασ. cum accurriſſet ad 1, 13, 2. v. εἰστρέχειν.

εἴσειμι, ab εἶμι, phyſ. de perſ. c. praep. εἰσιέναι μέχρι τοῦ δ. intrare 3, 11, 12. c. praep. eadem, εἰσιόντι ἐς τὴν Ῥώμ. ingredienti Romam 8, 7, 22. c. adv. ἰατροὶ, εἰσιόντες ἑκάστοτε, ingredientes 4, 2, 7. ad aegrotum. Med. c. praep. eadem aliis que adiunctis ex adv. et particip. modi, εἰς Ῥώμην νύκτωρ λανθάνοντες εἰσῄεσαν, ingreſſi ſunt 2, 12, 2. trop. de re, c. acc. perſ. τὸ Σεβήρου ὑπόδειγμα εἰσῄει αὐτούς, ſuccurrebat ipſis 8, 8, 4. ſubire, in mentem et memoriam venire ſ. redire, recordabantur exempli.

εἰσελαύνειν, phyſ., de perſ. c. praep. eadem, hoſtiliter, εἰσελάσας εἰς τὴν Παρθυαίων γῆν, ingreſſus regionem 4, 11, 5. † εἰσελαύνων εἰς τὴν Καρχηδόνα ἐδηλώθη, ingreſſum Carthaginem 7, 9,

20. p. inf. ſed amice, εἰς τὴν Ῥώμην εἰσήλασεν, Romam intravit 3, 8, 5. ſimul c. alia praep. ὡς εἰς. εἰς τὴν πόλιν σὺν τῷ ςρατῷ, poſtquam intraverat urbem 4, 8, 20.

εἰςέρχεσθαι, phyſ. de perſ., univerſe, c. praep. eadem, ab antiquo act. εἰςελύθω ſ. εἰσελθέω, εἰς τὸ ἀμφιθέατρον εἰσῆλθεν, amphitheatrum ingreſſus eſt 1, 15, 15. εἰς τὸ συνέδριον εἰσῆλθον, intrarunt 7, 11, 5. † ſimul c. nominat. modi, εἰσελθὼν μόνος εἰς τὸν οἰκίσκον, ingreſſum in 7, 9, 20. cum praep. al. εἰςῆλθε διὰ πάσης τῆς - οἰκίας, ivit 3, 12, 1. τὸν Αὖιτον, ἅμα τῷ Ἐκλέκτῳ εἰςελθόντα, ingreſſum 2, 1, 15. cum adv. ἀκωλύτως εἰςῆλθεν, intravit 3, 12, 18. cum adiuncto modi e particip. εἰσῆλθον, ἄγοντες τὸν λ. ingreſſi ſunt 2, 2, 11. ſed abſ. ὁ δὲ, εἰσελθὼν, λ. ingreſſus 3, 12, 4. 4, 5, 2. 1, 1, 17, 24. Sed hoſtiliter, μήτε εἰςελθὼν, qui nec ingreſſus eſt 6, 5, 18. in hoſticum. ὁ εἰς. ςρατὸς ib. 20. qui intraverat exerc. 6, 6, 1. c. praep. εἰς Καρχηδόνα εἰς. Carthaginem ingreſſus 7, 9, 22. Med. ab antiquo act. εἰσελεύθω, amice, εἰς τὴν σύγκλητον εἰσελεύσεσθαι, curiam ingreſſurus 5, 5, 9. c. adv. μηδένα ἐκεῖθεν εἰς. introiturum eſſe 1, 17, 4.

εἰσκομίζειν, phyſ. de perſ. c. acc. et rei et perſ. πάντα τὰ ἐπιτήδεια καὶ παῖδας - εἰσκομίσαντες, importantes 5, 3, 26. in caſtra. Paſſ. de re, cum dat. perſ. μηδὲ ἐπεισάκτου τροφῆς αὐτοῖς - εἰσκομιζομένης, quod nec alimenta ipſis importarentur 8, 5, 9. Med. de perſ. c. acc. rei et praep. μετὰ πολλῆς προνοίας τὰ ἐπιτήδεια εἰσεκομίσαντο, importaverant 8, 2, 15.

εἴςοδος, phyſ., p. actu, de perſ., amico ſenſu, c. adi. utr. ſexus, ῥᾳδία ἡ εἰς. αὐτῇ καὶ ἀκώλυτος, aditus 1, 13, 2. ἐπιτελέσαντες τὰς νενομισμένας ἱερουργίας ἐπὶ ταῖς βασιλικαῖς εἰσόδοις, pro imperatorum adventu 4, 1, 8. ſed inimico, c. praep. ſ. adiuncto temporis, τὰ πρὸς τὴν εἴςοδον εἰς τὸ ἔαρ παρεσκευάζετο, irruptionem 7, 2, 19. Sed p. re ſ. loco, c. praep. et gen. rei, εἰσφράττοντες τὰς εἰς τὸ ςρατόπεδον εἰςόδους αὐτοῦ, (τοῦ ὕδατος,) eius in caſtra meatum 7, 12, 8. at c. ſolo gen. rei ſ. loci, ἦλθον μέχρι τῆς εἰςόδου τῆς συγκλήτου, aditum 7, 11, 3. 1, 8, 12. ἐν τῇ τῶν βασιλείων εἰςόδῳ, in regiae veſtibulo 4, 2, 3. ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως εἰςόδοις, ad portas urbis 2, 14, 4. ἀποκλείσαντες τὰς τῶν οἰκιῶν εἰσόδους, aedium fores 1, 12, 16. c. ſolis adi. ἐπὶ τῇ αὐλείῳ, ἢ ἐπὶ ταῖς λοιπαῖς εἰςόδοις, aditus 2, 5, 4. 4, 1, 9. ianuarum 8, 8, 13. † urbium. ἀρωμάτων ἀτμίδες εὐωδίαν παρεῖχον (ἐν) ταῖς εἰςόδοις, in portis 4, 8, 19. † regionum, τὰς εἰς. πάσας καὶ λιμένας φυλάττεσθαι, aditus 3, 1, 3. trop. c. gen. rei et adiuncto, τὴν ἀρχὴν παρέξειν καὶ εἴςοδον ἀριςοκρατίας 2, 14, 6. aditum, introitum, i. occaſionem.

εἰςπηδᾶν, phyſ. de perſ. abſ. εἰςπηδήσαντες, irrumpentes 7, 5, 6. in aedes ſ. diaetam.

εἰςπίπτειν, phyſ. de perſ. c. praep. eadem, εἰςέπεσον εἰς τὴν πόλιν, ſubito intrarunt urbem 8, 6, 16.

εἴςπραξις, trop. c. gen. rei, ἐποιεῖτο χρημάτων εἰςπράξεις, exactiones 7, 4, 3.

εἰςπράττειν, trop. de perſ. c. acc. rei, τὰ χρήματα, exigere 7, 4, 5. ...ιμωρίαν 7, 9, 24.

εἰςρέω, phyſ. de re, c. praep. eadem, τοὺς εἰσρέοντας εἰς τὸ ςρατόπεδον ἀγωγοὺς ὕδατος, in caſtra fluentium 7, 12, 7.

εἰςρέω phyſ. de perſ. c. praep. eadem, ὅσοι ἦσαν εἰςρυέντες εἰς τὴν Καρχηδόνα, penetrarant intra C. 7, 9, 17.

εἰςτρέχω, phyſ. de perſ., ſenſu hoſtili, abſ. ὁ δὲ, εἰςδραμὼν, intro ſe coniiciens 1, 17, 25. εἰςδραμόντες οἱ ςρατιῶται, irrumpunt 8, 8, 13. ſed amice, εἰςδραμὼν, curriculo ingreſſus, 1, 9, 7. in ſcenam. c. praep. eadem, τὸ παιδίον, εἰςδραμὸν εἰς τὸν θάλαμον, cum ſe conieciſſet in 1, 17, 7.

εἰςφέρεσθαι, med. phyſ. de perſ. c. acc. rei et adv. τροφὰς πλείονας συνήθως εἰςφερόμενοι, cibum capientes 6, 6, 2. ingerere ſ. porrigere ſibi.

εἰςφράττειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, εἰςφράττοντες τὰς εἰσόδους αὐτοῦ, (τοῦ ὕδατος,) obſtruentes 7, 12, 8.

εἶτα, adv. ordinis, in relat. tacita, dein 1, 6, 8. ſed in diſerta 6, 8, 3. poſt πρότερον μὲν et ἐν ἀκμῇ δὲ λ. it. cum alio adv. ſimul, ὡς πρῶτον ἀπατῆσαι βούλεσθε, εἶθ᾽ οὕτω φονεῦσαι, deinde ſic 2, 1, 22.

εἴτε, una voce, in relat. varia, ſemel poſitum in med. orat. χρήματα, εἰς εὐθ. ἀθροιζ., εἴτε θεάτροις ἢ παν. ἀ. ſive 7, 3, 13. εἴτε - ἢ καὶ λ. utrum - an 8, 3, 21. ſed repetitum, ab init. εἴτε γὰρ - εἴτε, ſive - ſive 4, 4, 1. c. diverſo modo verb., cum indic. ἔδει et ſimul c. opt. praeſ. δικαζ. at in med. orat. εἴτε ἑκουσίως, εἴθ᾽ ὑπὸ λ. 3, 8, 4. 4, 12, 9. 4, 13, 17. 7, 10, 9. ſeu - ſeu 7, 1, 18. c. al. ſyn. εἴτε - εἴτε - ἢ λ. ſive - ſive - aut 4, 7, 6. aut - aut - aut - 8, 7, 17. εἴτε - εἴτε καὶ λ. ſive - ſive etiam 1, 14, 4. 5, 3, 18. †† εἴτε - εἴτε καὶ - εἴτε καὶ λ. ſive - ſive - ſive etiam 1, 9, 12. †† εἴτε καὶ - εἴτε καὶ λ. ſive - ſive etiam 6, 8, 11. †† εἴτε τινὲς - καὶ, ſi qui - ſive qui mitterentur 3, 2, 18. ubi leg. dividendo εἴ τε λ. et copulam mente praemittas, et ad ſq. καὶ referas.

εἴωθα, caet. v. ἔθω.

ἐκ et ἐξ, A) de materia, τῶν ἐκ φιλύρας ἠσκημένων, de tilia 1, 17, 1. ἔργον - γεγενημένον ἐκ τετραπέδων λίθων, lapide quadrato 8, 4, 4. τὰ ἐκ βυρσῶν καὶ ξύλων (ὅπλα,) coriacea et lignea 8, 4, 27. B) de cauſa, ἐξ αἰτίας τοιαύτης, de cauſa 1, 11, 1. 1, 12, 7. v. αἰτ. - ἐκ ταύτης τῆς τόλμης καὶ τῆς αἰτίας, ex 2, 7, 4. — ἐκ διαφόρου - γνώμης, diverſo conſilio 1, 13, 5. ἐκ - προαιρέσεως - καὶ - ἐλπίδος - ἀνεπειθόμην, conſilio et ſpe 2, 8, 3. — ἐκ προαιρ. ſponte 3, 4, 16. ἐξ ἰσοτίμου φιλοτιμίας, ambitione 3, 6, 10. ἐκ - διαβολῆς, ex 4, 6, 5. 7, 3, 8. ἐκ - προφάσεως, ex 7, 4, 2. ἐξ ὑποψίας λ. propter 8, 5, 14. ἐκ τοῦ σεισμοῦ, ex 1, 14, 4. propter. C) de ortu ſ. origine, τὸν ἐκείνης ἔκγονον ἐκ τῆς - θυγατρὸς, nepotem ex 5, 7, 1. συμφορὰς ἐκ ςάσεως, ex diſſidiis ortas 3, 13, 8. D) de tempore, ἄνωθεν ἐκ τριγονίας βασιλέα, a tertia iam ſtirpe 1, 7, 5. †† ἄνωθεν ἔκ τινος - διαφορᾶς, dudum, ex 7, 9, 5. quo Bg. commate addito referatur in claſſem pr. de cauſa. †† ἐν πλούτῳ - ἐκ πατέρων ἀνατραφεὶς, inde a maioribus 2, 14, 2. ἐκ προγόνων εὖ γεγονότα, inde a maioribus 3, 5, 5. iam antiquitus 7, 7, 12. εἰρήνῃ ἐκ παίδων ἐντραφεὶς, inde a pueris 6, 2, 7. v. π. it. cum pron. relat. ἐξ οὗ λ. ex quo 2, 11, 9. ἐξ οὗ περ λ. ex quo 1, 1, 5. 5, 6, 7. 8, 6, 12. ἐξ ἐκείνου, ex illo 4, 2, 23. 4, 3, 2. E) de loco, συνέθεον ἐκ τῆς Ἰταλ. ex 1, 15, 2. 6, 3, 2. 7, 12, 2. τὰ ἐκ τῆς Ῥώμης δηλούμενα, Româ 2, 7, 10. ex urbe R. τοὺς ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ ςρατιώτας, Illyricos milites 6, 7, 7. — ὥσπερ ἐξ ἀκροπόλεως λ. ex 1, 6, 8. 7, 1, 9. ἐξ ἀσφαλοῦς λ. ex tuto 1, 12, 17. de tuto loco 1, 15, 5. ἐκ τῶν - πόλεων, ex 2, 14, 12. 3, 2, 19. 3, 4, 11. ἐξ ἀγρῶν 7, 4, 12. 8, 2, 10.

— τοῖς ἐξ ἀνατολῆς ἀνθρώποις, orientalibus hom. 3, 8, 13. 7, 3, 9. ἐκ τῆς Ὀσροηνῶν χώρας, ex 6, 7, 17. F) de ſtatu ſ. conditione, ὡς πολλοὺς - ἐκ πλουσίων ποιῆσαι πένητας, ex 7, 12, 13. cf. 1, 14, 5. G) de numero, ὡς ὀλίγους - ἐκ πολλῶν ἐπανελθεῖν, e multis 6. 6. 5. ex mult. 7, 9, 17.) πολλῶν καὶ ἐξ ἐκείνης τῆς μοίρας ἀπολωλότων, de ib. 4. τινὲς ἐκ τῶν Φρυγῶν λ. 3, 2, 18. τινὲς ἐξ αὐτῶν λ. ex iis 7, 3, 18. † τὸ μὲν γένος ἐκ τῶν τῆς συγκλήτου ἐπισήμων ἦν, a ſenatorii ordinis primoribus 1, 7, 6. ex ſenatus primoribus, ſc. τὶς ſ. εἷς. †† τοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους, apud poſteros eius 6, 2, 20. ſc. οὖσι, ap. eos, qui erant ex - H) de dignitate, ἀνὴρ τὸ μὲν γένος τῶν ἐκ τῆς συγκλήτου εὐπατριδῶν, generis ex Senatorio ordine patricii 2, 15. 2. — ὄντα με ἐκ τῆς ἱππάδος τάξεως, ex 5, 1, 10. 7, 7, 10. † ἐκ τοῦ ἱππικοῦ τάγματος τοὺς νεανίας, ſenatorii ordinis iuventutem 7, 10, 13. † ὅτι ἔχοιεν ἐκ συγκλήτου βασιλέας, ex 8, 8, 2. I) de modo, ἐξ ἀντιστάσεως - συμβῆναι, collata acie 1, 10, 9 5, 4, 6. v. ἀντ. in acie ſ. ſolo abl. acie; ἐκ παρατάξεως ἀγωνίζεσθαι, acie ib. 9. ἐξ ἐπιβουλῆς - γεγενῆσθαι, inſidioſe 2, 5, 12. 2, 7, 11. per inſidias 4, 5, 13. ἐξ ἐπιδρομῆς ἢ φυγῆς, incurſando - fugiendo 6, 5, 14. ἐξ ἁρπαγῆς, ex rapinis 6, 5, 8. ἐξ ἐπηρείας, per iniuriam 6, 1, 18. †† ὥσπερ ἐκ μιᾶς φωνῆς - ἀνεκάλουν, una voce 1, 4. 21. †† opp. ſyn. abl. οὐκ ἐξ ἀληθοῦς μὲν διαθέσεως, προσποιήτῳ δὲ εὐνοίᾳ λ. affectu - benevolentia 8, 7, 5. † c. verborum inf. ἐκ τοῦ ἁρπάζειν λ. ex rapiendo 2, 3, 23. ἐκ τοῦ μηδένα εἶναι λ. ex eo, quod nemo ſit 2, 8, 7. — ἐκ τοῦ μὴ ἀδικεῖν, ex eo, quod 6, 3, 9. Sed c. verbis promiſcue, συνεβάλλοντο - ἐκ τῶν λ. ex 1, 14, 11. ἐκ τῆς ἀποβάσεως - ἐπιστώσατο, eventu ib. 12. τὸ στρατιωτικὸν ἤθροιζεν ἐκ τῶν ἐκεῖ στρατοπέδων, de 3, 1, 6. (ὅσα ἤθροισε καὶ κατέκλεισεν ἐξ - συμφορῶν, ex 4, 4; 18.) ἐξ ἑκατέρων τῶν στοιχείων - ἐκέρδαινεν, ex ib. 12. τὸ αὐτοῦ ἦθος ἐκ τῶν ἔργων ἐδηλοῦτο, factis 3, 5, 11. † ἕκαστος ἐπεφέρετο δοράτια ἐκ κυνηγεσίων, venabula 7, 9, 12. qui Bg. iunxit δορ. ἐκ κυν. †† ἐκ γὰρ ὧν διάκειμαι - ἤλπικα, pro meo affectu 1, 4, 6. pro eo, ut ſum affectus, ſ. ex eo modo ſ. animo, quo affect. ſum. Nominatim c. v. ἔχειν 6, 3, 9. 8, 3, 15. v. ἔχ. it. c. v. εἰμὶ, ubi v. Sed cum verbis, compoſ. e praep. alia, λεόντων ἐξ ὑπογαίων ἀναρριφθέντων, ex 1, 15, 13. † ἐκ τῆς Ἀντιοχείας ἀποδιδράσκει, ex Ant. 3, 4, 13. ὑποδέχεσθαι ἐκ τῶν ναῶν - τὰ χρήματα, ex 4, 4, 18. οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν κατεληλυθότες, ex 7, 4, 12. 2, 14, 12. 7, 17. 1, 14. 11. c. verbis item, ſed opp. alia praep. ἐξ οὐρανοῦ κατ. εἰς λ. coelitus 1, 11, 3. ex 1, 13, 12. 3, 10, 12. 5, 1, 14 2, 4, 3. 6, 1, 5. 7, 1, 3. † c. alia praep. ſimul ſyn. ἐξ ἀνατολῶν - ἀπό τε μεσημβρίας εἰς Παίονας, ab 7, 3, 9. - † ἐξ ἑωθινοῦ εἰς ἑσπέραν λ. a mane 4, 15, 10. ἐξ - σπαργάνων ἐπὶ λ. ex 5, 1, 16. ἐκ πολλῶν ἡγεμονιῶν, ὥσπερ κατ' ἀκολουθίαν, ἐπὶ λ. per 7, 5, 4. ἐξ εὐγενείας - ἐπὶ λ. a 8, 7, 10. K) Per loca alia dubiae claſſis, φόβον ἐξ ὠμότητος - ἀνέστραξαν, ex crudel 1, 4, 11. per ſ. propter. πυρὸς ἐκ τοῦ σεισμοῦ διαρρυέντος, terrae motu 1, 14, 4 per ſ. propter. † τὸ πῦρ ἐκ τῆς νυκτὸς πολλοὺς ἐκ πλουσίων πένητας ἐποίησεν, de nocte ib. 5. nocte, per noctem, noctu ſ. ob; †† τῇ ἐκ τοῦ παρόντος πλήθους ἀνάγκῃ, coacti, propter 2, 2, 22. ſc. οὔσῃ, per neceſſitatem, quae impoſita a prael. mult. τῶν ἑλῶν, ἐξ ὧν τῆς ἀναθυμιάσεως λ. quarum vaporibus 3, 14, 15. a ſ. ob quarum vapor. †† οὐδεμίαν πω ἐπιβουλὴν ὑπώπτευον ἐκ τοῦ

Μακρίνου, nihil ſuſpicabantur de inſidiis 4, 13, 15. inſidias à M. i. e. inſ. Macrini. †† διπλῇ κεχρῆσθαι συμφορᾷ, ἔκ τε ὧν πεπόνθεσαν -, ἔκ τε ὧν ἐπυνθάνοντο, cum ex eo, quod - tum ex eo, quod 6, 7, 7. ſecundum - ſ. ob. †† ὑπάρχειν - ἀφθονίαν ἐκ - παρασκευῆς, ut adeſſet copia magno apparatu 8, 5, 7. a ſ. ob †† ὃ ἦν μόνον ἐκ τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ ποτὸν, ex, ib. 17. †† εἴ τινες ἦσαν ςέφανοι χρυσοῦ ἐξ ἀναθημάτων, in donariis 8, 7, 4. e numero donariorum. †† διὰ τὴν παροῦσαν ἐξ ἀνάγκης τῆς βασιλείας τύχην, quia propter praeſentem imperii ſtatum neceſſe erat ib. 5. propter praeſentem imperii formam, quae per neceſſitatem tunc erat ſ. obtinebat. I.) repetitum in vicinia, partim et diverſa notione, τὴν προςηγορίαν λαβεῖν - ἐκ τοῦ πεσόντος ἀγάλματος ἐξ οὐρανοῦ, a delapſo coelitus ſimulacro 1, 11, 3. οὐκ ἐκ τῆς - οἰκίας, ἀλλ' ἐκ λ. ex 1, 16, 8. οὐκ ἐκ προνοίας, ἀλλ' ἐξ - ὑπηρεσίας, λ. non conſulto, - ſed miniſterio 7, 8, 25. οὐκ ἐξ ἄλλου κελεύσεως, ἀλλὰ ἐξ - ἀνάγκης λ. ex 8, 3, 15. τὸ - ἀσφαλὲς ἔκ τε τῆς - γνώμης, καὶ ἐκ τοῦ μηδένα εἶναι λ. ex voluntate - ex eo, quod 2, 8, 7. 6, 3, 9. †† ἐν αὐτῷ - τὸ φιλοχρήματον ἐξ ἀδικίας φόνων ἐκ τῆς τυχούσης αἰτίας, ex iniuſtis caedibus et qualibet de cauſa 3, 8, 14. cupiditas pecuniae, quam ſatiabat per iniuſtas caedes, patratas ſ. quas patrabat ex quavis cauſa; - οὐ γὰρ ὅμοιον - τὸν ἐκ Περσῶν κίνδυνον, οἷον ἐκ Γερμανῶν, quod a Perſis impenderet periculum, quale quod a G. 6, 7, 9. cf. ib. 7. 8, 7, 5. 1, 14, 5. ἐκ μικρᾶς προφάσεως - ἐξ αἰτίας τοιᾶςδε, exigua occaſione - ex cauſa 7, 4, 2. M) poſitum in periphraſi, a) p. adv. c. praep. alia ſyn. opp. οἱ ἐξ ἀνάγκης δουλεύοντες, - μετὰ πειθοῦς λ. neceſſitate - obſequio - 1, 4, 12. neceſſario; τῶν δι' ἡδονῆς λ. τῶν δ' ἐξ ἀν. λ. 6, 3, 8. † τὰς ἐξ ἐπιδρομῆς ἁρπαγὰς, incurſus et rapinas, 7, 9, 3. † ἐκ τοῦ κρείττονος ὑπέρτεροι λ. divinitus 6, 6, 9. a ſuperiore, praeſtantiore, potentiore natura; ἐκ τοῦ πλείςου μέρους λ. maxima ex parte 8, 2, 11. † πατρίδα, μέλλουσαν ἄρδην καὶ ἐκ θεμελίων ἀπόλλυσθαι 8, 3, 5. funditus. ††† ἐκ τοῦ τοιούτου, unde 8, 4, 29. ††† θηρίων ἐξ ἀντιςάσεως μάχας ἐπαιδεύετο, cum beſtiis cominus decertando inſtituebatur 1, 13, 17 pugnas cum beſt. cominus inſtit. ſ. quae cum beſt. fiunt ſ. ineuntur cominus, ſc. γινομένας. — b) p. adi. τὴν ἐκ συςάσεως μάχην, ſtatariam pugnam 4, 15, 9. ††† τὰ ἐξ ἔθους διοικῆσαι, conſueta officia 4, 12, 12. c) p. gen. ſubſt. ὥς δή τι σκεῦος τῶν ἐκ τοῦ θαλάμου περιττῶν, aliquid ex cubiculi ſupellectile ſupervacaneum 2, 1, 2. aliquam ſupellectilem cubiculi ſupervacaneam, p. τῶν τοῦ θαλ. - πρὸς τῷ οἰκείῳ ἐκ γένους ὀνόματι λ. ex familia 2, 6, 16. familiae, it. gentile; ἀνὴρ - τῶν ἐκ τῆς συγκλήτου εὐπατρίδων 2, 15, 2. e patriciis ſenatoriis, cf. ſupra de dignit. †† διὰ τὸ ἐκ Σεβήρου δέος λ. metu Severi 3, 4, 17. d) p. verbo, ἐξ ἀναγνώσεως ἔλεξε τοιάδε, legendo 7, 8, 5. legens, recitans. N) per ſignificationes exquiſitiores, a) ὅπως ἂν μή τι δεινὸν ἐκ τῆς - ἀρχῆς - πάθοιεν, ex - 2, 6, 5. a - it. in ſqq. locis, ἀρχὴν - λαβὸν ἐξ λ. orſa de - 7, 11, 1. τοῦ βίου μου τὴν ἐξ ἀρχῆς προαίρεσιν, a principio 5, 1, 3. 7. b) τὰς εἰκόνας ἐκ τῶν σημείων κατασπῶσι, de 8, 5, 22. c) οὓς ἐκ περιόδων χρόνου λ. redeunte tempore 1, 9, 5. ἐκ περιόδου, redeunte vice 3, 11, 12. ſecundum ſ. per ſ. poſt *quosdam* temporis *ambitus*.

ἕκαςος, Maſc. de perſ. abſ. κατ' ἀξίαν ἑκάςου, cuiusque 2, 3, 23. — eodem caſu c. nomine, vel ſubſt. ἑκάςῳ ςρατιώτῃ λ. unicuique

2, 6. 15. vel adi. ſ. particip. ἐξήγαγε τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἕκαϛον ἐξηρτυμένον, unumq. 7, 11, 14. e. - c. verbo, per caſus deinceps ſingulos, partim divulſos a verbis ſuis, ἕκαϛος - ὑποκρίνεται, quisque 1, 10, 12. 2, 3, 21. 2, 6, 5. unusquisque 8, 6, 18. — †† repetitum in vicinia, ἕκαϛος, Φθάσαι θέλων, - ὡς ἕκαϛος οἷόςτε ἦν, - ὑπήντων, quisque - quisque 1, 7, 4. ubi et ſimul per ſynthesin ſing. c. v. plur., ut 2, 5, 4. cf. 2, 6, 15. ἑκάϛῳ - ἀπονέμων, cuique 2, 4, 5. † ἔπειϛε - τὸ σῶμα, - ἕκαϛον Φράττεσθαι, λ, quemque 7, 11, 14. m. †† ἕκ. τε ὧν ἐπυνθάνοντο τοὺς οἰκείους ἕκαϛος - ἀπολωλέτας 6, 7, 7. libero ordine, pro ἕκ. τε ὧν ἕκ. ἐπυνθ. *ſuos quique domeſticos.* †† c. pron. relat. eodem caſu, οἳ λευχειμονοῦντες - θεῶν πατρίων ἕκαϛοι προσεκόμιζον ἀγάλματα 8, 7, 4. — ὡς ἑκάϛοις διετέτακτο, ſingulis 1, 9, 6. cuique 1, 10, 11. 8, 4, 17. — ἑκάϛους - ἀπέπεμψεν, unumq. 5, 2, 6. quemque 6, 6, 8. — Per ſingularia quaedam, in opp. ὠλοφύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, ἕκαϛος δε τὰ ἴδια αὐτοῦ, quisque 1, 14, 5. τοιαῦτα - λέγων καὶ πρὸς ἑκάϛους καὶ κοινῇ, ſingulis 8, 3, 16. †† c. pron. ſimul alio, καὶ πλήθει σύμπαντες καὶ καθ' ἕνα ἕκαϛον λ. et univerſi et ſinguli 2, 10, 9. cum gen. perſ. ἕκαϛός τε ᾤετο μάλιϛα τῶν λ. quisque 5, 2, 3. πρὸς ἕκαϛον τῶν λ. unumquemque 7, 6, 5. †† de duobus tantum, ἕκαϛος - ἀνθεῖλκεν, uterque 8, 8, 7. pro ἑκάτερος. † ſimul c. gen. perſ. ἕκαϛοι τῶν κολακευόντων λ. hinc inde adulatores 3, 13, 14. Sed de re, tum Fem., c. ſubſt. eodem caſu, ἑκάϛης ἡμέρας, quotidie 7, 3, 6. 8, 4, 19. τὰ καθ' ἑκάϛην πόλιν αὐτῷ λεχθέντα, apud quamque civitat. 2, 15, 11. tum Neutr. ἦρος ἀρχῇ ἑκάϛου ἔτους, quotannis 1, 10, 11. 5, 3, 9. 5, 6, 13. χωρία ἕκαϛα λ. ſingula 2, 15, 11. † c. gen. rei, ὡς ἕκαϛα τούτων πέπρακται, ſingula 1, 1, 11. †† ἐμπιπρᾶν δοὺς ἐξουσίαν τοῖς ϛρατιώταις, ἁρπάζειν τε ἕκαϛον, ὃ δύναται, λ. quod quisque vellet 4, 11, 11. qui Bg. ſumſerit pro maſc. acc., poſt dat. τοῖς ϛρ. ſimul copulato, dum procedit et p. neutr.

ἑκάϛοτε, c. variis v., ſemper 1, 17, 23. 3, 10, 6. quotidie ib. 15, 5, 2, 9. 5, 5, 16. 7, 12, 4. identidem 3, 10, 16. 4, 2, 7. ſubinde ib. et 5, 4, 7. aſſidue 2, 1, 14. 5, 2, 6. indies 7, 12, 6. † repetitum in vicinia 3, 10, 15. ſq. ſed bis 4, 2, 7.

ἑκάτερος, maſc. de perſ., c. gen. perſ. ἡμῶν, uterque 3, 6, 10. 4, 3, 18. ſed abſ. τὴν ἑκατέρου ἀρχὴν, utriusque 4, 3, 13. ἑκάτεραι λ. utrique 2, 4, 8. † ᾄδουσι δὲ ἑκάτεροι, utrinque 4, 2, 10. it. c. explicat. 1, 13, 10. ſq. οἱ μεν ϛρατιῶται - ὁ δὲ δῆμος. Sed de re Neutr. c. ſubſt. rei, eodem caſu, ἑκατέρου τοῦ πλήθους, utriusque 1, 13, 6. ἐξ ἑκατέρων τῶν ϛοιχείων, ex utroque elemento 3, 1, 12. terra et aqua.

ἑκατέρωθεν, proprie, de loco, cum gen. rei ſ. loci, τῆς κλίνης ἑ. καθέζονται, circa lectum utrinque 4, 2, 5. ſq. explic. ἐν μὲν τῷ λαιῷ μέρει λ. ſed abſ. ἑκ. τοὺς ἱππεῖς παρατάξαντες, utrinque 4, 15, 3. 5, 6, 18. ſq. 8, 1, 5. ſed impropr., de perſ. ἑκ. πεσεῖν ἱκανούς, utrinque 1, 11, 5. 1, 12, 19. 2, 15, 11. 6, 6, 10. † πολὺ δέ τι πλῆθος ἑκ. πεσεῖν, ſq. καὶ Ῥωμαίων μεν -, τῶν δὲ βαρβάρων λ. 7, 2, 14. 3, 7, 15. 5, 4, 14. ὡς συνέβαλεν ἑκ. τὰ ϛρατεύματα 3, 2, 3. †† ſq. praep. ἐκ. ἐκ τῶν πόλεων, ὡς ἀπὸ ϛρατοπέδων, ὁρμώμενοι, ex utrisque urbibus ib. 19. utrinque ex urbibus, i. ab utraque parte ſ. utrique illi exercitus, intra urbes iſtas excepti. ἀντιϛρατοπεδευσάμενοι ἑκ. 3, 4, 8. παρορμώντων ἑ. τῶν ϛρατηγῶν ib. 3, 10, 7. †† ἑκ. γένους πλῆθος - ἔπειθεν, utrumque 8, 8. 9. †† συνέρχεται ἑ. ὁ ϛρατὸς, utrinque 3, 4, 4. a parte

Nigri et Severi, ſ. ex iis locis, urbibus, caſtris, ubi exercitus erat. †† ſine v. diſerto, c. ſubſt. ſolo, αἱ Καίσαρος πρὸς Πομπήϊον ἐ. ϛρατοπέδων Ῥωμαϊκῶν μάχαι, utrinque 3, 7, 18.

ἑκατόμβη, abſ. ἑκατόμβας κελεύει παρασκευασθῆναι, hecatombas 4, 8, 17. ſacrificia plurium animantium. * ἔθυε, hec. 8, 6, 18. ubi fuerint ipſa animantia; πολλὰς κατέθυσε, victimas multas ib. 20. † c. gen. animant. ταύρων καὶ προβάτων πολὺ πλῆθος κατέσφαττε, hec. 5, 5, 16. ubi explic. ſit in πολ. πλ.

ἑκατὸν, propr. λεόντων λ. centum 1, 15, 13.

ἑκατοντάρχης, c. gen. perſ. τῶν σωματοφυλάκων, centurio 4, 13, 2. — abſ. σὺν ὀλίγοις ἑκατοντάρχαις 5, 4, 12. 8, 3, 3. ἑκατοντάρχας τινὰς 7, 6, 11. ſed in relat. diſerta, χιλιάρχην ἑκατοντάρχας τε 6, 9, 13.

ἑκατόνταρχος, i. q. pr. abſ. τῶν ἑκατοντάρχων 5, 4, 13. 7, 1, 11. — cum relat. diſerta, τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς ἑκατοντάρχοις 2, 13, 5.

ἑκατοντὰς, c. gen. anim. θηρίων ἑκατοντάδας ἀνεῖλε, centurias 3, 8, 15.

ἑκατοϛὸς, de re, ἐντὸς ἑκατοϛοῦ σημείου, centeſimum 2, 13, 18.

ἐκβακχεύεσθαι, med. trop. de perſ. πᾶς ὁ δῆμος, ἐνθουσιῶντι ἐοικὼς, ἐξεβακχεύετο, ebacchabatur, 2, 2, 5. exſultare gaudio, vehementer laetari, ſc. χαρᾷ. c. adv. (ὁ Ἀντωνῖνος, Heliog.) ἐνθέως ἐξεβ. bacchabatur 5, 5, 4. agere cum furore, indecenter, nimio cum gaudio et fervore, in ſua re ſacra; ſq. explic. †† de re potius, quam perſ. c. praep. et adv. πάντων δὲ οὕτω τῶν πάλαι δοκούντων σεμνῶν ἐς ὕβριν ἐκβεβακχευμένων, cum omnia in dedecus debacchando verterentur 5, 8, 1. per furorem contemta, violata, polluta; † paſſ. at c. adiuncto et opp. τὰ μὲν ἀνδρεῖα καὶ σεμνὰ τῶν ἔργων φοβερὰ, τὰ δ' ἀνειμένα καὶ ἐκβεβακχευμένα, ὡς ἥμερα, δι' ἡδονῆς ἔχουσι, ebacchantia 7, 8, 15. Bg. p. med.

ἐκβάλλεσθαι paſſ. phyſ. vel trop. de perſ. cum gen. loci, τὴν κόρην ἐκβληθεῖσαν τῶν βασιλείων, eiectam palatio 6, 1, 21. exportatam vi; c. praep. ſimul, Κρόνον, ὑπὸ Διὸς ἐκβληθέντα τῆς ἀρχῆς, pulſus regno, 1, 16, 3.

ἐκβιάζεσθαι, med. phyſ. de perſ. c acc. perſ. ὃν ἐξεβιάσαντο, quem coëgiſſent imperare 8, 8, 17. πάντων αὐτὸν ἐκβιασαμένων; cogentibus 2, 3, 11. verbis. cum inf. ſimul, ἵν' αὐτοὺς ἐκβιάσοιντο ὑπακοῦσαι, cog. 2, 2, 10. † in bello, abſ. vel cum acc. perſ. ἐκβιασάμενοι αὐτοὺς εἰς τὴν θάλασσαν ἐξωθοῦσι, urgendo 3, 4, 11. e loco, quo ſtarent, vi depellendo.

ἐκβολὴ, phyſ. c. gen. rei ſ. fluminis, ἐν ταῖς τοῦ Θύμβριδος ἐκβολαῖς, ad oſtia 1, 11, 10. λανθάνειν ποταμῶν τὰς ἐκβολὰς, exitus 6, 5, 3. c. adiuncto alio, τὰς ἐ. τοῦ Νείλου, μεγίϛας οὔσας, φοινιχθῆναι, fauces 4, 9, 17.

ἔκγονος phyſ. de perſ. c. gen. perſ. Γορδιανοῦ, nepotem 7, 10, 15. † ſimul c. praep. ἐκείνης ἔκγονον ἐκ τῆς ἑτέρας θυγατρὸς 5, 7, 1. — † fem. Φαυϛῖνα, Ἀδριανοῦ ἔκγονος κατὰ θηλυγονίαν, neptis 1, 7, 6.

ἐκδέχεσθαι, med. de perſ. trop. cum accuſ. rei, ἵν' ἐκδέχωνται τῶν πολεμίων τὰς ἐμβολὰς, exciperent 8, 1, 6. ſuſtinerent.

ἐκδίδωμι, phyſ. de perſ. c. acc. perſ., inf. et praep. τοὺς παῖδας ὁμηρεύειν εἰς ἀσφάλειαν πίϛεως ἐξέδωκε, dedit 3, 9, 4. † c. al. praep. et adv. εἰ μὴ τὴν ταχίϛην πρὸς θάνατον ἐκδώσεις οἰκέτην, neci dedideris 1, 13, 6. prodere, tradere, ad. Sed impropr. c. dat. et acc. perſ. ἐκδοὺς αὐτῷ τὴν θυγατέρα, cum nuptum de-

diſſet ei 1, 8, 6. collocaſſet. Med. τὰς θυγατέρας ἐξέδοτο ἀν-
δράσι, nuptum dedit 1, 2, 3. 1, 8, 7.

ἐκδικέομαι, trop. de perſ. paſſ. c. caſu rei, εἰς τὸ ἐκδικηθῆναι τὸν ἐκεί-
νου φόνον, ad ulciſcendam caedem 2, 6, 13.

ἔκδικος, trop. de perſ. c. gen. rei, ἥκειν τοῦ φόνου, ultorem 2, 14,
6. ἔκδικοι τοῦ ἔργου 7, 4, 10.

ἔκδοτος, paſſ. de perſ. phyſ. c. adiuncto et v. affini, παραδοῦναι αὐ-
τοὺς ἐκδότους καὶ ὥσπερ αἰχμαλώτους, tradere ſe, ut dedititios, 5,
4, 17.

ἐκεῖ, propr., a) in loco, abſ. μή τις ἐκεῖ λ. illic 1, 6, 18. 1, 11, 4.
2, 10, 13. 4, 8, 16. in opp. et relat. ἐκ. ἡ Ῥώμη, ὅπου λ. ibi,
1, 6, 14. intra artic. et ſubſt., tum perſ. τοὺς ἐ. ϛρατιώτας, illic
milites 2, 8, 18. 2, 10, 8. τοὺς ἐ. βαρβάρους, illic barbaros 3,
14, 2. τῶν ἐ. ϛρατοπέδων, exercitibus, qui ibi erant 3, 1, 6. in
Syria, cf. 3, 7, 7. tum rei, τὸν ἐ. βίον ἑλομένων, cum illas
vitae ſedes elegiſſent, 3, 4, 20. vitam ibi deleg. † intra adi.
et ſubſt. rei ſ. loci, τῇ μεγίϛῃ ἐκεῖ πόλει δοκούσῃ, illic 7, 2, 19.
poſt εἰς Παίονας. †† in contract. κἀκεῖ λ. ibi etiam 3, 4, 9. —
b) impr., in locum, ἀφικόμενος ἐκεῖ, quo poſtquam pervenit, 4,
8, 9. eo - ἐκεῖ γενόμενος, quo poſtquam perveniſſet, 4, 11, 13. —
†† ἐκ. γεν. cum iam ibi eſſet, 6, 4, 5. †† τῶν ἐ. συνελθόντων,
hominibus, ibi congregatis, 4, 9, 7. †† intra duo v. ὡς ἂν
σωθῇ ἐκ. φυλαχθεὶς, ibi 4, 4, 9.

ἐκεῖθεν, propr. a) ex loco, abſ. κἀκεῖθεν ὁρμώμενοι, atque inde 2,
10, 18. inde etiam 3, 2, 20. 6, 4, 5. - in opp. κἀκ. - ἐπὶ λ. at-
que inde 1, 16, 12. ἐκεῖθέν τε - ἐπὶ λ. atque inde 3, 3, 6. 8, 5, 13.
— ἐκ. - εἰς λ. illinc 4, 8, 21. † c. artic., ſed fine ſubſt. τοὺς
ἐκεῖθεν, illinc oriundi 4, 3, 14. ſc. γενομένους, iſtos, qui eſſent
illinc, ex Aſia. † b) impr. οἱ τὰ ἐκ. ἀγγέλλοντες, illarum re-
rum nuncii 2, 8, 8. res, Romae geſtas, *illinc* nunciantes, vel, res,
ibi geſtas, nunciantes *huc*. † intra artic. et ſubſt. πάντα
τὸν ἐκ. χρυσὸν, omne indidem aurum 5, 6, 11. omne aurum in-
de, e templo, arceſſebat, vel omne aurum, *ibi* depoſitum, arceſſ.
— †† μηδένα ἐκ. εἰσελεύσεσθαι, illuc 1, 17, 4.

ἐκεῖνος, Maſc. de perſ. a) ab init. enunciat., abſ. ille 1, 5, 7. †
ἐκεῖνος μὲν οὖν, λ. qui quidem 7, 1, 22. ἐκεῖνός τε γὰρ λ. nam
et ipſe 7, 4, 4. in opp. πάντων μὲν λ. ἐκεῖνος δὲ, ipſe 3, 11, 8.
οἱ μὲν λ. ἐκ. δὲ λ. ipſe 7, 5, 10. b) in med. orat. συνωμότας γὰρ
ἐκεῖνος λ. ille 1, 8, 11. 2, 3, 9. 3, 6, 16. ipſe 3, 8, 10. 3, 10, 13.
3, 13, 8. 4, 6, 1. 8. 4. 10. 7, 9, 2. 4, 14, 14. 5, 1, 4. 5, 8, 15.
6, 1, 6. 23. 6, 9, 11. 7, 6, 16. 8, 5, 4. c) in enunciat. extr.
ἀποχρώμενος ἡλικίᾳ ἐκεῖνος, iſte 1, 8, 2. 1, 13, 8. ἀνοίξας δὲ ἐκεῖ-
νος, qui ubi aperuit 2, 1, 13, is 2, 12, 1. 7, 5, 18. † in con-
tract. κἀκεῖνος λ. ipſe etiam 3, 6, 8. et ille 3, 10, 11. 1 c. ſubſt.
ἐκεῖνος μὲν ὁ ϛρατὸς, qui quidem ex. 6, 6, 3. ... Genit. a) ab
init. enunc. ἐκείνου - ἀσχοληθέντος, ſe diſtricto 2, 15, 3. 7, 6,
19. b) in med. or. τί ἐκ. παθόντος, ſi illi quid accidiſſet 5,
7, 1. 6. 5, 8. 4. in opp. ἀντ' ἐκ. ἡμεῖς καὶ ὁ δῆμος, pro illo
2, 2, 16. c) in orat. extr. ὧν εἶχον ἐπ' ἐκ. 2, 6, 15. 2, 8, 8.
— †† in §. extr. 6, 8, 7. in opp. ſ. relat. τῇ θυγατρὶ μὲν
ἐκείνου, γυναικὶ δὲ αὐτοῦ, 3, 13, 6. †† in contract. τελευτήσαν-
τος κἀκείνου, mortuo etiam illo, 2, 5, 13. d) cum ſubſt. alius
caſus, ὡς ἐκ. φίλοι, 4, 6, 5. 8. ἐκ. ἀπόγονον, Gordiani illius
8, 8, 17. †† diſtractum a ſuo ſubſt. τὸ ὁμότροπον - ἐκ. 7, 8, 14.
ſi non pertinet ad ſubſt. proximum βίῳ, ut Bg. *in proterva* il-

lius *vita.* e) intra artic. et ſubſt. τὴν ἐ. ἀρχὴν, illius imper. 1, 3, 6. 1, 5, 23. 1, 9, 1. 17. μετὰ τὴν ἐ. - τελευτὴν, eius 1, 14, 19. 2, 2, 23. 2, 6, 13. 17. 2, 10, 2, 3, 6, 13. 3, 8, 5. 3, 9, 13. 3, 12, 7. 4, 5, 12. 17. 4, 6, 1. τῶν ἐ. ϛρατηγῶν, ducum illius 4, 8, 6. 21. 4, 14, 4. 10. 7, 4, 4, 7, 6, 11. † ſimul c. ſubſt. alio, ἡ τῶν ἐκείνου καιρῶν φορὰ 1, 2, 7. it. adi. interpoſito, τοὺς ἐκ. ἀκρίτους φόνους 1, 14, 13. 2, 1, 7. it. verbo ſimul, ἃς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέτοις εὗρε γράμμασιν 3, 8, 12. f) c. artic. ſine ſubſt. τὰ ἐκείνου φρονεῖν, illi ſtudere 2, 12, 4. illius rebus, commodis, partibus. † τοὺς ἐκείνου ἐν τοῖς ὑπηρέταις, illius miniſtros 4, 5, 8. illos illius, qui ſunt ſ. erant in ſervis ſ. inter ſervos. g) per ordinem inverſum, ταῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους - παρέμενεν ἡ ἀρχὴ, apud poſteros eius 6, 2, 20. p. τοῦ γέν. ἐκ. iis, qui erant e genere ſ. familia eius. h) ſine artic. ἀλγοῦντας ἐπὶ ἐκείνου ἀναιρέσει, illius nece 7, 1, 10. Dat. in med. or. a) c. verbis, ὅσα - ἐκείνῳ πέπρακται 1, 2, 9. illi geſta, ab illo. τῶν - ἐκ. γνωσθέντων, eorum, qui ei noti fuiſſent, 4, 6, 3. τῶν ἐ. διαφερόντων, quod illius interſit, 1, 17, 16. 2, 10, 15, 5, 4, 8. ipſi 5, 7, 3, 6, 8, 15. in opp. αὐτῷ μὲν -, ἐκείνῳ δὲ - 1, 8, 13. ἐκ. - ταῖς γυναιξὶ 6, 1, 4. - per ordinem inverſum, ἅτε γὰρ πρεσβυτέρῳ ἐκ. λ. ut maiori illi rel. 5, 3, 12. 7, 6, 15. b) c. ſubſt. ὅσους ᾔδεσαν ἐκ. φίλους, ei amicos 1, 13, 11. illi 6, 9, 14. 8, 5, 23. † in contract. βαρὺς κἀκείνῳ ἐγένετο, illi (etiam) 3, 11, 6. — †† de re, ante ſubſt. c. art. ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ καὶ ὀνόματι, in illa familia illoque nomine 7, 10, 12. Acc. a) ab init. enunc.; c. verbis, ἐκεῖνον μὲν - ἀπέκτεινεν, illum 7, 1, 24. - in opp. τὸν Ἰουλ. -; ἐκ. 2, 7, 8. 4, 9, 5. b) in med. or., abſ. ἡγοῦντο - ἐκ. - ἄρχοντα 3, 5, 5. - in opp. πατέρα μὲν ἐκ. - τὸν Ἀλ. δὲ υἱὸν λ. 5, 7, 7. - per praepp. εἰς ἐκ. 2, 10, 6. 1, 12, 11. 6, 9, 2. πρὸς ἐκ. 3, 2, 10. 7, 7, 14. μετ' ἐκ. 1, 5, 13. 4, 14, 4. i. — ††† οἱ κατ' ἐκεῖνον γράψαντες, qui illius res ſcripſerunt, 2, 15, 13. illius aetate. † in opp. et contract. κἀκεῖνου - καὶ τὴν Ῥ. ἀρχὴν λ. et illum - et 1, 16, 1. Plur. Nominat. a) in med. or., per relat. diſertam, μάλιϛα δὲ ἐκεῖνοι -, ὅσοι λ. illi 1, 4, 11. abſ. ὧν ἐ. λ. 4, 8, 16, 4, 12, 11, 5, 3, 21. †† per contemtum, ᾗ περ ἐκ. λ. 2, 10, 12. Praetor. b) in extr. enunc. μαθόντες δὲ ἐκ., λ. illi autem, cognito, rel. 1, 10, 6. † in contract. οἱ δὲ ἐγρηγορότες κἀκεῖνοι λ. et ipſi 2, 1, 3. et illi 6, 1, 4. Gen. A) de perſ. a) init. ἐκείνων δὲ - διαφερομένων, ſed illis 6, 2, 19. b) med. πολλὰ - ἐκ. σκωψ. 4, 9, 5. c) intra artic. et ſubſt. τὰ ἐ. κτήματα, illorum bona 1, 8, 4. 6, 8, 14. d) c. artic. ſine ſubſt. τὰ ἐκείνων γηράσαντα, illorum ſtatus 3, 2, 15. — τὰ ἐ. πάντα δοῦναι, illorum bona 7, 8, 20. B) de re, ποταμῶν ἐκ. 6, 5, 4. Dat. de perſ. a) init. ἐκείνοις - ἐπιβουλεύοντα, illis 2, 2, 6. 7, 8, 26. b) med. ὀχληρὸς ἐ. γίγνεται, eos 6, 7, 18. c. praep. τὰ παρ' ἐ. φυόμενα, apud ipſos 4, 10, 9. 7, 4, 5. ἡ παρ' ἐ. χώρα, illorum regio, 8, 2, 7. † in opp. et contract. ὅθεν κἀκείνοις εὐκταῖον, καὶ ἡμῖν σωτήριον, et illis - et nob. 2, 1, 21. 4, 14, 16, e. Acc. a) init. ἐκείνους γὰρ λ. hos 8, 1, 6. b) med. ἀνέντες ἐκ. νέμεσθαι 4, 11, 10. equos †† Γορδιανοὺς - ἐκ. λ. Gord. illos ſuperiores 8, 6, 5. † τὴν πρὸς ἐ. ὀργὴν, adverſus illos iracundiam 3, 8, 3. † in contract. κἀκείνους, atque illos 6, 5, 16. † συνέβαινε δὲ, κἀκείνους μὴ - ὁμονοεῖν, ut ne ipſi quidem rel. 8, 8, 7. Fem. Nominat. a) init. ἐκείνη δὲ λ. illa vero 4, 13, 17, at illa 6, 1, 21. b) med. abſ. πρὸς οὓς ἐκ. λ.

5, 3, 18. c. ſubſt. ἡ δ' εἰκὼν ἐ. λ. 4, 2, 4. 7, 6, 2. Gen. a) med. ſine ſubſt. in opp. τὴν ἐκείνης τιμὴν ἑαυτῆς ὕβριν νομίζουσα, illius honorem ſui contumeliam 1, 8, 9. τὸν ἑαυτοῦ λ. ἐκείνης δὲ ἔκγονον, ipſius 5, 7, 1. c, ſubſt. τῆς οὖν χειροτονίας ἐκ. λ. electione illa 2, 10, 8, τῆς νίκης ἐ. vict. illius 3, 4, 6. τῆς νυκτὸς ἐ. nocte illa 4, 5, 1. τῆς ἡμέρας ἐκ. 8, 5, 19. 8, 6, 16. — †† ante ſubſt. c. artic. ἐ. τῆς ἡμέρας, illo quidem die 6, 9, 3. ſq. opp. τῆς νυκτὸς λ. 7, 5, 5. † πολλῶν καὶ ἐξ ἐκ. τῆς μοίρας ἀπολωλότων, multis de illa etiam parte amiſſis 6, 6, 4. b) in extr. enunc. ὑφαρπασάσης ἐκ. quod illa rapuiſſet 6, 1, 18 Dat. c. ſubſt. τῇ πόλει ἐκείνῃ, urbi illi 5, 3, 16. alio ordine, ἐν ἐ. τῇ π. in illa urbe 8, 7, 11. Acc. a) init. ἐκείνην μὲν λ. illam 4, 1, 7. ἐ. δὲ λ. eam que 5, 3, 22. b) med. c. praepp. μετ' ἐκ. poſt illam 5, 6, 3. δι' ἐ. ob ill. 6, 9, 12. † ante ſubſt. cum artic. κατ' ἐ. τὴν χώραν, in illa reg. 3, 14, 15. †† c. alio pron. demonſtr. ſimul, αὐτὴν ἐ. ipſam 3, 13, 7. ipſ. illam ſ. illam ipſ. — c) in extr. enunc. τὴν λίμνην ἐ. illam palud. 8, 7, 2. Neutr. Gen. ἐκείνου τοῦ ἔτους, illo anno 5, 2, 5. - Dat. ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ, in illo loco, 2, 9, 8. abſ. ἐπ' ἐκείνῳ λ. ſupra illud 4, 2, 14. Acc. κατ' ἐκεῖνο τὸ χωρίον, in eodem loco 3, 4, 7. — †† per elliptic. rationem, κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, per illud tempus 1, 12, 1. ea tempeſtate 1, 14, 1. †† πιςευόντων κατ' ἐκ. κ. τῶν τότε ἀνθρώπων, credentibus eius aetatis hominibus ib. 10. ſc. μέρος. Plur. Nominat. μέγιςα ἐκεῖνα ὄρη - περίκειται λ. illi max. mont. 2, 11, 16. Gen. ἀπ' ἐκείνων τῶν ἐθνῶν, ab illis gentibus 2, 8, 12. - Dat. ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις λ. in omn. nation. illis 3, 2, 13. Acc. κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία, in illis locis ib. 3. περὶ ἐ. οὖν μάλιςα τὰ χωρ. in illis - locis 7, 2, 12. †† Per loca dubia, φοβηθεὶς ἐκεῖνα, μὴ, λ. metuens, ne 6, 5, 15. ubi, Bg. nil dante, aut neutrum plur. eſt p. ſing. τοῦτο, aut leg. nominat. ſing. ἐκεῖνος. †† ἐξ ἐκείνου, ex illo 4, 2, 23. ex illo tempore 4, 3, 2. ſc. maſc. ſubſt. τοῦ χρόνου ſ. καιροῦ, ſ. neutr. μέρους τοῦ χρ. ſ. καιρ. De ἐπέκεινα. v. loco ſuo.

ἐκεῖσε, propr. in loco, abſ. μή τις ἐκ. προκαταλάβοι, illic 1, 6, 8. ibi 1, 11, 3. 2, 10, 16, 7, 7, 13. ‡ in contract. κἀκεῖσε διοικήσας, ibi (etiam) 4, 8, 15. intra artic. et ſubſt. οἱ ἐκ. ἄνθρωποι, illic homines 2, 9, 15. τὸ ἐ. ςρατιωτικὸν ib. 1, militarem ibi manum; τῶν ἐ. ἡγουμένων, illarum regionum ducibus 6, 5, 1. ſed ſine ſubſt., o. artic. τοῖς ἐκ. 2, 11, 5. illic hominibus ſ. eius loci incolis. In opp. τὰ ἐνταῦθα -, τῶν ἐκ. - ἀπολαύσεις, illis 1, 6, 14. rebus eius loci, bonis patriae, urbis Rom. deliciis. — Impropr., in locum, τῶν ςρατηγῶν ἐκ. καταφυγόντων, eo 3, 6, 18. in opp. πάντων ἐξ ἀγρῶν ἐ. συῤῥεόντων, illuc 8, 2, 10. †† ἕκαςος, ἃ εἶχεν, ἐ. ἐθησαυρίζετο, illic theſaurum condebat. 1, 14, 5. vel eo condebat.

ἐκθειάζειν, de perſ. c. acc. rei ſ. perſ. ὡς τοὺς δὲ ἐκθ. ut pro divinitate haberent 1, 7, 9. ſc. αὐτό, ſc. τὸ πυροειδὲς, ut haberent id pro re divina quadam, pro indicio divinitatis; vel αὐτὸν, ut Commodum pro divina perſ. haberent, et pro ea, quacum communicatum quid divini. c. acc. perſ. diſerto, ἔθος Ῥωμαίοις, ἐκθ. βασιλέων τοὺς λ. divinitate donare 4, 2, 1. inter deos extollere, conſecrare; ſimul c. acc. rei ellipt. (κατὰ, ταύτην τὴν τιμὴν - ἐκθειάσαντες οἱ παῖδες τὸν πατέρα 4, 3, 1. cum conſecraſſent hoc honore. trop. de re, c. acc. rei, τῆς ἡμέρου ἀρχῆς ἡ φήμη - ἐκθ. αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν ἔπειθεν, divinitate donare 2, 4, 4.

pro divino aliquo dono ac beneficio habere ac praedicare. — Paſſ. de perſ. et femina, ἐξεθειάσθη (αὐτὴ, ἡ Μαισα,) inter divos relata eſt 6, 1, 9. de re, τὸ πᾶν ἔργον ἐξ. tota res (incendium) divinitate donata eſt 1, 14, 10. ſq. explic., pro divina habita eſt, diis adſcripta. ſimul c. praep. ἐκθειασθῆναι τὸ πάθος - ἐς μῦθον, divinitate donatum caſum abiiſſe in fabulam 1, 11, 6. pro divino aliquo habitum eſſe et mutatum in fabulam, diis adſcriptum.

ἐκθύμως, propr. πράττων πάντα, furioſe 3, 6, 1. Severus ſq. ὀργῆς ἥττων ὤν, noſtrat. *hitzig*, in partem deteriorem; μάχεται Ἀρτάβανος, deſperate 4, 15, 15. animoſe, acriter, ſq. καὶ προσμένει.

ἑκκαίδεκα, propr. de re, ἔτη, ſedecim 5, 7, 7. σημεῖα, ad decimum ſextum lapidem 8, 4, 2. ſedecim lapides.

ἐκκαλεῖσθαι, phyſ. paſſ. de perſ. abſ. παρδάλεως - δρόμῳ τὸν ἐκκαλούμενον καταλαβούσης, eum, qui in arenam evocatus fuerat, 1, 15, 12. ſceleratum aliquem, qui, poenae loco, pugnare debuit cum beſtiis, *beſtiarium*, vel p. ſubſt. *evocatum*, i. ſatellitem et cubicularium Imperatoris.

ἐκκλέπτεσθαι, paſſ. phyſ. de perſ. cum gen. loci, τοὺς παῖδας αὐτῷ (p. αὐτοῦ ſ. αὑτοῦ) τῆς Ῥώμης ἐκκλαπέντας, liberi ſui, ex urbe (Roma) ſubducti 3, 2, 9. clam extracti et abire iuſſi. †

ἐκκλησιάζειν, phyſ. de perſ. c. adv. et adiuncto e particip. εἰς τὸν ἱππόδρομον, ὅπου μάλιστα τὸ πλῆθος συνιὸν ἐκκλησιάζει, confluit in concionem 2, 7, 5. concionem habet. κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς, ἔνθα ὁ δῆμος συνιὼν ἐκκλησίαζεν, conveniebat in concionem, 2, 9, 7. ſimul c. abl. loci vel c. praep. ἐς τὸν ἱππόδρομον συνθέοντες, ὥσπερ ἐκκησιάζοντες (ἐν) τῷ χωρίῳ, veluti concione futura eo in loco, 8, 6, 17. concionem habituri.

ἐκκομίζεσθαι, paſſ. phyſ. de re, c. gen. loci et adv. τὸ σῶμα, ἐκκομισθὲν τῆς θύρας νύκτωρ, exportatum per ianuam 2, 1, 5.

ἐκκόπτειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, it. loci, ἐκκόψαντες - τὸ ὕδωρ, caeſam aquam (congelatam,) 6, 7, 16. ἐκκόπτοντες τὰς εἰσόδους αὐτοῦ, (τοῦ ὕδατος,) abſcindentes 7, 12, 8. ἐκκόψαι τοὺς ἀγωγοὺς ὕδατος, abſcindere ib. 7. ἀμπέλους καὶ δένδρα - ἐξέκοπτον, excidebant 8, 4, 12. ſimul c. adv. ἅ περ πάντα ῥιζόθεν ἐκκόψας ὁ στρατὸς, quibus - excifis, exercitus rel. ib. 15. trop. de perſ. c. acc. perſ. εἴ τι γένος ἦν βασιλικὸν, πᾶν ἐξέκοψεν, exſcidit 4, 6, 7. c. adiuncto v. al. ἐκκόπτειν καὶ κολούειν τοὺς ὑπερέχοντας, excidere 1, 8, 16. ἐκκόψειν καὶ ὑποτάξειν τὰ ἔθνη βάρβαρα, exciſurum 7, 2, 20. Paſſ. phyſ. de re, τῶν δένδρων ἐκκεκομμένων, exciſis. 8, 5, 8.

ἐκκραιπαλᾶν, phyſ. de perſ. c. abl. rei ſ. modi, τρυφῇ, ᾗ περ ἐκκραιπαλῶντες, crapulenti 2, 10, 12.

ἐκκρεμὴς, phyſ. de re, c. dat. perſ. αὐτῷ πήρα, dependula ipſi 1, 9, 7.

ἐκλάμπειν, phyſ. de re, c. dat. perſ. αὐτῷ πυροειδές τι, ut emicaret ipſi 1, 7, 9.

Ἔκλεκτος, Electus, cubiculi cuſtos ſub Commodo 1, 16, 12. 1, 17. 2. 9. p. 718. 11. e. 14. 21. 2, 1, 6. 12. 15. p. 21. ib. 23. 2. 2, 11.

ἐκλιπαρεῖν, impr., ſine caſu, c. inf. ἐκλιπαροῦντες, λ. enixe contendentes, ut 2, 7, 12. † c. adiuncto v., πάντων αὐτὸν ἐκβιασαμένων ἐκλιπαρησάντων τε, omnibus ipſum cogentibus et inſtanter rogantibus, 2, 3, 11. eſſlagitare.

ἑκουσίως, in opp. εἴτε ἑ., εἴθ' ὑπὸ ἀνάγκης λ. voluntate ſua 3, 8, 4.
ἐκπέμπειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. a) particip. fut. ἐκπέμπει τοὺς πορευσομένους, emittit, qui proficiſcantur 1, 9, 20. ἡ σύγκλητος ἐξέπεμπε τοὺς - στρατηγήσοντας, emittebat duces 2, 11, 7. ſed ſine artic. ἐκπέμπειν αὐτὸν, διοικήσοντα λ. mittere ad adminiſtrand. 3, 15, 1. ſimul cum coni. ἄνδρας ὑπατευκότας ἐξέπεμψε ἡ σύγκλ. σὺν ἐπιλέκτοις, ἵν' λ. miſit 8, 5, 11. † c. aliis praep. εἴ τινα ἐκπέμποιεν ἐπὶ φόνον, mittunt 3, 11, 19. ſq. † ἐκπέμπει τοὺς ἱππεῖς εἰς τὴν Ῥώμην, ſimul c. fut. ἀγγελοῦντας λ. mittit equites illos, ut nuncient - populo Romano 8, 6, 15. qui Bg. comma poſt ἱππ. ponit. τὸν στρατὸν εἰς τὴν μάχην ἐξέπεμψε, miſit (ex urbe,) 3, 7, 5. πρεσβείαν πρὸς αὐτὸν ἐκπέμπουσιν, emittunt 2, 12, 10. it. c. acc. rei, γράμματα ἐκπέμπει πρὸς ἕκαστον, mittit 7, 6, 5. ſed c. acc. tali ſolo, ἐκπέμψας γράμμ. emiſſis litteris 1, 6, 23. ἐκπέμπει δήλωσιν, emittit 2, 13, 4. τὰς τριήρεις ὁπλιτῶν πληρώσας, ἐξέπεμπε (αὐτὰς,) emittebat 2, 14, 13. τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, ἐκπέμπει (αὐτὴν,) mittit 1, 13, 9. † τὸ σωμάτιον καταστήσαντες, ἐκπέμπουσιν, exportari curant 2, 1, 2. †† Alio ſenſu, non honorifico, c. acc. perſ. et c. acc. alio tali modi, γυμνοὺς ἐξέπεμπον (αὐτοὺς,) nudos ipſos dimittebant 2, 13, 19. i. q. §. 17. γυμν. ἀποπέμπειν. † ſimul c. gen. perſ. f. loci, ὃν ἐκπέμψας ἦν τοῦ στρατοῦ, dimiſerat ab exercitu 7, 1, 21. † ſimul c. praep. αὐτὴν εἰς Σικελίαν ἐξέπεμψεν, relegavit 3, 13, 7. εἰς Φρυγίαν ἐξ. (αὐτούς,) eos miſit 6, 4, 11. Paſſ. de perſ. c. adv. et praep. πρεσβεῖαι πανταχοῦ πρὸς πάντας ἡγουμένας ἐξεπέμφθησαν, mittebantur 7, 7, 10.
ἐκπεριέρχεσθαι, phyſ. de perſ. in bello, c. acc. perſ. et praep. σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει ἐκπεριελθὼν (αὐτὸν, τὸν στρατὸν,) circumdatos 6, 5, 21. - ſimul c. ſyn. v., μὴ κυκλωθεῖεν, ἐκπεριελθόντων αὐτοὺς τῶν πολεμίων, circumvenientibus ipſos hoſt. 3, 3, 12.
ἐκπίπτειν, de perſ. phyſ. c. gen. loci f. animi. τοῦ ἵππου ἐκπεσεῖν, ut ab equo deciderit 5, 7, 8. - ſed trop c. praep. τῶν εὐπατριδῶν βασιλέων τὸ εὐγενὲς εἰς ὑπεροψίαν ἐκπίπτει, in ſuperb. prolabitur 5, 1, 14. ſuperbum fieri ſ. eſſe, ſuperbe agere.
ἔκπλεος, de re, abſ. τοῖς Ἀκυληϊσίοις πάντα ὑπάρχειν ἔκπλεα, ut Aquileienſibus omnia adeſſent affluenter 8, 5, 7. ſq. ſyn. καὶ ἐπιτηδείων ἀφθονίαν, p. adv., propr. copioſa.
ἔκπληξις, trop. c. adiuncto ſyn. ὁ Σεβῆρος - ἔκπληξιν καὶ δέος - τοῖς - ἐνέβαλε, ſtuporem 2, 14, 1.
ἐκπλήττειν, trop. de re, c. acc. perſ. et abl. modi, ἐμὲ ταῦτα - τιμῆς αἰσθήσει ἐκπλήττει, obſtupefaciunt 2, 3, 13. ſq. ſyn. δέος τε λ. μηδὲ σε τοῦ ἔργου τὸ μέγεθος ἐκπληττέτω, terreat 3, 11, 12. terreto, ſq. ſyn. μηδὲ - ταραττέτω λ. - μηδέ τινα ὑμῶν ἐκπλ. τὰ - terreant 7, 8, 12. terrento. —de perſ. c. acc. perſ. et adv. οὕτως ἐκπλήξειν τοὺς λ. ſe terrefacturum 2, 11, 18. ſq. ſyn. καὶ διαταράξειν λ. at ſine adv. ἐκπλήξαντες τοὺς λ. terrefaciendo eos rel. 6, 8, 15. Paſſ. de perſ. trop., abſ. ἐκπλαγεὶς ἐκεῖνος, territus, 1, 13, 8. ſq. ſyn. τὸν κίνδυνον φοβηθεὶς λ. --expavefactus 1, 17, 14. ἐκπλαγέντες, exterriti 4, 4, 13. 7, 6, 20. † cum adiuncto e v. ſyn. ἐκπλαγεὶς καὶ ταραχθεὶς, expavefactus 2, 1, 13. ſed c. coni. et adv. et particip. modi, ὅθεν καὶ μᾶλλον ἐξεπλάγη ὁ στρατὸς, συνεὶς, ὅτι λ. obſtupefactus 8, 6, 7. - c. abl. rei, μηδ' ἐκπλήττεσθαι τῷ πλήθει τοῦ στρατοῦ, neque percellerentur 8, 3, 12. τῷ παραδόξῳ

τῆς ἀγγελίας ἐκπλαγεὶς, exterritus 6, 9, 1. 7, 5, 8. - τῷ πράγματι, obſtupefactus 3, 12, 20. ἐκπλαγέντες τῷ πρ. territi, 4, 11, 9. τῇ - ἐπιδημίᾳ, perculſi 3, 14, 8. τῷ πάθει λ. expavefacti 7, 11, 9. †† c. acc. rei ellipt. et particip. modi, in opp. ταῦτα ἀκούσας, ἐξεπλάγη μὲν τὴν ψυχὴν, οὐκ ἐταράχθη δὲ τὴν γνώμην, 3. 11, 17. percuſſus quidem fuit animo. †† Med. de perſ. c. acc. rei, τὸ - πάντες ἐξεπλήττοντο, obſtupeſcebant 1, 15, 10. ſumma cum admiratione cogitabant et videbant; vehementer admirabantur; niſi, ſervata notione paſſ., ſumatur ellipſis praep. διὰ ſ. κατὰ, ut loco pr.
ἔκπλους, phyſ. abſ. ἵνα μηδενὶ ἔ. συγχωρῆται, enavigandi poteſtas, 8. 5, 11. diſceſſus e portu.
ἐκπορθεῖν, impropr. de perſ. c. acc. perſ. ἐκπορθήσειν τοὺς ἀφεστῶτας, expugnaturas illos, qui defecerant, 5, 4, 3.
ἐκπτοεῖσθαι, paſſ. trop. de perſ. c. adv. et particip. modi, τότε ἐξεπτόηντο - πυνθανόμενοι, extra ſe erant 4, 8, 18. prae gaudio, vehementer gaudebant; i. q. ſupra ἀνεπτόηντο. c. acc. ellipt. τὰς ψυχὰς ἐξ. animis erecti erant 5, 4, 1. *animos adrecti erant.*
ἔκπυστος, paſſ. de re, phyſ. c. dat. perſ. et adiuncto, ὡς ἂν - ἡ φήμη ἔκπυστα καὶ γνώριμα ποιῇ (ταῦτα) τοῖς λ. ut vulgaret ac notificaret 2, 7, 10. quatenus auribus accipiuntur et audiuntur. — ſine illo adi. πρὶν ἔκπ. τῷ δήμῳ γενέσθαι (ταῦτα,) antequam res innoteſcat populo 3, 12, 14.
ἔκπωμα, phyſ. c. adi. ἐῤῥίπτει τοῖς ὄχλοις - ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, pocula 5, 6, 21.
ἐκτείνειν, de perſ. phyſ. cum acc. rei et praep. τὰς φάλαγγας - εἰς μῆκος ἐκτείνοντες, extendentes 4, 15, 12. trop. ſimul cum adv. ὅπου μὴ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρχὴν ἐξέτειναν, quo non protulerint 2, 11, 8. Paſſ. phyſ. de re, c. praep. αἰγιαλὸς ἐπὶ θαλάσσης μέγιστος ἐκτείνεται, protenditur 3, 4, 4.
ἐκτένεια, impropr. c gen. rei, ξύλων οὔσης ἐκτενείας, in magna lignorum copia 7, 2, 8. lignorum ſuppetente copia; ſed abſ. ὡς ἐκτένειαν εἶναι (αὐτῶν, τῶν ἐπιτηδείων,) ita, ut magna copia adeſſet, 8, 2, 15.
ἕκτος, propr. de re, ἕκτον ἔτος. ſextum 5, 8, 19.
ἐκτρέχειν, phyſ. de perſ. in bello, c. adv. τῶν κούφως καὶ εὐσταλῶς ἐκτρέχειν δυναμένων, excurrere 4. 15, 3. ſed extra bellum, cum gen. loci et praep., ἐκδραμὼν τῆς συγκλήτου εἰς τὸν δῆμον μέσον, proripiens ſe e - 7, 11, 10.
ἐκτυποῦσθαι, paſſ. de re, phyſ. c. acc. rei ellipt. νομίσματα, ἐκτετυπωμένα τὴν ἐκείνου εἰκόνα, numos, expreſſam habentes illius imaginem 1, 9, 17. numos, impreſſos illius imaginem, i. cui impreſſa erat illius imago; it. numos, expreſſos illius imaginem, ſ. quoad ſ. ſecundum imaginem illius, i. in quibus erat expreſſa imago illius, ſ. numos, illius imagine percuſſos ſ. ſignatos.
ἐκφαίνειν, trop. de perſ. c. acc. rei et adv. in opp. αἰφνιδίως, ἣν εἶχον γνώμην λανθάνουσαν, ἐξέφηναν, repente ſenſum, quem occultaverant, indicarunt 8, 8. 5. p. αἰφ. ἐξ. γνώμην λανθ., ἣν εἶχ. ſ. γν., ἣν εἶχ. λανθ.
ἐκφέρειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei et praep. it. c. particip. modi, οἱ δὲ φέροντες διὰ μέσων ἐκφέρουσι (αὐτὸ) τῶν φυλάκων, per medios id efferunt cuſtodes 2, 1, 3. Paſſ. de re, cum gen. loci,

τὸ ἐκφερόμενον τοῦ θαλάμου, quod ex cubiculo exportaretur, ib. 4.
ἐκφεύγειν, de perſ. phyſ. c. adv. et acc. perſ. παρὰ τοσοῦτον οὐκ ἐξέφυγε τοὺς διώξαντας, tantum abfuit, quin effugeret perſecutores, 5, 4, 23. tantum non effugit perſecutos, i. prope, ſ. in tantum Macrinus non effugit, i. hactenus, ſcil. quatenus, vento uſus adverſo, reductus eſt reiectusque Chalcedonem, ſ. ad tantillum, per tantillum, Macrinus non eff. - trop. c. acc. rei, κίνδυνον ἐκπεφευγέναι, ſe effugiſſe 4, 4, 9. τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφυγεῖν, effugere 1, 9, 16. ἐκφυγὼν τὴν ἐπ. evitatis inſidiis 1, 11, 15.
ἐκφορεῖν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, ἃ μὲν ἐκφορήσαντας, λ. 8, 1, 9. partim exportando, ex illa urbe et agris, aliorſum.
ἐκχέω, trop. de perſ. c. acc. rei et adv., it. cum caſu temporis, μιᾶς ἡμέρας ἀφειδῶς ἐκχέας πάντα (τὰ χρήματα,) effundens 4, 4, 18. profundens, abſumens. Paſſ. de re, phyſ. cum praep. et abl. rei ſ. modi ſ. inſtrum. τὰ πνεύματα ἃ ἑπτὰ ςόμασιν ἐς θάλατταν ἐκχεῖται, effunduntur 8, 7, 1. ſe effundunt. ſed trop. c. adv. τὸ κρυπτὸν πρότερον μῖσος ἀκωλύτως ἐξεχεῖτο, effundebatur 7, 7, 3. ſe exſerebat ſ. oſtendebat, prorumpebat, declarabatur.
ἑκὼν, de perſ. abſ. μηδένα ἑκὼν ἀδικήσει, ultro 2, 4, 5. 2, 8, 12. — αὐτὸν, ἑκόντα βραδύνοντα, de induſtria 3, 7, 10. ἑκόντες αὐτῷ προσεχώρουν, ſponte 2, 4, 5. e. † περιθέμενος τὸ διάδημα ἑκόντων Παρθυαίων, volentibus Parthis 6, 2, 20. cum voluntate ſ. conſenſu Parthorum. - in opp. ἑκόντες τε καὶ ἄκοντες - ὑπακούοιεν λ. velint, nolint, 3, 12, 15. volentes. ἐκείνη, εἴτε ἑκοῦσα, εἴτε κελευσθεῖσα, ἀπεκαρτέρησε, ſponte 4, 13, 17.
Ἐλαιαγάβαλος, Elaeagabalus 5, 3, 8. deus Phoenicum, ut diſerte θεὸν Ἐλαιαγάβαλον 5, 5, 13.
ἐλάττων, de perſ. c. adv. ſ. quoad locum et conditionem, καταφρονήσει τῶν ὑπηκόων, ὡς πολὺ ἐλαττόνων, inferioribus 5, 1, 14. it. quoad numerum ſ. copiam, in opp. τοσοῦτον ςρατὸν, πρὸς ὄχλον δημοτῶν πολὺ ἐλάττονα λ. multo minori 8, 3, 21. ſed c. ſolo abl. rei; πλήθει ἐλάττους εὑρέθησαν, pauciores (numero) 6, 6, 10. Sed de re, c. ſubſt. fem. et gen. perſ. in opp. πλεῖςα πάντων ἐγχειρισθεὶς, πάντων οὐσίαν εἶχεν ἐλάττονα, omnibus facultates habebat minores 2, 1, 11.
ἐλαύνειν, de perſ. phyſ. c. praep. ἐπὶ πολὺ τῆς - γῆς ἐλάσας, per regionem - progreſſus 4, 11, 12. - trop. c. praep. tum de aetate, εἰς ἕκτον ἔτος ἐλάσας τῆς βασιλείας, progreſſus ad 5, 8, 19. provectus ad 6, 1, 15. ſimul c. adv. temp. εἰς ἔτος ἤδη - ἐληλακὼς, provect. ad 7, 5, 3. ſed c. adv. modi, εἰς μακρὸν γῆρας ἐνδόξως ἐλάσαντι, provecto in 2, 5, 9. tum de dignitate, εἰς δευτέραν ὑπατείαν ἐληλακὼς, provect. ad 7, 10, 9. cum praep. alia ſimul, et nominat. modi, ὅτι πρῶτος ἐξ εὐτελείας - εἰς τοσαύτην τύχην ἤλασε, quod - ad - evectus eſſet, 7, 1, 3. at cum adv. dupl. μάλιςα ἐκεῖνοι εἰς ἀρχῆς μῆκος ἀκινδύνως ἤλασαν, in imperio longe provehuntur 1, 4, 11. Paſſ. trop. de perſ. cum praep. ὑπὸ τῆς - ἐπιθυμίας ἐλαυνόμενος, cupiditate agitatus 4, 4, 5. - ὑπὸ τῆς - συνέσεως ἐλ. 4, 7, 1. ſtimulatus a rel.
ἔλαφος, propr. ἐλάφους καταδιώκων ἔβαλλε, cervos 1, 15, 6.
ἐλέγχειν, trop. de perſ. c. acc. rei, τὴν αὐτοῦ μέλλησιν καὶ τὴν δειλίαν, coarguere 7, 1, 14. arguere, oſtendere - ſimul c. adv. et abl. modi ſ. inſtrum. νῦν αὐτοῦ τὸ ἄπιςον καὶ ἄνανδρον τοῖς ὅπλοις

ἐλέγξωμεν, corguamus 3, 6, 12. indicemus. †† de re, σκώμματα -, ὅσα ἐλέγχει τῶν ἁμαρτημάτων τὴν ἀλήθειαν, arguunt 4, 9, 4. oſtend. ſ. culpant. it. paſſ. τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως οὐκ ἐλεγχθήσεται, inquiratur 1, 1, 2. in opp. εἰ λάθοι ἡ ἐπιβουλὴ καὶ μὴ ἐλεγχθείη, coargueretur 3, 12, 11. demonſtraretur. ſed de perſ. αὐτὸν ἀνῃρήκει, διαβληθέντα μὲν, οὐκ ἐλεγχθέντα δὲ, redargutum 4, 13, 3. convictum.

ἐλεεινὸς, act. de perſ. propr. c. praep. τὸ ἀνθρώπινον ἐλεεινὸν ἐν ταῖς συμφοραῖς, homines miſericordes ſunt in 1, 4, 3.

ἐλεεῖσθαι, paſſ. de re, c. praep. πλέον ἦν ἐν αὐτῷ τὸ ἐλεούμενον ἐφ' οἷς ἐσφάλλετο, 2, 10, 5. p. ſubſt., maior erat in ipſum miſeratio ob ea, quibus peccabat, ſ. eum magis miſerabantur alii, ſ. nos miſerabamur, ſi quid delinquebat.

ἔλεος, neutr. παρακολουθεῖ τοῖς λ. miſericordia 4, 5, 4. ſed maſc., c. adiuncto ſyn. πάντας εἰς οἶκτον καὶ ἔλεον προςκαλούμενος, miſeration. 6, 9, 6.

ἐλευθερία, propr. in opp. δουλείᾳ, libertas 2, 3, 19. ſed cum adiuncto e ſubſt. ἀδείας καὶ ἐλευθερίας 2, 2, 7. 7, 7, 8. 3, 2, 5. 5, 1, 16. Sed impr. de perſona et dea, ἐλευθερίας εἰκόνα λ. 1, 14, 19.

ἐλευθέριος, trop. de re, διαίτῃ ἐλευθερίῳ, liberaliore 4, 12, 4. de milite, p. delicatus, exquiſitus.

ἐλεύθερος, phyſ. de perſ. c. gen. rei, δεσμῶν ἐλευθέρους ἀφιέντες 1, 10, 4. vinculorum liberos, vinculis liberatos; ſed de re, neutr. c. artic. p. ſubſt. τέλη -, εἰς τὸ ἐλεύθερον ἀφῆκεν, in libertatem 2, 4, 14. †† trop. c. ſubſt. γυμνάσια ἐλεύθερα, exercitationibus ingenuis 4, 3, 5. liberalibus, homines liberos et ingenuos decentibus.

ἐλεφάντινος, propr. de re, c. ſubſt. ἐλεφαντίνης κλίνης, eburneo lecto 4, 2, 3. ἐλεφαντίνοις ἀγάλμασι ib. 15.

ἐλέφας, propr. τοὺς ἐλέφαντας λ. elephantos 2, 11, 18.

ἑλκύεσθαι, paſſ. phyſ. de perſ. cum nominat. modi, πολλοὶ καὶ ἡμιθνῆτες εἱλκύσθησαν, pertracti ſunt 4, 9, 15. ſcil. in foveas.

ἕλκω, phyſ. de perſ. ἕλκοντες τοὺς - trahentes 4, 9, 14. violenter, at blande in hoc εἷλκεν αὐτὸν, pertrahebat 2, 3, 8.

Ἑλλὰς, propr. p. ſubſt. τὴν Ἑλλάδα λ. Graeciam 3, 2, 14. — ſed impropr. p. adi. ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος φωνῆς λ. a Graeca voce 1, 16, 4.

Ἕλληνες, propr. abſ. ἀρχαῖον τοῦτο πάθος Ἑλλήνων, Graecorum 3, 2, 14. † διὰ τὴν παρ' Ἑλλήνων τισὶν ἀγνωσίαν 1, 11, 1. p. gen. τὴν Ἑλλήνων τινῶν. in opp. μήτε Ῥωμαίων, μήτε Ἑλλ. 1, 2, 4. 5, 7, 9. 5, 3, 10. Μακεδόνων καὶ Ἑλλ. 1, 3, 6. — μήτε Ἑλλ. μήτε βαρβάρων 7, 1, 26. 11, 7.

Ἑλληνικὸς, in opp. Ῥωμαϊκὴν ἢ Ἑλληνικὴν ἐσθῆτα, Graecanicam 5, 5, 6.

ἕλος, propr. ἐπί τινι ἕλει μεγίστῳ, apud paludem 7, 2, 13. εἰς τὸ ἕλος ib. ſq. τῶν ἑλῶν ib. 11. 10. 8, 7, 1. 3, 14, 15. ἕλεσι ib. 19. ἕλη 6, 5, 3.

ἐλπίζειν, de perſ. ſenſu vulg. c. adv. οὐχ, ὡς ἠλπίκεσαν, τὰ πράγματα προυχώρει, ut ſperaverant, 7, 9, 1. c. acc. rei, et quidem adi. neutr., μεγάλα ἐλπίζων, quamvis magna ſperans 7, 1, 24. † ἐοικότα ἐλπίσαντες, veriſimili ſpe ducti 4, 9, 10. conf. ſupra v. εἰκ. †† in orat. contracta, μείζονα κατορθώσας, ὧν ἤλπισε, maiora exſecutus, quam ſperaverat, 3, 9, 14. p. τούτων,

ἃ ἤλπ. maiora iis, quae ſperav. †† ſed cum acc. ſubſt. rei et adv. ἀμοιβαίαν εὔνοιαν εἰκότως ἤλπικα. ſpero 1, 4, 6. c. inf. a) praeſ. ὅ περ ἤλπιζε τοῖς - εἶναι κεχαρισμένον, ſperabat gratum fore 2, 10, 2. b) perf. ἤλπιζε, αὐτὸν - ἐμβεβληκέναι λ. 6, 5, 16. — c) aor. 1. ἤλπισε, αὐτὸν διαχρήσασθαι, ſperavit, fore, ut 1, 10, 14. ἤλπιζε, προσάξασθαι τὸν δῆμον λ. ſperabat, ſe adiuncturum ſibi plebem 1, 12, 9. d) fut. ἐλπίζων, τοὺς - ὁμογνώμονας ἔσεσθαι λ. ſperans, - conſenſuros, 2, 8, 18. 8, 1, 10. 8, 2, 5. 2, 4, 1. ἤλπιζεν, λ. 6, 4, 6. † οὕτω γὰρ ῥᾷστα ἤλπιζε πάντας αὐτῷ προσχωρήσειν, ita enim facillime ſperabat futurum, ut omnes ſibi adiungantur 2, 7, 11. qui Bg. adv. ῥ. copulat c. v. ἤλπ., at, ſi pertineat ad ſq. v. πρ., per ordinem e laevitate perverſum „ p. nam ſperabat, futurum, ut ita facill. rel. Sic et διό περ καὶ ῥᾷστα πάσης εὐνοίας μεθέξειν - ἤλπικα, ſpero 1, 5, 10. ubi v. ἤλπ. praeterea eſt, c. coni. ſ. adv. cauſali. † in med. orat. c. pron. relat. caſu acc., οὓς γὰρ ἠλπίκεσαν μηδεμίαν ὑπομενεῖν προσβολήν, τούτους λ. quos enim ſperaverant ne unam quidem toleraturos invaſi 8, 5, 2. p. nam eos, de quibus ſperaverant, eos non eſſe tolerat. rel. ἤλπισε λ. 1, 8, 12, 4, 9, 24. 1, 10, 10. ἐλπίσας λ. ſperans 2, 5, 7. 8, 3. 3. 1, 9, 12. — Senſu exquiſito, A) in bonam partem, c. inf. praeſ. ἐλπίζων, θείᾳ προνοίᾳ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν καλεῖσθαι, ſperans, ſe vocari - 2, 9, 9. cogitans, putans, ratus. †† c. praep. εἰς ὃν ἠλπίκεσαν, in quem ſpes omnes ſuas collocaverant 7, 10, 1. B) in partem deteriorem, a) e verbo ſyn. et particip. modi, τοιαύτας - ὑποτυπούμενος ἐδεδίει τε καὶ ἤλπιζεν, in metu et ſpe erat 1, 3, 11. ſo *fürchtete* und *hoffte er zugleich*; vel, pro ſyn., metuebat et ſuſpicabatur, i. exſpectabat nil boni, cogitabat mala, triſtia exſp. et cogitabat, *fürchtete* und *erwartete* nichts *gutes*; ut prius verbum poſteriore magis definiatur, et iungatur proprium et impropr., it. vulgare et exquiſitum. it. ſimul c. acc. rei ſ. neutr. adi. ἤλπιζον καὶ ἐδεδοίκεσαν εἰκότα, ſperabant et metuebant veriſimilia 8, 1, 16. b) poſt ſubſt. affine, c. inf. praeſ. πάλιν τε τυραννίδος ἦν δέος. ἐπεὶ τούτῳ χαίρειν τοὺς στρατιώτας ἤλπιζον, quoniam ea re delectari milites intelligebant, 2, 6, 4. putabant ſ. metuebant. - it. c. inf. perf. μετὰ δέους οὖν πολλοῦ διῄει ὁ στρατὸς, ἐλπίζοντες, τὰς ἄκρας κατειλῆφθαι, ſperans, 8, 1, 15. putans. c) abſ. cum inf. fut. ἀντιπάλους ἕξειν, ἤλπιζον, credebant 8, 8, 3. — Paſſ. ſenſu vulg. de re, c. adv. τοσούτῳ τὰ μέλλοντα, ὡς ἀγαθὰ, μεγάλως ἐλπίζεται, maiori ſpe exſpectantur 2, 3, 17. vehementer, vehementius ſperantur, ſ. tanto certius ſ. confidentius exſpectantur.

ἐλπὶς, ſenſu vulg. c. gen. rei, ἡ τῶν χρημάτων ἐ. ſpes 5, 4, 2. τῇ τῆς βασιλείας ἐλπίδι 2, 7, 9. ἔχαιρον εἰρήνης αἰωνίου ἐ. 4, 11, 2. ἤρθη εἰς μειζόνων πραγμάτων ἐλπίδα, ad maiora ſperanda 2, 13, 1. ad ſpem maiorum rer. 6, 5, 24. c. gen. perſ. φθάσας αὐτοῦ τὴν ἐλπ. 2, 15, 5. τῶν μὲν ἀνατολικῶν - θραῦσαι τὴν ἐλπ. λ. 3, 2, 4. κωλῦσαι τὴν ἐ. τοῦ βαρβάρου 6, 2, 8. συνηδομέναις αὐτῶν ταῖς ἐλπίσιν, ſpei 4, 9, 10. cum verbis ſolis. ὁ στρατὸς, πταίων τῆς ἐ. 8, 5, 1. σφαλέντες τῶν ἐλπίδων, ſpe 2, 7, 4. ἀρθεὶς ταῖς ἐλ. ſpe 3, 12, 16. ſed ſimul c. adi. πάσης ἐλ. μεῖζον ἦν προχωρ. 1, 10, 8. † παντὸς λόγου καὶ ἐλπ. θᾶττον λ. omni ſpe 3, 14, 7. repetendo adeo e pr. maſc. παντ. ſexum fem. πάσης. εἰ ἐξ ἀλόγου ἐλ. ἢ μείζονος ἐλπ. ἐπιθυμίας ἀνεπειθόμην, inani ſpe ac ſuperante ſpem cupiditate 2, 8, 3. ἀντιποιησαμένῳ τοιαύτης ἐλ. &

10, 4. πιςεῦσαι σεαυτὸν ἐλπίδι κρείττονι, ἢ λ. 7, 5, 11. τοι αύτην τινὰ ἐλπίδα λ. 2, 9, 4. † ὅ περ αὐτῷ τὴν ἐ. πᾶσαν ὑπέφαινεν ib. 5. οὐ φαῦλαι, οὐδὲ κοῦφαι καλοῦσιν ἐλπίδες 2, 8, 6. — μείζοσι καλεῖν ἐλ. αὐτὸν, ad maiorem ſpem 1, 9, 20. κούφοις καὶ ἀδήλοις ἐπαιωρουμένου ἐ. ſpe 2, 9, 1. μηδὲ ματαίαις ἐ. αἰωρούμενον, ſpe 6, 2, 9. μεγάλαις - ἐ. ἀναπείθων, ſpe 2, 9, 17. ἐφ' ἑτέραις ἐςελθὼν ἐ. ſpe 3, 12, 20. ἐλπίδων ἀγαθῶν - ὑποφαινομένων, cum ſpes bonae affulgerent 2, 4, 11. μετ' ἀγαθῶν ἐ. λ. bona c. ſpe 2, 13, 4. ἀγαθὰς ἔχειν ἐλπίδας, bonam ſpem 2, 3, 24. πολλὰ τὰ ἐφόδια εἰς ἀγαθὰς ἐ. 7, 5, 12. μετ' ἀγαθῆς ἐ. λ. bona c. ſpe 4, 14, 17. λόγους, χρηςῶν ἐ. μεςοὺς λ. bonae ſpei 2, 14, 5. χρηςὰς εἶχεν ἐ. bonam ſpem 1, 7, 2. †† cum artic. ταύταις ἐπαιρόμενος ταῖς ἐ. in has erectus ſpes 2, 8, 16. τὰ - πράγματα, φαύλας ἔχοντα τὰς ἐ. eſſe tenuis ſpei 2, 10, 13. ἀγαθὰς ὑπέφηναν τὰς ἐ. bonam ſp. 3, 6, 17. †† per praepp., tum praeced. τὴν παρ' ἐλπίδα κομισθεῖσαν ἀγγελίαν, inopinato 6, 2, 7. praeter ſpem 6, 3, 6. 8, 6, 4. †† ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις λ. inopinato rerum ſucceſſu 6, 2, 15. tum ſeq. τοῖς - (εἰσὶ) καὶ παρὰ θεῶν ἐλπίδες κρείττους, illi et a diis meliora ſperare poſſunt 8, 3, 14. ἐπεὶ αὐτῷ τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας φαύλως ἔχειν ὑπώπτευεν, cum ſibi ſpem ad ſalutem male comparatam ſuſpicaretur 1, 3, 2. cum intelligeret, ſibi ſ. ſuas ſpes ſalutis eſſe tenues; pro gen. τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπ. - εἶχον ἐλπίδας κρείττους ἐν παιδὶ, λ. ſpem meliorem in pueto 5, 8, 3. †† c. gen. rei et ſimul c. coni. et particip ἐλπίδα ῥαςώνης ὑπέφηνεν ἂν, ὡς - διοίσοντα λ. ſpem facultatis oſtendiſſet, quaſi facile eſſet geſturus rel. 2, 3, 12. †† Senſu exquiſitiori, in partem malam, πάλαι τόδε τὸ τέλος τοῦ βίου εἶχον δι' ἐλπίδος, hunc finem vitae ſperabam 2, 1, 16. in ſpe habebam, exſpectabam, metuebam. ††† cum adi. diſerto et c. ſyn. πονηρᾶς ἐλπίδος καὶ φόβου συνεχοῦς ἀπαλλάξομαι, mala ſpe ib. 17. triſti exſpectatione et cogitatione.

ἑλώδης, phyſ. de re, τὰ ἑλώδη χωρία, paluſtria 3, 14, 10. τὰ πλεῖςα (μέρη) τῆς - χώρας ἑλώδη γίγνεται, maior pars - regionis paludeſcit ib. 11. fit paluſtris, paludoſa.

ἐμαυτοῦ, c. verbis, οὐ τι ἐμαυτῷ σύνοιδα λυπήσαντι ὑμᾶς, mihi 2, 5, 10. ἐμαυτὸν - πέπεικα 1, 5, 5. mihi perſuaſum habeo. πρὸς τὸ ἄξιον ἐμ. παρασχεῖν τῆς τιμῆς, ad dignum me praeſtandum 2, 3, 16. †† intra artic. et ſubſt. p. adi. poſſeſſ. παρὰ πάντα τὸν ἐμαυτοῦ βίον, per omn. vitam meam 1, 2, 10.

ἐμβάλλειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. τοὺς - ἐνέβαλλον, iniiciebant 4, 9, 14. ſc. εἰς αὐτὰ, τὰ ὀρύγματα, in foveas, ſ. αὐτοῖς, τοῖς ὀρύγμασι. c. acc. rei, ἐμβαλεῖν - φάρμακα, ad miſcendum venenum 4, 4, 3. ſc. εἰς τὰ σιτία καὶ ποτὰ ſ. τοῖς σιτίοις καὶ ποτοῖς. — ſimul c. praep. τὴν κόνιν σὺν ἀρώμασιν εἰς κάλπην - ἐμβαλόντες, cinerem - coniectum in - 3, 15, 16. †† ἐμβαλοῦσα εἰς κύλικα τοῦ φαρμάκου (τὶ,) iniectum venenum, 1, 17, 18. iniiciens - veneni quid. c. acc. rei et dat. loci, (p. praep. cum acc.) τὴν κόνιν κάλπῃ τινὶ ἐμβαλὼν, cineres in urnam - coniectos 4, 13, 16. πίτταν ἑλόντες, σκεύεσιν ἐμβαλόντες, vaſis imponentes 8, 4, 26. - † Alio ſenſu de perſ. c. praep. ἅμα τῷ ἵππῳ ἐμβαλὼν εἰς τὸ ἕλος, equo ingreſſus paludem 7, 2, 13. ſc. ἑαυτὸν, ſe coniiciens in pal. αὐτὸν σὺν τρίτῃ μοίρᾳ εἰς μέσους ἐμβεβληκέναι τοὺς βαρβάρους, impetum feciſſe in - 6, 5, 16. μὴ - εἰς Πέρσας ἐμβάλωσι, in Perſas impetum facerent ib. 15. ὁ ςρατὸς - ἐμβαλὼν εἰς Καππαδοκίαν, ingreſſus Cappadociam 3, 3, 1. τὸ

ςρατιωτικὸν -, ἐμβαλὸν εἰς τὴν - χώραν, impetu facto in 6, 5, 11. — impropr. de perſ., c. acc. rei et dat. perſ. αὐτῷ ταραχὴν ἐνέβαλλε, iniecit 3, 7, 1. inſtillare, excitare in - ἔκπληξιν καὶ δέος - τοῖς - ἐνέβαλε, incuſſit 2, 14, 1. θάρσος ἐμβάλοῦμεν τοῖς λ. iniiciemus 1, 6, 15. de re; τὸ - ἄλλῳ ἂν - θάρσος καὶ προθυμίαν ἐνέβαλεν, addidiſſet 2, 3, 12. †† de perſ. et re ſimul, c. acc. perſ. et praep. ἄγγελοι καὶ γράμματα ἐτάραξε τὸν -, καὶ εἰς - Φροντίδα ἐνέβαλεν, coniecerunt in 6, 7, 4.

ἐμβολή, phyſ. in bello, c. gen. perſ. οὐχ ὑπομείναντες αὐτῶν τὴν ἐμβολήν, impetum 7, 9, 14. ἵν' ἐκδέχωνται τῶν πολεμίων τὰς πρώτας ἐμβολάς, imp. 8, 1, 6.

ἐμβριθής, trop. de perſ., in malam partem, c. adiuncto, ἐμβριθῆ καὶ θρασὺν νεανίαν, ferocem 3, 11, 1. de re, Neutr. c. artic., p. ſubſt., et c. praep. τὸ ὑμέτερον - πρὸς τὰς μάχας ἐμβριθὲς λ. veſtram in pugnando vim 2, 10, 17.

Ἐμεσός, Emeſus ſ. Emeſa, ἀπὸ Ἐμέσου, - πόλεως ἐν Φοινίκῃ, 5, 3, 2.

ἔμετος, propr. πολὺς ἐπιγίγνεται, vomitus 1, 17, 23. πολλοῦ ὄντος τοῦ ἐμέτου, cum nimia eſſet vomitio ib. 24.

ἐμός, c. ſubſt. τοῦ ἐμοῦ πατρός, meo patre 6, 3, 12. τῆς ἐμῆς γνώμης τὸ πρᾶον, animi mei 2, 8, 2. † οὐκ ἐμὸν (ἐςὶ) τὸ ἁμάρτημα, non meum id delictum 2, 5, 12. †† c. verbo ἐςὲ ἐμοί, eſtis mei 2, 13, 10. ſq. explic., in mea poteſtate.

ἐμπαγ. v. ἐμπήγν.

ἔμπαλιν, phyſ. c. gen. perſ. τὴν ὁδὸν ἤνυε, τρέχων ἐ. ἑαυτοῦ, currens retrorſum 5, 6, 17.

ἐμπαροινεῖν, impropr. de perſ., c. abl. rei ſ. modi, oppreſſo dat. perſ. πάσαις ταῖς τοῦ σώματος λώβαις ἐμπαροινοῦντες (αὐτοῖς,) inſultantes 8, 8, 14. per inſaniam veluti et contemtum adverſus eos adhibentes.

ἐμπειρία, phyſ. partim, c. gen. rei, et per adi. ὑπ' ἀτελοῦς τῆς τῶν δεόντων ἐμπειρίας, prae - peritia 1, 4, 8. τῇ ἐμπειρίᾳ τῶν πραγμάτων, experientia rerum 1, 1, 9-8, 8-8. δι' ἐμπειρίαν τῆς χώρας, propter uſum 7, 11, 11. opp. pr. δι' ἄγνοιαν λ. ſine ſubſt. μετὰ ἐμπειρίας μαχόμενοι, perite 4, 14, 16. μ. πολλῆς ἐ. λ. utpote pugnandi peritiſſimi 7, 11, 17. cum multa peritia. ἐμπειρίᾳ πολεμικῇ λ. ob peritiam bellic. 7, 9, 7. διὰ ἐμπειρίαν πολεμικὴν 7, 1, 14. διὰ τὴν ςρατιωτικὴν ἐμπ. ob rei militaris experientiam 6, 8, 4. †† quod ſimpliciter δι' ἐμπειρίαν, propter exper. ib. 10. ††† c. praep. εἶναι Παρθυαίοις τὴν διὰ τόξων εὔςοχον ἐμπ. ſagittariae artis (certam) peritiam 4, 10, 7. peritiam in ſagittis certo iaculandis.

ἔμπειρος, partim phyſ. de perſ. c. gen. rei, τοῖς νόμων ἐμπείροις, legum peritis 6, 1, 8. †† ἄνδρα, ἀρετῆς τῆς ἐν ἔργοις ἔμπειρον, induſtria in rebus gerendis peritum, 2, 2, 16. induſtria in agendo praeditum. †† c. praep. περὶ θυτικὴν ἐμπείρων, aruſpicinae periti 8, 3, 17. †† Neutr. abſ. c. artic., p. ſubſt. τοῦ ἐμπείρου, (gen. pro conſueto magis abl., τῷ ἐμπείρῳ) - ἀπέλειπον, peritia 3, 4, 3. per ellipſ. partic. ἕνεκα ſ. χάριν, i. q. pr. τῆς ἐμπειρίας ſ. τῇ ἐμπειρίᾳ.

ἐμπείρως, trop. in opp. προπετῶς μᾶλλον, ἢ ἐ. τοῦτο ποιοῦντες, ſcienter 3, 1, 7. prudenter.

ἐμπήγνυσθαι, phyſ. de re, paſſ. c. dat. ſ. abl. rei, δᾶδας, αἳ, ἐμπαγεῖσαι ταῖς μηχαναῖς, λ, infixae machinis 8, 4, 31. iniectae. Forte Lat. impingi.

ἐμπιμπλάω ſ. *ἐμπίμπλημι*, phyſ. de re, c. acc. rei ſ. loci, *τὴν εὐωδίαν ἐμπιμπλάναι τοὺς πόρους λ.* implere 1, 12, 5. de perſ., c. gen. rei ſ. materiae et acc. rei ſ. loci, *μύρου - τὰς - ὀσφρήσεις - ἐνεπίμπλασαν*, opplebant ib. 4. Paſſ. de perſ. trop., c. gen. rei et adv. *ὀργῆς μᾶλλον ἐνεπίμπλατο*, iracundiâ implebatur 8, 5, 4. adhuc magis iraſcebatur, iratior fiebat. *προθυμίας ἐνεπίμπλαντο*, alacritate animi implebantur ib. 3. i. q. ſq. *θάρσος προςλαμβάνοντες*, accipere, ſuſcipere, fieri animoſum et cupidum pugnandi.

ἐμπιπράω ſ. *ἐμπίπρημι*, c. acc. rei ſ. loci, *κώμας - ἐμπιπρᾶν δοὺς ἐξουσίαν*, incendendi 4, 11, 11. *αὐτὰς ἐμπιπράναι*, incendere 3, 3, 5. *ἀγροὺς λ.* 7, 9, 24. *κώμας ἐμπιπρὰς*, incendens 3, 9, 17. 7, 2, 7. † *μέρη (αὐτῶν, τῶν πόλεων) ἐμπιπράντες*, accendentes 1, 10, 4.

ἐμπίπτειν, phyſ. de anim. c. dat. rei ſ. loci, *τὰ δὲ, (θηρία) ἐμπίπτοντα ταῖς ὄψεσι*, beſtiolae - incidentes oculis 3, 9, 10. de perſ. et milit. ſ. exercitu, c. abl. modi, *προθυμίᾳ πάσῃ ἐνέπιπτον*, irruebant 3, 4, 9. †† quaſi phyſ. abſ. de perſ. *πάντα τὸν ἐμπίπτοντα ἐφόνευον*, quemvis obvium 3, 9, 19. noſtr. *der ihnen* in *die* Hände *fiel*. *τοὺς ἐμπίπτοντας ἀνῄρουν*, oblatos 1, 12, 15. 4, 9, 14. it. de re ſ. loco, *κώμας ἐμπιπρὰς τὰς ἐμπιπτούσας*, pagos oblatos 3, 9, 17. it. de re, ut materia, *πᾶν τὸ ἐμπίπτον ὕλης ἀξιομάχου ἐργαλεῖον*, quodlibet obvium 7, 11, 15. *πάντα τὰ ἐμπίπτοντα χειρουμένους*, omnibus obviis 6, 5, 17. †† *βάρεας τὰς ἐμπεσούσας περιτεμόντες*, oblata 7, 9, 12. it. de anim. *θρέμματα τὰ ἐμπίπτοντα ἀπελαύνων*, incidentia 3, 9, 17. Tum impropr. de perſ. c. adv. et nominat. adi. modi, *οἱ προεςῶτες τοῦ ταμείου -, εἰ καὶ σπανίως χρηςοὶ ἐμπεπτώκεσαν*, obveniſſent 7, 4, 4. reperiri, eſſe. † de re, c. praep., adv. et dat. ſ. ablat. loci, *εὐθὺς ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις ςάσις - ἐνέπεσε ταῖς πόλεσι*, invaſit civitates 3, 2, 13. oboriri.

ἐμπιςεύεσθαι, paſſ. trop. de perſ. c. acc. rei ellipt. *τῶν ἐμπεπιςευμένων τὴν - ἡγεμονίαν*, iis, quibus concredita erat praefectura 6, 7, 4.

ἐμπνέω, phyſ. de perſ. c. adv. *ὅσοι, ἔτι ἐμπνέοντες*, ſpirantes 4, 9, 16. viventes.

ἐμποδίζειν, phyſ. de re, c. acc. perſ. *ἐμποδιζούσης αὐτοὺς τῆς - ἐσθῆτος*, impediente 4, 11, 10. de perſ. c. acc. rei et adv. it. nominat. particip. modi, *τὰς φάλαγγας - ἐκτείνοντες, ἀεὶ τὸ κυκλούμενον ἐνεπόδιζον*, impediebant 4, 15, 12. trop. de re cum ſolo acc. rei, *ὅσα - ἔμελλε - ἐμποδιεῖν τὴν τῶν βαρβάρων ὁρμὴν*, quidquid impediret 3, 14, 16. Paſſ. phyſ. de perſ. c. praep. dupl. *πρὸς τὸ φυγεῖν ὑπὸ τῆς - ἐσθῆτος ἐμποδίζονται*, praepediuntur, 4, 15, 9. ſed c. una tantum, *πρὸς τὸ διατρέχειν ἐνεποδίζοντο* ib. 14. impediebantur. †† it. de re, cum dat. rei, *ἐμποδισθέντος αὐτῷ (τῷ χειμάῤῥῳ) τοῦ - δρόμου*, impedito ei curſu 3, 3, 10.

ἐμπόδιον, phyſ. de re, c. praep. *νομίζοντες πρὸς τὴν λ.* impedimentum 3, 14, 15.

ἐμποδὼν, phyſ. adv. abſ. *μηδενὸς ἐ. γενομένου*, nemine impediente 8, 2, 1. cum nemo impedimento fuiſſet.

ἐμποιεῖν, trop. de re, cum dat. perſ. *ταῦτα - δέος - ἐμποιεῖ*, iniiciunt 2, 3, 13. ††† *πένθος - ἐνεποίει ὄψις πολιορκίας*, induxit 7, 3, 14. i. q. ſimpl. faciebat, excitav. de perſ. c. acc. rei et dat. perſ. *πόθον - τῷ πλήθει ἐμπεποιήκει*, incuſſerat 6, 4, 4.

ἐμπορεύεσθαι, phyſ. de perſ. abſ. ἡ Ἀκυλήϊα τὰ παρεῖχεν ἐμπορεύεσθαι τοῖς πλέουσι, ad mercandum 8, 2, 7. p. παρεῖχ. τοῖς πλέουσ. ὥςε ἐμπ. ſ. εἰς τὸ ἐμπ. ad ea emenda et iterum divendenda.

ἐμπόριον, propr. de loco; c. gen. loci, ἡ Ἀκυλήϊα, ὥσπερ τι ἐ. Ἰταλίας, emporium 8, 2, 6.

ἔμπορος, propr. de perſ. abſ. τὰ ἀρώματα δι' ἐμπόρων κομισθήσεσθαι, per mercatores 4, 10, 9: in opp. οὐ πολιτῶν μόνον, ἀλλὰ ξένων τε καὶ ἐμπόρων 8, 2, 9.

ἐμπρήθειν, phyſ. cum acc. rei ſ. loci, ἐνέπρησε κώμας, incendit 6, 5, 11. τὴν Τύρον πᾶσαν ἐνέπρησαν, incenderunt 3, 3, 6. τὴν πόλιν ἐμπρήσαντες, cum incendiſſent 3, 7, 16: ſed c. acc. rei merae, ἐμπρήσαντας τὰς θύρας ἱερῶν λ. poſtquam incendiſſent 8, 1, 9.

ἐμφαίνειν, trop. de perſ. c. acc. rei et adv. τοιαῦτα πλαγίως ἐμφαίνων, indicans 4, 4, 16. verbis, innuens.

ἐμφορεῖσθαι, phyſ. de perſ. c. gen. rei, ἐπὰν οἴνου πλείονος ἐμφορηθῶσιν, cum ſe temere largius invitarunt 4, 11, 5. paſſ. vel med. largiore vino ſe repleverint, ſ. uſi ſint. trop. χρηςηρίων πάντων ἐνεφορεῖτο, oraculis omn. inhiabat 4, 12, 6. indulgebat, adhibebat, conſulebat. τῶν ὀνειράτων ἐμφορηθεὶς, poſtquam ſomniis captandis ſe explevit 4, 8, 9. ſomnia plura ſ. ſaepe adhibuit et conſuluit.

ἐμφύλιος, propr. de re, Maſc. ὄντος πολέμου ἐμφυλίου, bell. civile 1, 13, 1. 7, 7, 8: ἐμφύλιον πόλεμον, civ. 7, 12, 20. inteſtinum 7, 11, 13. in opp. πολέμων ἐμφυλίων καὶ ξένων, civilium 1, 1, 5: c. ſubſt. fem. et c. adiuncto et opp. νίκης μὴ μόνον ἐμφυλίου τε καὶ κατὰ Ῥωμαϊκῶν ςρατοπέδων, ἀλλὰ καὶ κατὰ βαρβάρων λ. victoriae civilis 5, 9, 1. victoria in bello civili. ſed c. mero adiuncto, ἐν ἐμφυλίοις καὶ Ῥωμαϊκαῖς μάχαις, civil. 5, 7, 18. pugnis in bello civ. Neutr. de plur. ἐμφυλίου αἵματος τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσαν, civili ſangu. 1, 13, 5. civium. ſed de uno tantum, unius que Pertinacis, μὴ μόνον ἐμφυλίῳ, ἀλλὰ καὶ βασιλείῳ αἵματι, civ. 2, 5, 10. καὶ βασιλείῳ, καὶ ἐμφ. αἵμ. 2, 9, 10: — καὶ ἐμφ. καὶ βασιλικῷ αἵμ. 2, 13, 16. † in opp. οὔτε ἐμφύλια κατ' ἐχθρῶν, οὔτε ξένα κατὰ βαρβάρων τρόπαια, civ. 3, 15, 6. tropaea in bello civ.

ἐν, A) de tempore, c. ſubſt. vel nudo, vel inſtructo adi. ἔργων ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ γενομένων, exiguo tempore 1, 1, 4. v. χρόν. ubi et valeat p. Lat. *intra*, ut in his, ἐν ἔτεσι διακοσίοις λ. annis ducentis ib. 5. v. ἔτ. it. ἡμερῶν, ἐν ὅσαις λ. in quibus 1, 5, 1. — ἐν ὥρᾳ γενομέναις 1, 1, 3. v. ὥρ. — ἐν ἀρχῇ νέας ἡγεμονίας, initio ib. 26. εὐθέως ἐν ἀρχῇ, ſtatim initio 3, 2, 5. v. ἀρχ. — ἐν ἀρχομένῃ μάχῃ, initio pugnae 8, 1, 6. ἐν ἱερομηνίᾳ λ. die feſto 2, 2, 22. †† τοῖς ἐν σπονδαῖς καὶ εἰρήνῃ ἀνῃρημένοις, inter foedera et pacem 4, 14, 2. ἐν εἰρ. βαθεῖα πόλεμον ἠγείραμεν, in alta pace ib. 13. ἐν εἰρ. tempore pacis 8, 3, 4. Nominatim de aetate, ἐν νεότητι, in adoleſcentia 1, 3, 5. ἐν ἐσχάτῳ γήρᾳ, in extr. ſenectute 7, 8, 9: † ἐν χειμῶνι καὶ ζάλῃ, in tempeſtate et ſalo 1, 4, 8. — †† Praecipuae, c. pron. ſolo, ἐν ᾧ, dum 1, 8, 12. ἐν οἷς, dum 5, 1, 4. 8, 8, 13. B) de modo, conditione, fortuna, ἐν ὀρφανίᾳ, in orbitate 1, 3, 3. τὸ ἀνθρώπινον ἐλεεινὸν ἐν ταῖς τῶν ὁμοφύλων συμφοραῖς, in calamitatibus 1, 4, 3. ἐν σχήματι νοσοῦντος, in forma 4, 2, 4. v. σχ. φράξαντες ἐν κύκλῳ, circumſeptos 2, 13, 8. ἐν ὅπλοις εἰσὶ, in ar-

mis 1, 13, 5. v. ὅπλ. τοῖς τετολμημένοις ἐν φόνῳ λ. in caede 2, 6, 22. ubi et procedat Lat. quoad, reſpectu; cf. et deinde in claſſe c. verbis. ὁ Ῥωμαίων δῆμος ἐν πλήθει μεγίςῳ λ. in multitudine 7, 7, 2. cf. infra in hac praep. repetita - nominatim c. pron. vel relat. καὶ ἐν οἷς - καὶ ἐν οἷς - λ. cum in eo, quod - tum in eo, quod rel. 5, 1, 8. ſc. τρόποις ſ. πράγμασι. - ἐν γὰρ οἷς κατωρθώσατε, λ. 3, 6, 8. in iis rebus, quas geſſiſtis, ſ. earum rerum, quas g., p. ἐν τούτοις, ἃ κ. ἐν οἷς ἀπηρέσκετο, λ. in iis, quae rel. 6, 1, 24. vel demonſtr. τὰ κατὰ τὴν Λιβύην ἐν τούτοις ἦν, Africa in hoc ſtatu erat. 7, 9, 25. v. εἰμὶ et οὗτ. cum ſubſt. aliis, ὥσπερ ἐν εἰκόνι, in imag. 7, 6, 4. v. εἰκ. et infra in hac praep. repet. - Nominatim c. ſubſt. veſtitus, ἐν ἰδιωτῶν σχήματι, civium habitu 2, 12, 2. v. σχ. - ἐν μόναις ταῖς πομπικαῖς ἐσθῆσι λ. in veſtitu 2, 13, 5. ἐν χλαμύσιν - ἑωρᾶτο, in rel. 4, 7, 4. 7, 11, 3. C) c. verbis privis ſ. ſimpl., maxime de loco, βήματος - ἀρθέντος ἐν - τῷ ςρατοπέδῳ, in caſtris 1, 5, 4. 2, 6, 18. 2, 4, 12. — ςὰς ἐν - τῇ σκηνῇ, in ſc. 1, 9, 7. ἐν τοῖς - τόποις λ. in 1, 12, 12. ἐν τῇ πόλει, in ib. 16. 2, 11. 17. 8, 7, 11. ἐν μέσῳ ἀέρι λ. 1, 14, 1. 8, 3, 20. ἐν τοῖς ἱεροῖς 2, 14, 4. ἔν τινι προαςείῳ 3, 4, 14. cf. 2, 1, 1. et v. δηλ. ib. 9. et v. εὐδοκιμ. 2, 4, 1. 4, 9, 12. 5, 5, 20. 3, 8, 17. 3, 11, 20. 5, 6, 21. 8, 7, 11. 3, 7, 12. 6, 5, 14. 7, 1, 6. 7, 6, 12. †† c. nominib. loci propr. ἐν τῷ Πεσσινοῦντι, in Peſſin. 1, 11, 7. ἐν τῇ Ῥώμῃ, Romae 3, 2, 7. ἐν τῷ Καπετωλίῳ, in C. 4, 8, 3. v. Καπ. et Ῥώμ. D) c. verbis ſimpl. extra locum, ἐν ἡλικίαις καὶ ἐν οὐσίαις διαφόροις λ. in 1, 1, 10. v. γίν. - τοὺς ὄντας ἐν τῇ συνωμοσίᾳ 1, 8, 17. v. εἰμ. - ὅσα ἐν γραφαῖς ἐθαυμάζομεν, in 1, 15, 9. v. γρ. - ἐν ψυχῆς ἀταραξίᾳ μεῖναι 2, 1, 15. v. μέν. - ἐν ἀδείᾳ βιώσεσθαι 2, 4, 17. v. β. - αὐτὸν εἶχον ἐν καταφρονήσει, contemtim hab. 2, 7, 4. v. ἔχ. - ἐν - μάχαις λ. 3, 7, 18. v. μ. ὡς ἂν νεάζοιεν ἐν ςρατιωτικῷ βίῳ λ. 3, 14, 4. v. β. ςασιάζοντες ἐν ἅπασιν, in 4, 3, 9. ὧν ἐν ὄψει λ. quorum ante oculos 7, 9, 19. v. ὄψ. μετριάζουσιν ἐν τῷ προθύμῳ λ. 8, 3, 12. v. μ. E) cum verbis, c. ἐν compoſſ. de loco, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν - ςάσις - ἐνέπεσε τὰ λ. in 3, 2, 13. ἡ ἐκείνου μνήμη ἐν τοῖς ςέρνοις ἐγκείσεται 4, 14, 10. ἐνδιατρίψας ἐν τῇ Ἀκυλ. commoratus Aquileiae 8, 7, 19. F) c. verb., compoſſ. ex alia praep., de loco, ἐν τοῖς βασιλείοις ἀπεκυήθην, in 1, 5, 14. ὑποςὰς ἐν τῇ - εἰσόδῳ 1, 8, 12. cf. 1, 11, 15. et v. διατρ. 1, 16, 12. et v. διανυκτ. - 2, 13, 4. et v. καταλείπ. 3, 4, 13. 4, 2, 12. et v. κατασκευάζ. 4, 5, 1. 4, 8, 2. † παραλανθάνοντα ἐν ταῖς ψάμμοις, ſub arena 4, 15, 7. † ἐν τοῖς οἰκείοις καταβιῶναι, domi ſuae 5, 3, 4. - 7, 1, 22. 8, 6, 7. 8, 8, 14. e. cf. 2, 9, 5. 5, 5, 12. 6, 1, 8. c. nom. loci propr. διατρίβοντα ἐν Παίοσι, in Pannoniis 1, 3, 1. τοῖς ἐν Ῥώμῃ καταλειφθεῖσι λ. Romae 1, 7, 12. ἐν τῇ Καρχηδόνι - προυχώρει, Carthagini - ſuccedebant 7, 9, 1. Carthagine. G) c. verb. talibus extra locum, ἐν κινδύνῳ καθειςήκει, in 1, 10, 8. v. καθις. cf. 2, 5, 3. 2, 10, 17. e. 2, 15, 2. 3, 10, 13. v. πράττ. 4, 15, 15. 8, 7, 5. ††† H) c. verbis, per phraſin peculiarem, ἐν χάριτος μοίρᾳ τίθεται, pro beneficio reputat. 2, 3, 19. in loco beneficii ponit. τὰ τῆς βασιλείας διοικοῦντες ἐν ὁμοτίμῳ ἀρχῇ, imperium gerentes pari honore 3, 15, 15. ἐν βρόχῳ τοῦ βίου ἀνεπαύσατο, laqueo 7, 9, 20. τῶν ἐν ἡλικίᾳ καὶ ἀξιώματι προυχόντων, aetate 7, 10, 6. v. προέχ. ††† I) c. verb., de loco, ubi abl. p. acc. ſit, ἐν σπάνει - καταςήσας αὐτὸν, ad penuriam 1,

12, 9. ἐκείνην ἀπέθεντο ἐν τῷ νεῷ, in templo 4, 1, 7. in templum, cf. εἰς τὰ βασίλεια ἀποθησόμενα - μνήματα, in monumenta 3, 15, 16. ἐπιθεὶς αὐτὸν ἐν μέσῳ, in medium 4, 8, 12. ἱδρύσαι ἐν τῷ νεῷ, in templo 5, 6, 21. κατακλείσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ ϛρατοπέδῳ, incluſi (ſe includentes) caſtris 5, 8, 12. συγκλείσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ σηκῷ λ. cum incluſiſſent ſe ipſos in ſacellum 7, 10, 6. ††† K) ubi deſit v. ſubſt. vel ſyn., ὁρῶντες τὸν - ἀποδειλιῶντα καὶ ἐν ἀπογνώσει (ὄντα) in deſperatione 2, 12, 6. cf. 3, 8, 6. ὁ ϛρατὸς, πάντων ἐν σπάνει (ὢν) 8, 5, 8. πολλὰ τὰ ὀρύγματα ἐν τῇ πόλει (ἦν,) 8, 2, 16. †† L) etiam poſt artic., et in periphraſi ſubſt. aut adi. οἱ ἐν τῇ βασιλείῳ ὑπηρεσίᾳ (ὄντες) ταραχθέντες, imperatorii miniſtri 2, 5, 4. οἱ ἐν ταῖς - πράξεσιν (ὄντες,) qui in officiis verſarentur, 5, 5, 20. τῶν ἐν ἀξιώσεσιν (ὄντων,) honoratioribus 1, 9, 6. τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ ϛρατιώτας, urbanis militib. 2, 4, 8. τοὺς ἐν ὑπολήψει ἀνδρείας λ. (ὄντας) 8, 3, 11. v. ὑπ. ††† τοὺς ἐκείνου ἐν τοῖς ὑπηρέταις (ὄντας,) illius miniſtros 4, 5, 8. illos eius, qui erant in ſervis ſ. inter ſervos. τὴν ἐν μέσῳ (οὖσαν) νεολαίαν ἀναιροῦσιν, quae in medio erat, 4, 9, 13. διαδραμὼν πᾶς ἐν μ. (οὔσας) πόλεις, omnes in medio urbes 1, 7, 3. τὰ μὲν οὖν ἐν τῇ πόλει (ὄντα) οὕτω παρεσκεύαστο, in urbe res 8, 3, 1. — ††† τὰ ἐν ταῖς ϛρατιωτικαῖς πράξεσιν ἦν εὐκλεῆ, militiae res geſtae erant celebres 2, 3, 4. μέλειν τῶν ἐν ἀνθρώποις, curare humana 1, 5, 18. ſc. ὄντων πραγμάτων, quae ſunt ſ. fiunt inter ſ. apud homines, res humanas. †† τῶν ἐν ἀγορᾷ (ὄντων, πραττομένων λ.) οὐκ ἀπείρως εἶχε, rerum forenſium 4, 12, 2. eorum, quae in foro aguntur. διαρπάζειν τὰ ἐν ταῖς πόλεσιν (ὄντα,) omnia in urbibus 3, 3, 5. ſc. χρήματα, bona, facultates, merces, quae erant in urb. it. 3, 9, 19. † πάντα τὰ ἐμπίπτοντα καὶ ἐν μέσῳ (ὄντα) χειρουμένους, quae in medio poſita eſſent, 6, 5, 17. ſ. κείμενα. † τὰ ἐν Πάρθοις (ὄντα) λυμηνάμενοι, rebus apud Parthos labefactatis 6, 5, 15. ſc. χρήματα ſ. κτήματα, vaſtantes, diripientes, res, agros, homines, pecora, quae in Parthia erant. εὐμαρέϛερον τὰ ἐν τῇ Ῥώμῃ (ὄντα) διοικήσεται, urbanae res 8, 7, 10. cf. 3, 10, 2. 4, 7, 1. e. ii. μετὰ τὰ ἐν Κυζίκῳ, poſt res, ad Cyzicum geſtas, 3, 2, 17. ſc. πράγματα. ††† ἀρετῆς τῆς ἐν ἔργοις, induſtria in rebus gerendis 2, 2, 16. v. ἀρ. M) c. ſubſt. aliquo, a quo pendeat, ſ. poſt ſubſt. a) abſ. τῆς ἀληθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν ὠλιγώρησαν, in enarratt. 1, 1, 1. p. ἀλ., τῆς οὔσης ἐν ταῖς ἀφ., quae in narrationibus adhiberi poteſt et debet; i. q. apud; niſi cohaeret c. v. ὠλ. - ἔν τε συγκλήτῳ λ. γνῶσις καὶ τιμὴ, in ſenatu 7, 5, 12.* ἔδωκε γράμματα ἐν πυκτοῖς πίναξι, in plicatis libellis 7, 6, 11. litteras, quae ſcriptae erant non in apertis papyris, ſed in complicatis. ἀντιδίκους ἐν πράγμασιν ἀγοραίοις, in 7, 7, 7. δόξης τῆς ὑμετέρας ἐν τοῖς ὅπλοις, in 7, 8, 8. gloria, quae parta per arma et fortitudinem in bello. nominatim de loco, τότε πάσας ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ πράξεις ἐγκεχειρισμένῳ, ſummam rerum Romae 4, 12, 7. cui tunc omnes res, Romae curandae ab eo, demandatae erant; periphraſis Praefecti urbis; qui tunc Praefectus urbi conſtitutus erat ab ipſo. ἀπὸ Ἐμέσου - πόλεως ἐν Φοινίκῃ, urbe Phoeniciae 5, 3, 2. quae ſita in Phoenicia; ſc. οὔσης, κειμένης. - τῆς πρώτης ἐν Ἰταλίᾳ πόλεως ἀντιϛάσης, urbe illa, quae prima in It. ipſi obſtitiſſet, 8, 4, 24. v. αὖθις. b) intra artic. et ſubſt. συμφοιτητὰς τῶν ἐν ὅπλοις ἔργων, condiſcipulos armorum 1, 5, 11. bellicorum ſtudiorum, negotiorum, operum, noſtrat. *Kriegskünſte*, Kriegsdienſte,

Kriegsgeſchäfte, it. bellicarum rerum, noſtrat. *Kriegsſachen*; p. τῶν πολεμικῶν ἔργων, et τῶν ἐν ὅ. γινομένων ἔργ. operum, quae in armis, ſub armis, cum armis, fiunt, cum homines ſunt induti armis; quae a militibus fiunt, operum militarium; it. rerum militarium; it. rei militaris; operum, quae in bello fiunt, operum bellicorum. conf. ſupra διαδραμὼν τὰς ἐν μέσῳ πόλεις 1, 7, 3. ἐλογίζετο τὴν ἐν τῇ συγκλήτῳ τινῶν εὐγένειαν, in ſenatorio ordine 2, 3, 3. nobilitatem quorundam eorum, qui in ſenatu erant, quorundam ſenatorum. τῆς ἐν ταῖς συνόδοις βοῆς, in coetibus inclamatione 2, 7, 9. quae fiebat in coet., ſc. οὔσης, γινομένης. τῆς ἐν βασιλείᾳ τιμῆς ἀπολαύσεις, imperii honore 7, 5, 16. honore, qui tribuitur in dignitate imperatoria. nominatim de loco, τῆς ἐν τῇ πολεμίᾳ διατριβῆς, commoratione in - 1, 7, 1. ſc. οὔσης, γινομένης, v. δ. - τὰ ἐν αὐταῖς (ταῖς πόλεσι) δεσμωτήρια (ὄντα,) in iis carceres 1, 10, 4. † πρόβλημα τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ ὁδῶν, viarum in orientem 3, 1, 8. obſtructionem contra vias, in oriente quae ſunt, et in orientem ducunt. τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς, urbis deliciarum 1, 6, 2. Romae deliciarum, noſtrat. *die Annehmlichkeiten in Rom*; ſc. οὔσης, v. τρ. - τοὺς ἐν Ῥώμῃ στρατιώτας, urbanis militib. 2, 4, 8. Romae militibus, mil., qui Romae, ad Romam degunt, v. στρ. τοῦ ἐν Ῥ. στρατοῦ, urbanum militem 3, 7, 19. exercitum, Romae, ad Romam, verſantem. τὸν ἐν Μηδίᾳ στρατὸν, illum, qui in Media erat, exercitum 6, 6, 2. ſc. ὄντα. - διὰ μέσης τῆς ἐν Ῥ. (οὔσης) ἱερᾶς ὁδοῦ, per mediam Romae ſacram v. 2, 9, 6. ἡ ἐν Ῥ. τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὸν δῆμο[illegible] διαφορὰ, Romae militum rel. 8, 1, 1. v. δ. - τῆς ἐν Συρίᾳ ἀρχῆς, in Syriae praefectura 3, 2, 6. in praefectura, quam in Syria obtinebat. τὰ ἐν Μυσοῖς καὶ Παίοσι στρατόπεδα (ὄντα,) Myſorum et Pannoniorum exercit. 3, 10, 2. — τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ διατριβῆς, comm. in M. 4, 15, 21. μετὰ τὸν ἐν Μεσ. αὐχμὸν, poſt Meſopotamiae aeſtum 6, 6, 5. cf. ib. 9. — πρὸς τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξάνδρου πόλιν, cum Aegypti Alexandria 7, 6, 2. τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεων, Italiae civitatibus 8, 2, 11. — τὰ ἐν Ἰτ. χωρία, Italiae regiones 7, 8, 27. ††† N) c. adi. ſ. poſt adi., a quo pendeat, cf. ſupra τὸ ἀνθρώπ. ἐλεεινὸν ἐν λ. 1, 4, 3. it. 8, 3, 16. εὐπροσφ. ἐν λ. deinde in repetit. it. de loco, τοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐπὶ λόγοις δοκιμωτάτους 1, 2, 2. in provinciis. — ††† p. ſubſt. τὸ ὁμότροπον ἐν ἀκολάστῳ βίῳ ἐκείνου, quod affine eſt ipſorum moribus in proterva illius vita 7, 8, 14. τὸ ἀκοινώνητον ἐν ταῖς ἐξουσίαις 8, 8, 7. v. ἀκ. - τὸ ἐν ἡμῖν νέον, quod in nobis iuvenile eſt 1, 5, 25. noſtram, meam iuventutem, ſc. ὄν. †† O) c. adi. ſ. pron. demonſtr. perſ. ἐν μέσοις αὐτοῖς ἔχοντες τὸν ἴδιον βασιλέα, in medio ſui 2, 6, 19. πάντα - ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο, in illo 2, 14, 3. ὑπερβαλλούσης ἐν α. φιλοχρηματίας 3, 8, 13. abundante ſ. excedente in eo avaritia. ἐν α. ἐπλήθυνε τὸ φιλοχρήματον, in ipſo ib. 14. †† P) c. ſubſt. perſ. vero, προὔχοντα ἐν τῇ συγκλήτῳ, in ſenatorio ordine 2, 1, 20. τοὺς ἐν τοῖς στρατοπέδοις ἐξέχοντας, in exercitibus 2, 9, 9. ἦν εὑρίσκειν ἀδύνατον ἐν δήμῳ τοσούτῳ, in 4, 6, 12. ††† Q) per ſingularia quaedam, a) c. ſubſt. diverſis, et loci et non loci, ſimul, ἐν ταῖς προόδοις καὶ τοῖς δικαστηρίοις πρᾶον - ἦθος ἐπεδείκνυτο, in prodeundo et iure dicundo 2, 4, 2. in proceſſibus ſ. progreſſibus et tribunalibus ſ. iudiciis. b) c. aliis praepp. ſimul ſyn. τέλη, ἐπί τε ὄχθαις ποταμῶν - ἔν τε ὁδῶν πορείαις, ad rip. - in - 2, 4, 14. ἐπὶ μὲν θατέρου μέρους - ἐν δὲ τῷ ἀντικειμένῳ, in altera qui-

dem parte - ex adverſo autem 4, 2, 9. ἑορτάζουσιν ἔν τε τῇ πόλει αὐτῇ καὶ κατὰ τὰ προάστεια, cum in urbe ipſa, tum in ſuburb. 2, 7, 15. ἐπετρύχωντο ταῖς τε κατὰ Μηδίαν - γενομέναις συμβολαῖς, τῇ τε ἐν Παρθίᾳ μάχῃ, cum illis in Media conflictibus, tum Parthico praelio 6, 6, 9. δισσὰ ἤγειραν τρόπαια, τὸ μὲν ἐν ἀνατολῇ, τὸ δ' ὑπ' ἄρκτῳ, alterum in oriente, alterum ſub ſept. 3, 7, 16. ἠγανάκτουν, αὐτοὶ μὲν ὑπὸ σκηναῖς καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ διαιτώμενοι, quod ipſi quidem in tabernaculis et peregrino ſolo degerent 5, 2, 13. c) per repetitam praep. eandem in vicinia, tum bis, οὐ γὰρ ἐν τῇ καθέδρᾳ ἡ προεδρία, ἀλλ' ἐν τοῖς ἔργοις, in - 2, 3, 17. cf. 4, 13, 19. 1, 1, 5. 1, 7, 1. 1, 9, 6. 1, 12, 11. 3, 2, 7. 3, 10, 2. 3, 14, 4. 4, 1, 4. 4, 2, 5. 4, 7, 1. 4, 8, 3. 5, 1, 8. 5, 5, 11. 20. 5, 8, 9. 12. ſq. 6, 6, 3. 6, 7, 1. 7, 8, 9. 7, 9, 9. 7, 10, 5. ſqq. 7, 12, 13. 8, 1, 12. 8, 5, 18. †† in quibus locis partim et diverſa fuit notione, ut in his quoque 2, 11, 16. συμφωνίαν ἐν αὐτοῖς -, ἔν τε διαίτῃ - διαφερ. inter ipſos - in victu 4, 10, 12. 7, 5, 18. tum ter 7, 9, 8. 8, 1, 10. ſq. 8, 3, 1. ſq. diverſa etiam notione ib. 16. tum quater 5, 5, 19. tum quinquies 3, 7, 18. ſq. d) quoad notiones, ὁ Ῥωμαίων δῆμος ἐν πλήθει λ. 7, 7, 2. propter - it. κτήματα, ἔν τε προσόδοις - τίμια, proventu 7, 12, 13. ἐν προσχήματι ἐλευθερίας, ſub ſpecie 7, 7, 8. ἐν σχήματι πρεσβείας, ſub ſpec. 8, 3, 1. τοῖς - τετολμημένοις ἐν φόνῳ λ. 2, 6, 22. per caedem - ἐν ἀσωτίαις - ἐβουλεύσαντο, in luxu 2, 5, 2. inter luxurioſas compotationes. ἐν ταῖς ἁρπαγαῖς λ. inter rapiendum 5, 6, 22. † ἐπιστολάς, ἃς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέτοις εὗρε γράμμασι 3, 8, 12. inter - it. 4, 12, 11. ††† εὐμαρῶς τὴν ἀρχὴν διοίσοντα ἐν ἀρχομένοις λ. inter ſubiectos 2, 3, 12. † πολλῶν ἐν αὐτοῖς τεχνιτῶν, apud ipſos 3, 4, 20. cf. 3, 11, 3. 4, 10, 12. † ἐν εἰδόσιν ὑμῖν - μακρηγορεῖν, apud vos 5, 1, 5. οἱ νεανίαι, ἐν οἷς ἦν τὸ πολὺ πλῆθος λ. quorum vulgus 6, 8, 7. Nominatim cum nominibus loci, et e Bg. Vs. ἔντος αὐτοῦ ἐν Ἰλίῳ, morante eo ad Ilium 4, 8, 11. ἐν Σιρμίῳ διατρίβων, intra urbem Sirmium commorans 7, 2, 19. διατρίβοντι ἐν Ῥαβέννῃ, in urbe Ravenna 8, 6, 11. e) ubi et periphraſis valeat, pro gen. cf. ſupra Nr. m) ex 2, 3, 3. et Nr. n) ex 7, 8, 14. 8, 8, 7. et Nr. l) ex 4, 12, 2. f) per alia loca dubiae claſſis, ἐν ταῖς ἀμοιβαῖς λ. in 2, 3, 14. noſtrat. *bey*. it. 1, 4, 3. 4, 4, 2. 4, 7, 14. - g) per loca dubiae lect., ubi videatur pr. ἐν excidiſſe, ἐσχάτῳ καθεστηκὼς (ἐν) κινδύνῳ 1, 13, 3. ἀρωμάτων ἀτμίδες εὐωδίαν παρεῖχον (ἐν) ταῖς εἰσόδοις 4, 8, 19. ὅσα τε ἦν (ἐν) οἰκίαις δόρατα 7, 11, 15. 8, 6, 17. e. 6, 3, 3. 5, 2, 14. 4, 5, 4. 2, 9, 3. 8, 2, 7, 8. e. 1, 12, 1. 1, 9, 6. e. De κἂν p. καὶ ἐν v. infra in κἄν.

ἐναγισμός, phyſ. παρασκευασθῆναι ἐναγισμοὺς παντοδαπούς, inferias 4, 8, 17. poſt ἑκατόμβας, in ſacrificio in honorem herois Alexandri, quae inferiae conſtiterint vel partibus victimarum, quae manibus ſecabantur, vel ſic dictis incruentis, libaminibus et ſuffitu.

ἐνάγειν, trop. de re, c. acc. perſ. et praep. it. c. adiuncto ſyn. ἐνῆγε δ' αὐτοὺς καὶ ἀνέπειθεν εἰς πρᾶγμ. καινοτομίαν τὸ M. μῖσος, inducebat 5, 4, 2. impelleb., incitab.

ἐναντιοῦσθαι, trop. med. de perſ. cum dat. perſ. et praep. πάντων αὐτῷ, πρὸς ἃ ἐβούλετο, ἐναντιουμένων, cum omnes eius libidini refragarentur 3, 15, 14. omnibus ei adverſantibus, repugnantibus,

in iis, quae volebat, p. πρ. ταῦτα, ἃ λ. ſed abſ. ἐδεδίει τὸν δῆμον, ὡς ἐναντιωσόμενον, ut adverſaturum 2, 6, 18.

ἐναντίος, Maſc. phyſ. in bello, de perſ. c. artic. p. ſubſt., in opp. τῶν ἐναντίων - οἰομένων λ. cum adverſarii exiſtimarent 3, 3, 9. i. q. ſq. §. 12. τῶν πολεμίων, ſc. ἀνδρῶν, ἀνθρώπων, ϛρατιωτῶν. — Fem. trop. de re, c. adiuncto, ἐκ διαφόρου καὶ ἐναντίας γνώμης, contrario conſil. 1, 13, 5. Neutr. phyſ. de perſ. ſ. re, c. dat. perſ. τὸ τῶν βαρβάρων ἄτακτον πλῆθος αὐτὸ ἑαυτῷ ἴσως γένοιτ' ἂν ἐναντίον, multitudo - adverſa 4, 14, 16. impedimento erit. Sed de re, c. artic., p. adv., in opp. μηδενὸς εὐφημοῦντος· τοὐναντίον δὲ - ἐβλασφήμουν, ſed contra 2, 6, 20. per ellipſ. praep. et ſubſt., p. κατὰ τὸ ἐναντ. μέρος ſ. χωρίον, e contraria parte, e contrario loco, ſ. altera ex parte, e contrario. †† Plur. p. adi. c. dat. perſ. ἅ περ - Ῥωμαίοις ὄντα ἐναντία, adverſa 3, 14, 20. dum Romanis erant adverſa ſ. adverſabantur, nocebant, impedimento erant, ſylvae cum paludibus et locorum ignoratio. — †† c. artic. αὐτοὶ τἀναντία ἐφρόνουν, ipſorum contraria erant ſtudia 3, 2, 18. contrariis partibus favebant ſ. ſtudebant, ſc. πράγματα ſ. μέρη, alii favere homini. † εἴτε δικάζοιεν, τὰ ἐναντία ἐφρόν. contraria ſentiebant 4, 4, 1. faveb. aliis rebus aut hominib. † ἐν θεάμασι περὶ τὰ ἐν. ἐσπούδαζον, contrariis favebant ib. 2. perſonis et actoribus aliis.

ἐναργὴς, trop. de re, neutr. cum artic. (p. ſubſt.) et gen. perſ. τὸ ἐναργὲς τῆς θεοῦ λ. manifeſtum numen deae 1, 11, 13. praeſentiam deae, ſ. praeſens numen, ſ. praeſentem deam, ſ. efficaciam, potentiam deae, ſ. efficacem, potentem deam; agnoverunt, deam eſſe praeſentem atque efficacem, deam manifeſtaſſe ſe ſuamque praeſentiam, efficaciam, potentiam et benevolentiam.

ἐνάρετος, moral. de re, cum ſubſt. fem. δι' ἀνδρείας ἐναρέτου, fortitud. eximia 2, 13, 12. ſed c. adiuncto, τὴν ἔνδοξον καὶ ἐνάρετον ἀπὸ προγόνων - ἀρχὴν, praeclarum imper. 2, 8, 3.

ἐναυξάνεσθαι ſ. potius ἐναύξεσθαι, trop. vel phyſ. paſſ. de perſ. c. abl. rei, τρυφῇ, ᾗ περ ἐναυξηθέντες, innutriti 2, 10, 12. educati, adſuefacti, ſ. obeſati, obeſi facti, ſaginati, obeſi.

ἔναυσμα, impropr. de re, c. praep. τοιαῦτα ἔχων ἐναύσματα εἰς βασιλείας ἐπιθυμίαν, fomites 2, 15, 3. incitamenta. — ſed c. gen. rei, ἡ - σπουδὴ ἐναύσματα ἔριδος - παρεῖχε, faces 3, 13, 4. incit., irritamenta, cauſas, anſas, occaſiones.

ἔνδεια, phyſ. de re, cum gen. rei, ἐνδείᾳ ῥεῖθρων λ. indigentia 7, 12, 7.

ἐνδεῖν, trop. de re, neutr. c. dat. perſ. οὐδὲν ὑμῖν ἐνδεήσει, deerit 2, 5, 13.

ἐνδείκνυμαι, trop. med., de re, c. adv. ὡς τὰ - ἐνέδεικτο, declarabat 2, 4, 15. indicab. - ſed de perſ. c. acc. rei, ἐνεδείκνυντο προθυμίαν λ. prae ſe ferebant 2, 10, 19. οὐδέν τι - σχῆμα ἐνδεικνύμενος, prae ſe ferens 2, 5, 8. ſimul c. adv. οὐδαμοῦ τρυφὴν ἐνεδείκνυτο λ. oſtentabat 2, 11, 8.

ἐνδέχεσθαι, trop. med., de re, ἐνδεχομένην πίϛιν ἕξειν ᾤοντο, facile fidem inventurum arbitrabantur hunc rumorem 2, 1, 7. facilem fidem, forte noſtrat. *allen* möglichen *Glauben*. τὰ λεγόμενα πιϛεύσαντες καὶ ἐνδεχόμενα καὶ ἀληθῆ εἶναι, quae dicebantur, et fieri poſſe et vera credentes eſſe, 5, 4, 1. poſſibilia; c. adv. τὰ - διοικήσας, ὡς ἐνεδέχετο, ut licebat, 4, 8, 8. ut poſſibile erat, ut fieri poterat. ἀντισχόντες, εἰς ὅσον ἐνεδ., ἀνδρείως, quantum licebat, 6, 5, 22. qu. fieri poterat, ſ. quoad,

ἐνδιαιτᾶσθαι, phyſ. med. de perſ. c. abl. loci et gen. temp. τῇ β. αὐλῇ πολλῶν ἐτῶν ἐνδιαιτηθεῖσα, in aula commorata 5, 8, 7. i. q. nunc ſq.

ἐνδιατρίβειν, phyſ. de perſ. c. abl. loci et gen. temp. ἐνδιατρίψας τῇ Θ. ἡμερῶν λ. immoratus Thyſtro 7, 6, 1. c. praep. eadem eodemque gen. ὀλίγων ἡμερ. ἐνδ. τῇ Ἀκ. commoratus Aquileiae 8, 7, 19.

ἐνδίδωμι, trop. de perſ. c. acc. rei, τοσοῦτον ἐνδιδόντες χρόνον, ὅσον λ. indulgentes 1, 6, 1. dantes, concedentes.

ἔνδοθεν, phyſ. propr. p. adv. e loco, intra artic. et ſubſt. perſ. ſ. particip. ὑπὸ τῶν ἔνδ. φευγόντων, per eos, qui ex aedibus profugerant, 4, 4, 19. impropr. p. adv. in loco, c. opp. ἔνδοθεν μὲν - ἔξωθεν δὲ λ. interius 4, 2, 13. intus. abſ. ἐνδ. ἀνελθόντες λ. intus 5, 4, 4. poſt τοῖς τείχεσιν, intra muros.

ἔνδον, phyſ. propr. adv. in loco, abſ. ἦσαν, intus 2, 12, 3. in urbe, it. 8, 3, 17. it. ἔ. ἀπεκέκλειντο ib. 2. ſed, in domo, - ἔ. εἶναι, intus 3, 12, 15. in palatio, cf. §. 13. ἀνὰ τὰ βασίλεια. it. τὸ πεπραγμένον ἔ. 4, 4, 10. †† ſed ἔ. ἔμεινεν, domi 7, 8, 2. ubi reſpicitur praetorium ſ. domus aliqua ducis et imperat. Maximini, in urbe Thyſtro 7, 3, 9. e. 7, 2, 18. ſq. ſed opp. ſq. 7, 8, 5. πρὸ τῆς πόλεως πεδίον. †† τοῦ πολέμου ἔ. ὄντος, bello inteſtino durante 3, 13, 12. inter fratres, Caracall. et Get., vel in Roma urbe, (cf. 1, 13, 1.) vel ſaltem in Italia, opp. δύναμιν ἔξωθεν λ. §. 9. et 11. †† ὅσοι ἔ. κατελήφθησαν, intus 5, 8, 16. in caſtris, poſt τοὺς περὶ αὐτὸν πάντας, Elagab., et poſt nominata diſerte caſtra §. 12. - 15. ubi διανυκτερεύσας ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ στρατοπέδου, ubi niſi interfectus a militibus, ſumatur, illum inde aliqua diei parte prodiiſſe in praetorium et tentorium ducis inferioris, aut ſuum, quo ἔνδον referas. Sic - αὐτὸν εἶχον ἔ. tenebant intus 5, 3, 25. manifeſto innuitur tentorium tale, poſt nominata caſtra §. pr. † impropr. δέξεσθαι πᾶν τὸ γένος ἔ. intra caſtra ib. 23. p. intro. ††† c. gen. rei ſ. loci, ὡς ἐπικηρύξατε ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἔνδον τῶν ὅπλων περιειλημμένους, iam eos eſſe militum ſuorum domi, incluſos, 4, 0, 12. eos eſſe intra arma incluſos, i. q. ἐντὸς 2, 13, 9. ††† Superl. ἦν τις, τὸ μὲν γένος, τῶν ἐνδοτάτων Θρακῶν, oriundus ex intimis Thracibus 6, 8, 1. ubi Var. L. τῶν ἐνδοτάτω ſ. c. iota ἐνδοτάτῳ redeat eodem, per ellipſ. ſubſt. et particip. μέρει, τόπῳ, χωρίῳ τῆς γῆς ὄντων, κατοικούντων, natione illorum in intima regione habitantium Thracum.

ἔνδοξος, trop. Maſc. de perſ. abſ. τῶν μονομαχούντων ἐνδόξου τινὸς λ. celebris 1, 15, 18. c. adv. τοῦ Μακεδόνος (Ἀλεξάνδρου,) ὡς πάνυ ἐνδ. illuſtris 5, 7, 5. c. aliis adiunctis, τούτοις οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι μεγάλοι τε καὶ ἔνδοξοι γεγόνασι, ill. 1, 6, 18. τῶν ἐνδόξων ἀγωνιστῶν, nobiliores actores 1, 9, 6. † πλείστους ἀπέκτεινε τῶν ἐνδόξων τε καὶ πλουσίων, plurimos ex illuſtribus hominibus 5, 6, 1. ſed de re, πλείστους τῶν ἐνδ. οἴκων λ. plerisque illuſtrium virorum familiis rel. 7, 3, 12. i. q. §. pr. τῶν κρειττόνων. at c. ſubſt. fem. ἔνδοξος ἡ ἀνδρεία, gloria fortitudinis 6, 3, 8. glorioſa eſt fortitudo. †† τιμὴ ἔνδοξος, honores inſignes 7, 5, 12. 4, 2, 5. inſignem ſ. illuſtrem honorem. — †† τὴν ἔνδοξον πορφύραν, inclytam illam purp. 1, 16, 7. quam Conſules induunt, celebrem ſ. notabilem, ob magnificentiam et praeſtantiam; et hinc magnificam, praeſtantem, excellentem, praeclaram, ſ. noſtrat. *herrlich* ſ. *prächtig*. γένους ἔνδοξον ἀρχήν, generis initia clara, 5, 1, 17. τὴν Ῥωμαίων ἀρχήν, ἐνδ. οὐ-

σαν ἀεὶ, imperium ſemper inclytum 2, 13, 12. eum adiuncto: τὴν ἐνδ. καὶ ἐνάρετον ἀπὸ προγόνων - ἀρχ. illud glorioſum et praeclarum imper. 2, 8, 3. οὐδὲ ἄλλως αὐτῷ τὴν ἐπὶ Ῥώμην ὁδὸν εὐπρεπῆ καὶ ἔνδ. ἔσεσθαι, iter decorum et honorificum 8, 4, 24. — † ſuperl. τοὺς διδασκάλους αὐτοῦ, - τινὰς αὐτῶν τοὺς ἐνδοξοτάτους λ. illuſtriores 5, 7, 11. quosdam eorum valde illuſtres ſ. illuſtriſſimos, i. q. ſupra πάνυ ἐνδόξ. †† Neutr. plur. p. adv. c. gen. perſ. et adiuncto, ἐνδοξότατα βιώσας, ὅσον πρὸς τὰ πολεμικὰ, τῶν πώποτε βασιλέων, praeclariſſime omnium unquam imperat. 3, 15, 5.

ἐνδόξως, trop. εἰς μακρὸν γῆρας ἐ. ἐλάσαντι, glorioſe 2, 5, 9. ὅσοι Ῥωμαίων ἐ. ἐστρατήγησαν ἢ ἐβασίλευσαν, qui apud Romanos inclyti fuerunt belli duces aut principes, 4, 2, 19, qui Romanorum ſ. inter Romanos glorioſe belligerarunt aut regnarunt.

ἐνδόσιμον, impropr. p. ſubſt. c. gen. rei, προθυμίας καὶ ἀνδρείας τὸ ἐ. τοῖς στρατιώταις ἔργῳ διδοὺς, invitamentum ad - 3, 6, 22. incitamentum; propr. cantilena incentiva et hortatoria ad aliquod opus. - abſ. τῷ θυμῷ τὸ ἐ. αὐτοῦ διδόντας, qui furori eius alimenta miniſtrarent 5, 1, 6. ſq. ſyn. formula, τήν τε ὀργὴν - ἐγείροντας.

ἐνδότατος v. ἔνδον.

ἐνέγκω, ſ. ἐνεγκέω et ἐνεγκάω, trop. de re, c. acc. rei, πολὺ πλῆθος ἀνδρῶν σοφῶν ἤνεγκεν ἡ τῶν ἐκείνου καιρῶν φορὰ, tulit, 1, 2, 7. protulit, produxit. ſimul c. praep. ſ. caſu temp. ἡ Ῥωμ. ἀρχὴ ἐν ἔτεσιν - πολλὰ ἤνεγκε, protulit 1, 1, 8. ὡς μεγίστην ἐνεγκεῖν δυσθυμίαν τῷ στρατῷ λ. (τοῦτο ſ. τοῦτο πρᾶγμα,) καὶ - ἀδοξίαν, ita, ut (haec res et calamitas) attulerit 6, 6, 4. excitarit, - pararit, contraxerit. ſed de perſ. c. acc. rei, Δουκίου τὴν ὕβριν - οὐκ ἤνεγκεν, non tulit 4, 5, 13. ſimul c. adv. affini, χαλεπῶς καὶ δυσφόρως ἤνεγκε τὸ πραχθὲν, graviter moleſte que ferebat 4, 14, 14. † c. adiuncto al. ſyn. αὐτός τε δυσφ. ἤ. (ταῦτα,) καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς ἠγανάκτησε πρὸς λ. et ipſe tulit (iſta, nunciata) moleſtiſſime 6, 6, 1. c. acc. perſ. vel o. acc. particip. perſ. p. acc. et inf. αὐτὸς ὁ Ῥωμύλος οὐκ ἤνεγκεν ἀδελφὸν ὑβρίσαντα λ. non pertulit fratrem, illudentem rel. 4, 5, 12. vel non toleravit, fratrem illudere rel. Paſſ. de perſ., phyſ. abſ. πρὶν ἢ τὴν ἱέρειαν ἐνεχθῆναι τῆς θεοῦ, quam adduceretur 1, 11, 11. lectica, curru; arcelli, iuberi venire.

ἐνέδρα, phyſ., in bello, de loco vel actu, δι' ἐνέδρας ἐπιβουλεῦσαι, inſidias ſtruere 8, 2, 2. per latebras ſ. in latebris. - de loco vel perſ. ἐρευνήσοντας, μή τινες ἐνέδραι ἐν κοιλάσιν ὀρῶν - κρύφιοι εἶεν, an aliquae inſidiae - occultarentur 8, 1, 2. impropr. extra bellum, ὅσα - διὰ πάσης ἐνέδρας ἐπεβούλευσε, quae omni genere inſidiarum intendit 4, 5, 7. † c. adiuncto ſyn. et forte etiam c. praep. ἐνέδραν καὶ συσκευὴν ἐξ ἐπιβουλῆς καθ' ἑαυτοῦ νομίζων, inſidias et dolum in ſe compoſitum putans 7, 5, 8.

ἐνεδρεύειν, trop., extra bellum, de perſ., abſ. ἐνεδρεύων προσεῖπεν αὐτοκράτορα, decipiens 3, 12, 18. inſidiando, inſidioſe, doloſe.

ἐνεθίζεσθαι, trop. paſſ. de perſ. c. dat. ſ. abl. rei, σκληρῷ βίῳ - ἐνειθισμένος, vitae inſuetus 2, 9, 2. adſuetus 2, 9, 2. adſuetus. — τῇ γραφῇ ἐνειθισμένοι, picturae iam inſueti 5, 5, 14. ὑγρῷ - ἀέρι ἐν. coelo inſ. 6, 6, 2.

ἔνειμι, trop. de re, c. dat. ſ. abl. perſ. ἐνῆν δέ τις αὐτοῖς καὶ πόθος τοῦ Νίγρου, inerat ipſis 2, 7, 14. erat in - erat iis, habebant, amabant. - † alio ſenſu, c. dat. perſ. et inf. τὰ ἄλλα - ἔνεστιν

ὑμῖν - μαθεῖν, facile eſt 4, 5, 7. p. ſimpl. ἐςὶν ſ. ἔξεςιν, licet, poteſtis. τί γὰρ ἐνῆν δρᾶσαι γυμνοῖς λ. quid poſſent 2, 13, 20. licebat, poterant. †† Particip. nominatim, per eandem rectionem, ἐνὸν αὐτοῖς τε σώζεσθαι λ. cum liceat ipſis 8, 3, 5. †† ſine caſu, c. ſolo inf. ἐνὸν (αὐτοῖς) πιςεῦσαι λ. cum liceat ib. 10. — ††† Separatim praeſ. contractae formae, c. adv. ſ. coni., συσκευάσασθαι αὐτοὺς ὡς ἔνι μάλιςα εὐτελέςατα ἐκέλευσε, vaſa colligere eos quam expeditiſſime iubet 2, 11, 1. ὡς ἔνι μάλιςα σὺν τῇ ςρατιᾷ ἠπείγετο, quantum maxime poterat cum rel. 3, 2, 1. qui Bg. in poſtr. loco c. ὡς ἔ. iungit adv. μάλ., ut comma poſt μάλ. fiat, quanquam, tracto adv. ad ſq. v., ſtabit comma et poſt ἔνι. Quo facto, in primo loco adv. μάλ. iungetur adeo c. ſuperl. Sed in his praeſ. eſt p. impf. ἐνῆν.

ἕνεκα, cum gen. inf. τοῦ κωλύεσθαι ἑ. τὴν δίοδον λ. ut impediretur tranſitus 3, 3, 2.

ἐνεςὼς v. ἐνίςημι.

ἐνεχθῆναι v. ἐνέγκω.

ἔνθα et ἔνθ', phyſ. de loco, poſt punctum, ubi 1, 11, 5. 4, 2, 12. 5, 4, 21. 7, 2, 12. 8, 1, 9. † ibi que 7, 9, 16. poſt colon, ubi 3, 9, 16. it. poſt comma; ubi 2, 9, 7. 2, 10, 18. 5, 9, 18. 3, 12, 18. 7, 3, 9. 7, 6, 1. 12. 8, 2, 2. 8, 5, 20. 8, 6, 11. †† illuc, ubi 6, 5, 3.

ἔνθεν, impropr., de cauſa, poſt punctum, quapropter 8, 2, 9. unde 8, 7, 2.

ἐνθουσιάω, trop. de perſ., πείθειν ἐπεχείρει, μὴ ἐνθουσιᾶν, ne furerent (Praetoriani, caedem intentantes,) 2, 5, 8. prae ira; it. — ὁ δῆμος ἐνθουσιῶν, furibundus 7, 11, 15. - ſed prae dolore et ira, τὸν δῆμον - διέθεον ἐνθουσιῶσιν ἐοικότες, lymphatis 2, 6, 1. — tum prae laetitia, ὁ δῆμος, ὥσπερ ἐνθουσιῶν, διέθει λ. furibundus 7, 7, 1. it. ὁ δῆμ., ἐνθουσιῶντι ἐοικώς, ἐξεβακχεύετο, lymphatico 2, 2, 5. it. †† ὥσπερ ἐνθουσιῶντες, ἐφέροντο, lymphati 8, 6, 17. ſq. συνηδόμενοι ἀλλήλοις. Sed de imperat. prae anxietate et timore, προπηδήσας τῆς σκηνῆς, ὥσπερ ἐνθουσιῶν, furibundus 6, 9, 1. †† de re, τὸν θυμὸν ὁρῶν ἐνθουσιῶντα τοῦ κελεύοντος, furorem inſanum 3, 11, 17.

ἔνι, v. ἔνειμι.

ἐνιαυσιαῖος, phyſ. de re, τῶν ἐνιαυσιαίων μηνῶν, menſium anni, 1, 14, 17. i. q. ſq.

ἐνιαύσιος, de re, c. ſubſt. fem. τὴν ἐνιαύσιον πορφύραν, annuam, 1, 16, 7.

ἐνιαυτὸς, phyſ. abſ. εἰς αὐτὸν (Ianum) ὁ ἐν. ἄρχεται καὶ παύεται, annus 1, 16, 6. c. adi. ἐνιαυτοῦ μόνου λ. per annum unum duntaxat 5, 3, 1. σχεδὸν παρὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν ἑορτάζουσιν, per tot. an. 2, 7, 15.

ἔνια, Neutr. de re, ἐνίων, πάλαι γεγονότων, quorundam 1, 1, 1. ſcil. ἔργων, quod ipſum ſubſtant. pro illo adiectivo ferunt Mss.

ἐνίςημι, trop. de re, τῆς ἑορτῆς ἐνςώσης, inſtante 2, 2, 3. appropinquante.

ἐννήχομαι, phyſ. med. de perſ. c. dat. ſ. abl. rei ſ. loci, ἐλώδη, οἷς ἔθος τοῖς βαρβάροις ἐννήχεσθαι, quibus innatare 3, 14, 12. in quibus ſ. per quas paludes.

ἐννοεῖν, trop. de perſ. c. acc. rei, ἐννοῶν τὴν δύναμιν λ. reputans 7, 9, 9. cogit., perpend. it. c. acc. perſ. τὸν βασιλέα, οὐ τὸν μονομάχον, ἐννοούντων, agnoſcentibus 1, 15, 16. reputantibus,

eſſe imperatorem, qui ſecum pugnet, non gladiatorem pro-prie.

* ἔννοια, moral. δριμύτεροι ὡς πρὸς τὰς ἐννοίας λ. in excogitando 3, 11, 17. quantum ad ingenia, acumen, facultatem conſilii capiendi; celeriter cogitantes et intelligentes prae caeteris, quid agendum.

ἐνὸν, v. ἔνειμι.

ἔνοπλος, phyſ., de perſ. ὡς Ῥωμαίοις ἔν. ὀφθείη, armatus 1, 16, 12. Commodus, ut gladiator. †† ἐνόπλῳ - θεῷ, armatam 5, 6, 8. p. vulg. ἐν ὅπλοις.

ἐνόρκως, propr. ἄδειαν - ὑπισχνεῖται, iureiurando 5, 4, 18. iurato, interpoſito iureiurando.

ἐνοχλεῖν, phyſ. abſ. de re, ἀποσκευασάμενος τὰ ἐνοχλοῦντα, urgentia 4, 13, 9. ſibi moleſta, ventris onus. - it. de perſ. in bello, εἰ ἐνοχλοῖεν, ſi moleſti ſint 6, 6, 7. †† ἀνθελκομένους - πρὸς τὸ ἐνοχλοῦν, adverſus infeſtam partem (hoſtium, irruentem, infeſtantem, populantem,) 6, 5, 16. ſc. μέρος τῶν πολεμίων, i. q. πρὸς τοὺς ἐπιόντας. it. Paſſ. ſed extra bellum, cum praep. συνεχῶς ὑπὸ νόσου ἐνοχλούμενον, a morbo infeſtatum 2, 15, 7. — ſimul c. adv. ἐρῶν - αὐτὸν - συνεχῶς ὑπὸ νόσου ἐνοχλούμ. morbo infeſtari 3, 11, 1. dolore affici.

ἑνόω, trop. de perſ. c. acc. rei ſ. perſ. τούτου τὴν θυγατέρα ζεύξας τῷ υἱῷ, τὸν οἶκον ἥνωσεν, domum unam fecit 3, 10, 14. domum ſ. familiam ſuam cum illius domo et familia coniunxit.

ἐνστάζειν, trop. de perſ. c. rei et acc. et dat. ſ. abl. it. ſimul cum praep. φόβον ἐξ ὠμότητος - ταῖς - ψυχαῖς ἐνέσταξαν, inſtillant 1, 4, 11. excitarunt in an. - it. Paſſ. de re, c. adv. οὐ τῆς ἀνδρείας ἔτι ταῖς ψυχ. ἡμῶν μνήμη ἐνέστακται, inhaeret 2, 10, 7. eſt in.

ἔνστασις, trop. c gen. rei, τῇ ἐνστάσει τοῦ πολέμου ἐμμεμενηκέναι, urgendo inſtanter bellum 8, 3, 17.

ἐνταῦθα, propr. in loco, abſ. οἱ - ἐντ. σὺν σοὶ (εἰσὶ,) hic 1, 6, 18. ſq. opp. pr. ἐκεῖ, c. artic. τὰ ἐντ. quae hic expedienda ſunt ib. 13. ſc. πρακτέα ſ. πραττόμενα πράγματα, res, quae hic agendae ſunt.

ἐνταυθοῖ, id. ὑμᾶς, τοὺς ἐ. δορυφοροῦντας, qui hic eſtis ſtipatores 2, 2, 19. ſc. ὄντας.

ἐντεθραμμ., v. ἐντρέφω.

ἐντέλλεσθαι, phyſ. Paſſ. de re, abſ. ἀπαγγεῖλαι τὰ ἐντεταλμένα, quae ſibi mandata eſſent 7, 6, 14. ſed c. dat. perſ. οἷς τοῦτο ἐντέταλτο, quibus (hoc) mandatum fuerat 1, 9, 23. at Med. de perſ. c. dat. perſ. et ſq. inf. ἐντέλλεταί τινι, - ἀγγεῖλαι λ. mandat 3, 12, 14. Sed c. eodem caſu perſ., at c. acc. rei et abl. modi, ἐνετείλατό μοι φόνον - καὶ τοῦτο οὐ λόγοις μόνον, ἀλλὰ καὶ γράμμασι, mandavit ib. 5. ††† per formam paſſ. ταῦτα καὶ τὸν πατέρα ἐντετάλθαι ῥήμασι, mandaſſe 1, 9, 21. c. acc. rei et praep ἐντέλλεσθαι τοῦτο διὰ γραμμάτων, iniungere 3, 11, 19. — cum ſolo inf. ἐντειλάμενος, πέμψαι λ. mandans ib. 20.

ἐντεῦθεν, trop. de cauſa ſ. modo, in med. orat. poſt comma, τεκμήραιντο, hinc 2, 10, 13. ex ea re. poſt punctum, μείζων ὀργὴ - ἐγένετο, h. 7, 12, 1. - διοίδαινον, λ. tunc 7, 3, 16.

ἐντευξόμ. v. ἐντυγχάν.

ἔντιμος, moral. de perſ. τῶν Μάρκου ἑταίρων - ἐντιμότατον γενόμενον 2, 1, 10. honoratiſſimum, cariſſimum.

ἐντολή, phyſ. abſ. ἐπακοῦσαι ἀποῤῥήτων ἐντολῶν, mandata 3, 5, 8.

†† δίδωσιν αὐτοῖς ἐντολὰς ἀποῤῥήτους ib. i. 3, 11, 9. ſed cura gen. rei, γραμματεῖον, τοῦ Φόνου Φέρον τὰς ἐντ. ib. 18.

ἐντὸς, phyſ. c. gen. loci, τείχους ἔμενον, intra 2, 5, 15. 2, 6, 6. 7, 11, 19. 3, 2, 11. 6, 2, 3. † ἐκ. σημείου λ, intra centeſ. ab urbe lapidem 2, 13, 18. †† c. gen. rei, ſ. quaſi loci, αὐτοὺς, ὥσπερ σαγήνευσας, ἐντὸς τῶν ὅπλων - εἶχε, intra arma ib. 9.

ἐντρέφεσθαι, trop. paſſ. de perſ. c. dat. ſ. abl. rei, ἱερωσύνην, ἧ ἐντέθραπτο, cui innutritus fuerat 5, 5, 4. - c. adiuncto temporis ex abl. μακρῷ χρόνῳ βασιλικῇ ἐξουσίᾳ ἐντεθραμμένη, longo temp. in - poteſt. innutrita 5, 3; 5. - ſed e praep. εἰρήνῃ ἐκ παίδων ἐντραφεὶς, cum in pace - fuiſſet educatus 6, 2, 7.

ἐντρεχὴς, trop. de perſ. c. adv. γυνὴ καὶ ἄλλως ἐ. agilis 5, 8, 7. noſtrat. *thätig*, vel verſuta, ſollers, noſtrat. *gewandt*, callida, velocis ingenii, vel experiens; omnino *velox*.

ἐντρυφᾶν, phyſ. de perſ. c. dat. ſ. abl. rei, ἀφειδέσι μεγαλοδωρεαῖς, profuſis largitionibus ad luxuriam abuti 2, 3, 22. de militib. Praetor. p. uno Lat. *luxuriari*. c. adiuncto e caſu temp. Μακρῖνον, ἐνιαυτοῦ μόνου τῇ βασιλείᾳ ἐντρυφήσαντα, imperio in deliciis acto 5, 3, 1. ſed ex adv. ἤκουεν βασιλικώτερον ἐντρυφῶντα (Albinum) τῷ τοῦ Καίσαρος ὀνόματι, nimis regio faſtu uſurpare Caeſaris appellationem 3, 5, 4. more imperatorio uſurpare Caeſaris dignitate, ob eam que et in ea ſplendidius vivere, vel ſuperbius agere. †† cum dat. ſ. abl. loci, Νίγρου, τῇ Ἀντιοχείᾳ ἐντρυφῶντος, Antiochiae deliciis vacante 2, 14, 11. luxurioſe et in luxu deliciis que vivente, i. q. τρυφαῖς σχολάζειν ἐν τῇ Ἀντ. cf. i, 8, 2. e.

ἐντυγχάνειν, de perſ. phyſ. abſ. φονεύειν τὸν ἐντυγχάνοντα, obvium quemque 3, 3, 5. ἀποσοβεῖν τοὺς ἐντυγχάνοντας, accedentes 1, 2, 5. obvius 1, 12, 13. obvium quemque 4, 6, 12. trop. c. dat. ſ. abl. rei, ἐντυχεῖν τοῖς γράμμασι, ut inſpiciat litteras 4, 12, 12. — Med., oppreſſo tali caſu, ὑπὸ νεαρᾷ τῇ τῶν ἐντευξομένων μνήμῃ, eorum, qui ad haec accedent 1, 1, 4. ſc. ταύτῃ, τῇ ἱστορίᾳ, lecturorum eam; ſ. eorum, qui legent eam, qui in eam incident.

ἐνυβρίζειν, de perſ. trop. c. dat. ſ. abl. rei, ἀποχρῶνταί τε καὶ ἐνυβρίζουσιν (αὐτῇ, τῇ ἀρχῇ ſ. βασιλείᾳ,) ὡς - ἰδίῳ κτήματι, abutuntur per contumeliam - poſſeſſione 5, 1, 13. per hendiad. imperium male uſurpant et cum contumelia, iniuria et contemtu aliorum; ſ. imperium male uſurpant et illudunt ei, i. parvi id pendunt et nihili prae ſuperbia. - phyſ. abſ. τὰ σώματα (αὐτῶν) παρέδοσαν σύρειν τε καὶ ἐνυβρίζειν (αὐτοῖς,) trahenda per contumeliam 5, 8, 17. ut traherent ea et illuderent ſ. inſultarent iis; ubi deeſt ὥςε ſ. εἰς τό. ῥίψαντες τὰ σώμ. τοῖς βουλομένοις ἐνυβρίζειν (αὐτοῖς) καὶ πατεῖν, illudere 8, 5, 24. † c. adiuncto ex affini ſubſt. σύροντες τὰ σώμ. καὶ πᾶσαν ὕβριν ἐνυβρίσαντες (αὐτοῖς) omni contumelia afficientes 1, 13, 11. omnem ſ. ſummam contumeliam in iis exercentes ſ adhibentes. c. caſu perſ. eodem, oppreſſo quidem, et c. adiuncto, ἐνυβρίζουσα (αὐτῇ, τῇ γυναικὶ,) εἰς τοσοῦτον προεχώρησεν ὕβρεως λ. contumeliis afficiens 6, 1, 20. i. - c. diſerto eo caſu, ἐνυβρίζουσαν αὐτῷ λ. ib. m. illudentem; illudere. ζῶσιν ἐνυβρίσαι, illudere 8, 8, 14. c. adiuncto modi, αὐτῷ ἐνύβρισεν, ἄνανδρον αὐτὸν καλῶν λ. ipſum per contumeliam appellaverat imbellem 4, 13, 3. contumelia affecerat, vocans ſ. vocando eum, ſ. verbis contumelioſis invaſerat ſ. inſu-

cratus erat. ὡς ἐνυβρίζειν αὐτῷ, εἴς τε αὐτὸν ἀποῤῥίπτειν βλασφημίας, ut illuderent ipſi 8, 5, 3.

ἔνυδρος, phyſ. de re, neutr. c. artic., c. gen. loci, ἐπεῤῥώσθη τῷ ἐνύδρῳ τῆς πόλεως, humido aëre 6, 6, 5. humida aëris temperie, per urbem illam vagante; vel irriguo et aquoſo, aquis ſ. fontibus abundante; ſolo ſ. fundo, agro, per ellipſ. χωρίῳ ſ. πεδίῳ.

ἕξ, propr. de re, ἔτεσι λ. ſex 4, 13, 19.

ἐξ, v. ἐκ.

ἐξάγειν, phyſ. de perſ., belli duce, c. acc. perſ. ἐξάγει τὴν αὐτοῦ δύναμιν, eduxit 5, 4, 9. ſc. in aciem, ex urbe, it. ἐξαγαγεῖν τὸ ϛρατιωτικὸν, ut educeret 2, 11, 15. c. adiuncto modi, ἐξήγαγε τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἕκαϛον ἐξηρτυμένον, eduxit 7, 11, 14. c. praep. ἐπὶ τὴν πορείαν (πεῖραν) ἐξήγαγεν (αὐτοὺς,) eduxit 6, 8, 15. de re, c. acc. perſ. et adv. ἐπὶ πλεῖϛον αὐτὸν ἐξαγαγόντος τοῦ ῥεύματος, cum abduxiſſet 3, 9, 15. provexiſſet.

ἐξαίρετος, trop. de re, Maſc. o. ſubſt. fem. ἀμοιβῆς ἐξαιρέτου, eximiam 7, 1, 24. ἐξαίρετοι ἕδραις, exim. 1, 9, 6. Neutr. cum adiuncto, οὕτω μέγα ἦ ἐξαίρετον ἀξίωμα, eminens 1, 10, 12. — ταῦτα, μεγάλα ὄντα καὶ ἐξαίρετα, egregia 2, 3, 13.

ἐξαιρέτως, trop. c. verb. δυσχείμερος (ἐϛὶ) ὁ Ταῦρος, praecipue 3, 3, 10. σέβουσιν λ. egregie 4, 8, 16.

ἐξαιρέω, phyſ. de perſ. c. acc. loci, τὴν πόλιν ἐξελεῖν, capere 3, 9, 8. occupare, expugnare, i. q. ſimpl.

ἐξαίρω, trop. de perſ. c. acc. rei et praep. οὐδὲν πρὸς χάριν εἰς ὕψος ἐξαίρων, tollens 2, 15, 13. de hiſtorico, laudans.

ἐξακούεσθαι, phyſ. paſſ. de re, βοῆς ἦχος ἐξακούεται, exaudiri 6, 9, 4. Sic et

ἐξάκουϛος, de re, τοιαῦτα ἐβόων, ὡς ἐξάκουϛα εἴη, ut exaudiri ſingula poſſent 8, 3, 6.

ἐξαπατᾶν, trop. de perſ. c. acc. perſ. ἐξαπατήσας αὐτὸν, decipiendo 3, 5, 7. paſſ. abſ. συνίεσαν, ἐξηπατῆσθαι, intelligebant, ſe deceptos fuiſſe, 1, 13, 10.

ἑξάπωλος, phyſ. de re, cum gen. anim. τὸ ἅρμα ἦγεν ἑξάπωλον ἵππων λευκῶν, ſeiuges equi candidi 5, 6, 16. ſc. ζεῦγος, currum, qui habebat iunctos ſex equos candidos, noſtrat. *ein ſechsſpänniger Wagen.*

ἐξαρτᾶν, phyſ. de perſ. c. rei et gen. et acc. ἐξαρτήσας, ἧς ἐπεφέρετο ζώνης, τὸν τράχηλον, applicato collo zonae, quam ſecum ferebat, 7, 9, 20. p. ἐξ. ζώνης, ἣν λ. Paſſ. de re, abſ. τῆς ζώνης ἐξηρτημένης, ἡ ναῦς ἠκολούθησεν, applicatâ zonâ 1, 11, 13.

ἐξαρτύειν, phyſ. de perſ. cum acc. rei, ἐξήρτυε ϛόλον ναυτικὸν, inſtruebat 2, 14, 13. ſq. expl. καὶ τὰς τριήρεις ὁπλιτῶν πληρώσας. — τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ἐξήρτυε, omnia ad bell. parabat 6, 4, 5. c. ſq. adiuncto modi, γυμνάζων τοὺς ϛρατιώτας λ. - πάντα εἴδη ἐπιβουλῆς ἐξήρτυον, inſtruebant 4, 4, 3. ſimul c. adv. ὁ Νίγρος οὕτως ἐξήρτυε τὰ καθ' ἑαυτὸν, πρόμηθέϛατα ὡς ᾤετο, parabat res ſuas 3, 1, 16. it. ſimul c. praep. πρὸς ταῦτα ἐξήρτυεν, ὅσα λ. inſtruebat 3, 14, 16. - c. acc. perſ. et adiuncto modi, ἐξήρτυε (αὐτοὺς,) Γερμανοῖς ἀντιτάξων, inſtruebat 6, 7, 16. - Paſſ. de perſ. c. abl., τοῖς οἰκείοις ἕκαϛον ἐξηρτυμένον, inſtructum 7, 11, 14. δύναμιν, παντοδαπῇ ὅπλων παρασκευῇ ἐξηρτυμένην, inſtruct. 7, 9, 7.

ἐξασθενεῖν, trop. de re, cum abl. rei, πολέμοις συνεχέσι τῆς Μακεδόνων δυνάμεως ἐξασθενούσης, robore elangueſcente 6, 2, 19. debilitato, diminuto.

ἔξειμι, (ab εἶμι) phyſ. de perſ. c. coni. et adiuncto, πανδημεὶ πάντες ἐξίασιν, ὡς δὴ τῷ - ἀντιταξόμενοι, exeunt 7, 9, 8. ex urbe — Med. cum gen. loci, ἐξῄει τῆς βαρβάρου (γῆς,) decedebat de barbaro ſolo 3, 15, 12.

ἐξέλκειν, phyſ. de perſ., c. acc. perſ., gen. loci et praep. αὐτοὺς - τῆς β. αὐλῆς ἐξέλκουσι μετὰ λ. ex aula protrahunt 8, 8, 14. qui Bg., commate facto, μετὰ λ. trahit ad ſqq.

ἐξεμεῖν, propr. de perſ. c. acc. rei, πᾶν ἐξεμέσας τὸ φάρμακον, ubi evomuiſſet 1, 17, 24.

ἐξέπειν ſ. ἐξειπεῖν, phyſ. de perſ. c. praep. et coni. πρὸς οὓς - ἐξεῖπεν, ὅτι λ. quibus enunciavit 5, 3, 18.

ἐξέρχεσθαι, phyſ. de perſ. in bello, abſ. ἐκέλευεν, ἐξελθόντας ἀντιτάττεσθαι, egreſſos 6, 9, 6. e caſtris. c. adiuncto e praep. μετὰ πάσης προθυμίας ἐξελθεῖν, egredi 5, 4, 9. ex urbe ſq. / καὶ ἐκ παρατάξεως ἀγωνίζεσθαι. extra bellum, c. abl. modi, πάντας ἐξελθεῖν εἰρηνικῷ σχήματι, egredi 2, 13, 4. e caſtris, Praetorianos exauctorandos. c. gen. loci, τοῦ ἔθνους ἐξελθεῖν ἐκέλευσεν, provincia abſcedere 7, 9, 6.

ἐξετάζειν, trop. de perſ. c. acc. rei, εἴ τις τὴν αἰτίαν - ἐξετάζοι, examinet 4, 5, 5. inquirat, i. q. pr. λογίζοιτο, cogitet de - c. adiunctis, e nominat. adi. modi et ſyn. v. it. adv. loci, ἐν τῷ - οἰκίσκῳ, ἔνθα μόνος τὰ - ἠρεύνα τε καὶ ἐξήταζε, inquirebat 7, 6, 12. — Paſſ. de perſ. phyſ. c. adv. εἰσί τινες αὐτῶν καὶ ἤδη ἐξετασθέντες, examinati 4, 5, 9. - trop. c. praep. ἐν πράξεσι - ἐξετασθεὶς, in - verſatus 7, 5, 3. τοῖς ἐξετασθεῖσι - ἐν - πράξεσιν, ſpectatis in - 6, 1, 8. probatis, exploratis.

ἐξέτασις, phyſ. ſenſu iudiciali ſ. iuridico, γενομένης ἐξετάσεως ἀκριβεστέρας, inquiſitione 1, 8, 17. τῆς ἐξ. ἐπακοῦσαι, confeſſionem 4, 5, 9. examinationem per tormenta. - trop. de hiſtoriarum ſcriptorum iudicio in explorando vero et falſo, θαῤῥοῦντες, ὡς τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξ. οὐκ ἐλεγχθήσεται, quam accurate verum examinatum ſit 1, 1, 2. diligentia veri examinandi, inquirendi reperiendi que.

ἐξευρίσκειν, trop. de perſ. c. acc. rei et adv. ἀεί τι καινὸν ἐξευρίσκοντες, excogitantes 3, 13, 15. inven., reper.

ἐξέχειν, trop. de perſ. abſ. συνωμόταις τῆς βουλῆς λαβών τινας τῶν ἐξεχόντων, quosdam primarios 1, 8, 11. eminentes, ubi et de med. p. 305. m. τοὺς ἐξέχοντας ἐφόνευε, eminentiores 7, 9, 23. opp. ſq. τοὺς δημότας. c. gen. perſ. τοὺς τῶν στρατιωτῶν ἐξ. ex militibus eminentiores 2, 7, 10. τοὺς ἐξ. τῆς συγκλήτου, primores Senatus 3, 5, 4. ſimul c. adv. τοὺς ἐξ. τῆς συγκλ. qui eminerent in ſenatu 3, 8, 13. - c. praep. τοὺς ἐν τοῖς στρατοπέδοις ἐξ. in exercitibus eminentiores 2, 9, 9.

ἑξήκοντα, propr. de re, ἔτεσιν, ſexaginta, 1, 1, 8.

ἑξῆς, phyſ. c. praep. et artic., p. adv. τὰ - ἐν τοῖς ἑξ. διηγήσομαι, deinceps 2, 15, 13. ὡς ἐν τοῖς ἑ. ἐροῦμεν, d. 1, 14, 12. in ſequentibus 4, 14, 4. 5, 3, 16. - c. adiuncto, τὰ ἑπόμενα ἐν τ. ἑ. λεχθήσεται, ſequentia deinceps dicentur 7, 12, 20.

ἐξισοῦσθαι, trop. paſſ. de perſ. c. dat. perſ. et adv. ὡς μὴ ῥᾳδίως αὐτῷ τινα ἐξισοῦσθαι, ut haud facile ei quisquam aequiparandus eſſet 7, 1, 26. exaequandus, exaequetur - de re, c. dat. rei, ὡς μηδεμίαν τῶν μεγίστων πόλεων ὁλόκληρον δύνασθαι τῷ μέρει ἐξισωθῆναι, ut nulla ex maximis urb. integra poſſet illi parti aequiparari 7, 12, 16.

ἐξίςημι, phyſ. de perſ. c. dat. perſ. ἐκςάντων αὐτοῖς τῶν φυλαττόντων, cedentibus cuſtodibus 8, 8, 13.

ἔξοδος, ph. de actu, univerſe, ποιεῖται τὴν ἔξοδον, profectionem 1, 9, 22. ἐπαγγέλλει τὴν ἔ. 1, 6, 23. 1, 7, 1. ‡ ſenſu bellico et inimico, ἐπήγγειλε τὴν ἔ. expeditionem 6, 4, 2. e. (6, 3, 1.) iter ib. i. 2, 14, 12. profectionem 6, 7, 11. 5, 5. 1. - c. praep. τὴν εἰς Ῥώμην ἔξ. Romam verſus iter 2, 11, 1. expeditionem 3, 14, 4. τὴν ἐπ' Ἰταλίαν ἔξ profectionem 7, 8, 21. †† de loco, διὰ τὸ τὰς ἐξόδους ὑπὸ τοῦ πυρὸς προκατειλῆφθαι, quod, qua exirent, omnia ab igne occupata eſſent, 7, 12, 14. qui Bg. videatur cepiſſe de actu, cum et procedat, ut Lat. *exitus*, p. ianuas, cf. §. 12. ταῖς θύραις.

ἐξοκέλλειν, trop. de perſ. c. praep. ἐς τοσοῦτον ἐξώκειλε παρανοίας, eo provectus eſt vecordiae 5, 7, 12. de re, c. praep. ſyn. δεδοικυῖα, μὴ ἄρα ἡλικία ἀκμάζουσα - εἰς - ἐξοκείλῃ, proveheretur in - 6, 1, 11. †† ſimul c. adv. ὡς μὴ πάλιν ἰοῦσα ἐξουσία εἰς τυραννίδα πάλιν ἐξ. 7, 10, 4.

ἐξολισθαίνειν, trop. de re, c. praep. ῥᾷςα αἱ τῶν νέων ψυχαὶ, εἰς ἡδονὰς ἐξολισθαίνουσαι, λ. ad vol. prolabentes 1, 3, 4.

ἐξόμνυσθαι, vel potius ἐξομοῦσθαι, propr. med. de perſ. c. acc. rei, ἐξομόσασθαι τὴν ἀρχὴν, eiurare 2, 12, 8.

ἐξορχεῖσθαι, trop. med. de perſ. c. acc. rei et adv. τὴν ἱερωσύνην περιεργότερον ἐξώρχητο, ſacerdotium ſupervacuis ſaltationibus obibat 5, 5, 4. ſe ſacerdotem eſſe inepta ſedulitate prodebat ſ. patefaciebat, ſ. ſacerdotium curioſius exſultabat, efferebat, evulgabat, propalabat, i. cum imperator eſſet: tamen ſacerdotii cerimonias nimis imitabatur et exercebat.

Ἐξουσία, moral. A) facultas agendi, in malam partem; abſ. τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος, λαβόμενος ἐξουσίας, poteſtatem 3, 15, 8. — ſed c. adi. τῆς ἀνέτου ἐξουσίας, licentiae illius 2, 4, 9. τὸν πάλιν αὐτοῖς ἄνετον καὶ ἀκόλαςον παρέξοντα ἐξουσίαν, lic. 2, 5, 2. — c. gen. rei, in partem utr. πάντων δώσειν ἐξουσίαν, ὧν εἶχον λ. lic. 2, 6, 15. - c. adi. ſimul, ἄνετος πᾶσι δέδοται ἐξουσία παντοδαπῆς παιδιᾶς, facultas 1, 10, 12. ſq. explic. - nominatim c. inf., praepoſito artic. τοῦ βιάζεσθαι - λαβόντες ἐξουσίαν, lic. 4, 6, 12. - ſed c. inf. nudo, κώμας - ἐμπιπρᾶν δοὺς ἐξουσίαν τοῖς ςρατιώταις, vicos incendendi data poteſtate 4, 11, 11. - c. adiuncto, ὡς ἂν ἀφορμὴν αὐτῷ παράσχοι καὶ ἐξουσίαν ἁρπάζειν τὰ λ. poteſtatem rapiendi 1, 8, 4. B) potentia ſ. poteſtas univerſe, ὑπηρετούσης ἐξ. lic. 1, 4, 13. 6, 1, 11. c. adi. πρόκεισθε - θύματα τῆς ἡμετέρας ἐξ. poteſtatis 2, 13, 10. - c. gen. perſ. τοὺς παῖδας αὐτῷ - μὴ εἶναι ἐν ἑτέρου ἐξουσίᾳ, poteſt. 3, 2, 9. διοικουμένων τῶν πραγμάτων ὑπ' ἐξουσίας - γυναικὸς λ. auctoritate 6, 8, 7. C) potentia ſ. poteſtas, cum munere aliquo coniuncta, c. adi. μὴ ἑνὶ πιςεύειν τοσαύτην ἐξ. λ. potent. 1, 9, 24. it. εἰς μεγάλην προήγαγεν (αὐτὸν) ἐξ. 3, 10, 12. τήνδε τὴν ἐξ. παραλαβεῖν 3, 11, 11. εἰς τοσοῦτον - τιμῆς καὶ ἐξ. προήχθη, auctoritatis 1, 12, 8. εἰς τιμὰς καὶ ἐξουσίας προαχθέντες, dignitates 6, 1, 7. - c. gen. vario, tum perſ. δέει τῆς Κλεάνδρου ἐξ. potent. 1, 13, 1. περιελεῖν τινα αὐτοῦ τῆς ἐξ. auctor. 3, 11, 6. τὴν ἐξ. (αὐτοῦ) εἰδὼς, potent. ib. 17. τοῦ ἔθνους παντὸς καὶ τῆς γῆς ὑπὸ τῇ Νίγρου ὄντων ἐξουσίᾳ, imperio 2, 7, 7. - ſimul cum adi. ὑπὸ μιᾷ ἦσαν ἐξ. (αὐτοῦ,) ditione 2, 9, 2. † ἐν Καίσαρος τιμῇ καὶ ἐ. γεγονότα, auctor. 3, 7, 19. tum rei, univerſe, τὴν τοῦ θαλάμου ἐξ. cubiculi cura 1, 12, 8. ſed nominatim loci, διελὼν εἰς δύο ἡγεμονίας τὴν τοῦ ἔθνους ἐ. gentis ditione 3, 8, 4. vel potius per Lat. hoc, τὰς ὑπα-

τικῶν τῶν ἐθνῶν ἐ. ἐνεχείρισε, provinciarum 5, 7, 14. D) potentia, poteſtas Rom. imperatoris, abſ. μὴ πάλιν ἰοῦσα ἐξουσία εἰς τυραννίδα πάλιν ἐξοκείλῃ, potent. 7, 10, 4. τῇ τῆς ἐ. κοινωνίᾳ, poteſt. 2, 15, 5. c. adi. μετὰ σώφρονος καὶ ἐπιεικοῦς ἐ. lic. 2, 9, 12. μιᾶς γῆς οὔσης καὶ μιᾶς ἐ. uno imperio 4, 10, 10. c. adiuncto ſyn. τὸ παρὸν τῆς ἀρχῆς βαρὺ διὰ μῆκος ἐξουσίας ἡγούμενοι, potent. 6, 8, 9. παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν - τῇ ἐ. χρώμενος, poteſt. 7, 1, 2. οὐχ οὕτω τῆς ἀρχ. ἀντιποιεῖσθαι, οὐδ' αὐτῷ τὴν ἐ. μνᾶσθαι, potent. 2, 9, 14. οἷα περ μοναρχίας ἐπιθυμία, καὶ τὸ ἀκοινώνητον ἐν ταῖς ἐξουσίαις, poteſt. 8, 8, 7. c. adi. ſimul, σοί τε τῆς ἀρχ. παραχωρῶ, καὶ πᾶσαν τὴν ἐ. ψηφιζόμεν σοι διδόντες, poteſt. 2, 3, 10. cum adi. ſolo, ὑπὸ βασιλικῆς ἐ. lic. 3, 13, 14. βασιλικῇ ἐ. ἐντεθραμμένῃ, in poteſt. 5, 3, 5. † ſimul c. adiuncto e ſubſt. ἐξουσίας καὶ δυνάμεως βασ. auctoritate et potentia 5, 1, 3. †† dub. claſſ. ποιησάμενος αὐτὸν (αὑτὸν) ἐπ' ἐξουσίαν, poteſt. 1, 9, 1. — c. adi. νεότης -, ἐξουσίαν αὐτοκράτορα καὶ ἀκώλυτον προςλαβοῦσα, poteſt. 1, 3, 13. ἐν ἡλικίαις καὶ ἐξουσίαις διαφόροις 1, 1, 10.

ἐξοχή, phyſ. c. gen. rei, εἴ τινες ἦσαν ξύλων ἐξοχαὶ, proiecturae 7, 12, 12. partes ſ. ſtructurae eminentes. cum mero adi. τεχνάσματα σιδήρων, ὀξυτάτας ἐξοχὰς περικείμενα, angulis 4, 15, 6. eminentias, noſtr. *Ecken*, Zacken, *Spitzen*. ἐξοχάς τινας βραχείας δεικνύουσιν, eminentias 5, 3, 11. eminentes e lapide ſtructuras ſ. partes.

ἔξοχος, trop. de perſ. c. gen. perſ. pro ſubſt., c. artic. τῶν ἐξοχωτάτων τῆς βουλῆς, eminentioribus in ſenatu 2, 12, 10. ſc. ἀνδρῶν, it. ϛρατιωτῶν τοὺς ἐξοχωτάτους, praeſtantiſſimos quosque 7, 1, 16.

ἔξω, phyſ. de loco, c. gen. loci, τῆς πόλεως, extra urbem 4, 2, 11. 4, 6, 2. it. phyſ. ſed ſine notione loci, c. gen. rei ſimplicis, μείναντες ἐ. τοξεύματος, extra teli coniectum 8, 4, 17. τῷ ϛρατῷ, - ἐ. μάχης γεγονότι, ex. pugnam 3, 7, 9. ſed trop. ἀνήρ, οὐκ ἔξω φρενῶν καθεςὼς, vir, mentis compos, 3, 11, 17. extra mentem, extra ſe. ἐ. κολακείας - λ. citra adulationem 1, 4, 12. ſine ad. ἴςε, ἐ. πάσης ὄντα μὲ ὑποψίας, extra 2, 7, 12.

ἔξωθεν, ph. de loco, abſ. αὐτὴν (τὴν οἰκίαν) κοσμήσαντες λ. extra 2, 8, 10. in faſtigio, aut in alia domus externae parte. - μηδεμίαν εἶναι δύναμιν ἐ. ἐχέγγυον, ut nulla ſit externa potentia 3, 13, 11. extra urbem Romam vel Italiam. - τῶν ϛρατιωτῶν οἱ μὲν ἐφόνευον ἐ. 4, 9, 14. extra, i. in extrema parte et acie, in ſerie ultima et circulo extremo. †† καταφράκτους ἀπὸ καμήλων ἔξωθεν μακροῖς δόρασιν 4, 14, 6. - in opp. ἔνδοθεν - ἔξωθεν - κεκόσμηται, exterius 4, 2, 13. foris 5, 4, 4. extra urbem. - οἴκοι - ἔξ. 3, 13, 9. ubi Bg. ut ante §. 11. - intra artic. et ſubſt., p. adi. τοὺς ἐ. κινδύνους, externa pericula 2, 5, 10. - † c. gen. loci, εἴ τι τῶν πυλῶν ἐ. ἦν, extra portas 8, 4, 22.

ἐξωθεῖν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. et praep. it. adiuncto modi e particip. nominat. τοὺς μὲν εἰς τὴν - θάλασσαν τιτρώσκοντες ἐξωθοῦσι, protrudunt 3, 4, 11. - de re, c. acc. rei, τῆς τροφῆς - ἐξωθούσης τὸ φάρμακον, expellente 1, 17, 23. - Paſſ. de perſ. abſ. πονηρῶν ἀνθρώπων ἐξωσθέντων, expulſis 5, 2, 5.

ἐοικότα, v. εἴκω.

ἑορτάζειν, phyſ. de perſ. abſ. κελεύσας, πάντας - ἑορτάζειν, feſtum celebrare 5, 6, 12. in nuptiis, ut et ἑώρταζε, feſtum agitabat 4, 11, 5. ἑορτάζοντος βασιλέως, feſt. cel. 2, 13, 4. πάντων ἑορτα-

ζόντων, feſtum celebrantibus 1, 16, 8. Cal. Ianuar. δήμοι ἑορτάζουσιν λ. feſtum diem agentibus 1, 7, 3. c. adiuncto, διδοὺς ἄνεσιν εἰς τὸ ἑορτάζειν καὶ εὐφραίνεσθαι, dans libertatem feſtorum 2, 7, 16. feriandi, ὁ δῆμος, ὑπερέχαιρε παννυχίζων καὶ ἑορτάζων, feſtum celebrans 4, 9, 1. c. praepp. οἱ τὴν Ἀντιόχειαν κατοικοῦντες σχεδὸν παρὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν ἑορτάζουσιν ἔν τε τῇ πόλει αὐτῇ καὶ κατὰ τὰ προάστεια, dies feſtos agunt 2, 7, 15. - πανδημεὶ ὑπερήδοντο καὶ ἑώρταζον ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ἀπαλλαγῇ, feſtam laetitiam agitabant 5, 2, 2.

ἑορτὴ, phyſ. c. adi. ταύτης τῆς ἑορτῆς προσιούσης (προϊούσ.) feſto 1, 16, 7. abſ. τῆς ἑ. ἐνεστώσης 2, 2, 3. † δένδρων στοίχοις ἴσοις πανταχόθεν ἠρτυμένων ἐν ἑορτῆς σχήματι, feſtae celebritatis 8, 4, 14. †† καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥώμην ἑορτῆς εἶχεν οὕτως, ac Romae quidem ſic feſtiva erat laetitia 8, 7, 1. μεμιγμένον τι πένθος ἑορτῇ, feſtae celebritati 4, 2, 2. πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἑορτὴν, feſtus dies 1, 10, 15. Cybeles, cf. §. 11. it. μετὰ τῆς ἑ. λ. feſto ib. 16. at σέβουσι τὴν ἑ. λ. feſtum 1, 16, 2. Cal. Ian. - † ὅρα, ποίαν μέλλομεν παννυχίζειν ἑ. feſtum 1, 17, 13. de iisd. Cal. - c. adiuncto, ἑορταῖς καὶ τρυφαῖς σχολάζοντες, feſtis 7, 9, 11. Carthaginienſes. † μηδεμίαν ἀνοχὴν ἀναπαύλης διδοὺς μήτε ἑορταῖς, μήτε καμάτοις, in diebus feſtis 3, 6, 21. Severus. οὐ πανηγυρίζειν σοὶ καιρὸς νῦν, οὐδὲ θέαις καὶ ἑ. σχολάζειν, feſtis 1, 9, 8. ludis Capitolinis, cf. §. 4. ἑ. καὶ θέαις ἐπιδιδοὺς ἑαυτὸν, ſolennitatibus 2, 8, 16. Niger Antiochiae. † θυσίας καὶ ἑορτὰς, θέας τε καὶ πανηγύρεις τῷ δήμῳ παρέσχε, feſtos dies 3, 10, 3. Severus. † c. gen. tum perſ. ὡς τὴν ἐκείνου ἑ. πολλοῖς φέρειν συμφορὰν, illius feſtum 5, 6, 22. Heliogabali, dei, quod imperator inſtituit in eius honorem. - tum rei ſ. temporis, οὐδ' εἰπεῖν ἐστι λόγῳ τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὴν ἑ. feſtiva laetitia 8, 6, 16.

ἐπαγγέλλειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, ἐπαγγέλλει τὴν ἔξοδον, edicit 1, 6, 23. 3, 14, 4. 6, 7, 11. 7, 8, 21. τὴν - ἔξ. ἐπήγγειλε, edicit 2, 11, 1. edixit 6, 4, 2. ſed ſimul c. dat. perſ. τῷ δήμῳ νομὰς ἐπ. promittebat 7, 6, 8. et praeterea c. adv. νομὰς μεγαλοφρόνως αὐτοῖς ἐπαγγείλας, pollicitus 8, 7, 19.

ἐπάγειν, de perſ. phyſ. c. acc. perſ. et adv. in bello, πρὸς τὸ πάλιν ἐπάγειν τὸν στρατὸν, in adducendo rurſus exercitu 6, 7, 1. † ſimul c. dat. perſ. et praep. ſ. adiuncto e praep. αὐτὴν (τὴν μοῖραν τοῦ στρατοῦ) ἐπάξειν τοῖς βαρβάροις κατὰ μέσην τὴν πορείαν, adducturum (ſe) adverſus barbaros 6, 5, 4. † ὡς πάλιν ἐπάξων Πέρσαις (αὐτὴν, τὴν δύναμιν,) quaſi iterum ducturus in Perſas 6, 6, 7. trop. c. acc. rei, ſed dat. perſ. αἰτίαν ἐπαγαγὼν (αὐτῇ) ὡς δακρυσάσῃ λ. cauſatus, quod fleviſſet 4, 6, 6. criminatus, quod ſ. crimen inferens ei ſ. in eam, conferens. Med. c. acc. perſ. et praep. et adiuncto ex alia praep. modi, τοὺς δὲ ἐπὶ μεγάλαις συντάξεσιν ἐς φιλίαν ἐπηγάγοντο, allexerunt 1, 6, 24. ſed c. alio adiuncto modi e nominat. particip. οὓς πείσας ἐς φιλίαν ἐπῆκτο, adduxerat 7, 8, 23. phyſ. in bello, cum acc. perſ. et praepp. Μαυρουσίους ἐπαγόμενος ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἔκ τε τῆς - χώρας, ſecum ducens 6, 7, 17. c. ſolo acc. perſ. πολύ τι πλῆθος ἐπ. στρατοῦ 7, 8, 22. Γερμανῶν ἱππέων μέγα τι πλ. ἐπήγετο συμμάχους, ſecum ducebat 8, 1, 6. extra bellum, ὑπήντετο, ἐπαγόμενος αὐτὸν, ducens ſecum 8, 7, 22. ἀφικνοῦνται -, ὀλίγους ἐπαγόμενοι, ſecum adducentes 2, 1, 12.

ἔπαθλον, trop. μεγάλα δώσειν ἔπαθλα, praemia 1, 17, 24.

ἐπαινεῖν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. et adv. ἐπῄνει στρατηγῶν μα-

λιςα Σύλλαν, laudabat 4, 8, 14. Paſſ. de re, in opp. εὐγένεια - μακαρίζεται μὲν, οὐκ ἐπαινεῖται δὲ, laudatur, 5, 1, 12. - τὸ ἔργον ἐπαινεθήσεται καὶ οὐ κολασθήσεται, laudabitur 7, 5, 16. - c. praep. τῆς τοιαύτης πολυτελείας παρὰ τοῖς - οὐκ ἐπαινουμένης, cum minime in laude eſſet 5, 2, 10. τὰ παρ' ἐκείνοις διὰ τέχνην ἐπαινούμενα, quae commendantur 4, 10, 9. ὁ βίος αὐτῷ διὰ σωφροσύνην ἐπῃνεῖτο, laudabatur 2, 3, 4. - de perſ. οὐδενὸς τῶν ἐπαινουμένων ἀπελείπετο, laudabilium 3, 8, 14. celebratorum, nobilitatorum, celebrium in hoc genere virorum. cum praep. τοὺς ἐπὶ παιδείᾳ ἐπαινουμένους, celebres 4, 3, 5. † ſimul cum nominat. modi vario, συμβολαὶ, ἐν αἷς ὡς αὐτούργος - ἐπῃνεῖτο, laud. 7, 2, 17.

ἔπαινος; phyſ. ἐπιείκεια καὶ χρηςότης τῶν ἐπαίνων τὴν ἀναφορὰν - ἔχει λ. laudem referunt 5, 1, 12. laudum relationem habent, ſ. ad laudem referuntur.

ἐπαίρεσθαι, trop. de perſ. paſſ. c. abl. rei. ταύταις ἐπαιρόμενος ταῖς ἐλπίσιν, in has erectus ſpes 2, 8, 16. per has ſpes incitatus ſ. inflatus. c. adiuncto, φύσει ὢν ἀλαζὼν, καὶ ταῖς - εὐπραγίαις ἐπ. elatus 6, 2, 15.

ἐπαιωρεῖσθαι, paſſ. trop. de re, c. dat. rei ſ. loci, ξίφος, τοῖς αὐχέσιν ἐπαιωρούμενον, impendentem 5, 2, 3. c. dat. perſ. oppreſſo, ξίφους ἐπῃωρημένου ἐμοὶ, gladio (mihi) impendente 4, 5, 14. ſine caſu, in opp. κίνδυνον, οὐκ ἐπαιωρούμενον, ἀλλ' ἤδη παρόντα, impend. 1, 9, 10. de perſ. c. abl. rei, κούφοις ἐπαιωρουμένου (αὐτοῦ) ἐλπίσι, ſpe - ſubnixo 2, 9, 1. commotus, habens, ſublatus, elatus.

ἐπακολουθεῖν, trop. de perſ. c. dat. perſ. cum dat. oppreſſo, εὗρεν αὐτοὺς ἐπακολουθήσοντας (αὐτῇ) 1, 17, 9. inſecuturos, ſubſecuturos, ſequi, in libello, ſcriptos poſt ſe.

ἐπακούειν, de perſ. phyſ. c. gen. rei, τῆς ἐξετάσεως ἐπακοῦσαι, exaudire 4, 5, 9. c. adiuncto modi e particip. αὐτὸν - ἀποςάντα ἐπ. τινῶν ἀποῤῥήτων, ut audiret 3, 5, 12. 8. ὁ δῆμος - ἐπήκουεν ἡσυχάζων τῶν λεγομένων, auſcultabat 8, 3, 7. c. adv. περιεργότερον ἐπακοῦσαι τῶν βουλευομένων θελήσαντες, exaudire 7, 11, 5. — cum gen. tali mero, at in opp. ὃν ἐπακούειν τε τῶν λεγομένων, καὶ τὰ πραττόμενα ἐφορᾶν, exaud. 1, 5, 21. trop. c. dat. rei et adv. δεδιότες, μή πως - ὀκνηρότερον ἐπακούσωσι τῇ Περτίνακος ἀρχῇ, obedirent 2, 2, 8. p. quo tamen ὑπακ. rectius Stp.

ἐπάλληλος, phyſ. Maſc. de perſ. ἐπάλληλοι πίπτοντες, alii ſuper alios cadentes 1, 12, 14. c. ſubſt. fem. de re, τῆς ἐπαλλήλου - βοῆς, crebra inclamatione 2, 7, 9. ἐπαλλήλῳ ἀνακλάσει, iterata plicatura 1, 17, 1. ἐπάλληλοι - ἡδοναὶ, continuae 1, 13, 15. 1, 17, 22. τῶν ἐπαλλήλων συμφορῶν, contin. 1, 14, 13. † c. adv. οὕτως ἐπαλλήλους διαδοχὰς, crebras 1, 1, 5. † de anim. τῶν καμήλων ἐπαλλήλων πιπτουσῶν, aliis ſuper alias cadentibus 4, 15, 13. Neutr. διὰ ξυλείας πλῆθος ἐπάλληλον, multitudinem cumulatam 7, 12, 13. cum artic. p. ſubſt. διὰ τοῦ δεσμοῦ τὸ ἐπάλληλον, propter vincula crebra 8, 4, 11. vinculorum frequentiam.

ἔπαλξις, phyſ. abſ. τὰς ἐπάλξεις, pinnas 7, 11, 17. c. adiuncto, ἐπάλξεων καὶ πύργων, propugnaculis 8, 4, 20. 8, 2, 12. pinn. 5, 4, 4. cum gen. loci, ταῖς ἐπάλξεσι τοῦ τείχους, pin. 3, 3, 1. — trop. ἐκ τοῦ τελευταίου κατασκευάσματος, ὥσπερ ἀπό τινος ἐπάλξεως, λ. pin. 4, 2, 22.

ἐπαμύνειν, phyſ. de perſ. c. dat. perſ. τοῖς - ἐπ. δεῖν ἡγούμενοι, ſuae

currendum 5, 8, 16. cum praep. ſola, ἐπήμυνε κατὰ δύναμιν, ſuccurrit 6, 5, 12. locis ac terris, contra hoſtes irruentes, tentando hos arcere et repellere; unde ſq. ἀπείργειν λ. - trop. cum adiuncto et dat. rei, δεῖν ἐπαμῦναι καὶ ἐπεξελθεῖν τῷ - φόνῳ, ulciſci 2, 9, 11.

ἐπὰν, c. coni. verbi, poſt comma, *ubi* 3, 10, 15. cum 4, 11, 5. quando 6, 5, 7. - poſt punctum, *ubi* 4, 2, 8. 18.

ἐπαναβαίνειν, phyſ. de perſ. c. dat. loci, ἐπαναβαίνοντες ταῖς οἰκήσεσιν, conſcenſis domibus 7, 7, 7. ἐπαναβῆναι αὐτοῖς, (τοῖς δώμασι,) adſcendere (in ea) 7, 12, 11.

ἐπανάγειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. τὸν ϛρατὸν ἄπρακτον ἐπανήγαγε, reduxit 3. 9, 12. - ſimul c. praep. τοὺς φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας ἐπανάγων, reſtituens 7, 6, 7. revocans, reduci ſ. redire iubens. τὸ σὺν αὐτῷ πλῆθος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἐπανήγαγε, redux. 6, 6, 4. † de re, partim trop. ἐπανάγοντος αὐτὸν τοῦ πνεύματος εἰς τὴν τιμωρίαν, reducente 5, 4, 22.

ἐπαναπαύεσθαι, med. phyſ. de perſ. c. dat. ſ. abl. rei, εἰς ὕπνον κατεφέροντο, κατεχούσαις τε ταῖς χερσὶ τὰ δοράτια ἐπανεπαύοντο, requieſcebant 2, 1, 3. quieſcebant ſuper manibus, innixi ſ. incumbentes manibus, ſtantes inclinabant et demittebant caput in manus.

ἐπανατρέπειν, trop. de perſ. c. acc. rei, et c. nominat. perſ. modi, πρῶτος - τὸ - ἐῤῥωμένον - ἐπανέτρεψε, ſubvertit 3, 8, 10. ſuſtulit, ademit, in culpa et auctor fuit, ut perderetur et amitteretur, negligeretur.

ἐπάνειμι, (ab εἶμι,) phyſ. de perſ. abſ. αὐτοὶ - ἐπανίασιν, regrediuntur 3, 9, 20. ὁ ϛρατὸς ἐπανιὼν, revertens 6, 6, 3. - cum praep. εἰς τὰ ἑαυτῶν οὐκ ἐπανιόντες, quod non reverterentur 5, 2, 13. - trop. ἑκάϛους - εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπανιέναι τῆς ἀξίας αἵρεσιν, redire 6, 1, 7. priorem vitae rationem et ſtatum ſuſcipere, et fieri rurſus, qui ante fuerant. Med. phyſ. de perſ. c. praep. ἕκαϛος εἰς τὰς σκηνὰς ἐπανῆσαν, revertebantur 4, 13, 16. p. ἐπανῄεσαν ſ. ἐπανήεισαν.

ἐπανέρχεσθαι, phyſ. de perſ. abſ. ἐπανῆλθον - οἱ σύμμαχοι, reverſi ſunt 8, 7, 21. τὸν - ϛρατὸν ἐπανελθεῖν ἐκέλευσεν, reverti 6, 6, 2. e. ὡς ὀλίγους - ἐπ. ita ut - ſint reverſi ib. 3. ἐπανελθοῦσα ἡ πρεσβύτις, reverſa 5, 3, 6. c. adiuncto modi e nominat. adi. οὐ - παντάπασιν ἄπρακτος ἐπανῆλθεν, rediit 3, 9, 14. ſqq. etiam particip. modi, ut c. tali ſolo particip. ὡς - θύσας - ἐπανέλθοι, ut reverteretur 4, 13, 8. c. adv. ὡς οἴκαδε μὴ ἐπανελθεῖν, ut non reverterentur 6, 4, 11. ſed ſimul c. adiuncto modi e particip. in his, ὁρίσαντα - ἐπ. οἴκ. redire 1, 6, 16. διώξαντες - πάλιν ἐπανῆλθον, abierunt 7, 11, 19. praeter adiunctum modi, c. praep. τῶν πρέσβεων ἀπράκτων πρὸς αὐτὸν ἐπανελθόντων, reverſis 8, 4, 1. nominatim c. pr. εἰς et ſubſt. loci a) propr. nom. ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Μεσοπ. reverſus eſt in M. 4, 11, 12. 7, 2, 18. 8, 7, 20. ἐπανελθεῖν εἰς τὴν Ἀντ., adire Ant. 6, 6, 2. — b) nom. appell. εἰς τὰ ἑαυτοῦ ἐπανέρχεται, revertitur 4, 15, 20. 6, 5, 8. † ſimul c. adv. μόλις εἰς τὴν σκηνὴν ἐπ. 6, 9, 12. — εἰς τὴν βασίλειον ἐπανῆλθεν αὐλὴν, reverſus eſt 1, 5, 27. rediit 1, 13, 13. 2, 3, 25. receſſit 3, 8, 7. ἐπανῆλθον λ. 4, 3, 1. 4, 15, 10. 14. c 8, 8, 19. ἐπανελθὼν εἰς τὸ δωμάτιον, reverſus 1, 17, 1. 2. 9, 6. προσέταξεν, εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθοῦσαν, καταβιῶναι λ. reverti et - 5, 3, 4.

ἐπανθεῖν, trop. de re, abſ. vel c. dat. ſ. abl. loci, ἴουλοί τε αὐτοῦ

κατιόντες ταῖς παρειαῖς ἐπήνθουν, lanugo eius demiſſa genis eas quaſi floribus veſtiebat 1, 7, 10. lanugo, per genas ipſius ſerpens, efflorefcebat *ibi*, ſuppleto adv. ἐκεῖ ſ. αὐταῖς, vel lanugo eius proſerpens, proveniens, in genis efflorefcebat, p. ἐπὶ ταῖς παρ. ἤνθουν, commate figendo aut poſt ἴουλοι, et poſt παρ., et αὐτοῦ trahendo ad ſq. ταῖς παρ., vel commate faciendo poſt κατ., aut poſt τὲ, et poſt παρ. lanugo florebat in genis, erat in genis, eminebat, conſpiciebatur, tanquam flos et ornatus quidam.

ἐπάνοδος, phyſ. de actu, abſ. ἐπανόδου πόθον λ. remeandi 1, 6, 15. reditus. - οὐχ ὑπαρχούσης αὐτῷ ἐπ. non relicto ipſi reditu 7, 1, 16. non ſuppetente ipſi reditu, ſ. quod non eſſet ei reditus, quod non data ei eſſet facultas redeundi, quod non poſſet redire. c. praep. τὴν ἐς Ῥώμην ἐπάνοδον συγκροτεῖ, reditum in urbem Romam 8, 7, 19.

ἐπανορθοῦσθαι, med. trop. de perſ. abſ. ὑπισχνεῖτο, ἐπανορθώσεσθαι, εἴ τι μέμφοιντο, emendaturum (ſe eſſe,) 6, 9, 2.

ἐπαρτᾶσθαι, paſſ. trop. de re, c. dat. perſ., ἐπιςάμενος, ὡς - ὄλεθρος αὐτῷ - ἐπήρτηται, ſibi impendere 3, 12, 11. ὁρῶ, οὐ τὸν τυχόντα μοὶ ἐπηρτημένον ἀγῶνα, mihi impendere 2, 3, 16.

ἔπαρχος, moral. c. gen. loci, τῆς πόλεως γενόμενος, qui praefectus urbi fuerat 2, 6, 12. τῆς Ῥωμαίων πόλεως καταςὰς, in urbis praefectura conſtitutus 7, 10, 7. † διὰ τὸ ἔπαρχος (ἔπαρχον) τῆς πόλ. γεγονέναι, propter praefecturam urbis 8, 8, 8. c. gen. perſ. αὐτὸν ἔπαρχον ἐποίησε τῶν ςρατοπέδων, praeeſſe voluit exercitibus 1, 8, 2. fecit Praefectum exercitibus, militibus, Praetorianis, ſ. Praefectum Praetorio ſ. Praetorii. τὸν ἔπ. τῶν ςρ. praefectum exercitibus 1, 16, 12. οἱ ἔπαρχοι τῶν ςρ. praefecti ex. 5, 5, 20. † ὡς - τοῖς ςρατοπέδοις ἔπαρχον ἐπιςῆσαι ὀρχηςήν τινα λ. ut exercitibus praeficeret quendam - 5, 7, 12. τὸν ἐπ. τοῦ ςρατοῦ, praefectum praetorii 6, 9, 8. 8, 5, 23. - Et talis quoque intelligi debet in his, ubi ponitur abſ. per ellipſ. alterutrius gen. pr., αὐτῷ ἐπάρχῳ ὄντι, tanquam praefecto 2, 2, 1. cf. 1, 16, 12. τοῦτο ἦν ὄνομα τῷ ἐ. praef. 5, 4, 4. cf. §. pr. - καίτοι ἔπαρχον ὄντα, quanquam Praefectus erat 1, 9, 18. cf. 1, 8, 2. Λαῖτον, ὃν ᾔδει ἔπ. ὄντα, quem ſciebat praefectum eſſe 2, 4, 13. cf. 1, 16, 12. ὡς ἔπαρχον, ut Praefectum 4, 12, 12. cf. §. 1. ἔπαρχον οὐ φαῦλον γενόμενον, praef. 4, 14, 3. cf. 4, 12, 1. δύο τοὺς ἐπάρχους καταςήσας, Praefectos 1, 9, 24. cf. 1, 8, 2.

ἐπάρχω, moral. de perſ. c. gen. loci, τὸν τῆς πόλεως ἐπάρχοντα, praefectus urbi 7, 7, 8. ſimul c. caſu ſ. formula temp., τῆς πόλεως ἐπάρχοντα τοσούτων ἐτῶν, urbi praefectum 2, 2, 17. particip. p. ſubſt. praeced. - c. gen. perſ. τοῦ ἐπάρχοντος τῶν ςρατοπέδων, praefecti cohortibus urbanis (Praetoriis) 3, 10, 10. — τοῖς ἐπάρχουσι τῶν ςρ. praefectorum exercitibus 5, 1, 3. ἦσαν αὐτῷ ἐπάρχοντες τοῦ ςρατοπέδου δύο, praefecti exercituum 4, 12, 1.

ἐπαφίημι, phyſ. de perſ. c. acc. rei ſ. inſtrum. et praep. ἐπαφιεὶς τὰ βέλη κατ' ἄκρου τοῦ τραχήλου, intorquens 1, 15, 11. iaciens. — ſed, oppreſſo acc. rei, c. dat. rei ſ. loci, ἐπαφῆκε (αὐτὴν, τὴν ζώνην) τῇ πρώρᾳ τῆς νεὼς, immiſit 1, 11, 12. applicavit, alligavit.

ἐπαχθὴς, moral. de perſ. c. dat. perſ. et adiuncto, αὐτῷ καὶ ὀχλη-

ϱὸς ἐφαίνετο, gravis 3, 15, 3. ὡς ὄντα αὐτοῖς βαϱὺν καὶ ἐπαχϑῆ, moleſtum 2, 5, 2.

ἐπέδϱαμ. v. ἐπιδϱαμ.

ἐπεὶ, notione A) temporis, ſ. conſecutionis, c. verbo aliquo finiti temporis, ſtans in orationis periodicae protaſi ſic, ut ſequatur a) relativa particula in apodoſi, ἐπεὶ δὲ - ἐμονομάχει, τότε λ. poſtquam - tunc 1, 15, 15. b) ſine tali particula, modo verbum aliud finiti temporis, id que in eadem §., ante aor. ἐπεὶ τοίνυν λ. igitur ubi 2, 6, 11. poſtquam igitur 2, 14, 4. ἐπεὶ δὲ nominatim, ante impf., ſed cum 1, 16, 11. 8, 8, 15. ſed ubi 4, 15, 6. - ante aor., poſtquam vero 1, 8, 2. poſtea vero quam ib. 9. 1, 10, 3. cum autem 1, 11, 8. 1, 15, 5. 2, 2, 11. 2, 4, 1. ſed poſtq. 2, 9, 7. ubi autem 2, 12, 4. 8, 4, 2. poſtq. autem 2, 13, 1. ſed ubi ib. 6. 4, 8, 1. † ſq., in apodoſi, compoſita neg., ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο, - οὐδ' εἰπεῖν ἐςι λ. ubi autem - - exprimi verbis non poteſt rel. 8, 6, 16. † ἐπεὶ δὲ τὸ κήϱυγμα διεφοίτησεν, λ. qua promulgatione divulgata 2, 6, 8. tota enunciatione e particula c. v. finito mutanda in abl. conſq., cf. 2, 2, 5. et adverſ. δὲ in pron. relat. innectenda. † ante verbi tempus ambiguum, impf., an aor. ἐπεὶ δὲ - εἶχε λ. ubi autem habuit 2, 13, 9. ἐπεὶ δὲ - πϱοςεῖπε, poſtea vero quam - ſalutavit 5, 5, 1. ſq. aor. ὑπεδέξατο λ. † per longam parentheſin, ib. et ἐ. δὲ - cum autem 2, 15, 10. ſed ubi 7, 12, 11. cf. 1, 8, 2. 2, 14, 4. †† per parentheſin talem, ſed ut apodoſis ſeq. demum in §. ſq., dum autem 7, 5, 10. †† per apodoſin dubiam, ἐ. δὲ - δεδιὼς λ. cum autem 1, 3, 2. † ἐ. δ. - cum aut. 1, 16, 9. ſq. particip. c. pron. ἡ μαϑοῦσα λ. ἐλιπάϱει λ. † ἐ. δ. at ubi 1, 17, 9. †† ſequente adverſ. priva in apodoſi, ἐπεὶ δὲ - οἱ δὲ λ. poſtquam vero - iſti vero 1, 12, 16. qui Bg. demum §. 17. in τιτϱ. τοίνυν apodoſin fecerit. ἐπεὶ δὲ - ὁ δὲ λ. poſtquam vero - ipſe autem 2, 3, 6. qui Bg. apodoſin fecit (factis diſerte parentheſis uncis) §. 11. in τότε δὲ λ. †† ἐπεὶ δὲ - οἱ δὲ λ. poſtq. autem - tum vero illi rel. 2, 10, 7. ††† ἐπεὶ δὲ λ. poſtquam autem 7, 3, 12. ſqq. ubi demum §. 16. in ἐντεῦϑεν δὴ, tunc *demum*, Bg. ſumſerit apodoſin. † ſtans intra periodum, in media orat., non in fronte §., ἀλλ' ἐπεὶ συνέβη λ. ſed poſtq. 1, 8, 7. ſed extra periodum, οἱ δὲ ςϱατιῶται, ἐπεὶ λ. mil. autem ubi 2, 6, 6. οἱ δ', ἐπ. at illi ubi 5, 8, 12. †† ὁ δ' οὖν Ἰουλ., ἐ. enimvero Iul., ingreſſus imperium 2, 7, 1. qui Bg. iterum enunciat. mutat in particip. merum. B) notione cauſae a) poſt punctum, Lat. *nam*, c. indic. - praeſ. ἐπεὶ μὴ λ. quia 2, 3, 19. ἐ. τοῦ λ. quoniam ib. 21. 6, 3, 14. impf. ἐ. μηδὲ 2, 1, 4. nam nec rel. ἐ. καὶ, nam et 2, 4, 16. ἐ. τὰ, quandoquidem 2, 10, 6. ἐ. μήτε, quoniam 4, 5, 11. †† oppreſſo v. finiti temp. ἐπεὶ δὲ μήτε ὅσιον, μήτε δίκαιον (ἐςὶ,) ſed quoniam nec fas *eſt* nec iuſtum 2, 13, 16. b) in med. orat., poſt comma, Lat. *quia*, Ἀλλὰ - ἐπεὶ - Atqui - quando 2, 1, 23. πάλιν, δέος, ἐπεὶ, - quon. 2, 6, 4. quia 2, 11, 12. 7, 1, 19. quandoquidem 8, 3, 15. ſiquidem 8, 5, 13. C) ambig. notionis, ἐπεὶ γὰϱ, nam quandoquidem 1, 10, 8. - (cum enim 4, 12, 4.) ἐπεὶ δὲ, ſed quoniam ib. 9. et, quia 8, 4, 9. ὁ δὲ Ἀντ., ἐπεὶ λ. Antoninus autem, quon. 3, 15, 12. † ἐπεὶ μήτ' λ. nam neque 3, 11, 13. ubi et valeat p. Lat. *ſed* ſ. *alioqui*.

ἐπείγω, de perſ. phyſ. c. acc. rei ſ. inſtrum. et abl. rei ſ. modi, τῶν ἑκατοντάϱχων μεγάλῃ σπουδῇ τὰ ὀχήματα ἐπειγόντων, urgen-

tibus 5, 4, 13. impellentibus, quaſi ipſi ſuis manibus agitarint currus, ſed ut hortati ſint aurigas, quo agitarent currus; vel accelerantibus, ſuis manibus, vel per aurigas et magiſtros publicorum curruum. - trop. τὸν θάνατον ἐπεῖξαι τοῦ γέροντος, maturare 3, 15, 8. ſimul c. adv. τὴν ὁδοιπορίαν ἔτι μᾶλλον ἤπειγον, accelerabant 4, 1, 4. - c. acc. perſ. et ſq. inf. it. ſimul cum adv., ſaltem c. adiuncto modi e particip. ἐμὲ καλοῦσι - καὶ συνεχῶς βοῶντες ἐπείγουσιν, ὀρέξαι λ. et aſſidue clamantes fatigant 2, 8, 3. qui Bg. nulla commata adiecerat poſt καὶ et β. cogunt, inſtigant. de re, c. praep. εἴ τι ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπείγοι, urgeret 8, 7, 16. - in opp. οὐκ ἐκ προνοίας, ἀλλ' ἐξ αὐτοσχεδίου καὶ ἐπειγούσης ὑπηρεσίας, λ. feſtinato miniſterio 7, 8, 25. c. adv. τὰ ἐνταῦθα, - προυργιαίτερα ὄντα καὶ μᾶλλον ἐπείγοντα, cum potiora ſint magis que urgeant 1, 6, 13. - ſimul ſq. inf. τότε ἡ χρεία ἤπειξε, λ. exegit 8, 2, 12. - abſ. τινὰς ἀγγελίας ἐπειγούσας λ. nuncium urgentem 3, 11, 14. εἴ τι ἐπεῖγον εἴη, ſi quid, quod urgeat, ſit 4, 12, 12. ἔχεσθαι τῶν ἐπειγόντων, iis, quae urgent, 4, 14, 11. διοικηθέντων - τῶν ἐπ. ordinatis rebus -, quae maxime urgebant, 5, 5, 1. διά τινα ἐπείξαντα, propter quaedam urgentia 3, 12, 17. † Paſſ. trop. de perſ. c. adv. et praep. ὡς ἂν μὴ πάλιν εἰς τὴν Ῥώμην ἐπείγοιτο, ne rurſus Romam adigeretur 3, 14, 9. cogeretur ire ſ. venire. † c. praep. ſola, aut etiam c. formula adv. κατὰ τὴν μέσην ὁδὸν ἐπειχθεὶς ὑπὸ τῆς γαστρὸς, in medio itinere urgente alvo 4, 13, 9. ſtimulatus ab alvo, coactus alvum exonerare. αὐτοῦ, ὑπό τινος δαιμονίου τύχης ἐπειχθέντος, illo compulſo 1, 9, 12. - Med. et Paſſ. forma, ſenſu med. de perſ. abſ. ὁ στρατὸς - ἠπείγετο, pergebat 3, 2, 12. c. adiuncto vario, e particip. ὡς - ἠπείγοντο, ὡς ἀμυνοῦντες αὐτοῖς, cum properarent 8, 8, 15. - ſimul c. praep. ἐν - ἐσθῆσι δαφνηφοροῦντες ἠπ. pergebant 2, 13, 5. - ſimul c. adv. ὀργῇ χρώμενος πλεῖον μᾶλλον ἠπείγετο, feſtinabat 8, 4, 1. it. c. praep. et formula adv. ὡς ἔνι μάλιστα, σὺν τῇ στρατιᾷ ἠπ. feſt. 3, 2, 1. - ſed c. mera praep. σὺν τῷ στρατῷ ἠπ. accelerabat 8, 2, 5. ἡλικία, ἣ μὴ πρὸς τοὺς βωμοὺς - ἠπ. feſtinaret 8, 6, 17. - (ſimul c. adv. πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἤδη - ἠπ. properabat 3, 15, 12.) - ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν ἠπ. prop. 2, 14, 10. 3, 9, 3. 2, 2, 2. 3, 2, 20. - ſed c. acc. perſ. properabat 2, 15, 10. pergebat 3, 14, 17. - c. alia praep. ſimul, ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχ. ἐπ' ἀλλήλους ἠπείγοντο, contendebant 3, 4, 8. exercitus duo. †† εἰς Γερμανοὺς ἠπείγετο ἅμα τῷ πλήθει, contendebat 6, 7, 11. - ſed c. acc. loci, σὺν τῷ στρατῷ εἰς τὰ - ἠπ. cont. 6, 5, 15. - ſed cum una tantum praep. εἰς τὴν Ῥώμην ἠπ. properabat 2, 11, 11, 3, 8, 4. εἰς τ. Ῥ. ἠπ. contendebat 3, 10, 1. εἰς τ. Ῥ. ἠπείγοντο, contendebant 3, 15, 15. feſtinabant 4, 1, 2. εἰς τὴν Ἀντ. contendebat 3, 2, 21. 4, 15, 21. εἰς τὰ βασίλεια ἠπ. properabat 3, 12, 17. i. ἠπείχθη εἰς Πέργαμον, perrexit Perg. 4, 8, 8. petiit 5, 2, 6. contendit 7, 6, 1. ὧν χάριν ἠπείγοντο, properarent 8, 8, 19. †† c. acc. rei alio ſ. cum inf. et adiuncto e nominat. adi. ſ. adv. οὐδεὶς ἦν, ὃς οὐχ ἑκὼν εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῷ ἠπείγετο, feſtinaret 2, 8, 12.

[ἐπ]ειδή, notione a) temporis, in protaſi periodi, c. aor. ind. ἐ. δὲ διεφοίτησεν λ. poſtquam 1, 7, 2. 2, 6, 1. it. in med. orat., τῷ δὲ Μαξ., ἐπ. ἀπηγγέλη λ. poſtq. nunciatum fuit 8, 3, 1. poſt particip. ἐ. πάντες συνῆλθον, poſtq. o. conveniſſent 1, 4, 1. — it. poſt. gen. conſq. ἐ. διεφοίτησεν λ. poſtq. percrebuiſſet 1, 4, 19. — † ἐ. διεφ. λ. fama divulgatâ 7, 5, 17. qui Bg. enunciatio-

nem plenam pervertit in abl. conſq. ſed b) cauſae, in med. orat. c. ind. praeſ., *quia* 1, 16, 6. quoniam 8, 3, 14. - impf. *quon.* 3, 15, 8. 4, 4, 4. quandoquidem 7, 12, 7. - it. poſt gen. conſq. *quon.* 7, 10, 16. -, c. ambig. temp., impf. an aor., ἐ. - οὐχ εὗρον λ. quon. non inveniebant 8, 8, 16.

ἔπειμι, ab εἶμι, phyſ. de perſ., univerſe, c. acc. perſ. αὐτοὺς ἐπιών, perluſtràns 4, 9, 11. i. q. ἐπελθὼν ib. §. 9, - ſed hoſtiliter, c. praepp. σὺν παντὶ τῷ πλήθει ἐπίασιν ἐπὶ τὴν - οἰκίαν, accedunt ad 7, 5, 2. ἠγγέλλετο μετὰ πολλοῦ πλήθους - ἐπιών, adventare 4, 14, 2. c. dat. perſ. ὑφ' οὗ κωλυόμενοι τοῖς ἄλλοις ἐπιέναι 4, 15, 14. invadere reliquos, hoſtes, in pugna. εἴ τινες - αὐτοῖς ἐπίοιεν, ipſos aggrederentur 7, 4, 10. - c. loci vel dat. πόλεσι - ἐπιόντες invadentes 1, 10, 4. - ſimul c. particip. modi et praep. ſ. formula temp. τολμήσαντες - ἐπίασι τῇ σκηνῇ περὶ μέσην ἡμέραν, aggrediuntur 8, 5, 22. - vel acc. ἐπιὼν τὰς - πόλεις, obiens 7, 9, 23. - abſ. εἰ ἐπίοιεν, accederent 2, 13, 21. μαθὼν ἐπιόντα τὸν - στρατὸν λ. accedere 3, 2, 2. πρὸς τοὺς ἐπιόντας, ingruentibus 6, 5, 5. ἡ ἵππος - ἐπιέναι ἐκωλύετο ib. 13. invadere. de re, c. acc. rei ſaltem, ni et c. caſu temp. ἱκανῶν ἡμερῶν πάντα ἐπιὸν τὸ πῦρ ἐπεβόσκετο, omnia pervagatus ignis 1, 14, 9. † νέου ἔτους τῆς ἐπιούσης ἡμέρας, ſecunda die 1, 16, 1. † c. opp. ἐχθὲς - τῆς ἐπ. poſtridie 7, 3, 6. † τῇ ἐπιούσῃ, poſtr. 2, 14, 5. †† Neutr. c. artic. ἐς τὰ ἐπιόντα, in poſterum 2, 6, 22. ſc. μέρη τοῦ χρόνου. Med. de perſ. hoſtil. c. particip. modi, ἀθροίσας πάντα στρατόν, ἐπῄει, ὡς δὴ πολιορκήσων λ. accedebat 5, 4, 8.

ἔπειξις, phyſ. ὁδοιπορήσαντες μετὰ πάσης ἐπείξεως, ſumma feſtinatione 8, 6, 10.

ἐπεί περ, potius ſic, quam una voce, in notione temporis, in protaſi periodi, cum ind. aor., poſtquam 2, 3, 1. in med. orat. cum ind. plusq., poſtq. 1, 10, 8. - in not. cauſae, in med. orat. c. ind. impf. quandoquidem 1, 12, 12. 2, 2, 1. 2, 12, 7. 3, 13, 3.

ἐπείσακτος, paſſ. phyſ. de perſ. c. opp. βασιλέα οὐκ ἐπείσακτον λ. adſcititium 1, 5, 13. petitum, adductum ex alia domo, terra, populo, peregrinum, externum. - de re, cum fem. ſubſt. et aſſini v. ἐπεισάκτου τροφῆς αὐτοῖς εἰσκομιζομένης, adſcititia alimenta 8, 5, 9.

ἐπεισέρχεσθαι, phyſ. de perſ. univerſe, abſ. ἐπεισελθεῖν ὀκνούντων 7, 2, 13. ingredi paludem, ubi deſit caſus alteruter loci ſq., αὐτῷ, τῷ ἕλει, aut αὐτό, τὸ ἕλος, i. q. ſq. ἐμβαλὼν εἰς τὸ ἕλος. c. loci vel dat. ἕλεσιν ἐπ. paludem ingredi ib. 14. - vel acc., et ſimul c. particip. modi, ὡς λαθόντες τὸ στρατόπεδον ἐπεισέλθοιεν, in caſtra penetrarent 2, 13, 21. - ſed hoſtil. c. dat. loci, et variis adiunctis, ἐπεισῆλθον τοῖς βασιλείοις, penetrant in 2, 5, 3. † ἐπεισελθὼν ὁ στρατός, ingreſſus 8, 4, 23. ubi, poſt praeced. πόλιν §. 12, deeſt caſus iterum loci, dat. αὐτῇ ſ. acc. αὐτήν, c. dat. perſ. ἐπ. αὐτοῖς, ingreſſus ad eos 3, 11, 14.

ἐπεισπηδᾶν, phyſ. de perſ. ſine caſu, at c. praep. ἐπεισπηδήσαντες ἅμα τοῖς ἵπποις, cum inſiluiſſent 8, 4, 7. ubi, poſt pr. ῥεύματος et ῥεύματα, deeſt caſus loci, dat. vel acc. αὐτῷ, αὐτοῖς ſ. αὐτό, αὐτά.

ἐπέκεινα, phyſ., p. adv., ſ. praep. Lat. *trans*, intra artic. a) Maſc. c. ſubſt. perſ. ſolo, οἱ ἐπ. ἄνθρωποι, ulterioris regionis homines 7, 8, 3. Paeones ſ. Pannonii, cf. 7, 2, 18. οἱ ἐ. β. ulteriores illi barbari 4, 15, 9. Parthi maxime, cf. ib. §. 1. et 6, 2, 1

propr. quidem populi trans Tigridem et Euphratem; ſed 2, 9, 1. populi trans Rhenum et Iſtrum, it. τοὺς ἐπ. Γερμανούς, ulterior. Germ. 4, 7, 3. † τὰ τῶν ἐπ. βαρβάρων, illic barbari 3, 4, 18. ſc. γένη ſ. φῦλα, nationes ulteriorum barb., trans Tigridem, cf. §. pr. †† ſimul c. gen. loci, οἱ ἐπ. Τίγριδος καὶ Εὐφράτου σατράπαι, trans Tigrim - habitantes ſatrapae, 2, 8, 13. — b) Fem. c. ſubſt. loci, ταῖς ἐπ. ὄχθαις, ad eas ripas 3, 9, 17. ulterioribus ripis, Parthorum, Romanis oppoſitis, trans Tigrim, cf. §. 15. ταῖς Παρθ. ὀχθ. - τῆς ἐπ. βασιλείας πάντας λ. in ulteriore regione cunctos 4, 11, 13. ulterioris regni, trans Tigr. et Euphr., de Parthiae, ſed et aliis Aſiae regibus. c) Neutr. ſine ſubſt. τὰ ἐπ. μέχρις ἀνατολῆς, ulteriora ad orientem usque 4, 3, 15. Libyam exteriorem et Aegyptum.

ἐπενέγκεσθαι, med. phyſ. de perſ. c. acc. rei et praep. it. modi particip. ὅσον ἂν ἕκαστος ἀφικνούμενος πρὸς τὸ ἑαυτοῦ χρειῶδες ἐπενέγκηται, attulerit 6, 7, 3.

ἐπέξειμι, (ab εἶμι,) trop. de perſ. c. dat. rei, τὸ μήτε τοῖς τετολμημένοις ἐπεξιέναι τινὰ, quod nec ulciſceretur quisquam 2, 6, 22.

ἐπεξέρχεσθαι, de perſ. phyſ. hoſtil. abſ. οἱ στρατιῶται, τὰς πύλας ἀνοίξαντες, ἐπεξῆλθον, erumpunt 7, 12, 9. c. dat. perſ. ἐπεξελθεῖν ὀλίγους πλήθει τοσούτῳ, ἀνοίξ. τὰς πύλ. eruptionem facere 7, 11, 18. quibus in locis poteſt ſuppleri gen. loci αὐτοῦ, τοῦ στρατοπέδου. - Alio ſenſu, c. dat. rei, ἐπ. τῷ τοῦ βασιλέως αἵματι, perſequi 2, 6, 6. ulciſci - ultum ire 2, 9, 14. τῷ Περτίνακος φόνῳ, perſequi ib. 16. τῷ φόνῳ, ultum ire 7, 4, 13. - ſimul c. adiuncto, δεῖν ἐπαμῦναι καὶ ἐπ. τῷ Περτ. φόνῳ, ulciſci et perſequi 2, 9, 11. - † ſine caſu, at c. praep. forte, δέον ἐπ. καὶ τιμωρήσασθαι Γερμανοὺς ἐπὶ τοῖς λ. perſequi et ulciſci 6, 7, 24.

ἐπέρχεσθαι, de re, trop. abſ. νὺξ ἐπελθοῦσα λ. ſuperveniens 4, 15, 10. adveniens. - c. acc. loci ſ. perſ. ὡς διιπταμένη ἡ φήμη πάντα ἐπῆλθεν ἔθνη, pervenit ad 2, 8, 12. audita eſt, percepta. - de perſ. phyſ., univerſe ſ. amice, c. acc. loci ſ. perſ. τὰ στρατόπεδα ἐπελθὼν, exercitibus perluſtratis 3, 10, 2. de duce belli, it. cum luſtraſſet exercitus 6, 4, 5. ἐπ. ἕκαστον, perluſtrans 4, 9, 12. i. q. ἐπιὼν ib. 11. c. acc. rei ſ. loci aperto, ἐπ. πάντα τὰ τῆς πόλεως λείψανα, perluſtratis reliquiis 4, 8, 10. c. praep. τὴν μίαν (μοῖραν τοῦ στρατοῦ) δι' Ἀρμενίας ἐπελθοῦσαν, internâ peragratâ 6, 5, 2. - ſed hoſtil. σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει ἐπελθὼν, ſuperveniens ib. 21. cum loci vel dat. ἐπῆλθον τῷ στρατοπέδῳ, ad caſtra contenderunt 7, 11, 16. - vel acc. πολλὴν γῆν ἐπῆλθεν, multum agri obivit 7, 2, 6. - c. dat. perſ. ἐπῆλθέ μοι, aggreſſus eſt me 4, 5, 10. - ſimul c. adv. ἐπελθὼν αἰφνιδίως τῷ Κ. aggreſſus Commodum 1, 8, 12. i. q. ἐπιπεσεῖν §. pr. - abſ. μή τινες ἐπέλθοιεν, ne qui ſupervenirent 8, 4, 8. ἐπελθόντες πανδημεί, aggreſſi 1, 12, 11. — Med. hoſt. c. dat. perſ. et adv. ἀπροόπτως αὐτοῖς ἐπελεύσεται, ipſos oppreſſurum (ſe eſſe) 6, 5, 5. invaſur. aggreſſur.

ἕπεσθαι, v. ἕπομ.

ἐπέστη, v. ἐφίστημι.

ἐπεστραμμένος, v. ἐπιστρέφω.

ἐπέχειν, trop. de perſ., c. acc. rei, στρατοπέδοις λ., ὡς ἂν ἐπέχοι αὐτῶν τὰς ἁρπαγὰς, ut cohiberent 7, 9, 3. impedir. - cum acc. perſ. oppreſſo, ſed c. abl. modi, τῆς μητρὸς ἐπισχούσης (αὐτὸν) δειλίᾳ λ. retinente 6, 5, 18. ſuadendo, monendo, dictis, abſterrendo. - de re, c. acc. perſ., nudo quidem, μεγίστη αὕτη συμφορὰ Ῥωμαίους ἐπέσχε, occupavit 6, 5, 23. invaſit, tenuit, no-

ſtrat. *betreffen* ſ. *befallen.* - ſed c. adiuncis et formulis temporis, μέχρι τινὸς ἐπεῖχε αὐτὸν ἡ τοῦ πατρὸς μνήμη, λ. cohibuit 1, 8, 5. a vitiis. †† ἐπέσχε κατ' αὐτὸ λιμὸς τὴν πόλιν, oppreſſit 1, 12, 7. vulg. ὑπέσχε c. acc. rei et adv. ὅσα πρότερον ἐπεῖχεν ὁ φόβος ῥήματα, repreſſerat 2, 2, 7. non ſiverat eloqui. κατενεχθέντες ὄμβροι ἐπέσχον αὐτοῦ (τοῦ πυρὸς) τὴν ὁρμὴν, inhibuerunt 1, 14, 9. ignem exſtinxerunt; † phyſ. τοῦ ἐρύματος ἐπισχόντος τὸ ῥεῖθρον, inhibente 3, 3, 10. faciente, ut non progrederetur. Paſſ. trop. de perſ. cum praepp. ἡ ἵππος ὑπὸ τῆς τῶν ὀρῶν τραχύτητος πρὸς δρόμον ἐπείχετο, cohibebatur 6, 5, 13. i. q. ſq. ἐκωλύετο.

ἐπῆκτο, v. ἐπάγω.

ἐπὴν, (i. q. ἐπὰν et ἐπεὶ,) not. temporis, in med. orat. c. coni. ἀμφοτέρους διαχρήσηται, ubi interfeciſſet 3, 11, 20.

ἐπηρεάζειν, ſenſu forenſi, de perſ. abſ. πρόκλησις δέδοτο συκοφάνταις, ἐς τὸ ἐπηρεάζειν, ad calumniandum 7, 3, 4. deferre falſa delicta. †† extra forum fortaſſis in tumultu, ἐπηρεάζοντες, vexantes 7, 7, 7. male tractare. Paſſ. primo ſenſu, c. caſu perſ. τοῦ μηδένα ἐπηρεάζεσθαι 2, 4, 16. ut ne quisquam *iniuſte et malitioſe* deferretur, ſq. explic.

ἐπήρεια, ſenſu for. ἐξ ἐπηρείας, per iniuriam 6, 1, 18. falſam delationem.

ἐπὶ, c. Gen. A) in loco, poſt artic. τὰ ἐπὶ γῆς διοικεῖν, res orbis terrarum 1, 5, 18. in terris ſ. terra procurandas, terreſtres, terrena negotia, terrena. διοικήσας τὰ ἐ. τῆς ἀνατολῆς, res orientis 3, 5, 1. in oriente gerendas. τὰ ἐ. τῆς Ῥώμης ἀγνοοῦντι, quid Romae contigerit 1, 9, 20. quae Romae, in urbe Roma facta eſſent. † τινὲς τῶν ἐπὶ τῆς αὐλῆς οἰκετῶν, nonnulli ex aulico famulitio 1, 6, 2. ſc. ὄντων, in aula verſantium; † οἱ ἐπὶ τοῦ ἐρύματος φύλακες, munitionis cuſtodes 3, 3, 12. in munitione, ſ. ad munitionem collocati, ſc. ὄντες. † πόλιν τῶν ἐ. Θρᾴκης μεγίστην, urbem Thraciae 3, 1, 10. ſc. οὐσῶν, urbem earum, quae in Thracia conditae erant, max. - ſine artic. † πόλις ἐ. τοῦ λόφου, urbs in colle 3, 4, 6. ſc. οὖσα ſ. κειμένη. c. verbis diſertis, ἦν πόλις ἐπ' ἄκρας λ. in cacumine 3, 9, 7. ἐ. τοῦ βασ. θρόνου καθῆσο, ſedebat (in) ſolio 1, 8, 8. πρίν τι λέγεσθαι - ἐ. τῆς σκηνῆς, in ſcena 1, 9, 7. κομισθὲν ἐ. νεὼς τὸ ἀγ. vectum navi 1, 11, 10. deportatum in n. στῆναι ἐ. τῆς ἀγορᾶς λ. in foro 2, 9, 7. μείνας ἐ. τῆς βασ. αὐλῆς, in regia 4, 4, 9. διατρίβοντι ἐ. τῆς Ῥώμης, Romae 4, 9, 3. ἐ. τῶν τειχῶν - ἱδρυμένοι, in moenibus 8, 2, 13. † opp. ſyn. ἐπὶ - κλίνης προτιθέασιν ἐν τῇ - εἰσόδῳ, in lecto 4, 2, 3. ἐπὶ μὲν θατέρου μέρους χορὸς ἕστηκε -, ἐν δὲ λ. in altera parte ib. 9. †† in vicinia, ἐπ' ἀσφαλοῦς βαίνοντες - καὶ ἐπ' ὀχυροῦ - ἑστῶτες, in tuto - firmo in ſolo 3, 14, 10. ††† diverſo caſu, προελθόντος ἐπὶ τὰ σ. λουτρὰ, τὸ γραμματεῖον ἐ. τοῦ σκίμποδος κείμενον, λ. ad balnea - in lecto 1, 17, 7. 7, 5, 6. ἐ. νώτων φέρειν, in dorſo 2, 11, 18. — ††† ambig. not. αἰγιαλὸς ἐ. θαλάσσης μέγιστος ἐκτείνεται, littus ad mare protenditur 3, 4, 4. coram mari, in fronte maris, ſ. iuxta mare, ſ. ſecus mare, i. ſecundum, noſtrat. *an* ſ. *neben dem* Meere *hin.* †† in loco alius generis, ἐπ' ἀνθράκων ὀπτήσας, in carbonibus 4, 7, 9. τῆς πληγῆς ἐ. τῆς κατακλεῖδος γενομένης, in iugulo 4, 13, 12. - In quibus omnibus locis eſt gen. p. dat. ſ. abl., per enallag. caſus. B) in locum c. artic. τὴν ἐ. Γαλατίας, verſus Galatiam 3, 2, 11. ſcil. κατὰ et ὁδὸν, cf. §. 2. τὴν ἐ. Κυζικου. ſine artic. αὐτὸ τίθησιν ἐπὶ τοῦ σκίμποδος, in lecto 1, 17, 4.

vel in lectum. ἐ. βήματος ἀνελθὼν, conſcenſo tribunali 6, 3, 4, ſcandens in tribunal, conſcendens tribunal; p. ἐπὶ τὸ βῆμα, cf. 1, 5, 4. ἀράμενοι ἐ. τῶν ὤμων, tollentes humeris 7, 10, 15. in humeros; ἐῤῥιμμένα ἐ. τῆς λεωφόρου, in platea abiectis 8, 8, 16. per enallag. caſus, gen. pro acc. C) in not. temporis, c. ſubſt. rei, ἐπὶ τῆς τυραννίδος, ſub 2, 4, 14. 2, 5, 1. ἐ. τῆς δημοκρατίας, in populari ſtatu 2, 9, 7. c. pron. demonſtr. ἐπ᾽ ἐκείνου, ſub illo 2, 6, 15. ἐπ᾽ αὐτοῦ, ſ. il. 3, 8, 17. †† c. adi. per ellipſ. ambigui ſubſt. εἰώθει καὶ ἐπὶ ἄλλων τοῦτο πάσχειν, alias 1, 17, 22. ſc. καιρῶν ſ. πραγμάτων. D) per formulas extra notiones pr., c. artic. ſolo, τοῖς ἐπ᾽ ἀξιώσεως, in aliqua dignitate conſtitutis 2, 2, 5. i. q. ἐν ἀξιώσει, v. ἀξ., ſc. οὖσι ſ. καθεςῶσι, iis, qui ſunt ſ. conſtituti ſunt in dign., per periphraſ. adi. Lat. *honoratis* ſ. honoratioribus, nobilibus; ut ſq. adi. ἢ πλουσίοις. cum verb. μεῖναι ἐπὶ τοῦ σχήματος, in eodem ſtatu 2, 1, 15. mentis et corporis, ſitu, cubitu, ſ. vultu, fronte et oculis placidis. — † μένοντες ἐπὶ τῆς πρὸς ἐκεῖνον εὐνοίας, in benevolentia 3, 2, 10. — †† διὰ γλώττης προΐετο, ὅσα μὴ ἔφερεν ἐ. γνώμης, in animo 2, 9, 18. †† diverſo et caſu et ſenſu in vicinia, ἐπὶ πολὺ κειμένων — ἐ. σχολῆς λ. per otium 1, 15, 13. in otio. ††† γεγυμνωμένους — αὐτοὺς ἐφ᾽ ἑαυτῶν, a ſe ipſis 8, 4, 28. ni leg. ἀφ᾽ ἑαυτ. — c. Dat. A) in loco, ſine v., poſt artic. τὴν ἐπὶ ταῖς ὄχθαις — ὥραν, in ripis 1, 6, 3. ſc. οὖσαν. — τῶν ἐ. τ. ὄ. ςρατοπέδων (ὄντων) 7, 8, 8. τῆς ἐπ᾽ αὐτῷ ἐσθῆτος (οὔσης,) ſuper ea 3, 12, 22. — c. diſerto v., κειμένη ἐ. τῷ — πορθμῷ, apud fretum 3, 1, 11. — πρόκειται ἐπ᾽ — πεδίῳ, in planitie 8, 1, 8. ἐ. θαλάττῃ προκειμένη, ad mare 8, 2, 6. ἔμεινεν ἐ. τῇ — ὄχθῃ, in ripa 8, 4, 8. ἐ. τῷ ἄκρῳ, in extremo ib. 30. repetit. in vicinia, ἢ ἐ. τῇ — ἢ ἐ. ταῖς λ. ad — ad 2, 5, 4. τοὺς ἐ. ταῖς — τοὺς ἐ. τοῖς λ. in ripis et terminis 2, 2, 19. c. praep. al. ſyn. ἐπί τε ὄχθαις — ἐν τε — πορείαις, ad ripas — in tranſitu 2, 4, 14. τὸν μὲν — ἐ. τῷ — τὸν δὲ — ἐν K. ad — in 4, 3, 13. †† ἐπ᾽ ἐκείνῳ — ἐπίκειται, ſupra illud 4, 2, 14. † ἐν τέλει — προσέθηκε, in fine (litterarum) 3, 8, 2. † εἵποντο Λαῖτος λ. ἐπὶ δὲ τούτοις λ. poſt hos 1, 17, 2. quod referas iam ad aliam claſſem p. acc. — B) in locum, ἀράμενον ἐ. τοῖς νώτοις 2, 9, 7. ſublatum in dorſum; ubi ſimul per not. alias, in pr. ἐ. τῆς δημοκρατ. et in ſq. ἐ. τῆς ἀγορ. — ἀνιὼν ἐπ᾽ αὐτοῖς, in eas 5, 6, 21. ἐπ᾽ αὐτῷ φέρειν, ad eam rem 6, 7, 16. — in locum alium, ἣν μὴ βίᾳ — ἐ. τούτῳ ἀχθῶσι, eo adacti fuerint 1, 4, 12. — In quibus locis pro acc. per enallag. caſus, ut et in hoc, δύναμιν ἐπί σοι — ἀθροίζει, adverſus te, 1, 9, 11. p. quo ἐπὶ σε 1, 13, 5. — C) in not. temporis, ἐ. τῇ πομπῇ, in deductione 2, 6, 19. τὰς ἐ. ταῖς ἐξόδοις νενομ. ἱερουργίας, in expeditionibus ſuſcipiendis 6, 4, 3. † τὰς νεν. ἱερ. ἐ. ταῖς — εἰσόδοις, pro imperatorum adventu 4, 1, 8. qui Bg. ceperit in not. cauſae, p. ob. D) de conditione vel modo, c. ſubſt. ἐ. τηλικούτοις ἁμαρτήμασι λ. ob 2, 13, 14. †† repet. in vicinia, τοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐ. λόγοις δοκιμ. ἐπὶ συντάξεσιν — καλῶν, in litteris — conditionibus 1, 2, 2. ob litteras — ſub ſ. per condit. cf. 1, 6, 24. et τοῖς ἐ. λόγ. ἐνδοκιμωτάτοις, doctrinae nomine 6, 1, 8. 1, 6, 42. c. pron. ἐφ᾽ οἷς, ἣν λ. quapropter 7, 5, 16. ſc. αἰτίοις ſ. πράγμασι. c. verbis, ἐ. μεγίςοις μισθοῖς λ. maxima mercede 1, 3, 5. ſub ſ. per. ἐ. ταύταις ταῖς συνθήκαις λ. ſub hac pactione 3, 12, 1. ἐφ᾽ ἑτέραις ἐςελθὼν ἐλπίσιν, alia ſpe ib. 20. cum — ἐ. προφάσει, ſub praetextu 7, 1, 7. 7, 3, 6. ἐ. χρήμασι λ. pecu-

nià 2, 6, 22. ἐπ' ἀργυρίῳ λ. pec. 2, 13, 12. ἐ. ῥητοῖς σιτηρεσίοις, certis auctor. 2, 11, 9. ἐ. ταῖς τυχούσαις ἀφορμαῖς λ. quibusvis de cauſis 1, 3, 15. † ἐ. τοῖς βραχυτάτοις, minimis momentis 4, 8, 18. leviſſimis de cauſis, ſc. αἰτίοις ſ. πράγμ. - ἐ. βραχ. αἰτίαις λ. ob minimas cauſ. 4, 6, 5. ἐφ' οἵαις δὴ αἰτ. λ. quib. de cauſis 1, 10, 4. 1, 8, 17. ἁλόντα ἐ. στάσεσι λ. reum ſeditionis 3, 10, 11. † nominatim c. v. vituper. et laud. ἐφ' οὗ συνουσίᾳ διεβάλλ. cuius conſuetudine 1, 8, 10. ob - (ut ipſe Bg. ad) 1, 17, 12. v. διαβ. it. 3, 6, 3. τοὺς ἐ. παιδείᾳ ἐπαινουμένους, eruditione celebres 4, 3, 5. 5, 7, 14. † ἐφ' οἷς εὐδοκιμήκεσαν, λ. ob ea, quibus claruerunt 6, 1, 7. ob ea ſcelera, ob quae ſ. per quae. ἐφ' αἷς (βλασφημίαις) κινούμενος, quibus 8, 5, 4. ob - δόξαν, ἐ. τροπαίοις προςγενομένην, λ. tropaeis 7, 3, 8. per trop. E) magis de cauſa et fine, repetit. ἐπ' ὀλέθρῳ - ἐ. σωτηρίᾳ λ. in perniciem - in ſalutem 2, 1, 18. 4, 4, 1. ad necem 8, 8, 10. † c. ſubſt. ἐ. ταῖς νίκαις νομὰς λ. victoriae nomine 3, 8, 8. ob. τὸν θυμὸν - ἐ. γράμμασι λ. ob 4, 12, 15.— clarius c. v. v. ἐ. φόνῳ ἥκειν, ad caedem 2, 1, 15. F) de affectu, in utr. partem, ἐ. τούτοις, - ηὐφραίνετο, his rebus, 2, 8, 11. ob. ἑώρταζον ἐ. τῇ Ἀντ. ἀπαλλαγῇ, quod Antonino liberati eſſent 5, 2, 2. ob liberationem ob Ant. ſ. ob Antonini deceſſum ſ. mortem. ἄχθεσθαι ἐφ' οἷς ὁρᾶτε λ. 4, 4, 2. v. ἄχθ. ob ea, in quibus videtis me conſtitutum. ἐ. τῇ - δυσχεραίν. morte 2, 5, 11. ἐπ' εὐλόγοις αἰτίαις, ob cauſ. 7, 10, 2. ἐφ' οἷς - ἤσχαλλε, quibus rebus 5, 7, 10. ἐ. τοῖς τετολμημένοις ἠγανάκτουν, auſa indignabantur 2, 9, 13. †† c. inf. μετεγίγνωσκον ἐ. τῷ ἀνόπλως ἐλθεῖν, quod iviſſent 2, 13, 20. eo quod - δακρυσάσῃ ἐ. τῷ λ. ob 4, 6, 6. c. ſubſt. τὴν ἐ. τοῖς καταλαβοῦσιν ἀλγηδόνα, dolorem ſuper 1, 5, 5. repetit. ἀσχάλλοντες - ἐ. τοῖς παροῦσι, - ἐ. τῆς τυραννίδος, praeſenti rerum ſtatu 2, 5, 1. — G) c. aliis verbis et dat. perſ. ἐπ' ἐμοὶ - βραδύναντα, in me 2, 1, 16. noſtr. *an* ſ. *bey*. †† ἐ. παισὶ διαδόχοις ἀνεπαύσατο 3, 15, 7. 4, 2, 1. vivis ſ. vivis filiis ſucc. v. διάδ. et ἀναπ. τὴν ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κτισθεῖσαν πόλιν, conditam ab Alex. 4, 8, 16. in honorem Alex. ſ. ea conditione, ut Alexandri nomen ferret - it. c. dat. rei, non loci, μένων ἐ. ἡσυχίᾳ, in otio 1, 13, 3. ἐ. τῇ σπουδῇ - χάριν γιγνώσκων, pro ſtudio 2, 8, 14. ob - c. Acc. A) in loco, ἐπὶ θάτερα, ex altera parte 3, 3, 2. ad alter. p. - τοῖς ἐ. θ. citerioribus 3, 8, 13. iis, qui ab altera parte erant. καυσίαν ἐ. τὴν κεφαλὴν φέρων, in capite 4, 8, 5. per enallag. caſus, p. dat. ſ. abl. B) in locum, c. ſubſt. τῆς ἐπ' Ἰταλίαν εἰςβολῆς λ. 7, 12, 18. in Italiam, v. εἰςβ. - τὴν ἐπ' Ἰτ. ἔξοδον, profectionem in It. 7, 8, 21. τῆς ἐπ' Ἰτ. ὁδοῦ, in It. iter ib. 25. c. verbis, ἀνελθὼν ἐπ' αὐτὸ 1, 5, 4. v. ἀν. ἀν. ἐ. τὸν β. θρόνον, conſcendit ſolium 2, 3, 11. ἐ. τὸ τεῖχος ἀνεβίβασαν 2, 6, 14. ſuſtulerunt in murum. — ἐπ' ἄλλο μέρος λ. in aliam part. 1, 15, 8. ἐ. τὴν ἀνατολὴν ἠπείγετο, in Orientem 2, 14, 10. v. ἐπείγ. ἐ. τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐςέλαστο, Alexandriam 4, 8, 16. ἐ. τὴν Ῥώμην χωρῆσαι, Romam 8, 5, 13. ἐπὶ πολὺ τῆς - γῆς ἐλάσας, longe late que per regionem 4, 11, 12. 7, 2, 9. ἐ. π. τῆς πόλεως λ. longe in urbem 7, 12, 10. †† τὴν ἀρχὴν -, ἐξ ἰδιωτικοῦ γένους ἐ. τοῦτο ἐλθόντα, eo progreſſum 2, 3, 3. eo usque evecti 5, 1, 16. (cf. ib. εἰς τοῦτο ἐλθ. ad imper. §. 14. ad id progreſſ. 7, 5, 4.) ἐ. τ. ἤγαγε, huc usque ib. 10. ἐ. τ. ἀναβάντας, huc 8, 7, 10. † pro quibus ἐ. τὴν ἀρχὴν ἐληλυθότες, ad imper. 8, 8, 20. ἐ. τ. ἀρχ. ἦγον (αὐ-

τὸν,) ad imp. 7, 1, 21. ἐ. τ. ἀρχ. καλεῖσθαι, ad imp. 2, 9, 9. — C) not. temporis, c. adi. et verbis, ἰσοῤῥόπου ἐπὶ πολὺ τῆς μάχης γενομένης, diu 1, 11, 5. 11. 1, 15, 13. 3, 4, 10. 3, 14, 6. 3, 15, 3. 5, 4, 16. ἐ. πλεῖϛον αἰῶνα ἀπολαύσεις λ. longiſſimo tempore 1, 6, 14. *ad* ſ. *in* plurimum *tempus*. †† ἡ νόσος ἐ. πλεῖϛον ἤκμασε, plurimum 1, 12, 6. †† ἐ. πλ. ἡμέρας, magnam partem diei 4, 2, 5. maiore parte diei 6, 1, 13. ἐπ' ὀλίγον ἡσύχασε, aliquantisper 1, 17, 23. paulisper 3, 7, 13. paulum, ad breve tempus. εἰ καὶ ἐ. πλέον πολιορκοῖντο, diutius 8, 6, 7. — D) not. cauſae ſ. finis, it. modi, ſ. obiecti, extra locum phyſicum, c. adi. et inf. ἐπὶ τὸ ἀποσκῶψαι ἐπιτήδειοι Σύροι, ad 2, 10, 14. c. acc. rei et verbis, εἴ τινα ἐκπέμποιεν ἐ. φόνον λ. ad 3, 11, 19. ſq. ὡς ἂν - ἐπί τινα σπουδαῖα πεμφθέντων, magnis de rebus 5, 4, 13. ἐ. τοῦτο πεμφθῆναι, ad hoc 7, 6, 13. ob. κατελθόντος ἐ. τὴν ἀκρόασιν λ. ad 1, 9, 6. προελευσόμενος ἐ. τὰς θυσίας, ad 1, 16, 12. †† προελθ. ἐ. τὰ λουτρὰ καὶ κραιπάλας, ad 1, 17, 7. mox ſq. alio caſu et ſenſu, ἐπὶ τοῦ σκίμπ. κειμ. αὐτοὺς, ἐφ' ἃ ἐβούλετο, ὑπηγάγετο, quo vellet 2, 9, 14. ἐ. τέλος ἀγαγεῖν, ad exitum 2, 10, 4. ††† ποιησάμενος αὐτὸν ἐπ' ἐξουσίαν, ſe in poteſtatem conſtituto 1, 9, 1. qui Bg. legit pron. aſper. αὑτὸν, p. vulg. ipſum, Commodum, redigens in poteſtatem ſuam. — E) nominatim cum acc. perſ. ſubſt., ſ. pron. in bonam partem, ἀνήνεγκε τὸ γένος ἐπὶ Τραϊανὸν, ad 1, 7, 7. in malam, ſenſuque inimico ſ. hoſtili, ἐ. τὸν Νίγρον ἠπείγετο, ad 2, 15, 10. ἐπ' ἀλλήλους ἠπείγοντο, adverſum utrique contendebant 3, 4, 8. adverſus ſe invicem, in pugna exercitus. ἐ. Γερμανοὺς διαβήσεσθαι, adverſus 7, 1, 13. 16. ϛρατὸν ἐπ' αὐτοὺς ἀθροισθῆναι, adv. 1, 10, 5. ſq. ἐπί σε τὸν δῆμον - ὥπλισεν, adv. 1, 13, 5. ἐ. βαρβάρους ὅπλα λαμβαν. adv. 1, 15, 15. ††† ſeparatim, ἐφ' οἷς λ. ab init. 5, 7, 10. 5, 8, 15. 7, 5, 16. ſed in med. 1, 4, 2. 2, 10, 3. 5. 5, 4, 10. 6, 1, 7. 6, 6, 5.

ἐπίασι, v. ἔπειμι.

ἐπιβαίνειν, de perſ. phyſ., c. gen. loci, varie quidem, ut rei, ἐπιβὰς ὀχήματος, conſcenſo curru 3, 12, 17. θρόνου λ. 4, 5, 2. τοῦ ἅρματος ἐπιβαίνοντι, currum conſcendenti 4, 12, 11. - ſimul c. adv. οὐδέ πω τοῦ ἁρμ. ἄνθρωπος ἐπέβαινεν, currum conſcendebat 5, 6, 16. - it. c. gen. anim. σπανίως ἅρματος ἢ ἵππου ἐπιβαίνων, vehiculum - conſcendens 4, 7, 11. c. gen. urbium et regionum, εἰ μόνον Ἰταλίας ἐπιβαίημεν, attigerimus 7, 8, 18. ingrediamur, noſtr. *betreten*. ἅμα τῷ τῆς Ῥώμης ἐπιβῆναι, ſimulac Romam ingreſſus eſt 3, 2, 10. intravit, noſtr. *eintreten* ſ. *einziehen*. it. ἅμα τῷ τῆς Καρχηδόνος ἐπ. ſimul atque Carthaginem attigit 7, 9, 9. per enallag. caſus, p. acc. †† c. dat. ſ. ablat. loci, ut rei, οἱ ἵπποι, - τοῖς λίθοις ἐπιβαίνοντες, per lapides - incedentes 1, 12, 18. *einher* ſ. *daher* gehen *auf* - ſ. treten *auf*. — trop. c. gen. rei, non loci, τὸν παῖδα τῆς μειρακιώδους ἡλικίας ἀρχόμενον ἐπιβαίνειν, ingredi 1, 3, 2. treten *in* - τοῦ δωδεκ. (ἔτους) ἐπιβαίνοντα, qui duodecimum ingrederetur 5, 7, 7. δεκάτου ἔτους ἐπιβεβηκὼς, dec. annum ingreſſus 5, 3, 7.

ἐπιβάλλειν, phyſ. de perſ. c. rei et dat. et acc. ἐκείνου ταῖς σφραγῖσι τὰς ὄψεις ἐπιβάλλοντος, illo ſignis oculos intendente 7, 6, 19. ταῖς μηχαναῖς δᾳδας ἐπέβαλλον, machinis faces iniiciebant 8, 4, 30. in machinas iaciebant. c. dat. perſ. et acc. rei, σκεύη ἐπέβαλλον αὐτοῖς, coniecerunt in ipſos 3, 9, 10. † πορφύραν ἐπιβαλόντες (αὐτῷ,) purpurâ (ipſi) iniectâ 6, 8, 11. purpuram ipſi in-

iicientes ſ. cum inieciſſent. Paſſ. paſſ. de re, c. adv., φρυγάνων ἄνωθεν ἐπιβληθέντων, ſarmentis ſuperiniectis 8, 4, 14.

ἐπιβάτης, phyſ. de perſ. abſ. οἱ ἵπποι τοὺς ἐπιβάτας ἀπωθοῦντο, ſeſſores, 1, 12, 18. equites. † οἱ ἵπ. αἵ τε κάμηλοι τοὺς ἐπ., οὓς ἔφερον, ἀπεσείοντο, ſeſſ. 4, 15, 8.

ἐπιβιβάζειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. et gen. anim. αὐτὸν τοῦ ἵππου ἐπεβίβασαν, equo impoſuerunt 3, 7, 12.

ἐπιβιοῦν, trop. de perſ. c. gen. rei ſ. temp. νυκτὸς - ἐπιβιώσας μιᾶς, cum noctem - ſupervixiſſet 1, 4, 18. v. ἡμέρα.

ἐπιβλέπειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. et adv. τοῦτον - περιεργότερον ἐπέβλεπον, inſpectabant 5, 3, 15. it. c. alia formula adv., e praep. οὐκέτι - μετ' εὐνοίας αὐτὸν ἐπέβλεπεν, adſpiciebat 1, 14, 13.

ἐπιβοηθεῖν, phyſ. de perſ. c. dat. perſ. ἐπεβοήθουν τῷ δήμῳ οἱ - στρατιῶται, ſuppetias ferebant 1, 12, 19. ſuccurreb.

ἐπιβόσκεσθαι, trop. med. de re, c. acc. rei, ſi non et c. gen. temp. ἱκανῶν ἡμερῶν πάντα ἐπιὸν τὸ πῦρ ἐπεβόσκετο, depaſcebatur 1, 14, 9. abſumere, perdere.

ἐπιβουλεύειν, moral. de perſ. c. dat. rei, μή τις - ἐπιβουλεύοι τῇ ἀρχῇ, inſidietur imperio 4, 12, 8. ſq. 3, 12, 5. 1, 9, 1. 3, 11, 7. — ſimul c. adv. ῥαδίως ἤδη καὶ τῇ Ῥωμαίων ἀρχ. ἐπεβούλευσε, inſidiari coepit 6, 2, 21. c. dat. perſ. ἵνα μὴ ἀλλήλοις ἐπιβουλεύοιεν, quo minus alter alteri inſidiaretur 4, 3, 10. † forſan ſimul c. adiuncto temp. e praep. ἐξ ἐκείνου - ἐπεβούλευον (ἀλλήλοις) ib. 31. - c. adiuncto e particip. modi, φθονοῦντα αὐτῷ ἐπιβουλεῦσαι, inſidiatum 3, 2, 6. πείθει, καιρὸν - παραφυλάξαντα ἐ. αὐτῷ, ut inſidiaretur 4, 13, 5. ſimul c. abl. modi, παντὶ τρόπῳ ἐπεβούλευεν αὐτῷ, inſidiabatur 5, 8, 7. †† per praep. et ſimul c. acc. rei et ſubſt. ſyn. ὅσα διὰ - φαρμάκων καὶ διὰ πάσης ἐνέδρας ἐπεβούλευσέ μοι, quae venenis et omni genere inſidiarum intendit (mihi,) 4, 5, 7. ubi fortaſſis ad acc. deſit pr. καθ' — †† oppreſſo dat. perſ. πλοῦτον καὶ δύναμιν οὐκ ἔσεσθαι ἔξωθεν (εἰς τὸ ſ. ὥστε) ἐπιβουλεῦσαι (αὐτοῖς,) nec potentiam ullam fore externam, quae inſidiari poſſit, 3, 13, 9. ad inſidiandum ipſis. — Per particip. nominatim; c. dat. perſ., ἐκείνοις ἐπιβουλεύοντα ᾔδεσαν, inſidiari 2, 2, 6. ſed oppreſſo caſu hoc, ἀντιστῆναι τοῖς ἐπιβουλεύουσιν (αὐτῷ,) 8, 8, 10. ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιβουλεύοντας (ἑαυτῷ) inſidiatores 4, 5, 12. inſidiantes ſibi. - πάντας ὑπώπτευεν, ὡς ἐ. (αὐτῷ,) tanquam inſidiantes (ſibi,) 4, 12, 6. ἀνελόντες τὸν Κόμμοδον οἱ ἐπιβουλεύσαντες (αὐτῷ,) eius inſidiatores 2, 1, 1. cum occidiſſent Com. ii, qui inſidiati erant ipſi. c. adiuncto aliquo, adv. διὰ τοὺς αἰφνιδίως ἐπιβουλεύοντας (αὐτοῖς) ἐχθροὺς 7, 11, 7. †† per praep. et ſubſt. ſyn. δι' ἐνέδρας ἐπιβουλεῦσαι (αὐτῷ,) inſidias ſtruere (ſibi,) 8, 2, 2. Paſſ. de perſ. c. praep. et forte c. adv. ἐφρούρουν τε αὐτὸν παντοίως ὁρῶντες ἐπιβουλευόμενον ὑπὸ τοῦ λ. cuſtodiebant que, omnifariam eum videntes inſidiis impeti ab 5, 8, 3. qui Bg., commate poſt τε facto, adv. retulit ad ſq. v. c. adv. ſolo, ἐπιβουλευθεὶς νύκτωρ αἰφνιδίως ἀνῃρέθη λ. inſidiis exceptus noctu ſubito interfectus eſt 7, 1, 22. qui Bg., nullo commate facto, incertum reliquit, utrum et adv. αἰφν. ad pr. v. pertineret, an utr. adv. ad ſq., ſumto ἐπ. abſ. et p. Lat. *per inſidias.*

ἐπιβουλή, moral., de actu, abſ., niſi quod partim c. adi., ἐγνώσθη ἡ ἐ. inſidiae 1, 9, 4. ἑτέρα τὶς ἐ. τοιαύτη συν. 1, 10, 1. εἰ λάθοι ἡ ἐ. 3, 12, 11. † διδάξαντες τῆς ἐπιβουλῆς τὰ λανθάνοντα, inſi-

dias latentes 1, 9, 18. i. q. μὴ προχωρούσης τῆς λανθανούσης ἐπ. 4, 4, 6. cf. ib. 3. εἰ τοῦτο ἐξ ἐ. οἴεσθε γεγενῆσθαι, inſidioſe 2, 6, 12. 2, 7, 11. per inſidias 4, 5, 13. †† ὡς τὰ τῆς ἐ. αὐτῷ οὐ προεχώρει, ut inſidiae ei parum procedebant 5, 8, 9. i. q. ante 4, 4, 6. †† c. adiunctis, ἐνέδραν καὶ συσκευὴν ἐξ ἐ. καθ' ἑαυτοῦ νομίζων, inſidias et dolum in ſe compoſitum putans 7, 5, 8. — τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφυγεῖν, inſidias 1, 9, 16. εἰς τὸ τ. ἐ. λαθεῖν, inſidiis celandis 1, 10, 13. cf. ib. 15. πᾶσαν μανθάνει τὴν ἐ. 3, 5, 13. cf. ib. 9. δι' ἐπιβουλὴν, ob inſ. 4, 4, 6. τὰς ἐπιβουλὰς πάσας ἀπεῖργε λ. 5, 8, 7. cf. 7, 1, 10. † cum praep. δεδήλωται - ἡ πρὸς τοῦτον ἐπ. 5, 1, 1. inſidias contra ipſum; ſed Bg. *antecedentes* inſid. e vulg. lect. ἡ πρὸ τούτου ἐπ. † οὐδεμίαν πω ἐπ. ὑπώπτευον ἐκ τοῦ Μακρίνου, nihil adhuc de inſidiis Macrini ſuſpic. 4, 13, 15. qui Bg. iunxit ἐπ. c. praep., mutando hanc formulam in gen., etſi poteſt pendere praep. etiam a v. ὑπ., nullas *dum* inſidias *ſuſpic.* a *Macr.* †† cum gen. perſ., tum auctoris, ἐκφυγὼν τὴν Ματέρνου ἐ. Materni inſ. 1, 11, 15. cf. 4, 4, 14. † tum obiecti, οἱ καὶ τῆς ἐ. τοῦ Ἀντωνίνου συνωμόται, inſidiarum adverſus Anton. 4, 14, 4.

ἐπίβουλος, de perſ., p. ſubſt. σώφρων πᾶς τῆς αὐλῆς, ὡς ἐπίβουλος, ἐδιώκετο, inſidiator 1, 13, 16. p. adi., de re, ὀλέθρια καὶ ἐπίβουλα λ. inſidias 4, 9, 6.

ἐπιγαμία, phyſ. κατ' ἐπιγαμίαν προσήκων αὐτῷ, affinitate, 1, 6, 11, per affinit. 4, 10, 5. cum praep. τὴν πρὸς αὐτὸν ἐ. 1, 8, 6. affinitatem cum eo.

ἐπιγίγνεσθαι, phyſ. de re, ἔμετος ἐπιγίγνεται, ſubſequitur 1, 17, 23. inſeq., ſeq.

ἐπιγινώσκειν; phyſ. et moral. ſimul, de perſ. c. acc. rei, ἐπιγνοὺς τὰ γεγραμμένα, recognitâ ſcripturâ 2, 1, 24. inſpiciendo legendo que ſcripta, agnoſcens, deprehendens, eſſe manum Commodi.

ἐπίγνωσις, phyſ. et moral. ſimul, de actu, c. gen. rei, διασχολουμένῳ ἐκείνῳ περὶ τὴν τῶν σφραγίδων ἐπίγνωσιν, ſignis agnoſcendis, 7, 6, 15.

ἐπιγράφομαι, paſſ. phyſ. de re, c. dat. ſ. ablat. rei, τοῖς βασ. κτήμασιν ἐκώλυσεν αὐτοῦ τὸ ὄνομα ἐπιγράφεσθαι, inſcribi 2, 4, 13.

ἐπιδείκνυσθαι, Paſſ. ſed ſenſu med. de perſ. trop., cum acc. rei et praep., ἀνδρείαν - ἐν ταῖς μάχαις - ἐπέδεικτο, oſtendit 2, 9, 12. i. q. ſimpl. Med. ἐν ταῖς προόδοις - πρᾶον ἦθος ἐπεδείκνυτο, oſtendebat 2, 4, 2. εὔνοια, ἣν πρός με ἐπεδείξω, oſtendiſti 3, 11, 10. † ἐπιδειξαμένου ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὰ σώφρονα - ἔργα, cum ſpecimina multa moderationis dediſſet 2, 4, 11. ſpecimina multa ſapientum operum dediſſet, ſ. edidiſſet. cum dat. perſ. ſimul, ὅσοι πατρῴαν αὐτῷ εὔνοιαν ἐπεδείκνυντο, erga illum prae ſe ferebant 1, 9, 1. c. acc. rei mero, φαντασίαν τινὰ ἐπιεικείας ἐπεδείκνυτο, oſtentabat 4, 3, 4. †† ſimul c. praep. et adv. ὅσα σὺν ἐμοὶ προθύμως ἐπιδείξησθε, feceritis 1, 5, 24. de militib.

ἐπιδημεῖν, phyſ. de perſ. abſ. πολύ τι πλῆθος ἐπεδήμει οὐ πολιτῶν μόνον, ἀλλὰ ξένων τε καὶ ἐμπόρων, ibi erat 8, 2, 9. ſc. ἐκεῖ ſ. ἐν αὐτῇ, τῇ πόλει, commorabatur, habitabat.

ἐπιδημία, phyſ. de actu, cum gen. perſ. αὐτοκράτορος ἐπιδημία λ. praeſentia 1, 7, 2. c. adi. τῇ τοῦ βασιλέως - αἰφνιδίῳ ἐπ. adventu 3, 14, 8. †† abſ. δεῖσθαι βασιλικῆς ἐπιδημίας, praeſentia ib. 2.

ἐπιδιατρίβειν, phyſ. de perſ. c. adv. loci, μήτε που ἐπιδιατρίβων, commorans 2, 11, 2. immor.

ἐπιδίδωμι, de perſ. phyſ. c. acc. rei, ἐπιδόντες τὰ γράμματα, porrectis 7, 6, 19. redditis, tradit. νομὰς ἐπιδοὺς, congiario dato 3, 10, 3. ſimul c. adv. νομ. μεγαλοφρόνως ἐπεδίδου, dedit 3, 8, 15. it. c. praep. χρήματα πάμπλειστα τὴν θεὸν, εἰς προῖκα δὴ, ἐπιδοῦναι ἐκέλευσε, dare 5, 6, 11. c. dat. perſ. νομὰς ἐπιδιδοὺς τῷ δήμῳ, congiario dato 2, 14, 10. 3, 8, 8. ſimul cum adv. ἐπιδοὺς αὐτοῖς μεγαλοφρόνως δωρεὰς, cum dediſſet 3, 6, 18. 6, 4, 2. †† λαθεῖν καὶ ἐπιδοῦναι αὐτῷ (αὐτὰ, τὰ φάρμακα,) ut latenter porrigerent 3, 5, 9. Trop. c. pron. perſ. recipr. et praep. ἡ νεολαία εἰς στρατείαν ἐπέδωκεν αὑτὴν, ad militandum ſeſe dediderat 3, 4, 2. νεανίαι ἐπέδοσαν αὑτοὺς ἐς στρατ. dederunt nomina militiae 3, 1, 7. ἐπιδοὺς αὑτὸν εἰς στρατ. poſtquam tradidiſſet ſe ipſum in militiam 7, 1, 6. ſed c. dat. rei, τῇ τοῦ δήμου βοηθείᾳ ἑαυτὸν ἐπιδοῦναι, ſe committeret 2, 5, 5. at c. dat. perſ. μὴ ἑαυτὸν ἐπιδόντα μονομάχοις, ſe ipſum committendo 1, 16, 10. † ἐπιδίδωσιν ἑαυτὸν, dedit ſe ipſum 2, 1, 24. ſc. αὐτοῖς, obſequitur, paret, non amplius reſiſtit et recuſat. it. ἐπέδωκεν ἑαυτὴν, dedidit ſe ipſam 5, 3, 23. ἐπέδοσαν αὑτοὺς, dederunt ſeſe 2, 9, 16. ſc. αὐτῷ, permiſerunt ſe voluntati Severi, ut cum eo militarent contra Nigrum et Iulianum. Trop. aliter, c. dat. rei, ἐπιδίδωσιν αὑτὸν τῇ τῆς βασιλείας ἐλπίδι, tradit ſe ipſum imperii ſpei 2, 7, 9. δεδιὼς, μὴ νεότης μέθαις ἐπιδῷ ἑαυτὴν, ne adoleſcentia (adoleſcens) ebrietati dederet ſe 1, 3, 3. indulgeret, amaret. ἑορταῖς ἐπιδιδοὺς ἑαυτὸν, dedens ſe ipſum 2, 8, 16. — it. c. praep. et acc. rei, εἰς τὸ ἁβροδίαιτον ἐπιδοὺς ἑαυτὸν, dedens ſe ipſum 2, 7, 1. † c. adv. ἐπεδίδου ἑκάστοτε εἰς τὸ ἁβρ. proficiebat quot. in luxuria 5, 2, 9. ſc. ἑαυτόν. Sic et ſine adv. ἐπεδίδοσαν εἰς τὸ χεῖρον, vergebant in peius 3, 13, 14. peiores, vitioſiores fiebant. † ἐπιδοῦναι αὑτὸν εἰς τὴν τῆς ἀρχῆς φροντίδα, ut daret ſe ipſum imp. curae 2, 15, 6. ſuſciperet.

ἐπιδιπλασιάζειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, τὰ σιτηρέσια ἐπεδιπλασίασε, duplicavit 6, 8, 16.

ἐπίδοσις, phyſ. de actu, abſ. ſed et c. adi. μεγαλόφρονι ἐπιδόσει, donativo 1, 5, 2. pecuniae dono, ἐπιδόσεσι λαμπραῖς, largitionibus 1, 9, 2. 1, 12, 9. ubi maxime de dono frumenti. ταῖς ἐ. οἰκειωσάμενος, largiendo 4, 5, 1. τὸ πρὸς τὰς ἐπιδόσεις ὀκνηρὸν, in dando tarditatem 6, 9, 9. † c. gen. rei, χρημάτων ἐπιδόσει, pecuniae largitione 1, 8, 11. 4, 7, 6. †† τοῖς στρατιώταις ὑπέσχετο ἐπίδοσιν χρημάτων, λ. τῷ τε δήμῳ νομὰς, donativum 7, 6, 8.

ἐπιδραμῶ ſ. ἐπιδρέμω, phyſ. de perſ. hoſtil. abſ. κελεύει τῷ στρατῷ, ἐπιδραμεῖν καὶ φονεύειν λ. invadere 4, 11, 8. μεμνημένος ἀεὶ τῆς τοῦ ἐπιδραμόντος φωνῆς, aggreſſoris 1, 8, 15. † c. acc. loci, ἐπέδραμε τὴν Ἀραβίαν, excurrit in Ar. 3, 9, 5. † cum dat. perſ. ἐπέδραμον τῷ δήμῳ, impetum fecerunt in populum 7, 11, 18. — ſed ſimul c. particip. modi, ἐπ. τοῖς Ῥωμ. τοξεύοντες καὶ καθιππεύοντες, ingruunt Romanis 4, 15, 2.

ἐπιδρομὴ, phyſ., in bello, abſ. ὡς ἂν ἐπέχοι αὐτῶν τὰς ἐξ ἐπιδρομῆς ἁρπαγὰς, incurſus et rapinas 7, 9, 3. rapinas, per incurſum factas. c. adiuncto, δι᾽ ἐπιδρομῆς καὶ ἐφόδου τὸ χρειῶδες πορίζονται, per incurſionem 1, 6, 25. in opp. ἐξ ἐπ. ἢ φυγῆς κερδαίνειν λ. incurſando 6, 3, 14. τὰς ἐπιδρομὰς τάς τε ἀναχωρήσεις

λι incurſus 6, 7, 18. c. gen. perſ. ἀνέχειν τὰς τῶν βαρβάρων ἐ. 1, 6, 23. incurſiones 6, 4, 14.

ἐπιείκεια, moral. φαντασίαν τινὰ ἐπιεικείας λ. bonitatis 4, 3, 4. Geta, ſed Marcus Ant. ἐπιείκειαν προςποιουμ. manſuetudinem, 4, 5, 13. — c. adiuncto, ἐπ. καὶ χρηςότης λ. clementia 5, 1, 12.

ἐπιεικής, mor. de perſ. περὶ αὐτοῦ, ὡς ἐπιεικοῦς, manſueto 2, 7, 8. Nigro, ſed Marc. Ant. c. adiuncto, ἐπιεικῆ καὶ μέτριον βασιλέα, clementem 1, 2, 5. - de re, c. ſubſt. fem. σώφρονος καὶ ἐπιεικοῦς ἐξουσίας, modeſta licentia 2, 9, 12. c. adv. λόγους ἐπιεικεῖς πάνυ, modeſtis ſermon. 2, 14, 5.

ἐπιεικῶς, mor. αὐτῶν προεςὼς, mitem erga ipſos ſe ducem praebens 8, 3, 16. τοῦ ἔθνους ἄρξας, moderate 8, 7, 21.

ἐπιζητεῖν, phyſ. ſ. moral. de perſ. c. acc. perſ. οἱ ςρατιῶται ἐπεζήτουν αὐτὸν, requirebant 5, 8, 10.

ἐπίθεσις, trop. de actu, c. gen. rei, περὶ ἐπιθέσεως τῆς ἀρχῆς, de occupando imperio 1, 8, 9.

ἐπιθέω, phyſ. de perſ. c. praep. ἐπέθεον πρὸς τὴν μάχην, ingruebant adverſus pugn. 6, 7, 19.

ἐπιθυμεῖν, mor. de perſ. c. gen. rei, χρημάτων διδάξας, opum cupiditatem 3, 8, 10. i. q. ſubſt. 2, 6, 21. δόξης ἐπιθυμήσατε, concupiſcite 6, 3, 12. c. inf. ἐπιθυμήσας, Παρθικὸς κληθῆναι, c. coepiſſet velle P. vocari 4, 10, 1.

ἐπιθυμία, mor., c. gen. perſ. φθάνων αὐτοῦ τὴν ἐπιθυμίαν, cupiditatem poteſtatis 2, 15, 5. cup. regnandi ſ. imperandi. ὑπηρετούμενοι ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν, cupidinibus eorum 3, 13, 15. ſc. αἰσχραῖς, cf. ſq. ib. αἰσχίς. †† αὐτοῦ τὸ ἀκόρεςον τῆς τοῦ πλούτου ἐπιθυμίας, eius inexplebilem divitiarum cupiditatem 1, 12, 11. c. gen. rei, οἷα πὲρ μοναρχίας ἐπιθυμία, ut eſt regnandi inexhauſta aviditas 8, 8, 7. εἰς ἐπιθυμίαν μοναρχ. ἐπειθεν, ad concupiſcendum abſolutum imper. ib. 9. πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν, ad imperii cupidinem 1, 12, 9. ad imperii cupiditatem 3, 11, 2. εἰς βασ. ἐπ. ad imperium concupiſcendum 2, 15, 3. εἰς ἐ. ἀρχῆς, ad conc. imp. 6, 2, 16. πλούτου ἀκρατήτῳ ἐπιθυμίᾳ, opum cupiditate 1, 8, 4. χρημάτων ἐδιδάχθησαν ἄπληςον καὶ αἰσχρὰν ἐ. 2, 6, 21. τοῦτον παῦσαι τῆς ἀλλοτρίων ἐ. 6, 3, 11. ἀπλήςῳ ζήσας πάντων ἐ. 3, 12, 26. τῶν οἴκοι ὅμοια ἐ. ἑαλώκαμεν, deſiderio 1, 6, 12. †† τὰ ἐνταῦθα ἀπέχει τὴν ἐ. cupidit. ib. 13. ſc. αὐτῶν, τῶν οἴκοι ſ. ἡμῶν ſ. ἡμετέραν. †† ſimul c. adiuncto affini, ἤγειρον αὐτοῦ τὰς ὀρέξεις εἰς τὴν ἡδονῶν ἐ. excitabant eius appetitus ad voluptatum concupiſcentiam ib. 6. — ſed abſ. aut c. adi. ſolo, προκαλεσαμένων αὐτῷ τῶν κολάκων τὰς ὀρέξεις εἰς αἰσχρὰς ἐπιθυμίας, provocantibus adulatoribus eius appetitus ad foedas cupidit. 6, 1, 12. εἰ ἐκ μείζονος ἐλπίδος ἐπιθυμίας ἀνεπειθόμην, ſuperante ſpem cupiditate 2, 8, 3. †† c. affini verbo ſimul, ἀπλήςῳ ἐ. βουλόμενος λαβεῖν λ. inexplebili ambitione cupiens ſumere 3, 6, 7. τυφλώττων τῇ ἐ. cupiditate 3, 11, 20. ſc. regnandi; quam notionem ſumſerim per loca tria haec. †† πρὸς τὴν βασίλειον ἐπ. ad imperii appetitionem 1, 9, 24. recte p. ſuperiori gen. βασιλείας. †† ὅρον ἐπιθεῖναι ἐπιθυμίαις, cupidit. 1, 4, 13. ſc. αἰσχραῖς. †† c. praep. ὑπὸ τῆς περὶ τὴν μοναρχίαν ἐπ. ἐλαυνόμενος, totius imperii cupiditate agitatus 4, 4, 5. per periphr. ſuperioris gen. μοναρχίας.

ἐπικαλεῖν, de perſ. phyſ. c. acc. perſ. θεοὺς τοὺς ἀδικουμένους ἐπεκάλουν, invocabant 7, 4, 1. ††† trop. c. acc. perſ. et abl. rei, ἐπεκάλει ἀμφοτέρους φιλίᾳ Νίγρου, obiiciebat utrique crimen (cri-

mini) amicitiam Nigri 3, 5, 2. pro ἐπ. ſ. ἕνεκ. ἀμφοτέροις φιλί-
αν λ. c. dat. perſ. et acc. rei. — Paſſ. phyſ. abſ. Ἀντωνίνου, τοῦ
Εὐσεβοῦς ἐπικληθέντος, Antonini, Pii cognominati, 1, 7, 6. —
Med. phyſ. c. acc. perſ. dupl. ἀρωγὸν — Νίγρον ἐπεκαλοῦντο, invo-
cabant 2, 7, 5.
ἐπίκειμαι, de perſ. phyſ. c. dat. ſ. abl. loci, τὸ στρατιωτικὸν, ὃ, ταῖς
ὄχθαις ἐπικείμενον, militarem manum, quae, ripis impoſita 2,
9, 1. 6, 2, 14. † ſimul cum eadem praep. τὰ ἐπὶ ταῖς ὄχ.
στρατόπεδα ἐπικείμενα, ripis impoſitos exercitus 6, 7, 5. it. de
re, ἐπ. ἐκείνῳ - ἕτερον - ἐπίκειται, ſupra illud - impoſitum eſt 4,
2, 14. ſed c. illo caſu loci, φρυκτωρίοις, ἃ, τοῖς λιμέσιν ἐπι-
κείμενα, ſpeculis, quae, portubus imminentes, ib. 15. adiacen-
tes, ſtantes, exſtructae. at trop. ἐπίκειταί σου ταῖς αὐχέσι τὸ
τοῦ Περεννίου ξίφος, imminet tuis cervicib. 1, 9, 9. prope eſt,
certe non nimis procul, ob ſqq. πέλεκυν, ταῖς αὐχ. ἐπικείμε-
νον, imminentem 8, 6, 18. † c. dat. perſ. et adv. ἀντειπόντι
σοὶ τήμερον τέλος ἐπικείσεται, aderit 7, 5, 13. ſine caſu, et c.
adiuncto et in opp. τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, οὐ μέλλοντα, ἀλλὰ
παρόντα ἤδη, φοβηθεὶς, peric. impendens, non ut futurum, ſed
ut praeſens iam, formidans 1, 13, 8. abſ. ὁρᾷ προὖπτον κίν-
δυνον ἐπικείμενον, imminere 4, 12, 14. ††† Paſſ. phyſ. de
perſ., per nominat. c. caſu rei aliquo, abl. quidem e vulg.
lect., στεφάνῃ ἐπικείμενος, coronam impoſitam habens 5, 5, 4. qui
Bg. legerit, c. acc. στεφάνην, magis conſuetum illum aeque in hoc
v. ipſo, ac in ſyn. περίκειμαι, περιτίθεμαι, περιβάλλομαι.
ἐπικίνδυνος, mor. de re, abſ. niſi fortaſſis cum dat. perſ. ὁρᾶτε, μὴ
ὕστερον ὑμῖν ἐπικίνδυνον ᾖ, periculoſum 2, 5, 10.
ἐπικλύζεσθαι, phyſ. paſſ. de re ſ. loco, c. abl. rei, τὰ πλεῖστα (μέρη)
τῆς Βρ. χώρας, ἐπικλυζόμενα ταῖς τοῦ Ὠκεανοῦ ἀμπώτισιν, maior
pars Br. regionis, dum inundatur 3, 14, 11.
ἐπικρίνειν, mor. de perſ. c. acc. rei, εἰ μὴ ἐκεῖνοι, αὐτὸ ἐπικρίναντες,
σύμψηφοι ἐγένοντο, id ſuo indicio et calculo comprobaſſent 6, 1,
4. ſi *non* et *illi* diiudicaſſent ſ. *inſuper* diiud. *id* et *aſſenſi
eſſent.*
ἐπικρύπτειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, τὰ ὅπλα ἐπικρύπτοντες, oc-
cultantes 2, 12, 2.
ἐπιλέγεσθαι, phyſ. vel mor. de perſ. Paſſ. c. perſ. διὰ σώματος μέ-
γεθος λ. δοκῶν ἐπιλελέχθαι, cum videretur electus (eſſe) 7, 1, 14.
— τὸν ὑπ᾽ αὐτῶν ἐπιλεχθέντα βασιλέα, quem ipſi elegiſſent im-
peratorem 8, 7, 6. electum a ſe imp. σύνεδροι ὑπὸ τῆς συγκλή-
του ἐπιλεχθέντες, aſſeſſores a ſenatu ei delecti 7, 1, 7. ἄνδρες δύο
- ἐπ. ὑ. τ. σ. lecti a ſen. 8, 2, 14. ὀψοποιοῖς - τοῖς ὑπὸ τῆς
μητρὸς ἐπιλεχθεῖσι, a m. delectis 5, 8, 5. †† πρεσβεῖαι ἐπιλε-
χθέντων ἀνδρῶν ἐκ τῆς συγκλήτου, electis viris ex ſenatorio ordi-
ne 7, 7, 10. ubi praep. poteſt etiam pendere a prox. ſubſt. ἀν-
δρ. Med. c. acc. perſ. οὓς ᾔδει ἁρμόζοντας λ., ἐπελέγετο, deli-
gebat 7, 4, 4. †† c. adiuncto e particip. modi, οὓς κρίναντες
ὁ δῆμος καὶ ἡ σύγκλητος ἐπελέξατο, elegerunt 8, 7, 10. βοῶν-
τες -, ὅτι - Γορδιανὸν ἐπελέξαντο, elegiſſe 8, 8, 17. ἔδοξεν αὐ-
τοῖς, ἐπιλέξασθαι ἄνδρα λ. deligere 2, 1, 8. 4, 10, 13. γενναίους
- ἐπιλεξάμενος, eligens 4, 7, 3. 6, 4, 7. †† ἐπιλεξάμενοι τῶν
ἐν ἡλικίᾳ - προυχόντων, οὓς ἐδοκίμαζον, ſelectis aetate - emi-
nentibus viris, quos probabant, 7, 10, 6. †† ἐπιλεξάμενος νεα-
νίας καὶ στρατεύσας, delectos iuvenes, in formam exercitus reda-
ctos, 4, 8, 6. † ſq. ſimul inf. τοὺς - ἐπελέξαντο, συνέδρους εἶ-

ναι λ, delegerunt, ut eſſent 6, 1, 3. †† ſed praemiſſa praep., τοὺς - ἐπιλεξάμενος, ἐς τὸ δορυφόρους εἶναι, cum delegiſſet ad ſtipandum imperium 2, 14, 10. ††† c. acc. perſ. dupl. ἐζήτουν, ὃν ἐπιλέξονται ἄρχοντα, quem eligerent principem 4, 14, 5.

ἐπίλεκτος, paſſ. de perſ. phyſ. τῆς συγκλήτου ἐπίλεκτοι νεανίαι, lectiſſimi 4, 2, 8. - de militib. δορυφόροι, οἱ γενν. ἀνθεστήκεσαν, ἅτε ὄντες - ἐπίλεκτοι, delecti 5, 4, 14. αὐτάρκης ὁ δῆμος χορηγῆσαι πλῆθος ἐπιλέκτων νεανιῶν, delector. 1, 6, 9. † c. adiuncto, σὺν ἐπιλέκτοις καὶ λογάσιν ἀπ' Ἰταλίας πάσης ἀνδράσιν, c. lectiſſimis 8, 5, 11. †† c. praep. τοὺς ἀπὸ Ῥώμης ἐπιλέκτους, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰταλίας λογάδας ἤθροιζεν, delectos ex urbe (Roma) et Italia colligebat 8, 6, 11. ††† προύπεμψε λογάδας ἐπιλέκτους, praemiſit delectos 2, 13, 21. ubi ſit alterutrum gloſſa ex aliis locis, aut copula καὶ ſ. τε interponenda. †† Neutr. p. ſubſt. cum gen. rei et ſubſt. it. c. praep., trop. τὸ τῆς σπουδῆς ὑμῶν ὑπερβάλλον ἐπίλεκτόν τε εἰς πρόκρισιν λ. veſtrum ſtudium excellens ac eximium in anteferendo rel. 2, 3, 12.

ἐπίλοιπος, phyſ. de perſ. τὸ ἐπίλοιπον πᾶν πλῆθος - ἠγωνίζοντο, caetera omnis mult. 5, 4, 15. i. q. ſimpl.

ἐπιλύεσθαι, phyſ. de perſ. med. c. acc. rei, τὰς ἄλλας ἐπιλύεται ἐπιστολάς, ſolvit 4, 12, 14. aperit, reſignat, ut legat.

ἐπιμέλεια, moral. c. adiuncto, αὐτὸν μετὰ τῆς ἄλλης ἐπιμελείας ἀνεθρέψατο, diligentia 1, 2, 2. μ. πάσης ἐπ. λ. cura 6, 8, 5. c. adiuncto, μ. πολλῆς ἐ. καὶ φρουρᾶς λ. dilig. 4, 4, 4. in opp. ſolum, διὰ σπουδῆς καὶ οὐ μετ' ἐπ. λ. nec accurate 3, 3, 11. c. gen. rei, τῇ τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ λ. reip. cura 2, 7, 1. πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν λ. in rebus curandis 2, 8, 16. ſimul c. adi. πρὸς σώφρονα τοῦ σώματος ἐ. λ. cur. 1, 6, 1. †† c. adiuncto, τὴν φρουρὰν τῆς γεφύρας καὶ τὴν ἐ. πεπιστευμένους (πεποιημένους,) quibus pontis cura concredita fuerat 7, 1, 16. c. gen. perſ. ὡς στρατοπέδων ἐπιμέλειαν πιστευθῆναι, ut exercituum ei curae concrederentur 6, 8, 3.

ἐπιμελεῖσθαι, mor. formae paſſ. ſed ſenſu med. de perſ., in opp. c. gen. rei et adv. τῆς μὲν ἀληθείας - ὠλιγώρησαν, οὐχ ἥκιστα δὲ ἐπεμελήθησαν φράσεως λ. habuerunt curam 1, 1, 1. curarunt. — † c. adiuncto, ἐπιμεληθέντι (αὐτῆς, τῆς γῆς) τε καὶ γεωργήσαντι, curantem id (ſolum terrae) 2, 4, 12.

ἐπιμελής, moral. p. adv. ἐπιμελέστερον - ἦρξαν, diligentius 1, 1, 9. ſqq. opp. ῥαθυμότ. - τειχίσας 6, 7, 11.

ἐπιμελῶς, mor. ἄρξας, diligenter 8, 6, 12.

ἐπιμένειν, phyſ. de perſ. c. praep. et caſu temp. ἐπιμείνας τῆς νυκτὸς ἐκείνης ἐν τῷ νεῷ λ. cum manſiſſet in 4, 5, 1. permanſ., noſtr. *verbleiben*, i. q. ſimpl.

ἐπιμήκης, phyſ. Maſc. de re, c. ſubſt. fem. in opp. τὰς φάλαγγας - ἐπιμήκεις μᾶλλον, ἢ βαθείας, longas 8, 1, 3. in longam lineam porrectas in fronte. Sed cum mero ſubſt. λαβὰς ἐπιμήκεις, oblongas 8, 4, 26. Neutr. δόρατι ἐπιμήκει, obl. 1, 13, 9. ἐπιμήκεσι δόρασι, praelongis 4, 15, 4. 4, 7, 12. σώματα ἐπιμήκη, longa 6, 7, 18. Compar. de perſ. ἐπιμηκεστέρων νεανίσκων, procerioribus 7, 6, 3. - de re, trop. νόσος ἐπιμηκεστέρα, longior 3, 15, 1. πολιορκία 8, 2, 15. - in opp. ἐπιμηκεστέραν τὴν ἀρχὴν, - πρόσκαιρον λ. longius imper. 1, 1, 6. - Superl. πεδίον - ἐπιμηκέστατον, longiſſimum 3, 4, 4. ὄρη - ἐπιμηκέστατα, longos 8, 1, 12.

ἐπιμνάομαι ſ. ἐπιμιμνήσκομαι, mor. vel phyſ. formae paſſ. ſed ſen-

ſu med. de perſ. cum gen. rei, αἰτίας, ἧς ἐπιμνησθῆναι ἔδοξε, commemorare 1, 11, 1. mente vel ſcripto.

ἐπινέμεσθαι, phyſ. med. de re, c. acc. rei, et c. adv. εὐμαρέςατα τὸ πῦρ ἐπενέμετο τὰς λ. depaſcitur 7, 2, 8. ſed paſſ. formae, c. acc. iſto ſolum et c. adiuncto, καταφλέξαν τὸ πῦρ τὸν νεὼν, ἐπενεμήθη καὶ τὰ λ. depaſtus eſt 1, 14, 6.

ἐπινήχεσθαι, phyſ. de re, c. dat. ſ. ablat. loci, et c. adv. ποταμῶν τὰ ῥεύματα, - οἰόμενοι, σχολαίτερα ἐπινήχεσθαι τοῖς πεδίοις, influere campos, 8, 4, 6. fluere per camp. ἅ περ ἐπινήξεσθαι ἔμελλεν, ὥςπερ σκάφη, innatatura eſſent ib. 11.

ἐπινίκιος, propr. de re, Maſc. ἐπινίκιον ἀγῶνα, ludos pro victoria 3, 8, 16. ob vict. i. q. ἐπὶ ταῖς νίκαις ib. 8. - cum ſubſt. fem. θέας - ἐπινικίους, lud. pro vict. 3, 10, 3. τιμὰς ἐ. victoriae honor. 4, 11, 14.

ἐπινοεῖσθαι, paſſ. mor. de re, c. praepp. et adv. τέλη, πρότερον ἐπὶ τῆς τυραννίδος εἰς εὐπορίαν χρημάτων ἐπινοηθέντα, excogitata 2, 4, 14.

ἐπιορκεῖν, mor. de perſ. abſ. θεοὺς, εἰς οὓς ἐπιορκήσας ἠσέβησε, periurio 3, 6, 16. peierando.

ἐπίορκος, mor. de perſ. τυράννου ἐπιόρκου, periuri 8, 3, 10.

ἐπιόρκως, mor. ταῦτα τετολμηκότας, neglecto ſacramento 6, 9, 2. perfide.

ἐπιούσης, v. ἔπειμι.

ἐπιπάσσεσθαι, phyſ. paſſ. de re, c. dat. ſ. ablat. perſ. ῥίνημα χρυσοῦ προϊόντι, prodeunti inſpergi 1, 7, 9.

ἐπιπέμπειν, phyſ. de perſ. hoſtil. c. acc. perſ. et dat. loci, ἐπιπέμπει ταῖς πόλεσι - ἀκοντιςὰς, immittit 3, 3, 5. mittit in ſ. ad ſ. adverſus. † Paſſ. c. dat. perſ. et praep. ὑπὸ τῆς συγκλήτου αὐτῷ ἐπιπεπέμφθαι, a Senatu ſe ei immiſſum (eſſe) 1, 8, 12. qui Bg. ſupplevit acc. perſ. pron. ἑαυτὸν, cum procedat et acc. rei pron. αὐτὸ, τὸ ξιφίδιον, qui gladiolus dr. immiſſus alii, dum aliquis homo mittitur cum pugione, ut eo utatur contra alium.

ἐπιπηδᾶν, phyſ. de perſ. hoſtil. c. dat. loci, ἐπιπηδήσαντες τῇ σκηνῇ, inſilierunt in tabernaculum 6, 9, 14.

ἐπιπίπτειν, phyſ. de perſ. hoſtil. extra bellum, abſ. τὸν πρεσβύτην ἐπιπεσόντες φονεύουσι, adorti 2, 5, 14. c. adv. αἰφνιδίως ἐπιπεσὼν, αὐτὸν διαχρήσασθαι, impetu facto 1, 10, 14. - c. dat. perſ. ἐπιπεσεῖν αὐτῷ καὶ φονεῦσαι, invaderet eum 1, 8, 11. ſimul c. adv. αὐτῷ ἐπ. αἰφνιδίως καὶ φον. impetu repentino occiderent 3, 5, 8. † in bello, c. praep. ſ. per formulam adv. μετ᾽ ἀπογνώσεως ἐπιπεσόντες τοῖς - οὐ προςδοκῶσι, invadunt eos 3, 3, 6. † in pugna, αἰφνιδ. αὐτοῖς ἐπιπεσούσης δυνάμεως, in ipſos impetum faciente 3, 7, 13. trop. de re, abſ. ἐπιπεσοῦσα λειποθυμία, ſuperveniens 1, 4, 15. invadens, noſtr. *befallen* ſ. *überfallen.* — † ὅτι αἰφνιδ. τετελευτήκοι, ἀποπληξίας ἐπιπεσούσης, cum eum apoplexia invaſiſſet 2, 1, 6. ſimul c. dat. perſ. et adv. εὐθέως κάρος ἐπέπεσεν αὐτῷ, invaſit eum 1, 17, 20.

ἐπίπλαςος, paſſ. de re, trop. in opp. Maſc. c. ſubſt. fem. φιλίαν ἐπίπλαςον μᾶλλον, ἢ ἀληθῆ, fictam 3, 15, 14.

ἐπιπλήττειν, trop. de perſ. c. adv. in opp. ποτὲ μὲν λιπαρῶν, ποτὲ δὲ ἐπιπλήττων, increpando 3, 13, 13. verbis caſtigans, culpans, minitans.

ἐπιῤῥεπὴς, trop. de perſ. c. praep. ἐγένετο εἰς τὸ -, propenſus 6, 9, 16. amans. - de re, c. adv. ἦθος, εἰς τὸ - πάνυ ἐπιῤῥεπὲς, ani-

mus - prop. 6, 1, 14. † Neutr. c. artic. p. ſubſt. cum gen. rei, τοῦ τρόπου τὸ πρὸς χρηστότητα ἐ. propenſio 5, 1, 3. ἐπιρρεπεστέρας τὰς γνώμας πρὸς τὸν Ἀλέξ. propenſiores in 5, 8, 3.

ἐπιρρίπτειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, ὁ δῆμος στεφάνους καὶ ἄνθη ἐπιρριπτοῦντες, iniiciens 5, 6, 19.

ἐπιρρώννυμι, trop. de re, c. acc. rei et adv. in opp. ὡς (ταῦτα ſ. τοῦτο) τῶν - εὐθέως θραῦσαι τὴν ἐλπίδα, τῶν - δὲ - ἐπιρρῶσαι, ut confirmaret 3, 2, 4. maiorem faceret. - Paſſ. de perſ. abſ. οἱ Ἀκυλήσιοι ἐπερρώννυντο, confirmabantur 8, 5, 3. ſq. expl. καὶ προθυμίας ἐνεπίμπλαντο, et opp. pr. ὁ στρατὸς - ἀθύμως διέκειτο. - cum adiuncto, e particip. modi, Λαίτου ἐπιφανέντος σὺν νεαρῷ τῷ στρατῷ, οἱ - ἐπερρώσθησαν, invaluerunt, 3, 7, 12. †† c. acc. rei ellipt. ὁ στρατὸς (κατὰ) τὰς ψυχὰς ἐπιρρωσθεὶς, animis confirmatus 3, 3, 13. † c. adv. et abl. rei, αὐτὸς ῥαδίως ἐπερρώσθη τῷ εὐψυχεῖ λ. convaluit 6, 6, 5.

ἐπισείειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, τὰ δόρατα, intentantes et vibrantes 2, 13, 8.

ἐπίσημος, trop. de perſ. c. gen. perſ. ἐκ τῶν τῆς συγκλήτου ἐπισήμων ἦν, ei genus a ſenatorii ordinis primoribus erat 1, 7, 6. ex ſenatus primoribus ipſe erat.

ἐπισιτισμὸς, phyſ. de re, et milit. τῶν ἐπισιτισμῶν αὐτοῖς τοσούτων ὄντων, commeatu ipſis illo tantum ſuppetente 6, 7, 3.

ἐπισκέπτεσθαι, med. phyſ. de perſ. c. acc. rei, λαβὼν τουτὶ γραμμ., ἐπίσκεψαι (αὐτὸ,) lege 2, 1, 23. inſpice, ut legas. cum acc. perſ. et adv. ἰατροὶ - καὶ δῆθεν ἐπισκεψάμενοι τὸν νοσοῦντα, quaſi viſitaviſſent 4, 2, 7. - trop. c. acc. rei et praep. it. adv. φήσας, ἀκριβέστερον καθ' αὐτὸν ἐπισκέψεσθαι τὸ πρακτέον, conſideraturum (ſe eſſe) 1, 6, 21.

ἐπισκιάζεσθαι, paſſ. trop. de re, c. abl. rei ſ. modi, τῇ εὐγενείᾳ - ἐπεσκιάζετο (αὐτὰ ſ. ταῦτα,) obumbrabantur 2, 10, 5. tegebantur, occultabantur, non animadvertebantur, non vulgabantur.

ἐπίσκοπος, phyſ. de perſ. c. gen. rei, ὑπὸ - τῷ Διῒ - ἐπισκόπῳ τῶν λ. inſpectore 7, 10, 6.

ἐπισκώπτειν, phyſ. de perſ., in rect. var. ſimul, cum acc. perſ. ſed et c. coni. et acc. particip. et cum gen. conſq. αὐτὸν ἐπέσκωπτον, ὡς - ἀρχόμενον, καὶ διοικουμένων τῶν πραγμ. λ. cavillabantur, quod 6, 8, 7.

ἐπίστασθαι, med. mor. de perſ. c. inf. et acc. rei pron. ὅσα καὶ πᾶσιν ὑπάρχειν ἠπίστατο, ſciebat 2, 11, 3. - † c. acc. perſ. particip. p. inf. τοῦτον ἐπιστάμενος ἀλγοῦντα, ſciens 4, 13, 4. - cum acc. perſ. mero, eo que dupl. ὅσους γενναιοτάτους ἠπίστατο 2, 13, 21. - c. coni. ἐπιστάμενος, ὡς λ. gnarus 3, 12, 11. ἐπιστάμενοι, ὅτι λ. ſcientes, 2, 5, 15.

ἐπιστέλλειν, phyſ. de perſ. A) c. caſu perſ., dat. ἐπιστέλλει τῷ λ. dat litteras ad 4, 10, 2. 4, 12, 7. ubi ſq. κελεύει δὲ αὐτῷ λ. † eadem poſt γράμματα ἐκπέμπει πρὸς λ. 7, 6, 5. ob quae Bg. omiſerit. - ſimul c. adv. πολλοὺς ἰδίᾳ καὶ κρύβδην ἐπιστέλλοντας αὐτῷ, epiſtolas mittere ipſi 3, 5, 4. - c. particip. modi, ſive c. praep. μετὰ πάσης ὀργῆς - ἐπιστέλλει τοῖς -, ἐγκαλῶν λ. epiſtolas mittit 1, 10, 5. ſimul ſq. καὶ κελεύει λ. ſive nudo, litteras miſit ad 3, 9, 21. † ἐπ. τῷ -, λέγων, mittit epiſtolam 4, 15, 16. mittit litteras 5, 1, 2. ἐπιστείλας - φήσας, per epiſtolam ſignificans 5, 6, 4. - c. inf. ἐπιστέλλει τῇ λ. per epiſt. ſignificat 4, 11, 13. 4, 12, 9. per ep. iuſſit 3, 7, 2. ἐπιστελεῖν ἔφη τοῖς λ. ſe per epiſto-

las imperaturum 3, 1, 5. † c. coni. ἐπιςειλάντων αὐτῷ, ὅτι λ. per epiſtolas ei ſignificantibus 6, 7, 4. †† c. coni. et particip. modi, αὐτοῖς ἐπιςεῖλαι, ὡς χειρωσάμενος λ. ad Romanos litteras dare, quaſi rel. 4, 10, 1. † c. acc. rei ſ. ſcripti, ſimul c. particip. modi, ἐπιςέλλει αὐτῷ γράμματα, ἱκετεύων λ. mittit 2, 15, 6. — it. ſimul c. adv. ἐπ. ἰδίᾳ γράμ. τοῖς λ. - ὑπισχνούμενος, mittit litteras 2, 13, 3. B) ſine caſu perſ., c. acc. rei, in opp. ταῦτα τὸν πατέρα ἐντετάλθαι ῥήμασι, μηδὲν δὲ ἐπεςαλκέναι, eadem patrem mandaſſe verbis, nihil autem per epiſtolam 1, 9, 21. — † ſed c. acc. rei nudo, τοιαῦτα ἐπιςέλλων, talia ſcribens 4, 11, 1. — τοι. ἐπιςείλας, huiuscemodi epiſtolâ miſſâ 6, 2, 12. †† τοιαῦτα δηλωσάντων καὶ ἐπιςειλάντων αὐτῶν, haec cum ſignificaſſent per epiſtolas ib. 7. - ſimul c. adv. Φοβηθεὶς, μὴ καὶ δεύτερον ταῦτα ἐπιςείλῃ, ſcriberet 4, 13, 1. C) ſine caſu omni, at c. particip. ἐπιςέλλει, Φάσκων λ. litteras mittit 3, 14, 2. ἐπέςελλον συνηδόμενοι αὐτῷ, gratulatum ei mittebant 2, 8, 13. - ſimul c. adv. ἰδίᾳ ἐπέςελλε λανθάνων, mittebat litteras 4, 3, 3. †† ἐπιςειλάντων καὶ δεηθέντων, per epiſtolas rogantibus 3, 2, 7. - Paſſ. de re, c. praep. et caſu perſ., πίναξι, δι' ὧν τὰ ἀπόρρητα τοῖς βασιλεῦσιν ἐπιςέλλεται, qualibus arcana mandata principum ſignificantur 7, 6, 11. qui Bg. dedit c. abl. perſ. p. a principibus, dum alii volunt eſſe c. dat. perſ. - Nominatim particip. Neutr. c. artic., abſ. οὐδέν τι Φροντίζων τῶν ἐπεςαλμένων, nihil curans epiſtolam 6, 2, 13. πιςεύσαντες τοῖς ἐπεςαλμένοις, his ſcriptis 2, 13, 5. τοῖς ὑπάτοις τὰ ἐπεςαλμένα διδόασι, epiſtolas ab eo reddunt 7, 6, 21.

ἐπιςήμη, mor. c. gen. rei, νόμων ἐπιςήμης, ſcientiae 4, 12, 2.

ἐπιςῆναι v. ἐφίςημι.

ἐπιςολὴ, phyſ. abſ. vel c. adi. ἀναγνωσθείσης τῆς τοιαύτης ἐπιςολῆς, epiſtola 5, 2, 1. τὴν ἐπιςολὴν λ. 4, 12, 15. poſt ſyn. γράμμασι. - πάντα τὸν σύνδεσμον τῶν ἐπιςολῶν ib. 11. 14. - c. adiuncto, ταῦτα τὰ γράμματα μετὰ καὶ ἑτέρων ἐπ. δίδωσι λ. ib. 1. ὧν μὲν ἐπιςολὰς προκομίζων ἀποῤῥήτους, ἃς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέτοις εὗρε γράμμασιν 3, 8. 12.

ἐπιςρεΦὴς, trop. de re c. ſubſt. fem. τὴν ἐμὴν ἀρχὴν, οὖσαν ἐπιςρεΦῆ, induſtrium, 7, 8, 16. - Neutr. c. artic., niſi et c. praep. πολὺ τὸ ἐπιςρεΦὲς ἔσχε πρὸς τοὺς Φαύλους, multum ſeveritatis 7, 10, 16.

ἐπιςρέΦω, trop. de re, c. acc. rei et praep. τῆς ὥρας αὐτοῦ πάντων τὰς ὄψεις εἰς ἑαυτὴν ἐπιςρεΦούσης, cum in ſe converteret 5, 3, 13. ita inſignis eſſet et conſpicua, ut omnes illam contemplarentur ſ. ut ab omnibus animadverteretur. - Paſſ. vel med. c. adv. et praep. ἐπιςρεΦόμενος ἀεὶ πρὸς τὴν πόλιν, convertens ſe 6, 4, 3. retro ſpectans, reſpiciens. - † abſ. θεασάμενοι αὐτοὺς ἐπεςραμμένους, averſos 7, 11, 13. qui Bg. leg. ἀπεςρ. † διαίτῃ - ἐπιςραΦείσῃ, adſtricti 5, 2, 12. ſeveri, non molles, in cibo potu que et veſtitu vili nec ſumtuoſo; niſi legendum ἐπιςρεΦεῖ δὴ, λ.

ἐπισΦαλὴς, trop. de re, Neutr. abſ. aut cum inf. τὸν πόλεμον ἀτελῆ καταλιπεῖν, ἐπισΦαλὲς (ἐςὶ,) periculoſum eſt 1, 6, 15. - c. ſubſt. et dat. perſ. it. praep. τοῦ ἀγχιβαθοῦς τῶν ἑλῶν Ῥωμαίοις δι' ἄγνοιαν τῶν τόπων ἐπισΦαλοῦς ἐσομένου, peric. 7, 2, 11.

ἐπισχόντος, v. ἐπέχω.

ἐπιταχύνειν, phyſ. de perſ. cum rei et acc. et abl. modi, συντόνῳ σπουδῇ - τὴν ὁδὸν ἐπετάχυνε, accelerabat 2, 11, 2.

ἐπιτελεῖν, trop. de perſ. c. acc. rei, τὸ νοηθὲν ἐπιτελέσαι ταχὺς, in excogitato perficiendo 2, 9, 2. ſimul c. praep. ἐπετέλεσαν πρὸ ἁπάντων τὴν - τιμὴν, peregerunt 4, 1, 10. c. acc. ſolis rerum, maxime religioſarum, τὰς θυσίας καὶ πανηγύρεις ἐπετέλει, celebrabat 5, 6, 21. 7, 5, 4. εἰ - θυσ. ἐπιτελοῦσι, celebrarent 5, 5, 13. ἐπιτελέσαντες τὰς - ἱερουργίας, celebratis 4, 1, 8. (i. q. ſimpl. τελέσ. ἱερ. 3, 8, 7. peractis.) — τὴν ἑορτὴν - 1, 10, 16. - ſimul c. adv. θέας συνεχῶς ἐπετέλει, edebat ib. 15. † ἐπιτελέσας - θ. exhibitis 5, 5, 15. - †† peracto 2, 14, 10. ubi θέας exciderit. - † ſimul cum dat. perſ. θ. αὐτοῖς συνεχ. ἐπιτελῶν, edens 2, 7, 16. - ††† δημοσίᾳ θέας ἐπετέλεσεν, nunciavit, 1, 15, 1. qui Bg. legerit ἐπέτειλεν ſ. ἐπέτελλεν. Paſſ. de reb. iisdem, abſ. ἐπιτελουμένου ἀγῶνος λ. cum celebrarentur ludi 8, 8, 5. - c. praep. ἱερουργίας καὶ παννυχίδας ἐπιτελεσθείσας εἰς μυστηρίων ζῆλον, celebrata 3, 8, 17. - c. adiuncto temp. τριῶν γενεῶν διαδραμουσῶν ἐπιτελεῖσθαι (αὐτὰς, τὰς θέας) λ. celebrari ib. 18. ἑπτὰ ἡμερῶν τὰ εἰρημένα ἐπιτελεῖται, aguntur 4, 2, 7.

ἐπιτήδειος, Maſc. de re, phyſ. et trop. abſ. καιρὸν καὶ τόπον ἐπιτήδειον, idoneum 1, 8, 11. 4, 13, 5. καιρ. ἐ. occaſionem commodam ib. 6. - c. praep. καιρὸς ἐ. εἶναι εἰς τὸ λ. temp. idon. celandis inſidiis 1, 10, 13. - de perſ. trop. c. adv. οὐδένα οὕτως ἐπ. εὑρίσκον, ὡς λ. idon. 2, 1, 8. ſc. εἰς τοῦτο, εἰς τὸ διαδέξασθαι τὴν ἀρχὴν, rel. ad imperium. - c. praep. et abl. modi, ὅσοι σώματος εὐεξίᾳ - εἰς μάχην ἐπιτήδειοι ἐνομίζοντο, idon. ad 6, 3, 2. - cum ſolis praep. ἐς τὸν παρόντα πόλεμον δι' ἐμπειρίαν - ἐπιτήδειον δοκοῦντα, praeſenti bello, propter - idon. 6, 8, 10. ὡς (αὐτοὺς) ἐς τὸ πολεμεῖν ἐπιτηδείους παρασκευάζοι, ad bellandum id. ib. 4. — οἱ ἐκεῖσε ἄνθρωποι (εἰσὶ) πρὸς μάχας ἐπ. praeliis apti 2, 9, 15. ad praelia id. 7, 2, 5. † ſimul c. adv. ὄντες καὶ ἄλλως πρὸς τὸ καινοτομεῖν ἐπ. cum eſſent ad res novandas proni 6, 8, 9. ἐπὶ τὸ χαριέντως - ἐπισκῶψαι ἐπι. Σύροι, ad id. 2, 10, 14. † de re, c. fem. ſubſt. εὐεξίας, εἰς στρατείαν ἐπιτηδείου 4, 9, 9. quoad reliquum bonum habitum, ad militiam aptum. τὰς δημοσίας ἀποθήκας τῶν ὅπλων, εἴ τινες ἦσαν πρὸς πομπὴν - ἐπιτήδειοι, pompae comparata 7, 11, 14. - Neutr. de perſ. τὸ Σύρων ἔθνος, ἐς καινοτομίαν ἐπιτήδειον, gens ad novandas res prona 2, 7, 13. - de re, ὅσα ἦν ἀνθρώποις - εἰς τροφὰς καὶ ποτὰ - ἐπιτήδεια, ad - idon. 8, 5, 7. - † ſimul praefixo artic. οὐκ ἐχόντων αὐτῶν τὰ πρὸς ταφὰς ἐπ., quod carerent iis, quae ad ſepulturam requiruntur ib. 18. - †† c. eodem artic. p. ſubſt., c. adi. πάντα τὰ ἐ. εἰσκομίσαντες, omnibus neceſſariis rebus 5, 3, 26. ſc. χρήματα, ſed ut expleri liceat etiam illa εἰς τροφὰς καὶ ποτὰ ſupra, ſicut †† ſubiiciuntur in hoc, πάντων τῶν ἐπιτηδείων, τροφῶν τε παντοδαπῶν καὶ ποτῶν, ἀφθονίαν λ. omnium rer. neceſſ. 8, 6, 6. — ἐν σπάνει πάντων τ. ἐ. ib. 7. τὰ ἐ. πάμπλειστα εἰσεκομίσαντο, neceſſaria quaeque 8, 2, 15. - † ſine adi. ἐν σπάνει τῶν ἐ. λ. ad penuriam copiarum 1, 12, 9. ubi modo de frumento. τὴν τῶν ἐ. δαψίλειαν, cop. 1, 6, 3. res neceſſar. 7, 8, 24. 5, 2, 13. — ††† ſine artic. ἐπιτηδείων ἀφθονίαν, rer. nec. 8, 5, 7. — † Compar. phyſ. c. praep. χωρία, ἐπιτηδειότερα - πρὸς λ. magis idonea 6, 4, 14.

ἐπιτήδευμα, mor. c. gen. perſ. Μάρκου ἐπιτηδεύματα, ſtudia 5, 2, 8. 5, 7, 8. - abſ. niſi c. adi. οὐχ ὅμοια τὰ ἐ. 1, 1, 10. † μαθημάτων καλῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων, ſtud. 1, 3, 3. ubi adi., in med. ſtans, pertinet quoque ad ſubſt. poſtr., ſq. opp. μέθαις λ. - αἰ-

αἰσχροῖς ἐπιτηδεύμασι λ. ſtud. 1, 17, 27. ἐ. σπουδαιοτέροις λ. 4, 3, 5. φαῦλα ἐ. malas artes 1, 4, 8.

ἐπιτηδεύω, moral. de perſ. c. acc. rei, εἰς τὸ ἐπιτηδεύειν τὶ τῶν ἁμαρτημάτων, ne tempus haberet, quo operam daret flagitio 6, 1, 13. alicui flagitiorum, ſ. ad ſtudendum, vacandum alicui vitiorum, ſ. vitio, meditandum, cogitandum, ſectandum, committendum.

ἐπιτίθημι, de perſ. phyſ. cum rei et acc. et dat. ſ. loci, πλόκαμον ἐπιθεῖναι τῷ πυρὶ ζητῶν, crinem imponendum igni quaerens 4, 8, 13. volens imponere, vel deeſt ὥςε ſ. εἰς τὸ, aut gen. τοῦ, p. gerund. ut imponeret. - † oppreſſo iſto acc., τοῖς βωμοῖς ἐπετίθει (αὐτὰς, τὰς ἑκατόμβ. λ.) aris imponebat 5, 5, 16. ἐπέθηκε τῇ σορῷ (αὐτὰ ſ. αὐτὸ,) impoſuit tumulo 4, 8, 21. ἐπιθεὶς τοῖς ὤμοις (αὐτὰ,) 4, 7, 12. cum impoſuiſſet, imponens, ſ. impoſita. ὀχήματι ἐπιθέντες (αὐτὸ,) cum vehiculo impoſuiſſent 2, 1, 5. — c. dat. perſ. ἐπιθέντες οἰκέταις (αὐτὸ,) impoſitum famulis ib. 2. - † c. acc. rei ſ. perſ. et praep. ἐπιθεὶς αὐτὸν (τὸν νέκυν) ἐν μέσῳ (αὐτῆς, τῆς πυρᾶς,) impoſito (eo, mortuo ſ. corpore, cadavere) in medium 4, 8, 12. ††† πλήθους φρυγάνων ἐπιθέντος, cremiorum copia referta 4, 2, 21. qui Bg. ſaltem paſſ. cogitarit ἐπιτεθέντος, ubi reddendum *crem.* copiâ *impoſitâ*; ni leg. ἐπινηθέντος, accumulatâ ſ. aggeſtâ. - trop. c. rei et dat. et acc. ὅρον ἐπιθεῖναι ἐπιθυμίαις, ponere 1, 4, 13. imponere, moderari, continere, opprimere. τέλος ἐ. εὐνοίᾳ, σοὶ καιρὸς, conſummationem addendi 3, 11, 10. colophonem, coronidem addendi, conſummare, abſolvere benevolentiam. - c. acc. rei, ſed dat. perſ. τοσαύτην αὐτοῖς ἐπιθεὶς τιμωρίαν, iniungens 6, 4, 11. irrogans, imponens, ſumens. - Paſſ. phyſ. de perſ. cum dat. loci, tum anim. ἵππῳ ἐπιτεθεὶς, equo impoſitus 4, 11, 9. - tum rei, et c. adiuncto perſ. μόνους ὀχήμασιν ἐπιτεθέντας, impoſitos 7, 3, 9. - de re, τὰ πτώματα, ἁμάξαις ἐπιτεθέντα, impoſita 4, 6, 2. - trop. c. dat. rei, παντὶ ἀνθρώπων βίῳ ἀνάγκη τέλος ἐπιτεθῆναι, imponi 2, 5, 9. finiri, - abſ. δίκην τὴν ἐπιτεθησομένην, poena, quae imponatur, 2, 13, 11. imponendam. - †† Med. ſenſu hoſtil. de perſ. c. dat. loci et adv. πόλεσιν ἤδη - ἐπετίθεντο, urbes invadebant 1, 10, 4. i. q. ſq. ἐπιόντες. phyſ. aliter, c. acc. rei et dat. loci, κόμας τῇ κεφαλῇ ἐπετίθετο, imponebat 4, 7, 4. trop. c. dat. rei, ὡς ἂν ἐπιθεῖντο τῇ ἀρχῇ, invaderent imperium 1, 9, 3. μή τις - ἐπιθῆται τ. ἀ. invaderet 1, 6, 8. †† τῇ ἀ. ἐπιθέσθαι, aggredi 6, 2, 17. ubi poſſit et valere de dat. loci, i. terris. — μή τις ἐκεῖ τοῖς πράγμασιν ἐπιθῆται, invadat 1, 6, 18. ubi et fuerit c. adv. - c. dat. perſ. μὴ ἐπιθῶνται αὐτῷ, eum aggrederentur 1, 3, 14.

ἐπιτολμᾶν, mor. de perſ. cum dat. rei, τοῖς τηλικούτοις, aggredi 2, 8, 4.

ἐπιτρέπειν, trop. de perſ. cum inf. tum praeſ. οὐκ ἐπιτρέποντες χορεύειν, non permittentes 5, 7, 11. - tum aor. 1. p. praeſ. νομίσματα - κοπῆναι ἐπέτρεψε, permiſit 2, 15, 9. τὰς πύλας ἀνοῖξαι οὐκ ἐπέτρεψαν, haud permiſerunt 8, 6, 4. c. utr. temp. ſimul 3, 8, 9. ſimul c. dat. perſ. c. praeſ. ἁρπάζειν (αὐτὰ) πᾶσιν ἐπιτρέπων, permittens 5, 6, 21. c. aor. 1. τοῖς - ἐπέτρεπε, permittebat 7, 9, 24. ἐπιτρέψατέ μοι λ. permittite 3, 12, 12. — † ſed c. acc. rei ſimul ſ. loci, τὴν γῆν ἐπέτρεψεν ἐπιμεληθέντι λ. permiſit 2, 4, 12. - † c. mero acc. rei alius, ἐπιτρέψαι τῷ θεῷ τὴν κρίσιν, ut committerent 1, 11, 12. permitt.

ἐπιτρέχειν, ph. de perſ. hoſtil. abſ. πρὸς τὸ ἀγγελλόμενον τῶν ἐπιτρεχόντων βαρβάρων πλῆθος, ei, quae nunciabatur incurſare, barbarorum multitudini, 6, 3, 3. nunciatae multitudini incurſantium barb. ſ. ad nunciatam incurſantium barb. multitudinem. - c. loci dat. κώμαις - ἐπιτρέχων, in pagos incurſans 1, 10, 2. - c. dat. perſ. et adv. in pugna, ἐπιτρέχοντες αὐτοῖς κούφως, excurſando in eos 7, 2, 5. ſq. opp. καὶ ἀναχωροῦντες λ.

ἐπιτροπεύειν, trop. de perſ. c. gen. loci et adv. ἐπετρόπευέ τις τῆς χώρας τραχύτατα, adminiſtrabat procurator quidam regionem 7, 4, 3. erat aliquis procurator regionis.

ἐπίτροπος, trop. de perſ. c. praep. ὁ κατὰ τὴν Λιβύην ἐπ. ille Africae procurator 7, 4, 5. - προσίασι τῷ ἐπιτρόπῳ, procuratorem ib. 11. - c. adiuncto ἐπίτροποι, καὶ δικασταὶ 7, 7, 6. † ἡγεμόνας καὶ ἐπιτρόπους, proc. 4, 6, 8.

ἐπιφαίνεσθαι, phyſ. de perſ., univerſe et amice, abſ. ἅμα τῷ ἐπιφανῆναι, ſimulatque in conſpectum venit 2, 3, 6. in curia Pertinax. - c. dat. perſ. et adiuncto ex adv. σπανίως τοῖς δήμοις ἐπεφαίνετο, raro in publicum prodibat 1, 11, 15. prae timore, Commodus. - ſed de eodem, c. adiuncto alio v. ſyn. δήμοις ἐπιφανεὶς, ἀσπαςὸς πᾶσιν ὤφθη, populis oblatus, gratus omnibus in conſpectum venit 1, 7, 3. adveniens, redux in patriam. - hoſtil. c. adv. αἰφνιδίως - ἐπιφαίνονται ὡπλισμένοι, repente erumpunt 1, 12, 12. - τότε ἐπιφανῆναι, ὅτε λ. ſuperveniſſe 3, 7, 10. - c. praep. - σὺν τῷ ςρατῷ, ſup. ib. 9. ἐπιφανέντος σὺν λ. ſuperveniente ib. 12.

ἐπιφέρειν, trop. de perſ. c. acc. rei et dat. perſ. ἄλλοις ἄλλας ἐπιφέρων αἰτίας, obiiciens 3, 8, 13. inferens. † ἑτέροις ἐπ. τὸ ἔγκλημα 2, 5, 12. e. v. ὑποφέρ. ſed c. coni. αἰτίας ἐ., ὡς διαφθείροιεν λ. cauſas allegans, quod 5, 7, 11. - Med. phyſ. cum acc. rei ſ. inſtrum. ξύλα - ἐπιφέρεσθαι, ſecum ferre 7, 4, 7. 8, 5, 23. 1, 7, 4. 7, 10, 16. †† c. praep. et particip. modi, ὅσον ἂν ἕκαςος ἀφικνούμενος πρὸς τὸ ἑαυτοῦ χρειῶδες ἐπενέγκηται, ſecum attulerit 6, 7, 3. - c. adv. ἕκαςος ἐπεφέρετο οἴκοθεν ξιφίδιον λ. ferebat ſecum 7, 9, 12. †† in orat. contracta, ἐξαρτήσας, ἧς ἐπεφ. ζώνης, τὸν τράχηλον, applicato collo zonae, quam ſecum ferebat ib. 20. p. τῆς ζών., ἣν ἐπ. - παίουσι ξίφεσιν, οἷς ἐπεφέροντο, ὑποκολπίοις, pugionibus, quos ſecum tulerant ſub ſinu 7, 11, 6. p. ξίφ. ὑπ., ἃ ἐπ.

ἐπίφθονος, mor. paſſ. de re, neutr. c. artic. c. gen. rei, παρῃτεῖτο τῆς ἀρχῆς τὸ ἐπίφθονον, imperii invidiam 2, 3, 7. imperium, quod invidiam habet comitem, invidiae expoſitum, excitans aliorum invidiam, noſtr. *Neid ſ. Miſsgunſt.*

ἐπιφθόνως, mor. ὀνειδιζόντων αὐτοῖς, ὡς λ. invidioſe 7, 3, 17. ut apud alios excitarent odium adverſus ipſos.

ἐπιφοιτᾶν, phyſ. de perſ. c. dat. perſ. et adv. τοῖς - ςρατεύμασι δέον ἐπιφοιτῆσαι τὴν ταχίςην, exercitus inviſere 2, 8, 18. † ἐ. αὐτὸν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ, itaſſe ad fil. ſuas 5, 3, 20. ††† c. acc. loci, ἐπιφοιτῶσιν αὐτοῖς τὰς - πόλεις, ingredientibus urbes 8, 6, 10.

ἐπιχειρεῖν, trop. de perſ. c. inf. praeſ. πείθειν ἐπεχείρει, inceptabat 2, 5, 8. inſtituebat, conabatur, ſtudebat. - aor. 1. ꝶ. praeſ. τῶν - ἐπιχειρησάντων, audentium 6, 4, 13.

ἐπιχείρησις, trop. de actu, abſ. τὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλὲς, aggrediendi ſecuritas 2, 8, 7. incoepti, inſtituti.

ἐπιχέω, phyſ. de perſ. c. acc. rei, τὴν γῆν ἐπιχέοντες, terrâ aggeſtâ 4, 9, 14. ingerentes, noſtr. *darauf ſchütten.*

ἐπιχώριος, phyſ. de perſ. Plur. c. artic. p. ſubſt. abſ. οἱ ἐπιχώριοι λ. incolae 4, 13, 7. per ellipſ. ἄνθρωποι, it. 8, 1, 7. indigenae 5, 3, 8. 8, 7, 2. - in opp. οὐ μόνον πρὸς τῶν ἐπιχωρίων, ἀλλὰ καὶ οἱ γειτνιῶντες λ. ab indigenis 5, 3, 9. - Sing. p. adi. cum ſubſt. perſ. τοῦ ἐπιχωρίου θεοῦ, dei patrii 5, 5, 4. 8, 3, 19. † c. gen. loci, aut abſ. εἰς θεὸν ἀρχαιότατον τῆς Ἰταλίας ἐπιχώριον λ. deum vetuſtiſſimum, Italiae patrium, 1, 16, 2. qui Bg., commate poſt ἀρχ. facto, c. gen. ceperit, unde h. l. Lat. ſit *proprius;* quanquam et ad pr. ſubſt. θ. referas, cui dentur duo adi. ſine copula. c. ſubſt. fem. rei, in opp. ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος φωνῆς εἰς τὴν ἐπιχώριον παραχθέν, in vernaculam ib. 4. Italam, Latinam. ἐπιχώριον ϛρατείαν, eius regionis militiam 7, 1, 6. - Neutr. c. adiuncto, τὸ φονικὸν πάτριον ἔχων καὶ ἐπιχώριον, patrio inſtituto ac vernaculo ib. 4. - † ſolum, at c. artic. poſt ſubſt. ἄνθεσι τοῖς ἐπιχωρίοις λ. floribus indigenis 4, 11, 5.

ἕπομαι, med. phyſ. de perſ. c. dat. perſ. ἕπεσθαι αὐτοῖς, pone (ſe) ſequi 7, 4, 10. εἵπετο αὐτῷ Γερμανῶν - ἀριθμὸς, ſequebatur eum 7, 8, 23. - † ſimul de rebus 7, 6, 3. †† c. adv. et in opp. ἡγοῦντο αὐτοὶ μὲν λ. εἵποντο δ' ὄπισθεν αὐτοῖς οἱ λ. ſequebantur pone (eos) 4, 1, 6. - † c. praep. et particip. modi, αὐτὸς ἅμα τοῖς δορυφόροις ὀπισθοφυλακῶν εἵπ. 8, 1, 4. poſt opp. varia. - †† trop. in libello, poſt opp. et forſan c. praep. ὧν πρώτη μὲν ἦν Μαρκία· εἵποντο δὲ Λαῖτος λ. ἐπὶ δὲ τούτοις πλῆθος λ. 1, 17, 2. - †† de re, τὰ ἑπόμενα ἐν τοῖς ἑξῆς λεχθήσεται, ſequentia, 7, 12, 20.

ἐπονείδιϛος, paſſ. de re, mor. c. ſubſt. fem. et adiuncto, ἀπρεπῆ καὶ ἐπονείδιϛον - τὴν ἀρχὴν λ. probroſum 2, 6, 8. ubi ἀπρ. quod per ſe indecenti modo paratur, ſed ἐπ. quatenus dictis et verbis indecorum iudicatur, ſ. quoad prius opinionem turpitudinis habet ac commovet, ſed poſterius dicta contumelioſa; infamiam afferens.

ἐπόπτης, phyſ. de perſ. c. gen. rei, ἔχειν αἰσχρῶν ἔργων σεμνοὺς ἐπόπτας, inſpectores 1, 17, 3.

ἐπόπτομαι, med. phyſ. de perſ. c. acc. loci ſ. perſ. τὰ ἔθνη ἐποψόμενος, provincias inſpecturus 4, 7, 1. inviſur.

ἐποχεῖσθαι, med. phyſ. de perſ. c. dat. ſ. abl. anim. et adv. ἐς ὅσον ἐποχοῦνται ἵπποις λ. invehuntur equis 4, 15, 9. - cum ſolo caſu hoc, ἵπ. ἐποχούμενοι, eq. invecti 8, 4, 25. 3, 4, 12. - † τοξεύειν, ἵπ. ἐ. ex equis ib. 19. - †† oppreſſo hoc caſu, ἵππον, φέροντα ἐποχούμενον (αὐτῷ) τὸν Περτίν. invehentem (ſe, ipſo) 2, 9, 6.

ἑπτὰ, propr. ἡμερῶν, ſeptem 4, 2, 7. ϛόμασι 8, 7, 1. πελάγη ib. 2.

ἔπω, phyſ. de perſ., partim ſcripto, partim ore, abſ. εἰπεῖν οὐκ ἔχω, dicere 8, 3, 21. †† μή τι ἄρα καὶ καταγέλαϛον εἰπεῖν; an non etiam ridiculum dictu? 7, 8, 9. c. adv. ὡς ἄν τις εἴποι, ut ita dicam 1, 13, 12. ut quis dicat, ſicut ſ. quo modo quis dicere ſ. loqui poſſit. - c. inf. τῶν ἀγγέλων εἰπόντων, ταῦτα ἐντετάλθαι λ. c. nuncii dicerent, 1, 9, 21. - c. acc. rei, ἀκριβὲς εἰπεῖν, οὐ ῥάδιον, dicere 7, 1, 19. - nominatim c. pron. τοσαῦτα εἰπὼν, haec locutus 1, 5, 27. 1, 4, 15. τοιαῦτα εἰ. talia loc. 2, 3, 25. 8, 7, 19. 2, 8, 9. 2, 10, 19. τ. εἰποῦσα, talia cum locuta eſſet 1, 13, 7. ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ, haec locuto illo 1, 9, 12. τ. εἰποῦσα, h. locuta 1, 17, 11. - †† ſimul c. affinis ſubſt.

abl. modi, οὐδ' εἰπεῖν ἐςι λόγῳ τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὴν ἑορτὴν, exprimi verbis non poteſt diei illius feſtiva laetitia 8, 6, 16. non dicere licet rel. - †† c. praepp. εἴ τι δεῖ καὶ περὶ ἀνδρείας εἰπεῖν, ſi quid de fort. etiam dicendum 1, 17, 27. τοιαῦτα - εἰς προτροπὴν - εἰπὼν, tal. locutus 1, 6, 20. καθ' ἑαυτὴν - εἰποῦσα· Εὖ γε λ. locuta 1, 17, 9. - † c. coni. ſimul, εἰπὼν πρὸς τοὺς ςρατιώτας, ὅτι λ. teſtatus milites, ſe rel. 6, 8, 13. ſq. - ††† in rect. tripl. c. acc. rei et ſq. tum coni. tum inf. εἰποῦσα αὐτῷ κ. χαρισμένα, ὡς ἄγα χρὴ λ. - εἶναι δὲ - μὴ δεῖν τοίνυν λ. ita locuta ad gratiam, oportere rel. 5, 7, 1. ſqq. - †† ſenſu magis hiſtor., c. acc. perſ. οὐδέ τις εἰπεῖν ἔχει ὑπ' ἐκείνου φονευθέντα, nominare poteſt 6, 1, 15. dicere, memorare. - in opp. εἰπ. ἢ μνημονεῦσαι λ. ib. 16. - ſimul c. adv. οὐκ ἔςιν ἄλλον ῥᾳδίως εἰπεῖν, non poſſumus alterum facile commemorare, 3, 7, 19. ††† φονεύειν τοὺς κακῶς αὐτὸν εἰπόντας, occidere, quicunque obtrectaſſet ipſi 4, 6, 11. i. q. pr. §. ἀπέσκωψε - εἰς τὸν λ.

ἐπωνυμία, phyſ. abſ. ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν φέρουσιν, nomen 1, 11, 7. cognomen.

ἐπώνυμος, phyſ. de perſ. abſ. c. ſubſt. fem. ἀρχαὶ ἐπώνυμοι, magiſtratus, quorum nominibus annus ſignatur 1, 16, 17. conſules, noſtr. *die regierenden Bürgemeiſter.* - † c. gen. perſ. φάλαγγα -, τοῦ ἥρωος ἐπωνύμους (ἐπώνυμον,) heroi illi cognominem 4, 9, 8.

ἐπωφελὴς, phyſ. de re, c. dat. perſ. ἐπωφελῆ τοῖς λ. ἔργα, utiles 2, 4, 11. i. q. ſimpl. et i. q. pr. χρηςὰ ἔργα.

ἐρᾶν, mor. de perſ., c. gen. perſ. παρθένου, ſe amore captum virginis 5, 6, 3. amare. - trop. c. inf. ἐρᾷ τὸ βάρβαρον κινεῖσθαι λ. ſolent barbari 1, 3, 15. ut. φιλεῖ 1, 2, 8. - Paſſ. mor. de perſ. abſ. particip. p. ſubſt. ὡς ἥδιον πίοι παρ' ἐρωμένης, ab amica 1, 17, 17. amata, amaſia.

ἐραςὴς, de perſ. abſ. τοῦ ἐραςοῦ, amator 1, 11, 5. amaſius. - trop. cum gen. rei, λόγων - ἦν, amans 1, 2, 4. ſtudioſus, deditus. ςρατιωτικοῦ - βίου εἶναι, amator 4, 3, 8.

ἐργάζεσθαι, Paſſ. de re, phyſ. c. gen. mater. ἐσθῆτα - ἐρίου - εἰργάσθαι, e lana confectam (eſſe) 5, 5, 6. - c. mera praep. ſed poſt ſyn. τείχει, πεποιημένῳ λίθου, εἰς τετράγωνον εἰργασμένου, muro, ſtructo ex lapide quadrato 3, 1, 14. ex lap., in quadratum laborato. † ſimul c. dat. perſ. ςενωποὶ - χειροποίητοι, μετὰ πολλοῦ καμάτου τοῖς - Ἰταλιώταις εἰργασμένοι, ſemitae ſunt manufactae magno labore veterum Italorum 8, 1, 14. manufactae, magno labore veteribus Italis (a vet. It.) confectae ſ. ſtructae. - †† trop. abſ. πολλοῦ ἐργασθέντος φόνου, edita ſtrage 3, 4, 10. caede facta. - Med. de perſ. phyſ. c. acc. rei, ἐργάζεσθαι ὅπλα, fabricari 3, 4, 20, 2, 11, 19. † cum nominat. modi et affini ſubſt. in vicinia, πᾶν, ὃ χειρῶν ἔργον, πρῶτος εἰργάζετο, faciebat 4, 7, 7. Caracalla in caſtris. - trop. de re, c. acc. rei, ἡ τοῦ ἔτους ὥρα - χειμάῤῥουν εἰργ. efficiebat 8, 4, 3. ὥσπερ τῆς φύσεως ἐργασαμένης ςάδιον, λ. naturâ fabricatâ 3, 4, 4. †† πάσης μούσης ὄργανα ποικίλον ἦχον εἰργάζετο, ſonum edebant 4, 8, 19. facieb. - de perſ. ἁρπαγὴν καὶ φόνον εἰργάσαντο, fecerunt 3, 3, 6. i. q. pr. priva v. ἁρπάζειν et φονεύειν. - ἐργασάμενος φόν. facta caede 4, 11, 11. - ††† c. dupl. acc. et rei et perſ. τοιαῦτα ἐργασάμενος τὴν πόλιν, hiſce perpetratis adverſus illam urbem 4, 9, 17. talia cum feciſſet illi urbi, eius que incolis.

ἐργαλεῖον, phyſ. c. gen. rei, πᾶν τὸ ἐμπίπτον ὕλης ἀξιομάχου ἐργ. λ. 7, 11, 15. inſtrumentum.

ἐργαςήριον, phyſ. de loco, in opp. οἰκίαις ἢ ἐργαςηρίοις, officinis 7, 11, 15. tabernae 7, 12, 12.

ἔργον, in utr. partem, c. var. adi. τολμήσας ἐ. τηλικοῦτον, facinus 7, 11, 13. - † c. verbo ſimul affini magis, δράσαντες οὕτως ὠμὸν ἐ. facin. 2, 5, 15. - αἰσχρῶν ἔργων λ. facin. 1, 17, 3. τῶν αἰ. καὶ ἀπρεπῶν - ἐ. actionibus 5, 7, 9. †† οὐ πρεπόντων ἐ. συμβούλους, ad indecentia facienda 2, 10, 6. †† τὸ ἄρχειν ἔργων πονηρῶν, prius laedere 3, 6, 9. it. τὸ ἄ. ἀδίκων ἐ. 6, 3, 9. v. ἀρχ. - ἀκρίτων ἐ. factis 6, 9, 16. † εἰ τὰ τολμηθέντα αὐτοῖς αὐξήσαιεν ἔργοις μείζοσι, facinor. 7, 5, 1. ἐπιδειξαμένου - πολλὰ σώφρονα καὶ χρηςὰ ἔργα 2, 4, 11. v. ἐπ. - † θαυμαςὰ καὶ ἐπωφελῆ ἐ. conatus ib. e. opera, inſtituta, Pertin. - ††† c. adi. per caſum diverſum, τὰ δεινὰ τῶν ἔργων, nefaria facta 2, 5, 18. p. τὰ δ. ἔργα. it. τὰ ἀνδρεῖα - τῶν ἐ. fortia facta 7, 8, 15. - † per ſolum ſubſt. τοῦτο αὐτῷ τοὔνομα ἐδίδου τὰ ἐ. ſua opera 4, 5, 14. poſt pr. ἐχθρόν. - † ὑπὸ τῆς τῶν ἐ. συνέσεως ἐλαυνόμενος, facinorum 4, 7, 1. - †† in opp. οὐκ ἐν τῇ καθέδρᾳ ἢ προεδρίᾳ, ἀλλ' ἐν τοῖς ἔργοις, in rebus gerendis 2, 3, 17. factis, ſcientia et facultate agendi adminiſtrandi quo res, maxime publ. - c. gen. rei, ἔργα πολέμου - ἐγίνετο, facinora 7, 7, 8. τοῖς τυραννίδος ἐ. operibus 7, 1, 9. †† τὸ δὲ τελευταῖον καὶ μήποτε γενόμενον ἐ. 4, 6, 10. ſcil. τοῦτο ἦν, vel τὸ p. τοῦτο, ſc. ἦν, ultimum vero et nunquam factum opus erat hoc, ſ. hoc autem ultimum - opus illius erat ſ. facinus. †† ἔργον ἡμῖν τετόλμηται, μείζονος ἀπογνώσεως δεόμενον, facinus 7, 5, 15. τὸ ἡμῖν προκείμενον ἐ. ἐπαινεθήσεται λ. factum ib. 16. †† τοῦ ἐ. τὸ μέγεθος λ. facinoris 3, 11, 12. ἔκδικοι τοῦ γενησομένου ἐ. ultores patrandi facin. 7, 4, 10. ἥσθη ἐπὶ τῷ ἐ. eo facin. 7, 1, 24. ††† ſenſu pecul. A) de re ſacra, in opp. ὀργίοις τοῖς τε θείοις ἐ. div. officiis 5, 7, 2. aliis ſ. rel. actibus religioſis. τῆς ἱερωσύνης κοινωνεῖν καὶ σχήμασι καὶ ἐ. ὁμοίοις, functionibus ib. 8. B) de re bell., ducib. vel milit., c. gen. perſ. λαθεῖν ἔργα βασιλέως ἀδύνατον, facta 4, 11, 14. — οἳ τὴν πεῖραν αὐτοῦ τῶν ἐ. φέρουσι διὰ μνήμης, factorum eius 2, 2, 19. rerum bello geſtarum. - per adi. mera, τῇ τῶν ὑμετέρων ἐ. ἀνδραγαθίᾳ 1, 5, 25. v. ἀνδρ. - †† μεγάλων καὶ γενναίων ἐ., ὧν ἔδρασε, facta, (quae edidit, ſuſcepit,) 4, 14, 10. - †† c. dupl. affini ſubſt., αὐτὸν εἰς ἐλπίδα μειζόνων πραγμάτων ἐτύφωσε τηλικούτων ἐ. εὐπραγία, rerum 6, 5, 23. †† τοῖς οὕτω τετολμημένοις καὶ εὐτυχηθεῖσιν ἐ. 3, 14, 1. factis. †† per ſolum ſubſt. ἔργοις τὴν δόξαν ἐπιςοῦτο, re ipſa 7, 1, 14. †† ἀρετῆς τῆς ἐν ἐ. ἔμπειρον 2, 2, 16. v. ἀρ. et ἐμπ. ††† πολεμικῶν ἐ. ἤρξατο, bellica negotia 7, 1, 14. bis, ſed ter diverſos per caſus. - rerum bellicarum 7, 9, 11. bellicis muneribus 6, 9, 10. - †† c. praep. τῶν ἐν ὅπλοις ἐ. συμφοιτητὰς, condiſcipulos armorum 1, 5, 11. operum bellicorum ſ. militarium. v. ἐν. - † c. gen. rei et v. affini, πᾶν, ὃ χειρῶν ἢ καμάτου σώματος ἔργον, πρῶτος εἰργάζετο, opus 4, 7, 9. labor. οὐ μόνον διδάσκων αὐτοὺς τὰ ποιητέα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐ. πάντων προηγούμενος, laboribus 6, 8, 5. ††† πείσας ἑτέρους, ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐ. συναποδρᾶν, a ſuis functionibus 1, 10, 2. C) c. pron. perſ., κατορθοῦν αὐτὰ, ὑμέτερον ἐ. (ἐςὶ,) veſtrae operae eſt 1, 5, 19. veſtrum negotium, officium. - veſtrum negotium erit 3, 12, 13. - c. gen. perſ. φέρειν τὰς συμφορὰς, ἀνθρώπων ἔργον σωφρονούντων (ἐςὶ,) officium eſt 4, 14, 9. D) p. Lat. res,

quidquid eſt et fit, et factum eſt, quodvis eventum, etiam in malam partem, τὸ πᾶν ἔ. ἐξεθειάσθη, tota res 1, 14, 10. incendium. - †† c. v. affini, τὸ ἔ. κατείργασται, iam rem confectam eſſe 3, 12, 12. caedem. †† τῷ παραδόξῳ τοῦ ἔ. καὶ ἀνελπίςῳ - ταραχθέντες, inopinata re et inſperata 2, 5, 4. Praetor. impetu in aulam. οὕτω προχωρήσαντος τοῦ ἔ. ſuccedente negotio 7, 5, 1. Afrorum defectione. τοῦ ἔ. ἅπαξ γεγονότος, re ſemel peracta 8, 6, 2. caede. ῥαθυμότερον προςεφέροντο τῷ ἔ. negotium 5, 4, 11. pugnam. ἐμοῦ τὸ ἔ. παραιτησαμένου, negot. 3, 12, 6. caedem. ἔργων μεγάλων καὶ πολλῶν - γενομένων, rerum 1, 1, 4. - †† c. affini v. in vicinia, ςασιάζοντας ἐν ἅπασιν, οἷς ἔπραττον, μέχρι τῶν εὐτελεςάτων ἔ. etiam in viliſſ. rebus 4, 3, 9. †† cum gen. perſ. ſimul, βασιλέων - εὐτελῆ καὶ μικρὰ ἔ. λ. res 1, 1, 3. — †† nominatim per dat. ſ. abl., ὅτι μὲν ὑμῶν σοφίᾳ κρείττους ἐςμὲν, ἔργῳ ὁρᾶτε, re ipſa 2, 13, 10. it. ὅ περ ἔ. καὶ ὕςερον δέδεικται 2, 14, 9. it. προθυμίας - τὸ ἐνδόσιμον - ἔ. διδοὺς 3, 6, 22. it. ἔ. βεβαιῶσαι τὰ δόξαντα 6, 8, 15. E) p. aedificio qualicunque, ὡς μηδένα οἴεσθαι τὸ ἔ. σύνθετον, opus 3, 1, 14. murum. τὴν γέφυραν, ἔ. μέγα λ. op. 8, 4, 4. - ††† c. praep. τὸ - τέμενος, μέγιςον - γενόμενον τῶν ἐν τῇ πόλει (ὄντων) ἔργων, operum 1, 14, 4. — † εἴ τις ἦν κόσμος δημοσίων ἔ. publici operis 7, 3, 13. †† c. gen. vel rei ſ. loci, τὸ πῦρ ἐπενεμήθη τὰ πλεῖςα τῆς πόλεως καὶ κάλλιςα ἔ. opera 1, 14, 6. - vel perſ. ὑβρίσαντα - εἰς τὰ ἐκείνου ἔ. operibus 4, 5, 12. vallo ſ. muro.

ἐρείπιον, phyſ. c. gen. rei et adiuncto, τὰ μένοντα αὐτοῦ (τοῦ τείχους) ἐρείπια καὶ λείψανα ἰδόντι, rudera 3, 1, 15. - oppreſſo gen. illo, τὰ ἐ. (αὐτοῦ, τοῦ τείχ.) ἀνοικοδομῆσαι, rud. 8, 2, 12.

ἐρευνᾶν, phyſ. de perſ. c. acc. rei et adiuncto var. ἔνθα μόνος - τὰ ἀπόῤῥητα ἠρεύνα καὶ ἐξήταζε, ſcrutabatur 7, 6, 12. - c. coni. σκοποὺς, τοὺς ἐρευνήσοντας, μή τινες λ. qui ſcrutarentur, an 8, 1, 2. — de perſ. c. adv. et coni. οὔτε τὶς αὐτῷ - προςῄει, εἰ μὴ πρότερον ἐρευνηθεὶς; μή τι λ. niſi prius perſcrutatione facta, num 3, 5, 11. exploratus, excuſſus.

ἔρημος, de perſ. trop. abſ. εὑρεθεὶς ἔ. deſertus 2, 12, 12. ſolus, incuſtoditus, ſq. explic. - c. gen. perſ. δορυφόρων ἐρήμῳ ἐπιπεσεῖν, a ſtipatorib. nudum 3, 5, 8. - de re ſ. loco, Maſc. ἐν τοῖς ἐρήμοις ἀγροῖς, deſertis 8, 4, 9. - c. ſubſt. fem. ἐρήμῳ γῇ, deſertis locis 2, 11, 9. ἔρημον τὴν χώραν καταλείπῃ, region. deſertam 8, 4, 23. — Neutr. οἰόμενος, ἔρημα τὰ βασίλεια καταλ. vacuum palatium 3, 12, 12. interfectis imperatorib. τὰ οἰκοδομήματα ἔρ. εὑρισκόν, deſerta 8, 4, 12. ſine hominib. anim. et ſupellect.

ἐρίζειν, trop. ſ. phyſ. de perſ. c. dat. perſ. et praepp. ὑπὸ φιλονεικίας, δι᾽ ὀρτύγων μάχας ἀλλήλοις ἐρίζοντας, inter ſe altercantes 3, 10, 5.

ἔριον, phyſ. abſ. ἐρίου - εἰργάσθαι ἐσθῆτα, e lana 5, 5, 6.

ἔρις, phyſ. ſ. trop. c. adiuncto, ἐναύσματα ἔριδος καὶ ἔχθρας, altercationis 3, 13, 4. - † cum praep. ζήλῳ καὶ ἔριδι τῇ πρὸς ἀλλήλας, contentione 3, 2, 13. ſtudio certandi, noſtrat. *Streitſucht.*

ἐῤῥιμμέν. v. ῥίπτ.

ἐῤῥυθμισμ. v. ῥυθμίζ.

ἐῤῥύσατ. v. ῥύω.

ἐῤῥωμέν. v. ῥώννυμ.

ἐρυθραίνειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei ſ. loci, τὰς παρειὰς ἐρυθραίνων, genis purpuriſſatis 5, 6, 24. Heliogab.

ἔρυμα, phyſ., in bello, ἐντὸς τοῦ ἐρύματος, intra munitionem 3, 2, 11. murus; it. 20. ſq. 3, 3. 12. 1. 7. 10. ſq. ſ. τοῦ τείχους. cum adiuncto, γενναίοις τείχεσι καὶ ἐρύμασι 3, 1, 8. - trop. de Alpibus, μέγιςα ἐκεῖνα ὄρη, ἐν τείχους σχήματι, - προβέβληται Ἰταλίας, - ἔρυμα ἄῤῥηκτον λ. ut munimentum 2, 11, 16.

ἔρχεσθαι, med. de perſ. phyſ. c. praep. et adiuncto modi, τίς εἰς ἑςίασιν - ὡπλισμένος ἔρχεται; venit 3, 12, 23. - c. praepp. ſolis, ἐλθεῖν εἰς τὸ πεδίον, ut adeſſent in campum, 1, 5, 3. ἐλθὼν εἰς τὴν Ἀτρηνῶν χώραν, ingreſſus regionem 3, 9, 6. ; τὴν Νικομήδειαν, cum veniſſet Nicom. 5, 5, 3. - † hoſtil. εἰς Γερμανούς, Germaniam ingreſſus 6, 8, 8. - †† c. adv. ſimul et adiuncto modi, ἐκεῖθεν ἐλθὼν εἰς τὸ μνῆμα, progreſſus ad 4, 8, 21. — †† οὐδ' ἂν νῦν εἰς ὑμᾶς ἦλθον, ταῦτα δημηγορήσων, ad vos veniſſem 2, 8, 3. orator Niger. οἱ ἀπὸ Γερμανίας ἐληλυθότες σύμμαχοι, qui ex Germ. venerant 8, 7, 21. 6, 4, 13. †† ἐλθόντι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, redeunti 1, 17, 18. † ἦλθον μέχρι τῆς εἰςόδου λ. acceſſerunt usque ad aditum 7, 11, 3. μετ' ἀγαθῶν ἐλπίδων ἐλθεῖν, venire, 2, 13, 4. μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἐλθόντα βασιλέα, qui venerat 5, 1, 8. ἦλθον μετ' οὐ πολὺ ςρατιῶται - καὶ ἐκόμισαν λ. venerunt 1, 9, 17. - ††† hoſtil. ὡς ἦλθεν Ἰουλιανὸς (σὺν τῷ ςρατῷ ſ. σὺν τῇ δυνάμει ταύτῃ) καὶ προςέβαλε τοῖς τείχεσιν, venit 5, 4, 4. - † ſimul c. adv. μετεγίγνωσκον ἐπὶ τῷ ἀνόπλως ἐλθεῖν, quod inermes iviſſent 2, 13, 20. veniſſ. - † c. dat. perſ. et c. adiuncto e nominat. modi, Ἀτρηνοὶ ἦλθον αὐτῷ τοξόται σύμμαχοι, venerunt ei 3, 1, 6. - †† abſ. ἐλθόντα αὐτὸν λ. cum veniſſet, eum - 1, 13, 9. τοὺς ἐλθόντας λ. eos, qui venerant 7, 7, 14. - ††† trop. c. praepp. κατ' ἀξίαν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐληλυθότες, ad imper. evecti 8, 8, 20. pervenire, adipiſci, conſequi, noſtr. *kommen* ſ. *gelangen*. † ἄνδρα, ἐξ ἰδιωτικοῦ γένους ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντα, ex - eo progreſſum 2, 3, 3. ad imper., poſt τὴν ἀρχήν. - it. ἐκ πολλῶν ἡγεμονιῶν, ὥςπερ κατ' ἀκολουθίαν, ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντα, ad id progreſſum 7, 5, 4. ἐξ ἰδιωτικῶν σπαργάνων ἐπὶ τ. ἐλθόντες, eo usque evecti 5, 1, 16. οἱ ἐκ μετρίων πράξεων εἰς τοῦτο ἐλθόντες, ad imperium pervenerunt ib. 14. — † οἵ, μέχρι προσηγορίας καὶ τιμῆς ἐφημέρου μόνης ἐλθόντες, qui appellationem et honorem ad diem tantum conſecuti 1, 1, 7. quum perveniſſent ad ſolam appell. † ἐλθὼν διὰ πάσης τάξεως ςρατιωτικῆς, progreſſus per 6, 8, 3. - de re, phyſ. c. praepp. οὐδ' ἐπ' ἄλλο μέρος ἦλθε τὸ ἀκόντιον τοῦ σώματος, neque in aliam pervenit partem corporis iaculum 1, 15, 8. volavit, cecidit emiſſum. — ἐξ οὗ περ ἦλθεν ἀπὸ Ἰλίου (αὐτὸ, τὸ ἄγαλμα,) venit 5, 6, 7. portatum eſt, delatum. †† ὅσα καὶ εἰς ἡμᾶς ἦλθεν ἢ λεχθέντα, ἢ γραφέντα λ. quae (et) ad nos pervenerunt 1, 2, 5. in manus et aures noſtras nunc viventium, ſ. innotuerunt nobis. †† cum adv. πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἑορτὴν, antequam feſtus dies adeſſet 1, 10, 15. veniret.

ἔρως, mor. cum gen. perſ. καὶ μέχρις ἀδελφῆς - ἔρωτος προχωρήσας, usque ad amores ſororis ſuae 1, 3, 6. ἔρωτι τῆς κόρης ἑαλωκέναι, amore 5, 6, 4.

ἐς v. εἰς.

ἐςβάλλειν, phyſ. de perſ. c. praep. eadem, ἐς τὴν πόλιν ἐςέβαλον, in urbem intrarunt 3, 7, 14. vel celeriter intrarunt, irruerunt, ſc. ἑαυτοὺς, ſe coniecerunt, noſtr. *ſich* in *die* Stadt *werfen*, fugientes, ſalutis ſ. perfugii cauſa, Albini milites.

ἐσέρχεσθαι, med. de perſ. phyſ. c. praep., ἐφ' ἑτέραις ἐσελθὼν ἐλπίσιν, ingreſſus 3, 12, 20. ſc. εἰς αὐτὸ, τὸ δωμάτιον §. 18.

ἐσθής, phyſ. per caſus, abſ. vel c. adi. et vv. τῶν γυμνῶν ἐσθῆτος, veſtitu 1, 17, 5. veſtimento 3, 12, 22. veſtis 3, 14, 13. 4, 11, 10. 4, 15, 9. † σχήμασι - ἐσθῆτος λ. veſtium 5, 5, 4. it. 8, 6, 6. † κρύψας αὐτὸν (τὸν θώρακα) τῇ λοιπῇ ἐσθῆτι, caet. veſtibus 3, 12, 17. veſtitu 4, 11, 5. † ῥηξαμένη τὴν ἐσθῆτα, veſtem 1, 13, 7. τὴν πλατύσημον ἐ. veſte 3, 11, 3. † χλαμύδιον, ἤ τινα ἄλλην ἐ. λ. 4, 12, 4. ἐ. ὁδοιπορικὴν, veſtimento 5, 4, 12. cf. 5, 5, 6. κούφαις - ἐσθῆσι; veſtibus 3, 4, 19. ἐ. ἁπαλαῖς 6, 8, 2. cf. 6, 4, 7. 5, 3, 12. 7, 4, 8. ἐσθῆσιν λ. in veſtitu 2, 13, 5. in veſte 7, 11, 3. ἁλουργεῖς - ἐσθῆτας, veſtib. 1, 14, 16. pallium, it. togam ſ. ſtolam. cf. 2, 13, 17. 19. λιτὰς ἐ. 4, 2, 6. 19. 5, 6, 21. 8, 8, 14. †† τὰς ἐ. τῶν μηρῶν καθέλκοντι, veſtes 4, 13, 11. ſubligacula, feminalia, femoralia, i. faſcias, quibus femora involvebantur, fortaſſis et braccas, noſtr. *Beinkleider*.

ἐσθίειν, phyſ. de perſ. c. adv. πολλάκις ἐσθίων, cum cibum caperet 1, 17, 22.

ἔσθ' ὅπη, ἔσθ' ὅπου, ἔσθ' ὅτε v. εἰμί.

ἑσπέρα, phyſ., abſ. ἥκεις - ἑσπέρας; veſpere 3, 12, 23. - c. adi. ſ. v. ἑσ. καταλαβούσης, veſpera 2, 9, 6. 5, 4, 12. 7, 11, 18. cum praep. περὶ ἑσπέραν λ. circa veſperam 3, 4, 8. † π. δείλην ἑ. circa veſp. 2, 6, 9. ἤδη π. δ. ἑ. cum iam diei ſerus veſper eſſet 3, 12, 16. - ἐξ ἑωθινοῦ εἰς ἑ. λ. ad veſperam 4, 15, 10.

ἐσπίπτειν, phyſ. de perſ. c. praep. affini et ſimul eadem, ὡς ἐσέπεσεν εἰς τὸ ςρατόπεδον ἔς τε τὸν νεὼν, ut irrupit in caſtra 4, 4, 12. celeriter intravit et cum impetu, irruit.

ἔςε, p. coni. temp., ab init. enunciat., poſt dubiam interpunct., abſ. c. indic. aor. ὅπλα ἐκίνησαν λ. donec - moverunt 7, 4, 2. - cum aliis particulis, c. indic. eodem, ἔς' ἂν λ. donec 4, 9, 11. — ἔςε δὴ λ. donec 3, 12, 22. 7, 10, 13. e. donec iam 6, 5, 22.

ςεμμ. v. ςέφω.

Ἑςία, nom. propr. τῆς Ἑςίας τοῦ νεὼ λ. Veſtae 1, 14, 7. - †† in uſum periphraſticum, ἱέρειαν τῆς θεοῦ, ἥ τις τῆς Ἑ. ἦν, deae, quae Veſtalis erat 1, 11, 11. donec ſacerdos Veſtalis adduceretur, ſ. donec ſacerdos Veſtae ſ. don. Veſtalis add., p. τὴν ἱέρειαν τῆς Ἑ., proprie, quae quidem Veſtae erat, i. q. privum Ἑςιάς. - αἱ τῆς Ἑ. ἱέρειαι, Veſtales virgines 1, 14, 8. 4, 6, 9. - ††† cum gen. perſ. παρθένου τῆς Ῥωμαίων Ἑςίας ἱερωμένης, virginis Veſtalis ſacerdotis 5, 6, 3. †† ἀποσπάσας αὐτὴν τῆς Ἑςίας καὶ τοῦ ἱεροῦ παρθενῶνος, poſtquam avulſiſſet eam a ſacrario et virginali domo ib. ubi minus de nom. propr. a *Veſta*, quam de loco, et vel *a* ſ. e Veſtae *templo*, vel *a foco*, eiusdem Veſtae, appellative quidem et per elementum minuſculum, ut in locis ſubiectis. — † trop. ὡς μήτε εὐνῆς, μήτε ἑςίας κοινωνεῖν, ut neque torum, neque larem communem pateretur 3, 10, 15. noſtro ſaeculo, ſepararet ſe a *lecto* et *menſa*; de loco iterum, ſaltem de diaeta tota; — Ῥώμην, ἔνθα ἡ βασίλειός ἐςιν ἑςία, ubi imperii eſt lar familiaris 2, 10, 18. imperii ſedes, imperatoris aula, domus. ἐπεί περ ἱδρύθη (αὐτὸς) ἐν τῇ βασιλείῳ ἑςίᾳ, in imperatoria aula 2, 3, 1. - μή τις προκαταλάβοι τὴν βασίλειον ἑςίαν, principis domum 1, 6, 8. ὡς μηκέτι βούλεσθαι μηδὲ τὴν β. ἑ. οἰκεῖν, imperatoriam aul. 1, 15, 17. ††† εὐθὺς ἀφ' ἑςίας πάντας φονεύειν ἤρξατο, inde a

lare 3, 15, 8. de perſſ. domus ſ. familiae ſuae patris que, fratre, Geta, patris medicis, amicis, famulis, ſui, Caracallae, fratris que nutriciis, cf. §§. ſqq.
ἑςιᾶσθαι, med. phyſ. de perſ. c. praep. ἑςιωμένῳ περὶ δ. ἑσπέραν, epulanti 2, 6, 9.
ἑςίασις, phyſ. c. adiuncto, τίς εἰς ἑςίασιν ἢ κῶμον - ἔρχεται; coenam 3, 12, 23.
ἔσχατος, trop. de re, Maſc. ἐσχάτῳ κινδύνῳ, extremo 1, 13, 3. - Fem. τῆς ἐσχάτης εὐτελείας, ultima ib. 12. εὐτελ. τῆς ἐ. extr. 7, 1, 3. τῆς ε. ὠμότητος, extr. 1, 3, 10. ἐν ἐσχάτῃ ἀπογνώσει, extr. 2, 11, 12. - Neutr. ἐν γήρᾳ ἐσχάτῳ, extr. 7, 5, 18. ἐν ἐ. γ. 7, 8, 9. ἐν ἐ. δέει 7, 9, 8.
ἔσχεν, v. ἔχω.
ἑταῖρος, mor. de perſ. c. gen. perſ. τῶν Μάρκου ἑταίρων ἐντιμότατον, ſociorum 2, 1, 10. i. q. φίλος.
ἕτερος, Lat. *alter*, de perſ. Maſc. in opp. cum gen. perſ. τῶν ἀῤῥένων τούτων ὁ μὲν ἕ. - τὸν δὲ περιόντα λ. alter 1, 2, 2. abſ. τὰν τὸ ἑτέρῳ φίλον τῷ ἄλλῳ ἐχθρὸν ἦν, alteri 3, 10, 6. - Fem. ἡ πρεσβυτέρα - ἡ δὲ ἑτέρα λ. altera 5, 3, 6. †† ἐκείνης ἔκγονον ἐκ τῆς ἑτέρας θυγατρὸς, alt. 5, 7, 1. in relat. tacita. - de re, τὴν μὲν μίαν (μοῖραν) - τὴν δὲ ἑτέραν λ. alter. 6, 5, 2. - Neutr. τὸ μὲν ἕτερον μέρος - ἐπὶ θάτερα δὲ λ. alteram part. 3, 3, 2. - Lat. *alius*, de perſ. ἀνὴρ λ. - καὶ ἕτερος λ. alius que 7, 11, 6. - πάλιν - ἕτερον λ. alium 5, 7, 13. ἐκεῖνον μὲν - ἕτερον λ. ali. ib. 3. οἱ μὲν - οἱ δὲ - ἕτεροι - οἱ δὲ λ. alii 1, 4, 21. - τινὲς - ἕτεροι λ. alii 3, 10, 11. μὲν - ἑτέροις λ. in alios 2, 5, 12. - †† in relat. tac. ἕτεροι δὲ λ. alii 7, 9, 20. τῆς παρ' ἑτέρων ἐσομένης εὐδαιμονίας, apud alios 8, 3, 12. πείσας ἑτέρους λ. alios 1, 10, 2. - de re, †† ἀςέρες - ἕτεροί τε λ. quaedam que 1, 14, 1. ubi in pr. membro deſit rel. τινές. - Fem. ἑτέρα τὶς ἐπιβουλὴ λ. aliae - inſidiae 1, 10, 1. in relat. tac. ut et in ſqq. loc. ἕτεραι συμβολαὶ λ. alii conflictus, 7, 2, 17. δι' ἑτέρων ὁδῶν, alias 2, 13, 21. ἑτ. ἐπιςολῶν, al. 4, 12, 10. ἐφ' ἑτέραις - ἐλπίσιν λ. alia ſpe 5, 12, 20. - Neutr. ††† οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἢ μεριςάμενος λ. tantum non partitus rel. 3, 10, 12. nihil aliud faciens, quam ut partiretur imper. εἰς ἕτερα ῥεῖθρα λ. in alia fluenta 7, 12, 8. εἰς ἕτ. χωρία, alia 6, 4, 14. ſed in opp. clara, καθ' ἕτερα χωρία λ. ἡ δὲ τελευταία λ. utrobique 3, 7, 5. qui Bg. legerit ἑκάτερα, p. vulg. *ad* alia *loca*. - †† ambig., per Lat. pr. alterutrum, μὴ εἶναι ἐν ἑτέρου ἐξουσίᾳ, alterius 3, 2, 9. ἐπ' ἐκείνῳ - ἕτερον - τρίτον τε λ. aliud 4, 2, 14.
ἔτι, notione temp., et quidem praeſ. c. adi. τὴν ἔτι σώφρονα λ. (μερίδα) adhuc 1, 8, 5. † ἐ. τε ἄτρωτοι, nec vulnerati 4, 9, 15. et adhuc invulnerati ſ. et nondum vulnerati. - c. verbis, θαῤῥῶν τῇ τοῦ πατρὸς ὡς ἐ. συνεςώσῃ δυνάμει, velut adhuc incolumi 1, 9, 22. ἐ. περιθεῖν, adh. 1, 15, 11. cf. 2, 5, 14. 3, 2, 9. 3, 8, 5. 8, 6, 9. † ſimul c. adv. alio, ἐ. γοῦν καὶ νῦν λ. ſane adhuc hodie (etiam) 3, 1, 15. μένει δὲ ἐ. νῦν, manet autem adhuc (hodie ſ. nunc) 3, 4, 6. temp. fut. ἐπεὶ μήτε ὅσιον -, ἔτι βασιλέα ὑμᾶς δορυφορεῖν, amplius 2, 13, 16. porro, adhuc porro. - † ſimul c. neg. (μηκέτι et οὐκέτι v. ſic una voce inferius,) ἐπεὶ μήτ' ἐμὲ ἔτι τοιαῦτα κελεῦσαι προςδόκα, ampl. 3, 11, 13. ſ. adhuc, v. προσδ. - notione alia continuandi, addendi, augendi, ab initio enunciationis quidem, ſed poſt diſtinctiones diverſas, maiores, punctum, ſemicolon, vel minimam, comma;

id que a) c. una copula, ἔτι τε ἠγανάκτουν, atque etiam 5, 2, 13: praeterea *que* ind. ſ. etiam *que*. b) c. pluribus copul. ἔ. τε καὶ λ. atque etiam 1, 17, 12. 3, 5, 4. 5, 4, 7. 6, 8, 6. *praeterea* que *etiam*, ſ. *et* praeterea *etiam* rel. - †† interiecta voce alia, ἔ. τε αὐτὸν καὶ πολλὰ λ. ac praeterea (etiam) multa rel. 3, 11, 12. - c. adv. copula ſimul, in orat. med., poſt comma, ἔ. δὲ καὶ λ. atque etiam 2, 3, 9. 3, 14, 4. 9. *praeterea* vero *etiam*. — †† ſimul c. adv. diſerto augendi, τοιαῦται αἰτίαι ἔτι μᾶλλον ἠκ. adhuc magis 7, 1, 25. ἔ. καὶ μᾶλλον λ. adh. magis (etiam) 3, 6, 17. † ἔ. δὲ καὶ μᾶλλ. adh. autem magis (etiam) 1, 3, 8. ſ. adhuc vero etiam mag. ſ. etiam adh. mag. vel praeterea vero etiam mag. ſ. ſed praeterea etiam mag. - ſed adhuc magis etiam 7, 1, 11. ταύτῃ γοῦν καὶ τὴν ὁδοιπορίαν ἔτι μᾶλλον ἤπειγον, quocirca et iter adhuc magis accelerabant 4, 1, 4. - †† c. alio comparat. ἐμέλλησε δ' ἂν ἔτι καὶ πλείονα λ. erat que adhuc plura 2, 4, 15. ſed erat etiam adhuc pl.

ἕτοιμος, mor. de perſ. Fem. c. praep. δύναμιν, ἑτοίμην πρὸς μάχας, copias, paratas ad 7, 9, 7. - Neutr. de re, c. artic. et adiuncto, ἅ περ - τοῦ πρὸς τὸν πόλεμον εὐσταλοῦς τε καὶ ἑτοίμου ἀλλότρια λ. quae a promtitudine aliena 3, 8, 9. - †† magis phyſ. et p. adi. τὰ πρὸς πόλεμον ἕτοιμα ποιούντων, apparantibus bellum 2, 12, 1. res, ad bellum neceſſarias, parantibus, i. q. pr. τὰ πρ. πόλ. παρεσκ. et i. q. privum v. ἑτοιμαζόντων.

ἑτοίμως, mor. δέξασθαι τὰ λ. promte 2, 9, 12. προέσθαι λ. 5, 3, 22. - † in formula c. v., ſeq. inf. ὡς τινας ἑ. ἔχειν, λ. ut quidam parati eſſent 7, 3, 15. p. ἑτοίμους εἶναι λ.

ἔτος, phyſ. c. ſubſt. (κατὰ) τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν λ. anni 1, 16, 5. — τῆς ὥρας τοῦ ἔ. λ. 5, 5, 3. ἡ τοῦ ἔ. ὥρα 8, 4, 3. - c. adi. it. verb. ἑκάστου ἔ. quotannis 1, 10, 11. 5, 3, 9. 5, 6, 13. — ἐν ἀδείᾳ - ἐβίωσαν ἐκείνου τοῦ ἔ., οὗ μόνου - ἐβασίλευσε, illo an., quo ſolo 5, 2, 5. δεκάτου ἔ. ἐπιβεβηκώς, decimum an. ingreſſus 5, 3, 7. νέου ἔ, τῆς ἐπιούσης 1, 16, 1. τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει ἐκομίσθη γράμματα, anno 6, 2, 2. εἰς ἔτος - ἐληλακὼς 7, 5, 3. ἐτῶν ἑβδομήκοντα πράξεις λ. annis ſept. res geſtas 2, 15, 12. †† χρόνου τινὸς ὀλίγων ἐ. τιμὴν πᾶσαν ἀπένεμε λ. tempore paucorum ann. 1, 8, 1. τῇ - αὐλῇ πολλῶν ἐ. ἐνδιαιτηθεῖσα, multis an. 5, 8, 7. ἐ. οὐκ ὀλίγων ἐν τῇ Ῥώμῃ διέτριψε, annos non pauc. 3, 10, 3. ἐ. τριῶν ἢ τεττάρων ἡσύχασαν, triennio aut quadriennio 6, 6, 14. ὕβρεως, ἧς ἐ. τοσούτων ἠνεσχόμην, tot annis 1, 17, 10. τοσ. ἐ. 2, 2, 17. tam multos an. 6, 4, 4. per tot an. 7, 1, 10. - βασιλεύσας - ἔτεσιν, annos 3, 15, 7. 6, 9, 5. 15, per annos 4, 1, 1. †† in opp. μιᾶς - ἡμέρας - ἔτεσιν λ. annis 4, 14, 18. - c. praep. ἐν ἔτεσι διακοσίοις, annis 1, 1, 5. 8. 4, 13, 19. intra annos. - ἐν ἐ. τοσούτοις λ. per tot an. 6, 1, 16. - παμπλείοσιν ἐν ἐ. annis 6, 2, 18. ἀτέλειαν - εἰς δέκα ἔτη, ad decem annos 2, 4, 13. βασιλεύσας ἔτη λ. annos 1, 17, 26. ἔτη γεγονὼς λ. annos natus 5, 3, 7. 5, 7, 7. 8, 8, 21. - † cum gen. rei, εἰς ἕκτον ἔτος ἐλάσας τῆς βασιλείας, ad ſextum annum progreſſus imperii 5, 8, 19. εἰς τεσσ. ἐλ. τῆς β. ἔτος, usque ad dec. q. provectus *in* imperio *annum* 6, 1, 15.

ἔτρωσε, ἐτρώθη, v. τρόω.

εὖ, mor. c. v. ἴσε; probe 2, 10, 17. - civiliter, ἄνδρα ἐ. γεγονότα, virum natalibus clarum 7, 5, 4. i. q. εὐγενὴς et εὐπατρίδης. c. adiuncto c. praep., poſt ſyn. ἡροῦντο οἱ εὐπατρίδαι ἐκεῖνον λ., ἅτε ἐκ προγόνων εὖ γ. generoſum 3, 5, 5. τινὰς τῶν παρ' ἐκείνοις ἐ.

γεγονότων, quibusdam apud ipſos nobilibus 7, 4, 5. cf. de εὖ γε mox.

εὐάλωτος, phyſ. de re ſ. perſ., paſſ. c. dat. perſ. τὰ βάρβαρα ἔθνη εὐάλωτα ἔσεσθαι αὐτοῖς, barbaras nation. expugnabiles futuras 4, 10, 6. - c. adiuncto, τὰ ἐκείνων - Μακεδόσιν ε. καὶ Ῥωμαίοις δοῦλα γεγένηται, illorum ſtatus - Macedonibus expugnabilis 3, 2, 15. barbaros - Graecos - facile ſuperari poſſe - facile ſuperatos eſſe.

εὐβούλως, moral. in opp. εὐτυχῶς μᾶλλον γνόντες, ἢ ε. 3, 7, 4. v. γιν.

εὖγε ſ. potius dividen εὖ γε, λ. euge 1, 17, 10. bene quidem, ſ. bene ſcilicet, ſ. bene ſane, per ironiam, noſtr. *vortrefflich freylich*, ſ. *ſchön freylich*, ſ. *wohl freylich*, ſcil. ἐποίησας, feciſti, i. male ſ. turpiter ſane.

εὐγένεια, civil., de ſtatu et genere, abſ. et univerſe, μακαρίζεται λ. nobilitas 5, 1, 12. 11. - ſed finite, de certa perſ., ut de Pertin., ὅσον εὐγενείας χάριν λ. 2, 3, 4. - de Roman. magiſtratib. ἀρχὴν, ἣν - οἱ πρόγονοι - δι' εὐγένειαν διεδέξαντο, nobilitate generis 2, 13, 12. - de imperat. Balbino maxime, ſed et oratorie de Maximo ſimul, ἐξ εὐγ. ἐπὶ τοῦτο ἀναβάντας, a nobilitate 8, 7, 10. κατ' εὐγένειαν λ. propter nob. 8, 8, 8. ††† εὐγενεῖς εὐπατρίδας λ. patricia nobilitas ib. 9. qui Bg. legerit εὐγένεια εὐπατρίδης. - cum gen. perſ. τί ὑμᾶς ὤνησεν ἡ Κομμόδου ε. nob. 5, 1, 12. e. †† τῇ εὐγενείᾳ καὶ τῇ λ. nobilitate *ipſius* et rel. 2, 10, 5. qui Bg. recte e pr. repetere videtur pron. gen. perſ. ἐκείνου, de eodem Comm. ἐλογίζετο - τὴν ἐν τῇ συγκλήτῳ τινῶν εὐγένειαν, in ſenatorio ordine quorundam nobilitatem 2, 5. 3. p. τινῶν ἐν τ. σ. *nob. quor. in ſen. ord.* ſ. *ex ſen. o.* ἐβαροῦντο αὐτῶν αὐτὴν τὴν ε. 8, 8, 2. Balb. et Max. †† de perſ., abſtr. p. concr., c. praep., τοσαύτης παρ' ὑμῖν εὐγενείας λ. tantae apud vos nobilitatis 2, 3, 12. voluntas veſtra me tot nobilibus praeferendi.

εὐγενὴς, civil. de perſ. univerſe, c. adiuncto, νεανίσκου εὐγενοῦς τινὸς καὶ πλουσίου, nobilis 1, 8, 10. ὅσοι πλούσιοί τε ἦσαν καὶ εὐγενεῖς ib. 4. - nominatim de imperat., δεῖσθαι ἀνδρὸς ε. 2, 15, 7. — εὐγενῆ βασιλέα, generoſum 1, 7, 4. 1, 15, 15. πρεσβύται εὐγενεῖς, nobiles 8, 8, 20. - Neutr. de re, c. artic., p. ſubſt., et c. gen. perſ., it. c. adiuncto affini, τῶν εὐπατριδῶν βασιλέων τὸ εὐγενὲς, nobilitas 5, 1, 14. †† μηδένα αὐτῷ παρεῖναι ἐκ συνειδήσεως εὐγενοῦς κρείττονα, ex conſcientia nobilitatis 7, 1, 8. ubi potius videtur legendum ἀγενοῦς ſ. δυςγενοῦς. Superl. de perſ. abſ. βασιλέα εὐγενέστατον, generoſiſſ. 2, 3, 3. c. gen. perſ. εὐγενέστατος τῶν - βασιλέων 1, 17, 26. Comm. - c. adiuncto affini, εὐγ. πάντων εὐπατριδῶν, nobiliſſ. 2, 3, 9. Glabrio. † τοῦ ἱππικοῦ τάγματος εὐγενέστατοι, nob. 4, 2, 8. †† τῶν εὐγενεστάτων καὶ εὐπατριδῶν χορὸς παίδων, nob. ib. 9. de equitib. iterum. — †† ἠγάγετο γυναῖκα τὴν εὐγενεστάτην Ῥωμαίων, ſummo loco natam apud Romanos 5, 6, 2. nobiliſſimam Romanorum, inter Romanos ſ. Romanas feminas. †† εὐγενεῖς εὐπατρίδας 8, 8, 9. ubi Ms. εὐγ. καὶ εὐπ. ſed de Bg. v. in ſubſt. εὐγένεια.

εὐγνώμων, trop. de re, c. ſubſt. fem. τὸ ἄρχειν ἀδίκων ἔργων οὐκ εὐγνώμονα ἔχει τὴν πρόκλησιν, prius laedere - inconſulte eſt laceſſere 6, 3, 9. non habet prudentem provocationem, continet, oſtendit, prodit non prud. ſ. imprudentem prov. ſ. non conſultam, inconſultam, i. prius laedere eſt imprudens provocatio,

ſ. ſi quis prior infert iniurias, hoc eſt alterum imprudenter provocare ad ulciſcendas eas; i. q. unum v. ἀγνώμονα.

εὐδαιμονεῖν, de perſ., mor. c. nominat. modi particip. εὐδαιμονοίημεν ἂν, τὰ δέοντα πράττοντες, felices nos, facientes rel. 1, 5, 22. felices ſimus ſ. erimus, ſi facimus. - phyſ. c. adiuncto, τὰ τῶν εὐδαιμονεῖν δοκούντων ἢ πλουσίων πταίσματα, beatorum divitumque 7, 3, 11. eorum, qui videntur beati eſſe; ubi copulantur tropicum, εὐδ. δοκ., et propr., πλουσ.; Lat. *opulentus*, et noſtr. *begütert*, vel e ſqq. τῶν ὄχλων et τῶν κρειττόνων καὶ εὐτυχούντων, p. honoratus; quoniam beatorum ſ. fortunatorum extrinſecus ſ. eorum, qui ſunt in fortuna externa, proprium praecipuum que habentur honores et divitiae. † πόλις εὐδαιμονοῦσα καὶ ἀκμάζουσα, beata 8, 6, 6. Aquileia, abundans rerum, ad felicitatem externam pertinentium, copia, ut divitiarum, ſed et perſ. ac civium, i. q. εὐδαίμων mox.

εὐδαιμονία, phyſ., quoad perſ. καὶ τοῦτο μετὰ τῆς ἄλλης εὐδαιμονίας παρασχούσης τῆς Φύσεως Ἰταλιώταις, felicit. 2, 11, 16. commoda et bona fortunae externae; it. τῆς παρ᾽ ἑτέρων ἐσομένης ε. 8, 9, 12. † βαρυτάτην ε. τοῖς ἀρχομένοις παρέξειν 2, 14, 7.

εὐδαιμόνως, mor. βιώσας, feliciter 7, 9, 21. Gordianus pater, ante imperium.

εὐδαίμων, phyſ. de re, c. adiuncto, εὐδαίμονα καὶ πάντων ἀνενδεῆ βίον, beatam 8, 7, 13. - de loco, c. ſubſt. fem. τὴν Ἀντιόχειαν, πόλιν - εὐδαίμονα, fortunatam 2, 7, 15. Λούγδουνον, πόλιν - ε. opulentam 3, 7, 5. † τὸ Βυζάντιον, πόλιν ε. fortun. 3, 1, 10. ſq. πλήθει τε ἀνδρῶν καὶ χρημάτων ἀκμάζουσαν, † de terra, γῆν - ε. κεκτημένη, territorium fecundum ib. 12: de eod. Byz. — τὴν ε. Ἀραβίαν, felicem 3, 9, 5. - Neutr. c. artic. p. ſubſt. τὸ εὔδαιμον γαστρὶ - μετροῦσιν, felicitatem 1, 6, 2. i. q. εὐδαιμονίαν.

εὔδενδρος, phyſ. de re ac loco, c. fem. ſubſt. ὗλαι εὔδενδροι, ſylvae ſunt denſae arboribus 7, 2, 8. arboribus plenae, bene conſitae.

εὐδοκιμεῖν, de perſ., mor. c. praep., in partem tum bonam, ἐν στρατιωτικαῖς - εὐδοκιμήσας πράξεσι, in militaribus probatus negot. 2, 1, 9. 2, 7, 8. εὐδοκιμήσασιν ἐν - πρ. claris in 6, 1, 8. - tum malam, †† ὡς ἔτυχεν ἑκάστοις, ἐπ᾽ αἰσχρῷ τινι εὐδοκιμήσασι, ut quisque turpitudine aliqua claruiſſet, 5, 7, 14. qui Bg. leg. ὡς ἔτ. ἕκαστος - εὐδοκιμήσας, p. mero ὡς ἕκαστος εὐδοκίμησε, p. vulg. libertis quibusque, ut caſus tulit, turpitudine aliqua *claris*, commate poſt ἔτ. facto. † ἐφ᾽ οἷς εὐδοκιμήκεσαν ἁμαρτήμασιν, ob ea, quibus claruerant, ſcelera 6, 1, 7. qui Bg. ſumſerit v. c. mero abl., non bis ἐφ᾽ οἷς - βουλόμενος εὐδοκιμεῖν παρὰ τῷ Μαξιμίνῳ, bene audire apud M. 7, 4, 3. eſſe in exiſtimatione bona atque adeo favore. - de re, c. adv. dupl. πάνυ ἂν ἡ Ἀλεξάνδρου βασιλεία εὐδοκίμησεν εἰς τὸ ὁλόκληρον, prorſus Alexandri principatus probaretur in ſolidum 6, 9, 17.

εὐδοκίμησις, mor. c. praep. ἐν ταῖς προγενομέναις πράξεσιν, rerum ante abs te geſtarum gloria 7, 5, 12.

εὐδόκιμος, phyſ. de perſ. c. praep. τοῖς ἐπὶ λόγοις εὐδοκιμωτάτοις, doctrinae nomine probatiſſimis 6, 1, 8. ob doctrinam clariſſ. ſ. celeberr. ſc. ἀνδράσι.

εὔελπις, Neutr. cum artic. p. ſubſt. abſ. ἐκ τοῦ - ὑπάρχει τὸ εὔελπι, bona ſpes 6, 3, 9. i. q. pr. τὸ θαῤῥαλέον, it. ib. 14. † cum praep. et adiuncto, τὸ εἰς τὰ τολμώμενα ἅμα τῷ θαῤῥαλέῳ εὔελπι,

in aggrediendo coniuncta audaciae confidentia 2, 14, 5. c. gen. rei, ἐν πλήθει ὄχλου - τὸ ἐ. τῆς νίκης εἶναι, ſpem victoriae ſitam (eſſe.) 7, 9, 8. bona ſ. firma ſpes de victoria conſequenda. - †† p. adi. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) ἐς τὸ κερδαλέον αὐτοῖς εὔελπι (ἡγούμενοι,) futurum (imperium) ipſis ob lucra optabile 6, 8, 9. ad lucra ſpem faciens bonam ſ. ſpei plenum ſ. ſpecioſum.

εὐεξία, phyſ. ἡλικίας - καὶ μεγέθους σώματος καὶ εὐεξίας, εἰς ϛρατείαν ἐπιτηδείου, habitudo 4, 9, 9. - c. gen. rei, λογάδες, ὅσοι σώματος εὐεξίᾳ καὶ ἡλικίας ἀκμῇ λ. 6, 3, 2.

εὐεργεσίαι, phyſ. c. adi. μεγάλων εὐεργεσιῶν λ. beneficiis 2, 3, 14. 3, 6, 6. πολλὰς εὐ. 3, 12, 21. πάσας τὰς λ. 6, 9, 2. - abſ. 1, 10, 4. 5, 1, 13.

εὐεργετεῖν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. αὐτὸν εὐεργετοῦντες, benefici 3, 6, 12. qui Bg. ceperit abſ., referens acc. pron. ad ſqq. vv. - c. adv. ſimul, οὓς μάλιϛα εὐηργέτησας, in quos maxima contuliſti beneficia 1, 13, 4. quibus potiſſimum bene feciſti, quibus maxime profuiſti, quos maxime iuviſti; - †† c. acc. et perſ. et rei, ἐμέλλησεν ἂν ἔτι καὶ πλείονα εὐεργετήσειν τοὺς λ. erat adhuc plura indulturus ſubiectis 2, 4, 15. Paſſ. de perſ. c. acc. rei et praep. πολλὰ ὑπ' αὐτοῦ εὐεργετηθέντι, multis beneficiis obſtricto 4, 13, 5. affecto ab ipſo ſ. a ſe, ſ. quia cumulatus erat a ſe multis b.

εὐεργέτης, phyſ. de perſ. abſ. ἥκω σοὶ - σωτήρ τε καὶ ἐ. beneficii auctor 3, 12, 4.

εὐεργετικὸς, Neutr. de re, c. artic. p. ſubſt. εἰς τὸ εὐεργετικώτερον ἐπιῤῥεπὴς, beneficentiam 6, 9, 16.

εὐθέως, phyſ. de temp., ratione et notione vulgari, c. verb. ſtatim 1, 1, 7, 1, 17, 20. 2, 8, 9. continuo 2, 7, 1. confeſtim 7, 1, 7. 7, 4, 5. - † c. neg. τὸ πραχθὲν ἐ. οὐχ λ. ſtatim non 4, 4, 14. 8, 4, 16. quoruim in primo loco valebit p. *non-ſtatim*, et i. q. in hoc - c. adiuncto e praep. ἐ. ἐν ἀρχῇ, ſtatim initio 3, 2, 5. - † c. adiunct. al. e verbo, ἅμα τῷ λ., ἐ. πολεμικῶν ἔργων ἤρξατο, ſimulac = ſtatim aggreſſus eſt 7, 1, 14. - † c. adiunct. e particip. μόνον τὶς κληθεὶς -, ἐ. ἡττ. ἀπήει, ſi quis tantum -, ſtat. 7, 3, 5. †† πᾶς οἰκείου φόνος ἐ. ἀκουσθεὶς μεμίσηται, omnem domeſticorum caedem, ſimul atque audiatur, odio eſſe 4, 5, 3. *ſtatim, cum, ſi, ubi audiatur.*

εὐθηνία, phyſ. εἰς εὐθηνίας, ad annonam 7, 3, 12.

εὐθίκτως, trop. abſ. vel c. praep. πρὸς τὰ λεχθέντα ἀποκρίνασθαι, appoſite ad rem 4, 7, 2. apte, congrue.

εὔθυμος, mor. de perſ. εὐθυμότερος γενόμενος, hilarior 6, 6, 13.

εὐθὺς, i. q. ante εὐθέως, de temp., intra periodum, in apodoſi, ὡς εἰς τὴν Ῥώμην εἰσήλασεν, - εὐθὺς - ἀνεχώρησε, ſtatim 1, 7, 12. 3, 2, 13. ἐπεὶ - διῴκησε, - ἐ. Ἀλέξανδρος ἦν, continuo 4, 8, 1. extra period. in med. orat. vel ab init. enuntiat. ſtatim 3, 5, 6. 8, 6, 14. 8, 7, 3. - c. praep. εὐθ. μετὰ λ. 3, 2, 17. - c. formula e praep. ἐ. ἐν ἀρχῇ λ. ſtat. initio 8, 1, 10. e. - † intra artic. et ſubſt., p. adi. ἥσθη ἐπὶ τῇ τῶν Ἰταλιωτῶν ἐ. φυγῇ, delectatus eſt, quod Itali ſtatim fugiſſent, ib. i. delectatus eſt ſubita, repentina Italorum fuga. † c. adiuncto e particip. μὴ ἀλλοδαπὸν - τὸ σχῆμα ὀφθὲν ἐ. λυπήσῃ, ne peregrinus habitus, ſtatim ac viſus eſſet, offenderet 5, 5, 9. *ſi, cum, ubi* viſus *eſſet*, ſtatim *off.*

εὔκαιρος, trop. de re, c. affini ſubſt. καιρὸς, opportunum temp. 1, 4, 7. 1, 9, 15. 5, 8, 16.

εὐκαταφρόνητος, mor. de perſ. abſ. μὴ τῇ συγκλήτῳ ἐ. γένηται, con-

temtibilior 7, 1, 5. ubi dat. pendeat potius a v. γέν. - εἰ κινδυνεύειν δέοι, εὐκαταφρόνητοι, facile negligendi 8, 1, 6. non magnopere timendi, nullius pretii ac fortitudinis, facile cedentes campo. - de re vel perſ. c. neg. Γερμανῶν οὐκ εὐ. ἀριθμὸς, haud contemnendus numerus 7, 8, 23. non cont. i. magnus. †† c. ſubſt. fem. δύναμιν οὐκ εὐκαταφρόνητον ςρατιωτικὴν, manum militarem haud cont. 7, 9, 4. ἐπὶ συντάξεσιν οὐκ εὐκαταφρονήτοις, h. c. 1, 2, 2.

εὐκίνητος, mor. Neutr. c. artic. p. ſubſt. et c. gen. rei, ὁ Ῥωμαίων δῆμος πολὺ καὶ ῥάδιον ἔχει τὸ τῆς γνώμης εὐκίνητον, magna et facili eſt animi mobilitate 7, 7, 2.

εὐκλεὴς, phyſ. de re, Neutr. plur. cum artic. et praep. τὰ ἐν ταῖς ςρατιωτικαῖς πράξεσιν ἦν εὐκλεῆ, militiae res geſtae erant celebres, ſ. res, in mil. dign. actae, rel. ſc. πράγματα ſ. γενόμενα.

εὐκοσμία, phyſ., univerſe, μετὰ πάσης εὐκοσμίας, admodum decore, 1, 9, 6. cum omni ſ. ſummo decore ſ. ordine, in theatro collocati. - trop. c. adiuncto, ἦρχον τῆς πόλεως μ. π. εὐταξίας καὶ ε. ſumma moderatione et modeſtia 8, 8, 1. imperat. Balb. et Max. — †† ἕτερον παιδείας τῶν νέων καὶ εὐκοσμίας προέςησεν, inſtitutioni et moribus iuventutis praepoſuit 5, 7, 13. qui Bg. regit c. gen. pr. perſ., ubi innuitur nomen et munus cenſoris ſ. magiſtri praefecti que morum. - Singulatim de militib. εὐκοσμίας πίςις αἰώνιος, moderationis 8, 7, 18. - rurſus phyſ. τῇ συνήθει Ῥωμαίοις εὐκοσμίᾳ ταττώμεθα, more Romanorum bene ordinata acie conſiſtamus 4, 14, 15. ſolito Romanis ordine nos locemus. - c. adiuncto, ὡς πᾶν τὸ πεδίον διῆλθεν ὁ ςρατὸς μετ᾽ εὐκοσμίας καὶ εὐταξίας, decenti ordine 8, 1, 7. qui Bg. vertit per hendiad. p. decore et ordine.

εὐκταῖος, paſſ. de re, mor. abſ. vel c. dat. perſ. ἐκείνοις εὐκταῖον τὸ πραττόμενον ἔσεσθαι, illis optabile 2, 1, 21. qui dat. et pendeat a ſq. v. ἐσ. - cum adiuncto, προςποιησάμενος, εὐκταῖα καὶ ἀσπαςὰ ἀκούειν, optata 3, 11, 18.

εὐλάβεια, moral. δι᾽ εὐλάβειαν ἡσυχαζόντων, prae metu 5, 2, 5. it.

εὐλαβὴς, de re, Neutr. c. artic., p. pr. ſubſt., c. praep. et forſan etiam c. gen. rei, τῆς ἐμῆς γνώμης τὸ πρᾶον καὶ πρὸς τὰ μεγάλα τῶν τε τολμημένων εὐλαβὲς, in magnis aggrediendis circumſpectio 2, 8, 2. cautio.

εὔλογος, trop. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. οὐκ οὔσης εὐλόγου προφάσεως, ſine probabili cauſa 2, 8, 4. 4, 12, 15. εὔλογον αἰτίαν 3, 5, 6. εὐλόγοις αἰτίαις 7, 10, 2. εὐλόγους αἰτίας 3, 8, 6. ſpecioſas 3, 6, 10. - Neutr. εὕροι ἂν - εὔλογον, λ. c. inf., rationi conſentaneum 4, 5, 5. iuſtum, aequum.

εὐλόγως, mor. ἀποκρίνασθαι, quod rationi conſentaneum, 1, 6, 21. probabiliter, commode.

εὐμαρὴς, phyſ. de re, cum ſubſt. fem. τὴν πορείαν εὐμαρῆ παρεῖχεν, transitum facilem, 6, 5, 12. ε. τὴν διάβασιν 6, 7, 13. - Neutr. trop. οὐχ οὕτως εὐμαρὲς - δοκεῖ 2, 3, 14. - †† c. dat. perſ. ὅσα τοῖς πενεςάτοις - εὐμαρῆ, λ. parabilia 4, 7, 10. paratu facilia; niſi dat. hic pendet ab oppreſſo v. ſubſt. ἐςί. - Compar. Neutr. p. adv. εὐμαρέςερον τὰ - διοικήσεται, facilius 8, 7, 16. ſq. ῥαδίως. — Sic et Superl. εὐμαρέςατα τὸ πῦρ ἐπινέμεται λ. facillime 7, 2, 8.

εὐμαρῶς, mor. τὴν ἀρχὴν διοίσοντα λ. facile 2, 3, 12. 2, 9, 14. 2, 10, 18. - phyſ. c. adiuncto, ε. καὶ ἀκωλύτως διαβὰς λ. 3, 3, 13.

— †† πάντα ῥᾷστα ἀνάπτεται εὐμαρῶς λ. facile 4, 2, 21. qui Bg. modo alterutrum adv. refert; ubi minus fuerit figura ἐκ παραλλήλου, quam legendum ταῦτα, p. vulg. ῥ.

εὐμετάβολος, mor. de re, Neutr. c. artic. p. ſubſt. et c. gen. perſ. et adiuncto, τοῦ Ῥωμαίων δήμου τὸ κοῦφον καὶ εὐμετάβολον λ. 7, 8, 12. i. q. ſupra εὐκίνητον 7, 7, 2.

εὐμοιρία, trop. c. adiuncto, τοιαύτης εὐμοιρίας καὶ εὐταξίας κατεχούσης τὸν βίον, tali felicitate temporis 2, 5, 1. - c. gen. rei, τὴν τούτων εὐμοιρίαν - κατήσχυνεν, quam his rebus nactus fuerat felicitatem 1, 17, 27. harum rerum proſperitatem, felicitatem in his rebus, in hoc genere; ſ. p. ταύτην τὴν εὐμ. illam fel., bona commoda corporis ac fortunae.

εὐνή, phyſ., de re ſ. loco, μήτε εὐνῆς, μήτε ἑστίας κοινωνεῖν, torum 3, 10, 15. v. ἑστ.

εὐνοεῖν, mor. de perſ. abſ. προσεποιοῦντο, illius ſe ſtudioſos videri volebant 1, 9, 15. qui Bg. ſupplet dat. perſ. αὐτῷ, quem et Ms. diſerte praebebat, favere, bene velle, bene cupere. τινὲς τῶν εὐνοούντων, quidam ex benevolis 2, 2, 5. ἔχων δύναμιν εὐνοοῦσαν, exercitum benevolum 7, 9, 24. - c. adv. ἐν ἀρχομένοις οὕτως εὐνοοῦσιν, inter ſubiectos tam benevolos 2, 3, 12. c. dat. perſ. ᾔδει τοὺς Γερμανοὺς τῷ Μαξίμῳ εὐνοοῦντας, ſciebat, Germanos Maximo ſtudere 8, 8, 11.

εὔνοια, mor. abſ. εὐνοίᾳ, ἣν πρός με ἐπεδείξω, benevol. 3, 11, 10. — κατ' εὔνοιαν, ἣν εἶχον πρὸς αὐτὸν λ. 8, 6, 12. cf. c. verbis 2, 9, 18. 3, 9, 2. - 2, 4, 3. - c. ſubſt. in regimine, δεσμὸν εὐνοίας λ. 1, 8, 6. δεῖξιν καὶ πίστιν εὐνοίας 2, 3, 12. - in opp. φόβῳ ἦρξε μᾶλλον τῶν ἀρχομένων, ἢ εὐνοίᾳ, metu ſubiectorum imperabat magis, quam benevolentia 3, 8, 15. civium erga ſe, vel contra erga cives, quo ſenſu poſtr. eſt in hoc - φ. καὶ οὐκ εὐνοίᾳ φίλους ἐκτᾶτο, metu, non b. 4, 3, 8. - c. ſubſt. per copulam, fere ſyn., ταῦτα χαριστήρια εὐνοίας καὶ στοργῆς 1, 17, 10. φίλτρων κ. εὐν. 4, 14, 10. σπονδαὶ φιλίας βεβαίου, εὐνοίας τε πίστις 8, 7, 18. εὔνοιαν καὶ χρηστότητα 2, 9, 12. σπουδὴν κ. εὐν. 4, 11, 1. εἰς ἐ. καὶ φιλίαν προυκαλ. 4, 3, 6. εἰς ἐ. καὶ προθυμίαν προεκαλ. 6, 8, 16. ὑπηγ. εἰς ἐ. καὶ πίστιν 2, 14, 8. τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐ. 7, 5, 9. - c. adi. πάσης ἐ. μεθέξειν 1, 5, 10. - † πίστεως καὶ ἐ. τῆς ἄνωθεν ὑπομιμνήσκοντος, benev. priſtinae 3, 12, 21. † οὐκ ἐξ ἀληθοῦς μὲν διαθέσεως, προσποιήτῳ δὲ εὐνοίᾳ καὶ τιμῇ 8, 7, 5. ἀμοιβαίαν ἐ. ἤλπικα 1, 4, 6. πατρῴαν ἐ. λ. 1, 9, 1. ἴσην - ὑπηρεσίαν καὶ ἐ. λ. 3, 15, 11. - † per praep. al. et c. praep. οὐκέτι - μετ' εὐνοίας αὐτὸν ἐπέβλεπεν, aequis oculis 1, 14, 13. cum benevolentia ſ. favore, benevole. †† μ. ἐ. καὶ πλήθει - προύχετε, benevolo animo 2, 10, 9. praeter benevolentiam, etiam numero rel. μένοντες ἐπὶ τῆς πρὸς ἐκεῖνον εὐνοίας, man. in ben. erga illum 3, 2, 10. † τῇ πρὸς τοὺς βασιλέας ἀπεχθείᾳ τινί, ἢ εὐνοίᾳ, imperatorum odio aliquo aut ſtudio ib. 13. † ἡ τοῦ πατρὸς μνήμη αἰώνιόν σοι πίστιν καὶ ἐ. παρὰ τῶν ἀρχομένων ἐβεβαίωσε, apud ſubiectos 1, 6, 19. — ὅθεν καὶ μείζονα παρὰ τῶν συστρατιωτῶν εὔνοιαν ἐπιστώσατο, maioris militum benevolentiae certus erat 2, 11, 4. ἐ. πολλὴν παρὰ τῶν στρατιωτῶν ἐκτήσατο, magnam gratiam a militibus inibat 6, 8, 5. εὔνοιαν ἑαυτῷ παρὰ τ. στρ. μνώμενος, benevolentiam ſibi a milit. ambiens 7, 9, 24. - c. gen. perſ. ἡ τῶν ὑπηκόων ἐ. ſubiectorum ben. 1, 4, 10. erga imperator. ὅμηρα τῆς ἐ. αὐτῶν καὶ πίστεως 3, 2, 8. erga ſe. τοῦτο - εἰς εὐνοίας ἀνάκτησιν στρατιωτῶν

φάρμακον 6, 6, 6. εὐνοίᾳ καὶ πίςει τῶν ςρ. benevolentia erga ſe militum et fide 4, 14, 5. ἐθάρσει αὐτῶν τῇ ε. 8, 7, 21. - ὡς ἂν κτήσαιτο τὴν ε. αὐτῶν 2, 11, 13. τὴν τοῦ βασιλέως σπουδὴν καὶ ε. πυνθανόμενοι 4, 8, 18. - † ſimul c. praep. δεδιὼς τὴν πρὸς τὸν Πλαυτιανὸν τοῦ Σεβήρου εὔνοιαν, adverſus Pl. Severi ben. 3, 12, 11. ὅπως αὐτῶν τὴν πρὸς τὸν Ἀλέξ. ε. - οἰκειώσηται, eorum erga Al. ben. 5, 8, 6. - ἐλογίζετο τὴν περὶ αὐτὸν τῶν δορυφόρων ε. Praetorianorum (erga ipſum) ben. 1, 10, 10.

εὔνοος ſ. εὔνους, mor. de perſ. abſ. ἀνδρὸς εὔνου, hominem amicum 3, 12, 8. - c. adiuncto, εὔνους καὶ πιςοὺς - φίλους, benevolos 5, 1, 6. - Neutr. cum dat. perſ. τὸ πλῆθος εὔνοον ἔτι αὐτῷ ὑπάρχον 1, 10, 10.

εὐπαγὴς, phyſ. cum ſubſt. fem. τὴν βάσιν παρεῖχεν, greſſum ſtabilem 6, 5, 12.

εὐπάρυφος, phyſ. de re, τῆς εὐπαρύφου - πορφύρας, texturae honeſtae purpura 1, 16, 8. purpurae, praetextae limbo eleganti ſ. clavo lato, purpurae laticlaviae ſ. purpurae ſplendidae.

εὐπατρίδης, ph. p. ſubſt. ὁ Βαλβῖνος, γενόμενος ε. patricii generis homo 7, 10, 7. qui fuit ſ. erat patricius. † ὅσοι εὐπατρίδαι, ἢ ἔτι πλούσιοι 2, 6, 8. τὶς τῶν εὐπατριδῶν πλουσίων 1, 6, 8. cf. 3, 5. 5. 2, 3, 4. 9. † εἴ τι γένος ἦν - ἐν συγκλήτῳ ἐξ εὐπατριδῶν καταβαῖνον, a patr. 4, 6, 7. † γυναῖκα τῶν ε. uxorem generis patricii 6, 1, 19. Μάγνος τὶς ὄνομα ἦν τῶν ε. M. quidam nomine erat, patricius 7, 1, 12. cf. 2, 3, 7. 4, 10, 13. † c. adiuncto, τοὺς γένους μακραῖς διαδοχαῖς εὐπατρίδας λ. qui longa generis ſerie patricii 1, 2, 3. - c. gen. perſ. εὐπατρίδην ὄντα Ῥωμαίων, qui erat patr. Romanorum 1, 7, 5. Commod. - † c. praep. ἀνὴρ τὸ μὲν γένος τῶν ἐκ τῆς συγκλήτου εὐπ. generis quidem ex ſenatorio ordine patricii 2, 15, 2. genere quidem, unus patriciorum, e ſen. ord. - p. adi. τῶν εὐγενεςάτων καὶ ε. παίδων, patriciorum puerorum 4, 2, 9. τῶν ε. βασιλέων τὸ εὐγενὲς 5, 1, 14. 16. εὐπατρίδαις αὐτοκράτορσιν, patriciis principibus 8, 8, 1. †† εὐγένεια εὐπατρίδης ib. 9. p. vulg. εὐγενεῖς εὐπατρίδας et Ms. εὐγενεῖς καὶ εὐπατρίδας, v. εὐγεν.

εὐπειθὴς, mor. Neutr. de re, c. artic. p. ſubſt. et c. praep. τὸ εὐπειθὲς πρὸς τοὺς πόνους λ. tolerantiam laborum 3, 8, 10. obſequium perferendis laboribus, ſ. promtitudo ad ſuſcipiendos tolerandos que labores; ni Bg. leg. εὐπαθὲς, p. εὐπάθεια.

εὐπειθῶς, mor. ὑπακούειν λ. ut obedirent obſequenter 2, 13, 3. promte.

εὐπορία, trop. c. gen. rei, ἐν εὐπορίᾳ χρημάτων εἶναι, abundare pecunia 2, 6, 9. in affluentia divitiarum eſſe. μὴ παρέχον ἄδικον εὐπ. χρ. iniuſtam copiam (divitiar.) 2, 3, 23. εἰς ε. χρ. ad copiam pecuniae parandam 2, 4, 14.

εὐπραγία, trop. c. adiuncto affini et gen. rei, αὐτὸν εἰς ἐλπίδα μειζόνων πραγμάτων ἐτύφωσε τηλικούτων ἔργων εὐπραγία, ſucceſſus (proſper) 6, 5, 24. - abſ. νίκην καὶ εὐπραγίαν ἀγγέλλοντες, vict. et proſperum rerum ſucceſſ. 8, 6, 13. - c. praep. ſ. formula e praep. p. adi. ταῖς παρ᾽ ἐλπίδας εὐπραγίαις λ. inopinato rerum ſucceſſu 6, 2, 15. felici praeter ſpem ſucceſſu rerum, noſtrat. durch *die* wider *Erwarten* glücklichen *Unternehmungen.*

εὐπρεπὴς, mor. de re, cum ſubſt. fem. et adiuncto, οὐδὲ ἄλλως αὐτῷ τὴν ἐπὶ Ῥώμην ὁδὸν εὐπρεπῆ καὶ ἔνδοξον ἔσεσθαι, iter decorum et honorificum 8, 4, 24. - de perſ. Superl. c. abl. rei ſ. modi.

it. cum gen. perſ. κάλλει τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπων εὐπρεπέστατος, aetatis ſuae hominum formoſiſſimus 1, 17, 26. pulcritudine valde egregius.

εὐπρεπῶς, mor. c. adiuncto, οὐδὲν ὑμῖν τῶν εὐπ. καὶ κατ' ἀξίαν λ. decenter 2, 5, 13.

εὐπροςφόρος, phyſ. de perſ. c. praep. ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ ε. ἐν λόγοις, Romana facundia pollens 8, 3, 16.

εὑρέω et εὑρίσκω, de perſ. phyſ. cum praep. et acc. rei, ἐπιστολὰς, ἃς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέταις εὗρε γράμμασιν, quas invenerat in 3, 8, 12. - c. acc. perſ. oppreſſo, ἦν εὑρίσκειν (αὐτοὺς) ἀδύνατον ἐν δήμῳ τοσούτῳ, fieri non poterat, ut invenirentur in 4, 6, 13. non facile ſ. fas erat, non licebat invenire illos in. - c. eodem caſu diſerto, παίδων, οὓς ἐν τῇ Ῥώμῃ εὑρὼν λ. quos Romae inventos, (inveniens) 3, 2, 7. † c. adv. loci et acc. perſ. particip. ſimul, ἔνθα αὐτὸν εὑρόντες ἔν τινι κρυπτόμενον προαστείῳ, ubi cum inveniſſent eum, in quodam latitantem ſuburbano 5, 4, 21. † εὑρ. αὐτὸ (τὸ παιδίον) ἀθύρον οἴκοι, cum inv. eum ludentem domi, 7, 10, 15. ni adv. pertin. ad v. ἀθ. † impr. quodammodo, c. acc. rei dupl., τὰ οἰκοδομήματα ἔρημα εὕρισκον, inveniebant 8, 4, 12. † c. particip. p. inf. τὸ ῥεῖθρον εὗρε διὰ - βάθους - φερόμενον, fluvium invenit - defluentem ib. 2. † c. acc. perſ. dupl. τούτους εὕρισκον οὐκ ἀντέχοντας μόνον, λ. iſtos inveniebant non durantes ſolum 8, 5, 2. † c. acc. rei privo, καιρὸν ἐπιτήδειον εὑρὼν, nactum 4, 13, 6. †† in rect. dupl., cum acc. rei ſ. adi. et deinde c. acc. perſ. rurſus que c. acc. rei, ἐπεὶ εὗρεν αὐτὸ (τὸ γραμματεῖον) θανατηφόρον, - αὐτήν τε μέλλουσαν τεθνήξεσθαι, - τῶν τε λοιπῶν φόνον, ubi comperit illum mortiferum et ſe morituram, tum caedem ceterorum 1, 17, 9. legendo deprehendit, cognovit. †† ſenſu hiſtorico, cum adv. et praep. ὡς παρ' ἑτέροις εὕρομεν, ut apud alios invenimus 1, 11, 4. cognovimus, legimus. - de animo ſolo, c. acc. perſ. καθ' ἑαυτοὺς ἀναλογιζόμενοι, οὐδένα οὕτως ἐπιτήδειον εὕρισκον, λ. inveniebant 2, 1, 8. cognoſceb., intellig. iudicab. - ſimul c. adv. ἐπειδὴ πρὸς τὸ παρὸν ἄλλον οὐχ εὗρον, inveniebant 8, 8, 16. - cum acc. rei, εἴ τις παραβάλοι -, οὐκ ἂν εὕροι - βασιλειῶν οὕτως ἐπαλλήλους διαδοχὰς, λ. non raperiet 1, 1, 5. 4, 5, 5. ὅπως εὕρητε τὴν ἀλήθειαν, inveniatis ib. 8. εὑρεῖν τὴν ἀλ. comperire 3, 12, 13. — †† c. adv. γῆν μὲν καὶ θάλασσαν εὑρίσκετε, ὅπως νείμησθε, terram - inveniſtis, quo pacto partiremini 4, 3, 17. p. εὑρ., ὅπ. νείμ. γῆν λ. noſtr. *ihr ſindet* von *dem* Waſſer *und* Lande, *wie* ihr *ſie* theilen *könnet.* ††† alio ſenſu, ἡγεῖτο, τὸν υἱὸν αὐτοῦ εὑρηκέναι τινὰ τέχνην κατ' αὐτοῦ λ. commentum eſſe 3, 12, 7. excogitaſſe. εἰ μὲν τιμωρίαν ζητεῖτε, οὐδ' ἔστιν εὑρεῖν δίκην λ. nec inveniri poteſt poe. 2, 13, 11. ne quidem licet invenire, excogitare, poenam. - Paſſ. de perſ. abſ. τῷ μηδένα εὑρίσκεσθαι τὸν ἄξιον τῆς ἀρχῆς λ. eo, quod nemo inveniatur dignus, 2, 10, 15 - †† c. nominat. particip. εὑρίσκετο τοὺς στρατιώτας ψευσάμενος καὶ ἀπατήσας, comperiebatur milites fruſtratus decepiſſe 2, 7, 2. deprehendeb., cognoſceb., intelligeb. †† c. nominat. adi. et c. adv. παρὰ τοῦτο ἀπολόμενοι, παρ' ὅσον πλήθει ἐλάττους εὑρέθησαν, quatenus (numero) pauciores deprehenſi 6, 6, 10. ſc. ab hoſtibus, in loco aliquo; et adeo phyſ., ut in ſqq. his partim - abſ. ἡ φήμη λ. ὅτι Ἀντωνίνου υἱὸς εὑρέθη, repertum (eſſe) 5, 4, 1. agnitum mente oculis que viſum, cf. 5, 3, 15 - 19. - c. nominat. adi. ὁ μὲν, εὑρεθεὶς ἔρημος, inventus deſertus 2, 12, 12

ἀτακτότεροι εὑρεθέντες, inventi 3, 7, 13. - c. praep. εὑρεθεὶς ὑπὸ τῶν διωκόντων, inventus a 3, 4, 14. - de re, abſ. ὡς μήτε τοῦ τ. σῶμα εὑρεθῆναι, inveniri potuerit 7, 9, 16.

εὔρυθμος, phyſ. de re, c. ſubſt. fem. κινήσεως εὐρύθμου, motus numeroſi 5, 2, 9. aequalis menſurae temporis que. it.

εὐρύθμως ἐσκίρτων, in numerum 4, 11, 5. per aequalia temporum interva'la, noſtr. *nach* dem *Tacte* ſ. *Zeitmaſse.*

Εὐρωπαῖος, phyſ. de perſ. c. gen. perſ. τῆς βουλῆς τοὺς μὲν Εὐρωπαίους πάντας λ. e ſenatorio ordine Europaei 4, 3, 14. opp. ſq. τοὺς δὲ ἐκεῖθεν λ.

Εὐρώπη, phyſ. de terra, in opp. τὴν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίαν διάβασιν λ. ex Europa 3, 1, 13. τῇ Εὐρώπῃ 2, 8, 12. Εὐρ. 6, 4, 8. τὰ ὑπ' Εὐρώπην λ. in Europa 4, 3, 11.

εὐσεβής, mor. de perſ. Ἀντωνίνου, τοῦ Εὐσεβοῦς ἐπικληθέντος, Antonini, Pii cognominati 1, 7, 6.

εὐσταθής, mor. de perſ. c. gen. perſ. et al. adiuncto, οἱ σεμνότεροί τε καὶ εὐσταθέστεροι τῆς συγκλήτου, honeſtiores et graviores ſenatorii ordinis 2, 6, 8. conſtantiores, ſtabiles ſemper et firmiter in ſententia et virtute.

εὐσταθῶς, mor. ἐς ἀπόστασιν ὥρμησαν 7, 4, 2. conſtanter, fortiter, intrepido animo nec mobili, perſeveranter, noſtr. *ſtandhaft.*

εὐσταλής, phyſ. Neutr. de re, c. artic. p. ſubſt. c. praep. et adiuncto, ἅ περ τοῦ πρὸς τὸν πόλεμον εὐσταλοῦς καὶ ἑτοίμου ἀλλότρια, quae a habilitate ac promtitudine ad bellum 3, 8, 9. celeritate. — †† abſ. p. adv. συσκευάσασθαι ὡς ἔνι μάλιστα εὐσταλέστατα λ. quam expeditiſſime 2, 11, 1. qui Bg. ſic leg. p. vulg. εὐτελέστατα.

εὐσταλῶς, phyſ. c. adiuncto, τῶν κούφως καὶ ε. ἐκτρέχειν δυναμένων, velitibus expeditis ad excurrendum 4, 15, 3. qui facile et expedite excurrere valerent; per periphr. *velitum.*

εὐστοχία, phyſ. abſ. εὐστοχίας εἶχε τινὰ χάριν, peritiae iaculandi (certo) 1, 15, 14. - c. adiuncto, οὐδενὸς ἧττων εὐστοχίᾳ καὶ εὐχειρίᾳ, peritia iaculandi 1, 17, 27. de Commodi dexteritate et arte in feriendo per certos ictus.

εὔστοχος, phyſ. de perſ. ἀκοντισταὶ εὔστοχοι, iaculatores optimi 7, 9, 13. qui Bg. ad ſenſum p. ſq. ἄριστοι, p. ſeveris, iaculatores certi ictus, noſtr. gute *Scharfſchützen.* †† de re, c. ſubſt. fem. τὴν διὰ τόξων εὔστοχον ἐμπειρίαν, ſagittariae artis peritia 4, 10, 7. peritia in ſagittis certo jaculandis. † Neutr. c. artic. p. ſubſt. cum gen. rei, τὸ εὔστοχον τῆς χειρὸς αὐτοῦ λ. certitudinem manus eius 1, 15, 10. i. q. ſupra εὐστοχία. - διηγγέλλετο αὐτοῦ τῆς χ. τὸ ε. nunciabatur, quam eius manus eſſet certa ib. 3. certitudo manus ſ. certa manus in iaculando.

εὐστόχως, trop. λέγειν ὑπογραφάς, ad ſcite deſcribendum 4, 9, 4. apte, perſonae convenienter, noſtr. *treſſend.*

εὔτακτος, mor. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. εὐδοκιμήσασιν ἐν εὐτάκτοις καὶ πολεμικαῖς πράξεσιν, in ſtatis muneribus 6, 1, 8. ſeveris et iis, ubi bonus ordo, modeſtia et obſequium, qualia munera et officia ſunt fere militaria; unde ſubiectum πολ. - Neutr. p. adi. de perſ. τὸ ὑμέτερον (πλῆθος) εὔτακτον ὄν, vos contra bene ordinati quod eſtis 4, 14, 16. multitudo veſtra bene ordinata; opp. pr. ἄτακτον. - c. artic. p. ſubſt. abſ. τὸ εὔτακτον λ. modeſtiam 3, 8, 10. - c. adiuncto, εἰς τὸ κόσμιον καὶ εὔτ. μετάγειν πάντα, ad decorem ac modeſtiam 2, 4, 2. εἰς τὸ ε. καὶ κόσμ. ad decorem et modeſtiam ib. 9. i. q. ſq. ib. mox εὐταξία. - † ἡμῖν

τὸ ε. ἅμα τῷ κοσμίῳ ὑπάρχει, nos cum omnia compoſita ordinata que habeamus 6, 3, 15. ſed tum nobis bonus ordo cum modeſtia adeſt, rel. c. gen. rei, τῷ εὐτάκτῳ καὶ ἡμέρῳ τῆς βασιλείας ἔχαιρον, moderato et placido imperio 2, 4, 7. bene conſtituto et compoſito, i. q. εὐταξία ib. 9. e. 2, 5, 1.

εὐτάκτως, phyſ. συςήσαντες τὰς φάλαγγας, bene ordinata acie 4, 15, 3. decenti ordine.

εὐταξία, mor. univerſe, τοιαύτης εὐταξίας κατεχούσης τὸν βίον, tali decore 2, 5, 1. * c. adiuncto, ἦρχον τῆς πόλεως μετὰ πάσης ε. καὶ εὐκοσμίας, ſumma moderatione et modeſtia 8, 8, 1. imperat. Balb. et Max. - c. gen. rei, τὴν τῆς ἀρχῆς οὐκ ἔφερον εὐταξίαν, imperii moderation. 2, 4, 9. Praetoriani. - nominatim de militib. πᾶν τὸ ἱππικὸν τάγμα περιθεῖ. κύκλῳ μετά τινος εὐτ. καὶ ἀνακυκλώσεως, quodam decoro curſu ac recurſu 4, 2, 9. per hendiad. cum quodam decoro recurſu. ἐκέλευσε, πάντα τὸν ςρατὸν μετ' ε. προσχωρεῖν, decenti ordine 7, 12, 10. - c. adiuncto, πᾶν τὸ πεδίον διῆλθεν ὁ ςρατὸς μετ' εὐκοσμίας καὶ ε. decenti ordine 8, 1, 7. qui Bg. ceperit hendiad. p. cum decore et ordine bono. — μετ' ε. καὶ κόσμου τοῦ πρέποντος, adhibito ordine et modo decente 8, 7, 13. - c. gen. perſ. οἰόμενοι, οὐκ ἐν εὐταξίᾳ τοῦ ςρατοῦ τὸ εὔελπι τῆς νίκης εἶναι, non in decenti ordine exercitus 7, 9, 8. †† de re ſ. inſtrum. ἅρματα περιέρχεται ὁμοίᾳ εὐταξίᾳ, itidem decore (p. abl. ſ. adv.) 4, 2, 19.

εὐτέλεια, trop. in opp. ἐκ τῆς ἐσχάτης εὐτελείας εἰς λ. ex ultima humilitate 1, 13, 12. ἐξ ε. τῆς ἐσχ. ab humil. extrema 7, 1, 3. conditio tenuis in civitate.

εὐτελής, trop., civil. Maſc. de perſ. c. adiuncto et opp. μὴ ἰδιώτου τινὸς καὶ εὐτελοῦς (ἀνδρὸς) γαμβρόν, privati alicuius et tenuis 4, 10, 4. opp. ſq. βασιλέως. - cum adiuncto temp. τοῦτον - τὰ μὲν πρῶτα τῆς ἡλικίας εὐτελῆ, humilem 3, 10, 11. οἰκέται τινὲς ἢ εὐτελεῖς ἄνθρωποι, viles perſonae 5, 5, 20. ſq. opp. οἱ ἔπαρχοι λ. - εὐτελῶν δημοτῶν, viles homines de plebe 7, 12, 15. opp. pr. πλουσίων. † de re, itidem civ. cum ſubſt. fem., it. opp. et adiuncto, ἐκ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦς τύχης εἰς μεγάλην λ. ex parva humili que fortuna 3, 10, 12. - ſed mor. aliter, ἐπιδοὺς αὐτὸν εἰς εὐτελῆ ςρατείαν, in vilem militiam 7, 1, 6. - †† ἐκ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦς διαβολῆς λ. ex parva et levi cauſa 7, 3, 8. ε. μ. καὶ ε. προφάσεως 7, 4, 2. μικρὰν καὶ εὐτελῆ πρόφασιν 5, 3, 1. - ††† phyſ. σκηνῇ χρώμενος εὐτελεῖ, vil. 2, 11, 3. ςρωμνῇ τινι εὐτ. 2, 1, 2. † τράπεζαν εὐτελῆ, λ. menſ. vil. 4, 7, 8. cibum ac potum. - Neutr. ſenſu phyſ. et trop. ἐρίου φαύλων εἰργάσθαι, πράγματος εὐτελοῦς, e lana -, re vili 5, 5, 6. - †† in opp. εὐτελῆ καὶ μικρὰ ἔργα - δόξῃ - μείζονι, viles et parvas res 1, 1, 3. τὴν παροῦσαν - τύχην - τὰ τῆς γενέσεως ε. σπάργανα, natalium humilia cunabula 7, 1, 5. - Superl. τῶν πολυτελῶν -, ὅσα δὲ εὐτελέςατα, viliſſima (cib. et pot.) 4, 7, 10. † ςασιάζοντας - μέχρι τῶν εὐτελεςάτων ἔργων, in viliſſ. rebus 4, 3, 9. †† p. adv. συσκευάσασθαι ὡς ἔνι μάλιςα εὐτελέςατα 2, 11, 1. viliſſime, cum commeatu viliſſimo et parciſſimo; ni leg. εὐςαλέςατα, ubi v.

εὔτολμος, mor. de perſ. c. abl. modi, νεανίσκον, φύσει εὔτολμον, audacem 7, 6, 11. - c. adiuncto et praep. θυμοειδεῖς ὄντες καὶ εὔτολμοι ἐν ἀρχομένῃ μάχῃ, audaces initio pugnae 8, 1, 6. † de re, e. ſubſt. affini, ἐξ εὐτόλμου θράσους, de nimia audacia 7, 11, 1. †† τηλικούτων ἔργων εὐτολμῶν-καινοτομίᾳ, tantorum facinorum et

tam audacium novitate 7, 8, 3. qui Bg. interſerit copulam, aut καὶ, poſt ἔργ., aut τὲ, poſt εὐτ., pro quibus Stp. leg. in abl. εὐτόλμῳ.

εὐτοξία, phyſ. εὐτοξίας - παρέχοιτο δεῖξιν, artis 1, 15, 5. bene certo que iaculandi arcu ſ. ſagittas.

εὐτρεπίζειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei et adv. τὰ πρὸς τὸν πόλεμον γενναίως εὐτρέπιζεν, ad bellum omnia parabat 2, 14, 14. i. q. 3, 14, 7. e. τὰ πρ. τ. π. παρεσκευάζετο. ſine adv. ε. τὰ πρὸς τὴν μάχην, comparabat *omnia* ad praelium 3, 14, 9. - c. praep. οἱ βάρβαροι εὐτρέπιζον πάντα εἰς τὴν ὑποδοχὴν λ. apparabant omnia ad ſuſcipiendum rel. 4, 11, 2. - Paſſ. de re, εὐτρεπίζεσθαι τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον ἐκέλευσε, accingi ad iter iubet 6, 4, 2. parari res, ad iter neceſſarias, ſc. χρήματα et adi. ἐπιτήδεια ſ. ἀναγκαῖα. - cum adv. ὡς αὐτάρκως - ὤφθη αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον εὐτρεπίσθαι, ut ſatis viſa ſunt ipſi omnia ad bellum parata 3, 14, 17.

εὐτυχεῖν, trop. de perſ. abſ. φθόνῳ τῶν κρειττόνων καὶ εὐτυχούντων, felicium 7, 3, 11. beatorum, divitum, opulentorum, i. q. pr. τῶν εὐδαιμονεῖν δοκούντων καὶ πλουσίων. - †† c. acc. rei et adv. ὅτε τὴν τῆς ἀρχῆς τιμὴν εὐτύχησε Σεβῆρος, quando imperii honorem adeptus fuit Severus 3, 10, 9. ſ. feliciter adept. f. - Paſſ. ſenſu med. de re, abſ. τὸ ἀποβησόμενον, εὐτυχηθείη, παρέξει λ. eventus, ſi proſper fuerit, 2, 8, 6. - c. adv. δέος - ἐνέβαλε τοῖς οὕτω εὐτυχηθεῖσιν ἔργοις, per ea, quae tali auſu et ſucceſſu fecerat 2, 14, 1. rebus, ita proſpere ſuccedentibus. †† c. praep. ſimul, ὅταν εἰς τὴν ἀπόβασιν εὐτυχηθῇ, cum eventum proſperum ſortiuntur 2, 9, 4.

εὐτυχῶς, trop. in opp. μᾶλλον γνόντες, ἢ εὐβούλως 3, 7, 4. v. v. γιν.

εὐφημεῖν, phyſ. de perſ., oppreſſo acc. perſ. ἡ σύγκλητος καὶ ὁ δῆμος εὐφημοῦντες (αὐτούς,) ὥσπερ θριαμβεύοντας, ὑπεδέχοντο, laetis acclamationibus 8, 7, 22. - de ſolo ſenatu, c. acc. perſ. ἀναγνωσθείσης τῆς ἐπιστολῆς, εὐφημεῖ ἡ σύγκλητος, fauſtis eum acclam. ornat 5, 2, 1. - † c. adv. ἐπεὶ αὐτὸν, ἅμα τῷ ἐπιφανῆναι, ὁμοθυμαδὸν εὐφήμησαν, laetis accl. exceperunt 2, 3, 6. ſqq. diverſis σεβάσμιόν τε καὶ βασιλέα προσηγόρευσαν. de ſolo populo, abſ. μηδενὸς τῶν δημοτῶν μήτε εὐφημοῦντος (αὐτὸν) λ. nec fauſta (ei) acclamante 2, 6, 19. ſq. adiuncto, ὥσπερ εἰώθασι προπέμπειν τοὺς βασιλέας, et opp. τοὐναντίον δὲ καὶ ἐβλασφήμουν καὶ κακῶς ἠγόρευον. † c. acc. perſ. diſerto, ὁ δῆμος τὸν Γαλλικανὸν (Conſularem, poſt caedem quorundam Praetorianorum) εὐφήμει, Gallicano fauſta acclamabat 7, 11, 11. - c. nominat. modi, ἐπεὶ ὁ δ. αὐτὸν ὑποδεξάμενος εὐφήμησεν, eum excepit fauſtis acclam. 2, 14, 4. - †† c. opp. et ſimul c. abl. rei ſ. modi, βλασφημοῦντες τὸν Ἰουλιανὸν παρόντα, - ἐκεῖνον (τὸν Νίγρον) βασιλικαῖς φωναῖς εὐφήμουν ἀπόντα, illum imperatoriis fauſtisque acclam. proſequebantur abſentem 2, 7, 8. - de militib. abſ. ſ. oppreſſo acc. rei vel perſ. προθέντες τὰς εἰκόνας Μαξίμου λ. αὐτοὶ εὐφήμουν. (αὐτὰς ſ. αὐτούς.) ipſi fauſtiâ acclamat. celebrant. 8, 6, 4. - c. adv. ὡς δὲ ἀνελθόντα αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα προσῆλθον, ὁμοθυμαδὸν εὐφημήσαντες (αὐτὸν,) fauſta acclamaturi 2, 13, 7. - † c. diſerto acc. perſ. αὐτὸν ὑπερφυῶς ἠσπάζοντο καὶ εὐφήμουν, laetis clamoribus proſequebantur 5, 8, 14. τοὺς ὑπ. αὐτὸν εὐφημήσαντας, qui ipſi acclamaſſent ib. 15. - c. ſolo caſu illo, εὐφημῆσαι τοὺς λ. laetis exciperent vocibus 8, 6, 4. † τοιαῦτα εἰπόντα αὐτὸν εὐφημήσαντες οἱ στρατιῶται, καλοῦντες Σεβαστὸν καὶ Περτίνακα, fauſtis accl. excipien-

tes 2, 10, 19. † ὁ ϛρατὸς τὸν μὲν Ἀλβῖνον πολέμιον ἀνηγόρευσεν· εὐφημήσαντες δὲ τὸν Σεβῆρ. fauſta acclamantes Severo 3, 6, 17. — †† c. caſu temp. οἱ ϛρατιῶται, ἐκείνης τῆς ἡμέρας εὐφημήσαντες αὐτὸν παρέπεμψαν, fauſtis accl. (ipſum) proſecuti 6, 9, 3. - †† c. acc. perſ. dupl. οἱ ϛρ. - τὸν παῖδα ἐδείκνυσαν, Ἀντωνίνου υἱὸν εὐφημοῦντες, Antonini filium celebrantes 5, 4, 4. - de legatis, εὐφήμουν αὐτὸν, celebrabant eum 8, 7, 4. - de civitatibus, αὐτὸν εὐφήμησαν, ipſi fauſta acclamarunt 3, 3, 4. - Paſſ. c. praep. ἀνάγουσιν (αὐτὸ, τὸ παιδίον) εἰς τὸ Καπετώλ., εὐφημουμένου ὑπὸ τοῦ δήμου, populo fauſta acclamante 7, 10, 15. fauſtis ſ. laetis acclam. exceptum, cultum, decoratum a populo. ††† πρὸς πάντων εὐφημηθεὶς 2, 3, 25. v. mox in εὐφημίζ. - c. adv. ἦρχον τῆς πόλεως λ., ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ πανταχοῦ εὐφημούμενοι, bene audientes 8, 8, 1. celebrati, laudati, excepti fauſtis accl.
εὐφημία, phyſ. de populo, c. gen. perſ., ut auctoris, μετὰ πάσης εὐφημίας καὶ παραπομπῆς τοῦ δήμου ὑποδεχθεὶς, laetis acclamationibus (omnibus) populi 1, 15, 13. οὔτε ταῖς εὐφημίαις τοῦ δ. ἤρεσκοντο (οἱ ϛρατιῶται,) accl. illis (populi) 8, 8, 2. - abſ. ὁ δῆμος Σεβαϛὸν ἀναγορεύει, καὶ πατέρα καλεῖ, πάσαις τε γεραίρει εὐφημίαις, fauſtis cum accl. 2, 2, 21. - c. adiuncto, μετὰ πάσης τιμῆς καὶ εὐφ. λ. fauſtis accl. 3, 8, 6. 1, 7, 11.
εὐφημίζεσθαι, phyſ. de perſ. paſſ. c. praep. πρὸς πάντων εὐφημισθεὶς, ab omnibus fauſta acclamatione exceptus 2, 3, 25. ubi tamen Ms. εὐφημηθείς.
εὔφορος, phyſ. de re ſ. loco, c. gen. rei, ἀτμίδων -, ὧν Ἰταλία μόνη ἐ. (ἐϛὶ) quae omnia Italia ſola praebet ſalubria 1, 6, 5. quibus abundans eſt, ſ. quae fert, praebet. - c. adiuncto e praep. ſimul, τὰ ἀπὸ θαλάττης, ὧν ἡ - χώρα διὰ χειμῶνος οὐκ ἦν ἐ. quas regio non ferret 8, 2, 7. †† de re ſ. temperie coeli, τὴν ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἴϛρου ὥραν, μήτε ὀπώρας εὔφορον λ. pomorum feracem 1, 6, 3.
εὐφραίνειν, phyſ. ſ. mor. de re, c. adv. in opp. μὴ ὁμοίως εὐφραίνει ἐλευθερία, ὡς λυπεῖ δουλεία, delectat 2, 3, 19. - c. acc. perſ., abl. rei ſ. modi et adv. τὰ τῶν - παίσματά τινας τῶν - ἐσθ', ὅτε καὶ εὐφραίνει φθόνῳ λ. delectant 7, 3, 11. - c. acc. perſ. ſolo, εὔφραινε πάντας ἡ - διαδοχὴ, exhilarabat 5, 2, 2. εὐφρανεῖ ἡ τοῦδε ἀρχὴ ὑμᾶς λ. laetificabit 2, 2, 19. - in opp. ὁ πάντας εὔφραινε, τοῦτο ἐλύπει λ. delectabat 2, 4, 8. - de perſ. c. acc. perſ., abl. rei ſ. modi, praep. et adv. ταύτης τῆς ἑορτῆς, ἐν ᾗ μάλιϛα Ῥωμαῖοι νομισμάτων ἀντιδόσεσι - εὐφραίνουσιν αὐτοὺς, exhilarant 1, 16, 7. - ſimul c. particip. modi, τῆς - ἀρχῆς ζήλῳ - τοὺς πρεσβυτέρους ὑπομιμνήσκων εὔφραινε, delectab. 2, 4, 3. - cum praep. διὰ ἡνιοχείας - τὸν δῆμον εὐφραίνειν ᾤετο, populum a ſe oblectari arbitrabatur 5, 6, 14. oblectare. - ſimul in opp. τὶ καινὸν ἐξευρίσκοντες, δι' οὗ εὐφρανοῦσι μὲν ὃν λ. λυπήσουσι δὲ τὸν λ. quo delectarent eum, rel. 3, 13, 15. - † Paſſ. ſ. Med. de perſ. abſ. αὐτοῖς διδοὺς ἄνεσιν εἰς τὸ ἑορτάζειν καὶ εὐφραίνεσθαι, dans (ipſis) libertatem feſtorum et oblectationem 2, 7, 16. ad oblectandum ſe, ſ. oblectandi ſe. - † cum praep. adv. et acc. rei ellipt. ἐπὶ τούτοις αὐτὸς πάνυ (κατὰ) τὴν ψυχὴν ηὐφραίνετο, his rebus valde laeto erat animo 2, 8, 11. his valde laetus erat animo.
Εὐφράτης, ὁ fluv. Meſopotam., τῆς μέχρις Εὐφράτου γῆς, usque ad Euphratem 2, 7, 7. 2, 8, 13. τὸν Εὐφράτην 6, 5, 3.
εὐφροσύνη, mor. c. adiuncto, κελεύσας πάντας ἑορτάζειν, παντοδα-

πταῖς τε εὐφροσύναις καὶ εὐωχίαις χρῆσθαι, ὡς δὴ γαμούντων λ. delectationibus 5, 6, 12.

εὐφυὴς, trop. ſ. mor. de perſ. c. inf. νοῆσαι τὸ - εὐφυὴς ἦν, ab ingenio paratus erat 4, 7, 2. ſolers, acutus.

εὐφωνία, phyſ. ἐπεμελήθησαν φράσεώς τε καὶ εὐφωνίας, diſertae elocutionis 1, 1, 1. ſuavis compoſitionis, amoenitatis ſoni, noſtrat. *Wohlklang*, vel per hendiad., elocutionem ſonoram ſ. ſuavem, vel dicendi orationis que ſuavitatem.

εὔφωνος, phyſ. de perſ. c. gen. perſ. ἀναγαγόντες τοὺς εὐφωνοτάτους ἑαυτῶν ἐπὶ τὸ τεῖχος, λ. qui vocaliſſimi ex ipſis eſſent 2, 6, 7. voce praeſtantiſſimos, fortiſſima praeditos voce.

εὐχάριςος, mor. de re, ἀντιδοῦναι μεῖζον, - εὐχάριςον δοκεῖ, redditio maioris - grata videtur 2, 3, 14. reddere aliquid maius, non tam facile, quam gratum eſſe videtur, i. grati animi ſignum, documentum et officium.

εὐχειρία, phyſ. abſ. πάντας εὐχειρίᾳ ὑπερέβαλλεν, manus certitudine 1, 15, 4. - c. adiuncto, οὐδενὸς ἧττων εὐςοχίᾳ καὶ ἑ. dexteritate manus 1, 17, 27. utrobique de Comm.

εὐχὴ, mor. c. gen. perſ. τοὺς - ὁμογνώμονας ἔσεσθαι τῇ Ῥωμαίων εὐχῇ, conſenſuros Romanorum votis 2, 8, 18. voto. - per praep. κἀμοὶ δι' εὐχῆς ἐςι, mihi in votis eſt 2, 10, 4. ego opto ſ. voveo. τουτων αὐτῷ - ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν προχωρησάντων, ſupra (omne) votum 3, 9, 21.

εὔχομαι, Med. de perſ. mor. c. adv. et adiuncto, ὡς αὐτὸς εὔχομαί τε καὶ βούλομαι, opto 3, 12, 4, - c. inf. οὐ τὰ ἄλλων λαβεῖν - εὔχονται, in votis habent 8, 3, 14. vovent, optant, volunt, cupiunt. προφάσεως ὀλίγης λαβέσθαι εὔχοντο, optabant 5, 2, 14. χρὴ - εὔχεσθαι μὲν, ὑπάρχειν τὰ βέλτιςα λ. optare, ut 6, 3, 7. - † al. ſenſu, c. particip. modi, φιάλην λαβὼν - εὔχετο, precabatur 4, 8, 12. - †† c. adiuncto al. πάντες μὲν εὔχοντο, καὶ θεοὺς - ἐπεκάλουν, precabantur 7, 4, 1. ſc. αὐτοῖς, τοῖς θεοῖς, e ſq., ad deos. - †† c. adv. ὅ περ ᾔδεσαν πάλαι μὲν εὔχεσθαι λ. optari 7, 5, 1. qui Bg. cepit p. paſſ., ſed ut p. med. valeat quoque, ſi repetas e pr. αὐτὸ, τὸ ἔθνος.

εὐψυχὴς, phyſ. de re, Neutr. cum artic. p. ſubſt. et c. gen. loci, ἐπεῤῥώσθη τῷ εὐψυχεῖ τῆς πόλεως, refrigeratorio aëre 6, 6, 5. qui Bg., de re capiens, ſuppleverit gen. τοῦ ἀέρος, ut ſit aëris temperies frigidior, per urbem illam vagans; propr. quidem iucundum, lene et ſalubre frigus. - de loco, εὐψυχέςερον τὸ χωρίον, frigidior ille locus 1, 12, 3.

εὐώδης, phyſ. de re, οἴνῳ εὐώδει, fragranti 1, 17, 18. - cum ſubſt. fem. πόας εὐώδεις, herbas odoratas 3, 9, 5. fert Arabia. - Neutr. μύρου εὐωδεςάτου, fragrantiſſ. 1, 12, 4.

εὐωδία, phyſ. c. gen. rei, εὐωδία τῆς τῶν δαφνῶν ἀποφορᾶς, odore 1, 12, 3. - abſ. τὴν εὐωδίαν λ. ib. 5. ἑ. 4, 8, 19. ſuaveolentiam 4, 2, 16.

εὐωχεῖσθαι, med. de perſ. phyſ. εὐωχούμενον τὸν δῆμον, epulantem 5, 6, 14.

εὐωχία, phyſ. παντοδαπαῖς - εὐωχίαις χρῆσθαι, epulis 5, 6, 12.

ἐφ' v. ἐπὶ et ib. extr.

ἐφάπτεσθαι, phyſ. de perſ. med. c. gen. perſ. ἑκάςου ἐφαπτόμενος, unumquemque contrectans 4, 9, 11. contingens, tangens, amice, demulcens.

ἐφεδρεύειν, trop. de perſ. c. dat. perſ. αὐτοῖς, obſervatores ſibi illos imminere 8, 8, 3. inſidiari, extra bellum.

ἐφέλκειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei et adv. ἐπὶ πολὺ πανδημεὶ τῶν Ῥωμαίων τὴν ναῦν ἐφελκόντων, trahentibus 1, 11, 11. i. q. ſimpl. vel attrah. ad ſe e limo.

ἐφεστρὶς, phyſ. πᾶσα ἡ σύγκλητος μελαίναις ἐφεστρίσι χρώμενοι, veſtibus 4, 2, 5. in luctu, palliis. - de milit. ἦλθον ἐν λιταῖς ἐσθῆσι καὶ ἐ. ſagulis 7, 11, 3. 6. ubi videntur eſſe noſtr. *Kittel.*

ἔφηβος, phyſ. de perſ. τοὺς παῖδας, εἰς ἡλικίαν ἐφήβων λ. puberum 3, 10, 1. maſc. poſt completum decimum quartum, ſ. ab a. 17 ſ. 18. inde, per decennium, usque ad an. 26 ſ. 27. aut a. 18. ad 20. modo.

ἐφήμερος, phyſ. c. ſubſt. fem. τιμῆς ἐφημέρου; honorem ad diem tantum 1, 1, 17. unius diei, i. breviſſimi temporis. - ἐφήμερον τροφὴν, diurnum cibum 2, 10, 13. ubi potius leg. τρυφὴν, breven, breviſſimi temporis luxum.

ἐφίστημι, de perſ. act. phyſ. cum acc. perſ. et dat. ſ. abl. loci, τὸν θεὸν ἐπιστήσας ἅρματι, collocatum (collocans) in curru 5, 6, 15. - c. adv. ſ. abſ. φρουρὰς ἐπιστήσαντες ἰδίᾳ ἑκάτερος, cuſtodias (cuſtodes) apponentes 4, 1, 9. - trop. c. perſ. et acc. et dat. τοῦτον ἐπέστησε πάσῃ τῇ τοῦ στρατοῦ νεολαίᾳ, praefecerat 6, 8, 4. ἐπιστήσας τοῖς στρατοπέδοις αὐτὸν, praefecto eo 1, 8, 2. cum praefeciſſet. - † c. acc. perſ. dupl., uno muneris, ὡς - τοῖς στ. ἔπαρχον ἐπιστῆσαι ὀρχηστήν τινα γεγονότα, ut praeficeret 5, 7, 12. - Alio ſenſu, phyſ., neutr. de perſ. c. dat. ſ. abl. loci, ὁ δῆμος - τῷ τείχει - ἐφεστὼς, in muro ſtantes 8, 3, 7. ἀπομαχομένων τῶν ἐφεστώτων ταῖς ἐπάλξεσι λ. iis, qui inſiſtebant pinnis 3, 3, 1. ἐπιστὰς τῷ δωματίῳ, conſiſtens ad cubiculum 3, 12, 2. ἐπιστάντες αὐτοῦ ταῖς θύραις, conſiſtentes ad eius fores 2, 1, 13. † βιασάμενοι τοὺς ταῖς αὐλίαις ἐφεστῶτας, proturbatis ianitoribus 7, 5, 6. † abſ. ἐφεστῶτος αὐτοῦ διαβὰς ὁ στρατὸς, adſtante ipſo 8, 4, 12. † ὁρᾷ τοὺς βασιλέας ἐφεστῶτας, videt utrumque imperatorem adſtare 3, 12, 20. p. inf. †† ἅρματα, φέροντα τοὺς ἐφ. currus, ferentes ſuos aurigas 4, 2, 10. - Rurſus alio ſenſu, cum acc. perſ. et praep. ὁρᾶτε τὸν βάρβαρον ἐφεστῶτα σὺν - πλήθει, adſtare cum 4, 14, 12. inſtare, venire. - c. dat. ſ. abl. loci, ὡς ἐπέστη τῇ βασ. αὐλῇ, pervenit ad 3, 10, 13. ἐπ. ταῖς - ὄχθαις, conſtitit ad 6, 7, 12. ἐπ. τοῖς τῆς Ἰταλίας ὅροις, adſtitit in It. finibus 2, 11, 5. adſtitit Italiae finibus 7, 12, 17. ὁ στρατὸς ἐπέστησαν πρώτῃ Ἰταλίας πόλει, conſtiterunt ad 8, 1, 7. ὁ Μαξιμῖνος ἐπιστὰς τοῖς ὅροις, cum conſtitiſſet in fin. ib. 2. ὁ Μ. ἐπέστη Ἀκυληΐᾳ, pervenit Aquileiam 8, 7, 1. ὁ στρατὸς ἐπ. Κτησιφῶντι, conſtitit ad Ct. 3, 9, 18. - † c. dat. ſ. abl. rei, quaſi loci, ἐπιστὰς τῷ πτώματι, conſiſtens ad cadaver 4, 13, 14. - c. dat. perſ. et adv. παντὸς λόγου - θᾶττον - Βρεττανοῖς ἐπέστη, Britannis praeſto fuit 3, 14, 7. - c. al. adiuncto e particip. modi, ἐπιστῆναι μηδὲ προσδοκώμενος ἤθελεν (αὐτῷ,) ſupervenire inexſpectatus volebat 2, 14, 11. - c. mero dat. perſ. ἐ. τῷ λ. ſuperv., 1, 9, 20. 6, 8, 15. 11. in quo poſtr. tamen etiam valeat p. adſtantem. 4, 13, 11. 7, 6, 16. — Med. c. praep. ἐφίσταται μετὰ - πλήθους, ſupervenit 4, 14, 6. - c. dat. perſ. ἐφίστανται τῷ λ. praeſto ſunt ipſi 4, 12, 11. - c. dat. loci et adv. ἐπεί περ ἤδη αὐτὸν - τῇ πόλει ἐπιστησόμενον ἤκουον, ad urbem praeſto futurum (eſſe) 2, 12, 7.

ἐφόδια, phyſ. νομὰς αὐτοῖς διδοὺς καὶ ἐ. viatica 2, 11, 1. - trop. c. praep. ὑμῖν εἰς ἀνδρείαν ὑπάρχει γενναῖα ἐφόδια, viat. 2, 10, 11. praeſidia, adiumenta, incitamenta, momenta, cauſae. πολλὰ τὰ ἐ. εἰς ἀγαθὰς ἐλπίδας (ἐστὶ, εἰσὶ, ὑπάρχει σοί,) ſubſidia 7, 5, 12.

ἔφοδος, phyſ., hoſtil., univerſe, διαγγείλαντες τῷ Περτίνακι τὴν ἔφοδον, incurſionem 2, 5, 5. ſcil. αὐτῶν, Praetorianorum. - nominatim in bello, in terras, abſ. σχολαιτέραν αὐτοῖς καὶ ἀδεεςέραν παρέξειν τὴν ἐ. acceſſum 6, 5, 16. - c. v. affini, διαφόροις ἐφόδοις ἀπροόπτως αὐτοῖς ἐπελεύσεσθαι, itineribus ib. 5. - c. adiuncto, δι' ἐπιδρομῆς καὶ ἐφόδου τὸ χρειῶδες - πορίζονται, per incurſionem ac invaſionem 1, 6, 25. - c. gen. perſ., ut auctoris, πόλεις, πυνθανομένας τοσαύτην ἐ. ςρατοῦ, incurſion. 2, 11, 6. noſtr. *Anzug* ſ. *Anmarſch* von *Kriegsheer*. - in pugna, ἐξ - φανερᾶς ἐ. συςῆναι λ. aperto Marte 1, 10, 9. per aggreſſion., noſtr. *Angriff*. περὶ τὰ ἄλη διέτριβον, ὡς ἐκεῖ τὰς μάχας καὶ τὰς ἐφόδους ποιοῖντο, incurſionem 7, 2, 10. - † cum gen. perſ., ut auct. φθάσαι τὴν τοῦ δήμου ἐ. impetum 2, 5, 15. †† πάντας τοὺς δήμους - οὐχ ὑπομένοντας τὴν ἐ. αὐτοῦ, adventum ipſius (Maximini) 8, 1, 10. extra pugnam ſaltem, aggreſſion. et oppugnationem oppidorum.

ἐφορᾶν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, τὰ πραττόμενα, intueri 1, 5, 21: Marcus in coelo; c. opp. ἐπακούειν.

ἐφύβριςος, mor. ſ. phyſ. de re ſ. perſ. act. c. ſubſt. fem. ἐφυβρίςου τυραννίδος, contumelioſa tyr. 2, 4, 3. τυρ. ἐ. 6, 1, 5. - Neutr. ἐφύβριςα πάσχουσιν, cont. 2, 7, 5. ſc. πράγματα.

ἐφυβρίςως, mor. c. adiuncto, αἰσχρῶς καὶ ἐ. ἑαλωκότες, turpiter et ignominioſe 2, 13, 20. Praetoriani exauctorati.

ἐχέγγυος, mor. de re ſ. perſ. c. ſubſt. fem. δύναμιν ἐχέγγυον, idoneam 3, 13, 11. - Neutr. c. artic. p. ſubſt. et c. gen. rei, it. adiuncto, τὴν πίςιν καὶ τὸ ἐχέγγυον τῆς φρουρᾶς προδόντας, officium 2, 13, 16. ſecuritatem, certitudinem, noſtr. *Zuverläſsigkeit* ſ. *Pflichtmäſsigkeit* ſ. *Gewiſſenhaftigkeit*, quae tenentur in illis Bg. et *Treue* und *Pflicht*.

ἐχθὲς, phyſ. c. opp. τοὺς ἐ. (ὄντας) πλουσιωτάτους, - τῆς ἐπιούσης λ. qui pridie erant ditiſſ. 7, 3, 6.

ἔχθος, mor. c. gen. perſ. Τύριοι λ., Βηρυτίων ἔχθει, Berytiis infenſi 3, 3, 3. i. q. pr. μίσει. - ἔχθει τῷ Πλαυτιανοῦ, animo infenſo erga Plaut. 3, 12, 7. i. q. ſq. μίσει.

ἔχθρα, mor. αἰτίας ἔχθρας, inimicitiarum 3, 6, 10. 4, 14, 12. — τὸν τῆς ἐ. αἴτιον 4, 15, 16. οἰκείαν ἔχθραν 4, 13, 15. cf. 3, 6, 1. - c. adiuncto, αἰτίαν ἔχθρας, οὔτε μίσους 7, 1, 23. ἐναύσματα ἔριδος καὶ ἔχθρας 3, 13, 4. - c. gen. perſ. ut obiecti, it. in opp. πρὸς ἔχθραν ἢ μῖσος τυράννων λ. per inimicitiam 1, 1, 3. - † c. praep. φανερὰν - πρὸς αὐτὸν ἐ. apertas cum ipſo inim. 3, 5, 6.

ἐχθρὸς, mor. p. ſubſt. in opp. et c. adiuncto, ἐχθρὸς μὲν ἀντὶ φίλου, πολέμιος δὲ ἀντὶ οἰκείου γενέσθαι, inimicus 3, 6, 11. 4, 15, 19. 5, 1, 8. δέχεσθαι φίλους τοὺς χθὲς ἐχθροὺς (ὄντας), qui pridie fuiſſent inimici 8, 6, 8. - c. gen. perſ. φονεύειν τοὺς ἐ. μὲν συγκλήτου, λ. hoſtes ſenatus 7, 11, 10. † φύσει ὢν ἐχθρὸς χαλεπώτατος (αὐτῆς, τῆς συγκλ.) inimic. 3, 8, 6. - c. adiuncto mero, ἐπιβουλὴν πολεμίου καὶ ἐχθροῦ, hoſtis et inim. 4, 4, 14. - abſ. τὸν ἐχθρὸν λ. hoſtem 4, 5, 14. 3, 5, 13. - Plur. in opp. κατ' ἐχθρῶν - κατὰ βαρβάρων τρόπαια λ. adverſus inimicos 3, 15, 6. ††, οὓς - τούτους ἐ. ἔχεις, in. 1, 13, 4. - per adi. 7, 10, 2. 7, 11, 7. κοινοὺς ἐχθροὺς πάντας ἡγεῖτο, hoſt. 1, 8, 15. ſc. αὐτοῦ ſ. αὐτῷ, omnes reliquos ſenatores eſſe putabat inimicos ſuos, ſ. ſibi, ſimul ſ. aeque, ac illum. †† τῶν ἐ. κεκρατηκέναι, adverſariis ſuperiorem ſe factum (eſſe) 4, 4, 14. p. ſing. pr., de Geta uno, vel

de illo cum famulis, cf. §. 3. 4, 5, 8. ††† p. adi. de re, in opp. c. dat. perſ. πᾶν τῷ ἑτέρῳ φίλον, τῷ ἄλλῳ ἐχθρὸν ἦν, odioſum 3, 10, 6.

ἔχω, ſenſu vulg. A) de perſ., phyſ. ſ. trop. c. acc. perſ. uno, ἔχειν - ἐπόπτας, habere (ante ſe, circa ſe) 1, 17, 3. ni, ſuppleto pron. αὐτοὺς, pertineat ad claſſem ſq. - τῷ μὴ ἐ. μισθοφόρους λ. quia non habet 3, 1, 5. - † c. adiuncto, οὐ γὰρ μισθοφόροις χρῶνται στρατιώταις - οὐδὲ στρατόπεδα ἔχουσι λ. habent 6, 5, 6. - τὴν τρίτην μοῖραν τοῦ στρατοῦ αὐτὸς ἔχων, ſecum habens ib. 4. - † cum alio particip. ſimul, ἀ. ἐ. δύναμιν εὐνοοῦσαν, h. exercitum benevolum 7, 9, 24. ἔχοντες αὐτὸν, - ἡσύχαζον λ. habentes ſecum 8, 8, 18. ἀκοντιστὰς, οὓς εἶχε, quos habebat 3, 5, 5. ἀθροίσας πάντα, ὃν εἶχε, στρατὸν, collecto univerſo, quem habebat, exercitu 5, 4, 8. † εἰ ἔμελλον ἀντὶ λῃστοῦ δεσπότην ἕξειν καὶ βασιλέα, ſi eſſent habituri dominum ipſum et regem 1, 10, 15. qui Bg., ſuppleto pron. αὐτὸν, retulit ad claſſem ſq. ἤπιον ἄρχοντα - ἕξειν ἐλπίζοντες, principem - ſe habituros (eſſe) 2, 4, 1. ubi, ſupplendo pron. eodem, redeat eadem claſſis ſecunda haec - cum acc. perſ. dupl., ſive illo ſubſt. ſive adi. τούτους ἐχθροὺς ἔχεις, eos inimicos habes 1, 13, 4. † ξιφήρεις ἔχων τινὰς, habens ſecum 4, 5, 10. ni et ſq. particip., ἐς τοῦτο παρεσκευασμένους, pendet ab eodem v. ἔχ. - † θεοὺς ἔχοντες βοηθοὺς, diis freti auxiliatoribus 3, 6, 16. - † ἣν εἶχε τῶν παλλακίδων τιμιωτάτην, quam habebat concubinam (e concubinis, inter concubinas) cariſſimam 1, 16, 9. quam maximo in honore et amore habuit, maxime aeſtimavit et amavit. γελωτοποιοὶ εἶχον αὐτὸν ὑποχείριον, habebant ipſum ſubiectum 1, 13, 16. perſuadebant ei omnia, efficiebant, ut ſibi obediret per omnia. κοινωνοὺς καὶ συμβούλους (ὑμᾶς) ἔχειν λ. vos ſocios habere 5, 1, 15. ἀντιπάλους ἕξειν (αὐτοὺς) ἤλπιζον, adverſarios ſibi futuros 8, 8, 3. - † cum acc. perſ. uno aut dupl. et c. praep. ſimul, ἠγανάκτουν, ὅτι ἔχοιεν ἐκ συγκλήτου βασιλέας, quod haberent ex ſenatu principes 8, 8, 2. a ſenatu electos, vel imperatores ſumtos ex ordine ſenatorio, ſi praep. pendet a ſq. ſubſt. β. per ordinem inverſum; - † cum adv. ſed in vi praepp. εἶχον (αὐτὸν) ἔνδον, tenebant intus 5, 3, 25. †† ἐπεὶ αὐτοὺς - ἐντὸς τῶν ὅπλων δορυαλώτους εἶχε, eos intra arma captivos habuit 2, 13, 9. ἐν μέσοις αὐτοῖς ἔχοντες τὸν ἴδιον βασιλέα, h. 3, 6, 19. τὸ - στράτευμα σὺν αὐτῷ - εἶχε, ſecum hab. 2, 15, 10. ††† c. adv. ſ. coni. modi, τοὺς ἐν τῇ πόλει τελευτῶντας οὐκ ἔχοντες ὅπως θάψωσιν, cum eos, qui in urbe morerentur, non poſſent ſepelire 8, 5, 18. p. οὐκ ἔχ., ὅπως θάψ. τοὺς ἐν τ. π. τελ. cum neſcirent, quomodo ſepelirent in urbe defunctos, potius, facto duplici commate, uno poſt τελ. et altero poſt ἔχ. tum τοὺς - τελ. relato ad v. inferius ἀπερρίπτουν ἐς λ. denique ad v. θάψ. ſuppleto pron. acc. αὐτοὺς, *eos, qui* in *urbe* morerentur, *cum* neſcirent, *quomodo* ſepelirent *ipſos*, in fluvium abiiciebant. — cum acc. rei uno, αἰώνιον ἔχει τὴν μνήμην τοῦ λ. habet memoriam 2, 3, 19. ἕξειν τοῦ Περτίνακος - τοὔνομα - τὴν γνώμην, habiturum (ſe eſſe) 2, 14, 7. τίνα ἔχετε γνώμην, δηλώσατε, quae ſit mens veſtra 2, 8, 8. quae ſit vobis mens. πευσόμενος ὑμῶν, τίνα γν. ἔχοιτε, quid animi haberetis ib. 5. τὰς πόλεις, ἃς ἔχουσι, quas habent 7, 2, 8. ſ. habitant. ὡς ἔχοι ὅμηρα τῆς λ. ut haberet 3, 2, 8. ὡς ἂν μὴ ἐ. καιρὸν εἰς λ. 6, 1, 13. 1, 17, 22. θρέμματα ἀπελαύνων, ἵν' ἔχῃ τροφὰς, haberet 3, 9, 17. τὰ - πάντα ἔχειν, obtinere 4, 3, 11. ἐλπίδας, habere 2, 3, 24. 1, 7, 2. ἔχων

ἐναύσματα λ. h. 2, 15, 3. αἰτίαν ἔχθρας ἔχ. h. 7, 1, 23. 3, 8, 6. 3, 6, 10. πρόφασιν 4, 14, 12. - † cum adv. ὡς μηκέτι λῃστῶν - ἔχειν ἀξίωμα, ut non amplius haberent 1, 10, 3. - † cum adv. et adiuncto e nominat. modi, βασιλείαν ὁ Ζεὺς, ὥσπερ αὐτὸς ἔχει (αὐτὴν) μόνος θεῶν, λ. poſſidet 4, 5, 16. - † c. praepp. ὅσα εἶχον ἐν κώμαις λ. quaecunque haberent in 5, 3, 26. - †† πολὺ ἔχων ἐν τοῖς στέρνοις τὸ Πλαυτιανοῦ φίλτρον, ut qui multum haberet in pectore amatorium Plautiani 3, 12, 7. †† τὸ πρόθυμον οὐκ ἐξ ἄλλου κελεύσεως - ἔχουσιν, non ex alterius iuſſu - concipiunt 8, 3, 15. †† ſimul c. adv. τὴν ὁρμὴν ἤδη καὶ τὴν γνώμην περὶ τὴν ἱπποδρομίαν ἔχων, ſtudio iam omni et animo ad aurigandum intentus 4, 12, 12. ἃς εἶχον περὶ τοῖς σώμασιν ἐσθῆτας, veſtibus, quas gerebant 8, 8, 14. †† εἴ τις πρός τινα βραχεῖαν αἰτίαν εἶχε μίσους, haberet 7, 7, 7. †† ſimul c. adv. εὔνοιαν, ἣν εἶχον πρὸς αὐτὸν ἄνωθεν, benev., quam erga ipſum fovebant 8, 6, 12. † οὗ τὸ μέρος εἶχεν ἄνευ πολέμου λ. habebat 3, 6, 7. †† c. praepp. dupl. ſimul, ἐπιῤῥεπεστέρας τὰς γνώμας πρὸς αὐτὸν εἶχον καὶ ἐλπίδας κρείττους ἐν παιδὶ λ. in eum habebant ſpemque - in puero 5, 8, 3. τοῖς στρατιώταις, οἳ πρὸς τῇ - πόλει στρατόπεδον εἶχον ὑπὸ τὸ ὄρος Ἀλβ. h. 8, 5, 20. † τῆς - προμήθειαν εἶχον, curam habebant 1, 9, 1. - ſimul c. adi. ſ. particip. aliquo, κυμαίνουσαν ἔχων - φροντίσι τὴν ψυχὴν, habens animum fluctuantem curis 1, 4, 1. † μετέωρον τὴν γνώμην ἔχοντες, cum ſuſpenſis animis eſſent 2, 13, 8. ἀμέριμνον ἔχειν τὴν φρουρὰν, ſe tenere 3, 3, 9. ἀνεκτὴν εἶχε τὴν πορείαν, habebat 6, 5, 11. † ὁ Ῥ. δῆμος - πολὺ - ἔχει τὸ τῆς γνώμης εὐκίνητον, magna eſt animi mobilitate 7, 7, 2. ἣν εἶχον γν. λανθάνουσαν, λ. ſenſum, quem occultaverant, 8, 8, 5. τὸν κίνδυνον πρόοπτον ἔχοντες, periculum ante oculos habentes 7, 4, 4. ἔχοντας τὰς χεῖρας ὑποκαθειμένας λ. habentes manus demiſſas 7, 11, 6. †† c. adv. ſimul, τότε καιρὸν εὔκαιρον ἔχοντες, nacti 1, 9, 15. οὕτω τοὺς ἵππους ἐχόντων 4, 11, 10. ἐχόντων καὶ ἄλλων ψήφους, obtinentibus etiam aliis ſuffragia 7, 10, 6. † οὐκ ἐχ. αὐτῶν τὰ λ. quod carerent iis, quae 8, 5, 18. † πάντα ἔχουσαν τὰ ἑαυτῆς, omnia ſua ſibi habentem 5, 3, 4. cf. 8, 6, 8. αἱ κάμηλοι, ἔχουσαι ἁπαλὰ τὰ πέλματα, quibus tenerae ſunt plantae 4, 15, 8. — ἕκαστος, ἃ εἶχεν, ἐκεῖσε ἐθησαυρίζετο, quisque illic theſaurum condebat 1, 14, 5. quisque, quae haberet, ibi reponebat ſ. eo recondebat. πάντων οὐσίαν εἶχεν ἐλάττονα, habebat 2, 1, 11. — † δακτυλίους, οὓς εἶχε λίθων τιμίων, annulos, quos habebat cum gemmis pretioſis 4, 8, 21. ubi potius eſt comma poſt εἶχε, v. δακτ. - φαρέτρας - οὐκ εἶχον, habebant 4, 11, 10. cf. 4, 6, 12. e. †† ἔσχεν ἄν τι καὶ μεῖζον, obtinuiſſet 3, 6, 8. habuiſſet, accepturus ſ. adepturus fuiſſet. ὧν οἱ μὲν ἐπιμηκέστερον ἔσχον τὴν ἀρχὴν, λ. habuerunt 1, 1, 6. - † c. adv. οὐδέποτε σκοπὸν ἄλλον ἔσχεν λ. tenuit 1, 15, 8. ἣν πρότερον ἔσχον ἀρχὴν, quod habuiſſent 6, 2, 6. pro quo ἄλλα συνεχώρησεν, ἃ μὴ πρότερον εἶχον, habuerunt 3, 8, 8. - †† forſan c. praep. μηδὲ ὁμοίαν ἔσεσθαι μάχην -, οἵαν σχεῖν πρὸς τοὺς λ. bellum, quale habuiſſet adverſus 6, 2, 10. in orat. obliqua, p. finito temp. ἔσχε, qui locus et pertinere poteſt ad claſſem ſq. de phraſibus. †† in orat. contracta, ὧν εἶχε τριχῶν ἀπεκείρατο, ex iis, quos habebat, capillis detondit 4, 8, 13. p. ἀπὸ τούτων τριχῶν, ἃς εἶχεν, ἐκείρατό τινας. ſimul c. praep. ὑπεξέρχεται μεθ' ἧς εἶχε φρουρᾶς περὶ ἑαυτὸν, ſubducit ſe cum praeſidio, quod habebat circa ſe 4, 9, 12.

p. μετὰ φρουρᾶς, ἣν εἶχε π. ἑ. - † πάντων δώσειν ἐξουσίαν, ὧν εἶχον ἐπ' ἐκείνου, omnium daturum licentiam, quam ſub illo habuiſſent 2, 6, 15. qui Bg. leg. ἦν, p. vulg. omnium, commodorum, quae hab. - †† c. acc. rei dupl. τὸ φονικὸν πάτριον ἔχων, caedis cupiditatem patrio inſtituto obtinens 7, 1, 4. ἑ. πρόκωπον τὴν δεξιάν, capulo dextrâ admotâ 7, 5, 10. habens ſ. tenens dextram ad capulum. ἔχοντες αὐτὰ (τὰ ξιφίδια) πρόκωπα, tenentes eos diſtrictos 7, 6, 19. τὰς ψυχὰς - δῶρον - ἕξετε, animas - munus - habebitis 2, 13, 16. - ††† per phraſes, c. acc. rei, ὡς νέμειν αἰδῶ ἀνάγκην ἔχοι, neceſſe haberet 7, 1, 9. ἔχειν ὑπολήψεις ἐμπειρίας πραγμάτων, quod rerum peritus habebatur 8, 8, 8. † πολὺ τὸ ἐπιστρεφὲς ἔσχε πρὸς τοὺς λ. multum ſeveritatis adhibuit adverſus 7, 10, 10. ubi praep. pertinet ad ſubſt. τὸ ἐ. vel ad v. † αἰτίαν διαφθορᾶς εἶχεν, crimen ſtupri ſuſtinebat 1, 11, 12. accuſabatur ſtupri. † ὁ στρατὸς πράγματα εἶχεν οὐ μικρά, negotii habuit non parum 3, 3, 1. difficultates, moleſtias perpeti debuit. ††† aliae phraſes c. adv. χαλεπώτερον ἔχειν (αὐτόν,) deterius ſe habere 4, 2, 7. ὡς τινας ἑτοίμως ἔχειν, ſq. inf. ut parati eſſent 7, 3, 15. † ſimul c. aliquo ſubſt. caſu, et quidem a) c. gen. rei, τοῦ κοινοῦ ἀμελῶς ἔχει, publicum neglectui habent 7, 8, 13. i. q. priv. v. ἀμελεῖν. - τῆς τῶν πρ. διοικήσεως ἀ. ἔχων, rerum adminiſtrandarum negligens 5, 2, 9. χρημάτων ἀφειδῶς ἔχειν 1, 6, 26. v. ἀφ. - πολιτικῶν πραγμ. ἀπείρως ἔχ. 4, 12, 1. v. ἀπ. ὅσοι, δυνάμεως μετρίως ἔχοντες, λ. 4, 9, 16. v. μετρ. - †† πῶς ἡλικίας ἔχοι, qua aetate ſit ib. 9. †† γένους ὁ Κόμμοδος οὕτως εἶχε, genere Commodus talis erat 1, 7, 7. p. γένους χάριν. ὁ Κ. οὕτ. εἶχ. ἑαυτόν, quoad genus, Commodus ita habuit ſe, i. q. γένος τοῦ Κομμόδου τοῦτο ἦν, noſt. *das war des K. Geſchlecht.* — b) c. acc. rei, ἀγαπητῶς ἔχειν ἕκαστον τὰ αὑτοῦ, debere contentum eſſe quemque ſuis fortunis 6, 2, 10. v. ἀγ. - ἀδεῶς τὰ ἑαυτοῦ ἔχων, ſecure ſua poſſidens 2, 3, 19. †† ſimul c. praep. πρὸς τὴν - διατριβὴν ἀπεχθῶς ἔχων 4, 7, 1. v. ἀπ. †† aliae phraſes c. praepp. ὅ περ ἀνέσχωσι δι' ἁρπαγῆς, quae obtinent per rapinas 6, 3, 14. ὅ περ ἐκεῖνος δι' ἡδονῆς ἔσχε θέαμα, quidquid illi iucundum fuiſſet adſpectu 4, 6, 4. quodcunque ſpectaculum aut acroama ille in deliciis habuiſſet, amaſſet, quocunque - delectatus eſſet. τὰ ἀνειμένα - δι' ἡδ. ἔχουσι, pro iucundis habent 7, 8, 15. in deliciis habent, diſſolutis delectantur. - ſimul cum caſu temp., πάσης νυκτὸς τόδε τὸ τέλος τοῦ βίου εἶχον δι' ἐλπίδος, quavis nocte huncce finem vitae ſperabam 2, 1, 16. in ſpe habebam, exſpectabam, timebam. - πάντα εἶχον διὰ φροντίδος ἄνδρες δύο, omnia curabant 8, 2, 14. - ſimul c. inf. δ. φρ. ἔσχε, λ. curavit, ut 3, 2, 9. - † ſimul c. praep. ὑπὲρ τοῦ τὰ βάρβαρα ἡσυχάζειν ἔθνη διὰ φρ. ἡμεῖς ἕξομεν, ut barbarae quieſcant gentes, nobis curae erit 8, 7, 15. nos curabimus. - † ſimul cum adv. τῆς πόλεως ἐπάρχοντα ἀεὶ διὰ τιμῆς καὶ θαύματος ἔσχετε, in honore - habuiſtis 2, 2, 17. coluiſtis et admirati eſtis. † οὓς συλλαβὼν εἶχεν ἐν φρουρᾷ, quos comprehenſos habebat in cuſtodia 3, 2, 7. — ὁ δῆμος εἶχον (αὐτὸν) ἐν καταφρονήσει, contemtui illum habebant 2, 7, 4. contemnebant. † αὐτὸν εἶχον ἐν αἰτίᾳ, ὡς λ. eum incuſabant 6, 7, 8. † εἶχε περὶ ἔξοδον, intentus erat profectioni 5, 5, 1. ſc. τὴν γνώμην ſ. τὸν νοῦν, ſ. σχολήν. - ἔσχε π. ἐξ. ad expeditionem ſe comparat 6, 3, 1. π. σπουδὰς - εἶχον, intenti erant 4, 11, 6. - ſimul c. adv. ἤδη π. λουτρὰ εἶ. 4, 4, 13. B) de re, c. acc. rei ſimpl. et adv. ὡς ὄψιν καὶ τύχην ἔχειν πρὸς ὀλίγον

τῆς Ῥωμ. τὴν Κ. πόλιν, ut haberet 7, 6, 4. - cum ſolo caſu rei, πάντα ἔχουσαν πόλιν, habentem 8, 6, 7. †† τό -, οὐκ ἔχον κολακείας ὑποψίαν λ. cum nullam praebeat ſuſpicionem 2, 3, 12. contineat. κατασκεύασμα, - πυλίδας ἔχον λ. habens 4, 2, 14. — σκεύεσιν, λαβὰς - ἔχουσι, h. 8, 4, 26. προςωπεῖα, εἰκόνας ἔχοντα λ. 4, 2, 19. hab. - c. caſu temp. Ῥῆνος καὶ Ἴςρος, οἳ θέρους μὲν ναυσίπορον ἔχουσι τὸ ῥεῖθρον, hab. 6, 7, 15. † οὔτε οἱ δημοσιακοὶ θησαυροὶ εἶχον (τοσαῦτα χρήματα,) nec publicum aerarium continebat 2, 7, 3. †† πίςιν ἕξειν ᾤοντο τὴν φήμην, fidem inventurum hunc rumorem 2, 1, 7. †† οὐκ ἄχαριν ἕξοντα γνῶσιν, allatura 1, 11, 14. - †† per phraſes, τὰ - εἰς - τὴν ἀναφορὰν ἔχει, ad-referuntur 1, 5, 23: v. ἀν. - ςρατηγικὴν - ἀρετὴν ἔχοντα, prae ſe ferentia 1, 2, 9. continentia, declarantia. τὰ συντέλειαν ἐ. continentia 2, 15, 13. † τὰ - ὑπόγυον ἐ. τὴν μνήμην, quorum recens memoria (eſt) 1, 3, 8. quae ſunt adhuc in recepti memoria. † τὰ - πράγματα - φαύλας ἐ. τὰς ἐλπίδας, eſſe tenuis ſpei 2, 10, 13. † τὸ - οὐκ εὐγνώμονα ἔχει τὴν πρόκλησιν, inconſulte eſt laceſſere 6, 3, 9. v. εὐγν. ſimul per praepp. τὸ - ἐκ τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως ἔχει τὸ θαῤῥαλέον, affert ib. habet, efficit. † τὰ - ἀνδρείας παρὰ τοῖς - εἶχε τινὰ χάριν, emerebantur 1, 15, 14. habebant gratiam ob fort. i. excitabant voluptatem, placebant. †† ἀντὶ πολέμου εἰρήνην ἔχοντες πρὸς θεούς, dum pacem habetis 8, 7, 8. δᾷδας, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ - ἀκίδας ἐχούσας, quae haberent 8, 4, 30. †† e. adv. et dat. perſ. ἐπεὶ αὐτῷ τὰς ἐλπίδας φαύλως ἔχειν ὑπώπτευεν, cum ſibi ſpem - male comparatam (eſſe) ſuſpicaretur 1, 5, 2. v. ἐλπ. † ſimul cum praep. ἐπεὶ αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν Ἀλβῖνον διὰ σοφίας ἀσφαλῶς εἶχεν, cum res in tuto collocata eſſet 2, 15, 10. v. ἀσφ. †† cum acc. perſ. ἡ Λιβύη πολλοὺς εἶχε τοὺς τὴν γῆν γεωργοῦντας, habebat 7, 4, 9. — per ambiguae claſſis loca, τὰ Ἰλλυρικὰ ἔθνη, - οὐ πολλὴν ἔχοντα τὴν - γῆν, gentes - poſſidentes, 6, 7, 10. vel de provinciis - continentes. †† καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥώμην ἑορτῆς εἶχεν οὕτως 8, 7, 1. v: ἑορτ. - ἡ περὶ ἐκεῖνα σπουδὴ, διάφορον ἔχουσα - ἀεὶ τὴν γνώμην, habens 3, 13, 4. continens, ſecum habens, coniuncta cum rel. - †† per loca dubiae lect. τὰ ἐν Πέρσαις ἔχειν ἀνακωχὴν τῷ βαρβάρῳ, res Perſarum facturas moram barbaro 6, 7, 1. — †† C) per notionem aliam c. inf. εἰπεῖν οὐκ ἔχω, dicere non poſſum 8, 3, 21. ut Lat. non *habeo*. οὐδέ τις εἰπ. ἔχει λ. nequo quisquam poteſt 6, 1, 15. οὐκ ἂν τις εἰπ. ἐ. nemo poterit ib. 16. — ἵνα ἔχοι τοῖς ςρατιώταις - χαρίζεσθαι, ut haberet, unde donaret ib. 17. ut poſſet donare - ἵνα - βλέπειν ἔχωσι Ῥωμαῖοι, ut poſſent 7, 2, 15. † τοῦτο ἂν τις μόνον ἔσχεν ἐγκαλέσαι αὐτῷ, potuiſſet 6, 1, 24. †† ἵνα δὴ παίζειν ἔχοι, ut haberet ad ludendum 1, 17, 7. qui Bg. cepit p. εἰς τὸ ſ. ὥςε, pro quo alii ut poſſet *ludere* cum *eo*, ſuppleto σὺν αὐτῷ, vel ſuppl. pron. ἵνα δὴ τι παίζ. ἐ., ut haberet aliquid ad ludendum: - D) Med. trop. de perſ. c. gen. rei, ἔχεσθαι τῶν ἐπειγόντων, incumbere iis, quae urgent 4, 14, 11. intentum eſſe, perſequi, continuare. τῆς ὁδοῦ, itineri mox inſtarent 2, 11, 2. τῆς ὁ. εἴχετο, iter aggrediebatur 3, 6, 18. (7, 8, 22.) itineribus intentus erat. ib. 21. τῆς ὁδοιπορίας εἰχ. iter capeſſit 2, 11, 1. itineri intentus 3, 14, 6. εἰχ. τοῦ προκειμένου, intentus erat propoſito 4, 12, 13. εἰχ. τῆς μάχης, i. e. dimicationi 7, 2, 1. † τῆς ἐπ' Ἰταλίαν εἰςβολῆς εἰχ. Italiam ingredi coepit 7, 12, 18. - †† ſimul c. adv. τοῦ λοιποῦ εἴχοντο τῆς πολιορκίας aggrediebantur oppugnationem 8, 4, 17.

ἕωθεν, phyſ. c. alio adv. temp. πρωϊὼν ἑκάστοτε, mane 5, 5, 16.
ἑωθινὸς, phyſ. de re, in opp. πάσης ἡμέρας, ἐξ ἑωθινοῦ εἰς ἑσπέραν λ. a mane 4, 15, 10. ſc. χρόνου.
ἑῷος, phyſ. de re, ἐν τοῖς ἑῴοις μέρεσι Παρθυαίων, orientalibus 6, 5, 14. τὰ ἑῷα μέρη ib. 15.
ἕως, ſubſt. phyſ. πρὸ τῆς ἕω λ. ante lucem 7, 4, 8. 7, 6, 12.

Z.

Ζάλη, phyſ. cum adiuncto, ἐν χειμῶνι καὶ ζάλῃ, in tempeſtate et ſalo 1, 4, 8. noſtr. *Sturm* und *Wetter*, ut χ. ſit ventus vehemens, ſed ζ. tonitru cum pluvia, maxime in mari, quatenus id commovetur.
ζάω, phyſ. de perſ. abſ. ζῶσιν ἐνυβρίσαι, viventibus 8, 8, 14. ζώσας κατώρυττεν, vivas 4, 6, 9. Veſtal. †† ἀπλήςῳ ζήσας ἐπιθυμίᾳ, cum vixiſſet 3, 12, 26.
ζεύγνυμι, de perſ. trop. c. perſ. et dat. et acc. τούτου τὴν θυγατέρα ζεύξας τῷ υἱῷ, iungens 3, 10, 14. ſc. connubio ſ. matrimonio, ſc. πρὸς γάμον, dans in matrimonium. - phyſ. c. acc. rei, τὴν γέφυραν, ponte conſtructo 7, 1, 16. e. navigiis pontem ſtruens ſuper flumine. Paſſ. de re, phyſ. abſ. νεῶν, ἃς ἔδει ζευχθείσας λ. 8, 4, 9. iunctas inter ſe.
Ζεὺς, abſ. ὁ Ζ. Iupiter 4, 5, 16. τοῦ Διὸς τὸ τέμενος, Iovis 1, 7, 12. 2, 14, 4. 3, 8, 7. τὸν τοῦ Δ. νεών. 2, 3, 25. - ſed ſine artic. Διὸς ἁρπαγὴν, 1, 11, 6. 1, 16, 3. Διὸς υἱὸν αὐτὸν κελεύσας καλεῖσθαι 1, 14, 15. Comm. - cum adiuncto, ὑπὸ μάρτυρι τῷ Διῒ καὶ συνέδρῳ, teſte Iove 7, 10, 6. - c. adiuncto ſ. epitheto, εἰς τὸν τοῦ Διὸς νεὼν Καπετωλίου ib. 5. - ſed ſine artic. Διῒ Καπετωλίῳ 1, 9, 4.
ζῆλος, mor., in partem malam, c. adiuncto, τὸ πάθος τοῦ ζήλου καὶ φθόνου λ. aemulationis 3, 2, 16. inter civitates. - c. adi. ſimul, ἐςασίαςαν πρὸς ἀλλήλους τῷ αὐτῷ ζήλῳ καὶ μίσει, aemulatione 3, 3, 3. - ſimul c. praep. ζήλῳ καὶ ἔριδι τῇ πρὸς ἀλλήλας, φθόνῳ τε λ. 3, 2, 13. - in bonam, c. adiuncto et gen. perſ. μιμήσει καὶ ζήλῳ τοῦ βασιλέως, aem. 3, 6, 22. - ſolum, c. gen. rei, ζήλῳ τῆς τοῦ ἄρχοντος γνώμης βιοῦν 1, 2, 8. v. β. - πάντα πράξειν εἰς ζῆλον τῆς Μ. ἀρχῆς, ad aemulandum Marci imperium 2, 14, 7. εἰς μυςηρίων ζ. ad aemulationem 3, 8, 17. - c. adiuncto, τῆς Μ. ἀρχῆς ζήλῳ καὶ μιμήσει, aemulatione 2, 4, 3.
ζηλοῦν, mor., in partem bonam, de perſ. c. acc. rei, ὡς τὸν τοῦ Περτ. βίον ζηλοῦντος (αὐτοῦ,) quaſi aemularetur 2, 7, 8. - † c. adiuncto, ἐζήλου ταῦτα, - τὸν δὲ λοιπὸν βίον οὐκ ἐμιμήσατο, aemulabatur 5, 2, 8.
ζηλωτὴς, mor., in part. bon. cum adiuncto et gen. rei, ὡς εἶναι ζηλωτὰς καὶ μιμητὰς τῆς ἐκείνου ἀνδρείας, ut eſſent aemuli 6, 8, 5.
ζημιοῦν, phyſ. de perſ. c. abl. modi, et oppreſſo acc. perſ. φυγαῖς ἢ θανάτοις ἐζημίου (αὐτούς,) puniebat 7, 3, 9.
ζητεῖν, de perſ. phyſ. c. acc. perſ. ζητούντων τοὺς δράσαντας, dum quaerunt 2, 6, 2. μάγων τοὺς ἀρίςους ζητήσαντι, Magis optimis conquiſitis 4, 12, 8. μὴ δεῖν ξένον ζητεῖν, eſſe quaerendum 5, 7, 4. ζητῆσαι - τινὰ, τὸν παρέξοντα λ. quaerere 2, 5, 2. — ζητῶν Πατροκλόν τινα, qu. 4, 8, 10. - ſimul c. dat. perſ. τῷ

θεῷ γυναῖκα ἐζήτει, quaereb. 5, 6, 6. trop. - ἐζήτουν (τινὰ,) ὃν ἐπιλέξονται ἄρχοντα, quaerebant 4, 14, 1. deliberab., cogitab. - c. acc. rei, et c. adiuncto, εἰ τιμωρίαν ζητεῖτε, οὐδ' ἔστιν εὑρεῖν δίκην λ. quaeritis 2, 13, 11. inquir., cogitatis de reperiendo ſupplicio, excogitare vultis, ſ. audire. † πᾶσαν μηχανὴν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἐζήτει, excogitabat 3, 15, 10. ubi fortaſſis eſt ſimul cum praep., ni haec pertinet ad ſubſt. - διατριβὰς χρόνου ζητῶν, moras captans 3, 14, 9. quaerens, excogitans. - † c. inf. πλόκαμον ἐπιθεῖναι τῷ πυρὶ ζ. crinem imponendum igni quaerens 4, 8, 13. qui Bg. ceperit p. ὥςε ſ. εἰς τὸ ἐπ., quaſi phyſ., quaerens in capite rari capilli, cum et valere poſſit trop., p. volens, ſtudens, i. q. βουλόμενος §. 7. e.

ζοφώδης, phyſ. de re, ἀὴρ, caliginoſum coelum 3, 14, 15. - de loco, cum ſubſt. fem. εἰςόδῳ, - ζοφώδης δὲ αὕτη, tenebricoſus is erat 1, 8, 12.

ζώνη, phyſ. de femin. τῆς ζώνης ἐξηρτημένης, applicatâ zonâ 1, 11, 13. Veſtalis, it. λυσαμένη τὴν ζώνην ib. 12. - de maribus, ἐξαρτήσας, ἧς ἐπεφέρετο, ζώνης τὸν τράχηλον, zonae 7, 9, 20. v. ἐξ. et ἐπιφ. - τὰς ζώνας ἀφαρπάσαντες, zon. 2, 13, 19. in Praetor. exauctoratis, cingulum veſtis aut gladii, i. q. ζωςήρ.

ζῶον, phyſ. abſ. ἅμα τῇ τοῦ ζώου ὁρμῇ λ. ferae 1, 15, 7. - c. adi. et in opp. ἀνθρώπων φθορᾶς - πάντων τὰ ζώων, λ. beſtiarum 1, 12, 6. - ſed c. adi. mero, †† τὰ σώματα ςίζονται γραφαῖς ποικίλων ζώων παντοδαπῶν εἰκόσι, animalium 3, 14, 13. v. εἰκ. - ζῶα παντοῖα, λ. animal. 1, 14, 2. † τὰ πανταχόθεν ζ. ἠθροίζετο 1, 15, 9. ὅσα ζ. γενναῖα, animantia ib. 6. † ἀπὸ Ἰνδῶν - ζ. πάντα λ. ib. 9. παντοδαπὰ ζ. 4, 8, 12. ζ. πάντα, ὅσα ἥμερα, ὅσα ἀτίθασσα, beſt. 5, 6, 21.

ζωςὴρ, phyſ. de marib. πόρπαις καὶ ζωςῆρι λ. balteo 5, 2, 10. † ζωςῆρας περιελὼν ἑαυτοῦ, balteum 4, 8, 21. qui Bg. recte cepit p. ſing.

H.

Ἢ et ἣ v. ὁ et ὅς.

ἢ, notione disiunct., poſitum ſemel, - aut 1, 12, 5. 3, 7, 15. 18. m. 3, 15, 9. 4, 4, 5. 4, 6, 12. 4, 12, 4. 5, 5, 9. 5, 7, 11. 6, 7, 8. 7, 3, 3. 9. 7, 5, 11. 8, 2, 7. vel 7, 3, 9. ſed a Bg. per meram copulam, et quidem per *ac* 2, 8, 3. 7, 3, 13. - per *que* ib. 8. et 11. - denique per *et* 1, 2, 10. 1, 10, 11. 1, 15, 15. 2, 6, 8. 2, 9, 9. 3, 7, 17. 3, 14, 15. 4, 4, 1. 4, 9, 4. - poſitum bis, πρότερον ἢ σπανίως, ἢ λ. aut - aut 1, 1, 5. 2, 13, 13. 3, 5, 9. 3, 7, 18. e. 8, 2, 2. - ſive - ſive 1, 17, 23. - poſitum ter, ἢ θ. ἢ - ἢ - λ. *et* - *aut* - quae *ve* 4, 10, 9. - iunctum aliis ſyn. εἴτε - εἴτε - ἢ aut 8, 7, 17. †† θαῤῥῶν ἢ πλούτῳ καὶ γένει, δυνάμει τε λ. 2, 15, 3. pro quo leg. aut τὲ aut δή. Notione alia comparat., poſt adi. πλείους δυναςείας, ἢ λ. plures principatus, quam 1, 1, 8. - poſt adv. φόβῳ μᾶλλον - ἢ εὐνοίᾳ, metu magis, quam 3, 8, 15. †† poſt verba, φθάσαι τὶ δράσαντες, ἢ παθεῖν, prius aliquid faciendum, quam 1, 17, 16. 3, 2, 10. e. Notione rurſus alia excluſ., poſt adi. neg. οὐδὲν ἀλλ' ἢ λ., nihil niſi 1, 13, 2. nihil aliud, quam. †† ἄλλης ὕλης οὐδεμιᾶς μετέχον, ἢ λ. nulla alia materia conſtans, niſi 4, 2, 12. - it. ſimul c. particula adverſat. οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἢ μερισάμενος λ. 3, 10, 12. v. ἕτ. - αἰ-

τιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν λ. non alium, ſed ipſum 5, 5, 2. non al., quam. †† it. poſt adv. οὐκ ἄλλως - ἐκθύμως μάχεται, - ἀλλ' ἢ οἰόμενος λ. haud alia de cauſa -, niſi quia rel. 4, 15, 15. quam quia rel. - De ἢ cum τοὶ v. ἤτοι et de ἢ poſt πρὶν v. in hoc.

ἡγεμονεύειν, phyſ. de perſ. abſ. ſ. c. adv. ἐξ ὧν ἡγεμονεύσαντες ἐκεῖσε διῳκήσαμεν, ex illis, 2, 10, 16. v. διοικ.

ἡγεμονία, phyſ. de actu, univerſe, ἐν ἀρχῇ νέας ἡγεμονίας, principatus 1, 5, 26. - pecul. ſenſu abſ. ὑφ' οὗ τὴν ἡγεμονίαν πεπίστευτο, praefectura 7, 9, 7. provinciae. ἐκ πολλῶν ἡγεμονιῶν λ. per multas praef. 7, 5, 4. †† διελὼν εἰς δύο ἡγεμονίας τὴν τοῦ ἔθνους ἐξουσίαν, pr. 3, 8, 4. - c. gen. perſ. τῆς Περτίνακος ἡ. Pertinacis pr. 2, 9, 12. - c. gen. rei ſ. loci, τὴν Ἰλλυρίδος ἡ. Illyrici pr. 6, 7, 4.

ἡγεμών, phyſ. de perſ., exercitus, c. adiuncto, ἡγεμόνας καὶ χιλιάρχους, duces 2, 7, 10. 2, 9, 9. - ſed loci et provinciae, abſ. ὅπως οἱ ἡγεμόνες τὰ Νίγρου προδιδοῖεν, duces 3, 2, 10. m. - c. adiuncto, τῶν εἰς τὰ ἔθνη πεμπομένων ἡγεμόνων, eorum, qui in provincias mitterentur praefecti ib. 8. εἰς τὰ ἐ. πέμπων; ἡγεμόνας καὶ ἐπιτρόπους διεχρήσατο, duces 4, 6, 8. †† εἴτε ἡγεμόνας ἢ ἄρχοντας ἔδει ποιεῖν, duc. 4, 4, 1. magiſtratus provinciales et bellici. - †† c. gen. dub. ſimul, στρατηγὸς καὶ ἡγεμὼν τῶν Ἰλλυρικῶν λ. praefectus Illyrico 2, 9, 12. exercitui ſ. ſolo; et adeo c. gen. vel perſ. vel loci. - † c. praep. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ἡγ. ex oriente duces 6, 2, 7. τῶν κατὰ Συρίαν ἡ. ducum Syriae ib. 2. †† c. adiuncto ſimul, τῶν ἡ. ἢ τῶν ὅ τι δὴ πραττόντων κατὰ τὴν ἀνατολὴν λ. ducum - in oriente 3, 2, 10.

ἡγέομαι, med. (Lat. *duco*, varia notione,) de perſ. phyſ., in via et pompa, c. opp. ἡγοῦντο αὐτοὶ μέν, - εἵποντο δ' λ. praeibant 4, 1, 6. - in exercitu, per particip. (p. ſubſt. ἡγεμών,) abſ. τινὶ - στρατῷ; παρ' οἷς εἰς τὴν τοῦ ἡγουμένου ὑπηρεσίαν ἀρκοῦσι ῥαβδοῦχοι, ducis 7, 8, 10. - cum gen. perſ. ἐκόλαζε τοὺς πλείστους τῶν ἡγουμένων τῶν ἰδίων στρατιωτῶν, duc. 8, 5, 5. † cum adiuncto ſyn., φάλαγγα, τούς τε ἡγουμένους αὐτῆς φέρειν τὰ τῶν ἐκείνου στρατηγῶν ὀνόματα, ductores eius 4, 8, 6. ſimul c. adv. ἰδίᾳ δώροις τοὺς τῶν στρατοπέδων ἡ. ἐθεράπευεν, duces 3, 15, 10. † ὅτε τῶν - στρατ. ἡγούμην, quando (quum) exercitui praefui 7, 8, 8. - in provinciis, abſ. (ſed oppreſſo gen. aliquo) ἔπεμψεν εἰς πάντα τὰ - ἔθνη, τοῖς τε ἡγουμένοις (αὐτῶν) ἐπέστειλε, in omnes gentes, et praeſides *earum* 3, 7, 2. διέπεμπε κατὰ ἔθνη πρὸς τοὺς ἡ. (αὐτῶν) mittebat ad ſingularum provinciarum praefectos 3, 1, 3. per provincias ſingulas ad praef. ſ. praeſ. earum, ubi adeo deſit gen. loci, ſi ἔθν. de loco capiatur; ſed gen. perſ., ſi de gent. Sic et, poſt εἰς τὸ ἀποστῆσαι αὐτοῦ τὰ ἔθνη, *provincias*, — πρεσβεῖαι - πανταχοῦ πρὸς πάντας ἡ. ἐξεπέμφθησαν, ad praefectos 7, 7, 10. - γράμματα - προτρέποντα τοὺς ἡ. praefectos ib. 11. cum gen. loci diſerto, ὁ τῆς Ἀσίας ἡγούμενος, qui Aſiae praeerat 3, 2, 2. ὁ τῆς Βρεττανίας ἡ. Britanniae praefectus 3, 14, 1. — † τὸν ἡγούμενον τοῦ ἔθνους, rectorem provinciae 7, 5, 1. — † ἐπιστέλλει τοῖς τῶν ἐθνῶν ἡγουμένοις, gentium rectoribus 1, 10, 5. † Βαλβῖνος - ἐθνῶν ἡγησάμενος, qui adminiſtraſſet provincias 7, 10, 7. † ὁ Νίγρος - Συρίας ἡγεῖτο πάσης, Syriae praeerat univerſae 2, 7, 6. - c. gen. perſ. ἡγεῖτο Παιόνων πάντων - Σεβῆρος, praeerat Pannoniis univ. 2, 9, 2. ἡ. Μαυρουσίων, praeerat Mauris 7, 9, 2. ††† per loca ambigua, ſimul c. adv. τῶν

Ὀσροηνῶν πρότερον ἡγουμένου, Osrhoënorum antea duce 7, 1, 22. †† τῶν ἐκεῖσε ἡγουμένων, illarum regionum ducibus 6, 3, 1. — †† abſ. ταῦτα παρέξει τοῖς ἀνθρώποις κατά τε ἔθνη καὶ κατὰ πόλεις εἰρήνην καὶ πρὸς τοὺς ἡγουμένους πειθὼ, erga ſuperiores 8, 7, 13. — Trop. de animo et quidem intelligentia, c. inf. et adv. ἐγὼ μὲν ἡγοῦμαι, ὡς οἱ πλεῖστοι, - ὑποσρώσειν λ. teor, ut - 7, 8, 18. - c. ſolo inf. ὃν ἐπακούειν - ἡγεῖσθε, quem exiſtimate 1, 5, 21. — πατρῴζειν τὸ μειράκιον ἡγούμενοι, arbitrantes 1, 7, 2. - exiſtimantes 5, 8, 16. ubi ſq. ſyn. νομίζοντες. - ἐπεὶ - ἡγεῖτο, intelligebat 1, 10, 9. arbitrabatur 2, 8, 11. opinabatur 3, 12, 7. †† cum acc. rei vel perſ., uno aut dupl., ſed inf. v. ſubſt. oppreſſo, πευσόμενος ἡμῶν, τί πρακτέον (εἶναι) ἡγεῖσθε, quid faciendum putetis 2, 8, 5. μήτ' ἄπιστον - ἡγείσθω. (τὶς ἐμὲ εἶναι,) neque quisquam infidum me exiſtimet 3, 6, 3. ducito, exiſtimato. - τοῦτον πιστότατον (εἶν.) ἡγούμενος, hunc fidiſſ. putans 3, 11, 9. Ἀσίαν - προγονικὸν κτῆμα ἡ. (εἶν.) ſuam *eſſe* poſſeſſionem perſuaſus 6, 2, 4. † οὐκ ἀνασχετὰ (αὐτὰ εἶν.) ἡ. minime *id* ferendum putans 6, 3, 1. ubi ſq. illud antea τῶν ἐκεῖσε ἡγ., per polyptoton et luſum in verbi ſenſu dupl. - τὸ παρὸν τῆς ἀρχῆς βαρὺ - (εἶν.) ἡγούμενοι, cum - exiſtimarent 6, 8, 9. ταῦτα μόνα ψυχῆς ἴδια ἡγεῖτο κτήματα (εἶν.) haec ſola - ducebat bona 1, 2, 4. τὴν μὲν - προσηγορίαν ἡ. (εἶν.) φύσεως, hanc appellat. exiſtimabat naturae 1, 5, 8. κοινοὺς ἐχθροὺς πάντας (εἶν.) ἡ. exiſt. 1, 8, 15. οὐ γὰρ ὅμοιον ἡγοῦντο (εἶν.) τὸν ἐκ Περσῶν κίνδυνον, neque - putabant 6, 7, 9. ἀναγκαίαν ἡγήσατο (εἶν.) τὴν κινδυνώδη λ. exiſtimavit 4, 4, 6. ††† ἀποκτεῖναι γὰρ ἀνόσιον - ἡγ. occidere enim nefarium putavit 6, 4, 12. ubi videatur, iam adeſſe inf., ſed putandus tamen is p. aliquo ſubſt., per quam rationem ille inf. εἶναι adhuc ſemper procedit, v. c. nam *nefarium* eſſe *putavit*, occidere *illos*, ſ. nam *caedem* illorum *nefariam* eſſe *put.*

ἡδέως, mor. ἔβλεπον αὐτὸν 5, 3, 17. libenter, cum voluptate, v. βλ. - ἡ. ὑποδέξασθαι τὴν ἀρχὴν, libenter 7, 5, 4.

ἤδη, de temp. praeſ., in med. enunciat., interdum et intra duo ſubſt. etc. ὁ μὲν πατὴρ ὀπαδὸς ἤδη καὶ σύνεδρός ἐστι λ. iam 1, 5, 17. noſtr. *nun* ſ. *nunmehr*, it. 1, 10, 4. 7. 1, 12, 17. 2, 13, 10. † πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἡ. καὶ τὴν μητέρα ἠπείγετο, porro 3, 15, 12. 4, 5, 15. - 5, 2, 14. 6, 7, 9. - ſed per noſtr. *ſchon*, κίνδυνον, οὐκ ἐπαιωρούμενον, ἀλλ' ἤδη παρόντα, iam praeſens 1, 9, 10. 1, 13, 8. 2, 12, 3. ſq. 3, 10, 1. ἀπεχθὴς ἡ. καὶ βαρὺς 3, 11, 6. - 3, 12, 15. ſq. 6, 1, 9. 7, 5, 2. ſq. - ab init. enunc. ἡ. μειράκια ἦσαν 3, 10, 4. 7, 11, 18. - ab init. §. et periodi, ἤδη τε 6, 1, 11. ἤδη γὰρ λ. 7, 11, 3. - de temp. praeter. vel proxime, vel dudum, ab init. enunc. ἤδη τὴν ὕπατον τετελεκότι ἀρχὴν, cuidam conſulari viro 2, 6, 9. in quo Bg. Lat. *conſ.* latet illud adv. cf. 4, 4, 19. - ab init. §. et periodi, ἤδη δὲ καὶ - προκεχωρήκει, iam 2, 2, 3. †† ἤ. γοῦν λ. quandoque 3, 13, 16. - in med. enunc. ἦν - ἤδη μετρίως προβεβηκὼς 2, 7, 8. 7, 5, 17. - †† c. opp. ὀλέθρου τοῖς μὲν αἴτιον ἡ. γεγονότα, ἡμῖν δὲ ἐσόμενον ὅσον οὐδέπω 1, 13, 6. - †† de temp. proxime fut. vel ſaltem c. verbi fut. τὰ χρήματα - ἡ. μεταπέμψεσθαι, iam 2, 6, 15. ἡ. ἐπιστησόμενον ἤκουον 2, 12, 7. ἡ. παρεσόμενος, iamiam adfuturum 3, 7, 1. †† in periodi apodoſi, ὅταν δὲ ἀφίκηται, ὑμέτερον ἡ. ἔργον λ. ibi iam 3, 12, 15. tunc ſ. ibi tum. καταβαίνοντες εἰς τὸ στρατόπεδον, ἡ. λ. iam 8, 2, 1. μαθόντες - ἀφικνουμένους, φονεύουσιν ἡ. τοὺς β. tandem occidunt 8, 8, 15. - †† repetitum in vicinia, diverſe

que ſenſu, praeter illa 2, 12, 6. ſq., quoque in eadem §. ἡ. νεανίαι, - ἡ. μὲν κατὰ τὴν ὁδὸν λ. iam adoleſcentes, - iam tum in itinere 4, 1, 2. - τοῦ μὲν ἡ. προδήλου, - τεθνάναι ἡ. πρὸς ἡμῶν, iam iamiam 7, 5, 11: - ††† per ſitum ambiguum, pertineat ne ad v. pr., an ſq., variante commate etiam, ἀπελθόντας αὐτοὺς ἡ. ὑποδέχεσθαι, iubet ire ipſos iam tum et ſumere 4, 4, 18. qui Bg., reſoluto particip. per copulam poſtpoſitam, retulit ad v. pr. cf. 4, 9, 12. 4, 11, 3. 6, 8, 9.

ἥδομαι, paſſ. de perſ., mor. c. abl. rei, ἥσθησαν τῷ - ὀνόματι, delectantur 7, 8, 16. ἡσθεὶς τῷ γενομένῳ, laetus eo, quod factum erat 3, 3, 13. ſimul c. adv. οὐ πάνυ τι ἡδόμενος τῷ γάμῳ, non magnopere laetus matrimonio 3, 10, 14. - c. praep. ὁ δὲ ἥσθη ἐπὶ τῷ ἔργῳ, delectatus (eſt) eo facinore 7, 1, 24. 8, 1, 10. -

ἡδονή, mor. vel phyſ., ſ. de animo et corpore ſimul, πᾶν, ὃ περ ἐκεῖνος δι' ἡδονῆς ἔσχε θέαμα ἢ ἄκουσμα 4, 6, 4. 7, 8, 15. v. ἔχ. - †† c. opp. τῶν μὲν δι' ἡ. πραττομένων - λ. τῶν δ' ἐξ ἀνάγκης λ. 6, 3, 8. v. ἀπόλαυσις. - in malam partem, c. gen. rei, ἐδεδούλωντο πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἐπάλληλοι - σώματος ἡδοναί, voluptat. 1, 13, 15. - † abſ. ἤγειρον αὐτοῦ τὰς ὀρέξεις εἰς τὴν ἡδονῶν ἐπιθυμίαν 1, 6, 6. 3, 13, 14. - c. verbis et adi. ἡδοναῖς σχολάζοντος 1, 12, 12. διαφόροις ἡ. λ. 1, 17, 22. αἰσχραῖς καὶ ἀμφιβόλοις ἡ. λ. 2, 7, 4. καινὰς ἡδονὰς λ. 1, 3, 5. cf. ib. 4.

ἡδύς, phyſ. ſ. mor. de re, τῇ τῶν δένδρων ἡδείᾳ σκιᾷ, iucunda umbra 1, 12, 3. non magna, non frigidiſſima. - Neutr. cum artic., p. ſubſt., c. gen. rei, τὸ ἡδὺ τῆς ἀκροάσεως λ. iucunditate ex auſcultatione 1, 1, 2. voluptatem aurium, i. delectationem audientium, obtineant, ſ. aures et auditores oblectent. † πρὸς τὸ ἡ. τῆς ἡλικίας λ. pro libidine aetatis 3, 10, 7. - Compar. p. adv. ὡς ἥδιον πίοι, ſuavius 1, 17, 17.

ἦθος, mor. de perſ., per adi. τὶ φυσικὸν ἦθος πρᾶον λ. animus 6, 1, 14. - indolem 2, 4, 2. - † c. opp. σεμνῷ ἤθει καὶ βίῳ σώφρονι, gravitate morum 1, 2, 6. honeſtis moribus, animis ſ. cordibus, propenſionibus. - c. gen. perſ. τὸ ὕπουλον αὐτοῦ ἡ. λ. ingenium 3, 5, 11. 9. διαφθείρειν - νέον ἡ. βασιλέως, indol. 1, 6, 2. ὑποδιεφθάρη τὰ τῶν στρατιωτῶν ἤθη, mores 2, 6, 1. animi, cupiditates, ſq. ἐπιθυμίαν. - per acc. ellipt. τὸ ἡ. - χρηστὸς ὤν, ingenio placido 3, 3, 5. 3, 5, 5. τὸ ἡ. ἁπλοῦστερος, moribus 7, 10, 7. - in opp. φύσει ἦν τὸ ἡ., ὥσπερ καὶ τὸ γένος, βάρβαρος, mor. 7, 1, 4. - †† μή πως τὸ ἡ. διαφθαρείη, ne bona indoles corrumperetur 6, 1, 12. qui Bg. videatur ſuppleviſſe gen. perſ. αὐτοῦ, ut ἡ. ſit nominat., cum eſſe queat acc. ellipt., expleto ad v. δ. nominat. pron. αὐτὸς ſ. αὐτὸ, τὸ μειράκ. - οἱ δὲ - τὰ ἤθη διεφθείροντο, illi bonam indol. perdebant 3, 10, 4. indole, animo corrumpebantur.

ἥκιστα, c. neg. οὐχ ἡ. 1, 1, 1. non minimum ſ. non minime, i. maxime, per ellipſ. κατὰ μέρη, non ſecundum minimas partes, ſ. non ex minima parte, i. maxima ex parte.

ἥκω, de perſ. phyſ., abſ. ἥκειν κελεύει, venire 1, 9, 20. 2, 1, 14. ut adeſſent 3, 8, 19. - c. adv. ἡ. τὴν ταχίστην, adſit 3, 12, 14. - c. nominat. modi aliquo, tum ſubſt. ἡ. ἔκδικος τοῦ λ. ſe veniſſe ultorem 2, 14, 6. - tum verbi ſ. particip. ἧκε τὴν ἀρχὴν ὠνούμενος, venit ad imperium emendum 2, 6, 12. p. ſupino. † ἄγγελοι ἧκον, κηρύττοντες, venerunt 1, 7, 2. 6, 5, 14. † ſimul c. dat. perſ. ἥκω σοὶ φονεύς, λ. venio tibi interfector 3, 12, 4. -

†† σοὶ ταῦτα δηλώσων ἥ. tibi ut haec indicarem, veni ib. 6. — ἥκομέν σοι τὴν βασιλείαν ἐγχειριοῦντες, nos adſumus tibi imperium tradituri 2, 1, 20. quibus duob. locis ambigue locatus eſt dat. pron., ut poſſit referri etiam tantum ad particip. - c. praep. ἧκεν εἰς Ἴλιον, venit ad 4, 8, 9. - ἐπὶ φόνῳ ἥκειν, veniſſe 2, 1, 15. - ſimul c. caſu temp. ἥκεις πρὸς βασιλέας ἑσπέρας; veniſti 3, 12, 23. - † trop. ὁρῶν, ἐς ὅσον ἥκει κινδύνου, in quam magnum veniſſet diſcrimen ib. 11.

ἡλικία, phyſ. de re, c. adi. ἀκμάζουσα; aetas 6, 1, 11. - ἐν ἡλικίαις διαφόροις, in aetate 1, 1, 10. †† οὐδέ τις ἦν οὕτως ἄχρηστος ἡ. λ. 8, 4, 21. 8, 6, 17. quibus locis duob. p. concreto, et p. perſ., conſtitutis in aetate quadam. - c. ſubſt. πρὸς τῇ τῆς ἡλικίας ἀκμῇ λ. 1, 7, 8. 5, 3, 14. 6, 3, 2. † οὐδέ τις ἦν φειδὼ ἡλικίας, οὔτε μέχρι νηπίων 4, 6, 1. ubi iterum p. concr. † in opp. πῶς ἡλικίας ἔχοι καὶ μεγέθους σώματος, qua aetate ſit 4, 9, 9. ἡλικίας καὶ ἀξιώματος ἀφειδῶς ἔχων 7, 3, 7. μεγέθει ἀξιώματος καὶ ἡλικίας σεμνότητι πρ. 2, 1, 20. τῶν ἐν ἡλικίᾳ καὶ ἀξιώματι προυχόντων 7, 10, 6. ἡλικίᾳ σεμνοτάτους καὶ βίῳ σώφρον. 6, 1, 3. i. q. deinde per acc. ellipt. †† τὰ πρῶτα τῆς ἡ. 3, 10, 11. - c. ſolo v. τῆς ἡ. προχωρούσης 6, 1, 14. - †† c. adi. et acc. ellipt. οἱ τὴν ἡλικίαν πρεσβύτεροι, aetate provectiores 1, 1, 9. ἄνδρα, τὴν ἡ. σεμνὸν 2, 2, 16. - ἦν - τὴν ἡ. - προβεβηκὼς 2, 7, 8. - τὴν ἡ. - ἀκμάζοντος 2, 15, 7. v. ἀκμ. - ἦν τ. ἡ. ἀκμαῖος 5, 3, 13. v. ἀκμ. - ἦν νέος τ. ἡ. tenera aetate 5, 5, 1. - c. gen. perſ. τὸν παῖδα τῆς μειρακίων ἡ. ἐπιβαίνειν λ. 1, 5, 2. 14. 1, 4, 8. 1, 8, 2. τοὺς παῖδας, εἰς ἡ. ἐφήβων - τελοῦντας 3, 10, 1. † ſimul c. adi. χρόνος, πᾶσαν ἡλ. ἀνθρώπων ὑπερβαίνων 3, 8, 20. † δύναμιν, γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίαις ἀκμάζουσαν, iuvenili aetate 7, 9, 7. - Peculiari notione, τὸ βάρβαρον, τῆς ἡ. καταφρονῆσαν, aetatem noſtram 1, 5, 26. ſc. τῆς ἐμῆς ſ. ἡμετέρας, teneram, iuvenilem aetatem; qua de et in his, - πρὸς τὸ ἡδὺ τῆς ἡ. κολακευ. aet. 3, 10, 7. διὰ τὴν ἡ. λ. 7, 10, 16. - contra de ſenili, δι' ἡλ. per aet. 7, 11, 3. ſenectútem. - c. adiuncto definiente, γηραιὸν ὄντα, - καὶ ὑφ' ἡλικίας τετρυχωμένον, aet. 1, 3, 1. ad quam not. referas et ſuperiora 2, 1, 20. 7, 10, 6. 7, 3, 7. 6, 1, 3.

ἡλικιώτης, ph. de perſ. in opp. τῶν πρεσβυτέρων - τοὺς ἡλικιώτας, aequales 1, 5, 11.

ἥλιος, phyſ. ὁμοῦ με εἶδεν ἄνθρωπον καὶ βασιλέα, ſol. 1, 5, 15. ſimulac vidi ſolis lucem et editus ſum in lucem, ut homo: etiam imperator fui, ſ. ſimul homo natus ſum et imp. τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἡλίου πῦρ λ. 3, 9, 11. ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχοντι 3, 4, 8. v. ἀν. † εἴ ποτε φοιτῴη δι' ἡλίου, in ſole 1, 7, 9. in ſolis lumine et radiis, per terram diffuſis, per ſolis radios. † ὄμβρων καὶ ἡλίου ἠνείχοντο, ſolem 8, 5, 9. ſolis ardorem. - † trop. de perſ. ſ. deo, ἄγαλμα, εἰκόνα φέρον ἡλίου 1, 15, 19. 5, 3, 11. † γάμον ἡλίου καὶ σελήνης 5, 6, 11. † ἱέρωντο αὐτοὶ θεῷ ἡλίῳ 5, 3, 8. † ἀσπασάμενοι τὸν ἥλιον οἱ βάρβαροι 4, 15, 2. Parthi.

Ἡμᾶς, urbis nomen, Ἡμᾶν, Emam, 8, 1, 7. Aliis Ἥμωνα, Lat. *Emona* ſ. *Hemona*, ſ. Aemona.

ἡμεδαπός, trop. de re ſ. loco, in opp., ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, (ſc. γῇ ſ. χώρᾳ,) καὶ ἐν βαρβάροις, in noſtra ditione 1, 1, 5.

ἡμέρα, phyſ., de parte, per praep. πρὸ ἡμέρας ἀνακεχωρήκεσαν, priusquam luceſceret, 7, 6, 17. - ſimul in opp. ἔτι νυκτὸς οὔσης, - πρὸ ἡ. προϊέναι, ante lucem ib. 16. 2, 2, 3. c. v. ſimul, ἡμέρας καταλαβούσης, die conſecuta 2, 3, 5. opp. ib. 1. νύκτωρ. - ἡμέρας ἀκ-

μαζούσης ἡ. ipſo mer. 7, 5, 2. - de toto, abſ. καθέζονται ἐπὶ πλεῖσον τῆς ἡ. magnam partem diei 4, 2, 5. 6, 1, 13. - per praep. et c. adi. εἰς ῥητὴν ἡμέραν, ad certum diem 2, 8, 1. περὶ μέσην ἡ. 8, 5, 22. circa meridiem. ἡ - πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν λ. paucis ante diebus 4, 13, 3. - ſimul in opp. νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, interdiu 1, 13, 15. 7, 3, 9. 8, 2, 13. die 5, 4, 13. †† c. adi. ἑκάστης ἡ. ἦν ἰδεῖν λ. quotidie 7, 3, 6. 8, 4, 19. συνέβαινε - ἐκείνης τῆς ἡ., ᾗς ταῦτα ἐπράττετο, illo die 7, 5, 5. ἱκανῶν ἡμερῶν - τὸ πῦρ ἐπεβόσκετο, multis diebus 1, 14, 9. ἑπτὰ ἡ. λ. ſeptem diebus 4, 2, 7. ἐνδιατρίψας τῇ Θ. - ἡ. τινῶν, per aliquot dies 7, 6, 1. ὀλίγων ἡ. ἐνδ. ἐν τῇ Ἀ. paucos dies 8, 7, 19. δύο - ἢ τριῶν ἡ. λ. biduum aut triduum 8, 4, 8. - ἔμειναν ἡμέρας δύο ἀβασίλευτοι, biduo 4, 14, 1. - ſimul in opp. ἐκείνης τῆς ἡ. λ. — τῆς νυκτὸς δὲ διαδραμούσης, illo quidem die 6, 0, 3. - πρώτης - καὶ δευτέρας πάσης ἡ. - τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ λ. primo ac ſecundo die toto 4, 15, 10. †† πρώτης - κ. δευτ. ἡ. λ. - τῇ δὲ τρίτῃ τῶν ἡ. primo et ſec. die, 8, 7, 7. - πρ. κ. δ. ἡ. - τῆς τρίτης ἡ. λ. primo et ſec. d. 7, 8, 2. 5. m. - τῶν μὲν - πρώτων ἡ. — χρόνου δὲ ἐγγινομένου λ. primis quidem dieb. 8, 5, 1. † μιᾶς ἡ. - ἔτεσιν λ. uno die 4, 4, 18. † νυκτὸς καὶ ἡ. ἐπιβιώσας μιᾶς, cum noctem et diem ſupervixiſſet unum 1, 4, 18. cum adhuc vixiſſet una nocte ac die; qui erant tres temporis ap. Gr. caſus, gen. dat. et acc., per ellipſ. alicuius praep., v. c. ἐκ, ἐν, διὰ ſ. ἀνὰ, rel. - †† c. ſubſt. οὐδ' εἰπεῖν ἐςι - τῆς ἡ. ἐκείνης τὴν ἑορτὴν, diei illius 8, 6, 16. †† ſimul c. adi. αἱ μὴ πολλῶν ἡ. ὁδὸν ἀπεῖχον λ. haud multorum dier. itinere 3, 9, 15. τριῶν ἡ. αἰτήσαντες ἄνεσιν, trium dier. 7, 4, 6. - c. verbis, ὡρισμένης ἡ. ſtato die 1, 10, 11. καταλαβούσης τῆς ὡρ. ἡ. 6, 4, 3. - νέου ἔτους τῆς ἐπιούσης - ἡ. ſecunda die 1, 16, 1. - ſimul c. adi. μιᾶς καὶ δευτέρας ἡ. διαδραμούσης 2, 6, 5. †† τῆς ἡ. ἐκείνης ἐν ἀνέσει τοῦ πολέμου οὔσης 8, 5, 19. v. ἄνεσ. - ὀλίγων διελθουσῶν ἡ. 1, 5, 1. δύο ἢ τριῶν ἡ. παραδραμουσῶν, biduo aut triduo 2, 12, 7. †† ſimul in opp. μιᾶς ἡ. ἀναπαυσάμενοι, λοιποῦ λ. cum unum diem requieviſſent 8, 4, 17. †† μιᾶς ἡ. διαλιπὼν, τῆς ὁδοῦ εἴχετο, uno die interiecto 7, 8, 22. ††† c. gen. rei, ἐπεὶ κατέλαβον αἱ τῆς θέας ἡμέραι, ſpectaculorum dies 1, 15, 5.

ἡμέριος, phyſ. de re, c. ſubſt. ἀστέρες ἡμέριοι συνεχῶς ἐβλέποντο, ſtellae per diem perpetuo conſpic. 1, 14, 1. p. δι' ἡμέρας et p. adv. Lat. *interdiu*, propr. *diurnae*.

ἥμερος, mor. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. τῆς ἡμέρου ἀρχῆς ἡ φήμη λ. placidi principatus 2, 4, 4. opp. §. pr. ὠμῆς τυραννίδος. cum adiuncto et adv. in opp. ἐκ πραείας καὶ πάνυ ἡ. βασιλείας εἰς τυραννίδος ὠμότητα λ. ex manſueto imperio 7, 1, 3. Neutr. cum adiuncto, ἦθος πρᾶον καὶ ἥμερον, manſuetus animus 6, 1, 14. πρ. κ. ἡ. ἦθος, placidam indolem 2, 4, 2. - c. artic. pro ſubſt. cum gen. rei, τὸ πρᾶον καὶ ἥμερον τῆς ἀρχῆς, placidum imper. ib. 9. (i. q. ante ib. 4. pro adi. et ſubſt.) τῷ εὐτάκτῳ καὶ ἡμέρῳ τῆς βασιλείας λ. placido imper. ib. 7. i. q. ante 7, 1, 3. ſed cum ſolo artic. in opp. τὰ ἀνειμένα ὡς ἥμερα δι' ἡδονῆς ἔχουσι, tanquam mitia 7, 8, 15. † de animal. ζῷα πάντα, ὅσα ἥμερα, ὅσα ἀτίθασσα, beſtias cicures et non cic. 5, 6, 21.

ἡμέτερος, de re, propr. de pluribus, c. ſubſt. Maſc. τοῖς ἡμετέροις ποσὶν λ. ad noſtros pedes 7, 8, 18. Fem. τὰ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς κτήματα, noſtras provincias 6, 3, 10. noſtri imperii poſſeſſiones; ubi fortaſſis impropr., de uno, p. ἐμῆς, ut in locis his, θύματα τῆς ἡ. ἐξουσίας, noſtrae poteſtatis 2, 13, 10. it. Neutr. τὸ ἡμέ-

τέρον ὄνομα, noſtrum nomen 2, 10, 16. p. ἐμόν. †† τῇ τῶν ὑμετέρων ἀνδρείᾳ ὅπλων, noſtrorum armorum ib. 18. ubi Bg. leg. ἡμ. ſed - ἐν τοῖς ἡμετέροις ςέρνοις λ. in veſtris pectoribus 4, 14, 10. contra leg. ὑμ.

ἡμίγυμνος, phyſ. de perſ. ἡμιγύμνῳ αὐτῷ ἐκκρεμὴς πήρα (ἦν), ſeminudo 1, 9, 7. de Stoico, dextrum humerum et pectus et collum habente nudum.

ἡμιθνὴς, phyſ. de perſ. πολλοὶ καὶ ἡμιθνῆτες εἱλκύσθησαν, ſemimortui 4, 9, 15.

ἥμισυς, phyſ. c. gen. rei, προςτίθησι τῷ σιτηρεσίῳ ἄλλο τοῦ τελουμένου ἥμισυ, dimidium 4, 4, 17.

ἡμίτομος, phyſ. de re, c. ſubſt. fem. ὄψεις ἡμιτόμους, facies dividuas 4, 8, 4. ſemiſectas, v. ὄψ.

ἦν, (i. q. ἂν ſupra,) c. coni. ἢν δὲ λ. ſi 4, 15, 9. in med. orat. ἐφ' οἷς ἢν λ. 7, 5, 16. ἢν μὴ λ. niſi 1, 4, 12. - c. optat. in med. or. ἐπὶ - ἢν τις λ. ſi 2, 13, 14.

ἡνία, phyſ. τὰς ἡνίας κατεῖχεν, habenas 5, 6, 16.

ἡνιοχεία, phyſ. per praep. διὰ ἡνιοχείας τὸν δῆμον εὐφραίνειν, aurigationibus 5, 6, 14. per ludos curules. de Heliog. - abſ. ὑπὸ σπουδῆς ἡνιοχείας λ. ſtudio aurigationis 3, 10, 4. de Severi filiis. ἡνιοχείαις σχολάζων, aurigationibus 4, 11, 15. Caracall. προςέχοντος 6, 7, 24. Alexandr. Sev. - γυμνάσια τοῦ σώματος ποιούμενος ἡνιοχείας 4, 7, 2. v. γυμν. †† alio ſenſu c. gen. rei ſ. inſtrum. ἁρμάτων ἡνιοχείας ἐπαιδεύετο, in aurigando inſtituebatur (Commodus) 1, 13, 17. curruum agitationem, gubernationem, moderationem docebatur.

ἡνιοχεῖν, phyſ. de perſ. abſ. ἐβλέπετο πολλάκις ἡνιοχῶν, aurigans (Heliog.) 5, 6, 23. ὡς ἡνιοχοῦντι δὴ τῷ θεῷ, tanquam auriganti ſcil. deo ib. 16.

ἡνίοχος, phyſ. de perſ., imperatore quidem Rom. ἤδη σκευὴν ἡνιόχου ἀνειληφότι, aurigae 4, 12, 11. Caracall. - ſed de perſ. vulgari, tamen per ludos curules, ἀπέσκωψέ τι τὸ πλῆθος εἰς τὸν ἡνίοχον, περὶ ὃν ἐκεῖνος ἐσπουδάκει, in aurigam 4, 6, 10. τοὺς κακῶς τὸν ἡ. εἰπόντας ib. 11. c. adiuncto, ἀθληταὶ καὶ ἡνίοχοι, aurigae ib. 4. ἡνιόχοις καὶ κωμῳδοῖς λ. 5, 7, 14.

ἡπατοσκοπία, phyſ. c. adiuncto, πολλῶν -, περὶ θυτικήν τε καὶ ἡπατοσκοπίαν ἐμπείρων, extiſpicii 8, 3, 17. extiſpicinae; notione ampliori, inſpectio extorum, propr. hepatis.

ἤπειρος, phyſ. de re ſ. loco, univerſe, in opp. τὰ ἀπὸ τῆς ἠπείρου - τά τε ἀπὸ θαλάττης λ. copiam rerum e continenti 8, 2, 7. ſc. χρήματα et γενόμενα, res, e continenti natas. ſed ſenſu praecipuo, de Aſia, in opp. ἔθνη, ὅσα τὴν ἀντικειμένην ἤπειρον τῇ Εὐρώπῃ κατοικεῖ, adverſam Europae continentem 2, 8, 12. 2, 14, 14. 6, 2, 4. † τὰ μὲν ὑπ' Εὐρώπην -, τὴν δὲ ἀντικ. ἠ., Ἀσίαν τε καλουμένην, πᾶσαν λ. 4, 3, 11. †† τὰς ἠπείρους διηρῆσθαι λ. has continentes ib. 12. Europ. et Af. - τὰς ἠ. τὸ Πόντιον ῥεῖθρον διαιρεῖ, continentes utrasque ib. 17.

ἠπειρώτης, phyſ. de perſ. univerſe, τὰ ἀπὸ θαλάττης, τοῖς ἠπειρώταις ἀναγκαῖα, continentem incolentibus 8, 2, 7.

ἤπιος, de perſ. mor. ἤπιον ἄρχοντα, clementem 2, 4, 1. πατέρα ἠ. parente miti 2, 6, 3.

ἠπίως, mor. ἄρχοντος ἅπασι, clementer 2, 7, 14.

ἦρ, (i. q. ἔαρ) phyſ. ἦρος ἀρχῇ, veris 1, 10, 11.

Ἡρακλῆς, Hercules, Ἡρακλέα αὐτὸν κελεύσας καλεῖσθαι 1, 14, 15. Commodus, (it. 1, 15, 18.) - ſed c. adi. ἀνδρειότατον ib. 17.

ἠρέμα, trop. πῶς αὐτὸς ὑπήγετο, ſenſim 3, 12, 21.
ἠρεμαίως, phyſ. βαδίζων πλέον τοῦ δέοντος ἠρ. incedens magis, quam decebat, lento gradu (Macrinus) 5, 2, 7.
Ἠριδανὸς, fluv. Ital. ὑπὸ Ἠριδανοῦ ποταμοῦ, ab Eridano fl. 8, 7, 1. poſtea Pado.
ἥρως, univerſe, in opp. θεῶν - καὶ ἡρώων τιμὰς, heroum 7, 3, 13. ſemideorum, ut et - ἡρώων ἰσχὺν μιμούμενος (Commodus) 1, 14, 16. de Hercule potiſſimum. - Sed alio ſenſu, p. bello fortiſſimus, belli dux egregius, τὴν τοῦ ἥρωος μνήμην 4, 8, 17. Alexandri Maced. e §. pr. - it. 4, 9, 8. e. - cum adi. Ἀλέξανδρον καὶ Ἀχιλλέα, γενναιοτάτους καὶ μεγίστους ἥρωας ib. 5.
ἡσυχάζειν, neutr. de perſ. de iis, qui non movent bella et arma, aut non in bellum exeunt, abſ. ὑπὲρ τοῦ τὰ βάρβαρα ἡσυχάζειν ἔθνη, ut quieſcant 8, 7, 13. † ἡσύχαζεν, quieſcebat 7, 9, 17. i. q. pr. εἰρήνην ἄγων. ἔχοντες αὐτὸν, - ἡσύχαζον, quieſcebant 8, 8, 18. Praetoriani, non iterum e caſtris erumpebant. οἱ στρατιῶται, ἐπεὶ τὸν δῆμον ἡσυχάζοντα ἔγνωσαν, quietum eſſe 2, 6, 6. a tumultu; ubi ſq. quoddam adiunctum et expl. μηδὲ λ., ut in his, - ὁ Περσῶν βασιλεὺς - οὐχ ἡσυχάζει, οὐδ' - μένει, minime quieſcere 6, 2, 3. πείσειν ἢ φοβήσειν εἰς τὸ ἡσυχάζειν τὸν βάρβαρον, ad quieſcendum ib. 12. ſq. § ὁ δὲ - ἐνέκειτο λ. - εἰ ἐνοχλοῖεν καὶ μὴ ἡσυχάζοιεν, non quieſcant 6, 6, 7. † τῆς μὲν πρώτης καὶ δευτέρας ἡμέρας ἔνδον ἔμεινεν ἡσυχάζων, quietus 7, 8, 2. c. adiunctis al. ſimul, ut c. adv. Πέρσαι, οἱ πάλαι Μεσοποταμίαν κατατρέχοντες, νῦν ἡσυχάζουσι, quieſcunt 7, 8, 8. c. caſu temporis, ἐτῶν τριῶν ἡσύχασαν, οὐδ' ἐν ὅπλοις ἐγένοντο, quieverunt 6, 6, 11. † c. praep. πονηρῶν ἀνθρώπων, δι' εὐλάβειαν ἡσυχαζόντων, quieſcentibus 5, 2, 5. a furtis, caedibus, calumniis forenſibus. —, Alio ſenſu, extra bellum, a) nihil agere, c. adiuncto, οἱ. αὐτὸν διατρίβειν ἡσυχάζοντα, δεδωκότα λ. requieſcens 7, 5, 5. b) dormire, c. adv. ἐπ' ὀλίγον ἡσύχασε, quievit 1, 17, 23. i. q. ἀνεπαύσατο, §. 20. c) ore vel corpore toto, ſilere, tacere, vel non motum aut ſtrepitum facere; c. adiuncto, τοὺς λοιποὺς κατασιγάσας, ἡσυχάζειν τε προστάξας, quieſcere 7, 5, 10. ὁ δῆμος - ἐπήκουεν ἡσυχάζων τῶν λεγομένων, tacitus 8, 3, 7. †† trop. de re, cum adiuncto, τὰ ἐν Πέρσαις ἐν εἰρήνῃ συγκείμενα ἡσυχάζειν, res Perſarum, pace compoſitas, hos in quiete contenturas 6, 7, 1. qui Bg., ſuppleto pron. acc. αὐτοὺς, e pr. Περσ., ceperit v. ἡσ. notione act., in hanc ſententiam, pacem initam a Perſis et Romanis effecturam eſſe, ut Perſae quieſcant, nec bellum incipiant iterum nunc ſtatim; pro vulg. lect., reſolvendo particip. per copulam, *res* Perſarum *pacatas eſſe* et *quieſcere*, i. ipſos Perſas pacatos eſſe et quieturos nunc ſaltem.
ἡσυχῆ, phyſ. τοῦ σκίμποδος κουφίσας ἑαυτὸν, paululum 1, 4, 1. p. adv., propr. quiete, deinde p. ſenſim, leniter, propr. abl. e ſubſt. ἡσυχή, i. q. ſq. mox
ἡσυχία, phyſ. abſ. ἡσυχίας οὔσης, cum eſſet ſolitudo 7, 6, 18. quies, nullus ſtrepitus ac tumultus. - c. adi. ἡσυχίαν εἶναι πολλὴν ἀνὰ τὰ βασίλεια κελεύσατε, ſilentium 3, 12, 13. †† ἡσυχίαν δὴ παρεσκεύαζον αὐτῷ, quietem 1, 17, 21. Commodo, poſt venenum datum, i. ſomnum, vel ſilentium et vacationem a ſtrepitu. — Alio ſenſu, per praep. σὺ μὲν, - μένων ἐπὶ ἡσυχίᾳ, degens in otio 1, 13, 3. vacuitate a laboribus et negotiis publ., de Comm. cf. 1, 12, 11. e. 1, 11, 15. m. Rurſus alio ſenſu, πάντων ἐν ἡ.

διατριβόντων, in otio 2, 5, 3. tranquillitate, pace, libertate et abſentia belli, ſeditionis, turbarum.
ἤτοι, in opp. ἐν τῇ πόλει ἤ. ἀγροῖς 8, 1, 9. propr. *aut vero,* vulgo i. q. privum ἤ.
ἧττα, ſenſu milit. γενομένης τῆς ἥττης κατὰ τὴν Κύζικον, clade 3, 2, 11. τὸ μὴ περιγενέσθαι ἧτταν ἡγεῖτο (ὁ ςρατὸς,) id cladem putabat 3, 9, 13.
ἡττᾶσθαι, paſſ. de perſ. in bello, ab hoſte, abſ. εἰ ἡττήθησαν, victi forent 5, 4, 10. c. adiuncto, ex abl. modi, οἱ ὄχλοι, ταῖς συςαδὸν μάχαις ἡττώμενοι, plebs, cominus pugnando inferior 7, 12, 11. - it. ex particip. modi et formula adv. ellipt. tum ab init. e formula modi per praep. et pron. ἐν οἷς, ἀνδρείως παραταξάμενοι, (κατ') οὐδέν τι ἡττήμεθα, nullam cladem accepimus 5, 1, 8. it. c. adv. ſolo, οὐ γὰρ ἀνάνδρως ἡττήθησαν, victi ſunt 6, 6, 10. † forſan c. praep. ſimul, ἐκεῖ φασι Δαρεῖον - ἡττηθῆναί τε καὶ ἁλῶναι ὑπὸ τῶν λ. fuiſſe victum 3, 4, 5. † extra bellum, tum ab inimico, in opp. τὸ μὲν ἡττηθὲν -, τὸ δὲ νικῆσαν λ. victa pars 4, 5, 4. ſc. μέρος, Neutr. c. artic., abſtr. p. concr. et p. ὁ ἡττηθείς. tum in foro, ab adverſario, μόνον τὶς κληθεὶς εἰς δικαςήριον ὑπὸ συκοφάντου, εὐθέως ἡττημένος ἀπῄει, 7, 3, 5. cauſa cadens, condemnatus. - tum mor., a vitio, c. adv. et gen. rei, οὐδεὶς βασιλέων οὕτω χρημάτων ἡττήθη, ita opibus ſubiectus fuit 3, 8, 14 ſuccubuit cupiditati pecuniae, victus eſt a pecunia, a pecuniae cupiditate et amore, amans fuit pecuniae, amavit pecuniam, avaritiae deditus, avarus fuit.
ἧττον, c. neg. et gen. perſ. μηδέν τι ἤ. ὑμᾶς ἐμοῦ δυςφορεῖν, 1, 5, 5. cf. v. δ., plane non minus vos, quam me, moerere, p. ἢ ἐμὲ λ. - μὲ οὐδὲν ἤ. ὑμῶν ἀγνοοῦντα, me non minus, quam vos, ignarum eſſe 2, 5, 12. p. ἢ ὑμᾶς. - abſ. οὐδὲν ἤ. μέντοι καὶ αὐτὸς ἐφύλαττε λ. nihilo ſecius tamen et rel. 1, 8, 8. πλὴν οὐδὲν ἤ. ἡ νόσος - ἤκμασε, attamen nihilo minus 1, 12, 6. propr. (forſan per ellipſ. pr. κατὰ) eſt neutr. a ſq. adi.
ἥττων, de perſ impropr., in arte, cum gen. perſ. et abl. rei ſ. modi, οὐδενὸς ἤ. εὐςοχίᾳ, nulli ſecundus (Commodus) peritia iaculandi 1, 17, 27. nullo inferior, propr. *a nemine victus* ſ. ſuperatus, per ellipſ. pr. ὑπὸ, i. q. particip. ἡττώμενος. - mor. cum gen. rei et ablat. modi alio, ὀργῆς ἥττων ὢν φύσει, iracundiae impotens (Severus) natura 3, 6, 1. i. q. ἡττηθεὶς ſupra e 3, 8, 14. ab ira victus, irae parens ſ. indulgens, iracundus.
ἦχος, phyſ. c. gen. rei ſ. inſtrum. βοῆς ἦχος πλήθους ἐξακούεται, clamantis ſonum multitudinis 6, 9, 4. - ſimul per praep. χορεύοντα ὑπὸ παντοδαπῶν ὀργάνων ἤχῳ, ad ſonitum 5, 3, 15. πρὸς τυμπάνων ἤχους ἐσκίρτων, ad ſon. 4, 11, 5. - ſimul c. adi. ἐχόρευεν ὑπὸ παντοδαποῖς ἤχοις ὀργάνων, ad ſonitus 5, 5, 17. - c. ſolo adi. μούσης ὄργανα ποικίλον ἦχον εἰργάζετο, ſonum 4, 8, 19.

Θ.

p. τε v. in hoc.
θάλαμος, phyſ. de certo loco, imperatoris quidem, abſ. τὴν τοῦ θαλάμου ἐξουσίαν ἐγχειρισθῆναι, cubiculi 1, 12, 8. de officio cubicularii, noſtr. *Kammerherren.* - τὸν τοῦ θ. προεςῶτα 1, 16, 12. — τοῦ θ. φύλακι 1, 17, 12. † ἐκπέμπουσιν, ὡς δή τι σκεῦος τῶν ἐπ.

τοῦ θ. περιττῶν, tanquam ſcil. aliquid ex cubiculi ſupellectile ſupervacaneum 2, 1, 2. tanquam ſcil. ſupellectilem cubiculi aliquam illarum ſupervacanearum, ſ. aliquam ſupell. cubiculi ſupervacaneam; ubi formula e praep. ἐκ τ. θ. eſt p. gen. mero, — τὸ ἐκφερόμενον τοῦ θ. quod ex cubic. exportaretur ib. 4. εἰσδραμὼν εἰς τὸν θάλαμον 1, 17, 7. - c. diſerto adi. καλέσας τοὺς τοῦ βασιλικοῦ θ. φύλακας, vocatis imperatoriis cubiculariis 3, 12, 2. imperatorii cubiculi cuſtodes. - ſed c. gen. perſ. εἰς τὸν ἑαυτοῦ θάλαμον, in ſuum cubic. 5, 6, 7.

θάλασσα et θάλαττα, Lat. *aqua*, opp. *terrae*, τῶν γῆς καὶ θαλάττης καλῶν, terrae maris que 1, 16, 7. τὴν γῆς καὶ θαλάττης τοσαύτην ἀρχὴν ὠνησάμενος, t. m. que 2, 10, 8. μετὰ γῆς καὶ θαλάττης λ. cum terra et mari 4, 3, 19. † c. adi. ſimul, μακρᾷ γῇ καὶ θαλάττῃ πολλῇ διῃρημένοι, magno terrarum maris que intervallo diſcreti 6, 7, 10. Ἰταλιῶται γῆν καὶ θάλατταν ἐκτήσαντο, terram ac mare 2, 11, 7. †† γῆν καὶ θάλασσαν εὑρίσκετε ὅπως νείμησθε, terram et mare 4, 3, 17. Sed Lat. *mare*, c. adi. ἀπὸ τῆς ἀρκτῴας θαλάσσης ἐπὶ τὴν (τὴν) μεσημβρίαν βλέπουσαν διῆκον, a ſeptentrionali mari ad id, quod meridiem ſpectat, pertingens 2, 11, 16. τοὺς μὲν εἰς τὴν παρακειμένην θάλασσαν ἐξωθοῦσι, in adiacens mare 3, 4, 11. - abſ. αἰγιαλὸς ἐπὶ θαλάσσης μέγιστος ἐκτείνεται, ad mare ib. 4. ὡς καὶ τὰ ῥεῖθρα τῶν ποταμῶν αἵματος πλεῖον, ἢ ὕδατος, κατάγειν εἰς θάλασσαν, in mare ib. 10. †† per praepp. et formulas al., tum in opp. τὰ ἀπὸ τῆς ἠπείρου -, τά τε ἀπὸ θαλάττης λ. ab ipſo mari 8, 2, 7. - tum abſ. προσόδοις ταῖς ἀπὸ θαλάττης λ. ex reditibus maritimis 3, 1, 11. ſc. γινομέναις, reditibus, qui e mari proveniunt. Ἀκυληΐα, ὥσπερ τι ἐμπόριον Ἰταλίας, ἐπὶ θαλάττῃ προκειμένη, ad mare 8, 2, 6. τὰ τενάγη, ἃ ἑπτὰ στόμασιν ἐς θάλατταν ἐκχεῖται, in mare 8, 7, 1. ††† Per haec ergo ipſe Herodianus aut ej. librarius duplici ſcriptura, in vicinia, uſus, per σσ 4, 3, 17. ſed per ττ ib. 19., ſine Var. L. ut per σσ 3, 4, 4. 10. 1. at per ττ 1, 16, 7. 2, 10, 8. 6, 7, 10. 8, 2, 6. ſq. 2, 11, 7. ſed pro σσ habent Ms. ττ ib. 16. 3, 4, 10. e. contra pro ττ iidem σσ 3, 1, 11. 8, 7, 1.

θαλλὸς, phyſ. ἱκετηρίας θαλλοὺς λ. ramos 7, 8, 18.

θάλπος, phyſ. in opp. κρύους καὶ θάλπους καταφρονεῖν, aeſtum 2, 10; 10. 3, 6, 21.

θανατηφόρος, ph. de re, c. ſubſt. fem. διαβολὴν θανατηφόρον, mortiferam 3, 12, 7. - c. praep. τῇ καθ' αὐτοῦ θανατηφόρῳ (ἐπιστολῇ,) in illam, quae ipſi erat peſtifera 4, 12, 14. - Neutr. οὐδέ τις εἶδε τραῦμα ἄλλο, πλὴν τοῦ θανατηφόρου, letiferum 1, 15, 7. ἐπεὶ εὗρεν αὐτὸ (τὸ γραμματεῖον) θανατηφόρον, mortif. 1, 17, 9.

θάνατος, phyſ. abſ. περὶ τοῦ θανάτου φήμην ἐγκατασπεῖραι, morte 2, 1, 6. θανάτου αἰτία 2, 2, 14. - † θανάτου καὶ κινδύνων καταφρονεῖν 3, 3, 6. - per formulas al., etiam per praepp. αὐτὸν εἰς θάνατον ᾔτουν, ad necem 1, 12, 11. πρὸς θάνατον ἐκδώσεις λ. neci dederis 1, 13, 6. πρὸς θ. βραδύνων λ. mort. 3, 15, 3. θάνατον ἐμηχανᾶτο, necem 3, 13, 8. - c. adi. αἴτιος τοῦ τοιούτου θανάτου λ. mort. 2, 2, 12. †† μυρίων ἄξιοι θανάτων, mortibus 2, 13, 14. - † in opp. φυγαῖς ἢ θανάτοις ἐζημίου, morte 7, 3, 9. - c. gen. perſ. τὸν θ. ἐπεῖξαι τοῦ γέροντος 3, 15, 8. ††† τουτέστι θανάτου τοῦ αὐτῷ τετρυχωμένου 4, 15, 20. pro quo legi oportet ὁρῶν ſ. ἰδὼν ſ. γνοὺς δὲ τὸν στρατὸν αὐτῷ ſ. αὐτοῦ τετρυχωμένον, *videns que exercitum ſuum attritum*, aut tantum τοῦ τε στρατοῦ αὐτῷ

τετρυχωμένου, *et* exercitu *ipſi* ſ. ipſius *attrito*, i. quum que exercitus ipſius attritus eſſet; per gen. conſq. intra membra duo e nominat. particip. cf. 6, 6, 2.

Θάπτειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei et praep. ἑκάτερος παρ' ἑαυτῷ τὸ μέρος (ἐμαυτοῦ) θαπτέτω, ſepeliat 4, 3, 19. ſepelito. †† c. acc. perſ. τοὺς ἐν τῇ πόλει τελευτῶντας οὐκ ἔχοντες ὅπως θάψωσιν 8, 5, 18. v. ἔχ. Paſſ. c. adv. ἵν', ὡς Πάτροκλος, ταφῇ, quo ſepeliretur 4, 8, 11.

Θαῤῥάλεος, mor. Neutr. c. artic., p. ſubſtant. cum affinibus adiunctis, τὸ εἰς τὰ τολμώμενα ἅμα τῷ θαῤῥαλέῳ εὔελπι 2, 14, 3. una cum audacia, v. εὔ. abſ. τὸ τοὺς ὀχλοῦντας ἀποσείεσθαι, - ἔχει τὸ θαῤῥαλέον, affert audaciam 6, 3, 9. - it. θαῤῥαλέως μένειν, audacter 8, 3, 9. de milit.

Θαῤῥεῖν, mor. de perſ. c. perſ. dat. ſ. abl. οὔτε τοῖς στρατιώταις θαῤῥῶν, neque militibus fidens 2, 11, 12. i. q. pr. πιστεύων. - τίνι θαῤῥοῦντες στρατῷ, quo freti exercitu, 7, 8, 10. ἐθάῤῥει αὐτῷ, confidebat in illo 4, 13, 5. - ſed cum rei dat. ſ. abl. θαῤῥῶν τῇ τοῦ πατρὸς - δυνάμει, fretus patris potentia 1, 9, 22. πλούτῳ λ. 2, 15, 3. τῇ τοῦ δήμου - σπουδῇ 5, 4, 22. μήτε τῇ διὰ δοράτων - θαῤῥοῦντες μάχῃ 3, 4, 19. ἵνα δὲ, - μηδὲ ταῖς δυσχωρίαις τεθαῤῥηκότων, ne difficultati quidem locorum fidentibus 8, 2, 2. θαῤῥήσαντες τοῖς τῆς ἀδελφῆς - λόγοις, freti ſororis verbis 1, 13, 7. - c. coni. θαῤῥοῦντες, ὡς - καρπώσονται, freti, ut fruantur 1, 1, 2. - c. inf. μηδέ τι περὶ τῆς - βουλεύσασθαι ἐθάῤῥησαν, auſi ſunt 2, 10, 13. i. q. pr. ἐτόλμησαν. - τῶν σὺν αὐτῷ στρατιωτῶν θαῤῥησάντων - ἐξελθεῖν, audentibus 5, 4, 9. †† abſ. θαῤῥήσας, - εἰς τὴν σύγκλητον κατῆλθε, fiducia ſumta, 4, 5, 1. †† trop. de re, προσειπεῖν θαῤῥοῦντι τῷ προσώπῳ, conſtanti vultu 2, 1, 15. fiduciae pleno, fidenti, confidenti, nullum timorem et triſtitiam prodenti, ſed et fiduciam ac tranquillitatem.

Θαρσεῖν, mor. de perſ. c. rei dat. ſ. abl. ἐθάρσει αὐτῶν τῇ εὐνοίᾳ, confidebat eorum benevolentiae 8, 7, 21.

Θάρσος, mor. de perſ. et milit. ἐμβαλοῦμεν τοῖς βαρβάροις, audaciam 1, 6, 15. bellandi cupiditatem et fiduciam. τῇ συνεχείᾳ τῆς μάχης πεῖραν καὶ θ. ὁμοῦ προσλαμβάνοντες, audac. 8, 5, 3. — ſed univerſe, de Pertinace, c. adiuncto et praep. ἀλλὰ μὲν ἂν τῷ θ. καὶ προθυμίαν ἐνέβαλεν, εἰς τὸ - δέξασθαι λ. fiduciam 2, 3, 12.

Θαρσύνεσθαι, mor. de perſ. med. ſ. paſſ. c. praep. in opp. τὸ βάρβαρον πρὸς μὲν τὰ ὑπείκοντα - θαρσύνεται, - οὐκέθ' ὁμοίως ἀντέχει, barbari adverſus cedentes fiunt audaces 6, 3, 13. propr. fiduciam ſ. audaciam, animum addere ſibi ſ. ſumere ſibi.

Θάτερος, Neutr. de re, c. ſubſt. in opp. ἐπὶ μὲν θατέρου μέρους, - ἐν δὲ τῷ ἀντικειμένῳ λ. in altera quidem parte 4, 2, 9. poſt relat. ἑκατέρωθεν. † ſine ſubſt. τὸ μὲν ἕτερον μέρος - ἐπὶ θάτερα δὲ λ. ex altera autem parte 3, 3, 2. ſc. μέρη. † c. artic. maſc. ἐπιφέρων τοῖς μὲν ἐξ ἀνατολῆς ἀνθρώποις φιλίαν, τοῖς δ' ἐπὶ θάτερα γνῶσιν Ἀλβίνου, citerioribus autem 3, 8, 13. ſc. οὖσι ſ. ζῶσι ſ. κατοικοῦσι, iis vero, qui erant ab altera parte, ſ. in partibus alteris, in Europae terris, Europaeis, Septentrionalibus, Britannis, cf. 3, 7, 16. e. ſ. ſenatoribus, qui ex his terris Romae verſabantur, ſenatoribus Europaeis, cf. 4, 3, 14. ††† οὐ θατέρων ῥᾳδία ἦν ἡ τροπή, neutrorum 3, 7, 7. pro quo etſi Var.-L. in Mss. eſt οὐδετέρων et οὐθ' ἑτέρων, tamen tolerabitur vulg., ſumendo, quod ignorat L. Ern., non item Stp. Th., fuiſſe olim in uſu

ſexum maſc. θάτερος, et eſſe adi. trium ſexuum, ut apparet quoque e fem. θατέρα, quo de in N.

θᾶττον, ph. de re ſ. tempore, abſ. ὡς ἂν θ. αὐτοῦ ἀπαλλαγείη, citius 3, 15, 4. - c. gen. rei, παντὸς λόγου καὶ ἐλπίδος θ. διαπλεύσας λ. omni ſpe et ſermone celerius 3, 14, 7. - ſq. particula comparat. θ. διεφθάρησαν, ἢ εἷλον πόλιν, prius perituros fuiſſe, quam cepiſſent urbem, 8, 6, 7.

θαῦμα, propr. mor. de affectu, abſ. ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ πολλὰ ἤνεγκε καὶ θαύματος ἄξια, admiratione digna 1, 1, 8. 4, 7, 14. - † in opp. οὐ θαύμ., ἀλλὰ χλεύης καὶ γέλωτος ἄξια 7, 8, 6. c. adiuncto, αὐτὸν διὰ τιμῆς καὶ θαύματος ἔσχετε, in hon. et admirat. habuiſtis 2, 2, 17. admirati eſtis. † trop. de re, c. gen. rei, ὕλης ἢ τέχνης θαύματα τῆς θεοῦ προπομπεύει, naturae (materiae) et artis miracula 1, 10, 11. res admirandae ſ. magni faciendae ob materiam et artem praeſtantem.

θαυμάζειν, mor. de perſ. c. coni. μὴ θαυμάζετε, εἰ λ. nolite mirari, ſi 7, 8, 14. p. Lat. quod. - c. acc. rei, θαυμάζειν ἐςὶ τὴν τέχνην τῶν λ. admirari 3, 1, 15. τὸ ἐναργὲς τῆς θεοῦ - ἐθαύμασαν, admirati ſunt 1, 11, 13. - ſimul c. praep. in opp. τότε εἴδομεν, ὅσα ἐν γραφαῖς ἐθαυμάζομεν, mirabamur 1, 15, 9. - c. acc. perſ. θαυμάζοντας τὸν παῖδα, admirantibus 5, 3, 18. †† c. acc. particip. p. inf. ἐθαύμαζον ἐπ' ἐμοὶ Κόμμοδον βραδύνοντα, mirabar, in me Commodum ceſſare, 2, 1, 16. †† poſt nominat. particip. αὐτὸν ἀκούοντες ἤδη παρόντα, ἐθαύμαζον, admirabantur 2, 12, 4. — Paſſ. de re, abſ. ἐπιείκεια -, ἅμα τῷ θαυμάζεσθαι, λ. clementia - ſimul et admirationi ſunt 5, 1, 12. p. 17. fere i. q. pr. ἐπαινεῖται. †† τὰ θαυμαζόμενα ὑφάσματα, admirandas telas 4, 10, 9. admirabiles, egregias, ſq. iterum ſyn. ἐπαινούμενα. - ſimul cum praep. πάντα ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο, omnia in illo (Severo) erant admiranda 2, 14, 3. admirabilia, mirabilia; ut huius verbi paſſ. reddatur a) ſic per v. ſubſt. et affine adi. ſ. particip. fut. b) admirationi *erant*, per v. ſubſt. et dat. affinis ſubſt. c) *admiratione* digna *erant*, per v. ſubſt. et adi. *dign.* c. abl. affinis ſubſt. — d) alibi aliter etiam, ut *in* admiratione *eſſe*, per v. ſubſt. et praep. c. affini ſubſt. - tum per breviorem formulam; *magni fieri* ſ. *aeſtimari*, it. *affici* honore ſ. *admiratione*, tum per ſingula v., ut *coli*; it. *ſuſpici*; tenentibus noſtratibus quidem etiam paſſ. *bewundert werden.* †† de perſ. c. particula modi et nominat. adi. ὡς γενναῖος ἐθαυμάζετο, ut vir fortis admirationi erat 4, 7, 13.

θαυμαςὸς, paſſ. mor. de re, Neutr. c. neg. et inf. ἄχθεσθαι μὲν ὑμᾶς λ., θαυμαςὸν οὐδὲν (ἐςὶ,) mirum non eſt 1, 4, 2. minime mirandum 4, 14, 8. c. ſubſt. θαυμαςὰ ἔργα, admirandos conatus 2, 4, 11. κτήματα, egregiis poſſeſſionibus 7, 12, 13.

θέα, phyſ., non tam ſpectandi actus, quam tempus et res ſpectandae, abſ. ἐπεὶ κατέλαβον αἱ τῆς θέας ἡμέραι, ſpectaculorum 1, 15, 5. θέας αὐτοῖς - ἐπιτελῶν, ſp. 2, 7, 16. †† δημοσίᾳ θέας (ἐπέτελλεν ſ. ἐπέτειλεν,) 1, 15, 1. - c. adiuncto, θέαις καὶ ἑορταῖς σχολάζειν, ſp. 1, 9, 8. 2, 8, 16. θέας καὶ πανηγύρεις τῷ δήμῳ παρέσχε 3, 10, 3. i. - c. artic. πάντων περὶ τὴν παν[illegible] καὶ τὰς θ. ἀσχολ. 8, 8, 5. praeced. ἀγῶνος τοῦ τῶν Καπετωλ[illegible] c. adi. θέας πολυτελεῖς καὶ παντοδαπὰς - ἐπετέλει 3, 8, 15. 5, 5, 15. † θέας τελέσας ἐπινικίους, ludis celebratis pro victoria 3, 10, 3. (i. q. ἐπετέλεσε - ἐπινίκιον ἀγῶνα, celebrav. ludos p. vict. 3, 8, 16.) † c. gen. perſ. ὀρχηστῶν θέαις σχολάζων, ſaltatoribus ſpectandis vacans

5, 2, 9. ſaltatorum ſpectaculis, i. ſpectaculis, ubi prodeunt et agunt pantomimi, per totam fabulam, aut ſaltatores tantum, finito dramate. - †† c. gen. affinis rei ſ. perſ. et ſimul c. affini v., εἴδομεν - καὶ θέας τινῶν παντοδαπῶν θεαμάτων ἐν πᾶσι θεάτροις ὁμοῦ, ſpectacula quorundam omnis generis ludorum 3, 8, 17. ubi θέας ceperim p. toto, ſed θεαμ. p. parte et rebus, ad ſpectandum propoſitis, potius, quam de perſ.

θέαμα, (praeter locum praeced.) ph., extra theatrum, de re, cum adi. τὴν κεφαλὴν, δόρατι - ἐγκαταπήξας, ἐκπέμπει τερπνὸν καὶ ποθεινὸν τῷ δήμῳ θ. ſpectaculum 1, 13, 9. it. de perſ. in theatro, Νέρωνι, ὃς παρεῖχε τοῖς δήμοις ἑαυτὸν καταγέλαστον θ. 1, 3, 9. - it. de Comm. c. affini v., ἐπεὶ - γυμνὸς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον εἰσῆλθεν, τότε σκυθρωπὸν εἶδεν ὁ δῆμος θ., τὸν Ῥωμαίων βασιλέα 1, 15, 15. † de aliis perſ., an rebus, ambig. abſ. ἐν θεάματι περὶ τὰ ἐναντία ἐσπούδαζον, ſpect. 4, 4, 2. Severi filii, it. τῆς περὶ τὰ θεάματα - σπουδῆς 3, 10, 4. 3, 13, 3. 3, 14, 1. it. in opp. ἡ περὶ τὰ θ. αὐτῶν ἢ τὰ ἀκροάματα σπουδὴ 3, 10, 6. - ſed c. adi. ſimul, θεάματα καὶ ἀκούσματα τερπνὰ διηγούμενοι, quae viſu ac auditu iucunda ibi eſſent, enarrantes (Commodo ſervi) 1, 6, 3. — διὰ πάντων θεαμάτων καὶ ἀκουσμάτων πλείστων τὸν δῆμον εὐφραίνειν ᾤετο (Heliog.) 5, 6, 14. - † c. gen. rei, θεάματα μούσης καὶ ἰσχύος πάντα ἀθροίζεται, ſpectacula rei muſicae et roboris omnia congregantur 1, 9, 4. ††† de perſ. potius, πᾶν, ὅ περ ἐκεῖνος (Geta) δι' ἡδονῆς ἔσχε θέαμα ἢ ἄκουσμα, διεφθείρετο, quidquid illi iucundum fuiſſet ſive auditu, ſ. adſpectu, profligabatur 4, 6, 4. poſt al. perſ. athletas, actores omnis rei muſicae ac ſaltatores, Getae caros.

θεᾶσθαι, med. de perſ. phyſ., in theatro, c. acc. rei, ἱπποδρομίαν ἐθεᾶτο, ludos Circenſes ſpectabat (Caracall.) 4, 6, 10. † c. v. v. affinib. ſimul, θεάσασθαι, ἃ μήτε εἶδον, μήτε ὄψονται, ut ſpectarent, quae nec vidiſſent, nec viſuri eſſent 3, 8, 19. in lud. ſaecularib. - extra theatrum, c. acc. perſ. τοιοῦτον θεασάμενοι τὸν βασιλέα, conſpicati 1, 7, 11. θεασόμενοι τὸν βασ. viſuri ib. 4. — cum accuſ. particip. p. inf. θεασάμενος στρατιώτας ἐφεστῶτας, ubi vidit milites adeſſe 2, 1, 13. †† θεασάμενοι αὐτοὺς ἐπεστραμμένους (ἀπεστρ.) conſpicati eos averſos 7, 11, 18. - cum acc. rei, τοὔνομα θεασάμενοι ib. 9. - c. affini v. ſimul. θεασόμενοι (ταῦτα,) ἃ μὴ πρότερον μήτε ἑωράκεσαν, μήτε ἠκηκόεισαν, ſpectaturi, quae prius nec viderant rel. 1, 15, 2. in ludis venatoriis Commodi. — ſimul c. praep. ὡς ἀπ' ἀσφαλοῦς τοῦ τόπου τὰ γενόμενα θεάσαιντο, ut ex tuto loco, quae gererentur, (pugnam) ſpectarent 3, 4, 11.

θεατής, phyſ. de perſ. in ludis, ὁ βασιλεὺς γίγνεται, ſpectator 1, 9, 5.

θέατρον, phyſ. de loco, propr. πληρωθέντος τοῦ θεάτρου, cum completum eſſet theatrum 1, 9, 6. ἐπὶ τοῦ βασιλείου θρόνου καθῆσθαι ἐν τοῖς θεάτροις 1, 8, 8. 1, 12, 11. χρήματα, θεάτροις ἀνακείμενα 7, 3, 13. - c. adi. ὡς πάντα τὰ ἀπὸ σκηνῆς καὶ τῶν δημοσίων θεάτρων μεταγαγεῖν .. 5, 7, 12. - c. adiuncto, θεάτρων καὶ λουτρῶν ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον 3, 6, 19. ἱπποδρόμους κατασκευάσας καὶ θέατρα 5, 6, 4. - c. gen. perſ. δημοσίᾳ ἐν τῷ Ῥωμαίων θεάτρῳ ὀρχησάμενον 5, 7, 12. - impropr. πεδίον, ᾧ περίκειται λόφος εἰς θεάτρου σχῆμα 3, 4, 4. περιεισῄει πᾶσα ἡ σύγκλητος. - ἐν θεάτρου σχήματι 5, 5, 19. in loco utr. p. amphitheatro.

θεῖον, ſubſt. phyſ, κιρνῶντες θείῳ καὶ ἀσφάλτῳ, λ. ſulphure 8, 4, 26.

θεῖος, adi. Fem. de re, c. ſubſt. θεία δυνάμει, divina 1, 11, 10. θ. προνοίᾳ 2, 9, 9. divinitus 2, 15, 11. πρ. θ. div. prov. 3. 3, 13. — ſimul ante pron. θ. τινὶ πρ. 4, 3, 12. † θείαις προῤῥήσεσι, deorum oraculis 2, 10, 18. Neutr. in opp. θείοις ἔργοις ἀνακείμενον, divinis officiis 5, 7, 2. ſq. τὰ ἀνθρώπεια. cultui div. — c. artic. et ſimul c. adiuncto. οὐ μόνον τὰ ἀνθρώπων πάντα εἰδέναι ἤθελεν, (Caracallus,) ἀλλὰ καὶ τὰ θεῖά τε καὶ δαιμόνια πολυπραγμονεῖν, deorum ac daemonum arcana 4, 12, 5. qui Bg. explet μυςήρια, p. vulgari πράγματα, ubi copulantur ſyn. vel τὰ θ. quae ad aſtra pertinent, (unde ſq. §. ἀςρον.) ſed τὰ δαιμ. quae ad perſ. genios que.

θέλειν, mor. de perſ. ſenſu vulg., c. inf. mero, et quidem c. inf. praeſ. βασίλισσα εἶναι θέλουσα μόνη, eſſe cupiens 6, 1, 20. it. aor. utr. ἣν τις ὁρίσαι θέλοι τὴν ἀξίαν τιμωρίαν, velit 2, 13, 14. — θέλειν ἐπεξελθεῖν αἵματι λ. velle 2, 9, 14. ἕκαςος, Φθάσαι θέλων, cupiens 1, 7, 4. 3, 10, 10. 4, 13, 6. θέλοντες λ. cupientes 5, 8, 16. volentes 2, 5, 15. θελόντων λ. volentibus 7, 4, 1. τοὺς ἀρύσασθαι θέλοντας, qui hiaurire volunt 6, 7, 16. — ὅ τι ποτ' ἂν ὑμᾶς δρᾶσαι θελήσω, voluero 2, 13, 10. συνέβη θελῆσαι αὐτὸν προσελθεῖν, ut vellet 4, 13, 7. ἐπακοῦσαι — θελήσαντες, cupientes 7, 11, 5. i. q. βουλόμενοι §. 3. οὐ θ. οὐδ' ἀποκτεῖναι λ. ne occidere quidem volentes 8, 8, 14. - c. inf. et acc. σώφρονας - γαμβρὸν αὐτῷ γενέσθαι θέλων, cupiens 1, 2, 3. - c. inf. praeſ. Μάρκου θελήσας αὐτὸν προσηγορίαν φέρειν, volens 3, 10, 9. i. q. praeſ. θέλων §. ſq. †† ſenſu exquiſito εἰκόνα ἡλίου ἀνέργαςον εἶναι θέλουσιν, eſſe affirmant 5, 3, 11. dicunt, fere i. q. pr. συμνολογοῖσιν. - σελήνην εἶναι θέλοντες, eſſe affirmantes 5, 6, 10.

θεμέλιον, pl. c. gen. rei, ὑποχωρούντων τῶν θεμελίων (αὐτοῦ, τοῦ τείχους) τῷ ῥείθρῳ, fundamentis 3, 3, 11. - trop. cum adiuncto, πατρίδα, μέλλουσαν ἄρδην καὶ ἐκ θεμελίων ἀπόλλυσθαι, funditus 8, 3, 5.

ἡ θεός, de certo tantum numine, Cybeles, p. perſ. θύσας τῇ θεῷ, deae 1, 10, 16. 1, 11, 7. cf. ib. 11. 13. - c. adi. τὴν θεὸν τήνδε λ. ib. 1. - c. epitheto, τῇ Πεσσινουντίᾳ θ. ib. 12, 14. - † de ſimulacro ej. τῆς θεοῦ προπομπεύει 1, 10, 11. - παρέπεμπε τὴν θ. ib. 16. - c. epith. τὴν Πεσσινουντίαν θ. 1, 11, 8. ſed Lunae, perſ. θύσας τῇ θ. 4, 13, 8. cf. §. pr. at de ſimulacro 5, 6, 11. cf. §. pr. tum Minervae, c. epith. πολεμικῇ θ. ib. 8.

ὁ θεός, de certo numine, Aeſculap. τὴν τοῦ θεοῦ θρησκείαν λ. dei illius 4. 8, 17. §. pr. cf. §. 8. - Sol, θρησκεία τοῦ θ. 5, 7, 2. — c. epitheto, τοῦ ἐπιχωρίου θ. 5, 5, 4. - c. diſerto nomine, θεῷ Ἡλίῳ 5, 3, 8. cf. ib. 9. 12. 5, 6, 6. ſq. 12. 5, 5, 8. 17. — idem, alio nomine, θεὸν Ἐλαιαγάβαλον ib. 13. cf. 5, 3, 8. — † de maſc. et fem. ſimul, ὡς γαμούντων θεῶν 5, 6, 12. ſol et luna, cf. § pr. † ſolis ſimulacrum, νεὼν εἰς ὃν κατῆγε τὸν θ. deum ſuum (Heliogalus imper.) ib. 13. 17. 20. e. - c. adi τὸν θ. αὐτὸν ib. 15. ὡς ἡνιοχοῦντι τῷ θ. ib. 16. tum Belinus ſ. Apollo, τοῦ ἐπιχωρίου θ. 8, 3, 19. cf. ſqq. †† δοκεῖν ὑπὸ θεῶν, ἀλλὰ μὴ ὑπὸ ἀνθρώπων νενικῆσθαι, a diis ib. 21 le uno illo deo. — it. Saturnus, θεῷ τῷ λαθόντι, deo, qui latuerat, 1, 16, 5. — denique Ianus, θεὸν ἀρχαιότατον τῆς Ἰταλίας ἐπιχώριον ib. 2. v. ἀρχ. Univerſe, ἄγαλμα, θεοῦ Φέρον εἰκόνα 8, 3, 10 - Plur. ὁ Ῥωμαίων δῆμος, ᾧ τὴν δεσποτείαν τῶν ἁπάντων ἔνειμαν θεοὶ, dii 2, 8, 6. - Gen. ὁ πατὴρ - σύνεδρος ἐςι θεῶν, deorum 1, 5, 17. μητρὶ θεῶν λ. matri deûm 1, 10, 11. γνώμῃ θ. καὶ δυνάμει, deorum

1, 14, 10. † βασιλείαν ὁ Ζεὺς, ὥςπερ αὐτὸς ἔχει μόνος θεῶν, οὕτω καὶ ἀνθρώπων ἑνὶ δίδωσι, ſolus inter deos 4, 5, 16. † θεῶν ἀγάλματα, deorum 7, 3, 13. † c. artic. τὰ ἀγ. τῶν θ. 6, 1, 6. τοῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος μαχομένοις καὶ παρὰ τῶν θ. ἐλπίδες κρείττους, et a diis 8, 3, 14. - c. adi. μετὰ τῶν λοιπῶν θ. 4, 2, 23. πρὸ τῶν ἄλλων θ. 5, 5, 13. τὰ ἀγάλματα πάντων θ. 5, 6, 20. θ. πατρίων ἀγ. 8, 7, 4. Dat. θεοῖς χάριτας ὁμολογοῦντες, diis 2, 2, 6. θ. εἰδέναι χάριν 4, 5, 15. - Acc. τὸ ὑμῶν πρὸς θεοὺς σεβάσμιον, erga deos 2, 10, 3. οὔτε θεοὺς αἰδεσθεὶς, οὓς - ὤμοσεν 3, 6, 7. θ. ἔχοντες βοηθοὺς ib. 16. † c. adi. θεοὺς τοὺς ἀδικουμένους ἐπεκάλουν, laeſa numina 7, 4, 1. †† Γορδιανοὺς ἔλεγον εἰς οὐρανὸν καὶ θεὸν ἀνακεχωρηκέναι, ad deos 8, 6, 5.

θεραπεία, c. gen. perſ., tanquam obiecti, phyſ. et ſenſu act. ἀνέπειθεν ἰατροὺς καὶ ὑπηρέτας, κακουργῆσαι τι περὶ θεραπείαν τοῦ γέροντος, circa curationem ſenis 3, 15, 4. †† alio ſenſu forſan, c. adiuncto, οὐδένα εἴασε περιγενέσθαι τῶν ἐν τιμῇ γενομένων ἢ θεραπείᾳ τοῦ γέρ. qui honoratiores fuiſſent aut cultores ſenis ib. 9. qui Bg. cepit ſenſu quidem act. at trop. et mor. p. cultu et reverentia erga ſenem; cum potius ſit accipiendum aut paſſ. *eorum*, qui *eſſent* apud *ſenem* in *cultu*, i. qui colerentur ſ. culti fuiſſent a ſene, reverenter habiti, magni facti et aeſtimati, aut *eorum, qui* eſſent *in* ſervitio *ſenis*, inter ſervos ſ. ſervi ſen., ubi ſit abſtr. p. concr. †† alio ſenſu act. c. gen. perſ., tanquam auctoris, χρήσασθαι βουλόμενος (Caracall.) θεραπείαις τοῦ Ἀσκληπιοῦ, curationibus Aeſculapii 4, 8, 8. quas Aeſculapius ſuſcipiebat in corpore et animo aegro. †† rurſus alio ſenſu, eo que trop. c. gen. perſ., tanquam auctoris, στρατιωτῶν θεραπεῖαι, militum obſequia 3, 11, 2. cultus et obſervantia erga Plautianum ; ſq. adiuncto τιμαί τε αἱ παρὰ τῶν ἀρχομένων. †† alio adhuc ſenſu c. adi. τὴν θεραπείαν πᾶσαν, ἣ συγγεγόνει αὐτῷ -, τῆς βασιλῆς ἀπέπεμψε, miniſtros omnes 7, 1, 10. famulitium, ſervitium, abſtr. p. concr.

θεραπεύειν, mor. de homin. erga homin. c. acc. perſ. et adv. θεραπεύοντι αὐτὸν ἄνωθεν, ſui dudum ſtudioſo 4, 13, 5. qui ſ. quia ipſum coluerat. ὑπερβαλλόντως αὐτὸν ἐθεράπευε, obſervabat 3, 11, 8. † ſimul c. abl. rei ſ. modi, ἰδίᾳ δώροις - τοὺς - ἐθεράπευεν, captabat 3, 15, 10. τὸ βάρβαρον οὐ χρήμασιν ἔτι θεραπεύσομεν, captabimus 2, 2, 20. conciliare ſibi, in ſuas partes pellicere, pacare. †† c. praep. et adiuncto, θεραπεύσας διὰ γραμμάτων πάντας -, προςηγάγετο αὐτοὺς, captatos litteris cunctos - ſibi adiungebat 2, 10, 2. blanditus illis, verbis blandis honorificis que compellans ac laudibus afficiens, blanditiis et promiſſis pellicere ad ſe ſtudens.

θεράπων, phyſ. de perſ. συνέκρουον αὐτοὺς ἑκατέρωθεν οἱ θεράποντες, miniſtri 3, 10, 7. - c. praep. ἐγκειμένων τῶν περὶ αὐτὸν θεραπόντων, qui circa ipſum erant, miniſtris 1, 6, 22.

θερμαίνεσθαι, phyſ. de re, paſſ. τὰ ὅπλα, ὧν ὁ σίδηρος ἐθερμαίνετο, arma, ferro calefacto, 8, 4, 27. quorum ferrum erat calefactum, incaluerat.

θερμὸς, phyſ. de re, in opp. πηγῶν θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάματος, calidis fontibus 1, 6, 5.

θέρος, ph. c. adi. ἀκμάζοντος θέρους, aeſtate 5, 6, 13. ἔτι θ. ὄντος, quanquam adhuc aeſt. durante 6, 5, 11. †† p. caſu temp. in opp. θέρους μὲν -, τοῦ δὲ χειμῶνος, aeſtate 6, 7, 15.

θεσπίζειν, phyſ. de homin. cum var. rect., acc. rei, dat. perſ. et

praep. ὡς οὐ τἀληθῆ αὐτῷ, ἀλλὰ πρὸς κολακείαν θεσπίζοντας, quia vaticinarentur alia 4, 12, 7. - de geniis, c. adv. εἴτε ὄντως αὐτῷ δαιμόνων ταῦτα θεσπισάντων, ſive revera ei manibus id vaticinatis ib. 9.

θέω, ph. de perſ. abſ. προπηδᾷ τοῦ δωματίου θέων, currens 4, 4, 8. — c. adiuncto, θέοντι αὐτῷ καὶ Φερομένῳ συνεξέδραμον πάντες, cum currente et incitato ib. 10. per hendiad. i. q. ſq. §. Φερόμενον δρόμῳ, currente ipſo celerrime. - c. praep. ἔθεε πρὸ τοῦ ἅρματος, currebat 6, 6, 17. ἔθεον περί τε τὰ ἱερὰ καὶ βωμούς, currebant 2, 2, 6. laetitiae ergo et gratiarum actionis.

θήλεια v. θῆλυς. - θηλυγονία, phyſ. per praep. c. affini, ἔκγονον κατὰ θηλυγονίαν, feminini generis ſerie 1, 7, 6. a matris parte. — θηλυπρεπής, mor. c. ſubſt. τῆς τοιαύτης πολυτελείας θηλυπρεποῦς εἶναι δοκούσης, mulieribus congruens 5, 2, 10. feminas decens, femineus, muliebris.

θῆλυς, ph. p. adi., c. adiuncto, εἰς ἀνανδρίαν καὶ θήλειαν νόσον διέβαλλε (τοῦτο,) morbo muliebri 4, 12, 5. mulieroſitas, muliebritas, mollities muliebris, nimium que ſtudium elegantiae in victu et amictu. - abſ. p. ſubſt. θηλειῶν πολυτέλειαν, feminarum 1, 14, 16 ſc. γυναικῶν. - it. in opp. τὰ τοιαῦτα - οὐκ ἀνδράσιν, ἀλλὰ θηλείαις, πρέπειν, feminis congruere 5, 5, 9.

θήρα, ph. θήραις ἐγγεγύμνασθε, venationibus 2, 10, 10. - θηρᾶν, de perſ. ph. abſ. θηρῶντες διαιτῶνται, venando 6, 5, 9. - trop. c. acc. rei et praep. καινὰς ἡδονὰς ἐπὶ μεγ. μισθοῖς ἐθηρᾶτο, captabat 1, 3, 5. ſectari, quaerere, ſtudere percipere ſ. frui.

θηρίον, quadrupes, extra ſylvam, in ludis, θηρίων ἐξ ἀντιστάσεως μάχας, cum beſtiis 1, 15, 17. c. adi. θ. παντοδαπῶν συσταδὸν ἀναιρέσεις 4, 7, 2. συστάδην τοῖς θηρίοις μαχόμενος, cum beſt. 1, 15, 5. τὰ θηρία πάντα ἰδίᾳ χειρὶ κατακτενεῖν, feras ib. 1. θ. παντοδαπὰ ἀναιρῶν, beſt. 4, 11, 15. γυμνάσια τὰ πρὸς θηρία, cum feris 1, 17, 19. in bello et pugna, τὴν - ἵππον διαταράξειν ὄψει - θηρίων, λ. belluarum 2, 11, 18. elephantor. - in ſylva, κατὰ θηρίων, adverſ. feras 6, 5, 9. δορατίων, οἷς πρὸς θηρία μονομαχοῦσι, contra fer. 7, 8, 11. † de inſectis ſ. avibus, c. adiuncto et adi. σκεύη - πληροῦντες πτηνῶν, μικρῶν μὲν, ἰοβόλων δὲ, θηρίων, beſtiolis 3, 9, 10.

θησαυρίζειν, ph. de perſ. c. adv. et acc. rei oppreſſo, ἰδίᾳ ἐθησαύριζε (αὐτὰ, τὰ χρήματα,) proprios theſauros ſibi exſtruebat 6, 1, 17. i. q. pr. ἀθροίζειν. Med. c. adv. loci et acc. rei, ἕκαστος, ἃ εἶχεν, ἐκεῖσε ἐθησαυρίζετο 1, 14, 5. condebat, vel, pro vi med., condebat ſibi, in ſuos poſt uſus, v. ſ. v. et ἐκ.

θησαυρός, ph. de loco. c. adi. οὔτε οἱ δημόσιοι θησαυροὶ εἶχον (τοσαῦτα χρήματα,) nec publicum aerarium rel. 2, 7, 3. - c. adiuncto, ὑποδέχεσθαι ἐκ τῶν ναῶν καὶ τῶν θησαυρῶν τὰ χρήματα, ex theſauris 4, 4, 18. 3, 13, 9. abſ. θησαυροὺς χρυσοῦ καὶ ἀργύρου πεπληρωμένους 2, 6, 11. †† alio ſenſu, c. gen. dupl., rei et perſ. τοὺς θ. τῶν χρημάτων αὐτοῦ αἴρουσι, theſauros illius 3, 9, 20. theſ. pecuniarum ſ. divitiarum; de re ac copia, ob v. αἴρ.

θνήσκειν, phyſ. de perſ. abſ. ὅτι ὁ Κόμμ. τέθνηκε, mortuum eſſe 2, 2, 4. τὸν - τεθνηκέναι, eſſe mort. 4, 15, 17. mortuum ib. 16. c. ἀνδρῶν τεθνηκότων, iam mortuis 8, 8, 19. † cum dat. perſ. et abl. rei ſ. modi, Κόμμοδος ἡμῖν τέθνηκεν ἀποπληξίᾳ, mortuus eſt 2, 2, 12. † Paſſ. ſenſu Med. εὗρεν, αὐτὴν μέλλουσαν τεθνήξεσθαι, ſe morituram 1, 17, 9. διεσκέδασε φήμην, ὡς αὐτοῦ

θ. μέλλοντος, quaſi mox moriturus eſſet 5, 8, 11. Med. cum adv. πρόκειταί σοι αἵρεσις, ἢ - ἢ (τοῦ) τεθνάναι αὐτίκα, moriaris 5, 11, 11. - ſimul c. praep. ἑλέσθαι σὲ δεῖ, (ἢ) - ἢ τ. ἤδη πρὸς ἡμῶν, iamiam manibus noſtris intereas 7, 5, 11. a nobis intereas ſ. moriaris.

θόρυβος, ph. cum adiuncto, τοὺς αἰτίους ςάσεως καὶ θορύβου, tumultus 5, 8, 15. militum in caſtris.

Θράκη, ph. πόλιν τῶν ἐπὶ Θράκης λ. Thraciae 3, 1, 10. κατελθὸν ἐπὶ Θράκην, in Thraciam 2, 14, 12. κατῆλθε - εἰς Θρ. 4, 8, 1. — Θράκιος, c. ſubſt. ἐν τοῖς Θρακίοις ὄρεσιν, in Thraciae montibus 7, 1, 6. Thracicis. - Θρᾷξ, c. adi. ὅσοι βάρβαροι Θρᾶκες, Thraces 8, 6, 1. †† ἦν τις - τῶν ἐνδοτάτων Θρακῶν, ex intimis Thracibus 6, 8, 1. v. ἐνδ.

θράσος, mor., c. adi. affini et gen. perſ. ἐξ εὐτόλμου θράσους δύο ἀνδρῶν, audacia 7, 11, 1. it.

θρασύς, de perſ. c. ſubſt. et adiuncto, νέος θρ. θυμοειδής τε, audax 3, 12, 22. νεανίσκον - προπετῆ καὶ θρασὺν 1, 8, 11. ἐμβριθῆ καὶ θ. νεανίαν 3, 11, 1. - Neutr. τὸ τοῖς τηλικούτοις ἐπιτολμᾶν, προπετὲς καὶ θρασὺ (ἐςὶ,) audacia eſt 2, 8, 4. audax. † c. artic., p. ſubſt., it. c. gen. perſ. et praep. τοῦ Ῥωμαίων δήμου τὸ μέχρι βοῆς θρασύ, audaciam 7, 8, 12.

θραύειν, trop. de re, c. acc. rei et adv. in opp. ὡς (τοῦτο ſ. ταῦτα) τῶν - εὐθέως θραῦσαι τὴν ἐλπίδα, - ἐπιῤῥῶσαι, ita ut frangeret ſpem 5, 2, 4. minueret, parvam faceret ſ. relinqueret.

θρέμμα, ph. de animal. θρέμματα τὰ ἐμπίπτοντα ἀπελαύνων, pecora 5, 9, 17. in bello.

θρηνεῖν, phyſ. de perſ. c. adiuncto, ὀλοφύρεσθαι καὶ θ. lamentari 4, 13, 14. - c. acc. perſ. παῖδας - θρηνούντων, lamentantium 3, 4, 13. †† cum acc. rei, συμφορὰν ἐθρήνουν 2, 6, 3. deplorabant. - it.

θρηνώδης, de re, μέλει θρηνώδει, lamentabili 4, 2, 10.

θρησκεία, erga deum, ἐκείνῳ ἐγκεχείριςο ἡ θ. (αὐτοῦ, τοῦ θεοῦ,), religio 5, 3, 12. mor. οἱ ςρατιῶται, - εἰς τὸν νεὼν ἰόντες, θρησκείας χάριν, religionis ib. 17. μεμιγμένον τὶ πένθος ἑορτῇ καὶ θρησκείᾳ, religioni 4, 2, 2. in apotheoſi imper. - cum adiuncto et gen. perſ. τῇ ἱερωσύνῃ καὶ θ. σχολάζειν τοῦ θεοῦ, religioni dei 5, 7, 2. 4. 8, 17. precibus et ritibus div. erga homin. c. adiuncto et adi. μετὰ μεγάλης εὐφημίας καὶ θρ. ὑπεδέχθη, multis accl. et cerimoniis 3, 10, 2. cultu, obſeruantia. πλείονι θρησκείᾳ ᾠκείωτο αὐτὸν, cultu 3, 11, 8.

θρησκεύειν, erga homin. c. adv. et acc. perſ. θρησκεύουσι μάλιςα τὴν θεὸν, colunt 1, 11, 1. Paſſ. c. praep. ἐξ ἐκείνου μετὰ τῶν λοιπῶν θεῶν θρησκεύεται, colitur 4, 2, 23. imperator conſecratus. — πρὸς τῶν ἐπιχωρίων 5, 3, 9.

θριαμβεύειν, phyſ. de perſ. σοὶ ἐπανελθεῖν οἴκαδε θριαμβεύοντι, triumphanti 1, 6, 16. c. praep. νίκης, ἐφ' ᾗ καὶ θριαμβεῦσαι ἠδέσθη, de qua triumphare 3, 9, 1. † trop. ἡ σύγκλητος καὶ ὁ δῆμος - ὥςπερ θριαμβεύοντας ὑπεδέχοντο, veluti triumphantes (imperatores duo reduces ab hoſte, at non victo in pugna,) 8, 7, 22.

θρὶξ, ph. de homin. ὧν εἶχε τριχῶν ἀπεκείρατο, ex iis, quos habebat, capillis 4, 8, 13. v. ἀποκ. - λυσαμένη τὰς τρίχας, capillo paſſo 1, 13, 2. crinibus ſolutis, prae luctu.

θρόνος, ph. c. adi. ἐπὶ τοῦ βασιλείου θρόνου καθῆςο ἐν τοῖς θεάτροις, ſolio 1, 8, 8. 2, 3, 8. 11. in curia, it. 4, 5, 2. 3, 8, 11.

θρυλλεῖσθαι, phyſ. de re, paſſ. ὅπως οἴσουσιν - τὸ θρυλλούμενον, ru-

morem 5, 8, 11. †† ἀγνοοῦντος τὰ θρυλλούμενα, tumultum 1, 12, 12. qui Bg. legerit τὰ θορυβούμενα. c. praep. et coni. it. c. adiuncto, τεθρύλλητο παρὰ πᾶσι καὶ διεβέβλητο, ὅτι λ. hoc rumore apud omnes infamabatur 7, 1, 6. qui Bg. ſumſit hendiad., iactabatur, divulgabatur.

Θύβρις, c. adiuncto, τὸν Θύβριν ποταμὸν, Tiberim 5, 8, 18.

θυγάτηρ, propr. c. gen. perſ. οὖσα Ἀντωνίνου, filia 1, 7, 6. τῇ θυγατρὶ μὲν ἐκείνου, quae illius quidem erat filia 3, 13, 6. τούτου τὴν θυγατέρα 3, 10, 14. †† ἐκδοὺς αὐτῷ τὴν θ. (αὐτοῦ,) 1, 8, 6. σὺν ταῖς θυγατράσι (αὐτῆς,) λ. cum filiabus 5, 3, 24. ſimul c. adi. ἐπιφοιτῆσαι ταῖς θ. αὐτῆς, itaſſe ad filias ſuas ib. 20. — τὰς θυγατέρας (αὐτοῦ,) ἐν ὥρᾳ γενομένας, λ. 1, 2, 3. in opp. τῷ Μάρκῳ θυγατέρες μὲν ἐγένοντο πλείους, ἄῤῥενες δὲ λ. ib. 1.

θῦμα, trop. de perſ. c. gen. rei, πρόκεισθε ἤδη θύματα τῆς ἡμετέρας ἐξουσίας, victimae 2, 13, 10. tanquam *vict.*, noſtrat. *Schlachtopfer*, i. homines, quos pro poteſtate mea et arbitrio poſſim necare.

Θύμβρης, abſ. ἐν ταῖς τοῦ Θύμβριδος ἐκβολαῖς, Tiberis 1, 11, 10. i. q. ſupra Θύβρις.

θυμήρης, mor. de perſ. c. ſubſt. vel et ſimul c. dat. perſ. τοὺς ἐκείνῳ θυμήρεις φίλους 8, 5, 23. cariſſimos, intimos.

θυμίαμα, phyſ. abſ. πλῆθος θυμιαμάτων, odoramentorum 4, 2, 21. — cum adiuncto et adi. ἀρώματα καὶ θυμιάματα πάντα, λ. ſuffimenta ib. 16. ἀρωμάτων παντοδαπῶν καὶ θυμιαμάτων ἀτμίδες 4, 8, 19. ἀρ. καὶ θ. παντοίων λ. 4, 11, 3. - per ſolum adiunctum, θυμιάμασι καὶ ἀρώμασι - ἐχρῶντο, ſuffim. 1, 12, 4. - per definit. quandam, φέρει (Arabia) πόας εὐώδεις, αἷς ἀρώμασι καὶ θ. χρώμεθα 3, 9, 5.

θυμιᾶν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, ὡς - λιβανωτὸν θυμιῶσιν ἕκαστος, adoleret quisque (ſenatorum, in curia) 5, 5, 12.

θυμοειδής, mor. de perſ., in bonam part. c. praep. et adiuncto, ἀνὴρ, ἐς τὴν τῶν πραγμάτων διοίκησιν γενναῖος ἅμα καὶ θ. animoſus (Severus) 2, 9, 2. θυμοειδεῖς ὄντες καὶ εὔτολμοι ἐν ἀρχομένῃ μάχῃ 8, 1, 6. Germani. - ſed in malam, νέος θρασὺς θυμοειδής τε, anim. 3, 12, 22. Caracall., vehemens, iracundus. - de re, cum ſubſt. rei, θυμοειδεῖ τῷ πνεύματι ἔλεξε λ. (Severus) animoſo ſpiritu 2, 13, 9. irato, concitato.

θυμοειδῶς, mor. c. adiuncto, in mal. part. ἐμβριθῶς τὰ πάντα καὶ θ. ἔπραττε, (Caracall.) ferociter 4, 3, 7. cf. ſq. ὀργῇ πάντα πράττων, animoſe, iracunde, noſtr. *hitzig*.

θυμὸς, mor. p. parte voluntatis, [illegible] εἰπὼν μεγάλῃ βοῇ, θυμοῦ πεπληρωμένος, irarum pleni [illegible] 5, 7. Caracalla. θυμῷ δουλεῦσαι πεφυκὼς, (Electus,) ir. ſimiliae 1, 17, 14. - c. adiuncto, τοῦ θ. μὴ κρατήσαντες, ὁρμῇ δὲ [illegible] κεχρημένοι, irac. 8, 8, 6. Praetoriani, it. θυμῷ καὶ ἀλόγῳ ὁρμῇ ἐπεισῆλθον τοῖς βασιλείοις, cum furore 2, 5, 3. θ. καὶ ὀργῇ πρὸς τοὺς φίλους αὐτοῦ ἐχρῆτο, (Sever.) furor. 3, 8, 1. - c. adi. ſimul ὀργῇ καὶ θ. χρώμενος πλείονι, fur. (Maximin.) 8, 4, 1. † οἱ Βρεττανοὶ ἀνδρείᾳ καὶ θ. φονικῷ οὐδὲν τῶν Ἰλλυριῶν ἀπολείποντ. fur. 3, 7. 6. - c. gen. perſ. τὸν θυμὸν ὁρῶν ἐνθουσιῶντα τοῦ κελεύοντος, furor. (Plautiani) 3, 11, 17. - ſimul c. adiuncto, τῷ θ. ἐνδόντες αὐτοῦ διδόντες, τήν τε ὀργὴν - ἐγείροντας, fur. 5, 1, 5. † οἷα αὐτὸς οἷόν περ ἐδείκνυεν αὐτοῦ τὸν θ. ἤδη καὶ τὴν πρὸς ἐκείνους ὀργὴν, excandeſcentiam ſuam 3, 8, 3. v. δεικν. - † εἰδὼς τοῦ Ἀντωνίνου

(Caracall.) τὸν θ. καὶ τὸ Φονικὸν ἐπὶ τοιοῖσδε γράμμασι, furor. 4, 12, 15.

θύρα, phyſ. c. adi. ἐκκομισθὲν τῆς αὐλείου θύρας. per atrii iannam 2, 1, 5. ſimul c. adiuncto, οἴκημα, πυλίδας ἔχον καὶ θύρας ἀνεῳγυίας, ian. 4, 2, 14. c. gen. rei ſ. loci, ἐμπρήσαντες τὰς θ. ἱερῶν λ. 8, 1, 9. – ſolum, πρὸ τῶν θυρῶν ἥμενον, fores 7, 11, 5. — ἐπιςάντες ταῖς θύραις, ad eius for. 2, 1, 13. qui Bg. retulit pr. pron. αὐτοῦ huc, pertinens aeque ad οἰκ. - †† κεκλεισμένων τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν ἐργαςηρίων ταῖς θ. - πῦρ προςετίθεσαν, cum clauſae eſſent domus et tabernae, ianuis rel 7, 12, 12. ubi Bg., ſumtis gen. conſq. ac commate poſt ἐργ., ſeparat ταῖς θ., ne ſiet c. gen., ut ſupra.

θύρσος, ph. θύρσον ἀντὶ σκήπτρου Φέρων, (Antigonus) thyrſum 1, 3, 7. haſtulam, pampino in cuſpide tectam.

θυσία, ph., p. corpore ſ. animal. abſ θυσίαι βωμοῖς προςήγοντο, victimae 8, 6, 14. θυσιῶν αὐτῷ προςαγομένων 4, 11, 3. †† c. affini v. et adi. θύσας τὰς νενομισμένας καὶ βασιλείους - θυσίας, ſacrificia 2, 6, 18. qui Bg. cepit, ſecus ac alii, in notione ſq. - p. actu, τὰς βασιλ. θ. ἐπετέλει, ſacrificia 1, 5, 4. - εἴ τινες δημοσίας θ. ἐπιτελοῦσι 5, 5, 13. cum adiuncto, τὰς προειρημένας θ. καὶ πανηγύρεις ἐπετέλει, cum ea, quae diximus, ſacrificia ſolennia celebrabat 5, 6, 21. qui Bg. ſumſit hendiad. cf. §. 14. 5, 5, 15. ſqq. σπονδαῖς καὶ θυσίαις σχολάζειν 8, 3, 5. - c. praep. τὰς ὑπὲρ τῆς βασιλείας θ. τελέσας 2, 3, 23. - c. gen. rei, προελευσόμενος ἐπὶ τὰς θ. τῆς ἱερομηνίας, ad ſacrificandum feſto die 1, 16, 12. ad ſacrificia imperatorum ſ. conſulum, quae ſolita fieri eo feſto †† θυσίας καὶ ἑορτὰς τῷ δήμῳ παρέσχε, ſacrificia 3, 10, 3. niſi ſunt feriae, quibus ſacra fiunt, quorſum et referunt alii illa 8, 3, 5. et 2, 3, 25.

Θύςρος, Africae oppid. ἀπάρας τῆς Θύςρου, Thyſtro 7, 6, 1. ἐνδιατρίψας τῇ Θύςρῳ ib.

θύτης, ph. c. adiunctis, τοὺς πανταχόθεν μάγους καὶ ἀςρονόμους τε καὶ θύτας μετεπέμπετο, (Caracall.) aruſpices 4, 12, 6. θυτικός, de re, abſ. πολλῶν -, περὶ θυτικὴν ἐμπείρων, aruſpicinae 8, 3, 17. ſc. τέχνην.

θύω, phyſ. de perſ. c. adiuncto, θύοντος ἢ ἑορτάζοντος βασιλέως, ſacrificantem 2, 13, 4. - abſ. μετὰ τὸ προελθεῖν καὶ θῦσαι ὁ Σεβῆρος, cum ſacrificaſſet 2, 9, 6. ut privatus tunc. ἀνελθὼν εἰς τὸ τοῦ Διὸς τέμενος καὶ θύσας, peracto que ſacrificio 2, 14, 4. idem, ut imperator; ſq. ἔν τε τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς καλλιερήσας. εἰςελθὼν καὶ θ. ingreſſus (curiam,) poſtquam ſacrificaſſet (Caracall.) 4, 5, 2. θύσαντες - πᾶς ὁ δῆμος καὶ τὸ ςρατιωτικὸν, re divina facta 2, 2, 23. poſtquam iuraſſent in Pertinacis nomen. - cum praep. Μαξιμῖνος, θύσας ἐπὶ τῶν μεθορίων βωμῶν, peracto ſacrif. 7, 12, 18. - c. dat. perſ. θύσας τῇ θεῷ, cum ſacrificaſſet deae (Commod.) 1, 10, 16. ubi ſacrificaſſ. d. (Caracall.) 4, 13, 8. - cum acc. rei, ἑκατόμβας ἔθυε, immolabat (Balbinus) 8, 6, 18. cum ſubſt. affini, θύσας τὰς ἐπὶ ταῖς ἐξόδοις νενομισμένας ἱερουργίας, peracto ſacrif. 6, 4, 3. ſed c. ſubſt. derivato. et ſimul c. praep. θ. τὰς νενομισμένας καὶ βασιλείους ἐν τῷ ςρατοπέδῳ θυσίας, cum ſacrificia peregiſſet (Iulianus) 2, 6, 18. † ἔθυε σωτήρια, ſacrificabat pro ſalute accepta, (Caracall.) 4, 4, 12. ſc. θύματα, victimas; unde v. θ. ſit p. mactare.

θώραξ, ph. de Plautiano, ὁ θ. σοὶ τί βούλεται; lorica 3, 12, 23. — ὑπεφάνη τοῦ θώρακος μέρος ib. 22. θώρακα ἀμφιέννυται ib. 16.

. de militibus, Britannis, θώρακος οὐκ ἴσασι χρῆσιν 3, 14, 15. — † de Roman., c. adi. ὥςε τοὺς θώρακας αὐτοὺς πεπυρωμένους ἀπορ-ρίπτειν 8, 4, 27. ubi de pron. v. in αὐτ.

I.

Ἰατρός, pl. abſ. ἰατροὶ, εἰσιόντες ἑκάςοτε, λ. medici 4, 2, 7. ἀνέ-πειθεν ἰατροὺς; λ. 3, 15; 4. - cum artic. τοὺς ἰ. ἀνελὼν λ. ib. 8. — κελευόντων τῶν ἰατρῶν 1, 12, 4. - c. adi. συμβουλευσάντων αὐ-τῷ τινῶν ἰ. ib. 2.

Ἴβηρες, ſ. Ἴβηροι, popul. τὴν Ἰβήρων χώραν, Hiſpanorum 1, 10, 4.

ἰδία, (propr. fem. ſq. adi. et abl. per ellipſ. χώρα ſ. μερίδι) p. adv. abſ. αὐτοὺς ἰ. βασανίσας, ſeorſim 3, 5, 13. ſeparato loco, ſine ar-bitris, ſ. ſingulos, quemque ſeparatim. ἰ. δώροις - τοὺς - ἐθεράπευεν, ſeorſim. 3, 15, 10. - φρουρᾶς ἐπιςήσαντες ἰ. ἑκά-τερος, ſeparatim 4, 1, 9. pro ſua parte. - c. adiuncto quodam, ἰ. αὐτῶν ἑκάτερος ἐπέςελλε λανθάνων, ſeorſim 4, 3, 3. πολλοὺς - τῆς συγκλήτου ἰ. καὶ κρύβδην ἐπιςέλλοντας αὐτῷ, privatim 3, 5, 4. - in opp. obliqua, ἐπιςέλλει ἰ. μὲν λανθάνοντα γράμματα λ. - ἐκπέμπει δὲ καὶ δήλωσιν λ. ſeorſ. 2, 13, 3. προςποιουμένη - τοῖς ςρατιώταις λ. - ἰ. ἐθησαύριζε (v. in hoc v.) 6, 1, 17. - in opp. clara, οἱ - ἄνθρωποι καὶ κοινῇ καὶ ἰ. - ἔχαιρον, publice et priva-tim 2, 4, 7. ſinguli ſecum et in animo ſuo. καὶ κ. καὶ ἰ. δε-ξιούμενος (αὐτοὺς), p. et priv. 2, 14, 5. ſingulos, aut ap. ſe et domi ſuae. εὐωχίαις χρῆσθαι δημοσίᾳ καὶ ἰ. publ. ac priv. 5, 6, 12. ſingulos domi ap. ſe. ἰ. καὶ δημ. πανταχοῦ εὐφημούμενοι 8, 8, 1. ap. ſingulos ſ. a ſingulis domi.

ἰδιάζειν, pl. de perſ. in opp. ἐπέςησαν αὐτῷ ἰδιάζοντι, μηδὲ πολλοῦ πλήθους παρόντος, ſupervenerunt ipſi ſoli 7, 6, 16. - cum ad-iuncto, αὐτῷ, ἀποςάντι καὶ ἰδιάσαντι, abſiſtens ſolus 4, 12, 12. i. q. §. 14. καθ' αὑτὸν γενόμενος.

ἰδιαίτερον, Neutr. p. adv. in opp. clara, τὰ μὲν γράμματα δημοσίᾳ ἀποδοῦναι, - ἰ. ἀποςάντα, λ. ſeorſim aliquantulum abſiſtens 3, 6, 8. per ellipſ. κατ' ἰδ. χωρίον, in locum ſecretiorem, magis ſolitarium, remotiorem ab arbitris et teſtibus. διαλεχθῆναι αὐτῷ ἰ. privatim 7, 6, 14. ſecretius, in loco ſecretiori.

ἴδιος, pl. Maſc. de perſ. c. ſubſt. ἡ Ἀκυληΐα ἰδίου δήμου πολυάνθρω-πος ἦν, proprio populo 8, 2, 6. κελεύει (Caracall.) τῷ ἰδίῳ ςρατῷ ἐπιδραμεῖν, ſuum exercit. 4, 11, 9. ἐν μέσοις αὐτοῖς ἔχον-τες τὸν ἴδιον βασιλέα, ſuum imperator. 2, 6, 19. a ſe factum. - de re, τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν ἐπειςὰ ν εἰς τοὺς - ἰδίους ναοὺς καὶ σηκοὺς, propria templa 6, 1, 6. Fem. de perſ. μέχρις ἀδελφῆς ἰδίας ἔρωτος προχωρήσας, ſororis ſuae 1, 3, 3. τὰ θηρία ἰδίᾳ χει-ρὶ κατακτενεῖν, ſua manu 1, 15, 1. - ſimul c. adv. εἰςελάσας εἰς τὴν Παρθυαίων γῆν, ὡς ἰδίαν ἤδη, quaſi propriam iam 4, 11, 5. ubi adv. tamen potius pertinet ad oppreſſum particip. οὖ-σαν. †† cum adiuncto pron. ἡ τῆς ψυχῆς ἀρετ̣ ̣ ἂν ἑκάςῳ δό-ξαν περιτίθησιν, propriam cuique glor. 5, 1, 1. † Neutr. de re, c. adv. ἀποχρῶνται (αὐτῷ,) ὡς ἄνωθεν ἰδίῳ ̣ ̣ήματι, uti inde a maioribus propria poſſeſſione ib. 13. ubi adv. iterum potius reſpiciat oppreſſum particip. ὄντι. - cum mẹo ſubſt. ἰδίοις χρήμασιν ὠνησάμενον οὕτω πονηρὸν τέλος, ſuismet op̣ḅs 2, 12, 11. - † c. adiuncto, ταῦτα μόνα ψυχῆς ἴδια καὶ ἀναφαίρετα

ἡγεῖτο κτήματα, propria bona 1, 2, 4. - † c. artic., p. ſubſt., per ellipſ. δεῖν μένειν αὐτὸν ἐν τοῖς τῶν ἰδίων ὅροις, manere intra ſuos fines 6, 2, 9. ſc. χρημάτων, χωρίων, vel p. fem. χωρῶν, a χώρα, vel p. maſc. χώρων, a χῶρος, it. τόπων, in *ſuarum* rerum, *poſſeſſionum*, terrarum *finibus*. τὰ ἴδια καρποῦσθαι νομίζων, ſuis ſe frui 2, 3, 19. ſc. χρήματα, i. q. pr. τὰ ἑαυτοῦ et ſq. τῶν οἰκείων. Per genus omne in opp. φεύγων ἕκαστος τὸν ἴδιον κίνδυνον, τοῦ κοινοῦ ἀμελῶς ἔχει, quisque ſuum pericul. 7, 8, 13. - κατὰ τῶν πολεμίων -, τῶν ἰδίων στρατιωτῶν, ſuorum milit. 8, 5, 5. - ſimul c. gen. perſ. ὠλοφύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, ἕκαστος δὲ τὰ ἴδια αὐτοῦ, quisque aut. privatim ſua ipſius 1, 14, 3. ubi Bg. libere addit adv. οὐ γὰρ ἑνὸς ἀνδρὸς ἴδιον κτῆμα ἡ ἀρχὴ, ἀλλὰ κοινὸν τοῦ 'Ρωμ. δήμου, peculiaris poſſeſſio 8, 7, 11. — εἰπὼν, αὐτὰ (τὰ βασιλικὰ κτήματα) οὐκ ἴδια τοῦ βασιλεύοντος εἶναι, ἀλλὰ κοινὰ καὶ δημόσια τῆς 'Ρωμ. ἀρχῆς, propria imperantium eſſe 2, 4, 13.

ἰδιωτεύειν, ph. de perſ. abſ. πλούτου περιβολὴ, ἢ μὴ πρότερόν τινι ἰδιωτεύοντι ἐγένετο, cuiquam privato 3, 11, 2. qui non eſt imperator. - (αὐτὸν) εἰς τὰ συνήθη προϊόντα διδασκαλεῖα, ἰδιωτεύοντα, privatam vitam agens 2, 4, 18. de filio Pertinacis. - c. adiuncto, ἰδιωτεύειν καὶ δοκεῖν ἀπεῤῥίφθαι, privata vivere (Maeſa) 5, 3, 23. i. κελεύσας, καὶ τῶν τιμῶν παρελόμενος, privatam vitam vivere 5, 6, 2. Heliogabalus uxorem antea ſuam. - c. adv. ἡ Μαισὰ, δεδοικυῖα, μὴ - πάλιν ἰδιωτεύῃ, vit. priv. viveret 5, 7, 1. — τοῦ ἔθνους - ἄρξας, ὅτε ἰδιώτευεν, nondum princeps 8, 7, 21. quum privatus eſſet adhuc, et nondum imperator.

ἰδιώτης, de perſ., phyſ., de ſtatu et conditione civili, in opp. γενόμενος μὴ φαῦλος ἄνθρωπος, μήτε ἄρχων, μήτε i. tam in publicis officiis, quam privatim 3, 4, 15. privatus, extra officium et munus publ., de Nigro. ἁρμόζειν αὐτῷ, βασιλεῖ καὶ βασιλέως υἱῷ, μὴ ἰδιώτου τινὸς καὶ εὐτελοῦς γαμβρὸν γενέσθαι, privati alicuius 4, 10, 4. πρὸς ἔχθραν - τυράννων, κολακείαν τε - βασιλέων, πόλεώς τε καὶ ἰδιωτῶν, privatorum hominum 1, 1, 3. †† εἰς 'Ρώμην - εἰςῄεσαν, - ἐν ἰδιωτῶν σχήματι, civium habitu 2, 12, 2. plebeiorum, plebis, i. ἐν ἰδιωτικῷ σχ., toga vulgari induti, opp., tacite στρατιωτῶν et ſago. - trop. de animo, c. acc. rei ellipt. et adiuncto, (κατὰ) τὰ μὲν ἄλλα ἰδιώτης, καὶ - ἀπείρως ἔχων, idiota 4, 12, 1. ignarus.

ἰδιωτικὸς, de re, in opp. de ſtatu et condit. civ. Fem. οὐκέτι αὐτὴν (Nigri aedes) ἰδιωτικὴν, ἀλλὰ βασίλειον αὐλὴν νομίζοντες, pro privatis habentes 2, 8, 7. διαγνῶναι τὰς βασιλικὰς (ῥάβδους) ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν, a vulgaribus 7, 6, 4. Conſulum, Praetorum, Praeſidum. Neutr. μετὰ βασιλέα εὐγενέστατον τὴν ἀρχὴν μεταπεσοῦσαν εἰς ἄνδρα ἐξ ἰδιωτικοῦ καὶ ἀσήμου γένους λ. ex privata ſtirpe 2, 3, 3. μὴ πειραθέντα μὲ ἰδιωτικῶν σπαργάνων, privata cunabula 1, 5, 14. opp. in pr. ἐν τοῖς βασιλείοις λ. et in ſq. ἡ βασίλειος πορφυρίς. - ἐξ ἰδ. σκ. ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντες, ex priv. incun. 5, 1, 16. † Alia notione, ἐκ - προαιρέσεως ἰδιωτικῆς λ. privato conſilio 2, 8, 3. i. q. ἴδιος et ἐμὸς, proprio, mei ipſius, opp. ſq. ἀλλ' ἐμὲ καλ. 'Ρωμαῖοι λ. - ἐφείδετο οὔτε χρημάτων ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων ἁρπαγῆς, privatis 7, 9, 22. †† ταύτην (τὴν ἀρχὴν) - ὥσπερ τι τῶν, i. κειμηλίων, ἐκ ἀργυρίῳ κατήλλαξ. velut aliquod ex privatorum inſtrumento 2, 13, 12. aliquod propriorum bonorum.

ἵδρυμι ſ. ἱδρύω, ph. de perſ. c. acc. perſ. et praep. ἐπὶ τῷ Βυζαντίῳ ἱδρῦσαι στρατόπεδον, ut collocaret exercitum 4, 3, 13. μετὰ τὸ -

ἵ. αὐτὸν (τὸν θεὸν) ἐν τῷ ναῷ, poſtquam collocaverat 5, 6, 21. - c. acc. rei et praep. βωμοὺς - περὶ τὸν νεὼν ἱδρύσας, aris poſitis 5, 5, 15. Paſſ. de re, διπρόσωπον αὐτοῦ ἵδρυται τὸ ἄγαλμα, collocatum eſt 1, 16, 6. - τὸν ἱδρυμένον βωμὸν λ. poſitam aram 7, 11, 5. - c. praep. πρόκειται αὕτη (ἡ πόλις) ἐπ' ἀκροτάτῳ πεδίῳ, ἱδρυμένη πρὸ τῆς ὑπωρίας λ. ſita ad radices Alpium 8, 1, 8. 8, 2, 6. — de perſ. ſimul c. adv. τῶν τειχῶν νύκτωρ λ. ἱδρυμένοι, collocati 8, 2, 13. - † c. alio cum praep. eiusdem, τοὺς ἐπὶ τοῖς ὅροις - ἱδρυμένους, qui poſiti ſunt 2, 2, 19. ſτρατοπέδου - πρὸς τῆς πόλεως ἱδρυθέντος, cum exercitus ante urbem ſedeat 3. 13, 11. — ἐπεί περ ἱδρύθη ἐν τῇ βασιλείῳ ἑςίᾳ, collocatus fuit (Pertinax) 2, 3, 1. - †† c. abl. loci et adv. μετὰ - εὐκοσμίας τῶν ἐν ἀξιώσεσιν - (ἐν) ἐξαιρέτοις ἕδραις, καὶ ὡς - διετέτακτο, ἱδρυμένων, in eximiis ſedibus - collocatis 1, 9, 6. qui Bg. ſuppleverit ſaltem pr. ἐν. - trop. de re, ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἡ τῆς βασιλείας ἵδρυται τύχη, ſita eſt 8, 7, 11. - ſimul c. adv. et adiuncto, ἡ ἀρχὴ σαλεύουσα, καὶ παρὰ μηδενί πω βεβαίως ἱδρυμένη, imperium fundatum 2, 8, 6. haerere, tributum eſſe. - abſ. τῆς βασιλείας ἱδρυμένης, imperio ſtabilito 3, 12, 15. - Med. de perſ. c. acc. rei, ἡ σύγκλητος ἐλευθερίας εἰκόνα ἱδρύσατο, repoſuit 1, 14, 19. † τοῦ - ἀγάλματος τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, ἱδρύσατο (τὴν) ἑαυτοῦ, ſuum impoſuit 1, 15, 10. - Φασὶ αὐτὸ (τὸ ἄγαλμα) τὴν Διδὼ - ἱδρύσασθαι, id ſimulacrum poſuiſſe 5, 6, 9.

ἱερατεύειν, phyſ. de perſ. c. dat. perſ. τῷ θεῷ, ᾧ ἱεράτευε, cuius ſacerdos erat 5, 6, 6.

ἱέρεια, ph. de perſ. in opp. γάμον ἱερέως καὶ ἱερείας ſacerdotis feminae 5, 6, 4. - c. gen. perſ. τὴν ἱέρειαν τῆς θεοῦ, ſacerdos deae 1, 11, 11. † αἱ τῆς Ἑςίας ἱέρειαι παρθένοι, Veſtales virgines 1, 14, 8. - τὰς τῆς Ἑ. ἱερείας ζώσας κατώρυττεν, Veſtales virg. 4, 6, 9.

ἱερεὺς, ph. de perſ. in opp. ἱερέως καὶ ἱερείας, ſacerdotis maris 5, 6, 4. - c. adi. θεατὴς - σὺν τοῖς λοιποῖς ἱερεῦσιν - ὁ βασιλεὺς γίγνεται, cum rel. ſacerdotibus 1, 9, 5.

ἱερομηνία, ph. προελευσόμενος ἐπὶ τὰς θυσίας τῆς ἱερομηνίας, ad ſacrificandum feſto die 1, 16, 12. qui erat tum menſe incipiente, et quidem Ianuario; unde propr. ἡ ἱερομηνία ſacrum ſ. feſtum diei primi in menſe, ſed deinde, c. Bg. univerſe feſtus dies, feſtum — οἱ ςρατιῶται ἦσαν - ἄνευ τῶν ὅπλων, ὡς ἐν ἱερομηνίᾳ, ut die feſto 2, 2, 22. - (κατὰ) τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν ἱερομηνίαν ἄγουσι τῷ λ. anni initium ſacrum agitant deo 1, 16, 5. qui Bg. ceperit ἱ. p. adi., c. procedat ſenſu vulg., ſub anni initium celebrant feſtum diem, i. q. ἑορτὴ §. 2. 7. 1, 17, 13. 2, 2, 3.

ἱερόομαι, ph. de perſ. paſſ. c. dat. perſ. ἱερῶντο αὐτοὶ θεῷ, ſacerdotes (erant) dei 5, 3, 8. - τούτῳ τῷ θ. ἱερωμένος, huius dei ſacerdos cum eſſet ib. 12. - οἱ τῇ θ. τομίαι ἱερωμένοι, evirati deae ſacerdotes 1, 11, 7. propr. ſacrati, conſecrati. †† παρθένου, τῆς Ἑςίας ἱερωμένης, virginis Veſtalis ſacerdotis 5, 6, 3. per quam vulg. lect. eſt v. cum gen. perſ., pro pr. dat., quem modo reperi in noſtro v. ſed gen. quoque in ſyn. alius quo thematis ἱεράομαι, a quo et ipſo hoc particip. huius loci deri vari poteſt...

ἱερὸς, p. adi. de re, c. ſubſt. Maſc. τοῦ ἱεροῦ παρθενῶνος, 5, 6, 3. ſacro virginum domicilio. ἱερὸν ἀγῶνα, ludos ſolennes 1, 9, 1 lud. ſacros. - τῶν ἱερῶν νόμων, ſacrae leg. 5, 6, 3. Veſtalium - † in opp. δημοσίων καὶ ἱερῶν τόπων, publ. ac ſacris locis 2, 11, 13. vel leg. δημ. ἱερῶν τε τόπ. Fem. διὰ - τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ, per ſacram viam

(Romae) 1, 14, 8. 2, 9, 6. 4, 2, 8. 7, 6, 21. † Φοινίσσης ἱερᾶς στολῆς, veſtem ſacram 5, 5, 5. Neutr. τὰ βασίλεια ἱερὰ μνήματα, ſacra monumenta 3, 15, 16. 4, 1, 7. Separatim Neutr. p. ſubſt., per ellipſ. ſubſt. χωρίον, οἴκημα, δῶμα, de certo genere loci, in caſtris Praetor. αὐτὸν ἐν ἱερῷ ἠξίουν ἰδεῖν, in templo 5, 8, 12. c. gen. rei ſ. perſ. ἐν τῷ ἱ. τοῦ στρατοπέδου, in templo caſtrorum (ſ. exercitus) ib. 15. εἰς τὰ ἱερὰ τῆς Ἀντιοχείας λ. in templa 2, 8, 10. ſed univerſe, ἱερῶν συλήσεως, templ. 7, 9, 22. † ἐμπρήσαντες τὰς θύρας ἱερῶν τε καὶ οἰκιῶν 8, 1, 9. † c. adi. et adiuncto, τὸ τῆς Εἰρήνης τέμενος, πλουσιώτατον ἦν πάντων ἱ. 1, 14, 4. τὸ τοῦ Διὸς τέμενος ἐν τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς, in caet. ſacris aedibus 2, 14, 4. τὸν τοῦ Διὸς νεὼν τὰ λοιπὰ ἱερὰ λ. templa 2, 3, 25. per merum adiunctum, ἔθεον περὶ τε τὰ ἱερὰ καὶ βωμοὺς 2, 2, 6. † ἡλικία, ἡ μὴ πρὸς τοὺς βωμούς τε καὶ τὰ ἱ. ἠπείγετο, ad aras et ſacra 8, 6, 17. ubi procedit et vulg. notio. †† Alio ſenſu, c. adi. τὰ ἱερὰ αἴσια ἀπαγγελλόντων, ſacra auſpicata 8, 3, 17. exta; fortaſſis per ellipſ. ſubſt. θύματα ſ. σπλάγχνα.

ἱερουργεῖν, ph. de perſ. de imperat., forſan c. adv. καίτοι χορεύειν ἀεὶ καὶ ἱ. δοκῶν, ſacrificare 5, 6, 1. Heliog. it. in ſqq. abſ. οἷος ἱερουργῶν ἐφαίνετο, in ſacrificando 5, 5, 11. (cf. 5, 3, 15.) de ſenatorib. θεῶν, οὓς καλοῦσιν ἱερουργοῦντες, inter ſacrificandum ib. 13. Paſſ. de re, τὰ σπλάγχνα τῶν ἱερουργηθέντων, exta victimarum ib. 20. mactatorum, caeſorum, ſc. pecorum, θρεμμάτων, θηρίων, rel.

ἱερουργία, ph. abſ. de imperat. οἷς ἐκοινώνει τῆς ἱερουργίας, illius ſacrificii 5, 5, 21. ἱερουργίαις ἐσχόλαζε, ſacrificiis 8, 7, 7. c. adiuncto, ἱερουργίας καὶ παννυχίδας λ. 5, 8, 17. c. adi. τὰς λοιπὰς τελέσας ἱ. ib. 7. 4, 1, 8. c. v. affini, θύσας τὰς ἱ. peracto ſacrificio 6, 4, 3.

ἱερωσύνη, ph. de munere, abſ. τῆς ἱερωσύνης κοινωνεῖν, ſacerdotii 5, 7, 8. c. gen. perſ. et adiu. τῇ ἱερωσύνῃ καὶ θρησκείᾳ σχολάζειν τοῦ θεοῦ 5, 7, 2. c. mero gen. tali, τὴν ἱερωσύνην τοῦ θεοῦ λ. 5, 5, 4.

ἱκανός, phyſ. de copia, de perſ. ἑκατέρωθεν πεσεῖν ἱκανούς, multos 1, 11, 5. de re, ἱκανῶν ἡμερῶν λ. multis dieb. 1, 14, 9. † διατρίψας ἱκανοὺς χρόνους λ. ſatis diu 3, 9, 1. longum tempus, multum temporis. † c. inf. ὥστε δορυφόρων φρουρὰ ἱκανὴ (ἐστὶ) ῥύεσθαι τὸν ἄρχοντα, idoneus 1, 4, 10. ſufficiens. † ſuperlat. mor. de facultate, c. inf. de perſ. ἱκανώτατος ἦν, λ. aptiſſimus 2, 9, 18. 2, 14, 9.

ἱκετεύειν, ph. de perſ. abſ. ὁμήρους ἱκετεύων ἔπεμψε, ſupplex 3, 9, 3. οὐδέν τι ἱκετεύοντος σχῆμα λ. ſupplicis 2, 5, 8. cum adv. in opp. ἐπεὶ, πολλὰ ἱκετεύουσα, οὐκ ἐτύγχανεν αὐτοῦ, diu ſupplicando 1, 16, 11. ſimul c. praep. οἱ περὶ εἰρήνης ἑκάστοτε ἱκετεύοντες, qui ſupplicant 7, 1, 7. c. inf. per epiſtolam, ἐπιστέλλει αὐτῷ γράμματα, ἱκετεύων, λ. ſupplicans 2, 15, 6. it. verbis, αὐτοῦ ἱκετεύοντος, λ. ſuppliciter rogante, ut 2, 12, 8. οἱ δ' ἱκέτευον, λ. ſupplices orabant 1, 16, 3. ſimul cum acc. acc. perſ. ἱκετεύει τὸν δῆμον, λ. ſupplex petit a populo, ut 1, 11, 12. ἱκέτευε τὸν δ., λ. obſecrabat populum, ut 7, 12, 5.

ἱκετηρίας θαλλοὺς λ. ſupplices ramos 7, 8, 18. ubi eſt vel accuſ. plur. ab adi. ἱκετήριος, vel gen. ſingul. a ſubſt. primae declin. ἱκετηρία.

ἴλη, tr. p. de perſ. milit. c. gen. perſ. ἑκατέρωθεν παρέθεον αἱ τῶν

κατα(φράκτων ἱππέων ἶλαι, alae 8, 1, 5. turmae, quarum ſingulas volunt fuiſſe agmen ſexaginta quatuor equitum.

ἴλιγγος, phyſ. αὐτὸν (Commodum) καταλαμβάνει, vertigo 1, 17, 23.

Ἴλιος, ἡ, urbs Troadis, μετὰ τὴν ἀπ' Ἰλίου ἄφιξιν, ex Ilio 1, 14, 7. 5, 6, 7. τῆς Ἰ. 4, 8, 15. ὄντος ἐν Ἰλίῳ, ad Ilium ib. 11. — ἧκεν εἰς Ἴλιον, ad Il. ib. 9.

Ἰλλυρικὸς, p. adi. τοῦ Ἰλλυρικοῦ ϛρατοῦ, Illyrici exerc. 2, 11, 12. — οἱ Ἰλλυρικοὶ ϛρατιῶται, Illyriciani mil. 2, 13, 19. 6, 6, 2. — Fem. τὴν Ἰλλυρικὴν ϛρατιὰν, Illyricos exercitus 1, 9, 11. τὴν Ἰ. δύναμιν, Illyricam manum 2, 10, 16. Neutr. τὸ Ἰλλυρικὸν ϛράτευμα, Illyricianum exercitum 2, 15, 10. τὰ Ἰλλυρικὰ ἔθνη καὶ ϛρατόπεδα, Illyricas gentes et ex. 6, 4, 5. 6, 7, 5. 10. 8, 2, 16. 8, 5, 1. τῶν Ἰλλυρικῶν ϛρατευμάτων, Illyricorum ex. 1, 9, 2. τοῖς Ἰλλυρικοῖς ϛρατεύμασι, Illyricos ex. 2, 8, 18. † Separatim p. ſubſt., abſ. A) maſc. in plur. tantum, ϛρατηγὸς τῶν Ἰλλυρικῶν, praefectus Illyrico 2, 9, 12., ubi ſuppleveris δήμων, ὄχλων, ſi maſc. ſumatur, ſed ϛρατευμάτων, ἐθνῶν, ſi neutr. ὃ περ ἤλπιζε τοῖς Ἰλλυρικοῖς εἶναι κεχαρισμένον, Illyricis 2, 10, 2. ἐκπλήξειν τοὺς Ἰλλυρικοὺς, Illyrios 2, 11, 18. B) neutr. τοὺς ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ ϛρατιώτας, Illyricos milites 6, 7, 7. ubi ſuppleam πεδίου, ἔθνους, milites, oriundos ex Illyrico ſolo, populo. εἴ τι ἦν ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ τοῦ ϛρατιωτικοῦ λείψανον, in Illyrico 2, 14, 12. πάντας τοὺς κατὰ τὸ Ἰλλυρικὸν ϛρατιώτας, cunctos per Illyricum milites 2, 9. 12. 2, 10, 1.

Ἰλλυριοὶ, in plur. tantum, ἐκβιασάμενοι αὐτοὺς οἱ Ἰλλυριοὶ, Illyriciani 3, 4, 11. τὴν ἐλπίδα τῶν Ἰλλυριῶν ἐπιρρ. Illyricianis 3, 2, 4. 3, 4, 3. 3, 7, 6. † διηγγέλλετο τὰ πραττόμενα εἴς τε Παίονας καὶ Ἰλλυριούς, apud Illyrios 2, 9, 1.

Ἰλλυρὶς, de re ac terra, fortaſſis per ellipſ. ſubſt. γῆ ſ. χώρα, abſ. τὴν Ἰλλυρίδος ἡγεμονίαν, Illyrici 6, 7, 4.

Ἶλος, nomen viri propr. Ἴλῳ τῷ Φρυγὶ, Ilo 1, 11, 4. filius Trois.

ἰλὺς, phyſ. abſ. ἀντεχούσης (αὐτὴν, τὴν ναῦν) τῆς ἰλύος, limo 1, 11, 11. in fluvio Tiber. ſed in paludibus Britann. τῆς ἰ. καταφρονοῦσι, coenum 3, 14, 12.

ἵν' et ἵνα, cauſae, in med. orat. c. coniunctiv. ἵνα ἄρηται λ. ut 1, 9, 12. 3, 8, 3. 8, 4, 23. 8, 5, 11. it. c. opt. ἱ. φυλάττοιεν λ. 1, 17, 3. 7. 7, 1, 9. Ab init. §. c. opt. ἵν' οὖν λ. 2, 2, 10. † c. neg. in med. c. coniunctiv. ἵνα μὴ ᾖ λ. ne 3, 11, 19. 3, 14, 14. † divulſis voc. coni. ἵνα δὴ μὴ λ. ne 4, 13, 8. it. cum opt. ἱ. δὴ μ. quo minus 4, 3, 10. ne 6, 5, 18.

Ἰνδὸς, nom. gentis, in opp. ἀπὸ Ἰνδῶν καὶ Αἰθιόπων μεσημβρίας καὶ τῆς ἀρκτῴας γῆς λ. ab Indis 1, 15, 9. ab Aſia et oriente.

ἰξὺς, phyſ. βαρβάροις, βρεχομένοις μέχρις ἰξύων, lumbis tenus, 3, 14; 12.

ἰοβόλος, phyſ. de anim. ἰοβόλων θηρίων, venenatis 3, 9, 10. venenum emittentibus.

Ἰοκάϛη, nom. fem. trop. τὴν πρεσβῦτιν (Iuliam Domnam) Ἰοκάϛην καλούντων, Iocaſtam 4, 9, 5. quod Caracallo privigno nupta dicebatur, ut Iocaſta quondam Oedipo filio.

Ἰόνιος, c. ſubſt. τὸν Ἰόνιον κόλπον, Ionium ſinum 8, 1, 1.

Ἰουλία, nom. fem. Ἰουλίας, τῆς μὲν Σεβήρου γυναικὸς, Ἀντωνίνου δὲ

μητρὸς, Iuliae 5, 3, 2. cf. 4, 13, 17. ſq. 4, 3, 17. 5, 8, 7. 5, 4, 1.
Ἰουλιανός; imper. Rom., Iulianus 2, 6, 18. 2, 7, 1. - 2, 12, 1. 3. - 2, 6, 9. - ib. 14. etc. etc. - ſed alius 5, 4, 4. ſq.
ἴουλος, ph. ἴουλοι λ. lanugo 1, 7, 10.
ἱππάς, propr. p. adi., c. ſubſt. ἐκ τῆς ἱππάδος τάξεως, ex equeſtri ordine 5, 1, 10. ἱππασία, phyſ. περὶ - γίγνεται, equitatio 4, 2, 18. transvectio equeſtris ordinis in conſecratione imperat.
ἱππεύς, phyſ. extra bellum, cum adi. πάντες οἱ βασίλειοι ἱππεῖς λ. principis equites 1, 12, 13. abſ. (οἱ ἱπ. 5, 6, 20.) ὑπὸ τῶν ἱππέων ib. 14. - in opp. οἱ τῆς πόλεως πεζοὶ ϛρατιῶται μίσει τῶν ἱ. ib. 10. πεζοὶ πρὸς ἱππεῖς ib. 13. Φυγόντος τοῦ βασιλέως σὺν ὀλίγοις ἱππεῦσι 3, 9, 20. - in bello, Γερμανοὶ ἱππεῖς 4, 13, 13. 8, 1, 5. † Νομάδες, ἱπ. ἄριϛοι, equitandi peritiſſimi 7, 9, 13. — αἱ τῶν καταφράκτων ἱππέων ἶλαι 8, 1, 5. - in opp. τῶν ἱ. ἢ τῶν καμηλιτῶν 4, 15, 7. - abſ. οἱ ἱππεῖς 8, 6, 10. 13. 15.
ἱππεύω, ph. εἰς τοὺς ἱππεύοντας ϛρατιώτας καταταγείς, inter equitantes milites relatus 6, 8, 2. i. q. ἱππέας, qui alibi οἱ ἱππεῖς οἱ ϛρατιῶται, equites, in bello merentes, (ad diſcrimen ab ordine equeſtri Rom.) et Lat. *milites gregarii*, noſtrat. *Reiterey* ſ. *Cavalleria*.
ἱππικός, phyſ. de re, ſ. perſ. τὸ ἱππικὸν τάγμα, equitum cohors, 1, 13, 5. τοῦ ἱππικοῦ τάγματος, ex equeſtri ordine 4, 2, 8. 19. 6, 5, 19. 5, 7, 13. 7, 7, 10. 7, 10, 13.
ἱπποδρομία, ph. de re, ἱπποδρομίαν ἐθεᾶτο, ludos Circenſes 4, 6, 10. Caracall. † it. τὴν γνώμην περὶ τὴν ἱ. ἔχων, animo ad aurigandum intentus 4, 12, 12. ubi uir. loco *equiria* ſ. ludi equeſtres et curules.
ἱππόδρομος, ph. de loco, ἐς τὸν ἱππόδρομον, in Circo 2, 7, 5. in Circum 8, 6, 17. † ἱπποδρόμους κατασκευάσας, curriculis equeſtribus exſtructis 5, 6, 14. Heliog.
ἵππος, phyſ. Fem. in bello, c. adi. αὐτοὺς ἡ ἵππος, πολλὴ οὖσα, ἐλυμαίνετο, equitatus 4, 15, 6. ἵππον πολλὴν 4, 10, 7. 4, 14, 6. - c. gen. perſ. ἡ ἱ. τῶν βαρβάρων 6, 5, 13. τὴν τῶν πολεμίων ἵπ. λ. 3, 11, 18.
ἵππος, ph. Maſc. c. verbis, ὡς Φυγεῖν τε αὐτὸν καὶ τοῦ ἵππου ἐκπεσεῖν, ab equo 3, 7, 8. αὐτὸν τοῦ ἱ. ἐπεβίβασαν, equo impoſuerunt ib. 12. ὑπὲρ γαϛέρα τοῦ ἱ. βρεχομένου 7, 2, 13. ἅμα τῷ ἵππῳ ἐμβαλὼν εἰς τὸ ἕλος, equo ib. τὸν ἵππον ἀποσεῖσαι αὐτὸν 2, 9, 7. οἱ ἵπποι - ὠλίσθαινον λ. 1, 12, 18. ὤκλαζον λ. 4, 15, 8. — ὁ δῆμος, πατούμενος ὑπὸ τῶν ἵππων 1, 12, 14. 4, 11, 6. (6, 5, 9.) οὔτε τοὺς ἵππους ἐχόντων, λ. ib. 10. - c. ſubſt. τὸν δρόμον τῶν ἱ. κυβερνᾶν 7, 9, 13. - c. verb. ſine artic. ἵππου ἐπιβαίνων 4, 7, 11. ἵππῳ ἐπιβαθεὶς 4, 11, 9. 4, 13, 13. ἵπποις ἐποχούμενοι 3, 4, 19. 6, 5, 9. - c. ſubſt. ἵππων - παρασκευῇ 6, 4, 7. ἱ. ὅπλαις 6, 7, 16. - c. adi. τὸ ἅρμα ἦγεν ἑξάπωλον ἵππων λευκῶν λ. 5, 6, 16. ſimul c. verb. ἵππῳ γενναίῳ ἐποχούμ. 3, 4, 12. — μέγαν - ἵππον λ. 2, 9, 6.
ἰσάριθμος, ph. de perſ. c. adv. ὡς, σχεδὸν ἰσαρίθμου γενομένου τοῦ ἑκατέρωθεν πεσόντος ϛρατοῦ, cum fere par fuerit numerus utrinque caeſorum de exercitu, 6, 6, 10. - de re, λεόντων - ἑκαϛὸν - ἰσαρίθμοις ἀκοντίοις πάντας ἀπέκτεινεν; totidem iaculis 1, 15, 13.
ἴσημι, mor. de perſ. c. adv. εὖ ἴϛε, probe ſcitote 2, 10, 17 vel noſtis ſine conſecutione et rect., quam formulam volunt eſſe p.

uno adv. Lat. *profecto*. - c. acc. perſ. particip., p. inf., ἴϛε γὰρ, ἔξω πάσης ὄντα με ὑποψίας, ſcito, me eſſe extra rel. 2, 5, 12. vel ſcitis. ἴϛε γάρ με λ. noſtis 5, 1, 4. c. acc. perſ. dupl. ὃν ἴσμεν προύχοντα ἐν λ. quem ſcimus eminere 2, 1, 20. - c. acc. rei, ἴϛε γάρ μου τὸ - πειθήνιον, noſtis 2, 10, 4. - trop. οὐδὲ - ἐσθῆτος ἴσασι χρῆσιν, norunt 3, 14, 13.

ἰσόπλευρος, phyſ. de re, c. adi. p. ſubſt. quaſi, τετράγωνόν τι καὶ ἰσόπλευρον, quadrangulum aequilaterum 4, 2, 12. qui Bg. per hendiad. ſc. χῶμα ſ. κατασκεύασμα.

ἰσόῤῥοπος, trop. de perſ. Maſc. c. dat. perſ. ἰσόῤῥοποι πολλάκις Ῥωμαίοις ἐγένοντο, (pares Germani ſ. Mauri) 6, 7, 19. † cum ſubſt. fem. et c. praep. δυνάμεως ἰσοῤῥόπου ἀθροιζομένης πρὸς τὸ πλῆθος, copiis congregandis, quae pares forent ei multit. 6, 3, 3. — Neutr. c. adiuncto et dat. perſ. ὅτε ἀντίπαλα καὶ ἰσόῤῥοπα ᾠήθη εἶναι τὰ ἑαυτοῦ ϛρατεύματα τῷ πλήθει λ. pares 6, 5, 1. - de re, abſ. Maſc. c. ſubſt. fem. ἐπὶ πλεῖϛον ἰσόῤῥοπος ἔμενεν ἑκατέροις τῆς νίκης ἡ τύχη, aequalis 3, 7, 6. ἰσοῤῥόπου ἐπὶ πολὺ τῆς μάχης γενομένης, anceps 1, 11, 5. aequalis, par. ἐξ ἀντιϛάσεως i. συϛῆναι λ. 1, 10, 9. acie pari ſ. iuſta. - c. adiuncto, τῶν πρώτων ἡμερῶν ἀντίπαλός πως καὶ ἰσόῤῥοπος ἔμενεν ἡ τύχη τῆς μάχης 8, 5, 1. par. - † Neutr. οὐδὲν ὁρῶν ἐν Λιβύῃ ἀξιόμαχον ἰσόῤῥοπον, nullas praelio idoneas pares que illis copias 7, 9, 9. qui Bg. non modo de perſ., ad ſenſum, cepit, ſed et adiecit poſt ἰσ. copulam τε, pro aliorum ante ἰσ. alia copula καί.

ἴσος ſ. ἶσος, pl. de re, δένδρων ϛοίχοις ἴσοις, ordinib. aequalibus 8, 4, 14. - ſimul de perſ. ὅτι ἀμφοτέρους ἴσους - παραθρέψειαν, ἴσην αὐτοῖς ὑπηρεσίαν - παρείχοντο, ut pares educaſſent, aequalem 3, 15, 11.

ἰσότιμος, mor. Maſc. de perſ. c. adv. οὕτω μέτριος καὶ ἰ. ἦν, λ. aequabilis (Pertinax) 2, 4, 18. i. q. ſimpl. ἴσος, p. aliorum, gaudens civili aequalitate in honoribus appetendis, aequalem cum civibus, non maiorem dignitatem quaerens. - de re, c. ſubſtant. fem. eo que affini, ἑκάτερος ἡμῶν ἐξ ἰσοτίμου φιλοτιμίας εἰς αὐτὸν ἀνείλκεν (αὐτὴν, τὴν ἀρχὴν,) pari ambitione 3, 6, 10. † Neutr. c. artic., p. ſubſt., μεγάλων εὐεργεσιῶν προϋπαρχουσῶν, τὸ ἰσότιμον δυσέφικτον (ἐϛὶ,) paria referre arduum 2, 3, 14.

Ἰσσικὸς, ab urbe Iſſo, de re et loco, τὸ κατὰ τὸν Ἰσσικὸν καλούμενον κόλπον πεδίον, ad Iſſicum ſinum 3, 4, 4.

ἵϛημι, ph. de perſ. neutr., in perſ. aof. 2. et pluſq., abſ. ſ. c. particip. nominat. modi, ἀποβεβηκότες (τῶν ἵππων) εἱϛήκεσαν, ſtabant 4, 11, 10. ὁπηνίκα ἂν ϛῶσιν εἰς αὐτὸν ἀποβλέποντες, cum ſtarent 2, 13, 8. - c. praepp. ἐπὶ μὲν ἑτέρου μέρους χορὸς ἑϛήκει παίδων, - ἐν δὲ τῷ ἀντικ. ſtat 4, 2, 9. ἑϛήκεσαν μετὰ τοῦ λοιποῦ δήμου, conſtiterant 7, 11, 4. ϛὰς ἐν μέσῃ τῇ σκηνῇ, ſtans 1, 9, 7. - c. adv. αὐτῷ ἄλλως ἑϛῶτι (ἐκεῖ) ſibi adſtanti 2, 9, 7. πόῤῥωθεν ἑϛῶτες, ſtantes 2, 6, 20. †† ὡς ἔτυχεν ἀτάκτως εἱϛήκεσαν, conſtiterant 4, 11, 7. - ſimul c. praep. ἐπ' ὀχυροῦ βήματος ἑδραίως ἑϛῶτες, conſiſtentes 3, 14, 10. † ϛῆναι βεβαίως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, conſiſtere 2, 9, 7. - †† de re, c. praep. ἄγαλμα, ὥσπερ Ἕλλησιν -, οὐδὲν ἕϛηκε χειροποίητον, poſitum eſt 5, 3, 10. ſtat. - †† trop. c. adv. ἔϛη οὕτω τὸ δεινὸν, ſedatum malum fuit 1, 13, 10. conſtitit, ſubſtitit, cohibitum, finitum eſt. — At act., in praeſ. impf. aor. 1. et fut., de re, c. acc. et abl. rei, τὸ ἄγαλμα ἔϛησε θείᾳ δυνάμει τὸ σκάφος, ſtitit divina virtute lembus 1, 11, 10. qui Bg. contra uſum aor. 1. vertere, pro

ſtimulacrum, in navi vectum, divina vi ſua, ſtitit navem, i. cohibuit, fecit, ut ſtaret, nec pergeret. - de perſ. c. acc. rei et praep. ἔστησε - ἀνδριάντας αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν, collocavit 1, 14, 18. ſtatuit, ſtatui ſ. poni iuſſit.

ἱστορεῖν, phyſ. de perſ., ut ſcriptore, c. acc. rei, et alio adiuncto, τὸ πλῆθος, τῶν - ἀλόντων, ὡς ἕκαστος ἐβουλήθη τῶν τότε συγγραψάντων, ἱστόρησε, numerum - illius aetatis ſcriptores tradidere 3, 7. 15. narravit. - c. mero adv. ὥς τινες τῶν τότε ἱστόρησαν, ut quidam hiſtorici tunc tradiderunt ib. 8. narrarunt. - Paſſ. de re, c. adv. †† τοσαῦτα μὲν δὴ τῆς Πεσσινουντίας - φιλοτιμότερον ἱστορείσθω, haec hactenus de Peſſinuntia commemorata ſunt 1, 11, 14 qui Bg. ſuppleverit ſaltem pr. περὶ ante gen. τῆς Π. ſed v. non reddiderit p. praeſ. ſed p. perſ. ἱστορήσθω. †† τὰ μὲν οὖν πολλὰ ἱστορημένα αὐτὸς συγγράψας, pleraque quidem per hiſtoriam tradita ipſe conſcripſit (Severus) 2, 9, 5. narrata vulgo ſ. ab aliis etiam ſcriptoribus, pro vulg. lect. εἰς τὸ ῥηθὲν λ.

ἱστορία, phyſ. pro acta et narratione rerum per libros, abſ. ὡς ἱστορία παρειλήφαμεν, ex hiſtoria 1, 11, 1. - c. adi. ἱστορίαν οὐ παρ' ἄλλων ἀποδεξάμενος ἄγνωστον - ἤθροισα ἐς συγγραφήν. hiſtoriam - collegi 1, 1, 4. - c. ſubſt. perſ. ἱστορίας - συγγραφεῖς, hiſtoriarum 2, 15, 11. - c. ſubſt. rei, οἱ πλεῖστοι τῶν περὶ συγκομιδὴν ἱστορίας ἀσχοληθέντων, hiſtoriae 1, 1, 1. i. q. in loco pr., per periphraſ. ὡς ἐν τῷ πρώτῳ συντάγματι τῆς ἱσ. δεδήλωται 2, 1, 1.

Ἴστρος fluv., per ſe, ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἴστρου λ. Iſtri 1, 6, 3. 23. 4, 7, 2. - c. alio fluv. et adi. μέγιστοι οὗτοι ποταμῶν - Ῥῆνός τε καὶ Ἴστρος, Danubius 6, 7, 14. Ῥῆνον καὶ Ἴστρον διαβαίνοντες, Iſtrum ib. 5. ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἴστρου καὶ Ῥήνου, Iſtri 2, 9, 1.

ἰσχύς, phyſ. c. ſubſt. θέαμα τῆς ἰσχύος, roboris 1, 9, 4. - c. gen. perſ. ἡρώων ἰσχὺν μιμούμενος, (Commod.) virtutem 1, 14, 16. — c. gen. rei, διὰ - ἰσχὺν σώματος, robur 6, 8, 2. Maximini it. 7, 1, 6. † c. adi. διὰ - ἰ. στρατιωτικήν, robur militare ib. 14. de eodem, i. q. in locis pr.

ἴσως, trop. c. indicat. ἐστὶν ὑμῖν - γνώριμον, fortaſſis 2, 8, 2. — c. optat. γένοιτ' ἂν ἐναντίον 4, 14, 10. fortaſſe 6, 3, 6.

Ἰταλία, propr., c. verb. γενόμενον κατὰ τὴν Ἰταλίαν, Italiam 1, 9, 23. 1, 10, 6. - ſine art. προβέβληται Ἰταλίας 2, 11, 16. προθεῖεν Ἰταλίαν 8, 5, 21. - c. adi. ἐκ τῆς Ἰταλίας πάσης 1, 15, 2. — πᾶσαν τὴν Ἰτ. 2, 4, 12. Ἰταλία μόνη λ. 1, 6, 5. προμάχους Ἰταλίας πάσης 8, 3, 9. † δέος - ἤδη καὶ περὶ αὐτῆς Ἰτ. 6, , 9. πᾶσαν Ἰτ. 8, 1, 12. - c. ſubſt. θεὸν - τῆς Ἰ. 1, 16, 2. τῷ χώρῳ τῆς Ἰ. ib. 4. †† τῷ τῆς Ἰ. ἔθει (θεῷ ſ. ἔδει) ib. 5. τὰς τῆς Ἰ. ὁδοὺς 8, 5, 10. πρώτη Ἰταλίας πόλει 8, 1, 7. (τεῖχος Ἰτ. ib. 12.) 8, 2, 3. 6. γειτνιῶντα Ἰταλίᾳ 6, 7, 5. †† in periphraſi, per praepp. τῆς πρώτης ἐν Ἰταλίᾳ πόλεως, urbe, quae prima in Italia 8, 4, 24. τὰ ἐν Ἰ. χωρία, Italiae regiones 7, 8, 27. τῶν ἐν Ἰ. πόλεων, Italiae civitatibus 8, 2, 11. † αἱ ἀπὸ Ἰταλίας πόλεις, Italiae civitates 8, 7, 3. τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰ. λογάδας, delectos ex Italia 8, 6, 11. λογάσιν ἀπ' Ἰτ. πάσης ἀνδράσιν λ. ex It. 8, 5, 11. οἱ κατὰ τὴν Ἰ. ἄνθρωποι, homines in It. 2, 11, 6. — ††† trop. φῆμαι ἐδίδοντο, ὅτι Ἰταλία πᾶσα συμπεπνευκοι - Italia tota 8, 5, 15.

Ἰταλιώτης, p. ſubſt., in Italiam aliunde profectus, vel in Italia natus et habitans, c. acc. ellipt. ἦν - τὸ μὲν γένος Ἰτ. Italus 2,

1, 9. - c. adv. τοῖς πάλαι Ἰταλιώταις, veterum Italorum 8, 1, 14. - c. adi. Ἰταλιῶται πάντες λ. Itali 2, 11, 7. - abſ. Ἰταλιῶται λ. Itali 1, 16, 5. 8, 3, 18. τῶν Ἰταλιωτῶν λ. 8, 1, 10. — Ἰταλιώταις λ. Italis 2, 11, 16. Ἰταλιώτας λ. Italos ib. 9. †† p. adi. Περέννιον, ἄνδρα τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτην, homine Italo 1, 8, 2. hominem genere ſ. natione Italum, *einen* gebornen *Italiäner* ſ. *der* von *Geburt* ein *Ital.* τῶν Ἰταλιωτῶν ποταμῶν λ. Italiae flumina 8, 4, 6.

Ἰταλιῶτις, fem. p. adi. τὰς Ἰταλιώτιδας πόλεις, Italicas civitates 2, 11, 6.

Ἰταλὸς, p. ſubſt. τὴν Ἰταλῶν χώραν, Italorum 6, 7, 10. Ἰ. μηδὲ τεθαῤῥηκότων, Italis 8, 2, 2.

Ἰωνία, de regione, πάντα μέχρις Ἰωνίας, Ionia tenus 6, 2, 5. 6, 4, 9. forſan per ellipſ. ſubſt. γῆ ſ. χώρα, ut ſit propr. fem. ab adi. Ἰώνιος.

K.

Καϑ' v. in κατά.

καϑαίρεσις, ph. c. gen. perſ. Ἰουλιανοῦ κ. δεδήλωται, Iuliani caedes 3, 1, 1. † καϑαιρέσει τῶν ὁμοφύλων, ad everſionem ſuorum gentilium 3, 2, 13. ſtudio ſ. conatu perdendi populos ſecum cognatos. - trop. c. gen. rei, τὸ πρᾶον - τῆς ἀρχῆς καϑαίρεσιν τῆς ἀνέτου ἐξουσίας νομίζοντες, deſtructionem 2, 4, 9. imminutionem, cohibition., coercition.

καϑαιρέω, ph. de perſ. c. acc. rei, τὰς τοῦ Μαξιμίνου τιμὰς καϑῄρουν, evertebant 7, 5, 19. τὰς Μαξ. τιμ. καϑῃρήκεσαν, evertiſſent 7, 9, 23. τὰς τιμ. καὶ τὰς εἰκόνας, ἃς ἡ σύγκλητος καϑεῖλεν, demolitus fuerat 2, 6, 15. per alios, ſ. iuſſerat everti. - † c. adv. τὴν εἰκόνα ὕστερον κ. ἡσ. ſuſtulit 7, 2, 16. † τὰς τιμ. ἐκείνου καϑελεῖν ἐπειράϑησαν, evertere 3, 3, 4. - † c. praep. et in opp. τὸν ἀνδριάντα μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν καϑελοῦσα ἡ σύγκλ., Ἐλευϑερίας εἰκόνα ἱδρύσατο, demolitus 1, 14, 19. - it. de re al. c. adv. ϑαυμάζειν ἐστὶ καὶ τὴν τῶν τὴν ἀρχὴν κατασκευασάντων - καὶ τὴν ἀλκὴν τῶν ὕστερον καϑῃρηκότων (αὐτό, τὸ τεῖχος,) horum, qui deſtruxerunt 3, 1, 15. - ſine adv. ἐβιάζοντο τοῦ τείχους κἂν μέρος τι καϑελεῖν, demoliri 8, 4, 23. de militib. oppugnantib. in loco utr. - † trop. Δαρείου, οὗ τὴν ἀρχὴν Ἀλέξανδρος καϑεῖλε, deſtruxit 6, 2, 5. ademit, finiit. - it. c. acc. perſ. τοὺς ὑπερέχειν δοκοῦντας καϑαιρεῖν ϑέλοντες, ſubvertere 3, 2, 14. interficere. τὸν - καϑῃρηκέναι, ſuſtulit 3, 7, 19. per alios. it. ἕνα ἄνδρα τρεῖς καϑελόντα βασιλέας, qui deleverit ib. init. ὁ Σεβῆρος, καϑελὼν τὸν Νίγρον, cum deleviſſet 3, 4, 16. - in bello, c. adv. πολλάκις δοκοῦντες ἀσϑενέστεροι καϑεῖλον τοὺς λ. everterunt 8, 3, 11. vicerunt, i. q. pr. περιεγένοντο. - ſine adv. ὁ Ἀρταξέρξης, μετὰ τὸ Παρϑυαίους καϑελεῖν, poſtquam deviciſſ et 6, 2, 3. - Paſſ. de perſ. καϑῃρημένου τοῦ Νίγρου, ſublato Nigro 3, 5, 3. - ἠγανάκτουν, τὸν βασιλέα καϑῃρημένον, ſublatum eſſe 8, 7, 6. †† de re, μὴ τῆς πόλεως καϑαιρεϑείσης, non deleta urbe illa 8, 4, 24. everſa ſ. tantum expugnata.

καϑαίρομαι, paſſ. trop. de re ſ. loco, c. gen. perſ. πᾶσα ἡ - πόλις - καὶ - οἰκουμένη, καϑαρϑεῖσα πονηρῶν ἀνϑρώπων, orbis Romanus, repurgatus ab improb. hominib. 5, 2, 5.

καθέδρα, phyſ. c. affini ſubſt. οὐ γὰρ ἐν τῇ καθέδρᾳ ἡ προεδρία, λ. in ſolio 2, 3, 17. i. q. τοῦ βασιλείου θρόνου ib. 8, 11.

καθέζεσθαι, phyſ med. de perſ. c. adv. et praepp. τῆς κλίνης ἑκατέρωθεν καθέζονται ἐπὶ πλεῖστον τῆς ἡμέρας ἐν μὲν τῷ λαιῷ μέρει λ. ſedent 4, 2, 5.

καθείργεσθαι, phyſ. paſſ. de perſ. c. praep. τοὺς ἔσω οἴκοις δὴ καθειρχθέντας αἰτίαις, incarceratos 1, 10, 4. incluſos publicis vinculis.

καθέλκειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei ſ. veſtitus et gen. loci. αὐτῷ τὰς ἐσθῆτας τῶν μηρῶν καθέλκοντι, veſtes a femoribus detrahenti 4, 13, 11. Paſſ. de perſ. trop. c. praep. εἰς ὕπνον καθελκόμενος, ſomno gravatus 1, 17, 20: tractus in ſomnum, incitatus ad dormiendum. ſentiens niſum ad ſomnum.

καθέντες, v. καθίημι.

καθεύδειν, phyſ. de perſ. c. praep. ἐν τῇ σκηνῇ καθεύδων; dormiens 7, 1, 22. - abſ. ἐπανελθὼν εἰς τὸ δωμάτιον, ὡς δὴ καθευδήσων, dormiturus 1, 17, 1. quaſi dormiturus eſſet 7, 9, 20.

καθήκειν, phyſ. de re, c. praepp. ὡς καθήκειν ἐν μὲν τοῖς δεξιοῖς μέρεσιν εἰς τὸ - πέλαγος, ut pertingant (Alpes) 8, 1, 12.

κάθημαι, phyſ. de perſ. med. c. praepp. ἐπὶ τοῦ βασ. θρόνου καθῆστο ἐν τοῖς θεάτροις, ſedebat 1, 8, 8.

καθίζεσθαι, phyſ. de perſ. m. c. praep. κελεύων ἐπὶ τοῦ βασ. θρόνου, ſedere 3, 5, 8.

καθίημι, phyſ. de perſ. c. acc. rei, ſ. inſtrum. καθέντες κλίμακα, demiſſis ſcalis 2, 6, 14. - Paſſ. de re, trop., neutr. particip. c. artic., p. ſubſt. c. gen. rei, διὰ τὸ καθειμένον τῆς φωνῆς, propter ſubmiſſam vocem 5, 2, 7. ſubmiſſionem, ob vocem non fortem nec claram, ſed debilem, ex ignavia et mollitie.

καθιππεύειν, phyſ. de perſ., in bello, c. adiuncto, ἡ ἵππος καθ. ἢ ἐπιέναι ἐκωλύετο, obequitatio aut invaſio impediebatur (equitatui) 6, 5, 13. equitatus impediebatur obequitare, i. circumequitare, circuire, cingere. - † c. acc. loci, ὁ βάρβαρος, κατατρέχων καὶ καθιππεύων Μεσοποταμίαν, perequitans 6, 2, 14. † οἱ βάρβαροι ἐπέδραμον τοῖς Ῥωμαίοις τοξεύοντες καὶ καθιππεύοντες, equis incurſantes 4, 15, 2. - Paſſ. extra bellum, de re ſ. loco, c. praep. οἳ (ποταμοὶ) - ἐν πεδίου σχήματι καθιππεύονται, perequitantur 6, 7, 15. equis tranſeuntur.

καθιστάω ſ. καθίστημι, act. vi in praeſ. impf. aor. 1. et fut., de perſ. phyſ. c. acc. perſ. et praep. τὸν Νίγρον εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν καθιστᾶσιν, in aedibus ſuis collocant 2, 8, 10. in domum ſuam, deductum ibi relinquunt, ac ſinunt ibi ſtare ac manere. Φρουρὰς ἐπὶ τῶν πύργων καταστήσαντες, excubiis diſpoſitis 2, 5, 15. — † trop. c. adv. πρῶτον ἐν σπάνει τῶν ἐπιτηδείων καταστήσας (αὐτοὺς, τὸν δῆμον καὶ τὸ στρατόπεδον), ſi prius ad penuriam copiarum eos redegiſſet 1, 12, 3. conieciſſet in. - Sed alia notione A) cum acc. perſ. uno, ἐπάρχοντας δύο τῶν στρατοπέδων κατέστησεν, conſtituit 3, 15, 1. fecit, δύο τοὺς ἐπάρχους καταστήσας, conſtituens 1, 9, 24. - it. c. acc. perſ. dupl. ἄκοντα (αὐτὸν) στρατηγὸν ἑαυτῶν κατέστησαν, ducem ſibi conſtituerunt 7, 1, 21. - B) paſſ. ſenſu, imperf. aor. 2. et plusq., de perſ., ὁ Μάξιμος, τῆς Ῥωμ. πόλεως ἔπαρχος καταστὰς, in urbis praefectura conſtitutus 7, 10, 7. conſtitutus, factus urbis R. praefectus. - c. praep. ἕκαστος τῶν ἐν ἀξιώσει τινὶ - καθεστώτων, qui in - conſtituti eſſent 5, 2, 3. - mor. ἅτε ἀνὴρ, οὐκ ἔξω φρενῶν καθεστὼς, ut vir mentis compos 3, 11, 17. ut vir, non extra mentem poſitus ſ. extra ſe, ſ. extra ſe con-

ſtitutus, extra uſum rationis et cogitationis, i. retinens adhuc facultatem cogitandi, deliberandi et conſilii capiendi. οἱ πλεῖστοι ἐν μεγίστῳ δέει καθεστῶτες, cum plerique in maximo metu eſſent 3. 8. 6. plurimi eorum ſ. eius in max. metu conſtituti, in max. metum coniecti. ὁ στρατὸς ἐν ἀφασίᾳ καθειστήκει, exercitus incertus haeſitabat 8, 4, 5. in dubitatione conſtitutus erat, verſabatur. - ſimul cum adv. ἐπεί περ ἅπαξ ἐν κινδύνῳ καθειστήκει, poſtquam ſemel in periculo conſtitutus eſſet 1, 10, 8. ††† ἐσχάτῳ καθέστηκας κινδύνῳ, extremo conſtitutus es in periculo 1, 13, 3. qui lig. ſupplet ſaltem praep. ἐν ante κινδ., quae, per ſe elapſa vel ibi, vel ante ἐσχ., tamen oppreſſa fuerit ab ipſo ſcriptore, utpote deficiens et alias in v. v. talibus. ††† de re, in particip. neutr. c. artic. τὸ Σύρων ἔθνος, ἐς καινοτομίαν τῶν καθεστηκότων ἐπιτήδειον, ad novandas res 2, 7, 13. ſc. πραγμάτων, ad mutationem rerum, ſemel conſtitutarum, i. imperii et imperatoris conſtituti. περὶ τῶν καθεστώτων, ſuper hoc negotio 2, 8, 5. ſuper rerum praeſenti ſtatu ſ. conditione. Paſſ. de perſ. c. nominat. dupl., uno perſ., ſed altero perſ., e genere dignitatis, (αὐτὸς) στρατηγὸς - κατασταθεὶς, cum praefectus Illyrico foret 2, 9, 12. conſtitutus eſſet ſ. factus dux belli et praeſes provinciae. † Med. de perſ. c. acc. perſ. et forſan c. praep. μισθοφόρους ἐπὶ ῥητοῖς σιτηρεσίοις στρατιώτας καταστησάμενος, mercenarios certis auctoramentis conſtituens 2, 11, 9. p. act. mero, vel per vim med. ſibi, in uſum ſuum.

καθορᾶν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. et adv. οὐκέτι οὐδὲ καθεώρων ἀλλήλους, iam haud amplius adſpiciebant inter ſe 4, 15, 14. ne amplius quidem adſp. ſ. videbant ſe invicem. - Paſſ. de re, c. praep. καὶ οὐ καθορώμενα (αὐτὰ) ὑπὸ τῶν ἱππέων λ. nec conſpecta ab equitibus ib. 7.

καθοσιόομαι, paſſ. de perſ. trop. c. dat. perſ. αὐτῷ καθωσιωμένος, devotus 7, 9, 7. deditus, impenſe favens. - c. adiuncto, φίλτατόν τε ὄντα καὶ καθωσιωμένον αὐτῷ, devotiſſimum 7, 6, 10.

καθυβρίζειν, mor. de perſ. c. acc. rei, μήτε τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν καθυβρίσαι, ut neque contumelia afficeret 1, 16, 10. contaminaret, dignitati imperatoriae contraheret dedecus et infamiam, contemtam eam redderet. - ſimul c. abl. modi, καθυβρίζοντα τὸ ἀξίωμα αἰσχίστῳ - σχήματι, contaminare 1, 15, 15. i. q. καταισχύνειν 1, 3, 6.

καὶ, vulg. ſenſu, Lat. *et* ſ. *que*, intra duas res ſ. enunciationes, 1, 1, 7. 1, 3. 7. etc. †† ἐκθειασθῆναι τὸ πάθος τοῦ μειρακίου ἐς μῦθον καὶ Διὸς ἁρπαγὴν 1, 11, 6. atque adeo ſ. idque, ſ. et quidem, ef. 4, 14, 10. 5, 2, 5. - Sic et intra duo adi. cum uno ſubſt. tantum, πολλοῖς καὶ σοφοῖς ἀνδράσι συγγέγραπται, multis et ſap. 1, 2, 9. cf. 1, 1, 8. et v. πολ. 1, 14, 2. - δισσὰ καὶ μέγιστα - τρόπαια, duo maxima 3, 7, 16. τρίτην μοῖρ. καὶ γενν. eam que 6, 5, 4. - † it. c. pron. καὶ ταῦτα - διατρίβοντας, eos que 3, 12, 2. - † it. c. verb. ſ. intra duo v., ἤλπισε λ. καὶ μηχανᾶται τοιόνδε τι, ac 1, 10, 10. συνεξεβόησαν καὶ λ. et 2, 2, 22. † τὸ μεγάλα καὶ ὡς ἔτυχε χαρίζεσθαι, et 2, 3, 23. - †† poſt duo membra et ſubſt. καὶ μακρᾶς διαδοχῆς 8, 7, 10. †† Ab init. §. poſt punctum, καὶ ταῦτα εἰπὼν, atque 3, 12, 24. et adeo. - c. particulis, καὶ δὴ λ. atque etiam 2, 5, 8. atque adeo. καὶ - μὲν λ. ac 2, 3, 18. 4, 15, 4. 6, 1, 3. 6, 9, 10. 7, 7, 9. 7, 9, 1. 7, 11, 5. 7, 12, 17. 8, 7, 1. 20. †† Ab initio autem §. valet interdum quoque p. Lat. *praeterea*, ut καὶ τῶν μὲν εὐπατριδῶν

λ. ac patriciorum quidem 5, 1, 14. †† καὶ αὖ 3, 7, 18. p. vulg. copula *et*. - †† in transitu ad probati n. καὶ μαρτυρεῖ λ. ac 3, 12, 5. De καὶ - μὲν - δὲ v. in μὲν, ut δὲ καὶ per copulata nunc haec, in notione adhuc vulg. copulandi, A) de poſtpoſito δὲ καὶ in orat. med. μαθημάτων μὲν λ. μέθαις δὲ καὶ κραιπάλαις λ. et cr. 1, 3, 3. † μὲν non praeced. προπετῆ δὲ κ. θρασὺν 1, 8, 11. - it. in ſumma vicinia, φράσεώς τε καὶ εὐφωνίας, et 1, 1, 1. etc. - interiectis quibusdam, τῶν τε ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ λ. tam - quam ib. 5. - B) de praepoſito, a) in καὶ c. γὰρ, in vicinia ſumma, καὶ γὰρ - καὶ, nam et - et 1, 8, 8. 3, 8, 9. 15. etenim 1, 15, 3. 2, 8, 8. 4, 14, 2. 7, 6, 20. etiam in parentheſi 1, 17, 1. 2, 2, 22. - † ſolum καὶ γ. nam et 3, 13, 8. ubi tamen etiam fuerit Lat. *etenim*, et p. mero γὰρ, ut in locis pr. et aliis ſubiectis, καὶ γ. αὐτοὶ λ. nam et ipſi 1, 6, 12. — it. ubi divellitur, καὶ αὐτὴ γὰρ λ. 1, 17, 8. καὶ πάντες μὲν γὰρ 7, 7, 2. v. γάρ. - b) in καὶ - γὲ v. γέ. - c) in καὶ c. δὲ per intervallum, καὶ χρησμοὶ δέ τινες ἐδίδοντο, atque etiam 8, 3, 19. Lat. *et - vero*; niſi eſt καὶ pr. *etiam*, et utr. p. δὲ καὶ, quo de poſt. - d) in καὶ ſecum poſito, per relationem quandam, (non vero per repetitionem meram, cf. 2, 6, 10. 6, 2, 7. 6, 3, 12. 6, 7, 9.) in re que diverſa plerumque, per ſubſt., καὶ τὰς τιμὰς, καὶ τὰς εἰκόνας, et honores et ſtatuas 2, 6, 15. cf. 2, 5, 3. - per adi. καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ, et - 2, 4, 7. 2, 14, 5. 9. e. nunc - nunc 8, 3, 16. 6, 5, 12. ſq. cum - tum 6, 3, 15. in totis membris. - e) in καὶ cum neg. καὶ μηδέν τι γενναῖον λ. nullam que alacritatem 6, 7, 24. καὶ μηδὲ μελλήσαντες λ. et nec cunctati 2, 7, 12. † ὀλίγων τὲ ὄντων, καὶ μηδὲ λ. neque 3, 6, 14. καὶ μήτε παίειν, ut que nec verberarent 2, 4, 2. — καὶ μήτε - μήτε λ. ac nec - nec 8, 1, 9. διὰ σπουδῆς, καὶ οὐ μετ' ἐπιμελείας λ. nec accurate 3, 3, 11. 6, 7, 10. 8, 6, 1. — φόβῳ καὶ οὐκ εὐνοίᾳ λ. metu, non benevolentia 4, 3, 8. καὶ οὐδὲν ἧττον λ. ac non minus 2, 5, 12. καὶ οὔτε - τὲ - καὶ λ. 8, 8, 2. καὶ οὔτε - οὔτε λ. ac neque - neque 5, 8, 9. †† poſt neg. ὅσον μὴ διέλυσεν - καὶ ἑκάστους λ. quod non dimiſit - et unumquemque 5, 2, 6. p. μὴ - μήτε. †† intra neg. duas, μήτε - καὶ - μήτε λ. neque - *neque* - neque 1, 9, 21. f) in καὶ c. aliis copulis affirm., et quidem binis in membris, καὶ - τὲ λ. et - que 1, 6, 26. et - et 8, 3, 14. ſq. † καὶ διαβῆναι - εἴς τε, ut transgrederetur - et 6, 4, 13. qui Bg. legerit p. καὶ potius ὡς, p. ὥστε. - ſed pluribus, μάγους καὶ ἀστρονόμους τὲ καὶ θύτας λ. magos et aſtrologos et aruſpices 4, 12, 6. ubi Bg. τὲ innoxie negligit. χρὴ συναίρεσθαι, καὶ - αὐτούς τε - ἔχειν - καὶ πᾶσι - ὑπισχνεῖσθαι, et - et - et 2, 3, 24. - καὶ - τὲ - τὲ, et - cum - tum 1, 9, 2. 4, 8, 2. 4, 11, 1. 5, 1, 6. 7, 11, 18. e. †† ζῶά τε - καὶ - τὲ καὶ - 1, 14, 2. ubi Bg. e. particip. per hendiad. in adi. c. particip., „animalia omne genus, ſuam naturam non ſervantia.“ καὶ - τὲ - τὲ - τὲ λ. et - cum - que - tum 1, 17, 9. καὶ - τὲ καὶ - τὲ - καὶ λ. theatris que ac lavacris et omni ornatu ac honore rel. 3, 6, 19. † καὶ - τὲ - δὲ λ. 7, 3, 9. ubi tamen p. vulg. τὲ potius γὲ legeris. †† καὶ c. ſqq. τὲ et καὶ aliquoties 3, 8, 10. - Alio ſenſu copulandi, p. Lat. *etiam*, it. *etiam adeo*, it. *vel*, it. *praeterea*, it. *quoque*. A) praepoſitum, univerſe, οὐκ ἀτερπῆ - καὶ τοῖς ὕστερον, etiam 1, 1, 4. † nominatim p. illo *praeterea*, i. e. praeter alias vel perſ vel res, ἦν γὰρ αὐτοῦ καὶ τοῦτο μέρος τῶν ἐγκωμίων, et id

2, 1, 11. 2, 2, 6. quorſum et pertinent alia e ſqq. loca. — † Praecipue ante orationis partes has, ante pron. νεανίσκον, καὶ αὐτὸν ὄντα τῆς βουλῆς, et ipſum 1, 8, 11. 1, 17, 15. κ. αὐτὸς λ. ipſe etiam 2, 6, 12. 8, 6, 18. 8, 7, 5. † καὶ οὗτος λ. et ipſe 6, 6, 12. cf. v. αὐτ. et 2, 12, 7. bis que in vicinia, ἦν δὲ καὶ αὐτῷ δέος τῷ λ. - ἤδη καὶ περὶ αὐτῆς Ἰταλίας, et ipſe - iam etiam de ipſa It. 6, 7, 9. - at divulſum, σχεδὸν καὶ ὕδατος αὐτοῦ, ac propemodum etiam aquae 8, 5, 16. cf. 4, 11, 12. † μετὰ καὶ ἑτέρων ἐπιστολῶν, cum aliis etiam epiſtolis 4, 12, 10. etſi refertur hoc etiam ad claſſem inferiorem, ubi καὶ ſtat poſt praep. nec ſuo loco. p. etiam cum al. ep. - †† ante praep. καὶ μέχρις - ἔρωτος λ. etiam usque ad 1, 3, 6. καὶ ἐπὶ ταῖς τυχούσαις ἀφορμαῖς λ. 1, 3, 15. etiam, etiam adeo; quod pertineat quoque ad claſſem, ubi καὶ ſtat ante adi. ſ. verba, ut ἡδοναῖς, αἷς - καὶ ἄκων ἐδούλευεν, etiam invitus 1, 17, 22. ἐν ταῖς ἀμοιβαῖς, καὶ μικρὰ μὲν λαβοῦσιν λ. etiam iis, qui parva acceperint, 2, 3, 14. — ante ſubſt. καὶ οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι μεγάλοι - γεγόνασι, et Romani 1, 6, 17. † καὶ Κρόνον λ. et Saturnum ipſum 1, 16, 3. cf. 2, 6, 19. et infra in repetit. 3, 4, 7. it. 3, 6, 4. 3, 8, 6. e. 4, 11, 12. 7, 5, 17. 8, 5, 22. - ante verb. καὶ ὁ Κ. ἐφύλαττε λ. et Comm. 1, 8, 8. 10. 2, 5, 14. 2, 8, 10. 3, 12, 3. 5, 1, 6. 7, 8, 26. - ante adv. καὶ πάλαι μὲν λ. et antea 1, 9, 15. καὶ ἄλλως μὲν λ. alioquin etiam 2, 15, 4. 5, 8, 7. 6, 8, 9. 8, 3, 16. ſed divulſum, φύσει μὲν καὶ φιλόδοξος ἀ. ὑπάρχων, al. etiam 3, 14, 3. † καὶ μάλιστα, potiſſimum 1, 8, 2. vel maxime, ubi redundet, ut Lat. hoc, aut *etiam* max., ubi pertineat potius ad v. ſq. et ſic quoque in ſqq. locis. ὅ περ καὶ μ. αἴτιον ἐγένετο, quae cum maxime cauſa fuit 3, 4, 18. 8, 8, 9. quam max. 7, 3, 13. 16. †† praeſertim 6, 2, 7. ubi κ. ob ſq. aliud καὶ valeat *tum* - *tum*, vel *id que*, vel p. mera copula, (i. q. μάλιστά τε 2, 6, 3.) ut et in ſqq. loc. τοῖς οἰκείοις -, καὶ μ. τοῖς λ. ac potiſſim. 2, 2, 5. κ. μ. τῷ λ. eo que maxime, quod 2, 7, 9. praeſertim 4, 15, 13. οἵ τε ἄλλοι λ. καὶ μ. λ. tum caeteri, tum praecipue 5, 8, 1. maxime que 6, 6, 2. ac praecipue 7, 1, 16. ac in primis 7, 10, 10. ††† ab init. §. aut enunciat. καὶ μ. et praecipue 2, 10, 15. ac praeſertim 8, 6, 1. ταύτῃ καὶ μᾶλλον, tanto (etiam ſ. adhuc) magis 1, 17, 9. ἔτι τε καὶ μᾶλλ. adhuc autem magis 1, 3, 8. adhuc vero etiam magis, ſ. ſed *etiam* adhuc *magis* - ſed adhuc magis etiam 7, 1, 11. cf. 3, 6, 17. - †† p. copula mera, προυγ. καὶ μᾶλλ. ἐπείγοντα, magis que 1, 6, 13. — † ὅθεν καὶ μᾶλλ. quapropter multo magis 8, 6, 7. † μὴ καὶ δεύτερον ἐπιστείλῃ, ne iterum 4, 13, 1. ne etiam ſecundo ſ. ne ſec. etiam. τὶ καὶ πλέον λ. etiam aliquid amplius 1, 4, 5. — †† καὶ πόῤῥωθεν λ. 6, 7, 18. vel e longinquo, ſ. etiam adeo ſ. id que, ſ. ac procul. καὶ - πρότερον 8, 7, 21. v. poſt. καὶ ὕστερον λ. vel poſtmodum 1, 6, 14. etiam poſtea 2, 14, 9. †† καὶ τότε λ. tunc etiam 2, 5, 8. τότε καὶ οἱ στρατιῶται λ. tunc et milites 2, 2, 22. ubi κ. pertinet ad ſq., milites etiam, praeter ſ. poſt plebem. - †† c. neg. ὡς καὶ τὸν υἱὸν - μήτε λ. ut et filium - nec 2, 4, 18. - Simul in contractis vocibus, συνέβαινε δὲ, κἀκείνους μὴ - ὁμονοεῖν, ut ne ipſi quidem 8, 8, 7. ut et illi non rel. cf. ἐκ. † τελευτήσαντος κἀκείνου, mortuo etiam illo 2, 5, 13. etiam mortuo illo, etiam poſt mortem illius, etſi mortuo illo. κἀκείνους λ. atque illos 6, 5, 16. κἀμοὶ δὲ λ. etiam mihi 2, 10, 4. κἀμὲ μὲν λ. ac me quidem 5, 1, 5. qui Bg.

ceperit pro mera copula, cum quoque, e pr. opp., procedat p. *etiam*. - De κἀκεῖ, κἀκεῖθεν, κἀκεῖσε v. in ἐκεῖ rel. - B) poſitum poſt orationis partes certas, poſt artic. poſtpoſitiv. ſ. pron. relat. ἐςι (ἔτι) δ' ὧν καὶ πεῖρα μετεσχ. nonnulla etiam, quorum 1, 2, 10. praeterea vero ea, quorum et rel. οἳ κ. qui etiam 1, 6, 24. 8, 6, 1. - cf. 4, 12, 11. οὓς καὶ λ. 1, 9, 1. cf. 2, 13, 12. †† τοὺς μὲν - τῶν δὲ καὶ λ. partim (etiam) 1, 3, 12. ubi et poſt artic. praepoſitiv. † interiectis aliis, ὅ περ ἔργῳ καὶ ὕςερον λ. 2, 14, 9. quod huc referas, ſi κ. ſpectes poſt ὅ, ut et — ὅ περ αὐτῷ καὶ λ. quod ipſi etiam 2, 9, 5. quae loca tamen pertineant quoque ad claſſem de κ. ante verb. it. ἃ δὲ - ταῦτα κ. λ. haec et 1, 14, 14. ὅσα καὶ λ. quae 1, 2, 5. ſed - quae etiam 2, 11, 3. - poſt verb. ὑπέσχε τὲ κατ' αὐτὸ καὶ λιμὸς λ. oppreſſit - et fames 1, 12, 7. 19. 1, 14, 6. 1, 17, 6. 2, 5, 13. 2, 6, 9. 1. 4, 12, 5. 5, 4, 24. 7, 6, 14. - ††† poſt praep. membri prioris, μετὰ τοῦ ἀπρεποῦς καὶ ἐπισφαλὲς (ἐςί,) ſimul indecorum et periculoſum eſt 1, 6, 15. cum indecoro etiam periculoſum eſt. — πρὸς - τῇ - ἀκμῇ - καὶ τὴν ὄψιν ἦν ἀξιοθέατος 1, 7, 8. praeter aetatis florem, etiam rel. † ἅμα τῇ ἀπολαύσει καὶ τὴν λ. etiam 2, 3, 18. cf. ἅμ. - Poſt adv. ἀλλὰ καὶ λ. quin etiam 1, 2, 4. verum etiam, ib. 14. v. ἀλ. - ἅτε καὶ - πρότερον λ. 8, 7, 21. et ſ. etiam prius; ubi divulſum et quoque ante adv. ſteterit. †† ἔτι τὲ αὐτὸν καὶ πολλὰ λ. 3, 11, 2. praeterea que ipſum et - ἐμέλλησε δ' ἂν ἔτι καὶ πλείονα λ. 2, 4, 15. ubi et ante adi. ſtabit. ὅθεν καὶ λ. unde et 1, 12, 3. 1, 14, 10. 1, 16, 4. 8, 6, 7. - divulſum, ὅθεν ἡμῖν καὶ λ. 2, 8, 7. ὥς περ - οὕτω καὶ λ. 2, 8, 4. 2, 9, 15. 3, 6, 12. ἔσθ' ὅπῃ καὶ λ. 4, 7, 8. ἔσθ' ὅτε καὶ λ. quandoque etiam 7, 3, 11. ὅτε καὶ λ. quo tempore etiam 1, 14, 7. — ὅτε πρῶτον καὶ λ. quando primum etiam ib. ὥσπερ καὶ λ. ſicut et 3, 6, 19. †† ὡς-τότε καὶ λ. tunc etiam 7, 10, 2. e lect. quidem nova. - Porro per Corollarium quoddam, ſed partim et per coniunctiones, ἀλλὰ μὴν καὶ λ. quin et 4, 9, 15. ſed et 8, 4, 30. ἐπεὶ καὶ λ. quandoquidem et 8, 3, 15. - Poſt proximum τὲ, vel init. §. et enunciat. εὑρίσκετό τε καὶ λ. comp. que et 2, 7, 2. 4, 8, 10. 8, 7, 14. - vel in med. orat. συνεκρότει τὲ καὶ 2, 14, 12. - † Nominatim poſt adverſ., vel init. §. et enunc. παρεῖχε δὲ καὶ λ. praeb. autem et 1, 2, 5. 1, 8, 16. autem etiam 1, 14, 9. cf. 1, 15, 15. 1, 17, 5. 2, 6, 20. ſq. 2, 13, 3. ſq. 4, 13, 14. 8, 5, 23. - diremtum, ἐνῆν δέ τις αὐτοῖς καὶ πόθος, etiam 2, 7, 14. - vel in med. orat. ἐςι (ἔτι) δ' ὧν καὶ λ. 1, 2, 10., † ſimul poſt coniunct. condition. ab init. εἰ δὲ καὶ λ. quodſi etiam 2, 5, 11. 7, 8, 14. - in med. ſimul diremtum, εἰ δέ τινες καὶ ἔλαθον 5, 2, 5. εἰ δέ τι δεῖ καὶ περὶ ἀνδρείας εἰπεῖν, quodſi quid de fortit. etiam dicendum 1, 17, 27. εἰ δ' ἄρα καὶ λ. quodſi vero etiam 8, 1, 6. - Poſt ſolam condition., vel intra periodum et in periodi init. et protaſi, μέχρι μὲν τούτων, εἰ καὶ λ. - πλὴν λ. etſi - tamen 1, 15, 14. εἰς Κ. δὲ μετ., εἰ καί τινα λ. - ἀλλ' οὖν λ. etſi - attamen 2, 10, 5. εἰ γὰρ καὶ λ. - πλὴν ὅμως λ. quamvis enim - tamen 6, 6, 9. - vel in med. ἢ, εἰ καί τι λ. aut, ſi etiam quid 1, 12, 5. εἰ καὶ βασ. λ. etiamſi 2, 4, 12. ὧν, εἰ καὶ λ. quibus, etiamſi 2, 10, 9. εἰ καὶ λ. ſi etiam 8, 6, 7. - diremtum, εἴ τι καὶ μυθῶδες λέγοιεν, ſi quid etiam 1, 2, 2. εἴ ποτε καὶ μάθοιεν, ſi quando etiam 2, 8, 18. cf. εἰ. - † in ſecundo membro, οἱ μὲν φανερῶς; οἱ δὲ καὶ κρύβδην λ. 7, 11, 7. — εἴτε - εἴτε καὶ λ. ſive etiam 1, 14, 4. - †† Repetitum in vici-

nia, κἀκεῖνος - ἔσχε δ' ἄν τι καὶ μεῖζον, εἰ καὶ τὸ πιςὸν ἐτήρει, ipſe etiam - et aliquid maius, ſi etiam 3, 6, 8. cf. 2, 6, 12. 4, 5, 6. - †† Iunctum in vicinia utr. ſenſu, tum pro mera copula *et*, tum pro *etiam*, etc. 1, 9, 15. 1, 14, 6. 1, 15, 15. 1, 17, 22. 2, 5, 13. 2, 6, 9. 19. ſq. 22. 2, 7, 2. 14. 2, 8, 10. 18. 2, 9, 5. 15. 2, 11, 3. 3, 4, 7. 3, 6, 14. 3, 8, 6. 3, 12, 5. 4, 4, 19. 4, 5, 7. 4, 7, 8. 4, 8, 10. 15. 7, 3, 14. 8, 6, 1. — †† Pro *etiam* non poſitum loco ſuo, quod videatur ſaltem, 1, 14, 1. 2, 14, 9. 4, 5, 7. 9. 4, 11, 12. 4, 12, 10. 7, 9, 5. 7, 11, 12. 8, 7, 21. - †† Per loca dubiae interpretat. 1, 8, 2. p. 272. ſq. e. 3, 2, 9. 6, 7, 8. 7, 3, 16. - 4, 12, 15. 5, 4, 1. - 1, 9, 1. 1, 13, 7. p. 543. 1, 14, 2. 2, 13, 12. p. 401. - †† ab init., in interrog. et in motu animi et affectu indignantis ſ. mirantis, καὶ τίνα, ἔφη, - βούλεσθε, et 3, 12, 12. vel *at* ſ. *aſt*. — †† Per loca dubiae lect. καὶ τοῖς λ. 2, 5, 6. pro καίτοι τοῖς ſ. οὐ τοῖς λ. - ἐμοί τε καὶ λ. 7, 8, 20. ubi leg. ἐμοί τε νῦν ὑμῖν λ. cf. 1, 14, 16. e. et in Confuſ. - †† Per modum Vs. Bg. a) ubi καὶ addiderit, ἀφ' οὗ (καὶ) τὴν λ. a quo etiam 1, 11, 7. — ὅσα (καὶ), quae et 1, 16, 9. e. cf. 1, 12, 9. i. (καὶ) ἔχοντες λ. atque habentes 8, 8, 18. ſ. ἔχοντές τε λ. b) ubi καὶ omiſit, tum per appoſit. μονομαχ. καὶ ἀπ. glad., perd. hom. 1, 16, 10. 4, 7, 4. e. nominatim intra adi. πολὺς et aliud adi., πολλὰ καὶ δεινὰ λ. multa nefaria 1, 10, 2. πολλὴ καὶ παντοδαπὴ δύναμις, ingentes omnis generis copiae 2, 14, 13. - it. in aliis adi. πολυτελεῖς καὶ παντοδαπὰς λ. magnifica omnis generis 3, 8, 15. - intra adi. et particip. 1, 14, 2. cf. ſupra in καὶ c. al. copulis, - it. in ſubſt. καὶ θεάτρων τε καὶ λουτρῶν λ. theatris que ac lavacris 3, 6, 19. et cum theatris tum lav. - in pron. rel. ἐκείνου τε ἀπόγονον, καὶ ὃν λ. nepotem, quem 8, 8, 17. e. - in adi. pluribus, χρυσ. καὶ ἁλ. intertextas, purpureas 5, 3, 12. - in relatis ſecum duorum membrorum, καὶ τὴν βάσιν λ. καὶ τὴν πορ. greſſum ſtabilem tranſitum que 6, 5, 12. καὶ χεῖρας - καὶ τοὺς νεὼς λ. manus templa que 7, 3, 14. - in adv. καὶ μάλιςα λ. praeſertim 4, 15, 13. 6, 2, 7. - poſt copulam al. συνεκρότει τε καὶ πανταχόθεν, conflabat que undique 2, 14, 12. 8, 7, 14. c) in particip., ubi, omiſſo καί, reſolvit particip. καὶ βήματος αὐτῷ ὀρθέντος ἀνελθών, cum ſuggeſtum ſibi erectum conſcendiſſet 2, 10, 2. e. 2, 14, 10. e. 1, 8, 12. p. 315. ubi, omiſſo καὶ eodem, mutat particip. in abl. conſq. καὶ νομὰς ἐπιδιδούς, congiario dato 2, 14, 10. i. 1, 10, 15. i. ubi, omiſſo καὶ ſecundo, mutat particip. ſecundum in inf. 2, 7, 2. - ubi, omiſſo καί, mutat particip. ſecundum in aliud particip. c. praep. καλούμενος καὶ βοηθήσων ἄπεισι, vocatum abire ad auxilium ferendum 2, 7, 11. e. - † ubi καὶ tranſponit, ἐπὶ τοιοῖςδε γράμμασι, καὶ λ. atque ob tales literas 4, 12, 15. - ubi καὶ non modo tranſponit, ſed et mutat in aliam notionem, καὶ τὴν ἐπιβουλὴν κατειπόντων λ. qui *et* inſidias indicarunt 1, 10, 15. καὶ πάλαι - ἀπεχθῶς - διακείμενοι, cum *et* antea rel. 1, 9, 15. 2, 15, 9. καὶ τὰ λοιπὰ - ἀθροίσαντες, caeteris *etiam* congeſtis 2, 8, 10. - ubi καὶ per meram quidem copulam reddit, ſed tranſponendo, καὶ βασιλείῳ καὶ ἐμφυλίῳ αἵματι μιάναντας λ. qui *ve* imperatorio ac civili ſanguine polluiſſent 2, 9, 10. 3, 5, 5. e. 4, 6, 1. † ſuppleto adeo particip. καὶ οἱ ἐν ταῖς μεγίςαις πράξεσιν (ὄντες, λ.) qui ve in maximis officiis verſarentur 5, 5, 20. d) ubi in particip. prorſus liberam pro καὶ adhibet coniunctionem, καὶ τῆς πομπῆς νομισθεὶς μέρος, ut pars

pompae crederetur 1, 10: 14. e) ubi, pro Lat. copula ſevera, adhibet alias ſyn., ut καὶ τοσοῦτον λ. ac 1, 6, 1. etc. καὶ ἔξω λ. atque 1, 4, 12. καὶ πάντες λ. omnes *que* 1, 9, 13. 1, 10. 4. 1. 2, 7, 16. m. 2, 8, 18. m. γῆς καὶ θαλάττης λ. terrae maris que 2, 10, 8. καὶ τὴν τῶν πολεμίων λ. hoſtium que 2, 11, 18. καὶ θύσας. peractoque ſacrificio 2, 14, 4. καὶ τοῦτο, id que 3, 12, 5. 4. 8, 9. 7, 1, 14. 1. 8. 4, 10. ἴδια καὶ ἀναφαίρετα λ. quae *ve* rel. 1, 2, 4. 2, 4, 1. 2, 8, 5. 6, 5, 17. e. 6, 9, 5. καὶ ὅσα λ. quae ve 7, 8, 23. † καὶ εἴ τι λ. atque etiam 4, 6, 7. 4, 9, 3. 6, 2, 7. e. † καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας, famulis *item* et ancillis 5, 3, 26. ubi ſimul transpoſuit. καὶ πάντων λ. tum omnium 2, 6, 15. f) ubi, pro copula, adhibet Lat. alius notionis, καὶ τὰ μὲν ἀνδρεῖα καὶ σεμνὰ λ. etiam fortia et ſeria 7, 8, 15 † ſimul transponendo, καὶ Γερμανῶν λ. Germanorum etiam 8, 1, 5. cf. 1, 13, 7. 3, 2, 9. 6, 7, 3. καὶ ὑπὸ τῶν ἱππέων, equitum *quoque* 1, 12, 14. g) ubi, pro copula, adhibet voculam vel discretiv. καὶ εἴ τι λ. aut 3, 9, 10. vel adverſat., ſimul transponendo, καὶ τὸν ὄντα λ. ipſum autem 3, 7, 19. i. καὶ τὸν Γέταν λ. Getam vero 4, 4, 19. e. 6, 1, 21. †† h) ubi, p. copula, adhibet praep. διςγιλίας καὶ πεντακοσίας δραχμὰς Ἀττικὰς, duo millia drachmarum Atticarum ſupra quingentas 4, 4, 17. †† i) ubi, ſuppleto pron. gen. αὐτῶν, copulam καὶ mutat ſimul in pron. relat. καὶ (αὐτῶν), quorum 4, 5, 9. †† k) ubi καὶ, p. copula, cum ſq. vocabulo contrahit in neg., ibi latentem, καὶ ἀκώλυτον λ. nec prohibitum 4, 10, 10. καὶ μηδὲν λ. nec ullum 1, 15, 13. l) in copulatis ſimul καὶ pluribus, alterutra notione 1, 3, 3. 1, 10, 5. 7. 16. 1, 15, 5. 15. ſq. 1, 15, 6. 1, 16, 7. ſq. 2, 1, 13. 2, 5, 25. 2, 6, 21. 2, 7, 10. 2, 8, 10. 4, 8, 2. 4, 11, 11. 5, 4, 1. 6, 1, 18. 6, 2, 7. cf. et ſupra in iuncto utr.

καινὸς, phyſ. de re, c. ſubſt. rei, καινὰς ἡδονὰς, novas 1, 3, 5. — Neutr. c. pron. ἀεί τι καινὸν ἐξευρίσκ. aliquid novi 3, 13, 15. 6, 3, 6.

καινοτομεῖν, trop. de perſ., c. opp. δεῖν μένειν ἐν τοῖς τῶν ἰδίων ὅροις, καὶ μὴ κ. et nihil novarum rerum moliri 6, 2, 9. novas terras appetere. πρὸς τὸ κ. ἐπιτήδειοι, ad res novandas 6, 8, 9. ad mutandum imperium et imperatorem, milites. — cum acc. rei, οἱ νέοι πολλὰ ἐκαινοτόμησαν, multa nova moliti ſunt (imperatores) 1, 1, 9. † c. praep. et adiuncto diſerto, καινοτομῆσαί τινα περὶ τὴν βασιλείαν, res novas moliri circa imperium (auſi Syri) 6, 4, 13. — Paſſ. de re, Neutr. particip. plur., p. ſubſt., πάντες ὄχλοι κοῦφοι πρὸς τὰ καινοτομούμενα, ad res novandas 7, 7, 2. imperium et imperator., p. πρὸς τὴν καινοτομίαν, vel p. inf. illo 6, 8, 9.

καινοτομία, trop. c. gen. rei, τὸ Σύρων ἔθνος ἐς καινοτομίαν τῶν καθεστηκότων ἐπιτήδειον, ad novandas res 2, 7, 13. ἐνῆγε αὐτοὺς (milites) εἰς πραγμάτων κ. ad res novas moliendas 5, 4, 2. — † forſan et ſimul c. adi. τηλικούτων ἔργων εὐτόλμων (εὐτόλμῳ) καινοτομίᾳ, novitate 7, 8, 3.

καίριος, trop. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. καιρίου τῆς πληγῆς γενομένης, lethale vulnus 4, 13, 12. — πληγαῖς καιρίοις, lethalibus 1, 15, 6. — it. καιρίως τρωθεὶς, lethaliter 4, 4, 7.

καιρὸς, phyſ. univerſe, κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, per illud temp. 1, 12, 1. ea tempeſtate 1, 14, 1. † c. adiuncto, πιςευόντων κατ' ἐκ. κ. τῶν τότε ἀνθρώπων, credentibus eius aetatis hominibus ib. 10. qui

Bg. alterutrum modo verterit, ſed cf. N. T. Marc. 2, 20. — per praep. μέχρι καιρῶν. ad tempus 2, 10, 4. ſc. τινῶν ſ. πολλῶν. κατὰ γὰρ καιρὸν, (καθ') ὃν ἀπηγγέλη λ. quo enim tempore 2, 9, 6. ſ. eo enim tempore, quo ſ. cum. καθ' ὃν κ. λ. quo t. 2, 7, 6. 5. 3, 20. κατὰ τὸν αὐτὸν κ. eodem t. 2, 6, 12. - ſed per alia adi., ſimul que c. relato, καιρὸν φυλάξαντα καὶ τόπον ἐπιτήδειον, temp. 1, 8, 11. 4, 13, 5. † κ. ἐπ. εὑρὼν, occaſionem ib. 6. — καὶ τὸν παρόντα κ. - καὶ πρὸς τὸ μέλλον λ. in praeſens 1, 14, 3. qui Bg. κατὰ ſuppleverit. χρεία τοῦ παρόντος κ. praeſenti occaſione 4, 14, 5. ubi potius ſit de temporis rationibus ſ. circumſtanciis. τοὺς καιροὺς πάντας παραφυλάττων, occaſiones 4, 13, 11. †† c. affini adi. καιρὸν εὔκαιρον ἔχοντες, occaſionem opportunam 1, 9, 15. tempus opport. 5, 8, 16. - ſimul c. inf. νῦν καιρὸς εὔκαιρος (ἐστὶ) ἐμοί τε αἰσθέσθαι - ὑμῖν τε λ. tempus opp. 1, 4, 7. - c. inf. mero, μήτε διδ. καιρὸν ἀναπαύλης, ſpatium requieſcendi ib. 2. c. praep. ὡς μὴ ἔχοι καιρὸν εἰς τὸ ἐπιτηδεύειν λ. 6, 1, 13. v. ἐπ. - † οὐδένα κ. εἶχεν εἰς ἀνάπαυσιν ὡρισμένον, temp. ad requiem definitum 1, 17, 22. ni praep. pendeat a v. ὡρ. - c. gen. rei, μηδένα διδοὺς κ. ἀναβολῆς, nullum relinquens locum cunctationi 2, 11, 1. (1, 17, 16.) οὐ πανηγυρίζειν σοὶ καιρὸς (ἐστὶ) νῦν, ludos celebrandi tempus 1, 9, 8. νῦν σοὶ καιρὸς (ἐστὶ,) τέλος - ἐπιθεῖναι λ. occaſio eſt addendi rel. 3, 11, 10. quibus locis duobus, ut et forſan illo 4, 13, 11., capietur κ. de tempore peculiari, h. e. opportuno. c. gen. perſ. μέχρι τῶν Μάρκου καιρῶν λ. usque ad Marci tempora 1, 1, 5. ἡ τῶν ἐκείνου κ. φορὰ, illius temporum 1, 2, 7. †† ἔδοξε - αὐτῷ καιρὸς ἐπιτήδειος εἶναι εἰς τὸ λ. viſum ipſi tempus hoc idoneum eſſe inſidiis celandis 1, 10, 13. qui Bg. comma non ſtatuerit poſt αὐτ. et retulerit praep. ad ἐπιτ.

Καῖσαρ, nom. propr. Iulii Caeſaris, μεγάλαι αἱ Καίσαρος πρὸς Πομπήϊον μάχαι, Caeſaris 3, 7, 18. - ſed nom. appellativ. et dignitatis, p. collega et futuro ſucceſſore imperii et imperatoris Rom., ἀποδείκνυται Καῖσαρ ὁ Ἀλέξανδρος, Caeſar 5, 7, 7. ſq. 1, 2, 15, 5. ἐντρυφῶντα τῷ τοῦ Κ. ὀνόματι 3, 5, 4. - τὸν ἐν Καίσαρος τιμῇ καὶ ἐξουσίᾳ γεγονότα 3, 7, 19. e. τῆς τοῦ Κ. τιμῆς 5, 8, 9. — Γορδιανοῦ Καίσαρος 8, 6, 4. 8, 7, 22. τῆς συγκλήτου Καίσαρα αὐτὸ (τὸ παιδίον) ἀποδειξάσης 7, 10, 16. ὁ Μακρῖνος - καὶ τοῦ παιδὸς, ὃν ἦν ποιήσας Καίσαρα 5, 4, 24. 8, 4, 25. † ἀράμενοι τὸν Γορδιανὸν, Καίσαρα ὄντα, αὐτοκράτορά τε ἀναγορεύσαντες, λ. 8, 8, 16.

καίτοι, in med. orat., c. particip. λαθόντες δὲ, κ. ἔπαρχον ὄντα, τὸν Περέννιον, quanquam Praefectus erat 1, 9, 18. εἰσελθόντα, κ. δοκοῦντας λ. quamvis viderentur 2, 1, 15. αὐτὸν, κ. δοκοῦντα λ. q. videretur 2, 3, 2. οἱ δὲ, κ. μεγάλα λαμβάνοντες, qu. accipientes 2, 11, 14. τὸν πατέρα, κ. - τιμώμενον, q. honoraretur 6, 1, 20. φίλου, κ. - γενομένου λ. quamvis fuit 7, 1, 22. — ἐκεῖνον, κ. μεγάλα ἐλπίζοντα, q. ſperantem ib. 24. † ἕλος, καίτ. - τοῦ ἵππου βρεχομένου, q. mergeretur 7, 2, 13. e. πλὴν, κ. - δοκῶν, λ. q. videretur 5, 6, 1. - † c. relato, ὁ δὲ, κ. συμβουλευόντων λ. q. ſuadentibus 2, 11, 15. ἀλλ' οὐδὲ demum §. 17. ſequente, p. *tamen* nec rel. †† init. periodi et §. καίτοι τινῶν - ὑποπεσόντων, ὅμως λ. quamvis incurriſſent, tamen 6, 1, 15. ubi c. gen. conſq. et ſolum, ſine copula alia καὶ ſ. γὰρ, vel p. Lat. uno *ſed*, vel p. Lat. dupl. *et ſane*. - ſimul c. alia particula, in

med. orat. c. eodem gen. conſq. βαρβάρους, καί τοι γε οὔσης εἰρήνης βαθ. quanquam in altiſſima pace 4, 10, 1. v. γε ſupra.
κἀκεῖ, κἀκεῖθεν, et κἀκεῖσε, v. in adv. ἐκεῖ, etc. ſed κἀκεῖνος in pron. ἐκεῖν. per caſus ſingulos.
κακοήθης, mor. de perſ. cum adiuncto, τινὰς τῶν κακοήθων καὶ Φαύλων. malignos 7, 3, 11. ſc. ἀνθρώπων.
κακοπαθεῖν, phyſ. de perſ. et militib. c. praep. βιώσεσθε - οὐκ ἐν ἀλλοδαπῇ κακοπαθοῦντες, mala tolerantes 8, 7, 14.
κακὸς, phyſ. de re, c. pron. ὅπως φθάσωσί τι κακὸν παθεῖν, ἢ δράσωσιν αὐτοὶ, aliquod malum 3, 2, 10. e. ſc. χρῆμα ſ. πρᾶγμα ſ. ἔργον.
κακουργεῖν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, et praep. ἀνέπειθεν ἰατροὺς καὶ ὑπηρέτας, κακουργῆσαί τι περὶ τὴν θεραπείαν τοῦ γέροντος, ut maleficium aliquod admitterent circa 3, 15, 4. committerent aliquod ſcelus, i. venenum immiſcerent ad mortem accelerandam. - abſ. τοὺς ἰατροὺς ἀνελὼν, οἳ μὴ ὑπήκουσαν αὐτῷ κελεύσαντι κακουργῆσαι, maleficum aliquod admittere ib. 8. ſq. καὶ τὸν θάνατον ἐπεῖξαι τοῦ γέρ.
κακοῦργος, ph. de perſ. abſ. χεῖρα πολλὴν κακούργων - ἀθροίσας, (Maternus) facinoroſorum 1, 10, 2. ſq. † forſan c. ſubſt. ἐγκαταμιξάντων ἑαυτοὺς τοῖς ϛρατιώταις - κακούργων καὶ εὐτελῶν - δημοτῶν, fac. 7, 12, 15.
κακόω, phyſ. de perſ. et militib. c. acc. perſ. et adv. οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ αὐτοὶ τοὺς πολεμίους ἔσθ᾽ ὅπῃ κακώσαντες, affixerunt 6, 6, 10. vicerunt c. clade illata.
κακῶς, mor. ἠγόρευον (αὐτὸν,) 1, 12, 11. v. ἀγορ. 5, 1, 5. 8, 2, 14. 2, 6, 20. 2, 7, 4. εἰπόντας τὸν λ. 4, 6, 11. - phyſ. διολέσθαι κ. male perire 1, 9, 16. violenta morte. † οἱ δὲ, βαλλόμενοι καὶ τιτρωσκόμενοι, κ. ἀπηλλάγησαν, foede 7, 12, 4. cum dedecore ſ. infecta re.
κάκωσις, phyſ. c. gen. perſ. ut obiecti, δεῖγμα τοῦτο - τῆς βαρβάρων κακώσεως, cladis 6, 6, 11. damni, iacturae, hoſtibus illatae.
καλεῖν, trop. de re, c. acc. perſ. et praep. ſ. formula adv. ἱερεῦσιν, οὓς ἐκ περιόδων χρόνου ἡ τάξις καλεῖ, poſtulat 1, 9, 5. qui ex ordine ac ſerie ſequuntur. τῆς ἀνάγκης αὐτὸν καλούσης, neceſſitate ipſum vocante 6, 7, 11. rebus quibusdam, metu periculi impendentis et exercitus indignatione ac querelis, ipſum impellentibus et cogentibus neceſſario. † οὐ φαῦλαι καλοῦσιν (ἐμὲ) ἐλπίδες λ. vocant 2, 8, 6. impellunt. †† πρὸς τὴν χρείαν ἀεί του πρὸς τὰ καλοῦντα ῥᾳδίως παρόντος, ad ea, quae vocabunt, 8, 7, 16. i. q. pr. εἴ τι ἐπείγοι, quae requirunt praeſentiam et auxilium. Sed phyſ. de perſ., c. acc. perſ. dupl. οὓς Πραιτωριανοὺς καλοῦσιν, vocant 5, 4, 14. 5, 6, 10. 8, 3, 19. 4, 9, 5. † τὸν Γέταν καλοῦσι πολέμιον, appellant (milites) 4, 4, 19. i. q. pr. ἀναγορεύουσιν, forſan p. declarare, ut infra. † ἔχαιρεν - μᾶλλον συϛρατιώτην με, ἢ υἱὸν, καλῶν, libentius commilitonem me, quam filium, vocabat 1, 5, 8. v. χαίρ. - † πατέρα καλεῖ (αὐτὸν) appellat 2, 2, 21. i. q. pr. ἀναγορεύει, populus Pertinacem; iterum forſan p. declarare, ut loco ſq. , καλοῦντες (αὐτὸν) Σεβαϛὸν, appell. 2, 10, 19. milites. Μακεδονικὴν (αὐτοὺς) ἐκάλει φάλαγγα, app. 4, 18, 6. Λακωνικὸν (αὐτοὺς) ἐκ. λόχον, vocabat ib. 7. - cum ablat. rei ſ. inſtrum. τῇ Φοινίκων φωνῇ Ἐλαιαγάβαλον καλοῦντες (τοῦτον,) app. 5, 3, 8. 8, 7, 2. - c. praep. Ἀφρικανὸν ἐκάλεσαν (αὐτὸν) ἀφ᾽ ἑαυτῶν, vocarunt a ſe 7, 5, 19. c. acc. rei dupl.

τὴν τοιαύτην τελετὴν ἀποθέωσιν καλοῦσι, voc. 4, 2, 1. app. ib. 15. 8, 1, 7. αἰωνίους αὐτὰς ἐκάλουν, appellabant 3, 8, 18. - ſimul c. adv. ὁ πόλεμος, εἴ τις οὕτως αὐτὸν καλεῖν βούλοιτο, app. 7, 8. 17. - †† Alio ſenſu, c. acc. perſ. dupl. καλεῖ καὶ αὐτοὺς δορυφορήσοντας, vocat eos, ut et ipſi ſtipatores fierent 5, 4, 18. vocat et illos ſtipaturos ſe ipſum, ſ. declarat ipſos, ut ſtipatores futuros. καλεῖ (αὐτὸν) γαμβρὸν ἐσόμενον, appellabat iam ipſum generum futurum 4, 11, 1. declarat illum gen. f. - †† Alio ſenſu, c. acc. perſ. uno, ἐμὲ καλοῦσι Ῥωμαῖοι, vocant 2, 8, 3. ſq. expl., implorant, auxilii ferendi cauſa. καλούντων αὐτὸν καὶ τῶν ἐκεῖσε ἡγουμένων, vocantibus 6, 3, 1. implorant. - c. adv. et abl. modi, τοῦ δήμου ἑκάστοτε καλοῦντος (αὐτὸν) μεγάλαις βοαῖς, vocante 5, 2, 6. - ſed c. abl. loci, ἐκάλουν αὐτὸν συνεχῶς ταῖς τοῦ δήμου συνόδοις, implorabant 2, 7, 8. - abſ. ἐκ τῆς τῶν καλούντων γνώμης, implorantium 2, 8, 7. - † c. adiuncto, τὸ πρὸς καλοῦντας καὶ δεομένους ὀκνηρὸν, implorant. ib. 4. †† Θεῶν, οὓς καλοῦσιν ἱερουργοῦντες, invocant 5, 5, 13. ††† Alio ſenſu, cum acc. perſ. et dat. rei, μείζοσι ἐλπίσιν καλεῖν ἐλπίσιν αὐτὸν, ἥκειν κελεύει, affirmans, ſe vocare illum ad maiorem ſpem 1, 9, 20. — † Alio itidem ſenſu partim, abſ. πέμψαι τοὺς καλέσοντας αὐτὸν, mitteret, qui vocarent ipſum 3, 11, 20. arceſſere, iubere venire, i. q. in pr. loco. - c. adv. et praep. πάντοθεν τοὺς - ἐπὶ σύνταξιν - καλῶν, evocans 1, 2, 2. - ſed c. ſolo vel adv. αἰφνιδίως καλέσας τοὺς φίλους, vocatis amicis 1, 6, 7. fere i. q. συγκαλέσας 1, 4, 1. - vel praep. καλέσας τοὺς πανταχόθεν στρατιώτας εἰς ῥητὴν ἡμέραν, convocatis undique militib. 2, 8, 1. qui Bg. ad v. rexerit quoque adv., i. q. συγκαλ. 2, 2, 11. †† c. inf. κήρυκες διεφοίτων, καλοῦντες, ἥκειν καὶ θεάσασθαι λ. vocantes, ut adeſſent 3, 8, 19. invitantes, ſ. clamantes. - Paſſ. phyſ. de perſ. c. caſibus duob. ὁ Ἀλεξιανὸς - Ἀλέξανδρος καλεῖται, vocatur 5, 7, 5. — †† Ἡρακλέα αὐτὸν κελεύσας καλεῖσθαι, vocari 1, 14, 15. — ὁ δὲ ἕτερος Μακρῖνος ἐκαλεῖτο, vocabatur 4, 12, 2. 5, 3, 6. 8, 2, 14. Φιλοκόμμοδος ἐκ. (αὐτὸ, τὸ παιδίον) 1, 17, 6. ἐπιθυμήσας - Παρθικὸς κληθῆναι, vocari 4, 10, 1. - c. praep. συστρατιώτης ὑπ' αὐτῶν μᾶλλον, ἢ βασιλεὺς, καλούμενος, χαίρειν προσεποιεῖτο, ſi commilito ab ipſis potius, quam imperator, vocaretur, 4, 7, 11. †† praeter adv., in dupl. rect., c. diverſo caſu, et acc. perſ. et abl. rei, ἑαυτὸν οὐκέτι Ἡρακλέα, ἀλλὰ τῶν μονομαχούντων τινὸς ὀνόματι καλεῖσθαι προσέταξε, (Commodus) appellari 1, 15, 18. - cum adv. et abl. rei ſ. inſtrum. οὕτω Λίβυες τῇ Ῥωμαίων φωνῇ καλοῦνται, vocantur 7, 5, 19. e. - de re, Λάτιον κληθῆναι (αὐτὸν, τὸν χῶρον,) vocatum (eſſe) 1, 16, 4. - ††† Nominatim in rationes particip. praeſ., de perſ., abſ. ἕτερος, Μαικήνας καλούμενος, qui Maecenas vocabatur 7, 11, 6. τὸν περιόντα, Κόμμοδον καλούμενον, Commodum nomine 1, 2, 2. 5, 4, 24. - c. adv. Ἀρτάβανον, τὸν πρότερον καλ. τὸν μέγαν βασιλέα, qui prius vocabatur magnus rex 6, 2, 3. † ἀφικνεῖσθαι τοὺς Πραιτωριανοὺς καλουμένους, Praetorianos (ita dictos) 8, 8, 10. ubi ſupplebitur adv. modi, quod alibi adiectum apparebit deinde. † Μαυρουσίων τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις, Νομάδων δὲ καλουμένων, qui Numidae vocantur 7, 9, 2. qui Bg. negligit δὲ, valens p. τὲ, mera copula, ut in aliis locis diſerte adeſt. - de re ſ. loco, πόλιν Ἰταλίας τὴν μεγίστην, Ἀκυληΐαν δὲ καλουμένην, Aquileiam nomine 8, 2, 3. πόλις ἐπὶ τοῦ λόφου, Ἀλεξάνδρεια καλουμένη, Alexandria nomine 3, 4, 6. ſic dicta Al. †† c. adv. diſerto, ἀπὸ Ἐμέσου καλουμένης οὕ-

τω πόλεως, ab Emeſa ſic vocata urbe 5, 3, 2. † κατὰ τὸν Ἰσσικὸν καλούμενον κόλπον, ad Iſſicum, quem vocant, ſinum 3, 4, 4. ad ſic dictum Iſſ. ſin. †† τὴν ἀντικειμένην ἤπειρον, Ἀσίαν τε καλουμένην, quae Aſia nuncupatur 4, 3, 11. τὴν ἀντικειμένην ἤπειρον -, καὶ διαιρουμένην Αἰγαίῳ -, Ἀσίαν τε πᾶσαν καλουμένην, quae ſeparatur - atque Aſia tota vocatur 6, 2, 4. et ſic dictam Aſiam totam. † εἰς τὸ καλούμενον Ἄρεως πεδίον, in (ſic dictum) Martium campum 4, 2, 11. πρὸς τὸ καλ. ὄρος Ἀλβανὸν, ſub monte (ſic dicto) Albano 8, 5, 20. †† Alio ſenſu, de perſ. cum praep. τὸν δὲ, ὑπὸ Ῥωμαίων βασιλέα κληθέντα, a Romanis imperatorem appellatum 3, 7, 19. declaratum. - Sed alio ſenſu, οἰόμενοι, κεκλῆσθαι (αὐτὸν) ὑπὸ τῶν βασιλέων διά τινα ἐπείξαντα, eum vocatum (eſſe) ab 3, 12, 17. arceſſitum. †† Rurſus aliter, καλούμενος καὶ βοηθήσων ἄπεισι Ῥωμαίοις δεομένοις, vocatum 2, 7, 11. invitatum, imploratum. - †† Senſu forenſi, c. praep. et adv. μόνον τὶς κληθεὶς εἰς δικαστήριον, ὑπὸ συκοφάντου λ. ſi quis tantum vocaretur in iudicium 7, 3, 5. arceſſeretur. † Aliter et trop. ſimul c. abl. modi, ὡς δὴ κληθεὶς ὑπ' αὐτοῦ νεύματι, - προστρέχει, vocatus 4, 13, 11. ἐλπίζων, θείᾳ προνοίᾳ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν καλεῖσθαι, vocari 2, 9, 9. invitari, incitari.

καλλιερεῖν, phyſ. c. dat. perſ. θεοῦ, ᾧ καλλιερῶν, ſacrificans 5, 5, 11. e. ſed c. abl. modi et ſimul c. praep. et adiuncto, θύσας, ἔν τε τοῖς - ἱεροῖς νόμῳ βασιλικῷ καλλιερήσας, facta litatione 2, 14, 4. quum litaſſet, exta fauſta obtinuiſſet. - abſ. τοσοῦτον ἀνεπαύετο, ὅσον καλλιερῆσαι λ. quoad ſacra faceret 2, 11, 11. ὁ δὲ, καλλιερήσας, ſacrificio peracto 8, 6, 15.

κάλλος, phyſ. c. gen. rei, κάλλους σώματος, forma 5, 3, 14. κάλλει προσώπου, pulcritudine 1, 7, 8. - abſ. κάλλει - εὐπρεπέστατος 1, 17, 26. v. εὐπρ.

καλλωπίζεσθαι, ph. de perſ. paſſ. c. adv. et acc. ellipt. ὁρῶντες (αὐτὸν) τὸ μὲν πρόσωπον καλλωπιζόμενον περιεργότερον λ. videntes, eum faciem componere elegantius 5, 8, 2. ornatum facie ſ. quoad faciem; etſi Bg. ceperit in med. c. acc. rei.

καλλώπισμα, ph. de re, c. gen. rei ſ. loci, et c. adiuncto, εἴ τις ἦν κόσμος δημοσίων ἔργων ἢ καλλωπίσματος πόλεως, decoramentum civitatis 7, 3, 13. qui Bg. bene legerit καλλώπισμα τῆς πόλ., pro quo alii volunt καλλώπισμά τι πόλ. ſ. καλλωπίσματα πόλ. ſ. ἤ τι καλλωπίσματος. - abſ. καλλώπισμα τοῦτο νομίζοντες, decus id 3, 14, 13. - c. adi. τὰ τοιαῦτα καλλωπίσματα οὐκ ἀνδράσιν - πρέπειν, tales munditias 5, 5, 9. e.

καλὸς, de re, mor. Neutr. c. ſubſt. μαθημάτων καλῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων, ſtudia honeſta, 1, 3, 3. ſcientiae et artes liberales, homini decorae. - c. inf., ni et c. dat. perſ. καλόν σοι (ἐστὶ,) pulcrum tibi fuerit 1, 6, 16. decorum, glorioſum. † plur., cum artic., p. ſubſt., c. gen. rei, ἀπὸ τῶν παιδείας καλῶν μετοχετεύονται, a diſciplinae honeſtate 1, 3, 4. a diſciplinis honeſtis, i. q. loco primo. † abſ. τῆς περὶ τὰ καλὰ σπουδῆς, honeſtatis ſtudiis 1, 13, 15. ſc. πράγματα ſ. ἐπιτηδεύματα ſ. μαθήματα, ab amore rerum bonarum, honeſtarum, magnarum, imperatore dignarum. - Phyſ. Fem. c. ſubſt. Διονύσου καλαῖς εἰκόσιν; pulcris 5, 5, 14. - Neutr. plur., ut ante, κοινωνίᾳ τῶν γῆς καὶ θαλάττης καλῶν bonorum 1, 16, 7. ſc. χρημάτων, res bonae, ſalubres, fructus, eſculenta, mella, palmulas, caricas, poculenta, vinum, piſces et oſtreas. - Superl. Maſc. νεῶν - κάλλιστον, pulcerrim. 5, 5, 15. †† οἴνου τοῦ παλαιοτάτου καὶ καλλίστου, vini optimi ib. 16.

ſuaviſſimi. - Neutr. c. gen. rei ſ. loci, τὸ τῆς Εἰρήνης τέμενος, κάλλιϛον γενόμενον τῶν ἐν τῇ πόλει ἔργων, pulcerrimum operum 1, 14, 4. - c. ſubſt. τὴν γέφυραν, ἔργον κάλλιϛον λ. pulc. 8, 4, 4. τῆς πόλεως κάλλιϛα ἔργα, pulc. 1, 14, 6. τῆς π. μέρη κ. pulcerr. ib. 9.

κάλπη, ph. abſ. τὴν κάλπην προςκυνοῦν, urnam 4, 1, 7. - c. adiuncto, κάλπην Φέροντες, ἔνθα ἦν τὰ Σεβήρου λείψανα, ib. 6. - c. adi. τὴν κόνιν κάλπῃ τινὶ ἐμβαλὼν, 4, 13, 16. - c. gen. rei ſ. mater. τὴν κόν. σὺν ἀρώμασιν εἰς κάλπην ἀλαβάϛρου ἐμβαλόντες 3, 15, 16. - Id. alius declin. cum adiuncto, μὴ κάλπεις ἐπ᾽ αὐτῷ, μηδὲ κοῖλα σκεύη Φέρειν, urnas 6, 7, 16. ad aquam congelatam portandam.

Καλχηδὼν, oppid. c. gen. regionis, ἐν Καλχηδόνι τῆς Βιθυνίας, in Chalcedone 4, 3, 13. 5, 4, 20.

καλῶς, mor. χρημάτων, τῶν κ. ποριϛθέντων, bene 2, 3, 23. honeſte, honeſto modo, non iniuſto, vi et rapina, opp. pr. ἄδικον εὐπορίαν χρημάτων.

κάματος, ph. de actu, de militib. c. gen. rei, ὁ χειρῶν ἢ καμάτου σώματος ἔργον, defatigatione 4, 7, 7. labore, ad ſummum agitatione et motu. - in opp. δοκίμιον ϛρατιωτῶν κάματος, ἀλλ᾽ οὐ τρυΦὴ, labor 2, 10, 12. - abſ. ἐκοινώνει τῶν καμάτων αὐτοῖς, communiter cum ipſis laborabat 2, 11, 3. participabat labores cum ipſis. καμάτων κοινωνίας, laborum 4, 14, 10. 2, 11, 4. † c. adi. et affini v. οὔτε τῶν ὑμετέρων κ. Φεισάμενος, οὓς ἐκάμετε, neque veſtris laboribus parcens, quos toleraſtis 3, 6, 7. † μηδεμίαν ἀνοχὴν ἀναπαύλης διδοὺς μήτε ἑορταῖς, μήτε καμάτοις, neque in laboribus 3, 6, 21. ſq. - extra militiam. c. adi. et affini, ϛενωποὶ χειροποίητοι, μετὰ πολλοῦ κ. εἰργασμένοι, lab. 8, 1, 14. — τῶν βασιλείων κ. ἀπήγεν αὐτὸν 1, 8, 3. - c. adiuncto, δεδωκότα τοῖς κ. ἀνάπαυλαν, ἀργίαν τε ταῖς πράξεσι 7, 5, 5. - c. opp. καμάτοις καὶ Φροντίσι τετρυχωμένον 1, 3, 1. - abſ. καμάτῳ κτηθὲν 5, 1, 14. - Alio ſenſu, ὑπὸ καμάτου πάσχειν (τοῦτο) οἰηθεὶς, ex laſſitudine 1, 17, 20. poſt exercitationes et pugnas c. beſtiis.

κἀμὲ v. in ἐγώ.

καμηλίτης, propr. in bello, ὑπὸ τῶν καμηλιτῶν λ. a camelorum inſeſſoribus 4, 15, 7. - it. κάμηλος, abſ. αἱ κάμηλοι, ἔχουσαι λ. cameli, 4, 15, 8. (ἀπὸ καμήλων λ. 4, 14, 6.) τῶν κ. ib. 6. 13. — in opp. ἀπὸ ἵππων καὶ κ. ib. 4. ἵπποις ἢ καμήλοις ib. 9.

κάμνειν, phyſ. de perſ., κεκμηκότι αὐτῷ (τῷ ϛρατῷ,) defatigato 8, 4, 16. ex itinere. καμὼν ὁ δῆμος, feſſus 7, 11, 18. in tumultu et pugna. †† c. praep. et adv. ἤδη καὶ τῶν ϛρατιωτῶν κεκμηκότων ἐν αὐτῷ τῷ ἁρπάζειν καὶ Φονεύειν, defeſſis ipſa rapina ac caede 4, 11, 12. † Alio ſenſu, ſimul c. affini ſubſt. τῶν ὑμετέρων καμάτων, οὓς μετὰ τοσαύτης δόξης καὶ ἀρετῆς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκάματε 3, 6, 7. v. κάματ. †† Alio rurſus ſenſu, ὑπὸ τῆς νόσου κάμνων, laborans morbo 3, 14, 4. debilitatus a m., decumbens.

κἀμοὶ v. ἐγώ.

Καμπανία, reg. Ital. τοῖς παραλίοις τῆς Καμπανίας χωρίοις, Campaniae 5, 13, 2.

κἂν, p. καὶ ἐν, p. copula mera et praep., ubi rectius ſine accentu ſcribitur, κἂν τοῖς ὅπλοις ἦσαν, et in armis 4, 14, 19. - p. καὶ ἂν ſ. ἐὰν, p. adv. continuandi, augendi, cum adv. κἂν μετρίως μεμυημένος παιδείας, vel mediocriter 1, 13, 16. 4, 6, 3. etſi.

, † ſenſu reſtringendi alio, c. adi. κἂν ἕνα ἑαυτὸν - τετηρῆσθαι λ. ſaltem 4, 4, 15. 4, 5, 15. 8, 4, 23.

Καπελλιανὸς, nomi. propr. τὶς τῶν ἀπὸ συγκλήτου, Capellianus 7, 9, 2.

Καπετώλιον, p. ſubſt. loci, τοῦ Καπετωλίου, Capitolio, 7, 10, 13. τῷ Καπετωλίῳ ib. 9. (4, 8, 3.) εἰς τὸ Καπετώλιον ib. et 15., proprie quidem Neutr. e ſq. adi., per ellipſ. ſubſt. χωρίον ſ. τέμενος. - Καπετώλιος, adi. c. ſubſt. perſ. τοῦ Διὸς - Καπετωλίου, Iovis Capitolini 7, 10, 5. - Διὶ Καπετωλίῳ, Iovi Capitolino 1, 9, 4. - p. ſubſt. perſ. ἀγῶνος τοῦ τῶν Καπετωλίων, ludi Capitolini 8, 8, 5.

καπηλεύειν, trop. de perſ. c. rei et gen. et acc. it. ſimul cum adv. et praep. Γερμανοὶ, τὴν εἰρήνην ἀεὶ πρὸς 'Ρωμαίους χρυσίου καπηλεύοντες, cauponantes pacem Romanis auro 6, 7, 22. vendentes, dantes, concedentes pacem, cum Romanis ineundam, ſc. γενησομένην, ſi εἰρ. copuletur c. pr. πρὸς 'P., vel ſi πρ. 'P. cum v. καπ., cauponum more, i. e. lucri ſordidi cauſa facere pacem cum Romanis.

Καππαδοκία, Aſ. min. δυςχείμερος πᾶσα ἡ K. Cappadocia 3, 3, 10. 1. 3, 1, 9.

καραδοκεῖν, mor. de perſ. cum acc. rei, ὡς καραδοκήσαντα τὴν ἀπόβασιν τῆς μάχης, quaſi exſpectaſſet 3, 7, 10.

καρατομεῖν, phyſ. de perſ., oppreſſo acc. animal. ἐπαφιεὶς τὰ βέλη, ἐκαρατόμει (αὐτοὺς, τοὺς στρουθοὺς,) capita amputabat (iis) 1, 15, 11. capitibus eos privabat, capita adimebat iis, i. q. ſq. τὰς κεφαλὰς ἀφαιρεῖν.

καρδία, ph. de anim., oppreſſo gen. anim. κατὰ (τῆς) καρδίας (αὐτοῦ, τοῦ ζώου) ἔφερε τὴν πληγὴν, in corde 1, 15, 7.

Καρία, Aſ. min. μέχρις Καρίας λ. Caria tenus 6, 2, 5. 6, 4, 9.

κάρος, phyſ. ἐπέπεσεν αὐτῷ, ſopor 1, 17, 20. ſq. εἰς ὕπνον τε καθελκομ.

καρπόομαι, trop. med. de perſ. cum acc. rei, τὰ ἴδια καρποῦσθαι νομίζων, ſuis ſe frui, exiſtimans 2, 3, 19. poſſidere, uſurpare, i. q. pr. τὰ ἑαυτοῦ ἔχων. - τὶ πλέον, maiorem fructum percipere ib. 20. - κ. (αὐτὰ) perfrui 7, 8, 20. κἀκεῖνος τὸ μέρος (τούτων) ἐκαρποῦτο, parte fruebatur 3, 6, 8. τὸ ἡδὺ τῆς ἀκροάσεως καρπώσονται, fruantur 1, 1, 2. voluptate aurium; ſ. obtinere delectationem audientium, ſ. aures, auditores oblectare. τὰ μέγιστα - τῆς νίκης ἄλλος καρπώσεται, maximos victoriae fructus alium percepturum (eſſe) 8, 3, 13.

καρπὸς, ph. εἴ τινες καρποὶ λ. fructus 4, 2, 16. - trop. τῆς νίκης πᾶς ὁ κ. αὐτοῖς περιγίνεται, fr. 8, 3, 15. commodum, utilitas.

καρποφόρος, ph. de re, τῶν καρποφόρων δένδρων, fructiferis arbor. 8, 5, 8.

Κάῤῥαι, oppid. c. gen. regionis, ἐν Κάῤῥαις τῆς Μεσοποταμίας, Carrhis in Meſopotamia 4, 13, 7.

καρτερία, mor. c. gen. rei, καρτερία ψυχῆς, patientia animi 3, 8, 14. fortitudinis pars, quae conſtanter et ſine dolore perfert moleſtas res. καρτερὸς, de re, trop. μάχης καρτερᾶς, magno praelio 3, 2, 19. (7, 12, 10.) μάχαι καρτεραὶ, praelia acerrima ib. 3. συμβολῆς κ. atroci prael. 3, 7, 6. τροπῆς κ. fuga vehementi ib. 14.

Καρχηδόνιος, p. adi. c. acc. ellipt. Γαλλικανὸς ὄνομα, Καρχηδόνιος δὲ τὸ γένος, Carthaginienſis 7, 11, 6. - c. ſubſt. τῆς Καρχηδονίας χώρας, Carthaginienſem regionem 7, 4, 3. - Plur. Maſc.

abſ., p. ſubſt., Καρχηδόνιοι μεμήνασι, Carthaginienſes 7, 8, 9. 5, 6, 8. †† τὴν Καρχηδονίων πόλιν, Carthaginienſium civitas, 7, 6, 4. per periphraſ. p. ſq. mox uno ſubſt. Carthaginem. - c. artic. οἱ Κ. 7, 9, 8. 11. 14.

Καρχηδὼν, oppid. abſ. ἅμα τῷ τῆς Καρχηδόνος ἐπιβῆναι, Carthaginem 7, 9, 9. -, ubi tamen fortaſſis potius legendum Καρχηδονίας, ſc. γῆς ſ. χώρας, maxime ob §. 17. ſqq. τῇ Καρχηδόνι λ. ib. 1. τὴν Καρχηδόνα ib, 7. - c. adiuncto, τὴν ἀρχαίαν Κ. πόλιν, Carthaginem urbem 5, 6, 9. εἰς τὴν Κ., ἣν λ. 7, 6, 1.

κατ' et κατὰ, cum Gen., rei quidem ſ. loci, per notionem motus in locum, κατὰ μετώπου - ἔφερε τὴν πληγὴν, in fronte 1, 15, 7. ἐπαφιεὶς τὰ βέλη κατ' ἄκρου τοῦ τραχήλου, in ſupremum collum ib. 11. † ξύλῳ παισθέντα κατὰ τοῦ κρανίου 7, 7, 8. fuſte percuſſus caput, in caput ſ. in capite; ubi praep. fuerit etiam in notione meri loci, ſ. in quiete. †† τῶν τοξοτῶν ἐς γυμνὰς τὰς κεφαλὰς - κ. σκοποῦ τοξευόντων, tanquam ad ſcopum 6, 7, 18. in quo et ipſo loco, ut in rel. tum pr., tum ſqq., eſt proprie enallage caſus gen. p. acc. - c. Gen. perſ., in notione adverſ., et quidem poſt ſubſt. rei aliquod, συσκευὴν κατ' αὐτοῦ λ. in ſe 3, 12, 21. adverſus, contra. σ. καθ' ἑαυτοῦ λ. in ſe 7, 5, 8. δόλον - κατ' αὐτοῦ λ. contra ſe 8, 8, 11. ἡ μάχη κ. τῶν ἀντιπάλων λ. dimicatio *cum* hoſtibus 6, 3, 14. †† περιτυχὼν τῇ καθ' αὐτοῦ θανατηφόρῳ (ἐπιςολῇ,) 4, 12, 14. v. Θαν. ubi praep. ſaltem intra artic. et adi., ni et ante ſubſt. †† ἐπιβουλὴ κατὰ τὸ αὐτὸ λ. inſidiae contra ipſum 1, 10, 1. qui Bg. recte pro vulg. illa lect. voluerit κατ' αὐτοῦ ſ. κατ' αὐτόν. ante ſ. poſt verba, τοῖς - κατ' αὐτοῦ τετολμημένοις, in ipſum 2, 9, 13. ὡς - κατασκευάζοντα κατὰ ἀνδρὸς λ. in hominem 3. 12, 8. † αὐτοῖς χρώμενοι ἢ κ. πολεμίων ἢ κ. θηρίων λ. adverſus hoſtes 6, 5, 9. 8, 5, 5. † Eodem ſenſu, vel p. Lat. de, c. Gen. perſ., intra artic. et ſubſt. ὑπεμίμνησκε τὰ γράμματα τῶν τε τοῦ Σεβαςοῦ καὶ τοῦ Τραϊανοῦ κατ' αὐτῶν τροπαίων, Auguſti - adverſus eos tropaeorum 6, 2, 11. — ante ſubſt. πολλὰ κ. Γερμανῶν ἐγείρας τρόπαια, adverſum Germanos 2, 1, 9. adverſus Germ. 2, 9, 12. - poſt ſubſt. νίκης - κ. Ῥωμαϊκῶν λ. victoriae a Romanis rel. 3, 9, 1. - intra artic. et ſubſt. τῇ κ. Παρθυαίων νίκῃ, Parthica victoria ib. 21. προσκτήσασθαι τὴν κ. Βρεττανῶν νίκην, acquirere a Britannis victoriam 3, 14, 9. - poſt adi. νικηφόροι κ. Βρ. victores Britanniae 3, 15, 17. — Cum Acc. loci, in notione motus, p. Lat. *per*, aut in not. quietis, p. Lat. *in*, ἔςησεν ἀνδριάντας κ. πᾶσαν τὴν πόλιν, per urb. 1, 14, 18. κ. πᾶσ. τὴν πόλ. tota urbe 4, 2, 2. κ. τὴν π. in urbe 7, 9, 19. † τὰ καθ' ἑκάςην πόλιν - λεχθέντα, apud quamque civitatem 2, 15, 11. in diaeta aliqua intra urbem, aut ſub dio, ante portas urbis. † c. alia praep. ſyn. ἑορτάζουσιν ἔν τε τῇ πόλει αὐτῇ καὶ κατὰ τὰ προάςειά, cum in urbe -, tum in ſuburbanis 2, 7, 15. γεγόνασι - ἀκροβολισμοὶ καθ' ἕτερα χωρία, - περὶ Λουγδοῦνον 3, 7, 5. ad alia loca. καθ' ὃ μέρος λ. qua in parte ib. 8. κατὰ πάσας ὁδοὺς διανείμαντες αὐτοὺς, per omn. vias 2, 12, 2. κ. τὴν ὁδὸν ςασιάζοντες λ. in itinere 4, 1, 2. 4, 13, 9. 6, 5, 4. e. ἐκείνου κ. τὴν ἀνατολὴν ἀσχοληθέντος, per orient. 2, 15, 3. †† ὡς κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ut convenerunt 3, 15, 13. in eundem locum, ſc. χωρίον, eodem. γενόμενον αὐτὸν κ. τὴν Ἰταλίαν, in Italiam 1, 9, 23. ἐπεὶ κ. τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς ἐγένετο, ad initium 2, 9, 7. μάχαι - γίνονται κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία, in illis locis 3, 2, 3. (3, 4, 7.) - γενομένης ἥττης κ. τὴν Κύζικον, apud Cyzic. ib. 11. †† intra ar-

tic. et ſubſt. aut poſt artic. nudum, οἱ κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία προφητεύοντες, illius regionis vates 5, 5, 21. τοῖς - κ. τὴν ἀνατολὴν ἀνθρώποις, per or. 2, 7, 10. τῶν κ. τ. ἀν. ϛρατοπέδων, orientalium exercituum 2, 8, 18. e. τῆς κ. τ. ἀν. ἀρχῆς λ. orientali imperio 6, 2, 3. τὰ κ. τὰς ἀνατολὰς - τολμώμενα, in oriente 6, 3, 1. τοὺς κ. τὸ Ἰλλυρικὸν - ἄρχοντας, per Illyricum 2, 10, 1. τὰ κ. Συρίαν πράγματα, Syriae res ib. 13. τῶν κ. Συρ. ἡγεμόνων λ. ducum Syriae 6, 2, 2. τῶν κ. Λιβύην ἀνθρώπων, per Africam 5, 6, 8. ὁ κ. τὴν Λιβ. ἐπίτροπος λ. Africae 7, 4, 5. — †† τὰ κ. Λιβύην ἐν τούτοις ἦν, Africa in hoc ſtatu erat 7, 9, 25. v. ἐν et εἰμ. - τὰ κ. τὴν Ἀκυληΐαν ἐν τ. ἦν, Aquileia in his erat 8, 6, 9. οἱ κ. τὴν Ἰταλίαν ἄνθρωποι, homines in Italia 2, 11, 6. τῶν κ. τ. Ἰτ. πόλεων, Italiae civitat. 2, 14, 12. τὰς κ. Ἰτ. τριήρεις, per It. ib. 13. † τὰ κ. τὴν Ῥωμαίων πόλιν τε καὶ γνώμην τοιαῦτα ἦν, ſtatus Romanae civitatis animus que talis erat 7, 7, 15. τὰ κ. τὴν Ῥώμην τοιαῦτα ἦν, Romae talis ſtatus rerum erat 7, 12, 17. τὸν κ. τὴν Ῥ. πόλεμον λ. Romae ib. 20. †† τὰ κ. τὴν Ῥ. ἑορτῆς εἶχεν οὕτως 8, 7, 1. v. ἑορτ. τὰ κ. Ῥώμ. ἀγγελθέντα, quae Romae facta ſunt 7, 8, 12. οἱ κ. τὴν Ῥ. ϛρατιῶται, urbani milites 2, 10, 3. Romae urbis. τῶν κ. τ. Ῥ. - δοκούντων λ. Romae 7, 6, 5. τοὺς κ. Ῥ. καὶ Ἰταλίαν ἀνθρώπους λ. per urbem (Romam) 5, 6, 12. †† bis in vicinia, τῶν κ. τὴν πόλιν νεανίσκων - τῶν κ. Ῥώμην - δορυφόρων, ex urbe illa - eorum, qui Romae ſunt, ſtipatorum 7, 6, 3. τὰ κ. τὴν Βρεττανίαν λ. τά τε κ. τὰς Γαλλίας, rebus Britanniae et Galliae 3, 8, 4. — οἱ κ. τὴν πόλιν, in urbe homines 1, 12, 4. πάντων τῶν κ. τὴν π. omnis civitas 7, 5, 17. τῇ κ. τὴν π. τρυφῇ, urbanis deliciis 6, 2, 7. ὁ κατ' ἐκείνην τὴν χώραν ἀὴρ λ. in illa regione coelum 3, 14, 15. †† bis in vicinia, diverſo et caſu et ſenſu, τοὺς κ. τὸ Ἰλλυρικὸν ϛρατιώτας -, πολλὰ ἐγείρας - κ. Γερμανῶν τρόπαια, per Illyricum, - adverſus Germanos 2, 9, 12. - Cum Acc. rei ſ. temporis diſerto, καθ' ὃν καιρὸν λ. quo tempore 2, 7, 6. 5, 3, 20. i. q. in †† hoc loco, κατὰ γὰρ καιρὸν, ὃν ἀπηγγέλη λ. quo enim temp. 2, 9, 6. p. κ. καιρ., καθ' ὃν λ. ſecundum ſ. per ſ. ad tempus, ſecundum quod ſ. ad quod, ſ. per quod, ſ. eo tempore, quo ſ. cum: κατὰ τὸν αὐτὸν καιρ. eodem temp. 2, 6, 12. - κ. τοὺς αὐτοὺς χρόνους, per eos dies 7, 11, 1. - κατὰ τὸ περίορθρον, circa diluc. 6, 9, 4. Cum Acc. pron. demonſtr. Neutr. κατ' αὐτὸ, eodem tempore 1, 12, 7. ſc. μέρος τοῦ καιροῦ ſ. χρόνου. — κατ' ἐκεῖνο (μέρος τοῦ) καιροῦ, per illud tempus 1, 12, 1. ea tempeſtate 1, 14, 1. ††† πιϛευόντων κ. ἐ. καιροῦ τῶν τότε ἀνθρώπων ib. 10. v. ἐκεῖν. et καιρ. Cum Acc. pron. eiusdem perſ. ſ. Maſc., poſt artic. οἱ κατ' ἐκεῖνον γράψαντες, qui illius res ſcripſerunt 2, 15, 13. illius aetate. - intra artic. τῶν κατὰ αὐτὸν ὡραιότατος μειρακίων πάντων, omnium eius aetatis adoleſcentium 5, 3, 13. eius aetate. Cum Acc. plur. pron. perſ. primae, tum in notione temporis eadem, οἱ καθ' ἡμᾶς ἄνθρωποι, noſtri homines 1, 14, 7. noſtrae aetatis. οὐ - τοῦτο ἄλλου βασιλέως τῶν κ. ἡ. λ. imperator noſtra aetate 6, 1, 15. Ἀρταβάνου, τοῦ κ. ἡ. γενομένου, qui noſtrâ aet. fuit 6, 2, 20. † τὰς κ. ἡ. ἀκμαζούσας πόλεις, noſtrâ aet. florentes 3, 2, 16. tum alia in notione, ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γῇ, in noſtro ſolo 2, 11, 16. in noſtra terra, i. q. ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ſ. ἡμεδαπῇ 1, 1, 5. Cum ſing. Acc. pron. recipr., Maſc., vario ſenſu, intra artic. et ſubſt., ἔμεινεν ἐπὶ τῇ καθ' αὐτὸν ὄχθῃ, in ſua ripa 8, 4, 8. τὰ πολλὰ συγγράψας ἐν τῷ καθ'

ἁ. βίῳ, in ſua vita 2, 9, 5. in libro de ſua vita, in ſua biographia. τοῖς καθ' ἁ. ἀνθρώποις, eius aetatis hominibus 1, 4, 18. ſuae aet. Cum pron. recipr. Acc. Maſc., vario et ſenſu et modo, a) in Acc. ſing. poſt artic. Neutr., tum ſing., τὸ καθ' αὑτὸν ἕκαςος εἰ μὴ κατὰ γνώμην προχωροίη, λ. pro ſe quisque 2, 3, 21. qui Bg. cogitarit ellipſin tripl., tum praep. alterius, tum ſubſt. tum particip., κατὰ τὸ μέρος τὸ ὂν καθ' αὑτὸν ἕκαςος, *quisque ſecundum partem*, quae *in ſe eſt* ſ. cadit, ſ. quisque *pro* ſua *parte*; unde ad ſq. v. πρ, ſupplerit ſubſt. c. pron. gen., τὸ πρᾶγμα ſ. τὰ πράγματα αὐτοῦ ſ. αὑτοῦ. Sed forte per hyperbaton pertinet pron. ἑκ. ad membri ſequentis verbum, hoc ordine; εἰ δὲ τὸ καθ' αὑτὸν μὴ κ. γν. προχ., ἕκαςος νομίζει, οὐδὲν λ. ubi τὸ κ. αὑτ., ſc. πρᾶγμα, fuerit *res* ſua; *negotium* ſitum; ni et cum Pol. legas ἑκάςου, *res* ſua *cuiusque*. ἕκαςος τὸ καθ' αὑτὸν δεδιὼς, ὑπανεχώρει, quisque ſibi timens, 2, 6, 5. ſc. μέρος, πρᾶγμα, χρῆμα, ſuae rei, ſuis rebus, de ſuis rebus, commodis, vitae; timens vitae periculum et vulnera ad caſtra Praetorianorum. tum plur. ὁ Νίγρος οὕτως ἐξήρτυε τὰ καθ' ἑαυτὸν, ſuas res 3, 1, 16. b) ſine artic. in Acc. talis pron. recipr., vel ſing. vel plur. καθ' αὑτὸν ἐπισκέψεσθαι, ſecum 1, 6, 21. apud ſe, in mente, aut ſolum, in ſolitudine, ſeorſim ab aliis; opp. praec. τοὺς φίλους ἀπεπέμψατο. καθ' ἑαυτὴν εἰποῦσα, ſecum 1, 17, 9, animo, cogitatione, tacita. — καθ' ἑαυτοὺς ἀναλογιζόμενοι, ſecum reputantes 2, 1, 8. ut in pr. aut inter ſe. † καθ' αὑτὸν γενόμενος, ſecum ſolus (cum eſſet) 4, 12, 14. loco ſolitario, ſ. cum veniſſet domum ſuam. — εἰ καθ' ἑαυτὸν ἑκάτερος διάγοι, ſeparatim 4, 1, 4. in diverſis aedibus palatii. c) ſine artic. in Acc. talis pron. recipr. plur. cum adiuncto adi. in nominat. et in opp. οἱ γὰρ μόνοι καὶ καθ' αὑτοὺς - ἐνικήσατε, ſoli vos 3, 6, 14. ſoli et pro ſe ſ. per ſe, ſq. προσελθούσης ὑμῖν τοσαύτης συμμάχου δυνάμεως. In diſtributione ſ. in notione diſtribuendi, variam per rationem, a) c. Acc. aliquo perſ. poſt artic. Maſc. plur., in opp. τοῦ - κοινῇ διαφέροντος ὀλίγη τοῖς καθ' ἕνα φροντὶς (ἐςὶ,) eius, quod communiter intereſt, exiguam *ſinguli* habent rationem 2, 3, 21. exigua ſingulis cura eſt. ἐς ὅσον - τοὺς καθ' ἕνα ταῦτα ἐπράττετο, in aliquos privatim haec admittebantur 7, 3, 10. in ſingulos, ſq. τοῖς δήμοις τῶν πόλεων ἢ τοῖς ἔθνεσι. b) in opp. at ſine artic. καὶ πλήθει σύμπαντες, καὶ καθ' ἕνα ἕκαςον - προὔχετε, ſinguli 2, 10, 9. ſinguli quique, unusquisque, uniquique. c) cum Acc. rei, ut numeri alicuius, ſ. perſ., expreſſae in abſtracto aut concreto, συνιςάμενοι κατὰ πλήθη, confertim 1, 12, 11. per agmina, in globos, noſtr. in *Menge*, in *Haufen*, in *Rotten*, Haufenweiſe, *Rottenweiſe*. — διαιρεθέντες κατὰ λόχους καὶ φάλαγγας, diviſi in cohortes et phalanges 8, 4, 17. διέπεμπε κατὰ ἔθνη πρὸς τοὺς ἡγουμένους, mittebat ad ſingillarum provinciarum praefectos 3, 1, 3. per ſingulas provincias ad praefectos, ſ. per provincias (p. in provinciis) ad praef. τοὺς κ. ἔ. - ὑπερέχοντας, in provinciis 3, 8, 13. vel in ſingulis prov. κατὰ πόλεις καὶ κ. ἔ. per urbes et prov. 7, 3, 16. πᾶσιν ἀνθρώποις κατά τε ἔθνη καὶ κ. πόλ. per prov. et urb. 8, 7, 13. †† τὰ λοιπὰ βάρβαρα ἔθνη -, κατὰ τὰ ἔθνη καὶ κ. τὰ συςήματα ἀρχόμενα, cum ſeparatim gentes et coetus in illis regantur, 4, 10, 6. quippe ſecundum ſingulas gentes et ſecundum ſingula corpora gubernatas. d) c. Acc. rei magis, loci que adeo, quam perſ. οἱ Ἀλεξάνδρου διάδοχοι τῶν ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ἐθνῶν καὶ κατ' Ἀσίαν

ἅπασαν νειμάμεναι κατὰ χώρας ἐβασίλευσαν, Alexandri ſucceſſores orientalibus gentibus, Aſiam omnem partiti regionatim, imperitarunt 6, 2, 18. qui Bg. omiſit copulam, ſine neceſſitate ſumma, pro his, *gentibus* illis *in* oriente *et* per *Aſiam* totam, *partiti*, ſcil. eam, cum partiti fuiſſent, partiendo, *per* regiones *quasque* ſuas, *imperarunt*. e) c. Acc. aliquo rei univerſae, τὰ κορυφαιότατα - τῶν κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβήρῳ, rerum particulatim geſtarum a Severo 2, 15, 13. eorum, quae ſigillatim acta ſunt Severo, ſ. ex ſingulis, quae acta ſunt a Severo, ſ. ex ſingulis Severi factis. ὡς ἑκάστοις κ. μ. προςτέτακτο, per partes 8, 4, 17. ὡς ἕκαστα τούτων πέπρακται, κατὰ χρόνους καὶ δυναστείας διηγήσομαι, ſecundum tempora et principatus 1, 1, 11. — In notione potius modi, ſ. de modo, c. Acc. ſubſt. rei, κατ' ἐπιγαμίαν προσήκων αὐτῷ, affinitate 1, 6, 11. per affin. 4, 10, 5. ſ. ſecundum, quoad - ἔκγονος κατὰ θηλυγονίαν, feminini generis ſerie 1, 7, 6. ſecundum, v. θηλ. - τὸ μὴ, κατ' ἀξίαν ἀντιδοθὲν, pro dignitate 2, 3, 15. v. ἀξ. - ἐπήμυνε κατὰ δύναμιν 6, 5, 12. v. δ. - κατ' εὔνοιαν, ἣν εἶχον λ. benevolentiae nomine 8, 6, 12. ſecundum, pro ben., propter ben. κατ' εὐγένειαν πρωτεύειν ἀξιῶν, propter 8, 8, 8. - κατὰ τὸ ἔθος, de more 3, 12, 1. 4, 12, 10. — κατ' ἀκολουθίαν ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντα 7, 5, 4. 8, 7, 10. v. ἀκ. - κατὰ ψηφοφορίαν λ. per ſuffragii lationem 7, 10, 6. κατά τινα δαίμονα 1, 17, 8. v. δ. - τῶν - προχωρούντων κατὰ γνώμην, ex ſententia 3, 9, 3. v. γν. † Item cum adi. numeri ſ. quantitatis, tum Maſc. plur. κατ' ὀλίγους εἰς τὴν Ἰταλίαν παρεδύοντο, ſeparatim 1, 10, 6. pauci ſingulis vicibus, pauci ſimul, pauci ſemper, noſtrat. *ſtets wenige*, ſ. wenige *auf* ein *Mal*, exiguo numero aliqui, noſtrat. *immer* einige *in* geringer *Anzahl*. ſigillatim 2, 7, 10. ſingulatim 2, 9, 9. paulatim ., 4. 7. 6, 9; 7. ad claſſem ſupra de *diſtributione* referentibus aliis hanc formulam, ſuppleto et ſubſt. ἄνδρας, etc. tum Neutr. ſing. κατ' ὀλίγον ἀνέπειθε τὸν νεανίσκον, paulatim 1, 8, 10. ſc. διάστημα, ſ. μέρος τοῦ χρόνου ſ. καιροῦ, per breve intervallum, ſ. intra ſ. poſt exiguum tempus, cf. 2, 4, 10. 3, 5, 11. 5, 3, 21. 6, 8, 3. † κ. ὀλ. προϊὼν, paulatim 3, 9, 18. pedetentim, lente, ſ. per ſpatium viae breve. †† πυλίσι, κ. ὀλ. αὐξανομέναις, portulis, paulatim creſcentibus 8, 4, 4. per brevem menſuram, ad parvum intervallum, per arcum, inflexum non ſubito, ſed modo leviter, ſ. portulis, quae ſingulae, per ſeriem et undam fluvii poſitae, arcum referunt, magnitudine et curvitate diverſum, minorem quidem, quo propius ad terram ſ. ripam ſiant, ſed maiorem, quo propius ad medium fluvii alveum. †† Poſt adi. comparat. gradus, in notione convenientiae, ut ſupra in κατ' ἀξίαν, ſ. in not. ſimilitudinis ſ. comparationis, τὸ πρόσωπον καλλωπιζόμενον περιεργότερον, ἢ κατὰ γυναῖκα σώφρονα, elegantius muliere - 5, 8, 2 quam pro femina pudica. †† poſt ſyn. comparat. per adi. ſ. particip. et adv. τῷ βίῳ, ὡς ἀνειμένῳ μᾶλλον, ἢ κατ' ἄνδρα στρατιωτικὸν, quam pro viro mil. 5, 2, 11. magis, quam decet virum mil., propr. ſecundum. †;† c. Acc. perſ. μήτε τι τῶν κατὰ τὸν πατέρα εἰδὼς, cum neque quidquam de patre ſciret 1, 9, 21. nec quid eorum, quae acta erant, in (adverſum) patrem, ſ. cum patre.

καταβαίνειν, phyſ. de perſ. c. praep. καταβαίνοντες εἰς τὸ στρατόπεδον 8, 2, 1. cum deſcendiſſent in rel. • trop. γένος βασιλικὸν, ἐξ εὖ

πατρίδῶν καταβαίνον, a patriciis ortum ducens 4, 6, 7. deſcendere, oriri, naſci.

καταβιόω, ph. de perſ. c. praep. ἐν τοῖς οἰκείοις καταβιῶναι, reliquum vitae traducere 5, 8, 4. vitam ad mortem usque transigere, ſ. ſimpl. vitam transigere, vivere; cf. 8; 7, 14. propr. Lat. *pervivere*.

καταγγέλλειν, ph. et ſenſu forenſi, de perſ. c. acc. perſ. δοῦλοι, ὅσοι δεσπότας κατήγγελον, detulerant 5, 2, 4. *denunciare*, hodie barbarum.

καταγέλαστος, phyſ. paſſ. de perſ. ὡς εἶναι καταγέλαστον αὐτὸν, ut eſſet deridiculus 1, 14, 16. - de re, παρεῖχε τοῖς δήμοις ἑαυτὸν καταγέλαστον θέαμα, ridiculum 1, 3; 9. c. inf. μή τι ἄρα καὶ καταγέλαστον (ἐστὶ) εἰπεῖν; annon etiam ridiculum dictu. 7, 8, 9.

καταγιγνώσκειν et καταγινώσκ., mor. de perſ. c. gen. perſ. et acc. rei, τοῦ Ἰουλιανοῦ καταγινώσκοντες ἀνανδρίαν, λ. Iuliano vitio vertentes, quod imbellis eſſet 2, 12, 4. κατεγίνωσκον τοῦ ῥαθυμίαν λ. accuſabant Macrini ſocordiam 5, 5, 2. καταγνοὺς τοῦ μὲν ῥαθ. imputans alteri ignaviam 2, 9, 3. βαρβάροις, δέος ἡμῶν καταγνοῦσι, metum nobis imputantibus 1, 6, 15. †† τοσαύτην μου δειλίαν κατεγνωκότες, mihi imputare 2, 1, 22. p. inf. — †† c. ſolo gen. rei, κατεγίνωσκον τῆς Μακρίνου πολυτελείας reprehendebant Macrini luxum 5, 2, 12. - Med. cum caſu illo pr. ntr. οὔτε ἐμοῦ ῥαθυμίαν καταγνώσονται, eos neque mihi ſocordiam imputaturos 2, 10, 17. - Paſſ. de perſ. abſ. vel c. adiuncto, ὑπὲρ τυράννου κατεγνωσμένου καὶ μεμισημένου, propter tyr. deſperatum 8, 5, 21. vel reprobatum, damnatum. de re, cum adv. τὴν αὐτοῦ μέλλησιν ἐλέγχειν ἐπειρᾶτο εἰκότως κατεγνωσμένην, eius cunctationem coarguere conabatur merito fuiſſe reprehenſam 7, 1, 14. p. ἐπειρ. ἐλ., τὴν Ἀλεξ. μέλλ. εἰκ. κατ. εἶναι, conabatur oſtendere, Alexandri cunctationem merito reprehenſam eſſe.

κατάγω, ph. de re, c. acc. rei et praep. ὡς καὶ τὰ ῥεῖθρα τῶν ποταμῶν αἵματος πλεῖον κατάγειν εἰς θάλασσαν, ut flumina devolverent 3, 4, 10. - de perſ. c. acc. perſ. et praep. it. caſu temp. ſ. adv. νεὼν, εἰς ὃν ἑκάστου ἔτους κατῆγε τὸν θεὸν, deducebat 5, 6, 13. τὸν θ. ἐπιστήσας ἅρματι, κατῆγεν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ προάστειον ib. 15. † μετὰ τὸ καταγαγεῖν αὐτὸν, poſtquam deduxerat eum ib. 21. καταγαγὼν εἰς τὸ πεδίον τὸν στρατὸν, deducto exerc. 8, 1, 3. - ſed c. ſolo acc. perſ. καταγαγόντων αὐτοὺς τῶν στρατιωτῶν, deducentibus milit. 5, 3, 24.

καταγωγὴ, phyſ. de loco, c. adi. οὔτε καταγωγαῖς ταῖς αὐταῖς ἐχρῶντο, diverſoriis 4, 1, 3. in itinere. - καταγώγιον, ph. de loco, ſed in urbe Rom., ſenſu que praecipuo, c. gen. perſ., προελθεῖν ἐκ τοῦ τῶν μονομάχων καταγωγίου, ex gladiatorum diverſorio 1, 16, 8. (1, 17, 15.) ἐν τῷ τῶν μ. καταγωγίῳ ib. 12. εἰς τὰ τῶν μ. καταγώγιον 1, 15, 17. τὰ τῶν μ. καταγώγια ἀνοίξας 7, 11, 14. - ſed de militib. Germanis, ἐπανῆλθον εἰς τὸ ἑαυτῶν κ. in ſuum diverſor. 8, 8, 19. extra urbem Rom.

καταδειλιᾶν, mor. de perſ. οὐδὲ καταδειλιῶντος σχῆμα ἐνδεικνύμενος (Pertinax) extimeſcentis 2, 5, 8.

καταδέω, phyſ. de perſ., oppreſſo acc. rei, εἰλήσαντες στρωμνῇ τὸ σωμάτιον, καὶ καταδήσαντες (αὐτὸ,) et conſtrictum 2, 1, 2. colligantes.

καταδίκη, ſenſu forenſi, καταδίκαις περιβαλὼν (αὐτοὺς), damnatione ab ipſo conventis 7, 4, 5. per calumniam malitioſos que dela

tores et ſubornatos teſtes falſos coniiciens in damnationem et multam ſ. condemnationem pecuniariam, ſ. per calumniam damnans, multas que indicens. *καταδίκας ἐποιεῖτο*, damnationes faciebat ib. 5. damnabat, et multas indicebat.

καταδιώκειν, phyſ. de perſ., oppreſſo acc. animal. *ἐλάφους, συνθέων αὐτοῖς καὶ διώκων (αὐτοὺς,) ἔβαλλε*, inſequens 1, 1, 6.

καταδραμεῖν, ph. de perſ. hoſtili, c. acc. loci, *τὴν Ἀρμενίαν*, in Armeniam excurrere 5, 9, 2. cum exercitu.

καταθάπτειν, phyſ. de perſ, c. acc. rei et abl. rei ſ. modi, *τὸ σῶμα πολυτελεῖ κηδείᾳ καταθάπτουσιν, ἀνθρώπων νόμῳ*, ſepeliunt 4, 2, 2. - acc. rei oppreſſo, *τὴν κόνιν κάλπῃ τινὶ ἐμβαλὼν, ἔπεμψε τῇ μητρὶ αὐτοῦ (εἰς τὸ) καταθάψαι (αὐτήν)*, cineres - miſit matri eius ſepeliendos 4, 13, 16.

καταθαῤῥεῖν, mor. de perſ. c. gen. rei, *τῶν ὑμετέρων ὅπλων καταθαῤῥήσας*, poſtquam contra veſtra arma fiduciam ſumſit 6, 3. 10. per audaciam ſ. confidentiam veſtra arma non reveritus ſ. ſperneus. *καταθαρσεῖν*, mor. de perſ., ſine caſu; at c. adv. *τὸ βάρβαρον οὔτε εἰς τὸ παρὸν καταθαρσήσει*, barbara gens neque praeconfidentem ſe praebebit 1, 5, 26. p. ſimpl. audacter facere, audacem eſſe, animum et ſpiritus ſumere et oſtendere, vel cum notione et vi intendendi, nimis audacem eſſe, contra nos, ad redeundum in terras noſtras, ad bellum repetendum, ad iterum laceſſendum, - neque in praeſens audax ſ. nimis audax erit.

καταθύειν, phyſ. de perſ. c. acc. anim. *πολλὰς ἑκατόμβας κατέθυσε*, mactavit 4, 8, 20.

καταισχύνειν, mor. de perſ. c. acc. rei, *εἴ τις αὐτὴν (τὴν καθέδραν) μὴ καταισχύνοι*, non dedecoret 2, 3, 17. ſolio non indignum ſe gerere turpibus factis. - ſimul c. abl. rei ſ. modi, *εἰ μὴ τὴν τούτων εὐμοιρίαν αἰσχροῖς ἐπιτηδεύμασι κατῄσχυνεν*, niſi contaminaſſet 1, 17, 27. turpiter obſcurare, et turpibus factis committere, ut non cogitetur et reputetur magni que fiat. *κλέος προγονικὸν τρόπου φαυλότητι καταισχῦναι*, dedecorare 5, 1, 17. poſt maiores claros fieri turpem. - ſimul et cum praep. *ὕβρεις καὶ βίαι, δι' ὧν τὴν ἐκείνου ἀρχὴν κατῄσχυναν*, dehoneſtarunt 1, 3, 6. poſt illius imperium ſ. poſt illum turpiter imperare et ſe gerere. — † phyſ. *τὴν πρότερον τοῖς χωρίοις ὑπάρχουσαν ὥραν κατῄσχυνον*, foedabant 8, 4, 13. corrumpere, removere, adimere.

κατακάρδιος, phyſ. de re, cum ſubſt. rei, *παίουσι πληγαῖς κατακαρδίαις ξίφεσιν*, percutiunt adactis in corda pugionibus 7, 11, 6. vulneribus in corde.

κατακλεὶς, ph. *καιρίου τῆς πληγῆς ἐπὶ τῆς κατακλεῖδος γενομένης*, in iugulo 4, 13, 12. in, ad ſ. ſupra claviculam, (*Schlüſſelbein*,) pectoris ſummam partem.

κατακλείω, ph. de perſ. c. acc. rei, dat. temp. et praep. *χρήματα, ὅσα ἔτεσιν ὀκτ. ἤθροισέ τε καὶ κατέκλεισεν ἐξ ἀλλοτρίων συμφορῶν*, recondiderat 4, 4, 18. c. acc. perſ. *ἔμενον ἐντὸς τοῦ τείχους, κατακλείσαντες ἑαυτοὺς*, manſerunt intra murum incluſi 2, 6, 6. — ſimul c. praep. *κ. αὐτοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ*, incluſi caſtris 5, 8, 12. includentes ſe in. *πόλιν, ἐν ᾗ κατακλείσας ἑαυτὸν ἔμενε*, in qua includens ſe ipſum manſit 3, 7, 5.

κατακομίζειν, ph. de perſ., oppreſſo acc. rei; ſed c. praep. *τὴν κλίνην ἀράμενοι, κατακομίζουσι (αὐτὴν) διὰ τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ*, deferunt 4, 2, 8. - Paſſ. de re, *τὰ ἀπὸ τῆς ἠπείρου διὰ γῆς ἢ ποταμῶν κατακομιζόμενα*, λ. deportata 8, 2, 7.

κατακοντίζειν, ph. de perſ. c. acc. anim., et forſan c. adv. *λέοντας*

- περιθέων ἄνωθεν κατηκόντιζεν, iaculis conficiebat I, 15, 6. *niederſchieſsen.* - c. acc. perſ. oppreſſo, Γερμανοὶ ἱππεῖς, - διώξαντες τὸν Μαρτιάλιον, κατηκόντισαν, iaculis conficiunt 4, 13, 13.
κατακρίνεσθαι, paſſ. ſenſu for. de perſ. c. adv. παλινδικίαν διδοὺς τοῖς ἀδίκως κατακριθεῖσι, iniuſte condemnatis 7, 6, 7.
κατακτείνειν, phyſ. de perſ. c. acc. anim. et abl. modi ſ. inſtrum. ὑποσχόμενος, τὰ θηρία - ἰδίᾳ χειρὶ κατακτενεῖν, ſe occiſurum (eſſe) I, 15, I.
καταλαμβάνειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. (et praep.) καταλαμβάνουσιν αὐτὸν ἐπί τινος σκιμποδίου ἀναπαυόμενον, offendunt 7, 5, 6, deprehendunt. † ſimul c. acc. rei, καταλαβὼν Φεύγοντα τὸν λοιπὸν δῆμον, οἰμωγήν τε - ἐν τῇ πόλει, inveniens 3, 4, 13. - Alio ſenſu, c. acc. loci, ἐπεὶ ἠγγέλη - κατειληΦὼς τὴν Ῥώμην, occupaſſe 3, I, 2. †† ſenſu amico, πᾶσαν γῆν - ἐπέτρεψε καταλαμβανειν, occ. 2, 4, 12. ad poſſidendum et colendum. Alio rurſus, cum acc. rei al. τὰ ὅπλα καταλαβόντες, armis occupatis 2, 13, 21. praeripientes. Alio iterum, de anim. cum acc. perſ. et abl. rei ſ. modi, it. adv. παρδάλεως ποτε ὀξυτάτῳ δρόμῳ τὸν - καταλαβούσης, cum comprehendiſſet I, 15, 12. immo aſſequi ac prope veniſſe. - de re, trop. c. acc. perſ. Μάρκον νόσος καταλαμβάνει, occupat I, 3, I. 3, 15, I. *befallen.* ἀΦασία I, 9, 12. ἴλιγγος I, 17, 23. οἶκτου πάντας καταλαβόντος, occupante 4, 3, 21. καταλαμβάνει κίνησις τὸ ϛρατόπεδον, inceſſit I, 7, I. c. acc. loci; δέος - τὰς πόλεις κατελάμβανε, invaſit 2, II, 6. *einnehmen.* ſimul c. adv. πολλῶν καὶ δεινῶν συνεχῶς κατειληΦότων τὴν πόλιν, occupantibus I, 14, 13. Alio ſenſu, c. acc. perſ. τοιοῦτον τέλος ἐκείνους κατέλαβεν, hunc exitum illi habuerunt I, 9, 23. talis exitus iis contigit, obtigit, evenit, *betreffen* ſ. *treffen.* τὸν κ. τέλ. illum oppreſſit 2, 2, 14. illi obtigit 2, 5, 16. illi contigit 6, 9, 15. οὐδὲν παράδοξον, ἄνθρωπον ὄντα εἰ τελευτὴ κατέλαβεν, eum - mors occupavit 2, 5, II. - Separatim particip. Perf. et Aor. 2. c. ſubſt. αἰσθόμενοι τὸ κατειληΦὸς πάθος, percepto praeſenti malo I, 12, 16. malum, quod evenerat, cladem, quae accidiſſet. - abſ. συνεβάλλοντό τινες ἐκ τῶν κατειληΦότων, ex iis, quae acciderant, I, 14, II. τὴν ἐπὶ τοῖς καταλαβοῦσιν ἀλγηδόνα, ſuper praeſentibus malis I, 5, 5. in quibus locis duobus dr. per ellipſ. non tam pr. ſubſt. πάθος, quam πράγματα. Porro alio ſenſu, abſ. ἐπεὶ κατέλαβον αἱ τῆς θέας ἡμέραι, cum adeſſent I, 15, 5. adveniſſent, ubi ſ. poſtquam advenerunt, venerunt. - Nominatim particip. praeſ. et Aor. 2. rurſus, c. adv. χειμῶνος ἤδη καταλαμβάνοντος, hyeme iam inſtante 7, 2, 18. - abſ. ἑσπέρας καταλαβούσης, veſpera inſecuta 2, 9, 6. adveniente. ἡμέρας κ. die conſecuta 2, 3, 5. κ. τῆς ὡρισμένης ἡμ. cum adveniſſet ſtatutus dies 6, 4, 3. ἡδοναῖς, αἷς δὴ καταλαβούσῃ ὥρᾳ καὶ ἄκων ἐδούλευεν, voluptatibus, quibus ſcilicet, ut tempus ferebat, etiam invitus ſerviebat I, 17, 22. adveniente, veniente tempore eo, quod cuique voluptati et oblectationi definitum erat. - Paſſ. de perſ. trop., c. abl. rei, πολλῇ καταλαμβανόμενος ἀΦασίᾳ καὶ ἀπορίᾳ, oppreſſus ſtupore 2, 12, 5. occupatus, correptus, impletus, conſtitutus in, verſatus. πάντων ὕπνῳ κατειλημμένων, omnib. ſomno oppreſſis 2, I, 12. correptis, captis, omnibus dormientibus. — phyſ. c. praep. ἐν Καλχηδόνι κατελήΦθη, deprehenſus eſt 5, 4, 20. — c. adv. ὅσοι ἔνδον κατελήΦθησαν, deprehenſi ſunt 5, 8, 16. - Sed de re et loco, ph. ἐλπίζοντες, τὰς ἄκρας κατειλῆΦθαι, ſumma iuga occupata (eſſe) 8, I, 15. ab hoſtibus obſeſſa. τῆς ἀκρωτ-

ἄκρας κατειλημμένης, arce occupata 3, 12, 15. per milites, eo miſſos. Med. de perſ. phyſ., c acc. loci, οἰόμενος, ἔρημα τὰ βασίλεια καταλήψεσθαι, vacuum ſe palatium occupaturum (eſſe) 3, 12, 12. vel deprehenſurum, inventurum. ἔπεμψε ςρατὸν -, τὸν τὰ ξενὰ - καταληψόμενον, exercitum, qui occuparet 3, 6, 23. obſideret.

καταλέγειν, phyſ. de perſ. cum acc. rei, τὴν - διαδοχὴν καταλέγοντες, recenſentes 1, 1., 9. enumerantes. - Paſſ. de perſ., ſenſu milit. c. praep. ςρατηγοὶ κατελέγοντο ἔκ τε πάσης Ἰταλίας λογάδες, duces conſcribebantur, tota que Italia delectus habebantur, 7, 12, 2. deligi.

καταλείπειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. Φρουρὰν καταλιπὼν τοῦ ἐρύματος, λ. cuſtodes relinquens 3, 2, 21. ibi ſinens eſſe et remanere, zurück laſſen. κ. τινα δύναμιν λ. relictis copiis 6, 5, 15. 6, 7, 11. c. praep. τὸν Γετῶν κ. ἐν τῷ - ἔθνει, relicto in provincia 3, 14, 17. †† ſimul c. adv. et acc. rei ſ. loci, δυςαποσπάςως - καταλιπόντων τέκνα - καὶ τὴν οἰκείαν χώραν, ipſis relinquentibus 6, 7, 3. de Perſis, in bellum proficiſcentibus, noſtr. potius verlaſſen. †† ἵν' ἐπεισελθὼν ὁ ςρατὸς, μηλόβοτον καὶ ἔρημον τὴν χώραν καταλείπῃ, regionem deſertam relinqueret 8, 4, 23. laſſen ſ. hinter ſich laſſen. τῶν ὄχλων πάντων πολίχνας καὶ κώμας καταλιπόντων, oppidulis relictis 8, 2, 10. verlaſſ. †† c. acc. rei univerſae, καταλιπόντες τὰ σώματα ἐῤῥιμμένα ἐπὶ τῆς λεωφόρου, relictis cadaveribus 8, 8, 16. zurück laſſen. - † nominatim c. acc. rei, ut inſtrum, et arma, c. praep. κελεύει, τὰ ὅπλα αὐτοὺς καταλιπεῖν ἐν τῷ ςρατοπέδῳ, relinquere 2, 13, 4. † oppreſſo adv. οἱ ςρατιῶται, - τὰ ὅ. κατέλιπον (ἐκεῖ, ἐν τῷ ςρατοπ.), reliquerunt ib. 5. †† ſimul c. dat. perſ. χρήματα αὐτοῖς καταλιπὼν, ὅσα λ. cum opes ipſis reliquiſſet (mortuus pater) 3, 15, 7. verlaſſen ſ. hinterlaſſen. †† trop. c. acc. rei ſolo, ἀτελῆ κατέλιπε τὰ βεβουλευμένα, quod inconſummata relinqueret conſilia 1, 9, 22. laſſen, abire cogi ſic, ut conſilia et deliberata nondum perfecerit et ad exitum perduxerit. τὸν πόλεμον ἀτελῆ καταλιπεῖν, ἐπισφαλὲς, bellum inchoatum relinquere 1, 6, 15. e terra abire ..., ut bellum et reliquiae belli porro maneant. †† malo perfido modo, de milit. c. acc. rei ſ. loci, καταλιπόντες τὴν Φρουράν, Φεύγουσιν, deſerentes cuſtodiam 3, 3, 12. verlaſſ. , c. acc. perſ. καταλιπεῖν - γύναιον, ut desererent 6, 9, 10. οἱ ςρατιῶται τὸν - καταλείπουσιν, Alexandro relicto ib. 11. - Paſſ. phyſ. de re, c. dat. perſ. μήτε ὑποζυγίοις - καταλελεῖφθαι τροφὰς, relicta eſſe 8, 1, 9. ſc. ἐκεῖ, ἐν τῇ πόλει, ἤτοι ἀγροῖς, übrig gelaſſen worden. — † de paſſ. abſ. Φεύγοντα τὸν λοιπὸν δῆμον, εἴ τις κατελέλειπτο, populum, ſi qui relicti erant 3, 4, 13. ſc. ex eo populo, ſc. ἐκεῖ, ἐν τῇ πόλει. - c. praep. τοῖς ἐν Ῥώμῃ καταλειφθεῖσι ςρατιώταις, iis, qui Romae relicti fuerant, milit. 1, 7, 12. - c. dat. perſ. et nominat. modi, ἡ Μαμμαία, μόνη τῷ παιδὶ καταλειφθεῖσα, ſola iam filio reliqua (relicta) 6, 1, 10. poſt mortem Maeſae. †† malo illo ſenſu, c. praep. et affini, εὑρεθεὶς ἔρημος καὶ ὑπὸ πάντων καταλειφθεὶς, ab omnib. derelictus (Iulianus), 2, 12, 12. - Med. ph. de perſ. c. acc. perſ. et praep. οἱ ςρατιῶται, οὓς ἐν τῷ ςρατοπέδῳ Μαξιμῖνος καταλελοίπει, reliquerat 7, 11, 3. - c. adv. ὅρος, ἔνθα παῖδας - καταλελοίπεσαν, reliquerant 8, 5, 20.

καταλλάττεσθαι, med. trop. de perſ. c. acc. rei, adv. et praep. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, - ταύτην αἰσχρῶς - ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάξασθε

poenniâ vendidiſtis 2, 13, 12. propr., permutare, commutare, noſtr *vertauſchen.*
καταλύειν, de perſ. phyſ. c. acc. rei, et c. adiuncto, τὴν γέφυραν διῃρήκεσαν καὶ καταλελύκεσαν, reſolverant 8, 4, 4. diſſolv., in partes minores et ſingulas. - trop. τὸν πόλεμον κατελύσαμεν, finivimus 5, 1, 7. componere, dirimere. - ſimul cum praep. ἐχρῆν Μακρῖνον ἅμα τῷ βίῳ καὶ τὴν ἀρχὴν καταλῦσαι, finire 5, 3, 1. dimittere, perdere. †† c. adiuncto, ἤλλαξε τῶν - μηνῶν τὰ ὀνόματα, ὅσα μὲν ἀρχαῖα, καταλύσας, antiquis abrogatis 1, 14, 17. quae quidem antiqua, abrogans, ſ. dum, quae quidem antiqua, abrogabat, removebat, nolebat, vetabat, ut amplius adhiberentur in calendario ac ſcriptis. τέλη - καταλύσας, vectigalia ſuſtulit et - 2, 4, 14. ademit, non amplius exigi voluit. - Paſſ. trop. de perſ. cum adv. εἰσὶ δ', οἳ εὐθέως κατελύθησαν; everſi ſunt 1, 1, 7. necati, imperio privati, de throno et imperio deiecti.
καταπέμπειν, ph. de perſ. c. acc. rei, καταπέμπει γράμματα, mittit 2, 12, 5.
καταπίμπραμαι, paſſ. ph. de re, c. adv. τὰ πτώματα σωρηδὸν κατεπίμπρατο, cadavera comburebantur 4, 6, 2.
καταπλεῖν, phyſ. de perſ. c. abl. inſtrum. καταπλέων ὁ στρατὸς ναυσί, cum deveheretur 3, 9, 14. navigaret.
καταπλήσσειν ſ. ττειν, mor. de perſ. c. acc. perſ. et abl. rei ſ. modi, καταπλήξειν τοὺς τῇ ὄψει - τῶν λ. 6, 4, 7. ſe perterriturum eſſe, i. q. §. pr. φοβήσειν.
καταπρήθειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, οἱ δὲ καταπρήσαντας 8, 1, 9. cum concremaſſent, i. q. pr. ἐμπρήσαντας.
καταπρίειν, ph. de perſ. c. acc. rei et praep. ξύλα καταπρίσαντες εἰς τὰ - σχήματα, ſerra diſſecantes 6, 9, 12.
καταπροΐκεσθαι, med. de perſ. trop. c. gen. perſ. οὐ καταπροΐξῃ αὐτὸς γυναικός, haud impune illuſeris in mulierem, 1, 17, 10. vel me mulierem.
καταπτήσσειν, mor. de perſ. c. adiuncto, οὐδέν τι κατεπτηχότος, οὐδὲ καταδειλιῶντος σχῆμα λ. conſternati 2, 5, 8. - c. adv. ὡς ἔμαθεν ἡ σύγκλητος τὸν Ἰουλ. οὕτω κατεπτηχότα, conſternatum 2, 12, 9.
καταριθμεῖν, trop. de perſ. c. acc. rei, τὴν τῶν ἐπιτηδείων δαψίλειαν καταριθμοῦντες, enumerantes 1, 6, 3.
καταῤῥήγνυσθαι, ph. paſſ. de re, c. adiuncto, ποταμῶν τὰ σφοδρὰ καὶ καταῤῥηγνύμενα ῥεύματα 8, 4, 6. abrupta, declivia, et hinc celerrima, cum impetu et celeritate labentia, i. rapida, noſtrat. forte *raſch.* σφοδροὺς χειμάῤῥους καταῤῥαχθέντας, erumpens 3, 3, 10. ruens, decurrens, praecipitatus, ſe praecipitans, *ſich* daher *ſtürzen.* - c. adv. νύκτωρ αἰφνιδίως ὄμβρων μεγίστων καταῤῥαγέντων, erumpentibus 3, 3, 9. delapſis, praecipitatis, *her* nieder *ſtürzen.* - Alio ſenſu, καταῤῥαχθείσης τῆς ἐπ' αὐτῷ (τῷ θώρακι) ἐσθῆτος, dirupto veſtimento 3, 12, 22. rupta, *zerriſſen.*
κατασημαίνεσθαι, ph. paſſ. de re, κατασεσημασμένα γράμματα, obſignatas litter. 7, 6, 11. Med. de perſ. c. acc. rei, κατασημηνάμενος τὸ γραμματεῖον, obſignatum libellum 1, 17, 14. poſtquam obſignaſſet.
κατασιγάζειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. et abl. rei, τῷ τῆς χειρὸς νεύματι τὸν δῆμον κατασιγάσας, poſtquam populo ſilentium imperaſſet 1, 9, 7. † c. acc. perſ. ſolo, ſ. c. adiuncto, τοὺς λοιποὺς δ' ἡσυχάζειν τε προςτάξας, reliquis tacere et quieſcere iuſſis 7, 5,

10. † trop. de re, τοσαῦτα εἰπόντα τὸν Μάρκον ἐπιπεσοῦσα λειποθυμία κατεσίγασεν, Marco vocem inhibuit 1, 4, 15. coëgit ſilere, fecit, ut loqui deſineret.

κατασκάπτειν, ph. de perſ. c. acc. rei ſ. loci, ὁ ϛρατὸς, κατασκάψας τὴν πόλιν, urbem, a ſe dirutam, 8, 4, 24. poſtquam diruiſſet, evertiſſet. - Paſſ. de re ſ. loco, πᾶσα ἡ πόλις κατεσκάφη, diruta (eſt) 3, 6, 19.

κατασκεδαννύμι, phyſ. de perſ., acc. rei oppreſſo, πίτταν ἑλόντες, κατεσκεδάννυσαν (αὐτὴν), καταχέοντες, ſpargebant 8, 4, 26. diſperg.

κατασκευάζειν, trop. de perſ. c. acc. rei et praep. ὡς τοιαῦτα κατασκευάζοντα κατὰ ἀνδρὸς λ. quod talia ſtrueret in hominem 3, 12, 8. exc gitaret mendaciter et doloſe. - phyſ. κατεσκεύασε - ἐν τῷ προαστείῳ νεών, exſtruxit 5. 6, 13. - c. dat. perſ. νεὼν κατασκευάσας τῷ θεῷ, templo conſtructo illi deo 5, 5, 15. - c. acc. rei ſolo, γυμνάσιον κ. cum exſtruxiſſet 1, 12, 10. κ. ἱπποδρόμους, λ. exſtructis rel. 5, 6, 14. 21. - c. adv. et in opp. τὴν τέχνην τῶν τὴν ἀρχὴν κατασκευασάντων (αὐτὸ, τὸ τεῖχος,) - καθῃρηκότων, qui exſtruxerunt 3, 1, 15. - Paſſ. phyſ. de re, c. adv. et praep. πεδίον, ἔνθα κατεσκεύαςαι ἐν τῷ - τάφῳ τετράγωνόν τι λ. exſtructum eſt 4, 2, 12. - ſimul c. dat. perſ. νεὼς αὐτῷ κατεσκεύαςο αὐτοῦ, templ. conſtructum eſt 5, 5, 8. αὐτῷ περίδρομος κύκλῳ κ. pergula aedificata fuerat 1, 15, 5. - c. ſolo perſ. dat. βήματος ἀ κατασκευασθέντος, tribunali (ipſi) exſtructo 8, 7, 7. †† cum ſola praep. dupl. τῶν θεμελίων, ἅτε διὰ σπουδῆς καὶ οὐ μετ' ἐπιμελείας κατασκευασθέντων, utpote factis 3, 3, 11.

κατασκεύασμα, phyſ. de re, aedificium, aedicula, in conſecrat. imperator. Rom. abſ. τὸ σχῆμα τοῦ κατασκευάσματος λ. ſtructurae 4, 2, 15. c. adi. ἐκ τοῦ τελευταίου - κ. ab ſtructura ib. 22. περὶ τὸ κ. ἐκεῖνο, circa ſtruct. illam ib. 18.

κατάσκιος, phyſ. de re ac loco, c. abl. rei, τὸ χωρίον - κατάσκιον - ἄλσεσιν, locus umbroſus lauretis 1, 12, 3. habens umbras ob arbores lauros.

κατασπᾶν, phyſ. de perſ. c. acc. rei et praep. τὰς εἰκόνας ἐκ τῶν σημείων κατασπῶσι, detrahunt de 8, 5, 22. milites rebelles. - Paſſ. de re, abſ. ἀνδριάντες καὶ εἰκόνες, τιμαί τε τοῦ Μαξιμίνου κατεσπῶντο, convellebantur 7, 7, 3. diruere, evertere, de ſtatuis, vel de iisdem et pictis tabulis, detrahere, deiicere, contis, funibus.

κατάςασις, trop. abſ. niſi c. adi. αἴτιον ἀπρεποῦς καὶ ἀπειθοῦς καταςάσεως, ſtatus, 2, 6, 22. conditio, agendi et vivendi modus, de militib.

καταςέφεσθαι, phyſ. paſſ. de perſ. c. abl. rei, τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων, ἄνθεσι κατεςεμμένον, coronati 4, 11, 5. ornati, in nuptiis regis ſui Parthi.

καταςρέφειν, trop. de perſ. in nominat. c. adv. et praep. Ἀντωνῖνος οὕτως ἅμα τῇ μητρὶ κατέςρεφεν, vitam finivit 5, 8, 19. ſc. τὸν βίον, vitam cum morte commutare. - Paſſ. ph. de re et loco, c. praep. τὰ προάςεια, καὶ εἴ τι λ. ὑπὸ τοῦ - ςρατοῦ κατέςρακτο, everſum fuerat 8, 4, 22.

κατασφάττειν, ph. de perſ. c. acc. anim. ἑκατόμβας ταύρων - κατέσφαττε, mactabat (imperat. Heliog. ut ſacerdos,) 5, 5, 16. - ζῶα κατασφάξας, animalibus mactatis 4, 8, 12. poſtquam mactaſſet per alios, mactari iuſſiſſet Caracalla.

κατάσχεῖν v. κατέχω.

καταττάσσεσθαι, paſſ. trop. de perſ. c. praep. (τῶν) εἰς τὴν σύγκλητον - κατατασσομένων, qui in ſenatum referrentur 5, 7, 13. — διὰ μέγεθος - εἰς τοὺς ἱππεύοντας - καταταγεὶς, inter equites relatus 6, 8, 2.

κατατέμνειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, βύρσαν κατατεμοῦσα, Διδὼ, corio diſſecto 5, 6, 9. corium poſtquam diſſecuiſſet.

κατατίθεσθαι, Paſſ. de re, trop. c. adv. et praep. μὴ μάτην πρὸς ὑμᾶς τοσούτου χρόνου τιμὴν - κατατεθεῖσθαι, non fruſtra vobis tamdiu honorem me detuliſſe 1, 4, 7. qui Bg. et gen. temp. τοσ. χρ. videtur ſumſiſſe non cum ſubſt. τιμ. λ. ſed per ſe et p. adv. ſ. ut cohaereat c. v. κατ., depoſitum eſſe apud vos, vobis tributum ſ. declaratum a me, praeſtitum. - ſimul c. dat. perſ. ut auctoris, μεγάλων μοὶ κατατεθεισῶν εἰς αὐτὸν εὐεργεσιῶν, cum magna a me collata ſint in ipſum beneficia 3, 6, 6. †† c. praep. dupl. πάσας τὰς εἰς ἐκεῖνον εὐεργεσίας κατατεθείσας πρὸς αὐτοῦ λ. omnia beneficia in ipſum collata (a ſe) 6, 9, 2. - Med. c. acc. rei, ὁπηνίκα ἂν - καταθῆται χάριν, collocavit 2, 3, 15. - ſed ph. καταθέμενοι τὰ ὅπλα, depoſitis armis 8, 6, 3. κελεύει ὅπλα αὐτοὺς καταθέσθαι ἐν εἰρήνῃ, deponere 8, 3, 4.

κατατρέχειν, ph. de perſ. hoſtili, c. acc. loci, Μεσοποταμίαν κατατρέχει, in Meſopotamiam excurrere 6, 2, 5. 3, 14, 2. κατατρέχειν τὴν Μήδων χώραν, incurſare Medor. regionem 6, 5, 2. κατατρέχοντες τὴν Κελτῶν χώρ. per Gallor. excurrentes regionem 1, 10, 4. † ὡς - στρατὸς - τὰ πεδία κατατρέχουσι, exercitum agros incurſare 6, 5, 14. † c. adiuncto, κατατρέχων καὶ καθιππεύων Μεσοπ. incurſ. Meſ. 6, 2, 14. κατατρέχειν καὶ λυμαίνεσθαι τὰ τῆς ἀρχῆς κτήματα, incurſ. provincias 6, 3, 10. - cum adv. Πέρσαι, οἱ πάλαι Μεσ. κατατρέχοντες, qui Meſ. incurſabant 7, 8, 8. †† ſimul c. abl. perſ. ὅτι - οἱ Γερμανοὶ - τὰ - στρατόπεδα - πόλεις τε - πολλῇ δυνάμει κατατρέχουσιν, exercitus urbes que multis copiis incurſando infeſtare 6, 7, 5. qui Bg. in τὰ στρ. ſumit v. etiam c. acc. perſ., non acc. loci, *caſtra*; ut ex h. l. etiam ad pr. loca quaedam aſſumi poteſt ſimilis abl., v. c. cum exercitu.

καταφέρεσθαι, paſſ. de perſ. trop. c. praep. εἰς ὕπνον κατεφέροντο, in ſomnum deferebantur 2, 1, 3. i. q. εἰς ὕ. καθέλκεσθαι 1, 17, 20. εἰς ὕ. κατηνέχθη, in ſ. prolapſus (eſt) 2, 9, 6. - ſed phyſ. καταπλέων ὁ στρατὸς, οὐκ εἰς ἃς ἐβούλετο ὄχθας κατην., non ad quas volebat ripas delatus eſt 2, 9, 14. - cum gen. loci ſ. anim. et in opp. ἢν ἀποβῶσιν αὐτῶν (τῶν ἵππων) ἢ κατενεχθῶσι (αὐτῶν) ſi vero deſcendant ex iis aut deiiciantur 4, 15, 9. qui Bg. ſervavit in medio gen. pron., proprie pertinentem potius ad poſtr. quoque v., quam ad id ſumendum extrinſecus. - De re, phyſ. c. praep. et adv. τοῦτο (τὸ ἄγαλμα) πάλαι - ἐξ οὐρανοῦ κατενεχθῆναι εἴς τινα - χῶρον, (delatum eſſe) 1, 11, 3. delapſum. - c. ſolo adv. σκηπτοῦ νύκτωρ κατενεχθέντος, fulmine delapſo 1, 14, 4. - abſ. κατενεχθέντες ὄμβροι, delapſi imbres ib. 9.

καταφεύγειν, ph. de perſ. c. praep. et aſſin. τινὲς ἐκ τῶν φυγόντων κατέφευγον πρὸς αὐτοὺς, ſe receperunt 3, 2, 18. εἰς τὸ στρατόπεδον καταφυγόντες, cum in caſtra confugiſſent 7, 11, 12. - c. adv. τῶν - ἐκεῖσε καταφυγόντων, cum eo confugiſſent 3, 6, 18.

καταφλέγειν, ph. de re, c. acc. rei et adv. δᾷδας, αἳ ῥᾳδίως αὐτὰς (τὰς μηχανὰς) κατέφλεγον, concremabant 8, 4, 31. - c. ſolo acc. καταφλέξαν τὸ πῦρ τὸν νεὼν, cum combuſſiſſet 1, 14, 6. - Paſſ. de re ſ. loco, abſ. τὸ τέμενος κατεφλέχθη, templ. combuſtum eſt

ib. 4. - κ. πλεῖστα τῆς πόλεως μέρη, combuſtae ſunt urbis partes ib. 9. c. praep. τοῦ νεὼ καταφλεχθέντος ὑπὸ τοῦ πυρὸς, templo combuſto ib. 7. concremato igne. † cum adv. et abl. rei, ὅτε πυρὶ κατεφλέχθη ὁ νεὼς, cum conflagravit templum 5, 6, 7.

καταφλεξις, ph. c. gen. rei ſ. perſ. μετὰ τὴν τῶν νεκρῶν κατάφλεξιν, poſt cadaverum combuſtionem 4, 15, 16. poſt pugnam.

κατάφρακτος, ph. paſſ. de perſ. abſ. p. ſubſt. τοῖς - δόρασι τῶν καταφράκτων, cataphractorum 4, 15, 4. 4, 14, 6. loricati, equites, qui et ſua corpora et equos lorica munitos habuerunt. † pro adi. c. ſubſt. αἱ τῶν κ. ἱππέων ἶλαι, cataphractorum equitum alae 8, 1, 5 e quo loco fortaſſis appareat, in prr. locis eſſe ellipſin ſubſt. ἱππ.

καταφρονεῖν, mor. de perſ. c. gen. perſ. καταφρονήσαντες τοῦ Ἰουλ. contemnentes Iulianum 2, 12, 7. κατεφρόνουν τῶν στρατιωτῶν, deſpiciebant milites 8, 5, 3. - c. gen. rei, κρύους καὶ θάλπους καταφρονεῖν, cont. 2, 10, 10. 7, 8, 1. γυμνοὶ ὄντες, - τῆς ἰλύος καταφρονοῦσι 3, 14, 12. κινδύνων καταφρονήσαντες, deſpicientes 1, 6, 25. non curare, non fugere. ὧν κατεφρόνησε, quae contemſit 3, 6, 16. non timere, non reputare. καταφρονήσας τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας, contemta veſtra fortitudine ib. 6. ſq. ſyn. ἀμελήσας λ. - τῆς Ῥωμαίων δόξης κ. Romana maieſtate deſpecta 6, 3, 10. † μήτε ὅρκου φειδόμενος, εἰ δέοι τούτου καταφρονῆσαι, ſi oporteret id contemnere 2, 9, 18. violare. σπονδῶν καὶ ὅρκων καταφρονήσας, foedere ac iureiurando neglecto 3, 6, 11. κ. τῶν λεχθέντων, contemnens ea, quae dicerentur 5, 5, 10. non ſequi, non parere. καταφρονῶν τοῦ πράγματος, ὡς παιδαριώδους, contemnens eam rem 5, 4, 3. non curans. τῆς ἡλικίας τοῦ μειρακίου καταφρονήσαντες, aetate adoleſcentis deſpecta 1, 3, 14. τὸ βάρβαρον τῆς ἡλ. καταφρονῆσαν, barbara gens aetatem noſtram aſpernata 1, 5, 26. ſq. opp. φοβήσεται λ. ſimul c. adv. διὰ τὸ θανάτου καὶ κινδύνων ῥᾳδίως καταφρονεῖν πάντα τολμῶντες, mortis periculorum que promto contemtu quidlibet audentes 3, 3, 6. Mauri milites, *eo quod* mortem *ac pericula* facile *contemnant.* — κινδύνων καὶ μειζόνων πολλάκις ἦν καταφρονήσας, contemſerat (Pertinax) 2, 3, 2. Paſſ. de perſ. c. praep. τῷ αὐτὸν ὑπὸ τοῦ δήμου καταφρονεῖσθαι, ὡς ἀνάξιον - ἀρχῆς, quod (ipſe) a populo contemneretur 2, 7, 9. poſt ſyn. ἀμελεῖσθαι. - τοῦ τοσούτου δήμου ἀπαξιοῦντος, ὑπ᾽ ὀλίγων καταφρονηθῆναι, a paucis ſe contemni 7, 12, 6.

καταφρόνησις, mor. c. adi. ὅθεν αὐτῷ περιεγένετο παρὰ τῶν ἀντιπάλων πλείων ἡ κ. contemtus 8, 5, 6. †† abſ. per formulam, ὁ δῆμος (αὐτὸν) εἶχον ἐν καταφρονήσει, contemtui illum habebant 2, 7, 4. contemnebat. cum gen. perſ., ut obiecti, τῆς τῶν ἀρχόντων καταφρονήσεως μέχρις αἵματος αὐξηθείσης, principum contemtus 2, 6, 22. militum erga imperatores. καταφρονήσει τῶν ὑπηκόων, ὡς πολὺ ἐλαττόνων, deſpectis ſubiectis 5, 1, 14. cum contemtu ſ. ad contemtum ſubiectorum, - imperatorum adverſus cives. — ſed c. gen. rei, ἐδιδάχθησαν (οἱ στρατιῶται) καταφρόνησιν τῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας αἰδοῦς, (edocti ſunt) negligentiam reverentiae erga imperantes 2, 6, 21. †† ſimul c. adv. τῶν προςκτωμένων ἀεὶ καταφρονήσει, acquiſitorum ſemper contemtu 1, 8, 4. v. ἀεί.

καταχέω, ph. de perſ., oppreſſo acc. rei, ſed c. adv. πίτταν ἑλόντες, κατεσκεδάννυσαν, καταχέοντες (αὐτὰ, ſc. πίτταν vel σκεύη) ὄμβρου δίκην ὁμοθυμαδὸν, perfundentes 8, 4, 26. effund., defund.

καταχρῆσθαι, ph. de perſ. c. abl. rei ſ. mater. et praep. τῇ ξυλείᾳ εἰς τὰς μηχανὰς κατεκέχρηντο, lignea materia ad machinas abuſi fuerant 8, 4, 22. paſſ. forma p. med.

κατειλῆφθαι v. καταλαμβάν.

κάτειμι, ph. de re, ἴουλοι αὐτοῦ κατιόντες ταῖς παρειαῖς ἐπήνθουν 1, 7, 10. vi ἐπανθ.

κατειπὼν v. mox κατέπ.

κατελήφθησαν v. καταλαμβάν.

κατενεχθέντες v. καταφέρω. - κατεπτηχότος v. καταπτήσσειν.

κατέπω, ph. de perſ. c. acc. rei, τινῶν τὴν ἐπιβουλὴν κατειπόντων, qui inſidias indicarunt 1, 10, 15. quibusdam indicantibus.

κατεργάζεσθαι, phyſ. paſſ. de re, ὅτι δὴ τὸ ἔργον κατείργασται, iam rem confectam eſſe 3, 12, 12. qui Bg. per Lat. ad δὴ cepit v. cum adv., quod aeque valeat p. Lat. *ſcilicet*, pertinens ad pr. ὅτι. - ſimul c. dat. perſ. κατεργασθέντος αὐτῷ τοῦ φόνου, patrata (ipſi ſ. ab ipſo) caede 4, 4, 8. - Med. trop. de re, c. rei et acc. et abl. τὴν εὐωδίαν κατεργάζεσθαι δυνάμει κρείττονι (αὐτὸ, τὸ φθινῶδες τοῦ ἀέρος,) id conficere 1, 12, 5. opprimere, conſumere, adimere, vim que eius et noxam tollere, impedire. - ſed de perſ. c. acc. perſ. τοῦ Περεννίου κατεργασαμένου τὸν Κόμμ. ubi Perennis interfeciſſet Commodum 1, 9, 3. ſimul c. adv. ῥᾳδίως κατεργασάμενος πρεσβύτην λ. facile interemto ſene 3, 11, 15. quia facile interimas ſ. interemeris ſ. interimes.

κατερείπεσθαι, ph. paſſ. de re, c. adv. et formula e praep. τείχει, ὃ - ἐκ τοῦ πλείςου μέρους πρότερον κατερήρειπτο, qui - dirutus fuerat 8, 2, 11.

κατέρχεσθαι, ph. de perſ. c. praep. κατελθόντες διὰ μέσης τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ, egreſſi media ſacra via 7, 6, 21. ingredi per viam, ire, deſcendere. ἐπεὶ κατῆλθε - εἰς Θρᾴκην, diſceſſit in Thr. 4, 8, 1. — κατελθὼν ἐς τὸ ἄςυ, reverſus in urbem 1, 13, 13. - κ. εἰς τὴν σύγκλητον β. curiam ingreſſus 3, 8, 11. ingr. Senatum 5, 7, 9. 6, 4, 2. † ſimul c. caſu temp. τῇ ἐπιούσῃ κ. εἰς τὴν σ. cum veniſſet in curiam 2, 14, 5. οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν κατεληλυθότες, qui ex agris venerant 7, 4, 13. κατελθόντος τοῦ Κομμόδου ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν τῶν ἀγων. cum iviſſet ad 1, 9, 6. † ſimul cum caſu temp. ἡμέρας καταλαβούσης, κατῆλθεν ἐπὶ τὸ συνέδριον λ. venit in curiam 2, 3, 5. †† τοῦ ςρατιωτικοῦ λείψανον, κατελθὸν ἐπὶ Θρᾴκην, copiarum reliquiae, eas profectas in Thr. 2, 14, 12. cum praep. dupl. κατῆλθεν εἰς τὸ ςρατόπεδον σὺν τῷ Ἀλεξάνδρῳ, venit ad 5, 8, 13. εἰς τὴν σύγκλητον κ. μετὰ παντὸς τοῦ ςρατοῦ, in curiam ſe contulit 4, 5, 1. αὐτοῖς, πρὸ τῆς ἕω εἰς τὴν Ῥώμην κατελθοῦσιν, mandat ipſis, ut ante lucem Romam ingreſſi 7, 6, 12. c. adv. κελεύουσι, νύκτωρ κατελθεῖν τοὺς νεανίσκους, adeſſe 7, 4, 7. † νύκτωρ εἰ κατέλθοιεν λαθόντες ἀνοίξειν τὰς πύλας, noctu ſi veniant clanculum, ſe patefacturos rel. 5, 3, 23. qui Bg. etiam c. v. copulat part. λαθ. p. adv. †† Κρόνον, κατελθόντα εἰς γῆν, cum in terram deſcendiſſet 1, 16, 3. ubi praep. habeat vim ſuam propr., de loco altiori in inferiorem. †† de hoſte, κατῆλθεν ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα, δύναμιν ἄγων λ. abiit Carthaginem 7, 9, 7.

κατεσκάφη v. κατασκάπτω. - κατεςεμμένος, v. καταςέφεσθαι. - κατέςραπτε v. καταςρέφω.

κατέχειν, ph. de perſ. c. acc. rei, τὰς ἡνίας κατεῖχεν, habenas tenebat 5, 6, 16. ſc. αὐτὸς, ὁ θεός. c. acc. perſ. κατέχειν τοὺς παῖδας τῶν ἡγεμόνων, retinere apud ſe, 3, 2, 8. in urbe Roma et

in ſua poteſtate ac cuſtodia. trop. c. gen. perſ. μὴ κατασχόντες αὐτῶν, non continentes ſeſe 1, 7, 4. ſuum gaudium et deſiderium videndi Commodi, non valentes opprimere. ſimul cum adv. ὁ Κόμμοδος, μηκέτι κατέχων ἑαυτοῦ, non ampl. ſe continens 1, 15, 1. ſuam cupiditatem palam oſtentandae artis non valens opprimere. † cum acc. perſ. μὴ κατασχὼν ἑαυτὸν ὁ δῆμος, non continens ſe ipſum 2, 2, 21. ſuum gaudium, plauſum et deſiderium Pertinacis eligendi ſalutandi que. †† oppreſſo acc. perſ. pron. ὡς μηδὲ κατασχόντας τινὰς αὐτῶν εἰς οἰμωγὴν ἀναβοῆσαι, ut neque continere ſe valentes quidam eorum cum eiulatu exclamarent 1, 4, 17. ubi rectio, ὡς τινὰς αὐτῶν, μηδὲ κατ. ἑαυτοὺς ſ. ἑαυτῶν, ἀναβ. εἰς οἰμ. ut quidam eorum, non valentes continere ſe, excl. c. ei., i. e. dolorem ſuum opprimere non valentes. Sed de re, phyſ., c. acc. rei ſ. inſtrum. κατεχούσαις ταῖς χερσὶ τὰ δοράτια ἐπανεπαύοντο, tenentibus manibus haſtilia requieſcebant, ſuper manus caput inclinando, quae manus tenebant haſtilia, ſ. quieſcebant ſic, ut tenerent ſtantes haſtilia manibus et caput inclinarent in has manus. - trop. c. acc. loci, λοιμώδη νόσον κατασχεῖν τὴν Ἰταλίαν, ut peſtilens morbus occuparet Italiam 1, 12, 1. oriri et eſſe incipere in Italia, vel manere et durare ibi per tempus aliquod in Italiae oppidis ac vicis, et inter incolas Italiae. †† c. acc. alio, rei aut perſ. τοιαύτης εὐμοιρίας καὶ εὐταξίας κατεχούσης τὸν βίον, tali felicitate temporum - tenente vitam humanam 2, 5, 1. in vita conſtitutos homines, viventes, homines, maxime Romanos, obtinente ſ. verſante, dominante inter homines, percepta ab hominibus, obtingente hominibus, noſtr. *beherrſchen*. - c. acc. perſ. diſerto magis, ἀπορίας καὶ δυσθυμίας τὸν ςρατὸν κατεχούσης, tenente 8, 5, 19. animum exercitus occupante, invadente, oriente, orto et diutius ibi manente et exſerente ſe. ταραχὴ καὶ πένθος πάντας κατεῖχε, occupavit 2, 6, 1. κίνησις ἄλογος κ. τὸν δῆμον, inceſſit ib. 2. — Paſſ. de perſ. phyſ. συλληφθεὶς κατείχετο, comprehenſus tenebatur 3, 12, 20. manibus iuvenum praeſentium. trop. c. adv. et abl. rei ſ. affectus, πᾶν τὸ ςρατιωτικὸν καὶ τὸ δημῶδες πλῆθος ὁμοίως πένθει κατείχετο, luctu diſtinebatur 1, 4, 19. occupabatur, tenebatur, erat in luctu, ſuſcipiebat, ſentiebat triſtitiam in animo, et aliquamdiu et diu.

κατηγορεῖν, ph. de perſ. extra forum, cum gen. perſ. et particula, τοῦ Μαξιμίνου, ὡς ἀπίςου, κατηγόρει, Maximinum, ut infidum, accuſabat 6, 9, 1. ſimul c. adv. πικρῶς κατηγόρησε τῶν Ἀλβίνου φίλων, accuſavit amicos 3, 8, 11. - c. gen. rei, τῆς Μαξιμίνου ὠμότητος κατηγόρει, crudelitatem acc. 7, 6, 6.

κατήγορος, ſenſu for. de perſ. c. gen. perſ. et in opp. συκοφάνται καὶ οἱ γενόμενοί τινων κατήγοροι λ. qui aliquos accuſaſſent 7, 7, 5. Lat. *accuſatores*, diſtincti a pr. *delatoribus*, ut honeſtiores, et palam aliquem accuſantes, et in concione, foro et iudicio.

κατηνέχθη v. καταφέρω. - κατιὼν v. κάτειμι.

κατοικεῖν, ph. de perſ. c. acc. loci, ἔθνη, ὅσα τὴν ἤπειρον κατοικεῖ, incolunt 2, 8, 12. οἱ τὴν Ἀντιόχειαν κατοικοῦντες, ii, qui Antiochiam inhabitant 2, 7, 15. τοὺς τὰ ἀρκτῷα τῆς γῆς ἔθνη βάρβαρα κατοικοῦντας, qui incolunt 1, 2, 9. ὅσοι τὴν Ῥώμην κατῴκουν ἄνθρωποι, quotquot Romam incolebant hom. 1, 7, 4. — c. praep. οἱ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς κατοικοῦντες, qui ſub Oriente habitant 6, 7, 10. - abſ. ſ. oppreſſo adv. οἱ κ. (ἐκεῖ), incolae 8, 4, 10.

— † particip. c. artic. p. ſubſt. πλήθει τῶν κατοικούντων λ. incolarum 7, 6, 2.

κατολίγον v. ὀλ.

κατορθόω, phyſ. de perſ. in bello et opp. τῆς πολιορκίας μὴ προχωρούσης, ἀλλὰ μᾶλλον βλαπτομένων τῶν Ῥωμαίων, ἢ κατορθούντων, plus detrimenti capientibus Romanis, quam emolumenti 3, 9, 12. magis afflictis Rom., quam proficientibus, lucrantibus, felicibus, proſpere agentibus, feliciter rem gerentibus. - c. praep. in orat. contracta, ἐν οἷς κατωρθώσατε, κἀκεῖνος τὸ μέρος ἐκαρποῦτο, rerum a vobis (feliciter ſ. fortiter) geſtarum ipſe etiam parte fruebatur 3, 6, 8. earum rerum, quas felic. ſ. fortiter geſſiſtis, et ille rel. p. ἐν τούτοις γὰρ, ἃ κατ. † εἰωθότων τῶν βαρβάρων - ἀποκάμνειν, εἰ μή τι ἐν ταῖς πρώταις ὁρμαῖς κατορθώσουσι, niſi meliuſcule in primis congreſſibus rem geſſerint 4, 15, 15. ubi pron. τὶ vel pro ſe capiendum, p. κατά τι, aliquo modo, vel p. acc. rei pertinet ad v., p. τὶ πρᾶγμα, i. e. pugnam feliciter ineant, vincant, pellant hoſtes. † c. acc. rei, κατορθοῦν αὐτὰ, ὑμέτερον ἔργον (ἐςὶ), ut bene gerantur (iſta) 1, 5, 19. feliciter exſequi, rite, decenter, ſtrenue, prompte ea, quae mihi in imperio ſunt curanda vobiscum et per vos, quae a me praeſcribuntur et imperantur. †† μετὰ τὸ κατορθῶσαι πάντα, ἃ ἐβούλετο, poſtquam perpetraſſet omnia 3, 5, 10. perfeciſſet, confeciſſet, ut proderent Nigrum. μ. τὸ π. κ. omnibus ex ſententia geſtis 3, 7, 11. μείζονα κατορθώσας, ὧν ἤλπισε, maiora exſecutus, quam ſperaverat 3, 9, 14. κ. τὰ κατὰ τὴν ἀνατολὴν, confectis rebus in oriente 3, 10, 1. rebus ad orient. proſpere geſtis et conſtitutis. † ſimul c. adv. πρῶτον ἀνθρώπων καὶ βασιλέων ἀναιμωτὶ καὶ ἀκονιτὶ τοσαῦτα κατωρθωκότα, qui primus tanta perpetraſſet, 2, 14, 2. - † in opp. cum particip. modi, ᾠήθη, δεῖν, μέγα τὶ δράσας, κατορθῶσαι, ἢ - μὴ ἀσήμως - τελευτῆσαι, rem bene gerere 1, 10, 8. bellum. - †† c. acc. rei et adv. τὰ πολεμικὰ - γενναίως κατορθοῦτε, quod rem bellicam fortiter adminiſtretis 6, 3, 12. p. ſimpl. gerere, perficere. - †† ſenſu mor., extra bellum, abſ. ἐπιείκεια καὶ χρηςότης τῶν ἐπαίνων τὴν ἀναφορὰν εἰς αὐτόν τινα ἔχει τὸν κατορθοῦντα, clementia et benignitas laudem referunt ad illum ipſum, quicunque eas operatur 5, 1, 12. exercet, colit, amat, iis ſtudet et deditus eſt. — Paſſ. de re, phyſ. πάντων, οἷς πόλεμος κατορθοῦται, συμπνεόντων, quibus bellum adminiſtratur 4, 10, 8. geritur rite ac feliciter. — c. adv. et dat. perſ. τὰ πρότερον ὑμῖν ἀνδρείως κατορθωθέντα, quae prius a vobis fortiter geſta ſunt 1, 5, 23. - †† c. praep. et adiuncto, τῶν μὲν - δι' ἡδονῆς πραττομένων, - τῶν δ' ἐξ ἀνάγκης κατορθουμένων λ. a moleſtis et arduis bene gerendis rel. 6, 3, 8. - Med. de perſ. c. rei et acc. et abl. ſ. modi, τὰ λοιπὰ φήσας αὐτὸς κατορθώσεσθαι χρημάτων ἐπιδόσει, ſe recte curaturum 1, 8, 11. *gehörig beſorgen*, vel feliciter exſecuturum ſ. ſimpl. confecturum, perfecturum.

κατόρθωσις, phyſ. abſ. μεθέξεις τῶν μεγίςων τῆς κατορθώσεως τιμῶν, maximos, re confecta, honores 3, 11, 16. negotii confecti ſ. feliciter confecti, ſ. rei, proſpere geſtae, i. caedis patratae.

κατορύττειν, ph. de perſ. c. acc. perſ. et adiuncto modi p. adi. ſ. particip. τὰς τῆς Ἑςίας ἱερείας ζώσας κατώρυττεν, defodiebat 4, 6, 9. Caracalla per alios ſ. defodi iubebat.

κάτω, ph., in locum, βλέπειν, deorſum 3, 11, 5. in loco, παρεςῶτες, infra 8, 3, 6. ad murum - κάτωθεν, ph. λίθος, κ. περιφερὴς, ab imo 5, 3, 10. inde ab inferiore parte ſurſum, noſtr. *von un-*

ſen auf ſ. hinauf. - τοὺς κ. διαλεξομένους, inferiore loco 8, 3, 1. ex inferiore loco ſurſum, ad pedem muri ad eos, qui ſtabant ſupra in muro.

καυσία, ph. κισσὸν περιτιθεὶς τῇ κεφαλῇ ἀντὶ καυσίας καὶ διαδήματος Μακεδονικοῦ, pro cauſia 1, 3, 7. de Antigono, tegumentum capitis ap. Macedonas, cui diadema circumvolutum erat, noſtrat. ein Hut ſ. Sonnenhut. προῄει ἐν Μακεδονικῷ σχήματι, καυσίαν τὴν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν φέρων, cauſiam 4, 8, 5. de Carac.

κεῖμαι, ph., potius p. paſſ., quam p. med., de perſ. et mortuis, univerſe, κεῖται ὁ τύραννος, iacet 2, 1, 19. mortuus eſt, caeſus, ſc. ἐν τῇ γῇ ſ. χαμαί, humi, in ſolo. κεῖσθαι τὸν τύραννον, λέγοντες, iacére 2, 2, 7. 3, 12, 15. † c. adiuncto, κεῖται - καὶ δίκας ὠμότητος παρέσχε φονευθεὶς ὑφ' ἡμῶν, iacet 7, 5, 15. ſimul c. adv. et praep. τότε οἱ ςρατιῶται πληγέντες πρὸ τοῦ βωμοῦ ἔκειντο, iacebant 7, 11, 8. - in pugna, abſ. niſi particip. cum artic. πότερον (εἴη) ἐν τῷ πλήθει τῶν κειμένων, caeſorum 5, 4, 16. - de re, c. praep. τὸ γραμματεῖον, ἐπὶ τοῦ σκίμποδος κείμενον, libellum - iacentem 1, 17, 7. poſitum. - c. adv. ἐπὶ πολὺ κειμένων τῶν πτωμάτων, iacentibus cadaverib. 1, 15, 15. †† de loco nominatim; c. praep. πόλιν - κειμένη ἐπὶ τῷ τῆς Προποντίδος πορθμῷ, iacens 3, 1, 11. ſita, poſita, condita.

κειμήλιον, phyſ. de re, c. gen. perſ. κειμήλια βασιλέων, ſupellectilia 1, 10, 11. ſq. explic. † forte c. adi. ſimul, (αὐτοῦ, τοῦ βασιλέως) πάντα τὸν κόσμον καὶ κειμήλια ἁρπάσαντες, omni ornatu et ſupellectile dirèpta 3, 9, 20. ſc. πάντα plur. e pr. ſing. - † cum gen. rei, ſaltem c. adi. ὅσα τῆς βασιλείας σύμβολα ἢ πολυτελῆ κ. pretioſa ſupellex 5, 6, 20. τὴν ἀρχὴν, ὥσπερ τὶ τῶν ἰδιωτικῶν κειμηλίων ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάξασθε, velut aliquod ex privatorum inſtrumento 2, 13, 12. aliquam privatam ſupellectilem, aliquod bonum pretioſum, Lat. cimelium.

κεκλεῖσθαι v. κλείω. - κεκλῆσθαι v. καλέω. - κεκμηκότι v. κάμνω.

κέλευσις, phyſ. de re c. gen. perſ. οἰόμενοι, Μαξιμίνου τὴν κέλευσιν εἶναι, iuſſionem 7, 6, 26. - ſimul in opp. οὐκ ἐξ ἄλλου κελεύσεως, ἀλλ' ἐξ οἰκείας ἀνάγκης, ex alterius iuſſu 8, 3, 15.

κελεύω, ph. de perſ. abſ. τὸν θυμὸν ὁρῶν - τοῦ κελεύοντος, iubentis 3, 11, 17. πεισθέντες κελεύουσι τοῖς δεσπόταις, iubentibus 7, 4, 8. κελεύσαντι τῷ - βασιλεῖ πείθονται, iubenti 3, 12, 25. ἐπιφαίνονται - κελεύσαντος τοῦ Κλεάνδρου, iuſſu Cleandri 1, 12, 12. iubente Cl. κ. αὐτοῦ, iubente ipſo 3, 12, 3. ςυνίασιν εἰς τὸ συνέδριον, τῶν ὑπάτων κελευσάντων, iuſſu conſulum 3, 12, 7. ἥκεις πρὸς βασιλέας ἑσπέρας, μὴ κελευσάντας; iniuſſu eorum 3, 12, 23. - cum adiunctione, ἐπὰν κελεύσῃ βασιλεὺς, ἀθροίζεται, quando iuſſerit rex 6, 5, 7. ἃ περὶ πάντα προυχώρησεν, ὡς ἐκέλευσεν, ut iuſſit 7, 6, 16. - ſq. inf. duplici verborum, aor. et praeſ., una in periodo; ὅτι - κελεύει - ὅπλα μὲν καταθέσθαι -, φίλον δὲ δέχεσθαι, iubere 8, 3, 4. - ſed ſingulis inf. vel aor. vel praeſ. κελεύει αὐτὸν συλληφθῆναι, iubet 1, 9, 14. (αὐτὸν συλ. κ. imperat 1, 13, 9.) ἥκειν κελεύει ib. 20. 2, 1, 14. 1, 10, 5. 2, 12, 1. 2, 13, 6. κελεύουσι - κατελθεῖν λ. iubent 7, 4, 7. ἐκέλευεν, αὐτῷ παρασκευασθῆναι, iubebat 1, 16, 12. τοὺς ἐκείνου - ἐκέλευσα παρεῖναι, iuſſi 4, 5, 8. †† in med. or. τοὺς ςρατιώτας ἐκέλευσε παύσασθαι λ. τῆς - ὕβρεως, καὶ μήτε παίειν τινὰ λ. milites iuſſit deſiſtere a contumelia, - ut que nec verberarent quenquam 2, 4, 2. ubi Bg. duplicem rect. inſtituit, p. uno inf. τοὺς ςρ. ἐκ. λ. militibus edixit 8, 14, 12. συσκευάσασθαι - ἐκέλευσε, iuſ-

bet 2, 11, 1. 6, 4, 2. iuſſit 5, 5, 12. 5, 6, 11. e. 7, 3, 9. 7, 9. 6. 7, 12, 19. 8, 3, 16. e. † ἡσυχίαν - εἶναι - κελεύσατε, iubete 3, 12, 13. κελεύσας πάντας - ἑορτάζειν λ. iuſſis omnibus 5, 6, 12. cf. 7, 2, 15. οἳ μὴ ὑπήκουσαν αὐτῷ κελεύσαντι κακουργῆσαι, iubenti 3, 15, 8. πάντας ἀποστῆναι κελεύσαντες, iubentes 1, 17, 21. †† in med. or. ἑκάστους κελεύσαντες - ἐπανιέναι, ſingulis iuſſis 6, 1, 7. †† ſimul cum adiuncto, τὸ μὲν πλῆθος τῶν οἰκετῶν κελεύουσιν αὐτοῖς ἕπεσθαι, - προστάξαντες, λ. iubent 7, 4, 10. ὡς - Ἡρακλέα - αὐτὸν κελεῦσαι καλεῖσθαι, ut Herculem ſe iuberet vocari 1, 14, 15. †† ἐπεὶ καὶ τοὺς συκοφάντας τῆς πόλεως ἦν διώξας, καὶ τοὺς πανταχοῦ ἦν κολασθῆναι κελεύσας, nam et delatores urbe exegerat, et, ubicunque eſſent, puniri imperaverat 2, 4, 16. ubi, vel ſublato poſtr. ἦν, tamen a pr. ἦν pendet particip. κελ., p. periphraſi plusq. - ſimul c. dat. perſ. τοῖς στρατιώταις κελεύω, ἀποζῶσαι λ. - καὶ ἀποπέμπειν, militibus praecipio 2, 13, 17. κελεύει τῷ χιλιάρχῳ - Φονεῦσαι λ. iubet tribunum 3, 12, 24. κ. αὐτῷ λ. iubet ipſum 4, 12, 8. κ. τῷ Μακρίνῳ, λ. imperat Macrino, ut ib. 12. κ. αὐτοῖς λ. mandat ipſis, ut 7, 6, 12. ἐκέλευσεν αὐτοῖς λ. imperavit illis, ut 7, 8, 27. - ſimul c. praep. et adv. τότε ὑφ' ἑνὶ σημείῳ κελεύει τῷ στρατῷ, ἐπιδραμεῖν καὶ Φονεύειν, iubet 4, 11, 8. - cum praep. ſola, ἐκπέμπει δήλωσιν, δι' ἧς κελεύει τὰ ὅπλα - καταλιπεῖν, qua iubet 2, 13, 4. †† in med. or. διὰ προγράμματος τὴν νεολαίαν - κελεύει συνελθεῖν 4, 9, 7. Cum acc. rei, τοῦτο κελεύειν ἦν σύνηθες αὐτῷ, id mandare 4, 12, 15. †† ἐπεὶ μήτ' ἐμὲ ἔτι τοιαῦτα κελεῦσαι προσδόκα, nam neque meum amplius circa talia iuſſum imaginare 3, 11, 13. ubi adv. ἔτι pertinet aut ad v. πρ. aut potius ad v. κελ., *neque* exſpecta *amplius*, ut *ego* talia *iubeam*; ſ. *neque* exſpecta, *ut* ego *amplius* talia *iubeam*; ut inf. aor. κελ. ſit p. praeſ., ſevere, *nam* neque *me* amplius *talia* iubere *exſpecta*. Vel *alioqui* (ſi putarem, putaſſem, te non ad finem id perducturum,) nec *tu* exſpecta, *me* tibi *adhuc* (hucusque) talia *iuſſiſſe*, ut maneat aor. vis propria, p. perf.; vel nec *tu* exſpecta, *me* tibi *talia* amplius *iuſſurum eſſe*; ut aor. ſit p. fut. Sed mihi probatur maxime ſecunda ratio. ταῦτα κελεύσαντος αὐτοῦ, haec cum praecepiſſet ipſe, 2, 13, 19. †† in orat. contracta, συσκεψόμενος αὐτοῖς περὶ ὧν ἐκέλευσεν ὁ βασιλεύς, una deliberaturus cum ipſis de iis, quae princeps imperaverat, 1, 17, 15. p. περὶ τούτων, ἃ ἐκ. †† Senſu impropr. c. inf. et in med. orat. καθίζεσθαι κελεύων ἐπὶ τοῦ β. θρόνου, iubens 2, 3, 8. leniter monens, ſuadens, rogans. †† nominatim medico ſenſu, κελευόντων τῶν ἰατρῶν, μύρου - ἐνεπίμπλασαν λ. iubentibus medicis 1, 12, 4. leniter item, praeſcribentibus, praecipientibus, conſulentibus; i. q. §. 2. συμβουλευσάντων - ἰατρῶν. Paſſ. de perſ. abſ. ἐκελεύεσθε γάρ; iubebamini enim 8, 7, 17. ubi tamen ellipſis videtur quorundam, e pr. τῶν πεπραγμένων, v. c. ταῦτα πράττειν. - † cum acc. rei; ψηΦισαμένων πάντων, ἃ ἐκελεύοντο, quae iubebantur 5, 7, 7. ipſi ſenatores, ſc. decernere; ſed de re, p. decernentibus omnibus ea, quae praeſcribebantur ab Heliog. - Nominatim per participia, de perſ., in opp. ἐκείνη, εἴτε ἑκοῦσα, εἴτε κελευσθεῖσα, ἀπεκαρτέρησε, ſive alicuius imperio 4, 13, 17. iuſſa, coacta iuſſu alicuius. - Sed de re, Neutr. cum artic. πᾶν τὸ κελευόμενον ἐκεῖνος ἐποίει, omnia iuſſa 6, 1, 23. ἀπειθεῖς αὐτοὺς τοῖς κελευομένοις παρεῖχον 2, 4, 10. ὑμεῖς δράσετε τὸ κεκελευσμένον, imperata 2, 1, 17. - ſimul c. praep. ὑπακούειν τοῖς ὑπὸ τοῦ Σεβήρου κελευομένοις, ut obedirent Severi iuſſis 2, 13, 3.

a Severo iuſſis ſ. imperatis. χρησάμενος ἀδεῶς τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως κελευσθεῖσιν, exſecutus imperatoria iuſſa 4, 12, 9. quae ab imperatore iuſſa eſſent. τὰ κελευσθέντα ὑπὸ τοῦ ἑαυτῶν δεσπότου ἀγγείλαντας, iuſſa ſui domini 6, 4, 12. iuſſa a ſuo domino. †† Senſu impropr. de perſ. c. praep. et inf. παρθένου, ἁγνεύειν πρὸς τῶν ἱερῶν νόμων κελευομένης, virginis, quam caſtam ſacrae leges iubent 6, 5, 3. quae iubebatur a legibus ſacr. caſta eſſe; quae caſta debebat eſſe per leges.

Κέλται ſ. Κελτοὶ, pop. τὴν Κελτῶν καὶ Ἰβήρων χώραν, Gallorum 1, 10, 4. Galliam, *Celtarum*, qui Celtae, proprie tertia pars Gallorum, hic univerſe pro Gallis ponuntur, ut alias p. Germanis; et cum Κελτοὶ ap. Strabon. dicantur Κελτίβηρες, hic iidem reperiantur, ſi ſumas hendiad.

κενός, ph. de re, Fem. c. gen. perſ. κενὴν ἀνθρώπων εἶναι τὴν πόλιν, vacuam hominibus 8, 1, 9. Neutr. ſimiliter, τὸ ϛρατόπεδον, ἀνδρῶν κενὸν, caſtra, viris vacua 2, 13, 21. - c. ſubſt. ſolum, κενὰ οἰνοφόρα σκεύη, inania vaſa 8, 4, 9. † abſ. c. artic. τὰ κενὰ πληρώσαντες, cum intervalla replevíſſent rel. 4, 15, 5. ſc. διαϛήματα, χωρία, μέρη τοῦ πεδίου ſ. τοῦ ϛρατοῦ, inter ſingula agmina ſ. corpora manipulorum, intra ordines et acies, ſpatia *vacua*, ſcil. virorum ſ. militum.

κέραμος, ph., de materia, σκεύη, κεράμου πεποιημένα, vaſa fictilia 3, 9, 10. vaſa, ex terra figulari facta. - de materiato, ſ. corpore quodam et re ex materia, c. artic. τῷ κεράμῳ βάλλοντες αὐτοὺς, tegulis 7, 12, 11. plur. ſq. - ſine artic. κεράμοις ἔβαλλον τοὺς λ. tegulis 1, 12, 16.

κεράννυμι ſ. κεράω, ph. de perſ. c. rei et acc. et abl. οἴνῳ κεράσασα (αὐτὸ, τὸ φάρμακον,) venenum, vino miſtum 1, 17, 18. quum vino id miſcuiſſet. - Paſſ. de re, c. abl. rei, τὴν λίμνην, αἵματι κερασθεῖσαν, lacus, ſanguine miſtus, 7, 2, 14.

κεραςφόρος, phyſ., abſ. ἐλάφους καὶ δορκάδας, ὅσα τε κερασφόρα, cornigera 1, 15, 6. ſcil. θηρία ſ. ζῶα, ut ſq. §. e.

κερδαίνειν, ph. de perſ. c. acc. rei et praep. ἐξ ἐπιδρομῆς ἢ φυγῆς κ. νομίζουσιν, ὅ περ λ. lucrari ſe putant 6, 3, 14. putant pro ſat magno lucro, quodcunque conſequantur raptu; contenti ſunt iis, quae rapuerint, celeriter incurſando et retro fugiendo; in lucro ponunt ſ. deputant. - de re ſ. loco et urbe, ἐξ ἑκατέρων τῶν ϛοιχείων πλεῖϛα ἐκέρδαινε (αὐτὴ, ἡ πόλις, Byzantium,) lucrabatur 3, 1, 12.

κερδαλέος, ph. neutr. c. artic. p. ſubſt. c. dat. perſ. et in opp. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) ἐς τὸ κερδαλέον αὐτοῖς εὔελπι (ἡγούμενοι,) futurum ipſis ob lucra optabile 6, 8, 9. ad lucra ſ. lucrum.

κέρδος, phyſ. de re, c. gen. rei, ἐφήμερον τροφὴν (τρυφὴν) κέρδος τῆς οὔπω βεβαίας ἀρχῆς νομίζουσιν, diurnum cibum lucrum ex nondum ſtabili imperio exiſtimant 2, 10, 13. quotidianam ac perpetuam luxuriam, etiam in nondum ſtabili et certo imperio ſ. imperatore, reputant pro lucro ſufficienti, et in hoc dubio rerum imperii que ſtatu ſatis lucrari ſe putant, ſat commodi que ſe nactos, et ſatis ſe felices, ſi in dies ſingulos et quotidie poſſeant luxurioſe vivere.

κεφαλὴ, ph., de hom., c. adi. ὑπὸ περιφερείᾳ κεφαλῆς μιᾶς, capitis 4, 8, 4. ὑπὸ νιφετοῖς ἀκαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ ὡδοιπόρει 3, 6, 22. - c. gen. perſ. πέμψας τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀ. 3, 8, 2. τοῦ Ἰ. τὴν κ. ἀποτέμνουσι 5, 4, 5. οἱ τὴν Μαξιμίνου κ. κομίζοντες 8, 6, 10. τὴν κ. τοῦ Μ. καὶ τοῦ παιδὸς φέροντες ib. 13. δεικνύντες τὴν κ. τοῦ πα-

λεμίου ἀνεσκολοπισμένην ib. 16. τοῦ M. καὶ τοῦ παιδ. τὰς κεφαλὰς εἰς τὴν Ῥώμην ἔπεμψαν 8, 5, 23. - abſ. c. verbis et per phraſes, τὸν Ἀλβῖνον τῆς κεφαλῆς ἀφελόντες 3, 7, 16. ὑπὲρ τῆς κ. αἰωροῦντες τὰς ἀσπίδας, ſuper caput 2, 6, 19. κισσὸν περιτιθεὶς τῇ κ. 1, 3, 7. κόμας τῇ κ. ἐπετίθετο λ. 4. 7, 4. αἴγλην τινὰ οὐράνιον περὶ τὴν κ. συγγεγενῆσθαι αὐτῷ, circa verticem 1, 7, 9. τὴν κ. ἐκόσμει στέφανος 5, 3, 12. τὴν κ. ἀεὶ σκέπων 5, 4, 12. ἀποτέμνει τὴν κ. 1, 9, 19. 1, 13, 9. 5, 4, 5. 21. 7, 1, 23. αὐτὸς τὴν κ. ἀπετμήθη 1, 10, 15. 3, 4, 14. †† de aliis reb., de ſtatua, c. gen. τοῦ ἀγάλματος τὴν κ. ἀποτεμὼν, ἱδρύσατο (τὴν) ἑαυτοῦ 1, 15, 19. - de anim., abſ. τῶν κεφαλῶν ἀφῃρημένας, capite privati (ſtruthiones) ib. 11.

κεφαλικῶς, phyſ. κολασθήσεσθαι, capitaliter 2, 13, 18. capite ademto.

κηδεία, ph. c. adi. τὸ σῶμα πολυτελεῖ κηδείᾳ καταθάπτουσιν, funere 4, 2, 2. - c. gen. perſ., ut obiecti, ἡμερῶν, ἐν ὅσαις περὶ τὴν κηδείαν τοῦ πατρὸς τὸν υἱὸν ἀπησχόλουν, circa curandum funus patris 1, 5, 1. funere patris, funeratione, cura funerandi patris, noſtr. *Leichenbegängniſs*, ſ. *Leichengepränge*.

κηλὶς, phyſ. c. adi. et in opp. de milit. τιμωρίας καὶ κηλῖδας πάσας αὐτοῖς ἀνῆκεν, ignominias 6, 8, 16. v. c. portare vallum et ſarcinas; ut diſcincti foderent, et, de equite, pugnare pedibus.

κηρὸς, phyſ. de mater. κηροῦ πλασάμενοι εἰκόνα, de cera 4, 2, 3. - c.

κήρυγμα, phyſ., militum, ἐπεὶ δὲ τὸ κ. διεφοίτησεν, qua promulgatione divulgata 2, 6, 8. edictum de vendendo imperio, per praecones e muro, cf. §. pr. - c. adi. diſerto, Ἰουλιανῷ διηγγέλθη τὸ ϛρατιωτικὸν κ. promulgatio ib. 9.

κήρυξ, ph. de perſ., rerum vendendarum, forſan in auctione, Κλέανδρός τις ἦν τῶν δημοσίᾳ εἰωθότων ὑπὸ κήρυκι πιπράσκεσθαι, per praeconem 1, 12, 8. - rerum videndarum, in ludis ſaecular. κήρυκες κατά τε τὴν Ῥώμην διεφοίτουν, καλοῦντες λ. praecones 3, 8, 19. - rerum bellicarum et pacis, πέμψας κήρυκας, διδάσκει λ. miſſis nunciis 5, 4, 18. - c. adiuncto, ἐς τὰ ἔθνη ἄγγελοι καὶ κήρυκες δαφνηφόροι διεπέμποντο, legati 8, 6, 18. ubi ἄγγ. honeſtiorum ſint comites et miniſtri, qui v. c. per vicos ac plateas urbium praeconio uſi.

κηρύττειν, ph. de perſ. c. acc. rei, ἄγγελοι ἧκον, κηρύττοντες τὴν τοῦ βασιλέως ἄφιξιν, annunciantes 1, 7, 2. - c. inf. οἱ προϊόντες αὐτοῦ ἐκήρυττον, μηδένα λ. denunciabant 3, 11, 5. - Paſſ. de re, c. adv. et praep. τὴν οὕτως αἰσχρῶς ἐπὶ χρήμασι κηρυχθεῖσαν καὶ πραθεῖσαν ἀρχὴν, indicatum imperium 2, 6, 22. e muro per praecones, cf. 2, 6, 7. ſqq.

Κιλικία, Aſ. min. Κιλικίας, Ciliciam 3, 1, 9. Κιλικίαν 3, 3, 13.

κινδυνεύειν, phyſ. de perſ. extra bellum, abſ. vel cum particip. modi, ὡς μὴ, συςάδην τοῖς θηρίοις μαχόμενος, κινδυνεύοι, ut ne periclitaretur 1, 15, 5. in periculum vulneris et vitae incurreret. — ἐδεῖτο, - μήθ', ἑαυτὸν ἐπιδόντα μονομάχοις -, κινδυνεῦσαι, ut neque periclitaretur 1, 16, 10. - in opp. κινδυνευσάντων ἀμφοτέρων, κἂν ἕνα ἑαυτὸν τετηρῆσθαι λ. periclitantibus ambobus 4, 4, 15. cum ambo in periculo vitae fuiſſent. - in bello, abſ. εἰ κινδυνεύειν δέοι, εὐκαταφρόνητοι, ſi etiam periclitandum ſit 8, 1, 6. periculum ſubire in pugna continua et longior, dimicare diutius. - c. praep. πείθουσα, δεῖν ἄλλους ὑπὲρ αὐτοῦ κ. periclitari

6, 5, 19. pugnare. υ. α. κινδυνεύειν ὑπισχνοῦντο, periclitaturos (ſe eſſe) 7, 8, 26. †† c. diſerto adiuncto, διὰ πολέμου κ. bello periclitari 6, 7, 23. - †† ſimul c. abl. rei ſ. modi, ἵνα μὴ αὐτὸς κινδυνεύοι ψυχῇ καὶ σώματι ὑπὲρ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, ne periclitaretur 6, 5, 18.

κίνδυνος, phyſ. extra vel intra bellum, per caſus deinceps, Gen. c. adiuncto, ἀγαπήσας, ἄνευ μάχης καὶ κινδύνου λαβεῖν ταῦτα, λ. ſine periculo 2, 15, 8. - † cum adi. ὁρῶν, ἐς ὅσον ἥκει κινδύνου, in quam magnum diſcrimen 3, 12, 11. pr. ἐς ὅσ, κίνδυνον. - τοῦ παρόντος κ. τὸ μέλλον προελόμενος, futurum, quam praeſens, periculum 6, 8, 13. per formulas, εἰ κοινωνὸν τοῦ κ. τὸν παραλάβοιεν 7, 5, 1. ἅπαξ ἀναρριφθέντος κ. 7, 7, 9. - Dat. ſ. Abl. c. praep. ἐπεί περ ἅπαξ ἐν κινδύνῳ καθειστήκει 1, 10, 8. - cum adi. ἐσχάτῳ καθέστηκας κινδ. extremo conſtitutus es in per. 1, 13, 3. v. καθισ. ὅτι εἴη οὐκ ἐν ὀλίγῳ κ. τὰ λ. 6, 7, 5. - Acc. εἰ μὴ φυλάξῃ κίνδυνον, λ. 1, 9, 10. τὸν ἐπικείμενον κ. - φοβηθεὶς 1, 13, 7. ἑλόμενος μᾶλλον τὸν μέλλοντα κ. λ. 7, 5, 18. γνώσῃ, τίνα κ. ἐφύγομεν 2, 1, 23. 4, 4, 14. μέγαν κ. ἐκπεφευγέναι ib. 9. ὁρᾷ προῦπτον κ. ἐπικείμενον 4, 12, 14. † τὸν κ. προῦπτον ἔχοντες 7, 4, 4. φεύγων ἕκαστος τὸν ἴδιον κ., τοῦ κοινοῦ ἀμελῶς ἔχει 7, 8, 13. πάντα κ. ἀναρρῖψαι 5, 3, 25. 7, 10, 3. ὁρῶντες τὸν κ. 7, 12, 9. — Plur. Gen. κινδύνων καταφρονήσαντες, pericula 1, 6, 25. — κ. μειζόνων ἦν καταφρον. 2, 3, 2. †† διὰ τὸ θανάτου καὶ κινδύνων καταφρονεῖν 3, 3, 6. ſc. ἄλλων, pericula alia, quae non attingunt vitam et caput, ſed corpus modo, v. c. vulnera, captivitatem. πειραθεὶς τοσούτων κ. 1, 13, 14. - in opp. μετασχὼν τὸ μέρος τῶν κ. - τῶν τιμῶν, particeps periculi factus 3, 11, 16. 8, 3, 15. † δύο κινδ. προκειμένων, λ. 7, 5, 11. κοινωνὸς τῶν κ. λ. periculorum ib. 16. - in opp. λαβεῖν μετὰ κινδύνων - ἄνευ πολέμου καὶ μάχης, cum periculo 3, 6, 7. - †† cum adv. ὑμᾶς, τοὺς ἔξωθεν κινδύνους ἀπείργοντας 2, 5, 10. Praetorian. †† cum praep. πᾶσα ἡ νεολαία εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ κ. ἐπέδωκεν αὑτήν, ad periclitandum pro eo 3, 4, 2. 7, 6, 11. † οὐ γὰρ ὅμοιον ἡγοῦντο τὸν ἐκ Περσῶν κίνδυνον, οἷον ἐκ Γερμανῶν, neque enim tale putabant, quod a Perſis impenderet, periculum, quale quod a Germanis 6, 7, 9.

κινδυνώδης, phyſ. de re, cum ſubſt. fem. ἀναγκαίαν ἡγήσατο τὴν κινδυνώδη, periculoſas 4, 4, 6. qui Bg. ſupplerit e pr. ſubſt. ἐπιβουλήν, cum et deeſſe poſſit ὁδόν.

κινεῖν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, τῆς Παλλάδος τὸ ἄγαλμα ἐκίνησεν οὗτος, emovit 5, 6, 7. loco ſuo movit. ſq. ἀνήγαγε. τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, ἅ περ ἔτυχεν ἐκεῖνος κινήσας καὶ μεταγαγών, loco moverat 6, 1, 6. † ſimul c. praep. et nominat. modi, ἐκ μικρᾶς προφάσεως πρῶτοι ὅπλα ἐκίνησαν, moverunt 7, 4, 2. ſq. ἔς τε ἀπόστασιν ὥρμησαν. Trop. πρόκλησις δέδοτο συκοφάνταις, ἐς τὸ κινεῖν πράγματα προγονικά, ad movendas lites 7, 3, 4. non tam ſimpliciter excitare, intendere lites aliis, quam rurſus, iterum proferre et repetere. - Paſſ. de perſ., trop. c. praep. et adv. ἐρᾷ τὸ βάρβαρον, καὶ ἐπὶ ταῖς τυχούσαις ἀφορμαῖς ῥᾷστα κινεῖσθαι, impelli 1, 3, 15. moveri, ſe movere e ſedibus ſuis, domibus rel. ſed et commoveri ad iram tumultum, ſeditionem, bellum. — τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων πλήθει, ἐπὶ τοῖς βραχυτάτοις (πράγμασι ſ. αἰτίοις) ῥᾷ. κινουμένῳ, multitudini Al. impellendae 4, 8, 15. non ad mutandum imperium et dominum, ſed ad mutandum animum ſuum erga imperatorem, quem, ante cum odiſſent et riſiſſent,

nunc colere ſatagunt. - c. ſola praep. βλασφημίας, ἐφ' αἷς ἐκεῖνος κινούμενος, ὀργῆς μᾶλλον ἐνεπίμπλατο, quibus agitatus 8, 5, 4. incitatus. †† phyſ. c. acc. ellipt. χαίρουσι τοιαύτην τινὰ ὄρχησιν κινούμενοι, delectantur eiusmodi ſaltationibus 4, 11, 5. libenter tali quadam ſaltatione utuntur, ſ. talem ſaltat. inſtituunt; p. κατὰ τοιαύτ. moveri, movere ſe per talem ſalt. ſ. tali ſaltatione, cf. Hor. ep. 2, 2. 25. - De re, phyſ. c. adv. μὴ σφοδρῶς κινουμένου τοῦ ῥεύματος 8, 4, 7. moto, ſe movente. - cum formula adv. e praep. τῆς Παλλάδος τὸ ἄγαλμα, μὴ κινηθὲν, ἐξ οὗ περ λ. immotum 5, 6, 7.

κίνησις, phyſ cum adi. ὀρχηστῶν θέαις, καὶ πάσης μούσης κινήσεώς τε εὐρύθμου ὑποκριταῖς λ. motus 5, 2, 9. ſaltatio propria, in theatris ſolennis et hodie, finito dramate. †† c. gen. perſ. δεδιὼς τὴν τοῦ δήμου κίνησιν, motum 1, 13, 13. ſq. effectu ſ. conſequente, μή τι - νεωτερίσειεν λ. - ἐθνῶν κινήσεσιν, motibus 3, 7, 17. - c. adi. ſimul, οὐκ ἂν εὕροι τὶς οὕτως ἐπαλλήλους ἐθν. κινήσεις, motus 1, 1, 5. commotio et ſeceſſio e ſedibus, cum animo bellandi. — †† Magis trop. et ſenſu paſſ. τῆς ἐξόδου διαγγελθείσης, κίνησις μεγίστη καταλαμβάνει τὸ στρατόπεδον, motus inceſſit exercitum 1, 7, 1. commotio, animi quidem, cupiditas cum laetitia, ſed, extra animum, et corporis quoque, diſcurſus militum per caſtra, ac concurſus hilaris, ut rem ſibi invicem narrarent gratulabundi. ἐπειδὴ διεφοίτησεν ἡ τοῦ βασιλέως ἀναίρεσις, κίνησις ἄλογος κατεῖχε τὸν δῆμον, motus 2, 6, 2. curſus per urbem cum ira, vindicta. κ. μεγίστη πᾶσι τοῖς ὑπὸ Ῥωμαίοις ἐγένετο, mot. 6, 3, 3. ſq. δυνάμεως τ' ἀθροιζομένης λ., forſan de corpore maxime.

κιρνάω, phyſ. de perſ. cum acc. rei oppreſſo, ſed c. abl. rei, κιρνῶντες θείῳ καὶ ἀσφάλτῳ, πίτταν ἑλόντες, miſcentes ſulphure ac bitumine picem (ſumtam) 8, 4, 26. p. ἑλ. πίτταν, κιρν. (αὐτὴν) 9. ſed magis e ſyn. them. κίρνημι, cum acc. rei diſerto, εἰώθη αὐτὴ κιρνᾶναί τε καὶ διδόναι τὴν πρώτην πόσιν, miſcere 1, 17, 17. aquâ potum vini, vel infundere.

κισσὸς, ph. κισσὸν περιτιθεὶς τῇ κεφαλῇ, hederam 1, 3, 7. Antigonus, Bacchum imitans.

κλαγγὴ, phyſ. de hominib. in bello, οἱ βάρβαροι (Parthi) μεγίστῃ κλαγγῇ βοήσαντες, clamore 4, 15, 2. Romanorum *baritus.*

κλαπὲν v. κλέπτεσθαι.

Κλέανδρος, Commodi miniſter aulicus, *Cleander* 1, 12, 8. 12. τοῦ Κλεάνδρου ib. e. τὸν Κλέανδρον ib. 11. e. conf. 1, 13, 1. 5. 8. 11. ſq.

κλείειν, phyſ. de perſ. cum acc. rei ſ. loci et adiuncto modi e formula adv. τὰς πύλας, ὡς ἐδύναντο, κλείσαντες, clauſis 7, 11, 12. 8, 2, 13. - Paſſ. de re ſ. loco, πόλιν - κεκλεῖσθαι, clauſam eſſe 8, 2, 3. κεκλεισμένης τῆς οἰκίας, occluſa domo 2, 1, 13. κεκλεισμένων τῶν οἰκιῶν, cum clauſae eſſent domus 7, 12, 12. †† τῶν τειχῶν κεκλεισμένων, moenibus clauſis 8, 6, 9. - c. adv. ἀπηγγέλη - κεκλεισμένη γενναίως ἡ πόλις, clauſa 8, 3, 1. ἔμενεν (αὐτὸ, τὸ Βυζάντιον) ἔτι κεκλεισμένον, clauſum 3, 6, 18.

κλέος, phyſ. cum adiuncto, δόξης καὶ κλέους ἐπιθυμήσατε, gloriam concupiſcite 6, 3, 12. - c. adi. κλέος προγονικὸν παραλαμβάνοντα 5, 1, 17. decus avitum accipientem. - c. gen. rei, παιδείας κλέος ἀΐδιον μνώμενοι, gloriam 1, 1, 1. †† δόξης κλέος ἀράμενοι μέγα, gloriam 4, 14, 18. qui Bg. omiſit gen. δόξ. ubi v.

κλέπτεσθαι, phyſ. de re, paſſ. c. adv. et adiuncto, τὸ σῶμα τοῦ βα-

σιλέως οὕτω κλαπὲν ἐκκομισθέν τε τῆς αὐλείου θύρας, ſic furtim ſubductum exportatum que 2, 1, 5. furtim ablatum, vel ſimpliciter, celatum, occultatum, vel per hendiad. c. ſq. ἐκκ., pro furtim ſ. clam exportatum.

κληρονομία, propr. abſ. ὥσπερ ὄφλημα κληρονομίας εἰληφότες (αὐτὴν, τὴν ἀρχὴν,) quaſi debitam ipſis hereditatem adepti 5, 1, 13. quaſi debitum hereditatis, i. per hereditatem, tanquam rem, debitam ipſis ex iure hereditatis. κλῆρος, phyſ. κλήρῳ τὴν ἀνθυπατείαν λαχὼν, forte 7, 5, 3.

κλίμα, ſ. κλῖμα, phyſ. c. adi. et adiuncto, gen. rei ſ. loci, οὐδέ τι ἦν γῆς μέρος, ἢ κλίμα οὐρανοῦ λ. tractus coeli 2, 11, 8. clima, regio ſ. pars (i. q. pr. μέρ.) coeli, quatenus inclinat, deſcendit, vergit in rotunditatem, noſtr. *Himmelsſtrich.*

κλίμαξ, ph. c. adiuncto, ἑκατέρωθεν βάθρα τινὰ σύγκειται, ἐν κλίμακος σχήματι, in forma ſcalarum 4, 2, 9. ſcalae. καθέντες κλίμακα, λ. demiſſis ſcalis 2, 6, 14. demiſſa ſcala.

κλίνη, ph., in conſecrando imperat. c. adi. ἐπὶ μεγίστης ἐλεφαντίνης κλίνης, εἰς ὕψος ἀρθείσης, in lecto 4, 2, 3. - abſ. τῆς κ. ἑκατέρωθεν λ. circa lectum ib. 5. ἰατροὶ προσίασι τῇ κλίνῃ, ad lect. ib. 7. τὴν κλίνην ἀράμενοι λ. ib. 8. 11. 16.

κνίζειν, mor. de re, c. adv. τῶν τοιούτων κνίζει μάλιστα (ταῦτα,) ὅσα λ. urunt 4, 9, 4. dolent.

Κοδρᾶτος ſ. Κοδρατος, nom. propr. Κοδράτου, νεανίσκου λ. Quadrati 1, 8, 18.

κοιλὰς, phyſ. de re, c. gen. rei ſ. loci, ἐνέδραι ἐν κοιλάσιν ὀρῶν, in montium convallibus 8, 1, 2. cavitatibus, cavis, vallibus.

κοιλία, ph. c. adiuncto, περὶ στόμαχον καὶ κοιλίαν τοῦ φαρμάκου γενομένου, ad alvum 1, 17, 23. ventrem ſuperiorem, ventriculum.

κοῖλος, phyſ. de re, Neutr. c. ſubſt. ἅπερ (οἰνοφόρα σκεύη) ὄντα κοῖλα, λ. cava 8, 4, 11. de doliis ſ. cupis. μηδὲ κοῖλα σκεύη φέρειν λ. 6, 7, 16. de hydriis ſ. urceis. πίτταν ἑλόντες, κοίλοις σκεύεσιν ἐμβαλόντες, vaſis concavis 8, 4, 26. de ollis, urceis ſ. potius amphoris, ob ſq. λαβ. ἐπιμ. λ.

κοινὸς, Maſc. de perſ. ſ. c. ſubſt. maſc. ὁ κοινὸς βασιλεὺς λ. communem imper. 8, 3, 4. utriusque, oppugnatis et oppugnantibus urbem. τοῦ κοινοῦ πατρὸς λ. comm. 1, 5, 20. filio et militibus ſ. exercitui. † c. adi. πᾶς nominatim, κοινοὺς ἐχθροὺς πάντας ἡγεῖτο, comm. 1, 8, 15. de re, ſ. c. ſubſt. rei, in opp. φεύγων ἕκαστος τὸν ἴδιον κίνδυνον, τοῦ κοινοῦ ἀμελῶς ἔχει, ſuum periculum, publicum 7, 8, 13. quod in alios, cives, intenditur. Fem. de perſ. ſ. c. ſubſt. perſ. fem., c. gen. perſ. ἡ κοινὴ μάμμη ἀμφοτέρων Μαισὰ, comm. 5, 8, 7. p. adv. iterum. † c. ſubſt. rei ſ. loci aut c. ſubſt. abſtracti, p. concr. ſ. perſ. συναίρεσθαι τῇ κοινῇ πατρίδι, comm. 7; 7, 11. urbibus, vel incolis. † c. ſubſt. rei merae, τοῖς ἐν κοινῇ ὑπηρεσίᾳ τυγχάνουσιν, in officio publico 5, 8, 5. in miniſterio utriusque imperatoris, *communi* min. κοινὴν τῆς ἀρχῆς τὴν διοίκησιν νομίζοντας, comm. 2, 3, 24. imperatori et ſenatui. συμφορὰν κ. ἐθρήνουν λ. comm. 2, 6, 3. ſenatui et populo ſ. omnibus Romanis. † ſimul c. praep. κοινὴν εἶναί μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν ἀλγηδόνα, comm. vobis cum 1, 5, 5. ſq. explic. † c. dat. perſ. τὸ ἀποβησόμενον κοινὴν ἐμοί τε καὶ ὑμῖν τὴν ἀπόλαυσιν παρέξει; com. mihi rel. 2, 8, 6. 4, 10, 10. niſi dat. pendet a v. — c. gen. perſ. ἐν ἀθρόοις καὶ κοιναῖς πάντων οἰκίαις, intra domos, omnibus communes 8, 1, 11. niſi leg. κεναῖς. - Nominatim

dat. ſ. abl. de re ſ. modo, abſ., per ellipſ. ſubſt. alicuius, cum adi. πᾶς et in opp. ὠλοφύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, ἕκαςος δὲ τὰ ἴδια αὐτοῦ, communiter 1, 14, 5. ſcil. γνώμῃ, communi, pari animo ac ſenſu; ſ. ψυχῇ, it. φωνῇ, it. μερίδι et ὁδῷ, Lat. pari ratione ſ. modo, pariter, ſimul. τοιαῦτά τινα λέγων καὶ πρὸς ἑκάςους καὶ κ. nunc ſingulis, nunc univerſis 8, 3, 16. † λόγους ἐπιεικεῖς ἐποιεῖτο πρὸς πάντας, καὶ κ. καὶ ἰδίᾳ δεξιούμενος (αὐτούς,) publice et privatim 2, 14, 5. i. q. pr. πάντας.— † c. adiuncto ſimul, τοῦ μὲν δημωφελοῦς καὶ κ. διαφέροντος, eius, quod communiter intereſt 2, 3, 21. omnium, ſq. opp. τοῖς καθ' ἕνα et τὸ καθ' αὐτὸν λ. † οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι καὶ κ. καὶ ἰδίᾳ τῷ εὐτάκτῳ τῆς βασιλείας ἔχαιρον, publice et privatim 2, 4, 7. ſc. χώρᾳ, laetabantur publico loco, extra aed. ad plures, inter plures, in ſocietate et circulis. - Neutr. de re, c. ſubſt. et c. gen. perſ. in opp. οὐ γὰρ ἑνὸς ἀνδρὸς ἴδιον κτῆμα ἡ ἀρχή, ἀλλὰ κοινὸν τοῦ δήμου, poſſeſſio comm. populi 8, 7, 11. totius pop., omnium civium. †† c. adiuncto, αὐτὰ (τὰ κτήματα) οὐκ ἴδια τοῦ βασιλεύοντος εἶναι, ἀλλὰ κοινὰ καὶ δημόσια τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, poſſeſſiones comm. 2, 4, 13. - † ſine ſubſt. cum artic. εἴ τις εἰς τὸ κοινὸν χρηςὴ γένοιτο μεταβολὴ, in commune 2, 3, 19. ſc. πρᾶγμα, resp., publice, i. aliis, ſ. aliis omnibus.

κοινόομαι, med. de perſ. phyſ. cum dat. perſ. et praep. τοῖς φίλοις περὶ τοῦ πρακτέου κοινούμενος, cum amicis, quid facto opus eſſet, communicans 7, 8, 2. de eo, quod faciendum, deliberans cum, aperire, indicare. - cum dat. eodem, ſed acc. rei, οὐκέτι τοῖς Φ. οὐδὲν ἐκοινώσατο 1, 6, 22. † ἔδοξεν αὐτῷ, κοινωσαμένῳ τοῖς Φ., πρεσβείαν πέμψαι, re cum am. communicata 6, 2, 8. ſc. τοῦτο, ſ. ταῦτα ſ. τὸ πρᾶγμα, cum rem communicaſſet cum am.

κοινωνεῖν, phyſ. de perſ. c. gen. rei, ſed oppreſſo dat. perſ. ὡς μήτε εὐνῆς, μήτε ἑςίας κοινωνεῖν (αὐτῇ, τῇ κόρῃ,) ut neque torum, neque larem communem pateretur 5, 10, 15. cum uxore communicaret, ſ. neque tori, neque laris participaret, ſ. neque toro, neque lare, i. eam participem faceret. cum rei et gen. et abl. ſ. modi, ἐβούλετο, αὐτὸν τῆς ἱερωσύνης κοινωνεῖν καὶ σχήμασι καὶ ἔργοις ὁμοίοις, ſacerdotii participem eſſe habitu 5, 7, 8. - c. gen. rei et dat. perſ. οἷς ἐκοινώνει τῆς ἱερουργίας, quos participes faceret illius ſacrificii 5, 5, 21. ἐκ. τῶν καμάτων αὐτοῖς, communiter cum ipſis laborabat 2, 11, 3. participabat labores cum ipſis, ſ. partiebatur labores c. ipſ.

κοινωνία, ph. c. gen. rei et praep. καμάτων κοινωνίας τῆς πρὸς ὑμᾶς, laborum communionem vobis cum 4, 14, 10. quod vobiſcum eosdem labores ſuſcipiebat, h. l. ſocietas laborum bellicorum. — c. gen. rei ſolo, πλῆθος ἤθροισε κακούργων, κοινωνίᾳ τῶν ἁλισκομένων, praedae communicatione 1, 10, 3. quod res captas, praedam, cum iis, partiebatur. φθάσας αὐτοῦ τὴν ἐλπίδα - τῇ τῆς ἐξουσίας κ. 2, 15, 5. quod cum eo communicabat et partiebatur poteſtatem imperator. βασιλείας κ. 3, 6, 4. - † cum adiuncto, νομισμάτων ἀντιδόσεσι, καὶ κ. τῶν γῆς καλῶν λ. 1, 16, 7. τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεων μετειληφυιῶν τῆς παρὰ Ῥωμαίοις πολιτείας κοινωνίαν, adepti Romanae civitatis communionem 8, 2, 11. † τὴν μὲν προςηγορίαν (τοῦ υἱοῦ) ἡγεῖτο φύσεως, τὴν δ' (τοῦ δυςρατιώτου) ἀρετῆς κοινωνίαν (εἶναι,) hanc appellationem exiſtimabat naturae, illam vero virtutis communionem 1, 5, 7. putabat, hanc filii appellationem eſſe communionem naturae, ſed illam com-

militonis eſſe communionem virtutis, ſ. nomen filii ſignificare, innuere, indicare communionem naturae generis que, ſ. alicui eſſe communem cum altero naturam, ſ. aliquem habere eandem, quam alter, naturam, i. idem genus, ortum, natales, ſ. indicare cum altero coniunctum eſſe nativitate, genere, ortu, natalibus ſ. ſic, ut ab altero genitus ſit et ortus; ſed nomen commilitonis ſignificare, innuere, indicare communionem virtutis, ſ. aliquem cum altero communem habere virtutem militarem, eſſe aliquem aeque fortem militem, pari fortitudine militare ac pugnare.

κοινωνός, phyſ. de perſ. c. gen. rei, ἦν κοιν. τῶν κινδύνων γένῃ, ſocius 7, 5, 16. r. - c. adi. μόνῳ κοινωνῷ τῶν ἀποῤῥήτων, qui ſolus eſſet particeps ſecretorum 4, 12, 7. ὃν κοινωνὸν τῆς βασιλείας ποιησάμενος, quem cum conſortem imperii adſciviſſet 4, 8, 6. ſocium principatus 2, 12, 5. †† c. adiuncto, τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ κοινωνοὺς τῆς βασ. καὶ αὐτοκράτορας ἀποδείξας, participes imperii 3, 9, 1. † μετεγίγνωσκε θέμενος αὐτὸν κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς, poenitebat eum communicati imperii 5, 7, 10. poenitebat ipſum, feciſſe illum ſocium imperii. συςρατιώτην καὶ κοινωνὸν τοῦ βίου, ἀλλ' οὐκ ἄρχοντα λ. convictorem 4, 13, 15. ſocium vitae militaris, Caracall. κοινωνοὺς καὶ συμβούλους (ὑμᾶς) ἔχειν τῆς τῶν πραγμάτων διοικήσεως, ſocios 5, 1, 15. - †† c. praep. συμβούλοις ὑμῖν, καὶ κοινωνοῖς χρησόμενος περὶ τῶν καθεςώτων, ſocios 2, 8, 5. †† c. gen. perſ. οἱ κοινωνοὶ τοῦ Μακρίνου γεγενῆσθαι λ. ſocios Macrini 4, 14, 4.

κολάζειν, ph. de perſ. c. acc. perſ. τοὺς μὲν κολάζει, ſupplicio afficit 3, 5, 13. vitae. ἐκόλαζε τοὺς λ. puniebat 8, 5, 5. - c. adv. ἤδη - τινὰς ἐκόλασεν, ſupplicio affecit 3, 13, 16. οὓς ὠμῶς ἐκόλαζε, puniebat 7, 7, 14. πάντας ἀφειδῶς ἐκόλασε, punivit 3, 4, 16. - Paſſ. οἳ ταχέως φωραθέντες ἐκολάσθησαν, ſupplicio affecti ſunt 6, 4, 13. † ἣν - τοὺς - κολασθῆναι κελεύσας, puniri imperaverat 2, 4, 16. - c. adv. ὕςερον ἐκολάσθησαν, puniti ſunt 3, 7, 3. ὡς μὴ παρ' αὐτὰ κολασθείη, ne daret poenas 3, 11, 17. puniretur. κολασθήσεσθαι κεφαλικῶς, punitum iri 2, 15, 18. — † in opp. πονηρῶν ἀνθρώπων, τῶν μὲν κολασθέντων, τῶν δὲ ἐξωσθέντων, improbis hom. partim punitis 5, 2, 5. †† de re, τὸ ἔργον ἐπαινεθήσεται, καὶ οὐ κολασθήσεται, nec punietur 7, 5, 16. †† τὸ βάρβαρον ἐν ἀρχῇ κολασθὲν 1, 5, 26. p. vulg. κωλυθέν.

κολακεία, mor. c. adi. ἔξω κολακείας προσποιήτου λ. citra adulationem 1, 4, 12. - abſ. ἡ σύγκλητος κολακείᾳ ψηφίζονται λ. aſſentatione 4, 11, 14. † κολακείαις χαίρων, aſſentatoribus 5, 1, 6. - in opp. et cum gen. perſ. πρὸς ἔχθραν ἢ μῖσος τυράννων, κολακείαν τε ἢ τιμὴν βασιλέων λ. per adulationem 1, 1, 3. - ſed tantum in opp. οὐ τἀληθῆ αὐτῷ, ἀλλὰ πρὸς κ. θεπτίζοντας; aſſentatorie 4, 12, 7. τὸ πάνυ δεξιὸν ὑμῶν, οὐκ ἔχον κολακείας ὑποψίαν, ἀλλὰ δεῖξιν - εὐνοίας, adulationis 2, 3, 12.

κολακεύειν, mor. de perſ. c. praep. et affini, οἱ κόλακες καὶ οἱ θεράποντες, πρὸς τὸ ἡδὺ τῆς ἡλικίας κολακεύοντες, aſſentantes 3, 10, 7. nominatim particip. plur. maſc. c. artic. p. ſubſt. ἕκαςοι τῶν κολακευόντων λ. adulatores 3, 13, 14. - † c. acc. perſ. ὃν ἐκολάκευον. eum, cui adulabantur ib. 15.

κόλαξ, mor. de perſ. abſ. συνέκρουον αὐτοὺς οἱ κόλακες, adulatores 3, 10, 7. cf. 1, 13, 17. 6, 1, 12. - † c. praep. τοὺς περὶ αὐτὸν (ὄντας) κόλακας, eius aſſentatores 2, 10, 6. qui circa ipſum erant — † c. gen. rei, ὅσοι κόλακες τραπέζης, quotquot menſarii, adulatores 1, 6, 2. adulatores ſ. aſſentatores coenae cauſa, aſſentando

coenam appetentes, *Tiſchſchmeichler* ſ. *Tafelſchmeichler.* τοὺς κόλ. αὐτοῦ τῶν ἁμαρτημάτων, qui eius vitiis aſſentarentur 5, 5, 10. blandirentur, probarent, laudarent, non culparent.

κόλλησις, phyſ. c. adiuncto et adi. τείχει, πεποιημένῳ λίθου, -, τοσαύτῃ συναφείᾳ καὶ κολλήσει, coagmentatione 3, 1, 14.

κολοσσιαῖος, phyſ. de re, c. adiuncto, τοῦ μεγίστου ἀγάλματος κολοσσιαίου, coloſſeo 1, 15, 19.

κολούειν, trop. de perſ. c. acc. perſ. et adiuncto, ἐκκόπτειν καὶ κ. τοὺς ὑπερέχοντας, amputare 1, 8, 16. minuere eorum divitias, ſq. ὧν. ἁρπάζων τὰς οὐσίας λ. c. acc. rei, κ. τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀλαζονείας, imminutionem (nimiae) inſolentiae 3, 11, 6. ut ipſe Plautianus praecideret ſibi nimiam arrogantiam, vel ut Severus tentaret iſtius arrogantiam nimiam praecidere et minuere.

κόλπος, ph. in corp. ſ. veſte hom. λαβόντα ἐγχειρίδιον ὑπὸ κόλπου, ſumto ſub ſinum pugione 1, 8, 11. p. ὑ. κόλπου. - μή τι φέροι ὑπὸ κόλπον, ſub ſinu 3, 5, 11. contra p. ὑ. κόλπου. Sed in terra ſ. aqua, ſ. maris, κατὰ τὸν Ἰσσικὸν καλούμενον κόλπον, ad Iſſ. ſinum 3, 4, 4. εἰς τὸν Ἰόνιον κ. in Ion. ſin. 8, 1, 12.

κόλπωσις, ph. c. gen. rei ſ. inſtrum., κολπώσει πτερῶν, ſinuandis alis 1, 15, 11. ſinuatione alarum ſ. curvatione in ſinum, ſ. in formam conchae, et ſimul agitatione et motu alarum, in iſtam formam ſinuoſam conchae que ſimilem conformatarum et expanſarum.

κόμη, ph. hom. φύσει ξανθῇ λ. coma 1, 7, 9. de Commodo. κόμας τῇ κεφαλῇ ἐπετίθετο ξανθὰς, λ. comas 4, 7, 4. comas appoſitas ſ. addititias, noſtrat. *Haar - Touren* ſ. *Paruquen*, de Caracall.

κομιδῇ, abl. ſubſt. p. adv. c. adi. νέοι, admodum adoleſcentuli 1, 1, 9. 1, 2, 2. 5, 8. 20. p. σὺν κομιδῇ, cum *cura*, deinde p. adv. *perfecte*, it. valde.

κομίζειν, ph. de perſ. c. acc. perſ. κομίζοντες τὰ τοῦ πατρὸς λείψανα, ferentes 3, 15, 15. per alios, ſ. ſecum in curru, Severi filii. νομίσματα ἐκόμισαν, attulerunt 1, 9, 17. cum, in marſupio et manibus, portarunt, cum demum §. ſq. exprimatur caſus perſ. tertius, cui attulerint. τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν ἐκόμισεν, caput abſciſſum attulit 7, 1, 23. ubi, commate poſt ἀπ. faciendo, proprie ad ἐκ. deeſt pr. αὐτὴν e pr. † τὴν κεφ. κομίσοντας, ut caput perferant 8, 6, 15. ubi fortaſſis e pr. repetendum εἰς τὴν Ῥώμην, et adeo v. ſit c. praep. ſimul. † c. praep. οἱ ἱππεῖς, οἱ τὴν Μαξιμίνου κεφ. κομίζοντες ἀπὸ τῆς Ἀκυληΐας λ. qui ferebant, ab Aquileia rel. ib. 10. qui Bg., commate poſt κομ. facto, retulit praep. ad ſq. v. - c. dat. perſ. κομίσαντες αὐτὴν (τὴν κεφ.) τῷ Σεβήρῳ, cum id tuliſſent Severo 3, 7, 16. - Paſſ. de re, cum adv. et caſu temp. ἔτει λ. αἰφνιδίως ἐκομίσθη γράμματα, allatae ſunt litterae 6, 2, 2. † c. formula adv. e praep. πρὸς τὴν αἰφνίδιον καὶ παρ' ἐλπίδα κομισθεῖσαν ἀγγελίαν - ἐταράχθη, ad repentinum et *inopinato* allatum nuncium ib. 7. - cum praep. κομισθὲν ἐπὶ νεὼς τὸ ἄγαλμα, vectum navi ſimulacrum 1, 11, 10. deportatum, apportatum, portatum. τὸ - ἄγ., κομ. ἀπὸ Τροίας, vectum ex Troia 1, 14, 7. τὰ πτώματα, ἔξω τῆς πόλεως κομισθέντα, extra urbem exportata 4, 6, 2. - ſimul c. adv. et tum proprio, tum participp. pro adv. it. cum praep. τὰ - ἀρώματα μηκέτι μόλις καὶ σπανίζοντα λανθάνοντά τε δι' ἐμπόρων κομισθήσεσθαι, haud amplius vix raro que et clanculum per mercatores importatum iri 4, 10, 9. - abſ. κομισθὲν τὸ ἄγαλμα συνῴκισε λ. alla-

tum ſimul. 5, 6, 12. - de perſ. κελεύουσι, τὸ παιδίον κομισθῆναι, jubent puerum afferri 7, 10, 14. † τοῦτον κομισθῆναι κελεύει τὸν νέκυν, hunc efferri iubet mortuum 4, 8, 12.

Κόμμοδος, Marci imp. filius, *Commodus*, c. artic. ὁ Κ. 1, 5, 4. 27. 1, 6, 21. 26. 1, 7, 3. 7. 1, 8, 8. 17. 1, 9, 1. 19. 24. 1, 10, 16. 1, 12, 2. 1, 13. 13. 1, 15, 1. 1, 16, 8. 12. 1, 17, 1. 6. 22. 26. - ſine artic. 1, 8, 9. 2, 2, 12. τοῦ Κομμόδου 1, 6, 11. e. 1, 9, 6. 1, 12, 11. ſq. 1, 17, 7. 9. τῷ Κομμόδῳ 1, 8, 6. 11. 1, 9, 18. 1, 10, 5. 10. 1, 12, 8. 1, 13, 1. 1, 15, 5. 1, 17, 17. 2, 1, 10. τὸν Κόμμοδον 1, 2, 2. 1, 8, 9. e. 1, 9, 2. ſq. 12. 15. ſq. 1, 10, 9. 14. 1, 13, 7. 1, 14, 13. 1, 17, 24. 2, 1, 1. 2, 2, 6. - ſine artic. 2, 1, 16. 2, 6, 16. 2, 10, 5, 5, 6, 5. - Vocat. ſine artic. 1, 9, 8. 1, 17, 10.

κόνις, ph. rei ſ. terrae, πόῤῥωθεν ἐγειρομένη φαίνεσθαι, pulverem 6, 9, 4. - ſed perſ. et mortui, τὴν κόνιν - εἰς κάλπην ἐμβαλόντες, λ. cinerem 3, 15, 16. cineres 4, 13, 16.

κόπτεσθαι, ph. paſſ. de perſ. τὸ λοιπὸν πλῆθος ἐκόπτετο τῶν βαρβάρων, caedebatur 4, 11, 10. in bello. - de re, νομίσματα αὐτοῦ κοπῆναι ἐπέτρεψε, nummos ipſi percuti permiſit 2, 15, 9. qui Bg. gen. pron. per dat. αὐτῷ reddit, v. αὐτ. Nr. N., nummos cum eius imagine ſignari, ſ. cudi imagine eius.

κορέννυμαι ſ. κορέομαι, paſſ. de perſ. trop. c. nominat. particip. ſ. modi, ὁ δῆμος κεκόρεστο, τιμωρίαν εἰληφώς, ſatiatus erat 1, 13, 10. ſedatus, placatus, (*war befriedigt worden*,) dum animus populi nihil amplius deſiderabat, non amplius fovebat iram, odium et cupiditatem ultionis et bellandi et tumultuandi.

κόρη, ph. de perſ., innupta, ἔρωτι τῆς κόρης ἑαλωκέναι, puellae 5, 6, 4. i. q. §. pr. παρθένου. ſed de nupta iam, ſed recens nupta, et adhuc iuvencula nec partum enixa, Plautiani quidem filia, at Caracalli coniuge infelici, ταῦτα ἡ κ. - ἀπήγγελλε λ. puella 3, 10, 16. 14. ſq. - ſed de Alexandri Severi aeque infelici coniuge, τῆς κόρης λ. puellae 6, 1, 20. ſq. i. q. §. pr. 19. γυναῖκα.

κορυφαῖος, trop. de re, Neutr. c. ſubſt. τὴν ἀρχὴν, ὥςπερ κορυφαῖον τέλος τῶν προγενομένων πράξεων, ſupremum faſtigium 7, 5, 4. — abſ. c. artic. et adiuncto, it. gen. rei, τὰ μέγιστα καὶ κορυφαῖα τῆς νίκης ἄλλος καρπώσεται, extremos victoriae fructus alium percepturum (eſſe) 8, 3, 13. ſc. μέρη, πράγματα. - τὰ κορυφαιότατα καὶ συντέλειαν ἔχοντα τῶν πεπραγμένων λ. excellentiſſima 2, 15, 13. ſc. μέρη.

κοσμεῖν, phyſ. de perſ. cum acc. rei ſ. loci, it. abl. τοὺς τραχήλους κοσμοῦσι σιδήρῳ, ornant 3, 14, 13. εἰκόσι - τὰς πόλεις ἐκόσμουν, ornabant 7, 5, 19. - c. adv. τάφον, στεφάνοις - κοσμήσας (αὐτὸν) πολυτελῶς, eo ornato coronis 4, 8, 10. αὐτὴν (τὴν οἰκίαν) κοσμήσαντες ἔξωθεν βασιλικοῖς συμβόλοις, ornantes 2, 8, 10. Sed de re, c. acc. rei ſ. loci, τὴν κεφαλὴν ἐκόσμει στέφανος, caput ei ornabat corona 5, 3, 12. trop. de perſ. c. acc. perſ. et abl. rei, πλούτῳ ὑπερβάλλοντι ἐκόσμησε (αὐτὸν), ornavit 3, 19, 12. donavit. — ὀλεθρίοις τιμαῖς ἐκόσμησαν (αὐτὸν), condecorarunt 7, 1, 21. — †† c. adiuncto, αὐτὸν εὐεργετοῦντες πρότερον τιμῇ καὶ δόξῃ ἐτιμήσαμεν καὶ ἐκοσμήσαμεν, benefici prius, honore et gloria ipſum cohoneſtavimus 3, 6, 12. qui Bg.; commate poſt πρότ. facto, id adv. retulit ad v. pr[illegible] c. praep. ſimul, ταῖς βασιλικαῖς τιμαῖς ἡ σύγκλητος διὰ δόγματος αὐτοὺς ἐκόσμησεν, honoribus ex SC. ornati ſunt 7, 10, 8. ſenatus per decretum ipſos ornavit. - Paſſ.

phyſ. de perſ. c. abl. rei, περιδεραίοις - κοσμούμενος, ornatus 5, 3, 4. 3, 4, 19. 4, 2, 6. i. q. perf. ζωςῆρι - κεκοσμημένος, ornatus 5, 2, 10. 6, 4, 7. ἦν παιδίον - τούτων δὴ τῶν χρυσῷ κεκοσμημένων, ex iſtis nimirum, qui ſunt ornati 1, 17, 5. † de anim. ἵππων, χρυσῷ κεκ. 5, 6, 16. 2, 9, 6. - ſimul c. adv. ὁρῶντες (αὐτὸν) περιδεραίοις - ἀνάνδρως κοσμούμενον, ornari 5, 8, 2. — Sed de re, univerſe, τὰς εἰκόνας - ςεφάνοις - κεκοσμημένας, ornatas 8, 6, 4. τὰ τῶν ςρατοπέδων σύμβολα, χρυσοῖς ἀναθήμασι κεκοσμημένα, aureis ornamentis decorata 4, 7, 12. - ſed nominatim de loco, ςεφάνοις ἄν τις τὴν χώραν κεκοσμῆσθαι ἐτεκμήρατο, quaſi coronis regionem ornatam putares 8, 4, 14. - νεὼς, χρυσῷ - κεκοσμημένος λ. templum exornatum 5, 3, 8. †† (τὸ τῆς Εἰρήνης τέμενος) πλουσιώτατον ἦν πάντων ἱερῶν - ἀναθήμασι κεκοσμημένων χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου, donariis ornatum aureis et argenteis 1, 14, 4. qui Bg. legit in neutro ſing. κεκοσμημένον, hoc ſenſu, *ditiſſimum* erat *omnium templorum*, quippe *ornatum* donariis *aureis* rel. Sed in vulg. gen. *omnium* vero *templorum*, quae *ornata* eſſent *donariis* aureis *et* arg., *hoc* erat *ditiſſimum* propter *ſecuritatem*. - ſimul c. adv. ἐκεῖνο (τὸ οἴκημα) ἔξωθεν - ςρωμναῖς - κεκόσμηται, exornatum (eſt) 4, 2, 13. - ſimul cum praep. ξιφίδια, τῷ ἀργυρίῳ - εἰς πομπὴν κεκοσμημένα, gladiolos ornatos 2, 13, 19. - Trop. de perſ. c. praep. et nominat. particip. ſ. modi, ἐβουλόμην ποιεῖσθαι λόγους, δι' ὧν αὐτὸς ἐκοσμούμην δημηγορῶν, voluiſſem genere orationis uti, quod mihi concionanti ornamento erat 6, 3, 5. facere verba, per quae ſ. quibus et ipſe ornarer, decorarer, dicens, ſ. conſequerer, parerem mihi aliquem honorem, aliquod decus, aliquam laudem et dignitatem. — ††† c. adv. et abl. rei diverſo, primum modi, dein nudo rei, οὕτω Σεβῆρος τύχῃ μᾶλλον, ἢ γνώμῃ, τῇ κατὰ Παρθυαίων νίκῃ κεκόσμητο, ita Severus fortunâ magis, quam conſilio, Parthicâ victoriâ inſignis factus (eſt) 3, 9, 21. ornatus eſt, nobilitatus, locupletatus, auctus, ſ. victoria de Parthis honeſtatus eſt, i. eam adeptus eſt cum ſpecie quadam honoris ac gloriae.

κόσμιος, trop. Maſc. de perſ. c. adiuncto, σώφρονα καὶ κόσμιον ἄρχοντα, moderatum 1, 4, 21. probum, honeſtum, † c. acc. ellipt. κοσμίους τὸν τρόπον, καὶ σώφρονας τὸν βίον, qui modeſti moribus eſſent 1, 2, 3. probos moribus, noſtr. *von rechtſchaffenem Herzen*. - de re, c. adv. τὴν ἔτι σώφρονα καὶ κόσμιον (μερίδα τῆς ψυχῆς.) quod in ipſo adhuc erat moderatum 1, 8, 5. probum. — c. ſubſt. fem. diſerto, τὴν ἐμὴν ἀρχὴν, οὖσαν ἐπιςρεφῆ καὶ κόσμιον, imperium, quia (eſt) moderatum 7, 8, 16. - Neutr. c. artic. p. ſubſt. ἡμῖν τὸ εὔτακτον ἅμα τῷ κοσμίῳ ὑπάρχει, nos cum omnia compoſita ordinataque habeamus 6, 3, 15. nobis ordo bonus cum moderatione adeſt, i. modeſtia in obſequio erga duces; de milit. ut in locis ſqq. εἰς τὸ κόσμιον καὶ εὔτακτον μετάγειν πάντα, ad decorem ac modeſtiam 2, 4, 2. εἰς τὸ εὔτ. καὶ κ. ἀνακαλούμενοι ad decorem et modeſtiam ib. 9. i. q. deinde κόσμος.

κοσμίως, trop. c. adiuncto, ἐν παιδὶ, κ. καὶ σωφρόνως ἀνατρεφομένῳ, modeſte et ſobrie 5, 8, 3.

κόσμος, ph. de re, c. gen. rei ſ. loci, it. c. adiuncto, εἴ τις ἦν κ. δημασίων ἔργων ἢ καλλωπίσματος λ. ſi quod eſſet ornamentum 7, 3, 13. v. καλλώπ. - c. adi. παντὸς κόσμου καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον, omni ornatu 3, 6, 19. πάντα τὸν κόσμον καὶ κειμήλια ἁρπάσαντες 3, 9, 20. in opp. σχήματι καὶ κόσμῳ παραπλήσιον (οἴκημα,) ornatu 4, 2, 14. cf. §. pr. - Trop. de perſ. cum adi.

et adiuncto, μετ' εὐταξίας καὶ κόσμου τοῦ πρέποντος λ. adhibito ordine et modo decente 8, 7, 13. de milit. i. q. ſupra τὸ κόσμιον.

Κουαρτῖνος, Quartinus 7, 1, 21.

κουρά, phyſ. c. gen. perſ. κόμας, εἰς κουρὰν τῶν Γερμανῶν ἠσκημένας, ad tonſuram Germ. 4, 7, 4. ad modum illum Germanorum, dum, tonſis capillis, imponunt capiti capillos alienos ſ. capillamenta, ſ. ad modum illum Germ., quo tonſos capillos, iunctosque iterum ſecum, ferunt in capite.

κουφίζειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ., gen. loci et adv. ἡσυχῇ τοῦ σκίμποδος κουφίσας ἑαυτὸν, e grabbato ſublevans ſe ipſum 1, 4, 1.

κοῦφος, trop. Maſc. de perſ. c. adiuncto et adv. κοῦφον ἄλλως καὶ ἄφρονα νεανίαν, levi 5, 7, 1. - † c. gen. perſ. τοὺς φαύλους καὶ κούφους τῶν ὄχλων, adverſus levem multitudinem 7, 10, 10. i. q. ſq. loco eodem caſu κούφους ὄχλους. c. praep. πάντες ὄχλος κοῦφοι πρὸς τὰ λ. omne vulgus leviſſimum 7, 7, 2. ſq. expl. — †† c. abl. rei ſ. inſtrum. et praep. ἦν τοῖς ὠσὶ κ. ἐς διαβολὰς, facilis 7, 3, 7. facilis aure hauriendis calumniis, pronus. †† de re, cum ſubſt. fem. et c. adiuncto, κούφοις καὶ ἀδήλοις ἐλπίσι, levi ſpe 2, 9, 1. - Fem. οὐ φαῦλαι, οὐδὲ κοῦφαι - ἐλπίδες, leves ſpes 2, 8, 6. † phyſ. κούφαις ἐσθῆσι κοσμούμενοι, levibus veſtibus, 3, 4, 10. non ponderoſis. - Neutr. c. ſubſt. perſ. et abl. rei ſ. modi, φύσει κοῦφον τὸ Σύρων ἔθνος, natura levis eſt Syrorum gens 2, 7, 13. ſq. expl. ἐς καιν. ἐπιτηδ. c. artic. p. ſubſt. et c. gen. perſ. et adiuncto, τοῦ Ῥωμαίων δήμου τὸ κοῦφον καὶ εὐμετάβολον λ. populi Rom. levitatem 7, 8, 12. - Superl. c. acc. ellipt. et abl. modi, τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων πλήθει, φύσει ὄντι τὰς γνώμας κουφοτάτῳ, Alexandrinae multitudini, ſuapte natura leviſſimi ingenii 4, 8, 18. ſq. expl. καὶ - ῥ. κιν.

κουφότης, trop. ὑπὸ κουφότητος, prae levitate 3, 1, 7. de iuvenibus. κούφως, τὰς ἐπιδρομὰς - ποιεῖσθαι, 6, 7, 18. de equitib. ut ſq. locis. - c. adiuncto, τῶν κ. καὶ εὐσταλῶς ἐκτρέχειν δυναμένων 4, 15, 3. † ἐπιτρέχ. κ. καὶ ἀναχωρ. ῥαδίως exp. 7, 2, 5.

κραιπαλᾶν, phyſ. de perſ. c. praep. φυλακῶν, ὧν οἱ μὲν ἀπὸ μέθης ἐκραιπάλων, crapulâ gravabantur 2, 1, 3. capite gravabantur, et hinc tenebantur ſopore, torpore, ut nihil animadverterent.

κραιπάλη, phyſ. abſ. εἰώθει τοῦτο πάσχειν ὑπὸ κραιπάλης, ex crapula 1, 17, 22. Commod., ſq. expl. πολλάκις ἐσθίων, de intemperantia in cibo ac potu ſumto. - c. adiuncto, παρὰ μέθην καὶ κραιπάλην, in vino et crapula 2, 6, 9. de intemp. eadem dupl. vel in ſolo cibo, de Iuliano. δεδιὼς μὴ νεότης μέθαις καὶ κραιπάλαις ἐπιδῷ ἑαυτήν, ebrietati et crapulae 1, 3, 3. de Comm. τρυφαῖς σχολάζοντα καὶ κρ. deliciis et crapulae 1, 8, 2. de eod. - 2, 7, 1. de Iul. ἐν ἀσωτίαις καὶ κρ. in luxu et crapula 2, 5, 2. de Praetorian. - c. adi. προελθόντος ἐπὶ τὰ συνήθη λουτρά τε καὶ κραιπάλας, ad conſueta balnea et crapulas 1, 17, 7. de Comm. conf. §. 22.

κρανίον, ph. ξύλῳ παισθέντα κατὰ τοῦ κρανίου, fuſte capiti illiſo 7, 7, 8. fuſte percuſſus caput ſ. capite, ſ. ad caput, v. κατα.

κράνος, phyſ. κράνους οὐκ ἴσασι χρῆσιν, galeae 3, 14, 15. Britanni.

κρατεῖν, ph. de perſ. et quidem milit. abſ. κρατεῖ τὸ Σεβήρου στράτευμα, vincit 3, 2, 3. †† c. adiuncto et praep. δι' ὅπλων νι-

νήσαντες ἐκρατήσατε, armis ſuperantes viceritis 4, 14, 18. — c. gen. perſ. et adv. τῶν — μαχομένων ῥαδίως ἐκράτουν, eos, qui pugnarent, fac. vincebant 4, 15, 5. ῥᾷστα κρατήσετε ὀλίγων τε ὄντων λ. vincatis 3, 6, 14. vincetis. c. gen. eod. ſed et abl. rei ſ. inſtrum. τῶν δὲ κρατήσας ἦν τοῖς ὅπλοις, partim vicerat 1, 3, 12. † Nominatim de occiſore ſingulari, c. gen. perſ., adv. et praep. ἐβόα, μόλις καὶ μετὰ πολλῆς μάχης τῶν ἐχθρῶν κεκρατηκέναι, adverſarius ſuperiorem ſe factum (eſſe) 4, 4, 14. - in opp. τοῦ πεσόντος -, ὁ κρατήσας λ. victor 4, 5, 6. vincens, occidens. — τοῖς μὲν δυςυχήσασιν -, τοῖς δὲ κρατήσασι, victores ib. 4. †† τὸ μὲν ἡττηθὲν -, τὸ δὲ νικῆσαν, victrix pars ib. ſc. μέρος, i. q. pr. ὁ κρ. † Alio ſenſu, c. gen. perſ. ſ. rei, τὸν δὲ, τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ κρατοῦντα πάλαι, qui alium, in oriente omnia tenentem 3, 7, 19. qui Bg. recte c Mss. leg. πάντων, ſc. ἐθνῶν, genus ſ. provincias, ſibi ſuae que poteſtati ſubiicientem, ſ imperantem. — † c. ſolo adv. βασιλέας, ἤδη κρατοῦντας, principes, imperium iam poſſidentes ib. † in opp. ἤλγουν, τὸν μὲν - βασιλέα καθῃρημένον, κρατοῦντας δὲ τοὺς λ. rerum potiri (eos,) quos rel. 8, 7, 6. - abſ. ἐμοῦ κρατοῦντος, ἐν ἀδείᾳ βιώσονται λ. me imperante 5, 1, 9. †† c. gen. perſ., adv. et adiuncto, ἡ Μαμμαία ὁμοίως αὐτοῦ ἄρχειν καὶ κρατεῖν ἐπειρᾶτο, ei dominari 6, 1, 10. †† Trop. c. gen. rei ſ. affectus, et in opp. τοῦ θυμοῦ μὴ κρατήσαντες, ὁρμῇ δὲ ἀλόγῳ χρησάμενοι, iracundiae impotentes 8, 8, 6. non imperantes, vincentes, continentes, opprimentes.

κράτος, trop. c. adi. Ῥωμαίοις, ὧν δημόσιον ἄνωθεν τὸ κρ. ἐστιν, imperium 7, 7, 12.

κρείττων, mor. Maſc. de perſ. ἀγανακτοῦντα, ὅτι ἔμελλεν ἔσεσθαι κρείττων, ἅτε βασιλεὺς καὶ δεσπότης, ſuperior 3, 2, 6. gradu et dignitate praeſtantior. βουλόμενος, μηδένα αὐτῷ παρεῖναι κρείττονα, potiorem 7, 1, 8. praeſtantiorem genere et natalibus. - c. adiuncto, φθόνῳ τῶν κρειττόνων καὶ εὐτυχούντων, potentiorum 7, 3, 11. vel praeſtantium dignitate, opp. pr. τῶν ὄχλων et τινὰς τῶν φαύλων. † c. adv. τιμὴν ἀπονέμουσιν, - τοῖς ποτε κρείττοσιν, iis, qui ipſis olim erant potiores 5, 1, 14. dignitate, vel etiam genere, poſt pr. τὸ εὐγενὲς et πολὺ ἐλαττόνων. c. gen. perſ. et abl. rei ſ. modi, ὅτι ὑμῶν καὶ σοφίᾳ κρείττους ἐσμὲν καὶ δυνάμει ςρατοῦ λ. vobis potiores 2, 13, 10. praeſtamus, ſuperamus. - de re, c. ſubſt. fem. δυνάμει κρείττονι, vi potiori 1, 12, 5. maiori. ἐλπίδι κρ. πιςεῦσαι σεαυτὸν, ſpei meliori 7, 5, 11. παρὰ τῶν θεῶν ἐλπίδες κρείττους (εἰσὶ,) a diis meliora ſperare poſſunt 8, 3, 14. — ἐλπίδας κρείττους εἶχον ἐν παιδὶ λ. ſpem meliorem 5, 8, 3. — Neutr. c. artic. p. ſubſt. τὴν πρὸς τὰ κρείττονα ὁρμὴν, ad meliora 1, 6, 20. 6, 1, 13. ††† εἰ καὶ ἐκ τοῦ κρείττονας ὑπέρτεροι ἐδόκουν γεγενῆσθαι, divinitus 6, 0, 9. a praeſtantiore, potentiore natura ſ. ſuperiore, (*von einem mächtigern, höhern Weſen,*) a numine, deo, ſcil. γένους potius, quam μέρους.

κρέμαμαι, ph. paſſ. ſ. med. c. praep. ὡς ἐν μέσῳ ἀέρι κρέμασθαι δοκεῖν, ſuſpenſae (eſſe, ſtellae) 1, 14, 1. pendere.

κρημνὸς, ph. βαθὺς, praecipitium 3, 3, 2. †† διὰ κρημνοὺς, εἰς βάθος μέγιςον ἀπερρωγότας, per praecipitia 8, 1, 13.

κρημνώδης, ph. Neutr. c. artic., p. ſubſt., et c. gen. rei ſ. loci, τοῦ - ὄρους τὰ - κρημνώδη διαφράττεσθαι τείχεσι, praecipitia 3, 1, 8. ſc. χωρία. c. ſubſt. ὄρη, ὄντα κρημνωδέςατα, montibus, praeruptiſſimis 6, 5, 11.

κρηπὶς, phyſ. Μακεδονικῷ σχήματι, - κρηπῖδας ὑποδούμενος, crepidis

calceatus 4, 8, 5. meris ſoleis, ſuperiorem pedis partem intectam relinquentibus.

κρίνειν, mor., extra forum, de re, trop. c. acc. rei, ἡ ἀπόβασις καὶ ἡ τύχη τοῦ πολέμου τὰς ἑκατέρων γνώμας ἔκρινεν, conſilium diiudicavit 3, 7, 4. definivit, decidit, indicavit, conſilia, utrum eſſent prudentia, an imprudentia. †† de perſ. αὐτοκράτορσιν, οὓς κρίναντες ὁ δῆμος καὶ ἡ σύγκλητος ἐπελέξατο, ſuo iudicio 8, 7, 10. diiudicantes, an digni eſſent, decernentes, decreto ſuo. - Paſſ. extra for., trop. de re, c. adiuncto, οὐ σύμμετρον καὶ κεκριμένην διοίκησιν ὀνομάζουσι, definitam 2, 3, 22. cum iudicio coniunctam, conſideratam, iudicio et prudenter inſtitutam, prudentem. — † ſenſu for. δικάζων μὲν σπανίως, πλὴν νοῆσαι τὸ κρινόμενον εὐφυὴς ἦν, controverſiam 4, 7, 2. id, de quo iudicatur ſ. iudicandum, id, de quo diſceptatur, quaeritur, caput ſ. cardo ſ. ſtatus controverſiae, quaeſtio controverſa, noſtr. *die Streitfrage.* - de perſ. ὡς μέλλουσα κριθήσεσθαι, tanquam ſubitura iudicium 1, 11, 12. quia erat iudicanda, cum eſſet iudicanda, cum deberet iudicari, ſc. ſemel, deinde, certo aliquo die, noſtrat. *da ſie ſollte* verurtheilet *werden*, ſ. *über* ſie *ſollte* das *Urtheil* geſprochen *werden.*

κρίσις, mor., extra for., in opp. c. adi. εἴ τις ὀρθῇ κρίσει, καὶ μὴ διαθέσει τῇ πρὸς τὸν πεσόντα, τὸ πεπραγμένον λογίζοιτο, iudicio 4, 5, 5. † in foro, μήτε κρίσει τινὶ μεταδοὺς, λ. neque iudicii cuiquam copià factâ 7, 1, 20. ubi fortaſſis leg. in acc. κρίσιν, neque *iudicium* alicui *impertiens*, iudiciariam inquiſitionem. — † ἱκετεύει τὸν δῆμον, ἐπιτρέψαι τῷ θεῷ τὴν κρίσιν, illud iudicium 1, 11, 12. de ſe.

Κρισπίνα, Commodi uxor, Κρισπίναν ὄνομα, Criſpinam 1, 8, 9. — Κρισπῖνος, Aquileienſium dux, Criſpinus 8, 2, 14. 8, 3, 8. 16.

Κρόνιος, Neutr. c. artic. Ἰταλιῶται τὰ Κρόνια προσεορτάζουσι λ. Saturnalia 1, 16, 5. Κρόνος, numen div. αὐτοῦ - Κρόνου - γενέσθαι ξένον, Saturnum ipſum ib. 3.

κρύβδην, ph. abſ. χρήματα διανέμεσθαι λ. clanculum 5, 8, 6. - c. adiuncto, ἰδίᾳ καὶ κρ. ἐπιςέλλοντας, clam 3, 5, 4. - in opp. οἱ μὲν φανερῶς, οἱ δὲ καὶ κ. ἐψηφοφόρουν, occulte 7, 11, 7.

κρυερὸς, ph. c. adv. ὥραν, κρυερὰν ἀεὶ λ. frigidam 1, 6, 3. κρύος, ph. abſ. τοῦ χειμῶνος παγέντες (ποταμοὶ) ὑπὸ τοῦ κρύους, frigore 6, 7, 15. τοῦ ςρατοῦ τὸ πλεῖςον ἀποβαλὼν - κρύει, frigore 6, 6, 4. — in opp. κρύους καὶ θάλπους καταφρονεῖν, frigus 2, 10, 10. de milit.

κρυπτὸς, phyſ. de re, paſſ. Neutr. c. adv. et praep. τὸ κρυπτὸν πρότερον διὰ φόβον μῖσος, occultum 7, 7, 3. - c. adiuncto, Παλλάδος τὸ ἄγαλμα, ὃ κρ. καὶ ἀόρατον σέβουσι, occultatum 5, 6, 7. vel, pro praemiſſo utr. adi., Pall. ſimulacrum occultum et non videndum, quod volunt. τὰ ἀπόρρητα καὶ κρυπτὰ ἀγγέλματα, ſecreta 7, 6, 11. cum particip. τὰ ἀπόρρητα καὶ κ. δοκοῦντα ib. 12.

κρύπτω, de perſ. ph. c. acc. rei, et in opp. γυμνωθὲν ὤφθη τὸ τῆς Παλλάδος ἄγαλμα, ὃ σέβουσί τε καὶ κρύπτουσι, quod et colunt et occultant 1, 14, 7. vel per hendiad. quod colunt clam ſ. occulto modo, ſ. quod colunt, ſed ſic, ut occultum ſit, nec videndum, ſ. ſic, ut id occultent, nec conſpiciendum praebeant, h. l. tegere velo et capſa, claudere loco aliquo, nec dare conſpiciendum. - c. praep. ſimul, κρύπτοντες ὑπὸ ταῖς ἐσθῆσιν, &

ἔΦερον, ὅλα, celantes 7, 4, 8. - ſimul c. abl. rei, κρύψας αὐτὸν (τὸν Θώρακα) τῇ λοιπῇ ἐσθῆτι, occultans 3, 12, 17. - † c. acc. perſ., ſ. pron. recipr., et adv. ταῖς δυσχωρίαις, ἔνθα κρύπτειν ἑαυτοὺς ἠδύναντο, occultare ſeſe 8, 2, 2. - Trop. c. acc. rei, τῷ ἀμφισβέντι ὑπάρχει κρύψαι τὴν ἀλήθειαν, occultare 1, 10, 12. ſub perſona, facere, ut non cognoſcatur. κρ. τὸ γενόμενον βουλόμενοι, celare 2, 1, 1. - ſimul c. adv. οὐκέτι τὴν ἔχθραν ἐκρυπτεν, celavit 3, 6, 1. clam fovit animo. Paſſ. vel Med. phyſ. de perſ. c. praep. ἔν τινι προαστείῳ κρυπτόμενος, occultatus 5, 4, 14. ſe occultans. ἐν τ. κρυπτόμενον προας. latitantem 5, 4, 21. — ἐν ταῖς ὕλαις ἐκρύπτοντο, ſeſe occultabant 7, 2, 10. †† ſimul c. adiuncto, παρ' αὐτῷ κρυπτόμενον λαθεῖν, apud ipſum in occulto latuiſſe, 1, 16, 4. occultatum, occultum, occultantem ſe, noſtrat. *ſich im Verborgenen* ſ. *ſich* verborgen *aufhalten.* - Trop. de re, abſ. κρυπτομένης αὐτοῦ τῆς τελευτῆς, occultata illius morte 7, 9, 10. tacita. non narrata, nec indicata.

κρύφιος, ph. paſſ. de re ſ. perſ. Maſc. cum ſubſt. fem., c. praep. vel abſ., μή τινες ἐνέδραι ἐν ὕλαις κρύφιοι εἶεν, an aliquae inſidiae in ſylvis occultarentur 8, 1, 2. occultae, occultatae eſſent.

κτάομαι, Paſſ. phyſ., Trop. de re, c. abl. rei ſ. modi, περιέπουσιν αὐτὸ, (τὴν ἀρχὴν) ὡς καμάτῳ κτηθὲν, partum 5, 1, 14. acquiſitum. - Med. ph. de perſ. c. acc. rei, Ἰταλιῶται γῆν καὶ θάλατταν ἐκτήσαντο, acquirebant 2, 11, 7. δοὺς ἐξουσίαν, ἁρπάζειν ἕκαστον, καὶ ὃ βούλεται, κτήσασθαι, poteſtate ſibi acquirendi 4, 11, 11. †† γῆν πολλὴν κεκτημένη (αὕτη, ἡ πόλις, τὸ Βυζάντιον,) poſſidens 3, 1, 12. ſibi parans, cum ſibi acquiſiviſſet. - Trop. c. eodem acc. rei, ὡς ἂν κτήσαιτο τὴν εὔνοιαν αὐτῶν, ut adipiſceretur 2, 11, 13. ſibi pararet, conciliaret. - ſimul c. praep. εὔνοιαν πολλὴν παρὰ τῶν στρατιωτῶν ἐκτήσατο, gratiam magnam a militibus inibat 6, 8, 5. conciliabat ſibi benevol. a militib. ſ. apud milites. - ſimul cum adiuncto, τὴν ἀρχὴν, ἣν οἱ πρόγονοι ἢ δι' ἀνδρείας ἐναρέτου ἐκτήσαντο, ἢ δι' εὐγένειαν διεδέξαντο, acquiſiverunt (ſibi) 2, 13, 12. - c. adv. ſ. formula adv. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) τῷ κτωμένῳ (αὐτὸ) παρὰ προσδοκίαν τίμιον ἡγούμενοι, adipiſcenti praeter exſpectat. 6, 8, 9. ſibi acquirenti. - ſimul c. abl. rei ſ. modi, οὔτε χρήμασι κτήσασθαι τὴν ἀρχὴν ἠθέλησαν, comparare (ſibi) 2, 6, 8. - ſed c. acc. perſ. Φοίβῳ - φίλους ἐκτᾶτο, acquirebat (ſibi) 4, 3, 8.

κτῆμα, ph. c. gen. perſ. εἰ καὶ βασιλέως κ. εἴη, fundus 2, 4, 12. - ſimul c. adi. εἶναι αὐτὰ Περσῶν προγονικὰ κτήματα, Perſarum propria 6, 4, 9. † προγονικὸν κτῆμα ἡγούμενος, ſuam eſſe poſſeſſionem 6, 2, 4. qui Bg. ſupplevit gen. perſ. pron. αὐτοῖ. - c. gen. rei, κατατρέχειν - τὰ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς κτήματα, noſtras provincias 6, 3, 10. noſtri imperii poſſeſſiones. - c. mero adi. ἐν βασιλικοῖς κτήμασι, praediis 1, 11, 15. ἀποβαλόντας θαλμασὰ κτήματα, amiſſis egregiis poſſeſſionibus 7, 12, 13. ubi ſunt domus cum hortis ad aedes intra que urbem. † abſ. εἰς τὰ τερπνότατα τῆς πόλεως (κείμενα, ſ. ὄντα) κτήματα λ. in praedia 2, 6, 5. †† Trop. potius, c. adi. οὐ γὰρ ἑνὸς ἀνδρὸς ἴδιον κτῆμα (ἐστὶ) ἡ ἀρχή. λ. poſſeſſio eſt 8, 7, 11. ἀποχρῶνται (αὐτῇ, τῇ ἀρχῇ, ὡς ἰδίῳ κτήματι, veluti propria poſſeſſione 5, 1, 13. † Per praecipuum ſenſum, vel certe Lat., ph. c. gen. perſ. ἐξουσίαν ἁρπάζειν τὰ ἐκείνων κτ. bona 1, 8, 4. - trop. cum gen. rei et adi. ταῦτα μόνα ψυχῆς ἴδια - ἡγεῖτο κ. 1, 2, 4. haec animi bona ducebat ſolum eſſe propria.

κτῆνος, phyſ. cum adi. τὰ σκευοφόρα πάντα κτήνη λ. iumentis 8, 1, 4. - in opp. πλῆθος ἀνδρῶν καὶ κτηνῶν ἐφονεύθη, ium. 4, 15, 13. cf. §. 8. ἵπποι et κάμηλοι. - ὅσα ἦν ἀνθρώποις καὶ κτήνεσιν εἰς τροφὰς - ἐπιτήδεια 8, 5, 7.

Κτησιφῶν, oppid. Aſſyr. ἐπέστη Κτησιφῶντι, ad Cteſiphontem 3, 9, 18. τῆς εἰς Κτησιφῶντα ἀφόδου, a Cteſiphontis aditu 3, 9, 15. ab aditu in Cteſiphontem ſ. a via, quae fert ad urbem Cteſiphontem.

κτίζειν, phyſ. de perſ. cum acc. loci; it. adv. ὅτε τὴν πόλιν ἔκτισε, condidit 5, 6, 9. - Paſſ. de re ſ. loco, c. praep. τὴν ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κτισθεῖσαν πόλιν; conditam urbem 4, 8, 16. κτίστης, phyſ. de perſ. cum gen. loci, ὁ τῆσδε τῆς πόλεως κτίστης, conditor 4, 5, 12.

κυβερνᾶν, de perſ., quaſi propr., oppreſſo acc. perſ. δεόμενον, ὥσπερ ἐν χειμῶνι -, τῶν κυβερνησόντων (αὐτὸν), indigere gubernatoribus 1, 4, 8. iis, qui ſint gubernaturi, gubernent eum, i. e. ſuadendo, monendo, conſulendo adducere ad faciendum vel omittendum, efficere, ut faciat vel omittat aliquid. trop. magis c. rei et acc. et abl. ſ. inſtrum. et c. praep. ὡς χαλινῶν ἄνευ, ῥάβδῳ μόνῃ, τὸν δρόμον τῶν ἵππων κυβερνᾶν, ut curſum equorum moderentur (Numidae) 7, 9, 13. dirigant equos currentes, et indicent, quorſum ſit currendum, virga tangendo aurem alterutram, et capitis colli vel lateris alterutrum.

Κύζικος, oppid. Myſiae, μετὰ τὰ ἐν Κυζίκῳ, poſt res ad Cyzicum geſtas 3, 2, 17. ſc. πράγματα γενόμενα, cf. ἐν p. εἰς ſ. περὶ ſ. ſq. praep. γενομένης ἥττης κατὰ τὴν Κύζικον, apud Cyzicum ib. 11. cf. ib. 1. τὴν (ὁδὸν) ἐπὶ Κύζικον - αὐτὸς ἐτράπετο, verſus Cyzicum ib. 2. viam ad Cyz. - Κυζικηνός, c. ſubſt. διὰ τῆς Κυζικηνῆς χώρας, Cyzicenum agrum ib. 12.

Κυΐντιανός, nom. propr. νεανίσκον τινὰ -, Κυΐντιανὸν ὄνομα, Quintianum 1, 8, 11.

κύκλος, ph. abl. περίδρομος κύκλῳ κατεσκεύαστο, circumcirca 1, 15, 5. ubi p. adv. valere poteſt. τὸ ἱππικὸν σύγμα περιθεῖ κ. circumcurrit in orbem 4, 2, 19. oppreſſa praep. ſeu - cum ea, φρουρεῖν φράξαντες ἐν κύκλῳ τοῖς ὅπλοις, circumſeptos armis 2, 13, 8. cuſtodire illos, poſtquam circumcirca incluſiſſent.

κυκλόομαι, ph. Paſſ. de perſ. φοβηθέντες, μὴ κυκλωθεῖεν, ne cingerentur 3, 3, 12. † de re, Neutr. particip. c. artic. p. ſubſt. τὸ κυκλούμενον ἐνεπόδιζον, circumventionem 4, 15, 12. *die Umzingelung*, ſ. *das Umzingeln*, i. q. pr. μὴ κ. Med. de perſ. c. acc. perſ. ἐς' ἂν αὐτοὺς τὸ στρατιωτικὸν πᾶν ἐκυκλώσατο, circumvenit 4, 9, 11. circumcirca incluſit. - ſimul c abl. rei ſ. modi, κυκλώσασθαι αὐτοὺς πολεμίῳ νόμῳ, ut circumdarent 2, 13, 8. Praetorianos exauctorandos. - c. acc. perſ. et adiuncto mero, ἐπειρῶντο οἱ βάρβαροι κυκλώσασθαι τοὺς Ῥωμαίους καὶ σαγηνεῦσαι, circumvenire 4, 15, 11.

κυλινδεῖσθαι, ph. de re, paſſ. vel med. οἱ ἵπποι κυλινδουμένοις τοῖς λίθοις ἐπιβαίνοντες, per devolutos lapides 4, 12, 18. ſcil. a pedibus, ſi paſſ., ſed, p. med., ſe volventes, dum equi incedebant per lapides, qui, ut corpora rotunda, facile ſe ſinebant loco moveri ac ſe volvebant impulſi.

κύλιξ, ph. p. inſtrum. ἐμβαλοῦσα εἰς κύλικα τοῦ φαρμάκου (τὶ μέρος,) in calicem 1, 17, 18. † in periphraſi, poſt artic. maſc. et praep. τινὰς τῶν (ὄντων) πρὸς ταῖς κύλιξι, aliquibus ex pocil-

latoribus 3, 5, 9. pincernis, quibusdam eorum, qui ipſi eſſent a poculis ſ. a cyathis, ſ. *illorum ad calices*, ſc. verſatorum ſ. ſtantium. † περὶ σπονδὰς καὶ κύλικας εἶχον, calicibus intenti erant 4, 11, 6. vinis et fundendis in aris, et bibendis inter ſacra et poſt ea, ob fedus et amicitiam facta.

κυμαίνειν, trop. de re, c. abl. rei, κυμαίνουσαν ἔχων τοσαύταις φροντίσι τὴν ψυχὴν, fluctuantem habens tantis curis animum 1, 4, 1. agitatum, commotum, varie, ut varias res cogitaret, et variam triſtitiam ſentiret; i. haberet animum valde inquietum, cum animus ipſis tot curis valde conturbaretur, noſtr. *gleichſam bewegt, erregt*, ſ. wie *von* Woogen *bewegt*, hin *und* her *getrieben.*

κύμβαλον, ph. κύμβαλα ἢ τύμπανα μετὰ χεῖρας φέρων, cymbala 5, 5, 18. Heliog. in ſacris ſuis, aera lata, in formam orbis, noſtr. *Becken*, ad pulſum reſonantia.

κυνηγέσιον, ph. p. ſubſt. de actu, ἕκαστος ἐπεφέρετο - δοράτια ἐκ κυνηγεσίων, venabula 7, 9, 12. ſpicula venatoria ſ. venationis, ſ. venationi apta, propr. haſtae ex venationibus, per periphraſin; niſi pr. ἐκ cohaeret c. v. ἐπεφ. v. ἐκ. Proprie adiect. per ellipſ. ſubſt. alicuius, ὄργανον, ἐργαλεῖον, σκεῦος, ut alibi ἔργον, it. univerſum χρῆμα ſ. πρᾶγμα.

κύριος, p. adi., c. ſubſt. τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ὀνόματι, ad proprium eius nomen 7, 5, 19.

Κῦρος, nom. propr. ἀπὸ Κύρου, τοῦ πρώτου λ. inde a Cyro 6, 2, 5. Cyrus vulgo maior.

κυρόω, ph. ſenſu curiae ſ. ſenatorio, de perſ. c. acc. rei, κατελθὼν εἰς τὴν σύγκλητον, ταῦτα ἐκύρωσε, rata fecit (Heliog.) 5, 7, 7. confirmavit, comprobavit.

κύων, ph. ῥίψαντες τὰ σώματα, εἴασαν (αὐτὰ) κυσί τε καὶ ὄρνισι βορὰν, canibus 8, 5, 24.

κώλυμα, ph. de re, c. gen. rei, δηλητηρίων, remedium veneni 1, 17, 23. impedimentum.

κωλύμη, ph. de actu, c. gen. rei, ἐς κωλύμην τῆς αὐτῶν διαβάσεως, ad prohibendum ſuum tranſitum 8, 1, 15. - c. gen. perſ. οὐκ ἐς κ. αὐτοὺς τῶν Πραιτωριανῶν ἀφῖχθαι, eos venturos ad prohibendum et repellendum Praetorianos 8, 8, 12.

κωλύω, phyſ. de re, c. inf. τὴν εὐωδίαν κωλύειν δέχεσθαι τὸ φθινῶδες τοῦ ἀέρος, prohibere 1, 12, 5. πονηρὰ τύχη ἐκώλυσε, - εἰς τέλος ἀχθῆναι, prohibuit 2, 4, 11. - de perſ. c. acc. rei, ὡς τὰ στρατόπεδα - κωλύοι τὰς διαβάσεις, quo coërcerent 4, 3, 13. - κωλύειν τὴν - διάβασιν, prohibere 3, 1, 13. πρὸς τὸ κ. τὰς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομὰς, ad arcendas barbarorum incurſiones 6, 4, 14. — βουλόμενον κωλῦσαι τὰ γιγνόμενα, prohibere 7, 7, 8. †† c. adiuncto, τὰς ἐπιβουλὰς ἀπεῖργέ τε καὶ ἐκώλυεν ἡ μάμμη, prohibebat 5, 8, 7. oppreſſo acc. rei, ἐκώλυε (τοῦτο,) prohibebat 8, 8, 11. ſc. τὸ μεταπέμψασθαι τοὺς Γερμ. †† oppreſſo acc. perſ. οὔτε ἀντιστῆναι (αὐτῷ,) ἢ κωλῦσαι (αὐτὸν, προσιόντα,) prohibere 2, 11, 11. - ſed c. acc. perſ. diſerto et adv. ῥᾳδίως ὀλίγοι πολλοὺς ἐκώλυον, arcebant 3, 3, 2. †† nominatim in particip. praeſ. c. artic. τὸ μήτε τὴν πραθεῖσαν ἀρχὴν εἶναι (τινὰ) τὸν κωλύοντα, quod nec venditum imperium eſſet (aliquis,) qui prohiberet 2, 6, 12. ††† oppreſſo acc. rei, ἐκ τοῦ μηδένα εἶναι τὸν κ. (τοῦτο,) ex eo, quod nemo ſit, qui impediat 2, 8, 7. † μηκέτι ὄντος τοῦ κωλύοντος (τοῦτο,) cum nihil amplius eſſet, quo arcerentur 3, 3, 12. quod impediret id, ſc. circuitionem, τὸ κυκλωθῆ

νει, ſ. quod arceret eos, ſc. hoſtes; et ſic potius de neutro, quam maſc. - Alio ſenſu, per verba, c. inf. *ἀγγέλλεσθαί τι - ἐκώλυεν*, prohibuerat 1, 12, 12. vetuerat. *τοῖς βασιλικοῖς κτήμασιν ἐκώλυσεν αὐτοῦ τὸ ὄνομα ἐπιγράφεσθαι*, vetuit 2. 4. 13. † ſimul c. acc perſ. *κωλύων τοὺς περὶ αὐτὸν δορυφόρους ἀποσοβεῖν τοὺς λ.* interdicens ſuis ſatellitibus 1, 2. 5. ††† c. acc. rei, et praep. *διὰ γραμμάτων κωλῦσαι τὴν ὁρμὴν καὶ ἐλπίδα τοῦ βαρβάρου*, inhibere 6, 2. 8. disſuadere. Paſſ. phyſ. de re, c. adv. *τοῦ πανταχόθεν κωλύεσθαι ἕνεκα τὴν δίοδον τοῦ στρατοῦ*, ut impediretur 3. 3, 2. ſimul c. abl. rei ſ. modi, *ὃ περ ᾔδεσαν φόβῳ Μαξιμίνου κωλύεσθαι*, prohiberi 7, 5, 1. - de perſ. c. inf. *κωλυόμενοι ἁρπάζειν καὶ ὑβρίζειν*, dum arcentur a rapinis et iniuriis 2, 4, 9. Praetoriani. - ſimul c. praep. *ὑφ᾽ οὗ κ. λ.* 4, 15, 14. a quo prohibiti. *ἡ ἵππος - ὑπὸ - ἐκωλύετο*, impediebatur 6, 5, 13. Sed c. praep. mera, *ὑπὸ - πλήθους ξύλων - ἐκωλύθησαν*, prae multitud. cohibiti ſunt 7, 10, 13. ††† *τὸ βάρβαρον, ἐν ἀρχῇ νέας ἡγεμονίας κωλυθὲν*, barbara gens, repreſſa 1, 5, 26. ubi Var. L. *κολασθὲν* notabilis ſaltem.

κώμη, ph. abl. *τὸ Βυζάντιον κώμη δουλεύειν Περινθίοις δῶρον ἐδόθη*, ut pagus 3, 6, 19. p. *ὡς κ.*, qui locus fortaſſe claſſicus pro oppidulo ſine muris. noſtr. *Flecken* ſ. *Marktflecken*. c. adi. *ἦν τις, Μαξιμῖνος ὄνομα, ἀπό τινος κώμης*, ex quodam pago 6, 8, 1. *κώμας ἐμπιπρὰς τὰς ἐμπιπτούσας*, pagos 3, 9, 17. *πολλὰς ἐνέπρησε κ.* vicos 6, 5, 11. - c. adiuncto, *δοὺς κώμας τε οἰκεῖν καὶ χώραν γεωργεῖν*, vic. 6, 4, 11. †† magis in opp. *τὰς κ. ἐμπιπρὰς τάς τε πόλεις λ.* vic. 7, 2, 7. ſq. *κώμαις καὶ ἀγροῖς ἐπιτυγχάνων*, pag. 1, 10, 2. vic. 5, 3, 26. *ἀγροὺς καὶ κώμας ἐμπιπράναι*, vic. 7, 9, 24. *πολλὰς κ. καὶ πόλεις πορθήσας*, pag. 3, 9, 6. vic. 4, 11, 11. *πόλεις καὶ κώμας κατατρέχουσιν* 6, 7, 5. †† *τῶν ὄχλων πάντων ἐξ ἀγρῶν ἐκεῖσε συῤῥεόντων, πολίχνας τε καὶ κ. τὰς περικειμένας καταλιπόντων*, vic. 8, 2, 10. ubi et in pr. opp. maior urbs, et *πολίχναι*, quamvis parva oppidula, habuerint muros tamen.

κῶμος, ph. in opp. *εἰς ἑστίασιν ἢ κῶμον - ἔρχεται*, comeſſationem 3, 12, 23.

κωμῳδός, ph. in opp. *κωμῳδοῖς καὶ μίμων ὑποκριταῖς*, comoedis 5, 7, 14.

κωνοειδής, phyſ. de re, *κωνοειδὲς αὐτῷ σχῆμα*, coni figura 5, 3, 11. de lapide.

Λ.

Λαβή, ph. *σκεύεσι, λαβὰς ἐπιμήκεις ἔχουσι*, anſas 8, 4, 26.

λαγχάνειν, ph. c. rei et acc. et abl. ſ. modi, *κλήρῳ τὴν ἀνθυπατείαν λαχὼν*, adeptus 7, 5, 3.

λάθρα, ph. c. verbis, *πέμψας*, furtim 3, 2, 9. *μετεπέμπετο*, clam 5, 7, 9. *τοῦτο προκατασκευάσαντα*, clanculum 6, 8. 11. - † cum v. ſyn. *τῆς πόλεως ὑπεξῆλθε*, clanculum urbe exiit 5, 3, 24.

λαιός, ph. Neutr. de re ſ. loco, c. ſubſt., in opp. *ἐν μὲν τῷ λαιῷ μέρει, - ἐν δὲ τῷ δεξιῷ*, a laeva (parte) 4, 2, 5. *ἐν μὲν τοῖς δεξιοῖς Ἰταλίας μέρεσιν -, ἐν δὲ τοῖς λαιοῖς*, a dextro Italiae latere, - a ſiniſtro 8, 1, 12.

Λαῖτος, nom. propr., Commodi tempore, *Λαῖτον, τὸν ἔπαρχον τῶν*

ϛρατοπέδων, λ. Laetum 1, 16, 12. 1, 17; 2. 9. τῷ Λαίτῳ ib. 14. 2, 1, 6. 12. ſq. 15. 18. 2, 2, 1. 11. 21. Alius, Λαῖτον, ϛρατηγὸν ὄντα Σεβήρου, 3, 7, 9. 11. ſq.

Λακωνικὸς, cum ſubſt. Λακωνικὸν λόχον, Lacquicam cohortem 4, 8, 7.

λαλεῖν, phyſ. de perſ. c. adv. ἔτι λαλοῦντα τὸν - Φονεύουσι, loquentem 2, 5, 14. oratione ad Praetorianos Pertinacem.

λαμβάνειν, ph. de perſ. c. acc. rei, τὰ ὅπλα λαμβάνωμεν καὶ παττώμεθα, capiamus 4, 14. 15. 6, 9, 7. λαβόντες ὅπλα, ſumtis armis 8, 8, 15. ἐγχειρίδια, ſ. pugionib. 7, 4, 11. λαβὼν γραμματεῖον, ſumto in manus libello 1, 17, 1. λ. τὸ γρ., ἐπίσκεψαι, cape ac lege 2, 1, 23. λαμπάδα, προςΦέρει τῷ οἰκήματι, capit facem admovet que aedif. 4, 2, 20. Φιάλην εὔχετο, phiala ſumta 4, 8, 12. ἐσθῆτα ὁδοιπορικὴν, veſtimento itin. ſumto 5, 4, 12. - ſimul c. praep. οὐκ ἐπὶ βαρβάρους ὅπλα λαμβάνων, capere 1, 15, 15. λαβόντα ἐγχειρίδιον ὑπὸ κόλπου, ſumto ſub ſinum pugione 1, 8, 11. - ſimul c. adv. λαβὼν ποτε βέλη, ſumtis telis 1, 15, 11. de Commodo venatore. † c. aſſini v. et adv. et praep. διὰ τὸ προλαμβανόμενον (ὅ περ εἰώθασι βασιλεῖς ἑκάϛοτε πρὸ πάσης τροΦῆς λαμβάνειν,) κώλυμα δηλητηρίων, accipere 1, 17, 23. p. edere ſ. bibere. †† per rectionem var. ſimul, χρήματα πάντα ἀθροίζων τά τε αὐτοῦ καὶ παρὰ τῶν Φίλων, καὶ εἴ τινα ἦν ἐκ δημοσίων τόπων λαμβάνων, opes omnes colligens cum ſuas tum ab amicis, atque, ſi quae eſſent, ex publicis locis accipiens 2, 11, 13. qui Bg., non comma ponens poſt ἀθρ. ſed poſt Φιλ. modo, v. λαμβ. dedit tantum c. praep. una ἐκ., cum, facto poſt ἀθρ. commate, ſiet non ſolum cum dupl. pr. παρὰ et ἐκ, ſed quoque c. acc. rei nudo τὰ αὐτ. - Alio ſenſu, c. acc. rei, et in opp. οὐ τὰ ἄλλων λαβεῖν, ἀλλὰ τὰ αὐτῶν ſσώζειν. εὔχονται, aliena accipere 8, 3, 14. rapere, vi capere. - Alio rurſus ſenſu, καίτοι μεγάλα λαμβάνοντες, χάριν οὐκ ᾔδεσαν, accipientes 2, 11, 14. dono. - ſimul in opp. καὶ μικρὰ μὲν λαβοῦσιν ἀντιδοῦναι λ. iis, qui parva acceperint, 2, 3, 14. - ſimul c. adv. ὡς ὑπάρξαι ἐμοί τε (νῦν) ὑμῖν τὰ ἐκείνων πάντα δοῦναι, ὑμῖν τε ἀδεῶς λαβοῦσι καρποῦσθαι, vos que licenter nactos perfrui 7, 8, 20. c. praep. ὁ ϛρατὸς, ἔχων τὰ χρειώδη, ὅς περ ἀπὸ τῶν τειχῶν ἐλάμβανον, a moenibus accipiebant 8, 6, 8. ἀγαπήσας, ἄνευ μάχης λαβεῖν ταῦτα, ὧν ὠρέγετο, contentus, quod acciperet 2, 15, 8. βουλόμενος λ. μετὰ κινδύνων (τοῦτο,) οὐ τὸ μέρος εἶχεν, ἄνευ πολέμου λ. ſumere 3, 6, 7. - Alio ſenſu, tropico que, δοὺς εἰρήνην, τά τε πιϛὰ λαβὼν, fide accepta 3, 15, 12. acceptis fidei pignoribus, ſc. iureiurando aut obſidibus, it. pecuniis, pro damno accepto per bellum. † per rect. var. et per polyptoton, οἱ μὲν, ὥςπερ ὄφλημα κληρονομίας, εἰληΦότες (τοῦτο, τὴν ἀρχὴν,) - οἱ δὲ παρ' ὑμῶν λαβόντες, quaſi - adepti, - a vobis acceperunt et - 5, 1, 13. † οἱ ϛρατιῶται, τοῦ ἁρπάζειν λαβόντες ἐξουσίαν, adepti 4, 6, 12. nacti. - † per formulam et periphraſ. πεῖραν τῆς γνώμης λαμβάνουσα, pertentans animum 1, 8, 10. periculum capiens ſ. faciens, p. privo v. πειράζουσα, tentans, explorans animum ſ. ſententiam ſ. ſenſum ipſius. ἀρέσκει, πεῖρ. τῆς γνώμης τῶν ϛρατιωτῶν λαβεῖν, experiri animos militum 2, 2, 1. † ſimul cum praep. τιμωρίαν παρὰ τοῦ - εἰληΦὼς, poſtquam poenas ab - ſumſerat 1, 13, 10. ultus erat puniverat. - Cum acc. perſ. duplici, πάντας παῖδας καὶ γυναῖκας αἰχμαλώτους ἔλαβον, captivos acceperunt 3, 9, 19. † c. adiuncto, ὡς ἂν χειρώσαιτο καὶ αἰχμ.

γοῦν - λάβοι, quo - capt. acciperet 2, 13, 2. ἐπιςῆναι μηδὲ προςδοκώμενος ἤθελεν, ὅπως ἀπαράσκευον αὐτὸν λάβοι, ut deprehenderet 2, 14, 11. vel caperet. συνωμότας λαβών τινας, nactus 1, 8, 11. - Sed cum acc. tali perſ. uno, at c. praep. ὡς συμμάχους παρ' αὐτῶν λαβεῖν, ut acciperet 4, 7, 3. †† ἤδη γοῦν τινας καὶ λαβὼν ἐπὶ τοιαύταις ὑπηρεσίαις ὁ Σεβῆρος, ἐκόλασεν, quandoque etiam aliquos deprehenſos in eiusmodi miniſteriis Severus ſupplicio affecit 3, 13, 16. qui Bg., nullo commate per haec facto, dubiam relinquit rect., dum cogitari poſſunt commata poſt γοῦν et poſt ὑπ., ſed, per datam hic diſtinctionem, v. λαβ. quoque habet ſecum adv. ἤδη. De re, trop. c. acc. perſ. οἶκτος πάντας ἐλάμβανε λ. occupabat 1, 4, 17. capiebat, i. in animo omnium excitata eſt miſeratio, orta, omnes eum miſerabantur. - † cum acc. rei et praep. προσηγορίαν λαβεῖν τὸν τρόπον ἐκ λ. nomen accepiſſe a 1, 11, 3. denominatum eſſe a rel. †† per formulam et periphraſ. ἔδει, τέλος λαβεῖν τὸν Ἀντωνίνου βίον, debebat finem habere Antonini vita 4, 12, 5. finem capere, (ut noſtr. *ein Ende nehmen,*) i. finiri, ſe finire. - † ſimul c. praep. πταῖσμα, ἀρχὴν καὶ πρόφασιν λαβὸν ἐξ λ. calamitas, orta de 7, 11, 1. capiens initium et cauſam ſ. occaſionem, noſtr. *ſeinen* Anfang *und* Anlaſs *nehmen* ſ. *Grund* ſ. *Veranlaſſung.* Paſſ. de perſ. phyſ. c. adv. et ſyn. v., εἴληφθε ῥαδίως, καὶ ἀκονιτὶ - ἑαλώκατε, comprehenſi eſtis 2, 13, 10. Praetoriani, incluſi ab exercitu. - cum abl. rei ſ. modi; ἀνῃρέθη, δόλῳ - ληφθεὶς, occupatus 7, 8, 12. captus. - cum nominat. modi, αἰχμάλωτος λ. captivus factus 5, 4, 12. ληφθέντες αἰχμάλωτοι, capti bello 7, 2, 3. †† τοῖς λαμβανομένοις ἐπαμύνειν, iis, qui comprehenſi tenebantur, 5, 8, 16. — Med. de perſ., trop., c. gen. rei, προφάσεως ὀλίγης λαβέσθαι εὔχοντο, cauſam minimam dari ſibi optabant 5, 2, 14. accipere ſ. nanciſci cauſam ſ. occaſionem, noſtr. *bekommen.* ταύτης τῆς προφ. λαβόμενος, hanc occaſ. accipiens 2, 9, 14. λ. ἐξουσίας, nactus poteſtatem 3, 15, 8. - phyſ. cum gen. rei, ſed alius, et quaſi inſtrum. λαβόμενος τῆς χειρὸς Γλαβρίωνος, manu comprehenſum Glabrionem 2, 3, 8. cum prehendiſſet manum Glabrionis. - ſimul c. adv. συνήθως λ. τῆς χ. (αὐτοῦ) prehenſum manu 3, 12, 18. - c. acc. rei, in opp. ὑπέσχετο δώσειν ἑκάςῳ - τοσοῦτον ἀργύριον, ὅσον μήτε αἰτῆσαι, μήτε λήψεσθαι προςεδόκησαν, nec accepturos ſe (eſſe) 2, 6, 15.

λαμπὰς, pl. λαβὼν λαμπάδα, προςφέρει τῷ λ. facem 4, 2, 20.

λαμπρὸς, trop. de perſ. c. abl. rei ſ. modi, τοὺς πλούτου περιβολαῖς λαμπροὺς γαμβροὺς, ſplendidi 1, 2, 3. inſignes, conſpicui, notabiles prae aliis ob divitias. de re, c. ſubſt. rei, ἐπιδόσεσι λαμπραῖς, luculentis 1, 9, 2. magnis 1, 12, 9.

λανθανόντως, trop. ἤλγουν, latenter 8, 7, 6. - in opp. προςποιούμενος μὲν λ. - λανθ. δὲ λ. 7, 9, 24.

λανθάνω, phyſ. de perſ. c. nominat. perſ. οὐδὲ αὐτὸς λανθάνειν ἤθελεν, latere 1, 14, 14. ſq. expl. ſcil. αὐτὰ, τὰ πραττόμενα, neo ipſe ſua facta voluit latere, i. ignota eſſe ſ. manere; vel nec ipſe voluit latere, i. ignotus eſſe ſ. manere, ſcil. talia facienda. εἴ τινες καὶ ἔλαθον, ceteris, quibus latere contigiſſet 5, 2, 5. ſi autem quidam et latuiſſent, vel et, ſi qui etiam latuiſſent, delituiſſent, non deprehenſi eſſent. θεῷ τῷ λαθόντι, deo, qui latuerat 1, 16, 5. Saturno. † c. adiuncto, παρ' αὐτῷ κρυπτόμενον λαθεῖν, in occulto latuiſſe ib. 4. v. κρ. de eod. Sat. ὡς - ἀποῤῥίψαντα τὴν χλαμύδα βασ. λαθεῖν, ut latuerit 3, 7, 8. - in opp. φεύγειν

- ἢ λαθεῖν οὐκ ἠθέλησεν, ὁμόσε δὲ χωρήσας -, προῆλθεν λ. latere 2, 5, 6. Pertinax. ὅσοι τε ἦσαν εἰσρυέντες λ. ὅσοι τε λ. ἠδυνήθησαν 7, 9, 17. † ſimul c. adv. τῶν πρὸς ὀλίγον φυγεῖν ἢ λ. δυνηθέντων, qui latere potuerunt, 6, 9, 14. - c. Nominativo particip. ὁ δὲ λανθάνειν ἤθελεν ἁμαρτάνων, neque latere volebat ipſe peccata ſua 5, 6, 23. opp. pr. αὐτὸς ἐβλέπετο ἡνιοχῶν λ., noluit latere, i. ignotus eſſe, ſi peccabat. †† Trop. ὅπως μὴ, σιωπήσαντες, λάθοιεν; εἰς τὸν πολὺν ὅμιλον ἀριθμούμενοι, ne laterent 1, 1, 1. ignoti manerent, et in magna turba numerarentur. ††† c. particip. fut. λήσεις ἀπολούμενος, te nec opinantem exitium opprimet 1, 9, 10. imprudens, inopinate, peribis. † In participii nominativo c. finito aliquo v., p. adv., λανθάνων - εἰς τέλος ἄξεις, clam 3, 11, 13. ἰδίᾳ αὐτῶν ἑκάτερος ἐπέστελλε λ. latenter 4, 3, 3. † παίει ξιφιδίῳ, ὃ μετὰ χεῖρας ἔφερε λ. gladiolo, quem in manibus tulerat occultatum 4, 13; 11, λανθάνοντες συνεκρότουν δύναμιν, clanculum 1, 9, 3. 2, 14, 9. clam 2, 12; 2. † ἐδίδου χρήματα λανθάνουσα, latenter 5, 8, 6. i. q. ſq. κρύβδην. - ἀποῤῥίψας τὸ χλαμύδιον, λαθὼν ἀποδιδράσκει, clam 5, 4, 12. i. q. ſq. ὡς μὴ γνωρίζοιτο. - ὡς λαθόντες - ἐπεισέλθοιεν, clanculum 2, 13, 21. † νύκτωρ εἰ κατέλθοιεν λαθόντες, noctu ſi veniant clanculum 5, 3, 23. v. κατέρχ. et 2, 12; 2. - clam 1, 10, 6. †† In eodem nominat. particip. aut obliquo eiusdem caſu, ſimul cum alio particip. aut nominat. aut obliquo caſu, et c. finito v. aut c. inf. εἰ δύναιτο ἀποσκευάσασθαι λαθὼν καὶ ἐξαπατήσας αὐτὸν, an poſſet amoliri latenter et decipiendo ipſum 3, 5, 7. ubi poſit. pron. accuſativus ambiguus eſt, pertinens vel ſimul ad v. λαθ. vel modo ad v. ἐξαπ. vel ad pr. v. ἀπ. - μή τις αὐτῶν προλαβὼν καὶ λαθὼν δηλητηρίῳ χρήσηται λ. ne alteruter (eorum) prior et fallens 4, 1, 3. clam. †† τὰ δὲ (θηρία) - λανθάνοντα καὶ παρεισιόντα - αὐτοὺς ἐλυμαίνετο, ſenſim obrepentes 3, 9, 10. qui Bg. cepit per hendiad. ubi et procedit *clam*. †† τὰ - ἀρώματα, -, μηκέτι μόλις καὶ σπανίζοντα λανθάνοντά τε δι' ἐμπόρων κομισθήσεσθαι; haud amplius vix raro que et *clanculum* per mercatores importatum iri 4, 10, 9. ††† Per inf. cum alio inf., intercedente copula, ὅπως τινὰς πεῖσαι δυνηθεῖεν τῶν ὀψοποιῶν; λαθεῖν καὶ ἐπιδοῦναι αὐτῷ, ut latenter porrigerent (ipſi) 3, 5, 9. per hendiad. †† In particip. nominat. c. finito v. ſed ſimul c. acc. perſ. ἦλθον στρατιῶταί τινες λαθόντες τὸν τοῦ Περεννίου παῖδα, venerunt milites quidam clam Perennis filio 1, 9, 17. - Per al. rectionem, ubi v. habet ſecum duos caſus ſimul, tum perſ. et nominat. et acc. οὐδεὶς αὐτὸν ἐλάνθανε τῶν λ. 4, 12, 6. nemo eum latebat eorum, qui rel. i. nemo ipſi ignotus erat. ὡς ἂν τοὺς φυλάσσοντας - λάθοιεν, ut cuſtodientes latere poſſent 2, 1, 2. ignoti manere poſſent cuſtodientibus, non agnoſcerentur a cuſt., ut clam iis id facerent. - tum nominat. rei, ſed acc. perſ. ὡς μηδὲν αὐτὸν λανθάνειν, ut nihil illum lateret 7, 8, 4. illi ignotum eſſet ſ. maneret. οὐδὲ - ἐλάνθανε τὰ πραττόμενα πάντας, neque latebant illius facinora quenquam 1, 14, 14. neminem latebant ſ. *non* lat. *ullum*, ſ. *non* lat. *quenquam* facta *ab eo*, i. nec cuiquam ignota erant ea, quae facta erant ab eo ſ. fiebant. — †† οὐδὲν εἶναι αὐτὴν ἐλάνθανε τῶν λ. nihil eam latebat eorum, quae 5, 8, 8. qui Bg. omiſit inf. v. ſubſt., iunctum c. v. ἐλ. per redundantiam. - De re, in v. finito aut inf. c. nominat. aut acc. ſubſt. rei, σοὶ ταῦτα δηλώσων ἥκω, ὡς μὴ λάθοι τὰ τολμώμενα, ne lateant, quae auſus eſt 3, 12, 6. ubi e pr. pron. dat.

σοὶ ſuppleri poteſt acc. perſ. σὲ, ut ne lateant te auſa eius ſ. tentata ſ. cum audacia ſuſcepta, i. tibi ignota ſint ſ. maneant. — † c. adiuncto, εἰ λάθοι ἡ ἐπιβουλὴ, καὶ μὴ ἐλεγχθείη, ſi latuiſſent inſidiae ib. 11. ignotae fuiſſent ſ. manſiſſent; ubi e pr. τοῦ Σεβήρου expleri poſſit etiam acc. perſ. αὐτόν. - καιρὸς ἐπιτήδειος εἶναι εἰς τὸ τὴν ἐπιβουλὴν λαθεῖν, tempus hoc idoneum eſſe inſidiis celandis 1, 10, 13. ad inſidias celandas, *ut* inſidiae *laterent*, i. occultae manerent, ignotae eſſe ſ. manere poſſent. † λαθεῖν ἔργα βασιλέως ἀδύνατον, latere facta principis non poſſunt 4, 11, 14. ſuppleto quidem v. ſubſt. praeſ. ἐςὶ, non fas eſt ſ. non fieri poteſt, ut principis ſ. regentis alicuius facta lateant alios, cives, i. iis ignota ſint et maneant, ſed, ſuppleto v. ſubſt. impf. ἦν, latere facta (acta) imperatoris (Caracalli) non *poterant* eum, ſc. ſenatum, ſc. αὐτὴν, e pr. ἡ σύγκλητος. ſed ſimul cum adv. λέγουσι λανθάνειν ποταμῶν ἐκείνων διὰ τοῦτο τὰς ἐκβολὰς, latere 6, 5, 3. ignorari, ignotos eſſe, non conſpici poſſe et reperiri. — Porro de re, in particip. c. ſubſt., p. aliquo adi., per Fem. μὴ προχωρούσης τῆς λανθανούσης ἐπιβουλῆς, clandeſtinis inſidiis 4, 4, 6. ἐφ' οὗ λανθανούσῃ συνουσίᾳ διεβάλλετο, cland. conſuetudine 1, 8, 10. οὐκ εἰδὼς τὴν τοῦ βασιλέως λανθάνουσαν γνώμην; occultam voluntatem 4, 9, 1. † in opp. ἣν εἶχον γνώμην λ.; ἐξέφηναν, ſenſum, quem occultaverant, indicarunt 8, 8, 5. v. γνώμ. - εἰςόδους, εἴ τινες ἦσαν λανθάνουσαι, obſtruentes aditus (palatii,) ſi qui eſſent ſecretiores 4, 1, 9. opp. ſq. δημοσίοις καὶ αὐλείοις, fores occultae ſ. ignotae aliis. & Neutr. αἰτία τοῦ λανθάνοντος μίσους, cauſa latentis odii 4, 9, 3. occulti, clandeſt. ἐπιςέλλει. ἰδίᾳ μὲν λανθάνοντα γράμματα; cland. litteras 2, 13, 3. - †† Neutr. c. artic. c. ſubſt. rei, p. ſubſt. διδάξαντες τῆς ἐπιβουλῆς τὰ λανθάνοντα; inſidias latentes 1, 9, 18. i. q. τὴν λανθάνουσαν ἐπιβουλὴν, cf. ſupra 4, 4, 6. ſc. πράγματα ſ. μέρη, inſidiarum rationes, περιςάσεις, modum. - Med. de perſ. phyſ. abſ. ὑποςὰς ἐν τῇ εἰςόδῳ; - ζοφώδης δὲ αὕτη, καὶ λήσεσθαι ἤλπισε, ille occultum ſe fore ſperabat 1, 8, 12. ſc. ἐκεῖ, in loco illo, ἐν τῇ εἰςόδῳ, ſe latiturum eſſe, ſe latere poſſe.

Λαοδίκεια, c. diſerto adiuncto e praep., κατὰ Συρίαν, Laodicea in Syria 3, 3, 3. Λαοδικεὺς; gentil. c. artic. τοῖς Λαοδικεῦσιν λ. Laodicenſes ib. 6. - ſine artic. δῶρον ἐδόθη Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσιν, Laodicenſibus 3, 6, 19.

λαπάρη, ph. homin. τὰς λαπάρας κοσμοῦσι σιδήρῳ, ilia (Britanni) 3, 14, 13. latera, latera inania, partes corporis inter coſtas ſpurias et oſſa.

Λάτιον, nom. region.; *Latium* 1, 16, 4. ubi et de cauſa denominationis.

Λαύρεντος, oppid. Ital. et Latii, εἰς τὴν Λαύρεντον ἀνεχώρησεν, Laurentum receſſit 1, 12, 2. quo de §. ſq. cauſa denominationis.

λέγειν, ſenſu vulg. ph. de perſ. c. adv. ὡς ἔλεγε, ut aiebat 6, 8, 13. - c. acc. rei, βασιλέως, ἢ ἵνα τἀληθῆ λέγοιμι, ςρατιώτου, dicam 4, 14, 8. in oratione tamen. † οὐ παύσῃ, ἔφη, ἀνάξια σαυτοῦ λέγειν; loqui 2, 1, 18. αὐτὸν, ψευδῆ λέγοντα, vaniloquum 1, 9, 14. falſa loquentem. - ſimul c. praep. οὐ δέ τις πρός τινα ἔλεγέ τι, dicebat 7, 8, 3. † ſimul c. adv. et in opp. ἀφειδῶς πάντα καὶ φανερῶς, ἃ ἐβουλεύετο, λέγοντος καὶ πράττοντος, loquente 5, 8, 8. - Cum inf., praepoſitum, λέγοντας, αἴγλην - dicentes 1, 7, 9. - poſtpoſitum, γεγενῆσθαι, ἔλεγον, dicebant, &c.

5, 2. †† ſimul in rectione dupl., c. inf. it. c. particip. παρεῖναι αὐτῷ - χρήματα, καὶ θησαυροὺς - πεπληρωμένους; dicebat 2, 6, 11. ſi quidem θησ. ſumantur de aedificio. - in med. orat. ποθεῖν ἔλεγε τὴν πατρίδα, dicebat 1, 6, 7. - οὕτω γὰρ ἔλεγον λ. dicebant 4, 3, 12. 8, 3, 20. 8, 6, 5. 1, 6, 4. - Nominatim de oratore, c. acc. rei, τοιαῦτά τινα λέγων, loquens 2, 14, 8. τοι. λέγοντος λ. dicente 2, 2, 21. c. dat. perſ. ſimul, τοιαῦτά τινα λέγειν αὐτοῖς πειρώμενος, dic. 2, 5, 14. - ſimul c. praep. ταῦτα λέγουσα μετὰ δακρύων, dic. 4, 3, 20. - c. adv. τοιαῦτα τινα λέγων ἑκάστοτε 3, 13, 13. - ſimul c. praep. τ. τ. λέγ. καὶ πρὸς ἑκάστους καὶ κοινῇ 8, 3, 16. †† c. adiuncto et inf. ſimul, λόγους ἐπιεικεῖς - ἐποιεῖτο πρὸς πάντας, καὶ - δεξιούμενος, λέγων, ἥκειν λ. 2, 14, 6. ††† In formula futurae orationis, c. acc. rei, ἔλεξε τοιάδε, dixit 1, 5, 4. 2, 2, 11. 2, 3, 11. 2, 8, 1. 2, 10, 2. 4, 5, 2. 4, 14, 7. 6, 3, 4. 8, 7, 7. - ſimul c. praep. ἔλ. πρὸς αὐτοὺς τοιάδε, orationem habuit huiuscemodi 3, 6, 2. dixit ad eos. ἔλ. πρὸς αὐτὸν τοιάδε, dixit ad eum 7, 5, 10. † ἐξ ἀναγνώσεως ἔλ. τ. 7, 8, 5. v. ἀν. ſimul c. abl. modi, μεγάλῃ βοῇ - ἔλ. πρὸς αὐτοὺς τοιάδε, dixit ad eos 2, 13, 9. - De oratore porro, c. inf. ἔλεγε, δεῖν λ. dicebat 2, 9, 11. - c. acc. rei, et praep. ἄπιστα μὲν οἶδα - λέξων πρὸς ὑμᾶς, incredibilia me ſcio dicturum (eſſe) coram vobis 7, 8, 6. - c. coniunctione, ἔλεγε - ἡ πρεσβεία, ὅτι δὴ λ. dicebat 6, 4, 8. οἱ πρέσβεις ἔλεγον, ὅτι ἄρα λ. indicabant 8, 3, 4. • De ſcribente, per epiſtolam, c. acc. rei, ἐπιστέλλει τῷ δήμῳ -, λέγων τοιάδε, dictitans 5, 1, 2. his verbis. - ſimul c. inf. ἐπιστέλλει τῷ - λέγων, λ. indicans 4, 15, 17. †† ſq. neg., χάριν γιγνώσκων, ἔλεγε, μὴ δεῖσθαι συμμάχων, negabat, ſe egere auxil. 2, 8, 14. - De narrante, per hiſtoriam et famam, c. adv. ὡς λέγουσι 1, 11, 2. ut aiunt. - in opp. ſimul, ὡς μέν τινες ἔλεγον, ut dicebant 3, 10, 11. ſq. ὡς δὲ ἕτεροι διέβαλλον λ. c. inf. τινὲς αὐτὸν καὶ πεφυγαδεῦσθαί ἔλεγον ib. - ὑποδέχεσθαι λέγουσι, aiunt 6, 5, 3. - c. acc. rei, εἴ τι καὶ μυθῶδες λέγοιεν, ſi dicant 1, 1, 2. - ſimul poſt ſyn. φασὶ - τινες - διττὴν λέγουσι - τὴν αἰτίαν, afferunt 3, 2, 5. †† c. praep. ὡς δέ τινες τῶν τότε ἱστόρησαν, οὐ πρὸς χάριν - λέγοντες, loquentes 3, 7, 8. †† Per exquiſitiorem ſenſum, c. acc. perſ. τὸν ἀδελφὸν λέγων, fratrem nominans 4, 4, 14. tecte quidem, dicens ſic ſ. his verbis, innuens, cogitari intelligi que cupiens. - Γορδιανοῦ ἔκγονον λέγοντες, dictitantes 7, 10, 15. - † c. acc. rei, ἄλλο ἄλλου λέγων ἐγκώμιον, laudans 4, 9, 11. proferens. - ſimul cum adv. πεφύκασι - λέγειν εὐστόχως ὑπογραφάς, natura facti (ſunt) ad ſcite deſcribendum 4, 9, 4. proferre. - †† abſ. ſed tamen in particip. c. pron. perſ. ἐπεὶ λέγουσιν ἡμῖν οὐ πεπίστευκας, verbis noſtris 2, 1, 23. dictis noſtris, dicentibus nobis, narrantibus. — † Trop. de re, in dupl. rectione, c. coniunct. τὰ γράμματα ἔλεγεν, ὅτι δὴ λ. litterae declarabant 4, 10, 3. ſed ſq. §. ſimul cum inf. ἁρμόζειν δὲ λ. c. inf. ἔ. τὰ γρ., δεῖν λ. ſignificabant litterae 6, 2, 9. - Paſſ. de re, phyſ. ἔτρωσεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν τὰ λεχθέντα, illa verba 1, 8, 15. illa dicta. - † c. affini, μηδ' εἰδέναι φάσκων τὰ λεγόμενα, nec ſcire ſe dicens, quae narrarentur 3, 12, 9. † πάντα τὰ λ. καὶ ἐνδεχόμενα καὶ ἀληθῆ πιστεύσαντες εἶναι, omnia, quae dicebantur 5, 4, 1. v. ἐνδέχ. in opp. οὐδέν τι ἐλέγετο ἢ ἐπράττετο, dicebatur 6, 1, 4. ἐπακούειν τῶν λεγομένων, καὶ τὰ πραττόμενα, ἐφορᾶν, quae dicuntur 1, 5, 21. - cum praep. ſimul, εἴ τι μετὰ - δόλου λέγοιτο ἢ πράττοιτο, ſi dicatur 2, 9, 15. πρίν τι λέγεσθαι ἢ πράττεσθαι ἐπὶ τῆς σκη-

νῆς, priusquam aliquid diceretur 1, 9, 7. † ὅσα - ἢ λεχθέντα πρὸς αὐτοῦ ἢ γραφέντα, dicta ab ipſo 1, 2, 5. πειθοῖ τῶν ὑπὸ τοῦ Πλαυτιανοῦ λεγομένων, eorum, quae a Pl. dicebantur 3, 12, 21. καταφρονήσας τῶν ὑπὸ τῆς πρ. λεχθέντων, ea, quae ab anic. dicerentur 5, 5, 10. †† ſimul c. dat. perſ. τὰ καθ' ἑκάστην πόλιν αὐτῷ λεχθέντα, quae apud quamque civitatem verba fecerit 2, 15, 11. ipſi dicta, i. ab ipſo, i. q. ante 1, 2, 5. - De oratore, abſ. ὁ δῆμος ἐπήκουεν - τῶν λεγομένων, auſcultabat, quae dicerentur 8, 3, 7. αἰδεσθεὶς τὰ λεχθέντα, ſenſa dicta, 1, 6, 21. qui Bg. ſupplet libere hunc gen. ſubſt., pro prr. ὑπ' αὐτοῦ ſ. πρὸς αὐτοῦ, ſ. αὐτῷ. - ὑπώπτευον μὲν τὰ λ., πιςεύειν δὲ λ. illa dicta 1, 9, 13. — † εὐθίκτως πρὸς τὰ λ. ἀποκρίνασθαι, ad rem 4, 7, 2. ad dicta ſ. prolata, in iudicio, ab aliis. † γνώσῃ, ὅτι μὴ σκῆψις - πρόσεςι τοῖς λεχθεῖσιν, ineſſe noſtris dictis 2, 1, 23. ſcil. ὑφ' ἡμῶν ſ. ἡμῖν, iis, quae dicta ſunt nobis ſ. a nobis. - c. praep. εἴ τι καινὸν νῦν ἀκούοιτε, ἴσως ἂν ὡς παρ' ἐλπίδα λεχθέντι (αὐτῷ) ἐκπλαγείητε, quaſi praeter ſpem id dicatur 6, 3, 6. † c. praep. dupl. et in opp. φήμη τῶν τε λεχθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ συγκλήτῳ, καὶ τῶν πρὸς τὸν δῆμον γραφέντων, eorum, quae dixiſſet in ſenatu 2, 4, 1. quae dicta erant ab eo. - De narrante, cum praep. dupl. τὰ αὐτῷ πραχθέντα - ἐν τοῖς πρὸ τούτων λέλεκται, in antecedentibus declarata ſunt 8, 1, 1. dicta ſunt, ſc. ἐμοὶ ſ. ὑπ' ἐμοῦ, mihi ſ. a me. - c. praep. una, τὰ ἑπόμενα ἐν τοῖς ἑξῆς λεχθήσεται, ſequentia deinceps dicentur 7, 12, 20. * c. adv. ὡς ἐλέγετο, ut ferebatur 6, 8, 1. †† ſimul c. ſubſt. affini, ὅσα πρότερον ἐπεῖχεν ὁ φόβος ῥήματα, ταῦτα - ῥᾳδίως ἐλέγετο, dicebantur 2, 2, 7. proferebantur. - †† c. inf. in med. orat. τῇ Μαιώτῃ ἐλέγετο σωρούς εἶναι χρημάτων, dicebatur 5, 3, 22. ſcil. ἐκείνοις ſ. ὑπ' ἐκείνων, ipſis ſ. ab ipſis, p. ἐλ. δὲ, εἶναι λ. †† de re, in nominat rei, τὸ χωρίον πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος φθορὰν ἀντέχειν ἐλέγετο, dicebatur 1, 12, 3. ἡ σκευὴ τοιαύτη τις ἐλ. ἔσεσθαι 7, 1, 12. †† De perſ. ἅτε χρηςὸν εἶναι λεγόμενον, utpote qui diceretur 3, 5, 5. — † per nominat. diſertum, Ἀρσάκης λέγεται ἀναπεῖσαι τοὺς λ. dicitur 6, 2, 19. - ſed co nomin. oppreſſo, ἐλέγετο (αὐτὸς) σπεύδειν λ. dicebatur 5, 4, 22. 8, 5, 17.

ληλατεῖν, phyſ. de perſ. c. acc. loci, ἀγροὺς λ. depopulari 7, 9, 24. τὴν χώραν ληλατήσας, depopulatus 3, 9, 6. τὴν γῆν ἐληλάτει, depopulabatur ib. 17.

λεία, phyſ. abſ. λείαν ἀπαγαγεῖν, praedam 3, 14, 2. 6, 5, 11. — λείας ἀπήλαυνε, praedas 6, 2, 14. - c. adiuncto, λ. ἀπελαύνων, διδούς τε τὰς ἀγέλας τῷ ςρατῷ, λ. praedam 7, 2, 9. - in opp. λείαν καὶ αἰχμαλώτους συλλαβών, praedam 4, 11, 11. χειρωσάμενος αἰχμαλώτους, καὶ λείαν ἀπελάσας, praeda averſa 7, 2, 18. †† λείας αἰχμαλώτους ἀπάγειν, praedas et captivos 7, 3, 3. qui Bg. interſerit copulam, qua ſine fuerit αἰχμ. p. adi.

λείπειν, ph. de perſ. c. acc. loci, τὴν τάξιν λιπών, deſertor 1, 10, 2. ſtationis ſuae, deſerens. † c. adiuncto, οὐκ ἐμενον, ἀλλ' ἕκαςος, ἣν ἐγκεχείριςο φρουρὰν λιπών, quisque relicta ſtatione, ſibi demandata 2, 5, 4. qui Bg. cogitarit comma poſt ἐγκ., ut cohaereat φρ. c. v. λιπ., dum alii contra faciunt comma tantum poſt φρ., ubi ad v. λιπ. aſſumi oportet pron. αὐτήν.

λειποθυμία, ſenſu medico ſ. phyſ. αὐτὸν ἐπιπεσοῦσα λ. κατεςίγασεν, animi defectio 1, 4, 15. i. q. ſq. §. ἀθυμία; Vern. Ohnmacht, h. inis conditio, qua eum videatur animus quaſi deſerere, i. vis mentis et cogitandi, rerum que omninm conſcientia, ſed et

ſenſus corporis ſ. vis ſentiendi, ad tempus, ſimul cum corporis languore, torpore ac debilitate; unde ſq. §. ſubiicitur.

λειποψυχεῖν, ſenſu med. et ph. aut trop. λειποψυχῶν - μόλις εἰς τὴν σκηνὴν ἐπανέρχεται, exanimatus 6, 9, 12. animo deficiens, vel ſummo territus modo, id que potius ob adiunctum v. phyſici motus ἐπ. i. q. ἡμιθανής, noſtr. *halbtodt*.

λείψανον, ph. de perſ. c. gen. perſ. εἴ τι ἦν ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ τοῦ στρατιωτικοῦ λ. ſi quae erant reliquiae 2, 14, 12. ſi qui ex exercitu reliqui erant. - c. gen. rei, ὅσοι πλούσιοι, λείψανα ὀλίγα τῆς Κομμόδου τυραννίδος, reliquiae 2, 6, 8. qui erant reliqui pauci ſ. parvo numero ex Commodi ſaevo imperio, ſ. qui pauci relicti erant nec caeſi a Commodo tyranno. - De re, c. gen. perſ. κάλπην, ἔνθα ἦν τὰ Σεβήρου λ. reliquiae 4, 1, 6. 3, 15, 15. cineres. - c. gen. loci, ἐπελθὼν πάντα τὰ τῆς πόλεως λ. perluſtratis reliquiis, 4, 8, 10. rudera. - it. muri, ſimul c. ſyn. τὰ μένοντα αὐτοῦ ἐρείπια καὶ λείψ. 3, 1, 15.

λελωβημένους v. λωβᾶν. - λεοντέη ſ. λεοντῆ ſ. λεοντή, ph. λεοντὴν ὑπεζώννυτο, leonis pellem 1, 14, 16. ſcil. δορὰν leoninam pell.

λεπτότης, ph. τῶν - εἰς λεπτότητα ἠσκημένων, ſubtiliter 1, 17, 1. tenuiter, per tenuitatem, cum tenuitate, v. εἰς.

λευκός, ph. c. ſubſt. Maſc. ἵππων λευκῶν, equi candidi 5, 6, 16. - Fem. ἐσθῆτας λευκὰς, albis veſtibus 4, 2, 6. feminarum in luctu.

λευχειμονεῖν, phyſ. de perſ. λευχειμονοῦντες λ. induti albis veſtibus 8, 7, 4. legati.

λέων, ph. λεόντων - ἀναῤῥιφθέντων λ. leones 1, 15, 13. λέοντας κατηκόντιζεν. ib. 6.

λεωφόρος, ph. abſ. καταλιπόντες τὰ σώματα ἐῤῥιμμένα ἐπὶ τῆς λεωφόρου, in platea 8, 8, 16. τὸ σῶμα ῥίπτουσιν εἰς τὴν λεωφόρον, in plateam 3, 12, 25. i. q. λαοφ., propr. *popularis* via (*Heerſtraſse,*) per ellipſ. ſq. ſubſt. ὁδοῦ et ὁδόν. - c. diſerto ſubſt. ſ. plene, et in opp. αἱ λεωφόροι ὁδοὶ καὶ ἀτραποὶ πᾶσαι λ. viae publicae 8, 5, 12.

λήγειν, phyſ. de re, c. praep. λίθος, λήγων εἰς ὀξύτητα, deſinens 5, 3, 10.

λήϊον, ph. τῶν ληΐων ἀκμαζόντων, ſegetibus adultis 7, 2, 7.

λῃστεύειν, ph. abſ. de perſ. κώμαις - ἐπιτρέχων, ἐλῄστευεν, latrocinabatur 1, 10, 2.

λῃστής, ph. in opp. ἔμελλον ἀντὶ λῃστοῦ δεσπότην ἕξειν λ. ex latrone 1, 10, 15. μηκέτι λῃστῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἀξίωμα, latronum ib. 3.

λίβανος, ph. fructus, λιβάνῳ τοὺς βωμοὺς ἐσώρευσεν, thure 4, 8, 20.

λιβανωτὸς ſ. λιβανωτὸν, id. λιβανωτὸν θυμιῶσιν, thus 5, 5, 12.

Λιβύη, ph. de terra, ſtrictiori ſenſu, Λιβύης τὰ παρακείμενα, Libyae 4, 3, 15. pro parte vulgaris Africae. - ampliori autem et p. toto, πολυάνθρωπος οὖσα ἡ Λ. Africa 7, 4, 9. ἐν Λιβύῃ, in Afr. 7, 9, 9. τὰ κατὰ τὴν Λιβύην ἐν τούτοις ἦν, Africa in hoc ſtatu erat ib. 25. ὁ κατὰ τὴν Λ. ἐπίτροπος, Africae procurator 7, 4, 5. - in opp. σεβόντων αὐτὸ τ. Καρχηδονίων καὶ τῶν κατὰ τὴν Λ. ἀνθρώπων, et alii per Africam homines 5, 6, 8. †† infinite, αὐτὴν - εἰς Λ. ἐφυγάδευσε, Afr. 6, 1, 21. - Trop., p. hominib. ibi, τὴν Λιβύης ἀπόστασιν, Africae 7, 12, 20. 8, 1, 1.

Λίβυς, ph. univerſe, Σεβῆρος, ἀνὴρ τὸ γένος Λ. Afer 2, 9, 2. - c. artic. Ἀννίβαν τὸν Λίβυν, Hannibal. Afrum 4, 8, 14. Carthagi-

nienſem. – Plur. ſine artic. Λίβυες αὐτὴν – καλοῦσι, Afri 5, 6, 10. 7, 4, 2. – c. adiuncto e praep. Ἀφρικανὸν ἐκάλεσαν ἀφ' ἑαυτῶν· οὕτω γὰρ Λίβυες ὑπὸ μεσημβρίαν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ καλοῦνται, Libyes 7, 5, 19. πᾶν τὸ Λιβύων ἔθνος, omnis Africa ib. init. τὴν Λιβύων σύμπνοιαν, Afrorum 7, 6, 6.

λίθος, ph. vulgaris ſ. rudis, abſ. ἀράμενοι τὸ ὕδωρ, φέρωσιν (αὐτὸ,) ὥσπερ λίθον, lapidem 6, 7, 16. – c. adi. λίθος τίς ἐςι μέγιςος, λ. 5, 3, 10. – c. verbis, βαλλόντων αὐτοὺς λίθοις 3, 3, 1. 7, 11, 11. 8, 4, 26. κυλινδουμένοις τοῖς λ. ἐπιβαίνοντες 1, 12, 18. – cum ſubſt. τῆς τῶν λίθων βολῆς ib., 2, 6, 19. – in opp. λίθων ἢ πλίνθων ὀπτῶν σπάνις 7, 2, 8. ὑπὸ πλήθους ξύλων καὶ λ. 7, 10, 13. τῷ κεράμῳ βάλλοντες – καὶ λίθων βολαῖς τῶν τε ἄλλων ὀςράκων 7, 12, 11. λίθοις καὶ κεράμοις ἔβαλλον 1, 12, 16. τόξοις καὶ λ. βάλλοντες 3, 9, 9. βαλλομένους λ. καὶ δόρασι τόξων τε πλήθει 8, 2, 4. — λίθους καὶ ξύλα ἐπεφέροντο 7, 10, 10. – laboratus, univerſe, cum adi. τείχει, πεποιημένῳ μυλίτου λίθου, molari lapide 3, 1, 14. — ἑνὸς λίθου πεπ. ex uno *lapide* ib. τὴν γέφυραν, ἔργον γεγενημένον ἐκ τετραπέδων λίθων, lapide quadrato 8, 4, 4. – laboratus, eximie, δακτυλίους, – οὓς εἶχε λίθων τιμίων, quos habebat cum gemmis pretioſis 4, 8, 21. φορείῳ, ὅ περ διὰ χρυσοῦ καὶ λίθων τιμ. πεποίκιλτο, lapidibus pretioſis 5. 8, 13. πόρπαις καὶ ζωςῆρσι, χρυσῷ – καὶ λίθοις τιμίοις πεποικιλμένοις, lapide pretioſo 5, 2, 10. † ςεφάνη ἐπικείμενος, χρυσῷ καὶ λίθοις ποικίλοις τιμίοις, coronam –, auro et lapidibus variam pretioſis 5, 5, 4. qui Bg. legerit in acc. ςεφάνην – ποικίλην – . † τὸν θεὸν αὐτὸν ἐπιςήσας ἅρματι, χρυσῷ καὶ λίθοις τιμιωτάτοις πεποικιλμένον, deum ipſum collocatum in curru, auro et lapidibus pretioſiſſimis variegato 5, 6, 15. qui Bg. retulit ad proximum ſubſt. ἅρμ., legens in dat. πεποικιλμένῳ. – ςέφανος, λίθων πολυτελῶν χροιᾷ διηνθισμένος, corona, lapidum pretioſorum rel. 5, 3, 12. παιδίου – τούτων τῶν χρυσῷ καὶ λίθοις πολυτίμοις κεκοσμημένων, lapidibus pretioſis 1, 17, 5. † c. ſubſt. νεὼς –, χρυσῷ – κεκοσμημένος λίθων τε πολυτελείᾳ, lapidum pretioſorum magnificentia 5, 3, 8.

λιμὴν, phyſ. abſ. τοῦ Θύμβριδος ἐκβολαῖς, – ταύταις ἀντὶ λιμένων ἐχρῶντο, vice portuum 1, 11, 10. φρυκτωρίοις, ἃ ταῖς λιμέσιν ἐπικείμενα, λ. portubus 4, 2, 15. forſan c. adi. αἰγιαλοί τε πάντες καὶ λιμένες φρουροῦνται, portus 8, 5, 11. τὰς εἰςόδους πάσας καὶ λιμένας φυλάττεσθαι 3, 1, 3. quo utr. loco e pr. adi., in medio poſitum, ſimul repetendum ad λιμ. c. gen. loci, τέλη ἐπὶ λιμέσι πόλεων, ad portus urbium 2, 4, 14.

λίμνη, ph., c. adiuncto, ὥς τό τε ἕλος σωμάτων πληρωθῆναι, τήν τε λίμνην, αἵματι κερασθεῖσαν, – ναυμαχίας ὄψιν παρασχεῖν, lacus 7, 2, 14. ubi diſtinguitur ἕλος, generis universi, locus cum aqua, a λίμνη, formae vocabulo, p. aqua ſola. – c. adi. al. καλοῦσιν ἑπτὰ πελάγη τὴν λ. ἐκείνην, illam paludem 8, 7, 2. ubi generaliter, locus cum aqua. – c. praep. et adiuncto al. διέπλευσαν τάς τε λίμνας καὶ ςενάγη μεταξὺ Ἀλτίνου λ. ſtagna et paludes 8, 6, 11.

λιμὸς, ph. ὑπέσχε τὴν πόλιν, fames 1, 12, 7. ὁ ςρατὸς, λιμοῦ πειρώμενος, quod famem experiretur 8, 1, 10. τὸ Βυζάντιον, ὅ περ ἑάλω ὕςερον λιμῷ, fame 3, 6, 10. 8, 5, 9.

λίνον, ph. ſed pro materiato, ὑποδήμασι, λίνου πεποιημένοις, ex lino 5, 5, 21. textum e lino.

λιπαρεῖν, ph. de perſ. abſ. τὸν ςρατὸν ἀνέπειθον λιπαροῦντες; exercitum ſollicitabant inſtanter 8, 4, 25. πείθειν λιπαροῦσα ἐπειρᾶτο,

precando 5, 5, 9. - in opp. λέγων, - ποτὲ μὲν λιπαρῶν, ποτὲ δὲ ἐπιπλήττων, obſecrando 3, 13, 13. - c. adiuncto, ἐδεῖτο καὶ ἐλιπάρει, obſecrabat 3, 12, 20. - ſimul c. inf. ἐδ. καὶ ἐλ., μένειν λ. obteſtabatur 8, 3, 8. - ſimul c. adv. τὰ πρῶτα ἐλ. καὶ προσπίπτουσα μετὰ δακρύων ἐδεῖτο, orabat 1, 16, 10. † c. acc. perſ. et praep. ἐπειδὴ προσέκειντο λιπαροῦντες αὐτὸν ὑπὲρ ὁμονοίας, rogantes 3, 15, 8.

λιτὸς, phyſ. de re, Fem. ἐν λιταῖς ἐσθῆσι καὶ ἐφεστρίσι, in ſimplici veſte 7, 11, 3. de militib. λιτὰς ἐσθῆτας λευκὰς ἀμφιεννύμεναι, puris albis veſtibus indutae 4, 2, 6. in luctu. ἃς εἶχον περὶ τοῖς σώμασιν ἐσθῆτας λ., ἅτ' οἴκοι διατρίβοντες, veſtibus, quas tum viliores gerebant 8, 8, 14. imperatores duo. - Omnino, ut Lat. *tenuis*, de veſtimentis et textis, dr. 1) in bonam partem pro ſubtilis, opp. craſſo, 2) in partem deteriorem pro vilis, vilis pretii, non multa cura et arte laboratus, non variegatus et pictus, ſed ſimplex, unius lini ac coloris.

λογὰς, phyſ. de milit. abſ. ἔκ τε - Ἰταλίας - λογάδες ἐς τὴν στρατιὰν (στρατείαν) ἠθροίζοντο, ex ipſa Italia delectus habebantur cunctorum rel. 6, 3, 2. ſq. expl. στρατηγοὶ - κατελέγοντο, ἔκ τε - Ἰταλ. λογάδες, duces conſcribebantur, tota que Italia delectus habebantur 7, 12, 1. ſq. ἥ τε νεολαία πᾶσα ἠθροίζετο. † c. adiuncto et praep. ἄνδρας ὑπατευκότας ἐξέπεμψεν ἡ σύγκλητος σὺν ἐπιλέκτοις καὶ λογάσιν ἀπ' Ἰταλίας - ἀνδράσιν, cum lectiſſimis et ſpectatiſſimis ex Italia viris 8, 5, 11. ἔνθα τούς τε ἀπὸ Ῥώμης ἐπιλέκτους, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰταλίας λογάδας ἤθροιζεν, ubi delectos ex urbe et Italia colligebat 8, 6, 11. ubi Bg. omittit. †† προὔπεμψε λογάδας ἐπιλέκτους, ὅσους γενναιοτάτους ἠπίστατο, praemittit delectos, quos fortiſſ. ſcieb. 2, 13, 21. ubi, Bg. rurſus omittente, alii inſerunt copulam λογ. καὶ ἐπιλ., quae neceſſaria utique, aut ſyn. λογ. ἐπιλέκτους τε λ. Per ſe λογ. i. q. ἐπιλ., lecti, electi ſ. delecti, et ἐπιλ. commune et populare, ſed λογ. magis proprium militiae et vocabulum artis.

λογίζεσθαι, mor. de perſ. c. acc. rei, ταῦτα λογιζόμενοι, reputantes 1, 5, 16. τὸ πλῆθος - ἐλογίζετο, reputabat 1, 10, 10. 2, 3, 3. ſimul c. abl. modi, εἴ τις ὀρθῇ κρίσει - τὸ - λογίζοιτο, ſi quis perpendat 4, 5, 5. c. coniunct. λογιζόμενοι, ὅτι λ. reputantes 3, 8, 6. - c. inf. ὄφλημα αὐτὸν ἀποτίνειν, - ἐλογίζοντο, arbitrabantur 2, 11, 14.

λόγιος, mor. de perſ. φίλους -, πολλοὶ καὶ λόγιοι λ. eruditi 1, 5, 4.

λογισμὸς, mor. τὸ λογισμῷ πάντα - νέμειν, cum ratione 2, 3, 23. cogitatione, deliberatione, an et quantum donare poſſis per fiſci et arcae rationes.

λόγος, phyſ. univerſe, abſ. οὐδ' εἰπεῖν ἐστι λόγῳ τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὴν ἑορτὴν, exprimi verbis non poteſt 8, 6, 16. - c. gen. perſ. θαῤῥήσαντες τοῖς τῆς ἀδελφῆς τοῦ βασιλέως λόγοις, verbis 1, 13, 7. - in opp. φιλοσοφίαν οὐ λόγοις -, σεμνῷ δὲ ἤθει καὶ βίῳ σώφρονι ἐπιστώσατο, verbis 1, 2, 6. ἐνετείλατό μοι φόνον σου, καὶ τοῦτο οὐ λόγοις μόνον, ἀλλὰ καὶ γράμμασι. verb. 3, 12, 5. οὐδέν τι φροντίζων τῶν ἐπεσταλμένων, ὅπλοις ἀλλ' οὐ λ., οἰόμενος δεῖν τὰ πράγματα διοικεῖσθαι, verb. 6, 2, 13. - De hiſtor. c. inf. τοῦτο - ἐξ οὐρανοῦ κατενεχθῆναι λόγος (ἐστὶ) εἰς λ. dicitur 1, 11, 3. in med. orat. - ſed in extr. ἀφανῆ γενέσθαι λόγος (ἐστὶ,) fama eſt ib. 5. - abſ. γυμνωθὲν ὤφθη -, ὡς λόγος (ἐστὶ,) ut fama eſt 1, 14, 7. — † εὐτελῆ - ἔργα λόγων ἀρετῇ δόξῃ παρέδωκαν λ. virtute orationis

ι, 1, 3. - De oratore, τοιούτων λόγων ἤρξατο, huiusmodi orationem orſus eſt 1, 4, 1. δυνάμει λόγων προύχων, qui caeteros eloquentiâ anteiret 7, 5, 10. χρηςοῖς λόγ. δελεασθέντας, benigna oratione 8, 3, 10. ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ εὐπρόσφορος ἐν λόγοις ib. 16. v. εὐπρ. - † λόγους ἐπιεικεῖς - ἐποιεῖτο, - λέγων λ. ſermonibus modeſtis allocutus eſt 2, 14, 5. verba fecit. ἐβουλόμην, τοὺς συνήθεις - ποιεῖσθαι λ. conſueto illo genere orationis uti 6, 3, 5. - c. adi. μηδέ τινα προςιέμενος τῶν λόγου ἀξίων, nec quenquam admittens ex honeſtis 1, 13, 14. σεμνοὶ καὶ λ. ἄξιοι πρεςβύται, quantivis pretii ſenes 8, 8, 20. - c. adiuncto, εἴ τι λόγου καὶ μνήμης ἄξιον, mentione 2, 15, 13. quo poſtr. loco eſt de externa oratione, ut in pr. duob. poteſt eſſe etiam de interna cogitatione, ratione, cauſa, reſpectu, ut λ. ἄξιος dicatur, cuius habeatur ratio, reſpectus, cura, quem reſpicias, cogites, cures, magni facias, atque adeo magni faciendus, propter qualemcunque virtutem et praeſtantiam, et proinde praeſtans. †† ἀνύσας τὴν ὁδὸν, παντὸς λόγου καὶ ἐλπίδος θᾶττον τὸν Ὠκεανὸν διαπλεύσας, omni ſpe et ſermone celerius 3, 14, 7. dicto citius, citius, quam dici poteſt, vel cogitatione. †† Nominatim Plur. ſenſu alio, c. gen. rei, λόγων ἀρχαιότητος ἦν ἐραςής, litterarum antiquitatis 1, 2, 4. diſciplinarum, artium, praecipue philoſophiae Graecae ac Stoicae, it. hiſtoriae. τοὺς ἐπὶ λόγοις δοκιμωτάτους, in litteris probatiſſ. ib. 2. † c. adiuncto, τὰς πράξεις ἁπάσας καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικὰς καὶ ἀγοραίους ἐνεχείρισαν τοῖς ἐπὶ λ. εὐδοκιμωτάτοις καὶ νόμων ἐμπείροις, viris doctrinae nomine probatiſſimis 6, 1, 8. philoſophiae praeſertim, quatenus politicen tractat, tum rhetoricae et dialecticae, quatenus dicendi ad populum facultatem docent, it. hiſtoriae, quatenus ad uſum imperantium prodeſt.

λοιμώδης, ph. de re, c. ſubſt. fem. λοιμώδη νόσον, peſtilens morbus 1, 12, 1. p. peſtilentia.

λοιπός, ph. Maſc. c. ſubſt. in opp. tacita, σὺν παντὶ τῷ λοιπῷ ςρατῷ λ. cum toto reliquo exerc. 2, 14, 1. opp. parti in caſtris Praetor. relictae 2, 13, 21. † c. affini v. τὸν λοιπὸν δῆμον, εἴ τις κατελέλειπτο, reliquum popul. 3, 4, 13. opp. §. 1. ſq. pars populi, in milites aſſumta. θεατής - σὺν τοῖς λοιποῖς ἱερεῦσιν ὁ βασιλεὺς γίγνεται, cum reliquis ſac. 1, 9, 5. ubi opp. imperator, tanquam Pontifex Maxim. ut tanquam gladiator in hoc, αὐτός - τῶν λοιπῶν μονομάχων, caeteris 1, 16, 8. - in opp. manifeſta, Γερμανοὶ ἱππεῖς - ὁ λοιπὸς ςρατός, rel. 4, 13, 14. αὐτός (dux) - καὶ ὁ λ. ςρ. 6, 6, 1. 7, 2, 14. τὸ πλῆθος τῶν οἰκετῶν λ., ὡς ὄντας μέρος τοῦ λοιποῦ ὄχλου, reliqui pop. 7, 4, 10. opp. §. pr. 7, 11, 4. — οἱ ςρατιῶται πληγέντες -, οἱ δὲ λοιποὶ ςρατιῶται λ. rel. ib. 9. - τοῖς ςρατιώταις καὶ τοῖς λοιποῖς - ἀνθρώποις, rel. 2, 7, 10. τοὺς πρεςβυτέρους - καὶ λοιποὺς πατρῴους φίλους λ. 1, 17, 3. ſine ſubſtant. in utravis opp. ὁ τὴν βασιλείαν διαδεξάμενος, - οἵ τε λοιποί, caeteri 4, 2, 20. οἱ μὲν πρεςβύτεροι -, οἱ δὲ λ. 2, 2, 17. ἐγὼ καὶ οἱ λ. πάντες 2, 3, 10. ἥ τε σύγκλητος καὶ οἱ λ. π. reliqui 2, 4, 17. Γερμανοὶ - ἐς ὅσον οἱ λ. caet. 4, 13, 13. οἱ πλεῖςοι -, οἱ δὲ λ. 7, 8, 19. reliqui 7, 12, 3. τοῖς τε ὑπάτοις καὶ τοῖς λ. caeteris 7, 6, 21. χρηςοὶ -, τοὺς λ. 7, 4, 4. reliquis 7, 5, 10. † τὸν υἱὸν αὐτοῦ - ὁμοίως τοῖς λ. παιδεύεσθαι, ſimiliter cum caeteris 2, 4, 18. clam opp. πολίταις ſ. ἀρχομένοις. - † Fem. cum ſubſt. τὴν λοιπὴν δύναμιν, reliquas copias 7, 8, 27. reliquum exercitum, opp. §. pr. - Sed de re, κρύψας αὐτὸν (τὸν ξόανα) τῇ λοιπῇ

ἐσθῆτι, caeteris veſtibus 3, 12, 17. τὴν εἰκόνα - μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ τιμῶν, rel. 7, 2, 16. ἀνδριάντων - ταῖς τε λοιπαῖς τιμαῖς, caet. 2, 15, 9. ἐπὶ τῇ αὐλείῳ, ἢ ἐπὶ ταῖς λ. εἰσόδοις 2, 5, 4. εἰς τὸ τοῦ Διὸς τέμενος ἀνελθὼν, καὶ τὰς λοιπὰς τελέσας ἱερουργίας, reliquis 3, 8, 7. τὰς λ. πόλεις λ. 7, 9, 23. praeter Carthagin. ſ. pr. - caeteras 8, 9, 10. praeter Aquilei. pr. - Neutr. c. ſubſt. τὸ λοιπὸν στρατιωτικὸν, reliquam militarem manum 3, 1, 6. - τὸ λ. πλῆθος λ. caetera multitudo 7, 5, 17. reliqua mult. 4, 11, 10. 7, 9, 18. τοὺς - στρατιώτας λ. τοῦ τε λοιποῦ πλήθους λ. rel. mult. 2, 8, 1. αὐτὸς - ἅμα τῷ λ. πλήθει 6, 7, 11. † διά τε τῆς ἄλλης Ἀσίας - τῶν τε λοιπῶν ἐθνῶν, per caeteram Aſiam - reliquas que gentes (provincias) 4, 8, 15. † πᾶσαν (γῆν) τήν τε Ἰταλίαν καὶ ἐν τοῖς λ. ἔθνεσιν λ. in Italia et alibi gentium 2, 4, 12. εἰς τοὺς ἐκείνου - φόνους καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ βίου ἀνέφερεν ἁμαρτήματα, reliqua vitae crimina 1, 14, 13. - εἰς τὸν τοῦ Διὸς νεὼν καὶ τὰ λ. ἱερὰ λ. caetera 2, 3, 25. 2, 14, 4. † δικάσοντα καὶ τὰ λ. διοικήσοντα πολιτικὰ τῆς ἀρχῆς, caetera civilia *negotia* 3, 14, 17. τῷ τείχει -, τὰ λ. μέρη λ. caeteras 8, 3, 7. portas, et intra urbem aedificia, armamentaria, puteos, ciſternas. τοὺς θώρακας - καὶ τὰ λ. ὅπλα, caet. 8, 4, 27. †† τὴν μὲν ἐπιστολὴν ὑφαιρεῖται, περὶ δε τῶν λοιπῶν ἀπαγγέλλει, de caeteris 4, 12, 15. ſcil. ἐπιστολῶν vel πραγμάτων. † Nominatim Neutr. c. artic. ſine ſubſt. tum ſing., per gen. τοῦ λοιποῦ, poſthac 3, 13, 1. p. adv. per ellipſ. ſubſt. τοῦ μέρους τοῦ χρόνου, ſed nudi τοῦ χρόνου ſ. καιροῦ, ſi ſumatur ſexus maſc. - poſtea 8, 4, 17. deinceps 8, 7, 9. 8, 8, 1. - tum plur. in opp. τὰ λοιπὰ φήσας αὐτὸς κατορθώσεσθαι, reliqua 1, 8, 11. ſc. πράγματα, res, poſt caedem eventuras, motum ap. populum et exercitum, it. ſuſceptionem imperii, it. conſpirantium ſalutem et ſecuritatem. τὰ λ. εὐμαρῶς διοικήσομεν 2, 10, 18. bellum componendum per Italiam et provincias contra adverſarios. † μέρη μὲν ἐμπιπράντες, τὰ δὲ λ. ἁρπαγῆς ποιούμενοι, caetera 1, 10, 4. ſc. χρήματα, res in urbibus, ad bellum et victum utiles, pecunias, frumentum, merces, arma, pecora, forſan et homines iuvenesque. †† c. gen. rei, τὴν βασίλειον πορφύραν περιβαλόντες, καὶ τὰ λ. τῆς σεβασμίου τιμῆς ἀθροίσαντες, caeteris omnibus congeſtis 2, 8, 10. †† ὡς ὑπὲρ λοιπῆς καὶ τελευταίας ἐκείνης μάχης, tanquam reliquo illo - praelio 3, 4, 9.

Λουγδοῦνον, oppid. Galliae, μεγάλην πόλιν λ. Lugdunum 3, 7, 5. τὴν πόλιν Λ. ib. 16.

Λουκίλλα, Lucilla, τῷ Κομμόδῳ - ἀδελφὴ 1, 8, 6. 9. Λουκίλλης 4, 6, 9. ſq. Λουκίλλῃ 1, 8, 7. cf. ib. 17.

Λούκιος, nom. propr. abſ. Μάρκος - Λουκίου τὴν ὕβριν οὐκ ἤνεγκεν, ὄντος γαμβροῦ, Lucii 4, 5, 13. 6, 2, 11. c. artic. τὸν Λούκιον 1, 8, 7. c. adiuncto, Λουκίῳ Βήρῳ αὐτοκράτορι 1, 8, 6.

λούομαι, phyſ. Med. de perſ. c. adv. πολλάκις λουσάμενος, lotus in balneis 1, 17, 22. quia lavabatur.

λουτρὸν, ph. de materia ſ. aqua, μόνῳ λουτρῷ τοῖς ποταμοῖς χρώμενοι, lavacro 7, 2, 12. - de aedificio, μέγιστον γυμνάσιον κατασκευάσας λουτρὸν δημόσιον ἀνῆκεν αὐτοῖς, pro balneo 1, 12, 10. θεάτρων καὶ λουτρῶν ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον, lavacris 3, 6, 19. - de actu, μετὰ πολλὰ λουτρὰ καὶ γυμνάσια τὰ πρὸς θηρία διψῶν, poſt lavacra 1, 17, 19. ὧν οἱ μὲν ἤδη περὶ λουτρὰ εἶχον, lavacris intenti erant 4, 4, 13. hora octava veſperi. † ἐλθόντι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, a balneo 1, 17, 18. vel lotione. προελθόντος αὐτοῦ ἐπὶ τὰ

ϛυνήθη λουτρὰ καὶ κραιπάλας, ad balnea ib. 7. ob adiunctum κρ. potius de actu.
λόφος, ph. in terra, ᾧ (πεδίῳ) περίκειται λόφος εἰς θεάτρου σχῆμα, collis 3, 4, 4. πόλις ἐπὶ τοῦ λόφου, in colle ib. 6. φεύγοντες ἐπὶ τοὺς λόφους, verſus colles ib. 11.
λόχμη, phyſ. in opp. μή τινες ἐνέδραι ἐν κοιλάσιν ὀρῶν, ἢ λόχμαις ὕλαις τε λ. fruticibus 8, 1, 2. fruticetis, dumetis.
λόχος, phyſ. de re, ſ. abſtracto p. concreto, abſ. niſi quod c. adi. Πιτανάτην λόχον, cohortem 4, 8, 7. † in opp. διαιρεθέντες κατὰ λόχους καὶ φάλαγγας, cohortes 8, 4, 17. v. Φ.
Λυδὸς, nom. adi. Ταντάλῳ τῷ Λυδῷ, Tantalo Lydo 1, 11, 4.
λυμαίνεσθαι, ph. Med. de perſ. et hoſte, c. acc. rei, κατατρέχειν καὶ λ. τὰ τῆς ἀρχῆς κτήματα, vaſtare 6, 3, 10. ἀνοικισμὸν τῶν πόλεων, ἃς ἦν λυμηνάμενος ὁ ϛρατὸς, quas devaſtaverat 3, 6, 20. — ſimul c. adv. τὰ ἐν Πάρθοις ῥαδίως λυμηνάμενοι, rebus apud Parthos facile labefactatis 6, 5, 15. vaſtatis, cum vaſtaſſent terras. — c. acc. perſ. οἱ ὄχλοι, τῷ κεράμῳ βάλλοντες, ἐλυμαίνοντο (αὐτοὺς,) infeſtabant 7, 12, 11. laedebant, noceb. — cum acc. perſ. vel ſimul rei, it. c. abl. modi, ἐπιπεσόντες παντὶ τρόπῳ τόν τε δῆμον καὶ τὴν πόλιν ἐλυμήναντο, populum urbem que vaſtant 3, 3, 6. nocent, noxam inferunt, et quidem τὸν δῆμ. rapina ac caede, ſed τὴν π. incendiis, i. q. §. pr. φονεύειν καὶ διαρπάζειν τὰ — ἐμπιπράναι, et i. q. ſq. ἐνέπρησαν — ἁρπαγὴν καὶ φόνον εἰργάσαντο. †† de re, et quidem animal. c. acc. perſ. τὰ δὲ (θηρία ἰοβόλα) τιτρώσκοντα αὐτοὺς ἐλυμαίνετο, ſauciantes, ipſos infeſtabant 3, 9, 10. ubi acc. pertinet ad v. ntr. ſauciando laedebant ſ. morſu. αὐτοὺς ἥ τε ἵππος καὶ τὸ τῶν καμήλων πλῆθος ἐλυμαίνετο, infeſtare coepit 4, 15, 6. nocuit, laeſit conculcando. — Sed trop. de re inanima, c. acc. rei, τοσοῦτον μέρος τῆς πόλεως τὸ πῦρ ἐλυμήνατο, vaſtavit 7, 12, 16, abſumſit, perdidit.
λυπεῖν, mor. de re, in opp. et c. adv. μὴ ὁμοίως εὐφραίνει ἐλευθερία, ὡς λυπεῖ δουλεία, offendit 2, 3, 19. dolet, facit dolorem; ubi ſuppleas acc. perſ. τινὰ ſ. ἀνθρώπους. † Nominatim particip. Neutr. c. artic. abſ. ἀποσκευάσασθαι τὸ λυποῦν, amoliri illam moleſtiam 5, 2, 14. id, quod dolebat ſ. eum, qui moleſtiam creabat, imperatorem turpem et odioſum. τὸ λυπῆσαν δυςεξάλειπτον, quod offendit 2, 3, 18. res moleſta et noxia, iniuria. — c. acc. perſ. et adiuncto, δηλωθέντα ταῦτα τόν τε Ἀλέξανδρον ἐτάραξε, καὶ τοὺς ϛρατιώτας ἐλύπησε, contriſtarunt 6, 7, 7. — in opp. ὃ πάντας εὔφραινε, τοῦτο μόνους ἐλύπει τοὺς ϛρατιώτας, id ſolis moleſtum erat militib. 2, 4, 8. ſed c. adv. ἔτι δὲ καὶ μᾶλλον αὐτὸν ἐλύπει τὰ λ. ſolicitabant 1, 3, 8. turbabant, inquietabant. ὅ περ καὶ μάλιϛα τοὺς δήμους ἐλύπησε, contriſtavit 7, 3, 13. μὴ — τὸ σχῆμα ὀφθὲν — εὐθὺς λυπήσῃ τοὺς ἰδόντας, offenderet 5, 5, 9. diſpliceret. † c. acc. rei et adiuncto, μέγιϛόν δεινὸν — τὸν παρόντα καιρὸν — ἐλύπησε, καὶ πρὸς τὸ μέλλον — ἐτάραξε, maximum malum in praeſens dolorem attulit 1, 14, 3. qui Bg. ceperit per ſe acc. τὸν παρ. καιρ. p. adv. εἰς τὸ παρὸν, ſuppleto aliquo perſ. acc. v. c. τινὰς, ſ. τοὺς ἀνθρώπους, dum procedit et altera rectio, *malum* hoc *reddidit* triſte *tempus* praeſens, i. tempus praeſens reddebatur triſte per cogitationem mali et damni huius — in opp. ἐξήρτυεν, ὅσα συνοίσειν ἔμελλε τῷ Ῥωμαίων ϛρατῷ, λυπήσειν δὲ καὶ ἐμποδιεῖν τὴν τῶν β. ὁρμὴν, infeſtaret 3, 14, 16. nocere, debilitare, ingratam reddere, noſtr. *verleiden*. — De perſ. cum accuſ. perſ. ἐλύπουν αὐτοὺς καὶ οἱ Γερμανοὶ λ. ange-

baut 8, 8, 3; dolorem et timorem iniiciebant iis. ✝ ſimul c. acc. rei ellipt. οὐ γάρ τι ἐμαυτῷ σύνοιδα λυπήσαντι ὑμᾶς, non enim mihi conſcius ſum ullius a me in vos iniuriae 2, 5, 10. p. inf., non enim conſcius mihi ſum, aliqua re laeſiſſe vos. - ſimul c. adv. τόξοις - βάλλοντες, οὐ μικρῶς ἐλύπουν τὸν ςρατὸν, moleſti fuerunt exercitui 3, 9, 9. - ſimul c praep. et in opp. δι' οὗ εὐφρανοῦσι μὲν, ὃν - λυπήσουσι δὲ τὸν ἀδελφὸν, offenderent 3, 13, 15. taedium, aegritudinem excitarent. ✝✝ ὁ τῶν οἰκείων ςερηθεὶς αἰώνιον ἔχει τὴν μνήμην τοῦ λελυπηκότος, aeternam habet memoriam offenſae 2, 3, 19. iniuriae, rapinae, damni, eius, quod dolorem et noxam creavit, p. re, i. q. ſupra τὸ λυπῆσαν, vel, ut illud etiam τὸ λυποῦν, de perſ., eius, qui laeſit, qui privavit, damno affecit, auctoris iniuriae. ✝ Med. vel Paſſ. de perſ. abſ. ἐσθῆτας λευκὰς ἀμφιεννύμεναι. σχῆμα παρέχουσαι λυπουμένων, moerentium 4, 2, 6. triſtitia affectarum. - c. praep. ἐφ' οἷς ἐλελύπηντο, παρεμυθεῖτο (αὐτοὺς) λ. eorum moeſtitiam conſolabatur 6, 6, 5. de iis, ſ. ob ea, quibus doluerant, ſ. ob ea, quibus contriſtati fuerant.

λύπη, mor. λύπη - διαφθαρεὶς, moerore 3, 15, 5. λυπηρὸς mor. de re, cum dat. perſ. in opp. ἀποῤῥιπτοῦντας πολλὰ, χαρίεντα μὲν αὐτοῖς δοκοῦντα, λυπηρὰ δὲ τοῖς λ. quae moleſta ſunt iis rel. 4, 9, 4.

λυσιτελὴς, mor. de re, Neutr. c. artic. cum dat. perſ. et adiuncto, τὸ χρειῶδες καὶ τὸ λυσιτελὲς αὐτῷ λ. quod uſui et emolumento ipſi ſit 2, 14, 9. v. χρ. ſimul c. enunciat. per adv. διοικήσας τὰ -, ὡς ᾤετο, ἄριςα καὶ ἑαυτῷ λυσιτελέςατα, ſibi commodiſſime 3, 5, 1. p. adv. utiliſſime, v. ἄρ. - λυσιτελῶς, mor. c. dat. rei, διοικεῖσθαι νομίζων πάντα λ. τῇ ἑαυτοῦ ἀρχῇ, commode et convenienter 2, 15, 10.

λύτρον, ph. ἀφαιρούμενοι, ἅ περ εἶχον, ὥςπερ λύτρα; tanq. redemtionis pretium 4, 6, 12. pro remiſſa captivitate aut nece, tum veſtimentorum genera quaedam, derepta e corpore, collo, capite, it. ornatuum, armillas, inaures, monilia, tum pecunias ipſas cum peris.

λύω, ph. de re, cum acc. rei, τῶν ὀρῶν τὰς - χιόνας λύουσα ἡ τοῦ ἔτους ὥρα, ſolvens 8, 4, 3. liquefaciens, noſtr. *ſchmelzen.* - de perſ. λύσαντας τὴν γέφυραν, ſoluto ponte 7, 1, 16. ubi diſſolviſſent, ſeparaſſent ligna iuncta et removiſſent, pontem reſcidiſſent. - Trop. c. acc. perſ. c. adiuncto, ἀπηγγέλλετο αὐτὸς λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἑκάςους εἰς τὰ ἑαυτῶν ἀποπέμψας, dimiſiſſe copias 6, 6, 8. anteced. c. conſeq., p. inf. diſſolviſſe et ſiviſſe ſeparare ſe inter ſe et ab aliis. - Paſſ. ph. de re, abſ. τῆς γεφύρας λυθείσης, ponte ſoluto 7, 1, 17. - Med. de perſ. phyſ. cum accuſ. rei, λυσαμένη τὴν ζώνην, cum ſolviſſet zonam 1, 11, 12. ipſa ſibi virgo Veſt. - λ. τὰς τρίχας, capillo paſſo 1, 13, 2. ſolutis crinibus, in dolore, quum ſibi ſ. ſuos capillos ſolviſſet, iunctos antea, pateretur ſeparatos fluere ac pendere.

λωβᾶσθαι, phyſ. paſſ. de perſ. ſ. corpore, abſ. vel c. adv. σύροντες τὰ σώματα, - τέλος λελωβημένους - ἔῤῥιψαν λ. mutilata 1, 13, 11. per ſyneſin, p. λελωβημένα, ſed ſupplendo αὐτοὺς e pr. Κλέανδρον καὶ παῖδας, it. πάντας - φίλους. de perſ. c. acc. rei ellipt. φονεύουσι πᾶν τὸ σῶμα λελωβημένους τοὺς βασιλέας, toto corpore foedatos 8, 8, 15. - de re ſ. corp. τὰ σώματα - λωβηθέντα, - ἀπερρίφθη, contumelioſe habita 5, 8, 18. quod Lat. potius ſit pr. ἐνυβρίζειν.

λώβη, ph. c. gen. rei, πάσαις ταῖς τοῦ σώματος λώβαις ἐμπαροινοῦντες, omnibus corporis ludibriis inſultantes 8; 8, 14. contumeliis, iniuriis, laeſionibus, amputationibus.

M.

Μάγνος, nom. propr. τὶς ὄνομα λ. Magnus 7, 1, 12. 16.

Μάγοι, ſub Caracall. Μάγων τοὺς ἀρίστους ζητήσαντι, Magis optimis conquiſitis 4, 12; 8. - c. adiuncto et adv. τοὺς πανταχόθεν Μάγους καὶ ἀστρονόμους καὶ θύτας μετεπέμπετο, Magos ib. 6.

μάζα ſ. μᾶζα, ph. abſ. σῖτον ἀλήσας - μάζαν ποιήσας λ. maſſa inde facta 4, 7, 9. poſt ἄρτον αὐτοσχέδιον λ. e frumenti farina, aqua et ſale, it. oleo, vino, lacte, rel.

μάθημα, mor. Plur. c. adiuncto, μαθημάτων καλῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων ἀφηνιάση λ. diſciplinam et ſtudia honeſta 1, 3, 3. v. καλ. - τοῖς σώφροσιν αὐτὸν ἤσκει μαθήμασι, παλαίστραις τε καὶ τοῖς ἀνδρῶν γυμνασίοις εἴθιζε, παιδείαν τε τὴν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων ἐπαίδευεν, ſtudiis 5, 7, 9.

μαθητής, mor. de milit. in opp. ὡς μὴ μαθητὰς εἶναι μόνον, ἀλλὰ ζηλωτὰς - τῆς ἐκείνου ἀνδρείας, diſcipuli 6, 8, 5.

Μαικήνας, nom. propr. καλούμενος λ. Maecenas 7, 11, 6.

μαίνεσθαι, mor. Med. de perſ. Καρχηδόνιοι μεμήνασι, inſaniunt 7, 8, 9. ſtulte faciunt. ἔδει ποτὲ ἐκεῖνον παύσασθαι μεμηνότα, deſinere inſanire 1, 16, 1. indecore agere, p. inf. - Sed propr. κελεύει, αὐτὸν, οἷα μεμηνότα, πυρὶ παραδοθῆναι, ut furioſum 1, 9, 14.

Μαισά, fem. ἦν τις ὄνομα, - ἀδελφὴ Ἰουλίας, τῆς Σεβήρου γυναικός, Maeſa 5, 3, 2. 5, 8, 7. (5, 4, 1. 5, 8, 20. 6, 1, 2.) 5, 5, 9. 5, 7, 1. 6, 1, 9. τῆς Μαισῆς 5, 3, 18. (5, 5, 1. 5, 7, 6) - τῇ Μαισῇ ib. 22. τὴν Μαισὰν ib. 4.

μακαρίζεσθαι, mor. Paſſ. de re, in opp. εὐγένεια - μακαρίζεται μὲν, οὐκ ἐπαινεῖται δὲ, felicitatis nomine praedicantur 5, 1, 12. habentur in felicitatis partibus, in bonis ponuntur et numerantur, praedicantur tanquam partes felicitatis ſ. tanquam bona, quibus praeſentibus felicitas oritur, et aliquis pro felici putatur et praedicatur, noſtr. *werden*, als *Theile* der Glückſeligkeit, *geprieſen*.

μακάριος, mor. de re, ἐν μακαρίῳ βίῳ - βιώσεσθαι, beato rerum ſtatu 2, 4, 17.

Μακεδονικός, de re, Μακεδονικὴν φάλαγγα, Macedonicam 4, 8, 6. — (διαδήματος Μακεδονικοῦ 1, 3, 7.) Μακεδονικῷ σχήματι ib. 5. — Μακεδών, de perſ. p. nomine gentil., c. ſubſt. Ἀλέξανδρος ὁ M. Alex. Macedo 6, 2, 5. ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος. ab A. Macedone ib. 18. - abſ. ὁ Ἀλεξιανὸς - Ἀλέξανδρος καλεῖται, παραχθέντος - τοῦ πάππου ὀνόματος εἰς τὸ τοῦ M., in illud Macedonis 5, 7, 5. Μακεδόνες - ἐβασίλευσαν, Macedones 6, 2, 18. — τῆς Μακεδόνων δυνάμεως, Macedonum ib. 19. 1, 3, 6. Θράκην, Μακεδόσι γειτνιῶσαν, Macedonibus 4, 8, 1. - Sed p. nom. propr. τῶν Ὀσροηνῶν - ἡγουμένου, - Μακεδὼν ἦν ὄνομα αὐτῷ, Macedoni erat ei nomen 7, 1, 22.

μακρηγορεῖν, phyſ. de perſ., ſcribente epiſtolam, c. praep. ἐν εἰδόσιν ὑμῖν λ. 5, 1, 3. multis dicere ſ. multa, ſcil. περὶ τούτων.

Μακρῖνος, Macrinus, nom. propr. c. artic. ὁ Μ. 4, 12, 2. 5. 14. 4, 13, 4. 14. 16. 4, 14, 7. 4, 15, 15. 5, 1, 2. 5, 2, 5. 5, 3, 4. 5, 4, 3. 8. 12. 24. - τοῦ Μακρίνου 4, 12, 11. 4, 13, 6. 15. 4, 14, 4. 5, 4, 14. 18. 5, 5, 2. τῷ Μακρίνῳ 4, 12, 12. 5, 4, 1. 5. 9. 11. τὸν Μακρῖνον 4, 12, 9. 4, 14, 4. 4, 15, 20. 5, 2, 14. 5, 4, 16. 19. - ſine artic. 4, 14, 5. 5, 4, 25. - 4, 13, 3. 5, 2, 2. 5, 4, 2. 13. - 3, 3, 1.

μακρὸς, phyſ. de re, Maſc. μακρῷ χρόνῳ, longo temp. 5, 3, 5. — Fem. ἐκ - μακρᾶς διαδοχῆς 8, 7, 10. c. adiuncto, μακρᾷ γῇ καὶ θαλάττῃ πολλῇ, magno terrarum maris que intervallo 6, 7, 10. longa terra. γένους μακραῖς διαδοχαῖς λ. longa generis ſerie 1, 2, 3. - Neutr. εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσαντι, longam ſenectutem 2, 5, 9. noſtr. *hohes* Alt. μακροῖς δόρασι, longis haſt. 4, 14, 6, δόρ. μ. 7, 11, 17.

μάλιστα, ſenſu reſtrict. ſ. definiente magis, in prima enunc. una re, ſolum, ἐπῄνει δὲ καὶ στρατηγῶν μ. Σύλλαν λ. praecipue Sullam 4, 8, 14. † καὶ οὓς μ. εὐηργέτησας, λ. 1, 13, 4. v. εὐεργ. - Φιλέχθροι δὲ - Σύρων ὧν μ. οἱ τὴν Ἀντιόχειαν κατοικοῦντες, qui. praecip. 2, 7, 15. † ἐν ἀδείᾳ - ἥ τε σύγκλητος μάλ. καὶ οἱ - cum ſenatores praecip. tum - 2, 4, 17. πατοῦντες γὰρ οἵ ἵπποι, αἵ τε κάμηλοι μ., ac cameli praec. 4, 15, 8. περὶ ἐκεῖνα δὲ μ. τὰ χωρία αἱ συμβολαὶ ἐγίνοντο, in illis igitur praec. locis 7, 2, 12. Eodem ſitu c. copula qualicunque, μ. γὰρ τῇ - πιστεύουσιν λ. magnopere autem 8, 3, 18. θρησκεύουσι δὲ μ. λ. col. aut. praecip. 1, 11, 1. † πρὸς οἶνόν τε μ. πολύγονον γεωργοῦντες, vini (que) praeſertim foecundum ſolum colentes 8, 2, 8. † μάλιστά τε δεινῶς ἔφερον - οἱ λ. praecipue vero indigne ferebant 2, 6, 3. ubi non pertinet ad proximum adv. δειν., ſed ad remotum nominat. οἱ λ. - Sed in med. orat., et quidem in ſecundo membro, ſolum, οἷα δὴ ἄνδρα πολυΐστορα; μ. ἐτάραττε λ. maxime perturbabat 1, 3, 5. ubi, ſuppleto particip. ὄντα, poſt πολ. procedit comma, etiam, ordine ſumto logico, ἡ δὴ μν. τῶν - παρ. μάλ. ἐτάραττεν αὐτὸν οἷα ἄνδρα πολ., vel aliter locato pron. hoc, αὐτὸν δὴ, οἷα ἄνδρα πολ., μάλ. ἐτάρ. - πλεῖστοι δὲ καὶ τῶν δημοτῶν, τῆς Ἀντιοχείας μ., Antiochiae potiſſimum 3, 1, 7. ταύτης δὲ τῆς ἑορτῆς προϊόντος, ἐν ᾗ μ. λ. in quo pot. 1, 16, 7. † ὅθεν οἱ νεανίαι, ἐν οἷς ἦν τὸ πολὺ πλῆθος Παιόνων μ., pot. 6, 8, 7. θέας - ἐπιτελῶν ὁ Νίγρος, περὶ ἃς μ. λ. maxime 2, 7, 16. τῆς τε - ἀφόδου, ἐφ' ἣν μ. λ. max. 2, 8, 17. ἔς τε τὸν ἱππόδρομον, ὅπου μ. λ. praecip. 2, 7, 5. † in gen. conſq. εἶχε περὶ ἔξοδον, σπευδούσης μ. τῆς Μαισῆς λ. in primis 5, 5, 1. ἐδῄου τε - τὴν χώραν, μ. τῶν λῄων ἀκμαζόντων, tunc *cum maxime* ſegetibus adultis 7, 2, 7. † ἐν - ἀφασίᾳ ὅ τε δῆμος ἦν ἥ τε σύγκλητος, μ. Γορδιανοῦ (νέου) τετελευτηκότος, praeſertim 7, 10, 1. †† ſimul cum alia particula, ἔχαιρον - οἱ στρατιῶται, μάλιστα μὲν διὰ λ. - ὅτι τε λ. praecip. 4, 7, 6. πολλούς τε μ. λ. multos que praec. 3, 3, 4. — Denique per alterutrum ſitum, tum init. enunciat. μάλιστα δὲ ἐκεῖνοι λ. potiſſimum vero illi rel. 1, 4, 11. praecipue vero 7, 2, 5. - tum in med. orat. πάντα γὰρ ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο, μ. δὲ λ. ac praecip. 2, 14, 3. - Nominatim c. καὶ, ſed vario ſenſu, tum p. copula mera, init. quidem enunc. καὶ μάλ. οἱ λ. et praecip. rel. 2, 10, 15. † καὶ μάλιστά γε οἱ Παίονες λ. ac praeſertim Pannonii 8, 6, 1. - ſed in med. or. διέθεόν τε, καὶ τοῖς οἰκείοις ἕκαστος χαίρων διήγγελλε, καὶ μ. τοῖς λ. ac potiſſim. 2, 2, 5. προσδοκήσας, καὶ μ. τῷ λ. eo que maxime, quod 2, 7, 9. † c. gen. conſeq.

μεγίϛους σωρούς - ἀρθῆναι, καὶ μ. τῶν καμήλων - πιπτουσῶν, praeſertim camel. 4, 15, 13. ubi Bg. *καὶ* negligit. *ἐπέβλεπον οἵ τε ἄλλοι ἄνθρωποι, καὶ μ. οἱ ϛρατιῶται*, cum caeteri homines, tum praecipue milites 5, 3, 15. 5, 8, 1. † *αὐτὸς ἐταράχθη, καὶ μ. εἰρήνῃ - ἐντραφεὶς*, turbatus eſt, praeſertim cum in pace fuiſſet educatus 6, 2, 7. ubi Bg. *καὶ* iterum negl., c. particip. — *τοῦ τε ϛρατοῦ παντὸς νοσοῦντος, καὶ μ. τῶν Ἰλλ.* maximeque Illyr. 6, 6, 2. *τοὺς ἐξοχωτάτους, καὶ μ. τοὺς λ.* ac praecipue 7, 1, 16. *ἀντιπράττοντες τοῖς - ἐψηφισμένοις, καὶ μ. τὸν Μάξιμον παραιτούμενοι*, ac in primis 7, 10, 10. - tum in *καὶ*, alius, non merae copulae, ſenſus, init. quidem enunciat. vel in enunc. ſolitaria, *ὅ περ καὶ μάλ. τοὺς δήμους ἐλύπησε*, quod (quidem) *quam* maxime populos contriſtavit 7, 3, 14. *ἐντεῦθεν δὴ καὶ μ.* — tunc demum *quam* max. ib. 16. *ὅ περ αὐτοῖς καὶ μ. γέγονεν ἀπωλείας αἴτιον*, quae (quidem) res (vel) in primis ambos perdidit 8, 8, 9. †† in med. orat. *ϛρατιωτικὸν εἶναι δοκοῦντα, (διὸ καὶ μ. αὐτὸν ἔπαρχον ἐποίησε τῶν ϛρατοπέδων.)* quo potiſſimum nomine 1, 8, 2. quam ob rem et - ſ. unde et - ſ. quapropter vel maxime; ſed potius tamen p. Lat. *etiam*. ††† Nominatim c. aliqua formula ſuperlativi gradus, vel c. ipſo adi. iſtius gradus, *ἱκανώτατος ἦν πάντων ἀνθρώπων μάλιϛα προςποιήσασθαι λ.* erat aptiſſimus omnium hominum *quam maxime* ſimulandae benevol. 2, 9, 18. quod I. t. Bg. proprie aliud Gr. *ὡς μάλιϛα*. †† *συσκευάσασθαι αὐτοὺς ὡς ἔνι μάλιϛα εὐτελέςατα ἐκέλευσε*, vaſa colligere eos quam expeditiſſime iubet 2, 11, 1. quam liceret, maxime exp., ubi, commate facto poſt *αὐτ.* et *ἔνι*, pertinebit adv. *μ.* ad ſuperl. *ὁ δὲ Σεβῆρος, ὡς ἔνι μάλιϛα σὺν τῇ ϛρατιᾷ ἠπείγετο*, Severus autem quantum maxime poterat cum exercitu feſtinabat 3, 2, 1. ubi Bg., facto quidem nullo commate, tamen praemiſſo adv. *max.* ante v. *pot.*; ſeparat adv. *μ.* a v. ſq. *ἠπ.* et iungit potius c. pr. formula ſuperlativi.

μᾶλλον, ſenſu augendi, in med. orat., ſolum, *πλὴν -; μ. ἠπείγετο*, magis 8, 4, 1. *ὀργῆς μ. ἐνεπίμπλατο*, adhuc magis 8, 5, 4. † c. adi. poſit., p. comparat. *τὰ ἐνταῦθα, προυργιαίτερα ὄντα καὶ μ. ἐπείγοντα*, cum potiora ſint magisque urgeant 1, 6, 13. et urgentiora. *τῷ βίῳ, ὡς ἀνειμένῳ μ., ἢ κατ' ἄνδρα λ.* ut remiſſiore, quam pro viro 5, 2, 11. remiſſiore pro v. - c. particula alia ſimul, *τοιαῦται - αἰτίαι ἔτι μᾶλλ. λ.* adhuc magis 7, 1, 25. poſt aliud illud *ἔτι δὲ καὶ μ.* §. 11. *εὐφημήσαντες -, ἔτι καὶ μᾶλλ. παρώρμησαν αὐτὸν*, adhuc magis (etiam) 3, 6, 17. †† ab init. enunciat. et §. *ἔτι δὲ καὶ μ. αὐτὸν ἐλύπει λ.* adhuc autem magis eum ſolicitabat 1, 3, 8. ſed adhuc magis etiam 7, 1, 11. adhuc vero etiam mag. ſ. ſed etiam adh. m. *ὅθεν καὶ μ.* quapropter multo magis 8, 6, 7. †† c. v. et ſubſt. adeo multitudinis, *τότε δὲ μ. ἐπολυπλασιάσθη τὸ πλῆθος*, tunc vero etiam aucta multitudo 8, 2, 10. magis ſ. in maius aucta eſt. init. membri in med., *ἄνεσις πᾶσα, μᾶλ. δὲ καὶ πρόκλησις δέδοτο λ.* immo potius et invitatio 7, 3, 4. *immo vero et*, propr. *potius vero etiam* ſ. *magis vero adeo*, noſtr. *vielmehr* ſ. *mehr* aber *auch* ſ. *ſogar*. †† c. particula relat. ſ. comparat. *ἔχαιρε! μ., συϛρατιώτην με, ἢ υἱὸν καλῶν*, *libentius* commilitonem me, *quam* filium, vocabat 1, 5, 8. qui Bg. v. *χαίρ.* c. *μᾶλ.* contraxit in unum adv. comparat. gradus, p. gaudebat ſ. delectabatur vocare me potius commilitonem, quam fil. *συϛρατιώτης ὑπ' αὐτῶν μ., ἢ βασιλεὺς, καλούμενος, χαί*

ῥειν προσεποιεῖτο, ſi commilito ab ipſis potius, quam imperator vocaretur, delectari ſe ſimulabat 4, 7, 11. - 1, 8, 13. 1, 15, 5. 6, 7, 23. πομπῆς μ., ἢ ἀνδρείας λ. magis; qu. 2, 10, 3. 7, 11, 14. 8, 1, 3. - bis in vicinia 3, 15, 14. ὡπλισμένου μ. ἢ λ. armis inſtructione, q. 4, 5, 1. - † c. verbis *volendi*, δρᾶσαί τι μᾶλλον ἠθέλησεν, ἢ λ. facere aliquid *maluit*, quam 4, 13, 1. νοεῖσθαι μ. ἐβούλετο τὰ -, ἢ λ. intelligi malebat, q. 4, 4, 16. ἑλόμενος μ. τὸν λ. ἢ λ. eligens potius -, q. 7, 5, 18. † ἑλομένη πάντα κίνδυνον ἀναῤῥίψαι μ. ἢ λ. praeoptans quodvis periculum excitare potius, q. 5, 3, 23. †† diſtractum, δρᾶσαί τι μ. φθάσας, ἢ παθεῖν ἀναμείνας, ἠθέλησεν, patrare aliquid *potius* praeveniendo, quam pati exſpectando, *voluit* 3, 11, 1. †† c. verbo mero, ἤρουντο - ἐκεῖνον μ. ἄρχοντα, optabant illum potius imperatorem 3, 5, 5. ſcil. ἢ ἄλλος, aut μᾶλλ. eſt pro μάλιςα, conf. ad 1, 3, 8. p. 75. m.

Μαμμαία ſ. Μαμαία, it. Μαμαῖα, fem. αὐτῇ (τῇ Μαισῇ) θυγατέρες δύο, - ἡ δὲ ἑτέρα Μαμμ. Mamaea 5, 3, 6. 5, 7, 9. 5, 8, 4. 6, 1, 10. - 20. - 5, 7, 1. conf. 5, 8, 5. 7. 20. 6, 1, 2. 16. 25. ſq. 6, 5, 18. ſq. 6, 9, 9. ſq. 12. - 15. 17.

μάμμη, de perſ. c. adi. ἡ κοινὴ μ. ἀμφοτέρων, avia 5, 8, 7. - τῆς μάμμης 5, 5, 1. - τῇ μάμμῃ 5, 3, 7. 5, 8, 21.

μανθάνειν, mor. de perſ., c. acc. rei, πᾶσαν μανθάνει τὴν ἐπιβουλὴν, cognoſcit 3, 5, 13. πρὶν ἢ μαθεῖν τὴν γνώμην τῆς βουλῆς, antequam cognoſceret 2, 3, 5. prius - quam cognoſcerent 2, 6, 14. — τὸ πραττόμενον μ. ut cognoſceret ib. 10. βουλόμενοι τὸ πρ. μ. cognoſcere 7, 11, 3. 4, 5, 7. μαθὼν τὰ συμβάντα, ut intellexit 3, 4, 1. ἡ μαθοῦσα τὴν - βούλησιν αὐτοῦ, haec, intellecto - eius conſilio 1, 16, 10. ἅπερ μανθάνων, quae intelligens 6, 6, 12. - † oppreſſo caſu rei, c. adv. εἴ ποτε καὶ μάθοιεν (τοῦτο,) ſi quando etiam certiores fierent (eius ſ. de eo) 2, 8, 18. — ὁ Πέρσης μαθὼν (τοῦτο,) cognita re 6, 5, 12. μαθόντες δ' οἱ ςρατιῶται (τοῦτο,) quod cum intellexiſſent milites 7, 11, 3. - cum pron. rel. et abl. rei ſ. modi, ὅσον ὑμᾶς ὤνητε μεταγνόντας, πεῖρα μεμαθήκατε, didiciſtis 8, 7, 8. - c. acc particip., p. inf. partim, idque acc. perſ., ὡς ἔμαθεν ἡ σύγκλητος τὸν Ἰουλιανὸν - κατεπτηχότα, ut cognovit - conſternatum 2, 12, 9. ὅτε ἔμαθε τὸν Σεβῆρον πεπτωκότα, cum intelligeret, Severum cecidiſſe 3, 7, 10. — εἰ δὲ τὴν Ἰλλυρικὴν δύναμιν (ἡμᾶς ſ. ἐμὲ) χειροτονήσασαν μάθοιεν, ſed ſi Illyricam manum nos elegiſſe cognoverint 2, 10, 16. μαθὼν - ἐπιόντα τὸν - ςρατὸν, cum intellexiſſet accedere exercitum 3, 2, 2. μαθόντες τὸν Νίγρον πεφευγότα, cognita Nigri fuga 3, 3, 4. cognito, Nigrum fugiſſe. - μ. ἐκεῖνοι δύναμιν ἀγειρομένην, illi, cognito, copias congregari 1, 10, 6. μ. - ἀφικνουμένους, certiores facti, illos venire 8, 8, 15. μ. - ἀνῃρημένους, cognito, occiſos eſſe ib. 19. - ſed et c. acc. rei, μαθὼν, τὸ Βυζάντιον προκατειλημμένον, cognito, praeoccupatum eſſe Byz. 3, 2, 1. †† in dupl. rect., c. praep. et coniunct. μαθεῖν περὶ τοῦ τέλους τοῦ βίου αὐτοῦ, καὶ μή τις ἄρα ἐπιβουλεύοι λ. ſciſcitari 4, 12, 8.

μανία, moral. εἰς τοσοῦτον προεχώρησε μανίας, inſaniae 1, 15, 17. ſtultitiae inſignis, de intellectu. - c. adiuncto, εἰς τοσ. μαν. καὶ παροινίας προυχώρ. 1, 14, 15. † παῦσαι τῆς ἀπλήςου μ. καὶ τῆς ἀλλοτρίων ἐπιθυμίας, vecordia 6, 3, 11. de voluntate, deſiderium.

Μαξιμῖνος, imperat. ſine artic., ὄνομα λ. Maximinus 6, 8, 1. 6, 9.

4. 7, 1, 21. 7, 2, 6. 7, 6, 21. 7, 11, 3. 8, 3, 4. 8, 5, 15. 26. - Μαξιμίνου 7, 5, 1. 12. 7, 6, 6. 20. 7, 7, 13. (bis.) 7, 8, 4. 7, 9, 9. 23. ſq. 7, 11, 10. 8, 3, 20. 8, 4, 22. 8, 6, 10. Μαξιμίνῳ 7, 9, 7. 7, 12, 3. 20. 8, 1, 1. 8, 5, 11. Μαξιμῖνον 7, 6, 13. 7, 9, 1. 24. 8, 4, 1. - ſed c. artic. ὁ Μαξ. 6, 9, 13. ſq. 7, 1, 2. 13. 7, 2, 9. 13. 7, 8, 5. 7, 12, 17. 8, 1, 2. 8, 2, 2. 5. 8, 4, 8. - τοῦ Μαξ. 6, 8, 7. 6, 9, 1. ſq. 10. 7, 1, 18. 25. 7, 2, 4. 7, 3, 17. 7, 5, 19. 7, 7, 3. ſq. 9. 8, 5, 1. 19. 25. 8, 6, 3. τῷ Μαξ. 6, 9, 11. 7, 1, 23. 7, 4, 3. 7, 6, 10. 7, 8, 1. 7, 9, 7. 8, 1, 9. 8, 3, 1. 8, 5, 3. τὸν Μαξ. 6, 8, 4, 10. ſq. 7, 1, 16. 8, 5, 20. - †† una eadem que §. et c. artic. τῷ Μαξιμίνου ϛρατῷ, - τὴν κεφαλὴν τοῦ Μ. 8, 6, 13.

Μάξιμος, imper. ſine artic. Maximus 7, 10, 13. Μαξίμου, 8, 6, 4. Μαξίμῳ ib. 11. Μάξιμον 7, 10, 6. - ſed c. artic. ὁ Μάξ. 7, 10, 7. 7, 12, 3. 8, 6, 15. 8, 7, 1. 7. 19. 8, 8, 8. 10. - τῷ Μ. ib. 3. 11. ſq. - τὸν Μ. 7, 10, 10. 8, 7, 4.

Μάριος, nom. pr. Σύλλα ἢ Μαρίῳ, Mario 3, 7, 18.

Μαρκία, Commodi concubina, ſine artic. 1, 17, 2. 21. Μαρκίαν ib. 15. 1, 16, 9. - c. art. ἡ Μ. 1, 17, 7. τῇ Μαρκίᾳ ib. 8. 2, 1, 6.

Μάρκος, nom. pr., c. artic. τῷ βασιλεύοντι Μάρκῳ, Marco 1, 2, 1. — τὸν Μάρκον 1, 4, 15. - ſine art. Μάρκος 1, 8, 6. 4, 5, 13. — Μάρκου 1, 1, 5. 1, 2, 10. 2, 14, 7. 5, 2, 8. Μάρκον 1, 3, 1.

Μαρτιάλιος, occiſor Caracalli, ſine art. Martialis 4, 13, 2. - ſed c. art. ὁ Μ. ib. 11. 13. τῷ Μαρτιαλίῳ, Martiali ib. 3. τὸν Μαρτιάλιον, Martialem ib. 13. 15.

μάρτυρ, trop. de perſ. et Marco, ut deo, τὰ δέοντα πράττοντες ὑπὸ τοιούτῳ μάρτυρι, ſub teſte 1, 5, 22. illo praeſente, vidente et audiente, i. q. pr. ἐπακούειν καὶ ἐφορᾶν. † c. adiuncto, de Iove, συνῆλθον - εἰς τὸν τοῦ Διὸς νεὼν Καπιτωλίου, - ὥςπερ ὑπὸ μ. τῷ Διῒ καὶ συνέδρῳ, ἐπισκόπῳ τε τῶν πραττομένων, quaſi (ſub) teſte 7, 10, 6.

μαρτυρεῖν, trop. de re, ſed acc. rei oppreſſo, μαρτυρεῖ (τοῦτο) τὸ γραμματεῖον, teſtimonio eſt iſte libellus (huius rei) 3, 12, 5. teſtatur id, confirmat.

μάταιος, de re, mor. Maſc. c. adiuncto, οὐχ ἑλόμενοι πόλεμον μάταιον - ὑπὲρ ἀνδρῶν τεθνηκότων, bellum irritum 8, 8, 19. inutile, nemini amplius profuturum. - Fem. διατριβῆς ματαίας ἐγγινομένης, moram inanem 6, 7, 24. ubi nil agitur interea, et qua nil proficitur ad bellum finiendum, ſq. expl. ματαίαις ἐλπίσιν αἰωρούμενον, vana ſpe 6, 2, 9. falſa, incerta. - Neutr. ματαίοις ἐγκλήμασι, vanas criminationes 2, 4, 16. falſ., fictas.

Ματερνιανὸς, nom. pr. ſine art. Ματερνιανῷ τινι λ. Maternianum 4, 12, 7. - c. art. ὁ Μ. ib. 9. 4, 13, 1. Μάτερνος, nom. propr. Maternus, 1, 10, 2. c. art. ib. 7. 15. - τῷ Ματέρνῳ, ib. 13.

μάτην, mor. μὴ μ. - τιμὴν - κατατεθεῖσθαι, non fruſtra 1, 4, 7. ſine fructu et grati animi officiis, documentis. - † c. adiuncto, μ. ὑπὲρ ἀνάνδρου καὶ φυγάδος μάχονται, fr. 5, 4, 18. ſine utilitate alterius.

Μαυρούσιος, p. ſubſt. de perſ. Μαυρούσιοι, ὄντες φονικώτατοι λ. Mauri 3, 3, 6. in bello, ut iaculatores. Μαυρουσίων οἱ ἀκοντίζειν ἄριϛοι, Mauritanorum 1, 15, 4. Commodi magiſtri in hac arte. — † c. adiuncto, τῶν ὑπὸ μεσημβρίᾳ ἐθνῶν-Μαυρουσίους μὲν καὶ Νομάδας λ. Mauros et Numidas 4, 3, 15. Μαυρουσίων τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις, Νομάδων δὲ καλουμένων, Mauris 7, 9, 2. - in opp. M. τῶν βαρβάρων, Mauror. ib. 3. ubi ſunt pars Maurorum, non

ſubiectorum Romanis. τοὺς ἱππεῖς καὶ τοὺς Μαυρί Mauris 4, 15, 3. ubi, tanquam equites leves, cum iaculis ſagittis ve, diſtinguuntur, ab equitibus gravibus. Μαυρουσίους πλείςους καὶ τοξοτῶν ἀριθμὸν πολὺν, Mauros 6, 7, 17. ubi, tanquam iaculatores, diſtingu. a τοξ. cf. §. ſq. it. 3, 3, 5. - † Pro adi. αἱ τῶν καταφράκτων ἱππέων ἶλαι, καὶ Μαυρούσιοι ἀκοντιςαὶ, τοξόται τε οἱ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, Mauri iaculatores 8, 1, 5. qui eſt locus claſſicus pro diſcrimine. Μαυρουσίων ἀκοντιςῶν ἀριθμὸν - καὶ τοξοτῶν Ὀσροηνῶν λ. Maurorum iaculatorum 7, 2, 2. Μαυρουσίους ἀκοντιςὰς καὶ μέρος τοξοτῶν, Mauros iaculatores 3, 3, 5. † de anim. ταῖς Μαυρουσίαις ςρουθοῖς λ. Mauritanis ſtruthionibus 1, 15, 11.
μάχη, ph. c. ſubſt. ςάδιον μάχης, ſtad. belli 3, 4, 4. τὴν ἀπόβασιν τῆς μ., pugnae 3, 7, 10. τῷ προθύμῳ τῆς μ. alacritatem in pugnando 8, 3, 12. †ὅπλα, οὐκ ἀνδρείᾳ μάχης περιηρημένα, non vi pugnandi 8, 4, 28. e muro. ἡ τύχη τῆς μ. fort. pugnae 8, 5, 1. partim e muro, it. τῇ συνεχείᾳ τῆς μ. aſſiduitate pugnandi ib. 3. τὸ ἐς τὰς μάχας πρόθυμον, in pugnando alacritatem 8, 3, 15. τὸ ὑμέτερον πρὸς τὰς μ. ἐμβριθὲς in pugnando vim, 2, 10, 17. - cum adiect. ἐν ἐμφυλίοις καὶ Ῥωμαϊκαῖς μάχαις, in praeliis 3, 7, 18. † εὔτολμοι ἐν ἀρχομένῃ μάχῃ, initio pugnae 8, 1, 6. v. ἀρχ. - † ὅσοι εἰς μάχην ἐπιτήδειοι, ad bellum 6, 3, 2. πρὸς μάχας ἐπιτ. praeliis apti 2, 9, 15. † τὰς δημοσίας ἀποθήκας τῶν ὅπλων, εἴ τινες ἦσαν πρὸς πομπὴν μᾶλλον, ἢ μάχην, ἐπιτήδειοι, λ. armentaria, quaecunque erant pompae magis, quam bello, comparata 7, 11, 14. - c. verbis et per formulas, οὐδ' ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιντο, οὔ τί γε τῆς μ., nedum pugnam 2, 10, 12. σὺν τῷ ςρατῷ, ἔξω μάχης γεγονότι, extra pugnam 3, 7, 9. ἔτι τῆς μ. συνεςώσης, adhuc durante praelio 5, 4, 12. ὁ βασιλεὺς τῆς μ. ἦρξεν, praelium inchoavit 7, 2, 12. εἴ τινες καὶ ἐσώθησαν ἐκ τῆς μ. ex pugna 7, 9, 22. τὸν ςρατὸν εἰς τὴν μ. ἐξέπεμψε, ad pugnam 3, 7, 5. εὐτρέπιζε τὰ πρὸς τὴν μ. ad praelium 3, 14, 9. ὡς ἂν τὴν μ. ἀνανεωσ. pr. 4, 15, 10. προκαλεῖται εἰς μάχην, ad bellum 6, 3, 11. † ταύτην τὴν μ. - γραφῆναι λ. pugnam 7, 2, 15. † τοσαύταις μ. ἐνικήσατε, tot praeliis 3, 6, 14. †† νὺξ - διέλυσε τὰς μ. praelia 4, 15, 10. diverſorum dierum. - † cum adiuncto, ὡς ἐκεῖ τὰς μ. καὶ τὰς ἐφόδους ποιοῖντο, pr. 7, 2, 10. ἀγαπήσας, ἄνευ μάχης καὶ κινδύνου λαβεῖν λ. ſine dimicatione 2, 15, 8. † βουλόμενος λαβεῖν μετὰ κινδύνων, οὗ τὸ μέρος εἶχεν ἄνευ πολέμου καὶ μάχης, citra dimicationem 3, 6, 7. † δίχα μάχης καὶ ἄνευ ὅπλων ὄψις πολιορκίας, citra pugnam 7, 3, 14. † γεγόνασι καὶ ἕτεραι συμβολαὶ, ἐν αἷς ὡς αὐτουργὸς καὶ αὐτόχειρ τῆς μ. ἐπῃνεῖτο 7, 2, 17. v. αὐτ. † ςρατιὰν, ἄπειρον μάχης καὶ πόνων λ. pugnae 3, 4, 1. - ſimul c. adi. per verba, ἰσοῤῥόπου τῆς μ. γενομένης, pugna 1, 11, 5. μάχης καρτερᾶς γεν. magno commiſſo praelio 3, 2, 19. v. γίν. 7, 12, 10. μάχαι καρτεραὶ γίνονται, praelia 3, 2, 3. Δαρεῖον, Ἀλεξάνδρῳ τὴν ὑςάτην καὶ μεγίςην μ. συμβαλόντα, pugna 3, 4, 5. †† ὡς ὑπὲρ λοιπῆς καὶ τελευταίας ἐκείνης μ. praelio ib. 9. - Porro c. praepp. μὴ ἐκ συςάσεως αὐτοῖς ἡ μ. κατὰ τῶν ἀντιπάλων ὑπισχνεῖται τὸ εὔελπι, dimicatio 6, 3, 14. μὴ φέροντες τὴν ἐκ συς. μ. pugnam 4, 15, 9. - εἴχετο τῆς πρὸς τοὺς Γερμανοὺς μ. dimicationi 7, 2, 1. †† in vicinia repetito ſubſt. † δύναμιν, τῇ πρὸς τοὺς βαρβάρους μάχης συνηθείᾳ ἑτοίμην πρὸς μάχας, copias, ob praeliorum - conſuetudinem paratas ad pugnandum 7, 9, 17. † τὴν πρὸς Σεβῆρον μ., ὡς ἐν τῇ πόλει ποιησόμενος (αὐτὴν,) παρεσκεύαζε 2, 11, 17. pugnam cum Se-

vero, tanquam in urbe facturus eam, parabat. ἀνδρείαν πᾶσαν ἐν ταῖς μ. πρὸς τοὺς πολεμίους ἐπεδέδεικτο, in praeliis 2, 9, 12. — μηδὲ ὁμοίαν ἔσεσθαι μ. αὐτῷ πρὸς Ῥωμαίους, οἵαν σχεῖν πρὸς τοὺς γειτνιῶντας, neque tale futurum bellum 6, 2, 10. v. εἰμ. et ἔχ. - μετέχειν τῆς ὑπὲρ τῆς πατρίδος μ. pugnae, pro patria ſubeundae 8, 4, 21. e muro. † μήτε τῇ διὰ δοράτων καὶ ξιφῶν θαῤῥοῦντες μ. 3, 4, 19. neque fidentes pugna illa per haſtas et gladios, v. δόρ. †† ταῖς κατὰ Μηδίαν - γενομέναις συμβολαῖς τῇ τε ἐν Παρθίᾳ μάχῃ, Parthico praelio 6, 6, 9. ubi e pr. repeti licet ſing. γενομένῃ. †† ſimul c. adv. τὴν διὰ δοράτων συςάδην μ. ἀνανταγώνιςον 4, 10, 7. pugnam per haſtas comminus invictam, v. ἀν. - Sed c. ſolo adv. ἐν τῇ συςάδην μ. comminus pugnando 2, 10, 17. v. συς. - πρὸς τὴν συςαδὸν μ. ſtatariam pugnam 6, 7, 19. ταῖς συς. μ. comminus pugnando 7, 12, 11. †† Cum gen. perſ., a) ut obiecti, οἱ τοξόται πρὸς Γερμανῶν μάχας ἐπιτήδειοι, ad Germanorum praelia 7, 2, 5. ad pugnas contra Germ. ſ. cum Germ. - ſimul c. praep. θηρίων ἐξ ἀντιςάσεως μάχας ἐπαιδεύετο, in comminus decernendo cum beſtiis inſtituebatur (Commodus) 1, 13, 17. v. ἀντ. b) ut auctoris, μηδέν τι προσήκειν νομίζων ἑαυτῷ τὰς πρὸς τοὺς Ἀτρηνοὺς Σεβήρου μάχας, Severi cum Atrenis pugnas 3, 9, 16. ††† c. dupl gen. tali, μεγάλαι αἱ Καίσαρος πρὸς Πομπήϊον ἑκατέρωθεν ςρατοπέδων Ῥωμαϊκῶν μάχαι, καὶ αὖ τοῦ Σεβαςοῦ πρὸς Ἀντώνιον, magnae (erant) Caeſaris adverſus Pompeium, utrinque exercituum Romanorum pugnae, 3, 7, 18. — ſimul c. adv. πρὸς τὴν συςάδην μ. Ῥωμαίων, adverſus Romanorum ſtatariam pugnam 3, 4, 18. ††† μόλις καὶ μετὰ πολλῆς μ. τῶν ἐχθρῶν κεκρατηκέναι, poſt longum certamen 4, 4, 4. Catacalla cum fratre aut fratris defenſoribus. † μετὰ πολλῆς βίας καὶ προθύμου μάχης τειχομαχοῦντες ἀντεῖχον, magna vi et alacri certamine pro muro pugnantes 8, 4, 19.

μάχιμος, phyſ. ſ. mor. de perſ. c. praep. Compar. μαχιμώτερα - γενέσθαι πρὸς τὴν συςάδην μάχην Ῥωμαίων τὰ τῶν - βαρβάρων, ut bellicoſiores eſſent - barbari 3, 4, 18. animoſiores, pertinaciores. — Superl. c. adiuncto, εἰσὶ μαχιμώτατοι καὶ φονικώτατοι, pugnaciſſimi (Britanni) 3, 14, 14. - c. ſubſt. τὴν ἐν Βρεττανίᾳ δύναμιν, πολλήν τε οὖσαν - ἀνδρῶν τε μαχιμωτάτων, militum pugnaciſſ. 2, 15, 1. βαρβάρων τῶν μ. 7, 1, 26.

μάχομαι, Med. de perſ. phyſ. in bello, c. adv. ὅτι οὐκ ἄλλως Ἀρτάβανος ἐνθύμως μάχεται, pugnare 4, 15, 15. τῶν συςαδὸν μαχομένων, eos, qui pugnarent ib. 5. ὡς ἀμελέςερον μαχομένους, pugnantibus 8, 2, 5. ††† ᾤετο, - τὸ πλῆθος τῶν Περσῶν ἀσθενέςερόν τε ἔσεσθαι, καὶ ἀτακτότερον μάχεσθαι, copias Perſarum - imbecilliores futuras (eſſe) et minus ordinate depugnaturas 6, 5, 5. praeſ. p. fut. - ſimul c. adiuncto al. e pron. relat. οἱ ἐπέκεινα βάρβαροι, ἐς ὅσον ἐποχοῦνται ἵπποις -, γενναίως μάχονται, praeliantur 4, 15, 9. - At c. ſolis adiunctis e particip. modi, τὰ πλεῖςα φεύγοντες, εἰς τοὐπίσω τε τοξεύοντες, ἐμάχοντο, praeliabantur 3, 4, 19. - dimicabant 4, 15, 3. cum praep. et adv. μάχεσθαι ἄνωθεν ἐξ ὑπερκειμένων χωρίων, pugnare 8, 2, 2. ὁ ςρατὸς ἑκατέρωθεν ἐμάχοντο. ὑπὲρ τοῦ - οἱ δορυφόροι, pugnab. 5, 4, 14. μάτην ὑπὲρ - φυγάδος μάχονται, pugn. ib 18. Cum ſolis praep. οὔτε μάχεσθαι ἤθελον ὑπὲρ τοῦ μὴ παρόντος ib. 19. — ὑπὲρ οὗ ἐμάχοντο, pugnabant 1, 13, 10. μαχόμενον ὑπὲρ αὐτῶν βασιλέα, pugnantem 7, 2, 14. οἱ ὑ. αὐτοῦ μαχόμενοι, qui pugnabant 5, 4, 16. οἱ ὑ. ἄλλου μ. qui dimicant 8, 3, 12. τοῖς

ὑ. τῆς πατρίδος μαχομένοις, qui pugnant ib. 14. † τὴν εἰκόνα ὑ. τῆς πόλεως μαχομένην, ſimulacrum apparuiſſe pugnans ib. 20. — τὸ ὑμέτερον πλῆθος, μετὰ ἐμπειρίας μαχόμενον 4, 14, 16. pugnans. - ſimul cum caſu temporis, πρώτης - πάσης ἡμέρας, ἐξ ἑωθινοῦ εἰς ἑσπέραν ἐμαχέσαντο 4, 15, 10. pugnarunt. - ſimul c. nominat. ſ. adi. modi et numeri, γυμνοὶ πρὸς ὡπλισμένους, καὶ ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς μὴ μάχοιντο, ne pugnent 2, 13, 8. - Cum dat. obiecti et quidem perſ., Πέρσαις μαχόμενοι, adverſus Perſas pugnando 6, 7, 7. - ſimul c. adv. οὐδενὸς αὐτοῖς συςάδην μαχομένου, nemine cum ipſis pugnante 1, 12, 17. - † cum dativ. anim. συς. τοῖς θηρίοις μαχόμενος, cum beſtiis pugnans 1, 15, 5. — Abſ. † οἰόμενος, Ἀντωνῖνον μάχεσθαι, Antoninum pugnare 4, 15, 15, ut ducem cum exercitu, cf. ib. Ἀρταβ. μάχ. - ἐνεποδίζοντο οἱ μαχόμενοι ib. 14. pugnantes. ††† συνῆλθον - μαχόμενοι, pugnaturi ib. 11. praeſ. p. fut., cf. 7, 4, 13. e. ὑπερμαχ. ei 6, 5, 5. e. γενναίων ςρατῶν μαχομένων, pugnantibus 3, 7, 7. ἀποκτεῖναι - ἀνόσιον - ἡγήσατο - μήτε μαχομένους, καὶ λ. occidere eos, qui nec pugnarent 6, 4, 12.

μεγαληγορεῖν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, μεγαληγορῶν τὰς πράξεις, res geſtas magnifice praedicans 3, 9, 21. in epiſtola ad Senat. et popul., magnifice loquens de iis, nimis magnas iactans, per arrogantiam et mendacium.

μεγαλοδωρεά, ph. cum gen. auctoris et c. adi. εἰθισμένοι ταῖς τῆς τυραννίδος ἀνοίτοις καὶ ἀφειδέσι μεγαλοδωρεαῖς ἐντρυφᾶν, largitionibus 2, 3, 22.

μεγαλοδωρία, ph. abſ. μεγαλοδωρίᾳ ἅπαντας ὑπερβαλεῖν 2, 6, 10. munificentia. - c. gen. rei, παρεμυθεῖτο (αὐτοὺς) μεγαλοδωρίᾳ χρημάτων, elargiendis pecuniis 6, 6, 5. magnis pecuniarum muneribus, i. q. 1, 5, 27.

μεγαλόδωρος, phyſ. de re, maſc. c. ſubſt. fem. ἀμοιβῆς μεγαλοδώρου, praemium ingens 1, 9, 12.

μεγαλοπρεπῶς, mor. ſ. phyſ. δώροις αὐτοὺς ἠμείβετο, magnifice 2, 8, 14.

μεγαλοφρόνως, ph. ſ. mor. ἐπιδοὺς δωρεάς, magnificum donativum 8, 6, 18. quaſi Bg. legerit adi. μεγαλόφρονας. - ἐπιδοὺς χρήματα μ. largiter 6, 4, 2. νομὰς μ. ἐπεδίδου, magnifice 3, 8, 15. — νομὰς χρημάτων μ. ἐπαγγείλας, donativum magnificum 8, 7, 19. qui Bg. iterum per adi. †† νομὰς ἐπιδιδοὺς τῷ δήμῳ μεγαλοφρόνως τε ἐπιτελέσας, congiario dato plebi, magnifice que peracto 2, 14, 10. ubi videtur excidiſſe ſubſt. θέας, cf. 5, 5, 15. 3, 8, 15.

μεγαλόφρων, phyſ. ſ. mor. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. μεγαλόφρονι ἐπιδόσει, magnifico donativo 1, 5, 2. μεγαλόφροσι δωρεαῖς χρημάτων, magnificis ib. 27. †† νομὰς μεγαλόφρονας ἐπιδούς, congiario magnifico dato 3, 10, 3.

μεγάλως, ph. προσόδοις - ὠφελεῖτο, ex reditibus magna emolumenta capiebat 3, 1, 11. magnopere, valde, iuvabatur. ἔβλαττον, maiorem in modum 4, 15, 4. ἠμείψατο, magnifice 3, 7, 11. — † c. al. adv. τοσούτῳ τὰ μέλλοντα, ὡς ἀγαθά, μ. ἐλπίζεται, tanto futura, ut bona, maiori ſpe exſpectantur 2, 3, 17. qui Bg. videtur vertere Gr. adv. ſimul, μᾶλλον μεγάλως.

μέγας, Maſc. de perſ., phyſ. in opp. et c. acc. ellipt. τὰ σώματα οἱ ἐκεῖσε ἄνθρωποι γενναιότατοί τε καὶ μεγάλοι εἰσί, magni 2, 9, 15. — Sed mor. c. adiuncto, τούτοις οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι μεγάλοι τε καὶ ἔνδοξοι γεγόνασι 1, 6, 17. tum magnis multis que ingenii et

animi dotibus ac virtutibus, tum magnis multis que bonis externae fortunae, terris, potentia, militibus, tum ob haec et res geſtas clari, nobiles, ſi ſq. ἐνδ. per expl. ſubiicitur: - Per titulum peculiarem, de rege tum Perſarum ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀρταξέρξης, magnus rex Art. 6, 4, 8. tum Parthiae, c. artic. vel ſine eo, ὁ μ. βασ. Ἀρτάβανος, m. r. 5, 9. 18. cf. 7, ſq. βασιλέως μεγάλου 4, 10, 4. cf. 2. Ἀρτάβανον, τὸν καλούμενον τὸν μέγαν βασιλέα 6, 2, 3. πρὸς μέγαν β. 4, 14, 14. 5, 1, 8. Tum de re, phyſ. c. adiuncto, μέγας καὶ σφοδρὸς χειμάῤῥους, m. 3, 3, 10. copioſus: - in opp. μέγαν καὶ γενναῖον ἵππον, magn. 2, 9, 6. - Sed mor. μέγαν κίνδυνον, m. peric. 4, 4, 9. grave, magni momenti, cum vitae iactura ſ. vulnere lethali. μέγαν ἐγείρειν πόλεμον, ingens bell. 6, 2, 9. multos ſumtus et milites requirens, magna pariens damna, etc. - Fem. de re, phyſ. μεγάλῃ φωνῇ, magna voce 1, 8, 12. 2, 13, 9. 4, 5, 17. forti, clara. μεγάλαις βοαῖς, magnis clamorib. 5, 2, 6. μεγάλην πόλιν, magnam urb. 3, 7, 5. - Sed mor. μετὰ μεγάλης εὐφημίας καὶ θρησκείας λ multis acclamationib. 3, 10, 2. μεγάλῃ σπουδῇ τὰ ὀχήματα ἐπειγόντων, ingenti ſtudio 5, 4, 13. vehementi ardore. εἰς μεγάλην προήγαγεν ἐξουσίαν, m. potent. 3, 10, 12. μ. ταραχὴν ἐνέβαλλε, m. perturbat. 3, 7, 1. μεγάλαις φροντίσι, m. ſollicitudine 7, 8, 1. — † ἐν πολλαῖς καὶ μ. πράξεσι, 2, 7, 8. μ. δωρεῶν ὑποσχέσεσι 1, 10, 3. † μ. ὑποσχ. καὶ ἐλπίσιν 2, 9, 17. μ. συντάξεσι 1, 5, 24. μεγάλων μισθῶν ib. 25. μ. δωρεῶν 1, 9, 18. μ. εὐεργεσιῶν 2, 3, 14. μεγάλαι (ἦσαν) αἱ Καίσαρος πρὸς Πομπήιον - μάχαι, m. pugnae 3, 7, 13. ob fortitudinem pugnantium et numerum, it. caeſorum, etiam longitudinem durationem que certaminis. — Neutr. de re, c. ſubſt. phyſ. μεγάλου ὄντος τοῦ χώματος, quod magnus eſſet agger 4, 15, 14. altus et latus. τὴν γέφυραν, ἔργον μέγα καὶ κάλλιστον, opus ingens 8, 4, 4. longum, ſed et altum partim. - Sed mor. partim, μέγα τι πλῆθος, magna multitudo 7, 4, 9. 4, 14, 6. ingentem multit. 7, 2, 2. δέος μ. metus magn. 2, 11, 6. † δόξης κλέος μ. gloriam ingentem 4, 14, 18. μ. δέλεαρ προδοσίας, magnas illecebras prod. 5, 4, 4. — † μεγάλα δώσειν ἆθλα, magna praemia 1, 17, 24. † ἔργων μεγάλων τε καὶ πολλῶν - γενομένων, rerum magn. 1, 1, 4. magni momenti, bellorum, imperiorum mutatorum. † c. adv. et adiuncto, οὐδ᾽ ἐστιν οὕτω μέγα ἢ ἐξαίρετον ἀξίωμα, tam magna dignitas 1, 10, 12. †† ταῦτα, μεγάλα ὄντα καὶ ἐξαίρετα, magna 2, 3, 13. - Cum pron. et neg. οὐδέν τι μέγα ὠφελεῖσθαι νομίζει, nihil magnopere proficere putat ib. 21. per ellipſ. pr. κατὰ, iuvari ſecundum nihil admodum magnum, i. nullum admodum magnum commodum inde percipere. - † c. adiuncto, τὸ ἐμὲ - ἀναιρεθῆναι οὐδέν τι μ. ἢ βαρὺ πρεσβύτῃ, non adeo magnum (quid) 2, 5, 9. † c. ſolo pron. μέγα τι δράσας, magno aliquo edito facinore 1, 10, 8. ſc. πρᾶγμα, v. δρ. † Sine omni adiuncto, τὴν ἀρχὴν - εἰς μέγα προχωρήσειν, imperium - ad ſummum - proceſſurum 1, 11, 8. ſc. χρῆμα, ὕψος, βάθρον, μέρος ſ. μέτρον. — Sed τὸ μεγάλα - χαρίζεσθαι, magnas faciendas largitiones 2, 3, 23. magna largiri. καί τοι μ. λαμβάνοντες, quamvis multa magna que accipientes 2, 11, 14. ſc. χρήματα. - ὑπισχνούμενος μ. multa 2, 13, 3. ſc. πράγματα, χρήματα, δωρήματα. - † ἐκεῖνον, καίτοι μ. ἐλπίζοντα, magna 7, 1, 24. ſq. expl. † οἰόμενος, μ. χαρίζεσθαι τῷ Μαξιμίνῳ, magnopere ſe gratificaturum (eſſe) Maximino ib. 23. ſc. πράγματα, rem gratam ſ. gratiſſimam fa-

cere ſ. facturum eſſe. - † c. artic. et gen. rei, τὸ πρὸς τὰ μεγάλα τῶν τετολμημένων εὐλαβὲς, in magnis aggrediendis 2, 8, 2.

μέγεθος, ph. c. gen. anim. μεγέθει θηρίων, magnitudine 2, 11, 18. elephant. - de hominib. c. gen. rei, μεγέθει σωμάτων 3, 13, 11. de milit. διὰ μέγεθος - σώματος, proceritatem 6, 8, 2. vaſtitatem 7, 1, 6. 14. σωμάτων μεγέθεσι, ſtatura 2, 10, 17. πῶς ἡλικίας ἔχοι καὶ μεγέθους σώματος λ. qua ſtatura 4, 9, 9. - †† in opp. per acc. ellipt. ἐν μικρῷ πάνυ τὸ μέγεθος σώματι, in parvo admodum ſtaturae corpore 4, 7, 14. ſ. in corpore valde parvae ſtaturae. - De aliis rebus, c. gen. rei, ποταμῶν μεγέθεσι, magnitudine 2, 11, 9. πιςεύσαντες αὐτοὺς τῷ μ. τῆς πόλεως 8, 2, 10. - ſed abſ. τὴν Ἀντιόχειαν ἢ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, οὐ πολύ τι τῆς Ῥώμης μεγέθει ἀπολειπούσας 4, 3, 15. v. ἀπολ. 7, 6, 2. — Mor. de re, c. gen. rei, μηδέ σε τοῦ ἔργου τὸ μ. ἐκπληττέτω 3, 11, 12. προύχοντα - μεγέθει ἀξιώματος, amplitudine 2, 1, 20.

μέγιςος, Maſc. phyſ. de perſ. c. acc. rei ellipt. ἦν μέγιςος τὸ σῶμα, maximo corpore 7, 1, 26. Maximinus, *corpore* maximus. - abſ. οἱ δορυφόροι, ὄντες μέγιςοι, proceri 5, 4, 14. - † cum gen. perſ. ἐπιλεξάμενος Περσῶν τοὺς μεγίςους, delectos ex Perſis maximae ſtaturae 6, 4, 7. - † in opp. μικρὸς ὢν, - μ. ἥρωας ἐμιμεῖτο, maximos 4, 9, 5. - Sed de re, αἰγιαλὸς μ. littus ingens 3, 4, 4. λίθος μ. maximus 5, 3, 10. νεὼς μ. ib. 8. 5, 5, 15. ποταμῷ μεγίςῳ 8, 4, 2. ſq. expl. † μέγιςοι - οὗτοι ποταμῶν - ῥέουσι 6, 7, 14. c. expl. §. ſq. † c. abl. modi, πλάτει καὶ βάθει μ. ὁ ποταμὸς ῥέων 7, 1, 17. ὄμβρων μεγίςων 3, 3, 9. † ἵππων μ. 5, 6, 16. - alt. et long. πύργους μεγίςους ib. 21. μ. σωροὺς πτωμάτων 4, 15, 13. - At mor. πόλεμον, μέγιςον ὄντα 5, 1, 7. ſq. expl. ἐπὶ μεγίςοις μισθοῖς, maxima mercede 1, 5, 5. - Fem. de re, ph. τοῦ ὀνείρατος εἰκὼν μεγίςη, imago ingens 2, 9, 8. ἐπὶ μεγίςης - κλίνης, maximo lecto 4, 2, 3. μεγίςῃ κλαγγῇ 4, 15, 2. † εἰκόνα μεγίςην γράψας παντὸς ἑαυτοῦ 5, 5, 11. μεγίςαις εἰκόσιν 7, 2, 15. ἐκβολὰς τοῦ Νείλου, μεγίςας οὔσας, ingentes 4, 9, 17. — † Nominatim de urbibus, ἡ Ἀκυληΐα -, μεγίςη πόλις, maxima urbs 8, 2, 6. 3. ἐν Σιρμίῳ, -, τῇ μεγίςῃ ἐκεῖ πόλει δοκούσῃ, quae maxima 7, 2, 19. † τὴν Καρχηδόνα, - τὴν πόλιν, οὖσαν μεγίςην καὶ πολλὴν, quae magna et ampla 7, 9, 17. 7, 6, 1. — τὴν Ἀντιόχειαν, μ. π. maximam 2, 7, 15. τὸ Βυζάντιον, πόλιν τῶν ἐπὶ Θρᾴκης μεγίςην τότε λ. max. 3, 1, 10. univerſe autem, τῶν μεγίςων πόλεων 7, 12, 16. πόλεσι μεγίςαις 1, 10, 4. † π. ταῖς μ. ibi †† δυνάμεως μ. διαφθαρείσης, exercitu ingenti 6, 5, 23. σὺν τρίτῃ μοίρα - μεγίςῃ, parte maxima ib. 16. δύναμιν ἄγων μεγίςην, copias max. 7, 9, 7. τὴν ἐν Βρεττανίᾳ δύναμιν, πολλήν τε οὖσαν καὶ μ. copias, quae multae erant et maximae 2, 15, 1. magni momenti ſ. magnae ſtaturae, procerae. †† πολλὴ - ἦν καὶ μ. ἀρχὴ, ampla et maxima provincia 2, 7, 7. π. quoad imperium eſt in terras varias ac plures, ſed μ. quoad in phyſice magnas ſ. longas latas que, et ſuperl. p. poſitivo. δύο - ταύτας ἀρχὰς εἶναι μεγίςας, imperia maxima 4, 10, 5. - Sed mor. μεγίςη αὕτη συμφορὰ, ingens 6, 5, 23. † αὕτη - πρώτη καὶ μ. αἰτία - μίσους, max. 1, 8, 14. graviſſ., maxime et vehementiſſime incitans. μεγίςην μάχην 3, 4, 5. ἐν ταῖς μ. πράξεσι 5, 5, 20. — ἐν πρ. μ. 7, 5, 3. μ. αἰτίαις λ. in m. crimina 6, 1, 15. μεγίςας νομὰς, magnum congiarium 3, 8, 8. νομ. καὶ δόσεις μ. donativum ingens 6, 8, 16. †† cum gen. rei, τὰς μ. τῶν βασιλι-

κῶν πράξεών, maxima imperatoria munia 5, 7, 12. τὰς μ. τῶν β. πίςεων, maxima imperii munia ib. 14. †† κίνησις μεγίςη καταλαμβάνει τὸ ςρατόπεδον, motus maximus 1, 7, 1. de motu corporis aut animi. - motus ingens 6, 3, 3. - Sed potius de affectu, μεγίςῃ ταραχῇ, max. 3, 1, 3. μεγίςην δυσθυμίαν - καὶ ἀδοξίαν λ. 6, 6, 4. Φροντίσι μεγίςαις 2, 3, 1. τιμὴν μ. 5, 5, 21. τῶν μεγίςων τιμῶν 3, 11, 16. Neutr. de re, ph. μέγιςον χῶμα, ingens acervus 4, 2, 18. - † cum gen. rei, μ. γενομένων τῶν - ἔργων, maximum - operum 1, 14, 4. μεγίςου βάθους καὶ πλάτους 8, 4, 2. † τοῦ μ. ἀγάλματος κολοσσιαίου 1, 15, 10. — ἐλεῖ μεγίςῳ 7, 2, 13. μ. τείχει 3, 1, 14. μέγιςον γυμνάσιον κατασκευάσας 1, 12, 10. μ. πολυάνδριον 4, 9, 14. μ. μέρος τῆς πόλεως λ. 7, 12, 13. βάθος μ. 8, 1, 13. ξύλων μεγίςων, lignis ingentibus 4, 2, 12. μεγίςοις ἄλσεσι 1, 12, 3. μέγιςα ὄρη 2, 11, 16. — † δισσὰ καὶ μ. τρόπαια, duo max. 3, 7, 16. ὀρύγματα μ. foveas ingentes 4, 9, 14. †† Mor. πλήθους μεγίςου, max 1, 9, 7. — † c. ſubſt. diverſi ſexus, μετὰ μεγίςου πλήθους καὶ δυνάμεως, cum max. copiis et viribus 4, 14, 6. σὺν μεγίςῳ πλήθει ςρατοῦ, cum ingentibus copiis 4, 15, 1. μ. τάχει, max. 2, 14, 13. — †† μέγιςον ςρατόπεδον, max. exercitus 5, 3, 16. ††† c. gen. rei et artic. εἰς τὸ μέγιςον ὕψους, ad ſupremum faſtigium 1, 13, 12. ſc. μέρος, βάθρον, μέτρον. †† De affectu, ἐν μεγίςῳ δέει, max. 3, 8, 6. ††† μέγιςον δεινὸν λ. 1, 14, 3. † τὸ - μέγ. - ὄναρ, praecipuum 2, 9, 5. †† c. artic. et adiuncto et c. gen. rei, τὰ μέγιςα καὶ κορυφαῖα τῆς νίκης, maximos et extremos victoriae fructus 8, 3, 13. ſc. μέρη. ††† cum art. at abſ. τῇ ἐμῇ μνήμῃ χαριεῖσθαι τὰ μ. meae memoriae gratiſſimum facietis 1, 4, 14. ſc. πράγματα ſ. μέρη, meae memoriae gratificabimini *maxima*, i. maxime, ſ. meae mem. favebitis et proderitis maxime, optime conſuletis, proſpicietis, ſ. facietis, ut mei memoria ap. alios exſiſtat et maneat, ea que optima et gratiſſima, in animis, ore ac ſcriptis. Eodem redeat, ubi τὰ μ. p. adv. ſumas, per ellipſ. praep. et ſuperiora ſubſtant., κατὰ τὰ μέγιςα πράγματα ſ. μέρη.

μέθη, ph. abſ. ὑπὸ μέθης, ebrietate 1, 17, 25. † ἀπὸ μ. ἐκραιπάλων, ex ebr. 2, 1, 3. - c. adiuncto, παρὰ μέθην καὶ κραιπάλην, in vino 2, 6, 9. μὴ - μέθαις καὶ κραιπάλαις ἐπιδῷ ἑαυτὴν, ebrietati 1, 3, 3.

μεθίςημι, ph. de perſ., c. acc. perſ. et praep. τινὰ τῶν ςρατοπέδων μετέςησεν εἰς ἕτερα χωρία, quosdam exercitus tranſtulit 6, 4, 14. — trop. c. acc. rei et praep. una, τὴν ἀρχὴν εἰς Πέρσας μεταςήσας, poſtquam tranſtulit 6, 3, 10. cf. 6, 2, 4. ſqq. 17. 21., imperandi poteſtatem et dignitatem, aliis ereptam, dedit. - ſed c. praep. dupl. et caſu modi, τοῦ πρώτου τὴν ἀρχ. ἐκ Μήδων εἰς Π. μεταςήσαντος, qui primus - tranſtulit 6, 2, 5.

μεθόριος, phyſ. adi. de re, Maſc. θύσας ἐπὶ τῶν μεθορίων βωμῶν, ad aras terminales 7, 12, 18. quae in finibus ſ. terminis Italiae erectae erant, quibus claudebatur et dividebatur Italia ab aliis terris, et territorium imperatoris Rom. ab aliarum civitatum territorio. - Neutr. plur. p. ſubſt. c. gen. loci, Φοινίκης καὶ Συρίας ἐν μεθορίοις, in Phoeniciae et Syriae finibus 5, 4, 10. confiniis, confinio, ſc. μέρεσι ſ. χωρίοις.

μεθύειν, phyſ. de perſ. in opp. αὐτὸς μεθύων - νηφούσης γυναικὸς, temulentus 1, 17, 10. ſ. trop. ſtupidus, vecors.

μείζων, Maſc. phyſ. de perſ. c. ſubſt. fem. Φρουρᾷ μείζονι, cuſto-

dia maiore 3, 5, 11, pluribus cuſtodibus. de re, c. gen. rei ſ. loci, it. c. adiuncto, ἐν πλατείᾳ καὶ πολλῇ οἰκήσει, καὶ πάσης πόλεως μείζονι 4, 1, 4. habitatione, quae maior omni alia urbe extra Romam. - Maſc. trop. ſ. mor. de re, cum ſubſt. rei maſc. τίνα ἔλεγχον μείζονα βούλεσθε, argumentum maius 3, 12, 12. ſq. expl. gravius: maioris momenti, fortius, magis perſuadens. — οἶκτον προκαλεῖται μείζονα, mai. 1, 4, 4. - ſed c. ſubſt. rei ſem. ἐντεῦθεν μείζων ἡ ὀργὴ τοῦ δήμου ἐγένετο, maior indignatio 7, 12, 1. vehementior. εἰς ἐπιθυμίαν ἀρχῆς μείζονος, ad concupiſcendum imperium maius 6, 2, 16. de poteſtate, trop. ſed, de terris ἀ., phyſ. ἔργον, μ. ἀπογνώσεως δεόμενον, mai. 7, 5, 15. facinus, quod aliud maius poſtulet prae deſperatione. τοὺς ἐν ὑπολήψει ἀνδρείας μ. 8, 3, 11. μείζονα εὔνοιαν 2, 11, 4. αὐτὸν εἰς μ. φροντίδα ἐνέβαλεν, in maiores curas 6, 7, 4. † φῆμαι μείζους ἐξ ὑποψίας ἀληθείας ἐδίδοντο, res maiores, propter opinionem veritatis, edebantur 8, 5, 15. qui Bg. recte commata ponit poſt μ. et ἀλ. - μείζοσι φήσας καλεῖν ἐλπίσιν αὐτὸν, ad maiorem ſpem 1, 9, 20. maiores ſpes, v. ἐλπ. c. gen. rei, εἰ ἐκ μείζονος ἐλπίδος ἐπιθυμίας ἀνεπειθόμην, ſuperante ſpem cupiditate 2, 8, 3. † μικρὰ ἔργα - δόξῃ παρέδωκαν, τῆς ἀληθείας μείζονι, cum ſpecie, veritatem ſuperante 1, 1, 3. v. δόξ. - Neutr. de re, cum ſubſt. rei, phyſ. vel mor. μεῖζόν τι πλῆθος ἤθροισε κακούργων, maiorem numerum 1, 10, 3. mai. multitudinem, noſtr. eine *noch grösſere Menge.* ἦρθη εἰς μειζόνων πραγμάτων ἐλπίδα, ad maiora ſperanda 2, 13, 1. ad ſpem maiorum rerum 6, 5, 24. † cum adiuncto, περὶ βασιλείας ἤδη καὶ μειζόνων πρ. de regno maioribusque rebus 1, 10, 7. de rebus maioris momenti, quam de prioris temporis latrocinio, et adeo de oppreſſione Romae urbis et totius Italiae. εἰ τὰ τολμηθέντα - αὐξήσαιεν ἔργοις μείζοσι 7, 5, 1. - Neutr. ſine ſubſt. at cum pron. et c. gen. rei, ἔσχε ἄν τι καὶ μεῖζον - τῆς τιμῆς, aliquid maius illo honore 3, 6, 8. †† c. ſ. h. gen. tali, ἐπεὶ - αὐτῷ τὰ προπεπραγμένα πάσης ἐλπίδος μεῖζον ἦν προχωρήσαντα, omni ſpe ulterius proceſſerant, 1, 10, 8. p. adv., p. μᾶλλον ſ. πλέον, proprio per ellipſ. praep. et ſubſt. κατὰ μ. μέρος, niſi leg. μειζόνως. - ſed ſolum, ἀντιδοῦναι μεῖζον λ. redditio maioris 2, 3, 14. v. ἀντ. †† plur. cum gen. rei, in orat. contracta, μείζονα κατορθώσας, ὧν ἤλπισε 3, 9, 14. v. κατ.

μεῖον, phyſ. de re, c. gen. rei et adv. τρίτον καὶ τέταρτον (κατασκεύασμα;) ἀεὶ τοῦ ὑποκειμένου μεῖον, minus 4, 2, 14.

μειράκιον, phyſ. de perſ., inſinitae aetatis, (vulgo ab anno 14 ſ. 15. ſ. 18. ad 21. ſ. 25. et ultra,) de Ganymede, τὸ πάθος τοῦ μειρακίου, adoleſcentis 1, 11, 6. - de Commodo, τῆς ἡλικίας τοῦ μ. καταφρονήσαντες 1, 3, 14. 1, 6, 10. 1, 8, 2. † τῷ μειρακίῳ λ. 1, 6, 6. p. pron. αὐτῷ, cf. 10. - 1, 8, 14. - τὸ μ. 1, 5, 1. annorum 18. ſ. 19. - 1, 6, 20. 1, 7, 2. - † 1, 8, 4. ſq. §. τὸν νεανίσκον. - † ἑώρα τὸν παῖδα τῆς μειρακίων ἡλικίας ἀρχόμενον ἐπιβαίνειν 1, 3, 2. - de Pertinacis filio, τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἤδη μειράκιον ὄντα, 2, 4, 18. - de Severi filiis, οἱ δὲ, ἤδη μειράκια ἦσαν 3, 10, 4, cf. §. 1. et v. ἔφηβ., ultra annos 14. cf. 4, 1, 2. 3, 13, 14. - Definite magis, de filiis Mammaeae, Baſſiano quidem ſ. Heliogabalo, τὸ μ. 5, 3, 14. 17. 13. coll. περὶ ἔτη γεγονὼς τεσσαρεσκαίδεκα ib. 7. ſed ἔτη γεγονότα περί που ἑκκαίδεκα 5, 7, 7. — ſed Alexiano ſ. Alexandro Sev. τῷ μειρ. 6, 1, 12. coll. νεανίαν et ἡλικίᾳ ἀκμάζουσα ib. 11. ſed δεκάτου ἔτους ἐπιβεβηκὼς 5, 3, 7.

αἱ τοῦ δωδεκάτου (ἔτους) ἐπιβαίνοντα 5, 7, 7. ad ſummum 13 annorum; unde ab Herodi. nomen tributum ei τῷ μειρ. l. l, contra rationem vulgarem, quam ab init. propoſui, ſi ſumitur annus ille 12, ſed ſi alter 13., convenienter cum vulgari ratione et anno 14, quoniam a loco 5, 7, 7. ad illum 6, 1, 12. modo intercesſit tempus unius anni. †† De eodem Alexandro, per contemtum, cum epitheto, μειράκιον μικρὸν, λ. adoleſcentem puſillum 6, 9, 10. annorum 28 ſ. 27. ſ. adeo 29.

μέλας, ph. Fem. de re, μέλαινα ἡ χροιὰ, niger color (lapidis ſ. ſtatuae div.) 5, 3, 11. - μελαίναις ἐσθῆσι, atris veſtibus (indutus ſenatus in luctu de imperat.) 4, 2, 5.

μέλει v. μέλω. - μέλλησις, ph. ſ. mor. c. adiuncto, οὐδὲ καιρὸν εἶναι μελλήσεως ἢ ἀναβολῆς, neque locum eſſe cunctationi 1, 17, 16. μ. καὶ βραδυτῆτος δοὺς δίκας 3, 4, 15. τοῦ Νίγρου μέλλησιν καὶ ῥαθυμίαν καταγινώσκοντες 2, 12, 4. - † ſimul cum praep. ἔχειν ἀνακωχὴν καὶ μ. - πρὸς τὸν λ. cunct. in 6, 7, 1. - cum gen. perſ. - διὰ μέλλησιν αὐτοῦ, propter eius cunct. 6, 8, 8. τὴν αὐτοῦ μ. - ἐλέγχειν. 7, 1, 14.

μέλλω, mor. de perſ., in periphraſi fut. c. inf. alius v. et quidem c. inf. praeſ. ὁρᾷς, οἵαν μέλλομεν παννυχίζειν ἑορτὴν, cuiusmodi ſumus hac nocte celebraturi feſtum 1, 17, 13. ὅ τι δ' ἂν μέλλοις πράττειν, quidquid es acturus 3, 11, 13. - †† c. inf. aor. 1. εἰ καὶ ἔμελλον ὑπὲρ αὐτοῦ παρατάξασθαι, etiamſi eſſent pro ipſo dimicaturi 2, 10, 9. - c. inf. fut. ὅτι - ἔμελλεν ἔσεσθαι κρείττων, quod futurus eſſet ſuperior 3, 2, 6. ἐ. ἐπὶ Γερμανοὺς διαβήσεσθαι, erat transiturus 7, 1, 13. 16. †† ποιήσειν ἐ. facturus videbatur (erat) 7, 2, 20. εἰ δὴ ἔμελλον - δεσπότην (αὐτὸν) ἕξειν, ſi eſſent habituri 1, 10, 15. ἐμέλλησε δ' ἂν - εὐεργετήσειν τοὺς λ. erat induIturus 2, 4, 15. - † ſimul c. adv. ἤδη τινὰς αὐτῶν καὶ πείσειν ἐ. permoturus erat 2, 5, 14. - ††† oppreſſo inf. et repetendo e v. pr. νέου μὲν γὰρ ἔτους ἐπιούσης ἔμελλεν ἡμέρας, novi autem anni ſecunda die erat deſiturus 1, 16, 1. ſc. παύσασθαι ſ. παύσεσθαι ſ. παύεσθαι. Per quae loca omnia, ut et per ſqq. cum inf. aliquo, procedit v. μ. etiam per Latt. illa v. auxiliaria, velle, debere, oportere, nec per ſolum v. ſubſt. eſſe; quibus adeo quatuor v. Latt. licet interpreti variare in reddendo v. μ. ſed liberius quoque per quintum Bg. videri. - de re, ὅσα συνοίσειν ἔμελλε - λυπήσειν - καὶ ἐμποδιεῖν, quidquid conduceret - infeſtaret ac impediret 3, 14, 16. quae ſexta Bg. ratio fuerit per verbi adiuncti merum impf. coniunct., quo tempore proprie erat v. μ. at tantum in indicat. modo. ἅ περ (οἰνοφόρα σκεύη) ἐπινήξεσθαι μὲν ἔμελλε -, μὴ παρενεχθήσεσθαι δὲ, quae innatatura eſſent, nec peſſum itura, 8, 4, 11. - Nominatim in particip. a) per eandem rect. c. inf. aliquo, et adeo cum inf. praeſ. de re ſ. perſ. μηδὲ περιορᾶν πατρίδα, μέλλουσαν - ἀπόλλυσθαι, iamiam interituram 8, 3, 5. - c. inf. aor. 1, de anim. παρδάλεως -, μέλλουσαν δῆξασθαι, iamiam morſuram 1, 15, 12. quae ſeptima ſit Bg. ratio, ut v. μ. mutetur in adv. temporis, e notione iſtius, (proximitatis dixerim,) ſed inf. in merum fut., at particip. - c. inf. fut. de perſ. φήμην, ὡς αὐτοῦ τεθνήξεσθαι μέλλοντος, quaſi mox moriturus eſſet 5, 8, 11. - ex eadem ratione, ſed per adv. aliud ſyn. τὸν μέλλοντα πείσεσθαι δεινὸν, ut (is,) qui videtur paſſurus malum 4, 5, 5. - μέλλοντά τε εἰς τὴν πόλιν ἀφίξεσθαι, καὶ εἰς τὴν σύγκλητον εἰσελεύσεσθαι, cum ſit in urbem venturus et curiam ingreſſurus 5, 5, 9. ὡς μέλλοντας - δορυφορήσειν, ut

qui eſſent ſtipaturi 2, 13, 4. ὡς μέλλουσα κριθήσεσθαι, tanquam ſubitura iudicium 1, 11, 12. *cum* deberet *iudicari*, ſ. quia erat iudicanda, ſ. cum eſſet iudicanda. αὐτὴν μέλλουσαν τεθνήξεσθαι, ſe morituram (eſſe) 1, 17, 9. quae *actava*, ſi placet, ratio putabitur Bg., per oppreſſum v. ſubſt., ſolo poſito v. adiuncto, ſed in particip. fut. - b) in particip. p. adi. Maſc. cum ſubſt., in opp. κινδύνων, - τοῦ μὲν παρόντος, τοῦ δὲ μέλλοντος, pericula - alterum praeſens, alt. futurum 7, 5, 11. ἑλόμενος μᾶλλον τὸν μέλλοντα κίνδυνον, ἢ τὸν παρόντα, fut. ib. 18. - † ſimul c. adiuncto, τὸν ἐπικείμενον κίνδ., οὐ μ., ἀλλὰ παρ. ἤδη 1, 13, 8. - Fem. c. ſubſt. in opp. ὁ μεταξὺ χρόνος τῆς παρελθούσης ἑορτῆς καὶ τῆς μελλούσης, intervallum temporis inter praeteritam et futuram celebritatem 3, 8, 20. - Neutr. ſine ſubſt., tum ſing. in opp. τοῦ παρόντος κινδύνου τὸ μέλλον προελόμενος, futurum, quam praeſens, periculum praeoptans 6, 8, 13. p. maſc. τὸν μέλλοντα. - τὸν παρόντα καιρὸν -, πρὸς τὸ μέλλον; in futurum 1, 14, 3. - † ſimul c. gen. rei, et c. adiuncto, τὸ μὲν παρὸν τῆς ἀρχῆς -, τὸ δὲ μέλλον καὶ προςιὸν, praeſens imperium - futurum autem 6, 8, 9. ſc. μέρος. tum plur. in opp. τὰ γενόμενα - μισεῖται, - τὰ μέλλοντα - ἐλπίζεται, praeſentia - futura 2, 3, 17. ſc. πράγματα. - εἰς τὸ παρὸν -, τὰ μ. φοβήσεται 1, 5, 26. πράγμ. ſ. μέρη τοῦ χρόνου. - ἐκ τῆς παρούσης τύχης τὰ μ. πιςεύσαντες 7, 7, 4. πράγμ. futuram electionem Gordiani et mox a ſe ſuſcipiendam, it. conſenſum ſecum aliorum extra Romam. - Abſ. ὅσα εἰς πρόγνωσιν τῶν μελλόντων σύμβολα φαίνεται, caetera, praeſagiendis futuris ſigna apparentia 2, 9, 4.

μέλλω, de perſ. phyſ. ſ. mor. abſ. τί δὴ μέλλετε; cunctamini 2, 1, 17. - c. adiuncto, μὴ δὴ μέλλωμεν, μηδὲ ὀκνῶμεν, ne cunctemur 6, 3, 12. - Nominatim per particip. abſ. καὶ μηδὲ μελλήσαντες προσέκειντο, et nec cunctati 2, 7, 12. et ſine cunctatione etiam. - οἱ δὲ, μὴ μ., - πείθονται, qui nihil cunctati 3, 12, 25. c. adiuncto, et adv. ἔτι μέλλοντος καὶ ὑπτιάζοντος τοῦ Νίγρου, cunctante 2, 14, 11. μελλόντων καὶ ὀκνούντων ἔτι τῶν ςρατιωτῶν, cunctantibus 2, 2, 21. - it. c. praep. πρὸς τὰ ἀρκτῷα (αὐτὸν) μέλλοντα καὶ ὀκνοῦντα, qui ad res ſeptentrionales cunctaretur 6, 7, 8. - ſed in opp. tantum, ὡς ἀπηγγέλη - μὴ μέλλων ὁ Σεβῆρος, ἀλλ' ἤδη παρεσόμενος, nihil cunctari Severum 3, 7, 1. - De re, trop. in opp. ὑπέσχετο, τὰ δὲ χρήματα μὴ μελλήσειν, ἀλλ' οἴκοθεν ἤδη μεταπέμψεσθαι, nec moram in pecunia futuram 2, 6, 15. pecunias non cunctaturas eſſe, i. non diutius defuturas et afuturas, retentum iri.

μέλος, ph. in muſ. ὕμνους -, σεμνῷ μέλει καὶ θρηνώδει λ. carmine 4, 2, 10. modo, ſ. modulo, noſtr. *Melodie* ſ. *Weiſe*.

μέλω, de perſ., mor., cum dat. perſ. et gen. rei, ἡμῖν χρὴ μέλειν τῶν λ. curare 1, 5, 18. i. q. ſq. διοικεῖν. - ἀρετῆς - ἔμελεν αὐτῷ, virtus ei curae cordi que erat 1, 2, 4. virtuti ſtudebat, deditus erat, eam amabat, obſervabat, exercebat. † ſimul c. alio dat. particip. et c. inf. ὅτι ἔμ. αὐτῷ ἀκοντίζοντι - μὴ πταίειν, quod operam daret (ipſe,) ut iaculum mittens ne aberraret 1, 15, 3.

μεμιγμένος v. μίγνυσθαι.

μέμνημαι, Med. de perſ. mor. c. gen. perſ., μεμνημένοι τοῦ Σεβήρου, memores Severi 3, 15, 11. ſed fortaſſis ſimul c. coni. καὶ ὅτι κ. — c. gen. rei, ᾔδει τ πάντας - μεμνημένους τῆς Π. ἡγεμονίας, memores eſſe 2, 9, 12. p. inf. - ſimul c. a v. μεμνημένος ἀεὶ τῆς φωνῆς, memor 1, 8, 15. recordans, recordatus.

μεμονωμένος v. μονοῦμαι.

μεμυημένος v. μυεῖσθαι.

μέμφεσθαι, Med. de perſ., mor., c. acc. rei, εἴ τι μέμφοιντο, ſi qua deſiderarent 6, 9, 2. reprehenderent, vituperarent, non benefieri dicerent, fere pr. αἰτιᾶσθαι. c. acc. perſ. et coni. τὴν μητέρα ἐμέμφοντο, ὡς φιλάργυρον, accuſabant ib. 9. de matre dicebant cum indignatione et dolore.

μὲν, A) ſolum, init. §. et orat., poſt adv. πάλαι μ. dudum equidem 2, 1, 16. - poſt pron. ὑμεῖς μ. 2, 10, 10. p. μὲν γὰρ λ. — αὐτὸς μ. ipſe quidem 7, 8, 24. p. μὲν οὖν. - †† poſt adi. ἄπιςα μ. οἶδα λ. equidem ſcio ib. 6. - poſt coni. ὅτι μ. - ἐσμὲν λ. nos quid. 2, 13, 10. † poſt verb. ſ. particip. ἐν εἰδόσι μ. ὑμῖν 5, 1, 3. 4, 5, 3. In med. orat. poſt pron. ἐκεῖνον μὲν λ. illum 7, 1, 24. - praep. ἔδοξε δὲ αὐτοῖς, περὶ μ. τοῦ θανάτου λ. de morte quidem 2, 1, 7. quod attinet. - poſt adv. ἤδη μ. 4, 1, 2. μάλιςα μ. praecipue quid. 4, 7, 6. ἐπὶ πλεῖςον μ. diu quidem 3, 7, 6. καὶ πάλαι μ. λ. 1, 9, 15. καὶ πρῶτον μ. λ. ac primum 6, 1, 3. - poſt ſubſt. Φῆςος μ. ὄνομα 4, 8, 11. πρόφασιν μ. ib. 16. - poſt verb. οἷς ἐχρῶντο μ. quibus *ſcilicet* utebantur 8, 4, 10. — B) c. particulis al., in ſumma vicinia e ſerie litterarum, a) νέου μὲν γὰρ λ. novi *autem* 1, 16, 1. πρῶτον μ. γὰρ λ. *nam* primum *quidem* 2, 4, 12. ἐπὶ μ. γ. τὸ λ. *nam* ad ſcite *quia.* 2, 10, 14. τῶν μ. γ. τοι. *nam* 4, 9, 4. ἐγὼ μ. γ. ἡγοῦμαι λ. equidem reor 7, 8, 18. - Sequente ſimul relat. ὁ μ. γ. πατὴρ - ἡμῖν δὲ λ. *nam* pater *quidem* - nos *autem* 1, 5, 17. ſq. 1, 6, 14. ſq. 1, 7, 6. 1, 17, 3. 3, 2, 6. ſq. 3, 4, 19. 21. τὰ μ. γ. παρ' ἡμῶν πάντα λ. nam a nobis quidem omnia 3, 6, 4. ſq. 3, 7, 18. ſq. 4, 2, 2. 4, 5, 4. 6. 4, 14, 10. ſq. 5, 1, 11. οἱ μὲν γ. - εἴληφ. enimvero ib. 13. 6, 3, 8. 6, 7, 10. †† οἱ μ. γ. - οἱ δὲ - quippe alii 7, 6, 17. nam alii quidem. καὶ πάντες μ. γ. ὄχλοι λ. ac omne quidem vulgus 7, 7, 2. etenim *omne* quidem *vulgus.* 7, 9, 17. ſq. †† Seq. ſimul relat. neg. δύο μ. γ. ὄντων - μηδὲ λ. 8, 7, 16. niſi μὲν dicatur ſolitarium ſtare. ††† Seq. ſimul copula mera, pro relat. τὰ μὲν γὰρ προάςεια - τῇ τε ξυλείᾳ, nam ſuburbana quidem - ligneâ *que* materiâ 8, 4, 22. b) αὕτη μὲν δὴ - αἰτία λ. haec ſcilicet 1, 8, 14. *igitur* haec *quidem.* ὅπως μ. δ. Σεβῆρος, quomodo *igitur* Sev. 3, 15, 18. igitur quomodo Sev. *quidem.* τέλος μ. δ. τοιοῦτον λ. finis nempe talis 6, 9, 15. *igitur* fin. *quidem.* — Sed ſequente ſimul relat. ὁ μὲν δὴ ἀκαίρου λ. - οἱ μέντοι λ. ille itaque intempeſtivae - qui vero 1, 9, 14. ſq. igitur ille quidem. τοιοῦτον μὲν δὴ τέλος λ. - ὁ δὲ Κόμμοδος λ. hunc videlicet exitum — Commodus autem ib. 23. ſq. 1, 11, 14. ſq. 1, 13, 12. ſq. τοιοῦτος μ. δ. - ἦλλ. δὲ - ὅσα μὲν - π. δὲ λ. 1, 14, 17. τέλος λ. δ. τοιοῦτον λ. - ἐπειδὴ δὲ λ. finis *quidem* talis 2, 5, 16. ſq. 2, 9, 22. ſq. 2, 14, 14. ſq. 3, 1, 1. ſq. ib. 16. ſq. κατὰ μ. δ. Καππαδοκ. ac in Capp. quidem 3, 3, 3. *igitur* in Capp. *quid.* c) εἰ μὲν οὖν λ. quodſi 2, 13, 11. *igitur* ſi *quidem.* πρῶτον μὲν οὖν λ. ac primum quidem 6, 1, 6. *igitur* primum *quid.* τὰ μ. οὖ. πρῶτα λ. igitur primum 6, 2, 8. ἐκεῖνος μ. ο. qui quidem 7, 1, 22. *igitur* is *quidem* - τὰ μ. ο. πολεμικὰ λ. in bellicis *nempe* 7, 3, 1. *igit.* in bell. *quid.* - Seq. ſimul relat. μέχρι μὲν οὖν τινος λ. — ἀλλὰ γὰρ λ. aliquamdiu quidem - Verum enimvero 1, 8, 6. *igitur* aliq. *quid.* τὸν μ. ο. - ἀλλ' ἀντ' ἐκείνου γὰρ λ. 2, 2, 14. 16. 3, 4, 15. ſq. 3, 9, 21. 3, 12, 26. ſq. †† ὁ μὲν δὴ - ποτὲ μὲν - ποτὲ δὲ λ. 3, 13, 13. ſq. 4, 1, 1. ſq. 4, 4, 7. ſq. 4,

11, 12. 4, 13, 18. 5, 1, 1. ſq. 5, 4, 24. ſq. 6, 1, 1. ſq. 6, 2, 12. ſq. 6, 7, 17. - 7, 1, 25. ſq. 7, 9, 21. ſq. ib. 25. - 8, 1, 1. ſq. ὅσα μὲν οὖν λ. - ἃ δὲ λ quaecunque equidem - quae vero 1, 2, 9. ſq. *igitur* quae *quidem*. ὁ μ. ὁ. - ille quidem 1, 4, 18 ſq. igit. ille quid. - 1, 6, 1. ſq. ib. 24. ſq. 1, 7, 7. ſq. 1, 8, 1. ſq. 1, 12, 11. 15. ſq. 1, 14, 19. ſq. 1, 15, 6. 1, 17, 23. - 2, 1, 5. ſq. 2, 4, 7. ſq. 2, 12, 12. ſq. 2, 15, 11. ſq. 3, 1, 4. ſq. 3, 2, 17. ſq. τὸ μ. ὁ. πρόθυμον λ. ſed promtitudo quidem 3, 4, 3. 3, 7, 15. ſq. 4, 1, 7. ſq. 4, 2, 7. ſq. 4, 5, 7. 10. - τὰ μ. ὁ. πρῶτα λ. primo inquam 4, 11, 1. — 4, 15, 10. ſq. - 5, 3, 10. 5, 4, 19. 5, 6, 10. 5, 8, 19. 6, 2, 1. 6, 5, 10. - 7, 3, 10. 12. 7, 5, 12. ſq. 7, 7, 13. ſq. 7, 8 2. ſq. 7, 9, 9. ſq. 7, 12, 20. - 8, 3, 1. 6. ſq. C) c. particulis relat., ſed adverſ. et diſtractis, e ſerie litterarum iterum, a) ποθεῖν μέν σε - ἀλλὰ λ. deſiderare te quidem. - Sed 1, 6, 12. τῆ μ. ἐμῆς γνώμης - ἀλλ' animi quid. mei 2, 8, 2. - b) ἄχθεσθαι μ. ὑμᾶς - ἐμοὶ δὲ λ. dolere *quidem* vos - in me *autem* 1, 4, 2. 5. ϛρατιώτης μ. πρότερον, πολλὰ δὲ λ. miles quid. antea, ſed 1, 10, 2. 1, 11, 2. 1, 12, 17. 1, 13, 1. 3. 15. ſq. 17. 1, 14. 5. 1, 15, 12. 1, 17, 5. - 2, 11, 9. 2, 12, 9. 3, 5, 2. 4, 14, 8. ſq. αὐτοὶ μὲν - ὁρῶντες δὲ - ipſi quidem -, contra vero videntes 5, 2, 13. ſq. ἐκεῖνος μ. ὁ ϛρατὸς - τὸ δὲ λ. qui quidem exerc. - copias autem 6, 2, 3. ſq. - 7, 2, 11. 8, 2, 11. †† Nominatim per ſg. Vs. τοῖς μὲν - αὐτοὶ δὲ λ. illis quidem - ſe contra 8, 6, 7. † ὧν οἱ μὲν - οἱ δὲ, quorum alii - alii 1, 1, 6. 1, 13, 6. 7, 1, 7. † ἄνδρες δύο, ἀπὸ ὑπατείας μὲν, ἐπ. δὲ λ. ὧν ὁ μὲν - ὁ δὲ λ. 8, 2. 14. ubi neutr. particulam reddit, ut 1, 1, 1. 1, 7, 1. 1, 17, 2. 2, 7, 1. 3, 12, 16. 5, 3, 6. 8, 5, 21. 7, 2, 13. 7, 11, 3. καὶ τοῖς μὲν ϛρατοπέδοις λ. - πάλιν δὲ ἕτερον λ. ac exercitibus quidem - porro alium 5, 7, 12. ſq. ubi δὲ opprimit, at πάλαι μὲν - τὴν δὲ προσηγορίαν λ. olim - hoc autem nomen 1, 11, 3. ubi μὲν negligit, it. 1, 15, 5. 2, 3, 14. 21. 2, 7, 6. 2, 9, 7. 12. 2, 10, 4. 2, 11, 7. 9. 2, 15, 4. 7, 11, 11. 4, 1, 6. 5, 8, 16. 6, 2, 18. 7, 2, 14. 8, 7, 5. ἀσχάλλοντες μὲν -, ποθοῦντες δὲ λ. offenſi - ac deſiderantes 2, 5, 1. 2, 13, 4. 6, 8, 10. — νυμφίον μ. τῆς θυγατρὸς, γαμβρὸν δὲ λ. ſponſum filiae ſuae generum *que* ſuum 4, 11, 4. 4, 8, 11. 1, 14, 17. 6, 9, 10. e. — τὰ μὲν πρῶτα τῆς ἡλικίας -, ὄντα δὲ πολίτην λ. hunc initio quidem — ſed quod eſſet civis 3, 10, 11. 6, 8, 12. ſq. 6, 9, 7. τὸ μ. πρῶτον - ὁ δὲ λ. equidem a principio - at ille 6, 5, 11. ἰδίᾳ μὲν - ἐκπέμπει δὲ λ. *cum* ſeorſim - *tum* etiam emittit 2, 13, 3. ſq. ὑμῖν μὲν - τοῖς δ' ἄλλοις λ. cum vobis - tum caeteris 8, 7, 13. † τῶν μὲν μετρίως ἐφρόντιζεν, ἐπειρᾶτο δὲ λ. non magnopere ſolicitus, conabatur 3, 15, 2. 5, 1, 16. 5, 4, 3. 6, 9, 11. — † ἀπὸ μὲν τῶν πεδίων ἀνακεχωρήκεσαν, ἐν δὲ ταῖς ὕλαις ἐκρύπτοντο, quia locis campeſtribus receſſerant, in ſylvis ſeſe occultabant 7, 2, 10. † ἐν εἰρήνῃ μὲν - ἔχειν δὲ λ. aut ſaltem 6, 7, 1. † καὶ τὸ μὲν ἄρχειν ἀδίκων ἔργων - τὸ δὲ λ. ut - ita 6, 3, 9. — † καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥώμην λ. ὁ δὲ Μαξ. ac Romae quidem - Max. autem 7, 12, 17. et erat quidem - ſed 8, 6, 9. - atque quidem - vero 1, 13, 16. cf. 3, 6, 1. 7, 7, 9. 7, 9, 1. †† Nominatim in comparatis perſ. τῇ θυγατρὶ μ. ἐκείνου, γυναικὶ δὲ αὐτοῦ, mulieri, quae illius quidem erat filia, uxor autem ſua 3, 13, 6. ἀδελφῇ - Ἰουλίας μ., τῆς Σεβήρου γυναικὸς, Ἀντωνίνου δὲ μητρὸς, Iuliae - et Antonini matris. 5, 3, 2. 5, 7, 2. 4, 11, 4. ††

Praeſertim quoad ſitum, poſtpoſitum verbo, ὁ Κόμμ. τέθνηκε μὲν, ὁ Περτιν. δὲ λ. Commodum mortuum eſſe, Pertinacem autem 2, 2, 4. proxime adeo ante comma, (ſecus ac ib. 12.) it. 4, 13, 3. -, μακαρίζεται μ., οὐκ ἐπ. δὲ, praedic. quidem, ſed non 5, 1, 12. - Simul praemiſſa adverſ. ἐπεὶ δὲ - οἱ μὲν σεμν. - Ἰουλ. δὲ - honeſtiores quidem - ſed Iul. 2, 6, 8. ſq. 2) 7, 1, 6. 4. 15, 11. 7, 2, 9. ſq. - Repetitum ſimul in vicinia, ἀλλὰ, τί μὲν - ἐγὼ δὲ Φείσομαι μὲν - ἐπεὶ δὲ λ. 2, 13, 15. 3, 2, 15. 3, 14, 13. 4, 12, 1. 7, 1, 24. 7, 5, 3. - ††† loco ſuo non ſtans, ὡς πρῶτον μὲν - ἀντὶ δὲ λ. primo quidem - pro Commodo autem 1, 14, 15. p. πρῶτον τὴν πατρ. μὲν προσηγ. it. 1, 8, 9. - †† in clauſulis narrationis τοιούτῳ μὲν τέλει λ. talem exitum 1, 17, 26. at ſq. libro demum relato ἀνελ. δὲ λ. - ††† cum particip. gen. conſq. τῶν μὲν λ. -, τοὺς δὲ λ. 1, 5, 10. ubi Bg. μ. opprimit, it. καὶ πάντων μ. λ. ἐκεῖνος δὲ λ. ipſe tamen 3, 11, 8. - ††† In membro diſpari, c. nominat. adi. modi ve, et v. finito uno tantum, ἄκοντες μὲν, ἔφερον δὲ, quamvis inviti, ferebant tamen 8, 6, 2. †† c) in membro primo e particip. nominat. ſ. modi, ſed c. relat. dupl. in membro poſtr., ἀσχάλλων μὲν - ὅμως δὲ - ποιεῖται τὴν ἔξοδον, quamvis indignabundus -, (tamen vero) 6, 3, 1. δεδιὼς μὲν - ὅμ. δὲ λ. veritus licet - tamen 1, 13, 13. d) c. relat. alia, ἐπαγγέλλει - ἄκων μὲν - τὴν ἔξοδον, πλὴν λ. non ſponte quidem -, verum 6, 7, 11. Ἀλέξανδρος μὲν ἐν τούτοις ἦν πλὴν λ. ac Al. quidem - Attamen ib. 20. δικάζων μ. σπανίως, πλὴν λ. ius quidem dicens rarius, nihilo minus tamen 4, 7, 2. οὐκ ἀγνοοῦντες μ. - πλὴν 4, 11, 14. †† e) τὰ μὲν οἰκ. - ἀμπέλους μέντοι, ac aedificia quidem, - vites vero 8, 4, 12. — D) Sequente copula mera, non adverſ. a) τὰ μὲν πρῶτα -, καὶ τὸ τελευταῖον λ. prius quidem - poſtremo 1, 12, 11. niſi μὲν dicatur ſolitarium ſtare, ut et in ſq. claſſe. b) τοσαύτης μὲν οὔσης λ. -, τῆς τε λ. 3, 13, 10. μάλιστα μ. διὰ - ὅτι τε λ. 4, 7, 6. 5, 7, 9. τὸν μ. Ἀντ. - τούς τε λ. cum - tum 5, 8, 16. τῶν μ. στρατ. - αἵ τε ῥάβδοι λ. - ὅ τε λ. 7, 6, 3. 5. ᾧ πατρὶς μὲν - τέκνα τε - οἰκεῖοί τε 8, 3, 2. - E) Per notiones praecipuas, ut μὲν p. μὲν οὖν ſ. μὲν δὴ, in narrandi initio 1, 11, 2. 1, 15, 14. 6, 6, 3. 9, 7, 20. 7, 1, 18. 7, 7, 15. 7, 8, 24. 8, 4, 12. vel etiam p. μὲν γὰρ 4, 6, 10. vel p. ſolo μὲν γὰρ 2, 10, 10. - F) Ubi μὲν oppreſſum, ſeq. δὲ 1, 6, 7. 1, 8, 11. 1, 9, 14. 1, 11, 12. 1, 12, 17. 1, 10, 10. 13. 2, 6, 2. 2, 10, 15. 2, 14, 3. 3, 3, 10. 13. 3, 7, 5. 4, 9, 5. 5, 3, 19. 5, 4, 14. 5, 6, 16. 6, 9, 3. 7, 4, 4. 7, 10, 6. 8, 1, 6. 8, 5, 7. - it. ſeq. μέν τοι 6, 1, 2. G) Per loca ambigua, utrum μὲν ſolitarium ſtet, an ad δὲ aut τὲ referatur, 1, 4, 2. coll. §. 5. it. 1, 6, 14. ſq. 1, 14, 15. 3, 10, 9. 3, 13, 10. 4, 2, 12. 4, 7, 6. 5, 5, 20. 6, 1, 6. 8, 7, 16.

μέντοι ſ. μέν τοι, ſolum, in ſecunda ſede a princip. enunciat. ſ. §. τῷ μ. δήμῳ λ. populo quidem 3, 8, 15. tamen vero ſ. tamen. — ὁ μ. Μαξιμ. poſtea tamen Max. 7, 8, 5. οἱ μ. στρατιῶται λ. verum milites 6, 7, 24. milit. tamen 8, 8, 2. - in tertia ſede a princip. οὐδὲν ἧττον μ. nihilo ſecius tamen 1, 8, 8. vel *vero*, ſi pr. οὐδ. ἧτ. eſt p. Lat. *tamen*. † in med. orat., et membro ſecundo, τὸ σχῆμα - ἐκείνῳ (μὲν) περιέκειτο, ἡ μέντοι διοίκησις λ. caeterum 6, 1, ... oppreſſo adeo μὲν relat. in membro pr. † αὐτὸν, οὐδὲν μ. εἰδότα τῶν -, οἰόμενον δὲ, nihil quidem ſcientem - ſed ſuſpicantem 1, 13, 8. qui Bg. cepit p. ſimpl. μὲν, etſi poteſt etiam eſſe p. adverſ., noſtr. der *aber* nichts *wuſste*, doch *vermuthete*.

in opp. et relat. diſerto; ὁ μὲν δὴ - ὑπέσχε δίκην. οἱ μέντοι περὶ τὸν Κόμμ. qui vero circa Commodum erant 1, 9, 15. ubi ab init. novae enunc. ſ. §. in ſecunda ſede iterum. - Sed in med. orat. et ſecundo membro poſt comma, τὰ μὲν οἰκοδομήματα - ἔρημα εὑρίσκον, ἀμπέλους μ. - ἐξέκοπτον, ac aedificia quidem deſerta inveniebant; vites vero - excidebant, 8, 4, 12.

μένω, de re, ph. c. adv. μένει ἔτι νῦν τρόπαιον, manet 3, 4, 6 ἔτι καὶ νῦν τὰ μένοντα - ἐρείπια λ. durantia 3, 1, 15. - c. praepp. μένει καὶ εἰς ἡμᾶς ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ ἡ - εἰκὼν λ. manet 2, 9, 8. ubi εἰς ἡμ. fuerit et p. adv. ptr. locorum. - Trop. abſ. χρήσθηραι, μενεῖν τὴν ἀρχὴν, manſurum (eſſe) imperium 1, 11, 8. - Sed cum adiuncto modi, tum adi. ἔμενεν ἀνεξέλεγκτος (ἡ - Φήμη) manſit 7, 1, 19. - ſimul c. caſu temp. τῶν - πρώτων ἡμερῶν ἀντίπαλος - ἔμεινεν ἡ τύχη τῆς μάχης, librata fuit 8, 5, 1. - ſimul cum adv. et dat. perſ. ἐπὶ πλεῖςον - ἰσόρροπος ἔμ. ἑκατέροις τῆς νίκης ἡ τύχη, manſit 3, 7, 6. - tum particip. c. adv. ἔμενεν, ἔτι κεκλεισμένον (τὸ Βυζάντιον,) manebat 3, 6, 18. - Sed tantum vel c. adv. dupl. ἐς ὅσον - μέχρις οἰκείων ἔμ. ἡ συμφορὰ, conſiſtebat 7, 3, 10. - vel c. aliquo dat., eo que aut perſ. μενόντων αὐτῇ τῶν - συμβόλων, manentibus adhuc 1, 8, 7. conceſſis porro, non ademtis, noſtr. etiam *bleiben* ſ. *verbleiben*. - aut rei, τὸ - ὄνομα ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ - μεῖναι, remanere 7, 10, 12. - De perſ. ph. c. adv. et caſu temp. it. c. particip. modi, τῆς - πρώτης - ἡμέρας ἔνδον ἔμεινεν ἡσυχάζων, manſit 7, 8, 2. - ſed c. adv. et adiuncto e v. οὐχ ἡσύχαζεν, οὐδ' ἐντὸς Τίγριδος μένει, ſe tenere 6, 2, 3. - c. ſolo adv. ἐντὸς τείχους ἔμενον, manent 2, 5, 15. manſerunt 2, 6, 6. 7, 11, 19. — Nominatim c. adv. οἴκοι, abſ. μένει, (ὁ Μακρῖνος,) 5, 4, 3. prae ignavia. - 3, 15, 1. prae ſenectute et morbo. μένειν οἴ. ſe continere 6, 3, 11. prae ſuperbia. οἴ. μένων, qui domi remanſerat 7, 12, 5. prae providentia. - † ſimul c. opp. οὔτε τὶς ἔμενεν οἴ., ἀλλ' - ἐφέροντο, manebat 8, 6, 17. prae laetitia. - ſimul cum adiuncto e praep. οἴ. μεμενηκότι διὰ γῆρας, manenti 7, 9, 20. — δι' ἡλικίαν οἴ. μεμενηκότες, qui manſerant 7, 11, 3. veterani milit. - Rurſus c. al. adv. dupl. ἀγαπητῶς ἐκεῖ μένοντες 2, 10, 13. v. ἀγ. † it. tripl. οὐδέ που ποτὲ ἐπὶ πολὺ μένων ἀνεπαύετο, manens 3, 14, 6. inter profectionem ſ. in itinere. - Porro c. praep. ἐν τῇ πατρῴᾳ μένειν οἰκίᾳ, ut maneret 2, 4, 18. μένοντες ἐν τῇ Ῥώμῃ, degentes Romae 4, 3, 10. πόλιν, ἐν ᾗ - ἔμενε, manſit 3, 7, 5. οἱ ἐν τῇ πόλει μείναντες, qui remanſerant 1, 12, 16. † δεῖν μένειν αὐτὸν ἐν τοῖς τῶν ἰδίων ὅροις, manere 6, 2, 9. μείνας ἐπὶ τῆς β. αὐλῆς, ſi permaneat 4, 4, 9. † c. opp. ὡς μηδ' ἀναθορεῖν τοῦ σκίμποδος, μεῖναι δὲ ἐπὶ τοῦ σχήματος, ſed maneret 2, 1, 15. — †† σὺ -, μένων ἐπὶ ἡσυχίᾳ, in otio degens 1, 13, 3. 8, 4, 8. — μείναντες ἔξω τοξεύματος, ſubſiſtentes ib. 17. πρὸ τῶν θυρῶν ἔμενον, remanebant 7, 11, 4. μένοντες ὑπὸ σκηναῖς, - ὑπὸ γυμνῷ τῷ ἀέρι, cum degerent 8, 5, 9. - Cum coni. et in opp. τούτων τὸ μὲν πλεῖςον μέρος - ἀπήγαγεν, - οἱ δὲ λοιποὶ ἔμειναν, ὡς τὴν πόλιν φρουροῖεν, λ. remanſerunt 7, 12, 3. - Nominatim de militib. porro, c. adv. ἐδεῖτο -, μένειν τε θαῤῥαλέως καὶ ἀντέχειν λ. ut manerent 8, 3, 9. ſc. ἐκεῖ, ἐνταῦθα, loco ſuo, ubi erant, nec diſcederent e muro. - c. praep. et nominat. adi. modi ve, ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς καὶ ἄνοπλοι πρὸς ὡπλισμένους οὐκ ἔμενον, ἀλλ' ἕκαςος - λιπὼν - ἔφευγον, non durarunt 2, 5, 4. non manſerunt ſuo loco et in ſtatione ſua, ut exſpectarent, ſuſtinerent et exciperent irruentes hoſtes. † c. adiuncto, οἱ βάρβαροι, - οὐδὲ ςρατόπεδα

ἔχουσι συνεςῶτα καὶ μένοντα, exercitus ſtatos ac perpetuos 6, 5, 6ſq. expl. - Trop. c. adi. modi et caſu temp. ἔμειναν ἡμέρας δύο ἀβασίλευτοι, fuerunt ſine imperatore 4, 14, 1. - ſed c. praep. ἔπεισε, μένειν ἐν τοῖς προκειμένοις, ut manerent 8, 3, 16. bellum et defenſionem urbis continuarent, i. q. §. 9. - † Nominatim de animo, it. corpore, μένοντες ἐπὶ τῆς πρὸς ἐκεῖνον εὐνοίας, ſi durailent in benevolentia 3, 2, 10. ſervantes benevolentiam. — ἐν τοσαύτῃ αὐτὸν, Φασὶ, μεῖναι ψυχῆς ἀταραξίᾳ, manſiſſe in 2, 1, 15. ſervare mentem non perturbatam, ſed ſibi conſtantem, et ſibi conſciam, et vacuam timore et angore. † ſimul c. adv. μένων καὶ τότε ἐν σώΦρονι καὶ σεμνῷ σχήματι, manens 2, 5, 8. ſq. expl. de animo et corp. ſimul, v. σχ.

μερίζειν, de perſ. ph. c. acc. rei, et praep. τῶν πλουσίων τὰς οὐσίας - μερίσαι εἰς τοὺς ςρατιώτας, diſtribuere militibus 1, 17, 3. partiri inter, dividere in, noſtr. vertheilen unter. - trop. c. acc. rei, δύο βασιλέας, οὓς ἠθέλησαν μ. τὴν ἀρχὴν, partiri (inter ſe,) 7, 10, 4. - Paſſ. de re, trop. c. adv. ἡ περὶ τὰ θεάματα αὐτῶν σπουδὴ Φιλονείκως ἑκάςοτε ἐμερίζετο, ſtudium eorum - ſeparatum erat 3, 10, 6. diverſum et contrarium, ſq. expl. - abſ. ἐμερίζοντο πάντων αἱ γνῶμαι, dividebantur omnium ſtudia 4, 3, 3. inclinabant, applicab. ſe ad diverſas perſ., omnes favebant partim uni, partim alteri, Caracallae aut Getae. - c. adiuncto, ſ. in opp. μὴ ἑνὶ πιςεύειν τοσαύτην ἐξουσίαν; μερισθεῖσαν δὲ αὐτὴν λ. diviſam 1, 9, 24. tributam duobus. - c. dat. perſ. et praep. τῆς ἀμΦοτέροις ἡμῖν παρ' ὑμῶν μεμερισμένης τιμῆς, illo, qui utrique noſtrum a vobis diviſus erat, honore 3, 6, 8. tributus. †† c. praep. dupl. μερισθεῖσα ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ ἐν ἔτεσιν - εἰς πλείους δυναςείας 1, 1, 8. v. ά. et δυν., Romani imperatoris dignitas diviſa et tributa pluribus dominis. - De perſ. ph. c. adv. et praep. dupl. οὕτω - ἂν μετὰ γῆς καὶ θαλάττης εἰς ὑμᾶς μερισθείην, inter vos diſtribuerer 4, 3, 19. i. q. pr. 17. ſq. - Med. de perſ. trop. c. acc. rei et praep. οὐδὲν ἕτερον (ποιήσας,) ἀλλ' ἢ μερισάμενος πρὸς αὐτὸν τὴν ἀρχὴν, tantum non partitus cum ipſo imperium 3, 10, 12. Severus cum Plautiano dimidium imper. communicans.

μέρος, ph. de re, c. gen. rei ſ. loci, ἔςε ὑπεΦάνη τοῦ θώρακος μέρος, pars 3, 12, 22. - ſimul c. adi. τοῦ τείχους κἂν μέρος τι καθελεῖν, partem aliq. 8, 4, 23. - μέγιςον μέρος τῆς πόλεως τὸ πῦρ ἐνεπρήσθη 7, 12, 13. τοσοῦτον μ. τῆς πόλ. τὸ π. ἐλυμήνατο, ὡς μηδεμίαν τῶν μεγίςων πόλεων ὁλόκληρον δύνασθαι τῷ μέρει ἐξισωθῆναι ib. 16. κατεΦλέχθη πλεῖςα, ἀλλὰ τῆς πόλ. μέρη κάλλιςα, partes 1, 14, 9. οὐδὲ ἐπ' ἄλλο μέρος ἦλθε τὸ ἀκόντιον τοῦ σώματος; partem corporis 1, 15, 8. ἡ πίσσα δυσμενὴ διὰ τῶν γεγυμνωμένων μερῶν τοῦ σώμ. corporis partes 8, 4, 27. ζῶα μέρεσι σώματος ἀναρμόςοις ἀπεικάσθη, membris corporis 1, 14, 2. διώκει τὰ ἀρκτῷα τῆς ἀρχῆς μέρη, partes 4, 7, 2. - c. adiuncto, οὐδέ τι ἦν γῆς μέρος, ἢ κλίμα οὐρανοῦ 2, 11, 8. - in opp. ἐν μὲν τοῖς δεξιοῖς Ἰταλίας μέρεσιν, - ἐν δὲ τοῖς λαιοῖς, a dextro Italiae latere 8, 1, 12. ἐπὶ μὲν θατέρου μέρους, - ἐν δὲ τῷ ἀντικειμένῳ, in altera quidem parte 4, 2, 9. ἐν μὲν τῷ λαιῷ μέρει, - ἐν δὲ τῷ δεξιῷ, a laeva quidem (parte, manu) ib. 5. τὸ μὲν ἕτερον μέρος, - ἐπὶ θάτερα δὲ, alteram eius partem 3, 3, 2. - ſed in tacita opp. et relat. καθ' ὃ μέρος ἐτέτακτο Σεβῆρος, qua in parte 3, 7, 8. † πόλεσι - ἐπιόντες, καὶ μέρη μὲν ἐμπιπράντες, τὰ δὲ λοιπὰ λ. partes quasdam in iis 1, 10, 4. qui Bg. ſuppletum gen. pron. demonſtr. αὐτῶν mutavit in ſyn. formulam e praep. et pron. ſyn. dem. noſtr. daven.

— † ὁ πλεῖςος δῆμος, τῷ τείχει καὶ τοῖς πύργοις ἀφεςὼς, πλὴν τῶν τὰ λοιπὰ μέρη φρουρούντων, praeter eos, qui caeteras partes cuſtodiebant 8, 3, 7. ſc. τῆς πόλεως, intra urbem v. c. certa loca, aedificia, armamentaria, puteos, ciſternas, aut extra urbem partes fluvii praetercurrentis, quae tranſiri ab hoſte poterant. — † αὐτὸς σὺν παντὶ τῷ ςρατῷ εἰς τὰ ἑῷα μέρη ἠπείγετο, ad Orientales partes 6, 5, 15. ubi deeſſe videtur gen., qui adiungitur in loco ſq. - c. gen. perſ. ὡς φαίνοιτο - ςρατὸς - ἐν τοῖς ἑῴοις μέρεσι Παρθυαίων, in Orientalibus partibus Parthiae ib. 14. qui ſig. cepit gentis nomen p. nomine terrae ſ. loci. †† ἐμὲ διελόντες, ἑκάτερος παρ' ἑαυτῷ τὸ μέρος θαπτέτω, partem 4, 3, 19. ſc. ἐμοῦ, ſ. τοῦ σώματος ἐμοῦ. - Trop. de perſ. c. gen. perſ. τῆς πομπῆς νομισθεὶς μέρος, pars 1, 10, 14. ſocius. ὡς ὄντας μέρος τοῦ λοιποῦ ὄχλου 7, 4, 10. † ſimul c. adi. τό γε πλεῖςον μ. (αὐτῶν) εἰς Γέταν ἔβλεπε 4, 3, 4. πολὺ τοῦ ςρατεύματος μέρος διασκεδάσας 2, 12, 1. πλεῖςον μ. τοῦ ςρατοῦ ἀπόλλυσθαι 3, 9, 11. 7, 12, 3. ἐπιπέμπει ταῖς πόλεσι μ. τοξοτῶν 3, 3, 5. - de re c. gen. perſ. ἦν αὐτοῦ καὶ τοῦτο μ. τῶν ἐγκωμίων 2, 1, 11. genus, ſpecies. c. gen. rei, οὗ τὸ μ. εἶχεν ἄνευ πολέμου 3, 6, 7. † ἐν οἷς κατωρθώσατε, κἀκεῖνος τὸ μ. ἐκαρποῦτο ib. 8. ſc. τούτων, v. καρπ. † per formulas, τείχει, ὃ - ἐκ τοῦ πλείςου μέρους - κατεῤῥήγνυτο, maxima ex parte 8, 2, 11. τὰ κορυφαιότατα τῶν κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβήρῳ, rerum particulatim geſtarum 2, 15, 13. ὡς ἑκάςοις κ. μ. προςτέτακτο, per partes 8, 4, 17. ſingulis pro ſua parte, cf. pr. κατὰ λόχους λ. — †† μετασχὼν - τὸ μ. τῶν κινδύνων, particeps periculi factus 3, 11, 16. ubi τ. μ. aut eſt acc. pendens a v. pr., aut elliptic., p. κατὰ τ. μ.

μεσάζειν, ph. de re, c. adv. ἤδη μεσαζούσης ἡμέρας, ipſo meridie 7, 5, 2. i. q. μεσούσης et i. q. 8, 5, 22. περὶ μέσην ἡμέραν.

μεσαίτατος, ph. de re, ἐν τῷ μεσαιτάτῳ - τόπῳ λ. media curiâ loco altiſſimo 5, 5, 12.

μεσημβρία, ph. de temp. abſ. μεσημβρίας εἰώθει τοῦτο ποιεῖν, meridie 1, 17, 1. per ellipſ. praep. ἐπὶ, λ. - ſed de loco, Λίβυες ὑπὸ μεσημβρίαν, ad meridiem 7, 5, 19. - in opp. τῶν ὑπὸ μεσημβρίᾳ ἐθνῶν -, τὰ δὲ ἐπέκεινα μέχρις ἀνατολῆς, ad merid. 4, 3, 15. ἀπὸ τῆς ἀρκτῴας θαλάσσης ἐπὶ τὴν (τὴν) μεσημβρίαν - βλέπουσάν λ. ad id, quod meridiem ſpectat 2, 11, 16. ἀπὸ μεσημβρίας καὶ τῆς ἀρκτῴας γῆς, a meridie 1, 15, 9. † ἔθνη βάρβαρα, τά τε ὑπ' ἀνατολαῖς καὶ μεσημβρίαις, (ſub) meridiem 8, 5, 15. ἐξ ἀνατολῶν ἢ δύσεως - ἀπό τε μεσημβρίας, a meridie 7, 3, 9.

Μεσοποταμία, abſ. ἐν Κάῤῥαις τῆς Μεσοποταμίας, Carris in Meſopotamia 4, 13, 7. ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ 4, 11, 15. μετὰ τὸν ἐν Μ. ξηρὸν αὐχμὸν, poſt Meſopotamiae torridum aeſtum 6, 6, 5. † per periphraſin, τὴν τῶν ποταμῶν μέσην γῆν, Meſopotamiam 3, 9, 5.

μέσος, ph. Maſc. de perſ. ἐκδραμὼν - εἰς δῆμον μέσον, in mediam multitudinem 7, 11, 10. † εἰς μέσους ἐμβεβληκέναι τοὺς βαρβάρους, in medios barb. 6, 5, 16. διὰ μέσων ἐκφέρουσι τῶν φυλακῶν, per medios cuſt. 2, 1, 3. †† ἐν μέσοις αὐτοῖς ἔχοντες τὸν βασιλέα, in medio ſui 2, 6, 19. † de re, ἐν μέσῳ ἀέρι, in medio aëre 1, 14, 1. † Fem. διὰ μέσης τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ, per mediam ſacram viam ib. 8. 2, 9, 6. media ſacra via 7, 6, 21. διὰ μ. φερόμενον τῆς πόλεως, per mediam urbem 4, 4, 11. 8, 8, 14. † ςῆναι ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς μ. in medio foro 2, 9, 7. ςὰς ἐν μέσῃ τῇ σκηνῇ, in media ſcena 1, 9, 7. κατὰ δὲ τὴν μέσην ὁδὸν, in medio

autem itinere 4, 13, 9. τὴν τρίτην μοῖραν ἐτάξεν τοῖς βαρβάροις κατὰ μ. τὴν πορείαν, in medio inter utramque (partem exercitus) iter faciendo 6, 5, 4. per iter, medium ſ. medio itinere, ſ. agmine medio, ſecundum medium agmen. †† τὴν τῶν ποταμῶν μέσην γῆν, Meſopotamiam, 3, 9, 5. †† περὶ μ. ἡμέραν 8, 5. 22. ad meridiem. – Neutr. de perſ. ἀράμενοι – διὰ μέσου τοῦ πλήθους, per mediam multitudinem 7, 10, 15. – de re, ἐν μέσῳ τῷ στρατοπέδῳ, in mediis caſtris 1, 5, 4. – †† ſine ſubſt. et verbo, intra artic. et ſubſt. διαδραμὼν τὰς ἐν μέσῳ πόλεις, omnes in medio urbes 1, 7, 3. ſc. οὔσας. ſ. κειμένας et τόπῳ ſ. χωρίῳ ſ. διαστήματι. – τὴν ἐν μ. πᾶσαν νεολαίαν, (οὖσαν), omnem, quae in medio erat, iuventutem 4, 9, 13. πάντα τὰ ἐμπίπτοντα καὶ (τὰ) ἐν μ. (ὄντα ſ. κείμενα) χειρουμένους, quae ve in medio poſita eſſent 6, 5, 17. – ſed ſine ſubſt., at c. verbo tamen aliquo, ἀρχὴν ἐν μ. ἐῤῥιμμένην, in medio 3, 6, 10. ſc. χωρίῳ ſ. τόπῳ, ut nemini dum commiſſum et a nemine ſibi vindicatum ſit, ſed cuique liberum, id imperium ſibi rapere; qui locus fortaſſis pertinet iam ad ſqq. p. εἰς μέσον. – † μεγάλου ὄντος τοῦ χώματος ἐν μ. quod magnus eſſet agger in medio 4, 15, 14. †† ἐν μ. φέροντες μίαν πορφύραν, in medio 5, 5, 20. ſc. σώματι ſ. χιτῶνι, ſ. ἐν μέσῳ τόπῳ τῶν χιτώνων, in medio tunicarum. †† ἐπιθεὶς τε αὐτὸν (τὸν νέκυν) ἐν μέσῳ, impoſito que (eo, mortuo ſ. cadavere) in medium 4, 8, 12. qui Bg. recte per enallagen, p. εἰς μέσον, ſc. τόπῳ αὐτῶν, τῶν ξύλων. – τὰ σκευοφόρα – ἐν μ. τάξας, in medio 8, 1, 4.

μεστὸς, de re, cum gen. rei, Maſc. trop. λόγους, χρηστῶν ἐλπίδων μεστοὺς, ἐποιεῖτο λ. ſermonibus, bonae ſpei plenis 2, 14, 5. in quibus omnibus fiebat et continebatur ſpes bona. †† Neutr. pl. βαλάντια, χρημάτων μεστὰ, ſacculos cum nummis 5, 4, 4. nummorum ſ. nummis plenos.

μετ' et μετὰ, it. μεθ', c. gen. rei, in notione copulationis qualiscunque, quoad tempus quidem, σωτήρια τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος μετὰ τῆς ἑορτῆς ἐπανηγύριζε, una cum feſto 1, 10, 16. – quoad alias rationes, c. ſubſt. rei et ſimul adi. μ. πάσης ἀκριβείας, ſumma cum religione 1, 1; 4. μ. π. ἀνδρείας, ſumma fort. 1, 5, 19. μ. π. εὐκοσμίας, admodum decore 1, 9, 6. μ. π. εὐταξίας καὶ εὐκοσμ. ſummâ moderat. 8, 8, 1. μ. π. ὀργῆς καὶ ἀπειλῆς, plenus iracundiae 1, 10, 5. μ. π. εὐφημίας καὶ παραπομπῆς τοῦ δήμου, laetis acclamat. 1, 13, 13. μ. π. τιμῆς καὶ εὐφημ. ſummo hon. 3, 8, 6. μ. π. προθυμίας ἐξελθεῖν, ſumma cum alacrit. 5, 4, 9. μ. π. ἐπιμελείας λ. ſumma cura 6, 8, 5. μ. π. ὠμότητος, cum ſumm. crudelitate 7, 4, 3. μ. π. ἐπείξεως, ſummâ feſtinat. 8, 6, 10. μ. π. αἰσχύνης καὶ ὕβρεως, per ſummam ignominiam 8, 8, 14. † τὰ πτώματα, φερόμενα μεθ' ὕβρεως πάσ. inter ferendum omni contumelia affecta 4, 6, 2. tracta cum contumelia σ. ſ. ſumma. μ. πολλῆς ἐπιμελείας, adhibita magna diligentia 2, 4, 4. μ. πολ. μάχης, poſt longum certamen ib. 14. μ. πολ. σπουδῆς, magna feſt. 6, 4, 5. magna cum feſt. 6, 7, 12. μ. πο. ἐμπειρίας, utpote pugnandi peritiſſimi 7, 11, 17. v. ἐμπ. – μ. πολλοῦ φόβου, terribiliter (valde) 7, 1, 2. μ. δέους πολ. magno cum metu 8, 1, 15. μ. πολλοῦ καμάτου, magno labore ib. 14. μ. πολλῆς προνοίας, providenter admodum 8, 2, 15. μ. πολλῆς βίας καὶ προθύμου μάχης, magna vi 8, 4, 19. †† μ. τῆς ἄλλης ἐπιμελείας, reliqua adhibita diligentia 1, 2, 2. μ. νεανικῆς σπουδῆς, iuvenili quodam fervore 1, 7, 3. cum magna celeritate, μ. αἰ-

ὀχρᾶς - διαβολῆς; nec ſine turpi crimine 2, 6, 18. μ. τοσαύτης δόξης καὶ ἀρετῆς, tanta cum gloria 3, 6, 7. μετά τινος εὐταξίας καὶ ἀνακυκλώσεως, quodam decoro curſu rei 4, 2, 19. cum quodam decoro recurſu. μ. παντοδαποῦς δᾳδουχίας, cum multis facibus 5, 6, 19. μετ' ἀγαθῶν ἐλπίδων, bona cum ſpe 2, 13, 4. — Sed c. ſubſt. rei ſolo, μ. πειθοῦς ὑπακούοντες, qui obſequio obtemperant 1, 14; 12. μετ' εὐνοίας - ἐπέβλεπεν, aequis oculis 1, 14, 13. μ. δακρύων ἐδεῖτο, lacrymabunda 1, 16, 10. μ. δ. καὶ οἰμωγῆς, cum lacrymis 4, 3, 20. μ. πανουργίας ἢ δόλου, aſtute aut ſubdole 2, 9, 15. μ. παιδιᾶς ἀποσκῶψαι, iocoſe 2, 10, 14. σπάνει τοῦ μετὰ ἀνδρείας - ἄρξοντος, alicuius fortiter - imperaturi ib. 15. μ. ἐμπειρίας μαχόμενον, perite 4, 14, 16. μ. προθυμίας - ἔπραττον, alacriter 2, 11, 4. μ. τέχνης - arte 2, 14, 9. c. dolo ſ. aſtu. μ. σπουδῆς τὴν πορείαν ἐποιεῖτο, accelerabat iter 3, 4, 1. — μετ' ἀπογνώσεως ἐπιπεσόντες λ. deſperatis ſimiles 3, 5, 6. deſperatis animis. μετὰ κινδύνων, cum per. 3, 6, 7. † c. ſyn. adv. πρᾴως καὶ μετ' αἰδοῦς 6, 3, 12. cum verecundia, verecunde. — μετ' εὐταξίας προχωρεῖν, decenti ordine 7, 12, 19. διῆλθεν ὁ στρατὸς μετ' εὐκοσμίας καὶ εὐταξίας, decenti ordine 8, 1, 7. - † c. ſyn. praep. in opp. διὰ σπουδῆς καὶ οὐ μετ' ἐπιμελείας κατασκευασθέντων, feſtinanter nec accurate 3, 3, 11. ††† Simul cohaerens c. verbo aut c. ſubſt. alio, ταῦτα δὲ, μετ' εὐταξίας καὶ κόσμου - αἰδοῦς καὶ τιμῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας, ὑμῖν μὲν εὐδαίμονα - παρέξει βίον; haecce, *adhibito* ordine - praeſtabunt 8, 7, 13. *cum*, una *cum* ordine, vel *praeter*, vel *et praeterea*, noſtr. fere ubique *nebſt*. εὔνοιαν καὶ χρηστότητα. μ. σώφρονος - ἐξουσίας τοῖς - παρέσχετο, benevol. et bonitat. *cum* ſobria licentia - praeſtitit 2, 9, 12. ἦν ἀξιοθέατος - σώματός τε συμμετρίᾳ καὶ κάλλει προσώπου μετ' ἀνδρείας, cum vigore virili 1, 7, 8. v. ἀνδρ. - τὸ εὐπειθὲς πρὸς τοὺς πόνους - μετ' αἰδοῦς πρὸς ἄρχοντας, tolerantiam laborum - *iuxta cum* reverentia erga duces 3, 8, 10. †† καὶ τοῦτο, μ. τῆς ἄλλης εὐδαιμονίας παρασχούσης τῆς φύσεως Ἰταλιώταις λ. id etiam *cum* caetera felicitate rel. 2, 11, 16. † ὧν, εἰ καὶ ἔμελλον ὑπὲρ αὐτοῦ παρατάξασθαι μετ' εὐνοίας καὶ πλήθει - καὶ ἐν ἀνδρείᾳ προύχετε, quibus, etiamſi eſſent pro ipſo dimicaturi benevolo animo, vos et multitudine - praeſtatis 2, 10, 9. qui Bg., comma cogitans poſt εὐν., divulſit a v. ſq., dum procedit comma poſt παρ., quibus, etſi eſſent pro ipſo dimicaturi, tamen vos cum benevolentia erga me et duces veſtros, ſ. praeter benevolentiam, tum multitudine - praeſtatis. - †† ſimul adiuncto et ſequente καὶ, non p. copula mera, ſed p. continuatione, τὸν δὲ πόλεμον ἀτελῆ καταλιπεῖν μετὰ τοῦ ἀπρεποῦς καὶ ἐπισφαλὲς (ἐστὶ,) ſed bellum inchoatum relinquere, ſimul indecorum et periculoſum eſt 1, 6, 15. *cum* indecoro *etiam* periculoſum *eſt*, ſ. *praeter* indecorum *etiam* per. *eſt*, noſtr. iſt *nebſt* dem *Unanſtändigen* auch *gefährlich*, ſ. *auſser* dem *Un.* - † Per aliam rationem, οὕτω γὰρ ἂν μετὰ γῆς καὶ θαλάττης εἰς ὑμᾶς μερισθείην, ſic enim cum terra et mari inter vos diſtribuerer 4, 3, 19. per notionem potius ſimilitudinis ſ. aequalitatis, ſicut terra et mare inter vos diſtribuetur, ſ. ſimul cum terris et maribus diſtributis inter vos. - Cum gen. perſ. et in notione ſocietatis phyſ. ὁ Νίγρος - φεύγει μετ' ὀλίγων, cum paucis 3, 4, 12. εἰς τὴν σ. κατῆλθε μ. παντὸς τοῦ στρατοῦ, cum toto exercitu 4, 5, 1. ἐστήκεσαν μ. τοῦ λοιποῦ δήμου, cum rel. multitudine 7, 11, 4. † ἐξ ἐκείνου μ. τῶν λοιπῶν θεῶν θρησκεύεται, cum caeteris diis 4, 2, 23. ſimul c. caet., praeter ſ. poſt caeteros

d. - †† in orat. contracta, ὑπεξέρχεται μεθ' ἧς εἶχε φρουρᾶς λ. ſubducit ſe cum praeſidio, quod habebat 4, 9, 12. p. μετὰ φρουρᾶς, ἧς ſ. ἣν εἶχε λ. Cum acc. rei, et quidem inſtrum. βάκτρον ἣν αὐτῷ μετὰ χεῖρας, in manibus 1, 9, 7. 1, 14, 16. 4, 13, 11. 5, 5, 18. propr. inter manus ſ. manum utramque. - c. acc. rei al. et temporis, μετ' ὀλίγον χρόνον, paulo poſt 5, 6, 2. poſt exiguum, paucum, breve tempus. - ſed in opp. c. adv. ſyn. νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, interdiu 1, 13, 15. 7, 3, 9. 8, 2, 13. die 5, 4, 13. propr. inter ſ. intra ſ. per diem. †† In notione conſecutionis ſ. temporis praeterlapſi, c. acc. perſ. μετὰ βασιλέα λ. poſt imperatorem 2, 3, 3. μ. Δαρεῖον 6, 2, 18. μετ' ἐκεῖνον 1, 5, 13. 4, 14, 4. - In eadem not. c. acc. rei, et quidem c. artic. et inf. p. ſubſt. rei; μετὰ τὸ προελθεῖν καὶ θ. cum prodiiſſet ac ſacrificaſſet 2, 9, 6. μ. τὸ ἀποζωσθῆναι, *poſtquam* recincti fuiſſent 2, 13, 21. 3, 5, 12. 5, 6, 21. 6, 2, 3. 7, 1, 16. † μ. τὸ πάντα κατορθῶσαι καὶ εἶναι ἐν ἀμερίμνῳ βίῳ, omnibus ex ſententia geſtis, cum viveret ſecuram vitam 3, 7, 11. poſtquam omnia feliciter exegiſſet, ac verſaretur in rel. v. ἀμ. ſed cum acc. rei propr. μ. τὴν αὐτοῦ τελευτὴν, poſt obitum 1, 2, 10. 1, 14, 19. 1, 17, 26. 8, 1, 1. μ. τὸν ἐκείνου φόνον 4, 9, 3. μ. τὴν ἀπ' Ἰλίου ἄφιξιν, poſtquam ex Ilio perveniſſet 1, 14, 7. μ. τοσαῦτα τρόπαια λ. poſt 1, 15, 15. μ. τὰς νίκας 3, 14, 5. μετὰ τὴν τοῦ χειμάῤῥου ἀπόῤῥοιαν, poſtquam torrens deſluxiſſet 3, 3, 12. poſt deſluxum. — μ. πολλὰ λουτρὰ λ. poſt 1, 17, 19. μ. τὸν ἐν Μεσοποταμίᾳ ξηρὸν αὐχμὸν 6, 6, 5. μ. ὑπατείας τιμὴν λ. 7, 3, 8. μ. πράξεις πολλὰς ὑπατικὰς 7, 7, 8. † μ. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, poſt inſtitutum apud Romanos principatum 8, 2, 11. poſtquam Romani accepiſſent ſ. extendiſſent imperium ſuum etiam in hanc regionem et urbem, ſ. poſtquam acceſſiſſet Romanis imperium et in hanc urbem, ſ. poſt impetratum a Romanis imperium etiam in hanc urb. - †† c. acc. rei, ſed nominatim adi. neutr.; ἦλθον μετ' οὐ πολὺ στρατιῶται, non multo poſt 1, 9, 17. 4, 10, 1. ſc. μέρος τοῦ χρόνου ſ. διάστημα χρόνου, poſt non multo, ſc. tempore, it. poſt haud multo, noſtr. *nach* nicht *vieler* ſ. langer *Zeit*, ſ. *nicht* lange (Zeit ſ. Zeiten) *darauf*. - haud multo poſt 4, 13, 7. 6, 9, 14. οὐ μετ' οὐ πολὺ, haud m. poſt 5, 6, 5. ubi duplex neg. in emphaſi ſit, *poſt minime multum tempus*, noſtrat. *nach* gar *nicht* vieler, *langer Zeit*, ſ. poſt breviſſimum tempus, noſtr. *nach* ſehr *weniger*, kurzer *Zeit*, vel leg. οὐ μετὰ πολὺ, vel p. prima neg. αὖ μετ' οὐ π. †† c. acc. rei, ſed nominatim pron. demonſtr. neutr., tum ſing. μετὰ δὲ τοῦτο βασάσαντες τὴν κλίνην λ. deinde 4, 2, 11. per ellipſ. pr., vel πρᾶγμα, tum plur. διέτριβε δὲ μετὰ ταῦτα ἐν λ. poſtea 4, 11, 13. 6, 1, 19. ſc. τὰ μέρη τοῦ χρόνου ſ. πράγματα, poſt *illa*.

μεταβολὴ, mor. c. adi. εἴ τις εἰς τὸ κοινὸν χρηστὴ γένοιτο μ. mutatio 2, 3, 20. πολλὴν τὴν μεταβολὴν ἐποιήσατο, multa immutare coepit 7, 1, 2. multam ſ. magnam mutationem fecit ſ. molitus eſt. - c. gen. rei, ἐλογίζετο τὴν αἰφνίδιον τῆς τυραννίδος μ. mutat. 2, 3, 3. mutationem formae regnandi e tyrannide in mitiorem. — c. praepp. τὴν εἰς τὸ σωφρονέστερον - διὰ σπάνιν χρημάτων μ. eam, quae ad frugalitatem - ſit, mut. ib. 22.

μεταγιγνώσκειν, mor. de perſ. c. praep. μετεγίγνωσκον ἐπὶ τῷ - ἐλθεῖν, eos poenitebat, quod iviſſent 2, 13, 20. - † c. nominat. particip. p. inf. et c. adiuncto, ἤσχαλλε, καὶ μετεγίγνωσκε θέμενος αὐτὸν υἱὸν λ. poenitebat eum adoptionis 5, 7, 10. feciſſe

- illum filium ſ. quod feciſſet, - † abſ. vel ſq. expl. ὅσον ὑμᾶς ὤνησε μεταγνόντας, mutaſſe ſententiam 8, 7, 8. reſipuiſſe.
μετάγω, de perſ. ph. c. acc. rei et praep. εἴ τινα ἦν χρήματα, εἰς ἑαυτὸν μετῆγε (αὐτά,) eas in ſe ipſum tranſtulit 7, 3, 13. ad ſe, in cubiculum ſuum transferri iuſſit. τὸ ἄγαλμα - εἰς τὸν ἑαυτοῦ θάλαμον μετήγαγε, in ſuum cub. tranſtulit 5, 6, 7. εἰ τὴν θεὸν μεταγάγοιεν ὡς αὐτούς, ſi deam transferrent ad ſe 1, 11, 8 imaginem deae. - c. ſolo acc. tali, τὰ ἀγάλματα -, ἅ περ ἔτυχεν ἐκεῖνος - μεταγαγών, quae transtulerat 6, 1, 6. e ſuo loco in alium. - † trop. c. acc. perſ. et praep. ὡς πάντα τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς - μεταγαγεῖν ἐπὶ τὰς μεγίστας τῶν β. πράξεων, ut transferret ad 5, 7, 12. † ſimul c. nominat. modi, πρῶτος μεταγάγων (αὐτοὺς) εἰς τὸ ἁβροδίαιτον, ducendo eos ad 3, 8, 10. - it. cum acc. rei, εἰς τὸ κόσμιον - μετάγειν πάντα ἐπειρᾶτο, ad decorem redigere 2, 4, 2. πᾶσαν τὴν ἀρχὴν - εἰς ἑαυτὸν - μεταγαγεῖν ἠθέλησε, transferre in ſe 3, 5, 2. πείθειν, εἰς αὐτὸν τὴν ἀρχ. μετάγειν, ut ad ipſum transferrent 7, 1, 12. ἐπὶ τὸ σωφρονέστερον πάντα μ. ἐπειρῶντο, ad modeſtiam transferre 6, 1, 3. - c. praep dupl. ſimul. ἐκ πρᾳείας - βασιλείας εἰς τυραννίδος ὠμότητα μ. πάντα ἐπειρᾶτο, ex - ad - 7, 1, 3. - Paſſ. trop. de perſ. c. praep dupl. πάντας, ἐξ - τυραννίδος εἰς σώφρονα - βίον μεταχθέντας, re dactos 2, 4, 3.
μεταδίδωμι, trop. de perſ. c. gen. rei, et dat. perſ. it. adv. πράγματος, οὐ μόλις τῆς καὶ ἀδελφοῖς γνησίοις μεταδίδωσιν, cuius - qui fratres - participes facit 3, 6, 4. ſc. μέρος, tribuit, communica cum rel. - ſine adv. τούτου, οὐ μόνῳ τῷ υἱῷ γνησίῳ μ. ib. 11 — †† μήτε κρίσει τινὶ μεταδοὺς μήτε ἀπολογίᾳ, neque iudici cuiquam copia factâ nec defenſionis 7, 1, 20. ubi leg. in acc κρίσιν et ἀπολογίαν, neque iudicium alicui impertiens neque de fenſionem, i. concedens, permittens. - it. de re, per caſus pl γυναῖκες, ὅσαις ἀνδρῶν - ἀξίωμα τιμῆς - μεταδίδωσιν 4, 2, 5. qui bus auctoritatem ſ. honorem attribuit, tribuit, conciliat, addit communicat, impertit, participat.
μεταιτεῖν, ph. de perſ. c. caſu temp. forte, et in opp. ἑκάστης ἡμέρας ἦν ἰδεῖν τοὺς ἐχθὲς πλουσιωτάτους τῆς ἐπιούσης μεταιτοῦντας quotidie cernere erat aliquos, qui pridie erant ditiſſimi, poſtri die mendicantes 7, 3, 6. p. inf.
μετακομίζειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei et praepp. ἁρπάσασαι τὸ ἄγαλμα, διὰ μέσης τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ εἰς τὴν - αὐλὴν μετεκόμισαν (αὐτό), tranſtulerunt 1, 14, 8.
μεταλαμβάνειν, trop. de re ſ. perſ. c. acc. rei et praep., τῶν πόλεων μετειληφυιῶν ἀντὶ πολέμων εἰρήνην, adeptis pacem 8, 2, 11. quippe - participarant, acceperant, nactae erant.
μεταλλάσσειν, trop. de perſ. c. acc. rei, τὸν βίον μετήλλαξε, vitam commutavit c. morte 1, 2, 2. vitam finivit, mortuus eſt, ſc. τοῦ θανάτου ſ. τῷ θανάτῳ ſ. σὺν τῷ θαν. - μ. τὸν β. deceſſit e vita 4, 4, 7. - ſed ſimul c. adv. ὅπως - τὸν β. μ. e vita diſceſſerit 3, 15, 18
μεταλλεύεσθαι, phyſ. paſſ. de re, c. praep. τὰ παρὰ Ῥωμαίοις μεταλλευόμενα, apud Romanos metalla 4, 10, 9.
μεταμφιέννυμαι, med. de perſ. ph. c. acc. rei, μεταμφιέσασθαι τὴν - στολήν, ut indueret 5, 5, 9. vel a μεταμφιάζομαι.
μεταξύ, p. praep., phyſ. c. gen. loci, ὁ Ταῦρος, μεταξὺ ὢν Καππαδοκίας καὶ Κιλικίας, interiacens Cappadociam et Cil. 3, 1, 9 iacens ſ. ſitus intra Capp. στενάγη μ. Ἀλτίνου λ. inter 8, 6, 11 — † trop. ἦν αὐτῷ τὸ σχῆμα μ. Φοινίσσης - στολῆς καὶ λ. formi

habitus inter Phoeniſſam veſtem rel. 5, 5, 5. - †† intra artic. et ſubſt. ſimul, ὁ μ. χρόνος τῆς - ἑορτῆς λ. intervallum temporis inter rel. 3, 8, 20. tempus inter feſtum praeterit. ſc. ὢν, ut ante, tempus, quod eſt inter —

μεταπέμπεσθαι, med. de perſ. ph. c. acc. perſ. μεταπέμπεται τὸν —, arceſſit 1, 13, 8. 1, 17, 11. p. πέμπ. μετὰ τὸν λ. noſtrat. *ſchicken nach einem.* μεταπεμψάμενος λ. cum arceſſiviſſet - 1, 16, 12. μ. τοὺς -, arceſſitis fidiſſimis 3, 5, 7. μ. τὸν λ. arceſſitum filium 3, 12, 8. ἐβούλετο μεταπέμψασθαι τοὺς λ. arceſſere 8, 8, 10. † μεταπέμπεται (αὐτόν,) 4, 13, 4. - ſimul c. adv. temp. περὶ δείλην μεταπεμψάμενος (αὐτὸν,) cum arceſſiviſſet 3, 11, 9. †† ἡγεμόνας οἴκαδε μεταπεμπόμενος, domum arceſſens 2, 7, 10. διδασκάλους - λάθρα μετεπέμπετο, arceſſebat 5, 7, 9. † τοὺς πανταχόθεν μούσης ὑποκριτὰς μεταπεμψάμενος, undique arceſſitis 3, 8, 16. — c. praep. ἐκ - τῶν πόλεων νεανίας μεταπεμπόμενος 2, 14, 12. — ἀπὸ Σπάρτης μεταπεμψάμενος νεανίας, Spartâ accitos iuvenes 4, 8, 7. - c. acc. rei, τὸ ἄγαλμα μετεπέμψατο, iuſſit afferri 5, 6, 8. - † ſimul c. adv. τὰ χρήματα - οἴκοθεν ἤδη μεταπέμψεσθαι, domo iam afferri curaturum (ſe) 2, 6, 15. †† τό τε ἄγαλμα μετεπέμψατο καὶ πάντα τὸν ἐκεῖθεν χρυσὸν, ſimulacrum inde afferri praecepit, tum omne indidem aurum 5, 6, 11. qui Bg. rexit cum adv. ἐκ. aut ſupplevit ad pr. v. et deinde libere addidit aliud adv. ſyn.

μεταπίπτειν, trop. de re, c. praepp. ἐξ οὗ περ ἡ Ρ. δυναστεία μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν. recidit ad 1, 1, 5. rediit, venit rurſus, iterum data ſ. conceſſa eſt, vel p. ſimpl. venit, data eſt. εἰς Κόμμοδον μεταπεσοῦσα (αὐτῇ, ἡ ἀρχῇ,) ad C. ubi recidit 2, 10, 5. † μετὰ βασιλέα εὐγενέστατον - τὴν ἀρχ. μεταπεσοῦσαν εἰς ἄνδρα, ἐξ ἰδιωτικοῦ - γένους ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντα, recidere 2, 3, 3. p. inf.

μεταφέρεσθαι, phyſ. paſſ. de perſ. c. adv. στρατόπεδον, ὃ ὕστερον μετηνέχθη, exercitus, qui deductus (eſt) inde 5, 3, 16. translatus eſt inde alio. - trop. de re, c. praepp. τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, ἐκ τυραννίδος - εἰς ἀριστοκρατίας τύπον μετενεχθείσης, imperii, ex tyrann. ad formam - redacti 6, 1, 5. niſi ſunt utr. a v. μετενεγκεῖν.

μέτειμι, ab εἶμι, phyſ. de perſ. c. praep. et adiuncto, ἀποδιδράσκοντες καὶ μετιόντες πρὸς τὸν Ἀντ. tranſeuntes ad Ant. 5, 4, 11. milites. - trop. c. adv. τοῦ δὲ ἀτρεπέστερον μετιόντος, λ. ipſo tractante 1, 13, 17. ſc. αὐτὰ, ἁρμάτων ἡνιοχείαν καὶ θηρίων - μάχας, i. q. ἰέναι μετὰ, noſtr. *nachgehen* ſ. *nachhängen*, Lat. perſequi, conſectari, ſectari, ſequi, appetere, amare, agere, ſuſcipere, exercere.

μετενεχθεὶς v. μεταφέρ.

μετέρχεσθαι, ph. de perſ., c. praep. ὁ στρατὸς, μετελθὼν πρὸς τὸν Ἀντ., translatus eſt ad Ant. et 5, 5, 1. tranſiens, cum tranſiiſſet, qui tranſierat, i. q. ante 5, 4, 11. - trop. de perſ. αὐτὸς μετῆλθεν ἐπὶ τὰ δημόσια, tranſiit ad 7, 3, 12. ſe convertit, aggreſſus eſt, appetivit, rapere voluit, rapi iuſſit. - de re, τὸ πάθος - τοῦ φθόνου μετῆλθεν εἰς τὰς - πόλεις, tranſiit ad 3, 2, 16. invaſit animos civium iſtarum urbium, i. q. oriri, eſſe coepit.

μετέχειν, mor. de perſ. c. gen. rei, οὐδέ τις ἦν - ἡλικία, ὡς μὴ μ. τῆς - μάχης, quae particeps non eſſet pugnae 8, 4, 21. † per polyptoton, in rect. dupl. μετασχὼν τὸ μέρος τῶν κινδύνων, μεθέξεις καὶ τῶν - τιμῶν, particeps periculi factus, participabis et

iam honores 3, 11, 16: ubi in primo membro v. eſt c. rei vel gen. vel acc., v. ſupra μέϱ. - in opp. εἰδότες, ὡς τῶν μὲν κινδύνων αὐτοὶ μεθέξουσι, λ. periculi quidem ſe participes futuros (eſſe) 8, 3, 15. - † c. gen. rei, adv. et praep. ῥᾷϛα πάσης εὐνοίας μεθέξειν πρὸς ὑμῶν ἥλτικα, me conſecuturum (eſſe) a vobis 1, 5, 10. ubi adv. poteſt etiam pertinere ad v. ἥλτ. c. rei et gen. et abl. ὧν πεῖϱα μετέσχον, quorum experimento particeps fui 1, 2, 10. quae cognovi per experientiam, i. per ſenſus aurium et oculorum, i. q. pr. ἃ εἶδόν τε καὶ ἤκουσα, ſimul cum nominat. particip. modique, γενόμενος ἐν λ. † de re, τετϱάγωνόν τι, ὕλης μὲν ὕλης οὐδεμιᾶς μετέχον, nulla alia materia conſtans 4, 2, 12.

μετέωϱος, trop. de re, Maſc. c. ſubſt. fem., τὴν Ῥ. ἀϱχὴν μετέωϱον φεϱομένην, ſublime ferri 2, 9, 3. ſuſpenſum, in aëre veluti pendens, liberum, ut rapi a quovis poſſit, dubium, nondum alicuius hominis, ſaltem non certo eius nec perpetuo. μετ. τὴν γνώμην ἔχοντες, cum ſuſpenſis animis eſſent 2, 13, 8. ſuſpenſum animum habentes, incertum, dubium, i. cum eſſent incerti et ignari, quid eſſet futurum. - Neutr. ὁπηνίκα ἂν τὰ τῆς βασιλείας μετέωϱα ᾖ, quoties imperium ſuſpenſum eſt 2, 12, 7. i. q. primo antea loco, p. ἡ βασιλεία μετέωϱος ᾖ.

μετοικίζεσθαι, med. de perſ. phyſ. c. praep. μετοικισθῆναι ἐβούλετο εἰς τὸ - καταγώγιον, migrare 1, 15, 17. e palatio.

μετονομάζεσθαι, Paſſ. de perſ. phyſ. μετονομάζεται (αὐτὸς,) transnominatur 5, 7, 5. ſq. expl., nominatur aliter.

μετοχετεύειν, ph. de perſ. c. acc. rei et praep. τὸ ὕδωϱ - εἰς ἕτεϱα ῥεῖθϱα μετωχέτευον, derivabant 7, 12, 8. e ſuo loco. - Paſſ. trop. de re c. praep. et forſan c. adv. ῥᾷϛα αἱ τῶν νέων ψυχαὶ ἀπὸ τῶν καλῶν μετοχετεύονται, traducuntur 1, 3, 4. deducuntur, avocantur, abſtrahuntur, i. doctrinas et ſcientias non tractare, legere, audire, meditari, amare.

μετϱεῖν, mor. de perſ. c. acc. rei et abl. modi, ὅσοι τὸ εὔδαιμον γαϛϱὶ - μετϱοῦσιν, metiuntur 1, 6, 2. aeſtimant, diiudicant, credunt eſſe, reperiri, contineri in. † c. adiuncto, χαλεπὸν, μετϱῆσαι καὶ ὅϱον ἐπιθεῖναι ἐπιθυμίαις, modum et fines ponere cupiditatibus 1, 4, 13. qui Bg. rexerit c. acc. rei, ſumens e ſq. caſum ἐπιθυμίας, cum poſſit et abſolute ſtare, p. μετϱιάσαι, moderari ſibi, opprimere aut continere ſaltem, ne fiant vehementiores. - Paſſ. de re, Neutr. c. artic. p. ſubſt., it. c. adiuncto, τὴν εἰς τὸ σωφϱονέϛεϱον καὶ μεμετϱημένον μεταβολὴν, ad moderationem 2, 3, 22. menſuratum, modeſtiam, modum.

μετϱιάζειν, mor. de perſ. c. praep. οἱ ὑπὲϱ ἄλλου μαχόμενοι μετϱιάζουσιν ἐν τῷ πϱοθύμῳ τῆς μάχης, modicam adhibent alacritatem in pugnando 8, 3, 12. modici ſunt nec nimii in alacritate pugnandi.

μέτϱιος, mor. Maſc. de perſ. c. adv. et adiuncto, οὕτω μ. καὶ ἰσότιμος ἦν, moderatus (Pertinax) 2, 4, 18. - ſed modo c. adiuncto al. παϱεῖχε τοῖς ἀϱχομένοις ἑαυτὸν ἐπιεικῆ καὶ μέτϱιον βασιλέα, moderat. 1, 2, 5. Marcus. μ. καὶ πϱᾶον ἑαυτ. τοῖς πϱοσιοῦσι παϱ. 4, 3, 4. Geta. - Fem. de re, αὐτῷ - μετϱίαν ἀπένεμον αἰδῶ, aliquam reverentiam 2, 2, 1. immo iuſtam, decentem, legitimam, idoneam, magnam. † οἱ ἐκ μετϱίων πϱάξεων εἰς τοῦτο ἐλθόντες, ex mediocri ſtatu 5, 1, 14. ex mediocribus, inferioribus, dignitatibus et adminiſtrationibus. - Neutr. cum artic. p. ſubſt. et c. adiuncto, ἐμοὶ - τὸ πϱᾶον καὶ μέτϱιον πϱοσφιλὲς (ἐϛὶ,) mode-

ratio 5, 1, 7. ſed ſimul c. gen. perſ. τὸ μέτριόν μου διαβάλλων, moderationem meam ib. 5.

μετρίως, phyſ. χοῦ τῆς γῆς μ. ἐς αὐτὰ σωρευθέντος, pro rei modo 8, 4, 11. ſufficienter, decenter, quantum ſatis, opus ſ. neceſſe erat. — † ὅσοι - δυνάμεως μ. ἔχοντες, virium non nihil 4, 9, 16. — † ἦν αὐτὸς τὴν ἡλικίαν ἤδη μ. προβεβηκώς, iam aliquantum 2, 7, 8. longius, multum, ſatis, noſtr. *ziemlich*, i. valde; vel non nihil. - Magis trop. ſ. mor. ὁ δὲ τῶν - μ. ἐφρόντιζεν, non magnopere 3, 15, 2. parum, non multum. † c. neg. οὐ μ. αὐτὸν ἐτάραττον. οἱ λ. non mediocriter 1, 3, 12. 6, 2, 7. non parum, i. valde. - † c. al. particula, πᾶς παιδείας κἂν μ. μεμυημένος, vel mediocriter 1, 13, 16. τῶν κἂν μ. ἐκείνῳ γνωσθέντων 4, 6, 3. parum; aliquo modo. †† φέρειν τὰς συμφορὰς καὶ τὰ προςπίπτοντα μ. ὑπομένειν, moderate 4, 14, 9. c. dolore modico, non ſummo, vel decenter, i. aequo animo, ſine dolore ſummo, vel ſine ullo dolore. ††† μ. φέξας τοσούτων ἐτῶν, moderate 6, 4, 4. leniter, aequo iuſto que modo.

μέτρον, phyſ. in poëſi, ποιηταὶ μέτρων συνέταξαν (ταῦτα), poëtae conſcripſerunt 2, 15, 11. metrorum ſ. verſuum opifices.

μέτωπον, phyſ. de anim. κατὰ μετώπου ἔφερε τὴν πληγήν, in fronte 1, 15, 7. v. κ.

μέχρι, et μέχρις, ph. de termino, c. gen. loci, univerſe, per verba quidem ſimul, τοῖς βαρβάροις, βρεχομένοις μέχρις ἰξύων, lumbis tenus 3, 14, 12. - ſed c. alio, μέχρι τῶν - πυλῶν διώκοντες, usque ad portas 1, 12, 15. εἰςιέναι μ. τοῦ δωματίου, usque in cubiculum 3, 11, 12. ἦλθον μ. τῆς εἰςόδου τῆς συγκλήτου, usque ad 7, 11, 3. - at c. nom. propr. τὴν Ῥ. ἀρχὴν μέχρις Ὠκεανοῦ προαγάγοιτε 1, 5, 19. ἐᾶσαι ἄρχειν Πέρσας μέχρις Ἰωνίας, Ionia tenus 6, 4, 9. - porro per ſubſt. τῆς μέχρις Εὐφράτου γῆς ὑπὸ τῇ Νίγρου οὔσης ἐξουσίᾳ, usque ad 2, 7, 7. - per adv. πάντα μέχρις Ἰωνίας λ. Ionia tenus 6, 2, 5. † τὰ ἐπέκεινα μέχρι ἀνατολῆς λ. ulteriora ad orientem usque 4, 3, 15. - †† intra artic. et ſubſt. ὑποτάξειν τὰ μέχρι Ὠκεανοῦ Γερμανῶν ἔθνη β. ſubacturum omnes ad Oceanum usque Germanorum nationes barb. 7, 2, 20. ubi ſine ſibila littera, ſeq. vocali. - Tum in termino temp., per ſubſt. quidem et gen. perſ. τοῖς - παρέμενεν ἡ ἀρχή, μέχρις Ἀρταβάνου, ad Artab. usque 6, 2, 20. ſimul c. relato, ἀπὸ Κύρου - μέχρι Δαρείου, ad Dar. usque ib. 5. - ſed per gen. rei, ἐν ἔτεσι - διακοσίοις μέχρι τῶν Μάρκου καιρῶν, usque ad Marci tempora 1, 1, 5. †† τὴν Ῥ. ἀρχὴν, - ἡ πρότερον μὲν, μέχρι καιρῶν σεμνοπρεπῶς διοικουμένη, λ. ad tempus 2, 10, 4. ſc. τινῶν ſ. πολλῶν. - παρθένου τῆς Ἑστίας - κελευομένης - μ. τέλους τοῦ βίου παρθεν. ad finem usque vitae 5, 6, 3. - per gen. pron. tum indefin. μέχρι - τινὸς λ. aliquamdiu 1, 8, 5. 6, 9, 10. ſc. χρόνου ſ. καιροῦ. tum demonſtr. μέχρι - τούτων, hactenus 1, 15, 14. ſc. χρόνων, καιρῶν ſ. πραγμάτων. † tum relat. ἐδίωξαν αὐτοὺς, μέχρις οὗ ἐς τὴν πόλιν ἐςέβαλον, donec in urbem intrarunt 3, 7, 14. ſc. καιροῦ ſ. τόπου τούτου, usque eo, ubi. - per adv. καὶ μέχρι νῦν λ. usque adhuc 1, 16, 5. 2, 10, 15. - In termino tropico aut nullo, ſed potius de modo, per gen. perſ. c. verbis, ἐς ὅσον - μέχρις οἰκείων ἔμενεν ἡ συμφορά, intra eorum familiam 7, 3, 10. †† οὐδέ τις ἦν φειδὼ ἡλικίας, οὔτε μέχρι νηπίων, nec ulli parcebatur aetati, ne infantibus quidem 4, 6, 1. neque aliqua erat verecundia aetatis, nec infantium ſ. nec erga

infantes. - per gen. rei, μέχρι προσηγορίας - μόνης ἐλθόντες, qui, appellationem tantum conſecuti, 1, 1, 7. qui, cum ad ſ. usque ad appell. tantum perveniſſent. καὶ μέχρις ἀδελφῆς - ἔρωτος προχωρήσας, usque ad 1, 3, 6. ἐχώρησε μέχρι μητρῴου φόνου ib. οὐ μ. τραυμάτων προεχώρει, non ultra vulnera 1, 15, 16. modo usque ad vulnera, nec usque ad caedem. † τῆς τῶν ἀρχόντων καταφρονήσεως μέχρις αἵματος αὐξηθείσης, usque ad ſangu. 2, 6, 22. στασιάζοντας - ἐν ἅπασιν -, μέχρι τῶν εὐτελεστάτων ἔργων, in omnibus, etiam in viliſſ. rebus 4, 3, 9. — εἰς τοῦτον ἀπέσκωπτε, καὶ μέχρις αἰσχρᾶς βλασφημίας, etiam usque ad f. convicia 4, 12, 3. †† per ſubſt. τοῦ Ῥωμαίων δήμου οὐκ ἀγνοεῖτε τὸ μέχρι βοῆς θρασὺ, audaciam, tantum clamore tenus procedentem 7, 8, 12. ſc. μόνον προχωροῦν.

μὴ, p. neg. mera, ante verba, καὶ μὴ πειραθέντα λ. et non expert. 1, 5, 14. μ. κατασχόντες αὐτῶν 1, 7, 4. 1, 14, 2. 2, 9, 18. e. 3, 11, 7. 3, 15, 12. † μὴ μελλήσαντες, nihil cunctati 3, 12, 25. † ἄκων καὶ μὴ βουλόμενος, nec ſponte ſe nec volentem 6, 8, 14. †† ἐδεῖτο -, μὴ πιστεύειν δὲ λ. ne ve crederent 8, 3, 10. propr. p. non. † οὔτε - ἡλικία τις ἦν, ἣ μὴ λ. quae non 8, 6, 17. ὅσον μὴ διέλυσεν λ. quod non 5, 2, 6. - Nominatim c. inf. ἐπὶ τῷ μὴ - προύχειν quod non 3, 9, 12. τὸ μὴ περιγενέσθαι, quod ſuperior non eſſet ib. 13. † diſtractum, τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἀντιδοθὲν οὐχ οὕτω δυσπόριστον, λ. id, quod parum pro merito redditur, 2, 3, 15. † οὐδὲ - ἄλλως αὐτῷ τὴν - ὁδὸν εὐπρεπῆ - ἔσεσθαι, μὴ καθαιρεθείσης λ. non deleta urbe rel. 8, 4, 24. niſi ſ., ſi non ſit deleta. - ante pron. ὅτι μὴ αὐτὸς - μνᾶται λ. ipſum non 2, 7, 11. —. †† cum neg. al. καὶ μὴ δεῖν μηδέτερον γένος νοθεύεσθαι, et neutrum genus debere rel. 4, 10, 13. ante adi. ἦν - τῶν ἐπὶ βίῳ μὴ σώφρονι διαβεβλημένων, ob vitam parum ſobriam 2, 6, 10. - ante adv. μὴ ῥᾳδίως λ. haud facile 2, 9, 15. τὸ δὲ τελευταῖον καὶ μή ποτε γενόμενον ἔργον, quod nunquam alias fuit factum 4, 6, 10. ultimum vero et nunquam factum opus. — ἃ μὴ πρότερον εἶχον, quae nunquam antea habuerant 3, 8, 8. haud prius 3, 11, 2. - c. relatis, et quidem neg. ἃ μὴ πρότερ. μήτε ἑωράκεσαν, μήτε ἠκηκόεισαν, quae prius nec - nec 1, 15, 2. γενόμενος μὴ φαῦλος ἄνθρωπος, μήτε ἄρχων, μήτε ἰδιώτης, non malus homo tam in publicis officiis, quam privatim 3, 4, 15. μὴ ἀσήμως, μηδ' ἀδόξως τελευτῆσαι, non obſcure nec - 1, 10, 8. μὴ - μηδὲ - ἀλλ' λ. nec - nec - ſed 6, 7, 2. καὶ μὴ καινοτομεῖν, μηδὲ λ. et nihil novarum rerum moliri, neque - 6, 2, 9. - ſed aliter et c. adverſ. καὶ μὴ μόνον - ἀλλὰ λ. et non ſolum — ſed 1, 3, 1. v. μόν. et ἀλ. - τὰ μὴ πρὸ πολλοῦ, ἀλλ' λ. ib. 8. 1, 8, 12. 2, 6, 15. καὶ ὅτι μὴ σκῆψις, ἀλλ' λ. nec ſimulationem, ſed 2, 1, 23. ὅσοι μὴ φόβον -, πόθον δὲ λ. 1, 4, 11. 2, 5, 6. v. δὲ extr. †† οἷς μὴ πειθόμενος, βιοὺς δὲ λ. his non obtemperans, ſed 2, 2, 13. ſed leg. οὐ μὴ π. - † τοῦτον ἐπιστάμενος - ἀλγοῦντά τε ἐπὶ -, μὴ φέροντά τε τὰς λ. hunc ſciens dolere -, impatientem etiam 4, 13, 4. ubi τὲ et τὲ ad ſe referuntur una cum neg., p. μήτε φέρ. nec ferentem. - Sed de μήτε et μηκέτι v. ſuo loco, it. de μὴ poſtpoſito in εἰ μὴ et εἰ δὲ μὴ in v. εἰ, tum ἦν μὴ in ἦν et οὐ μὴ in οὐ. †† poſtpoſitum pron. demonſtr. συνέβαινε δὲ, κἀκείνους μὴ πάνυ ἀλλήλοις ὁμονοεῖν, ἀλλ', forte accidit, ut ne ipſi quidem ſatis inter ſe concordarent, ſed 8, 8, 7. ubi tamen et praepoſitum cenſebitur, vel in relat. ad ſq. ἀλλ' iterum, vel cohaerens c. πάνυ, cf. in hoc π. - poſtpoſ. verbo, ἔλεγε, μὴ δεῖν

σθαι συμμάχων, negabat, ſe egere auxiliatoribus 2, 8, 16. - In alia not., ante verb. εἰ δὲ καὶ τὰ - τὶς ὑμῖν διήγγειλε, μὴ θαυμάζετε, εἰ λ. nolite mirari 7, 8, 14. ne miramini, ſ. non mir. — †† poſt ſubſt. πολὺ δὲ τὸ ὕποπτον -, μή τις λ. multum ſuſpicionis (erat,) ne 4, 4, 3. - poſt verb., c. modo coniunct. ὑπώπτευεν οὖν, μὴ - ἐπιθῶνται λ. verebatur -, ne 1, 3, 14. δεόμενον - τῶν κυβερνησόντων, μή ποι Φερόμενος - προςαῤῥαχθῇ 1, 4, 8. τοῦτον ἠθέλησεν - οἰκειώσασθαι, μή πως ἄρα - ἐπιθῆται λ. 2, 15, 3. οὐδέ τινα εἴα προσιέναι τῷ -, μή πως λ. 6, 1, 12. et in alia loca, ubi neg. hoc ſenſu diſtracta a verb. ſuis. δεδιώς, μὴ λ. 1, 3, 3. 1. 6, 18. δεδιότες, μή πως ἄρα λ. 2, 2, 8. δεδοικυῖα, μὴ ἄρα λ. 6, 1, 11. - Φοβηθεὶς μή πως λ. 8, 3, 8. † πείθειν ἐπειρᾶτο, μεταμΦιέσασθαι τὴν Ῥ. ςολὴν, - μὴ - λυπήσῃ λ. 5, 5, 9. cum optat. † δεδιέναι, μή τις προκαταλάβοι λ. 1, 6, 8. ſq. tamen ſimul coniunt. εἶθ' - ἐπιθῆται λ. - 1, 13, 13. ΦοβηθέντεϚ -, μή τις ἄρα δόλος εἴη 2, 6, 13. — † αἰωροῦντες τὰς ἀσπίδας -, μή πον - γένοιτο, ſi forte - orietur 2, 6, 19. ubi tamen et ellipſis ſumatur, v. c. δεδιότες, veriti, ne rel. - Poſtpoſitum aliis particul. hoc ſenſu ἵνα μὴ, it. ὅπως μὴ et ὡς μὴ v. in ſingulis. - In alia rurſus not. ἐρευνηθεὶς, μή τι Φέροι, num quid ferat 3, 5, 11. ubi debeat ſumi ellipſis quorundam, v. c. διὰ δέος, prae *metu*, ut redeat pr. notio, *ne* quid *ferat*. μαθεῖν -, μή τις ἄρα ἐπιβουλεύοι λ. num quis 4, 12, 8. ἐρευνήσοντας, μή τινες ἐνέδραι - εἶεν, an aliquae inſidiae rel. 8, 1, 2. † ἀλλὰ γὰρ (μή τι ἄρα καὶ καταγέλαςον εἰπεῖν;) Καρχηδόνιοι λ. annon etiam ridiculum dictu? 7, 8, 9. *nonne* quid *forte* rel. ubi, ſi pro puncto interrog. ſumatur merum comma, ſuppleas v. Φοβοῦμαι, etc. aut ſubſt. Φόβος ἐςὶ, *vereor*, *ne quid* ſit *ridiculum*.

μηδ' et μηδὲ, ſolum, ab init. enunciat. μηδὲ γὰρ λ. neque enim 6, 2, 10. p. ſimpl. μὴ, - ſed in med. orat. μ. περιορᾶν λ. neque 8, 3, 5. 12. † nominatim c. pron. indefin. μηδέ τις λ. neque quisquam 5, 1, 10. nec vero quisquam 8, 7, 17. ſed nemo. — μηδέ τινα λ. nec quenquam 1, 13, 14. et neminem. † ἐπιςῆναι μηδὲ προςδοκώμενος ἤθελεν, ſupervenire inexſpectatus volebat 2, 14, 11. non exſp. †† ἀνεπτόηντο πάντες, καὶ μηδὲ μελλήσαντες προςέκειντο, et nec cunctati 2, 7, 12. et non c. cf. 3, 12, 25. μὴ μελλ. † ἐπεὶ μηδὲ αὐτοῖς διέΦερε, ταῦτ' εἰδέναι, (nam) nec ipſorum intererat 2, 1, 4. ne quidem ſ. etiam non. ὡς μηδ' ἀκούεσθαι πολλάκις, ut nec exaudiretur 5, 2, 7. Ἰταλῶν μ. ταῖς δυςχωρίαις τεθαῤῥηκότων, Italis ne difficultati quidem locorum fidentibus 8, 2, 2. μ. ἐπεισάκτου τροΦῆς - εἰςκομιζομένης, quod nec alimenta importarentur 8, 5, 9. ὡς μ. κατασχόντας - ἀναβοῆσαι, ut neque continere ſe valentes 1, 4, 17. † repetitum, et ſq. relat. adverſ., diverſo quidem ſenſu, ὡς μηδ' ἀναθορεῖν λ., μεῖναι δὲ -, καὶ θαῤῥ. μηδὲ ὠχρ. - Φάναι, ut *nec* exſiliret -, ſed - et conſtanti *minime* que pallenti rel. 2, 1, 15. † Φασὶ, μ. τοὺς ςρατιώτας - πιςοὺς εἶναι λ., μηδὲ πληρώσαντος ἐκείνου, λ. nec milites fidos eſſe, cum nec impleverit ipſe rel. 2, 8, 8. - cum negat. al. ὡς μηκέτι βούλεσθαι μηδὲ τὴν β. ἑςίαν οἰκεῖν, ut nec amplius vellet imp. aulam habitare 1, 15, 17. μὴ ἀσήμως, μηδ' ἀδόξως λ. nec 1, 10, 8. καὶ μὴ καινοτομεῖν, μηδὲ, neque 6, 2, 9. — μὴ πιςεύειν δὲ λ. μηδὲ λ. nec 8, 3, 10. ὡς μηδὲ ςρατιωτικὸν, μηδὲ γενναῖον, neque - nec 4, 12, 3. μηδὲ προελθεῖν -, μηδέ τι λ. nec - neque quidquam 2, 10, 13. μηδὲν ῥαθυμίᾳ, μηδ' ἀναπαύλῃ νέμων, nullum deſidiae aut quieti locum relinquens 3,

2, 1. μηδένα παρεςάναι, μηδ' εἰς αὐτὸν βλέπειν, cf. mox in μηδείς. † μηδεμίαν -, μηδ' -, μήτε - μήτε λ. 3, 13, 11. ὅτι μηδὲν ἀνδρεῖον, μ. νεανικὸν παρέχοιτο, nullum forte nec virile factum edat 6, 8, 8.

μηδείς, Maſc. de perſ. abſ. χρήματα αὐτοῖς καταλιπὼν, ὅσα μηδεὶς πω ποτὲ, nemo 3, 15, 7. 7, 6, 11. παρὰ μηδενί πω, apud neminem 2, 8, 6. καὶ μηδενὶ λ. nemini que 8, 5, 11. † τοῦ μηδένα ἐπηρεάζεσθαι, ne quisquam 2, 4, 16. 3, 11, 5. 8, 5, 12. ut nemo. † ἐκ τοῦ μηδένα εἶναι, τὸν ἀνθεςῶτα, μηδὲ κωλύοντα, ex eo, quod nemo ſit, qui obſtet *aut* impediat 2, 8, 8. - c. gen. perſ. πρὸς μηδενὸς βαρβάρων, a nullo barbarorum 1, 13, 4. † μηδενὸς τῶν δημοτῶν μήτε ἀντιςῆναι τολμῶντος, μήτε λ. populo nec reſiſtere audente, nec 2, 6, 19. nemine plebeiorum ſ. e plebe. — † ὡς μηδενὸς μήτε Ῥωμαίων, μήτε Ἑλλήνων ἀπολείπεσθαι, ut nemini Romanorum Graecorum que eſſet ſecundus 1, 2, 4. v. ἀπ. Fem. de re, abſ. οὓς ἠλπίκεσαν μηδεμίαν ὑπομενεῖν προσβολὴν, ne unam quidem 8, 5, 2. qui Bg. ſeparavit μηδὲ μίαν, p. vulg. nullam. - c. gen. rei, μηδεμίαν τῶν μεγίςων πόλεων, nulla ex maximis urbib. 7, 12, 16. † de perſ. potius, c. gen. perſ. δυνάμεως -, γνώμῃ - μηδεμιᾶς τῶν ἀρχαίων ἀποδεούσης, exercitu, nulli veterum cedente 6, 5, 23. ὡς μηδεμίαν εἶναι δύναμιν - μηδ' - μήτε λ. ut nulla ſit - neque -, neque 3, 13, 11. - Neutr. de re, c. adi., praepoſitum, μηδὲν ἀνάξιον τῆς βασιλείας ποιεῖν, ne quid indignum imperio faceret 1, 16, 13. ut nihil rel. ſc. πρᾶγμα. - καὶ ὅτι μηδὲν ἀνδρεῖον, μηδὲ νεανικὸν παρέχοιτο, quod que nullum forte nec virile factum edat 6, 8, 8. - c. ſubſt. et copula ſimul, καὶ μηδὲν ἰδεῖν περιττὸν ἀκόντιον, nec ullum viderent ſuperfluum iaculum 1, 15, 13. et nullum. - c. adi. et pron. it. copula, καὶ μηδέν τι γενναῖον ἢ πρόθυμον - παρέχοντος αὐτοῦ, nullam que alacritatem 6, 7, 24. et nil quidquam alacre aut promtum. — † c. pron. dupl. μηδέν τε τὶ τοιοῦτον προσδεχομένους, nec quid tale exſpectanti 1, 9, 19. nihil que quidquam tale. - ſine cop. μηδέν τι τοι. πρ. nihil tale 3, 1, 2. μηδέν τι δεινὸν πρ. nihil mali 3, 9, 17. †† καὶ μηδέν τι ἧττον ὑμᾶς ἐμοῦ δυςφορεῖν, et non minus vobis, quam mihi, aegre eſſe 1, 5, 5. per ellipſ. p. καὶ κατὰ μηδ. τι μέρος, ſecundum nullam partem, ſecundum nihil prorſus minus, quam me, ſ. plane non minus, noſtr. *gar* nicht *weniger*, als *ich*, ſ. im *geringſten* nicht *wen.* - c. pron. uno, μηδέν τι πράττειν ἄνευ τῆς ὑμετέρας γνώμης, nihil agere 5, 1, 15. — Abſ. μηδὲν ἐπεςαλκέναι, nihil per epiſtolam mandaſſe 1, 9, 21. v. ἐπ. ſc. τῶν γραμμάτων ſ. ἐπιςολῶν ſ. πραγμάτων, ſ. πρᾶγμα ſ. γράμμα. - ὡς μηδὲν παθούσας, quaſi nihil ipſis accidiſſet 1, 15, 11. quaſi nihil paſſi, ſc. κακὸν, δεινὸν etc. πρᾶγμα, nihil malum, nihil mali, nec vulnus, nec mortem. † τῷ μηδὲν προςδοκᾶν 6, 8, 15. eo, quod nihil exſpectent, ſc. tale, τοιοῦτον, ut ſupra. ὡς μηδὲν αὐτὸν λανθάνειν, ut nihil illum lateret 7, 8, 4.

μηδέτερος, Neutr. de re, c. ſubſt. et copula, it. al. neg. καὶ μὴ δεῖν μηδέτερον γένος νοθεύεσθαι, et neutrum genus deb. cont. 4, 10, 13. et non debere alterutrum gen.

Μηδία, regio, δύναμιν, ὅσην αὐτάρκη ᾤετο ῥύεσθαι Μηδίαν, copiis, quantas ſufficere putabat tutandae Mediae 6, 5, 15. τὸν ἐν Μηδίᾳ ςρατὸν, illum, qui in Media erat, exercitum 6, 6, 2. ταῖς κατὰ Μηδίαν πολλάκις γενομέναις συμβολαῖς, illis in Media crebris conflictibus ib. 9. v. κ. et γίν.

Μηδικὸς, de re, χλιδῆς Μηδικῆς mollem amictum Medorum 5, 5, 5. Medicum, v. χλ.

Μῆδος, de perſ. in opp. Κύρου, τοῦ πρώτου τὴν ἀρχὴν ἐκ Μήδων εἰς Πέρσας μεταςήσαντος, a Medis 6, 2, 5. - abſ. τὴν Μήδων χώραν, Medorum 6, 5, 2. 11.

μήθ' ὅλως v. μήτε et ὅλ.

μηκέτι, abſ. κατέχων ἑαυτοῦ, non amplius 1, 15, 1. † ὄντος τοῦ κωλύοντος, cum nihil amplius, eſſet, quo arcerentur 3, 3, 12. v. κ. - † ὡς συναχθείσας -, μ. ποταμῷ διωρισμένας, neque amplius flum. 4, 10, 5. qui Bg. copulam καὶ libere addit, p. non ampl. — haud ampl. ib. 9. - † ſq. particul. diſiunct. μ. - ἢ - ἢ λ. 8, 2, 11. - c. copula adverſ. id que in vicinia ſumma, μ. δὲ λ. neque amplius 8, 5, 21. - ſed diverſo in membro, ὡς μ. λῃςῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἀξίωμα, non ampl. 1, 10, 3. — †† c. neg. al. ὡς μ. βούλεσθαι μηδὲ τὴν β. ἑςίαν οἰκεῖν, ut nec ampl. vellet 1, 15, 17.

μῆκος, ph. c. gen. rei et in opp. ὁδοιπορίας μήκει καὶ τάχει, itinerum longitudine 3, 7, 17. - per praep. ἀςέρες, εἰς μῆκος κεχαλασμένοι, in longum 1, 14, 1. cometae - in opp. οὐκέτι τὰς Φάλαγγας ἐς βάθος συνίςασαν, εἰς μ. δ' ἐκτείνοντες, in longitudine 4, 15, 12. in longitudinem, ſ. lineam longam, a cornu uno ad alterum. - trop. c. gen. rei, ἐκεῖνοι εἰς ἀρχῆς μῆκος - ἤλασαν, in imperio longe provehuntur 1, 4, 11. ad imperii longinquitatem ſ. diuturnitatem, ad imperium longum ſ. diuturnum - τὸ παρὸν τῆς ἀρχ. βαρ. διὰ μῆκος ἐξουσίας ἡγούμενοι, propter diuturnam potentiam 6, 8, 9. v. ἀ. et ἐξ.

μηλόβοτος, ph. Maſc. c. ſubſt. fem. et forſan c. adiuncto, κατασκάψας τὴν πόλιν, μηλόβοτον καὶ ἔρημον τὴν χώραν καταλείπῃ, urbem, a ſe dirutam, mox vaſtam ac regionem deſertam relinqueret 8, 4, 23. qui Bg. retulit ad pr. ſubſt. πόλ. pecoribus ſ. ovibus depaſcendam ſ. compaſcuam, *et*, diruta *urbe*, eam *vaſtam*, eius *que* regionem *deſertam relinqueret*, ſed, ſi referas ad ſq. membrum, *et*, diruta *urbe*, vaſtam *et* deſertam *regionem* eius *relinq.*

μὴν, particula adverſ., c. al. adv., init. enunciat. poſt punct., in orat. viri alicuius, Ἀλλὰ μὴν, ἔφη, ἐπεὶ λ. atqui, inquit, quando rel. 2, 1, 23. at vero. - in narrat. hiſtorici ipſius, ἀλ. μ. καὶ λ. quin et 2, 4, 5. 4, 9, 15. ſed et 8, 4, 30. - in orat. med. hiſtor., poſt comma, ἔςησε δὲ καὶ ἀνδριάντας - κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν, ἀλ. μ. καὶ ἀντικρὺ λ. quin et 1, 14, 18. 6, 4, 13. - c. al. neg. init. enunc. οὐ μὴν ἔπειθε λ. non tamen 3, 15, 11. in orat. med. μηδενὸς τῶν δημοτῶν. μήτε ἀντιςῆναι τολμῶντος, μήτε μὴν εὐφημοῦντος, nec tamen 2, 6, 19. οὔτε γὰρ οἴκοθεν ἦν αὐτῷ - χρήματα, - οὔτε μὴν λ. immo nec 2, 7, 3. neque vero, ſ. ſed nec.

μὴν, ſubſt. ph. c. adi. ἤλλαξε τῶν ἐνιαυσιαίων μηνῶν τὰ ὀνόματα, menſium 1, 14, 17. οὐδ' ὅλων μ. δύο τῆς βασιλείας - προκεχωρ. totos menſes duos 2, 4, 11.

Μηνίφιλος, nom. propr. Menephilus 8, 2, 14.

μηνοειδὴς, phyſ. c. ſubſt. fem. βέλη, ὧν αἱ ἀκμαὶ ἦσαν μηνοειδεῖς, lunatae 1, 15, 11. curvatae in formam lunae corniculatae, falcatae.

μήποτε, μήπου et μήπως v. in ſingulis μὴ et π.

μηρὸς, ph. abſ. τὰς ἐσθῆτας τῶν μηρῶν καθέλκοντι, veſtes a femoribus detrah. 4, 13, 11. - in opp. τὰ σκέλη σκέπων πάντα, ἀπ' ὀνύχων ἐς μηρούς, ad femora 5, 3, 12.

μήτ', μήτε et μήθ', ſolum, μήθ' ὅλως, omnino non 1, 1, 5. prorſus *non* ſ. *ne* omnino *quidem*, noſtr. *nicht einmal überhaupt*, ſ. *ne*

ullo quidem modo, noſtr. *gar nicht einmal.* † μήτε ὅρκον φειδόμενος, neque 2, 9, 18. ne quidem. - in relat. μήτε - μήθ' λ. neque - neque 1, 16, 10. μήτε -, μήτε - neque - nec 6, 5, 18. — ſimul c. pron. indefin. μήτε τί - μήτε τὶ λ. 1, 9, 21. μήτε τινὸς φαινομένου, μήτε ἀνθεςῶτος, nemine apparente aut reſiſtente 6, 5, 16. ὡς μὴ ῥαδίως αὐτῷ τινα μήτε Ἑλλήνων -, μήτε βαρβάρων λ. ut haud facile ei quisquam ſive eorum, qui inter Graecos -, ſive barbarorum 7, 1, 26. - † c. al. neg. ſimul, ἃ μὴ πρότερον μήτε ἑωράκεσαν, μήτε ἠκ. quae prius nec vid. nec 1, 15, 2. μηδενὸς μήτε Ῥωμαίων, μήτε Ἑλλήνων 1, 2, 4. v. μηδεὶς et μήν. — μηδεμίαν δύναμιν, - μηδ' -, μήτε 3, 13, 11. † ſimul c. copula, ἐπεὶ τόν τε δῆμον ἡσυχάζοντα ἔγνωσαν, μήτε τινὰ τολμῶντα λ. neque quenquam audere 2, 6, 6. † μήτε δὲ ἄκριτόν τινα φον. -, μήτε -, ἀλλὰ λ. neque vero quenquam -, neque - ſed 2, 14, 7. — Ῥωμαίους - ἑαυτῷ τε -, μήτε δὲ ἀρεσκ. - αἰχμαλώτους τε λ. non placere autem ſibi 4, 15, 19. † ζητούντων (μὲν) τοὺς δράσαντας, μήτε δὲ εὑρεῖν, μήτε ἀμύν. δυναμένων, ſed nec invenire, nec ulciſci 2, 6, 2. † ὡς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ - μήτε εἰς τὴν β. αὐλὴν ἀναγαγεῖν; ἀλλ' λ. ut et filium ſuum - nec in aulam adduceret, ſed 2, 4, 18. ὡς μήτε τινὰ προσιέναι, ἀλλὰ καὶ λ. ut non modo non accederet quisquam, ſed et 3, 11, 4. ut nemo accederet, p. μηδένα. - † τοὺς ςρατιώτας ἐκέλευσε παύσασθαι τῆς ὕβρεως, καὶ μήτε παίειν τινὰ τῶν λ. atque nec verberarent quenquam 2, 4, 2. †† ἀποκτεῖναι - ἀνόσιον - ἡγήσατο, (αὐτούς,) μήτε μαχομένους, καὶ - ἀγγείλαντας λ. eos, qui nec pugnarent, et annunciarent 6, 4, 12. occidere ipſos, utpote nec pugnantes, et annunciantes, ſ. quia nec pugnarent et annunciarent. μήτε, μὴν v. in hoc ſupra. τήν - ὥραν, μήτε ὀπ. εὔφορον, - κρυεράν τε λ. neque - frigidam que 1, 6, 3. †† etiam in dupl. et diverſa conſtructione membrorum e particip. nominat. et gen. conſq. μήτε τὴν νόσον φέρων, - τοῦ τε ςρατοῦ - νοσοῦντος 6, 6, 2. *neque* morbum ferens aeſtum ve coeli, exercitu *que* omni aegrotante. — ἐπεὶ μήτε - ἔβλεπον, ὑπό τε λ. ubi et puerum non viderunt, et 5, 8, 12. ubi neque puerum viderent, a que fama illa rel.

μήτηρ, propr. c. gen. perſ. μητρὶ θεῶν λ. matri deûm 1, 10, 11. — Ἀντωνίνου μητρὸς 5, 3, 2. p. noverca. - ſed oppreſſo hoc gen. pron. Φαυςῖνα ἡ μ. (αὐτοῦ) λ. 1, 7, 6. αὐτόν τε καὶ τὴν μητέρα - μήτηρ 5, 8, 16. 19. ſq. 6, 1, 23. - μητρὶ ib. 24. 6, 5, 18. 6, 9, 9. ſq. 12. ſqq. †† εἰ μὴ διεβέβλητο αὐτῷ τὰ τῆς μητρὸς εἰς φιλαργυρίαν, niſi male audiviſſet ei mater ob avaritiam ib. 17. qui Bg. τὰ τ. μητρ. cepit in periphr. p. ἡ μήτηρ, cum etiam ellipſis valeat ſubſt. πράγματα ſ. ἤθη, niſi *matris* actiones *mores que* cum *infamia* imputatae *eſſent* ipſi *pro* avaritia *et* ſordibus *propriis*, v. διαβ. † plur. ὑπὸ ταῖς μητράσι - ἀνετρέφοντο, ſub matribus 5, 3, 7. c. ſq. opp. τῇ μάμμῃ, cf. 5, 8, 20.

μητρῷος, de re, μέχρι μητρῴου φόνου, usque ad maternam caedem 1, 3, 9. ad caedem matris.

μηχανᾶσθαι, med. de perſ., trop. c. acc. rei, μηχανᾶται τοιόνδε τι, machinatur 1, 10, 10. 4, 10, 1. τοιάδε 3, 11, 7. — ſimul cum dat. perſ. et abl. modi, τῇ θυγατρὶ - παντὶ τρόπῳ θάνατον ἐμηχανᾶτο, machinabatur 3, 13, 6. molieb., ſtrueb. per dolum et inſidias.

μηχανή, trop. abſ. ſ. c. praep. et adi. πᾶσαν μηχανὴν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἐζήτει, nullas non machinas 3, 15, 10. inſidias. - pl. in bello, c. adi. μηχαναὶ παντοδαπαὶ προσήγοντο τῷ τείχει, machi-

nae 3, 9, 8. *μηχανὰς παντοίας προσέφερον*, machinamenta 8, 4, 13. abſ. machinas ib. 22. 30. ſq. †† c. adiuncto, ſ. in opp. *μηχαναὶ καὶ πολεμικὰ ὄργανα (εἵπετο αὐτῷ,) καὶ ὅσα λ.* 7, 8, 23. machinae, i. ſcalae, crates, muſculi, rel. ſed *πολ. ὄργ.* tormenta, aries, catapultae, balliſtae, et *καὶ ὅσα λ.* tela, fundae, iacula, ſudes, faces.

μιαίνειν, ph. ſ. mor. de perſ. c. acc. et abl. rei, *βασιλείῳ μιᾶναι τὰς δεξιὰς αἵματι*, polluere 2, 5, 10. committere caedem impiam ſ. cum turpitudine et impietate. *ἐμφυλίῳ - αἵμ. τὰς δ. μιάναντας*, cum pollueritis 2, 13, 16. *ἐμφ. αἵμ. μ. τὸν ὅρκον*, ut qui polluiſſent 2, 9, 10. ſacramentum ſuum violare, turpiter, contra ius leges que civitatis atque humanitatis, occidendo imperatore. — Paſſ. de re, ph. *ποτὸν, αἵματι καὶ φόνοις μεμιασμένον*, potus ſanguine mixtus 8, 5, 17. † ph. an mor. c. adiuncto, *καθυβρίζοντα τὸ ἀξίωμα αἰσχίςῳ καὶ μεμιασμένῳ σχήματι*, turpiſſimo foediſſ. que habitu 1, 15, 15. ubi *αἰσχ.* de moralitate interna, i. indecorus, ſed *μεμ.* de externa ſpecie, oculis et animis diſplicente, ſordidus, ſqualidus, ſanguine pollutus.

μίγνυσθαι, paſſ. de re, trop., c. abl. rei, *μεμιγμένον τι πένθος ἑορτῇ λ.* miſtus luctus feſtae celebritati 4, 2, 2. iunctus, coniunctus cum rel. - ph. abſ. *ὡς ῥεῖθρα φέρεσθαι οἴνου καὶ αἵματος μεμιγμένου*, ut rivi defluerent vini ſanguinis que promiſcue 5, 5, 16. vini ſang. que mixti inter ſe, ſ. vini, mixti cum ſanguine, in ſacrificio.

μικρολογία, mor. in opp. *τὴν - μεταβολὴν - οὐ σύμμετρον διοίκησιν ὀνομάζουσιν, ἀλλὰ μικρολογίαν ὀνειδίζουσιν*, ut ſordes infamant 2, 3, 22. nimiam parſimoniam et diligentiam in re pecuniaria, noſtr. *Kargheit.* - cum adiuncto, *εἰ μὴ διεβέβλητο αὐτῷ τὰ τῆς μητρὸς εἰς φιλαργυρίαν καὶ μ.* ſordes 6, 9, 17. *διὰ μ. καὶ τὸ πρὸς τὰς ἐπιδόσεις ὀκνηρὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου μεμισημένου*, ob ſordes ib. 9.

μικρολόγος, mor. de perſ. *γύναιον μικρολόγον*, mulierem ſordidam 6, 9, 10. nimis parcam.

μικρὸς, Maſc. de perſ. ph. in opp. *μικρὸς ὢν, - μεγίςους ἥρωας ἐμιμεῖτο*, parvus homo 4, 9, 5. etſi erat parva ſtatura, Caracall. - Fem. trop. c. neg. *οὐ μικρᾶς δυνάμεως δεόμενος λ.* non exiguis viribus 2, 14, 14. copiis, exercitu non parvo, i. magno. - de re, *μ. προφάσεως δεόμενος*, parva cauſa indigentem 3, 8, 6. levi. — c. adiuncto, *ἐκ μ. καὶ εὐτελοῦς προφ.* exigua levi que occaſ. 7, 4, 2. - (*μικρὰν καὶ εὐτελῆ πρόφασιν*, parvam et levem cauſ. 5, 3, 1.) *ἐκ μ. καὶ εὐτ. διαβολῆς*, ex parva et levi calumn. 7, 3, 8. — ſimul in opp. *ἐκ μ. καὶ εὐτ. τύχης εἰς μεγάλην - ἐξουσίαν*, ex parva humili que fortuna 3, 10, 12. - Neutr. † de perſ. *μειράκιον μικρὸν*, adoleſcentem puſillum 6, 9, 10. qui nil magni cogitat et ſuſcipit. - de anim. *μικρῶν - θηρίων*, parvis beſtiolis 3, 9, 10. - de re, c. neg. *ἦν αὐτὸν τὰ ἀναπείθοντα οὐ μικρὰ*, non parva 6, 2, 16. *ὁ ςρατὸς - πράγματα εἶχεν οὐ μ.* negotii non parum 3, 3, 1. magnas difficultates et moleſtias. *δεῖγμα τοῦτο οὐ μικρὸν λ.* argum. non parvum 6, 6, 11. † c. adiuncto ſimul, *ταῦτα, μεγάλα ὄντα -, δέος - οὐ μικρὸν ἐμποιεῖ*, non parv. 2, 3, 13. †† in opp. non vera, c. adv. et c. acc. rei ellipt. *ἐν μικρῷ πάνυ τὸ μέγεθος σώματι λ.* in parvo admodum ſtaturae corpore 4, 7, 14. niſi leg. parvae, v. *μέγ.* ſed in vera opp. *καὶ μικρὰ μὲν λαβοῦσιν, ἀντιδοῦναι μεῖζον λ.* parva 2, 3, 14. ſc. *ἀγαθὰ, χρήματα* etc. - c. adiuncto ſimul, *εὐτελῆ καὶ μικρὰ ἔργα*,

δόξῃ παρέδωκαν, τῆς ἀληθείας μείζονι, viles ot parvas res 1, 1, 3.
— ſed c. mero adiuncto, ἃ δὴ μ. καὶ ὀλίγα, οὐδ᾽ αὐτάρκη τῇ αὐτοῦ βουλήσει ᾤετο, id quod minutum et parum - 7, 3, 12.
μικρότερος, phyſ. de re, μικρότερον ἐπίκειται (κατασκεύασμα,) minusculum 4, 2, 14. brevius, minus.
μικρῶς, ph. c. neg. οὐ μ. ἐλύπουν τὸν ςρατὸν, haud parum 3, 9, 9. i. q. οὐ μετρίως 1, 3, 12.
μιμεῖσθαι, med. de perſ., mor. c. acc. perſ. ſed et rei per ellipſ. Διόνυσον (κατὰ) πάντα μιμούμενος, Bacchum per omnia imitans 1, 3, 7. ſq. expl. - c. acc. perſ. et adv. πάλιν Ἀχιλλέα ἐμιμεῖτο, imitabatur 4, 8, 10. - ſimul cum nominat. adi. modi, ἄκοντες ὅμως τοὺς λοιποὺς ἐμιμοῦντο, imitabantur 7, 4, 4. cum acc. perſ. ſolo, ὅτι - Ἀχιλλέα ἐμιμεῖτο, quod imitaretur 4, 9, 5. μιμησάμενος τὸν Σεβαςὸν, imitatus 3, 13, 7. ad imitandum, ad imitationem ſ. exemplum. † in opp. ὡς μὴ ῥᾳδίως διαγνῶναι τόν τε ὄντα -, καὶ τὸν μιμούμενον, et (cum) qui illum imitatur 1, 10, 12. veſtitu et perſona, in ludo. - c. acc. rei et praep. ὑφ᾽ ἑνὶ σχήματι θηλειῶν πολυτέλειαν - μιμούμενος, dum imitatur 1, 14, 16. - c. acc. rei ſolo, ſed v. ſyn. ἐζήλου ταῦτα, - τὸν δὲ λοιπὸν (αὐτοῦ) βίον οὐκ ἐμιμήσατο, imitabatur 5, 2, 8. †† οὔτε τὰς ὑμετέρας χεῖρας μιμήσομαι, imitabor 2, 13, 15. factum manuum, caedem, non ſimiliter patrabo.
μίμησις, mor. c. gen. rei et adiuncto, τῆς Μάρκου ἀρχῆς ζήλῳ καὶ μιμήσει, imitatione 2, 4, 3. - ſed c. gen. perſ. μιμήσει καὶ ζ. τοῦ βασιλέως 5, 6, 22.
μιμητής, mor. de perſ. c. adiuncto et gen. [illegible], it. in opp. ὡς μὴ μαθητὰς εἶναι μόνον, ἀλλὰ ζηλωτὰς καὶ μιμητὰς τῆς ἐκείνου ἀνδρείας, imitatores 6, 8, 5. † c. adv. quod videatur, ſimul, τοὺς πανταχόθεν μούσης τε ὑποκριτὰς καὶ ἀνδρείας μιμ. μεταπεμψάμενος, undique rei muſ. act. et fort. imitatoribus arceſſitis 3, 8, 16. qui Bg. rexit adv. ad v. μετ.
μῖμος, ph. de re, κωμῳδοῖς καὶ μίμων ὑποκριταῖς, mimorum 5, 7, 14. fabularum obſcoenarum.
μιξοβάρβαρος, de perſ. Μαξιμῖνος, τὸ γένος τῶν μιξοβαρβάρων, oriundus ex ſemibarbaris 6, 8, 1.
μισεῖν, mor. de perſ. c. acc. rei, μισοῦντες αὐτοῦ τὸ ἀκόρεςον λ. perosi 1, 12, 11. - c. acc. perſ. et abl. modi, φύσει μισῶν τὸν ἄνθρωπον, infenſus homini 3, 12, 22. † μισ. (αὐτὸν) ἄλλως, infenſus 4, 13, 6. - in opp. ἐκ διαφόρου - γνώμης, οἱ μὲν, μισοῦντες αὐτὸν, οἱ δὲ, ςέργοντες, ἐν ὅπλοις εἰσὶ, odio eum proſequentes 1, 15, 5. - † oppreſſo acc. perſ. ἐμίσουν (ἀλλήλους,) odia erant inter ipſos 4, 3, 2. odium exercebant inter ſ. erga ſe invicem. †† ὡς ἂν ὑπὸ μισούντων (αὐτὸν) ὑβρισθείη, ab inimicis 3, 12, 25. oſoribus, i. q. §. pr. πολέμιος. Paſſ. de re, in opp. et c. adi. ὅσῳ τὰ γιγνόμενα, ὡς φαῦλα μισεῖται, τοσούτῳ τὰ μέλλοντα ἐλπίζονται, quanto magis odioſa ſunt 2, 3, 17. - c. adv. πᾶς οἰκείου φόνος εὐθέως ἀκουσθεὶς μεμίσηται, odio eſſe 4, 5, 3. v. εὐθ.
— Nominatim particip. c. adv. τῆς αὐτοῦ ὠμότητος, σφοδρότατα εἰδὼς μισουμένην (αὐτὴν,) ſciens eam - inviſam 7, 6, 6. odioſam. † Neutr. c. artic. in opp. et forſan c. praep. πλέον ἦν ἐν αὐτῷ τὸ ἐλεούμενον, ἐφ᾽ οἷς ἐσφάλλετο, ἢ τὸ μισούμενον, odium 2, 10, 5. p. ſubſt. τὸ μῖσος, v. ἐλ. De perſ. c. praep. πρὸς δήμου μεμίσηται, populo inviſus eſt 2, 10, 8. †† οὔτε τῷ δήμῳ πιςεύων, ἐπεὶ μεμίσητο (πρὸς ſ. ὑπ᾽ αὐτοῦ,) quia inviſus ei erat 2, 11, 12. †† ſimul cum nominat. particip. ſ. modi, οὐ γὰρ παρ᾽

ἡμῖν προϋπάρχουσαν ἀρχὴν ὑφαρπάζων μεμίσητο, odioſus erat 3, 6, 10. ſc. nobis ſ. mihi, e ſpr. παρ' ἡμῖν ſupplendis ὑφ' ἡμῶν ſ. πρὸς ἡμῶν. - διὰ μικρολογίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου μεμισημένου, quod Alexander odioſus ſit 6, 9, 9. - c. abl. modi et adv. μιᾷ γνώμῃ καὶ ψυχῇ ὁμοίως Μαξιμῖνος μεμίσηται, inviſus eſſet 8, 5, 15. — † Nominatim partic. abſ. ὑπὲρ τυράννου μεμισημένου, propter tyrannum inviſum 8, 5, 21.

μισθός, propr. ὅς - καινὰς ἡδονὰς ἐπὶ μεγίστοις μισθοῖς ἐθηρᾶτο, maxima mercede 1, 3. 5. maximis praemiis. - μεγάλων μισθῶν τὴν εἰρήνην ἀντικαταλλάσσονται, magnis mercedibus 1, 6, 25. pecuniis.

μισθοφόρος, propr. miles, abſ. p. ſubſt. τῷ μὴ ἔχειν μισθοφόρους, mercenarios 3, 1, 5. per ellipſ. ſubſt., in ſqq. locis additi, οὐ μισθοφόροις χρῶνται ϛρατιώταις οἱ βάρβαροι, mercenario milite 6, 5, 6. μισθοφόρους ἐπὶ ῥητοῖς σιτηρεσίοις ϛρατιώτας καταϛησάμενος 2, 11, 9.

μῖσος, mor. c. ſubſt. τὸ μ. καὶ ἡ ϛάσις ηὔξετο, odium 4, 4, 1. αὐτῷ περιεγένετο - μ. καὶ ὀργὴ 8, 5, 6. οὐδεμίαν αἰτίαν ἔχθρας, οὔτε μίσους ἔχων 7, 1, 23. ἐϛασίασαν τῷ αὐτῷ ζήλῳ καὶ μίσει 3, 3, 3. εἰς μῖσος καὶ ἀπόϛασιν - παρώξυναν 7, 4, 1. c. adi. τὸ κρυπτὸν πρότερον μ. λ. 7, 7, 3. - ἡ αἰτία τοῦ λανθάνοντος μ. 4, 9, 3. — † c. praep. αἰτία μίσους πρὸς τὴν σύγκλητον, odii adverſus 1, 8, 14. τῷ πρὸς Νικ. μ. 3, 2, 18. - c. gen. rei, μίσει τῆς Μαξιμίνου τυραννίδος 7, 7, 13. adverſus. - † τοῦ γάμου τὸ μ. διηγουμένη, coniugii odium 3, 10, 16. coniugis, mariti, an p. moleſtia. - perſ., ut obiecti, τὸ Μακρίνου μ. Macrini odium 5, 4, 2. adverſus Macrinum, μίσει τῶν ἱπ. odio equitum 1, 12, 9. Ἀντιόχεων μ. 8, 3, 3. ſq. ſyn. ἔχθει - 7, 5, 1. ἔχθει τῷ Πλαυτιανοῦ καὶ μ. τῆς ἐκείνου θυγατρὸς 3, 12, 7. πρὸς ἔχθραν καὶ μ. τυράννων λ. 1, 1, 5. † ſimul c. praep. τὸ Μαξιμίνου παρὰ πᾶσι μ. Maximini apud omnes odium 7, 5, 12. omnium adverſus Max.

μνᾶσθαι, mor. de perſ. Med. c. acc. rei, παιδείας κλέος μνώμενοι, dum ambiunt, 1, 1, 1. hiſtoriarum ſcriptores. - ſimul c. praep. ὅτι μὴ - ἐξ ἐπιβουλῆς μνᾶται τὴν ἀρχὴν, ambire 2, 7, 11. † cum dat. perſ. τὴν ἀρχ. ἑαυτῷ μνώμενον, captantem 3, 7, 10. - ſimul c. ſyn. v. οὐ - τῆς ἀρχῆς ἀντιποιεῖσθαι, οὐδ' αὑτῷ τὴν ἐξουσίαν μνᾶσθαι, ambire 2, 9, 14. - c. adv. ſimul, et c. praep. λανθανόντως εὔνοιαν ἑαυτῷ παρὰ τῶν ϛρατιωτῶν μνώμενος, ſibi a militibus ambiens 7, 9, 24. ubi ſq. τῆς ἀρχ. ἀντιποιήσαιτο, et Bg. clare praep. retulit ad v. - c. abl. modi, ἐμνᾶτο παντὶ τρόπῳ τὴν μοναρχίαν, ambiebat omnibus modis, ut ſolus imperaret 3, 15, 2.

μνῆμα, trop. de loco, cum gen. perſ. ἐλθὼν εἰς τὸ Ἀλεξάνδρου μ. monumentum 4, 8, 21. tumulum, ſepulcrum. — ſimul cum adi. ἐν τῷ νεῷ, ἔνθα τῶν βασιλέων ἱερὰ μνήματα δείκνυνται 4, 1, 7. — cum mero adiect. εἰς τὰ βασίλεια ἀποθησόμενοι ἱ. μν. 3, 15, 16.

μνήμη, mor., p. actu, c. gen. perſ. (αὐτὸν) ἐτάραττε μνήμη τῶν - βασιλείαν παραλαβόντων, memoria 1, 3, 5. recordatio. τοῦ πατρὸς μ. λ. 1, 6, 19. ἡ τοῦ π. μ. 1, 8, 5. 2, 10, 5. 2. 4, 14, 10. — τὴν Κομμόδου μνήμην αὐτοῖς ἀνανεώσεσθαι ὑπέσχετο 2, 6, 15. per ſtatuas reſtauratas etc. ut ſq. τὴν τοῦ κοινοῦ πατρὸς μ. χάρισιν - ἀμείψεσθαι 1, 5, 20. v. ἀμ. - αὐτοῦ τὴν μ. τιμῶντες 2, 9, 13. v. τιμ. προσεποιεῖτο - τὴν τοῦ ἥρωος μ. 4, 8, 17. - cum gen.

rei, οὐ τῆς ἀνδρείας - ἔτι ταῖς ψυχαῖς - μνήμη ἐνέςακται 2, 10, 7. — μνήμη τῆς ἐν ταῖς προτέραις - ςρατείαις ἀρετῆς, recordatione 2, 4, 5. ἐνίων (ſ. ἔργων) - μνήμην ἀνανεώςασθαι 1, 1, 1., † ſimul cum adiect. ἐγκαταλιπὼν ἀρετῆς ἀΐδιον μνήμην, memor. 1, 4, 18. - cum praep. τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην συναναλίσκει, memoriam amittunt (ſui) 2, 3, 18. - †† in opp. aut adiuncto, εἴ τι λόγου καὶ μνήμης ἄξιον, mentione memoria que 2, 15, 13. recordatione mentis, ut oris λόγ., cf. ib. - †† Per loca ambigua, ὁ τῶν οἰκείων ςερηθεὶς αἰώνιον ἔχει τὴν μν. τοῦ λελυπηκότος, aeternam habet memoriam offenſae 2, 3, 19. qui Bg. cepit τοῦ λελ. de re, cum et procedat de perſ., cf. ib., unde μν. fuerit c. gen. vel rei, vel perſ. †† τὸ Ἀντωνίνου τῆς μνήμης πάθος, illa erga Antonini memoriam affectio 5, 4, 2. v. πάθ. — †† παραβάλλοντες τὴν μν. τῇ Ἀντωνίνου διαίτῃ, comparantes memoriam Antonini victus 5, 2, 12. v. παρ. † Per formulas peculiares, Φῆςος, τῆς βασιλείου μνήμης προεςὼς, erat imperatori a memoria 4, 8, 11. imperatoriae memoriae praeſidens, ſ. imperatoriis memoriae ſcriniis praeſidens ſ. praefectus, noſtr. *der dem Kaiſerlichen* Archiv *vorſtand*, ſ. Kaiſerlicher *Archivarius* ſ. Kaiſ. *Kanzler*. - per praepp. οἳ τὴν πεῖραν - φέρουσι διὰ μνήμης, geſtant in memoria 2, 2, 19. tenent memoria, habent in memoria, meminerunt, recordantur. ἱςορίαν - ὑπὸ νεαρᾷ τῇ τῶν ἐντευξομένων μνήμῃ - ἤθροισα, ex recenti - memoria 1, 1, 4. - per verba, τοιαῦτα συμβουλεύοντες αὐτῷ, - τῇ ἐμῇ μν. χαριεῖσθε τὰ μέγιςα, meae memoriae gratiſſimum facietis 1, 4, 14. v. χαρίζ. - αὐτὸν ἐλύπει τὰ μὴ πρὸ πολλοῦ (γενόμενα πράγματα,) ἀλλ' ὑπόγυιον ἔχοντα τὴν μνήμ. 1, 3, 8. quae recentem habent memoriam, quae ſunt adhuc in recenti memoria. †† in malam partem, μηδέ τις ὑμῶν οἰέσθω, τῶν πεπραγμένων εἶναί τινα μνήμην εἴτε ὑφ' ἡμῶν λ. rerum praeteritarum ullam futuram (eſſe) mentionem 8. 7, 17. qui Bg. ceperit de oris commemoratione; cum procedat et p. mentis recordatione, ſed cum affectu ſ. effectu, quod dicunt, i. ultionem, ulciſcendi cupiditatem.

μνημονεύειν, mor. de perſ. cum acc. perſ., in opp. οὐκ ἄν τις εἰπεῖν ἔχοι ἢ μνημονεῦσαι - φονευθέντα, meminiſſe 6, 1, 16. - Paſſ. de re, c. adv. τὰ δεινὰ τῶν ἔργων ἀεὶ μνημονεύεται, memoria tenentur 2, 3, 18. ſq. opp. τὰ χρ. λ. - βίους παραδόξους, πρότερον ἢ σπανίως - μνημονευθέντας, memoratas 1, 1, 5. - συμφορὰ, οὐ ῥᾳδίως μνημονευθεῖσα, qualis nulla facile memoratur 6, 5, 23.

μνησικακεῖν, mor. de perſ. abſ. αὐτὸν - μνησικακήσας - διεχρήσατο, ſuccenſens 3, 7, 11. memor mali et iniuriae, ſibi illatae, et proditionis.

μοῖρα, propr. de perſ. et milit. c. adi. πολλῶν ἐξ ἐκείνης τῆς μοίρας ἀπολωλότων, de illa parte 6, 6, 4. σὺν τρίτῃ μοίρᾳ, λ. 6, 5, 16. — ἔνειμε τὸ ςρατιωτικὸν εἰς τρεῖς μοίρας, partes, ib. 1. - c. gen. rei ſ. perſ. τὴν τρίτην μοῖραν - τοῦ ςρατοῦ ἔχων λ. partem exercitus ib. 4. τῶν τριῶν μοιρῶν τοῦ ςρ. 6, 6, 4. - trop. c. gen. rei, ἐν χάριτος μοίρᾳ τίθεται (τοῦτο,) id pro beneficio reputat 2, 3, 19. in parte, in loco, in numero, in genere.

μοὶ v. ἐγώ.

μοιχεία, propr. de femina, c. gen. perſ. τὴν Ἀντωνίνου μοιχείαν - ἐσεμνύνετο, de Antonini adulterio gloriabatur 5, 7, 6. adult. cum Ant.

μόλις, mor., ſolum, c. verbis, vix 3, 6, 4. 4. 4. 9. 4. 7. 12. 6. 7.

10. vix tandem 4, 6, 12. vix aegre que 4, 11, 9. aegre 6, 9, 12. - c. al. adv. temp. *μόλις ποτὲ - ἀνεπαύσατο λ.* vix tandem 3, 15, 5. - c. adiuncto, *ὀκνῶν καὶ μ.* aegre 2, 3, 11. *βραδύτατα καὶ μ.* vix 5, 2, 7. † *μ. καὶ μετὰ πολλῆς μάχης.* vix tandem poſt longum certamen 4, 4, 15. † *μηκέτι μ. καὶ σπανίζοντα λανθάνοντά τε λ.* haud amplius vix raro que et clanculum 4, 10, 9. †† *μ. καὶ χαλεπῶς λ.* vix aegre que 6, 5, 11.

μοναρχία, propr. de Auguſto, *ἐξ οὗ εἰς τὸν Σεβαστὸν περιῆλθεν ἡ μ.* imperium 2, 11, 9. † *ἐξ οὗ περ ἡ Ῥωμαίων δυναστεία μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν*, ad unius dominatum 1, 1, 5. - de duobus, *ὑπισχνεῖται ὑπὲρ τῆς μοναρχίας λ.* pro imperio 4, 4, 17. Carac. contra Getam, it. *ἐμνᾶτο τὴν μ.* ambiebat, ut ſolus imperaret 3, 15, 2. *ὑπὸ τῆς περὶ τὴν μ. ἐπιθυμίας*, totius imperii cupiditate 4, 1, 5. - de Balb. et Max. *οἷα περ μοναρχίας ἐπιθυμία*, regnandi cupiditas 8, 8, 7. *εἰς ἐπιθυμίαν μοναρχίας λ.* ad concupiſcendum abſolutum imperium ib. 9. *ἐς τὸ περιποιῆσαι τῷ Μαξίμῳ τὴν μ.* ad aſſerendam Maximo ſummam rerum ib. 12.

μονομαχεῖν, phyſ. de perſ. c. abl. inſtrum. et praep. *δορατίων, οἷς πρὸς θηρία μονομαχοῦσι*, depugnant 7, 8, 11. Carthaginienſes. — De Commodo, c. dat. perſ. *τοῖς ἀνδρειοτάτοις τῶν νεανιῶν μονομαχήσειν*, cum - ſingulari certamine depugnaturum ſe (eſſe) 1, 15, 1. - abſ. *ἐπεὶ - ὅπλα ἀναλαβὼν - ἐμονομάχει*, armis ſumtis, ut gladiator depugnabat ib. 15. *ὁ μὲν οὖν μονομαχῶν*, dimicans ib. 16. - de aliis, *τῶν μονομαχούντων - τινὸς - ὀνόματι καλεῖσθαι προσέταξε*, cuiusdam ex gladiatoribus nomine appellari imperavit (Commodus) ib. 18. p. ſubſt. *τῶν μονομάχων*. it. *τῶν πλουσίων τὰς οὐσίας - ἐβούλετο μερίσαι εἰς τοὺς μονομαχοῦντας*, gladiatoribus 1, 17, 3.

μονομάχος, ph. Commodus, *τὸν βασιλέα, οὐ τὸν μονομάχον, ἐννοοῦντων*, gladiatorem 1, 15, 16. *κεῖσθαι τὸν μ.* illum glad. 2, 2, 7. — Alii *οἱ μονομάχοι λ.* 7, 11, 18. 14. *τὸ τῶν μονομάχων καταγώγιον* 1, 15, 17. 1, 16, 8. bis, 12. (1, 17, 15.) *μονομάχοις* 10. - *μονομάχους λ.* 1, 15, 19.

μόνος, Maſc. de perſ. *μ. ἐγὼ λ.* ſolus 1, 5, 14. 3, 10, 15. † *ἔνθα μ. - ἠρεύνα λ.* 7, 6, 12. ſolitarius, ſine arbitris. † *μ. εἶναι βουλόμενος ἐν τῷ στρατῷ* 7, 1, 8. ſc. *ἀγενής*. - c. gen. perſ. *μ. βασιλέων - ἐπιστώσατο*, ſolus regum 1, 2, 6. *μ. τῶν - φίλων λ.* ſolus ex amicis 2, 1, 10. 16. *μ. θεῶν λ.* ſolus inter deos 4, 5, 16. — Dat. *ἐμοὶ μόνῳ λ.* m. ſoli 3, 6, 5. † *οὐ μόνῳ τις υἱῷ - μεταδίδωσιν*, cuius ſolum quis filium participem facit ib. 11. † *μ. κοινωνῷ τῶν ἀπορρήτων*, qui ſolus eſſet particeps ſecretorum 4, 12, 7. † *ὃ ἤρκει μόνῳ*, ſibi ſoli 4, 7, 9. qui Bg. recte ſupplevit pron. *ἑαυτῷ*. Acc. *εἰς αὐτὸν βλέπειν μόνον*, ſe unum 3, 15, 2. *ἀποδειχθῆναι (αὐτὸν) μόνον αὐτοκράτορα*, ſolum 2, 12, 9. — Plur. *μόνοι οἱ δορυφόροι λ.* ſoli 2, 5, 1. † *οἳ γὰρ μόνοι καὶ καθ' αὑτοὺς - ὑπετάξατε*, cum ſoli vos 3, 6, 14. v. *αὐτ.* et *κ.* *ὃ πάντας εὔφρανε, τοῦτο μόνους ἐλύπει τοὺς - στρατιώτας*, ſolis militibus 2, 4, 8. † *ἄνευ ὑπηρεσίας μόνους ὀχήμασιν ἐπιτεθέντας λ.* ſolos 7, 3, 9. - De re, *λανθάνειν ποταμῶν ἐκείνων μόνων - τὰς ἐκβολάς*, illorum ſolorum 6, 5, 3. - Fem. de perſ. *βασίλισσα εἶναι θέλουσα μόνη*, ſola 6, 1, 20. - De re, *ἀέρων, ὧν Ἰταλία μόνη εὔφορος*, ſola 1, 6, 5. - *μέχρι προσηγορίας - μόνης ἐλθόντες*, tantum 1, 1, 7. *εἰ ἐκ μόνης προαιρέσεως ἰδιωτικῆς*, ſolummodo 2, 8, 3. † *ἄλλης μὲν ὕλης οὐδεμιᾶς μετέχον, ἢ ἐκ μ. τῆς συμπήξεως λ.* niſi ex 4, 2, 12. v. *μετ.* et *ἐκ.* - *μόνης Ῥώμης ἀπολείπεται*, ſo-

lummodo 7, 6, 2. - χαλινῶν ἄνευ, ῥάβδῳ μόνῃ, λ. virga ſola 7, 9, 13. ἀσπίδα μόνην ſτενὴν λ. ſcuto tantum anguſto 5, 14, 14. μ. ᾔδεσαν ἑαυτοῖς σωτηρίαν ὑπάρχουσαν, unam norant ſibi ſalutem hanc dari 7, 5, 1. - Plur. ἐν μόναις ταῖς πομπικαῖς ἐσθῆσι, in ſolo pomparum veſtitu 2, 13, 5. κούφαις καὶ παρ. μ. ἐσθ. levibus tantum ac pendulis veſtibus 3, 4, 19. μ. ταῖς δημοσίαις (εἰς ὁδοῖς) χρώμενοι, tantum publicis 4, 1, 9. - Neutr. p. adi. cum pron. τοῦτο - μόνον ἔσχεν ἐγκαλέσαι, hoc unicum 6, 1, 24. † ἐκείνου τοῦ ἔτους, οὗ μόνου - ἐβασίλευσε, illo anno, quo ſolo 5, 2, 5. - c. ſubſt. μόνῳ λουτρῷ τοῖς ποταμοῖς χρώμενοι, unico lavacro 7, 2, 12. τοῖς Σύρων ὑφάσμασι μόνοις ἠρέσκετο, Syrorum texturae ſolae 5, 5, 7. ταῦτα γὰρ μόνα ψυχῆς ἴδια - ἡγεῖτο κτήματα, ſola 1, 2, 4. † Pro adv., abſ. πρότερον - τοξεύειν μόνον, ἵπποις ἐποχούμενοι, ᾔδεσαν λ. ſolummodo 3, 4, 19. μ. τέ τις κληθεὶς - εὐθέως - ἀπῄει, atque ſi quis tantum vocaretur rel. 7, 3, 5. — εἰ δύο - ὁπλίτας εἴδοιεν μ. duntaxat 7, 8, 13. εἰ μ. Ἰταλίας ἐπιβαίημεν, ſi tantum ib. 18. †† ὑβρίσαντα μ. εἰς λ. tantum 4, 5, 12. e. in minuendo, p. Lat. *vel* ſ. ſaltem. - In relat. cum al. particul. et quidem c. neg. et adverſ. Μάρκον, μὴ μόνον ὑφ' ἡλικίας, ἀλλὰ καμάτοις τετρυχωμένον, non ſolum - ſed 1, 3, 1. — μὴ μ. ἐμφυλίῳ, ἀλλὰ καὶ βασ. non ſol. ſed etiam 2, 5, 10. οὐ μ. βαλλόμενος -, οὐδὲ (μόνον) πατούμενος -, ἀλλὰ καὶ λ. non tantum iaculis -, nec ſolummodo conculcatione, verum etiam 1, 12, 14. - in med. orat. δίδωσί τε ὑμῖν ἡ τύχη οὐ βασιλέα μόνον, ἀλ. κ. non principem ſolum 2, 2, 18. 2, 10, 2. καὶ τοῦτο οὐ λόγοις μ., ἀ. κ. non verbis modo 3, 12, 5. - †† poſtpoſitum, βουλόμενος δόξαν ἄρασθαι νίκης μὴ μόνον ἐμφυλίου, - ἀ. κ. non ſolum 3, 9, 1. 5, 3, 9. non tantum 5, 6, 6. cf. ἀλλὰ ſupra. †† ὃ γὰρ ἦν μόνος - ποτὸν λ. unice 8, 5, 17. qui Bg. habuit p. adv., etſi p. adi. aeque valere poteſt, qui enim erat ſolus - potus.

μονοῦσθαι, phyſ. paſſ. de perſ. ἰδὼν αὐτὸν μεμονωμένον, videns eum ſolum 4, 13, 11.

μόνως, i. q. ſupra μόνον, c. al. adv. οὕτω μ. ἀΐδιον - ποιῆσαι δυνήσεσθαι, hoc ſolo modo 1, 4, 14. ita ſ. ſic tantum.

μοῦσα, impropr. de re, μούσης θεάματα, rei muſicae 1, 9, 4. e Bg. lect. τοὺς πανταχόθεν μούσης ὑποκριτὰς μεταπεμψάμενος 3, 8, 16. — c. adi. πάσης μ. ὄργανα, omne genus muſica inſtrumenta 4, 8, 19. - ſimul c. adiuncto, ὑποκριταὶ πάσ. μ. καὶ ὀρχήσεως, omnis rei muſicae 4, 6, 4. πάσ. μ. κινήσεώς τε λ. ὑποκριταῖς λ. 5, 2, 9.

μυεῖσθαι, trop. paſſ. de perſ. c. adv. et rei vel gen. vel acc. παιδείας κἂν μετρίως μεμυημένος, eruditione initiatus 1, 13, 16. inſtructus. praeditus.

μῦθος, phyſ. de re, univerſe, ἐκθειασθῆναι τὸ πάθος τοῦ μειρακίου ἐς μῦθον καὶ Διὸς ἁρπαγὴν, in fabulam illam de Iovis raptione 1, 11, 6. - ſed praecipue, in theatro, c. adi. et in opp. aut cum adiuncto, μύθων ἀρχαίων καὶ δραμάτων ὑπεμίμνησκεν λ. veterum fabularum admonebat 3, 13, 8. qui Bg., uno ſic Lat. dato, p. ſyn. ceperit, cum diſtingui poſſint, ut vocab. univerſi generis et finiti magis, quatenus μ. ſunt fabulae, quae ſermone aut ſcripto narrantur extra ſcenam, ſed δρ. fabulae, quae aguntur in ſcena, v. δρ.

μυθώδης, moral. de re, εἴ τι καὶ μυθῶδες λέγοιεν, fabuloſum 1, 1, 2.

μυλίτης, p. adi. μυλίτου λίθου, ex molari lapide 3, 1, 14.

μυρίος, trop. *μυρίων ἄξιοι θανάτων*, infinitis 2, 13, 14. innumeris, multis.

μύρον, ph. *μύρου εὐωδεστάτου λ.* unguento 1, 12, 4.

μυσάττεσθαι, med. de perſ. mor. c. acc. perſ. *τὴν κόρην*, averſaretur 3, 10, 15. *ἐμυσάττοντο αὐτὸν*, abominabantur 5, 8, 2. — c. acc. rei, *τὰ φαῦλα - μυσαττόμενον*, aſpernari 4, 12, 4. *Ῥωμαϊκὴν - ἐσθῆτα ἐμυσάττετο*, abominabatur 5, 5, 6.

Μυσὸς, nom. gent. e Myſia ſ. Moeſia, hod. Bulgaria, Aſ. min., in periphr. *τὰ ἐν Μυσοῖς στρατόπεδα*, Myſorum exercitibus 3, 10, 2. in Myſia ſ. Moeſia, apud Myſos ſ. Moeſos.

μυστήριον, trop. c. gen. rei, *τὸν στρατιωτικὸν ὅρκον, ὅς ἐστι τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς σεμνὸν μ.* myſterium 8, 7, 8. caerimonia, arcanum. — abſ. *ἱερουργίας παννυχίδας, ἐπιτελεσθείσας εἰς μυστηρίων ζῆλον*, ad Cereris initiorum aemulationem 3, 8, 17.

N.

Νᾶμα ſ. *νάμα*, ph. in opp. aut adiuncto, *πηγῶν θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάματος*, frigidis laticibus 1, 6, 5. fontibus.

ναὸς, ph. abſ. *μετὰ τὸ ἱδρύσαι (αὐτὸν, τὸν θεὸν,) ἐν τῷ ναῷ*, in templo 5, 6, 21. *ὑποδέχεσθαι ἐκ τῶν ναῶν - τὰ χρήματα*, ex templis 4, 4, 18. *ναῶν ἀναθήματα*, templorum 7, 3, 13. - in opp. *τοὺς ἀρχαίους καὶ ἰδίους ναοὺς τε καὶ σηκοὺς*, templa 6, 1, 6.

Νάρκισσος, nom. propr. *νεανίαν τινά, ὀνόματι Νάρκισσον, λ.* Narciſſum 1, 17, 24.

ναυμαχία, ph. *τὴν λίμνην - ναυμαχίας ὄψιν παρασχεῖν*, navalis pugnae 7, 2, 14.

ναῦς, ph. *οὐ πρότερον ἢ ν. ἀνέδραμε*, navigium 1, 11, 11. *ἡ ν. ἠκολούθησεν*, navis ib. 13. *τὴν ναῦν ἐφελκόντων*, navem ib. 11. *καταπλέων ὁ στρατὸς ναυσὶ πολλαῖς*, navibus 2, 9, 14. navigiis 6, 7, 13. parvis illis, ad pontem in fluvio. *ἃ - ἐς - διαγωγὰς τὰς ναῦς χειραγωγεῖ*, naves 4, 2, 15. - † Alius nominat. *κομισθὲν ἐπὶ νεὼς τὸ ἄγαλμα*, navi 1, 11, 10. *τῇ πρώρᾳ τῆς ν.* navigii ib. 12. *οὔτε νεῶν οὐσῶν ἐν ταῖς ὄχθαις*, neque navibus ſuppetentibus 7, 1, 17. nec navigia 8, 4, 5. 9. *δίκην ν.* inſtar navium ib. 11. †† Alius rurſus nominat. *νηῶν - ἀπορίαν*, navium 8, 5, 13.

ναυσίπορος, ph. de re et fluviis, *οἳ - ναυσίπορον ἔχουσι τὸ ῥεῖθρον*, navigabile 6, 7, 15.

ναυτικὸς, phyſ. de re aut perſ. *ἐξήρτυε στόλον ναυτικὸν*, claſſem 2, 14, 13. navales copias, nauticam claſſem, navalem claſſem, navium claſſem. - in opp. *πεζὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν*, navales copias 3, 1, 2.

νεάζειν, phyſ. de perſ. c. praep. *τοὺς υἱοὺς, ὡς ἂν νεάζοιεν ἐν στρατιωτικῷ βίῳ λ.* ut iuvenes militarem vitam degerent 3, 14, 4. i. e. tanquam iuvenes, in iuventute, per iuventutem; iuventutem ſuam transigerent in vita mil.

νεανίας, phyſ. univerſe, *νεανίαν τινὰ γενναῖον λ.* adoleſcentem 1, 17, 24. Narciſſum. *τοῖς ἀνδρειοτάτοις τῶν νεανιῶν*, iuvenum 1, 15, 1. gladiatorum. *τοῖς υἱοῖς ἑαυτοῦ, νεανίαις οὖσιν*, adoleſcentibus adhuc 1, 9, 2. Perennis, it. *πιστεύσας ὁ ν.* adoleſcens ib. 22. unus ex iis. - Sed de Severi filiis, *ἐμβριθῆ καὶ θρασὺν ν.* adol. 3, 11, 1. Carac. *οἱ υἱεῖς αὐτοῦ, ἤδη νεανίαι* 4, 1, 2. † *ἐπὶ παισὶ νεανίαις*

διαδόχαις ανεπαύσατο, iuvenibus 3, 15, 7. ἅτε νεανίας σφριγῶντας 3, 13, 14. - De filiis Mammaeae, αὐτὸν, κοῦφον - καὶ ἄφρονα ν. adol. 5, 7, 1. Heliog. ſed Alexand. Sev. ἤδη ὁρῶσα ἐν ἀρχῇ τὸν ν. γενόμενον, adol. 6, 1, 11. ubi p. pron. αὐτός. De militib. οἱ ν. - ἔχαιρον λ. adol. 6, 8, 7. i. q. τῇ τοῦ ϛρατοῦ νεολαίᾳ §. 4. πλῆθος ἐπιλέκτων νεανιῶν, iuv. 1, 6, 9. Roman. civium. - ἐκ τῶν - πόλεων νεανίας μεταπεμπόμενος, iuniores 2, 14, 12. iuvenes 4, 8, 7. - c. gen. perſ. παρεσκευάκει - νεανίας τῶν περὶ αὐτὸν σωματοφυλάκων, iuv. 3, 12, 19. - c. ſubſt. p. adi. τοὺς ν. συϛρατιώτας ᾐτιᾶτο, tyrones 6, 9, 2. iuvenes commilitones, i. q. 6, 8, 4. †† De aliis, c. gen. perſ. et loci, πλεῖϛοι - τῶν δημοτῶν, τῆς Ἀντιοχείας μάλιϛα - νεανίαι λ. adol. 3, 1, 7. - †† τοῦ ἱππικοῦ τάγματος εὐγενέϛατοι καὶ τῆς συγκλήτου ἐπίλεκτοι ν. iuv. 4, 2, 8. ††† c. praep. ἐκ τοῦ ἱπ. τ. τοὺς νεανίας πάντας λ. ſenatorii (equeſtris) ordinis iuventutem omnem 7, 10, 13. e lect. Bg.

νεανικὸς, mor. de re, μετὰ νεανικῆς σπουδῆς, iuvenili quodam fervore 1, 7, 3. cum magna celeritate, magnô ſtudio, i. q. 6, 4, 5. 6, 7, 12. c. adiuncto, ὅτι μηδὲν ἀνδρεῖον, μηδὲ νεανικὸν παρέχοιτο, nec virile factum 6, 8, 8.

νεανίσκος, i. q. νεανίας et μειράκιον, univerſe, νεανίσκον - εὐτόλμου λ. adoleſcentem 7, 6, 11. - De Commodo, τὸν ν. 1, 8, 5. de Quadrato, νεανίσκου εὐγενοῦς λ. ib. 10. - de Quintiano, νεανίσκον - θρασὺν ib. 11. - De Carthaginenſibus, τοῦ ν. adol. 7, 5, 17. 1. 6. 10. οἱ νεανίσκοι 7, 4, 6. 10. - † c. gen. perſ. forte, νεανίσκους τινὰς τῶν λ. ib. 5. - c. praep. τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν ν. iuventutem ib. 7. - it. de militib. τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἐπιμηκεϛέρων νεανίσκων, adol. 7, 6, 3.

νεαρὸς, ph. de perſ. σὺν νεαρῷ τῷ ϛρατῷ, cum recenti ex. 3, 7, 12. i. q. ακμῆτι etc. §. 9. ſq. - de re, ὑπὸ νεαρᾷ τῇ - μνήμῃ, rec. 1, 1, 4.

Νεῖλος, fl. τὰς ἐκβολὰς τοῦ Νείλου, Nili 4, 9, 17.

νεκρὸς, ph. de perſ. p. ſubſt. c. artic. vel re, μετὰ τὴν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν, cadaverum 4, 15, 16. - ſine artic. νεκρῶν ἀναίρ. 7, 9, 16. i. q. pr. πτωμάτων.

†νεκυῖα, trop. νεκυίᾳ χρησάμενον, evocatis manibus 4, 12, 8. p. νεκυομαντείᾳ, conſultatione mortuorum.

νέκυς, i. q. νεκρὸς, de perſ. vel re, τοῦτον κομισθῆναι κελεύει τὸν νέκυν, hunc efferri iubet mortuum 4, 8, 12. ubi Ms. τούτου, huius cadaveri.

νέμειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, ſ. perſ. τῶν τριῶν μοιρῶν τοῦ ϛρατοῦ, ὧν ἔνειμε, τὸ πλεῖϛον ἀποβαλόντι, quod de tribus partibus exercitus, quas fecerat, plerosque amiſiſſet 6, 6, 4. p. τούτων, ἃς ἔν. et p. εἰς ἃς ἔνειμεν αὐτὸν, τὸν ϛρατὸν, in quas diviſerat ſ. diſtribuerat eum, exercitum. - ſimul c. praep. ἔνειμε τὸ ϛρατιωτικὸν εἰς τρεῖς μοίρας, diſtribuit milites in tres partes 6, 5, 1. — Paſſ. de perſ. pl. c. adiuncto, praep. et adv. πῶς - ἐγὼ εἰς ἑκάτερον ὑμῶν νεμηθείην ἢ τμηθείην; inter utrumque veſtrum diſtribuar 4, 3, 18. - Med. phyſ. partim, de perſ. abſ. vel c. acc. rei ſ. loci, vel cum praep. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ἐθνῶν καὶ κατ' Ἀσίαν ἅπασαν νειμάμενοι κατὰ χώρας ἐβασίλευσαν, orientalibus gentibus, Aſiam omnem partiti regionatim, imperitarunt 6, 2, 18. qui Bg., omiſſo καὶ, factis que commatibus ſuis, rexit v. c. acc. rei et adv., dum, καὶ retento, iungas τῶν ἐθνῶν ſ. ἐθν. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς καὶ κατ' Ἀσίαν ἅπασαν, tum v. νειμ. ſumas aut per

ſe, aut cum praep. κατὰ χώρ. etſi et haec κατὰ χ. poſſunt regi ad ſq. v. ἐβ., gentibus illis in oriente et per Aſiam totam, partiendo ſ cum partiti, fuiſſent eam, per regiones quisque ſuas, (vel ſine commate imperarunt. - c. acc. rei ſ. loci ſolo, γῆν καὶ θάλασσαν εὐ·ίσνετε, ὅπως νείμησθε 4, 3, 17. v. εὐρ. - ἔδοξεν αὐτοῖς, - νείμασθαι τὴν ἀρχὴν, partiri ib. 10. i. q. ſq. διαιρεθῆναι τὴν βασιλείαν. Sed trop. c. praep., ὃ -, τοῦτ' ἐγὼ πρὸς ἐκεῖνον ἐνεμάμην, cum illo partitus ſum 3, 6, 5. imperium, ſed non, ut ... loco, pro terris, verum pro poteſtate.

νέμειν, trop. de perſ., c. dat. perſ. et acc. rei, ὁ Ῥωμ. δῆμος, ᾧ τὴν ... ἔνειμαν θεοὶ λ. tribuerunt 2, 8, 6. fecerunt, permiſerunt, ut adipiſcerentur. † ἐδόκει τιμὴν - νέμειν, οἷς ἐκοινώνει τῆς ἱερουργίας, tribuere iis, quos participes faceret rel. 5, 5, 21. v. κοιν. - μηδενὸς παρόντος, ᾧ v. αἰδῶ ἀνάγκην ἔχοι, trib. 7, 1, 9. dec. arare. - c. rei et dat. et acc. τιμὴν καὶ αἰδῶ τῷ γιγνομένῳ νέμοντες, tribuentes 4, 13, 10. declarantes in re, quae fiebat, pudorem, ut non illuc, ſed aliorſum ſpectarent. μηδὲν ῥαθυμίᾳ - νέμων, nullum deſidiae locum relinquens 3, 2, 1. ſcil. μέρος τοῦ χρόνου, non uti, adhibere, amare. - †† c. acc. rei et abl. modi et adv. ſ. praep. τὸ λογισμῷ πάντα καὶ κατ' ἀξίαν ἑκάστου νέμειν, ἄνευ τοῦ δεινόν τι δρᾶσαι, tribuere 2, 3, 23. donare, beneficia et bona conferre; vel adminiſtrare; ut pr. notio ſit partim phyſ. — †† c. acc. perſ. an rei, οἱ τὴν σύγκλητον βουλὴν νέμοντες, ſenatores 2, 6, 3. ſ. ſenatus, qui adminiſtrabant ſenatum, curabant vel frequentabant, verſabantur in curia, inter ſenatores, aderant in ſenatu; in quam notionem inclino potiſſimum, quia νέμειν et alibi eſt p. verſari et eſſe alicubi, et haec notio melius convenit cum accuſ. τὴν σ. β. p. loco ſenatus, ſ. ubi ſenatores conveniunt.

νέμειν, p. paſcere, Med. phyſ. de anim. τοὺς ἵππους -, ἀνέντες ἐκείνους νέμεσθαι, paſtum dimiſſis 4, 14, 10. ſinentes eos paſcere ſ. paſci, ſe paſcere, gramine veſci. - † Paſſ. forma p. Med. trop. de re, c. acc. rei, μέγιστον μέρος τῆς πόλεως τὸ πῦρ ἐνεμήθη, ignis depaſtus eſt 7, 12, 13. abſumſit, i. q. §. 16. ἐλυμήνατο.

νεολαία, ph. de perſ. et militib., c. adi. ἡ v. πᾶσα ἠθροίζετο, iuventus 7, 12, 2. πᾶσαν τὴν νεολαίαν λ. 4, 9, 7. 13. - cum gen. perſ. σχεδὸν πᾶσα ἡ v. τῶν Ἀντιοχέων, iuventus Antiochena 3, 4, 2. τοῦτον ἐπέστησε πάσῃ τῇ τοῦ στρατοῦ νεολαίᾳ, univerſis exercitus tyronibus 6, 8, 4. i. q. οἱ νεανίαι §. 7.

νέος, phyſ. de perſ. abſ. ὅτε ἦν v. olim iuvenis 5, 7, 12. † αἱ τῶν νέων ψυχαὶ λ. adoleſcentium 1, 3, 4. iuventutis 5, 7, 13. - c. adv. οἱ κομιδῇ νέοι, adoleſcentuli 1, 1, 9. opp. pr. οἱ πρεσβύτεροι λ. † cum adi. νέος θρασύς, iuvenis audax 3, 12, 22. — c. ellipt. acc. ſubſt. rei, ἦν v. τὴν ἡλικίαν, erat tenera aetate 5, 5, 1. iuvenis aetate. - In quibus valebat maxime p. ſubſt., ut p. adi. in his - c. ſubſt. ἕτερος, κομιδῇ v. adoleſcentulus 1, 2, 2. 5, 8, 20. τοῦ νέου Γορδιανοῦ, iunioris 7, 9, 16. 7, 10, 1. opp. pr. πρεσβύτου. - v. αὐτοκράτορος, iuvenis imperat. 1, 7, 2. — σὺν ἐμοί, βασιλεῖ νέῳ, mecum, imperat. iuvene 1, 5, 24. † κελεύσαντι τῷ v. βασ. iuveni imp. 3, 12, 25. †† τὸν νέον βασιλέα, iuvenem imp. 1, 7, 4. - Fem. de perſ. ταῖς θυγατράσιν -, νέαις οὔσαις, adhuc adoleſcentulas 5, 3, 20. - †† Comparat. de perſ. Maſc. c. gen. perſ. τὸν νεώτερον τῶν υἱῶν, iuniore filiorum 3, 14, 17. - Fem. in opp. τῇ μὲν πρεσβυτέρᾳ -, τῇ δὲ νεωτέρᾳ λ.

iuniori 5, 3, 7. - † De re, p. adi. διαφθείρειν νέου ἤθους βασιλέως, teneram indolem 1, 6, 2. - †† Neutr. c. artic. et praep. p. ſubſt. τὸ ἐν ἡμῖν νέον λ. quod in nobis iuvenile eſt 1, 5, 25. noſtram ſ. meam iuventutem. - †† Alio ſenſu, Maſc. de perſ. τὸν νέον θεὸν Ἐλαιαγάβ. novum d. 5, 5, 13. - Fem. de re, ἐν ἀρχῇ νέας ἡγεμονίας, novi 1, 5, 26. - Neutr. νέου ἔτους, novi 1, 16, 1. - ††† Ambigue, τὸν νέον Ἀντωνῖνον, novum 5, 4, 2. vel iuvenem, iuniorem, filium Caracalli, e §. pr. τοὺς νέους αὐτοκράτορας, novos 4, 1, 7. vel iuvenes, cf. 1, 7, 2.

νεότης, ph. de aetate, ἀκμάζουσα λ. adoleſcentia 1, 3, 3. per praep. τῶν ἐν νεότητι βασιλείαν παραλαβόντων ib. 5. διὰ νεότητα λ. 2, 10, 5.

Νέρων, nom. propr. imper. Rom. Γερμανικὸν τὸν Νέρωνος, Neronis 4, 5, 13. ſc. ἀδελφόν. - τὰ Νέρωνι πεπραγμένα, Neroni 1, 3, 9. a Nerone.

νεῦμα, ph. abſ. κληθεὶς ὑπ' αὐτοῦ νεύματι, nutu 4, 13, 11. - cum gen. rei et adi. (τοῖς) τραχέσι προσώπου νεύμασι, truci vultus nutu 7, 8, 21. - c. praep. τὰ δι' ὄψεως νεύματα, oculorum nutus ib. 4. p. gen. mero ὄψ. et i. q. pr. προσώπ. - impr. cum gen. rei, τῷ τῆς χειρὸς νεύματι τὸν δῆμον κατασιγάσας, nutu manus 1, 9, 7.

νεύω, phyſ. de perſ. c. abl. modi et praep. σκυθρωπαῖς ταῖς ὄψεσιν εἰς γῆν ἔνευσαν, nutabant 1, 6, 10. σκυθρωποῖς προσώποις ἐς γῆν ἔν. 4, 3, 16.

νέφος, ph. οὔτε νεφῶν ἀθροισθέντων, nubibus 1, 14, 4.

νεώς, i. q. ναός. ph. abſ. ἀφειστήκει τῆς πόλεως ὁ ν. πολὺ, templum 4, 13, 8. 5, 6, 7. τὴν κάλπην - ἀπέθεντο ἐν τῷ νεῷ 4, 1, 7. — καταφλέξαν - τὸ πῦρ τὸν νεὼν 1, 14, 6. 4, 4, 12. 4, 8, 20. 5, 3, 17. 5, 5, 15. τοὺς νεὼς φρουρεῖν 7, 3, 15. - c. ſubſt. θησαυροὺς καὶ νεὼς λ. 3, 13, 9. νεὼς καὶ οἰκίας λ. 8, 4, 20. - c. adi. νεὼς - μέγιστος 5, 3, 8. νεὼν μέγιστον καὶ κάλλιστον λ. 5, 5, 15. ν. μ. καὶ πολυτελέστατον 5, 6, 13. - ſimul c. adiuncto, εἰς τοῦ Διὸς τὸ τέμενος καὶ τοὺς ἄλλους νεὼς λ. ac caeteris fanis 1, 7, 12. — † c. gen. loci potius, quam perſ. ἐν τῷ νεῷ τοῦ στρατοπέδου, in templo caſtrorum 4, 5, 1. 5, 8. 14. - c. gen. perſ. τῆς Ἑστίας τοῦ νεὼ λ. 1, 14, 7. τοῦ ν. τῆς Εἰρήνης ib. 18. τὸν νεὼν τῆς Σελήνης 4, 13, 7. - ſimul c. adiuncto, εἰς τὸν τοῦ Διὸς ν. καὶ τὰ λοιπὰ ἱερὰ 2, 3, 25.

νεωστὶ, phyſ. de temp. praeter. ἀνὴρ ἀπὸ ὑπατείας ν. nuper 7, 11, 6.

νεωτερίζειν, trop. de perſ. c. acc. rei et praep. δεδιώς, μή τι περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειεν (αὐτὸς, ὁ δῆμος,) ne quid - novi moliretur 1, 13, 13. novum imperatorem pro ſe quaereret.

νήπιος, ph. de perſ. Maſc. p. adi. με, νήπιον ὄντα, infantem adhuc 1, 5, 9. - c. adv. παίδων -, ὄντων πάνυ νηπίων, admodum pueri 2, 15, 7. - Neutr. παιδίον νήπιον, puer infans 7, 10, 14. - c. adv. παιδ. πάνυ νήπιον, puſio admodum parvulus 1, 17, 5. †† at abſol. οὐδέ τις ἦν φειδὼ ἡλικίας, οὔτε μέχρι νηπίων, ne infantibus quidem 4, 6, 1. maſc. aut neutr.

νηπιότης, ph. ὑπὸ νηπιότητος, prae infantia 1, 17, 8.

νησιώτης, propr. de perſ. cum ſubſt. p. adi. στρατὸς ν. inſularis 3, 6, 13.

νήφειν, de perſ. trop. c. adiuncto, ἀνὴρ προμηθὴς καὶ νήφων, ſobrius (Severus) 2, 15, 1. cautus, vigilans. ὑπὸ γενναίῳ καὶ νήφοντι ἀνδρὶ στρατηγουμένων, ſobrium 3, 6, 14. Albinum - † in

opp. αὐτὸς μεθύων νηφούσης γυναικὸς, ſobriam mulierem 1, 17, 10. potius ph.

νήχεσθαι, med. de perſ. ph. abſ. πρὸς τὸ ν. ἐγγεγυμνασμένοι, in natando 7, 2, 12. ad natandum, Germani.

Νίγρος, nom. propr. c. artic. ἦν δὲ ὁ N. Niger 2, 7, 6. 9. 16. ὁ μὲν δὴ N. 3, 1, 16. ὁ δὲ N. 3, 4, 1. 12. τοῦ Νίγρου λ. 2, 7, 14. 2, 14, 11. 3, 4, 7. τοῦ δὲ N. 2, 12, 4. τὸν Νίγρον 2, 10, 15. 2, 15, 10. - repetit. 3, 2, 2. 18. 20. ſq. 3, 5, 2. 4. ſq. 3, 4, 15. ſq. 3, 5, 9. ſq. 2, 8, 10. ſq. - ſine artic. ὑπὸ τῇ Νίγρου ὄντων ἐξουσίᾳ 2, 7, 7. τὰ N. φρονοῦσαν 2, 14, 14. 3, 3, 7. πρὸς Νίγρον φιλίαν 3, 9, 1. e. - In vicinia c. et ſine artic. ἐπὶ Νίγρον - ὁ δὲ N. 3, 1, 1. ſq. τοῦ N. et τὰ N. et τῷ Νίγρῳ 3, 2, 4. ſqq. 10. ſq. 3, 5, 2. ſq. 3, 6, 18. 20.

Νικαεὺς, nom. gent. Νικαεῖς, 3, 2, 18. Nicaeenſes, incolae Nicaeae, urb. Bithyn.

νικᾶν, ph. de perſ. in certamine ſingulari, c. acc. perſ. μονομάχους - νικήσαντος, mille gladiatorum victoris 1, 15, 19. - †† abſ. in Particip. Neutr. ſing. c. artic. p. ſubſt., in opp. τὸ μὲν ἡττηθὲν -, τὸ δὲ νικῆσαν, pars victrix 4, 5, 4. ſc. μέρος, victor, occiſor, i. q. pr. τοῖς κρατήσασι. In bello et pugna, abſ. νικᾶν ἀξιοῦντες, victores ſe eſſe putantes 4, 15, 10. viciſſe ſe, p. perſ. deinde. — ὡς δὴ νενικηκότων, quaſi ſcilicet viciſſent 3, 7, 9. - c. adv. οἰόμενοι, ἤδη νενικηκέναι, putantes, iam ſe viciſſe ib. 13. - ſimul c. praep. νικᾶν πάντοτε ἐν ταῖς μάχαις εἰθισμένος, vincere 3, 9, 13. — ſimul c. adiuncto, ὡς - δι' ὅπλων νικήσαντες ἐκρατήσατε, armis ſuperantes viceritis 4, 14, 18. - c. abl. modi, ὡς - τὸ περιλειφθὲν τῶν βαρβάρων πλήθει - δοκεῖν νενικηκέναι, ut reliquiae illae barbarorum multitudine - videantur viciſſe 6, 6, 10. † ſimul c. alio abl. modi et c. nominat. et praep. οἳ γὰρ μόνοι καὶ καθ' αὐτοὺς προθυμίᾳ - τοσαύταις μάχαις ἐνικήσατε, cum enim ſoli vos alacritate - tot praeliis viceritis 3, 6, 14. - c. acc. rei et adv. νίκην ἐπαιάνιζον, ἣν ἀκονιτὶ ἐνίκησαν, victoriam canebant, eam que ſine pulvere partam 8, 6, 14. — c. acc. perſ. νικᾶν αὐτοὺς ἀεὶ δεδιδάγμεθα, illos vincere 6, 3, 15. - ſimul c. adv. τῶν ἀρκτῴων ἀνδρῶν, καὶ τότε τοὺς ἀνατολικοὺς νενικηκότων, tunc etiam orientales vincentibus 3, 4, 5. οὓς πολλάκις ἐνικήσαμεν, vicimus 7, 8, 7. †† trop. de re, c. acc. rei, τῆς φύσεως νικώσης τὴν τέχνην, natura vincente artem 3, 3, 11. impetu et vi torrentis ſuperante munitionem, arte confectam, ſ. cum maior eſſet vis torrentis, quam firmitas munitionis artificioſae. - Paſſ. de perſ. in bello, c. praep. τοσοῦτον ςρατὸν δοκεῖν ὑπὸ θεῶν - νενικῆσθαι, videretur victus eſſe 8, 3, 21.

νίκη, ph. de re, in bello, c. gen. perſ., ut auctoris, φήμη τῆς Σεβήρου νίκης, fama Severi victoriae 3, 2, 13. τὴν νίκην ἑαυτοῦ δηλώσας, victoriam ſuam 3, 8, 2. - c. adi. δεῖγμα τῆς ν. ἐκείνης 3, 4, 6. τὴν προτέραν ν. 4, 14, 18. - c. ſubſt. τῆς ν. ἡ τύχη 3, 7, 6. τὸ εὔελπι τῆς ν. 7, 9, 8. τὰ μέγιςα - τῆς ν. 8, 3, 13. τῆς ν. ὁ καρπὸς ib. 15. † πρoὔθηκεν ἐπὶ ταῖς νίκαις μεγίςας νομὰς 3, 8, 8. v. ἐπ. - per verba nominatim, τοῦ θεοῦ νίκην ὑπισχνουμένου 8, 3, 19. νίκην ἀγγέλλοντες 8, 6, 13. νίκην ἐπαιάνιζον ib 14. per quae tria loca eſt de victoria ſuper hoſtem et exercitum, qui fruſtra oppugnabat urbem. τὰς νίκας - ἀνέθηκε γραφαῖς, victorias 3, 9, 21. e. - c. praep. μετὰ τὰς ὑπὸ ἀνατολαῖς - ν. 3, 14, 3. τῇ κατὰ Παρθυαίων νίκῃ κεκόσμητο 3, 9, 21. 3, 14, 9. v. κατ. †† in dupl. rect. ſemel c. adi. ſemel c. praep. ſimul, νι-

χης ἐμφυλίου καὶ κατὰ Ῥωμαίων στρατοπέδων, victoriae civilis et a Romanis exercitibus 3, 9, 1. - †† p. perſ. ſ. dea, τοῦ ἀγάλματος τῆς Νίκης, Victoriae 5, 5, 12. τὸν βωμὸν τῆς Νίκης 7, 1, 15.

νικηφόρος, trop. de perſ. abſ. ὑπεδέχθη, triumphans 3, 10, 2. — c. praep. νικηφόροι κατὰ Βρεττανῶν, tanquam victores Britanniae 3, 15, 17. v. κ.

Νικομήδεια, opp. Bithyn. ἐλθὼν εἰς τὴν Νικομήδειαν, Nicomediam 5, 5, 3. Νικομηδεύς, inde natus, vel ibi incola, Νικομηδεῖς λ. Nicomedienſes 3, 2, 17. τῷ πρὸς Νικομηδέας μίσει ib. 18.

νιφετός, pl. in opp. ὑπὸ νιφετοῖς καὶ χιόσιν - ὁδοιπόρει, ſub nimbis 3, 6, 22. pluviis.

νοεῖν, mor. de perſ. abſ. νοῆσαι ὀξύς, in excogitando 2, 9, 2. ad res excogitandas, conſilia capienda. - c. acc. rei, v. τὸ κρινόμενον εὐφυής, intelligere 4, 7, 2. - Paſſ. de re; Particip. Neutr. c. artic. τὸ νοηθὲν ἐπιτελέσαι ταχύς, in excogitato perficiendo 2, 9, 2. conſilium, conſilia. - in opp. τοιαῦτα - ἐμφαίνων, νοεῖσθαι μᾶλλον ἐβούλετο τὰ πραχθέντα, ἢ ἀκούεσθαι, intelligi 4, 4, 16. cogitari.

νοθεύεσθαι, trop. paſſ. de re ſ. perſ. μὴ δεῖν μηδέτερον γένος v. contaminari 4, 10, 13. dehoneſtari, miſceri indecenter et copulari.

Νομάδες, pop. Afr. οἱ Ν., ἀκοντισταί τε εὔστοχοι καὶ ἱππεῖς ἄριστοι λ. Numidae 7, 9, 13. † Μαυρουσίων τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις, Νομάδων δὲ καλουμένων, qui Numidae vocantur ib. 2. † τῶν ὑπὸ μεσημβρίᾳ ἐθνῶν Μαυρουσίους μὲν καὶ Νομάδας λ. Numidas 4, 3, 15.

νομὴ ſ. νομαί, pl. de re vel actu, c. gen. rei, νομὰς χρημάτων ἐπαγγείλας, donativum 8, 7, 19. militib. - c. gen. perſ. χρήματα, εἰς νομὰς τῶν πολιτῶν ἀθροιζόμενα, pecuniae, quae civibus dividendae colligerentur 7, 3, 12. ad congiaria civium. - per verba, νομὰς ἐπιδιδοὺς τῷ δήμῳ, congiario dato plebi 2, 14, 10. 3, 10, 3. pro victoria. - congiaria 3, 8, 15. ſc. αὐτῷ, τῷ δήμῳ. c. adiuncto ſubſt. νο. διδοὺς καὶ ἐφόδια, dona 2, 11, 1. pecuniaria, militib. v. καὶ δόσεις μεγίστας ὑπέσχετο, donativum ingens promiſit 6, 8, 16. dona liquidorum, poſt σιτηρέσια, ubi v. et v. δόσ. †† τοῖς στρατιώταις ὑπέσχετο ἐπίδοσιν χρημάτων, - τῷ τε δήμῳ νομὰς ἐπήγγειλε, congiarium 7, 6, 8. † c. praep. τῷ δήμῳ προὔθηκεν ἐπὶ ταῖς νίκαις μεγίστας v., τοῖς τε στρατ. ἐπέδωκε χρήματα λ. magnum congiarium 3, 8, 8. cf. 3, 10, 3. δοὺς τὰς συνήθεις τῷ δήμῳ v. ἐπὶ τῇ τῆς βασιλείας διαδοχῇ, diviſo in populum congiario 5, 5, 15.

νομίζειν, pl. de perſ. c. adv. ὡς νομίζουσι Ῥωμαῖοι, ἐξεθειάσθη, ut Romanis mos eſt 6, 1, 9. ut in more habent Romani ſ. ſolent. — mor. alio ſenſu, c. inf. οὐδέν τι - ὠφελεῖσθαι, νομίζει, putat 2, 3, 21. 20. νομίζων, exiſtimans ib. 19. 2, 15, 10. 4, 15, 20. autumans 3, 9, 16. - ſimul c. acc. rei, περιττὸν νομίζω μακρηγορεῖν, arbitror 5, 1, 3. ubi oppreſſus eſt inf. alter v. ſubſt. εἶναι, ut in his locis, - μηδέ τις τύχης πταῖσμα νομιζέτω, putet ib. 10. putato. ἐνέδραν - νομίζων, putans 7, 5, 8. cf. 3, 1, 8. καιρὸν εὔκαιρον - νομίζοντες, putantes 5, 8, 16. ἀπρεπῆ - νομίσας, arbitratus 2, 5, 6. in quibus oppreſſus fuerit acc. alter, qui habetur diſerte in his, - κοινὴν τῆς ἀρχῆς τὴν διοίκησιν νομίζοντας, exiſtim. 2, 3, 24. οὐκέτι αὐτὴν ἰδιωτικὴν - νομίζοντες, non amplius eas (aedes) pro privatis habentes 2, 8, 10. cf. 2, 4, 9. 3.

14, 13. *τὴν ἐκείνης τιμὴν ἑαυτῆς ὕβριν νομίζουσα*, exiſtimans 1, 8, 9. *ἐφήμερον τρυφὴν κέρδος - νομίζουσιν*, exiſtim. 2, 10, 13. - *τοῦτο μόνον - ἐνόμιζε φάρμακον*, putabat 6, 6, 6. † *τοσοῦτον ἐνδιδόντες χρόνον, ὅσον ἐνόμιζον αὐτάρκη πρὸς λ.* putabant 1, 6, 1. - † c. acc. perſ. dupl. *ὃν σὺ νομίζεις πάντων ἀξιώτατον*, putas 2, 3, 10. - Paſſ. ph., de re, abſ. in Particip. *θύσας - τὰς νενομισμένας - θυσίας*, ſacrificia uſitata 2, 6, 18. more recepta. - ſimul c. praep. *ἐπιτελέσαντες τὰς ν. ἱερουργίας ἐπὶ ταῖς β. εἰσόδοις*, celebratis conſuetis ſacrificiis 4, 1, 8. i. q. 5, 5, 15. - mor. alio ſenſu, c. nominat. dupl. perſ. et forſan etiam c. dat. perſ. *ὀχληρὸς καὶ περιττὸς αὐτῷ ὁ Ἀλβῖνος ἐνομίζετο*, moleſtus et ſuperv. ipſi Albinus exiſtimabatur 3, 5, 3. qui dat. pron. *α.* c. v. *ἐν.* fuerit p. *ὑπ' αὐτοῦ*, aut cohaeret cum pr. adi. *ὀχλ.* - c. ſolo nominat. tali dupl. *ὅσοι - εἰς μάχην ἐπιτήδειοι ἐνομίζοντο*, qui idonei viderentur 6, 3, 2. - c. nominat. uno diſerto, ſed altero oppreſſo, (*αὐτὸς*) *τῆς πομπῆς νομισθεὶς μέρος* 1, 10, 14. pompae pars creditus, putatus. † in orat. obliqua; *μήτε τις (ἐμὲ) ἄπιςον - πρὸς τὸν νομισθέντα φίλον ἡγείσθω*, adverſus eum, qui putabatur amicus 3, 6, 3. - c. nominat. dupl. rei, *ἃ περ - σωφροσύνης ςρατιωτικῆς ἀλλότρια ἐνομίζετο*, quae - aliena putabantur 3, 8, 9. †† *ἐμοῦ κρατοῦντος, - ἀριςοκρατία μᾶλλον, ἢ βασιλεία νομισθήσεται*, me imperante, optimatium ſtatus magis, quam imperatorius, inſtituetur 5, 1, 9. ubi, p. Bg. liberiore, ſupplebitur non modo inf. v. ſubſt. *εἶναι*, ſed et e pr. *πάντες* alio caſu *πᾶσι*, ariſtocratia magis, quam regnum ſ. monarchia, eſſe putabitur omnibus ſ. ab omnibus.

νόμισμα, ph. de re, (Lat. numisma,) abſ. *ὕλης, νόμισμα ποιῆσαι δυναμένης*, materiae, numis conficiendis idoneae, 7, 3, 13. *νομίσματα ἐνόμισαν*, numos 1, 9, 17. *δείξαντες - τὰ ν.* ib. 18. — *νομισμάτων ἀντιδόσεσι*, numismatis 1, 16, 7. v. *ἀντ.* † c. gen. perſ. *νομίσματα αὐτοῦ κοπῆναι ἐπέτρεψε*, numos, 2, 15, 9. v. *κόπτ.*

νόμος, ph. c. adi. *νόμῳ βασιλικῷ καλλιερήσας*, more imperatoris 2, 14, 4. *κυκλώσασθαι αὐτοὺς πολεμίῳ ν.* hoſtium ritu 2, 13, 8. - c. gen. perſ. *τὸ σῶμα καταθάπτουσιν ἀνθρώπων νόμῳ*, hominum ritu 4, 2, 2. *χορεύοντα νόμῳ βαρβάρων*, ritu barbarico 5, 3, 15. *νόμῳ Φοινίκων*, ritu Phoenicum 5, 5, 20. *Φ. ν.* Phoenicum more 5, 6, 21. - mor. alio ſenſu, et quidem litterario ſ. ſcientifico, *οὐκ ἀπείρως εἶχε νόμων ἐπιςήμης*, haud imperitus legum ſcientiae 4, 12, 2. *νόμων ἐμπείροις*, legum peritis 6, 1, 8. - tum militari, *ὡς μὴ μόνον αὐτοὺς φόβῳ καὶ νόμῳ ἀντέχειν πρὸς τοὺς καμάτους*, lege 3, 6, 22. praeceptis ac monitis ethicis, quibus fortitudinis pars illa in laborando et ſuſtinendo fortiter labore commendatur, una cum diſciplina militari ac iuramento, quo et ipſo ſimul eo adigebantur. - denique civili, c. adi. *παρθένου, ἁγνεύειν πρὸς τῶν ἱερῶν ν. κελευομένης* 5, 6, 3. a ſacris legibus, Pontificum de Veſtalibus, v. *κελ.* c. gen. perſ. *παρὰ τοὺς Μακεδόνων - νόμους*, contra leges 1, 3, 6.

νοσεῖν, ph. de perſ. c. adv. *ἐπὶ πολὺ νοσῶν*, aegrotans 3, 15, 3. v. *χαλεπώτατα* 5, 4, 20. *χαλεπῶς νοσοῦντες*, aegrotantes 6, 6, 2. - c. praep. *χαλ. νοσοῦντι, εἴτε διὰ δυσθυμίαν λ.* aegrotanti 6, 6, 1. — abſ. *ἐν σχήματι νοσοῦντος λ.* aegroti 4, 2, 4. *τοῦ ςρατοῦ ν.* exercitu aegrotante 6, 6, 2. *ἐπισκεψάμενοι τὸν νοσοῦντα*, aegrotum 4, 2, 7.

νόσος, ph. c. adi. et verb. *Μάρκον νόσος χαλεπὴ καταλαμβάνει*, more

bus 1, 3, 1. αὐτοῦ ν. ἐπιμηκεςέρα κ. 3, 15, 1. articularis forſan, cf. deinde et 3, 14, 4. † λοιμώδη-νόσου κατασχεῖν λ. peſtilens morbus 1, 12, 1. peſtis, p. λοιμός. c. ſolis verb. ἡ ν. - ἤκμασε ib. 9. ὑπὸ νόσου ἐνοχλούμενον, morbo 3, 11, 1. articulari, cf. 2, 15, 7. νόσῳ διαφθαρεὶς, morbo 4, 8, 11. δ. ν. 8, 5, 18. ἀποβαλὼν ν. 6, 6, 4. μήτε τὴν ν.-φέρων ib. 2. νόσοις περιπίπτοντες 3, 9, 11. - cum gen rei ipſius que morbi nominis technici, ὑπὸ νόσου ἀρθρίτιδος ἐνοχλούμενον, a m. 2, 15, 7. † alio ordine, ὑπὸ τῆς ἀρθ. ν. κάμνων 3, 14, 4. †† trop. c. adi. et adiuncto, εἰς ἀνανδρίαν καὶ θήλειαν νόσον διέβαλλεν (αὐτὰ,) ut imbellem morbo que muliebri laborantem infamabat 4, 12, 4. v. θήλ. et διαβ.

νυκτερινὸς, phyſ. de re, τὴν νυκτερινὴν φρουρὰν ἐγκεχειρισμένος, nocturnam cuſtodiam 3, 11, 12.

νύκτωρ, ph. abſ. πέμψας, noctu 1, 9, 19. σκήπτου ν. κατενεχθέντος 1, 14, 4. ἐκκομισθὲν - ν. 2, 1, 5. ν. ἀναγαγόντων (αὐτὸν) 2, 3, 1. εἰς Ῥώμην ν. - εἰσῄεσαν 2, 12, 2. ν. - ὄμβρων - καταῤῥαγέντων 3, 3, 9. ν. - τὰς ναῦς χειραγωγεῖ 4, 2, 15. † ν. εἰ κατέλθοιεν λ. noctu ſi veniant 5, 3, 23. ν. - ὑπεξῆλθε ib. 24. † ἐπιβουλευθεὶς ν. λ. 7, 1, 22. quod adv., commate poſt ἐπ. poſito, refert ad ſqq. ν. κατελθεῖν λ. 7, 4, 7. - in relat. et opp. ν. καὶ μεθ' ἡμέραν 1, 13, 15. 7, 3, 9. 8, 2, 13. nocte die que 5, 4, 13.

νυμφίος, ph. de perſ. abſ. ἰδεῖν τὸν νυμφίον, ſponſum 4, 11, 7. — c. gen. perſ. et relat. δεξιούμενος νυμφίον μὲν τῆς θυγατρὸς, γαμβρὸν δὲ αὑτοῦ 4, 11, 4.

νῦν, ph. abſ. καιρὸς (ἐςὶ,) nunc 1, 4, 7. 1, 9, 8. 4, 14, 11. ἤρτηται δὲ ν. λ. ib. 14. - in relat. et opp. πρότερον μὲν λ. νῦν δὲ λ. 2, 10, 4. - c. adv. al. μέχρι νῦν, usque adhuc 2, 10, 15. — καὶ μέχρι ν. usque adhuc 1, 16, 5. etiam usque adhuc, ſ. usque adhuc etiam, noſtr. *auch bis itzt.* ἔτι γοῦν καὶ ν. ſane adhuc hodie 3, 1, 15. ſane adhuc etiam nunc, ſ. etiam adhuc nunc, noſtr. idem pr. - †† poſt praep et artic. et in opp. ὁρᾶτε, μὴ πρὸς τὸ νῦν ἀνόσιον, καὶ ὕςερον ἐπικίνδυνον ᾖ, in praeſens 2, 5, 10. per ellipſ. ſubſt. ad artic., ſed particip. ad adv., pro plenis πρὸς τὸ νῦν παρὸν ſ. ὂν τοῦ χρόνου ſ. καιροῦ μέρος, ad nunc praeſens temporis intervallum ſ. ſpatium, noſtr. *für den ietzt* anweſenden *Zeitpunkt.*

νὺξ, phyſ. c. ſubſt. ἤδη τὸ πλεῖςον τῆς νυκτὸς προκεχωρήκει, maior pars noctis 2, 2, 3. - c. adi. et verb. πᾶσα ν. ἔφερε φόνους, totae noctes caedendis mortalibus impendebantur 4, 6, 8. quaevis nox, v. φέρ. - ν ἐπελθοῦσα διέλυσε τὰς μάχας 4, 15, 10. - c. v. ſolo, νυκτὸς ἀκμαζούσης, nocte 2, 1, 12. ἔτι ν. οὔσης, nocte 7, 6, 16. — τῆς ν. δὲ διαδραμούσης, nocte 6, 9, 4. - Per formulas, ubi p. caſu temp. et adv., in relat. νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐπιβιώσας μιᾶς, noctem 1, 4, 18. v. ἐπ. - per ſe, πάσης ν. τόδε τὸ τέλος τοῦ βίου εἶχον δι' ἐλπίδος, quavis noctu 2, 1, 16. πάσης τῆς ν. ἐν φροντίσιν - διαγρηγορήσαντες, tota nocte 3, 4, 8. ἐπιμείνας τῆς ν. ἐκείνης ἐν τῷ νεῷ λ. nocte illa 4, 5, 1. ὅσους χρὴ τῆς ν. φονευθῆναι, illa nocte 1, 17, 1. - † c. praep. diſerta, τὸ πῦρ ἐκ τῆς ν. πολλοὺς - πένητας ἐποίησεν, de nocte illa 1, 14, 5. per noctem, nocte illa, de nocte, i. noctu, potius, quam ob noctem, quia nox erat.

νῶτον ſ. νῶτος, ph. πύργους ἐπὶ νώτων φέρειν, in dorſo 2, 11, 18.

— ἀράμενον ἐπὶ τοῖς νώτοις φέρων 2, 9, 7. in dorſum, p. accuſ. et ſing. θεασάμενοι αὐτοὺς ἐπεστραμμένους καὶ τὰ νῶτα δεδωκότας, terga 7, 11, 18.

Ξ.

Ξανθὸς, ph. de re, c. ſubſt. et abl. modi, κόμη, φύσει ξανθῆ, coma flava 1, 7, 9. *goldgelb* ſ. *blond*. c. ſolo ſubſt. κόμας ξανθὰς, com. flavas 4, 7, 4.

ξένος, ph. de perſ. p. ſubſt. c. gen. perſ. φασὶν, αὐτοῦ ξένον γενέσθαι Κρόνον, eius hoſpitem 1, 16, 3. - in opp. πολύ τι πλῆθος ἐπεδήμει (ἐκεῖ) οὐ πολιτῶν μόνον, ἀλλὰ ξένων τε καὶ ἐμπόρων, peregrinorum 8, 2, 9. - p. adi. in opp. c. adiuncto, μὴ δεῖν - ξένον ζητεῖν μηδ' ἀλλότριον, ἀλλὰ τῷ ἀνεψιῷ λ. peregrinum 5, 7, 4. de terra ſ. patria v. ἀλλ. de re, in opp. πολέμων ἐμφυλίων καὶ ξένων τύχας, bell. externorum 1, 1, 5. in exteris terris vel cum exteris nationibus geſtorum, i. q. ſq. ἐν βαρβάροις. † c. adiuncto diſſerto, οὔτε ἐμφύλια κατ' ἐχθρῶν, οὔτε ξένα κατὰ βαρβάρων τρόπαια λ. externa trop. 3, 15, 6.

ξηρὸς, ph. de re, μετὰ τὸν - ξηρὸν αὐχμὸν, torridum aeſtum 6, 6, 5. ſiccum ſ. aridum, i. ſiccitatem inducens in terra et plantis.

ξιφήρης, ph. (i. q. ſq. ξιφηφόρος,) de perſ. ὡς ἐνέκειντο ξιφήρεις, cum inſtarent cum gladiis 6, 8, 13. 7, 5, 10. gladiis inſtructi. — οἱ δὲ νεανίσκοι ξιφήρεις σὺν παντὶ τῷ πλήθει βιασάμενοι τοὺς ἐλ. cum gladiis ib. 6. ἐπῆλθέ μοι, ξιφήρεις ἔχων τινὰς, gladiis inſtructos habens ſecum quosdam 4, 5, 10.

ξιφοφορεῖν, phyſ. de perſ. c. praep. et adv. πάντες διὰ τὴν οὖσαν στάσιν οἱ μὲν φανερῶς, οἱ δὲ καὶ κρύβδην ἐξιφηφόρουν gladios (ſicas) gerebant 7, 11, 7.

ξιφηφόρος, phyſ. de perſ. p. adi. στρατιώτας - περιστήσαντες αὐτοῖς ξιφηφόρους, cum milites circumſiſtere ſe iuſſiſſent cum gladiis 7, 10, 13.

ξιφίδιον, ph. ξιφιδίῳ, ὃ μετὰ χεῖρας ἔφερε λανθάνων, gladiolo 4, 13, 11. ſica. γυμνώσας τὸ ξ. nudato pugione 1, 8, 12. pr. §. ἐγχειρίδιον ὑπὸ κόλπου. - προβαλόντες τὰ ξιφίδια, prolatis pugionibus 7, 6, 19. ὑποκολπιδίοις ξίφεσι §. 15. † τὰ ξ. περιαιροῦσιν αὐτῶν, - τῷ ἀργυρίῳ καὶ χρυσῷ εἰς πομπὴν κεκοσμημένα, gladiolos 2, 13, 19. de Praetor. exauctor. † γυμνοὶ ὅπλων καὶ ὀργάνων πολεμικῶν - ἕκαστος δὲ ἐπεφέρετο οἴκοθεν, ἢ ξιφίδιον, ἢ πέλεκυν λ. gladiolum 7, 9, 12.

ξίφος, ph. dignitatis, παρῃώρητο αὐτῷ ξίφος, enſem 3, 11, 4. de Plautiano. - hoſtilis animi, ξίφους ἐπῃωρημένου, gladio 4, 5, 14. διὰ ξίφους χωρήσας καὶ φόνου, ferro graſſari 4, 4, 5. †† ἕκαστος ᾤετο, ξίφος ἀποσεσεῖσθαι, τοῖς αὐχέσιν ἐπαιωρούμενον, gladium 5, 2, 3. periculum capitis ſummum que. - ſimul c. gen. perſ. ἐπίκειταί σου τοῖς αὐχέσι τὸ τοῦ Περεννίου ξ. gladius 1, 9, 9. inſidiae Perennis impendent tibi, Perennis tibi vitae que tuae inſidiatur per ſicam. - militum, c. adi. ἀποθέμενος, ὃ περ περιέκειτο ξίφος στρατιωτικὸν, gladio mil. 3, 5, 11. - abſ. ξίφος παρηρτημένοι γυμνοῦ σώματος, gladium 3, 14, 14. Britanni. - in opp. τῇ διὰ δοράτων καὶ ξιφῶν - μάχῃ 3, 4, 19. pugna per gladios ſ. cum gladiis facta. τὰ ξίφη σπασάμενοι, gladios 2, 5, 3. σπ. τὰ ξ. 3, 12, 24. γυμνωσάντων τὰ ξ. 7, 4, 13. † ὅσα ἦν (ἐν) οἰκίαις ἢ ἐργαστηρίοις δόρατα, ἢ ξίφη πελέκεις τε λ. 7, 11, 15. ††

τὴν δεῖξιν τοῦ ξίφους, gladio 1, 8, 12. i. q. τὸ ξιφίδιον. - δεικνὺς τὸ ξ. gladium 7, 11, 10. i. q. ξίφεσιν - ὑποκολπίοις, pugionibus ib. 6. οἷς εἶχον, ὑποκολπιδίοις ξίφεσι φονεῦσαι, pug. 7, 6, 15.

ξυλεία, ph. ξυλείας πλῆθος ἐπάλληλον, lignorum 7, 12, 13 materiatura, noſtr. *Holzwerk.* - c. gen. rei ſ. loci, τῇ ξυλείᾳ τῶν οἰκοδομημάτων εἰς τὰς μηχανὰς κατεκέχρηντο, lignea materia 8, 4, 22.

ξύλινος, ph. de re, ξυλίνοις - σκεύεσι, ligneis vaſis 4, 7, 8.

ξύλον, ph. materia laborata, univerſe, c. adi. οἰνοφόρα σκεύη περιφεροῦς ξύλου, vaſa vinaria ex rotundo ligno 8, 4, 9. e. cupae ſ. dolia. συμπήξεως ξύλων μεγίςων, lignis ingentib. 4, 2, 12. — †† de particulis. ξύλων πολλῶν ἀθροισθῆναι πυρὰν, multis lignis 4, 8, 12. † abſ. ξύλα καταπρίσαντες εἰς τὰ παρατυχόντα σχήματα, ligna 7, 9, 12. - in opp. τὰ ἐκ βυρσῶν καὶ ξύλων (ὅπλα) λ. lignea 8, 4, 27. - c. ſubſt. ξύλων οὔσης ἐκτενείας, lignorum 7, 2, 8. ξ. ἀπορία 8, 4, 9, i. † ξύλων ἐξοχαὶ, ligneae aedificiorum proiecturae 7, 12, 12. v. ἐξ. - †† ξύλῳ παισθέντα (αὐτὸν,) fuſte 7, 7, 8. - in opp. ὑπὸ πλήθους ξύλων καὶ λίθων λ. fuſtium 7, 10, 13. † λίθους καὶ ξύλα ἐπεφέροντο, fuſtes ib. 10. — ξύλα καὶ πελέκεις ἐπιφερ. 7, 4, 7. † τὰ ξ. καὶ τοὺς π. ib. 13.

O.

Ὁ, Articul. Maſc. de perſ. c. ſubſt., repetitus, ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων, populus Romanus 2, 2, 16. 8, 5, 15. - Unus, poſt nomen propr. c. gen. alius nom. propr. Αἰνείαν τὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἀγχίσου, Aeneam, Veneris et Anchiſae filium 2, 3, 9. ſc. παῖδα ſ. υἱόν. - Γερμανικὸν τὸν Νέρωνος καὶ Τίτον τὸν Δομετιανοῦ, Germanicum, Neronis, et Titum, Domitiani, fratres 4, 5, 13. ſc. ἀδελφόν. Unus, ſed c. ſolo gen. nom. propr. οἱ τοῦ Νίγρου, Nigri milites 3, 2, 11. Nigriani ib. 20. ſc. ςρατιῶται, i. q. τὸν ςρατὸν τοῦ N. ib. 18. οἱ τοῦ Σεβήρου, Severiani ib. 19. (3, 7, 16.) i. q. ὁ τοῦ Σεβ. ςρατὸς ib. 12. - Cum adi. et quidem ante id, οἱ πλεῖςοι τῶν λ. plerique eorum, qui 1, 1, 1. v. πλ. - τοῖς ἄλλοις, caeteros 7, 4, 5. - it. in relat. οἱ μὲν ἄλλοι -, Πομπ. δὲ 1, 6, 10. οἱ μὲν - πρεσβύτεροι -, οἱ δὲ κ. νέοι 4, 1, 9. τούτων τὸ μὲν πλεῖςον μέρος -, οἱ δὲ λοιποὶ λ. 7, 12, 3. - †† poſt id et c. gen. nom. appellat. perſ. συλλαβὼν πάντας τοὺς τῶν ἡγεμόνων, omnes ducum liberos 3, 2, 10. ſc. παῖδας ſ. υἱούς. Cum particip. perſ. mero, ὡς μὲν ὁ πέμψας οἴεται, ut quidem is, qui me miſit, put. 3, 12, 4. ὁ τὴν βασιλείαν διαδεξάμενος, imperii ſucceſſor 4, 2, 20. 1, 5, 2. v. διαδέχ. - οἱ ἐξ ἀν. δουλεύοντες, - οἱ μ. π. ὑπακούοντες 1, 4, 12. v. in ſuis verb. it. 1, 12, 16. 8, 6, 10. it. τῶν ἐν ν. βασ. παραλαβόντων 1, 3, 5. ἐν τοῖς δ. ὑπατεύσασιν λ. 3, 11, 3. - 2, 2, 19. 1, 9, 20. - † ſimul c. ſubſt. perſ. τῶν πρὸ αὐτοῦ γενομένων βασιλέων, omnium ante ſe imperatorum 1, 17, 26. eorum, qui ante ſe ſ. ipſum fuerunt, imper. v. γίν. - †† τῶν πώποτε ἀρχόντων 3, 10, 13. v. ἀρχ. et ib. τῶν ἀρχομένων etc. — † πολλοὺς τοὺς ἐξέχοντας τῆς συγκλήτου 3, 5, 4. v. ἐξ. - Cum praep. et quidem ante eas, ſine verb., τῶν ἀπὸ ὑπατείας 7, 1, 21. ſc. γινομένων, v. ἀ. - τοῖς εἰς ὕςερον, ad poſteritatem 4, 14, 10. ad poſteros, ſc. γινομένοις. - τῶν ἐν ἀξιώσεσι 1, 9, 6. v. ἀξ. - οἱ ἐν τῇ βασιλείῳ ὑπηρεσίᾳ, imperatorii miniſtri 2, 5, 4. ſc. ὄντες ſ.

ἡγεκόμενοι, cf. 3, 15, 9. - ſimul c. gen. pron. demt, τοὺς ἐκείνου ἐν τοῖς ὑπηρέταις 4, 5, 8. v. ἐν. - τοὺς ἐν ὑπολήψει ἀνδρείας 8. 3, 11. † τοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους 6, 2, 20. v. γέν. - τοῖς ἐπ' ἀξιώσεως 2, 2, 5. v. ἀξ. - οἱ κατὰ τὴν πόλιν 1, 12, 4. - τοῖς καθ' ἕνα 2, 3, 21. οἱ κατ' ἐκεῖνον 2, 15, 13. v. κ. - οἱ περὶ τὸν Κόμμοδον, qui circa Com. erant 1, 9, 15. ſc. ὄντες, v. π. - οἱ πρὸ ἐμοῦ, qui ante me fuere 1, 5, 13. τῶν πρὸς ταῖς κύλιξι 3, 5, 9. v. κ. - οἱ σὺν αὐτῷ, qui cum ipſo erant 6, 8, 17. v. σ. - Cum praep., at poſt ſubſt. τοξόται οἱ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, ſagittarii orientales 8, 1, 5. ἀνθρώπων τῶν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν 1, 4. 20. v. ἀνθρ. - † ἄλλου βασιλέως τῶν καθ' ἡμᾶς 6, 1, 15. v. κ. - † πάντων τῶν κατὰ τὴν πόλιν 7, 5, 17. v. κ. - Cum praep., ſed intra artic. et nomen, vel adi., τῶν ἀπὸ τῆς βουλῆς ἁπάντων 7, 1, 11. v. β. - vel ſubſt. τοῖς ἐξ ἀνατολῆς ἀνθρώποις - τοῖς δ' ἐπὶ θάτερα 3, 8, 13. v. ἀν. Cum adv. mero, οἱ τότε 3, 8, 18. τοῖς ὕστερον 1, 1, 4. τοῖς ἐκεῖσε 2, 11, 5. τοὺς ἐκεῖθεν 4, 3, 14. τοὺς πανταχόθεν 1, 12, 1. v. in ſing. adv. - Cum adv., ſed ſubſt. praemiſſo, συκοφάντας - τοὺς πανταχοῦ 2, 4, 16. † φίλους τοὺς χθὲς ἐχθρούς 8, 6, 3. - tum ſubſt. ſequente, οἱ ἐκεῖσε ἄνθρωποι 2, 9, 15. — τῶν πώποτε βασιλέων 3, 15, 5. τῶν πάλαι βασιλέων 8, 4, 1. — τῶν τότε ἀνθρώπων 1, 14, 10. - τοὺς ἐκεῖ στρατιώτας 2, 8, 13. τοὺς ἐ. βαρβάρους 3, 14, 2. τοὺς ἐπέκεινα βαρβ. 2, 9, 1. † ἀθροίσας τοὺς πανταχόθεν στρατιώτας 2, 10, 2. - Maſc. de re, cum adv., ſed ſubſt. praemiſſo, ἀγροῖς τοῖς πλησίον 5, 3, 26. - aut ſubſt. ſequente, τὸν ἐκεῖ βίον ἑλομένων 3, 4, 20. τοὺς ἔξωθεν κινδύνους 2, 5, 10. v. in ſing. adv. - Fem. cum adi. fem. per ellipſ. ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς 8, 7, 16. ἐν τῇ ἡμεδαπῇ 1, 1, 5. ἐν τῇ πολεμίᾳ 1, 7, 1. 7, 2, 6. - vel ſex. communis, ἐξῄει τῆς βαρβάρου 3, 15, 12. τὴν ἔτι σώφρονα καὶ κόσμιον 1, 8, 5. τὴν κινδυνώδη καὶ ἀπεγνωσμένην 4, 4, 6. v. in ſing. adi. † τὴν ταχίστην λ. actutum 1, 9, 20. p. adv. v. ταχ. † poſt praep. c. caſu aliquo nom. populorum vel regionis, et quidem gen. ἐπὶ τὴν Ἀτρηνῶν ἠπείγετο, in Atrenorum regionem proper. 3, 9, 3. pro quo εἰς τὴν Ἀτρ. χώραν ib. 6. τὴν ἐπὶ Γαλατίας 3, 2, 11. ſc. ὁδόν. - ſed ante praep. et cum caſu oppidi, per acc. τὴν ἐπὶ Κύζικον 3, 2, 2. ſc. ὁδόν. Cum particip. et ſubſt. quidem praepoſito, ἡ συναιρομένη - τύχη 3, 9, 13. τὴν δοθεῖσαν σωτηρίαν 2, 13, 20. - ſed praepoſito ſubſt. δίκην τὴν ἐπιτεθησομένην ib. 11. γυναικῶν τῶν — δοκουσῶν 4, 2, 9. - Cum ſubſt. mero praemiſſo et ante praep. ἀρετῆς τῆς ἐν ἔργοις 2, 2, 16. κοινωνίας τῆς πρὸς ὑμᾶς 4, 14, 10. γνώσει τῇ παρὰ Ῥωμαίους 2, 15, 3. τιμαὶ αἱ παρὰ τῶν ἀρχομένων 3, 11, 2. ἔριδι τῇ πρὸς ἀλλήλας 3, 2, 13. 4, 5, 5. πόλιν τῶν ἐπὶ Θρᾴκης μεγίστην 3, 1, 10. προσόδοις ταῖς ἀπὸ θαλάττης ib. 11. - Cum praep. intra artic. et ſubſt. ſ. c. praep., ſequente ſubſt. τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς καὶ διαίτης 3, 10, 4. 3, 14, 4. ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γῇ 2, 11, 16. † τὰς καθ' ἡμ. ἀκμαζούσας πόλεις 3, 2, 16. τῇ διὰ δοράτων μάχῃ 3, 4, 19. τῇ πρὸς τοὺς - ἀπεχθείᾳ 3, 2, 13. τὴν ἐν τῇ πόλει διατριβὴν 4, 7, 1. τὰς ἐν μέσῳ πόλεις 1, 7, 3. τῆς περὶ τὰ θεάματα σπουδῆς 3, 10, 4. v. σπ. †† Repetitus poſt ſubſt. c. ſubſt. ante praep. τὴν στοργὴν τὴν εἰς τὸν παῖδα τοῦ βασιλέως 1, 17, 6. - Cum adv. ſed ſubſt. praemiſſo, εὐνοίας τῆς ἄνωθεν 3, 12, 21. - at ſubſt. ſequ. ſ. c. adv. intra artic. et ſubſt. ἀπὸ τῆς ἄγαν ἀκρασίας 1, 3, 5. ἐν τῇ συστάδην μάχῃ 2, 10, 17. - † ſimul c. praep. τὴν διὰ δοράτων συστάδην μάχην 4, 10, 7. ταῖς συσταδὸν μάχαις 7, 12, 11. 6, 7, 19. εἰς τὴν ἄνω γῆν 8, 2,

7. - Neutr. cum adiect. in periphraſi ſubſt. τὸ ὑπήκοον, ſubiecti 1, 2, 8. ſubditi, cives. τὸ βάρβαρον 1, 3, 13. τὸ ἀνθρώπινον 1, 4, 3. - † c. gen. vel rei, εἰς τὸ μέγιστον ὕψους 1, 13, 12. v. μέγ. vel perſ. τὸ πλεῖστον τοῦ στρατιωτικοῦ ib. 4. - Neutr. c. adi. in periphr. adv. τὸ ἀληθές, revera 5, 8, 13. λύπῃ τὸ πλεῖστον διαφθαρείς, magna ex parte 5, 15, 5. - Suo loco et in ſing. adi. v. τοῦ λοιποῦ, it. τὸ πρῶτον, it. τὸ τελευταῖον. Neutr. c. inf., in periphraſi vel ſubſt. vel gerund. vel alius formulae, τὸ μεγάλα χαρίζεσθαι 2, 3, 23. τὸ - νέμειν, tribuere ib. † τὸ ἐμὲ - ἀναιρεθῆναι, me occidi 2, 5, 9. τὸ ὑμᾶς - γενέσθαι φονεῖς, vos fieri ib. e. τῷ μὴ δύνασθαι ἀποπληρῶσαι, eo, quod non poſſet 2, 7, 2. 9. τῷ μὴ ἔχειν λ. quia non habet 3, 1, 6. 6, 8, 15. e. v. μηδείς. Per ſubſt. ſimul, a quo pendeat, τοῦ βιάζεσθαι - ἐξουσίαν 4, 6, 12. αἵρεσις -, ἢ τοῦ εἶναι λ. 3, 11, 11. δέει τοῦ τρωθῆναι, metu vulnerum 2, 13, 8. - Per verb., a quo pendeat, προυνοήσατο τοῦ πρότερον ἀναιρεθῆναι 7, 6, 9. τοῦ μηδένα ἐπηρεάζεσθαι - προνοούμενος 2, 4, 16. ††† ἤδη καὶ τῶν στρατιωτῶν κεκμηκότων ἐν αὐτῷ τῷ ἁρπάζειν λ. 4, 11, 12. - Per praep., a qua pendeat, ἅμα (σὺν) τῷ τῆς γαστρὸς προελθεῖν 1, 5, 14. †† ἅμα τῷ θαυμάζεσθαι 5, 1, 12. v. ἅ. - ἄνευ τοῦ δεινόν τι δρᾶσαι 2, 3, 23. v. ἄ. - μικρᾶς προφάσεως δεόμενος εἰς τὸ ἀδικῆσαι 3, 8, 6. e. 5, 2, 14. e. 6, 1, 13. e. 6, 4, 1. e. 7, 3, 4. m. v. εἰς. - ἐκ τοῦ - ὀφθῆναι 1, 11, 3. e. 2, 8, 7. e. ἐπὶ τῷ μὴ - προκεχωρηκέναι 3, 9, 12. μετὰ τὸ προελθεῖν λ. 2, 9, 6. i. v. μ. - †† ὑπὲρ τοῦ τὰ βάρβαρα ἡσυχάζειν ἔθνη 8, 7, 15. - Cum particip., poſt ſubſt. τέλος τὸ πεπρωμένον 2, 2, 14. †† (ἀγαθὸν) τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἀντιδοθὲν λ. id, quod rel. 2, 3, 15. qui Bg. coepit abſ. et p. mero partic. c. artic. ut in ſqq. locis. - Neutr. c. particip. neutr., p. ſubſt. vel rei, vel perſ. τὸ λυπῆσαν 2, 3, 8. τοῦ λελυπηκότος ib. 19. τὸ λυποῦν 5, 2, 14. τὸ ἡττηθὲν 4, 5, 4. τὸ νικῆσαν ib. — τὸ ἀποβησόμενον 2, 8, 6. τὸ ἐλεούμενον 2, 10, 5. τὸ μισούμενον ib. τὸ βεβουλευμένον 1, 8, 13. τὸ πάνυ αὐτῶν ἐρρωμένον 3, 8, 10. v. in ſing. verb. - Poſt praep. εἰς τὸ παρὸν 2, 5, 7. πρὸς τὸ παρὸν 1, 3, 13. in periphr. adv. - Cum praep. per al. ellipſ. ſubſt. τὸ καθ' αὐτὸν 2, 3, 21. 2, 6, 5. v. κ. † τὸ κατ' ἀξίαν 2, 4, 3. - †† ὡς κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο 3, 15, 13. v. ἀ. — †† Cum praep., poſt ſubſt. c. artic. τὸ στρατόπεδον πᾶν τὸ σὺν αὐτῷ 7, 8, 3. - Cum adv. poſt praep. πρὸς τὸ νῦν 2, 5, 10. - it. ſimul cum ſubſt. ſq. ſ. adv. intra artic. et ſubſt. τὸ ποτε ῥεῖθρον 6, 7, 16. - †† ſimul c. gen. perſ. ſ. rei, ἀφορῶν εἰς τὸ πρόσθεν τοῦ θεοῦ 5, 6, 17. e. Neutr. plur. c. adi. et quidem ante id, τὰ μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν πάντα ὑπῆρξεν αὐτῷ 3, 6, 4. τὰ ἀνθρώπων πάντα 4, 12, 5. τὰ μὲν ὑπ' Εὐρώπην π. 4, 3, 11. τὰ χρηστὰ 2, 3, 18. τὰ ἴδια ib. 19. τὰ αὐτὰ v. ἀ. †† ſimul c. gen. vel rei, τὰ δεινὰ τῶν ἔργων 2, 3, 17. τὰ ἀνδρεῖα καὶ σεμνὰ τῶν ἔργ. 7, 8, 15. - vel perſ. τὰ ἐκείνων πάντα δοῦναι, illorum bona omnia 7, 8, 20. - ſed poſt, ſimul c. gen. perſ. πάντα ἔχουσαν τὰ ἑαυτῆς 5, 3, 4. † ante adi. p. adv. τὰ πρῶτα v. πρ. Cum particip. p. ſubſt. τὰ δέοντα 1, 5, 22. τὰ βεβουλευμένα 1, 9, 21. ſq. τὰ ἀκολουθήσαντα 1, 14, 12. † τὰ θρυλλούμενα (ſ. θορυβούμενα) 1, 12, 12. τὰ Νέρωνι πεπραγμένα 1, 3, 9. τὰ Δομετιανῷ τετολμημένα ib. 10. τοῖς κατ' αὐτοῦ τετολμημένοις 2, 9, 13. τὰ πρότερον ὑμῖν ἀνδρείως κατορθωθέντα 1, 5, 23. τὰ πραττόμενα ib. 21. v. πρ. τὰ τότε πεπραγμένα 2, 5, 12. τὰ μὲν δὴ Μαξιμίνῳ πραχθέντα 8, 1, 1. τὰ δρασθέντα 1, 13, 10. τὰ γενόμενα ſ. γιγνόμενα 2, 3, 17.

τὰ μέλλοντα ib. v. μ. ἐπακούειν τῶν λεγομένων 1, 5, 21. τὰ λεχθέντα 1, 9. 13. τοῖς λεχθεῖσιν 2, 1, 23. τὰ δόξαντα 6. 8. 15. δέει τῶν πεπειραμένων 1, 5, 26. τῶν προσκτωμένων ἀεὶ καταφρονήσει 1, 8. 7. τῶν ἀλισκομένων κοινωνίᾳ 1, 10, 3. οὐδὲν εἰδότα τῶν ἀπηγγελμένων 1, 13, 8. ἀπειθεῖς τοῖς κελευομένοις 2, 4, 10. 2, 13. 3 πισεύσαντες τοῖς ἐπεσταλμένοις ib. 5. † αὐτὸν – πολλὰ ἦν τὰ πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν ἀναπείθοντα 3, 11, 2. ἦν αὐτὸν τὰ ἀγ. οὐ μικρὰ εἰς ἐπιθυμίαν ἀρχῆς λ. 6, 2, 16. ἔχεσθαι τῶν ἐπειγόντων 4, 14, 11. Λιβύης τὰ παρακείμενα 4, 3, 15. τὰ ἀνειμένα λ. 7, 8, 15. †† τῆς ἐπιβουλῆς τὰ λανθάνοντα 1, 9, 18. v. λ. ubi ſimul c. gen. rei, eó quo praemiſſo. Neutr. pl. c. praepp., ſine ſubſt. τὰ ἀπὸ τῆς ἠπείρου –, τὰ ἀπὸ θαλάττης 8, 2, 7. τὰ – ἐν τῇ πόλει οὕτω παρεσκεύαςο 8, 5, 1. τῶν ἐν ἀγορᾷ οὐκ ἀπείρως εἶχε 4, 12, 2. † τὸν τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ κρατοῦντα πάντων 5, 7, 19. τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ προχωρούντων λ. 3, 9. 3. μέλλειν τῶν ἐν ἀνθρώποις 1, 5, 8. μετὰ τὰ ἐν Κυζίκῳ 3. 2, 17. i. q. §. 11. τὰ ἐν τοῖς ἔθνεσι διοικήσας 3, 10, 2. διοικήσων τὰ ἐν τοῖς ςρατοπέδοις 4, 7, 1. τὰ ἐν τῇ Ῥώμῃ διοικ. 8, 7, 16. διαρπάζειν τὰ ἐν ταῖς πόλεσιν 3, 3, 5. †† τὰ ἐν ταῖς ςρατιωτικαῖς πράξεσιν ἦν εὐκλεῆ 2, 5, 4. τὰ ἐν Πάρθοις λυμηνάμενοι 6, 5, 15. ſc. κτήματα. τὰ ἐξ ἔθους διοικῆται 4, 12, 12. διοικήσας τὰ ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς, res orientis 3, 5, 1. ſc. πράγματα. – τὰ ἐπὶ γῆς διοικεῖν 1, 5, 18. τὰ ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἀγνοοῦντι 1, 9, 20. τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥ. πόλιν καὶ γνώμην τοιαῦτα ἦν 7, 7, 15. τὰ μὲν δὴ κατὰ τὴν Λιβύην ἐν τούτοις ἦν 7, 9, 2. 8, 6, 10. μηδέ τινα ὑμῶν ἐκπληττέτω τὰ κατὰ Ῥώμην 7, 8, 12. τὰ κατὰ τὰς Γαλλίας – διαθεὶς 3, 8, 4. κατορθώσας τὰ κ. τὴν ἀνατολὴν 3, 10, 1. † μήτε τὶ τῶν κατὰ τὸν πατέρα εἰδὼς 1, 9, 21. †† οὐδὲν τῶν κατ' ἀξίαν ἐνδεήσει 2, 5, 13. ſc. ὀφειλομένων etc. ὁ Νίγρος οὕτως ἐξήρτυε τὰ καθ' ἑαυτὸν 3, 1, 16. ἐπεὶ τὰ παρὰ τῆς συγκλήτου ἐδηλώθη, decreta a ſenatu 2, 13, 1. ſc. γενόμενα ſ. βεβουλευμένα. – ὡς ἀπηγγέλη τὰ περὶ τοῦ Μαξιμίνου 6, 9, 1. p. τὰ ὑπὸ τῶν ςρατιωτῶν περὶ τοῦ Μαξ. πεπραγμένα ἔργα, ſc. γενόμενα, συμβεβηκότα, ut autem nunciata ſunt illa negotia, quae a militibus de, in, cum Maximino acta eſſent. τὰ μὴ πρὸ πολλοῦ 1, 3, 8. ſc. γενόμενα πράγματα. † ἐν τοῖς πρὸ τούτων λέλεκται 8, 1, 1. ſc. βιβλίοις potius, quam λόγοις. τὰ πρὸς πόλεμον παρεσκεύαζετο 2, 11, 19. ſc. χρήματα. ὠφέλιμα ſ. ἐπιτήδεια πρὸς λ. v. πρ. et πέλ. – εὐτρέπιζε τὰ πρὸς τὴν μάχην 3, 14, 9. ἐπεὶ αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν Ἀλβῖνον – ἀσφαλῶς εἶχεν 3, 15, 10. v. ἀσφ., cf. 4, 14, 11. τῶν πρὸς τοὺς βαρβάρους λ. 3, 15, 2. τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς 6, 7, 8. – Cum praep. poſt ſubſt. γυμνάσια τὰ πρὸς θηρία 1, 17, 19. θηρίων – τῶν ἀπὸ πάσης γῆς λ. 3, 8. 15. † χρήματα πάντα ἀθροίζων τά τε αὐτοῦ καὶ παρὰ φίλων 2, 11, 13. v. ἀθρ – ὅπλα –, τὰ – ἐκ βυρσῶν λ. 8, 4, 27. ἔθνη – τὰ ὑπ' ἀνατολαῖς λ. 8, 5, 15. – Cum praep. ſed ſubſt. ſeq. ſ. c. praep. intra artic. et ſubſt. τὰ ἐν Μυσοῖς – ςρατόπεδα 3, 10, 2. τὰ ἐν Ἰταλίᾳ χωρία 7, 8, 27. – Cum adv., ſine ſubſt. οἱ τὰ ἐκεῖθεν ἀγγέλλοντες 2, 8, 8. τῶν ἐκεῖσε λ. 1, 6, 14. τὰ ἐνταῦθα ib. 13. τὰ ἐπέκεινα 4, 3, 15. † οὐδὲν τῶν εὐπρεπῶς 2, 5, 13. τῶν οἴκοι 1, 6, 12. ἐν τοῖς ἑξῆς 1, 14, 12. — †† Per peculiaria, nominatim cum gen. perſ. τὰ ἑαυτοῦ ἔχων 2, 3, 19. 6, 2, 10. εἰς τὰ ἑαυτοῦ v. in ἑ. it. τὰ αὐτοῦ in ἀ. τὰ ἄλλων – τὰ αὐτῶν λ. 8, 3, 14. διέτριβεν ἐν τοῖς ἑαυτῆς 5, 3, 26. — τὰ Ῥωμαίων v. in Ῥ. – τὰ ἐκείνου etc. φρονεῖν v. in hoc v. ὅπως τὰ Νίγρου προδιδοῖεν, rem Nigri 3, 2, 10. pro προθ. τὰ Ν. πράγματα, Nigri res ib. 5. inſtituta, iuſſa, mandata de fortiter pu-

gnando. - † τὰ τῶν ἀνδρῶν πράττειν 5, 6, 3. v. α. - †† τὰ τῶν ἐπέκεινα βαρβάρων 3, 4, 18. v. β. - εἰ τὰ τῆς συγκλήτου τις ὑμῖν διήγγειλε, quae in ſenatu acta ſunt 7, 8, 14. † τὰ τῆς μητρὸς 6, 9, 17. v. μ. - τὰ τῶν ϛρατοπέδων 3, 15, 12. - Cum gen. rei, τὰ τῆς Ῥώμης διοικεῖν, rem Romanam 2, 12, 7. † τὰ τῆς πολιορκίας (μὴ) προκεχωρηκέναι, obſidio non proceſſ. 3, 9, 12. i. q. pr. τῆς πολ. μὴ πς. - τὰ τῆς προαιρέσεως, propoſitum 2, 4, 15. τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ λ. 3, 14, 5. τὰ τῆς ἐπιβουλῆς 5, 8, 9. τὰ τῆς ἀρχῆς 2, 8, 11. 5, 5, 1. 8, 7, 12. v. α. - τὰ τῆς βασιλείας 2, 12, 7. 3, 15, 15. 4, 15, 18. †† τὰ κατὰ τὴν Ῥώμην ἑορτῆς εἶχεν οὕτως 8, 7, 1. p. τὰ τῆς κατὰ τ. Ῥώμην ἑορτῆς, ſc. πράγματα, et p. ἡ κατὰ τὴν Ῥ. ἑορτὴ εἶχ. οὕτ.

ὁ, p. pron. demonſtr., Maſc., ſine relat. diſerta, init. enunc. ὁ δ' λ. ille vero 1, 8, 12. at ille 1, 17, 19. qui 2, 6, 15. ὁ δὲ, ille autem 1, 9, 21. 2, 5, 6. 2, 8, 14. ὁ δὲ, ipſe autem 2, 3, 7. ὁ δὲ, iſte autem 4, 15, 21. ille vero 6, 8, 5. ὁ δὲ, is 2, 1, 14. 4, 6, 11. ὁ δὲ, ille 7, 9, 7. ὁ δὲ, qui 1, 17, 15. 2, 3, 10. †† in orat. med. et apodoſi, τοῖς - δέον ἐπιφοιτῆσαι, ὁ δὲ λ. ipſe 2, 8, 18. - Sic et ſine relat. manifeſta, ὁ μὲν οὖν, ille quidem 1, 4, 18. 1, 15, 16. - Sed in relat. aperta, τούτων ὁ μὲν ἕτερος - τὸν δὲ περιόντα λ. alter 1, 2, 2. καταγνοὺς τοῦ μὲν ῥαθυμίαν, τοῦ δὲ λ. alteri - alteri 2, 9, 3. - † in med. orat. ψηφίζεται, τὸν μὲν ἀναιρεθῆναι, ἀποδεχθῆναι δὲ λ. illum quidem 2, 12, 9. — Sic et ὁ μὲν δὴ - οἱ μέντοι λ. ille itaque 1, 9, 14. ὁ μὲν οὖν - οἱ δὲ λ. ille quidem 1, 12, 11. ὁ μ. οὖν - ὁ δὲ ϛρατὸς λ. ac ille quidem 5, 4, 14. ὁ μ. οὖν - ἐπεὶ δὲ, ille quidem 2, 12, 12. - τὸν μὲν οὖν - ἀλλ', illum quid. 2, 2, 14. 16. † πολλὰς δὲ τοῦ μὲν Σεβήρου ὀνειδίζοντος εὐεργεσίας λ τοῦ δὲ - ὑπομιμνήσκοντος, illo autem 3, 12, 21. †† τῶν μὲν κολάκων -, τοῦ δὲ - μετιόντος, ipſo autem 1, 13, 17. e. - Maſc. plur. ſimiliter, ſine relat. aperta, οἱ δὲ, illi autem 7, 11, 19. immo 7, 12, 4. ſed 3, 13, 14. illi vero 2, 11, 14. iſti autem 2, 12, 2. at illi 2, 13, 20. qui 3, 12, 3. 25. οἱ δ', illi vero 1, 16, 13. οἱ μὲν οὖν, illi equidem 1, 6, 24. οἱ δὲ in apodoſi, iſti vero 1, 12, 17. ſed rectius Bg. — tum vero illi 2, 10, 7. - Sed in relat. ὧν οἱ μὲν - οἱ δὲ, quorum alii - alii 1, 1, 6. - quorum alii - caeteri 2, 1, 3. ſq. — † in med. orat. οἱ μὲν - οἱ δὲ, alii - alii 1, 11, 4. 1, 13, 5. 5, 4, 10. ſq. οἱ μὲν - οἱ δ' - οἱ δὲ, alii - alii - alii 1, 4, 21. — οἱ δέ τινες - οἱ δὲ, quidam - alii 6, 9, 8. † ὁ δὲ Μαξιμῖνος - οἱ δὲ, illi vero ib. 14. †† οἱ μὲν - οἱ δὲ καὶ, alii quidem - alii vero et 7, 11, 7. ubi Bg. non oppreſſit partic. relat. τοῖς μὲν - ἡμῖν δὲ, illis - nobis 1, 13, 6. τοῖς μὲν - αὐτοὶ δὲ λ. illis quidem - ſe contra 8, 6, 7. τοὺς μὲν - αὐτὸς δὲ illos qu. 1, 17, 1. 3, 5, 13. τοὺς μὲν - τῶν δὲ καὶ, partim - partim 1, 3, 12. τοὺς μὲν - τοὺς δὲ, quidam - quidam 1, 7, 9. illis — his 1, 17, 3. † πλείϛους - τοὺς δὲ, plurimos - quosdam 1, 6, 24. - †† ante numeral. τοὺς τετρακοσίους 6, 4, 10. illos quadringentos. - Fem. ſimul, ἡ μὲν ἀπέϛη. ὁ δὲ Κόμμ. ipſa 1, 16, 11. τῆς μὲν - τοῦ δὲ, huius quidem - illius autem 4, 4, 6. τὴν μὲν - τὴν δ', hanc - illam vero 1, 5, 8. τὴν μὲν - τὸν δὲ, hanc quidem, illam autem 1, 15, 12. - in relat. tac. ἡ δὲ λ. illa vero 2, 17, 8. - Neutr. τὸ μὲν - τὰ δ', alterum - alterum 3, 7, 16. — Sed ſine relat. diſerta, τὰ δὲ, quae 3, 9, 10.

ὀγδοηκοϛὸς, ph. de re, ἔτος ὀγδοηκοϛὸν, octogeſimum 7, 5, 3.

ὅδε, Maſc, abſ. ἡ τοῦδε ἀρχὴ, huius 2, 2, 19. - Fem. c. artic.

ſimul, et quidem praepoſitum, ἥδε ἡμῶν ἡ ἄφιξις, hic adventus 2, 1, 18. τῆςδε τῆς πόλεως, huius 4, 5, 12. τήνδε τὴν ἐξουσίαν, hanc potent. 3, 11, 11. ſed poſtpoſ. τὴν θεὸν τήνδε, hanc 1, 11, 1. - Neutr. τόδε τὸ τέλος, hunc finem 2, 1, 10. propr. *hicce* etc. v. δε enclit. ſupra.

ὁδεύειν, ph. de perſ. c. adv. νύκτωρ - ὁδεύοντας, iter facientes 7, 5, 9. curru.

ὁδηγεῖσθαι, phyſ. paſſ. de perſ. c. abl. modi, ὁ ϛρατὸς, ὡς προνοίᾳ θείᾳ ὁδηγούμενος, - διαβὰς τὸν Ταῦρον λ. quaſi duceretur 5, 3, 13.

ὁδοιπορεῖν, phyſ. de perſ. c. adv. νύκτωρ - ὡδοιπόρει, iter faciebat 5, 4, 13. curru. - c. praep. ὁδοιπορήσαντες μετὰ πάσης ἐπείξεως, iter facient. 8, 6, 10. - ſimul c. abl. modi, ὑπὸ νιφετοῖς - ἀκαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ ὡδοιπόρει, incedebat 3, 6, 22. - abſ. καὶ οἱ μὲν - ὡδοιπόρουν, iter facieb. 7, 9, 1.

ὁδοιπορία, ph. c. ſubſt. τῆς ὁδοιπορίας τοὺς ϛαθμοὺς, itineris 2, 15, 11. milit. ὁδ. μήκει καὶ τάχει, itinerum 3. 7, 17. τάχει τῆς ὁδ. itineris 4, 12, 11. τὸ πλεῖϛον τῆς ὁ. 4, 11, 4. - c. adi. διὰ ταχείας - ὁδ. itinere 1, 10, 6. - c. verbb. τῆς ὁ. εἴχετο, iter 2, 11, 1. - † ὡς ὁδοιπορίας χρῄζειν, ut itineris apparatu opus eſſet 4, 13, 8. - ἀνύσας τὴν ὁδοιπορίαν, iter 1, 7, 3. 3, 8, 5. 3, 10, 2. 7, 12, 17. - † τὴν ὁ. ποιούμενος, iter 3, 6, 22. ſq. ὡδοιπόρει, - τὴν ὁ. ἐποιεῖτο 4, 13, 8. τὴν ὁ. - ἤπειγον 4, 1, 4. - c. adi. et verb. ὑπὸ τῆς συνεχοῦς ὁ. συντετριμμένος, itinere 5, 4, 20. σχολαιτέραν τὴν ὁ. ἐποιεῖτο, iter 7, 8, 24.

ὁδοιπορικὸς, phyſ. de re, ἐσθῆτα ὁδοιπορικὴν λαβὼν, itinerario 5 4, 12.

ὁδοποιεῖν, ph. de re, abſ. τὸν τόπον ὁ χειμάῤῥους ἀνοίξας, ὡδοποίησεν, viam fecit 3, 3, 11.

ὁδὸς, ph. de loco, praecipue, c. adi. διὰ μέσης τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ λ. viam 1, 14, 8. plateam. - 7, 6, 21. - διὰ τῆς ἱερᾶς ὁ. 4, 2, 8. - † ſimul cum praep. διὰ μέσης τῆς ἐν Ῥώμῃ ἱ. ὁ. 2, 9, 6. - univerſe, δυσβάτου οὔσης τῆς ὁ. 3, 3, 1. τῆς ὁ. ϛενῆς οὔσης ib. 2. — † αἱ λεωφόροι ὁδοὶ καὶ ἀτραπαὶ πᾶσαι ἐφυλάττοντο 8, 5, 12. προὔπεμψε λογάδας δι' ἑτέρων ὁδῶν καὶ ἀτραπῶν 2, 13, 21. † τέλη ἐν ὁδῶν πορείαις 2, 4, 14. κατὰ πάσας ὁδοὺς διανείμαντες αὐτοὺς 2, 12, 2. - c. praep. πρόβλημα τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ ὁ. viarum in orientem 3, 1, 8. contra vias, quae ſunt in oriente. - c. gen. loci, πανταχόθεν τὰς τῆς Ἰταλίας ὁδοὺς παραφράξαντες, Italiae itinera 8, 5, 10. vias, quae ſunt in Italia, et quae partim ferunt in Italiam. - †† παρὰ πᾶσαν τὴν ὁ. συμβουλεύοντες, in toto itinere 2, 6, 10. - κατὰ τὴν ὁ. ϛασιάζοντες λ. in itinere 4, 1, 2. - κ τὴν μέσην ὁ. λ. in medio it. 4, 13, 9. Quae tria loca pertinere poſſunt et ad ſq. claſſem. - De actu eundi, quatenus fit ut via aliqua, (i. q. pr. ὁδοιπορία,) - ἔχεσθαι τῆς ὁ. itineri inſtare 2, 11, 2. 7, 8, 22. τῆς ὁ. εἴχετο, itineribus 3, 6, 21. τὴν ὁ. ἐπετάχυνε, iter 2, 11, 2. ἀνύσας τὴν ὁ. 3, 14, 7. - ſimul c. praep. τῆς ἐπὶ τὸν Ἀλβῖνον ὁ. εἴχετο, iter in Albinum 3, 6, 18. - ſimul c. adi. αἰφνιδίου γενομένης τῆς ἐπ' Ἰταλίαν ὁ. hoc in Italiam iter 7, 8, 2?. οὐδὲ - ἄλλως αὐτῷ τὴν ἐπὶ Ῥώμην ὁ. εὐπρεπῆ - ἔσεσθαι, iter Romam verſus 8, 4, 24. † de itinere brevi et pompa per urbem, πᾶσαν τὴν ὁ. ἤνυε τρέχων λ. iter 5, 6, 17. †† de tempore ſ. temporis intervalli vel menſura, cum gen. temp. ταῖς Παρθυαίων ὄχθαις, αἳ μὴ πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπεῖχον τῆς εἰς Κτησιφῶντα ἀφόδου, haud multorum dierum itinere 2. 9, 15. noſtr. *Tagereiſe*.

ὀδοὺς, ph. τὴν τῶν ὀδόντων ἀκμὴν, dentium 1, 15, 12. pantherae.

ὀδύρεσθαι, phyſ. de perſ. med. cum acc. rei, τὰς παρούσας ὀδυρομένου τύχας, complorante 2, 12, 8. - abſ. ἀπῄεσαν ὀδυρόμενοι, lamentantes 2, 3, 20.

ὅθεν, trop. (Lat. *unde*,) de origine, ſed quatenus reſpicitur notio *cauſae*, init. enunciat. ὅ. καὶ τὸ ὄνομα δοθῆναι λ. unde 1, 16, 4. - in med. orat. et parentheſi 1, 12, 3. - Sed de cauſa proprie, init. enunc. ὅ. ὠλοφύροντο λ. unde 1, 14, 5. 10. 2, 1, 21. 2, 8, 7. 2, 9, 13. 8, 5, 6. quocirca 2, 11, 10. 3, 14, 14. quare 3, 1, 13. 3, 15, 1. 6, 7, 23. 7, 2, 8. 8, 5, 16. quapropter 6, 8, 7. 7, 10, 11. 8, 6, 7. in quibus et valet Lat. *igitur*.

ὀθόνη, pl. ἐῤῥίπτει τοῖς ὄχλοις - ὀθόνας παντοδαπὰς, lintea 5, 6, 21. brevia ſegmenta textorum lineorum, collaria, (Halstücher,) it. ſudaria ſ. muccinia.

οἷα v. οἷος. - οἴκαδε, ph. μεταπεμψάμενος, domum 2, 7, 10. ad ſe. - Aliter οἴ. ἐπανελθεῖν, in urbem (Romam) 1, 6, 16. in patriam, in palatium. - οἴ. μὴ ἐπ. domum 6, 4, 11. in patrias terras domus que.

οἰκεῖος, Maſc. de perſ. p. Lat. *domeſticus*, ſ. eo, qui eſt ex eadem domo, i. familia, p. ſubſt. πᾶς οἰκείου φόνος, domeſticorum 4, 5, 3. fratris. †† ἐπυνθάνοντο, τοὺς οἰκείους ἀπολωλότας, ſuos domeſticos 6, 7, 8. patres, fratres, matres, rel. - †† c. adiunctis, τέκνα καὶ γυνὴ, οἰκεῖοί τε (αὐτοῦ) πάντες ἔνδον, familia omnis 8, 3, 2. - De eo, qui ſecundo loco pertinet ad domum alicuius; ſ. de familiari, i. amico, p. ſubſt. in opp. cum adiuncto, ἐχθρὸς μὲν ἀντὶ φίλου, πολέμιος δὲ ἀντὶ οἰκείου γενέσθαι λ. pro familiari 3, 6, 11. - † c. gen. perſ. οἰκεῖοι τῆς Μαισῆς, familiares 5, 3, 18. - ſimul c. adiuncto, οἱ ἐκείνου οἰκεῖοί τε καὶ φίλοι, καὶ οἱ ὄντες ἐν τοῖς βασιλείοις, ὑπηρέται τε πάντες λ. domeſtici 4, 6, 1. τινῶν Γορδιανοῦ φίλων καὶ οἰκείων, neceſſariis 7, 10, 9. — †† οἰκείους Ἀλεξάνδρου λ. domeſticos 6, 9, 8. - †† p. adi. ἀνδρὸς εὔνου καὶ οἰκείου, domeſticum 3, 12, 8. per coniugium. — † ambigue etiam, ut p. Gr. παρορμησάντων αὐτὸν τῶν οἰ. amicis 1, 13, 13. † τοῖς οἰκείοις - διήγγειλε χαίρων, am. 2, 2, 5. — † συγγενῶν τε καὶ οἰκείων, domeſticis 7, 3, 17. † τοῖς οἰκ. καὶ τοῖς ὑπηκόοις λ. dom. ib. 1. Romanis, non provincialibus, v. ὑπ. — De tertii loci domeſticis, ſ. iis, qui remotiſſime pertinent ad domum, ſ. iis, qui ſunt alicuius qualicunque modo, in opp. περιεγένετο πρὸς μὲν τῶν οἰκ. μῖσος -, παρὰ δὲ τῶν ἀντιπάλων λ. a ſuis (militibus) 8, 5, 6. i. q. ſ. pr. ἰδίων στρατιωτῶν. - τῶν ἐχθρῶν - τῶν οἰκ. ſuorum 7, 3, 3. populorum, civium, i. q. §. 1. ὑπηκόων. - Fem. p. adi. trop. de re, in opp. τὸ ἐς τὰς μάχας πρόθυμον οὐκ ἐξ ἄλλου κελεύσεως, ἀλλ' ἐξ οἰκείας ἀνάγκης ἔχουσιν, ex propria neceſſ. 8, 5, 15. ſui ipſorum animi. - abſ. οἰκείαν ἔχθραν ἀμύνασθαι, proprias inimic. 4, 13, 15. καταλιπόντων τὴν οἰ. χώραν, proprias ſedes 6, 7, 3. patrias. - Neutr. p. adi. de re ſ. perſ. in opp. ὑπὸ τοῦ οἰκείου πλήθους -, πρὸς τῶν πολεμίων, a ſua turba 7, 9, 15. - c. adiuncto p. praep. πρὸς τῷ οἰκείῳ ἐκ γένους ὀνόματι Κομμόδου - ἀποκαλεῖσθαι, praeter proprium ex familia nomen (Iuliani) 2, 6, 16. - † τὸ μὲν ἄλλο στρατιωτικὸν ἀπέπεμψεν ἔς τε τὰ ἔθνη καὶ τὰ οἰκεῖα στρατόπεδα, propria caſtra 8, 7, 20. - τοῖς οἰ. ὅπλοις ἕκαστον ἐξηρτυμένον, ſuis 7, 11, 14. - Neutr. ſine ſubſt. c. artic. p. ſubſt. de re, ὁ τῶν οἰ. στερηθεὶς, ſuis bonis 2, 5, 19. ſc. ἀγαθῶν ſ. χρημάτων, i. q. pr. τὰ ἑαυτοῦ et τὰ ἴδια. — † nominatim de loco, ἐν τοῖς οἰκείοις καταβιῶναι, domi ſuae 5, 3, 4. ſc. χωρίοις ſ. κτήμασι, i. q. pr. εἰς τὴν πατρίδα et §. 6. ἐν τοῖς

ἑαυτῆς. - c. opp. βιώσεσθε - ἐν τοῖς οἰ., οὐκ ἐν ἀλλοδαπῇ, domi ſuae 8, 7, 14. † εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπιέναι, domum 1, 17, 21. ſc. οἰκήματα, non procul a palatio imperat.

οἰκειοῦσθαι, trop. de perſ. Paſſ. forma, ſed med. ſenſu, c. acc. perſ. et abl. rei ſ. modi, ἐκεῖνος πλείονι θρησκείᾳ ᾠκείωτο αὐτὸν, ſibi conciliaverat 3, 11, 8. amicum, benevolum fecerat. - Med. ipſum, c. ſolo acc. perſ. οἰκειοῦσθαι τὰ ςρατεύματα, adiungere ſibi 3, 15, 2. ἡγεμόνας - οἰκειούμενος, adi. ſ. 2, 9, 9. † δέον ἐπιφοιτῆσαι καὶ φθάσαι οἰκειωσάμενον αὐτὰ, ſibi concil. 2, 8, 18. †† c. adiuncto, e phraſi ſyn. ᾠκειώσατο πάντας, ἔς τε φιλίαν ὑπηγάγετο, adiunxit ſibi 4, 7, 3. † τοῦτον ἠθέλησεν σοφίσματι τρολαβὼν οἰκειώσασθαι, ſi. adiungere 2, 15, 3. - ſimul c. adv. et praep. πάντας ῥᾶςα εἰς εὔνοιαν ᾠκειώσατο, ad benevolentiam conciliavit (ſibi) 2, 4, 3. ſimul c. abl. rei ſ. modi, δώροις - ᾠκ., ſi. adiunxit 6, 8, 6. ὡς ἐπιδόσει οἰκειώσηται τὸ ςράτευμα, conciliaret ſi. 1, 5, 2. - δωρεαῖς οἰκειωσάμενος τὸ ςρατιωτικὸν, cum adiunxiſſet ſi. ib. 27. 4, 5, 1. - c. adiuncto e particip. (αὐτοὺς) ἑκάτερος ᾠκειοῦτο, μεγ. ὑποσχέσεσι πρὸς αὐτὸν ἀνέλκων, conciliabat ſibi homines 4, 3, 3. — †† c. acc. rei et praep. ὅπως αὐτῶν τὴν εὔνοιαν διὰ χρημάτων οἰκειώσηται, conciliaret (ſibi) 5, 8, 6.

οἰκέτης, ph. de perſ., aulae, vilioris generis, in opp. οὐκ οἰκέται τινὲς ἢ εὐτελεῖς ἄνθρωποι, ἀλλ' λ. non famuli 5, 5, 20. - c. adi. et gen. perſ. δυσὶν οἰκέταις τῶν πιςῶν ἑαυτοῖς, famulis 2, 11, 2. - Κλέανδρος, οἰκέτης βασιλικὸς γενόμενος, ſervus 1, 12, 8. - maioris dignitatis, πονηρὸν οἰκέτην, famulum 1, 13, 6. de eodem. - † ſimul in opp. ἃ πρὸς μηδενὸς βαρβάρων πείσεσθαι -, ταῦτα δρῶσιν - οἱ οἰκέται, domeſtici ib. 4. de uno eodem. - † ſimilis primi generis, c. adiuncto diſerto e praep. τινὲς τῶν ἐπὶ τῆς αὐλῆς οἰκετῶν, nonnulli ex aulico famulitio 1, 6, 2. ſc. ὄντων, famulorum, qui in aula erant, vivebant, degebant, habitabant; ſ. quidam famulorum, in aula verſantium. - Sed extra aulam, τὸ πλῆθος τῶν οἰ. ſervorum 7, 4, 10. e rure, opp. domini urbani, cf. §. 7. ſqq.

οἰκέω, ph. de perſ. c. acc. loci, δοὺς κώμας οἰκεῖν, ad habitandum 6, 4, 11. v. διδ. - οἱ τὴν Ἀντιόχειαν οἰκοῦντες, qui Antiochiam incolunt 2, 10, 15. - ſimul c. adv. μηκέτι - τὴν β. ἑςίαν οἰκεῖν, habitare 1, 15, 17. - ſed c. mero adv. loci, ἐν τοῖς βασιλείοις, ἔνθα ᾤκει, habitaverat 4, 6, 1. † διελόμενοι αὐτὰ, (τὰ βασίλεια,) ἑκάτερος ᾤκει, παραφράττοντές τε λ. ſeparatim habitabant 4, 1, 9. qui Bg. ſupplerit adv. ἰδίᾳ, dum v. [illegible] poteſt c. dupl. particip. modi, ante, διελ. et poſt, παρ. aut etiam tantum c. unis particip. ſqq. παρ. λ. Niſi ſupplendum adv. ἐκεῖ, latens in pr. pron. αὐτ. Paſſ. phyſ. de re. Particip. Fem. c. adi. ὑφ' ἑνὶ διαδήματι βασιλεύσειν πάσης οἰκουμένης, per totum terrarum orbem 4, 10, 8. ſc. γῆς, regnare toti terrae, quae ſ. quatenus habitatur, Europa, quae Romanis paruit, et Aſia, quae ſub [illegible] et aliis, cf. §. 6. - † c. artic. et praep. πᾶσα ἡ ὑπὸ Ῥωμαίοις οἰκουμένη, ipſe orbis Romanus 5, 2, 5. [illegible] ut [illegible] particip. aliud οὖσα, et iterum ſubſtant. illud, p. πᾶσα (ἡ γῆ) οἰκουμένη, ἡ (οὖσα) ὑπὸ Ῥωμ.

οἴκημα, phyſ. τετράγωνόν τι, εἰς σχῆμα οἰκήματος, aedificii 4, 2, 12. de tota aedicula in conſecratione imperat. Rom. it. λαμπάδα - προςφέρει τῷ οἰκήματι, aedificio ib. 20. - ſed pro parte illius breviori; c. adi. ἐς τὸ οἴκημα τὸ δεύτερον λ. aedificium ib. 16.

οἴκησις, phyſ. de re, et toto aliquo, c. adi. ἐν πλατείᾳ καὶ πολλῇ

οἰκήσει λ. habitatione 4, 1, 4. - † τὰς οἰκήσεις ἁπάσας, domicilia tota 7, 2, 8. ſc. αὐτῶν. - ſed ſolum, ἐπαναβαίνοντες ταῖς οἰκήσεσιν, domibus 7, 7, 7. † δι' ἄγνοιαν τῶν οἰκήσεων, aedificiorum 7, 12, 11. forte de parte tantum et aedium diaetis.

οἰκία, ph. imperatoris Rom. c. adi. οὐκ ἐκ τῆς βασιλείου προελθεῖν οἰκίας, ex imperatoriis aedibus 1, 16, 8. εἰσῆλθε διὰ πάσης τῆς βασιλικῆς οἰ. per totam imperatoriam aulam 3, 12, 1. - praeſidis provinciae, Nigri quidem, c. gen. perſ. τὸν Νίγρον εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν καθιςᾶσιν, in aedibus ſuis collocant 2, 8, 10. ſq. οὐκέτι αὐτὴν ἰδιωτικὴν, ἀλλὰ βασίλειον αὐλὴν νομίζοντες λ. - ſed Gordiani patris, ἐπίασιν ἐπὶ τὴν τοῦ ἀνθυπατεύοντος οἰ. ad domum 7, 5, 2. — privatorum, in opp. μήτε εἰς τὴν βασ. αὐλὴν ἀναγαγεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ πατρῴᾳ μένειν οἰκίᾳ, in domo 2, 4, 18. κεκλεισμένης τῆς οἰ. occluſa domo 2, 1, 13. ἐπανελθὼν εἰς τὴν οἰ. reverſus domum 2, 9, 6. τὰς τῶν οἰκιῶν εἰςόδους λ. aedium 1, 12, 16. - cum adiuncto, κεκλεισμένων τῶν οἰ. καὶ τῶν ἐργαςηρίων, domus 7, 12, 12. 7, 11, 15. τὰς θύρας ἱερῶν καὶ οἰ. domorum 8, 1, 9. νεὼς καὶ οἰκίας ἀποκλείσαντες 8, 4, 20. † διανυκτερεύσαντες - ἐν αἰθρίοις καὶ κοιναῖς (κεναῖς) - οἰκίαις, intra domos 8, 1, 11.

οἰκίσκος, ph. abſ. εἰςελθὼν μόνος εἰς τὸν οἰκίσκον, ὡς δὴ καθευδήσων, in cubiculum 7, 9, 20. πρὸ τοῦ οἰκίσκου, ante cellulam 7, 6, 18. ſed finite magis - c. gen. loci, ἐν τῷ τοῦ δικαςηρίου οἰκίσκῳ, in iudicii cellula ib. 12. ſq. deſcript.

οἰκοδόμημα, ph. c. gen. loci, τὰ οἰκοδομήματα τῶν προαςείων ἔρημα εὑρίσκον, aedificia 8, 4, 12. - abſ. τῇ ξυλείᾳ τῶν οἰκοδομημάτων λ. aedificiorum ib. 22. ſed tamen praemiſſa poſt τὰ προάςεια, ut etiam deſit gen. pron. αὐτῶν, τῶν προαςε.

οἴκοθεν, ph., e loco, τὰ χρήματα οἰ. ἤδη μεταπέμψεσθαι, domo 2, 6, 15. 7, 9, 12. e domo ſua. † in loco, et in opp. οὔτε οἰ. ἦν αὐτῷ - χρήματα -, οὔτε μὴν οἱ δημοσιακοὶ θησαυροὶ λ. domi 2, 7, 3. ſed in notione propr. et pr. i. q. de ſuo, de ſuis, e patrimonio ſuo.

οἴκοι, ph. in loco, in opp. δημοσίᾳ, domi 1, 14, 14. in palatio. - † ἔξωθεν - οἰ. 3, 13, 10. i. q. ſq. ἐν Ῥώμῃ et πρὸ τῆς πόλεως λ. Romae et extra eam in Italia. - Solum, c. verbb. διατρίβειν 7, 5, 5. in aedibus ſuis. - 8, 8, 14. in palatio. εὑρόντες αὐτὸ — ἄθυρον οἰ. 7, 10, 15. haud dubie in aedib. privatis. οἰ. μεμενηκότι λ. 7, 9, 20. in aed. ſuis, cum non ſimul extra urbem in pugnam exiiſſet. οὔτε τις ἔμενεν οἰ. 8, 6, 17. αὐτὸς μὲν ἠναγκάζετο μένειν οἰ., τὸν δὲ - ἐπειρᾶτο ἐκπέμπειν λ. 3, 15, 1. Severus aegrotus, in praetorio urbis eius, ubi tunc commoratus, et quidem Eboraci in Britannia, cf. ib. 7. Not. αὐτὸς μὲν οἰ. μένει, πέμπει δὲ ἕνα τῶν ἀρχόντων λ. 5, 4, 3. Macrinus, intra Antiochiam, cf. §. 1. †† οἰ. μένων 7, 12, 5. Balbinus, Romae, non ſimul in bellum egreſſus c. Maximo. οἰ. μεμενηκότες 7, 11, 3. Veterani, intra caſtra Praetor. ††† οὔτε μένειν οἰ. βούλεται, neque ſe continere ſuis ſedibus vult 6, 5, 11. Artaxerxes, in terris ſuis et regia. - Cum artic. in opp. τῶν οἰ. ὁμοίᾳ ἐπιθυμίᾳ ἑαλώκαμεν, - τὰ ἐνταῦθα λ. rerum domeſticarum 1, 6, 12. ſc. ὄντων πραγμάτων ſ. χρημάτων, it. ἀνθρώπων, in patria, Italia, Romae, de rebus et perſ., ibi praeſentibus.

οἰκονομία, trop. c. gen. rei et adiuncto, ἡ διοίκησις τῶν πραγμάτων, καὶ ἡ τῆς ἀρχῆς οἰ. ὑπὸ ταῖς γυναιξὶ διῳκεῖτο, diſpenſatio 6, 1, 2. modus, ordo et ſeries, qua geritur imperium, poſt opp. etiam, τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας.

οἶκος, phyſ. de toto aliquo, cum adi. πρὶν εἰς τὸν βασίλειον οἶκον παρελθεῖν, domum 3, 10, 9. palatium. † πρόεισι τοῦ οἴκου, exit foras 1, 17, 7. domo, aede, tota, vel de parte domus et palatii, p. diaeta, e pr. θάλαμον et §. 1. δωμάτιον. Aperte p. parte, ἐν διαφόροις οἴκοις διατρίβοντας, domibus 3, 12, 2. cubiculis, (diverſis in uno toto palatio,) ob ſq. τῷ δωματίῳ et θαλάμου, cf. §. 18. τὸ δωμάτ. Trop. τὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀρχῆς ὄνομα ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ μεῖναι, in illa familia 7, 10, 12. perſonis, hominibus ex iſta fam., i. q. pr. τοῦ Γορδιανοῦ γένους. - τούτου τὴν θυγατέρα ζεύξας τῷ υἱῷ, τὸν οἶκον ἥνωσεν, domum unam fecit 3, 10, 14. - τοὺς πλείςους τῶν ἐνδόξων οἴκων λ. plerisque illuſtrium virorum familiis 7, 3, 12. v. ἐνδ.

οἶκτος, mor. πάντας ἐλάμβανε, miſeratio 1, 4, 17. - πάντας οἴκτου καταλαβόντος, miſeratione 4, 3, 21. τὰ δεινὰ - οἶκτον πρ. μείζονα 1, 4, 4. r. cum adiuncto, πάντας εἰς οἶκτον καὶ ἔλεον πρ. 6, 9, 6.

οἰμωγή, ph. c. adi. et gen. perſ. it. praep. πολλὴ οἰ. κατὰ τὴν πόλιν γυναικῶν λ. eiulatus 7, 9, 19. - c. adiuncto ſimul, καταλαβὼν οἰμωγὴν καὶ πένθος ἐν τῇ πόλει παῖδας - θρηνούντων λ. eiul. 3, 4, 13. ταῦτα λέγουσα μετὰ δακρύων καὶ οἰμωγῆς 4, 3, 20. † abſ. εἰς οἰμωγὴν ἀναβοῆσαι, cum eiulatu 1, 4, 17.

οἶνος, phyſ. abſ. πρὸς οἶνον - πολύγονος (γῆ,) vini 8, 2, 8. - cum adi. οἴνου τοῦ παλαιοτάτου καὶ καλλίςου - ἀμφορέας - ῥεῖθρα - οἴνου λ. 5, 5, 16. - † c. verb. - οἴνου σπένδωσι, merum 5, 5, 12. ſc. τὶ μέρος. - παραπέμπειν τὸν οἶ. λ. 8, 4, 10. - c. adi. et verb. ἐπὰν οἴνου πλείονος ἐμφορηθῶσιν, temeto 4, 11, 5. οἴνῳ κεράσασα εὐώδει, vino 1, 17, 18.

οἰνοφόρος, phyſ. de re, οἰνοφόρα σκεύη, vaſa vinaria 8, 4, 9. cupae, dolia.

οἰνοχόος, phyſ. de perſ. p. ſubſt. cum adiect. οἰνοχόοις - ἐχρῆτο - οὐ τοῖς βασιλικοῖς λ. pincernis 5, 8, 5. abſ. οἰνοχόους ἀνέπειθον 4, 4, 3.

οἴομαι, Med. de perſ. mor. Cum ſolo inf. a) praeſ. ᾠήθη δεῖν λ. putavit 1, 10, 8. ταῦτα πάσχειν οἰηθεὶς, ratus 1, 17, 20. οἰόμενοι λ. rati 8, 4, 6. - b) perf. οἰόμενοι, ἤδη νενικηκέναι, putantes 3, 7, 13. 3, 12, 17. c) fut. οἰόμενος, οὕτως ἐκπλήξειν τοὺς λ. putans 2, 11, 18. ᾤετο λ. arbitrabatur 6, 2, 12. - Cum inf. et acc. clariori, a) c. praeſ. ἐμοὶ - τὶ - πλέον ὑπάρχειν - οἴομαι, arbitror 1, 4, 5. - μήτε τὶς - οἰέσθω, λ. neque quisquam putet 8, 7, 17. ὡς τοὺς μὲν οἴεσθαι λ. ut quidam putarent 1, 7, 9. οἰόμενος, Ἀντωνῖνον μάχεσθαι, quia putaret 4, 15, 15. † οἰ. χαρίζεσθαι λ. putans, ſe gratificaturum (eſſe) 7, 1, 23. † οἰ. δόλον τινὰ εἶναι λ. ſuſpectans dolum contra ſe 8, 8, 11. οἰομένου αὐτοῦ λ. putante illo 6, 7, 1. οἰόμενοι, λ. putantes 7, 6, 20. οἰομένων λ. cum exiſtimarent 3, 3, 9. οἰομένους, λ. putantes 5, 5, 9. b) c. perf. οὐκ οἰομένων, τεθνηκέναι λ. nec ſuſpicantibus 4, 15, 16. — ἑκάςος ᾤετο λ. putabat 5, 2, 3. c) c. fut. οἰομένους, μὴ τολμήσειν λ. quod putarent 7, 11, 18. 6, 7, 13. †† 7, 5, 4. οἰηθεὶς, λ. ratus 1, 17, 4. ††† Cum inf. et nominat. οἰηθεὶς, αὐτὸς ὑβρίσθαι, ratus 4, 6, 21. - Cum inf. vario ſic, ut v. ſtet non ordine logico, ſed interiectum aliis, οὓς ἐκεῖνος ἀδίκως οἴεται ἀνῃρῆσθαι, put. 4, 14, 14. εἰ τοῦτο ἐξ ἐπ. οἴεσθε γεγενῆσθαι, arbitramini 2, 5, 12. οὐ λόγοις οἰόμενος δεῖν λ. ratus 6, 2, 13. — ὅσην αὐτάρκη ᾤετο ῥύεσθαι λ. putabat 6, 5, 15. cf. 2, 1, 7. - ὅτε - ᾠήθη λ. cum exiſtimaret 6, 5, 1. καταπλήξειν οἰηθεὶς λ. pu-

tans 6, 4, 7. †† In rect. dupl. cum acc. rei ſimpl. et ſimul c. inf. et acc. ὡς μηδένα οἴεσθαι τὸ ἔργον σύνθετον, ἑνὸς δὲ λίθου πᾶν πεποιῆσθαι, ut nemini videretur 3, 1, 14. - Cum acc. rei dupl. ἃ μικρὰ - ᾤετο, putabat 7, 3, 12. - Etiam v. interiecto, ὅσην αὐτάρκη ᾤετο ῥύεσθαι λ. arbitrab. 6, 7, 11. cf. 6, 5, 15. - †† Cum acc. rei uno, ſed oppreſſo inf. v. ſubſt. ἀσφαλέστερον (εἶναι) ᾠήθη, tutius putavit 1, 9, 24. qualis ellipſ. inf. iam ſumetur in pr. locis c. acc. rei, ut et in ſq. - c. acc. perſ. dupl. οὓς πιστοτάτους ᾤετο, putabat 5, 4, 12. - Cum adv., nominatim in med. orat. et velut in parentheſi partim, ὡς δὲ ἐγὼ οἴομαι, ut tamen ego arbitror 7, 8, 6. ὡς μὲν ὁ πέμψας οἴεται, ut quidem is, qui me miſit, putat 3, 12, 4. Φρουρὰν καταλιπὼν τοῦ ἐρύματος, ὡς ᾤετο, αὐτάρκη, ut putabat 3, 2, 21. 3, 5, 1. 4, 3, 15. 6, 5, 10. quam putaret optime 3, 8, 4. 11. - in fine enunciat. ut putabat 3, 1, 16. 7, 1, 24. - †† in opp. μεταπέμπεται αὐτὸν, οὐδὲν μέντοι εἰδότα τῶν -, οἰόμενον δὲ, ſed ſuſpicantem 1, 13, 8. noſtr. *vermuthen.* ††† per ſomnium, ἵππον - ᾠήθη βλέπειν, equum viſus eſt ſibi videre 2, 9, 6. ᾠ., τὸν ἵππον ἀποσεῖσαι μὲν τὸν Π. viſus ei eſt equus excuſſiſſe Pertinacem ib. 7. putavit, noſtr. *es deuchte* ſ. dünkte *ihm.*

οἷος, Maſc. phyſ. de perſ., in relat. tacita, εἰκόνα - παντὸς ἑαυτοῦ, οἷος πρϊὼν - ἐφαίνετο, qualis 5, 5, 11. - Mor. c. copula, una voce edendum, cum neg. et v. ſubſt. et inf. praeſ. οὐχ οἷός τε ἦν προΐστασθαι τῶν πραγμάτων, non poterat 7, 10, 16. - c. inf. aor. οὐδὲν οἷ. ὢν εὐλόγως ἀποκρίνασθαι, nihil habens, quod reſponderet 1, 6, 21. nihil valens reſpondere. - c. inf. aor. οὐδὲ ἀντιστῆναι οἷ. ἦν, ne quidem valebat 1, 12, 13. - † ſed oppreſſo v. ſubſt. ἡγούμενος - τοῦτον - οἷόν τε (εἶναι) φυλάξαι λ. poſſe 3, 11, 9. valentem ſ. capacem eſſe. - † ſine inf. et neg., c. ſolo v. ſubſt. et cum adv. ὡς ἕκαστος οἷός τε ἦν, πόῤῥω τῆς πόλεως ὑπήντων, ut quisque poterat 1, 7, 4. ubi tota formula haec poteſt haberi p. adv. aliquo augendi, v. c. pro μάλιστα, et hoc adv. c. altero πορ. pro ſuperl. ποῤῥωτάτω. † ἔπειθε - τὸ σῶμα ἕκαστον φράττεσθαι, ὡς οἷός τε ἦν, ut poſſet 7, 11, 14. - Maſc. de re, in relat. tac. ſimul que c. particula reſtrict., ἵν' αὐτὸς οἷόν περ ἐδείκνυεν αὐτοῦ τὸν θυμὸν ἴδῃ λ. ut qualem oſtenderit rel. 3, 8, 3. v. εἶδ. et δεικν. ſed in diſerta relat. et orat. obliqua, οὐ γὰρ ὅμοιον ἡγοῦντο τὸν ἐκ Περσῶν κίνδυνον, οἷον ἐκ Γερμανῶν, neque enim tale putabant, quod a Perſis impenderet, periculum, quale quod a Germanis 6, 7, 9. ubi e pr. repeti iuvat tum v. ἡγ. tum artic. τὸν, et praeterea ſuppleri inf. v. ſubſt. εἶναι, non enim ſimile ſ. tale eſſe putabant iſti (Alexander et amici eius) illud e Perſis periculum, quale e Germanis illud eſſe putabant. — Fem. de re, - † in orat. obl. et relat. aperta, μηδὲ γὰρ ὁμοίαν ἔσεσθαι μάχην αὐτῷ πρὸς Ῥωμαίους, οἵαν σχεῖν πρὸς τοὺς - βαρβάρους, neque enim tale futurum (eſſe) bellum ei adverſus Romanos, quale habuiſſet adverſ. barbaros 6, 2, 10. - ſine relat. manifeſta, ὑποδοχὴ -, οἵαν μηδενί πω - βασιλεῖ γενέσθαι φασὶ, apparatum (tantum,) quantum 4, 8, 19. - † οἵα περ μοναρχίας ἐπιθυμία (ἐστὶ,) 8, 8, 7. qualis quidem eſt ſ. eſſe ſolet, quod facit, quod ſecum fert rel. Aut ibi neutr. in plur. οἷα - ſc. ἐστὶ ſ. εἰσὶ, qualia ſunt ſ. eſſe ſolent, qualia faciunt, qualia ſecum ferunt. — c. particula, τοὺς ἐφ' οἵαις δή ποτε διαβληθέντας ὑποψίαις, cuicunque ſuſpicioni 1, 8, 17. τοὺς ἐφ' οἵαις δὴ καθ. αἰτίαις, qualibuscunque 1, 10, 4. - Neutr. de re, in relat. tac. μέγιστα ἐπι-

να ὄρη, καὶ (τοιαῦτα,) οἷα οὐκ ἄλλα λ. quales que 2, 11, 16. οἷα τυραννίδος σφάλματα (ἐςὶ ſ. εἰσὶ,) quales ſunt tyrannidis lapſus 7, 4, 2. v. σφ. - Neutr. abſ. †† οἷον 3, 6, 3. corruptum ex ὅσον ſ. νῦν ſ. οὖν. - † Neutr. Plur. ab init. enunciat. οἷα δὴ ἄνδρα πολυΐςορα - ἐτάραττε μνήμη τῶν λ. nimirum ut hominem - 1, 3, 5. utpote igitur hom., propr. per ellipſ. praep. κατὰ, p. καθ' οἷα, i. q. καθ' ἃ ſ. καθὰ et καθάπερ, de vero ordine, δὴ αὐτὸν, οἷα ἄνδρ. π., ἐτάρ. igitur eum, tanquam hom. - in orat. med. οἷα δὲ μεμηνότα - παραδοθῆναι λ. ut furioſum 1, 9, 14. ut vero rel. de recto ordine δὲ παραδ., οἷα μεμ. ſed, ut fur. -, igni tradi.

οἴσει v. οἴω. -

οἴχεσθαι, med. de perſ. ph. c. particip. nominat. πότερον - ἀποδρὰς ᾤχετο, fuga elapſus (eſſet) 5, 4, 16. - trop. c. dat. perſ. οἴχεταί σοι ὁ δῆμος 1, 13, 4. periit, perit tibi populus ſ. populus tuus, ſ. cum damno tuo; eſt enim dativ. *incommodi*; libere, actum eſt de populo tuo; in quod alterum pron. poſſeſſ. mutari libere poterit dat. ille pron. perſ.

οἴω, trop. de re, c. acc. rei et dat. perſ. ὑμῖν ταῦτα δόξαν οἴσει, feret 1, 5, 20. - c. acc. rei et adv. ἐποιεῖτο ἀπόπειραν, ὅπως οἴσουσι τὸ -, quomodo laturi eſſent 5, 8, 11.

οἰώνισμα, trop. de re, c. adiuncto et forſan quoque c. praep. πρὸς τὸ μέλλον οἰωνίσματι καὶ φαύλῳ συμβόλῳ χρωμένους, omen 1, 14, 3. indicium.

ὀκλάζειν, phyſ. de anim. οἱ ἵπποι - ὤκλαζον λ. lapſabant 4, 15, 8. inflexis pedibus procumbere, ſq. ἐχώλευον, ubi v.

ὀκνεῖν, mor. de perſ. c. adiuncto, μὴ δὴ μέλλωμεν, μηδὲ ὀκνῶμεν, tergiverſemur 6, 3, 12. - ſimul c. adv. μελλόντων καὶ ὀκνούντων ἔτι τῶν ςρατιωτῶν, dubitantibus 2, 2, 21. ſimul c. praep. αὐτὸν, πρὸς τὰ ἀρκτῷα μέλλοντα καὶ ὀκνοῦντα, qui ad - pigraretur 6, 7, 8. - † c. adiuncto ex adv. c. copula, ὀκνῶν καὶ μόλις ἀνελθὼν ἐπὶ τὸν β. θρόνον, ἔλεξε λ. dubitabundus 2, 3, 11. - c. inf. Ῥωμαίων ἐπεισελθεῖν ὀκνούντων, cunctantibus 7, 2, 13. † Particip. Neutr. Plur. c. artic. p. ſubſt. τὸ βάρβαρον πρὸς μὲν τὰ ὑπείκοντα καὶ ὀκνοῦντα θαρσύνεται, adverſus tergiverſantes 6, 3, 13. ſc. μέρη τῶν πολεμίων, i. q. ſing. τῷ ἀντιπίπτοντι.

ὀκνηρὸς, mor. de perſ. ὁ ςρατὸς ὀ. ἐγίνετο; ſegnior 8, 5, 1. - forte c. adiuncto, κατ' ὀλίγον ὀκνηροὺς καὶ ἀπειθεῖς αὐτοὺς τοῖς κελευομένοις παρεῖχον, ſegnes 2, 4, 10. - Neutr. c. artic. p. ſubſt. cum praep. τὸ πρὸς καλοῦντας - ὀκνηρὸν, implorantibus ſegnem eſſe 2, 8, 4. ſegnities erga. - † ſimul c. gen. perſ. ut auctoris, τὸ πρὸς τὰς ἐπιδόσεις ὀκνηρὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου, in dando tarditas 6, 9, 9. - Comparat. Neutr. p. adv. μή πως - οἱ ςρατιῶται ὀκνηρότερον ὑπακούσωσι, aegrius 2, 2, 8.

ὀκτωκαίδεκα, de re, ἔτεσιν λ. octodecim 3, 15, 7.

ὀλέθριος, mor. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. ὀλεθρίου τιμῆς, pernicioſo hon. 3, 7, 20. ὀλεθρίοις τιμαῖς, funeſtis hon. 7, 1, 21. — Neutr. de perſ. in opp. τὸ ὑμέτερον (πλῆθος) ὑμῖν τε ἔςαι σωτήριον, κἀκείνοις ὀλέθριον, pernicioſ. 4, 14, 16. ubi forſan et c. dat. perſ. ut in ſqq. - de re, πταῖσμα, ὀλέθρ. τῇ πόλει, funeſta 7, 11, 1. - (αὐτὰ) - ὀλέθρια ἦν αὐτοῖς, peſtifera 4, 15, 7. † ſine ſubſt. ὀλέθρια βουλεύσασθαι ἑαυτῷ, pernicioſe 1, 8, 10. qui Bg. forte accepit neutr. p. adv., dum procedit per adi. per ellipſ. ſubſt. πράγματα, βουλεύματα, συμβούλια. c. adiuncto, ὀλ. καὶ ἐπίβουλα κατ' αὐτῶν σκέψασθαι, perniciem 4, 9, 6.

ὀλεθρίως, mor. ἔπεμψαν (αὐτὰ,) ſuo magno malo 3, 7, 3. pernicioſe, cum ſua pernicie, ad ſuam perniciem.

ὄλεθρος, mor. de re, c. adi. et v. ἐπιςάμενος, ὡς ὁ. αὐτῷ οὐχ ὁ τυχὼν ἐπήρτηται, peſtem 5, 12, 11. ὀλέθρῳ προύπτῳ παραδοθῆναι, in perniciem 8, 3, 10. c. adi. ſolo, ὀλέθρου τοσούτου - αἴτιον λ. cladis 1, 13, 6. - c. praep. ſimul, et in opp. εὖ - ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σῷ λ. - ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίᾳ λ. in perniciem 2, 1, 18. - ſed c. gen. perſ. ἐπ' ὀ. τῶν λ. 4, 4, 1. ἐπ' ὀ. αὐτῶν, ad necem ipſis inferendam 8, 8, 10.

ὀλίγος, quoad numerum, Maſc. de perſ. ὁ ἐκείνου ςρατὸς, ὀ. ὤν, exiguus 3, 6, 13. - σὺν ἱππεῦσιν ὀλίγοις, cum eq. paucis 4, 13, 8. - Sed ſine ſubſt. οὐκ ὀλίγοι - ἀνεχώρουν, non pauci 2, 5, 14. 6, 6, 3. ubi mox etiam ὀλίγους πάνυ λ. ὀλίγων - παραπεμπόντων, paucis 3, 12, 17. 3, 6, 14. 7, 6, 18. ubi gen. ὄντων repet. e pr. οὔσης. - μετ' ὀλίγων, cum paucis 3, 4, 12. 4, 11, 9. σὺν ὀλίγοις 3, 9, 20. 5, 4, 12. - in opp. ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς 2, 5, 4. 2, 13, 8. 3, 3, 2. 6, 5, 21. 2, 13, 20. ὀλίγοι πλειόνων 8, 3, 11. ὀλίγοι ἐκ πολλῶν ἐσώθησαν 7, 9, 17. πλήθους — δήμου -, ὀλίγοι 2, 2, 22. Praetoriani, relative, cum per ſe conficerent corpus novem aut decem millium. τοσούτου δήμου -, ὀλίγων 7, 12, 6. ὀλίγους πλῆθει τοσούτῳ 7, 11, 18. - Per praepp. κατ' ὀλίγους παρεδύοντο, ſeparatim 1, 10, 6. pauci ſemper, noſtr. *ſtets wenige* ſ. in *wenigen* Perſonen *ſtets*, ſ. *in* kleinen *Haufen*, ſc. ἄνδρας ſ. ἀνθρώπους. ſigillatim 2, 7, 10. ſingulatim 2, 9, 10. †, paulatim 5, 4, 7. 6, 9, 7. - † Cum pron. ὀλίγοι δέ τινες 2, 6, 5. 7, 7, 14. 7, 11, 12. - Cum gen. perſ. ὀλίγους τῶν συνωμοτῶν ἐπαγόμενοι, paucos ex 2, 1, 12. ςρατιωτῶν οὐκ ὀ. milites non paucos 7, 1, 16. - Sed de re, φόνος οὐκ ὀλίγος ἐγένετο, caedes, non parva 7, 7, 6. per quod Lat. pertineat potius ad claſſem notionis deinde alteram. ὀλίγου τινὸς χρόνου, ad breve tempus 1, 6, 1. noſtr. *eine* kurze *Zeit*, quod et ipſum referatur ad claſſem illam alteram, non item *einige* wenige *Zeit*. ὀλίγον χρόνον λ. exiguo tempore 2, 14 10. μετ' ὀλίγον χρόνον, paulo poſt 5, 6, 2. poſt puſillum temporis, poſt paucum tempus. ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, exiguo tempore 1, 1, 4. 2, 4, 11. brevi temp. 1, 10, 2. - Fem. de perſ. Γερμανῶν οὐκ ὀλίγη συμμαχία, Germanorum non pauci auxiliares 8, 6, 12. - Sed de re, ὀλίγων - ἡμερῶν, paucis diebus 1, 5, 1. paucos dies 8, 7, 19. — πρὸ ὀ. ἡ. paucis ante dieb. 4, 13, 3. - Neutr. † de re, an perſ. ὅσοι - ἔτι πλούσιοι, λείψανα ὀλίγα τῆς Κ. τυραννίδος, reliquiae exiguae 2, 6, 8. qui erant reliqui pauci ſ. parvo numero ex rel. v. λείψ. - Sed de re †† χρόνου - τινὸς ὀλίγων ἐτῶν λ. paucorum ann. 1, 8, 1. ἐτῶν οὐκ ὀ., annos non paucos 3, 10, 3. - Alio ſenſu, quoad qualitatem, Maſc. de re, σεισμοῦ ὀλίγου - γῆς, terrae motu exiguo 1, 14, 4. parvo, leni, non forti et vehementi, vel non continuo et diu longum que durante tempus. ὅτι - εἴη οὐκ ἐν ὀλίγῳ κινδύνῳ τὰ Ἰλ. ἔθνη, eſſe in periculo non parvo 6, 7, 5. - Fem. de re, ὀλίγη τύχης ῥοπή, exiguum fort. momentum 1, 13, 12. leve, non vehemens. τοῦ δημωφελοῦς - ὀ. τοῖς καθ' ἕνα φροντὶς, exiguam rationem 2, 3, 21. parva cura, p. μικρὰ φ. - προφάσεως ὀλίγης λαβέσθαι, cauſam minimam 5, 2, 14. pro μικρᾶς προφ. 3, 8, 6. - Neutr. de re, †† c. adiuncto, ἃ μικρὰ καὶ ὀλίγα - ᾤετο, id quod minutum et parum putabat 7, 9, 12. parvum, non magni momenti, peccati. - Sine ſubſt., per praepp. ἐπ' ὀλίγον ἡσύχασε, aliquantiſper 1, 17, 23. ſcil. μέρος τοῦ χρόνου, ſed, p. maſc., deſit ſubſt. χρόνον ſ. καιρόν. - ἐπ' ὀ. ἀντισχόντες, pauliſper 3, 7, 13. κατ' ὀλίγον ἀνέπεισε τὸν νεανί-

σκον, paulatim 1, 8, 10. ſcil. μέρος ſ. διάστημα τοῦ χρόνου, intra ſ. poſt exiguum tempus: 2, 4, 4. 3, 3, 11. 5, 3, 21. 6, 8, 5. — † κ. ὀ. προϊὼν, paulatim procedens 3, 9, 18. ut in prr. vel ſuppl. διάστημα τῆς ὁδοῦ ſ. πορείας, per parvum intervallum itineris. † πυλίσι, κ. ὀ. αὐξανομέναις, paulatim creſcentibus 8, 4, 4. ſcil. διάστημα τοῦ τόπου, ſ. τῆς γεφύρας ſ. τοῦ ποταμοῦ, per intervallum parvum loci, pontis, fluvii. † διέτρεψε πρὸς ὀλίγον, τὸ μειράκιον, parumper 1, 6, 20. ſc. μέρος τοῦ χρόνου, ſed, p. maſc., χρόνον ſ. καιρὸν, ad breve tempus. - 3, 7, 20. pauliſper 6, 9, 14. 7, 6, 4. †† In relat. οὐδὲ συνιόντες, εἰ μὴ πρὸς ὀλίγον, ὅσον λ. niſi parumper, ut 4, 1, 9. ad exiguum tempus. †† μήτε διδροὺς καιρὸν ἀναπαύλης, εἰ μὴ τοσοῦτον, ὅσον ὀλίγον τοὺς στρατιώτας λ. ſpatium requieſcendi, niſi quo milites paululum reſpirantes, 2, 11, 2. qui Bg. ceperit ὀλ. pro ſe et p. pr. πρὸς ὀλ. et adeo p. adv., quod pertineat ad v. ſq. ἀν. dum per ſe, pro maſc. acceptum, referri queat, ut ὅσον et τοσ., ad pr. ſubſt. καιρ., ac putari exquiſite poſt pron. poſitum, pro καιρὸν ὀλίγον τοσ., ὅσ. τοὺς λ.

ὀλιγωρεῖν, mor. de perſ. c. gen. rei, ni et c. praep. τῆς ἀληθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν ὠλιγώρησαν 1, 1, 1. neglexerunt, non ſcribere, ſq. opp. ἐπεμ.

ὀλισθαίνειν, ph. de anim. οἱ ἵπποι ὠλίσθαινον, fallente veſtigio lapſabant 1, 12, 18. noſtr. *gleiten* ſ. ſtürzen, ob lubricum locum ſ. corpus, lapſum minari, vacillare, aut vere labi.

ὁλόκληρος, trop. de re, Maſc. cum ſubſt. fem. in opp. ὡς μηδεμίαν τῶν μεγίστων πόλεων ὁλόκληρον δύνασθαι τῷ μέγει ἐξισωθῆναι, ut nulla ex max. urb. integra 7, 12, 16. † c. adiuncto ex adiect. πᾶσαν ὁ. - ἀρχὴν, totum et integrum imp. 6, 2, 6. qui Bg. interſerit copulam. - Neutr. c. artic. et praep., p. adv., it. ſimul c. adiuncto ex adv. πάνυ ἂν ἡ Ἀλ. βασιλεία εὐδοκίμησεν εἰς τὸ ὁλόκληρον, prorſus probaretur in ſolidum 6, 9, 17. adv. cum formula in periphraſi ſuperlat., pleniſſime.

ὅλος, ph. de re, Maſc. δι' ὅλου τοῦ χειμῶνος, tota hyeme 8, 4, 3. — οὐδ' ὅλων μηνῶν δύο, nec totos menſes d. 2, 4, 11. - Fem. οὐσίαι ὅλαι πλουσίων, ſubſtantiae totae 7, 12, 15. - Neutr. δι' ὅλων τῶν βασιλείων, per totam regiam 4, 4, 9.

ὀλοφύρεσθαι, med. de perſ. phyſ. cum adiuncto, καὶ θρηνεῖν προσεποιεῖτο, complorare 4, 13, 14. - c. adv. et acc. rei, ὅθεν ὠλοφύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, λ. deplorabant 1, 14, 5. — † abſ. vel cum adv. αἰσχρῶς ὀλοφυρόμενος, lamentans 2, 12, 12.

ὅλως, cum neg., in opp. σπανίως ἢ μήθ' ὅλ. λ. omnino non 1, 1, 5.

ὄμβρος, ph. οὔτε ὄμβρου προϋπάρξαντος, imbre, 1, 14, 4. tonitru, tempeſtate. κατενεχθέντες ὄμβροι, imbres ib. 9. ὄμβρων - ἠνείχοντο 8, 5, 9. c. adi. μεγίστων καταῤῥαγ. 3, 3, 9. †† πίτταν καταχέοντες ὄμβρου δίκην 8, 4, 26.

ὁμηρεύειν, ph. de perſ. τοὺς παῖδας ὁ. - ἐξέδωκε, obſides dedit 3, 9, 4. dedit, ut eſſent obſides.

ὅμηρος, Maſc. p. ſubſt., ph. de perſ. αὐτῷ ὁμήρους ἔπεμψε, obſides 3, 9, 2. † Neutr. de re, cum gen. rei, ὡς ἔχοι ὅμηρα τῆς εὐνοίας αὐτῶν, obſides 3, 2, 8.

ὅμιλος, trop. de re, εἰς τὸν πολὺν ὅμιλον ἀριθμούμενοι 1, 1, 1. turbam.

ὄμνυμι, phyſ. c. acc. perſ. θεοὺς, οὓς ὄμνυτε, quos iuratis 2, 10, 3. θ., οὓς ὀμωμόκατε, quos iuraſtis 8, 7, 8. - c. adv. θ., οὓς πολλάκις ὤμοσεν, iuravit 3, 6, 7. - c. praep. ὀμόσαι εἰς τὸ Σεβήρου ὄνομα, iurare in S. nomen 2, 13, 4. † ſimul c. acc. affini, εἰς τὸ ἐκείνου ὄνομα τοὺς συνήθεις ὅρκους ὀμόσαντες, in eius

nomen iurati conſueto more 2, 2, 23. v. ὅρκ. † trop. c. praep. et c. adiuncto ex acc, neutro adi. πολλὰ διὰ γραμμάτων ὀμόσαντι, multa per litteras iuranti 2, 15, 4. ſcribenti multa iureiurando adhibito.

ὁμογνωμονεῖν, mor. de perſ. abſ. ἵνα τοὺς ϛρατιώτας πείσαιεν ὁμογνωμονῆσαι 6, 8, 15. conſentire, ſc. αὐτοῖς, ſecum.

ὁμογνώμων, de perſ. c. dat. perſ. ὁμογνώμονος τοῖς - γενομένου 7, 1, 22. i. q. pr. privum v. - c. dat. rei, ὁμογνώμονας ἔσεσθαι τῇ - εὐχῇ λ. conſenſuros (eſſe) votis 2, 8, 18.

ὁμοθυμαδὸν, mor., c. adiuncto ex adi. πάντες ὁ. εὐφήμησαν, unanimiter 2, 3, 6. 8, 8, 13. - abſ. ib. 6. 2, 13, 7. 8, 4, 26. ſimul.

ὅμοιος, Maſc. mor. de re, in relat. οὐ γὰρ ὅμοιον ἡγοῦντο τὸν ἐκ Περσῶν κίνδυνον, οἷον (τὸν) ἐκ Γερμανῶν, tale - quale 6, 7, 9. — Fem. mor. de re, abſ. ſ. in relat. tacita, ὁμοίᾳ ἐπιθυμίᾳ, ſimili 1, 6, 12. οὐχ ὁ. προθυμίᾳ 2, 2, 22. † ὁ. εὐταξίᾳ, itidem decore 4, 2, 19. v. εὐτ. - ταῖς τῶν παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς, ſimil. 4, 13, 17. - in relat. manifeſta, μηδὲ γὰρ ὁμοίαν ἔσεσθαι μάχην -, οἵαν λ. tale - quale 6, 2, 10. - c. gen. rei, τὴν τύχην, ὁμοίαν τῆς τύχης, ſim. 3, 4, 7. † c. acc. rei ellipt. et dat. perſ. εἰκόνα, (κατὰ ſ. εἰς) πάντα ὁμοίαν τῷ τετελευτηκότι, imaginem, omnia ſimilem defuncto 4, 2, 3. per omnia, in omnibus. — Neutr. mor. de re, in opp. ἐν ἡλικίαις - διαφόροις οὐχ ὅμοια γίγονε τὰ ἐπιτηδεύματα, diſparia 1, 1, 10. - c. dat. rei, τοῖς προειρημένοις ὅμοια διαλεχθεὶς, in eandem ſententiam locutus 6, 4, 2. — † c. artic., in relat. quadam, ταῦτα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, his ſimilia 4, 7, 13. - Superl. de perſ. abſ. Ἀντωνίνου τε εἶναι τέκνον, καὶ ὁμοιότατόν γε, filium - ſimillim. 5, 4, 5.

ὁμοιότροπος, mor. de perſ. Maſc. c. artic. οὐδὲ προσίετο, εἰ μὴ τοὺς ὁμοιοτρόπους, moribus praeditos ſimilibus 5, 5, 10.

ὁμοίως, mor., in relat. tac. πένθει κατείχετο, pariter 1, 4, 19. 3, 10, 6. 8, 5, 15. aequaliter, aeque vehementer, noſtr. gleich ſehr ſ. ſtark. κρύους καὶ θάλπους ὁ. καταφρονῶν, iuxta 3, 6, 21. — τοὺς σὺν αὐτῷ ὁπλίσας ὁ. ſimili modo 1, 10, 14. ad quam not. refero et - πάλιν ἕτερον ὁ. λ. pariter 5, 7, 13. ὁ αὐτοῦ ἄρχειν ἐπειρᾶτο, ad eundem modum 6, 1, 10. ut antea. ὁ. χρυσῷ καὶ πορφύρᾳ πεποικ. ſimiliter 5, 3, 12. aequali portione, it. ὁ. πίσσῃ καὶ ῥητίνῃ δεδευμ. pariter 8, 4, 30. - cum dat. perſ. ὁ. τοῖς λοιποῖς παιδεύεσθαι, ſimiliter cum caeteris 2, 4, 18. ſimiliter, eadem ratione, ut caeteri, in iisdem locis, ab iisdem magiſtris. - in relat. ſ. c. particula relat. μὴ ὁ. εὐφραίνει ἐλευθερία, ὡς λυπεῖ δουλεία, non aeque - ac 2, 3, 19. aeque valde. - † cum ai. neg. τῷ ἀντιπίπτοντι οὐκέθ᾽ ὁ. ἀντέχει τὸ βάρβαρον, haud perinde 6, 3, 13.

ὁμολογεῖν, de perſ., phyſ. cum acc. rei, τὰς αἰτίας, fateri 1, 6, 8. — ſimul c. adv. τὸ πραχθὲν εὐθέως οὐχ ὡμολόγησεν, eſt confeſſus 4, 4, 14. - abſ. μηδενὸς ὁμολογοῦντος, nem. confitente 4, 6, 12. ſc. αὐτοὺς, auctores dicteriorum. - Alio ſenſu, c. acc. rei et dat. perſ. θεοῖς χάριτας ὁμολογοῦντες, gratias agentes 2, 2, 6. profiteri, palam declarare. τοῖς ϛρατιώταις χαριϛήρια ὁμολογήσας, militibus gratiis actis 1, 7, 12. † oppreſſo dat. iſto, ὡμολόγει χάριτ. agebat grat. 4, 4, 12. ſc. θεοῖς, ſq. ἔθυε λ. - θύσας τῇ θεῷ, καὶ χαριϛ. ὁμολογήσας (αὐτῇ,) cum gratias egiſſet 1, 10, 16. — Paſſ. in particip., de perſ. πρεσβεῖαι ὡς πρὸς βασιλέα ὁμολογούμενον ἐϛέλλοντο, ad imp. indubitatum 2, 8, 12. confeſſum, agni-

-tum, approbatum ab omnibus. ὡς πρὸς ὁμ. ἐχθρὸν λ. manifeſtum 3, 5, 13. palam declaratum. ὡς ὁμολογουμένοις ἐχθροῖς, profeſſis 7, 10, 2.

ὁμολογουμένως c. ſubſt. φονεῦσαι τὸν ἄνδρα, ὡς ὁ. πολέμιον, ut manifeſtarium hoſtem 3, 12, 24. qui Bg. cepit p. adi. per hyphen, i. q. pr. particip., v. πολ.

ὁμονοεῖν, mor. de perſ. c. adv. et dat. perſ. συνέβαινε, κἀκείνους μὴ πάνυ τὶ ἀλλήλοις ὁ. inter ſe concordarent 8, 8, 7. v. ἐκεῖν.

ὁμόνοια, mor. abſ. λιπαροῦντες αὐτὸν ὑπὲρ ὁμονοίας, de concordia 3, 15, 8. cum fratre. - c. adiuncto, προτρέπειν (αὐτοὺς) εἰς ὁμόνοιαν καὶ συμφωνίαν 3, 13, 8. inter ſe. - ſimul c. adi. ἐς ὁ. καὶ φιλίαν ἐπίπλαςον λ. περιήγετο 3, 15, 14. c. fratre.

ὁμορεῖν, ph. de perſ. vel re ac loco ſ. provincia, abſ. vel cum adiuncto, et cum dat. loci, τὰ Ἰλλ. ἔθνη, ὁμοροῦντα καὶ γειτνιῶντα Ἰταλίᾳ, Ill. nationes (provincias) conterminas 6, 7, 5. v. γειτν. i. q. ſq. adi.

ὅμορος, phyſ. Maſc. de perſ. vel re ac loco, c. adv. et forſan etiam c. dat. perſ. τὰ Ἰλλ. ἔθνη παρὰ τοσοῦτον ὁμόρους καὶ γείτονας ποιεῖ Γερμανοὺς Ἰταλιώταις, Ill. gentes (provinciae) ferme conterminos faciunt 6, 7, 10. - cum ſubſt. fem., de loco, τὴν Βιθυνίαν, ὅμορον οὖσαν, Bith. conterminam 3, 2, 12. - Neutr. de loco, σύνεθτον ἔκ τε τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν ὁμόρων ἐθνῶν, finitimis gentibus (provinciis) 1, 15, 2.

ὁμόσε, ph. χωρήσας τῷ πράγματι, obviam 2, 5, 7. v. χωρ. cf. §. p. φευγ. ἢ λαθ. οὐκ ἤθελ.

ὁμότιμος, trop. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. ἐν ὁμοτίμῳ ἀρχῇ, pari honore 3, 15, 15. i. q. ſimpl. ὁμοία.

ὁμότροπος, mor. Neutr. de re, c. artic. p. ſubſt. et praep. it. cum gen. perſ. forſan, τὸ ὁμότροπον ἐν ἀκολάςῳ βίῳ ἐκείνου προτιμᾶται, quod affine eſt ipſorum moribus in proterva illius vita 7, 8, 14. qui Bg. rexit gen. ἐκ. cum proximo ſubſt. ἀκ. β., dum et cohaerere poteſt c. remoto τὸ ὁμ., ſimilitudo illius, Gordiani, cum flagitioſa vita Senatus Rom. praefertur, vel, e Bg., praefertur ſimilitudo flagitioſae vitae illius, praefertur flagitioſa illius vita, vitae ratio, quae ſimilis eſt, ſcil. vitae Senatus ſ. Senatorum Rom., ut ſit per ſe i. q. ὁμοιότροπον 5, 5, 10. et i. q. ſimpl. ὅμοιον, et tota formula in periphraſi gen., pro τὸ ὁμ. ἐκείνου τοῦ ἀκολάςου βίου, vel in redundantia, p. τῷ ὁμ. ἐκείνου τῷ ἀκ. βίῳ.

ὁμοῦ, de copulatione, abſ., poſt adi. et ſubſt. ἐν πᾶσι θεάτροις ὁμοῦ, ſimul 3, 8, 17. - cum copula una, ante ſubſt. ὁ. με εἶδεν ἥλιος ἄνθρωπον καὶ βασιλέα 1, 11, 13. - poſt ſubſt. πεῖραν καὶ θάρσος ὁ. προσλαμβάνοντες 8, 5, 3. - c. copula dupl., ante adi. εὔποροι ἂν ὁ. καὶ εὔλογον καὶ ἀναγκαῖον, ſimul et - et 4, 3, 5. - ante verb. et ſubſt. ὁ. ἔπταισε καὶ γνώμῃ καὶ τύχῃ, ſim. offendit conſilio et 5, 4, 23. - ante verb. ἡ ἵππος ὁ. καὶ - ἐπ., καὶ λ. ſimul et - et 6, 5, 13. - c. copula al. dupl., ante ſubſt. ὁ. συμβούλους τε καὶ ὑπηρέτας, (ſimul) ſuaſor. ac miniſtr. 2, 10, 6. - ante verb. et ſubſt. ποταμός, ὁ. παρέχων τε προβολὴν τάφρου καὶ χορ. ὕδ., ſimul et foſſae obiectus, et cop. aq. praebens 8, 2, 16. p. ὁ. παρ. προβολὴν τε τάφρ. λ.

ὁμόφυλος, trop. de perſ. abſ. c. artic. p. ſubſt. τὸ ἀνθρώπινον ἐλεεινὸν ἐν ταῖς τῶν ὁμοφύλων συμφοραῖς, propinquorum 1, 4, 3. aliorum hominum, aliorum, noſtr. Nächſten. ſ. Nebenmenſchen. — φθόνῳ - τῶν ὁ. ſuorum gentilium 3, 2, 13. eorum, qui erant

eiusdem gentis ac populi. - Sed p. adi., cum ſubſt. perſ. τοὺς ὁμοφύλους βαρβάρους, gentiles barbaros 6, 9, 10. Parthos. -

ὁμώνυμος, phyſ. Maſc. de perſ. c. dat. perſ. Σεβήρῳ ὁμώνυμον, Severo cognominem 4, 6, 7. - Neutr. τέκνον, τῷ πάππῳ ὁμώνυμον, natus, avo cognominis 7, 10, 14.

ὅμως, extra period., in relat. tac. in membro ſecundo, τῇ μητρὶ ἐν οἷς ἀπηρέσκετο, ὅ. ἐπείθετο, morem gereret tamen 6, 1, 24. — † ἄκοντες, ὅ. - ἐμιμοῦντο, quamvis inviti, tamen 7, 4, 4. - Cum al. particul., ab init. enunc. et §. et in membro primo, ἀλλ' ὅμως λ. attamen 2, 5, 13. - In relat., ſimul cum al. adverſ. ἀσχάλλων μὲν -, ὅμως δὲ λ. tamen (vero) 1, 9, 22. 1, 13, 13. 6, 3, 1. - In periodo, in apodoſi, poſt partic. relat. καίτοι τινῶν - ὑποπεσόντων, ὅμως ἐφείσατο, quamvis - tamen 6, 1, 15. - ſimul c. al. adverſ. εἰ γὰρ καὶ -, πλὴν ὅμως λ. quamvis enim - tamen (attamen) 6, 6, 9.

ὄναρ, phyſ. cum adi. p. ſubſt. τὸ τελευταῖον - ὄναρ, ſomnium 2, 9, 5.

ὀνειδίζειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei uno, αὐτοῦ ὀνειδίζοντος εὐεργεσίας λ. exprobrante 3, 12, 21. - c. acc. rei dupl. τὴν - μεταβολὴν - μικρολογίαν ὀνειδίζουσιν, ut ſordes - infamant 2, 3, 22. - c. acc. rei uno et dat. perſ. οἷς δὲ δῶρα ὀνειδίζων, exprobrans 3, 8, 12. - ſimul c. adv. et ſq. coniunct. ὀνειδιζόντων αὐτοῖς ἐπιφθόνως συγγενῶν, ὡς δὴ - ταῦτα πράττοντος αὐτοῦ λ. exprobrantibus -, quaſi faceret 7, 3, 17.

ὄνειρας, obſolet., ph. (i. q. ὄναρ,) abſ. ἡ τοῦ ὀνείρατος εἰκὼν, ſomni illius 2, 9, 8. ἀνέπειθεν αὐτὸν ὀνείρατα, ſomnia ib. 4. ὀνειράτων τὴν - τύχην προειρηκότων, inſomnia 6, 8, 13. τῶν ὀν. ἐμφορηθεὶς, ſomniis 4, 8, 9.

ὄνημι, mor. de re, c. pron. acc. ellipt. et acc. perſ. (κατὰ) τί ὑμᾶς ὤνησεν ἡ K. εὐγένεια; quid vobis profuit 5, 1, 12. quid vos iuvit. - ſimul c. acc. particip. perſ. ὅσον ὑμᾶς ὤνησε μεταγνόντας λ. quam utile vobis fuerit, mutaſſe ſententiam 8, 7, 8. quantum (in quantum) quidem vos juvaret, et reſipuiſſe, et Romanis faviſſe.

ὄνομα, ph., in univerſum, ὅθεν τὸ ὄνομα τῷ χωρίῳ (ἐςὶ ſ. ἐδόθη,) nomen 1, 12, 3. ὅθεν καὶ τὸ ὀ. δοθῆναι τῷ χώρῳ 1, 16, 4. — ſine artic. τὴν συμφορὰν ὄνομα δοῦναι τῷ χωρίῳ 1, 11, 5. - c. adi. Ἰουλιανὸς (τοῦτο γὰρ ἦν ὀ. τῷ ἐπάρχῳ) 5, 4, 4. - † ſimul cum praep. πρὸς τῷ οἰκείῳ ἐκ γένους ὀνόματι 2, 6, 16. - cum verbb. et gen. perſ. παραχθέντος αὐτῷ τοῦ πάππου ὀνόματος εἰς τὸ τοῦ λ. 5, 7, 5. † τῶν μονομαχούντων - τινὸς ὀνόματι καλεῖσθαι 1, 15, 18. † ſimul cum adiect. τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ὀ. προσθέντες 7, 5, 19. — — τοῖς βασιλικοῖς κτήμασιν ἐκώλυσεν αὐτοῦ τὸ ὀ. ἐπιγράφεσθαι 2, 4, 13. εἰς τὸ ἐκείνου ὀ. - ὀμόσαντες 2, 2, 23. 2, 13, 4. φέρειν τὰ τῶν - ςρατηγῶν ὀνόματα 4, 8, 6. Peculiari ſenſu, p. titulus, φέρων βασιλέως ὀ. καὶ σχῆμα 7, 6, 1. - it. c. gen. rei, τὸ σχ. καὶ τὸ ὀ. τῆς βασιλείας ἐκείνῳ περιέκειτο 6, 1, 2. ἐν τῷ τῆς β. γενόμενος ὀν. 7, 9, 6. †† τὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀρχῆς ὀ. ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ καὶ ὀνόματι μεῖναι, abſoluti imperii nomen in illa familia illo que nomine (Gordiani ſ. Gordianorum) remanere 7, 10, 12. ubi poſtr., per polyptoton et dilogiam, p. nomine propr., ut pr. pro appellativo. - † ſimul c. adi. ἤλλαξε - μηνῶν τὰ ὀ. λ. ὅσα - ἀρχαῖα λ. 1, 14, 17. † Per emphaſin quandam, εἰ τὸ ἡμέτερον ὄνομα πύθοιντο 2, 10, 16. Severi. - τοῦτο γὰρ αὐτῷ τοὔνομα ἐδίδου τὰ ἔργα 4, 5, 14. ſcil. τοῦ ἐχθροῦ. abſ. τὸ ὀ. ταῖς ἀκοαῖς ἀμ

τῷ προσπεσεῖν εὐθὺς φέρει χαλεπὴν διαβολὴν, iſtud nomen ib. 3. c. οἰκείου φόνος. c. gen. perſ. μηδὲ σε τὸ τῶν βασιλέων ὀ. ταραττέτω 3, 11, 12. ἕξειν τοῦ Περτίνακος οὐ μόνον τοὔν. ἀλλὰ καὶ τὴν γνώμην 2, 14, 7. ἥσθησαν τῷ Γορδιανοῦ ὀ. 7, 8, 16. †† βασιλικώτερον ἐντρυφῶντα τῷ τοῦ Καίσαρος ὀνόματι; nimis regio fastu uſurpare Caeſaris appellationem 3, 5, 4. titulum, ſ. honorem et dignitatem. - Per varias rationes c. nomine propr. a) quum propr. nomen in caſu nominat. praeit, ſeq. adverſ., v. ſubſt., tum nom. appell. et dat. pron. demonſtr.; Βηρίσσιμος δ' ἦν ὄνομα αὐτῷ, Veriſſimus autem ei erat nomen 1, 2, 2. Πλ. δὲ ἦν ὀ. α. Plautianus erat nomen ipſi 3, 10, 10. Ἀρτ. δ' ἦν ὀ. α. Artabanum nomine 4, 10, 2. † Βιταλιανὸς δὲ ἦν ὀ. α. Viteliano autem erat ei nomen 7, 6, 9. Σαβῖνος -, Sabino aπer. ei n. 7, 7, 8. b) ſine adverſ. Φαδίλλα ἦν ὄνομα αὐτῇ, Fadilla nomine 1, 13, 2. Μακεδὼν ἦν ὀ. αὐτῷ, Macedoni erat ei nomen 7, 1, 22. c) rurſus c. adverſ., at ſine v. ſubſt. Πεσσινοῦς δὲ ὄνομα αὐτῷ, cui nomen Peſſinunti 1, 11, 3. Μαρτιάλιος δὲ ὀ. αὐ. Martialis nomine 4, 13, 2. - d) ſine adverſ. et v. ſubſt. Ἀδουέντος ὄνομα αὐτῷ, Adventus erat ei nomen 4, 12, 1. - e) tantum ſine dat. pron. demonſtr. Κουαρτῖνος δὲ ἦν ὄνομα, ὃν λ. Quartinus erat ei nomen; quem 7, 1, 21. † Γορδιανὸς μὲν ἦν ὄνομα, Gordianus autem vocabatur 7, 5, 3. niſi hic locus pertinet ad claſſem inferiorem de acc. ὀν. ellipt. - f) ſine adverſ. ſed, pro dat. pron. demonſtr., praemiſſus ut ſit dat. pron. relat. et nomen propr. in nominat. poſtpoſitum, τὸν δὲ πρεσβύτερον, ᾧ γνήσιον μὲν ἦν ὄνομα Βασσιανὸς, cui - nomen erat Baſſianus 3, 10, 9. g) praepoſito ſubſt. per obliquum caſum, et quidem per abl. ſed ſequente nomine propr., νεανίαν τινὰ, ὀνόματι Νάρκισσον, nomine Narciſſum 1, 17, 24. h) per ſubſt. in acc. ellipt., et quidem per ſubſt. poſtpoſitum, ſed praemiſſum nomen propr., νεανίσκον τινὰ, Κυϊντιανὸν (κατ') ὄνομα, Quintianum nomine 1, 8, 11. 9. - it. praecedente v. ſubſt. et alio ſubſt. nominativo, ἦν αὐτῷ τις φίλτατος, Φῆστος μὲν ὄνομα, Feſtus nomine 4, 8, 11. 6, 8, 1. - Μαισὰ ἦν τις ὄνομα, Maeſa erat quaedam nomine 6, 3, 2. 7, 9, 2. Μάγνος τὶς ὄν. ἦν τῶν εὐπ. Magnus quidam nomine 7, 1, 12. παῖδες ἦσαν, τῇ μὲν πρεσβυτέρᾳ Βασσιανὸς ὄν. Baſſianus nomine 5, 3, 7. †† non praemiſſo v. ſubſt. ἀνὴρ -, Γαλλικανὸς ὄν. Gallicanus nomine 7, 11, 6.

ὀνομάζειν, ph. de perſ. c. acc. rei dupl. τὴν - μεταβολὴν οὐ Φ. διοίκησιν ὀνομάζουσιν, nominant 2, 3, 22. - cum accuſ. et ablat. rei, et quidem affini, πάντας (τοὺς μῆνας) ταῖς ἑαυτοῦ προσηγορίαις ὀνομάσας, nominans 1, 14, 17. - c. acc. perſ. dupl. τὸν πρεσβύτερον - Ἀντωνῖνον ὠνόμασε, nominavit 3, 10, 9. † Φοίνικες (αὐτὴν) Ἀστροάρχην ὀνομάζουσι, nom. 5, 6, 10. de dea. - ſimul c. praep. ἀντὶ Σεβήρου ἑαυτὸν Περτίνακα ὀνομάσας, nuncupans 2, 10, 2. †† it. c. acc. perſ. uno, et c. adiuncto v. ſyn. πρὸ τῶν ἄλλων θεῶν, οὓς δὴ καλοῦσιν ἱερουργοῦντες, ὀνομάζειν τὸν - θεὸν Ἐλαιαγάβαλον, nominarent 5, 5, 13. invocarent. - Paſſ. de re, τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἀντιδοθὲν - ἀχάριστον ὀνομάζεται, nominatur 2, 3, 15.

ὄντως, mor. in opp. εἴτε ὀ. - θεσπισάντων, εἴτε ἄλλως λ. revera 4, 12, 9.

ὄνυξ, ph. de hom. pedib., in opp. τὰ σκέλη σκέπων πάντα, ἀπ' ὀνύχων ἐς μηρούς, ab unguibus 5, 3, 12.

ὀξὺς, trop. de perſ. c. inf. et c. adiuncto ſyn. νοῆσαι, acutus 2,

9, 2. i. q. ſq. ταχύς. Ph. Compar. de re, ὀξυτέρῳ δρόμῳ, celerrimo 1, 9, 20. - Superlat. ὀξυτάτῳ δρ. velociſſimo 1, 15, 12. — Neutr. p. adv. ςρουθοῖς, ὀξύτατα Φερομέναις, celerrime ib. 11. — Alio ſenſu ph. τεχνάσματα σιδήρων, ὀξυτάτας ἐξοχὰς λ. acutiſſim. 4, 15, 6.

ὀξύτης, ph. λίθος, λήγων εἰς ὀξύτητα, in acutum 5. 3. 10. acumen, acutum apicem.

ὀπαδὸς, phyſ. de perſ. c. gen. perſ. et adiuncto, ἤδη καὶ σύνεδρός ἐςι θεῶν, conſors 1, 5, 17. aſſecla, comes, ſocius.

ὄπῃ, ſ. ὅπῃ, cum ſubſt. in periphraſi adv., ſequente particip. ἐςὶ ὅπῃ - χρώμενος, alicubi 4, 7, 8. propr. dat. veteris adi. ὅπος, ſcil. ὥρᾳ; eſt, qua hora, eſt, quo tempore, ſ. Lat. eſt, ubi rel., ſc. ὁδῷ, χώρᾳ, interdum 6, 6, 10. - c. v. finito, ſ. c. ſubſt. πᾶν τὸ πλῆθος ἀνδρῶν, ἔσθ' ὅ. καὶ τῶν γυναικῶν -, ἀθροίζεται, interd. 6, 5, 7. - † c. verbo fin., ſed eo praemiſſo, διέβαλλεν ἐ. ὅ. τοῦτο λ. aliquatenus 6, 1, 18. ubi potius ſuppletur ſubſt. μερίδι, eſt, qua parte, i. aliqua ex parte, ſ. eſt, quo modo, i. aliquo modo.

ὁπηνίκα, temp. c. particula reſtrict. et coniunctivo, ὁ. δ' ἂν - καθῆται λ. quando - collocavit 2, 3, 15. ὁ. ἂν - ᾖ λ. quoties - eſt 2, 12, 7. - ὁ. ἂν ςῶσιν λ. cum ſtarent 2, 13, 8. - ὁ. ἂν δεηθῇ λ ſi quando opus ſit 3, 1, 5.

ὄπισθεν, phyſ. cum verbo, εἵποντο ὀ. αὐτοῖς, pone (eos) 4, 1, 6.

ὀπισθοφυλακεῖν, ph. de perſ. et duce, c. praep. vel abſ. αὐτὸς, ἅμα τοῖς δορυφόροις ὀπισθοφυλακῶν εἵπετο, a tergo agmen cuſtodiens 8, 1, 4. agmen claudebat.

ὀπίσω, ph. c. praep. et artic. εἰς τοὔπισω - τοξεύοντες, retrorſum 3, 4, 19. ἀναποδίζων εἰς τ. 5, 6, 17. v. ἀν. pro εἰς τὰ ὀπ. ὄντα χωρία ſ. μέρη.

ὁπλὴ, ph. de anim., in opp. c. gen. anim. ἵππων ὁπλαῖς, καὶ ποσὶν ἀνθρώπων, ungulis 6, 7, 16.

ὁπλίζειν, ph. de perſ. c. acc. perſ. et praep. ἐπί σε τόν τε δῆμον - ὥπλισεν, armavit 1, 13, 5. facere ſ. iubere, ut arma capiant, ſ. ad arma capienda cogere, concitare. - magis extra tropum, c. eod. acc. et adv. αὐτὸς ἀναλαβὼν τὸ τῶν δορυφόρων σχῆμα, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ὁπλίσας ὁμοίως, ſi armaſſet 1, 10, 24. armis inſtruere, iubere, ut arma ſumant. - Paſſ. abſ. τῶν ςρατιωτῶν δεόμενος, ὁπλίζεσθαι, ut arma capeſſerent 2, 11, 17. ſe armarent, armarentur. ἐκέλευεν, ὁ. armari 6, 9, 6. †† τίς εἰς ἐςίασιν ὡπλισμένος ἔρχεται; armatus 3, 12, 23. inſtructus tantum thorace. σὺν παντὶ τῷ - ςρατῷ ὡπλισμένῳ, armis inſtructo 2, 14, 1. — ἐπιφαίνονται ὡπλισμένοι, armati 1, 12, 12. ἀθροισθέντες εἰς τὸ πεδίον ὡ. 6, 8, 11. - in opp. ἀναιροῦσιν ὡπλισμένοι ἀόπλους 4, 9, 13. ἄνοπλοι πρὸς ὡπλισμένους 1, 12, 13. 2, 5, 4. γυμνοὶ πρὸς ὡ. 2, 13, 8. 20. - c. adv. τοῦ ςρατοῦ, ὡπλισμένου μᾶλλον, ἢ ἔθος ἐςὶ λ. armis inſtructiore, quam 4, 5, 1. † c. abl. affinis inſtrum. ἡ νεολαία ὅπλοις - ὡπλίζετο, armis inſtruebatur 7, 12, 2. †† c. acc. inſtrum. ὡπλισμένοι τὰς ἐπάλξεις καὶ τὰς ἀσπίδας 7, 11, 17. muniti pinnis et clypeis.

ὁπλίτης, phyſ. de perſ. abſ., claſſis, τὰς τριήρεις ὁπλιτῶν πληρώσας, militib. 2, 14, 13. - terrae, c. adi. εἰ δύο ἢ τρεῖς ὁπλίτας ἴδοιεν μόνον (ὁ Ῥωμαίων δῆμος,) armatos 7, 8, 13. - in opp. ὑπὸ τῶν ἀκοντιςῶν -, ὑπὸ τῶν ὁπλιτῶν, ab armatis milit. 7, 9, 18. gravis

armaturae peditatu. τὰς μὲν τῶν ὁ. φάλαγγας - τὰ δὲ σκευοφόρα — αὐτὸς ὀπισθοφυλακῶν εἵπετο, armatorum 8, 1, 3.

ὅπλον, pl. in uſum bellic., abſ. ſ. c. ſubſt. ὅπλων παρασκευῇ, armorum 7, 9, 7. ἀποθήκας τῶν ὁ. armentaria 7, 11, 14. γυμνοὶ ὅπλων ib. 3. 7, 9, 11. - cum adi. τῇ τῶν ὑμετέρων ἀνδρείᾳ ὁ. 2, 10, 18. τῶν ὑμ. ὁ. καταθαῤῥήσας 6, 3, 10. ἐξήγαγε τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἕκαστον ἐξηρτυμένον 7, 11, 14. ἡ νεολαία ὁ. αὐτοσχεδίοις καὶ τοῖς προστυχοῦσιν ὡπλίζετο 7, 12, 2. ὅπλα λαμβάνων στρατιωτικὰ 1, 15, 15. τοὺς θώρακας ἀποῤῥίπτειν καὶ τὰ λοιπὰ ὁ. 8, 4, 27. - cum ſolis v. ὁ δῆμος πᾶν τὸ ἐμπίπτον - ἐργαλεῖον ὅπλον ἐποιεῖτο 7, 11, 15. v. ἐργ. - ὅπλων - ἀπηλλαγμένοι, 2, 11, 6. Ἰταλιώτας τῶν ὁ. ἐγύμνωσε ib. 9. μηκέτι τῶν - πόλεων - ὁ. δεηθεισῶν 8, 2, 11. — αὐτοῦ τὸ ἄπιστον τοῖς ὁ. ἐλέγξωμεν 3, 6, 12. φράξαντας - τοῖς ὁ. 2, 13, 8. 6, 5, 21. ubi de ſolis ſcutis. ἡ πόλις ὅπλα εἰργάζετο 2, 11, 19. 3, 4, 20. ὁ. καὶ στρατὸν ἐφ' ἡμᾶς συσκευάζεται 3, 6, 6. πρῶτοι ὁ. ἐκίνησαν 7, 4, 2. - ὁ. ἐφ' ὑμᾶς - αἱροῦνται 7, 8, 7. — ὁ. ἀναλαβὼν 1, 15, 15. 2, 13, 21. 7, 11, 12. τὰ ὁ. λαμβάνωμεν 4, 14, 15. 6, 9, 7. 8, 8, 15. τὰ ὁ καταλαβόντες 2, 13, 21. τὰ ὁ. βαστάζων ἑαυτῷ 4, 7, 11. ὁ. φέρων 1, 16, 8. 7, 8, 11. ὁ. καταλιπεῖν ἐν τῷ στρατοπέδῳ 2, 13, 4. et τὰ ὁ. κατ. πάντα ib. 5. ex opp. §. 19. ξιφίδια, ſunt praecipue haſta ſ. pilum, it. ſcutum et gladius longior. ὁ. καταθέσθαι ἐν εἰρήνῃ 8, 3, 4. κατ. τὰ ὁ. 8, 6, 3. σκύλων ὄψιν ὅπλα παρεῖχεν ἐῤῥιμμένα λ. 8, 4, 28. ἀποκαλύπτειν, ἃ ἔφερον, ὁ. 7, 4, 11. (τὰ ὁ. ἐπικρύπτοντες 2, 12, 2.) — † ſimul c. gen. rei, κρύπτοντες -, ἃ ἔφερον αὐτοσχεδίου πολέμου ὅπλα ib. 8. poſt §. pr. ξύλα καὶ πελέκεις, cf. §. 13. - In opp. τοὺς μὲν πειθοῖ - τῶν δὲ κρατήσας ἦν τοῖς ὁ. 1, 3, 12. πλείστους ὅπλοις - τοὺς δὲ ἐπὶ μεγάλαις συντάξεσι λ. 1, 6, 24. ὁ. ἀλλ' οὐ λόγοις λ. 6, 2, 13. - Cum praepp. vel ſolis, ἄνευ ὅπλων ὄψις πολιορκίας 7, 3, 14. - vel c. verb. διὰ τῶν ὁ. αὐτὸν ἀνάξειν λ. cum armis 2, 6, 7. - ſimul in opp. μὴ δόλῳ - ἀλλὰ δι' ὅπλων νικήσαντες, armis 4, 14, 18. † ſimul c. adiuncto ex affini adi. ἐπεὶ αὐτοὺς - ἐντὸς τῶν ὁ. δορυαλώτους εἶχε 2, 13, 9. v. ἐντ, — vel nominatim c. v. ſubſt. ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἔνδον τῶν ὁ. περιειλημμένος 4, 9, 12. - vel denique nominatim c. praep. ἐν, et quidem c. ſubſt. συμφοιτητὰς τῶν ἐν ὅπλοις ἔργων 1, 5. 11. v. ἔργ. et ἐν. — δόξης τῆς ὑμετέρας ἐν τοῖς ὁ. gloria in armis veſtra 7, 8, 8. cum armis, bello, victoriis, parta, gloria militari ſ. bellica. — aut c. aliquo verbo ſimul, συστρατιώτῃ, ἐν ὅπλοις ἀεὶ καὶ πολεμικοῖς ἔργοις διῃτημένῳ, in armis 6, 9, 10. armis indutum, in bello. ἐτῶν τριῶν - ἡσύχασαν, οὐδ' ἐν ὁ. ἐγένοντο, in armis fuerunt 6, 6, 11. belligerarunt, bellum geſſerunt. - aut nominatim c. v. ſubſt. οἱ μὲν - ἐν ὁ. εἰσὶ, in armis ſunt 1, 13, 6. per tumultum in urbe. ὅτι πᾶς ὁ δῆμος ὁ Ῥωμ. ἐν ὁ. εἴη 8, 5, 15. contra Maximinum belligeraturus. ἐν ὁ. Ἰταλιῶται πάντες ἦσαν 2, 11, 7. per tempora et bella certa. οἱ στρατιῶται παρετάττοντο, κἀν τοῖς ὁ. ἦσαν 4, 14, 19. pugnam deinde inituri. ἐκέλευσε, πάντα τὸν στρατὸν ἐν ὁ. εἶναι, καὶ μετ' εὐταξίας προχωρεῖν 7, 12, 19. — † ἀσκῶν - τοὺς στρατιώτας οὐ διέλειπεν, αὐτός τε ἐν ὁ. ὤν, λ. 7, 1, 15. Maximinus dux. †† ὡς πάντα ἐν ὁ. καὶ πολεμικῇ θεῷ, ut ſemper armatam 5, 6, 8. ubi formula fuerit ſaltim p. adi. ἐνόπλῳ, niſi ſic leg. ſtatim.

ὁποῖος, mor. de re, Neutr. ab init. enunciat. ὁποίῳ - τέλει λ. qualem 6, 1, 1. - in med. orat. et cum adiuncto, τίνι μὲν βίῳ - τέλει τε ὁ. et qualis exitus 7, 1, 1.

ὁπόσος, ph. de re, Fem. γῆν ἐπέτρεψεν, ὁπόσην τὶς βούλεται - καταλαμβάνειν; quantum 2, 4, 12.

ὅπου, phyſ. de quiete, ſ. in loco, in relat. ἐκεῖ ἡ Ῥώμη, ὅπου ποτ' ἂν ὁ βασιλεὺς ᾖ, ubicunque 1, 6, 14. †† c. v. ſubſt. ἔσθ' ὅπου - εἴδομεν λ. alicubi 4, 8, 4. p. ἐςὶ τόπος ſ. χωρίου, ὅπου λ. eſt locus ubi, vol, de temp., pro ἐςὶ χρόνος, ὅπ., id que p. ὅτε, et tempus, ubi, quo, cum, p. aliquando. †† ἐς τὸν ἱππόδρομον, ὅπου τὸ πλῆθος συνιὸν ἐκκλησιάζει, ubi in concionem confluit 2, 7, 5. ubi ob v. συν. poteſt etiam habere notionem ſq. - it. οὐχ ὁρῶντα, ὅ. βαίνει. ubi incederet 5, 6, 18. †† τόπος ὥριςο, εἰς ὃν καὶ ὅ. συνελθεῖν ἔδει, locus definitus erat, in quem convenire eos oportebat 6, 5, 17. qui Bg., pro ſyn. capiens, et p. *quorſum*, alterutrum, aut potius poſt., omiſerit; cum vel ſenſu hoc procedat utr. ſecum, vel altero proprio que, per brevitatem, *in quem* tenderent, *et* ubi ſ. *in quo* congregarent ſe. - In not. alia, de motu in locum, οὐδέ τι ἦν γῆς μέρος -, ὅπου μὴ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρχὴν ἐξέτειναν, quo non 2, 11, 8. quorſum. - Rurſus in not. alia, de cauſa, ὅπου γε καὶ - ὁ βασιλεὺς τοῖς - πεπίςευται, quandoquidem 5, 1, 3. - in relat. ἐντεῦθεν -, ὅπου μηδὲ - ἐτόλμησαν; quod 2, 10, 13. ut Lat. *ubi*, p. quia.

ὀπτᾶν, ph. μᾶζαν ποιήσας, καὶ ἐπ' ἀνθράκων ὀπτήσας, maſſa - decocta 4, 7, 9.

ὀπτέσθαι, phyſ. de perſ. paſſ. c. dat. perſ. ἐβουλεύετο - ὀφθῆναι τοῖς λ, in conſpectum ſe dare 1, 16, 8. conſpici, ſe oſtendere. — ſimul c. nominat. modi, ex adi. ὡς Ῥωμαίοις ἔνοπλος ὀφθείη, ſe oſtenderet ib. 12. - ſed ſimul cum adiuncto e verbo, δήμοις ἐπιφανεὶς, - ἀσπαςὸς - πᾶσιν ὤφθη, populis oblatus, - in conſpectum venit 1, 7, 3. - c. adv. ſimul et c. particip. modi, et in opp. πρότερον ὤφθη τοῖς ἐκεῖσε παρὼν, ἢ ἀφιξόμενος ἠκούσθη, conſpectus eſt 2, 11, 5. - ſimul c. praep. ἵνα ὀφθῇ πρῶτον ἐν τοῖς βασιλείοις, ἢ ἀκουσθῇ λ. ut conſpiceretur 3, 11, 20. - c. adv. ſolo, ὅσον δημοσίᾳ (εἴ ποτε) ὀφθῆναι, ut conſpicerentur 4, 1, 9. — abſ. δέος, ἅμα τῷ ὀφθ., τοῖς Ῥωμαίοις ἐνέβαλε, ſimulac viſus eſt 2, 14, 1. - De re, in opp. γυμνωθὲν ὤφθη τὸ - ἄγαλμα, ὃ - κρύπτουσι Ῥωμαῖοι, apparuit 1, 14, 7. - cum adiuncto e v. ſyn. et ex adv. μὴ - τὸ σχῆμα ὀφθὲν εὐθὺς λυπήσῃ τοὺς ἰδόντας, ne habitus ſtatim ac viſus eſſet, offenderet 5, 5, 9. quanquam adv. et regetur c. ſq. v. λυπ., reſolvendo particip., ſi viſus eſſet, ſtatim offenderet. - c. ſolo adv. dupl. ἐκ τοῦ πρώτου ἐκεῖσε ὀφθῆναι (αὐτὸ, τὸ ἄγαλμα) apparuiſſe 1, 11, 3. - Trop. ſ. mor. c. dat. perſ. et inf. ὡς αὐτάρκως ὤφθη αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον εὐτρεπίσθαι, ut viſa ſunt 3, 14, 17. ut viſum eſt ipſi, omnia ad bellum ſatis eſſe parata, i. ut putavit. - Med. de perſ. phyſ. cum adiunctis e duob. v. ſyn. et acc. rei, θεάσασθαι, ἃ μήτε εἶδον, μήτε ὄψονται, quae nec viſuri eſſent 3, 8, 19.

ὀπτὸς, paſſ. de re, ph. in opp. λίθων - ἢ πλίνθων ὀπτῶν, laterum coctilium 7, 2, 8. *Backſteine* ſ. *Ziegel.*

ὀπώρα, trop. de fructibus auctumni, τοῦ Ἴςρου ὥραν, μήτε ὀπώρας εὔφορον, ut neque pomorum feracem 1, 6, 3. vel uvarum et vini.

ὅπως, in not. modi, c. indic. a) aor. ab init. enunciat. ὅπως - τὸν βίον μετήλλαξε, - δεδήλωται λ. quomodo e vita diſceſſerit 3, 15, 18. 5, 1, 1. b) fut. in med. ὅτ. ὅ. χρήσεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδὼς 2, 12, 5. v. χρ. - ἐποιεῖτο ἀπόπειραν, ὅ. οἴσουσιν λ. quomodo 5, 8, 11. † οἱ Ἀκυλήσιοι τοὺς - τελευτῶντας, οὐκ ἔχον-

τες, ὁ. θάψωσιν, ἐς τὸν ποταμὸν ἀπεῤῥίπτουν 8, 5, 18. v. ἔχ. — Cum coniunct. in med. or. γῆν - εὑρίσκετε, ὁ. νείμησθε, quo pacto 4, 3, 17. v. εὑρ. - σκεψόμενος, ὁ. τὸν ποταμὸν γεφυρώσῃ 8, 4, 8. †† ſimul c. particula infinitae not. τὰ πτώματα κατεπίμπρατο, ἢ ὅπως δὴ ἐῤῥίπτετο, quocunque modo 4, 6, 2. quomodocunque, quocunque modo fieri poſſet, quovis modo, nec ſepulta; it. quovis loco. - In not. alia, cauſae ſ. finis conſilii que, a) c. optat. in med. or. ὅ. - σωθεῖεν λ. ut 2, 1, 8. quo 2, 13, 3. 3, 15, 10. † ὁ. πεῖσαι δυνηθεῖεν, ſi forte 3, 5, 9. b) c. coniunct. ὅ. - φθάσωσιν λ. ut 1, 9, 20. 4, 5, 8. 5, 8, 6. - ſimul c. neg., id que in vicinia, ὅπως μὴ - λάθοιεν, ne 1, 1, 1. 3, 12, 6. - ſed divulſa, ὁ. τὸ πρ. μὴ λ. ne ib. 13. ὅπως ἂν μή τι δεινὸν λ. ut ne quid mali 2, 6, 5.

ὁρᾶν, de perſ. ph., c. acc. dupl. et rei et perſ. eo que etiam particip. pro inf., it. ſimul c. adv. ὅ περ ἐμὲ νῦν ὁρᾷς ὄντα, quod me nunc cernis eſſe 3, 11, 11. ubi adv. poteſt pertinere etiam ad alterum v. ὄν. †† in orat. contracta, c. uno acc. perſ. et particip. tali, ἄχθεσθαι ὑμᾶς ἐφ᾽ οἷς ὁρᾶτέ με διακείμενον 1, 4, 2. v. διάκ. - ſed extra talem orat. ὁρᾶτε δή μοι τὸν υἱὸν - ἐπιβαίνοντα, videtis - ingredi ib. 8. qui Bg. cepit p. 2 perſ. praeſ., ubi alii volunt eſſe 2 perſ. imperat. videte. cf. 4, 14, 12. ὁρᾷ - ἐφεστῶτας, videt adſtare 3, 12, 20. ὁρῶν, - (αὐτὸν) φερόμενον λ. videns - agere ſe 4, 4, 11. ὁρῶντες τὸν - διαιτώμενον, videntes Macrinum vivere 5, 2, 14. 5, 8, 2. αὐτοὺς ἑώρα - ἐσπουδακότας, videbat ſtudere 3, 13, 3. ἐπεὶ - ἑ. τὸν παῖδα - ἀρχόμενον λ. cum videret - incipere 1, 3, 2. †† in dupl. rect., cum acc. perſ. quidem, ſed adiuncto tum ſubſt. tum particip. perſ. ὁρῶν τὸν Σεβῆρον - πρεσβύτην τε - καὶ ὑ. ν. ἐνοχλούμενον, cernens Severum ſenem eſſe et morbo infeſtari 3, 11, 1. ubi Bg. ad πρ. ſuppl. et particip. ὄντα. † it. cum acc. perſ. ſed adiuncto tum particip. perſ. tum formulae mancae, ὁρῶντες τὸν Ἰουλιανὸν ἀποδειλιῶντα καὶ ἐν ἀπογνώσει, videntes Iul. formidoloſum et in deſperatione 2, 12, 6. ubi in formula deſit particip. ὄντα, (a Ms. per gloſſam additum,) ſ. ſyn. καθεστῶτα, in deſperatione conſtitutum ſ. verſantem. - Cum acc. rei, ἃ δὴ ὁρῶν ὁ δῆμος, cernens 4, 9, 1. ἅ περ ὁ. λ. videns 5, 4, 12. ἅ περ ὁρῶντες λ. videntes 5, 2, 11. — ἡ δὲ Μαισὰ, ταῦτα ὁρῶσα, cernens 5, 5, 9. ὁρῶσα δὲ τ. ἡ Μ. videns 5, 7, 1. c. adiuncto ſ. in opp. οὔτε τι ὁρῶντες, οὔτε προσδοκῶντες, videntes 4, 9, 11. †† ὁρῶν τι ἢ ἀκουσόμενος, viſurus 4, 13, 11. qui Bg. ſine ſumma neceſſitate cepit praeſ. p. fut., poſt ſyn. ἰδών. ††† οὐδὲν ὁρῶν ἐν Λιβύῃ ἀξιόμαχον, videns 7, 9, 9. quod neutr. rei aeque capiatur p. perſ. et i. q. pr. τὴν δύναμιν. Cum adv. οὐχ ὁρῶντα, ὅπου βαίνει, non videns, 5, 6, 18. - ſimul c. adiuncto e v. ſyn. et in opp. θεασόμενοι, ἃ μὴ πρότερον μήτε ἑωράκεσαν, μήτε ἠκηκόεισαν, quae prius nec viderant 1. 15, 2. - Trop. ſ. mor. de mente. cum acc. rei et particip. tali, p. inf. ὁρῶ οὐ τὸν τυχόντα μοι ἐπηρτημένον ἀγῶνα, video mihi impendere certamen 2, 3, 16. ὁρᾷ προὖπτον κίνδυνον ἐπικείμενον, videt - impendere 4, 12, 14. - c. ſolo acc. rei, τὴν ἀνάγκην τοῦ πράγματος ὁρῶντες, neceſſitate cognita 4, 14, 19. ὁρ. τὸν κίνδυνον, videntes 7, 12, 9. - c. abl. rei ſ. modi et c. coni. ὅτι - κρείττους ἐσμὲν -, ἔργῳ ὁρᾶτε, nos potiores eſſe, re ipſa videtis 2, 13, 10. - Sine caſu, at c. pron. ὅρα, ποίαν μέλλομεν παννυχίζειν ἑορτὴν, vide 1, 17, 13. ὁρῶν, ἐς ὅσον ἥκει κίνδυνον, cernens 3, 12, 11. †† τί χρὴ παθεῖν ὑμᾶς, ὁρᾶτε, videtis 2, 13,

15. mente, ſed et auribus percipiendo, i. auditis., - †† c. neg. ὁρᾶτε, μὴ πρὸς τὰ νῦν ἀνόσιον - ᾖ, videte 2, 5, 10. perpendite, cogitate, ſ. cavete. - Paſſ. pl. de perſ. c. nominat. particip. modi, οὔτε χρυσοφοροῦσά τις - ὁρᾶται, aurum geſtans - conſpicitur 4, 2, 6. p. inf. vel quae geſtet aurum. - c. praep. ὡς ὑπὸ πάντων ὁρᾶσθαι, ut conſpiceretur 2, 9, 7. 5, 8, 2. e. † ἐν χλαμύσιν - ἑωρᾶτο, in - conſpiciebatur 4, 7, 4. - †† De anim. c. adv. et dat. perſ. θηρίων, μὴ πρότερον αὐτοῖς ἑωραμένων, belluarum viſarum 2, 11, 18. elephant. p. ὑπ' αὐτῶν, ab ipſis.

ὄργανα, pl. c. gen. rei, πάσης μούσης λ. inſtrumenta 4, 8, 19. cum adi. χορευῶν, ὑπὸ αὐλοῖς - παντοδαπῶν τε ὀργάνων ἤχῳ 5, 3, 15. — abſ. ἐχόρευεν ὑπὸ παντοδαποῖς ἤχοις ὀργάνων 5, 3, 17. — Alio ſenſu, c. adi. et adiuncto, εἵπετο αὐτῷ - μηχαναὶ καὶ πολεμικὰ ὀ. inſtrumenta 7, 8, 23. v. μηχ. - γυμνοὶ ὅπλων καὶ ὀ. πολεμικῶν 7, 9, 11.

ὀργή, mor. c. verb. et adiuncto, ὅθεν αὐτῷ περιεγένετο - μῖσός τε καὶ ὀργή, indignatio 8, 5, 6. πάντα μὲν ἐνθύμως πράττων, ὀργῆς δὲ ἥττων ὢν φύσει, iracundiae 3, 6, 1. † ὀργῇ πάντα πράττων καὶ ἀπειλῶν μᾶλλον, ἢ πείθων, iracunde omnia agens 4, 3, 8. — ſimul c. adi. μετὰ πάσης ὀ. καὶ ἀπειλῆς ἐπιτέλλει τοῖς λ. iracund. 1, 10, 5. - abſ. τῆς ὀ. ὁ δῆμος ἐπαύσατο, iraſci deſiit 7, 10, 16. † βλασφημίας -, ἐφ' αἷς - κινούμενος, ὀργῆς μᾶλλον ἐνεπίμπλατο, - χρῆσθαι δὲ (αὐτῇ) κατὰ τῶν - οὐ δυνάμενος, irac. 8, 5, 4. ſq. — c. gen. perſ. et adi. ἐντεῦθεν μείζων ἡ ὀ. τοῦ δήμου - ἐγένετο, indignatio 7, 12, 1. - abſ. δέει τῆς τοῦ βασιλέως ὀ. iram 1, 13, 10. † ſimul c. adiuncto, τῷ θυμῷ - τήν τε ὀ. (αὐτοῦ) διαβολαῖς ἐγείροντας, irac. 5, 1, 6. - c. adi. et adiuncto ſubſt. ὀργῇ καὶ θυμῷ χρώμενος πλείονι, ira 8, 4, 1. † ἡ. καὶ ὀ. εὐθέως πρὸς τοὺς - ἐχρῆτο, iracund. 3, 8, 1. ubi ad v. ἐχρ. pertinere potius praep. poteſt. - Sed c. praep. manifeſto et c. adiuncto, αὐτὸν εἰς ὠμότητα καὶ τὴν πρὸς ἅπαντας ὀ. προυκαλέσατο συνωμοσία τις, et in omnes iracundiam 7, 1, 11. †† ἵνα αὐτὸς οἷόν περ ἐδείκνυεν αὐτοῦ τὸν θυμὸν ἴδῃ καὶ τὴν πρὸς ἐκείνους ὀ. irac. 3, 8, 3. v. θυμ.

ὄργια, c. adiunct. βακχείαις καὶ ὀργίοις τοῖς τε θείοις ἔργοις ἀνακείμενον, orgiis 5, 7, 2. de Heliog. in cultu ſui dei, ubi pars et genus prioris, et lenior ſaltatio, quam β., quae quippe ſaltatio maior et vehementior; proprie quidem ὄργια omnia ſacra enthuſiaſtica et myſtica, tum Bacchi, tum aliorum deorum, nominatim et Cybeles, quae et hic, ut 1, 11, 7., intelligentur, et adeo motus et ſaltatio ac ritus, qualis ſolennis tum in ſacris Bacchi, tum in ſacris Cybeles. - v.

ὀργιάζειν, pl. de perſ. c. dat. perſ. προῄει ὑπὸ αὐλοῖς καὶ τυμπάνοις, τῷ θεῷ - ὀργιάζων, orgia celebrans 5, 5, 8. Heliog., ſacra peragens, ſacrificans, operans. - ſimul c. praepp. et adv. ἐν Πεσσινοῦντι πάλαι Φρύγες ὠργίαζον ἐπὶ τῷ ποταμῷ Γάλλῳ, orgia colebant 1, 11, 7. Cybeles ſacerdotes.

ὀργίζεσθαι, mor. Paſſ. ſenſu med., de perſ. c. dat. perſ. et cum adiunctis e verb. et forſan etiam ex adv. ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν -, πάνυ ἤσχαλλε, καὶ τοῖς στρατιώταις ὠργίζετο, iraſcebatur 5, 8, 15. - ſimul c. praep. τότε καὶ ἐπ' εὐλόγοις αἰτίαις ὡς - ἐχθροῖς εἰκότως ὠργ. 7, 10, 2. - † ſimul c. abl. rei ſ. modi, ταῖς διὰ χειρὸς - ἀπειλαῖς - ὡς πρὸς παρόντας ὀργισθείς, iraſcens 7, 8, 21.

ὀργίλος, mor. de perſ. c. abl. rei ſ. modi, φύσει ὄντα ὀργίλον, iracundum 4, 9, 6.

ὀρέγειν, de perſ. ph. c. acc. inſtrum. ὀρέξαι χεῖρα σωτήριον, ut porrigam 2, 8, 3. v. χείρ. Med. trop. cum gen. rei et in opp. λαβεῖν ταῦτα, ὧν ὠρέγετο, quae cupiebat 2, 15, 8.

ὄρεξις, mor. c. adi. et gen. rei, νεανίας, εἰς πάσας ἡδονῶν ὀρέξεις ὁρμωμένους, ad omnia voluptatum irritamenta 3, 13, 14. de rebus, extra animum, excitantibus, v. ὁρμ. † c. gen. perſ. et adiuncto, ἤγειρον αὐτοῦ τὰς ὀ. εἰς τὴν ἡδονῶν ἐπιθυμίαν, appetitus 1, 6, 6. ubi τὰς ὀρ. latius quid, prius et totum, ſed ἐπ. anguſtius, poſterius et pars animi voluntatis que, p. animum eius ſ. eum incitabant ad voluptatum (rerum extra animum ſuavium) cupiditatem. - cum adi. et adiu. προκαλεσαμένων αὐτῷ - τὰς ὀ. ἀκμαζούσας εἰς αἰσχρὰς ἐπιθυμίας, appetitus 6, 1, 12.

ὀρθός, mor. de re. ὀρθῇ κρίσει - λογίζοιτο, recto iudicio 4, 5, 5. vero, ſano, ſine errore.

ὁρίζειν, de perſ. trop. c. acc. rei, ἥν τις ὁρίσαι θέλοι τὴν ἀξίαν τιμωρίαν, ſtatuere 2, 13, 14. definire, indicare. - ſed ph. cum abl. rei ſimul, τὴν - ἀρχὴν Ὠκεανῷ ὁρίσαντα, ubi imperium Oceano terminaris 1, 6, 10. definire, proferre usque ad Oc. - Paſſ. in particip. c. caſu perſ. τὰ ςρατόπεδα καὶ τὰ φρούρια, πληρώσας τοῦ ὡρισμένου ςρατοῦ, ſtatuto numero militum 6, 7, 11. definito. — †† ſimul c. adv. τὸ τῶν βαρβάρων ἄτακτον πλῆθος καὶ προςκαίρως ὡρισμένον, ex tempore inſtituta 4, 14, 16. coacta, conglutinata. Sed de re, τόπος ὥριςο, definitus erat 6, 5, 17. - In particip. ὡρισμένης ἡμέρας, ſtato die 1, 10, 11. καταλαβούσης δὲ τῆς ὡρ. ἡμ. cum advenisſet autem ſtatutus dies 6, 4, 3. † forſan c. praep. οὐδένα καιρὸν εἶχεν εἰς ἀνάπαυσιν ὡρισμένον, definitum 1, 17, 22. v. καιρ.

ὅρκος, ph. abſ. et univerſe, μήτε ὅρκου φειδόμενος, εἰ δέοι τούτου καταφρονῆσαι, neque iuriiurandi parcens 2, 9, 18. - c. adiuncto, σπονδῶν καὶ ὅρκων καταφρονήσας, iureiurando neglecto 3, 6, 11. † τὴν εἰρήνην ὅρκοις καὶ σπονδαῖς βεβαιῶσαι, iureiurando 4, 15, 19. δώροις πολλοῖς καὶ ὅρκοις - πιςουμένου, iureiurando 4, 11, 1. ubi adi. πολ. forſan et pertinet ad poſtr. ſubſt. - Per praepp. τὸν περὶ τὰς σπονδὰς καὶ τοὺς ὅρκους ἀδικήσαντα, iusiurandum 4, 15, 17. c. adiuncto, οὓς ἀδίκως καὶ παρὰ τοὺς ὁ. οἴεται ἀνῃρῆσθαι, contra iusiurandum 4, 14, 14. - Sed c. praep. τὸν ὑπὲρ τῆς - βασιλείας ὅρκον ἀφοσιώσασθαι 2, 9, 6. v. ἀφ. — Praecipue de militib. τοὺς - ςρατιώτας, - βασιλείῳ αἵματι μιάναντας τὸν ὁ. ſacramentum 2, 9, 10. ἐς τὸν ὁ. ἀσεβήσαντας 2, 13, 16. - cum adiuncto, τηρεῖν τὴν πίςιν καὶ τὸν ὁ. iusiur. 7, 9, 7. — † c. adi. φυλάσσοντες τὸν ςρατιωτικὸν ὁ. ſacram. 8, 7, 8. — †† ſimul c. affini v. εἰς τὸ ἐκείνου ὄνομα τοὺς συνήθεις ὁ. ὀμόσαντες 2, 2, 23. v. ὀμ.

ὁρμᾶν, de perſ. mor. c. praep. et adv. ἐς ἀπόςασιν εὐςαθῶς ὥρμησαν, ruerunt 7, 4, 2. inclinarunt, ſusceperunt, noſtr. *ſchreiten zu* rel. - Sed phyſ. ἠθέλησεν εὐθέως ὁρμῆσαι ἐπὶ τὸν - βασιλέα, aggredi regem 3, 5, 1. bello, invadere. - Paſſ., ſenſu med., ἐκεῖθεν ὁρμώμενοι, inde facto initio 2, 10, 18. quo ſenſu fuerit trop., ſed ph. pro *inde* excurrentes. - c. praep. dupl. ἑκατέρωθεν ἐκ τῶν πόλεων, ὡς ἀπὸ ςρατοπέδων, ὁρ. egreſſi 3, 2, 19. — Mor. ὑπὸ βασιλικῆς ἐξουσίας εἰς πάσας ἡδονῶν ὀρέξεις ἀπλήςως ὁρμωμένους, incitatos 3, 13, 14.

ὁρμή, phyſ. ſ. mor. perſon. abſ. πυθάνεσθαι τὰς αἰτίας τῆς ὁρμῆς, ſubiti motus 2, 5, 3. Praetorian. in Pertinacem, impetus in aulam. - c. adi. dupl., legitimo uno et altero ex formula per praep., παύσειν τῆς ἀλόγου εἰς τὸ παρὸν ὁ. averſurum in praeſens

a coeco impetu ib. 7. qui Bg. ad v. retulit, p. ſedare impetum nunc inſanum ſ. impetum praeſentem inſanum. - ſimul cum adiuncto, *θυμῷ καὶ ἀλόγῳ ὁρμῇ*, impetu ib. 3. † *τοῦ θυμοῦ μὴ κρατήσαντες, ὁρμῇ δὲ ἀλ. χρησάμενοι* 8, 8, 6. - c. gen. perſ. *ἐμποδίζειν τὴν τῶν βαρβάρων ὁρμὴν* 3, 14, 16. - † c. adiu. *διὰ γραμμάτων κωλῦσαι τὴν ὁ. καὶ ἐλπίδα τοῦ βαρβάρου* 6, 2, 8. - c. adi. *εἰ μή τι ἐν ταῖς πρώταις ὁρμαῖς κατορθώσουσι*, congreſſibus 4, 15, 15. in pugna. - Singularum perſ. *ὁμολογεῖν τὰς αἰτίας τῆς αἰφνιδίου ὁ.* impetus 1, 6, 8. cupiditatis, i. q. pr. *ἐπιθυμίαν*. — c. praep. et adiu. *τοιαῦτα - εἰς προτροπὴν καὶ τὴν πρὸς τὰ κρείττονα ὁ. εἰπὼν* ib. 20. talia ad hortationem et in meliora ſ. meliorum ſtudium locutus. - c. gen. perſ. ſimul, *ἤμβλυνε (ἡ μήτηρ) αὐτοῦ τὰς πρὸς ἀνδρείαν ὁρμάς*, ſpiritus 6, 5, 19. cupiditatem, propenſiones. - ſimul c. adiu. ſ. in opp. *ἐπεὶ μήτε γνώμην ἔτι, μήτε ὁρμὴν ἔφερεν ἀδελφοῦ*, intentionem 4, 5, 11. propenſionem, amorem, cf. *γν.* †† c. ſolo adiu. vel etiam cum praep. *τὴν ὁ. ἤδη καὶ γνώμην περὶ τὴν ἱπποδρομίαν ἔχων*, ſtudio 4, 12, 12. - Anim. c. gen. anim. *ἅμα τῇ τοῦ ζώου ὁ.* — *ἔφερε τὴν πληγὴν*, cum ferae primo impetu 1, 15, 7. - Al. rerum, c. gen. rei, *ὁρμῇ τοῦ βέλους*, impetu teli ib. 11. violento ictu et impulſu. *κατενεχθέντες ὄμβροι ἐπέσχον αὐτοῦ (τοῦ πυρὸς) τὴν ὁ.* impetum 1, 14, 9.

ὄρνις, ph. in opp. *τὰ σώματα εἴασαν κυσί τε καὶ ὄρνισι βορὰν*, volucribus 8, 5, 24.

ὄρος, phyſ. c. adi. et v. *τὸ ἕτερον μέρος - ὕψιστον ὁ. σκέπει*, mons 3, 3, 2. *μέγιστα ἐκεῖνα ὄρη*, λ. 2, 11, 16. de Alpib. it. *ἃ περ ὁ. ὑπερμήκη* λ. 8, 1, 12. ſq. *διὰ τῶν δυσχειμέρων καὶ ὑψηλοτάτων ὀρῶν* λ. 3, 6, 22. - c. ſubſt. *τὸ δύσβατον τοῦ ὄρους* 3, 1, 8. — † *πόλις ἐπ' ἄκρης ὑψηλοτάτης ὄρους* 3, 9, 7. v. *ὑψ.* - *ὀρῶν προβλήμασι* 2, 11, 9. *τῆς τῶν ὁ. τραχύτητος* 6, 5, 13. *ἐν κοιλάσιν ὀρῶν* 8, 1, 2. *τῶν ὑπερκειμένων ὁ. τὰς χιόνας* 8, 4, 3. *τὰ τῆς χώρας ὁ., τραχύτατά τε ὄντα καὶ κρημνωδέστατα* 6, 5, 11. - c. verb. *τοῦ ἐρύματος, πεφραγμένου ὄρει* λ. 3, 3, 8. *τοῖς ἐκ τῶν ὁ. συῤῥέουσιν ὕδασιν* ib. 2. *ὁ στρατὸς - ἐν τοῖς ὄρεσι διεφθάρη* 6, 6, 3. — c. nom. propr. per appoſit. vel ſubſt. *τοῦ Ταύρου ὄρους τὰ στενὰ καὶ κρημνώδη* 3, 1, 8. - vel adi. *ὑπὸ τὸ καλούμενον ὁ. Ἀλβανὸν* 8, 5, 20. *ἐν τοῖς Θρακίοις ὁ.* 7, 1, 6. v. *Θρ.*

ὅρος, ph. c. gen. vel loci diſerti, *οὐ περὶ ὅρων γῆς ἡ φιλονεικία*, de limitibus 4, 14, 14. *ἐπὶ τοῖς ὅροις τῆς Ῥωμ. ἀρχῆς*, in terminis 2, 2, 19. *τοὺς τῆς Ῥ. ἀ. ὅρους*, fines 6, 2, 3. *ἐπέστη τοῖς τῆς Ἰταλίας ὁ.* fin. 2, 11, 5. 7, 12, 17. † *ἐπιστὰς τοῖς ὁ.* (*αὐτῆς, τῆς Ἰτ.*) 8, 1, 2. - vel loci ellipt. *δεῖν μένειν αὐτὸν ἐν τοῖς τῶν ἰδίων ὁ.* intra ſuos fines 6, 2, 9. ſc. *χωρίων, χωρῶν* (a *χώρα*) ſ. *χώρων* (a *χῶρος*) ſ. *τόπων*, potius, quam *χρημάτων*, manere in ſuarum terrarum finibus. - Trop. per formulam c. privo v., *μετρῆσαι καὶ ὅρον ἐπιθεῖναι ἐπιθυμίαις*, modum et fines ponere cupiditatibus 1, 4, 13. vel regulam ſ. normam ſ. legem imponere cupiditatibus, vel terminos ſ. limites, i. e. imperare et moderari, ut progrediantur, modo ad certam metam, et maneant intra fines legitimos.

ὄρτυξ, phyſ. *ὀρτύγων μάχας*, coturnicum 3, 19, 5.

ὄρυγμα, ph. ſ. nſ. bellico, c. affini v., *τὸ ὀρύττειν*, foſſa 4, 7, 6. *ὠρύττον ὀρύγματα μέγιστα*, foveas 4, 9, 14. - Senſu populari, ſed in urbe, c. adi. *πολλὰ τὰ ὁ. ἐν τῇ πόλει (ἦν ſ. ἦσαν,)* putei 8, 2, 16. poſt *ὕδατος φρεατιαίου*, foveae ſ. caveae ſubter terram.

ὀρύττειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei et affini, εἰ ὄρυγμά τι ὀ. ἔδει, ſi fodienda eſſet 4, 7, 6. ὤρυττον λ. fodiebant 4, 9, 14. - Paſſ. de re, πηγνύμενον καὶ ὀρυττόμενον πίνων ὕδωρ, effoſſam 1, 6, 4. - c. opp. ποταμοὺς πηγνυμένους πατεῖν, καὶ πίνειν ὀρυττόμενον, ἀλλ' οὐκ ἀνιμώμενον ὕδ. foſſilem 2, 10, 10.

ὀρφανία, phyſ. δεδιὼς, μὴ νεότης - ἐν ὀρφανίᾳ ἐξουσίαν - προςλαβοῦσα, in orbitate 1, 3, 3. demum adhuc futura poſt parentis mortem.

ὀρχεῖσθαι, med. ph. de perſ. et quidem imperat. Rom. Heliog. in cultu div., c. adiuncto v., καὶ χορεύειν, ſaltare 5, 7, 8. leniori ac modeſtiori ratione et magis ad artis regulas, ſed χορ. vehementius et motu maiori, aut ὀρχ. ſolum aliquem ſaltare, ſed χορ. cum aliis, cf. 5, 5, 17. ſq. aut ὀρχ. ſine cantu, ſed χορ. cum cantu. - c. adiu. ex adv. ὀρχούμενον οὕτως, ὡς ὑπὸ πάντων ὁρᾶσθαι, ſaltare 5, 8, 2. - abſ. ἐβλέπετο πολλάκις - ὀρχούμενος, ſaltans 5, 6, 23. - - ſed de ſcenico, c. adv. et praep. it. cum affini ſubſt. ὀρχηςήν τινα γεγονότα, καὶ δημοσίᾳ ἐν τῷ Ῥωμ. θεάτρῳ ὀρχησάμενον, ὅτε ἦν νέος, qui - ſaltaverat 5, 7, 12.

ὄρχησις, ph. in theatro, ὑπὸ - ὀρχήσεως τὰ ἤθη διεφθείροντο, ſtudio ſaltationis 3, 10, 4. de Severi filiis. - forſan c. adi. ὑποκριταὶ πάσης μούσης καὶ ὀ. ſaltatores 4, 6, 4. actores ſaltationis ſ. motus, cf. 5, 2, 9. in ſq. v. - univerſe, χαίρουσι τοιαύτην τινὰ ὄρχησιν κινούμενοι, eiusmodi ſaltationibus 4, 11, 5. v. κιν. et praeced.

ὀρχηςὴς, ph. de perſ., in theatro, ὀρχηςήν τινα γεγονότα (ſq. expl.) qui ſaltator fuerat 5, 7, 12. †† ὀρχηςῶν θέαις, ſq. expl. vel opp. καὶ πάσης μούσης κινήσεώς τε εὐρύθμου ὑποκριταῖς λ. ſaltatorib. 5, 2, 9. v. θε. pantomimis.

ὃς, ſenſu vulg., Maſc. de perſ. Πομπηϊανὸς δὲ, ὃς λ. qui 1, 6, 11. οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων -, ὃς ἀδακρυτὶ - ἐδέχετο, qui exciperet, 1, 4, 20. - † c. neg. al. οὐδεὶς - ἦν, ὃς οὐχ ἑκὼν - ἠπείγετο, quin feſtinaret 2, 8, 12. οὔτε (τὶς) τῶν ἐν ἀξιώσει - ἐςὶν, ὃς μὴ - πέμπει λ. quin mittat 4, 2, 17. - Gen. πρεσβύτην, οὗ λ. cuius 2, 10, 7. in med. orat. - ſed init. §. 8, 3, 20. ἐφ' οὗ - συνουσίᾳ λ. cuius 1, 8, 10. - † omiſſo pron. demonſtr. in membro pr. ἀνῃρημένον ἰδόντες, ὑπὲρ οὗ ἐμάχοντο, pro quo pugnabant 1, 13, 10. - Dat. θεοῦ, ᾧ δὴ λ. cui 5, 5, 11. - Acc. ὃν ἐπακούειν λ. quem 1, 6, 21. - † cum particip. ſ. adi. ὃν ἴσμεν προύχοντα, quem 2, 1, 20. ὃν νομίζεις ἀξιώτατον 2, 3, 10. †† ἀθροίσας πάντα, ὃν εἶχε, ςρατὸν, collecto univerſo, quem habebat, exercitu 5, 4, 8. ubi alias, omiſſo poſt εἶχ. commate, pron. iungunt ſtatim cum ſubſt. ςρ. ut poſt pron. ſit poſitum ſubſt., pro ςρατ., ὃν εἶ. ††† in repetit. et omiſſo pron. demonſtr. in pr. membro, σώζειν, ὃν ἀνεθρέψαντο, καὶ ὑφ' ᾧ - βεβιώκεσαν, quem educaviſſent, quo ve- vixiſſent 6, 9, 5. ὃς - ὃν 7, 1, 23. — Plur. οἳ - συνῆσαν λ. qui 1, 6, 1. - οἳ καὶ - ἐχειρώσαντο, qui 1, 6, 24. 8, 6, 1. †† οἳ γὰρ - ἐνικήσατε λ. cum enim vos - viceritis 3, 6, 14. †† τοὺς ςρατιώτας, οἳ φρουροῦσι τὰ βασίλεια, milit. cuſtodes regiae 4, 4, 9. †† εἰσὶ δ', οἳ - παρέδωκαν, ſunt etiam, qui tradiderint 1, 1, 3. 7. - † ſimul c. pron. indefinito, ἦσαν δέ τινες, οἳ λ. erant etiam nonnulli; qui receſſerant 1, 3, 13. - Gen. ὧν ἁρπάζων τὰς οὐσίας, quorum 1, 8, 16. 1, 17, 2. — ὧν οἱ μὲν λ. 1, 1, 6. 2, 2, 17. 4, 4, 13. 7, 2, 3. † in repet. οὓς - ὧν 2, 10, 9. - Dat. οἷς - χαίρουσι λ. quibus 1, 17, 5. † in contracta orat. διανείμας, οἷς ἐδοκίμασε, λ. diſtributa, in quos viſum 1, 6, 23. p. τούτοις, οὓς, iis, quos probaſſet. —

† οἷς τοῦτο ἐντέταλτο, διεχρήσαντο, quibus mandatum fuerat, illi eum interſiciunt 1, 9, 23. p. οὗτοι, οἷς λ. Acc. αὐτοκράτορας, οὓς λ. quos 8, 6, 13. 1, 3, 12. 7, 8, 23. οὓς δὴ λ. quos 5, 5, 13. - † in repetit. οὓς δὴ - οἳ 5, 4, 14. - † oppreſſo pron. dem. ὅτι - εἴησαν ἀπεκτονότες (τούτους,) οὓς λ. ſe interfeciſſe eos, quos 8, 8, 17. - † in relat. οὓς - τούτους λ. quos - iſtos 8, 5, 2. - † c. particip. et v. ſinito, οὓς ὑπώπτευεν οὐκ ἀνεξομένους, quos 2, 3, 3. - it. c. adi. οὓς πιστοτάτους ᾤετο 5, 4, 12. — Maſc. de re, Dat. πόλεμον, μέγιστόν τε ὄντα, καὶ (τοῦτον ſ. τοιοῦτον,) ἐφ' ᾧ - ἐσάλευεν, et in quo fluctuarit 5, 1, 7. - Acc. καθ' ὃν καιρὸν λ. quo temp. 5, 3, 20. - † Pl. Gen. in repet. στρατιώτας -, οἷς ἐδώκε - ἐν πίναξι, δι' ὧν λ. quibus - qualibus 7, 6, 11. - Fem. de perſ. c. neg. οὔτε - ἡλικία τὶς ἦν, ἣ μὴ - ἠπείγετο, quae non feſtinaret 8, 6, 17. †† in repet. Μαρκίαν, ἣν - ᾗ - ἣ λ. quam - cui - haec 1, 16, 9. ſq. ἅ περ - ἣ λ. 2, 10, 4. - Gen. in or. contracta, μεθ' ἧς εἶχε Φρουρᾶς περὶ ἑαυτὸν, cum praeſidio, quod habebat circa ſe 4, 9, 12. p. μετὰ ταύτης Φρ., ἣν εἶχ. Acc. in repet. στρατιὰν πᾶσαν, ἣν - καὶ ἣν λ. De re, Gen. ὕβρεως, ἧς ἠνεσχόμην 1, 17, 10. propr. vel p. ἣν λ. Plur. Gen. προσηγορίαις, ὧν αἱ πλεῖσται λ. quorum 1, 14, 17. † τῶν μοιρῶν τοῦ στρατοῦ, ὧν ἔνειμε 6, 6, 4. p. τούτων, ἃς ἔν. ſ. εἰς ἃς λ. v. νέμ. ὧν εἶχε τριχῶν, ἀπεκείρατο, ex iis, quos habebat, capillis detondit 4, 8, 13. v. ἀπ. Dat. ἐπιστολῶν, ἐν αἷς ἦν λ. in quibus 4, 12, 11. - Acc., ſimul in repetit. μείζονα κατορθώσας, ὧν ἤλπισε. - οὐκ εἰς ἃς ἐβούλετο - ὄχθας, non ad quas volebat Rom. ripas 3, 9, 14. p. εἰς ταύτας ὄχ., εἰς ἃς ἐβ. - ἃς εἶχον - ἐσθῆτας, veſtibus, quas gerebant 8, 8, 14. - Neutr. de re, - c. adi. poſtpoſito, τείχει. ὃ παλαιότατον, λ. qui cum eſſet antiq. 8, 2, 11. - †† ὃ γὰρ ἦν μόνον - ποτὸν, nam qui ſuppetebat potus 8, 5, 17. - Gen. πράγματος, οὗ λ. cuius 5, 6, 4. † omiſſo pron. dem. λαβεῖν λ. (τοῦτο,) οὗ τὸ μέρος ib. 7. - in relat. τούτου - τυχὼν οὗ λ. ib. 11. - c. adi. poſtpoſito ſimul, ἐκείνου τοῦ ἔτους, οὗ μόνου 5, 2, 5. † αἱ ἐξευρίσκοντες, δι' οὗ εὐφρανοῦσι μὲν (τοῦτον,) ὃν λ. quo delectarent eum, cui 3, 13, 15. - ὑφ' οὗ κωλυόμενοι λ. 4, 15, 14. a quo, v. κ. † ἐξ οὗ δὲ λ. ex quo autem 2, 11, 9. ſc. μέρους τοῦ χρόνου, de neutro, ſed χρόνου de maſc. μέχρις οὗ λ. donec 3, 7, 14. - Dat. c. praep. ἐν ᾧ λ. dum 1, 8, 12. 8, 8, 13. v. ἐν. Acc. πᾶν -, ὃ χειρῶν - ἔργον, quodcunque manibus fit opus 4, 7, 7. - καθ' ὃ μέρος λ. qua in parte 3, 7, 8. -, in repetit. ἁρπάζειν (τοῦτο,) ὃ δύναται, καὶ ὃ βούλεται, λ. 4, 11, 11. - in relat. aperta, ὃ δὲ - τοῦτ' λ. ſed quod - id 3, 6, 5. - Plur. Gen. (τούτων,) ὧν ἀκούει -, ὑπομιμνήσκοντες, quae 1, 4, 14. 6, 9, 2. — in contr. or. πεῖρα δὲ, ὧν - πεπόνθασι, eorum, quae perpeſſi ſunt 2, 2, 20. 8, 8, 14. e. p. τούτων, ἃ λ. - μείζονα - ὧν ἤλπισε, maiora, quam ſper. 3, 9, 14. v. ἐλπ. - πάντων, ὧν εἶχον 2, 6, 15. - δίκας ἀξίας, ὧν ἔδρασε, δεδωκέναι 4, 15, 17. τούτων, ἃ λ. v. δρ. - πίστιν, ὧν ὑπισχνεῖτο 2, 14, 8. Per praepp. ἐκ γὰρ ὧν διάκειμαι 1, 4, 16. v. δ. — ἐξ ὧν - διῳκήσαμεν 2, 10, 16. v. δ. ἔκ τε ὧν πεπόνθεσαν, ἔκ τε ὧν ἐπυνθάνοντο, ex eo, quod - 6, 7, 7. ubi in primo procedit p. ἐκ τούτων, ἃ πεπ. ſed in ſecundo, proprie ſimiliter expediendo, tamen potius erit p. ἐκ τούτων, ὅτι ἐπ. - περὶ ὧν ἐκέλευσεν λ. de iis, quae imperaverat 1, 17, 15. - ὅτι ὑπὲρ ὧν ἐτύχετε . λ. eorum, quae accepiſtis 1, ., 7. - Per ſolam praep. τῶν ἑλῶν ἐξ ὧν τῆς ἀναθυμιάσεως λ. quarum vaporibus 3, 14, 15. ex

quarum vap. ὑφ' ὧν λ. quibus rebus 2, 7, 8. †† In relat. manifeſta, ἃ - ἔτι δ' (p. vulg. ἐςὶ) ὧν - ταῦτα λ. quae - nonnulla etiam, quorum ea 1, 2, 10. ubi proprie ante ὧν aut nihil ſupplendum, aut cum Bg. pron. τινὰ, aut τινὰ τούτων, ὧν λ. Dat. σκεύη -, οἷς ἐχρῶντο λ. quibus 8, 4. 10. οἷς πιςεύσας, quibus 2, 15, 8. πάντων, οἷς πόλεμος κατορθοῦται, quibus 4, 10, 8. — Per praepp. ἐφ' οἷς - ἤσχαλλε, quibus rebus 5, 7, 10. 7, 4, 6. †† ἐφ' οἷς ἦν λ. quapropter ſi 7, 5, 16. ob quae - In or. contr. ἄχθεσθαι - ἐφ' οἷς ὁρᾶτέ με διακείμενον 1, 4, 2. v. δ. - τὸ ἐλεούμενον, ἐφ' οἷς ἐσφάλλετο 2, 10, 5. v. ἐλ. ἐφ' οἷς εὐδοκιμήκεσαν ἁμαρτήμασιν, - προαχθέντας λ. ob ea, quibus claruerant, ſcelera 6, 1, 7. αἰτιώμενον, ἐφ' οἷς ὑβρίζετο, ob eas, quas patiebatur contumelias ib. 20. ἐφ' οἷς ἀλελυπήντας παρεμυθεῖτο λ. 6, 6, 5. ob ea ſ. de iis, quibus dol. v. λυπ. - † τὴν ἐφ' οἷς ἔδρασαν τιμωρίαν λ. 5, 4, 10. v. δρ. - τιμωρίαν εἰςπράττειν, ἐφ' οἷς - ἡμαρτήκεσαν, pro iis, quae peccaſſent 7, 9, 24. †† φερομένη ἡ πίσσα σὺν οἷς προείρηται, pix illa cum caeteris, quae ſupra diximus 8, 4, 27. — † ἐν γὰρ οἷς κατωρθώσατε, λ. 3, 6, 8. v. κ. ἐν οἷς ἀπηχθάνετο, in iis, quae improb. 6, 1, 24. †† καὶ ἐν οἷς - καὶ ἐν οἷς λ. in eo, quod 5, 1, 8. † καὶ, οἷς ἔπραττε, οὐκ ἀρεσκόμενον, καὶ - ἐν οἷς λ. ea, quae faciebat - dum ib. 4. ἐν πᾶσιν, οἷς ἔπρ. 5, 10, 13. — †† οἷς εἶχον, ὑποκολπιδίοις ξίφεσι φονεῦσαι, illis, quos haberent ſub ſinu, pugionibus 7, 6, 15. p. ἃ εἶχ. - ξίφεσιν, οἷς ἐπεφέροντο, ὑποκολπίοις, pugionib., quos 7, 11, 6. - †† In repetit: θεοὺς - οὓς - βασιλέας - οὓς -, δεδηλώκατε, δι' ὧν ἀγανακτεῖτε, ἐφ' οἷς - ἐτόλμησαν, eo quod indignamini ob ea, quae auſi ſunt 2, 10, 3. - Acc. θεοὺς - εἰς οὓς - ἠσέβησε, τρόπαιά τε, ἃ - ἠγείραμεν, ὧν - κατεφρόνησε, in quos - quae - quaeve contempſit 5, 6, 16. - oppreſſo pron. dem. ἕκαςος δὲ, ἃ εἶχεν, λ. 1, 14, 5. - † οὐκ εἰδόσιν, ἃ φέρουσι, quid ferrent 4, 12, 10. ἃ ἔφερον - ὅπλα 7, 4, 8. τῶν χωρίων, ἃ λ. 1, 10, 6. ἃ δὴ μὴ φέρων, quae 5, 11, 7. 4, 9, 1. in quod 7, 8, 12. ἃ - ταῦτα 1, 2. - Cum praepp. in or. contr. πρόφασιν - εἰς ἃ ἐβούλοντο, ad ea, quae 5, 3, 1. αὐτοὺς, ἐφ' ἃ ἐβούλετο, ὑπηγάγετο, quo vellet 2, 9, 14. πάντων αὐτῷ, πρὸς ἃ ἐβ., ἐναντιουμένων 3, 15, 14. v. ἐν. Senſu exquiſito, 1) ὅς προεῖπε λ. *quippe* qui 1, 8, 13. ὃς ἐχώρησε λ. qui 1, 3, 9. 5. ὅς, - διαλυθεὶς λ. qui 6, 7, 2. Ἑλλήνων, οἳ, λ. 3, 2, 14. 2) οὓς πάντας λ. quos omnes 1, 15, 4. 6, 9, 14. quos *tamen* omnes. 3) τὰς πόλεις αὐτῶν, ἃς ἔχουσι, quas habent 7, 2, 8. quales ſ. quales nempe ſ. tales nempe, quales, noſtr. *wie ſie ſie* nämlich *haben*. 4) ἀκοντιςὰς, οὓς εἶχε, quos habebat 3, 3, 5. *quot* hab., p. ὅσους. 5) πλούτου περιβολή, ἣ μὴ πρότερον - ἐγένετο, quanta 3, 11, 2. p. ὁπόση ſ. οἵα, tanta, quanta, cf. 7, 6, 3. - σῖτον (σίτου) ἀλήσας, ὃ ἤρκει μόνῳ, tritico molito, quantum ſatis erat ſibi ſoli 4, 7, 9. p. τοσοῦτον, ὅσον, tantum, quantum. 6) p. ἐκεῖνος ſ. ἄλλος ſ. τὶς, in relat. varia, et quidem a) ut pron. hoc bis ponatur, ὧν μὲν ἐπιςολὰς προκομίζων -, ἃς - εὗρε -, οἷς δὲ δῶρα ὀνειδίζων, quorundam - quibusdam 3, 8, 12. pro quibus mox ſqq. ſyn. ἄλλοις - τοῖς μὲν - τοῖς δ' λ. πάντα - ἃ μὲν ἐκφορήσαντας, ἃ δὲ λ. omnium - quaedam - quaedam vero 8, 1, 9. † b) praeced. ſimul alio pron. ſyn., eodemque caſu, τινὰς αὐτῶν τοὺς ἐνδοξοτάτους οὓς μὲν ἀπέκτεινεν, οὓς δὲ λ. quosdam eorum illuſtriores partim occidit, partim 5, 7, 11. c) ut poſt pron. hoc ſequatur aliud ſyn. πάντας, οἳ συνῆσαν -, ἀπεσκευάσατο, καὶ οὓς μὲν - ἀπέπεμψε,

τινὰς δὲ λ. omnes - amolitus eſt, partim que - ablegavit, partim 7, 1, 7. d) ut, in tacita relat. ad prius aliud quid reſpiciat unum modo pron. hoc, ἀμπέλους καὶ δένδρα πάντα ἐξέκοπτον· ἃ δὲ ἐνεπίμπρασαν, vites et arbores omnes excidebant: alia incendebant 8, 4, 12. ubi pron. refertur ad pr. πάντα. De διὸ ex διὰ et ὃ v. ſuo loco, it. de ὅσπερ.

ὅσιος, neutr. de re, in opp. et ſq. inf. ἐπεὶ μήτε ὅσιον, μήτε δίκαιον (ἐςὶ,) fas 2, 13, 16. conveniens legib. div.

ὅσος, Maſc. de re, mor. in relat. manifeſta, τοσοῦτον - χρόνον, ὅσον ἐνόμιζον λ. quantum 1, 6, 1. - † ſimul c. inf. καιρὸν - τοσοῦτον, ὅσον - ἔχεσθαι τῆς ὁδοῦ 2, 11, 2. v. ὀλίγ. ſed phyſ. parum, τοσοῦτον ἀργύριον, ὅσον - προςεδέκησαν 2, 6, 15. Maſc. de perſ. Plur. mor. Nom. ἐκεῖνοι - ὅσοι λ. qui 1, 4, 11. ὅσοι - τούτους λ. quotquot 1, 8, 4. in relat. tacita, πάντων - ὅσοι 4, 3, 3. quicunque 5, 8, 16. †† ſimul c. adiuncto tum ſyn. pron. πάντας - οὓς καὶ - ᾔδειτο, καὶ ὅσοι λ. et quotquot 1, 9, 1. †† tum ſubſt. poſtpoſito, πανδημεὶ, ὅσοι - ἄνθρωποι, quotqu. 1, 7, 4. † c. gen. praemiſſo, vel adi. τῶν λοιπῶν, ὅσοι παρῆσαν, caeteris, qui 2, 2, 2. - vel ſubſt. τῶν βαρβάρων ὅσοι, ex barbaris qui 2, 4, 5. p. ὅσοι τῶν λ. ſ. βάρβαροι, ὅσοι λ. - τῆς βουλῆς ὅσοι λ. quicunque 4, 6, 5. — ſed ſq. gen. τοὺς φίλους, ὅσοι τε - τῶν συγγενῶν, et quotquot propinquorum 1, 4, 1. per ellipſ. praep. p. ὅσοι τε ἐκ τῶν σ. — εἰκόνας , ὅσοι Ῥωμαίων, qui 4, 2, 19. v. εἰκ. Praecedente quocunque ſubſt. οἱ τοῦ Νίγρου -, ὅσοι, qui 3, 2, 20. 3, 4, 17. 6, 3, 2. quicunque 5, 2, 4. - ſed eodem ſequente, τινὲς - ὅσοι τε κόλακες, quotquot 1, 6, 2. qui ve 2, 6, 8. καὶ ὅσοι β. Θρᾶκες, Thraces que barbari 8, 6, 1. - c. v. tantum ſq. ὅσοι - ἐμπνέοντες λ. qui 4, 9, 16. ὅσοι τε λ. qui ve 1, 9, 15. †† οἱ μὲν γὰρ φεύγοντες, ὅσοι τε - ὅσοι τε - qui enim fugientes penetrarant intra Carthaginem, qui item latere poterant 7, 9, 17. per nominat. conſq. pro gen. conſq. τῶν μὲν γὰρ φευγόντων ὅσοι λ. nam fugientes quidem ſ. fugientium quidem tum qui erant illapſi intra Carth., tum qui ibi latere potuerant. - ὅσοι δὲ λ. qui vero 3, 7, 4. - Acc. πάντας, ὅσους ᾔδεσαν ἐκείνῳ φίλους, quos 1, 15, 11. γράφει, ὅσους χρὴ λ. 1, 17, 1. λογάδας, ὅσους γενναιοτάτους ἠπίςατο, 2, 13, 21. - Fem. de re, ἐπίδοσιν -, ὅσην λ. quantum 7, 6, 8. - ſed de perſ. δύναμιν δοὺς, ὅσην λ. copiis, quantas 5, 4, 3. 6, 5, 15. 6, 7, 11. - Plur. Nom. de re, ſ. perſ. τὰς λοιπὰς πόλεις, ὅσαι λ. quae 7, 9, 23. - ſed Dat. γυναῖκες πᾶσαι, ὅσαις λ. quascunque 4, 2, 5. ἡμερῶν, ἐν ὅσαις λ. in quibus 1, 5, 1. — Neutr. de re, Dat. in relat. aperta, c. v. ὅσῳ - μισεῖται, τοσούτῳ λ. quanto magis 2, 3, 17. - †† Acc. ἐπισιτισμῶν - τοσούτων ὄντων, ὅσον ἂν - ἕκαςος - ἐπενέγκηται, tantum, quem 6, 7, 3. ubi transitus eſt a plur. ad ſing. - †† Per ellipſ. praep., cum tempore v. finito, τοσοῦτον - ἥμαρτεν, (καθ') ὅσον μὴ διέλυσεν λ. hoc tantum peccavit, quod non dimiſit 5, 2, 6. ſc. πρᾶγμα ſ. μέρος, in hac re, - quod, ſ. in hanc partem, quod, ſ. hactenus, quatenus. - †† ſed c. inf. τοσοῦτον ἀνεπαύετο, ὅσον καλλιερῆσαι λ. tamdiu, quoad (litaret) 2, 11, 11. ſc. καιρὸν ſ. χρόνον, ſi pro maſc. ſumatur, ſed, ſi p. neutr., et p. τοσοῦτο, ſc. μέρος τοῦ χρόνου ſ. καιροῦ. † τοσοῦτον διώξαντες, ὅσον μὴ πολύ τι - ἀποςῆναι, ita facta perſecutione, ut non longe - diſcederent 7, 11. 19. tantum - ut, p. εἰς ſ. κατὰ τοσοῦτον διάςημα ſ. μέρος τῆς ὁδοῦ ſ. τῆς πόλεως, εἰς ſ. καθ' ὅσ. †† οὐδὲ συνιόντες, εἰ μὴ πρὸς ὀλίγον (μέρος τοῦ χρόνου,) ὅσον - ὀφθῆναι, niſi parumper, ut conſpi-

ſerentur 4, 1, 9. p. πρὸς ὅσον, et ſimul per ellipſ. v. finiti temporis, ut ἐχρῆν, ἔδει, ἤρκησεν, *oportebat*, ſ. *ſufficiebat*, quae verba et ſupplebuntur ad illud maſc. ſupra 2, 11, 2. ubi et procedet ἦν p. ἐξῆν, it. ad neutr. pr. illud 2, 11, 11. - Sed cum praep. diſerta, οὐ τοσοῦτον (διάστημα) ἀΦεστῶτες, ἐς ὅσον οἱ λοιποὶ, quantum 4, 13. 3. in quant. παρὰ τοῦτο ἀπολόμενοι, παρ' ὅσον εὑρέθησαν, hactenus, quatenus 6, 6, 10. - Tum in relat. tacita, de tempore, ἀντισχόντες, εἰς ὅσον ἐνεδέχετο, quantum licebat 6, 5, 22. ſc. μέρος τοῦ χρόνου, p. neutro, ſed, p. maſc., ſc. χρόνον. - ἐς ὅσ. ὑπὸ δημοκρατίας τὰ — διῳκεῖτο, quamdiu 2, 11, 7. 7, 3, 10. ἐς ὅσ. ἤθελε, quantum 4, 8, 9. - Sed de modo, ſimpliciter, c. gen. rei, ὁρῶν, ἐς ὅσον (μέρος) ἥκει κινδύνου, in quam magnum veniſſet diſcrimen 3, 12, 11. in quantum periculi, in quantum periculum. - At in relat. tac. per ellipſ. iterum praep. ὅσον μὲν ὑμᾶς ὤνησε λ. 8, 7, 8. v. ὀν. pro εἰς ſ. καθ' ὅσον χρῆμα ſ. μέρος, in quantum, in quam partem, quatenus, p. neutro, ſed, p. maſc., ſc. τρόπον, ad quem modum, *in* quem *gradum*, ut hodie loquuntur, i. quantopere, ὅσ. ἐπ' αὐτῷ (ἦν,) quod in ipſo eſſet 6, 2, 1. p. καθ' ὅσ. μέρος. † ὅσ. εὐγενείας χάριν, quod ad nobilitatem attinet 2, 3, 4. p. καθ' ὅσ. μέρος προσήκει, quod attinet ad, quantum ad ſ. quoad nobilit., v. χάρ. — ὅσ. πρὸς τὰ πολεμικὰ, quantum ad rem bellicam 3, 15, 5. ὅσ. πρ. τοὺς ἀρχομένους, quod ad ſubiectos attinet 6, 9, 15. †† c. adv. temp. neg. ὅσον οὐδέπω ἀπολούμεθα, iamiam peribimus 1, 13, 3. p. κατὰ τόσον μέρος τοῦ χρόνου, καθ' ὅσ. in tam brevi temporis intervallo, in quanto ſ. quo nondum, tantum (tam breve) per tempus, per quantum nondum, i. quam breviſſimo tempore, mox, repente. - in opp. ὀλέθρου - τοῖς μὲν αἴτιον ἤδη γεγονότα, ἡμῖν δὲ ἐσόμενον ὅσ. οὐδ. nobis mox futurus ib. 6. - Plur. Neutr. Nominat. in relat. aperta, et in opp. πάντων μὲν - ὅσα δὲ -, τούτοις λ. contra quaecunque - his 4, 7, 10. †† τοσοῦτον ἀποκερδήσας, ὅσα ἂν - περιγένηται, tantum, quantum 6, 5, 8. ubi tranſitus a ſing. ad plur. ob collect. pr. τοσοῦτ. ſed in relat. tac., c. ſubſt. poſtpoſito, πάντα, ὅσα - σύμβολα (ἦν,) quae 1, 10, 11. — †† ὅσα τὲ - σύμβ. omnia que 5, 6, 20. καὶ ὅ. ἔθνη, omnibus que gentibus, quae 6, 4, 9. - It. c. adi. poſtpoſ. πάντων, ὅσα ἦν - ἐπιτήδεια λ. quaecunque 8, 5, 7. - at c. verbo mero, πάντα ὑπῆρχεν (αὐτῇ,) ὅσα (ὑπῆρχεν) Σεβαστῇ, quae 1, 16, 9. †† ubi opprimitur relat. in membro poſter. ὅσα μὲν - ἐκείνῳ πέπρακται ἀνδρεῖα λ. (ταῦτα) πολλοῖς λ. quaecunque - ea 1, 2, 9. ſ. q. ſq. §. ἃ δὲ - ταῦτα λ. † δηλοῖ δὲ (ταῦτα,) ὅσα - εἰς ἡμᾶς ἦλθεν, ἢ λεχθέντα λ. quae ib. 5. † τῶν - τοιούτων κνίζει - (ταῦτα,) quae 4, 9, 4. εὐγένεια - καὶ ὅσα τοιαῦτα, quaecunque 5, 1, 12. - Gen. πάντα -, ὅσων δέονται, quibus 6, 7, 21. coll. πάντα, ὧν δέοιντο 6, 9, 2. 2, 6, 15. - Acc. in relat. manifeſta, τοσαῦτα χρήματα, ὅσα λ. tantae opes, quantas 2, 7, 3. τὰ μὲν - ὅσα δ' ἂν λ. τούτων, quaecunque 1, 5, 24. - Seq. ſubſt. καὶ ὅ. - ῥήματα, ταῦτα, et quae - haec 2, 2, 7. - Sed in relat. tac., praepoſito ſubſt. τὰ ὀνόματα, ὅσα λ. 1, 14, 17. 4, 15, 19. πάντα ἔθνη, ὅ. quaecunque 2, 8, 12. σιτία καὶ ποτὰ λ. ὅ. cibum ac pot. quem 2, 11, 3. χρήματα (τοσαῦτα,) ὅ. opes, quantas 3, 15, 7. τὰ λοιπὰ - ἔθνη, ὅ. quae 4, 10, 6. - Sine ſubſt. ſ. c. verbo mero: πάντα, ὅσ. βούλονται, quae 2, 6, 11. quaecunque 4, 4, 18. εἴδομεν, ὅ. quae 1, 15, 9. 2, 9, 18. quidquid 3, 14, 16. — ὅσα τὲ, et quaec. 5, 3, 26. καὶ ὅ. quae ve *alia* 7, 8, 23. iela,

fundae, iacula, ſudes, faces. καὶ ὅ. et quidquid 8, 6, 6. †† ἔχων τὰ χρειώδη, ἅ περ ἀπὸ τῶν τειχῶν ἐλάμβανον, ὅσα ἕκαςος ἐβούλετο, ea que a moenibus accipiebant, quantum quisque vellet ib. 8. p. ὧν περ ἀπὸ τ. τ. ἐλ. τοσαῦτα, ὅσα λ. quorum - accipiebant tantum, quantum. ††† Repetit. ὅσα τὲ κεραςφόρα, - ὅσα τὲ ζῶα γεννᾶια, et quaevis cornigera, - et quaevis anim. fortia, 1, 15, 6. πάντα ἔθνη -, ὅσα τὲ - ὑπήκοα, καὶ ὅσα φίλα, omn. populos, qui vo - ſubiecti, et qui amici eſſent 2, 4, 4. † ζῶα πάντα, ὅσα ἥμερα, ὅ. ἀτίθασσα, beſtias cicures et non cicures omnes 5, 6, 21.

ὅσπερ, ſ. potius dividendo ὅς περ, Maſc. de perſ. in Plur., ab init. enunciat. οἵ π. qui quidem 7, 9, 14. - in med. orat. - qui 7, 8, 26. - Fem. de re, τρυφὴ, ἥ περ λ. luxus, quo 2, 10, 12. — ab init. enunc. 3, 10, 13. - Neutr. de perſ. aut re, πλῆθος - ἀνθρώπων, ὅ περ ἤθροιςο λ. multitudinem hominum, qui 3, 4, 11. - Sed de re, μέρος -, ὅ π. λ. quod 3, 3, 2. φορείῳ, ὅ π. lectica, quae 5, 8, 13. - poſtpoſito ſubſt. ὅ π. - ξίφος λ. quo 3, 5, 11. ὅ π. ἐςὶ σύμβολον λ. quod 7, 6, 4. † τὸ δ' οὖν τελευταῖον -, ὅ π. - ὑπέφαινεν, ὄναρ λ. quod 2, 9, 5. ubi edd. quaedam omittunt comma poſt ὑπ. - ὅ π. - αἴτιον ἐγένετο, quae 3, 4, 18. quae res 8, 8, 9. - c. verb. ſolo, ὅ π. - δέδεικται, quod 2, 14, 9. 7, 3, 13. e. quae res 6, 5, 20. †† ὅ π. εἴτε - λ. εἰπεῖν οὐκ ἔχω, quod utrum rel. 8, 3, 21. ſc. χῦμα, poſt pr. fem. τὴν εἰκόνα - φανῆναι. Gen. per ellipſ. ἐξ οὗ περ λ. ex quo 1, 15. 5, 6, 7. - ex quo ſcilicet 8, 6, 12. ſc. χρόνου ſ. καιροῦ, ſi de maſc. ſed de neutr. ſc. μέρους τοῦ χρόνου. Acc. τὸ βιβλίον, ὅ περ λ. libellum, quem 7, 8, 5. † ἀγάλματος κολ., ὅ π. λ. quod 1, 15, 19. coll. ὅ σέβουσι λ. 1, 14, 7. 5, 6, 7. μέρος -. ὅ π. ἰδὼν λ. qua viſa 3, 12, 22. poſtpoſito ſubſt. ὅ περ - θέαμα λ. quidquid 4, 6, 4. †† διὰ τὸ προλαμβανόμενον (ὅ π. εἰώθασι - λαμβάνειν) κώλυμα λ. quod 1, 17, 23. quibus ſignis parentheſis non poſitis, nec commatibus poſt προλ. et λαμβ. ſed uno tantum poſt προλ., poterit pron. ὅ π. poſt ſe habere ſubſt. κώλ. - c. ſolo v. κερδαίνειν νομίζουσιν, ὅ π. quae 6, 3, 14. quod 2, 10, 2. 7, 5, 1. 5, 3, 21. ὅ π. - συνείς, quo intellecto 4, 5, 11. †† ὅ περ ἐμὲ νῦν ὁρᾷς ὄντα, quod me cernis eſſe 3, 11, 11. p. ὄν, quem. - Plur. in relat. manifeſta, ταῦτα, ἅ περ ἐςὶν λ. quae 2, 10, 4. - c. adiuncto ſyn. ὅσα -, ἅ περ - ἀληθῆ πιςεύεται, quae 2, 9, 4. - 3, 8, 9. 3, 14, 20. 5, 8, 18. 7, 6, 16. 8, 4, 11. — Dat. οἷς περ - ἀγγελλομένοις λ. quae 3, 11, 6. - Acc. poſtpoſ. ſubſt. ἅ π. ὄρη λ. quos 8, 1, 12. - in relat. aperta, ἅ π. -, ταῦτα λ. quae 2, 1, 19. - ſed in relat. tac. ἔπασχον (ταῦτα,) ἅ π. λ. quae 1, 12, 17. 4, 6, 12. - ἅ π. - εἰδώς, quod 1, 6, 26. quae 2, 8, 1. 3, 5, 6. 4, 12, 5. 5, 2, 11. 5, 4, 12. 6, 1, 6. 6, 6, 12. - †† c. adiuncto ſyn. ἔχων τὰ χρειώδη, ἅ περ - ἐλάμβανον, ὅσα λ. ea que accipiebant 8, 6, 8. p. ὧν περ ἀπὸ - ἐλάμβανον τοσαῦτα, ὅσα λ. quorum quidem accipiebant rel. v. ὅσ.

Ὀσροηνοί, pop. Aſ., prope Armeniam, p. ſubſt. ὁ Ὀσροηνῶν βασιλεύς, Osrhoenorum 3, 9, 4. 6, 7, 17. 7, 1, 22. τοῖς Ὀσροηνοῖς λ. Osrhoenis ib. - ſed p. adi., c. ſubſt. Ὀσροηνῶν τοξοτῶν λ. Osrhoenorum ſagittar. ib. 21. τοξ. Ὀσρ. 7, 2, 2.

ὅςτις ſ. ὅς τις, Maſc. de perſ. c. gen. perſ. οὔτε τεχνιτῶν ὅςτις ἐποίησεν, ἐγνωσμένου, neque artificum quis fecerit 1, 11, 2. v. γιγνώσκ. - Plur., ſeparatum a ſubſt., τῶν - ςρατιωτῶν, οἵ τινες ἦσαν ἐκεῖ, - προϊόντων λ. militibus, qui erant illic 7, 6, 3. —

Fem. de perſ. τὴν ἱέρειαν τῆς θεοῦ, ἥτις τῆς Ἑςίας ἦν, quae 1, 11, 11. v. Ἑς. et ἱερ., pro τὴν ἱέρειαν τῆς Ἑς. cf. 1, 14, 8. - Neutr. de re, c. al. particulis, οὐ πάνυ τὸ ἐκφερόμενον τοῦ θαλάμου, ὅ τι ποτ' εἴη, ἐπολυπραγμόνουν, quid eſſet 2, 1, 4. quidnam ſ. quodcunque, v. ποτ. - ὅ τι ποτ' ἂν - θελήσω, quidquid 2, 13, 10. - ὅ τι δ' ἂν μέλλοις πράττειν, quidquid 3, 11, 13. τῶν ὅ τι δὴ πραττόντων κατὰ τὴν ἀνατολήν, quocunque munere fungentium 3, 2, 10. v. δή. - προςποιήσασθαι πᾶν ὅ τι οὖν (ὁτιοῦν,) quidvis 2, 14, 9.

ὄςρακον, ph. c. adi. et adiunctis ſ. opp. τῷ κεράμῳ βάλλοντες καὶ λίθων βολαῖς, τῶν τε ἄλλων ὀςράκων, teſtarum 7, 12, 11. vaſorum teſtaceorum, urceorum rotarum et ollarum.

ὄςφρησις, phyſ. de ſenſus inſtrumento, c. adiuncto, τὰς ὀςφρήσεις καὶ τὰ ὦτα ἐνεπίμπλασαν μύρου, nares 1, 12, 4.

ὅταν, c. coni. modo, extra periodum, in relat. ἅ περ ἀληθῆ τότε πιςεύεται; ὅταν - εὐτυχηθῇ, tunc - cum 2, 9, 4. - ſed in periodi protaſi, ὅτ., ἀφίκηται, ὑμέτερον ἤδη ἔργον λ. 3, 12, 13. quum.

ὅτε, extra periodum, abſ., ab init. enunciat. et §. ὅτε καὶ - ὤφθη λ. quo tempore 1, 14, 7. p. tunc; it. in ſq. loco. ὅτε πρῶτον - εἶδον λ. quando ib. - in med. orat. μὴ κινηθὲν -, εἰ μὴ, ὅτε λ. cum 5, 6, 7. tunc, quum. ὀρχησάμενον, ὅτε ἦν νέος 5, 7, 12. — ὅ. ἰδιώτευεν 8, 6, 21. - c. al. particula, ἱδρύσασθαι, ὅτε δὴ λ. tunc, cum 6, 7, 9. cum 6, 5, 1. quando 3, 10, 9. - In quibus locis ſuppleas ante ὅτε alterum adv., quod exprimitur in ſq. loco. - in relat. aperta, τότε ἐπιφανῆναι, ὅτε ἔμαθε, cum intelligeret 3, 7, 10. - Cum v. ſubſt., varia ratione et vario ſenſu, a) in fine orat. et enunciat. ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν δικαζομένων ἔσθ' ὅτε, quandoque 4, 4, 1. b) in med. orat. ſed tamen init. enunc. ſ. membri, ἔσθ' ὅτε καὶ σπανίζοντες λ. qu. 5, 2, 13. - c) in med. orat. ipſa, ἀλλά τινας τῶν - φαύλων ἔσθ' ὅτε καὶ εὐφραίνει, qu. 7, 3, 11. - d) ab init. enunc. poſt punctum, ἔςι δ' ὅτε καὶ, qu. 4, 7, 12.

ὅτι, in not. cauſae, c. ſ. poſt v. indicat. δεῖξασιν, ὅ. λ. 1, 4, 7. oſtendere, quod 1, 13, 12. πιςευόντων, ὅ. 1, 14, 10. αἰτιώμενος, ὅ. incuſans, quod 6, 9, 12. - ſimul c. al. particula, ἐξεῖπεν, ὅτι ἄρα λ. 5, 3, 19. δυςφορῶν, ὅτι δὴ λ. quod ſcil. 1, 9, 22. - c. v. optat. ὑπεμίμνησκον -, ὅ. λ. quod 6, 8, 8. - ſimul c. al. particula, προὔλεγον, ὅτι ἄρα 2, 14, 9. † poſt ſubſt. πίςει καὶ γνώμῃ, ὅτι 2, 4, 5. φῆμαι - ἐδίδοντο, ὅ. quaſi 8, 5, 15. — ſimul c. al. particula, φήμην ἐγκατασπεῖραι, ὅτι δὴ λ. quaſi ſcil. 2, 1, 6.

ὁτιοῦν, v. in ὅςτις.

οὐ, οὐκ, οὐχ, A) per ſe, ante adi. οὐκ ἐμὸν τὸ ἁμάρτημα, non meum id del. 2, 5, 12. ὅρη - οὐκ ἄλλα, nulli 2, 11, 16. ἀκριβὲς εἰπεῖν, οὐ ῥᾴδιον, haud 7, 1, 10. χρόνου οὐ πολλοῦ διαγενομένου 1, 10, 1. οὐ πολ. χρόνου διατρίψας, haud diu 5, 5, 1. οὐχ οἷόςτε ἦν λ. v. οἷ. - ἐν ἡλικίαις - διαφόροις οὐχ ὅμοια - τὰ ἐπιτηδεύματα, diſparia 1, 1, 10. v. ὅμ. - οὐδεὶς ἦν, ὃς οὐχ ἑκὼν λ. 2, 8, 12. v. ἑκ. - ἐτῶν οὐκ ὀλίγων λ. non paucos 3, 2, 3. v. ὀλ. - ἐπὶ συντάξεσιν οὐκ εὐκαταφρονήτοις, haud contemnend. 1, 2, 2. v. εὐκ. - ἀγῶνα οὐ μικρὸν, non parvum 2, 3, 13. v. μ. - οὐ τὸν τυχόντα - ἀγῶνα ib. 16. † οὐ θατέρων - ἡ τροπὴ λ. neutrorum 3, 7, 7. — Cum verb. τὸ ἀκριβὲς - οὐκ ἐλεγχθήσεται 1, 1, 2. χάριν οὐκ ᾔδεσαν 2, 11, 14. v. εἰδ. - οὐχ ὑπαρχούσης λ. 7, 1, 16. οὐκ ἔςιν -

εἰπεῖν 3, 7, 19. εἰπεῖν οὐκ ἔχω 8, 3, 21. v. ἔχ. c. fut. οὐ παύσῃ λ. 1, 6, 4. 2, 1, 18. 22. οὐ καταπροΐξῃ λ. haud 1, 17, 10. v. κ. †† πιςεύειν οὐ προσεποιοῦντο 1, 9, 13. v. πρ. - οὐκ οἰομένων λ. nec ſuſpicantibus 4, 15, 16. οὐ προςδοκῶντος λ. nec opinante 1, 12, 12. † divulſum, οὐ πανηγυρίζειν σοὶ καιρὸς (ἐςὶ,) 1, 9, 8. οὐ - σύνοιδα λ. 2, 5, 10. οὐ - μεμίσηκο 3, 6, 10. 3, 9, 14. οὐκ ἄν τις - ἔχοι, nemo 6, 1, 16. 1, 16, 8. 3, 9, 14. οὐχ, ὡς ἠλπίκεσαν, - προυχώρει 7, 9, 1. 1, 15, 19. - Cum adv. (praeter οὐ μετρίως, οὐ μικρῶς, οὐ πάνυ, οὐ πρότερον, οὐ ῥαδίως, quae v. in adv. ſingulis, ut οὐχ οὕτως - ὡς in οὕτ.) nominatim οὐκ ἄλλως λ. haud 4, 15, 15. οὐκ ἔτι πιςεύεται, non ampl. 2, 10, 8. οὐκ εὐθέως - ἐπίςευσεν, non cont. 3, 12, 7. † προσβαλεῖν εὐθέως οὐκ ἔδοξε, ſtatim non placuit 8, 4, 16. εὐθ. οὐχ ὡμολόγησεν, ſtatim non eſt conf. 4, 4, 14. μετ' οὐ πολὺ v. π. - παρὰ τοσοῦτον - οὐκ ἐξέφυγε λ. 5, 4, 23. v. τοσ. tantum non effugit. - Cum neg. a) adi. οὐ ῥαδίως αὐτῶν οὐδετέρῳ προσεχώρει, neutri facile 4, 4, 4. — οὐκ ἀτερπῆ τὴν γνῶσιν λ. non iniucund. 1, 11, 3. οὐκ ἄχαριν γνῶσιν 1, 11, 14. ὄνομα, οὐκ ἄγνωςον λ. 2, 10, 16. v. ἀ. - γνῶσις οὐκ ἄσημος 7, 5, 12. v. ἀ. - νεανίσκου - οὐκ ἀγεννῆ 7, 6, 11. v. ἀ. - οὐκ ἀδοκίμων 7, 7, 10. b) adv. οὐχ ἥκιςα 1, 1, 1. v. ἥ. — οὐκ ἀπείρως εἶχε λ. 4, 12, 2. v. ἀπ. - οὐ γὰρ ἀνάνδρως 6, 6, 10. c) c. verb. οὐκ ἀγνοεῖτε, non ignor. 2, 2, 15. v. ἀ. B) in relat. et opp. varie, et quidem a) per ſolam neg., oppreſſa in primo membro relativa, τὸν βασιλέα -, οὐ τὸν μονομάχον λ. non glad. 1, 15, 16. 2, 4, 1. 8, 7, 14. † ἐν πλήθει ὄχλου, οὐκ ἐν λ. non autem 7, 9, 8. in quibus valere poteſt p. οὐδὲ et p. ſqq. b) per adverſ. ſimul, ἀριςοκρατίαν, ἀλλ' οὐ τυραννίδα, non vero 2, 3, 24. 2, 10, 10. 12, 2, 11, 14. 6, 2, 13. † πλήθει, ἀλλ' οὐ λ. non 6, 6, 10. c) per copulam ſimul, διὰ σπουδῆς, καὶ οὐ μετ' ἐπιμελείας, nec accurate 3, 3, 11. φόβῳ καὶ οὐκ εὐνοίᾳ λ. metu, non benevol. 4, 3, 8. † in verbb. adeo, ἐπαινεθήσεται καὶ οὐ κολασθήσεται, nec 7, 5. 16. 4, 15, 7. 1. ῥύεσθαι - οὐ μάχεσθαι, non 6, 5, 21. d) per copulas duas ſimul disiunct. εὐγένεια μακαρίζεται μὲν, οὐκ ἐπαινεῖται δὲ, ſed non 5, 1, 12. e) per inverſum ordinem, ut praecedat neg., οὐκ εἷς -, ἀλλ' εἷς λ. non quidem - ſed 7, 10, 5. οὐ Γερμανοὶ, οὐ Σαυρομάται - Πέρσαι τε -, ἀλλὰ γὰρ λ. 7, 8, 7. ſqq. C) in relat. per neg. al. οὐ πανηγυρίζειν -, οὐδὲ - σχολάζειν λ. non neque 1, 9, 8. οὐχ οὕτω - οὐδ' - ὡς v. οὕτω, it. ad οὐχ οὕτω - δὲ - τε λ. - οὐκ - οὐδὲ - ἀλλὰ; non - nec - ſed 2, 3, 22. 2, 8, 6. οὐχ - οὐδ' - ἀλλὰ λ. minime -, neque -, ſed 16, 2, 3. οὐκ - οὐδὲ - δὲ λ. non - nec - ſed 1, 2, 3. 6. οὐ γὰρ - ἀλλ', non enim - ſed 1, 4, 12. 2, 10, 6. 7, 1, 16. οὐκ ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς λ. nemo alius, ſed 2, 2, 12. v. ἄλλος. - ἱςορίαν οὐ - ὑπὸ θέαρᾳ δὲ λ. 1, 1, 4. 1, 15, 15. 19, 8, 7, 5. — οὐ μόνον - οὐδὲ - ἀλλὰ καὶ λ. non tantum - nec ſolummodo - verum etiam 1, 12, 14. οὐ μόνον - ἀλλὰ et οὐ μόνον - ἀλλὰ καὶ v. ἀλλά. †† οὐκέτι - ἀλλὰ καὶ v. οὐκέτι. - οὐκ ἂν περιγένοιτο, εἰ μὴ λ. non - niſi 2, 3, 23. † per cumulatas neg. οὐκ ἂν εὕροι - οὔτε βασιλειῶν - διαδοχὰς, οὔτε πολέμων τύχας - ἐθνῶν τε κινήσεις λ. non reperiet *aut* imperiorum -, *aut* bellorum 1, 1, 5. † οὐ θελήσαντες οὐδ' ἐν τοῖς β. ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ λ. ne occidere quidem in aula volentes 8, 8, 14. †† οὐ μετ' οὐ πολὺ 5, 6, 5, niſi leg. οὐ μετὰ πολ. Cum al. adv. οὐ μὴν v. μ. et c. pron. οὔ τι v. in τίς. D) Per ſingularia, a) c. verb. οὐκ ἐχόντων αὐτῶν τὰ ἐπιτήδεια λ. quod carerent 8, 5, 18. v. ἐπ. - οὐκ ἔχοντας, ὅπως

λ. ib. v. ἔχ. Φάσκων, οὐκ - οὐδὲ - ἀλλ' λ. negans - et - ſed 8, 8, 12. οὓς ὁ δῆμος οὐκ ἐβούλετο λ. quos populus noluiſſet ib. 17. οὐκ οὔσης εὐλόγου προφάσεως, ſine probabili cauſa 2. 8, 4. οὐκ ἀκριβοῦσιν λ. minus cognit. hab. 1, 11, 14. οὐ προεχώρει λ. parum 5, 8. 9. οὔ τι βουλόμενον, minime volentem 7, 1, 21. — οὐκ ἀνασχετὰ ἡγούμενος, minime id ferendum 6, 3, 1. - b) cum adi. neg. οὐκ ἀδοκίμων, minime improbandis 7, 7, 10. c) c. copula, καὶ οὐ πάνυ ἀνδρεῖον ἡγήσατο, minime que virile 6, 4, 12. ςενὰ ὄντα καὶ οὐ πολλὴν ἔχοντα τὴν - γῆν, nec multum agri 6, 7, 10. v. καί. d) c. cauſali, οὐ γὰρ λ. neque enim 6, 6, 10. 6, 7, 9. non enim 8, 7, 11. 1, 4, 12. e) in relat. adverſ. οὐ - οὐδὲ - κοσμίους δὲ 1, 2, 3. p. *non* tam, *quam*, reſtrictive, ut neget tantum ex parte, it. 1, 15, 19. 2, 10, 6. it. in οὐκ ὀλίγους, ἀλλὰ λ. 7, 1, 16. it. 8, 7, 5. f) c. neg. ſyn. vel in vicinia; οὐ μὴ 2, 2, 13. p. vulg. οἷς μή, ſed divulſa, οὐ τοῖς - μὴ πεισθεὶς 2, 5, 6 i. p. vulg. καὶ τοῖς λ.

οὐδαμοῦ, trop. τῦφον παρεχόμενος, nusquam 2, 4, 18. 2, 11, 3. nulla in re, in victu et amictu, ſupellectili et comitatu; propr. ſcil. τόπου ſ. χωρίου, ab antiquo nominat. adi. οὐδαμὸς, deinde, ut alia adv. loci, de re, et p. abl. c. praep., quaſi tunc deſit ſubſt. πράγματος, et praep. aliqua, v. c. διὰ πράγματος οὐδαμοῦ.

οὐδ' et οὐδὲ, ſenſu vulg. a) ſolum, ab init. §. et poſt diſtinctionem maiorem, οὐδ' ἐςὶν οὕτω μέγα - ἀξίωμα, neque 1, 10, 12. 2, 11, 8. 6, 1, 4. 12. 15. 8, 4, 21. οὐδ' εἰ λ. neque 2, 3, 19. ſq. b) in relat. adverſ. οὐδέ τις ἦν - πάντες δ' 1, 4, 20. ſq. — οὐδ' ἂν - ἦλθον, - ἀλλ' ἐμὲ λ. 2, 8, 3. - c) in med. orat., poſt comma, οὐδέ τι δέος ἦν λ. 2, 15, 10. 4, 1, 9. 1, 17, 16. οὐδ' ἐν ὅπλοις ἐγένοντο, nec 6, 6, 11. 6, 9, 7. 7, 3, 12. d) c. al. particul., tum cauſali, ab init., οὐδὲ γὰρ λ. neque enim 1, 5, 6. 1, 14, 14. 3, 6, 13. 5, 6, 23. †† οὐδὲ γὰρ ἄλλως -, μὴ - neque enim -, non 8, 4, 24. ubi c. inf. † in relat. ſimul adverſ. οὐδὲ γὰρ -, ἀλλὰ λ. 3, 14, 13. - in med. or. et parentheſi, οὐδὲ γὰρ λ. 5, 5, 10. - tum alia, ab init. οὐδέ ποτε λ. nunquam que 1, 4, 12. neque unquam; etſi ibi etiam poſt comma erit tantum, et adeo, ut in ſq. - in med. or. οὐδέ που ποτὲ - et nunquam 3, 14, 6. e) c. al. neg. id que vel in membris duobus, καὶ οὐδέποτε -, οὐδ' ἐπ' λ. et nunquam - neque 1, 15, 8. — οὐδέ τις -, οὐδὲ λ. neque - nec ib. 7. - οὐδέ τις -, οὔτε μέχρι νηπίων, nec 4, 6, 1. †† οὐ δέ τις -, οὔτ' λ. 7, 8, 3. ubi potius ſic dividi oportet. οὐ -, οὐδὲ λ. non -, neque 1, 9, 8. 7, 5, 10. - non - nec 2, 10, 16. οὐδέν τι -, οὐδὲ λ. nullam - aut 2, 5, 8. - vel in tribus membris, οὐ -, οὐδὲ -, δὲ λ. non - nec - ſed 1, 2, 3. 6. οὐδὲ γὰρ -, οὐδ' -, δὲ λ. *neque* enim una eadem *que* cauſa - ſed 2, 2, 14. - neque enim - neque - ſed 6, 5, 6. — οὐ φαῦλαι δὲ, οὐδὲ κοῦφαι - ἐλπίδες, ἀλλ' λ. non tenues autem nec leves ſpes, ſed 2, 8, 6. non - neque - ſed 6, 2, 3. - φάσκων, οὐκ -, οὐδ' -, ἀλλ' 8, 8, 12. v. οὐκ. †† οὐ μόνον -, οὐδὲ (μόνον) -, ἀλλὰ καὶ λ. non tantum - nec ſolummodo - 1, 12, 14. ſed, non ſuppleto illo μόν., valebit neg. p. Lat. *aut* ſ. *et*. — οὐχ οὕτω -, οὐδ' -, ὡς λ. neque 2, 9, 14. - Senſu exquiſitiori, a) ὁ δῆμος οὐδὲ ἀντιςῆναι εἰδότε ἦν, ne quidem 1, 12, 13. ὁ δὲ οὐδὲ λ. ipſe nec 2, 8, 18. 2, 11, 17. 4, 6, 5. † οὐδ' ὅλων μηνῶν δύο λ. nec totos menſ. d. 2, 4, 11. † ἀλλ' οὐδ' αὐτὸν -, ὡς λ. ſed nec 2, 13, 13. †† οὐδὲ γὰρ - πάντας; ἀλλ' οὐδὲ αὐτὸς -,

δὲ λ. neque en. immo nec ipſe 1, 14, 14. ubi primum οὐδὲ p. οὐ ſimpl. - † οὐδ' ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιντο, οὔ τι γε τῆς μάχης, ne quidem clamorem veſtrum ſuſtinere poterunt, nedum pugnam 2, 10, 12. † οὐκέτι δὲ οὐδὲ καθεώρων ἀλλήλων, et iam haud amplius adſpiciebant inter ſe 4, 15, 14. tum vero ne amplius quidem videbant ſe invicem. - † οὐ θελήσαντες οὐδ' ἐν τοῖς βασιλείοις ἀποκτεῖναι, ne occidere quidem in aula volentes 8, 8, 14. οἱ μὲν γὰρ οὐδὲ προεληλύθεσαν, οἱ δὲ λ. quippe alii neque prodierant adhuc, alii 7, 6, 17. b) ὅθεν οὐδ' ἀμφιέννυνται, nec 3, 14, 14. etiam non. ἀλλ' οὐδὲ τῶν δημοτῶν ἦν τις, ſed neque ex pop. 6, 4, 4. τὸ δ' οὖν τελευταῖον - ὄναρ οὐδ' ἡμῖν παραλειπτέον, nec nobis 2, 9, 5. † in apodoſi periodi, εἰ μὲν - τιμωρίαν ζητεῖτε· οὐδ' ἔστιν εὑρεῖν λ. nec inveniri poteſt 2, 13, 11. ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο, - οὐδ' εἰπεῖν ἐστι λόγῳ λ. exprimi verbis non poteſt 8, 6, 16. in quibus locis duob. tamen et valeat ſenſu pr. p. ne quidem. †† κἀμοὶ -, πρότερον μὲν οὐδ' ἄλλοτε ἀντιποιησαμένῳ τοιαύτης ἐλπίδος, quamvis prius nunquam affectaverim eiusmodi ſpem 2, 10, 4. p. ſimpl. οὐκ, it. in hoc, - ἐκεῖνος, ἄλλως δὲ φιλόδοξος ὤν, οὐδὲ ἀηδῶς ὑπέστη, haud aegre 7, 5, 18. Sed de οὐδέ πω v. infra ſuo ordine.

οὐδείς, Maſc. de perſ., abſ. ὑπέσχετο ἐπίδοσιν -, ὅσην ο. πρότερον, nemo 7, 6, 8. - in relat. πάντες -, οἱ μὲν - οἱ δὲ - καὶ ο. ἐψεύδετο, et nemo 1, 4, 21. οὐδείς τε ἦν, ὅς οὐχ ἑκὼν λ. 2, 8, 12. — c. gen. perſ. et c. adv. οὐδεὶς δὲ - τῶν λ. neque quisquam eorum 4, 6, 3. - Gen. in relat. οὐδενὸς - μαχομένου, τοῦ δὲ πλήθους λ. nemine 1, 12, 17. ο. προσδοκῶντος, ἀλλὰ πάντων λ. 2, 5, 3. ο. ὄντος. τοῦ - διοικοῦντος, nullo exiſtente, qui 2, 9, 9. — Acc. οὐδένα οὕτως ἐπιτήδειον εὑρηκεν, ὡς Περτ. neminem 2, 1, 8. — Sed de re, οὐδένα καιρὸν εἶχεν λ. nullum temp. 1, 7, 22. it. — Fem. ἄλλης μὲν ὕλης οὐδεμιᾶς μετέχον, ἢ λ. nulla alia materia 4, 2, 12. καὶ οὐδεμίαν πω ἐπιβουλὴν ὑπώπτευον λ. et nihil adhuc de inſidiis ſuſpicabantur 4, 13, 15. et nullas dum inſidias. - † ſimul c. neg. ſq. οὐδεμίαν αἰτίαν ἔχθρας, οὔτε μίσους ἔχων, nullam cauſam inimicitiarum aut odii habens 7, 1, 23. — Neutr. Dat. in rel. καὶ οὐδενὶ ἀμφότεροι ὁμοίως ἠρέσκοντο· ἀλλὰ πᾶν τὸ λ. et nulla re 3, 10, 6. ſc. πράγματι, aut e pr. θεάματι ἢ ἀκροάματι. Acc οὐδὲν - ἀνακοινοῦται, nihil 1, 8, 9. ἔπραττον ο. 7, 12, 4. ο. ἔπρ. ib. 7. ἀνύειν ο. 8, 2, 4. † οὐδέν τε εἰδότε ὧν εὐλόγως ἀποκρίνασθαι, nihil habens, quod reſponderet 1, 6, 21. qui Bg. ambiguum relinquit, quo referatur, utrum ad v. ἀπ., nihil que valens probabiliter reſpondere, p. et valens nihil reſp. prob., an ad formulam οἶδε τ. ὧν, p. ſimpl. neg., non valens ſ. quum non poſſet. - ſimul c. neg. al. οὐκέτι τοῖς - οὐδὲν ἐκοινώσατο, haud amplius - quidquam ib. 22. qui Bg. poſt neg. mutat neg. οὐδ. in pron. aiens τί, ad ſenſum. οὐδὲν οὔτε πρὸς χάριν ἐξαίρων, - οὔτε παραλείπων, neque ad gratiam quidquam tollens, neque praetermittens 2, 15, 13. - ſimul c. ſubſt. οὔτε γὰρ χρημάτων πλῆθος οὐδὲν αὔταρκες, οὔτε λ. neque enim pecuniae vis ulla ſufficit, neque 1, 4, 10. ubi p. nec maximus ſ. nec ſummus. †† c. adi. ſimul, οὐδὲν ἄλλ', ἢ πένθους σχῆμα δείξασα, nihil niſi lugubre prae ſe ferens 1, 13, 2. qui Bg. fortaſſe leg. non adi. ἄλλο, ſed adverſ. ἀλλ' ἤ, quae et ab aliis redditur per Lat. *niſi*, ſ. p. Gr. εἰ μή, cum e pr. ratione ſit, nihil aliud, quam luctus geſtum, oſtendens, ſic interpungendo, οὐδὲν ἄλλ' ἢ π. σχῆμα, δείξ. aut οὐδ. ἄλλ', ἢ πένθους, σχῆμα δείξ. oſten-

dens nullum alium geſtum, quam luctus. ſ. lugubrem. c. ſolo adi. οὐδὲν ἄτοπον προσδοκῶντες, nihil mali 4, 11, 7. †† οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ᾽ ἢ μερισάμενος λ., tantum non partitus 3, 10, 12. ubi poſt adi. ἕτ. deſit v. ποιήσας, etc., nihil aliud faciens, niſi rel. — † ſimul c. pron. infinito, οὐδέν τι προσδοκῶντας, nihil tale 7, 11, 6. ſimul c. ſubſt. οὐδέν τι κατεπτηχότος - σχῆμα ἐνδεικνύμενος, nullam conſternati ſpeciem 2, 5, 8. v. τί. ſed ſine ſubſt. at c. adi. τὸ - ἐμὲ - ἀναιρεθῆναι, οὐδέν τι μέγα λ. non adeo magnum ib. 9. - c. gen. rei, οὐδὲν - εἰδότα τῶν λ. nihil 1, 13, 8. nihil eorum, quae 2, 5, 13. - Sed Acc. ellipt. τὰ - τῆς ἐσχάτης ὠμότητος (κατ᾽) οὐδὲν ἀπολείποντα, nihil diſtantia 1, 3, 10. ſc. πρᾶγμα ſ. μέρος, nulla re, nulla ex parte, nullo modo ſ. plane non, aut p. οὐ ſimpl. †† c. adi. θαυμαστὸν (κατ᾽) οὐδὲν (ἐστὶ) mirum non eſt 1, 4, 2. qui Bg. cepit p. mera neg. ὀ. παράδοξον, nihil mirum 2, 5, 11. † ſimul c. adv. (κατ᾽) οὐδὲν ἧττον μέντοι λ. nihilo ſecius tamen 1, 8, 8. ſc. μέρος. - πλὴν ὀ. ἠ. attamen nihilo minus 1, 12, 6. καὶ ὀ. ἢ ὑμῶν λ. ac non minus, quam vos 2, 5, 12. ubi Bg. non male p. οὐ ſimpl., et tum οὐδ. ἠ. i. q. aeque, pariter, ſimiliter. - ſimul c. pron. infin. ἡ (κατ᾽) οὐδέν τι ἀπεῖχε, nihil diſtabat 1, 16, 9. οὐδ. τι ἡττήμεθα, nullam (admodum ſ. prorſus) cladem accepimus 5, 1, 8. ὀ. τι φροντίζων τῶν λ. nihil curans 6, 2, 13. - ſimul c. adi. (κατ᾽) οὐδέν τι μέγα ὠφελεῖσθαι νομίζει, nihil magnopere proficere putat 2, 3, 21. ſecundum nihil admodum magnum iuvari, i. nullum ſ. non admodum magnum commodum inde percipere.

οὐδέποτε, una voce, 1, 15, 8. v. οὐδέ. - οὐδέπω, ſ. οὐδέ πω, de temp. per ſe, in med. orat. οὓς ὀ. πάντας ἐνεχείρωτο, nondum 1, 3, 12. — c. al. adv. quantitatis ὅσον ὀ. cf. ſupra in ὅσ. † init. enunciat. οὐδέπω δὲ τοῦ ἅρματος ἄνθρωπος ἐπέβαινεν, nunquam enim 5, 6, 16. qui Bg. legit cum vulg. ed. una voce, et cepit p. οὐδέποτε, et adeo πὼ p. unquam, et οὐδὲ p. mera neg., et hinc p. non unquam ſ. nunq., reddito δὲ per cauſ., dum melius eſt ibi divelli in οὐδέ πω δὲ, *neque* unquam *enim*, ſ. *non* unquam *enim*, quod i. q. Bg., hic valens non de tempore praeterito, ſed de durante adhuc et tunc etiam; ut ſit ſenſus, nam tunc, quum vehebatur deus ille, et toto illo pompae tempore, nunquam homo aliquis conſcendebat currum illum. †† οὐδέ πω ποτὲ λ. et nunquam 3, 14, 6. ubi leg. πού potius, ſi non pro eo ponitur ibi, i. e. p. adv. loci et p. alicubi.

οὐδέτερος, Maſc. de perſ., c. gen. perſ. αὐτῶν οὐδετέρῳ, neutri (horum) 4, 4, 4. - abſ. οὐδετέρους ἔπειθε, neutris 7, 12, 6.

οὐκέτι ſ. potius οὐκ ἔτι, abſ. non amplius 2, 8, 10. 2, 10, 8. haud iam 4, 6, 12. † οὐκέθ᾽ ὁμοίως λ. haud perinde 6, 3, 13. - cum al. partic. et quidem c. al. neg. οὐκέτι - οὐδὲν ἐκοιν. 1, 6, 22. v. οὐδέ, it. de - οὐκέτι - οὐδὲ λ. 4, 15, 14. - it. in relat. et ſq. adverſ. οὐκ. - δ᾽ λ. haud amplius ib. 12. - οὐκ. - ἀλλά κ.., non ampl. 1, 14, 13. - οὐκ. - ἀλλὰ 1, 15, 18. 3, 6, 1.

οὖλος, ph. de re, c. abl. modi, κόμη, φύσει οὔλη, coma criſpa 1, 7, 9.

οὖν, in transeundo et relatum ad prius aliquid, A) ſolum ſtans in ſecunda ab init. enunciat. regione, poſt orationis partes has, a) poſt artic. τὸ οὖν ὕπουλον λ. ſubdolum igitur 3, 5, 11. b) poſt adi. ἄπορος οὖν ἦν λ. non poterat ergo 8, 4, 4. c) poſt coni. ἵν᾽ οὖν λ. ut igitur 2, 2, 10. d) poſt neg. οὔτε οὖν λ. cum igitur

nec 8, 4, 5. e) poſt verb. ἔχαιρεν ὁ. libentius itaque 1, 5, 7. † λαβὼν ὁ. ſane ſumtis 1, 15, 11, qui Bg. cepit p. γοῦν. - Ֆεραπεύσας ὁ. captatos it. 2, 10, 1. igitur 2, 14, 10. 7, 6, 11. 7, 8, 26. 8, 4, 12. 8, 6, 13. † ἠγανάκτουν οὖν, quapropter indignabantur 6, 7, 8. ſed in reg. tertia, εἰς τοῦτον οὖν, in hunc igitur 4, 12, 3, 1, 5, 16. B) c. al. particulis, init. enunciat. in reg. tertia, γένεσθε δὴ οὖν, eſte igitur 1, 4, 9. v. δή. - ὁ δ' οὖν Ἰουλ. enimvero Iul. 2, 7, 7. Sever. itaque 3, 8, 7. τὸ δ' ὁ. τελευταῖον λ. ſed poſtremum 2, 9, 5. poſtr. autem 4, 5, 10. τότε δ' ὁ. tunc autem 3. 7, 12. ὡς δ' ὁ. ut autem 3, 5, 12. *ſed* ut *igitur*. ἑκατόμβας τε οὖν, hecat. igitur 4, 8, 17. 7, 12, 2. ἐδῄου τε οὖν, vaſtabat que 7, 2, 7. ubi ſit Lat. *ita que*. - ἀσκῶν τ. ὁ. itaque inſtituere 7, 1, 15. ὅσα μὲν οὖν, quaecunque equidem 1, 2, 9. *igitur* quae *quidem*. ἐλάφους μὲν ὁ. equidem cervos 1, 15, 6. μέχρι μὲν ὁ. aliquamdiu quidem 1, 8, 5. τῆς μ. ὁ. ὁδοιπ. itineris quidem 2, 15, 11. τῆς μ. ὁ. πρώτης, ac primo quidem 7, 8, 2. ὁ μ. ὁ. ille quidem 1, 4, 18. ὁ μ. ὁ. Ἀρμ. ac Armenius quidem 3, 1, 4. τὰ μ. ὁ. πρῶτα, primo inquam 4, 11, 1. πρῶτον μ. ὁ. ac primum quidem 6, 1, 6. Ἀλέξανδρος μ. ὁ. Al. itaque 6, 5, 10. ἐκεῖνος μ. ὁ. qui quidem 7, 1, 22. τὴν μ. ὁ. atque ſic quidem 7, 12, 20. cf. 8, 3, 1. 8, 6, 10. 2, 9, 5. ἐτῶν μ. ὁ. ἑρ. annis igitur 6, 2, 1. τὰ μ. ὁ. πολεμ. in bellicis nempe 7, 3, 1. εἰ μ. ὁ. quodſi 7, 5, 12. †† in quarta reg. ἐπ' ὀλίγον μὲν οὖν, aliquantiſper quidem 1, 17, 23. οἱ πλεῖστοι μ. ὁ. ac plerique quidem 7, 7, 13. ††† C) in med. orat., poſt parentheſin, κατασημηνάμενος οὖν τὸ γραμματεῖον, obſignatum libellum 1, 17, 14. quum obſignaſſet igitur libellum; ubi eſt, ut ſignum reditus ad rem praeſentem et priorem. D) in periodi apodoſi, εἰς Κόμμοδον δὲ μεταπεσοῦσα, εἰ καί τινα - ἐπλημμελεῖτο, ἀλλ' οὖν - λ. etſi - attamen 2, 10, 5. ubi per ſe, p. Lat. *igitur*, et Vern. doch *nun*, ſ. *aber* doch *nun*, ſed Lat. potius tamen in Vs. omittunt, cogitantes interim et indicantes in illo οὖν infinitum quid et illud *quidquid ſit*. Et ſic quoque in E) particula hac poſt diſertum pron. infin. προσποιήσασθαι πᾶν ὅ τι οὖν ſ. ὁτιοῦν, ſimulare quidvis 2, 14, 9. ubi et valeat p. Lat. infinito illo *tandem*, noſtr. *immer*, ſ. *immer nur*.

οὔπω ſ. οὔ πω, de temp., cum v., τῶν ὁ. παρόντων, nondum 1, 8, 4.

οὐράνιος, ph. Maſc. de re, cum ſubſt. fem. ſexus, αἴγλην τινὰ οὐράνιον, coeleſte 1, 7, 9. - Fem. de perſ. abſ. ut nom. propr. τῆς Οὐρανίας τὸ ἄγαλμα, Uraniae 5, 6, 8. Λίβυες Οὐρανίαν καλοῦσι -, Φοίνικες δὲ Ἀστροάρχην, Uraniam ib. 10.

οὐρανός, phyſ. abſ. ἐξ οὐρανοῦ λ. coelitus 1, 11, 3. εἰς οὐρανὸν λ. in coelum 1, 5, 17. 8, 6, 5. - in opp. γῆς μέρος, ἢ κλίμα οὐρανοῦ, coeli 2, 12, 8. ἀπὸ γῆς ἐς οὐρανὸν λ. in c. 4, 2, 22.

οὖς, ph. ἦν τοῖς ὠσὶ κοῦφος λ. 7, 3, 7. v. κ. - μύρου τὰ ὦτα ἐνεπίμπλασαν, aures 1, 12, 4.

οὐσία, trop. abſ. ſ. c. adi. πάντων - οὐσίαν εἶχεν ἐλάττονα, facultates 2, 1, 11. πατρῴων καὶ προγονικῶν οὐσιῶν λ. bonis 7, 4, 5. — cum gen. perſ. οὐσίαι ὅλαι πλουσίων λ. ſubſtantiae 7, 12, 15. τῶν πλουσ. τὰς οὐσίας λ. bona 1, 17, 3. 3, 10, 12. 7, 3, 3. — 1, 8, 16. 3, 8, 4. - c. adiuncto ſimul, οὐσίας τινῶν καὶ κληρονομίας λ. 6, 1, 18.

οὔτ' et οὔτε, abſ. ſ. ſemel poſitum, οὔτε γάρ τις αὐτῷ - προσῄει, neque enim ad eum quiſquam adibat 3, 5, 11. p. priva οὐ neg. ante cauſ. γάρ, it. ante τὶς pron. infinit., ab init. quidem enun-

tiat. οὐ. γὰρ ἡλικία τὶς ἦν, neque enim ulla aetas erat 8, 6, 17. †† †† ᾔδεσαν γὰρ αὐτὸν οὔτε φεισόμενόν τινος, ſciebant enim illum haudquaquam ulli parſurum 7, 10, 2. qui Bg. videtur leg. οὔτι, dum vulg. procedit p. ſimpl. et p. οὐ τινος ſ. οὐδενὸς, aut etiam p. ne quidem, ſ. ne unius quidem. - Sed in relat. quadam, οὐ. τὶς ἔμενεν οἴκοι, ἀλλ' neq. quisquam - ſed 8, 6, 17. ὁ. γὰρ μάχεσθαι ἤθελον -, παραδοῦναι δὲ λ, neque enim -, et tradere 5, 4, 17. qui Bg. vertit adverſ. per meram copulam, dum δὲ refertur ad οὐ primam partem praecipue, quanquam et altera τε ad δὲ aeque. οὔτε δὲ ἀντιστῆναι ἢ κωλῦσαι ἐτόλμων, atque nec obſiſtere aut prohibere audeb. 2, 11, 11. - Sed c. neg. al. ſimul, tum eadem, οὔτε δὲ τῷ δήμῳ πιστεύων, - οὔτε τοῖς στρατιώταις λ. neque autem - neque ib. 12. ſed neque - neque 4, 2, 6. † καὶ ὁ. - ὁ. ac neque - neque 5, 8, 9. οὔτε γὰρ -, ὁ. μὴν λ. neq. enim - immo nec 2, 7, 3. - tum al. οὐκ ἂν εὕροι - οὔτε - ὁ. non reperiet - aut - aut 1, 1, 5. οὐδὲν οὔτε - ὁ. neque ad gratiam quidquam - neque 2, 15, 13. οὔτε γὰρ χρημάτων πλῆθος οὐδὲν αὔταρκες 1, 4, 10. v. οὐδ. it. ad hoc - οὐδεμίαν αἰτίαν ἔχθρας, οὔτε μίσους λ. 7, 1, 23. οὐδέ τις ἦν φειδὼ ἡλικίας, οὔτε μέχρι νηπίων, nec ulli parceb. aetati, ne infantibus quidem 4, 6, 1. † οὐ δέ τις - ἔλεγέ τι, οὔτ' εἰδέναι λ. nemo tamen - aut ſcire 7, 8, 3. †† ſeparatim in relat. copulae merae aiente, οὔτε -, τά τε λ. neque - et 1, 5, 26. nec - et 5, 8, 12. neque - que 6, 3, 11. † καὶ ὁ. -, - τε λ. et cum - tum 8, 8, 2. et neque - probabant, gravabantur que - †† οὔτε νέων -, τῆς τε γεφ. 7, 1, 17. neque - et rel., e correct.

οὔτι ſ. οὔ τι, abſ. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἦγον οὔ τι βουλόμενον, minime vol. 7, 1, 21. c. al. particula, οὔ τι γε ἄλογοι, minime 7, 4, 1. v. γ. — poſt al. neg. οὐδ' ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιντο, οὔ τι γε τῆς μάχης, nedum pugnam 2, 10, 12. - ſed in relat. adverſ. οἱ δ' οὔ τι γε ἐπείθοντο, ἀφηνίαζον δὲ, ſed minime obtemp.; contra vero 3, 13, 14.

οὗτος; Maſc. de perſ., init. §. abſ. iſte 4, 8, 11. hic 7, 1, 12. — † ſimul c. partic. transeundi, ὁ. τοίνυν, iſte 2, 9, 3. †† in med. orat. et membro ſecundo, poſt primum membrum cum nom. propr. ἃ περ μανθάνων ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ οὗτος - διέτριβεν, et ipſe 6, 6, 12. - Gen. init. abſ. τούτου τὸν ἀδελφὸν, huius 4, 13, 3. - Dat. c. partic. ſimul et ante ſubſt. c. artic. τούτῳ δὴ τῷ θεῷ, huiusce dei 5, 3, 12. - Acc. init. c. partic. ſola, τοῦτον τοίνυν, hunc 2, 15, 3. τοῦτον οὖν 8, 3, 3. - ſed ſolum init. τι πιστότατον 3, 11, 9. 4, 8, 12. 4, 13, 4. 6, 3, 11. 7, 6, 10. - tum in med. orat. ἀλλὰ τοῦτον μὲν λ. 2, 6, 13. εἰς τοῦτον οὖν λ. 4, 12, 3. - ante ſubſt. c. artic. πρὸς δὴ τοῦτον τὸν Περσ. 2, 1, 12. - contra poſt ſubſt. tale, τὸν δὲ Μαξ. τοῦτον λ. huncce 6, 8, 4. πρὸς δὴ τὸν Κατ. τοῦτ. 7, 9, 5. - Plur. Gen. poſt. ſubſt. c. art. τῶν δὲ ἀῤῥένων τούτων λ. iſtorum 1, 2, 2. — abſ. ὑπὸ ταῖς τούτων βασιλείαις λ. his imperiis 4, 10, 6. Rom. et Parth. cf. §. pr. - †† praepoſitum, ſequente nom. propr. in membro ſubiecto, πολύ τι τῷ πλήθει τούτων ὑπερέχοντες; κυκλώσασθαι τοὺς Ῥωμαίους 4, 15, 11. p. τῶν Ῥωμαίων ὑπερέχ., κυκλώσασθαι τούτους ſ. αὐτούς. Init. c. partic. τούτων δ' ἦν λ. horum 7, 10, 7. τούτων δὴ λ. quorum 7, 12, 3. - Dat. in med. orat. ἐπὶ δὲ τούτοις, poſt hos 1, 17, 2. - Acc. in relat. ὅσα -, τούτους, iſtos 1, 8, 4. οὓς -, τούτους, eos 1, 13, 4. iſtos 8, 5, 2. †† in fine §. ὡς - ὑπερβῆναι τούτους 7, 11, 5. †† ἐ.

adiuncto, πρὸς τούτους καὶ τοιούτους, hos 7, 8, 17. - Maſc. Pl. de re, c. adi. et verb. et c. gen. rei, μέγιςοι γὰρ δὴ οὗτοι ποταμῶν - ῥέουσι, maximi enim iſti fluviorum - feruntur 6, 7, 14. - Fem. de perſ, abſ. ἀνήνεγκε δὲ τὸ γένος αὕτη λ. haec, 1, 7, 17. — Acc. init. ταύτην ἔδει λ. hanc 1, 11, 12. - poſt ſubſt. cum art. et partic. τὴν δὴ Μαισὰν ταύτην λ. hanc, ipſam Maeſ. 5, 3, 4. - Fem. de re, poſt ſubſt. ſine art. φύσις μὲν δὴ τῶν ποταμῶν αὕτη, talis 6, 7, 17. † c. adi., eodem caſu, ante ſubſt. in med. μεγίςη τε αὕτη συμφορὰ, haec 6, 5, 23. - ſed init. αὕτη μὲν δὴ πρώτη - αἰτία λ. 1, 8, 14. p. τοῖτο. Gen. ante ſubſt. cum art. et init. c. partic. ταύτης δὲ τῆς ἑορτῆς, hoc feſto 1, 16, 7. ταύτης δὴ τῆς προφ. hanc 2, 9, 14. - Dat. in med. poſt ſubſt. μάλιςα γὰρ τῇ σκέψει ταύτῃ λ. iſti 8, 3, 18. †† abſ. p. adv. ταύτῃ καὶ μᾶλλον ἐσπούδαζε λ. tanto (etiam) magis 1, 17, 9. ſc. αἰτίᾳ, ea ratione ſ. cauſa, i. ideo. - quam ob rem 3, 5, 11. quocirca 4, 1, 4. - Acc. ἐπεὶ δὲ τὴν γνώμην αὐτοῦ ταύτην λ. conſilium hoc ſuum 1, 16, 9. - ſed ante ſubſt. c. art., et init. c. partic. †† ταύτην δὲ τὴν τιμὴν, hunc honor. 4, 3, 1. immo per ellipſ. pr. κατὰ, hoc autem honore, v. ἐκθειάζ. ſed ſine partic. ταύτην τὴν μάχ. hanc 7, 2, 15. - in relat. †† τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, - ἣν καὶ λ., ταύτην, imperium -, hoc 2, 13, 12. - Plur. †† c. adi., eodem caſu, in med. πολλαὶ δὲ αὗται λ. multae autem tales 7, 12, 12. p. gen. αὐτῶν ſ. τούτων. Dat. abſ. in med. et init. membri, ταύταις γὰρ λ. his enim 1, 11, 10. — ſed init., ante ſubſt. c. art. ταύταις - ταῖς ἐλπίσιν, in has - ſpes 2, 8, 16. ταύτ. αὐτοῦ ταῖς ὑποσχ. his 4, 9, 10. - Acc. in med. ante ſubſt. ſine art. δύο δὴ ταύτας ἀρχὰς, duo haecce imperia 4, 10, 5. - Neutr. in relat. ſine ſubſt. ὃ δὲ -, τοῦτο, id 2, 4, 8. - †† relat. ad ſe ipſum, init. membrorum, in med. orat. τοῦτο μὲν -, τοῦτο δὲ λ. cum - tum 1, 3, 5. ſq. per ellipſ. praep. et ſubſt., p. κατὰ τοῦτο μὲν μέρος - κατὰ τοῦτο δὲ μέρος, ex parte hac, - ex parte illa, ſ. hinc quidem, - illinc autem, ſ. partim - partim. - poſt ſubſt. c. art. et partic. τὸ δὴ παιδίον τοῦτο, et ecce puſio iſte 1, 17, 7. τὸ δὲ πάθος τ. iſte autem morbus 3, 2, 16. - †† abſ. οἷς τοῦτο ἐντέταλτο 1, 6, 23. in membr. poſtr. καὶ τοῦτο λ. id que 3, 12, 5. per variat. c. §. 2. †† de ſeq. poſt ſubſt. merum, c. partic. δεῖγμα δὲ τοῦτο λ. argumentum autem hoc 6, 6, 11. - Gen. c. praep. intra art. et ſubſt. ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγράμματι, in ſuperiore volumine 3, 1, 1. p. ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγράμματος συγγράμματι, vel ſine ellipſi, per ſuppletum modo particip. ἐν τῷ πρὸ τούτου ὄντι ſ. γεγραμμένῳ συγγρ., in volumine, ante hoc ſcripto ſ. compoſito. - Dat. abſ. τούτῳ χαίρειν λ. ea re 2, 6, 4. ſc. πράγματι. †† c. praep. ἢν μὴ βίᾳ - ἐπὶ τούτῳ ἄχθωσι, eo 1, 4, 12. per enallag. caſus, p. ἐπὶ τοῦτο, ſc. πρᾶγμ., ad hoc, ad hanc rem. - poſt ſubſt. c. art. ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, iſto 3, 15, 18. - ſed ſine artic. et poſt partic. τέλει μὲν δὴ τούτῳ, hunc 3, 4, 15. - at contra, ante ſubſt. c. art. et partic. τούτῳ μὲν δὴ τῷ τέλει, hunc 3, 12, 26. - †† in relat. τούτῳ γὰρ - πείθονται, his enim 6, 7, 22. qui Bg. retulit ſing. ad pr. plur. χρημάτων, per ſyntheſin, cum pertinere poſſit etiam ad totam enunciat. pr. - Acc. †† ante ſubſt. cum art. λαβὼν τουτὶ τὸ γραμμ. huncce 2, 1, 23. Attice, p. τοῦτο vel p. τόδε, ut ι ſit i. q. δε enclit. - abſ. in med. δυςφόρως τοῦτο φέρουσα, id 1, 8, 9. 1, 17, 1. 6, 1, 17. 4, 12, 13. —

init. c. partic. τοῦτο δὲ λ. hoc 1, 11, 3. - ſimul ante ſubſt. ſine art. τοῦτο γὰρ μόνον - φάρμ. id enim 6, 6, 6. - †† de ſq. et ſimul in relat. τοῦτο δ' ἂν -, ὅτι λ. atque hoc -, quod 6, 1, 24. Per praep. καὶ γὰρ διὰ τοῦτο λ. idcirco 4, 5, 8. ob id 6, 5, 3. - ſimul c. pron. al. demonſtr. δι' αὐτὸ τ. eo (ipſo) ſine 1, 15, 13. v. α. - ἐπὶ τοῦτο - πεμφθῆναι, ad hoc 7, 6, 13. †† Nominatim in formula, Noſtro peculiari, ἐπὶ τ. ἐλθόντα, eo 2, 3, 5. ἐπὶ τ. ἤγαγε, huc usque 5, 1, 10. ἐπὶ τ. ἐλθόντες, eo usque ib. 16. ad id 7, 5, 4. ἐπὶ τ. ἀναβάντας, huc 8, 7, 10. εἰς τοῦτο ἐλθόντες, ad imperium 5, 1, 14. qui Bg. recte ad ſenſum e loco claſſico pro explic. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐληλυθότες 8, 8, 20. ξιφήρεις ἔχων τινάς, ἐς τοῦτο παρεσκευασμένους, ad id 4, 5, 10. †† in relat. παρὰ τοῦτο ἀπολέμενοι, παρ' ὅσον λ. hactenus - quatenus 6, 6, 10. in tantum, in quantum, i. q. παρὰ τοσοῦτον, ubi v. — Plur. c. ſubſt. ταῦτα χαριςήρια εὐνοίας (ἐςὶ f. εἰσί;) haeccine 1, 17, 10. - abſ. in med. ἐμὲ δὲ ταῦτα - ἐκπλήττει, iſta 2, 3, 13. ὑμῖν τε γὰρ τ. δόξαν οἴσει, ea res, 1, 5, 20. ſc. πράγματα. haec 1, 10, 5. † init. membri poſtr. καὶ ταῦτα 3, 12, 2. et ea, i. q. ſupra in ſing. καὶ τοῦτο. init. §. c. partic. ταῦτα δὲ ἐπράττετο λ. haec 6, 1, 22. †† ταῦτα δὴ συνελθόντα, hisce concurrentibus 4, 10, 8. per nominat. conſq., p. gen. conſq. - Gen. in med. abſ. χρὴ - τούτων ἀπολαύειν, iſtis 8, 7, 9. - poſt al. pron. ἕκαςα τούτων, 1, 11. ſing. horum. - † c. praep. et poſt art. c. praep. ἐν τοῖς πρὸ τούτων λέλεκται, in antecedentibus 8, 1, 1. i. q. ſupra in ſing. gen., ex 3, 1, 1. p. ἐν τοῖς λόγοις γεγραμμένοις πρ. τούτ., in hiſtoriis, ſcriptis ante has ſ. antea, per periphraſin, p. adi. ἐν τοῖς προτέροις, ſ. ἐν τοῖς πρότερον. † intra art. et ſubſt. τὴν τούτων εὐπειρίαν 1, 17, 27. ſc. χρημάτων ſ. κτημάτων ſ. ἀγαθῶν, ut reſpiciantur ſubſt. haec, in prioribus latentia, εὐγένεια, εὐπρέπεια et ὑπερβολὴ τῆς εὐεχίας λ. proſperitatem ſ. felicitatem in rebus his, ſ. in hoc genere, v. εὐμ. †† ante particip. ſ. adi. c. art., poſt ſubſt. numeri ſing. γραμματεῖον τούτων δὴ τῶν - ἠσκημένων, libello eius generis, qui 1, 17, 1. παιδίον - τούτων δὴ τῶν γυμνῶν λ. parvulus, ex iſtis nimirum, qui ib. 5. ubi ante gen. deſit pron. inſin. τὶ ſ. ἕν, ſed et fortaſſis ſimul pr. ἐκ, quam ellipſin poſtr. oſtendit Bg. - init. nudum, τούτων - γενομένων, haec dum fiebant 3, 3, 7. - ſed c. partic. τ. δὲ συντελ. his peractis 4, 2, 20, τ. δὲ πραττομ. haec dum aguntur 4, 14, 6. his 8, 6, 14. τούτων δὴ λ. hisce 6, 4, 13, 6, 5, 1. Dat. τούτοις γὰρ λ. per haec enim 1, 6, 17. τ. δὴ λ. hisce 4, 7, 5. - ſed init. nudum, τ. his 2, 6, 16. 3, 12, 16. - Per praep. ἐπὶ τούτοις δὴ - ηὐφραίνετο, his ſcil. 2, 8, 11. † Ἀλέξανδρος μὲν ἐν τούτοις ἦν, in his 6, 7, 20. 7, 7, 9. 8, 6, 10. τὰ μὲν δὴ - ἐν τ. ἦν, in hoc ſtatu 7, 9, 25. - Acc. abſ. in med. ἀγνοοῦντος δὲ ταῦτα, haec 1, 9, 19. 5, 4, 1. id 4, 12, 9. ἐπεὶ δὲ ταῦτα πυθόμενοι, ſed cum iam re intellecta 8, 8, 15. - in med. or., at membri init. εἰκότως ἂν οὖν, ταῦτα λογιζόμενοι, haec 1, 5, 16. 2, 8, 3. †† eadem 1, 9, 21. 2, 3, 24. e. 4, 13, 1. quaſi ταυτὰ legiſſet Bg. — ſed init. nudum, ταῦτα εἰπόντος, haec 1, 9, 12. 1, 17, 11. 2, 13, 19. 3, 11, 17. 3, 12, 14. 4, 5, 17. - at cum particip. ταῦτα γάρ; haec 4, 9, 2. ταῦτα δὲ 2, 9, 1. 4, 3, 20. τ. δὲ ποιήσας, his actis 4, 8, 8. ταῦτα δή, haec igitur 2, 3, 24. — id que ipſum 3, 10, 16. haecce 4, 3, 16. 5, 8, 7. †† de ſqq. δύο γὰρ ταῦτα, iſta 4, 8, 17. - init. ante ſubſt. cum art.,

ſed ſine partic. ταῦτα τὰ γράμμ. has 4, 12, 10. †† cum adi. et ſubſt. it. gen. rei, ταῦτα γὰρ μόνα ψυχῆς ἴδια - ἡγεῖτο κτήματα, haec 1, 2, 4. - †† poſt ſubſt., in eodem caſu, τῶν πρεσβυτέρων τροφεῖά μοι ταῦτα ὀφειλόντων 1, 5, 10. cum ſeniores quidem veſtrum debeant mihi iſta praemia nutritionis, in iſtam benevolentiam loco mercedis, quod adhuc a patre meo nutriti ſunt, vel etiam ſimul a me, ſocio imperii; p. τῶν μ. πρ. ὀφ. μοὶ ταύτην, τὴν εὔνοιαν, ὡς τροφεῖα. in relat. ἃ δὲ -; ταῦτα, ea 1, 2, 10. 1, 13, 4. - Per praep. διὰ ταῦτά τοι, propterea ergo 1, 16, 5. † ſimul c. al. caſu eiusdem pron. διὰ δὴ ταῦτα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, ob haec et his ſimilia 4, 7, 13. per polyptoton. διέτριβε δὲ μετὰ ταῦτα ἐν λ. poſtea 4, 11, 15. 6, 1, 19. - † omiſſum in relat. ὅσα - (ταῦτα) συγγέγραπται, ea ſunt conſcripta 1, 2, 9. e. - omiſſum aliter ad ſubſt. (ταύταις) εὐεργεσίαις 1, 10, 4. - †† Per ambig. a) quoad lect. τούτων τὴν δόξαν πίστεως - ἀποίσεσθε, iſtorum 1, 5, 24. ſed oporteat legi τούτῳ ſ. τούτοις, hoc ſ. his, cf. ſupra in dat. utr., ſing. et plur. b) quoad ſexum, ἐν ᾧ - περὶ τούτων διαφέρονται; de his 8, 8, 13. utrum rebus, an perſ. pr., τῶν Πραιτωρ.

οὕτω et οὕτως, ſenſu vulg. et comparandi, ſ. de modo, in relat. manifeſta, in membro primo, poſt verb. ὀρχούμενον οὕτως, ὡς ὑπὸ πάντων ὁρᾶσθαι, ita, ut conſpiceretur 5, 8, 2. - ante verb. οὕτως αὐτοὺς συνελθεῖν κελεύει, ὡς δὴ δεξιωσόμενος, ita, quaſi ſcil. excepturus 2, 13, 6. - ante adi. οὐδένα οὕτως ἐπιτήδειον εὑρίσκον, ὡς Περτίνακα, ſic - ut 2, 1, 8. - † ſimul c. neg. οὐχ οὕτως εὐμαρὲς, ὡς εὐχάριστον λ. non tam facilis eſt, ut grata videatur 2, 3, 14. immo non tam -, quam, ſ. et - et - ſ. tum - tum, ut in locis ſqq. οὐχ οὕτω δυσπόριστον, ὡς ἀναίσθητον, non tam - quam ib. 15. 2, 9, 14. 3, 2, 13. 3, 6, 10. 4, 14, 5. 5, 2, 2. - † in relat. tantum adverſ. οὐχ οὕτω -, ἐλογίζετο δὲ λ. non tam -, verum reputabat 2, 3, 2. ſq. - Sed in apodoſi periodi, tum compoſitae, ὥσπερ - οὕτω καὶ, ita 2, 9, 15. 3, 6, 12. ὥσπερ -, οὕτως ib. 9. - tum ſimplicis, βασιλείαν δὲ ὁ Ζεὺς, ὥσπερ - ἔχει -, οὕτω καὶ - 4, 5, 16. 4, 9, 8. - Sed in relat. tacita, ſ. ſolum, †† οὕτω γὰρ λ. hoc enim pacto 1, 1, 9. vel in exemplis afferendis, vel de cauſa et illative, hinc ſ. igitur. οὕτω μόνως - ποιῆσαι δυνήσεσθε, hoc ſolo modo 1, 4, 14. οὕτως, hoc pacto 1, 5, 20. 1, 13, 10. 2, 11, 18. 2, 13, 13. 3, 8, 20. οὕτω γὰρ, ſic 4, 3, 19. οὕτως, eodem modo 3, 13, 8. ita 3, 5, 3. οὕτω δὴ λ. ad hunc modum 7, 5, 1. atque ita 3, 15, 15. - † in clauſulis, ὁ μὲν οὖν οὕτω τὸν δῆμον ἐδελέαζεν, ſic 1, 12, 11. ita 8, 3, 1. - †† nominatim c. verb. γένους μὲν οὖν ὁ Κόμμ. οὕτως εἶχε, genere talis erat 1, 7, 7. v. ἔχ. al. ordine; poſt v., καὶ τὰ μὲν - ἑορτῆς εἶχεν οὕτως, ſic erat 8, 7, 1. v. ἑορτ. — †† ἀπὸ Ἐμέσου, καλουμένης οὕτω πόλεως ἐν Φοινίκῃ, ſic vocata urbe 5, 3, 2. οἱ γὰρ Λίβυες - καλοῦνται, ita 7, 5, 19. ὁ πόλεμος, εἴ τις οὕτως αὐτὸν καλεῖν βούλοιτο 7, 8, 17. - †† Potius notione temporis ſ. conſecutionis, πρῶτον ἀπατῆσαι βούλεσθε, εἶθ' οὕτω φονεῦσαι, deinde ſic 2, 1, 22. iunctis ſyn. tunc deinde, p. uno deinde, vel ſic demum ſ. tunc demum, ſ. et ſic, ſ. et deinde. οὕτω γὰρ γνώσῃ, ſic ib. 23. - †† Notione potius augendi, ante adi. βασιλειῶν οὕτως ἐπαλλήλους διαδοχὰς, tam crebras 1, 1, 5. ἐν ἀρχομένοις, οὕτως εὐνοοῦσιν, tam benevolos 2, 3, 12. e. οὕτω πονηρὸν τέλος, tam mal. 2, 12, 11. - † ſimul

in rel. οὐδὲ τις ἦν οὕτως ἄχρηςος ἡλικία, ὡς μὴ μετέχειν λ. tam inutilis, quae non 8, 4, 21. οὕτω γὰρ μέτριος - ἦν, ὡς καὶ - μήτε - ἀναγαγεῖν, adeo -, ut 2, 4, 18. †† οὐδ' ἐςιν οὕτω μέγα - ἀξίωμα, ὃ μὴ λ. tam m. 1, 10, 12. - intra adi. duo, (τὴν παράλογον οὕτω καὶ ἀπρεπῆ βούλησιν, tam abſurd. turpi que conſil. 1, 16, 10. ἀντιτυπὲς δὲ οὕτω καὶ ςερρὸν λ. durum enim adeo et ſolid. 6, 7, 16. - ante adv. τοῖς οὕτως ὠμῶς τετολμημ. tam crud. 2, 6, 22. 2, 9, 13. -. ante verb. particip. ſ. adi. τὸν Ἰουλ. οὕτω κατεπτηχότα, tantopere conſternatum 2, 12, 9. - † ambig. loci. ὀρέξαι τε χεῖρα σωτήριον, καὶ οὕτω τὴν ἔνδοξον - ἀρχὴν λ. μὴ περιϊδεῖν - ἐρρ. ut que tantopere, illud - imperium - ne patiar iacere 2, 8, 3. οὕτως, ὅσον ἐπ' αὐτῷ, τὴν βασ. ἀμέμπτως διῴκ. ad hunc modum 6, 2, 1. ubi potius pertinet ad adv. ἀμ., diremtum per interpoſita, quam ut per ſe ſiet, ſupplendo δὴ, Lat. *ſcilicet*.

οὐχὶ, cum interrog. pro mera et ſimpl. neg. πῶς ὁ. νῦν - κρατήσετε; cur non 3, 6, 14. quid ni, i. profecto, certo vincetis.

ὀφείλειν, mor. de perſ. c. dat. perſ. et acc. rei, τῶν πρεσβυτέρων τροφεῖα μοι ταῦτα ὀφειλόντων, ſenioribus mihi debentibus 1, 5, 10, cum debeant ſeniores mihi ſolvere, tribuere, declarare, v. ταῦτ.

ὄφελος, mor. ſ. ph. p. ſubſt., e. adi. et gen. rei, ſimul cum gen. conſq., οὐδὲν ὁ. (εἶναι) τούτων πάντων ἔλεγε, ςασιαζόντων (αὐτῶν) πρὸς ἀλλήλους, nullam eſſe utilitatem iſtorum omnium dicebat, diſſidentibus rel. 3, 13, 12. - c. pron. interrog. et mero gen. rei, τί γὰρ ὁ. εὐγενείας (ἐςὶ,) εἰ μὴ λ. quae enim utilitas nobilitatis 5, 1, 11. i. q. §. ſq. τί γοῦν ὑμᾶς ὤνησεν ἡ K. εὐγένεια. — † c. eodem pron. ſed c. diſerto v. ſubſt. et c. gen. particip. perſ. et ſimul c. gen. conſq., ſed et ſimul ſq. acc. c. inf., τί γὰρ ἦν ὁ. βαρβάρων ἀναιρουμένων, - πλειόνων γενομένων φόνων ἐν - ἔθνεσιν; ἢ λείας - ἀπάγειν λ. quid enim proderat, barbaros interimi, ſi plures fiebant caedes - in provinciis; aut quid iuvabat, praedas - abducere 7, 3, 2. ſq. quae enim erat utilitas e barbaris interemtis, cum tamen fierent caedes, - aut praedas abducere.

ὀφθαλμὸς, phyſ. ὀφθαλμῶν - βολαὶ oculor. 1, 7, 9. ὑπογραφόμενος τοὺς ὀφθαλμοὺς 5, 6, 24.

ὄφλημα, mor. in opp. ἀποτίνειν, ἀλλ' οὐ δωρεὰν λ. debitum 2, 11, 14. - c. gen. rei, ὥσπερ ὀ. κληρονομίας, εἰληφότες (τοῦτο, τὴν ἀρχὴν,) quaſi debitam ipſis hereditatem adepti 5, 1, 13. quaſi debitum hereditatis, i. per hereditatem, et tanquam rem, debitam ipſis ex iure hereditatis.

ὀφρὺς, phyſ. ὀφρύων σπαραγμοῖς, ſupercilia vellentes 8, 8, 14.

ὀχετὸς ſ. ὀχετοὶ, phyſ. abſ. (αὐτοὺς) εἰς τοὺς ὀχετοὺς ἔρριψαν λ. in cloacas 1, 13, 11. 7, 7, 6. Romae, noſtr. *Schleuſſen*. - c. adiunctione, ἃ περ (σώματα) εἰς τοὺς ὀ. ἀπερρίφθη, τοὺς εἰς τὸν Θύβριν ποταμ. ῥέοντας, 5, 8, 18., ut primo loco capiatur propr. de receptaculo, ſed in poſtr. etiam ſimul de aqua in illo recept.

ὄχημα, ph. de inſtrum., univerſe, ἐπιβὰς ὀχήματος, conſcenſo curru 3, 12, 17. ὀχήματι ἐπιθέντες, vehiculo 2, 1, 5. ὀχήμασιν ἐπιτεθέντας, vehiculis 7, 3, 9. τῶν ἑκατοντάρχων - τὰ ὀχήματα

ἐπειγόντων, vehicula 5, 4, 13. - in uſum belli, διὰ τὴν τῶν ὀχημάτων - συγκομιδὴν, vehic. 7, 8, 24. 8, 6, 13. † τὰ σκευοφόρα πάντα κτήνη τε καὶ ὀχήματα ἐν μέσῳ τάξας, veh. 8, 1, 4. ubi Bg. in dubio relinquit, utrum per ſe ſtet, an c. adi. σκ.

ὄχθη, ph. c. gen. rei ſ. fluvii, διανείμας - τῆς ὄχθης τοῦ Ἴστρου τὴν πρόνοιαν, orae Iſtri 1, 6, 23. τὴν ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἴστρ. in ripis ib. 3. 2, 9. 1. 4, 7. 2. ἐπέστη ταῖς τοῦ Ῥήνου ὀ. ad Rheni ripas 6, 7, 12. τοὺς ἐπὶ ταῖς ὀ. τῶν ποταμῶν, rip. 2, 2, 19. 2, 4, 14. 6, 2, 14. - c. gen. perſ. ſ. terrarum et loci, ταῖς Παρθυαίων ὀ. Parthorum rip. 3, 9, 15. εἰς - Ῥωμαίων ὄχθας, Rom. rip. ib. 14. 6, 7, 11. - c. adiuncto, e formula adi. ἔμεινεν ἐπὶ τῇ καθ' αὑτὸν ὄχθῃ, in ſua ripa 8, 4, 8. προταχθεὶς ταῖς ἐπέκεινα ὀ. ad eas rip. 3, 9, 17. ulteriores rip. - c. mero adi. ἐν ταῖς πολεμίαις ὀ. in hoſticis rip. 7, 1, 17. abſ. τὰ ἐπὶ ταῖς ὀ. στρατόπεδα λ. 6, 7, 5. 7, 8. 8. † τὰς ὀ. ὑπερβαίνων, rip. 6, 2, 3. ſcil. αὐτοῦ, Τίγριδος ποταμοῦ.

ὀχλεῖν, mor. ſenſu bell. de perſ. abſ. τὸ τοὺς ὀχλοῦντας ἀποσείεσθαι, vexantes 6, 3, 9. moleſtantes, moleſtia ſ. iniuria afficientes, laceſſentes, laedentes.

ὀχληρὸς, mor. de perſ. abſ. vel c. adv. et dat. perſ. μάλιστα τοιοῦτος στρατὸς ὀ. ἐκείνοις γίγνεται, eos infeſtat 6, 7, 18. qui dat. pendere poteſt et a v. γίγν. ſed c. claro dat. tali, et c. adiuncto, ὀ. καὶ περιττὸς αὐτῷ ὁ Ἀλβ. ἐνομίζετο, moleſtus 3, 5, 3. niſi et hic dat. cohaereat c. v. ἐν., p. ὑπ' αὐτοῦ. ὁ πατὴρ - ἐπαχθὴς αὐτῷ καὶ ὀ. ἐφαίνετο 3, 15, 3.

ὄχλος, ph. de perſ., univerſe, c. gen. perſ. et adi., in opp. βουλομένοις, μὴ ἀσχημονεῖν τοσοῦτον στρατὸν πρὸς ὄχλον δημοτῶν πολὺ ἐλάττονα λ. turbae oppidanorum 8, 3, 21. multitudini, ſed tamen, quatenus belli imperita nec armis exercita. - ſed certae alicuius urbis, maxime tamen tertii ordinis, plebeii, c. mero adi. ὡς ὄντας μέρος τοῦ λοιποῦ ὄχλου, pars reliqui populi (Carthag.) 7, 4, 10. it. - abſ. συρέντες ὑπὸ τοῦ ὀ. a plebe 7, 7, 6. ubi cogitabitur tertii ordinis pars modo, ea que inferior, ut ſq. loco. - † in relat. et opp. tacita, φοβηθεὶς, μή πως (αὐτὸς, ὁ δῆμος,) ἅ τε ὄχλος ταῖς ὑποσχέσεσιν ἀναπεισθεὶς, ut vulgus 8, 3, 8. multitudo inconſtans et mobilis, atque adeo etiam in partem peiorem. - In opp. et relat. manifeſta, quoad imperitiam rer. bell. τὸν στρατόν· ὃς - ὄχλος μᾶλλον, ἢ στρατὸς, ὑπάρχων, turba 6, 7, 2. οἱ Καρχηδόνιοι - ἐν πλήθει ὄχλου, οὐκ ἐν εὐταξίᾳ στρατοῦ λ. in multitudine turbae 7, 9, 8. *Menge des Volkes* ſ. *Volksmenge.* † οἱ Καρχ. ὄχλῳ πλείους ἦσαν, ἄτακτοι δὲ καὶ πολεμικῶν ἔργων ἀπαίδευτοι, numero plures ib. 11. i. q. §. pr. privum τοῦ πλήθους. - Plur. a) de pluribus populis ſ. incolis diverſarum urbium, atque adeo propr., in opp. ſ. c. adiuncto, πάντας μὲν ὄχλοι κοῦφοι λ. ὁ δὲ Ῥωμαίων δῆμος, omne quidem vulgus 7, 7, 2. - abſ. τὰ - πλουσίων πταίσματα πρὸς τῶν ὄχλων - ἀμελεῖται, a plebe 7, 3, 11. i. q. pr. §. τοῖς δήμοις τῶν πόλεων. †† per locum claſſic., κατά τε πόλεις καὶ κατὰ ἔθνη δισίδαινον τῶν ὀ. αἱ ψυχαὶ, populorum ib. 16. i. q. §. 13. τοὺς δήμους et §. 14. τινὰς τῶν δημοτῶν. - αἰτίαι - τοιαῦται - εἰς - ἀπόστασιν τοὺς ὄχλους παρώξυνον, populus 7, 4, 1. b) impropr. de unius urbis tantum populo, οἱ ὀ. - ἡττώμενοι, plebs (Carthag.) 7, 12, 11. i. q. §. 1. τοῦ δήμου, it. §. 5. ſq. † τοὺς φαύλους καὶ κούφους τῶν ὀ. improbam et levem multitudinem 7, 10, 10. recte, p. eodem caſu,

τοὺς Φ. κ. κ. ὄχλους, Romae. ἐν ὑπολήψει παρὰ τοῖς ὄχλοις Φρενῶν, vulgo exiſtimabatur ſolers ib. 7. apud vulgus. δεικνύντες (αὐτὸ) τοῖς ὀ., plebi ib. 15. i. q. δήμου ſq. et §. 16. e. - populo 5, 6, 21. i. q. ὁ δῆμος §. 19. i. τοὺς ὀ. ἔπεισε, populum 7, 11, 14. i. q. ὁ δῆμος §. 11. et 15. - ††† cum adiuncto ſ. in opp. ὁ δῆμος - φράξαντες πᾶσαν τὴν - ἄνοδον τῷ πλήθει τῶν ὄχλων, populus - circumſepto toto clivo multitudine hominum 7, 10, 9. ubi ὁ δῆμ. totum ſ. totus pop. ſed τῶν ὀ. pars populi, ſinguli cives: †† τότε - μᾶλλον ἐπολυπλασιάσθη τὸ πλῆθος (τῆς πόλεως ſ. τῶν πολιτῶν. §. pr.,) τῶν ὀ. πάντων ἐξ ἀγρῶν ἐκεῖσε συῤῥεόντων, turba omni 8, 2, 10. multitudo hominum et agreſtium.

ὀχυρός, phyſ. de re. Fem. ὀχυρᾶς ἀκροπόλεως, munita 1, 6, 8. — Neutr. ὀχυροῦ ὄντος (αὐτοῦ, τοῦ ἐρύματος,) firma 3, 3, 8. — πρόβλημα ὀχυρὸν 3, 1, 8. † ἐπ' ὀχυροῦ βήματος ἑδραίως ἑςῶτες λ. firmo in ſolo 3, 14, 10. - Superl. Maſc. trop. δεσμὸν εὐνοίας ὀχυρώτατον λ. firmiſſ. 1, 8, 6. v. δ. plur. Neutr. p. adv. τὸ Βυζάντιον -, εἰδὼς ὀχυρώτατα τετειχισμένον 3, 2, 1. validiſſime.

ὀχυροῦσθαι, Paſſ. trop. de re, cum dat. perſ. et praep. ὠχυρῶσθαι αὐτῷ τὰ τῆς ἀρχῆς ἡγεῖτο διὰ τὴν τῶν Ῥωμ. γνώμην λ. ſtabilitum (eſſe) ſibi imperium 2, 8, 11. - Med. phyſ. de perſ. c. acc. rei, ἐρήμῳ γῇ φράξας τὴν ἀρχὴν, ὠχυρώσατο (αὐτὴν,) munivit 2, 11, 9. - ſimul cum dat. perſ. et adv. τὴν ἀρχ. αὐτῷ βεβαίως ὀχυρώσασθαι, imp. ſtabilitum eſſe 2, 8, 15. ſ. ſibi ſatis firmiter firmaſſe, ſ. ſtabiliviſſe.

ὄψις; phyſ. de facultate ſ. actu videndi, c. gen. rei, βουλόμενος, ἐν ἔθει γενέσθαι τῆς τοῦ σχήματος ὄψεως τὴν σύγκλητον, adſueſcere illius habitus ſpectaculo ſenatum 5, 5, 11. i. πῶς φέρουσι τὴν ὄψιν τοῦ σχήμ. adſpectum ib. m. † cum gen. anim. τὴν τῶν πολεμίων ἵππον διαταράξειν ὄψει - θηρίων, facie 2, 11, 18. adſpectu. - cum gen. perſ. καταπλήξειν - τοὺς Ῥ. τῇ ὀ. - τῶν Περσῶν, adſpectu 6, 4, 7. - Simul alia not. et de inſtrum. videndi, ὧν ἐν ὄψει - ἀπώλοντο, quorum ante oculos 7, 9, 19. — it. abſ. τὰ δεινὰ, ὑπ' ὄψιν πεσόντα, oculis ſubiecta 1, 4, 4. — ὡς - ὁ ςρατὸς ἤδη ἐν ὄψεσιν ἦν, in conſpectu 6, 9, 10. - Potiſſimum de inſtrum. abſ. τὰ δι' ὄψεως νεύματα, oculorum 7, 8, 4. τὰ δὲ, (θηρία,) ἐμπίπτοντα ταῖς ὀ. oculis 3, 9, 10. ἐκείνου ταῖς σφραγῖσι τὰς ὄψεις ἐπιβάλλοντος, oculos 7, 6, 19. - † in opp. πάμπλειςον πλῆθος τοῦ ςρατοῦ τὰς ὀ. ἐπηροῦντο, καὶ τὸ πρόςωπον λ. oculis 8, 4, 29. - ſimul c. adi. σκυθρωπαῖς ταῖς ὄψεσιν εἰς γῆν ἔνευσαν, moeſto vultu 1, 6, 10. (i. q. σκυθρωποῖς προςώποις λ. 4, 3, 16.) - c. gen. perſ. τῆς ὥρας αὐτοῦ πάντων τὰς ὀ. εἰς ἑαυτὴν ἐπιςρεφούσης, oculos 5, 3, 15. - Alio ſenſu, de homin. p. parte capitis, quae oculis obiicitur, ea-que antica, per acc., in ellipſi (pr. κατὰ) τὴν ὄψιν - ὡραιότατος 5, 3, 13. facie. τὴν ὀ. φοβερώτατος, adſpectu 7, 1, 26. - † in opp. τὴν ὀ. ἀξιοθέατος, σώματός τε συμμετρίᾳ καὶ κάλλει προςώπου, ſpecie egregia viſendus 1, 7, 8. maxime egregius ſpecie ſ. forma, ob duas cauſas, per ſq. abl., h. l. Geſtalt ſ. Anſehen, v. ἀξ. † ὑπὸ περιφερείᾳ κεφαλῆς μιᾶς ὄψεις ἡμιτόμους δύο λ. facies 4, 8, 4. - Trop. extra homin., de re, cum gen. rei, πένθος - ἐνεποίει δίχα μάχης - ὄψις πολιορκίας, ac citra pugnam - faciem obſidionis 7, 3, 14. qui Bg., addita copula τὲ poſt δίχα, legens que acc. ὄψιν, rexit hunc non modo ad pr. v. ἐν, ſed etiam ad pr. pron. ὅ περ, dum vulg.

nominat., per inverſam enunciat.; ſenſum edit hunc, *ſpecies* obſidionis, facta citra pugnam, iniecit luctum publicum. ὡς τὸ ἕλος - πεζομαχοῦντι ϛρατῷ ναυμαχίας ὄψιν παρασχεῖν, ſpeciem 7, 2, 14 σκύλων ὄ. παρ. 8, 4, 28. ὡς ὄ. - ἔχειν - τῆς Ῥώμης τὴν Καρχηδονίων πόλιν, faciem 7, 6, 4.

ὀψοποιός, ph. de perſ. cum adi. ὀψοποιοῖς ἐχρῆτο οὐ τοῖς βασιλικοῖς, coquis 5, 8, 5. - ſed abſ. τινὰς - τῶν ὀψοποιῶν 3, 5, 9. ὀψοποιοὺς ἀνέπειθον 4, 4, 3.

Π.

Πάθος, in malam partem, phyſ., abſ. τὸ π. τῇ Ῥωμ. πόλει ἤκμασεν, illud malum 1, 12, 1. i. q. pr. λοιμώδη νόσον, de peſtilentia. - cum adi. τοιούτῳ πάθει ἐχρήσαντο οἱ βάρβαροι, οὐ προςδοκηθέντι, calamitatem 4, 11, 12. caedem cum rapina. αἰσθόμενοι τὸ κατειληφὸς π. percepto - malo 1, 12, 16. de fuga, vulneribus ac caede civium reliquorum. - c. gen. perſ. ἐκθειασθῆναι τὸ π. τοῦ μειρακίου ἐς μῦθον λ. caſum 1, 11, 6. i. q. pr. τὴν συμφορὰν, raptum, in bello Ganymedis, aut caedem. ἐκπλαγέντες τῷ π. τῶν συϛρατιωτῶν, caſu 7, 11, 9. caede. - Trop. cum adi. et v. affini, φήσας, ἀνθρώπινόν τι πεπονθέναι π. humanum quiddam 5, 6, 4. caſum vel univerſum vel adverſum, peccatum, poſt pr. ἁμάρτημα. ſimul cum gen. perſ. ἀρχαῖον τοῦτο π. Ἑλλήνων, morbus 3, 2, 14. vitium animi, poſt ζήλῳ καὶ ἔριδι - φθόνῳ τε λ. — c. gen. rei ſimul, τὸ π. τοῦτο τοῦ ζήλου καὶ φθόνου, morb. ib. 16. †† c. gen. aut rei aut perſ. πάθους τυραννίδος ὠμῆς ἀπάλλαξις, a peſte liberatio 7, 5, 12. ††† τὸ Ἀντωνίνου τῆς μνήμης πάθος, illa erga Antonini memoriam affectio 5, 4, 2. qui Bg. ceperit p. amore, ſ. tenero et vehementi amore, ut per hendiad. ſit noſtr. das *zärtliche* Andenken *an* den *Antonin*; ubi fortaſſis melius leg. βάθος, memoriae *altitudo* ſ. *magnitudo*, i. memoria vetus, interior, (alta in mente repoſita,) magna, noſtr. *das* lebhafte *Andenken* an *den Ant.*

παιὰν, phyſ. de re, c. adiuncto, ᾄδουσι - ὕμνους καὶ παιᾶνας, paeanas 4, 2, 10. in conſecratione imperat. Rom., cantiones et laudes in victorias et facta bellica.

παιανίζειν, ph. de perſ. et militib., poſt pugnam, cum adv. et adiuncto, ἤδη παιανιζόντων τῶν Βρεττανῶν, ὡς δὴ νενικηκότων, paeana canentibus 3, 7, 9. laudes in benevolentiam et potentiam divin. - cum acc. rei, νίκην ἐπαιάνιζον, victoriam canebant 8, 6, 14. recte per merum Lat. *canere*, ob adiunct., quomodo et in pr. loco reddendum. Sed h. l. non praegreſſa pugna propria, v. νικ. Extra pugnam, in ſuperatis feliciter Alpib. et laboribus, c. adv. ὡς διέβησαν ἀκωλύτως, - ἤδη - ἐπαιάνιϛαν, paeana occinerunt 8, 2, 1.

παιδαγωγεῖσθαι, paſſ. de perſ. mor. c. adv. et praep. πάνυ ὑπὸ τῇ μητρὶ - παιδαγωγούμενον, nimis matris diſciplinae obnoxium 5, 8, 3. prorſus a matre rectum, gubernatum, ſ. adhuc et porro inſtitutum, ſc. matre curante et praeſcribente, per quae alios, magiſtros, inſpectores; ſ. ſub auſpicio, cura et oculis matris et aviae, ſ. e matris et aviae imperio, ſ. ad matris et aviae diſciplinam, praeſcriptum, nutum.

παιδάριον, ph. ſed per contemtum, κατεργασάμενος - π. interemto puerulo 3, 11, 15. de Caracallo, tunc iam nupto, cf. 3, 10, 14. 1. et μειράκιον ib. 4.

παιδαριώδης, de re, ph. in bonam que partem, c. ſubſt. fem. ὑπὸ παιδαριώδους Φιλονεικίας, ex puerili cont. 3, 10, 5. qualis eſſe ſolet in pueris et iuvenib. - ſed in malam, et per contemtum, καταφρονῶν τοῦ πράγματος, ὡς παιδαριώδους, rem, quaſi puerilem 5, 4, 3. minus ſuſceptam a iuvene Heliog., quam levem ac nullius momenti, qualem fere aggrediuntur pueri et iuvenes.

παιδεία, p. actu, c. gen. perſ., ut obiecti, ἕτερον παιδείας τῶν νέων προέστησεν, inſtitutioni 5, 7, 13. - p. re, ſcientiis, litteris, paratis traditis que voce ac libris ſ. ſcriptis, c. gen. perſ., ſed ut auctoris, et c. v. affini, ἡ μήτηρ - αὐτὸν - παιδείαν τὴν Ἑλλήνων - ἐπαίδευεν, litteris Graecis 5, 7, 9. e. - c. adi. διδασκάλους πάσης π. ib. m. - abſ. παιδείας ἄπειρος, diſciplinae 5, 5, 1. 1, 3, 4. eruditionis 1, 1, 1. 1, 13, 16. τοὺς ἐπὶ παιδείᾳ ἐπαινουμένους, eruditione 4, 3, 5.

παιδεύειν, ph. ſ. mor. de perſ. et magiſtris, cum dat. et acc. perſ. ὅπως παιδεύσιεν αὐτῷ τὸν υἱὸν, ut erudirent ipſi filium 1, 2, 2. qui Bg. ſervavit dat., vel commodi, aut obiecti eius que, cuius in gratiam, quo auctore ſ. volente et praecipiente, fiebat, vel affinitatis, p. gen. - Sed de aliis, c. ſolo acc. perſ. τοὺς υἱεῖς παιδεύων, erudiens 3, 10, 3. Severus. † παιδεύοντες αὐτὸν Παρθυαίων οἱ τοξικὴν ἀκριβοῦντες, qui docebant (Commodum) 1, 15, 4. - c. acc. rei ſimul, πάντας ἡμᾶς - πᾶσαν ἀρετὴν ἐπαίδευεν, doceb. 1, 5, 12. imperator Marcus. ὁ Ἀντωνῖνος (Heliog.) ἐβούλετο αὐτὸν τὰ ἑαυτοῦ παιδεύειν ἐπιτηδεύματα, docere (Alexandrum Sev.) 5, 7, 8. - †. c. affini ſubſt. ἡ μήτηρ - αὐτὸν - παιδείαν - τὴν Ἑλλήνων - ἐπαίδευεν, erudiebat ib. 9. †† c. acc. anim. et ſq. inf. τοὺς ἐλέφαντας - πύργους ἐπὶ νώτων Φέρειν ἐπειρᾶτο (Iulianus imper.) παιδεύειν, docere 2, 11, 18. adſuefacere. - Paſſ. ſ. Med. c. adv., ὡς τὸν υἱὸν αὐτοῦ - ὁμοίως τοῖς λοιποῖς παιδεύεσθαι, ut erudiretur 2, 4, 18. a magiſtris, ſ. fineret erudire. - †† c. acc. rei, ἁρμάτων - ἡνιοχείας - ἐπαιδεύετο, (Commodus,) in aurigando inſtituebatur 1, 13, 17. curruum agitationes docebatur, paſſ. vel, p. med. ſinebat ſe doceri ſ. inſtitui.

παιδιά, ph. ſ. mor. de re, in factis, c. adi. ἀνέτως πᾶσι δέδοται ἐξουσία παντοδαπῆς παιδιᾶς, facultas quovis modo ludendi 1, 10, 12. cuiusvis *luſus* ſ. *ludi*. - in verbis, ἐπὶ τὸ - μετὰ παιδιᾶς, ἀποσκῶψαι ἐπιτήδειοι Σύρου, ad iocoſe dicteria iacienda 2, 10, 14. ad illudendum cum luſu, per iocum. λέγειν εὐστόχως παιδιὰς 4, 9, 4. de Alexandrinis, ioca, dicteria.

παιδικά, de perſ. maſc. ſex. ἔλεγον (αὐτὸν αὐτῷ) γενόμενον παιδικά, amaſius 3, 10, 11. ſc. τὰ χρήματα, res amata.

παιδίον, ph. de perſ. cum adi. ἦν τι π. νήπιον, puer 7, 10, 14. i. π. πάνυ νήπιον, puſio 1, 17, 5. τὸ δὴ π. τοῦτο ib. 7. puerulum ib. 8. qui §. pr. τὸν παῖδα. - abſ. τὸ π. κομισθῆναι, puerum 7, 10, 14. e. οἰμωγὴ - γυναικῶν καὶ παιδίων, puerorum 7, 9, 19. ubi ex adiuncto potius *liberorum*.

παίζειν, de perſ. ph., in factis, c. acc. rei et praep. ὥςπερ ἐν πομπαῖς παίζουσι βασιλείαν, ludunt 7, 8, 9. per ludum repraeſentare. c. ſolo acc. rei, οὐδ' ἔςιν οὕτω μέγα ἀξίωμα, ὃ μὴ παντὶ - ὑπάρχει παῖξαι, cuius habitum non liceat cuivis ludere 1, 10, 12. ſimulare, imitari, repraeſentare per ludum, et per perſonam ſ. lar-

vam ludicram. †† τὸ γραμματεῖον ἀνελόμενον, ἵνα δὴ παίζειν ἔχει, ut ſcilicet haberet ad ludendum 1, 17, 7. v. ἔχ. per ludum manibus contrectare. - In verbis, c. acc. rei, τοιαῦτά τινα παίζειν αὐτῶν δοκούντων, iocari 4, 9, 6. i. q. §. pr. συκοφάντων et χλευαζόντων. Trop. ſ. mor., factis, c. acc. rei, ἔπαιζε γάμους ἀνθρωπείους, ludebat (Heliog.) 5, 6, 6. illudere, imitari, inſtituere per ludum et iocum, ludibrio habere, inſtituere ad tempus et rurſus diſſolvere pro libidine.

Παιονία, reg. Europae, hodie tota vel partim Hungaria, τὴν Παιονίαν λ. Pannoniam 2, 11, 5.

παῖς, ph., quoad aetatem, univerſe, τὴν ὀργὴν τὴν εἰς τὸν παῖδα, puerum 1, 17, 6. qui παιδίον pr. §. conſ. in illo v. διὰ πάλας παίδων ἀλλήλοις ἐρίζοντες, puerorum 3, 10, 5. - etiam imperatorum Rom. ὀψοποιοῖς ὁ π. ἐχρῆτο λ. puer 5, 8, 5. 3. ſq. 12. † τοὺς ϛρατιώτας ϛέργειν τοὺς παῖδας, υἱοὺς ἐκείνου δοκοῦντας, pueros 5, 7, 6. — Sed quoad ſtatum, ſ. relat. parentibus, patre ac matre, Μαξ. καὶ τοῦ παιδὸς, filii eius 8, 6, 13. τῷ παιδὶ, filio 6, 1, 10. qui §. ſq. τὸν νεανίαν. - ἑώρα τὸν παῖδα (αὐτοῦ) λ. filium 1, 3, 2. 1, 4, 1. 8, 5, 3. 22. 25. τῶν παίδων 3, 2, 7. 10. m. e. - c. diſerto gen. perſ. ſ. pron. Μαξιμῖνος καὶ ὁ π. αὐτοῦ, filius eius 8, 5, 26. τοὺς π. τοῦ Κλεάνδρου, fil. 1, 13, 11. † c. exquiſito dat. pron., p. pr. gen. τοὺς π. αὐτῷ, liberi ſui 3, 2, 9. οἱ παῖδες α. filii eius 3, 15, 18. 1, 9, 11. - ſimul cum adi. τῶν π. αὐτῷ ὄντων πάνυ νηπίων, filii ſui 2, 15, 7. - cum ſubſt. ἐπὶ παισὶ νεανίαις διαδόχοις ἀνεπαύσατο, filiis 3, 15, 7. τοὺς ἐπὶ διαδ. παισὶ τελευτήσαντας 4, 2, 1. v. δ. †† per definitos annos ſimul, ἄγων καὶ τοὺς π., εἰς ἡλικίαν ἐφήβων ἤδη τελοῦντας, fil. 3, 10, 1. - †† in plur., de uno tantum, ὑπὲρ παίδων, ſuper liberis 4, 14, 14. ubi adeo de una filia, cf. 4, 11, 4. - c. gen. perſ. ſimul, οἱ π. αὐτοῦ, filii eius 1, 9, 3. - cum dat. perſ. οἱ π. αὐτῷ, filii eius ib. 11. - abſ. τὸν Περέννιον σὺν τοῖς παισὶ, cum fil. ib. 16. coll. τὸν τοῦ Περεννίου παῖδα, fil. ib. 17. τῷ π. τοῦ Περ. ib. 20. it. ὁ δὲ ib. 21. ὁ νεανίας ib. 22. it. αὐτὸν ib. 23. - Alia relat. et c. adiuncto al., nominatim muliebri, πανδημεὶ ἅμα παισὶ καὶ γυναιξὶ, liberis 8, 4, 20. πάντας παῖδας καὶ γυναῖκας, pueros 3, 9, 19. liberos, i. q. τέκνα. - † π. καὶ γυναῖκας, famulis et ancillis 5, 3, 26. - ſed. c. al. adiuncto, παῖδας καὶ ἀδελφοὺς θρηνούντων, filios 3, 4, 13. liberos. - ††† Per notiones ſingulares, παραλῦσαι τῆς τοῦ Καίσαρος τιμῆς ἠθέλησε τὸν παῖδα, puerum 5, 8, 9. minus de aetate, (ubi fuerit narrantis ſcriptoris, cf. §. 3.) quam in relat. ad Heliogab. patrem, de filio adoptivo, cf. 5, 7, 1. 7. 10. ſq. ib. per formulas, ἐν παιδὶ ποιμαίνων, in pueritia 6, 8, 2. in puerili aetate. ἐκ παίδων, inde a pueritia 3, 15, 11. inde a puero 6, 2, 7. a pueritia usque 6, 5, 9.

παίω, ph. de perſ. c. acc. perſ. et abl. inſtrum. ἀπεϛραμμένον παίει ξιφιδίῳ, ferit 4, 13, 11. - ſimul c. abl. modi, τοὺς ϛρατιώτας παίουσι πληγαῖς κατακαρδίαις ξίφεσιν λ. percutiunt 7, 11, 6. — c. acc. perſ. ſolo, τοὺς ϛρατ. ἐκέλευσε, - μήτε παίειν τινὰ τῶν παριόντων, ut nec verberarent 2, 4, 2. - c. adiuncto, τιτρώσκειν ἢ παίειν μηδένα; ferirent 2, 13, 8. †† an c. praep. μετὰ πάσης αἰσχύνης - παίοντες - τοὺς - βασιλέας, per ſummam ignominiam - verberantes 8, 8, 14. qui Bg. comma poſuit ante μ. - ‡ αἰφνιδίως οὐ προσδοκῶντα παίσαντες φονεύουσι, percutientes 7, 4, 12. qui Bg. liberum relinquit, an adv. etiam ad v. pertineat. † παίσ.

φον. (αὐτὸν,) percuſſum occidunt 7, 6, 19. - Paſſ. c. adiuncto, παιόμενοι καὶ τιτρωσκόμενοι ἐτράποντο, ictibus ſaucii 4, 11, 9. qui Bg. cogitarit hendiad., p. percuſſi ſ. caeſi. - c. abl. inſtrum. et praep. ξύλῳ παισθέντα κατὰ τοῦ κρανίου, τελευτῆσαι 7, 7, 8. v. ξ.

Παίων, ſ. Παίονες, pop. οἱ Π. Pannonii 8, 6, 1. τὰς τῶν Παιόνων φάλαγγας. Pannoniorum 7, 8, 26. 8, 2, 4. ſq. 2, 9, 17. — c. adi. ἡγεῖτο Παιόνων πάντων, Pannoniis ib. 2. ubi poteſt et de terra valere, ut in ſqq. locis. διατρίβοντα ἐν Παίοσι, in Pannoniis 1, 3, 1. † τὰ ἐν Παί. ϛρατόπεδα, Pannoniorum exercitibus 3, 10, 2. διηγγέλλετο τὰ εἰς Παίονας, apud Pannonios 2, 9, 1. ἐπανῆλθεν εἰς Π. in Pannoniam 7, 2, 18. 7, 3, 9.

πάλαι, abſ. c. verb. γεγονότων, olim 1, 1, 1. 5, 8, 1. 7, 8, 8. dudum 2, 8, 2. - c. al. partic. πάλαι μὲν, olim 1, 11, 3. olim quidem ib. 7. antea 1, 9, 15. dudum equidem 2, 1, 16. dudum quidem 7, 5, 1. - cum artic. ſ. intra artic. et ſubſt. p. adi. τοῖς π. Ἰταλιώταις, veterum Italorum 8, 1, 14. ὑπὸ τῶν π. βασιλέων, ab antiquis imperatoribus 8, 4, 4. †† τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ κρατοῦντα πάντων, in oriente omnia tenentem 3, 7, 19. ſic recte legente Bg. cum Ms. p. vulg. κρ. πάλαι. †† τοὺς νεανίας πάλαι ϛρατιώτας τε, inventutem omnem militesque 7, 10, 13. ubi Bg. quoque legit πάντας p. vulg. πάλαι.

παλαιὸς, ph. de re, Neutr. τείχει, ὃ παλαιότατον, qui cum eſſet antiquiſſ. 8, 2, 11. - † c. adiuncto, οἴνου τοῦ παλαιοτάτου καὶ καλλίϛου, veterrimi 5, 5, 16.

παλαίϛρα, ph. c. adiuncto. ἐσπουδακὼς περὶ παλαίϛραν καὶ γυμνάσια, palaeſtrae 4, 3, 5. αὐτὸν παλαίϛραις καὶ τοῖς ἀνδρῶν γυμνασίοις εἴθιζε, palaeſtrae 5, 7, 9.

πάλη, phyſ. cum gen. perſ. διὰ πάλας παίδων λ. colluctationes 3, 10, 5.

πάλιν, temp., in opp. εἰς τὸ μέγιϛον ὕψους ἆραι, καὶ πάλιν τὸν ἀρθέντα ῥίψαι, rurſus 1, 13, 12. contra. - abſ. ſ. in relat. tacita, ζητῆσαί τινα, τὸν π. αὐτοῖς ἄνετον παρέξοντα ἐξουσίαν, rurſus 2, 5, 2. iterum, ut ante. - rurſum 2, 6, 4. π. Ἀχιλλέα ἐμιμεῖτο, rurſus 4, 8, 10. contra, ut antea voluit eſſe et imitari Alexandrum magnum, cf. ib. §. 1. τρίτην δὲ π. ἠγάγετο, porro 5, 6, 5. ut ante alias uxores. - iterum 6, 4, 6. ut ſemel antea, cf. 6, 3, 11. 6, 2, 12. 8. - 6, 6, 7. ut ſemel antea, cf. 6, 5, 1. - rurſus 6, 7, 1. p. iterum, cf. 6, 5, 21. 12. 6, 2, 13. 3. † πάλιν ἐπανῆλθον, retro abierunt 7, 11, 19. p. iterum; quia *ſecundum* redeunt milites ad caſtra, cf. ib. §. 12., noſtr. *wiederum* zurück *gehen*. † πάλιν δὲ ἕτερον ὁμοίως λ. porro 5, 7, 13. p. iterum, ut ante alios, cf. §. pr. ††† ὡς μὴ πάλιν ἰοῦσαν ἐξουσίαν εἰς τυραννίδα πάλιν ἐξοκείλῃ, ne rurſus progrediens potentia, in tyrannidem rurſus proveheretur 7, 10, 4. qui Bg. modo correxit acc. in nominat. ἰοῦσα ἐξουσία, recte quidem, at non ſatis, dum pro primo adv. aliter legendum, et totum ſic, ὡς μὴ, πολλῶν οὖσα, ἐξουσία εἰς τ. π. ἐ. ut ne, cum multorum (duorum ſimul imperatorum) eſſet, nec unius, poteſtas illa (imperatoria) in tyrannidem rurſus delaberetur.

παλινδικία, for. not. παλινδικίαν διδοὺς τοῖς ἀδίκως κατακριθεῖσι, inſtaurandas actiones concedens 2, 6, 7. facultatem et veniam litis inſtaurandae.

παλλακὶς, de perſ. in opp. ἣν εἶχε τῶν παλλακίδων τιμιωτάτην, - γαμετῆς γυναικὸς, concubinam 1, 16, 9. pellex.

Παλλὰς, numen, τὸ τῆς Παλλάδος ἄγαλμα, Palladium 1, 14, 7. Palladis ſ. Minervae ſimulacrum brevius. τῆς Π. τὸ ἄγ. Palladis ſimulacrum 5, 6, 7.

παμμεγέθης, phyſ. de re, παμμεγέθη τὸν χειμάῤῥουν, maximum 8, 4, 3.

πάμπαν, ph. p. adi. ſ. adv. ὅ περ (μέρος τῆς ὁδοῦ) π. παρεπέφρακτο, prorſus 3, 3, 2. p. πᾶν πᾶν, omne omnino, ſed p. adv. per ellipſ. pr. κατά.

πάμπλειςος, ph. Maſc. de perſ. in opp. πολλῶν μὲν πεσόντων, παμπλείςων δὲ τετρωμένων, plurimis 6, 6, 9. - de re, ἀκοντιςῶν ἀριθμὸν πάμπλειςον, maximum 7, 2, 2. - Fem. γῆ ἡ χρυσίζουσα παμπλείςη, plurima 5, 6, 18. δύναμιν - παμπλείςην - ἀθροισθεῖσαν, copias maximas 3, 14, 8. - Neutr. †† c. affini ſubſt. πάμπλειςον πλῆθος τοῦ ςρατοῦ, maxima 8, 4, 29. παμπλείςοις ἐν ἔτεσι, permultis 6, 2, 18. πάμπλειςα χρήματα, plurimas opes 2, 6, 11, plurimis pecun. 7, 8, 22. χρ. π. pec. plurimas 5, 6, 11. γράμματα π. litteras complures 7, 6, 5. τὰ ἐπιτήδεια π. neceſſaria quaeque 8, 2, 15.

παμπληθὴς, phyſ. αἰχμαλώτους παμπληθεῖς, plurimos 4, 11, 11. - c. ſubſt. fem. τῆς ςρατιᾶς παμπληθοῦς, exercitu ingenti 6, 5, 1.

πανδημεὶ, (p. πᾶς δῆμος,) cum verb. plur. numeri, abſ. π. τῶν Ῥωμαίων τὴν ναῦν ἐφελκόντων, univerſis Romanis navem trahentibus 1, 11, 11. p. πάντων. - οἱ Ῥωμαῖοι - ἐπελθόντες π. ἐβόων, univerſi 1, 12, 11. † π. πεφευγέναι, omnes incolas aufugiſſe 8, 1, 9. π. ἐπὶ τῶν τειχῶν - ἱδρυμένοι, univerſi 8, 2, 13. †† π. συνῆλθον, univ. 2, 2, 10. ubi reſtrictive, i. q. §. 8. πλεῖςον τοῦ δήμου. †† εὔφραινε πάντας -, π. ἑώρταζον, univ. 5, 2, 2. ubi in pr. opp. ἡ σύγκλητος. c. adiuncto, πᾶσα ἡ σύγκλητος βουλὴ καὶ π., ὅσοι τὴν Ῥώμην κατῴκουν ἄνθρωποι, univerſus populus 1, 7, 4. π. δὲ ἅμα παισὶ καὶ γυναιξὶν - ἀπομαχόμενοι, univerſi 8, 4, 20. ††† π. πάντες ἐξίασιν, univerſi pariter 7, 9, 8. omnis ordinis omnes, ſ. ex omni ordine, in tota urbe, per totam urbem habitantes.

πανηγυρίζειν, de perſ. ph. abſ. σὺ π. σοὶ καιρὸς, ludos celebrandi 1, 9, 8. te hic in celebritate verſari, eſſe in coetu magno et frequentia. † εἰς πόλιν πανηγυρίζουσαν, ludos et feſta celebrantem ib. 4. ubi urbis ruris que incolae conveniunt ſimul, in templa, theatra et domos, vacando a negotiis, et convivando hilariter que vivendo, *feriari*, per ludos Capitolinos. - cum acc. rei et praep. σωτήρια τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος μετὰ τῆς ἑορτῆς ἐπανηγύριζε, celebrabat 1, 10, 16. recte ſic per hoc Lat. privum.

πανήγυρις, ph. de re, c. adiuncto, χρήματα, θεάτροις ἢ πανηγύρεσιν ἀνακείμενα, celebritatibus 7, 3, 13. θυσίας καὶ πανηγύρεις ἐπετέλει, ſacrificia ſolennia 5, 6, 21. qui Bg. cepit per hendiad., niſi ſcriba omiſit copulam et. πάντων περὶ τὴν πανήγυριν καὶ τὰς θέας ἀσχολουμένων, circa feſtum 8, 8, 5. lud. Capitol. †† θυσίας καὶ ἑορτὰς, θέας τε καὶ πανηγύρεις τῷ δήμῳ παρέσχε, celebritates 5, 10, 3. - c. adi. πανηγύρεις παντοδαπὰς συνεκρότει, ſolennitates 5, 6, 14.

πανημέριος, ph. de perſ. οἳ πανημέριοι συνῆσαν αὐτῷ, perdii 1, 6, 1. per totum diem, p. adv.

παννυχίζειν, ph. de perſ. c. acc. rei, ἑορτὴν, cuiusmodi ſumus hac nocte celebraturi feſtum 1, 17, 13. - abſ. ὁ δῆμος ὑπερέχαιρε παννυχίζων τε καὶ ἑορτάζων, pervigilia feſtum que celebrans 4, 9, 1. ubi et valeat hendiad., celebrans feſtos dies per noctes totas. —

εὐωχούμενον τὸν δῆμον καὶ παννυχίζοντα, epulantem popul. ac pervigilia celebrantem 5, 6, 14.

παννυχὶς; phyſ. cum adiuncto, εἴδομεν ἐπ' αὐτοῦ ἱερουργίας καὶ παννυχίδας, ἐπιτελεσθείσας εἰς μυςηρίων ζῆλον, ſacrificia et pervigilia 3, 8, 17. ubi ſacrificia; in omnibus templis peracta; forte ut ludi et ſpectacula, in omnibus theatris; per tres dies et noctes continuas, id que in ludis ſaecularibus.

πανοπλία, ph. in opp. μήτε πανοπλίᾳ φράσσοντες αὐτοὺς, gravi armatura 3, 4, 19. cf. pr. et ſqq. ἀναλαβόντες - τὰς πανοπλίας, aſſumta armatura 2, 6, 19. ſqq. τὰς ἀσπίδας καὶ τὰ δόρατα.

πανουργία, mor. c. adiuncto, εἴ τι μετὰ πανουργίας ἢ δόλου λέγοιτο ἢ πράττοιτο, aſtute 2, 9, 15. dum aſtutia.

παντάπασι, p. adv., mor. c. adi. γῆν, παντάπασιν οὖσαν ἀργὸν, prorſus 2, 4, 12. 3, 9, 14. παντάπασι βάρβαρον τὸ σχῆμα; plane 5, 5, 9. - c. verbis, τῆς ἀρχῆς -, ὡς παντάπασιν ἔῤῥιπται, prorſ. 2, 9, 9. παντάπασι γυμνωθεὶς 5, 4, 12. Lat. omnino.

πανταχόθεν, ph. c. verb. περιειλημμένοι, undique 2, 2, 22. 4, 9, 13. e. πῦρ περιτιθέασι 4, 2, 20. 6, 1, 11. 8, 5, 10. - 8, 4, 14. — c. verb. al., motum continentibus, πρεσβεῖαι π. ἀφικνοῦντο 2, 4, 6. 4, 9, 13. 1. 2, 14, 12. 6, 5, 21. ſq. - † intra artic. et verbi πόλει, τοὺς π. ὑποδεχομένῃ, undique advenas excipiente 1, 12, 1. ſcil. ἀφικνουμένους ſ. ἥκοντας ἀνθρώπους. - †† ſimul c. ſubſt. τὰ π. ζῶα ἠθροίζετο, und. animalia conquireb. 1, 15. 9. 3, 8. 16. 3, 14, 7. 4. 12, 6. - ſed praemiſſo verb. καλέσας τοὺς π. ςρατιώτας, convocatis undique milit. 2, 8, 1. 2, 10, 2. in quibus ad v. regi licebit. - ††† ſine verb., intra artic. et ſubſt. τὴν τῶν ἐπιτηδείων π. συγκομιδὴν, res neceſſarias, quae uſid. comportabantur 7, 8, 24. ob vehiculorum - undique comportationem; ubi hyphen non mutari poteſt in affine adi., ſed ſervari etiam a Vern. *Zuſammenführung* von *allen* Orten *her*.

πανταχοῦ, ph. in loco, c. verbo, ante, διακείμενα, ubique 4, 8, 19. 4, 11, 3. 7, 2, 17. 8, 8, 1. - poſt, ὑποδεχθεὶς π. λ. 1, 7, 3. - †† poſt artic., in opp. τοὺς συκοφάντας τῆς πόλεως -, καὶ τοὺς π. et, ubicunque eſſent 2, 4, 16. et eos, qui ubique eſſent, ſc. alibi, extra Romam. †† alia not., e loco, ὁ δῆμος - διέθει π. undique 7, 7, 1. 10.

παντοδαπῆς, trop. de re, μετὰ παντοδαποῦς δᾳδουχίας, cum multis facibus 5, 6, 19. ubi tamen Var. L. παντοδαπῆς.

παντοδαπὸς, trop. Maſc. de perſ. φόνους παντοδαπῶν ἀνθρώπων, caedendis plurifariam mortalibus 4, 6, 8. - de re, ἐναγισμοὺς παντοδαποὺς, inferias omne genus 4, 8, 17. - Fem. c. adiuncto; πολλὴ καὶ παντοδαπὴ δύναμις λ. ingentes omnis generis copiae (militum) 2, 14, 13. - abſ. ἐξουσία παντοδαπῆς παιδιᾶς, facultas quovis modo ludendi 1, 10, 12. π. ἀπορίας, ſumma 8, 5, 19. - παντοδαπῇ ὅπλων παρασκευῇ, omni genere armorum inſtructas 7, 9, 7. μηχαναὶ παντοδαπαὶ, machinae omnis generis 3, 9, 8. — εὐφημίαις παντοδαπαῖς, omnigenis 1, 7, 11. π. εὐφροσύναις λ. omnibus 5, 6, 12. π. τιμαῖς, omni genere honorum 6, 8, 6. θέας πολυτελεῖς καὶ παντοδαπὰς λ. ſpectacula magnifica omnis generis 3, 8, 15. π. θ. variis ſpect. 5, 5, 15. πανηγύρεις π. var. 5, 6, 14. ἐσθῆτας π. veſtis omne genus ib. 21. - Neutr. ζώων παντοδαπῶν, varior. 3, 14, 13. θηρίων π. beſtias omne gen. 4, 7, 2. — † πάντως τῶν ἐπιτηδείων τροφῶν τε π. eſculentorum omnis gen. 8, 6, 6. π. θεαμάτων 3, 8, 17. ἀρωμάτων π. varior. 4, 8, 19. π. ὀργάνων 5, 3, 15. παντοδαποῖς ἀρώμασι λ. omnibus 5, 5, 16. παν-

τοδαπὰ ζῶα, omne genus animalium 4, 8, 12. θηρία π. beſt. variae 4, 11, 15.
παντόθεν, ph. τοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν π. καλῶν, undique gentium 1, 2, 2.
παντοῖος, (i. q. ante παντοδαπός) phyſ. de re, Fem. μηχανὰς παντοίας, varia 8, 14, 18. - Neutr. ζῶα παντοῖα, animalia omne genus 1, 14, 2. ἀρωμάτων παντοίων 4, 11, 3. παντοίως, mor. ſ. phyſ. τὴν μνήμην αὐτοῦ ἀνενεώσατο, omnibus modis 4, 8, 2. † ἐφρούρουν τε αὐτὸν παντοίως ὁρῶντες ἐπιβουλευόμενον, cuſtodiebant que, omnifariam eum videntes rel. 5, 8, 3. qui Bg., commate poſt τε poſito, adv. traxit ad ſqq. cf. §. 7. ſq.
πάντοτε, mor. de temp. νικᾶν π. εἰθισμένος, ſemper 5, 9, 13. — πάντως, it. ſed de modo, ὑμῖν ὑπάρχει ἐφόδια, prorſus 2, 10, 11.
πάνυ, mor. c. adi., ante, παιδίον π. νήπιον, admodum 1, 17, 5. 2, 15, 7. perquam 6, 1, 14. plane 7, 1, 3. - ſimul c. neg. οὐ π. ἀνδρεῖον, minime vir, 6, 4, 12. - divulſ. π. ὢν φιλοκόρσης 4, 8, 13. valde 5, 7, 5. - at poſt adi. λόγους ἐπιεικεῖς π., admod. 2, 14, 5. 4, 7, 14. † ὀλίγους π. perpauci 6, 6, 3. - Poſt ſubſt. aut adi. πρεσβύτης π. adm. 4, 12, 1. - Cum verb., ante, π. ἠσχαλλε, adm. 5, 5, 9. magnopere 5, 7, 10. valde 6, 1, 16. 20. penitus 6, 8, 16. - divulſ. π. τε αὐτὸν - ἐφόβει, nimis 2, 3, 2. 5, 8, 20. valde 2, 8, 11. - ſimul cum neg. οὐ π. τὸ - ἐπολυπραγμόνουν, non valde 2, 1, 4. - † praeterea cum pron. indefinito, μὴ πάνυ τι λ. non valde 2, 2, 9. - † κἀκείνους μὴ π. τι λ. ut ne ipſi quidem ſatis 8, 8, 7. οὐ πάνυ τι λ. non magnopere 3, 10, 14. i. nec ipſe admod. 3, 11, 6. non valde 5, 2, 11. 7, 3, 10. non adeo 7, 5, 18. † ἀπείργειν δὲ τοὺς Ῥωμ. οὐ π. τι ἐδύνατο, non plane potuit 6, 5, 12. - Cum adv., ante, πάνυ — εἰς τὸ ὁλόκληρον λ. prorſus 6, 9, 17. - ſed poſt, ἀπεχθῶς π. λ. plane 3, 10, 14. e. - †† Intra artic. et Neutr. adi. ſ. particip., p. adi. cum ſubſt. τὸ πάνυ δεξιὸν ὑμῶν λ. nimia benignitas veſtra 2, 3, 12. τὸ π. αὐτῶν ἐῤῥωμένον λ. eorum robur (magnum) 3, 8, 10.
πάππος, phyſ. τοῦ πάππου λ. avi 5, 7, 5. τῷ πάππῳ ὁμώνυμον, avo 7, 10, 14.
παρὰ et παρ', cum Gen. perſ., ut auctoris, c. verb. ἱστορίαν οὐ παρ' ἄλλων ἀποδεξάμενος, ab aliis 1, 1, 4. ἐμοὶ - τι - πλέον ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν, a vobis 1, 4, 5. ἀμοιβῆς - παρὰ τοῦ βασιλέως τεύξεσθαι, ab imperatore 1, 9, 12. τιμῆς - παρ' αὐτῶν τυχών, ab ipſis 2, 3, 25. τιμωρίαν π. τοῦ - δράσαντος εἰληφώς, ab auctore 1, 13, 10. † ὡς ἥδιον πίοι παρ' ἐρωμένης, ab amica 1, 17, 17. ſcil. αὐτήν, τὴν πόσιν, διδομένην, ἐρχομένην, λαμβανομένην, ſ. λαμβάνων ſ. λαβών, ſi daretur, ſi acciperet, ſ. quia rei. π. τῶν ἀγγελλόντων πυνθανάμενος, ex nunciis audiens 2, 9, 3. - †† cum ſubſt. ſ. ante ſubſt. c. art. παρὰ τῶν θεῶν ἐλπίδας κρείττους, illi a diis meliora ſperare poſſunt 8, 3, 14. v. ἐλπ. †† poſt artic. Neutr. Plur. τὰ μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν πάντα ὑπῆρξεν αὐτῷ, nam a nobis quidem omnia ei praeſtita ſunt 3, 6, 4. p. τὰ πάντα ὑπ. α. παρ' ἡμ., omnia *a* nobis *habuit* ſ. *accepit*, ambigue poſito μὲν, ad πάντα pertineret, an ad ἡμ., ſed referendo potius ad pron. et ad δὲ ſq. v. μ. †† ἐπεὶ δὲ τὰ π. τῆς συγκλήτου, decreta a ſenatu 2, 13, 1. ſc. βεβουλευμένα ſ. γενόμενα. α. †† intra artic. et ſubſt. τῆς τοσαύτης παρ' ὑμῶν τιμῆς, tanto veſtro in me honore 2, 3, 16. qui Bg. in periphraſi ſumit praep. c. pron. et p. affini pron. ὑμετέρας, vel p. mero gen. pron. ὑμῶν, ubi et ellipſis fuerit particip., πα-

ειλημμένης, γενομένης, ſ. τυχόντα, cf. §. 25. - cum Gen. perſ. alius notionis, ut obiecti, et per aliam Lat. praep. ή τοῦ πατρὸς μνήμη αἰώνιόν σοι - εὔνοιαν παρὰ τῶν ἀρχομένων ἐβεβαίωσε, apud ſubiectos 1, 6, 19. 2, 11, 4. †† τῆς παρ' ἑτέρων ἐσομένης εὐδαιμονίας, apud alios 8, 3, 12. ††† ὅθεν αὐτῷ περιεγένετο πρὸς μὲν τῶν οἰκείων μῖσος -, παρὰ δὲ τῶν ἀντιπάλων - ή καταφρόνησις, a ſuis quidem odium, ab adverſariis autem contemptus 8, 5, 6. ubi i. q. pr. πρ. et per ſe aeque referatur ad pr. claſſem et not. — Cum dat. perſ., ut obiecti, παρ' αὐτοῖς γεννηθέντα λ. apud ipſos 1, 7, 5. ὅσα παρ' ἑκάστοις πλούτου σύμβολα, quae cuique ſunt opulentiae ſpecimina 1, 14, 11. ὡς δὲ παρ' ἑτέροις εὑρομεν, apud alios 1, 11, 4. 1, 15, 14. 1, 16, 4. 2, 8, 6. 4, 10, 9. 13. 7, 2, 8. 7, 8, 10. ſq. 7, 10, 7. 8, 4, 6. 8, 7, 3. † τῆς πολυτελείας παρὰ τοῖς - οὐκ ἐπαινουμένης, apud 5, 2, 10. ubi c. paſſ. i. q. ὑπὸ τῶν λ. - τὰ μὲν ἐκείνων - παρ' ἀλλήλοις συντριβέντα, mutuis cladibus 3, 2, 15. a ſe invicem ſ. inter ſe, p. gen. π. ἀλλήλων ſ. acc. π. ἀλλήλους. - ††† πολλῶν ἐν αὐτοῖς τεχνιτῶν, παρ' αὐτοῖς γενομένων, cum multi eorum opifices apud ipſos eſſent 3, 4, 20. ubi i. q. pr. ἐν, dum per enallag. caſus procedit et p. acc., cum ad ipſos veniſſent, v. γεν. it. ſq. loc. - εἰ γένοιντο παρ' αὐτῷ, ubi perveniſſent ad ipſum 3, 5, 8. ubi per ſe etiam redd atur, eſſent apud ipſ. - intra adi. et ſubſt. τοσαύτης παρ' ὑμῖν εὐγενείας, tantae apud vos nobilitati 2, 3, 12. i. q. §. 3. ἐκ τῆς συγκλήτου cf. §. 16. - intra artic. et ſubſt. διὰ τὴν παρ' Ἑλλήνων τισὶν ἀγνωσίαν 1, 11, 1. propter eius apud Graecorum quosdam ignorationem; per periphraſin, p. gen. διὰ τὴν Ἑλλήνων τινῶν ἀγνο. - † τὸ Μαξιμίνου παρὰ πᾶσι μῖσος, Maximini apud omnes odium 7, 5, 12. τῆς παρὰ Ῥωμαίοις πολιτείας, Romanae civitatis ib. 11. in periphraſi gen. et adi. - Cum Acc. perſ., ut obiecti, poſt artic. et ſubſt. γνώσει τῇ παρὰ Ῥωμαίους 2, 15, 3. notitia apud ſ. inter Romanos, v. γν., ubi per enallag. caſus eſt p. dat. ſupra, cf. 4, 10, 9. et e gloſſa ille dat. in Mss., tum ellipſ. formulae οὔσῃ αὐτῷ, notitia, quae erat ipſi apud Rom. — Sed c. Acc. rerum, et quidem A) pron. a) demonſtr. in relat. eadem praep. παρὰ τοῦτο ἀπολόμενοι, παρ' ὅσον λ. hactenus - quatenus 6, 6, 10. in tantum, v. π. b) quantit. diſertae, et c. neg. et v. finito, παρὰ τοσοῦτον οὐκ ἐξέφυγε τοὺς λ. tantum 5, 4, 23. tantum non; i. prope; v. ό. et ἐξ. ſed ſine neg. et forte non c. verbo, ſed c. adi. τὰ Ἰλλυρικὰ ἔθνη - παρὰ τοσοῦτον ὁμόρους - ποιεῖ Γερμανοὺς Ἰταλιώταις, ferme conterminos faciunt 6, 7, 10. B) ſubſt. rei, diverſa not. et adeo a) c. acc. temporis qualiscunque, παρὰ πάντα τὸν ἐμαυτοῦ βίον, per 1, 2, 10. 5, 3, 3. i. π. πα. τὸν ἐνιαυτὸν 2, 7, 15. χρόνου πολυετοῦς, παρ' ὃν — ἐβασίλευσαν, tempore, quo 5, 3, 3. e. παρὰ μέθην καὶ κραιπάλην, in vino 2, 6, 9. π. πᾶσαν τὴν ὁδὸν, in itinere ib. 10. b) cum acc. modi, παρὰ τοὺς νόμους, contra leg. 1, 3, 6. π. τοὺς ὅρκους 4, 14, 14. π. γνώμην αὐτοῦ λ. 1, 13, 10. praeter eius voluntat. 2, 6, 18. 6, 3, 1. παρ' ἐλπίδα λ. praeter ſpem 6, 3, 6. inopinato 6, 2, 7. - † ſimul intra artic. et ſubſt. aliud, ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις, inopinato rerum ſucceſſu ib. 15. παρὰ προςδοκίαν, praeter exſpectation. 6, 8, 9.

παραβάλλειν, trop. de perſ. c. acc. rei, εἰ - τις παραβάλοι τὸν - χρόνον, comparaverit 1, 1, 5. - †† ſimul cum dat. rei, παραβάλλοντες τὴν μνήμην τῇ Ἀ. διαίτῃ, comparantes 5, 2, 12. in qua lect. vulg. debeant ſumi ellipſes hae, παραβ. (τοῦτο ſ. ταῦτα) (κα-

τὰ) τὴν μνήμην, comparantes iſta (priora) in memoria cum Antonini victu, ſ. τοῦτον, ſc. τὸν βίον. Sed Bg. legerit τὴν μν. τῆς Ἀντ. διαίτης, λ. aut poteſt legi τῇ μνήμῃ, memori mente, memoriter, vel τῇ γνώμῃ ſ. τὴν γνώμην - τῇ Α. διαίτῃ, dirigentes animum ad Ant. victum. - Paſſ. de re, c. rei et dat. et abl. modi, ὡς μηδὲν ταῖς Σεβήρου μάχαις - παραβάλλεσθαι, μήτε πλήθει λ. ut nihil ſit cum Severi praeliis - comparandum, neque multitudine 3, 7, 17.

παραγγέλλειν, phyſ. de perſ. c. dat. perſ., it. ſq. inf. παραγγέλλω ὑμῖν, ἀπιέναι λ. edico 2, 13, 18. παραγγέλλει αὐτοῖς, λ. praecipit 6, 8, 15. - Paſſ. ſimiliter, παρηγγέλθη πᾶσιν, λ. denunciatum eſt 1, 5, 3.

παράγεσθαι, trop. Paſſ. de re, cum dat. perſ. et praep. παραχθέντος αὐτῷ τοῦ πάππου ὀνόματος εἰς τὸ τοῦ λ. deflexo 5, 7, 5. mutato nomine Alexiani in nomen Alexandri, atque adeo mutatis extr. ſyllabis et litteris in alias. - c. mera praep. dupl. τὸ ὄνομα — ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος φωνῆς εἰς τὴν ἐπιχώριον παραχθέν, facta eius derivatione a Gr. in Vern. 1, 16, 4. a Gr. λαθεῖν ut factum ſit Λάτιον.

παραγυμνοῦσθαι, ph. Paſſ. de re, c. adv. εἴ τι τοῦ παραγεγύμνωτο τοῦ σώματος 3, 9, 10. ſi quid forte denudatum erat corporis, p. εἴ τι τοῦ σώμ. που παρ.

παραδίδωμι, trop. de perſ. c. rei et acc. et dat. ſ. abl. εὐτελῆ - ἔργα λόγων ἀρετῇ - δόξῃ παρέδωκαν, viles res virtute orationis cum ſpecie - tradiderint (hiſtorici) 1, 1, 3. qui Bg. cepit rei abl. dupl., dum δόξ. poteſt quoque eſſe dat., tradere res opinioni, i. res in opinionem adducere, ſ. narrare ita; ut oriatur in animo opinio de iis, aut famae tradere res ſ. gloriae, i. ad famam, ſermonem, gloriam, ſ. narrare ſic, ut fama, ſermo, gloria de iis exſiſtat, cf. v. δόξ. c. acc. perſ. dupl. et quidem uno per adi. affine, παραδοῦναι αὐτοὺς ἐκδότους λ. tradere ſe ipſos ut deditios 5, 4, 17. - c. perſ. et dat. et acc. παραδοὺς αὐτῷ ἑκατοντάρχας, traditis illi centurionibus 7, 6, 11. - Sed ph. c. dat. perſ. et acc. rei, it. c. inf. τὰ σώματα παρέδοσαν σύρειν - τοῖς βουλομένοις, tradiderunt 5, 8, 17. . c. rei et dat. et acc. πυρὶ παραδοὺς τὸ σωμάτιον, tradito igni corpuſculo 4, 13, 16. : τὸ σωμ. πυρὶ παραδόντες, corp. ignibus tradito 3, 15, 16. honorifice. - Paſſ. de perſ. c. dat. rei, phyſ. κελεύει, αὐτόν, οἷα μεμηνότα καὶ ψευδῆ λέγοντα, πυρὶ παραδοθῆναι, tradi 1, 9, 14. pro ſupplicio. - † trop. μηδὲ - ὀλέθρῳ - παρ. nec in perniciem ruerent 8, 3, 10. Act. p. Med. παραδοῦναι ἑαυτοὺς, in perniciem ſe coniicerent ſ. coniicerentur, paterentur ſe coniicere ſ. coniici. - De re, trop. c. dat. perſ. et caſu rei ſ. loci, τὴν ἤπειρον Γέτα παρ. tradi 4, 3, 11. traderentur ib. 15. ἡ - ἐκείνου μνήμη - τοῖς εἰς ὕστερον παραδοθήσεται, ad poſteritat. propagabitur 4, 14, 10. poſteris tradetur ſ. in poſteros.

παράδοξος, mor. de re, Maſc. παραδόξῳ τρόπῳ, mirabili 1, 9, 4. βίους παραδόξους, mirabiles 1, 1, 5. - Neutr. c. pron. neg. οὐδὲν παράδοξον εἶδον, nihil novum 5, 5, 14. - ſimul cum coniunct. οὐδὲν π. (ἐστι,) εἰ λ. nihil mirum 2, 5, 11. - c. adiuncto, ἄπιστα οἶδα καὶ παράδοξα λέξων, inopinata 7, 8, 6. - Neutr. ſing. c. artic. p. ſubſt., c. gen. rei, τὸ παράδοξον τῆς ἀποβάσεως λ. inopinatus eventus 8, 3, 22. τῷ παραδόξῳ τῆς ἀγγελίας λ. inopinato nuncio 6, 9, 1. τῷ π. τοῦ πράγματος, illa inopinata re

7, 5, 8. - † ſimul c. adiuncto, τῷ δὲ π. τοῦ ἔργου καὶ ἀνελπίςῳ λ. qua inopinata re 2., 5, 4.

παραδραμεῖν, trop. de re ac temp. ἅμα τῷ π. τὸ περιόρθριον, ſimulac praeteriit 7, 4, 10. δύο - ἡμερῶν παραδραμουσῶν, biduo elapſo 2, 12, 7.

παραδύεσθαι, phyſ. Med. de perſ. cum praepp. et particip. modi, λαθόντες - διὰ - ἀβάτου ὁδοιπορίας, - κατ' ὀλίγους - εἰς τὴν Ἰταλίαν παρεδύοντο, irrepſerunt 1, 10, 6. i. q. ſimpl. intrare, ob adiunctum part. λαθ. p. adv.

παραθαρσύνειν, mor. de perſ. c. acc. perſ. et c. adiuncto, παρεθάρσυνε - αὐτὸν καὶ προύτρεπεν λ. bono animo eſſe iubebat ipſum 3, 12, 15. fiduciam, animum addere, excitare.

παραθέειν, ph. de perſ. c. adv. ὁ δῆμος ἑκατέρωθεν παρέθει, currebat 5, 6, 19. iuxta curr., noſtr. *neben* her *laufen.* ἐκ. παρέθεον αἱ τῶν - ἱππέων ἶλαι λ. iuxta ferebantur 8, 1, 5.

παραιρεῖσθαι, trop. Med. de perſ. c. gen. rei et acc. perſ. τῶν τιμῶν παρελόμενος (αὐτὴν,) ademtis (ipſi) honoribus 5, 6, 2. adimens ei honores. π. τῆς - σκευῆς (αὐτοὺς,) ademto (ipſis) cultu 6, 4, 11. adimens ipſis cultum.

παραιτεῖσθαι, ph. Med. de perſ., abſ. ſ. oppreſſo acc. rei, ſ pron. παραιτούμενος, quamvis recuſaret 7, 5, 18. ſc. τοῦτο ſ. ταῦτα. - ὁ δὲ - παρῃτήσατο, recuſavit 4, 14, 3. - c. adv. τὰ μὲν οὖν πρῶτα - παρῃτεῖτο, recuſabat 4, 11, 1. - ὁ δὲ τὰ μ. π. παρῃτεῖτο, recuſabat 6, 8, 12. - cum infin. πόλεμον ἐγεῖραι, παρῃτήσατο, detrectavit 3, 5, 6. - cum acc. perſ. τὸν Μάξιμον παραιτούμενοι, recuſantes 7, 10, 10. - c. acc. rei et adv. ὁ δὲ τὰ μὲν πρῶτα παρῃτεῖτο τῆς ἀρχῆς τὸ ἐπίφθονον, recuſabat 2, 3, 7. ὡς πρῶτον μὲν τὴν πατρ. προσηγορίαν παραιτήσασθαι, repudiaret 1, 14, 15. - c. mero acc. tali, ἐμοῦ τὸ ἔργον παραιτησαμένου, me recuſante 3, 12, 6.

παραιωρεῖσθαι, phyſ. Paſſ. de re, abſ. παρῃωρημέναις - ἐσθῆσι κοσμούμενοι, pendulis veſtibus 3, 4, 19. - c. praep. et adv. τῆς περὶ τοῖς σκέλεσιν ἐσθῆτος χαύνως παρῃωρημένης, veſte dependente 4, 15, 9. - c. dat. perſ. παρῃώρητο αὐτῷ ξίφος, ſuſpenſum habebat enſem 3, 11, 4. ſuſpenſus ipſi erat gladius, alligatus, ſ. ab eius latere pendebat. - † τὰ ξιφίδια περιαιροῦσιν αὐτῶν, ἃ παρῃώρηντο (αὐτοῖς,) quos ſuſpenſos habebant 2, 13, 19. qui ſuſpenſi erant ipſis; vel ſuppleto pron. nominat. αὐτοί, ut ἃ ſit acc. c. paſſ. ellipt., p. καθ' ἃ λ. quibus ſuſpenſi erant; per ellipſin item aliorum, παρὰ τὸν μηρὸν (τὸν δεξιὸν, τὸν λαιὸν) ἐκ τῆς ζώνης.

παρακαλεῖν, ph. de perſ. c. acc. perſ. it. inf. παρεκάλεσε ςρατιώτας, καταλιπεῖν λ. hortari coepit 6, 9, 10.

παράκειμαι, ph. Med. ſ. Paſſ. de re, Particip. abſ. τὴν παρακειμένην θάλασσαν, adiacens 3, 4, 11. - Neutr. c. artic. c. gen. loci, Λιβύης τὰ παρακείμενα, omnia Libyae adiacentia 4, 3, 15.

παρακολουθεῖν, trop. de re, c. dat. perſ. τοῖς μὲν - ἔλεος, - τοῖς δὲ - φθόνος παρακολουθεῖ, ſequitur 4, 5, 4. comitatur; illos miſerantur -, his invident. - ſed c. dat. rei, τῇ συμφορᾷ - καὶ - ψόγος π. ad calamitatem etiam nota accedit ib. 6. noſtr. *auf den Unfall folgt auch noch Tadel.*

παραλαμβάνειν, trop. de perſ. c. acc. rei, κλέος προγονικὸν παραλαμβάνοντα, accipientem 7, 1, 17. per hereditatem quaſi. τὴν δ' τὴν ἐξουσίαν παραλαβεῖν, ut ſuſcipias 3, 11, 11. ſq. διαδεξάμενόν με. — ἅμα τῷ τὴν ἀρχὴν π. ſimulac ſuſceperat 7, 1, 14. παραλαβὼν τὴν ἀ. adeptus ib. 2. παραλαβόντας τὴν ἀ. Ἀλεξ. cum ſuſcepiſſet, ἀ.

1, 2. † κατὰ καιρὸν, ὃν ἀπηγγέλθη παραλαβὼν τὴν ἀρχ. ſuſcepiſſe 2, 9, 6. ἀκουσθῇ τὴν βασιλείαν π. 3, 11, 20. p. inſ. — c. praep. ſimul, τῶν ἐν νεότητι βασιλείαν παραλαβόντων, eorum, qui ſuſcepiſſent 1, 3, 5. - ſimul c. abl. modi et adv. παρέλαβε τὴν βασ. οὐχ οὕτως εὐνοίᾳ -, ὡς ἀνάγκῃ λ. adeptus 1, 14, 5. — † ὡς ἱστορίᾳ παρειλήφαμεν, ut ex hiſtoria accepimus 1, 11, 1. cognovimus, cognovi, legi, reperi apud alios hiſtoricos. - Cum acc. perſ. vel uno, τὸν Ἀντ. παραλαβὼν, aſſumto 3, 14, 17. comite itineris et ſocio belli. π. τὸν Ἀλέξ. 5, 8, 13. comite in lectica. - vel dupl. εἰ κοινωνὸν τοῦ κινδύνου τὸν - παραλάβοιεν, aſſumerent 7, 5, 1. -

παραλανθάνειν, phyſ. de re, c. praep. et adiuncto, παραλανθάνοντα δὲ (αὐτὰ) ἐν ταῖς ψάμμοις, καὶ οὐ καθορώμενα ὑπὸ λ. quae latentia ſub arena 4, 15, 7. delitentia ſ. deliteſcentia, i. q. ſimpl.

παραλείπειν, trop. de perſ. c. acc. rei, οὐδὲν οὔτε παραλείπων, praetermittens 2, 15, 13. de ſcriptore hiſtor., praeteriens, negligens, tacens. - οὐδὲν παρέλειπον εἶδος πολιορκίας, praetermittebant 8, 4, 18. omittebant, non adhibebant. - Paſſ. abſ. οὐδὲν παρελείπετο εἶδος πολ. praetermittebatur 3, 9, 8. - † cum dat. perſ. τὸ — ὄναρ οὐδ' ἡμῖν παραλειπτέον, nec nobis praetermittendum 2, 9, 5. in hiſtoria, p. a me, ſ. ὑπ' ἐμοῦ.

παράλιος, phyſ. de re et loco, τοῖς παραλίοις - χωρίοις, maritimis 3, 13, 2.

παράλογος, mor. de re, c. ſubſt. fem. adiuncto et adv. τὴν παράλογον οὕτω καὶ ἀπρεπῆ βούλησιν, tam abſurdo 1, 16, 10. ſtulto, imprudenti.

παραλύειν, trop. de perſ. c. gen. rei et acc. perſ. παραλῦσαι τῆς - τιμῆς ἠθέλησε τὸν παῖδα, ſpoliare 5, 8, 9. adimere, privare. — μετὰ τὸ Παρθυαίους - τῆς - ἀρχῆς παρ. poſtquam Parthos imperio exuiſſet 6, 2, 3. - Paſſ. de perſ. c. gen. rei, ἠγανάκτουν, ὅτι - τῆς ἀρχ. παραλυθείη, quod imperio ſpoliatus eſſet 5, 8, 10. — c. praep. ſimul, τὸν ὑπ' Ἀλεξάνδρου - τῆς ἀρχ. παραλυθέντα, qui ab Alex. regno exutus fuit 6, 2, 18.

παραμείβειν, ph. de re et fluv. c. acc. perſ. ſ. loci, Ῥῆνος - Γερμανοὺς - παραμείβων, praeterfluens 6, 7, 14.

παραμένειν, trop. de re, cum dat. perſ. et adv. τοῖς - ἐπὶ πλεῖστον - παρέμενεν ἡ ἀρχὴ, permanſit apud - 6, 2, 20.

παραμυθεῖσθαι, Med. de perſ., ph. partim, c. acc. perſ. praep. et abl. rei ſ. modi, ἐφ' οἷς ἐλελύπηντο, παρεμυθεῖτο (αὐτοὺς) μεγαλοδωρίᾳ χρημάτων, conſolabatur 6, 6, 5. placabat, mitigabat animos eorum triſtes et iratos. - Trop. c. acc. rei, ἐπιστείλας τῇ συγκλήτῳ καὶ παραμυθησάμενος ἀσέβημα - τηλικοῦτον, per epiſtolam ſignificans ſenatui excuſavit 5, 6, 4. - † de re, cum acc. perſ. παρεμυθήσατο αὐτὸν ἡ - τύχη, ſolatium attulit ei 3, 9, 13. hilarem et tranquillum fecit.

παράνοια, moral. ἐς τοσοῦτον - ἐξώκειλε παρανοίας, vecordiae 5, 7, 12.

παραπέμπειν, ph. c. acc. rei, it. abl. inſtrum. dat. perſ. et adv. οἷς (σκεύεσι) - παραπέμπειν τὸν οἶνον ἀσφαλῶς τοῖς δεομένοις, tranſmittebant 8, 4, 16. qui Bg. leg. παρέπεμπον. c. acc. perſ. et praepp. ὀλίγοι - τοὺς πρέσβεις - μετὰ φρουρᾶς πρὸς ἐκεῖνον παρέπεμψαν, miſerunt 7, 7, 14. ubi et valere poteſt in not. ſq. - c. ſolo acc. tali, ὀλίγων αὐτὸν παραπεμπόντων, comitantibus 3, 12, 17. honorifice. - c. adv. ὃς ἀδακρυτὶ παρέπεμπεν αὐτὸν, qui comi-

taretur 6, 4, 4. - c. al. adv. temp. et particip. modi, ἐκείνης τῆς ἡμέρας εὐφημήσαντες αὐτὸν παρέπεμψαν, reduxerunt, 6, 9, 3. —. † in pompa, c. acc. perſ. ſ. rei, ὁ Κόμμοδος - παρέπεμπε τὴν θεὸν, proſequebatur 1, 10, 16. ſimulacrum deae. - ſimul c. adiuncto, ἐκείνην (τὴν κάλπην) παραπέμψαντες καὶ πρoπομπεύσαντες αὐτῆς 4, 1, 7. deducentes. - it Paſſ. de perſ. c. praep. παραπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ συγκλήτου λ. deductus a 6, 4, 3.

παραπλήσιος, ph. de re, c. abl. modi, ἕτερον (κατάσκευασμα) σχήματι - παραπλήσιον, adſimile 4, 2, 14.

παραπομπὴ, ph. c. gen. perſ. μετὰ - παραπομπῆς τοῦ δήμου ὑποδεχθεὶς, comitatu 1, 13, 13.

παραῤῥεῖν, phyſ. de re et fluv. τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ, praeterfluente 8, 5, 17. ἐπὶ τῷ ποταμῷ παραῤῥέοντι 1, 11, 7.

παραρτᾶσθαι, ph. Paſſ. de perſ. c. acc. inſtrum. et gen. loci, ξίφος παρηρτημένοι γύμνου σώματος, gladium dependentem habentes corpore 3, 14, 14.

παράσημος, phyſ. ſ. mor. de perſ. c. artic. τοὺς παρασήμους - εὐφημήσαντας συλλαμβάνεσθαι, qui notabiliter - acclamaſſent 5, 8, 15. qui Bg. leg. adv. παρασήμως, ſic, ut agnoſci poſſet.

παράσιτος, phyſ. ſ. moral. de perſ. τὸ τῶν παρασίτων πλῆθος, paraſitorum 2, 6, 10. adulatorum, in coenis praeſentium, cf. §: pr.

παρασκευάζειν, mor. de perſ. c. acc. perſ. dupl. ὡς αὐτοὺς ἐς τὸ πολεμεῖν ἐπιτηδείους παρασκευάζοι, ut idoneos redderet 6, 8, 4. — c. acc. perſ. uno et c. coniunct. et particip. fut. παρασκευάζοντι αὐτῷ τὴν δύναμιν, ὡς πολεμήσουσαν λ. inſtruentem ipſum copias, quaſi bellaturae eſſent 8, 6, 13. παρεσκεύαζον ἑαυτοὺς, ὡς ὑπομενοῦντες πολιορκίαν, parabant ſe, tanquam ſuſtenturi 3, 3, 26. — † c. adiuncto, δύναμιν ἤθροιζε καὶ παρεσκεύαζεν, ὡς - πάλιν ἐπάξων Πέρσαις, copias - comparabat, quaſi - ducturus 6, 6, 7. — † ſimul c. adv. ἤδη παρεσκευάκει νεανίας -, οἳ συλλήψονται αὐτὸν, comparaverat 3, 12, 19. ſubornare, inſtruere ad aliquid, docere, quid et quomodo agendum, it. locare alicubi, ubi quid agendum, noſtr. *abrichten.* - Sed c. acc rei, et c. coni. iterum et fut. τὴν μάχην, ὡς ἐν τῇ πόλει ποιησόμενος (αὐτὴν,) παρεσκεύαζε 2, 11, 17. parabat pugnam, quaſi facturus eam. - c. dat. perſ. ſimul, ἡσυχίαν παρεσκεύαζον αὐτῷ, faciebant 1, 17, 21. procurabant, noſtr. *verſchaffen.* - Paſſ. de re, ὑποδοχὴ παρεσκευάζετο, ad excipiendum illum apparatus ſiebat 4, 8, 19. noſtr. *es wurde ein* Empfang *zubereitet* ſ. *veranſtaltet.* ἑκατόμβας - κελεύει παρασκευασθῆναι, comparari ib. 17. †† δηλητηρίων παρεσκευασμένων, venenis comparatis (ab illo) in me 4, 5, 14. cum adv. τὰ ἐν τῇ πόλει οὕτω παρεσκεύαστο, res ita comparatae erant 8, 3, 1. - †† c. dat. perſ. ſ. pron. recipr. ἐκέλευεν αὐτῷ παρασκευασθῆναι, iubebat ſibi apparari 1, 10, 12. ſcil. κλίνην, λέκτρον, λέχος, lectum, noſtr. *daſs für ihn* zubereitet, *zurecht* gemacht *würde.* - Sed de perſ. c. praep. τινὰς, ἐς τοῦτο παρεσκευασμένους, ad id paratos 4, 5, 10. ſubornatos. - Med. cum praep. τοὺς στρατιώτας ἐκέλευσε παρασκευάζεσθαι πρὸς τὴν ἔξοδον, militibus edixit, ut ſe accingerent ad 2, 14, 12. - c. inf. παρασκευαζομένου τοῦ Ἀλεξ., διαβῆναι λ. comparante ſe Al., ut transgrederetur 6, 4, 13. - cum acc. rei, τοὺς στρατιώτας ἀθροίσας, τὰ πρὸς τὸν πόλεμον παρεσκευάζετο, bellum apparabat 3, 14, 7. bellum comparabat 6, 7, 12. †† τὰ πρὸς τὴν εἴσοδον - π. omnia ad irruptionem faciendam comparabat 7, 2, 19. - c. adv. τότε -

πᾶσα ἡ πόλις - τὰ πρὸς πόλεμον π. bello ſe parabat 2, 11, 19. — † ſimul cum praep. αὐτὸς - ἤδη ὡς πρὸς - ἐχθρὸν π. ſe par. 3, 5, 13.

παρασκευή, phyſ. de actu, abſ. μήτε (τι) τῆς παρασκευῆς πω εἰδώς, cum neque, quid pararetur (contra ſe) adhuc ſciret, 1, 9, 21. neque adhuc ſciens quid iſtius molitionis contra ſe, i. ad ſe occidendum, inſidiarum clandeſtinarum, percuſſorum ſubmiſſorum et inſtructorum. - c. adi. ὑπάρχειν ἐπιτηδείων ἀφθονίαν ἐκ πολλῆς π. magno apparatu 8, 5, 7. ob ſ. poſt diuturnam et longam apparationem, ſ. quum paraſſent et conquiſiviſſent multo ante ac curioſe. τὰ λοιπὰ τῆς τιμῆς καὶ αὐτοσχεδίου π. ἀθροίσαντες, caeteris omnibus ad auguſtum honorem extemporali apparatu congeſtis 2, 8, 10. qui Bg. pro vulg. καὶ leg. cum Ms. pr. ἐξ, ubi milites ſubito comparant et congerunt inſignia imperatoris. - De re, cum gen. animal. et rerum ſ. inſtrum. κεκοσμημένους ἵππων καὶ τόξων παρασκευῇ, apparatu 6, 4, 7. cultu, rebus pulcris et magnificis pretioſis que, ut equorum phaleris et ephippiis, ſed arcuum lignis, gemmis, auro argento que, i. q. ſimpl. σκευῆς §. 11. ſimul c. adi. δύναμιν, παντοδαπῇ ὅπλων π. ἐξηρτυμένην, omni genere armorum inſtructas copias 7, 9, 7. armorum apparatu, itidem cultu et ornatu, ſ. rebus pulcris, quae in armis conſpicuae.

παρασπονδεῖν, mor. de perſ. abſ. τὸν παρασπονδήσαντα, foedifragum 4, 15, 20. ἡμεῖς - αὐτὸν προυκαλεσάμεθα παρασπονδήσαντες; violato foedere 4, 14, 13. - † c. abl. modi fortaſſis, ὡς μὴ δόλῳ - παρ. ἠδικήσατε, non dolo - nec violato foedere ib. 18. vos in priori victoria non dolo ac fraude contra foedus deliquiſſe, ſ. foedus violando.

παράταξις, ph. ſenſu milit., abſ. παρατάξεις (αὐτοῦ,) praelia (Severi) 2, 15, 11. - c. adiuncto deinceps, Σεβήρου μάχαις -, ἀριθμῷ παρατάξεων, pugnarum 3, 7, 17. - per praep. ἐν ταῖς παρατάξεσι λ. in conflictu 4, 14, 16. † ἐκ παρατάξεως ἀγωνίζεσθαι, inſtructa acie certare 5, 4, 9. ϛρατιωτικῶν αὐτοῦ π. militaria acta 2, 2, 17. qui Bg. leg. c. Ms. rectius πράξεων.

παρατάττειν, ph. de milit. c. acc. perſ. et adv. ἑκατέρωθεν τοὺς ἱππεῖς παρατάξαντες, equitibus diſpoſitis 4, 15, 3. locare, in acie. — Med. cum adiuncto deinceps, et in opp. δεῖν ἄλλους ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύειν, ἀλλὰ μὴ αὐτὸν παρατάττεσθαι, in acie conſiſtere 6, 5, 19. ſe ſiſtere et opponere hoſtibus. - c. praep. εἰ καὶ ἔμελλον ὑπὲρ αὐτοῦ παρατάξασθαι, etiamſi eſſent in acie dimicaturi 2, 10, 9. - c. adv. ἀνδρείως παραταξάμενοι, dimicando 5, 1, 8. — abſ. οἱ ϛρατιῶται - παρετάττοντο, in aciem conſiſtebant 4, 14, 19.

παρατίθεσθαι, Med. ph. de perſ. c. acc. rei, τράπεζαν εὐτελῆ παρετίθετο, apponi ſibi curabat 4, 7, 8.

παρατ.έφειν, trop. de perſ. c. acc. perſ. et adv. ἀμφοτέρους ἴσους ἐκ παίδων παραθρέψειαν, educaſſent 3, 15, 11.

παρατρέχω v. παραδραμεῖν.

παρατυγχάνειν, ph. de re, abſ. τὰ παρατυχόντα σχήματα, in quasvis formas 7, 9, 12. obvias, ſe offerentes veluti fortuito, i. q. ſimpl. τυχ.

παραυτά, p. adv. vel diviſum, ὡς μὴ παρ' αὐτὰ κολασθείη, ne illico daret poenas 3, 11, 17. ſc. πράγματα ἀ. τὰ γιγνόμενα, ſ. τὰ χωρία, ad *ipſa* illa *loca*, noſtr. *auf der Stelle*; deinde etiam de temp. p. ſtatim.

παραφέρεσθαι v. παρενεχθ.

παραφθέγγεσθαι, ph. Med. de perſ., c. acc. rei, βλάσφημα πολλά, δι' ὧν παρεφθέγγετο, ἀποῤῥίψας, cum probra multa interpellatim ieciſſet 7, 8, 21. per ea, quae interpellatim dicebat, ſ. per ea, quibus reliquam orationem interrupit, ſ. in iis, quae interpoſuit, immiſcuit ſuae orationi reliquae, inſeruit ipſe orationi, ab aliis ſibi compoſitae.

παραφράττειν, ph. de perſ. c. acc. loci, παραφράττοντας πάσας εἰσόδους, obſtruentes 4, 1, 9. - c. adv. et abl. modi, πανταχόθεν τὰς — ὁδοὺς παραφράξαντες ἦσαν τειχίων ἐγέρσεσι λ. obſepſerant 8, 5, 10. - Paſſ. de re ac loco, c. praep. et fortaſſis etiam cum adv. ὃ πρὸ - πάμπαν παρεπέφρακτο ὑπὸ τοῦ Νίγρου, obſeptum erat 3, 3, 2. v. παμπ.

παραφρονεῖν, mor. de perſ. c. praep. πρεσβύτην -, ἐν ἐσχάτῳ γήρᾳ παραφρονοῦντα, delirante 7, 8, 9.

παραφυλάττειν, trop. de perſ. c. acc. rei, malam in partem, τοὺς καιροὺς πάντας παραφυλάττων, obſervans 4, 13, 11. ſq. ἰδὼν λ. - καιρὸν ἐπιτήδειον παραφυλάξαντα, ἐπιβουλεῦσαι τῷ λ. ut tempore idoneo captato inſidiaretur Antonino ib. 5. - ſed in bonam part., c. adv. et adi. οὐ ῥαδίως τοῦτο ἄλλου βασιλέως - ποιήσαντος ἢ παραφυλάξαντος, cum - obſervarit 6, 1, 15. in more habente. - † Paſſ. ſ. Med. de re, ὡς - παραφυλάττεσθαι πάντων - τὰ λ. obſervarentur 7, 8, 4. ab aliis delatoribus; potius ſic in Paſſ., quam p. Med., de ipſo Maximino, *obſervaret.*

παραχωρεῖν, trop. de perſ. c. gen. rei et dat. perſ. σοὶ τῆς ἀρχῆς παραχωρῶ, tibi imperio cedo 2, 3, 10. ſq. expr. noſtr. *abtreten.* παραχωρῆσαι πάσης τῆς δυναστείας τῷ Σ. cedere omni poteſtate Severo 2, 12, 8. τῆς ἐπέκεινα βασιλείας πάντας αὐτῷ παρανεχωρηκέναι, in ulteriore regione cunctos in ſuam ditionem conceſſiſſe 4, 11, 13. ulteriori imperio ſ. regno omnes ipſi ceſſiſſe, i. imperio in terras ulteriores, i. omnes ipſi conceſſiſſe ſ. tradidiſſe imperium in ulteriorem regionem.

πάρδαλις, anim. παρδάλεως - καταλαβούσης λ. cum panthera comprehendiſſet 1, 15, 12. παρδάλεις - κατηκόντιζεν, pantheras ib. 6. Commodus in circo.

παρειὰ, ph. ἴουλοι αὐτοῦ κατιόντες ταῖς παρειαῖς ἐπήνθουν, genis 1, 7, 10. cum gen. perſ. vel abſ. (v. κ. et ἐπ.) ut in ſq. προήει -, τὰς πάρειὰς ἐρυθραίνων, genis 5, 6, 24. v. ἐρ.

παρειμένον v. παρίημι.

πάρειμι, (ab εἶμι,) ph. de perſ. abſ. παριόντες καὶ τὴν κάλπην προσεκύνουν, progreſſi 4, 1, 7. ſenatores, transeuntes ſ. praetereuntes, aut, de ſenat. oratoribus, prodeuntes, inter prodeundum, cum prodiiſſent. μήτε παίειν τινὰ τῶν παριόντων, praetereuntium 2, 4, 2. - c. acc. perſ. διεσῶτας αὐτοὺς ἐπιὼν, - παρῄει, transibat 4, 9, 11. ſc. αὐτούς.

πάρειμι, (ab εἰμὶ,) ph. de re, c. dat. perſ. παρεῖναι αὐτῷ χρήματα, eſſe ſibi 2, 6, 11. - Sed de perſ. c. dat. perſ. πολλοὶ - παρῆσαν αὐτῷ, erant cum ipſo 1, 5, 4. - c. adv. εἴ τινες ἄλλως π. aderant 4, 9, 13. † παρῆν γὰρ, ὡς μήτηρ, aderat 5, 8, 16. aut ut in ſqq. - abſ. τοὺς - ἐκέλευσα παρεῖναι, hic adeſſe 4, 5, 8. ὅσοι παρῆσαν λ. aderant 1, 4, 1. 2, 2, 2. 3, 12, 17. - † repetitum in vicinia, βουλόμενος, - μηδένα αὐτῷ παρεῖναι, - μηδενὸς αὐτῷ παρόντος, λ. neminem circa ſe eſſe, - nemine (ſibi) praeſente 7, 1, 8. ſq. - Per Particip. ſeparatim, Maſc. de perſ. abſ. ὧν ἀκούει παρὼν, quae coram audit 1, 4, 14. π. δὲ, λ. cum autem

ibi eſſet 3, 9, 2. αὐτὸς π. quia ipſe adeſſet 6, 4, 6. - in opp. πρότερον ὤφθη τοῖς ἐκεῖσε παρὼν βασιλεὺς, ἢ ἀφιξόμενος ἠκούσθη, prius coram conſpectus eſt, ut imperator, quam 2, 11, 5. — Gen. abſ. οὔτε μάχεσθαι - ὑπὲρ τοῦ μὴ παρόντος, pro eo, qui non adeſſet 5, 4, 17. - † c. praep. et adv. πρὸς τὴν χρείαν ἀεί του πρὸς τὰ καλοῦντα ῥᾳδίως παρόντος, praeſto facile futuro 8, 7, 16. — Acc. τὸν Σεβῆρον ἀκούοντες ἤδη παρόντα, iam praeſto eſſe 2, 12, 4. - in opp. τὸν - παρόντα, ἐκεῖνον - ἀπόντα, praeſenti 2, 7, 8. - Plur. Nom. c. dat. perſ. οἱ Γερμανοὶ, παρόντες τῷ Μαξίμῳ, qui erant cum Max. 8, 8, 3. - abſ. μή τι - παρόντες πάθοιεν, praeſentes 2, 6, 5. οἱ δὲ π. qui vero aderant 7, 6, 20. — Gen. τῶν παρόντων τινὲς, ex iis, qui aderant, nonnulli 1, 13, 7. - Dat. κελεύει - τοῖς παροῦσι, iubet, praeſentes 3, 12, 24. — Acc. πάντας - τοὺς παρόντας, omnes, qui aderant 1, 4, 17. ὡς πρὸς π. ὀργισθεὶς, quaſi praeſentibus 7, 8, 21. - Maſc. de re; Gen. c. ſubſt. χρεία τοῦ παρόντος καιροῦ, poſtulante praeſenti occaſione 4, 14, 5. uſu praeſentis temporis. - in opp. τοῦ π. κινδύνου τὸ μέλλον προελόμενος, futurum, quam praeſens, periculum praeoptans 6, 8, 13. δύο κινδύνων προκειμένων, τοῦ μὲν π., τοῦ δὲ μέλλοντος, cum duo pericula propoſita ſint, alterum praeſens 7, 5, 11. - Acc. c. ſubſt. ἐς τὸν παρόντα πόλεμον - ἐπιτήδειον, praeſenti bello 6, 8, 10. - † in opp. μέγιστον δὲ δεινὸν καὶ τὸν παρόντα καιρὸν ἐλύπησε, καὶ πρὸς τὸ μέλλον - πάντας ἐτάραξεν, maximum autem malum cum in praeſens dolorem attulit, tum in futurum omnes perturbavit 1, 14, 3. qui Bg. τὸν παρ. κ. ceperit per ellipſ., pro ἀνὰ ſ. εἰς ſ. κατὰ τὸν π. κ., dum ſine ellipſi regi licet ſic, μέγ. δεινὸν ἐλ. τὸν π. κ. max. malum hoc reddidit triſte tempus praeſens. ἑλόμενος μᾶλλον τὸν μέλλοντα κίνδυνον, ἢ τὸν π. eligens potius futurum per., quam praeſens 7, 5, 18. - ſimul c. adv. εἰ μὴ φυλάξῃ κίνδυνον, οὐκ ἐπαιωρούμενον, ἀλλ' ἤδη π. ſed iam praeſens 1, 9, 10. τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον οὐ μέλλοντα, ἀλλὰ π. ἤδη φοβηθεὶς, non ut futurum, ſed ut praeſens iam formidans 1, 13, 8. - Fem. de perſ. c. ſubſt. ἡ στρατιωτικὴ δύναμις παροῦσα πᾶσα, praeſens 1, 6, 18. - Gen. τῆς μητρὸς παρούσης, matre praeſente 4, 3, 11. - ſed de re, τὸ τῆς π. τύχης αἴτιον, praeſentis fortunae 7, 5, 10. - in opp. ἐκ τῆς π. τύχ. τὰ μέλλοντα πιστεύσαντες, ex praeſenti f. 7, 7, 4. - Acc. οὐκ εἰς τὴν παροῦσαν αὐτὴν ἀφορῶσιν, ἀλλ' εἰς τὰ λ. praeſ. fort. 7, 1, 5. † διὰ τὴν παρ. ἐξ ἀνάγκης τῆς βασιλείας τύχην, propter praeſentem imperii ſtatum 8, 7, 5. v. ἀν. †† de perſ. c. adv. τῶν βαρβάρων σχεδὸν τὴν τότε π. δύναμιν, omnes tunc praeſentes copiae 7, 2, 14. - Plur. Acc. de re, c. ſubſt. τὰς παρούσας ὀδυρομένου τύχας, praeſentem fortunam 2, 12, 8. - Neutr. Sing. de perſ. c. ſubſt. πᾶν τὸ παρὸν στρατιωτικὸν, quae aderat, militaris multitudo omnis 1, 4, 19. - Gen. τῇ ἐκ τοῦ παρόντος πλήθους ἀνάγκῃ, propter praeſentem multitud. 2, 2, 22. μηδὲ πολλοῦ πλ. π. nec multa turba praeſente 7, 6, 16. ſc. ibi, ante cellulam. — Neutr. cum artic. et gen. rei, in opp. τὸ μὲν παρὸν τῆς ἀρχῆς -, τὸ δὲ μέλλον καὶ προσιὸν λ. praeſens imperium 6, 8, 9. ſc. μέρος. — abſ. c. praep. παύσειν τῆς ἀλόγου εἰς τὸ παρὸν ὁρμῆς, eos averſurum in praeſens a coeco impetu 2, 5, 7. qui Bg. traxit ad v. pr. cum proprie formula e praep. intra artic. et ſubſt. ſit p. adi., atque adeo p. τῆς παρούσης, et ita concurrant duo per ſe adi., quorum unum mutare ſolent in ſyn. formulam, et p. averſurum a coeco impetu praeſenti, ſ. a praeſenti coeco impetu,

veniat a coeco in praeſens impetu; cum impetus ille inſanus incideꝛit in mentes illorum, nondum antea, et incidere potuerit tantum hoc praeſenti tempore, poſtea opprimendus; dum praeterea in formula ipſa procedit ellipſis non modo vulgaris iſta ſubſt., *μέρος τοῦ χρόνου*, ſed etiam alicuius particip., *ἐμπεσούσης, γενομένης ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν*, a coeco impetu, qui in praeſenti occuparat animos illorum cf. ſyn. *πρὸς τὸ νῦν* ib. §. 10. - in opp. *τὸ βάρβαρον - οὔτε εἰς τὸ παρὸν καταθαρσήσει, - τά τε μέλλοντα φοβ.* in praeſens 1, 5, 26. ſc. *μέρος τοῦ χρόνου*, quae et ſupplebuntur in ſqq. - c. praep. al. per adiunctum vel adi., *τοῖς συμβουλεύουσιν αὐτῷ πρὸς τὸ παρὸν ὠφέλιμα*, ſuadentibus in praeſens utilia 2, 5, 6. - vel verb. *οἱ διαδράντες πρὸς τὸ π. ἀνακεχωρήκεσαν λ.* in praeſens 1, 3, 13. ubi ambiguum, quo referatur, ad v. pr., an ſq. *ἐπειδὴ πρὸς τὸ π. ἄλλον οὐχ εὗρον*, in pr. 8, 8, 16. - Neutr. Plur. c. artic., ſed ſine ſubſt. *αὐτὸν τὰ παρόντα ἐφόβει*, praeſentia terrebant 2, 3, 2. ſc. *πράγματα*, res praeſentes, praeſens ſtatus ſ. conditio rerum et reip., ſq. explic. §. 3. *εἰ - τὰ π. ἕλοιο*, praeſentia 7, 5, 12. i. q. pr. §. *κινδύνου — τοῦ παρόντος*, praeſentem ve fortunam et dignitatem imperatoris oblatam. - in opp. *ἀσχάλλοντες μὲν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, ποθοῦντες δὲ λ.* offenſi praeſenti rerum ſtatu 2, 5, 1. forma reip. alia et mitiori, et cohibitis rapinis. - † ſimul c. adv. *τῶν μὲν προςκτωμένων ἀεὶ καταφρονήσει, τῶν δ' οὔπω παρόντων ἀντιποιήσει*, nondum autem praeſentium 1, 8, 4. p. aliorum *τῶν ἀπόντων*, ſc. *χρημάτων*, opum, pecuniarum, facultatum. - Med. de perſ. in opp. c. adv. *ὡς δὲ ἀπηγγέλη τῷ Ἀλβίνῳ μὴ μέλλων ὁ Σεβῆρος, ἀλλ' ἤδη παρεσόμενος*, ſed iamiam adfuturum (eſſe) 3, 7, 1.

παρειςδύω ſ. *παρεισδύνω*, phyſ. de perſ. abſ. *παρεισδύναι σπουδάζοντος ἑκάστου*, intrare 7, 9, 18. per portas in urbem. - † trop. *παρειςδύντες τινὲς λ.* cum irrepſiſſent 1, 6, 2. ſc. in animum Commodi, ſe inſinuaſſent, amorem et benevolentiam eius ſibi comparaſſent, clam, ipſo non ſentiente nec eius miniſtris et tutoribus, it. callide, artibus quibusdam, ſimulando, blandiendo, ad gratiam voluntatem que loquendo et agendo. - Med. phyſ. c. praep. *παρειςδύεσθαι εἰς τὴν πόλιν*, penetrare 2, 12, 1. clam, ut ſq. §. ſyn. *εἰς Ῥώμην - λανθάνοντες εἰςῄεσαν*.

παρείςειμι, (a v. *εἶμι*,) ph. de animal. abſ. *τὰ δὲ (θηρία) λανθάνοντα καὶ παρεισιόντα*, ſenſim obrepentes 3, 9, 10. qui Bg., per hendiad. reddens, oſtendit eſſe i. q. ſimpl., ob adiunctum *λανθ.*, ſc. in corpus nudum.

παρενεγκεῖν ſ. Paſſ. *παρενεχθῆναι* -, phyſ. de perſ. abſ. *παρενεχθέντες ἀπώλοντο*, ablati 8, 4, 7. abrepti a fluminis aqua rapida. — de re. *ἅ περ (σκεύη οἰνοφόρα) ἐπινήξεσθαι μὲν ἔμελλεν, μὴ παρενεχθήσεσθαι δὲ*, nec peſſum itura ib. 11. immo abreptum iri ſ. ablatum iri a fluminis aqua rapida, dum deferuntur per fluvium ad ſpatium aliquod.

παρέπεσθαι, phyſ. Med. de perſ. c. dat. perſ. et adv. *ἀεὶ παρεπόμενος αὐτῷ*, illum aſſectari ſolitus 4, 13, 2. i. q. ſimpl., de ſatellite.

παρέρχεσθαι, Med. de perſ. phyſ. c. praep. *πρὶν εἰς τὸν βασίλειον οἶκον παρελθεῖν*, antequam in imp. domum veniret 3, 10, 9. — ſed ſenſu exquiſito, de oratore, c. adv. *διὸ παρῆλθον*, prodii 2, 8, 5. ſc. huc, ad vos, i. q. formula §. 3. *εἰς ὑμᾶς ἦλθον - δημηγορήσων*. Trop. de perſ. c. praep. *ἐπεὶ παρῆλθεν εἰς τὴν ἀρχήν*, ingreſſus imperium 2, 7, 1. acceſſit ad imp., adeptus eſt. - De

re, in opp. οὕτως ὁ μεταξὺ χρόνος τῆς παρελθούσης ἑορτῆς καὶ τῆς μελλούσης ἐδηλοῦτο, intervallum temporis inter praeteritam et futuram celebritatem 3, 8, 20. praeterlapſam.

παρέχειν, de perſ. ph. c. acc. rei, ὤνιον παρέχοντες - ἀφθονίαν, venalem praebentes copiam 8, 6, 6. † παντὰ παρέξειν ὑπισχνούμενοι, ſe praebituros (eſſe) 3, 2, 17. ubi propr. deeſt dat. pron. αὐτῇ, τῇ ςρατιᾷ, it. acc. τὰ ἐπιτήδεια, aut τὰ αἰτούμενα ὑπ' αὐτοῦ, τοῦ Σεβήρου. it. in hoc, †† πάντα ὑπισχνεῖτο π. praebiturum (ſe eſſe) 6, 7, 20. ubi ſimul ſq. inf. praeſ. - ſimul cum dat. perſ. diſerto, ἀφθονίαν πατοῦ παρεῖχε τοῖς λ. ſuppeditabant 8, 2, 8. qui Bg. leg. παρεῖχον, referens ad pr. nominat. γεωργοῦντες, dum ſing. poteſt reſpicere pr. πόλις, in quo latet plur. πολῖται, cui convenit γεωργοῦντες, per ſynesin. - Trop. γυναῖκες -, σχῆμα παρέχουσι λυπουμένων, praebent 4, 2, 6. μηδέν τι γενναῖον - παρέχοντος αὐτοῦ, prae ſe ferre 6, 7, 24. τὴν ἀρχὴν παρέξειν - ἀριςοκρατίας 2, 14, 6. initium daturum eſſe ſe, v. ἀρχ. - †† δίκας ὠμότητος παρέσχε, dedit 7, 5, 15. - ſimul c. dat. perſ. θυσίας - τῷ δήμῳ π. indulſit 3, 10, 3. γένους ἔνδοξον ἀρχὴν αὐτὸν παρασχεῖν καὶ τῷ ὑςέρῳ γένει, relinquere 5, 1, 17. tradere, praebere. — ὡς ἀφορμὴν αὐτῷ παράσχοι - ἁρπάζειν, occaſionem ſibi praeberet 1, 8, 4. qui Bg. cepit dat. pron. recipr. αὑτῷ, relatum ad Perennium, dum alter dat. vulg. pertinet ad Commodum, melius, quoniam ex uſu loquendi eſt, ſed ille dat. recipr. tantum ex analog. Lat. et noſtr. ſich etwas verſchaffen. † κἀκείνους - αὐτοῖς - ἀδεεςέραν παρέξειν τὴν ἔφοδον, relicturos (eſſe) 6, 5, 16. εὐδαιμονίαν τοῖς - π. praebiturum (eſſe) 2, 14, 7. ἐκείνῳ παρέξοντα - τὸ λ. qui ipſi praeſtaret 5, 7, 3. praeberet, daret, noſtr. verſchaffen. - ſimul c. adv. τὴν πόλιν αὐτοῖς ἄνετον π. ἐξουσίαν, praebiturum 2, 5, 2. ††† Cum acc. perſ. dupl., et uno quidem pron. recipr. ἄξιον ἐμαυτὸν παρασχεῖν τῆς - τιμῆς, ad dignum me praeſtandum 2, 3, 16. - ſimul c. dat. perſ. παρεῖχε - τοῖς ἀρχομένοις ἑαυτὸν ἐπιεικῆ - βασιλέα, praebebat erga ſubiectos ſe, 1, 2, 5. ſe exhibebat 4, 3, 4. - † ſimul c. adiunctis ex adv. at c. dat. rei, τὰ μὲν πρῶτα κατ' ὀλίγον ὀκνηροὺς - αὐτοὺς τοῖς κελευομένοις παρεῖχον, ſe praebebant 2, 4, 10. - † rurſus c. dat. perſ. ſed ſimul c. acc. rei, παρεῖχε τοῖς δήμοις ἑαυτὸν καταγέλαςον θέαμα, praebuit populo ſe ipſum 1, 3, 9. v. θ. ††† c. ſolo dat. pron. et inf., p. acc. ſubſt. rei, παρέσχεν αὐτῷ μὲν - ἁλῶναι, ἐκείνῳ δὲ - φυλάξασθαι, qui efficeret, ut ipſe quidem praeviſus deprehenderetur, ille autem, ante certior factus, caveret 1, 8, 13. praebuit ſibi quidem, dum praevidebatur, deprehendi, i. deprehenſionem, it. comprehendi, i. comprehenſionem, ſed illi, dum praevidebat, cavere, i. cautionem; praeſtitit ſibi quidem hoc, ut comprehenderetur, verum illi, ut caveret ſibi; cauſa ſ. auctor fuit ſibi quidem, ut comprehenderetur, ſed illi, ut caveret ſibi. - De re, phyſ. c. acc. rei et dat. perſ. it. c. inf. Ἀκυληΐα - τὰ - παρεῖχεν ἐμπορεύεσθαι τοῖς πλέουσι, praebebat ad mercandum navigantibus 8, 2, 7. - it. c. praep. ὅσα ἐδύνατο παρέχειν εἰς χρῆσιν ἀνθρώποις πόλις λ. ſuppeditare uſui hominum 8, 6, 6. e. - Trop. c. acc. rei, τῷ λογισμῷ πάντα νέμειν, μὴ παρέχον ἄδικον εὐπορίαν χρημάτων, non praebens 2, 3, 25. ἡ - φιλονεικία - ἐναύσματα - ἔριδος - παρεῖχε, addebat 3, 13, 4. σκύλων ὄψιν - ὅπλα παρεῖχεν ἐρριμμένα, praeſerebant 8, 4, 28. τὸ ἐκποβησόμενον - κοινὴν ἐμοὶ - τὴν ἀπόλαυσιν παρέξει, praeſtabit 2, 8, 6. - ſimul cum dativ. perſ. τραχεῖα - ἡ χώρα τοῖς μὲν

- τὴν πορείαν εὐμαρῆ παρεῖχεν, praebebat 6, 5, 12. ὡς τὴν λίμνην - πεζομαχοῦντι ϛρατῷ ναυμαχίας ὄψιν παρασχεῖν, ut praeberet 7, 2, 14. πρόφασιν τοῖς ϛρατιώταις - τῆς τύχης παρασχούσης, cauſam ſuggerente 5, 3, 1. ταῦτα ὑμῖν μὲν εὐδαίμονα - παρέξει βίον λ. praeſtabunt 8, 7, 13. ††† τὸν ποταμὸν — γεφυρωθέντα - εὐμαρῆ τὴν διάβασιν τοῖς ϛρατιώταις παρέξειν, ᾤετο, ſe praeſtiturum 6, 7, 13. qui Bg. retulit ad ducem Alex. Sev., cum et valere poſſit per metaph. de fluvio ſic, *fluvium* que navigiis occupans, his inter ſe colligatis tectum more pontis, putabat, *eum* fluvium *praebiturum* eſſe *militibus* facilem *tranſitum*. - Tum de re, c. acc. rei et praep. Συμιαμάτων ἀτμίδες εὐωδίαν παρεῖχον (ἐν) ταῖς εἰσόδοις, praeſtabant in portis 4, 8, 19. qui Bg. recte expreſſit praep., elapſam a pr. ſinitione. - it. ſimul cum dat. perſ. et inf. καὶ τοῦτο παρασχούσης τῆς φύσεως Ἰταλιώταις, ἔρυμα αὐτῶν προβεβλῆσθαι (ἐκεῖνα ὄρη) ἄῤῥηκτον, id etiam indulgente natura Italis, ut munimentum ipſis obiectum ſit 2, 11, 16. ut iſti montes, Alpes, tanquam munimentum inexpugnabile, ipſis obiecti ſint, h. l. largiente, concedente natura. - it. cum dat. rei, ἃ περ πάντα - πλείονα παρέσχε τῷ πολέμῳ τὴν διατριβήν, longiorem addiderunt bello moram 3, 14, 20. attulerunt, fecerunt moram, i. bellum differebant ſ. protrahebant. - †† ſimul et phyſ. et trop. ποταμὸς - ὁμοῦ παρέχων τε προβολὴν τάφρου καὶ χορηγίαν ὕδατος, praebens ſimul et foſſae obiectus et copiam aquae 8, 2, 16. - Paſſ. ſed ſenſu Med. de perſ. trop. cum acc. rei, πρὸς ἄνδρα, μηδεμίαν εὔλογον παρεσχημένον αἰτίαν, adverſus eum, qui praebuiſſet 3, 5, 6. - Med. pro act. mero, ὅτι μηδὲν ἀνδρεῖον - παρέχοιτο, quod nullum forte factum edat 6, 8, 8. qui Bg. ceperit p. act., dum Med. pertineat ad milites indignantes, quod *ſibi* non praeberet facultatem edendi factum aliquod forte. Et vel ſic tamen fuerit p. act., quoniam agens eſt Alexander, et praebet aliquid aliis, militibus, ut ſit potius Lat. oſtendere, ut in ſq. loco, cf. 6, 7, 24. - c. adv. οὐδαμοῦ τῦφον - παρεχόμενον λ. nusquam faſtum prae ſe ferendo 2, 4, 18. - †† in periphraſi, ὡς εὐτοξίας - παρέχοιτο δεῖξιν, ut praeberet ſpecimen 1, 15, 5. oſtenderet, oſtentaret artem iaculandi certo. - ſimul cum dat. perſ. ἴσην αὐτοῖς - εὔνοιαν παρείχοντο, exhibebant 3, 15, 11. εὔνοιαν - τοῖς ἀρχομένοις παρέσχετο, praeſtitit 2, 9, 12.

παρθενεύεσθαι, Med. mor. de Veſtali, ταύτην ἔδει π. virginem manere 1, 11, 12. ſcil. perpetuo, ut additur loco ſq. - c. praep. et adiuncto, ἁγνεύειν πρὸς τῶν ἱερῶν νόμων κελευομένης, καὶ μέχρι τέλους τοῦ βίου π. 5, 6, 3.

παρθενία, mor. de Veſt. ὡς μὴ φυλαττούσας τὴν παρθενίαν, virginitatem 4, 6, 9.

παρθένος, mor. de Veſt. abſ. τὸ σεμνὸν τῆς παρθένου, virginis 1, 11, 13. - c. adiuncto, εἰ π. εἴη καὶ ἁγνή ib. 12. † παρθένου, τῆς - Ἑϛίας (ſ. τῇ Ἑϛίᾳ) ἱερωμένης, virginis Veſtalis ſacerdotis 5, 6, 3. - † quaſi p. adi. αἱ τῆς Ἑϛ. ἱέρειαι παρθένοι, Veſtales virgines 1, 14, 8. Veſtae ſacerdotes virgines ſ. femineae ſ. feminini ſexus, noſtr. *die* iungfräulichen *Prieſterinnen* der *Veſta*.

παρθενών, ph. de loco, c. adi. ἀποσπάσας αὐτὴν - τοῦ ἱεροῦ παρθενῶνος, a virginali domo 5, 6, 3. a ſacro gynaeceo ſ. ſacra gynaeconitide, in templo Veſtae.

Παρθία, reg. Aſiae, τῇ ἐν Παρθίᾳ μάχῃ, Parthico praelio 6, 6, 9. qui Bg. p. adi. ob formulam e praep, intra artic. et ſubſt.

Παρθικὸς, gentil., de perſ. abſ. ἐπιθυμήσας Παρθικὸς κληθῆναι, Parthicus 4, 10, 1.

Πάρθος, id. τὰ ἐν Πάρθοις λυμηνάμενοι, rebus apud Parthos labefactatis 6, 5, 15. ſc. κτήματα ſ. χρήματα ὄντα, res, poſſeſſiones, quae ſunt apud P., ſ. in Parthia, p. pr. ἐν Παρθίᾳ, pro quo ſubſt. loci ſ. terrae ponuntur et alibi nomina perſ. ſ. gentis.

Παρθυαῖος, (i. q. pr.) c. artic. ὁ Π. - ἔφη, Parthus 3, 1, 5. 4, 10, 11. τὰ βασίλεια τοῦ Παρθυαίου, ſedes regis Parthorum 3, 9, 16. τῷ Παρθυαίῳ, Partho 4, 15, 16. per ellipſ. ſubſt. βασιλεὺς, et pro illis deinde ex 3, 1, 4. 4, 10, 2. - c. acc. ellipt. ſubſt. Ἀρσάκης, τὸ γένος Παρθυαῖος, natione Parthus 6, 2, 19. - Plur. Gen. Παρθυαίων οἱ τοξικὴν ἀκριβοῦντες, Parthorum 1, 15, 4. — πρὸς τὸν βασιλέα Π. 3, 1, 4. 4, 10, 2. cf. 3, 9, 15. τῇ κατὰ Π. νίκῃ, Parthica victoria ib. 21. 6, 2, 20. ἐν τοῖς ἑῴοις μέρεσι Π. in oriental. partibus Parthiae 6, 5, 14. εἴ τινες Π. αὐτομόλοι ἠκολουθήκεσαν, quicunque ex Parthis transfugae ſecuti fuerant 6, 7, 17. 7, 2, 3. τὴν Π. Parthicam (imperium) 4, 10, 5. ſc. ἀρχὴν, ut diſerte τῇ Π. ἀρχῇ, Parthorum imperium 6, 2, 17. — τὴν Π. γῆν, Parthorum regionem 3, 5, 1. 4, 11, 12. Parthicam regionem ib. 3. - Dat. εἶναι - Παρθυαίοις λ. Parthis 4, 10, 7. - Acc. τὸν πρὸς Παρθυαίους πόλεμον, Parthicum bellum 5, 1, 7. μετὰ τὸ Π. καθελεῖν, Parthos 6, 2, 5.

παρίεσθαι, Paſſ. de perſ trop. c. praep. παρειμένον ὑπὸ τοῦ φαρμάκου καὶ μέθης, debilitatum 1, 17, 25. reſolutus, noſtr. *entkräftet* ſ. *erſchlaffet*.

παριόντες v. πάρειμι ab εἶμι.

παρίστημι, de perſ. phyſ. neutral. abſ. οἱ προϊόντες αὐτοῦ ἐκήρυττον, μηδένα παρεστάναι, ne quisquam prope adſtare vellet 3, 11, 5. — c. adv. κάτω παρεστῶτες, adſtantes 8, 3, 6. - c. dat. rei ſ. loci, παρειστήκεσαν ταῖς πύλαις, ſtabant ad portas 7, 10, 9. - Alio trop. ſenſu, act. c. acc. rei et praep. παραστήσας ἐν τῇ γραφῇ τὸν τύπον λ. repraeſentatâ in pictura forma 5, 5, 11. repraeſentans, ſiſtens, iubens ſiſtere ſ. curans ſiſti iuxta ſe, i. effingi, adiungi, a pictore. - Med. c. acc. perſ. τὸν παῖδα παραστησάμενος, filio in eorum conſpectu conſtituto 1, 4, 1. prope ſe ſiſtens, ſibi adſtare iubens et propius ſe ad lectulum, ubi decumbebat. - † trop. ſimul c. abl. modi, ἔδοξε τοῖς στρατηγοῖς, - σπάνει ποτοῦ - αὐτοὺς παραστήσασθαι, penuria potus - eos ad deditionem compellere 7, 12, 7. ad ſe ſiſtere, in ſuas traducere partes, ſibi adiungere.

παροινία, cum adiuncto phyſ. partim, ὕβρεως καὶ παροινίας τῆς σῆς, petulantiae tuae 1, 17, 10. niſi Bg. ſcripſit *temulentiae*. εἰς τοσοῦτον μανίας καὶ π. λ. petulantiae 1, 14, 15. - Trop. εἰς ὕβριν καὶ παροινίαν, contumeliam 5, 8, 1. ubi copulantur ſyn. et quidem propr. et trop.

παροξύνειν, trop. de perſ. c. acc. perſ. et particip. modi, διηγουμένη λ., παρώξυνεν αὐτὸν, inſtigabat 3, 10, 16. ad iram et vindictam, irritabat. - ſimul c. praep. τοὺς εἰς ὠμότητα παροξύνοντας (αὐτὸν,) crudelitatis hortatores 7, 1, 6 ſimpl. p. incitare. — De re, φθόνος αὐτοὺς εἰς τοῦτο παρώξυνεν, incitabat 1, 10, 15. αἰτίαι τοιαῦται - εἰς μῖσος - τοὺς - παρώξυνον, incitabant 7, 4, 1.

παρορμᾶν, mor. de perſ. ſenſu milit. c. acc. perſ. et adv. τὸν στρατὸν ἀεὶ παρορμῶν, adhortans 7, 1, 1. dux, ad pugnandum. — παρορμώντων (αὐτοὺς) ἑκατέρωθεν τῶν στρατηγῶν, incitantibus 3, 4, 8. - Extra bellum, ſ. univerſe, ἔτι μᾶλλον παρώρμησαν αὐτὸν, incitarunt 3, 6, 17. milites, ad ſuſcipiendum imperium. - abſ.

παρορμησάντων αὐτὸν τῶν οἰκείων, incitantibus 1, 13, 13. ad redeundum in urbem e ſuburbanis.
παρουσία, phyſ. c. gen. perſ. δέοι τῆς παρουσίας τοιούτου βασιλέως, praeſentiae 1, 3, 13. δεῖσθαι τῆς αὐτοῦ π. 6, 7, 6.
παῤῥησία, pl. c. adi. ἀκαίρου παῤῥησίας - ὑπέσχε δίκην, libertatis 1, 9, 14. in dicendo.
πᾶς, ſenſu A) vulg. Maſc. de perſ., ſing. Nominat., ſine ſubſt., intra adi. et particip. ſ. duo adi., σώφρων μὲν π. καὶ - μεμνημένος, frugi quidem quisquis eſſet 1, 13, 16. frugi ſ. frugalis homo quivis ſ. quilibet, ſc. ἄνθρωπος ſ. ἀνήρ. Accuſ. ante ſubſt. ſine artic. ἐῤῥωτο ὑπὲρ πάντα νεανίαν, quolibet iuvene 3, 14, 5. Plur. poſt ſubſt. ſine artic. οἰκεῖοι πάντες, familia omnis 8, 3, 2. v. οἰκ. ſine ſubſt. ante verb. π. συνῆλθον, omnes 1, 4, 1. 1. 9, 13. 5, 1, 9. 7, 11, 7. † ſimul c. adv. affini, πανδημεὶ π. ἐξίασιν 7, 9, 8. v. id adv. - † in opp. ſ. relat. π. -, ἕκαςος λ. 1, 14, 5. - ſq. π. - οὐδεὶς 7, 4, 1. - † ſq. ſimul partitione, π. -, οἱ μὲν -, οἱ δὲ λ. καὶ οὐδεὶς λ. 1, 4, 21. poſt verb. συνεληλύθεσαν π. 7, 11, 2. - univerſi, 8, 6, 14. in opp. ἐγὼ - ἡγοῦμαι, ὡς οἱ πλεῖςοι, καὶ σχεδὸν π. omnes 7, 8, 18. - Gen. ante ſubſt. ſine artic. ἱκανώτατος πάντων ἀνθρώπων λ. omnium 2, 9, 18. - poſt ſubſt. Παιόνων π. univerſis 2, 9, 2. ſine ſubſt. ante verb. π. ἑορταζόντων, omnibus 1, 16, 8. 2, 1, 12. 2, 9, 7. cunctis 8, 8, 5. — † poſt ſuperlat., ſimul per enallag. generis ſ. ſyntheſin ſ. ſyneſin, Λουκίλλα - πρεσβυτάτη πάντων ἀδελφή, (omnium) maxima natu ſoror 1, 8, 6. ſc. παίδων, Marci liberorum, p. πασῶν. in relat. π. - ὅσοι λ. 4, 3, 3. - Dat. ante ſubſt. πᾶσιν ἀνθρώποις, cunctis h. 2, 2, 14. - it. in opp. Ῥωμαίοις καὶ π. ἀ. omnibus h. 4, 14, 18. - it. ante v., in opp. ὑμῖν αὐτοῖς καὶ π. λ. 1, 4, 14. - poſt v. παρηγγέλθη πᾶσιν, omn. 1, 5, 3. - †† intra adi. et v. ποθεινὸς πᾶσιν ὤφθη, om. 1, 7, 4. - Acc. ante ſubſt. c. artic. πάντας τοὺς - φίλους, omnes 8, 5, 23. - poſt ſubſt. et c. adi. al. ſimul, λοιποὺς - φίλους - πάντας λ. reliquos - amic. cunctos 1, 17, 3. τοὺς μὲν Εὐρωπαίους πάντας ἀπομεῖναι, omn. 4, 3, 1. - in opp. et ſq. partit. Γερμανοὶ, οὓς οὐδέπω π. ἐκεχείρωτο, ἀλλὰ τοὺς μὲν - τῶν δὲ λ. omnes 1, 3, 12. - ante pron. χειρωσαμένῳ π. αὐτοὺς 1, 6, 16. - in opp. π. ἡμᾶς ὡς ἕνα ἠγάπα 1, 5, 7. π. γὰρ ἡμ. λ. ib. 12. - † poſt neg. οὐδὲ γὰρ ἔλανθανε τὰ - πάντας, neque enim - quenquam 1, 14, 14. - ante particip. c. artic. πάντας - τοὺς παρόντας, omn. 1, 4, 17. - poſt particip. merum, χρωμένους π. ἐτάραξεν, qui acciperent, omnes perturbavit 1, 14, 3. per ordinem inverſum, p. ἐτ. π., χρ., ubi adeo ſter proprie, ut in ſqq. locis. - ante verb. π. ἀποςῆναι κελεύσαντες, cunctos 1, 17, 21. omnes 4, 12, 6. ſq. καὶ οὐδεὶς λ. — †† c. adi. peculiari, κοινοὺς ἐχθροὺς π. ἡγεῖτο, communes hoſt. omnes exiſtimabat 1, 8, 15. v. κ. in relat. λεόντων - ἑκατὸν -, ἰσαρίθμοις ἀκοντίοις π. ἀπέκτεινεν 1, 15, 13. - in relat., al. π. -, μόνους - τοὺς - ςρατιώτας λ. cunctos 2, 4, 8. π., οὓς - καὶ ὅσοι λ. omnibus 1, 9, 1. 1, 13, 11. 7, 1, 20. - poſt v. et ſq. partit. διεχρήσατο - π. -, τούς τε - καὶ τοὺς λ. 1, 8. 17. — poſt verb. εὔφραινε π. omn. 5, 2, 2. ſq. ſyn. πανδημεὶ λ. Maſc. de re, Sing. Gen. †† c. ſubſt. diverſi ſexus, παντὸς λόγου καὶ ἐλπίδος θᾶττον, omni ſpe et ſermone 3, 14, 7. qui Bg. vel hoc Lat. ordine innuit, adi. pertinere ſimul ad poſtr. ſubſt. cf. 1, 10, 8. — Plur. Acc. ante ſubſt. c. art. πάντας τοὺς - ἀγῶνας λ. omnes 7, 12, 8. - ſed poſt ſubſt. μηνῶν -, πάντας - ὀνομάσας, omn. 1,

14, 17. - Fem. de re, ſing. Gen. poſt ſubſt. προθυμίας πάσης, ſumma 8, 5, 3. - ante, πάσης εὐνοίας, omnem 1, 5, 10. π. ἐλπίδος μεῖζον λ. 1, 10, 8. π. νυκτὸς, quavis 2, 1, 16. - ſimul poſt praep. πρὸ π. τροφῆς, ante quemque cibum 1, 17, 23. ἔξω π. - ὑποψίας, extra omnem ſuſpicion. 2, 5, 12. μετὰ π. - ἀκριβείας, ſumma c. religione 1, 1, 4. μ. π. ἀνδρείας, ſumma fortitudine 1, 5, 19. μ. π. εὐκοσμίας, admodum decore 1, 9, 6. ſumma modeſtia 8, 8, 1. cf. 1, 13, 13. μ. π. τιμῆς, ſummo hon. 3, 8, 6. μ. π. προθυμίας, ſumma cum alacritate 5, 4, 9. μ. π. ἐπιμελείας, ſumma cura 6, 8, 5. μ. π. ὠμότητος, cum ſumma crudel. 7, 4, 3. μ. π. ἐπείξεως, ſumma feſtinatione 8, 6, 10. cf. μ. - Acc. ante ſubſt. merum, πᾶσαν ὕβριν λ. omni 1, 13, 11. π. προθυμίαν, ſummam 3, 6, 17. π. πραότητα, ſumm. 7, 6, 7. π. μηχανὴν, nullas non mach. 3, 15, 10. - ſed c. artic. 2, 4, 12. qui Bg. legerit γῆν, aut ſuppleverit ſaltem. π. τὴν ἐπιβουλὴν, omnes inſid. 3, 5, 13. - ſimul poſt praep. πρὸς πᾶσαν τὴν - ἤπειρον, contra univerſam 2, 14, 14. - poſt ſubſt. c. artic. τὴν ἐλπίδα π. ſpem ſummam 2, 9, 5. - Fem. Plur. de perſ., poſt ſubſt. merum, in relat. γυναῖκες πᾶσαι, ὅσαις λ. 4, 2, 5. omnes. ἀρχαὶ π. λ. omn. 8, 6, 18. - De re, poſt ſubſt. mera, ea que diverſi ſexus, ἀνδριάντες - τιμαί τε πᾶσαι, omn. 7, 7, 5. - Dat. ante ſubſt. merum, πάσαις - εὐφημίαις, omn. 2, 2, 21. - Acc. ante ſubſt. c. art. πάσας - τὰς - τιμὰς 2, 12, 10. - ante ſubſt. mer. π. - πράξεις, ſummam rerum 4, 12, 7. - ſimul poſt praep. κατὰ π. ὁδοὺς, per omn. v. 2, 12, 2. - poſt ſubſt. c. art. ſ. intra ſubſt. diverſi ſexus, τὰς εἰςόδους πάσας καὶ λιμένας λ. aditus omn. et portus 3, 1, 3. - Neutr. ſing., de perſ. Nominat. ante ſubſt. cum art. πᾶν τὸ ςρατόπεδον, univerſi milites 5, 3, 25. - Dat., ſimul poſt praep. σὺν παντὶ - τῷ πλήθει, omni 7, 5, 2. 6. - Acc. poſt ſubſt., in relat. εἴ τι γένος ἦν βασιλικὸν -, πᾶν ἐξέκοψεν 4, 6, 7. — Plur. Dat. ante ſubſt. cum art. et ſimul poſt praep. ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, in omn. nationibus 3, 2, 13. - Acc. †† ante artic. merum, πάντα τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς λ. omnia 5, 7, 12. ſc. πρόςωπα vel commune χρήματα, ut in. τὰ παιδικὰ, ubi neutr. adi. p. maſc. et abſtract. p. concreto. Quo et referri licet 2, 4, 2. 6, 1, 3. - Neutr. de re, ſing., dat. ante ſubſt. mer. παντὶ σθένει, ſummis viribus 3, 9, 8. omni vi. - totis viribus 8, 4, 18. — Acc. cum verb. ante, et ſq. partit. ſ. in relat. πᾶν, ὡς ςρατιώτης, ἔπραττεν, εἴτε - εἴτε λ. omnia 4, 7, 6. πᾶν, ὅ λ., εἰργάζετο ib. 7. †† poſt verb. προςποιήσασθαι πᾶν ὅ τι οὖν, quidvis 2, 14, 9. ſc. πρᾶγμα. Neutr. Plur. poſt ſubſt. mer. ταμεῖα - πάντα, aerarium omne 1, 6, 19. - Gen., ante, πάντων ἱερῶν, omn. 1, 14, 4. - ſimul poſt praep. ἐκ - π. ἐθνῶν 6, 3, 2. - Acc. intra art. et ſubſt. τὰ δὲ σκευοφόρα πάντα κτήνη λ. omn. 8, 1, 4. — poſt ſubſt. in relat. ἀρώματα - π., ὅσα 4, 2, 16. - † σωροὺς χρημάτων -, πάντα προέσθαι 5, 3, 22. - ante art. et ſubſt. πάντα τὰ - λείψανα, omn. 4, 8, 10. - †† ante art. et ſubſt. diverſi ſexus, πάντα δὲ τὰ ἐπιτήδεια, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας λ. 5, 3, 26. — ante particip. c. art. πάντα ἐδίδου τὰ αἰτούμενα, omn. 1, 6, 26. 2, 1, 24. poſt ſubſt. c. art. in opp. τὰ μὲν ὅπλα - π. omn. 2, 13, 5. ſc. λοιπὰ, cf. infra in Reſtrict. Neutr. Plur. ſine ſubſt. ſed c. art., it. c. gen. perſ. τὰ ἀνθρώπων π. εἰδέναι, res hominum omnes 4, 12, 5. ſc. πράγματα. - τὰ ἐκείνων π. δοῦναι, illorum bona omn. 7, 8, 20. ſc. χρήματα, κτήματα, ἀγαθὰ, etc. — Sed ſine omni ſubſt. cum verb. τὰ μὲν γὰρ πρὸ ἡμῶν πάντα ὑπηρ-

ξεν αὐτῷ, omn. 3, 6, 4. v. praep. π. - ἐμβριθῶς τὰ π. 4, 3, 7. — †† Per ellipſ. praep., de temp. (κατὰ, ἀνὰ, διὰ) τὰ π. - ἐν τοῖς β. διατρίψασα, perpetuo 5, 8, 7. ſc. μέρη τοῦ χρόνου. Neutr. Plur. ſine artic. Nominat. c. verb. πάντα ἐπράττετο λ. omn. 1, 6, 1. - † in relat. π. -, μάλιϛα δὲ λ. 2, 14, 3. ſc. χρήματα, ἀγαθὰ, bona animi et corporis, it. πράγματα, ἔργα, acta, et p. ἄλλα πάντα. †† poſt ſubſt. alius ſexus, per ſyneſin ſ. ſyntheſin, θησαυροὶ - εἶχον· ἀλλὰ πάντα προεκεκένωτο, omn. 2, 7, 3. ſc. χωρία. - †† θησαυροὺς καὶ νεὼς, πάντα ἐδείκνυε λ. 3, 13, 9. - Gen. in relat. πάντων -, ὧν λ. omn. 2, 6, 15. - π. -, ὅσα 8, 5, 7. ſc. πραγμάτων. - πάντων ἐν σπάνει, omnium rerum ib. 8. 16. ſc. χρημάτων. - ἔξω π. ἀμνηϛίας, omnium 8, 7, 18. - Acc. in relat. πάντα δώσειν, ὅσα λ. omnia 2, 6, 11. π. -, ἃ -, λέγοντος 5, 8, 8. - c. verb. meris, μετὰ προθυμίας π. ἐπράττον 2, 11, 4. propr. poſt τῶν καμάτων et adeo ſubſt. alius ſexus iterum. - π. πράξειν εἰς ζῆλον λ. 2, 14, 7. 7, 6, 1. π. πιϛεῦσαι 8, 3, 22. - † Per ellipſ. praep. de modo, Διόνυσον, (κατὰ ſ. εἰς) πάντα μιμούμενος, per omnia 1, 3, 7. - †† it. c. adi. εἰκόνα, π. ὁμοίαν, omnia ſimilem 4, 2, 3. ſc. μέρη. B) ſenſu ſyn., p. Lat. *totus*, Maſc, de perſ. τὸν ϛρατὸν -, πᾶς λ. totus 3, 9, 12. 8, 7, 5. — πᾶς ὁ δῆμος λ. univerſus pop. 2, 2, 5. - † c. ſubſt. diverſi ſexus, πᾶς ὁ δ. καὶ τὸ ϛρατιωτικὸν ib. 23. - Gen. σχεδὸν παντὸς τοῦ ϛρατοῦ, univ. 3, 6, 14. omnis 8, 4, 19. - †† ante pron. recipr. εἰκόνα - π. ἑαυτοῦ, ſui totius 5, 5, 11. von *ſeiner* ganzen *Statur*. - Dat. poſt praep. σὺν παντὶ τῷ λοιπῷ ϛρατῷ, cum toto rel. ex. 2, 14, 1. - Acc. πάντα τὸν ϛρατὸν, univ. 8, 7, 7. — De re, πάντα τὸν - χρόνον, omne 1, 1, 5. - poſt praep. παρὰ π. τὸν ἐμ. βίον, per omn. meam vitam 1, 2, 10. - Fem. de perſ. ἡ ϛρ. δύναμις παρ. πᾶσα, univerſa 1, 6, 18. - Gen. poſt pron. τὴν - δύναμιν -, ἦρχε δ' αὐτῆς πάσης, univerſis (copiis) 2, 15, 2. — Dat. πάσῃ τῇ συγκλήτῳ, univerſo 1, 8, 10. - poſt praep. σὺν π. τῇ δυνάμει, cum omnibus copiis 6, 5, 20. - De re, πᾶσα ἥ τε Ῥωμ. πόλις, tota 5, 2, 5. - Gen. poſt praep. ἐκ τῆς Ἰταλίας πάσης, ex It. omni 1, 15, 2. ἀπ' Ἰταλίας π. ex It. tota 8, 5, 11. ἐκ π. Ἰτ. totâ It. 7, 12, 2. π. τῆς πραγματείας, totius 2, 15, 11. - Dat. προθυμίᾳ πάσῃ ſumma, 3, 4, 9. - Acc. πᾶσαν τὴν - ὥραν, omnem 1, 6, 3. 1, 8, 3. π. αὐτοῦ τὴν ψυχ. 1, 13, 15. poſt praep. κατὰ π. τὴν πόλιν, per omn. 1, 14, 18. παρὰ π. τὴν ὁδὸν, in toto itinere 2, 6, 10. εἰς π. τὴν πόλιν, per totam urb. 7, 9, 17. - Neutr. ſing., de perſ. Nominat. πᾶν τὸ - ϛρατιωτικὸν λ. 1, 4, 19. π. τὸ ἱππικὸν τάγμα, tota 1, 13, 5. omnis equeſter ordo 4, 2, 19. - Dat. σὺν παντὶ τῷ - πλήθει, omni 4, 14, 12. - De re, Nominat. πᾶν δὲ ἐκεῖνο λ. totum autem illud 4, 2, 13. ſc. κατασκεύασμα, e §. 15. et 18. - πᾶν - τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, omnis mult. 6, 5, 7. - tota mult. 4, 11, 5. i. q. πλεῖϛον πλῆθ. §. 7. τὸ πᾶν ἔργον λ. tota res 1, 14, 10. - Gen. παντὸς ἀξιώματος σχῆμα, ſummae dignit. 3, 11, 4. - Acc. μερῶν τοῦ σώματος, - εἰς πᾶν ἔχειτο 8, 4, 27. ſc. αὐτὸ, τὸ σῶμα, omne reliquum corpus. - Per ellipſ. praep. (κατὰ) πᾶν τὸ σῶμα λελωβημένους, toto corpore 8, 8, 15. - Neutr. Plur. Acc. τὰ σκέλη πάντα, crura tota 5, 3, 12. - ††† Per loca, ubi alterutro ſenſu pr. repetitur in vicinia, idque varie, a) eodem caſu, eodem que ſexu, Maſcul. bis, πάντες -, πάντες λ. omnes -, univerſi 6, 5, 22. πάντας - πάντας, omnes (leones), omnes (homines) 1, 15, 13. - ter, πλεῖϛα πάντων ἐγχειρισ̣εὶς,

πάντων οὐσίαν εἶχεν ἐλάττονα - πάντων λ. omnium - omnibus - omnibus 2, 1, 11. ſq. b) diverſo ſexu, πᾶς ὁ ςρατὸς -, προθυμίαν τε πᾶσαν, univ. exerc. - alacrit. que ſummam 6, 4, 1. — παντὶ τῷ ἄλλῳ ςρατῷ, - τὸ δὲ ἐπίλοιπον πᾶν πλῆθος, omni rel. exerc. - caetera vero omnis multit. 5, 4, 14. ſq. πάντα τὸν - ςρατὸν -, τὰς εἰςόδους πάσας καὶ λιμένας λ. omni ex. - aditus omnes et portus 3, 1, 2. ſq. πάντας -, πᾶσαν ἡλικίαν λ. cuncti - omnem aetat. 3, 8, 19. ſq. - c) Fem. ſexu eodem, πάσης τῆς νυκτὸς, - προθυμίᾳ - πάσῃ, tota nocte, - alacr. ſumma 3, 4, 8. ſq. - diverſo, πᾶσα ἡ πόλις -, παντός τε κόσμου καὶ τιμῆς λ. tota urbs - omni ornatu ac hon. 3, 6, 19. ubi in poſtr. cum ſubſt. diverſi ſexus. - † πᾶσα ἡ Ῥωμ. ἀρχὴ -, ἡ Φιλονεικία - περὶ τοῦ παντὸς, totum imper. Rom. - certamen de ſumma rerum 4, 14, 14. ubi poſtr. τὸ πᾶν i. q. pr. πᾶσα ἡ ἀρχὴ, de toto imperio, de univerſis terris, de ſummo dominio; utrius populi et domini ditioni poſtea ſubiecta ſit noſtra terra vel utraque; uter populus et rex in alterum eius que terras omnes habiturus ſit dominium; ſupplendo ſubſt. πράγματος ſ. ἀξιώματος, cf. 3, 11, 4. i. q. aliorum περὶ τῶν ὅλων et ὑπὲρ ὅλων τῶν πραγμάτων. — ἡ ςρατιωτικὴ δύναμις - πᾶσα, - ταμιεῖα - πάντα, univerſ. - omne 1, 6, 18. ſq. πᾶσαν ἀνατολὴν ὑπετάξατε, - σχεδὸν παντὸς τοῦ Ῥωμ. ςρατοῦ λ. totam or. - univerſ. 3, 6, 14. πᾶσαν πραότητα -, συκοφάντας τε πάντας, ſummam - omnes 7, 6, 7. τιμὴν π. - πάντα τε ἔπρατεν, omnem - omnia 1, 8, 1. - it. c. affin. παντοδαπὰς - ἀπὸ πάσης γῆς - πανταχόθεν - παντοδαπῶν ἐν πᾶσι θεάτροις - παννυχίδας, ex omnibus regionibus - in omnibus theatr. 3, 8, 15. - 17. d) Neutr. Sing. diverſo caſu, εἰ πᾶν τὸ ἔθνος ἀναπείσαιεν λ. - σὺν παντὶ - τῷ πλήθει λ. totam gentem - cum omni multit. 7, 5, 1. ſq. τὸ - ςράτευμα - πᾶν εἶχε, - διοικεῖσθαι πάντα λ. exerc. omnem - omnia 2, 15, 10. - diverſo etiam ſexu, εἰς - πᾶν τὸ - ςρατιωτικὸν - Παιόνων πάντων, omnem - univerſis 2, 9, 1. ſq. - e) Neutr. Plur. eodem ſexu, πάντα διηρπάζετο, - πᾶν τὸ - ἐργαλεῖον, omnia -, quidlibet 7, 11, 15. - diverſo, πάντων ἀνενδεῆ - βίον, - τοῖς δ' ἄλλοις πᾶσιν ἀνθρώποις, nullius indigam, - caeteris hom. omnibus 8, 7, 13. πάντα ἐπιὸν τὸ πῦρ ἐπεβόσκετο -. τὸ πᾶν ἔργον λ. omnia -, tota res, 1, 14, 9. ſq. ubi pr. π. aeque pertinet ad pr. ac ad ſq. v., prout comma ponitur, poſt π. aut poſt ἐπ. ſ. πῦρ, et deeſt ſubſt. οἰκήματα ſ. χρήματα. † πάντα ἔπρατεν ἑκάτερος, πειρώμενος λ. - πάντων αἱ γνῶμαι, omnia agebat uterque, annitens -, omnium 4, 3, 2. ſq. cf. ἔπρ. †† Cum artic. τὰ μὲν ὑπ' Εὐρώπην πάντα λ. Ἀσίαν τε πᾶσαν, in Eur. omnia - omnem 4, 3, 11. ſc. μέρη γῆς ſ. χωρία. - τὰ θηρία - π. ἐκ τῆς Ἰταλ. πάσης, feras omn. - ex It. omni 1, 15, 1. ſq. - f) bis et c allini, πᾶς ὁ δῆμος - πανταχοῦ, - καὶ πάντες μὲν γὰρ ὄχλοι λ. univ. - omne vulgus 7, 7, 1. ſq. ὁ δὲ ςρατὸς πᾶς -, οὐ πάνυ τι τῷ πραχθ. πάντες ἠρεσκ. ex. totus - (omnes) 8, 6, 1. πᾶσι - παντοδαπῆς - παντὶ τῷ βουλομένῳ, omnibus -, cuivis, cui libeat 1, 10, 12. πάσας τὰς - τριήρεις -, παντοδαπὴ δύναμις -, πᾶσαν ἤπειρον λ. omnes - univerſ. continentem 2, 14, 13. ſq. πανταχόθεν - ἀπ' Ἰταλ. πάσης - αἰγιαλοί τε πάντες καὶ λιμένες, It. tota - littora omnia portus que 8, 5, 10. ſq. ubi poſtr. π., intra duo ſubſt., pertinet ad utr. g) ter, πάντες οἱ ἐκείνου οἰκεῖοι -, ὑπηρέται τε πάντες -, μεθ' ὕβρεως πάσης λ. omn. - omn. - omni contum. 4, 6, 1. ſq. πᾶσι τοῖς ἀρχομένοις -, πρὸς πάντων εὐφημ., πάσης τε τιμῆς καὶ αἰδοῦς, omnibus - ab omnib.

— omnem que honor. 2, 3, 24. ſq. ubi poſtr. c. ſubſt diverſi ſexus. πρὸς πάντας τοὺς ἄρχοντας -, πάντας ἀναπείθων, - ἱκανώτατος - πάντων ἀνθρώπων λ. ad (omnes) - omnes - omnium hom. 2, 9, 17. ſq. πρὸ πάσης τροφῆς, - πᾶν τὸ φάρμακον -, καὶ πάντες λ. ante quemque cib. - omne - omnes 1, 17, 23. μετὰ πάσης αἰσχύνης -, πάσαις ταῖς - λώβαις -, (κατὰ) πᾶν τὸ σῶμα λελωβ. per ſummam ignomin. - omnibus - toto corpore 8, 8, 14. ſq. πάντα τολμῶντες, - παντὶ τρόπῳ -, τὴν Τύρον, πᾶσάν τε ἐνέπρησαν, quidlibet - omnibus mod. - totam 3, 3, 6. πάντα μὲν ἐκθύμως πράττων, - πᾶν τὸ στρατιωτικὸν -. τὰ μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν πάντα ὑπῆρξεν αὐτῷ, *alia* omnia -, univerſo exerc. - nam a nobis quidem omnia 3, 6, 1. - 4. v. praep. π. h) ter c. affini, πᾶς ὁ τόπος - πᾶν τὸ ἱππ. τάγμα -, πανταχόθεν -, πάντα δὲ λ. omnis - omnis - omnia 4, 2, 18. - 21. πανταχοῦ - ποθεινὸς πᾶσιν ὤφθη: - πᾶσά τε ἡ σύγκλητος - καὶ πανδημεὶ -, πάντα - ἄνθη λ. optatus omnibus in conſp. venit. - totus ſenatus -, omnia florum genera 1, 7, 3. ſq. ubi primus dat. pertineat aeque ad pr. adi. ac ad ſq. v. et poſtr. πάντα eſt p. omnigenos flores ſ. flores omnis generis, et p. παντοῖα, ut ap. Lat. quoque *omnes* flores. πάντας -, πάντες -, ἅπασι -, σχεδὸν παρὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν λ. omnes -, omnes -, omnibus -, per totum ann. 2, 7, 11. — 15. πάντα ἔπραττεν εἰς τὸ λ. - πανταχοῦ πρὸς πάντας ἡγουμένους, - πρὸς πάντας λ. omnia - omnes - cunctos 7, 7, 9. - 11. — i) quater, πᾶν τὸ τέμενος -, πάντων ἱερῶν - πάντες -, πάντα τὸν περίβολον λ. totum - omnium - omnes - omnem 1, 14, 4. - 6. - it. c. affini, ἅπαντα -, πᾶς ὁ δῆμος -, Ἰταλία τε πᾶσα -, πάντα τε ἔθνη -, πάντων σπάνει λ. omnia - univerſus - It. tota - omnes gentes - omnium rerum 8, 5, 14. - 16. πάντων τῶν ἐπιτηδείων - τροφῶν τε παντοδαπῶν -, πάντα - ἦν -, ἐν σπάνει πάντων τῶν ἐπιτηδείων -, πάντα ἔχουσαν λ. omnium - omnia - omnium - omnia 8, 6, 6. ſq. ἐμβριθῶς τὰ πάντα καὶ θυμοειδῶς ἔπραττε, - ὀργῇ πάντα πράττων, - ἐν ἅπασιν -, τὰ μὲν ὑπ' Εὐρώπην πάντα -, Ἀσίαν τε πᾶσαν λ. omnia - omnia - in omnibus - omnia - omnem 4, 3, 7. - 12. k) quinquies, πάντα τὸν ἐμπίπτοντα -, πάντας τε παῖδας καὶ γυναῖκας -. πάντα τὸν κόσμον καὶ κειμήλια λ. - ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν λ. - πάσας τὰς τιμὰς λ. quemvis obvium - omnes - omni ornatu et ſupellectile, - ſupra (omne) votum -, omnes honores 3, 9, 19. - 22. ubi his cum ſubſt. diverſi ſexus. πάντες -, πάντα -, τοὺς δ' ἄλλους πάντας -, πάντα ἔθνη καὶ πάντα στρατόπεδα λ. omnes - omnia - caet. aut. omnes - omnes populos et cunctos exercit. 2, 4, 1. - 4. μετὰ πάσης εὐφημίας -, προσεφέρετο πᾶσιν, - πάσαις διαβολαῖς -, πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν -, σώφρων μὲν πᾶς λ. (cum omnibus acclam.) cum omnibus - omnibus calumn. (totum) eius animum - 1, 13, 13. - 16. πάντα ποιήσειν -, πάντα τὸν στρατὸν -, ἀποστῆναι πάντας -, πάντες -, τοὺς καιροὺς πάντας λ. omnia -, totum ex. - omnibus - omnes - occaſ. omnes 4, 13, 6. - 11. πάντα τὰ βάρβαρα -, πᾶσαν τὴν - ἤπειρον -, Ἀσίαν - πᾶσαν, - πάντα -, πᾶσαν ὁλόκληρον - ἀρχὴν, omnes -, omnem -, Aſ. tota -, omnia -, totum et integrum 6, 2, 3. - 6. v. ὅλ. it. c. affin. εὐγενέστατος - πάντων εὐπατριδῶν, - πάντων ἀξιώτατον -, πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν ἐγὼ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες λ. - πάντων - ἐκβιασαμένων -, τὸν πάνυ δεξιὸν λ. omnium - omnium - omnem - caeteri que omnes - omnibus 2, 3, 9. - 12. πᾶσαν τὴν ὁδὸν -, παμπλειστη - παντοδαποῦς - πάντων θεῶν -, στρατὸς πᾶς -, πᾶσιν ἐπιτρέπων -, παντο-

δαπὰς -, ζῶα - πάντα λ. totum iter -, omnium deor. + exerc. univerſus -, omnibus -, beſtias omnes 5, 6, 17. - 21. ἐβά-σκηνε πάντα -, πᾶσαν τήν τε Ἰταλ. - παντάπασιν - ἀτέλειαν πάν-των -, διὰ παντὸς -, τέλη πάντα λ. omnia -, quidquid -, immunitatem (omnium,) - vectig. omnia 2, 4, 11. - 14. δένδρα πάντα -, πανταχόθεν -, ἅ περ πάντα -, περὶ πᾶν τὸ τεῖχος, - παντοίας - παντὶ σθένει, † παντὸς τοῦ ςρατοῦ -, πανδημεὶ, arb. omnes - quibus omnibus - circa totum murum - totis viribus - omnis exerc. 8, 4, 12. - 20. 1) ſexies. εἰς πᾶν - τὸ ςρατιω-τικὸν -, πάντα προέσθαι -, πᾶν τὸ γένος -, πάντα κίνδυνον -, πᾶν τὸ ςρατόπεδον -, πάντα - τὰ ἐπιτήδεια καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας, per totum exerc. - omnia - totam famil. -, quodvis periculum -, univerſi milit. -, omnibus neceſſar. 5, 3, 21. - 26. + it. cum affin. πάσης μούσης -, πᾶν τε, ὅ περ - θέαμα λ. - πρὸς πάντων βασιλέων, - γένος - πᾶν -, πάντας -, πᾶσα - νὺξ - παντοδαπῶν λ. omnis - (omne) quidquid -, ab omnib. imperat. -, (omne) - omnes -, totae noctes 4, 6, 4. - 8. ††† Per loca, ubi reſtrictive dr. et tantum de certis a) perſ., maxime Rom., 1, 4, 1. 14. 1, 7, 1. 3. 1, 9, 1. 13. 1, 14, 3. 12. 14. 1, 15, 10, 13. 1, 16, 8. 1, 17, 21. 24. 2, 1, 8. 2, 4, 1. 3. 2, 9, 7. 2, 12, 4. 2, 14, 1. tum milit. 2, 11, 3. 2, 13, 4. 4, 14, 18. 8, 6, 1. tum ſenatorib. 2, 5, 25. et οἱ λοιποὶ πάντες ib. 10. 7, 11, 2. 7. porro de Orientalibus 2, 7, 11. ſq. b) rebus, maxime Rom. 1, 14, 4. 9. 1, 15, 1. 2, 2, 3. 2, 4, 2. 18. e. 2, 11, 4. e. 2, 14, 7. 3, 2, 17. 3, 12, 26. e. it. aliis 8, 4, 17. 8, 6, 7. et de Aſia 4, 3, 11. 6, 2, 4. †† Ad quam not. anguſtiorem et referas haec, ubi valet p. Lat. *multus* ſ. *magnus* ſ. *plerique* ſ. *maxima pars*, de perſ. 1, 9, 1. ſed de re 4, 11, 5. ſq. C) ſenſu ſyn., p. Lat. *omnis reliquus*, de perſ. 1, 8, 15. 1, 9, 13. 2, 1, 12. 4, 13, 9. 4, 14, 18. 6, 5, 15. 7, 8, 18. ſed de reb. 2, 14, 3. 3, 6, 1. 19. 4, 1, 4. 7, 7, 3. 8, 4, 27. D) ſenſu ſyn., p. Lat. omnigenus, omnis generis, varius, de animal. 1, 12, 6. 1, 15, 9. e. 5, 6, 21. ſed de reb. 1, 2, 4. 1, 7, 4. 1, 9, 4. 4, 2, 16. 4, 5, 7. 4, 8, 19. 5, 6, 14. 6, 6, 6. 8, 8, 14. e. it. ſenſu mor., p. verus, falſus, gravis, levis, 1, 13, 14. — ††† Per loca ambigua, a) de perſ. an re, 2, 7, 7. 3, 10, 6. 4, 6, 4. 5, 8, 1. vel de utr. 2, 4, 2. 6, 1, 3. b) quoad ellipſ. ſubſt. τοῦ λοιποῦ διὰ παντὸς τούτων ἀπολαύειν, perpetuo 8, 7, 9. ſc. χρόνου, ſi maſc. ſed, ſi neutr. μέρους τοῦ χρόνου. - † διὰ παντὸς δεσποτείας ἀμεριμνίαν, perpetuam dominii ſecuritatem 2, 4, 13. qui Bg. formulam mutat in affine adi., accommodatum ad ſubſt. poſtr., pro in perpetuum, ſc. tempus. c) quoad not., utrum p. Lat. *omnis*, an p. omnis generis, ſ. p. *totus*, 1, 15, 1. 8, 4, 12. 15. d) quoad lect. πάντας ἤγαγε, reduxit 3, 4, 17. e. qui Bg. legerit ἐπανήγαγε, ſublato etiam adi. πάντ., pro quibus liceat fingere πάλιν ἀνήγαγε. - ὡς πάντα ἐν ὅπλοις - θεῷ, ut ſemper armatam 5, 6, 8. qui Bg. retinet π., p. κατὰ π. et per ellipſ. ſubſt. μέρη τοῦ χρόνου, vel μέρη τῶν πραγμάτων, de modo, p. κατὰ πάντα τρόπον, et p. παντάπασιν, prorſus, omnino. κίνησις - πᾶσι τῆς ὑπὸ Ῥωμαίοις ἐγένετο, motus toto Romano imperio exſtitit 6, 3, 3. qui Bg. legerit πάσῃ (p. ἐν πάσῃ) τῇ ὑπὸ Ῥ., ſcil. γῇ ſ. χώρᾳ ſ. βασιλείᾳ ſ. ἀρχῇ, dum vulg. procedat, ſuppiendo ad dat. ἀνθρώποις, et ad gen. art. γῆς ſ. χώρας, omnibus (hominibus) terrae ſub Romanis, ſ. terrae Romanorum ſ. Romanae ſ. imperii Romani.

πάσχειν, de perſ. ph., univerſe, c. acc. rei et praep. εἰώθει ἐπὶ ἄλλων τοῦτο π. ὁ Κόμμ. ὑπὸ κραιπάλης, ſolebat id accidere Commodo 1, 17, 22. Commodus ſolebat id (ut in ſomnum pr... beretur ſ. obdormiſceret inter coenam) experiri ſ. facere. ὑπὸ καμάτου π. (τοῦτο) οἰηθεὶς, id ſibi accidere ratus ib. 20. - in malam partem quamlibet, αἰτιώμενος, ὅτι δι' ἐκείνην ταῦτα πάσχ..., quod haec pateretur 6, 9, 12. ut a militibus defereretur imperator et reiiceretur. τῶν ςρατιωτῶν ἀγανακτούντων, ὅτι - ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίων - πάσχουσι, ea ſe a Romanis pati 7, 12, 6. ... Praetorianis, oppugnatis in caſtris a civibus. † ὅπως μή τι δεινὸν ἐκ τῆς ἐσομένης ἀρχῆς παρόντες πάθοιεν, ne - paterentur 2, ..., 5. - it. in opp. ſine caſu, δρῶντες καὶ πάσχοντες διατελοῦσιν, agere et pati ſolent 1, 4, 12. cf. v. διατ., mala quaedam et incommoda perpeti et perferre, ab imperantibus orta. - ſed c... acc. rei iterum et c. praep. ſimul, ἃ περ αὐτὸς ἡμᾶς δρᾶσαι ἐνενοεῖτο, ταῦτα πρὸς ἡμῶν παθὼν, ea paſſus a nobis 2, 1, 19. c... ſus, occiſus. - c. ſolo acc. illo, οἱ δὲ ἔπασχον (ταῦτα,) ἃ ..., δεδράκεσαν, patiebantur 1, 12, 17. lapidibus ac tegulis pet..., vulnerati et occiſi. συντίθενται, φθάσαι τὶ δράσαντες, ἢ παθεῖν, prius ac potius aliquid faciendum, quam patiendum 1, 17, ... a Commodo, caedem et mortem, cf. §. 1. δρᾶσαί τι μᾶλλον ... σας, ἢ π. ἀναμείνας, ἠθέλησεν, pati 3, 11, 1. 4, 13, 1. † ὅπως - φθάσωσί τι κακὸν παθεῖν, διὰ τῆς τῶν παίδων ἀναιρέσεως, ἢ δράσωσιν αὐτοὶ, ut paterentur 3, 5, 10. διέγνω, δρᾶσαί τι ἢ π. ... ναῖον, διὰ ξίφους χωρήσας καὶ φόνου, pati 4, 4, 5. - Extra opp. ... acc. rei, ἵν' ἐπὶ πλέον, ὧν πάσχουσιν, αἴσθοιντο, ut diutius dolorem ſentirent 8, 8, 14. p. τούτων, ἃ πάσχ., αἰσθ. ea, ſc. mala, quae paterentur; vulnera cum dolore, it. contumelias. βοηθεῖν (... τοῖς,) ὡς ἐφύβριςα πάσχουσιν, perpetientibus 2, 7, 5. τί χρὴ παθεῖν ὑμᾶς, ὁρᾶτε, pati 2, 13, 15. quam poenam graviſſimam. - † δεδοικυῖα, μὴ, τὶ ἐκείνου παθόντος, ne, ſi illi quid accidiſſet ... 7, 1. ſi mortuus, occiſus eſſet. † ὡς - ἔτι περιθεῖν αὐτὰς, ὡς μηδὲν παθούσας, quaſi nihil ipſis accidiſſet 1, 15, 11. adhuc nihil paſſos (ſtruthios, demtis capitibus,) nihil mali, nec vulnus, nec mortem. - Med. de perſ. c. acc. rei et praep. πεῖρα... πρὸς αὐτοῦ πεπόνθασι ςρατηγοῦντος, eorum, quae hoc duce perpeſſi ſunt 2, 2, 20. quae ab eo paſſi ſunt, v. ςρ., p. τούτων, ἃ λ., clades in pugnis. - ſimul in opp. ἃ πρὸς μηδενὸς βαρβάρων πεισεσθαι προσεδοκῶμεν, ταῦτα δρῶσιν ἡμᾶς οἱ οἰκέται, quae a nullo barbarorum nos paſſuros exſpect. 1, 13, 4. impetus populi in imperatoris villam cum periculo vitae. - c. ſolo acc. iſto, ... polyptoton ſimul, οὓς ᾔδεσαν ἢ πεπονθότας τὶ δεινὸν, ἢ παθεῖν δεδοικότας, quos ſciebant aut paſſos eſſe aliquid grave, aut, ne paterentur, metuere 7, 4, 7. per exactas acerbe pecunias et facultates ademtas. - per nudum acc. illum, τὸν μέλλοντα πείσεσθαι δεινὸν, qui videtur paſſurus malum 4, 5, 5. ab hoſte in... ad caedem. - † c. nominat. particip. modi, δοκοῦντας κεχρῆσθαι συμφορᾷ ἐκ τε ὧν πεπόνθεσαν Πέρσαις μαχόμενοι, ex eo, quod male accepti fuiſſent adverſus Perſas pugnando 6, 7, 7, ... ſ. ob ea, quae paſſi erant, p. ἐκ τούτων, ἃ πεπ. † cum ... ſubſt. φήσας, ἀνθρώπινόν τι πεπονθέναι πάθος, ſe ... 5, 6, 4.

πατεῖν, ph. de perſ. c. acc. rei, ποταμοὺς πηγνυμένους, calcare 2, 10, 10. de milit. tranſeuntibus, nec timentibus tranſire. † ῥίψαντες τὰ σώματα τοῖς βουλομένοις - πατεῖν (αὐτὰ,) inſultare ...

24. - † de animal. πατοῦντες (αὐτὰ, τὰ τεχνάσματα σιδήρων) οἱ ἵπποι λ. illis calcatis 4, 15, 8. - Paſſ. de perſ. c. praep. ὁ δῆμος - πατούμενος ὑπὸ τῶν ἵππων, conculcatione equorum 1, 12, 14. conculcatus ab equis, in tumultu. οἱ ὄχλοι - ὑπὸ - ἀλλήλων πατούμενοι, invicem proculcando 5, 6, 22. inter rapiendum miſſilia. - alter alterum conculcantes 7, 8, 13. inter ſe proculcantes 7, 9; 15. in bello et pugna.

πατήρ, ph. in relat. qualicunque, aperta aut minus, c. art. τὸν περιόντα (υἱὸν) - ὁ π. - ἀνεθρέψατο, pater 1, 2, 2. 1, 5, 12. 17. 1, 8, 7. ἡμερῶν, ἐν ὅσαις περὶ τὴν κηδείαν τοῦ πατρὸς τὸν υἱὸν λ. 1, 5, 1. parentis 1, 17, 26. ἡ κόρη - ἀπήγγελλε τῷ πατρὶ, patri 3, 10, 16. μήτε τὶ τῶν κατὰ τὸν πατέρα εἰδὼς 1, 9, 21. 3, 10, 15. c. adi. τοῦ ἐμοῦ π. 6, 3, 12. ſine artic. μετὰ τοσαῦτα τρόπαια πατρὸς λ. parentis 1, 15, 15. γυναῖκες, ὅσαις - πατέρων ἀξίωμα λ. parentum 4, 2, 5. - c. gen. perſ. τὸν π. αὐτῆς, eius par. 3, 10, 14. † per formulam e praep. τὸ πρὸς πατρὸς αὐτῷ γένος, paternum ei genus 1, 7, 6. quoad genus ipſius a patre, i. a patris parte. — Trop. et quidem 1) per adoption. πατέρα ἐκεῖνον δοκεῖν -, τὸν δὲ υἱὸν, patrem 5, 7, 7. 2) honoris et animi cauſa, c. adi. πατέρα χρηστὸν, par. 1, 4, 21. 2, 2, 18. π. ἤπιον λ. 2, 6, 3. de imperat. - abſ. ὁ δῆμος (αὐτὸν) σεβαστόν τε ἀναγορεύει, καὶ πατέρα καλεῖ, patrem 2, 2, 21. ſub init. imperii. † σεμνὸν καὶ ἤπιον ἄρχοντα καὶ πατέρα, οὐ βασιλέα λ. par. 2, 4, 1. † γένεσθε αὐτῷ ὑμεῖς ἀνθ' ἑνὸς ἐμοῦ πατέρες πολλοὶ, parentes 1, 4, 9. † ſimul et ph. et trop. τὴν τοῦ κοινοῦ πατρὸς μνήμην λ. par. 1, 5, 20. Marci, de Commodo fil. et civibus. - †† ἐν πλούτῳ - ἐκ πατέρων ἀνατραφεὶς, inde a maioribus 2, 15, 2. qui Bg. ſervavit vulg., ubi tamen leg. ἐκ παιδίων ſ. ἐκ παιδίου ſ. εἰς παίδων.

πάτριος, (a πατρὶς) de perſ. θεῶν πατρίων, patriorum 8, 7, 4. quos patria et civitas colit. - Neutr. de re, c. adiuncto, τὸ φοινικὸν πάτριον ἔχων καὶ ἐπιχώριον, patrio inſtituto 7, 1, 4.

πατρὶς, ph. ſenſu anguſtiore, de urbe patria, ᾧ π. ἡ Ἀκυληΐα ἦν, patria 8, 3, 2. - ſed latiore, de terra, c. artic. εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθοῦσα 5, 3, 4. - † in vicinia ſimul et ſine art. et c. eo, μηδὲ περιορᾶν πατρίδα, λ. - τὴν π. σώζειν 8, 3, 5. - c. adi. συναίρεσθαι τῇ κοινῇ πατρίδι 7, 7, 11. - † ambig., utro ſenſu, τοῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος μαχομένοις 8, 3, 14. 8, 4, 21. ποθεῖν τὴν π. 1, 6, 7. 12. †† σκῦλα τῶν πατρίδων ἰδεῖν, patriae 7, 3, 15. - τοὺς φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας ἐπανάγων, patriam 7, 6, 7.

Πάτροκλος, vir, ille Gr., a Caracalla relatus, ἵν', ὡς Ἰλ., ταφῇ, Patroclus 4, 8, 11. - ζητῶν - Πάτροκλόν τινα ib. 10.

πατρῴζειν, mor. et bonam in partem, τὸ μειράκιον ἡγούμενοι patriſſare (Commodum) 1, 7, 2. patris mores imitari.

πατρῷος, ph. Maſc. de perſ. (qui fuit patris ſ. a patre datus,) πατρῷοι φίλοι, paterni 3, 15, 13. - c. artic. τῶν πατρῴων φίλων 1, 6. 1. 2, 1, 10. 16. τοῖς πατρῴοις φίλοις 1, 8, 1. τοὺς πατρῴους φίλους 1; 5; 4. 1, 17, 3. 4, 3, 11. † τοὺς π. φ. πρῶτος διαβάλλειν ἤρξατο 1, 8, 4. Perennis ap. Commodum, cuius reſpectu proprie dr. πατρ. Fem. de re, ἐν τῇ πατρῴᾳ μένειν οἰκίᾳ, paterna 2, 4, 18. ubi ſenſu latiori, p. avitus. τὴν πατρῴαν προσηγορίαν παραιτήσασθαι, paternum 1, 14, 15. ſq. explic. - πατρῴοις προσηγορίας 1, 15, 19. - c. adiuncto et diſcrim. πατρῴων καὶ προγονικῶν οὐσιῶν λ. 7, 4, 5. †† Ἀντωνίνου ἡ πατρῴα διαδοχὴ, paterna 5, 1, 12. ſucceſſio in imperio poſt patrem; noſtr. Nachfolge *auf* den *Vater*; quod Caracalla ſucceſſit patri, ubi

adi.; non ut in pr. locis, poteſt mutari in gen. ſubſt. affinis, *patris*, ſed potius in dat., *Caracallae* ſucceſſio *patri*; quales dat., pendentes a ſubſt., habent Lat. et alios. † ὅσοι πατρῴαν αὐτῷ εὔνοιαν ἐπεδείκνυντο, paternam 1, 9, 1. qualem pater ipſius ſ. aliquis, i. ſummam.

παύειν, mor. de perſ. c. acc. perſ. ſed rei et gen. et abl. ſ. modi, τοῦτον ἐπειράθην - γράμμασι - παῦσαι τῆς - μανίας, abducere a 6, 3, 11. abſtrahere, opprimere in eo. αὐτοὺς - παύσειν τῆς - ὁρμῆς, averſurum (eſſe) a 2, 5, 7. - Med. trop. de re, c. praep., in opp. εἰς αὐτὸν ὁ ἐνιαυτὸς ἄρχεταί τε καὶ παύεται, deſinit 1, 16, 6. finit ſe. - ſimul c. abl. rei ſ. modi, γνώμῃ θεῶν - ἤρξατό τε τὸ πῦρ καὶ ἐπαύσατο, finem habuiſſe 1, 14, 10. deſiiſſe, finiiſſe. - c. adv. οὐδὲ πρότερον ἐπαύσατο (αὐτὸ, τὸ πῦρ,) πρὶν ἢ λ. ceſſavit ib. 9. - De perſ. cum gen. rei, τῆς ὀργῆς ὁ δῆμος ἐπαύσατο, deſiit 7, 10, 16. deſtitit ab ira. ὡς παύσαιντο - πολιορκίας, ut requieſcerent a 8, 5, 21. τοὺς στρατιώτας ἐκέλευσε παύσασθαι τῆς - ὕβρεως, deſiſtere a 2, 4, 2. - † c. particip., p. inf., idque a) per nominat. ἑκάτεροι πολεμοῦντες ἐπαύσαντο, dimicare deſierunt 1, 13, 10. οὐ παύσῃ - πίνων ὕδωρ; non deſines - bibere aquam? 1, 6, 4. deſine. οὐ π. - λέγων; non deſ. loqui? 2, 1, 18. οὐ παύσεσθε - χλευάζοντες λ. non deſinetis ludere? ib. 22. deſinite. b) per acc., in orat. obliqua, et ſimul cum adv. ἔδει - ποτὲ κἀκεῖνον παύσασθαι μεμηνότα, oportebat aliquando et illum deſinere inſanire 1, 16, 1. ὑμᾶς - χρὴ - παύσασθαι - ἤδη - τὰς ψυχὰς - διῃρημένους, vos oportet (iam) deſinere mentibus - ſeparari 4, 5, 15.

παχὺς, trop. de perſ. c. acc. rei ellipt. οἱ ἐκεῖσε ἄνθρωποι - (κατὰ) τὰς διανοίας - παχεῖς (εἰσὶ,) ingenio pingues, (ſq. explic.) 2, 9, 15. craſſi, ſtolidi, ſtupidi.

παχυτὴς, ph. τῶν ἑλῶν, ἐξ ὧν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ παχυτῆτος, quarum vaporibus craſſis 4, 14, 15. qui Bg. per hendiad., p. ex quarum evaporationis craſſitie, noſtr. *grobe*, dicke *Ausdünſtung*.

πεδίον, phyſ. univerſe, Ῥῆνος καὶ Ἴστρος - χειμῶνος - ἐν πεδίου σχήματι καθιππεύονται, camporum inſtar 6, 7, 15. - c. artic. τῶν διὰ τοῦ πεδίου ποταμῶν ῥεόντων, per illum campum 3, 14, 10. - ῥεύματα - ἐπινήχεσθαι τοῖς πεδίοις, influere campos 8, 4, 6. στρατὸς - τὰ πεδία κατατρέχουσι, agros 6, 5, 14. - in opp. διανυκτερεύσαντες οἱ μὲν ἐν τῇ πόλει -, οἱ δ' ἐν τῷ πεδίῳ, in ipſa planitie 8, 1, 11. οἱ Γερμανοὶ ἀπὸ μὲν τῶν πεδίων - ἀνακεχωρήκεσαν, ἐν δὲ ταῖς ὕλαις ἐκρύπτοντο, locis campeſtribus 7, 2, 10. - ſimul cum praep. τοῖς βασιλείοις -, ὑπήντετο αὐτῷ ἐν τῷ πρὸ τῆς πόλεως π., in quadam ante urbem planitie 4, 11, 4. - de campo peculiari, a) Martio illo Romae, abſ. ἐν τῷ πλατυτάτῳ τοῦ π. τόπῳ, campi 4, 2, 12. - c. gen. perſ. diſerto, ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ καλούμενον Ἄρεως πεδίον, in (ſic dictum) Martium campum ib. 11. — b) ubi milites pugnant ſ. pugnare poſſunt, ὡς ἂν πλεῖστον τοῦ π. διαλάβοιεν, campi 8, 1, 3. ἐπ' ἀκροτάτῳ π., in extrema planitie ib. 8. ὡς πᾶν τὸ π. διῆλθεν ὁ στρατὸς, planit. ib. 7. ὡς πᾶν πληρωθῆναι τὸ π., campus 4, 15, 13. συνῆλθον εἰς τὸ αὐτὸ π. μαχόμενοι, camp. ib. 11. - ſimul c. praep. συνέρχεται ἑκατέρωθεν ὁ στρατὸς εἰς τὸ κατὰ τὸν Ἰσσικὸν - κόλπον πεδίον, πλατύτατον λ. camp. 3, 4, 4. ſq. diſerte στάδιον μάχης. c) ubi milites vel exercentur, vel in concione de certis rebus admonentur, πᾶσαν τὴν νεολαίαν εἴς τι π. κελεύει συνελθεῖν, camp. 4, 9, 7. (ubi deinde caedes facta Alexandrinorum, ῥείθροις αἵματος διὰ τοῦ π. per camp. ib. 17. v. ῥ.) - † ἐλθεῖν εἰς τὸ εἰωθὸς π. αὐτοὺς ὑποδέχε-

σθαι, in campum, ipſos ſolitum excipere 1, 5, 3. v. εἰωθ. - συνελθεῖν (αὐτοὺς) κελεύσας ἐς τὸ σύνηθες π. 6, 3, 4. συγκαλέσας - αὐτοὺς εἰς τὸ π. 2, 10, 2. in planit. 8, 7, 7. ἀφικόμενοι εἰς τὸ π. in camp. 2, 13, 6.

πεζομαχεῖν, phyſ. de perſ. in opp. πεζομαχοῦντι στρατῷ ναυμαχίας ὄψιν παρασχεῖν, exercitu, pedeſtri praelio dimicante 7, 2, 14. ſc. ἐν αὐτῇ, τῇ λίμνῃ, in ea, palude, ſ. ἐκεῖ.

πεζὸς, phyſ. de perſ. Maſc. in opp. c. ſubſt. πεζὸν στρατὸν -, ἵππον πολλὴν, pedeſtrem 4, 10, 7. οἱ τῆς πόλεως πεζοὶ στρατιῶται - μίσει τῶν ἱππέων, urbani pedites 1, 12, 19. - ſine ſubſt. ὁ δῆμος - πεζοὶ πρὸς ἱππεῖς, pedeſtres ib. 13. - c. artic. τοῖς μὲν πεζοῖς λ. - ἡ δ' ἵππος λ. peditibus 6, 5, 12. - Fem. πεζὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν, pedeſtres copias 3, 1, 2. immo *terreſtres*, noſtr. *Landtruppen* ſ. *Landmacht*, quae complectuntur pedites et equites.

πειθήνιος, mor. Neutr. cum artic. p. ſubſt. c. praep. et gen. perſ. ἴστε μου τὸ πρὸς τοὺς βασιλεύσαντας πειθήνιον, meam erga - obedientiam 2, 10, 4.

πείθω, de perſ., mor. c. acc. perſ. et inf. νεανίαν - πείθουσιν - ἀποπνίξαι, ſollicitant, ut ſtrangulet 1, 17, 24. ſq. δώσειν ἔπαθλα ὑποσχόμενοι - perſuadent 2, 6, 10. στρατιώτας τινὰς πείθειν, λ. quaſi milites quosd. ſollicitaret, ut 7, 1, 12. πείθουσα (αὐτὸν) λ. perſuadens 6, 5, 19. ἔπεισε (αὐτοὺς,) λ. perſuaſit, ut 8, 3, 16. — διαλεξομένους, εἰ ἄρα πείσαιεν αὐτοὺς, λ. ſi forte poſſent perſuadere (ipſis,) ut ib. 1. ὑπισχνούμενος μεγάλα, ὅπως πείσειαν τοὺς - στρατιώτας, λ. quo perſuaderent militibus, ut 2, 13, 3. - † ἔδωκε - φάρμακα, ὅπως τινὰς πεῖσαι δυνηθεῖεν, λ. ſi forte aliquibus perſuadere poſſent -, ut 3, 5, 9. v. ὅπ. - πείσας ἑτέρους, λ. qui alios (milites) impulerat, ut 1, 10, 2. † c. praep. ſimul, πείσας - αὐτοὺς διὰ τῶν παίδων, λ. impulſos hos per filios ipſorum, ut 3, 5, 10. v. praep. δ. † per ſtruct. inverſam, τοῖς υἱοῖς ἑαυτοῦ - ἐγχειρίσαι πείθει τὸν Κόμμοδον πρόνοιαν τῶν λ. ſuadet Commodo 1, 9, 2. τὰς - ἀναρρῆξαι τοὺς ὄχλους ἔπεισε, effringere populum iuſſit 7, 11, 14. - c. adiuncto ſimul, οἱ δ' ἱκέτευον καὶ πείθειν ἐπειρῶντο, μηδὲν λ. perſuadere, ne quid 1, 16, 13. πείθειν λιπαροῦσα ἐπειρᾶτο, λ. perſuadere precando conabatur 5, 5, 9. † πείθειν ἐπεχείρει, μὴ ἐνθουσιᾷν λ. perſuadere, ne 2, 5, 8. — † ſimul cum adv. κοινὴν εἶναι - τὴν ἀλγηδόνα, - ἐμαυτὸν ἀκριβῶς πέπεικα, plane perſuaſus ſum 1, 5, 5. mihi plane perſuadeo ſ. perſuaſum habeo. - cum ſolo acc. perſ. πειθόντων αὐτοὺς χιλιάρχων, ſuadentibus 4, 14, 4. οὐ μὴν ἔπειθε τὸ στρατιωτικὸν, perſuaſit exercitui 3, 15, 11. οὐδετέρους ἐ. neutris perſuadebat 7, 12, 6. πείσειν δὲ αὐτοὺς ὑπισχνεῖτο, quos in ſuam ſententiam ſe adducturum pollicebatur 2, 2, 1. ἐλπίσας, π. αὐτοὺς, ſperans, ſe perſuaſurum (ipſis) 2, 5, 7. ſc. quae vellet, ſ. in ſuas partes ipſos trahere oratione et ſibi placatos reddere. — † ἤδη τινὰς - π. ἐμέλλησε, iam aliquos permoturus erat ib. 14. c. adv. ut in ſq. loco certius. ἐλπίσας, ῥᾷστα πείσειν (αὐτοὺς), ſperans, facile perſuaſurum (eſſe ipſis, Aquileienſibus) 8, 3, 3. permoturum ipſos, ut urbem traderent, et aperirent portas. - in opp., mera quidem, ἀπειλῶν μᾶλλον, ἢ πείθων, minitando magis, quam ſuadendo 4, 3, 8. cohaeret c. ſq. φίλους ἐκτᾶτο. - οὓς τοῖς ὅπλοις κεχείρωτο, ἢ πείσας - ἐς φιλίαν ἐπῆκτο, ſuaſu 7, 8, 23. — †† ſimul c. adv. πλείστους - ὅπλοις ἐχειρώσαντο, τοὺς δὲ ἐπὶ μεγάλαις συντάξεσιν ἐς φιλίαν ἐπηγάγοντο, ῥᾷστα πείσαντες, perſuaden-

tes 1, 6. 24. dum ſ. et ita ſ. ea ratione, per magnas illas conditiones, iis facillime id perſuaſerunt, eos eo perduxerunt, cf. v. ἐπηγ. - ſed ſimul c. acc. perſ. πρεσβύτην - πείσαντες, ἢ βιασάμενοι, ſene perſuaſo 7, 8, 9. ἤλπιζε, αὐτὸν πείσειν, ἢ φοβήσειν, αὐτὸς παρὼν, ſperabat, ſe perſuaſuram (ipſi) 6. 4, 6. - it. cum praep. ſimul, ᾤετο, πείσειν ἢ φοβήσειν εἰς τὸ ἡσυχάζειν τὸν βάρβαρον, ſe perſuaſurum - barbaro 6, 2, 12. - it. c. inf ſimul, ἵν' - τοὺς - στρατιώτας - ἢ πείσαιεν ὁμογνωμονῆσαι, ἢ ῥᾶστα βιάσαιντο λ. ut aut perſuaſos adducant ad conſenſum 6, 8, 15. permoveant conſentire. - ††† Alio forſaſſis Lat. c. acc. perſ. et inf. πείθει (αὐτὸν,) perſuadet (ipſi), ut 4, 13, 5. ſuadet, ob ſq. demum ἀναπεισθείς. - π. αὐτὸν, perſuadet ei, ut 5, 7, 1. δικάζειν αὐτὸν ἔπειθε λ. ipſum adhortabatur 6, 1, 13. εἰς τὴν Ῥώμην ἐλθεῖν πείθοντας (αὐτὸν,) ut Romam veniat, ſuadere 3, 5, 4. †† ὡς πεῖσαι (αὐτὸν,) κολούειν τὸ λ. ut ſuaderet (ipſi) imminutionem 3, 11, 6. conaretur Severus perſuadere Plautiano, ut ipſe Plautianus praecideret ſibi nimiam arrogantiam, ſ. conaretur efficere, ut Plautianus rel.; quoniam v. πείθ. dr. non modo de verbis, ſed etiam de factis. - De re, trop. c. inf. ἡ φήμη - ἐνθειάζειν αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν ἔπειθεν, impulit 2, 4, 4. fecit, effecit, ut - † cum praep. et adv. ἑκατέρωθεν (αὐτοὺς) γένους πλῆθος - εἰς ἐπιθυμίαν μοναρχίας ἔπειθεν, ſtimulabat 8, 8, 9. incitab. - Paſſ. de perſ. mor., abſ. πείθεται ὁ βάρβαρος, credit 4, 11, 1. πεισθέντι, obſecutum 3, 8, 5. οἱ μὲν οὖν, πεισθέντες, qui morem gerentes 5, 4, 19. poſt ἀμνηστίαν - ὑπισχνεῖται. - π. στρατιῶται, mor. ger. milites 6, 9, 11. poſt παρεκάλεσε καταλιπεῖν λ. - καὶ οἱ μὲν, π., ἔπεμψαν λ. ac nonnulli quidem, mor. gerentes, rel. 3, 7, 3. ſq. opp. ὅσοι δὲ οὐκ ἐπίστευσαν λ. cum adv. ὁ δῆμος, ῥᾶστα πεισθεὶς, impulſus 7, 11, 11. poſt ἐκελεύετο διώκειν λ. cum praep. et adiuncto, πιστεύσαντες - οἱ στρατιῶται τοῖς ἐπεσταλμένοις, πεισθέντες τε ὑπὸ τῶν χιλιαρχούντων, perſuaſi a tribunis 2, 13, 5. † cum adv. ſimul, ὑφ' ὧν μάλιστα - ἐπείθοντο, quibus rebus permoti (ſunt) 2, 7, 8. - ſimul cum abl. rei, τούτῳ (τοῖς χρήμασι) μάλιστα Γερμανοὶ πείθονται, his capiuntur 6, 7, 22. pelliciuntur ad pacem ineundam. - cum ſolo hoc ablat. χρήμασι πεισθέντες, allecti 7, 2, 3. - † Alio Lat. de perſ. c. dat. perſ. κελεύσαντι - βασιλεῖ πείθονται, obtemperant 3, 12, 25. parent. τὰ ἔθνη πείθεσθαι Ῥωμαίοις, ut parerent 7, 7, 12. † συμβουλεύουσιν ἡμῖν - οὐ μὴ πειθόμενος, obtemperans 2, 2, 13. τοῖς συμβουλεύουσιν - μὴ πεισθεὶς, obſecutus 2, 5, 6. †† πεισθεὶς - ἀνδράσι - φίλοις, credens 2, 1, 24. μηδ' ἄλλῳ τινὶ π. morem gerens 5, 5, 10. πεισθέντες κελεύουσι τοῖς δεσπόταις, morem gerentes 7, 4, 8. - ſimul c. praep. et adv. τῇ μητρὶ, ἐν οἷς ἀπηρέσκετο, ὅμως ἐπείθετο, matri etiam in iis, quae improbabat, morem gereret tamen 6, 1, 24. p. ἐν τούτοις, οἷς ἀπ. c. adv. ſolo et adiuncto ſ. opp. οἱ δ' οὔ τι γε ἐπείθοντο, ἀφηνίαζον δὲ, obtemperabant 3, 13, 14. - cum dat. rei, πειθόμενος τῇ ἐκείνων βουλήσει, obſequentem 6, 8, 14. — †† De re, ph., abſ. πεισθῆναι τὸ σκάφος, pareret navis 1, 11, 12: paſſa eſt ſe duci et moveri, ſq. explic.

πειθὼ ſ. πειθὼς, mor. in opp. οἱ ἐξ ἀνάγκης δουλεύοντες, - οἱ μετὰ πειθοῦς ὑπακούοντες, obſequio 1, 4, 12. cum perſuaſione, leniter perſuaſi et impulſi. τοὺς μὲν πειθοῖ ἐς συμμαχίαν προσηγάγετο, τῶν δὲ καὶ κρατήσας ἦν τοῖς ὅπλοις, ſuadendo 1, 3, 12. ſuaſu, leni ratione. - cum gen. rei, αὐτὸς ὑπήγετο πειθοῖ τῶν - λεγομένων, probabilitate eorum, quae dicebantur 3, 12, 21. - c. adiuncto,

γράμμασι καὶ πειθοῖ παῦσαι τῆς μανίας, ſuadendo 6, 3, 11. - †† Al. ſenſu, c. praep. ταῦτα - πάρεξει - πρὸς τοὺς ἡγουμένους πειθώ, obedientiam 8, 7, 13. obſequium.

πεῖρα, ph. abſ. ὧν πεῖρα μετέσχον, quorum experimento particeps fui 1, 2, 10. i. q. quae expertus ſum, ut ſq. ὅσον ὑμᾶς ὤνησε -, πείρα μεμαθήκατε, re ipſa 8, 7, 8. τῇ συνεχείᾳ τῆς μάχης πεῖραν - προςλαμβάνοντες, peritiam 8, 5, 3. c. gen. rei, πείρᾳ, ὧν - πεπόνθασι, poſt experimentum eorum, quae perpeſſi ſunt 2, 2, 20. — † ſimul c. adiuncto, πείρᾳ τῶν ἐμῶν πράξεων, ἃς ἔγνωσαν, ὅτε λ. facto periculo in meis rebus geſtis 7, 8, 8. † οἳ τὴν πεῖραν αὐτοῦ τῶν ἔργων φέρουσι διὰ μνήμης, experimenta factorum eius 2, 2, 19. - Al. Lat. et potius mor. c. gen. rei, πεῖραν τῆς γνώμης λαμβάνουσα, pertentans animum 1, 8, 10. periculum ſ. experimentum capere ſ. facere, i. q. πειρᾶσθαι, experiri, velle cognoſcere. πεῖραν τῆς γ. τῶν στρατιωτῶν λαβεῖν, experiri animos milit. 2, 2, 1. † c. adv. βουλόμενος, - πεῖραν δοθῆναι, πῶς φέρουσι λ. periculum fieri 5, 5, 11. ſpecimen dari ſ. edi, ſc. a ſenatu et populo, oſtendi, ſignificari. ††† ἐπὶ τὴν πεῖραν ἐξήγαγεν (αὐτούς,) ad periculum faciendum eduxit 6, 8, 16, qui Bg. ſic leg. p. vulg. πορείαν.

πειρᾶσθαι, Med. de perſ., pro actu alicuius rei primo, cum inf. πειρᾶται κατατρέχειν λ. coepit 6, 3, 10. τοιαῦτα λέγειν αὐτοῖς πειρώμενος, conatus 2, 5, 14. χρήματα - διανέμειν ἐπειρᾶτο, conabatur 2, 11, 13. 18. προπέμπειν ἐπειρῶντο, tendebant 2, 6, 17. τὰς τιμὰς - καθελεῖν ἐπειράθησαν, coeperunt 3, 3, 4. - Pro actu continuato, (quam ad not. referas et pr. 2, 6, 17.) πειρῶνται ἀμείψασθαι λ. ſtudent 5, 1, 13. πειρώμενος τὴν πόλιν ἐξελεῖν, contendens 3, 9, 8. annitens 4, 3, 2. αὐτὸς ἐπειρᾶτο συνάγειν λ. annitebatur 3, 13, 8. tendebat 3, 15, 1. conabatur ib. 2. 13. 4, 3, 9. 7, 1, 3. 14. 2, 4, 2. ſtudebat 6, 1, 10. - c. particip. modi, τοιαῦτα - λέγων λ. - σωφρονίζειν - ἐπ. conabatur 3, 13, 13. 4, 3, 20. † πείθειν λιπαροῦσα ἐπ. 5, 5, 9. - ſimul c. adv. συνάγειν - τὰ πρῶτα ἐπ. 3, 10, 8. ἔθεν - ἐπ. 6, 7, 28. μάλιστα - ἐπ. annitebatur 3, 14, 10. † εἰςπράττειν τὰ χρήματα εὐθέως ἐπ. tendebat 7, 4, 5. quod adv. tamen et ad pr. v. pertineat. - c. adiuncto, πυνθάνεσθαι ἐπ. -, πείθειν τε ἐπεχείρει, conab. 2, 5, 8. διαβάλλειν ἐπειρῶντο, conabantur 1, 9, 15. 1, 16, 13. 4, 15, 11. 6, 1, 3. 1, 6, 2. ἀποδοῦναι - ἐπειράθησαν, ſtuduerunt 5, 1, 16. — †† τοῦτον ἐπειράθην τὸ μὲν πρῶτον γράμμασι - παῦσαι, hunc a principio ſtudui per litteras abducere rel. 6, 3, 11. qui Bg. c. adv. ſumſit, non item perſpicue c. abl. ſqq., ubi praeced. πειρᾶται, per polyptot. - †† Al. ſenſu et Lat., c. gen. rei, et adv. ὁ στρατὸς ἤχθετο, εὐθὺς ἐν ἀρχῇ λιμοῦ πειρώμενος, quod tamen experiretur 8, 1, 10. - c. ſolo gen. tali, τῶν στρατιωτικῶν αὐτοῦ πράξεων ἐπειράθητε, militaria (eius) acta experti eſtis 2, 2, 17. - † πειραθεὶς τοσούτων κινδύνων, expertus tanta pericula 1, 13, 14. μὴ πειραθέντα με ἰδιωτικῶν σπαργάνων, non expertum me privata cunabula 1, 5, 14. nactum, non iacentem in cunabulis, i. non natum a patre privato. - †† Paſſ. de re, abſ. δέει τῶν πεπειραμένων, metu experientia cognitorum 1, 5, 26. expertorum, compertorum, eorum, quae ſunt experta iis, ſ. quae iſti ſunt experti, in malam adeo partem, metu cladium, in bello pugnis que acceptarum, per ellipſ. ſubſt. πραγμάτων, συμφορῶν, δεινῶν, κακῶν, noſtr. aus Furcht vor dem, was empfunden, erlitten worden, ſc. αὐτοῖς ſ. αὐτοῖς, qualem dat. et alibi habent

v. paſſ., ut et ſuppleas aliquod adverb. temp., ἤδη, πάλαι, πρότερον. Caeterum in ſuperioribus ſaepe procedebat, et Lat. *tentare*.

πέλαγος, phyſ. c. adi. τὸ Τυῤῥηναῖον π. pelagus 8, 1, 12. - impropr. καλοῦσιν - ἑπτὰ πελάγη τὴν λίμνην ἐκείνην, ſept. maria 8, 7, 2. i. q. pr. ἑπτὰ ςόμασιν, de Eridano ſ. Pado.

πέλεκυς, ph. ἕκαςος ἐπεφέρετο - πέλεκυν, ſecurem 7, 9, 12. in tumultu. πελέκεις ἐπιφέρεσθαι 7, 4, 7. 7, 11, 15. - c. artic. προβαλλόμενοι τοὺς π. 7, 4, 13. - † c. adiuncto, φέρειν π. καὶ δικέλλας 6, 7, 16. ſecures, una tantum acutas parte. - † trop. ἕκαςος, ὥςπερ ἀποσεισάμενος πέλεκυν, τοῖς αὐχέσιν ἐπικείμενον λ. ſecurim 8, 6, 18. periculum vitae.

πέλμα, ph. animal, c. adi. αἱ κάμηλοι, ἔχουσαι ἁπαλὰ τὰ πέλματα, plantas 4, 15, 8.

πέμπειν, ph. de perſ. c. acc. rei et dat. perſ. it. praep. et particip. fut. rei, τὸ γραμματεῖον - διά τινος - ἀναγνωσθησόμενον πέμπει τῷ -, mittit 1, 17, 14. - c. acc. rei et dat. perſ. it. adv. et caſu temp. φιλοτίμως πέμπουσι τῷ θεῷ ἑκάςου ἔτους - ἀναθήματα, mittunt 5, 3, 9. - c. ſolo acc. rei et dat. perſ. τὴν κεφαλὴν - π. τῷ λ. 5, 4, 5. χρήματα πέμπειν καὶ τροφὰς τῷ ςρατῷ, mittere 3, 7, 2. — — c. acc. rei, adv. et praep. ὃς μὴ δῶρα ταῦτα - πέμπει φιλοτίμως εἰς τιμὴν τοῦ βασ. quin mittat 4, 2, 17. - cum acc. rei et adv. ἔπεμψαν (ταῦτα) ὀλεθρίως, miſerunt 3, 7, 3. - c. acc. rei et praep. τὰς κεφαλὰς εἰς τὴν Ῥώμην ἑ. 8, 5, 25. - c. acc. rei ſolo, πέμψας τὴν κεφαλὴν τοῦ λ. miſſum caput 3, 8, 2. - Per formulam peculiar., c. acc. perſ. πέμπει πρεσβείαν 4, 15, 16. — πρ. πέμψαι, mittere 6, 2, 8. πρεσβείας ἔπεμπον, mittebant 3, 14, 8. 8, 7, 3. πρέσβεις ἑ. 3, 2, 17. - ſimul c. adv. et praep. πρεσβείαν πάλιν πέμψαι πρὸς τὸν Ἀ. mittere 6, 4, 6. - c. ſola praep. πρέσβεις ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἀ. miſit 6, 4, 7. πρεσβείαν πέμψαι πρὸς αὐτοὺς, mittere 6, 7, 20. πέμψαντες πρέσβεις εἰς Φρύγας, miſſis legatis 1, 11, 9. - Per formulas al. c. acc. perſ. πέμπει ἕνα τῶν λ. 5, 4, 3. (7, 6, 11.) πέμψας κήρυκας, διδάσκει λ. miſſis nunciis ib. 18. πέμψαντες - τινὰς, κελεύουσι λ. miſſis quibusdam 7, 10, 14. † per fut. particip. perſ. πέμπει τοὺς διώξοντας τὸν λ. mittit, qui perſequantur 5, 4, 19. 6, 9, 13. ἔπεμψε - τοὺς - πολιορκήσοντας, miſit, qui oppugnarent 3, 6, 18. 23. πέμψαι τοὺς καλέσοντας λ. mitteret, qui vocarent 5, 11, 20. - † ſimul cum praep. πέμψαι ἐν σχήματι πρεσβείας τοὺς - διαλεξομένους, mittere, qui agerent cum 8, 3, 1. - cum al. praep. et particip. praeſ. τὴν ἑτέραν (μοῖραν τοῦ ςρατοῦ) ἔπεμψε, πρὸς τὰ ἀρκτῷα μέρη - βλέπουσαν, miſit, orientalia - ſpectantem 6, 5, 3. - c. acc. perſ. et praep. et particip. modi ſ. cauſae, ἔπεμπε πρὸς τὸν βασιλέα, - συμμάχους αἰτῶν, mittebat -, auxilia petens 3, 1, 4. - c. praep. mera, τοῦτον ἔπ. σὺν ἑτέροις λ. 8, 3, 3. - ſimul c. dat. perſ. et particip. modi ſ. cauſae, οἱ δ', - ἀγανακτήσαντες οὔτε τὴν συνήθη φρουρὰν ἔπεμψαν τῷ Ἀ. miſerunt 5, 8, 12. - cum dat. perſ. ſolo, διάδοχον αὐτῷ ἑ. 7, 9, 6. - ſimul c. acc. et perſ. et rei, πέμπει πρεσβείαν καὶ δῶρα 4, 10, 2. - Per peculiaria in particip. ὡς μὲν ὁ πέμψας οἴεται, ut quidem is, qui me miſit, putat 3, 12, 4. ubi Bg. explet acc. perſ. et pron. μὲ ſ. ἐμέ. πέμψας, τὸν - ςρατὸν ἐπανελθεῖν ἐκέλευσεν, mittens *aliquos*, iuſſit 6, 6, 2. - c. adv. πέμψας λάθρα, διὰ φροντίδας ἔσχε, miſſis furtim quibusdam, curavit, ut 3, 2, 9. ubi Bg. iterum explet acc. perſ. et pron. τινάς. - νύκτωρ - πέμψας, ἀποτέμνει τὴν κεφαλὴν, noctu per

ſubmiſſos abſcindit caput 1, 9, 19. ubi deſit acc. perſ. et pron. vel ſing. τινὰ vel plur. τινὰς, mittens aliquem ſ. aliquos, ſ. mittit et abſcindit caput, noſtr. *ſchickte* einige *hin* ſ. ab, und *lieſs* ihm *den* Kopf *abhauen.* - it. c. praep. εἰς τὰ ἔθνη πέμπων, ἡγεμόνας - πάντας διεχρήσατο, mittens, duces - omnes interemit 4, 6, 8. ubi iterum illud τινὰς ſuppleas. †† πέμψας - εἰς τὴν Ῥώμην, ἐκέλευσεν λ. eam miſit Romam, iuſſit que 5, 5, 12. qui Bg. explet acc. rei et pron. αὐτὴν, e pr. εἰκόνα, ubi aeque procedat illud τινὰς, de perſ. ut in loco ſq. - †† ſimul per polyptot. ἔπεμψε - εἰς - τὰ - ἔθνη -, χρήματα - πέμπειν λ. miſit - mittere 3, 7, 2. - ††† Ἀτρηνοὶ ἦλθον αὐτῷ -, πέμψαντος Βαρσημίου, mittente B. 3, 1, 6. ſc. αὐτούς. - ††† Per loca, ubi valeat p. aliquo compoſ., c. acc. perſ. dupl. τοὺς πρέσβεις αὐτῶν ἀπράκτους ἔπεμψεν, dimiſit 3, 14, 9. p. ἀπέπ. cf. 6, 4, 7. - cum acc. rei et praep. τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν ἔπεμψαν εἰς τοὺς ἀρχαίους - ναοὺς, miſerunt 6, 1, 9. p. remiſer. - Paſſ. de perſ., pli. cum praep. una, τῶν εἰς τὰ ἔθνη πεμπομένων ἡγεμόνων, eorum, qui in provincias mitterentur praefecti 3, 2, 8. τὸ πεμφθὲν δι' Ἀρμενίας στρατιωτικὸν, qui miſſus fuerat per Arm. exercitus 6, 5, 11. — † ſimul c. inf. τοὺς πεμφθέντας ὑπὸ τοῦ Νίγρου, φρουρεῖν Βιθυνίαν, qui mitterentur a N. ad tuendam Bith. ib. 18. †† c. praep. multiplici, ἐπὶ τοῦτο - παρά του πεμφθῆναι ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦ β. miſſos eſſe 7, 6, 13. ὡς ἂν ὑπὸ Μακρίνου - ἐπί τινα - πεμφθέντων, quaſi mitterentur 5, 4, 13. συμμαχία, πεμφθεῖσα ὑπ' αὐτῶν κατ' εὔνοιαν, miſſi 8, 6, 12. - †† pecul. ſenſu, honoris cauſa, et p. compoſ. εἰς τὸν - νεὼν - πεμφθεὶς, deductus 2, 3, 25. p. προπ. ſ. παραπ. De re, οὔτε ποτὸν, οὔτε ἐδώδιμόν τι — τῶν ὑπ' ἐκείνου πεμπομένων, quod ab illo mitteretur 5, 8, 4. — cum dat. perſ. δῶρα - πεμφθέντα ἐκείνῳ, miſſa illi 3, 8, 12. — Med. de perſ. c. acc. perſ. στρατι[illegible] - ἦν - ἐπεπόμφει, miſerat 3, 2, 2. - c. acc. rei, πεπομφέναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, miſiſſe ſe 3, 8, 3.

πένης, ph. de perſ. abſ. (αὐτὸν,) ὡς πένητα, τηρήσαι; ut pauperem 2, 1, 10. - in opp. τὸ πῦρ - πολλοὺς ἐκ πλουσίων πένητας ἐποίησεν 1, 14, 5. τὸ πῦρ -, ὡς πολλ. ἐκ πλ. ποιῆσαι πέν. 7, 12, 13. — Superlat. c. gen. perſ. τοῖς πενεστάτοις τῶν στρατιωτῶν λ. pauperrimis militum 4, 7, 10.

πένθος, mor. et ph. abſ. οὐδὲν ἄλλ', ἢ πένθους σχῆμα δείξασα 1, 13, 2. v. οὐδ. et ἄλ. - τὸ στρατιωτικὸν - πένθει κατείχετο, luctu 1, 4, 19. - †† c. adi. πένθος δημόσιον ἐνεποίει - ὄψις πολιορκίας 7, 3, 14. v. ὄψ. c. adiuncto, ταραχὴ καὶ π. πάντας κατεῖχε 2, 6, 1. — in opp. μεμιγμένον τι π. ἑορτῇ - δείκνυται 4, 2, 2. †† cum gen. perſ. particip. affinis ſimul, καταλαβὼν - οἰμωγὴν καὶ π. - παῖδας - θρηνούντων 3, 4, 13.

πενία, ph. in opp. τοὺς πλείστους τῶν ἐνδόξων οἴκων ἐς πενίαν περιστήσας, paupertatem 7, 3, 12.

πεντακόσιοι, propr. de re, πεντακοσίας δραχμὰς Ἀττ. quingentas 4, 4, 17. v. δ.

πεπρωμένος, Paſſ. de re, mor. τέλος τὸ πεπρωμένον, finis fatalis 2, 2, 14. a πέπρωμαι, praeſ. per ſyncop., p. πεπεράτωμαι, a v. περατόω, vel potius a πρόω, p. περόω, definio, deſtino; unde particip. definitus, deſtinatus, et quidem *fato* ſ. dei edicto et voluntate.

περ, i. q. μὲν, ſenſu reſtrict. aut definit. a) c. coni. διό περ, εἴ περ, ἐπεί περ et ὥσπερ, v. ſuis loc. - b) c. pron., nominatim οἷος,

ν. in hoc. - c) c. pron. relat. ſ. artic. poſtpoſ. ὅς, cf. ib. et haec ſeparatim, per caſus deinceps ſingulos, in Sing. Fem. Dat. ἀρχήν, ἥ περ λ. quo 3, 10, 13. -- Neutr. Nominat. τὸ τελευταῖον - ὅπερ -, ὄναρ λ. quod 2, 9, 5. 7, 3, 14. 7, 6, 4. 8, 3, 21. — quae res 6, 5, 20. - Gen. ἐξ οὗ περ λ. ex quo 1, 1, 5. ſed - ex quo ſcilicet 8, 6, 12. i. q. quidem, ſc. χρόνου ſ. μέρους τοῦ χρόνου. Acc. ὅ περ λ. quod 1, 15, 19. 1, 17, 23. 2, 10, 2. 7, 5, 1. e. -. Plur. Nominat. ἅ περ λ. quae 2, 9, 4. 2, 10, 4. 7, 6, 16. 8, 4, 11. - Acc. ἅ περ - εἰδὼς, quod 1, 6, 26. - quae 1, 12, 17. 2, 8, 1. 4, 12, 5. 5, 2, 11. ἅ π. ὄρη λ. quos montes 8, 1, 12. ἅ π. πάντα - ἐκκόψας, quibus omnib. exciſis 8, 4, 15. ἅ π. - ἐλάμβανον λ. ea que 8, 6, 8. v. ἐλ. †† Maſc. οἵ περ λ. qui quidem 7, 9, 14.

περαιοῦσθαι, Med. de perſ. ph. c. praep. dupl. περαιούμενον αὐτὸν εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τοῦ - πορθμοῦ, traiicientem 5, 4, 22. † περαιωθεὶς - ἀπὸ τῆς Βρεττανίας ἐς λ. poſtquam traieciſſet 3, 7, 2. — c. praep. ſiina, ὁ ςρατὸς - π. διὰ τῆς - χώρας, cum permeaſſet agrum 3, 2, 12. cum tranſiſſet per 3, 3, 1. - c. acc. rei ſ. loci, τοὺς ςρατιώτας - πυνθανόμενος περαιουμένους τὸν ποταμὸν, tranſiſſe 3, 4, 17.

περατοῦσθαι, Paſſ. de re, ph. c. praep. τέταρτον (οἴκημα) ἐς τελευταῖον - περατοῦται, terminatur 4, 2, 14. ut forte leg. Bg. p. vulg. περαιοῦσθαι, quod, iſto ſenſu ſervatum, praebeat quid Herodiani peculiare.

Πέργαμον ſ. Πέργαμος, Myſ. c. gen. loci, εἰς Πέργαμον τῆς Ἀσίας, Pergamum in Aſiam 4, 8, 8.

Περέννιος, Commodi amicus, c. artic. ὁ δὲ Π. Perennis 1, 9, 1. Perennius ib. 14. quo Lat. utitur Bg. non iterum, ſed primo. — Gen. τοῦ Περεννίου, Perennis ib. 3. 9. 17. 19. ſq. - Acc. τὸν Περέννιον, Perennem ib. 15. ſq. 18. - ſine artic. Περεννίου 1, 8, 17. Dat. Περεννίῳ, Perenni ib. 16. - Acc. Περ. ib. 2. ubi deſcribitur.

περὶ, c. Gen., mor. de obiecto ſ. re, tanquam obiecto, c. verb. οὐδὲν αὐτῷ περὶ ἐπιθέσεως - ἀνακοινοῦται, de 1, 8, 9. ſq. 1, 10, 7. ſuper 2, 8, 5. - de perſ., tanquam obiecto; μή τι περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειεν, in ſe 1, 13, 13. contra. - † τὰ π. τοῦ Μαξ. de 6, 9, 1. †† Poſt al. ſubſt. c. ſubſt. rei, δέος - περὶ - Ἰταλίας, de b, 7, 9. πόλεμον - περὶ ὅρων (ὁδῶν,) de limitibus 1, 11, 4. 4, 14, 14. — †† π. τοῦ θανάτου φήμην ἐγκατασπεῖραι 2, 1, 6. niſi eſt ib., ut Lat. de, p. quod attinet. - c. gen. perſ. φήμη π. αὐτοῦ διεφοίτα, de 2, 7, 8. - †† ἐν ᾧ π. τούτων διαφέρονται, de his 8, 8, 13. perſ. aut reb. ††† de re, intra artic. et ſubſt. rei, τὴν π. αὐτῶν μνήμην συναναλίσκει, memoriam 2, 3, 18. in periphraſi, p. mero gen. pron. τὰ., ſui. - Cum Dat. ph., de ſubſt. rei, tanquam obiecto, c. ſubſt. τῆς περὶ τοῖς ποσὶ χαύνου ἐσθῆτος, circa pedes 4, 11, 10. 4, 15, 9. c. verb. ἃς εἶχον περὶ τοῖς σώμασιν ἐσθῆτας 8, 8, 14. τὸ πλῆθος, π. ταῖς πύλαις ςενοχωρούμενον, ad 7, 9, 18. π. τοῖς βωμοῖς χορεύοντα, circa 5, 3, 15., in quibus (ut et in ſyn. περιθέοντα τοῖς β. 5, 5, 18.) eſt enallage caſus, p. acc. cf. 2, 2, 6. 5, 5, 17. - Cum Acc. rei ſ. loci, ph., c. verb. ταραχῆς οὔσης περὶ τὸ προάστειον, circa 1, 12, 12. διαιρεθέντες - π. πᾶν τὸ τεῖχος 8, 4, 17. τοῦ ςρατοῦ π. αὐτὰ (τὰ τείχη) διαιτωμένου 8, 6, 9. τῶν π. τὰς αὐλείας - φυλαττόντων 8, 8, 13. ἔθεον περί τε τὰ ἱερὰ καὶ βωμοὺς 2, 2, 6. π. τοὺς βωμ. ἐχόρευον 5, 5, 17. σπεύδοντες - π. τὰς ὀπωρείας 5, 2, 11. † ἡ τελευταία (μάχη

γέγονε) π. Λουγδοῦνον, apud 3, 7, 5. αἴγλην τινὰ - περὶ τὴν κεφαλὴν συγγεγενῆσθαι αὐτῷ 1, 7, 9. π. ςόμαχον - τοῦ Φαρμάκου γενομένου, ad 1, 17, 23. - Cum ſubſt., intra adi. et ſubſt. c. al. praep. ἀπὸ πάσης περὶ αὐτὴν (τὴν πόλιν) χώρας, ex omni vicina regione 4, 9, 7. qui Bg. formulam e praep. et pron. mutavit in merum adi., p. ab omni circa eam regione. - Cum Acc. perſ. et intra adi. et ſubſt. perſ. appell. πλείονι περὶ αὐτὸν ἐχρῆτο Φρουρᾷ 1, 11, 15. - ſed intra art. et nomen perſ. et quidem a) nom. adi. οἱ περὶ αὐτὸν πάντες, qui circa ipſum fuerant omnes 7, 9, 16. τοὺς π. α. παντας, qui cum ipſo erant omnes 5, 8, 16. b) nom. ſubſt. appellat. τῶν π. α. θεραπόντων, qui circum ipſum erant, miniſtris 1, 6, 22. τοὺς π. α. κόλακας, eius aſſentatoribus 2, 10, 6. qui Bg. mutat praep. cum pron. in merum gen. pron. αὐτοῦ, it. in ſq. τῶν π. α. Φίλων, eius amicis 3, 5, 9. τοὺς π. α. δορυΦόρους, ſuis ſatellitibus 1, 2, 5. 4, 11, 9. qui Bg. iam mutat praep. c. pron. in aliud pron. poſſeſſ. et quidem in adi. τῶν π. αὐτὸν σωματοΦυλάκων, corporis ſui cuſtodibus 3, 12, 19. qui Bg. mutat praep. cum pron. recipr. in adi. quidem prius, ſed accommodatum ad alterum Lat. ſubſt. rei. τῶν π. αὐτ. ςρατιωτῶν, ſuis militibus 2, 7, 9. militibus, qui circa ipſum erant 7, 4, 13. qui Bg. hic et ſupra ſupplebat ellipſ. particip. v. ſubſt. ὄντων, etc. c) intra artic. et ſubſt. perſ. nominis propr., οἱ περὶ τὸν Κόμμοδον, qui circa Commodum erant 1, 9, 15. ubi intelligas aut Commodum ſolum, aut Commodum potius cum aliis, qui circa ipſum erant, ſocios, comites, familiares, quoniam omnia ſqq. et extrema διαβάλλειν ἐπειρῶντο modo de pluribus valent. καὶ οἱ μὲν περὶ Μαξιμῖνον ὡδοιπόρουν, ac Maximinus quidem iter faciebat 7, 9, 1. qui Bg. cepit formulam e praep. et nom. propr. in periphraſi, pro una perſ. et uno nom. propr., dum procedit et hic, *et illi quidem, qui circa* Max. ſ. cum Maximino *erant*, iter *faciebant*, i. e. Maximinus et exercitus eius. d) poſt artic. plur. ſolum et poſt aliquod aliud nom. propr. in membro pr. τοιούτῳ τέλει Κλέανδρός τε καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐχρήσαντο, Cleander cum ſuis 1, 13, 12. ubi Bg. mutat primo pron. α. in aliud reciproc. αὐτ. et hoc in adi. ſ. pron. poſſeſſ., it. totam formulam e copula in aliam e praep., pro Κλέανδρος σὺν τοῖς π. α., ubi ſunt e §. pr. τοὺς παῖδας et Φίλους. Cum Acc. in not. morali, et quidem a) cum adi. per acc. perſ. ἄπιςον γενόμενον περὶ τὸν Φίλον, erga 7, 1, 24. — it. per acc. rei, πολλῶν ἔνδον ὄντων, π. θυτικὴν - ἐμπείρων, aruſpicinae periti 8, 3, 17. qui Bg. formulam mutat in gen. merum, p. θυτικῆς. b) c. ſubſt. intra artic. et ſubſt., per acc. perſ. ἐπὶ προΦάσει τῆς π. τοὺς ςρατιώτας χρημάτων - χορηγίας, ſub praetextu pecuniarum militibus praebendarum 7, 3, 6. pecuniarum in milites impenſae ſ. ſumtus, it. diſtributionis in ſ. inter milites. τὴν περὶ αὐτὸν τῶν δορυΦόρων εὔνοιαν, Praetorianorum (erga ipſum) benevolent. 1, 10, 10. θαῤῥῶν τῇ τοῦ δήμου π. αὐτὸν σπουδῇ, erga ſe 5, 4, 22. v. σπ. - τὴν π. α. σπουδὴν τῶν ἀνθρώπων, propter hominum, qui cum ipſo erant, ſtudium 2, 8, 11. qui Bg. cepit al. ordine, τὴν σπ. τῶν α. περὶ α. cum ſuppleto ὄντων, dum vulg. et ipſum debuit eſſe hoc ordine, τὴν τῶν π. αὐτὸν ἀνθρώπων σπουδὴν, propter hominum in ſe ſtudium, ſ. propter et Rom. voluntatem et in ſe ſtudium hominum. - at per accuſ. rei, τῆς περὶ τὰ θεάματα - σπουδῆς, ſpectaculorum ſtudio 3, 10, 4. ἡ π. τὰ θ. - σπουδὴ, circa ſpectacula - ſtudium ib. 6. cf. v. σπ. et 3, 13, 4. ὑπὸ τῆς π. τὴν

μοναρχίαν ἐπιθυμίας ἐλαυνόμενος, totius imperii cupiditate 4, 4, 5. - Cum verb. per acc. tum perſ. *ἐποίει τοῦτο - περὶ τοὺς δοκοῦντας - φιλτάτους*, in eos, qui videbantur 7, 6, 20. - tum rei, *τὸν π. τὰς σπονδὰς - ἀδικήσαντα* 4, 15, 17. in ſ. contra foedus delinquentem ſ. peccantem. *τῶν π. συγκομιδὴν ἱςορίας ἀσχοληθέντων*, circa 1, 1, 1. 1, 5, 1. *ἐν ᾧ π. τὴν τῶν ῥημάτων προφορὰν ἠσχολεῖτο*, in illis verbis pronunciandis 1, 8, 12. *κακουργῆσαί τι π. τὴν θεραπείαν τοῦ γέροντος*, circa 3, 15, 4. - *θέας, περὶ ἃς - ἐσπουδάκασι*, quibus addicti ſunt 2, 7, 16. 4, 3, 5. v. *ἐσπ.* - *ὧν οἱ μὲν ἤδη περὶ λουτρὰ εἶχον* 4, 4, 13. v. *ἔχ.* - *τὴν ὁρμὴν ἤδη καὶ τὴν γνώμην π. τὴν ἱππ. ἔχων*, ad aurigandum intentus 4, 12, 12. - Cum vocibus temp. et ante ſubſt. rei ſ. temp., tanquam obiectum ph. aut mor., *περὶ ἑσπέραν*, circa 3, 4, 8. 3, 11, 9. 2, 6, 9. v. *δείλη*. - *π. μέσην ἡμέραν*, ad meridiem 8, 5, 22. *περὶ ἔτη γεγονὼς τεσσ.* annos natus circiter quat. 5, 3, 7. it. c. *πού*, ubi v.

περιάγειν, de perſ. trop. c. acc. rei et praep. *εἰς αὑτὸν - περιαγαγεῖν τὴν ἀρχὴν*, in ſe transferre 4, 3, 2. trahere; ſibi comparare; accipere. - Paſſ. cum abl. rei ſ. modi et praep. *ἀνάγκῃ μᾶλλον, ἢ γνώμῃ, ἐς ὁμόνοιαν περιήγετο*, adducitur 3, 15, 14.

περιαιρεῖν, ph. de perſ. c. acc. rei et gen. perſ., ſimul c. adiuncto, *οἱ - ςρατιῶται τά τε ξιφίδια περιαιροῦσιν αὐτῶν, τάς τε ζώνας - ἁρπάσαντες λ.* adimunt ipſis 2, 13, 19. derip. *δακτυλίους - περιελὼν ἑαυτοῦ*, ademtum ſibi 4, 8, 21. - † trop. *ὡς - περιελεῖν τινα αὐτοῦ τῆς ἐξουσίας τὸν Σεβῆρον*, ut detraheret nonnihil de eius auctoritate Severus 3, 11, 6. ubi Bg. traxit gen. pron. ad ſubſt. *τῆς ἐξ.*, ut v. ſtet c. ſolo acc. rei, dum cohaerere poteſt etiam pron. *τινὰ* c. gen. *τῆς ἐξ.*, et gen. *α.* cum v. - Paſſ. ph. de re, c. abl., modi, in opp. *ὅπλα, ἐῤῥιμμένα, σοφίᾳ τέχνης, ἀλλ' οὐκ ἀνδρείᾳ μάχης περιῃρημένα*, ademta 8, 4, 28.

περιβάλλειν, de perſ. ph. c. dat. perſ. et acc. rei, it. c. adiuncto, *ἀμφοτέροις τὰς χεῖρας περιβάλλουσα, καὶ ὑπὸ τὰς ἀγκάλας ἄγουσα*, circumdans 4, 3, 20. - Nominatim de veſtientibus, c. acc. rei ſ. veſtimenti, *τὴν βασ. πορφύραν περιβαλόντες*, imp. purpurâ indutum 2, 8, 10. p. purpuram ei circumiicientes, circumdantes, ubi deſit acc. perſ. pron. *αὐτὸν*, aut dat. *αὐτῷ*. † *τὴν πορφύραν χλαμύδι π.* purpurea chlamyde indutum 5, 3, 25. qui Bg. legerit, ut pr. loco, per acc. *χλαμύδα* et per adi. *πορφυρᾶν*, quo ducat Ms. Ven. dum Ms. Ba. praebet rectionem per abl. *τῇ πορφυρᾷ χλαμύδι π.* quam et ipſam expreſſerit Bg. - cum abl. rei ſ. veſtim. *χλαμύδι πορφυρᾷ περιβάλλουσι*, chlamyde purp. induunt 7, 5, 7. qua in rect. (etſi Ms. praebet acc. iterum, *χλαμύδα πορφυρᾶν*) deſit acc. perſ. *αὐτὸν*, unde *eum* chlamyde purp. amiciunt ſ. ind. - Trop. c. acc. perſ. et abl. rei, *νεανίσκους - καταδίκαις περιβαλὼν*, adoleſcentibus damnatione ab ipſo circumventis 7, 4, 5. adoleſcentes damnatione circumveniens, induens, implicans, i. coniiciens per calumniam malitioſos que delatores et ſubornatos teſtes falſos in damnationem et multam v. *κ.* Paſſ. phyſ. de perſ., c. nominat. perſ. et acc. ellipt. rei ſ. inſtrum. (*κατὰ*) *ἀσπίδα - περιβεβλημένοι καὶ δόρυ*, ſcuto tecti et haſta 3, 14, 14. circumiecti, circumdati, muniti, inſtructi, gerentes, habentes, capientes. - de re ac loco, cum abl. rei, *πόλις -, τείχει - περιβεβλημένη*, muro circumdata 3, 9, 7. † c. dat. perſ. *τάφρου τῷ ςρατῷ περιβληθείσης*, foſſâ ductâ circa exercitum 8, 4, 8. per enallag. p. acc.

περίβλημα, ph. de re ac veſtim. c. gen. perſ. *ἠμφιέννυτο τὰ Γερμα-*

νῶν περιβλήματα, amictu 4, 7, 4. amicula, veſtimenta; praeced. τὴν Ῥωμ. χλαμύδα et ſq. χλαμύσιν λ.

περιβολὴ, trop. de re, c. gen. rei, πλούτου π., ἢ λ. affluentia 3, 11, 2. τοὺς πλ. περιβολαῖς λαμπροὺς, affluentia 1, 2, 3. o; um copiis. — † abſ. ſed per ellipſ. gen. pr. δύναμιν καὶ περιβολὴν συγκροτήσας, conflatis copiis 1, 6, 8. pecuniariis, ſ. pecuniam.

περίβολος, ph. τὸν νεὼν καὶ πάντα τὸν περίβολον, omnem eius ambitum 1, 14, 6. qui Bg. explet gen. rei et pron. αὐτοῦ, aedificia circa templum tum ſacra, et ad id pertinentia, tum alia civium, noſtr. *alle* Gebäude *umher*.

περιγίνεσθαι, de perſ. ph. Lat. ſupereſſe, in vivis manere et relinqui, οὐδεὶς δὲ περιεγένετο τῶν λ. neque quisquam ſuperſtes relictus eſt eorum, qui 4, 6, 3. οὐδένα - εἴασε περιγενέσθαι τῶν, neque - quenquam ſivit ſupereſſe (eorum, qui) 3, 15, 9. Trop. de re, Lat. obvenire, (a not. v. γίν. p. venire, accedere,) obtingere, contingere, c. dat. perſ. ἐπεὶ - τῆς νίκης πᾶς ὁ καρπὸς αὐτοῖς περιγίνεται, ad ipſos redundat 8, 3, 15. noſtr. *zuflieſsen*, zuwachſen, *zukommen*. - cum praep. dupl. ſimul, et adverb. ὅθεν αὐτῷ περιεγένετο - πρὸς μὲν τῶν οἰκείων μῖσος -, παρὰ δὲ τῶν ἀντιπάλων - ἡ καταφρόνησις, ad ipſum redundabat a ſuis - odium 8, 5, 6. ipſi obtingebat, obveniebat, eveniebat, noſtr. *widerfuhr* ihm. - cum praep. una tantum, ὅσα ἂν ἐξ ἁρπαγῆς αὐτῷ περιγένηται, quantum ad ipſum redierit 6, 5, 8. ὅτι τὸ μεγάλα - χαρίζεσθαι οὐκ ἂν περιγένοιτο, εἰ μὴ ἐκ λ. non poſſe ſuppetere 2, 3, 23. - De perſ., al. ſenſu et Lat. ſuperare, p. vincere, ph. in bello et pugna qualibet, c. gen. perſ. et adv. it. particip. modi, ὁ μὲν μονομαχῶν ῥᾳδίως τῶν ἀνταγωνιστῶν περιεγένετο, ſuperabat 1, 15, 16. πολλάκις - ὀλίγοι πλειόνων περιεγένοντο, ſuperarunt 8, 3, 11. ſq. ſyn. fere καθεῖλον. — † ſine caſu pr., πολὺ περιεγένοντο οἱ τοῦ Σεβ. ſuperiores fuerunt 3, 2, 19. ſcil. τῶν πολεμίων, vicerunt hoſtes, longe maiori clade illata, quam acceperunt. - abſ. τὸ μὴ περιγενέσθαι ἧτταν ἡγεῖτο (ὁ στρατὸς,) quod ſuperior non eſſet 3, 9, 13. poſt ſyn. νικᾶν. - ἐν ταῖς μάχαις, ſed ibi, quod urbem non potuiſſet expugnare. - † Trop., extra pugnam, cum gen. perſ. et abl. rei ſ. modi, ἕνα - ἄνδρα - τοῦ - στρατοῦ σοφίᾳ π. circumvenit 3, 7, 19. Praetorianos cogere, ut ſe dederint, cf. 2, 13, 10. ὑμῶν - σοφίᾳ, κρείττους ἐσμὲν λ.

περιδέραιον, ph. ornatus mulieris, οὔτε περιδεραίοις κοσμουμένη, monilibus 4, 2, 6. - maris, Heliogab. c. adi. π. χρυσίνοις - κοσμούμενον 5, 8, 2. cum adiuncto, π. καὶ ψελλίοις κοσμούμενος, 5, 5, 4.

περίδρομος, phyſ. de loco, κατεσκεύαστο, pergula, 1, 15, 5. ſtructura in amphitheatro medio in altum erecta nixa que quibusdam columnis, conſtans ex lorica orbiculari ſ. cancellis ferreis aut ligneis, cum tabulis ſ. aſſeribus, in quibus iri potuit circumcirca.

περιείδω, mor. de perſ. c. acc. rei et adv. οὕτω ἀρχὴν μὴ περιϊδεῖν αἰσχρῶς ἐῤῥιμμένην, tantopere ne patiar iacere 2, 8, 3. - neque Rom. imperium abiectum pati 2, 10, 4.

περίειμι, (ab εἰμὶ,) de perſ. phyſ. Lat. ſuperſum, in vivis ſum, c. dat. perſ. περιόντος μοὶ τοῦ πατρὸς, ſuperſtite mihi patre 1, 5, 6. cum mihi pater adhuc viveret, ſ. c. meus p., ut dat. pertineat potius ad ſubſt., p. gen.; quamquam et cum verbo procedit, per analog., quoniam ſimpl. εἶναι etiam ſecum fert dat. talem perſ. - c. adv. τοῦ Ἰουλιανοῦ ἔτι - π. Iuliano adhuc ſup. 3,

2, 9. χαλεπαίνων πρὸς ἔτι περιόντας τοὺς ἐκείνου Φίλους, iratus ſuperſtitibus adhuc illius amicis 3, 8, 5. - in relat. ſ. opp. καὶ τοῦ ἀδελφοῦ περιόντος, καὶ μετὰ τὸν ἐκείνου Φόνον, fratre ſup. 4, 9, 3. τὸν δὲ περιόντα, ſuperſtitem 1, 2, 2. poſt ὁ μὲν ἕτερος - τὸν βίον μετήλλαξε. it. in relat. tacita, αἰχμαλώτους τοὺς περιόντας ἀποδοῦναι, captivos, qui ſupereſſent 4, 15, 19. qui opp. univerſe caeſis et occiſis ſupra aliis, cf. 4, 11, 11. 13. non vero ſic, quaſi e captivis aliqui poſtea ſint occiſi.' - Med. trop. de perſ. c. abl. rei ſ. modi, τέχνῃ καὶ σοφίᾳ ἤλπισε περιέσεσθαι, ſe ſuperiorem futurum (eſſe) 1, 10, 10. ſc. αὐτοῦ, τοῦ Κομμόδου, ſuperaturum eſſe, plus effecturum, potius aſtu, quam vi, imperium impetraturum et occupaturum, opp. in pr. ἐξ ἀντιστάσεως - συστῆναι πρὸς τὸν Κόμ.

περιέπειν, trop. de perſ. c. acc. rei, περιέπουσιν αὐτό, (τὴν ἀρχὴν,) curant 5, 1, 14. adminiſtrant, id que bene, poſt opp. ἀποχρῶνται λ. † c. acc. perſ. ſed oppreſſo, περιέποντες (αὐτόν, τὸν υἱόν,) excolendo 1, 4, 9. curando, pro eo et eius commodis faciendo aliquid, conſiliis et moniiis regendo et adiuvando, formando eius ingenium et animum.

περίεργος, mor. in deteriorem partem. de perſ. περιεργότερος ὤν, curioſior cum eſſet 4, 12, 5. ſq. explic. - Neutr. de re ſ. modo, p. adv. τοῦτον - περιεργότερον ἐπέβλεπον, curioſius 5, 3, 15. 5, 5, 4. 7, 11, 5. καλλωπιζόμενον π., ἢ κατὰ λ. elegantius 5, 8, 2.

περιέρχεσθαι, de re, ph. c. abl. rei ſ. modi, ἅρματα περιέρχεται ὁμοίᾳ συντάξίᾳ, circumaguntur 4, 2, 19. circumeunt. - Trop. c. praep. ἐπεὶ - εἰς - πρεσβύτην - περιῆλθεν ἡ ἀρχὴ, deſcendit 2, 10, 7. devenit, venit, tributum eſt. - ſimul c. adv. ἐξ οὗ εἰς τὸν Σεβαστὸν π. ἡ μοναρχία, pervenit 2, 11, 9.

περιθέειν, phyſ. de perſ. c. adv. (per abl.) et praep. it. cum abl. modi, τὸ ἱππικὸν τάγμα περιθεῖ - κύκλῳ μετά τινος εὐταξίας - πυρρίχίῳ δρόμῳ, circum - currit 4, 2, 19. - c. dat. loci, γύναια - περιθέοντα τοῖς βωμοῖς, curſitantes circa aras 5, 5, 18. per enallag. p. ſq. caſu, cf. 2, 2, 6. - c. acc. loci, περιθέων τὸ τεῖχος, diſcurrens per murum 8, 3, 8. ſupra mur. - cum particip. modi, περιθέοντες - ἵπποις ἐποχούμενοι, circumcurſantes 8, 4, 25. circa murum. - abſ. περιθέων - ἄγωθεν κατηκόντιζεν, currens in orbem 1, 15, 6. - de animal. c. abl. modi et adv. ὁρμῇ τοῦ βέλους ἔτι περιθεῖν αὐτὰς, diſcurrerent 1, 15, 11. ſtruthi, poſt capita ademta.

περιΐστημι, ph. de perſ., intranſit. ſ. ſine motu, cum praep. περιεστήκει - ἡ σύγκλητος - ἐν θεάτρου σχήματι, circumſtabat 5, 5, 19. — abſ. περιστάντες δὲ, λ. circumſtantes 7, 5, 7. - Tranſit. ſ. in actione ac motu, c. perſ. et dat. et acc. τοὺς νεανίας - περιστήσαντες αὐτοῖς λ. cum iuventutem circumſiſtere ſe iuſſiſſent 7, 10, 13. ſtatuiſſent circa ſe, conſtituiſſent. - trop. c. acc. perſ. et praep. τοὺς πλείστους τῶν - οἴκων ἐς πενίαν περιστήσας, ad paupertatem redactis 7, 3, 12. coniiciens, noſtr. *verſetzen.* - Med. ph. Tranſit. cum acc. perſ. περιστησάμενος τοὺς - Φίλους, circa ſe conſtitutos habens amicos 1, 5, 4. circa ſe ſtatuens ſ. conſtituens.

περικεῖσθαι, Med. ſ. Paſſ. phyſ. de re ſ. loco c. praep. ἐκεῖνα ὄρη - ἐν τείχους σχήματι περίκειται, montes praeiacent 2, 11, 16. circumdant. - it. c. dat. loci, ᾧ περίκειται λόφος εἰς θεάτρου σχῆμα λ. cui circumiacet 3, 14, 4. circum quem iacet; per enal-

lag. p. acc. - abſ. ἐκ τῶν περικειμένων πόλεων καὶ ἀγρῶν, ex circumiacentibus 3, 15, 11. πολίχνας καὶ κώμας τὰς περικειμένας, circumiac. 8, 2, 10. τῶν περικειμένων ἑλῶν, circumiac. 8, 7, 1. †† διὰ τὸ περικείμενον πλῆθος; propt. circumiacentem 7, 9, 3. — παρελόμενος - τῆς περικειμένης σκευῆς, cultu, quem circa ſe habebant 6, 4, 11. iis adhaerente, qui circa eorum corpus erat. — †† ph. et trop. ſimul, c. dat. perſ. τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας ἐκείνῳ περιέκειτο, inſignia et nomen imperii illi inhaerebant 6, 1, 2. circumpoſita erant, iſti tribuebantur, iſte gerebat. — †† phyſ. αὐτῷ περιέκειντο (αὐταὶ, αἱ ἡνίαι,) ipſi adhaerebant (habenae) 5, 6, 16. deo, dei ſimulacro circumiacebant, circumdata, circa ipſum ligatae erant. - †† Senſu Paſſ. c. acc. rei ſ. veſtim. (per ellipſ. pr. κατὰ ſ. περὶ,) de perſ. ſed oppreſſo hominat. perſ. εἴ τινας (ὑμεῖς) περίκεισθε ἐσθῆτας, veſtibus, quibuscunque amicti eſtis 2, 13, 17. circumdati eſtis, induti, p. ἀποδύσαντας ἐσθῆτας, εἰ τ. π. - τοὺς ἐφεςῶτας, - προςωπεῖα - περικειμένους, aurigas - perſonatos 4, 2, 19. indutos perſonis, circumdatos. - per nominat.* praeced. οὔτε τὶς - ἄλλως προςήει, εἰ μὴ πρότερον ἀποθέμενος, ὅ περ περιέκειτο ξίφος, quo ſuccingeretur gladio 3, 5, 11. circumdatus, circumligatus erat gladio, p. qui ei erat alligatus. - ὁ Μακρῖνος - ἀποῤῥίψας τὸ χλαμύδιον, καὶ εἴ τι σχῆμα βασιλικὸν π. et ſi quid aliud inſigne imperatorium circa ſe haberet 5, 4, 12. ſi quo - eſſet amictus. - † De re, τεχνάσματα σιδήρων, ὀξυτάτας ἐξοχὰς περικείμενα, acutiſſimis angulis praedita 4, 15, 6. circumcirca habentia cuſpides acutiſſ., circumcirca circumdata cuſpidibus; noſtr. *Fuſsangeln* ſ. *Fuſseiſen.*

περιλαμβάνειν, ph. de perſ. c. adv. et oppreſſo acc. perſ. πανταχόθεν περιειληφότες (αὐτοὺς,) circumplexi 4, 9, 13. i. q. §. 11. ἐκυκλώσατο, circumdare, cingere. - c. iſto caſu diſerto, τοῖς περιειληφόσιν ὑμᾶς ςρατιώταις, qui vos circumdederunt milites 2, 13, 17. i. q. §. 8. κυκλώσασθαι, et φράξαντας ἐν κύκλῳ λ. Paſſ. c. adv. et praep. οἱ ςρατιῶται - ἦσαν πανταχόθεν ὑπὸ τοῦ δήμου περιειλημμένοι, erant circumdati 2, 2, 22. † ὡς δὲ ἐτεκμήρατο, ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἔνδον τῶν ὅπλων περιειλημμένους, eſſe incluſos 4, 9, 12.

περιλείπεσθαι, Paſſ. de perſ. ph. univerſe, c. adv. et nominat. adi. modi, μόνος τῶν - περιλειπόμενος φίλων ἔτι, cum ſolus ſim adhuc reliquus 2, 1, 16. relictus. - c. ſolo illo nominat. μόνος περιλειφθεὶς τῶν - φίλων, ſolus reliquus ib. 10. - Nominatim e pugna, abſ. ὅσοι περιελείφθησαν, qui ſupererant 3, 2, 20. — Neutr. particip. de perſ. c. gen. perſ. ὡς - τὸ περιλειφθὲν τῶν βαρβάρων - δοκεῖν νενικηκέναι, reliquiae illae barbarorum 6, 6, 10. p. maſc. τοὺς περιλειφθέντας.

Περίνθιος, de perſ., civis Perinthi, urbis Syriae, τὸ Βυζάντιον κώμη δουλεύειν Περινθίοις δῶρον ἐδόθη, Perinthiis 3, 6, 19.

περινοςεῖν, phyſ. de perſ. abſ. τῷ Μαξιμίνῳ περινοςοῦντι, obambulanti 8, 5, 3. oppreſſo acc. loci, τὰ τείχη, i. q. 8, 4, 25. περιθέοντες λ.

περίοδος, ph. de temp. abſ. τὴν νυκτερινὴν φρουρὰν ἐκ περιόδου ἐγκεχειρισμένος, redeunte vice 3, 11, 12. ex ordine ſ. ſerie. - c. gen. rei ſ. temp. diſerte, οὓς ἐκ περιόδων χρόνου ἡ τάξις καλεῖ, redeunte tempore 1, 9, 5. certis temporis curriculis, circuitibus, converſionibus, ſ. per certa temp. curricula, etc., per tempo-

ris vices ſ. ſecundum, noſtr. nach *einem* gewiſſen *Zeitumlauf.*

περίοικος, ph. p. adi. c. ſubſt. perſ. τὰ περίοικα βάρβαρα χειρώσασθαι, vicinos barbaros 6, 2, 3.

περίοπτος, ph. paſſ. de re, Maſc. c. ſubſt. fem., c. dat. perſ. τὴν κεφαλὴν -, ὡς πᾶσι π. εἴη, ut ab omnibus conſpiceretur 8, 6, 16. niſi et dat. pendet a v. ſubſt. et Maſc. reſpiciat oppreſſum pron. αὐτὸς, ὁ Μαξιμῖνος, in capite ſuo cogitandus, *ut* conſpicuus *omnibus eſſet.* - cum adv. τὴν κεφ. -, δημοσίᾳ περίοπτον ἀνασταυρωθῆναι κελεύσας, publice ſpectaculum 3, 8, 3. conſpicuum.

περιορᾶν, mor. de perſ. c. acc. rei, μηδὲ π. πατρίδα, negligere 8, 3, 5. opp. ſq. σώζειν, i. q. ſupra περιϊδεῖν.

περίορθρον, phyſ. κατὰ τὸ π. circa diluculum 6, 9, 4. poſt praec. τῆς νυκτὸς διαδραμούσης, - ἅμα τῷ παραδραμεῖν τὸ π. diluc. 7, 4, 10. quod Mss. hic praebent p. vulg. περιόρθριον.

περιουσία, ph. c. adi. τοσαύτης οὔσης οἴκοι περιουσίας, cum tanta ſit opulentia 3, 13, 10. opes, divitiae, poſt praec. πάντα χρημάτων πλήθη. it. πλοῦτον, (cf. 3, 15, 7. χρήματα - κατ. λ.) - αὐτάρκη δοὺς περιουσίαν εἰς τὸ βιοῦν δαψιλῶς, data copia ib. 7. - cum gen. diſerto pecun. χρημάτων περιουσία, opum abundantia ib. 11.

περιπατεῖν, ph. de perſ., c. adiunctis, e diſcrimine et opp. αὐτοῖς συνώδευε περιπατῶν, σπανίως ἅρματος ἢ ἵππου ἐπιβαίνων, pedibus ambulans 4, 7, 11. iter cum iis faciebat pedes.

περιπίπτειν, ph. de perſ. c. dat. rei ſ. inſtrum. τοῖς δόρασι - περιπίπτοντες, in haſtas incidendo 5, 6, 22. inter miſſilia e turri rapienda. - Trop. c. dat. rei merae, μήτε (τινὰ) - ἐγκλήμασι περιπίπτειν προνοούμενος, ne quisquam in criminationes incideret 2, 4, 16. accuſaretur ſ. deferretur ob crimen et delictum. — ſimul c. praep. διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἡλίου πῦρ - νόσοις περιπίπτοντες, in morbos incid. 3, 9, 11, aegroti facti. - Sed re re, c. dat. perſ. τὰ - τῆς τύχης δῶρα καὶ ἀναξίοις περιπίπτει, contingunt 5, 1, 11. noſtr. *zufallen*, dantur, habentur.

περιπλέκεσθαι, Paſſ. ſ. Med. ph. de perſ., per oppreſſum dat. perſ. περιπλεκόμενοι (αὐτοῖς,) impliciti 4, 9, 16. ſe implicantes illis, circumplexi illos, per enallag. p. acc. - c. dat. perſ. τῇ μητρὶ περιπλακεὶς, matri implicitus 6, 9, 12.

περιποιεῖν, mor. de perſ. c. dat. perſ. et acc. rei, ἐς τὸ περιποιῆσαι αὐτῷ τὴν μοναρχίαν, ad afferendam ipſi ſummam rerum 8, 8, 12. ut conciliarent; compararent ipſi, noſtrat. *verſchaffen.*

περιπόρφυρος, phyſ. de re, Maſc. cum fem. ſubſt. τὰς περιπορφύρους ἐσθῆτας, praetextis 4, 2, 19. purpurâ praetextis, purpureum habentibus limbum.

περιπτύσσειν, phyſ. de perſ. per oppreſſum acc. perſ. περιπτύξασα (αὐτὸ, τὸ παιδίον,) καὶ φιλοῦσα, complexa 1, 17, 8.

περιῤῥεῖν, ph. de re et aqua, c. acc. loci, ποταμὸς περιῤῥεῖ τὸ τεῖχος, praeterfluit murum 8, 2, 16. qui Bg. legerit παραῤῥ. p. vulg. circum murum fluit, ſaltem ex parte, et per certum ſpatium et ab aliquo latere.

περιῤῥήγνυμι, περιῤῥηγνύω, ſ. potius περιῤῥήσσω, ph. de perſ. c. acc. rei ſ. veſtim. ſed per oppreſſum gen. aut dat. perſ. περιῤῥήξαντες -, ἐσθῆτας (αὐτῶν ſ. αὐτοῖς,) laceratis veſtibus 8, 8, 14. deripientes, detrahentes ipſis, etiam cum vi, noſtr. *herunter reiſsen.*

περισπούδαςος, mor. Paſſ. de re, c. adiuncto et dat. perſ. τὸ τῆς ἀρχῆς τῷ κτωμένῳ τίμιον καὶ περισπούδαςον (ἡγούμενοι,) cura et ſtudio dignum 6, 8, 9. vehementer appetendum, ſtudioſe expetendum, ſ. valde curandum, aeſtimandum, colendum, amandum, (hac que not. poſtr. potius, ob pr. κτωμ.) vel ſimpliciter.

περιτειχίζεσθαι, ph. Paſſ. de re et loco, c. abl. rei eo que affini, περιτετείχιςο ἡ πόλις τείχει, erat munita 3, 1, 14.

περιτέμνειν, ph. de perſ. c. acc. mater. βάρεις περιτεμόντες, mutilantes 7, 9, 12. circumcidere, ab utr. latere.

περιτιθημι, ph. de perſ. c. acc. rei et adv. πανταχόθεν πῦρ περιτιθέασι, ſubiiciunt 4, 2, 20. circumponunt, apponunt. - ſimul c. dat. et acc. rei, κισσὸν περιτιθεὶς τῇ κεφαλῇ, circumdans capiti 1, 3, 7. circumponens, imponens. - cum acc. rei, ſed oppreſſo dat. perſ. τὴν χλαμύδα περιέθεσαν (αὐτῷ.) circumdederant 3, 7, 12. - Trop. de re, ἡ τῆς ψυχῆς ἀρετὴ ἰδίαν ἑκάςῳ δόξαν περιτίθησιν, conciliat 5, 1, 11. addit, attribuit, adiungit, noſtr. *beylegen*, parit, comparat. - Med. phyſ. de perſ. cum adv. et acc. rei, ἀρχαὶ τότε πρῶτον τὴν πορφύραν περιτίθενται, induunt 1, 16, 7. ſibi circumpon., circumdant. περιθέμενος τὸ διάδημα, impoſito diademate 6, 2, 20. ſibi circumdabat.

περιττὸς, Maſc. de perſ. mor. cum dat. perſ. et adiuncto, ὀχληρὸς καὶ π. αὐτῷ ὁ Ἀ. ἐνομίζετο, ſupervacaneus 3, 5, 3. carendus, inutilis, noxius. - De re, Neutr. c. ſubſt. oppreſſo, ἐκπέμπουσιν, ὡς δή τι σκεῦος τῶν ἐκ τοῦ θαλάμου περιττῶν, tanquam aliquid ex cubiculi ſupellectile ſupervacaneum 2, 1, 2. v. ἐκ et θαλ. p. τὸ θαλάμου περιττὸν, aliquam ſupellectilem cubiculi ſupervacaneam, ſ. cubiculi ſupellectilem unam ex illis ſupervacaneis. — c. ſubſt. ὡς μηδὲν ἰδεῖν περιττὸν ἀκόντιον, ſuperfluum 1, 15, 13. iaculum inane, inutile, irritum, quod non feriiſſet et extra corpus humi iaceret. - † cum inf. περιττὸν (εἶναι) νομίζω, μακρηγορεῖν 5, 1, 3. ſupervacaneum eſſe arbitror. - Al. not. Fem. c. ſubſt. ὑπὸ περιττῆς πρᾳότητος, prae nimia manſuet. 6, 1, 24. ſq. ſyn. καὶ αἰδοῦς πλείονος, ἢ ἐχρῆν.

περιτυγχάνειν, ph. de perſ. c. dat. rei, τὰς ἀγέλας, αἷς περιετύγχανον, greges, in quos inciderent 7, 2, 9. quos offenderent, invenirent. περιτυχὼν τῇ καθ' αὐτοῦ θανατηφόρῳ (ἐπιςολῇ,) incidens in illam, quae ipſi erat peſtifera 4, 12, 14. - c. dat. perſ. περιέτυχον αὐτοκράτορι, invenerunt imper. 8, 6, 11. - περιτυχόντες τῶν φίλων τινὶ, cum incidiſſent in quendam 7, 1, 21.

περιφέρεια, ph. cum gen. rei, ὑπὸ περιφερείᾳ κεφαλῆς μιᾶς, in globo 4, 8, 4. ſub rotunda forma, noſtrat. *im Umfange*, ambitu.

περιφερὴς, ph. Maſc. de re, c. adv. λίθος, κάτωθεν π. λ. rotundus 5, 3, 10. - Neutr. abſ. ſ. c. ſolo ſubſt. οἰνοφόρα σκεύη περιφεροῦς ξύλου 8, 4, 9.

Πέρσης, p. adi. c. ſubſt. Ἀρταξ., ἀνὴρ Π., vir Perſa 6, 3, 10. - ſine ſubſt. p. ſubſt. c. artic. ὁ δὲ Π. (ταῦτα) μαθὼν, Perſarum rex 6, 5, 12. (6, 6, 8., forte per ellipſ. βασιλεὺς, i. q. infra 6, 2, 3.) rex Perſ. ib. 21. τῷ Πέρσῃ, Perſar. regi ib. 14. τὸν Πέρσην, Perſam ib. 24. 6, 9, 6. - Plur. de populo, Πέρσαι λ. Perſae 7, 8, 8. ὁ Περσῶν βασιλεὺς, Perſarum 6, 2, 3. 5. τῇ Π. ἀρχῇ ib. 4. τετρακοσίους Π. τοὺς μεγίςους, quadringentos ex Perſis 6, 4, 7. cf. ib. 9. e. τὸν ἐκ Π. κίνδυνον, quod a Perſis impenderet pericul. 6, 7, 9. - c. art. τὸ πλ. τῶν Π. 6, 5, 5. Πέρσαις λ.

Perſis 6, 2, 6. 17. πάλιν ἐπάξων Π. in Perſas 6, 6, 7. Π. μαχόμενοι, adverſus Perſas 6, 7, 7. – † τὰ ἐν Π. res Perſarum ib. 1. τὴν ἀρχὴν ἐ. Μήδων εἰς Πέρσας μεταςήσαντος, ad Perſas 6, 2, 5. 6, 3, 10. 6, 4, 9. i. – c. artic. τῷ σχήματι τῶν Π. ib. 7. e. 6, 5, 5. – †† p. terra, εἰς Πέρσας ἐμβαλῶσι, in Perſas ib. 15. in Perſiam, i. q. ſq. Μηδίαν.

Περσικὸς, de perſ. ὑπὸ σατράπαις Περσικοῖς, Perſicis 6, 2, 5.

Περτίναξ, imperat. Rom. cum artic. ὁ Π. Pertinax 2, 1, 9. 22. 24. 2, 2, 4. 2, 3, 25. τὸν τοῦ Περτίνακος βίον, Pertinacis 2, 7, 8. 2, 9, 6. 2, 13, 22. 2, 14, 7. τῷ Περτίνακι λ. Pertinaci 2, 5, 5. τὸν Περτίνακα λ. Pertinacem ib. 2. 2, 1, 12. 2, 2, 11. 22. 2, 6, 13. 2, 9, 6. e. ſq. 2, 13, 2. – Sine art. ἀπηγγέλη Π. 2, 9, 6. 5, 1, 16. τῇ Περτίνακος ἀρχῇ 2, 2, 8. 2, 6, 12. 2, 9, 11. ſq. 16. 2, 14, 6. 3, 1, 1. τὸν Π. υἱὸν 4, 6, 7. — †† τῇ Ῥωμαίων ὑπὸ Περτίνακι ἀρχῇ, ſub Pertinace 2, 4, 6. — Περτίνακα 2, 1, 8. 2, 5, 16. 8, 8, 4. – †† de Severo, ἀντὶ Σεβήρου ἑαυτὸν Περτίνακα ὀνομάσας 2, 10, 2. καλοῦντες (αὐτὸν) Περτίνακα ib. 19. cf. 2, 14, 7.

Πεσσινούντιος, de perſ. Fem. cum ſubſt. perſ. τῆς Πεσσινουντίας θεᾶς, Peſſinuntia d. 1, 11, 14. τῇ Πεσσινουντίᾳ θεᾷ ib. 12. τὴν Πεσσινουντίαν θεὸν ib. 8.

Πεσσινοῦς, oppid. Galatiae, c. gen. obliquo, τινὰ τῆς Φρυγίας χῶρον. Π. δὲ ὄνομα λ. Peſſinunti 1, 11, 3. ἐν τῷ Πεσσινοῦντι λ. in hoc Peſſinunte ib. 7.

πέτρα, phyſ. de mater. διὰ πετρῶν τραχύτητα, rupium 8, 1, 13.

πηγὴ, ph. c. adi. et opp. πηγῶν θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάματος, fontibus 1, 6, 5. ad uſum balneorum.

πήγνυσθαι, Paſſ. ph. de re, abſ. ποταμοὺς πηγνυμένους πατεῖν, fluv. congelatos 2, 10, 10. πηγνύμενον πίνων ὕδωρ, congelatam 1, 6, 4. – c. adv. διὸ καὶ πήγνυται ῥαδίως (αὐτὰ, ποταμῶν τὰ ῥεύματα,) congelaſcunt 8, 4, 7. – c. praep. τὰς δι' ὅλου τοῦ χειμῶνος παγείσας χιόνας, nives tota hyeme duratas ib. 3. – ſimul c. caſu temp. τοῦ χειμῶνος παγέντες ὑπὸ τοῦ κρύους, concreti (fluvii, Rhenus et Danubius) 6, 7, 15.

πηδήσας ἵππῳ ἔφυγεν, inſilit in equum et fugit 4, 13, 13. qui Bg. legerit compoſ. aliquod, ἐμπηδ. ſ. ἐπιπηδ. ſ. ἀναπηδ., pro quibus et legas πηδήσας ἐς ἵππον.

πήρα, ph. ἣν αὐτῷ ἐκκρεμὴς, pera 1, 9, 7. de philoſopho Cynico in theatro, – pellis, a collo ad lumbos pendens, in ſpeciem ſacculi.

πηροῦσθαι, Paſſ. de perſ. ph. c. acc. rei ſ. membri ellipt. it. cum praep. ἐκ τοῦ τοιούτου πλῆθος τοῦ ςρατοῦ (κατὰ) τάς τε ὄψεις ἐπηροῦντο, oculis privabatur 8, 4, 29.

πικρὸς, Trop. de re, ἀπὸ τῆς πικρᾶς τυραννίδος, ab acerba tyr. 2, 1, 8. ſaeva, crudeli. πικρῶς, trop. de verbis, κατηγόρησε τῶν Ἀλβίνου Φίλων, acerbe 3, 8, 11. cum ira, contumelia et conviciis.

πίναξ, ph. c. adi. γράμματα ἐν πυκτοῖς πίναξι, litteras implicatis libellis 6, 6, 11. ubi γρ. res ſcriptae, verba, elementa ſignata, ſed π. π. materia, cum forma, i. epiſtola exterior, ſ. charta, papyrus, complicata in formam quadratam.

πίνειν, ph. de perſ. c. acc. rei, ὕδωρ, bibere 2, 10, 10. οὐ παύσῃ πίνων ὕ. 1, 6, 4. p. inf. – c. adv. et particip. modi, ὡς — φιλοτησίαν, διψῶν, ἔπιεν ἀναισθήτως, bibit 1, 17, 19. ſc. αὐτὸ,

φάρμακον. ſimul c. praep. ὡς ἥδιον πίοι παρ' ἐρωμένης, biberet ib. 17. ſc. αὐτὴν, τὴν πόσιν, et διδομένην etc. - Paſſ. de re, c. ſubſt. affini, ὅ - ἦν - ποτὸν, - ἐπίνετο, bibebatur 8, 5, 17.

πιπράσκεσθαι, Paſſ. de perſ. ph. c. adv. et praep. Κλέανδρός τις - τῶν δημοσίᾳ εἰωθότων ὑπὸ κήρυκι π. vendi 1, 12, 8. - de re, τὴν οὕτως ἀπρεπῶς ἐπὶ χρήμασι πραθεῖσαν ἀρχὴν, venditum 2, 6, 22.

πίπτειν, de perſ. ph. in bello et pugna, tum extra caedem, abſ. ὅτε ἔμαθε τὸν Σεβῆρον πεπτωκότα, cecidiſſe 3, 7, 10. p. inf. i. q. §. 8. τοῦ ἵππου ἐκπεσεῖν, ſed, per dilogiam, pro notione etiam ſq. - tum per caedem, c. praep. et adiuncto, πρότερον ἀναιρεθέντας πρὸ τῶν βωμῶν πεσεῖν, ἢ λ. cadere 7, 3, 15. - ſimul c. adi. modi, ὑπὸ τῶν ἱππέων, ἐπάλληλοι πίπτοντες, πολλοὶ ἀπώλοντο, aliis ſuper alios cadentibus 1, 12, 14. † τῶν καμήλων ἐπαλλήλων πιπτουσῶν, aliis ſuper alias cad. 4, 15, 13. - c. mero adv. πολλῶν ἑκατέρωθεν πιπτόντων, cadentibus 1, 12, 19. ἐκ. πεσεῖν ἱκανοὺς, cecidiſſe, 1, 11, 5. ὡς - πολὺ - πλῆθος ἐκ. π. ut ceciderit 7, 2, 14. τοῦ ἐκ. πεσόντος στρατοῦ, utrinque caeſorum de exercitu 6, 6, 10. cum fere par numerus fuerit exercitus, utrinque caeſi ſ. cadentis. τὸν τῶν ἐκ. πεσόντων ἀριθμὸν, eorum, qui utr. cecidiſſent, numerum 2, 15, 11. - in opp. πολλῶν μὲν πεσόντ. παμπλείστων δὲ τετρωμένων, multis caeſis 6, 6, 9. - †† in pugna ſingulari, μὴ διαθέσει τῇ πρὸς τὸν πεσόντα, erga caeſum 4, 5, 5. Caracalli cum Geta. - ſimul in opp. τῇ - συμφορᾷ τοῦ πεσόντος, caeſi ib. 6. - ††† in mera caede clandeſtina, πεσ. αὐτοῦ, prolapſo ipſo 4, 13, 13. Caracallo, per occiſorem. - De re, ph. extra bellum, cum praep. τοῦ πεσ. ἀγάλματος ἐξ οὐρανοῦ, delapſo coelitus ſimulacro 1, 11, 3. i. q. pr. ἐξ οὐρ. κατενεχθ. - trop. τὰ δεινὰ, ὑπ' ὄψιν πεσόντα, oculis ſubiecta, 1, 4, 4. ſub oculos cadentia, ſ. ſub adſpectum, quae in oculos incurrunt, conſpiciuntur, oculis cernuntur.

πίσσα, ph. φερομένη ἡ π. pix illa 8, 4, 27. - cum adiuncto, πίσσῃ καὶ ῥητίνῃ λ. pice ib. 30. †† πίττα, p. eodem, κιρνῶντες θείῳ καὶ ἀσφάλτῳ πίτταν ἑλόντες, miſcentes ſulphure ac bitumine picem ib. 26. v. ἑλ.

πιςεύειν, de perſ. mor. cum dat. rei et adv. μάλιςα τῇ σκέψει ταύτῃ πιςεύουσιν Ἰταλιῶται, fidem habent 8, 3, 18. fidunt, fiduciam ponunt in. - c. ſolo dat. tali, θείαις προῤῥήσεσι πιςεύοντες λ. confidentes 2, 10, 18. † πιςεῦσαι πολέμου ἀμφιβόλῳ τύχῃ, fidere 8, 3, 10. quod forte pertineat ad claſſem ſq. ubi omiſſum pron. ἑαυτόν. c. dat. rei et acc. perſ. ſ. pron. recipr. πιςεῦσαι σεαυτὸν ἐλπίδι κρείττονι, ᾗ πάντες πεπιςεύκαμεν (ἡμᾶς,) concredas te ipſum ſpei meliori, qua omnes freti ſumus 7, 5, 11. permittas te, cui nos ipſos permiſimus ſ. permittimus, perf. p. praeſ., ſuſcipere animo, ſpem habere. πιςευσάντων αὐτοὺς τῷ τε μεγέθει τῆς πόλεως, λ. committentes ſeſe 8, 2, 10. eo ſe conferentes et ſe ibi putantes tutos ob magn. - c. dat. perſ. οὔτε τῷ δήμῳ πιςεύων, credens 2, 11, 12. immo fidens, i. q. ſq. θαῤῥῶν. — cum adv. ſimul, ἐκείνοις - μάλιςα ἐπίςευεν, fidebat 7, 8, 20. niſi adv. pertinet ad pr. pron. - c. dat. perſ. et acc. rei ſimul, μιᾷ ἑνὶ πιςεύειν τοσαύτην ἐξουσίαν, credere 1, 9, 24. tradere, mandare. — Alio ſenſu, c. dat. rei, μὴ πιςεύειν ὑποσχέσεσι τυράννου λ. ne crederent 8, 3, 10. veras putarent. ταύταις αὐτοῦ ταῖς ὑπ. πιςεύσαντες, confiſi 4, 9, 10. οἷς πιςεύσας, quib. credens 2, 15, 8. τούτοις π. 3, 12, 16. πιςεύσαντες - τοῖς ἐπεςαλμένοις, credentes 2,

13, 5. - ſimul c. adv. πάσαις διαβολαῖς ῥᾳδίως πιςεύων, credens 1, 13, 14. πολλάκις ταῖς τυχ. διαβ. π. 5, 1, 4. - c. acc. rei, τὸ παράδοξον τῆς ἀποβήσεως ποιεῖ πάντα πιςεῦσαι, facit, ut omnia credamus 8, 3, 22. - †† ſimul c. praep. ἡ σύγκλητος - ἐκ τῆς παρούσης τύχης τὰ μέλλοντα πιςεύσαντες, credentes 7, 7, 4. e caede praefecti praetor., feliciter peracta, fingebant ſibi probabile futurum, i. futuram et mox a ſeſe ſuſcipiendam electionem Gordiani, una cum conſenſu aliorum extra Romam, credebant quoque feliciter proceſſura, noſtr. *zuverſichtlich glauben* l. *hoffen*, ſ. *ſi h* verſichern. *ſi h* glaublich *machen*. - †† in opp. πάντες ὑπώπτευον μὲν τὰ λεχθέντα, πιςεύειν δὲ (αὐτὰ) οὐ προσεποιοῦντο, nec tamen, quaſi crederent (illa dicta), prae ſe ferebant 1, 9, 13. - †† c. adv. τοιαῦτα - λέγοντος αὐτοῦ -, οὐκ εὐθέως ὁ Σεβῆρος ἐπίςευσεν (αὐτὰ,) credidit 3, 12, 7. †† abſ. πιςεύσας ὁ νεανίας, credens 1, 9, 22. ſc. ταῦτα, res nunciatas, ſ. αὐτοῖς, dat. perſ. ὁ δὲ ἀφίξεται π. 3, 12, 12. ſc. αὐτὰ ſ. αὐτῷ, it. in ſq. loco. πιςεύσαντες -, ἐκεῖνοι, credentes 4, 4, 10. - c. dat. perſ. diſerto, π. αὐτῷ 4, 9, 16. - †† ſimul cum adiuncto particip. eiusdem caſus, ἐπεὶ λέγουσιν ἡμῖν οὐ πεπίςευκας, verbis noſtris non credis 2, 1, 23. v. λ. - (αὐτὸν,) πολλὰ διὰ γραμμάτων ὀμόσαντι τῷ Σεβήρῳ πιςεύσαντα, credentem 2, 15, 4. - c. adiuncto et adv. πιςευόντων κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῶν τότε ἀνθρώπων, ὅτι λ. credentibus eius aetatis hominibus 1, 14, 10. qui Bg. formulam adv. e caſu temp. omiſerit ob ſq. legitimum adv. et ſyn. - cum inf. πιςεύσαντες, Ἀντωνίνου (αὐτὸν) εἶναι τέκνον, credentes 5, 4, 5. †† πάντα τὰ λεγόμενα καὶ ἐνδεχόμενα καὶ ἀληθῆ π. εἶναι, omnia, quae dicerentur, et fieri potuiſſe et vera credentes eſſe ib. 1. - †† Alio ſenſu in opp. οἱ μὲν, πεισθέντες -. ὅσοι δὲ οὐκ ἐπίςευσαν, qui vero non obtemperarunt 3, 7, 4. qui Bg. forte leg. ἐπείσθησαν. Paſſ. de re, c. dupl. nominat. rei et cum adv. ἅ περ πάντα - ἀληθῆ τότε πιςεύεται, ὅταν λ. creduntur 2, 9, 4. - de perſ. c. uno nominat. perſ. it. c. adv. et praep. τὶς - πρὸς τῶν ςρατιωτῶν, οὓς ἐψεύσατο, οὐκέτι πιςεύεται, apud milites - non amplius fidem meretur 2, 10, 8. ſ. invenit, ſ. a militibus ei non creditur ſ. fides habetur, nec eius promiſſis. - de animal. c. inf., ſimul c. nominat. et praep. ἀετὸς, ὃς φέρειν - τὴν τοῦ βασιλέως ψυχὴν πιςεύεται ὑπὸ Ῥωμαίων, creditur a Rom. 4, 2, 22. de qua credunt Romani, eam ferre rel. - Al. ſenſu, cum perſ. et nominat. et dat. ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐπάρχουσι - πεπίςευται, praefectorum - fidei commiſſus eſt 5, 1, 3. praefectis exercituum creditus, concreditus, commiſſus eſt. - † c. acc. perſ. muneris et negotii, it. nominat. perſ. it. c. praep. ὑφ' οὗ - τὴν ἡγεμονίαν πεπίςευτο (αὐτὸς,) a quo ei praefectura concredita fuerat 7, 9, 7. i. q. ſupra ἐμπιςευ. ubi v. it. v. ἐγχειρισθ. in paſſ. - it. in orat. obliqua ſ. per caſus obliquos, πλείςους - τῶν ἔθνη καὶ ςρατόπεδα πεπιςευμένων, plurimos (eorum), quibus provinciae et exercitus concrediti erant 7, 3, 8. †† τοὺς τὴν φρουρὰν τῆς γεφύρας καὶ τὴν ἐπιμέλειαν πεποιημένους, quibus cuſtodia pontis et cura concredita fuerat 7, 1, 16 qui Bg. haud dubie leg. πεπιςευμένους, vere que. ὡς ςρατοπέδων ἐπιμέλειαν τῶν ἐθνῶν τε ἀρχὰς πιςευθῆναι, ut exercituum ei curae et provinciarum praefecturae concrederentur 6, 8, 3.

πίςις, mor., in relat. civium et regnant. it. militum et ducum bellica, p. fidelitate, ſ. dictorum, promiſſorum, iuramentorum, favoris, obſequii, obſervatione et conſtantia, abſ. τοὺς παῖδ-

ὁμηρεύειν εἰς ἀσφάλειαν πίςεως ἐξέδωκε, fidei 3, 9, 4. - c. gen. rei, ἔςω - εὐνοίας - πίςις αἰώνιος 8, 7, 18. † τὴν πίςιν καὶ τὸ ἐχέγγυον τῆς Φρουρᾶς πϱοδόντας 2, 13, 16. niſi ſumatur per ſe et ſine gen. - c. gen. perſ. ὡς ἔχοι ὅμηρα τῆς εὐνοίας αὐτῶν καὶ πίςεως 3, 2, 8. παρέλαβε τὴν βασιλείαν οὐχ οὕτως εὐνοίᾳ καὶ πίςει τῶν ςρατιωτῶν λ. 4, 14, 5. - cum adi. τὴν δόξαν πίςεως ἀγαθῆς - ἀποίσεσθε 1, 5, 24. ἤρτηται νῦν πᾶσα ἡ Ῥωμ. ἀρχὴ τῆς ὑμετέρας - πίςεως 4, 14, 14. πίςεως - τῆς ἄνωθεν ὑπομιμνήσκοντες (αὐτοῦ) 3, 12, 21. †† μὴ πολλάκις - ταῖς ὑμετέραις ἐνεχειρίσε πίςεσι, veſtrae fidei 1, 5, 9. - c. verb. τοῖς - ςρατιώταις χαρισήρια ὁμολογήσας τῆς Φυλαχθείσης π. 1, 7, 12. σώζειν τὴν πίςιν - τῷ βασιλεύοντι 7, 5, 9. Μαξιμίνῳ τηρεῖν τὴν π. καὶ τὸν ὅρκον 7, 9, 7. - cum praep. ſimul. ἀμελήσας τῆς πρός με π. 3, 6, 6. — μηδὲ προδιδόναι τὴν πρὸς τὴν σύγκλητον καὶ Ῥωμαίων δῆμον π. 8, 3, 9. de Aquileienſibus. † ἡ τοῦ πατρὸς μνήμη αἰώνιόν σοι πίςιν καὶ εὔνοιαν παρὰ τῶν ἀρχομένων ἐβεβαίωσε 1, 6, 19. niſi praep. cohaeret c. v. - Al. ſenſu, in rebus narrandis ſ. dictis univerſis, p. veritate ſ. perſuaſione et cogitatione veri c. adi. ἐνδεχομένην π. ἕξειν ᾤοντο τὴν Φήμην 2, 1, 7. - abſ. ὡς ἂν μᾶλλον αὐτὸν εἰς πίςιν ὑπαγάγοιτο, ad credendum 2, 14, 9. † c. gen. rei, τοιαῦτα λέγων, ὑπηγάγετο τοὺς πλείςους εἰς - πίςιν, ὧν ὑπισχνεῖτο, ad credendum (ea,) quae promittebat 2, 14, 8. p. τούτων, ἃ λ. — ††† Al. ſenſu, p. re, qua quid confirmatur, c. gen. rei, et adiuncto; in opp. τὸ πάνυ δεξιὸν ὑμῶν -, οὐκ ἔχον -, ἀλλὰ δεῖξιν καὶ πίςιν εὐνοίας, argumentum 2, 3, 12. pignus. - ††† Al. ſenſu, p. re et dignitate publica, aliis concredita, ἡνιόχοις - τὰς μεγίςας τῶν βασιλείων πίςεων ἐνεχείρισε, maxima imperii munia 5, 7, 14. i. q. §. 12. τὰς μεγ. τῶν βασιλικῶν πράξεων. - ††† c. gen. rei et coniunct. πίςει γνώμης, ὅτι λ. fiducia voluntatis 2, 4, 5. vel perſuaſione animi, noſtr. aus Ueberzeugung der Seele ſ. des *Herzens*; ut pertineat non ad Pertinacem, ſed ad alios, et *barbaros*, in pr. nominatos.

πιςὸς, Maſc. mor. de perſ. πιςὸν Φίλον, fidum 5, 1, 8. πιςοὺς - Φίλους, fideles ib. 6. π. Φρουροὺς, fidos 2, 8, 8. - c. dat. perſ. διά τινος τῶν ἑαυτῷ πιςῶν, per quendam ſibi fidum 1, 17, 14. ſibi fidorum, noſtr. *einen ſeiner Vertrauten*. δυσὶν οἰκέταις τῶν π. ἑαυτοῖς, duob. famulis, qui eſſent ipſis fideliores 2, 1, 2. — διά τ. τῶν ἐμοὶ π. per aliquem mihi f. 3, 12, 12. - †† abſ. τινὰς τῶν π. aliquos ex fidis 2, 2, 4. per quae omnia deſit ſubſt. ἀνθρώπων. - Neutr. de re, c. artic. p. ſubſt. c. gen. perſ. τὸ πιςὸν ὑμῶν λ. fidem veſtram 2, 10, 3. i. q. ſupra πίςις, milit. erga duc. - abſ. εἰ τὸ π. ἐτήρει, fidem 3, 6, 8. erga ſocium imperii. - †† Plur. τὰ πιςὰ τηροῦντας Ῥωμαίοις λ. fidem 8, 7, 9. de Aquileienſib., manifeſto i. q. πίςις 7, 6, 9. 7, 9, 7. †† δοὺς εἰρήνην, τά τε π. λαβὼν, λ. ac fide accepta 3, 15, 12. obſides, vel pignora alia, iusiurandum, pecuniam. - Superl. Maſc. de perſ. τοῦτον πιςότατον ἡγούμενος, fidiſſim. 3, 11, 9. ſq. explic. — οὓς πιςοτάτους ᾤετο 5, 4, 12. † ὀψοποιοῖς -, πιςοτάτοις εἶναι δοκοῦσιν 5, 8, 5. qui fidiſſimi eſſe viderentur. - cum gen. perſ. τοὺς π. τῶν, fidiſſim. ex iis, qui 3, 5, 8. † τινὶ -, πιςοτάτῳ εἶναι δοκοῦντι Φίλων, qui fidiſſ. videretur (eſſe) ex amicis 4, 13, 7. - c. dat. perſ. τινὶ τῶν πιςοτάτων ἑαυτῷ, cuidam ex fidiſſimis ſibi 3, 12, 14.

πιςοῦσθαι, Med. mor. de re, c. acc. rei, πιςοῦται - τὴν διαβολὴν - ἡ ἀπόβασις, firmat 3, 7, 11. p. acc. mero. - ſimul cum praep.

τὰ ἀκολουθήσαντα - ἐκ τῆς ἀποβάσεως τὴν - φήμην ἐπιςώσατο, comprobarunt 1, 14. 12. - De perſ. c. rei acc. et modi abl. δώροις - τὴν - εὔνοιαν πιςουμένου, confirmante 4, 11, 1. ἔργοις τὴν δόξαν - ἐπιςοῦτο, confirmare coepit 7, 1, 14. φιλοσοφίαν οὐ λόγοις - ἐπιςώσατο, probavit 1, 2, 6. demonſtravit. † ταῖς - τιμαῖς τὴν - χάριν ἐ. confirmavit 2, 15, 9. poſt pr. εἰς πίςιν ὑπάγαγ. c. acc. rei ſolo vel ſimul c. adv. ἱκανώτατος ἦν πάντων ἀνθρώπων μάλιςα πιςώσασθαι εὔνοιαν, declarare 2, 9, 18. niſi adv. pertinet ad pr. , †† τὴν προτέραν νίκην πιςώσεσθε, ὡς λ. priorem victoriam vobis aſſeretis, quia 4, 14, 18. ubi potius v. eſt c. coniunct. ὡς; p. ὅτι, Lat. inf., et cum praepoſito acc., pro poſtponendo alio caſu, v. c. πις., ὡς ἐν τῇ προτέρᾳ νίκῃ λ. comprobabitis, vos in priori victoria non dolo rei. - † ſimul c. adv. et praep. ὅθεν καὶ μείζονα παρὰ τῶν ςρατιωτῶν εὔνοιαν ἐπιςώσατο, unde et maioris militum benevolentiae certus erat 2, 11, 4. maiorem apud milites b. ſibi firmavit, paravit.

Πιτανάτης, a Pitane, Laconiae urbe, Λακωνικὸν καὶ Πιτανάτην ἐκάλει λόχον, Pitanatem 4, 8, 7.

πίττα, v. πίσσα.

πλαγίως, trop. de verbis, τοιαῦτα - π. ἐμφαίνων, oblique 4, 4, 16. tecte, ſq. explic.

πλάσσεσθαι, Med. de perſ. ph. c. acc. rei, it. c. gen. mater. κηροῦ πλασάμενοι εἰκόνα, de cera fictam imag. 4, 2, 3. cum finxiſſent. — trop. f. mor. in opp. mera, εἴτε πλασαμένη, εἴτε καὶ ἀληθεύουσα, fingens 5, 3, 18. mentiens.

πλάτος, ph. de re et fluv. in opp. c. adi. διά τε μεγίςου βάθους καὶ πλάτους λ. latitudine 8, 4, 2. in opp. mera, πλάτει καὶ βάθει μέγιςος ὁ ποταμὸς ῥέων 7, 1, 17. ναυσίπορον ἔχουσι τὸ ῥεῖθρον διὰ βάθος καὶ πλάτος 6, 7, 15.

πλατὺς, phyſ. de re, ἐν πλατείᾳ - οἰκήσει, ampla 4, 1, 4. - Compar. Neutr. p. adv. πλατύτερον συνέταξαν, pluribus 2, 15, 11. latius. - Superl. ph. de re, ἐν τῷ πλατυτάτῳ τοῦ πεδίου τόπῳ, latiſſimo 4, 2, 12. - c. adiuncto ſ. opp. εἰς τὸ - πεδίον πλατύτατον καὶ ἐπιμηκέςατον 3, 4, 4.

πλατύσημος, phyſ. de re, Maſc. cum ſubſt. fem. τὴν πλατύσημον - ἐσθῆτα, laticlavia 3, 11, 3. lato clavo inſignem ſ. praeditam.

Πλαυτιανὸς, Severi amicus et affinis, ſic ſine artic. Plantianus 3, 10, 10. 3, 12, 5. 26. - Gen. τὸ Πλαυτιανοῦ φίλτρον ib. 7. bis — Dat. Πλαυτιανῷ ib. 14. - c. artic. ὁ Π. 3, 11, 1. 7. 20. 3, 12, 16. 20. - Gen. τοῦ Π. ib. 21. - Acc. τὸν Π. 3, 11, 8. 3, 12, 11. 3, 13, 5.

πλεῖον, v. πλείων.

πλεῖςος, ph. Maſc. de re, ἐπὶ πλεῖςον αἰῶνα, longiſſimo tempore 1, 6, 14. *ad* ſ. *in* plurimum *tempus*. βωμοὺς πλείςους, plurim. 5, 5, 15. - De perſ. ὁ δὲ πλεῖςος δῆμος λ. incolae autem plerique 8, 3, 7. ἐκεῖνος μὲν ὁ ςρατὸς ἐπανιὼν, πλεῖςος - διεφθάρη, maximam partem 6, 6, 3. - Plur. Nominat. abſ. οἱ πλεῖςοι - (αὐτῶν) λ. plerique 7, 7, 13. 8, 5, 9. - in opp. οἱ π. καὶ σχεδὸν πάντες, plerique alii 7, 8, 16. - c. gen. perſ. οἱ π. τῶν λ. plerique eorum, qui 1, 1, 1. οἱ π. αὐτῶν 8, 7, 6. †† ἥ τε σύγκλητος προσηγόρευσαν, οἱ π. (αὐτῆς ſ. αὐτῶν) ἐν μ. δέει καθεςῶτες, cum plerique in m. metu eſſent 3, 8, 6. - Sine artic. πλεῖςοι - τῶν δημοτῶν, plurimi ex vulgo 3, 1, 7. - Gen. abſ. τῶν πλείςων λ. cum plerique rel. 8, 5, 19. - Acc. c. ſubſt. τοξότας πλείςους,

plurimos 5, 9, 3. Μαυρουσίους π. complures 6, 7, 17. - ſine art. c. gen. perſ. π. τῶν ἐνδόξων λ. plurimos ex illuſtribus 5, 6, 1. π. τῶν - πεπιςευμένων, plur. (eorum,) quibus 7, 3, 8. — in opp. π. τῶν βαρβάρων -, τοὺς δὲ λ. plur. barbarorum 1, 6, 24. - c. art. τοὺς δὲ π. αὐτῶν, plur. autem illorum 7, 1, 10. τοὺς π. τῶν ἐνδόξων οἴκων, plerisque illuſtrium 7, 3, 12. π. π. τῶν ἡγουμ. pleroſque ex ducib. 8, 5, 5. - ſine ſubſt. in opp. π. π. ἦσαν δέ τινες τῶν λ. pleroſque 2, 14, 8. - Fem. de perſ. πλείςην δύναμιν ἀθροίσας, ingentibus copiis 6, 4, 5. - De re, προςηγορίαις, ὧν αἱ πλεῖςαι, quorum pleraque 1, 14, 17. de paucis tantum, et adeo de quatuor. - Neutr. Sing. Nominat. ſine art. c. ſubſt. πλεῖςον - πλῆθος τῶν βαρβάρ. maxima multitudo 4, 11, 7. c. art. τό γε π. μέρος λ. maior pars 4, 3, 4. - Gen. ἐκ τοῦ πλείςου μέρους, maxima ex parte 8, 2, 11. - Acc. πλ. μέρος τοῦ ςρατοῦ λ. maior pars 3, 9, 11. - c. gen. perſ. τούτων - τὸ μὲν π. μέρ. potiſſimam partem 7, 12, 3. - Sine ſubſt. Nom. πλεῖςον τοῦ δήμου λ. maior pars populi 2, 2, 8. qui Bg. oſtendit ellipſin ſubſt. μέρος, neceſſariam et in ſqq. locis. - c. gen. rei, τὸ π. τῆς νυκτὸς, maior pars noctis ib. 3. - cum gen. perſ. τὸ π. τοῦ ςρατιωτικοῦ, mai. p. 1, 13, 4. - Acc. cum gen. rei, τῶν τριῶν μοιρῶν τοῦ ςρατοῦ - τὸ π. de tribus partibus exerc. - pleroſque 6, 6, 4. τὸ π. τῆς ὁδοιπορίας λ. maiorem partem 4, 11, 4. - Sine art. σίτου πλεῖςον λ. plurimum frumenti 1, 12, 9. πλ. τοῦ πεδίου, plurimum campi 8, 1, 3. - Sine ſubſt., p. adv. per ellipſ. tum ſubſt. tum praep., λύπῃ (κατὰ) τὸ π. (μέρος) διαφθαρεὶς, magna ex parte 3, 15, 5. - Simul c. praep., ἡ νόσος ἐπὶ π. ἤκμασε, plurimum 1, 12, 6. ſc. μέρος τοῦ χρόνου, potius, ut maneat neutr., quam χρόνον, ut ſit maſc. - diu 3, 7, 6. diutiſſime 6, 2, 20. - ſimul c. gen. rei ſ. temp. ἐπὶ π. (μέρος) τῆς ἡμέρας, magnam partem 4, 2, 5. maiore parte diei 6, 1, 13. † ſed ſimul cum gen. rei ſ. loci et ſpatii, ἐπὶ π. (μέρος τῆς γῆς ſ. θαλάσσης) αὐτὸν ἐξαγαγόντος τοῦ ῥεύματος, longiſſime 3, 9, 15. — Neutr. Plur. ſine art., c. ſubſt. πλείςων - ἦν χρημάτων ἀνάπλεως, plurimis opibus 5, 3, 5. - †† c. adiuncto, πάντων θεαμάτων καὶ ἀκουσμάτων π. variis - plurimis 5, 6, 14. - Acc. πλεῖςα χρήματα ἤθροιζε, plurimas op. 1, 9, 2. χρ. π. pecuniae magnam vim 3, 6, 20. 3, 8, 8. - Cum art. τὰ π. τῆς πόλεως - ἔργα, pleraque 1, 14, 6. - Sed ſine ſubſt. a) ſine art. ἐξ ἑκατέρων τῶν ςοιχείων πλεῖςα ἐκέρδαινεν, plurima 3, 1, 12. ſc. χρήματα, ἀγαθὰ, e terra fruges et fructus, ſed e mari vectigalia et piſces, cf. §. pr. - in opp. πλεῖςα πάντων ἐγχειρισθεὶς, πάντων οὐσίαν εἶχεν ἐλάττονα, plurima omnium 2, 1, 11. ſc. πράγματα, negotia et munera reip. b) c. art. id que c. gen. rei qualiscunque, τὰ π. τῆς Βρ. χώρας - ἑλώδη γίγνεται, maior pars Britan. regionis 3, 14, 11. ſc. μέρη. - πορθεῖν τὰ π. pleraque ib. 2. ſc. αὐτῆς (τῆς χώρας) μέρη. - τὰ π. τῶν γινομένων λ. pleraque eorum, quae f. 2, 10, 6. ſc. μέρη. † τὰ π. τοῦ βίου διέτριβεν ἐν τοῖς προαςείοις, ut plurimum vitam degebat in 3, 13, 2. ſc. μέρη, maximam ſ. plurimam vitae partem. †† per ellipſin ſimul praep. γυμνοὶ - ὄντες (κατὰ) τὰ π. τοῦ σώματος, nudi pleraque corporis 3, 14, 12. ſc. μέρη. Pro adv. σπανίως τοῖς δήμοις ἐπεφαίνετο, τὰ π. ἐν προαςείοις - διατρίβων, plerumque 1, 11, 15. i. q. ante 5, 13, 2. τὰ π. -, σπανίως λ. 4, 7, 11. ubi et ſupplcas κατὰ μέρη τοῦ χρόνου, ſicut et in ſqq. locis. - Extra opp. τὰ π. 2, 7, 14. 3, 4, 19. 3, 14, 6. ††† καὶ τοῦ πλείςου

τῆς γνώμης, ex plurium mente 7, 10, 6. ubi Bg. videtur p. vulg. καὶ leg. κατὰ, et ſimul τῶν πλείςων τὴν γνώμην ſ. τὸ πλεῖςον τῆς γν., ubi et legi poterit διακριθέντων δὲ καὶ τῷ πλείςῳ τῆς γν. ſ. τῷ πλήθει τῆς γ. noſtr. *durch* die *Mehrheit* der *Stimmen*, ſ. δ. δὲ κατὰ τὸ πλεῖςον τῆς γν.

πλείων, ph. Maſc. de re, οἴνου πλείονος 4, 11, 5. largiore. πλειόνων γενομένων φόνων, ſi plures fieb. caedes 7, 5, 2. - De perſ. Nom. c. abl. rei, οἱ μὲν Καρχηδόνιοι ὄχλῳ πλείους ἦσαν 7, 9, 11. - ſq. relat. conj. πλ. ὑπὸ τοῦ - ἐφθάρησαν, ἢ λ. plures - quam ib. 15. - Gen. in opp. πολλάκις καὶ ὀλίγοι πλειόνων περιεγένοντο, pauci multos 8, 3, 11. - Acc. abſ. πλείους λ. plures 4, 3, 6. - Fem. ſ. Maſc. c. ſubſt. fem. de re, πλείων ἡ καταφρόνησις, maior 8, 5, 6. — Gen. ὑπὸ - αἰδοῦς πλείονος, ἢ λ. prae m. maiore 6, 1, 24. - Dat. πλείονι θρησκείᾳ, mai. 3, 11, 8. - Acc. πλείονα παρέσχε — τὴν διατριβὴν, longiorem 3, 14, 20. - de perſ. δεῖσθαι - χειρὸς πλείονος, manu maiore ib. 2. πλείονι περὶ αὐτὸν ἐχρῆτο φρουρᾷ, mai. 1, 11, 15. - †† de utr. ſexu ſimul et in opp. ὀργῇ καὶ θυμῷ χρώμενος πλείονι 8, 4, 1. - Plur. Nom. in opp. τῷ - θυγατέρες μὲν ἐγένοντο πλείους, ἄρρενες δὲ δύο, plures 1, 2, 1. — Acc. τροφὰς πλείονας λ. cibum largius capi. 6, 6, 2. - in relat. πλείους δυναςείας, ἢ λ. plur. 1, 1, 8. - Neutr. Acc. πλεῖον ἀργύριον, plus pecuniae 2, 6, 7. αἵματος π. ἢ ὕδατος, plus ſanguinis 3, 4, 10. πλείονα - εὐεργετήσειν, plura 2, 4, 15.

πλέον, mor. in relat. ἦν ἐν αὐτῷ τὸ - ἢ τὸ λ. 2, 10, 5. maior miſeratio - quam rel. v. ἔλεος. c. gen. rei, π. ἦν παρ' αὐτοῖς τοῦ δικαίου τὸ φιλόνεικον 4, 4, 2. maior erat aemulatio, quam iuſtitia. †† παρ' οἷς οὐδὲν πλ. δορατίων, nihil, praeter lanceas 7, 8, 11. i. q. πλήν. - c. pron. infin. ἐμοί τι καὶ πλ. ὑπάρχειν - οἴομαι, aliquid amplius 1, 4, 5. οὐ - τὶ π. νομίζοι καρποῦσθαι, maiorem fructum ſe putat percipere 2, 3, 20. maius quid lucrari, v. κ. Pro adv. c. praep. εἰ καὶ ἐπὶ π. πολιορκοῖντο, diutius 8, 6, 7. 8, 8, 14. ſc. μέρος τοῦ χρόνου. †† De perſ. cum verb. et gen. rei, πλ. τῆς συνηθείας δορυφορούμενος 2, 6, 18. plus ſolito, v. συν. - βαδίζων π. τοῦ δέοντος ἠρεμαίως, magis, quam decebat 5, 2, 7. plus iuſto, i. q. nimis.

πλεονεκτεῖν, mor. de perſ. cum gen. perſ. οὐδὲ - π. ὑμῶν ἠξίουν, praerogativam habere prae vobis 1, 5, 6. praecipuum quid, i. q. πλέον ἔχειν, plus, quam vos, maiorem honorem et commoditatem, maiorum titulum, quam commilitonis, cf. ſqq.

πλέω, ph. de perſ. abſ. τὰ - ἐμπορεύεσθαι τοῖς πλέουσι, navigantibus 8, 2, 7. navi advenientibus et abeuntib.

πληγή, phyſ. κατὰ μετώπου - ἔφερε τὴν πληγὴν, ictum 1, 15, 7. — c. adi. καιρίου τῆς πληγῆς - γενομένης, vulnus 4, 13, 12. πληγαῖς καιρίοις ἀναιρῶν, ictibus 1, 15, 6. παίουσι πληγαῖς κατακαρδίαις ξίφεσιν 7, 11, 6.

πλῆθος, ph. de re, ſine art. ante gen. ſubſt. rei, ὑπὸ πλήθους ξύλων — ἐκωλύθησαν, prae multitudine 7, 10, 13. διὰ πλήθους πτωμάτων λ. 7, 9, 16. - c. art. τῷ πλήθει τῶν τόξων - ἔβλαπτον 4, 15, 4. - poſt gen. ſubſt. βαλλομένους - τόξων πλήθει, magna vi 8, 2, 4. - intra ſubſt. (ὑπὸ) - φρυγάνων πλ. καὶ θυμιαμάτων λ. tanta copia 4, 2, 21. - c. adi. οὔτε - χρημάτων πλῆθος οὐδὲν αὔταρκες, neque pecuniae vis ulla 1, 4, 10. γένους π. αὐτ. quantum ſatis eſſet illuſtre genus 8, 8, 9. διὰ - ξυλείας π. ἄπλετον, multitud. 7, 12, 13. †† τοσοῦτον χρημάτων π. ἀκούσαντες, tanta pecuniae multitud. 4, 4, 19. - Sine art. ante gen.

perſ. πλῆθος ἀνθρώπων συγκατεφλέχθη, ingens multit. 7. 12, 14. πλήθει ἀνδρῶν τοξοτῶν ἀκμάζουσα (ἡ πόλις), ingenti copia 3, 9, 7. π. τῶν κατοικούντων - ἀπολείπεται, multitudine 7, 6, 2. 6, 5, 1. 5. 7. † μηδεμίαν εἶναι δύναμιν - ἐχέγγυον - π. ϛρατοῦ 3, 13, 11. - cum adiuncto, π. δυνάμεως, - ἀριθμῷ παρατάξεων 3, 7, 17. - c. art. ἀναμίξας τῷ π. τῶν αἰχμοφόρων, turbae 1, 10, 14. πότερον (εἴη) ἐν τῷ π. τῶν κειμένων, in multit. 5, 4, 16. μηδ' ἐκπλήττεσθαι τῷ π. τοῦ ϛρατοῦ, magnitudine illa 8, 3, 12. τὸ π. τῶν οἰκετῶν - ἕπεσθαι, multit. 7, 4, 10. - numerum 3, 7, 15. - ſimul c. adi. ſine art. πολύ τι π. - πολιτῶν λ. mult. 8, 2, 9. 3, 4, 11. 7, 8, 22. 7, 2, 14. - πολὺ π. τῶν λ. numerus 1, 17, 2. 1, 2, 7. mult. 3, 4, 18. πλεῖϛον π. τῶν 4, 11, 7. πάμπλειϛον π. 8, 4, 29. πλήθους μεγίϛου - τῶν 4, 9, 7. σὺν μεγίϛῳ π. ϛρατοῦ 4, 15; 1. μεῖζόν τι π. - κακούργων, maiorem numerum 1, 10, 3. - ſimul c. adi. et c. art. ἐν οἷς ἦν τὸ πολὺ π. Παιόνων 6, 8, 7. magna multit. - πᾶν - τὸ π. τῶν λ. tota mult. 4, 11, 5. τὸ λοιπὸν π. - τῶν ib. 10. † τὰ πλήθη ταῦτα τοῦ ϛρατοῦ - ἤθροιϛο, haec multitudo 7, 2, 4. - Poſt gen. perſ. ſine adiect. et artic. ὑμῶν - κρείττους ἐσμὲν - συμμάχων πλήθει, ſoc. numero 2, 13, 10. - c. art. - τὸ τῶν παρασίτων π. turba 2, 6, 10. — † τὸ τῶν καμήλων π. multit. 4, 15, 6. † τῶν αὐτομόλων τὸ π. - τὴν δύναμιν ηὔξησεν, numerus 5, 4, 7. πρὸς τὸ - τῶν - βαρβάρων πλ. multit. 6, 3, 3. - ſimul c. adi. τοξοτῶν μέγα τι π. 4, 14, 6. τὸ τῶν βαρβ. ἄπαντον π. mult. 4, 14, 16. - †† ſimul c. gen. perſ. et anim. πλ. τοσοῦτον ἀνδρῶν καὶ κτηνῶν ἐφονεύθη, mult. 4, 15, 13. πλήθει ἀνδρῶν καὶ χρημάτων ἀκμάζουσαν (πόλιν) 3, 1, 10. - Abſ. ſ. ſine ſubſt. perſ. ſ. rei, in univerſum, de re, ὑπὸ πλήθους ἀποπνιγείς, nimia copia (victus) 2, 2, 14. cf. 2, 1, 7. e. nimio cibo ac potu. - De perſ. ὡς πᾶν συνῆλθε τὸ π. mult. 4, 11, 6. ſc. αὐτῶν, τῶν βαρβάρων, e §. pr. πᾶν τὸ π. τῶν β. - μηδὲ πολλοῦ π. παρόντος, turba 7, 6, 16. ſc. ἀνθρώπων. Abſ. de perſ., potiſſimum milit., βοῆς ἦχος πλήθους λ. mult. 6, 9, 4. παρ' ὅσον πλήθει ἐλάττους 6, 6, 10. numero. — † π. ἀλλ' οὐ δυνάμει - νενικηκέναι, mult. ib. e. π. - προύχετε 2, 10, 9. † τῷ π. - ὑπερέχοντες 4, 15, 11. τὸ σὺν αὐτῷ π. copiae 6, 6, 4. - c. adi. ſimul, μέγα - τι π. λ. 7, 2, 2. 7, 4, 9. πολύ τι π. λ. 3, 4, 2. † μετὰ πολλοῦ π. καὶ δυνάμεως, cum magnis copiis 4, 14, 2. μ. μεγίϛου π. καὶ δυν. cum max. cop. ib. 6. - c. art. τὸ ἐπίλοιπον πᾶν π. mult. 5, 4, 15. ἅμα τῷ λοιπῷ π. 6, 7, 11. † c. gen. loci, σὺν παντὶ τῷ τῆς ἀνατολῆς π. 4, 14, 12. - De urbis plebe praeſertim. ἐς τὸν ἱππόδρομον, ὅπου - τὸ π. συνιὸν ἐκκλησιάζει, mult. 2, 7, 5. poſt §. pr. ὁ δῆμος - ἀπέσκωψε τὸ π. εἰς λ. populus 4, 6, 10. ſq. §. 12. δήμῳ. - πόθον ἑαυτοῦ τῷ π. ἐμπεποιήκει, populo 6, 4, 4. praec. τῶν δημοτῶν et §. pr. τοῦ δήμου. - †† τότε μᾶλλον ἐπολυπλασιάσθη τὸ π. mult. 8, 2, 10. ſq. τῶν ὄχλων πάντων - συῤῥεόντων. ſimul c. adi. διὰ μέσου τοῦ π. mult. 7, 10, 15. ſq. τοῖς ὄχλοις et §. e. τοῦ δήμου. — σὺν παντὶ τῷ π. 7, 5, 2. 6. † οὐκ ἀνασχόμενον τὸ λοιπὸν πλ. ib. 17. ſq. συνδραμόντων - καὶ πάντων τῶν κατὰ τὴν πόλιν. — †† ſimul c. diſerto gen. nom. propr. ὡς διηγγέλη (τοῦτο) τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων π. mult. 4, 8, 18. ἐτρέψαντο τῶν Καρχηδονίων τὸ π. 7, 9, 14. - In opp. mera, ἐπιϛάμενοι (οἱ ϛρατιῶται,) ὅτι χαλεπῶς τὸ π. διοίσει τὰ λ. mult. 2, 5, 15. praec. τοῦ δήμου et ſq. ὁ δῆμος. - τοῦ π. - βάλλοντος αὐτούς, (τοὺς ἱππεῖς,) 1, 12, 17. pr. §. 14. ὁ δῆμ. et ſq. §. 19. τῷ δήμῳ. - κελεύει, τῷ π. προσπεσεῖν τὸ

ςράτευτα, in populum 4, 6, 11. ſq. δήμῳ. - ſimul c. adi. τὸ ςρατιωτικὸν πᾶν καὶ τὸ συνειλεγμένον π λ. mult. 2, 8. 9. οἱ ςρατιῶται τῇ - ἐκ τοῦ παρόντος π. ἀνάγκῃ 2, 2, 22. ſq. τοῦ δήμου. -- πλείους ὑπὸ τοῦ οἰκείου π. ἐφθάρησαν, ἢ πρὸς τῶν πολεμίων, a ſua turba 7, 9, 15. τὸ λοιπὸν π. - τῶν ὁπλιτῶν λ. mult. ib. 18. 2, 8, 1. †† per periphraſ. πᾶν τὸ - ςρατιωτικὸν καὶ τὸ δημῶδες π. plebeia mult. 1, 4, 19. i. q. πᾶς ὁ δῆμος. †† de milit. ſimul, τὰ ἑκατέρου τοῦ π. δεινά, mult. 1, 13, 6. - †† Cum adiunctis, αὐτάρκης ὁ δῆμος, χορηγῆσαι πλῆθος - νεανιῶν, magnum numerum 1, 6, 9. τὸ π. τοῦ Ῥωμαίων δήμου λ. numeroſitatem 1, 10, 10. φοβηθέντες τοῦ δήμου τὸ π. mult. 7, 11, 9. † ἐφθείρετο ὁ δῆμος, - ὑπὸ τοῦ π. ὠθούμενος. turba 1, 12, 14. †† ὁ Ῥωμαίων δῆμος, ἐν π. μεγίςῳ καὶ ποικίλῳ συγκλύδων τε ἀνθρώπων, mult. 7, 7, 2. †† οἰομένους, μὴ τολμήσειν ἐπεξελθεῖν ὀλίγους πλήθει τοσούτῳ, - ἐπέδραμον τῷ δήμῳ, - τοῦ τε δήμου μέγα τι π. ἀπώλετο, mult. 7, 11, 18. - Cum adiuncto al. οἰόμενοι, ἐν π. ὄχλου, οὐκ -, πανδημεὶ - ἐξίασιν, in mult. turbae 7, 9, 8. †† ὁ δῆμος - φράξαντες - τὴν - ἄνοδον τῷ π. τῶν ὄχλων, mult. 7, 10, 9. v. ὄχλ. ςρατηγήσοντα - τοῦ π. exercitus 7, 9, 10. praec. δύναμιν et §. 8. ςρατοῦ. ††† συνιςάμενοι κατὰ πλήθη, conſiſtentes confertim 1, 12, 11. per agmina, in globos, noſtr. in Menge, in Haufen, in Rotten ſ. Haufenweiſe, *Rottenweiſe.*

πληθύνειν, mor. de re, neutral. c. praep. ἐν αὐτῷ ἐπλήθυνε τὸ φιλοχρήματον, abundabat 3, 8, 14.

πλημμελεῖσθαι, Paſſ. de re, mor. c. praep. dupl. εἰ καί τινα ὑπ' ἐκείνου διὰ νεότητα ἐπλημμελεῖτο, perperam gerebantur 2, 10, 5. peccabantur.

πλὴν, adverſ., ſolum, ab init. enuntiat., poſt punctum, attamen 3, 9, 13. ſed 3, 13, 12. 8, 4, 1. 8, 6, 2. tamen 4, 8, 13. — † πλὴν οὐδὲν ἧττον λ. attamen nihilo minus 1, 12, 6. nihilo minus tamen, i. q. οὐδὲν ἧτ. μέντοι 1, 8, 8. - in parentheſi ipſa, ὀργῇ, - (πλὴν, - εἶχε λ.) quanquam 6, 5, 11. - poſt parentheſ. τότε καὶ οἱ ςρατιῶται - (καὶ γὰρ - ἱερομηνία,) πλ. συνεξεβόησαν, tamen 2, 2, 22. - ſimul cum al. adverſ. in vicinia, πλὴν ἀλλὰ (at vero, etc.) 1, 17, 24. utut ſit 3, 10, 12. ſed 3, 15, 5. - in periodo, et apodoſi, poſt relat. al. μέχρι μὲν τούτων, εἰ καὶ - ἦν ἀλλότρια, πλ. - εἶχε λ. etſi - tamen 1, 15, 14. † ſimul cum adverſ. al. εἰ γὰρ καὶ - οἱ βάρβαροι, πλὴν ὅμως λ. quamvis enim - tamen 6, 6, 9. attamen. v. ὅμ. Al. relat. praecedente, δικάζων μὲν σπανίως, πλὴν - ἦν, nihilo minus tamen 4, 7; 2. ubi leg. potius particip. ὤν, ſi πλ. ad pr. μὲν refertur. οὐκ ἀγνοοῦντες μὲν -, πλὴν δέει λ. tamen 4, 11, 14. - † cum gen. conſq. ἄκων μὲν -, πλ. τῆς ἀ. ἀ. κ. verum 6, 7, 11. - Sed in diverſis enunc. poſt punctum, Ἀλέξανδρος μὲν ἐν τούτοις ἦν. πλ. λ. attamen ib. 20. † ὃ (τεῖχος) - πρότερον μὲν κατερήρειπτο - πλὴν τότε λ. ſed 8, 2, 12. †† oppreſſa prima relat. πολλὴν (μὲν) ςρατιὰν ἀθροίσας, πλ. ἄπειρον λ. ſed 3, 4, 1. - Al. not. excluſiva, c. gen., per ſe, et quidem c. gen. rei, κερασφόρα, π. ταύρων, λ. praeter tauros 1, 15, 6. 1, 16, 9. 5, 6, 21. - ſed cum gen. perſ. πλὴν τῶν λ. exceptis (iis,) qui 6, 9, 14: praeter eos, qui 8, 3, 7. -- Sed cum gen. rei, praeced. relat. adi. ſ. pron. οὐδὲ τραῦμα ἄλλο, π. τοῦ θανατηφόρου, nec vulnus aliud, niſi letiferum 1, 15, 7. alind, quam ſ. praeter.

πλήρης, ph. de re, c. gen. rei, πάντα - χρημάτων πλήρη, opibus plena 3, 13, 9.

πληροῦν, de perſ., phyſ. c. rei et acc. et gen. σκεύη - πληροῦντες πτηνῶν, vaſa oppleta volucribus 3, 9, 10. - (αὐτὰ, τὰ ὀρύγματα) π. σωμάτων, replentes eas corporibus 4, 9, 14. - ſimul c. particip. modi, Φθείροντες ἀλλήλους, - αἵματος τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσαν, ſanguine impleverunt 1, 13, 5. - ſimul c. praep. τὴν Ῥώμ. ἐπλήρωσεν ἀνδριάντων - ἐν τῷ Καπετωλίῳ λ. replevit ſtatuis in 4, 8, 3. - c. acc. loci, et gen. perſ. τὰ κενὰ (χωρία) πληρώσαντες τῶν λ. cum repleviſſent 4, 5, 3. πληρώσας ἕκαςα τοῦ - ςρατοῦ, completis ſingulis 6, 7, 11. †† τὰς τριήρεις ὁπλιτῶν π. militibus completas 2, 14, 13. inſtruens, ornans. - Trop. c. acc. rei, τὰς ὑποσχέσεις οὐκ ἐπλήρου λ. non impl. 2, 7, 9. μηδὲ πληρώσαντος ἐκείνου, ἃ ὑπέσχετο, cum nec impleverit 2, 8, 8. — πληρῶσαι ἐντολὰς, perficere 3, 11, 9. exſequi, - ††† cum rei caſu tripl. et gen. et acc. et abl. τὸ ἐν ἡμῖν νέον σεμνότητος πληρώσετε τῇ - ἀνδραγαθίᾳ 1, 5, 25. meam iuventutem (me iuvenem) gravitatis (gravitate) implebitis veſtrorum factorum fortitudine, inſtructis auctoritate per veſtra facta fortia; meae iuventuti (mihi iuveni) auctoritatem addetis, conciliabitis, parabitis veſtris factis fortibus. - Paſſ. de re, ph. cum praep. ἃ, (τενάγη,) ὑπὸ - ποταμοῦ πληρούμενα, quae ab Eridano fluv. creſcentes 8, 7, 1. - c. gen. rei, ὡς τὸ ἕλος σωμάτων πληρωθῆναι, ut palus cadaveribus oppleretur 7, 2, 14. θησαυροὺς, χρυσοῦ - πεπληρωμένους, auri plenos 2, 6, 11. † ὡς εἶδε πᾶσαν τὴν πόλιν πλήθους μεγίςου πεπληρωμένην, oppletam 4, 9, 7. - ſimul c. adv. πᾶν - ἔνδοθεν - Φρυγάνων πεπλήρωται, λ. oppletum eſt 4, 2, 13. - Sine caſu gen. diſerto, τὸ ἀμΦιθέατρον πεπλήρωτο, completum fuit 1, 15, 5. ſc. ἀνθρώπων ſ. θεατῶν. - ἐπεὶ - πᾶς ὁ τόπος πληρωθῇ, repletus (eſt) 4, 2, 18. ſc. τούτων, χρημάτων. — ὡς πᾶν πληρωθῆναι τὸ πεδίον, ut compleretur 4, 15, 13. ſc. αὐτῶν, ἀνδρῶν καὶ κτηνῶν. De perſ. trop. c. gen. rei, θυμοῦ πεπληρωμένος, irarum plenus 4, 5, 17.

πλησιάζειν, ph. de perſ. cum dat. loci et adv. ὡς - ἤδη τοῖς βασιλείοις - ἐπλησίαζεν, ut regiae appropinquabat 4, 11, 4.

πλησίον, phyſ. p. adv. cum verb. et gen. loci, ὡς - π. ἐγένετο τῆς Ῥώμης, cum prope Romam eſſet 1, 7, 4. - † p. adi. poſt ſubſt. rei et art. ἐν - ἀγροῖς τοῖς πλησίον, in agris propinquis 5, 3, 25. ſc. οὖσι.

πλήσσεσθαι, Paſſ. de perſ. ph. abſ. οἱ ςρατιῶται πληγέντες, caeſi 7, 11, 8 cf. §. 6.

πλίνθος, phyſ. cum adiect. πλίνθων ὀπτῶν σπάνις, laterum 7, 2, 8.

πλόκαμος, ph. abſ. πλόκαμον ἐπιθεῖναι τῷ πυρὶ ζητῶν, crinem 4, 8, 13. ſq. τριχῶν, in honorem ſepulcralem.

πλούσιος, phyſ. Maſc. de perſ. c. ſubſt. πλουσίων ἀνδρῶν, divitum 7, 12, 15. τῶν εὐπατριδῶν π. opulentis 1, 6, 8. - c. adiuncto, νεανίσκου εὐγενοῦς τινος καὶ πλουσίου, opul. 1, 8, 10. - Sine ſubſt. iuſto, ὅσοι πλούσιοι ἦσαν καὶ εὐγενεῖς, op. ib. 4. νεανίσκους τινὰς τῶν παρ᾽ ἐκείνοις εὖ γεγονότων καὶ π. op. 7, 4, 5. ὅσοι εὐπατρίδαι ἢ ἔτι πλούσιοι 2, 6, 8. πλείςους - τῶν ἐνδόξων καὶ π. 5, 6, 1. — τῶν εὐδαιμονεῖν δοκούντων ἢ π. divit. 7, 3, 11. τοῖς ἐπ᾽ ἀξιώσεως ἢ πλουσίοις 2, 2, 5. - in opp. τὸ πῦρ - πολλοὺς ἐκ πλουσίων πένητας ἐποίησεν 1, 14, 5. 7, 12, 13. - De re, Fem. ἀμΦιλαΦῆ κτήματα, ἐν προσόδοις πλουσίαις - τίμια, proventu uberrimo ib. e. - Superl. de perſ., c. gen. et c. adv. ῥᾷςα πλουσιώτατος ἐγένετο τῶν λ. facile ditiſſim. 1, 8, 16. niſi adv. pertinet

ad v. ἐγ. in opp. et c. adv. ἑκάςης - ἡμέρας ἦν ἰδεῖν τοὺς ἐχθὲς πλουσιωτάτους τῆς ἐπιούσης μεταιτοῦντας, qui pridie erant ditiſſ. 7, 3, 6. qui Bg. ſupplevit particip. ὄντας, ad quod deinde refertur adv. - De re, c. gen. τὸ τῆς Εἰρήνης τέμενος -, πλουσιώτατον ἦν πάντων ἱερῶν, opulentiſſ. 1, 14, 4.

πλοῦτος, ph. c. verb. et adi. πλούτῳ ὑπερβάλλοντι ἐκόσμησε (αὐτόν,) opibus 3, 10, 12. - c. ſubſt. πλούτου περιβολαῖς, opum 1, 2, 3. 3, 11, 2. π. - ἐπιθυμίᾳ 1, 8, 4. † τῆς τοῦ π. ἐπιθυμίας, divitiarum 1, 12, 11. ὅσα πλ. σύμβολα, opulentiae 1, 10, 11. divitiarum 3, 14, 13. - c. adiuncto, εὐγένεια - καὶ πλοῦτος λ. divitiae 5, 1, 12. πλούτῳ ἢ γένει ὑπερέχοντας, opibus 3, 8, 13. θαῤῥῶν - πλούτῳ καὶ γ. divitiis 2, 15, 3. ὑπὸ - πλούτου καὶ τρυφῆς ἀνεπείσθη, prae opulentia 1, 12, 9. ἐν πλούτῳ - καὶ τρυφῇ - ἀνατραφείς, opibus 2, 15, 2. πλοῦτον - καὶ δύναμιν λ. divitias 3, 13, 9.

πνεῦμα, ph. ἐπαναγαγόντος αὐτὸν τοῦ πνεύματος λ. flatu (vento) 5, 4, 22. - Al. not. c. adi. θυμοειδεῖ τῷ πνεύματι λ. ſpiritu 2, 13, 9. corporis ſ. oris, noſtr. *Odem.*

πνιγώδης, phyſ. de re, Neutr. cum art. p. ſubſt. c. gen. rei, μὴ φέροντες τὸ πνιγῶδες τοῦ ἀέρος, aeſtuoſum coelum 6, 6, 2. - coeli aeſtum 3, 9, 11. propr. ſuffocantem calorem, i. vehementem, nimium, p. πνιγώδη τὸν ἀέρα, et i. q. ſq. τὸ ὑπερβάλλον.

πόα, phyſ. cum adiuncto, καρποὶ, ἢ πόαι χυμοί τε λ. herbae 4, 2, 16. - c. adi. ſolo, πόας εὐώδεις λ. 3, 9, 5.

ποδήρης, ph. de re, χιτῶνας - ποδήρεις, talares 5, 3, 12. 5, 5, 20. ad pedes demiſſus.

ποθεινός, mor. de perſ. c. dat. perſ. πᾶσιν ὤφθη, optatus 1, 7, 3. niſi dat. pendet a v. ut in ſq. loco. - de re, τὴν κεφαλὴν - ἐκπέμπει - ποθεινὸν τῷ δήμῳ θέαμα 1, 13, 9.

πόθεν, ph. πυρὸς π. - διαῤῥυέντος, aliunde 1, 14, 4. alicunde, ex aliquo loco terrae ſ. ſoli.

ποθέω, mor. de perſ. c. acc. rei ſ. loci, ποθεῖν ἔλεγε τὴν πατρίδα, deſiderio ſe teneri patriae 1, 6, 7. 12. τὴν πόλιν 4, 8, 16. ubi ſupplent v. ἰδεῖν, cupere videre, deſiderare. - cum acc. rei al. ποθοῦντες τὰς - ἁρπαγὰς λ. deſiderantes 2, 5, 1. - c. acc. perſ. αὐτὸς εἰς τὴν Ῥώμην ποθοῦσαν (αὐτὸν ſ. αὐτὸν) ἠπείχθη, ſui cupidam 5, 2, 6. ſq. τοῦ δήμου ἑκάςοτε καλοῦντος λ. †† Al. not. c. acc. perſ. et abl. modi, ἐπόθουν - αὐτὸν ἀληθεῖ ψυχῆς διαθέσει, deſiderabant 1, 7, 5. amab. - Paſſ. de perſ. cum praep. ποθούμενον - ὑπὸ τοῦ δήμου, carum populo 2, 1, 20. amatum.

πόθος, mor. univerſe, c. gen. rei, ἀλόντας πόθῳ τοῦ χρειώδους, indigentia 1, 12, 9. deſiderio. π. τῆς τῶν παίδων σωτηρίας, deſiderio ſalutis liberorum 3, 2, 10. οὐκ ἐπανόδου πόθον, ἀλλὰ φυγὴν καὶ δέος ἡμῶν καταγνοῦσι, deſid. 1, 6, 15. - praecipue, de mortuo, c. gen. perſ. ſ. pron. recipr., ſed oppreſſo, πόθον (ἑαυτοῦ) τοῖς καθ' αὐτὸν ἀνθρώποις ἐγκαταλιπών, deſid. 1, 4, 18. - †† Al. not. cum gen. perſ., ut obiecti, ἐνῆν τις αὐτοῖς καὶ πόθος τοῦ Νίγρου, affectio amoris erga Nigrum 2, 7, 14. amor. πόθον ἑαυτοῦ τῷ πλήθει ἐμπεποιήκει, amorem ſui 6, 4, 4. - c. gen. rei ſ. potius abſ. in opp. ὅσοι μὴ φόβον ἐξ ὠμότητος, πόθον δὲ τῆς αὐτῶν χρηςότητος ταῖς τῶν ἀρχομένων ψυχαῖς ἐνέςαξαν, ſed amorem ex bonitate. 1, 4, 11. qui Bg. repetit praep. e pr., iungens c. v. ἐν. et cum hoc v. ſimul ſubſt. πόθ. abſolute.

ποὶ, ph. c. diſerto adiuncto loci, μή ποι φερόμενος - εἰς φαῦλα ἐπιτηδεύματα λ. ne quo actus 1, 4, 8.

ποιεῖν, de perſ., univerſe, partim mor. c. acc. rei; idque adi. μηδὲν ἀνάξιον τῆς βασιλείας, ne quid faceret 1, 16, 13. ποιῶν κεχαρισμένα, faciens 2, 7, 16. †† τῷ δήμῳ - π. κεχ. 3, 8, 15. ubi dat. pertinet potius ad κεχ. - πᾶν τὸ κελευόμενον - ἐποίει, faciebat 6, 1, 23. ἐποίησέ τι τοιοῦτο, fecit 4, 8, 10. ταῦτα ποιήσας, his actis ib. 8. ἐλπίζων, πάντας τοὺς δήμους τοῦτο ποιήσειν, omnes civitates id facturas (eſſe) 8, 1, 10. ποιήσειν (τοῦτο) ἔμελλεν, facturus videbatur 7, 2, 20. - cum adiunctis, ut adv. ſ. caſu temp. μεσημβρίας εἰώθει τοῦτο ποιεῖν, facere 1, 17, 1. προπετῶς μᾶλλον, ἢ ἐμπείρως, τοῦτο ποιοῦντες, facientes 3, 1, 7. οὐ ῥᾳδίως τοῦτο ἄλλου βασιλέως - ποιήσαντος, cum fecerit 6, 1, 15. ὥσπερ ἐποίησαν οἱ λ. fecerunt 2, 15, 13. - ſimul c. praep. ἐποίει τοῦτο πολλάκις καὶ περὶ τοὺς λ. factitabat 7, 6, 20. - cum praep. mera; δέον ἐν ἀρχῇ τοῦτο ποιῆσαι 5, 4, 23. facere. - cum acc. rei dupl. τὰ ἐκ τῆς Ῥώμης δηλούμενα φανερὰ ποιῶν, quae Roma nunciarentur, edocens 2, 8, 10. patefaciens, aperiens. — † τὰ πρὸς πόλεμον ἕτοιμα ποιούντων, apparantibus bellum 2, 12, 1. p. v. privo ἑτοιμαζόντων, parantibus ea, quae ad bellum utilia ſ. neceſſaria. διαβόητον ἐποίησαν τὴν φήμην, vulgarunt eam famam 5, 3, 21. v. δ. ſimul c. adv. οὕτω μόνως ἀΐδιον αὐτὴν (τὴν ἐμὴν μνήμην) ποιῆσαι δυνήσεσθε, aeternam efficere 1, 4, 14. - †† Nominatim de rebus artis, c. acc. rei, οὔτε, τεχνιτῶν ὅστις ἐποίησεν (αὐτὸ, τὸ ἄγαλμα,) ἐγνωσμένον; artificum quis fecerit 1, 11, 2. † μᾶζαν ποιήσας, maſſa inde facta 4, 7, 9. qui Bg. ſupplevit formulam e praep. ἐκ τούτου, mutatam deinde in Lat. adv. ſyn. †† γράμματα - ποιήσας, litteris ſcriptis 1, 9, 20. componens, conficiens. - ἐποίησε - γρ. fecit ſcriptum 7, 6, 6. - Cum acc. perſ. εἴτε - ἡγεμόνας - ἔδει ποιεῖν, ſive duces eſſent creandi 4, 4, 1. αὐτοκράτορας, οὓς ἡ σύγκλητος ἐποίησε, creaſſet 8, 6, 13. - c. dupl. tali caſu, ὃν πεποιήκει Καίσαρα, fecerat 8, 4, 25. † ὃν ἦν ποιήσας Καίσ. quem Caeſarem fecerat 5, 4, 24. (αὐτοὺς) αὐτοκράτορας ἐποίησαν, crearunt 7, 10, 6. - ſimul c. adv. διὸ καὶ μάλιστα αὐτὸν ἔπαρχον ἐποίησε τῶν στρατοπέδων, eum praeeſſe voluit exercitibus 1, 8, 2. - ſimul c. particip. modi, it. c. praep. ἐν οἷς, σπείσαντες -, μέγαν βασιλέα πιστὸν φίλον ἀντ' ἐχθροῦ - ἐποιήσαμεν, fidum amicum ex inimico fecimus 5, 1, 8. †† πλείστους - ἐκ μικρᾶς - διαβολῆς ἀναρπάστους ἐποίει, abripiendos curavit 7, 3, 8. - De re, trop. cum acc. perſ. dupl. τὰ Ἰλλυρικὰ - ἔθνη - παρὰ τοσοῦτον ὁμόρους - ποιεῖ Γερμανοὺς Ἰταλιώταις, faciunt, 6, 7, 10. - ſimul c. praep. τὸ πῦρ ἐκ τῆς νυκτὸς πολλοὺς ἐκ πλουσίων πένητας ἐποίησεν, fecit 1, 14, 4. ὡς (τὸ πῦρ) πολλ. ἐκ πλ. ποιῆσαι πένητας, ita ut faceret 7, 12, 13. - c. acc. rei dupl. ὡς - διαθέουσα ἡ φήμη ἔκπυστα καὶ γνώριμα ποιῇ (αὐτὰ) τοῖς στρατιώταις 2, 7, 10. v. ἐκπ. et γν. - δύο ταύτας ἀρχὰς - μίαν ποιήσειν ἀρχὴν, factura (eſſe) 4, 10, 5. - †† c. uno caſu tali, ὕλης, νόμισμα ποιῆσαι δυναμένης, materiae, nummis conficiendis idoneae 7, 3, 13. materiae, valentis efficere monetam, i. ex qua poterat moneta effici, cudique. - †† Cum inf. τὸ παράδοξον τῆς ἀποβάσεως ποιεῖ πάντα πιστεῦσαι, facit, ut omnia credamus, (credantur) 8, 3, 22. - Paſſ. de re, ph. c. gen. mater. τείχει, πεποιημένῳ - λίθου, ſtructo ex lap. 3, 1, 14. qui Bg. recte ſupplet pr. ἐκ. - εἰκὼν, χαλκοῦ πεποιημένη, ex aere facta 2, 9, 8. ὑποδήμασι, λίνου πεποιημένοις, ex lino factis 5, 5, 21. σκεύη, κεράμου πεποιημένα,

vaſa fictilia 3, 9, 10. vaſa, facta e terra figulari. ἑνὸς - λίθου πᾶν πεποιῆσθαι, ex uno lap. factum (eſſe) 3, 1, 14. †† τοὺς - τὴν Φρουρὰν τῆς γεΦύρας καὶ τὴν ἐπιμέλειαν πεποιημένους 7, 1, 16. ubi Paſſ. forma de perſ. eſſet, p. Med., c. acc. rei. Sed ib. legendum potius πεπιςευμένος, ubi v. - Med. de perſ. c. acc. rei, partim mor., et in periphraſi, ὁ νεανίας - ποιεῖται τὴν ἔξοδον, profectionem inſtituit 1, 9, 22. πολλὴν τὴν μεταβολὴν ἐποιήσατο, multa immutare coepit 7, 1, 2. magnam mutationem fecit. — ἀπόβασιν ποιησάμενος, eſcenſione facta 3, 9, 17. συνωμοσίαν ποιησάμενοι, conſpiratione ab ipſis facta 7, 4, 7. - Cum adiunctis variis, partim in periphraſi, c. praep. μετὰ πάσης ἐπιμελείας ποιούμενος τὰ ἐγκεχειρισμένα, peragens 6, 8, 5. μ. πάσ. ὠμότητος καταδίκας ἐποιεῖτο, faciebat 7, 4, 3. λόγους - ἐπὶ πρὸς πάντας, ſermonibus allocutus eſt omnes 2, 14, 5. 6, 3, 5. verba facere. - c. adv. τὰς ἐπιδρομὰς τάς τε ἀναχωρήσεις κούΦως ποιουμένων, cum incurſus faciant 6, 7, 18. - Per phraſes ſingulas quasdam, πολλάκις διὰ τῶν δυσχειμέρων - ὀρῶν τὴν ὁδοιπορίαν ποιούμενος, iter faciens 3, 6, 22. p. quo mox ὡδοιπόρει. - †† σὺν - ὀλίγοις - τὴν ὁ. ἐποιεῖτο, iter eo faciebat 4, 13, 8. μετὰ σπουδῆς τὴν πορείαν ἐπ. 3, 4, 1. μ. σ. ποιησάμενος τὴν πορ. confecto itinere 6, 4, 5. ἡ ςρατιὰ τὴν π. ἀμελέςερον ἐπ. iter faciebat 6, 5, 16. τὴν μάχην, ὡς ἐν τῇ πόλει ποίησόμενος (αὐτὴν) 2, 11, 17. ὡς ἐκεῖ τὰς μάχας ποιοῖντο, ut praelia facerent 7, 2, 10. ἀπόπειραν ἐπ. τῆς τῶν ςρατιωτῶν γνώμης, experiebatur militum animos 2, 9. 9. ἐπ. ἀπ., ὅπως οἴσουσιν λ. faciebat periculum 5, 8. 11. ἀ. ποιήσασθαι, εἰ λ. peric. facere 3, 5, 7. † τοὺς ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ποιουμένους τὸν βίον 1, 2, 9. vitam agere, tranſigere, i. vivere. † ſimul c. inf. πρόνοιαν ἐπ., - τὴν ἀρχὴν βεβαιῶσαι, operam dabat, ut 7, 1, 4. v. πρ. - πρόΦασιν - ποιούμενος, ποθεῖν λ. 4, 8, 16. praetextu uſus hoc, ſe deſiderare. πρ. ποιούμενοι λ. cauſantes 6, 9, 8. - †† c. acc. rei dupl. πρόΦ. ποιούμενος τὴν Βαρσημίου - πρὸς Νίγρον ΦιλίαΝ, praetexens 3, 9, 1. —, γυμνάσια τοῦ σώματος π. ἡνιοχείας, exercens corpus aurigando 4, 7, 2. aurigationes exercitia corporis faciens, i. pro corporis exercitationibus uſurpans aurigationes, v. γ. - ὑπόθεσιν ποιούμενοι πάσης τῆς πραγματείας τὸν Σεβήρου βίον, materiam ſumentes 2, 15, 11. argumentum totius ſui operis facientes, noſtrat. *zum Inhalte machen*, i. in toto opere ſuo tractare non niſi vitam Severi. (αὐτά, βάρεις καὶ ξύλα) πρόβλημα τοῦ σώματος (ἕκαςος) ἐποιεῖτο, ad tegendum corpus adhibebant 7, 9, 12. iſta ſ. ex iſtis munimentum corporis faciebat, ſtruebat ſibi ſ. corpori ſuo. ὁ δῆμος - πᾶν - ἐργαλεῖον ὅπλον ἐ. 7, 11, 15. omne inſtrumentum loco armorum capiebat, uſurpabat, ſibi ſumebat ſ. parabat. - c. acc. perſ. dupl. κοινωνὸν τῆς βασιλείας ἐ. (αὐτόν,) faciebat 2, 12, 5. ὃν κοιν. τῆς β. ποιησάμενος, quem cum conſortem imperii adſciviſſet 1, 8, 6. feciſſet. ὡς - (αὐτοὺς) τοῦ σώματος ἑαυτοῦ Φρουροὺς ποιήσασθαι, ut ſibi faceret 4, 7, 3. ††† τὰ λοιπὰ ἁρπαγῆς ποιούμενοι, caetera in praedam vertentes 1, 10, 4. ubi aut deeſt ſubſt. μέρος ſ. μέρος τι, *reliqua* facientes *praedae partem aliquam*, (ut Lat. *facere* c. gen. rei, v. c. *lucri* ſ. *aequi boni que* aliquid.) aut leg. in acc. ἁρπαγήν, quae formula i. q. privum v. ἁρπάζοντες, rapientes, diripientes. ††† ποιησάμενος αὐτὸν ἐπ' ἐξουσίαν, ſe in poteſtatem conſtituto 1, 9, 1. qui Bg. legens pron. aſperum αὑτόν, intellexit Perennem, cum *Perennis* ſibi *arrogaſſet* poteſtatem *ſummam*, dum vulg. pertinet ad

Commodum, cum Perennis eum (Commodum) redegiſſet in poteſtatem ſuam, ſibi obnoxium feciſſet. - †† Al. not. c. acc. rei dupl. δεσμὸν εὐνοίας ὀχυρώτατον τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπιγαμίαν ἐποιήσατο 1, 8, 6. vinculum benev. firmiſſimum affinitatem illam cum eo fecit, ſ. affinitatem illam cum eo fecit vinc. ben. firm., i. effecit, ſtuduit efficere, ut affinitas iſta eſſet vinculum ben. firm. ſ. affinitatem iſtam adhibuit pro praeſidio optimo et certiſſimo confirmandae ac conſervandae ben. Vel *illam* cum *eo* affinitatem *putavit* vinculum (praeſidium) *benevolentiae* (ſervandae) *firmiſſimum* ſ. optimum.

ποιητέος, Paſſ. de re, c. artic. διδάσκων αὐτοὺς τὰ ποιητέα, quae facienda forent 6, 8, 5. facienda.

ποιητὴς, phyſ. de perſ. cum gen. rei, ποιηταὶ μέτρων, poëtae 2, 15, 11. opifices ſ. conditores metrorum, carminum, verſificatores.

ποικίλλεσθαι, Paſſ. de re, ph. c. abl. rei ſ. modi, ἅρματι, - λίθοις πεποικιλμένῳ, variegato 5, 6, 15. πόρπαις καὶ ζωςῆρι, - λίθοις - πεποικιλμένοις 5, 2, 10. ἐσθῆτι, - βαφαῖς - πεποικιλμένῃ, veſtitu - vario 4, 11, 5. χλαμύσιν, ἀργύρῳ πεποικιλμέναις, variegatis 4, 7, 4. - ſimul c. adv. ἐσθῆσιν, ὁμοίως χρυσῷ καὶ πορφύρᾳ πεπ. variis 5, 3, 12. - ſimul cum praep. φορείῳ, ὅ περ διὰ χρυσοῦ — πεποίκιλτο, lectica, quae auro - diſtincta erat 5, 8, 13.

ποικίλος, ph. Maſc. de re, μούσης ὄργανα - ποικίλον ἦχον εἰργάζετο, varium 4, 8, 19. - Fem. δῶρα - τέχνης ποικίλης, multiplicis 4, 10, 2. κτήματα, ἐν ποικίλῃ πολυτελεία τίμια, vario 7, 12, 13. — γραφαῖς ποικίλαις, var. 4, 2, 13. †† γραφαῖς ποικίλων ζώων παντοδαπῶν λ. variorum animalium 3, 14. 13. qui Bg. omiſit adi. quod potius legendum in dat. ſ. abl. ποικίλαις. - - πολέμων - τύχας ποικίλας, var. 1, 1, 5. - ſimul c. abl. rei ſ. modi, ςεφάνῃ ἐπικειμένος, χρυσῷ καὶ λίθοις ποικίλοις τιμίοις, coronam impoſitam habens, auro et lapidibus variam pretioſis 5, 5, 4. qui Bg. recte leg. in acc. ςεφάνην -, - ποικίλην. - Neutr. c. ſubſt. rei, ὁ Ῥωμ. δῆμος ἐν πλήθει μεγίςῳ καὶ ποικίλῳ, var. 7, 7, 2. φαλάροις ποικίλοις 5, 6, 16. - † ſine ſubſt. c. adiuncto, ἡ Ῥωμ. ἀρχὴ - πολλὰ καὶ ποικίλα ἤνεγκε, varia 1, 1, 8. ſc. πράγματα ſ. χρήματα, res, ſed et perſ. et imperatores, cf. §. ſq.

ποιμαίνειν, ph. de perſ. ſine caſu, ſed c. adv. temp. dupl., πρότερον ἐν παιδὶ ποιμαίνων, paſcens pecora (Maximin. Thr.) 6, 8, 2. qui Bg. ſupplet ſubſt. θρέμματα, etc. - c. praep. π. ἐν τοῖς Θρ. ὄρεσιν, pecora p. 7, 1, 6. de eod.

ποῖος, mor. de re, extra interrog. ὅρα, ποίαν μέλλομεν παννυχίζειν ἑορτήν! cuiusmodi feſtum 1, 17, 13. in ironia, quale, quam triſte! - in interr. ποίαν (βούλεσθε) ἀπόδειξιν φανερωτέραν; quodnam 3, 12, 12. -. Neutr. ποῖα φέροντες ὅπλα; quaenam 7, 8, 11. qualia. i. quam inepta ad bellum.

πολεμεῖν, ph. de perſ. abſ. προθυμίαν - ἐς τὸ π. ad bellandum 6, 4, 1. 6, 9, 4. in bello 6, 5, 9. ad bellum 6, 7, 24. † πολεμοῦντες ἐπαύσαντο, dimicare 1, 13, 10. p. inf. τῇ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας βασιλέας ἀπεχθείᾳ, belligerantium - odio 3, 2, 13. ὡς, εἰ δέοι, καὶ πολεμήσοντες, dimicaturi 2, 6, 19. - c. dat. perſ. Νίγρῳ πολεμοῦντες, dum adverſus Nigrum bellum gereremus 3, 6, 10. — Ἕλλησι πολεμήσαντες, cum Graecis belligerantes 2, 11, 7. ὡς - αὐτῷ πολεμήσων, cum illo bellaturus 7, 12, 3. † παρασκευάζοντι τὴν δύναμιν, ὡς πολεμήσουσαν τῷ Μαξιμίνου ςρατῷ, copias, quaſi bellaturae eſſent adverſus Max. exerc. 8, 6, 13.

πολεμικὸς, ph. Maſc. c. ſubſt. rei et adiuncto, ϛρατιωτικοῦ καὶ πολεμικοῦ βίου, bellicae 4, 3, 8. - Fem. cum ſubſt. perſ. πολεμικῇ θεῷ, bellatricem 5, 6, 8. Minervam. - c. ſubſt. rei, ἐμπειρίᾳ π. ob peritiam bellicam 7, 9, 7. διὰ - ἐμπειρίαν πολεμικὴν 7, 1, 14. εἰς π. ἄσκησιν 7, 2, 4. † τὰς ϛρατιωτικὰς (πράξεις) - ἐν πολεμικαῖς πράξεσι 6, 1, 8. - Neutr. c. ſubſt. rei, τὰ πολεμικὰ αὐτοῖς γυμνάσια χοροὶ 7, 8, 11. πολεμικὰ ὄργανα ib. 23. 7, 9, 11. e. πολεμικῶν ἔργων ἀπαίδευτοι ib. m. 7, 1, 14. i. e. - πολεμικοῖς ἔργοις 6, 9, 10. - Abſ. ἀσκήσει πολεμικῶν, rei bellicae 2, 10, 10. ſc. ἔργων ſ. πραγμάτων. cum art. τοῖς πολεμικοῖς λ. res belli 6, 8, 7. τὰ πολεμικὰ λ. rem bellicam 6, 3, 12. †† ἡ σύγκλητος ἐξέπεμπε τους τὰ π. ϛρατηγήσοντας 2, 11, 7. v. ϛρ. - †† τῆς περὶ τὰ π. φροντίδος, bellorum cur. 6, 6, 13. (αὐτοὺς) τὰ π. ἀσκῶν, in rebus bellicis inſtit. 6, 4, 5. - (κατὰ) τὰ π. τοιοῦτος ἦν, in bellicis negotiis 7, 3, 1. ὅσον πρὸς τὰ π. quantum ad rem bellicam 3, 15, 7.

πολέμιος, ph. p. adi. de re, Fem. τῆς ἐν τῇ πολεμίᾳ διατριβῆς, in hoſtili ſolo, 1, 7, 1. ſc. γῇ ſ. χώρᾳ. - γενόμενος ἐν τῇ π. cum veniſſet in hoſtilem regionem 7, 2, 6. ἐν ταῖς πολεμίαις ὄχθαις, in hoſticis ripis 7, 1, 17. - Maſc. de re, πολεμίῳ νόμῳ, hoſtium ritu 2, 13, 8. - De perſ. p. ſubſt. ſine ſubſt., at c. art. τὴν κεφαλὴν τοῦ πολεμίου, hoſtis illius 8, 6, 16. ſenſu ap. Roman. peculiari, de illo, qui eſt declaratus pro hoſte reip. - ſed ſine art. Ἀντωνίου -, πολεμίου γενομένου, hoſtis ſui 3, 13, 8. ϛερηθεὶς πολεμίου, hoſte 7, 1, 24. - † cum adiuncto, ἐπιβουλὴν π. καὶ ἐχθροῦ, hoſtis 4, 4, 14. pro vocab. ſpeciei, ut ἐ. p. generis, ſ. iuncto maiori cum minori. - in opp. φίλον ἀντὶ π. δέχεσθαι, pro hoſte 8, 3, 4. - † ſimul etiam c. adiuncto, ἐχθρὸς μὲν ἀντὶ φίλου, πολέμιος δὲ ἀντὶ οἰκείου, hoſtis 5, 6, 11. †† c. adv. φονεῦσαι τὸν ἄνδρα, ὡς ὁμολογουμένως πολέμιον, hoſt. 3, 12, 24. v. ὁμ. ἠμυνάμην, ὡς πολέμιον 4, 5, 11. † ὁ ϛρατὸς - τὸν μὲν Ἀλβῖνον πολέμιον ἀνηγόρευσεν 3, 6, 17. ſenſu illo pr. Rom. it. οἱ ϛρατιῶται - τὸν Γέταν καλοῦσι π. 4, 4, 19. - Plur. iterum p. ſubſt., ſine ſubſt. et art. in opp. ὡς μηκέτι λῃϛῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἀξίωμα, hoſtium belligerantium 1, 10, 3. - in relat. al. ἀεὶ - αὐτοῖς (τοῖς τόξοις καὶ ἵπποις) ἢ κατὰ πολεμίων, ἢ κατὰ θηρίων 6, 5, 9. - cum art. καὶ ἤδη οἱ πολέμιοι ἔνδον ἦσαν, hoſtes 2, 12, 3. τῶν πολεμίων λ. 2, 11, 18. 3, 3, 12. 7, 2, 11. 8, 1, 6. 8, 5, 5. τοὺς πολεμίους λ. adverſarios 6, 6, 10. hoſtes 2, 9, 12. - in opp. ὡς πλεῖϛον μέρος τοῦ ϛρατοῦ διὰ τοιαύτας αἰτίας μᾶλλον ἀπόλλυσθαι, ἢ πρὸς τῶν π. quam hoſtili manu 3, 9, 11. πλείους ὑπὸ τοῦ οἰκείου πλήθους ἐφθάρησαν, ἢ πρὸς τῶν π. quam ab hoſtibus 7, 9, 15.

πόλεμος, ph., ſine art. c. verb. πάντων, οἷς πόλεμος κατορθοῦται λ. bellum 4, 10, 8. τοῦ ϛρατοῦ τὸ πλεῖϛον ἀποβαλὼν - πολέμῳ 6, 6, 4. πόλεμον ἐγεῖραι 3, 5, 6. π. ἄρασθαι 7, 10, 3. - ſimul cum adi. ὄντος πολέμου ἐμφυλίου 1, 13, 1. μέγαν ἐγείρειν πόλεμον 6, 2, 9. ἐμφύλιον π. ἤγειρε 7, 11, 13. † πολέμοις συνεχέσι λ. bellis 6, 2, 19. - ſimul c. ſubſt. al. αὐτοσχεδίου πολέμου ὅπλα 7, 4, 8. † πολέμων ἐμφυλίων καὶ ξένων τύχας 1, 1, 5. - cum ſolo ſubſt. πολέμου τέχναις λ. 6, 5, 6. π. ἀμφιβόλῳ τύχῃ λ. 8, 3, 10. † πολέμων σημεῖον λ. bellorum 1, 14, 11. ὅπλων καὶ π. - ἀπηλλαγμένοι, bellis 2, 11, 6. per praep. διὰ πολέμου κινδυνεύειν, bello 6, 7, 23. † τὰ πρὸς πόλεμον παρεσκευάζετο 2, 11, 19. v.

π. - τὰ π. π. ἕτοιμα ποιούντων 2, 2, 1. v. ἑτ. ſimul in opp. βουλόμενος λαβεῖν μετὰ κινδύνων, οὗ τὸ μέρος εἶχεν ἄνευ πολέμου καὶ μάχης, citra bellum 3, 6, 7. εἰρήνην ἀντὶ πολέμου ἑλόμενος, pro bello 8, 3, 8. ἀ. π. εἰρ. ἔχοντες 8, 7, 8. ἡ ἀντὶ πολέμων εἰρήνην λ. pro bello 8, 2, 11. - in mera opp. ἐν προσχήματι ἀδείας εἰρηνικῆς ἔργα πολέμου ἐμφυλίου ἐγίνετο 7, 7, 8. ἐν εἰρήνῃ — πόλεμον ἠγείραμεν 4, 14, 13. - † cum praep. οὐχ ἑλόμενοι πόλεμον μάταιον ὑπὲρ ἀνδρῶν τεθνηκότων, pro hominib. 8, 8, 19. niſi praep. pertinet ad v. - Cum art. per verb. πρὸς τούτους - ἡμῖν ὁ π. (ἐστὶ) 7, 8, 17. τοῦ π. ἔνδον ὄντος 3, 13, 12. διαλυθέντος - τοῦ π. 6, 5, 8. ὁ πεζ - πλείονα παρέσχε τῷ π. τὴν διατριβὴν 3, 14, 20. - ſimul c. adi. τὸν - π. ἀτελῆ καταλιπεῖν 1, 6, 15. ἐς τὸν παρόντα π. - ἐπιτήδειος 6, 8, 10. v. ἐπ. - cum ſubſt. τὰ τοῦ π. λείψανα λ. 1, 5, 19. † τῇ ἐνστάσει τοῦ π. λ. 8, 3, 17. v. ἔνσ. † τῆς ἡμέρας ἐν ἀνέσει τοῦ π. οὔσης, a pugna 8, 6, 19. v. ἄν. - ἡ τύχη τοῦ π. 3, 7, 4. τοῦ πρὸς τὸν π. εὐσταλοῦς 3, 8, 9. †† τὰ πρὸς τὸν π. - εὐτρέπιζεν 2, 14, 14. 3, 14, 17. (v. εὐτρ.) - τὰ πρ. τὸν π. παρεσκευάζετο ib. 7. 6, 4, 5. † τὰ πρ. τὸν Γερμανικὸν π. παρεσκ. 6, 7, 12. - † c. praep. τὸν πρὸς Παρθυαίους π. ; μέγιστον λ. Parthicum bell. 5, 4, 7. τὸν κατὰ τὴν Ῥώμην ἐμφύλιον π. - Romae bellum 7, 12, 20. ††† πόλεμον ἐκεῖ γενέσθαι - περὶ ὁδῶν (ὅρων) λ. bellum 1, 11, 4. vel pugnam.

πολιορκεῖν, de perſ. ph. et propr. de urbe, c. acc. loci, et adiuncto, e particip. προσκαθεζόμενος τὰς Ἄτρας ἐπολιόρκει, oppugnavit 3, 9, 6. ὁ στρατὸς ὁ τὴν Ἀκ. πολιορκήσας, qui obſederat 8, 7, 5. — τοὺς τὸ Βυζ. πολιορκήσοντας, qui oppugnarent 3, 6, 18. - † ſimul c. abl. modi, ὁ στρατὸς προσκαθεζόμενος ἐπολιόρκει (αὐτὴν, τὴν πόλιν) παντὶ σθένει, oppugnabat 3, 9, 8. niſi abl. pertinet ad ſq. v. - Non de urbe, c. adv. τῷ ἔξωθεν πολιορκοῦντι (αὐτὸ, τὸ στρατόπεδον, caſtra, ſ. αὐτὰ, τὰ τείχη) στρατῷ, obſidenti 5, 4, 4. — c. adiuncto illo particip. ὁ στρατὸς - προσκαθ. τὸ ἔρυμα ἐπολιόρκει 3, 3, 1. 7. † ὁ βάρβαρος τὰ - στρατόπεδα (caſtra aut exercit.) ἐπ. 6, 2, 14. ὡς πολιορκήσοντες (ὁ δῆμος) αὐτὸ. (τὸ στρατόπεδον) oppugnaturi 7, 11, 16. - † c. acc. perſ. στρατὸν, - ὡς πολιορκήσων τοὺς λ. oppugnaturus 5, 4, 8. cf. ſyn. ἐκπορθήσειν τοὺς ib. 3. - Paſſ. ph. c. nominat. perſ. ſ. de perſ. clauſis in urbe, c. adv. εἰ καὶ ἐπὶ πλέον πολιορκοῖντο, oppugnarentur 8, 6, 7. - de clauſis in caſtris, οὐκ ἀναμενόντων - πολιορκηθῆναι 5, 4, 9. v. ἀν. † per polyptoton, dupl. ſenſu, propr. et trop. συνέβαινε, τὸν στρατὸν, δοκοῦντα πολιορκεῖν, αὐτὸν πολιορκεῖσθαι, ut exercitus, qui urbem obſidere videbatur, ipſe obſideretur 8, 5, 13. includeretur, ut non poſſet progredi, ſed et ſimul inopia commeatus premeretur, et pateretur mala obſeſſorum.

πολιορκία, ph. et propr. de urbe, c. adi. εἰ καὶ ἐπιμηκεστέρα γένοιτο π. oppugnatio 8, 2, 15. χρονίου καὶ ἀπεράντου πολιορκίας, obſidione 8, 5, 21. - abſ. εἴχοντο τῆς π. opp. 8, 4, 17. †† μὴ - τὰ τῆς π. αὐτῷ προκεχωρηκέναι, quod obſidio non proceſſiſſet 3, 9, 12. c. in periphraſi, p. τὴν πολιορκίαν λ. - τῆς π. μὴ προχωρούσης, obſidione non procedente ib. 1. - c. al. ſubſt. οὐδὲν παρελείπετο εἶδος πολιορκίας, oppugnationis ib. 8. 8, 4, 18. — in opp. αὐτὴν εἰρήνης μὲν καὶ φιλίας διάθεσις, σχῆμα δὲ ἔτι πολιορκίας, obſidionis 8, 6, 9. ſq. explic. - De caſtris, ἡ δύναμις - ἣν πρὸς τὸ ἀπομάχεσθαι πολιορκίᾳ - ἀξιόχρεως, ad propulſandam oppugnationem 5, 4, 6. ubi ad v. ἀπ. deſiant gen. ἐπάλξεων τε καὶ

πύργων, (cf. §. 4.) et pr. ἐν ad ſubſt. π. ad pugnandum in obſidione: ὑπομενοῦντες πολιορκίαν, obſ. 5, 5, 26. - †† impropr. ἀπεμάχοντο ἐν σχήματι πολιορκίας, depugnarent tanquam contra obſidionem 6, 5, 22. Romani milites, in campo ſ. faucibus clauſi ab hoſte. - †† ſimul in opp. ὅ περ -, πένθος τε - ἐνεποίει δίχα μάχης καὶ ἄνευ ὅπλων ὄψις πολιορκίας, luctumque induxit, ac citra pugnam et ſine armis faciem obſidionis 7, 3, 14. v. ἐφ., rapina militum, per urbes e templis locis que publ. per vim deripientium ornamenta, vaſa et pecunias, ſine caede quidem et armis, haſtis et clypeis, quoniam milites ad comportandas res uterentur modo humeris et manibus, ſed e longinquo ſtans plebs quiete ſpectaret; ubi πολ. ponitur de eo, quod fieri ſolet poſt urbem obſeſſam expugnatam que, h. e. de rapina et ſpoliatione templorum et aedium poſt obſidionem.

πόλις, pl. A) de loco certo. 1) περιτετείχιστο - ἡ π. τείχει, urbs 3, 1, 14. τὸ Βυζάντιον, πόλιν τῶν ἐπὶ Θρᾴκης μεγίστην λ. ib. 10. πᾶσα ἡ π. κατεσκάφη 3, 6, 18. ſq. 2) Φρουρουμένη - ἡ π. 8, 3, 1. — τὰ - ἐν τῇ πόλει λ. ib. 20. αἱρήσειν τὴν πόλιν 8, 2, 5. 13. 16. — 10. - ἡ Ἀκυληΐα -, μεγίστη π. ib. 6. - cum gen. loci, πόλιν Ἰταλίας τὴν μεγίστην, Ακ. ib. 3. - c. praep. 8, 4, 24. cf. infra et §. pr. ib. 12. 2. 19. 23. 8, 5, 7. 18. 8, 6, 6. ſq. 3) καταλαβὼν - οἰμωγὴν - ἐν τῇ π. 3, 4, 13. praec. et ſq. τὴν Ἀντιόχειαν - τὴν Ἀ. μεγίστην π. καὶ εὐδαίμονα 2, 7, 15. in opp. ἐν τῇ π. αὐτῇ καὶ κατὰ τὰ προάστεια ib. 4) τὰς Ἄτρας -. ἦν δὲ π. λ. 3, 9, 7. τὴν π. ἐξελεῖν ib. 8. 5) ἐκ τῶν πόλεων - ὁρμώμενοι 3, 2, 19. Nicomedia et Nicaea. cf. ib. 17. ſq. 6) ἐπιτέμπει ταῖς πόλεσιν ἀμφοτέραις - ἀκοντιστὰς 3, 3, 5. διαρπάζειν τὰ ἐν ταῖς π., αὐτάς τε ἐμπιπράναι ib. e. Laodicea et Tyrus. cf. ib. 3. 7) εἰς τὴν Καρχηδόνα -, σκεδασθέντας εἰς πᾶσαν τὴν π. 7, 9, 17. εἰς τ. K., ἣν ᾔδει μεγίστην - καὶ πολυάνθρωπον 7, 6, 1. ἡ π. ἐκείνη λ. ib. 2. τῶν κατὰ τὴν π. - νεανίσκων ib. 3. in periphraſi. per gen. perſ. τὴν Καρχηδονίων π. Carthaginienſium civitas ib. 4. τὴν ἀρχαίαν Καρχηδόνα π. 5, 6, 9. 8) ἧκεν εἰς Ἴλιον. - ἐπελθὼν - πάντα τὰ τῆς π. λείψανα 4, 8, 10. 9) ἐν τῷ πρὸ τῆς π. πεδίῳ 4, 11, 4. ἐπέστη Κτησιφῶντι λ. 3, 9, 18. διήρπασαν τὰ ἐν τῇ π. ib. 19. — 10) συνῆλθον εἰς τὴν π. 7, 4, 8. πάντων τῶν κατὰ τὴν π. 7, 5, 17. ἐνδιατρίψας τῇ Θύσρῳ 7, 6, 1. 11) ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ -, ταῖς τῆς π. ἐσχόλαζε τρυφαῖς 6, 6, 12. ſq. 12) περὶ Λουγδοῦνον, μεγάλην π. λ. 3, 7, 5. τὴν π., Λουγδ. ib. 16. 13) c. praep. ἀπὸ Ἐμέσου, - πόλεως ἐν Φοινίκῃ, urbe Phoeniciae 5, 3, 2. 14) per var. adiunctum, c. gen. loci, πρώτῃ Ἰταλίας π. 8, 1, 4. Emona, κενὴν ἀνθρώπων τὴν π. ib. 9. - in opp. ὅσα ἦν ἐν τῇ π. ἤτοι ἀγροῖς ib. οἱ μὲν ἐν τῇ π. -, οἱ δ' ἐν τῷ πεδίῳ ib. 11. 15) per var. adiunct. cum praep. πόλις ἐπὶ τοῦ λόφου, Ἀλεξάνδρεια λ. urbs in colle 3, 4, 6. ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, - τὴν ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κτισθεῖσαν π. 4, 8, 16. per periphraſ. ſed c. praep. et gen. perſ. ſimul, τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξάνδρου π. Aegypti urbe Alexandria 7, 6, 2. 16) c. gen. perſ. τὸ πῦρ ἐπινέμεται τὰς πόλεις αὐτῶν, ἃς ἔχουσι 7, 2, 8. Germanorum. cf. §. 5. 17) in opp. πολλὰς κώμας καὶ πόλεις 3, 9, 6. in Arabia, cf. praec. — κώμ. κ. π. 4, 11, 11. in Parthia, cf. §. 3. 18) Per Italiam, τοῖς δήμοις τῶν π. civitatum 7, 3, 10. ἐπιφοιτῶσιν - τὰς λοιπὰς π. 5, 6, 10. διαδραμὼν τὰς ἐν μέσῳ π. 1, 7, 3. - in opp. πόλεων ἁλώσεις, τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ λ. 1, 1, 5. κατὰ πόλεις καὶ κατὰ ἔθνη 7, 3, 16. κατὰ ἔθν. καὶ κ. π. 8, 7, 13. - cum diſcr.

to adiuncto, τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν π. ex Italiae civib. 2, 14, 12. 19) De Roma, per clara adiuncta, πᾶσα ἡ Ῥωμαίων πόλις λ. Romana urbs 5, 2, 5. τῆς Ῥ. π. 7, 10, 7. τῇ Ῥ. π. in Romana civitate 1, 12, 1. 7, 11, 1. urbem Romam 8, 5, 20. — †† τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥωμ. π. ſtatus Romanae civitatis 7, 7, 15. — ſed per contextum, πόῤῥω τῆς π. 1, 7, 4. cf. praec. 4, 2, 11. — οἱ ἐν τῇ π. μείναντες 1, 12, 16. 1, 14, 4. εἰς τὴν π 1, 10, 15. 1, 12, 13. 5, 5, 9. 7, 12, 3. 12. ſq. οἱ τῆς π. πεζοὶ ϛρατιῶται, urbani pedites 1, 12, 19. 1, 14, 6. 9. τῆς π. ἐπάρχοντα, urbi praefectum 2, 2, 17. 2, 6, 12. 1, 11, 15. 2, 4, 16. 2, 6, 5. 2, 12, 1. 2, 14, 4. 7, 12, 10. 8, 6, 16. 8, 8, 1. - repetit. in vicinia, τοσοῦτον μέρος τῆς π. -, ὡς μηδεμίαν τῶν μεγίϛων π. λ. 7, 12, 16. ſq. τὴν Ῥώμην. - it. ter 2, 14, 17. c. adi. διὰ μέσης τῆς π. 4, 4, 11. 8, 8, 14. δ. πάσης τ. π. 5, 8, 18. κατὰ πᾶσαν τὴν π. 1, 14, 18. 4, 2, 2. αὐτῇ τῇ π. λ. 2, 12, 7. ἐν ἐκείνῃ τῇ π. 8, 7, 11. — ſimul in periphrasi, τὴν ἐν τῇ π. διατριβὴν, urbanam vitam 4, 7, 1. ſq. τῆς Ῥώμης. οἱ κατὰ τὴν π. in urbe homines 1, 12, 4. ſc. ὄντες. - τῇ κ. τ. π. - σχολάσας τρυφῇ, urbanis deliciis 6, 2, 7. B) De urbe incerta, οἰκήσει, πάσης π. μείζονι 4, 1, 4. v. πάσ. - εἰς ἀνοικισμὸν τῶν π. λ. 3, 6, 20. πόλεσι — μεγίϛαις ἐπετίθεντο 1, 10, 4. 1. π. ταῖς μεγ. ἐπιόντες ib. 2. - ἐν πάσαις π. λ. 4, 8, 2. τὰ καθ' ἑκάϛην π. λ. civ. 2, 15, 11. in opp. ἐκ τῶν περικειμένων π. καὶ ἀγρῶν 3, 4, 11. τὰ δ' ἄλλα ἔθνη καὶ αἱ ἄλλαι π. civitates 2, 10, 15. πρὸς - τιμὴν βασιλέων πόλεώς τε καὶ ἰδιωτῶν, civit. 1, 1, 3. - †† ſimul in periphr. τὰ ἐν ταῖς π. διοικήσας 4, 8, 8. v. δ. Thraciae, an Graeciae et nominatim Macedon. cf. §. 1. C) Trop. de incolis urbis, tum univerſe, αἱ ἄλλαι π., τῷ μηδένα εὑρίσκεσθαι, - προσποιοῦνται λ. 2, 10, 15. tum nominatim, per Bithyniam, ϛάσις - ἐνέπεσε ταῖς π. invaſit civitates 3, 2, 13. cf. §. pr. δέος - τὰς Ἰταλιώτιδας π. κατελάμβανε, civ. 2, 11, 6. - c. praep. αἱ ἀπὸ Ἰταλίας πόλεις ἔπεμπον λ. Italiae civ. 8, 7, 3. - it. de Roma, πᾶσα ἡ π. ὅπλα εἰργάζετο, civ. 2, 11, 19. D) utr. ſenſu ſimul, propr. et trop. μὴ, τῆς πρώτης ἐν Ἰταλίᾳ πόλεως λ. 8, 4, 24. Aquil. τῶν ἐν Ἰτ. π. civit. 8, 2, 11. τὰς λοιπὰς π. urb. 7, 9, 23. Africae. εἰς τὰς καθ' ἡμᾶς ἀκμ. π. civ. 3, 2, 16. Graec. ὡς εἰς βασιλίδα π. πανηγυρίζουσαν, urb. 1, 9, 4. Rom. it. in ſqq. loc. †† λιμὸς τὴν π. civ. 1, 12, 7. δεινῶν κατειληφότων τὴν π. 1, 14, 13. ††† καλλώπισμα πόλεως, civit. 7, 3, 15. de parte urbis, de qua privatis, civium aedibus; poſt opp. δημοσίων ἔργων. ††† in Vs. Bg., qui p. ἡ Ῥώμη ſubſtituit πόλις 2, 4, 8. 2, 10, 3. 2, 13, 15.

πολιτεία. trop. c. praep. τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεων - μετειληφυιῶν - τῆς παρὰ Ῥωμαίοις πολιτείας κοινωνίαν, Romanae civitatis 8, 2, 11. p. iure civitatis.

πολίτης, ph. c. gen. perſ. ὄντα πολίτην ἑαυτοῦ, quod eſſet civis eius 3, 10, 11. concivis, popularis, Plautianus Severi. - abſ. ἐλπίσας, - πείσειν (αὐτὸν,) ὡς πολίτην, civ. 8, 3, 3. poſt ᾧ πατρὶς ἡ Ἀκυληΐα. - χρήματα -, εἰς νομὰς τῶν πολιτῶν λ. civ. 7, 3, 12. - in opp. πλῆθος ἐπεδήμει οὐ πολιτῶν μόνον, ἀλλὰ ξένων καὶ ἐμπόρων 8, 2, 9.

πολιτικὸς, phyſ. de re, Fem. in opp. ὅσα ἐκείνῳ πέπρακται -, ϛρατηγικὴν ἢ πολιτικὴν ἀρετὴν ἔχοντα, civilem 1, 2, 9. quae pertinent ad ſapientia in rep. adminiſtranda inſtituta. - ἐν πολλαῖς ϛρατιωτικαῖς καὶ πολιτικαῖς εὐδοκιμήσας πράξεσι 2, 1, 9. in muneribus et magiſtratibus, pertinentibus ad res civiles, ut praefe-

ctura urbis. - c. adiuncto, τὰς πράξεις - καὶ διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικὰς καὶ ἀγόραίους -, τὰς δὲ ςρατιωτικὰς 6, 1, 8. Neutr. cum ſubſt. εἴ τινα ἦν χρήματα πολιτικὰ, pecuniae civiles 7, 3, 12. ſq. explic., pec. publicae, aerarii. - in opp. πολιτικῶν πραγμάτων ἀπείρως ἔχων, ςρατιωτικὸς δὲ λ. 4, 12, 1. ſq. τῶν ἐν ἀγορᾷ οὐκ ἀπείρως εἶχε, quae adeo differunt a πολ. in loco pr. - ſine ſubſt. c. art. et in opp. δικάζων συνεχῶς καὶ τὰ πολιτικὰ διοικῶν, rem civilem 3, 10, 3. ſc. πράγματα et λοιπὰ, quoniam reip. adminiſtrandae pars fuit etiam τὸ δικάζειν. - δικάζων καὶ τὰ π. διοικῶν, civilia negotia 3, 13, 2. - ſimul c. adi. et gen. rei, δικάσοντα καὶ τὰ λοιπὰ διοικήσοντα π. τῆς ἀρχῆς, civ. neg. 3, 14, 17. reliqua ſ. alia, alius generis.

πολίχνη, ph. c. adiuncto, πολίχνας καὶ κώμας τὰς περικειμένας καταλιπόντων, oppidulis 8, 2, 10. opp. πόλις Ἀκυλ., p. noſtr. *Flecken* ſ. *Marktflecken.*

πολλάκις, ph., ante verb., ſaepe 1, 14, 2. 2, 5, 2. 2, 15, 11. 4, 12, 3. 7, 8, 7. 8, 2, 4. - divulſum. 1, 5, 9. 4, 12, 13. 18, 3, 11. - ſed poſt verb, 1, 17, 6. plerumque 5, 2, 7. ſaepius 7, 6, 20. identidem 8, 3, 20. † ταῖς κατὰ Μηδίαν π. γενομέναις συμβολαῖς, illis in Media crebris conflictibus 6, 6, 9. crebro factis. †† π. λουσάμενος, καὶ π. ἐσθίων, ſaepius. - ſaepius 1, 17, 22.

πολυάνδριον, ph. μέγιςον ἤγειρον, tumulum 4, 9, 14. campus, ubi foveae plures, refertae cadaveribus, ſ. locus multorum tumulorum, coemeterium, noſtr. *Grabſtätte* ſ. *Grabhügel*, cf. praec. et §. 7. πεδίον.

πολυάνθρωπος, ph. de loco, Maſc. cum ſubſt. Fem. c. adv. ſ. abl. modi, φύσει π. οὖσα ἡ Λιβύη, foecundiſſima hominum 7, 4, 9. — c. gen. perſ. ſimul, ἡ Ἀκυλ. καὶ πρότερον τ ἰδίου δήμου πο. ἦν, proprio populo abundabat 8, 2, 6. - abſ. τῇ Ῥωμ. πόλει, ἅτε πολυανθρώπῳ οὔσῃ, utpote populoſa 1, 12, 1. τὴν Καρχηδόνα, ἣν ᾔδει οὖσαν πολυάνθρωπον, pop. 7, 6, 1.

πολύγονος, ph. de re, Maſc. c. ſubſt. fem., ſed oppreſſo, et c. adv., (γῆν ſ. χώραν) πρὸς οἶνον μάλιςα πολύγονον, vini foecundum ſolum 8, 2, 8.

πολυετὴς, ph. de re, χρόνου πολυετοῦς, multorum annorum tempore 5, 3, 3.

πολυΐςωρ, mor. de perſ., p. adi. οἷα δὴ ἄνδρα πολυΐςορα λ. multiſcium 1, 3, 5. multarum hiſtoriarum peritum.

πολυπλασιάζεσθαι, Paſſ. de re ſ. perſ., ph. cum adv. πότε - μᾶλλον ἐπολυπλασιάσθη τὸ πλῆθος (τῶν πολιτῶν,) aucta eſt 8, 2, 10. noſtr. *vervielfältigt*, vergröſsert *werden.*

πολυπραγμονεῖν, mor. de perſ. cum acc. rei et adiuncto, οὐ μόνον τὰ ἀνθρώπων πάντα εἰδέναι ἤθελεν, ἀλλὰ καὶ τὰ θεῖα - πολυπραγμονεῖν, ſcrutari 4, 12, 5. - c. adv. et in dupl. rect., c. acc. rei et c. pron. οἱ δ' οὐ πάνυ τὸ ἐκφερόμενον ἀπὸ τοῦ θαλάμου, ὅ τι ποτ' εἴη, ἐπολυπραγμόνουν, inquirebant 2, 1, 4.

πολὺς, Maſc. de perſ. ph. de numero, c. ſubſt. perſ. in opp. γένεσθε αὐτῷ ὑμεῖς ἀνθ' ἑνὸς ἐμοῦ πατέρες πολλοὶ, multi 1, 4, 9. — per ſe, ſ. ſine relat. πολλῶν ἑκατοντάρχων 7, 1, 11. ἐν πολλοῖς βαρβάροις, apud pleroſque barb. 1, 1, 5. πολλοὺς εὐπατρίδας, m. 2, 3, 7. φίλους, - πολλοὶ δὲ καὶ λόγιοι παρῆσαν αὐτῷ 1, 5, 4. πολλοῖς καὶ σοφοῖς ἀνδράσι 1, 2, 9. - Sine ſubſt., c. art. Φάρους - αὐτὰ οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, vulgo 4, 2, 15. - Sine art. ſed ante particip. c. art. ἡ Λιβύη πολλοὺς εἶχε τοὺς τὴν γῆν γεωργοῦντας,

multos 7, 4, 9. - Sine omni art. πολλοὶ δὲ λ. plurimi 2, 12, 2. ſc. αὐτῶν, τῶν ςρατιωτῶν. - c. gen. perſ. diſerto, πολλοὶ δὲ αὐτῶν λ. multi ipſorum 1, 12, 18. - c. praep. ſyn. πολλῶν καὶ ἐξ ἐκείνης τῆς μοίρας ἀπολωλότων, multis de illa etiam parte amiſſis 6, 9, 4. - in opp. ὡς ὀλίγους πάνυ ἐκ πολλῶν ἐπανελθεῖν, e multis ib. 3. 7, 9, 17. τὸ πῦρ - πολλοὺς ἐκ πλουσίων πένητας ἐποίησεν, mult. 1, 14, 5. 7, 12, 13. ὀλίγοι πρὸς πολλούς, plures 2, 5, 4. multos 3, 3, 2. - Maſc. de re, ph. poſt ſubſt. ἔμετος πολύς, mult. 1, 17, 23. χειμάῤῥους -, π. καὶ βίαιος γενόμενος, abundans 3, 3, 11. i. q. pr. μέγας. - διὰ χρυσοῦ πολλοῦ, multo 5, 8, 13. χρυσῷ πολλῷ 5, 2, 10. τοξοτῶν ἀριθμὸν πολύν, ingentem 6, 7, 1. 7. - Ante ſubſt. μετὰ πολλοῦ καμάτου, cum magno labore 8, 1, 14. - ſimul cum art. πολλοῦ ὄντος τοῦ ἐμέτου, cum nimia eſſet vomitio 1, 17, 24. † εἰς τὸν πολὺν ὅμιλον ἀριθμούμενοι, promiſcuae multitudini 1, 1, 1. in magna turba, i. ignobili, vili, imperita. - Per certa ſubſt. χρόνου οὐ πολλοῦ διαγενομένου, non longo 1, 10, 1. οὐ π. χρ. διατρίψας, haud diu 5, 5, 1. οὐ πολλῷ χρόνῳ λ. haud longo t. 1, 6, 24. — πολλοῦ ἐργασθέντος φόνου, ingenti ſtrage 3, 4, 10. πολὺν - φόνον 4, 11, 11. †† mor. μετὰ πολλοῦ φόβου, terribiliter (valde) 7, 1, 2. - Fem. de perſ. ph. πολλὴ καὶ παντοδαπὴ δύναμις, ingentes omnis generis copiae 2, 14, 13. qui Bg. καὶ negligit. — †† ἡ ἵππος, πολλὴ οὖσα, equitatus nimius 4, 15, 6. ἵππον πολλήν, equitatum plurimum 4, 10, 5. eq. ingentem 4, 14, 6. μετὰ πολλῆς δυνάμεως, cum ingentibus copiis 5, 1, 8. πολλῇ δυνάμει, multis copiis 6, 7, 5. χειρὶ π. καὶ σπουδῇ, multa manu et feſtin. 8, 4, 11. χεῖρα πολλὴν κακούργων, magna manu 1, 10, 2. π. ςρατιὰν λ. ingenti exerc. 3, 4, 1. † δύναμιν, π. οὖσαν καὶ μεγίςην λ. copias, quae multae erant 2, 15, 1. - Fem. de re, ph. πολλή τις φθορὰ ἐγένετο ὑποζυγίων λ. magnus interitus 1, 12, 2. π. ἦν καὶ μεγίςη ἀρχὴ ampla provincia (praefectura) 2, 7, 7. ἐν πλατείᾳ καὶ πολλῇ οἰκήσει, ſpatioſa 4, 1, 4. multiplici habitatione, multas diaetas habente. - † c. art. καὶ οὐ πολλὴν ἔχοντα τὴν - γῆν, nec multum agri 6, 7, 10. - Poſt ſubſt. χιόνος πολλῆς, multa nive 3, 3, 9. e. † μακρᾷ γῇ καὶ θαλάττῃ πολλῇ, magno terrarum marisque intervallo 6, 7, 10. multo ſ. longo mari ſ. maris tractu. γῆν πολλὴν - κεκτημένη, territorium amplum 3, 1, 12. τὴν πόλιν, οὖσαν μεγίςην καὶ π. quae ampla (erat) 7, 9, 17. conſtans multis aedificiis. - Plur. ξύλων ἐξοχαί, - πολλαὶ δὲ αὗται λ. multae 7, 12, 12. μετὰ πράξεις πολλὰς ὑπατικὰς 7, 7, 8. - ante ſubſt. μὴ πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπεῖχον, haud multorum dierum 3, 9, 15. ἐκ π. ἡγεμονιῶν, per multas praefecturas 7, 5, 4. ἐκ π. πράξεων 8, 7, 10. ἐν πολλαῖς - πράξεσι 2, 1, 9. 2, 7, 8. ἐν π. - ἀρχαῖς 7, 10, 7. πολλὰς κώμας καὶ πόλεις 3, 9, 6. π. εὐεργεσίας καὶ τιμὰς 3, 12, 21. - Fem. de re, mor. ἐν ταραχῇ πολλῇ - ἦσαν, magna 2, 12, 4. ἐν ἀδείᾳ π. 5, 2, 5. — ἡσυχίαν - πολλὴν 3, 12, 13. εὔνοιαν π. 6, 8, 5. ante ſubſt. πολλὴ οἰμωγή, ingens 7, 9, 19. μετὰ πολλῆς ἐμπειρίας 7, 11, 17. cum multa peritia. μ. π. προνοίας, providenter admodum 8, 2, 15. μ. π. βίας, magna vi 8, 4, 19. μ. π. ἐπιμελείας καὶ φρουρᾶς, adhibita magna diligentia 4, 4, 4. μ. π. μάχης, poſt longum certamen ib. 14. μ. π. σπουδῆς, magna feſtinat. 6, 4, 5. 6, 7, 12. ἐκ π. παρασκευῆς, magno apparatu 8, 1, 7. — πολλῇ - ἀφασίᾳ καὶ ἀπορίᾳ, ingenti 2, 12, 5. ἐν π. ἀθυμίᾳ καὶ ἀπογνώσει, magna 3, 3, 8. ἐν π. ταραχῇ καὶ ἀφασίᾳ 7, 10, 1. —

† πολλὴν τὴν μεταβολὴν ἐποιήσατο 7, 1, 2. – π. μ. – † Φυγὴ πολλὴ γίγνεται, magna 3, 2, 4. † προμηθείᾳ πολλῇ καὶ ἀγχινοίᾳ 4, 5, 11. † πολλὴν ἁρπαγὴν καὶ φόνον λ. 3, 3, 6. – Neutr. Sing., de re, ph. c. ſubſt. ἅμα ποτῷ πολλῷ, cum largo potu 1, 17, 23. – c. certo ſubſt. de perſ. ſ. re, ph. πολὺ πλῆθος τῶν ſ. πρωτευόντων, magnus numerus, 1, 17, 2. ingens multit. 3, 4, 18. π. γάρ τι πλ. ib. 2. πολύ τι πλ. 8, 2, 9. coll. μέγα δέ τι πλ. 7, 4. 9. † ἐν οἷς ἦν τὸ π. πλ. Παιόνων λ. 6, 8, 7. μηδὲ πολλοῦ πλήθους παρόντος, nec multa turba praeſente 7, 6, 16. † μετὰ π. πλήθους καὶ δυνάμεως ἐπιών, cum magnis copiis 4, 14, 2. coll. μ. μεγίστου πλ. καὶ δυν. ib. 6. πολύ τε πλ. ἀνδρῶν σ. ἦγεν λ. magnum numerum 1, 2, 7. προβάτων π. πλ. λ. ingentem multit. 5, 5, 10. πολύ τι πλ. ἄλλων ἀνθρώπων 3, 4, 11. 7, 8, 22. magna multit. 7, 2, 14. — c. al. ſubſt. πολὺ τοῦ στρατεύματος μέρος λ. bonam exercit. partem 2, 12, 1. – Neutr. Sing. de re, mor. πολὺ τὸ ὕποπτον λ. multum ſuſpicionis 4, 1, 3. μετὰ δέους πολλοῦ, magno cum metu 8, 1, 15. ἐν δέει πολλῷ 5, 8, 13. ἀνύσας τῇ πολλῇ τὴν ὁδοιπορίαν τάχει, magna velocit. 3, 8, 5. πολὺ τὸ ἐπιστρεφὲς ἔσχε, multum ſeveritatis 7, 10, 10. π. ἔχων – τὸ Πλαυτιανοῦ φίλτρον, multum amatorium 3, 12, 7. π. – ἔχει τὸ τῆς γνώμης εὐκίνητον, magna eſt animi mobilitate 7, 7, 2. – Neutr. Plur. ph. ſ. mor. c. ſubſt. πολλὰ τὰ ἐφόδια (εἰσί,) multa 7, 5, 12. πολλὰ γὰρ τὰ ὀρύγματα λ. multi putei 8, 2, 16. πολλῶν χρημάτων ἐγκρατὴς λ. multis opibus 1, 10, 3. ἁλόντα ἐπὶ – πολλοῖς ἁμαρτήμασιν 3, 10, 11. μετὰ πολλὰ λουτρὰ καὶ γυμνάσματα 1, 17, 19. π. – τρόπαια 2, 1, 9. π. ἄλλα τεχνάσματα σιδ. 4, 15, 6. – poſt ſubſt. ἔργων – πολλῶν 1, 1, 4. ἀναθήμασι πολλοῖς 4, 7, 12. † δώροις π. καὶ ὅρκοις 4, 11, 1. – † cum ſubſt. rei ſ. perſ. πολλῶν – ἄρξας ἐθνῶν, mult. provinciarum 7, 5, 3. – Neutr. Sing. ſine ſubſt., per ellipſin a) alicuius ſubſt. αὐτὸν ἐλύπει τὰ μὴ πρὸ πολλοῦ 1, 3, 8. ſc. πράγματα, et γενόμενα, et μέρους τοῦ χρόνου, ſi p. neutro ſumitur adi. π, at, ſi p. maſc. χρόνου ſ. καιροῦ, res, quae *contigerunt* non *multo* ante *tempore*. ἦν – τῶν – πρὸ πολλοῦ ὑπατευσάντων, e numero iam dudum conſularium 2, 7, 6. ex iis, qui multo ſ. diu ante conſules fuerant. ἦλθον μετ' οὐ πολὺ λ. non multo poſt 1, 9, 17. 4, 10, 1. 6, 9, 14. ſc. μέρος τοῦ χρόνου. †† οὐ μετ' οὐ πολὺ λ. haud multo poſt 5, 6, 5. v. οὐ. — † c. gen. rei ſimul, συνέβη – μετ' οὐ πολὺ τῆς σκέψεως ταύτης, haud multo poſt hanc deliberationem 4. 13, 7. – Poſt praep. al. ἰσορρόπου – ἐπὶ πολὺ (μέρος τοῦ χρόνου) τῆς μάχης γενομένης, diu 1, 11, 5. 11. 1, 15, 13. 3, 4, 10. 3, 14, 6. 5, 4, 10. 5, 8, 18. 6, 1, 9. † ὁ Μαξιμῖνος ἐπὶ π. μὲν προεχώρησε, longe late que proceſſit (cum exercitu) 7, 2, 9. ubi, non ut in pr., de tempore, ſed de intervallo ac ſpatio alio, et per ellipſ. ſubſt. tum acc. διάστημα, tum gen. τῆς γῆς ſ. χώρας, qui poſtr. firmatur e loco ſq. – c. gen. loci, ἐπὶ π. τῆς Παρθυαίων γῆς ἐλάσας, longe late que per Parthoſum regionem 4, 11, 12. ἐ. π. τῆς πόλεως διώκοντες, longe in urbem 7, 12, 10. b) alicuius praep. ſimul, ἀφειστήκει τῆς πόλεως ὁ νεὼς (ἐπὶ ſ. κατὰ) πολὺ (διάστημα) longius (per ſpatium ſ. intervallum) 4, 13, 8. οὐ πολὺ – ἀφειστήκει τὸ χωρίον, haud procul 6, 8, 17. Μακρῖνον, πολὺ προκεχωρηκότα. longe 5, 4, 19. per ph. not. – ſed per trop. ſ. mor. c. verb. πολὺ τῶν εὐπατριδῶν ἀπελείπετο, multum 2, 3, 4 longe 2, 10, 17. 3, 4, 3. π. περιεγένοντο οἱ λ. 3, 2, 19. π. ἀπάγων ἑαυτὸν τῶν προειρημένων 4, 3, 8. – † c. adi. comparat. πολὺ ἐλαττόνων, multo

inferioribus 5, 1, 14. 8, 3, 21. qui Bg. recte capit p. ſyn. πολλῷ, ſed ut ſit ellipſis tum pr. ἐπὶ ſ. κατὰ, tum ſubſt. διάςημα ſ. μέγος. † Sic et ſimul c. pron., in not. tum ph. τὴν Ῥώμην, οὐ πολύ τι ἀφεςῶσαν, non ita procul diſtantem 2, 15, 3. ὅσον μὴ πολύ τι - ἀποςῆναι, non longe adeo 7, 11, 19. - tum mor. πολύ τι ὑπερέσχεν ἡ φάλαγξ λ. multo ſuperior fuit 3, 7, 8. longe 4, 15, 11. οὐ π. τι τῆς Ῥώμης - ἀπολειπούσας, non multum 4, 5, 15. οὐ π. τι - ἀποδεούσης, non ita multum 5, 1, 3. - Neutr. Plur. ſeparatim, αὐτὸν - πολλὰ ἦν τὰ - ἀναπείθοντα, multa erant, quae impellerent 3, 11, 2. qui Bg. ſumit non pro adi., cohaerente cum quaſi ſubſt. τὰ ἀκ. ſed per ſe, ut in ſqq. loc., ſc. χρήματα ſ. πράγματα. - πολλὰ ἐκαινοτόμησαν 1, 1, 9. τοῖς ςρατιώταις π. δωρησάμενος 2, 14, 10. πολλὰ - σκωψάντων, varie 4, 9, 5. ſc. κατὰ et μέρη. † cum art. τὰ μὲν οὖν π. λ. pleraque 2, 9, 5. ſc. σύμβολα λ. ſ. ὀνείρατα. † c. al. ſq. adi. per copulam, πολλῶν καὶ δεινῶν - κατειληφότων, multis malis 1, 14, 13. qui Bg. opprimit copulam, ut et in ſq. loco. πολλὰ καὶ δεινὰ τολμήσας, multa nefaria 1, 10, 2. ſecus ac in ſq. loco. π. καὶ ποικίλα λ. multa et varia 1, 1, 8. †† abſ. per ellipſ. et p. adv. ἐπεὶ - πολλὰ ἱκετεύουσα, λ. diu ſupplicando 1, 16, 11. p. κατὰ πολλὰ μέρη, πράγματα, ῥήματα, multum, valde, ſ. κατὰ π. μέρη τοῦ χρόνου, ad quam not. temp. reſpicit Bg., dum et Lat. habent eundem Plur. *multa*, p. multum. - ††† Per loca, ubi adi. hoc, Sing. vel Plur., repetitur in vicinia, bis quidem, πολλὴν - πολλῶν 7, 9, 17. πολὺς - πολλῷ 1, 17, 23. πολλῷ - πολλοῦ 5, 8, 13. πολλὴν - πολλοῦ 7, 1, 2. πολλῇ - πολλὴν 6, 7, 10. πολλὴ - πολύς 3, 2, 4. πολλαῖς - πολλὰ 2, 1, 9. πολλὴ - πολλὰ 4, 15, 6. ſed quater πολλοῦ - πολλὰ - πολλὴν - πολλῶν 1, 10, 1. - 3.

πολυτέλεια, ph. c. adi. τῆς τοιαύτης πολυτελείας λ. luxus 5, 2, 10. de Macrino, in veſtitu ac cultu. ποικίλη πολυτελεία, ſplendore 7, 12, 13. c. gen. perſ. θηλειῶν πολυτέλειαν λ. 1, 14, 16. c. gen. rei, λίθων πολυτελεία, magnificentia 5, 3, 8. i. q. ſubſt. et adi. λίθοις πολυτελέσι, cf. 5, 3, 12.

πολυτελής, phyſ. de re, Maſc. λίθων πολυτελῶν, pretioſorum 5, 3, 12. - Fem. ὕλης πολυτελοῦς 4, 10, 2. πολυτελεῖ κηδείᾳ, ſumtuoſo funere 4, 2, 2. ἐσθῆσι πολυτελέσι, pretioſ. 6, 4, 7. θέας πολυτελεῖς, magnifica 3, 8, 15. † 5, 5, 15. - Neutr. πολυτελὲς ἀνάθημα, magnif. 5, 6, 20. i. - abſ. εἴ τι πολυτελὲς ἔφερε, pretioſum 4, 8, 21. - Plur. c. art. πάντων τῶν πολυτελῶν ἀπείχετο, ab omni lautitia 4, 7, 10. omnibus pretioſis, vaſis et cibis. πολυτελῆ κειμήλια, pret. 5, 6, 20. π. ἀναθήματα, ſplendida 5, 3, 9. Compar. δῶρα - πολυτελέςερα, pretioſa 3, 8, 12. nimis pret. ſ. p. ſuperl. - Superlat. νεὼν - πολυτελέςατον, magnificentiſſimum 5, 6, 13. † σχήμασι - ἐσθῆτος πολυτελεςάτοις, formis veſtium pretioſiſſimis 5, 5, 4. qui Bg. recte ſic in abl. ſ. dat. legit p. vulg. gen. πολυτελεςάτης.

πολυτελῶς, ph. κοσμήσας λ. magnifice 4, 8, 10. ὑποδεχθεὶς, honorificentiſſime ib. 16. cf. ib. 19. - † 5, 5, 15.

πολύτιμος, moral. de re, λίθοις πολυτίμοις, pretioſis 1, 17, 5.

πολύτροπος, mor. de perſ. τὶς ἀνὴρ, verſipellis 2, 14, 9. verſutus, callidus.

πόμα, ph. c. opp. et adi. ἐν ἅπασιν ἐδέσμασι καὶ πόμασι, in omni potu 4, 1, 3.

πομπεύειν, phyſ. de perſ. c. abl. rei, αὐτὸν, πορφύρᾳ καὶ πυρὶ πομπεύοντα, purpura et igni praelato 7, 1, 21. qui Bg legerit προπομπεύοντι, dum vulgi procedere videtur p. in pompa incedentem, ingreſſum, ductum, cum purpura et igne, ſ. indutum purpura et igne prolato.

πομπή phyſ. de reb. et perſ. εἵπετο αὐτῷ πᾶσα ἡ βασιλικὴ π. λ. pompa 7, 6, 3. † forſan de perſ. ſolum, τῆς πομπῆς νομισθεὶς μέρος 1, 10, 14. - de actu potius; ςρατιῶται, πομπῆς μᾶλλον, ἢ ἀνδρείας, ὑπηρέται 2, 10, 3. ἐπὶ τῇ πομπῇ λ. in deductione 2, 6, 19. μητρὶ θεῶν πομπὴν τελοῦσι, pompam 1, 10, 11. τοὺς ἐλέφαντας, τοὺς εἰς π. ὑπηρετοῦντας, pompae 2, 11, 18. ad pomp. 2, 13, 19. πρὸς πομπὴν μᾶλλον, ἢ μάχην, λ. pompae 7, 11, 14. — ὥςπερ ἐν πομπαῖς παίζουσι βασιλείαν, in pompa 7, 8, 9. - † trop. οὐδαμοῦ τινος, ἢ πομπὴν παρεχόμενος βασιλικὴν 2, 4, 18. filius Pertinacis, comitatum, comites.

Πομπηϊανὸς, Marci et Commodi amicus, Pompeianus 1, 6, 11. 20. — Πομπηϊανῷ 1, 8, 7. Πομπηϊανὸν ib. 9.

Πομπήιος, I. Caeſaris et Auguſti aemulus, Πομπηΐου, Pompeii 3, 7, 18. Πομπήϊον, Pompeium ib.

πομπικὸς, phyſ. de re, ἐν χλόναις ταῖς πομπικαῖς ἐσθῆσι λ. in ſolo pomparum veſtitu 2, 13, 5. veſtibus pompalibus, pompicis, ſolitis geſtari in pompa, - Praetorianis.

πονηρὸς, mor. de perſ. Maſc. πονηρὸν οἰκέτην, improbum 1, 13, 6. πονηρῶν ἀνθρώπων 5, 2, 5. - Fem. de re, πονηρᾶς ἀρχῆς, male geſti 8, 5, 26. - Neutr. τὸ ἄρχειν ἔργων πονηρῶν, prius laedere 3, 6, 9. v. ἀ. Al. not. Fem. πονηρὰ τύχη, fors mala 2, 4, 11. — c. adiuncto, τινὸς πονηρᾶς καὶ βασκάνου τύχης, maligna fortuna 1, 8, 5. adverſa, non favens. - † al. not., cum adiuncto, πονηρᾶς ἐλπίδος καὶ φόβου, mala ſpe 2, 1, 17. ingrata ſ. triſtis exſpectatio. - † al. not. Neutr. c. adv. οὕτω πονηρὸν τέλος, malum exitum 2, 12, 11. infelicem, foedum.

πόνος, ph. de milit., cum al. ſubſt. πόνων ἀσκήσεσι, laboribus tolerandis 2, 10, 17. ἀνεξικακίᾳ π. laborum 3, 8, 14. - ſimul c. adi. γενναίων π. ἄσκησις 4, 7, 14. - ſimul cum art. τὸ τῶν π. γενναῖον, in laborib. alacritas 2, 14, 3. τὸ εὐπειθὲς πρὸς τοὺς πόνους, tolerantiam laborum 3, 8, 10. ςρατιὰν, - ἄπειρον μάχης καὶ πόνων 3, 4, 1. - abſ. πόνοις ἀντέχων ῥᾷςα 2, 9, 2. Severus. — Ἰταλιώτας πόνων ἀνέπαυσε 2, 11, 9. Auguſtus. - al. not. c. adi. γενναίοις πόνοις τὴν ὁδὸν ἐπετάχυνε ib. 2. moleſtiis. - ſimul c. gen. rei, φέρειν πόνους πάντας πορείας 2, 10, 10.

Πόντιος, p. adi. de re, τὸ Πόντιον ῥεῖθρον, Pontici fluctus 4, 3, 17. Ponticum mare ſ. fretum, Propontis, cf. §. 12.

Πόντος, de re ſ. aqua, ὅσα Αἰγαίῳ καὶ Πόντῳ ἔθνη διαιρεῖται, Ponto 6, 4, 9. vel tractus ille aquae et maris longior, comprehendens Helleſpontum, Propontida, Pontum Euxinum et Maeotida paludem, vel tantum Propontis, cf. 6, 2, 4.

πορεία, phyſ. c. gen. rei ſ. loci, τέλη - ἐν ὁδῶν πορείαις, in viar. transitu 2, 4, 14. transgreſſibus, itineribus per vias, p. actu, vel p. loco, ubi transitus. - Nominatim de milit. πόνους - πορείας, itineris 2, 10, 10. - c. art. μετὰ σπουδῆς τὴν πορείαν ἐποιεῖτο 3, 4, 1. 6, 5, 16. - ſimul cum adi. ἡ χώρα - τὴν π. εὐμαρῆ παρεῖχεν, transitum ib. 12. τὴν - μοῖραν - ἐπάξειν τοῖς βαρβάροις κατὰ μέσην τὴν π. iter faciendo ib. 4. τὸ ςρατιωτικὸν vel αὐτὰ, τὰ ὄρη - ἀνεκτὴν εἶχε τὴν π. iter ib. 11. †† ἐπὶ τὴν π. ἐξήγαγεν (αὐτοὺς,) ad periculum faciendum 6, 8, 16. qui Bg. melius legit πεῖραν, ubi v.

πορεύεσθαι, Med. de perſ. ph. c. abl. modi, ἐκπέμπει τοὺς πορευομένους εὐζτέρῳ δρόμῳ, qui proficiſcantur 1, 9, 2.

πορθεῖν, ph. de hoſte, c. acc. loci, τὴν Ῥωμαίων πορθοῦσιν ἀρχὴν, vaſtare 6, 7, 5. χωρίων, ἃ ἐπόρθουν, quae vaſtabant 1, 10, 6. — ſimul c. adv. et praep. ὃς - μηκέτι πορθοῖεν Ἰταλίαν ὑπὲρ τυράννου, neque amplius bellum inferrent Italiae 8, 5, 21. - c. adiuncto, κατατρέχοντας τὴν χώραν, λείαν τε ἀπαγαγεῖν καὶ πορθεῖν τὰ πλεῖστα, vaſtare 3, 14, 2. τὸ στρατιωτικὸν - ἐμβαλὸν εἰς τὴν - χώραν, ἐπόρθει τε αὐτὴν, καὶ - ἐνέπρησε κώμας, λείαν τε ἀπήγαγεν, vaſtabat 6, 5, 11. κώμας καὶ πόλεις πορθήσας, τήν τε χώραν ληλατήσας, pagis - vaſtatis 3, 9, 6.

πορθμὸς, ph. maris anguſtiae, utrinque terris preſſae, c. gen. rei, τῷ πορθμῷ τῆς Προποντίδος λ. freto 6, 2, 4. - ſimul cum adi., διὰ τοῦ στενοῦ τῆς Πρ. πορθμοῦ, per fret. 5, 4, 22. ἐπὶ τῷ στενοτάτῳ τῆς Πρ. π. 3, 1, 11. - abſ. τὴν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίαν κατὰ τὸν πορθμὸν διάβασιν ib. 13. ubi deſit ille pr. gen. τῆς Πρ.

πορίζεσθαι, Paſſ. de re, phyſ. c. adv. φειδῷ - τῶν καλῶς ποριζέντων, partorum 2, 3, 23. ſc. αὐτῶν, τῶν χρημάτων, eorum, quae parta ſunt. - Med. de perſ., c. acc. rei et praep. δι' ἐπιδρομῆς —. τὸ χρειῶδες πρὸς τὸν βίον πορίζονται, acquirunt 1, 6, 25. ſibi parant.

πόρος, ph. de loco, κρημνὸς - τοῖς - συῤῥέουσιν ὕδασι π. γίνεται, alveus 3, 3, 2. via. - c. gen. rei, τοὺς πόρους τῶν αἰσθήσεων, meatus 1, 12, 5.

πόρπη, ph. προήει πόρπαις - κεκοσμημένος, fibulis 5, 2, 10. Macrinus.

πόῤῥω, ph. cum gen. loci, τῆς πόλεως, procul ab urbe 1, 7, 4. — ſuperl. ἀπιέναι ὡς πορρωτάτω τῆς Ῥώμης, quam longiſſime ab urbe (Roma) 2, 13, 18. † εἰς τὰ π. τῆς πόλεως κτήματα, in remotiſſima ab urbe praedia 2, 6, 5. ſc. κείμενα ſ. ὄντα, quae longiſſime ab urbe ſita ſunt. - abſ. ὡς π. ἀπῄεσαν, quam long. 4, 13, 10.

πόῤῥωθεν, ph. ἑστῶτας, procul 2, 6, 20. longe 6, 7, 18. i. de longinquo ib. e. e longinquo 6, 9, 4.

πορφύρα, phyſ. p. veſte, (palliolo coccinei coloris,) de imperator. Rom. c. adi. τῆς εὐπαρύφου καὶ βασιλικῆς πορφύρας, purpura 1, 16, 8. πορφύραν ἐπιβαλόντες βασιλικὴν 6, 8, 11. τὴν βασίλειον π. λ. 2, 8, 10. 4, 1, 6. - abſ. πορφύρα - πομπεύοντα 7, 1, 21. — τὴν π. ἀποῤῥίπτει 6, 8, 12. - Conſulum, τὴν ἔνδοξον καὶ ἐνιαύσιον π. 1, 16, 7. - Al. magiſtratuum, et al. not. οἱ ἐν ταῖς μεγίσταις πράξεσιν - ἐν μέσῳ φέροντες μίαν π. 5, 5, 20. clavum purpureum, lineam ſ. ſegmentum purpurei coloris, a ſummo pectore per mediam veſtem decurrens. - Al. not. ἐσθῆσιν, ὁμοίως χρυσῷ καὶ πορφύρᾳ πεποικιλμέναις τὰ σκέλη σκέπων, (Heliog.) 5, 3, 12. purpurei coloris figurae, in primis eius, quam alias clavi purpurei ſ. lineae purpureae habebant, tales que figurae vel rotundae vel quadratae per veſtem totam intextae; vel figurae hominum aut beſtiarum, purpureo colore expreſſae. — †† σχήμασι - ἐσθῆτος - χρώμενος, διά τε πορφύρας χρυσοῦ ὑφάσμασι, per purpuram auro intertextis 5, 5, 4. qui Bg. legerit tum χρυσῷ, in abiat., tum ὑφασμένοις aut ὑφαντοῖς, ut per purpuream veſtem intertextum fuerit aurum, i. fila aurea ſ. aureae norae plumae que; ni legendum διά τε πορφύρας καὶ χρυσοῦ ὑφασμένοις, quod v., c. praep. διὰ ex analog. rectum, cf. 5, 8,

13. διὰ χρ. - πεποικ., praebeat ſenſum et genus veſtium illud antea 5, 3, 12.

πορφύρεος ſ. πορφυροῦς, phyſ. de re, c. ſubſt. rei ſ. veſtis, χλαμύδι πορφυρᾷ περιβάλλουσι, chlamyde purpurea 7, 5, 7. † τῇ πορφυρᾷ χλ. περιβαλόντες, purpurea chl. 5, 3, 25. ubi Var. Lect. per acc. τὴν πορφυρᾶν χλαμύδα π. v. περ.

πορφυρὶς, (i. q. pr. πορφύρα, cf. 2, 8, 10. 4, 1, 6.) ph. c. adi. μὴ - ἡ βασίλειος ὑπεδέξατο π. purpura 1, 5, 14.

πόσις, phyſ. de re, c. adi. διδόναι τὴν πρώτην πόσιν, poculum 1, 17, 17. potum.

ποσότης, mor. cum gen. rei, τὴν ποσότητα τῶν - χρημάτων 2, 6, 14. quantitatem, numerum, ſummam.

ποταμὸς, ph. infinite, c. adi. μέγιςος ὁ π. ῥέων, fluvius 7, 1, 17. Rhenus, cf. 6, 7, 4. πρός τινι ποταμῷ μεγίςῳ 8, 4, 2. Sentius aut Timavus. τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ 8, 5, 17. Natiſo aut Turrus. ποταμοὺς πηγνυμένους πατεῖν 2, 10, 10. - cum verb. ποταμὸς περιῤῥεῖ τὸ τεῖχος 8, 2, 16. urbis Aquil., cf. ante 8, 5, 17. ἀρχὰς -, μηκέτι ποταμῷ διωρισμένας, flumine 4, 10, 5. γεφυρώσας τὸν ποταμὸν 7, 1, 13. Rhen. - 8, 4, 8. cf. ante ad §. 2. - τοὺς - τελευτῶντας - ἐς τὸν π. ἀποῤῥίπτουν 8, 5, 18. cf. ante ad §. 17. μόνῳ λουτρῷ τοῖς ποταμοῖς χρώμενοι, (Germani) flumine 7, 2, 12. διαβῆναι τοὺς π. fluvios 6, 4, 13. 4, 11, 3. Euphrat. et Tigris. - in opp. τὰ ἀπὸ τῆς ἠπείρου διὰ γῆς ἢ ποταμῶν κατακομιζόμενα, per fluvios 8, 2, 7. - c. al. ſubſt. ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τῶν π. 2, 2, 19. fluvii limitanei Rom., in Gallia Rhenus, in Syria Euphrates, in Pannonia Danubius, etc. - 6, 2, 14. Tigr. et Euphr. ἐπὶ - ὄχθαις ποταμῶν 2, 14, 14. ποταμῶν μεγέθεσι 2, 11, 9. fluv. limitan. ſupra. † οὐδὲ (περὶ) ῥείθρων ποταμῶν ἡ φιλονεικία, de fluminibus 4, 14, 14. v. ῥ. - τὰ ῥεῖθρα τῶν διὰ τοῦ πεδίου π. ῥεόντων, flumina 8, 4, 10. - Magis finite, διαβὰς τὴν τῶν π. μέσην γῆν, transgreſſus Meſopotamiam 3, 9, 5. Euphr. et Tigr. τὸν π. ναυσὶ διαλαμβάνων, fluv. 6, 7, 13. poſt pr. τοῦ Ῥήνου. - φύσις - τῶν π. αὕτη, iſtorum fluv. ib. 17. ubi Bg. reddit artic. per pron., de Rhen. et Danub. cf. §. 14. — λανθάνειν π. ἐκείνων μόνων - τὰς ἐκβολὰς, fluv. illorum 6, 5, 3. poſt pr. τὸν Τίγρητα καὶ τὸν Εὐφράτην. Cum adiuncto et regione coeli et ſequente nom. propr. μέγιςοι - οὗτοι ποταμῶν ὑπ' ἄρκτῳ ῥέουσι, Ῥῆνος καὶ Ἴςρος 6, 7, 14. - cum adiuncto al. ex adi. loci, τῶν Ἰταλιωτῶν ποταμῶν τὰ ῥεύματα, Italiae flumina 8, 4, 6. — cum nom. propr. praepoſito, ἐντὸς Τίγριδος ποταμοῦ, Tigrim fluv. 6, 2, 3. 3, 4, 17. εἰς τὸν Θύβριν ποταμὸν, in Tiberim 5, 8, 18. - cum nom. propr. poſtpoſito, ἐπὶ τῷ ποταμῷ Γάλλῳ, ad fluv. Gallum 1, 11, 7.

ποτὲ et ποτ', in not. temp., infiniti quidem, ſed potiſſimum praeteriti, abſ. λαβὼν οὖν ποτε βέλη, aliquando 1, 15, 11. καί ποτε ἔδοξεν αὐτοῖς 4, 3, 10. - † intra art. et nom. adi. aut ſubſt. τοῖς ποτε κρείττοσιν, iis, qui ipſis olim erant potiores 5, 1, 14. τό π. ῥεῖθρον, quod antea erat fluentum 6, 7, 16. † repetitum, ποτὲ μὲν λιπαρῶν, ποτὲ δὲ ἐπιπλήττων, nunc - nunc 3, 13, 13. - † Poſt particul. condition. εἴ π. φοιτῴη δι' ἡλίου, ſi quando 1, 7, 9. †† ſine verbo diſerto finiti temp. ὅσον δημοσίᾳ - εἴ ποτε - ὀφθῆναι 4, 1, 9. ſi tamen aliquando, ſc. conſpicerentur, ὀφθεῖεν quod tempus petendum e ſq. inf. Niſi leg. δή ποτε, quod publice ſcilicet aliquando conſpicerentur. †† εἴ π. καὶ μάθοιεν, ſi quan-

do etiam certiores fierent 2, 8, 18. de temp. fut. † Per Lat. al. poſt neg. τὸ μή ποτε γενόμενον ἔργον, nunquam 4, 6, 10. non unquam ſ. nunquam antea. οὐδέ ποτε ἀφηνιάζουσιν λ. nunquam quae 1, 4, 12. neque unquam ſ. et non unquam ſ. et nunquam. οὔτε τὰς φαρέτρας ποτὲ ἀποτιθέμενοι, neque unquam 6, 5, 9. † οὐδέ πω (πού) ποτὲ - μένων, et nunquam 3, 14, 6. μηδενί πω ποτὲ βασιλεῖ λ. nulli unquam 4, 8, 19. 3, 15, 7. - ſine neg. τῶν πώ ποτε βασιλέων ib. 5. τῶν πώ π. ἀρχόντων, omnis aetatis principibus 3, 10, 13. - Al. not. temp., perpetui, poſt pron. ὅ τι ποτ' εἴη, quid eſſet 2, 1, 4. quid tandem eſſet, noſtr. doch, wohl, immer. ὅ τι ποτ' ἂν ὑμᾶς δρᾶσαι θελήσω, quidquid vobis facere voluero 2, 13, 10. noſtr. immer. - ſimul c. particula al. τοὺς ἐφ' οἷαις δή ποτε - ὑποψίαις, cuicunque ſuſpicioni 1, 8, 17. quibuscunque tandem, noſtrat. nur - immer, v. δ. † Poſt particul. ſolum. ὅπου ποτ' ἂν ὁ βασιλεὺς ᾖ, ubicunque 1, 6, 14. ποῦ ποτ' ἄρα εἴη, ubi eſſet 5, 4, 16. - ubi tandem rel. v. ἀ., noſtr. wo denn nun ſ. wo doch nun ſ. wo nun immer. †† μόλις ποτὲ - ἀνεπαύσατο, vix tandem 3, 15, 5.

πότερον, p. adv. in relat. ἢ λ. utrum - an 5, 4, 16.

ποτόν, ph. p. ſubſt. c. praep. et affini v. ὃ - ἦν μόνον ἐκ τοῦ - ποταμοῦ π., - ἐπίνετο, qui ſuppetebat unice ex - fluvio potus 8, 5, 17. p. μόν. π., ὃ ἦν λ. a quo. v. et pendere poteſt praep. - c. al. ſubſt. σπάνει ποτοῦ, potus 7, 12, 7. † ἀφθονίαν ποτοῦ, illius poculenti 8, 2, 8. ſc. τούτου, de vino. - it. in opp. τῆς τροφῆς ἅμα ποτῷ πολλῷ λ. potu 1, 17, 23. τροφῶν παντοδαπῶν καὶ ποτῶν ἀφθονίαν, poculentorum 8, 6, 6. ὅσα ἦν ἀνθρώποις καὶ κτήνεσιν εἰς τροφὰς καὶ ποτὰ ἐπιτήδεια, potum 8, 5, 7. ἐς ποτὸν καὶ ἐδέσματα 4, 7, 8. τὰ φαῦλα - τῶν ἐδεσμάτων καὶ ποτῶν, vilem - potum 4, 12, 4. οὔτε ποτὸν, οὔτε ἐδώδιμόν τι λ. poculentum 5, 8, 4. σιτία καὶ ποτὰ λ. potum 2, 11, 3.

ποῦ, interrog., per ſe, ποτὲ - εἴη, ubi 5, 4, 16. πού, enclit., de adv. loci, μήτε που ἐπιδιατρίβων, neque usquam 2, 11, 2. ullibi, alicubi. † οὐδέ που ποτὲ - ἀνεπαύετο, et nunquam 3, 14, 6. qui Bg. non certo prodit, quid legendum p. vulg. πώ, quod ſaltem valeat p. illo poſito iam, ni ſit ex illo corruptum. - Al. not., p. adv. infinito, de temp. δύο δέ που ἢ τριῶν ἡμερῶν λ. fere 2, 12, 7. noſtrat. etwa ſ. ungefähr. μιᾶς δή που καὶ δευτέρας ἡμέρας, certe 2, 6, 5. qui Bg. legerit una voce δήπου, v. δ. - ἐν ἔτεσι περί που λ. annis circiter 1, 1, 5. 5. 7, 7. 7, 5, 3. ſed divulſum, περὶ ἔτη πού λ. 8, 8, 21. per figuram ἐκ παραλλήλου, p. Lat. circiter fortaſſe ſ. fortaſſe circiter, noſtr. etwa ungefähr. - † poſt neg. μή που καὶ λίθων τις βολὴ - γένοιτο, forte 2, 6, 19. vel necubi, ne quo loco. † εἴ τι πού παραγεγύμνωτο τοῦ σώματος 3, 9, 10. potius ſi - forte, quam ſi ubi.

πούς, ph. de animal., ποδῶν τάχει, pedum 1, 15, 11. - de homin. abſ. τῆς περὶ τοῖς ποσὶ χαύνου ἐσθῆτος, circa pedes 4, 11, 10. - c. adi. ὑποστρώσειν αὐτοὺς ταῖς ἡμετέραις π. 7, 8, 18. - cum gen. perſ. et in opp. ὡς - ἵππων ὁπλαῖς καὶ ποσὶν ἀνθρώπων ἀντέχειν 6, 7, 16.

πρᾶγμα, Sing. num., mor. ſ. phyſ., ſine art. βασιλείας κοινωνία, πράγματος, οὗ λ. rei 3, 6, 4. - ſimul cum adi. ἐγίου, πράγματος ἀτελοῦς, re 5, 5, 6. - c. art. καταφρονῶν τοῦ π., ὡς ταιδαριώδους, eam rem 5, 4, 3. - ſimul c. al. ſubſt. ἐταράττοντο τῷ ἀήθει τοῦ π. rei 2. 11, 10. v. ἀ. - τὴν ἀνάγκην τοῦ π. ὁρῶντες 4, 14, 19. v. ἀ. - τῷ παραδόξῳ τοῦ π. ἐκπλαγείς, inopinata re 7, 5, 8.

— abſ. ἐμπλαγεὶς τῷ πράγματι, ea re 3, 12, 20. 4, 11, 9. ὁμόσε χωρήσας τῷ π. ei rei 2, 5, 7. ἠγνόουν, πῶς χρήσονται τῷ π. ea res 5, 4, 16. συσκευήν τινα - τὸ π. ὑπώπτευεν, illud negotium 3, 12, 7. - Plur. univerſe, ἐν - τῇ Καρχηδόνι οὐχ, ὡς ἠλπίκεσαν, τὰ πράγματα προυχώρει, res 7, 9, 1. ὅπως χρήσεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδώς, illis rebus 2, 12, 5. - c. al. ſubſt. ἐς τὴν τῶν πραγμάτων διοίκησιν γέννιος, ad res adminiſtrandas 2, 9, 2. — μετὰ τέχνης εἰδὼς προςφέρεσθαι πράγμασιν, negotia 2, 14, 9. — finite, c. adi. πολιτικῶν π. ἀπείρως ἔχων, rerum 4, 12, 1. διοικήσει ςρατιωτικῶν π. rei militaris 3, 8, 14. † ἀντιδίκους ἐν πράγμασιν ἀγοραίοις, in cauſis forenſib. 7, 7, 7. litibus. κινεῖν πράγματα πρoγονικά, λ. lites 7, 3, 4. - † ambig. c. affini, δυςπραγίαν (ἐν) τοῖς πρ. rerum 2, 9, 3. v. δ. † ῥᾷςα - αὐτῷ τὰ πρ. ὑπακούσεσθαι προςδοκήσας, res 2, 7, 9. ſucceſſionem in regno. † ὅπλοις - οἰόμενος δεῖν τὰ π. διοικεῖσθαι, rem 6, 2, 13. poſtulata ſua et appetitionem terrarum novarum. - † c. gen. perſ. εἴ τι πταίσειεν τὰ Μαξιμίνου π. res 7, 9, 24. coepta, inſtituta. ἡ συναιρομένη τότε τοῖς ἐκείνου πρ. τύχη, rebus 3, 9, 13. προδοθέντα τὰ Νίγρου π. ὑπὸ Αἰμιλιανοῦ, res 3, 2, 5. conſilia, iuſſa, inſtituta, de fortiter pugnando. - Peculiari not. ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν π. rem 2, 7, 12. remp., publica negotia, imperium. προΐςασθαι τῶν π. rei ſummae 7, 10, 16. μή τις ἐκεῖ τοῖς π. ἐπιθῆται, rerum adminiſtrationem 1, 6, 18. ſq. τῆς σῆς ἀρχῆς, i. q. ἐπιθῆται τῇ ἀρχῇ ib. 8. μήπως - ἐπιθῆται τοῖς π. ſummam rerum 2, 15, 3. - poſt praec. βασιλείας. - τῇ ἐμπειρίᾳ τῶν π. rerum 1, 1, 9. 8, 8, 8. - ὑπτίαζε πρὸς τὴν τῶν π. ἐπιμέλειαν, in rebus curandis 2, 8, 16. poſt pr. τὴν ἀρχήν, de Nigro. πραγμάτων ἄπειρος, rerum 5, 5, 1. Heliogab. † εἰς πραγμάτων καινοτομίαν λ. ad res novandas 5, 4, 2. imperium, imperatorem. διοικουμένων τῶν π. negotia 6, 8, 7. κοινωνοὺς - τῆς τῶν π. διοικήσεως, reip. gerendae 5, 1, 15. † τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας -, ἡ μέντοι διοίκησις τῶν π. καὶ ἡ τῆς ἀρχῆς οἰκονομία λ. negotiorum 6, 1, 2. - c. adi. εἰς ἐλπίδα μειζόνων πρ. ἐτύφωσε τηλικούτων ἔργων εὐπραγία, rerum 6, 5, 24. 2, 13, 1. † περὶ βασιλείας ἤδη καὶ μειζ. π. - ἐβουλεύετο, rebus 1, 10, 7. - cum gen. perſ. ἐπεὶ δὲ Ῥωμαίων ηὔξετο τὰ π. res 1, 11, 8. ſq. τὴν ἀρχὴν λ. - † cum praep. εἰ δέ τινες τὰ κατὰ Συρίαν ὑποπτεύεν πράγματα, - ἀσθενῆ ὄντα λ. Syriae res 2, 10, 13. imperator Niger cum exercitu et aſſeclis ſ. opibus. †† Al. not. ὁ ςρατὸς - πράγματα εἶχεν οὐ μικρά, negotii habuit non parum 3, 3, 1. moleſtias, difficultates.

πραγματεία, phyſ. ſ. mor. πάσης τῆς πραγματείας, operis 2, 15, 11. tractationis, libri.

Πραιτωριανοὶ, milit. οἱ Π. Praetoriani 8, 8, 15. τῶν Π. ib. 12. τοὺς Π. καλουμένους ib. 10. † οἱ σωματοφύλακες -, οὓς δὴ Πρ. καλοῦσιν 5, 4, 14.

πρακτέον, Paſſ. de re, ph. ſ. mor. c. pron. interrog. (τί) π. ἡγεῖσθε, quid faciendum 2, 8, 5. - cum art. ἦν ὁ ςρατὸς (ἐν) ἀπορίᾳ τοῦ πρακτέου, ignarus, quid ageret 4, 14, 1. quid faciendum. τοῖς φίλοις περὶ τοῦ π. κοινούμενος, quid facto opus eſſet 7, 8, 2. ἐπισκέψεσθαι τὸ π. quid facto opus ſit 1, 6, 21. τὸ π. ἐβουλεύετο, quid factu opus eſſet 2, 1, 6. - Plur. περὶ τῶν πρακτέων ἐσκέπτοντο, quid facto opus eſſet 2, 12, 8. 7, 10, 3. διοικήσας τὰ πρακτέα, ordinatis rebus (faciendis) 4, 8, 15. cui deſit ſane ſubſt. πράγματα ſ. ἔργα.

πρᾶξις, ph. ſ. mor. in bello, cum gen. perſ. εἰς δόξαν ἦρθη ἐν

ἡ π. αὐτοῦ, inſtitutum eius (Maximini) 7, 3, 1. bellica facta. — † τὰς πράξεις (αὐτοῦ) μεγαληγορῶν, res geſtas 3, 9, 21. — cum adi. ſimul, πεῖρα τῶν ἐμῶν πράξεων, ἃς ἔγνωσαν 7, 8, 8. † τῶν ϛρατιωτικῶν αὐτοῦ παρατάξεων ἐπειράθητε, militaria acta 2, 2, 17. qui Bg. melius legit πράξεων. — Simul extra bell. ἐτῶν ἑβδομήκοντα πράξεις πολλῶν βασιλέων - γράψαι, res geſtas 2, 15, 12. — Sed tantum extra bell. c. praep. αἱ πρὸς τοὺς ἡγεμόνας τοῦ Νίγρου πράξεις, quae ducibus Nigri fecerat 3, 5, 9. facta eius ſ. acta in Nigri duces. τινὶ, τότε πάσας ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ πράξεις ἐγκεχειρισμένῳ: qui tunc ſummam rerum Romae ab ipſo demandatam habebat 4, 12, 7. omnes res, Romae gerendas, per periphraſ. *Praefecti urbis.* ἑαυτὸν - ἀπείργων - βασιλικῶν πρ. ab imper. functionibus 1, 11, 15. — c. adiuncto, δεδωκότα τοῖς καμάτοις ἀνάπαυλαν ἀργίαν τε ταῖς πράξεσι, negotiis 7, 5, 5. † ὡς πάντα - μεταγαγεῖν ἐπὶ τὰς μεγίϛας τῶν βασιλικῶν πρ., ad maxima imperatoria munia 5, 7, 12. maxima munium ſ. munerum ſ. functionum, negotiorum. † τὸν τῆς πόλεως ἐπάρχοντα μετὰ πράξεις πολλὰς ὑπατικάς, functiones 7, 7, 8. †† Potiſſimum de dignitate ſ. munere publ. τὸ πρᾶον τῆς διοικηθείσης πρότερον πράξεως, in adminiſtrato officio 5, 1, 3. ſq. ἐξουσίας καὶ δυνάμεως. † c. adiuncto, τῶν ἐν ἀξιώσει τινὶ ἢ πράξει καθεϛώτων, officio publico 5, 2, 3. — cum adi. οἱ ἐκ μετρίων π. εἰς τοῦτο ἐλθόντες, ex mediocri ſtatu 5, 1, 14. ἐξ - πολλῶν π. - ἐπὶ τοῦτο ἀναβάντας, a multis officiis publ. 8, 7, 10. τῶν προγενομένων π. dignitatum 7, 5, 4. ſq. ἐκ πολλῶν ἡγεμονιῶν λ. - ἐν ταῖς προγενομέναις π. rerum ante abs te geſtarum ib. 12. ἐν π. μεγίϛαις ἐξετασθείς, in officiis max. ib. 3. οἱ ἐν ταῖς μεγ. π. qui in max. off. verſarentur 5, 5, 20. εὐδοκιμήσας ἐν πολλαῖς καὶ μεγάλαις π. in mult. et magn. rebus gerendis 2, 7, 8. † εἰ γὰρ καὶ - τὰ ἐν ταῖς ϛρατιωτικαῖς π. ἦν εὔκλεῆ, etſi militiae res geſtae erant celebres 2, 3, 4. ſc. πράγματα γενόμενα, res in militaribus dignitatibus (geſtae) erant celebres. ἐν πολλαῖς ϛρατιωτικαῖς τε καὶ πολιτικαῖς εὐδοκιμήσας π. negotiis 2, 1, 9. — †† repetit. in vicinia, τὰς πράξεις ἁπάσας καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικ. καὶ ἀγοραίους ἐνεχείρισαν τοῖς -, τὰς δὲ ϛρατιωτ. τοῖς ἐξετασθεῖσι - ἐν εὐτάκτοις καὶ πολεμικαῖς πρ. munia - in muneribus 6, 1, 8.

πρᾶος, mor. Maſc. de perſ. cum adiuncto, μέτριον καὶ πρᾶον ἑαυτὸν τοῖς προσιοῦσι παρεῖχεν, lenem 4, 3, 4. de Geta. — Neutr. de re, c. ſubſt. πρᾶον καὶ ἥμερον ἦθος, mitem 2, 4, 2. de Pertinace, ſed de Alex. Sev. ἦθ. π. κ. ἥ. 7, 1, 14. c. art. p. ſubſt. ἐμοὶ - τὸ πρ. καὶ μέτριον προσφιλές, manſuetudo 5, 1, 7. de Macrino. — ſimul cum gen. rei. τὸ π. τῆς - πράξεως ib. 3. τὸ π. καὶ ἥμερον τῆς ἀρχῆς, mite illud 2, 4, 9. Pertin. τῆς ἐμῆς γνώμης τὸ π. manſuetudo 2, 8, 2. Nigri.

πρᾳότης, mor. ὑπὸ περιττῆς πρᾳότητος, manſuetudo 6, 1, 24. πᾶσαν πρᾳότητα ὑπισχνεῖτο 7, 6, 7.

πράσσω ſ. πράττω, ph. ſ. mor. in partem utr., de perſ. c. acc. rei, ὅ τι ἂν μέλλοις πράττειν, quidquid es acturus 3, 11, 13. ἵνα - τὰ τῶν ἀνδρῶν πράττειν δοκοίη, facere 5, 6, 3. τοιαῦτα πράττων, agens 4, 7, 11. faciens 7, 2, 9. † in contracta orat. ἴϛε γάρ με, καὶ οἷς ἐκεῖνος ἔπραττεν, οὐκ ἀρεσκόμενον, me ea, quae ille faciebat 5, 1, 4. p. τούτοις, ἃ ἐκ. λ. - c. abl. modi, ὀργῇ πάντα πράττων, agens 4, 3, 8. cum adv. ſimul, ὡς - ὁμοίως τοῖς λοιποῖς - πάντα πράττειν, ut faceret 2, 4, 18. ἃ πράττων οἴκοι διεβάλλετο, in quibus domi patrandis male audiebat 1, 14, 14. quae facere - fere-

batur, rel. πάντα ἐνθύμως πράττων, agens 3. 6, 1. ἐμβριθῶς τὰ πάντα - ἔπραττε, agebat 4, 3, 7. ὅτι πᾶν, ὡς στρατιώτης, ἔ. quod faceret 4, 7, 6. ſimul in opp. ἀφειδῶς πάντα καὶ φανερῶς - λέγοντος καὶ πράττοντος, agente, 5, 8, 8. - ſimul cum praep. ἵν', ὥσπερ ἐν Ῥώμῃ, πάντα πράττῃ, ut ageret 7, 6, 1. - c. praep. mera, μηδέν τι πράττειν ἄνευ τῆς ὑμετέρας γνώμης, agere 5, 1, 15. ὡς - δι' αὐτοὺς ταῦτα πράττοντος αὐτοῦ, quaſi faceret 7, 3, 17. — † τὰ δέοντα πράττοντες ὑπὸ τοιούτῳ μάρτυρι, facientes 1, 5, 22. ſi facimus, v. εὔδαιμον. - μετὰ προθυμίας πάντα ἔπραττον, faciebant 2, 11, 4. πάντα πράξειν εἰς ζῆλον λ. facturum (eſſe ſe) 2, 14, 7. - ſimul ſq. particip. modi, πάντα ἔπραττεν, ἐκείνοις συμβούλοις χρώμενος, agebat 1, 8, 1. ubi propr. praecedit adhuc caſus temp. χρόνου τινὸς λ. - †† πάντα ἔ. ἑκάτερος, πειρώμενος λ. 4, 3, 2. ut tentaret rel. - † in multipl. adiuncto, cum abl. modi et praep., c. inf. φόβῳ αὐτοῦ πάντα ἔπραττεν εἰς τὸ ἀποστῆσαι λ. moliebatur ad 7, 7, 9. v. ἀφίς., omnia egit, ut - † Al not. ἔπραττον οὐδὲν, nihil profecerunt 7, 12, 4. in expugnanda urbe. — † ſimul c. particip. modi, ἐπειδὴ τειχομαχοῦντες οὐδὲν ἔ. efficiebant ib. 7. †† ᾔδειτο - τὸν πατέρα, πρᾶξαί τι ἀνήκεστον, patrare 3, 13, 6. i. e fratrem occidere. - †† c. adv. τοῦτον ᾔδει τραχύτατα - πράττοντα, hunc ſciebat aſperrime ſe gerere 7, 6, 10. ſc. in adminiſtrando munere ſuo, ſ. adminiſtrare munus ſuum, praefecturam praetorii. - † ſimul c. adv. al. τοὺς ἐκεῖσε πράττοντας, iis, qui res ibi adminiſtrabant 7. 7, 13. praeerant, ut praeſides provinciarum, munera publ. gerebant. - † ſimul c. acc. rei et praep. τῶν ὅ τι δὴ πραττόντων κατὰ τὴν ἀνατολήν; quocunque munere fungentium 3, 2, 10. ſc. τὰ πράγματα δημόσια, in prr. locis, ſed hic ὅ τι δὴ τῶν πραγμάτων δημοσίων, ſ. ὅ τι δὴ πρᾶγμα δημόσιον, aliquid ſ. quodcunque munus ſ. negotium publ. tractandum ſ. adminiſtrantium. - Paſſ. not. vulgari, ph. ſ. mor., de re, cum praep. et in opp. εἴ τι μετὰ κανουργίας - λέγοιτο ἢ πράττοιτο, agitur 2, 9, 15. πρίν τι λέγεσθαι ἢ πράττεσθαι ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ageretur 1, 9, 7. - in opp. ſola, οὐδέ τι ἐλέγετο ἢ ἐπράττετο, agebatur 6, 1, 4. - c. praep. mera, πρὸ ἡμέρας πάντα ἐ. agebantur 2, 2, 3. κατὰ - Καππαδοκίαν ταῦτα ἐ. gerebantur 3, 3, 3. - † καθ' ὃν - καιρὸν τὰ - ἐν Ῥώμῃ ἐ. 2, 7, 6. - c. adv. ὡς ἕκαστα τούτων πέπρακται, geſta ſint 1, 1, 11. ἔνθα ταῦτα ἐπράχθη, acta fuerunt 7, 6, 1. - c. gen. perſ. modi, ταῦτα ἐπράττετο ἄκοντος - αὐτοῦ, agebantur 6, 1, 22. — cum gen. temp. ἐκείνης τῆς ἡμέρας. ἧς τ. ἔ. 7, 5, 5. - † ſimul c. abl. modi, ὀλίγου - τινὸς χρόνου πάντα ἐ. τῇ γνώμῃ τῶν λ. gerebantur 1, 6, 1. - † Singulatim per participp. omnium tempp., ſine art., abſ. τούτων πραττομένων, haec dum aguntur 4. 14, 6. — ſimul c. adv. τ. οὕτω π. his ita actis 6, 4, 13. - ſimul c. praep. τ. ἐν τῷ Καπετωλίῳ π. dum haec aguntur 7, 10, 9. — Cum art. ὡς ἀπυστά - εἶναι αὐτῷ τὰ ἐν Ῥώμῃ πραττόμενα, quae agebantur 8, 5, 11. τῶν μὲν - δι' ἡδονῆς πραττομένων λ. a rebus iucundis 6, 3, 8. earum, quae cum volupt. aguntur. - cum adv. τὸ πεπραγμένον ἔνδον, quid geſtum ſit 4, 4, 10. μὲ - ἀγνοοῦντα τὰ τότε πεπραγμένα, quae acta fuerint 2, 5, 12. - Sola participp. c. var. verb. ὅπως τὸ πραττόμενον μὴ προγνωσθὲν ἀνατραπῇ, res, quae agitur 3, 12, 13. εἴτε ἀγνοοῦντα τὸ π. quid ageretur 6, 8, 11. 3, 12, 18. εἰ καὶ - τὰ πραττόμενα ἦν ἀλλότρια, quae fiebant 1, 15, 14. τῶν πραττομένων ἀγνοίᾳ, eorum, quae geruntur 1, 13, 3. τὰ π. ἀγνοοῦντος αὐτοῦ, rerum ignaro 2, 12,

3. οὐκ ἀγνοοῦντες τὰ πεπραγμένα, quid actum ſit 4, 11, 14. οὐκ ᾔδει τὸ πεπραγμένον, quia factum eſſet 7, 5, 10. συνέντες τὸ π. intellecto toto negotio 4, 4, 19. πάντα πυθόμενος τὰ πεπραγμένα, omnibus intellectis, quae geſta erant 2, 1, 24. τὸ πραττόμενον μαθεῖν, quid ageretur 2, 6, 10. 7, 11, 3. - † repetit. in vicinia, ὡς - ὁ ςρατὸς εἶδε τὸ πραχθὲν, - δυσφόρως ἤνεγκε τὸ π. quod ubi - vidit -, moleſte ferebat id factum 4, 13, 14. poſt §. pr. ſyn. τὸ γενόμενον. - διηγγέλλετο τὰ πραττόμενα, nunciatur omnis res 2, 9, 1. † ἀγγέλλεσθαί τι τῶν πραττομένων, quid ageretur 1, 12, 12. ἀγγεῖλαι τὰ πραττόμενα, quae gererentur 1, 13, 1. ὡς - ἀπηγγέλη αὐτῷ τὰ πεπραγμένα, haec omnia 7, 8, 1. ἀγγελοῦντας τὰ πραχθέντα, omnem rem 8, 6, 15. ὡς - αὐτῷ - τὰ π. ἐδηλώθη, res 5, 5, 2. οὐδὲ τῶν πραττομένων τι αὐτοῖς ἐδήλου, quid ageretur 2, 8, 18. πρὶν διαβόητον γενέσθαι τὸ πραχθὲν, factum 3, 11, 20. τὸ π. εὐθέως οὐχ ὡμολόγησεν, rem ipſam 4, 4, 14. quo de uno in plur. νοεῖσθαι μᾶλλον ἐβούλετο τὰ πραχθέντα, λ. quae feciſſet ib. 16. (cf. §. 19. it. εἴ τις - τὸ πεπραγμένον λογίζοιτο, rem ipſam 4, 5, 5.) συνήδεσθαι τοῖς πραχθεῖσιν, eo facto 8, 6, 2. i. q. pr. τοῦ ἔργου λ. et οὐ πάνυ τι τῷ πραχθέντι ἠρέσκοντο, factum ib. 1. ἀπηρέσκοντο - τοῖς πραττομένοις, ea facta 7, 3, 17. μήτε ἀρέσκεσθαι τοῖς πραχθεῖσιν, facta illa 4, 15, 19. δεινῶς ἔφερον τὸ πεπραγμένον, hoc factum 2, 6, 3. πῶς - διοίσει τὰ πεπραγμένα, haec facta 2, 5, 15. de una caede, poſt pr. ἔργον. - ἡμῖν σωτήριον τὸ πραττόμενον, quod agimus 2, 1, 21. Διὶ - ἐπισκόπῳ τῶν πραττομένων, rerum omnium 7, 10, 6. μὴ τοῖς πραττομένοις - ἀντιςῇ, ſuis inceptis 7, 6, 11. qui Bg. ſuppleuit pron. dat. αὐτῷ, p. iis, quae iam acta erant ſ. adhuc agebantur. — ὅπως τὴν τῶν πραττομένων γνῶσιν φθάσωσιν, geſtorum 1, 9, 20. δίκην - ἀξίαν τῶν πεπραγμένων, poena digna veſtris factis 2, 13, 11. iterum ſuppleto pron. dat. ὑμῖν, de una caede Pertinacis. τῶν π. εἶναί τινα μνήμην, rerum praeteritarum 8, 7, 17. κουφότητα - ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, ob anteacta 3, 6, 3. - c. diſerto dat. perſ. ὅσα - ἐκείνῳ πέπρακται ἀνδρεῖα λ. quaecunque eius exſtiterunt facta fortia 1, 2, 9. illi geſta ſunt fortia, p. ὑπ' αὐτοῦ, ab eo. τὰ Νέρωνι πεπραγμένα, quae Neroni patrata 1, 3, 9. τὰ - πραχθέντα Σεβήρῳ λ. res geſtae Severi 4, 1, 1. τὰ - Μαξιμίνῳ π. Maximini acta 8. 1, 1. Maximini res geſtas 7, 12, 20. † οὐδὲ - ἐλάνθανε τὰ πραττόμενα (αὐτῷ,) illius facinora 1, 14, 14. - ſimul c. praep. τῶν κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβήρῳ, rerum - geſtarum a Severo 2, 15, 13. - ſimul etiam c. adv. εἴ τι πρότερον Σύλλᾳ - ἐν - μάχαις - πέπρακται, quae a Sylla - geſta ſunt 3, 7, 18. - †† c. acc. perſ. ſimul, ἐς ὅσον - τοὺς καθ' ἕνα ταῦτα ἐπράττετο, quamdiu in aliquos privatim haec admittebantur 7, 3, 10. in ſingulos, ſingulas perſonas haec perpetrabantur: niſi excidit pr. εἰς ante acc. τούς, aut v. ſumendum in Med. - Repetitum in vicinia Paſſ. et Act. 7, 3, 17.

πρᾳΰς, mor. de re, c. adiuncto, ἐκ πρᾳείας καὶ πάνυ ἡμέρου βασιλείας, miti 7, 1, 3.

πρᾴως, mor. εἰρήνην ἄγειν, in pace manſueti eſſe ſciatis 6, 3, 12. manſuete.

πρέπειν, mor. de re, c. dat. perſ. et adv. ὡς Ῥωμαίοις πρέπει, conveniens eſt 4, 14, 17. decet. - c. ſolo dat. tali, τὰ τοιαῦτα - οὐκ ἀνδράσιν - πρέπειν, congruere 5, 5, 9. - c. dat. rei, ὅπλα, - Ῥωμαίων ἀρχῇ πρέποντα, convenientia 1, 15, 15. ſq. opp. καθυβρί-

ζοντα λ. Particip. p. adi. μετὰ - κόσμου τοῦ πρέποντος, modo decente 8, 7, 13. οὐ πρεπόντων ἔργων, indecentia 2, 10, 6.

πρεσβεία, ph. de perſ. πέμπει πρεσβείαν, legationem 4, 10, 2. 6, 2. 8. 6, 7, 20. πρεσβεῖαι - ἀφικοντο 2, 4, 6 π. - ἐςέλλοντο 2, 8, 12. ἔλεγε - ἡ π. 6, 4, 8. poſt §. pr. πρέσβεις - πέμπει πρεσβείαν 4, 15, 16. ſq. §. 20. τῶν πρέσβεων - πρ. πέμψαι 6, 4, 6. ſq. §. τοὺς πρέσβεις - οἱ πλεῖςοι - προσήκαντο τὴν π. 7, 7, 13. ſq. §. τοὺς - πρέσβεις. - πρεσβεῖαι - ἐξεπέμφθησαν ib. 10. ſq. ἀνδρῶν λ. — πρεσβείας ἔπεμπον, legationem 3, 14, 8. ſq. διελέγοντο - πέμψαι ἐν σχήματι πρεσβείας τοὺς - διαλεξομένους 8, 3, 4. - cum praep πρεσβείαν - ἐκπέμπουσιν ἀπὸ τῶν ἐν ἀρχαῖς ὄντων λ. 2, 12, 10. αἱ - πόλεις - πρεσβείας ἔπεμπον ἀπὸ τῶν λ. legationes 8, 7, 3.

πρέσβεις, Plur. ph. cum ſolo v., διδαχθεὶς ὑπὸ τῶν πρέσβεων, a legatis 4, 15, 20. πέμψαντες πρέσβεις 1, 11, 9. 3, 2, 17. 6, 4, 7. - c. adiuncto, ἀφικόμενοι οἱ π. ἔλεγον λ. 8, 3, 4. 6. τῶν τετρακοσίων πρέσβεων λ 6, 4. 10. τοὺς ἐλθόντας π λ. 7, 7, 14. τῶν π. ἀπράκτων - ἐπανελθόντων 8, 4, 1. 8; 3, 16. - c. gen. perſ. τοὺς π. τῶν Ῥωμαίων 6, 4, 7. 3, 14, 9. Haud dubie a πρέσβυς, (unde et ſq.) ab init. p. adi.

πρεσβύτερος, ph. Maſc. de perſ. in relat. tacita, πρεσβυτέρῳ ἐκείνῳ λ. maiori 5, 3, 12 cf. ib. 7. τὸν πρεσβύτερον, maiorem natu 3, 10, 9. cf. ib. 3. τινὲς τῶν πρεσβυτέρων λ. aliqui ex ſenioribus 2, 14, 9. - cum gen. perſ. δοὺς αὐτῷ συνέδρους τῶν φίλων τοὺς πρεσβυτέρους, ſenior. 3, 14, 17. - † in opp. cum acc. aetatis ellipt, οἱ μὲν (κατὰ) τὴν ἡλικίαν πρεσβύτεροι, aetate provectiores 1, 1, 9. ſq. §. οἱ δὲ κομιδῇ νέοι λ. in relat. ſ. opp. al. ὧν οἱ μὲν π. λ - οἱ δὲ λοιποὶ λ. veterani 2, 2, 17. τοὺς π. καὶ λοιποὺς φίλους λ. ſeniores 1, 17, 3. οἱ πρ. ὑμῶν λ. οἱ δ' ἐν ἀκμῇ ὄντες 6, 3, 12. - τῶν π. τοὺς δ' ἡλικιώτας λ. 1, 5, 10. τοὺς π. - τοὺς δ' ἄλλους πάντας 2, 4, 3. - Fem. de perſ. Σ. μὲν ἡ πρεσβυτέρα -, ἡ δὲ ἑτέρα Μαμ. natu maior 5, 3, 6 τῇ μὲν πρεσβυτέρα -, τῇ δὲ νεωτέρα, maiori ib. 7. - Superl. de perſ. c. gen. perſ. Maſc. ὃς πρεσβύτατος ἦν ἁπάντων 1, 6, 11. aetate maximus. - Fem. Λουκίλλα - ἦν πρεσβυτάτη πάντων ἀδελφῶν, maxima natu 1, 8, 6. ἡ π. τῶν ἀδελφῶν 1, 13 2. τῇ πρεσβυτάτῃ τῶν ἀδ. natu max. 1, 6, 11.

πρεσβύτης, phyſ. de perſ., p. adi. c. adv. ὁ μὲν, π. πάνυ, ſenex 4, 12, 1. - † c. pron. ἄνδρα πρεσβύτην τινὰ καὶ σώφρονα, virum aliquem provectum aetate 2, 1, 8. qui Bg. retulit pron. ad pr. ſubit. - ante ſubſt. τοῖς πρεσβύταις βασιλεῦσιν λ. ſenes imper. 8, 8, 6. - in opp. ἀνδρὸς, τὴν ἡλικίαν ἔτι ἀκμάζοντος, - αὐτὸν, ὄντα π. ſenem 2, 15, 7. - c. adiuncto temp. Γορδιανὸς, - πρ. δὲ, εἰς ἔτος ἤδη περί που ὀγδοηκοςὸν ἐληλακὼς, ſenex 7, 5, 3. — c. art. poſt nom. propr. Γορδιανὸς ὁ π. ſenex Gord. 7, 9, 9. — † ante id, c. adiuncto, ὡς - ταῦτα οἴκοι μεμενηκότι διὰ γῆρας τῷ πρεσβύτῃ Γορδιανῷ ἀπηγγέλη, ſeni Gord. ib. 20. - Pro ſubſt. c. art., abſ. ἡ τοῦ πρεσβύτου τελευτὴ, ſenis 7, 10, 1. Gord. ἁρπάζουσι τοὺς πρεσβύτας, ſenem utrumque 8, 8, 13. Maximum et Balbin. - Sine art. χλευάζοντες πρεσβύτην ſenem 2, 1, 22. — c. adiuncto temp. πρεσβύτῃ, εἰς μακρὸν γῆρας - ἐλάσαντι 2, 5, 9. — Cum adi., poſt id, σεμνὸν π. 2, 10, 7. 2, 13, 12. σεμνοὶ καὶ λόγου ἄξιοι πρέσβυται 8, 8, 20. ἄνανδρον καὶ ἄθλιον π. 2. 12, 11. - ante id. c. adiuncto temp. π. ἄθλιον, ἐν ἐσχάτῳ γήρᾳ παραφρονοῦντα 7, 8, 9.

πρεσβῦτις, phyſ. de perſ., p. ſubſt. c. art. ἐπανελθοῦσα ἡ π. haec anus 5, 3, 6. anus ib. 23. 5, 7, 6. τῶν ὑπὸ τῆς πρεσβύτιδος λε-

χθέντων, ab anicula 5, 5, 10. τὴν πρεσβῦτιν - Ἰοκάςην καλοῦντων anum 4, 3, 5. - Pro adi. ἡ μὲν Μαιςὰ, π. ἤδη οὖσα, iam extremae ſenectutis 6, 1, 9. τὴν Κ. ἀδελφὴν, π. ἤδη, iam anum 4, 6, 6.

πρὶν, temp., ſolum c. inf. τὶ λέγεσθαι λ. priusquam diceretur 1, 9, 7. 7, 7, 4. antequam 1, 10, 15. - ſimul c. al. particula, οὔτε τὶ ἄλλο -, πρὶν ἢ μαθεῖν, antequam cognoſceret 2, 3, 5. οὐ πρότερον -, πρ. ἢ λ. non prius -, quam 1, 11, 11. 2, 6, 14. — ſed cum finito v., οὐδὲ πρότερον -, πρ. ἢ - ἐπέσχον, neque prius-, quam 1, 14, 9.

πρὸ, ph. c. gen. rei aut perſ. et quidem de temp. τὰ μὴ πρὸ πολλοῦ 1, 13, 8. v. πολ. - τῶν π. π. ὑπατευσάντων, iam dudum 2, 7, 6. οἱ π. ἐμοῦ, ante me 1, 5, 13. οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι 1, 6, 17. τῶν π. αὐτοῦ γενομένων βασιλέων 1, 17, 26. τῶν π. αὐτοῦ βασ. ſuperiorum principum 4, 1, 7. ὃ πρὸ εἰώθασι - πρὸ πάσης τροφῆς λαμβάνειν, ante 1, 17, 23. π. ἡμέρας πάντα ἔπράττετο 2, 2, 3. 7, 6, 16, prius - quam lucefceret ib. 17. π. τῆς ἕω, ante lucem ib. 12. 7, 4, 8. π. ὀλίγων ἡμερῶν, paucis ante diebus 4, 13, 3. - Sed de loco, πρὸ τῆς πόλεως λ. ante urbem 3, 13, 10. 4, 14, 4. 7, 8, 5. πρὸ δὲ τῆς πόλ. et ante urb. 2, 11, 17. π. τοῦ βουλευτηρίου 7, 2, 13. π. τοῦ οἰκίσκου 7, 6, 18. π. τῶν θυρῶν 7, 11, 5. π. τοῦ βωμοῦ ib. 8. 7, 3, 15. ἱδρυμένη π. τῆς ὑπωρείας λ. ad radices 8, 1, 8. πόλις -, πρὸ τῶν Ἰλλυρικῶν ἐθνῶν πάντων ἱδρυμένη, gentibus omnibus praeiacens 8, 2, 6. ἔθεε π. τοῦ ἅρματος, ante currum 5, 6, 17. - de ordine, de perſ. πρὸ τῶν ἄλλων θεῶν λ. ante 5, 5, 13. † π. ἁπάντων λ. ante omnes 1, 17, 9. ſed potius, ut in ſq. - de re, ἐπετέλεσαν - π. ἁπ. τὴν - τιμὴν, in primis 4, 1, 10. καὶ πρό γε ἁπ. et ante omnia 5, 4, 2. - † ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγράμματι, in ſuperiore volumine 3, 1, 1. 5, 1, 1. 4, 1, 1. ſc. ὄντι, γεγραμμένῳ. - ἐν τοῖς πρὸ τούτων λέλεκται, in antecedentibus 8, 1, 1. ſc. λόγοις.

προαγορεύω, phyſ. de perſ. cum inf. praedico 2, 13, 18. denuncio, edico.

προάγω, de perſ. ph. et acc. rei et praep. εἰ - τὴν Ρ. ἀρχὴν μέχρις Ὠκεανοῦ προαγάγοιτε, protuleritis 1, 5, 10. extendere. — trop. c. acc. perſ. εἰ ἡγεμόνας - ἔδει ποιεῖν, ἑκάτερος τὸν ἑαυτοῦ φίλον προάγειν ἤθελε, promovere 4, 4, 1. producere, provehere ad honorem et munus publ., ei tribuere. - † ſimul c. praep. (αὐτὸν) ἐκ μικρᾶς - τύχης εἰς μεγάλην προήγαγεν ἐξουσίαν, provexit 3, 10, 12. - †† de re, neutralit. κατὰ - προάγουσαν ὑπατείαν, ſuperiorem 8, 8, 8. antegreſſum, ſc. ἑαυτὴν, quaſi ſe prae agere, i. praeire, praecedere. - Paſſ. de perſ., ph. cum praep., προήγετο ὑπ' αὐτῶν, producebatur 2, 6, 18. deduci, duci, e caſtris in aulam, cf. §. ſq. ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὰ βασίλεια, it. §. 19. προπέμπειν. trop. εἰς τοσοῦτον ὑπ' αὐτοῦ τιμῆς - προήχθη, provectus eſt 1, 12, 8. productus eſt. - † ſimul cum adv. τοὺς ὑπ' ἐκείνου ἀλόγως εἰς τιμὰς - προαχθέντας, qui promoti fuerant 6, 1, 7. - † Med. de perſ. trop. c. acc. perſ. abl. modi et praep. συγγενείαις ἐς τὴν συμμαχίαν προήγοντο (αὐτοὺς,) adſciſcebant 1, 10, 4. ſed als. προσηγ. ubi v.

προαγωνίζεσθαι, Med. de perſ. et milit., ph. ἐπιπεσούσης - οὐ προηγωνισμένης δυνάμεως, quae nondum pugnaverat 5, 7, 13. quae non p. antea, i. q. §. 9. e. μήτι λ. it. §. 10. ἀκμ. et §. 12. νεαρῷ λ.

προαδικεῖσθαι, Paſſ. de perſ. mor. τὸ μὴ ἀμύνεσθαι προαδικούμενον,

ſi prior iniuriam patiaris 3, 6, 9. qui Bg. recte leg. ſic p. vulg. πρὸς ἀδικ., ſi prius ſ. ante ſis laeſus et iniuria affectus.

προαίρεσις, mor. c. adi. ἐκ μόνης προαιρέσεως ἰδιωτικῆς, conſilio 2, 8, 5. cogitatio et voluntas, - cum gen. perſ. ſimul, διττὴν λέγουσι τῆς τοιαύτης π. αὐτοῦ τὴν αἰτίαν, conſil. 3, 2, 5. † ὡς γε τὰ τῆς π. (αὐτοῦ) ἐνεδείκνυτο, propoſitum 2, 4, 15. p. ἡ πρ. - in opp. ἐκ π. -, δι' ἀνάγκης λ. ſponte 3, 4, 16. voluntate ſ. ex propoſito. ἀνάγκῃ μᾶλλον, ἢ προαιρέσει λ. voluntate 5, 10, 14. - †† Al. not. c. gen. rei et ſimul formula adv. e praep., τοῦ βίου μου τὴν ἐξ ἀρχῆς προαίρεσιν, vitae meae inde a principio inſtitutum 5, 1, 3. ††† χρησάμενον βίῳ καὶ προαιρέσει, ὡς προείρηται, cum vixiſſet ac propoſitum habuiſſet 2, 5, 16. vel per hendiad. βίου προαιρέσει, ſed c. diſcrimine tamen propr., πρ. de animo, conſiliis, propenſionibus, ſed β. de externis actis.

προαιρεῖσθαι, Paſſ. forma p. Med. de perſ., mor. cum inf. ἐχθρὸς - ἀντὶ φίλου - γενέσθαι προῄρηται, praeoptavit 3, 6, 11. praetulit, maluit; ubi et cum praep. fuerit. - Med. cum rei et gen. et acc. τοῦ παρόντος κινδύνου τὸ μέλλον προελόμενος, futurum, quam praeſens periculum, praeoptans 6, 8, 13. praeſenti periculo futurum praeferens, cum mallet nunc potius ſubire periculum, quam poſtea.

προαμαρτάνεσθαι, Paſſ. de re, mor. ἀπολογεῖσθαι - πρὸς τὰ προημαρτημένα, priorum delictorum 3, 14, 8. de iis, quae ante peccata erant a ſe.

προαναλίσκεσθαι, Paſſ. de re, trop. πάσης προανηλωμένης φιλοτιμίας, omni pridem conſumta munificentia 6, 8, 9. cum finitae eſſent ſ. deſiiſſent pridem et inde a multo tempore largitiones imperatoris in milites.

προαπόλλυμι, phyſ. de perſ., c. acc. perſ. oppreſſo, in opp. ἀπολούμεθα καὶ αὐτοί, - προαπολέσαντες (σὲ,) te prius interemto, 7, 5, 14. ubi te prius perdiderimus, occiderimus.

προασπίζειν, ph. de perſ. et milit. c. gen. rei ſ. loci, ἡ ςρ. δύναμις - τῆς σῆς ἀρχῆς προασπίζει, tuum imp. propugnat 1, 6, 18. — ςρατόπεδα -, προασπίζοντα τῆς 'Ρ. ἀρχ. protegentia 6, 2, 14. ςρατόπεδον, ὃ τῆς Φοινίκης προήσπιζεν, protegebat 5, 3, 16. - cum adiuncto, ὡς τὴν πόλιν φρουροῖεν καὶ προασπίζοιεν αὐτῆς, ut protegerent 7, 12, 3. - c. gen. perſ. οἱ προασπίζοντες (αὐτοῦ,) protectores 5, 6, 18. ſatellites. - ſimul cum abl. modi, ὑποσχόμενοι, παντὶ σθένει προασπίζειν αὐτοῦ, eum protecturos (eſſe ſe) 6, 9, 3. i. q. §. 5. προμαχεῖν λ.

προάςειον, (propr. adi. ſc. χωρίον ſ. κτῆμα,) ph. p. ſubſt. certi imperatoris Rom. διάγοντος ἐν τῷ προαςείῳ τοῦ Κομμόδου, in ſuburbanis 1, 12, 11. περὶ τὸ π. ſuburbanum ib. 12. c. adiuncto ſ. expl. ἐν προαςείοις λ. ſuburbanis 1, 11, 15. - c. adi. ἐν τοῖς βασιλικοῖς π. 3, 13, 2. - infinite, ἐν τῷ π. ſuburbano 5, 6, 13. ἔν τινι π. 3, 4, 14. 5, 4, 21. - in opp. ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ π. 5, 6, 15. τὰ προάςεια λ. 8, 4, 22. τῶν προαςείων, in ſuburbanis ib. 12. ἐν τῇ πόλει αὐτῇ, καὶ κατὰ τὰ π. in ſub. 2, 7, 15.

προβαίνειν, de perſ. ph. c. adv. et particip. modi, ἐπὶ πολὺ τῆς πόλεως διώκοντες οἱ ςρατιῶται προύβησαν, progreſſi ſunt 7, 12, 10. - trop. cum adv. et acc. rei ſ. temp. ellipt. ἦν αὐτὸς (κατὰ) τὴν ἡλικίαν ἤδη μετρίως προβεβηκώς, erat provectus 2, 7, 8.

προβάλλειν, ph. de perſ. c. acc. inſtrum. προβαλόντες τὰ ξιφίδια λ. prolatis pugionibus 7, 6, 19. quum e ſinu veſtium protraxiſ-

ſent. cf. §. 15. †† καί πως ἀπροσδοκήτως προβαλεῖν οὐ δυνηθέντες. cum nihil obiicere potuiſſent 7, 11, 8. manus, quas intra veſtes inſeptas habebant, contra ictum, cf. §. 6. ἔχοντ. λ. — Paſſ. de re, cum gen. rei ſ. loci et praep. ἐκεῖνα ὄρη - ἐν τείχους σχήματι - προβέβληται Ἰταλίας, obiecti ſunt Italiae 2, 11, 16. i. a natura et deo, iacent ante Ital. τὰ προβεβλημένα ῥεύματα καὶ χώματα τῆς Ῥ. ἀρχῆς. obiectos Rom. imperio amnes aggeres que 3, 14, 18. a natura et manibus hominum militum que currentes amnes et facti agg. ante terminos terrarum Rom. † τῷ προβεβλημένῳ (αὐτῆς, τῆς πόλεως) τείχει, obiecto muro 8, 2, 10. arte et opera humana facto ante ſ. circa eam, urbem. - † cum gen. perſ. ἐκεῖνα ὄρη - ἔρυμα - αὐτῶν (τῶν Ἰταλιωτῶν) προβεβλῆσθαι, ut munimentum ipſis obiectum ſit. 2, 11, 16. a natura facti ante ipſ. ſ. circa. - Med. de perſ. cum acc. inſtrum. προβαλλόμενοι τὰ ξύλα καὶ τοὺς πελέκεις, proferentes 7, 4, 13. e veſtibus protrahentes, cf. §. 10. - c. acc. rei al. et ſimul c. acc. perſ. et gen. rei ſ. loci, Φρούρια καὶ ϛρατόπεδα τῆς ἀρχῆς προυβάλετο, imperio praetendit 2, 11, 9. Auguſtus iuſſit exſtrui caſtella et poni exercitus ante terminos Rom. terrarum. - c. acc. perſ., partim ph. ἐκείνους - προυβάλλετο, hos obiicere ſolebat 8, 1, 6. contra hoſtes ante exercitum ſuum iubebat conſiſtere, cf. §. pr. ἐκ. λ. c. acc. rei, trop. συγγένειαν προβαλλόμενοι, praetendentes 1, 11, 9. praetexentes, commemorantes, noſtr. *vorſchützen*, vorwenden, *vorgeben*, vorbringen, *anführen*.

πρόβατον, phyſ. in opp. ἑκατόμβας ταύρων καὶ προβάτων - πλῆθος, ovium 5, 5, 16.

προβεβιωμένα τὰ, Paſſ. mor. de re, c. dat. perſ. ἀνάξια - τῶν προβεβιωμένων, anteacta vita tua 2, 1, 18. indigna iis, quae tibi ſ. a te acta ſunt ante ſ. in priori vita. - c. adiuncto, ἀνάξια τῶν π. αὐτῷ καὶ προπεπραγμένων, vita anteacta 2, 5, 6. vit. ant. ſua ſ. ipſius, ſ. iis, quae ſibi ſ. a ſe acta ante ſ. in vita priori, quoad res civiles.

πρόβλημα. ph. de re, c. adi. et rei ſ. loci gen. et quidem obiecti, ὀχυρὸν τῶν - ὁδῶν τὸ δύϛβατον τοῦ ὄρους, obſtructionem - viarum 3, 1, 8. contra vias. - (αὐτὰ) - ἕκαϛος π. τοῦ σώματος ἐποιεῖτο, ad tegendum corpus 7, 9, 12. munimentum corporis - † c. rei gen. al. tanquam auctoris, τάφρων ἢ ὀρῶν προβλήμασιν - Φράξας τὴν ἀρχὴν, foſſarum - obiectu 2, 11, 9. per obiectiones - contra hoſtium incurſiones.

προβολὴ, ph. c. gen. inſtrum. τῇ τῶν ἀσπίδων προβολῇ, obiectu 6, 5, 22. - c. gen. al. ποταμὸς -, παρέχων προβολὴν τάφρου, foſſae obiectus 8, 2, 16.

προγίνεσθαι, ph. de re, abſ. σεισμοῦ προγενομένου γῆς, terrae motu prius facto 1, 14, 4. praegreſſo, cum praeceſſiſſet. τὰς ἐπὶ τῆς προγενομένης τυραννίδος ἁρπαγὰς, ſuperioris tyrannidis 2, 5, 1. — τέλος τῶν προγενομένων πράξεων, ſuperiorum dignitatum 7, 5, 4. ἐν ταῖς προγενομέναις πράξεσιν εὐδοκίμησις, rerum ante abs te geſtarum gloria ib. 12. immo *in* praegreſſis, ſuperioribus dign. ſ. muneribus, cf. v. π.

προγινώσκεσθαι, Paſſ. de perſ. ph. ſ. mor. παρέσχε - αὐτῷ - προγνωσθέντι ἁλῶναι, praeviſus 1, 8, 13. praecognitus, ſibi, dum praevidebatur, cf. v. παρέχ. - de re, ὅπως τὸ πραττόμενον μὴ προγνωσθὲν ἀνατραπῇ, ne res, quae agitur, praecognita ſubvertatur 3, 13, 13. ſi cognoſcatur ante, quam peracta ſit, ſi ante detegatur.

προγνωσις, mor. c. gen. rei, ὅσα εἰς πρόγνωσιν τῶν μελλόντων σύμβολα φαίνεται, praeſagiendis futuris ſigna 2, 9, 4. ad praenoſcenda futura, ad praenotionem, praeſcientiam futurorum,

προγονικός, phyſ. de re, Fem. c. adiuncto, πατρῴων καὶ προγονικῶν οὐσιῶν, avitis bonis 7, 4, 5. - Neutr. in opp. τῷ ὑςέρῳ γένει - κλέος προγονικὸν 5, 1, 17. - abſ. π. κτῆμα ἡγούμενος, inde a maioribus ſuam eſſe poſſeſſionem perſuaſus 6, 2, 4, εἶναι - αὐτὰ Περσῶν προγονικὰ κτήματα, eſſe illa Perſarum inde a maioribus propria 6, 4, 9. κινεῖν πράγματα π. lites avitas 7, 3, 4.

πρόγονοι, οἱ, ph. de perſ. abſ. maiores 2, 13, 12. ſine art. c. adiuncto, τρόπαια πατρὸς καὶ προγόνων 1, 15, 15. - per praep. et formulas, τὴν ἔνδοξον - ἀπὸ π. ἄνωθεν ἀρχὴν 2, 8, 3. ἐκ π. εὖ γεγονότα 3, 5, 5. φίλα - ἐκ π. 7, 7, 12.

πρόγραμμα, ph. διὰ προγράμματος - κελεύει λ. edicto publicato 4, 9, 7. per edictum, Caracall.

πρόδηλος, mor. de re, in opp. c. adv. δύο κινδύνων -, τοῦ μὲν ἤδη προδήλου, τοῦ δὲ λ. manifeſtum 7, 5, 11.

προδιαβάλλεσθαι, Paſſ. de re, ph. προδιαβεβλημένης τῆς - ἐκείνου τροφῆς, dudum infamato 2, 1, 7. iam ante inf., traducto, memorato cum vituperatione.

προδίδωμι, trop. de perſ. cum acc. rei, μηδὲ προδιδόναι τὴν πρὸς τὴν σύγκλητον - πίςιν, nec proderent 8, 3, 9. deſerere, negligere, violare. τὴν π. - προδόντας, cum deſerueritis 2, 13, 16. - ſimul c. abl. modi, ὅπως - πόθῳ τῆς τῶν παίδων σωτηρίας οἱ ἡγεμόνες τὰ Νίγρου προδιδοῖεν, proderent 3, 2, 10. - c. praep. πείσας αὐτοὺς διὰ τῶν παίδων προδοῦναι τὰ τοῦ Νίγρου πράγματα, ut proderent 3, 5, 10. utr. loco, deficere a partibus Nigri et ab ipſo Nigro. αὐτὸν εἶχον ἐν αἰτίᾳ, ὡς τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς δι' ἀμέλειαν - προδεδωκότα, quod prodidiſſet 6, 7, 8. deſer., non perſecutus eſſet. - c. acc. perſ. τὸν ςρατὸν, αἰσθέντα προδοῦναι μαχόμενον ὑπὲρ αὐτῶν βασιλέα, prodere 7, 2, 14. ab eo abire, relinquere eum inter hoſtes. - ſimul c. adv. ὃν - ἀνάνδρως προυδώκατε, prodidiſtis 2, 13, 13. violata fide necaſtis. - ſimul c. dat. perſ. (αὐτὸν) προδοῦναι τοῖς βαρβάροις, ut proderent illum barbaris 7, 1, 16. reſciſſo ponte, traderent ſ. relinquerent barbaris. - Paſſ. de perſ. οἱ δὲ ὑπεῖκον, προδεδομένοι λ. proditi 2, 13, 20. Praetoriani in manus et poteſtatem Severi militum traditi, non ſervata fide, a Severo data aliquo pacto. ὅτι - προδοθείη ὁ εἰςελθὼν ςρατὸς, quod proditus fuerit 6, 6, 1. traditus in manus hoſtium, relictus inter hoſtes et in hoſtium terra, non adveniente illuc imperatore ipſo. - de re, c. praep. προδοθέντα τὰ Νίγρου πράγματα ὑπὸ Αἰμιλιανοῦ, proditas Nigri res 3, 2, 5. deſertas, neglectas, v. πρ.

προδοσία, mor. προδοσίας γενομένης, proditione 1, 10, 15. ſq. explic., indicium rei ſuſcipiendae. τὸ - ὀκνηρὸν - προδοσίας φέρει διαβολὴν 2, 8, 4. denegati auxilii. βαλάντια - μέγα δέλεαρ προδοσίας 5, 4, 4. violandi fidem erga imperatorem.

προεγκεῖσθαι, Paſſ. ſ. Med. de re, ph. τῆς προεγκειμένης τροφῆς, cibo, qui inerat 1, 17, 23. cibo, iacente ſ. poſito ante, ſc. ἐκεῖ ſ. ἐν αὐτῷ, τῷ ςομάχῳ, ſ. αὐτῇ, τῇ κοιλίᾳ.

προεδρία, ph. τὴν προεδρίαν ἀπονέμεσθαι τῇ λ. primum locum 1, 8, 9. noſtr. Vorſitz. - † trop. c. affini, οὐ - ἐν τῇ καθέδρᾳ ἡ προεδρία, principatus 2, 3, 17. vulgo praerogativa, noſtr. Vorzug.

προείδω, mor. de perſ. c. acc. rei, (αὐτὸν,) οὐδὲν προειδότα, praeſcientem 7, 1, 21.

πρόειμι, (ab εἶμι,) ph. de perſ., univerſe, c. gen. loci, πρόεισι τοῦ οἴκου, exit 1, 17, 7. prodit, i. q. pr. προελθεῖν. ſimul c. praep. εἰς τὰ συνήθη προϊόντα διδασκαλεῖα, prodiens 2, 4, 18. - Senſu pecul., de imperatore, τοιοῦτος - προϊὼν ἐφαίνετο 1, 14, 17. prodiens e palatio in publicum. οἷος π. ἐφ. in prodeundo 5, 5, 11. (αὐτῷ) προϊόντι λ. prodeunti 1, 7, 9. (αὐτὸν) προϊόντα λ. prodeuntem 2, 7, 4. - ſimul cum adv. ἑκάστοτε προϊὼν ἑώρων, egreſſus 5, 5, 16. - it. de Praefecto praetor. πρ. - φοβερὸς ἦν, in prodeundo 3, 11, 4. Plautianus. - ſimul cum adv. et praep. ὥσπερ - εἰώθει πρὸ ἡμέρας προϊέναι, prodire 7, 6, 16. Vitalianus. Al. not. c. gen. perſ. οἱ προϊόντες αὐτοῦ, anteambulones (eius, Plautiani) 3, 11, 5. qui praeibat eum. - Sine caſu, c. praep. ἐν σχήματι τῶν κατὰ Ῥώμην προϊόντων δορυφόρων, eorum, qui Romae ſunt, ſtipatorum 7, 6, 3. ad ſimilitudinem Romae praeeuntium ſtipatorum. - Al. not. ἀγγειλάντων τινῶν, ὅτι - Μαξιμῖνος πρόεισι, accedere 6, 9, 4. qui Bg. legerit πρόσεισι cum Mss, dum vulg. valet *progreditur* ſ. *procedit*, in itinere pergit longius una cum exercitu, vel *prodit* ſ. egreditur e ſuis caſtris. — ſimul c. adv. ſ. praep., κατ' ὀλίγον προϊὼν, ἐπέστη Κτησιφῶντι, procedens 3, 9, 18. in itinere cum exercitu. - † de re, τῆς ἑορτῆς προϊούσης, feſto procedente 1, 16, 7. porro celebrata, continuata, cum iam incepiſſet nocte priori; vel i. q. προσιούσ. inſtante, adveniente. -, Med. de perſ. in not. pecul. illa, c. abl. modi, σχῆμα, ᾧ προῄει, habitus, quo prodibat 3, 11, 2. Plautian. - ſed imperator, π. σχήματι βαρβάρῳ, incedebat 5, 3, 12. ſqq. participp. modi per nominat. - it. ſimul c. praep. π. ἐν Μακεδονικῷ σχήμ. prodibat 4, 8, 5. π. ὑπὸ αὐλοῖς λ. incedeb. 5, 5, 8. - ſed c. ſolis particip. talibus, π., πόρπαις - κεκοσμημένος 5, 2, 10. π., ὑπογραφόμενος λ. 5, 6, 24.

προειπεῖν, v. προέπω.

προειρηκότων, προειρημένος, προείρηται, v. προερέω.

προεμπίπτειν, ph. de re, εἰ καί τι προεμπέσοι, ſi etiam quid ante inciderit 1, 12, 5. ſc. εἰς αὐτοὺς, τοὺς πόρους.

προεορτάζειν, de perſ. ph. ſ. mor. c. acc. rei, dat. perſ. it. praep. et adv. διὰ ταῦτα - καὶ μέχρι νῦν - τὰ Κρόνια προεορτάζουσι θεῷ λ. prius celebrant 1, 16, 5. quam anni novi initium.

προέπω, ph. de perſ. c. acc. rei, in opp. ὃς προεῖπε τὸ - μᾶλλον, ἢ ἔδρασε, quippe qui praediceret 1, 8, 13. - cum abl. modi et ſq. inf. μεγάλῃ φωνῇ προειπὼν λ. cum praedixiſſet ib. 12.

προερέω, de re, ſimul forſan ph. et trop. c. dat. perſ. acc. rei et adv. πολλάκις αὐτῷ πρότερον - χρησμῶν καὶ ὀνειράτων τὴν - τύχην προειρηκότων, cum praedixiſſent 6, 8, 13. de χρ., oraculis, propr. et phyſ., ſed de ὀν., ſomniis, trop. p. indicare, innuere, oſtendere. - Paſſ. ph. de re, cum adv. ὡς προείρηται, ſicut dictum eſt (ante ſ. ſupra) 1, 17, 27. 2, 5, 16. 4, 13, 18. in extr. §. et enunciat. - ſed in orat. med. 2, 13, 1. 3, 5, 10. 3, 7, 12. - † in orat. contracta, φερομένη - ἡ πίσσα σὺν οἷς π. cum caeteris, quae ſupra diximus 8, 4, 27. p. τούτοις, ἃ π. cum iis, quae ante dicta ſunt, §. pr. - c. dat. perſ. et ſq. inf. προείρητο - τῷ - στρατῷ λ. praedictum fuerat 2, 13, 8. 6, 5, 17. - Singulatim particip. Perfecti, p. adi., c. ſubſt. ἐν τῷ προειρημένῳ Πεσσινοῦντι, in hoc, quem diximus, Peſſinunte 1, 11, [illegible] in illo praedicto Peſſ. χρησάμενος τῷ π. βίῳ, acta vita, ut dictum eſt

(ſupra) 5, 8, 19. διὰ τὴν προειρημένην - ἐμπειρίαν, ob eam, quam ſupra diximus, exper. 6, 8, 4. τὰς προειρημένας θυσίας, ea, quae (ſupra) diximus ſacrificia 5, 6, 21. cf. §. 14. 5, 5, 15. ſqq. - τῷ π. σχήματι, eo, quo (ſupra) dictum eſt habitu 5, 5, 14. cf. §. 5. ſqq. - Sed ſine ſubſt. c. art. καθ' ὃν - καιρὸν τὰ προειρημένα - ἐπράττετο, quae dicta ſunt 2, 7, 6. praedicta. ἀπάγων ἑαυτὸν τῶν προειρημένων, ab iis, quae d. ſunt 4, 3, 8. ἐν τοῖς προειρημένοις δεδήλωται, in illis, quae iam d. ſunt 6, 1, 1. 7, 1, 1. — τοῖς π. ὅμοια διαλεχθεὶς, in eandem ſententiam locutus 6, 4, 2. ſimilia iis, quae ante dicta ſunt, ſ. ante dictis, cf. 6, 3, 5. ſqq. — διοικήσας - τὰ πρ. quae iam dicta ſunt 7, 2, 1. 9. illa, quae iam diximus 7, 6, 18.

προελθεῖν, ſ. προέρχεσθαι, Med. de perſ. ph., univerſe, cum gen. loci, μηδὲ προελθεῖν τῆς αὐτῶν χώρας ἐτόλμησαν, exire ſuo territ. 2, 10, 13. οὐδὲ τῆς πόλεως π. ἐτόλμα, urbe egredi 2, 11, 17. 7, 10, 13. † π. τῆς βασιλείας, relicta regia 4, 13, 7. v. β. - μοὶ -, προελθόντι τῶν βασιλείων, mihi, ut egreſſus palatio 3, 12, 12. c. praep. προελθεῖν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, prodire ad 2, 2, 1. ὡς - ἐπὶ τὰ - γυμνάσια προελθόντα (αὐτὸν,) veluti ad - egreſſum 6, 8, 11. προελθεῖν εἰς τὴν β. αὐλὴν, ire in 7, 10, 16. - Senſu pecul., de oraturo, c. adiuncto, προῆλθεν, ὡς διαλεξόμενος αὐτοῖς, prodiit 2, 5, 7. - ſimul c. praep. et gen. loci, αὐτὸν, σὺν τῷ παιδὶ προελθόντα τῆς σκηνῆς, ὡς - διαλέξαιτο αὐτοῖς, egreſſum tabernaculo 8, 5, 22. - cum mero gen. tali, τοῦ δωματίου προελθὼν, cubiculo egreſſus 2, 5, 8. - c. praep. et adv. πάλιν π. ἐς τὸ πεδίον 6, 9, 4. - abſ. ὁ δὲ π. progreſſus 4, 4, 14. 1, 5, 4. niſi hic quidem poſtr. locus referatur ſimul ad ſq. claſſem. — Senſu pecul. (ut ſupra πρόειμι,) de imperat. c. praep. οὐκ ἐκ τῆς βασιλείου - προελθεῖν, λ. ex - prodire 1, 16, 8. προελθόντος αὐτοῦ ἐπὶ τὰ - λουτρὰ λ. egreſſo ad 1, 17, 7. - de privato Severo, μετὰ τὸ προελθεῖν καὶ θῦσαι, cum prodiiſſet 2, 9, 6. - †† Per formulam, cum gen. loci, ἅμα τῷ τῆς γαστρὸς π. ſimulac ex alvo prodii 1, 5, 14. natus ſum. - Med. ſenſu illo pec. de imperat. c. adv. et praep. κἀκεῖθεν προελευσόμενος ἐπὶ τὰς θυσίας, proceſſurus ad 1, 16, 12. - † de privatis, mane ſalutantibus Praefectum praet. abſ. οἱ μὲν - οὐδὲ προεληλύθεσαν, neque prodierant adhuc 7, 6, 17. poſt ſyn. προϊέναι. ††† Per loca ambig. lectionis, de re, trop. προελθούσης ἀδείας λ. procedente licentia 2, 2, 7. qui Bg. retinet vulg., forte p. prorumpere ſ. ſe exſerere et oſtendere; ubi tamen melius προσελθ. cf. ib. de 7, 4, 10. et 7, 8, 5.

προέχειν, de perſ., trop. c. praep. ἐπιλεξάμενοι τῶν ἐν ἡλικίᾳ — προυχόντων, οὓς λ. ſelectis aetate eminentibus 7, 10, 6. - ſimul c. abl. rei nudo, ὃν ἴσμεν προύχοντα ἐν τῇ συγκλήτῳ - σωφροσύνῃ βίου, λ. quem ſcimus eminere 2, 1, 20. - † c. tali abl. et ſimul gen. perſ. ὃς ἦν αὐτῶν γένει - προύχων, qui caeteros anteiret 7, 5, 10. †† ὧν - καὶ πλήθει σύμπαντες, καὶ καθ' ἕνα ἕκαστοι ἐν ἀνδρείᾳ προύχετε, quibus et multitudine univerſi et fortitudine ſinguli praeſtatis 2, 10, 9. qui Bg., ſervans Lat. ſeverum ad ἀνδρ., variam refert verbi rectionem, ut habeat, praeter gen. perſ., tum abl. rei nudum πλ., tum etiam alium abl. talem c. praep., pro qua tamen alii malunt unum ſubſt. εὐανδρία.

προηγεῖσθαι, Med. de perſ. ph. ſ. trop. c. gen. perſ. et abl. modi, τοῖς ἔργοις πάντων προηγούμενος, praeeundo 6, 8, 4. labores et operas prius ſuſcipiendo, quam milites.

προθυμία, mor. univerſe, c. adi. et in opp. οὐχ ὁμοία μὲν προθυμία, τῇ δὲ ἀνάγκῃ -, Σεβαστὸν προσεῖπον λ. alacritate 2, 2, 22. promtitudine. - c. adiuncto et praep. et affini, τὸ - ἄλλῳ - ἂν τῳ θάρσος καὶ προθυμίαν ἐνέβαλεν εἰς τὸ ἑτοίμως δέξασθαι τὰ λ. alacrit. 2, 3, 12. ubi; ob adv. ἑτ., ſimpl. eſt p. animus ſ. cupiditas. — Senſu pecul., de milit., cum al. ſubſt. αὐτοὺς εἰς εὔνοιαν καὶ π. πάνυ προεκαλέσατο, promtitud. 6, 8, 16. προθυμίας καὶ ἀνδρείας λ. alacr. 3, 6, 22. 14. - † ſimul cum adi. et affini, ἴωμεν οὖν, τῇ συνήθει χρώμενοι π. καὶ ἀνδρείᾳ, γενναίως ἐπ' αὐτὸν ib. 16. ubi, ob adv. γενν., iterum, ut ante 2, 3, 12. πᾶσαν ἀνεδείκνυντο π. καὶ σπουδήν, promt. 2, 10, 19. - ſed c. ſolo tantum adi. π. πάσης ἐνεπίμπλαντο, alacritate animi 8, 5, 3. † θαῤῥησάντων - μετὰ πάσης π. ἐξελθεῖν, alacr. 5, 4, 9. - π. πάσῃ ἐνέπιπτον 3, 4, 9. πᾶσαν π. διὰ τῆς βοῆς ὑποσχόμενοι 3, 6, 17. † ſimul c. praep. π. πᾶσαν ἐς τὸ πολεμεῖν ὑπισχνεῖτο 6, 4, 1. - c. ſolo v. μετὰ προθυμίας πάντα ἔπραττον, alacriter 2, 11, 4. τὸν στρατὸν - εἰς π. ἐγείροντος, promtitud. 8, 4, 25.

πρόθυμος, mor. Maſc. de perſ. extra bellum, c. adiuncto, et praep. νεανίσκον, Φύσει εὔτολμον -, πρόθυμόν τε ἐς τὸν - κίνδυνον, promtum 7, 6, 11. - † de re, in bello, μετὰ - προθύμου μάχης λ. alacri 8, 4, 19. - Neutr. c. art. p. ſubſt. cum gen. tum perſ. in relat. et opp. τὸ μὲν - πρόθυμον τοῦ στρατοῦ ὑπῆρχεν αὐτῷ· τοῦ δὲ ἐμπείρου καὶ γενναίου λ. promtitudo 3, 4, 3. - tum rei, μετριάζουσιν ἐν τῷ προθύμῳ τῆς μάχης, alacritatem in pugnando 8, 3, 12. - cum praep. τὸ ἐς τὰς μάχας π. λ. in pugnando alacr. ib. 15. - Sine art. c. adiuncto ſimul, μηδέν τι γενναῖον ἢ π. εἰς τὸ πολεμεῖν λ. nullam alacrit. aut promtitudinem ad bellum 6, 7, 24.

προθύμως, mor. de milit. ἐπιδείξησθε, alacriter 1, 5, 24. τειχομαχῆσαι, ſtrenue 8, 2, 4. - in opp. ἠγωνίζοντο, alacr. 5, 4, 10. ſq. §. ῥαθυμότερον λ.

προΐεσθαι, Med., de perſ. phyſ. c. acc. rei et praep. διὰ γλώττης προΐετο (ταῦτα,) ὅσα λ. proferebat 2, 9, 18. - c. acc. eodem, ſed dat. perſ. et adv. ἐλέγετο, ἐκείνην ἑτοίμως πάντα προέσθαι τοῖς λ. elargituram (eſſe) 5, 3, 22.

προίξ, ph. χρήματα - τὴν θεὸν - εἰς προῖκα - ἐπιδοῦναι, dotis nomine 5, 6, 11. quam affert femina ad virum.

προΐστημι, trop. de perſ., neutralit., cum gen. rei, τῆς βασιλείου μνήμης προεστώς, qui erat imperatori a memoria 4, 8, 11. v. μν. c. gen. loci, τὸν τοῦ θαλάμου προεστῶτα 1, 16, 12. v. θ. ſimul c. adv. οἱ προεστῶτες τοῦ ταμείου τότε, qui praeerant 7, 4, 4. - cum gen. perſ. et adv. ἐπιεικῶς αὐτῶν προεστώς, mitem erga ipſos ſe ducem praebens 8, 3, 16. iis imperans, i. q. 8, 2, 14. ἐστρατήγουν αὐτῶν. - ſed cum praep. ſimul, τὸν κατὰ τὴν Ῥώμην τῶν στρατοπέδων προεστῶτα, Romae praefectus praetorii 7, 6, 9. - † Al. not. activa, c. acc. perſ. gen. rei et forſan etiam cum adv. πάλιν - ἕτερον - παιδείας τῶν νέων - προέστησεν, praepoſuit 5, 7, 13. - Med. de perſ. neutr. c. gen. rei, προΐστασθαι τῶν πραγμάτων, praeeſſe 7, 10, 16. p. mero act. - ſed not. act., cum perſ. et gen. et acc. προστησαμένους ἑαυτῶν - βασιλέας, praepoſitis ſibi imperatoribus ib. 3.

προΐσχεσθαι, Med. de perſ. trop., c. acc. rei, γῆρας προϊσχόμενος, praetendens 2, 3, 7. 4, 14, 3. quamvis praetenderet 7, 8, 18.

πρὸκαθίζειν, phyſ. de perſ. cum praep. αὐτοῦ προκαθίσαντος ἐν τῇ

β. ἕδρα, cum (ipſe) reſediſſet in 1, 9, 6. praeſediſſet, ante reliquos ſpectatores.

προκαλεῖσθαι, Med. de re, trop. cum acc. rei, τὰ δεινὰ - οἶκτον προκαλεῖται, provocant 1, 4, 4. excitant, faciunt, ut oriatur in animo. - c. acc. perſ., praep. et adv. ἔτι - καὶ μᾶλλον αὐτὸν εἰς ὠμότητα - προυκαλέσατο συνωμοσία τις, incitavit 7, 1, 11. — ſed de perſ. c. acc. perſ. et praep. ὁ δὲ - προκαλεῖται - ἡμᾶς εἰς μάχην, provocat 6, 3, 11. - ſimul c. abl. modi, Φήμῃ - πλείους εἰς εὔνοιαν - προυκαλεῖτο, alliciebat 4, 3, 6. - ſed cum adv. ὡς - αὐτοὺς εἰς εὐν. - πάνυ προσεκαλέσατο, excitavit 6, 8, 16. - c. acc. perſ. et particip. modi, αὐτὸν προυκαλεσάμεθα παρασπονδήσαντες, laceſſivimus (ad bellum) 4, 14, 13. - c. acc. rei et ὀνασρ. προκαλεσαμένων - τὰς ὀρέξεις - εἰς - ἐπιθυμίας, provocantibus 6, 1, 12.

προκαταλαμβάνειν, ph. de perſ. c. acc. loci et forſan quoque cum adv. μή τις ἐκεῖσε προκαταλάβοι τὴν β ἑσίαν, ne - occuparet 1, 6, 8. - c. acc. tali tantum, τὰ ςενὰ - προκαταλαβεῖν, ut occuparet 2, 11, 15. 7, 8, 27. praeoccupare 3, 1, 13. Φθάσωμεν τὴν Ῥώμην προκαταλαβόντες, properemus prius occupare 2, 10, 18. — Paſſ. de re, c. praep. διὰ τὸ τὰς ἐξόδους ὑπὸ τοῦ πυρὸς προκατειλῆφθαι, quod ab igne occupati eſſent 7, 12, 14. μαθὼν - τὸ Βυζ. προκατειλημμένην, praeoccupatum eſſe 3, 2, 1. ἅπαντα (νῆες καὶ ὀχήματα) προκατείληπτο, prius occupata fuerant 8, 5, 14. praerepta hoſtibus. - Med. c. acc. loci, ςρατιὰν, προκαταληψομένην τὸ Βυζ. qui praeoccuparet 3, 1, 10.

προκατασκευάζειν, ph. ſ. mor. de perſ. c. acc. rei et adv. λάθρα τοῦτο προκατασκευάσαντα, id prius molitum 6, 8, 11. praemolitum, praeparantem.

προκατελθεῖν, ſ. προκατέρχεσθαι, ph. de perſ. c. praep. τινῶν τῶν σὺν αὐτῷ προκατελθέντων εἰς τὴν πόλιν, quibusdam.

προκεῖσθαι, Paſſ. ſ. Med. ph. de re, c. praep. et particip. modi, ἡ - εἰκὼν ἐκείνη ἐν σχήματι νοσοῦντος πρόκειται ὠχ. ιῶσα, compoſita iacet 4, 2, 4. propoſita eſt, iacet in publico. πρὸ αὕτη (ἡ πόλις) ἐπ' ἀκροτάτῳ πεδίῳ, praeiacet in 8, 1, 8. ſq. ἱδρυμένη. - πόλις, - ἐπὶ θαλάττῃ προκειμένη, ad mare ſita 8, 2, 6. † ph. partim de perſ. c. adv. et nominat. rei, πρόκεισθε ἤδη θύματα τῆς ἡμετέρας ἐξουσίας, his ſtatis 2, 13, 10. proſtatis. - Trop. de re, c. dat. perſ. πρόκειται δέ σοι αἵρεσις, datur optio 3, 11, 11. proponitur. — Singulatim Particip., Maſc. c. ſubſt. δύο κινδύνων προκειμένων, cum propoſita ſint 7, 5, 11. ubi defuerit pr. dat. pron. σοὶ, propoſitis, impendentibus tibi, inſtantibus. - Neutr. ſimul c. dat. perſ. diſerto, τὸ ἡμῖν προκείμενον ἔργου λ. noſtrum praeſens factum 7, 5, 16. nobis propoſitum, quod nobis propoſuimus, ſtatuimus peragere. - † Sine ſubſt. c. art. εἴχετο τοῦ προκειμένου, intentus erat propoſito 4, 12, 13. ſc. ἔργου ſ. πράγματος, rei propoſitae, aurigationi. ἔπεισε (αὐτοὺς) μένειν ἐν τοῖς προκειμένοις, in praeſenti ſtatu 8, 3, 16. in re propoſita, defenſione urbis.

προκενοῦσθαι, Paſſ. de re, ph. c. abl. modi, πάντα προεκεκένωτο τῇ - ἀσωτίᾳ, iam exhauſta erant 2, 7, 3. evacuata.

προκηρύττειν, v. προκ.

προκινδυνεύειν, ph. de perſ. c. gen. perſ. ἴςε - με - προκινδυνεύσαντα ὑμῶν, pericula ſubiiſſe pro vobis 5, 1, 4.

πρόκλησις, mor. c. praep. et in opp. ἄνεσις πᾶσα, μᾶλλον δὲ καὶ πρ. δέδοτο - ἐς τὸ λ. invitatio 7, 3, 4. - ſed c. ſolo abl. τὸ ἄρχειν

ἀδίκων ἔργων οὐκ εὐγνώμονα ἔχει τὴν πρόκλησιν, eſt laceſſere 6, 3, 9. provocationem. v. εὐγ. it. ἀρχ. et ἀδ.

προκομίζειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, ὧν μὲν ἐπιςολὰς προκομίζων, proferens 3, 8, 12.

πρόκρισις, mor. cum gen. perſ. εἰς πρόκρισιν τοσαύτης - εὐγενείας, in anteferendo 2, 3, 12.

πρόκωπος, ph. de re, Maſc. cum ſubſt. Fem. ἔχων πρόκωπον τὴν δεξιάν, capulo dextra admota 7, 5, 10. habens manum ad capulum pugionis. - Neutr. c. ſubſt. ἔχοντες αὐτὰ (τὰ ξιφίδια) πρόκωπα, tenentes eos diſtrictos 7, 6, 19. propr. tenentes eos, prehenſos capulis.

προλαμβάνειν, de perſ., partim ph. μή τις αὐτῶν προλαβὼν - χρήσηται φαρμάκῳ, ne prior 4, 1, 3. prior ſ. prius accipiens. — ſed trop. c. abl. modi, τούτου - σοφίσματι π. οἰκειώσασθαι, aſtu praeveniens 2, 15, 3. praeoccupans, ante ſ. prius capiens. — τοὺς εὐεργεσίαις προειληφότας, eos, qui beneficiis ipſos praevenerunt 5, 1, 13. qui iis beneficia tribuerunt prius. - Paſſ. de re, ph. cum explic. διὰ τὸ προλαμβανόμενον λ. prius acceptum ſ. 17, 23. cf. λαμβ. ex h. l. de antidoto.

προλέγειν, phyſ. de perſ. cum particip. modi ſ. adverb. it. ſq. coniunct. οἱ προύλεγον λανθάνοντες, ὅτι λ. praedicebant 2, 14, 9.

προμανθάνειν, trop. de perſ. c. acc. rei, ſed oppreſſo, ἐκείνῳ προμαθόντι, ille, ante certior factus 1, 8, 13. ei, qui ante cognoverat, audierat id, quam patraretur.

προμαχεῖν, ph. de perſ. c. gen. perſ. ſed oppreſſo, et c. adiuncto, ἐδεῖτο, π. καὶ σώζειν, rog. ut propugnarent 6, 9, 5. ſc. αὐτοῦ ſ. αὐτοῦ, i. q. §. 3. προασπίζειν.

προμάχεσθαι, Med. ph. de perſ. c. adv. προμαχομένων ἄνωθεν τῶν ςρατιωτῶν, propugnantibus 7, 12, 4.

πρόμαχος, ph. de perſ. c. gen. loci, et adiuncto, σωτῆρας καὶ προμάχους Ἰταλίας λ. 8, 3, 9. propugnatores, defenſores.

προμήθεια, mor. cum adi. et adiuncto, ὅ περ - προμηθείᾳ πολλῇ καὶ ἀγχινοίᾳ συνεὶς, providentia 4, 5, 11. - cum gen. rei, ὅσοι - τῆς ἐκείνου σωτηρίας προμήθειαν εἶχον, curam 1, 9, 1.

προμηθὴς, mor. de perſ. c. adiuncto, ἀνὴρ π. καὶ νήφων, providus 2, 15, 1. - de re, Superl. ἐχρήσατο - σοφίσματι προμηθεςάτῳ, providentiſſimo 3, 2, 7. - Neutr. p. adv. ἐξήρτυε τὰ καθ᾽ ἑαυτὸν προμηθέςατα καὶ ἀσφαλέςατα λ. provide admodum 3, 1, 16.

προνοεῖσθαι, Med. de perſ. mor. cum inf. et gen. art. τοῦ μηδένα ἐπηρεάζεσθαι - προνοούμενος, ne -, proſpiciens 2, 4, 16. προυνοήσατο - τοῦ λ. proſpexit, ut 7, 6, 9. - c. gen. ſubſt. rei, τῆς ἀσφαλείας τοῦ τοιούτου δρόμου προνοούμενοι 5, 6, 18. ſecuritati - proſpicientes, providentes, i. curantes, ut tutus eſſet eiusmodi curſus.

πρόνοια, mor. in opp. οὐκ ἐκ προνοίας, - ἀλλ᾽ λ. non conſulto 7, 8, 2, per longam providentiam, procurationem, apparationem prioris temporis, cf. 8, 5, 7. - c. adi. μετὰ πολλῆς π. λ. provide admodum 8, 2, 15. - θείᾳ προνοίᾳ λ. providentia 2, 9, 9. 2, 15, 11. π. θ. 3, 3, 13. θ. τινὶ π. 4, 3, 12. - cum verb. per formulam, c. inf. πρόνοιαν ἐποιεῖτο, λ. operam dabat, ut 7, 1, 4. curam adhibebat, providebat. - cum gen. rei, οὐχ οὕτω προνοίᾳ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας 2, 3, 2. ſolicitudine. διακειμένας -

τῆς ἄχθης - τὴν π. cura 1, 6, 23. ἐπεὶ - τὴν π. ἐνεχείρισε τῆς ἀρχῆς λ. 1, 8, 2. † ᾧ τὴν π. (αὐτῆς, τῆς Ἀσίας) καὶ στρατηγίαν - ἐγκεχειρίκει 3, 2, 2. - cum gen. perſ. ἐγχειρίσαι - πρόνοιαν τῶν, - στρατευμάτων, cur. 1, 9, 2.

πρόοδος, ph., de actu, ſenſu pecul. de imperat. Rom. ἐν ταῖς προόδοις λ. in prodeundo 2, 4, 2. 5, 8, 9. progreſſibus, proceſſibus.

πρόπαππος, ph. ἐπὶ Τραϊανὸν πρόπαππον λ. proavum 1, 7, 7.

προπέμπειν, ph. de perſ., ſenſu pecul. cum acc. perſ. ὥσπερ εἰώθασι π. τοὺς βασιλέας, proſequi 2, 6, 19. † π. (αὐτὸν) ἐπειρῶντο, deducere ib. 17. - Senſu vulg. c. eodem caſu, ſimul c. praep. et coniunct. προὔπεμψε λογάδας - δι' ἑτέρων ὁδῶν -, ὡς λ. praemiſit 2, 13, 21. - ſimul c. particip. fut. π. - στρατιὰν προκαταληψομένην λ. 3, 1, 10. 8, 1, 2. - cum ſolo acc. perſ. προπέμψαι τὰς - φάλαγγας, praemittere 7, 8, 26. - Paſſ. τὰς προπεμφθείσας φ. praemiſſas 8, 2, 4.

προπετὴς, mor. de perſ. c. adiuncto, νεανίσκον, - προπετῆ καὶ θρασὺν, temerarium 1, 8, 11. praeceps, properans nimis et inconſideratus. - Neutr. de re, τὸ - ἐπιτολμᾶν - προπετὲς καὶ θρασὺ (ἐστὶ,) temeritas eſt 2, 8, 4. - Compar. p. adv. οἱ προπετέστερον φθεγξάμενοι, protervius 4, 6, 12. per ſcommata, cf. §. 10. ἀπεσκ. et 12. κακ. λ. - προπετῶς, in opp. μᾶλλον, ἢ ἐμπείρως λ. temere 3, 1, 7. - cum adiuncto, π. καὶ ἐπιόρκως λ. proterve 6, 9, 2.

προπηδᾶν, ph. de perſ. cum gen. loci et affini particip. modi, προπηδᾷ τοῦ δωματίου θέων, exſilit e 4, 4, 8. προπηδήσας τῆς β. σκηνῆς, ὥσπερ ἐνθουσιῶν, cum proſiluiſſet ex 6, 9, 1. † προπηδῶσιν (αὐτοῦ, τοῦ οἰκίσκου,) proſiliunt 7, 6, 19.

προπομπεύειν, phyſ. de re, cum gen. perſ. ὅσα - τῆς θεοῦ προπομπεύει, quae deam in pompa praecedunt 1, 10, 11. ante deam praeferuntur in p. τὸ πῦρ προεπόμπευεν αὐτῆς, in p. praecedebat eam 1, 8, 8. τὸ π. - ἑαυτοῦ προπομπεῦσαι, ignem ſibi praeferri 2, 3, 5. † προπομπεύοντος τοῦ πυρὸς, praecedente in pompa igne 2, 8, 10. ſcil. αὐτοῦ, qui gen. et oppreſſus in ſq. loco. τὸ πῦρ προεπόμπευεν 7, 6, 4. †† de re et perſ. ſimul, ἀγάλματα - θεῶν - καὶ στρατὸς - προεπόμπευον τοῦ θεοῦ, pompam (dei) comitabantur 5, 6, 20. - de perſ. ſola, ὥσπερ εἰώθασι θύοντος - βασιλέως προπομπεύειν, imperatorem in pompa proſequi 2, 13, 4. Praetoriani. †† εἰς τὴν σύγκλητον κατῆλθε μετὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ, ὡπλισμένου μᾶλλον, ἢ ἔθος ἐστὶ, βασιλέα προπομπεύειν, quam fieri ſolet imperatore deducendo 4, 5, 1. qui Bg. ceperit p. προπέμπειν, et c. acc. perſ., qui pendeat potius a formula ἔθ. ἐ., quam mos eſt regem in pompa procedere ſ. ſimpl. ire ſ. procedere in pompa; pro qua notione verbi, non illa certiſſima, aut legi oportebit προπέμπειν, (in quod tacite Bg. poteſt correxiſſe,) aut cum Ms. in gen. βασιλέως, ut v. πρ. vulg., ſicut et formula ἔθ. ἐ., referatur ad cohortem Praetor., qua de et ſermo in praeced. proxime. - cum gen. rei, προπομπεύσαντες αὐτῆς, (τῆς κάλπης,) 4, 1, 7. ei praeeuntes in pompa.

Προποντὶς, fretum, Byzantio adiacens, ante Pontum Euxin. ἐπὶ τῷ στενοτάτῳ τῆς Προποντίδος πορθμῷ, Propontidis 3, 1, 11. 5, 4, 22. τῷ π. τῆς Π. 6, 2, 4. - ſine art. τῷ Προποντίδος ῥεύματι 4, 3, 12.

προπράττεσθαι, Paſſ. de re, ph. c. dat. perſ. et c. adiuncto, ἀνάξια - τῶν προβεβιωμένων αὐτῷ καὶ προπεπραγμένων, indigna rebus (ante ipſi ſ. ab eo) geſtis 2, 5, 6. v. προβ. Particip. ſolum c.

artic. ἐπεὶ - αὐτῷ τὰ προπεπραγμένα - ἦν προχωρήσαντα, ſua facta 1, 10, 8. qui Bg. rexerit c. dat. p. τὰ αὐτῷ πρ., ut is tamen pertineat quoque ad v. poſtr. προχ., quae ipſi ante acta eſſent, ſ. ab eo adhuc, vel prius acta, priora facta proceſſiſſent ipſi.

προῤῥέω, v. προερέω.

πρόῤῥησις, phyſ. ſed ſenſu pecul. θείαις προῤῥήσεσι πιστεύοντες, deorum oraculis 2, 10, 18. praedictis deorum ſ. divinis, i. q. 2, 9, 4. χρησμοὶ λ.

πρὸς, cum Gen. cum verb., in not. cauſae, auctoris, λεχθέντα πρὸς αὐτοῦ λ. ab ipſo 1, 2, 5. μεθέξειν π. ὑμῶν, a vobis 1, 1, 10. π. πάντων - τετιμημένην 4, 6, 6. 5, 3, 9. 7, 3, 11. π. τῶν νόμων κελευομένης 5, 6, 3. ἃ πρὸς μηδενὸς - πείσεσθαι 1, 13, 4. 2, 1, 19. -, 2, 20. π. ὑμῶν ἀναιρεθῆναι 2, 5, 9. τεθνάναι π. ἡμῶν, manibus noſtris 7, 5, 11. ſ. q. φονευθ. ὑφ' λ. ib. 15. e. - 1 repetit, πρὸς τοῦ δήμου - μεμίσηται, - πρός τε τῶν - οὐκ ἔτι πιστεύεται 2, 19, 8. v. μισ. et πις. c. al. praep. ſyn. διὰ -, ἢ πρὸς τῶν ἀπόλλυσθαι λ. 3, 9, 11. ὑπὸ -, ἢ π. τῶν λ. 7, 9, 15. π. μὲν τῶν οἰκείων -, παρὰ δὲ τῶν λ. 8, 5, 6. 2, 3, 25. - c. al. praep. εἰς ἐκεῖνον - πρὸς αὐτοῦ λ. 6, 9, 2. - ſimul cum gen. perſ. ex genere affinitatis, (κατὰ) τὸ μὲν πρὸς πατρὸς αὐτῷ γένος ἐκ τῶν λ. paternum genus 1, 7, 6. a parte patris, a patre, noſtr. vom Vater her. - Cum Dat. loci. γενόμενοι π. τῷ τείχει λ. ad murum 5, 3, 24. ἐπεὶ - ἐγένετο πρός τινι ποταμῷ λ. 8, 4, 2. π. τῇ Ῥ. πόλει λ. 8, 5, 20. † ἐπεὶ - π. τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Σεβήρου ἐγένοντο, ad exercitum 2, 13, 6. - c. Dat. rei, per not. al. πρὸς τῇ τῆς ἡλικίας ἀκμῇ καὶ τὴν ὄψιν ἦν ἀξιοθέατος, ad aetatis florem 1, 7, 7. praeter. - ſine copula, πρὸς τῷ οἰκείῳ - ὀνόματι Κόμμοδον ἀξιοῦσιν ἀποκαλεῖσθαι, praeter 2, 6, 16. - per al. not., muneris que, τινὰς - τῶν π. ταῖς κύλιξι, ex pocillatoribus 3, 5, 9. pincernis, ſc. ὄντων, quibusdam eorum, qui erant ad pocula, ſ. a poculis. - Cum Acc. et quidem perſ., ut obiecti, c. verb. ἐπεὶ τὴν γνώμην αὐτοῦ ἀνήνεγκε πρὸς Μαρκίαν, ad 1, 16, 9. εἰσδραμοῦσα π. τὸν βασιλέα 1, 13, 2. ἀφικνεῖται π. λ. 1, 17, 15. 2, 1, 12. πρεσβείαν - π. αὐτὸν ἐκπέμπουσι 2, 12, 10. † c. al. praep. διέπεμψε καὶ εἰς τὰ - ἔθνη, καὶ πρὸς πάντας λ. miſit ad 2, 9, 17. v. εἰς et ἔθν. - π. αὐτὸν ἀνέλκων 4, 3, 3. ἔλεξε π. αὐτοὺς τοιάδε 2, 13, 9. 3, 6, 2. - 2, 14, 5. πρὸς οὓς - ἐξεῖπεν, quibus 5, 3, 18. τοιαῦτα - λέγων - π. ἑκάστους λ. ſingulis 8, 3, 16. ἄπιστα - λέξων π. ὑμᾶς, coram vobis 7, 8, 6. τῶν π. τὸν δῆμον γραφέντων, ad 2, 4, 1. - †† poſt ſubſt. φέρουσι γράμματα π. Μαξιμῖνον, de Maximino 7, 6, 13. qui Bg. ceperit p. reſpectu ſ. quod attinet, litteras, quae pertinerent ad ſ. attingerent Maximinum. — c. acc. rei, ut obiecti, πρὸς ταῦτα - ἔφη, ad 2, 1, 18. 22. - π. δύο - ταῦτα τί ἂν ἀποκρίνοιο; 3, 12, 23. 4, 7, 2. ὑπὸ πλούτου - ἀνεπείσθη - π. βασιλείας ἐπιθυμίαν 1, 12, 9. παρασκευάζεσθαι π. τὴν ἔξοδον 2, 14, 12. † π. ταῦτα ἐξήρτυεν λ. adverſus 3, 14, 16. † ἐπέθεον πρὸς - μάχην, adverſ. 6, 7, 19. † τὸ π. χρηστότητα ἐπιῤῥεπὲς, ad 5, 1, 3. - Nominatim c. Acc. rei, de uſu ſ. conſilio, c. adi. οὔτε - χρημάτων πλῆθος - αὔταρκες πρὸς τυραννίδος ἀκρασίαν, ſufficit tyrannidis incontinentiae 1, 4, 10. χρόνον, ὅσον ἐνόμιζον αὐτάρκη π. λ. ſufficiens ad 1, 6, 1. ἀσθενεστέραν - π. λ. 1, 9, 24. τὸ χρειῶδες π. τὸν βίον 1, 6, 25. π. πάντα ἀνδρεῖον -, 3, 2. π. μάχας ἐπιτήδειοι, praeliis apti 2, 9, 15. v. ἐπ. - καρπὸν, συμβαλλόμενοι π. εὐωδίαν, ad 4, 2, 16. π. οἶνον - πολύγονον 8, 2, 3. v. πολ. ſed c. ſubſt. rei, τὸ - π. τὰς μάχας ἐμβριθὲς,

in pugnando 2, 10, 17. τὸ π. τὰς ἐπιδόσεις ὀκνηρὸν λ. in dando 6, 9, 9. at c. verb. δεῖσθαι χειρὸς πλείονος π. βοήθειαν λ. ad 3, 14, 2. ἡ ἵππος - π. δρόμον ἐπείχετο 6, 5, 13. οὔτε δρόμῳ χρήσασθαι - π. φυγὴν 4, 11, 10. τί γὰρ ἔχρηζον αὐτῶν π. γάμους; ib. e. 5, 6, 7. † ἀγαγέσθαι αὐτοῦ τὴν θυγατέρα π. γάμον, in matrimonium 4, 10, 3. π. θάνατον ἐκδώσεις - οἰκέτην, neci 1, 13, 6. τὸν - ᾔτουν π. ἀναίρεσιν, ad necem 6, 9, 8. τοὺς - συλλαμβάνεσθαί π. τιμωρίαν 5, 8, 15. ψευσάμενος π. τὸ χρειῶδες, commodi cauſa 2, 9, 18. propter. π. τὸ ἑαυτοῦ χρ. in ſuos uſus 6, 7. 3. † repetit. π. τὴν χρείαν -, π. τὰ καλοῦντα λ. 8, 7, 16. v. χρ. et καλ. Poſt al. ſubſt. ἐμπόδιον - π. τὴν δίοδον λ. 3, 14, 15. v. δ. - νεκρῶν ἀναίρεσιν π. ταφὴν λ. ad 7, 9, 16. - Poſt ſubſt. ſed ſq. inf. ἀγῶνα, π. τὸ - παρασχεῖν, ad 2, 3, 16. v. παρ. - μέλλησιν π. τὸ - ἐπάγειν λ. in adducendo 6, 7, 1. - ſed poſt verb. π. τὸ φυγεῖν - ἐμποδίζονται, ad 4, 15, 9. π. τὸ μὴ πταῖσαι λ. ne 5, 6, 18. π. τὸ - στέργειν λ. ut 5, 7, 6. ἐγκαταμιξάντων - π. τὸ ἁρπάζειν λ. rapiendi gratia 7, 12, 15. - at ante ſ. poſt adi. ἡ δύναμις - ἦν π. τὸ ἀπομάχεσθαι ἀξιόχρεως λ. ad 5, 4, 6. χωρία, ἐπιτηδειότερα - π. τὸ λ. 6, 4, 14. 6, 8, 9. εἰσὶ - π. τὸ νήχεσθαι ἐγγεγυμνασμένοι 7, 2, 12. - † Al. not. c. Acc. perſ. per formulam, μὴ μάτην πρὸς ὑμᾶς - τιμὴν κατατεθεῖσθαι 1, 4, 7. apud vos. — † Al. rurſus not., a) per adi. κοινὴν εἶναί μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν - ἀλγηδόνα, vobiscum 1, 5, 5. - b) per ſubſt. τὴν π. αὐτὸν ἐπιγαμίαν 1, 8, 6. illam cum eo affinitatem. τὴν π. α. συγγένειαν, cum eo 2, 6, 13. 4, 8, 3. καμάτων κοινωνίας τῆς π. ὑμᾶς, vobiscum 4, 14, 10. γυμνάσια τὰ π. θηρία, cum 1, 17, 19. ἡ - π. τὸν δῆμον διαφορὰ 8, 1, 1. cum ſ. adverſus. εἰρήνην - π. Ῥωμαίους 6, 7, 22. (8, 7, 8. cum,) τὰς π. αὐτοὺς σπονδὰς ib. 23. c) per verb. ἐξ ἀντις. - συζῆναι π. αὐτὸν, cum eo 1, 10, 9. δι' ὧν ἐσπένδετο π. αὐτ. cum 2, 12, 5. v. σπ. - †† repetit. diverſo ſenſu, σπεισάμενος π. τοὺς βαρβάρους, - πρός τε τὸν ἀδελφὸν ἠπείγετο, - cum barb. - ad germanum 3, 15, 12. τοῦτο - π. ἐκεῖνον ἐνειμάμην, cum 3, 6, 5. 3, 10, 12. φιλονεικοῦσα π. τὴν λ. cum 7, 6, 2. - † Al. not. vel eadem pr., nominatim cum pron. πρὸς ἀλλήλους στασιάζοντες 3, 2, 14. ſecum ſ. inter ſe, v. στασ. - π. ἀ. αὐτ● κακῶς ἠγόρευον, inter ſe 5, 2, 14. 6, 7, 13. - Al. not. cum Acc. perſ. it. rei, amice aut hoſtiliter, a) per verb. ἐκ - ὧν - διάκειμαι πρὸς ὑμᾶς, erga vos 1, 4, 6. ἀπεχθῶς π. αὐτὸν διακείμενοι, in ipſum 1, 9, 15. v. δ. - † repetit. 3, 10, 14. ἀπεχθ. ἔχοντες π. αὐτὸν 1, 12, 11. ὅσα - ἐκείνῳ πέπρακται - πρός τε τοὺς λ. adverſus 1, 2, 9. ἄνοπλοι π. ὡπλισμένους 1, 12, 13. 2, 5, 4. 2, 13, 8. οὐ μικρᾶς δυνάμεως δεόμενος π. πᾶσαν λ. contra 2, 14, 14. - repetit. π. αὐτὸν ἔχθραν ἄρασθαι καὶ πόλεμον ἐγεῖραι π. ἄνδρα, cum ipſo - adverſus eum 3, 5, 6. π. τοὺς βαρβάρους ἰὼν, contra 7, 8, 23. 6, 3, 3. b) per ſubſt. ἡ π. τοὺς φίλους αἰδὼς, amicorum reverentia 1, 8, 5. erga 2, 6, 21. 8, 7, 13. τῆς π. τοὺς δημότας ὕβρεως 2, 4, 2. τῆς πρός με τιμῆς 2, 3, 12. v. τ. - τῆς π. με πίστεως, erga 3, 6, 6. 8, 3, 9. τὸ π. θεοὺς σεβάσμιον 2, 10, 3. τὴν πρὸς αὐτὸν φιλίαν 3, 9, 1. εὔνοιαν, ἣν εἶχον π. αὐτ. 8, 6, 12. μίσους π. τὴν σύγκλητον, adverſus 1, 8, 14. τὴν π. ἐκείνους ὀργὴν 3, 8, 3. φιλονεικία - π. βασιλέα 4, 14, 14. ἀνδρείαν - ἐν ταῖς μάχαις π. τοὺς πολεμίους 2, 9, 12. τὸν π. Παρθυαίους πόλεμον, Parthicum bell. 5, 1, 7. τὸ ἐπιστρεφὲς π. τοὺς, adverſus 7, 10, 10. — †† repetit. diverſo ſenſu, τῇ π. τοὺς βαρβάρους μάχης συνηθείᾳ ἑτοίμην π. μάχας, adverſus barb. - ad 7, 9, 7. ††) c) e.

Acc. rei, π. τὴν - φθορὰν ἀντέχειν λ. 1, 12, 3. ἀντ. π. τοὺς καμάτους, ad 3, 6, 22. † πρὸς ἃ ἐβούλετο, ἐναντιουμένων 3, 15, 14. in iis, quae voleb. † τὸ π. τὰ μεγάλα - εὐλαβὴς, in magnis 2, 8, 2. ὑπτίαζε π. τὴν τῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν, in ib. 16. †† b) c. Acc. perſ. τὸ π. τοὺς καλοῦντας - ὀκνηρὸν ib. 4. v ὀ. - Al. not., et quidem modi, it. cauſae, c. ſubſt. rei, πρὸς ἔχθραν ἢ μῖσος τυράννων. κολακείαν τε ἢ τιμὴν βασιλέων, per 1, 1, 3. οὐδ' ἐν π. χάριν - ἐξαίρων, ad 2, 15, 13. οὐ π. χ. . ἀλλὰ π. ἀλήθειαν λέγοντες 3, 7, 8. † in opp. οὐ τἀληθῆ -, ἀλλὰ π. κολακείαν θεσπίζοντας, non veritatem, ſed aſſentatorie 4, 12, 7. - Al. not., ph. c. acc. inſtrum. πρὸς αὐλοὺς - ἐσκίρτων, ad 4, 11, 5. v. ἀ. Al. not. cum acc. temp. πρὸς τὸ παρὸν, in praeſens 1, 5, 13. 2, 5, 6. 8, 8, 16. † in opp. π. τὸ νῦν -, ὕστερον λ. in praeſens 2, 5, 10. † τὸν παρόντα καιρὸν -, π. τὸ μέλλον, in futurum 1, 14. 3. π. ὀλίγον, parumper 1, 6, 20. ad breve tempus, v. ὀ. - Per formulas ſingulares, τὰ π. πόλεμον παρεσκευάζετο 2, 11, 19. v. πόλ. - ἐπεὶ αὐτῷ τὰ π. τὸν Ἀλβῖνον - ἀσφαλῶς εἶχεν, res cum Albino 2, 15, 10. ſ. adverſus. - τὰς π. σωτηρίαν ἐλπίδας λ. ſpem ad ſalutem 1, 3, 2. p. gen. σωτηρίας. --τῶν π. τοὺς βαρβάρους μετρίως ἐφρόντιζεν, de rebus, adverſus barbaros gerendis 3, 15, 2. ἀφοσιωσαμένους τὰ π. ἐκεῖνον 4, 14, 11. v. ἀ. † ſimul repetit et c. al. praep. τοιαῦτα - εἰς προτροπὴν καὶ τὴν π. τὰ κρείττονα ὁρμὴν - εἰπών, - πρὸς ὀλίγον λ. ut ad meliora impelleret 1, 6, 20. p. gen. τῶν κρειττόνων, v. in hoc et in ὀ. - π. θάνατον βραδύνων, ad 3, 15, 3. v. β. - εἰ - πρὸς τὰ τετολμημένα τιμωρίαν ζητεῖτε, ſi auſis veſtris ſupplicium quaeritis 2, 13, 11. pro auſis (in not. convenientiae ſ. dignitatis,) ſ. de ſ. quoad, ſ. propter auſa, ſ. p. gen. auſorum. π. τὸ ἡδὺ τῆς ἡλικίας κολακεύοντες, pro libidine aetatis 3, 10, 7. v. ἡδ. (cf. 3, 13, 14. εἰς πασ. λ.) π. γένος αὐτῷ ὑπάρχων ib. 11. quoad ſ. ſecundum genus, ſ. p. abl. genere, v. γ. cf. 1, 6, 11. κατ' ἐπιγ. - ἤδη - π. ἄφεσιν τῆς στρατείας ὄντες 7, 11, 3. prope vacationem, v. ἀ. † cum pron. ἐνδοξότατα βιώσας, ὅσον πρὸς τὰ πολεμικὰ, quantum ad 3, 15, 5. p. uno Lat. *quoad* ſ. quod attinet ad. - ὁ. π. τοὺς ἀρχομένους, quod ad ſubiectos attinet 6, 9, 15. † poſt coniunct. πρεσβεῖαι - ἐς τὴν Ἀντιόχειαν ὡς πρὸς βασιλέα ὁμολογούμενον ἐστέλλοντο, ut ad imperator. 2, 8, 12. ὡς π. ὁμ. ἐχθρὸν παρεσκευάζετο, ut adverſus hoſt. 3, 5, 13. v. ὁμ. - δριμύτεροι - ὡς π. τὰς ἐννοίας λ. in excogitando 3, 11, 17. p. uno Lat. *quoad* ſ. quod attinet ad, quantum ad. v. ἐν.

προσαγόρευσις, ph., ſenſu peculiar. de imperat. ἐν ταῖς προσαγορεύσεσιν, in ſalutationibus (matutinis) 5, 8, 9.

προσαγορεύω, ph. de perſ. abſ. ſed oppreſſo acc. perſ. (αὐτὸν,) οἱ δὲ, προσαγορεύσαντες, λ. ſalutato (eo) 7, 6, 17. cum eum ſalutaſſent mane, Praefectum Praet. - c. acc. perſ. et praep. ἑορτῆς, ἐν ᾗ - Ῥωμαῖοι - ἀλλήλους - προσαγορεύουσι, ſalutant 1, 16, 7. ſub initium anni novi. - de imperat. erga milit. ὡς - προσαγορεύσων αὐτοὺς, quaſi ſalutaturus (eos) 2, 13, 6. Severus Praetorianos ſub initium imperii. - De militib. erga imperat., cum abl. modi ſimul, σεβασμίαις τιμαῖς προσαγορεύουσιν (αὐτὸν,) conſalutant 7, 5, 7. - c. acc. perſ. dupl. et adv. εὐθέως τὸν παῖδα πᾶν τὸ στρατόπεδον Ἀντωνῖνον προσηγόρευσαν, ſalutarunt 5, 3, 25. - ſimul de plebe, it. cum adiuncto, εὐθ. τὸ στρατιωτικὸν πᾶν καὶ τὸ σ. πλῆθος αὐτοκράτορά τε ἀνεῖπε καὶ Σεβαστὸν προσηγόρευσε, ſalutavit 2, 8, 9. - it. de ſenatu, ἐπεὶ - αὐτὸν, ἅμα τῷ ἐπιφανῆναι, πάντες ὁμο-

ϑυμαδὸν εὐφήμησαν, Σεβάσμιόν τε καὶ Βασιλέα προςηγόρευσαν, ſalutarunt 2, 3, 6. - cum praep. ἐπεὶ - αὐτὸν - ἡ σύγκλητος ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως εἰςόδοις προςηγόρευεν, ſalutavit 2, 14, 4. ſub adventum in urbem. - it. ſine adiuncto, ἡ σ. προσηγόρευσαν (αὐτὸν,) conſalutavit 3, 8, 6. ἡ σ. προςηγόρευσεν (αὐτοὺς,) conſalutavit 4, 1, 5. - † οἱ προςαγορεύοντες τοὺς λ. qui ſalutarent ib. 7. vel ſalutabant, praeſ. p. impf. aut p. plusq., Senat. vel praecentores populi. - Al. not. univerſa, c. acc. rei dupl. τὰ ἀνδρεῖα - φοβερὰ προςαγορεύουσι, vocant 7, 8, 15. - Paſſ. not. priori, de perſ. c. praep. αὐτὸς ὑπὸ - τοῦ ςρατοῦ Σεβαςὸς προςαγορευθεὶς, ſalutatus 6, 9, 13.

προςάγω, ph. de perſ. c. acc. perſ. et praep. προςαγαγεῖν αὐτὸν εἰς τὸ ςρατόπεδον, adducere 1, 5, 1. - Paſſ. de re, c. dat. perſ. et adv. πανταχοῦ θυσιῶν αὐτῷ προςαγομένων, cum adducerentur 4, 11, 3. - ſed cum dat. loci, θυσίαι βωμοῖς εὐθὺς προςήγοντο, adducebantur 8, 6, 14. - ſed in bello, μηχαναὶ π. τῷ τείχει, admovebantur 3, 9, 8. ταῖς μηχαναῖς προςαγομέναις (αὐτοῖς, τοῖς τείχεσι, cf. §. 26.) δᾷδας ἐπέβαλλον, machinis, quae muro admovebantur 8, 4, 30. - † De perſ., ſimul cum praep. et nominat. modi, ἄκων προςαχθεὶς ὑπὸ τοῦ ῥεύματος ταῖς - ὄχθαις, appulſus 3, 9, 17. in navibus ipſe imperator cum milit. - Med. trop. c. acc. perſ., abl. modi et praep. τοὺς μὲν πειθοῖ ἐς συμμαχίαν προςηγάγετο, adſciverat 1, 3, 12. † τοὺς - εὐεργεσίαις ἐς τὴν συμμαχ. προσήγοντο, adſciſcebant 1, 10, 4. e Ms. p. vulg. προήγ. - c. nominat. modi, θεραπεύσας διὰ γραμμάτων -, π. αὐτοὺς, ſibi adiungebat 2, 10, 1. - † repetit. in vicinia per rect. var. ἤλπιζε, προςάξασθαι τὸν δῆμον -, εἰ - ἐπιδόσεσι - προςαγάγοιτο (αὐτοὺς) ſe adiuncturum ſibi plebem, ſi alliceret 1, 12, 9.

προςαναιρεῖν. ph. de perſ. c. acc. perſ. προςανεῖλον δὲ καὶ τοὺς παῖδας τοῦ Κλ. trucidarunt autem inſuper et filios 1, 13, 11.

προςαπόλλυσθαι, phyſ. Paſſ. de perſ. abſ. ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν ςρατιωτῶν οὐκ ὀλίγοι προσαπώλλυντο, ſimul perierunt 4, 9, 15.

προςαράττεσθαι, Paſſ. de perſ. trop. c. praep. μὴ - εἰς - ἐπιτηδεύματα προςαρραχθῇ, allidatur 1, 4, 8. noſtr. verſchlagen werde auf, delabatur, i. amet, deditus ſit, exſequatur, ſuſcipiat; quae vulg. ſcriptura ſit a them. ῥάσσω, ut Var. L. προςαραχθῇ a them. ἀράττω.

προςβάλλειν, ph. de perſ. in bello, cum dat. loci, εἰ τῷ τείχει προςβάλλοι ὁ δῆμος, oppugnaret 2, 5, 15. irrueret, invaderet. ὡς προσέβαλε τοῖς τείχεσι, ſucceſſit moenibus 5, 4, 4. ſq. πολιορκοῦντι ςρατῷ. † c. adiunctis, ἐπῆλθον τῷ ςρατοπέδῳ, καὶ, ὡς πολιορκήσοντες -, προςέβαλλον ταῖς πύλαις λ. invadunt portas 7, 11, 16. — c. adv. προςβαλεῖν εὐθέως οὐκ ἔδοξε (αὐτοῖς, τοῖς τείχεσι) invadere 8, 4, 16. - ſimul cum adiuncto, τειχομαχῆσαι, πολλάκις - προςβαλούσας λ. ſaepe licet aggreſſas 8, 2, 4. ſc. αὐτοῖς, τοῖς τείχεσι, quod latet in pr. v. aut αὐτῇ, τῇ πόλει, e §. pr.

προςβολὴ, ph. in bello, μηδεμίαν ὑπομενεῖν προςβολὴν, invaſionem 8, 5, 2. πολλῶν - γενομένων προςβολῶν, invaſiones 8, 4, 19. † cum dativ. loci, τῷ τείχει - ἐγίνοντο προςβολαὶ, oppugnationes 7, 12, 4.

προςγίνεσθαι, trop. de re, cum praep. ſed oppreſſo dat. perſ. δόξαν, ἐπὶ τροπαίοις προςγενομένην (αὐτοῖς,) acquiſitam 7, 3, 8. quae iis acceſſerat ſ. accreverat, obtigerat, contigerat, quam conſecuti erant.

προσδέχεσθαι, Med. trop. de perſ. c. acc. rei, μηδέν τι δεινὸν προσδεχόμενος, exſpectans 3, 9, 17. μηδέν τι τοιοῦτον προσδεχομένου 1, 9, 19. μ. τ. τ. προσδεχομένῳ 3, 1, 2.

προσδοκάω, mor. de perſ. c. inf. fut. et ſimul c. adv. ὅθεν εὐκταῖον - τὸ πραττόμενον ἔσεσθαι προσδοκῶμεν, ſperamus 2, 1, 21. - c. ſolo fut. inf. ἃ - πρὸς μηδενὸς - πείσεσθαι π. exſpectabamus 1, 13, 4. ἐν ἀδείᾳ - βιώσεσθαι προσεδόκων, opinabantur 2, 4, 17. οὐκ ἀτερπῆ - ἔσεσθαι προσδοκήσας, ſperans 1, 1, 4. - ſimul ſq. coniunct. ἀδεέστερον - βιώσεσθαι προσδοκῶν, εἰ λ. 4, 1, 4. † cum inf. aor. 1. ἐπεὶ μήτ᾽ ἐμὲ ἔτι τοιαῦτα κελεῦσαι προσδόκα, μήτε σὲ ὑπακοῦσαι, nam neque meum amplius circa talia iuſſum imaginare, neque tuum obſequium 3, 11, 13. nam neque me amplius talia iubere exſpecta, neque te obedire; vel alioqui, ſi non poſſis ſine impedimento id ad finem perducere ſ. perficere, neque exſpecta, me talia iubere, neque dubita ſ. delibera, te obedire; (ut v. ſumatur praegnans et in dupl. notione;) vel, ad ſecundum membrum repetendo utrumque verb., ut fiat, μήτε πρόσδοκα, ἐμὲ κελεῦσαι, σὲ ὑπακοῦσαι, neque exſpecta, me amplius iubere, ut tu obedias; (quoniam non modo alibi occurrunt duplices inf., ſed et duplex unius v. rectio, hic κελ. cum et acc. ſolo τοι. et acc. cum inf. σὲ ὑπακ.) quae meliora, quam, ut e v. πρ. ſumatur perſona prima, neque ego exſpecto, exſpectare poſſim, te obedire ſ. ut tu obedias. † aor. 1. τὰ πράγματα ὑπακούσεσθαι προσδοκήσας, ſperans 2, 7, 9. ubi edd. quaedam habent aor. ὑπακούσασθαι. — † πάντα - χειρώσασθαι προσεδόκα, ſe ſubacturum ſperabat 6, 2, 15. ubi Mſ. habet fut. χειρώσεσθαι. † μὴ - ἀποδέξασθαι τοὺς ςρατιώτας, προσεδόκων, non probaturos - opinabantur 2, 2, 9. ubi ed. Ing. e Stp. voluntate habet fut. ἀποδέξεσθαι. - †† ſine Var. L. c. inf. et aor. 1. et fut. ſimul, τοσοῦτον ἀργύριον, ὅσον μήτε αἰτῆσαι, μήτε λήψεσθαι προσεδόκησαν, quantum nec petituros, nec accepturos ſe opinati fuiſſent 2, 6, 15. ubi v. iterum pro praegnanti eſt et in not. dupl., quantum nec petere vellent ſ. voluiſſent, nec accepturos eſſe ſe opinati fuiſſent; ubi ſufficiat unum Lat. *cogitaſſent*, noſtr. *gedenken* ſ. *denken*; et v. pertinet, proprie quidem, ad mentem et intelligentiam, p. putare, opinari, rel. (et ſic convenit maxime c. v. et inf. fut. λήψ.) ſed et improprie ad voluntatem, quia utriusque facultatis eſt maxima conſenſio; ut ſignificet i. q. *velle*, ſicut v. Lat. *cogitare* ſumitur pro conſtituere, decernere, velle; et hoc ſenſu convenit potiſſimum in inf. αἰτ. et aor. p. praeſ. - cum acc. rei, οὐδὲν ἄτοπον προσδοκῶντες, exſpectantes 4, 11, 7. οὐδέν τι προσδοκῶντας 7, 11, 6. † cum adiuncto, βιάσαιντο ἀπαρασκεύους, τῷ μηδὲν προσδοκᾶν, vi cogant imparatos nec opinantes 6, 8, 15. eo, quod nihil tale exſpectarent. †† αὐτοὺς, οὔτε τι ὁρῶντας, οὔτε προσδοκῶντας, neque exſpectantes 4, 9, 11. ubi e pr. poteſt repeti acc. pron. vel ut in ſqq. locis. - abſ. ſ. ſine caſu, οὐ προσδοκῶντος τοῦ δήμου, nec opinante 1, 12, 12. 6, 5, 21. οὐδενὸς π. ſperante 2, 5, 3. οὐ προσδοκῶντα - φονεύουσι, nec opinantem 7, 4, 12. ἐπιπεσόντες τοῖς Λ. οὐ προσδοκῶσι, nec opinantes 3, 3, 6. 7, 2, 5. — Paſſ. de perſ. cum adiuncto, ἐπιςῆναι μηδὲ προσδοκώμενος ἤθελεν, ὅπως ἀπαράσκευον - λάβοι, inexſpectatus 2, 14, 11. - de re, πάθει - οὐ προσδοκηθέντι, inopinatam 4, 11, 12. - c. dat. perſ. et adv. δεινά, προσδοκώμενα ἑαυτῷ ἑκάςοτε, exſpectata 2, 1, 14.

προσδοκία, mor. παρὰ προσδοκίαν, exſpectationem 6, 8, 9.

προσδραμεῖν, phyſ. de perſ. abſ. προσδραμόντες λ. accurrunt atque 2, 15, 19.

πρόσειμι, (ab εἰμὶ,) trop. de re, cum dat. rei, γνώσῃ, - ὅτι - ἀλήθεια πρόσεστι τοῖς λεχθεῖσιν, ineſſe 2, 1, 23. adeſſe, ſubeſſe, eſſe in.

πρόσειμι, (ab εἶμι,) ph. de perſ. ſenſu bell., abſ. ὡς ἀπηγγέλη προσιὼν, illum accedere 4, 14, 7. cum exercitu, i. q. §. pr. ἐφίσαται cum adv. temp. ἀγγέλλεται αὐτὸς ἤδη π. 2, 12, 1. ἤδη προσιόντος αὐτοῦ, adventante 3, 1, 4. e. - ſimul cum praep. αὐτὸν προσιόντα πυνθανόμενοι τότε μετὰ - στρατοῦ, accedere 2, 11, 10. - nominatim in oubuioie, abſ. τοῖς προσιοῦσιν ἀπεμάχοντο, ingruentem hoſtem 8, 2, 13. - c. dat. loci, ὡς ἀπηγγέλη - ὁ στρατὸς προσιὼν τῇ πόλει, accedere ad 7, 9, 8. - At. ſenſu, eo que militari, c. dat. perſ. οἱ στρατιῶται - προσίασι τῷ M. accedunt ad 6, 9, 11. προσιέναι ἀνδρὶ λ. ut accederent ad ib. 10. Senſu vulg., abſ. ſ. oppreſſo dat. perſ. ἔθος ἦν αὐτῷ, προσιέναι (αὐτῇ,) accedere (ad eam) 1, 17, 12. in cubiculum. ὡς μήτε τινὰ π. (αὐτῷ,) ut non modo non accederet (ad ipſum) quiſquam 3, 11, 4. in via. πρᾶον ἑαυτὸν τοῖς προσιοῦσι (ἑαυτῷ) παρεῖχεν, accedentibus (ad ſe) 4, 5, 4. domi vel extra. - adeuntibus 5, 2, 7. τοὺς προσιόντας (αὐτῷ) δεξιούμενος, adeuntes 1, 2, 5. - c. dat. perſ. diſerto, προσίασι τῷ επ. adeunt 7, 2, 11. tamen maio animo. — αὐτῷ οἱ ἱππεῖς 8, 6, 13. advecti equis. οὐδὲ τινα εἴα προσιέναι τῷ λ. accedere ad 6, 1, 12. in aula. - cum dat loci, ἰατροὶ - προσίασι τῇ κλίνῃ, accedunt ad 4, 2, 7. - c. praep. αὐτομόλων τὸ πλῆθος - εἰ καὶ κατ' ὀλίγους προσιεν, accedens 5, 4, 7. - De re, trop. c. adv. ἑσπέρας ἤδη προσιούσης, adveniente ib. 12. accedente 7, 11, 18. † in opp. et cum adiuncto, τὸ μὲν παρὸν τῆς ἀρχῆς -, τὸ δὲ μέλλον καὶ προσιὸν, inſtans 6, 8, 9. - Med. de perſ. ph. c. dat. perſ. et adv. οὔτε - τὶς αὐτῷ - ἄλλως προσῄει, εἰ μὴ λ. adibat 3, 5, 11. - c. praep. ὁ στρατὸς - π. ἐν εἰρηνικῷ σχήματι, accedebat 8, 7, 5. ſimul cum dat. loci, ἐν εἰρ. σχ. προσῄεσαν τοῖς τείχεσι λ. accedebant ad 8, 6, 3.

προσειπεῖν ſ. προσείπειν, ph. de perſ., ſenſu pecul., de milit. erga imperat. c. acc. perſ. dupl. ἐπεὶ - ὁ στρατὸς (αὐτὸν) προσεῖπε βασιλέα, ſalutavit 5, 5, 1. Σεβαστὸν προσεῖπον αὐτὸν, ſalutarunt 2, 2, 22. - de al., c. nominat. modi, ἐνεδρεύων (αὐτὸν) προσεῖπεν αὐτοκράτορα 3, 12, 18. - de imperat. erga cives, ὅσον - τοὺς δήμους προσειπεῖν, quoad alloqueretur 2, 11, 11. in tranſitu per urbes. * it. ſenſu vulg. ὡς προσειπεῖν (αὐτὸν,) ut alloqueretur 2, 1, 15. ſq. ſimul φάναι in orat.

προσέρχεσθαι, phyſ. de perſ. c. dat. loci, ἐπεὶ - τῷ τείχει προσῆλθεν, ad mur. acceſſit 2, 6, 11. collocuturus; it. in ſq. - οὔτε προσῆλθον τῷ τ. acceſſerunt ad ib. 8. - c. dat. perſ. προσελθούσης ὑμῖν - δυνάμεως, poſtquam acceſſerunt 3 6 14. - †† c. acc. perſ. et affini, it. cum particip. modi, ὡς ἀνελθόντα αὐτὸν - προσῆλθον, - εὐφημήσοντες, ad eum - acceſſerunt 2, 13, 7. - abſ. προσελθόντες οἱ νεανίσκοι, progreſſi ad hos adoleſcentes illi 7, 4, 10. qui Bg. explevit caſum aliquem perſ. et pron., dat. ſ. acc. αὐτοῖς ſ. αὐτούς. - †† c caſu temp. προσελθὼν τῆς τρίτης ἡμέρας, egreſſus 7, 8, 5. qui Bg. legerit προελθ. c. Ms. cf. in eandem Var. L. 3, 12, 12. 7, 10, 16. 1, 5, 4. 2, 2, 7. ubi de re dicatur, v. προέρχ.

προσεύχεσθαι, Med. de perſ. ph. c. inf. προσευξαμένῃ λ. precata, ut 1, 11, 12.

προςέχειν, mor. de perſ. c. dat. rei, *ἡνιοχείαις - προςέχοντος*, eſſe intentum 6, 7, 24. ſc. *τὸν νοῦν*. - *γεωργίᾳ - προςεῖχον*, intenti erant 2, 11, 6. ad - animum convertere, deditum eſſe, colere, amare.

προςηγορία, ph., ſenſu pecul., abſ. *οἱ, μέχρι προςηγορίας - μόνης ἐλθόντες*, appellationem 1, 1, 7. titulum imperatoris. *φθονοῦσα τῆς π. ἐκείνῃ*, eam app. 6, 1, 20. *μετὰ τὰς - νίκας καὶ προςηγορίας* 3, 14, 3. - c. praep. *βουλόμενος προςκτήσασθαι τὴν κατὰ Βρεττανῶν νίκην καὶ προςηγορίαν*, cognomen ib. 9. ſimul cum adi. *ἡ σύγκλητος πάσας - ἐψηφίσατο αὐτῷ - π. ἀπὸ τῶν ἐθνῶν λ.* cognomina 3, 9, 22. - Senſu univerſo, *δεικνυούσης καὶ τῆς π. τὴν στοργὴν λ.* nomine 1, 17, 6. *τὴν μὲν π. ἡγεῖτο φύσεως λ.* hanc appellat. 1, 5, 8. *τὴν π. λαβεῖν τὸν τόπον λ.* hoc nomen 1, 11, 3. — c. adi. ſimul, *τὴν πατρῴαν π. παραιτήσασθαι*, cognomen 1, 14, 15. *ὑπογράψας τῇ βάσει οὐχ, ἃς εἰώθασι, βασιλικὰς - πατρῴους π.* titulos 1, 15, 19. - cum gen. perſ. *τῇ αὐτοῦ προςηγορίᾳ ἀποκαλοῦντες*, nomine 7, 10, 15. *ἄγαλμα, οὗ τὴν π. ὁ τόπος φέρει*, nom. 3, 4, 6. *Μάρκου θελήσας αὐτὸν π. φέρειν*, cognomen 3, 10, 9. - † ſimul cum adiuncto, *μηνῶν τὰ ὀνόματα λ. - πάντας ταῖς ἑαυτοῦ προςηγορίαις ὀνομάσας*, cognom. 1, 14, 17.

προςήκαντο, v. *προςίημι*.

προςήκειν, trop. de perſ. cum dat. perſ. et praep. *ἦν - κατ' ἐπιγαμίαν προςήκων αὐτῷ*, qui affinitate ei erat iunctus 1, 6, 11. aff. eum attingebat, cf. 5, 10, 11. *πρὸς γεν. λ.* Al. ſenſu, de re. c. dat. eod. ſed ſimul c. ellipt. acc. modi, (*κατὰ*) *μηδέν τι προςήκειν ἑαυτῷ τὰς μάχας*, nihil pertinere ad ſe 3, 9, 16. - Al. ſenſu, de re, c. dat. perſ. mero, *ἔλεγεν, - τὰ ἐπέκεινα - π. τῷ Γέτα*, cederent Getae 4, 3, 15. i. q. pr. *παραδοθῆναι*, danda eſſe, pertinere ad. - Al. ſenſu, mor. cum dat. eod. et inf., neutral. *π. αὐτῷ, λ.* conveniens eſſe ſibi 6, 2, 6. decere ſe, in officio eſſe ſibi. - Nominatim particip. de re, p. adi. *δίκην - τὴν προςήκουσαν*, poenas debitas 2, 1, 19. poenam convenientem, decentem. *τὴν π. χάριν*, dignam 3, 11, 10.

πρόσθεν, ph. c. art. neutr. p. ſubſt. et c. gen. *τὸ π. τοῦ θεοῦ*, anteriora dei 5, 6, 17. ſc. *μέρος* (anteriorem partem, faciem,) ſed et *ὄν*, in partem dei, quae ante erat.

προςίεμαι, Med. de perſ. phyſ. c. acc. perſ. *μηδέ τινα προςιέμενος λ.* admittens 1, 13, 14. *οὐδὲ προςίετο, εἰ μὴ τοὺς λ.* admittebat 5, 5, 10. *τοῦτον οὐ προςήκαντο*, admiſerunt 2, 6, 13. *π. τὴν πρεσβείαν* 7, 7, 13. intra urbes.

προςκαθέζεσθαι, Med. de perſ. ph. et ſenſu milit. abſ. *ὁ στρατὸς - προςκαθεζόμενος τὸ ἔρυμα ἐπολιόρκει*, obſidione munitionem oppugnabat 3, 3, 1. qui Bg. non c. acc. loci rexit, nec ib. 7. nec *π. τὰς Ἄτρας ἐπ.* 3, 9, 6. ſine caſu, *ὁ σ. π. ἐπ.* ib. 9.

πρόςκαιρος, mor. de re, Maſc. cum ſubſt. rei fem. in opp. *ὧν οἱ μὲν ἐπιμηκεστέραν ἔσχον τὴν ἀρχὴν, οἱ δὲ πρόςκαιρον τὴν δυναστείαν*, brevis temporis 1, 1, 6. temporarium, ad breve tempus durans.

προςκαίρως, mor. *ὡρισμένον* (*πλῆθος*,) ex tempore 4, 14, 16. ad breve tempus.

προςκαλούμενος, Med. de perſ. trop. cum acc. perſ. et praep. *πάντας εἰς οἶκτον*, cum excitaſſet 6, 9, 6. qui Bg. dubium relinquit, an legerit *προκαλ.* ubi v.

προςκεῖσθαι, Med. ſ. Paſſ. de re, ph. cum dat. loci, *τὰ τῇ ἀνατολῇ ἔθνη προςκείμενα*, orienti ſubiectas nationes (provincias) 3, 1, 9.

— De perſ. quaſi ph. c. particip. modi, ἐπειδὴ προσέκειντο, λιπαροῦντες λ. inſtarent 3, 15, 8. e. - ſimul c. al. particip. modi, καὶ μηδὲ μελλήσαντες π. ἐκλιπαροῦντες, et nec cunctati inſtabant 2, 7, 12. perſeverabant, continuabant, vel p. adv. inſtanter, conſtanter, porro obſecrabant. - ſed mor. c. praep. eadem et advv. πρὸς - τοῦτον - αὐτὸς ἀπεχθῶς προσέκειτο ἄνωθεν, ἐκ λ. erga hunc inimico animo affectus erat 7, 9, 5. animatus erat, v. ἀπ.

προσκηρύττειν, ph. de perſ. c. acc. rei et adi. modi, προσεκήρυττον ὠνιον τὴν βασιλείαν, promulgabant 2, 6, 7. per praeconem indicabant; ubi al. volunt προεκ.

προσκομίζειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, προσκομίζουσι τὸν σύνδεσμον λ. reddunt 4, 12, 11. apportabant, afferebant, tabellarii. ſimul c. particip. modi, λευχειμονοῦντες - θεῶν - προσεκόμιζον ἀγάλματα, afferebant 8, 7, 4. legati, ut tum pompam facerent ſplendiorem, tum deos ſuos adderent faventes, id quo etiam in honorem victoris imperatoris.

προσκτᾶσθαι, Paſſ. de re, ph. in opp. τῶν μὲν προσκτωμένων - καταφρονήσει, τῶν δ' οὔπω παρόντων λ. acquiſitorum 1, 8, 4. ſc. χρημάτων, opum, pecuniarum. - Med. de perſ. trop. c. acc. rei, βουλόμενος προσκτήσασθαι τὴν - νίκην καὶ προσηγορίαν, acquirere (ſibi) 3, 14, 9. conſequi, tenere.

πρόσκτητος, Paſſ. de re, trop. Maſc. c. ſubſt. fem. προσκτήτῳ - ἀρχῇ, acquiſito 1, 5, 13. opp. ſq. hereditarium.

προσκυνεῖν, ph. de perſ. c. acc. rei et particip. modi forſan, παριόντες καὶ τὴν κάλπην προσεκύνουν, adorabant 4, 1, 7. v. παρ. c. acc. perſ. προσκυνήσας (αὐτὸν,) ὡς ἤδη βασιλέα, cum adoraſſet 3, 11, 18. - Paſſ. de re, c. adv. et adiuncto, ἐς τὸν νεών, ἔνθα τὰ σημεῖα - προσκυνεῖται, ῥίψας ἑαυτὸν εἰς γῆν, adorantur 4, 4, 12.

προσλαμβάνειν, trop. de perſ. c. acc. rei et abl. modi, it. adv. τῇ συνεχείᾳ τῆς μάχης πεῖραν καὶ θάρσος ὁμοῦ προσλαμβάνοντες, acquirentes 8, 5, 3. aſſumentes, accipientes, conſequentes. - c. acc. eod. et praep. νεότης, ἐν ὀρφανίᾳ ἐξουσίαν - προσλαβοῦσα, inſuper adepta 1, 3, 3. vel ſimpl. adepta, nacta. - Med. de re, c. acc. perſ. τὰ - δεινὰ ἡμᾶς προσλήψεται, nos etiam occupabunt 1, 13, 6. apprehendent inſuper, vel ſimpl., obtingent, evenient nobis.

προσμένειν, ph. de perſ. ſenſu milit. abſ. vel c. adv. ὅτι οὐκ ἄλλως - ἐκθύμως τε μάχεται καὶ προσμένει, permanere 4, 15, 15. in campo pugnae. - c. al. adv. et coni., in opp. ἀεὶ τῶν βαρβάρων - ἀποκάμνειν λ., τότε δὲ προσμενόντων, ὡς λ. durantibus ib. 16. — Al. ſenſu, c. adv. et particip. modi, μέχρι - τινὸς, τοιαῦτα βοῶντες, προσέμενον, manebant 6, 9, 10. in campo caſtrorum et appriorem ducem.

πρόσοδος, ph. de re, cum praep. προσόδοις ταῖς ἀπὸ θαλάττης λ. reditibus 3, 1, 11. ſc. οὔσαις ſ. γινομέναις. - abſ. ſ. c. adi. tantum, πρ. πλουσίαις, proventu 7, 12, 13.

προσοκέλλειν, phyſ. de re et navib. cum dat. loci, προσώκειλε ταῖς - ὄχθαις, appulit 3, 9, 15. imperator in navib., i. q. pr. εἰς ὄχθας κατηγ. et §. 17. προσαχθ. ταῖς ὄχθ.

προσπελάζειν, phyſ. de perſ. cum dat. loci, ἅμα τῷ π. τοῖς τείχεσι, ſimul atque appropinquaret 8, 4, 26. - ſimul cum adv. ἤδη τῷ Βυζ. προσπελάζοντα, appropinquantem 5, 4, 22.

προσπίπτειν, ph. de perſ. univerſe, προσπίπτουσα, - ἐδεῖτο, accidens ad genua 1, 16, 10. ſc. αὐτῷ, ſ. πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, ſ. τοῖς γόνασι, πρὸς τὰ γόνατα αὐτοῦ. ſed hoſtiliter, c. dat. perſ. κελεύει

τῷ πλήθει προσπεσεῖν τὸ στράτευμα, in populum impetum facere 4, 6, 11. invadere, irruere. προσπεσόντες - τοῖς βαρβάροις, adorti 3, 9, 19. † forſan c. adv. π. αἰφνιδίως λ. aggreſſi 7, 4, 12. — ſimul c. praep. ὑφ' ἑνὶ σημείῳ π. πανταχόθεν λ. irruentes 4, 9, 13. - abſ. π. λ. aggreſſi 7, 12, 8. - De re, cum dat. loci, τὸ ὄνομα ταῖς ἀκοαῖς ἅμα τῷ προσπεσεῖν, ſimulac ad aures accidit 4, 5, 3. i. q. pr. ἀκουσθεὶς λ. Trop. nominatim particip. neutr. cum art. poſt ſyn. φέρειν τὰς συμφορὰς, καὶ τὰ προσπίπτοντα - ὑπομένειν, tales caſus 4, 14, 8. ſc. πράγματα, res, quae accidunt, adverſas, ſ. incidunt. - in opp. τὰ βέλτιστα, φέρειν δὲ τὰ π. quaecunque accidant 6, 3, 7.

προσποιεῖσθαι, Med. de perſ. ph. vultu, verbis, factis, cum inf. et adiunctis var. τὰ - ἄλλα ἔθνη - μέχρι νῦν - ἐκείνῳ - προσποιοῦνται ὑπακούειν, 2, 10, 15. - cum affini ſimul, προσποιούμενος, - ἀντιποιεῖσθαι λ. ſimulans 2, 9, 14. - cum ſolo inf. προσποιουμένῳ χαλεπαίνειν, ſimulanti ib. 16. προσποιούμενοι ἀναχωρεῖν λ. ſimulantes 4, 15, 6. προσποιουμένη λ. ſimulans 6, 1, 7. χαίρειν προσεποιεῖτο, ſimulabat 4, 11, 3. 7, 8, 1. - ſimul cum nominat. modi, πρῶτος λ. 4, 13, 14. ὅσοι εὐνοεῖν προσεποιοῦντο 1, 9, 15. v. εὐν. - τὰ ἐκείνου φρονεῖν π. prae ſe ferebant 2, 12, 4. προσποιήσασθαι λ. ſimularent 7, 6, 14. προσποιησάμενος λ. ſimulans 3, 11, 18. 5, 6, 3. προσποιησάμενοι λ. ſimulantes 1, 17, 16. - ſimul in opp. ſ. relat. προσποιούμενος μὲν, - λανθανόντως δὲ λ. ſim. 7, 9, 24. αἰδούμενος, δεδιέναι προσεποιεῖτο, ſim. 1, 6, 8. - †† ſine inf. ὡς μὲν προσεποιεῖτο, - τὸ δ' ἀληθὲς λ. 3, 8, 13. e. - †† rurſus c. inf. et ſimul c. neg. et in opp. οὐ δέ τις πρός τινα ἔλεγέ τι, οὔτ' εἰδέναι τὶ προσεποιεῖτο, aut ſcire ſe (quidquam) oſtendebat 7, 3, 3. neque ſcire quid ſe prae ſe ferebat. ὑπώπτευον μὲν λ. πιστεύειν δὲ οὐ προσεποιοῦντο, nec tamen, quaſi crederent, prae ſe ferebant 1, 9, 13. ubi neg. potius trahi poterit ad inf., ſed ſimulabant, ſe non credere, noſtr. *doch* thaten ſie, *als wenn* ſie *es* nicht *glaubten*, vel οὐ πρ. p. uno Lat. *diſſimulare*, ſed credere *diſſimulabant*, noſtr. *doch* thaten *ſie* nicht, *als* wenn *ſie* es *gl.* — c. coni. προσποιησαμένους, ὡς δὴ ἐροῦντάς τι, ſimulantes, quaſi ſcilicet dicturi eſſent aliquid, 7, 6, 15. - † c. acc. rei et adiuncto, ὑποκρίνασθαι καὶ προσποιήσασθαι πᾶν ὅ τι οὖν, diſſimulare et ſimulare quidvis 2, 14, 9. oſtendere, quod tamen facere nollet. — † π. καὶ πιστώσασθαι εὔνοιαν, ſim. 2, 9, 18. oſtendere, quanquam per ſimulationem modo, vultu etc. † Μάρκος, φιλοσοφίαν καὶ ἐπιείκειαν προσποιούμενος, prae ſe ferens 4, 5, 13. e mente Caracalli, vel ut ſupra, per ſimulationem et ſpeciem, modo affectans, vel profeſſus, oſtendens vere; ut in ſq. loco. - cum adv. ſimul, δύο - ταῦτα ὑπερβαλλόντως προσεποιεῖτο, prae ſe ferebat 4, 8, 17. - ſimul cum inf. στρατιωτικοῦ - βίου ἐραστὴς εἶναι π. affectabat 4, 3, 8. ſimulabat 4, 7, 11.

προσποίητος, Paſſ. de re, mor. Maſc. cum ſubſt. fem. ἔξω κολακείας προσποιήτου, affectatam 1, 4, 12. τιμῇ προσποιήτῳ, ſimulato 2, 15, 4. - ſimul in opp. οὐκ ἐξ ἀληθοῦς μὲν διαθέσεως, προσποιήτῳ δὲ εὐνοίᾳ καὶ τιμῇ, ficta 8, 7, 5.

προστάτης, de perſ. trop. cum adi. χρηστὸν προστάτην ἀποβαλόντες, principe 2, 6, 3. ſenatus, e vet. Lat. et more, ſ. patronus, fautor, defenſor, propugnator, de Pertinace. - c. gen. rei, βασιλείας π. Νίγρον ἐπεκαλοῦντο, patronum 2, 7, 5. poſt ἀρωγὸν τῇ Ῥ. ἀρχῇ, antequam imperator vere factus.

προστάττειν, trop. de perſ. c. inf. ἑαυτὸν - καλεῖσθαι προσέταξε, im-

peravit 1, 15, 18. iuſſerat 5, 3, 4. edixit 5, 5, 13. poſt ſyn. ἐκέλευσεν ib. §. pr. προστάξαντες λ. iniungentes, ut 7, 4, 19. poſt κελεύουσιν, ib. in pr. † τοὺς λοιποὺς - ἡσυχάζειν προστάξας, reliquis quieſcere iuſſis 7, 5, 10. - c. dat. perſ. ſimul, π. αὐτοῖς, λ. datis mandatis, ut 1, 6, 23. per ſcriptas litteras, poſt pr. ἐκπέμψας γράμματα. c. ſolo acc. rei, ταῦτα π. cum haec imperaſſet 4, 12, 13. poſt pr. τοῦτο κέλευσιν λ. Paſſ. de perſ. cum adv. et dat. perſ. it. praep. περὶ πᾶν τὸ τεῖχος, ὡς ἑκάστοις κατὰ μέρος (αὐτοῦ, τοῦ τείχους) προστέτακτο, circa totum murum per partes ut cuique imperatum fuerat 8, 4, 17. vel κατὰ μ. pertinet ad perſ. ἑκ. et ad v. πρ. cf. μερ.

προσησάμενος v. προΐημι. - προστίθημι, phyſ. de perſ. cum rei et dat. et acc. προστίθησι τῷ συνησεσίῳ ἄλλο. addit 4, 4, 17. † τῷ - ὀνόματι προσθέντες (τὶ,) ad - additione facta 7, 5, 19. - cum praep. et inf. ſimul, ἐπὶ τέλει καὶ τοῦτο προσέθηκε, λ. addidit 3, 8, 2. in litteris ſcriptis. - ſed c. dat. loci, ταῖς θύραις - πῦρ προσετίθεσαν, admovebant 7, 12, 12. - Med. de perſ. trop. cum dat. perſ. et adv. τῷ Σεβήρῳ πάντες ἤδη προσετίθεντο, ſe adiungebant 2, 12, 6. - c. eod. caſu et abl. modi et adiunctis al. μίσει - προσέθεντο Ῥωμαίοις, adiungebant ſe 7, 7, 13. cum eod. dat. ſed adv. et praep. κατὰ - τὴν Βιθυνίαν, εὐθὺς μετὰ τὰ ἐν Κυζίκῳ - Σεβήρῳ π. 3, 2, 17. - cum praep. dupl. εἰ - οὐ μόνον ἐκ προαιρέσεως, ἀλλὰ δι' ἀνάγκης π. αὐτῷ, fuiſſent ei addicti 3, 4, 16.

προστρέχειν, phyſ. de perſ. abſ. ὡς - κληθεὶς, - προστρέχει, accurrit 4, 13, 11.

προστυγχάνειν, ph. de re, ὅπλοις - τοῖς προστυχοῦσιν λ. ſubitariis 7, 12, 2. quae occurrebant, ſeſe offerebant, obviis, quibuslibet, fere i. q. τοῖς τυχοῦσιν.

προσφέρειν, ph. de perſ. cum dat. rei ſ. loci et acc. rei, ſed oppreſſo, προσφέρει τῷ οἰκήματι (αὐτὴν, λαμπάδα,) admovet 4, 2, 20. - c. acc. rei diſerto, ſed oppreſſo contra dat. loci, μηχανὰς - προσέφερον (αὐτῷ, τῷ τείχει,) admovebant 8, 4, 18. - † Trop. c. dat. perſ. et acc. rei, πρεσβείαν - ἐκπέμπουσιν, - (ὥστε ſ. εἰς τὸ) πάσας αὐτῷ προσφέρειν τὰς σεβασμίους τιμὰς, ut deferrent 2, 12, 10. — Paſſ. ph. de re, ἀρωμάτων - προσφερομένων, cum offerrentur 4, 11, 3. oppreſſo dat. vel rei ſ. loci, αὐτοῖς, τοῖς βωμοῖς, vel perſ. αὐτῷ, τῷ Ἀντωνίνῳ, in honorem Caracalli. - Med. phyſ. de perſ. c. acc. rei, οὔτε ποτὸν, οὔτε ἐδώδιμόν τι εἴα τὸν παῖδα προσφέρεσθαι, guſtare 5, 8, 4. ſibi admovere, i. capere, ſumere, frui. — σιτία καὶ ποτὰ προσφερόμενος, capiens 2, 11, 3. ἄρτον προσεφέρετο, comedebat 4, 7, 9. - Trop. cum dat. rei et praep. μετὰ τέχνης εἰδὼς προσφέρεσθαι πράγμασιν, tractare negotia 2, 14, 9. ſe gerere in, agere ſ. verſari in - c. eod. dat. ſed cum adv. τῇ τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ ῥαθύμως προσφερόμενος, in reip. cura negligentem ſe praebens 2, 7, 1. v. ῥ. - ῥαθ. : τοῖς πολεμικοῖς προσφερομένου ἐκείνου, quod ſegniter res belli tractaret ipſe 6, 8, 7. - ὡς ἀνάνδρως - προσφερομένους τῇ τειχομαχίᾳ, quaſi ignaviter ſe gererent in oppugn. 8, 5, 5. ῥαθυμότερον προσεφέροντο τῷ ἔργῳ, tractabant 5, 4, 11. opp. pr. §. προθύμως ἠγωνίζοντο. cum dat. perſ. et adv. ἀπίστως προσεφέρετο πᾶσιν, diffidenter agebat cum omn. 1, 13, 14. nulli fidebat. ἀφειδῶς ὑμῖν π. inclementius vos tractaret 5, 1, 4. τοῖς ἄλλοις βιαίως π. tractabat 7, 4, 5. αὐτῷ ἀμελέστερον προσεφέροντο, ipſum negligentius tractabant 5, 8, 14. opp. in pr. ὑπερφ. ἤσπαζ. cum dat. et rei et perſ. ſimul, τῷ

χρημάτων ἐπιδόσεις, αἷς ἀφειδῶς προσεφέρετο αὐτοῖς, quibus eos neutiquam parce proſequebatur 4, 7, 6. quibus largiter erga illos utebatur.

προσφεύγειν, ph. de perſ. cum dat. perſ. προσέφυγε - αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, confugit ad ipſ. 3, 9, 4. - abſ. ſ. particip. p. adi. cum ſubſt. τῶν προσφυγόντων ϛρατιωτῶν, profugis milit. 5, 3, 24. i. q. πρόσφυγες ib. §. 18.

προσφιλής, mor. de re, cum ſubſt. et forſan c. dat. perſ. ἐμοὶ - τὸ πρᾶον - προσφιλὲς (ἐϛὶ,) grata 5, 1, 7. i. q. ſimpl. φίλον.

πρόσφυξ, ph. de perſ. ἦσαν δέ τινες - πρόσφυγες, clientes 5, 3, 18. i. q. §. 24.

προσφύω, trop. de re, cum dat. rei ſ. loci, δᾷδας, αἱ ταῖς μηχαναῖς - προσπεφυκυῖαι, λ. inhaerentes 8, 4, 31.

προσχέω, ph. de perſ. c. acc. rei et dat. loci, προσχέας τὸ αἷμα τοῖς - ϛήθεσι, effuſo ſanguine ad pectus 4, 4, 7. affuſo.

πρόσχημα, trop. de re, cum gen. rei, ἐν προσχήματι ἐλευθερίας λ. ſub ſpecie 7, 7, 8. praetextu.

προσχωρεῖν, de perſ. ph. cum dat. perſ. ſed oppreſſo, οἱ μὲν - προσεχώρησαν (αὐτῷ,) acceſſerunt 5, 4, 19. - et cum diſerto caſu illo, τοὺς ἐκείνῳ προσκεχωρηκότας, eos, qui ad illum defeciſſent ib. 8. cf. §. 4. τοὺς ἀφεϛῶτας, et 5, 3, 24. προσφυγόντων. † forſan trop. c. adv. ῥᾷϛα ἤλπιζε πάντας αὐτῷ προσχωρήσειν, ſperabat futurum, ut omnes ſibi adiungantur 2, 7, 11. ubi adv. cohaeret minus c. v. ἠλπ. proximo, quam c. ultimo πρ. ſimul c. nominat. modi, ſed p. adv., ἑκόντες αὐτῷ προσεχώρουν, ſe illi dediderunt 2, 4, 5.

πρόσχωρος, ph. de perſ. τῶν προσχώρων βαρβάρων, vicinis 6, 2, 20. i. q. §. 3. τὰ περίοικα β.

προσωπεῖον, ph. προσωπεῖα περικειμένους, perſonatos 4, 2, 19. v. περ. indutos larvis, perſonis.

πρόσωπον, ph. homin., de toto, abſ. κάλλει προσώπου, faciei 1, 7, 8. — c. adi., μηδὲ ὠχριάσαντι τῷ προσώπῳ, vultu 2, 1, 15. - poſt partes, τοὺς ὀφθαλμοὺς - τὰς παρειὰς -, πρόσωπον ὡραῖον λ. faciem 5, 6, 24. - ††† per acc. ellipt. ὁρῶντες (κατὰ) τὸ π. καλλωπιζόμενον 5, 8, 2. v. καλλ. ſed p. parte, τραχέσι προσώπου νεύμασιν, vultus 7, 8, 21. oculorum. - †† per acc. ellipt. τὰς ὄψεις ἐπηροῦντο, καὶ (κατὰ) τὸ π. ἠκρωτηριάζετο, vultus 8, 4, 29. quoad faciem, i. naſum, vel ſimul frontem et genas, it. auriculas. — Plur. πάντες σκυθρωποῖς προσώποις ἐς γῆν ἔνευσαν, vultu 4, 3, 16. i. q. 1, 6, 10. σκ. ταῖς ὄψεσιν λ. de toto, vel praecipue de oculis, aut ſimul fronte.

προτείνειν, ph. et trop. ſimul, de perſ. c. acc. et rei et perſ. θαλλοὺς καὶ τέκνα προτείναντας, praetendendo 7, 8, 18. de perſ. ſaltem ph. partim, prae ſe ducere et offerre.

προτελευτᾶν, ph. de perſ. τῶν μονομαχούντων - τινὸς προτετελευτηκότος, olim defuncti 1, 15, 18. prius mortui.

πρότερος, p. adi. c. ſubſt. Fem. τὴν προτέραν νίκην, priorem 4, 14, 18. 6, 1, 7. ἐν ταῖς προτέραις - ϛρατείαις, priorib. 2, 4, 5. - Neutr., abſ. p. adv. c. ſubſt. perſ. ſed oppreſſo v., ϛρατιώτης μὲν πρότερον, antea 1, 10, 2. ſc. ὤν. - c. diſerto v. et quidem ante id, πρ. μνημονευθέντας 1, 1, 5. prius 1, 5, 23. 1, 8, 6. 1, 9, 12. 1, 15, 2. 2, 4, 5. 14. 2, 9, 7. 6, 2, 3. antea ib. 6. 7, 6, 8. 8, 7, 21. olim 7, 5, 3. - poſt v. τῆς διοικηθείσης π. πράξεως, antehac 5, 1, 3. - † οἷς ἐχρῶντο μὲν π. antea 8, 4, 10. - †† τὴν πρότερον τοῖς χωρίοις ὑπάρχουσαν ὥραν κατῄσχυνον, priorem illam decorum

pulcritudinem foedabant ib. 13. qui Bg. iunxit cum ſubſt. ὥρ., ut, intra art. et ſubſt. ſtans adv., valeat p. adi., dum et regi poteſt c. v. ὑπ. e ſerie hac, καὶ κατ. ὥρ., τὴν πρ. ὑπ. τοῖς χ. et, quae prius locis iſtis eſſet pulcritudo, eam foedabant. †† c. v. compoſ. ex praep. eadem, πολλάκις αὐτῷ πρότερον - χρησμῶν - τὴν - τύχην προειρηκότων, prius 6, 8, 13. - In relat. π - πεσεῖν, ἢ λ. prius, quam 7, 3, 15. 2, 11, 5. - τότε -, πρότερος prius 1, 15, 9. πρότ. μὲν -, νῦν δὲ 2, 10, 4. - πρότερος μὲν -, ὕστερον δὲ, primo -, poſtea 5, 1, 16. π. μεν -, τότε δὲ λ. prius 8, 2, 6. 10. πρ. μὲν -, πλὴν τότε, antea ib. 11, ſq. - ſimul cum neg. οὐ πρότερον -, πρὶν ἤ, non prius - quam 1, 11, 11. 1, 14, 9. 2, 6, 14. †† repetit. in vicin. πρότερον - προτέραις 2, 4, 5.

προτίθημι, ph. de perſ. c. acc. rei et praep. tum dupl. εἰκόνα, ἐπὶ - κλίνης - προτιθέασιν ἐν τῇ - εἰσόδῳ, proponunt 4, 2, 3. ſpectandi cauſa. - tum una tantum, τὴν κλίνην - εἰς τὴν - ἀγορὰν π. ib. 8. ut ibi ſtet alia de cauſa, et cantus ergo. προύθεσαν - ὑπὲρ τῶν τειχῶν ἀγορὰν, propoſuerunt 8, 6, 6. ad vendendum. — † ſimul c. dat. perſ. τῷ δήμῳ προύθηκεν ἐπὶ ταῖς νίκαις - νομὰς, propoſuit 3, 8, 8. libello propoſito et publice affixo promiſit. - c. acc. rei ſolo, προθέντες τὰς εἰκόνας λ. propoſitas imagines 8, 6, 4. ſupra murum, ut ſalutarentur etc. προτιθέασι τὰ πρὸς τὸν δῆμον - γράμματα, proponunt 7, 6, 21. in loco aliquo publico affigentes, ut legerentur, vel ponentes, v. c. in menſa, noſtr. *vorlegen*, ſq. opp. τοῖς ὑπάτοις - διδόασι. - ὁ Βαλβῖνος, - διάταγμά τι προθεὶς, propoſito quodam edicto 7, 12, 5. ſq. τοῖς στρατ. ἐπέδωκε χρήματα.

προτιμᾶσθαι, Paſſ. de re, mor. εἰ - τὸ ὁμότροπον προτιμᾶται, praefertur 7, 8, 14. magis ſ. plus aeſtimatur, amatur, ſc. αὐτοῖς ſ. ὑπ᾽ αὐτῶν.

προτολμᾶσθαι, Paſſ. de re, mor. τιμωρήσασθαι Γερμανοὺς ἐπὶ τοῖς προτετολμημένοις, ob priorem audaciam 6, 7, 24. e. ob antea audacter facta, ob ante auſa, ante patrata, ob ea, quae ante patrata erant ipſis ſ. ab ipſis, ſc. αὐτοῖς ſ. ὑπ᾽ αὐτῶν.

προτρέπειν, mor. ſ. pl. per verba et dicta, de perſ. cum acc. perſ. et praep. ἐπειρᾶτο - τοὺς παῖδας - π. εἰς ὁμόνοιαν λ. adhortari 3, 13, 8. αὐτὸν προύτρεπεν εἰς τοὺς ἐλέγχους, adhortabatur 3, 12, 10. impellere, incitare. - Trop. de re, cum acc. perſ. ſq. inf. γράμματα -, προτρέποντα τοὺς λ. litterae - hortantes 7, 7, 11. in quibus Senatus Rom. hortabatur, impellebat, ſuadebat, rel.

προτροπὴ, mor. τοιαῦτα εἰς προτροπὴν - εἰπὼν, hortandi cauſa 1, 6, 20. ad adhortationem, ſq. expl., ſcil. αὐτοῦ, τοῦ Κομμόδου, ad eum hortandum.

προϋπάρχειν, ph. de re, abſ. οὔτε - ὄμβρου προϋπάρξαντος, praecedente 1, 14, 4. quum ante adfuiſſet, i. q. ſq. προγενομένου. ſed mor. εἰ μὴ προϋπάρχοι ἡ - εὔνοια, niſi prius adſit 1, 4, 10. μεγάλων - εὐεργεσιῶν προϋπαρχουσῶν, iam exſtantibus 2, 3, 14. — in opp. ἐκ τῆς ἀποβάσεως τὴν προϋπάρχουσαν φήμην, praecedens omen 1, 14, 12. - cum praep. οὐ γὰρ παρ᾽ ἡμῖν προϋπάρχουσαν ἀρχὴν ὑφαρπάζων μεμίσητο, non enim apud nos prius ſitum principatum rapiens odioſus erat 3, 6, 10. imperium, quod mihi erat antea conceſſum et delatum. † διὰ τὴν προϋπάρξασαν παρ᾽ αὐτοῦ ἐς τὴν πόλιν τιμὴν, propter iam habitum urbi honorem 4, 9, 10. propter iam declaratum ab eo in oppidum honorem, ſ. propter priorem ab eo ſ. eius in oppidum honorem, i. quia ad-

huc tribuerat urbi hoc, ut eo veniret, ibique verſatus cum civibus celebritatem et feſtum obiret, cf. §. 7. et 4, 8, 20.

προῦπτος, Paſſ. de re, ph. *ὀλέθρῳ προύπτῳ*, manifeſtum 8, 3, 10. — *ὁρᾷ πρoῦπτον κίνδυνον* 4, 12, 14. *τὸν κίνδ. π. ἔχοντες*, periculum ante oculos habentes 7, 4, 4. p. *πρόοπτος*, ante viſus.

προύργου, ſ. *προυργιαῖος*, mor. de re, *τὰ ἐνταῦθα προυργιαίτερα ὄντα*, cum potiora ſint 1, 6, 13. ad rem praeſentem facientia, ſ. ante alias omnes res agenda.

προφασίζεσθαι, Med. de perſ. ph. c. acc. rei, *τοιαῦτα προφασιζομένου αὐτοῦ*, cauſante 1, 6, 10. praetexente, proferente pro cauſa et per praetextum.

πρόφασις, ph. c. gen. rei, *ἐπὶ προφάσει διοικήσεως*, ſub praetextu 7, 1, 7. cauſa. - ſimul c. adi. et v. *δοκοῦντα πρόφασιν εὔλογον ἔχειν ἔχθρας*, cauſam 4, 14, 12. - c. adiuncto et v. *ὑπῆρξε* - (*τοῦτο, ταῦτα* ſ. *αὕτη*) *αὐτῷ πρόφασις καὶ ὑπόθεσις αὐτάρκης*, occaſio 1, 8, 16. *πταῖσμα*, - *ἀρχὴν καὶ πρόφασιν λαβὸν ἐξ* λ. 7, 11, 1. cauſam, ſ. occaſionem, noſtr. *Grund* ſ. *Veranlaſſung*. - c. adi. et v. *οὐκ οὔσης εὐλόγου προφάσεως*, ſine probabili cauſa 2, 8, 4. non exſtante ſ. praeſente, ſ. ſi ſ. ubi non eſt probabilis cauſa. *ταύτης τῆς π. λαβόμενος*, hanc occaſ. 2, 9, 14. *ἐκ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦς π.* - *πρῶτοι ὅπλα ἐκίνησαν*, exigua occaſ. 7, 4, 2. *εἰδὼς*, - *πρόφασιν αὐτῷ εὔλογον ὑπάρξουσαν*, cauſam 4, 12, 15. *π. δικαίαν νομίζοντες*, cauſ. 5, 8, 16. - cum v. ſolo, *πρόφασιν ποιούμενος τὴν* - *φιλίαν*, praetexens amicitiam 3, 9, 1. uſus praetenſione, cauſam afferens, inferens, obtendens. - ſimul c. inf. *πρ. π., ποθεῖν* λ. 4, 8, 16. praetextu uſus hoc, ſe deſiderare rel. — *π. ποιούμενοι*, λ. cauſantes, quod fuiſſent 6, 9, 8. - ſimul c. praep. *μικρᾶς π. δεόμενος εἰς τὸ ἀδικῆσαι*, parva cauſa indigentem ad 3, 8, 6. *π. ὀλίγης λαβέσθαι εἰς τὸ* λ. cauſam 5, 2, 14. *μικρὰν καὶ εὐτελῆ π. τοῖς ςρατιώταις εἰς ἃ ἐβούλοντο τῆς τύχης παρασχούσης*, cauſ, 5, 3, 1.

προφέρεσθαι, Paſſ. de re, phyſ. cum praep. *τὰ διὰ φωνῆς* - *προφερόμενα*, quae voce proferrentur 7, 8, 4. dicta, verba.

προφητεύειν, ph. de perſ. cum praep. *οἱ κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία προφητεύοντες*, illius regionis vates 5, 5, 21. ſacerdotes, interpretes dei, vaticiniorum et extorum.

προφορὰ, ph. de actu, c. gen. rei, *ἐν ᾧ περὶ τὴν τῶν ῥημάτων προφορὰν ἠσχολεῖτο*, dum in illis verbis pronunciandis occupatur 1, 8, 12. circa prolationem verborum ſ. in verborum prolatione, in verbis illis proferendis.

προφύλαξ, ph. de perſ., ſenſu milit. c. adiuncto et gen. perſ. *οἱ προφύλακες καὶ σκοποὶ τοῦ ςρατοῦ*, ſpeculatores et exploratores exercitus 8, 1, 9. cum diſcrimine, ut *πρ.* ſint, qui manent continenter loco aliquo certo, noſtr. *Vorpoſten* ſ. *Vorwachen*, et qui remotius ab exercitu caſtris que et in ſtationibus ſunt ulterioribus, remotiores vigiles.

προφυλάττεσθαι, Med. de perſ. ph. abſ. *μηδενὸς προφυλαττομένου*, nullo praecavente 1, 10, 14. p. mero act., nec de Commodo, ſed de aliis, qui non ſibi, ſed Commodo providerint, ne quid accideret ei.

προχέω, phyſ. de perſ. c. gen. loci et acc. rei, *οἴνου* - *πολλοὺς ἀμφορέας τῶν βωμῶν προχέων*, ante aras profundens 5, 5, 16. fundens in frontem et intra cornua victimae, ſ. effundens.

προχωρεῖν, ph. de perſ. cum praep. *ἐκέλευσε*, - *τὸν ςρατὸν* - *μετ'*

ἐυταξίας π. incedere 7, 12, 19. procedere, progredi, porro ire. - ὁ Μαξ. ἐπὶ πολὺ - πρόεχώρησε, proceſſit 7, 2, 9. cum exercitu. - c. adv. (p. quo et in pr. loco formula e praep. ſiat,) διώξοντας αὐτὸν, πολὺ προκεχωρηκότα, qui iam longe proceſſerat 5, 4, 19. — abſ. ὡς δὲ προχωρήσας, λ. progreſſus 4, 11, 4. cum exerc. — Trop. de perſ. cum praep. μέχρι τραυμάτων προεχώρει, procedebat 1, 15, 16. v. μ. - καὶ μέχρις ἀδελφῆς - ἔρωτος προχωρήσας, progreſſus 1, 3, 6. etiam adeo amans ſororem. εἰς τοσοῦτον προεχώρησε μανίας, ὡς λ. eo usque proceſſit inſaniae 1, 15, 17. εἰς τ. μαν. - προυχώρησεν, ὡς λ. 1, 14, 15. adeo inſanus fuit, adeo inſanivit. εἰς τ. προεχώρησεν ὕβρεως. ὡς λ. eo contumeliarum provecta eſt 6, 1, 20. tantam contumeliam intulit ei, ſ. tam contumelioſe tractavit eam. - de re, abſ. τῆς πολιορκίας μὴ προχωρούσης, non procedente 3, 9, 12. μὴ π. τῆς - ἐπιβουλῆς, haud procedentibus inſidiis 4, 4, 6. - c. praep. τὸ δὲ καθ' αὐτὸν ἕκαστος εἰ μὴ κατὰ γνώμην προχωροίη, pro ſe autem quisque niſi res ex ſententia procedat 2, 3, 21. qui Bg. ſupplet τὸ πρᾶγμα ſ. τὰ πράγματα, ad v. πρ. (ubi ſimul opus ſit addere vel gen. pron. αὐτοῦ. vel dat. αὐτῷ,) ſumens τὸ καθ' ἕ. c. pron. ἑκ., (expleto ſubſt. μέρος,) quae tamen et ſepares, relato ἑκ. ad ſq. v. νομ. et ad τὸ κ. ἕ. explendo πρᾶγμα, cf. in pr. κ. - τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ προχωρούντων κατὰ γν. rebus in Arm. procedentibus ex ſent. 3, 9, 3. - c. adv. οὕτω - προχωρήσαντος τοῦ ἔργου, ſuccedente negotio 7, 5, 1. ἃ πεῤ - προυχώρησεν, ὡς ἐκέλευσεν, quae ſucceſſerunt, ut 7, 6, 16. - ſimul cum praep. ἐν τῇ Καρχηδόνι οὐχ, ὡς ἠλπίκεσαν, τὰ πράγματα προυχώρει, res ſuccedebant 7, 9, 1. - c. dat. perſ. ἐπεὶ μὴ προεχώρει αὐτῷ τὰ τῶν στρατοπέδων, parum procedebat ipſi res erga exercitum 3, 15, 12. cf. §. 10 ſq. ὡς τὰ τῆς ἐπιβουλῆς αὐτῷ οὐ προεχ. inſidiae ei parum procedebant 5, 8, 9. - ſimul c. adv. οὐ ῥᾳδίως - οὐδετέρῳ προεχ. (τοῦτο ſ. ταῦτα.) neutri res procedebat 4, 4, 4. ῥᾷστα αὐτῷ πάντα προχωρήσειν - ἤλπισεν, ſibi ſucceſſura (eſſe) 8, 2, 2. ἐπὶ τῷ μὴ, ὡς ἐβούλετο, τὰ τῆς πολιορκίας αὐτῷ προκεχωρηκέναι, quod non - obſidio ſibi proceſſiſſet 3, 9, 12. ἐπεὶ - αὐτῷ τὰ - πάσης ἐλπίδος μεῖζον ἦν προχωρήσαντα, proceſſerant 1, 10, 8. - ſimul c. adv. et praep. τούτων αὐτῷ δεξιῶς καὶ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν προχωρησάντων, ſuccedentibus 3, 9, 21. - Al. not. cum gen. temp. et dat. perſ. οὐδ' ὅλων μηνῶν δύο τῆς βασιλείας αὐτῷ προκεχωρηκυίας, cum nec totos menſes duos *eius* imperium proceſſiſſet 2, 4, 11. cum imperium ei proceſſiſſet ne quidem ultra totos menſes duos, i. cum imperium eius duraſſet ne quidem totos m. d.; ubi gen. temp. vel pendet a praep. in v. vel per ſe ſumitur, ut a Bg. dativus c. ſubſt. βασ. p. gen. - Al. not. c. praep. τὴν ἀρχὴν εἰς μέγα προχωρήσειν, proceſſurum (eſſe) 1, 11, 8. creſcere, augeri, extendi, ſe extenſurum eſſe in plurimas terras ac gentes. - Al. not. de temp. a) abſ. ὡς ἐδήλωσε καὶ τῆς ἡλικίας προχωρούσης, aetate procedente 6, 1, 14. aetate adultiori, maiori. — b) c. adv. ἤδη - τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς προκεχωρήκει, proceſſerat 2, 2, 3. praeterierat.

πρῴρα, phyſ. cum gen. diſerto. τῇ πρῴρᾳ τῆς νεὼς, prorae 1, 11, 12.

πρωτεύειν, ph. partim, de perſ. c. praep. una, τῶν κατὰ τὴν Ῥώμην π. δοκούντων, (eorum,) qui Romae eſſent viri primarii 7, 6, 5. eſſe primarii viderentur. πρεσβείας - ἀπὸ τῶν πρωτευόντων παρ' αὐτοῖς ἀνδρῶν, ex primariis apud ſe viris 8, 7, 3. - c. dupl.

κατ᾽ εὐγένειαν - πρωτεύειν ἀξιῶν, ὁ δὲ - διὰ τὸ ἔπαρχος γεγονέναι, potior eſſe 8, 8, 8. † πάντας τοὺς πρωτεύοντας ἀπέκτεινε, primarios viros 7, 9, 22. ſc. ἐν αὐτῇ, Καρχηδόνι, ſ. κατ᾽ αὐτὴν, ſ. ἐκεῖ, ut oppreſſum ſit adeo vel hoc adv. vel illae praep. c. pron. — † cum gen. perſ. πλῆθος τῶν συγκλήτου πρωτευόντων, ex primoribus ſenatus 1, 17, 2, eorum, qui primarii eſſent inter ſenatores.

πρῶτος, ph. Maſc., de perſ. per caſus deinceps, Nom. cum verb. τοὺς π. Φίλους π. διαβάλλειν ἤρξατο, primus 1, 8, 4. ubi p. adv. haberi poteſt, ut in ſqq. locis. π. ἐτόλμησε λ. 6, 2, 17. π. λέγεται λ. ib. 19. π. - ἤλασε 7, 1, 3. †† ὁ πρῶτός τι δράσας ἀγαθὸν, prior 2, 3, 15. p. comparat. ἀπὸ Κύρου, τοῦ πρώτου - μεταςήσαντος, qui primus - tranſtulit 6, 2, 5. - Plur. Nom. Γερμανοὶ -, πρῶτοι ἰδόντες λ. primi 4, 13, 13. 7, 4, 2. 7, 8, 26. — † c. gen. perſ. ὑπεδέχοντο (αὐτὸν,) πρῶτον ἀνθρώπων καὶ βασιλέων - τοσαῦτα κατωρθωκότα, qui primus omnium hom. perpetraſſet 2, 14, 2. - Fem. de perſ. cum gen. perſ. et in relat. ὧν πρώτη μὲν ἦν Μαγνία · εἵποντο δὲ λ. quarum prima 1, 17, 2. — de re, c. adiuncto, αὕτη - π. καὶ μεγίςη αἰτία λ. 1, 8, 14. - in relat. πρώτης - καὶ δευτέρας - ἡμέρας λ. primo die 4, 15, 10. † abſ. τῆς π. ἐν Ἰταλίᾳ πόλεως ἀντιςάσης, urbe illa, quae prima in It. obſtitiſſet 8, 4, 24. qui Bg. p. adv. ceperit, hac ſerie, μὴ καθ. πόλ., τῆς ἐν Ἰτ. ἀντ. πρώτ., dum et procedit alia ſerie iſta, μὴ καθ. τῆς πρώτ. πόλ., ἐν Ἰτ. ἀντ. non deleta urbe prima, quae in It. obſt. ἐπέςησαν πρώτῃ Ἰταλίας πόλει, primam It. urb. 8, 1, 7. διδόναι τὴν πρώτην πόσιν, primum poculum 1, 17, 17. - in relat. τῶν μὲν οὖν πρώτων ἡμερῶν λ. - χρόνου δὲ ἐγγινομένου λ. primis diebus 8, 5, 1. - ſed in rel. tacita, ἐν ταῖς πρώταις ὁρμαῖς λ. 4, 15, 15. τὰς πρώτας ἐμβολὰς 8, 1, 6. - Neutr. Sing., p. adv. πρῶτον - ὀφθῆναι, primum 1, 11, 3. 1, 14, 7. † εἰ π. - καταςήσας λ. prius 1, 12, 9. ubi videtur eſſe in relat. tacita. — † in rel. manifeſta, ἵνα ὀφθῇ π. - ἢ λ. prius -, quam 3, 11, 20. — in al. rel. εἰς ὕςερον λ. - πρῶτον δὲ λ. prius 3, 5, 2. πρῶτον μὲν λ. - μετ᾽ ἐκεῖνον δὲ λ. primo 4, 14, 3. ſq. πρῶτον -, εἶθ᾽ οὕτω λ. prius 2, 1, 22. - in rel. tac. πρ. μὲν -, τε λ. primo 1, 14, 15. ſq. - primum 2, 4, 12. π. μὲν - δὲ λ. primo 4, 5, 15. — πρ. δὲ -, καθ᾽ ἑαυτοὺς δὲ λ. ante omnia 2, 1, 8. πρ. -, δὲ λ. primo 4, 8, 20. ſq. - καὶ π. primum 2, 2, 1. καὶ π. μὲν 6, 1, 3. π. μὲν οὖν λ. ib. 6. - † cum art. τὸ μὲν π. a principio 6, 3, 11. ſq. ὁ δὲ λ. - †† τό γε π. tunc primum 1, 16, 7. qui Bg. retinet vulg. τότε πρ. Plur. in relat. manifeſta, ἀλλὰ τὰ μὲν πρῶτα -, - τὸ δὲ τελευταῖον, initio 2, 4, 10. ſq. τὰ μ. π. -, καὶ τὸ τελ. prius 1, 12, 11. τὰ πρ. - ἐπεὶ δὲ λ. primum 1, 16, 10. τὰ μὲν π. - ἐπεὶ δὲ λ. primo 1, 10, 2. ſq. - ὁ δὲ τὰ μὲν π. -, ὡς δὲ λ. 6, 8, 12. ſq. - in rel. tac. οἱ δὲ ςρατιῶται τὰ μ. π. - κατ᾽ ὀλίγους δὲ λ. principio 6, 9, 7. primo 3, 12, 9. ſq. τὰ π. - τὸν δὲ λ. 3, 10, 8. τὰ π. - τε λ. prius 7, 9, 21. τὰ π. μὲν λ. primum 3, 10, 5. ὁ δὲ τὰ μὲν π. initio 2, 3, 7. primo 2, 9, 9. 4, 10, 11. — καὶ τὰ μ. π. primum 2, 7, 10. τὰ μὲν οὖν π., - δὲ λ. primo 4, 11, 1. - primum 6, 2, 8. - † c. gen. rei, τὰ μ. πρῶτα τῆς ἡλικίας λ. initio aetatis 3, 10, 11. p. κατὰ τὰ μ. π. ἔτη ſ. μέρη τῆς ἡλ.

πταῖσμα, trop. c. adi. συνέβη - π. ὀλέθριον τῇ Ῥ. πόλει, calamitas 7, 11, 1. - c. gen. rei ſ. perſ. μηδέ τις - τύχης π. νομιζέτω, delictum 5, 1, 10. - cum gen. perſ. τὰ τῶν - πλουσίων πταίσματα

ἀμελεῖται λ. res adverſae 7, 3, 11. - c. praepp. ὑπεμίμνησκον ἀλλήλους τῶν ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς διὰ μέλλησιν αὐτοῦ πταισμάτων, eas, quae - eveniſſent, calamitates 6, 8, 8. qui Bg. explet particip. συμβάντων ſ. γενομένων, pro ſeveris, admonebant ſe invicem tum illarum in Oriente propter eius cunctationem calamitatum.

πταίω, ph. de perſ. abſ. πρὸς τὸ μὴ πταῖσαι αὐτὸν, ne titubaret 5, 6, 18. caderet. - Trop. ἔμελεν αὐτῷ ἀκοντίζοντι - μὴ πταίειν, operam daret, ut iaculans ne aberraret 1, 15, 3. ut feriret. — † cum gen. rei, ὁ ςρατὸς -, πταίων τῆς ἐλπίδος, quod ſpe excideret 8, 5, 1. ſpem amitteret ſ. non haberet amplius, non conſequeretur id, quod ſperaſſet. - cum abl. rei et adv. ὁμοῦ ἔπταισε καὶ γνώμῃ καὶ τύχῃ, offendit 5, 4, 13. deceptus fuit aeque opinione ſua, ac fortuna, laeſus fuit tum a conſilio et propoſito Romam tardius proficiſcendi, tum a fortunae caſu, vento contrario, ſ. noxium fuit ipſi propoſitum illud et caſus fortuitus ille, ſ. infelix factus eſt per -, noſtr. er wurde geſtürzt ſ. er ſtürzte, fiel, ſank, zugleich durch ſeinen Vorſatz, Entſchluſs, und durch Zufall. - de re, c. acc. pron. ellipt. εἴ τι πταίσειε τὰ Μαξιμίνου πράγματα, ſi paululum titubaſſent Maximini res 7, 9, 24. ſi quo pacto infeliciter caderent, non felicem eventum haberent inſtituta eius et ſuſcepta, iter bellumque adverſus Italiam ac Romam.

πτερὸν, ph. animal. κολπώσει πτερῶν, ſinuandis alis 1, 15, 11. de ſtruthion.

πτηνὸν, ph. σκεύη - πληροῦντες πτηνῶν, volucribus 3, 9, 10. ſq. μικρῶν - θηρίων.

Πτολεμαῖος, Ptolemaeus, Philadelphus ille, Aegypti rex 1, 3, 6.

πτύσσεσθαι, ph. Paſſ. de re et libell. c. abl. modi et adv. γραμματεῖον τούτων - τῶν - ἐπαλλήλῳ ἀνακλάσει ἀμφοτέρωθεν ἐπτυγμένων, qui plicati 1, 17, 1.

πτῶμα, ph. homin. ἐπιβὰς τῷ πτώματι, ad cadaver 4, 13, 14. τὰ πτώματα, φερόμενα λ. cadavera 4, 6, 2. - cum adiuncto, διὰ πλῆθος πτωμάτων μήτε νεκρῶν ἀναίρεσιν - γενέσθαι λ. prae multitudine caeſorum neque cadaverum ſublatio rel. 7, 9, 16. - animal. ἐπὶ πολὺ κειμένων τῶν πτ. iacentibus cadaveribus 1, 15, 13. — utr. ſimul, σωροὺς πτωμάτων 4, 15, 13. poſt pr. ἀνδρῶν καὶ κτηνῶν.

πύθεσθαι, v. πυνθάν.

πυκνὸς, ph. de re, cum adiuncto, ὕλαις δασείαις καὶ πυκναῖς, denſis et ſpiſſis 8, 1, 13. quatenus ſylvae ſunt continuae, longae, plures deinceps in Alpium ambitu toto, ſed δασ. quatenus arbores ſunt in ſylvis plures et vicine ſtant, ſ. ſylvae, in quibus arbores ſunt multae et ſibi vicinae, nec rarae. - Superl. abſ. ἕλη πυκνότατα, paludib. denſiſſimis 6, 5, 3. pluribus deinceps.

πυκνότης, ph. cum gen. rei, διὰ πυκνότητα τῶν συνοικιῶν, denſitatem 7, 12, 13. vicinitatem.

πυκτὸς, phyſ. πυκτοῖς πίναξι, implicatis 7, 6, 11. conf. 1, 17, 1.

πύλη, ſed ap. Noſtr. in Plur. tantum, abſ. tum templi, παρειςῄεσαν ταῖς πύλαις, ad portas 7, 10, 9. cf. ib. 5. ſq. - tum caſtrorum Praetor. ἀνοιχθεισῶν αὐτοῖς τῶν πυλῶν, portis 5, 4, 5. προςέβαλλον ταῖς π. 7, 11, 16. ἀνοῖξαι τὰς πύλας 2, 6, 14. 5, 3, 23.

5, 8, 14. 7, 11, 18. 7, 12, 9. τὰς π. ἀποκλείσαντες 5, 3, 26. — τὰς π. κλείσαντες 7, 11, 12. συγκλείσαντες τὰς π. 8, 8, 18. — tum urbis, οἷς - πύλαι ἀνοίγνυντο 8, 6, 10. εἴ τι τῶν π. ἔξωθεν ἦν 8, 4, 22. πύλαις ἀναπεπταμέναις ἐδέχοντο 2, 11, 11. περὶ ταῖς π. λ. 7, 9, 18. ἀνοῖξαι τὰς π. 8, 3, 1. 8. 8, 6, 3. ſq. 8, 7, 3. — τὰς π. κλείσαντες 8, 2, 13. - cum gen. diſerto loci, μέχρι - τῶν τῆς Ῥώμης πυλῶν λ. 1, 12, 15.

πυλίδες, pl. πυλίδων ἀσκήσεσιν, portis 8, 5, 10. bellico uſu, foramina murorum, per quae telis miſſis arcerentur hoſtes. πυλίσι, κατ' ὀλίγον αὐξανομέναις, portulis 8, 4, 4. in ponte, arcus, ſpeciem portularum habentes. - † c. adiuncto, πυλίδας ἔχον καὶ θύρας ἀνεωγυίας, (οἴκημα,) portulas 4, 2, 14. aedificium in conſecrando imperat., ubi foramina aperta, ſpeciem portularum habentia.

πυνθάνεσθαι, Med. de perſ. phyſ. c. acc. rei, ἐπειρᾶτο τὰς αἰτίας, quaerere 2, 5, 8. ἅ περ πυνθανόμενος, inaudiens 3, 5, 6. ταῦτα π. intelligens 3, 10, 8. 5, 8, 7. τὴν τοῦ βασιλέως - εὔνοιαν πυνθανόμενοι, intelligentes 4, 8, 13. πόλεις -, πυνθανομένας τοσούτου ἔφοδον ςρατοῦ, inaudientes 2, 11, 6. † πάντα πυθόμενος λ. omnibus intellectis 2, 1, 24. ταῦτα πυθόμενοι, cum iam re intellecta 8, 8, 15. - ſimul cum adv. ſ. coni. ὡς ταῦτα ἐπυνθάνετο, audivit 5, 4, 8. † ὡς - ταῦτα - ἐπύθετο, cum audiviſſet 3, 3, 5. ὡς ἐ. τὰ γενόμενα, audita ea re 8, 6, 1. - cum adiuncto, εἰ - τὴν - δύναμιν - μάθοιεν, τό τε ἡμέτερον ὄνομα πύθοιντο, audiverint 2, 10, 16. - † ſimul c. praep. ὡς - παρὰ τῶν αὐτομόλων ἐπύθετο αὐτὸς τὴν - φυγὴν, audivit 5, 4, 18. — ſimul c. acc. particip. p. inf. παρὰ τῶν ἀγγελλόντων πυνθανόμενος τὴν Ῥ. ἀρχὴν μετέωρον φερομένην, audiens - ſublime ferri 2, 9, 3. τοὺς ςρατιώτας - π. περαιουμένους τὸν - ποταμὸν λ. audiens tranſiſſe 3, 4, 17. αὐτὸν προσιέντα πυνθανόμενοι λ. accedere audientes 2, 11, 10. - ſimul cum praep. ſ. adv. ἔκ τε ὧν ἐπυνθάνοντο τοὺς οἰκείους ἕκαςοι - ἀπολωλότας, tum ex eo, quod audirent ſuos domeſticos - interemtos 6, 7, 7. p. ἐκ τούτων. ὅτι ἐπ. c. coni. ſq. πυνθανομένους, ὅτι λ. audientes, ipſum rel. 2, 7, 11. - ſimul c. coni. et ſq. inf. c. acc. ὡς - ἐπύθετο, λ. audito 8, 8, 10. - †† cum gen. perſ. et pron. πευσόμενος ὑμῶν, τίνα γνώμην ἔχοιτε, quaeſiturus ex vobis 2, 8, 5. vel auditurus.

πῦρ, ph. honoris, τὸ π. προεπόμπευεν αὐτῆς, ignis 1, 8, 8. 2, 3, 5. 7, 6, 4. 2, 8, 10. πάντα ὑπῆρχεν (αὐτῇ,) πλὴν τοῦ πυρὸς 1, 16, 9. † (αὐτὸν,) πυρὶ πομπεύοντα 7, 1, 21. v. πομπ. Alius generis, in conſecrat. imperat. πάντα - ἀνάπτεται - ὑπὸ τοῦ π. 4, 2, 21. οἱ λοιποὶ - πῦρ περιτιθέασι ib. 20. - ſed rogi, πλόκαμον ἐπιθεῖναι τῷ πυρὶ 4, 8, 13. τὸ σωμάτιον πυρὶ παραδόντες 3, 15, 16. 4, 13, 16. †† ſed poenae loco ſimul, κελεύει - αὐτὸν - π. παραδοθῆναι 1, 9, 14. inſanum et mendacem. - tum phari; φρυκτωρίοις, ἃ - νύκτωρ διὰ τοῦ π. - τὰς ναῦς χειραγωγεῖ, igne 4, 2, 25. - ſed noxius, incendii univerſe. τὸ π. - πολλοὺς - πένητας ἐποίησεν 1, 14, 5. (7, 12, 13.) καταφλέξαν τὸ π. τὸν νεὼν λ. ib. 6. ἐπενεμήθη τὰ - ἔργα ib. 7, 2, 8. μέρος τῆς πόλεως τὸ π. ἐνεμήθη 7, 12, 13. ἐλυμήνατο ib. 16. πάντα ἐπιὸν τὸ π. ἐπεβόσκετο 1, 14, 9. γνώμῃ θεῶν - ἤρξατο - τὸ π. καὶ ἐπαύσατο ib. 10. τοῦ νεὼ καταφλεχθέντος ὑπὸ τοῦ π. ib. 7. τὰς ἐξόδους ὑ. τ. π. προκατειλῆφθαι 7, 12, 14. πυρὶ κατεφλέχθη ὁ νεὼς 5, 6, 7. ταῖς θύραις - πῦρ προσετίθεσαν 7, 12, 12. - ſed terrae motus, εἴτε —

πυρὸς - ἐκ τοῦ σεισμοῦ διαῤῥυέντος 1, 14, 4. - † denique ſolis, c. gen. diſerto ſ. rei, et c. adi. διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἡλίου π. ſolis calorem 3, 9, 11.

πυρὰ, ph. c. diſerto gen. materiae, ξύλων πολλῶν ἀθροισθῆναι πυρὰν, rogum 4, 8, 12. ubi pro ſola ſtrue ſ. compagine.

πύργος, ſed ap. Noſtr. modo in Plur., ph. tum in re milit., murorum caſtrenſium, abſ. φρουρὰς ἐπὶ τῶν πύργων λ. in turribus 2, 5. 15. - cum adiuncto, ἀνελθόντες ἐπὶ τοὺς πύργους καὶ τὰς ἐπάλξεις 5, 4, 4. - tum urbis, ἄνωθεν ἐπάλξεων καὶ π. 8, 4, 20. — πύργους καὶ ἐπάλξεις ἐγεῖραι 8, 2, 12. poſt pr. τὸ τεῖχος. † τῷ τείχει καὶ τοῖς πύργοις ἐφεςὼς 8, 3; 7. - ſimul c. adi. πύργους μεγίςους καὶ ὑψηλοτάτους κατασκευάσας λ. 5, 6, 21. Heliog. ad miſſilia proiicienda. ††† ἐλέφαντας - πύργους ἐπὶ νώτων φέρειν ἐπειρᾶτο παιδεύειν 2, 11, 18. Iulianus.

πυροειδὴς, ph. de re, p. ſubſt. c. adi. τοσοῦτον ἐκλάμπειν αὐτῷ πυροειδές τι, ignea quaedam ſpecies 1, 7, 9. noſtr. *etwas ſo feuriges* ſ. *dem Feuer ähnliches;* tam igneum quid ſ. igni ſimile.

πυρόω, phyſ. de perſ. c. acc. rei, ſed oppreſſo, πυρώσαντες (αὐτὰ ſ. αὐτὴν, τὴν πίτταν,) incendentes 8, 4, 26. - Paſſ. de re, τοὺς θώρακας - πεπυρωμένους, candentes ib. 27. -

Πυῤῥίχιος, de re, Πυῤῥιχίῳ δρόμῳ καὶ ῥυθμῷ, pyrrhichio 4, 2, 19. ſaltationis ſpecies, ita dictae a Pyrrho, filio Achillis, auctore eius, vel a Pyrrhicho, quodam Cretenſi vel Lacedaemonio, et luſus armatorum, qui pugnae imaginem retulerint, inſurgendo, mox iterum reſiliendo, ictum intentando vel declinando, et inter ſaltandum arma clypeos que concutiendo.

πυρώδης, ph. de re, Maſc. cum ſubſt. fem. ὀφθαλμῶν - πυρώδεις βολαὶ, micantes 1, 7, 9. igneus, ardens, fulgens, noſtr. *feurig* ſ. *funkelnd.*

πὼ, temporis, poſt neg. μήτε τὶ τῆς παρασκευῆς πω - εἰδὼς, neque - adhuc 1, 9, 21. nec - dum. παρὰ μηδενί πω λ. 2, 8, 6. οὐδεμίαν πὼ ἐπιβουλὴν λ. 4, 13, 15. cf. poſt οὐ et οὐδὲ ſupra. - Sine neg., ante aliud adv. temp. φοβερώτερος τῶν πώ ποτε ἀρχόντων, omnis aetatis 5, 10, 13. ſc. ὄντων, terribilior iis, qui unquam antea erant principes ſ. praefecti Praetor. τῶν π. π. βασιλέων, omnium, qui unquam fuerunt, imperator. 3, 15; 5: ὅσα μηδείς πω ποτὲ (κατέλειπε,) nemo unq. ib. 7. οἵαν μηδενί πω ποτὲ βασιλεῖ γενέσθαι λ. nulli unq. 4, 8, 19.

πὼς, infinitae not., de modo, cum verb., poſt, φιλεῖ γάρ πως ἀεὶ λ. ſolent enim pleruṃque 1, 2, 8. propr. *quodam modo*, ſed deinde p. Lat. *fere* ſ. *prope*. πεφύκασι δέ πως εἶναι λ. quodammodo 4, 9, 4. - ante, ἠρέμα πὼς - ὑπήγετο λ. ſenſim 3, 12, 21. aliquo modo ſ. fere, prope. †† καί πως ἀπροςδοκήτως λ. 7, 11, 8. ubi leg. καιρίως. poſt adi., ſeq. conſona, ἀντίπαλός πως καὶ ἰσόῤῥοπος ἔμενεν λ. 8, 5, 1. ubi Bg. iterum omiſit eodem ſenſu pr. - poſt neg. ſq. vocali, μή πως, ἅτε ὄχλος, λ. ne forte 8, 3, 8. at ſq. conſona, μή π. τὸ ἦθος λ. ne 6, 1, 12. ubi et procedit *ne quo pacto*. - ſed ſimul ante al. adv. μή πως ἄρα λ. ne forte (ſcilicet) 2, 2, 8. 2, 15. 3. v. ἄ.

πῶς, in vera interrog. ſ. c. ſigno interr., ab init. καὶ πῶς λ. et quomodo 4, 3, 18. - in med. orat. τὴν δὲ μητέρα πῶς ἂν διέλοισθε; ib. - ſimul ante neg. ab init. enunciat. in med. periodo, πῶς οὐχὶ νῦν - κρατήσετε -, ςρατηγούμενων; cur non 3, 6, 14. quid ni, i. profecto. - Sine vera interrog., poſt v. aliquod relatum, ſed c. indicat. modo, ἠγνόουν, πῶς χρήσονται τῷ πράγ-

- μάτι, quomodo ſit, 5, 4, 16. i. q. ὅπως in eadem formula 2, 12, 5. πεῖραν δοθῆναι, π. Φέρουσι λ. qu. ferant 5, 5, 11. - † ſed c. optat. ὡς ἴδῃ, πῶς ἡλικίας ἔχοι, λ. qua aetate ſit 4, 9, 9. v. ἔχ.

P.

Ῥάβδος, ph., univerſe, ῥάβδῳ μόνῃ τὸν δρόμον τῶν ἵππων κυβερνᾶν, virga 7, 9, 13. de Numidis. - Senſu praecip. αἱ ῥάβδοι -, βασιλικὰς - ἰδιωτικῶν, virgae 7, 6, 4. faſces.
ῥαβδοῦχος, ph. de perſ. ſenſu praecip. παρ' οἷς εἰς τὴν τοῦ ἡγουμένου ὑπηρεσίαν ἀρκοῦσι ῥαβδοῦχοι, lictores 7, 8, 10. ap. Carthaginienſ.
Ῥαβέννα, urbs Ital. τὰς λίμνας - μεταξὺ - Ῥαβέννης, inter Ravennam 8, 6, 11. (ἀπὸ τῆς Ρ. ἄρας, Ravenna 8, 7, 1.) ἐν Ῥαβέννῃ, in urbe Ravenna ib.
ῥᾴδιος, de re, ph. Fem. abſ. οὐ θατέρων ῥᾳδία ἦν ἡ τροπὴ, facilis 3, 7, 7. c. adiuncto, ῥ. ἡ εἴσοδος αὐτῇ (ἦν) καὶ ἀκώλυτος 1, 13, 2. ubi dat. perſ. pendet minus ab adi., quam a v. ſubſt. oppreſſo. — in opp. tacita, τοῖς μὲν ῥ. ἦν φυγὴ 3, 14, 19. - Neutr. ſine ſubſt. at ſq. inf. ἀκριβὲς - εἰπεῖν, οὐ ῥᾴδιον (ἐςὶ,) haud facile 7, 1, 19. - ſed ſimul c. ſubſt. et in opp. τοῦ ἀγχιβαθοῦς τῶν ἑλῶν Ῥωμαίοις - ἐπισφαλοῦς ἐσομένου, ἑαυτοῖς δὲ - διατρέχειν ῥᾳδίου, ad diſcurrendum facili 7, 2, 11. - c. ſolo ſubſt. et adiuncto affini, ὁ Ρ. δῆμος - πολὺ καὶ ῥᾴδιον ἔχει τὸ τῆς γνώμης εὐκίνητον 7, 7, 2.
ῥᾳδίως, phyſ. cum verb., ante, et proxime, ὡς μὴ ῥ. διαγνῶναι λ. non facile 1, 10, 12. ῥ. πιςεύων 1, 13, 14. ῥ. ἐλέγετο 2, 2, 7. ῥ. ὑπηγάγετο 2, 9, 17. ῥ. ἐκράτουν 4, 15, 5. ῥ. χειρώσασθαι 6, 2, 15. ῥ. λυμηνάμεναι 6, 5, 15. οὐ ῥ. μνημονευθεῖσα ib. 23. ῥ. ἐπερρώσθη 6, 6, 5. οὐ ῥ. ἠθροίζετο 6, 7, 2. ῥ. ἐτρέψαντο 7, 4, 13. ῥ. εἰσεδέχθησαν 7, 6, 18. ῥ. ὑποκαταςαῖεν 8, 8, 3. - † poſt ſyn. εὐμαρέςερον - διοικήσεται καὶ - ῥ. παρόντος 8, 7, 15. - diſtractum, una voce, μὴ ῥ. συνεῖναι δυνάμενοι 2, 9, 15. ῥ. αὐτὰς κατέφλεγον 8, 4, 31. - duab. vocibus, ῥ. τῶν ἀντ. περιεγ. 1, 15, 16. 6, 1, 17. - pluribus voc. ῥ. - ἠκολ. 1, 11, 13. οὐ ῥ. - ποιησ. 6, 1, 15. ῥ. λ. 6, 2, 21. μὴ ῥ. λ. 7, 1, 26. - Poſt verb., proxime, ἀποςησ. ῥ. 7, 7, 13. πηγν. ῥ. 8, 4, 7. - diſtractum, una voce, ἔτυχον δὲ ῥ. 1, 11, 9. εἰλ. γοῦν ῥ. 2, 13, 10.
ῥαθυμία, mor., maxime in rebus bellic., abſ. ῥαθυμίαν ἐγκαλῶν, ignaviam eorum 1, 10, 5. - c. adi. χρώμενος - τῇ συνήθει ῥαθυμίᾳ, ſocordia 5, 4, 3. - in opp. καταγνοὺς τοῦ μὲν ῥαθυμίαν, τοῦ δὲ δυςπραγίαν, ignav. 2, 9, 3. - c. adiuncto, μηδὲν ῥαθυμίᾳ, μηδ' ἀναπαύλῃ νέμων, deſidiae 3, 2, 1. οὔτε ἐμοῦ ῥαθυμίαν ἢ ἀδρανίαν (ἀνανδρίαν) καταγνώσοντα, ſocord. 2, 10, 17. κατεγίγνωσκον αὐτοῦ ῥαθ. καὶ τρόπων χαυνότητα 5, 5, 2. 5, 1, 5. - ſimul in opp. τοῦ μὲν - καταγινώσκοντες ἀνανδρίαν, τοῦ δὲ - μέλλησιν καὶ ῥαθ. quod eſſet deſidioſus 2, 12, 4.
ῥαθυμότερον, mor. Neutr. p. adv., de regnant. in opp. ἐπιμελέςερον -, ῥ. βιώσαντες, diſſolutius 1, 1, 9. negligentius. - de pugnant. οἱ μὲν - προθύμως ἠγωνίζοντο, - οἱ δὲ ῥ. προσεφέροντο τῷ ἔργῳ, ſegnius 5, 4, 11.

ῥᾳθύμως, mor. in regno, abſ. — τῇ τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ ῥ. προσφερόμενος, negligentem ſe praebens 2, 7, 1. negligenter, v. πρ. — in bello, c. adiuncto, ῥ. καὶ ἀνάνδρως λ. ſegniter 6, 8, 7. ἀν. καὶ ῥ. 8, 5, 5.

ῥᾷστα, ph. c. verb., ante, et proxime, κινεῖσθαι, facile 1, 3, 15. ῥ. πείσαντες, faciliſſime 1, 6, 24. 7, 11, 11. ῥ. ἁλίσκονται 4, 15, 9. 15. ῥ. ὑπεδέχθησαν, facile 5, 3, 24. 6, 8, 15. - diſtractum, una voce, ῥ. οὖν τρέψ. facill. 7, 9, 14. - duab. voc. ῥ. εἰς εὐνῶν. 2, 4, 3. - plurib. voc. ῥ. - μετοχ. 1, 3, 4. ῥ. - τοξ. 6, 7, 18. 7, 12, 13. - Intra v. duo, ſine ambignit. ὑπέσχετο - ῥ. δώσειν λ. facile 1, 17, 17. 8, 3, 3. facill. 5, 4, 3. ἐλπίζων, ῥ. αἱρήσειν λ. 8, 2, 5. - ſed c. ambig. ῥ. - μεθέξειν - ἤλπικα 1, 5, 10. 2, 7, 9. 11. 8, 2, 2. - †† c. ſyn. πάντα δὲ ῥ. ἀνάπτεται εὐμαρῶς ὑπὸ τοῦ πυρός, omnia autem facile accenduntur igni 4, 2, 21. qui Bg. unum modo expreſſit, ubi aut figura eſt ἐκ παραλλήλου, aut leg. ταῦτα. Poſt verb. πόνοις ἀντέχων ῥ. facill. 2, 9, 2. - †† cum ſuperl. an c. verb. ῥ. πλουσιώτατος ἐγένετο, facile 1, 8, 16.

ῥᾳστώνη, moral. ſenſu que bono, ἐλπίδα ῥᾳστώνης λ. facilitatis 2, 3, 12. ſq. explic.

ῥεῖθρον, ph. univerſe, c. adi. τὸ Πόντιον ῥ. Pontici fluctus 4, 3, 17. mare, fretum, cf. §. 12. ῥευμ. - τὸ ὕδωρ - εἰς ἕτερα ῥεῖθρα μετωχέτευον, in alia fluenta 7, 12, 8. - † ſimul cum adv. ἀντιτυπὲς - γίνεται τὸ πωτε ῥ. quod antea erat fluentum 6, 7, 16. qui Bg. recte particip. ὂν ſupplet, de aqua Rheni et Danubii. — abl. ὑποχωρούντων τῶν θεμελίων τῷ ῥείθρῳ, fluento 3, 3, 11. τοῦ ἐρύματος ἐπισχόντος τὸ ῥ. ib. 10. p. ſq. τῷ ῥεύματι et pr. et ſq. χειμάῤῥους. - ῥεῖθρον γεφυρῶσαι, flumen 4, 7, 6. γεφ. τὸ ῥ. 8, 4, 9. p. §. pr. τὸν ποταμὸν γεφ. in opp. et diſcrimine a fluvio, οὗτοι ποταμῶν -, οἳ - ναυσίπορον ἔχουσι τὸ ῥ. fluentum 6, 7, 15. ἐπεὶ - ἐγένετο πρός τινι ποταμῷ, - τὸ ῥ. εὗρε - φερόμενον, invenit eum 8, 4, 2. - † cum gen. diſerto fluvii, τὰ ῥ. τῶν διὰ τοῦ πεδίου ποταμῶν ῥεόντων λ. flumina per illum campum decurrentia 3, 4, 10. οὐδὲ (περὶ) ῥείθρων ποταμῶν ἡ φιλονεικία, de fluminibus 4, 14, 14. - †† Al. rerum, ὡς ῥεῖθρα φέρεσθαι οἴνου λ. rivi 5, 5, 16. - ††† ſimul c. praep. τοσοῦτος - ἐγένετο φόνος, ὡς ῥείθροις αἵματος διὰ τοῦ πεδίου λ. rivis ſanguinis per campum 4, 9, 17. ſc. φερομένοις.

ῥεῦμα, phyſ. univerſe, de torrente, μὴ δυναμένου τοῦ τείχους ἀντέχειν τῷ ῥεύματι, impetum 3, 3, 11. fluentum, p. pr. ῥεῖθρον. — de freto, c. gen. diſerto, τὰς ἠπείρους (Europ. et Aſ.) διῃρῆσθαι τῷ Προποντίδος ῥ. Propontidis fluctibus 4, 3, 12. cf. 3, 1, 11. τῷ τῆς Πρ. πορθμῷ. Nominatim fluvii alicuius, αὐτὸν ἐξαγαγόντος τοῦ ῥεύματος, fluentum 3, 9, 15. forſan de fluv. Tigri, it. in ſq. loco. προσαχθεὶς ὑπὸ τοῦ ῥ. vi fluminis ib. 17. οἱ φονευόμενοι - ἐδίδοντο τῷ ῥ. flumini 8, 5, 18. prope Aquileiam, p. pr. ἐς τὸν ποταμὸν λ. §. pr. - † in diſcrimine a fluv. διὸ καὶ πήγνυται -, μὴ σφοδρῶς κινουμένου τοῦ ῥ. congelaſcunt, minus concitate fluentia 8, 4, 7. ubi tamen proprie hoc ſubſt. refertur ad ſe ipſum, cf. loc. ſq. - cum gen. diſerto fluv. οὐκ εἰδότες τῶν Ἰταλιωτῶν ποταμῶν τὰ σφοδρὰ - ῥεύματα ib. 6. - cum gen. al. loci, ὑπερβάντος - τοῦ στρατοῦ τὰ προβεβλημένα ῥ. - τῆς Ῥ. ἀρχῆς, amnes 3, 14, 18. quae alibi dr. ποταμοί, cf. 2, 2, 19. 2, 11, 9, 4, 11, 3. 6, 2, 14.

ῥέω, ph. de re, ſ. flumine ipſo, c. abl. modi, πλάτει - μέγιστος ἐ

ποταμὸς ῥέων, cum ferretur 7, 1, 17. niſi abl. ille pendet ab adi. μ. - c. praep. μέγιςοι - οὗτοι ποταμῶν ὑπ᾽ ἄρκτῳ ῥέουσι, feruntur 6, 7, 14. τῶν διὰ τοῦ πεδίου ποτ. ῥεόντων, decurrentia 3, 4, 10. — † de al. re, τοὺς ὀχετοὺς. (cloacas Rom.) τοὺς εἰς τὸν Θύβριν ποταμὸν ῥέοντας, quae fluunt 6, 8, 18.

ῥήγνυμι, phyſ. de perſ. c. acc. rei et abl. modi, τὰ δεσμωτήρια βίᾳ ῥηγνύντες, effringentes 1, 10, 4. - Med. cum acc. rei ſ. veſtim. ῥηξαμένη τὴν ἐσθῆτα, cum veſtem ſibi diſcidiſſet 1, 13, 7. prae dolore ac luctu.

ῥῆμα, ph. abſ. τὴν τῶν ῥημάτων προφορὰν λ. 1, 8, 12. v. π. † in opp. ταῦτα αὐτὸν ἐντετάλθαι ῥήμασι, - μηδὲν δὲ ἐπεςαλκέναι. - γράμμασι λ. verbis 1, 9, 21. - † cum verb. affini, ὅσα - ῥήματα - ἐλέγετο 2, 2, 7.

Ῥῆνος, fluv. ſine art., Rhenus 6, 7; 14. Ῥῆνον ib. 5. - cum art. ταῖς τοῦ Ῥήνου ὄχθαις ib. 12. ταῖς ὄχθ. τοῦ Ῥ. 2, 9, 1.

ῥητίνη, phyſ. c. adiuncto, δᾷδας, ὁμοίως πίσσῃ καὶ ῥητίνῃ δεδευμένας, reſina 8, 4, 30.

ῥητὸς, Paſſ. de re, ph. Fem. εἰς ῥητὴν ἡμέραν, ad certum diem 2, 8, 1. Lat. ratus, propr. dictus, indictus, definitus. Neutr. ἐπὶ ῥητοῖς σιτηρεσίοις, certis 2, 11, 9.

ῥιζόθεν, phyſ. ἃ περ - ῥ. ἐκκόψας, radicitus 8, 4, 15. arbores et vites.

ῥίνημα, ph. c. gen. rei, χρυσοῦ - ἐπιπάσσεσθαι, ſcobem 1, 7, 9. ramentum.

ῥιπτέω, phyſ. de perſ. cum dat. perſ. et acc. rei, ἐῤῥίπτει τοῖς ὄχλοις - ἐκπώματα λ. proiiciebat 5, 6, 21. e turri Heliog. - Paſſ. c. praep. ἐπίτροποι - εἰς τοὺς ὀχετοὺς ἐῤῥιπτοῦντο, abiiciebantur 7, 7, 6.

ῥίπτω, id. de perſ. c. acc. rei et praep. τὸ σῶμα ῥίπτουσιν εἰς τὴν λεωφόρον, proiiciunt 3, 12, 25. - cum eod. acc. ſed dativ. perſ. ῥίψαντες τὰ σώματα τοῖς βουλομένοις λ. proiecta cadavera 8, 5, 24. - cum acc. rei ſolo, de milit. τριβόλους - ἐῤῥίπτον, ſpargebant 4, 15, 6. πάντα ῥίψαντες (τὰ ὅπλα,) abiicientes 7, 9, 14. - cum acc. perſ. et praep. αὐτοὺς εἰς τοὺς ὀχετοὺς ἐῤῥίψαν φέροντες, abiecerunt 1, 13, 11. ubi particip. φ. vel modi, vel p. adv. cf. ib. ῥίψας ἑαυτὸν εἰς γῆν, proiicit ſe - que 4, 4, 12. ῥίψασα εἰς τὴν γῆν ἑαυτὴν, proiecta humi 1, 13, 2. — ῥίψας ἀπὸ τοῦ σκίμποδος εἰς γῆν ἑαυτὸν, abiecit ſe - obſecrans 7, 5, 8. - † de anim. c. acc. perſ. et adiuncto, φησὶ, τὸν ἵππον ἀποσεῖσαι μὲν τὸν Περτίνακα καὶ ῥίψαι, proieciſſe 2, 9, 7. in ſolum. - Trop. de re, c. acc. perſ. et adv., in opp. εἰς τὸ μέγιςον ὕψους ἆραι, καὶ πάλιν τὸν ἀρθέντα ῥίψαι - δύναται τύχης ῥοπὴ, abiicere 1, 13, 12. deiicere, deprimere, privare honoribus et fortuna priori. - Paſſ. de perſ. ph. μαθόντες - ἐῤῥιμμένους, abiectos eſſe 8, 8, 19. cf. mox e §. 16. - De re, ph., cum adv. τὰ πτώματα - ὅπως δὴ ἐῤῥίπτετο, proiiciebantur 4, 6, 2. — ἔνθα ἔφασκεν ἐῤῥίφθαι τὰ - σώματα, proiecta eſſe 3, 12, 18. - c. praep. καταλιπόντες τὰ σώμ., ἐῤῥιμμένα ἐπὶ τῆς λεωφόρου, abiecta 8, 8, 16. - abſ. ὅπλα - ἐῤῥιμμένα, abiecta 8, 4, 28. - Trop. ἐῤῥιμμένην τὴν ἀρχὴν, proiectum 2, 6, 10. neglectum, non curatum ab aliis. - cum praep. ἐν μέσῳ ἐῤῥ. (αὐτὴν, τὴν ἀρχ.) abiectum 3, 6, 10. quae plena eſt formula, p. pr., ducta a rebus, quae phyſice abiiciuntur et in medium ſ. commune. † c. adv. τὴν ἀρχ. μὴ περιϊδεῖν αἰσχρῶς ἐῤῥ. abiectum 2. 8. 3. e. περὶ τῆς

ἀρχῆς - διαλεγόμενος, ὡς παντάπασιν ἔῤῥιπται (αὐτὴ,) abiectum eſſet 2, 9, 9

ῥόπαλον, phyſ. μετὰ χεῖρας φέρων, clavam 1, 14, 16. Commodus, ut Hercules.

ῥοπὴ, ph. ſ. trop. c. gen. rei ſ. perſ. ὀλίγη - τύχης ῥ. momentum 1, 13, 12. noſtr. *Ausſchlag* ſ. *Bewegung*, Stoſs, *Druck*, caſus fortunae ſecundae et adverſae, res aut perſ.

ῥυθμίζεσθαι, Paſſ. de re, ph. c. abl. modi, ὕμνους - σεμνῷ μέλει - ἐῤῥυθμισμένους, emodulatos 4, 2, 10. noſtr. componere, - *ſetzen*.

ῥυθμὸς, ph. Πυῤῥιχίῳ - ῥυθμῷ, numero 4, 2, 19. inter equitandum, noſtr. *Takt* ſ. *Zeitmaſs* ſ. *Bewegung*. † τὰ πολεμικὰ αὐτοῖς γυμνάσια - (ἐςὶ ſ. εἰσὶ) ῥυθμοὶ, modulationes 7, 8, 11. verſus, carmina, cantilenae, habentes numerum quendam, i. aequabilitatem temporum et ſyllabarum.

ῥύομαι, Med. de perſ. phyſ. cum acc. perſ. οὔτε δορυφόρων φρουρὰ ἱκανὴ ῥύεσθαι τὸν ἄρχοντα, tuendo principi 1, 4, 10. τὸν οὐκ ἐῤῥύσατο, liberavit 1, 15, 12. - cum acc. rei, ῥύεσθαι - τὰ σώματα, tutari 6, 5, 21. - cum acc. rei al. ſ. ci, δύναμιν, ὅσην αὐτάρκη ᾤετο ῥ. Μηδίαν, tutandae Mediae ib. 15. ῥ. τὰς - ὄχθας, tutandis ripis 6, 7, 11.

Ῥωμαϊκὸς, p. adi. de re, Fem. in opp. τὴν Ῥωμαϊκὴν - χλαμύδα λ. Romano 4, 7, 4. Ῥ. ἡ Ἑλληνικὴν - ἐσθῆτα 5, 5, 6. - c. adiuncto, ἐν ἐμφυλίοις καὶ Ῥωμαϊκαῖς μάχαις 3, 7, 18. e. - Neutr. νίκης ἐμφυλίου καὶ κατὰ Ῥωμαϊκῶν ςρατοπέδων 3, 9, 1. - abſ. ςρ. Ῥ. 3, 7, 18. i.

Ῥωμαῖος, Sing. p. adi. poſt ſubſt. nom. propr. c. art. Σύλλαν τὸν Ῥωμαῖον, Syll. Romanum 4, 8, 14. - ſine ſubſt. et art. in opp. οὐχ ἁρμόζειν Ῥωμαίῳ γάμον βάρβαρον, Romano 4, 10, 11. — Plur. p. ſubſt., cum art., Nominat. οἱ πρόσθε Ῥωμαῖοι, Romani 1, 6, 17. 1, 12, 11. 2, 7, 8. 6, 6, 10. 3, 9, 19. 4, 15, 5. 12. - in fine enunciat. τοιοῦτον - οἱ Ῥ. 1, 7, 11. 8, 5, 10. 5, 5. 14. - Gen., per var. ſitum, τῆς ἀρχῆς τῶν Ῥωμαίων, de imperio Romano 2, 9, 9. τῷ δήμῳ τῶν Ῥ. populo Romano 2, 10. 2. τὴν δύναμιν τῶν Ῥ. exercitum Romanorum 6, 5, 21. — ἡ τῶν Ῥωμ. ςρατιὰ, Romanus exercitus ib. 16. διὰ τὴν τῶν Ῥ. γνώμην, propter Romanorum voluntatem 2, 8. 11. † πανδημεὶ τῶν Ῥ. τὴν ναῦν ἐφελκόντων, univerſis Romanis navem trahentibus 1, 11, 11. 3, 9, 12. - Dat. ὀφθῆναι τοῖς Ῥωμαίοις, Romanis 1, 16, 8. 2, 14, 1. - Sed ſine art. et ſubſt. al., Nomin. in med. τὸ σεμνὸν τῆς παρθένου Ῥωμαῖοι ἐθαύμασαν, Romani 1, 11, 13. 1, 16, 7. 2, 11, 8. † ὃν αὐτοὶ Ῥ. ἐξεβιάσαντο 8, 8, 17. - in fine enunc. ὅ περ σέβουσι Ῥ. 1, 15, 19. 1, 16, 2. 2, 8, 3. 1, 10, 11. 1, 11, 10. 7, 10, 5. 1, 7, 11. 5, 6, 7. - in opp. οἱ βάρβαροι, ὥσπερ Ῥ. 6, 5, 6. 9. - Gen. εἴτε ὑπὸ Ῥωμαίων, ἢ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, a Romanis 8, 7, 17. μηδενὸς, μήτε Ῥ., μήτε Ἑλλήνων λ. nemini Romanorum 1, 2, 4. παιδείαν τὴν Ἑλλ. καὶ Ῥωμαίων, litteris Graecis et Latinis 5, 7, 9. — ὑπὸ Ῥωμαίων βασιλέα κληθέντα, a Romanis 3, 7, 19. 4, 2, 22. — Dat. ὡς Ῥωμαίοις - ὀφθείη, Romanis 1, 16, 12. 7, 2, 5. — 7, 7, 12. 1, 15, 9. 2, 4, 4. βοηθήσων - Ῥωμ. δεομένοις 2, 7, 11. τῆς παρὰ Ῥ. πολιτείας, Romanae civitatis 8, 2, 11. v. πολ. et pr. παρ. 4, 10, 13. 4, 14, 15. 17. ſq. 4, 15, 2. τῶν ὑπὸ Ῥωμ. πάντων ἐθνῶν, ex omnib. Romanorum provinciis 6, 3, 2. τὴν ὑπὸ Ῥ. γῆν, agri, Romanis ſubiecti 6, 7, 10. † κίνησις - πάσῃ τῆς ὑπὸ Ῥωμ. ἐγένετο, motus toto Romano imperio

exſtitit 6, 3, 3. v. πᾶσ. in opp. παρ' Ἕλλησιν ἡ Ῥ. ap. Graecos et Romanos 5, 3, 10. - Acc. γνώσει τῇ παρὰ Ῥωμαίους 2, 15, 3. v. γν. - ἐν τῷ ὑπὸ Ῥ. ἔθνει, in Romana provincia 3, 14, 17. - ἡ ὑπὸ Ῥ. οἰκουμένη, orbis Romanus 5. 2, 5. v. οἰκ. - συμφορὰ - Ῥωμαίους ἐπέσχε, Romanos 6, 5, 23. 6, 2, 10. 4, 15, 18. — Nominatim Gen. Plur. ſine art. at c. ſubſt. aliquo, tum perſ., id que var. ſitu, ante ſubſt. cum art. Ῥωμαίων οἱ τρυφῶντες, Romanorum 1, 17, 5. - Ῥ. βασιλέα 1, 15, 15. Ῥ. στρατὸς 6, 5, 14. — poſt ſubſt. τοὺς ἐχθροὺς συγκλήτου καὶ Ῥωμαίων, Senatus populi que Romani 7, 11, 10. εὐπατρίδην - Ῥωμαίων, Romanorum 1, 7, 5. - † ſimul in opp. μαχιμώτερα - γενέσθαι πρὸς τὴν στάδην μάχην Ῥ. τὰ τῶν - βαρβάρων 3, 4, 18. 4, 10, 5. - †† poſt pron. ὅσοι Ῥωμαίων - ἐστρατήγησαν λ. qui apud Romanos rel. 4, 2, 19. ſ. inter Romanos ſ. ex Romanis, ſ. Ῥωμ., ὅσοι λ. Romanorum eorum, qui rel. - intra art. et ſubſt. τὸν Ῥωμαίων στρατὸν, Romanum exercit. 6, 6, 20. τῷ Ῥ. στρατῷ, Romanorum exerc. 3, 14, 16. 3, 6, 4. [illegible] Ῥ. δύναμιν, 7, 2, 2. οἱ Ῥ. στρατιῶται, Romani milites 4, 7, [illegible] τοῦ Ῥ. βασιλέως, Romanum imper. 4, 11, 2. τοὺς Ῥ. ἄρχοντας, Romani magiſtratus 5, 5, 13. 4, 2, 8. — †† Nominatim ὁ Ῥωμαίων δῆμος, pop. Romanus 1, 7, 2. 1, 14, 13. 2, 8, 6. Romana plebs 7, 7, 2. τοῦ Ῥ. δήμου, pop. Romani 1, 10, 10. 3, 10, 2. 7, 8, 12. Romani pop. 8, 7, 11. — ἐν συγκλήτῳ καὶ τῷ Ῥ. δήμῳ, pop. Romano 7, 5, 12. 4, 11, 13. — τὸν Ῥωμ. δῆμον, pop. Romanum ib. 4. τὸν Ῥωμ. δ. καὶ τὴν σύγκλητον, Senatum populum que Romanum 7, 6, 6. - Al. ordine, ὁ δῆμος Ῥωμαίων, pop. Romanus 1, 13. 4. 2, 7, 9. — Al. forma, ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων, pop. Romanus 2, 2, 16. 8, 5, 15. — † Al. rurſus, τὴν σύγκλητον καὶ Ῥ. δῆμον, Senat. pop. que Rom. 8, 3, 9. - tum rei, Ῥωμαίων τὰ πράγματα, res Romanorum 1, 11, 8. Ῥ. ἀρχῇ, Romanorum imperio 1, 15, 15. - Al. ſitu, τὴν ἀρχὴν Ῥ. imperium Romanum 3, 5, 2. - rurſus al. ἡ Ῥ. ἀρχὴ, Romanum imper. 1, 1, 8. imper. Rom. 4, 14, 14. - τῆς Ῥ. ἀρχ. Rom. imp. 2, 1, 18. 6, 2, 3. 14. 6, 5, 18. 8, 7, 8. Romanorum imperii 2, 4, 13. τῇ Ῥ. ἀρχῇ 2, 7, 5. 6, 2, 21. †† τῇ Ῥ. ὑπὸ Περτίνακι ἀρχῇ, Romano imperio 2, 4, 6. τῶν ὑπὸ τὴν Ῥ. ἀρχὴν 1, 4, 20. - 1, 5, 19. 1, 16, 1. 10. 2. 9, 1. 3. 2, 10, 4. 2, 13, 12. 6, 7, 5. 7, 1, 6. 8, 8, 21. †† μετὰ τὴν Ῥ. ἀρχ. apud Romanos 8, 2, 11. v. μ. et ἀ. — ἡ Ῥ. δυναστεία, Romanorum 1, 1, 5. τὴν Ῥ. καὶ τῆς συγκλήτου γνώμην, Senatus populi que Rom. 7, 7, 11. τῆς Ῥ. δόξης λ. Romana maieſtate 6, 3, 10. τῇ Ῥ. εὐχῇ λ. Romanorum 2, 8, 18. ἐν τῷ Ῥ. θεάτρῳ 5, 7, 12. τὰς Ῥωμ. ὄχθας 6, 7, 11. ἡ Ῥωμ. πόλις, Romana urbs 5, 2, 5. τῆς Ῥ. πόλεως 7, 10, 7. τῇ Ῥ. πόλει 1, 12, 1. τὴν Ῥ. πόλιν 7, 7, 15. - τὸ Ῥ. σχῆμα, Romanorum 1, 14, 16. τῇ Ῥ. φωνῇ 7, 5, 19. Romana facundia 8, 3, 16. - † Nominatim poſt artic. plur. neutr., ſenſu var., τοῖς τὰ Ῥωμαίων οὐκ ἀκριβοῦσιν, res Romanas 1, 11, 14. ἐς ὅσον - ὑπὸ δημοκρατίας τὰ Ῥ. διῳκεῖτο, res Romana 2, 11, 7. ἄγων καὶ φέρων τὰ Ῥ. quae Romanorum eſſent 6, 2, 13. i. q. τὴν Ῥ. ἀρχ. πορθοῦσι 6, 7, 5. v. τὰ ſupra. τὰ Ῥ. φρονεῖ, cum Romanis ſentire 8, 6, 13. 8, 7, 8. v. φρ. †† repet. in vicinia, τοῖς Ῥ. - οἱ δὲ Ῥ. 4, 15, 2. ſq.

Ῥώμη, urbs, per caſus deinceps, ſenſu pecul. ἐκεῖ ἡ Ῥ., ὅπου ποτ' ἂν ὁ βασιλεὺς ᾖ, Roma 1, 6, 14. ut ſedes imperatoris. - Senſu vulg. c. art. Gen. ὡς πλησίον ἐγένετο τῆς Ῥώμης, prope Romam

1, 7, 4. 1. ὡς ποῤῥωτάτω τῆς 'P. longiſſime ab urbe (Roma) 2, 13, 18. τῆς 'P. ἐκκλαπέντας, ex urbe (R.) 3, 2, 9. ſq. 3, 14, 4. 4, 7, 1. 2, 13, 18. 7, 6, 4. τῶν τῆς 'P. πυλῶν 1, 12, 15. † τὰ συνήθη ἑαυτῇ βασίλεια 'Ρώμης, conſuetam ſibi aulam Romanam 5, 1, 1. Romae, p. abl. c. pr. ἐν 'Ρώμῃ, ſc. ὄντα. διατρίβοντι ἐπὶ τῆς 'P. Romae 4, 9, 3. - Dat. ſ. Abl. διατρίψας ἐν τῇ 'Ρώμῃ, Romae 2, 14, 10. 3, 2, 7. 3, 9, 1. 4, 3, 10. εἰ ἐν τῇ 'P. γένοιντο, ubi Romam perveniſſent 4, 1, 4. v. γίν. - ἐν αὐτῇ τῇ 'P. ipſa urbe Roma 7, 3, 2. - Acc. εἰς τὴν 'Ρώμην ἀφικνεῖται, Romam 2, 14, 1. 1, 7, 12. 3, 5, 4. 3, 14, 9. 4, 1, 2. 5, 7, 1, 7. 7, 6, 12. 8, 5, 25. 8, 6, 15. 8, 7, 20. 22. 3, 8, 4. ſq. 3, 10, 1. 5, 4, 22. - 2, 15, 3. ὅσοι τὴν 'P. κατῴκουν, Romam incolunt 1, 7, 4. - 1, 13, 5. 2, 15, 3. 3, 1, 2. 4, 8, 2. εἰς τὴν 'P. - ἀποῤῥίψας βλάσφημα, in civitatem (Romam) 7, 8, 21. ὡς εἰς τὴν 'P. ἐδηλώθη ἡ τελευτὴ λ. 7, 10, 1. v. δηλ. - † τῆς εἰς τὴν 'P. ἀφόδου - ἠμέλει 2, 8, 17. v. ἀμελ. et ἄφ. in urbem Romam. ἐπὶ τὴν 'P. χωρῆσαι, Romam 8, 5, 1[illegible]. - Sine art. Gen. τοὺς ἀπὸ 'Ρώμης ἐπιλέκτους, delectos ex urbe (Roma) 8, 6, 11. - † Acc. τὴν ἐπὶ 'Ρώμην ὁδὸν, iter Romam verſus 8, 4, 24. τὴν ἐς 'Ρώμην ἐπάνοδον, reditum in urbem Romam 8, 7, 19. - Sed promiſcue, c. art. et ſine art., per praepp. al., intra art. et ſubſt. al., τῆς ἐν 'Ρώμῃ τρυφῆς, urbis (Romae) deliciarum 1, 6, 3. urbanis deliciis 1, 7, 1. 3, 10, 4. 3, 14, [illegible]. † τῆς ἐν 'P. διαίτης, in urbe (Roma) 3, 13, 3. τῆς ἐν 'P. ἱερᾶς ὁδοῦ, Romae 2, 9, 6. — ἡ ἐν 'P. - διαφορὰ 8, 1, 1. τῆς ἐν 'P. δυνάμεως λ. urbanae copiae 3, 13, 10. copiis, quae Romae erant, proprie dictis *urbanis cohortibus*, quae diſtinctae a *cohortibus Praetorianis*, ante urbem caſtra tenentibus. τοῦ ἐν 'P. ϛρατοῦ, urbanum militem 3, 7, 19. ad Romam urbem, i. ante, de Praetor. it. τοὺς ἐν τῇ 'P. ϛρατιώτας, urbanis militibus 2, 4, 8. τοὺς ἐν 'P. ϛρ. 6, 3, 4. τοῖς ἐν 'P. καταλειφθεῖσι ϛρατιώταις, Romae 1, 7, 12. ϛρατιώτας, οἳ ἐν 'P. διέτριβον, in urbe (Roma) 7, 10, 13. οἱ Γερμανοὶ - ἐν τῇ 'Ρώμῃ διατρίβοντες, Romae 8, 8, 3. τοὺς Γερμανοὺς, ὄντας ἐν 'P. qui in urbe (Roma) erant ib. 10. οἱ κατὰ τὴν 'Ρώμην ϛρατιῶται, urbani milites 2, 10, 3. Praetor. - κελεύσας πάντας τοὺς κατὰ 'Ρώμην καὶ 'Ιταλίαν ἀνθρώπους ἑορτάζειν, per urbem (Romam) 5, 6, 12. Heliog. ἐν σχήματι τῶν κατὰ 'P. προϊόντων δορυφόρων, eorum, qui Romae ſunt 7, 6, 3. ἕκαϛον τῶν κατὰ τὴν 'P. πρωτεύειν δοκούντων, Romae ib. 5. τὸν κατὰ τὴν 'P. τῶν ϛρατοπέδων προεϛῶτα, Romae ib. 9. πάσας - ἐν 'P. πράξεις ἐγκεχειρισμένῳ, Romae 4, 12, 7. — ſimul poſt art. Plur. Neutr. τὰ ἐν 'P. πραττόμενα 8, 5, 11. † τὰ ἐν τῇ 'P. διοικήσεται, urbanae res 8, 7, 16. μηδέ τινα - ἐκπληττέτω τὰ κατὰ 'Ρώμην, quae Romae facta ſunt 7, 8, 12. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν 'P. ἑορτῆς εἶχεν οὕτως, Romae 8, 7, 1. καὶ τὰ μὲν κ. τ. 'P. τοιαῦτα ἦν 7, 12, 17. † τὸν κ. τ. 'P. - πόλεμον λ. ib. 20. τὰ ἐπὶ τῆς 'Ρώμης ἀγνοοῦντι, quid Romae contigerit 1, 9, 20. - †† Poſt merum art. Plur. Neutr. οἳ τὰ τῆς 'P. διοικεῖν εἰώθασιν, rem Romanam 2, 12, 7. ††† in periphraſi, τὰ μὲν κατὰ τὴν 'Ρωμαίων πόλιν λ. 7, 7, 15. v. 'Ρωμαῖος.

ῥώμη, pl. de milit. in opp. δυνάμεως, - γνώμη καὶ ῥώμη μηδεμιᾶς - ἀποδεούσης, robore 6, 5, 23.

'Ρωμύλος, nom. propr. αὐτὸς ὁ τῆσδε τῆς πόλεως κτίϛης 'P. Romulus 4, 5, 12.

ῥώννυσθαι, Paſſ. ſ. Med. de re, trop. c. praep. in opp. ὑπὸ - νόσου κάμνων· ἀλλὰ τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔῤῥωτο ὑπὲρ πάντω μανίαν, anim-

mo valebat 3, 14, 5. qui Bg. de perſ. cepit, ſupplens mente nominat. pron. αὐτὸς, et τὰ τῆς ψ. ſumens in periphraſi et per acc. ellipt., p. κατὰ τὴν ψυχὴν, dum ex alia ratione et rect., quam poſui, τὰ τῆς ψ. procedit p. nominat. *animi* eius *vires*, (ſupplendo vulg. πράγματα) valuerunt, ſ. animus eius valebat ſ. videbat. - c. adiuncto, δοκοῦντα ψυχῆς εἶναι ἐῤῥωμένης καὶ πρὸς πάντα ἀνδρεῖον, animi firmi 2, 3, 2. conſtantis; qui non huc et illuc movetur, non conturbatur, impletur timore, anxietate, triſtitia, intrepidi. - Neutr. c. art. adv. et gen. perſ. ἐκεῖνος τὸ πάνυ αὐτῶν ἐῤῥωμένον - ἐπανέτρεψε, robur 3, 8, 10.

Σ.

Σαβῖνος, nom. propr. ἦν ὄνομα αὐτῷ, Sabino erat ei nomen 7, 7, 8.

σαγηνεύειν, phyſ. per trop. ſenſu milit. de perſ. c. acc. perſ. et adiuncto, κυκλώσασθαι αὐτοὺς καὶ σαγηνεῦσαι, circumretire 4, 15, 11. ἐκπεριελθὼν καὶ ὥσπερ σαγηνεύσας (αὐτὸν, τὸν στρατὸν,) 6, 5, 21. ἐπεὶ αὐτοὺς, ὥσπ. σ., ἐντὸς τῶν ὅπλων - εἶχε, tanquam verriculo incluſos 2, 13, 9. - cum acc. loci, παντὸς στρατοῦ ὥσπερ σαγηνεύσαντος τὴν πόλιν, veluti circumretiviſſet urbem 8, 5, 19. — Paſſ. de perſ. c. praep. et adiuncto, ὡς - ἐτεκμήρατο ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἔνδον τῶν ὅπλων περιειλημμένους, καὶ ὥσπερ ἐν δικτύοις σεσαγηνευμένους, quaſi que circumretitos (verriculis ſ. ſagena) 4, 9, 12. circumdatos.

σαλεύειν, trop. de re, c. adiuncto, ἡ ἀρχὴ, σαλεύουσα καὶ παρὰ μηδενί πω βεβαίως ἱδρυμένη, fluctuans 2, 8, 6. mota, mutata, rapta, ademta huic vel illi, translata, ad unum et alterum. - c. praep. πόλεμον, ἐφ᾽ ᾧ πᾶσα Ῥ. ἐσάλευεν ἀρχὴ, fluctuarit 5, 1, 7. terrae Romanae quaſi commotae ſunt, motae ſuo loco et domino, i. in periculo fuerunt, ne priori domino adimerentur et ab alio occuparentur, et in alius poteſtatem venirent.

Σατορνῖνος, nom. propr. Saturninus 3, 11, 8. σατράπης, de perſ., infinite, c. adiuncto, πάντες οἱ γειτνιῶντες σατράπαι καὶ βασιλεῖς βάρβαροι, ſatrapae 5, 3, 9. praefecti provinciae, Perſar. et Parthor. αἰχμαλώτους βασιλεῖς καὶ σατράπας βαρβάρους 1, 6, 16. Germanor. - magis finite, οἱ ἐπέκεινα Τίγριδος καὶ Εὐφράτου σατράπαι καὶ βασ. 2, 8, 13. Perſar. forſan et Parth. ὁ Παρθυαῖος ἐπιστελεῖν ἔφη τοῖς σατράπαις 3, 1, 5. Parthor. - † c. diſerto adi. populi, πάντα - ὑπὸ σατράπαις Περσικοῖς διῳκῆσθαι 6, 2, 5.

Σαυρομάτης ſ. Σαυρομάται, Sarmatae 7, 8, 7. Sauromatae, Scythar. gens, hic populi in Europa pone Iſtrum et Boryſthenen circa Maeotida, vicini terris Roman.

σαυτοῦ et σεαυτοῦ, propr. de ſecunda perſ. ἀνάξια σαυτοῦ, indigna te 2, 1, 18. πιστεῦσαι σεαυτὸν ἐλπίδι κρείττονι, te ipſum 7, 5, 11.

σεβάσμιος, mor. Maſc. de perſ. p. ſubſt. c. adiuncto, ἐπεὶ αὐτὸν - σεβάσμιόν τε καὶ βασιλέα προσηγόρευσαν, Auguſtum 2, 3, 6. i. q. deinde σεβαστὸν, niſi ſic cum Ms. legendum. - Sed de re, c. ſubſt. maſc σεβάσμιον εἶναι γάμον ἱερέως καὶ ἱερείας, venerabile 5, 6, 4. at cum ſubſt. fem. τὴν Ῥ. ἀρχὴν, ἣ πρότερον - σεβάσμιος ἐφαίνετο, auguſtum 2, 10, 4. τὰ λοιπὰ τῆς σεβασμίου τιμῆς 2, 8, 10. πάσας αὐτῷ προσφέρειν τὰς σεβασμίους τιμὰς 2, 12, 10. 5, 2, 1. —

† Fem. σεβασμίαις τιμαῖς, auguſtalibus hon. 7, 5, 7. - Neutr. p. ſubſt., cum art., gen. perſ. et praep. τὸ ὑμῶν - πρὸς θεοὺς σεβάσμιον, veſtram erga deos religionem 2, 10, 3.

Σεβαςὴ, titul. fem. Σοαιμίδα, - παρῆν γὰρ, ὡς Σ. Auguſta 5, 8, 16. uxor (Auguſti, Caeſaris,) Imperatoris quondam. πάντα ὑπῆρχεν (αὐτῇ,) ὅσα Σεβαςῇ 1, 16, 9. Commodi concubinae. ἠγάγετο - γυναῖκα, - ἣν Σεβαςὴν ἀναγορεύσας 5, 6, 2. Helioga.

Σεβαςὸς, titul. marium, p. nom. appellat. ὁ Μαξιμῖνος, ὑπὸ παντὸς τοῦ ςρατοῦ Σ. προσαγορευθεὶς, Auguſtus 6, 9, 13. i. q. §. pr. αὐτοκράτωρ ὑπὸ πάντων ἀναγορ. - οἱ ςρατιῶται -, καλοῦντες (αὐτὸν) Σεβαςὸν 2, 10, 19. οἱ ςρ. - Σεβαςὸν προσεῖπον αὐτὸν 2, 2, 22. — † c. adiuncto, ἐβουλεύσαντο (οἱ νεανίαι cf. §. 7.) - ἀνειπεῖν αὐτὸν αὐτοκράτορα καὶ Σ. 6, 8, 10. - ὁ δῆμος (αὐτὸν) Σ. ἀναγορεύει 2, 2, 21. 7, 5, 17. - † iterum cum adiuncto, ſed diverſis in membris, τὸ ςρατιωτικὸν πᾶν καὶ τὸ συνειλεγμένον πλῆθος αὐτοκράτορα τε ἀνεῖπε, καὶ Σ. προσηγόρευσε (αὐτὸν) 2, 8, 9. Nigrum, i. q. ſupra σεβάσμιον καὶ βασιλέα. - Σεβαςοὶ ἀνηγορεύθησαν 7, 10, 8. Maximus et Balbinus a Senatu. ἡ σύγκλητος - τὸν Γορδιανὸν ἅμα τῷ υἱῷ Σεβαςοὺς ἀναγορεύουσι 7, 7, 4.

Σεβαςὸς, nom. propr. c. art. πάντα τὸν ἀπὸ τοῦ Σεβαςοῦ χρόνον, ab Auguſto 1, 1, 5. 3, 7, 18. 6, 2, 11. ἐξ οὗ - εἰς τὸν Σεβαςὸν περιῆλθεν ἡ μοναρχία, ad Auguſtum 2, 11, 9. 3, 13, 7.

Σεβῆρος, ſic ſine art., id que in fine enunciat. Severus 2, 9, 2. 3, 15, 5. - in med. or. ib. 18. 3, 9, 21. - Gen. ἀντὶ Σεβήρου ἑαυτὸν Περτίνακα ὀνομάσας 2, 10, 2. cf. ib. 19. 2, 14, 7. - 2, 13, 4. 2, 15, 11. 3, 1, 1, 4. τὸ ἐκ Σ. δέος 3, 4, 17. οἱ Σ. 3, 7, 14. - 4, 1, 6. - Dat. τῶν - πεπραγμένων Σεβήρῳ 2, 15, 13. - 3, 2, 17. 4, 1, 1. 4, 6, 7. - Acc. τὴν πρὸς Σεβῆρον μάχην 2, 11, 17. — Sed cum art. ὁ Σ. 2, 9, 6. 9. 2, 12, 1. 2, 13, 21. 2, 14, 10. 2, 15, 3. 3, 5, 1. 3, 9, 12. 3, 10, 12. 14. 3, 12, 7. 19. 4, 4, 18. - et in fine enunc. 2, 9, 6. 14. 3, 1, 2. 3, 2, 7. 9. 3, 5, 6. 3, 6, 1. 3, 7, 1. 3, 10, 1. 3, 13, 16. 3, 14, 16. — tum divulſa, ὁ δὲ Σ. 2, 11, 1. 2, 14, 1. 2, 15, 9. 3, 2, 1. 3, 4, 16. 3, 8, 1. 3, 9, 3. 5. 3, 13, 1. 7. 3, 14, 3. 9. - it. ὁ δ' οὖν Σ. 3, 8, 7. - Gen. 2, 13, 3. 8. οἱ τοῦ Σ. ib. 19. (i. q. ὁ τοῦ Σεβ. ςρατὸς ib. 12.) 3, 3, 1. 7. 9. 13. 3, 4, 7. 3, 6, 4. 3, 7, 5. 3, 12, 11. - in fine enunc. 3, 15, 11. - Dat. 2, 9, 16. 2, 13, 1. 2, 15, 4. - Acc. 2, 10, 19. 2, 11, 10. 3, 3, 4. 3, 11, 1. 3, 15, 1. - repetit. ſine art. 3, 7, 8. ſq. - ſed cum art. 2, 9, 6. - 9. 2, 12, 4. 6. - 9. 2, 13, 6. 3, 6, 17. 3, 7, 10. - 12, 14. - 17. 3, 9, 8. ſq. 3, 11, 6. 3, 12, 2. ſq. 21. - it. utr. modo 2, 13, 4. 3, 2, 2. ſq. (τὸν τοῦ Σ. ςρατὸν, - τὸ Σ. ςράτευμα,) ib. 12. ſq. 3, 7, 16. ſq. 3, 9, 16. ſq. 3, 10, 8. ſq.

σέβω, mor. de hom. erga hom. c. acc. perſ. ὁ ςρατὸς - σέβει αὐτοκράτορας, colere 8, 6, 13. agnoſcere, accipere, approbare, cf. §. 4. - de hom. et cultu div. tum erga ſimulacrum, τὸ τῆς Παλλάδος ἄγαλμα, ὃ σέβουσί τε καὶ κρύπτουσι Ῥωμαῖοι, colunt 1, 14, 7. 5, 6, 7. venerantur, adorant. - ſimul c. adv. σεβόντων αὐτὸ ὑπερφυῶς λ. 5, 6, 8. - tum erga ſtatuam, ἀγάλματος κολοσσιαίου, ὅπερ σέβουσι Ῥωμ. quod Romanis venerabile eſt 1, 15, 19. — tum erga diſertum numen, θεῷ Ἡλίῳ· τοῦτον - σέβουσι 5, 3. 8. i. q. ſq. §. θρησκεύεται, - πέμπουσι - ἀναθήματα. - ſimul cum adv. τῷ θεῷ, ὃν σέβουσιν ἐξαιρέτως, venerantur 4, 8, 16. σ. ὑπερφυῶς Ἀπόλλωνα, col. 8, 3, 19. Σελήνης, ἣν μάλιςα - σ. 4, 13, 7. - cum praep. Διὸς -, ὃν σ. Ῥωμ. ἐν ἀκροπόλει 7, 10, 5. - † de hom.

erga rem, σέβουσι τὴν ἑορτὴν, colunt 1, 16, 2. magni faciunt, celebrant cum veneratione, pompa, magnificentia.

σεισμὸς, ph. abſ. πυρὸς πόθεν ἐκ τοῦ σεισμοῦ διαῤῥυέντος, terrae motu 1, 14, 4. - c. gen. rei diſerto, σ. ὀλίγου προγενομένου γῆς, ter. motu ib. γῆς σεισμοὺς λ. 1, 1, 5.

Σελήνη, p. perſ. et numine, cum adiuncto, γάμον Ἡλίου καὶ Σελήνης, Lunae 5, 6, 11. - abſ. Ἀστράρχην - Σελήνην εἶναι θέλοντες, Lunam ib. 10. τὸν νεὼν τῆς Σ. Lunae 4, 13, 7. dei Luni.

σεμνολογεῖν, ph. de perſ. c. inf. διόπερ - εἶναι, σεμνολογοῦσιν, gloriantur 5, 3, 11. dicere, affirmare cum quadam ſeveritate et fiducia, ſerio.

σεμνοπρεπῶς, mor. διοικουμένη ἀρχὴ, cum dignitate 2, 10, 4. decenter, cum exiſtimatione aliorum et opinione bona.

σεμνὸς, mor. Maſc. de perſ. σεμνοῦ βασιλέως γῆρας αἰδούμενοι, venerandi 2, 5, 14. σεμνὸν πρεσβύτην. 2, 10, 7. 2, 13, 12. σεμνοὶ - πρεσβῦται, venerabiles 8, 8, 20. - † c. diſerto acc. ellipt. rei, ἄνδρα, (κατὰ) τὴν - ἡλικίαν σεμνὸν, gravem 2, 2, 16. venerabilem propter rel. - De perſ. al., non ſenibus, σ. - ἄρχοντα, venerandum 2, 4, 1. τῶν σεμνῶν πατρῴων - Φίλων 2, 1, 10. † in opp. αἰσχρῶν ἔργων σεμνοὺς ἐπόπτας, honeſtos 1, 17, 3. - Sed de re, Fem. σεμνῆς βασιλείας προστάτην, ſacri 2, 7, 5. - Neutr. τὸν στρατιωτικὸν ὅρκον, ὅς ἐστι τῆς Ῥ. ἀρχῆς σεμνὸν μυστήριον, ſanctiſſimum 8, 7, 8. venerabil. v. μυσ. - c. adiuncto, σεμνῷ ἤθει καὶ βίῳ σώφρονι, gravitate morum 1, 2, 6. probis moribus, i. q. 1, 2, 3. e. κοσμ. τὸν τροπ. cf. ἦθ. - μένων - ἐν σώφρονι καὶ σ. σχήματι, honeſto 2, 5, 8. † μέλει καὶ θρηνώδει, verendo 4, 2, 10. ſevero, ſerio, non hilari. - Neutr. c. art. et gen. perſ. τὸ σεμνὸν τῆς παρθένου ἐθαύμασαν, ſanctitatem 1, 11, 13. honeſtatem, caſtitatem. - † ſed c. gen. rei et in opp. τὰ σεμνὰ τῶν ἔργων, ſeria facta 7, 8, 15. gravia, difficilia, grandia. †† πάντων - τῶν πάλαι δοκούντων σεμνῶν λ. cum omnia, quae olim habebantur gravia et honeſta, rel. 5, 8, 1. qui Bg. cepit de Neutro et rebus, ſupplendo ſubſt. πραγμάτων, i. dignitates et munera, it. coniugia et religiones, cf. 5, 6, 2. ſqq. dum alii p. Maſc. capiunt et de perſ. adeo. - Compar. de perſ. c. gen. perſ. adiuncto, οἱ μὲν σεμνότεροι καὶ εὐσταθέστεροι τῆς συγκλήτου, honeſtiores 2, 6, 8. — de re, Neutr. c. art. et adiuncto, ἐπὶ τὸ σωφρονέστερον καὶ σεμνότερον πάντα μετάγειν, gravitatem 6, 1, 3. qui Bg. ceperit Comp. p. poſit., dum procedit et not. propria, maiorem honeſtatem. - Superl. de perſ. c. abl. modi et gen. perſ. it. cum adiuncto, τῆς συγκλήτου - τοὺς δοκοῦντας (εἶναι) καὶ ἡλικίᾳ σεμνοτάτους καὶ βίῳ σωφρονεστάτους, aetatis gravitate ib. aetate graviſſimi, maxime venerabiles.

σεμνότης, mor. abſ. aut in opp. τὸ ἐν ἡμῖν νέον σεμνότητος πληρώσετε 1, 5, 25. gravitatis ſ. gravitate implebitis ſ. auctoritate, v. πλ. διὰ σεμνότητα αἰδούμενος (αὐτὸν,) gravitatem 2, 1, 10. animi vel conſtantiam vel honeſtatem. - c. gen. rei et adiuncto, προὔχοντα - σωφροσύνῃ βίου - καὶ ἡλικίας σεμνότητι, gravitate ib. 20. aetate venerabili.

σεμνύνεσθαι, Med. ſ. Paſſ. de perſ.; mor. ſ. ph. in bonam part. c. abl. perſ. ὁ δῆμος -, σεμνυνόμενος εὐπατρίδαις λ. gloriabatur 8, 8, 1. magnificam de iis opinionem fovens animo, et proferens vultu et ore dictis que, noſtr. ſtolz *auf* einen *ſeyn*. - ſed in malam, c. abl. rei, προστάτῳ σεμνυνόμενον ἀρχῇ, gloriantem 1, 5, 23. ſuperbientem. - †† c. acc. rei, τὴν - μοιχείαν - ἡ πρεσβύ-

τις ἐσεμνύνετο, de adulterio anus gloriabatur 5, 7, 6. verbis iactabat, profitebatur cum aliqua fiducia et faſtu; niſi ibi leg. in abl. τῇ μοιχείᾳ.

σηκός, ph. συγκλείσαντες - αὐτοὺς ἐν τῷ σηκῷ, in ſacellum 7, 10, 6. opp. pr. τὸν νεὼν λ. - c. adiuncto ſ. opp. diſerto vicino que, ἰδίους ναοὺς τε καὶ σηκοὺς, ſacella 6, 1, 6. medium templi, in quo numinum ſtatuae collocatae erant.

σημεῖον, ph., univerſe, ὑφ' ἑνὶ σημείῳ προςπεσόντες, ſemel ſigno dato 4, 9, 13. ſigno dato 4, 11, 8. - Senſu pecul. εἴ τις - ἐντὸς ἑκατοςοῦ σημείου ἀπὸ τῆς Ῥώμης φανείη, intra centeſimum ab urbe (Roma) lapidem 2, 13, 18. milliariorum ſignum, quales lapides diſtabant a ſe invicem mille paſſuum ſpatio; ubi non eſt cum praep., quae potius pendet ab oppreſſo v. aliquo, v. c. ἀπέχοντος, ἀφεςῶτος. - ποταμῷ, ἀπέχοντι τῆς πόλεως σημεῖα ἑκκαίδεκα, qui abeſt ab urbe ad decimum ſextum lapidem 8, 4, 2. - Al. ſenſu, τὰς εἰκόνας ἐκ τῶν σημείων κατασπῶσι, de ſignis (militaribus) 8, 5, 22. vexillis. τὰ σημεῖα ἄραντες, ſignis ſublatis 2, 6, 17. v. αἴρ. - †† c. adiuncto et gen. perſ. τὸν νεὼν, ἔνθα τὰ σημεῖα καὶ τὰ ἀγάλματα τοῦ ςρατοπέδου, ſigna 4, 4, 12. ubi σημ. ſunt feretra ſ. perticae ſolae, ſed ἀγ. in perticarum apicibus affixi orbes ſ. ſimulacra rerum div., v. c. animantium, aquilarum, luporum. - Al. ſenſu, trop. c. gen. rei, πολέμων σημεῖον εἶναι λ. ſignum 1, 14, 11. abſ. σημεῖα, θείᾳ προνοίᾳ δόξαντα - φανῆναι, ſigna 2, 15, 11. oſtenta.

σήμερον, ph. ἑλέσθαι σε δεῖ σ. σώζεσθαι λ. eligendum tibi eſt hodie, ut 7, 5, 11. qui Bg. trahit ad pr. v.

σθένος, mor. ſ. ph. ὁ ςρατὸς - ἐπολιόρκει παντὶ σθένει πειρώμενος τὴν πόλιν ἐξελεῖν, oppugnabat, ſummis viribus contendens rel. 3, 9, 8. qui Bg. texit ad ſq. v. τειχομαχοῦντες π. σ. totis vir. 8, 4, 18. π. σ. προασπίζειν αὐτοῦ, cunctis vir. 6, 9, 3.

σιγᾶν, ph. partim, de perſ. c. acc. perſ. σιγῶ Γερμανικὸν, taceo 4, 5, 13. per figuram rhetor., *praeteritionem*, non commemorabo.

σίδηρος, ph. in uſu bell. c. gen. rei, ὅπλα, ὧν ὁ σίδ. ἐθερμαίνετο 8, 4, 27. ferrum. - abſ. τεχνάσματα σιδήρων, machinamenta ferrea 4, 15, 6. † in ornatu corp. τοὺς τραχήλους κοσμοῦσι σιδήρῳ, ferro 3, 14, 13. Britanni, ferrea collaria.

Σικελία, reg. ἐν Σικελίᾳ, Sicilia 4, 6, 7. εἰς Σικελίαν 3, 13, 7. - Σικελιώτης, de perſ. p. adi. Διονυσίου τοῦ Σικελιώτου τυράννου, Siciliae 1, 3, 5. Siculi, i. q. Σικελὸς, et Συρακούσιος. Lat. *Siceliotes.*

Σίρμιον, urbs Pannoniae, ἐν Σιρμίῳ, λ. intra urbem Sirmium 7, 2, 19. hodie *Sirmich*, in Sclavonia.

σιτέομαι, Med. de perſ. ph. c. acc. rei, μάζαν - ποιήσας, - ἐσιτεῖτο (αὐτὴν,) veſcebatur 4, 7, 9.

σιτηρέσιον, ph. milit., abſ. προςτίθησι τῷ σιτηρεσίῳ ἄλλο λ. annonae 4, 4, 17. τὸ σ. - ηὔξησε, frumenti ſummam 3, 8, 9. τὰ σιτηρέσια ἐπεδιπλασίασε, annonam 6, 8, 16. † μισθοφόρους ἐπὶ ῥητοῖς σιτηρεσίοις λ. auctoramentis 2, 11, 9. ſtipendiis ſ. pecuniis ſ. frumento ſ. veſte.

σιτίον, ph. in opp. σιτία καὶ ποτὰ λ. cibum 2, 11, 3.

σῖτος, ph. Maſc. σίτου πλεῖςον λ. frumenti 1, 12, 9. † σῖτον ἀλήσας, ὁ λ. tritico molito 4, 7, 9. ubi in Neutr.

σιωπᾶν, trop. de perſ. et ſcriptor., abſ. ὅπως μὴ, σιωπήσαντες, λάθοιεν, ſi tacuiſſent 1, 1, 1. ſi nihil ſcripſiſſent.

σκάπτειν, phyſ. de perſ. et milit. cum nominat. modi, σκάπτων πρῶτος, fodiens 4, 7, 6. i. q. pr. ὀρύττειν.

σκάφος, ph. ἔςησε - τὸ σ. lembus 1, 11, 10. ſ. lembum, v. ἰς. — navis ib. 12. ubi et ſq. ſyn. ναῦς. - ἐπινήξεσθαι -, ὥςπερ σκάφη, navigia 8, 4, 11. i. q. pr. δίκην νεῶν.

σκεδάζεσθαι, Paſſ. de perſ. phyſ. c. praep. σκεδασθέντες εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν, diſperſi per 7, 9, 17. ſe diſſipantes, euntes in urbis loca diverſa, plateas, aedes.

σκέλος, ph. τῆς περὶ τοῖς σκέλεσιν ἐσθῆτος λ. circa crura 4, 15, 9. † per definit. quandam, τὰ σκέλη σκέπων πάντα, ἀπ' ὀνύχων ἐς μηρούς 5, 3, 12. Eſt enim pes, pars corporis, a coxendice ad imum pedem protenſa.

σκέπτεσθαι, Med. de perſ. mor. c. praep. περὶ τῶν - conſultare 1, 17, 16. π. τῶν -, ἐσκέπτοντο, deliberabant 2, 12, 8. π. τῶν - σκέψασθαι, diſpicerent 7, 10, 3. σκεψόμενοι π. τῶν λ. ut diſpicerent 7, 11, 2. σκεψάμενος σὺν τοῖς φίλοις, deliberatione habita cum 6, 5, 1. - c. acc. rei ſimul, ὀλέθρια καὶ ἐπίβουλα κατ' αὐτῶν σκέψασθαι αὐτὸν ἠνάγκασαν, perniciem et inſidias ipſis meditari 4, 9, 6. conſtituere, decernere animo. - cum ſolo adv. σκεψόμενος, ὅπως τὸν ποταμὸν γεφυρώσῃ, deliberabundus 8, 4, 8.

σκέπω, ph. de re, cum acc. rei ſ. loci, τὸ ἕτερον μέρος (αὐτῆς, τῆς ὁδοῦ) - ὄρος σκέπει, tegit 3, 3, 2. - De perſ. c. eod. acc. οὐδ' ἀμφιέννυνται, ἵνα μὴ σκέπωσι - τὰς γραφάς, operiant 5, 14, 14. — c. adv. ſimul, τὴν κεφαλὴν ἀεὶ σκέπων, operiens 5, 4, 12. — c. praep. et abl. rei ſimul, τὰ σκέλη σ. πάντα ἀπ' ὀνύχων ἐς μηροὺς ἐσθῆσιν, convelans 5, 3, 12. - Paſſ. de re, cum abl. rei, σκέπεται (αὐτά, τὰ ὄρη) ὕλαις λ. teguntur 8, 1, 13.

σκευάζεσθαι, Paſſ. de re, mor. cum praep. et affini ſubſt. φάσκων, συσκευὴν κατ' αὐτοῦ - ἐσκευάσθαι, excogitatam (eſſe) 3, 12, 21.

σκευή, ph. παρελόμενος πάσης τῆς περικειμένης σκευῆς, ademto cultu 6, 4, 11. veſtibus cum ornamentis et inſtrumentis, arcubus, pharetris, ephippiis, cf. §. 7. - in opp. ἐν διαίτῃ καὶ σκευῇ διαφέρουσιν λ. habitu 4, 10, 12. - cum gen. perſ. ἤδη σκευὴν ἡνιόχου ἀνειληφότι, hab. 4, 12, 11. veſtitum et alia geſtamina.

σκεῦος, ph. γυμνὸν σκεύους ἀράμενοί τὸ ὕδωρ, ſine vaſe 6, 7, 16. e. — c. adi. ξυλίνοις ἐς ποτὸν - χρώμενος σκεύεσιν, vaſis 4, 7, 8. — τὰ ἀρώματα - ἐν χρυσοῖς σκ. λ. 5, 5, 20. σκεύη - πληροῦντες, vaſa 5, 9, 10. κοῖλα σ. 6, 7, 16. - † ſimul cum gen. rei ſ. materiae, πολλὰ εἶναι κενὰ οἰνοφόρα σ. περιφεροῦς ξύλου 8, 4, 9. cupas, ſ. dolia. † Al. not. et c. al. gen. rei, ἐκπέμπουσιν, ὡς δή τι σ. τῶν ἐκ τοῦ θαλάμου περιττῶν, ſupellectile 2, 1, 2.

σκευοφόρος, ph. de animal. et inſtrum. ſimul, τὰ σκευοφόρα πάντα κτήνη τε καὶ ὀχήματα, impedimentis omnibus, iumentis et vehiculis 8, 1, 4. ſarcinaria, vaſa, ſarcinas, portantia, vaſigera.

σκέψις, ph. μάλιςα τῇ σκέψει ταύτῃ πιςεύουσιν λ. divinationi 8, 3, 18. inſpectioni extorum, extiſpicio. - mor. ἡ σ. ἀπεδοκιμάσθη, conſilium 4, 3, 21. deliberatio. - μετ' οὐ πολὺ τῆς σκέψεως ταύτης, poſt hanc deliberationem 4, 13, 7.

σκηνή, phyſ. milit. ſenſu, de imperat. c. adi. προπηδήσας τῆς βασιλείου σκηνῆς, ex tabernaculo 6, 9, 1. σκηνῇ χρώμενος εὐτελεῖ 2, 11, 3. - c. gen. perſ. ἐπίασι τῇ σ. αὐτοῦ 8, 5, 22. - abſ. προελθόντα τῆς σ. ib. - ἐπιπηδήσαντες τῇ σ. 6, 9, 14. ἐν τῇ σ. καθεύδων 7, 1, 22. 8, 5, 19. εἰς τὴν σκηνὴν ἐπανέρχεται 6, 9, 12. - de gregariis milit. ὑπὸ σκηναῖς διαιτώμενοι 5, 2, 13. εἰς τὰς σκηνὰς ἐπανῆσαν, in ſua tabernacula 4, 13, 16. 8, 5, 19. e. - c. adi.

μένοντες ὑπὸ σκηναῖς αὐτοσχεδίοις 8, 5, 9. - Al. not. theatrali, πρίν τι λέγεσθαι - ἐπὶ τῆς σ. in ſcena 1, 9, 7. ἕτερον - τῆς σκ. λ. a ſc. 5, 7, 13. - in opp. πάντα τὰ ἀπὸ τῆς σ. καὶ τῶν - θεάτρων μεταγαγεῖν λ. omnia a ſc. ib. 12. v. π. c. adi. ςὰς ἐν μέσῃ τῇ σ. 1, 9, 7. - † Trop. cum adiuncto, συσκευήν τινα καὶ σκηνὴν τὸ πρᾶγμα ὑπώπτευεν, compoſitum quiddam et fictum 3, 12, 7. i. q. §. 21. δρᾶμα, rem fabuloſam, qualis in ſcenam producitur.

σκηνοποιεῖσθαι, Med. ph. de perſ. et German. cum adiuncto, ξύλων οὔσης ἐκτενείας, συμπήγνυντες αὐτὰ -, σκηνοποιοῦνται, tabernacula aedificant 7, 2, 8. quae dr. in pr. οἰκήσεις, et ſunt adeo aediculae ligneae, e tabulis et trabibus ligneis, opp. ib. aedificiis e lateribus coctis et lapidibus. - Al. not. milit. δύο - ἢ τριῶν ἡμερῶν σκηνοποιησάμενος ὁ Μαξιμῖνος, - ἔμεινεν λ. exſtructis tabernaculis 8, 4, 8. ubi gen. temp. pertineat potius ad ſq. v. ἔμειν., cum iuſſiſſet tabernacula exſtrui.

σκηνόω, ph. ſenſu milit. c. adv. τὸ χωρίον, ἔνθα ἐσκήνου ὁ Ἀλέξανδρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, tabernaculum poſuerat 6, 8, 17. i. q. v. pr.

σκηπτὸς, ph. σκηπτοῦ - κατενεχθέντος, fulmine 1, 14, 4.

σκῆπτρον, ph. θύρσον ἀντὶ σκήπτρου φέρων, pro ſceptro 1, 3, 7.

σκῆψις, mor. in opp. γνώσῃ, ὅτι μὴ σκῆψις, ἀλλ' ἀλήθεια λ. ſimulationem 2, 1, 23.

σκιὰ, ph. c. gen. rei, τῇ τῶν δένδρων ἡδείᾳ σκιᾷ, umbra 1, 12, 3. ut recte Bg. legit ſic in abl. p. vulg. gen.

σκιμπόδιον, ph. αὐτὸν, ἐπί τινος σκιμποδίου ἀναπαυόμενον, lectulo 7, 5, 6. i. q. ſq. vocab. - σκίμπους, in quiete diurna, ῥίψας ἀπὸ τοῦ σκίμποδος - ἑαυτὸν, ex lectulo ib. 8. τίθησιν (αὐτὸ) ἐπὶ τοῦ σ. in lecto 1, 17, 4. 7. in diaeta, cf. §. 1. - inter epulas, ἀναθοροῦντα τοῦ σ. de lectulo 2, 6, 10. cf. §. pr. - in quiete nocturna, ὡς μηδ' ἀναθορεῖν τοῦ σ. ut nec exſiliret lecto 2, 1, 15. cf. §. ſq. et 12. - aegroti, τοῦ σ. κουφίσας ἑαυτὸν, e grabato 1, 4, 1. humili lecto, noſtr. *Ruhebette* ſ. *Canapé*.

σκιρτᾶν, ph. de perſ. cum praep. et adv. πρὸς αὐλοὺς - ἐσκίρτων εὐρύθμως, tripudiabant 4, 11, 5. Parthi ſaltantes.

σκληρὸς, mor. Maſc. de re, c. adiuncto, σκληρῷ βίῳ καὶ τραχεῖ, durae 2, 9, 2. de milite Severo. - Neutr. cum art. et gen. rei, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης - ἐπανέτρεψε, durum victum 3, 8, 10.

σκοπὸς, ph. de perſ. ſenſu milit. abſ. οἱ σκοποὶ ἀπήγγειλαν, exploratores 8, 2, 3. προὔπεμψε σκοποὺς τοὺς ἐρευνήσοντας λ. 8, 1, 2. - † cum gen. perſ. diſerto, it. adiuncto ſ. opp. ὑπαντώμενοι αὐτῷ οἱ προφύλακες καὶ σκοποὶ τοῦ ςρατοῦ, ἤγγειλαν ib. 9. qui pererrant diverſa loca, et ibi inquirunt, quis adſit, quid que geratur, noſtr. *Spione* ſ. *Auskundſchafter*, cf. προφ.

σκοπὸς, de re, ph. τῶν τοξοτῶν ἐς - τὰς κεφαλὰς - κατὰ σκοποῦ τοξευόντων, tanquam ad ſcopum 6, 7, 18. qui Bg. ſaltem ſupplerit adv. ὡς. - c. adi. οὐδέποτε σκοπὸν ἄλλον ἔσχεν, λ. ſcopum 1, 15, 8. quam illa duo pr., frontem aut cor. - Trop. c. inf. ἐμοὶ σκοπὸς ὑπάρχει, - γράψαι, mihi propoſitum eſt 2, 15, 12. - † ἐμοὶ σ. 5, 1, 15. ſc. ὑπάρχει ſ. ἐςί.

σκυθρωπὸς, Maſc. de perſ. phyſ. ἦν, triſtis 7, 8, 1. vultu. - it. de re, Fem. c. affini ſubſt. σκυθρωποῖς ταῖς ὄψεσιν εἰς γῆν ἔνευσαν, moeſto vultu in terram nutabant 1, 6, 10. - Neutr. σκυθρωποῖς προσώποις ἐς γῆν ἔν. 4, 3, 16. in quibus loc. duob. i. q. merum σκυθρὸς, ob adiunctum ſubſt. - † ſed c. ſubſt. al. σκυ-

θρωπὸν εἶδεν ὁ δῆμος θέαμα, triſte 1, 15, 15. h. l. quod triſtes vultus contraheret.

σκύλλειν, de perſ. phyſ. c. acc. perſ. ἵνα - μὴ - τὸν ςρατὸν σκύλῃ, vexaret 4, 13, 8. † σκύλας (αὐτοὺς) poſtquam eos defatigaſſet 7, 3, 9. utr. loco per itinera.

σκῦλον, ph. σκύλων ὄψιν ὅπλα παρεῖχεν ἐῤῥωμένα, ſpoliorum 8, 4, 28. - † c. gen. rei ſ. loci, σκῦλα τῶν πατρίδων ἰδεῖν 7, 3, 15. per ablata e templis aedibus que ornamenta.

σκῶμμα, ph. τὰ πολεμικὰ αὐτοῖς γυμνάσια (ἐςὶ) σκώμματα, dicteria 7, 8, 11. ſales mordaces.

σκώπτειν, ph. de perſ. c. acc. perſ. et praep. αὐτὸν - ὑπ' αἰσχραῖς - ἡδοναῖς, inceſſerent dicteriis 2, 7, 4. † ſimul c. acc. modi ſ. adv. πολλὰ - αὐτὸν ἐκείνων σκωψάντων ἐς τὴν - ἀναίρεσιν, cum varie ipſum cavillati fuiſſent ob 4, 9, 5. - cum ſolo acc. rei al.

Σοαιμὶς, fem. Soaemis 5, 3, 6. τῆς Σοαιμίδος, Soaemidis 5, 8, 17. τὴν μητέρα Σοαιμίδα, Soaemidem ib. 16.

σορὸς, ph. mortui, c. gen. perſ. χλαμύδα - ἐπέθηκε τῇ ἐκείνου σορῷ, tumulo 4, 8, 21. i. q. pr. μνῆμα et §. 10. τάφον.

σὸς, pron. Maſc. de re, ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σῷ λ. in perniciem tuam 2, 1, 18. - Fem. τῆς σῆς ἀρχῆς λ. tuum imperium 1, 6, 18. παροινίας τῆς σ. petulantiae tuae 1, 17, 10. - Neutr. ἡμεῖς, τὸ σὸν γένος, ſanguis tuus 1, 13, 3.

Σουλπικιανὸς, nom. propr. Sulpicianus 2, 6, 12.

σοφία, mor. in malam partem, διὰ σοφίας λ. ſolerter 2, 15, 10. i. q. §. 3. σοφίσματι λ. - ὑμῶν - σοφίᾳ κρείττους ἐσμὲν, ſolertia 2, 13, 10. i. q. §. 2. σοφίσματι - τοῦ ἐν Ῥώμῃ ςρατοῦ σοφίᾳ - περιγενέσθαι, calliditate 3, 7, 19. de Severo, - ſed c. adiuncto, τέχνῃ καὶ σοφίᾳ - περιέσεσθαι, conſilio 1, 10, 10. de Materno, ſq. μηχανᾶται τοιόνδε τὶ λ. - cum gen. rei et in opp. ὅπλα -, σοφία τέχνης, ἀλλ' οὐκ ἀνδρείᾳ μάχης περιγενημένα, commento artis 8, 4, 28. calliditate artis, callida arte, per affuſam picem etc. - in bonam part. c. gen. perſ. τὰ - εἰς τὴν ἐκείνου σοφίαν καὶ ςρατηγίαν τὴν ἀναφορὰν ἔχει, ſapientiam 1, 5, 23. ſcientiam rei militaris, de duce Marco.

σοφίζεσθαι, Med. ac perſ. mor. in mal. part. c. acc. perſ. αὐτοὶ τὸν δῆμον ἐσοφίσαντο, commento deceperunt 7, 10, 13.

σόφισμα, mor. in mal. part. σοφίσματι ἐχρήσατο, commentum 2, 13. 2. σ. ἑαλωκότες ib. 20. σ. προλαβὼν, alii 2, 15, 3. - cum adi. ἐκέχρητο - ἄλλῳ - σ. 2, 13, 21. ἐχρήσατο - τούτῳ σ. προμηθεςάτῳ, artificio 3, 2, 7. - † c. adiuncto et forſan etiam cum praep. δόλον τινὰ εἶναι κατ' αὐτοῦ καὶ σόφισμα 8, 8, 11.

σοφὸς, mor. de perſ. in mal. part. c. praep. ἄνδρα ἀπατεῶνα σοφόν τε πρὸς ἐπιβουλὴν, ſolertem 3, 5, 9. callidum. - in bon. πολὺ πλῆθος ἀνδρῶν σοφῶν λ. ſapientum 1, 2, 7. ſub Marco, litterarum peritorum. πολλοῖς καὶ σοφοῖς ἀνδράσι συγγέγραπται ib. 9.

σπανίζειν, ph. de perſ. cum gen. rei et adv. ἔσθ' ὅτε σπανίζοντες τῶν ἐπιτηδείων, indigentes 5, 2, 15. † de re, per particip. p. adv. μόλις καὶ σπανίζοντα - κομισθήσεσθαι, vix raro que 4, 10, 9.

σπάνις, ph. c. gen. rei, λίθων, penuria 7, 2, 8. ἐν σπάνει τῶν ἐπιτηδείων λ. penuriam 1, 12, 9. 8, 6, 7. πάντων ἐν σ. 8, 5, 8. 16. — διὰ σπάνιν χρημάτων, ob inopiam 2, 3, 22. - c. adiuncto, σπάνει ποτοῦ καὶ ἐνδείᾳ ῥείθρων λ. penuria 7, 12, 7. - cum gen.

perſ. σπάνει τοῦ - ἄρξοντος, in defectu alicuius imperaturi 2, 10, 15.

σπανίως, ph. abſ. δικάζων, rarius 4, 7, 2. raro 7, 4, 4. - in opp. ἢ σπαν. ἢ μήθ' ὅλως λ. 1, 1, 5. σπ. - τὰ πλεῖστα 1, 11, 15. 4, 7, 11.

σπάομαι, Med. de perſ. ph. c. acc. inſtrum. τὰ ξίφη σπασάμενοι, ſtringentes 2, 5, 3. σπασαμένοις τὰ ξ. ſtrictis gladiis 3, 12, 24.

σπαραγμὸς, ph. cum gen. rei, γενείων καὶ ὀφρύων σπαραγμοῖς 8, 8, 14. evulſionibus.

σπάργανον ſ. σπάργανα, ph. c. adi. μὴ πειραθέντα μὲ ἰδιωτικῶν σπαργάνων, cunabula 1, 5, 14. faſcias, quibus infantes involvuntur, noſtr. *Windeln*. ἐξ ἰδ. σπ. ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντες, ex incunabulis 5, 1, 16. genere, ortu. - ſimul c. gen. rei, ἀφορῶσιν - εἰς τὰ τῆς γενέσεως εὐτελῆ σπάργανα, cunabula 7, 1, 5. conditionem, ſortem.

Σπάρτη, Lacedaemon, urbs, ἀπὸ Σπάρτης μεταπεμψάμενος νεανίας, Sparta 4, 8, 7. Σπαρτιάτις, p. adi. φάλαγγα - Σπαρτιάτιν, Spartanam 4, 9, 8.

σπένδειν, phyſ. de perſ. cum gen. rei, ὡς - ἕκαστος - οἴνου σπένδωσι, libaret 5, 5, 12. qui gen. pendet propr. ab omiſſo pron. τὶ, ſc. μέρος. cum dat. rei ſ. perſ. σπένδων τοῖς ἀνέμοις, libans 4, 8, 12. ut venti eſſent praeſentes et fortius flarent, et flatu ſuo ignem iuvarent, et pyram, ab initio non ſatis ardentem. - abſ. σπείσαντες, - φίλον - ἐποιήσαμεν, icto foedere 5, 1, 8. - Med. de perſ. trop. c. praep. καταπέμπει γράμματα, δι' ὧν ἐσπένδετο πρὸς αὐτὸν, per quas foedus inibat cum 2, 12, 5. σπεισάμενος πρὸς τοὺς λ. foedere inito cum 3, 16, 12. - † ſimul c. acc. rei, σ. εἰρήνην πρὸς τὸν λ. pacem init cum 4, 15, 20.

σπεύδειν, ph. de perſ. c. praep. εἰς τὴν Ῥώμην, properare Romam verſus 5, 4, 22. σπευδούσης αὐτῆς εἰς τὰ - βασίλεια λ. feſtinante ad 5, 5, 1. ἐφ' ἣν (Ῥώμην) - ἐχρῆν σπεύδειν, quo erat properandum 2, 8, 17. - ſimul c. adv. ἐκεῖθεν σπεύσαντες ἐπὶ τὴν λ. pergentes 3, 3, 6. †† ἔφευγον -, ὡς ἕκαστος ἐδύνατο σπεύδοντες οἱ μὲν περὶ τὰς ὑπωρείας -, οἱ δὲ τὴν λ. fugiebant, ut quisque poterat feſtinantes partim circa - partim 3, 2, 11. ubi σπ. pertineat ad pr. formulam ὡς ἕκ. ἐδ. feſtinantes, quantum quisque poterat, (i. valde) ſed a pr. v. ἔφ. pendeant rel. οἱ μὲν λ. — c. inf. σπεύδειν ἐπιστῆναι λ. ut feſtinarent 6, 8, 15. σπεύδων ἕκαστος ἰδεῖν λ. pro ſe quisque ſtudentes 4, 11, 7.

σπλάγχνα, ph. cum gen. animal. τὰ σ. τῶν ἱερουργηθέντων - ἔφερον, exta 5, 5, 20. in ſacrificio, cor, pulmones, iecur, rel.

σπονδὴ, ph. c. adiuncto, περὶ σπονδὰς καὶ κύλικας εἶχον, libaminibus 4, 11, 6. in nuptiis regis ſui, vina fundebant in aras diis, propter pacem amicitiam que cum Romanis, et in regiarum nuptiarum eventum proſperum. σπονδαῖς μᾶλλον καὶ θυσίαις σχολάζειν, ἢ φόνοις, libationibus 8, 3, 5. de exercitu, ad pacem ineundam et amicitiam. σπονδῶν καὶ ὅρκων καταφρονήσας, foedere neglecto 3, 6, 11. τὴν εἰρήνην ὅρκοις καὶ σπονδαῖς βεβαιῶσαι, libaminibus 4, 15, 19. τὸν περὶ τὰς σ. καὶ τοὺς ὅρκους ἀδικήσαντα, qui foedus - temeraverat ib. 17. - † τοῖς ἐν σπονδαῖς καὶ εἰρήνῃ ἀνῃρημένοις, inter foedera 4, 14, 2. dum foedus adhuc durabat. - σπονδὰς καὶ εὔνοιαν ὑπισχνούμενος, foedus 3, 9, 2. - c. praep. ἀνήσασθαι - τὰς πρὸς αὐτοὺς σ. foedera 6, 7, 23. i. q. pr. εἰρήνην. - †† c. gen. rei, σπονδαὶ φιλίας (ἔσωσαν,) ſit foedus 8, 7, 18.

σπουδάζειν, mor. de perſ. c. inf. παρεισδῦναι σπουδάζοντος ἑκάστου, conante 7, 9, 18. οἱ πλεῖστοι – τῶν – μνήμην ἀνανεώσασθαι σπουδασάντων, qui ſtuduere 1, 1, 1. – ſimul c. adv. ταύτῃ καὶ μᾶλλον ἐσπούδαζε λ. feſtinavit 1, 17, 9. – Al. not. c. praep. et ſubſt. rei, ἐν θεάματι περὶ τὰ ἐναντία ἐσπούδαζον, contrariis favebant 4, 4, 2. ἐσπουδακὼς π. παλαίστραν λ. operam dans palaeſtrae 4, 3, 5. — ſimul cum adv. θέας, – περὶ ἃς μάλιστα ἐσπουδάκασι, quibus maxime addicti ſunt 2, 7, 16. † ἐπεί περ αὐτοὺς π. τὰ θεάματα ἐσπουδακότας ἀπρεπέστερον, λ. ſpectaculis ſtudere 3, 13, 3. p. inf. ut in ſq. loco. ὁρῶν αὐτὴν – π. τοῦτο ὑπερφυῶς ἐσπουδακυῖαν, pecuniae avidam eſſe 6, 1, 16. huic rei ſtudere, deditam eſſe, v. ὑπ. ſed c. praep. eadem et ſubſt. perſ. οἱ – φασὶ, περὶ τὸν Νίγρον ἐσπουδακέναι, profitentur, ſe Nigri ſtudioſos 2, 10, 15. ſtudere, favere. τὸν ἡνίοχον, περὶ ὃν ἐκεῖνος ἐσπουδάκει, cui ille ſtudebat 4, 6, 10. quod Bg. Lat. valet per omnia Noſtri loca, e Gr. ductum adeo.

σπουδαῖος, mor. de re. Neutr. ſine ſubſt. ὡς ἂν – ἐπί τινα σπουδαῖα πεμφθέντων, (quibusdam) magnis de rebus 5, 4, 13. ſc. πράγματα, gravibus, magni momenti. – Compar. cum ſubſt. ἐπιτηδεύμασι σπουδαιοτέροις ἐχρῆτο, ſtudia honeſtiora 4, 3, 5. Geta prae fratre, graviora, praeſtantiora, maioris utilitatis.

σπουδὴ, mor. ſ. pl. μετὰ σπουδῆς τὴν πορείαν ἐποιεῖτο, accelerabat iter 3, 4, 1. cum feſtinatione, feſtinanter. – in opp. διὰ σπουδῆς, καὶ οὐ μετ' ἐπιμελείας κατασκευασθέντων, feſtinanter 3, 3, 11. — c. adi. μετὰ νεανικῆς σπ. fervore 1, 7, 3. ſq. ſimul διαδραμὼν λ. – μ. πολλῆς σ. ποιησάμενος τὴν πορείαν, magna feſtinatione 6, 4, 5. 6, 7, 12. συντόνῳ σπουδῇ – τὴν ὁδὸν ἐπετάχυνε 2, 11, 2. † μεγάλῃ σ. τὰ ὀχήματα ἐπειγόντων, ſtudio 5, 4, 13. magno cum ardore, cupiditate, vehementia, cum ardentibus multis que dictis ac precibus. †† χοῦ – τῆς γῆς – σωρευθέντος χειρὶ πολλῇ καὶ σ. feſtinat. 8, 4, 11. – Al. not. μὴ μάτην πρὸς ὑμᾶς τοσούτου χρόνου τιμὴν καὶ σπουδὴν κατατεθεῖσθαι, ſtudium 1, 4, 7. amorem, benevolentiam, favorem. πᾶσαν ἐνεδείκνυντο προθυμίαν καὶ σ. ſtudium 2, 10, 19. † c. gen. perſ. τὸ ὑμῶν τῆς σ. ὑπερβάλλον λ, veſtrum ſtudium 2, 3, 12. ἐπὶ τῇ σ. (αὐτῶν) – χάριν γιγνώσκων, pro ſtudio 2, 8, 14. †† c. adiuncto, τὴν τοῦ βασιλέως σ. καὶ εὔνοιαν πυνθανόμενοι, ſtudium 4, 8, 18. – c. praep. et ſubſt. perſ. ὑπὸ τῆς περὶ τὸν Νίγρον σ. prae ſtudio erga Nigr. 3, 1, 7. — †† ſimul cum gen. perſ. θαῤῥῶν τῇ τοῦ δήμου περὶ αὐτὸν σ. populi erga ſe ſtudiis 5, 4, 22. †† τὴν π. αὐτὸν σπουδὴν τῶν ἀνθρώπων, propter hominum, qui cum ipſo erant, ſtudium 2, 8, 11. qui Bg. rexit περὶ αὐτὸν ad τῶν ἀνθρ., ſuppleto particip. ὄντων, pro quibus procedit περὶ αὐτῶν cum ſubſt. σ. propter et Rom. volunt. et in ſe favorem hominum. – Cum praep. ead. ſed ſubſt. rei, ἡ περὶ ἐκεῖνα (τὰ θεάματα) σ. illud circa ea ſtudium 3, 13, 4. – ſimul cum adi. τῆς π. τὰ θεάμ. ὑπερβαλλούσης σ. 3, 10, 4. τῇ π. τὰ θ. ἀπρεπεῖ σ. 3, 14, 1. τῆς π. τὰ καλὰ σ. ἀπῆγεν ἑαυτὸν, ab honeſtatis ſtudiis 1, 13, 15. ταῖς π. τὰ αἴσχιστα σπουδαῖς, foediſſimis ſtudiis 3, 13, 15. † δώροις – τὴν πρὸς τὸν γάμον σπ. καὶ εὔνοιαν πιστουμένου, ſtudium 4, 11, 1.

στάδιον, pl. cum gen. rei, ὥσπερ τῆς φύσεως ἐργασαμένης σ. μάχης, ſtadium 3, 4, 4. campum, noſtrat. *Schlachtfeld ſ. Kampfplatz.*

σταθμὸς ſ. σταθμοὶ, pl. ſenſu pecul. c. gen. rei, τῆς ὁδοιπορίας τοὺς σταθμοὺς, manſiones 2, 15, 11. ſtationes, ſtativa, loca certa et de-

finita, in quibus ſubſiſtunt, qui iter faciunt milites ſ. duces, expeditionis tempore.

ϛασιάζειν, mor. partim ph. de perſ. et populis, abſ. τοὺς ἐκεῖ βαρβάρους, ſeditiones agitare 3, 14, 2. - ſimul cum adv. et adiuncto, τῶν βαρβάρων ὅσοι πρότερον ἀφηνίαζον ἢ ἐϛασίαζον, rebellabant 2, 4, 5. ubi ἀφ. eſt trop. ſed ἐϛ. propr. - De civitatib. ſimul cum praep. Ἑλλήνων, οἳ, πρὸς ἀλλήλαυς ϛασιάζοντες ἀεὶ, mutuis ſeditionibus ſemper laborantes 3, 2, 14. inter ſe diſſidentes. - ſed ſimul cum abl. cauſae, ἐϛασίασαν πρ. ἀλ. τῷ αὐτῷ ζήλῳ καὶ μίσει λ. ſeditiones inter ſe exercebant 3, 3, 3. - De ſingulis perſ., de Severi filiis, cum praep. ϛασιαζόντων (αὐτῶν) πρὸς ἀλλ. diſſidentibus inter ſe 3, 3, 12. ſi diſſiderent rel., ſq. πολέμου ὄντος λ. ſimul cum adv. ἤδη κατὰ τὴν ὁδὸν ϛασιάζοντες πρ. ἀλ. diſſidentes 4, 1, 2. πρ. ἀλ. ἐϛασίαζον - τὰ πρῶτα - ὑπὸ παιδ. φιλονεικίας, diſſidebant 3, 10, 5. ſq. adiuncto, δι' ὀρτύγων μάχας - ἀλλήλοις ἐρίζοντες, quod eſt praeced. ſed ἐϛασ. conſequens. ἐξ ἐκείνου ἐϛασίαζον πρ. ἀλλ. 4, 3, 2. † ὡς ϛασιάζοντας ἐν ἅπασιν, οἷς ἔπραττον, μέχρι τῶν λ. diſcordantes ib. 9.

ϛάσις, ph. partim, civitatum, c. adiuncto, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν — ϛ. καὶ διάφορος γνώμη ἐνέπεσε ταῖς πόλεσιν, ſeditio 3, 2, 13. ſq. ζήλῳ καὶ ἔριδι τῇ πρὸς ἀλλήλας. civium, τοὺς αἰτίους - ϛάσεως καὶ θορύβου 3, 8, 15. διὰ τὴν οὖσαν καὶ ταραχὴν 7, 11, 7. † de uno Plautiano, ἁλόντα ἐπὶ ϛάσει, reum ſeditionis 3, 10, 11. † fratrum, Severi filior. τὸ μῖσος καὶ ἡ ϛ. ηὔξετο, diſcordia 4, 4, 1. †† c. gen. perſ. ſed oppreſſo. βασιλέων ἀδελφῶν ſυμφορὰς ἐκ ϛάσεως (αὐτῶν,) ex diſſidiis 3, 13, 8.

ϛέλλεσθαι, Med. de perſ. ph. c. praep. ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐϛέλλετο (αὐτὸς,) Alexandriam contendebat 4, 8, 16. proficiſcebatur. — πρεσβεῖαι ἀπ' ἐκείνων τῶν ἐθνῶν ἐς τὴν Ἀντιόχειαν ὡς πρὸς βασιλέα - ἐϛέλλοντο, proficiſcebantur 2, 8, 12. propr. ſe mittere.

ϛενὸς, ph. de re, Maſc. διὰ τοῦ ϛενοῦ τῆς Προποντίδος πορθμοῦ, per anguſtum Pr. fretum 5, 4, 22. - Fem. τῆς - ὁδοῦ ϛενῆς οὔσης 3, 3, 2. - † Al. not. ἀσπίδα - ϛενὴν, ſcuto anguſto 3, 14, 14. parvo, non lato in omnem menſuram. - Neutr. cum ſubſt. et adiuncto, τὰ Ἰλλυρικὰ ἔθνη, ϛενὰ ὄντα λ. gente. (provinciae,) anguſtae 6, 7, 10. - ſine ſubſt. cum art. et gen. rei ſ. loci; p. ſubſt. τὰ ϛενὰ τῶν Ἄλπεων προκαταλαβεῖν, anguſtias Alpium 2, 11, 15. 3, 6, 23. ſc. χωρία, anguſtos tranſitus, fauces. τοῦ Ταύρου ὄρους τὰ ϛ. 3, 1, 8. τὰ ϛ. τοῦ Τ. 3, 2, 20. - Superl. cum ſubſt. ἐπὶ τῷ ϛενοτάτῳ τῆς Προπ. πορθμῷ, anguſtiſſ. 3, 1, 11.

ϛενόομαι, Paſſ. ph. de loco, c. acc. loci ellipt. (κατὰ) τὰς διεξόδους ἐϛένωται (αὐτὰ, τὰ ὄρη,) tranſitus anguſtos habent 8, 1, 13. de Alpib., propr. ſemitis illi arctantur, anguſti ſunt, quoad tranſitus.

ϛενοχωρέομαι, Paſſ. de perſ. phyſ. c. praep. τὸ λοιπὸν πλῆθος, περὶ ταῖς πύλαις ϛενοχωρούμενον, cum ad portas coarctaretur 7, 9, 18. arctata, condenſata, denſans ſe, denſe iungens ſe, propter anguſtos portarum tranſitus.

ϛενωπὸς ſ. ϛενωποὶ, phyſ. c. adi. εἰσὶ (ἐκεῖ) χειροποίητοι λ. ſemitae ſunt 8, 1, 14. anguſtae, de Alpib.

ϛέργειν, mor., de perſ. c. acc. perſ. et adv. εἰκότως - ϛέργοιτε - αὐτοκράτορα, diligere poteritis 1, 5, 16. - cum ſolo acc. tali, πρὸς τὸ τοὺς ϛρατιώτας ϛέργειν τοὺς παῖδας, ut mil. diligerent 3, 7, 6.

αὐτὴ ἔςεργε τὸ παιδίον, amabat 1, 17, 8. - in opp. οἱ μὲν, μισοῦντες αὐτὸν, οἱ δὲ, ςέργοντες (αὐτὸν,) amore 1, 13, 5.

ςερέομαι, Paſſ. de perſ. ph. c. gen. rei, ὁ τῶν οἰκείων ςερηθεὶς, privatus 2, 3, 19. 7, 3, 5. - cum gen. perſ. ςερ. πολεμίου 7, 1, 24.

ςέρνον, ph. partim, πολὺ ἔχων ἐν τοῖς ςέρνοις τὸ Πλ. Φίλτρον, in pectore 7, 12, 7. - c. adi. ἡ ἐκείνου μνήμη ἐν τοῖς ἡμετέροις ς. λ. pectoribus 4, 14, 10.

ςερρὸς, de re, ph. c. adiuncto et adv. ἀντιτυπὲς οὕτω καὶ ςερρὸν γίνεται τὸ ῥεῖθρον, ſolidum 6, 7, 16. firmum, noſtr. *feſt*, continuam glaciem habens et altam. - †† Compar. trop. Μάξιμον, - ςερρότερον τῆς πόλεως, rigidius 7, 10, 10. qui Bg. cepit in Neutro et p. adv., ſeverius.

ςεφάνη, ph. capitis, εἰς εἶδος τιάρας ςεφάνη ἐπικείμενος, coronam 5, 5, 4. qui Bg. leg. in acc. ςεφάνην, v. ἐπ.

ςέφανος, ph. tum capitis, τὴν κεφαλὴν ἐκόσμει, corona 5, 3, 12. — tum templorum, cum gen. mater. εἴ τινες ἦσαν ςέφανοι χρυσοῦ ἐξ ἀναθημάτων, coronae 8, 7, 4. - Al. genus, in honore et cultu hominum, et quidem vivorum, imperator. ςεφάνων καὶ ἀνθέων βολαῖς, coronarum florum que 1, 7, 11. ubi ſunt coronae e floribus ſ. ſerta e floribus; ſ. flores, in coronam coacti, ſed ἀνθ. ſunt flores ſoluti, non nexi. ςεφάνους καὶ ἄνθη ἐῤῥιπτοῦντες, ſerta 5, 6, 19. † τὰς εἰκόνας - ςεφάνοις καὶ δάφναις κεκοσμημένας, coronis 8, 6, 4. e floribus. - ſed mortui, τὸν Ἀχιλλέως τάφον, ς. κοσμήσας (αὐτὸν) καὶ ἄνθεσι λ. 4, 8, 10. - † Al. in uſum, ς. ἄν τις τὴν χώραν κεκοσμῆσθαι ἐτεκμήρατο, quaſi coronis 8, 4, 14. qui Bg. explet particul. ὡς.

ςέφομαι, Paſſ. de re et loco, ph. βωμῶν ἐςεμμένων, cum altaria coronarentur 4, 11, 3. cingerentur coronis e floribus, in ſignum ſanctitatis, per ſacrificium.

ςῆθος, ph. cum gen. perſ. προσχέας τὸ αἷμα τοῖς τῆς μητρὸς ςήθεσι, ad matris pectus 4, 4, 7.

ςίζεσθαι, Paſſ. ſ. Med. de perſ. ſ. re, ph. cum abl. modi, τὰ σώματα ςίζονται γραφαῖς λ. corpora compungunt 3, 14, 13. qui Bg. cepit in Med., p. compungunt ſibi corpora ſ. ſua corpora; dum, p. Paſſ., deeſt pr. κατὰ, corporibus compunguntur, quoad corpus ſinunt ſe compungi, i. cauterio inuri; noſtr. *ſich bezeichnen*, punctiren, *tattauiren*.

ςιχηδὸν, ph. τοὺς νεανίας διαςῆναι κελεύει, ordine 4, 9, 9. per ordines et ſeriem, ut milites.

ςοιχεῖον, ph. ἐξ ἑκατέρων τῶν ςοιχείων πλεῖςα ἐκέρδαινεν, ex utroque elemento 3, 1, 12. terra et aqua ſ. mari.

ςοῖχος, ph. c. gen. rei et adi. δένδρων ςοίχοις ἴσοις, ordinibus 8, 4, 14.

ςολὴ, ph. cum adi. Φοινίσσης ἱερᾶς ςολῆς, veſtem 5, 5, 5. - c. gen. perſ. μεταμφιέσασθαι τὴν Ῥωμαίων ςολὴν ib. 9.

ςόλος, ph. c. adi. ἐξήρτυε - ςόλον ναυτικὸν, inſtruebat claſſem 2, 14, 13. claſſ. nauticam ſ. navalem, ſ. claſſem navium, noſtr. *Schiffsflotte*.

ςόμα, ph. τὰ τενάγη - ἑπτὰ ςόμασιν ἐς θάλατταν ἐκχεῖται, oſtiis 8, 7, 1.

ςόμαχος, ph. cum adiuncto, περὶ ςόμαχον καὶ κοιλίαν τοῦ φαρμάκου γενομένου, ſtomachum 1, 17, 23. orificium ventriculi, ſ. ipſe ventriculus.

ςοργὴ, mor. c. adiuncto, ταῦτα χαριςήρια εὐνοίας καὶ ςοργῆς, ame-

τὶς 1, 17, 10. - c. gen. perſ. et praep. τὴν στοργὴν τὴν εἰς τὸν παῖδα τοῦ βασιλέως, amorem principis erga puerum 1, 17, 6. † de matre erga filium, τῆς μὲν διὰ στοργὴν 4, 4, 6.

στρατεία, ph. p. ſtatu ſ. vita militari, ἤδη πρὸς ἄφεσιν τῆς στρατείας ὄντες 7, 11, 3. militiae, v. ἄφ. - νεανίαι - ἐπέδοσαν αὐτοὺς ἐς στρατείαν, dederunt nomina militiae 3, 1, 7. ad militandum 3, 4, 2. ἡλικίας -, εἰς στ. ἐπιτηδείου, militiae 4, 9, 9. - † c. adi. ἐπιδοὺς αὐτὸν - εἰς εὐτελῆ - στ. militiam 7, 1, 6. militum genus, niſi leg. στρατιὰν, e ſolenni confuſione. - †† c. gen. perſ. ſimul, ἐν ταῖς προτέραις αὐτοῦ στρατείαις, expeditionibus 2, 4, 5. -

στράτευμα, ph. πολὺ τοῦ στρατεύματος μέρος λ. exercitus 2, 12, 1. — ὡς - οἰκειώσηται τὸ στ. 1, 5, 2. poſt τοῖς στρατιώταις. - 4, 6, 11. ubi ſq. οἱ στρατιῶται, et tantum de parte cohortis Praetor. quadam, qua Caracallus ſtipatus. - ſine art. συνεκρότει - στ. 2, 14. 12. ſq. ſyn. τοῦ στρατιωτικοῦ. c. adi. τὸ Ἰλλυρικὸν στ. - πᾶν εἶχε 2, 15, 10. - c. gen. perſ. κρατεῖ τὸ Σεβήρου στ. 3, 2, 3. pro pr. ſ. τὸν τοῦ Σεβ. στρατόν. Plur. c. eod. gen. et adi. ὅτε - ἀντίπαλα - ᾠήθη εἶναι τὰ ἑαυτοῦ στρατεύματα λ. ſuos exercitus 6, 5, 1. poſt τῆς στρατιᾶς, p. ſing. forſan, ut in ſqq. loc. - abſ. οἰκειοῦσθαι τὰ στ. exercitum 3, 15, 2. pro quo τὸ στρατιωτικὸν ib. 11. - cum adi. mero, τῶν Ἰλλυρικῶν στρατευμάτων, exercituum 1, 9, 2. ſq. τὸ στρατιωτικόν. - τοῖς Ἰλλυρικοῖς στρατεύμασι λ. exercitus Illyricos 2, 8, 18. - Plur. propr. de duob. συνέβαλεν ἑκατέρωθεν τὰ στ. 3, 2, 3.

στρατεύω, ph. de perſ. c. acc. perſ. νεανίας μεταπεμπόμενος καὶ στρατεύων, delectum habens 2, 14, 12. deligens idoneos, vel inſerens exercitui, vel aptans et inſtruens et exercens, ut milites eſſe poſſint. ἐπιλεξάμενος νεαν. καὶ στρατεύσας, delectos iuvenes, in formam exercitus redactos 4, 8, 6. - Al. not. c. praep. ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν, exercitum in Orientem eduxit 3, 9, 1. — Med. c. praepp. σὺν τοῖς ὑπὸ Βαλβίνῳ στρατευομένοις, cum iis, qui ſub Balbino militabant 8, 7, 20.

στρατηγεῖν, phyſ. de perſ. abſ. πεῖρα ὧν πρὸς αὐτοῦ πεπόνθασι στρατηγοῦντος, quae hoc duce perpeſſi ſunt 2, 2, 20. quae ab eo paſſi ſunt, exercitum ductante, ſ. cum adhuc dux eſſet exercitus, ſ. exercitum duceret. - c. adv. et in opp. εἰκόνας ἔχοντα, ὅσοι Ῥωμαίων ἐνδόξως ἐστρατήγησαν ἢ ἐβασίλευσαν 4, 2, 19. p. τούτων Ῥωμαίων, ὅσ. Romanorum, qui glorioſe exercitus duxerunt vel regnarunt. - cum gen. perſ. ἐστρατήγουν - αὐτῶν - ἄνδρες δύο λ. duces eis praeerant 8, 2, 14. duces eorum erant, imperabant iis, in urbe defendenda. τὸν υἱὸν αὐτοῦ, στρατηγήσοντα δὴ τοῦ πλήθους, εἵλοντο, filium eius, qui dux ſcilicet eſſet exercitus, eleg. 7, 9, 10 ut dux eſſet. - †† c. acc. rei, ἐς ὅσον - ἡ σύγκλητος ἐξέπεμπε τοὺς τὰ πολεμικὰ στρατηγήσοντας, emittebat duces 2, 11, 7. duces belli ſ. bellorum, ſ. eos, qui in bello praeeſſent exercitibus, rem bellicam adminiſtrarent ſ. gererent ductu ſuo. — Paſſ. de perſ. c. praep. μηδὲ ὑπὸ γενναίῳ - ἀνδρὶ στρατηγουμένων (αὐτῶν,) neque fortem ducem habentes 3, 6, 14. ſub forti viro, tanquam duce, rectos ſ. militantes, fere i. q. ſupra στρατευομένους 8, 7, 20.

στρατηγία, ph. de duce ſummo, c. gen. perſ. τὴν ἐκείνου - στρατηγίαν λ. imperium militare 1, 5, 23. ductum, noſtr. *Anführung*, ſcientiam et artem exercitus ducendi, regendi, locandi. — abſ. de duce inferiori, ᾧ τὴν - στ. ἐγκεχειρίκει, imper. milit. 3, 2, 2.

στρατηγικὸς, ph. de perſ. c. acc. ellipt. ἕτερος, ς. (κατὰ) τὸ ἀξίωμα, alius praetoriae dignitatis 7, 11, 6. praetorius dignitate, Praetura functus. - De re, Fem. in opp. στρατηγικὴν ἢ πολιτικὴν ἀρετὴν ἔχοντα, imperatoriam 1, 2, 9. quatenus dux belli et exercitus fuit, v. ἀρ., bellicam.

στρατηγὸς, ph. de perſ. c. adiuncto, et c. gen. perſ. et quidem militum, καὶ ἡγεμὼν τῶν Ἰλλυρικῶν καταστάσεις 2, 9, 12. - c. ſolo gen. tali, στρατηγὸν ἑαυτῶν κατέστησαν, ducem 7, 1, 21. οἱ τῶν Ἀκ. στρατηγοὶ, duces 8, 6. 4. - τοὺς στρατηγοὺς τῶν Ἰλ. 8, 2, 5. - c. gen. al. perſ., tanquam ſuperioris ducis, στρ. ὄντα Σεβήρου 3, 7, 9. τῶν Μάρκου στρατηγῶν λ. 2, 1, 10. - c. adi. ſimul, τοὺς ἄλλους πάντας αὐτοῦ ς. λ. 3, 7, 11. † c. adiuncto ſimul, τοὺς ἡγουμένους αὐτῆς φέρειν τὰ τῶν ἐκείνου ς. ὀνόματα 4, 8, 6. - c. mero adi. γενναῖον ς. ἀνεκάλουν 1, 4, 21. - abſ. στρατηγοὶ κατελέγοντο 7, 12, 2. ἔδοξε τοῖς ς. ib. 7.

στρατιὰ, ph. c. gen. perſ. ἡ τῶν Ῥωμαίων ς. exercitus 6, 5, 16. — c. adi. τῆς στρατιᾶς παμπληθοῦς συνειλεγμένης ib. 1. ἄγων στρατιὰν πᾶσαν, ἣν λ. 3, 2, 2. πολλὴν ς. ἀθροίσας, λ. 3, 4. 1. 3, 1, 10. τὴν Ἰλλυρικὴν ς. λ. Illyricos exercitus 1, 9, 11. - c. ſolo v. σὺν τῇ στρατιᾷ ἠπείγετο 3, 2, 1. τὴν ς. ὑποδεχόμενοι ib. 16. i. q. ſq. τὸν στρατὸν λ. - †† λογάδες ἐς τὴν ς. ἠθροίζοντο 6, 3, 2. delecti milites colligebantur, cogebantur, ad *exercitum* conficiendum; ubi alii volunt στρατείαν.

στρατιώτης, ph. univerſe, Μάτερνος, - ς. πρότερον (ὢν) miles 1, 10, 2. τοὺς τῶν στρατιωτῶν ἐξέχοντας, ex militibus eminentiores 2, 7, 10. 8, 5, 3. προέσθαι τοῖς στρατιώταις 5, 3, 22. τοὺς στρατιώτας ἠξίουν λ. ab exercitu 8, 6, 4. - cum adi. ὑπὸ τῶν γενναιοτάτων ς. a validiſſimis militum 4, 7, 12. qui Bg. ceperit p. gen., pendente a pr. ſuperlat. τῶν Ἰλλυρικῶν ς. 6, 6, 2. 2, 13, 19. τῶν ἰδίων ς. 8, 5, 5. μισθοφόροις στρατιώταις, mercenario milite 6, 5, 6. μισθοφόρους στρατιώτας, mercenarios 2, 11, 9. ς. τινὰς 7, 6, 11. γεγυμνωμένους τοὺς ς. αὐτοὺς ἐφ᾽ ἑαυτῶν 8, 4, 28. †† εἰς τοὺς ἱππεύοντας ς. καταταγεὶς, eq. milites 6, 8, 2. - per praepp. τοὺς ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ ς. Illyricos milites 6, 7, 7. ſc. ὄντας, i. q. ante ex 6, 6, 2. οἱ σὺν αὐτῷ ς., 6, 9, 3. ſc. ὄντες. - τῶν σ. α. ς. 5, 4, 9. ſc. ὄντων. - τῶν περὶ αὐτὸν ς. 2, 7, 9. 7, 4, 13. ſc. ὄντων. — c. adv. τοὺς ἐκεῖ ς. illic milites 2, 8, 18. ſc. ὄντας. † καλέσας τοὺς πανταχόθεν ς. 2, 8, 1, 2, 10, 2. v. π. - c. gen. perſ. οἱ Ῥωμαίων ς. 4, 7, 6. τινὲς τῶν Μαξιμίνου ς. quidam e militibus 8, 3, 20. †† de duce, in opp. aut emphaſi, πᾶν, ὡς ς., ἔπραττεν 4, 7, 6. Caracall. ††† ἐπὶ τοιούτου βασιλέως - ἡ στρατιώτου ἀποβολῇ, commilitonis 4, 14, 8. qui Bg. legerit συστρ., cum et procedat vulg. in emphaſi, qui, etſi imperatoria dignitate praeditus, tamen ſe gerit pro milite gregario ac forti. - Sed ſervat Bg. vulg. in hoc, παρεκάλεσε στρατιώτας, milites 6, 9, 10. - ††† Per loca ambig., utrum pertineant ad pr. not. univerſam, an ad not. demum ſq. 6, 9, 13. 4. e. 10. 6, 8, 15. 3, 15, 7. - Nominatim de militib. ſ. cohortibus Praetorian. id que abſ. 1, 9, 17. coll. §. ſq. ἐπαρχ. 2, 2, 8. 2, 6, 6. 13. 21. 2, 13. 5. 4, 6, 12. 5, 8, 10. ſq. 6, 9, 4. 7. 7, 3, 17. 8, 8, 2. 13. coll. §. 10. 12. 15. τοὺς Πραιτωριανοὺς λ. - 2, 2, 1. ſq. ἐπάρχῳ λ. ib. 21. 2, 3, 1. 2, 7, 4. 7, 12, 4. 2, 11, 17. 3, 11, 2. ὡς διαλεχθείη τοῖς στρ. 1, 5, 2. 2, 11, 12. ſq. συγκαλέσας τοὺς ς. 2, 2, 11. 2, 6, 4. 2, 8, 8. 4, 5, 1. 7, 3, 6. 1, 17, 8. - ſimul c. gen. perſ. τῶν Ἰουλιανοῦ στρ. 2, 12, 1. cum adv. πρὸς τῶν ἐκεῖ ς. apud Praetorianos milites 2, 10, 8. 2, 8,

18. - ſimul c. praep. τοὺς ἐν Ῥώμῃ ς. Praetorianos 2, 9, 10. militibus urbanis 2, 13, 3. 6, 3, 4. - ſimul c. verbo, τοῖς ἐν Ῥ. καταλειφθεῖσι ς. 1, 7, 12. 7, 10, 13. 8, 5, 20. - ſimul c. al. adiuncto, τοὺς ἐν τῇ Ῥ. ς., οἳ δορυφορεῖν εἰώθασι τοὺς βασιλέας 2, 4, 8. (qui dr. vel ſolum οἱ δορυφόροι 2, 5, 1., vel δορυφόροι τῆς βασιλείας 2, 14, 10.) οἱ κατὰ τὴν Ῥώμην ς. λ. 2, 10, 3. τοὺς ς., οἳ φρουροῦσι τὰ βασίλεια 4, 4, 9. †† Nominatim de equitib. ὁ δῆμος -, βαλλόμενος ὑπὸ τῶν ς. 1, 12, 14. ſq. mox ὑπὸ τῶν ἱππέων, cf. ib. 15. ſq. e. it. 13. i. e. qui iidem dr. ὡπλισμένοι ib. 12. e. - c. gen. loci, et ſimul cum adi. οἱ τῆς πόλεως πεζοὶ ςρατ. ib. 19.

ςρατιωτικός, ph. Maſc. de perſ. βίῳ - ἀνειμένῳ μᾶλλον, ἢ κατ' ἄνδρα ςρατιωτικὸν, pro viro militari 5, 2, 11. milite, militaris vitae et conditionis. - ſine ſubſt., per ellipſ. ſubſt. illius, ὡς ςρατιωτικὸς - ἐφιλεῖτο 4, 7, 13. ſq. opp. γεννάιος amans vitae militaris, et gerens ſe, ut militem, agens que ea, quae alii milites gregarii, i. q. 4, 3, 8. † ςρατιωτικὸν - εἶναι δοκοῦντα, qui militaris haberetur 1, 8, 2. peritus rei militaris. ὡς ςρατιωτικὸν, militarem virum 4, 14, 3. - in opp. ςρατιωτικὸς γεγενῆσθαι δοκῶν, bonus miles 4, 12, 1. μηδὲ ςρατιωτικὸν, μηδὲ γενναῖον, militarem ib, 3. - Maſc. de re, cum adiuncto, ςρατιωτικοῦ καὶ πολεμικοῦ βίου ἐραςὴς, militaris 4, 3, 8. ςρατιωτικῷ βίῳ καὶ σώφρονι 3, 14, 4. τὸν ςρατιωτικὸν ὅρκον 8, 7, 8. - Fem. ἡ ςρατιωτικὴ δύναμις λ. militaris manus 1, 6, 18. σωφροσύνης ςρατιωτικῆς 3, 8, 9. ἐλθὼν διὰ πάσης τάξεως ς. per omnes gradus militiae 6, 8, 3 διαίτῃ - ςρατιωτικῇ 5, 2, 12. ςρατιωτικὴν ἐμπειρίαν, rei militaris experientiam 6, 8, 4. - † c. adiuncto, ἰσχὺν ςρ. καὶ ἐμπειρίαν πολεμικὴν 7, 1, 14. τῶν ςρατιωτικῶν αὐτοῦ πράξεων, militaria acta 2, 2, 17. †† τὰ ἐν ταῖς ςρατιωτικαῖς πράξεσιν ἦν εὐκλεῆ militiae res geſtae 2, 3, 4. † in opp. ἐν ςρ. καὶ πολιτικαῖς - πρ. militaribus negotiis 2, 1, 9. 6, 1, 8. ἐσθῆτας ςρατιωτικὰς 2, 13, 17. - Neutr. c. ſubſt. τὸ ςρατιωτικὸν κήρυγμα 2, 6, 9. σύμβολον ς. 2, 13, 19. ξίφος ς. 3, 5, 11. ὅπλα ςρατιωτικὰ 1, 15, 15. διοικήσει ςρατιωτικῶν πραγμάτων, adminiſtratione rei militaris 5, 8, 4. - Neutr. ſine ſubſt., cum art, de perſ. in opp. et c. aliquo adi. πᾶν τὸ καρὸν ςρατιωτικὸν καὶ τὸ δημῶδες πλῆθος, militaris et plebeia multitudo 1, 4, 19. qui Bg. traxerit ſubſt. πλ. etiam ad ςρατ. - πᾶς ὁ δῆμος καὶ τὸ ς. populus et milites 2, 2, 23. ubi ſuppleas vel pr. ſubſt. πλῆθ. vel τάγμα. - τὸ ς. πᾶν λ. 2, 8, 9. ὁ δῆμος καὶ τὸ πλεῖςον τοῦ ςρατιωτικοῦ, de maiore parte militum 1, 13, 4. τὸν δῆμον καὶ τὸ ς. milit. ib. 5. - c. ſolo adi. τὸ ς. πᾶν λ. exercitus 4, 9, 11. τὸ λοιπὸν ς. πᾶν λ. militarem manum 3, 1, 6. εἰς πᾶν τὸ ς. exercitum 5, 3, 21. τὸ ἄλλο ς. λ. militar. manum 8, 7, 20. τῷ μὴ ἔχειν - συνεςὸς ς. milites 3, 1, 5. τὸ πεμφθὲν - ς. exercitus 6, 5, 10. - cum ſolis v. εἴ τι - τοῦ ς. λείψανον, militarium copiarum 2, 14, 12. poſt ſyn. τοὺς ςρατιώτας et ςράτευμα. - οἰκειωσάμενος τὸ ς. milites 1, 5, 27. 1, 9, 2. 6, 5, 1. exercitum 2, 11, 15. ſimul cum adv. πᾶν τὸ ἐκεῖσε ς., ὃ λ. militarem manum 2, 9, 1. ſc. ὂν λ. — Neutr. Plur. de re, ſine ſubſt. cum art. διοικήσοντα (αὐτὸν) τὰ ςρατιωτικὰ, rem militarem 3, 13, 1. ſc. πράγματα ſ. ἔργα. - ὡς ἀσκοίη αὐτοὺς τὰ ς. 6, 8, 4. ſq. ſyn.

ςρατοπεδεύειν, ph. de perſ. περαιωθεὶς ἀπὸ τῆς Βρεττανίας ἐς τὴν Γαλλίαν ἐςρατοπέδευσεν, poſtquam traieciſſet ex Britannia in Galliam, caſtra metatus eſt 3, 7, 2. qui Bg. cepit v. abſ., dum alii, poſt Βρεττ. facto commate, regunt v. c. pr. ἐς λ. ?.

ϛρατόπεδον, ph. de loco, univerſe, militum, καταβαίνοντες εἰς τὸ ϛ. in caſtra 8, 2, 1. †† ἐκ τῶν πόλεων, ὡς ἀπὸ ϛρατοπέδων, ὁρμώμενοι, e caſtris 3, 2, 19. τὰ ϛρατόπεδα καὶ τὰ Φρούρια - τειχίσας 6, 7, 11. ſq. opp. τοῦ ϛρατοῦ. ſimul c. adi. ἐς - τὰ οἰκεῖα ϛ. 8, 7, 20. - ſimul c. gen. perſ. ἐπανῆλθον εἰς τὰ ἑαυτῶν ϛ. 4, 15, 14. — Praecipue de milit. Praetor. ἐν τῷ νεῷ τοῦ ϛρατοπέδου, in templo caſtrorum 4, 5, 1. 5, 8, 14. ſq. 12. ſq. μὴ πολὺ τοῦ ϛ. ἀποϛῆναι, a caſtris 7, 11, 19. 3. 7, 12, 4. ἐπεὶ ἐγένοντο ἐν τῷ ϛρατοπέδῳ, ad caſtra 2, 2, 11. 4. 8. (2, 6, 18. 2, 13. 4. 5, 8, 12. ſq.) - † προελθεῖν ἐπὶ τὸ ϛ. ad caſtra praetoriana ib. 1. 2, 5. 15. 4, 4, 12. coll. ib. §. 9. 6, 1, 20. 8, 8. 14. 18. † οἳ πρὸς τῇ Ῥωμαίων πόλει ϛρατόπεδον εἶχον λ. caſtra 8, 5, 20. † τοῦ ϛρατοπέδου δρόμῳ λ. ex caſtris 2, 5, 3. qui Bg. ſupplet pr. ἐκ ſ. ἀπὸ, quae latere in vulg. τοῦ poteſt. - Repetitum 2, 13, 21. 7, 11, 12. 7, 12, 7. ſq. - ſimul c. adi. ἐν μέσῳ τῷ ϛ. in mediis caſtris 1, 5, 4. - De Perſ., univerſe, ἕνα τῶν ἀρχόντων τοῦ ϛ. unum e praefectis exercituum 5, 4, 3. συμμίξαντα ἀλλήλοις τὰ ϛρατόπεδα, exercitus ib. 10. τινὰ τῶν ϛ. λ. quosdam exercitus 6, 4, 14. — ἐν πολλαῖς ϛρατοπέδων ἀρχαῖς γενόμενος, cum ſaepe exercitibus praefuiſſet 7, 10, 7. v. ἀρχ. - τοὺς ἐν τοῖς ϛρατοπέδοις ἐξέχοντας, in exercitibus eminentiores 2, 9, 9. διοικήσων τὰ ἐν τοῖς ϛ. rem militarem 4, 7, 1. ſc. πράγματα, i. q. 3, 15, 1. πλείϛους - τῶν ἔθνη καὶ ϛρατόπεδα πεπιϛευμένων, plurimos, quibus exercitus concrediti erant 7, 3, 8. † Plur. p. ſing. τοὺς τῶν ϛ. ἡγουμένους λ. exercituum 3, 15, 10. ſq. τὸν ϛρατὸν et τὸ ϛρατιωτικόν. - ἐπεὶ μὴ προεχώρει αὐτῷ τὰ τῶν ϛ. res erga exercitum ib. 12. τὰ τῶν ϛ. σύμβολα λ. ſigna militaria 4, 7, 12. i. q. τὰ σημεῖα - τοῦ ϛ. ſigna exercitus 4, 4, 12. quae tamen tria loca iam valent in not. de Praetor. - c. adi. μέγιϛον ϛ. exercitus 5, 3, 16. τὸ ϛ. πᾶν τὸ σὺν αὐτῷ 7, 8, 3. πάντα ἔθνη καὶ πάντα ϛ. 2, 4, 4. τὰ Ἰλλυρικὰ ἔθνη καὶ ϛ. ἐπελθὼν 6, 4, 6. οὐδὲ ϛ. ἔχουσι συνεϛῶτα λ. 6, 5, 6. ϛ. Ῥωμαϊκῶν μάχαι 3, 7, 18. †† In vicinia ſimul ſenſu utr. πρὸς τῷ τείχει τοῦ ϛ. -, τὸν παῖδα πᾶν τὸ ϛ. λ. ad murum caſtrorum -, univerſi milites 5, 3, 24. ſq. - ſed diverſo numero, p. exercitu 4, 3, 13. - cum gen. perſ. ἐπεὶ - πρὸς τῷ ϛ. τοῦ Σεβήρου ἐγένοντο, ad exercitum 2, 13, 6. pro quo potius ſumam, quam pro loco et caſtris, ob ſq. εἰς τὸ πεδίον. cum praep. τῶν κατὰ τὴν ἀνατολὴν ϛ. orientalium exercituum 2, 8, 18. ſc. ὄντων, poſt ſyn. ϛρατεύμασι et τοὺς ϛρατιώτας. - τῶν ἐπὶ ταῖς ὄχθαις ϛ. in ripis exercitui 7, 8, 8. ſc. ὄντ. vel ἐπικειμένων, (cf. τὰ ἐπὶ ταῖς ὄχθαις ϛ. ἐπικείμενα, exercitus 6, 7, 5.) — τὰ ἐν Μυσοῖς - ϛ. ἐπελθὼν, exercitib. 3, 10, 2. v. Μυσ. - ἐπεὶ τὰ παρὰ τῷ Ἴϛρῳ ϛ. διῴκησε, rem militarem 4, 8, 1. ſc. ὄντα. — ††† per adiuncta, ſ. opp. τῷ δήμῳ καὶ τοῖς ϛ. ἀλλὰ καὶ τῇ συγκλήτῳ λ. militibus 6, 1, 5. ubi forte iam de Praetor., it. ſqq. locis. † τῆς ἐν Ῥώμῃ δυνάμεως - καὶ ϛρατοπέδου τοσούτου πρὸ τῆς πόλεως λ. exercitus tantus 3, 13, 10. ſq. τὸν δῆμον καὶ τὸ ϛ. exercitum 1, 12, 9. poſt ſyn. τῶν ϛρατῶν §. pr. - Nominatim de Praetor. ἐπάρχοντες τοῦ ϛ. exercituum 4, 12, 1. τοῦ ἐπάρχοντος τῶν ϛ. praefecti cohortibus urbanis 3, 10, 10. τοῖς ἐπάρχουσι τῶν ϛ. praefectorum exercitibus 5, 1, 3. ὑπάρχοντας - τῶν ϛ. praefectos militares 3, 13, 1. τὸν κατὰ τὴν Ῥώμην τῶν ϛ. προεϛῶτα, Romae praefectus praetorii 7, 6, 9. ὡς ϛ. ἐπιμέλειαν - πιϛευθῆναι, exercituum 6, 8, 3. τὸν ὕπαρχον τῶν ϛ. praefectum exercitibus 1, 16, 12. 5, 5, 20. 1, 8, 2. ἐπιϛήσας τοῖς ϛ. Περέννιον,

praefecto Praetorianis Perennio ib. τοῖς ς. ἔπαρχον ἐπιςῆσαι λ. exercitibus praeficeret rel. 5, 7, 12. - Per loca ambig. not. προςαγαγεῖν - εἰς τὸ ς. ad exercitum 1, 5, 1. ubi et procedit p. *caſtra*, ob ſq. διαλεχϑ. τοῖς ςρατιώταις. - κίνησις - καταλαμβάνει τὸ ς. exercitum 1, 7, 1. ubi et valeat ſimul de caſt. cf. v. κίν. — Φρούρια καὶ ςρατόπεδα τῆς ἀρχῆς προυβάλετο, exercitus 2, 11, 9. dum Bg. *caſtra* reddit in ſimili loco ſupra 6, 7, 11. † τὸ - ἔϑνος ςρατοπέδοις πέφρακτο, exercitibus 7, 9, 3. τὰ ἐπικείμενα ς. ταῖς ὄχϑαις, caſtra 6, 2, 14. qui Bg. reddebat *exercit.* ſupra 6, 7, 5. - † ſimul c. adv. τὸ λοιπὸν ςρατιωτικὸν ἤϑροιζεν ἐκ τῶν ἐκεῖ ς. de exercitibus, qui ibi erant 3, 1, 6. qui Bg. ſupplet ὄντων, recte de perſ. capiens, quia Niger collegit reliquum (praeter auxilia miſſa) exercitum modo e domeſticis iis que copiis, quas habebat in Syria.

ςρατὸς, pl. de perſ., univerſe, c. aliquo v., καταπλέων - ὁ ς. exercitus 3, 9, 14. ὁ δὲ ς. ἤχϑετο 8, 1, 10. 15. 8, 4, 5. 12. 15. 8, 6, 7. ſq. 8, 7, 3. 7, 9, 8. ὃν ἐκπέμψας ἦν τοῦ ςρατοῦ, ab exercitu 7, 1, 21. 8, 6, 9. τῷ - πολιορκοῦντι ςρατῷ 5, 4, 4. 7, 2, 7. 14. e. 7, 8, 25. 8, 4, 4. αὐτὸς σὺν τῷ ς. ἠπείγετο 8, 2, 5. μόνος εἶναι βουλόμενος ἐν τῷ ς. 7, 1, 8. 8, 3, 2. 8, 5, 18. ςρατὸν - ἀϑροισϑῆναι 1, 10, 5. ſq. ſyn. δύναμιν. - 3, 2, 21. - ς. συλλέγειν 3, 1, 5. poſt δύναμ. - ς. - συσκευάζεται, exercitus 3, 6, 6. - ς. ἀγείροι 8, 5, 15. - cum art. τὸν ς, λ. ib. 13. 19. 8, 1, 3. 8, 4, 25. ſq. 3, 7, 5. 3, 15, 17. 4, 15, 21. 6, 4, 13. 6, 5, 18. 7, 1, 15. ††† Repetit. in opp. ἐπάγειν τὸν ς. - ὁς, ὁ ὄχλος μᾶλλον, ἢ ςρατὸς, λ. 6, 7, 1. ſq. - cum adi. univerſo, τοιοῦτος ς. ὄχληρὸς λ. ib. 18. τοῦ ὡρισμένου ς. ſtatuto numero militum ib. 11. poſt δύναμιν. - μετὰ τοσούτου ς. exerc. 2, 11, 10. τοῦ Ἰλλυρικοῦ ς. ib. 12. σὺν τῷ ς. - λ. 3, 7, 9. σὺν νεαρῷ τῷ ς. ib. 12. τίνι ϑαῤῥοῦντες ς. 7, 8, 10. πεζὸν ς. 4, 10, 7. τὸν λοιπὸν ς. 7, 2, 14. - † ſimul in opp. τοσοῦτον ς. πρὸς ὄχλον δημοτῶν λ. 8, 3, 21. - cum adi. pecul. τὸν ς. ὡς μὴ διαφϑαρείη πᾶς, λ. 3, 9, 12. ὁ δὲ ς. πᾶς, λ. 8, 6, 1. παντὸς τοῦ ς. 8, 4, 19. αὐτὸς σὺν παντὶ τῷ ς. 6, 5, 15. poſt δύναμιν, et ſq. ςρατιὰ λ. - σὺν π. τῷ λοιπῷ ς. λ. 2, 14, 1. πάντα, ὃν εἶχε, ς. 5, 4, 8. πάντα τὸν Ἰλλυρικὸν ς. 3, 1, 2. πάντα τὸν ς. 4, 13, 8. 7, 2, 1. 7, 8, 5. 7, 9, 7. ſq. δύναμιν λ. 7, 12, 19. 8, 7, 7. ἅπαντα τὸν ς. 3, 8, 4. - c. ſubſt. al. δυνάμει ςρατοῦ 2, 13, 10. πλήϑει ς. multitud. militum 3, 13, 11. poſt δύναμ. - 7, 8, 22. σὺν μεγίςῳ πλ. ς. cum ingentibus copiis 4, 15, 1. τῷ π. τοῦ ς. multit. exercitus 8, 3, 12. 7, 2, 4. πάμπλειςον πλῆϑος τοῦ ς. maxima multit. de exercitu 8, 4, 29. πλεῖςον μέρος τοῦ ς. 3, 9, 11. †† πυνϑανόμενος τοσαύτην (τοσούτου) ἔφοδον ςρατοῦ 2, 11, 6. τὴν ἔφοδον τοῦ ς. 3, 3, 2. † τὸ - πρόϑυμον τοῦ ς. ὑπῆρχεν αὐτῷ (τῷ πλήϑει) 3, 4, 3. πάσῃ τῇ τοῦ ς. νεολαίᾳ 6, 8, 4. οἱ προφύλακες - τοῦ ς. 8, 1, 9. - cum gen. perſ. ὁ τοῦ Σεβήρου ς. 3, 2, 12. 2, 13, 8. ὁ ἐκείνου ς., ὀλίγος λ. 3, 6, 13. παντὸς τοῦ Ῥωμαίων ς. ib. 14. ὡς φαίνοιτο Ῥωμ. ςρατὸς ἕτερος 6, 5, 14. cf. v. Ῥωμ. - ἡ φάλαγξ τοῦ Ἀλβίνου ς. 3, 7, 8. τοῦ Μαξιμίνου ὁ ς. 6, 9, 10. ὑπὸ τοῦ Μαξ. ςρατοῦ 8, 4, 22. 8, 6, 13. - cum praep. τοῦ ἐν Ῥώμῃ ς. 3, 7, 19. ſc. ὄντος. - Σεβῆρος καὶ ὁ σὺν αὐτῷ ς. (ſc. ὤν,) Sev. et qui circa ipſum erat exercitus ib. 8. ut eſt plene τοῦ ς. παντὸς, ὃς ἦν σὺν αὐτῷ 6, 7, 6. - Plur. proprie, γενναίων ςρατῶν μαχομένων, exercitibus 3, 7, 7. προείρητο πᾶσι τοῖς ςρατοῖς 6, 5, 17. †† τὴν τῶν ς. ἀρχὴν ἐγχειρισϑῆναι, militum praefe-

ctura I, 12, 8. cohortium Praetor., quo ſenſu anguſto et ſumitur in ſqq. loc. per Sing. μετὰ παντὸς τοῦ ς. cum toto exercitu 4, 5, 1. τὸν ἔπαρχον τοῦ ς. praefectum praetorii 6, 9, 8. praefectum exercitus 8, 5, 23. - † ſimul in opp. οἱ ἱππεῖς καὶ ςρατὸς πᾶς λ. exercitus 5, 6, 20. pedeſtris. - ††† ἔπεμψε - ςρατὸν δυνάμεως, exercitum 3, 6, 23. qui Bg., neglecto δυν., reddit modo ςρ., v. δύν. B.)

ςρουθὸς, phyſ. c. adi. ταῖς Μαυρουσίαις ςρουθοῖς, ſtruthionibus 1, 15, 11.

ςρωμνὴ, ph. c. adi. εἰλήσαντες ςρωμνῇ τινι εὐτελεῖ λ. ſtragulo 2, 1, 2. — χρυσοῦφέσι ςρωμναῖς, toralibus 4, 2, 13. χρυσοῦφεῖς ςρωμνὰς λ. ib. 3.

σὺ, in opp. σὺ μὲν, - ὦ βασιλεῦ, - ἡμεῖς δὲ λ. tu 1, 13, 3. ποθεῖν μέν σε, - καὶ γὰρ αὐτοὶ (p. ἡμεῖς) λ. te 1, 6, 12. ὑμεῖς ἀνθ' ἑνὸς ἐμοῦ λ. vos 1, 4, 9. ὑμεῖς -, ἐγὼ λ. 3, 6, 5. ὑμῖν - ἡμεῖς λ. vobis 2, 2, 16. ἡμεῖς - σὺν ὑμῖν λ. una vobiscum 8, 7, 12. ὑμῖν -, κἀκείνοις λ. vobismet 4, 14, 16. - cum adi., poſt vel ante, πῶς - ἐγὼ εἰς ἑκάτερον ὑμῶν νεμηθείην, inter utrumque veſtrum 4, 3, 18. pro quo εἰς ὑμᾶς μερισθείην, inter vos ib. 19. οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν λ. vos ſeniores 6, 3, 12. μηδέ τις ὑμῶν οἰέσθω, quisquam veſtrum 8, 7, 17. ἴςε - μὲ - οὐδὲν ἧττον ὑμῶν λ. non minus, quam vos 2, 5, 12. † ὑμῶν - σοφίᾳ κρείττους ἐσμὲν, nos - vobis ſolertia potiores eſſe 2, 13, 10. ubi Bg. exp. et opp. ἡμεῖς. — c. ſubſt., poſt ſ. ante, ἐπίκειταί σου τοῖς αὐχέσι λ. tuis cervicibus 1, 9, 9. ἐνετείλατό μοι φόνον σοῦ, caedem tuam 3, 12, 5. - τὸ - δεξιὸν ὑμῶν λ. benignitas veſtra 2, 3, 12. τὸ πιςὸν ὑμῶν, fidem veſtram 2, 10, 3. οὐδ' ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιντο, clamorem veſtrum ib. 12. - cum verb., poſt ſ. ante, ἥκω σοὶ - σωτὴρ λ. tibi 3, 12, 4. † προσελθούσης ὑμῖν τοσαύτης - δυνάμεως 3, 6, 14. ubi Bg. omittit pron., pro quo vulg. eſt in Ms. ἡμῖν. — †† ὑμεῖς - ἥκομεν σοὶ τὴν βασιλείαν ἐγχειριοῦντες, adſumus tibi 2, 1, 20. σοὶ δὲ ταῦτα δηλώσων ἥκω, tibi vero rel. 3, 12, 6. τὴν ἐξουσίαν ἐγὼ καὶ οἱ λοιποὶ - ψηφίζομέν σοι διδόντες, decernimus tibi dandum 2, 3, 10. quibus in loc. tribus ambigue ſtat pron., cum pr. aut ſq. cohaerens. οὐδὲ - πλεονεκτεῖν ὑμῶν ἠξίουν 1, 5, 6. v. πλ. - πευσόμενος ὑμῶν 2, 8, 5. v. π. - πολὺ ὑμῶν ἀπολιπόντες, nobis 2, 10, 17. qui Bg. leg. ἡμ., non bene, contra contextum orationis, qui eſt de exercitu. ἴςε γάρ με - προκινδυνεύσαντα ὑμῶν 5, 1, 4. v. π. - ὅ τι - ὑμᾶς δρᾶσαι λ. vobis 2, 13, 10. ἄχθεσθαι - ὑμᾶς λ. vos 1, 4, 2. 4, 14, 8. † δεδιέναι σε οὐ χρὴ, vereri te non oportet 1, 6, 18. ††† c. particip. ἐν εἰδόσι μὲν ὑμῖν - μακρηγορεῖν λ. apud vos gnaros 5, 1, 3. - † c. verb. Paſſ. ἀνάξια - τῶν προβεβιωμένων σοὶ λέγων 2, 1, 18. v. πρ. - τὰ - ὑμῖν - κατορθωθέντα, a vobis 1, 5, 23. †† ubi videatur abeſſe poſſe, per easdem verborum perſ. et ſine opp. ἐγὼ, ὃν σὺ νομίζεις λ. tu 2, 3, 10. quoniam pr. pron. ſ. potius pertinet demum ad ſq. σοὶ λ. - εἰ - ὑμεῖς - ζητεῖτε λ, 2, 13, 11. 5, 1, 16. 1. ἀπώσεσθε ὑμεῖς, repelletis vos 4, 14, 18. - † Per not. commodi ſ. incommodi, οἴχεται - σοὶ ὁ δῆμος, λ. 1, 13, 4. v. οἰχ. - ὁ θώραξ σοὶ τί βούλεται, tibi 3, 12, 23. in tuo corpore, ſ. ſecundum tuum iudicium. — ὑμῖν ἐγὼ - ἀπεκινήθην, vobis 1, 5, 14. 4, 5, 15. in commodum veſtrum. - Poſt praep. πρὸς ὑμῶν ἀναιρεθῆναι, a vobis 2, 5, 9. - ſed in ellipſi, οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι (ſc. ὄντες,) ante te 1, 6, 17. - cum al. pron. ὑμῖν αὐτοῖς καὶ πᾶσιν λ. vobis 1, 4, 14. - † ſed divulſum, ὑμᾶς - αὐτοὺς, vos 2, 5, 10. ubi et ſſe-

quitur adhuc merum ὑμῖν ἐπικίνδυνον, vobis, λυπήσαντι ὑμᾶς. — Similiter repetit. ὑμεῖς - ὑμῖν - ὑμῖν 2, 10, 10. ſq. 7, 8, 20. ὑμᾶς - ὑμῶν - ὑμᾶς - ὑμᾶς - ὑμᾶς - ὑμῖν - ὑμῶν 2, 13, 15. - 18. — πρὸς ὑμᾶς - ὑμᾶς 6, 3, 5, 7, 8, 6. ſq. ὑμᾶς - παρ' ὑμῶν 5, 1, 12. ſq. ὑμεῖς - ὑμῖν ib. 16. ὑμᾶς - χρὴ - θεοῖς εἰδέναι χάριν, ὅτι κἂν τὸν ἕτερον ὑμῖν τῶν βασιλέων ἔσωσαν, vos oporiet - vobis 4, 5, 15. in commodum veſtrum. ὑμῖν - ὑμᾶς 2, 2, 18. ſq. σὺ - σοί τε - σοὶ 2, 3, 10.

συγγένεια, ph. συγγένειαν προβαλλόμενοι, conſanguinitatem 1, 11, 9. c. praep. φοβηθέντες - τὴν πρὸς αὐτὸν σ. eius cum ipſo propinquitatem 2, 6, 13.

συγγενὴς, ph. de perſ. in opp. c. dat. perſ. ὧν ἦσαν αὐτῷ πλεῖστοι - φίλοι καὶ συγγενεῖς, neceſſarii 7, 6, 5. - in mero opp. ὑπὲρ παίδων καὶ συγγενῶν, conſanguineis 4, 14, 14. σ. καὶ οἰκείων 7, 3, 17. - abſ. ὅσοι παρῆσαν τῶν σ. propinquorum 1, 4, 1.

συγγίνεσθαι, phyſ. Paſſ. de re, c. praep. et dat. perſ. αἴγλην τινὰ - περὶ τὴν κεφαλὴν συγγεγενῆσθαι αὐτῷ, ei congenitum (eſſe) 1, 7, 9. ſimul cum nativitate ei adfuiſſe. - Med. ph. de perſ. c. dat. perſ. et caſu temp. τὴν θεραπείαν -, ἣ συγγεγόνει αὐτῷ τοσούτων ἐτῶν, miniſtros, qui cum eo fuerant per tot annos 7, 1, 10.

συγγνώμη, mor. συγγνώμης ἐδεῖτο, veniam 2, 3, 7. - c. gen. rei et adiuncto, διδόντος αὐτοῖς - ἀμνηστίαν συγγνώμην τε τῶν ἁμαρτ. 8, 3, 5.

σύγγραμμα, ph. c. praep. ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγράμματι λ. volumine 3, 1, 1. libro 5, 1, 1.

συγγραφεὺς, ph. de perſ. cum gen. rei, adi. et opp. ἱστορίας πολλοὶ συγγραφεῖς καὶ ποιηταὶ μέτρων, ſcriptores 2, 15, 11. proſaici.

συγγραφὴ, ph. abſ. ἱστορίαν - ἤθροισα ἐς συγγραφήν, ad conſcribendum 1, 1, 4. vel *in* ſcriptionem, i. librum.

συγγράφω, ph. de perſ. et hiſtorico, c. acc. rei, ταῦτα συνέγραψα, conſcripſi 1, 2, 10. - cum praep. ſimul, τὰ πολλὰ - συγγράψας ἐν τῷ - βίῳ 2, 9, 5. - c. adv. ἕκαστος - τῶν τότε συγγραψάντων, illius aetatis ſcriptores 3, 7, 15. - Paſſ. de re, cum dat. perſ. (ταῦτα) πολλοῖς - συγγέγραπται, ea ſunt a multis conſcripta 1, 2, 9.

συγκαθέζεσθαι, ph. Paſſ. forma, p. Med. de perſ. c. dat. perſ. et praep. συγκαθεσθεὶς αὐτῷ ἐν τῷ φορείῳ, aſſidens ei 5, 8, 13. ſedens cum eo.

συγκαθέλκειν, phyſ. de perſ. cum acc. perſ. συγκαθεῖλκον αὐτοὺς, ſecum detrahebant illos 4, 9, 16. ſc. αὐτοῖς, p. σὺν αὐτοῖς καθ. ſc. in foveas.

συγκαθεύδειν, ph. de perſ. c. adv. ὡς σ. πολλάκις, ut cum eo dormiret 1, 17, 6. ſc. αὐτῷ.

συγκαλεῖν, ph. de perſ., ante orationem habendam, cum acc. perſ. συγκαλέσας τοὺς φίλους, convocatis 1, 4, 1. 2, 2, 11. 4, 14. 7. 6, 9, 4. - ſimul c. praep. σ. αὐτοὺς εἰς τὸ πεδίον 2, 10, 2. 7, 3, 5. convocavit - ac 8, 7, 7.

συγκαταφλέγεσθαι, phyſ. Paſſ. de perſ. πλῆθος ἀνθρώπων συγκατεφλέχθη, ſimul igni conſumta (eſt) 7, 12, 14. combuſta eſt, ſc. αὐτῇ. τῇ πόλει, cum urbe, ſ. αὐταῖς, ταῖς οἰκίαις, cum aedificiis.

συγκεῖσθαι, Paſſ. ſ. Med. de re, ph. c. adv. ἑκατέρωθεν βάθρα - σύγκειται, conſtructi ſunt 4, 2, 9. - trop. c. praep. τὰ ἐν Πέρσαις ἐν εἰρήνῃ συγκείμενα, res Perſarum pace compoſitas 6, 7, 1.

συγκλείειν, ph. de perſ. c. acc. perſ. et praep. συγκλείσαντες αὐτοὺς

ἐν τῷ σηκῷ, cum incluſiſſent 7, 10, 6. -- cum acc. rei ſ. loci, σ. τὰς πύλας, clauſis portis 8, 8, 18. - Paſſ. de re, abſ. ἅπαντα - συνεκέκλειστο, concluſa fuerant 8, 5, 14. intra urbem.

σύγκλητος, Paſſ. ph., pr adi. cum ſubſt. fem. ἀνδράσι τῆς συγκλήτου βουλῆς ἀρίστοις, ſenatorii ordinis 1, 2, 3. 1, 7, 6. 2, 6, 8. 4, 6, 5. ex ſenatorio ordine 6, 1, 3. ſenatus 2, 5, 5. ἐν τῇ συγκλήτῳ βουλῇ, in ſenatorio ordine 2, 1, 20. 2, 3, 3. μίσους - πρὸς τὴν σύγκλητον βουλήν, adverſus ſenatum 1, 8, 14. †† οἱ τὴν σ. β. νέμοντες, ſenatores 2, 6, 3. v. νέμ. -- Pro ſubſt., de perſ., c. art. τὸν ἀνδριάντα - καθελοῦσα ἡ σύγκλητος, ſenatus 1, 14, 19. per ellipſ. prioris ſubſt. β. aut γερουσία. 2, 6, 15. 2, 11, 7. 2, 12, 9. 8, 6, 13. e. † cum verbo plur. ἡ σ. προσηγόρευσαν, οἱ πλεῖστοι ἐν - δέει καθεστῶτες, ſenatus conſalutavit, cum pleriqhe eſſent 3, 8, 6. ubi et ſimul c. al. v. et particip. maſc., per ſynthesin ſimul et numeri et generis, ſubintellecto alio ſubſt. βουλευταὶ λ. it. ἡ σ., οὐκ ἀγνοοῦντες -, ψηφίζονται λ. ſenatus, haud ignorans - decernit 4, 11, 14. - †† cum verbi ſing. et plur. ſimul, ἡ σ. ἐψηφίσατο μὲν ταῦτα: ὁρῶντες δὲ -, προσετίθεντο, ſenatus decrevit -: videntes autem - ſe adiungebant 2, 12, 6. — ὑπὸ τῆς σ. λ. a ſenatu 1, 8, 12. † ἀντικρὺ τοῦ τῆς σ. συνεδρίου λ. e regione curiae 1, 14, 18. ἀνὴρ - τῶν ἐκ τῆς σ. εὐπατριδῶν, ex ſenatorio ordine 2, 15, 2. † εἰ - τὰ τῆς σ. τὶς ὑμῖν διήγγειλε, quae in ſenatu acta ſunt 7, 8, 14. v. in τὰ λ. - τῆς σ. ἀνὴρ λ. ſenator quidam 7, 11, 6. ἀθροισθῆναι κελεύσας τὴν σ. convenire iuſſo ſenatu 2, 12, 5. ὁ Σεβῆρος πρὸς τὴν σ. τὰ αὐτὰ ἀνενεγκὼν, cum ad ſenatum eadem retuliſſet 2, 15, 9. cf. 7, 8, 21. — ſimul c. adi. πᾶσα ἡ σ. totus ſenatus 4, 2, 5. πάσῃ τῇ σ. 1, 8, 10. e. - Sine art. πλῆθος τῶν συγκλήτου πρωτευόντων, ex primoribus ſenatus 1, 17, 2. τὶς - τῶν ἀπὸ σ. quidam ſenatorii ordinis 7, 9, 2. δύο ἀνδρῶν τῶν ἀπὸ σ. duorum ſenatorum 7, 11, 1. τοὺς ἀ. σ. βασιλέας, ſenatorios imperatores 8, 8, 14. ὅτι - ἔχοιεν ἐκ σ. βασιλέας, ex ſenatu ib. 2. - c. gen. perſ. τοὺς ὑπὸ Ῥωμαίων συγκλήτου ἀναδειχθέντας αὐτοκράτορας, qui a ſenatu creati eſſent 8, 6, 4. ubi Bg. omittit gen. ſed Var. L. Ῥωμ. καὶ συγκλ. Per relat. ἥ τε σ. - καὶ οἱ λοιποὶ πάντες λ. cum ſenatores, tum rel. 2, 4, 17. ἀνδρῶν ἔκ τε τῆς σ. αὐτῆς καὶ τοῦ ἱππικοῦ τάγματος, ex ſenatorio ordine ipſo et equeſtri 7, 7, 10. ἀρχαὶ πᾶσαι καὶ σύγκλητος, ἕκαστός τε, 8, 6, 18. - †† Nominatim al. relat. πᾶσα ἡ σ. βουλὴ καὶ πανδημεὶ, totus ſenatus et univerſus populus 1, 7, 4. ὑπὸ τῆς σ. καὶ παντὸς τοῦ δήμου, a ſenatu et univerſo populo 6, 4, 3. ἡ σ. καὶ ὁ δῆμος λ. ſenatus populus que 8, 7, 22. τῇ τε σ. καὶ τῷ Ῥωμαίων δήμῳ, ſenatui populo que Romano 4, 11, 13. 5, 5, 2. (τὴν σ. καὶ τὸν Ῥ. δῆμον 7, 5, 4.) τὴν σ. καὶ τὸν δῆμον Ῥωμ. ib. 11. τὴν σ. καὶ Ῥωμαίων δῆμον 8, 3, 9. ἐν συγκλήτῳ καὶ τῷ Ῥωμ. δήμῳ 7, 5, 12. τοὺς ἐχθροὺς συγκλήτου καὶ Ῥωμαίων, ſenatus populi que Romani 7, 11, 10. - ††† Sed inverſo ordine, Ῥωμαίοις καὶ συγκλήτῳ, ſenatui populo que Romano 8, 7, 9. τὴν Ῥωμαίων καὶ τῆς σ. γνώμην λ. ſenatus populi que R. 7, 7, 11. τὸν Ῥωμαίων δῆμον καὶ τὴν σ. ſenatum populum q. Rom. 7, 6, 6. τῷ δήμῳ Ῥωμ. καὶ τῇ σ. ſenatui populo que R. 5, 1, 2. ὁ δῆμος καὶ ἡ σ. populus et ſenatus 2, 14, 2. ſenatus populus que Rom. 8, 7, 10. — τοῦ τε δήμου καὶ τῆς σ. ſenatui populo que 7, 12, 1. - ſed divellendo binis ve membris, ἐν - ἀφασίᾳ ὅ τε δῆμος ἦν ἥ τε σ. ſenatus populus que R. 7, 10, 1. ἐπεὶ - ὅ τε δῆμος - εὐφήμησεν.

ἡ τ. σ. ἐπὶ - προσηγόρευεν λ. et populus - et ſenatus 2, 14, 4. 3, 8, 6, 4, 1, 5. - Trop. de loco, ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τῆς σ. τόπῳ λ. curiae 5, 5, 12. μέχρι τῆς εἰσόδου τῆς σ. 7, 11, 3. ἐκδραμὼν τῆς σ. λ. e curia ib. 10. λεχθέντων - ἐν τῇ σ. in ſenatu 2, 4, 1. εἰς τὴν σ. εἰσελθ. curiam 5, 5, 9. κατελθὼν εἰς τὴν σ. in curiam 2, 14, 5. 4, 5, 1. ſenatum 5, 7, 7. κ. εἰς τὴν σ. βουλὴν, curiam 3, 8, 11. ſenatum 6, 4, 2.

σύγκλυς, ph., de perſ. p. adi. συγκλύδων ἀνθρώπων, collectitiorum 7, 7, 2. peregrinorum.

συγκομιδή, ph. cum gen. rei et adv. διὰ τὴν τῶν ὀχημάτων - πανταχόθεν συγκομιδὴν 7, 8, 24. ob vehiculorum - undique comportationem ſ. ob vehicula undique comportata. - trop. c. ſolo gen. rei, τῶν περὶ συγκομιδὴν ἱστορίας ἀσχοληθέντων, circa compoſitionem 1, 1, 1. collectionem.

συγκροτεῖν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. et adv. συνεκρότει πανταχόθεν στράτευμα, conflabat 2, 14, 12. colligebat. λανθάνοντες συνεκρότουν δύναμιν, conflabant 1, 9, 3. - cum acc. perſ. et rei ſimul, δύν. καὶ περιβολὴν συγκροτήσας, conflatis 1, 6, 8. - trop. c. ſolo acc. rei, τὴν ἐς Ῥώμην ἐπάνοδον συγκροτεῖ, inſtituit 8, 7, 19. parat, apparat, inſtruit. πανηγύρεις - συνεκρότει, inſtituebat 5, 6, 14. - Paſſ. de re, trop. cum praep. συνωμοσία τις - κατ' αὐτοῦ συγκροτουμένη, quae conflaretur 7, 1, 11. comparata, inſtituta, inita. - de perſ. ph. cum praep. et adiuncto, τὰ πλήθη ταῦτα τοῦ στρατοῦ καὶ πρότερον ὑπ' αὐτοῦ ἤθροιστο, - καὶ εἰς πολεμικὴν ἄσκησιν συγκεκρότητο, exercitata fuerat 7, 2, 4. inſtructa f., inſtituta. - c. mero adiuncto, τὸ ὑμέτερον (πλῆθος) εὔτακτον ὂν καὶ συγκεκροτημένον, vos bene ordinati quod eſtis et compoſiti 4, 14, 16. veſtra multitudo, pars, acies, cum ſit bene ordinata et compoſita.

συγκρούειν, trop. de perſ. c. acc. perſ. et adv. συνέκρουον αὐτοὺς ἑκατέρωθεν, committebant 3, 10, 7. concitabant ad diſcordiam.

συγχόω, ſ. συγχώννυμι ſ. συγχωννύω, ph. de perſ. Paſſ. c. nominativo modi, πολλοὶ -, ἔτι ἄτρωτοι - συνεχώσθησαν; una obruti ſunt 4, 9, 15.

συγχωρεῖν, trop. de perſ. c. dat. perſ. et acc. rei, τοῖς στρατιώταις - πολλὰ συνεχώρησεν, conceſſit 3, 8, 8. permiſit. - Paſſ. de re, c. dat. perſ., ἵν' - μηδενὶ ἔκπλους συγχωρῆται, poteſtas fieret 8, 5, 11. concederetur.

συζεύγνυσθαι, Paſſ. de perſ. trop. cum abl. modi, ἀνάγκῃ - συνεζευγμένος, coniunctus 3, 10, 14. cum femina per matrimonium.

συκοφαντεῖν, trop. de perſ. abſ. μήτε συκοφαντοῦντος ἀνέξεσθαι, delatores 2, 14, 7. delatorem, deferentem alios, i. q. ſq. ſubſt.

συκοφάντης, mor. de perſ. abſ. τὶς κληθεὶς εἰς δικαστήριον ὑπὸ συκοφάντου, a delatore 7, 3, 5. πρόκλησις δέδοτο συκοφάνταις, delatoribus ib. 4. δανειστὰς -, ὡς συκοφάντας, - ἐφόνευσαν, ut ſycophantas 7, 7, 7. - c. adi. σ. πάντας φυγαδεύων, delatores 7, 6, 7. — c. adiuncto ſ. opp. συκοφάνται - καὶ κατήγοροι - ἔφευγον λ. 7, 7, 5. delatores mendaces, occulti que, v. κατ. - σ. ἢ δοῦλοι λ. 5, 2, 4. - cum adv. τοὺς σ. - τῆς πόλεως ἦν διώξας, καὶ τοὺς πανταχοῦ λ. 2, 4, 16.

συλᾶν, ph. de perſ. c. acc. perſ. δανειστὰς -, ὡς συκοφάντας, ἐσύλασαν, ſpoliarunt 7, 7, 7. σύλησις, ph. c. gen. loci, ἐφείδετο οὔτε ἱερῶν συλήσεως, nec templis deſpoliandis 7, 9, 22. ſpoliatio.

συλλαμβάνειν, phyſ. de perſ., hoſtili animo, c. acc. perſ. οὓς συλλαμβάνων, quos comprehenſos 7, 7, 14. comprehendi iubens. — αὐτὸν συλλαβόντες, cum comprehendiſſent 3, 7, 16. † forſan c. adv. temp. οὓς - μετ' οὐ πολὺ - συλλαβὼν ἀπέκτεινε, quos - comprehenſos 6, 9, 14. - c. al. adiuncto, οὓς - σ. εἶχεν ἐν φρουρᾷ 3, 2, 7. 10. - ſimul c. acc. rei, λείαν καὶ αἰχμαλώτους - σ., ἀπήει, auferens 4, 11, 11. - Paſſ. de perſ. c. praep. πάντες ὑφ' ἑνὶ συνθήματι συλλαμβάνονται, comprehenduntur 2, 13, 7. ἐκέλευε, - τοὺς - συλλαμβάνεσθαι πρὸς τιμωρίαν, comprehendi 5, 8, 15. συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν λ. comprehenſus 1, 8, 12. - abſ. κελεύει, αὐτὸν συλληφθῆναι, comprehendi 1, 9, 14. 1, 13, 9. 3, 5, 13. 6, 4, 10. - c. adiuncto, συλληφθεὶς κατείχετο, comprehenſus 3, 12, 20. σ. τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη 1, 10, 15. 3, 4, 14. — Med. c. acc. perſ. οἳ συλλήψονται αὐτὸν, qui comprehenderent 3, 12, 19.

Σύλλας ille Rom. εἴ τι Σύλλα - πέπρακται, a Sylla 3, 7, 18. — cum adiuncto, Σύλλαν τὸν Ῥωμαῖον, Syllam 4, 8, 14.

συλλέγειν, ph. de perſ. cum acc. perſ. ϛρατὸν 3, 1, 5. colligere, i. q. pr. ἀθροίζειν. Paſſ. τῆς ϛρατιᾶς - συνειλεγμένης, collecto 6, 5, 1. τὸ συνειλεγμένον πλῆθος 2, 8, 9. congregata. - † Paſſ. forma, ſenſu Med., c. acc. perſ. ϛρατιὰν, ἣν αὐτὸς συνείλεκτο, collegerat 3, 2, 2.

συμβαίνειν, de re, neutral. cum inf. συνέβαινε δὲ, λ. evenit, ut 8, 5, 7. eveniebat, ut ib. 13. forte accidit, ut 8, 8, 7. ἐπεὶ συνέβη, evenit, ut 1, 8, 7. συνέβη δὲ, contigit - fieri 3, 4, 7. - ſimul cum caſu temp. συνέβαινε δὲ ἐκείνης τῆς ἡμέρας, λ. evenit, ut 7, 5, 5. - ſimul cum al. adiuncto temp. e praep. συνέβη δὲ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ λ. contigit, ut 1, 12, 1. σ. δὲ μετ' οὐ πολὺ τῆς σκέψεως λ. evenit, ut 4, 13, 7. - abſ. ſ. c. nominat. rei, συνέβη τι τοιοῦτο. evenit 1, 8, 5. σ. δέ τι καὶ τοιοῦτον, accidit 4, 12, 5. - ſimul cum adiuncto temp. e praep. σ. δὲ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους πταῖσμα ὀλέθριον λ. incidit 7, 11, 1. - Particip. Neutr. c. art. μαθὼν τὰ συμβάντα, ut intellexit, quae accidiſſent 3, 4, 1. - Med. de re, δεινὰ - συμβήσεσθαι λ. eventura eſſe 2, 1, 14.

συμβάλλειν, ph. de perſ. et milit. c. dat. perſ. συνέβαλλον ἀλλήλοις, milites concurrerunt 3, 2, 19. congreſſi ſunt invicem ſ. ſecum. — c. ſolo adv. ὡς συνέβαλεν ἑκατέρωθεν τὰ ϛρατεύματα, conflixerunt ib. 3. - † cum dat. perſ. et acc. rei, Δαρείου, Ἀλεξάνδρῳ τὴν - μάχην συμβαλόντα, cum Alexandro - pugna congreſſum 3, 4, 5. poſtquam cum Al. pugnam commiſiſſet. - Med. trop. de re, c. praep. καρποὶ -, συμβαλλόμενοι πρὸς εὐωδίαν, (qui) conducunt 4, 2, 16. conducentes, conferentes, utiles, apti, i. bene olentes. - de perſ. cum praep. et inf. c. acc. συνεβάλλοντο - τινὲς ἐκ τῶν λ., εἶναι λ. coniiciebant 1, 14, 11. colligebant, iudicabant.

συμβολὴ, ph. de milit. γενομένης συμβολῆς, facto congreſſu 7, 9, 11. περὶ ἐκεῖνα - τὰ χωρία αἱ συμβολαὶ ἐγίνοντο, conflictus 7, 2, 12. ταῖς - γενομέναις συμβολαῖς, conflictibus 6, 6, 9. - cum adi. γεν. συμβολῆς καρτερᾶς, praelio 3, 7, 6. γεγόνασι - ἕτεραι σ. conflictus 7, 2, 17. - c. adiuncto, σ. καὶ ἀκροβολισμοὶ - ἐγίνοντο, praelia 3, 14, 18. - De animal., c. adiuncto, ὀρτύγων μάχας καὶ ἀλεκτρυόνων συμβολὰς, 3, 10, 5.

σύμβολον, ph. et mor. c. praep. ὅ περ ἐςὶ σ. εἰς τὸ διαγνῶναι λ. ſignum 7, 6, 4. ὅσα εἰς πρόγνωσιν - σύμβολα φαίνεται 2, 9, 4. —

ſimul, c. adiuncto et adi. πρὸς τὸ μέλλον οἰωνίσματι καὶ Φαύλῳ συμβόλῳ χρωμένους, auſpicium 1, 14, 3. - c. gen. rei, τοῦτο πλούτου σ. νομίζοντες, indicium 3, 14, 13. ὅσα πλ. σ. ſpecimina 1, 10, 11. - Al. not. milit. cum adi. ζῶνας - ἐσθῆτας, καὶ εἴ τι σ. ἔΦερον ϛρατιωτικὸν, inſigne 2. 13, 19. quo miles dignoſcitur. — c. gen. perſ. τὰ τῶν ϛρατοπέδων σ. - ἔΦερεν, ſigna 4, 7, 12. perticas cum aſſixis imaginibus, i. q. 4, 4, 12. τὰ σημεῖα λ. — Al. not., quoad perſ. c. gen. rei, μενόντων αὐτῇ τῶν τῆς βασιλείας συμβόλων, inſignibus 1, 8, 7. dignitatis et ornatus imperatorii, in femina, v. c. comitatus famulitii, veſtitus, cultus, lectica, curtus. it. 5, 4, 16. 5, 6, 20. - cum adi. οὔτε τι ἄλλο τῶν βασιλικῶν σ. - ἀρθῆναι, inſign. 2, 3, 5. 2, 8, 10.

συμβουλεύειν, mor. de perſ. c. acc. rei, et dat. perſ. oppreſſo, τὰ ἄριϛα συμβουλεύοντες (αὐτῷ,) optima ſuadendo 1, 4, 9. τὰ βέλτιϛα σ. (αὐτῷ,) optima conſilia ſuggerentes 1, 6, 1. - ſimul c. adv. συμβουλεύουσι (αὐτῷ) ἡμῖν αἰεὶ τὰ ἄριϛα λ. ſuadentibus 2, 2, 13. - cum praep. παρὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν συμβουλεύοντες (αὐτῷ,) λ. ſuadentes, ut 2, 6, 10. - c. inf. ſolo, συνεβούλευον (αὐτῷ,) Φυγεῖν, ſuadebant, ut 2, 5, 3. - c. acc. rei et dat. perſ. diſerto, τοιαῦτα συμβουλεύοντες αὐτῷ, ſuadentes 1, 4, 14. τοῖς συμβουλεύουσιν αὐτῷ - ὠΦέλιμα, ſuadentibus 2, 5, 6. - c. ſolo dat. perſ. et inf. συμβουλευόντων αὐτῷ, λ. ſuadentibus, ut 2, 11, 15. 3, 5, 9. ἐκκόπτειν - αὐτῷ συνεβούλευε, excidere - ei ſuadebat 1, 8, 16. - c. ſolo dat. perſ. συμβουλευσάντων αὐτῷ τινῶν ἰατρῶν, ſuadentibus 1, 12, 2.

σύμβουλος, mor. de perſ. πάντα ἔπραττεν, ἐκείνοις συμβούλοις χρώμενος, conſiliariis 1, 8, 1. - cum adiuncto et praep. σ. ὑμῖν καὶ κοινωνοῖς χρησόμενος περὶ τῶν λ. conſultores 2, 8, 5. - ſimul c. gen. rei, κοιν. καὶ συμβούλους (ὑμᾶς) ἔχειν τῆς λ. conſiliarios 5, 1, 15. ἔργων - σ. καὶ ὑπηρέτας, ſuaſoribus 2, 10, 6. - c. gen. perſ. συνέδρους εἶναι καὶ σ. τοῦ βασιλέως, conſiliarii 6, 1, 3.

συμμαχεῖν, ph. de perſ. cum dat. perſ. μηδετέρῳ συμμαχήσειν, ſe auxiliaturum 3, 1, 4.

συμμαχία, ph. de re, τοὺς μὲν - ἐς συμμαχίαν προσηγάγετο, in ſocietatem (belli) 1, 3, 12. ἐς τὴν σ. προσήγοντο 1, 10, 4. - cum adiuncto, ἐς Φιλίαν καὶ σ. ἐπῆκτο 7, 8, 23. - de perſ. cum adi. et gen. perſ. ἀΦῖκτο αὐτῷ - Γερμανῶν οὐκ ὀλίγη σ. auxiliares 8, 6, 12. abſtract. p. concreto.

σύμμαχος, ph. de perſ. p. adi. cum ſubſt. perſ. Ἀτρηνοὶ ἦλθον αὐτῷ τοξόται σύμμαχοι, auxiliares 3, 1, 6. 3, 9, 4. Γερμανῶν ἱππέων - πλῆθος ἐπήγετο συμμάχους 8, 1, 6. μεταπέμψασθαι τοὺς Γερμανοὺς σ. 8, 8, 10. - abſ. p. ſubſt. οἱ ἀπὸ Γερμανίας ἐληλυθότες σ. 8, 7, 21. μὴ δεῖσθαι συμμάχων, auxiliatoribus 2, 8, 14. σ. πλήθει, ſociorum 2, 13, 10. συμμάχους αὐτῶν, auxilia 3, 1, 4. σ. παρ' αὐτῶν λαβὼν, copias auxiliares 4, 7, 3. - c. adiuncto et in opp. ὧν ἦσαν οἱ μὲν ὑπήκοοι, οἱ δὲ Φίλοι καὶ σ. ſocii (belli) 7, 2, 3. - † ſimul c. gen. perſ. Φίλους καὶ σ. Μαξιμίνου, ſocios 7, 11, 10. - † Maſc. cum ſubſt. fem. p. adi. προσελθούσης - τοσαύτης συμμάχου δυνάμεως, auxiliares copiae 3, 6, 14.

συμμετρία, ph. cum gen. rei, σώματος συμμετρία, in corporis congruo modo 1, 7, 8. ſymmetria, proportio, aequalitas partium ſ. membrorum, noſtr. *Ebenmaaſs* ſ. *Verhältniſs*, Regelmäſsigkeit, *regelmäſsiger* Bau, *Bildung*.

σύμμετρος, Paſſ. de re, trop. c. adiuncto, Maſc. c. ſubſt. fem. σύμ-

μετρον - διοίκησιν, moderatam 2, 3, 22. i. q. pr. μεμετρημένον conveniens temporibus et rationibus.

συμμίγνυμι, ph. de perſ. et milit. c. dat. perſ. et praep. συμμίξαντα ἀλλήλοις τὰ ϛρατόπεδα ἐν μεθορίοις λ. ut concurrerunt inter ſe exercitus 5, 4, 10. per nominat. abſolut. p. gen. conſq., congreſſi inter ſe, it. per ellipſ. pron. ἑαυτοὺς λ.

συμπανηγυρίζειν, ph. de perſ. c. dat. perſ. et adv. τὰ πλεῖϛα αὐτοῖς συμπανηγυρίζοντος, quod cum ipſis ſolemnia celebraret 2, 7, 14. - c. dat. eod. et adiuncto, συμπανηγυρίσας αὐτοῖς καὶ συνεορτάσας, cum celebraſſet cum ipſis feſtum 4, 9, 7. qui Bg. per hendiad. explicat.

συμπαραλαμβάνειν, ph. de perſ. cum acc. perſ. oppreſſo, συμπαραλαβόντες - καὶ τῶν λοιπῶν (τούτους,) ὅσοι λ. aſſumtis caeteris 2, 2, 2. aſſumentes ſimul ſ. ſecum e reliquis illos, qui rel.

σύμπας, ph. de perſ. in opp. καὶ πλήθει σύμπαντες, καὶ καθ' ἕνα ἕκαϛον, univerſi 2, 10, 9.

συμπήγνυμι, phyſ. de perſ. c. acc. rei et adiuncto, συμπηγνύντες αὐτὰ καὶ ἁρμόζοντες, compingentes 7, 2, 8. σύμπηξις, ph. cum gen. rei, μόνῃ συμπήξεως ξύλων, compactis lignis 4, 2, 12. compactio, coagmentatio.

συμπληροῦσθαι, Paſſ. de re, trop. c. dat. perſ. συμπληρουμένης αὐτῷ τριετοῦς βασιλείας, cum iam plene ei triunr annorum fieret imperium 7, 4, 2. completo ipſi triennii imperio, ſ. plene abſoluto ab eo, poſt plenum imperii eius triennium, ſ. quum plenos tres annos imperaſſet.

συμπνέω, trop. de re, in bonam part. πάντων - συμπνεόντων, conſpirantibus 4, 10, 8. i. q. pr. συνελθόντα, ſe coniungere, ſimul eſſe. - de perſ. in mal. part. πολλῶν σ. 7, 1, 11. ὅτι Ἰταλία πᾶσα συμπέπνευκοι, quaſi conſpiraſſet 8, 5, 15. - cum dat. perſ. ſοι. - μὴ συμπνεύσαντι ἡμῖν, non nobiscum conſpiranti 7, 5, 15.

σύμπνοια, mor. cum gen. perſ. et praep. τὴν Λιβύων εἰς ἑαυτὸν σύμπνοιαν, conſenſum 7, 6, 6. favorem.

συμπονεῖν, ph. de perſ. abſ. αὐτὸν συμπονοῦντα (αὐτοῖς), una (cum ipſis ſ. ſecum) laborantem 2, 11, 4. de milit.

συμπρόειμι, ph. de perſ. abſ. συμπροϊόντων (αὐτῷ) τῶν - μονομάχων, comitantibus (eum) 1, 16, 8. cum ipſo prodeuntibus.

συμφέρειν, trop. de re, cum dat. perſ. et in opp. ὅσα συνοίσειν ἔμελλε τῷ Ῥ. ϛρατῷ, λυπήσειν δὲ λ. conducere 3, 14, 16. conferre, prodeſſe.

συμφοιτητής, trop. de perſ. et milit. c. gen. rei, συμφοιτητὰς τῶν ἐν ὅπλοις ἔργων, condiſcipulos armorum 1, 5, 11. ſocios.

συμφορά, ph. ſ. mor., in mal. part. ἡ σ. calamitas 7, 3, 10. caedes, exſilia. τὴν συμφορὰν λ. hunc caſum 1, 11, 5. cladem in pugna. - calamit. 5, 6, 22. mortem inter miſſilia. - † c. adiuncto, φέρειν τὰς συμφορὰς, καὶ τὰ προσπίπτοντα λ. calamit. 4, 14, 9. mortem imperatoris. - c. adi. μεγίϛη αὕτη σ. calam. 6, 5, 23. clades in pugna, ſq. explic. διπλῇ - κεχρῆσθαι συμφορᾷ, calam. 6, 7, 7. ſq. explic. † σ. κοινὴν ἐθρήνουν 2, 6, 3. caedem Pertinacis. τὰς αἰτίας τῶν ἐπαλλήλων συμφορῶν λ. 1, 14, 13. i. q. pr. πολλῶν δεινῶν, incendium, bellum inteſtinum, peſtem, famem. ἀλλοτρίων σ. 4, 14, 18. per rapinas ac caedes. - † ſq. explic. per enumerat. διαφόροις συμφοραῖς, νόσῳ, λ. 6, 6, 4. — cum gen. perſ. τῇ σ. τοῦ πεσόντος 4, 5, 6. caedes. ἐν ταῖς τῶν ἀμοφύλων σ. 1, 4, 3. morbus, ſq. τὰ δεινὰ λ. - ſimul cum

adi. ἐπὶ ταῖς τῶν παίδων ὁμοίαις σ. 4, 13, 17. caedes. - cum praep. ſimul, βασιλέων ἀδελφῶν συμφορὰς ἐκ ςάσεως 3, 13, 8. ſc. γενομένας.

συμφωνία, mor. c. adiuncto, προτρέπειν εἰς ὁμόνοιαν καὶ συμφωνίαν, conſenſum 3, 13, 8. - c. praep. τίνα ἔσεσθαι σ. ἐν αὐτοῖς; concordiam 4, 10, 12.

σύμψηφος, trop. de perſ. εἰ μὴ κἀκεῖνοι - σύμψηφοι ἐγένοντο, calculo ſuo comprobaſſent 6, 1, 4. conſentientes fuiſſent, ſc. αὐτῷ.

σύν, ph. in not. ſociae actionis, cum pron. perſ. σ. ἐμοὶ λ. mecum 1, 5, 24. σ. αὐτοῖς λ. cum ipſis 2, 9, 12. σ. αὐτῷ 5, 5, 18. — σ. αὐτῷ, ſecum 3, 8, 4. 7, 12, 3. - σ. ἑαυτῷ 7, 2, 2. c. ſubſt., etiam ſimul c. adi. σ. τοῖς λοιποῖς ἱερεῦσιν λ. una cum 1, 9, 5. σ. παντὶ τῷ λοιπῷ ςρατῷ λ. cum 2, 14, 1. 3, 7, 9. 12. — 3, 2, 1. 5, 4, 12. 7, 5, 2. 6. - 6, 5, 1. 16. - 8, 5, 22. † repetit. - ἐπανῆλθεν σύν τε τοῖς - σύν τε τοῖς λ. cum - iis que 8, 7, 20. - In not. ſimplicis ſocietatis, praeſentiae, coniunctionis, de perſ., cum verbb. οἱ ἄριςοι - ἐνταῦθα σὺν σοι, tecum 1, 6, 18. - 1, 9, 16. 5, 3. 20. 5, 8, 7. - 5, 5, 7. - 8, 3, 3. 8, 5, 11. σ. ὑμῖν λ. una vobiscum 8, 7, 12. τὸ ςράτευμα σὺν αὐτῷ πᾶν εἶχε, ſecum 2, 15, 10. 3, 2, 10. - ςρατοῦ, ὃς ἦν σ. αὐτῷ 6, 7, 6. - Cum ſubſt. ſed ſine verb. Σεβῆρος καὶ ὁ σὺν αὐτῷ ςρατὸς, Sev. et qui circa ipſum erat exercitus 3, 7, 8. ſc. ὢν λ. - οἱ σ. τῷ Μακρίνῳ, qui cum Macrino erant 5, 4, 11. ſc. ὄντες. - τὸ σ. αὐτῷ πλῆθος, copias, quas ſecum habebat 6, 6, 4. ſc. ὂν λ. - it. in hoc alius ordinis, τὸ ςρατόπεδον πᾶν τὸ σ. αὐτῷ exercitus omnis, qui cum eo erat 7, 8, 3. †† τινῶν τῶν σ. αὐτῷ, quibusdam ex ſociis eius 1, 10, 15. ſc. ὄντων, it. εἴ τινες τῶν σ. α. ſi qui eorum, qui cum ipſo eſſent 6, 9, 13. †† τῶν σ. αὐτοῖς τινας, ex iis, qui circa ipſos erant, quibusdam 7, 10, 14. οἱ σ. αὐτῷ ςρατιῶται, milites, qui cum ipſo erant 6, 9, 3. ſc. ὄντες. - τῶν σ. αὐτῷ ςρατιωτῶν λ. ſuis militibus 5, 4, 9. ſc. ὄντων. ſimul ſine ſubſt. ὁ Ἀλέξανδρος καὶ οἱ σ. αὐτῷ, Al. et qui cum ipſo erant 6, 8, 7. ſc. ὄντες. - τοὺς σ. αὐτῷ ὁπλίσας, ſuos 1, 10, 14. - De re, ſi c. ſubſt. rei, τὴν κόνιν σ. ἀρώμασιν λ. 3, 15, 16. ἐκ παίδων ἀνατρέφονται σ. αὐτοῖς, (τοῖς τόξοις καὶ ἵπποις,) 6, 5, 9. ἀετὸς, σ. τῷ πυρὶ ἀνελευσόμενος εἰς τὸν αἰθέρα 4, 2, 22. — †† in orat. contracta, ἡ πίσσα σὺν οἷς προείρηται λ. pix illa cum caeteris, quae ſupra diximus 8, 4, 27. p. σὺν τούτοις, ἃ πρ.

συνάγειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. συναγαγόντες τοὺς - φίλους, coactis in unum amicis 4, 3, 11. ad conſilium habendum, convocatis. - Al. not. ſimul c. praep. συνάγειν κατ' αὐτοῦ χεῖρα, quaſi colligeret 7, 1, 12. hoſtiliter. - † Trop. c. acc. rei, πράξεις - βασιλέων συνάξαντι, γράψαι λ. res geſtas collectas 2, 15, 12. - Mor. c. acc. perſ. συνάγειν αὐτοὺς, reducere in gratiam 3, 15, 13. 4, 3, 9. conciliare 3, 10, 8. reconciliare 4, 3, 20. in quibus loc. deeſt ſq. adiunctum. - c. praep. ſimul, σ. εἰς φιλίαν, adducere 3, 13, 8. - Paſſ. de re, trop. δύο - ἀρχὰς λ. ἃς συναχθείσας κατ' ἐπιγαμίαν, quae coëuntia 4, 10, 5. coniuncta.

συναιρεῖσθαι, Paſſ. de perſ. ph. c. dat. perſ. συναιρεθέντος αὐτῷ καὶ τοῦ παιδὸς, ſimul (cum ipſo) occiſo et filio 5, 4, 24.

συναίρεσθαι, Med. de perſ. trop. ὑμᾶς - χρὴ σ. opitulari 2, 3, 24. ſc. ἐμοὶ λ. in imperio adminiſtrando. - c. dat. perſ. ἣν - ἡμῖν συνάρῃ, ſi nobis adiutor fueris 7, 5, 16. μὴ - μηδεὶς αὐτῷ

συνάρηται, opitularetur 7, 6, 11. συναραμένων αὐτοῖς καὶ τῶν λ. adiutantibus 8, 5, 22. - † cum dat. quaſi rei ſimul, συναίρεσθαι τῇ κοινῇ πατρίδι λ. ut opitularentur 7, 7, 11. - ſimul c. adv. ſed c. dat. rei, ἡ συναιρομένη τότε τοῖς ἐκείνου πράγμασι τύχη, quae auxiliabatur 3, 9, 13.

συναλίζεσθαι, Paſſ. de perſ. ph. c. praep. ἐς τὸ αὐτὸ συναλισθέντες, in unum coacti 6, 5, 22. ſe contrahentes ſ. coniungentes, milites, ab hoſte incluſi.

συναναλίσκειν, trop. de re, c. acc. rei et praep. τὰ χρηστὰ ἅμα τῇ ἀπολαύσει καὶ τὴν - μνήμην συναναλίσκει, amittunt 2, 3, 18. abſumunt, opprimunt.

συναντάομαι, ſ. συνάντομαι, Med. de perſ. ph. cum praep. et dat. perſ. κατὰ - τινὰ δαίμονα συνήντηται τῇ λ. obvius factus eſt 1, 17, 8.

συναπέρχεσθαι, Med. de perſ. ph. c. dat. perſ. αὐτῷ συναπελθεῖν ἤθελον. cum ipſo proficiſci 1, 7, 1.

συναποδρᾶν, ph. de perſ. cum praep. ἀπὸ τῶν - ἔργων, ut una aufugerent a 1, 10, 2.

συναρπάζεσθαι, Paſſ. de perſ. ph. c. adv. αἰφνιδίως συναρπασθέντας, correptos 7, 1, 20.

συναύξεσθαι, Paſſ. de perſ. ph. c. dat. perſ. συναυξηθεὶς αὐτῷ, cum accreviſſet cum ipſo 1, 12, 8. noſtrat. *mit ihm aufwachſen.*

συνάφεια, ph. c. adi. et adiuncto, τείχει, πεποιημένῳ - τοσαύτῃ συναφείᾳ καὶ κολλήσει, tam arcta iunctura 3, 1, 14. trop. c. praep. τῆς πρὸς αὐτὸν συναφείας, propter coniunctionem cum ipſo 4, 8, 3. ſc. ἕνεκα, convenientiam, affinitatem, ſimilitudinem, i. quia ipſe putabat, ſe illi ſimilem eſſe, ſe que habere quaedam cum illo communia.

συνδέομαι, Paſſ. de re, ph. c. praep. ναυσὶ, - ὡς πρὸς ἀλλήλας συνδεθεισῶν, quibus inter ſe iunctis 6, 7, 13. qui Bg. leg. ὧν, pro quo melius eſt αὐτῶν, fluvium que navigiis occupans, his inter ſe colligatis commutatum cum ponte veluti, putabat, rel. - c. dat. rei, ἃ περ - ἀλλήλοις συνδεθέντα, inter ſe devincta 8, 4, 11.

σύνδεσμος, phyſ. c. gen. rei, προσκομίζουσι πάντα τὸν σύνδεσμον τῶν ἐπιστολῶν, faſciculum 4, 12, 11.

συνδραμεῖν, ph. de perſ. abſ. πάντες συνέδραμον, concurrerunt 4, 13, 14. - ſimul cum adv. συνδραμόντων ἤδη καὶ πάντων λ. cum iam concurriſſent 7, 5, 17.

συνεδρία, ph. περὶ τῆς συνεδρίας λ. de ſtatione 1, 8, 10. de ſede ſecunda, a latere imperatricis ſiniſtro, noſtr. *Nebenſitz*, vel i. q. ſimpl. de ſede, in theatro.

συνέδριον, ph. de perſ. διελύθη τὸ σ. conſeſſus 4, 3, 21. - de loco, c. gen. perſ. ἀντικρὺ τοῦ τῆς συγκλήτου συνεδρίου, e regione curiae 1, 14, 18. κατῆλθεν ἐπὶ τὸ σ. τῆς βουλῆς, in curiam 2, 3, 5. — abſ. συνίασιν εἰς τὸ σ. in curiam 2, 12, 7. 7, 11, 5. - cum adi. συνῆλθον - εἰς τὸ σύνηθες σ. in locum conſeſſus conſuetum 7, 10, 5. †† συναίρεσθαι συνεδρίῳ βουλεύουσι, curiae 7, 7, 11. p. quo leg. βουλευτικῷ, curiae conſulenti, et ſic ſumendum de perſ. p. conſeſſui, collegio, concilio ſenatorio.

σύνεδρος, ph. de perſ. p. ſubſt. c. gen. perſ. σύνεδρός ἐστι θεῶν, conſeſſor 1, 5, 17. συνέδρους τοῦ βασιλέως, aſſeſſores 6, 1, 5. - abſ. ὥσπερ ὑπὸ μάρτυρι τῷ Διῒ καὶ συνέδρῳ, conſeſſore 7, 10, 6. σύνεδροι - ἐπιλεχθέντες, aſſeſſores 7, 1, 7. - c. adiuncto, δοὺς αὐτῷ συνέδρους τῶν φίλων τοὺς πρεσβυτέρους, datis ei aſſeſſoribus ex

amicis ſenioribus 3, 14, 17. - †† οἱ ἐν ἀξιώσει ὄντες καὶ σύνεδροι πατρῷοι φίλοι, ii, qui alicuius dignationis eſſent, paterni que amici 3, 15, 13. qui Bg. omittit σ., quod e vulg. lect. habet ſqq. π. φ. per appoſitionem, aſſeſſores (ſc. utriusque ſ. ipſorum, oppreſſo gen. pron. αὐτῶν, Caracalli et Getae,) qui erant adhuc e numero paternorum amicorum ſ. conſiliariorum, p. aſſeſſores paterni amici, ſ. ordine al., paterni que amici aſſeſſores ipſorum. Sed V. L. Ms., σύνεδροι καὶ πατρ. φ., apparet quoque ap. Pol, al. ordine „Severi amicis et conſiliariis."

συνεζευγμένος, v. συζεύγνυσθαι.

συνείδησις, mor. c. adi. ἐκ τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως λ. ex bona conſcientia 6, 3, 9. - c. gen. rei, ἐκ σ. εὐγενοῦς κρείττονα, ex conſcientia nobilitatis 7, 1, 8. qui Bg. ſervat vulg. gen. εὐγ. pro quo leg. ἀγενοῦς ſ. δυςγενοῦς, de Maximino ipſo, cf. §. 3.

συνείδω, mor. de perſ. c. rect. dupl., c. acc. rei et dat. perſ. ſimul que c. coniunct. δυςγένειαν ἑαυτῷ συνειδὼς, ὅτι τε λ. ignobilitatis ſibi conſcius, quod que 7, 1, 3. - Med. c. dat. perſ. dupl. οὐ γάρ τι ἐμαυτῷ σύνοιδα λυπήσαντι ὑμᾶς, non enim mihi conſcius ſum ullius a me in vos iniuriae 2, 5, 10. non enim conſcius mihi ſum, aliqua re laeſiſſe vos; ut pron. τὶ, per ellipſ. pr. κατὰ, pertineat potius ad v. λυπ., et hoc particip. reſolvatur in inf.

σύνειμι, (ab εἰμὶ,) ph. de perſ. c. dat. perſ. οἳ συνῆσαν αὐτῷ, qui fuerunt circa ipſum 7, 1, 7. ἀνῃρέθη ὑπὸ τοῦ συνόντος αὐτῷ, a contubernali ſuo ib. 22. τοὺς συνόντας ἐκείνῳ ϛρατιώτας, eos, qui cum ipſo eſſent milites 6, 8, 15. - c. adiuncto e nominat. modi ſ. temp., p. adv. οἳ πανημέριοι συνῆσαν αὐτῷ, qui erant cum ipſo 1, 6, 1. v. π. Per oppreſſum dat. perſ., ὑπὸ - τῶν συνόντων (αὐτῷ) φίλων, amicis, qui cum ipſo erant 5, 5, 1. χρηςὸς - αὐτοῖς (αὐτῷ) συνοῦσι, erga converſantes 4, 3, 6. τοῖς σ. (αὐτῷ) φίλοις, amic. qui cum eo erant 6, 7, 9. - ſimul c. adiuncto e nominat. particip. modi, συνῆσαν (αὐτῷ) παιδεύοντες αὐτὸν Παρθυαίων οἱ λ. erant cum ipſo 1, 15, 4. v. παιδ. - ſimul c. adv. ὅπως, (αὐτῷ) συνόντες ἀεὶ, παιδεύοιεν λ, ut perpetua conſuetudine erudirent 1, 2, 2. praeſentes ei ſemper, ſ. verſantes cum eo ſemp.

σύνειμι, (ab εἶμι,) ph. de perſ. abſ. ἔνθα - ὁ δῆμος συνιὼν ἐκκλησιάζει, populus conveniebat in concionem 2, 9, 7. ὅπου - τὸ πλῆθος συνιὸν ἐκκλησιάζει, in concionem confluit 2, 7, 5. v. ἐκκλ. — c. praep. συνίασιν εἰς τὸ συνέδριον, convenerunt 2, 12, 7. ſenatores. συνιόντες εἰς τὸ βουλευτήριον, cum convenirent 5, 5, 12. iid. ſen. οὐδὲ σ., εἰ μὴ πρὸς ὀλίγον, congredientes 4, 1, 9. Severi filii. - De re, trop. εἰς τὸ αὐτὰ συνιόντων, κάλλους λ. in unum convenientibus 5, 3, 14. ſe coniungentibus, ſimul praeſentibus in Heliog. i. q. ſupra συμπνεόντων.

συνεκβοᾶν, ph. de perſ. c. adv. et abl. modi, τότε καὶ οἱ ϛρατιῶται οὐχ ὁμοίᾳ μὲν προθυμίᾳ, - συνεξεβόησαν, una acclamarunt 2, 2, 22. ſimul cum plebe.

συνεκδραμεῖν ſ. συνεκτρέχειν, ph. de perſ. c. dat. perſ. θέοντι αὐτῷ - συνεξέδραμον πάντες, cum currente una foras concurrerunt 4, 4, 10.

συνέλκεσθαι, Paſſ. de re, ph. τὰ ἐκ βυρσῶν - συνείλκετο, ſe contrahebant 8, 4, 27.

συνεορτάζειν, ph. de perſ. c. dat. perſ. et adiuncto, συμπανηγυρίσας αὐτοῖς καὶ συνεορτάσας 4, 9, 7. v. συμπ.

συνεργὸς, mor. de perſ. act. cum gen. rei et adiuncto, ὅσοι - ὑπη-

ῥέται καὶ συνεργοὶ ἐδόκουν εἶναι τῶν ἁμαρτημάτων, adiutores 5, 8, 16.

συνέρχεσθαι, ph. de perſ., univerſe, ὡς πᾶς συνῆλθε τὸ πλῆθος, confluxit 4, 11, 6. ἐπειδὴ πάντες συνῆλθον, poſtquam conveniſſent 1, 4, 1. τοῦ λοιποῦ πλήθους συνελθόντος, cum conveniſſet 2, 8, 1. - ſimul c. praep. οἱ δὲ - πρὸ τῆς ἔω συνῆλθον εἰς τὴν πόλιν, conveniunt 7, 4, 8. - Nominatim de ſenatu, ἔδοξεν -, συνελθεῖν, ut convenirent 7, 10, 3. συνελθόντες, congreſſi 2, 12, 8. — ſimul c. praep. συνεληλύθεσαν - εἰς τὸ βουλευτήριον πάντες, convenerant 7, 11, 2. συνῆλθον - οὐκ εἰς τὸ σύνηθες συνέδριον, λ. convenerunt 7, 10, 5. - c. adv. ἡ σύγκλητος, συνελθοῦσα, πρὶν λ. congreſſus 7, 7, 4. - De milit. οἱ νεανίαι - συνῆλθον ἅμα γενοῦσι 4, 9, 10. τὴν νεολαίαν εἴς τι πεδίον κελεύει συνελθεῖν, convenire ib. 7. 6, 3, 4. - † ſimul c. adiuncto, et particip. nominat. modi, it. c. caſu temp. τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ συνῆλθον εἰς τὸ - πεδίον μαχόμενοι, convenerunt 4, 15, 11. v. μάχ. ſimul c. adv. συνέρχεται - ἑκατέρωθεν ὁ στρατὸς εἰς τὸ - πεδίον, conveniunt exercitus 3, 4, 4. - † τόπος ὥριστο, εἰς ὃν καὶ ὅταν συνελθεῖν ἔδει, in quem convenire eos oportebat 6, 5, 17. v. ὁπ., in quem tenderent, et in quo congregarent ſe. τῶν ἀπὸ πάσης περὶ αὐτὴν χώρας ἐκεῖ συνελθόντων, hominibus ibi congregatis 4, 9, 7. — c. ſolo adv. πανδημεὶ συνῆλθον, convenerunt 2, 2, 10. οὕτως αὐτοὺς συνελθεῖν κελεύει, ὡς κ. convenire 2, 13, 6. - †† De re, trop. ταῦτα συνελθόντα, hisce concurrentibus 4, 10, 8. per nominat. abſol. p. gen. conſq., convenientibus, ſ. haec cum ſimul adeſſent.

σύνεσις, mor. cum gen. rei, ὑπὸ τῆς τῶν ἔργων συνέσεως ἐλαυνόμενος, conſcientia 4, 7, 1. Caracall.

συνεσκευάσθη, v. συσκευάζ.

συνεστιᾶσθαι, Med. de perſ. ph. c. dat. perſ. οὔτε συνειστιῶντο ἀλλήλοις, una veſcebantur 4, 1, 3.

συνευφραίνεσθαι, Paſſ. ſ. Med. de perſ. mor. cum dat. perſ. αὐτοῖς συνευφραίνετο, cum ipſis delectabatur 2, 8, 16. hilariter vivebat, cf. 2, 7, 14. 16.

συνέχεια, ph. cum gen. rei, τῆς συνεχείας τῶν φυτῶν λ. denſitate 7, 2, 11. - trop. τῇ συνεχείᾳ τῆς μάχης λ. aſſiduitate 8, 5, 3.

συνεχής, ph. ſ. mor. Maſc. de re, φόβου συνεχοῦς, aſſiduo 2, 1, 17. πολέμοις συνεχέσι 6, 2, 19. - Maſc. c. ſubſt. fem. συνεχοῦς βουλῆς 1, 12, 18. ὁδοιπορίας, perpetuo 5, 4, 20. χορηγίας 7, 3, 6. — Superl. Neutr. abſ. p. adv. δικάζειν συνεχέστατα 6, 1, 13. creberrime, aſſiduiſſime.

συνέχω, phyſ. de perſ. cum acc. perſ. oppreſſo, συνέχειν (αὐτοὺς,) continerent 2, 13, 8. intra circulum armatorum. - Paſſ. trop. ſ. mor. c. abl. rei, συνεχόμενος ἡδοναῖς, dum tenetur 1, 17, 22. poſſidetur, occupatus eſt, noſtr. *gefeſſelt ſeyn*, ſq. explic.

συνεχῶς, ph. ante verb., aſſidue 1, 12, 4. 1, 14, 13. 2, 8, 3. 2, 7, 16. 3, 8. 15. 3, 11, 1. perpetuo 1, 14, 1. poſt verb., aſſid. 2, 7, 8, 3, 10, 3. † intra art. et ſubſt. p. adi. ταῖς τοῦ Ὠκεανοῦ σ. ἀμπώτισιν, Oceani frequenti reciprocatione 3, 14, 11. p. συνεχέσι.

συνήδεσθαι, Paſſ. ſ. Med. de perſ. mor. c. dat. rei et particip. modi, ἀνάγκη ἦν, (αὐτοῖς) συνήδεσθαι τοῖς πραχθεῖσιν ὑποκρινομένοις, cum caeteris gaudere eo facto per ſimulationem 8, 6, 2. συνηδομένοις αὐτῶν ταῖς ἐλπίσιν, gratulantibus ſpei 4, 9, 10. † συνηδομένων ἁπάντων τῇ λ. congratulantibus - de 2, 4, 6. - c. dat.

perſ. ἐπέστελλον, συνηδόμενοι αὐτῷ, gratulatum ei 2, 8, 13. ἀλλήλοις, gratulantes 8, 6, 17.

συνήθεια, ph. πλέον τῆς συνηθείας λ. maiori, quam pro conſuetudine 2, 6, 18. v. πλ. † οὔσης σοὶ τῆς ἀναγνώσεως ἐν συνηθείᾳ, cum ſit tibi eius lectio conſueta 2, 1, 23. ubi formula e praep., ἐν συν. p. adi. συνήθους λ. - cum gen. rei, τῇ πρὸς τοὺς βαρβάρους μάχης συνηθείᾳ, ob praeliorum adverſus barbaros conſuetudinem 7, 9, 7.

συνήθης, mor. f. ph. Maſc. de re, τοῦ συνήθους δρόμου, conſueto 3, 3, 10. τοὺς συνήθεις ὅρκους 2, 2, 23. - λόγους 6, 3, 5. ſq. explic. - Maſc. c. ſubſt. fem. τῇ συνήθει προθυμίᾳ 3, 6, 16. - τ. σ. ῥαθυμίᾳ 5, 4, 3. συνήθη φιλοτησίαν 1, 17, 19. τὴν σ. φρουρὰν, ſolitam 5, 8, 12. - ſimul c. dat. perſ. τῇ σ. Ῥωμαίοις εὐκοσμίᾳ 4, 14, 15. † δοὺς τὰς συνήθεις τῷ δήμῳ νομὰς ἐπὶ τῇ τῆς β. διαδοχῇ 5, 5, 15. ubi dat. τῷ δ. pendebit a pr. v. δ., ſed praep. ἐπὶ ab adi. noſtro. - Neutr. c. ſubſt. τῷ συνήθει τάχει, conſuet. 4, 12; 11. ἐς τὸ σύνηθες πεδίον 6, 3, 4. 7; 10, 5. † ἐπὶ τὰ συνήθη λουτρὰ καὶ κραιπάλας 1, 17, 7. 2, 4, 18. 6, 8, 11. — ſimul c. dat. perſ. εἰς τὰ σ. ἑαυτῇ βασίλεια λ. 5, 5, 1. - Nominatim Neutr. ſing. ſine ſubſt. ὡς εἶεν σύνηθες, ut conſueverat 4, 12, 15. v. εἶεν. - c. inf. ἀμύνεσθαι - σήνηθες (ἐστὶ,) uſitatum 4, 5, 12. - c. dat. perſ. ὡς Ῥωμαίοις σ. ſolenne eſt 4, 14, 17. — ſimul c. inf. τοῦτο κελεύειν ἦν σ. αὐτῷ, ſolitus erat 4, 12, 13.

συνήθως, ante verb., pro conſuetudine 3, 12, 18. more ſuo 6, 6, 2.

σύνθετος, Paſſ. de re, ph. in opp. ὡς μηδένα οἴεσθαι τὸ ἔργον σύνθετον, compoſitum 3, 1, 14.

συνθέω, ph. de perſ. c. dat. animal. συνθέων αὐτοῖς, currens cum ipſis 1, 15, 6. - Al. not. c. praep. ἐς τὸν ἱππόδρομον συνθέοντες, concurrentes 8, 6, 17. συνέθεον ἐκ τῆς Ἰταλίας λ., θεασόμενοι λ. concurrebant 1, 15, 2. - c. abl. modi affini, πλεῖστον τοῦ δήμου συνέθει δρόμῳ, concurrebat 2, 2, 8. - c. mero particip. modi, πάντες ἐκπλαγέντες συνέθεον, concurrerunt 4, 4, 13.

συνθήκη, trop. c. adi. ἐπὶ ταύταις - ταῖς συνθήκαις ἀνελθών, ſub hac pactione 5, 12, 1. pactis.

σύνθημα, ph. c. adi. ὑφ' ἑνὶ συνθήματι συλλαμβάνονται, repente ſigno dato 2, 13, 7. i. q. 4, 11, 8. ὑφ' ἑνὶ σημείῳ. Al. not. abſ. μὴ τηρήσαντος τὰ συνθήματα, conventa 6, 6, 1. pacta, promiſſa, quo loco ac tempore hoſtile ſolum intraturus et conventurus eſſet Alexander, cf 6, 5, 4. 16. ſq.

συνίημι, mor. de perſ. cum gen. rei, μήτε τῆς ἀλλήλων φωνῆς συνιεῖσιν, nec vocem intelligentibus 4, 10, 12. - c. adv. μὴ ῥαδίως συνεῖναι δυνάμενοι, εἰ λ. intelligere 2, 9, 15. - cum inf. συνίεσαν, λ intelligebant 1, 13, 10. † c. particip. acc. perſ. p. inf. συνεὶς - ἀποδεδρακότας τοὺς φ. cognito 3, 3, 13. - c. coniunct. σ., ὅτι λ. intelligens 4, 15, 15. cogitans 8, 7, 7. - cum acc. rei, συνέντες τὸ πεπραγμένον, intellecto toto negotio 4, 4, 19. — † ſimul c. abl. modi affini, ὃ περ ἐγὼ προμηθείᾳ - συνεὶς, quo ego intellecto 4, 5, 11.

συνίστημι, ph. de perſ., Act., c. acc. perſ., praep. et adv. οὐκέτι τὰς φάλαγγας ἐς βάθος συνίστασαν, conſtituebant 4, 15, 12. ſq. opp. - c. acc. eod. et adv. εὐτάκτως - συστήσαντες τὰς φ. ib. 3. — † c. ſolis praepp. ὡς ἐξ ἀντιστάσεως - συστῆναι πρὸς τὸν Κόμμοδον, ut confligeret cum Comm. 1, 10, 9. conſiſtere in pugna con-

tra C. Quo ſenſu pertineat iam ad ſq. not. - Neutral. ϛρατὸν, — μηδὲ συνεϛῶς, nec ſtatus 6, 7, 2. conſtans, perpetuus, qui non dimittitur in pace, noſtr. *ſtehend.* συνεϛὸς ϛρατιωτικὸν, conſtitutos milites 3, 1, 5. - c. adiuncto, ϛρατόπεδα συνεϛῶτα καὶ μένοντα, exercitus ſtatos 6, 5, 6. - De re, trop. cum adv. ἔτι τῆς μάχης συνεϛώσης, adhuc durante praelio 5, 4, 12. — θαῤῥῶν τῇ τοῦ πατρὸς ὡς ἔτι συνεϛώσῃ δυνάμει, veluti adhuc incolumi 1, 9, 22. ſalva, durante, permanente, nondum finita, ademta, propr. ſtante ſ. conſiſtente, noſtr. *beſtehend* ſ. *feſtſtehend.* - Med. ph. de perſ., Acc., c. praep. ἐν θεάτροις συνεϛάμενοι κατὰ πλῆθη, conſiſtentes 1, 12, 11. ſe una ſiſtentes, locantes cum aliis, noſtr. *ſich* zuſammen *ſtellen,* et proinde, convenientes, coëuntes, noſtr. *zuſammen treten,* zuſ. *kommen,* it. ſimul ſtantes, noſtr. *beyſammen ſtehen.* - Al. not. c. acc. perſ. Φήσας, εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου τιμὴν φάλαγγα βούλεσθαι συϛήσασθαι, velle ſe conſtituere 4, 9, 8. colligere, facere, noſtr. *aufrichten* ſ. *errichten.*

συννεφής, ph. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. ὥραν - συννεφῆ, nubilam 1, 6, 3.

συνοδεύειν, ph. de perſ. c. dat. perſ. et adv. it. nominat. particip. modi, τὰ πλεῖϛα αὐτοῖς συνώδευε περιπατῶν, cum ipſis iter faciebat 4, 7, 11.

σύνοδος, ph. de actu, cum gen. perſ., in bello, τῶν ϛρατοπέδων - τὴν σύνοδον - κατ' ἐκεῖνο γενέσθαι τὸ χωρίον, congreſſum 3, 4, 7. - Al. not. ταῖς τοῦ δήμου συνόδοις, in populi coetibus 2, 7, 8. — abſ. ib. 9.

συνοικεῖν, ph. de perſ. c. dat. perſ.; de mare, γυναιξὶ, mulierem domi habere 3, 8, 9. in matrimonio habere, ſ. uxores ducere et habere belli etiam tempore et in caſtris. συνῴκει τῇ πρεσβυτάτῃ λ. in matrimonio habebat natu maximam 1, 6, 11. ſed de femina, ſimul c. adv. αὕτη πρότερον - αὐτοκράτορι συνῳκει, haec prius imperatoris coniux fuerat 1, 8, 6. - † ἦν (γυναῖκα) συνοικοῦσαν (αὐτῷ,) maritatam 6, 1, 19. - † trop. de re, εἰ μὴ χρηϛὸς - συνοικεῖ τρόπος, ſimul adſit 5, 1, 11. ſc. τινὶ ἀνδρὶ, λ.

συνοικίαι, ph. διὰ πυκνότητα τῶν συνοικιῶν, coniunctarum aedium 7, 12, 13.

συνοικίζειν, ph. de perſ. c. acc. et dat. perſ. τὸ ἄγαλμα συνῴκισε τῷ θεῷ, maritavit 5, 6, 12.

σύνοικος, ph. de animal. c. dat. perſ. ζώων, τοῖς ἀνθρώποις συνοίκων, beſtiarum domeſticarum 1, 12, 6. inter homines verſantium, ſ. cum hominib.

συνουσία, phyſ. in mal. part. de fem. cum gen. perſ. ἐπὶ συνουσίᾳ αὐτοῦ διεβάλλετο, ob conſuetudinem ſtupri cum ipſo 1, 17, 12. — ſimul c. adi. ἐφ' ᾗ - καὶ λανθανούσῃ σ. δ. cuius - conſuetudine ſtupri 1, 8, 10.

σύνταγμα, ph. c. gen. rei et adi., ὡς ἐν τῷ πρώτῳ συντάγματι τῆς ἱϛορίας λ. volumine 2, 1, 1. libro.

σύνταξις, ph. partim, c. adi. ἐπὶ συντάξεσιν οὐκ εὐκ. conditionibus 1, 2, 2. magiſtrorum, *Beſoldung,* Gehalt. ἐ. μεγάλαις σ. 1, 6, 24. in pace reſtituta et bello finito, pactiones pecuniariae, etc.

συντάττειν, ph. partim, c. acc. rei et adv. τοὺς ϛαθμοὺς - πλατύτερον συνέταξαν, conſcripſerunt 2, 15, 11. compoſuerunt, noſtr. *aufſetzen.* - ſimul c. dat. perſ. βιβλίον, ὃ περὶ αὐτῷ ἦσαν συντάξαν-

τες λ. compoſuerunt 7, 8, 5. - Paſſ. de perſ. ϛρατὸν -, μὴ συντεταγμένος, non ordinarius 6, 7, 2. compoſitus, bene inſtitutus et exercitatus, ordinatus.

συντέλεια, ph. c. gen. rei, τὰ - βάρβαρα - εἰς φόρου συντέλειαν ὑπάγεσθαι, qui barbaros ſibi vectigales feciſſet 6, 2, 3. ad collationem, penſitationem, ſolutionem tributi, ad tributum pendendum. - trop. τὰ συντέλειαν ἔχοντα τῶν - πεπραγμένων, ſummam 2, 15, 13. perfectionem, faſtigium, i. praecipua eorum, quae acta ſunt, noſtr. *das* Hauptſächlichſte, *Wichtigſte.*

συντελεῖν, trop. de re, c. praep. διάφοροι οὖσαι, (αἱ θανάτου αἰτίαι,) εἰς ἓν τέρμα βίου συντελοῦσιν, tendunt 2, 2, 15. ſimul ſ. una omnes, ſ. contendunt, i. tandem efficiunt ſ. afferunt mortem, ſ. afferunt aliquid ad mortem, noſtr. *gehen auf.* - Paſſ. de re, τούτων συντελεσθέντων, his peractis 4, 2, 20. confectis. - Al. non c. praep. πᾶς ὁ χρόνος, ἐν ᾧ - ἐβασίλευσεν -, ἐν ἓξ ἔτεσι συνετελέσθη, ſex annis conſummatum fuit 4, 13, 19. confici, abſolvi, continere, complecti, efficere.

συντίθεσθαι, Med. de perſ. trop. c. inf. συντίθενται, λ. pacto conſentiunt 1, 17, 16. paciſcuntur inter ſe, conveniunt. ὡς συνέθεντο, ſpondentibus ipſis 5, 3, 23.

σύντονος, ph. ſ. mor. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. συντόνῳ σπουδῇ, concitata feſtinatione 2, 11, 2. ſumma, continua.

συντρίβεσθαι, Paſſ. de perſ. trop. c. praep. ὑπὸ τῆς συνεχοῦς ὁδοιπορίας συντετριμμένος, attritus 5, 4, 20. confectus, debilitatus. - de re, τὰ ἐκείνων - παρ' ἀλλήλοις συντριβέντα, illorum ſtatus - attritus 3, 2, 15. civitates ſingulae, vires opes que pecuniariae et militares, it. ipſarum urbes, caſtella, terrae, vaſtatae, debilitatae, imminutae.

συντυγχάνειν, ph. de perſ. c. dat. perſ. τοῦ ϛρατιωτικοῦ λείψανον, — (αὐτὸς ἐκέλευεν αὐτῷ συντυχεῖν, ſibi occurrere 2, 14, 12. ad ſe venire, et ſe coniungere cum ipſo, noſtr. *mit ihm zuſammen treffen* ſ. *zu ihm ſtoſsen.*

συνωθεῖσθαι, Paſſ. de perſ. ph. ὅσοι - συνωθοῦντο, ſimul detrudebantur 4, 9, 16.

συνωμοσία, mor. c. adi. τὶς λ. coniuratio 7, 1, 11. - abſ. τοὺς ὄντας ἐν τῇ συνωμοσίᾳ 1, 8, 17. συνωμοσίαν ποιησάμενοι 7, 4, 7.

συνωμότης, mor. abſ. οἱ συνωμόται λ. coniurationis ſocii 1, 10, 15. e. - † c. adi. ὀλίγους τῶν συνωμοτῶν λ. paucos ex coni. ſoc. 2, 1, 12. - †† συνωμότας - τῆς βουλῆς λαβὼν τινας τῶν ἐξεχόντων, coniur. ſocios nactus ſenatorii ordinis quosdam primarios 1, 8, 11. qui Bg. iungit pron. τιν. non modo cum συν. ſed et cum gen. particip., hac ſerie, λαβ. συν. τιν. τῶν ἐξ. τῆς β. — † c. gen. rei, οἱ καὶ τῆς ἐπιβουλῆς τοῦ Ἀντωνίνου συνωμόται λ. quos etiam inſidiarum adverſus Antoninum et coniurationis participes 4, 14, 4. qui Bg. copulam *et* interponit ob ſuum Lat. e duob. ſubſt. ad συν., pro ſeveris, inſidiarum adv. Ant. participes coniurati ſ. participes per conſpirationem.

συνωνεῖσθαι, Med. de perſ. ph. c. acc. rei, σῖτον πλεῖϛον συνωνούμενος, coëmens 1, 12, 9.

Συρία, reg. Aſiae, Συρίας πάσης, Syriae 2, 7, 6. ἀπάρας τῆς Σ. 5, 5, 3. τῆς ἐν Συρίᾳ ἀρχῆς, in Syriae praefectura 5, 2, 6. τὰ κατὰ Συρίαν - πράγματα, Syriae res 2, 10, 13. Λαοδίκεια κ. Σ. in Syria 3, 3, 3.

σύριγξ, ph. inſtrum. muſic. c. adiuncto, ὑπὸ αὐλοῖς καὶ σύριγξι, ad fiſtulas 5, 3, 15. πρὸς αὐλοὺς καὶ σύριγγας 4, 11, 5.

Σύρος, gentil. τῷ γένει Σ. Syrus 3, 11, 17. Φιλέορτοι - Σύροι 2, 7, 15. ἀποσκῶψαι ἐπιτήδειοι Σ. 2, 10, 14. † τὸ Σύρων ἔθνος, Syrorum gens 2, 7, 13. †† τοῖς Σύρων ὑφάσμασι, Syrorum 5, 5, 7.

συῤῥέω, ph. de perſ. c. praep. et adv. τῶν ὄχλων πάντων ἐξ ἀγρῶν ἐκεῖσε συῤῥεόντων, turba omni confluente 8, 2, 10. concurrente, conveniente. - de re, c. adv. ἔνθα συῤῥέοντας (ποταμοὺς,) confluentes 6, 5, 3. - c. praep. τοῖς ἐκ τῶν ὀρῶν συῤῥέουσιν ὕδασι, illis, quae ex montibus defluunt, aquis 3, 3, 2.

σύρω, ph. de perſ. c. acc. rei, per contumel. τὰ σώματα - παρέδοσαν σύρειν λ. trahenda 5, 8, 17. v. π. - σύροντες τὰ σ. trahentes 1, 13, 11. - Paſſ. de perſ. c. praep. συρέντες ὑπὸ τοῦ ὄχλου, tracti 7, 7, 6. - de re, ἃ περ, (σώματα,) ἐπὶ πολὺ διὰ πάσης τῆς πόλεως συρέντα, tracta 5, 8, 18.

συσκέπτεσθαι, Med. de perſ. mor. c. dat. perſ. et praep. ὡς συσκεψόμενος αὐτοῖς περὶ ὧν λ. deliberaturus cum ipſis de iis, quae 1, 17, 15.

συσκευάζεσθαι, Paſſ. trop. de perſ. c. dat. perſ. et abl. modi, πολλὴ αὐτῷ - δύναμις μεγίστῳ τάχει συνεσκευάσθη, ingentes ipſi (ab ipſo) copiae comparatae fuerunt 2, 14, 15. exercitus comparatus, collectus eſt. - de re, c. praep. ἐπιβουλὴ κατ' αὐτοῦ σ. inſidiae ſtructae fuerunt 1, 10, 1. ἡ τῆς διαβολῆς Φήμη -, ὑπὸ τοῦ - συσκευασθεῖσα, conficta 7, 1, 18. - Med. de perſ. trop. cum acc. rei et perſ. it. c. praep. ὅπλα καὶ στρατὸν ἐφ' ἡμᾶς συσκευάζεται, comparat 3, 6, 6. - †† c. acc. perſ. et adv. εἴτε ἄλλως συσκευαζόμενος αὐτὸν, inſidias ſtruens ipſi 4, 12, 9. †† ph. de milit. c. adv. συσκευάσασθαι αὐτοὺς ὡς ἔνι μάλιστα εὐτελέστατα ἐκέλευσε, vaſa colligere eos 2, 11, 1. ſua, cibum et utenſilia, v. εὐτ.

συσκευὴ, trop. c. adi. ἡ σ. τοιαύτη τὶς ἐλέγετο ἔσεσθαι, apparatus talis dicebatur futurus 7, 1, 13. doloſa machinatio, inſidiae, i. q. 1, 10, 1. - c. adiuncto, συσκευήν τινα καὶ σκηνὴν τὸ πρᾶγμα ὑπώπτευεν, tanquam compoſitum quiddam 3, 12, 7. -, ſimul c. praep. σ. et v. aſſini, κατ' αὐτοῦ καὶ δρᾶμα ἐσκευάσθαι, commentum id ib. 21. ἐνέδραν καὶ σ. ἐξ ἐπιβουλῆς καθ' ἑαυτοῦ νομίζων, dolum 7, 5, 8. dolum et commentum per inſidias, v. ἐπιβ.

σύσκηνος, ph. de perſ. et duce, τὸν Μαξιμίνου, συστρατιώτην αὐτὸν ὄντα καὶ σύσκηνον, contubernalem 6, 8, 10. ubi pro acc. prou. in Mss. eſt gen. αὐτῶν; qui gen. ſaltem poteſt ſuppleri.

συστάδην, phyſ. c. verbb. τοῖς θηρίοις μαχόμενος, comminus cum beſt. pugn. 1, 15, 5. οὐδενὸς αὐτοῖς σ. μαχομένου 4, 12, 17. in tumultu, ſq. opp. - cum adiuncto, πρὸς τὸ σ. καὶ ἐξ ἀντιστάσεως ἀγωνίζεσθαι 5, 4, 6. intra art. et ſubſt., p. adi. ἐν τῇ σ. μάχῃ, cominus pugnando 2, 10, 17. πρὸς τὴν σ. μάχην Ῥωμαίων, adverſus Romanorum ſtatariam pugnam 3, 4, 18. † τὴν διὰ δοράτων σ. μάχην, haſtis comminus pugnando 4, 10, 7.

συσταδὸν, id. c. verb. τῶν μὲν σ. μαχομένων, comminus 4, 15, 5. - intra art. et ſubſt. τὴν συσ. μάχην, ſtatariam 6, 7, 19. ταῖς σ. μάχαις, comminus pugnando 7, 12, 11. - † intra ſubſt. duo nuda, θηρίων - σ. ἀναιρέσεις, beſtias comminus interficiendo 4, 7, 2.

σύστασις, phyſ. cum praep. intra art. et ſubſt. al. μὴ Φέροντες τὴν ἐκ συστάσεως μάχην, haud ferentes ſtatariam pugnam 4, 15, 9. qui Bg. recte vertit per adi., quoniam eſt i. q. pr. adv. - † ante ſubſt. c. art. ἐπεὶ μὴ ἐκ σ. αὐτοῖς ἡ μάχη κατὰ τῶν ἀντιπά-

λων λ. non collata acie facta dimicatio cum hoſtibus 6, 3, 14, ubi tamen i. q. pr., ſq. opp.

συςέλλεσθαι, Paſſ. partim phyſ. de perſ. cum acc. rei ellipt. οἱ μὲν ἄλλοι συνεςάλησαν (κατὰ) τὴν ψυχὴν, contracto ac demiſſo animo erant 1, 6, 10. perculſi ſunt animum, perculſi, conturbati, turbati ſunt animo, contracti ſunt ac demiſſi animo, i. triſtes ſunt redditi, quoniam ph. *contrahitur pectus* per affectus maxime triſtes.

σύςημα, trop. de perſ. τὰ λοιπὰ βάρβαρα ἔθνη - κατὰ τὰ ἔθνη καὶ κατὰ τὰ συςήματα ἀρχόμενα 4, 10, 6. ſec. corpora ſingula; ut hodie corpora federatorum, Belgarum, Helvetiorum.

συςρατιώτης, ph. de duce, in opp. μᾶλλον, ἢ βασιλεὺς, commilito 7, 4, 11. μᾶλ. ἢ υἱὸν 1, 5, 8. ἀλλ' οὐκ ἄρχοντα 4, 13, 15. — c. adiuncto, συςρατιώτην - καὶ σύσκηνον 6, 8, 10. συςρατιώτῃ λ. 6, 9, 10. - De milite gregar. c. ſubſt. al. τοὺς νεανίας συςρατιώτας ᾐτιᾶτο, tyrones 6, 9, 2. iuvenes commilitones, i. q. 6, 8, 4. τῇ τοῦ ςρ. ν. † ὦ ἄνδρες συςρατιῶται, commilitones 6, 3, 5. — abſ. in relat. ducis, παρὰ τῶν συςρατιωτῶν 2, 11, 4. militum. — in relat. militum al. τοῖς συςρατιώταις, commilitonib. 5, 3, 21. 7, 11, 9.

σφάλλω, trop. de re, ſ. perſ. c. acc. rei, ἔσφηλεν αὐτοῦ τὴν γνώμην ἡ τύχη, fefellit 6, 5, 10. decepit. - De perſ. c. acc. perſ. et particip. modi, ἐ. αὐτοὺς, μητρὶ εἰσαγαγὼν λ. ib. 18. decepit eorum exſpectationem. - Paſſ. de perſ. in orat. contracta, τὸ ἐλεούμενον ἐφ' οἷς ἐσφάλλετο 2, 10, 5. miſeratio ob ea, quibus peccabat, ſ. in quib., p. ἐπὶ τούτοις, ἐν οἷς λ. c. abl. modi, αὐτῷ, σφαλέντι καὶ γνώμῃ καὶ τύχῃ, deceptus 6, 6, 4. decepto et a conſil. rel. - † c. gen. rei, σφαλέντες τῶν ἐλπίδων, ſpe decepti 2, 7, 4.

σφάλμα, trop. c. gen. rei ſ. perſ. et adi. οἷα τυραννίδος σφάλματα (ἐςὶ ſ. εἰσὶ,) quales ſunt tyrannidis (tyrannorum) lapſus 7, 4, 2. caſus triſtes, fata, infortunium; ſ. cauſa lapſus ſ. ruinae, noſtr. *Fall* ſ. *Sturz*.

σφοδρὸς, ph. de re, χειμάῤῥους, vehemens 3, 3, 10. - Neutr. ποταμῶν τὰ σφοδρὰ - ῥεύματα, rapida 8, 4, 6. - Superl. p. adv. σφοδρότατα - μισουμένην, vehementiſſime 7, 6, 6.

σφοδρῶς, mor. poſt verb. ἀλγοῦντα σ. vehementer 4, 13, 4. — ante, μὴ σ. κινουμένου λ. minus concitate 8, 4, 7. rapide.

σφραγὶς, ph., Plur. p. ſing. περὶ τὴν τῶν σφραγίδων ἐπίγνωσιν, ſignis agnoſcendis 7, 6, 15. ταῖς σφραγῖσι λ. ib. 19.

σφριγᾶν, mor. de perſ. abſ. ἅτε νεανίας σφριγῶντας, fervidos, 3, 13, 14. vehementes.

σχεδὸν, mor. ante adi. et ſubſt. σχ. παρὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν, fere 2, 7, 13. σ. πᾶσα ἡ νεολαία λ. propemodum 3, 4, 2. σ. παντὸς - ςρ. prope 3, 6, 14. σ. ἅπασαν - δύναμιν, propemod. 7, 2, 2. - σ. ἰσαρίθμου λ. fere 6, 6, 10. σ. ἑκάςης ἡμέρας λ. ferme 8, 4, 19. †† σ. τὴν - παροῦσαν δύν. propemod. omnes 7, 2, 14. ubi fortaſſis excidit adi. πᾶσαν ſ. ἅπασαν a Bg. additum. - † intra adi. et ſubſt. ſ. poſt adi., πᾶσα ἡ τε Ῥ. πόλις, καὶ σ. ἡ ὑπὸ Ῥ. οἰκουμένη, propemod. 5, 2, 5. - c. adi. ſolo, ἐγὼ μὲν ἡγοῦμαι, ὡς οἱ πλεῖςοι καὶ σ. πάντες 7, 8, 18. - cum ſubſt. ſolo, ἐν - πάντων σπάνει, σ. καὶ ὕδατος αὐτοῦ 8, 5, 16.

σχῆμα, ph., ſenſu latiori, p. omni, quod quis habet in corpore, σ., ᾧ πρόηει, habitus 3, 11, 2. ſq. explic. ἕκαςος, ὃ βούλεται, σχῆμα ὑποκρίνεται, quam vult perſonam 1, 10, 12. qui Bg.

comma poſt σ. ponit, cf. ὑπ., in ludo. - c. adi. ὑφ' ἑνὶ σχήματι λ. habitu 1, 14, 16. αἰσχίςῳ - σ. 1, 15, 15. gladiatoris. - † in opp. τὸ χλαμύδιον, καὶ εἴ τι σ. βασιλικὸν λ. inſigne 5, 4, 12. — † ſimul cum gen. perſ. τὸ Ῥωμαίων καὶ βασίλειον σ. habit. 1, 14, 16 i. - c. ſolo gen. iſto, Φέρων βασιλέως - σ. cultum 7, 6, 1. Φιλοσόφου σ. habit. 1, 9, 7. ſq. explic. τὸ τῶν δορυφόρων σ. 1, 10, 14. ἐν ἰδιωτῶν σ. 2, 12, 2. τῷ σ. τῶν Περσῶν, cultu 6, 4, 7. ubi v. praecedd. - cum gen. rei, τὸ σ. - τῆς βασιλείας, inſignia imperii 6, 1, 2. παντὸς ἀξιώματος σ. 3, 11, 4. — † ſimul c. adi. οὐδὲν ἀλλ', ἢ πένθους σ. 1, 13, 2. v. οὐδέν. — †† ſenſu anguſtiori partim, fortaſſis, p. veſte ſola, ἀλλοδαπὸν - τὸ σ. habit. 5, 3, 9. ἁβροῦ σχήματος 5, 3, 14. Μακεδονικῷ σ. 4, 8, 5. σ. βαρβάρῳ, cultu 5, 3, 12. τῷ προειρημένῳ σ. hab. 5, 5, 14. - c. ſubſt. τὴν ὄψιν τοῦ σ. ib. 11. m. τῆς τοῦ σ. ὄψεως, illius hab. ib. i. † τῆς ἱερωσύνης κοινωνεῖν καὶ σχήμασι καὶ ἔργοις ὁμοίοις, ſacerdotii participem eſſe, habitu et functionibus iisdem 5, 7, 8. qui Bg., commate poſt eſſe poſito, oſtendit, tantum cohaerere τῆς ἱερ. cum v. κοιν. et ab hoc v. uno pendere abl. binos σ. λ. - † εἰρηνικῷ σχ. 2, 13, 4. ἐν εἰρην. σ. 8, 6, 3. 8, 7, 5. - † Al. not. Lat. σχήματι - παραπλήσιον, forma 4, 2, 14. κωνοειδὲς σ. coni figura 5, 3, 11. τὰ παρατυχόντα σχήματα, formas 7, 9, 12. τετράγωνα σ. 8, 1, 3. figur. ζῶα -, σχήμασι - ἀλλοδαποῖς, cum figura aliena 1, 14, 2. monſtroſa. - c. gen. rei, ἐν τείχους σχήματι, ad muri formam 2, 11, 16. ἐν κλίμακος σ. in forma ſcalarum 4, 2, 9. ἐν θεάτρου σ. ad theatri formam 5, 5, 19. εἰς Φάλαγγος σχῆμα, in aciei ſpeciem 2, 6, 19. εἰς θεάτρου σ. in th. ſpeciem 3, 4, 4. εἰς σ. οἰκήματος, in formam aedif. 4, 2, 12. τὸ σ. τοῦ κατασκευάσματος, figuram ib. 15. σχήμασι - ἐσθῆτος πολυτελεςάτοις, formis 3, 5, 4. †† ἦν αὐτῷ τὸ σ. forma habitus ib. 5. cf. μεταξύ. † Al. ſaltem Lat. c. gen. rei, τὸ σ. τῆς βασιλείας, ea facies imperii 6, 1, 5 ſq. explic., modus, genus. σ. ἔτι πολιορκίας, ſac. 8, 6, 9. † ἀπεμάχοντο ἐν σχήματι πολιορκ. tanquam contra obſidionem 6, 5, 22. — † ἐν πεδίου σ. καθιππεύονται, camporum inſtar 6. 7, 15. - πέμψαι ἐν σ. πρεσβείας, ſub ſpecie 8, 3, 1. ἐν ἑορτῆς σ. ad ſpeciem 8, 4, 14. - c. gen. perſ. ἐν σ. νοσοῦντος, in forma 4, 2, 4. ἐν σ. τῶν - δορυΦόρων, ad ſimilitudinem 7, 6, 3. σχῆμα παρέχουσι λυπουμένων, ſpeciem 4, 2, 6. οὐδέν τι - ἱκετεύοντος σχῆμα ἐνδεικνύμενος, ſpeciem 2, 5, 8. e. μένων - ἐν σώφρονι - σ. ſtatu ib. m. — μεῖναι ἐπὶ τοῦ σ. in eodem ſtatu 2, 1, 15.

σχολάζειν, mor. de perſ. c. dat. rei, θέαις καὶ ἑορταῖς, vacare 1, 9, 8. intentum eſſe, deditum, ἱερωσύνῃ 5, 7, 2. ἵν' - τοῖς τυραννίδος ἔργοις σχολάζοι, vacare poſſet 7, 1, 9. ἡνιοχείαις σχολάζων, vacans 4, 11, 15. † εἴασεν αὐτὸν τρυΦαῖς σχολάζοντα καὶ κραιπάλαις, vacare 1, 8, 2. p. inf. ταῖς τῆς πόλεως ἐσχόλαζε τρυΦ. vacabat 6, 6, 13. - ſimul c. praep. ἐν τοῖς - τόποις ἡδοναῖς σχολάζοντος, vacante 1, 12, 12. - ſimul cum adv. ἑορταῖς καὶ τρυΦαῖς σχολάζοντες ἀεὶ, vacantes 7, 9, 11. τῇ κατὰ τὴν πόλιν ἀεὶ σχολάσας τρυΦῇ, cum vacaſſet 6, 2, 7. τρυΦαῖς εὐθέως καὶ κραιπάλαις ἐσχόλαζε, vacabat 2, 7, 1. - ſimul cum caſu temp. πρώτης καὶ δευτέρας ἡμέρας ἱερουργίαις 8. 7, 7. - ſimul c. dat. perſ. ὀρχηςῶν θέαις καὶ πάσης μούσης - ὑποκριταῖς σχολάζων, vacans 5, 2, 9.

σχολαῖος, de re. Compar. Fem. mor. σχολαιτέραν αὐτοῖς - παρέξειν τὴν ἔΦοδον, otioſiorem 6, 5, 16. tranquilliorem, minus moleſtum.

vel ut ſq. loco. - ph. σ. τὴν ὁδοιπορίαν ἐποιεῖτο, tardius 7, 8, 24. — Neutr. ῥεύματα - σχολαίτερα ἐπινήχεσθαι, tardius 8, 4, 6.

σχολή, ph. ἐπὶ σχολῆς, per otium 1, 15, 13. noſtr. *mit Muſse,* ſ. *bey müſſiger Zeit*, per tempus vacuum a negotiis.

σώζειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. in opp. ἐν ἐχρῆν σώζειν, - ἐφονεύσατε, ſervare 2, 15, 12. - c. ſolo acc. tali, σ. (τοῦτον, ſ. ἑαυτὸν,) ὃν λ. ut ſervarent 6, 9, 5. οὐδ᾽ αὐτὸν - σῶσαι ἠδυνήθητε, ſervare 2, 13, 15. - ſimul c. adv. ἔνθα - ἑαυτοὺς - σώζειν ἠδύναντο, conſervare 8, 2, 2. - c. acc. et dat. perſ. ὅτι κἂν τὸν ἕτερον ὑμῖν τῶν βασιλέων ἔσωσαν, quod ſervaverint vobis 4, 5, 15. in commodum veſtrum. - † c. acc. rei ſ. loci ſ. perſ. τὴν πατρίδα σώζειν, conſervare 8, 3, 5. - in opp. οὐ τὰ ἄλλων λαβεῖν, ἀλλὰ τὰ αὐτῶν σ. ib. 14. - ſimul c. dat. perſ. σ. τὴν πίστιν - τῷ βασιλεύοντι, ſervarent 7, 5, 9. - Paſſ. de perſ. abſ. ἐνὸν αὐτοῖς σώζεσθαι, ſeſe conſervare 8, 3, 5. ὅπως αὐτοὶ σωθεῖεν, ut ipſi incolumes forent 2, 1, 8. - ſimul c. particip. modi, εὐτυχῶς - γνόντες, - ἐσώθησαν, incolumes evaſerunt 3, 7, 4. † ὡς ἂν σωθῇ ἐκεῖ φυλαχθεὶς, ut incolumis conſervetur 4, 4, 9. ubi adv. ambigue locatum. - cum adv. μόλις σωθῆναι, incolumem (ſe) evaſiſſe ib. 1. - c. praep. ἅμα τῷ σεσῶσθαι, cum ſalute 4, 5, 6. praeterquam, quod ſervetur; incolumis maneat. - aliter cum praep., poſt verb., ſimul in opp. σώζεσθαι μεθ᾽ ἡμῶν, - ἢ τεθνάναι λ. ut incolumis nobiſcum ſis 7, 5, 11. - Nominatim c. praep. al. ὀλίγοι ἐκ πολλῶν ἐσώθησαν, ſervati ſunt 7, 9, 17. εἴ τινες καὶ ἐσ. ἐκ τῆς μάχης, ſalvi evaſiſſent ib. 22.

σῶμα, phyſ., vivorum hom., cum ſubſt. τοῦ σώματος ἐπιμέλειαν, corporis 1, 6, 1. 1, 12, 8. 3, 12, 16. 3, 14, 14. i. 4, 7, 2. 7, 9, 12. e. 8, 4, 27. 8, 8, 14. in. εἴ τι - τοῦ σ. 3, 9, 10. 8, 4, 29. τὰ πλεῖστα τοῦ σ. 3, 14, 12. - † ſimul c. adi. τῇ τῶν ὑμετέρων ἀνδρείᾳ - σωμάτων, corporum 2, 10, 18. - Sine art. σώματος συμμετρία 1, 7, 8. 1, 13, 15. 4, 7, 7. 4, 9, 9. 5, 3, 14. 6, 3, 2. 6, 8, 2. σωμάτων μεγέθεσι 2, 10, 17. - c. gen. perſ. τοῦ σ. ἑαυτοῦ Φρουροὺς 4, 7, 5. - cum adi. ἐν μικρῷ — σώματι 4, 7, 14. - ſimul in opp. ἑνὸς σώματος - ὄψεις - δύο, capitis unius 4, 8, 4. - Per verb. ἀφανοῦς γενομένου τοῦ σ. 1, 11, 6. 3, 14; 14. e. 6, 7, 18. 8, 8, 14. i. - 6, 5, 21. 7, 11, 14. - ſimul in opp. μὴ κινδυνεύοι ψυχῇ καὶ σώματι 6, 5, 18. 2, 13, 16. - †† Per acc. ellipiic. ἦν μέγιστος (κατὰ) τὸ σ. maximo corpore 7, 1, 26. 7, 6, 11. 8, 8, 15. - † ſimul in opp. τὰ σ. - μεγάλοι, - τὰς διανοίας - παχεῖς λ. corporibus 2, 9, 15. - †† τὰ σ. σίζονται γρ. 3, 14, 13. v. σίζ. vivorum animal. ζῶα - μέρεσι σώματος ἀναρμόστοις λ. 1, 14, 2. - † divulſum a ſuo ſubſt. ἄλλο μέρος - τοῦ σ. in aliam partem corporis 1, 15, 8. - mortuorum hominum, c. gen. perſ. τὸ σ. τοῦ τελευτήσαντος - καταθάπτουσιν, corpus 4, 2, 2. 2, 1, 5. μήτε τοῦ - σῶμα εὑρεθῆναι 7, 9, 16. τὰ σ. τοῦ - παρέδοσαν σύρειν λ. cadavera 5, 8, 17. 3, 12, 18. - † oppreſſo tali gen. τὸ σ. (αὐτοῦ) ῥίπτουσιν εἰς λ. cadaver ib. 25. συρέντες τὰ σ. (αὐτῶν,) cad. 1, 13, 11. 8, 5, 24. 8, 8, 16. - abſ. πληροῦντες σωμάτων, corporibus 4, 9, 14. cadaveribus 7, 2, 14. - † hom. et animal. ſimul, τῶν σ. σεσωρευμένων, cad. 4, 15, 14.

σωμασκεῖν, ph. de perſ. Ἑλλήνων τῶν σωμασκούντων, eorum, qui inter Graecos corpus athletice curant 7, 1, 26. corpora exercentium, i. robuſtiſſimorum, validiſſimorum, proc(e)rorum, per anteced. p. conſq.

σωμάτιον, ph., mort. imperat. abſ. εἱλήσαντες - τὸ σ. corpuſculum 2, 1, 2. pro quo τὸ σῶμα ib. 5. τὸ σ. πυρὶ παραδόντες 3, 15, 16. Severi, quo de σῶμα adhibetur 3, 12, 18. e. πυρὶ παραδοὺς τὸ σ. 4, 13, 16. Caracalli, quo de uno valeat proprie et p. diminutivo ſecundum illa 4, 7, 14.
σωματοφύλαξ, phyſ. de perſ. cum adiuncto, οἱ σωματοφύλακες καὶ δορυφόροι, οὓς - Πραιτωριανοὺς καλοῦσιν, corporis cuſtodes 5, 4, 14. - cum gen. perſ. ὑπὸ τῶν σωματοφυλάκων τοῦ βασιλέως, a ſatellitibus 1, 8, 12. unus e cuſtodibus corporis 4, 13, 2. - cum praep. νεανίας τῶν περὶ αὐτὸν (ὄντων) σ. iuvenes ex corporis ſui cuſtodibus 3, 12, 19.
σωρεύειν, ph. de perſ. c. acc. loci et abl. rei, λιβάνῳ τοὺς βωμοὺς ἐσώρευσεν, accumulavit 4, 8, 20. ἀρώμασι σωρεύων (αὐτούς, τοὺς βωμ.) cumulans 5, 5, 16. - Paſſ. de re, ὑπὸ τῶν σωμάτων σεσωρευμένων, coacervatis 4, 15, 14. - cum praep. εἰς τὴν πόλιν πάντων σ., ὅσα λ. acervatim congeſtis 8, 5, 7. - ſimul c. adv. et abl. modi dupl., perſ. et rei, χοῦ τῆς γῆς μετρίως ἐς αὐτὰ σωρευθέντος χειρὶ πολλῇ καὶ σπουδῇ, ſuperaggeſta (ſuper ea aggeſto) 8, 4, 11. v. χείρ.
σωρηδὸν, ph. ἀρώματα χέονται, acervatim 4, 2, 16. 4, 6, 2.
σωρὸς, ph. cum gen. rei, σωροὺς - χρημάτων, acervos 5, 3, 22. - ſimul c. adi. μεγίστους σ. πτωμάτων 4, 15, 13.
σωτὴρ, ph. de perſ. ἤσω σοὶ - σωτήρ, conſervator 3, 12, 4. opp. pr. φονεύς, - cum gen. rei ſ. loci, σωτῆρας - Ἰταλίας λ. 8, 3, 9. ſervatores.
σωτηρία, ph. c. gen. perſ. τῆς ἐκείνου σωτηρίας λ. ſalutis 1, 9, 1. 2, 5. 2. 3. 2, 7. 10. 4, 4, 17. 7, 6, 12. - ſimul c. gen. rei et in opp. οὐ - ἐπ᾽ ὀλέθρῳ -, ἀλλ᾽ ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τε ἡμῶν - καὶ τῆς Ῥ. ἀρχῆς 2, 1, 18. - abſ. ὑπὲρ σωτηρίας λ. 3, 12, 2. - † τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας 1, 3, 2. - c. adi. ἠγάπων τὴν δοθεῖσαν σ. 2, 13, 20. μόνην ᾔδεσαν ἑαυτοῖς σ. ὑπάρχουσαν, εἰ 7, 5, 1. praeſidium ſervandi ſe.
σωτήριος, mor. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. ὀρέξαι χεῖρα σωτήριον, ſalutarem 2, 8, 3. ſalutiferam. - Neutr. de re, c. ſubſt. τὸ χωρίον - σωτήριον εἶναι ἐδόκει, ſalubris 1, 12, 3. praebens ſanitatem. - ſimul c. dat. perſ., in opp. κἀκείνοις εὐκταῖον, καὶ ἡμῖν σ. τὸ πραττόμ. λ. ſalutare 2, 1, 21. - it. de perſ. τὸ ὑμέτερον (πλῆθος) - ὑμῖν τε ἔςαι σ., κἀκείνοις ὀλέθριον 4, 14, 16. - Neutr. ſine ſubſt., p. adi. c. art. et adiuncto, συμβουλεύουσιν ἡμῖν - τὰ ἄριςα καὶ σωτήρια, ſalutaria 2, 2, 13. - ſine art. p. ſubſt. ἔθυε σωτήρια, ſacrificabat (imperator Caracal.) pro ſalute accepta 4, 4, 12. ſc. θύματα, victimas pro ſalute. - ſimul cum gen. perſ. σ. τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος - ἐπανηγύριζε, conſervationem 1, 10, 16. ſc. ἱερά, ſacra, feſta, pro ſalute imper.
σωφρονεῖν, mor. de perſ. ἀνθρώπων ἔργον σωφρονούντων, ſanorum 4, 14, 9. ſapientium.
σωφρονίζειν, mor. de perſ. c. acc. perſ. et adiuncto, τοὺς υἱεῖς παιδεύων καὶ σωφρονίζων, ad modeſtiam componens 3, 10, 3. continere a vitiis, emendare ſtudere, i. q. ſqq. loc. - ſine adiuncto, σωφρονίζειν (αὐτοὺς) ἐπειρᾶτο, emendare ib. 8. 3, 13, 13. - σωφρονίζοντες (αὐτόν,) emendantes 5, 7, 11. - † ſimul cum abl. modi, γάμῳ σωφρονίσαι (αὐτὸν) θέλων, emendare 3, 10, 10.
σωφρόνως, mor. c. adiuncto, κοσμίως καὶ σ. ἀνατρεφομένῳ, ſo rie 5, 8, 3. modeſte, moderate. σωφροσύνη, mor. c. adi. ἃ περ σωφροσύνης ςρατιωτικῆς - ἀλλότρια, diſciplina 3, 8, 9. - c. gen

rei, σωφροσύνη βίου, temperantia 2, 1, 20. - abſ. διὰ σωφροσύνην 2, 3, 4.
σώφρων, mor. Maſc. p. ſubſt. πᾶς λ. frugi quisquis eſſet 1, 13, 16. ſc. ἀνὴρ ſ. ἄνθρωπος, frugalis, probus, honeſtus. - p. adi cum ſubſt. perſ. βασιλεῖ σώφρονι, modeſto ib. 17. ἄνδρα - σώφρονα, ſobrium 2, 1, 8. • cum adiuncto, σ. καὶ κόσμιον ἄρχοντα 1. 4, 21. ἀνδρὶ γενναίῳ καὶ σ. 6, 9, 10. ἄνδρας γενναίους καὶ σώφρονας, moderatos 6, 3, 7. - ſimul c. acc. rei ellipt. σ. (κατὰ) τὸν βίον γαμβροὺς, qui vitae ſobriae eſſent 1, 2, 3. i. q. infra 6, 1, 3. — Maſc. c. ſubſt. perſ. fem. περιεργότερον, ἢ κατὰ γυναῖκα σώφρονα, elegantius, (quam pro) muliere impudica 5, 8, 2. qui Bg. legerit ἀσωφρ., pro vulg. pudica. - Maſc. c. ſubſt. rei maſc. βίου σώφρονος, ſobriae 7, 10, 7. βίῳ σώφρονι 1, 2, 6. 3, 14, 4. ἐπὶ βίῳ μὴ σ. 2, 6, 10. σώφρονα βίον, modeſtum 2, 4, 3. - Maſc. c. ſubſt. rei fem. μετὰ σώφρονος διοικήσεως, ſobrie 2, 10. 15. σ. ἐπιμέλειαν, ſobriam 1, 6, 1. ἐσομένην (αὐτὴν, τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ) σώφρονα, ſobrium 2, 2, 9. φειδὼ σ. frugalem 2, 3, 23. - cum adiuncto, σώφρονος καὶ ἐπιεικοῦς ἐξουσίας, ſobria 2, 9, 12. - † ſimul c. adv. αὐτοῦ τὴν ἔτι σώφρονα καὶ κόσμιον, quod in ipſo adhuc erat ſobrium 1, 8, 5. ſc. μερίδα, animi partem adhuc moderatam. - Neutr. cum ſubſt. rei, ἐν σ. καὶ σεμνῷ σχήματι, modeſto 2, 5, 8. σώφρονα καὶ χρηστὰ ἔργα, moderat. 2, 4, 11. τοῖς - σώφροσιν - μαθήμασι, ſobriis 5, 7, 9. honeſtis. - Neutr. ſine ſubſt. ὅσα ἐκείνῳ πέπρακται ἀνδρεῖα καὶ σ. moderata 1, 2, 9. ſc. ἔργα ſ. πράγματα, i. q. ſq. πολιτικ. - Sed c. art. p. ſubſt. τὸ ἡμέτερον σῶφρον λ. noſtra ſobria diſciplina 7, 8, 14. ſc. μέρος ſ. γένος τοῦ τρόπου ſ. βίου, ſ. ἦθος, i. q. ſupra σωφροσύνη. Compar. εἰς τὸ σωφρονέστερον καὶ μεμετρημένον, λ. ad frugalitatem 2, 3, 22. qui Bg. cepit p. poſit., h. l. ob ſq. continentiam et parſimoniam maiorem, ſc. ἦθος. - ἐπὶ τὸ σ. καὶ σεμνότερον, modeſtiam 6, 1, 3. - †† Superlat. de perſ. c. abl. rei, τοὺς δοκοῦντας - βίῳ σωφρονεστάτους, vitae ſanctimonia 6, 1, 3. vita honeſtiſſimi ſ. ſanctiſſimi, i. q. ſupra 1, 2, 3.

T.

Τάγμα, ph. c. adi. πᾶν τὸ ἱππικὸν τ. tota equitum cohors 1, 13, 5. ſenſu anguſtiori, i. q. οἱ βασιλ. ἱππεῖς 1, 12, 13. et ſimpl. ἱππεῖς, ib. 14. 15. 16. 19. - At ſenſu ampliori, πᾶν τὸ ἱπ. τ. omnis equeſter ordo 4, 2, 19. ἐκ τοῦ ἱππικοῦ τάγματος τοὺς νεανίας, ſenatorii ordinis iuventutem 7, 10, 13. - in relat. ſ. opp. πᾶσα ἡ σύγκλητος καὶ τὸ ἱπ. τ. equeſtris ordo 5, 5, 19. εἰς τὴν σύγκλητον βουλὴν ἢ τὸ ἱπ. τ. 5, 7, 13. ἐκ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ ἱπ. τ. 7, 7, 10. τοῦ ἱπ. τ. - καὶ τῆς σ. 4, 2, 8.
ταμεῖον, ph. οἱ προεστῶτες τοῦ ταμείου, aerario 7, 4, 4. - c. gen. rei et adi. ταμεῖα χρημάτων βασιλικῶν ἐνταῦθα (ἐστὶ ſ. εἰσί) πάντα, aerarium pecuniae principalis hic eſt omne 1, 6, 19. fiſci *omnes*, noſtr. *alle* Kaſſen *Kaiſerlicher* Gelder.
ταμίας, ph. c. gen. loci, τὸν ταμίαν τοῦ ἔθνους, quaeſtorem provinciae 7, 6, 11.
Τάνταλος, nom. propr. Ταντάλῳ τῷ Λυδῷ λ. Tantalo 1, 11, 4.
τάξις, ph. c. adi. ὄντα μὲ ἐκ τῆς ἱππάδος τάξεως, ex equeſtri ordine 5, 1, 10. - Al. not. abſ. οὓς - ἡ τ. καλεῖ, ordo 1, 9, 5. ſe.

ries. - Al. not. c. adi. ἐλθὼν διὰ πάσης τάξεως στρατιωτικῆς, per omnes gradus militiae 6, 8, 3. - al. not. abſ. τάξιν λιπὼν, deſertor 1, 10, 2. ſtationis ſuae deſertor, ſtationem linquens ſuam ſ. locum in acie ſ. pugnandi.

ταράττειν, mor. de re, c. acc. perſ. et adiuncto, μηδέ σε - ἐκπληττέτω, μηδὲ τὸ - ὄνομα ταραττέτω, perturbato, terreto. μέγιστον δεινὸν - ἐλύπησε, καὶ - πάντας ἐτάραξεν, perturbavit 1, 14, 3. — δηλωθέντα ταῦτα αὐτὸν ἐ. καὶ τοὺς - ἐλύπησε, perturbarunt 6, 7, 7. - c. acc. perſ. et adv. (αὐτὸν) μάλιστα ἐτάραττε μνήμη τῶν λ. perturbabat ipſum 1, 3, 5. i. q. § 8. ἐλύπει. - † Al. not. cum acc. rei, ἡ περὶ ἐκεῖνα σπουδὴ - τῶν ἀδελφῶν ἐ. τὰς ψυχάς, diſtrahebat 3, 13, 4. ſq. explic., concitabat, irritabat, exacerbabat, dum Bg. leg. potius ἐσπάραττε, ſeparabat, diſcordes reddebat.— De perſ. c. acc. perſ. et participp. modi, τινὲς - αὐτὸν ἐτάραξαν, perturbabant 1, 13, 7. - c. adv. οὐ μετρίως - αὐτὸν ἐτάραττον καὶ οἱ Γερμ. turbabant 1, 5, 12. - † ſimul de perſ. et re, αἰφνιδίως ἄγγελοι καὶ γράμματα ἐτάραξε τὸν λ. perturbarunt 6, 7, 4. ſq. ſimul ſyn. phraſi. - Paſſ. de perſ. c. abl. rei, τῷ παραδόξῳ τοῦ ἔργου - ταραχθέντες, perturbati 2, 5, 4. - ſimul cum adv. εἰκότως ἐταράττοντο τῷ ἀήθει τοῦ πράγματος, perturbabantur 2, 11, 10. - ſimul c. praep. πρὸς τὴν αἰφνίδιον - ἀγγελίαν οὐ μετρίως αὐτὸς ἐταράχθη, turbatus eſt 6, 2, 7. i. q. ἐκπλαγεὶς λ. 6, 9, 1. - c. acc. rei ellipt. it. particip. modi et in opp. ταῦτα ἀκούσας, ἐξεπλάγη μὲν τὴν ψυχὴν, οὐκ ἐταρ. δὲ (κατὰ) τὴν γνώμην 3, 11, 17. haec audiens ſ. his auditis, perculſus quidem fuit animo, non perturbatus vero, tamen, mente, i. territus quidem fuit, ſed tamen non prorſus privatus vi cogitandi, deliberandi et conſilii capiendi, v. ἐκπλήττ. ſimul c. abl. rei, φροντίσι μεγίσταις τὴν γνώμ. ἐταράττετο, animus eius turbatus eſt 2, 3, 1. - c. ſolo adiuncto et particip. modi, ἐκπλαγεὶς καὶ ταραχθεὶς ἀγγέλλει, perturbatus 2, 1, 13. αὐτὸς ἐν ἐσχάτῳ δέει ἦν, οἵ τε K. ταραχθέντες, et C. perturbati 7, 9, 8. qui Bg. e pr. ſuppleverit v. ἦσαν, dum poteſt etiam reſolvi per coni. *quanquam* et ipſi - abſ. ὁ δὲ, καὶ αὐτὸς ταραχθεὶς, perturbatus 1, 17, 15. i. q. ἐκπλαγεὶς §. pr.

ταραχή, ph. ταραχῆς οὔσης λ. tumultu 1, 12, 12. - cum adiuncto, διὰ τὴν οὖσαν στάσιν καὶ ταραχὴν 7, 11, 7. - mor. cum adi. ἐν ταραχῇ πολλῇ ἦσαν, perturbatione 2, 12, 4. ἐν μεγίστῃ τ. ἦν 3, 1, 3. 6, 9, 1. μεγάλην τ. ἐνέβαλλε 3, 7, 1. - c. adiuncto, ἐν πολλῇ τ. καὶ ἀφασίᾳ - ἦν 7, 10, 1. *territi* iſto nuncio. ταραχὴ καὶ πένθος πάντας κατεῖχε 2, 6, 1. - † ambig. ταραχὴ κατεῖχε τὸν δῆμον, tumultus 4, 4, 11.

τάττω, ph. de perſ. ſenſu milit. c. acc. perſ. et praep. τὰς φάλαγγας ἐς τετράγωνα ἔταξε σχήματα, diſpoſuit 8, 1, 3. τὰ σκευοφόρα - ἐν μέσῳ τάξας, conſtitutis ib. 4, - it. Paſſ. ſ. Med. c. abl. rei, τῇ συνήθει - εὐκοσμίᾳ ταττώμεθα, conſiſtamus 4, 14, 15. locemur, nos locemus, in acie. - c. praep. καθ᾽ ὃ μέρος ἐτέτακτο Σεβῆρος λ. ſtabat 3, 7, 8. locatus erat, locarat ſe. - Sed extra bellum, ἐν τοῖς - ὑπατεύσασιν ἐ. numerabatur 3, 11, 3. collocatus erat, relatus.

ταῦρος, animal, ὅσα κερασφόρα, πλὴν ταύρων, ἔβαλλε, praeter tauros 1, 15, 6. ἑκατόμβας ταύρων, taurorum 5, 5, 16.

Ταῦρος, mons, δυσχείμερος - ἐξαιρέτως ὁ T. Taurus 3, 3, 10. — ὁ T., μεταξὺ ὢν Καππαδοκίας καὶ Κιλικίας 3, 1, 9. - cum adiuncto, τοῦ Ταύρου ὄρους τὰ στενὰ λ. Tauri ib. 8.

ταύτῃ, p. adv. v. οὗτος fem.

ταφή. ph. μήτε ἀναίρεσιν πρὸς ταφὴν γενέσθαι λ. ad ſepeliendum 7, 9, 16. † τὰ πρὸς ταφὰς ἐπιτήδεια, ad ſepulturam 8, 5, 18. e. qui Bg. videatur potius legiſſe ſing. ταφὴν cum Ms. pro vulg. τροφὰς inepto.

τάφος, ph. cum gen. perſ. ἧκεν ἐπὶ τὸν Ἀχιλλέως τάφον, ſepulcrum 4, 8, 10.

τάφρος, ph. ſenſu milit. ποταμὸς περιῤῥεῖ τὸ τεῖχος, παρέχων προβολὴν τάφρου, foſſae 8, 2, 16. τάφρου τῷ στρατῷ περιβληθείσης 8. 4, 8. τάφρων - προβλήμασιν 2, 11, 9. in finibus Rom. imperii. — πρὸ τῆς πόλεως τάφρους διορύττειν ib. 17, contra hoſtes.

ταχέως, ph. μέγιστον ἤγειρον πολυάνδριον, mox 4, 9, 14. τάχιστα, it. quam celerrime 8, 2, 13. propr. Neutr. adi. τάχιστος, per ellipſ. ſubſt. et praep. κατὰ τὰ τοῦ χρόνου μέρη τάχιστα. A quo et Fem. τὴν ταχίστην, p. adv. ante verb. actutum 1, 9, 20. quam primum 1, 13, 6. . poſt verb. 2, 7, 5. 2, 8, 18. 3, 12, 14. per ellipſ. κατὰ τὴν ταχ. βάδισιν ſ. ὁδὸν ſ. ὥραν.

τάχος, ph., animal. cum gen. rei, ποδῶν τάχει, velocitate 1, 15, 11. de ſtruthion. - homin. c. adi. μεγίστῳ τ. celeritate 2, 14, 15. πολλῷ τ. velocit. 3, 8, 5. - cum gen. rei, ὁδοιπορίας τ. celeritate 3, 7, 17. - ſimul cum adi. τῷ συνήθει τ. τῆς ὁδ. 4, 12, 11.

ταχὺς, mor. ſ. ph. de perſ. c. inf. τὸ νοηθὲν ἐπιτελέσαι, in excogitato perficiendo velox 2, 9, 2. - † ph. de re, διὰ ταχείας - ὁδοιπορίας, compendioſo itinere 1, 10, 6.

τὲ, ſ. τ' ſ. θ', copulandi not. A) ſolum, poſitum a) in periodi membro ſecundo, id que poſt vocem primam, ſ. in regione ſecunda, ἐνίων τὲ, λ. quorundam que 1, 1, 1. 3, 4, 20. 4, 12, 15. — ſtatim poſt praep. ἀπό τε μεσημβρ. item que a meridie 7, 3, 9. ἔν τε τῇ Ῥώμῃ λ. ac Romae 8, 8, 3. — b) in med. orat. ulteriori, poſt vocem ſecundam ſ. in reg. tertia, πλήθει ἀνδρῶν τε τοξοτῶν, ingenti que copia ſagittar. 3, 9, 7. poſt praep. ἐς γόνυ τὲ βρεχ. genu que 7, 2, 11. c) ab init. periodi et §. et in pergendo ad al. rem, τάς τε θυγατέρας λ. filias etiam rel. 1, 2, 3. δίδωσί τε λ. dat que 2, 2, 18. εὐφρανεῖ τε λ. laetif. quoque ib. 19. πάνυ τὲ λ. nimis que 2, 3, 2. οἵ τε ἐπέκεινα Τίγριδος λ. trans Tigrim quoque 2, 8, 13. 17. - αὐτῷ τε λ. ipſum que 4. 13, 3. 5. m. 3, 3, 4. 6, 9, 6. 8, 8, 4. 8, 1, 3. - ſimul cum al. particula, ſine relat. παρηγγέλθη τὲ δὴ, denique eſt 1, 5, 3. βιώσεσθέ τε καὶ λ. 8, 7, 14. ζητῶν τε καὶ λ. qu. que 4, 8, 10. πολλοί τε καὶ λ. 4, 9, 15. d) nominatim cum verb. et poſt nomen propr. Ἀσίαν τε καλουμένην 4, 3, 11. 6, 2, 4. v. καὶ. - B) in relat. c. al. copulis, per ordinem elementorum, a) τὲ - ἀλλὰ μὴν λ. v. infra in Repetit. b) φύσει τὲ γὰρ λ. - τά τε δεινὰ λ. nam et - et 1, 4, 3. ſq. 1, 6, 18. 1, 7, 9. 1, 9, 11. 1, 15, 9. 2, 1, 17. 4, 8, 19. 7, 3, 4. ſq. 7, 4, 4. - et - enim - et 8, 5, 18. ὑμῖν δὲ γὰρ -, καὶ λ. tum vobis enim - tum 1, 5, 20. — τὲ γὰρ - δὲ λ. nam et - et 3, 11, 12. ſq. cf. et in Repetit. — c) τὲ - δὲ 4, 1, 9. τάς τε ἄλλας - περιτυχὼν δὲ λ. cum — tum vero 4, 12, 14. πρός τε οὖν -, οὐκέτι δὲ λ. et - et 4, 15, 14. τολμῆσαί τε -, πολὺ δὲ λ. 7, 2, 14. καὶ ἐκέλευσέ τε -, σκύλας δὲ 7, 3, 9. προελθεῖν τε -, ὑπὸ δὲ λ. 7, 10, 13. τά τε ἐπιτηδ. - ἦν δὲ λ. 8, 2, 15. ſq. ὑπό τε - οἱ δὲ λ. 1, 12, 18. ἀκωλύτως τε -, ὑπ. δὲ 5, 12, 18. † εἰσιέναι τὲ γὰρ -, ὅ τι δ' λ. nam et - et 3, 11, 12. ſq. † τό τε γὰρ βαρβ. οὐ λ. - πεῖρα δὲ λ. nam nec - ſed 8, 2, 20. †† ſi-

mul c. neg. ἑαυτῷ τε -, μήτε δὲ λ. 4, 15, 18. d) ὕλης τὲ ἢ τέχνης 1, 10, 11. ubi τὲ ἢ ſit i. q. τὲ καὶ et pro uno καὶ aut ἤ, — κατά τε μετώπου, ἢ κατὰ λ. vel in fronte, vel in corde 1, 15, 7. πλούτῳ τὲ ἢ γένει λ. 3, 8, 13. e) Φράσεώς τε καὶ εὐφωνίας 1, 1, 1. ubi Bg. τε negligit, modo καὶ per et reddens, it. 1, 1, 9. 1, 2, 10. 1, 4, 9. 1, 5, 23. 1, 13, 13. ἐν ἡλικίαις τὲ καὶ ἐξ. in aetate ac lic. 1, 1, 10. 1, 17, 24. 27. 2, 2, 16. πρόφασίς τε καὶ ὑπ. occaſ. *atque* mat. 1, 8, 16. 1. † ἐν ἀδείᾳ τὲ καὶ μακ. β. *atque* in ſecur. et beato vel. 2, 4, 17. † ἡλικίας τὲ καὶ ἀξιώμ. aet. *aut* dign. 7, 3, 7. f) divulſis copulis his, πίστεώς τε ἀγαθῆς καὶ ἀνδρείας λ. fidei *que* b. *et* fort. 1, 5, 24. αὐτός τε δυσφόρως ἤνεγκε, καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς ἠγανάκτησε, et ipſe - et 6, 6, 1.— ab init. πολλή τε αὐτῷ καὶ παντοδαπὴ δύναμις 2, 14, 13. v. πολ. — g) Relat. ad ſe ipſum, τούς τε -, κωλύων τε λ. 1, 2, 5. — ὅθεν αὐτόν τε -, τήν τε λ. et - et 7, 5, 4. καὶ τοῖς τε -, αὐτός τε λ. et cum - tum 1, 9, 2. - 1, 17, 26. 4, 13, 6. πρός τε θεοὺς σεβ. - πρός τε β. tam - quam 2, 10, 3. ἤ τε - ἐναυσμ. τε λ. *atque* — *que* 3, 13, 4. ἴλιγγός τε -, ἔμετός τε λ. vertigo - vomitusque 1, 17, 23. 2, 8, 12. 7, 10, 2. it. in ὅ τε δῆμος - ἥ τε σύγκλητος λ. Rom. pop. - ſenatusque 4, 1, 5. 7, 10, 1. γῇ τε -, οἵ τε προασπίζ. ac protectores 5, 6, 18. - † h) ſimul cum neg. ἀλγοῦντά τε -, μὴ Φέροντά τε λ. 4, 13, 4. p. μήτε Φέρ. ἐπὶ τέλος τε ἀγαγεῖν, - τήν τε P. ἀρχὴν μὴ περιϊδεῖν λ. 2, 10, 4. - † i) Unum porro poſt neg. μήτε ὀπώρας - εὐΦορον, ἠρυθραίν τε λ. neque - que 1, 6, 3. e. μήτε -, ἔν τε διαίτῃ καὶ λ. nec - in que victu et 4, 10, 12. οὔτε νεῶν οὐσῶν -, τῆς τε γεΦύρας λυθείσης 7, 1, 17. p. vulg. τῆς γ. λ. ſine copula. - † ὅσον μὴ διέλυσεν -, καὶ - ἀπέπεμψεν, αὐτός τε - ἠπείχθη, ipſe que - non petiit 5, 2, 6. ubi mr., καὶ et τὲ, p. μήτε - μήτε. - μήτε τὴν - Φέρων -, τοῦ τε νοσοῦντος λ. 6, 6, 2. - † μηδέν τε τὶ τοιοῦτον προσδεχ. nec quid tale 1, 9, 19. p. καὶ μηδέν τι, cf. 1, 5, 5. † k) τῶν μὲν γὰρ ἀπολαύσεις ἐκεῖ τε λ. ibi que 1, 6, 14. ἀπῆγε μὲν τῶν -, διδασκάλους τε λ. 5, 7, 9. ubi Bg. *contra*, per δὲ reddens, τὸν μὲν Ἀντων. - τούς τε λ. 5, 8, 16. niſi μὲν potius ad §. ſq. δὲ refertur. ᾧ πατρὶς μὲν - τέκνα τε καὶ γυνὴ οἰκεῖοί τε λ. 8, 3, 2. Φύσει μὲν -, ἔν τε - ἐπιεικῶς τε λ. ib. 16. τῶν μὲν - αἵ τε - τὸ δὲ λ. 7, 6, 5. †† l) μάλιστά τε, praecipue vero 2, 6, 3. cum et p. *que* procedat. - † m) τά τε οὖν λ. - καὶ λ. 4, 14, 15. 6, 1, 13. 8, 4, 18. ubi Bg. τε negligit, p. *igitur* et - et. ὑποσχέσθαι τε οὖν δωρεῶν καὶ δεήσεσιν αὐτός τε καὶ ὁ υἱὸς λ. igitur et - et ib. 25. τε οὖν - τε λ. igitur - et 4, 8, 17. 5, 7, 11. ἐδῄου τε οὖν -, τάς τε κώμας λ. que - que 7, 2, 7. cf. et mox in - † n) Repetit., et quidem 1) merum τε, ſemel, diverſis §. 1, 2, 6. ſq. πρός τε -, πρός τε ib. 2, 9. - ter deinceps 1, 5, 25. ſq. 2, 4, 14. 3, 5, 4. 5, 3, 12. 6, 9, 4. 8, 4, 11. - quater 1, 3, 9. ſq. quinquies ἔτι τε - τε - τε - τε - τε, 3, 11, 2. - 2) ſimul cum al. copul., τε καὶ - τε καὶ 1, 1, 4. - divulſum τε - καὶ -, τε - καὶ 1, 8, 17. 3, 9, 19. — πέμπει τε -, ὕλης τε - καὶ τέχνης 4, 10, 2. 7, 5, 4. ὕβρεις τε καὶ βίαι, - παρά τε 1, 3, 6. 2, 6, 8. 4, 6, 1. 5, 6, 16. - divulſ. τε - καὶ - τε 1, 12, 1. ſq. 4, 6, 4. 4, 8, 10. τε - καὶ - τε καὶ 1, 6, 5. 1, 8, 10. τε - καὶ - τε - καὶ - τε - καὶ 1, 12, 3. ſq. — τε - τε - καὶ - τε - καὶ 1, 8, 4. τε - τε - καὶ - τε 1, 12, 8. 2, 10, 10. 4, 6, 7. - τε καὶ - τε - τε 1, 6, 3. τε - τε - τε - καὶ 2, 8, 17. ſq. 6, 9, 2. τε - τε καὶ - τε - καὶ 3, 1, 14. 5, 7, 9. τε καὶ - τε - καὶ - τε 1, 1, 5. τε καὶ - τε - τε καὶ 8, 5, 9. -

τὲ - καὶ - τὲ - τὲ 2, 8, 6. 7, 2, 14. 4, 14, 16. τὲ - τὲ καὶ - τὲ 1, 4, 7. 1, 15, 6. τὲ - καὶ - τὲ - τὲ καὶ 3, 9, 21. τὲ - καὶ - τὲ καὶ - τὲ καὶ 7, 3, 16. ſq. τὲ - καὶ - τὲ - καὶ - τὲ 2, 6, 3. ſq. † τὲ - καὶ - τὲ - καὶ - μήτε - μήτε - μήτε - τὲ - τὲ - καὶ 3, 7, 16. ſq. ubi tertium τὲ Bg. per *neque*. τὲ - τὲ - καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - καὶ 8, 5, 15. τὲ - τὲ - τὲ - καὶ - τὲ καὶ 4, 12, 6. τὲ - καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ - καὶ 4, 8, 14. ſqq. τὲ - καὶ - τὲ - τὲ - τὲ καὶ - τὲ 6, 2, 3. ſq. τὲ - τὲ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ καὶ - τὲ 5, 5, 1. ſq. τὲ - καὶ - τὲ - τὲ - τὲ καὶ - τὲ καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ καὶ 5, 6, 11. - 15. τὲ - καὶ - τὲ - τὲ - καὶ - τὲ - καὶ - τὲ καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ καὶ - τὲ - τὲ - τὲ - τὲ - καὶ - τὲ 5, 5, 8. - 13. - οἵ τε γὰρ - ἤ τε - τε - ἤ τε 1, 6, 18. ſq. τούς τε γὰρ - τὲ - καὶ - τὲ - καὶ - καὶ - τὲ καὶ - τὲ - τὲ 2, 4, 2. - 4. πάσης τὲ γὰρ - τὲ - καὶ - τὲ καὶ - τὲ - τὲ - τὲ 4, 8, 19. - 21. Φόνων τὲ γὰρ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ - καὶ 6, 9, 16. ἐκεῖνός τε γὰρ - τὲ - τὲ - καὶ 7, 4, 4. τούς τε οὖν -, τὲ καὶ - τὲ - καὶ - τὲ 2, 14, 12. ϛρατηγοί τε οὖν - τὲ - τὲ - τὲ - καὶ 7, 12, 2. †† παρασκευαζομένου τὲ -, εἴς τε -, ἀπό τε - ἀλλὰ μὴν καὶ 6, 4, 13. ubi tertium τὲ Bg. in γὲ mutarit. 3) repetit. diverſo ſitu ſ. loco, ab initio, in regione ſecunda etc. Φύσει τὲ -, ἐς καινοτομίαν τὲ -, ἠπίως τε -, τά πλεῖϛά τε 2, 7, 13. ſq. ἀπόβασίν τε -, θρέμματά τε -, κατ' ὀλίγον τὲ -, πάντα τὲ - πάντας τὲ -, τούς τε -, ἐπέϛειλε τῇ τε συγκλήτῳ καὶ τῷ δήμῳ, τάς τε πράξεις μεγαληγορῶν, τὰς μάχας τὲ καὶ τὰς νίκας - ἀνέθηκε γραφαῖς. ἡ δὲ σύγκλητος πάσας τὲ τὰς τιμὰς - καὶ προσηγορίας λ. 5, 9, 17 - 22. ὡς ϛρατοπέδων τὲ ἐπιμέλειαν τῶν ἐθνῶν τε ἀρχὰς λ. - ὡς ἀσκοίη τὲ - καὶ 6, 8, 3. ſq. — εἰς τοσοῦτόν τε - καὶ -, Ἡρακλέα τε καὶ -, ἀποδυσάμενός τε -, ἀμφιέννυτό τε 1, 14, 15. ſq. σ) Nominatim adhuc in ſitum et locum tertium, praeter 2, 7, 13. ſq. 3, 9, 7. e., quoque πᾶσα ἥ τε - καὶ λ. que - ac 5, 2, 5. 7, 5, 4. - p) nominatim in ſitu poſt praepp., ex ordine element. ἀπό τε μεσ. 7, 3, 9. ἀπό τε - ἀλλὰ λ. 6, 4, 13. ἀπό τε γὰρ - καὶ - τὲ καὶ 1, 15, 9. διά τε τῆς - καὶ - τῶν τε - ἐκεῖ τε - καὶ 4, 8, 15. διά τε - καὶ 6, 9, 9. 8, 4, 2. διά τε - τὲ - τὲ ib. 11. διά τε - καὶ - τὲ - τὲ 3, 3, 1. τὲ γὰρ - τὲ - εἴς τε λ. 6, 9, 16. 1, 17, 21. ἔκ τε τῆς - καὶ 1, 15, 2. ἔκ τε οὖν αὐτῆς Ἰτ. καὶ, igitur cum ex - tum 6, 3, 2. ἔκ τε τῆς - καὶ ἐκ τοῦ λ. ib. 9. - tam - quam 2, 8, 7. - ἔκ τε πραϛίας καὶ - atque ex 7, 1, 3. τούς τε οὖν -, τὲ καὶ -, ἔκ τε τῶν - εἴ τε λ. cum ex - tum ſi 2, 14, 12. ὑποδέχεσθαι ἔκ τε τῶν ναῶν καὶ λ. 4, 4, 18. ὅ τε δῆμος - ἥ τε σύγκλητος - ἔν τε τοῖς λ. -et - et - in ceteris item 2, 14, 4. 3, 11, 3. ἀλλ' ἔν τε τῇ πατρῴᾳ - καὶ 2, 4, 18. ἔν τε ἀσωτίαις καὶ 2, 5, 2. 4, 10, 12. 8, 6, 1. ἔν τε τῇ Ῥώμῃ, ac Romae 8, 8, 3. 8, 3, 16. †† in regione quarta, ἐν αὐτῇ τῇ τε Ῥώμῃ καὶ λ. tam ipſa urbe (Roma) quam 7, 3, 2. ἐπί τε ταῖς λ. 4, 7, 2. ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τε ἡμῶν -, καὶ λ. in ſalutem cum noſtram, tum 2, 7, 18. τὴν ἐπὶ Γαλατίας τὲ καὶ Ἀσ. 3, 2, 11. ἔς τε τὰ ἔθνη λ. atque in 8, 6, 18. τὲ - τὲ καὶ - τὲ καὶ - ἐπί τε 6, 8, 16. κατά τε μ. - ἢ λ. vel in fronte, vel 1, 15, 7. κατά τε πόλεις καὶ 7, 3, 16. 8, 7, 13. παρά τε τοὺς λ. 1, 3, 6. περί τε τοὺς βωμοὺς λ. circa que 5, 5, 17. ἔθεόν τε, περί τε τὰ ἱερὰ καὶ β. currebant que circa templa et aras 2, 2, 6. †† περί τε τοῖς βωμοῖς -, ὑπό τε αὐλοῖς - τὲ - τὲ - καὶ 5, 3, 15. πρός τε τοὺς - πρός τε τοὺς λ. tam adverſus - quam 1, 2, 9. 2, 10, 3. - †† in regione quarta, ὡς ὑπὸ τῆς τε μητρὸς - καὶ 6,

8, 7. ὑπό τε τῆς - καὶ 4, 7, 1. ἥ τε - ἥ τε ὑπό τε τῆς - πεζὴν τε καὶ - τὲ - τὲ 3, 1, 1. ſqq. - q) nominatim poſt ſolum artic. τῇ τε Ῥ. - καὶ τῇ λ. 2, 8, 18. † ὡς δὲ τῇ τε συγκλήτῳ καὶ τῷ Ῥ. δήμῳ -, τὲ - τὲ καὶ - τὲ 5, 5, 2. ubi primum τὲ eſt in regione quarta. - r) ubi non loco poſitum ſuo, atque adeo A) praemiſſum, cum debuiſſet poſtponi, αὐτός τε ἀναλαβὼν -, καὶ ὁπλίσας -, ἀναμίξας τὲ -, καὶ - νομισθεὶς -, μηδενός τε προφυλαττομένου - ἐπιπεσὼν 1, 10, 11. ubi ſaltem poſtr. τὲ pertinet demum ad ſq. particip. ἐπιπ., pro ἐπιπεσών τε, μηδ. προφ. et pro καὶ, μηδ. προφ., αἰφν. ἐπιπεσ., niſi et primum debuit eſſe ἀναλαβών τε αὐτοὺς, λ. - τούς τε ἐντυγχάνοντας ἔβαλλον καὶ λ. 1, 12, 13. p. τοὺς ἐντ. ἔβαλλόν τε καὶ λ. - (τό τε ϛρατόπεδον ἐπεισέλθοιεν - καὶ 2, 13, 21. p. ἐπεισ. τε τὸ ϛρ. καὶ λ.) - περαιωθεὶς διά τε Βιθυνίας καὶ Γαλ. 3, 3, 1. p. διὰ Βιθ. τὲ καὶ Γαλ. (cf. ἐπὶ Γαλατ. τὲ καὶ Ἀσ. 3, 2, 11.) διά τε τῆς ἀλλ. - καὶ λ. 4, 8, 15. p. διὰ τῆς τε ἀλλ. - διά τε μεγίϛου - καὶ 8, 4, 2. p. διὰ μεγ. βασ. τὲ καὶ πλ. - πῶς τε ἡλικίας ἔχοι καὶ λ. 4, 9, 9. p. πῶς ἡλ. τὲ ἔχ. λ. ſ. πῶς ἔχ. ἡλ. τὲ καὶ λ. - πᾶσα ἥ τε Ῥ. π. καὶ λ. tota que Rom. urbs ac 5, 2, 5. p. πᾶσά τε ἡ Ῥ. λ. cf. 3, 6, 10. - δεδιὼς, μή τε τῇ συγκλήτῳ καὶ λ. 7, 1, 5. p. μὴ τῇ τε συγκλ. λ. (cf. τῇ τε συγκλ. καὶ τῷ δ. 7, 2, 15. et 5, 5, 2. ſupra ad Nr. q.) - ἐνὸν αὐτοῖς τε σώζεσθαι καὶ λ., cum liceat ipſis et ſeſe conſervare et 8, 3, 5. p. σώζ. τε καὶ λ. - τὰ τενάγη, ἅ τε ὑπὸ Ἠρ. - καὶ 8, 7, 1. p. ἅ, πληρούμενα ὑπὸ Ἠρ. τε ποτ. καὶ τῶν λ. - †† τά τε γράμματα - ἀποδόντες, ἠξίουν λ. 3, 5, 12. ubi, poſitum ante particip., pertinet demum ad ſq. finitum verb. ἠξ., pro καὶ, γράμμ. ἀποδ. ἠξ. - †† καὶ πρῶτός τε - τὸ - ἐῤῥωμένον, καὶ τὸ σκληρὸν -, τό τε εὐπειθὲς - καὶ εὔτακτον λ. 3, 8, 10. ubi (ut et in ſqq. locis) pertinet demum ad ſq. ſubſt., pro καὶ πρῶτος τό τε πάνυ αὐτ. ἐῤῥ. λ. - χρήματά τε αὐτοῖς καταλιπὼν - καὶ δύναμιν 3, 15, 7. p. καταλ. αὐτ. χρήματά τε - καὶ δυν. - τούς τε ἰατροὺς ἀνελὼν - τούς τε τροφεῖς λ. ib 8. p. ἀνελ. τούς τε λ. - † προσέβαλλόν τε ταῖς πύλαις καὶ 7, 11, 16. p. πρ. ταῖς τε πύλ. ſ. ταῖς πύλ. τὲ καὶ λ. - ὡπλισμένοι τὲ τὰς ἐπάλξεις καὶ ib. 17. p. ὡπλ. τάς τε ἐπ. λ. - παρέχων τὲ προβολὴν - καὶ λ. et - et - praebens 8, 2, 16. p. παρ. προβολήν τε λ. † B) poſtpoſitum, φονεύειν τὲ - κελεύσας καὶ διαρπάζειν 3, 3, 5. p. κελεύσας φον. τὲ λ., non adeo pertinens ad particip. ſed modo ad inf. - †† ὁ Λαῖτός τε καὶ Ἐκλ. 2, 2, 11. p. ὅ τε Λ. quum vero populi turba omnis eſſent in caſtris. et Laetus Electus que etiam eo ingreſſi eſſent, ſecum adducto Pertinace: tunc Laetus, poſtquam convocaſſet milites, dixit rel. †† καλέσας τούς τε - ϛρατοῦ τε λ. 2, 8, 1. p. καλέσας τὲ τοὺς ϛ. - † χρήματα - ἀθροίζων τά τε αὐτοῦ καὶ λ. 2, 11, 13. p. ἀθρ. τὲ τὰ λ. - † οἰόμενος, οὕτως ἐκπλήξειν τούς τε Ἰλλ. καὶ ib. 18. p. οὕτως ἐκπλ. τὲ τοὺς Ἰλ. λ. — †† ἠμφίεϛο γάρ τήν τε -, ἔν τε τοῖς -, παρῃώρητό τε λ. 3, 11, 3. ſq. ubi enunciatio ἔν τε λ. obiter interiecta, et primum τὲ refertur ad poſtr. τὲ, ſed inverſo ordine, p. τήν τε γὰρ πλ. ἐσθ. ἠμφ., nam et rel. τὸ δὲ τοὺς ὀχλοῦντας ἀποσείεσθαι ἔκ τε τῆς - καὶ ἐκ τοῦ λ. 6, 3, 9. ubi pertinet ad pr. membrum, p. τὸ δὲ ἀποσείεσθαί τε τοὺς ὀχλ. ἐκ τῆς λ. ſed tum vexantes amoliri habet ex bona conſcientia confidentiam, tum rel. †† ὡς ὑπὸ τῆς τε μητρὸς ἀρχόμενον, καὶ 6, 8, 7. p. ὡς τε ὑπὸ λ. ſ. ὡς ὑπό τε τῆς μ. cf. 4, 7, 1. - †† s) Poſt copulam al. ſimul, καὶ τοῖς τε υἱοῖς -, αὐτός τε λ. et cum filiis - tum ipſe 1, 9, 2. καὶ πρὸ ἁπάντων

αὐτήν τε - Λαῖτόν τε καὶ Ἐκλ. τῶν τε λοιπῶν λ. et - cum ſe — Laetum que et El., tum caeterorum 1, 17, 9. - καὶ δώσειν τὲ ὑπισχνεῖτο, καλεῖ τε λ. et daturum (ſe) pollicebatur, et appellabat 4, 11, 1. qui Bg. primum τὲ negligit, (it. 7, 11, 18.) p. et tum ſe dat. poll. tum appell. † καὶ ἐκέλευσέ τε - σκύλας δὲ λ. 7, 3, 9. ſq. ubi τὲ non tentandum, ſed ad δὲ referendum. πᾶσά τε ἡ πόλις κατεσκάφη· καὶ θεάτρων τὲ καὶ λουτρῶν παντός τε κόσμου καὶ τιμῆς λ. tota que urbs diruta; theatris que ac lavacris et omni ornatu ac honore 3, 6, 19. p. et tum theatris et lavacris, tum omni rel. - καὶ πρῶτός τε λ. 3, 8, 10. et primus ipſe tum eorum robur ac durum victum, tum tolerantiam - v. ante in Nr. 1. A. - ††† t) Per ambig. ſitum, praeter pr. 3, 8, 10., quoque 9, 10, 13. - ††† v) Per lect. ambig., ubi confuſum putatur, pro γὲ, δὲ etc., cf. Ind. Confuſ. et in ſq. claſſe. ††† x) Per Vs. Bg. et quidem A) not. copulandi ſimpl., per ſeverum Lat. εἰς ὕπνον τὲ λ. ſomno que 1, 17, 20. - per ſyn. vel unum, vel plura, διδάξαντές τε λ. ac patefec. 1, 9, 18. 1, 17, 6. 2, 5, 15. 2, 7, 8. 2, 13, 18. 5, 6, 24. - † in repetit. τὲ - τὲ λ. que - ac 2, 3, 7. διαβαλλ. τὲ, atque vituper. 1, 6, 3. 2, 4, 17. 7, 3, 5. - †† in repetit. ἀκρ. τε - εἰς τε λ. que - atque 6, 9, 16. ἐπαλλ. τὲ, et iter. 1, 17, 1. e. 21. - †† in repetit. τὲ - τὲ, que - et ib. 14. τάς τε θυγ. filias etiam 1, 2, 3. 1, 7. 10. 1, 10, 2. 3, 8, 15. 4, 7, 9. 5, 8, 5. 4, 1, 9. 4, 6, 6. 9. 6, 7, 19. 8, 5, 11. - in repetit. οἵ τε γὰρ - ἥ τε - ταμ. τε - ἥ τε λ. nam et - et - que - Patris etiam 1, 6, 18. ſq. τὲ - τὲ, et - etiam 1, 9, 20. τὲ - τὲ, etiam - que 1, 14, 16. νομ. τὲ - ἀρχ. τε, que - etiam 1, 16, 7. τὲ - τὲ - τὲ - τὲ, -τὲ, que - etiam - quoque - tum - tum 2, 4, 13. ſq. - τὲ - τὲ - τὲ - τὲ, etiam - que - que - que 2, 10, 10. cf. 3, 9, 9. ſq. 4, 2, 19. 4, 4, 2. ſq. 4, 6, 6. - 9. 4, 8, 6. 5, 5, 4. 11. 16. 5, 6, 21. 7, 8, 8, 8, 6, 6. - † in particip. τά τε - διαθεὶς, rebus etiam - conſtitutis 3, 8, 4. - μήτε - τοῦ τε στρατ. νοσοῦντος, exercitu etiam 6, 6, 2. τοῦ τὲ λοιπ. πλ. συνελθόντος, cum reliqua etiam mult. conveniſſet 2, 8, 1. τῶν τε παίδων - ὄντων λ. cum et filii - ſint 2, 15, 7. μὴ φέροντά τε λ. impatientem etiam 4, 13, 4. μισῶν τε ἄλλως, infenſus alioquin etiam ib, 6. τά τε κενὰ πληρώσαντες, cum et - repleviſſent 4, 15, 3. στρατηγός τε - καταστάθεὶς, etiam que cum praefectus - foret 2, 9, 12. οἵ τε ἱππεῖς λ. atque etiam eq. 5, 6, 20. αὐτή τε ἡ πρεσβύτις, et ipſa etiam 5, 7, 6. ἥ τε περὶ τὰ θεάμ. *tum* eorum *etiam* circa rel. 3, 10, 6. 4, 2, 16. 4, 6, 5. †† ἔτι τὲ, tum vero etiam 4, 7, 6. †† ἀκάρας τὲ, *dein* recedens 7, 6, 1. ἀπὸ μεσημβ. τὲ, a meridie item 1, 15, 9. τάς τε ζώνας 2, 13, 19. ἔν τε τοῖς λοιπ. in caeteris item 2, 14, 4. cf. 4, 6, 4. 4, 8, 7. προσέταξε λ. edixit item 5, 5, 13. 6, 2, 11. 7, 8, 23. † in repetit. 1, 1, 3. τῆς τε, item que 4, 6, 7. 7, 9, 20. 7, 12, 20. ζῶά τε λ. *praeterea* anim. 1, 14, 2. †† in med. orat. τοῖς τε ὑπατ. tum conſulibus 7, 6, 21. ſed et init. 4, 10, 9. 5, 6, 20. 1, 5, 26. πρός τε λ. tum etiam 4, 15, 9. 6, 9, 9. †† πᾶν τε τὸ παρὸν λ. quae *ve* aderat 1, 4, 19. οἵ τε εἰθισμένοι λ. qui ve 2, 3, 22. 2, 6, 5. 4, 1, 7. 7, 9, 16. † in particip. τῷ τε - διδόντας, qui ve - miniſtrarent 5, 1, 6. ἐθνῶν τε ἡγησάμενος, qui ve adminiſtraſſet 7, 10, 7. e. - † Nominatim poſt pron. ὅσοι τε λ. qui ve 1, 9, 15. 2, 6, 8. ὅσοι τὲ - ὅσοι τὲ λ, 7, 9, 17. ubi modo poſtr. reddit Bg. *qui item.* — ὅσα - τὲ - καὶ ὅσα, qui ve - et qui 2, 4, 4. μηχαναί τε - καὶ

ὅσα λ. machinae item - quae ve 7, 8, 23. ὅσα τὲ ζῶα - ὅσα τὲ - et quaevis - et quaevis 1, 15, 6. ὅσα τὲ, omnia que 5, 6, 20. - † Nominatim poſt adv. ἔτι τὲ καὶ λ. atque etiam 1, 17, 12. 3, 5, 4. 5, 2, 13. 6, 8, 6. ubi Bg. negligit ἔτι. - ἔτι τὲ αὐτὸν καὶ λ. ac praeterea 3, 11, 2. - ††† poſt verb. neg. ἠγνόουν τὲ, nec ſciebant 5, 4, 16. †† B) not. copulae adverſ. σέβουσί τε λ. colunt *vero* 1, 16, 2. 2, 8, 17. 4, 4, 10. 5, 6, 18. † μάλιστά τε, praecipue vero 2, 6, 3. διαγγελθ. τὲ λ. nunciata *autem* 2, 7, 9. 13. 2, 15, 17. 6, 7, 21. 7, 12, 14. 8, 7, 14. μὲν - τὲ 5, 7, 9. ubi Bg. *contra*, et leg. δὲ, ut in locis pr. quoque. - C) In copulatis vicine τὲ καὶ λ. que et 1, 1, 3. ſq. ὕβρεώς τε καὶ λ. contum. item et 1, 17, 10. 6, 8, 7. e. †† Κλέανδρός τε καὶ οἱ περὶ αὐτὸν, Cleander cum ſuis 1, 13, 12. ὕβρεις τὲ καὶ [illegible] λ. contum. et viol. 1, 3, 6. 11. 1, 13, 13. e. 7, 10, 10. i. μεγάλοι τὲ καὶ εὐδ. magni atque illuſtr. 1, 6, 17. †† ἀναγνούς τε καὶ ἐκπλαγεὶς, cum legiſſet, expaveſactus 1, 17, 14. qui Bg. negligenter opprimit utr. copulam. - D) In copulatis per intervallum, κουσεραν τε ἀεὶ, καὶ συνν. que - et 1, 6, 3. 2, 6, 17. ὡς διαλεχθ. τὲ - καὶ λ. ut et alloqu. et 1, 5, 2. 1, 4, 12. 1, 12, 3. 1, 13, 5. 1, 14, 7. 10. 1, 15, 1. 2, 10, 13. - ac - que 1, 13, 11. - ac - et 1, 14, 15. - cum - tum 1, 7, 8. 1, 14, 2. 2, 4, 17. 2, 7, 15. — † in repetit. 1, 8, 4. 17. 2, 9, 2. εἴς τε - καὶ εἰς λ. primum in -, deinde in 2, 8, 10. αὐτοί τε - καὶ, ipſi primum -, dein 8, 6, 4. — tam - quam 2, 5, 1. - aut - aut 8, 4, 29. 8, 5, 19. † ſed negligenter, per unum *et*, 1, 7, 6. 1, 12, 1. 2, 5, 3. ſq. 2, 8, 14. 18. 2, 13, 3. 4, 13, 5. † in repetit. per *que* 1, 10, 14. - per *atque* 1, 12, 4. 9. 6, 3, 9. † per *vero* 4, 4, 19. e. ††† omitti utr. 1, 16, 8. 4, 7, 1. ††† per anaphoram, ὅτε δῆμος - καὶ λ. actum eſt - actum eſt 1, 13, 4. E) in copulatis τὲ - τὲ λ. cum - tum 4, 9, 17. cf. ſupra Nr. g. - † per ſolum *tum* 1, 3, 9. ſq. — † per *et* - *que* 1, 4, 7. - †† primum modo reddens, per *que* 8, 8, 17. ††† in repetit. quater per *ac* - *que* - *et* - *que* 8, 5, 15. in repet. quinquies per *ac* - *que* - *et* - *ad haec* 3, 11, 2. neglecto τὲ ſecundo. - F) ubi Bg. addit, ut in ſecundo particip. ἀφην. ac 5, 2, 14. - poſt praep. δίχα ac 7, 3, 14. - init. §. poſt ſubſt. ἐν προσχήματι, ſub ſpecie que 7, 7, 8. ubi elapſum ob pr. ſyllabam τι eſſe poſſit. - init. §. poſt adv. ἔνθα καὶ, ibi que et 7, 9, 16. - in med. poſt ſubſt. πυλίσι, portulis que 8, 4, 4. † poſt coniunct. εἴ τινι, atque ſi 8, 8, 3. †† poſt particip. primum ἔχοντες, atque hab. ib. 18. - G) ubi Bg. omittit, ut in ſecundo particip. 1, 3, 1. e. 4, 9, 10. 4, 13. 9. 16. 5, 4, 12. 6, 9, 4. it. in tertio 5, 5, 15. cf. 7, 11, 10. 7, 1, 21. e. ſq. - poſt ὅσοι 1, 6, 2. - poſt verb. primum τολμ. 1, 17, 14. - poſt praep. et ante ſolum particip. παρά τε 2, 6, 10. 2, 15, 7. † poſt ſecundum verb. finiti temporis, mutans primum in particip. ἐπεισθοντε ἐκάλουν τε, permoti, implorabant 2, 7, 8. - pro καὶ *id que* 2, 5, 15. 3, 1, 14. - † in pluribus particip., dum unum particip. reſolvit per particul. *cum*, πάντας τε 3, 8, 4. † ad novam lectionem, in vulg. τὲ αὐτοὺς 4, 5, 12. reddens modo *autem*, ubi voluerit δὲ ſ. δ' αὖ τοὺς λ. oppreſſo αὖ, cum et procedat τε αὖ τοὺς λ. † ante primum particip. ὁ δὲ Ἀρτάβ., ταῦτά τε ἀναγνοὺς καὶ διδαχθεὶς λ. quibus lectis Artabanus edoctus que 4, 15, 20. p. ſed Artabanus, tum his lectis, tum doctus. - in pluribus particip. ἀγαπῶν τε ib. † ἀπάρας τῆς Συρίας ἐλθών τε εἰς τὴν Νικομήδειαν, cum profectus e Syria veniſſet Nicomediam 5, 5, 3. ubi, ſervato primo particip., alte-

rum reſolvit in coniunct. *cum*, ſed in ſyn. *poſtquam* 7, 1, 6. — alterum particip. reſolvens potius per pron. relat. ἱερ. ἀγν. τὰ λ. 5, 6, 3. 5, 8, 6. 8, 4, 30. - †† in adi. ſecundo 5, 5, 12. 6, 5, 23. 8, 1, 3. - ††† H) ubi Bg. transfert in ſq. membrum. ἀγων τὲ λ. 3, 2, 2. 4, 8, 1. ††† copulatum vicinius in unam veluti vocem, ἔςε et οἷόςτε v. ſupra.

τειχίζειν, ph. de perſ. c. acc. loci et adv. τὰ ςρατόπεδα - ἐπιμελέςερον τειχίσας, caſtris communitis 6, 7, 11. - trop. cum abl. modi et acc. perſ. oppreſſo, τῇ τῶν ἀσπίδων προβολῇ ὥςπερ τειχίσαντες (ἑαυτοὺς,) ſepti 6, 5, 22. ſeſe cum ſeniiſſent. - Paſſ. ph. de re ſ. loco cum adv. τὸ Βυζάντιον -, εἰδὼς ὀχυρώτατα τετειχισμένον, eſſe munitiſſimam urbem 3, 2, 1. munitam, v. ὀχ.

τειχίον, ph. τὰς - ὁδοὺς παραφράξαντες - τειχίων - ἐγέρσεσι, muris excitatis 8, 5, 10. forte in not. propr. et diminut. muris humilioribus nec altioribus.

τειχομαχεῖν, ph. de perſ. et hoſtibus obſidentibus, abſ. τειχομαχοῦντες οὐδὲν ἔπραττον, murum oppugnando 7, 12, 7. - ſimul c. abl. modi, τ. παντὶ σθένει, murum oppugnantes 8, 4, 18. — † c. adv. et adiuncto, προθύμως τειχομαχῆσαι, πολλάκις δὲ προσβαλούσας λ. murum oppugnaſſe 8, 2, 4. †† de obſeſſis, in opp. et c. praep. πολλῶν - γενομένων προςβολῶν, (ab hoſte externo,) — μετὰ πολλῆς βίας καὶ προθύμου μάχης τειχομαχοῦντες ἀντεῖχον οἱ Ἀκυλήσιοι, pro muro pugnantes 8, 4, 19. ſ. e muro p., niſi leg. in acc. τειχομαχοῦντας, qui acc. pendeat a v. ἀντ.

τειχομαχία, ph. de hoſte obſidente, ἀνάνδρως - προςφερομένους τῇ τειχομαχίᾳ, in oppugnatione 8, 5, 5.

τεῖχος, ph. in caſtris, ἔντος τείχους ἔμενον, intra murum 2, 5, 15. 2, 6, 6. 7, 11, 19. τοῦ τ. ἀπεδίωκον, a muro ib. 17. εἰ τῷ τείχει προςβάλλοι ὁ δῆμος 2, 5, 15. οὔτε προςῆλθον τῷ τ. ad murum 2, 6, 8. 11. ἀναγαγόντες - τοὺς - ἐπὶ τὸ τ. ib. 7. 14. προςέβαλε τοῖς τείχεσιν, moenibus 5, 4, 4. murum 7, 11, 16. - †† cum gen. loci diſerto, γενόμενοι πρὸς τῷ τ. τοῦ ςρατοπέδου, ad murum caſtrorum 5, 3, 24. 7, 12, 4. ἐφρούρουν τὸ τ. τοῦ ςρ. 7, 11, 12. — in munitione, ταῖς ἐπάλξεσι τοῦ τ. 3, 3, 1. 11. - † ſimul c. adi. τοῦ Ταύρου ὄρους τὰ ςενὰ - διαφράττεσθαι γενναίοις τείχεσι καὶ ἐρύμασι 3, 1, 8. - in urbe, τοῦ τ. κἂν μέρος τι καθελεῖν 8, 4, 23. — μηχαναὶ - προςήγοντο τῷ τ. 3, 9, 8. τῷ τ. - ἐφεςὼς 8, 3, 7. — † φράξαντες τῷ τ. τὴν πόλιν 8, 2, 13. - ſimul c. adi. τῷ προβεβλημένῳ τ. ib. 10. γενναίῳ καὶ μεγίςῳ τ. 3, 1, 14. τ. μεγ. καὶ γενν. 3, 1, 7. περὶ πᾶν τὸ τ. 8, 4, 17. τὸ τ. ἀνανεώσασθαι 8, 2, 12. 12. ποταμὸς περιῤῥεῖ τὸ τ. ib. 16. περιθέων τὸ τ. 8, 3, 8. μηκέτι - τειχῶν - δεηθεισῶν λ. 8, 2, 11. ἐπὶ τῶν τ. in moenibus ib. 13. ὑπὲρ τῶν τ. ſuper moenia 8, 6, 6. ἀπὸ τῶν τ. a moenib. ib. 8. παρὰ τοῖς τείχεσι, ſub moenib. ib. 8, 4, 26. ἐπὶ τὰ τείχη, ad moenia ib. 15. †† τῶν τ. κεκλεισμένων, moenibus clauſis 8, 6, 9. portis moenium, i. q. τὰς πύλας κλείσαντες 8, 2, 13. 7, 11, 12. †† c. gen. perſ. τοῖς τ. τοῖς Ἀκυλησίων, moenia Aquileienſium 8, 6, 3. - Trop. c. gen. rei, μισθοφόρους - καταςησάμενος, ἀντὶ τείχους τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, pro muro 2, 11, 9. ἃ περ ὄρη, ὥςπερ τεῖχος Ἰταλίας, ἡ φύσις ἤγειρεν, veluti murum 8, 1, 12. de Alpibus, ut et in ſq. loco. - abſ. ἐκεῖνα ὄρη, ἐν τείχους σχήματι περίκειται, ad muri formam 2, 11, 10.

τεκμαίρεσθαι, Med. mor. de perſ. c. acc. rei, τῶν χωρίων τεκμαιρόμενοι τὴν φύσιν, conſiderantes 8, 1, 16. - cum inf. ςεφάνοις ἄν τις τὴν χώραν κενοςμῆσθαι ἐτεκμήρατο, putares 8, 4, 14. aliquis puta-

ret, putet. † ὡς - ἐτ. ἤδη αὐτοὺς λ. coniecturam fecit iam tel. 4, 9, 12. qui Bg., nullo poſt ἤ. commate facto, reliquit ambiguum, utrum adv. pertineret ad pr. v., an ad ſq. - c. adv. et particip., p. inf. ἐντεῦθεν ἂν τεκμήραιντο ἀσθενῆ ὄντα λ. conīicere poterunt 2, 10, 13. colligant, iudicent.

τέκνον, ph. de perſ. hum. cum gen. perſ. τῆς - θυγατρὸς τέκνον, ex filia natus 7, 10, 14. - filium 5, 4, 5. - abſ. τέκνα καὶ γυνὴ λ. liberi 8, 3, 2. τ. προτείναντας, liberos 7, 8, 18. † ὦ τ. o filii 4, 3, 17. duo Iuliae. - † trop. et ſenſu honorifico ſ. blando. τέκνον καὶ δέσποτα, o fili 1, 6, 12. in oratione ſenis conſiliarii ad imperatorem iuniorem.

τελετὴ, phyſ. c. adi. τὴν τοιαύτην τελετὴν ἀποθέωσιν καλοῦσι, caerimoniam 4, 2, 1. i. q. pr. ἔθος.

τελευταῖος, ph. Maſc. de perſ. Δαρείου, τοῦ τελευταίου Περσῶν βασιλέως, extremum 6, 2, 3. - de re, Fem. τελευταίας - μάχης, poſtremo 3, 4, 9. † ἡ δὲ τελευταία, poſtrema pugna 3, 7, 5. qui Bg. recte ſupplet ſubſt. μάχη, latens in pr. ſyn. ἀκροβολισμοὶ alius ſexus. - Neutr. τὸ τελευταῖον - ὄναρ, poſtrem. 2, 9, 5. τοῦ τ. - κατασκευάσματος, extremo 4, 2, 22. ἐς τὸ τελευταῖον ib. 14. ſc. κατασκεύασμα. - τὸ τ. - ἔργον, poſtr. 4, 6, 10. ſc. ἦν, v. ἔργ. † Neutr. ſine ſubſt. c. art., p. adv., in relat. tacita, τὸ δ' οὖν τ. ἐπῆλθέ μοι, poſtremo 4, 5, 10. 6, 5, 22. 7, 12, 7. per ellipſ. praep. et ſubſt. κατὰ τὸ τ. μέρος τοῦ χρόνου, ad extremum. — in relat. manifeſta. τὰ μὲν πρῶτα -, καὶ τὸ τ. 1, 12, 11. τὰ μ. πρ. - τὸ δὲ τ. 2, 4, 11.

τελευτᾷν, trop. de perſ. cum praep. τοὺς ἐν τῇ πόλει τελευτῶντας, eos, qui morerentur 8, 5, 18. per ellipſ. τὴν ζωὴν, ſ. τὸν βίον, qui finirent vitam; ſq. ſyn. φονευόμενοι ἢ διαφθειρόμενοι νόσῳ. †† τοὺς ἐπὶ διαδόχοις παισὶ τελευτήσαντας, mortuos 4, 2, 1. v. ἐπὶ et διαδ. - c. adv. ὅτι - αἰφνιδίως τετελευτήκοι, quaſi mortuus fuerit 2, 1, 6. †† c. adiuncto, οὗτος - ἐτελεύτησεν, η φαρμάκῳ ἀναιρεθεὶς, - νόσῳ διαφθαρεὶς, mortuus eſt 4, 8, 11. - abſ. συνέβη, αὐτὸν τελευτῆσαι, ut moreretur 1, 8, 7. τελευτήσαντος αὐτοῦ, mortuo 1, 4, 19. τὸ σῶμα τοῦ τ. defuncti 4, 2, 2. ἐπὰν δόξῃ τετελευτηκέναι, iam eſſe mortuus ib. 8. ὁμοίαν τῷ τετελευτηκότι, defuncto ib. 3. εἰς τὸν τετελευτηκότα, defunctum ib. 10. - de morte violenta, c. praep. εἰ δέοι ἐν βασιλικαῖς τιμαῖς καὶ τελευτῆσαι, ſi neceſſe ſit imperatoriis honoribus etiam immori 1, 5, 18. - ſimul in opp. βιώσας -, ἐν εἰκόνι τε βασιλείας τελευτήσας, cum mortuus fuiſſet 7, 9, 21. poſt ſyn. ἐν βρόχῳ τοῦ βίου ἀνεπαύσατο. c. adv. μὴ ἀσήμως - τελευτῆσαι, mori 1, 10, 8. ὅπως - ἐτελεύτησε, obierit 5, 1, 1. Carac. - c. adiuncto, ὡς - ξύλῳ παισθέντα - τελευτῆσαι, ut occumberet 7, 8, 8. abſ. τελευτήσαντος αὐτοῦ, mortuo 4, 14, 1. Carac. ſed Commod. 2, 5, 13. τὴν μνήμην τοῦ τετελευτηκότος, defuncti 4, 14, 11. Carac. - in pugna, Γορδιανοῦ τετελ. mortuo 7, 10, 1. cf. 7, 9, 16.

τελευτὴ, trop. homin. (violenta) abſ. ἄνθρωπον - εἰ τ. κατέλαβοι, mors 2, 5, 11. per ellipſ. ſubſt. ζωῆς ſ. βίου. c. gen. perſ. ἡ τοῦ - τ. 7, 10, 1. αὐτοῦ τῆς τελευτῆς 7, 9, 10. τῇ α. τελευτῇ 2, 5, 11. ἐπὶ τῇ α. τ. nece 7, 1, 21. μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν, obitum 1, 14, 19. mortem 4, 14, 4. 8, 1, 1. - de morte natur., obitum 1, 2, 10. 1, 17, 26. 5, 3, 4.

τελέω, trop. de perſ. c. acc. rei et dat. perſ. ἀγῶνα τελοῦσι Διῒ, faciunt 1, 9, 4. ſimul c. caſibus temp., abl. et gen. ἦρος ἀρχῇ, ὡρισμένης ἡμέρας, μητρὶ θεῶν πομπὴν τ. celebrant 1, 10, 11. - cum

acc. rei ſolo, τὰς - θυσίας τελέσας, ſacrificiis peractis 2, 3, 25. — τὰς λοιπὰς τ. ἱερουργίας 3. 8, 7. θέας τ. ἐπινικίους, ludis celebrati 3. 10, 5. - † c. acc. muneris et adv. ἤδη τὴν ὕπατον τετελεκότι ἀρχὴν, conſularis viri 2, 6, 9. functo conſulari imperio. — ἔτι δὲ καὶ τὴν ὕπ. ἀ. τελέσας δεύτερον ſecundo conſulatu functus 2, 3, 9. qui Bg. per adi. reddit adv. δ: ubi v. - †† cum praep. et adv. τοὺς παῖδας, εἰς ἡλικίαν ἐφήβων ἤδη τελοῦντας, aetatem puberum iam agentes 3, 10, 1. ad aet. pub. iam pervenientes, ſ. aet. pub. iam ingreſſos. - Paſſ. de re, προστίθησι τῷ σιτηρεσίῳ ἄλλο τοῦ τελουμένου ἥμισυ, annonae ſupra erogari ſolitam dimidium 4, 4, 17. finiti, definiti, ſ. aliud penſitato dimidium, ſ. aliud, quam penſitatum erat adhuc ſ. ante ſ. iam.

τέλος, ph. univerſe, per praepp. ἐπὶ τέλει λ. in fine (litterarum ſcriptarum) 3, 8, 2. ἐν τῷ τ. 3, 12. 26. ἔργα εἰς τ. ἀχθῆναι, ad exitum 2, 4, 11. abſolvi. ἐς τ. ἄξεις 3, 11, 15. - † c. adiuncto, ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν καὶ ἀνύσαι ταῦτα 2, 10, 4. - cum adi. τ. γενναῖον ἐπιθεῖναι εὐνοίᾳ, conſummationem 3, 11, 10. ſimul c. gen. rei, ὥσπερ κορυφαῖον τ. τῶν προηγουμένων πράξεων, faſtigium 7, 5, 4. - †† acc. in relat. tacita τέλος - ἐξέφηναν λ. poſtremo 1, 13, 11. 4, 4. 5. per ellipſ. pr. εἰς ſ. ἐπὶ ſ. πρὸς τ. Senſu praecip., de re. abſ. ἀνθρώπων βίῳ ἀνάγκη (ἐστὶ) τέλος ἐπιτεθῆναι, finem 2, 5, 9. ἔδει - τ. λαβεῖν τὸν Ἀντωνίνου βίον 4, 12. 5. finiri, ſe finire. - c. gen. rei, μαθεῖν περὶ τοῦ τέλους τοῦ βίου αὐτοῦ ib. 8. μέχρι τέλους τοῦ β. 5, 6, 3. - ſimul cum adi. τοιούτῳ - τ. βίου - ἐχρήσατο, exitum 1, 17, 26. τόδε τὸ τ. τοῦ β. finem 2, 1, 16. - cum gen. perſ. τὸ Περτίνακος τ. exitus 3, 1, 1. - c. ſolo adi. τοιοῦτον - τ. ἐκείνους κατέλαβεν 1, 9. 23. τ. τοι. λ. finis 2, 5, 16. 6, 9, 15. τὸν - κατ. τ. τὸ πεπρωμένον 2, 2, 14. τοιούτῳ - τ. - ἐχρήσαντο, exitum 1, 13, 12. 2, 13, 15. 7, 9, 21. 8, 5, 26. τ. τοι. λ. 3, 7. 20. 5, 4. 24. - τ. τούτῳ ἐχρήσ. 3, 4, 15. † τούτῳ - τῷ τ. λ. finem 5, 12, 26. ὁποίῳ - τ. ἐχρήσ. exit. 6, 1, 1. τ. ὀτ. λ. 7, 1, 1. † τ. τοιούτῳ ἐχρ. ἀναξίῳ λ. 8, 8, 20. τ. ἐχρ. αἰσχρῷ 5, 4, 23. ὠνησάμενοι οὕτω πονηρὸν τ. 2, 12, 11. - † abſ. σοὶ - τέλος ἐπικείσεται, finis vitae 7, 5, 13. qui gen. βίου, ſupra expreſſus in Gr., deſit et in al. antea locis.

τέλος. phyſ. προσόδοις ταῖς ἀπὸ - τελῶν, vectigalium 3, 1, 11. — cum adi. et praep. τέλη πάντα, - ἐπὶ - ὄχθαις ποταμῶν λ. 2, 4, 14.

τέμενος, phyſ. cum gen. perſ. εἰς τὸ τοῦ Διὸς τ. ἀνελθὼν, templum 3, 6, 7. - cum adiuncto, εἰς τοῦ Δ. τὸ τ. καὶ τοὺς ἄλλους νεὼς 1, 7, 12. εἰς τὸ τοῦ Δ. τ. - ἔν τε τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς 2, 14, 4. - c. adi. πᾶν τὸ τῆς Εἰρήνης τ. 1, 14, 4.

τέναγος l. τενάγη, phyſ. c. adiuncto et praep. τὰς λίμνας καὶ τενάγη μεταξὺ λ. paludes 8, 6, 11. eae que propiores ad litus. † τὰ τ. ἃ. ὑπὸ Ἠριδανοῦ ποταμοῦ καὶ τῶν περικειμένων - ἑλῶν - πληρούμενα; - ἑπτὰ στόμασιν - ἐς θάλατταν - ἐκχεῖται· ἔνθεν - καλοῦσιν - ἑπτὰ πελάγη - τὴν λίμνην ἐκείνην 8, 7, 1. ubi paludes ſunt remotiores a litore, forſan, et diverſae ab ἑλ., non item a τὴν λίμν.

τέρμα, trop. cum gen. rei, διάφοροι οὖσαι (αἱ θανάτου αἰτίαι) εἰς ἓν τέρμα βίου συντελοῦσιν, ad vitae terminum 2, 2, 13.

τερπνός, mor. de re, Neutr. c. dat. perſ. τερπνὸν - τῷ δήμῳ θέαμα, iucundum 1, 13, 9. - cum mero ſubſt. θεάματα τερπνὰ 1, 6, 3.

τέρπω, mor. de perſ. c. acc. perſ. ἵνα τέρποιεν αὐτὸν, ut oblectarent 1, 17, 3.

τεσσαρεσκαίδεκα, de re, poſt ſubſt. ἐτῶν, quatuordecim 7, 1, 1. 5, 3. 7. 6, 9, 15. - ſed ante ſubſt. ib. 5. τεσσαρεσκαιδέκατος, de re;

τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει, quarto decimo 6, 2, 2. εἰς τεσσαρεσκαιδέκατον - ἔτος, decimum quartum 6, 1, 15.

τέταρτος, de re, τέταρτον (κατασκεύασμα) λ. quartum 4, 2, 14.

τετράγωνος, ph. de re, ſine ſubſt. τετράγωνόν τι, quadrangulum (*aliquod*) ib. 12. quadratum, ſc. κατασκεύασμα. - εἰς τετράγωνον εἰργασμένου, quadrato 3, 1, 14. ſc. σχῆμα. cum ſubſt. τὰς - Φάλαγγας ἐς τετράγωνα ἔταξε σχήματα 8, 1, 3.

τετρακόσιοι, de perſ. c. ſubſt. τῶν τετρακοσίων πρέσβεων, quadringenti 6, 4, 10. - ſine ſubſt. c. art. τοὺς τετρακοσίους λ. omnes quadring. ib. - c. gen. perſ. τετρακοσίους Περσῶν τοὺς μεγίστους, quadringentos ex Perſis ib. 7.

τετράπεδος, phyſ. de re, ἐκ τετραπέδων λίθων, lapide quadrato 8, 4, 4.

τετραπλασιάζεσθαι, Paſſ. de perſ. phyſ. τῆς δυνάμεως - τετραπλασιασθείσης, cum copiae quadruplicatae ſint 3, 13, 10.

τετρωμένος v. τρόω.

τέτταρες, de re, ἐτῶν - τεττάρων, quadriennio 6, 6, 11.

τέχνασμα, ph. cum gen. rei ſ. mater. πολλὰ ἄλλα τεχνάσματα σιδήρων - ἔρριπτον, machinamenta 4, 15, 6.

τέχνη, ph. in opp. τῆς Φύσεως νικώσης τὴν τέχνην, artem 3, 3, 11. κειμήλια, ὕλης - ἢ τέχνης θαύματα, artis 1, 10, 11. - ſimul cum adi. δῶρα πάσης ὕλης - καὶ τ. ποικίλης, artificii 4, 10, 2. - ſimul cum gen. perſ. θαυμάζειν ἐςὶ καὶ τὴν τέχνην τῶν - κατασκευασάντων, καὶ τὴν ἀλκὴν λ. artificium 3, 1, 15. - abſ. διὰ τέχνην ἐπαινούμενα, artificio 4, 10, 9. - cum gen. rei, ςρατόπεδα, - πολέμου τέχναις ἐγγεγυμνασμένα, artibus 6, 5, 6. - † mor. μετὰ τέχνης εἰδὼς προσφέρεσθαι πράγμασιν, arte 2, 14, 9. - † in opp. ὅπλα, - σοφία τέχνης, ἀλλ' οὐκ ἀνδρεία μάχης περιηρημένα, artis 8, 4, 28. - † c. adiuncto, τέχνῃ καὶ σοφίᾳ - περιέσεσθαι, arte 1, 10, 10. aſſumto habitu ſatellitum imperatoris. † εὑρηκέναι τινὰ τέχνην κατ' αὐτοῦ καὶ διαβολὴν λ. technam 3, 12, 7. dolum, fraudem.

τεχνίτης, phyſ. de perſ., univerſe, οὔτε τεχνιτῶν ὅςις ἐποίησεν, ἐγνωσμένον, artificum 1, 11, 2. - praecip. milit. τινὲς τῶν τ. quidam e fabris 8, 4, 9. lignariis et ferrariis. - cum adi. et praep. πολλῶν ἐν αὐτοῖς τ. multi eorum opifices 3, 4, 20.

τηλικοῦτος, mor. in malam part. Neutr. de re, ἁμάρτημα τηλικοῦτον, tam magnum 5, 6, 4. τολμήσας ἔργον τ. tantum 7, 11, 13. — ἐπὶ τηλικούτοις ἁμαρτήμασι 2, 13, 14. - †† in part. meliorem, τηλικούτων ἔργων εὐπραγία 6, 5, 24. † τ. ε. - καινοτομία 7, 8, 3. — † ſine ſubſt. cum art. τὸ τοῖς τ. ἐπιτολμᾶν, tantas res 2, 8, 4. ſc. πράγμασι ſ. ἔργοις.

τήμερον, phyſ. τέλος ἐπικείσεταί σοι, hodie 7, 5, 13. i. q. σήμερον §. 11.

τηρεῖν, trop. cum acc. rei, de anim. ζῶα, - τὴν ἑαυτῶν Φύσιν μὴ τηροῦντα, ſervantia 1, 14, 2. - de perſ. τηρῶν τὸ τοῦ βασιλέως ἀξίωμα 2, 5, 8. - Al. not. cum acc. perſ. et adiuncto, ὃν οὐκ ἀπέκ… — ὡς πένητα, τηρήσας (αὐτὸν,) ſervans 2, 1, 11. in vita, ſinens… vere. - Al. not. c. acc. perſ. dupl. τὸν ςρατὸν ἀκμῆτα τ. 3… 10. retinens apud ſe et extra pugnam. - Al. not. mor. cu… acc. rei et dat. perſ. αὐτῷ τηρεῖν τὴν πίςιν καὶ τὸν ὅρκον, tueri i… 7, 9, 7. τὰ πιςὰ τηροῦντας Ῥωμαίοις καὶ συγκλήτῳ, ſervantes 8… 9. † εἰ καὶ τὸ πιςὸν ἐτήρει, ſervaſſet 3, 6, 8. ſc. ἐμοὶ ſ. ἡμῖν. † ſimul cum adiuncto, ψευσαμένου αὐτοῦ, καὶ μὴ τηρήσαντος τ… ςυνθήματα, non ſervante 6, 6, 1. - Paſſ. trop. de perſ. cum

praep. in opp. κινδυνευσάντων ἀμφοτέρων, κἂν ἕνα ἑαυτὸν - τετηρῆσθαι ὑπὸ τῆς τύχης, conſervatum 4, 4, 15. in vita.

τιάρα, ph. εἰς εἶδος τιάρας στεφάνην ἐπικείμενος, tiarae 5, 5, 4. de He[ro]d. [et] Bg., proprie geſtamen capitis regum Perſ. et Parth.

Τίγρης, fluv. Perſ. τὸν Τίγρητα, Tigrim 6, 5, 3. - id. Τίγρις, abſ. οἱ ἐπέκεινα Τίγριδος λ. trans Tigrim 2, 8, 13. - cum adiuncto, ἐντὸς Τ. ποταμοῦ 6, 2, 3. τὸν Τίγριδα ποταμὸν 3, 4, 17.

τίθημι, ph. de perſ. cum acc. rei et praep. τίθησιν (αὐτὸ) ἐπὶ τοῦ σκίμποδος, ponit in lecto 1, 17, 4. - †† ἐς τὸ σῆκωμα ἀνακομίσαντες τὴν κλίνην, τιθέασιν ἀρώματά τε καὶ θ. ponunt que arom. 4, 2, 16. qui Bg. copulat c. ſqq. dum alii trahunt ad pr., ſupplendo pron. αὐτὴν, τὴν κλ., ut ἀρ. λ. cohaereant c. ſq. v. ἀνακομ. - Med. trop. de perſ. cum praep. et acc. rei oppreſſo, οὐδέ τις - ἐν χάριτος μοίρᾳ τίθεται (αὐτὸ) id pro beneficio reputat 2, 3, 19. ponit in loco beneficii, propr. ſibi reponit, i. aeſtimat pro beneficio. - cum acc. perſ. dupl. (αὐτὴν) γυναῖκα ἔθετο, pro uxore habuit 5, 6, 3 e. fecit ſibi, duxit, i. q. ἠγάγετο ſ. pr. i. θέσθαι υἱὸν - τὸν ἑαυτοῦ ἀνεψιὸν, ut ſibi adoptaret filium 5, 7, 1. i. q. ποιεῖσθαι aliorum. - †† μετεγίγνωσκε θέμενος αὐτὸν υἱὸν, poenitebat eum adoptionis ib. 10. poenitebat ipſum, feciſſe illum filium.

τιμᾶν, mor. de perſ. c. acc. rei (et adv. ὅθεν) αὐτοῦ τὴν μνήμην τιμῶντες, colentes 2, 9, 13. - ſimul ſq. adiuncto, τιμήσαντας, ὡς χρὴ, τὴν μν. τοῦ λ. honore habito memoriae defuncti 4, 14. 11. p. 9. pr. ἡ ἐκ μν. λ. - c. acc. perſ. et abl. modi, δᾳδουχίαις - ἐτίμων τὸν βασιλέα, honorabant 4, 8, 19. declarabant honorem et indicium ſuum de eo praeclarum, obſervantiam ſuam. - ſimul c. adv. et adiunctis al. et maxime cum affini ſubſt., ὥσπερ αὐτὸν εὐεργετοῦντες τιμῇ καὶ δόξῃ ἐτιμήσαμεν καὶ ἐκοσμήσαμεν, cohoneſtavimus 3, 6, 12. tribuimus. - Paſſ. de perſ. c. praep. ὡς ὑπὸ πάντων - τιμᾶσθαι, honore afficeretur 2, 9, 7. τιμώμενον ὑπὸ τοῦ δήμου, populo venerabilem 2, 1, 20. πρὸς πάντων - τετιμημένην, in honore habitam 4, 6, 6. οὔτε ἐν ταῖς προσαγορεύσεσιν - ἐτιμᾶτο, honore afficiebatur 5, 8, 9. - ſimul c. adv. καίτοι ὑπ' αὐτοῦ - πάνυ τιμώμενον, quamvis honoraretur 6, 1, 20. m. - ὡς πάνυ - τιμηθέντος ὑπὸ τοῦ λ. culti 5, 7, 5. - ſimul c. particip. modi, θέας - ἐπιτελῶν, - εἰκότως ἐτιμᾶτο, colebatur 2, 7, 16. - † in orat. contracta, et in opp. χάριν εἰδότα ἐφ' οἷς ἐτ., - ὑβρίζετο 6, 1, 20. gratiam habens ob ea, quibus honoratus eſſet, ſ. ob honorem ſibi habitum, p. ἐπὶ τούτοις, οἷς λ.

τιμή, mor. de perſ. erga perſ. ſenſu paſſ., univerſe, τιμῆς αἰσθήσει λ. honoris 2, 3, 13. qui tribuitur ab aliis. - cum praep. τῆς πρός με τιμῆς ib. 12. honoris erga me. † ἐπετέλεσάν - τὴν [ε]ἰς τὸν πατέρα τιμὴν, iuſta parenti peregerunt 4, 1, 10. in con[s]ec[ra]tione. † τιμαὶ αἱ παρὰ τῶν ἀρχομένων, reverentia 3, 11, 2. - [ſimu]l c. adi. et verb. ἄξιον ἐμαυτὸν παρασχεῖν τῆς τοσαύτης παρ' [ὑμῶ]ν τ. tanto veſtro in me honore 2, 3, 16. † ἐν συγκλήτῳ - [τιμ]ῇ ἔνδοξος, honores 7, 5, 12. - † c. adiuncto, πάσης τ. καὶ [αἰ]δοῦς παρ' αὐτῶν τυχὼν, venerationem 2, 3, 25. - † de fem. [γυ]ναῖκες, ὅσαις ἀνδρῶν - ἀξίωμα τιμῆς ἐνδόξου μεταδιδῶσιν 4, 2, 5. [au]ctoritatem. - ſenſu act., de honore, quem tribuimus aliis, [cu]m mero adi. et v., ὁ ϛρατὸς - προσῄει - πρόσποιήτῳ - τιμῇ, reverentia 8, 7, 5. τ. πρ. δελεάζει τὸν λ. honore 2, 15, 4. τιμὴν πᾶσαν ἀπένεμε τοῖς 1, 8, 1. τ. μεγίστην νέμειν 5, 5, 21. δώροις αὐ-

τοὺς καὶ παντοδαπαῖς τιμαῖς ᾠκειώσατο, omni que genere honorum 6, 8, 6. πολλὰς - ὀνειδίζοντος - τιμὰς, honores 3, 12, 21. - c. adiuncto, αἰδῶ καὶ τιμὴν ἀπονέμουσιν, ἣν εἰώθεσαν 5, 1, 14. — ſimul c. praep. μετὰ - αἰδοῦς καὶ τιμῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας 8, 7, 13. - † c. v. ſolo et praep. διὰ τιμῆς ἔσχετε (αὐτὸν,) in honore 2, 2, 17. - † c. v. affini, αὐτὸν - τιμῇ καὶ δόξῃ ἐτιμήσαμεν λ. 3, 6, 12. - †† per acc. ellipt. (κατὰ) ταύτην τὴν τ. ἐκθειάσαντες - τὸν πατέρα 4, 3, 1. hoc honore, v. ἐκθ. - †† an c. gen. rei ſ. temp. μὴ μάτην πρὸς ὑμᾶς τοσούτου χρόνου τιμὴν - κατατεθεῖσθαι, tamdiu honorem rel. 1, 4, 7. qui Bg. per ſe ſumit gen. illum. - c. gen. perſ. πρὸς - τιμὴν βασιλέων λ. venerationem 1, 1, 3. εἰς τ. τοῦ βασιλέως, in honorem 4, 2, 17. e. εἰς τὴν αὐτοῦ τ. 4, 9, 8. ſimul in opp. τὴν ἐκείνης τ. ἑαυτῆς ὕβριν νομίζουσα 1, 8, 9. - Nominatim de imperator. τὰ λοιπὰ τῆς σεβασμίου τιμῆς 2, 8, 10. ὁ δῆμος αὐτὸν μετὰ πάσης τ. καὶ εὐφημίας ὑπεδέξατο 3, 8, 6. - de fem. ἔτυχε βασιλικῶν τιμῶν 6, 1, 9. ἀνδριάντων ἀναστάσεσι ταῖς τε λοιπαῖς τιμαῖς λ. 2, 15, 9. σεβασμίαις τ. προσαγορεύουσιν 7, 5, 7. ἐν βασιλικαῖς τ. - τελευτῆσαι ib. 18. πάσαις ταῖς β. τ. ἡ σύγκλητος - αὐτὸν ἐκόσμησεν 7, 10, 8. πάσας αὐτῷ προσφέρειν τὰς σεβασμίους τ. ornamenta 2, 12, 10. honores 5, 2, 1. ἡ σύγκλητος - ψηφίζονται αὐτῷ πάσας τ. ἐπινικίους 4, 11, 14. - † ſimul c. praep. ἡ σύγκλ. πασας τε τὰς τ. ἐψηφίσατο αὐτῷ καὶ προσηγορίας ἀπὸ τῶν ἐθνῶν λ. 3, 9, 22. - † de fem. cum mero v. τῶν τ. παρελόμενος (αὐτὴν,) 5, 6, 2. ἐφύλαττε τὰς τ. τῇ λ. honorem 1, 8, 8. - Al. not. de externis ſignis et documentis interni honoris, de dignitate, titulo ſ. poteſtate, imperatoris quidem, c. adi. τῆς ἀμφοτέροις ἡμῖν παρ' ὑμῶν μεμερισμένης τ. 3, 6, 8. πρὸς ὀλίγον ἀπολαύσας ὀλεθρίου τ. 3, 7, 20. - † poſt ſpecies diſertas, πορφύρα - καὶ πυρὶ -, ὀλεθρίοις τ. λ. 7, 1, 21. μέχρι - τιμῆς ἐφημέρου μόνης ἐλθόντες 1, 1, 7. - cum v. mero, τὴν τ. ὑπεδέξατο λ. 2, 15, 8. ἀνεδέξατο τὴν τ. 6, 8, 13. - † c. gen. tituli ſ. perſ. diſerto, παραλῦσαι τῆς τοῦ Καίσαρος τ. honore 5, 8, 9. - † c. adiuncto, τὸν ἐν Καίσαρος τιμῇ καὶ ἐξουσίᾳ γεγονότα 3, 7, 19. - † cum gen. tituli, ſed rei, ὅτε τὴν τῆς ἀρχῆς τ. εὐτύχησε 3, 10, 9. - † cum praep. τῆς ἐν βασιλείᾳ τ. ἀπολαύσεις, imperii honore 7, 5, 16. - de al. perſ., non imperatoria, cum adiuncto, εἰς τοσοῦτον - τιμῆς καὶ ἐξουσίας προήχθη 1, 12, 8. εἰς τιμὰς καὶ ἐξουσίας προαχθέντας 6, 1, 7. οὔτε - τὶς - τῶν ἐν ἀξιώσει ἢ τιμῇ (ὄντων,) neque quisquam eorum, qui dignitate et honore pollent 4, 2, 17. ὅσοι ἐν ἀξ. ἢ τ. ἦσαν 4, 3, 3. †† c. diſerto gen. muneris publ. μετὰ ὑπατείας τιμὴν, poſt conſulatus dignitatem 7, 3, 8. - De re, †† c. adiuncto, παντὸς κόσμου καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον, honore 3, 6, 19. de omni re, quae honorem affert, opinionem que ac famam excitante magnitudinis, abundantiae et divitiarum, de rebus pretioſis in te[mpl]is, hortis, porticibus ac ſtatuis, at κόσμ. de rebus pulcris atque el[e]gantibus; ubi et e pr. adi. repetas alio ſexu πάσης. - †
al. adiuncto, τιμὴν καὶ αἰδῶ τῷ γιγνομένῳ νέμοντες, honor.
10. †† c. gen. rei, μεθέξεις - τῶν μεγίσων τῆς κατορθώσεως τ
3, 11, 16. - † c. praep. διὰ τὴν προϋπάρξασαν παρ' αὐτοῦ ἐ
πόλιν τιμὴν 4, 9, 10. propter iam declaratum ab eo in oppi
honorem, ſ. propter priorem ab eo ſ. eius in urbem hono
i. quia adhuc iam tribuerat urbi hoc, ut eo veniret, ibi q
verſatus cum civibus celebritatem et feſtum obiret, cf. §. 7. cum cap. pr. §. 20. - Al. not., honoris interni externa monumen-

ta phyſica ſ. corporea, c. gen. perſ. τὰς τοῦ Μαξιμίνου τ. ἀνατρέπουσι, honores 7, 7, 4. ſtatuae et pictae imagines (cf. 7, 2, 15. et loca ſqq. nunc.) - c. adiuncto, ἀνδριάντες καὶ εἰκόνες τιμαὶ τ. πᾶσαι τοῦ Μαξ. κατεσπῶντο ib. 3. qui honores hic, a rel. diverſi, fuerint difficiles ad definiendum, ſi non ſint illi, quos nomino deinde poſt locum ex 2, 6, 15. τὴν εἰκόνα - καθεῖλεν ἡ σύγκλητος μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ τ. 7, 2, 16. ubi ſaltem ſtatuas licet cogitare. τὰς τοῦ Μ. τ. καθῄρουν 7, 5, 19. ubi ſqq. contra εἰκόσι καὶ ἀνδριάσι Γορδιανοῦ λ. - πόλεις, ὅσαι τὰς Μαξ. τ. καθῃρήκεσαν 7, 9, 23. Κομμόδου - τὰς τ. καὶ τὰς εἰκόνας λ. 2, 6, 15. τὰς τ. ἐκείνου (Nigri) καθελεῖν 3, 3, 4. ſtatuas pictas que tabulas. — †† θεῶν ἀγάλματα καὶ ἡρώων τιμὰς λ. 7, 3, 13. ſtat. et i. q. pr. ἀγ., ob gen. ἡρ., ubi v. †† οὐδένα εἴασε περιγενέσθαι τῶν ἐν τιμῇ γενομένων ἢ θεραπείᾳ τοῦ γέροντος, eorum, qui honoratiores fuiſſent 3, 15, 9. in magiſtratu et munere publ. vel potius, qui eſſent in honore - ſenis, i. in amore et aeſtimatione apud ſenem.

τίμιος, mor. Maſc. de perſ. c. adiuncto et dat. perſ. εἴ τινες - ἐκείνῳ φίλοι καὶ τίμιοι, cari 6, 9, 14. ubi φ. innuit affectum animi merum, ſed τ. affectionis iſtius cauſam et fundamentum, in rebus, pretio ac honore aliquo dignis, i. virtutibus, dotibus animi et meritis aliorum. - De re, δακτυλίους, οὓς εἶχε λίθων τιμίων, quos habebat cum gemmis pretioſis 4, 8, 21. v. λίθ. et ἔχ. - 5, 8, 13. λίθοις τιμίοις, lapide pretioſo 5, 2, 10. lapidibus pretioſis 5, 5, 4. - Neutr. †† c. adiuncto, πολυτελὲς ἀνάθημα τίμιον, magnificum donarium 5, 6, 20. qui Bg. reddiderit modo alterutrum adi., quod, ſine copula iunctum c. uno ſubſt., faciat colorem poëticum; ni tamen excidit copula quaedam; dum per ſe πολ., quod ſumtus multos requirit, noſtr. koſtbar, ſed τ., quod pretium habet vel univerſe, vel magnum, noſtr. ſchätzbar. — c. dat. perſ. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) τῷ κτωμένῳ - τίμιον, carum 6, 8, 9. - †† ſimul c. praep. κτήματα, ἐν προσόδοις - τίμια, proventu pretioſis 7, 12, 13. v. ἐν. - Neutr. abſ. c. art. (p. ſubſt.) et praep. it. c. gen. perſ. τὸ ὑμῶν - πρὸς βασιλέας τίμιον, veſtram erga imper. venerationem 2, 10, 3. obſervantiam. - Superl. Maſc. de re, λίθοις τιμιωτάτοις, pretioſiſſ. 5, 6, 15. - Fem. de perſ. ἣν εἶχε τῶν παλλακίδων τιμιωτάτην, cariſſ. 1, 16, 9., quam inter concubinas maximi aeſtimabat, maxime amabat, v. ἔχ.

τιμωρεῖν, ph. de perſ. c. dat. perſ. τιμωρῆσαι θέλων τῷ ἀδελφῷ, poenas ſumere cupiens pro fratre 4, 13, 6. vindicare, ulciſci fratris caedem; cf. §. 3. - †† c. adiuncto, δίκας ἀπαιτήσων, τιμωρήσων τε τοῖς - ἀνῃρημένοις, poenas exacturus ulturus que caeſos 4, 14, 2. - Med. c. adiuncto et acc. perſ. it. praep. δέον ἐπεξελθεῖν καὶ τιμωρήσασθαι Γερμανοὺς ἐπὶ τοῖς προτετολμημένοις, perſequi et ulciſci Germanos ob 6, 7, 24.

[τιμωρ]ία, ph. abſ. τιμωρίαν παρὰ τοῦ τὰ δεινὰ δράσαντος, poſtquam [poe]nas ab auctore malorum ſumſerat 1, 13, 10. ἐπανάγοντος αὐτοῦ πνεύματος εἰς τ. ad ſupplicium 5, 4, 22. ut puniri poſſet puniretur. ſic et in ſq. loco. τοὺς αἰτίους - ςάσεως - συλλαμβάνεσθαι πρὸς τ. 5, 8, 15. - cum adi. ἥν τις ὁρίσαι θέλοι τὴν ἀξίαν τ. 2, 13, 14. αὐτάρκη τ. - δεδωκέναι, ſatis ſupplicii 4, 15, 20. τοσαύτην αὐτοῖς ἐπιθεὶς τ., ὡς λ. talem poenam 6, 4, 11. - ſimul cum adiuncto et opp. τιμωρίας καὶ κηλῖδας πάσας αὐτοῖς ἀνῆκεν, poenas 6, 8, 16. corporeas, v. κηλ. - cum praep. εἰ - πρὸς τὰ τετολμημένα τιμωρίαν ζητεῖτε, ſupplicium 2, 13, 11. ſq. ſyn. δίκην.

- τὴν ἐφ' οἷς ἔδρασαν τ. ἀναδέξασθαι, poenas 5, 4, 10. τ. εἰςπράττειν, ἐφ' οἷς λ. 7, 9, 24. - cum gen. rei, ἀπειθίας ὑποσχόντα τιμωρίαν, ſupplic. 3, 11, 11.

τὶς, Maſc. de perſ. abſ. ſ. c. ſolo v., poſt id, ἦσαν δέ τινες, οἳ λ. non nulli 1, 3, 13. Φασκόντων τινῶν, quibusdam 1, 12, 5. — ſed ante, καίτοι τινῶν - ὑποπεσόντων λ. aliqui 6, 1, 15. οἱ γενόμενοι τινῶν κατήγοροι 7, 7, 5. v. κ. † per contemtum, ἀρχὴν ὠνησάμενός τις, quidam 2, 10, 8. - † cum tertia v. perſ. opt. ὡς ἄν τις εἴποι, ut ita dicam 1, 13, 12. ut aliquis dicat. ἀπεικάσαι τὶς ἂν τὸ λ. poſſis comparare 4, 2, 15. - it. aor. ind. ἀπείκασεν ἄν τις τὸ λ. aſſimulaſſes 5, 3, 14. ςεφάνοις ἄν τις τὴν χώραν κεκοσμῆσθαι ἐτεκμήρατο, putares 8, 4, 14. - Simul poſt neg., etiam c. al. tempp. verb. οὐκ ἄν τις εἰπεῖν ἔχοι λ. nemo nominare poterit 6, 1, 16. οὐδέ τις εἰπεῖν ἔχει, neque quisquam nominare poteſt ib. 15. ὁ. τ. εἰδεν λ. 1, 15, 7. μηδέ τις ἀπαξιοῦτω 5, 1, 10. †† divulſa, οὔτε - τοσαῦτά τις λ. neque - quisquam 3, 15, 6. μηδ' ἄλλῳ τινὶ πεισθεὶς, nec alteri cuiquam 5, 5, 10. †† μήτε γὰρ κρίσει τινὶ μεταδοὺς, neque enim iudicii cuiquam 7, 1, 20. qui Bg. recte pron. cepit de perſ. v. κρ. - μήτε τινὰ τολμῶντα λ. neque quenquam 2, 6, 6. - † divulſa, τὸ γὰρ μήτε τοῖς - ἐπεξιέναι τινά, nam quod nec illa - ulciſceretur quisquam ib. 22. - †† οὔτε Φεισόμενόν τινος, illum haudquaquam ulli parſurum 7, 10, 2. qui Bg. legerit οὔ τι, dum vulg. procedit p. ſimpl. οὐ - μή τινες ἐπέλθοιεν, ne qui 8, 4, 8. — Cum adi., poſt id, τῶν μονομαχούντων ἐνδόξου τινὸς - ὀνόματι, cuiusdam 1, 15, 18. - ſed ante, πλούτου περιβολή, ἣ μὴ πρότερόν τινι ἰδιωτεύοντι ἐγένετο, cuiquam 3, 11, 2. - † nominatim poſt pron. demonſtr. et ante particip. c. art., ἐπιείκεια - τῶν ἐπαίνων τὴν ἀναφορὰν εἰς αὐτόν τινα ἔχει τὸν κατορθοῦντα, ad illum ipſum, qui rel. 5, 1, 12. ad ipſum aliquem, qui rel. — † nominatim poſt adi. numeri, ὀλίγοι δέ τινες, pauci tamen 7, 7, 14. ὀλίγων τινῶν καὶ τρωθέντων, paucis etiam quibusdam 7, 11, 12. - Cum ſubſt., vel nom. propr. Μάτερνος ἦν τις, quidam 1, 10, 2. Κλέανδρός τις ἦν λ. 1, 12, 8. ubi tamen ſequatur et gen. perſ. τῶν λ. it. in ſq. loco. - † divulſ. Καππ. γάρ ἦν τις λ. 7, 9, 2. Ἰουλιανῷ τινὶ, cuidam 2, 6, 9. 4, 12, 7. Πατροκλόν τινα, quendam 4, 8, 10. - vel nom. appell. ἀνὴρ πολύτροπός τις 2, 14, 9. νεανίσκου εὐγενοῦς τινος, cuiusdam 1, 8, 10. νεανίσκον τινὰ, quendam ib. 11. 1, 17, 24. † κατὰ δέ τινα δαίμονα, quadam forte ib. 8. - Cum gen. perſ. ſimul, Μάγνος τὶς ὄνομα ἦν τῶν λ. quidam 7, 1, 12. †† μαθεῖν, - μή τις - ἐπιβουλεύοι τῇ ἀρχῇ, num quis 4, 12, 8. τῶν Φίλων τινὶ λ. quendam ex 6, 7, 21. τινὰ μήτε Ἑλλήνων, quisquam ib. 26. - c. neg. ſimul, μή τις αὐτῶν, ne alteruter 4, 1, 3. - † divulſ. gen. μή τις - τῶν λ. ne quis - ex 1, 6, 8. μηδέ τινα - τῶν λ. nec quenquam - 1, 13, 14. καὶ μήτε παίειν τινὰ τῶν λ. ut que nec verber[illegible] quenquam 2, 4, 2. οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων λ. neque quisqu[illegible] 4, 20. οὐδὲ τῶν δημοτῶν ἦν τις, ὃς λ. neque ex popularibus quisquam 6, 4, 4. παρ. δέ τινες τῶν λ. nonnulli ex 1, 6, 2. [illegible] δέ τ. τῶν λ. aliqui ex 2, 14, 9. ὡς δέ τ. τῶν λ. quidam [illegible] 8. τινὲς τῶν Φίλων λ. quidam ex 7, 8, 5. 8, 3, 20. εἴ τινες [illegible] θυαίων, ſi qui ex Parthis 7, 2, 3. 7, 4, 10. ſi qui eorum, qu[illegible] 9, 13. διὰ τὴν παρ' Ἑλλήνων τισὶν ἀγνωσίαν 1, 11, 1. v. ἀγν. [illegible] τινὰς αὐτῶν λ. quidam eorum 1, 4, 17. τινὰς - ἢ τῶν λ. aliquibus ex 3, 5, 9. 7, 3, 11. quidam e ib. 14. τῶν σὺν αὐτοῖς τι-

γας, ex iis, qui circa ipſos erant, quibusdam 7, 10, 14. συνωμότας - τῆς βουλῆς λαβὼν τινας τῶν ἐξεχόντων, ſenatorii ordinis quosdam primarios 1, 8, 11. ὀλίγοι δέ τινες τῶν λ. pauci tamen quidam ex 2. 5, 5. - †† c. adi. per art. et ſq. relat. τινὰς αὐτῶν τοὺς ἐνδοξοτάτους οὓς μὲν ἀπέκτεινεν, οὓς δὲ λ. quosdam eorum 5, 7, 11. - † in relat. οὓς μὲν -, τινὰς δὲ, partim - partim 7, 1, 7. - † poſt art. praepoſ. οἱ δέ τινες -, οἱ δὲ λ. quidam - alii 6, 9, 8. - † poſt art. poſtp. ſ. pron. relat. εἶναι - εὐπατρίδας πολλούς. ὧν τινος ἐπιλέξασθαι δύναιτ' ἂν θυγατέρα. quorum alicuius - filiam 4, 10, 13. - †† cum praep. ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν καὶ πρόσφυγες, non nulli ex iis 5, 3, 18. - ††† τὴν ἐν τῇ συγκλήτῳ βουλῇ τινων εὐγένειαν, in ſenatorio ordine quorundam nobilitatem 2, 3, 3. - Poſt coniunct. conditional. ἤν τις ὁρίσαι θέλοι λ. ſi quis 2, 13, 14. εἰ γοῦν τις παραβάλοι λ. ſi enim quis 1, 1, 5. εἰ βουληθείη τὶς, ſi voluerit quis 2, 10, 11. - † ſimul c. al. coniunct. ſ. adv. εἰ καί τινες ἀμφισβητοῖεν, etiamſi qui 2, 6, 10. εἴ τινες καὶ ἐσώθησαν, ſi qui etiam 7, 9, 22. εἰ δέ τινες καὶ ἔλαθον 5, 2, 5. εἰ δέ τινες λ. quodſi qui 2, 10, 13. — καὶ εἴ τινες λ. et ſi qui 6, 9, 14. - † ſimul c. praep. εἰ δε τινὲς ἐκ τῶν φυγόντων λ. ſi qui 3, 2, 18. - ſimul c. gen. perſ. εἴ τις ὑμῶν, ſi quis veſtrum 2, 13, 18. εἴ τινες ἢ ϛρατιωτῶν λ. ſi qui aut ex militib. 7, 4, 10. †† καὶ εἴ τινες Παρθυαίων αὐτομόλοι, tum eos, quicunque ex Parthis transfugae 6, 7, 17. - Maſc. de re, ἐνῆν δέ τις αὐτοῖς καὶ πόθος τοῦ Νίγρου 2, 7, 14. καὶ εἴ τις ἦν κόσμος λ. et ſi quod 7, 3, 13. εἴ τινες ἦσαν ϛέφανοι λ. ſi quae 8, 7, 4. χρόνου μὲν οὖν τινος ὀλίγων ἐτῶν, tempore equidem paucorum ann. 1, 8, 1. ὀλίγου μὲν οὖν τ. χρόνου λ. equidem ad breve tempus 1, 6, 1. - † poſt praep. μέχρι μὲν οὖν τινος λ. aliquamdiu quidem 1, 8, 5. καὶ μέχρι μὲν τινος, ac aliquamdiu quidem 6, 9, 10. ſc. χρόνου, †† c. ſubſt. diverſi ſexus, εἴ τε τινὲς καρποὶ ἢ πόαι λ. tum etiam quicunque fructus 4, 2, 16. — Fem. c. ſubſt. perſ. vel nom. propr. Μαισὰ ἦν τις ὄνομα. M. erat quaedam 5, 3, 2. - vel nom. appell. οὐδέ τις ἦν - ἡλικία λ. neque ulla erat 8, 4, 21. καταλιπὼν τινα δύναμιν, relictis copiis 6, 5, 15. ἐγένοντό τινες καὶ ἀποϛάσεις 6, 4, 13. μή τινες ἐνέδραι λ. an aliquae inſid. 8, 1, 2. - ††† in dupl. ſexu et rect. ſimulque c. gen. perſ. οὔτε πόλις τὶς, οὔτε τῶν ἐν ἀξιώσει - ἐϛὶν, ὃς μὴ λ. neque civitas ulla, neque quisquam eorum, qui 4, 2, 17. p. οὔτε τὶς τῶν λ. - c. adi., ante id, τινὸς πονηρᾶς - τύχης, quadam 1, 8, 5. 1, 9, 12. - †† poſt adi. ἑτέρα τὶς ἐπιβουλὴ λ. aliae quaedam inſid. 1, 10, 1. ἡ δὲ συσκευὴ τοιαύτη τὶς λ. talis 7, 1, 13. τοιαύτην τινὰ ἐλπίδα, eiusmodi quandam ſpem 2, 9, 4. 4, 11, 5. τοιαῦται μὲν δή τινες αἰτίαι, huiuscemodi - quaedam 7, 1, 25. ἡ δ' αἰτία - τοιάδε τὶς ἦν, huiuscemodi quaedam 4, 9, 3. τοσαύτη τὶς ἦν - ἡ φιλοχρηματία, tanta erat 7, 3, 6. † πολλή τε [illegible] φθορὰ ἐγένετο λ. magnus que fuit interitus 1, 12, 2. - Poſt coniunct. condition. εἰςόδους, εἴ τινες ἦσαν λανθάνουσαι, ſi qui 4, [illegible] 9. ἀποθήκας -, εἴ τινες ἦσαν λ. quaecunque erant 7, 11, 14. - εἴ τινες ἦσαν ξύλων ἐξοχαὶ, ſi quae 7, 12, 12. 7, 2, 10. εἴ τινες - ἐσθῆτας, veſtibus, quibuscunque amicti eſtis 2, 13, [illegible]7. - †† Nominatim poſt art. poſtpoſ. de perſ. Maſc. τεχνιτῶν ὅςις ἐποίησεν, artificum quis fecerit 1, 11, 2. τῶν ϛρατιωτῶν, οἵ τινες ἦσαν ἐκεῖ, qui 7, 6, 3. - †† Fem. τὴν ἱέρειαν -, ἥ τις τῆς Ἑϛίας ἦν, quae Veſtalis erat 1, 11, 11. quae quidem. p. ἥ γε ſ. ἥ περ ſ. poët. ἥ τε, per periphraſin, p. τὴν ἱέρειαν τῆς

Ἐς. Neutr. abſ. ſ. ſolo c. v., poſt id, ἀπέσκωψε δέ τι τὸ πλῆθος λ. non nihil 4, 6, 10. ὡς - ἐροῦντάς τι, aliquid 7, 6, 15. καινοτομῆσαί τινα 6, 4, 13. - ſed ante, δεδιὼς -, μή τι - νεωτερίσειεν, ne quid 1, 13, 13. - Cum gen., vel rei, μή τι τῶν ἀναγκαίων λ. ne quid neceſſarium 1, 17, 8. δεδ. -, μή - εἴς τι τῶν - ἁμαρτημάτων ἐξοκείλῃ, in aliquod vitium 6, 1, 11. 13. - vel perſ. ἀλλὰ καί τινα τῶν ϛρατοπέδων λ. quosdam etiam exercitus 6, 4, 14. — Poſt neg. οὐδέ τι ἐλέγετο λ. neque quidquam 6, 1, 4. † ὁ δὲ οὐδὲ τῶν πραττομένων τὶ αὐτοῖς ἐδήλου, ipſe nec, quid ageretur, cum ipſis communicabat 2, 8, 18. eorum, quae agerentur, aliquid. οὔ τι βουλόμενον, minime 7, 1, 21. †† οὔτε τὶ ὁρῶντας, λ. neque quidquam videntes 4, 9, 11. ſc. κακόν. †† οὔ τι γε τῆς μάχης λ. nedum pugnam 2, 10, 12. οἱ δ' οὔ τι γε ἐπείθοντο, minime obtemperab. 3, 13, 14. v. γέ. †† μή τι ἄρα καὶ καταγέλαςον εἰπεῖν; annon etiam ridiculum dictu? 7, 8, 9. nonne quid forte etiam ridiculum d., ut pron. cohaereat cum adi. κατ. Niſi ellipſin ſtatuas praep., μή (κατά) τι ἄγα λ. aliquo pacto. μηδέ τι λ. neque quidquam 2, 10, 13. - Cum ſubſt., ante id, ὑπῆρχε δέ τι καὶ - ἦθος λ. animus quidam 6, 1, 14. ἦν τι παιδίον λ. 7, 10, 14. - poſt id, τετράγωνόν τι 4, 2, 12. τοῦ τείχους κἂν μέρος τὶ λ. partem aliquam 8, 4, 23. - ſimul cum gen. rei, ὡς δή τι σκεῦος τῶν λ. aliquid 2, 1, 2. - Cum ſubſt. et adi. οὐδέν τι - ἱκετεύοντος σχῆμα, nullam - ſpeciem 2, 5, 8. ὁ πρῶτός τι δράσας ἀγαθὸν 2, 3, 15. v. ἀγ. - μεῖζόν τι πλῆθος λ. maiorem numerum 1, 10, 3. μέγα τὶ πλ. magnam mult. 4, 14, 6. 7, 11, 18. 8, 1, 6. μέγα δέ τι πλ. 7, 2, 2. 7, 4, 9. πολὺ γάρ τι πλ. 3, 4, 2. πολύ τι πλ. ib. 11. μηδέν τι γενναῖον, nullam alacrit. 6, 7, 24. - Cum adi. ſolo, ante id, τὶ πλέον 2, 5, 20. ἐμοὶ δέ τι καὶ πλέον λ. aliquid amplius 1, 4, 5. ἀεί τι καινὸν λ. aliquid novi 3, 13, 15. εἴ τι κ. ſi quid novi 6, 3, 6. συνέβη τὶ τοιοῦτο, huiuscemodi quippiam 1, 8, 5. ἐποίησέ τι τ. 4, 8, 10. συνέβη δέ τι καὶ τοιοῦτον 4, 12, 5. - poſt id, μηχανᾶται τοιόνδε τὶ, tale quid 1, 10, 10. tale quiddam 4, 10, 1. τοιαῦτα δή τινα λ. huiuscemodi quaedam 4, 4, 10. talia nempe 1, 6, 6. τοιαῦτά τινα, talia ib. 10. 20. 6, 4, 10. talia quaedam ib. 1. 1, 13. 7, 3, 13, 13. 4, 14, 19. 7, 8, 21. haec talia 4, 9, 6. πυροειδές τι, ignea quaedam ſpec. 1, 7, 9. μέγα τι δράσας. aliqu. 1, 10, 8. †† δεινόν τι δρᾶσαι 2, 3, 23. μηδέν τι δειν. nihil mali 3, 9, 17. μή τι δ. ne quid mali 2, 6, 5. παθ. τὶ δ. aliquid grave 7, 4, 7. καὶ μηδέν τι ἧττον - ἐμοῦ 1, 5, 5. nihil quidquam minus, ſ. prorſus nihil minus, ſ. plane non minus, noſtr. *gar nicht weniger*, als *ich*, ſ. *im geringſten* nicht *weniger*. μηδέν τε τὶ τοιοῦτον λ. nec quid tale 1, 9, 19. μηδέν τι τοι. nihil tale 3, 1, 2. οὐδέν τι μέγα ἢ βαρὺ, non adeo magnum 2, 5, 9. - Poſt ſolum pron. neg. μηδέν τι πράττειν ἄν λ. nihil agere 5, 1, 15. οὐδέν τι προσδοκῶντας, nihil tale 1, 6. - †† Per ellipſ. praep. (κατὰ ſ. κατ') - οὐ γάρ τι ἐμαυτῷ οἶδα λυπήσαντι ὑμᾶς 2, 5, 10. p. κατά τι, aliqua re, v. λυπ. (κατ') οὐδέν τι μέγα ὠφελεῖσθαι 2, 3, 21. v. ὠφ. - ἢ οὐδέν τι ἄλ... χε λ. nihil 1, 16, 9. nihil quidquam ſ. prorſus nih. ſ. nu... prorſus re. οὐδέν τι ἡττήμεθα, nullam (prorſus ſ. admod... cladem accepimus 5, 1, 8. nullo prorſus modo, v. ἡτ. - οὐ... τι φροντίζων τῶν λ. nihil curans 6, 2, 13. nih. prorſus ſ. nu... prorſus modo; ſic et in ſq. loco. (κατὰ) μηδέν τι προσήκειν - ἑαυ... τῷ λ. nihil 3, 9, 16. - † Poſt adi. al. per eandem ellipſ. πολύ τι ὑπερέσχεν, multo ſuperior fuit 3, 7, 8. longe 4, 15, 11. μὴ

πολύ τι, non longe adeo 7, 11, 19. οὐ πολύ τι ἀφεϛ. non ita procul 2, 15, 3. non ita multum 5, 1, 3. non multum 4, 3, 15. - † Similiter poſt adv. μὴ πάνυ τι λ. non valde 2, 2, 9. οὐ πάνυ τὶ λ. non magnopere 3, 10, 14. 3, 11, 6. 5, 2, 11. 7, 3, 10. 6, 5, 12. οὐ πάνυ τὶ δεινὸν νομίζων, non adeo horrendum 7, 5, 18. - Poſt coniunct. condition. abſ. εἴ τι ὑποπτεύετε, ſi quid 2, 5, 12. 2, 9, 15. 6, 3, 6, 8, 8, 3. εἴ τι πταίσειεν τὰ λ. ſi paululum 7, 9, 24. εἴ τι τῶν πυλῶν ἔξωθεν ἦν, quidquid extra p. 8, 4, 22. εἴ τι γυμνὸν ἦν τοῦ σώματος, ſi qua pars corporis ib. 29. ſc. μέρος. - εἴ τι μέμφοιντο, ſi qua deſiderarent 6, 9, 2. εἰ καί τι προεμπέσοι, ſi etiam quid 1, 12, 5. καὶ εἴ τι λ. et ſi quid 8, 7, 16. εἰ καί τινα λ. etſi non nulla 2, 10, 5. εἴ τε τὶ - πέπρακται, et quae 3, 7, 18. - Simul c. adi. εἴ τι - ἄγνωςον ἦν, ſi quid 1, 15, 9. 6, 3, 6. εἴ τι καὶ μοχθῶδες λ. ſi quid etiam 1, 1, 2. καὶ, εἴ τι ἐπεῖγον εἴη, et, ſi quid 4, 12, 12. - ſimul cum ſubſt. καὶ εἴ τι σύμβολον λ. et quodcunque inſigne 2, 13, 19. καὶ εἴ τι σχῆμα λ. et ſi quid aliud inſigne 5, 4, 12. καὶ εἴ τι - ἀνάθημα, et omne donar. 5, 6, 20. καὶ εἴ τινα - (χρήματα) atque, ſi quae 2, 11, 13. 7, 3, 12. εἴ τε τὶ ἦν - τοῦ ϛρατιωτικοῦ λείψανον, tum ſi quae - reliquiae 2, 14, 12. - ††† Repetitum, varie, μέχρι - τινὸς, - τινὸς - τύχης 1, 8, 5. † μήτε τὶ τῆς -, μήτε τι τῶν, neque quid pararetur -, neque quid conſtitutum eſſet 1, 9, 21. - τοιαῦτά τινα -, τῶν παρόντων τινὲς 1, 13, 7. κατὰ δέ τινα -, μή τι 1, 17, 8. οὐδ' εἴ τις - μεταβολή, αὐτός τε τὶ πλέον 2, 3, 20. - τοιαῦτά τινα -, τινὰς αὐτῶν 2, 5, 14. εἰ δέ τινες -, μηδέ τι 2, 10, 13. δέ τινες -, τὶς 2, 14, 9. μηδέν τι -, μηδέν τι δεινὸν 3, 9, 16. ſq. οὐ πάνυ τι -, περιελεῖν τινα αὐτοῦ τῆς ἐξουσίας. non nihil de eius auctor. 3, 11, 6. τοιαῦτά τινα -, τινὰ τέχνην 3, 12, 7. δέ τι - ἦθος -, οὐδέ τις -, καίτοι τινῶν 6, 1, 14. ſq. τινὲς - ἀποςάσεις -, ἀλλὰ καί τινα τῶν λ. 6, 4, 13. ſq. ἑκατοντάρχας τέ τινας -, καὶ εἴ τινες - τῶν, centur. que aliquot 6, 9, 13. Μάγνος τὶς -, ϛρατιώτας τινὰς 7, 1, 12. τινὶ - δέ τις - ἀπόςασις -, Φίλων - τινὶ - ρῦ τι ib. 20. ſq. καὶ εἴ τινα -, καὶ εἴ τις κόσμος 7, 3, 12. ſq. καὶ εἴ τις πρός τινα - εἶχε λ. 7, 7, 7. οὐ δέ τις πρός τινα ἔλεγέ τι, οὔτ' εἰδέναι τι λ. nemo tamen ad quenquam dicebat quidquam, aut ſcire (quidquam) 7, 8, 3. non tamen quis ad quem dicebat quid, neque ſcire quid. ὑποβάλλοντός τινος, - ἦν τι παιδίον -, τῶν σὺν αὐτοῖς τινας, admonente quodam 7, 10, 13. ſq. οὔτε γὰρ ἡλικία τὶς ἦν -, οὔτε τις ἔμενεν οἴκοι, neque enim ulla aetas erat, - neque quisquam 8, 6, 17. μηδέ τις ὑμῶν -, εἶναί τινα μνήμην λ. neque vero quisquam - ullam futuram mention. 8, 7, 17. εἴ τι -, εἴ τινι δόλῳ 8, 8, 3. - ††† Corollarium per Verſ. Bergl. qui 1) reddebat ſaepe, - 2) negligebat ſaepe, cf. 2, 7, 14. 2, 14, 9. 7, 3, 6. 11. etc. - 3) mutabat in pron. al. relat., praeter 1, 9, 21., (ante in Repetit. init.) etiam in his, ἀγγέλλεσθαί τι τῶν πραττομένων 1, 12, 12. v. πρ. 4) corrigebat forte, οὐδὲν μέντοι εἰδότα τῶν ἀπηγγελμένων, οἰόμενον δὲ, nihil quidem ſcientem, quid renunciatum ſit 1, 13, 8. legens μέν τι λ. 5) addebat, ἐπ' ἀξιώσεως (τινὸς,) in aliqua dignitate 2, 2, 5. ἦν ἰδεῖν τοὺς χθὲς λ. cernere erat aliquos, qui pridie 7, 3, 6. μέρη, partes quasdam 1, 10, 4.

Τίς, interrogans legitime, Maſc. cum ſubſt. perſ. τίνι θαῤῥοῦντες ϛρατῷ; quo 7, 8, 10. - cum ſubſt. rei, extra interrog. τίνι βίῳ ἐχρήσατο, quae 7, 1, 1. i. q. ſq. ὁποίῳ. † ſimul c. adi. τίνα - ἔλεγχον μείζονα βούλεσθε, quodnam 3, 12, 12. i. q. ſq. παί-

αν. - Fem. de re, in orat. obliqua, *τίνα γὰρ ἔσεσθαι συμφωνίαν ἐν αὐτοῖς*, quam 4, 10, 12. - extra interrogat. *τίνα γνώμην ἔχοιτε, καὶ (τί) πρακτέον ἡγεῖσθε*, quid animi haberetis, quid ve faciendum 2, 8, 5. ubi c. diverſo verbi modo, opt. et ind. - Sed cum ſolo ind. *τίνα ἔχετε γν.* quae ſit mens veſtra ib. 8. - Neutr. in interrog. legitima, *τί δὴ μέλλετε;* quid 2, 1, 17.

Τίτος, Rom. imper. *Τίτον τὸν Δομετιανοῦ*, Titum, Domitiani fratrem 4, 5. 13. v. *τόν*.

τιτρώσκειν, ph. de perſ. c. acc. perſ. in opp. *ἢ παίειν μηδένα*, vulnerarent 2, 13. 8. *τοὺς ἔβαλλον καὶ ἐτίτρωσκον*, vulnerabant 1, 12, 13. - † in var. rect. ſimul. c. abſ. modi et praep. *δόρασι - ἀπό τε ἵππων - τιτρώσκοντες αὐτοὺς*, vulnerando 4, 15, 4. — † abſ. *τοὺς μὲν εἰς τὴν - θάλασσαν τιτρώσκοντες ἐξωθοῦσι*, ſauciantes 3, 4, 11. - de animal. *τὰ δὲ (θηρία) - τιτρώσκοντα αὐτοὺς ἐλυμαίνετο*, ſauciantes, ipſos infeſtabant 5, 9, 10. qui Bg. a poſtr. v. refert pron., ambigue locatum. - Paſſ. de perſ. *τιτρωσκόμενοι*, ſaucii 1, 12, 17. 7, 11, 18. - † in opp. *παιόμενοι καὶ τ.* ictibus ſaucii 4, 11, 9. qui Bg. per hendiad. *βαλλόμενοι καὶ τ.* ſaucii 6, 5, 22. 7, 12, 4. - c. praep. et adiuncto, *βαλλόμενον ὑπὸ τῶν ἀκοντιστῶν, καὶ τιτρωσκόμενον ὑπὸ τῶν ὁπλιτῶν*, eminus a iaculatoribus et cominus ab armatis milit. icta 7, 9, 18. qui Bg. per unum verb.

τοί, adv., per ſe, *διὰ ταῦτά τοι*, propterea ergo 1, 16, 5. - iunctum al. particulis, poſtpoſitum quidem, in *ἤτοι, καίτοι, μέντοι*, v. ſuo loco, ſed praepoſitum v. in ſq.

τοίνυν, ſenſu illativo, ab init. enunciat., in ſecunda regione, *τιτρωσκόμενοι τ.* ſcilicet 1, 12, 17. igitur 2, 5, 3. 2, 7, 16. 2, 9, 3. 9. 2, 14, 4. 2, 15, 3. 3, 14, 2. 6, 7, 6. 7, 1, 16. 7, 4, 5. itaque 4, 13, 10. 6, 2, 7. in tertia, *τὰ κορυφαιότατα τοίνυν*, quocirca excellentiſſima 2, 15, 13. *μὴ δεῖν τ.* non igitur 5, 7, 4. *σὺν παντὶ τ.* cum omni itaque 7, 5, 2. †† in orat. obliqua 3, 14, 2. 5, 7, 4. 6, 7, 6.

τοιόσδε, ſ. potius *τοιός δε*, Fem. de re, et quidem ſq., *ἡ αἰτία - τοιά δε τις ἦν*, huiuscemodi 4, 9, 3. *ἐξ αἰτίας τοιᾶς δε* 7, 4, 2. — Neutr. *μηχανᾶται τοιόν δε τι*, tale 1, 10, 10. 4, 10, 1. *μ. τοιά δε*, talia 3, 11, 7. *ἔλεξε τ.* huiuscemodi quaedam 1, 5, 4. 2, 2, 11. 2, 3, N. 4, 14, 7. 6, 3, 4. 7, 5, 10. 7, 8, 5. 8, 7, 7. huiusmodi 5, 1, 2. - cum ſubſt. *ἐπὶ τοιοῖς δε γράμμασι*, tales 4, 12, 15. quo uno loco pertinet ad pr. ſed in rel. ad ſqq.

τοιοῦτος, Maſc. de perſ., ſine ſubſt. c. ſolo v., *προϊὼν ἐφαίνετο*, talis 1, 14, 17. ita indutus, ut dictum in pr. - †† cum acc. rei ellipt. *τὰ - πολεμικὰ τ. ἦν*, in bellic. negotiis talis erat [illegible] 3. qualis in pr. deſcriptus fuit. - †† per contemtum et [illegible] cto, *πρὸς τούτους καὶ τοιούτους ἡμῖν ὁ πόλεμος*, huiuscem[illegible] homines 7, 8, 17. tam imbelles, molles, cf. §. 10 - 15. - [illegible] *τοιοῦτος στρατὸς*, talis 6, 7, 18. qualis in pr. deſcriptus. - [illegible] minatim in laudem, *τοιούτου βασιλέως*, eiusmodi 1, 5, [illegible] tam fortis, de Marco, - de Pertinace 2, 9, 14. tam bo[illegible] ſtantis. - de Caracalla 4, 14, 8. tam fortis et milit[illegible] [illegible]σθαι - ἀνδρὸς - τ. tali 2, 15, 7. Albino, tam praeliam[illegible] ſed [illegible] epiſtola Severi ſimulantis et mentientis. *ὑπὸ τοιούτο[υ] μ. τ.* tali 1, 5, 22. Marco, inter coelites. *τοιοῦτον ἄνδρα*, talem 2, 10, 7. Pertinac. - † ante ſubſt. c. art. *τοιοῦτον - τὸν βασιλέα* 1, 7, 11. Commodum, in pr. deſcriptum. - Maſc. de re, *τῶν λογ*

τῶν τοιοῦτον φόνον, tantam caedem 1, 17, 9. tantum numerum caedendorum. - cum art. αἴτιος - τοῦ τ. θανάτου, eiusmodi 2, 2, 12. τοιούτων λόγων ἤρξατο, huiusmodi 1, 4, 1. de ſqq. — Fem. de pr. τοιαύτης εὐμοιρίας, tali 2, 5, 1. τ. ἐλπίδες, eiusmodi 2, 10, 4. τῆς τ. προαιρέσεως 3, 2, 5. τοιαύτην ἀγγελίαν 1, 4, 20. tam triſtem: τ. δίκην, tales poenas 1, 9, 14. ἐπὶ τοιαύταις ὑπηρεσίαις, eiusmodi 3, 13, 16. τοιαύτας - τυράννιδος εἰκόνας, tales 1, 3, 11. - † ſimul c. pron. al. τοιαύτην τινὰ ὄρχησιν, eiusmodi 4, 11, 5. τοιαῦται μὲν δή τινες αἰτίαι, huiuscemodi 7, 1, 25. — Poſt ſubſt. ἡ - φήμη τοιαύτη λ. talis 7, 1, 47. αἰτίαι - τοιαῦται, tales 7, 4, 1. - De ſqq. ἡ δὲ σύνεσις τοιαύτη τὶς λ. talis 7, 1, 13. ἑτέρα τὶς ἐπιβουλὴ τ. huiuscemodi 1, 10, 1. ἐξ αἰτίας τ. iſta de cauſa 1, 11, 1. hac de cauſa 1, 12, 7. - Neutr. de re, et de pr. τοιούτῳ - τέλει, talem 1, 13, 12. 1, 17, 26. 7, 9, 21. 8, 5, 26. τέλει - τ. 8, 8, 20. τ. πάθει, huiuscemodi 4, 11, 12. τοιοῦτον - τέλος, hunc 1, 9, 23. τέλος τ. finis talis 2. 5, 16. 6, 9, 15. τοιούτοις - γράμμασιν, tales 4, 10, 11. τοιαῦτα - ἐναύσματα, eiusmodi 2, 15, 3. τὰ τ. καλλωπίσματα, tales 5, 5, 9. - Neutr. ſine ſubſt. cum art. et praep. ἐκ τε τοῦ τοιούτου, unde 8, 4, 29. ſc. πράγματος ſ. αἰτίου, ex hoc, negotio ſ. facto, ob id. - Sine art. τολμᾷ δὴ τοιοῦτο, tale quid 4, 13, 2. qui Bg. addit pron. τὶ, poſt quidem, ut in Ms. diſerte praebetur ante, τὶ τ. c. pron. al. συνέβη τὶ τοιοῦτο, huiuſcemodi quippiam 1, 8, 5. 4, 8, 10. † συν. δὲ τι καὶ τοιοῦτον, res huiuſcemodi 4, 12, 5. μηδέν τε τὶ τοιοῦτον προσδεχομένου, nec quid tale 1, 9, 19. μηδέν τι τ. nihil tale 5, 1, 2. - Plur. εὐγένεια - καὶ ὅσα τοιαῦτα, huiusmodi 5, 1, 12. - †† c. art. τῶν τοιούτων κνίζει -, ὅσα λ. in hoc genere 4, 9, 4. †† τὸ ἡττηθὲν τοῖς τοιούτοις ἀδικεῖσθαι - δοκεῖ, in talibus 4, 5, 4. ſc. καιροῖς ſ. πράγμασι, in talibus negotiis, rebus, cauſis, factis. τοιαῦτα συμβουλεύοντες, talia 1, 4, 14. τ. - λέγοντος 2, 2, 21. 2, 3, 25. 2, 10, 19. τ. δηλῶσαι haec 6, 2, 7. τ. πράττων 4, 7, 1. 4, 9, 17. - in med. orat. τ. κελεῦσαι, talia 3, 11, 13. 4, 11, 1. 6, 9, 10. — c. pron. al. τοιαῦτά τινα, talia 1, 6, 10. 20. 1, 13, 7. 2, 5, 14. 3, 6, 17. 4, 14, 19. 7, 5, 17. 8, 3, 16. 8, 7, 19. huiuſcemodi 2, 14, 8. ab imt. - ſed in med. or. talia 3, 13, 13. 8, 3, 6. - † ſaltem poſt comma ſtatim, τ. τινα, haec talia 4, 9, 6. — † divulſa, τ. δή τινα, talia 1, 6, 6. huiuſcemodi quaedam 4, 4, 16. τ. μὲν δή τινα 6, 2, 12. ††† τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥ. πόλιν - τοιαῦτα ἦν, talis 7, 7, 15. 7, 12, 17. v. κ.

τόλμα, mor. ἐκ ταύτης τῆς τόλμης, audacia 2, 7, 4.

τολμᾶν, mor. de perſ. c. acc. rei, τολμᾷ δὴ τοιοῦτο, aggreditur 4, 13, 1. εἴ τι τολμῷεν, ſi quid auderent 8, 8, 3. - ſimul c. praep. πάντα τολμῶντες, διὰ τὸ θανάτου - καταφρονεῖν, audentes 3, 3, 6. τὰ δρασθέντα παρὰ γνώμην αὐτοῦ τετολμηκέναι, auſos ſe (eſſe) 1, 13, 10. — ſimul c. adv. ὡς προπετῶς - ταῦτα τετολμηκότας, tanquam auſos 6, 9, 2. ἅπαξ τολμήσας ἔργον τηλικοῦτον, aggreſſus 7, 11, 13. † in orat. contracta, ἀγανακτεῖτε ἐφ' οἷς οἱ - στρατιῶται - ἐτόλμησαν, ob ea, quae - auſi ſunt 2, 10, 3. p. ἐπὶ τούτοις, ἃ οἱ λ. ſine caſu, at c. adiuncto, ἦν - τολμῆσαί τε ἅμα καὶ δρᾶσαι — πεφυκώς, ad audendum 1, 17, 14. - ſq. coniunct. τολμήσαντος (αὐτοῦ τοῦτο,) ἵνα λ. auſo homine 1, 9, 12. - abſ. in particip. c. finito v., τολμήσαντες οὖν ἐπίασι τῇ σκηνῇ λ. itaque audenter aggrediuntur tabernaculum 8, 5, 22. qui Bg. bene per adv., pro quo et procedunt formulae ſyn. ſumta audacia I. cum audacia.

— c. inf. μηδενὸς - ἀντιςῆναι τολμῶντος, audente 2, 6, 19. μήτε τινὰ τολμῶντα λ. audere ib. 6. αὐξάνεσθαι οὐδεὶς ἐτόλμα, audebat 7, 4, 1. 2, 11, 17. οὔτε - κωλῦσαι ἐτόλμων, audebant ib. 11. ταῦτα - δεῖξαι ἐτόλμησεν, auſus eſt 1, 14. 14. 3, 11, 7. 6, 2, 17. μηδὲ προσελθεῖν - ἐτόλμησαν, ſuſtinuerunt 2, 10, 13. - auſi ſunt 7, 12, 11. †† ὡς - τολμῆσαί τε καὶ τοῖς ἕλεσιν ἐπεισελθεῖν, ut auſus fuerit et ipſe paludem ingredi 7, 2, 14. qui Bg. per hendiad. in inf. μὴ τολμήσειν ἔτι, haud auſuros (eſſe) 7, 11, 18. — Paſſ. de re, per particip. neutr. c. art. abſ. ὡς ἂν μὴ λάθοι τὰ τολμώμενα, ne lateant, quae auſus eſt 3, 12, 6. auſa, audacter et impie inſtituta et cogitata. - † c. adiuncto per ſubſt. τὸ εἰς τὰ τ. ἅμα τῷ θαῤῥαλέῳ εὔελπι, in aggrediendo 2, 14, 3. v. θαῤῥ. — † τὸ πρὸς τὰ μεγάλα τῶν τετολμημένων εὐλαβὲς, in magnis aggrediendis 2, 8, 2. in magnis auſis ſ. coeptis. δέει τῶν τετολμημένων, metu eorum, quae auſi fuerant 2, 5, 15. perpetratorum. εἰ πρὸς τὰ τετολμημένα τιμωρίαν ζητεῖτε, auſis veſtris 2, 13, 11. - cum dat. perſ. τὰ Δομετιανῷ τ. quae Domitiano auſa 1, 3, 10. ab illo perpetrata. ἔργον - ἡμῖν τετόλμηται, facinus auſi ſumus 7, 5, 15. nobis, a nob. tentatum, patratum. τὰ τολμηθέντα αὐτοῖς λ. auſa ſua ib. 1. tentata, patrata ſibi, a ſe. - cum praep. τὰ κατὰ τὰς ἀνατολὰς ὑπὸ τοῦ βαρβάρου τολμώμενα, quas res in Oriente barbari aggrederentur 6, 3, 1. quae per Orientem a Barbaro tentarentur, ſ. illa - tentata. - ſimul cum adv. τοῖς - οὕτως ὠμῶς τετολμημένοις ἐν φόνῳ τῷ βασιλικῷ, illa - auſa 2, 6, 22. ἐπὶ τοῖς οὕτ. ὠμ. κατ' αὐτοῦ τετολμημένοις 2, 9, 13. — † c. adiuncto, ſ. opp. et adv. τοῖς οὕτω τετολμημένοις καὶ εὐτυχηθεῖσιν ἔργοις, quae tali auſu fecerat 2, 14, 1. illis ita audacibus factis, audacter ſuſceptis.

τόλμημα, mor. c. adiuncto, ἐπὶ τηλικούτοις - ἁμαρτήμασι καὶ τολμήμασι, ob - facinora 2, 13, 14.

τομίας, ph. οἱ τῇ θεῷ τομίαι ἱερωμένοι, evirati deae ſacerdotes 1, 11, 7. p. οἱ τομ., ἱερ. τῇ θ., evir. deae ſacrati, Cybeles ſacerdotes caſtrati, noſtr. *Verſchnittne*.

τόξευμα, ph. μείναντες ἔξω τοξεύματος, extra teli coniectum 8, 4, 17. qui Bg. recte ſupplet gen. βολῆς.

τοξεύω, ph. extra bell. in opp. ἀκοντίζοντι καὶ τοξεύοντι λ. ſagittam mittens 1, 15, 3. - in bello, c. particip. modi, τοξεύειν, ἵπποις ἐποχούμενοι, ᾔδεσαν, uſum arcus 3, 4, 19. - cum adiuncto al. ἐπέδραμον - τοξεύοντες καὶ καθιππεύοντες, ſagittis petentes 4, 15, 2. — c. praep. ſ. formula adv. εἰς τοὐπίσω τοξεύοντες, ἐμάχοντο, ſagittas mittentes 3, 4, 19. c. ſimul in opp. τῶν - ἀκοντιζόντων, — τῶν τε τοξοτῶν ἐς - τὰς κεφαλὰς - ῥᾷστα καὶ πόῤῥωθεν κατὰ σκοποῦ τοξευόντων, cum ſagittas dirigant 6, 7, 18. v. σκο - † c Πέρσης - πανταχόθεν τοξεύων, ſagittis petens 6, 5, 21. - [illegible] c. praep. τὰ γυμνὰ ἑαυτῶν, εἰς ἃ ἐτοξεύοντο, qua ſagittae [illegible]tur ib. in quae ſagittis petebantur.

τοξικὸς, phyſ. de re, in ellipſi, Παρθυαίων οἱ τοξικὴν [illegible], Parthorum peritiſſimi artis ſagittariae 1, 15, 4. ſc. [illegible] τέχνην v. ἀκρ.

τόξον, ph. inſtrum. extra bell. c. adi. διηγκυλημένον, arcum [illegible] 1, 18. τόξων παρασκευῇ 6, 4, 7. τόξοις - χρῶνται 6, 5, 9. [illegible]τρας καὶ τόξα ἀποθέμενοι 4, 11, 6. 10. - de inſtrum. al. [illegible] 10, cum opp. τὴν διὰ δοράτων - μάχην, - καὶ τὴν διὰ τόξων ἐμπειρίαν, ſagittariae artis 4, 10, 7. in ſagittando ſ. ſagittarum. -

τῷ πλήθει τῶν τ. ſagittarum 4, 15, 4. τ. πλ. 8, 2, 4. τόξοις - βάλλοντες 3, 9, 9. 7, 11, 17.

τοξότης, ph. de perſ. in bello, c. adiuncto, patron. per adi. Ἀτρηνοὶ - τοξοται σύμμαχοι, ſagittarii 3, 1, 6. - c. gen. perſ. Ὀσροηνῶν τοξοτῶν, 7, 1, 21. - in opp. ſimul, Μαυρ. ἀκοντιςῶν -, καὶ τ. Ὀσρ. καὶ Ἀρμενίων 7, 2, 2. - per patriam, Μαυρ. ἀκοντιςαὶ τοξόται τε οἱ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς 8, 1, 5. - c. affini τ. τῶν Μαυρ. ἀκοντιζόντων, - τῶν τε τ. - τοξευόντων 6, 7, 18. - in mera opp. οἱ ἀκ. καὶ οἱ τ. λ. 7, 2, 5. Μαυρ. ἀκοντιςὰς - καὶ μέρος τοξοτῶν 3, 3, 5. †† Μαυρ. πλείςους καὶ τοξοτῶν ἀριθμὸν - ἐπαγόμενος ἀπὸ τῆς ἀνατολ. λ. 6, 7, 17. ἵππου πολλὴν - καὶ τοξοτῶν - πλῆθος 4, 14, 6. ††† cum adiuncto ſubſt. appell. πλήθει ἀνδρῶν τοξοτῶν, ingenti copia ſagittariorum 3, 9, 7. v. ἀν. cum adiect. et ſubſt. τοξότας πλείςους συμμάχους ib. 4.

τόπος, ph., univ., terrae, ὥριςο, λ. locus 6, 5, 17. - c. adi. ὡς ἀπ' ἀσφαλοῦς τοῦ τόπου τὰ γενόμενα θεάσοιντο, ex tuto loco 3, 4, 11. - † repetit. δι' ἄγνοιαν τῶν τόπων -, ἄβατα - τῶν τ. 7, 2, 11. paludum. - regionis, πρὸς βοήθειαν τοῦ τ. ad ſuccurrendum regioni 3, 14, 2. de parte Inſulae Britann. † ὅς τῶν τ. ἐβασίλευε, in illis locis 3, 1, 6. Atren. - oppidi, οὗ τὴν προσηγορίαν ὁ τ. φέρει 3, 4, 6. Alexandria. τὴν πρ. λαβεῖν τὸν τόπον ἐκ λ. 1, 11, 3. Peſſinus. munitionis vel muri, τὸν τ. ὁ χειμάῤῥους ἀνοίξας 3, 3, 11. poſt τοῦ τείχους §. 1. ſed τοῦ ἐρύματος §. pr. et §. 7. - cum adi. et in opp. καιρὸν φυλάξας καὶ τόπον ἐπιτήδειον 1, 8, 11. — ſimul cum gen. loci alius, ἐν τῷ πλατυτάτῳ τοῦ πεδίου τόπῳ 4, 2, 12. Campi Martii. ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τῆς συγκλήτου λ. 5, 5, 12. Curiae. - † de aedificio, ἐπὰν - πᾶς ὁ τ. πληρωθῇ 4, 2, 18. poſt οἴκημα §. 16. †† ἐκ δημοσίων ἱερῶν τε τ. ex publ. ac ſacris locis 2, 11, 13. qui Bg. legerit δημ. καὶ ἱερ. τ., pro vulg. δημ. ἱερῶν καὶ τόπ. - †† ἐν τοῖς ἀνακεχωρηκόσι τόποις, in ſeceſſibus 1, 12, 12. praediis ante urbem, cf. 1, 11, 15. ἐν προαςείοις λ. - ††† trop. cum gen. perſ. τόπῳ τῶν λ. loco 2, 14, 10. noſtr. *Statt* ſ. *an Statt*.

τοσοῦτος, Maſc. de perſ. ph. de copia, μετὰ τοσούτου ςρατοῦ, tanto 2, 11, 10. - in relat. tacita et intra art. et ſubſt. τοῦ τ. δήμου — ὀλίγων λ. 7, 12, 6. τοσοῦτον ςρατὸν -, πολὺ ἐλάττονα 8, 3, 21. ἐν δήμῳ τοσούτῳ 4, 6, 12. - Maſc. de re, de copia, in relat. per numerum diverſum, τῶν ἐπισιτισμῶν τοσούτων ὄντων, ὅσον λ. commeatu illo, quem 6, 7, 3. - ſq. partic. intenſiv. τοσοῦτος — ἐγένετο φόνος, ὡς λ. tanta caedes, ut 4, 9, 17. - Al. not. de modo, τ. ἦν ὁ Μαξ. φόβος, ὡς λ. tantus, ut 7, 8, 4. ὀλέθρου τ. tantae cladis 1, 13, 6. † τοσούτων κινδύνων, tanta ib. 14. ſ. tot. — Al. not. de duratione, τοσούτου χρόνου, tamdiu 1, 4, 7. τοσοῦτον - χρόνον, tantum temporis 1, 6, 1. ſc. μόνον. in relat. μήτε διδοὺς καιρὸν -, εἰ μὴ τ., ὅσον λ. niſi quo 2, 11, 2. - Fem. de perſ. de cop. ſimul que in repetit. τοσαύταις μάχαις, - τοσαύτης συμμάχου δυνάμεως, tot - praeliis -, tantae auxiliares copiae 3, 6, 14. † τ. παρ' ὑμῖν εὐγενείας 2, 3, 12. v. εὐγ. - τοσαύτην - δύναμιν, tantas vires 1, 10, 9. - Fem. de re, in not. cop. τοσαύτης - περιουσίας, tanta 3, 13, 10. - ſed modi, πόνων ἄσκησις τοσαύτη, tanta 4, 7, 14. † τοσαύτη τις ἦν - ἡ φιλοχρηματία 7, 3, 6. τοσαύτην ἐξουσίαν 1, 9, 24. † τ. δειλίαν 2, 1, 22. v. δειλ., - τ. τύχην 7, 1, 3. - in relat. ἐν τοσαύτῃ - ἀταραξίᾳ, ὡς λ. 2, 1, 15. τοσαύτην - τιμωρίαν, ὡς λ. talem 6, 4, 11. - intra art. et

ſubſt. τῆς τοσαύτης - τιμῆς, tanto 2, 3, 16. τὴν - τ. ἀρχὴν 2, 10, 8. ††† τοσαύτην ἔφοδον ϛρατοῦ, tantam incurſionem exercitus 2, 11, 6. qui Bg. ſervat hanc lect. vulg., pro qua melius τοσούτου ἐφ. ϛρ. Neutr. Sing. de perſ. de cop. ϛρατοπέδου τ. exercitus tantus 3, 13, 11. - ſed de re, τοσοῦτον - μέγος τῆς πόλεως, tant. 7. 12, 16. p. τοσοῦτο - πλῆθος - τοσοῦτον ἀνδρῶν λ. 4, 15, 13. πλήθει τοσούτῳ 7, 11, 18. †† τοσοῦτον χρημάτων πλῆθος, tanta pecuniae multitudine 4. 4, 19. qui Bg. recte legit ſic p. vulg. τοσαύτων. in relat. τοσ. ἀργύριον, ὅσον λ. tantum argenti 2, 6, 15. τοσοῦτον - πυροειδές τι, ὡς λ. 1, 7, 9. ut ea (coma) tantam affunderet ipſi igneam quandam ſpeciem, ut; ubi τοσ. c. pron. τι, ut 7, 3, 6. - † ſimul c. gen. rei, εἰς τοσοῦτον - τιμῆς λ., ὡς λ., in tantum honoris 1, 12, 8. εἰς τ. μανίας λ. eo usque inſaniae 1, 14, 15. 1, 13, 17. εἰς τ. - ὕβρεως λ. eo contumeliarum 6, 1, 20. ἐς τ. - παρανοίας 5, 7, 12. - Sine ſubſt. in relat. de modo, ὅσῳ -, τοσούτῳ λ. quanto - tanto 2, 3, 17. - † de temp. per ellipſ. † τοσοῦτον ἀνεπαύετο, ὅσον λ. tamdiu, quoad 2, 11, 11. p. κατὰ τοσ. μέρος τοῦ χρόνου. Aut pro maſc., ſcil. κατὰ χρόνον τοσ. de intervallo loci, τοσοῦτον διώξαντες, ὅσον λ. 7, 11, 19. p. κατὰ τοσ. διάϛημα, tantum - ut. † τοσ. ἀφεϛῶτες, ἐς ὅσον λ. tantum - quantum 4, 13, 13. † de modo, (κατὰ) τοσ. ἥμαρτεν, ὅσον μὴ λ. tantum, quod 5, 2, 6. hac re, in hac re, in hanc partem, hactenus. †† ſimul in relat. per numerum al. plur. τοσοῦτον ἅπαν., ὅσα λ. tantum - quantum 6, 5, 8. - † c. praep. παρὰ τοσ. - οὐκ ἐξέφυγε 5. 4, 23. tantum non, i. prope; ſ. igitur in tantum quidem Macrinus non effugit. - ſine neg. παρὰ τ. ὀμέρους, ferme 6, 7, 10. ſc. διάϛημα, πρᾶγμα, χρῆμα, ad tantillum, ad parvum. - Neutr. Plur. de re, in relat. de cop. τοσαῦτα χρήματα, ὅσα λ. tantae opes, quantae 2, 7, 3. - ſed in rel. tacita, ἐτῶν τοσούτων, tot annis 1, 17, 10. τ. ἐτῶν 2, 2, 17. tam multos an. 6, 4, 4. e. per tot an. 7, 1, 10. ἐν ἔτεσι τοσούτοις, per tot an. 6, 1, 16. † μετὰ τοσαῦτα τρόπαια, poſt tantas (tot) victorias 1, 15, 15. tot tropaea 3, 15, 6. - Sine ſubſt. τοσαῦτα εἰπὼν λ. tantum 1, 4, 15. haec 1, 5, 27. τ. κατωρθωκώς, tanta 2, 14, 2. †† c. gen. perſ. τοσαῦτα μὲν δὴ τῆς Πεσσ. - ἱϛορείσθω, haec hactenus de Peſſinuntia 1, 11, 14. qui Bg. ſuppleverit ſaltem pr. περὶ ante gen., dum, niſi latet iſta in δὴ, nec ſuppleri velis illa alia χάριν ſ. ἕνεκα, per analog. iſtorum Lat., *hoc litterularum exaravi*, excuſes, aſſumto ad pron. aliquo ſubſt., χρήματα, μέρη, noſtr. *dieſe* Sachen, *Umſtände*.

τότε, ph. ab init. enunc. poſt punctum ſolum, ὁ Κόμμ. tum 1, 12, 2. τ. γοῦν λ. tunc 1, 15, 9. τ. δὴ 7, 11, 8. - in med. orat., ab init. membri, ἄνθη, τ. ἀκμάζοντα, tum 1, 7, 4. - πρ., τ. ἀπ. λ. tunc demum 7, 4, 11. ἀνδρῶν, κ. τ. λ. tunc etiam 3, 4, 5. - ſed intra membrum, μόνων καὶ τ. λ. 2, 5, 8. † πόλιν - μεγίϛην τ. καὶ εὐδαίμονα, max. tunc et fortun. 3, 1, 10. - ὡς ἕκαϛος ἐβουλήθη τῶν τ. συγγραψάντων, illius aetatis ſcriptores 3, 7, 15. ut quisque voluit illius aet. ſcriptorum, ſ. numerum - utquisque voluit tunc de his ſcribentium, tradidit. - Sed in relat., in periodi apodoſi, ἐπεὶ δὲ - ἐμονομάχει, τότε λ. tunc 1, 15, 15. ὡς δὲ -, τότε δ' λ. ut - ibi tum 4, 8, 18. - extra periodum, πάλαι μὲν - τότε λ. 1, 9, 15. καὶ ἄλλως μὲν -, τότε δὲ καὶ λ. 2, 15, 4. ubi de praeſenti temp. etiam valeat et p. *nunc*. - 5, 8, 16. ἄλλως μὲν -, ἀγανακτήσας δὲ τότε λ. at tunc indignatus 3, 3, 5. — φύσει μὲν -, τότε δὲ δοκῶν καὶ λ. tunc autem 3, 8, 6. καὶ πρότε-

ρον μὲν -, τότε δὲ λ. 8, 2, 10. 6. - πρότερον μὲν -, πλὴν τότε ib. 11. ſq. — Alio ordine, praemiſſum, ἐγειτνίαζε δὲ - τότε λ., - ὕςερον δὲ λ. 5, 3, 10. - †† ὡς γὰρ - διέκειτο, τό τε καὶ λ. cum - tunc etiam 7, 10, 2. qui Bg. legit una voce τότε καί. ut Ms. τότε δὲ καὶ λ., ubi δὲ p. δὴ, ſolenne in apodoſi. - †† Cum art. ſolo, αἰωνίους - ἐκάλουν οἱ τότε, tunc homines 3, 8, 18. qui Bg. ſuppiet ſubſt. ἄνθρωποι, dum ſimul et deſit particip. aliquod, ὄντες, ζῶντες, γινόμενοι. - ὡς δέ τινες τῶν τότε ἱςόρησαν, atque ut quidam hiſtorici tunc tradiderunt 3, 7, 8. qui Bg. videtur explevifſe illud ſupra particip. συγγραψάντων, vel ſubſt. συγγραφέων, p. ſeveris, ut vero quidam ſcribentium, ſ. eorum, qui tunc ſcripſerunt de his, trad. - †† ſimul c. ſubſt., πιςευόντων κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῶν τότε ἀνθρώπων. credentibus eius aetatis hominibus 1, 14, 10. qui Bg. refert modo alterutrum, cf. ſupra in ἄνθρ. et κατ. †† ἑορτῆς, ἐν ᾗ - εὐφραίνουσιν αὐτούς, ἀρχαί τε ἐπώνυμοι τότε πρῶτον λ. 1, 16, 7. ubi Bg. omittit adv., legens fortaſſis τό γε πρῶτον, et γὲ hoc opprimens, dum vulg. lect. debet accipi pro ἀρχαί τε ἐπώνυμοι αἱ τότε, (cum art., qui facile exciderit ob pr. ſyllabam,) *conſules* tunc *temporis*, eius anni. — †† De tempore, non praecedente aut praeſenti, ut in locis ſuperioribus, ſed poſteriori, παρεμυθήσατο αὐτὸν ἡ συναιρομένη τότε - τύχη, quae tunc auxiliabatur 3, 9, 13. ubi fuerit p. *deinde*; quanquam et procedit p. *nunc*, poſt obſidionem illam, tentatam infeliciter.

του, p. τινὸς, indefinite, παρά του πεμφθῆναι, a quodam 7, 6, 13. — ἀεί του - παρόντος, altero 8, 7, 16. qui Bg. legerit ἑτέρου p. duob. ἀεὶ τ.

τοὔνομα, v. ὄν.

τοὐναντίον, v. ἐναντ.

τουτέςι, v. εἰμί.

τουτί, Attic. de re, c. ſubſt. et art. τὸ γραμματεῖον, huncce libellum 2, 1, 23. p. τοῦτό δε.

Τραϊανὸς, imp. Rom., c. art. τοῦ Τραϊανοῦ, Traiani 6, 2, 11. - ſine eo, ἐπὶ Τραϊανὸν 1, 7, 7.

τράπεζα, ph. ὅσοι κόλακες τραπέζης, menſarii adulatores 1, 6, 2. v. κ., forte p. cibis in menſa, ut in loco ſq. - cum adi. τράπεζαν εὐτελῆ παρετίθετο, menſam 4, 7, 8. cibum et potum, ſq. ποτὸν καὶ ἐδέσματα, ſed et μᾶζαν.

τραῦμα, ph. c. adi. οὐδέ τις εἶδεν - τραῦμα ἄλλο, πλὴν λ. vulnus 1, 15, 7. - per formulam, καὶ μέχρι τραυμάτων προεχώρει, nec ultra vulnera procedebat ib. 16. et tantum usque ad vuln., cf. πρ.

τράχηλος, ph., animal. κατ' ἄκρου τοῦ τραχήλου, in ſupremum collum 1, 15, 11. - homin., oppreſſo gen. perſ. ἀποσφίγξας τὸν τράχηλον (αὐτοῦ,) conſtricto gutture 1, 17, 25. † ἐξαρτήσας — ζώνης τὸν τρ. applicato collo zonae 7, 9, 20. τοὺς τραχήλους κοσμοῦσι σιδήρῳ, colla 3, 14, 13.

τραχὺς, Maſc. de re, trop. cum adiuncto, σκληρῷ βίῳ καὶ τραχεῖ, aſperae 2, 9, 2. v. σ. - Fem. phyſ. τραχεῖα - οὖσα ἡ χώρα, aſpera 6, 5, 12. - Neutr. Sing. trop. in opp. τὸ μὲν ἡμέτερον σῶφρον τραχὺ αὐτοῖς δοκεῖ, λ. 7, 8, 14. † τραχέσι προςώπου νεύμασιν, truci vultus nutu ib. 21. - Superl. ph. ὄρη, τραχύτατα ὄντα, montibus, aſperrimis 6, 5, 11. † ſine ſubſt. p. adv. cum adiuncto, τραχύτατα καὶ μετὰ πολλοῦ φόβου λ. aſperrime 7, 1, 2. τρ. καὶ μετὰ πάσης ὠμότητος λ. 7, 4, 3. † τρ. καὶ ὠμότατα 7, 6, 10.

τραχύτης, ph. de loco, cum gen. loci, ὑπὸ τῆς τῶν ὀρῶν τραχύτητος, aſperitatem 5, 6, 13. διὰ πετρῶν τραχύτητα 8, 1, 13. — abſ. δυςβάτου διὰ ςενότητα καὶ τ. οὔσης τῆς ὁδοῦ 3, 3, 1. - trop. cum adiuncto, εἰς τ. καὶ ὠμότητα λ. 7, 1, 25. iram vehementem cum duris verbis.

τρεῖς, Maſc. de perſ., ſine ſubſt. δύο ἢ τρεῖς, tres 7, 11, 5, ſc. ςρατιῶται, cf. §. 3. - c. ſubſt. δ. ἢ τ. ὁπλίτας 7, 8, 13. - in opp. ἕνα - ἄνδρα τρεῖς καθελόντα βασιλέας 3, 7, 19. - Fem. de re, τριῶν ἡμερῶν, trium 7, 4, 6. δύο - ἢ τ. ἡ. biduo aut triduo 2, 12, 7. biduum aut triduum 8, 4, 8. τῶν τ. μοιρῶν τοῦ ςρατοῦ, de tribus partib. exercitus 6, 6, 4. ἄνεμε - εἰς τρεῖς μοίρας 6, 5, 1. - Neutr. de re, ἐτῶν - τριῶν ἢ τεττάρων, triennio aut quadriennio 6, 6, 11.

τρέμειν, ph. de perſ., τρέμων, - κατηγόρει, tremens 6, 9, 2. 12. — τρέμοντας - καταλιπὼν 4, 5, 17.

τρέπεσθαι, ph. de perſ., Paſſ. aut Med. c. praep. ἐς φυγὴν ἐτράπησαν, verſi ſunt 1, 12, 17. fugati, ita telis petiti, ut ſe verterent et corpus ſuum ad fugiendum. - it. abſ. ἐτράποντο, fugiebant 4, 11, 9. - Med. c. acc. perſ. et adv. τοὺς ἀνθεςῶτας ῥαδίως ἐτρέψαντο, in fugam vertunt 7, 9, 14. - cum acc. loci, τὴν ἐπὶ Κύζικον (ὁδὸν) καὶ αὐτὸς ἐτράπετο, verſus Cyzicum et ipſe convertit (ſe) 3, 2, 2.

τρέφεσθαι, Paſſ. de perſ., partim ph., cum praep. et adiuncto, παρ' αὐτοῖς γεννηθέντα καὶ τραφέντα, educatum 1, 7, 5. —trop. ἐν εἰρήνῃ - τεθραμμένοι, paci innutriti 7, 9, 11. verſati in p., fruiti.

τρέχειν, ph. de perſ. c. adv. τρέχων ἔμπαλιν ἑαυτοῦ, currens 5, 6, 17. i. q. pr. ἀναποδ. λ.

τρίβολος, ph. in bello, τριβόλους - ἔῤῥιπτον, tribulos 4, 15, 6. noſtr. *Fuſsangeln* ſ. *Fuſseiſen*.

τριγονία, ph. ἄνωθεν ἐκ τριγονίας βασιλέα, a tertia iam ſtirpe 1, 7, 5. tertia generatione, noſtr. *vom* dritten *Gliede* der Ahnen *her*; dum tres ſtirpes in linea adſcendente Commodo fuerunt pater Antoninus cum matre Fauſtina, Antoninus pius cum Hadriano et Traianus.

τριετής, ph. de re, cum ſubſt. fem. ſex. τριετοῦς βασιλείας, trium annorum imperium 7, 4, 2.

τριήρης, ph. c. adi. et praep. πάσας τὰς κατὰ Ἰταλίαν τριήρεις, triremes 2, 14, 3. ſc. ναῦς.

τριςκαίδεκα, de re, ἔτη, tredecim 1, 17, 26. 8, 8, 21. ἐτῶν 6, 2, 1.

τρίτος, Fem. de perſ. τρίτην - ἠγάγετο (γυναῖκα,) tertiam 5, 6, 5. — de re, τῆς τρίτης ἡμέρας, tertio die 7, 8, 5. - in relat. πρώτης μὲν - καὶ δευτέρας - ἡμέρας, - τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ, tertio die 4, 15, 11. - †† ſimul c. gen. temp., πρ. μ. καὶ δ. ἡμ. -, τῇ δὲ τ. τῶν ἡμερῶν, tertio autem 8, 7, 7. i. q. pr. formula. σὺν τ. μοίρᾳ, cum tertia parte 6, 5, 16. τὴν τ. μοῖραν ib. 4. - Neutr. τρίτον καὶ τέταρτον (οἴκημα) 4, 2, 14.

τρίχας v. θρίξ.

Τροία, regio, κομισθὲν ἀπὸ Τροίας, ex Troia, 1, 14, 7. ſq. ἀπ' Ἰλίου.

τρόπαιον, phyſ. μένει - τ. tropaeum 3, 4, 6. urbs et ſimulacrum; niſi eſt ſimul c. gen. rei. dum ſq. καὶ δεῖγμα τῆς νίκης λ. τρόπαια, ἃ ἠγείραμεν 3, 6, 16. ὑπομνήσατε - τῶν τροπαίων, ἃ - ἤγειρ. 6, 3, 12. κατὰ βαρβάρων ἐγεῖραι τρόπαια 3, 9, 1. 3, 14, 3. δόξαν, ἐπὶ

τροπαίοις προσγενομένην 7, 3, 8. - c. adi. πολλὰ - ἐγείρας τ. 2, 1, 9. 2, 9, 12. δισσὰ καὶ μέγιστα ἤγειραν τ., τὸ μὲν -, τὸ δ' 3, 7, 16. ἐμφύλια, οὔτε ξένα - ἤγειρε τ. 3, 15, 6. - c. gen. perſ. et praep. Σεβήρου κατ' αὐτῶν τροπαίων 6, 2, 11. - ſimul cum adiect. μετὰ τοσαῦτα τ. πατρὸς λ. poſt tantas victorias 1, 15, 15.

τροπὴ, ph. ſenſu milit. et bell., c. adiuncto, τροπῆς γενομένης, ἔφευγον ἐς τὴν πόλιν, in fugam verſi petunt urbem 1, 12, 13. vertentes terga ſ. verſis tergis, fugiebant in urb. - cum adi. ſimul, τ. καρτερᾶς γ., ἐδίωξαν αὐτοὺς, fuga vehementi facta 3, 7, 14. φυγὴ πολλὴ καὶ τροπὴ καὶ φόνος πολὺς τῶν - στρατιωτῶν γίγνεται, profligatio 3, 2, 4. ubi fortaſſis, ut in ſqq. loc. - c. gen. perſ. τροπὴ τῶν ἀνατολικῶν γίνεται, in fugam verſi ſunt orientales 3, 4, 10. — ἐγίνοντο τροπαὶ τῶν βαρβάρων, fuga barbarorum 3, 14, 18. — ſimul c. adi. οὐ θατέρων ῥαδία ἦν ἡ τ. neutrorum facilis erat in fugam verſio 3, 7, 7.

τρόπος, trop. cum adi. παραδόξῳ τρόπῳ, modo 1, 9, 4. παντὶ τ. omnibus modis 3, 3, 6. 3, 13, 6. 3, 15. 2. 5, 8, 7. - ſimul c. gen. rei, π. τ. φόνων ἀναιροῦσιν, omni caedis genere 4, 9, 13. — Al. not. mor. εἰ μὴ χρηστὸς - συνοικεῖ τ. 5, 1, 11. animus, - c. ſubſt. τρόπου φαυλότητι, morum ib. 17. † τρόπων χαυνότητα, ingenii ib. 5. animi 5, 5, 2. † per acc. ellipt. κοσμίους (κατὰ) τὸν τρόπον, modeſti moribus 1, 2, 3. χαύνου τὸν τ. futilis ingenii 5, 8, 8. - cum gen. perſ. τοῦ τρόπου (μου) τὸ - animi (mei) 5, 1, 3. γνωριζόντων αὐτοῦ τὸν τρ. eius ingenii 2, 14, 9.

τροφεῖον, trop. τῶν πρεσβυτέρων τροφεῖά μοι ταῦτα ὀφειλόντων, ſenioribus ut alumno mihi officia haec debentibus 1, 5, 10. qui Bg., niſi legit τροφεῖ ἐμοὶ ſ. τροφῷ ἐμοὶ, ſaltem ſuum Lat. *al.* ceperit non paſſ., p. eo, qui nutritur, ſed act. p. eo, qui nutrit, ut Commodus ſit *nutritor* ſeniorum *militum*, tanquam ſocius regni et patris, aut tanquam ſucceſſor et filius. Severe valet, *ſenioribus* debentibus mihi iſta *nutritia*, educationis nutritionis que *praemia*, i. benevolentiam iſtam, (quam in pr. nominarat ſcriptor,) tanquam mercedem priſtinorum beneficiorum, a patre collatorum; vos ſeniores debetis mihi benevolentiam illam patris mortui cauſa, ut gratum ſic animum oſtendatis propter illius priſtina beneficia, et quoniam ego ſum tanti benefactoris veſtri ſucceſſor et filius. Et p. ὡς τροφεῖά μοι ὀφ. ταύτην, ſc. τὴν εὔνοιαν, cf. ταυτ.

τροφεὺς, phyſ. de perſ. c. gen. perſ. τοὺς τροφεῖς αὐτοῦ, nutricios ſuos 3, 15, 8.

τροφὴ, ph., de re, hom., in opp. et c. adi. τῆς προσγκειμένης τροφῆς ἅμα ποτῷ λ. cibo 1, 17, 23. τροφῶν παντοδαπῶν καὶ ποτῶν λ. eſculentorum 8, 6, 6. - † c. mero adi. πρὸ πάσης τ. ante quemque cibum 1, 17, 23. e. ubi p. *victus*, et de potu ſimul. - τροφὰς πλείονας λ. cibum 6, 6, 2. - †† ἐφήμερον τροφὴν, diurnum cibum 2, 10, 13. p. quo leg. eſt τρυφ. ubi v. de milit. χρήματα πέμπειν καὶ τροφὰς τῷ στρατῷ, commeatum 3, 7, 2. ἵνα ἔχῃ τροφὰς, alimenta 3, 9, 17. - ſimul de animal. μηδὲ ἐπεισάκτου τροφῆς αὐτοῖς καὶ ὑποζυγίοις εἰσκομ. alimenta 8, 5, 9. 8, 1, 9. ὅσα ἦν ἀνθρώποις καὶ κτήνεσιν εἰς τροφὰς καὶ ποτὰ ἐπιτήδεια, cibum 8, 5, 7. †† c. gen. perſ. τῆς ἀκορέστου - ἐκείνου τ. victu 2, 1, 7. modo capiendi cibi ac potus.

τρόω, i. q. ſupra τιτρώσκω, de perſ. ph., ſine caſu, τρῶσαι (αὐτὸν)

μὴ φθάσας, percutiendo 1, 8, 12. vulnerare. trop. de re ſ. inſtrum. ὡς μὴ ἅμα τὲ τρῶσαι (αὐτὸ, τὸ σῶμα) καὶ φονεῦσαι, quin ſimul et vulneraret rel. 1, 15, 8. - mor. de re, c. acc. rei, ἔτρωσε - αὐτοῦ τὴν ψυχὴν τὰ λεχθέντα, ſauciarunt 1, 8, 15. commoverunt, irâ impleverunt, iram excitarunt in animo. - Paſſ. de perſ. pl., in pugna, c. opp. πολλῶν μὲν πεσόντων, παμπλείςων δὲ τετρωμένων, ſauciis 6, 6, 9. ὀλίγων - καὶ τρωθέντων, vulneratis 7, 11, 12. - extra pugnam, δέει τοῦ τρωθῆναι, metu vulnerum 2, 13, 8. metu, ne vulnerarentur. - cum adv. Γέτας - τρωθεὶς καιρίως, vulneratus 4, 4, 7. - † trop. mor. c. praep. et acc. rei ellipt. et adiuncto, ἐπεὶ - ὑπὸ τῆς φήμης τὰς ψυχὰς ἐτρώθησαν, ἀγανακτήσαντες λ. ubi ea fama animos (ipſorum) perculſit, indignabundi rel. 5, 8, 12. ab illa fama (illo rumore) animis vulnerati erant, commoti, dolore affecti ſ. impleti, dolebant ob famam illam.

τρυφᾶν, de perſ. mor. per particip., c. gen. perſ. Ῥωμαίων οἱ τρυφῶντες, delicatiores 1, 17, 5. luxurioſi, luxui dediti et magnificentiae et deliciis voluptati que, noſtr. *Weichlinge* ſ. Wolluſtlinge *unter* den *Römern*. - c. ſubſt. eiusdem caſus, Ἀλβίνῳ - τρυφῶντι, deliciis dedito 3, 7, 1.

τρυφὴ, mor., in opp. δοκίμιον - ςρατιωτῶν κάματος, ἀλλ' οὐ τ. luxus 2, 10, 12. - c. adi. ſimul, οὐδαμοῦ τρυφὴν ἐνεδείκνυτο βασιλικὴν 2, 11, 3. - per adiuncta al. ſubſt. ὑπὸ - πλούτου καὶ τρυφῆς λ. luxu 1, 12, 9. ἐν πλούτῳ - καὶ τρυφῇ - ἀνατραφεὶς, in deliciis 2, 15, 2. χλιδῇ καὶ τ. διαιτώμενον, in delic. 5, 2, 14. — τρυφαῖς σχολάζοντα καὶ κραιπάλαις, del. 1, 8, 2. luxuriae 2, 7, 1. ἑορταῖς καὶ τ. σχολάζοντες, del. 7, 9, 11. ἡνιοχείαις καὶ τ. προσέχοντος 6, 7, 24. - cum praep. ὑπὸ τῆς ἐν Ῥώμῃ τ. καὶ διαίτης, urbanis deliciis ac victu 3, 10, 4. 3, 14, 4. per hendiad. p. τῆς τρυφερᾶς διαίτης. - τῆς ἐν Ῥ. τ. urbis deliciarum 1, 6, 3. urbanis deliciis 1, 7, 1. τῇ κατὰ τὴν πόλιν - σχολάσας τ. urbanis del. 6, 2, 7. - c. gen. loci, ταῖς τῆς πόλεως ἐσχόλαζε τ. urbis eius deliciis 6, 6, 13.

τρυχόω, trop. de perſ. c. acc. loci ſ. perſ. et particip. modi, Ἑλλήνων, οἳ, πρὸς ἀλλήλους ςασιάζοντες ἀεὶ, - ἐτρύχωσαν τὴν Ἑλλάδα, conſumſerunt 3, 2, 14. debilitarunt ſe univerſos, vires que ſuas et opes pecuniarias et militares; propr. attriverunt. - Paſſ. de perſ., in rect. dupl., cum praep. et ſimul c. abl. nudo, Μάρκον, - μὴ μόνον ὑφ' ἡλικίας, ἀλλὰ καμάτοις - τετρυχωμένον, afflictum 1, 3, 1. debilitatum. - c. abl. ſolo, ἐτετρύχωντο ταῖς - ςυμβολαῖς, afflicti erant 6, 6, 9. debilitati, privati copiis militaribus. - †† τουτέςι θανάτου τοῦ αὐτῷ τετρυχωμένου 4, 15, 20. v. 9.

τυγχάνειν, trop. de perſ. p. Lat. *eſſe*, c. praep. ὀψοποιοῖς -, τοῖς ἐν κοινῇ ὑπηρεσίᾳ τυγχάνουσιν, verſantibus 8, 5, 5. - † in periphraſi, c. particip. τὰ ἀγάλματα -, ἅ περ ἔτυχεν ἐκεῖνος κινήσας καὶ μεταγαγὼν, quae ille loco moverat et tranſtulerat 6, 1. 6. p. ἦν κιν. λ. - †† τοῖς δούλοις - ἢ ἀπελευθέροις ὡς ἔτυχεν ἑκάςοις, ἐπ' αἰσχρῷ τινι εὐδοκιμήσασι τὰς - ἐξουσίας ἐνεχείρισε, ſervis — aut libertis ut quisque turpitudine aliqua claruiſſet 5, 7, 24. qui Bg. legit εὐδοκιμήσας et ἕκαςος ſine commate, quo ſervato cum vulg. lect., debeat ὡς ἔτυχεν cum commate per ſe capi per notionem claſſis ſq. et inverſo ordine, ἑκάςοις, ὡς ἔτ., ſervis aut libertis, quibusque, ut caſus tulit, imperia demandavit. Sed potior videtur Bg. emendatio. - Al. not., neutraliter, de re,

τὸ μεγάλα καὶ ὡς ἔτυχε χαρίζεσθαι, magnas et temere faciendas largitiones 2, 3, 23. largiri *magna* et *temere*, propr. prout inciderit, contigerit, evenerit. ſ. ut tulerit caſus, per ellipſin τὸ πρᾶγμα ſ. χρῆμα τοῦτο, pro quibus noſtratibus commodiora ſunt haec per ſubſt., magnas et temerarias ſ. inconſideratas largitiones non contingere ſ. obvenire, *daſs* groſse *und* unbedachtſame *Geſchenke* ſ. Freygebigkeit *nicht* möglich *werden* etc. cf. v. περιγίν. - †† πλεῖστον πλῆθος - ἤθροιστο, καὶ ὡς ἔτυχεν ἀτάκτως εἱστήκεσαν, ac temere ſine ordine conſtiterant 4, 11, 7. qui Bg. ſervavit ſimul adv., additum per aſyndeton (p. temere, *et* inordinate,) et per figuram ἐκ παραλλήλου, ut concurrant duo ſyn., per ſe diverſa ab alia que parte conſideranda, ut anteced. cum conſq. - cum coniunctione, εἰ τύχοι, ſi res ferret 7, 3, 4. ſi ita cecidiſſet ib. 9. - *Per* particip., cum diſerto ſubſt. rei, ὄλεθρος - οὐχ ὁ τυχών, peſtem non vulgarem 3, 12, 11. non levem ſ. parvam, i. magnam, ſummam, propr. non obviam. οὐ τὸν τυχόντα - ἀγῶνα, non mediocre certamen 2, 3, 16. magnum. - ἐκ τῆς τυχούσης αἰτίας, qualibet de cauſa 3, 8, 14. magna, parva. ἐκ τῆς τ. διαβολῆς, ex quacunque delatione 4, 6, 5. falſa, debili, levi, non multis et parvis cauſis allatis. nullis adeo, et nomine hominis ſolum delato. ταῖς τυχούσαις διαβολαῖς πιστεύων, quibusvis 5, 1, 4. ἐπὶ ταῖς τ. ἀφορμαῖς, quibusv. de cauſis 1, 3, 15. parvis, levibus, non ſatis iuſtis ſ. idoneis, noſtr. *in*, bey, *ieden vorkommenden* aufſtoſsenden *Gelegenheiten*. - Al. not. (quae proprie prima videtur,) de perſ. cum gen. rei, ἐπεὶ - οὐκ ἐτύγχανεν αὐτοῦ, eius compos fieri non poſſet 1, 16, 11. non impetravit, conſecuta eſt, id, quod rogarat, noſtr. *da* ſie *es* nicht *erhielt* ſ. *erlangte*. ἔτυχε βασιλικῶν τιμῶν, adepta eſt 6, 1, 9. - αὐτοὶ - ἔτυχον - δωρεῶν, conſecuti ſunt 1, 9, 18. - † in orat. contracta, δείξασιν, ὅτι ὑπὲρ ὧν ἐτύχετε, - λ. oſtendendo, eorum, quae accepiſtis, rel. 1, 4, 7. p. ὑπὲρ τούτων, ὧν ἐτ. † cum adv. ἔτυχον (αὐτοῦ) ῥᾳδίως, compotes facti ſunt 1, 11, 10. impetrarunt id, quod rogarant. - cum praep. πάσης τιμῆς - παρ' αὐτῶν τυχών, conſecutus 2, 3, 25. 3, 6, 11. - Med. it. ἐλπίσαντος, ἀμοιβῆς - παρὰ τοῦ - τεύξεσθαι, ſe conſecuturum (eſſe) 1, 9, 12. adepturum 7, 1, 24.

τύμπανον, pl. πρὸς - τυμπάνων ἤχους - ἐσκίρτων, tympanorum 4, 11, 5. Parthi. προήει ὑπὸ - τυμπάνοις, ad tympana 5, 5, 8. Heliogab. - it. in opp. κύμβαλα ἢ τύμπανα λ. ib. 18. brevis molis et menſurae, ut manibus ferri geri que poſſent, noſtr. *Handpauken*, in ſacris Cybeles maxime obvia.

τύπος, pl. cum gen. perſ. τὸν τύπον τοῦ - θεοῦ, forma 5, 5, 11. - abſ. τινὰς - τύπους δεικνύουσιν 5, 3, 11. figurae aut in lapidis ſuperficie, (ut ſunt illi *luſus* naturae,) aut e latere lapidis prominentes, tanquam emblemata. - trop. c. gen. rei, ἀριστοκρατίας τύπον 6, 1, 5. modus.

τυραννεῖσθαι, Paſſ. de re, mor. ἔδει παύσασθαι τὴν Ῥωμ. ἀρχὴν τυραννουμένην, oportebat Rom. imperium tyrannide liberari 1, 16, 1. debuit deſinere tyrannide premi, tyrannico more, a tyranno, gubernari, p. inf.

τυραννικὸς, de re, mor. ἔθος - τοῦτο τυραννικὸν, mos is tyrannis 3, 11, 19. tyrannicus.

τυραννὶς, mor. de re, τῆς τυραννίδος μεταβολὴν, tyrannidis 2, 3, 3. tyrannici ſ. ſaevi dominatus. πάλιν τ. ἦν δέος 2, 6, 4. ἐπὶ τῆς τ. ſub tyrannide 2, 4, 14. de Commodo vel aliis ſimul ſuperio-

xibus. - cum adi. ποθοῦντες τὰς ἐπὶ τῆς προγενομένης τ. ἀρπαγὰς καὶ βίας 2, 5, 1. de uno Comm. †† ὅπως ἀπὸ τῆς πικρᾶς καὶ ἀκολάϛου τ. - ἀναπνεύσειαν 2, 1, 8. - ſimul in opp. ἐξ ὠμῆς καὶ ἐφυβρίϛου τ. εἰς σώφρονα καὶ ἀμέριμνον βίον λ. 2, 4, 3. ἐκ τυραννίας - βασιλείας εἰς τυραννίδος ὠμότητα 7, 1, 3. † τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας. ἐκ τ. ἐφυβρίϛου εἰς ἀριϛοκρατίας τύπον μετ. 6, 1, 5. — † τῆς ἀρχῆς τὴν διοίκησιν, ἀριϛοκρατίαν τε, ἀλλ' οὐ τυραννίδα λ. 2, 3, 24. †* μερίσαι τὴν ἀρχὴν, ὡς μὴ, παρ' ἑνὶ οὖσα (vel πολλῶν οὖσα) ἐξουσία εἰς τ. ἐξοκείλῃ 7, 10, 4. - cum gen. perſ. λείψανα τῆς Κομμόδου τυραννίδος 2, 6, 8. v. λ. - μίσει τῆς Μαξιμίνου τ. 7, 7, 13. - †† de perſ. ſ. per abſtract. p. concreto, οὔτε χρημάτων πλῆθος οὐδὲν αὔταρκες πρὸς τυραννίδος ἀκρασίαν 1, 4, 10. ταῖς τῆς τ. - μεγαλοδωρεαῖς 2, 3, 22. τοῖς τ. ἔργοις 7, 1, 9. τῆς τ. ἡ φιλοχρηματία 7, 3, 6. - †† de re vel perſ. τοιαύτας τ. εἰκόνας 1, 5, 11. poſt praemiſſa tyrannorum nomina a §. 5. 6. 7. 9. 10. — οἷα τ. σφάλματα 7, 4, 2. - †† πάθους τ. ὠμῆς λ. 7, 5, 12. ὁ τῆς τ. ὑπηρέτης ib. 16. τυραννίδι δουλεύειν εἰθισμένους 2, 2, 9.

τύραννος, malo ſenſu, κεῖται ὁ τ. tyrannus 2, 1, 19. 2, 2, 7. Commod. - c. adi. τυράννου ἐπιόρκου λ. 8, 3, 10. Maximin. it. 8, 5, 21. Διονυσίου, Σικελιώτου τ. 1, 3, 5. - in opp. τυράννων καὶ βασιλέων 1, 1, 5. 3.

Τύριος, nom. gent. κατὰ Φοινίκην Τύριοι, Tyrii 3, 3, 3. Τύρος, opp. σπεύσαντες ἐπὶ τὴν Τύρον, Tyrum ib. 6.

Τυῤῥηναῖος, de re, in opp. τὸ Τυῤῥηναῖον πέλαγος, Tyrrhenum 8, 1, 12. Ital., i. q. Tuſcum et Inferum mare.

τυφλώττειν, mor. de perſ. cum abl. rei, τυφλώττων τῇ ἐπιθυμίᾳ, caecutiens 5, 11, 20. non intelligens ſ. cogitans ſ. conſiderans ſ. perpendens, quid faceret, nec fraudem et periculum.

τῦφος ſ. τῦφος, mor. οὐδαμοῦ *τῦφον - παρεχόμενος 2, 4, 18. in actionibus, verbis et vultu.

τυφόω ſ. τυφῶ, mor. de re, cum acc. perſ. et praep. τὸν Πέρσην εἰς ἐλπίδα - ἐτύφωσε - εὐπραγία, incendit 6, 5, 24. excitavit.

τύχη, de perſ. quadam, ἔδωκε - ἐμὲ βασιλέα ἡ τ. fortuna 1, 5, 13. providentia div., noſtr. *die Schickung*. 2, 2, 18. 3, 9, 13. 5, 3, 1. 6, 8, 3. 7, 1, 6. 4, 4, 15. - † c. adi. diſerto, ὑπό τινος δαιμονίου τύχης, forte quadam divinitus 1, 9, 12. †† ἐβάσκηνε πάντα - πονηρὰ τύχη, fors mala 2, 14, 11. τινὸς πον. καὶ βασκάνου τ. 1, 8, 5. - cum al. ſubſt. τύχης πταῖσμα, fortunae 5, 1, 10. τὰ τῆς τ. δῶρα λ. ib. 11. - De re, A) † c. gen. rei et adiuncto, ἡ ἀπόβασις καὶ ἡ τ. τοῦ πολέμου 3, 7, 4. ubi ἡ ἀπ. eſt generalius quid, eventus, i. quod factum eſt poſt illorum vel gratificationem vel recuſationem, ſed ἡ τ. τοῦ π. ſpeciale quid, i. quod fit in utramque partem nominatim in bello et pugna. - c. adi. ſimul, πολέμου ἀμφιβόλῳ τύχῃ 8, 3, 10. πολέμων - τύχας ποικίλας, caſus 1, 1, 5. eventus, res, ſecundae vel adverſae, victoria aut clades. ἰσόῤῥοπος - τῆς νίκης ἡ τ. fortuna 3, 7, 6. ἀντίπαλος - ἡ τ. τῆς μάχης 8, 5, 1. dum utraque pars pugnantium partim vincebat, partim vincebatur. † ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἡ τῆς βασιλείας ἵδρυται τ. fortuna 8, 7, 11. eventus felix, felicitas, quis futurus ſit imperator et dignitatem imperatoris debeat adipiſci, ſedem habet ſuam in illa urbe, Roma; a civibus urbis Romae datur imperatoris dignitas, eligitur et creatur imperator, non per arbitrium militum. † διὰ τὴν παροῦσαν - τῆς βασ. τ. propter praeſentem imperii ſtatum ib. 5. quoniam evenerat, ut in praeſentia hi, non alii, imperatores facti eſſent et agnoſcendi et ſa-

intandi. - Sine al. ſubſt. per gen., ἀσφῆλεν αὐτοῦ τὴν γνώμην ἡ τ. eius conſilium feſellit fortuna 6, 3, 10. eventus non fuit talis, quem opinatus erat et exſpectarat per inſtituta ſua et conſilia capta. ὁμοῦ ἔπταισε καὶ γνώμῃ καὶ τύχῃ, fort. 5, 4, 23. caſu fortuito, vento contrario. σφαλεὶς καὶ γν. καὶ τ. 6, 6, 4. interitu exercitus. κἀκεῖ τῆς τ. διακρινούσης τὸν βασιλέα 3, 4, 9. eventus in pugna. - †† c. adi. et in opp. δύο κινδύνων προκειμένων, - τοῦ μὲν ἤδη προδήλου, τοῦ δὲ ἐν ἀμφιβόλῳ τύχῃ (ὄντος,) dubii eventus 7, 5, 11. exitus, p. uno adi. ἀδήλου, periculum ambiguum, incertum, dubium. - B) al. Lat. univerſe per opp. οὕτω Σεβήρος τύχῃ μᾶλλον, ἢ γνώμῃ, τῇ - νίκῃ κεκόσμητο, fortuna 3, 9, 21. caſu, quod exercitus delatus ad alias ripas, cf. §. 14. ſqq. - † in partem deteriorem, πάλιν τὸν ἀρθέντα ῥίψαι ὀλίγη - δύναται τύχης ῥοπή, fort. 1, 13, 12. res adverſae quaedam. — c. adi. κατ' ἐκεῖνο γενέσθαι τὸ χωρίον καὶ τὴν τ. ὁμοίαν τῆς τ. 3, 4, 7. pugnae eventum eundem, felicem et infelicem ab alterutra parte. τὰς παρούσας ὀδυρομένου τύχας, praeſentem fortunam 2, 12, 8. - †† c. gen. perſ. φθάνων τὴν φήμην τῆς ἑαυτοῦ τ. fortunae (adverſae) 5, 4, 13. cladis in pugna. - † in partem meliorem, ἐκ τῆς παρούσης τ. τὰ μέλλοντα πιστεύσαντες 7, 7, 4. e caede praefecti praetor. feliciter peracta. οὐκ ᾔδει - τὸ τῆς παρ. τ. αἴτιον 7, 5, 10. quod electus imperator. οὐχ εἰς τὴν παροῦσαν αὐτὴν τ. ἀφορῶσιν, ἀλλ' λ. 7, 1, 5. v. αὐτ. - χρησμῶν - τὴν τοσαύτην τ. προειρηκότων 6, 8, 13. - C) al. not. et Lat. ſtatus ſ. conditio, ἐκ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦς τ. εἰς μεγάλην προήγαγεν (αὐτὸν) ἐξουσίαν 5, 10, 12. ἐξ εὐτελείας τῆς ἐσχάτης εἰς τοσαύτην τ. ἤλασε 7, 1, 3. ††† de re, c. gen. rei, ὡς ὄψιν καὶ τύχην ἔχειν - τῆς Ῥώμης τὴν Καρχηδονίων πόλιν 7, 6, 4. ut Carthago haberet in ſe imperatorem.

τῳ, p. τινὶ, poſt adi. ἄλλῳ μὲν ἄν τῳ λ. alii alicui 2, 3, 12.

Υ.

Ὑβρίζειν, ph. de perſ. in opp. κωλυόμενοι ἁρπάζειν καὶ ὑ. dum arcentur a rapinis et iniuriis 2, 4, 9. prohibiti contumeliam facere, Praetoriani, per facta, cf. §. 2., ſc. ἄλλους. - σκύλας καὶ ὑβρίσας (αὐτοὺς,) φυγαῖς ἢ θανάτοις ἐζημίου, quum eos contumeliis affeciſſet 7, 3, 9. † c. praep. et adv. Ῥωμύλος οὐκ ἤνεγκεν ἀδελφὸν ὑβρίσαντα μόνον εἰς τὰ ἐκείνου ἔργα, illius operibus illudentem 4, 5, 12. - trop. c. acc. rei et abl. rei, πρόσωπον ὑβρίζων βαφαῖς, deturpans 5, 6, 24. - Paſſ. de perſ. ph. in opp. ἐφ' οἷς ἐτιμᾶτο, - ἐφ' οἷς ὑβρίζετο, ob eas quas patiebatur contumelias 6, 1, 20. ob id, quod dehoneſtatus, p. ἐπὶ τούτοις, οἷς ſ. ὅτι λ., factis, ni et verbis. - c. adv. μὴ - αἰσχίστως ὑβρισθείη, ne turpi contumelia afficeretur 5, 4, 12. v. αἰσχ. †† οἰηθεὶς, αὐτὸς ὑβρίσθαι, ratus, ſe ludibrio habitum 4, 6, 11. p. acc. et inf. - De re, c. praep. ὡς ἂν - ὑπὸ μισούντων ὑβρισθείη, contumelia afficeretur 3, 12, 25.

ὕβρις, ph. in perſonam, εἰς τοσοῦτον προεχώρησεν ὕβρεως, eo contumeliarum 6, 1, 20. - c. adiuncto et adi. ὑ. καὶ παροινίας τῆς, τῆς λ. contumeliae 1, 17, 10. μετὰ πάσης αἰσχύνης καὶ ὑ. 8, 8, 14. ſq. παίοντες καὶ ἀποσκώπτοντες. - βίᾳ καὶ ὕβρει 1, 4, 12. ὑπερ-οψίᾳ καὶ ὑ. 1, 9, 15. - c. gen. perſ., ut auctoris, ἐπὶ τῇ ἀπε-

ςάσει αὐτῶν καὶ ὕ. 3, 3, 5. Λευκίου τὴν ὕβριν οὐκ ἤνεγκεν 4, 5, 13. — c. gen. perſ., ut obiecti, in opp. τὴν ἐκείνης τιμὴν ἑαυτῆς ὕβριν νομίζουσα, ſui contumeliam 1, 8, 9. - cum adiuncto ſimul, τὸ πρᾶον - τῆς ἀρχῆς ὕβριν αὐτῶν (αὑτῶν) καὶ ἀτιμίαν - νομίζοντες, ignominiam ſuam et contumeliam 2, 4, 9. - c. praep. παύσασθαι τῆς πρὸς τοὺς δημότας ὕ. deſiſtere a contumelia, plebeiis faciendа ib. 2. ſq. μήτε παίειν λ. - † ſimul cum gen. perſ., ut auctoris, it. cum adiuncto, αἱ τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων εἰς τοὺς ὑπηκόους ὕβρεις καὶ βίαι 1, 3, 6. - in rem, τὰ πτώματα, Φερόμενα μεθ' ὕβ. πάσης 4, 6, 2. v. Φέρ. - † ſimul c. affini v. σύροντες τὰ σώματα, καὶ πᾶσαν ὕβριν ἐνυβρίσαντες 1, 13, 11. ſc. αὐτοῖς, v. ἐνυβρ. - †† de perſ. an re, cum adiuncto, πάντων - εἰς ὕ. καὶ παροινίαν ἐκβεβακχευμένων, in dedecus et contumeliam 5, 8, 1. v. ἐκβακχ.

ὑγρός, ph. de re, ὑγρῷ - ἀέρι ἐνειθισμένοι, humido coelo 6, 6, 2.

ὕδωρ, ph. in opp. I. c. al. corporibus fluidis ſimul, χειμάῤῥους — τὸ ῥεῖθρον - τῷ ῥεύματι, διέχησε τῷ ὕδατι - τὰς ἁρμογάς, undis 3, 3, 11. ſq. iterum τῷ ῥείθρῳ. - ὡς τὰ ῥεῖθρα τῶν ποταμῶν - αἵματος πλεῖον, ἢ ὕδατος, κατάγειν λ. aquae 3, 4, 10. ποταμός, παρέχων - χορηγίαν ὕδατος 8, 2, 16. †† τοὺς - ἀγωγοὺς ὕδατος, ductus aquarum 7, 12, 7. - c. adi. ὕ. ἀφθονία Φρεατιαίου 8, 2, 16. ἐν πάντων σπάνει, σχεδὸν καὶ ὕδατος αὐτοῦ 8, 5, 16. † πηγνύμενον καὶ ὀρυττόμενον πίνων ὕ. 1, 6, 4. πίνειν ὀρ. ἀλλ' οὐκ ἀνιμώμενον ὕ. 2, 10, 10. ἐν' ἐκκόψαντες γυμνόν τε σκεύους ἀράμενοι τὸ ὕ. λ. 6, 7, 16. τοῖς ἐκ τῶν ὀρῶν συῤῥέουσιν ὕδασι 3, 3, 2. - cum gen. loci ſimul, πᾶν τὸ ὕ. τοῦ ςρατοπέδου εἰς ἕτερα ῥεῖθρα μετωχέτευον 7, 12, 8.

υἱεύς, ph. c. gen. perſ. οἱ υἱεῖς αὐτοῦ λ. filii 4, 1, 2. τοὺς υἱεῖς αὐτοῦ λ. 3, 9, 1. † oppreſſo gen. tali, τοὺς ὕ. παιδεύων λ. 3, 10, 3.

υἱός, ph. c. adi. υἱῷ γνησίῳ 3, 6, 11. - c. gen. perſ. ὁ ὕ. αὐτοῦ λ. 8, 4, 25. 5, 3, 19. 23. † repetit. ἀντὶ - Μάρκου υἱοῦ - Διὸς υἱὸν 2, 14, 15. - c. adiuncto, τοῖς υἱοῖς ἑαυτοῦ, νεανίαις οὖσιν 1, 9, 2. τοὺς παῖδας, υἱοὺς ἐκείνου λ. 5, 7, 6. - † an c. dat. perſ., pro pr. gen., ὁρᾶτε δή μοι τὸν ὕ. videtis, hunc filium meum rel. 1, 4, 8. qui Bg. ſaltem ſic cepit p. μου. - ὅπως - παιδεύοιεν αὐτῷ τὸν ὕ. ut erudirent ipſi filium 1, 2, 2. qui Bg. hic pron. retulit ad v., in not. commodi, it. in ſq. loco. - † de adoptato, ὡς διαφθείροιεν αὐτῷ τὸν δοκοῦντα ὕ. quod corrumperent ſibi adoptatum filium 5, 7, 11. - †† oppreſſo gen. illo, in relat. ſ. opp. ἡμερῶν, ἐν ὅσαις περὶ τὴν κηδείαν τοῦ πατρὸς τὸν υἱ. (αὐτοῦ) ἀπησχόλουν 1, 5, 1. ἔχαιρεν μᾶλλον συςρατιώτην με, ἢ υἱὸν (αὐτοῦ,) καλῶν ib. 8. τὸν μὲν νεώτερον τῶν υἱῶν (αὐτοῦ) 3, 14, 17. τοὺς ὕ. ib. 4. de adopt. θέσθαι υἱόν, ut ſibi adoptaret filium 5, 7, 1. 10. - in relat. πατέρα - υἱὸν ib. 7.

ὕλη, ph. in opp. ὕλης ἢ τέχνης θαύματα, naturae (materiae) 1, 10, 11. - ſimul c. adi. πάσης ὕ. πολυτελοῦς καὶ τ. mater. 4, 10, 2. - cum mero adi. ἄλλης ὕ. οὐδεμιᾶς μετέχον 4, 2, 12. ὕ., νόμισμα ποιῆσαι δυναμένης 7, 3, 13. ὕ. ἀξιομάχου ἐργαλεῖον 7, 11, 15. - † per acc. ellipt. οὔτε (κατὰ) τὴν ὕλην - ἐγνωσμένον, quoad materiam 1, 11, 2. - †† Plur. al. not. ἐν ταῖς ὕλαις, in ſylvis 7, 2, 10. 8. 1, 2. - c. adi. ὕ. δασείαις λ. ib. 13. †† ὗλαι εὔδενδροι, ſylvae denſae arboribus 7, 2, 8. ubi de fundo ſ. ſolo tantum.

ὑμέτερος, Maſc. de re, τῶν ὑμετέρων καμάτων, veſtris laboribus 3, 6, 7. - Fem. δόξης τῆς ὑμετέρας ἐν τοῖς ὅπλοις, gloria in armis ve-

ſtra 7, 8, 8. τῆς ὑ. ἀνδρείας 3, 6, 6. 4, 14, 14. † τὴν ὑμετέραν δύναμιν, veſtras vires 3, 6, 13. copias, exercitum. ταῖς ὑμετέραις - πίστεσι, veſtrae fidei 1, 5, 9. οὔτε τὰς ὑμετέρας χεῖρας μιμήσομαι 2, 13, 15. - Neutr. abſ. c. art. τὸ ὑμέτερον, vos 4, 14. 16. ſc. πλῆθος. - cum ſubſt. τὸ ὑ. γενναῖον 2, 10, 17. ὑμ. ἔργον (ἐστὶ) 1, 5, 19. 3, 12, 13. τῶν ὑμετέρων ἔργων 1, 5, 25. τῶν ὑμ. ὅπλων 6, 3, 10. - divulſ. τῇ τῶν ὑ. ἀνδρείᾳ ὅπλων καὶ σωμάτων, virtuti noſtrorum armor. 2, 10, 18. qui Bg. legit ἡμετ., relatum ad pr. διοικήσομεν, de duce et exercitu, dum vulg. procedit de duce et oratore ſolo.

ὑμνεῖν, ph. de perſ. cum acc. rei et praep. τῶν κολάκων εἰς ἀνδρείας δόξαν ταῦτα ὑμνούντων, celebrantibus 1, 13, 17. laudantib.

ὕμνος, ph. c. adiuncto, ᾄδουσι - ὕμνους καὶ παιᾶνας εἰς τὸν τετελευτηκότα, hymnos 4, 2, 10. quatenus Severus inter deos referendus.

ὑπαγανακτεῖν, mor. de perſ. c. praep. et particip. modi, ἐκ ταύτης τῆς τόλμης -, σφαλέντες τῶν ἐλπίδων, ὑπηγανάκτουν, ſubindignabantur 2, 7, 4. clam, ſ. ſupra modum, ſ. p. ſimpl.

ὑπάγεσθαι, trop. de perſ. Paſſ. c. adv. et abl. rei, ἠρέμα πως ὁ Σεβῆρος ὑπήγετο πειθοῖ τῶν - λεγομένων, adducebatur 3, 12, 21. ad fidem habendam. - Med. c. acc. perſ. adv. et praep. εὐμαρῶς αὐτούς, ἐφ᾽ ἃ ἐβούλετο, ὑπηγάγετο, adducebat 2, 9, 14. ὡς ἂν μᾶλλον εἰς πίστιν ὑπαγάγοιτο, quo adduceret 2, 15, 9. - † cum adv. et particip. modi, μεγάλαις πάντας ὑποσχέσεσιν - ἀναπείθων, ῥᾳδίως ὑπηγάγετο (αὐτούς,) illexit 2, 9, 17. in ſuas partes adduxit. - c. tali particip. et praep. τοιαῦτά τινα λέγων, ὑ. τοὺς πλείστους εἰς εὔνοιαν καὶ πίστιν, ὧν ὑπισχνεῖτο, illexit 2, 14, 8. - † ſimul cum adiuncto, ᾠκειώσατο πάντας, ἔς τε φιλίαν ὑ. adduxit 4, 7, 3. πάντα τὰ - βάρβαρα χειρώσασθαι, καὶ εἰς φόρου συντέλειαν ὑπάγεσθαι, ſibi vectigales feciſſet 6, 2, 3.

ὑπακούειν, trop. de perſ. c. dat. perſ. et nominat. modi, ὡς ἂν - ἑκόντες καὶ ἄκοντες πάντες ὑπακούοιεν - βασιλεῖ, ut obediant 3, 12, 15. - cum ſolo dat. perſ. οὐδεὶς ἦν, ὃς οὐχ ἑκὼν εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῷ ἠπείγετο, ad obedientiam ipſi 2, 8, 12. τὰ ἔθνη καὶ αἱ πόλεις - ἐκείνῳ - προσποιοῦνται ὑ. ſimulant ſe obedire 2, 10, 15. - οἳ μὴ ὑπήκουσαν αὐτῷ κελεύσαντι λ. qui non obtemperaverant 3, 15, 8. - c. ſola adv. formula et opp. οὐ - οἱ ἐξ ἀνάγκης δουλεύοντες, ἀλλ᾽ οἱ κατὰ πειθοῦς ὑπακούοντες, qui obſequio obtemperant 1, 4, 12. - per luſum c. affini adiuncto, δυσφόρως μὲν ἤκουσαν, ὑπήκουον δὲ ἀνάγκῃ, ſubiiciebant ſe tamen 5, 5, 2. - cum dat. rei ſimul, ὑπακούειν εὐπειθῶς τοῖς - κελευομένοις, ut obedirent 2, 13, 3. † μή πως - ὀκνηρότερον ὑπακούσωσι τῇ Περτίνακος ἀρχῇ, obedirent 2, 2, 8. ſic rectius p. vulg. ἐπ. - † ſine caſu dat. aliquo, ἵν᾽ αὐτοὺς ἐκβιάσοιντο ὑπακοῦσαι, obedire ib. 10. †† ἐπεὶ μήτ᾽ ἐμὲ ἔτι τοιαῦτα κελεῦσαι προσδόκα, μήτε σὲ ὑπακοῦσαι, 3, 11, 13. v. προσδ. Med. de re, c. dat. perſ. (et quidem pron. reciproci) et adv. ῥᾷστα αὐτῷ τὰ πράγματα ὑπακούσεσθαι προσδοκήσας, ſibi res ſucceſſuras (eſſe) 2, 7, 9.

ὑπαναχωρεῖν, phyſ. de perſ. cum particip. modi, ἕκαστος, τὸ καθ᾽ αὐτὸν δεδιώς, ὑπανεχώρει, recedebat 2, 6, 5. ſq. ſyn. ἀπεδίδρ.

ὑπαντᾶν, ph. de perſ. cum nominat. modi, ὑπήντων δαφνηφοροῦντες, obviam ibant 2, 11, 11. - ſimul c. adv. δαφνηφόροι — πόῤῥω τῆς πόλεως ὑ. occurrebant 1, 7, 4. quo utr. loco deſit dat. perſ. αὐτῷ. Med. cum dat. perſ. ὑπαντώμενος αὐτοῖς, occurrens 2, 5, 8. ὑπαντώμενοι τῷ λ. obvii 5, 4, 9. - ſimul cum adv.

ἔνθα ὑπ. τῷ λ. occurrentes 3, 1, 9. — † oppreſſo dat. illo, ὑπαντώμενος (αὐτῷ,) occurr. 3, 12, 18. ὡς — τοὺς ὑπαντωμένους ἀναστρέφειν, ut obvii facti recederent 3, 11, 4.

ὑπάντεσθαι, phyſ. Med. de perſ. c. dat. perſ. ὑπήντετο αὐτῷ, obviam venit 8, 7, 23. — ſimul cum praep. ὑ. ἐν — πεδίῳ, occurrit 4, 11, 4.

ὑπάρχειν, Lat. ſubeſſe, adeſſe, eſſe, de rep c. dat. perſ. et adv. πάντως ὑμῖν — ὑπάρχει γενναῖα ἐφόδια, adſunt 2, 10, 11. — cum ſolo dat. perſ. ἐμοὶ σκοπὸς ὑ. mihi propoſitum eſt 2, 15, 2. ἡμῖν τὸ εὔτακτον — ὑ. nos habemus 6, 3, 15. nobis eſt. αἰτία καὶ ποτὰ προςφερόμενος, ὅσα καὶ πᾶσιν ὑπάρχειν ἠπίστατο, in promtu eſſe 2, 11, 3. οὐχ ὑπαρχούσης αὐτῷ ἐπανόδου, non relicto ipſi reditu 7, 1, 16. ſuppetente, dato, conceſſo, ſ. quod non eſſet ei reditus. — †† μόνην ᾔδεσαν ἑαυτοῖς σωτηρίαν ὑπάρχουσαν, unam norant ſibi ſalutem hanc dari 7, 5, 1. datam, conceſſam, ſuppetentem, reliquam eſſe, p. inf. τὸ πρόθυμον τοῦ στρατοῦ ὑπῆρχεν αὐτῷ, (τῷ πλήθει,) aderat 3, 4, 3. ὑ. — ἦθος πρᾶον — αὐτῷ, inerat 6, 1, 14. — ὑπῆρξε — αὐτῷ πρόφασις λ. erat 1, 8, 16. † εἰδὼς — πρόφασιν αὐτῷ εὔλογον ὑπάρξουσαν, cauſam ei probabilem datum iri 4, 12, 15. futuram eſſe, ſ. p. praeſ. eſſe, p. inf. — cum praep. ſimul, ἐμοί τι καὶ πλέον ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν οἴομαι, exſtare a vobis 1, 4, 5. declarari, tribui, praeſtari, ſ. contingere, obtingere, evenire. — † τὰ μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν πάντα ὑπῆρξεν αὐτῷ, nam a nobis quidem omnia ei praeſtita ſunt 3, 6, 4. obtigerunt, ſ. omnia is a nobis accepit. συνέβαινε, αὐτοῖς πάντα ὑπάρχειν ἄπλετα — ἐκ πολλῆς παρασκευῆς, ut adeſſent 8, 5, 7. — ſimul c. coniunct. ſ. adv. ὅθεν ἡμῖν — τὸ — ἐκ — ὑπάρξει, exſiſtet 2, 8, 7. habebimus, conſequemur. — †† ἐκ τοῦ μὴ ἀδικεῖν — ὑπάρχει, exſiſtit 6, 3, 9. oritur. — † Sine praep. et oppreſſo dat. perſ. (ᾗ ſ. αὐτῇ) πάντα ὑπῆρχεν, ὅσα Σεβαστῇ, cui omnia praeſtabantur 1, 16, 9. tribuebantur, ſ. quae omnia habebat, omnibus fruebatur, propr. cui omnia erant. — †† χρὴ ἄνδρας — σώφρονας εὔχεσθαι μέν, ὑπάρχειν τὰ βέλτιστα, ut eveniant optima 6, 3, 7. adſint. — c. dupl. nominat. ſed uno modi, ἡ μὲν τῆς διαβολῆς φήμη τοιαύτη ἐγένετο, εἴτε ἀληθὴς ὑπάρξασα, ſeu vera 7, 1, 18. — † ſimul c. praep. τὸ ἡμέτερον ὄνομα, — οὐκ ἄγνωστον — παρ' αὐτοῖς ὑπάρχον, non ignotum apud ipſos 2, 10, 16. quod non ignotum eſt. — † c. adv. τὸ πλῆθος τοῦ Ῥ. δήμου —, εὔνουν ἔτι αὐτῷ ὑ. 1, 10, 10. — † c. dat. rei, τὴν πρότερον τοῖς χωρίοις ὑπάρχουσαν ὥραν 3, 4, 13. quae prius locis iſtis erat, pulcritudinem, ſ. quam prius habebant loca iſta; v. πρ. — †† nominatim particip. neutr. c. art., p. ſubſt., cum adi. τῶν ὑπαρχόντων πάντων στερηθεὶς, bonis omnibus privatus 7, 3, 5. — Sed de perſ., idem particip., cum nominat. dupl., uno modi, τὸν στρατὸν, ὅς — ἅτε ὄχλος μᾶλλον, ἢ στρατὸς, ὑπάρχων, utpote turba potius, quam exercitus 6, 7, 2. quia eſt rel. — † ſimul c. adv. dupl. φύσει φιλόδοξος ἄλλως ὑ. c. eſſet 3, 14, 3. — †† cum dat. perſ. et praep. πρὸς γένος αὐτῷ ὑπάρχοντα, cum cognatus ipſi foret 3, 10, 11. qui prope genus ei erat, v. πρ. — †† c. ſolo dat. perſ. ἐπεὶ αὐτῷ μὴ τοσαύτην ὑπάρχειν δύναμιν ἡγεῖτο, ὡς λ. quoniam ſibi non eſſe tantas intelligebat vires 1, 10, 9. exercitum, v. δυ. †† Al. not., c. dat. perſ. et ſq. inf. ii. o. adiuncto, οὐδ' ἔστιν — ἀξίωμα, ὃ μὴ παντὶ — ὑπάρχει παῖξαι λ. non liceat cuivis ludere ib. 12. i. q. ἐστὶ, p. ἔξεστι. — ὡς ὑπάρξαι ἐμοὶ, — δοῦναι λ. ut liberum ſit mihi 7, 8, 20. liceat mihi, i. poſſim ego. — ††† Al. not. c. gen. perſ. ὑπάρχον-

τας δύο τῶν ϛρατοπέδων κατέϛησεν, duos praefectos militares 3, 13, 1.

ὑπατεία, ſenſu praecip. Rom. cum diſerto ſubſt. dignitatis, μετὰ ὑπατείας τιμὴν, poſt conſulatus dignitatem 7, 3, 8. - cum adi. numerali, εἰς δευτέραν ὑπατείαν ἐληλακὼς, conſul. 7, 10, 7. κατὰ διπλῆν προάγουσαν ὑπ. 8, 8, 8. - † c. praep. poſt artic. περιτυχόντες τῶν ἀπὸ ὑπατείας τινὶ, in quendam ex Conſularibus 7, 1, 21. alicui eorum, qui a conſulatu, i. procul a conſ. ſunt, vel qui a conſ. venerunt ſ. venerant, ſcil. ὄντων ſ. γενομένων. vel ζώντων, qui poſt conſ. vivunt adhuc, vel ὄντων ſ. καθεςώτων, per al. not. praep., p. χωρὶς ſ. ἄνευ, qui ſ. absque ſ. ſine conſ. ſunt, i. q. §. 12. τῶν ὑπ. et 2, 7, 6. - †† poſt ſubſt. appellat. perſ. cum praep. et adv. τῆς συγκλήτου ἀνὴρ ἀπὸ ὑπ. νεωςὶ, ſenator quidam, depoſito nuper conſulatu 7, 11, 6. ſc. ὢν ſ. γενόμενος, etc. ut ante, ſenatorii ordinis vir Conſularis recens, quidam, qui nuper conſulatum depoſuerat, a conſulatu venerat.

ὑπατεύειν, ſenſu Rom. per Particip., de perſ. abſ. ἦν τῶν ὑπατευκότων, conſularis 7, 1, 12. ἀνὴρ τῶν ὑπ., vir Conſularis 2, 6, 12. quidam eorum, qui Conſulatum geſſerant, Conſules fuerant. — c. ſubſt. perſ. ἄνδρας ὑπατευκότας, viros Conſulares 8, 5, 11. — c. adv. temp. ἦν αὐτὸς τῶν πρὸ πολλοῦ ὑπατευσάντων, e numero iam dudum Conſularium 2, 7, 6. †† c. adi. numerali, ἐν τοῖς δευτέροις ὑπατεύσασιν ἐτέτακτο, in ſecundis Conſularibus 3, 11, 3. p. δεύτερον, inter eos, qui geſſerunt Conſulatum ſecundo, ſ. ſecundo Conſules fuerunt, v. δεύτ.

ὑπατικὸς, ſenſu Rom. Fem. de re, τὰς ὑπατικὰς τῶν ἐθνῶν ἐξουσίας, conſularia imperia 5, 7, 14. μετὰ πράξεις πολλὰς ὑ. functiones conſulares 7, 7, 8.

ὕπατος, ſenſu Rom., p. adi. f. q. pr. Maſc. c. ſubſt. rei fem. ſex. τὴν ὕπατον ἀρχὴν τελέσας δεύτερον, ſecundo conſulatu functus 2, 3, 9. conſulare imperium. τινὶ, ἤδη τὴν ὑ. τετελεκότι ἀ. cuidam conſulari viro 2, 6, 9. τὴν ὑ. ἀ., τότε διέποντες, (tunc ſ. tunc temporis) Conſules 4, 1, 6. - Pro ſubſt. Maſc. abſ. de perſ. ἀποδείκνυται - ὕπατος, Conſul 5, 7, 7. τῶν ὑπάτων κελευσάντων, iuſſu Conſulum 2, 12, 7. iubentibus Conſulibus. τοῖς ὑπάτοις - τὰ ἐπεςαλμένα δίδοασι, Conſulibus 7, 6, 21. per ellipſ. ſubſt. ἀνὴρ, ſummus vir.

ὑπείκειν, trop. de perſ. abſ. οἱ δὲ ὑπεῖκον, at illi cedebant 2, 13, 20. non repugnabant. ὑπεῖκον, at illi cedebant 2, 13, 20. non repugnabant. ὑπεικόντων ἁπάντων (μονομάχων,) cedentibus ei omnibus 1, 15, 16. non diutius contra pugnantibus. - † Particip. Neutr. c. art. et adiuncto, in opp. τὸ βάρβαρον πρὸς μὲν τὰ ὑπείκοντα καὶ ὀκνοῦντα θαρσύνεται λ. adverſus cedentes 6, 3, 13. in pugna, p. maſc.

ὑπεξέρχεσθαι, ph. de perſ. c. praep. αὐτὸς ὑπεξέρχεται μεθ' ἧς εἶχε φρουρᾶς, ſubducit ſe cum praeſidio, quod habebat 4, 9, 12. p. μετὰ φρουρᾶς, ἣν εἶχε λ. c. adv. dupl., gen. loci et praep. νύκτωρ λάθρα τῆς πόλεως ὑπεξῆλθε σὺν ταῖς θυγατράσι, urbe exiit 5, 3, 24. ubi, ob adv. λ., i. q. ſimpl., cum in primo loco valere praep. poſſit p. iſto adv. et p. clam.

ὑπὲρ, cum gen. rei ſ. loci, ph. τῆς κεφαλῆς αἰωροῦντας λ. ſuper caput 2, 6, 19. ſupra caput 5, 5, 12. 20. - προῦθεσαν ὑ. τῶν τειχῶν ἀγορὰν, ſuper moenia 8, 6, 6. - c. gen. rei, non ph., al. not. λιπαροῦντες - ὑ. ὁμονοίας, de concordia 3, 15, 8. δεηθέντων ὑ. τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας, pro ſua ſalute 3, 2, 7. ὡς ὑ. σωτ. - ἀγγέλ-

λων, de ſalute 3, 12, 2. 7, 6, 12. πεμφθῆναι ὑ. ἀσφαλείας τοῦ βασιλέως, ſuper incolumitate ib. 13. † ὑπισχνεῖται αὐτοῖς ὑ. τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας καὶ μοναρχίας, pro ſua ſalute et imperio 4, 4, 17. ubi valere poteſt in nor. pr. cauſae, vel conditionis, per Lat. Bg. vel propter. ἵνα μὴ κινδυνεύοι - ὑ. τῆς Ῥ. ἀρχῆς, pro Rom. imperio 6, 5, 18. - † c. verb. in orat. contracta, δείξασιν, ὅτι, ὑπὲρ ὧν ἐτύχετε, οὐκ ἀμνημονεῖτε 1, 4, 7. v. ἀμν. - Cum gen. rei, non ph. intra art. et al. ſubſt. τὰς ὑ. τῆς βασιλείας θυσίας, ſacrificiis ſuper imperio 2, 3, 25. τὸν ὑ. τῆς Περτίνακος βασιλείας ὅρκον, pro Pertinacis imperio 2, 9, 6. - Cum gen. perſ., per verb. ἀνῃρημένον ἰδόντες, ὑ. οὗ ἐμάχοντο, pro quo pugnabant 1, 13, 10. μαχόμενον ὑ. αὐτῶν βασιλέα, pro ipſis 7, 2, 14. οὐχ ἑλόμενοι πόλεμον - ὑ. ἀνδρῶν τεθνηκότων, pro 8, 8, 19 - Simul intra art. et al. ſubſt. rei, τὸν ὑ. αὐτοῦ κίνδυνον, pro eo 3, 4, 2. τὸν ὑ. ἑαυτοῦ κ. pro ipſo 7, 6, 11. τῆς ὑ. τῆς πατρίδος μάχης, pugnae, pro patria ſubeundae 8, 4, 21. - †† cum gen. inf. ὑ. τοῦ - τὰ βάρβαρα ἡσυχάζειν ἔθνη, διὰ Φροντίδος - ἕξομεν, ut quieſcant 8, 7, 15. ſuper eo, ut ſ. propter id, ut, ſ. de eo, i. quod attinet ad id, ut rel. cf. v. ἐξ. Cum acc. loci, ph. ὑ. γαστέρα τοῦ ἵππου βρεχομένου, ſupra alvum 7, 2, 13. - c. acc. rei, non phyſ. τούτων αὐτῷ ὑ. πᾶσαν εὐχὴν προχωρησάντων, ſupra (omne) votum 3, 9, 21. - c. acc. perſ., non ph. τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔῤῥωτο ὑ. πάντα νεανίαν, prae quolibet iuvene 3, 14, 5. magis, quam quilibet iuvenis.

ὑπεραγαπᾶν, mor. de perſ. c. acc. perſ. ὑπερηγάπα αὐτὸ, nimis diligebat 1, 17, 6. ὑπερηγάπων αὐτὸν, mirifice eum diligebant 4, 7, 5.

ὑπερβαίνειν, ph. de perſ. c. acc. loci, τὰς ὄχθας ὑπερβαίνων, ripas transgredientem 6, 2, 3. cum exercitu. τὸν Ταῦρον ὑπερβῆναι, Taurum transire 3, 2, 11. ὡς τὸν - βωμὸν τῆς Νίκης ὑ. ut aram transirent 7, 11, 5. † ὑπερβάντος τοῦ ςρατοῦ τὰ ῥεύματα καὶ χώματα, transgreſſo 3, 14, 18. - trop. de re, c. acc. rei, ὁ χρόνος - πᾶσαν ἡλικίαν ἀνθρώπων ὑπερβαίνων, excedens 3, 8, 19. noſtr. *überſteigen*, quod maius eſt, quam omnis aetas hom.

ὑπερβαλλόντως, trop. in primis 3, 11, 8. 4, 8, 17. ante verb. ſed poſt nimium quantum 6, 1, 23.

ὑπερβάλλω, de perſ. phyſ. c. acc. loci et adv. τὸ ςρατιωτικὸν μόλις - ὑπερβαλὸν τὰ - ὄρη, ſuperatis montibus 6, 5, 11. cum traieciſſet, transiiſſet. - trop. cum acc. perſ. et abl. rei, οὓς - εὐχειρίᾳ ὑπερέβαλλεν, ſuperabat 1, 15, 4. μεγαλοδωρίᾳ ἅπαντας ὑπερβαλεῖν, ut ſuperaret 2, 6, 10. - nominatim per Particip., de re, Maſc. de re, πλούτῳ ὑπερβάλλοντι, opibus nimiis 3, 10, 12. magnis, immenſis. - Fem. τῆς - ὑπερβαλλούσης σπουδῆς, nimio ſtudio ib. 4. ὑπερβαλλούσῃ Φιλοτεχνίᾳ 6, 5, 18. - cum adiuncto, τῆς ἀκορέςου καὶ ὑπερβαλλούσης ἐκείνου τροφῆς 2, 1, 7. - ſimul c. praep. ὑπ' ἐν αὐτῷ Φιλοχρηματίας, prae nimia avaritia 3, 8, 13. — Neutr. διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἡλίου πῦρ 3, 9, 11. - c. art. p. ſubſt. c. gen. rei, κολούειν τὸ ὑ. τῆς ἀλαζονείας 3, 11, 6. nimiam arrogantiam. - ſimul c. adiuncto, τὸ τῆς σπουδῆς ὑμῶν ὑ. ἐπίλεκτόν τε, ſtudium excellens 2, 3, 12.

ὑπερείδω, trop. de perſ. c. acc. perſ. et particip. modi, τοιαῦτα εἰπὼν ὑπήρειςε τὴν σύγκλητον, confirmavit 2, 3, 25. q. ſimpl. -

ὑπερευφραίνεσθαι, Paſſ. de perſ. mor. ἕκαςος ὑπερευφραίνετο, mirifice exſultabat 8, 6, 18. valde delectabatur.

ὑπερέχειν, trop. de perſ. abſ. τοὺς ὑ. δοκοῦντας, eminentes 3, 2, 14;

τοὺς ὑπερέχοντας, eminentes 1, 8, 16. optimates 4, 9, 4. - c. acc. ellipt. (ſ. c. adv.) et praep. πολύ τι ὑπερέσχεν ἡ φάλαγξ -, καθ' ὃ μέρος λ. ſuperior fuit 3, 7, 8. - c. abl. rei, ὅσοι γένει - ὑπερεῖχον, quicunque excellerent 4, 6, 5. - ſimul c. praep. τοὺς κατὰ ἔθνη πλούτῳ ὑπερέχοντας, qui praecellerent 3, 8, 15. - † ſimul c. adv. et gen. perſ. πολύ τι τῷ πλήθει τούτων ὑπερέχοντες, ſuperiores (his) 4, 15, 11.

ὑπερήδεσθαι, Paſſ. mor. de perſ. abſ. ὑπερήδοντο πάντες, nimis laetabantur 2, 4, 1. - c. praep. et adiunctis, οὐχ οὕτω εὐφραινε λ., ὡς ὑ. καὶ ἐσκίρταζον ἐπὶ τῇ λ. exſultabant 5, 2, 2. - cum abl. rei, ὑπερήσθη ὁ Ρ. δῆμος - αὐτοκράτορος ἐπιδημίᾳ, valde laetatus eſt 1, 7, 2.

ὑπερκεῖσθαι, Paſſ. f. Med. ph. de re, abſ. μάχεσθαι - ἐξ ὑπερκειμένων χωρίων, ex imminentibus locis 8, 2, 2. τῶν ὑ. ὀρῶν λ. 8, 4, 3.

ὑπερμάχεσθαι, phyſ. de perſ. c. gen. perſ. ὑπερμαχόμενοι τῶν δεσποτῶν, pugnantes pro 7, 4, 13.

ὑπερμήκης, ph. de re, ὄρη ὑπερμήκη, m. longiſſimos 8, 1, 12. i. q. ſq. ἐπιμηκέστατα.

ὑπερνεφής, ph. de re, c. acc. ellipt. ὄρη - ὑπερνεφῆ (κατὰ) τὸ ὕψος, altiores nubibus 8, 1, 12. v. ὕψ.

ὑπεροψία, mor. abſ. ἀφόρητος ἦν ὑπεροψία, ſuperbia 1, 9, 15. cum adiuncto, τὸ εὐγενὲς εἰς ὑπεροψίαν ἐκπίπτει, καταφρονήσει τῶν ὑπηκόων 5, 1, 14. ubi ὑπ. eſt anteced. ſed conſq. κ. Propr. deſpicientia.

ὑπέρτερος, mor. de perſ., in tacita relat. cum praep. εἰ γὰρ καὶ ἐκ τοῦ κρείττονος ὑπέρτεροι ἐδόκουν γεγενῆσθαι, ſuperiores 6, 6, 9. in pugna, victores.

ὑπερτρέχω, phyſ. de perſ. in bello, abſ. προσείρητο πᾶσι τοῖς ςρατοῖς ὑπερτρέχειν, ut populando graſſarentur 6, 5, 17. transcurrendo populari.

ὑπερφυῶς, trop. vehementer 5, 6, 8. incredibilem in modum 8, 3, 19. poſt verb. ſed ante id - ſupra modum 5, 8, 14. ſq. nimis 6, 1, 16.

ὑπερχαίρειν, mor. de perſ., abſ. vel c. particip. modi, ὑπερέχαιρε (αὐτὸς, ὁ δῆμος,) παννυχίζων καὶ ἑορτάζων, gaudebat ſupra modum 4, 9, 1.

ὑπέσχετο, v. ὑποσχέω.

ὑπέχειν, trop. de perſ. c. acc. rei, δίκην ἀνοίας ὑπέσχεν, poenas dedit 1, 8, 12. 1, 9, 14. ſuſtinuit, ſubiit. ἀξίας ὑπέσχον δίκας, dederunt 1, 10, 15. ἀπειθίας ὑποσχόντα τιμωρίαν, dato ſupplicio 3, 11, 11. δίκας - ὑποσχόντες, poenas que dederunt 8, 5, 26. — †† al. not. de re, trop. c. acc. loci et adv. it. praep. ὑπέσχε κατ' αὐτὸ καὶ λιμὸς τὴν πόλιν ἐξ αἰτίας τοιαύτης, oppreſſit 1, 12, 7. qui Bg. an legerit ἐπέσχε, incertum eſt, dum vulg. procedit p. obtinuit, tenuit, habuit, ut fit i. q. ſimpl. et, tropo remoto, fuit ibi. Vel, e Bg, Lat. p. invaſit, occupavit, inceſſit, ſubiit, i. q. orta eſt ibi.

ὑπήκοος, mor. Maſc. de perſ., in relat. ſ. opp. vel diſerte, vel tacite, οἱ μὲν (βασιλεῖς) - ἑαυτῶν καὶ τῶν ὑπηκόων ἦρξαν, ſubiectis 1, 1, 9. civibus, parentibus. ἐπωφελῆ τοῖς ὑπηκόοις ἔργα 2, 4, 11. i. q. pr. τοῖς ἀρχομένοις. - εὐεργετήσειν τοὺς ὑπηκόους ib. 15. — † τοῖς οἰκείοις καὶ τοῖς ὑ. 7, 3, 1. ubi οἱ. referuntur ad pr. βάρβαρα, ad imperatorem que, quoad poſſeſſionem et patriam, ſed ὑ. ad eundem, qua ipſorum officium et animum. † ὧν ἦσαν οἱ

μὲν ὑπήκοοι, οἱ δὲ φίλοι καὶ σύμμαχοι 7, 2, 3. - Neutr. Sing. c. art. p. ſubſt. φιλεῖ - *τὸ ὑπήκοον ζῆλον τῆς τοῦ ἄρχοντος γνώμης βιοῦν*, ſolent ſubiecti rel. 1, 2, 8. ſc. *μέρος* ſ. *πλῆθος, γένος, φῦλον*. Plur. c. ſubſt. perſ. et dat. perſ. *ἔθνη, ὅσα τε Ῥωμαίοις ὑπήκοα, καὶ ὅσα φίλα*, populos, qui Romanis ſubiecti 2, 4, 4. cum ſubſt. perſ. et praep. *ἔθνη, ἢ φίλα καὶ ὑ. ἐκ προγόνων*, provinciae - ſubiectae 7, 7, 12. - c. ſolo ſubſt. perſ. *ἐν αὐτῇ τῇ τε Ῥώμῃ καὶ τοῖς ὑ. ἔθνεσιν* 7, 3, 2.

ὑπήρεισα v. *ὑπερείδω*.

ὑπηρεσία, ph. in opp. c. adi. *οὐκ ἐκ προνοίας, - ἀλλ' ἐξ αὐτοσχεδίου καὶ ἐπειγούσης ὑπηρεσίας* λ. miniſterio 7, 8, 25. - Al. not. *εὐνοίᾳ καὶ ὑπηρεσίᾳ, ἣν πρός με ἐπεδείξω*, obſequio 3, 11, 10. *ἴσην αὐτοῖς ὑπηρεσίαν καὶ εὔνοιαν παρείχοντο*, obedientiam 3, 15, 11. — † *τινὰς λαβὼν ἐπὶ τοιαύταις ὑπηρεσίαις*, miniſteriis 3, 13, 16. - Al. not. *οἱ ἐν τῇ βασιλείῳ ὑπηρεσίᾳ* (ſc. *ὄντες*,) imperatorii miniſtri 2, 5, 4. *ὀψοποιοῖς -, οὐ τοῖς βασιλικοῖς καὶ ἐν κοινῇ ὑ. τυγχάνουσιν*, in officio publico 5, 8, 5. *ἐν βασιλικαῖς ἢ δημοσίαις ὑ. γενόμενος*, officiis 1, 2, 10. - c. gen. perſ. *μετὰ τὸ ἀποχρήσασθαι αὐτῶν τῇ ὑ.* miniſterio 3, 5, 10. - *εἰς τὴν τοῦ ἡγουμένου ὑ.* 7, 8, 10. † *σκεύη, - οἷς ἐχρῶντο - εἰς ὑ. ἑαυτῶν*, ad ſua miniſteria 8, 4, 10. *Verrichtungen* ſ. *Geſchäften*. - †† de perſ., per abſtract. p. concr. *ἄνευ ὑπηρεσίας* λ. ſine miniſteriis 7, 3, 9. miniſtris, famulis, ut noſtr. *Bedienung*. †† *χρησάμενος - ἀπίστῳ ὑπηρεσίᾳ*, infido miniſterio 3, 12, 26.

ὑπηρετεῖν, phyſ. de anim. c. praep. *τοὺς ἐλέφαντας πάντας, οὓς εἰς πομπὴν ὑπηρετῶν* λ. elephantos omnes pompae inſervientes 2, 11, 18. qui Bg. legit *ἐλ. πάντας, τοὺς εἰς πομπὴν ὑπηρετοῦντας*. trop. de re, abſ. *ὑπηρετούσης ἐξουσίας*, ſubſerviente 1, 4, 13. miniſtrante 6, 1, 11. adiuvante, incitante. - Med. de perſ. c. dat. rei, *ὑπηρετούμενοι ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν*, ſubſervientes 3, 13, 15. facientes, praevenientes, quae iſti cuperent.

ὑπηρέτης, de perſ. ph. *σὺν ἑνὶ ὑπηρέτῃ*, famulo 4, 13, 9. *ὑπηρέται πάντες ἀνῃροῦντο*, miniſtri 4, 6, 1. ubi defuerit gen. perſ. pron. *αὐτοῦ*, it. in ſq. *τινὰς ἀναπείσας τῶν ὑπηρετῶν* 4, 1, 3. *ἀνέπειθε - ὑπηρέτας* 3, 15, 4. †† *μηδὲ τοὺς στρατιώτας - πιστοὺς εἶναι φρουροὺς ὑπηρέτας*, cuſtodes aut miniſtros 2, 8, 8. qui Bg. interponit ἢ, dum vulg. durius videtur per appoſitionem, miniſtros cuſtodes, i. cuſtodientes, ad cuſtodiam et cuſtodiendum imperatorem comparatos; etſi alii miniſtri in aula aliis rebus inſerviunt. † per formulam cum gen. perſ. et praep. *τοὺς ἐκείνου ἐν τοῖς ὑπηρέταις* λ. illius miniſtros 4, 5, 8. ſc. *ὄντας* ſ. *γενομένους*, illos eius, qui ſunt ſ. erant in ſervis ſ. inter ſervos, per periphraſin, p. *τοὺς ἐκ. ὑπηρέτας*, i. q. 2, 5, 4. - Trop. c. gen. perſ. aut rei, *κεῖται ὁ τῆς τυραννίδος ὑ.* tyrannidis miniſter 7, 5, 15. *οἱ - στρατιῶται, πομπῆς μᾶλλον, ἢ ἀνδρείας, ὑ.* adminiſtri 2, 10, 3. *οἱ τῆς ἐκείνου ὠμότητος ὑ.* miniſtri 7, 7, 6. - ſimul cum adiuncto, *ὑ. καὶ συνεργοὶ - τῶν ἁμαρτημάτων* 5, 8, 16. *τοὺς - οὐ πρεπόντων ἔργων ὁμοῦ συμβούλους τε καὶ ὑ.* 2, 10, 6.

ὑπισχνέομαι, Med. de perſ. ph. c. dat. perſ. et acc. rei, *πᾶσι - ταῦτα ὑπισχνεῖσθαι*, polliceri 2, 3, 24. e. *τοῖς - ὑπισχνούμενος μεγάλα*, promittens 2, 13, 3. *ταῖς - ὑπισχνεῖτο ἀμνηστίαν*, pollicebatur 7, 12, 5. - † ſimul c. praep. et dat. perſ. dupl. *ὑπισχνεῖται αὐτοῖς ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας, ἑκάστῳ μὲν - δραχμάς*, pollicetur 4, 4, 17. - cum ſolo acc. rei, ſed cum adv. *ἄδειαν - ἐνόρκως ὑ.* 5, 4, 18. † *τὰ μὲν πρῶτα ὑπισχνοῦντο* (*τοῦτο*,) pollice-

batur 6, 9, 7. - cum mero acc. rei, σπονδὰς - ὑπισχνούμενος, offerens 3, 9, 2. ἄδειαν ὑπισχνούμενοι, pollicentes 1, 10, 4. προθυμίαν πᾶσαν - ὑπισχνεῖτο, polliceb. 6, 4, 1. † πᾶσαν πρᾳότητα ὑ. de ſe polliceb. 7, 6, 7. - †† in orat. contr. πίστιν, - ὧ ὑ. ad credendum (ea,) quae promittebat 2, 14, 8. p. τούτων, ἃ ὑπ. - Sine caſu, at ſq. inf., tum fut. πάντα ποιήσειν - ὑπισχεῖται, pollic. 4, 13, 6. 2, 6, 11. 3, 2, 17. 2, 2, 1. 4, 11, 1. 6, 9, 2. — † in orat. med. πάντα ὑπισχνεῖτο παρέξειν 6, 7, 21. τῷ - δώσοντι ἐγχειρεῖν ὑπισχνοῦντο τὴν ἀρχὴν, polliceb. 2, 6, 7. - †† cum praeſ., ſimul que c. nominat. modi ſ. c. adv. ἐθέλοντα ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύειν ὑπισχνοῦντο, periclitaturos (eſſe ſe) 7, 8, 26. — †† ἐπέστελλον, - καί, εἰ δέοιτο βοηθείας ὑ. et, ſi indigeat, auxilia pollicebantur 2, 8, 13. qui Bg., cogitato poſt δ. commate, rexit v. c. acc. rei, cf. β., quod, pro gen. ſing. ſumtum et cum commate rectum que ad v. δ., faciet, ut ad v. ὑ. ſupplendum ſit pron. αὐτὴν in ſing. quoque. †† χρησμοί - ἐδίδοντο, ὡς δὴ τοῦ - θεοῦ νίκην ὑπισχνουμένου, quaſi polliceretur 8, 3, 19. per vates. — †† Trop. οὐδεὶς - τῶν τὴν γοητείαν ταύτην ὑπισχνουμένων, qui profiterentur 4, 12, 6. iactarent, dicerent, ſe ſcire. - ††† de re, c. dat. perſ. et acc. rei, ἐπεὶ μὴ - ἡ μάχη - ὑπισχνεῖται τὸ εὔελπι, pollicetur 6, 3, 14. videtur praebere ſ. facere ſpem, ſ. in pugna ſtataria non ſperant valde, ſe quid lucraturos, conſecuturos victoriam cum praeda.

ὕπνος, ph. πάντων ὕπνῳ κατειλημμένων, ſomno oppreſſis 2, 1, 12. — εἰς ὕπνον κατεφέροντο ib. 3, 2, 9, 6. † εἰς ὕ. καθελκόμενος, — ἀνεπαύσατο, ſomno gravatus 1, 17, 20. v. κ.

ὑπὸ, ὑπ' et ὑφ', cum gen. rei, tum loci, ph. λαβὼν ἐγχειρίδιον ὑπὸ κόλπου, ſub ſinum 1, 8, 11. per enallag. caſus, p. acc., ὑ. κόλπον. — tum alius, ſimul c. verb. ἐς ὅσον - ὑ. δημοκρατίας τὰ Ῥωμαίων διῳκεῖτο, in populari ſtatu 2, 11, 7. i. q. ἐπὶ δὲ - διοικουμένων τῶν πραγμάτων ὑπ' ἐξουσίας καὶ γνώμης γυναικὸς, auctoritate 6, 8, 7. - cum gen. perſ. τινὶ, τότε πάσας ὑπ' αὐτοῦ - πράξεις ἐγκεχειρισμένῳ, ab ipſo 4, 12, 7. διοικηθέντων αὐτῷ - τῶν ἐπειγόντων ὑπὸ τῆς μάμμης λ. ab avia 5, 5, 1. qui Bg., non p. Lat. *ſub* reddens, retulerit ad claſſem ſq. - Al. not. cauſae ſ. auctoris, cum verb., maxime paſſ., de re. ὑφ' ἡλικίας - τετρυχωμένον, aetate 1, 3, 1. ὑπὸ πλούτου καὶ τρυφῆς ἀνεπείσθη λ. prae opulentia 1, 12, 9. ὑφ' ὧν - ἐπείθοντο, quibus rebus 2, 7, 8. χώματος -, ὑφ' οὗ κωλυόμενοι λ. 4, 15, 14. ὑπὸ πλήθους ξύλων - ἐκωλύθησαν, prae mult. 7, 10, 13. † ὑ. πλήθους ἀποπνιγεὶς, nimiâ copiâ 2, 2, 13. παγέντες ὑ. τοῦ κρύους, frigore 6, 7, 15. de perſ. ὑ. τῆς συγκλήτου - ἐπιπεπέμφθαι, a ſen. 1, 8, 12. συλληφθεὶς ὑ. τῶν σ. a ſat. ib. 8. εἰς τοσοῦτον ὑπ' αὐτοῦ τιμῆς - προήχθη, ab ipſo 1, 12, 8. προήγετο ὑπ' αὐτῶν λ. ad ipſis 2, 6, 18. † ὑπό τε τῶν - ἀμελεῖσθαι -, ὑπό τε τοῦ δήμου καταφρονεῖσθαι, a 2, 7, 9. † ὑπ' ἐκείνου φονευθέντα, ab illo 6, 1, 15. ſq. nbi et valeat p. ἐπὶ, ſub eo, eius que imperio. ὑπὸ τῆς μητρὸς ἀρχόμενον 6, 8, 7. v. ἀ. ὑπό τινος δαιμ. τύχης ἐπελχθεὶς, forte quadam 1, 9, 12. † per repetit. (praeter 1, 8, 12. 1, 12, 8. ſq. 2, 7, 9. 4, 15, 14. 6, 8, 7.) ὑπὸ θεῶν, ἀλλὰ μὴ ὑπὸ ἀνθρώπων νενικῆσθαι, a d. - ab homin. 8, 3, 21. βαλλόμενος ὑ. τῶν λ. - πατούμενος ὑ. τῶν λ. - ὑ. τοῦ πλήθους ὠθούμενος - ὑ. τῶν ἱππέων - ἀπώλοντο 1, 12, 14. - Cum verbb. act. ὑπ' ἀτελοῦς τῆς - ἐμπειρίας, prae 1, 4, 8. ὑ. - ἀσθενείας λ. ib. 16. ὑ. νηπιότητος 1, 17, 8. ὑ. κουφότητος λ. 3, 1, 7. 6, 1, 24. ὑ. - φιλονεικίας, ex 3, 10, 5. ὑ. τῆς τῶν ὀρῶν τραχύτη-

τος, ob 6, 5, 13. ὑ. δέους, metu 7, 5, 10. †† ὑ. καμάτου πάσχειν (τοῦτο) οἰηθείς, ex 1, 17, 20. 22. †† γνόντες (ταῦτα) ὑ. φήμης, ex rumore 7, 10, 9. † εἶναί τινα μνήμην εἴτε ὑφ᾽ ἡμῶν, - εἴτε ὑπὸ Ῥωμαίων, a 8, 7, 17. - †† poſt adi. χώματος, δυςβάτου ὑ. τῶν σωμάτων λ. 4, 15, 14. a, i. propter. - †† in periphraſi, p. adv. εἴτε ἑκουσίως, εἴθ᾽ ὑπὸ ἀνάγκης, neceſſitate 3, 8, 4. v. ἀ. — Cum dat. ſ. abl. rei, et quidem loci, τοὺς ὑ. ταῖς ἀνατολαῖς ποιουμένους τὸν βίον, ſub oriente 1, 2; 9. 6, 7, 10. in oriente ib. 8. 6, 8, 8. τὰς ὑπὸ ἀν. καὶ ἄρκτῳ νίκας λ. ſub or. 3, 14, 3. τῶν ὑ. ταῖς ἀν. ἡγεμόνων, ex oriente 6, 2, 7. τῶν ὑ. ταῖς ἀ. ἐθνῶν, orientalibus gentibus ib. 18. ἔθνη - τὰ ὑπ᾽ ἀνατολαῖς καὶ μεσημβρίαις, ſub orientem 8, 5, 15. τῶν ὑπὸ μεσημβρίᾳ ἐθνῶν, ad meridiem 4, 3, 15. τὴν ὑ. τῇ ἄρκτῳ ἀρχήν, ſub ſeptentrione 1, 6, 16. 2, 9, 17. 6, 7, 14. - †† cum praep. ſyn. ἤγειραν τρόπαια, τὸ μὲν ἐν ἀνατολῇ, τὸ δ᾽ ὑπ᾽ ἄρκτῳ 3, 7, 16. ὑπὸ σκηναῖς καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ διαιτώμενοι, in tabernaculis et peregrino ſolo 5, 2, 13. † ὑ. σκ. -, ὑ. γυμνῷ τῷ ἀέρι, in tab. - ſub aperto coelo 8, 5, 9. κρύπτοντες ὑ. ταῖς ἐσθῆσιν, ἃ λ. ſub veſtibus 7, 4, 8. - Cum dat. rei alius, de modo, ὑ. νεαρᾷ τῇ - μνήμῃ, ex 1, 1, 4. ὑφ᾽ ἑνὶ σχήματι λ. uno habitu 1, 14, 16. in, per, cum. ὑφ᾽ ἑνὶ συνθήματι 2, 13, 7. v. σ. - ὑφ᾽ ἑνὶ σημείῳ 4, 9, 13. 4, 11, 8. v. σ. - ὑπὸ νιφετοῖς - ὁδοιπόρει, ſub nimbis 3, 6, 22. — ὑ. περιφερείᾳ κεφαλῆς μιᾶς, in globo 4, 8, 4. χορεύοντα - ὑπὸ - αὐλοῖς - παντοδαπῶν τε ὀργάνων ἤχῳ, ad 5, 3, 15. 5, 5, 8. 17. †† ὑπ᾽ αἰσχραῖς - ἡδοναῖς σκώπτειν, ob 2, 7, 4. qui Bg. forſan ἐπ᾽ legit, dum vulg. iſto Bg. ſenſu non reperi. - Cum dat. rei al., ὑ. τῇ Νίγρου ὄντων ἐξουσίᾳ 2, 7, 7. ſub. ὅσα ὑ. ταῖς τούτων βασιλείαις 4, 10, 6. ὑφ᾽ ἑνὶ διαδήματι βασιλεύσειν λ. ſub ib. 8. — Cum dat. perſ. τῇ Ῥωμαίων ὑπὸ Περτίνακι ἀρχῇ, ſub 2, 4, 6. - ὑ. Μάρκῳ βασιλεύοντι, ſub Marco imperatore 2, 9, 12. ὑφ᾽ ᾧ β. quo imperante 6, 9, 5. μηδὲ ὑ. - γενναίῳ - ἀνδρὶ στρατηγουμένων 3, 6, 14. σὺν τοῖς ὑ. Βαλβίνῳ στρατευομένοις, cum iis, qui ſub B. militabant 8, 7, 20. εἷς τῶν ὑπ᾽ αὐτῷ χιλιαρχούντων 3, 11, 8. - πάντα - ὑ. σατράπαις διῳκῆσθαι, a ſatr. 6, 2, 5. ἡ διοίκησις τῶν πραγμάτων - ὑ. ταῖς γυναιξὶ διῳκεῖτο, a 6, 1, 2. - τὸν ὑφ᾽ ἑαυτῷ (ὄντα) στρατὸν λ. copias, quae ſub ipſo eſſent 3, 7, 10. εἶχεν ὑφ᾽ ἑ. δύναμιν λ. ſub ſe 7, 9, 4. ἐκ - τῶν ὑ. Ῥωμαίοις - ἐθνῶν λ. ex Romanorum provinciis 6, 3, 2. †† πᾶσι τῆς ὑ. Ῥ. ib. 3. v. π. - †† οἱ - ὑ. ταῖς ἀνατολαῖς κατοικοῦντες, - τὴν ὑ. Ῥωμ. γῆν 6, 7, 10. τὴν ὑ. Ῥ. δύναμιν, ſub Romanis 7, 8, 22. Μαυρουσίων τῶν ὑ. Ῥ. Mauris Romanorum ſubiectis 7, 9, 2. ὑ. ταῖς μητράσι - ἀνετρέφοντο, ſub 5, 3, 7. ὑ. τῇ μητρὶ - παιδαγωγούμενον 5, 8, 20. a matre rectum, rel. ſ. ſub cura, v. π. - † ἀνατραφεὶς ὑπ᾽ αὐτοῖς, apud ipſos 6, 4, 4. ſub oculis ipſorum, i. q. 1, 7, 5. 3, 15, 11. — † τὰ δέοντα πράττοντας ὑ. τοιούτῳ μάρτυρι, ſub 1, 5, 22. 7, 10, 6. coram, praeſente, in praeſentia, ſub oculis ſ. adſpectu. † τὶς - τῶν - εἰωθότων ὑ. κήρυκι πιπράσκεσθαι, per praeconem 1, 12, 8. ſub praecone. - Cum acc. rei, loci quidem, ph. μή τι φέροι ὑ. κόλπον, ſub ſinu 3, 5, 11. per enallag. caſus, p. gen. — ὑ. τὰς ἀγκάλας ἄγουσα (αὐτούς,) in amplexum 4, 3, 20. κατὰ — τῶν ὑ. τὴν ἀνατολὴν βαρβάρων, adverſum orientales barbaros 2, 1, 9. 3, 11, 17. p. ſuperiori dat. Λίβυες ὑ. μεσημβρίαν, ad meridiem habitantes 7, 5, 19. i. q. ſupra dat. 4, 3, 15. τὰ ὑπ᾽ Εὐρώπην πάντα ἔχειν, in Europa 4, 3, 11. οἳ - στρατόπεδον εἶχον ὑ. τὸ - ὄρος, ſub monte 8, 5, 20. † τὰ δεινὰ, ὑπ᾽ ὄψιν πεσόντα

1, 4, 4. v., π. et ὁ. - †† τὰ τῶν ὑπ' ἐκεῖνα βαρβάρων, illic barbari 3, 4, 18. ubi Bg. videtur leg. ἐπέκεινα, cf. ib. et βαρβ., dum in vulg., praeter particip. ὄντα, etiam ad art. τὰ ſuppleveris ſubſt. φῦλα ſ. γένη, ſed χωρία ad pron. ἐκ., ut ſit, nationes barbarorum eae, quae erant ad iſta loca ſ. in iſtis locis, ſc. trans Tigrim, et in regione peregrina, cf. pr. τὸν Τίγρ. et τὴν ἀλλοδ. — † οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων τῶν ὑ. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, ſub Romano imperio 1, 4, 20. ἐν τῷ ὑ. Ῥωμαίοις ἔθνει, in Romana provincia 3, 14, 17. - †† ſimul cum adiuncto ſyn. πᾶσα ἡ Ῥωμαίων πόλις, καὶ σχεδὸν ἡ ὑ. Ῥωμ. οἰκουμένη, ac propemodum ipſe orbis Romanus 5, 2, 5. ubi poſtr. formula, e praep. c. ſubſt., par eſt pr. gen. Ῥωμ.

ὑποβάλλειν, trop., de perſ. abſ. ὑποβάλλοντός τινος, admonente quodam 7, 10, 13. ſuggerente, ſubiiciente. ὑποβαλλόντων τινῶν, monentibus ib. 9. - ſq. inf. ὑπέβαλόν τινες, εἶναι λ. monuerunt 8, 4, 9.

ὑπόγαιος, phyſ. de re et loco, ἐξ ὑπογαίων, ex ſubterraneis 1, 15, 13. p. neutr. ſc. χωρίων, οἰκημάτων, ὀρυγμάτων, σπηλαίων, vel maſc. ſc. βόθρων, vel fem. ſc. τάφρων, de caveis, ſpecubus, cryptis, ubi ferae ſervantur.

ὑπογραφή, ph. λέγειν εὐςόχως ὑπογραφὰς, ad ſcite deſcribendum 4, 9, 4. deſcriptiones, depictiones, morum pravorum, vitiorum ac ſcelerum, qua quis tecte obſcure que culpatur, noſtr. *eine* ſatyriſche *Schilderung*.

ὑπογράφω, ph. de perſ. c. dat. loci et acc. rei, ὑπογράψας τῇ βάσει - προςηγορίας, ſubſcripſit in baſi 1, 15, 19. - Paſſ. de perſ. al. not. c. acc. loci ellipt. προῄει ὑπογραφόμενος (κατὰ) τοὺς ὀφθαλμοὺς, pictis oculis 5, 6, 24. fuco ſ. ceruſſa illitus ſ. infucatus, noſtr. *bemalt* ſ. *geſchminkt*.

ὑπόγυος ſ. ὑπόγυιος, trop. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. ὑπόγυον τὴν μνήμην, recens 1, 3, 8. i. q. νεαρὸς 1, 1, 4.

ὑπόδειγμα, mor. de re, cum gen. perſ. τὸ Σεβήρου ὑ. exemplum 8, 8, 4.

ὑποδέομαι, Paſſ. ph. de perſ. c. acc. rei ellipt. (κατὰ) κρηπῖδας ὑποδούμενος, crepidis calceatus 4, 8, 5. ſubligatus, ſupra pedem, ſ. ſubtus alligatas gerens crepidas.

ὑποδέχεσθαι, Paſſ. de perſ. ph. c. praep. et nominat. modi, αὐτὸς - νικηφόρος ὑπὸ τοῦ Ῥ. δήμου μετὰ - εὐφημίας - ὑπεδέχθη, exceptus eſt 3, 10, 2. - cum praep. ſola, μετὰ εὐφ. - ὑποδεχθεὶς, exceptus 1, 13, 13. - c. adv. dupl. ὑ. πανταχοῦ βασιλικῶς 1, 7, 3. ἐκεῖ πολυτελῶς 4, 8, 16. - ſed c. uno, ῥᾷςα ὑπεδέχθησαν, recepti ſunt 5, 3, 24. - Med. de re ſ. loco, trop. cum accuſ. perſ. εἰς τὸ πεδίον, εἰωθὸς αὐτοὺς ὑποδέχεσθαι, excipere 1, 5, 3. ut venirent in campum, quorſum alias venire ſolerent. τῇ Ῥ. πόλει, - τοὺς πανταχόθεν ὑποδεχομένῃ, excipiente 1, 12, 1. in quam homines undique veniebant. † μὲ - ἡ β. ὑπεδέξατο πορφυρὶς, ſuſcepit 1, 5, 14. in ea ſtragula ſ. faſcia collocatus ſum, involutus ſum. - cum acc. rei et adv. ἔνθα συῤῥέοντας (ποταμοὺς) ἕλη - ὑποδέχεσθαι λέγουσι 6, 5, 3. ubi paludes dicunt excipere fluvios confluentes, i. ubi in paludes dicunt confluere fluvios et ſe iungere. - De perſ. ph. c. acc. perſ. τὴν ςρατιὰν ὑποδεχόμενοι, accipientes 3, 2, 17. in urbem. τὸν ςρατὸν - ὑπεδέχοντο, ſuſcipiebant ib. 18. † τὰς πύλας ἀνοίξαντες, ὑ. (αὐτὸν,) eum excipiebant 8, 7, 3. ἐπεὶ - ὁ δῆμος αὐτὸν ὑποδεξάμενος εὐφήμησεν, eum excepit fauſtis acclamationibus 2, 14, 4. eum, in

ter excipiendum, ſalutavit ſ. exceptum ſalutavit. - ſimul cum abl. rei, (αὐτὸν) εὐφημίαις - ὑπεδέχοντο, excipiebant 1, 7, 11. c. nominat. ſ. particip. modi, δαφνηφοροῦντες αὐτοὺς οἱ δῆμοι ὑ. 8, 6, 10. ὁ δῆμος καὶ ἡ σύγκλητος δ. ὑ. αὐτὸν 2, 14, 2. ὁ δῆμ. αὐτοὺς δαφνηφορῶν ὑπεδέξατο, excepit 4, 1, 5. ἡ σύγκλ. καὶ ὁ δῆμ. εὐφημοῦντες (αὐτοὺς,) ὥσπερ θριαμβεύοντας, ὑπεδέχοντο, exceperunt 8, 7, 22. - ſimul c. praep. ὁ δῆμ. αὐτὸν δαφνηφορῶν μετὰ πάσης τιμῆς - ὑπεδέξατο, excepit 3, 8, 6. - Al. not. c. acc. rei et praep. ὑποδέχεσθαι ἐκ τῶν ναῶν - τὰ χρήματα, ſumere 4, 4, 18. accipere. - Al. not. c. acc. rei, ἐπεὶ - τὰ τῆς ἀρχῆς ὑπεδέξατο, imperium ſuſcepit 5, 5, 1. - ſimul c. adv. τὴν τιμὴν ὑ. ἀσπαςῶς 2, 15, 8. - † ſimul cum conſ. ὅθεν αὐτὸν ἡδέως ὑποδέξεσθαι τὴν ἀρχὴν ᾤοντο, ſuſcepturum (eſſe) 7, 5, 4. niſi ὅθ. pertinet ad v. alterum ᾤ.

ὑπόδημα, ph. ἀφθονίαν ἐσθῆτος καὶ ὑποδημάτων, calceorum 8, 6, 6. — ὑποδήμασι - ἐχρῶντο, calceamentis 5, 5, 21.

ὑποδιαφθείρεσθαι, Paſſ. de re, mor. c. adv. τότε - πρῶτον ὑποδιεφθάρη τὰ τῶν ςρατιωτῶν ἤθη, corrupti (ſunt) 2, 6, 21. ſq. explic.

ὑποδοχὴ, ph. de re ſ. actu, παρεσκευάζετο, οἵαν λ. ad excipiendum illum apparatus fiebat 4, 8, 19. - cum gen. perſ. εὐτρέπιζον πάντα εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ βασιλέως, ad ſuſcipiendum 4, 11, 2. — † de loco, c. adi. τῇ βασιλείᾳ τῇ αὐτοῦ αὐτάρκη ἔσεσθαι ὑποδοχὴν - ἔλεγεν - τὴν Ἀντιόχειαν λ. ſedem 4, 3, 15.

ὑποδύνω ſ. ὑποδύω, ph. de animal. c. dat. perſ. αὐτῷ - ὑποδῦναι αὐτὸν, (τὸν ἵππον,) ſibi ſubiiſſe 2, 9, 7.

ὑποζύγιος, phyſ. de animal. Neutr. in opp. φθορὰ ὑποζυγίων καὶ ἀνθρώπων, iumentorum 1, 12, 2. μήτε ὑποζυγίοις, μήτε ἀνθρώποις λ. 8, 1, 9. 8, 5, 9. ſc. κτῆμα, κτῆνος, ζῶον.

ὑπόθεσις, trop. c. adiuncto, it. adi. πρόφασις καὶ ὑ. αὐτάρκης, materia 1, 8, 16. fundamentum, cauſa. - ſimul cum gen. rei, εἴ τις - τὴν αἰτίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπόθεσιν ἐξετάζοι, fundam. 4, 5, 5. — † cum ſolo gen. tali, ὑπόθεσιν ποιούμενοι πάσης τῆς πραγματείας τὸν Σεβήρου βίον, materiam 2, 15, 11.

ὑποκαθίεσθαι, Paſſ. de re, ph. c. dat. rei ſ. loci, ἔχοντες τὰς χεῖρας ὑποκαθειμένας ταῖς ἐφεςρίσι, manus demiſſas ſub ſagulis 7, 11, 6. inſertas.

ὑποκαθίςημι, trop. de perſ. cum adv. ῥαδίως ὑποκαταςαῖεν, ſubſtitutum iri 8, 8, 3.

ὑποκεῖσθαι, Paſſ. ſ. Med. phyſ. de re, τρίτον (οἴκημα) καὶ τέταρτον, ἀεὶ τοῦ ὑποκειμένου μεῖον, inferiore minus 4, 2, 14. ſubiecto, ſubiacente.

ὑποκόλπιος, phyſ. de re ſ. inſtrum. Neutr. ξίφεσιν, οἷς ἐπεφέροντο, ὑποκολπίοις, pugionibus, quos ſecum tulerant ſub ſinu 7, 11, 6. ſub ſinu occultatis. λαβόντες ἐγχειρίδια ὑποκόλπια, ſumtis pugionibus ſub ſinum 7, 4, 11. ſub ſinu occultandis.

ὑποκολπίδιος, id. οἷς εἶχον, ὑποκολπιδίοις ξίφεσι, illis, quos haberent ſub ſinu, pugionibus 7, 6, 15.

ὑποκρίνεσθαι, Med. de perſ. ph., per ludum, c. acc. rei, ἕκαςος, ὃ βούλεται σχῆμα, ὑποκρίνεται, ſimulat 1, 10, 12. ſumit ſibi et eligit per ſimulationem atque imitationem hiſtrionum, refert, repraeſentat. - extra ludum, abſ. ἀνάγκη ἦν συνήδεσθαι τοῖς πραχθεῖσιν ὑποκρινομένοις, per ſimulationem 8, 6, 2. p. ἀνάγκη ἦν

αὐτοῖς, ὑπ. συνήθ. τ. πρ. quanquam ſimulantibus ſ. qu. ſimularent, vel p. adv. ſimulate. - c. acc. rei, ταῦτα - ἐκεῖνος ὑπεκρίνατο, ſimulabat 4, 9, 2. ſimulate agebat ſ. per ſimulationem. — cum adiuncto ſimul, ὑποκρίνασθαι καὶ προςποιήσασθαι πᾶν ὁτιοῦν, diſſimulare et ſimulare 2, 14, 9. oſtendere ſimulate, quaſi facere vellet, v. πρ.

ὑποκριτής, ph. in theatro, c. gen. rei, τῶν αἰσχίςων ὑποκριταὶ λ. turpiſſima imitantes mimi 1, 13, 16. uno v. παντόμιμοι, hiſtriones et *mimi*, quos Bg. ſtatim in Vs. addit, v. αἰσχ. - ὑ. πάσης μούσης καὶ ὀρχήσεως, actores omnis rei muſicae ac ſaltatores 4, 6, 4. v. ὀρχ. † c. adiuncto, ὀρχηςῶν θέαις, καὶ πάσης μούσης κινήσεώς τε - ὑποκριταῖς σχολάζων, actoribus 5, 2, 9. v. ὀρχ. - † cum adiuncto ſyn. τοὺς πανταχόθεν μούσης τε ὑποκριτὰς καὶ ἀνδρείας μιμητὰς μεταπεμψάμενος, undique rei muſicae actoribus arceſſitis 3, 8, 10. - cum adiuncto al. in opp. κωμῳδοῖς καὶ μίμων ὑποκριταῖς, mimorum hiſtrionibus 5, 7, 14.

ὑπολαμβάνεσθαι, Paſſ. de re, ph. c. abl. rei, τὴν γέφυραν, ἔργον, - πυλίσι - ὑπειλημμένον, diſtinctum 8, 4, 14. interceptum, ſuffultum.

ὑπόληψις, mor. in opp. cum affini v. ὅτι Ἀντωνίνου υἱός ἐςι τῇ φύσει, τῇ δὲ ὑπολήψει ἄλλου δοκοίη, opinione 5, 3, 10. - c. gen. rei, ὧν - ἐν ὑ. παρὰ τοῖς ὄχλοις φρενῶν λ. exiſtimabatur ſolers 7, 10, 7. exiſtimatione, op. - c. adiuncto v. ſyn. δοκοῦντες ἀσθενέςεροι καθεῖλον τοὺς ἐν ὑ. ἀνδρείας μείζονος (ὄντας,) qui opinionem de ſe fortitudinis maioris concitaverant 8, 5, 11. eos, qui in exiſtim. erant, i. exiſtimabantur fortiores, i. q. δοκοῦντας ἀνδρειοτέρους. — διὰ τὸ - ἔχειν ὑπολήψεις ἐμπειρίας πραγμάτων, quod rerum peritus habebatur 8, 8, 8. eo, quod haberet apud alios opinionem rei., quod eſſet ap. alios in op. et exiſtim. - † c. adiuncto et gen. perſ. ἔργοις τὴν δόξαν καὶ τὴν τῶν ςρατιωτῶν ὑπόληψιν ἐπιςοῦτο, famam et militum opinionem 7, 1, 14.

ὑπομένειν, trop. de perſ. c. acc. rei et adv. it. cum adiuncto, φέρειν τὰς συμφορὰς καὶ τὰ προςπίπτοντα μετρίως ὑ. tolerare - ferre 4, 14, 9. c. acc. tali ſolum, in opp. ἀμύνασθαι μᾶλλον, ἢ ὑπομεῖναι (αὐτὸ, τὸ δεινὸν,) id propulſet potius, quam ſuſtineat 4, 6, 5. - †† cum ſolo acc. rei, ſed diverſae not. ἀριςοκρατίαν, ἀλλ' οὐ τυραννίδα, ὑπομενοῦντας, toleraturos 2, 3, 24. in not. praegnante et dupl., in partem utr., experiri, habere, frui, ſed et cum moleſtia et dolore perferre; propr. ut conveniat modo in unum ſubſt. τυρ. Senſu bell. τοὺς δήμους -, οὐχ ὑπομένοντας τὴν ἔφοδον αὐτοῦ, haud ſuſtinentes 8, 1, 10. exſpectantes fortiter ſine fuga. οὐχ ὑπομείναντες αὐτῶν τὴν ἐμβολὴν, - ἔφυγον, haud ferentes 7, 9, 14. οὐδὲ - ὑπομενεῖ ὁ ἐκείνου ςρατὸς - τὴν ὑμετέραν δύναμιν, ſuſtinebit 3, 6, 13. παρεσκεύαζον ἑαυτοὺς, ὡς - ὑπομενοῦντες πολιορκίαν, ſuſtenturi 5, 3, 26. - †† cum adiuncto, οὔς ἠλπίκεσαν μηδεμίαν ὑπομενεῖν προςβολὴν, τούτους εὑρίσκον οὐκ ἀντέχοντας μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθεςῶτας, toleraturos 8, 5, 2.

ὑπομιμνήσκειν, mor. de perſ. c. acc. perſ. aut ſine hoc, ſaltem e. oppreſſo gen. rei, τῆς M. ἀρχῆς ζήλῳ - τοὺς - ὑπομιμνήσκων εὔφραινε, admonendo 2, 4, 3. ſc. αὐτῆς, τῆς ἀρχ. - cum gen. tali diſerto, at oppreſſo acc. perſ. πίςεως - ὑπομιμνήσκοντος (αὐτὸν,) eum admonente 3, 12, 21. - ſimul c. adv. μύθων (αὐτοὺς) ὑπεμίμνησκεν ἀεὶ, admonebat 3, 13, 8. - cum diſerto acc. perſ. et

gen. rei, ὑπομιμνήσκοντες αὐτὸν τῆς λ. admonentes 1, 6, 3. – † ὑπομνήσατε ἑαυτοὺς τροπαίων, in memoriam revocate vobis tropaea 6, 3, 12. admonete vosmet ipſos tropaeorum. - †† in dupl. rect., praeter caſus pr., quoque c. coni. ὑπεμίμνησκον ἀλλήλους τῶν - πταισμάτων, καὶ ὅτι λ. in memoriam revocabant alii aliis (ſibi invicem) calamitates, quod que 6, 8, 8. - Trop. de re, c. gen. rei et oppreſſo acc. perſ. ὑπεμίμνησκε τὰ γράμματα τῶν - τροπαίων, admonebant 6, 2, 11. ſc. αὐτόν.

ὑποπίπτειν, trop. de perſ. cum dat. rei, τινῶν - αἰτίαις ὑποπεσόντων, quamvis in crimina incurriſſent 6, 1, 15. propter peccata deferri aut accuſari.

ὑποποιεῖσθαι, Med. de perſ. trop. cum acc. loci, μή πως - τὴν Ῥώμην - ὑποποιήσηται, ſubigeret 2, 15, 3. occuparet, ſibi ſubiiceret.

ὑποπτεύειν, mor. de perſ. abſ. ὑποπτευόντων - Φλων, ſuſpicantibus 3, 5, 9. ſc. αὐτὸ ſ. αὐτὸν, quum id ſuſpicarentur, ſ. illum, Severum, ſuſpectum haberent. ὑποπτεύσας ὁ Ἀλβῖνος, ſuſpicatus ib. 13. ſc. τὶ, ſ. αὐτοὺς, tabellarios, cf. §. pr., ſuſpicatus aliquid, ſ. ſuſpectos habens illos. - cum acc. rei, εἴ τι ὑποπτεύετε, ſuſpicamini 2, 5, 12. εἰ δέ τινες τὰ κατὰ Συρίαν ὑποπτεύουσι πράγματα, Syriae res formidabiles opinantur 2, 10, 15. formidant. ἐπιβουλὰς ὑποπτεύων, ſuſpectans 7, 1, 10. - † cum dupl. acc. rei, σκευὴν τινα - τὸ πρᾶγμα ὑπώπτευεν, tanquam compoſitum quiddam - illud negotium ſuſpectum habebat 5, 12, 7. - † in opp. πάντες ὑπώπτευον μὲν τὰ λεχθέντα, λ. omnes ut ſuſpicantes quidem aliquid illa dicta accipiebant 1, 9, 13. ex dicta ſuſpicabantur, ſuſpectabant, ſuſpecta habebant, in dictis illis ſ. ſuper illa dicta ſuſpicionem hauriebant, mali quid cogitabant de ſ. ſuper dictis illis; ſecundum dicta illa opinabantur et cogitabant tacite, ſecum, aliquid mali imminere; putabant, dicta illa minari et indicare aliquid mali, ſceleris, inſidiarum; cogitabant propter illa dicta, Perennem aliquid mali in Commodum moliri. - †† cum adv. et praep. ſimul, οὐδεμίαν πω ἐπιβουλὴν ὑπώπτευον ἐκ τοῦ Μακρίνου, nihil adhuc de inſidiis Macrini ſuſpicabantur 4, 13, 15. qui Bg. rexerit praep. potius cum ſubſt. ἐπιβ., pro ſeveris, et nullas dum inſidias ſuſpicabantur a Macrino. – c. acc. perſ. πάντας, οὓς ὑπώπτευεν, - ἐφόνευσεν, quos ſuſpectabat 7, 1, 20. ὑπώπτευε τὴν ἐν Βρεττανίᾳ δύναμιν, ſuſpectas habebat Britannicas copias 2, 15, 1. - † ſimul ſq. particula ſ. coni. c. particip. ὑποπτεύων αὐτοὺς, ὡς - θεσπίζοντας, ſuſpectans eos, quaſi vaticinarentur 4, 12, 7. - ſimul c. adv. ἀεὶ πάντας ὑπώπτευεν, ὡς ἐπιβουλεύοντας, ſuſpectabat, tanquam inſidiantes ib. 6. †† ſimul cum nudo particip., p. inf. οὓς ὑ. οὐκ ἀνεξομένους, quos ſuſpicabatur non paſſuros (eſſe) 2, 3, 3. - Sine caſu quo, cum coni. neg. ὑποπτεύων, μὴ - ἀντιςῇ, ſuſpectans, ne 7, 6, 11. ὑπώπτευεν -, μὴ λ. verebatur, ne 1, 3, 14. - it. ſq. inf. cum acc. ὑποπτεύουσα, τοὺς ςρατιώτας ἀπαρέσκεσθαι λ. ſuſpicans 5, 7, 1. ſq. ſyn. δεδοικυῖα, μὴ λ. - ἐφεδρεύειν αὐτοῖς ὑπώπτευον, ſibi illos imminere ſuſpicabantur 8, 8, 3. † ἐπεὶ αὐτῷ τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας φαύλως ἔχειν ὑπώπτευεν, cum ſuſpicaretur 1, 3, 2. opinaretur, arbitraretur, intelligeret, ſentiret, e viribus corporis animi que valde imminutis. - Paſſ. de perſ. cum nominat. perſ. et inf. it. cum praep. οἱ - κοινωνοὶ τοῦ Μακρίνου γεγενῆσθαι ὑπωπτευθη-

ἐαν μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν, quos ſocios Macrini fuiſſe ſuſpicio extitit poſt eius mortem 4, 14, 4. qui ſuſpectati ſunt ſ. ſocii M. fuiſſe ſuſpecti erant.

ὕποπτος, de re, Neutr. c. art. et adi. it. cum praep. et coni. neg., p. ſubſt. πολὺ τὸ ὕποπτον (ἦν) ἐν ἅπασιν - μή τις λ. multum ſuſpicionis in - ne 4, 1, 3.

ὑποσημαίνειν, trop. de re, cum acc. rei, ὀνείρατα, τοιαύτην - ἐλπίδα - ὑποσημαίνοντα, oſtentantia 2, 9, 4. h. l. de ἐλπ. p. facere, excitare.

ὑπόστασις, trop. cum gen. perſ. ἑτέρου - τῆς ὑποστάσεως τῆς (τῶν) - προέστησεν, cenſui eorum, qui 5, 7, 13. ubi alter art. gen. plur. aut excidit, aut latet in vulg. τῆς. Pro Lat. *ſubſtantia*, i. pecunia.

ὑποστρώννυμι, ph. de perſ. c. acc. rei, στρωμνὰς ὑποστρωννύντες, ſubſtratis toralibus 4, 2, 3. - † c. acc. perſ. ſ. pron. recipr. et dat. rei ſ. loci, ὑποστρώσειν αὐτοὺς τοῖς ἡμετέροις ποσὶν, proſtraturos (eſſe) ſeſe ad noſtros pedes 7, 8, 18. - Paſſ. ſ. Med. c. acc. rei ſ. veſtimenti, λεοντῆν ὑπεστρώννυτο, leonis pellem ſubſternebat 1, 14, 16. inſternebat ſibi ſuper alias veſtes, i. q. ſimpl. et ἐπιστρ. Aut pellem illam primo induebat, et ſupra eam alias veſtes. In not. Paſſ. eſt ſimul acc. ellipt. *ſubſternebatur*, quoad *pellem*, ſed in not. Med. eſt acc. merus. - Paſſ. de re, γῆ ἡ χρυσίζουσα - ὑπέστρωτο, ſubſtrata erat 5, 6, 18.

ὑπισχέομαι, Med. de perſ. ph. i. q. ſupra ὑπισχνοῦμαι, cum inf. fut. ὑπέσχετο - δώσειν, recepit 1, 17, 17. promiſit 6, 5, 4. ἀποδώσειν ὑπέσχοντο, polliciti ſunt 7, 4, 6. δώσειν - ὑποσχόμενοι, polliciti 1, 17, 24. - †† per ambig. lect. ὑποσχόμενος - κατακτενεῖν (κατακτείνειν,) pollicitus, ſe occiſurum (eſſe) 1, 15, 1. ἀνανεώσασθαι (ἀνανεώσασθαι) ὑπέσχετο, ſe inſtauraturum (eſſe) pollicebatur 2, 6, 15. - †† c. inf. praeſ. ὑποσχόμενοι - προασπίζειν αὐτοῦ, poll., eum protecturos (eſſe ſe) 6, 9, 3. ubi Bg. per fut. aut corrigit aut vertit. - c. acc. rei, ἀποπληρῶσαι, ἃ ὑπέσχετο, promiſerat 2, 7, 2. 2, 8, 8. νομὰς - ὑ. promiſit 6, 8, 16. † ὑπεσχόμην (τοῦτο,) promiſi 3, 12, 6. - ſimul cum praep. προθυμίαν διὰ τῆς βοῆς ὑποσχόμενοι, poll. 3, 6, 17. - ſimul c. dat. perſ. τοῖς στρατιώταις ὑπέσχετο ἐπίδοσιν λ. promittebat 7, 6, 8.

ὑπόσχεσις, ph. c. adi. μεγάλαις ὑποσχέσεσι - ἀναπείθων, pollicitationibus 2, 9, 17. 3, 15, 10. 4, 3, 3. - cum gen. perſ. ſimul, ταύταις αὐτοῦ ταῖς ὑ. πιστεύσαντες, promiſſionibus 4, 9, 10. - cum ſolo gen. tali, μὴ πιστεύειν ὑ. τυράννου, poll. 8, 3, 10. ταῖς ὑ. τοῦ M. ἀναπεισθείς, promiſſis 4, 13, 6. † ἐπὶ ὑ. (αὐτῶν) χάριν γιγνώσκων, pro promiſſis 2, 8, 14. ταῖς ὑ. (αὐτῶν) ἀναπεισθείς, poll. 8, 3, 8. - cum gen. rei, ὑποσχέσεσι δωρεῶν λ. 8, 4, 25. μεγάλαις δωρ. ὑ. promiſſion. 1, 10, 3. † divulſ. διότι τὰς ὑποσχέσεις οὐκ ἐπλήρου τῶν χρημάτων, promiſſiones pecuniae non impl. 2, 7, 9.

ὑποτάττειν, trop. de perſ. c. acc. loci ſ. perſ. ἠπείλει - ὑποτάξειν τὰ - ἔθνη, ſubacturum (eſſe ſe) nationes 7, 2, 20. πᾶσαν ἀνατολὴν ὑπετάξατε, ſubegeritis 3, 6, 14. - †† Med. aut Paſſ. cum abl. rei ſ. modi dupl., τὸ βάρβαρον - πείρᾳ, ὧν -, φόβῳ ὑποτάξονται, ſubiicientur 2, 2, 20. qui Bg. fut. Med. pro Paſſ. cepit, dum et merum procedit Med. ſe ſubiicient.

ὑποτυποῦσθαι, Med. de perſ. trop. c. acc. rei, τοιαύτας τυραννίδος εἰκόνας ὑποτυπούμενος, ſibi repraeſentans 1, 3, 11. animo fingens

Bbbb

ſibi, cogitans. - †† cum dat. perſ. alienae; p. mero act. τοιαῦτα - τῷ μειρακίῳ ὑποτυπούμενοι, adumbrantes 1, 6, 6. pingentes, deſcribentes, memorantes, in memoriam revocantes, cf. §. 3. ὑπομιμνήσκ. et διηγούμενοι.

ὕπουλος, trop. de re, Neutr. τὸ ὕπουλον αὐτοῦ ἦθος, ſubdolum 3, 5, 11. ſimulatum, inſidum, cf. §. 9. ἀπατεῶνα, it. 2, 14, 9.

ὑποφαίνειν, trop. de re, act. c. dat. perſ. et acc. rei, ὃ περ (ὄναρ) αὐτῷ - τὴν ἐλπίδα πᾶσαν ὑπέφαινεν, oſtentabat 2, 9, 5. i. q. ſupra et §. pr. ὑποσημαίνοντα. - τὸ πάνυ δεξιὸν ὑμῶν - ἄλλῳ - ἐλπίδα ῥαστώνης ὑπέφηνεν ἄν, oſtendiſſet 2, 3, 12. - de perſ. cum acc. rei ſolo, εὐφημήσαντες - ἀγαθὰς ὑπέφηναν τὰς ἐλπίδας, oſtenderunt 3, 6, 17. - Paſſ. de re, ph. ἔστε δὴ ὑπεφάνη τοῦ θώρακος μέρος, apparuit 3, 12, 22. vel ſubtus ſ. paulum ſ. nonnihil, Lat. *ſublucebat*. - trop. c. dat. perſ. ἐλπίδων ἀγαθῶν τοῖς ἀρχομένοις ὑποφαινομένων, cum ſpes bonae ſubiectis affulgerent 2, 4, 11. oſtenderentur, excitarentur.

ὑποφέρειν, trop. de perſ. cum dat. perſ. et acc. rei, ὡς - ἑτέροις ὑ. τὸ ἔγκλημα, quare in alios conferte culpam 2, 5, 12. ut debeatis conferre.

ὑποχείριος, trop. de perſ. γελωτοποιοὶ - εἶχον αὐτὸν ὑποχείριον, ſubiectum 1, 13, 16. parentem, obſequioſum, ſibi ſubiecerant, poterant ei perſuadere omnia, fecerant, ut ſibi obediret ac faceret, quae vellent.

ὑποχωρεῖν, ph. de re, cum dat. rei, ὑποχωρούντων τῶν θεμελίων τῷ ῥείθρῳ, cedentibus 5, 5, 11.

ὑποψία, mor., in partem peior., abſ. τούτους εἰς ὑποψίαν ἄγων, ſuſpicionem 1, 8, 4. - cum adi. ἔξω πάσης ὄντα μὲ ὑποψίας 2, 5, 12. ἐφ' οἷαις δή ποτε - ὑποψίαις, cuicunque ſuſpicioni 1, 8, 17. - c. gen. rei, τὸ - οὐκ ἔχον κολακείας ὑποψίαν 2, 3, 12. - † in partem melior. φῆμαι μείζους ἐξ ὑποψίας ἀληθείας ἐδίδοντο, propter opinionem veritatis 8, 5, 15.

ὑπτιάζειν, de perſ. phyſ. cum adv. et praep. ὑπὸ ἀσθενείας - αὖθις ὑπτίαζεν, recidebat ſupinus 1, 4, 16. in lectum aegrotus. - trop. cum adv. τοῦ Ἰουλιανοῦ ἔτι ὑπτιάζοντος, Iuliano adhuc ſupino 2, 12, 3. ignave et negligenter agente. - ſimul c. adiuncto, ἔτι μέλλοντος καὶ ὑ. τοῦ Νίγρου 2, 14, 11. - c. ſolo adiuncto, τῷ Ἀλβίνῳ - ὑπτιάζοντι καὶ τρυφῶντι 3, 7, 1. - † c. praep. ὑπτίαζε πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν, ſupinus erat in rebus curandis 2, 8, 16.

ὑπωρεία, ph. cum gen. loci, πόλις -, ἱδρυμένη πρὸ τῆς ὑπωρείας τῶν Ἄλπεων, ad radices Alpium 8, 1, 8. extremam partem, i. q. al. pedes. σπεύδοντες περὶ τὰς ὑπωρείας τῆς Ἀρμενίας, circa radices montium Armeniae 3, 2, 11.

ὕστατος, ph. de re, Fem. τὴν ὑστάτην - μάχην, extrema illa pugna 3, 4, 5. - Neutr. δῶρα - ὕστατα, ſuprema 4, 2, 17.

ὕστερος, ph. Neutr. de re, cum ſubſt. in relat. ſ. opp. τῷ ὑστέρῳ γένει, - προγονικὸν λ. - poſteris 5, 1, 17. poſtero generi. - Sine ſubſt., p. adv., ſine art., in relat. tacita, τῶν ἐκεῖσε καὶ ὕστερον - ἀπολαύσεις, poſtmodum 1, 6, 14. poſtea 2, 14, 9. e. 3, 7, 5. poſterius ib. 12. quod Lat. reducit ad ellipſ. ſubſt. et praep. *ad tempus*, ut in Gr. deſunt εἰς ſ. κατὰ τὸ μέρος ὕστερον τοῦ χρόνου. Id que potius, quam ut p. Maſc. accipias, ſubaudiens ſubſt.

merum c. praep. εἰς ſ. κατὰ χρόνον ſ. καιρὸν ὕς. In relat. manifeſta, πρὸς τὸ νῦν -, καὶ ὕς. in poſterum 2, 5, 10. πρότερον μὲν -, ὕ. δὲ λ. poſtea 5, 1, 16. τότε -, ὕ. δὲ λ. 5, 3, 16. ὕ. -, ἐν ἀρχῇ, poſterius 5, 4, 23. - c. praep. in rel. tac. ταῦτα - εἰς ὕ. ἀνέθετο, in alind tempus 3, 5, 2. - c. art. praepoſ. Plur. Maſc. τοῖς ὕ. poſteris 1, 1, 4. ſc. ἐσομένοις ſ. γενησομένοις. ſimul cum praep., in relat. manif. τοῖς ἡμετέροις ἐσομένοις -, τοῖς τε εἰς ὕ. ad poſteritatem 4, 4, 10.

ὑφαιρεῖσθαι, Med. de perſ. ph. c. acc. rei; τὴν ἐπιςολὴν ὑφαιρεῖται, ſubtrahit 4, 12, 15. ſurripit, clam aufert, inſcio Caracalla.

ὑφάπτειν, phyſ. de perſ. cum oppreſſo acc. rei, ὑφῆψε (αὐτὴν, τὴν - πυρὰν,) ſuccendit 4, 8, 12. i. q. ſimpl. vel ſubtus.

ὑφαρπάζειν, trop. de perſ. c. acc. rei, ἀρχὴν ὑφαρπάζων, rapiens 3, 6, 10. i. q. ſimpl. - cum gen. perſ. modi ſ. c. adv. et praep. αὐτοῦ ἄκοντος - οὐσίας - ἐξ ἐπηρείας ὑφαρπασάσης, quod bona rapuiſſet 6, 7, 18.

ὕφασμα, ph. τὰ παρ' ἐκείνοις - θαυμαζόμενα ὑφάσματα, telas 4, 10, 9. - c. gen. perſ. τοῖς Σύρων (Σηρῶν) ὑφάσμασι λ. texturae 5, 5, 7. †† σχήμασι - ἐσθῆτος - χρώμενος, διά τε πορφύρας χρυσοῦ ὑφάσμασι, per que purpuram auro intertextis ib. 4. qui Bg. legit tum χρυσῷ, tum in particip. ὑφασμένοις ſ. ὑφαντοῖς.

ὑφίςημι, phyſ. de perſ. c. praep. ὑποςὰς ἐν τῇ - εἰσόδου, ſubſiſtens 1, 8, 12. - Trop. de re, ἐπὶ - οὐδ' ὑφεςώσαις αἰτίαις, ob nec exſtantes cauſas 4, 6, 5. praeſentes. - De perſ. cum adv. οὐδὲ ἀηδῶς ὑπέςη, in ſe recepit 7, 5, 18. ubi fortaſſis deeſt acc. rei et pron. τοῦτο. c. acc. rei, οὔτε τὸ ὑμέτερον γενναῖον - ὑποςῆναι αἰρήσονται, ſuſtinere 2, 10, 17. i. q. ſupra ὑπομένειν.

ὑψηλότατος, ph. de re, Maſc. ἐν τῷ - τόπῳ ὑψηλοτάτῳ, altiſſimo 5, 5, 12. πύργους ὑψηλοτάτους 5, 6, 21. † Fem. ἦν πόλις ἐπ' ἄκρας ὑψηλοτάτης ὄρους, in cacumine altiſſimi montis 3, 9, 7. qui Bg. legit in Neutro, ad ſq. ſubſt. referens, ὑψηλοτάτου, p. vulg. in cacumine ſummo. - Neutr. διὰ τῶν ὑψηλοτάτων ὀρῶν, per altiſſ. montes 3, 6, 22.

ὕψιςος, ph. de re, Neutr. ὕψιςον ὄρος, mons altiſſimus 3, 3, 2.

ὕψος, ph. de perſ. εἰς ὕψος ἄραντα τὸν Σεβῆρον, ſublimem tollendo 2, 9, 7. in altum. - De re, βήματος - εἰς ὕ. ἀρθέντος, cum erectum fuiſſet 1, 5, 4. οὔτε τι - τῶν - συμβόλων εἰς ὕ. ἀρθῆναι, attolli 2, 3, 5. ſurſum, e terrae ſolo abſtracta. κλίνης, εἰς ὕ. ἀρθείσης, lecto, alte elevato 4, 2, 3. ὡς μεγίςους σωροὺς πτωμάτων εἰς ὕ. ἀρθῆναι, ut in altum attollerentur 4, 15, 13. † per acc. ellipt. ὄρη, ὑπερνεφῆ (κατὰ) τὸ ὕψος 8, 1, 12. montes, qui ſupra nubes elati quidem altitudine, v. ὑπ. Trop. de perſ., in opp., per gen. poſt neutr. ἐκ τῆς ἐσχάτης εὐτελείας εἰς τὸ μέγιςον ὕψους ἆραι, ad ſupremum faſtigium 1, 13, 12. qui Bg. vertit per eundem caſum acc., dum in Gr. diverſo caſu deſit ſubſt. βάθρον ſ. μέτρον. - De re, οὐδὲν οὔτε πρὸς χάριν εἰς ὕψος ἐξαίρων, in ſublime tollens 2, 15, 13. nimis laudans.

Φ.

Φαδίλλα, Fem. Fadilla 1, 13, 2. ſoror Commodi.

Φαίνεσθαι Paſſ. de re, ph. per nominat. dupl. c. praep. et adv. ἐξ ὧν (ἑλῶν) τῆς ἀναθυμιάσεως - ὁ ἀὴρ ζοφώδης ἀεὶ φαίνεται, apparet 3, 14, 15. conſpicitur. - † in rect. obliqua, οὐ τὴν εἰκόνα - φανῆναι πολλάκις ἐν ἀέρι - μαχομένην, apparuiſſe 8, 3, 20. - cum adv. ſolo, ὅτι - κόνις πόῤῥωθεν ἐγειρομένη φαίνεται, app. 6, 9, 4. Per unum nominat. ſed in rect. obliqua, ſimul cum abl. modi, σημεῖα, θείᾳ προνοίᾳ δόξαντα πολλάκις φανῆναι, ſigna, divinitus exiſtimata ſaepe apparuiſſe 2, 15, 11. - Trop. ὅσα τῶν μελλόντων σύμβολα φαίνεται, app. 2, 9, 4. videntur, putantur. τὴν Ῥω. ἀρχὴν, ἣ - σεβάσμιος ἐφαίνετο, videbatur 2, 10, 4. vel, ut Lat., p. ἦν. — De perſ. ph. per unum nominat. c. praep. ὡς φαίνοιτο - στρατὸς ἐν λ. conſpici 6, 5, 14. - ſimul cum formula temp. ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχοντι ἐφάνη Ἀρτάβανος σὺν λ. apparuit 4, 15, 1. - cum praep. ſola, εἴ τις ὑμῶν ἐντὸς - σημείου - φανείη, conſpicietur 2, 13, 18. conſpiciatur. - abſ. μήτε τινὸς φαινομένου, λ. nemine apparente 6, 5, 16. - Per dupl. nominat. τοιοῦτος - πρᾷος ἐφαίνετο, conſpiciebatur 1, 14, 17. 5, 5, 11. ὡς (αὐτὸς) φανείη φοβερώτερος, quo videretur 3, 8, 4. - mor. per nominat. dupl. et fortaſſis ſimul cum dat. perſ. ὁ πατὴρ - ἐπαχθὴς αὐτῷ - ἐφαίνετο, videbatur 3, 15, 3.

Φάλαγξ, ph. de perſ. ſenſu milit. et praecipuo, φράξαντες αὑτοὺς οἱ στρατιῶται εἰς φάλαγγος σχῆμα, aciei 2, 6, 19. - cum adiuncto, Μακεδονικὴν ἐκάλει φάλαγγα, phalangem 4, 8, 6. 4, 9, 8. - ſenſu univerſo; de agmine et exercitu quovis, ſ. parte eius aliqua, εὐτάκτως - συστήσαντες τὰς φάλαγγας, acie 4, 15, 3. τ. φ. ἐς βάθος συνεστᾶσαν λ. aciem ib. 12. - † in opp. διαιρεθέντες κατὰ λόχους καὶ φάλαγγας, phalanges 8, 4, 17. ubi λ. minus quod et φ. maius, aut λ. univerſae exercitus pars quaedam, at φ. praecipua pars illa, quae clypeis iunctis incedit, dicta alias Lat. teſtudo. - cum gen. perſ. ἡ φ. τοῦ Ἀλβίνου στρατοῦ, acies Albiniani exercitus 3, 7, 8. ala, cornu. τὰς τῶν Παιόνων φ. cohortes 7, 8, 26. τὰς φ. τῶν Π. illas Pannoniorum acies 8, 2, 4. † τὰς τῶν ὁπλιτῶν φ. ἐς τετράγωνα ἔταξε σχήματα λ. armatorum acies 8, 1, 3. agmina. - † in opp. praecipuo, χοροῖς αὐτοῦ μᾶλλον ἁρμόζειν τὸν βίον, ἢ φάλαγξιν, legionibus 3, 6, 15. exercitibus, exercitui; et fortaſſis e pr. repetendus gen. perſ. αὐτοῦ.

Φάλαρον, phyſ. equor. ἵππον, βασιλικοῖς φαλάροις κεκοσμημένον, phaleris 2, 9, 6. φ. ποικίλοις κεκ. 5, 6, 16.

Φανερὸς, ph. de re, Fem. φανερᾶς ἐφόδου, aperto Marte 1, 10, 9. φανερὰν - ἔχθραν 3, 5, 6. - Neutr. τὸ σῶμα -, ὡς ἂν πᾶσι φανερὸν γένοιτο, ut ab omnibus conſpiceretur 3, 12, 25. conſpicuum eſſet omnibus; ubi dat. perſ. pertineat ad v. γ. aut ad adi. τὰ - φανερὰ ποιῶν, edocens 2, 7, 10. manifeſta faciens, manifeſtans, i. q. v. φανερῶν. Compar. ἀπόδειξιν φανερωτέραν, indicium apertius 3, 12, 12.

Φανερῶς, phyſ. πάντα λέγοντος καὶ πράττοντος, propalam 5, 8, 8. aliis audientibus et vident. - in opp. οἱ μὲν φ., οἱ δὲ - κρύβδην λ. palam 7, 11, 7. aliis vid.

Φαντάζεσθαι, Paſſ. de re, cum dat. perſ. et adv. ὅ περ εἴτε ἀληθῶς

ἐφαντάσθη τισὶν, quod utrum vere viſum ſit a quibusdam 8, 3, 21. ubi ph. ſumendum, *obiectum ſit* oculis *eorum*, ſed ad ſq. ἢ καὶ βουλομένοις ſimul trop., p. *excogitatum ſit* ab *iis*, quia *vellent*; et adeo v. eſt in notione praegnante, ſic, ut in eo lateat ſimul alind v., ἐπλάσθη, ἐπενοήθη, ἐξευρέθη.

φαντασία, phyſ. partim, c. gen. rei, φαντασίαν τινὰ ἐπιεικείας ἐπεδείκνυτο, ſpeciem 4, 3, 4. documenta, ſigna quaedam.

φαρέτρα, ph. ſolum, τὰς φαρέτρας - ἀποτιθέμενοι, pharetras 6, 5, 9. - c. adiuncto, φ. καὶ τόξα 4, 11, 6. 10.

φάρμακον, ph. in mal. part. abſ. ἐμβαλοῦσα εἰς κύλικα φαρμάκου (τὶ μέρος,) venenum (veneni quid) 1, 17, 18. περὶ στόμαχον - τοῦ φ. γενομένου ib. 23. 25. φαρμάκῳ ἀναιρεθεὶς 4, 8, 11. τῆς τροφῆς - ἐξωθούσης τὸ φ. 1, 17, 23. - c. adi. univerſo, πᾶν ἐξεμέσας τὸ φ. ib. 24. - † cum adi. praecipuo, δηλητηρίῳ - φαρμάκῳ, veneno 4, 1, 3. v. δ., quo adi. definitur demum ſubſt. notionis univerſae, p. Lat. medicamen. δοῦναι φάρμακον δηλητήριον, venenum 1, 17, 17. διὰ δηλητηρίων φαρμάκων λ. venenis 4, 5, 7. δηλητήρια φάρμακα, venena 3, 5, 9. venenum 4, 4, 3. - † in bon. part., trop. c. adi. et praep. τοῦτο - μόνον εἰς εὐνοίας ἀνάκτησιν στρατιωτῶν ἐνόμιζε φ. remedium 6, 6, 6. praeſidium.

φάρος, ph. de aedific. φάρους αὐτὰ (τὰ φρυκτώρια) - καλοῦσιν, pharos 4, 2, 15.

φάσκειν, ph. de perſ. cum inf. fut. δεινὰ - συμβήσεσθαι φάσκων, affirmans 2, 1, 14. - † ſimul ſq. neg. φ., οὐκ - ἀφίξεσθαι, negans, eos venturos (eſſe) 8, 8, 12. - cum inf. praeſ. μηδ' εἰδέναι φ. nec ſcire ſe dicens 3, 12, 9. φασκόντων τινῶν λ. affirmantibus 1, 12, 5. εἶναι πολλοὺς - ἔφασκεν, aiebat 2, 3, 7. - †† per epiſtolam, ſimul cum var. temp. inf. στασιάζειν - φάσκων, - ἀπαγαγεῖν καὶ πορθεῖν λ. dictitans 3, 14, 2. - † ſimul cum affini v. τὰ μὲν πρῶτα ἀντέλεγε, φάσκων, οὐχ ἁρμόζειν λ. negans, convenire 4, 10, 11. cf. 4, 11, 1. τοιαῦτα ἐπιστέλλων. c. inf. perf. ἐρίου φάσκων εἰργάσθαι, e lana dicens confectam 5, 5, 6. φάσκων, - πάντα - διῳκῆσθαι, dictit. 6, 2, 5. ἔνθα ἔφασκεν ἐῤῥίφθαι λ. ubi aiebat 3, 12, 18. - † ſimul c. inf. praeſ. πάντα φάσκων ψευδῆ εἶναι, καὶ - ἐσκευάσθαι, omnia dicens ib. 21. cum adv. et relat. ſyn. ὡς μέν τινες ἔλεγον, - ὡς δὲ ἕτεροι ἔφασκον, affirmabant 4, 8, 11.

φαῦλος, Maſc. de perſ. mor. μὴ φ. ἄνθρωπος, non malus 3, 4, 15. inutilis, imperitus. ὕπαρχον οὐ φαῦλον, non mal. 4, 14, 3. — c. adiuncto, τινὰς τῶν κακοήθων καὶ φαύλων, improborum 7, 3, 11. - c. gen. perſ. ſimul, ſ. c. ſubſt. perſ. per diverſum caſum, πρὸς τοὺς φαύλους καὶ κούφους τῶν ὄχλων, adverſus improbam multitudinem 7, 10, 10. p. τοὺς ὄχλους. - De re, ἐπὶ φαύλῳ βίῳ λ. ob improb. vit. 6, 1, 12. - Fem. cum adiuncto, οὐ φαῦλαι, οὐδὲ κοῦφαι - ἐλπίδες, tenues 2, 8, 6. - † ante ſubſtant. cum art. φαύλας τὰς ἐλπίδας 2, 10, 13. - Neutr. φαύλῳ συμβόλῳ, mal. 1, 14, 3. infauſto, infelici, mala et damna afferente. φαῦλα ἐπιτηδεύματα, malas artes 1, 4, 8. inhoneſtas. — in opp. ὅσῳ τὰ γιγνόμενα ὡς φαῦλα μισεῖται, τοσούτῳ τὰ μέλλοντα ὡς ἀγαθὰ - ἐλπίζεται, mala 2, 3, 17. noxia. - † ph. c. adiuncto et gen. rei, ſ. cum ſubſt. per caſum diverſ. τὰ φ. καὶ ἀπεῤῥιμμένα τῶν ἐδεσμάτων λ. vilem cibum 4, 12, 4. p. τὰ φ. ἐδέσματα λ. viles cibos, non delicatos et pretioſos.

φαυλότης, mor. c. gen. rei, τρόπου φαυλότητι, pravitate 5, 1, 17. - c. adiuncto, de milit. διὰ δειλίαν καὶ φαυλότητα, pravitate 7, 8, 19.

φαύλως, mor. τὰς - ἐλπίδας φ. ἔχειν, ſpem male comparatam (eſſe) 1, 3, 2. male ſe habere, parvam eſſe tenuemque, i. q. τὰς ἐλπ. φαύλας εἶναι.

Φαυςῖνα, mater Commodi, Fauſtina 1, 7, 6.

φείδεσθαι, Med. de perſ., partim phyſ. cum gen. perſ. ἐδεῖτο, φ. γέροντος, parceret ſeni 7, 5, 9. ſc. αὑτῷ, ſibi. - †† ſimul ſq. explic. per coni. c. inf. φείσομαι - ὑμῶν, ὡς μὴ φονεῦσαι, parcam vobis ita, ut non occidam 2, 13, 15. † ἐφείσατο (αὐτῶν,) ὡς μ. φ. pepercit (iis,) ita, ut non occideret 6, 1, 15. - ſimul c. neg. λογιζόμενοι, ὅτι αὐτῶν (αὑτῶν) οὐ φείσεται, illum ipſis haud parſurum (eſſe) 3, 8, 6. † ᾔδεσαν γὰρ, αὐτὸν οὔτε φεισόμενόν τινος, illum haud quaquam ulli parſurum 7, 10, 2. qui Bg. legerit οὔ τι, dum οὔτε - τινὸς procedit p. οὔ τινος, p. οὐθενὸς ſ. μηδενός, v. οὔτε. † ſimul c. adv., in opp. ἀνῄρουν, ἢ - μόλις ἐφείδοντο (αὐτῶν,) parcebant 4, 6, 12. e. - Trop. cum gen. rei, μήτε ὅρκου φειδόμενος, neque iuriiurando parcens 2, 9, 18. neque abſtinens a iureiurando, ſ. etiam adeo adhibens iusiurandum, non veritus adhibere, non reveritus iusiur. ſ. etiam adeo contemnens iusiur., vilipendens, ut ſq. εἰ δέοι τούτου καταφρονῆσαι. - ἐφείδετο οὔτε ἱερῶν συλήσεως, οὔτε χρημάτων - ἁρπαγῆς, nec templis deſpoliandis parcebat, nec pecuniis diripiendis 7, 9, 22 neque abſtinebat, continebat ſe a. † οὔτε τῶν ὑμετέρων καμάτων φεισάμενος, neque veſtris parcens laborib. 3, 6, 7. i. q. pr. αἰδεσθεὶς, non reveritus, non magni faciens, i. contemnens, non reputans, cf. §. pr. καταφρονήσας, - ἀμελήσας λ. et 8, 16. e, ὁ καταφρονήσας.

φειδὼ, phyſ. c. gen. perſ. in opp. πάντες ἀνῃροῦντο· οὐδέ τις ἦν φ. ἡλικίας, οὔτε μέχρι νηπίων, nec ulli parcebatur aetati, ne infantibus quidem 4, 6, 1. neque aliqua erat verecundia aetatis, nec infantium ſ. nec erga infantes. - Trop. c. gen. rei et adi. τὸ - διδάσκει φειδὼ σώφρονα τῶν - πορισθέντων, parſimoniam 2, 3, 23.

φέρειν, phyſ. de re, ſ. loco, c. acc. rei, φέρει πᾶσας λ. fert 3, 9, 5. Arabia, profert, i. in ea naſcuntur, e terra proveniunt. ἀρώματα, ὅσα γῆ φ. procreat 4, 2, 16. ††† de curru, c. acc. perſ. ἅρματα, - φέροντα τοὺς ἐφεςῶτας, currus - ferentes ib. 19. - de animal. cum acc. vel rei, ſimul que c. praep. τοὺς ἐλέφαντας - πύργους ἐπὶ νώτων φέρειν, ferre 2, 11, 18. ἀετὸς, ὃς φέρειν ἀπὸ γῆς ἐς οὐρανὸν τὴν - ψυχὴν πιςεύεται, portare 4, 2, 22. - vel perſ. οἱ ἵπποι - τοὺς ἐπιβάτας, οὓς ἔφερον, λ. geſtabant 4, 15, 8. ſimul c. praep. ἵππον - φέροντα ἐποχούμενον τὸν Περτ. διὰ μέσης ὁδοῦ, qui ferret 2, 9, 6. - c. adv. ἀράμενον ἐπὶ τοῖς νώτοις, φέρειν ἀσφαλῶς, ferre ib. 7. - De perſ. cum acc. rei, κάλπην φέροντες, geſtantes 4, 1, 6. τὴν κεφαλὴν τοῦ M. φ. ferentes 8, 6, 13. — † τὰ σύμβολα, - ἐπιθεὶς τοῖς ὤμοις, ἔφερεν αὐτὸς, ferebat 4, 7, 12. - ſimul c. adv. ἵν' ἀράμεναι τὸ ὕδωρ, φέρωσιν (αὐτὸ,) ὥσπερ λίθον, ut aſportent 6, 7, 16. c. - † ſimul c. praep. βαςάσαντες τὴν κλίνην, φέρουσιν (αὐτὴν) ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ - λ. ferunt 4, 2, 21. τὰ σπλάγχνα - ἐν χρυσαῖς σκεύεσιν ὑπὲρ κεφαλῆς - ἔφερον, ferebant 5, 5, 20. i. - † nominatim c. acc. inſtrum. c. praep. γύναια -, κύμβαλα - μετὰ χεῖρας φέροντα, in manibus habentes

ib. 18. - †† ῥόπαλον μ. χ. ἔφερεν, in m. geſtabat 1, 14, 16. - ξιφίδιον, ὃ μ. χ. ἔφερε, in m. tulerat 4, 13, 11. μή τι φέροι ὑπὸ κόλπον, numquid ferat 3, 5, 11. μὴ κάλπεις ἐπ' αὐτῷ - φέρειν, non afferant 6, 7, 16. θύρσον ἀντὶ σκήπτρου φέρων, geſtans 1, 3, 7. † ἀντὶ τῆς - πορφύρας ὅπλα αὐτὸς φ. 1, 16, 8. - Sed ſine praep. ἀμυντήρια φέροντες λ. 7, 11, 7. v. ἀ. ποῖα φ. ὅπλα, geſtantes 7, 8, 11. ἃ ἔφερον - ὁ. ferebant 7, 4, 8. 10. † nominatim c. acc. veſtim., c. praep. καυσίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν φέρων, geſtans 4, 8, 5. ἐν μέσῳ φέροντες μίαν πορφύραν, ferentes 5, 5, 20. e. - Sine praep. ἀνὴρ, φιλοσόφου φέρων σχῆμα, geſtans 1, 9, 7. τὴν βασίλειον φέροντες πορφύραν, geſt. 4, 1, 6. † χλαμύδα, ἣν ἔφερεν ἀλουργῆ, pal. quod geſtabat purpureum 4, 8, 21. ubi et comma facias poſt ἔφ. - εἴ τι σύμβολον ἔφερον ςρατιωτικὸν, geſtarent 2, 13, 19. - ſimul c. nominat. modi, παντὸς ἀξιώματος σχῆμα ἔφερε μόνος, geſtabat 3, 11, 4. - † Nominatim de tabellariis, c. acc. rei, οὐκ εἰδόσιν, ἃ φέρουσι, quid ferrent 4, 12, 10. ſimul cum praep. δηλῶσαι, ὅτι φέρουσι γράμματα πρὸς λ. ferre ſe 7, 6, 13. ἀγγελίας - παρ' ἐμοῦ φέρων, ferens 3, 11, 14. - †† per formul. exquiſitiores, κατὰ μετώπου - ἔφερε τὴν πληγὴν, inferebat ictum 1, 15, 7. noſtr. *beybringen*, i. vulnerabat. - Sine praep. ἄγων καὶ φέρων τὰ Ῥωμαίων ἅπαντα, agens, ferens 6, 2, 13. v. ἄγ. †† nominatim per Particip. cum al. verb. φέρων μὲ πολλάκις - ταῖς ὑμετέραις ἐνεχείρισε πίςεσι, tradens 1, 5, 9. qui Bg. ceperit ph. dum trop. valere poteſt p. adv. aliquo Lat., cupide, libenter, ſponte. †† εἰς τοὺς ὀχετοὺς ἔρριψαν φέροντες, in cloacas abiecerunt 1, 13, 11. qui Bg. negligit φ., valens vel ph., (per ὕςερον πρότερον praeponendum,) ferentes, portantes, abiec. in cloac.. ut Ms. diſerte locant, φέρ. ἔρρ., vel trop. p. adv. cupide, promte, celeriter. Et ſic quoque in ſq. loco. - †† cum affini verb. οἱ δὲ φέροντες διὰ μέσων ἐκφέρουσι τῶν φυλάκων, portantes 2, 1, 3. ubi Bg., facto commate in Vs., ad ſq. v. retulit praep. - Trop. de re, cum acc. rei, τὸ - προδοσίας φέρει διαβολὴν, affert 2, 8, 4. facit, ut dicamur proditores. † ἡ ἐκείνου μνήμη -, δόξαν αἴδιον φέρουσα λ. percipiens 4, 14, 10. afferens, allatura, prolatura, productura, i. facietis, ut praedicemus eiusdem magna facta et amorem rel. † πᾶσα νὺξ ἔφερε φόνους - ἀνθρώπων 4, 6, 8. proferebat, edebat, producebat, i. quavis nocte fiebant caedes. - † cum adiunctis e praep. et adv. τὸ ὄνομα ταῖς ἀκοαῖς ἅμα τῷ προςπεσεῖν εὐθὺς φέρει χαλεπὴν διαβολὴν, iſtud nomen ſimulac ad aures accidit, ſtatim afferre grav. crim. 4, 5, 3. qui Bg. refert dat. ταῖς ἀ. ad proximum v., (transponendo) non ad ſq. v. φέρ., excitat in animo. - c. dat. perſ. ὡς τὴν - ἑορτὴν πολλοῖς φέρειν συμφορὰν, ut afferret 5, 6, 22. e. †† Al. not. cum acc. rei, οὗ τὴν προσηγορίαν ὁ τόπος φέρει, habet 3, 4. 6. fert, gerit. ἀγάλματος, ὃ περ - εἰκόνα φέρει ἡλίου, gerens 1, 15. 19. θ. φ. εἰκ. quod dei habeat imag. 5, 3, 10. †† γραμματεῖον, τοῦ φόνου φ. τὰς ἐντολὰς, libellum, continentem 3, 11, 18. - De perſ. c. acc. rei et praep. ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν φέρουσιν οἱ λ. habent 1, 11, 7. - ſine praep. Μάρκου - προσηγορίαν φέρειν, ferre 3, 10, 9. φ. τὰ τῶν - ςρατηγῶν ὀνόματα, ita ut haberent 4, 8, 6. † ſimul c. adv. temp. ἐνδιατρίψας - ἡμερῶν τινῶν, ἤδη φέρων βασιλέως ὄνομα καὶ σχῆμα, per aliquot dies gerens iam 7, 6, 1. qui Bg. traxit gen. temp. non ad pr. v. ἐνδ. ſed ad poſtr. ſimul. — † ἐπεὶ μήτε γνώμην ἔτι μήτε ὁρμὴν ἔφερεν ἀδελφοῦ, afferebat 4, 5,

11. gerebat, habebat. - † ſimul c. praep. οἱ τὴν πεῖραν - φέρουσι διὰ μνήμης, geſtant in memoria 2, 2, 19. - ſimul in opp. διὰ γλώττης προΐεσθαι, ὅσα μὴ ἔφερεν ἐπὶ γνώμης, quae non haberet in animo 2, 9, 18. - Al. not. c. adiuncto, φέρειν τὰς συμφορὰς, καὶ τὰ π. μ. ὑπομένειν, tolerare 4, 14, 9. † τοῦτον ἐπιςάμενος - μὴ φέροντά τε τὰς εἰς αὐτὸν (αὑτὸν) ὕβρεις, impatientem propriarum contumeliarum 4, 13, 4. nec ferentem illas in ſe contumelias. — ἃ μὴ φέρων, ferens 3, 11, 7. - † μὴ φ. (τοῦτο ſ. ταῦτα,) impatiens 4, 4, 5. - † ἃ περ οὐ φ. ferens 4, 12, 5. ſq. πάνυ ἤσχαλλε, nolens audire. μήτε τὴν νόσον φ. καὶ τὸ πνιγῶδες τοῦ ἀέρος, cum morbi impatiens, tum aeſtuoſi coeli 6, 6, 2. † καὶ μὴ φέροντες τὸ πν. τοῦ ἀ. atque etiam intolerabili coeli aeſtu 3, 9, 11. corpore non valentes ſuſtinere; cum in ſuperior. locis fuerit de animo. †† Praeſertim de militib. φέρειν πόνους πάντας πορείας - αἰθριζόμενοι, perferre 2, 10, 10. ſq. ſyn. καταφρονεῖν. - τιτρωσκόμενοι - καὶ μὴ φέροντες (τοῦτο) et non durantes 1, 12, 1. non id ferentes, iſtam dolorem vulnerum, nolentes ſ. non valentes id perferre, tanquam ingratum et indignum; de corpore et animo, ubi maxime dr. p. indignantes et irati propterea. μὴ φ. τὴν ἐκ συςάσεως μάχην, haud fer. 4, 15, 9. τὴν τῆς ἀρχῆς οὐκ ἔφερον εὐταξίαν, non ferebant 2, 4, 9. indignabantur, et ſtudebant removere. - ſimul c. adv. χαλεπῶς ἔφερον, graviter ferebant 6, 7, 24. - † cum adv. affini, δυσφόρως τοῦτο φέρουσα, aegre id ferens 1, 8, 9. - ſimul c. adiuncto al. ſyn. δεινῶς ἔφερον τὸ πεπραγμένον, καὶ συμφορὰν ἐθρήνουν οἱ λ. indigne ferebant 2, 6, 3. — † c. nominat. adi. modi, p. adv. ἄκοντες μὲν, ἔφερον δὲ (αὐτὸ,) quamvis inviti, ferebant tamen 8, 6, 2. - c. adv. al. πεῖραν δοθῆναι, πῶς φέρουσι τὴν ὄψιν τοῦ σχήματος, quomodo ferant 5, 6, 11. cum indignatione, an ſine ea. - †† c. acc. perſ. particip. μὴ φέροντα τὴν Μαμμαίαν ἐνυβρίζουσαν αὐτῷ λ. impatiens Mammaeae iniuriarum rel. 6, 1, 20. v. ἐνυβ. - Paſſ. de re, ph. ὡς ῥεῖθρα φέρεσθαι οἴνου λ. ut defluerent 5, 5, 16. ferrentur. δᾳδας ἐπέβαλλον, - αἱ ἀναφθεῖσαι φερόμεναι, volantes 3, 4, 31. volando, inter volandum. - cum praep. τὸ ῥεῖθρον εὖρε διὰ τε μεγίςου βάθους καὶ πλάτους φερόμενον, defluentem 8, 4, 2. φερομένη ἡ πίστα σὺν οἷς προσίενται, delabens ib. 27. devolans. - Al. not. τὰ κτήματα φερόμενα μεθ' ὕβρεως λ. 4, 6, 2. tracta. - ſimul c. adv. τὰ τῶν ςρ. σύμβολα, - μόλις ὑπὸ τῶν γ. ςρατιωτῶν φ. portanda 4, 7, 12. manibus geſtata. - † trop. cum adi. modi, τὴν Ῥ. ἀρχὴν μετέωρον φερομένην, ſublime ferri 2, 9, 3. v. μ. — De perſ. ph. c. adv. affini, φοράδην φερόμενος λ. portatus lectica 3, 14, 6. - c. praep. φ. δι' ὅλων τῶν βασιλείων, ferens ſe 4, 4, 9. currens. - † ſimul cum adiuncto praep. et abl. modi, ὀρῶν περὶ δείλην διὰ μέσης φερόμενον τῆς πόλεως δρόμῳ τὸν βασιλέα, agere ſe ib. 11. †† θυμῷ - τοῦ ςρατοπέδου δρ. φερόμενοι, cum furore - ex caſtris curſu concitato acti 2, 5, 3. v. ςρ. - cum adiuncto al. affini, θέοντι αὐτῷ καὶ φερομένῳ συνεξέδραμον, cum currente et incitato una foras concurrerunt 4, 4, 10. ὥςπερ ἐνθουσιῶντες, ἐφέροντο, - καὶ ἐς τὸν ἱππόδρομον συνθέοντες, ferebantur 8, 6, 17. - Trop. c. abl. rei, ὁ δὲ βαρβάρῳ φερόμενος ἀλαζονείᾳ, incitatus 6, 3, 11. abreptus. - † cum adv. loci et praep. μή ποι φερόμενος ὑπ' ἀπειρίας - ἐμπειρίας, εἰς τ προσαῤῥαχθῇ, ne quo actus 1, 4, 8. niſi adv. referatur ad v. poſtr. - †† de animal. ph. c. abl. et adverb. modi, ταῖς ςρουθοῖς, ὀξύτατα φερομέναις καὶ πε-

δῶν τάχει καὶ κολπώσει πτερῶν, qui celerrime feruntur 1, 15, 11.

Φεύγειν, de perſ. ph. c. praep. φεύγει μετ' ὀλίγων, fugit 3. 4. 12. φυγόντος - σὺν ὀλίγοις λ. elapſo 3, 9, 20. φεύγοντας ἐπὶ τοὺς λόφους 3, 4, 11. ἔφευγον εἰς τὴν πόλιν, petunt urbem 1, 12, 15. - ὡς - φυγεῖν εἰς τὸ στρατόπ., ut confugerit 6, 1, 20. - cum adv. τῶν ἔνδοθεν φευγόντων, qui ex aedibus profugerant 4, 4, 10. φυγόντες - κἀκεῖθεν, fugientes 3, 2, 20. † ἔφευγον -, ὡς ἕκαστος ἐδύνατο, fugiebant ib. 11. † πανδημεὶ πεφευγέναι, aufugiſſe 8, 1, 9. ex urbe. - cum adiunctis, particip. modi, etc. καταλιπόντες τὴν φρουρὰν, φεύγουσιν, aufugiunt 3, 3, 12. ἕκαστος - φρουρὰν λιπὼν, ἔφευγον, fugiebat 2, 5, 4. e. † ἀναπηδήσας ἵππῳ, ἔφυγεν, fugit 4, 13, 13. πάντα ῥίψαντες, ἔφυγον, fugerunt 7, 9, 14. aufugiebant 7, 11, 9. - abſ. φεύγοντες, - ἐμάχοντο, fugientes 3, 4, 19. οἱ φ. 7, 9, 17. φεύγειν - οὐκ ἠθέλησεν, fugeret 2, 5, 6. συκοφάνται - ἔφευγον, fugiebant 7, 7, 5. † μαθόντες τὸν Νίγρον πεφευγότα, cognita Nigri fuga 3, 3, 4. p. inf. fugiſſe. - †† Per aor. 2. p. praeſ. συνεβούλευον φυγεῖν, ſuadebant, ut fugeret 2, 5, 5. πρὸς τὸ φ. ἐμποδίζονται, ad fugiendum 4, 15, 9. φ. μὴ δυνηθέντων, fugere 7, 12. 14. - ſimul c. adiuncto temp. τῶν πρὸς ὀλίγων φ. - δυνηθ. effugere 6, 9, 14. - ſed p. praeterito, ὡς φ. αὐτὸν, ut fugerit 3, 7, 8. - c. affini v. εἴ τινες ἐκ τῶν φυγόντων κατέφευγον πρὸς αὐτοὺς, ſi qui ex fuga ſe receperant ad ipſos 3, 2, 18. eorum, qui fugerant. - Trop. c. acc. rei, φεύγων ἕκαστος τὸν ἴδιον κίνδυνον, dum fugitat 7, 8, 13. cupiens effugere, vitare, declinare. ἐβόα, πεφευγέναι κ. λ. ſe effugiſſe 4, 4, 14. γνώσῃ, τίνα κ. ἐφύγομεν, effugerimus 2, 1, 23. — Mod. de perſ. ph. c. praep. οἱ λοιποὶ διὰ δειλίαν - φεύξονται, fugient 7, 8, 19.

Φήμη, ph. c. verb. ἐπειδὴ διεφοίτησεν ἡ φ. ea fama 1, 4, 19. fama 1, 7. 2. 7, 5. 17. † ὡς διίπταμένη ἡ φ. πάντα ἐπῆλθεν ἔθνη 2, 8, 12. διαδραμούσης τῆς φήμης 1, 6, 2. 2, 2, 5. ὑπὸ τῆς φ. τὰς ψυχὰς ἐτρώθησαν, ea f. 5, 8, 12. † γνόντες ὑπὸ φήμης, ex rumore 7, 10, 9. ἐνδεχομένην πίστιν ἕξειν ᾤοντο τὴν φήμην, hunc rumorem 2, 1, 7. τὴν φ. φθάσας, famam 2, 11, 5. 6, 8, 15. διαβόητον ἐποίησαν τὴν φ., ὡς εἰς πᾶν χωρῆσαι τὸ στρατιωτικὸν, eam f. 5, 3, 21. - † c. adi φήμῃ καὶ δόξῃ ἀρίστῃ λ. 4, 3, 6. - cum gen. rei, ἐπεὶ διεφοίτ. ἡ φ. τῶν λεχθέντων, fama eorum, quae 2, 4, 1. τῆς ἡμέρου ἀρχῆς ἡ φ. διαθέουσα λ. ib. 4. ὡς διέδραμε φήμη τῆς νίκης 3, 2, 13. φθάνων τὴν φ. τῆς ἑαυτοῦ τύχης 5, 4, 13. - ſimul c. adi. ἡ μὲν τῆς διαβολῆς φ. τοιαύτη ἐγένετο, λ. 7, 1, 18. — c. praep. φήμη περὶ αὐτοῦ διεφοίτα, ὡς ἐπιεικοῦς λ. 2, 7, 8. - † an ſimul c. coni. περὶ - τοῦ θανάτου φήμην ἐγκατασπεῖραι, ὅτι λ. rumorem 2, 1, 6. - c. ſola hac coni. ἡ φ. διέδραμεν -, ὅτι λ. fama 5, 4, 1. - † ſimul c. adi. φῆμαι μείζους - ἐδίδοντο, ὅτι λ. rumores 8, 5, 15. - c. al. coni. ſyn. διασκεδάννυται ὑπ' αὐτῶν φήμη, ὡς λ. f. 7, 6, 21. e. † cum eadem coni. ſed ante gen. particip., διεσκέδασε - φήμην, ὡς τοῦ - μέλλοντος, famam, quaſi rel. 5, 8, 11. - ††† ὡς διαθέουσα ἡ φ. ἐκπυστα - ποιῇ λ. fama 2, 7, 10. qui Bg. recte legit ſic p. vulg. γνώμη, quia hoc ſubſt. non convenit bene c. ἐκπ. λ. et v. διαθ. alias etiam eſt c. ſubſt. φ. cf. ſupra 2, 4, 4. - ††† ὅπως τὴν τῶν πραττομένων γνῶσιν φθάσωσιν, famam 1, 9, 20. qui Bg. quoque legiſſe videatur φήμην, ſed non certo, nec neceſſario, v. γν. ††† not. al. τὰ ἀκολουθ-

σαντα - τὴν προϋπάρχουσαν φ. ἐπιςώσατο, omen 1, 14, 12. verbis factum ſignum vel univerſum.

Φημὶ, ph. de perſ. univerſe & adv. ὡς φατε, ut dicitis 4, 3, 17. pro quo ἔλεγον §. 12. - † ſenſu exquiſito, cum inf. perf. Σύροι - φασὶ, περὶ τὸν Νίγρον ἐσπουδακέναι, profitentur ſe Nigri ſtudioſos (eſſe) 2, 10, 15. In narratione, tum certa, c. inf. praeſ. καὶ γὰρ οἱ τὰ ἐκεῖθεν ἀγγέλλοντές φασι, λ. affirmant 2, 8, 8. — tum alia quacunque, per varii temporis inf., vel aor. 1. φασὶν, αὐτοῖς χρησθῆναι, aiunt 1, 11, 8. 5, 4, 22. in med. periodo quidem; ſed init. periodi, φασὶ δὲ, λ. aiunt autem 5, 6, 9. φασὶ δέ τινες 3, 2, 5. ſq. ſyn. λέγουσι. - et in relat. per repetit. οἱ δέ φασιν, alii autem aiunt ib. 7. vel aor. 2., init. periodi, φ. γὰρ, - γενέσθαι λ. 1, 16, 3. - † vel utr. aor. ſimul, in med. or. ἐν τοσαύτῃ - αὐτὸν φ. μεῖναι -, προςειπεῖν τε λ. 2, 1, 15. - in med. or. & ſimul ſq. coni. ἕτεροι δέ φασιν, ὡς - ἀνεπαύσατο 7, 9, 20. in relat. remotiori ad v. idem c. adv. in med. or. ὥς τινές φασιν, ut quidam perhibent ib. 9. - c. ſolo adv. hoc, in med. or. τὰ ἄλλα, ὥς φασι, γενόμενος λ. ut aiunt 3, 4, 15. 6, 9, 12. - In orat. alterius indicanda, in med. Πάλαι μὲν, φάναι, (ut) diceret 2, 1, 16. qui inf. pendet a pr. eodem v. φασὶ ib. §. pr. - † Nominatim impf. perſ. tertia, abſ. in med. or., poſt vocem unam, Ὅρα, ἔφη, Vide, inquit 1, 17, 13. poſt duas voc. Σὺ μὲν, ἔ. Tu quidem, inq. 1, 13, 3. 2, 1, 18. 22. ſq. †† Ἥκω σοὶ, ἔ. Venio, inquit, tibi 3, 12, 4. 12. 4, 3, 17. poſt tres voc. Ποθεῖν μέν σε, ἔ. Deſiderio te quidem, inquit, - teneri 1, 6, 12. - † ὁ δὲ, Ἀλλ' αὐτός τε, ἔφη, ἐγὼ λ. qui, Atqui ipſe, inquit, ego 2, 3, 10. τὸ μὲν ἐμὸν, ἔ. Ac quidem, inq. 2, 5, 9. 3, 11, 10. 3, 12, 23. poſt quatuor voc. Οὐ πανηγυρίζειν σοὶ καιρὸς, ἔ. 1, 9, 8. †† ἐπιτρέψατε γάρ δή μοι, ἔφη, προσελθόντι λ. 3, 12, 12. ubi Bg. negligit, ob iam praeced. idem v. Καὶ τίνα, ἔφη, λ. ib. §. init. — In alterius orat., non tamen illa propria, ſed ab hiſtorico prolata, in med. or., c. inf. vel fut., φήσας, ἐπισκέψεσθαι λ. dicens 1, 6, 21. ubi tamen Var. L. aor. 1. ἐπισκέψασθαι. †† ὁ δὲ Παρθυαῖος ἐπιέναι ἔφη τοῖς σατράπαις, dixit 3, 1, 5. ubi tamen Var. L. praeſ. ἐπιέναι. - †† ſimul c. nominat. perſ. τὰ λοιπὰ, φήσας, αὐτὸς κατορθώσεσθαι, affirmans 1, 8, 11. e. ubi tamen iterum Var. L. per aor. 1. - vel praeſ., init. periodi, φήσας δὲ, λ. porro, dictitans 5, 6, 8. - in med. or., poſt comma, φ., λ. 4, 9, 8. †† per epiſtolam, μείζονι φ. καλεῖν ἐλπίσιν λ. affirmans 1, 9, 20. e. - c. inf. perf. φ., λ. dictitans 3, 6, 4.

Φῆστος, Feſtus 4, 8, 11. ubi, quis fuerit, etc.

Φθάνειν, ph. de perſ. c. acc. rei, φθάνων αὐτῶν (τῶν θηρίων) τὸν δρόμον, praevertens 1, 15, 6. φ. τὴν φήμην τῆς λ. praeveniens 3, 4, 13. 2, 11, 5. † τὴν φ. φθάσαντες, praevenientes 6, 8, 13. - ὅπως τὴν τῶν πρ. γνῶσιν φθάσωσιν, ut praevenirent 1, 9, 20. — φθάσαι θέλοντες τὴν τοῦ δήμου ἔφοδον, praevenire 2, 5, 15. — c. acc. perſ. ἐκέλευσεν αὐτοῖς, φ. τὴν λοιπὴν δύναμιν, imperavit illis, ut praecederent reliquas copias 7, 8, 27. †† ſimul ph. cum acc. animal. et trop. cum acc. rei, it. cum abl. inſtrum. φθάσας τῷ ἀκοντίῳ μέλλουσαν δήξασθαι, - φθ. τῇ τοῦ δόρατος αἰχμῇ τὴν τῶν ὀδόντων ἀκμὴν, occupans - praeveniens 1, 15, 12. - († trop. tantum, c. al. abl. modi, φ. αὐτοῦ τὴν ἐλπίδα - τῇ τῆς ἐξουσίας κοινωνίᾳ, anticipans 2, 15, 5. ita, ut prius communicarit

cum eo poteſtatem, quam ille ſperaret ac cuperet.) - Abſ. phyſ. ἕκαςος φθάσαι θέλων, antevertere 1, 7, 4. φθάσαντες, praevenientes 7, 11, 12. εἰ μὴ φθάσεις, praevenies 1, 9, 11. - †† Per loca, ubi p. adv. valere poteſt, cum aliquo v. finito, φθάσας - χρήματα - ἔπεμψε, anticipans 3, 9, 2. prius ſ. prior. - † cum particip. aor. 1. per notion. modi, in obliqua orat. ſ. per inf. δέον - φθάσαι οἰκειωσάμενον αὐτὰ 2, 8, 18. cum oporteret ipſum ſ. debuiſſet ipſe prius ſ. prior conciliare ſibi eos. - †† cum particip. eiusdem temp. aor. 1. in nominat. modi, ſq. particula comparandi, συντίθενται, φθάσαι τι δράσαντες, ἢ παθεῖν, prius ac potius aliquid faciendum, quam patiendum 1, 17, 16. ubi Bg. per dupl. adv. ſyn., liberior in particip., p. prius quid facere, quam pati. †† c. ſolo particip. modi in aor. 2. φθάσωμεν σὺν τὴν Ῥώμην προκαταλαβόντες, properemus itaque prius occupare Romam 2, 10, 18. ubi Bg., ob particip., compoſitum e pr. πρὸ, (eiusdem notionis cum adv. Lat. *prius*,) vertit potius per aliud v. Lat., quod tamen redeat ad adv. *celeriter* ſ. *ſtatim*. — c. inf. aor. 1. τρῶσαι μὴ φθάσας, percutiendo non anticipans 1, 8, 12. cum non prius, ſtatim, celeriter, percuſſiſſet. - c. inf. aor. 2. φθάσαι θέλοντες τὸν Ταῦρον ὑπερβῆναι, prius cupientes Taurum transire 3, 2, 11. - † ſimul ſq. particula compar. ὅπως - φθάσωσί τι κακὸν παθεῖν, - ἢ δράσωσιν, ut prius aliquod malum paterentur, quam facerent ib. 10. - †† Trop. in opp. δρᾶσαί τι μᾶλλον φθάσας, ἢ παθεῖν ἀναμείνας, ἠθέλησε, patrare aliquid potius praeveniendo, quam pati exſpectando voluit 3, 11, 1. ubi adv. μᾶλλ. pertinet ad v. poſtr. ἠθέλ. it. de re, abſ. τὴν εὐωδίαν φθάσασαν ἐμπιμπλάναι, odorem anticipantem implere 1, 12, 5. prius, antea, ſ. antegreſſum.

φθέγγεσθαι, Med. ph. de perſ. cum adv. τίνες ἦσαν οἱ προτεσέςερον φθεγξάμενοι, qui fuiſſent prot. locuti 4, 6, 12.

φθείρειν, ph. de perſ. c. acc. perſ. φθείροντες ἀλλήλους, ſe invicem conſicientes 1, 13, 5. populus et equites in tumultu, necantes. — Paſſ. c. nominat. modi, ἐφθείρετο ὁ δῆμος, οὐ μόνον βαλλόμενος λ. peribat 1, 12, 14. perimebatur, interficiebatur, de eodem tumultu, ſq. ſyn. ἀπώλοντο. †† ſimul c. praep. dupl. ὠθούμενοι -, πλείους ὑπὸ τοῦ οἰκείου πλήθους ἐφθάρησαν, ἢ πρὸς τῶν πολεμίων, interemti (ſunt) 7, 9, 15.

φθινώδης, ph. de re, Neutr. cum art. et gen. rei, τὸ φθινῶδες τοῦ ἀέρος λ. tabiſicus aër 1, 12, 5. corruptus, infectus, peſtilens, cf. §. 1. 3.

φθονεῖν, mor. de perſ. c. dat. perſ. vel abſ. λέγουσι, αὐτὸν φθονοῦντα τῷ Νίγρῳ ἐπιβουλεῦσαι, invidentem Nigro inſidiatum 3, 2, 6. qui Bg. et ipſe in ambiguo relinquit, dum comma cogitari poteſt poſt Νίγ. et addi pron. αὐτῷ ad alterum v. ἐπιβ. c. gen. rei et dat. perſ. φθονοῦσα τῆς προσηγορίας ἐκείνῃ, invidens eam appellationem illi 6, 1, 20.

φθόνος, mor. c. adiuncto, τὸ πάθος τοῦτο τοῦ ζήλου καὶ φθόνου, invidiae 3, 2, 16. - c. gen. perſ. φθόνῳ καὶ καθαιρέσει τῶν ὁμοφύλων, invidia ib. 13. v. καθ. - φ. τῶν κρειττόνων λ. ob invidiam 7, 3, 11. †† c. coni. φθόνος - παρώξυνεν, εἰ λ. indignatio, ſi 1, 10, 15. qui Bg. ceperit in ſq. †† al. not. in opp. τοῖς μὲν - δυςτυχήσασιν ἔλεος, τοῖς δὲ κρατήσασι φ. παρακολουθεῖ, invidia 4, 5, 4. odium.

Φθορὰ, ph. c. gen. perſ. et animal. it. adi. πολλὴ - τὶς Φ. ἐγένετο ὑποζυγίων καὶ ἀνθρώπων, interitus 1, 12, 2. πολλῆς ἀνθρ. Φθορᾶς γενομένης πάντων τε ζώων λ. ib. 6, al. not. c. gen. rei, πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος Φθορὰν ἀντέχειν, aëris corruptioni ib. 3. ἀέρων Φθορὰς 1, 1, 5. e.

Φιάλη, phyſ. Φιάλην λαβὼν, σπένδων τε λ. phiala ſumta 4, 8, 12.

Φιλανθρωπία, mor. c. adi. τὰς ψυχὰς - δῶρον τῆς ἐμῆς Φιλανθρωπίας ἕξετε, humanitatis 2, 13, 16.

Φιλάνθρωπος, id. Maſc. de perſ. c. adiuncto et fortaſſis c. dat. perſ. χρηστὸς ὢν καὶ Φ. τοῖς συνοῦσι, humanus erga 4, 3, 6. niſi dat. pendet a v. ſubſt. - de re, χρ. καὶ Φ. τρόπος, morum - humanitas 5, 1, 11. mores humani. animus hum. - Neutr. c. art. et praep. it. cum gen. perſ. τὸ μέτριόν μου καὶ πρὸς τοὺς ἀρχομένους Φιλάνθρωπον διαβάλλων, meam humanitatem erga 5, 1, 5. abſ. ἦθος, - εἰς τὸ Φ. - ἐπιῤῥεπὲς 6, 1, 14. 6, 9, 16.

Φιλαργυρία, mor. c. adiuncto, διεβέβλητο - εἰς Φιλαργυρίαν καὶ μικρολογίαν, ob avaritiam 6, 9, 17. ubi minus quid, quam μ.

Φιλάργυρος, id. de perſ. Maſc. cum maſc. Γερμανοὶ - Φιλάργυροι ὄντες, avidi pecuniae 6, 7, 22. - Maſc. de fem. τὴν μητέρα ἐμέμφοντο, ὡς Φιλάργυρον, ut avaram 6, 9, 9.

Φιλέορτος, moral. de perſ. cum abl. modi, Φιλέορτοι Φύσει Σύροι, amantes ſunt feſtorum 2, 7, 15. ſc. εἰσί.

Φιλέω, mor. de perſ. c. acc. perſ. πάντας - ἡμᾶς, ὡς ἕνα, ὁ πατὴρ ἐΦίλει, amabat 1, 5, 12. i. q. ἠγάπα ib. 7. - † al. not. in opp. καὶ αὐτὴ - ἔστεργέ τὸ παιδίον, - περιπτύξασα καὶ Φιλοῦσα (αὐτὸ,) deosculans 1, 17, 8. - † al. not. c. adv. et inf. Φιλεῖ πως ἀεὶ τὸ ὑπήκοον - βιοῦν λ. ſolent ſubiecti rel. 1, 2, 8. - Paſſ. c. praep. et particula modi c. nominat. adi. διὰ ταῦτα -, ὡς στρατιωτικὸς, ὑπ' αὐτῶν ἐΦιλεῖτο, amabatur 4, 7, 13.

Φιλία, mor. de pluribus, c. adiuncto, in opp. ἦν εἰρήνης καὶ Φιλίας διάθεσις, σχῆμα δὲ ἔτι πολιορκίας, amicitiae 8, 6, 9. οὓς - πείσας ἐς Φιλίαν καὶ συμμαχίαν ἐπῆκτο 7, 8, 23. - c. adi. σπονδαὶ Φιλίας βεβαίου, εὐνοίας τε - πίστις 8, 7, 18. - abſ. in formula, τοὺς δὲ ἐς Φ. ἐπηγάγοντο 1, 6, 24. † τοὺς - ἐς Φ. ὑπηγάγετο, ὡς καὶ συμμάχους λ. 4, 7, 3. - De ſingulis, συνάγειν ἀεὶ τοὺς παῖδας εἰς Φ. 3, 13, 8. - cum adiuncto, περὶ εἰρήνης καὶ Φ. διαλέγεσθαι 6, 4, 6. per legatos. Φήμη - πλείους εἰς εὔνοιαν καὶ Φ. προυκαλεῖτο 4, 3, 6. - ſimul cum adi. ἐς ὁμόνοιαν καὶ Φ. ἐπίπλαστον μᾶλλον, ἢ ἀληθῆ, περιήγετο 3, 15, 14. - cum gen. perſ. ut obiecti, ἐπεκάλει ἀμΦοτέρους Φιλίᾳ Νίγρου, amicitiam Nigri 3, 5, 2. erga Nigrum, v. ἐπικαλ. - † ſimul in opp. ἐπιΦέρων - τοῖς μὲν - Φιλίαν, τοῖς δὲ - γνῶσιν Ἀλβίνου 3, 8, 13. - c. gen. perſ. † ut auctoris, et c. praep. τὴν Βαρσημίου - πρὸς Νίγρον Φ. 3, 9, 1.

Φιλικὸς, mor. de re, γράμματα Φιλικὰ ποιήσας 1, 9, 20. amica, per ſimulationem. ἐπιστέλλει Φιλικώτατα γρ. δῆθεν, litteras quaſi amantiſſimas 2, 15, 6.

Φίλιος, mor. ſed ſenſu Rom. praecipuo, de re et loco ſ. perſ. cum dat. perſ., Maſc. c. ſubſt. fem. Ἀρμενίας, - Φιλίου Ῥωμαίοις δοκούσης, quae amica Romanis videbatur 6, 5, 2. federe ac ſocietate iuncta, ſ. favens nec hoſtiliter animata.

Φιλόδοξος, mor. de perſ. c. adiunctis ex abl. modi et adv. temp.

φύσει φ. ἄλλως ὑπάρχων, gloriae amans 3, 14, 3. - cum ſolo adv. iſto, ἀλλ. φ. ὤν, gloriae avidior 7, 5, 18. niſi adiuncta illa pendent a v. ὑπ.

Φιλοκόμμοδος, nomen, ſ. cognom. Paſſ. vel Act. ἐκαλεῖτο (αὐτό, τὸ παιδίον,) Philocommodus 1, 17, 6. ſq. explic. quem Commodus amavit ſ. qui amatus eſt a Commodo.

φιλονεικεῖν, de re ſ. perſ. mor. ſ. ph. c. praepp. ἡ πόλις (Carthago) - φιλονεικοῦσα πρὸς τὴν - πόλιν (Alexandria) περὶ δευτερείων, contendens cum urbe de 7, 6, 2.

φιλονεικία, ph. in bello c. praep. οὐ - περὶ ὅρων γῆς λ. ἡ φ. (ἐςὶ) eſt hoc certamen 4, 14, 14. - extra bell. mor. c. adiuncto ſimul, ἡ περὶ ἐκεῖνα σπουδὴ καὶ φ. illa contentio 3, 13, 4. - c. ſolo adi. πρὸς ἀλλήλους ἐςασίαζον - ὑπὸ παιδαριώδους φιλονεικίας, ex content. 3, o, 5.

φιλόνεικος, ph. ſ. mor. Neutr. c. art. p. ſubſt. pr., in opp. πλέον ἦν παρ' αὐτοῖς τοῦ δικαίου τὸ φιλόνεικον, ſuperabat in ipſis iuſtitiam contentio 4, 4, 2. v. πλ. et δίκ. maior enim erat in iis contentio ſ. aemulatio, quam iuſtitia, ſ. amor contentionis, quam amor iuſti.

φιλονείκως, mor. ἡ περὶ τὰ θεάματα - αὐτῶν σπουδὴ φ. - ἐμερίζετο, cum contentione 3, 10, 6. vel ex cont. i. q. ſupra ὑπὸ φιλονεικίας.

φίλος, p. ſubſt. de perſ. univerſe, ἀνῃρέθη ὑπὸ τοῦ - δοκοῦντος φίλου, amico 7, 1, 22. ἄπιςος - περὶ τὸν φίλον ib. 24. τὸν νομισθέντα φ. 3, 6, 3. φόβῳ - φίλους ἐκτᾶτο 4, 3, 8. - c. adi. τοὺς - πιςοὺς ἐδοκίμαζε φ. 5, 1, 6. - in opp. ἐχθρὸς ἀντὶ φίλου, πολέμιος δὲ ἀντὶ οἰκείου, γενέσθαι 3, 6, 11. φίλῳ ἀντὶ ἐχθροῦ χρῆσθαι 4, 15, 19. φίλον ἀντὶ πολεμίου δέχεσθαι 8, 3, 4. δέχ. φίλους τοὺς χθὲς ἐχθροὺς 8, 6, 3. - ſimul c. adi. μέγαν βασιλέα - πιςὸν φ. ἀντ' ἐχθροῦ - ἐποιήσαμεν 5, 1, 8. - cum gen. perſ. ut obiecti, ὡς ἐκείνου φίλοι, ἀνῃροῦντο 4, 6, 5. 8. φίλων αὐτοῦ τινὶ 7, 1, 21. - c. adiuncto, et adi. τινῶν αὐτοῦ φ. καὶ οἰκείων 7, 10, 9. v. οἰκ. †† ἀνδράσι, καὶ πρότερον αὐτοῦ φίλοις, ſibi amicis 2, 1, 24. ubi Bg. libere c. dat. - † ſimul in opp. φονεύειν τοὺς ἐχθροὺς μὲν συγκλήτου -, φίλους δὲ καὶ συμμάχους Μαξιμίνου 7, 11, 10. - cum praep. ſimul, πρὸς τοὺς ἐν Ῥώμῃ φ. αὐτοῦ, in eius Romae neceſſarios 3, 8, 7. - †† c. dat. perſ., p. pr. gen. ὅσους ᾔδεσαν ἐκείνῳ φ. quos ſcieb. ei amicos 1, 13, 11. - † ſimul cum adiuncto, ὧν ἦσαν αὐτῷ πλεῖςοι φ. καὶ συγγενεῖς 7, 6, 5. ubi adi. πλ. pertinet ad pr. pron. ὧν. - † ſimul c. adi. τοὺς ἐκείνῳ θυμήρεις φ. 8, 5, 23. - Al. not. Pecul. a) de ſubditis, partim, et milit. c. adiuncto et opp. ὧν ἦσαν οἱ μὲν ὑπήκοοι, οἱ δὲ φίλοι καὶ σύμμαχοι 7, 2, 3. fautores, vel per honorificum titulum ap. Rom. — b) de imperatorum miniſtris, c. adi. πατρῷοι φ. 3, 15, 13. τῶν πατρῴων φ. 1; 6, 1. 2, 1, 16. †† c. adiuncto, τοῖς πατρῴοις φ. 1, 8, 1. ſq. ἐκείνοις συμβούλοις χρώμενος. - τοὺς πατρῴους φ. 1, 5, 4. 1, 8, 4. - ſimul c. adi. λοιποὺς π. φ. - πάντας 1, 17, 3. — †† ſimul c. dat. perſ. et adi. τῶν σεμνῶν πατρῴων τῷ Κομμόδῳ φ. paternis Commodo amic. 2, 1, 10. ſq. opp. vel ſyn. ἑταίρων. abſ. τινὲς τῶν φ. 7, 8, 5. † πιςοτάτῳ εἶναι δοκοῦντι φίλων λ. 4, 12, 7. ἔδοξε τοῖς φ. 1, 5, 1. 1, 6, 22. 7, 8, 2. τοῖς συνοῦσι φ. 6, 7, 9. †† τοὺς φ. πάντας, οἳ συνῆσαν -, σύνεδροί τε λ. 7, 1, 7. καλέσας τοὺς φ. 1, 6, 7. 21. † συγκαλέσας τοὺς φί.

ὅσοι τε παρῆσαν τῶν συγγενῶν 2, 4, 1. † ἡ πρὸς τοὺς φ. αἰδὼς 1, 8, 6. ubi deeſt gen. αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς, vel αὐτοῦ.

Φίλος, p. adi. Maſc. de perſ. c. dat. perſ. et adiuncto, εἴ τινες ἐδόκουν ἐκείνῳ φίλοι καὶ τίμιοι, amici 7, 9, 14. — Neutr. de re, in opp. πᾶν τὸ τῷ ἑτέρῳ φίλον τῷ ἄλλῳ ἐχθρὸν ἦν, quidquid alteri eſſet gratum 3, 10, 6. niſi de perſ., ut in ſq. loco. ἔθνη, — ὅσα Ῥωμαίοις ὑπήκοα, καὶ ὅσα φίλα 2, 4, 4. faventes, aut per titulum honorificum Rom. — † ſimul cum praep. ἔθνη —, φ. καὶ ὑπ. ἐκ προγόνων 7, 7, 12. — Superlat. de perſ. abſ. ἦν αὐτῷ τις τῶν ἀπελευθέρων φίλτατος, cariſſimus 4, 8, 11. τοῦτον ᾔδει — φίλτατον ὄντα 7, 6, 10. — τοὺς δοκοῦντας εἶναι φιλτάτους ib. 20. — not. praecipua, οἰμωγὴ γυναικῶν καὶ παιδίων, ὧν ἐν ὄψει οἱ φίλτατοι ἀπώλοντο 7, 9, 19. mariti, patres.

Φιλοσκώμμων, mor. de perſ. πεφύκασι — εἶναι φιλοσκώμμονες, dicaces 4, 9, 4. amans ſcommatum et dicteriorum mordacium, Alexandrini, ſq. explic.

Φιλοσοφία, mor. φιλοσοφίαν — ἐπιςώσατο, ſapientiae ſtudium 1, 2, 6. Marcus, it. φ. προσποιούμενος. philoſophiam 4, 5, 13.

Φιλόσοφος, id. de perſ. ἀνὴρ φιλοσόφου φέρων σχῆμα, philoſophi 1, 9, 7. Cynici, c. ſq. deſcript.

Φιλοσώφρων, mor. de re, cum adiuncto, οὐ φιλοσώφρονα, οὐδὲ σύμμετρον — διοίκησιν, non frugalem 2, 3, 22. i. q. pr. et §. ſq. e. σώφρων, ſapientem, prudentem.

Φιλοστοργία, mor. de fem. τῆς μητρὸς ἐπισχούσης (αὐτὸν) — ὑπερβαλλούσῃ φιλοστοργίᾳ, caritate filii 6, 5, 18.

Φιλοτησία, ph. de re, c. adi. ὃ δ', ὡς συνήθη φιλοτησίαν, — ἔπιεν, veluti conſuetum benevolentiae poculum 1, 17, 19. noſtr. *Freundſchaftstrunk.*

Φιλοτιμεῖσθαι, Med. mor. de re, cum inf. φιλοτιμησαμένης, ὡς ἄν τις εἴποι, τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, δεῖξαι λ. dum quaſi data opera, ut ita dicam, humana natura vult oſtendere 1, 13, 12. magno ſtudio conatur, noſtr. *wetteifern* ſ. *ſich beeifern.*

Φιλοτιμία, mor. c. adi. aſſini, τὴν ἀρχὴν — ἑκάτερος ἡμῶν ἐξ ἰσοτίμου φιλοτιμίας εἰς αὐτὸν ἀνθεῖλκεν, pari ambitione 3, 6, 10. — † al. not. ph. πάσης προανηλωμένης φ. munificentia 6, 8, 9. cum finitae eſſent et deſiiſſent omnes largitiones in milites, donativa et congiaria.

Φιλότιμος, mor. ſ. ph. de re, Neutr. p. adv. τοσαῦτα — φιλοτιμότερον ἱςορείσθω, ambitioſius 1, 11, 14. longius, pluribus, amplius.

Φιλοτίμως, id. δῶρα πέμπει, certatim 4, 2, 17. 5, 3, 9. — cum adiuncto, φ. καὶ πολυτελῶς ἐπιτελέσας — θέας, ambitioſe 5, 5, 15. qui Bg. ſic recte legit p. adi. vulg. φιλοτίμους, liberaliter.

Φιλοχρηματία, mor. c. gen. perſ. ut auctoris, et c. adi. τοσαύτη τις ἦν τῆς τυραννίδος ἡ φ. avaritia 7, 3, 7. — cum ſolo gen. perſ. τὴν ἐκείνου φιλοχρηματίαν εἰδότες 7, 4, 4. — c. ſolo v. ὑπερβαλλούσης — φιλοχρηματίας 3, 8, 15. †† τῆς φ. αὐτῆς — αὐξηθείσης, cum avaritia ipſorum proveheretur 2, 6, 22. qui Bg. pro vulg. gen. legerit vel gen. plur. αὐτῶν, vel Mss. dat. αὐτοῖς, *apud eos* ſ. *in iis*, dum vulg. procedat p. *illa* ipſa *avar.*, de qua iam dictum §. pr. per periphraſin χρημ. ἐπιθυμ.

Φιλοχρήματος, mor. Maſc. de perſ. c. ſubſt. fem. ὁρῶν αὐτὴν οὖσαν φιλοχρήματον, pecuniae avidam 6, 1, 16. - Neutr. de perſ. c. abl. modi, φύσει τὸ βάρβαρον φιλοχρήματον, barbari avidi ſunt pecuniae 1, 6, 25. - Neutr. c. art. p. ſubſt. ἐν αὐτῷ ἐπλήθυνε τὸ φιλοχρήματον, opum parandarum cupiditas 3, 8, 14.

Φίλτατος, v. ſupra in φίλος.

Φίλτρον, trop. c. gen. perſ. ut obiecti, it. ὁ. adi. πολὺ ἔχων ἐν τοῖς στέρνοις τὸ Πλαυτιανοῦ φ. multum amatorium Plautiani 3, 12, 7. amorem. - c. adiuncto mero, δόξαν ἀΐδιον - φίλτρων καὶ εὐνοίας, gloriam ob amorem 4, 14, 10.

Φίλυρα, ph. p. mater. γραμματεῖον τούτων δὴ τῶν ἐκ φιλύρας - ἠσκημένων, de tilia 1, 17, 1. tiliae arboris membrana tenui, inter lignum et extimum corticem.

Φλέγεσθαι, ph. Paſſ. de re, τὰ ἐκ βυρσῶν - (ὅπλα) ἐφλέγετο, ardebant 8, 4, 27. incendebantur.

Φοβερός, mor. Paſſ. Maſc. de perſ. πρoΐων φ. ἦν, terribilis 3, 11, 4. — Neutr. de re, τὰ ἀνδρεῖα - τῶν ἔργων φοβερὰ προσαγορεύουσι, formidabilia 7, 8, 15. - Compar. Maſc. de perſ. ὡς φανείη φοβερώτερος, terribilior 3. 8, 4. - c. gen. perſ. φ. τῶν λ. 3, 10, 13. - † c. dat. perſ. τοῖς - ἐγεγόνει φ. 7, 3, 1. niſi dat. pendet a v. - Superl. de perſ. c. acc. rei ellipt. ἦν (κατὰ) τὴν ὄψιν φοβερώτατος, maxime terribilis 7, 1, 2(?)

Φοβέω, mor. de perſ. c. acc. perſ. et nominat. particip. modi, τούτους εἰς ὑποψίας ἄγων, τὸ μειράκιον ἐφόβει, terrebat 1, 8, 4. — ſimul, in opp. ἤλπιζε, αὐτὸν πείσειν ἢ φοβήσειν, αὐτὸς παρὼν, territurum 6, 4, 6. - ſimul cum praep. ᾤετο, πείσειν ἢ φ. εἰς τὸ ἡσυχάζειν τὸν βάρβαρον, metum iniecturum barbaro 6, 2, 12. — De re, c. acc. perſ. et adv. it. abl. rei ſ. cauſae, πάνυ αὐτὸν - τὰ παρόντα ἐφόβει, οὐχ οὕτω προνοίᾳ λ. terrebant 2, 3, 2. - Paſſ. ſenſu Med. de perſ. c. coni. neg. φοβηθεὶς, μὴ λ. metuens, ne 4, 13, 1. 8, 3, 8. veritus, ne 5, 4, 12. φοβηθέντες, μὴ λ. veriti, ne 1, 17, 24. 3, 3, 12. - †† ſimul c. acc. rei ſ. pron. demonſtr. φοβηθεὶς ἐκεῖνα, μὴ λ. metuens, ne 6, 5, 15. qui Bg. nullum pron. refert, ut tentat Stp. in nominat. ἐκεῖνος, ſine neceſſitate; quia pron. neutr., in ſing. et plur., reperitur c. noſtro v. aut ſyn. ſimul c. coni. neg. † c. acc. rei et adiuncto, ἐκπλαγεὶς, τόν τε - κίνδυνον - φοβηθεὶς, formidans 1, 13, 8. ἐκπλαγέντες τῷ πάθει, -, φοβηθέντες τοῦ δήμου τὸ πλῆθος, formidantes 7, 11, 9. — †† in rect. dupl., c. acc. rei et ſimul ſq. coni. neg. φοβηθέντες - τὴν - συγγένειαν, μὴ λ. veriti - propinquitatem, ne 2, 6, 13. — †† cum affinis ſubſt. abl. τὸ βάρβαρον - τὰ μέλλοντα φοβήσεται, δέει τῶν λ. formidabit, metu 1, 5, 26. v. δ. - ††† cum accuſ. perſ., adiuncto, et inf, ᾐδεῖτο καὶ ἐφοβεῖτο τὸν πατέρα, πρᾶξαί τι λ. reverebatur et metuebat (patrem,) patrare rel. 3, 15, 6.

Φόβος, mor., quatenus ad res refertur, ἐβούλετο τὰς εἰκόνας αὐτῷ φόβον ἀπειλεῖν, terrorem 1, 14, 19. - ſed quatenus ad perſ., abſ. ὅσα πρότερον ἐπεῖχεν ὁ φ. ῥήματα, metus 2, 2, 7. ubi proprie deſit gen. perſ. et pron. αὐτοῦ, metus ab illo, Commodo, ſ. erga illum, noſtr. *Furcht* vor *ihn*. it. in ſqq. locis. φόβῳ ὑποτάξονται, metu ib. 20. prae m. τὸ κρυπτὸν πρότερον διὰ φόβον μίσος, prae metu 7, 7, 3. - †† in opp. μὴ μόνον φόβῳ -, ἀλλὰ μιμήσει καὶ ζήλῳ τοῦ βασιλέως, metu 3, 6, 22. φ. καὶ οὐκ εὐνοίᾳ

φίλους ἐκτᾶτο 4, 3, 8. poſt ſyn. ἀπειλῶν μᾶλλον, ἢ πείθων. - † ὅπερ ᾔδεσαν - εὔχεσθαι, - φ. δὲ κωλύεσθαι 7, 5, 1. ſc. αὐτοῦ. - φόβον ἐξ ὠμότητος, πόθον δὲ - ἐνέσταξαν 1, 4, 11. ſc. αὐτῶν. c. adi. μετὰ πολλοῦ φόβου τῇ ἐξουσίᾳ χρώμενος, terribiliter valde 7, 1, 2. — † ſimul c. adiuncto, πονηρᾶς ἐλπίδος καὶ φόβου συνεχοῦς ἀπαλλάξομαι metu 2, 1, 17. - c. gen. perſ., ut obiecti, ſimul, τοσοῦτος ἦν ὁ Μαξιμίνου φ. Maximini metus 7, 8, 4. metus erga M. - c. ſolo gen. tali, φόβῳ Μ. 7, 7, 9. τῷ ἐκείνου φ. 7, 6, 11. — ſimul in opp. φόβῳ ἦρξε μᾶλλον τῶν ἀρχομένων, ἢ εὐνοίᾳ, metu ſubiectorum imperabat rei. 3, 8, 15. erga Sever. - cum gen. rei, φ. καὶ μνήμῃ τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς 2, 4, 5.

Φοινίκη, regio inter Palaeſtinam et Syriam, στρατόπεδον, ὃ τῆς Φοινίκης προὐφρούρει, Phoeniciam 5, 3, 16. Φ. καὶ Συρίας ἐν μεθορίοις Phoeniciae 5, 4, 10. Ἐμέσου - πόλεως ἐν Φοινίκῃ, urbe Phoeniciae 5, 3, 2. κατὰ Φοινίκην, in Phoenicia 3, 3, 3. opp. κατὰ Συρίαν.

Φοῖνιξ, de perſ. Οὐρανίαν - Φοίνικες Ἀστροάρχην ὀνομάζουσι, Phoenices 5, 6, 10. †† τοῦ Φοινίκων ἔθνους παντός, Phoenicum gente 2, 7, 7. τῇ Φ. φωνῇ 5, 3, 8. νόμῳ Φ. 5, 5, 20. Φ. ν. 6, 5, 21.

Φοίνισσα, de perſ. c. acc. ellipt. Μαῖσα -, τὸ γένος Φ. gente Phoeniſſa 5, 3, 2. - abſ. Διδὼ τὴν Φοίνισσαν 5, 6, 9. - de re, Φοινίσσης ἱερᾶς στολῆς Phoeniſſam veſtem 5, 5, 5.

Φοινίσσεσθαι, ph. Paſſ. de re, cum abl. rei, τοσοῦτος - φόνος, ὡς ῥείθροις αἵματος - τὸν αἰγιαλὸν πάντα φοινιχθῆναι, ut littus purpuraſceret 4, 9, 17. rubeſieret.

Φοιτᾶν, ph. de perſ. c. adv. et praep. εἴ ποτε φοιτῴη δι' ἡλίου, ſi q. incederet in L. 1, 7, 9. φοιτῶντες - ἑκάστοτε εἰς τὴν πόλιν, frequentantes urbem 5, 3, 17. -itantes, euntes, i. q. ſq. ἰόντες, et ſine emphaſi ob adv. ἐκ. - c. praep. ſola, ὡς πολλοὺς καὶ αὐτομολοῦντας φοιτᾶν πρὸς τὸν νέον, ut irent 5, 4, 2.

Φονεὺς, ph. c. adiuncto, ἥκω σοὶ φ. καὶ δήμιος, interfector 3, 12, 4. c. gen. perſ. οἱ τοῦ Περτίνακος φονεῖς 2, 13, 22. - ſimul in opp. ὑμᾶς, φύλακας καὶ φρουροὺς - βασιλέως, - αὐτοὺς γενέσθαι φονεῖς (αὐτοῦ, βασιλ.) fieri caedis patratores 2, 5, 10.

Φονεύω, ph. de perſ. c. acc. perſ. et nominat. particip. modi, αὐτὸν, - ἀποσφίγξας τὸν τράχηλον, φονεύει, interficit 1, 17, 2?. τὸν - ἐπιπεσόντες φονεύουσι, occidunt 2, 5, 14. προβαλόντες τὰ ξιφίδια καὶ παίσαντες, φ. 7, 6, 19. † ἀναπείθει - τινὰ -, λαβόντα ἐγχειρίδιον -, ἐπιπεσεῖν τε τῷ Κομμόδῳ καὶ φονεῦσαι (αὐτὸν,) ut occideret 1, 8, 11. - cum abl. inſtrum. ſimul, προσποιησαμένους, - ξίφεσι φ. occiderent 7, 6, 15. - c. adv. οἱ μὲν ἐφόνευον ἔξωθεν, caedem faciebant 4, 9, 14. ſc. τινὰς ſ. αὐτούς. - βούλεσθε - εἰς αὐτῷ φονεῦσαι (ἐμὲ.) occidere 2, 1, 22. † μαθόντες -, φονεύουσιν ἤδη πᾶν τὸ σῶμα λελωβημένους τοὺς βασιλέας, tandem occidunt 8, 8, 15. qui Bg. traxit adv. ad pr. v., non ad ſq. † προσπεσόντες αἰφνιδίως οὐ προσδοκῶντα παίσαντες φ. aggreſſi ſubito nec op. percut. occid. 7, 4, 12. ubi Bg., ſine commate, liberum reliquit, quo traheretur adv. - cum adiuncto al. ἐκπορθοῦντες, ὡς συκοφάντας, ἐσύλασαν καὶ ἐφόνευσαν, trucidarunt 7, 7, 7. - in opp. βασιλέα, ὃν ἐχρῆν σώζειν -, ἐφονεύσατε. occidiſtis 2, 13, 12. - cum acc. perſ. ſolo, τοὺς δὲ - αὐτούς τε φ. καὶ πολύ τι πλῆθος ἄλλων ἀνθρώπων, obtruncant 3, 4, 11. διώκειν καὶ φονεύειν τοὺς λ. occidere 7, 11, 10. † ἐδίωξαν αὐτοὺς φονεύοντες οἱ Σεβήρου, perſecuti

ſunt ipſos Severiani occidentes 3, 7, 14. ubi acc. in med. pertinet ad v. utr. πάντα τὸν ἐμπίπτοντα ἐφόνευον, occidebant 3, 9. 19. ἔδοξε -, φονεῦσαι τὸν Μαξ. occidere 8, 5, 20. - † nominatim per Fut. ἀνέμενε τὸν φονεύσοντα (αὐτὸν,) exſpect. interfectorem (ſui) 6, 9, 12. πέμπει - τινὰς τοὺς φονεύσοντας τὸν λ. qui occidant ib. 13. - † nominatim in bello, τοὺς ἀνθεστῶτας ἐφόνευσε βαρβάρους, occidit 7, 2, 13. - c. acc. animal. ζῶα - φονεύων Ῥωμαίοις ἔδειξε, animalia oſtendens Romanis occidit 1, 15, 9. ubi Bg. libere, et acc. pertinet ad v. utr. - † ὡς μὴ ἅμα τε τρῶσαι καὶ φονεῦσαι (αὐτὸ, τὸ ζῶον,) quin occideret ib. 8. - Per alios, c. acc. perſ., adv. et praep. εὐθὺς ἀφ' ἑσίας πάντας φονεύειν ἤρξατο, interficere 3, 15, 8. - c. adv. ſolo, ἀφειδῶς φονεύων (αὐτοὺς,) occid. 1, 13, 14. πάντας - ἀφ. ἐφόνευσεν, interfecit 7, 1, 20. † πρῶτον - ἐμὲ φονεύσατε, occidite 4, 3, 19. - cum acc. perſ. ſolo, τοὺς - ἐφόνευε, occidebat 7, 9, 23. πάντας - φονεύσας, cum interfeciſſet 3, 8, 4. † φείσομαι - ὑμῶν, ὡς μὴ φονεῦσαι (ὑμᾶς,) ita, ut non occidam 2, 13, 15. ἐφείσατο, ὡς μ. φ. (αὐτοὺς,) ita, ut non occideret 6, 1, 15. Quae valent i. q. in ſqq. loc. κελεύει - τοῖς -, σπασαμένοις τὰ ξίφη, φονεῦσαι τὸν λ. occidere 3, 12, 24. φονεύειν τὸν ἐντυγχάνοντα κελεύσας 3, 3, 5. — Paſſ. de perſ. c. praep. οἱ ἐν τῷ ϛρατῷ φονευόμενοι, ii, qui occiderentur 8, 5, 18. κεῖται -, φονευθεὶς ὑφ' ἡμῶν, occiſus 7, 5, 15. ὑπ' ἐκείνου φονευθέντα, ab illo occiſum 6, 1, 15. immo *ſub* illo. - c. adv. εὐθὺς πάντες ἐφονεύοντο, occidebantur 4, 6, 1. — ſimul c. praepp. et adv. ὑπ' Ἀλεξάνδρου -, ἐν ἔτεσι τοσούτοις ἀκρίτως φονευθέντα, occiſum 6, 1, 16. - c. adiuncto modi, per particip. αἰσχρῶς ὀλοφυρόμενος ἐφονεύθη, necatus eſt 2, 12, 12. — ſed per adi. μήτε - ἄκριτόν τινα φονευθήσεσθαι, capite mulctatum iri 2, 14, 7. - c. gen. temp. ὅσους χρὴ τῆς νυκτὸς φονευθῆναι, occidi 1, 17, 1. e. - de re, et ſimul de animal. πλῆθος τοσοῦτον ἀνδρῶν καὶ κτηνῶν ἐφονεύθη, multitudo caeſa (eſt) 4, 15, 13.

φονικὸς, ph. de re, θυμῷ φονικῷ, ſanguinario 3, 7, 6. avido caedis. - Neutr. c. art. p. ſubſt., τὸ φονικὸν πάτριον ἔχων, caedis cupiditatem 7, 4, 4. - c. gen perſ. et praep. εἰδὼς αὐτοῦ τὸν θυμὸν καὶ τὸ φ. ἐπὶ τοιοῖσδε γράμμασι, gnarus - furoris et animi ſanguinarii 4, 12, 15. - de perſ. ſuperl. αὐτὸν -, φύσει ὄντα ὀργίλον καὶ φονικώτατον, valde ſanguinarium 4, 9, 6. οἱ ἐκεῖσε ἄνθρωποι - εἰσὶ - φονικώτατοι, caedis avidiſſimi 2, 9, 15. 3, 14, 14. maxime ſanguinarii 3, 3, 6.

φόνος, phyſ. in bello, c. gen. perſ. et adi. πολὺς τῶν ϛρατιωτῶν γίγνεται, caedes 5, 2, 4. πολὺν ἐργασάμενος φόνον τῶν λ. 4, 11, 11. — ſine caſu, τοσοῦτος ἐγένετο φ. 4, 9, 17. πολλοῦ ἐργασθέντος φόνου, ſtrage 3, 4, 10. † πολλὴν ἁρπαγὴν καὶ φόνον εἰργάσαντο, caed. 3, 3, 6. - Extra bell., univerſe, cum gen. perſ. πᾶς οἰκείου φ. 4, 5, 3. τοῦ Περτίνακος φόνου 2, 14, 6. τῷ Περτ. φόνῳ 2, 9, 11. 16. † τῷ φ. ἐπεξελθεῖν 7, 4, 13. ſc. αὐτοῦ. - ἐπὶ τῷ παιδὸς φ. ob necem 4, 6, 6. τὸν ἐκείνου φ. caedem 2, 6, 13. μετὰ τὸν ἐ. φ. 4, 9, 3. ἐνετείλατό μοι φ. σοῦ 3, 12, 5. ἀγγέλλοντες τὸν φ. τοῦ Μ. 8, 6, 3. - ſimul c. adi. φ. οὐκ ὀλίγος ἐγένετο καὶ — ἀνθρώπων 7, 7, 6. εὗρε - τῶν λοιπῶν τοιοῦτον φ. 1, 17, 9. — Sine caſu, διὰ ξίφους χωρήσας καὶ φ. 4, 4, 5. κατεργασθέντος αὐτῷ τοῦ φ. ib. 8. τοιοῦτον ἄνδρα φόνῳ ἀπεσκευάσαντο 2, 10, 7. ἐπὶ φόνῳ ἥκειν 2, 1, 15. (αὐτὸν) ἐκπέμπει ἐπὶ τὸν φ. 3, 11, 20.

γραμματεῖον ᾔτησε, τοῦ φ. φέρον τὰς ἐντολὰς 5, 11, 18. de caede adhuc futura. - cum adi. μητρῴου φ. 1, 3, 9. τοῦ φ. διαβοήτου γενομένου 4, 4, 19. φ. βασιλικῷ 4, 6, 22. εἴ τινα ἐκπέμποιεν ἐπὶ φόνον ἄκριτον, ad occidendum indemnatum 3, 11, 19. - Nominatim per Plur., c. ſubſt. ἐξ ἀδικίας φόνων, ex iniuſtis caedibus 3, 8, 14. †† τὴν νεολαίαν - παντὶ τρόπῳ φόνων ἀναιροῦσιν, omni caedis genere 4, 9, 13. in lanienа Alexandrina. φ. ἀλλότριος, a caedibus 6, 9, 16. - c. adi. πλειόνων γενομένων φ. λ. ſi plures ſiebant caedes 7, 3, 2. - in bello et opp. σπουδαῖς μᾶλλον καὶ θυσίαις σχολάζειν, ἢ φόνοις 8, 3, 5. ††† ποτὸν, αἵματι καὶ φόνοις μεμιασμένον, ſanguine et caede 8, 5, 17. caeſis, cadaveribus, abſtractum p. concreto vel perſ. vel rerum ſ. corporum. - cum gen. perſ. ut obiecti, πᾶσα νὺξ ἔφερε φόνους παντοδαπῶν ἀνθρώπων 4, 6, 8. caedes, v. ἔφ. et νύξ. - ſed cum gen. perſ., ut auctoris, ſimul cum adi. εἰς τοὺς ἐκείνου ἀκρίτους φ. caedes 1, 14, 13.

Φορὰ, trop. c. gen. rei, πολὺ πλῆθος ἀνδρῶν σοφῶν ἤνεγκεν ἡ τῶν ἐκείνου (Μάρκου) καιρῶν φορὰ, proventus, 1, 2, 7. feracitas, fecunditas, ubertas, vis et facultas, copiam aliquam proferendi, felicitas, ſ. p. adi. et ſubſt., tempus ferax, tempora felicia.

Φοράδην, ph. φερόμενος λ. lectica 3, 14, 6. in lect. φορεῖον, ph. de inſtrum., c. adi. συγκαθεσθεὶς αὐτῷ ἐν τῷ βασιλικῷ φορείῳ, lectica 5, 8, 13.

Φόρος, phyſ. de pecun. τὰ βάρβαρα χειρώσασθαι καὶ εἰς φόρου συντέλειαν ὑπάγεσθαι 6, 2, 3. tributi, vectigalis, v. ὑ.

Φράσις, ph. in opp. ἐπεμελήθησαν φράσεως καὶ εὐφωνίας, dictionis 1, 1, 1. elocutionis, v. εὐφ.

Φράσσω et φράττω, ph. de perſ. c. acc. loci et abl. modi rei quae, ποταμῶν μεγέθεσι, - φράξας τὴν ἀρχὴν, ὠχυρώσατο, ſepium imperium 2, 11, 9. φράξαντες πᾶσαν τὴν - ἄνοδον τῷ πλήθει τῶν ὄχλων, circumſepto clivo 7, 10, 9. - ſimul c. adv. τάχιστα φ. τῷ τείχει τὴν πόλιν, communita muro urbe 8, 2, 13. ἀεὶ τὰ γυμνὰ ἑαυτῶν - φραττόντων τοῖς ὅπλοις, quippe - protegebant armis 6, 5, 21. - cum acc. perſ. abl. inſtrum. et praep. φράξαντες (αὐτοὺς) ἐν κύκλῳ τοῖς ὅπλοις, circumſeptos armis 2, 13, 8. cum ſepſiſſent eos circumcirca armis, incluſiſſent. - ſed cum acc. perſ. ſ. pron. recipr. et abl. inſtrum. μήτε πανοπλίᾳ φράσσοντες αὑτοὺς, munientes ſeipſos 3, 4, 19. - † ſimul c. adv. ταύτῃ - φρουρᾷ μείζονι ἔφραττεν ἑαυτὸν, muniebat ſeipſum 3, 5, 11. — †† al. not. ſimul c. praep., φράξαντες αὑτοὺς οἱ στρατιῶται εἰς φάλαγγος σχῆμα, condenſati 2, 6, 19. qui Bg. mutat act. cum pron. recipr. in ſyn. paſſ., denſantes ſeipſos. - Paſſ. de perſ. c. acc. loci ellipt. et adv. ſ. formula modi, ἔπειτα, (κατὰ) τὸ σῶμα ἕκαστον (αὐτῶν) φράττεσθαι, ὡς οἷός τε ἦν, corpus quemque munire, ut poſſet 7, 11, 14. qui Bg. videatur ſumere vim Med., p. ut muniretur quisque corpore ſ. quoad corpus. - De re et loco, c. abl. modi, et quidem rei, πεφραγμένου (αὐτοῦ, τοῦ ἐρύματος) ὄρει καὶ κρημνῷ, quod eſſet (munitio) ſepta 3, 3, 8. †† c. abl. perſ. τὸ ἔθνος στρατοπέδοις πέφρακτο, ea provincia exercitibus munita fuerat 7, 9, 3. - †† al. not. c. praep. ἐλπίζοντες πεφράχθαι τὰς διόδους ἐς κωλύμην λ. obſtructas (eſſe) vias 8, 1, 15.

Φρεατιαῖος, phyſ. de re, ὕδατος Φρεατιαίου, aquae puteanae 8, 2, 16.

Φρὴν, mor., in Plur. tantum, ἅτε ἀνὴρ οὐκ ἔξω Φρενῶν καθεςὼς, mentis compos 3, 11, 17. non extra mentem poſitus ſ. extra ſe, i. retinens animi praeſentiam, et facultatem cogitandi conſilii que capiendi, noſtr. *nicht* auſser *ſeiner* Faſſung *gerathen* ſ. *kommen.* - cum adiuncto, ἦν παρὰ τοῖς ὄχλοις ἐν ὑπολήψει Φρενῶν καὶ ἀγχινοίας, vulgo exiſtimabatur ſolers 7, 10, 7. in opinione prudentiae, ſapientiae, ut Lat. *mens*, v. ἀγχ.

Φρονεῖν, mor. de perſ., c. acc. rei, in bello, ἔτι ὁ ςρατὸς τὰ Ῥωμαίων Φρονεῖ, exercitum cum Romanis ſentire 8, 6, 13. idem velle, favere, ſc. τὰ πράγματα, rebus alicuius ſtudere, commodis, ſ. μέρη, partibus. εἰ τὰ Μαξιμίνου Φρονοῖεν, Maximino faverent 7, 7, 13. τὰ ἐκείνου Φρονεῖν, illi ſe ſtudere 2, 12, 4. πᾶσαν τὴν - ἤπειρον - τὰ Νίγρου Φρονοῦσαν, quae cum Nigro faciebat 2, 14, 14. ὅσον - ὑμᾶς ὤνησε - τὰ Ῥωμαίων Φρονήσαντας ſententiam Romanis accommodaſſe 8, 7, 8. - ſimul cum abl. rei ſ. cauſae, Νικαεῖς -τῷ πρὸς Νικομηδέας μίσει τἀναντία ἐΦρόνουν, Nicaeenſium contraria erant ſtudia 3, 2, 18. contrariis partibus ſtudebant, Nigro, ſq. explic. - extra bell., in foro, ſimul c. praep. εἰ δικάζοιεν τὰ ἐν. ἐΦ., ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν λ. contraria ſentiebant 4, 4, 1. in iure dicendo diſſentiebant ſic, ut pronunciarent in commodum eorum, quibus quisque favebant, ſi vel maxime iniqua eorum eſſet cauſa; unde adverſarii in bona cauſa quanquam ſubibant damna tamen.

Φροντίζειν. mor. de perſ. c. gen. rei, it. acc. ellipt. ὁ δ', (κατ') οὐδέν τι Φροντίζων τῶν ἐπεςαλμένων, nihil curans epiſtolam 6, 2, 13. contemnens. - c. adv. ſimul, τῶν πρὸς τοὺς βαρβάρους μετρίως ἐΦρόντιζεν, de rebus adverſus barbaros gerendis non magnopere ſolicitus 3, 15, 2.

Φροντὶς, mor. de intelligentia ſ. mente ſ. cogitatone, c. gen. rei, it. adi. τοῦ δημωΦελοῦς ὀλίγη τοῖς καθ' ἕνα Φ. exiguam ſinguli habent rationem 2, 3, 21. ſc. ἐςὶ, cura eſt ſingulis, ſinguli valde curant, magni faciunt, valde ſtudent adiuvare. - cum mero gen. tali, ἐπιδοῦναι αὐτὸν εἰς τὴν τῆς ἀρχῆς Φροντίδα, ut daret ſe ipſum imperii curae 2, 15, 6. curat imperium. - cum praep. ἀνειμένης αὐτῷ τῆς περὶ τὰ πολεμικὰ Φροντίδος, laxatis bellorum curis 6, 6, 13. v. ἀν. - ††† τῆς Φ. καὶ τῶν βασιλείων καμάτων ἀπῆγεν αὐτὸν, a cura 1, 8, 3. rerum cogitatione. † per formulas e praep. πάντα εἶχον διὰ Φροντίδος ἄνδρες δύο, omnia curabant 8, 2, 14. - ſimul c. inf. et acc., διὰ Φ. ἔσχε τοὺς παῖδας αὐτῷ - μὴ εἶναι ἐν ἑτέρου ἐξουσίᾳ, curavit, ut liberi ſui non eſſent 3, 2, 9. - †† ὑπὲρ τοῦ καὶ τὰ βάρβαρα ἡσυχάζειν ἔθνη, δ. Φ ἡμεῖς ἕξομεν, nobis curae erit 8, 7, 15. v. ὑπ., quae praep. cum reliquo membro per ſe ſumto, ſupplebitur ad formulam δ. Φ. ἡ. ἕξ. modo gen. pron. τούτου, *hoc* nos *curabimus*, vel potius acc. τοῦτο, ut in pr. loco ex 8, 2, 14. qui acc. pendet e v. ἔχ. ſolo; noſtr. *etwas in* Beſorgung *haben.* - Al. not. p. triſti et cogitatione et ſenſu ſ. affectu, c. adi. γράμματα - εἰς μείζονα Φροντίδα ἐνέβαλεν (αὐτὸν,) in maiores curas 6, 7, 4. praec ἐτάραξε. - In Plur. κυμαίνουσαν ἔχων τοσαύταις Φροντίσι τὴν ψυχὴν, curis 1, 4, 1. Φ. μεγίςαις τὴν γνώμην ἐταράττετο, 2, 3, 1. - ſimul in opp. σκυθρωπὸς ἦν καὶ ἐν μεγάλαις Φ. in magna ſolicitudine 7, 8, 1.

v. σ. - † c. adiuncto, πάσης τῆς νυκτὸς ἐν φ. καὶ δέει διαγρηγορ. in curis 5, 4, 8. †† καμάτοις καὶ φ. τετρυχωμένος 1, 3, 1. quo poſtr. loco valeat quoque, ut ſupra 1, 8, 3. in ſing., tantum p. cogitationibus rerum, ad imperium pertinentium, deliberationibus, conſiliis, mente agitatis, cum opera corporis quadam, noſtr. *Sorgen*, v. καμ.

φρουρὰ, ph. p. actu, τὴν πίστιν καὶ τὸ ἐχέγγυον τῆς φρουρᾶς προδόντας, officium cuſtodum 2, 13, 16. cuſtodiae, de Praetorianis. τῶν πλείστων ἐς τὰ ἐγκεχειρισμένα τῆς φ. χωρία ἀνακεχωρ. 8, 5, 19. c. v. χωρ. - ſimul c. adi. τὴν νυκτερινὴν φρουρὰν ἐκ περιόδου ἐγκεχειρισμένος, cuſtodiam 3, 11, 12. ubi et poteſt eſſe c. praep., ni haec pendeat a v. ἐγκ. - τῶν ἐναντίων ἀμέριμνον ἔχειν τὴν φ. οἰομένων 3, 3, 9. - † ſimul cum adiuncto e ſubſt. μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ φ. διηγοῦντο, cautione 4, 4, 4. - cum gen. loci, τοὺς τὴν φ. τῆς γεφύρας καὶ τὴν ἐπιμέλειαν πεποιημένους (πεπιστευμένους,) cuſtodia 7, 1, 16. - ſed rei, ὡς τὴν τοῦ σώματος φ. ἐγχειρισθῆναι 1, 12, 8. - Al. not. de perſ., per abſtr. p. concr. ὑπεξέρχεται μεθ' ἧς εἶχε φρουρᾶς περὶ ἑαυτὸν, cum praeſidio, quod habebat rel. 4, 9, 12. p. μετὰ φρουρᾶς, ἣν εἶχε λ. cum cuſtodia, i. cuſtodibus. τοὺς ἐλθόντας πρέσβεις μετὰ φρουρᾶς πρὸς ἐκεῖνον παρέπεμψαν, cum cuſtodibus 7, 7, 14. noſtr. *mit einer Bedeckung*. — ſimul c. adi. πλείονι περὶ αὐτὸν ἐχρῆτο φρουρᾷ, maiori cuſtodia 1, 11, 15. φ. μείζονι ἔφραττεν ἑαυτὸν, cuſt. maiore 3, 5, 11. οὔτε τὴν συνήθη φ. ἔπεμψαν τῷ Ἀ. 5, 8, 12. - † abſ. in Pl. φρουρὰς ἐπὶ τῶν πύργων καταστήσαντες, excubiis diſpoſitis 2, 5, 15. φ. ἐπιστήσαντες, cuſtodias 4, 1, 9. - cum gen. loci et adi. φρουρὰν καταλιπὼν τοῦ ἐρύματος - αὐτάρκη, cuſtodes 3, 2, 21. - cum gen. perſ. οὔτε δορυφόρων φρουρὰ ἱκανὴ ῥύεσθαι τὸν ἄρχοντα, cuſtodia 1, 4, 10. - †† per adi. ſyn. huic gen, τὴν δορυφόρον φ. — αὐτὸν ἐγκαταλιποῦσαν, ſtipatorum cuſtodia 2, 12, 9. v. δ. — Al. not. de loco, συλλαβὼν πάντας -, φρουρᾷ δοὺς, εἶχε σὺν αὐτῷ, in cuſtodiam datos 3, 2, 10. οὓς - συλλαβὼν εἶχεν ἐν φ. in cuſtodia ib. 7. quanquam in not. prima, p. actu, erunt et iſta loca, et ſqq. ἕκαστος, ᾗ ἐγκεχείριστο φ., λιπὼν, relicta ſtatione 2, 5, 4. καταλιπόντες τὴν φ., φεύγουσιν, deferentes cuſtodiam 3, 3, 12.

φρουρεῖν, ph. de perſ., c. acc. loci, τὸ στρατιωτικὸν, ὃ - φρουρεῖ τὴν Ῥωμ. ἀρχὴν, tuetur 2, 9, 1. ὡς - τὰ στρατόπεδα φρουροίη τὴν - ἀρχ. tutarentur 4, 3, 13. τοὺς πεμφθέντας - φρουρεῖν Βιθυνίαν, ad tuendam B. 3, 2, 18. e. ὥς τινας - τοὺς νεὼς φ. cuſtodirent 7, 3, 14. τῶν τὰ λοιπὰ μέρη φρουρούντων, eos, qui cuſtodiebant 8, 3, 7. ἐφρούρουν τὸ τεῖχος, cuſtodiebant 7, 11, 12. ἔπεμψε - τὸν φρουρήσοντα τῆς Ἰταλίας τὰς εἰσβολὰς, qui cuſtodiret 3, 6, 23. — cum adiuncto, ὡς τὴν πόλιν φρουροῖεν καὶ προασπίζοιεν αὐτῆς, cuſtodirent 7, 12, 3. - † Nominatim de Praetor. τῶν φρουρούντων δορυφόρων, cuſtodibus corporis 8, 5, 22. - cum acc. loci, τοὺς στρατιώτας, οἳ φρουροῦσι τὰ βασίλεια, milites, cuſtodes regiae 4, 4, 9. † σὺν τοῖς δορυφόροις, οἳ τὴν βασίλειον φρουροῦσιν ἀρχὴν, (Var. L. αὐλὴν,) cuſtodiunt 8, 7, 20. - †† ſimul cum adv. ἡ Μαμμαία - πανταχόθεν ἐφρούρει τὴν αὐλὴν, cuſtodiebat 6, 1, 11. per Praetorianos, it. in ſqq. locis. - c. acc. perſ. et adiuncto, φρουρεῖν (αὐτοὺς,) φράξαντες λ. cuſtodirent 2, 13, 8. — † an ſimul c. adv. ἐφρούρουν τε αὐτὸν παντοίως ὁρῶντες ἐπιβουλευόμενον λ. cuſtodiebant que, omnifarium eum videntes inſidiis

impeti 5, 8, 3. qui Bg., commate poſt τε facto, ad ſq. v. retulit cum adv. quoque acc. pron., in medio poſitum. - Paſſ. de loco, ἵν' αἰγιαλοὶ Φρουρῶνται, cuſtodirentur 8, 5, 11. - c. adiuncto et forſan etiam c. adv. ἐπειδὴ ἀπηγγέλη Φρουρουμένη καὶ κεκλεισμένη γενναίως ἡ πόλις, defendi - diligenter 8, 3, 1.

Φρούριον, ph. de loco, c. adiuncto, Φρούρια καὶ ϛρατόπεδα τῆς ἀρχῆς προυβάλετο, praeſidia et exercitus 2, 11, 9. caſtella, τὰ ϛρ. καὶ τὰ Φ. - τειχίσας, caſtris et caſtellis communitis 6, 7, 11.

Φρουρός, ph. de perſ. cum gen. rei, Γερμανοὶ ἱππεῖς, οἷς ὁ Ἀντωνῖνος (Caracall.) Φρουροῖς τοῦ σώματος ἐχρῆτο, cuſtodibus corp. 4, 13, 13. τοὺς Γερμανοὺς · τοῦ σώμ. ἑαυτοῦ Φρουροὺς ποιήσασθαι 4, 7, 3. τοὺς συνόντας ἐκείνῳ ϛρατιώτας καὶ Φ. τοῦ σ. 6, 8, 15. — c. adiuncto et gen. perſ. ὑμᾶς, Φύλακας καὶ Φ. δοκοῦντας βασιλέως, - cuſtod. et excubitores principis 2, 5, 10. de Praetorian. - †† ſimul c. adi. μηδὲ τοὺς ϛρατιώτας - πιϛοὺς εἶναι Φ. ὑπηρέτας 2, 8, 8. v. ὑπ.

Φρύγανον, ph. πᾶν - Φρυγάνων πεπλήρωται, cremiis 4, 2, 13. ὑπὸ - Φ. πλήθους, cremiorum ib. 21. in aedificio conſecrandi imperat. Rom. Φ. ἄνωθεν ἐπιβληθέντων, ſarmentis 8, 4, 11. in ponte navali, ſuper cupas.

Φρυγία, reg. Aſiae, τινὰ τῆς Φρυγίας χῶρον, Phrygiae 1, 11, 3. εἰς Φρυγίαν 6, 4, 11.

Φρυκτώριον, ph. de loco, turris genere, ἀπεικάσαι τις ἂν τὸ σχῆμα τοῦ κατασκευάσματος Φρυκτωρίοις, ἃ λ. ſpeculis his 4, 2, 15. ſq. deſcript., noſtr. *Wachtthürm.*

Φρύξ, de perſ. cum acc. ellipt. Κλέανδρος, - τὸ γένος Φ. Phryx 1, 12, 8. - c. mero ſubſt. ἀπ' Αἰνείου τοῦ Φρυγός, ab A. Phryge 1, 11, 9. Ἰλῳ τῷ Φρυγὶ, I. Phrygi ib. 4. - Plur. abſ. Φρύγες ὠργίαζον λ. Phryges ib. 7. †† p. loco, poſt praep. πέμψαντες πρέσβεις εἰς Φρύγας, in Phrygiam ib. 9.

Φυγαδεύειν, ph. de perſ. ſenſu civili, c. acc. perſ. συκοΦάντας - Φυγαδεύων, exilio afficiens 7, 6, 7. τοὺς δημότας ἐΦυγάδευεν, exil. afficiebat 7, 9, 23. οὓς δὲ ἐΦυγάδευσεν, ex. affecit 5, 7, 11. — cum praep. τὴν κόρην - εἰς Λιβύην ἐ. relegavit 6, 1, 21. - Paſſ. de perſ. τινὲς αὐτὸν - πεΦυγαδεῦσθαι ἔλεγον, exilio affectum (eſſe) 3, 10, 11.

Φυγάς, ph. de perſ. et imperatore ipſo, μάτην ὑπὲρ - Φυγάδος μάχονται, pro fugitivo 5, 4, 18. - de militib. c. ſubſt. p. adi. τῶν Φυγάδων ϛρατιωτῶν λ. profugi illi milites 3, 4, 20. - de civib. abſ. τοὺς Φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας ἐπανάγων, exules 7, 6, 7.

Φυγή, ph. in bello, cum gen. perſ. et adi. Φ. πολλὴ - τῶν ϛρατιωτῶν γίγνεται, fuga 3, 2, 4. - cum ſolo gen. tali, γενομένης Φυγῆς τῶν δημοτῶν, in fugam plebe verſa 7, 12, 10. ὡς - ἐπύθετο - τὴν τοῦ Μακρίνου Φυγὴν, ut audivit, Macrinum fugiſſe (e pugna) 5, 4, 18. - †† cum adv. ſimul, ἥσθη ἐπὶ τῇ τῶν Ἰταλιωτῶν εὐθὺς Φυγῇ, delectatus eſt, quod Itali ſtatim fugiſſent 8, 1, 10. v. εὐθ. Sine caſu, c. adi. τοῖς μὲν ῥᾳδία ἦν ἡ Φ. receptus 3, 14, 19. — in opp. ἐξ ἐπιδρομῆς ἢ Φ. κερδαίνειν νομίζουσιν, fugiendo 6, 3, 14. - abſ. Φυγὴν - ἡμῶν καταγνοῦσι, fugam 1, 6, 15. - † per formulas e praepp. ἐς Φ. ἐτράπησαν, in fugam 1, 12, 17. ἀναχωρούντων εἰς Φ. fugâ recedentibus 7, 2, 13. οὔτε δρόμῳ χρήσασθαι δυναμένων πρὸς Φυγὴν, ad fugam 4, 11, 10. - Extra bell.,

ſenſu civili, in opp. φυγαῖς ἢ θανάτοις ἐζημίου (αὐτοὺς,) exilio 7, 3, 9.

φύλαξ, ph. de perſ. c. gen. loci, αὐτῷ, - τοῦ θαλάμου φύλακι, cuſtodi 1; 17, 12. ſc. βασιλικοῦ, cubiculario. καλέσας τοὺς τοῦ βασιλικοῦ θ. φύλακας, vocatis imperatoriis cubiculariis 3, 12, 2. - c. gen. perſ. et adiuncto, ὑμᾶς, φ. καὶ φρουροὺς δοκοῦντας βασιλέως cuſtodes 2, 5, 10. - † an cum praep. ὅπερ ἰδόντες οἱ ἐπὶ τοῦ ἐρύματος φύλακες, munitionis cuſtodes 3, 3, 12. ubi, ſuppleto particip. ὄντες, ſtabit, ut in ſq. loco. - abſ. συνεὶς ἀποδεδρακότας τοὺς φ. ib. 13. vel ſc. αὐτοῦ, τοῦ ἐρύματος. - ἀγνοούντων - τῶν φυλάκων 3, 12, 18. ubi cuſtodes ſunt milites Praetor. gregarii, ut in ſq. loco. - c. adi. διὰ μέσων ἐκφέρουσι τῶν φ. 2, 1, 3.

φυλάσσειν et φυλάττειν, ph. de perſ. c. acc. perſ. ἵνα φυλάττοιεν αὐτὸν, cuſtodirent 1, 17, 3. milites, nominatim Praetor., it. in ſqq. loc. - ſimul cum adiuncto, οὐδ' αὐτὸν - φυλάξαι ἢ σῶσαι ἠδυνήθητε, tutari 2, 13, 13. - c. acc. loci, τοὺς φυλάσσοντας τὴν βασίλειον αὐλὴν δορυφόρους, cuſtodientes 2, 1, 2. † ἀποκλείσαντες τὸ ἔρυμα, ἐφύλαττον (αὐτὸ.) tutabantur 3, 2, 20. - †† ſimul cum adv. ἀπεκρίνατο, - ἀγαπητῶς τὰ ἑαυτοῦ φυλάξειν, contentum futurum, ſi ſua defendat 3, 1, 4. ſuas terras. - c. praep. εἰξάντων αὐτοῖς τῶν περὶ τὰς αὐλείας εἰσόδους φυλαττόντων, cedentibus atrienſium ianuarum cuſtodibus 8, 8, 13. †† διεγείρουσι τὸν φυλάττοντα, ianitorem 2, 1, 15 ubi adeo de dormiente ei ſuppleri poteſt acc. perſ. et pron. αὐτόν. Al. ſenſu et Lat. c acc. rei et dat. perſ. it. adv. οὐδὲν ἧττον μέντοι - ἐφύλαττε τὰς τιμὰς τῇ ἀδελφῇ. conſervabat 1, 8, 8. - †† trop. c. acc. rei et adv. νῦν φυλάσσοντες τὸν στρατιωτικὸν ὅρκον, obſervato militari ſacramento 8, 7, 8. - †† Al. not. ſimul cum adiuncto, τοῦτοι πιστότατον ἡγούμενος, καὶ ἀπορρήτους μόνον οἷόν τε φυλάξαι καὶ πληρῶσαι ἐντολάς, ſervare 3, 11, 9. celare, tacere, ſilere, nemini aperire, noſtr. *bey ſich behalten.* - † Al. not. cum acc. rei, ζώσας κατώρυττεν (Veſtales,) ὡς μὴ φυλαττούσας τὴν παρθενίαν, quaſi non ſervantes 4, 6, 9. conſervantes, tuentes, noſtr. *behalten*, ſ. *bewahren.* - † Al. not. καιρὸν φυλάξας καὶ τόπον ἐπιτήδειον, tempore obſervato et loco idon. 1, 8, 11. animadvertere, quaerere, eligere, exſpectare, noſtr. *beobachten*, bemerken, *wahrnehmen*, ſ. *erſehen*, it. *abſehen.* - Paſſ. ph. de perſ., cum adv. forte, it. cum adiuncto, ὡς ἂν σωθῇ ἐκεῖ φυλαχθεὶς, ut incolumis conſervetur ibi cuſtoditus 4, 4, 9. qui Bg. et ipſe ſine commate ambiguum relinquit, ad utrum v. pertineat adv. - de re, abſ. τὰς εἰσόδους - φυλάττεσθαι κελεύων, cuſtodire 3, 1, 3. qui Bg. ſumſerit in Med., p. cuſtodiri. - † c. adiuncto, αἱ - ὁδοὶ - ἐφυλάττοντο, ὡς μηδένα διαβαίνειν, ſervabantur 8, 5, 12. poſt ſyn φρουρῶνται ſ. pr. - †† trop. τοῖς στρατιώταις χαριστήρια, ὁμολογήσας τῆς φυλαχθείσης πίστεως, ſervatae ſidei 1, 7, 12. — Med. de perſ. trop. cum adiuncto, παρέσχε - ἐκείνῳ προμαθόντι φυλάξασθαι, ut ille, ante certior factus, caveret 1, 8, 13. ſibi, vel illum, ſicarium, ſc. αὐτόν. noſtr. *ſich hüten*, impedire, ne ſibi noceretur, periculum que ac damnum declinaret. - c. acc. perſ. φυλάττεσθαι ἄνδρα ἀπατεῶνα, ut caveret hominem 3, 5, 9. caveret ſibi ab hom. - c. acc. rei, εἰ μὴ φυλάξῃ κίνδυνον, λ. niſi caveris periculum 1, 9, 10. ubi noſtr. *verhüten.*

φυλλοβολεῖσθαι, ph. Paſſ. de perſ. c. praep. ὑπὸ τοῦ δήμου - φυλλοβολούμενον 7, 10, 15. foliis petitum et ſertis floribus que a pop. - Med. c. acc. perſ. ἐφυλλοβολοῦντο τὸν Μάξιμον, frondibus conſpergebant 8, 7, 4.

φυσικὸς, de re, phyſ. φυσικὸν ἦθος πρᾶον, a natura 6, 1, 14. i. q. alias abl. φύσει.

φύσις, ph. de re, c. gen. rei, φ. τῶν ποταμῶν αὕτη, natura 6, 7, 17. τῶν χωρίων τεκμαιρούμενοι τὴν φύσιν 8, 1, 16. - in opp. τῆς φύσεως νικώσης τὴν τέχνην 3, 3, 11. phyſica re, phyſicum corpus, vires rei phyſicae, naturalis impetus aquae. de animal. ζῶα, τὴν ἑαυτῶν φ. μὴ τηροῦντα, ſuam nat. 1, 14, 2. naturalem ſtructuram, ſq. explic. - †† de quaſi perſ. abſ. ἅπερ ὄρη, - ὥςπερ τεῖχος Ἰταλίας, ἡ φ. ἤγειρεν 8, 1, 12. καὶ τοῦτο - παρασχούσης τῆς φ. Ἰταλιώταις 2, 11, 16. ὥςπερ τῆς φ. ἐργασαμένης ςάδιον μάχης 3, 4, 4. naturalis conſtitutio ſoli, ſ. auctor naturae, ſoli, terrae. - †† cum adi. ſimul, φιλοτιμησαμένης - τῆς ἀνθρωπίνης φ. 1, 13, 12. auctore humanae naturae, hominum, rerum hum., deo, providentia div. - † de homine, in opp. τὴν μὲν - προςηγορίαν ἡγεῖτο φύσεως, τὴν δὲ ἀρετῆς κοινωνίαν 1, 5, 8. hanc filii appellationem putabat eſſe communionem naturae, ſ. ſignificare, indicare, communem eſſe alicui cum alio naturam, genus, ortum, natales, aliquem cum altero coniunctum eſſe nativitate, genere, ortu, natalibus, i. ſic, ut ab altero genitus ſit et ortus. — Nominatim, per abl., de perſ., in opp. Ἀντωνίνου υἱὸς - τῇ φύσει, τῇ δὲ ὑπολήψει ἄλλου, naturâ 5, 3, 19. nativitate, genere, origine; ſ. p. adv. vere ſ. revera. - Sed ſine art. et extra relat., in utr. partem, φ. τὸ ἀνθρώπινον ἐλεεινὸν λ. 1, 4, 3. naturaliter, naturali modo et inſtitutione animi, ſenſu; cum homines nati ſint cum ſenſu miſeriae alienae; naturali bonitate. - φ. τὸ βάρβαρον φιλοχρήματον 1, 6, 25. Germani, pro ratione animi naturali, non ſatis culti artibus et ſapientia, ut pecuniae pretium verum ſtatuere poſſint; it. p. adv. valde. φ. κοῦφον τὸ Σύρων ἔθνος, λ. 2, 7, 13. 4, 8, 18. per ingenii rationem naturalem, quam habent e parentibus; vel ſine incitamentis alienis. φιλέορτοι φ. Σύροι 2, 7, 15. ὁ Σεβῆρος - ὀργῆς ἥττων ὢν φ. 3, 6, 1. per animi corporis que et ſanguinis rationem, noſtr. *Naturell* ſ. *Temperament.* φ. ὢν ἐχθρὸς (αὐτῶν, τῆς συγκλήτου) χαλεπώτατος, καὶ μικρᾶς προφάσεως δεόμενος εἰς τὸ ἀδικῆσαι, ſuapte natura 3, 8, 6. per naturales animi motus, quos celeres vehementes que vocamus, per quos quidam homines ſunt fere etiam vehementi et acri ira, et acerbiſſimi in inimicitiis, et hinc quoque facile irritabiles, etiam ad nocendum per iniuriam et ſine magna cauſa. φ. μισῶν τὸν ἄνθρωπον 3, 12, 22. naturalibus e cauſis, i. probabilibus, ob hominis faſtum, it. ingratum coniugium (3, 10, 14.) ſed et forſan ſimul ut ſq. loco. φ. ὄντα ὀργίλον καὶ φονικώτατον, nat. 4, 9, 6. Caracall., per naturales impetus. νεανίσκον φ. εὔτολμον 7, 6, 11. φ. χαύνου τὸν τρόπον, ſuapte natura 5, 8, 8. - φ. ὢν ἀλαζὼν, nat. 6, 2, 15. - † ſimul cum adverb. φ. μὲν καὶ φιλόδοξος ἄλλως ὑπάρχων 3, 14, 3. φ. μὲν καὶ ἄλ. αἰδέσιμος, ſuapte nat. 8, 3, 16. ob naturae animi que dotes et virtutes. - † nominatim de Maximino, φ. ἀλλοτρίως καὶ ἀπεχθῶς πρὸς αὐτοὺς (populum et ſenat. Rom.) 7, 10, 2. φ. ἦν τὸ ἦθος, ὥςπερ καὶ τὸ γένος, βάρβαρος 7, 1, 4. per naturalem conditionem animi (cf. ib. 25.) et gentis, unde fuit, per

odium aliorum hominum univerſum et propenſionem ad ferocitatem crudelitatem que, cui comes odium iſtud, ſq. explic. in loco poſtr. Ubi tamen neo repugnant, ut nec in aliis antea locis, notiones illius abl. φ. p. adv. Lat. *revera* ſ. *plane*, prorſus, *valde*, it. *ſponte*; it. per formulam Lat. *in ſe* ſ. *per ſe*, i. ſine alio reſpectu, non habita ratione rerum et cauſarum aliarum, praeter alias cauſas. - De re. κόμη φύσει ξανθή, λ. natura 1, 7, 9. per ſe, ſine arte. φ. πρόσωπον ὡραῖον, ſuapte nat. 5, 6, 24. ſine fuco et ceruſſa. - de loco, φ. πολυάνθρωπος οὖσα ἡ Λιβύη 7, 4, 9. naturâ, per ſe, non accedentibus aliis aliunde, ut ††† τῇ Ῥωμαίων πόλει, ἅτε πολυανθρώπῳ τε οὔσῃ, καὶ τοὺς πανταχόθεν ὑποδεχομένῃ 1, 12, 1. ubi Mss. habent οὔσῃ φύσει, et ipſe Pol. „per ſe“ i. ſine advenis; qui abl. exciderit et firmetur e loco pr.

φυτὸς, Paſſ. de re, phyſ. Neutr. c. art. p. ſubſt. τῆς συνεχείας τῶν φυτῶν, arborum 7, 2, 11.

φύω, de perſ. trop. c. adv. et inf. cum nominat. πεφύκασι δέ πως εἶναι φιλ., natura autem quodammodo ſunt dicaces 4, 9, 4. qui Bg. mutat formulam in abl. ſuperiorem φύσει et inf. in finitum v. εἰσὶ, per naturalem ingenii rationem, naturalem facultatem. — Per particip. c. ſolo inf. τολμῆσαι - πεφυκὼς, ad audendum natura factus 1, 17, 14. natus. cui quid eſt naturale et ingenitum, qui hoc habet cum nativitate, per parentes, per naturam et ingenium naturale, qui inclinat et propenſus eſt eo a natura, per impetum naturalem, nec demum doctrina, arte et conſuetudine, nec perſuaſus et coactus ab aliis, ſed per ſe ac ſponte; quod et ipſum mutes in abl. illum et finitum temp. τολμῶν φύσει, it. in v. Lat. *ſolitus*. - De re, c. adv. dupl. εἰς - ὠμότητα τὴν τοῦ Μαξιμίνου ψυχὴν, καὶ πρότερον οὕτω πεφυκυῖαν, et antea talem ſuapte natura 7, 1, 25. qui Bg. mutat v. iterum in abl. illum, ſed ſecundum adv. modi in adi. ſ. pron. ſyn., oppreſſo (quod pro proprio particip. aſſumi oportet) particip. v. ſubſt., τοιαύτην φύσει οὖσαν, nempe ὠμὴν, quod adi. petendum e pr. ſubſt. ὠμότ., pro vicinioribus, *animum*, et *antea* ita *a* natura *comparatum* ſ. *factum*, propenſum ad crudelitatem natura, i. per ſe, naturalem ingenii rationem, ſine talibus cauſis, (quae in pr. memoratae,) et incitamentis. - Paſſ de re, ph. c. praep., τὰ παρ' ἐκείνοις φυόμενα ἀρώματα, naſcentia apud ipſos 4, 10, 9. nata, edita, producta a terra.

φωνὴ, ph. τὸ καθειμένον τῆς φωνῆς, ſubmiſſam vocem 5, 2, 7. noſtr. *Stimme*. - † ſimul c. adiuncto, τὰ διὰ φ. καὶ γλώττης προφερόμενα, voce 7, 8, 4. - c. adi. μεγάλῃ φωνῇ προειπὼν 1, 8, 12. †† πάντες, ὥςπερ ἐκ μιᾶς φ., - ἀνεκάλουν 1, 4, 21. - Al. not. c. gen. perſ. μεμνημένος ἀεὶ τῆς τοῦ ἐπιδραμόντος φ. illius vocis 1, 8, 15. dicti, verborum, orationis, *Hunc pugionem mittit tibi ſenatus*. - Al. not. cum adi. ἐκεῖνον βασιλικαῖς φωναῖς εὐφήμουν, acclamationibus 2, 7, 8. conſtantibus vel e verbis ſingulis, vel e formulis, titulis, qui acclamari ſolent imperatoribus, v. c. vivat, felix ſit, it. victor, fortiſſimus. - Al. not. c. adi. τὸ ὄνομα (Λάτιον) - ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος φωνῆς εἰς τὴν ἐπιχώριον παραχθὲν, a Graeca voce 1, 16, 4. qui Bg. ceperit p. verbo ſ. vocabulo (λαθεῖν,) dum et procedit, ut in ſqq. loc. - cum gen. perſ. μήτε τῆς ἀλλήλων φ. συνιέντες, vocem 4, 10, 12. immo linguam, ſermo-

nem, noſtr. *Sprache*. τῇ Φοινίκων Φ. lingua 5, 3, 8. τῇ 'Ρωμαίων Φ. 7, 5, 19. - in opp. ἐν τῇ 'Ρ. Φ. εὐπρόσφορος ἐν λόγοις 8, 3, 16. v. εὐπρ. - †† τῇ Φ. καλοῦσιν οἱ ἐπιχώριοι λ. ſua lingua 8, 7, 2. qui Bg. ſupplerit ſaltem pron. ἑαυτῶν, dum et ſolum voc. Φ., ut γλῶσσα, dici queat de voce ſ. lingua, uni genti propria.

φωρᾶσθαι, Paſſ. de perſ. trop. abſ. ſ. c. adv. οἳ ταχέως φωραθέντες ἐκολάσθησαν, qui cito deprehenſi, et rel. 6, 4, 13. qui Bg. adv. retulerit ad v. utr., quoniam reſolvit particip.

X.

Χαίρειν, mor. de perſ. cum abl. perſ. et adv. παιδίον - τούτων δὴ -, οἷς ἀεὶ χαίρουσι 'Ρωμαίων οἱ τρυφῶντες, quibus gaudent 1, 17, 5. - ſine adv. ἔχαιρε - ὁ δῆμος αὐτοῖς, delectabatur 8, 8, 1. Γερμανοὶ - ἱππεῖς, οἷς ὁ 'Αντωνῖνος (Caracall.) ἐ. 4, 13, 13. - c. abl. rei, ἐπεὶ, τούτῳ χαίρειν τοὺς στρατιώτας, ἤλπιζον, ea re delectari 2, 6, 4. τούτοις - χαίροντες οἱ βάρβαροι, delectati 4, 7, 5. χαίρειν τοῖς γινομένοις ὑπὸ τῶν βαρβάρων προσεποιεῖτο 4, 11, 2. κολακείαις - χαίρων, cum aſſentatoribus delectaretur 5, 1, 6. libenter audiret. ἔχαιρον εἰρήνης αἰωνίου ἐλπίδι, laeti erant 4, 11, 2. τῇ ἀνδρείᾳ τοῦ Μαξιμίνου ἐ. delectabantur 6, 8, 7. - ſimul cum adv. καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ τῷ ἡμέρῳ τῆς βασιλείας ἐ. laetabantur 2, 4, 7. ſq. ſyn. εὐφραίνε λ. - † ſimul c. adi. nominat. modi, οἷς, ὡς στρατιωτικὸς δὴ, ὁ 'Αντωνῖνος (Carac.) ἔχαιρε, delectabatur 4, 12, 4. libenter et ſine faſtidio edere ac bibere. - †† cum ablat. perſ. et adv. et praeterea in rect. dupl., cum praep. et ſimul c. coniunct. ἔχαιρον αὐτῷ -, μάλιστα μὲν διὰ -, ὅτι τε λ. delectabantur ipſo, - praecipue quidem propter -, tum vero etiam quod 4, 7, 6. - ††† Sine caſu, c. nominat. particip. Paſſ. χαίρουσι - τοιαύτην - ὄρχησιν κινούμενοι, delectantur eiusmodi ſaltationibus 4, 11, 5. libenter tali - ſaltatione utuntur, v. κιν. - † ſimul c. adv. συστρατιώτης ὑπ' αὐτῶν μᾶλλον, ἢ βασιλεὺς, καλούμενος, χαίρειν προσεποιεῖτο, ſi vocaretur -, delectari ſe ſimulabat 4, 7, 1. — †† c. particip. Act. ἔχαιρεν - μᾶλλον συστρατιώτην μὲ, ἢ υἱὸν, καλῶν, libentius commilitonem me, quam filium, vocabat 1, 5, 8. qui Bg. verb. et adv. μ. contraxit in unum adv. gradus comparativi, at particip. mutavit in finitum tempus. - ††† Per particip. Act. c. verbo finiti temp. παρέπεμπε τὴν θεὸν χαίρων, exſultans 1, 10, 16. τοῖς - ἕκαστος χ. διήγγελλε, laetabundus 2, 2, 5. laetus, hilaris.

χαλεπαίνειν, mor. de perſ. c. dat. perſ. aut rei, ſed oppreſſo, προσποιουμένῳ χ. (αὐτοῖς,) ſe ſuccenſere 2, 9, 16. percuſſoribus Pertinacis, vel τοῖς τετολμημένοις e §. 13. ubi et ſyn. ἠγανακτ. cum praep. et acc. perſ. χαλεπαίνων πρὸς - τοὺς ἐκείνου φίλους, iratus 3, 8, 5. 13. - c. coniunct. et adiuncto, αὐτός τε δυσφόρως ἤνεγκε, καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς ἠγανάκτησε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐχαλέπαινεν, ὅτι, iraſcebatur, quod 6, 6, 1.

χαλεπὸς, trop. de re, Fem. Μάρκον - νόσος χαλεπὴ καταλαμβάνει, gravis 1, 3, 1. periculoſus. τὸ ὄνομα (τοῦ φόνου) - φέρει χαλεπὴν διαβολὴν, gravem 4, 5, 3. magnam, ingratam, noxiam. —

Neutr. ſine ſubſt. cum inf. χαλεπὸν (ἐςὶ,) μετρῆσαι λ. difficile eſt 1, 4, 13. ſc. πρᾶγμα ſ. χρῆμα, ἔργον, coniunctum cum magno et multo labore ac ſtudio, habens multa et magna impedimenta. - Comparat. Neutr. p. adv. τὸν νοσοῦντα, χαλεπώτερον ἔχειν ἀπαγγέλλουσιν, deterius ſe habere 4, 2, 7. in maiori morbo et periculo verſari, per ellipſ. κατὰ τὸ χ. μέρος. Superl. de perſ. Φύσει ὢν ἐχθρὸς χαλεπώτατος, acerbiſſ. 3, 8, 6. graviſſ., maxime iratus et crudelis, ſaevus, implacabilis. - Neutr. p. adv. νοσῶν χαλεπώτατα, graviſſime 5, 4, 20. per ellipſ. κατὰ τὰ χ. μέρη.

χαλεπῶς, trop. cum aliquo v. affectus ſ. animi, διοίσει τὰ λ. graviter 2, 5, 15. cum ira et triſtitia magna, ἔφερον 6, 7, 24. - † ſimul c. adiuncto, χ. καὶ δυσφόρως ἤνεγκε 4, 13, 14. - Sed c. aliquo v. corp. χ. ἀπωδύρετο λ. 1, 8, 10. νοσοῦντι 6, 6, 1. ſq. periculoſe. - † ſimul c. adiuncto, τὸ ςρατιωτικὸν, - μόλις καὶ χ. ὑπερβαλὸν τὰ - ὄρη, vix aegre que 6, 5, 11. cum magna moleſtia, multo labore, multis impedimentis.

χαλινὸς, ph. χαλινῶν ἄνευ, ſine frenis 7, 9, 13. - c. gen. animal. τοὺς χαλινοὺς ἀντέχων τῶν ἵππων, frenos 5, 6, 17. noſtr. *Zügel* ſ. *Zaum*, pars lori, propior ori, ſed ib. §. pr. τὰς ἡνίας, pars remotior, ſuper dorſum equorum extenſa, et a manibus aurigantis prehenſa.

χάλκεος ſ. χαλκοῦς, ph. de re, Neutr. ἄγαλμα χαλκοῦν, aereum 6, 4, 6. χαλκὸς, ph. εἰκὼν -, χαλκοῦ πεποιημένη, ex aere 2, 9, 8.

χαρίεις, mor. de re, in opp. Med. πολλὰ, χαρίεντα μὲν -, λυπηρὰ δὲ τοῖς σ. feſtiva 4, 9, 4. ſuavia, ingenioſa. χαριέντως, it. cum adiuncto, καὶ μετὰ παιδιᾶς ἀποσκῶψαι λ. ſcite 2, 10, 14. pulcre, ingenioſe.

χαρίζεσθαι, Paſſ. per Particip., Neutr. de re, mor. c. dat. perſ. ἅπερ ἤλπιζε τοῖς - εἶναι κεχαρισμένον, gratum fore 2, 10, 2. ἃ περ ἐςὶν ὑμῖν κεχαρισμένα, grata ib. 4. εἰποῦσα αὐτῷ κ. ad gratiam locuta 5, 7, 1. τῷ δήμῳ - ποιεῖν κ. grata 3, 8, 15. † ποιῶν (αὐτοῖς) κ. 2, 7, 16. - Med. de perſ. c. acc. rei et dat. perſ. οἰόμενος, μεγάλα χαρίζεσθαι τῷ Μαξ., magnopere ſe gratificaturum ipſi 7, 1, 23. qui Bg. ſaltem vertit praeſ. p. fut. - Al. not. c. acc. rei et formula adv. τὸ μεγ. καὶ, ὡς ἔτυχε, χ. magnas largitiones 2, 3, 25. largiri magna et temere, v. τυγχ. - c. dat. perſ. et adv. ἵνα ἔχοι τοῖς - ἀφθόνως - χ. ut haberet, unde donaret 6, 1, 17. - † c. acc. rei ſolo, ſed c. adiuncto, τῶν πλουσίων τὰς οὐσίας χαρίσασθαι ἐβούλετο μερίσαι τε εἰς τοὺς ςρατιώτας λ. donare 1, 17, 3. noſtr. *verſchenken* ſ. *wegſchenken*. † πλούτῳ - ἐκόσμησε (αὐτὸν,) τῶν ἀναιρουμένων χαριζόμενος τὰς οὐσίας, donans *ei* bona 3, 10, 12. qui Bg. recte hic explevit dat. perſ. et pron. αὐτῷ. - trop. cum rei et dat. et acc. ſimul que particip. nominat. modi, τοιαῦτα συμβουλεύοντες αὐτῷ, - τῇ ἐμῇ μνήμῃ χαριεῖσθε τὰ μέγιςα, meae memoriae gratiſſimum facietis 1, 4, 14. gratificabimini maxima, maxime, i. optime conſuletis, proſpicietis, ſ. facietis et curabitis, ut mei memoria apud alios exſiſtat et maneat optima et gratiſſima, v. μν., propr. gratiſſimum negotium, officium praeſtabitis, v. μέγ.

χάρις, mor., gratiarum actio, c. adi. χάριτος ἀϊδίου εἰσὶ χρεῶςαι, gratiae 5, 1, 13. ſq. explic. τὴν προσήκουσαν χάριν ἀποδοῦναι 3, 11, 10. poſt adiunctum. - abſ. ἀπ. χ. 1, 4, 7. ſq. adiuncto. ἐπὶ τῇ σπουδῇ - χάριν γιγνώσκων, gratias agens 2, 8, 14. καίτοι με-

γάλα λαμβάνοντες, χ. οὐκ ᾔδεσαν, gratiam non habebant 2, 11, 14. ὑμᾶς χρὴ θεοῖς εἰδέναι χ. agere gratias 4, 5, 15. τῷ Ἀ. χ. εἰδότα, gratias ſe habere 6, 1, 20. † Per Plur. cum adiect. τὴν τοῦ κοινοῦ πατρὸς μνήμην χάρισιν ἀξίαις οὕτως ἀμείψεσθαι, gratiam referetis 1, 3, 20. - abſ. θεοῖς χάριτας ὁμολογοῦντες, gratias agentes 2, 2, 6. - † Al. not. c. adi. ἑκάστῳ τὸ κατ' ἀξίαν ἀπονέμων, χάριτος ἀπρεποῦς - ἀλλότριος, a gratificatione indecenti alienus 2. 4, 5. largitione, donatione, donis, beneficiis, beneficentia ſ. favore, benevolentia. ὁπηνίκα - ἂν ὁ πρῶτός τι δράσας ἀγαθὸν, ἀνυπέρβλητον καταθῆται χάριν, gratiam 2, 3, 15 favorem, benevol. ἀνδριάντων ἀναστάσεσι τὴν δοθεῖσαν χ. ἐπιςώσατο 2, 15, 9. de honore ac dignitate Caeſaris, conceſſa ex favore, vel per beneficium. - abſ. ἐν χάριτος μοίρᾳ τίθεται, id pro beneficio reputat 2. 3, 19. v. μ. - Al. not. cum adi. et gen. rei ἀνδρείας εἶχέ τινα χάριν, aliquam gratiam 1, 15, 14, ſuavitatem, voluptatem, commendationem, i. placuerunt, probata ſunt ob fortitudinem, ſuavitatem aliquam effecerunt ſ. excitarunt. - Nominatim porro per Acc. Sing. a) cum praep. οὐδὲν - πρὸς χάριν εἰς ὕψος ἐξαίρων, ad gratiam 2, 15, 13. noſtr. *zu* Gefallen, zu *Gunſten*, i. ex favore in alium, vel ad voluptatem alii excitandam, ita, ut quis libenter et cum voluptate legat, ſ. blandiendi cauſa, atque adeo falſo. - † in opp. οὐ π. χ., ἀλλὰ πρὸς ἀλήθειαν, λέγοντες 3, 7, 8. - b) ſine praep., cum gen. vel rei, τῆς τοῦ σώματος ἀσφαλείας χάριν, tuendi corporis cauſa 3, 12, 16. gratia, ergo, i. propter. - ſimul c. adiuncto e pron. ὅσον εὐγενείας χάριν, quod ad nobilitatem attinet 2, 3, 4. v. ὅσ. vel perſ. ἀνῃρημένους, ὧν χάριν ἐπείγοντο, quorum cauſa 8, 8, 19. Per ellipſ. praep. εἰς.

χαριςήριον, de re, mor. p. ſubſt. c. gen. rei, ταῦτα χαριςήρια (ἐςὶ) εὐνοίας, haeccine praemia 1, 17, 10. hae gratiae, haec gratia, p. hoc, unum, quod interfici me vis, v. τ., noſtr. *Dank*. - abſ. τοῖς ςρατιώταις χ. ὁμολογήσας τῆς φυλ. πίςεως, gratiis actis 1, 7, 12 i. q. ſupra χάριτας. θύσας τῷ θεῷ καὶ χ. ὁ. cum - gratias egiſſet 1, 10, 10. ὡμολόγει χ. 4, 4, 12.

χαῦνος, Maſc. ph. de re, c. ſubſt. fem. τῆς περὶ τοῖς ποσὶ χαύνου ἐσθῆτος, fluxa veſte 4, 11, 10. laxa, ampla, non arcta et adſtricta. - Trop. de perſ. cum acc. rei ellipt. τοῦ Ἀντωνίνου, (Helio g) φύσει χαύνου τὸν τρόπον ὄντος, futilis ingenii 5, 8, 8. levis, inconſiderati, ſtolidi, ſq. explic., laxus, patulus, ut omnia effundat, nihil retinere ſecum et in animo valeat. - † c. adiuncto ſimul, καὶ ἄλλως - ὄντα τὴν γνώμην χαῦνον καὶ ἀπλοϊκώτερον, vanae mentis 2, 15, 4. quaſi amplae et magnae mentis, extenſae, tumidae, qui inflatus opinione de ſe nimis bona, ſuperbus, magna concipiens, cogitans et ſpectans, ſed ſine idonea cauſa; noſtr. *eitel*, aufgedunſten, *aufgeblaſen*.

χαυνότης, trop. c. gen. rei et adiuncto, τὸ - διασκώπτων εἰς ῥαθυμίαν καὶ τρόπων χαυνότητα, ingenii levitatem 5, 1, 5. ſtoliditatem, inconſiderantiam. - animi mollitiem 5, 5, 2. immo, ut in pr.

χαύνως, ph. τῆς περὶ τοῖς σκέλεσιν ἐσθῆτος χ. παρῃωρημένης, laxe 4, 15, 9

χειμάζειν, ph. de perſ. abſ. ἐλθὼν εἰς τὴν Νικομήδειαν, ἐχείμαζε, (ἐν αὐτῇ ſ. ἐκεῖ,) ibi hyemavit 5, 5, 3.

χειμάῤῥους, ph. τὸν τόπον ὁ χ. ἀνοίξας, λ. torrens 3, 3, 11. μετὰ τὴν τοῦ χειμάῤῥου ἀπόῤῥοιαν ib. 12. v. ἀπ. c. adi. μέγας καὶ σφοδρὸς χ. καταῤῥαχθεὶς ib. 10. πολὺς καὶ βίαιος γενόμενος ib. 11. — παμμεγέθη τὸν χειμάῤῥουν εἰργάζετο 8, 4, 3.

χειμέριος, ph. de re, χειμερίῳ ἀέρι, hyberno coelo 6, 6, 2.

χειμὼν, ph. in opp. θέρους -, χειμῶνος, hyeme 6, 7, 15. ſc. διὰ ſ. ἐκ. c. adi. τὰς δι' ὅλου τοῦ χ. παγείσας χιόνας 8, 4, 3. - abſ. χ. ἤδη καταλαμβάνοντος 7, 2, 18. †† ὧν ἡ παρ' ἐκείνοις χώρα διὰ χειμῶνος οὐκ ἦν εὔφορος, propter hyemis aſperitatem 8, 2, 7. qui Bg. videatur c. Stp. legere διὰ χ. χαλεπότητα ſ. σφοδρότητα, dum e lect. Ms. vicinius eſt διὰ χειμῶνας, propter hyemes; longiores et aſperiores, ſ. tempeſtates hyemales. - Trop. cum adiuncto, δεόμενος, ὥσπερ ἐν χειμῶνι καὶ ζάλῃ, τῶν κυβερνησόντων, in tempeſtate 1, 4, 8. mari.

χεὶρ, ph., pars corporis hum. τῷ τῆς χειρὸς νεύματι λ. nutu manus 1, 9, 7. † ταῖς διὰ χειρὸς ἀπειλαῖς, manuum geſtibus 7, 8, 21. p. mero gen. pr., ut ſq. τραχέσι προσώπου νεύμασιν. τῆς χ. τὸ εὔστοχον, manus 1, 15, 3. i. q. εὐχειρία ib. 4. πᾶν, ὃ χειρῶν ἔργον, λ. quodcunque manibus fit opus 4, 7, 7. - † κατεχούσαις ταῖς χερσὶ τὰ δοράτια ἐπανεπαύοντο 2, 1, 3. v. κ. - † ἀμφοτέροις τὰς χεῖρας περιβάλλουσα, brachia 4, 3, 20. ἔχοντες τὰς χ. ὑποκαθειμένας ταῖς ἐσθ., manus 7, 11, 6. - †† per acc. ellipt. πλῆθος - ἠκρωτηριάζετο (κατὰ) τὰς χ. ſummas partes manuum amittebat 8, 4, 29. - †† c. praep. βάκτρον ἦν αὐτῷ μετὰ χεῖρας, in manibus, 1, 9, 7. 1, 14, 16. 4, 13, 11. 5, 5, 18. in manu una, dextra que, tantum, vel ſiniſtra. † ὡς τινας καὶ χεῖρας ἀνατιθέναι, manus 7, 3, 14. v. ἀ. c. adi. οὐδὲ ψαυστὸν χ. ἀνθρωπίνης (τὸ ἄγαλμα,) manu 1, 11, 2. per gen. inſtrum. i. q. ſq. loco. τὰ θηρία πάντα ἰδίᾳ χειρὶ κατακτεῖναι 1, 15, 1. δεικνὺς τὴν χεῖρα ἡμαγμένην 7, 11, 10. † per formulas partim trop. ὀρέξαι χεῖρα σωτήριον 2, 8, 3. οὔτε τὰς ὑμετέρας χ. μιμήσομαι 2, 13, 15. - cum gen. perſ. τὸ εὔστοχον τῆς χ. αὐτοῦ λ. 1, 15, 10. — σῖτον ἀλήσας τῇ ἑαυτοῦ χ. 4, 7, 9. †† λαβόμενος τῆς χ. Γλαβρίωνος, manu comprehenſum Glabrionem 2, 3, 8. cum comprehendiſſet manum Glabrionis, v. λ. †† λαβ. τῆς χ. (αὐτοῦ,) prehenſum manu 3, 12, 18. immo ut in pr., cum compr. manum iſtius. - †† Trop. de re, cum gen. perſ. γνωρίσασα τὴν τοῦ Κομμόδου χ. manum 1, 17, 9. 2, 1, 23. ſcripturam, ſcribendi et elementorum modum ductum que. - †† Al. not. de re ſ. perſ. abſ. συνάγειν κατ' αὐτοῦ χεῖρα, manum 7, 1, 12. ſc. στρατιωτῶν, multitudinem, numerum militum, vel στρατιωτικὴν, manum, multitudinem, militarem. - c. adi. δεῖσθαι - χειρὸς πλείονος λ. manu maiore 3, 14, 2. maiore militum numero. †† χοῦ - ἐς αὐτὰ σωρευθέντος χειρὶ πολλῇ καὶ σπουδῇ, multa manu 8, 4, 11. magno militum numero. - cum gen. perſ. χ. πολλὴν κακούργων - ἀθροίσας, magna manu - collecta 1, 10, 2. ubi ſimpl. p. numerus ſ. multitudo.

χειραγωγεῖν, trop. de re, c. acc. rei, adv. et praep. Φρυκτωρίοις, ἃ νύκτωρ διὰ τοῦ πυρὸς ἐς - διαγωγὰς τὰς ναῦς χειραγωγεῖ, dirigunt 4, 2, 15. quarum ope naves ducuntur et veniunt ad. - ſed c. acc. perſ. et formula adv. e praep. ſimul que c. adiuncto, κατ' ὀλίγον αὐτὸν χειραγωγούσης τῆς τύχης, ἐλθὼν διὰ λ. ipſum manuducente for. 6, 8, 5. iuvante.

χειριδωτὸς, trop. de re, χιτῶνας - χειριδωτοὺς, tunic. manuleatas 5, 3, 12. 5, 5, 20. quae habent pannum, non deſinentem ad humeros, ſed productum ultra brachia et usque ad primores manus, ac prope ad digitos, noſtr. *Aermel* habend. *bis auf die Hände* und *Finger.*

χειρόομαι, trop. Paſſ. forma et not. de perſ. aut re ſ. terra, προςηγορίας ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν κεχειρωμένων, a gentibus devictis 3, 9. 22. ſubactis, ſubiugatis, noſtr. *unterjocht.* † πᾶσαν ἀνατολὴν κεχειρῶσθαι, ſubactum (eſſe) 4, 11, 13. ſq. adiuncto. — Paſſ. formis ſed not. Med. c. acc. perſ. et adv. Γερμανοὶ -, οὓς οὐδέπω πάντας ἐκεχείρωτο, ſubegerat 1, 3, 12. ſubiecerat ſibi; ſq. adiuncto. — c. acc. perſ. et abl. modi, Γερμαν., οὓς τοῖς ὅπλοις κεχείρωτο 7, 8, 23. - Med. c. acc. perſ. ſ. rei et loci, πάντα τὰ ἐμπίπτοντα καὶ ἐν μέσῳ (ὄντα) χειρουμένους, omnibus obviis, quae ve in medio poſita eſſent, in ſuam poteſtatem redactis 6, 5, 17. qui Bg. not. Med. ſaltem per pron. refert, p. poſtquam omnia occurrentia et intermedia ſubegiſſent ſ. ſibi ſubieciſſent. - c. acc. perſ. ἐπιςεῖλαι, ὡς χειρωσόμενος τοὺς βαρβάρους, quaſi ſubiugaſſet 4, 10, 1. τὰ γειτνιῶντα ἔθνη βάρβαρα χ. barbaris ſubactis 6, 2, 21. poſtqu. ſibi ſubieciſſet. χειρωσαμένῳ πάντας, ubi viceris 1, 6, 16. μετὰ τὸ - πάντα τὰ περίοικα βάρβαρα χειρώσασθαι, poſtquam barbaros ſubegiſſet 6, 2, 3. †† ſimul c. adv. πάντα ῥαδίως χ. προςεδόκα, ſe ſubacturum (eſſe) ib. 15. qui Bg. libere vertit aor. per fut. ſed liberum relinquit, quo trahas adv., ad χ., an ad poſtr. †† c. adiuncto e formula, ὡς ἂν χειρώσαιτο καὶ αἰχμαλώτους τοὺς - λάβοι, quo in poteſtatem ſuam redigeret 2, 13, 2. - ††† cum adiuncto al. ex adi. πολλοὺς χειρωσάμενος αὐτῶν αἰχμαλώτους, multis eorum redactis in captivitatem 7, 2, 18. - ſimul c. abl. modi uno, τὸν δὲ - χ. ἀνδρείᾳ, qui alium ſubegerit 3, 7, 19. - †† ſimul c. modi abl. dupl. οἳ - οὐ πολλῷ χρόνῳ πλείςους - ὅπλοις ἐχειρώσαντο, ſubegerunt 1, 6, 24. ſibi ſubiecerunt.

χειροποίητος, Paſſ. de re, pl. ςενωποί εἰσι χειροποίητοι, manufactae 8, 1, 14. ſq. explic. - Neutr. ἄγαλμα - οὐδὲν ἔςηκε χειροποίητον, quod manu factum ſit 5, 3, 10. opp. ſq. λίθος.

χειροτονεῖν, trop. de perſ. c. acc. rei et dat. perſ. ὃ ἐμοὶ ἐχειροτονήσατε, detuliſtis 3, 6, 5. tribuiſtis, de imperio. - †† cum acc. perſ. εἰ τὴν Ἰλλυρικὴν δύναμιν ἐμὲ (ἡμᾶς) χειροτονήσασαν μάθοιεν, ſi Illyricam manum nos elegiſſe cognoverint 2, 10, 16. p. inf. — Paſſ. de perſ. χειροτονηθέντας - βασιλέας, electos 7, 10, 3. i. q. 8, 6, 4.

χειροτονία, trop. c. adi. τῆς χειροτονίας ἐκείνης ἀνειπούσης, λ. electione illa 7, 10, 8. abſtr. p. concr. delectis ſenatoribus, conf. §. 6.

χείρων, mor. de re, Neutr. c. art. οἱ δ' - ἐπεδίδοσαν εἰς τὸ χεῖρον, in peius 3, 13, 14. ſc. μέρος.

χέομαι, Paſſ. de re, pl. c. adv. ἀρώματα - σωρηδὸν χέονται; effunduntur 4, 2, 16. ſc. ἐκεῖ, ſ. ἐς αὐτὸ, τὸ οἴκημα. c. praepp. ἡ πίσσα σὺν οἷς προςείρηται, - εἰς πᾶν (τὸ σῶμα) ἐχεῖτο, diffundebantur 8, 4, 27. ſe diffundebant, noſtrat. *ergoſſen ſich,* fluebant.

χθὲς, pl. intra art. et ſubſt. δέχεσθαι φίλους τοὺς χ. ἐχθροὺς (ὄντας,) qui pridie fuiſſent inimici 8, 6, 3.

χιλιαρχεῖν, mor. de perſ., per Particip. εἷς τῶν χιλιαρχούντων, unus ex tribunis 2, 12. 11. ὑπὸ τῶν χ. a trib. 2, 13, 5. - † cum praep. εἷς τῶν ὑπ᾽ αὐτῷ χ. quidam ſub ipſo tribunus 3, 11, 8. (de Saturnino,) qui Bg. recte p. ſubſt. ſqq.

χιλιάρχης, id. ταῦτα ἀκούσας ὁ χ. tribun. 3, 11, 17. mille militum, Saturninus, it. 3, 12, f. 11. - De aliis et cum adiunctis, πέμπει χιλιάρχην λ. 6, 9, 13. ἡγεμόνας καὶ χιλιάρχας 2, 9, 9.

χιλίαρχος, id. ὑπαντώμενος ὁ χ. tribunus 3, 12, 18. Saturninus, it. τῷ χιλιάρχῳ ib. 24. et τὸν χιλίαρχον ib. 3. - De aliis, ἦν ἐν τῷ ϛρατῷ χ. 8, 3, 2. πειθόντων αὐτοὺς χιλιάρχων 4, 14; 4. - c. aliis, τοῖς χιλιάρχοις λ. 2, 13, 3. ἡγεμόνας καὶ χιλιάρχους 2, 7, 10. - ††† τοῦ χιλιάρχου 3, 12, 10. ab alterutro ſubſt. pr.

χίλιοι, de perſ. μονομάχους χιλίους, mille gladiatorum 1, 15, 19.

χιτὼν, ph. interior veſtis, c. adi. χιτῶνας χρυσοῦφεῖς λ. tunicas 5, 3, 12. 5, 5, 20.

χιὼν, ph. c. adi. χιόνος πολλῆς λ. nive 3, 3. 9. - ſimul cum gen. loci, τῶν - ὀρῶν - παγείσας χιόνας λ. nives 8, 4, 3. - c. adiuncto, ὑπὸ νιφετοῖς καὶ χιόσιν - ὡδοιπόρει, ſub nivibus 3, 6, 22. v. νιφ.

χλαμύδιον, ph. ἤ τινα ἄλλην ἐσθῆτα ἀμφιεσάμενος ἀςειοτέραν, chlamyde amictus 4, 12, 4. Macrinus, praefectus exercitui adhuc, ante imperium acceptum: ſed poſt id impetratum, ἀποῤῥίψας τὸ χ. abiecta chlamyde 5, 4, 12. e pugna cum fugeret; i. q. ſq. primitivum.

χλαμὺς, ph. pallii magnifici genus, id que brevius, imperatoris, extra bellum, cum adi. χλαμύδι πορφυρᾷ περιβάλλουσι (αὐτὸν,) chlamyde 7, 5, 7. cum creant imperatorem, detracta e vexillis purpura. - †† τὴν πορφύραν χλαμύδι περιβαλόντες, purpurea chl. indutum 5, 3, 25. qui Bg. non prodit ſic, quid legerit, τῇ πορφυρᾷ χλαμύδι, an τὴν πορφυρᾶν χλαμύδα, quae utr. praebent Mss., v. περιβ. τὴν χ. - ἁλουργῆ λ. paludamentum 4, 8, 21. imperator Carac. - τὴν Ῥωμαϊκὴν ἀποθέμενος χ. 4, 7, 4. de eodem. ἐν χλαμύσιν, - ἀργύρῳ πεποικιλμέναις, in ſagulis ib. de Germanis. - †† Sed in bello, ὡς φυγεῖν - αὐτὸν, ἀποῤῥίψαντα δὲ τὴν χ. τὴν βασιλικὴν, λαθεῖν, paludamento 3, 7, 8. in pugna, de Severo. - abſ. τὴν χ. περιέθεσαν ib. 12. eidem.

χλευάζειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. οὐ παύσεσθε - χλευάζοντες πρεσβύτην (ἐμέ;) ludere hominem ſenem 2, 1, 22. p. inf., illudere ſeni, deridere, decipere, per iocum fallere. - † ſimul ſq. coni. ἐκεῖνον χλευαζόντων, ὅτι λ. cum illum irriderent, quod 4, 9, 5.

χλευὴ, ph. abſ χλεύης εἴδομεν ἀξίας εἰκόνας, deridendas vidimus imagines 4, 8, 4. - c. adiuncto, χλ. καὶ γέλωτος ἄξια, ioco et riſu 7, 8, 6.

χλιδὴ, phyſ. c. adiuncto, de perſ. ut vitio, ἐρῶντες τὸν Μακρῖνον χλιδῇ καὶ τρυφῇ διαιτώμενον, in deliciis et luxuria 5, 2, 14. ubi χ. nomen ſpeciei et externus cultus ornatus que, quatenus veſtibus ac corpori adhaeret, ſed τρ. generalius, aut etiam formae, ut in victu, i. cibo et potu. - † de re ſ. veſte, c. adi. ἦν αὐτῷ τὸ σχῆμα μεταξὺ Φοινίσσης ἱερᾶς ϛολῆς καὶ χλιδῆς Μηδικῆς, mollem amictum Medorum 5, 5, 5. ubi i. q. *veſtis Medica*, i. ſerico confecta, perlucida, fluida, purpurea, et adeo delicatior,

eadem quae proprie talaris et muliebris; nec forte ib. leg. χλαίνης.

χοῖρος, ph. ζῶα πάντα, πλὴν χοίρων, λ. praeter porcos 5, 6, 21. e.

χόος ſ. χοῦς, ph. c. gen. rei, χοῦ τῆς γῆς - ἐς αὐτὰ σωρευθέντος humo 8, 4, 11. pulvere terrae.

χορεύειν, ph. de perſ. (Heliog., tanquam ſacerdote et in re divina,) c. adv. καίτοι χ. ἀεὶ καὶ ἱερουργεῖν δοκῶν tripudiare 5, 6, 1. — † c. adiuncto, ὀρχεῖσθαι καὶ χ. 5, 7, 8. ſaltare vehementius et motu maiori, v. ὀρχ. - χ. ἢ βακχεύεσθαι ib. 1. - cum praep. et abl. modi, ἱερουργοῦντα τοῦτον, περί τε τοῖς βωμοῖς χορεύοντα νόμῳ βαρβάρων 5, 3, 15. - c. ſolis praep. περὶ τοὺς βωμοὺς ἐχόρευεν ὑπὸ - ἤχοις ὀργάνων, tripudiabat 5, 5, 17. γύναια - ἐχόρευε σὺν αὐτῷ ib. 18. ſq. modo et explic., περιθέοντα

χορηγεῖν, trop. de perſ. c. adv., dat. perſ. et oppreſſo acc. rei, ὡς ἀφειδῶς - τοῖς στρατιώταις χ. (αὐτὴν, τὴν περιουσίαν) ut ... ppeditare liceat 3, 13, 10. - c. ſolo acc. rei, αὐτάρκης ... χορηγῆσαι πλῆθος ἐπιτηδείων, ſubminiſtrare 1, 6, 9.

χορηγία, trop. c. ... rei, praep. et adi. ἐπὶ προφάσει τῆς περὶ τοὺς στρατιώτας χρημάτων συνεχοῦς χορηγίας, ſub praetextu pecuniarum militibus aſſidue praebendarum 7, 3, 6. pecuniarum in milites aſſiduae impenſae. - c. gen. rei ſolo, ποταμὸς -, παρέχων χορηγίαν ὕδατος, copiam 8, 2, 16.

χορὸς, ph. de perſ. et multitudine canentium, c. gen. perſ. ἐπὶ μὲν θατέρου μέρους τῶν - εὐπατριδῶν χ. ἕστηκε παίδων, ἐν δὲ τῷ ἀντικειμένῳ γυναικῶν, chorus ſtat puerorum rel. 4, 2, 9. - †† multitudo ſaltantium; c. gen. perſ. al., ut domini et auctoris, in opp. ὡς χοροῖς αὐτοῦ μᾶλλον ἁρμόζειν τὸν βίον, ἢ φάλαγξιν, ut choreas exercentibus magis eius conveniat vita, quam legionibus 3, 6, 15. qui B... legit non modo ſic, p. vulg. χοίροις, ſed et gen. pron. αὐτ. trahit ad ſq. ſubſt. τὸν β., dum et pertinere poteſt ad ſubſt. utr., χορ. et φάλ., in medio ſtans, ut ſaepe in ſententiam hanc, quis neſcit mollitiem et luxuriam? ita, ut eius (Albini) i. quam ipſe ſequitur et apud ſuos induxit, conveniat magis choris, quam militibus eius, vita *ipſius*; quod poſtr. pron. ſupplendum; cf. v. εἰδέω extr. - †† Al. not. de actu et ſaltatione, τὰ πολεμικὰ αὐτοῖς γυμνάσια (εἰσὶ) χοροὶ, choreae 7, 8, 11.

χοῦς v. ſupra χόος.

χόω, ph. de perſ. et milit. εἴτε ἔδει - βάθος χῶσαι, ſive profunditas aggere obruenda 4, 7, 6. foſſam decebat explere, complanare per humum aggeſtam, v. β.

χράομαι, de perſ., Paſſ. forma, ſed not. Med., trop. c. abl. rei et praep. διπλῇ δοκοῦντας κεχρῆσθαι συμφορᾷ ἔκ τε - ἔκ τε λ. ſe putantes uſos (eſſe) 6, 7, 7. ubi et in mal. part., p. experiri, pati; unde et ſq. ſyn. πεπονθ. in univerſam, mor. cum abl. rei ſolo, ἐκέχρητο - σοφίσματι, uſus fuerat 2, 13, 21. adhibuerat. - Med. partim ph. c. abl. perſ. uno, οὐ - μισθοφόροις χρῶνται στρατιώταις λ. utuntur 6, 5, 6. habent, adhibent. ὀψοποιοῖς - ἐχρῆτο λ. utebatur 5, 8, 5. - † ſimul cum praep. πλείονι περὶ αὐτὸν ἐ. φρουρᾷ, maiori ſe cuſtodia muniebat 1, 11, 15. vel praep. pertinet ad ſubſt. φρ. ubi v. †† χρησάμενος ἐν τῷ τέλει ἀπίστῳ ὑπηρεσίᾳ, cum uſus fuiſſet 3, 12, 26. v. ὑπ. - †† ſimul c. adv. τοῖς Ἀντωνίου παισὶ οὕτως ἐχρήσατε, Antonii liberos eodem modo tractavit 3.

13, 8. egit cum ſ. erga. - c. abl. perſ. dupl. ἐκείνοις συμβούλοις χρώμενος, utens 1, 8. 1. παρῆλθον, - σ. ὑμῖν - χρησόμενος, conſultores vos adhibiturus 2, 8, 5. οἷς - Φρουροῖς - ἐχρῆτο, utebatur 4, 13, 13. - † ſimul c. praep. φίλῳ ἀντὶ ἐχθροῦ χρῆσθαι (αὐτῷ,) amico ſe ex inimico illum habiturum (eſſe) 4, 15, 19. accipere, tractare, gerere ſe erga. - Cum abl. rei uno, σκηνῇ χρώμενος εὐτελεῖ, utens 2, 11, 3. ἐπεὶ - ἤκουεν αὐτὸν διαίτῃ ἐλευθερίῳ χρώμενον, illum victu lib. uti 4, 12, 4. ſq. explic. ὅσα εὐτελέςατα (ἦν,) - τούτοις ἐχρῆτο, utebatur 4, 7, 10. opp. in pr. ἀπείχετο. - οὔτε καταγωγαῖς ταῖς αὐταῖς ἐχρῶντο, utebantur 4, 1, 3. 1. χρήσασθαι βουλόμενος θεραπείαις τοῦ Ἀσκληπιοῦ, uti 4, 8, 8. νεκυίᾳ χρησάμενον 4, 12, 8. manium evocatione et conſultatione uſum. † Nominatim de amictu et cultu, σχήμασι - ἐσθῆτος πολυτελεςάτοις χρώμενος, utens 5, 5, 4. δυσὶ διαδήμασι χρώμενον, qui utebatur 6, 2, 3. † πᾶσα ἡ σύγκλητος, μελαίναις ἐσθῆσι [illegible] χρωμένη, atr. veſtibus amicti 4, 2, 5. ὑποδήμασι - ἐχρῶντο, ute[illegible] 5, 21. † αὐτοῖς - δακτυλίοις χρυσοῖς χρήσασθαι ἐπιτρέψας [illegible] 3, 8, 9. - ††† per oppreſſum caſum et potius verbo ſq. [illegible] demum, οὐ μόνον χρῆσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐργάζεσθαι ὅπλα ἐδιδάχθησαν, non ſolum uti, ſed et fabricari arma 3, 4, 20. p. οὐ μόνον χρ. ὅπλοις, ἀλ. καὶ ἐργ. αὐτὰ ἐδ. ſimul c. praep. ταύταις (ἐκβολαῖς) ἀντὶ λιμένων ἐχρῶντο, utebantur 1, [illegible] 10. - ſimul cum adv. εἰς ὁδοὺς, - μόναις ταῖς δημοσίαις - ἀνέδην χρώμενοι, utentes 4, 1, 9. ἀρώμασι συνεχῶς ἐχρῶντο, utebantur 1, 14, 4. - †† οὔτε τοὺς ἵππους ἐχόντων, οἷς χρῶνται μάλιςα, utuntur 4, 11, 16. ubi a ſyn. alias ἐχ. differt ſic, ut illud ſit *prope ſe habere*, ſed χρ. inſidere, vehi iis. - ſimul c. praep. et adv. τόξοις καὶ ἵπποις οὐκ εἰς τὸ πολεμεῖν μόνον χρῶνται, ὥσπερ Ῥωμαῖοι, ut. 6, 5, 9. — ἀεὶ αὐτοῖς (τόξ. καὶ ἵπ.) χρώμενοι ἢ κατὰ πολέμιον λ. ut. ib. - ἐσθῆτι καὶ ξυλίνοις ἐς ποτὸν - χρώμενος σκεύεσιν 4, 7, 8. - †† in rect. dupl. σκεύη, - οἷς ἐχρῶντο μὲν πρότερον - εἰς ὑπηρεσίαν καὶ (εἰς τὸ) παραπέμπειν, utebantur ad ſua miniſteria, transmittebantque rel. 8, 4, 10. qui Bg. leg. in finito v. παρέπεμπον, quod forſan melius, quam vulg. lectio, cum praep. et cum inf. nudo, ubi, p. ſupplendo εἰς τὸ, ſufficit ſolus art. τὸ, cum pr. εἰς proxime iam praecedat. - †† ſimul c. nominat. particip. modi, *μή τις αὐτῶν προλαβὼν -, ἤ τινας ἀναπείθων -, χρήσηται φαρμάκῳ, veneno rem gereret 4, 1, 3. adhiberet venenum*, i. ne quis ipſorum prior adhiberet clam venenum in alterum vel ipſe, vel per miniſtros, v. πρ. Cum rei abl. dupl. πόας εὐώδεις, αἷς ἀρώμασι - χρώμεθα, quae nos aromata habemus 3, 9, 5. μόνῳ λουτρῷ τοῖς ποταμοῖς χρώμενοι, ut. 7, 2, 12. - ſimul cum praep. μέγιςον δεινὸν - ἐλύπησε, καὶ πρὸς τὸ μέλλον οἰωνίσματι - χρωμένους (τούτῳ, τῷ δεινῷ,) πάντας ἐτάραξεν, tum in futurum eos, qui id, ut omen - acciperent, omnes perturbavit 1, 14, 3. qui Bg. formulam adv. e praep. πρ. τ. μ. traxit ad v. poſtr., cogitato etiam commate poſt μ. - †† Cum abl. rei Tropice magis, ἐπιτηδεύμασι σπουδαιοτέροις ἐχρῆτο, ſtudia honeſtiora tractabat 4, 3, 5. τῷ συνήθει τάχει τῆς ὁδοιπορίας χρησάμενοι, uſi 4, 12, 11. tabellarii. - † οὔτε δρόμῳ χρήσασθαι δυναμένων πρὸς φυγὴν, curſum inſtituere 4, 11, 10. ubi et fuerit c. praep., niſi per ſe capias formulam πρ. φ. ſimul cum adv. τραχύτατα καὶ μετὰ πολλοῦ φόβου τῇ ἐξουσίᾳ χρώμενος, ſua poteſtate utens 7, 1, 2. παντοδαπαῖς εὐφροσύναις καὶ εὐωχίαις χρῆσθαι δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ, delectationibus epulis que

indulgere 5, 6, 12. † χρησάμενος ἀδεῶς τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως κελευσθεῖσιν, exſecutus iuſſa 4, 12, 9. - † Nominatim per certa alia ſubſt. ὅπως χρήσεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδώς. quid faceret illis rebus 2, 12, 5. quomodo ſe gerere deberet in his rebus. ἠγνόουν, πῶς χρήσονται τῷ πράγματι, quomodo ea res accipienda ſit 5, 4, 16. - Per ſubſt. affectuum et morum, χρώμενος τῇ συνήθει ῥαθυμίᾳ, utens ib. 3. τῇ σ. χρώμενοι προθυμίᾳ καὶ ἀνδρείᾳ, ut. 3, 6, 16. - †† ſimul cum adiuncto, τοῦ θυμοῦ μὴ κρατήσαντες, ὁρμῇ δὲ ἀλόγῳ χρησάμενοι, impetu veſano acti 8, 8, 6. ὀργῇ καὶ θυμῷ χρώμενος πλείονι, ira et furore percitus (maiori) 8, 4, 1. - †† per oppreſſum abl. ſed c. praep. ὀργῆς μᾶλλον ἐνεπίμπλατο. χρῆσθαι δὲ (αὐτῇ) κατὰ τῶν πολεμίων οὐ δυνάμενος, ea uti 8, 5, 5. - ſimul c. adv. θυμῷ καὶ ὀργῇ εὐθέως πρὸς τοὺς - φίλους αὐτοῦ ἐχρῆτο, furorem - ſtatim in eius - neceſſarios convertit 3, 8, 1. - †† Per partem utr. χρησάμενον βίῳ καὶ προαιρέσει, ὡς προείρηται, cum vixiſſet ac propoſitum habuiſſet, ſicut dictum eſt 2, 5, 16. χρησάμενος τῷ προειρημένῳ βίῳ, actâ vita, ut dictum eſt, 5, 8, 19. de Heliog. - †† τίνι β. Ἀλέξανδρος ἐχρήσατο τέλει τε ὁποίῳ, quae vita Alexandri fuerit et qualis exitus 7, 1, 1. per dupl. not., in partem bon. c. β. ſed in mal. c. τ. - τέλει τούτῳ ὁ Νίγρος ἐχρήσατο, exitum hunc habuit 3, 4, 15. τούτῳ - τῷ τ. Πλαυτιανὸς ἐ. 3, 12, 26. τοιούτῳ τ. βίου ὁ Κόμμοδος ἐ. 1, 17, 26. τοιούτῳ τ. ἐ. Ἀντωνῖνος (Carac.) 4, 13, 18. τ. τ. ὁ Γορδιανὸς (pater) ἐ. 7, 9, 21. τ. τ. Κλέανδρος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐχρήσαντο, Cleander cum ſuis habuit 1, 13, 12. τ. τ. Μαξιμῖνος καὶ ὁ παῖς αὐτοῦ ἐ. habuerunt 8, 5, 26. τέλει τ. ὁ Ἀλβῖνος ἐχρήσατο, habuit 3, 7, 20. τ. τ. ὁ Μακρῖνος ἐ. 5, 4, 24. τ. τ. ἐχρήσαντο — πρεσβύται λ. habuerunt 8, 8, 20. ὁποίῳ τ. ὁ Ἀντωνῖνος (Heliog.) ἐχρήσατο, habuerit 6, 1, 1. τέλει ἐ. αἰσχρῷ, habuit (Macrin.) 5, 4, 23. αὐτὸν - φασὶν - ἀντιπνοίᾳ χρήσασθαι, adverſo vento uſum (eſſe) ib. 22. τοιούτῳ πάθει ἐχρήσαντο, calamitatem perpeſſi ſunt 4, 11, 12. - Repetit. in vicinia 3, 12, 26. 4, 1, 3. 6, 5, 9.

χράομαι, not. religioſa, Paſſ. c. dat. perſ. et ſq. inf. φασίν, αὐτοῖς χρησθῆναι, μένειν τὴν ἀρχήν, ipſis oraculo reſponſum eſſe 1, 11, 8. oraculo editum eſſe, ab Act. χράω, oraculum edo. - Med. de perſ. cum abl. perſ. τῷ θεῷ χρήσασθαι, deum conſulere 4, 8, 16. dei oraculo uti, dei oraculum conſulere.

χρεία, mor. τότε ἡ χ. ἠπείξε, λ. neceſſitas 8, 2, 12. τῆς χρείας ἀπαιτούσης 6, 3, 12. ‡ εἴ τι - ἐπείγοι πρὸς τὴν χρείαν ἀεί του — παρόντος, ſi quid urgeat neceſſitate quâdam: altero - praeſto futuro 8, 7, 16. qui Bg. rexit ad pr. v., ſublato poſt ἐπ. commate, p. per neceſſitatem; dum, pertinens ad v. poſtr., valet p. ad uſum ſ. neceſſ. ſ. in uſum, ſ. ex uſu temporis, ſi neceſſitas exigat. - † c. gen. rei et adiuncto, in opp. παρέλαβε τὴν βασιλείαν -, οὐχ οὕτως εὐνοίᾳ - τῶν στρατιωτῶν, ὡς ἀνάγκῃ καὶ χρείᾳ τοῦ παρόντος καιροῦ, quam neceſſitate ac poſtulante praeſenti occaſione 4, 14, 5. uſu praeſentis temp., v. καιρ., noſtr. nach *Erforderung*, Erfordernis, *Bedürfniſs*.

χρειώδης, mor. Neutr. c. art. p. ſubſt. πόθῳ τοῦ χρειώδους, rerum neceſſariarum 1, 12, 9. victus, cibi, frumenti, i. q. pr. χρεία, ſc. χρήματος - ἔχων τὰ χρειώδη, habens, quae uſui forent 8, 6, 8. victus, amictus, cf. ϑ. 6. ſc. χρήματα. † ψευσάμενος πρὸς τὸ χρειῶδες, mentiens commodi cauſa 2, 9, 18. ad utilitatem ſ. neceſſitatem, ſi eſſet neceſſe et utile ſibi. - † c. dat. perſ. ὡς ἑκά-

Dddd

ςῳ ἀπήκει τὸ χ. neceſſitas 3, 10, 2. ſeu potius Lat. *uſus*, quod vocab. etiam habet ſecum dat., noſtr. *Bedürfniſs* für *jeden* ſ. *eines* jeden *Bed.* - † in opp. ἱκανώτατος ἀνύσαι καὶ τὸ χ. καὶ τὸ λυσιτελὲς αὐτῷ, quod uſui ipſi ſit 2, 14, 9. - † τὰ χρειώδη τῷ στρατῷ ἠθροίζετο, neceſſaria 7, 8, 25. i. q. §. pr. ἐπιτήδειων et quoque ὀχημ., commeatus. - † cum praep. τὸ χ. πρὸς τον βίον πορίζονται, neceſſaria ad vitam 1, 6, 25. - † c. gen. perſ. in opp. τῶν ἐπισιτισμῶν αὐτοῖς τοσούτων ὄντων, ὅσον ἂν ἕκαστος - πρὸς τὸ ἑαυτοῦ χ. ἐπενέγκηται, in ſuos uſus 6, 7, 3. ad ſuum uſum, noſtr. *Gebrauch* ſ. *Bedürfniſs*.

χρεώστης, trop. de perſ. c. gen. rei, χάριτος ἀϊδίου εἰσὶ χρεῶσται, debitores 5, 1, 13. vobis ſempiternam gratiam debent (agere et referre.)

χρὴ, mor., de perſ., cum acc. perſ. et inf. praec. perf. δεδιέναι δέ σε οὐ χρὴ, vereri autem te non oportet 1, 6, 18. opus ſ. decens eſt. - ſq. inf. praeſ. εἰποῦσα, ὡς ἄρα χ. ἐκεῖνον - σχολάζειν λ. oportere illum 5, 7, 2. χρὴ δ' ἄνδρας - σώφρονας λ. decet 6, 3, 7. χ. δὲ ὑμᾶς λ. debetis 8, 7, 9. - † in med. orat. ſine caſu, ἡμῖν δὲ χ. μέλειν τῶν λ. nos autem oportet curare rel. 1, 5, 18. ubi deſit caſus acc. ἡμᾶς, et rectio eſt, χ. δὲ, μέλ. ἡμ. τ. - † cum caſu, ταῦτα δὴ ὑμᾶς ἐγνωκότας χρὴ συναίρεσθαι, haec igitur vos reputantes oportet opitulari 2, 3, 24. p. χ. δὴ ὑμ., ἐγν. ταῦτα, σ. - †† c. caſu et inf. aor. 1. poſt pron. relat. γράφει, ὅσους χ. τῆς νυκτὸς φονευθῆναι, quos oporteat illa nocte occidi 1, 17, 1. e. — †† ſimul cum inf. diverſi temp. ὑμᾶς δὲ χ. πρῶτον μὲν θεοῖς εἰδέναι χάριν, - παύσασθαι δὲ -, εἰς ἕνα δὲ βλέποντας - βιοῦν, vos autem oportet 4, 5, 15. p. χ. δὲ, ὑμ. Sine caſu, c. adv. modi in med. or. τιμήσαντας, ὡς χρὴ, τὴν μνήμην τοῦ λ. ut par eſt 4, 14, 11. decet. - Per impf., abſ. ὑπὸ - αἰδοῦς πλείονος, ἢ ἐχρῆν, quam oportuit 6, 1, 24. - cum inf. praeſ. et adv., in med. or. ἐφ' ἣν μάλιστα ἐχ. σπεύδειν, quo maxime erat properandum 2, 8, 17. in quam urbem max. oportebat feſtinare. - poſt merum pron. relat., βασιλέα, ὃν ἐ. σώζειν λ. decebat 2, 13, 12. ††† in not. *fatali*, c. inf. aor. ἐχρῆν τε ἅμα τὸν Κόμμοδον - ἐκφυγεῖν λ. oportebat 1, 9, 16. fatale erat, in fato erat, in fatis definitum. ἐ. δὲ ἄρα Μακρῖνον - τὴν ἀρχὴν καταλῦσαι, debuit Macrinus 5, 3, 1.

χρῄζειν, cum gen. rei, ὡς ὁδοιπορίας χ. ita, ut itineris apparatu opus eſſet 4, 13, 8. - De perſ. c. gen. rei et praep. et acc. rei ſ. pron. interrog. ellipt. (κατὰ) τί γὰρ ἔχρῃζον αὐτῶν (τῶν φαρετρῶν καὶ τόξων) πρὸς γάμους; quid enim illis indigebant ad nuptias? 4, 11, 10. opus habebant; poſt οὐκ εἶχον λ.

χρήματα, (ap. Herodi. ſic modo per Plur.) ph. de pecunia, c. adi. οὔτε - ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χ., ὅσα λ. opes 2, 7, 3. εἴ τινα ἦν χ. πολιτικὰ λ. pecuniae 7, 3, 12. χρημάτων ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων 7, 9, 22. †† ἰδίοις χρήμασιν ὠνησάμενον λ. op. 2, 12, 11. per abl. pretii. †† ταμεῖα χρημάτων βασιλικῶν, aerarium (fiſci) pecuniae principalis 1, 6, 19. πολλῶν χ. ἐγκρατὴς, op. 1, 10, 3. πλείστων (αὕτη) χ. ἀνάπλεως 5, 3, 5. πλεῖστα χ. ἤθροιζεν 1, 9, 2. χ. π. ἔπεμψε, pecuniae magnam vim 3, 6, 20. 3, 8, 8. παρεῖναι αὐτῷ πάμπλειστα χ. op. 2, 6, 11. διανείμας π. χ. pec. 7, 8, 22. - † χ. π. — εἰς προῖκα - ἐπιδοῦναι 5, 6, 11. - † ſimul cum gen. perſ. χ. πάντα ἀθροίζων τά τε αὐτοῦ καὶ παρὰ τῶν φίλων, καὶ, εἴ τινα ἦν, ἐκ δημοσίων καὶ ἱερῶν τόπων λαμβάνων, τοῖς στρατιώταις (αὐτὰ) δια-

νέμειν ἐπειρᾶτο, opes omnes colligens cum ſuas, tum ab amicis, atque, ſi quae eſſent, ex publicis ac ſacris locis accipiens 2, 11, 13. ubi modo etiam licet art. τὰ repetere ad pr. παρὰ, ubi v. — Per gen. cum al. ſubſt. χρημάτων πλῆθος, pecuniae 1, 4, 10. 4, 4, 19. † μεγαλόφροσι δωρεαῖς χ. magnificis elargitionibus 1, 5, 27. m. er. pecuniarum. μεγαλοδωρίᾳ χ. pec. 6, 6, 5. χ. ἐπιδόσει 1, 8, 11. νομὰς χ. donativum 8, 7, 19. χ. χορηγίας, pec. 7, 8, 6. διὰ σπάνιν χ. 2, 3, 22. εὐπορίαν χ. ib. 23. 2, 4, 14. 2, 6, 9. χ. περιουσίᾳ, opum 3, 13, 11. δυνάμει χ. opibus 7, 6, 2. σωροὺς χ. numorum 5, 3, 22. χ. ἐπιθυμίαν, op. 2, 6, 21. χ. εἰσπράξεις, pecuniar. 7, 4, 3. - † c. art. τὴν ποσότητα τῶν δοθησομένων χ. 2, 6, 14. τὰς ὑποσχέσεις τῶν χ. pecuniae 2, 7, 9. τοὺς θησαυροὺς τῶν χ. αὐτοῦ, theſauros illius 3, 9, 20. ubi gen. pron. pertinet ad pr. ſubſt. τ. θ., cf. αὐτ. - ἡ τῶν χ. ἐλπὶς, pecuniar. 5, 4, 2. περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν χ. 7, 4, 11. † βαλάντια, χρημάτων μεστὰ, ſacculos cum numis 5, 4, 4. - Per al. caſus c. ſubſt. al. per copulam, in uſu praecipue milit., χρήματα πέμπειν καὶ τροφὰς τῷ στρατῷ, pecunias 3, 7, 2. δύναμιν ἐπὶ σοὶ καὶ χ. ἀθροίζει 1, 9, 11. στρατὸν ἀθροίζων καὶ χ. 3, 2, 21. - extra milit. χ. αὐτοῖς καταλιπὼν, ὅσα μηδείς πω ποτὲ καὶ δύναμιν στρατιωτῶν ἀνανταγώνιστον, opes 3, 15, 5. - Cum verbis, ſ. per formulas; ἀφειδῶς ἔχων χρημάτων, opibus 1, 6, 26. 2, 6, 10. pecuniis 6, 7, 21. πάντα ἐδείκνυε χ. πλήρη, opibus 3, 13, 9. ſq. πλοῦτον καὶ δύναμιν. - *χ. ἐπιθυμεῖν διδάξας, opum cupiditatem docendo 3, 8, 10. οὐδεὶς - οὕτω χ. ἡττήθη, opibus ib. 14. ὅπως αὐτῶν τὴν - εὔνοιαν - διὰ χ. - οἰκειώσηται, pecuniis 5, 8, 6. pro qua plena formula δ. χ. et gen. pretii ponitur in ſqq. loc. meri caſus.* χρημάτων ἀντικαταλλαξάμενον τὴν ἀρχὴν, pecuniâ 2, 6, 20. οἳ τὴν ἀ. αὐτῷ χ. ἀπέδοντο 2, 8, 8. χρήμασι κτήσασθαι τὴν ἀ. 2, 6, 8. τὸ βάρβαρον οὐ χρήμασιν ἔτι θεραπεύσομεν, pecuniis 2, 2, 20. χ. ἀναπεισθέντες, pecuniâ 6, 7, 17. 7. 2, 3. - † pro caſu pretii c. praep. τὴν - ἐπὶ χρήμασι κηρυχθεῖσαν - ἀρχὴν, pecuniâ 2, 6, 22. quae praep. in pr. nudo abl. oppreſſa. χρήματα δωρησάμενον, pecunias 1, 5, 2. χ. δίδωσι 5, 4, 1. 5, 8, 6. ἀθροίζων χ. opes 1, 12, 9. poſt πλούτου. - cum art. τὰ χ. μὴ μελλήσειν, λ. pecunia 2, 6, 15. τὰ χ. ἀποκλείουσαν, pecunias 6, 9, 9. εἰσπράττειν τὰ χ. 7, 4, 5. τὰ χ. ἀποδώσειν, pecuniam ib. 6. ††† αἰχμαλώτους - ἀποδοῦναι, χρήματά τε, ὅσα ἡρπάγη, ἀποτίσαι, res omnes raptas 4, 15, 19. τοὺς αἰχ. καὶ τὰ χ. - ἀπολαβεῖν, res ib. 20. quo ſenſu univerſo reſpexerit Bg. ad pr. 4, 11, 11. ſq. ubi de univerſa rapina narratur, non autem praeſertim de pecunia, quae tamen et ipſa hauddubie in *rebus* illis *raptis* fuerit. - †† Repetit. in vicinia 5, 8, 6.

χρῆσις, ph. de actu, cum gen. rei, οὐδὲ ἐσθῆτος ἴσασι χρῆσιν, uſum 3, 14, 13. θώρακος ib. 15. - abſ. ὅσα ἐδύνατο παρέχειν εἰς χρῆσιν ἀνθρώποις πόλις, ſuppeditare uſui hominum 8, 6, 6. in uſum; ubi Bg. libere dedit gen. p. vulg. dat. ἀνθρ. qui pendet potius a v. παρέχ.

χρησμὸς, ph. ἀνέπειθεν αὐτὸν - χρησμοὶ, oracula 2, 9, 4. χρησμῶν - τὴν - τύχην προειρηκότων 6, 8, 13. - c. adi. χρησμοὶ - τινὲς ἐδίδοντο, ὡς λ. 8, 3, 19.

χρηστήριον, ph. de re, i. q. pr. c. adi. χρηστηρίων πάντων ἐνεφορεῖτο, oraculis 4, 12, 6.

χρηστὸς, mor. Maſc. de perſ. c. acc. ellipt. ὁ Νίγρος - (κατὰ) τὸ

ἦθος - χ. ὢν, ingenio placido 3, 3, 5. χρηςὸν τὸ ἦ. εἶναι λεγόμενον, pl. ing. 3, 5, 5. Albinum. - †† c. adiuncto et dat. perſ. χ. ὢν καὶ φιλάνθρωπος τοῖς συνοῦσι, placidus (Geta) - erga converſantes 4, 3. 6. niſi dat. pendet a v. ſubſt. - cum ſubſt. ſolum, χρηςοῦ βασιλέως λ. optimo principe 8, 3, 5. de Maximino, per fraudem ſic appellato; ſed vere - βασιλέα χρηςὸν, imperatorem optimum 2, 13, 12. Pertinacem. οὐ βασιλέα μόνον, ἀλλὰ καὶ πατέρα χ. bonum 2, 2, 18. de eod. - ſimul c. adiuncto, πατέρα ἤπιον καὶ χ. προςάτην, miti 2, 6, 3. de eod. - πατέρα χ. (ἀγαθὸν βασιλέα) probum 1, 4, 21. de Marco. - †† οἱ προεςῶτες ᾗ εἰ καὶ σπανίως χρηςοὶ ἐμπεπτώκεσαν, boni 7, 4, 4. integri cum fide munus rem que pecuniariam adminiſtrantes, noſtr. *redlich* ſ. *ehrlich*, ſ. *treu*, ſ. *gewiſſenhaft*. - Maſc. de re, c. adiuncto. χ. καὶ φιλάνθρωπος - τρόπος 5, 1, 11. v. τρ. abſ. χρηςοῖς λόγοις δελεασθέντας, benigna oratione 8, 3, 10. blandis, benignis verbis, dictis, promiſſis, noſtr. *freundlich* ſ. *ſchmeichelhaft*. - Fem. de re, διαίτης - χρηςῆς 3, 13, 3. ubi ante χ. e Ms. addenda copula καὶ, *et* contra *honeſtam*, frugalem, *ſobriam* uſurpare. χρηςῆς ἐλπίδων, bonae ſpei 2, 14, 5. 1. q. ἀγαθῶν ἐλπ. 2, 13, 4. 2, 4, 11. χρηςὰς - ἐλπίδας; bonam ſpem 1, 7, 2. - † ſimul c. praep. εἰς τὸ κοινὸν χρηςὴ - μεταβολὴ, melior 2, 3, 20. utilis, i. q. ſqq. — Neutr. de re, χρηςὰ ἔργα 2, 4, 11. util. i. q. ſq. ἐπωφελῆ λ. — †† in opp. c. gen. rei, ſ. per diverſos caſus, τὰ μὲν δεινὰ τῶν ἔργων -, τὰ δὲ χρηςὰ λ. bona 2, 3, 18. v. δειν. i. q. ἀγαθὰ §. pr.

χρηςότης, mor. de perſ. et imperator., infinite, cum adiuncto, ἐπιείκεια - καὶ χ. benignitas 5, 1, 12. - in opp. cum gen. perſ. ὅσοι μὴ φόβον ἐξ ὠμότητος, πόθον δὲ τῆς αὐτῶν χρηςότητος - ἐνέςαξαν, ex bonitate 1, 4, 11. qui Bg. priorem praep. repetit recte non intrudendam in textum, quoniam prior, per interpoſita quamvis alia, regit etiam ſecundum membrum. - finite, de certo imperat. οὐ τῆς χ. μνήμη λ. probitatis 2, 10, 7. Pertin. - c. adiuncto, εὔνοιαν καὶ χρηςότητα, μετὰ - ἐπιεικοῦς ἐξουσίας, λ. bonit. 2, 9, 12. id. - †-de re, τοῦ τρόπου (μου) τὸ πρὸς χ. ἐπιῤῥεπὲς, καὶ τὸ πρᾶον τῆς λ. benignitatem 5, 1, 3. Macrini.

χροιὰ, phyſ. cum adi. μέλαινα ἢ χ. color 5, 3, 11. - cum gen. rei, ςέφανος, λίθων πολυτελῶν χροιᾷ διηνθισμένος, coloribus ib. 12.

χρόνιος, ph. de re, c. adiuncto, Maſc. cum ſubſt. fem. χρονίου καὶ ἀπεράντου πολιορκίας, diuturna 8, 5, 21.

χρόνος, ph. abſ. ſ. c. mero v. et per formul. πλείους δυναςείας, ἢ ὁ χ. ἀπῄτει, tempus 1, 1, 8. χρόνου ἐγγινομένου, mora interveniente 8, 5, 1. - cum adi. πᾶς ὁ χ. λ. temp. 4, 13, 19. χ. οὐ πολλοῦ διαγενομένου 1, 10, 1. τοσοῦτον ἐνδιδόντες χρόνον, tantum temporis 1, 6, 1. - per gen. c. al. ſubſt. διατριβὰς χρόνου ζητῶν, moras captans 3, 14, 9. ἐκ περιόδων χ. 1, 9, 5. v. π. cum praep. ὁ μεταξὺ χ. λ. 3, 8, 20. v. μ. - πάντα τὸν ἀπὸ τοῦ Σεβαςοῦ χ. 1, 1, 5. - ††† Per modos et caſus, quibus Graeci durationem temporis exprimunt, a) per gen., abſ. μὴ μάτην πρὸς ὑμᾶς τοσούτου χρόνου τιμὴν - κατατεθεῖσθαι, tamdiu 1, 4, 7. qui Bg. τοσ. χ. per ſe cepit p. adv. (per ellipſ. ἐκ, ſ. διὰ, ἐντὸς, ἐπὶ,) nec cum ſubſt. τιμ. - ὀλίγου - τινὸς χ. ἐπράττετο, ad breve tempus 1, 6, 1. οὐ πολλοῦ χ. διατρίψας, haud diu 5, 5, 1. διατρ. χρ. τινὸς,

aliquamdiu 4, 8, 16. † διετρ. χ. πολυετοῦς, multorum annorum tempore 5, 3, 3. – †† ſimul cum gen. al. temporis, χ. μὲν οὐ τινος ὀλίγων ἐτῶν λ. tempore paucorum ann. 1, 8, 1. – b) per abl. nudum. οὐ πολλῷ χρόνῳ - ἐχειρώσαντο, haud longo tempore 1, 6, 24. intra -. μακρῷ χ. longo temp. 5, 3, 5. inde a -. † ſed c. praep. (quae in pr. abl. nudo oppreſſa,) ἐν ὀλίγῳ χ. exiguo temp. 1, 1, 4. e. 1, 10, 2. 2, 4, 11. – c) per acc. nudum, διατρίψας - ὀλίγον χρόνον, exiguo tempore 2, 14, 10. διατρ. ἱκανοὺς χρόνους, ſatis diu 3, 9, 1. – † ſed per praepp. μετ᾽ ὀλίγον χ. paulo poſt 5, 6, 2. συνέβη κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, per eos dies 7, 11, 1. † κατὰ χρόνους - διηγήσομαι, ſecundum tempora 1, 1, 11.

χρύσεος ſ. χρυσοῦς, ph. de re, Neutr. δακτυλίοις χρυσοῖς, aureis annul. 3, 8, 9. χ. ἀναθήμασι 4, 7, 12. χ. σκεύεσι 5, 5, 20. – cum adiuncto, ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ 5, 6, 21.

χρυσίζειν, ph. γῆ ἡ χρυσίζουσα λ. arena auroſa 5, 6, 18. χρύσινος, ph. (i. q. ante χρύσεος,) de re, περιδεραίοις χρυσίνοις λ. aureis 5, 8, 2.

χρυσίον, phyſ. per gen. pretii, τὴν εἰρήνην - χρυσίου καπηλεύοντες, auro 6, 7, 22. haud dubie ſignato, nūmis aureis.

χρυσὸς, ph. de mera materia, ἔνημα χρυσοῦ, auri 1, 7, 9. ςέφανος χ. coronae aureae 8, 7, 4. – cum adi. Θερείῳ, ὅ περ διὰ χ. πολλοῦ - πεποίκιλτο, auro 5, 8, 13. χρυσῷ πολλῷ - πεποικιλμ. auro 5, 2, 10, 5, 6, 16. 15. 5, 5, 4. 1, 17, 5. 6, 4, 7. 5, 3, 12. †† τὸ πλῆθος -, ἐσθῆτι χρυσῷ καὶ βαφαῖς διαφόροις πεποικιλμένον, veſtitu auro et coloribus vario 4, 11, 5. qui Bg., omiſſo πεπ., legerit διαφόρῳ, pro quibus potius placet corrigi πεποικιλμένῃ, et ſimul e Mss. aſſumi copulam τὲ, poſt ἐσθῆτι facile elapſam, veſteque, *auro* et *coloribus* diverſis *diſtincta*. †† σχήμασι ἐσθῆτος πολ. χρώμενος διά τε πορφύρας χρυσοῦ ὑφάσμασι 5, 5, 4. v. ὑφ. — in opp. ἀναθήμασι κεκοσμημένον (τέμενος) χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου, donariis ornatum aureis et argenteis 1, 14, 4. – ſimul per art. ξιφίδια, τῷ ἀργυρίῳ καὶ τῷ χ. κεκοσμημένα, auro 2, 13, 19. — ſimul c. adi. νεὼς, - χ. πολλῷ καὶ ἀργ. κεκ. 5, 5, 8. τοὺς τραχήλους κοσμοῦσι σιδήρῳ, - καλλώπισμα τοῦτο - νομίζοντες, ὥςπερ τὸν χρυσὸν οἱ λοιποὶ βάρβαροι 3, 14, 13. – De materia cuſa ſ. pecunia, θησαυροὺς, χρυσοῦ καὶ ἀργύρου πεπληρωμένους λ. auri 2, 6, 11. – †† cum adv. μετεπέμψατο, καὶ πάντα τὸν ἐκεῖθεν χ. omne aurum 5, 6, 11.

χρυσοϋφὴς, ph. de re, Maſc. χιτῶνας χρυσοϋφεῖς, auro intertextas 5, 3, 12. – cum ſubſt. fem. ἐσθῆτας χ. auro intextis 1, 14, 16. — χ. ςρωμνὰς, aureis toralibus 4, 2, 3. χρυσοϋφέσι ςρωμναῖς ib. 13.

χρυσοφορεῖν, ph. de perſ. οὔτε χρυσοφοροῦσά τις αὐτῶν ὁρᾶται, aurum geſtans 4, 2, 6.

χυμὸς, ph. χυμοὶ, συμβαλλόμενοι πρὸς εὐωδίαν, ſucci 4, 2, 16.

χωλεύειν, ph. de animal. οἱ ἵπποι - ὤκλαζον καὶ ἐχώλευον, claudicabant 4, 15, 8. laeſi a ſparſis tribulis; ubi ſyn. ab explic. ſ. adiuncto, ſ. genere ac ſpecie, v. ὀκλάζ.

χῶμα, ph. c. gen. rei et adi. ἐπὰν μέγιςον χ. ἀρθῇ τῶν ἀρωμάτων, acervus 4, 2, 18. – c. adi. ſolo, μεγάλου ὄντος τοῦ χώματος λ. agger 4, 15, 14. cadaverum, caeſorum in pugna. – † in uſum

bell. ὑπερβάντος τοῦ ϛρατοῦ τὰ προβεβλημένα - χώματα τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, aggeres 3, 14, 18. palos cum aggeſta terra, fortaſſis et ſimul foſſas, cf. 2, 11, 9., valla.

χωνεύεσθαι, ph. de re, πᾶν ἐχωνεύετο, id omne conflaretur 7, 3, 13. ad monetam faciendam; qui Bg. cepit Paſſ., unde in pr. acc. τιμὰς corrigendus in nominat. τιμαὶ, aut poſt vulg. τιμ. faciendum punctum.

χώρα, ph. univ., per gen. c. al. ſubſt. τὰ τῆς χώρας ὄρη, regionis 6, 5, 11. δι' ἐμπειρίαν τῆς χ. 7, 2, 11. ubi a ſq. τῶν τόπων diſtinguitur, ut amplius quid et continens. - cum verb. κατατρέχοντας τὴν χώραν 3, 14, 2. ubi i. q. ſq. τοῦ τόπου. - τὴν χ. κενεσπμῆσθαι 8, 4, 14. ubi a pr. τοῖς χωρίοις iterum diſtingu., ut maius. † κατὰ χώρας ἐβασίλευσαν, regionatim 6, 2, 18. e. - cum adi. τραχεῖα οὖσα ἡ χ. illa regio 6, 5, 12. περαιωθεὶς διὰ τῆς Κυζικηνῆς χ. Cyz. agrum 3, 2, 12. ἐπετρόπευε τῆς Καρχηδονίας χ. region. 7, 4, 3. ἐν δυςχειμέρῳ χώρᾳ 6, 6, 3. ὁ κατ' ἐκείνην τὴν χ. ἀὴρ, in illa reg. 3, 14, 15. δυσόκνως καταλιπόντων τὴν οἰκείαν χώραν, proprias ſedes 6, 7, 3. - †† c. praep. ἡ παρ' ἐκείνοις χ. reg. 8, 2, 7. ubi a ſq. τὴν ἄνω γῆν iterum diſtingu., ut maius. - † τῶν ἀπὸ πάσης περὶ αὐτὴν (τὴν πόλιν) χώρας ἐκεῖ συνελθόντων, reg. 4, 9, 7. v. pr. περ. c. gen. perſ. μηδὲ προελθεῖν τῆς αὐτῶν χ. exire ſuo territorio 2, 10, 13. τὰ πλεῖϛα τῆς Βρεττανῶν χ. reg. 3, 12, 11. ubi, per ellipſ. μέρη ad τὰ πλ., diſting. iterum, ut maius. πᾶσαν κατατρέχοντες τὴν Κελτῶν - χ. reg. 1, 10, 4. ſq. πόλεσι, ut minor. - 6, 5, 2. 11. †† ἐπὶ τὴν Ἀτρηνῶν χ. ἠπείγετο, in Atrenorum regionem 3, 9, 3. per ellipſ., pro ſq. ἐλθὼν εἰς τὴν Ἀτρ. χώραν ib. 6. †† διαβὰς τὴν τῶν ποταμῶν μέσην γῆν καὶ Ἀδιαβηνῶν χ. agrum ib. 5. τὴν Ἰταλῶν χ. μόλις ἀκούουσι 7, 10. v. ἀκ. †† in not. anguſtiori, πολλὰς κώμας καὶ πόλεις πορθήσας, τήν τε χ. λεηλατήσας, agrum 3, 9, 6. quanquam et hic valeat in pr. not. ampliori, ſubintelligendo pr. Ἀραβίαν. - δοὺς κώμας οἰκεῖν καὶ χώραν γεωργεῖν, agris 6, 4, 11. ubi quoque latius ſumatur, relatum ad pr. Φρυγίαν. - † γενόμενος ἐν τῇ πολεμίᾳ, πολλὴν γῆν ἐπῆλθεν, cum veniſſet in hoſtilem regionem, multum agri obivit 7, 2. 6. per ellipſ. iterum, pro ſq., ἐδῄου τε οὖν πᾶσαν τὴν χ., μάλιϛα τῶν λῃίων ἀκμαζόντων, reg. ib. 7. ſq. τάς τε κώμας ἐμπιπρὰς λ. - † ἵν' - κατασκάψας τὴν πόλιν, μηλόβοτον καὶ ἔρημον τὴν χ. καταλείπῃ 8, 4, 23. v. μ. - †† οἱ Γερμανοὶ ἀπὸ μὲν τῶν πεδίων, καὶ εἴ τινες ἦσαν χῶραι ἄδενδροι, ἀνακεχωρήκεσαν 7, 2, 10. v. ἄδ. Repetit. in vicinia 6, 5, 11. 3, 9, 5. ſq.

χωρεῖν, ph. de perſ. cum praep. ὁ ϛρατὸς ἐπὶ τὴν πόλιν ἐχώρει, ad urb. pergebat 8, 4, 12. - † ἐδύνατο - μήτε, ἀποϛὰς ἐκεῖθεν, ἐπὶ τὴν Ῥώμην χωρῆσαι, Romam proficiſci 8, 5, 13. - Trop. Νέρωνι, ὃς ἐχώρησε μέχρι μητρῴου φόνου, proceſſit usque ad 1, 3, 9. i. q. compoſ. μέχρις - προχωρ. ib. 6., patravit adeo caedem. — ἱκέτευε τὸν δῆμον, εἰς διαλλαγὰς χωρῆσαι, ut in gratiam cum militib. rediret 7, 12, 5. v. δ. - διὰ ξίφους χωρήσας καὶ φόνου, ferro graſſari et caede 4, 4, 5. adhibere ferrum et committere caedem; noſtr. *verfahren mit ſ. ſchreiten zu.* ἔνεϛιν ὑμῖν, καὶ διὰ βασάνων χωρήσασι, μαθεῖν, licet vobis etiam per tormenta cognoſcere 4, 5, 7. procedentibus per torm., adhibentibus tormenta, adhibitis tormentis. - † cum dat. rei et adv. ὁμόσε χωρήσας τῷ πράγματι, obviam eundo ei rei 2, 5, 7. ſubire, ſuſcipere, pati

velle fortiter atque intrepide. - †† De re, cum praep. διαβόητον ἐποίησαν τὴν Φήμην, ὡς (αὐτὴν) εἰς πᾶν χωρῆσαι τὸ ϛρατιωτικὸν, per totum vulgaretur exercit. 5, 3, 21. divulgari, innotescere.

χωρίον, ph. finite, de urbe, cum adi. εὐψυχέϛερον τὸ χ. λ. ille locus 1, 12, 3. Laurentum, cf. §. pr. τὴν συμφορὰν ὄνομα δοῦναι τῷ χωρίῳ, loco 1, 11, 5. Pellinunti. - in urbe, de fori parte, μένει - ἐν ἐκείνῳ τῷ χ. - εἰκὼν 2, 9. 8. cf. §. pr. ἀγορᾶς μ. - †† ἐς τὸν ἱππόδρομον συνθέοντες, ὥςπερ ἐκκλησιάζοντες χωρίῳ, eo in loco 8, 6, 17. qui Bg. ſaltem ſupplet pr. ἐν et art. τῷ. - κατ' ἐκεῖνο - τὸ χ. in eodem loco 5, 4, 7. ad Iſſicum, cf. §. 4. κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία, in illis locis 3, 2, 3. ad Cyzicum, cf. §. pr. — γεγόνασι - ἀκροβολισμοὶ καθ' ἕτερα χ. 7, 7, 5. e pr. εἰς τὴν Γαλλίαν, et e ſq. περὶ Λουγδοῦνον. - οἱ κατ' ἐκεῖνα τὰ χ. προφητεύοντες, illius regionis 5, 5, 21. in Phoenicia, e pr. νόμῳ Φοινίκων. - τὰ ἑλώδη χ. loca 3, 14, 10. in Britannia e pr. et ſq. - †† c. gen. rei ſ. loci, ἐν τοῖς παραλίοις τῆς Καμπανίας χωρίοις, maritimis Campaniae praediis 3, 13, 2. - †† c. praep. τὰ ἐν Ἰταλίᾳ χ. προκαταλαβεῖν, Italiae regiones 7, 8, 27. Infinite, οὐ πολὺ ἀφειϛήκει τὸ χ., ἔνθα ἐσκήνει λ. locus 6, 8, 17. τῶν μὲν χωρίων, ἃ ἐπόρθουν, ἀπέϛησαν 1, 10, 6. praeterquam, quod §. 4. nominarat τὴν Κελτῶν καὶ Ἰβήρων χώραν. - διελάνθανον - τῇ τῶν χ. γνώσει, locorum 3, 14, 19. niſi in Britannia, cf. §. 11. † τῶν χ. τεκμαιρόμενοι τὴν φύσιν 8, 1, 16. niſi quod de Alpibus, cf. §. 11. e. it. μάχεσθαι ἄνωθεν ἐξ ὑπερκειμένων χ. 8, 2, 2. τὴν πρότερον τοῖς χωρίοις ὑπάρχουσαν ὥραν λ. 8, 4, 13. v. πρότ., niſi quod circa Aquileiam urbem. περὶ ἐκεῖνα - τὰ χωρία, in illis loc. 7, 2, 12. χ. ἕκαϛα καὶ παρατάξεις (τὰς ἐκεῖ γενομένας,) 2, 15, 11. εἰς ἕτερα χ. 6, 4, 14. . cum gen. rei, τῶν πλείϛων ἐς - τὰ ἐγκεχειρισμένα τῆς φρουρᾶς χ. in ſuas quisque ſtationes 8, 5, 19. demandata cuſtodiae loca.

χῶρος, i. q. pr., ph., finite, c. gen. loci, τῷ χώρῳ τῆς Ἰταλίας, regioni 1, 16, 4. Latio. εἴς τινα τῆς Φρυγίας χῶρον, locum 1, 11, 3. i. q. ſq. τὸν τόπον et §. 5. τῷ χωρίῳ, Peſſin.

Ψ.

Ψάμμος, ph. παραλανθάνοντα ἐν ταῖς ψάμμοις, ſub arena 4, 15, 7. in campo pugnae.

ψαυϛὸς, Paſſ. de re, ph. c. gen. inſtrum. οὐδὲ ψαυϛὸν χειρὸς ἀνθρωπίνης (αὐτὸ, τὸ ἄγαλμα,) tangendum manu hominis 1, 11, 2. ſ. tactum.

ψέλλιον, ph. c. adiuncto, περιδεραίοις καὶ ψελλίοις κοσμούμενος, armillis 5, 5, 4. Heliog.

ψευδὴς, mor. Neutr. de re, πάντα φάσκων ψευδῆ εἶναι, falſa 3, 12, 21. - abſ. ψ. λέγων, vaniloquus 1, 9, 14.

ψεύδομαι, mor. de perſ. Paſſ. forma, ſed not. Med. c. acc. perſ. ϛρατιώταις -, οὓς ἔψευϛο, quos deceperat 2, 11, 12. non ſiando promiſſis, fefellerat. - Med, ϛρατιωτῶν, οὓς ἐψεύσατο, decepit 2, 10, 8. - cum praep. ψευσάμενος πρὸς τὸ χρειῶδες, mentiens 2, 9,

18. - † cum adiunoto, εὑρίσκετο τοὺς ϛρατιώτας ψευσάμενος καὶ ἀπατήσας 2, 7, 2. v. εὑρ. ψευσαμένου αὐτοῦ, καὶ μὴ τηρήσαντος τὰ συνθήματα. ipſo mentiente, 6, 6, 1. - in opp. οἱ μὲν πατέρα -, οἱ δὲ σώφρονα - ἄρχοντα ἀνεκάλουν· καὶ οὐδεὶς ἐψεύδετο, mentiebatur 1, 4, 21.

ψηφίζειν, trop. not. ſenatoria, de perſ., cum acc. rei et dat. perſ. τὴν ἐξουσίαν - ψηφίζομέν σοι διδόντες, poteſtatem decernimus tibi dandam 2, 3, 10. p. quo particip. reſolvas per copulam, *decernimus* tibi *et* damus ſ. tradimus. - Paſſ. de re, c. praep. ἀντιπράττοντες τοῖς ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐψηφισμένοις, rebus, ab ſenatu actis 7, 10, 10. decretis. - Med. de perſ. cum inf. ἡ σύγκλητος - ψηφίζεται, λ. decrevit ib. 6. - † per oppreſſum dat. perſ. ἡ σ. τὰς σεβασμίους τιμὰς ψηφίζεται (αὐτῷ,) ei dec. 5, 2, 1. — ſed per diſertum, ἡ σ. πάσας τὰς τ. ἐψηφίσατο αὐτῷ λ. 3, 9, 22. - ſimul c. abl. modi ſ. cauſae, ἡ σ. - δέει - ψηφίζονται αὐτῷ πάσας τ. λ. decernit 4, 11, 14. - †† c. adv. et acc. rei, γελοιότατα ψηφισαμένων πάντων, ἃ ἐκελεύοντο, decernentibus 5, 7, 7.

ψῆφος, trop. ἐχόντων καὶ ἄλλων ψήφους, ſuffragia 7, 10, 6.

ψηφοφορία, id. κατὰ τὴν ψηφοφορίαν - Μάξιμον - ἀνειπόντες, per ſuffragii lationem ib.

ψιλοκόρσης, ph. de perſ. c. adv. πάνυ ὢν ψ. cum eſſet raro capillo 4, 8, 13.

ψόγος, ph. c. gen. rei, τῇ συμφορᾷ - καὶ ἀνανδρίας ψόγος παρακολουθεῖ, nota 4, 5, 6. vituperatio.

ψυχὴ, de toto, intellectu et voluntate, c. gen. perſ. ἀετὸς, ὃς φέρειν - τοῦ βασιλέως ψυχὴν λ. animam 4, 2, 22. - † ἐδεδούλωντο πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ψ. - σώματος ἡδοναὶ, animum 1, 13, 15. - abſ. κυμαίνουσαν ἔχων - τὴν ψ. 1, 4, 1. - De parte, intellectu praecipue, in opp. ἀλλὰ τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔῤῥωτο λ. 3, 14, 5. v. ἐρ. - de voluntate praecipue, ταῦτα μόνα ψυχῆς - κτήματα λ. animi 1, 2, 4. poſt κοσμίους τὸν τρόπον λ. - ἐποθουν αὐτὸν ἀληθεῖ ψ. διαθέσει 1, 7, 5. ἐν τοσαύτῃ - ψ. ἀταραξίᾳ 2, 1, 15. καρτερίᾳ ψ. 3, 8, 14. - c. art. ἡ τῆς ψ. ἀρετὴ λ. 5, 1, 11. opp. pr. τὰ τῆς τύχης δῶρα, poſt χρηϛὸς τρόπος e † ſqq. ἐπιείκεια καὶ χρηϛότης. c. adi. δοκοῦντα ψ. εἶναι ἐῤῥωμένης 2, 3, 2. - † cum adiuncto ſimul, μιᾷ γνώμῃ καὶ ψυχῇ ὁμοίως - μεμίσηται, ſummo animorum conſenſu 8, 5, 15. una mente et animo, v. γν. — cum gen. perſ. ἔτρωσε - αὐτοῦ τὴν ψ. τὰ λεχθέντα 1, 8, 15. τοιαῦται - αἰτίαι εἰς ὠμότητα ἠκόνησαν τὴν τοῦ Μαξιμίνου ψ. λ. acuerunt Maximinum 7, 1, 25. - † per acc. ellipt. συνεϛάλησαν (κατὰ) τὴν ψ. animo 1, 6, 10. ἐπὶ τούτοις - τὴν ψ. εὐφραίνετο 2, 8, 11. - † ſimul cum adiuncto, ἐξεπλάγη μὲν τὴν ψ., οὐκ ἐταράχθη δὲ τὴν γνώμην 3, 11, 17. v. γν. Per Plur. abſ. διοίδαινον πᾶσιν αἱ ψυχαὶ λ. animi 7, 8, 3. - c. gen. perſ. διοίδαινον τῶν ὄχλων αἱ ψ. 7, 3, 16. αἱ τῶν νέων ψ. λ. 1, 3, 4. ὅσοι μὴ φόβον - ταῖς τῶν ἀρχομένων ψυχαῖς ἐνέϛαξαν 1, 4, 11. οὐ τῆς ἀνδρείας - ἔτι ταῖς ψ. ἡμῶν μνήμη ἐνέϛακται 2, 10, 7. - cum adiuncto, ἡ περὶ ἐκεῖνα σπουδὴ - διάφορον ἔχουσα - τὴν γνώμην, τῶν ἀδελφῶν ἐτάραττε τὰς ψυχὰς 3, 13, 4. - Per acc. ellipt. ὁ ϛρατὸς - τὰς ψ. ἐπιῤῥωσθεὶς, animis 3, 3, 13. τὰς ψ. ἐξεπτόηντο 5, 4, 1. ὑπὸ τῆς φήμης τὰς ψ. ἐτρώθησαν 5, 8, 12. διοίδαινον τὰς ψ. 8,

1, 2. - ſimul c. adiuncto, παύσασθαι ἤδη τὰς ψ. καὶ τὰς γνώμας διῃρημένον, 4, 5, 15. v. γν. - † Al. not. in opp. ἵνα μὴ - κινδυνεύοι ψυχῇ καὶ σώματι λ. anima 6, 5, 18. vita. τὰς ψ. καὶ τὰ σώματα δῶρον - ἕξετε, animas 2, 13, 16.

ψυχρὸς, ph. de re, in opp. πηγῶν θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάματος, frigid. 1, 6, 6.

Ω.

Ω, alloquentis, cum vocat. caſu, ſing. δέσποτα, domine 1, 6, 4. 5, 12, 4. 12. 1, 17, 10. βασιλεῦ, o princeps 1, 13, 3. - in Plur. ὦ τέκνα, o filii 4, 3, 17. ὦ ἄνδρες συστρατιῶται, commilitones 6, 3, 5. - †† oppreſſa in vocat. 1, 6, 12. 1, 9, 8.

ὠθεῖσθαι, Paſſ. de perſ. ph. cum praep. ὁ δῆμος, ὑπὸ τοῦ πλήθους ὠθούμενος, conflictatus 1, 12, 14. truſus. - c. adiuncto, ὑπ' ἀλλήλων ὠθούμενοι καὶ πατούμενοι 7, 8, 13. 7, 9, 15. - abſ. τοῦ δήμου - πλῆθος ἀπώλετο ὠθούμενον, inter ſe protrudendo 7, 11, 18. protruſa.

Ὠκεανὸς, ph. anguſt. not. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν μέχρις Ὠκεανοῦ προαγάγοιτε, usque ad Oceanum 1, 5, 19. 7, 2, 20. ſeptentrionalem, ſ. mare Suevicum, ſ. ſinum Codanum. τὴν ὑπὸ τῇ ἄρκτῳ ἀρχὴν Ὠκεανῷ ὁρίσας 1, 6, 16. - Al. not. ampliori, c. art. ταῖς τοῦ Ὠ. - ἀμπώτισιν 3, 14, 11. circa Britanniam. τὸν Ὠκεανὸν διαπλεύσας, Βρεττανοῖς ἐπέστη ib. 7. Roma profectus. διαβάντες τὸν Ὠ. 3, 15, 17. e *Britannia* et *Gallia* profecti Romani.

ὦμος, ph. pars hom. αὐτὸ (τὸ παιδίον) ἀράμενοι ἐπὶ τῶν ὤμων, tollentes humeris 7, 10, 15. τὰ - σύμβολα - ἐπιθεὶς τοῖς ὤμοις, humeris 4, 7, 12. alterutro humerorum.

ὠμὸς, mor. Fem. de re, ἐξ ὠμῆς - τυραννίδος, crudeli 2, 4, 3. τ. ὠμ. (7, 5, 12.) βίας ὠ. acerba ib. 5. - Neutr. ſimul c. adv. οὕτως ὠμὸν ἔργον λ. crudel. 2, 5, 15. - Superl. p. adv. c. adiuncto, τραχύτατα καὶ ὠμότατα πράττων, crudeliſſime 7, 6, 10.

ὠμότης, mor., abſ. δι' ὠμότητος λ. crudelitate 7, 1, 4. δίκας ὠ. 7, 5, 15. εἰς ὠμότητα παροξύνοντας 5, 1, 6. v. π. 7, 1, 11. - in opp. ἐξ ὠ. -, τῆς αὐτῶν χρηστότητος 1, 4, 11. - c. adi. et adiuncto, ἐπετρόπευε - τραχύτατα καὶ μετὰ πάσης ὠ. 7, 4, 3. οὔτε ὠ., οὔτε βίας - ἀπείχετο 3, 10, 13. φόνων καὶ ὠ. - ἀλλότριος 6, 9, 16. - cum gen. perſ. οἱ τῆς ἐκείνου ὠ. ὑπηρέται 7, 7, 6. - De re, c. adi. τὰ -, τῆς ἐσχάτης ὠ. οὐδὲν ἀπολείποντα 1, 3, 10. — c. adiuncto, εἰς τραχύτητα καὶ ὠ. ἠκόνησαν τὴν Μαξ. ψυχὴν, λ. 7, 1, 25. - † c. gen. rei ſ. perſ. in opp. ἐκ πρᾳείας - βασιλείας εἰς τυραννίδος ὠ. μετάγειν πάντα ib. 3.

ὠμῶς, mor. de re, c. adv. τοῖς οὕτως ὠ. - τετολμημένοις, crudeliter 2, 9, 13. - c. adiuncto ſimul 2, 6, 22. - de perſ. abſ. οὓς ὠ. ἐκόλαζε 7, 7, 14.

ὠνεῖσθαι, ph. de perſ. Paſſ. forma, ſed not. Med., c. acc. rei in orat. contracta, ἀνάξιον, ἧς ἐώνητο, ἀρχῆς, indignus illo, quod emerat, imperio 2, 7, 9. p. τῆς ἀρχ., ἣν ἐ., pecunia ſibi pararat. - Med. c. acc. rei, ἧκε, τὴν ἀρχὴν ὠνούμενος, venit, ad imperium

emendum 2, 6, 12. emturus. τὸ ἀμέριμνον ὠ. emens 1, 6, 26. ab hoſtibus pacem. ὠνήσασθαι τὰς - σπονδὰς 6, 7, 23. - c. adv. τὴν - ἀρχ. ὠνησάμενος - αἰσχρῶς, mercatus 2, 10, 8. - c. abl. modi et diſerti pretii, ἰδίοις χρήμασιν ὠ. οὕτω πονηρὸν τέλος 2, 12, 11. - ſimul que cum praep. βίᾳ καὶ παρὰ γνώμην τοῦ δήμου, μετά τε αἰσχρᾶς λ. ὠν. τὴν ἀρχὴν 2, 6, 18.

ὤνιος, ph. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. προσεκήρυττον ὤνιον τὴν βασιλείαν, venalem 2, 6, 7. ὠν. παρέχοντας πάντων τῶν ἐπιτηδείων - ἀφθονίαν 8, 6, 6.

ὥρα, ph. de ſpatio temporis, cum gen. diſerto al. temp. ἡ τοῦ ἔτους ὥρα, anni tempus 8, 4, 3. aeſtate aut vere. τῆς ὥρας τοῦ ἔτ. λ. 5, 5, 3. hyeme, vel auctumno extremo. - † c. adi. mero, καταλαβούσῃ ὥρα, ut tempus ferèbat 1, 17, 22. tempore, aut anguſtius, de diei parte, hora. - Al. not. c. praep. διαβάλλοντες πᾶσαν τὴν ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἴστρου ὥραν, λ. tempeſtatem 1, 6, 3. aëris coeli que temperiem, noſtr. *Witterung* ſ. *Luft*. - Al. not. per ellipſ. τὰς θυγατέρας, ἐν ὥρᾳ γενομένας, filias maturas 1, 2, 3. ſc. γάμου ſ. γάμων, tempore, aetate nuptiarum, nubendis ſ. nubendo apta; unde potius referatur ad primam claſſem. — Al. not. c. gen. perſ. τῆς ὠ. αὐτοῦ πάντων τὰς ὄψεις εἰς ἑαυτὴν ἐπιστρεφούσης, pulcritudo eius 5, 3, 15. - de loco, abſ. τὴν πρότερον τοῖς χωρίοις ὑπάρχουσαν ὠ. 8, 4, 13.

ὡραῖος, Maſc. de perſ. ph. Γερμανοὺς - γενναίους καὶ ὡραίους, pulcros 4, 7, 3. - Fem. ταῖς θυγατράσιν, νέαις τε οὔσαις καὶ ὡραίαις, nubiles 5, 3, 20. vel pulcras. - Neutr. de re, c. adv. ſ. abl. modi, φύσει πρόσωπον ὡραῖον, formoſam 5, 6, 24. niſi abl. pendet ab oppreſſo particip. v. ſubſt., πρ., ὡρ. ὂν φ. Superl. de perſ. c. gen. perſ. et acc. ellipt. τὴν ὄψιν τῶν κατὰ αὐτὸν ὡραιότατος μειρακίων πάντων, formoſiſſ. 5, 3, 13.

ὡς, in not. modi, (Lat. *quomodo*, etc.) in med., poſt comma, cum verb. in relat. tacita, ὡς ἐς. παρειλήφαμεν, ut - accepimus 7, 11, 1 ὡς λέγουσιν ib. 2. ὥς φασι 3, 4, 15. ὡς προείρηται, ut 2, 3, 1. ſicut 1, 17, 27. 2, 5, 16. προυχώρησεν, ὡς ἐκέλευσεν, ut 7, 6, 16. 8, 4, 17. 1, 9, 6. ὡς δεδήλωται 2, 1, 1. ὡς - ἐροῦμεν 1, 14, 12. — † ὡς ἔτυχε, temere 2, 3, 23. ὡς ἀκούετε, quemadmodum 2, 10, 8. ὡς ᾤετο, ut 3, 2, 21. v. οἴομ. - ὡς ἐβούλετο, ex ſententia 3, 9, 12. 7, 9, 1. - ὥς γε - ἐνεδείκνυτο, ut 2, 4, 15. - ab init. ὡς δ᾽ ἕκαστα - πέπρακται, quomodo 1, 1, 11. ut autem 1, 11, 4. 2, 12, 9. - †† Rurſus in med. per oppreſſum verb. ὡς εἰκὸς, ut 3, 7, 11. ſc. ἐστί. - ὡς λόγος 1, 14, 1. ὡς ἔθος 1, 16, 8. v. ἔθ. - †† c. opt. ὡς ἂν τις εἴποι, ut ita dicam 1, 13, 12. immo *quo modo* quis *dicat*. εἰ - ἑκάτερος διάγοι, ὡς βούλοιτο, prout vellet 4, 1, 4. - In relat. manifeſta et periodo, ὡς γὰρ - οὐδενὸς - ἀπελείπετο, οὕτως λ. ut enim -, ſic 3, 8, 14. - Al. not. comparandi, al. Lat. *velut*, etc. (ſed ſevero tamen eodem pr. *ut*,) in med., ante adi. πάντας ἡμᾶς, ὡς ἕνα, ἠγάπα, ut 1, 5, 7. 12. εἰς Ἡρακλέα, ὡς ἀνδρειότατον, λ. 1, 14, 17. 6, 9, 9. 2. ὡς ἀνάξιον, tanquam 2, 7, 9. - ante ſubſt. τῆς αὐλῆς, ὡς ἐπίβουλος, ἐδιώκετο, ut 1, 13, 16. ὁ δ᾽, ὡς συνήθη φιλοτησίαν - ἔπιεν, at ille, veluti 1, 17, 19. ὡς ἐν ἱερομηνίᾳ, ut 2, 2, 22. 7, 7, 7. 8, 3, 3. εὐκαταφρόνητοι, ὡς βάρβαροι 8, 1, 6. ταῦτα ὑπὸ Ῥωμαίων, ὡς ὑπὸ

βαρβάρων, πάσχουσι, perinde, ut a barbaris 7, 12, 6. ὡς - ἐχθροῖς - ὠργίζετο, tanquam 7, 10, 2. † προςκυνήσας (αὐτὸν ὡς ἤδη βασιλέα (ὄντα,) ut iam imperatorem 3, 11, 18. † ἐνυβρίζουσιν (αὐτῇ, τῇ ἀρχῇ,) ὡς ἄνωθεν ἰδίῳ (ὄντι) κτήματι, veluti 5, 1, 15. cf. infra in. Repetit. - Cum Particip., per temp. a) praeſ. ὡς μέλλουσα δὲ κριθήσεσθαι, tanquam ſubitura igitur iudicium 1, 11, 12. quia erat iudicanda, rel. v. κρ. - ὡς μέλλοντας - δορυφορήσειν, ut qui eſſent ſtipaturi 2, 13. 4. ὡς ὄντα αὐτοῖς βαρὺν, utpote gravem ipſis 2, 5, 2. ὡς ἐφύβριστα πάσχουσιν, tanquam perpetientibus 2, 7, 5. ὡς προνοίᾳ θείᾳ ὁδηγούμενος, quaſi duceretur 3, 4, 13. ὡς τινας ἀγγελίας - φέρων, quaſi ferens 3, 11, 14. - ᾐτιᾶτο, ὡς τοιαῦτα κατασκευάζοντα λ. incuſabat, quod talia ſtrueret 3, 12. 8. ὡς ὄντας μέρος λ. tanquam ſi eſſent pars 7, 4, 10. ἀγανακτήσας -, ὡς ἀμελέστερον μαχομένους, quaſi pugnantibus 8. 2, 5. - †† ὡς στασιάζοντας δὲ τοὺς ἀδελφοὺς -, ἡ μήτηρ συνάγειν (αὐτοὺς) ἐπειρᾶτο, ut diſcordantes igitur fratres 4, 3, 9. ubi enunciationem inverſam oſtendat expletum in membro ſecundo pron. et per ſe adv. ὡς aeque abeſſe poterat, valens tamen hic quoque in not. cauſae, *quia diſcordabant fratres.* - b) perf. θαῤῥῶν τῇ τοῦ πατρὸς ὡς ἔτι συνεστώσῃ δυνάμει, fretus patris velut adhuc incolumi potentia 1, 9, 12. ᾐτιᾶτο, ὡς τετολμηκότας — ταῦτα τετολμηκότας, tanquam auſos 6, 9, 2. - c) aor. ἐπιστεῖλαι, ὡς χειρωσάμενος τοὺς λ. quaſi ſubiugaſſet 4, 10, 1. ὡς στρατιωτικὸν - γενόμενον, ut militarem virum 4, 14, 5. † ὡς ἂν - πεμφθέντων, quaſi mitterentur 5, 4, 13. - † de re, ὡς παρ' ἄλλα ἴδια λεχθέντι, quaſi id dicatur 6, 3, 6. - d) fut. ποιεῖν, ὡς διαλεξόμενος λ. tanquam verba facturus 2, 5, 7. † παρεσκεύαζον ἑαυτοὺς, ὡς ὑπομενοῦντες π. tanquam 5, 4, 26. παρασκευάζοντι - τὴν δύναμιν, ὡς πολεμήσουσαν, quaſi bellaturae eſſent 8, 6, 13. † ἠπείγοντο, ὡς ἀμυνοῦντες λ. properarent opitulaturi 8, 8, 15. - † ſimul cum adi. et particip. διέβαλλεν αὐτοὺς, ὡς ἀπίστους καὶ - μιάναντας λ. ut infidos qui ve polluiſſent 2, 9, 10. ὡς - ἐνδόξου καὶ τιμηθέντος λ. ut illuſtris et culti 5, 7, 5. - †† c. particip. temporis var., ut perf. et praeſ. αὐτὸν εἶχον ἐν αἰτίᾳ, ὡς τὰ - προδεδωκότα, πρός τε τὰ - μέλλοντα, incuſabant, qui prodidiſſet - cunctaretur 6, 7, 8. - ſed perf. et aor., ὡς - γεγονότα ἀρχηγὸν καὶ ἀποκτείναντα, ut qui fuiſſet - et occidiſſet 7, 1, 24. - ††† ſimul, cum al. particula ſ. adv. per ſubſt. ὡς δὴ Μάρκου ἐπιτηδεύματα, tanquam 5, 2, 8. - per adiect. ὡς στρατιωτικὸς δὴ, ut 4, 12, 4. — per particip. praeſ. ὡς δὴ γαμούντων θεῶν, tanquam 5, 6, 12. 16. e. ὡς δὴ - ὑπισχνουμένου, quaſi polliceretur 8, 3, 19. - perf. ὡς δὴ νενικηκότων, quaſi viciſſent 3, 7, 9. — aor. ὡς δὴ - προελθόντα, veluti egreſſum 6, 8, 11. - fut. ὡς δὴ καθευδήσων, tanquam dormiturus 1, 17, 1. 15. ὡς δ. προσαγορεύσων, quaſi ſalutaturus 2, 13, 6. 6, 6, 7. ὡς δὴ - διαλεξόμενοι, tanquam acturi 7, 4, 11. ὡς δὴ ἐροῦντάς τι, quaſi dicturi eſſent aliquid 7, 6, 15. † ὡς δὴ - ἀγγέλλων, tanquam nuncians 3, 12, 2. ubi Ms. fut. ἀγγελῶν. ὡς πολιορκήσοντες αὐτὸ δῆθεν, velut oppugnaturi 7, 11, 16. - Repetit. ὡς μηδὲ στρατιωτικὸν, — ὡς στρατιωτικὸς δὴ, ut - ut 4, 12, 3. ſq. - ὡς φαῦλα - ὡς ἀγαθὰ 2, 3, 17. ὡς ἐπιβουλεύοντας, - ὡς - θεσπίζοντας, tanquam inſidiantes, - quaſi vaticinarentur 4, 12, 6. ſq. ὡς ἐναντιωσόμενον, — ὡς πολεμήσοντες, ut adverſaturum, - tanquam dimicaturi 2, 6, 18. ſq. ὡς ἀπίστου, ὡς - τετολμηκότας, ut - tanquam 6, 9,

2, ὡς ᾤετο, - ὡς - γεγονότα λ. ut - 7, 1, 24. ὡς - δοθέντα, - ὡς - κτήματι, - ὡς ἐλαττόνων, - ὡς κτηθὲν, utpote -, veluti -, ut -, ut 5, 1, 12. - 14. - Cum inf., per not. modi, a) in *relat.* manifeſta, ὀρχούμενον οὕτως, ὡς ὑπὸ πάντων ὁρᾶσθαι, ita, ut conſpiceretur 5, 8, 2. εἰς τοσοῦτον - ἐξουσίας προήχθη, ὡς - ἐγχειρισθῆναι, ut mandaretur 1, 12, 8. εἰς τοσοῦτον - προεχώρησε μανίας, ὡς μηκέτι βούλεσθαι λ. ut nec amplius vellet 1, 15, 17. ἐς τοσ. -, ὡς πάντα - μεταγαγεῖν λ. ut transferret 5, 7, 12. εἰς τοσ. - ὡς τὸν πατέρα - φυγεῖν λ. ut pater confugerit 6, 1, 20. οὐδέ τις ἦν οὕτως ἄχρηστος ἡλικία, ὡς μὴ μετέχειν λ. quae particeps non eſſet 8, 4, 21. quin eſſet p. - b) in relat. tacita, λόγων - ἦν ἐραστὴς (οὕτως,) ὡς μηδενὸς - ἀπολείπεσθαι, *adeo* erat, ut nemini eſſet ſecundus 1, 2, 4. οἶκτος - ἐλάμβανε (τοιοῦτος,) ὡς - ἀναβοῆσαι, ut exclamarent 1, 4, 17. ὡς - κρέμασθαι δοκεῖν, ita, ut viderentur 1, 14, 1. ὡς - ἀριθμῆσαι, ita, ut numerarent 1, 15, 13. ὑπερηγάπα -, ὡς συγκαθεύδειν λ. ut dormiret 1, 17, 6. † ὡς - ἑτέροις ὑποφέρειν λ. quare in alios conferte 2, 5, 12. ubi potius ſupplendus al. inf. χρῆναι, ut deceat conferre. ὡς - κακῶς ἀγορεύειν, ut conviciis inceſſerent 2, 7, 4. ὡς μηδὲ - δύνασθαι λ. ut neque poſſit 2, 10, 11. ὡς - φέρειν συμφορὰν, ut ferret 5, 6, 22. c. ὡς - τολμῆσαι λ. ut auſus fuerit 7, 2, 14. ὡς τινας - ut tenderent 7, 3, 14. ὡς - τελευτῆσαι, ut occumberet 7, 7, 8. ὡς - ὑπερβῆναι, ita, ut transirent 7, 11, 5. ὡς - ποιῆσαι, ita, ut faceret 7, 12, 13. ὡς - εἶναι λ. ita, ut adeſſet 8, 2, 15. poſt comma quidem: ſed in vulg. edd. poſt colon aut punctum, etiam in his ſqq. ὡς μηκέτι - ἔχειν, ut non amplius haberet 1, 10, 3. ὡς μηδὲν παραβάλλεσθαι, ita, ut nihil ſit comparandum 3, 7, 17. ubi iterum ſuppl. χρῆναι, ut deceat comparari. ὡς - δοκεῖν νενικηκέναι, ut videantur 6, 6, 10. - Nominatim per neg. ſimul al. ὡς μὴ - διαγνῶναι, ita, ut non 1, 10, 12. φείσομαι ὑμῶν, ὡς μὴ φονεῦσαι 2, 13, 15. 6, 1, 15. ὡς μὴ - αὐτῷ τινα - ἐξισοῦσθαι, ut haud - ei quisquam aequiparandus eſſet 7, 1, 26. - it. Repetit. ὡς - τοσοῦτον ἐκλάμπειν - τὶ, ὡς τοὺς μὲν οἴεσθαι, ut emicaret -, ut quidam putarent 1, 7, 9. ὡς — παραιτήσασθαι, - ὡς εἶναι καταγέλαστον, ut repudiaret, - ita, ut eſſet 1, 14, 15. ſq. τοσαύτης οὔσης -, ὡς - χορηγεῖν, - ὡς μηδεμίαν εἶναι λ. ut ſuppeditare liceat, - ut nulla ſit 3, 13, 10. ſq. ὡς - ἐπανελθεῖν, - ὡς - ἐνεγκεῖν λ. ita, ut ſint reverſi, - ita, ut attulerit 6, 6, 3. ſq. ὡς - ἀποσκώπτειν, - ὡς ἄπυστα - εἶναι -, ὡς μηδένα διαβαίνειν, ut iocarentur, - ita, ut inaudita forent, - ne quisquam transiret 8, 5, 3. 11. ſq. ὡς - περιθεῖν αὐτὰς, ὡς μηδὲν παθούσας, ita, ut - discurrerent, quaſi nihil ipſis accidiſſet 1, 15, 11. quaſi nihil paſſae, ſ. quaſi eſſent nih. p. - ἐγὼ - ἡγοῦμαι, ὡς οἱ πλεῖστοι, - ὡς ὑπάρξαι ἐμοὶ λ. ut plerique, - ut liberum ſit mihi 7, 8, 18. ſq. - Al. not. in periodi conſecutivae protaſi, ὡς γὰρ λ. ut enim 2, 8, 12. poſtquam. ὡς δ' - εἰσήλασεν, ut ingreſſus eſt 1, 7, 12. 1, 10, 5. 2, 12, 9. 2, 13, 7. pro quo ἐπεὶ δὲ ib. 9. - 6, 9, 1. 10. 8, 1, 7. 5, 5, 14. 8, 6, 11. 7, 11, 18. ὡς δὲ ταῦτα - ἀπηγγέλλετο, cum nunciarentur 2, 11, 12. ὡς δὲ συνέθεντο, ſpondentibus igitur iſtis 5, 3, 23. ὡς δὲ ἐπὶ πολὺ λ. ſed ubi diu 5, 4, 16. ὡς δὲ διεφοίτησε ταῦτα, vulgatis autem iſtis 7, 7, 1. - † Etiam in med. orat. ὁ δὲ στρατὸς πᾶς, ὡς ἐπύθετο τὰ λ. caeterum exercitus totus, audita ea re, 8, 6, 1. - † Simul in Repetit. ὡς δὲ -, ὡς δὲ -, ut autem -, id ubi - 4, 4,

12. ſq. ὡς αὐτοκράτορα ἀποδεῖξαι -. ὁ δ', ὡς ἔγνω λ. ita, ut imp. declararent. - At is, ubi 2, 9, 16. ſq. ὡς δὲ συνέβαλεν -, ὡς - θραῦσαι λ. ut autem conflixerunt -, ita, ut frangeret ſpem 3, 2, 3. ſq. ὡς πολλοὺς - φοιτᾶν πρὸς -, ὡς παιδαριώδους -. ὡς δ' ἦλθεν, - ὁ δὲ Μακρῖνος, ὡς ταῦτα ἐπυνθάνετο, ut multi irent -; quaſi puerilem -, - ut autem venit, -. Porro Macrinus, ut haec audivit 5, 4, 2 - 4. 8. - ὡς δὲ ἐνέκειντο -, ὡς ἔλεγε, cum autem inſtarent -, ut aiebat 6, 8, 13. ὡς δὲ -, ὡς δὴ - ἀντιταξόμενοι, - ὡς τινές φασιν, - ὡς - ἐδύνατο, - ὡς κυβερνᾶν, ut -, tanquam ſeſe oppoſituri, - ut perhibent, - ut - poterat, - ut moderentur 7, 9, 8. ſq. 12. ſq. - Al. not., cauſae finalis, ſ. p. ἵνα, c. finito verbi tempore, et quidem a) ſolum, c. coni. ὡς - λιβανωτὸν - θυμιῶσιν ἕκαςος, ut thus adolerent quisque 5, 5, 12. - c. opt. et coni. ſimul, ὡς διαλεχθείη - καὶ - οἰκειώσηται λ. ut alloqueretur, et - 1, 5, 2. - cum ſolo opt. 1, 7, 1. 1, 17, 17. 7, 2, 10. 8, 3, 6. 8, 5, 21. 8, 6, 16. ὡς - φρουροίη λ. quo tutarentur 4, 5, 13. - † Simul in Repetit. ὡς ἕκαςος ἐδύνατο, - ὡς - γένοιντο, ut q. poterat, - ut eſſent 3, 2, 11. ὡς διανυκτερεύσων -, ὡς - ὀφθείη, ut qui eſſet pernoctaturus, - ut ſe oſtenderet 1, 16, 12. — ὡς δὴ - πολεμήσων -, ὡς - φρουροῖεν λ. tanquam bellaturus, — ut cuſtodirent 7, 12, 3. ὡς ᾤετο, - ὡς φανείη λ. quo videretur 3, 8, 4. - b) cum al. particula, ὡς ἄν, c. opt. παράσχοι λ. ut praeberet 1, 8, 4. 1, 9, 3. 2, 11, 13. - quo 2, 13, 2. 2, 15, 9. 3, 15, 4. - † Simul in Repetit. ὡς δεδήλωται, - ὡς ἂν - λάθοιεν, - ὡς δή τι σκεῦος λ. ut - ut - tanquam 2, 1, 1. ſq. τὸν ἄνδρα, ὡς - πολέμιον, - ὡς ἂν - γένοιτο λ. ut - ut 3, 12, 24. ſq. - ſed cum coni. ὡς ἂν ποιῇ λ. ut 2, 7, 10. 4, 4, 9. 4, 9, 9. — c) c. al. rurſus particula, cum opt. προελθόντα, ὡς δὴ ἄρα διαλέξαιτο αὐτοῖς, quaſi cum ipſis collocuturus eſſet 8, 5, 22. — d) c. neg. ὡς μὴ - κινδυνεύοι, ut ne periclitaretur 1, 15, 5. ne 3, 11, 17. e. ubi proprie in - Repetit. ut ὡς μὴ γνωρίζοιτο, — ὡς ἂν - πεμφθέντων, - ὡς εἴρηται, ne agnoſceretur, - quaſi - ut 5, 4, 12. - 14. - ſed cum coni. ὡς μὴ - ἐξοκείλῃ, ne 7, 4, 10. — Al. not., cauſae antecedentis, ſ. p. ὅτι, iterumque a) vel ſolum, c. tempore finito v., et quidem c. ind. vel perf. διαλεγόμενος, ὡς - ἔρριπται, diſſerens, quemadmodum abiectum eſſet 2, 9, 9. quo Bg. ſenſu et ſeverum Lat. *ut*, c. coniunctivo, maxime ap. poëtas valet, noſtr. *wie*, i. q. *daſs*, poſt v. ſenſuum, habentia proprie poſt ſe acc. c. inf., pro quo ſunt illae particulae omnes. ἐπιςάμενος, ὡς - ὄλεθρος - ἐπήρτηται, gnarus, peſtem - impendere 3, 12, 11. - vel aor. δείξετε, - ὡς μὴ - ἠδικήσατε, oſtendetis, quod 4, 14, 18. - cum fut. θαῤῥοῦντες, ὡς - καρπώσονται, freti, ut fruantur 1, 1, 2. εἰδότες, ὡς - μεθέξουσι, ſcientes, ſe futuros (eſſe) participes 8, 3, 13. - †† poſt ſubſt. e not. eadem ſenſuum, ἐλπίδα, ὡς διοίσοντα λ. quaſi eſſet geſturus 2, 3, 12. - †† φήμη - περὶ αὐτοῦ διεφοίτα, ὡς ἐπιεικοῦς καὶ δεξιοῦ, ὡς τὸν τοῦ Περτίνακος βίον ζηλοῦντος, fama de ipſo vagabatur, ut manſueto et commodo, quaſi Pert. vitam aemularetur 2, 7, 8. ubi ſimul eſt in Repetit., ſed ſenſu diverſo, primum cum adi., in deſcribendo, deinde cum particip. in not. cauſae, qua cauſa firmatur prius membrum per adi. διεσκέδασε - φήμην, ὡς - τεθνήξεσθαι μέλλοντος, quaſi mox moriturus eſſet 5, 8, 11. — — †† διασκεδάννυται - φήμη, ὡς ἄρα - εἴη ἀνῃρημένος, quaſi 7, 6,

21. ubi non modo cum opt. ſed quoque ſimul cum al. particula. — Sed rurſus poſt verb. c. opt. *αἰτίας - ἐπιφέρων, ὡς διαφθείροιεν λ.* quod corrumperent 5, 7, 11. - b) cum al. particula ſimul, in ind. praeſ. *εἰποῦσα -, ὡς ἄρα χρὴ ἐκεῖνον λ.* oportere illum ib. 2. - †† ſimul cum opt. et ind. *ἀγγέλλοντες, ὡς ἄρα φαίνοιτο ϛρατὸς -, τά τε πεδία κατατρέχουσι,* conſpici - agrosque incurſare 6, 5, 14. - c) rurſus c. al. part. - ſimul que in Repetit. *ἕτεροι - φασὶν, ὡς δὴ ταῦτα - ἀπηγγέλη, - ὡς δὴ καθευδήσων,* nunciata fuiſſe -, quaſi dormiturus eſſet 7, 9, 20. - ††† Al. not. et al. Lat., in relat. manifeſta, *οὐχ οὕτως εὐμαρὲς, ὡς εὐχάριϛον δοκεῖ* 2, 3, 14. Lat. *non ita -, ut,* i. non tam facile, quam gratum videtur, i. q. et - et ſ. tum - tum, v. *οὕτ.* - *μὴ ὁμοίως εὐφραίνει ἐλευθερία, ὡς λυπεῖ δουλεία,* non aeque delectat libertas, ac ib. 19. ſ. quam. - Sed in relat. tacita, c. adv., *ἀπιέναι ὡς πορρωτάτω τῆς Ῥώμης,* quam longiſſime 2, 13, 18. 4, 13, 10. ubi cum ſuperl. redundat, ut Lat. Bg. - ††† c. adv. per totam formul. *ὡς ἕκαϛος οἷός τε ἦν, πόῤῥω τῆς πόλεως ὑπήντων,* ut quisque poterat, procul ab urbe occurrebant 1, 7, 4. ubi ſecundum v. ὡ. monſtrat, poſt primum v. ſubſt. *ἦν* ponendum eſſe comma, ut peculiare membrum exſiſtat; ubi deinde inverſa ſit oratio et ellipſis adv. relativi, p. *οὕτω π. ῥῶ τῆς πόλ. ὑπ., ὡς ἕκ. οἷ. ἦν,* ita procul - ut ſ. tam procul, quam. Per quae appareat, etiam haec tria loca proprie referri ad ſuperiorem not. de modo, et p. Lat. *quomodo.* Et ſic quoque in ſqq. nunc loc. ††† *ὁ δῆμος - τοὺς ϛρατιώτας, ὡς δυνατὸν ἦν, διώκοντες,* populus - milites, quantum poterat, perſequens 7, 11, 11. qui Bg., ut brevior eſſet, ad populum in Vs. retulit, dum per ſe ſtat membrum, *ut* poſſibile *erat,* ſ. ut fieri poterat, ſ. quantum fieri poterat, ſ. quantum fas, licitum, permiſſum, erat. *τὰς πύλας, ὡς ἐδύναντο, κλείσαντες,* portis, ut licuit, clauſis ib. 12. qui Bg. rurſus, ob ſumtos abl. conſq., formulam potius priorem refert, cum hic ad milites pertineat, *ut* poterant, ſ. quantum. - ††† per al. formulam ſimul c. adv. *συσκευάσασθαι αὐτοὺς ὡς ἔνι μάλιϛα εὐτελέϛατα, ἐκέλευσε,* vaſa colligere eos quam expeditiſſime iubet 2, 11, 1. ubi Bg. nil vertit, quam ὡς et εὐτ. (ſ. εὐϛαλ: v. in εὐτ.) ſed ambiguum eſt, quo trahas adv. *μάλ.,* ad ſuperl. εὐτ., an ad formulam *ὡς ἔνι,* quae, par illi pr. *ὡς δυνατὸν ἦν,* et reſpondens illi Bg. pr., *ut licuit,* comma adeo feret aut poſt v. *ἔνι,* aut poſt adv. *μάλ.,* ut in ſq. loco. *ὁ δὲ Σεβῆρος, ὡς ἔνι μάλιϛα, σὺν τῇ ϛρατιᾷ ἠπείγετο,* Severus autem quantum maxime poterat cum ex. feſtinabat 3, 2, 1. ubi, Bg. abeunte rurſus ad perſ., cum formula pertineat ad rem, adv. *μάλ.* per ſe aeque referatur ad v. poſtr. *ἠπ.,* commate potius poſt v. *ἔνι* locando. — ††† Pro praep. c. acc. perſ. *εἰ τὴν θεὸν μεταγάγοιεν ὡς αὐτοὺς,* ad ſe 1, 11, 8. ubi proprie ſumitur ellipſis alicuius pr., *εἰς, ἐπὶ, πρὸς,* quae et alias ſimul reperiuntur. - ††† ante praep. *πάντα ἀθροίζεται, ὡς εἰς βασιλίδα πόλιν πανηγυρίζουσαν.* ut in urbem rel. 1, 9, 4. qui Bg. per ſe cepit adv., in not. prima ſupra, dum et hic ſimul c. praep. eſſe poteſt, pro mera praep. *εἰς.* — ††† ſimul in Repetit. *ὡς γὰρ πρεσβεῖαι - ἐς τὴν Ἀντιόχειαν ὡς πρὸς βασιλέα ὁμολογούμενον ἐϛέλλοντο,* Antiochiam ut ad imperat. 2, 8, 12. ubi potius ſane cum Bg. per ſe capiatur, it. in ſqq. loc. *αὐτὸς δὲ ἤδη ὡς πρὸς ὁμολ. ἐχθρὸν παρεσκευάζετο,* ut adver-

ſus manif. hoſtem 3, 5, 15. ταῖς διὰ χειρὸς ἀπειλαῖς καὶ τραχέσι προσώπου νεύμασιν ὡς πρὸς παρόντας ὀργισθεὶς, vultus nutu quaſi praeſentibus iraſcens 7, 8, 21. quod Bg. eſt potius illud, ὡς - ἐχθροῖς - ὠργίζετο 7, 10, 2. dum hic rectio v. ὀργ. c. praep. repudiat commata poſt νεύμ. et παρ. - ††† δριμύτεροι - ὡς πρὸς τὰς ἐννοίας οἱ λ. acriores in excogitando 3, 11, 17. ubi ὡς πρ. valet p. Lat. *quoad* ſ. p. formula *quantum* pertinet *ad*, et adeo vox utr. habet notionem ſuam, et ὡς illam p. *quantum*: cf. ſupra ὅσον πρὸς et ὅσον - χάριν. - ††† Per loca ambiguae a) not. τίς γὰρ αὐτοῦ τὸ ἁβροδίαιτον οὐκ οἶδεν, ὡς χοροῖς αὐτοῦ μᾶλλον ἁρμόζειν τὸν βίον, ἢ Φάλαγξιν, quis enim eius luxuriam ignorat *talem* eſſe, ut choreas exercentibus magis eius conveniat vita, quam legionibus? 3, 6, 15. qui Bg. ſupplet relat. τοιοῦτον, et ὡς c. inf. p. uno Lat. et Vern. *daſs*; dum, facto interr. puncto poſt οἶδ., valebit, per appendicem enunciationis, p. *ita, ut.* - ὡς γὰρ καὶ Φύσει ἀλλοτρίως - διέκειτό τε καὶ - ὠργίζετο, cum enim natura alieno eſſet animo: tunc etiam - iraſcebatur 7, 10, 2. qui Bg. cepit p. ἐπεὶ ſ. ὅτι, in not. *cauſae*, (poſt διέκειτο p. mero τὲ rectius legens τότε,) dum, p. ὥσπερ ſumto in protaſi periodi, deinde ante διέκειτο deeſſe poteſt relat. οὕτω in apodoſi. - b) lect. τοσαύτην μου - κατεγνωκότες, ὡς πρῶτον ἀπατῆσαι βούλεσθε, ut prius decipere velitis 2, 1, 22. ubi in lect. vulg. eſt c. verbo finito eo que ind. recte, nec opus al. edd. inf. βούλεσθαι. - †† τὸν ποταμὸν ναυσὶ διαλαμβάνων, ὡς πρὸς ἀλλήλας συνδεθεισῶν, λ. quibus inter ſe iunctis 6, 7, 13. qui leg. ὧν, ſed et in pr. διελάμβανεν, pro quibus modo legerim αὐτῶν p. vulg. ὡς. *fluvium* que navigiis occupans, his inter ſe colligatis commutatum cum ponte veluti, *putabat* rel.

ὥσπερ, (e pr. ὡς et πὲρ, ſevere Lat. *ut quidem*, ſed vulg. neglecto πὲρ in Vss.) in not. comparandi, ſed a) in relat. tacita ſ. ſimplici, in med. βασιλέα - οὐκ ἐπείσαντον, ὡ. οἱ πρὸ ἐμοῦ, ut 1, 5, 13. εἰσδραμὸν -, ὡ. εἰώθει, 1, 17, 7. 2, 6, 19. ὡ. ἐποίησαν λ. ſicut 2, 11, 13. † ἄγαλμα -, ὡ. παρ' Ἕλλησιν -, λ. ſimulacrum, qualia apud Graecos 5, 3, 10. ὡ. Ῥωμαῖοι, quemadmodum 6, 5, 6. ut ib. 9. ὡ. παρ' αὐτοῖς 8, 4, 6. ὡ. σκάφη ib. 11. - b) in ſimilitudine, δεόμενον, ὡ. ἐν χειμῶνι -, τῶν κυβερνησόντων, tanquam 1, 4, 8. ὡ. ἐκ μιᾶς Φωνῆς, velut ib. 21. ὡ. ἐξ - ἀκροπόλεως, quaſi 1, 6, 8. tanquam 7, 11, 9. ὡ. τινὸς - τύχης λ. quaſi 1, 8, 5. † δοῦναι - αὐτοὺς ἐκδότους καὶ ὡ. αἰχμαλώτους, ut 5, 4, 17. ὡ. κατ' ἀκολουθίαν, quaſi 7, 5, 4. 8, 7, 10. ὡ. θριαμβεύοντας, veluti ib. 22. ὡ. τεῖχος Ἰταλίας 8, 1, 12. ὡ. ἀποσεισάμενος πέλεκυν, quaſi depuliſſet 8, 6, 18. - † ſimul in Repetit. ὡ. ἐνθουσιῶντες, - ὡ. ἐκκλησιάζοντες, quaſi -, veluti ib. 17. - c) in relat. manifeſta, per enunciat. ſimplicem, Φάλαγγα βούλεσθαι συστήσασθαι, ὡ. Μακεδονικὴν -, οὕτω καὶ λ. uti - ita 4, 9, 8. - ſed in periodo bimembri, ὡ. δὲ -, οὕτω καὶ λ. ut - ita 2, 8, 4. 3, 6, 12. 9. quemadmodum - ita 2, 9, 15.

ὥστε, i. q. ὡς, c. inf. ἀποῤῥίπτειν, ita, ut abiicerent 8, 4, 27.

ὠφελεῖσθαι, Paſſ. pl. de perſ. c. acc. rei ellipt. ἕκαστος - (κατ') οὐδέν τι μέγα ὠ. νομίζει, nihil magnopere proficere putat 2, 3, 21. invari ſecundum nihil admodum magnum, i. nullum admodum magnum commodum inde percipere; i. q. pr. καρποῦσθαι. Sed

adi. *μ.* haberi et p. adv. poteſt, ut ſit, ſecundum nihil valde ſ. magnopere, ſ. prorſus non magnopere. - c. abl. modi et adv. *ἡ πόλις - προσόδοις - μεγάλως ὠφελεῖτο,* ex reditibus - magna emolumenta capiebat 3, 1, 11. reditibus magnopere iuvabatur.

ὠφέλιμος, ph. ſ. mor. de re, c. praep. ſ. adv. *συμβουλεύουσιν αὐτῷ πρὸς τὸ παρὸν ὠφέλιμα,* utilia 2, 5, 6.

ὠχριᾶν, ph. per Particip. Maſc. de perſ. *ὠχριῶντας τοὺς πλείςους λ.* pallentes 4, 5, 17. prae timore, - De re, Fem. *ἡ εἰκὼν - πρόκειται ὠχριῶσα,* pallida 4, 2, 4. - Neutr. *μηδὲ ὠχριάσαντι τῷ προςώπῳ,* pallenti 2, 1, 18.

00109824

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 26 June, 2018